Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ
ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ
ΑΡΧΑΙΑ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΒ

«Τὸ πρῶτον βιβλίον παντὸς Ἕλληνος εἶναι τὸ Λεξικὸν τῆς γλώσσης του».
Κοραῆς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - ΔΟΜΗ - Α.Ε.
Ναυαρίνου 20 τηλ. 637 389 - 612 056
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

α.	=ἄλλως
αἰολ.	=αἰολικός,-όν
αἰτ.	=αἰτιατική
ἄκλ.	=ἄκλιτος,-ον
ἀλβ.	=ἀλβανική,-ικός
ἀλληλοπθ.	=ἀλληλοπαθής
ἀλχημ.	=ἀλχημιστής,-ικός
ἀμτβ.	=ἀμετάβατος,-ον,-ως
ἀμφ.	=ἀμφίβολον
ἀναγν.	=ἀναγνωστέον
ἀ ατ.	=ἀνατομική,-ός
ἀνέκδ.	=ἀνέκδοτος,-ον
ἀντικ.	=ἀντικείμενον
ἀντικειμ.	=ἀντικειμενικός,-ή,όν,-ῶς
ἀντιδ.	=ἀντιδιαστολή
ἀντίθ.	=ἀντίθετον,-ος,-ως
ἀντίστ.	=ἀντίστοιχος-ον
ἀντων.	=ἀντωνυμία
ἀνών.	=ἀνώνυμος-οι
ἀόρ.	=ἀόριστος
ἀπ.	=ἀπόσπασμα,-ματα
ἀπαρφ.	=ἀπαρέμφατον
ἀποθ.	=ἀποθετικὸν ρῆμα
ἀπόκρ.	=ἀπόκρισις
ἀπολ.	=ἀπολύτως
ἀπρόσ.	=ἀπρόσωπον
ἀραβ.	=ἀραβική,-ικός
ἀρ μ.	=ἀραμαϊκή,-ός
ἀρκ.	=ἀρκαδικός,-ή,-όν
ἀρσ.	=ἀρσενικόν
ἀρχ.	=ἀρχαῖος,-α,-ον
ἀρχ. λεξ.	=ἀρχαῖα λεξικὰ
ἀρχιτ κτ.	=ἀρχιτἱκτονική,-ός
ἀσσίζ.	=ἀσσίζαι
ἀστρολ.	=ἀστρολογία,-ικός
ἀστρον.	=ἀστρονομία,-ικός
ἀσυν.	=ἀσυναίρετος,-ον
αὔξ.	=αὔξησις
αὐτοπθ.	=αὐτοπαθής
ἄχρ.	=ἄχρηστος
β.	=βίος
βιολ.	=βιολογία,-ικός,-ῶς
βλ.	=βλέπε
βλ. λ.	=βλέπε λέξιν
βλ. λς.	=βλέπε λέξε ς
βοιωτ.	=βοιωτικός,-ή,-όν
βυζ.	=βυζαντινός,-ή,-όν
βοταν.	=βοτανική,-ικός
γαλλ.	=γαλλική,-ικός
γεν.	=γενικός,-ή,-όν,-ῶ
γενικ.	=πτῶσις γενική
γερμ.	=γερμανική, ός
γεωδ.	=γεωδαισια,-ικός
γεωλ.	=γεωλογία,-ικός,-ῶς
γεωμ.	=γεωμετρία,-ι ός
γλωσσ	=γλωσσάριον,-α
γνωμ.	=γνωμικὸν
γρ.	=γραφή
γραμμ.	=γραμματική,-ός,-ῶς
γρπ.	=γραπτέον
δ. ἀνάγν.	=διάφορος ἀνάγνωσις
δ.γρ.	=διάφορος γραφή
δεικτ.	=δε κτικός,-όν
δηλ.	=δηλαδή
δημ.	=δημοτική,-ός,-όν
διάθ.	=διάθεσις
δ. δίστ.	=δημοτικὸν δίστ χον
δ.ἑρμ.	=διάφορος ἑρμηνεία
δ. μυρ.	=δημοτικὸν μυρολόγι
δίγ.	=δίγεστον
διορ.	=διορισμός
διόρθ.	=διόρθωσις
δ.προφ.	=διάφορος προφορά
δ.τραγ.	=δημοτικὸ τραγούδι
δοτ.	=δοτική
δυΐκ.	=δυϊκός
δυν.	=δυνητικός
δωρ.	=δωρικός,-όν
ἑβρ.	=ἑβραϊκή,-ικός
ἐγκλ.	=ἐγκλιτικόν,-ός
εἰδ.	=εἰδικός,-ῶς
εἰκ.	=εἰκασία
εἰρων.	=εἰρωνικός,-ῶς
ἐκδ.	=ἔκδοσις
ἐκκλ.	=ἐκκλησιαστικός,-ῶς
ἐκφ.	=ἐκφορ
Ἔκφρ.	=Ἔκφρασις,-εις
ἐλεγ.	=ἐλεγεῖον,-εία,-ειακός
ἐμπρόθ.	=ἐμπρόθετος,-έτως
ἑν.	=ἑνικὸς
ἐνάρθρ.	=ἐνάρθρως
ἐνεργ.	=ἐνεργητικός,-ή,-όν,-ῶς
ἐνεστ.	=ἐνεστώς
ἐνν.	=ἐννοεῖται
ἔνν.	=ἔννοια
ἐντ.	=ἐντεῦθεν
ἐξορκ.	=ἐξορκισμός,-οί
ἐπ.	=ἐπικός,-όν
ἐπέκτ.	=ἐπέκτασις
Ἐπιγρ.	=Ἐπιγραφή
ἐπίγρ.	=ἐπίγραμμα
ἐπίθ.	=ἐπίθετον
ἐπιθετ.	=ἐπιθετικός,-ή,-όν,-ῶς
ἐπίρρ.	=ἐπίρρημα
ἐπιφ.	=ἐπιφώνημα
ἑρμ.	=ἑρμηνεία
ἐρώτ.	=ἐρώτησις
ἐσφ.γρ.	=ἐσφαλμένη γραφή
ἑτερόκλ.	=ἑτερόκλιτον
εὐκτ.	=εὐκτική
εὐφημ.	=εὐφημισμός
εὔχρ.	=εὔχρηστος,-ον
ἐφετ.	=ἐφετικόν
ζῳολ.	=ζῳολογία,-ικός
θ.	=θέμα
θεοδ.	=θεοδοσιανός
θηλ.	=θηλυκόν
θρησκειολ.	=θρησκειολογία,-ικός
ἰατρ.	=ἰατρική,-ικός,-ῶς
ἰδ.	=ἰδίως
ἱσπ.	=ἱσπανικός,-ή,-όν
ἱστ.	=ἱστορία,-ικός,-ῶς
ἰταλ.	=ἰταλική,-ικός
ἰων.	=ἰωνικός,-όν
κ.	=καὶ
κ.ἄ.	=καὶ ἄλλα
κ.ἀλλαχ.	=καὶ ἀλλαχοῦ
κατ.	=κατηγορούμενον
κατηγ.	=κατηγορηματικός.-ή-,όν
κρητ.	=κρητικός,-όν
κτ.	=κατὰ
κτλ.	=καὶ τὰ λοιπὰ
κττ.	=καὶ τὸ τοιαῦτα
κύρ.	=κύριος,-ον
κυρ.	=κυρίως
κῶδ.	=κῶδιξ, -ικες
κωμ.	=κωμικός-ῶς,
λ.	=λέξις
λ.τραγ.	=λαϊκὸν τραγούδι
λακων.	=λακωνικός,-ικῶς
λατ.	=λατινική,-ικος
λεγόμ.	=λεγόμενος,-ον
Λειτουργ.	=Λειτουργικὰ βιβλία
λόγ.	=λόγος, λόγιον
λυρ.	=λυρικός,-ή,-όν,-ῶς
μ.	=μόνον
μαγ.	=μαγικός
μαθημ.	=μαθηματικός,-ά
μγθ.	=μεγεθυντικὸν
ΜΜ	=Μανιάτικα Μυρολόγια
μεθομ.	=μεθομηρικός,-ή,-όν,-ῶς
μέλλ.	=μέλλων
μέσ.	=μέσος,-ον
μετεωρ.	=μετεωρολογικός-ῶς
μετοχ.	=μετοχικός,-κῶς
μετων.	=μετωνυμία,-ός,-ῶς
μουσ.	=μουσική,-ικός,-ικῶς
μσν.	=μεσαιωνικόν,-ικός
μτ.	=μετά
μτβ.	=μεταβατικός,-ή,όν,-ῶς
μτγν.	=μεταγενέστερον,-ος
μτφ.	=μεταφορικῶς
μτφρ.	=μετάφρασις
μτχ.	=μετοχή
ναυτ.	=ναυτικός,-ή,-όν,-ῶς

νεώτ.	=νεώτερ -ος
νομ.	=νομική,-ικῶς
νομοκ.	=νομοκάνων
ὅθ.	=ὅθεν
οἰκογ.	=οἰκογένεια
ὅμ.	=ὅμοιος,-ὁμοίως
ὁμοιογ.	=ὁμοιογένεια
ὄν.	=ὄνομα
ὀνομαστ.	=ὀνομαστική
ὅρ.	=ὅρος
ὀρθότ.	=ὀρθότερον,-ος
ὁριστ.	=ὁριστική
ὀρυκτολ.	=ὀρυκτολογία,-ικός
οὐδ.	=οὐδέτερον
οὐσ.	=οὐσιαστικὸ
π.	=παρά
παθ.	=παθητικός,-ικῶς
Πάπ.	=Πάπυροι
παράγ.	=παράγωγον, -α
παραθ.	=παράθεσις,-ετικὸς
παρακ.	=παρακείμενος
παράλλ.	=παράλληλος,-ον
παρατ.	=παρατατικός
παρερμ.	=παρερμηνεία
παρισ.	=παρισινός
παροιμ.	=παροιμία
περίφρ.	=περίφρασις,-ικῶς
περσ.	=περσική,-ός
πιθ.	=πιθανός,-ῶς
πλάγ.	=πλάγιος
πληθ.	=πληθυντικός
ποι.	=ποιητικός,-ικῶς
πραγμ.	=πρᾶγμα,-ατα
πρβλ.	=παράβαλε
πρόσ.	=πρόσωπον,-α
προσηγ.	=προσηγορικός,-ῶς
προστ.	=προστακτική
πρότασ.	=πρότασις
ρ.	=ῥῆμα
ρηματ.	=ρηματικός,-ή,-όν
ρηματ. π.	=ρημαικὰ παράγωγ*
ρητορ.	=ρητορικός,-ικῶς
ρίζ.	=ρίζα
σ.	=σελίς
σανσκρ.	=σανσκριτικός
σατυρ.	=σατυρικός,-ικῶς
σημ.	=σημασία
σημιτ.	=σημιτι ὀς
σκώλ.	=σκώλιον
σλαβ.	=σλαβική,-ικός
σπαν.	=σπάνιος,-ως
στερ.	=στερητικόν
στρ.	=στροφή
στρατ.	=στρατιωτικός,-ῶς
συγγ.	=συγγενικός,-ῶς
συγκ.	=συγκοπή
συγκεκ.	=συγκεκομμένος,-ως
συγκρ.	=συγκριτικός,-ικῶς
συλλ.	=συλλαβή
Συναξ.	=Συναξάριον,-ιστής
σύνδ.	=σύνδεσμος
συνεκδ.	=συνεκδοχική,-ικῶς
συνεκφ.	=συνεκφορά
συνήθ.	=συνήθης,-ως
συνηρ.	=συνηρημένος
συνθ.	=σύνθεσις, συνθετικός
σύντ.	=σύνταξις
συχν.	=συχνάκις
σχόλ.	=σχόλιον,-α
Σχολ.	=Σχολιαστής
τ.	=τύπος
τμ.	=τμῆσις
τελικ.	=τελικός
τοπογρ.	=τοπογραφία,-ικός
τουρκ.	=τουρκική,-ικός
τροπ.	=τρ κός,-ῶς
Τυπικ.	=ΤυπικὸνΜοναστηρίων
ὑπερθ.	=ὑπερθετικόν,-ῶς
ὑπερσ.	=ὑπερσυντέλικος
ὑποθετ.	=ὑποθετικός
ὑποκ.	=ὑποκείμενον
ὑποκειμ.	=ὑποκειμενικός,-ῶς
ὑποκορ.	=ὑποκοριστικόν,-ῶς
ὑποτ.	=ὑποτακτική
φαρμακ.	=φαρμακολογία,-ικός
φαρμακευτ.	=φαρμακευτικός,-όν
φιλοσ.	=φιλοσοφία,-ικός
φρ.	=φράσις
φυσ.	=φυσικός,-ῶς
χειρόγρ.	=χειρόγραφον,-α
χημ.	=χημεία,-ικός
χρ.	=χρῆσις
χρν.	=χρόνος
χρησμ.	=χρησμός
χρον.	=χρονικός,-ῶς
Χρονογρ.	=Χρονογραφία,-φος,-οι
Ψ	=Ψευδο-
ψήφ.	=ψήφισμα
ὡσ.	=ὡσαύτως

* Τὰ ρηματ. π. τίθενται ἐν τέλει τοῦ ἑρμηνεύματος ὑπὸ ἴδιον ἀριθμὸν πρὸς εὐχέρειαν τῆς ἀναζητήσεως. Αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ κειμένῳ συντετμημέναι λέξεις εἶναι εὐδιάγνωστοι.

4,28,16, Διόδ.Σ 14,25 **παραγενηθεὶς μετὰ τῆς πολυαρίθμου δυνάμεως,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,71, Καισάρ.Δοπ. ἐν Σ.άθ.3,180 **ἐφεγγοβολοῦσαν οἱ νύκτες διὰ τὰ** πολυάριθμα **φῶτα,** Κάλβ.'Ωδ.79,1,Παπαντ. 'Αγ.'Ορ.63 **.ἂν φαντασθοῦμε τὴν πολυάριθμη** μοναχικὴ στρατιά.

πολυαριθμότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυαρίθμου, τὸ νὰ εἶναί τι πολυάριθμον.

πολυαρκής-οῦς-ές (ἀρκῶ-έω) ὁ εἰς πολλὰς ἀνάγκας ἢ εἰς πολλοὺς ἐπαρκῶν, ἐξαρκῶν, ὁ πολὺ ἢ εἰς πολλοὺς ἀρκετός : 'Ηρ.4,53 **ὃς ἐστι μέγιστός τε μετὰ 'Ιστρον τούτων καὶ πολυαρκέστατος,** Διον.'Αλ.Ρωμ.1,36, Πλούτ.'Αλέξ.26 **πολυαρκεστάτην γὰρ οἰκίζεσθαι πόλιν ὑπ' αὐτοῦ,** Αἰλ.ΖΙ Προοίμ. **πολυαρκὴς λογισμός·** **2)** τὸ οὐδ. **τὸ πολυαρκὲς** ἡ διάρκεια : Λουκ.Νεκυομ.15 **διὰ τὸ πολυαρκὲς τῆς ταριχείας·** **3)** τὸ ἀρσ. **πολυαρκὴς** ὡς οὐσ. ὁ ἀσφόδελος βλ.λ. : Γλωσσ.

πολύαρκυς-υος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ διὰ πολλῶν δικτύων γινόμενος : 'Οππ.Κυν.4,10.

πολυαρκῶς 'Ησ. «τελείως ἀρκῶν».

πολυάρματος-ον ὁ ἔχων πολλὰ ἅρματα : Σοφ. 'Αντ.149 **ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ.**

πολυαρμόνιος-ον ὁ πολλὰς ἁρμονίας ἔχων, πολύφωνος : Πλάτ.Πολ.399D **πολυαρμόνια καὶ πολύχορδα ὄργανα.**

πολύαρνι δοτ. ἐπ. τοῦ πολύρρην βλ.λ. : 'Ιλ.Β 106.

πολυάρουρος-ον ὁ ἐκ πολλῶν ἀγρῶν συνιστάμενος, ὁ πολλὰς ἀρούρας ἔχων, ὁ πλούσιος· 'Ησ. ἐν λ. πολύηρος.

πολυάρτυτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ μετὰ πολλῶν ἀρτυμάτων, καρυκευμάτων παρεσκευασμένος : Σωρ.1,94,Στουδ.Θεόδ. cod. Reg.891, f, 215B **ὄψων πολυαρτύτων.**

πολυαρχία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ νὰ ἄρχωσι πολλοί, καθεστὼς ἢ κατάστασις καθ' ἣν ἡ ἀρχὴ εὑρίσκεται εἰς χεῖρας πολλῶν προσώπων : Θουκ. 6,72 **τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν καὶ ἡ πολυαρχία,** Ξεν.'Αν.6,1,18, Πλούτ.Κάμ.18 **οὐδενὸς δ' ἧττον ἐτάραττεν ἡ πολυαρχία τὰ πραττόμενα.**

πολυαρχικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυαρχίαν.

πολυάρχιος-ον μτγν. ὁ ἐπινοηθείς, ἐφευρεθεὶς ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ Πολυάρχου : Σωρ.2,32 **πολυάρχιον μάλαγμα,** Γαλ.13,184.

πολύαρχος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ πολλῶν ἄρχων, ἐξουσιάζων, διοικῶν, κυβερνῶν πολλούς : Κορνοῦτ. Φύσ.Θε 35· **2)** τὸ οὐδ. **πολύαρχον** ὡς οὐσ. ἡ πολυαρχία βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.3,414Α.

πολυαρχῶ-έω μτγν. ἄρχω, κυβερνῶ πολλούς, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. ἄρχομαι, κυβερνῶμαι ὑπὸ πολλῶν, ἔχω πολυαρχίαν : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.10Β.

πολύασπις-ιδος (ὁ,ἡ) 'Επιγρ. ὁ ἔχων πολλὰς ἀσπίδας, πολλοὺς ἀσπιδοφόρους.

πολυάστερος-ον μτγν., γενικ. ἑτερόκλ. **πολυάστερος** (Χρησμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,15), ὁ πολύαστρος βλ.λ. : Μαν.4,26.

πολυαστράγαλος-ον μτγν. ὁ πολλοὺς ἀστραγάλους ἔχων, ὁ ἐκ πολλῶν ἀστραγάλων, κόμπων συγκείμενος δθ. **μάστις πολυαστράγαλος** ἀστραγαλωτὴ βλ.λ. : 'Ερύκ.ΑΠ 6,234.

πολύαστρος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλοὺς ἀστέρας, πολλὰ ἄστρα, ἀστερόεις : Εὐρ.'Ιων 870 **οὐ τὸ Διὸς πολύαστρον ἕδος,** Σολωμ. 'Η σκιὰ τοῦ 'Ομήρου 13 **κι αὐτὸς εἰς τὸ πολύαστραν τοῦ αἰθέρος τὰ μάτια ἐστριφογύριζε σβησμένα.**

πολυάσχολος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς ἀσχολίας, πολυπράγμων, περὶ πολλὰ ἀσχολούμενος, πλήρης ἀσχολιῶν : Ψλουκ.Φιλόπ. 25 **τὴν πολυάσχολον μαθηματικήν,** Κατ.'Αστλ.Κ 8(3),93,Οἰκουμ.'Αποκ.216,14**τὴν πολυάσχολον..ζωήν.**

πολυαυγής-οῦς-ές μσν. ὁ καθ' ὑπερβολὴν λαμπρός, ὑπέρλαμπρος, φωτοβόλος, ἀκτινοβόλος : Εὐσ.'Εγκώμ.Κωνστ.616C· συγκρ. **-γέστερος-α-ον** ὁ εἰς ὑπέρτατον βαθμὸν λαμπρός : Μιχ.'Ακομ.2,235,1.

πολυαῦλαξ-ακος (ὁ,ἡ) μτγν. ἐπὶ χώρας ἢ ἀγροῦ, ὁ ἔχων πολλὰς αὔλακας, δθ. συνεκδ. ὁ πλουσίως ἀρδευόμενος : 'Απολλωνίδ.ΑΠ 6,238 **οὐ πεδίου πολυαύλακος εἰμ' ὁ γεραιὸς** (Σουΐδ. «μεγάλου, πλατέος»).

πολυαύλων ὀργάνων **φῦσαι** (αἱ) μσν. τὸ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὄργανον, γνωστὸν π. Βυζαντινοῖς ἀπὸ τοῦ Δ' αἰῶνος, οὗ τὸ σχῆμα καὶ ἡ ἐνέργεια περιγράφονται ἔν τινι ἐπιγράμματι (ΑΠ 9,365) ἀποδιδομένῳ εἰς τὸν 'Ιουλιανὸν Καίσαρα : Νικ.Χων.674, 11· πρβλ. Κουμαν.'Αθησ.ἐν λ.

πολυαυξής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ ηὐξημένος, εὐμεγέθης, εὐμήκης, ἰσχυρός : Νίκ.Θηρ.73 **πολυαυξὴς μόσχος,** αὐτ.576 **πολυαυξὴς μαράθου ῥίζα** (δ.γρ. πολυαξής)· πρβλ. εὐαξής.

πολυαύχενος-ον (αὐχήν) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς αὐχένας, πολυκέφαλος : ΑΠλ.4,92 **πολυαύχενος ὕδρα·** ‖ νεώτ. ἐπὶ ὀρέων· **2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς πολλοὺς αὐχένας, δθ. **πολυαύχεναν αἷμα** αἷμα προελθὸν ἐκ (σφαγῆς) πολλῶν αὐχένων, ἀπὸ πολλὰ κεφάλια : Νόνν.Δ 2,352 **πολυαύχενον αἷμα νέων μακάρων.**

πολυαύχην-ενος (ὁ,ἡ) μσν. κ. νεώτ. πολυαύχενος βλ.λ.· **2)** μσν. ὁ πολύν, εὔτραφῆ αὐχένα ἔχων : Γεωπ.19,22 **ἐγκρίνουσι δὲ καὶ τοὺς μέγα τὸ χάσμα ἔχοντας, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς πολυαύχενας καὶ τοὺς πολυτραχήλους.**

πολυαυχής-οῦς-ές σχόλ. δ.γρ. ἀντὶ πολυαυξής-ές βλ.λ. : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.73.

πολυάφορμος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλὰς ἀφορμὰς πρός τι, ὁ περιέχων πολλὰς ἀφετηρίας πρός τι : Εὐστ.5,4 **πολυάφορμοι γραφαὶ** (περὶ τῆς ἐν τῇ 'Οδ. δαψιλοῦς ὕλης πρὸς ῥητορείαν).

πολυάχητος-ον δωρ. ἀντὶ πολυήχητος-ον βλ.λ.

πολυαχθής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν ἐπαχθής, καταπονητικός, καταθλιπτικός, ὀλέθριος : Κόϊντ.3, 421 **πολυαχθὲς Τρώων πεδίον,** αὐτ.10,38 **πολυαχθὴς λιμός,** Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.322.

πολυάχυρος-ον ὁ ἔχων πολὺ ἄχυρον : Θεόφρ. ΦΑἰτ.4,11,4.

πολυβάδιστος-ον σχόλ. πολύβατος βλ.λ. : Σχόλ. 'Οππ.'Αλ.3,502.

πολυβαθής-οῦς-ές σχόλ. μσν. ὁ λίαν βαθύς, ὁ πολὺ βάθος ἔχων : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,633, αὐτ.5,61, Οἰκουμ.'Αποκ.312,18 **ἄβυσσον γὰρ τὸ πολυβαθές.**

πολυβάρβαρος-ον μτγν. ὁ λίαν βάρβαρος : Χρησμ.Σιβ.3,520 **πολυβάρβαρον ἔθνος.**

πολυβασανισμένος-η-ο δημ. ὁ πολὺ βασανισμένος, πολυπαθής : Βαλαωρ.Ποιήμ.κ.'Αποσπάσμ.1,1 **δὲ σ' ἐλησμόνησα, γλυκιά, πολυβασανισμένη πατρίδα μου.**

πολυβάσανος-ον μσν. ὁ μετὰ πολλῶν βασάνων γινόμενος, ὑπὸ πολλῶν βασάνων χαρακτηριζόμενος : Στουδ.Θεόδ.1484 **πολυβ- μαρτύριον.**

πολύβατος-ον πολυπάτητος, πολυσύχναστος : Πινδ.άπ.75,3 **πολύβατον ἄστεος ὀμφαλόν.**

πολυβαφής-οῦς-ές ἐπὶ τῶν ἐπιπλεόντων σωμάτων πνιγέντων ἀνθρώπων, ὁ πολλάκις βυθισθεὶς εἰς τὸ ὕδωρ : Αἰσχ.Πέρσ.275 **φίλων ἁλίδονα μέλεα πολυβαφῆ** (δ.γρ.παμβαφῆ) **κατθανόντα.**

πολυβδάλλουσα βασιλεία (ἡ) ἀντὶ πολὺ βδάλλουσα, μτφ. πολὺ ἀμέλγουσα, ἐκμυζῶσα, καρπουμένη, εἰσπράττουσα : Παχυμ.Γ 2,70,5· πρβλ. Πλάτ.Θεαίτ.174D **πολὺ βδάλλοντα.**

πολυβέλεμνος-ον πολυβελής : Τραγ.'Αδέσπ.597.

πολυβελής-οῦς-ές μσν. ὁ ἔχων ἢ τοξεύων πολλὰ βέλη : Εὐστ.Πον.267,59 **πολυβελεῖς τοξόται** (περὶ τῶν διαβόλων).

πολυβενθής-ές ὁ πολὺ βαθύς, ὁ μεγάλου βάθους : Ἰλ.Α 432 **ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,** Ὀδ.Δ **ἀποπνείουσ' ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν,** αὐτ.Π 324 **λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,** Ἀπολλ.Ρ 4,599 **πολυβενθὴς** λίμνη.

πολυβήματος-ον Ἡσ. ἐν λ. πολυσκάρθμοιο, ὁ κάμνων πολλὰ βήματα.

πολύβιβλος-ον κ. νεώτ. **ἐπὶ** συγγραφῶν, ὁ ἐκ πολλῶν βιβλίων συνιστάμενος, ἀποτελούμενος : Ἀθήν.6,249Α **πολύβιβλος ἱστορία,** Γαλ.Ι,409 **πολύβιβλος πραγματεία, - πολύβιβλον σύγγραμμα.**

πολύβιος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πολὺν βίον, ζωήν, μακρόβιος : ΑΒ 323· **2)** ὁ ἔχων πολὺν βίον βλ.λ.2), πολλὴν περιουσίαν, πολὺ βιός, ὁ λίαν εὔπορος : Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,209· **)** ὁ πολλὴν βίαν βλ.λ., δύναμιν, ἰσχὺν ἔχων· Εὐστ.916,21 «πολύβιοι ὅ ἐστι πολυδύναμοι· ἀνδρεῖοι γάρ».

πολυβλαβής-ές μτγν. ὁ λίαν ἐπιβλαβής, βλαβερός, ἐπιζήμιος : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,232, Σχόλ.Ἰλ Ξ 271, ΕΜ Ι,22· **2)** ὁ εἰς πολλὰς βλάβας ὑποκείμενος· ὅθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ πολυβλαβὲς** ἡ ἰδιότης ἢ κατάστασις καθ' ἣν τι ὑπόκειται εἰς πολλὰς βλάβας, βλάπτεται εὐκόλως : Πλούτ.Ἠθ.1090Η **τὸ τῆς σαρκὸς ἐπίκηρον καὶ πολυβλαβές.**

πολυβλαστής-οῦς-ές ὁ πολὺ βλαστάνων, ὁ ἔχων ζωηρὰν βλάστησιν, ἐκεῖνος ποὺ θρασομανάει : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,7,4, αὐτ.ΦΑἰτ.3,19,2 (δ.γρ.).

πολυβλαστία (ἡ) τὸ νὰ βλαστάνῃ φυτόν τι πολύ, ζωηρῶς, τὸ θρασομάνημα : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,7,5.

πολυβλέπων-οντος (ὁ) μτγν. ὁ πολὺ βλέπων· ὅθ. κτ. εὐφημισμόν, ὁ οὐδόλως βλέπων, τυφλός : Ἰω.Χρυσ.5,175Ε **καθάπερ γὰρ τοὺς τυφλοὺς καλοῦσιν οἱ πολλοὶ πολυβλέποντας.**

πολυβλέφαρος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλά, μεγάλα, πυκνὰ βλέφαρα ἢ βλεφαρίδας : Νόνν.Δ 20,65.

πολυβλής-ῆτος (ὁ,ἡ) Ἀπολλ.Λεξ.Ὁμ ἐν λ. ἀβλῆτα «πολυβλῆτα οἷον πολλοὺς βεβληκότα».

πολυβόειος-ον μτγν., ἐπ. θηλ. **πολυβόεια** ὁ διὰ πολλῶν βοείων δερμάτων κεκαλυμμένος : Κόϊντ. 3,239 (πιθ.ἀνάγν.).

πολυβοησία (ἡ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ περιβοησία βλ.λ. : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,30.

πολυβόητος-ον γλώσσ. ὁ περὶ **οὗ ἐγένετο** πολὺς λόγος, διαβόητος, περιβόητος, περιλάλητος· γλώσσ. τοῦ **παλαίφατος** ἐν Σχόλ.Αἰσχ.Ἱκ.532· **2)** ὁ πολλὴν βοὴν προκαλῶν, ὁ λίαν ἠχηρός, γλώσσ. τοῦ πολυάχητος ἐν Σχόλ.Εὐρ.Ἄλκ.918.

πολυβολαρχία (ἡ) νεώτ. στρατ. ἀ. λόχος πολυβόλων βλ.λ., μονὰς δυνάμεως λόχου παρεμφερὴς πρὸς αὐτὸν ὡς καὶ πρὸς τὴν πυροβολαρχίαν, ἀπαρτιζομένη **ἐκ** τεσσάρων διμοιριῶν πολυβόλων ἤτοι περιλαμβάνουσα δεκαὲξ πολυβόλα.

πολυβόλον (τὸ) **οὐδ.** τοῦ ἐπιθ. πολυβόλος βλ.λ. (ἐνν. ὅπλον)· **ὅθ. ὡς οὐσ.** νεώτ. στρατ. ὅπλον ἐκ τῶν κυριωτέρων καὶ τοῦ συγχρόνου πολέμου ἔχον αὐτόματον τὴν γέμισιν καὶ τὴν βολήν, δυνάμενον δ' οὕτω νὰ βάλλῃ μέγαν ἀριθμὸν βολίδων ἐν βραχεῖ χρόνῳ, ἔχον, ἐν τῇ συνήθει χρ. αὐτοῦ ὡς ὅπλου τοῦ πεζικοῦ, μικρὸν διαμέτρημα, οἷον τὸ τῶν τυφεκίων, σχετικῶς μέγα βεληνεκές, βάλλον ἀπὸ κιλλίβαντος (τρίποδος) καὶ ἀναλόγως τοῦ εἴδους καὶ τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ διακρινόμενον **ὡς ἐλαφρὸν ἢ σύνηθες, βαρύ, ἀντιαεροπορικόν, ἀεροπορικόν·** || **ὁδηγὸν πολυβόλον** τὸ κατὰ τὴν (ἔμμεσον ἰδ.) βολὴν πολυβολαρχίας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στόχου σκοπευόμενον κατὰ διεύθυνσιν πολυβόλον, ρυθμίζον τὴν σκόπευσιν καὶ τῶν λοιπῶν.

πολυβόλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ βάλλων πολλὰ βλήματα : Φίλ.Βελοπ.73,34 **πολυβόλος καταπάλτης·** || νεώτ. τὸ οὐδ. **πολυβόλον** βλ.λ.

πολύβο(υ)ος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ.δημ. ὁ πολλὴν βοὴν ἐκπέμπων : **πολύβοος ἀγορά, πολύβοος θάλασσα.**

πολυβόρος-ον ὁ πολλὰ βιβρώσκων, καταβροχθίζων, πολυφάγος, ἀδηφάγος: Ἱππ.Ἀέρ.4 (ἐν ἀντιδ. πρὸς τὸ πολυπότης), Πλάτ.Κριτ.115Α **ζῴῳ, μεγίστῳ πεφυκότι καὶ πολυβορωτάτῳ,** Γαλ.Χρ.Μορ. 4,18 **πολυβόρα ζῷα.**

πολύβοσκος-ον (βόσκω) ὁ παρέχων πολλὴν ἢ πολλοῖς βοσκήν, ὁ πολλοὺς βόσκων, τρέφων, πολυτρόφος : Πίνδ.Ο 7,63 **πολύβοσκος γαῖα.**

πολυβότανος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλήν, ἄφθονον βοτάνην : Εὐστ.1624,10, Κάλβ.Ὠδ.4,7 **ἐπὶ** τὸ μέγα πρόσωπον τῆς γῆς πολυβοτάνου.

πολυβότειρα (ἡ) (βόσκω) ἐπίθ., ἐπ. πουλυβότειρα ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ πολλοὺς τρέφουσα, πολυτρόφος : Ἰλ.Γ 89 **ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,** αὐτ.Γ 195, αὐτ.Ζ 195· ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἀχαιΐς : αὐτ.Λ 770 **Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.**

πολύβοτος-ον (βόσκω) ὁ πολλοὺς βόσκων, τρέφων, πολυτρόφος : Αἰσχ.Ἑπτ.774 **πόλεος ὁ πολύβοτός τ' ἀγὼν βροτῶν** (σχόλ. «ἀντὶ τοῦ πολυκτήμων λογιστέον· ἢ ὁ πολλοὺς βόσκων»)· **2)** ὁ ἔχων πολλὴν βοσκήν, πολλὰς νομάς : Τιμόθ.Πέρσ. 153 **πολυβότων Κελαινῶν οἰκήτορα,** Διον.Ἁλ.Ρωμ. 1,37 **γῆν πολύκαρπον καὶ πολύβοτον.**

πολύβοτρυς-υος (ὁ,ἡ) ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων πολλοὺς βότρυς, ἀφθονίαν σταφυλῶν : Ἡσιόδ.ἀπ.122 **πολυβότρυος ἀντ' Ἀμύροιο,** Σίμων.37 **πολυβότρυος ἐξ Ἰωλκοῦ,** Εὐρ.Βάκχ.651 **πολύβοτρυς ἄμπελος,** Θεόκρ.25,11 **ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυος.**

πολυβουΐζω δημ. βουΐζω πολύ, προκαλῶ πολλὴν βοήν, θόρυβον, βοητό : Σολωμ.Λάμπρ.9,4 **καὶ τῆς βροντῆς πολυβουΐζει ὁ κρότος.**

πολυβουλία (ἡ) μσν. τὸ ἔχειν πολλὰς βουλάς : Μάξ.Ὁμολ.ἐν Mi 91,192.

πολύβουλος-ον ὁ πολὺ συνετός, σώφρων, φρόνιμος : Ἰλ.Ε 260 **αἴ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ,** Ὀδ.Π 282· ὁμ. ἐπὶ τῆς Ἴσιδος : Ὕμν.Ἴσ.26· ὁμ. **πολύβουλος γνώμα** λίαν συνετή, φρόνιμος : Πίνδ.(413).72.

πολύβους (ὁ,ἡ) γλώσσ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς βοῦς : Εὐστ.562,40 γλωσσ. **τοῦ ἠερίβοια εἰ παρὰ τὴν βοῦν γίνεται, δηλοῦν δοκεῖ . . τὴν . . ἐρίβουν ἢ τὴν πολύβουν.**

πολυβούτης-ου (ὁ) (βοῦς), ἐπ., Ναυπακτ. πουλυβούτης ὁ ἔχων πολλοὺς βοῦς, πλούσιος εἰς βοῦς : Ἰλ.Ι 154 **ἄνδρες . . πολύρρηνες, πολυβοῦται,** Ἡσιόδ.ἀπ.134,3, Ναυπάκτ.ἔπη 2 (ἐπικ.ἀπ.199Κ) **οἰκία ναιετάασκε πολύρρην,** πολυβοώτης.

πολύβρομος-ον (βρέμω) σχόλ. ὁ πολύ, ἰσχυρῶς βρέμων, ὁ λίαν βροντώδης : Σχόλ.Ἰλ.Ν 41.

πολύβροχος-ον (βρέχω) μτγν. ὁ πολὺ βραχείς, πολλάκις, κατ' ἐπανάληψιν βραχείς, ὑγρανθείς, πολὺ νοτισμένος : Διοσκ.Ι,128,6.

πολύβροχος-ον (βρόχος) ὁ ἐκ πολλῶν βρόχων συγκείμενος, ὁ ἔχων πολλὲς θηλειές, πολύπλοκος : Εὐρ.Ἡρ.1035 **πολύβροχ' ἀμμάτων ἐρείσματα.**

πολυβρώματος-ον σχόλ. ὁ ἐκ πολλῶν βρωμάτων, φαγητῶν ἀποτελούμενος : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,221.

πολύβρωμος-ον μσν. ὁ ἔχων, ἀναδίδων πολλὴν βρῶμαν, δυσοσμίαν, ὁ λίαν δυσώδης : Ἰγνάτ. Βί.Νικηφ.Κων/λεως 211,25 (ἔκδ.De Boor).

πολύβρωτος-ον μτγν. καταβεβρωμένος, καταφαγωμένος, κατεσπαραγμένος : Νόνν.Δ 5,502 πολύβρωτα μέλεα (τοῦ Ἀκταίωνος).

πολύβυβλος-ον ἀ. πολύβιβλος βλ.λ.

πολύβυθος-ον μτγν. πολυβενθής βλ.λ. : Φίλ.Ι,6.

πολύβυρσος-ον γλώσσ. ὁ ἔχων πολλὰς βύρσας, ὁ ἀποτελούμενος **ἐκ** πολλῶν δερμάτων : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,1231 γλώσσ. τοῦ πολύρρινος.

πολυβῶλαξ-ακος (ὁ,ἡ) πολύβωλος βλ.λ. : Κύπρ. 7,11 **Ἤπειρον πολυβώλακα·** πρβλ. ἐριβῶλαξ.

πολύβωλος-ον ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων πολλοὺς βώλους, ὁ ἐκ παχέος, λιπαροῦ χώματος ἀποτελούμε-

νος, εὔφορος, γόνιμος, καρπερός : Εὐρ.ἀπ.229 (λυρ.) **βασιλεῦ χώρας τῆς πολυβώλου**· πρβλ. ἐρίβωλος.

πολύβωμος-ον ὁ ἔχων πολλοὺς βωμούς : Καλλ. Δηλ.266 **ὦ μεγάλη πολύβωμε πολύπτολι πολλὰ φέρουσα**, αὐτ.Δῆλ.316 **Ἀστερίη πολύβωμε.**

πολύβωτος-ον (πιθ. ἐκ τοῦ βόσκω) ὁ πολλοὺς βόσκων, τρέφων, εὔφορος, γόνιμος, ὡς εἰρων. ἐπίθ. τῆς ἀγόνου νήσου Σερίφου : Κρατῖν.211.

πολυγαθής-οῦς-ές δωρ. ἀντὶ πολυγηθής βλ.λ.

πολυγαλακτοειδῆ (τὸ) νεώτ. βοταν. οἰκογένεια δικοτυληδόνων φυτῶν ἐκ τῶν **γερανικῶν** περιλαμβάνουσα δέκα γένη.

πολυγάλακτος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ὁ ἔχων πολὺ γάλα : Ἀριστλ.ΖΜ 688b,3 **πολυγάλακτον ζῷον**· μτγν. ποι. ὑπερθ. **πουλυγαλακτοτάτη** ἡ ἔχουσα ἀφθονώτατον γάλα : Κριναγ.ΑΠ 9,224.

πολυγαλακτῶ-έω μτγν. ἔχω, φέρω ἄφθονον γάλα, εἶμαι πολὺ γαλακτερός : Πλούτ.Ἠθ.640F, Σωρ.1,97 **ζῷα πολυγαλακτοῦντο.**

πολύγαλον (τό) (γάλα) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν πολύγαλον τό πικρόν : Διοσκ.4,142, Πλίν.Φ127, 121· ‖ νεώτ. γένος ποωδῶν, ἐτησίων ἢ πολυετῶν, κοσμητικῶν ἢ φαρμακευτικῶν φυτῶν, αὗ εἴδη **πολύγαλον τὸ κοινόν, τὸ πικρόν, τὸ εὐειδὲς** κ.ἄ.· **2**) τὸ φυτὸν **πέπλιον** βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,168.

πολύγαλος-ον μτγν. πολυγάλακτος : Ἀέτ.2,17.

πολυγαμία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἀνδρός, ἡ μετὰ πολλῶν ταυτοχρόνως γυναικῶν σύζευξις : Φίλ.1,568· ‖ νεώτ. κ. ἐπὶ γυναικός· **2**) τὸ νυμφεύεσθαι **πολλὰς φοράς** : Βέττ.Βάλ.119,22, Κλήμ. Ἀλ.1,1184A· **3**) νεώτ. βοταν. ἡ συνύπαρξις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ μονογενῶν (ἀρρένων ἢ θηλέων) ἀνθέων καὶ ἑρμαφροδίτων.

πολυγαμικος-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων εἰς τὴν πολυγαμίαν βλ.λ.1).

πολύγαμος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνδρός, ὁ μετὰ πολλῶν συγχρόνως ἐρχόμενος εἰς γάμον, ὁ ἐν πολυγαμίᾳ ζῶν ἢ ὁ πολλάκις συζευχθείς, ὁ παντρεμένος πολλὲς φορές : Πολυβ.3,48, Πτολ.Τετράβ. 183, Γρηγ.Νύσσ.1,90A **τὴν πολύγαμον ἐκείνην γυναῖκα**· ‖ νεώτ. κ. ἐπὶ γυναικός· **2**) νεώτ. ζῳολ. **πολύγαμα ζῷα** τὰ θηλαστικὰ καὶ πτηνὰ ἰδίως, τὰ ζῶντα καθ' ὁμάδας ἀποτελουμένας ἐξ ἑνὸς ἄρρενος καὶ πολλῶν θηλέων ὡς ἡ ἔλαφος, ὁ ἀλέκτωρ κ. ἄ.· **3**) νεώτ. βοταν. **πολύγαμα φυτὰ** τὰ φέροντα καὶ ἑρμαφρόδιτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ποδίσκου τῶν μονογενῶν ἀνθέων.

πολυγαμῶ-έω μτγν. λαμβάνω πολλοὺς (ἢ πολλὰς) συζύγους, συζευγνύομαι μετὰ πολλῶν ταυτοχρόνως : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.280A **οὔτε οἱ ἐν Παρθίᾳ Χριστιανοὶ πολυγαμοῦσιν,** αὐτ.Εὐαγγ.Προπ.278B.

πολύγελως (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πολὺ γελῶν, ὁ ὑπερβολικῶς ἀρεσκόμενος εἰς τὸν γέλωτα· κτ. γεν. πληθ. **πολυγέλων** ἐν Πλούτ.Ἠθ.552A **σώφρονας.. ἐκ πολυγέλων καὶ λάλων κατασκευάσαντες** (ἐαφ.γρ. ἀντὶ πολυτελῶν· διόρθ. Cobet).

πολυγένειος-ον γλωσσ. ὁ ἔχων πολλὰ γένεια.

πολυγενής-οῦς-ές (γένος) μτγν. ὁ πολλῶν γενῶν, ὁ ἀνήκων εἰς πολλὰ γένη : Πολυβ.9,21 **πολυγενὴς πόλις,** Πάπ. **πολυγενῆ τὸν Δία προσηγόρευσεν.**

πολυγέωργος-ον μτγν. ὁ ἐκμισθῶν πολλὰς γαίας, πολλὰ κτήματα : Βέττ.Βάλ.69,26.

πολυγηθής-οῦς-ές (γηθέω), δωρ.**πολυγαθής**, κλητ. πολύγηθε (ὡς ἐκ τ. **πολύγηθος** ἐν Ὀρφ.Ὕμν.10,10), ὁ πολλὴν τέρψιν, εὐφροσύνην, χαρὰν προκαλῶν, ὁ λίαν τερπνός, χαρμόσυνος, φαιδρός : Ἰλ.Φ 450 **μισθοῖο τέλος πολυγηθέες ὧραι ἐξέφερον,** Ἡσίοδ. Θ 941 **πολυγηθὴς Διώνυσος,** αὐτ.Ἔργ.614, Πίνδ. ἀπ.29,5, αὐτ.Π 2,28 **τὰν** (Ἥραν) **Διὸς εὐναὶ λάχον πολυγαθέες,** ΑΠ 9,189 **πολυγηθὴς ὀρχηθμός.**

πολυγήραος-ον ὁ ἐν πολλῷ, βαθεῖ γήρατι, ὁ πολὺ γέρων : Ἀσι.)· πρβλ. πολύγηρος, πολυγήρως.

πολυγηρία (ἡ) μτγν. τὸ φθάνειν εἰς πολύ, βαθὺ γῆρας, τὸ πολὺ γέρασμα : Μελάμπ.470.

πολύγηρος-ον μτγν. πολυγήραος, πολυγήρως βλ.λς : Βέττ.Βάλ.62,5.

πολυγήρως (ὁ,ἡ), ὀνομαστ. πληθ. **πολυγήρως** (οἱ), ἄ. πολυγήραος βλ.λ., πολὺ γέρων, μακρόβιος : Πλάτ.Ἀξ 367B **οἱ πολυγήρως** (ἄ.γρ. **οἱ** πολλοὶ γήρως) ἀπακμάζουσι **καὶ τῷ νῷ.**

πολύγιος (ὁ) μτγν., ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Τροιζῆνι : Παυσ.2,31,13 **καὶ** Ἑ**ρμῆς ἐνταῦθα ἐστι Πολύγιος καλούμενος.**

πολυγλαγής-οῦς-ές (γλάγος) μσν. πολυγάλακτος βλ.λ. : Ἄρατ.1100 **πολυγλαγὴς ἐνιαυτός,** Νόνν.Δ 9,176 **πολυγλαγεῖς μαζοί.**

πολύγλευκος-ον μτγν. ὁ περιέχων, ἀποδίδων πολὺ γλεῦκος, πλούσιος εἰς γλεῦκος, σὲ μοῦστο, κρασάτος : Ἀπολλωνίδ.ΑΠ 6,238 **οὐδὲ πολυγλεύκου γειομόρος** (εἰμὶ) **βότρυος.**

πολύγληνος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς ὀφθαλμούς, πολλὰ μάτια, πολυόμματος : Νόνν.Δ 3,272, Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,261 **πολύγληνον βουκόλον** Ἰναχίης· **2**) μτφ. ὁ ἔχων πολλὰς ὀπάς, ἀνοίγματα, τρῦπες : Ὀππ.Κυν.1,157 **πολύγληνος σαγήνη.**

πολυγλυφής-οῦς-ές (γλύφω) μτγν. ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῶν ἢ γλυπτικῶν ἀντικειμένων, ὁ ἔχων πολλὰς γλυφάς, ὁ πεποικιλμένος διὰ γλυπτικῶν κοσμημάτων : Νόνν.Δ 3,136 **πολυγλυφέων πυλεώνων,** αὐτ.4,204.

πολυγλωσσία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ χρῆσις πολλῶν, ποικίλων γλωσσῶν : Κύριλλ.2,801B **διελεῖν εἰς πολυγλωσσίαν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς,** - **εἰς τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν** ὑπάρχει **πολυγλωσσία.**

πολύγλωσσος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **πολύγλωττος-ον** ὁ ἔχων πολλὰς γλώσσας, ὁ λαλῶν διὰ πολλῶν γλωσσῶν· ‖ μτφ. ἐπὶ τῆς μαντικῆς δρυὸς τῆς Δωδώνης, ἡ διὰ τοῦ πλήθους τῶν φύλλων χρησμῳδοῦσα : Σοφ.Τραχ.1168 **Σελλῶν εἰσελθὼν ἄλσος.. πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός**· **2**) **πολύγλωσσος βοὴ** ἡ πολλάκις ἠχήσασα, πολυλάλητος, ἀδιάκοπη, πολυάκουστη κραυγή : Σοφ.Ἠλ.641 **μὴ ξὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ σπείρῃ ματαίαν βάξιν ἐς πᾶσαν πόλιν,** αὐτ.Ἠλ.798 **εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς**· **3**) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πολλὰς γλώσσας ἢ διαλέκτους ὁμιλῶν, κατέχων : Λυκόφρ.1377, Λουκ.Ζ Τραγ.13 **ἐγὼ δὲ οὐ πολύγλωττός εἰμι, ὥστε καὶ Σκύθαις καὶ Πέρσαις καὶ Θρᾳξὶ.. ξυνετὰ κηρύττειν,** Γαλ.8,585, Τρυφιόδ.24 **πολύγλωσσοι ἐπίκουροι**· ‖ μσν. κ. δημ. ὁ εἰς πολλὰς γλώσσας ἀναφερόμενος, ὁ παρουσιάζων ποικιλίαν γλωσσῶν : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,94 **ἔθνη δέ τε μυρία.. καὶ πολύγλωττα,** - **πολύγλωσσον λεξικόν**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ πολλῶν γλωσσῶν, εἰς πολλὰς γλώσσας γραφεὶς : **πολύγλωσσον ἔγγραφον** - **κείμενον,** - **πολύγλωσση ἐπιγραφή.**

πολυγλώχιν-ινος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς γλωχῖνας, αἰχμάς, ἀκίδας : Ἀπη.Ἐμφ.Πόλ.5,82 **ἀκοντίῳ πολυγλώχινι,** Διον.Περ.479 **πολυγλώχινι σιδήρῳ** (σχόλ. «πολυγώνῳ»)· ‖ ἐπὶ τῶν κεράτων ἐλάφου, ὁ ἔχων πολλοὺς κλάδους : Νίκ.Θηρ.36 **πολυγλώχιν ἐλάφοιο κεραίη.**

πολυγναθία (ἡ) νεώτ. ἀνατ. τερατογονικὴ δυσμορφία, καθ' **ἣν τὸ ἔμβρυον φέρει** εἰς **τὴν** μίαν τῶν γνάθων αὐτοῦ καὶ ἄλλας σιαγόνας.

πολύγναθος (ὁ) νεώτ. ὁ ἔχων πολυγναθίαν βλ.λ.

πολύγναμπτος-ον πολύκαμπτος, ποικιλόκαμπτος, ὁ παρουσιάζων πολλὰς κλίσεις, διακλαδώσεις : Πίνδ.Ο 3,27 **πολυγνάμπτων μυχῶν,** ΑΠ 9,191 **πολύγναμπτοι λαβύρινθοι**· ‖ ἑλικοειδής, σγουρός, κατσαρός : Θεόκρ.7,68 **πολύγναμπτον σέλινον.**

πολυγνωμόνως ἐπίρρ. μτγν. συνετῶς, ἐμβριθῶς, φρονίμως : Πολυβ.4,23.

πολύγνωμος-ον μτγν. κ. δημ. πολυγνώμων βλ.λ.: Δίων Κ 76,16 (δ.γρ. πολυγνώμων)· **2)** δημ. ὁ ἔχων πολλάς, διαφόρους γνώμας ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἢ θέματος, ἀναποφάσιστος : **πάρε μιὰν ἀπόφαση, μὴν εἶσαι πολύγνωμος.**

πολυγνωμοσύνη (ἡ) μτγν. πολυγνωσία, πολυμάθεια : Πολυδ.4,22.

πολυγνώμων-ονος (ὁ,ἡ), -γνωμον (τὸ) λίαν περίνους, σώφρων, συνετός, γνωστικός : Πλάτ.Φαῖδρ. 275Α **πολυήκοοι γάρ σοι γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώμονες εἶναι δόξουσι,** Δίων Κ 76,16 **πολυγνώμων μᾶλλον ἢ πολύλογος ἦν** (δ.γρ. πολύγνωμος)· **2)** μτγν. ὁ πλήρης γνωμικῶν : Φιλόστρ.Σοφ.1,16,4 **δογματίας.. καὶ πολυγνώμων.**

πολυγνώριστος-ον Εὐστ.1421,48 ὁ ὑπὸ πολλῶν ἀναγνωριζόμενος, δθ. εὐκολογνώριστος.

πολύγνωρος-η-ο δημ. ὁ πολλὰ γνωρίζων, πολυμαθής, πολυκάτεχος, πολύξερος : Βλαστ.Συνμ. 126 ἐν λ. μαθός.

πολύγνωστος-ον μτγν. κ. μσν. πολύγνωτος βλ.λ. : Βέττ.Βάλ.15,9, Παῦλ.Ἀλ.3, **πολυγνώστους, μεγαλοφίλους,** Τζέτζ.Χιλ.13,507.

πολύγνωτος-ον ὁ πολὺ γνωστός, ὁ εἰς πολλοὺς γνώριμος, διάσημος, ἐπίσημος : Πίνδ.Ν 10,37 (πιθ.).

πολυγόητος-ον Ἐπιγρ., ἐπ. **πουληγόητος-ον** πολυθρήνητος, πολύκλαυστος : Ἐπιγρ.Κνίδου.

πολύγομφος-ον ὁ ἔχων πολλοὺς γόμφους, ἥλους, καρφιά, καλῶς συνηρμοσμένος, γερά, στερεὰ καρφωμένος : Ἡσίοδ.Ἔργ.660 **πολύγομφος ναῦς,** Ἴβυκ.Ἀν.Ὀξ.1790,1,18, Αἰσχ.Πέρσ.71 **πολύγομφον ὅδισμα,** Σουΐδ. ἀγρίφη, **δίκελλα, σκεῦος γεωργικὸν πολύγομφον.**

πολυγόμφωτος-ον Εὐστ.174,12 πολύγομφος βλ.λ.

πολυγόνατος-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων πολλὰ γόνατα (μτφ.), πολλοὺς κόμβους : Διοσκ.1,14· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πολυγόνατον** τὸ φυτὸν πολυγόνατον τὸ πολυανθές· αὐτ.4,6 «θάμνος μείζων πήχεως, φύλλα ἔχων ὅμοια δάφνῃ . . . γευσαμένῳ ὅμοιόν τι μήλῳ κυδωνίῳ ἢ ῥοιᾷ . . προσβάλλει»· **3)** ὁμ. τὸ φυτὸν λευκάκανθα βλ.λ.2) : Διοσκ.3,19, Πλίν.Φ1 22,40· **4)** ὁμ. τὸ φυτὸν πολύγονον βλ.λ. τὸ ἄρρεν : ΨΔιοσκ.4,4· **5)** ὁμ. τὸ φυτὸν πολύκνημον βλ.λ. : Διοσκ.3,94· **6)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **λειριοειδῶν** περιλαμβάνον ποώδη, πολυετῆ φυτά, ὧν συνηθέστερα ἐν Ἑλλάδι **πολυγόνατον τὸ κοινὸν** κ. **π- τὸ πολυανθές.**

πολυγονία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυγόνου βλ.λ., τὸ νὰ γεννᾷ τις πολλὰ (τέκνα), ἡ μεγάλη γονιμότης : Πλάτ.Πρωτ.321Β **τοῖς μὲν ὀλιγογονίαν προσῆψε τοῖς δ' ἀναλισκομένοις ὑπὸ τούτων πολυγονίαν,** Ἀριστλ.ΖΙ 580b,27 **αἱ γαλαῖ αἱ ἄγριαι μάλιστα ἀναιροῦσι (τοὺς μῦς) ἀλλ' οὐ κρατοῦσι τῆς πολυγονίας καὶ ταχυγονίας,** Φίλ.2,211.

πολυγονοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς τὸ πολύγονον βλ.λ., ὁ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πολυγονοειδὲς** τὸ φυτὸν κληματὶς βλ.λ. : Διοσκ.4,7· **2)** ὁμ. **πολυγονοειδὲς τὸ φυτὸν δαφνοειδὲς** βλ.λ.: Γαλ.12,31· **3)** νεώτ. βοταν. **πολυγονοειδῆ** (τὰ) ὁμοιογένεια δικοτυληδόνων φυτῶν ἐκ τῶν πολυγονικῶν, ὧν τὰ πλεῖστα εἶναι πόαι, ἔχουσαι κολλοειδὲς παράφυλλον.

πολύγονος-ον κ. νεώτ., ἐπ. **πουλύγονος-ον** (Νίκ. Ἀλεξ.264, Ὀππ.Κυν.3,519) ὁ πολλὰ ὁμοῦ ἢ πολλάκις γεννῶν, παράγων, ὁ γόνιμος· Ἀριστλ.ΖΙ 558b,26 «πολύγονος διχῶς, οἱ μὲν τῷ πολλάκις, .. οἱ δὲ τῷ πολλά» : Ἡρ.3,108 **οὕτω δή τι πολύγονόν ἐστι (ὁ λαγός),** Ἱππ.Ἀέρ.19, Αἰσχ.Ἱκ.692 **πρόγονα δὲ βοτὰ τοῖς πολύγονα τελέθοι·** κ.ὑπερθ. **πολυγονώτατος** γονιμώτατος : Φίλ.1,519· || μτφ. μτ. γενικ., **πολύγονος** (ἰδιότητος) **τινὸς ὁ** εἰς μέγαν βαθμὸν παρέχων : Φίλ.2,399 **πολύγονος ἀρετῆς·** κ.ἀπολ. : Λύσις π.Ἰάμβλ.Πυθ.17,77, Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,1,5 **πολυγονώτερος·** **2)** ἐπὶ τοῦ Νείλου, ὁ πολλὰ παράγων διὰ τῆς γονιμοποιήσεως τῆς γῆς, ὁ λίαν γονιμοποιός, παραγωγικός : Θεόφρ.ἀπ.159 (ὑπερθ.), Διόδ.Σ 1,10 **τοῦτον γὰρ** (ἐνν. τὸν Νεῖλόν φασι) **πολύγονον ὄντα καὶ τὰς τροφὰς αὐτοφυεῖς παρεχόμενον ῥᾳδίως ἐκτρέφειν τὰ ζωογονηθέντα·** **3)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πολύγονον ἄρρεν** τὸ φυτὸν πολύγονον τὸ ἄρρεν, ἄ. πολυγόνατα : Διοσκ.4,4, Νίκ. Ἀλεξ.264· || **πολύγονον θῆλυ** τὸ φυτὸν πολύγονον τὸ παράλιον : Διοσκ.4,5· **4)** νεώτ. βοταν. **πολύγονον** (τό) γένος ποωδῶν φυτῶν, οὗ γνωστότατα ἐν Ἑλλάδι εἴδη **πολύγονον ἡ περιπλοκάς** ἄγρια περιπλοκάδα, περικοκλάδα.

πολυγονῶ-έω μτγν. ἐπὶ ζῴων, γεννῶ πολλὰ τέκνα, εἶμαι πολύγονος βλ.λ., πολυτόκος : Γρηγ.Νύσσ. 1,92C **τὰ πολυγονοῦντα τῶν ζῴων·** **2)** παθ. πολυγονοῦμαι-έομαι ἐπὶ νόσων, ἐξαπλοῦμαι, μεταδίδομαι : Διοσκ.3,94.

πολύγουνος-ον μτγν. ἐπ. ἐπὶ φυτῶν, πολυγόνατος βλ.λ.,ὁ ἔχων πολλοὺς κόμβους:Νίκ.Θηρ.872.

πολυγράμματος-ον ὁ διὰ πολλῶν γραμμάτων ἐστιγμένος, σημαδεμένος, μαρκαρισμένος, ὁ στιγματίας βλ.λ. : Ἀριστφ ἀπ.64· πρβλ. Δοῦρ.66J· **2)** ἐπὶ λέξεων, ἡ ἐκ πολλῶν γραμμάτων συνισταμένη, ἀποτελουμένη : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.994,32 κ. ἀλλ.· **3)** ὁ πολλὰ γράμματα, πολλὴν παιδείαν κεκτημένος, πολυμαθής, πεπαιδευμένος, πολὺ γραμματισμένος : Πλούτ.Ἠθ.1121F **πολυγράμματος καὶ μεμουσωμένος·** κ.συγκρ. **πολυγραμματώτερος -α-ον,** Φιλόστρ.Σοφ.2,27,4.

πολύγραμμος-ον (γραμμή) κ. νεώτ. ὁ σημειούμενος διὰ πολλῶν γραμμῶν, ὁ συνιστάμενος ἐκ πολλῶν γραμμῶν : Ἀριστλ.ἀπ.298.

πολύγραος-ον πολυφάγος,φαγάς:Ἱππ.π.Γαλ.19,132.

πολυγραφία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ γράφειν πολλά, τὸ νὰ εἶναί τις πολυγράφος βλ.λ. : Φιλόδ.Ρητ.1, 143S (ἀμφ.), Διογ.Λ 10,26 **ἐζήλου δ' αὐτὸν Χρύσιππος ἐν πολυγραφίᾳ** (περὶ τοῦ Ἐπικούρου).

πολυγραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολυγράφον βλ.λ.· || ἐπίρρ. **πολυγραφικῶς** κατὰ τρόπον πολυγραφικόν.

πολυγράφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ γράφων πολλά· ἰδ. ἐπὶ συγγραφέων, ὁ συγγραφεὺς **πολλῶν ἔργων,** παραγωγικός : Φιλόδ.Στωϊκ.32, Ἀθήν.Μηχ.6,2· ὑπερθ. **πολυγραφώτατος-η-ον** ὁ συγγράφας πάρα πολλά : Κικ.Ἀττ.13,18, Διογ.Λ 10,26 **γέγονε πολυγραφώτατος ὁ Ἐπίκουρος·** **2)** ὡς οὐσ. **πολυγράφος** (ὁ) κ. δημ. **πολύγραφο** (τὸ) συσκευὴ δι' ἧς λαμβάνομεν πολλὰ ἀντίτυπα ἐξ ἑνὸς πρωτοτύπου γραφομένου διὰ χημικῆς μελάνης καὶ ἀποτυπουμένου ἐπὶ τῆς ἐκ ρευστῆς ζελατίνης, ἥτις χύνεται ἐντὸς ἀβαθοῦς κιβωτίου, δημιουργουμένης λείας καὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς κατόπιν ἐπικολλῶμεν διαδοχικῶς τὰ πρὸς γραφὴν φύλλα χάρτου· **3)** νεώτ. ζωολ. **πολυγράφος** (ὁ) γένος κολεοπτέρων ἐντόμων ἐκ τῶν βοστρυχιδῶν.

πολυγραφῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. γράφω πολὺ ἢ πολλά : Ἀθήν.Μηχ.4,9 **οὕτω πολυγραφοῦντες·** **2)** νεώτ. ἀνατυπῶ διὰ τοῦ πολυγράφου βλ.λ.2).

πολυγύμναστος-ον μτγν. ὁ πολὺ γυμνασμένος, ἠσκημένος, πολύπειρος : Λουκ.Τοξ.14 **ποικίλον τι καὶ πολυγύμναστον κακόν** (ἐπὶ ἑταίρας).

πολυγύναιος (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς γυναῖκας : Πτολ.Τετράβ.72, Ἀθήν.13,556F **πολυγύναιος δὲ ἐγένετο καὶ Αἰγεύς,**

πολυγύνης-ου (ὁ) μτγν., ὀν. πληθ. **πολυγύναικες** (ὡς ἐξ ἑνικ. **πολυγύναιξ** ἐν Στράβ.17,3,19) πολυγύναιος βλ.λ. : Πολυδ.6,171.

πολυγυνία (ἡ) νεώτ. ἡ πολυγαμία βλ.λ., τὸ νὰ ἔχῃ ἀνήρ τις πολλὰς γυναῖκας.

πολυγυρεμένος-η-ο δημ. ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον πολλοὶ γυρεύουν· ἰδ. περὶ γυναικὸς ἣν πολλοὶ ζη-

τοῦσιν **εἰς** γάμον, πολυζήτητος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.23,3 **γαμπροὶ τῆς νύφης μας τῆς πολυγυρεμένης.**

πολυγύρευτος(-η)-ο(ν) μσν. κ. δημ. ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον γυρεύουν πολλοὶ ἢ πολύ, περιζήτητος : Στουδ.Θεόδ.198A **οὐ σχοίης τὸ πολυπρόοδον καὶ πολυγύρευτον ἄνευ ἀνάγκης ἐγκαταλιμπάνων τὸ οἰκεῖον ποίμνιον,** αὐτ.66D.

πολύγυρος-ον μτγν. ὁ διὰ πολλῶν γύρων, κύκλων, ἑλιγμῶν, στροφῶν χαρακτηριζόμενος : Ψ.Ἰω. Χρυσ.7,551 **ἡ πολύγυρος ὄρχησις.**

πολυγωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πολύγωνον βλ.λ.2) : **πολυγωνικὸν σχῆμα, - πολυγωνικὸν οἰκόπεδον·** ‖ νεώτ.στρατ. **πολυγωνικὸν μέτωπον** μέτωπον ὠχυρωμένον κατὰ πολυγωνικὴν γραμμήν.

πολυγώνιος-ον κ. νεώτ. πολύγωνος βλ.λ. : Θεόφρ.Αἰσθ.66, αὐτ.ΦΑἰτ.6,1,6, Πολυδ.4,161.

πολυγωνοειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρὸς πολύγωνον βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.911b,19.

πολυγωνομετρία (ἡ) νεώτ. γεωλ. ὁ κλάδος τῆς κατωτέρας γεωδαισίας, ὁ πραγματευόμενος τὸν τρόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς ὑποτύπωσιν ἐκτάσεώς τινος καταμετρήσεων.

πολυγωνομετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυγωνομετρίαν βλ.λ.: **πολυγωνομετρικὸς κάμβος, - πολυγωνομετρικὴ ὅδευσις.**

πολύγωνος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς γωνίας, πολυγωνικὸς βλ.λ. : Ἀριστλ.Αἰσθ.442b,20, Πλούτ. Ἠθ.1121C **πολύγωνα σχήματα,** Πολυδ.4,160 **πολύγωνον δακτύλιον·** **2**) νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πολύγωνον** τὸ διὰ πολλῶν γωνιῶν περατούμενον σχῆμα : Ἀντιφ.Σοφ.13, Γαλ.Ψυχ.Παθ.2,3· ‖ νεώτ. μαθ. εὐθύγραμμον γεωμετρικὸν σχῆμα ἔχον πλείονας τῶν τεσσάρων γωνίας, ἐκ τοῦ εἴδους καὶ τῆς σχέσεως τῶν ὁποίων πρὸς ἀλλήλας χαρακτηρίζεται ὡς **πολύγωνον κυρτὸν** κ. **πολύγωνον κανονικόν·** ‖ νεώτ. μαθ. ἡ ἐπίπεδος ἐπιφάνεια ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τῆς πολυγωνικῆς γραμμῆς· **3**) νεώτ. στρατ. **πολύγωνον (βολῆς)** εὐρεῖα ἐπίπεδος ἐδαφικὴ ἔκτασις χρησιμοποιουμένη ὡς πεδίον βολῆς τοῦ πεζικοῦ ἢ τοῦ πυροβολικοῦ· **4**) νεώτ. φυσ. **πολύγωνον δυνάμεων** ἡ σχηματικὴ ἀπεικόνισις τῆς συνθέσεως δυνάμεων ἐνεργουσῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημείου· **5**) νεώτ. ἀνατ. **πολύγωνα ὀστᾶ τοῦ καρποῦ** τὰ δύο μικρὰ ὀστᾶ τοῦ δευτέρου στοίχου τοῦ καρποῦ· **μεῖζον πολύγωνον** ἢ τραπέζιον σχήματος κύβου καὶ **ἔλασσον πολύγωνον** ἢ τραπεζοειδὲς σχήματος πυραμίδος.

πολυδάηρ-ερος (ἡ) (δαήρ) μτγν. ἡ ἔχουσα πολλοὺς ἀνδραδέλφους : Ἡρωδιαν.1,48, Ἀρκάδ.20,12.

πολυδαίδαλος-ον ἐπὶ ἀντικειμένου τέχνης, ἰδ. ἐκ μετάλλου καὶ ξύλου, ὁ μετὰ πολλῆς τέχνης εἰργασμένος, ποικίλως διακοσμηθείς, περίτεχνος, πολυποίκιλτος : Ἰλ.Γ 358 **πολυδαίδαλος θώρηξ,** αὐτ. Λ 32 **πολυδαίδαλος ἀσπίς,** Ὀδ.Σ 295 **πολυδαίδαλος ὅρμος,** αὐτ.Ζ 15 **πολυδαίδαλος θάλαμος,** αὐτ.Ν 11 **πολυδαίδαλος χρυσός·** ὁμ.ἐπὶ ὑφασμάτων, κεντημάτων κττ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.64 **πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν,** Ὀππ.Κυν.2,194 **κεράων πολυδαίδαλον ἔρνος·** **2**) ἐνεργ. ἐπὶ τεχνιτῶν, καλλιτεχνῶν κττ., ὁ μετὰ πολλῆς τέχνης ἐργαζόμενος, ἔμπειρος, δεξιός, δεξιοτέχνης : Ἰλ.Ψ 743 **Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν** (ἀργύρεον κρατῆρα)· ‖ μσν. ἐπὶ ὑποκριτῶν, μίμων κττ., λίαν ἐπιτήδειος, ἱκανός, ἐπιδέξιος : Ἀγαθ.ΑΠλ.4,80.

πολυδαίμων-ονος-ον ἐσφ.ἀνάγν. ἀντὶ πολυδέγμων ἐν Ὀρφ.Ὕμν.18,11.

πολυδαισία (ἡ) Σουΐδ. ἐν λ. Ἀπίκιος τὸ πολὺ τρώγειν, πολυφαγία· πρβλ. πολυποσία.

πολυδακρύζω δημ. δακρύζω πολύ, χύνω πολλὰ δάκρυα, θρηνῶ πολύ : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.5,11 **σώπασε, κυρὰ Δέσποινα, καὶ μὴν πολυδακρύζῃς.**

πολυδάκρυος-ον πολύδακρυς βλ.λ.1) : Ἰλ.Ρ 192 **στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύου ἔντε' ἄμειβεν** (διόρθ. ὡς καὶ ἐν Εὐρ.Ἡρ.427 ἀντὶ πολυδάκρυτος ἔνθα τὸ υ εἶναι μακρόν), Τυρτ.9(7),7 **ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' ἀΐδηλα,** Βακχ.3,30 **πολυδάκρυον ἆμαρ,** Εὐρ.Ἡρ.427 **πολυδάκρυος Ἀίδας,** Κόϊντ.7,263 **πολυδάκρυον Ἴλιον,** Ἐπιγρ. **πολυδάκρυον εἰς Ἀχέροντα·** **2**) πολύδακρυς βλ.λ.2) : Ἀπολλ.Ρ 2,916 **πολυδάκρυος ψυχή.**

πολύδακρυς-υος (ὁ,ἡ) (δάκρυ) κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ πολλῶν δακρύων, θρήνων χαρακτηριζόμενος, ὁ μετὰ πολλῶν δακρύων συμβαίνων, ὁ δι' ὃν χύνονται πολλὰ δάκρυα, πολύθρηνος, πολύκλαυστος, θλιβερός : Ἰλ.Γ 132 **πολύδακρυς Ἄρης** (πόλεμος), αὐτ.Γ 165 **πολύδακρυς πόλεμος,** αὐτ.Ρ 544 **κρατερὴ ὑσμίνη ἀργαλέη πολύδακρυς,** Βακχ.15,24 **πολύδακρυς μῆτις,** Ἀριστφ.Ὀρν.212 **οὓς διὰ θείου στόματος θρηνεῖς τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρον Ἴτυν·** ‖ ὁ πλήρης δακρύων, λυγμῶν, θρηνητικός, γιομάτος δάκρυα : Αἰσχ.Πέρσ.940 **πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν,** αὐτ.Χο.449 **χέουσα πολύδακρυν γόον κεκρυμμένον,** Εὐρ.Ἠλ.126 **ἄναγε πολύδακρυν ἀδονάν·** **2**) ἐπὶ προσώπων, ὁ πολὺ δακρύων, ὁ κλαίων, ὁ πνιγμένος στὰ δάκρυα, στὸ κλάμα : Εὐρ.Φοίν.366 **πολύδακρυς δ' ἀφικόμην, χρόνιος ἰδὼν μέλαθρα καὶ βωμοὺς θεῶν.**

πολυδάκρυτος-ον κ. νεώτ. ὁ δι' ὃν πολλὰ χύνονται δάκρυα, ποὺ στοιχίζει πολλὰ δάκρυα, πολυθρήνητος, πολύκλαυστος : Ἰλ.Ω 620 **φίλον παῖδα κλαίοισθα Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τι ἔσται·** **2**) πλήρης δακρύων, θρήνων, ὑπὸ [illegible]ένων δακρύων συνοδευόμενος, γεμάτος δάκρυα : Ὀδ.Τ 213 **ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τάρφθη πολυδακρύτοιο γόοιο,** Αἰσχ.Χο.333 **κλῦθί νυν, ὦ πάτερ, ἐν μέρει πολυδάκρυτα πένθη,** Ἀριστφ.Θεσμ.1040 **πολυδάκρυτον Ἀίδα γόον φλέγουσαν·** **3**) ἐνεργ. πολύδακρυς βλ.λ.2) : Εὐρ.Ἑκ.651 **στένει δέ τις . . Λάκαινα πολυδάκρυτος,** αὐτ.Τρ.1105 (πιθ.).

πολυδακρύτως ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ πολυδάκρυτον, πολυθρήνητον, ἀξιοθρήνητον τρόπον, μετὰ πολλῶν δακρύων : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 1717.

πολυδακτυλία (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ἁ. ὑπερδακτυλία, κληρονομικὴ δυσμορφία τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδὸς καθ' ἣν οὗτοι ὑπερβαίνουσι τὸν κανονικὸν ἀριθμόν, ὄντες συνήθως ἕξ, σπανιώτ. δὲ ὀκτὼ ἢ δέκα, τῶν ὑπεραρίθμων ἀπαντώντων ὡς πρώτων ἢ τελευταίων καὶ σπανιώτατα μεταξὺ τῶν κανονικῶν.

πολυδάκτυλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς δακτύλους : Ἀριστλ.ΖΜ 659a,23 **πολυδάκτυλα ζῷα,** αὐτ.ΖΙ 499b,8· ‖ νεώτ. ἀνατ. ὁ ἔχων δακτύλους ὑπερβαίνοντας τὸν κανονικὸν ἀριθμόν· πρβλ. πολυδακτυλία.

πολύδαμνος-ον λεξ. κ. σχόλ. ὁ πολλοὺς δαμάζων, ἐξημερώνων· Ἡσ., Σχόλ.Ὀδ.Δ 228.

πολυδάπανος-ον κ. νεώτ. ὁ πολλῆς δαπάνης χρῄζων, ὁ ἀπαιτῶν, προξενῶν πολλὴν δαπάνην : Ἡρ.2,137 **μέζω μὲν γὰρ ἄλλα καὶ πολυδαπανώτερά ἐστι ἱρά,** Ξεν.Λακ.5,3 **ὥστε οὔτε ἔρημός ποτε ἡ τράπεζα βρωτῶν γίγνεται . . οὔτε πολυδάπανος,** Πορφ.Ἀποχ.2,15, - **πολυδάπανος οἰκοδομή - ἐπιχείρησις·** **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ προσώπων, ὁ πολλὰ δαπανῶν, ἀναλίσκων, ἐξοδεύων, σπαταλῶν, πολυέξοδος, σπάταλος : Ξεν.Ἀπολ.19 **ἐξ εὐδιαίτου πολυδάπανον ἢ ἐκ μετριοπότου οἰνόφλυγα,** Βέττ.Βάλ.90,15.

πολυδαπάνως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ πολυέξοδον τρόπον, ἀφειδῶς, μὲ σπατάλην : Διόδ.Σ 1,52 **ἀνοιγομένου τοῦ στόματος** (τῆς διώρυγος) **καὶ πάλιν κλειομένου φιλοτέχνως καὶ πολυδαπάνως,** Πλωτῖν.1,4,7· **2**) διὰ πολλῆς δαπάνης, μὲ πολλὰ ἔξοδα, ἀκριβοπληρωμένα : Ἐπιγρ.

πολυδάσωτος δημ. ὁ λίαν δασώδης, δασωμένος, σύλλαγγος : Βλαστ.Συνμ.67 ἐν λ. δασωμένος.

πολύδαφνος-ον σχόλ. ὁ ἔχων πολλὰς δάφνας, κατάφυτος ἀπὸ δάφνας : Σχόλ.Ἡσίοδ.Θ 30 **ἐπεὶ πολύδαφνος ὁ Ἑλικών.**

πολυδέγμων-ονος-ον (ὁ,ἡ,τὸ) (δέχαμαι) ὁ πολλοὺς (πολλὰ) δεχόμενος ἢ περιλαμβάνων, χωρῶν : Λυκόφρ.700· **2)** ὡς οὐσ. προσωνυμία τοῦ Ἅδου ὡς δεχομένου τοὺς ἀναριθμήτους θνητούς· πρβλ. πολυδέκτης : Ὕμν.Δήμ.17,31, Ὀρφ.Ὕμν.18,11.

πολυδεής-οῦς-ές (δέομαι) μτγν. ὁ πολλῶν δεόμενος, ἔχων ἀνάγκην, πολλὰ χρειαζόμενος : Μάξ. Τύρ.21,4 **ἡ τοῦ σώματος χρεία πολυμερής τε οὖσα καὶ πολυδεής.**

πολυδείματος-ον μτγν. ὁ πολὺν φόβον ἐμβάλλων, ἐμποιῶν, τρομερός, δεινός : Χρησμ.Σιβ.5, 95 **πολυδείματος, ἄφρονα λυσσῶν.**

πολυδειράς-άδος (ὁ,ἡ) (δειράς) ὁ ἔχων πολλὰς ἐξοχάς, κορυφάς : Ἰλ.Α 499 **ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο,** αὐτ.Ε 754.

πολυδειράς-άδος (ὁ,ἡ) (δειρή) μτγν. πολύδειρος βλ.λ., πολυτράχηλος, πολυκέφαλος: Κόϊντ.6,212 **πολυδειράδος ὕδρης.**

πολύδειρος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς τραχήλους, λαιμούς, κεφαλάς, πολυκέφαλος : Νόνν.Δ 25,199.

πολυδέκτης-ου (ὁ) πολυδέγμων βλ.λ.2): Ὕμν.Δήμ 9.

πολυδένδρεος-ον ἐπ. ἀντὶ πολύδενδρος βλ.λ. : Ὀδ.Δ 737 **καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον,** αὐτ.Ψ 139, Σόλ.13,47 **ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν λατρεύει.**

πολύδενδρος (-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., δοτ.πληθ. ἑτερόκλ. **πολυδένδρεσσιν** (Εὐρ.Βάκχ.560), ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων πολλὰ δένδρα, κατάφυτος, δασώδης : Εὐρ.Βάκχ.560 **πολυδένδρεσσιν Ὀλύμπου θαλάμαις,** Στράβ.17,3,4 **μεγαλόδενδρός τε καὶ πολύδενδρος ὑπερβαλλόντως ἐστὶ καὶ πάμφορος,** Κάλβ.Ὠδ.6,2 **ὡς μέσα εἰς τὰ πολύδενδρα δάση . . εἰσπνέει τὸ . . φύσημα.**

πολυδερκής-οῦς-ές ὁ πολὺ λάμπων, ρίπτων φῶς, πολὺ φωτίζων : Ἡσίοδ.Θ 451 **φάος πολυδερκέος Ἠοῦς,** αὐτ.755 **πολυδερκὲς φάος·** πρβλ.πολυδευκής.

πολυδέρματος-ον ΕΜ 395,56 πολύδερμος.

πολύδερμος-ον μτγν. πολύρρινος βλ.λ.· ΕΜ 395,56 (δ.γρ. πολυδέρματος)· **2)** ἐπὶ τῶν τοιχωμάτων τῆς κοιλίας, ὁ ἔχων πολλά, ἀλλεπάλληλα δέρματα : Γαλ.8,952.

πολύδεσμος-ον κ. νεώτ. ὁ διὰ πολλῶν δεσμῶν, ἀρρήκτως, ἰσχυρῶς δεθείς, ποὺ ἔχει πολλὰ δεσίματα, στερεός, ἀσφαλής : Ὀδ.Ε 33 **ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου** (δ.γρ.), αὐτ.Ε 338· **2)** νεώτ. ζωολ. γένος μυριαπόδων ἐκ τῶν χηλογνάθων οὗ συνηθέστατον εἶδος **πολύδεσμος ὁ ὁμαλός.**

πολυδέσποτος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς δεσπότας, ὁ ὑπὸ πολλῶν ἐξουσιαζόμενος : ΨΧρυσ. 3,960A **τὴν πολυδέσποτον τῶν δαιμόνων δουλείαν,** αὐτ.5,687B.

πολύδετος-ον μτγν. ὁ δια πολλῶν δεσμῶν ἢ πολλάκις δεθείς, γερά, στερεὰ δεμένος, ἄλυτος : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.10,3,5 **τὰς πολυδέτους τῶν ἀσεβημάτων ἡμῶν σειρὰς διελύσατο.**

πολυδεύκης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. παραλλαγὴ τοῦ ὀρυκτοῦ λευκίτου εἰς τοὺς γρανίτας τῆς Ἔλβας.

πολυδευκής-οῦς-ές ἀμφ. σημ. ἐν Ὀδ.Τ 521 **πολυδευκέα φωνήν** (δ.γρ. πολυηχέα) (Αἰλ.Ζ.5,38 «ἤδη μέντοι τινὲς καὶ πολυδευκέα φωνὴν γράφουσι τὴν ποικίλως μεμιμημένην»· Ἡσ «πολλοῖς ἐοικυῖαν»)· **2)** ποικίλος βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.209 **πολυδευκὴς μορφή** (πιθ. ἀντὶ πολυδερκὴς βλ.λ.)· **3)** (δεῦκος) πολὺ γλυκύς : Νίκ.Θηρ 625 **ἑλιχρύσου πολυδευκέος** (σχόλ. «τοῦ γλυκέος»).

πολύδημος-ον μτγν. ὁ πλήρης λαοῦ, πολυάνθρωπος, γεμάτος κόσμο : Πολυδ.9,21 **π· πόλις.**

πολυδημώδης-οῦς-ες μτγν. πολύδημος βλ.λ.· τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πλῆθος ἀνθρώπων : Διογ.Λ 7,14 **ἐξέκλινε δὲ τὸ πολυδημῶδες** (δ.γρ. πολὺ δημῶδες).

πολυδήνης-ες (δήνεα) Ἡσ. «πολύβουλος».

πολύδηρις (ὁ,ἡ) πολυδήριτος βλ.λ. : Παρμ.1,36 **πολύδηρις ἔλεγχος.**

πολυδήριτος-ον μτγν. περιμάχητος, διὰ πολλῶν ἐρίδων ἀμφισβητούμενος, πολυφιλονίκητος : Ὀππ.Ἁλ.5,328 **πολυδηρίτοιο πελώρου.**

πολυδιαίρετος-ον Εὐστ.425,27 ὁ μετὰ πολλῶν διαιρέσεων.

πολυδιάκριτος-ον μτγν. ὁ διαιρεθείς, διαχωρισθεὶς εἰς πλεῖστα μικρὰ μέρη : Δαμάσκ.Ἀρχ.56.

πολυδιάφθορος-ον σχόλ. ὁ λίαν διαφθείρων, πολὺ καταστρεπτικός, φθαροποιός : Σχόλ.Ἰλ.Δ 171.

πολυδιάχυτος-ον λεξ. ὁ εὐρέως διάχυτος βλ.λ.· Ἡσ. ἐν λ. γάγγραινα **πολυδιάχυτον πάθος.**

πολύδικος-ον μτγν. ὁ ὑπερβολικῶς περὶ τὰς δίκας ἀσχολούμενος, ὁ φιλόδικος : Στράβ.15,1,53 **ἐν τοῖς νόμοις δὲ καὶ συμβολαίοις τὴν ἁπλότητα ἐλέγχεσθαι ἐκ τοῦ μὴ πολυδίκους εἶναι.**

πολυδικῶ-έω ἔχω πολλὰς δίκας, ἀσχολοῦμαι πολὺ μὲ τὰς δίκας, εἶμαι φιλόδικος : Πλάτ.Νόμ. 938B **παρὰ καιρὸν πολυδικεῖν.**

πολυδινής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ στροβιλιζόμενος, περιδινούμενος, ὁ κάμνων πολλοὺς στροβίλους, πολλὲς στροφές, γύρους : Ὀππ.Ἁλ.4,585 **μηρίνθῳ πολυδινεῖ,** Ἀρχί.ΑΠ 6,39 **ἀραχναίοιο μίτου πολυδινέα λάτριν,** Νόνν.Δ 5,156 **ἑλισσομένη κεφαλὴ πολυδινέϊ παλμῷ.**

πολυδίνητος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς κάμψεις, πολύκαμπτος · Διον.Περ.407 **φύλλῳ δ' ἤπειρος πολυδινήτῳ περίμετρος** (περὶ τῆς Πελοποννήσου ἐχούσης σχῆμα ὅμοιον πρὸς φύλλον πλατάνου).

πολυδιοίκητος-ον μτγν. ὁ λίαν διακεχυμένος, διεισδύων : Σεκοῦνδ.3 **πολυδιοίκητον πνεῦμα.**

πολυδιψία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ὑπερβολικὴ ἔξαρσις τοῦ αἰσθήματος τῆς δίψης, χαρακτηριστικὸν σύμπτωμα τοῦ διαβήτου.

πολυδίψιος-ον ἐπὶ τόπων, ὁ πολὺ διψῶν, διψαλέος, διψασμένος, ἄνυδρος, ξηρός : Ἰλ.Δ 171 **πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην** (οἱ Στράβ.8,6,7 κ. Ἀθήν. 10,433E ἑρμηνεύουσι «πολυπόθητον» λίαν ποθούμενον ὑπὸ τῶν μακρὰν εὑρισκομένων Ἑλλήνων· ὁμ. ὁ Στράβ. προτείνει **πολυΐψιος** (ἐκ τοῦ ἴπτωι πολὺ ὀλέθριος, καταστρεπτικός, διότι δὲν ἦτο ὀλιγόϋδρον τὸ Ἄργος).

πολύδιψος-ον μτγν. ὁ πολλὴν δίψαν προξενῶν : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,91.

πολυδόναξ-ακος μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς αὐλοὺς καλαμίνους, σύριγγας : Ἰω.Χρυσ.6,674C.

πολυδόνητος-ον μσν. ὁ πολὺ δονούμενος, κλονούμενος, κινούμενος : Πλαν.Ὀβιδ.Μεταμ.15,396.

πολύδονος-ον ὁ πολὺ δονηθείς, πολυδόνητος, πολυκλόνητος· δθ. μτφ. πολυπλάνητος : Αἰσχ.Πρ. 788 **πολύδονον πλάνην φράσω·** πρβλ. ἀλίδονος.

πολυδόξαστος-ον σχόλ. ὁ πολὺ δοξασθείς, περίφημος, περιλάλητος : Σχόλ.Πίνδ.Ο 6,120.

πολυδοξία (ἡ) μτγν. ποικιλία, πλῆθος γνωμῶν, δοξασιῶν, ἀντιλήψεων περί τινος : Δαμάσκ.Ἰσιδ.37 **τῶν βιβλίων τὸν ὁμαδὸν παρῃτεῖτο, πολυδοξίας μᾶλλον αἴτιον ὄντα ἢ πολυνοίας.**

πολύδοξος-ον μτγν. ὁ ἔχων ποικίλας γνώμας, παντοειδεῖς ἀντιλήψεις: Στοβ.2,7,4a, ΑΠΠαράρτ.217 **πολύδοξοι διδαχαί·** **2)** ὁ περίφημος, ξακουστός : Τίμων Φλ.44.

πολυδουλεία (ἡ) μτγν. δ.γρ. πολυδουλία, πληθύς, πλησμονὴ δούλων : Πολυδ.3,80.

πολυδούλευτος (-η)-ο(ν) γλώσσ. κ. δημ. ἐπὶ τοῦ **ἀτμένιος** ἐν Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ.178 ὁ μετὰ πολλοῦ κόπου ἢ διὰ πολλῶν δούλων γενόμενος· **2)** ὁ λίαν ἐπεξειργασμένος, ἀ. πολυδουλεμένος.

πολύδουλος-ον μτγν. ὁ ἔχων, ἐξουσιάζων πολλούς δούλους : Πολυδ.3,80,αὐτ.6,171.

πολυδράστεια (ἡ) (δράω) μτγν. ἡ πολλὰ δρῶσα, κατορθοῦσα : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.13.

πολύδριον (τό) σχόλ. λεξ. ὑποκορ. τοῦ πόλις, μικρὰ πόλις, πολίχνη : Σχόλ.Διον.Θρ.227Η (δ.γρ.), Ἡσ. γλῶσσ. τοῦ πολύχνια.

πολυδρομή (ἡ) Ἐπιγρ. πολύς δρόμος, περπάτημα.

πολύδρομος-ον πολυπλάνητος ἤ δρομαῖος: Αἰσχ. Ἱκ.737 πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι.

πολύδροσος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ δροσερός : Ποσείδ.Ἐπιγρ.ΑΠ 5,133 ῥαῖνε λάγυνε πολύδροσον ἰκμάδα Βάκχου· 2) νεώτ. ζωολ. ὡς οὐσ. πολύδροσος γένος κολεοπτέρων ἐντόμων ἐκ τῶν κουρκουλιονιδῶν.

πολύδρυμος-ον μτγν. ἔχων πολλούς δρυμούς, δάση ἐκ δρυῶν ἤ ἐν γένει δάση, λίαν δασώδης, κατάφυτος : Ριαν.20.

πολυδύναμος(-η)-ο(ν) μτγν. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλὰς δυνάμεις ἤ πολλὰς ἱκανότητας : Πορφ π. Στοβ.1,49,25Α, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.139Α, Πρόκλ.Κρατ. 75Ρ· ‖ κ. δημ. ὁ πολλὰ δυνάμενος, πανίσχυρος: Ἰω.Χρυσ.5,906 ἔστι σταυρὸς πολυδύναμος δύναμις, Εὐστ.1390,16 τῇ πολυδυνάμῳ σοφίᾳ· ‖ δημ. ὁ ἔχων πολλὴν δύναμιν.

πολυδωρία (ἡ) τό πολλὰ δωρεῖσθαι, χαρίζειν, ἡ γενναιοδωρία, ἐλευθεριότης, κουβαρντοσύνη : Ξεν. ΚΠ 8,2,7,Πολυδ.3,118.

πολύδωρος-ον ὁ πλουσίως δωρηθείς, πλούσια δῶρα λαβών : Ἰλ.Ζ 394 ἄλοχος πολύδωρος (πολύπροικος, πολύφερνος, περὶ τῆς Ἀνδρομάχης· σχόλ. «ἡ πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευσαμένου ἤ ἡ πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ»), Ὀδ.Ω 294 ἄλοχος πολύδωρος, ἐχέφρων Πηνελόπεια· 2) γενναιόδωρος, ἐλευθέριος, κουβαρντάς : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,5.

πολύεδνος-ον Ἡσ. ἐν λ. πολύδωρος, ἡ πολλὰ ἕδνα, γαμήλια δῶρα, λαβοῦσα.

πολυεδρικός-ή-όν νεώτ. μαθ. ὁ ἔχων σχῆμα πολυέδρου βλ.λ. : πολυεδρική κρύσταλλος.

πολύεδρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς ἕδρας, καθίσματα : Πλούτ.Περ.13 τὸ ᾠδεῖον πολύεδρον καὶ πολύστυλον· 2) νεώτ. μαθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πολύεδρον στερεὸν περατούμενον πανταχόθεν εἰς ἐπίπεδα πολύγωνα καλούμενα ἕδρας, ὧν αἱ πλευραὶ ἑνούμεναι ἀποτελοῦσι τὰς ἀκμάς, αἱ δέ κορυφαὶ τῶν στερεῶν μεταξὺ τούτων γωνιῶν τὰς κορυφὰς αὐτοῦ.

πολυεθνής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν ἀποτελούμενος, πολυπληθής, πολυάριθμος : Οἰνόμ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,29 πολυεθνέα λαόν, Ὀρφ.Ὕμν. 78,11 εἰναλίων πολυεθνῶν, αὐτ.Ἀργ.430 ἀνθρώπων πολυεθνέα φύτλην.

πολυείδεια (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ πολυειδία βλ.λ.

πολυειδήμων-ονος (ὁ,ἡ), -ον (τὸ) μτγν. ὁ πολλὰ εἰδώς, γνωρίζων, πολυμαθής, πολύξερος : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.1,63 πολυειδήμονά τινα καὶ πολυμαθῆ βούλεται εἶναι τὸν γραμματικόν.

πολυειδής-οῦς-ές κ.νεώτ.,συγκρ.πολυειδέστερος -α-ον, ὑπερθ. πολυειδέστατος-η-ον, ὁ πολλῶν, διαφόρων εἰδῶν ἤ μορφῶν, ποικίλος, ποικιλόμορφος, λογῆς λογῆς, κάθε λογῆς : Θουκ.7,71 ὅσα ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ μέγα στρατόπεδον πολυειδῆ ἀναγκάζοιτο φθέγγεσθαι, Ἱππί.6 πολυειδὴς λόγος, Τίμ.Λοκρ.101Β· πολυειδέστατον καὶ ποικιλότατον γένος, Πλάτ.Πολ.590Α τὸ δεινὸν .. καὶ πολυειδὲς θρέμμα, αὐτ.Φαίδ.80Β, Πολύβ.24,9,3 πολυειδὲς πολίτευμα, Διον.Ἀλ.Συνθ.19 πολυειδέστερος, Φιλόδ.Μουσ.64Κ, Λουκ.Συρ.32 ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί σοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει, αὐτ. Ὄνειρ.15, Μηναῖ.12,6 Συναξ. πολυειδῆ μετὰ τοῦ συζύγου τῷ πνεύματι δέδωκε καρπόν, Ἀραβ. Μῦθ.Χαλ.1,71 δάση πολυειδῶν δένδρων καὶ ἀνθέων· ἐν ἀντιθ. πρὸς τό μονοειδής : Πλάτ.Πολ. 612Α· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἁπλοῦς : αὐτ.Φαῖδρ.238Α (κῶδ.)· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ, τὸ πολυειδὲς ἡ πολυειδία βλ.λ. : Ἀριστλ.Χρωμ.792b,33 τὸ πολυειδὲς τῶν χρωμάτων· 2) πολυειδὴς τροχίσκος (ὁ) ὀνομασία τροχίσκου, παστίλλιας : Ἀέτ.12,64 δὶς (δ.ἀνάγν. Πολυείδου).

πολυειδία (ἡ), δ.γρ. πολυείδεια ἡ ἰδιότης τοῦ πολυειδοῦς, ποικιλία, πολυμορφία : Πλάτ.Πολ.580D διὰ πολυειδίαν ἑνὶ οὐκ ἔσχομεν ὀνόματι προσειπεῖν, Θεόφρ.ΦΙ 3,2,5, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.6,120 ἡ κατὰ τὰς διαθήκας πολυειδία.

πολύειδος-ον μτγν. πολυειδής βλ.λ. : Ζώσ.Ἀλχ. 113Β· 2) ὡς οὐσ. πολύειδος (ὁ) ὄν. διαφόρων φυτῶν, ὡς κρόμμυον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.2,151· ‖ κάπαρις βλ.λ. : αὐτ.2,173.

πολυειδῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ πολλὰ εἴδη ἤ μορφάς, πολυμόρφως, ποικίλως, ποικιλοτρόπως : Διον.Ἀλ.Συνθ.26,Γαλ.10,113, Ἰάμβλ.Μυστ.1,1.

πολυείλητος-ον μτγν. πολυέλικτος βλ.λ.: Ροῦφ. Ἀνατ.44 πολυείλητα ἔντερα.

πολυείμων-ονος (ὁ,ἡ), -ον (τό) μτγν. ὁ ἐκ πολλῶν ἐνδυμάτων ἀποτελούμενος : Μεσομ.Ἠλ.25 (δ. γρ. πολυοίμων).

πολυέλαιος-ον κ. νεώτ. ὁ παράγων πολὺ ἔλαιον : Ξεν.Προσ.5,3· 2) ἐσφ. γρ. ἀντὶ πολυέλεος βλ.λ.

πολυέλεος-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πολὺ ἐλεῶν, εὐσπλαχνιζόμενος, πολυεύσπλαγχνος, πολὺ σπλαχνικός, πονετικός, συνήθ. ὡς ἐπίθετον τοῦ Θεοῦ : ΠΔ Ἔξ.34,6 κύριος ὁ Θεὸς οἰκτίρμων .. μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, αὐτ.Ἀριθ.14,18, Κάλβ.Ὠδ.13,13 πλὴν πολυέλεος εἶσαι καὶ βοηθὸν σὲ κράζω· 2) νεώτ. κ. δημ. ὡς οὐσ. πολυέλεος (ὁ) πολυτελὲς κρεμαστὸν πολυκάνδηλον ἤ πολυκήριον χρησιμοποιούμενον εἰς τοὺς ναούς : φρ. εἰρων. οἰγά τὸν πολυέλεο (πρὸς κομπορρήμονα ἤ καυχηματίαν ἤ ἀλαζόνα).

πολυέλικτος-ον, ἐπ. πουλυέλικτος-ον ὁ λίαν ἑλικτός, πολλάκις ἑλισσόμενος, πολυτύλιχτος : Γαλ.2, 572 πολυέλικτον ἔντερον, αὐτ.Χρ.Μορ.9,13· 2) ὁ τελούμενος μετὰ ἤ προερχόμενος ἐκ πολλῶν ἑλιγμῶν, γύρων, στροφῶν· Ἡσ. «πολυέλικτον· πολύκυκλον» : Εὐρ.Φοίν.314 πολυέλικτος ἀδονά, Νόνν.Δ 21,185 πουλυέλικτας χορείη.

πολυέλιξ-ικος (ὁ,ἡ) μτγν. πολυέλικτος βλ.λ. : Φαβῶρ. ἐν λ. τετραέλιξ.

πολυελκής-οῦς-ές (ἕλκος) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ ἕλκη, πολλὰς πληγάς : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,14.

πολυεμβρυογονία (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ὁ σχηματισμὸς πολλῶν ἐμβρύων ἐξ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ γονιμοποιηθέντος ζωϊκοῦ ᾠαρίου τεμνομένου εἰς πολλὰ κύτταρα, ἅτινα μεταβάλλονται εἰς ἔμβρυα· 2) νεώτ. βοταν. ὁ ἐν τῷ αὐτῷ ἐμβρυακῷ ἀσκῷ φυτοῦ σχηματισμὸς πολλῶν ἐμβρύων ἄνευ προϋπάρξεως πολλῶν ᾠοσφαιρῶν καὶ γονιμοποιήσεως αὐτῶν, ὡς εἰς τὴν ἀμυγδαλῆν, τὰ ἐσπεριδοειδῆ κ.ἄ.

πολύενος-ον (ἔνος) Σουΐδ. «πολυετής».

πολυέξοδος-ον (ἔξοδος) μσν. ὁ ἔχων πολλὰς ἐξόδους, θύρας, πολύπορτος : Νικ.Χων. ἐν κώδ. Γραικοβαρβόρφ 132,23, αὐτ.226,19.

πολυέξοδος(-η)-ο(ν) (ἔξοδον) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πολλὰ ἐξοδεύων, πολυδάπανος, σπάταλος : Πρόκλ.Τετράβ.96,25 περὶ τὰς στολὰς πολυέξοδοι· ‖ ὁ δι᾽ ὃν ἀπαιτοῦνται ἤ ἔγιναν πολλὰ ἔξοδα, μεγάλη δαπάνη : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ. 1,102 τὴν πολυέξοδον ἑτοιμασίαν τῆς τραπέζης.

πολυεπαίνετος-ον ὁ πολὺ ἐπαινούμενος, ἐγκωμιαζόμενος : Ξεν.Ἀγησ.6,8 πολυεπαινετώτατος ὑπὸ πάντων ἀνθρώπων.

πολυέπεια (ἡ) μσν. πολυλογία, φλυαρία : Ἰω. Κλίμ.192,32 συγκλείουσι τὴν πολυέπειαν.

πολυεπής-οῦς-ές ὁ πολυλόγος, πολυλογάς,λογάς, φλύαρος : Αἰσχ.᾿Αγ.1134 **κακῶν γάρ διαὶ πολυεπεῖς τέχναι θεσπιῳδὸν φόβον φέρουσιν μαθεῖν.**

πολυέραστος-ον ὁ πολὺ ἐρώμενος, ἀγαπώμενος, πολυαγάπητος· κ. ὑπερθ. : Ξεν.᾿Αγησ.6,8 **πολυεραστότατος δὲ καὶ πολυεπαινετώτατος.**

πολυέργαστος-ον σχόλ. πολύεργος βλ.λ.2) : Σχόλ.Νίκ.᾿Αλεξ.178.

πολυεργής-οῦς-ές μτγν. πολύεργος βλ.λ.1) : Σεραπ.᾿Επίγρ.ΑΠ 7,400· **2)** πολύεργος βλ.λ.2) : ᾿Αντίοχ.᾿Αστρ. ἐν Κατ.᾿Αστρλ.Κ 1,111.

πολυεργία (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ πολυέργου, τὸ νὰ ἐργάζεταί τις πολύ : Φίλ.1,38.

πολύεργος-ον ὁ πολὺ ἐργαζόμενος, πολλὴν ἐργασίαν ἔχων ἢ ἐκτελῶν : Θεόκρ.25,27 **οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι** (πιθ. δ.γρ. ἀντὶ ἀμπελοεργοί), Νίκ.Θηρ.4, Κατ.᾿Αστρλ.Κ 2,179· **2)** παθ. ὁ πολύ, ἐπιμελῶς εἰργασμένος, ἔντεχνος, δουλεμένος πολύ : Φίλ.1,665 **οἴνων ἀμυθήτων πολυέργους καὶ παμποικίλους κράσεις.**

πολυέριος-ον σχόλ. ὁ ἔχων πολλὰ ἔρια, πολὺ μαλλί : Σχόλ.Θεόκρ.10,10.

πολυερώμενος-ον μσν. ὁ πολύ, ὑπὸ πολλῶν ἐρώμενος, ἀγαπώμενος : Διομ.326Κ.

πολυέρως-ωτος (ὁ) μτγν.· ὁ πολὺ ἐρῶν ἢ ἔχων πολλοὺς ἔρωτας : ῾Ηρωδιαν.᾿Επιμ.206.

πολύεσθλος-ον ᾿Επιγρ. ὁ πολὺ ἐσθλός, ἐξοχώτατος, διαπρεπέστατος.

πολυέταιρος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς ἑταίρους, φίλους, συντρόφους : Πολυδ.3,62.

πολυετηρίς-ίδος (ἡ) μσν. πολυετὴς χρονικὴ περίοδος, διάστημα πολλῶν ἐτῶν : Μιχ.᾿Ακομ.1,25,16.

πολυέτηρος-ον μτγν., ἐπ. **πουλυέτηρος-ον** πολυετὴς βλ.λ. : Νόνν.Εὐαγγ.᾿Ιω.58 (ἀμφ.).

πολυετής-οῦς-ές κ.μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπάρχων ἢ συμβαίνων, ὁ διαρκεῖος πολλῶν ἐτῶν, μακροχρόνιος : Φιλ.2,364 **πολυετὴς ζωή,** αὐτ.1,677 **πολυετεῖς πόλεμοι,** Σωρ.1,33 **πολυετὴς χρόνος,** ᾿Επιγρ. **πολυετὴς βίος, - πολυετεῖς ἀγῶνες - προσπάθειαι,-πολυετὴς πεῖρα - παιδεία·** ‖ ὁ περιέχων, περιλαμβάνων πολλὰ ἔτη, ὁ πλήρης ἐτῶν : ΠΔ Σοφ.Σολ.4,16 **νεότης τελεσθεῖσα ταχέως πολυετὲς γῆρας ἀδίκου·** ‖ ὁ ἡλικίας πολλῶν ἐτῶν, γέρων, παλαιός, ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χρονολογούμενος· Πολυδ.1,58 «χρόνος δὲ πολυετὴς ἢ ἄνθρωπος ἢ οἶνος καὶ ὁμοίως ὀλιγοετής» : Διοσκ.2,76 **πολυετὴς οἶνος,** ῾Ηλιόδ.Αἰθ.10,25 **πολυετὴς ἐλέφας,** ᾿Αέτ.9,24· **2)** ὁ μετὰ πολλὰ ἔτη συμβαίνων : Εὐρ.᾿Ορ.473 **ἔκλυον ὡς ἐς Ναυπλίαν ἥκοι σὺν ἀλόχῳ πολυετής,** αὐτ.᾿Ελ.651.

πολυετία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σύνολον πολλῶν ἐτῶν, μακρὰ χρονικὴ περίοδος : Φίλ.1,393, Γαλ.6,357, Διογ.Λ 1,72, Δίων Κ 66,18, **- ἐπίδομα πολυετίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, - σπουδάσας ἐπὶ πολυετίαν.**

πολυετῶ-έω πάπ., μσν. εἶμαι πολυετής, ἔχω πολλῶν ἐτῶν ἡλικίαν, διαρκῶ πολλὰ ἔτη : Πάπ.· **2)** μσν. παρέχω εἴς τινα πολλὰ ἔτη, μακροβιότητα, καθιστῶ τινα μακρόβιον· πρβλ. πολυχρονίζω : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,125 **ὁ θεὸς νὰ τὸν πολυετῇ.**

πολύευκτος-ον κ. νεώτ. ὁ πολὺ εὐκτός, δι᾿ ὃν τις πολὺ εὔχεται, λίαν ἐπιθυμητός, πολυπόθητος : Χρησμ.π.῾Ηρ.1,85 **μὴ βούλευ πολύευκτον ἰὴν ἀνὰ δώματ᾿ ἀκούειν παιδὸς φθεγγομένου,** Αἰσχ.Εὐμ. 537 **ἐκ δ᾿ ὑγιείας φρενῶν ὁ πάμφιλος καὶ πολύευκτος ὄλβος** (τέκος ἐστίν), Ξεν.ΚΠ 1,6,45 **πολλοὶ δὲ τὸν πολύευκτον πλοῦτον καταστησάμενοι,** ῾Ιμέρ.Λόγ.23,20 **πολύευκτον παιδίον·** **2)** μτγν. ὁ μετὰ πολλῶν εὐχῶν, διὰ πολλῶν εὐχῶν γινόμενος : Νόνν.Δ 40,66.

πολύευνος-ον μσν. ἐπὶ γυναικός, ὁ μετὰ πολλῶν εὐναζόμενος, συγκοιμώμενος : Τζέτζ.᾿Ομ.152 **πολυεύνους κλεψιγαμούσας.**

πολυευσπλαγχνία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυευσπλάγχνου, ἡ μεγάλη εὐσπλαγχνία : ῾Ερμᾶς ἐν Mi.2,936 (δ.γρ. πολυσπλαγχνία).

πολυεύσπλαγχνος-ον μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πολυέσπλαχνος** λίαν εὔσπλαγχνος, σπλαγχνικός, πονετικός, ἰδ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Θεοῦ · Κλήμ.᾿Αλ. 2,645Α.

πολυεύχετος-ον πολύευκτος βλ.λ. : ῞Υμν.Δήμ.165.

πολύεφθος-ον μτγν. πολυέφητος : Διοσκ.2,124.

πολυέφητος-ον σχόλ. πολὺ ἢ καλῶς ἑφημένος, καλοφημένος : Σχόλ.Νίκ.᾿Αλεξ.130.

πολύζαλος-ον (ζάλη) μτγν. ὁ πλήρης ζάλης, τρικυμιώδης, ταραχώδης : Καισάρ.835 **τὴν πολύζαλον τοῦ βίου διαπλέειν θάλασσαν.**

πολυζηλεμένος-η-ο δημ. ἐπίθ. (ἐκ τοῦ **πολύ κ.** τῆς παθ. μτχ. τοῦ ζηλεύω) πολυζήλευτος βλ.λ.

πολυζήλευτος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ἐκεῖνος ὃν πολὺ ἢ πολλοὶ ζηλεύουσι, πολὺ ζηλευτός, ζηλεμένος βλ.λς. : Πολίτ.᾿Εκλ.Τραγ.280 **καὶ χώρα πολυζήλευτος μὲ τὸ πολὺν λογάριν.**

πολύζηλος-ον ὁ πλήρης ζήλου, ἁμίλλης, ἀνταγωνισμοῦ : Σοφ.ΟΤ 381 **τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ·** **2)** ὁ πολὺν ζῆλον ἔχων, πολυθαύμαστος, ζηλεμένος, ποὺ τὸν καμαρώνουν, τὸν ζηλεύουν : Βακχ.10,63 **πολύζηλος βασιλεύς·** ‖ ὁ πολυπόθητος, πολυαγαπημένος, ποὺ τὸν λαχταροῦν : Σοφ.Τραχ.185 **τάχ᾿ ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν ἥξειν** (ἐνν. εἶπον).

πολυζήλωτος-ον, δωρ. **πολυζάλωτος-ον** πολύζηλος βλ.λ.2), πολυσέβαστος : Βακχ.7,10, Εὐρ.᾿Ιππ. 168 **καί μοι πολυζήλωτος ἀεὶ σὺν θεοῖσι φοιτᾷ,** ῞Υμν.᾿Ισ.16 **πολυζάλωτος.**

πολυζήμιος-ον γλωσσ. ὁ προξενῶν πολλὴν ζημίαν, ὁ πολλὴν βλάβην ἐπιφέρων.

πολυζητησία (ἡ) μσν. πολλή, ἐπισταμένη ζήτησις, ποικίλη ἔρευνα: Στουδ.Θεόδ.600 **πέρας δέχοιο τῆς πολυζητησίας.**

πολυζήτητος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ ζητούμενος, ὑπὸ πολλῶν ζητούμενος, περιζήτητος : ᾿Ιω. Κίνναμ.῾Ιστ.170Α **πολλὰ τῶν πολυζητήτων,** Ψῖω. Χρυσ.8,746Α, **- πολυζήτητος θέσις.**

πολύζυγος-ον κ. νεώτ., ἐπὶ πλοίου, ὁ ἔχων πολλὰ ζυγὰ βλ.λ.4), πολλὰ ἑδώλια κωπηλατῶν : ᾿Ιλ. Β 293 **καὶ γάρ τίς θ᾿ ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάᾳ σὺν νηῒ πολυζύγῳ,** Μαιΐστ.9, ᾿Οππ.᾿Αλ.5,312· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. **πολύζυγον** ὡς οὐσ. ξύλινον γυμναστικὸν ὄργανον ἐκ δύο παραστάδων ὕψους τριῶν μέτρων συνδεδεμένων δι᾿ εἴκοσι ζυγῶν ἀπεχουσῶν ἀλλήλων 0,090 τοῦ μέτρου.

πολυζώητος(-η)-ο(ν) μσν. κ. δημ. κ. **πολυζώης** ὁ πολύζωος, ὁ πολύβιος βλ.λ. : ᾿Αχμ.᾿Ονειροκρ.15,9, αὐτ.184,34· **2)** ὁ ζήσας πολλὰ ἔτη, πολυετής, ἄγαν ἡλικιωμένος· πρβλ. κορακοζώητος.

πολύζωμος-ον μσν. ὁ ἔχων ἄφθονον χυμόν, ζωμόν, ζουμερός, ζουμάτος· ‖ **πολύζωμος δίαιτα** ἡ ἐκ φαγητῶν ἐχόντων ἄφθονον ζωμόν : ᾿Αναστ.Σιν. ἐν Mi.89,732 **πολύζωμος καὶ πολύκρεος δίαιτα.**

πολύζωνος (λίθος) (ὁ) μτγν. πολύτιμος λίθος ἔχων πολλὰς ζώνας, φλέβας : Πλίν.Φ1 37,189.

πολύζωος-ον μτγν. ὁ πολύβιος, μακρόβιος : ᾿Οππ.Κυν.3,117· **2)** ὁ ἔχων ζήσει πολύ, ἡλικιωμένος, πολυζώητος· οὐδ.**πολύζωον κακὸν** ἐπὶ ἀνθρώπου τὰ μάλιστα ἡλικιωμένου : Κωμ.᾿Αδέσπ.892.

πολύζῳος-ον μτγν. ὁ ἐκ πολλῶν ζῴων ἀποτελούμενος, ὁ ἔχων πλῆθος ζῴων: Φίλ.1,20 **πολύζῳος ἀγέλα·** **2)** ὁ ἐκ πολλῶν ζῴων λαβὼν τὸ ὄνομα, πολλῶν ζῴων ἐπώνυμος : Μαν.4,516 **πολύζῳα ἄστρα** (ἐπὶ τοῦ ζῳδιακοῦ)· **3)** τὸ οὐδ. **πολύζῳον** ὡς οὐσ. πολυσύνθετον ζῷον : Πλωτῖν.2,3,7.

πολύζωστος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ στενῶς ἐζωσμένος, ὁ σφικτὰ ζωσμένος : ῾Ησ. ἐν λ. ἀζείρου,ΕΜ23,1.

πολυζωῶ-έω Ἐπιγρ. εἶμαι πλήρης ζωῆς, ἐπὶ τῆς Ἴσιδος.

πολυηγερέες (οἱ) δ. ἀνάγν. τοῦ τηλεκλητοὶ ὑπ' Ἀριστάρχου ἐν Ἰλ.Λ 564.

πολυηγόρος-ον ὁ πολυλόγος, πολυλογάς · Φιλίσκ. π.Πλούτ.Ἠθ.836C, Ὀρφ.Ἀργ.489.

πολυηδής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν ἡδύς, παραπολὺ γλυκύς, εὐχάριστος : Ἡρωδιαν.2,689.

πολυήθης-ους-ες ὁ πολλοὺς χαρακτῆρας λαμβάνων, ὁ διαρκῶς μεταβαλλόμενος, πολύτροπος, πεντάγνωμος : Εὐστ.1381,41.

πολυηκοΐα (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ πολλὰ ἀκούειν καὶ μανθάνειν, μεγάλη μάθησις, πολυμάθεια, εὐρυμάθεια : Ὀλυμπ.Πλάτ.1W, Εὐστ.1459,43.

πολυήκοος-ον [ἀκούω] ὁ πολλὰ ἀκούων, ὁ ἐξ ἀκοῆς πολλὰ γνωρίζων : Πλάτ.Νόμ.810E **πολυήκοοι ἐν ταῖς ἀναγνώσεσιν καὶ πολυμαθεῖς.**

πολυηλάκατος-ον ποι. ὁ ἔχων πολλὰς ἠλακάτας βλ.λ.2), πλῆθος καλάμων, πολλὰ νεροκάλαμα : Αἰσχ.ἀπ.8 **πολυηλάκατοι ποταμοί.**

πολυήλατος-ον μτγν. ποι., ἑτερόκλ. δοτ. **πολυήλατι,** ὁ λίαν ἐλατός, εὐκόλως σφυρηλατούμενος : Χρησμ.Σιβ.5,217.

πολυήλιος-ον σχόλ. ὁ πολὺν ἥλιον ἔχων, λίαν εὐήλιος, πολὺ λιαζόμενος : Σχόλ.Εὐρ.Ἀνδρ.534.

πολυημερεύω μτγν. ἐπιτυγχάνω, ἀποκτῶ ἐπέκτασιν τῶν ἡμερῶν τοῦ βίου, ζῶ μακρὰν ζωήν : ΠΔ Δευτ.11,21 **ἵνα πολυημερεύσητε, καὶ αἱ ἡμέραι τῶν υἱῶν ὑμῶν . . καθὼς καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς γῆς** (δ. ἀνάγν. μακροημερεύσητε).

πολυημερία (ἡ) μτγν. διάρκεια πολλῶν ἡμερῶν.

πολυήμερος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀπαιτῶν πολλῶν ἡμερῶν χρόνον, ὁ πολλὰς ἡμέρας διαρκῶν, ἀντίθ. ὀλιγοήμερος : Ἱππ.Ἄρθρ.69 **πολυήμερος δυσεντερίη,** Πλούτ.Λούκ.21 **καὶ πολυήμερον ὁδὸν διὰ τῆς ἄνω χώρας ἀγόμενος,** Γαλ.10,587,-**πολυήμερος πολιορκία - νηστεία - πορεία.**

πολυήρατος-ον [ἐρῶ-άω] ὁ λίαν ἐρατός, πολὺ ἀγαπητός, πολυπόθητος : Ὀδ.126 **δῶρον . . τοῦτο δίδωμι, μνῆμ' Ἑλένης χειρῶν, πολυηράτου ἐς γάμου ὥρην,** Ἡσίοδ.Θ 404, αὐτ.908· ‖ **ὁ** ἀξιαγάπητος, ἀξιέραστος : Ὕμν.Ἀφρ.225 **πολυήρατος ἥβη'** ‖ κ. ἐπὶ ὕδατος, ὁ λίαν ἐπιθυμητός : Ἡσίοδ.Ἔργ.739 **χεῖρας νιψάμενος πολυηράτῳ ὕδατι λευκῷ'** ‖ κ. ἐπὶ τόπων : Ὀδ.Λ 275 **ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἤνασσε,** Βακχ.18,9, Χρησμ.π.Ἡρ.4,159, Ἀριστφ.Νεφ.301 **εὔανδρον γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον'** κ. ἐπὶ προσ. : Ἡσίοδ.ἀπ. 192,1, Πλούτ.Ἠθ.767F **πολυήρατος Λαΐς,** Ὀππ.Κυν. 1,2 **φέγγος πολυήρατον Αἰνεαδάων.**

πολυήρης-ους-ες ποι. μτγν. μσν. ὁ πολύκωπος βλ.λ. : Ἀγαθ.5,22 **πολυήρεις ἐπακτρίδες.**

πολυήρος-ον (ἔρα) Ἡσ.«πολυάρουρος,πλούσιος».

πολυήσυχος-ον σχόλ. ὁ εἰς μέγιστον βαθμὸν ἥσυχος, πολὺ ἥσυχος : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.139.

πολυηχής-οῦς-ές ὁ παράγων μέγαν ἦχον, πολὺ ἠχῶν, ἰσχυρῶς, δυνατὰ ἀντηχῶν : Ἰλ.Δ 422 **ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῦμα θαλάσσης ὄρνυτ',** Ἀπολλ.Ρ 4,963 **πολυηχέες πέτραι'** ‖ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου, ὁ θορυβώδης : αὐτ.609· **2)** ἐπὶ τοῦ ᾄσματος τῆς ἀηδόνος, ὁ μετὰ ποικίλων τόνων ἠχῶν, ὁ πολλοὺς κυματισμοὺς ἔχων : Ὀδ.Τ 521 **ἥ τε** [ἀηδὼν] **θαμὰ τρωπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν'** -) μτγν. ὁ πολύφωνος, ποικιλόφωνος : ΑΠ 9,504 **χοροῦ πολυηχὴς φωνή.**

πολυήχητος-ον ποι., δωρ. **πολυάχητος-ον** ὁ πολυηχὴς βλ.λ.1), πολύφωνος, θορυβώδης : Εὐρ.Ἀλκ. 918 **πολυάχητος δ' εἵπετο κῶμος.**

πολυηχία (ἡ) μτγν. ποικιλία ἤχων : Δημήτρ.73.

πολύηχος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολυηχὴς βλ.λ.3): Φίλ.1,373 **πολυηχος γῆρυς'** ‖ κ. μτφ. : αὐτ.372 **πολύηχον τῆς ψυχῆς'** **2)** ὁ θορυβώδης, πολυτάραχος : Σχόλ.Σοφ.Αἶ.695 **πολύηχος θάλασσα·** ‖ κ. μτφ. : Ἐπίκ.Γνωμ.1 **βίος . . πολύηχος.**

πολυήχως ἐπίρρ. διὰ πολλῶν ἤχων, μὲ πολυφωνίαν· ἐν χρ. μ. ἐν φρ. **πολυήχως ᾄδω** : Αἰλ.ΖΙ 12,28.

πολυθαήτος-ον ποι. τ. τοῦ πολυθέατος βλ.λ. : Ἐπιγρ.π.Παυσ.6,3,14 **ἐν πολυθαήτῳ τεμένει Διὸς ὑψιμέδοντος ἕστηκ'.**

πολυθάλαμος-ον μσν. κ. νεώτ. **ὁ ἔχων** πολλοὺς θαλάμους : Φίλ.Καρπασ.133 [ἔκδ.Mi.] **πολυθάλαμος καὶ πολύκοκκος ὁ τῆς ῥοιᾶς καρπός'** ‖ νεώτ. ἐν χρ. ἐπὶ οἰκίας.

πολυθάλμιος-ον μτγν. ὁ τρέφων, ζωογονῶν πολὺ ἢ πολλούς, πολύτροφος : Ὀρφ.Ὕμν.68,1.

πολυθαλπής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ θάλπων, λίαν θαλπερός, λίαν θερμαντικός, θερμός:Νόν.Δ 14,424.

πολυθαμβής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ ἔκθαμβος, ὁ ἐκ πολλοῦ θάμβους ἐμβρόντητος, ἐπτοημένος, κατάπληκτος : Νόν.Δ 14,418.

πολυθαρσής-οῦς-ές ἐπ. ὁ πολὺ θάρρος, μεγάλην πεποίθησιν ἔχων, ὁ θαρρῶν πολὺ ἐπί τι : Ἰλ.Ρ 156 **εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη,** Ὀδ.Ν 387· **2)** ὁ πολὺ θαρραλέος, εὐθαρσής, γενναῖος· ὅθ. ἐπὶ πολέμου, ὁ μετὰ μεγάλου θάρρους διεξαγόμενος : Ἀπολλ.Ρ 2,912.

πολυθαύμαστος-ον ἀρχ. λεξ. κ. μσν. ὁ ὑπὸ πολλῶν ἢ πολὺ θαυμαζόμενος, θαυμασθείς : Σουΐδ. ἐν λ. Ἱπποκράτης, Στουδ.Θεόδ.545C.

πολυθεάμων-ονος-ον ὁ πολλὰ θεασάμενος, ἐκεῖνος ποὺ εἶδε πολλά : Πλάτ.Φαῖδρ.251A **ὁ δὲ ἀρτιτελής, ὁ τῶν τότε πολυθεάμων.**

πολυθέατος-ον Ἡσ. «περίοπτος, πολύοπτος, ὁ ὑπὸ πολλῶν ὁρώμενος».

πολυθεΐα (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ εἰς πολλοὺς θεοὺς πίστις, λατρεία πολλῶν θεῶν : Φίλ. 1,609, Προκ.Κτισμ.6,2. Μηναῖ.12,13 Ἑσπερ. **τὴν πολυθεΐαν . . καταργουμένην ὑπὸ τῆς πίστεως.**

πολυθεϊσμός (ὁ) περιληπτ. τὸ σύνολον τῶν πολυθεϊκῶν θρησκειῶν· ‖ ἀντὶ πολυθεΐα βλ.λ.

πολυθεϊστής (ὁ) νεώτ., θηλ.-ίστρια ὁ ἀσποζόμενος τὸν πολυθεϊσμόν, τὴν πολυθεΐαν, ὁ πιστεύων εἰς πλείονας τοῦ ἑνός, εἰς πολλοὺς θεούς.

πολυθελγής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ θέλγων, καταμαγεύων : Ὕμν.Ἴσ.104 [ἀμφ.].

πολυθέλγητρος-ον νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ θέλγητρα, λίαν θελκτικός, ἀξιέραστος, χαριτόβρυτος: **πολυθέλγητρος κορασίς - νεᾶνις - νύμφη.**

πολυθελής-οῦς-ές μσν. ὁ πολλὰ θέλων ἢ ὁ πολλὴν θέλησιν ἔχων : Βl.Μάξ.Ὁμ.1,61.

πολυθεοαθεότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ πολύθεος ἀθεότης ἢ ἄθεος πολυθεΐα : Ὠριγ.1,604A.

πολύθεος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς θεούς, ὁ εἰς πολλοὺς θεοὺς ἀνήκων : Αἰσχ.Ἱκ.424 **μηδ' ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρῶν πολυθέων ῥυσιασθεῖσαν** [δ. γρ. πανθέων], Λουκ.ΖΤραγ.14 **πολυθεωτάτη γάρ, ὡς ὁρᾷς, ἡ ἐκκλησία'** **2)** ὁ πιστεύων εἰς πολλοὺς θεούς, πολυθεϊστής:Προκ.Μυστ.11· ‖ **δόξα πολύθεος** ἢ πολυθεΐα, ὁ πολυθεϊσμός : Φίλ.1,41· **3)** ὁ ἐκ πολλῶν θεῶν ἀποτελούμενος : αὐτ.609 **πολύθεος θίασος,** αὐτ.426 **πολύθεον στῖφος.**

πολυθεότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ πολυθεΐα, ὁ πολυθεϊσμός : Ὠριγ.1,653A, Ἀθαν.1,560B.

πολυθερής-οῦς-ές σχόλ. γλώσσ. τοῦ βουθερής, ὁ πολλοὺς τρέφων, ὁ πολὺ ἢ πολλὰ ζῶα τρέφων, πολύβοσκος : Σχόλ.Σοφ.Τρ.188.

πολύθερμος-ον μτγν. ὁ πολὺ θερμὸς ἢ καυσώδης, πολὺ ζεστός : Πλούτ.Ἀλέξ.4, Ἡλιόδ.Χειρ.π. Ὀρειβ.49,8,11, Γαλ.17 (2), 201, Θέων Σμ.187H.

πολύθεστος-ον μτγν. ποι. ὁ πολὺ ἐπιθυμητός, πολυπόθητος, πολυαγάπητος : Καλλ.Δήμ.48 **τέκνον πολύθεστε τοκεῦσι'** ‖ Ἡσ. «πολύσεπτος».

πολυθεώρητος-ον μσν. ὁ πολὺ ἢ πολλάκις θεωρούμενος : Θεοφάν.Κερ.812 [ἔκδ.Mi.].

πολυθέως μτγν. μὲ πολλοὺς θεούς, κατὰ τρόπον πολυθεϊστικόν : Γρηγ.Ναζ.'Ομιλ.37,611C,3.
πολυθηλία (ἡ) νεώτ. Ιατρ. ἡ ὕπαρξις περισσοτέρων τῆς μιᾶς θηλῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μαστοῦ.
πολυθηρία (ἡ) μτγν. μεγάλη ἀφθονία θηρίων, θηραμάτων, ἄφθονο κυνήγι : Πολυδ.5,13.
πολύθηρος-ον ὁ ἔχων πολλοὺς θῆρας, πολλὰ ἄγρια ζῷα, πολλὰ ἀγρίμια : Εὐρ.Φοίν.801 **ὦ ζαθέων πετάλων πολυθηρότατον νάπος·** 2) ὁ πολλοὺς θῆρας φονεύων, ἐπιτηδειότατος καὶ ἰσχυρὸς κυνηγός, ἐπίθ. τῆς Δικτύννης : αὐτ.'Ιππ.145 **οὐδ' ἀμφὶ τὰν πολύθηρον Δίκτυνναν ἀμπλακίαις . . τρύχει·** 3) ὁ ἁλιεύων, συλλαμβάνων πολλοὺς ἰχθῦς : 'Ηλιόδ.Αἰθ.5,18 **εὔβολόν τι χρῆμα καὶ πολύθηρον.**
πολυθλιβής-οῦς-ές μτγν. ποι. ὁ πολὺ πιεζόμενος, στενοχωρούμενος· δθ. μτφ. ὁ λίαν τεθλιμμένος : Νόνν.Δ 2,494.
πολύθλιβος-ον μτγν. κ. μσν. δημ. ὁ πολυθλιβὴς βλ.λ. : 'Αχμ.'Ονειροκρ.77, Λιβ Ροδ.3448 **πληροφορήθησαι ἀπ' ἐμέν, πολύθλιβε καρδία.**
πολύθλιπτος-ον μσν. ὁ πολύθλιβος, πολυθλιβής : Στουδ.Θεόδ.928Α.
πολυθόλωτος-η-ο δημ. ὁ ἔχων πολλοὺς θόλους : **πολυθόλωτη ἐκκλησία.**
πολυθόρυβος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ πολὺν θόρυβον προξενῶν παράγων ἢ ἔχων : **πολυθόρυβος συνοικία,** Παλαμ.Τάφ.74,5 **στὸν πολυθόρυβο δρόμο τὸ σπίτι μου στέκεται.**
πολυθούρος-ον μτγν. ἐπὶ ζῴων, ὁ πολὺ ἢ συχνὰ ὀχεύων : 'Οππ.Κυν.3,516.
πολύθραυστος-ον ὁ πολὺ τεθραυσμένος ἢ εὔθραυστος, εὐκολοτσάκιστος : ΕΜ 1,52.
πολυθρεμμάτος-ον μτγν. ὁ πολλὰ θρέμματα, κτήνη τρέφων, ὁ ἔχων πολλὰ θρέμματα, ἄφθονα βοσκήματα : 'Ιὼσ.ΑΙ 6,13,6.
πολυθρέμμων-ονος-ον ὁ τρέφων πολλούς : Αἰσχ.Πέρσ.33 **ἄλλους δ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος ἔπεμψεν,** 'Ορφ.'Υμν.51,13.
πολυθρέπτειρα (ἡ) μσν. ἡ πολυτρόφος, ἡ πολλοὺς τρέφουσα : ΚΜανασσ.Χρον.30.
πολύθρεπτος-ον ὁ πολλαχῶς ἢ πολὺ τρεφόμενος, αὐξανόμενος : 'Ορφ.'Υμν.43,6· 2) ὁ πολὺ ἢ πολλοὺς τρέφων,πολυθρεπτικός:Χριστόδ.'Εκφρ.376.
πολυθρήνητος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ θρηνούμενος, ὁ πολὺ ἀξιοθρήνητος, πολύκλαυστος : ΑΠ 7,334,15 **πολυθρήνητος γενεή,** 'Επιγρ.Θάσου' 2) γλώσσ. τοῦ ἀδινὸς βλ.λ. : Σχόλ.Σοφ.Τρ.848.
πολύθρηνος-ον ὁ ἐκ πολλῶν θρήνων ἢ δακρύων συνιστάμενος, πολλοὺς θρήνους, πολλὰ δάκρυα ἔχων, πολύδακρυς: Αἰσχ.'Αγ.714 **πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν μέλεον αἷμ' ἀνατλᾶσα,** αὐτ.711, Νίκ.Θηρ.902, Λουκ.'Αλκ.1· 2) πολυθρήνητος : 'Ιμέρ.Λόγ.23,30 **πολυθρηνότερον παιδίον.**
πολυθρίδαξ-ακος μσν. ὁ ἔχων ἀφθονίαν θριδάκων βλ.λ. : Διομ.326Κ.
πολύθριξ-τριχος μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πολλὰς τρίχας, ἐπὶ προσ. : 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ6,276 **ἡ πολύθριξ οὔλας ἀνεδήσατο παρθένος 'Ιππη χαίτας'** || μσν. κ. ἐπὶ πραγμ. : Γεωπ.17,2,1· 2) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ἀδίαντον : Πλίν.ΦΙ 25,132.
πολυθρόνα (ἡ) (γαλλ.) δημ. εἶδος ἕδρας μετ' ἐρεισινώτου καὶ βραχιόνων δι' ἓν μόνον ἄτομον.
πολυθρόνιος-ον (θρόνον) μτγν. ὁ πολυφάρμακος : 'Ανδρόμ.π.Γολ.14,32.
πολύθρονος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολυθρόνιος βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.875 **πολύθρονα φύλλα κονύζης.**
πολύθρους-οος-ουν-οον ὁ πολὺν θόρυβον ἔχων, πολυθόρυβος, θορυβώδης : Αἰσχ.'Ικ.820 **μάταισι πολυθρόοις βίαια δίζηνται λαβεῖν,** Τρυφιόδ.236.
πολυθρυλής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐν πολλοῖς θρύλοις ὢν ἢ ἀναφερόμενος, πολυθρύλητος βλ.λ. : Πιολ. Τετρόβ.170.

πολυθρύλητος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πολὺ θρυλούμενος ἤτοι φημιζόμενος, ὁ περὶ οὗ γίνεται πολὺς λόγος, περίφημος, περιλάλητος, διάσημος, περιβόητος, ὀνομαστός : [Θαλ.]3, Πλάτ. Πολ.566Β, αὐτ.Φαίδ.100Β **καὶ εἶμι πάλιν ἐπ' ἐκεῖνα τὰ πολυθρύλητα,** Πολύβ.9,31,4, Πτολ.1,4,5.
πολυθρυλήτως ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. διαβοήτως, ὀνομαστῶς : Βέττ.Βάλ.285,31, Παλυδ.6,207.
πολύθρυπτος-ον μσν. ὁ πολὺ συντετριμμένος, δθ.μτφ. πολὺ ἐξησθενημένος, ἐκτεθηλυμμένος, κατανενυγμένος· τὸ οὐσ. **πολύθρυπτον** ὡς οὐσ. ἡ μεγάλη συντριβή, κατάνυξις : Πράξ.Συνοδ.2,850C.
πολύθυρος-ον (θύρα) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς θύρας ἢ παράθυρα : Πλούτ.'Ηθ.99Ε **πολυθύρους αὐλὰς περιβαλόμενος·** 2) μτφ. ὁ ἔχων πολλὰς ὀπάς : Λουκ.Νεκρ.Δ 1,2 **γέρων φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον·** 3) ὁ ἔχων πολλὰ ἐλάσματα ἢ φύλλα : Εὐρ.ΙΤ 727 **δέλτου μὲν αἵδε πολύθυροι διαπτυχαί.**
πολυθύσανος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς θυσάνους : 'Ησ. **"Αρτεμι πολυθύσανε κούρα.**
πολυθυσίαστος-ον ὁ τιμώμενος διὰ πολλῶν θυσιῶν' 'Ησ. ἐν λ. πολυθύσανος.
πολύθυτος-ον ποι. ὁ πλήρης θυσιῶν, ὁ μετὰ πολλῶν θυσιῶν : Π(νδ.Π 5,77, αὐτ.Ν 7,47· **ἡρωΐαις δὲ πομπαῖς θεμισκόπον οἰκεῖν ἐόντα πολυθύτοις εὐώνυμον ἐς δίκαν,** Σοφ.Τρ.756, Εὐρ.'Ηρακλ.777 **θέσπις σοι πολύθυτος ἀεὶ τιμὰ κραίνεται.**
πολυθώϋστος-ον 'Ησ. ὁ μετὰ μεγάλης ὁρμῆς ἐπιτιθέμενος, ἑρμ. τοῦ πολυθύσανος βλ.λ.
πολυΐαχος-ον μτγν. ὁ πολλὴν ἰαχήν, κραυγὴν ἐκβάλλων : 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. ἄθρομοι.
πολυΐδμων-ονος-ον ποι. ὁ πολυΐστωρ, ὁ πολλὰ γιγνώσκων, πολυμαθής, πολύξερος : 'Ορφ.Λιθ.697 **πολυΐδμονες μάγοι,** αὐτ.715.
πολυϊδρεία (ἡ) ποι. ἡ γνῶσις πολλῶν πραγμάτων, ἐμπειρία πολλῶν, πολυπειρία, πολυμάθεια, πολλὴ σύνεσις : 'Οδ.Β 346 **ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσι,** αὐτ.Ψ 77, Θέογν.703, Καλλ.Αἴτ.3,1,8.
πολυΐδριδας (ὁ) πολύϊδρις : Σοφ.'Ιχν. ἐν Πάπ.
πολύϊδρις-εως (ὁ,ἡ) Ιων. γενικ. -ιος, δοτ. **πολυΐδριδι** (Σαπφ.166), ὁ πολλὰ εἰδώς, πολυΐδμων, πολλὰ γιγνώσκων, πολυμαθής, πολὺ συνετός, δθ. πανοῦργος : 'Οδ.Ο 459, αὐτ.Ψ 82 **μάλα περ πολύϊδριν ἐοῦσαν,** 'Ησιοδ.Θ 616, 'Αλκ.Συμπλ.7,7, 'Αριστφ.'Ιππ.1068 **λαιθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδώ, πολύϊδριν,** 'Αριστλ.ΖΙ 616b,24 **καὶ λέγεται φαρμάκεια εἶναι, διὰ τὸ πολύϊδρις εἶναι.**
πολύϊνος-ον ὁ ἔχων πολλὰς ἶνας: Θεόφρ.ΦΙ 3,10,3.
πολυϊππία (ἡ) γλωσσ. ἀφθονία ἵππων.
πολύϊππος-ον ὁ ἔχων ἀφθονίαν ἵππων, πλούσιος εἰς ἵππους : 'Ιλ Ν 171 **"Ιμβριον αἰχμητήν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν,** Διον.Περ.308, Τρυφιόδ.171.
πολυΐστορος-ον σχόλ. ὁ πολυΐστωρ βλ.λ. : Σχόλ. Λυκόφρ.5.
πολυϊστορία (ἡ) μτγν. πολυϊδρεία βλ.λ., πολυγνωσία, σοφία : Φιλόδ.Ρητ.1,143S (πιθ.).
πολυΐστωρ-ορος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πολλὰ ἐπιστάμενος, πολλὰ γνωρίζων, πολυμαθής, πολύξερος : Διον.'Αλ.Δείν.1, Στράβ.3,2,12 **ὁ δὲ ποιητὴς πολύφωνός τις ὢν καὶ πολυΐστωρ,** Γαλ.17(1),605· || κ. ὡς ἐπίθ. τοῦ 'Αλεξάνδρου τοῦ Πολυΐστορος : 'Ιώσ. ΑΙ 1,15,1· 2) κ. ἐπὶ πραγμ., ὁ περιέχων πολλὰς γνώσεις, πολλὰ πράγματα : 'Απολλωνίδ.ΑΠ 9,280.
πολυΐχθυος-ον ὁ πολύϊχθυς βλ.λ. : 'Υμν.'Απολλ.417.
πολύϊχθυς-υος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων πλῆθος ἰχθύων : Στράβ.3,3,1 **πολύϊχθυς δ' ὁ ποταμός.**
πολυΐφιος-ον (ἶπτω) μτγν. ὁ πολὺ κατεστραμμένος : Στράβ.8,6,7 **τοῦτο δ' ἤτοι ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται ἢ χωρὶς τοῦ δ πολυΐφιον.**
πολυκαγκής-οῦς-ές (κάγκω) ποι. ὁ πολὺ ξηραίνων, στεγνώνων, φλογερός : 'Ιλ.Λ 642 **τῷ δ' ἀφέ-**

την πολυκαγκέα δίψαν· **2)** ὁ λίαν ξηρός, κατάξηρος, κατάστεγνος : ΑΠ 9,678 **πολυκαγκὴς χώρα.**

πολυκαδία (ἡ) μτγν. πολλοὶ κάδοι ἐν σειρᾷ, ἐν συνδέσει : Ἥρων Διόπτρ.6.

πολυκαής-οῦς-ές (καίω) μτγν., δοτ. πολυκᾶεῖ, ὁ πολὺ καίων, λίαν καυστικός : Λεων.ΑΠ 7,648.

πολυκάθεδρος (ὁ) σχόλ. ὁ πολύζυγος βλ.λ. : Σχόλ.Ἰλ.Β 74, Εὐστ.174,10.

πολυκαιρία (ἡ) νεώτ., δημ. κ. **πολυκαιριά** μακρὸν χρονικὸν διάστημα : ἡ **καρέκλα σκέβρωσε ἀπ' τὴν παλυκαιρία.**

πολυκαιρίζω δημ. διαρκῶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, χρονίζω, δθ. συνεκδ. παλαιοῦμαι, παλιώνω.

πολυκαιρινός-ή-ό δημ. ὁ πολὺν χρόνον διαρκῶν, ὁ ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ, δθ. συνεκδ. πεπαλαιωμένος, παλιωμένος : **πολυκαιρινὸ σπίτι.**

πολυκαιρίτικος-ια(κ.-η)-ο δημ. ὁ ἕωλος, ὁ ἐκ πολλοῦ χρόνου, ἀπὸ πολὺν καιρόν, μπαγιάτικος.

πολύκαιρος-η-ο δημ. ὁ πολυχρόνιος βλ.λ.

πολυκαισαρίη (ἡ) μτγν. σύγχρονος βασιλεία, ἀρχὴ πολλῶν Καισάρων, σχηματισθὲν κατὰ τὸ πολυκοιρανίη·Ἄρειος π.Πλούτ.Ἀντ.81 **βουλευομένου δὲ Καίσαρος Ἄρειον εἰπεῖν λέγουσιν· οὐκ ἀγαθὸν πολυκαισαρίη.**

πολυκάλαμος-ον ὁ πολλοὺς καλάμους ἔχων, συνηρμοσμένος, σύνθετος ἐκ πολλῶν καλάμων : Θεόφρ.ΦΙ 8,9,2, αὐτ.ΦΑἴτ.4,11,3, Διόδ.Σ 3,58 **τὴν τε πολυκάλαμον σύριγγα πρώτην ἐπινοῆσαι.**

πολυκάματος-ον Φώτ. «πολύκμητος», Σουΐδ.

πολυκάμμορος-ον μτγν. ποι. ὁ λίαν δυστυχής, ἀθλιέστατος : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,151.

πολυκαμπής-οῦς-ές ὁ πολύκαμπτος βλ.λ. : Θεόφρ.Αἰσθ.65, αὐτ.ΦΑἴτ.6,10,3, Φανί.ΑΠ 6,297 **ἐπεὶ τάχ' ἂν ἃ πολυκαμπὴς ἰξὺς κεὶς Ἀΐδαν ᾤχετο κυφαλέα·** ‖ κ. ἐπὶ ὁδοῦ ἐχούσης πολλὰς καμπάς, μὴ εὐθείας : Πλούτ.Ἠθ.615C· ‖ **τὸ πολυκαμπές** (τοῦ κισσοῦ) ἡ ἰδιότης τοῦ κισσοῦ νὰ κάμπτεται εἰς πολλὰ μέρη καὶ νὰ περιελίσσεται : αὐτ.649Β· **2)** μτφ. ἐπὶ μουσικῆς, ὁ ἐκ πολλῶν στραφῶν ἀποτελούμενος : Φρύνις π.Πολυδ.4,66.

πολύκαμπτος-ον ὁ πολλάς, ποικίλας καμπὰς ἔχων, παλλαχῶς ἐστραμμένος, ἄ. πολυκαμπής· δθ. ἐπὶ μουσικῆς, ὁ πολλάς, ποικίλας στροφὰς ἔχων, πολύστροφος : Παρμ.16,1 **μελέων πολυκάμπτων** (ἰδ.ἀνάγν. πολυπλάγκτων).

πολυκάνδηλο(ν) (τό) νεώτ., δημ. προφ. **πολυκάντηλο** λυχνία ἀποτελουμένη ἐκ πολλῶν κανδηλῶν, πολύφωτος λυχνία ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων ἰδ. ἐν τοῖς ναοῖς· πρβλ. πολυκήριον, πολυέλεος : Σολωμ.άπ.3,8 **κι ὁ οὐρανός . . τὸ μέγα πολυκάντηλο μέσ' στὸ ναὸ τῆς Φύσης.**

πολυκανής-οῦς-ές (καίνω) ποι. ὁ πολλοὺς κτείνων, φονεύων ἢ ὁ πολὺ φονικός· δθ. **θυσίαι πολυκανεῖς** ἐν αἷς σφάζονται πολλὰ ζῷα · Αἰσχ.Ἀγ.1169 **θυσίαι πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων.**

πολύκαπνος-ον ποι. ὁ πλήρης πολλοῦ, πυκνοῦ καπνοῦ : Εὐρ.Ἠλ.1140 **φρούρει δέ μοι μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους.**

πολυκάρηνος-ον μτγν., ἐπ. πουλυκάρηνος ὁ πολλὰς κάρας ἤτοι κεφαλὰς ἔχων, πολυκέφαλος : ΑΠλ.4,91.

πολυκαρπία (ἡ) κ. νεώτ. πληθύς, ἀφθονία καρπῶν, εὐφορία, πρβλ. εὐκαρπία : Ξεν.Ἀπομν.3,14,3 **ὅταν . . οἱ . . ἄνθρωποι τοῖς θεοῖς εὔχωνται πολυκαρπίαν,** Θεόφρ.4,Β,1, Ἐπιγρ.· **2)** νεώτ. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ φυτόν τι ἀνθεῖ καὶ καρποφορεῖ πολλάκις κατὰ τὸ διάστημα τῆς ζωῆς του : Πάπ., Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.64(65),10.

πολυκαρπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυκαρπίαν, ὁ τῆς πολυκαρπίας.

πολυκάρπιμος-ον μσν. ὁ πολὺ κάρπιμος : Ἰω. Γραμματ.Ποιήμ.Matr.An.Gr.2.636.

πολύκαρπος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -ος-η-ο ἐπὶ φυτῶν ἢ τόπων, ὁ ἔχων ἢ ὁ παράγων πολλούς, ἀφθόνους καρπούς, εὔφορος, εὔκαρπος : Ὀδ.Η 122, αὐτ.Ω 221 **ἆσσον ἴεν πολυκάρπου ἀλωῆς πειρητίζων,** Πίνδ.Π 9,7 **τόθι νιν πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός,** Ἱππ.Ἐν. 90, Εὐρ.Φοίν.230 **ὦ καθαμέριον στάζεις τὸν πολύκαρπον οἰνάνθας ἱεῖσα βότρυν,** Ἀριστφ.Βάτρ. 328, Πλάτ.Τίμ.86C **δένδρον πολυκαρπότερον τοῦ ξυμμέτρου,** Ἐπιγρ.· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων πλοῦτον, ἀφθονίαν καρπῶν, ὁ πλούσιος εἰς καρπούς, γεννήματα : Ἡρ.5,49 **Φρύγες . . πολυπροβατώτατοί τε ἐόντες ἁπάντων . . καὶ πολυκαρπότατοι·** **3)** ἐπὶ θεῶν, ὁ διδὼν ἀφθονίαν καρπῶν, παρέχων πολλοὺς καρπούς : Ἐπιγρ.· **4)** τὸ οὐδ. **πολύκαρπον** ὡς ουσ. τὸ φυτὸν κραταιόγονον βλ.λ. : Ἱππ.Γυν.1,65, Γαλ.19,132· **5)** μτγν. ὁμ. τὸ φυτὸν πολύγονον βλ.λ. τὸ ἄρρεν : Διοσκ.4,4· **6)** δημ. τὸ φυτὸν ὀποπάναξ βλ.λ. ὁ λάσιος.

πολυκαρπῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ. παράγω, φέρω, δίδω ἢ ἔχω πολλοὺς καρπούς, ἀφθονίαν καρπῶν : Ἀριστλ.ΖΓ 750a,22, Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,11,3· ‖ δημ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ζερβ.Λυρ.Σάτ.3,96 **πολύδεντρη, πολύφυλλη καὶ πολυκαρπημένη.**

πολυκάρυον (τό) νεώτ. ναυτ. τρόχιλος ἔχων πολλὰ κάρυα βλ.λ 6).

πολύκαρφος-ον σχόλ. ὁ πολλοὺς ἥλους, πολλὰ καρφιὰ ἔχων : Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.72.

πολυκαταράστης (ὁ) δημ., θηλ. -ἀῦσα, ὁ πολλάκις, ἢ διὰ βαρυτάτων ἀρῶν καταρώμενος.

πολυκατάρατος-η-ο δημ. ὁ πολύ, διὰ βαρείας ἀρᾶς κατηραμένος· πρβλ. θεοκατάρατος, τρισκατάρατος.

πολυκατασκεύαστος-ον σχόλ. ὁ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας κατεσκευασμένος, πολὺ ἐπιμελῶς ἐξειργασμένος : Σχόλ.Ἰλ.Γ 358.

πολυκατέργαστος-ον σχόλ. ὁ πολυειδῶς ἢ ὑπὸ πολλῶν ἐξειργασμένος : Σχόλ.Ἰλ.Δ 135.

πολυκάτεχος-η-ο δημ. ὁ κατέχων, γνωρίζων πολλά, πολυΐδμων, πολυΐστωρ, πολύξερος.

πολύκαυλος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ πολλοὺς καυλοὺς ἢ μίσχους ἔχων : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,8.

πολύκαυστος-ον κ. νεώτ. ὁ πολὺ κεκαυμένος : Θεόφρ.ἐν Schneid.Ecl.Phys.218.

πολυκέλαδος-ον μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ος-η-ο ὁ πολὺ μακράν, ἰσχυρῶς θορυβῶν, ἀντηχῶν, πολυθόρυβος : Λουκ.Τραγῳδ.118 **καὶ πολυκέλαδος κόσσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πτηνῶν, ὁ πολὺ κελαδῶν· **3)** δμ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ πολὺ λαλῶν, φλύαρος.

πολύκενος-ον ὁ πολλὰ κενὰ διαστήματα, πολλὰ χάσματα, πολλὰς διαμέσους ὀπὰς ἔχων : Ἀριστλ. Πρ.940a,4, Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,37U, αὐτ.Φύσ.2,9, Διοσκ. 5,108, Πλούτ.Ἠθ.721C, Γαλ.9,181.

πολυκέντητος-ον μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ος-η-ο ὁ πολύκεστος βλ.λ. : Γρηγ.Νύσσ.2,189C, Ἡσ.,Σουΐδ., ΕΜ 506,49, Εὐστ.425,24.

πολύκεντρον (τό) μτγν. τὸ ἔχον πολλὰ κέντρα, τὸ ζῴδιον τῶν ἰχθύων : Ὑποθ.τῶν Μανέθ.ἀποτελεσμ.109 (ἔκδ.Ludwich).

πολυκέρδεια (ἡ) μτγν. κ. **πολυκερδία** (Ἀδαμ.2, 37) ἡ ἰδιότης τοῦ πολυκερδοῦς βλ.λ., πολλή, μεγάλη πανουργία, δολιότης : Ὀδ.Ψ 77, αὐτ.Ω 167 **ἄλοχον πολυκερδείῃσιν ἄνωγεν τόξον μνηστήρεσσι θέμεν πολιόν τε σίδηρον.**

πολυκερδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ πολὺ πανοῦργος, τετραπέρατος : Ὀδ.Ν 255 **αἰὲν ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν·** **2)** μτγν. ὁ δεξιὸς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας τινός, δθ. ὁ πολλὰ κέρδη ἀπολαμβάνων, πολλὰ κερδίζων : Μαν.1,132, Πολ.Φυσ.θ· **3)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ κέρδος ἀποφέρων : Ὀππ.Ἁλ.2,15.

πολυκέρδια (ἡ) μτγν. τ. τοῦ πολυκέρδεια βλ.λ. : 'Αδαμ.Φυσ.2,37.

πολύκερως-ωτος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ πολλὰ κέρατα ἔχων, δθ. πολυκέρατος φόνος φόνος πολλῶν κερασφόρων κτηνῶν : Σοφ.Αἶ.55 **ἔνθ' ἐσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον κύκλῳ ῥαχίζων.**

πολύκεστος-ον ἐπ. ὁ πολλοὺς κεστούς, πολλὰ κεντήματα ἔχων, ὁ ποικίλως κεντημένος, ἐρραμμένος, πολυκέντητος : 'Ιλ.Γ 371 **ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν.**

πολυκευθής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολλὰ κεύθων, κρύπτων : Κλήμ.'Αλ.356C.

πολυκέφαλος-ον κ. νεώτ., δημ. -ος-η-ο ὁ ἔχων πολλὰς κεφαλάς : Πλάτ.Πολ.588C **πλάττε τοίνυν μίαν μὲν ἰδέαν θηρίου ποικίλου καὶ πολυκεφάλου**, αὐτ.Σοφ.240C, 'Αριστλ.ΖΓ769b,27 **πολυκέφαλος Ὕδρα**· || ἐπέκτ.κ. ἐπὶ φυτῶν: Διοσκ. 2,152· || **νόμος πολυκέφαλος** περίφημόν τι μέλος, ἐξαίρετος μελῳδία τοῦ αὐλοῦ ἀποδιδομένη εἰς τὴν 'Αθηνᾶν, οὖσα δὲ ἀπομίμησις τῶν συριγμῶν τῶν πολλῶν ὄφεων τῶν ὀφιοπλοκάμων κεφαλῶν τῶν Γοργόνων καὶ καθιερωθεῖσα τῷ 'Απόλλωνι : Πλούτ.'Ηθ.1133D· **2)** νεώτ. μτφ. ὁ ἔχων πολλὰς κεφαλάς, πολλοὺς ἀρχηγούς : **πολυκέφαλος ἀντιπολίτευσις, - πολυκέφαλον κόμμα.**

πολυκήδεια (ἡ) σχόλ. τὸ ἔχειν πολλὰς φροντίδας ἢ θλίψεις : Σχόλ.'Απολλ.Ρ3,298.

πολυκηδής-οῦς-ές ὁ πλήρης φροντίδων ἢ θλίψεως, πολυφρόντιστος, ἢ πολλῶν κακῶν αἴτιος : 'Οδ.Ι 38 **εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,** αὐτ.Ψ 351, Πλούτ.Εὐγ.2, Κόϊντ.3,81· κ. ἐπὶ προσ. : 'Απολλ.Ρ 4,734, Κόϊντ.10,310.

πολυκήριον (τό) νεώτ. κρεμαστὸς λαμπτὴρ ἀποτελούμενος ἐκ συστήματος πλειόνων τοῦ ἑνὸς κηρίων, ἅ. πολυέλεος.

πολυκήριος-ον (κήρ) μτγν. ὁ λίαν θανατηφόρος, πολὺ ὀλέθριος, βλαβερός : Νίκ.Θηρ.798, 'Επιγρ.

πολυκήτης-ους-ες μτγν. ποι. ὁ πολλὰ κήτη ἐμπεριέχων, πλήρης κητῶν : Θεόκρ.17,98 **πολυκήτεα Νεῖλον ἐπεμβὰς . . ἑστάσατο κώμαις.**

πολυκίνδυνος-ον ὁ πολλοὺς κινδύνους ἔχων, συνεπιφέρων, δθ. λίαν ἐπικίνδυνος : 'Ισοκρ.10,17 (ὡς ἀναφέρεται ὑπὸ Δημήτρ.231)· **2)** μτγν. ὁ εἰς πολλοὺς κινδύνους ἐκτεθείς, ὁ ὑποστὰς πολλοὺς κινδύνους : Τεῦκρ Βαβ.ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 7,198.

πολυκινησία (ἡ) μτγν., ἰων. πολυκινησίη ἡ ἰδιότης τοῦ πολυκινήτου, τὸ κινεῖσθαι πολύ, δθ. πολλαπλῆ κίνησις : 'Αρετ.'Οξ.Παθ.2,2.

πολυκίνητος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πολὺ κινούμενος, ὁ πολλὰς κινήσεις ἐπιτελῶν, κάμνων, κινούμενος πρὸς πολλὰ μέρη, πρβλ. ἀεικίνητος : 'Αριστλ.Κόσ 400b,9 **τὸ ἄρχειν πολυκίνητον καὶ πολυμέριμνον**· **2)** ἐπὶ ὄφεως, ζωηρός, πλήρης κινήσεως, ζωῆς : Πλούτ.'Ηθ.681Α, Γολ.Χρ.Μορ.16,6· **3)** ἀνήσυχος : αὐτ.8,131,'Ιάμβλ.Μυστ.3,2.

πολυκίων-ονος-ον 'Επιγρ. ἐπὶ ναοῦ, ὁ πολλοὺς κίονας ἔχων : 'Επιγρ.Λίνδου.

πολύκλαγγος-ον μτγν. ὁ πολυειδῆ ἢ ἰσχυράν, ἠχηρὰν φωνὴν ἔχων : Αἰλ.Ζ12,51.

πολυκλαδής-οῦς-ές ὁ πολλοὺς κλάδους ἔχων, πολύκλωνος, ἅ. πολύκλαδος : Θεόφρ.ΦΙ 1,5,1.

πολύκλαδος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πολυκλαδὴς βλ λ. : Θεόφρ.ΦΙ 1,3,1, Διοσκ.1,97, Γαλ.14,66, **-πολύκλαδον δένδρον**· || νεώτ. κ. μτφ. : **πολύκλαδος ἐπιχείρησις - ἐπιστήμη.**

πολύκλαρος η-ο δημ. ὁ πολύκλαδος βλ.λ.

πολύκλαυ(σ)τος-ον κ. νεώτ. κ. -η-ον (Αἰσχ. 'Αγ.1526), ἐπὶ προσώπων ἀποβιωσάντων, ὁ ὑπὸ πολλῶν ἢ πολὺ κλαιόμενος, θρηνούμενος, ὁ δι' ὃν ἔκλαυσέ τις ἢ πρέπει νὰ κλαίῃ πολύ, πολυδάκρυτος, πολυθρήνητος : 'Ομ.'Επιγρ.3,5, Αἰσχ.'Αγ.1526 **ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρνος ἀερθέν, τὴν πολύκλαυτόν τ' 'Ιφιγένειαν,** αὐτ.Πέρσ.674, Εὐρ.'Ιων 869, **- ὁ ἀλήστου μνήμης καὶ πολύκλαυστος ἀδελφὸς ὑμῶν**· **2)** ἐνεργ. ὁ πολὺ κλαίων, θρηνῶν, πολὺ κλαυστικός, θρηνητικός : 'Εμπ.62 **πολύκλαυτοι γυναῖκες,** 'Επιγρ.' || **πολύκλαυστα ρεῖθρα** πολλά, ἄφθονα δάκρυα : Μόσχ.3,74 **μύρεσθαι καλὸν υἷα πολυκλαύστοισι ῥεέθροις**· || **πολύκλαυστος ποταμὸς** ποταμὸς ἐξογκωθεὶς ἐκ τῶν δακρύων : 'Αρατ.360· || **πολύκλαυστος πόλεμος** ὁ αἴτιος, ὁ προκαλῶν ἄφθονα δάκρυα, πολὺν θρῆνον : Κόϊντ.10,141.

πολυκλεής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ κλεϊζόμενος, περικλεής, περίφημος : Μαν.4,43, Θεμίστ.Λόγ.4,53Β.

πολυκλείδωτος-ον (κλειδῶ-όω) ὁ διὰ πολλῶν κλειδῶν ἢ καλῶς διὰ κλειδὸς κεκλεισμένος, καλὰ κλειδωμένος : Εὐστ.174,11.

πολύκλειστος-ον (κλείω) μτγν. ὁ καλῶς, στενῶς κεκλεισμένος : ΨΦωκ.215.

πολύκλειτος-η-ον (κλείω 2) περικλειτός, περίφημος, περιώνυμος, διάσημος : Πίνδ.Ο 6,71 **ἐξ οὗ πολύκλειτον καθ' Ἕλλανας γένος 'Ιαμιδᾶν.**

πολύκλεπτος-ον μσν. ὁ πολὺ ἐπιρρεπὴς εἰς κλοπὴν ἢ πολὺ πανοῦργος : Τζέτζ.Χιλ.13,361.

πολυκλήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. ὁ περιώνυμος, διάσημος, κλεινός : 'Αγάθ.ΑΠλ.4,331.

πολυκληΐς-ῖδος (ἡ) ἐπ. ἡ πολλὰς κληῖδας, πολλοὺς σκαλμοὺς ἔχουσα, δθ. ἡ πολλὰ ζυγά, πολλὰ κωπηλατικὰ βάθρα ἔχουσα· πρβλ. πολύζυγος· π 'Ομ. πάντοτε κτ. δοτ. ἐπίθ. τῆς νεώς : 'Ιλ.Η 88 **νηὶ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,** αὐτ.Β 74, 'Οδ.Υ 382, 'Ησίοδ.'Εργ.817.

πολυκλήϊστος-ον μτγν. ποι. ὁ πολλοὺς θεσμοὺς ἔχων, δθ. ὁ λίαν στερεός, ἰσχυρός, πολὺ γερός : Νόνν.Δ 28,77.

πολυκληματῶ-έω μτγν. ἔχω πολλὰ κλήματα, πολλοὺς βλαστούς, κλωνάρια : Φίλ.1,301.

πολύκληρος-ον, δωρ. -αρος-ον ὁ μέγαν κλῆρον, ἤτοι μέγα μερίδιον γῆς· ἔχων, δθ. ὁ πολλὴν περιουσίαν ἔχων, ὑπερβαλλόντως πλούσιος : 'Οδ.Ξ 211 **ἠγαγόμην δὲ γυναῖκα πολυκλήρων ἀνθρώπων εἵνεκ' ἐμῆς ἀρετῆς,** Θεόκρ.16,83 **ὦ σὺν ματρὶ πολυκλάρων 'Εφυραίων εἴλαχας μέγα ἄστυ.**

πολύκλητος-ον ἐπ. ὁ πολυηγερής, ὁ ἀπὸ πολλῶν μερῶν προσκεκλημένος, συνηγμένος, ἐπὶ τῶν ἐπικούρων, τῶν συμμάχων τῶν Τρώων : 'Ιλ.Δ 438 **πολύκληται δ' ἔσαν ἄνδρες,** αὐτ.Κ 420.

πολυκλινής-οῦς-ές μτγν. ὁ μετὰ πολλῶν κατακλινόμενος, συγκατακείμενος : Μαν.3,332· **2)** ὁ εἰς πολλὰ κλίνων : 'Ιγνάτ.163,27.

πολυκλινική (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἵδρυμα θεραπευτικὸν δι' ἀσθενεῖς πάσχοντας ἐκ ποικίλων νοσημάτων· πρβλ. πολικλινική.

πολύκλινος-ον μτγν. ἐπὶ οἴκου, ὁ ἔχων πολλὰς κλίνας ἢ πολλὰ ἀνάκλιντρα : 'Ηλιόδ.ΑἰΘ.5,18.

πολυκλόνητος-ον μτγν. ὁ πολὺ κλονούμενος, πολὺ ἢ πάντοτε κινούμενος,πολυκίνητος: Συνέσ.98Α.

πολυκλόπος-ον μτγν. ὁ διαπράττων πολλὰς κλοπάς : 'Οππ.Κυν.3,267.

πολυκλύδων-ονος-ον μσν. ὁ πολύ, λίαν ταραχώδης : 'Ιγνάτ. ἐν Βί. Νικηφ. Κων.πόλεως 162,12.

πολύκλυστος-ον ἐπ. ὁ κατακλύζων πολύ, περιλούων, περιβρέχων, κυματίζων σφοδρῶς, δθ. πολυκύμαντος, τρικυμιώδης : 'Οδ.Δ 354 **νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,** 'Ησίοδ.Θ 189· **2)** κ. ἐν παθ. σημ. ὁ ὑπὸ τῶν κυμάτων σφοδρῶς περικλυζόμενος, περιλουσμένος, περιβρεχόμενος : αὐτ.199 **Κυπρογενέα δ', ὅτι γέντο πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,** 'Απολλ.Ρ 1,597.

πολύκλωνος-ον κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς κλῶνας, ἄφθονα κλωνάρια, πολύκλαδος : Θεόφρ.ΦΙ 6,2,6, Διοσκ.3,33· **2)** μτγν. **ἀρτεμισία πολύκλωνος τὸ φυτὸν ἀμβροσία** βλ.λ.4) : Διοσκ.3,

113· 3) μσν. τὸ οὐδ. πολύκλωνον ὡς οὐσ. ὄνομα φυτοῦ τινος : Γεωπ.12,1,2.

πολύκμητος-ον (κάμνω) ὁ μετὰ πολλοῦ κόπου ἢ φροντίδος εἰργασμένος, ὃν μετὰ πολλοῦ καμάτου κατεργάζονται, π. Ὁμ. ἐπίθ. τοῦ σιδήρου, ἐν ἀντιδ. πρὸς τὸν χαλκόν : Ἰλ.Ζ 48 **κεῖται χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος·** 2) γεν. ὁ τελείως ἐπεξειργασμένος, περισσότεχνος : Ὀδ.Δ 718 **ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,** Ἀπολλ.Ρ 4,1189· 3) μτγν. ὁ ἐπίπονος : ΑΠ 9, 656,6, Κόϊντ.7,424· 4) ἐπὶ προσ., ὁ μοχθῶν σκληρῶς, κοπιάζων παραπολύ : αὐτ.9,173.

πολύκνημος-ον (κνημός 1) ὁ ἔχων πολλὰς προσβάσεις ὀρέων, ὀρεινός : Ἰλ.Β 497 **Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν·** 2) (κνημός 2) τὸ οὐδ. πολύκνημον ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ζιζιφόρος ἢ κεφαλωτή : Ἱππ.Γυν.1,65, Νίκ.Θηρ.559, αὐτ.Ἀλεξ. 57, Διοσκ.3,94.

πολύκνισος-ον μτγν. ὁ πολλὴν κνῖσαν ἔχων, ἀναδίδων, παράγων : Ἀπολλ.Ρ 3,880, Τρυφιόδ.446.

πολυκοίλιος-ον ὁ πολλὰς κοιλίας, πολλοὺς στομάχους ἔχων : Ἀριστλ.ΖΜ 676a,6, αὐτ.677b,17.

πολυκοίμητος-ον σχόλ. ὁ πολὺ ἢ βαρέως κοιμώμενος : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.139.

πολυκοινία (ἡ) μτγν. τὸ μετὰ πολλῶν μείγνυσθαι, συνάπτεσθαι : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1.

πολύκοινος-ον ὁ καινὸς πολλοῖς ἢ τοῖς πᾶσι, πάγκοινος : Πίνδ.Π 2,41 **τὰν πολύκοινον ἀνδείξατ' ἀγγελίαν,** Ἱππ.Φύσ.6, Σοφ.Αἴ.1192 **ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν ἢ τὸν πολύκοινον Ἅιδαν κεῖνος ἀνήρ,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1099b,18, αὐτ.ΗΜ 1204b,1, Θεμίστ.Λόγ.1,6D· 2) ὁ ἔκδοτος εἰς τὰς σεξουαλικὰς σχέσεις, ὁ μουρντάρης : Πτολ.Τετράβ.172, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),176.

πολυκοινῶ-έω μτγν. εἶμαι πολύκοινος βλ.λ.2): Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),169.

πολυκοιρανία (ἡ), ἐπ. **-ίη** πολυκυριότης, πολυαρχία, ἀρχὴ ἐν ᾗ πολλοὶ ἄρχουν : Ἰλ.Β 204 **οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·** πρβλ. Ἀριστλ.Πολιτ.1292a, 13· 2) ἡ ἐπὶ πολλῶν κυριαρχία : Ριαν.1,10.

πολυκοίρανος-ον ποι. ὁ ἐπὶ πολλῶν ἔχων κυριότητα, ἄρχων πολλῶν, πολλοὺς ἐξουσιάζων : Αἰσχ.ἀπ.238 **κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυκοίρανε μάνθανέ μου παῖ.**

πολύκοιτος-ον μτγν. ὁ κοιτόμενος, πλαγιάζων μετὰ πολλῶν γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν : Βέττ.Βάλ.75,9.

πολυκοιτῶ-έω μτγν. κοιμῶμαι, πλαγιάζω μετὰ πολλῶν γυναικῶν ἢ ἀνδρῶν : Βέττ.Βάλ.118,5.

πολύκοκκος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς κόκκους : Φίλ.Καρπασ.133(ἔκδ.Mi.) **πολυθάλαμος καὶ πολύκοκκος ὁ τῆς ῥοιᾶς καρπός.**

πολυκόλλητος-ον μτγν. ὁ ἐκ πολλῶν τεμαχίων συγκεκολλημένος, κατεσκευασμένος : Γρηγ. Νύσσ.2,809C **χιτῶνα . . πολυκόλλητον.**

πολύκολπος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς κόλπους : Γαλ.2,890 **ἡ τῆς ὑὸς μήτρα καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμοῦ κυΐσκει πολλά, πολύκολπός ἐστι·** 2) κ. ἐπὶ τοῦ συριγγίου : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.44,23,68.

πολυκόλυμβος-ον ὁ πολύ, συχνάκις κολυμβῶν : Ἀριστοφ.Βάτρ.245 **χαίροντες** (οἱ βάτραχοι) **ᾠδῆς πολυκολύμβοισι μέλεσιν.**

πολυκόμματος-η-ο δημ. ὁ ἐκ πολλῶν τεμαχίων ἀποτελούμενος, συμβλητός, οὐχὶ ἑνιαῖος ἀπὸ ἀπόψεως κατασκευῆς, ἀντίθ. μονοκόμματος : **ἄρμπουρο πολυκόμματο.**

πολύκομος-ον μτγν. ὁ πυκνὴν κόμην ἔχων, ὅθ. ἐπὶ στάχυος, ὁ ἔχων πολὺν ἀθέρα, ἀνθέρικα, πολλὰ ἄγανα : Διοσκ.1,7, αὐτ.4,164,9.

πολυκόμπι (τὰ) δημ. τὸ φυτὸν ἐφέδρα βλ.λ.

πολύκομπος(-η)-ο(ν) μτγν. κ. δημ. ὁ πολὺν κόμπον βλ.λ.1), κρότον, ἦχον παράγων, πολὺ θορυβητικός, μεγάλως ἠχῶν : Πολυδ.4,67 **πολύκομπος αὐλὸς** (δ. ἀνάγν.)· 2) ὁ μετὰ πολλοῦ κόμπου βλ.λ.2) φερόμενος, πολὺ μεγαλαυχῶν, μεγάλως κομπορρημονῶν : Ἐπιφάν.1,598B· 3) δημ. ὁ πολλοὺς κόμβους βλ.λ.2), πολλοὺς ὄζους, κόμπους βλ.λ.4) ἔχων : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.16 **μὲ τρία κουμπούρια εἰς τὴν μέσην καὶ μὲ βαρεῖαν μαγκούραν πολύκομπον·** 4) ὁμ. δημ. τὸ φυτὸν ἐφέδρα ἡ κοινή, πολυκόμπι.

πολύκομψος-ον ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ πολὺ κομψός : ΕΜ 729,29, Σουΐδ. ἐν λ. στωμύλος.

πολύκοπος-ον μτγν. ὁ πολὺ κοπτόμενος, στηθοκοπούμενος, πολὺ θρηνώδης, λίαν θρηνητικὸς ἢ ὁ ἐπιφέρων πολλὴν κόπωσιν, πολὺ κοπώδης : Ἀθήν.1,20E **ἦν δὲ ἡ Πυλάδου ὄρχησις ὀγκώδης παθητική τε καὶ πολύκοπος** (δ. ἀνάγν.).

πολύκοπρος-ον μτγν. ὁ πολλὴν κόπρον, πολλὴν ἀκαθαρσίαν ἔχων : Ἀθανάσ. ἐν Mi.28,661.

πολυκορία (ἡ) νεώτ. ὀφθαλμικὴ ἀνώμαλος κατάστασις, καθ' ἣν ὑφίστανται πλειότεραι τῆς μιᾶς κόραι χωριζόμεναι ἀλλήλων διὰ στενῆς μοίρας ἰριδικοῦ ἱστοῦ.

πολυκοσμία (ἡ) νεώτ. κ.δημ. συγκέντρωσις ἐπὶ τὸ αὐτὸ πολλοῦ κόσμου, μεγάλου πλήθους ἀνθρώπων, κοσμοσυρροή.

πολύκοσμος-ον Ἡσ. «πολυδαίδαλος, πολυποίκιλος».

πολύκρανος-ον ποι. ὁ πολλὰς κεφαλὰς ἔχων, πολυκέφαλος : Εὐρ.Βάκχ.1017 **φάνηθι ταῦρος ἢ πολύκρανος ἰδεῖν δράκων·** 2) μτγν. ἐπὶ τῆς ρωμαϊκῆς συγκλήτου, ὁ ἐκ πολλῶν κεφαλῶν, πολλῶν μελῶν ἀποτελούμενος, πολυμελής : Χρησμ.Σιβ.3,176 **ἀρχὴ λευκὴ καὶ πολύκρανος.**

πολύκρα(σ)τον (τὸ) νεώτ. σπάνιον ὀρυκτὸν τῶν μετάλλων ὑττρίου, δημητρίου καὶ θορίου, ἡνωμένων μὲ τιτάνιον καὶ νιόβιον, ρομβικῆς συμμετρίας.

πολυκράτειος-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Πολυκράτην, ὁ τοῦ Πολυκράτους : Ἀριστλ.Πολιτ.1313b,24 **τοῦ Ὀλυμπίου ἡ οἰκοδόμησις . . καὶ τῶν περὶ Σάμον, ἔργα Πολυκράτεια.**

πολυκρατής-οῦς-ές ποι. ὁ πολὺ ἰσχυρός, ὁ μεγάλην ἰσχύν, δύναμιν ἔχων, κραταιός : Βακχ 8,15 **πολυκρατὴς Μοῖρα,** Αἰσχ.Χο.406 **νερτέρων τυραννίδες, ἴδετε πολυκρατεῖς ἀραὶ φθινομένων.**

πολύκρατος-ον ΑΒ κ. νεώτ. ὁ πολὺ κεκραμένος : ΑΒ 371 **ἄκρατος κατὰ τὸ ἐναντίον τῷ πολύκρατος·** 2) νεώτ. τὸ οὐδ. πολύκρατον ὡς οὐσ. τὸ πολύκραστον βλ.λ.

πολυκρατῶ-έω μτγν. ἔχω πολλὴν δύναμιν, μεγάλην ἰσχύν, εἶμαι πολὺ ἰσχυρός: Εὐνάπ.ΒΣοφ.493B.

πολυκράτωρ-ορος (ὁ) πάπ. ὁ πολλὴν ἐξουσίαν ἔχων, ὁ πολλῶν κύριος : **πολυκράτορες οὐρανοῦ.**

πολύκρεκτος-ον ποι. ὁ πολύκροτος, πολύηχος : Ὀρφ.Ὕμν.34,16.

πολύκρεως-ων μτγν., μσν. **πολύκρεος-ον** ὁ ἐκ πολλῶν κρεατείων φαγητῶν συνιστάμενος : Φίλ.π. Εὐα.Εὐαγγ.Προπ.8,14 **πολύκρεως εὐωχία,** Ἀναστ. Σιν.ἐνMi.89,732 **πολύζωμος καὶ πολύκρεος δίαιτα.**

πολύκρημνος-ον κ. νεώτ. ὁ πολλοὺς κρημνοὺς ἔχων, πολὺ κρημνώδης· Ἡσ. «δύσβατος, ὀρεινός, τραχύς» : Βακχ.1,11, Καλλ.ἀπ.477.

πολύκριθος-ον ὁ πλούσιος εἰς κριθήν, ὁ ἄφθονον κριθὴν ἔχων : Βακχ.10,70 **πολύκριθος γῆ,** Εὐφορ.51,14, Σουΐδ. ἐν λ. κρίμνον.

πολυκριθῶ-έω τρώγω ἄφθονον κριθήν, τρέφομαι δι' ἀφθόνου κριθῆς· Εὐστ.658,43 «ἀκοστῆσαι· πολυκριθῆσαι».

πολύκριμνος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ ἄφθονα κρίμνα, χονδρῶς ἀληλεσμένας κριθὰς ἔχων: ΕΜ 681,37.

πολύκριτος-ον ὁ πολυειδῶς διακρινόμενος, πολὺ διάφορος : Ὀρφ.Ὕμν.11,18.

πολυκρόκαλος-ον μτγν. ποι. ὁ πολλὰς κροκάλας, χάλικας ἔχων : Καλλ.ἀπ.ἀνών.110.

πολύκροσσος-ον μσν. ὁ πολλοὺς κροσσοὺς ἔχων, πλούσιος σὲ κρόσσια : Τζέτζ.Χιλ.10,228.
πολυκρότᾰλος-ον μτγν. ὁ πολὺ κροτῶν, ὁ ἰσχυρῶς κροταλίζων : Νόνν.Δ 5,255.
πολυκρότητος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ πολὺ ἢ ἰσχυρῶς κροτούμενος, κτυπώμενος· Ἡσ. ἐν λ. ἀκρότητα.
πολυκροτισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ παρατηρεῖται σειρὰ ὑπεγέρσεων ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς καθόδου εἰς τὰ σφυγμογραφικὰ διαγράμματα.
πολύκροτος-ον κ. νεώτ., δημ. κ. ποι. -ος-η-ο(ν) ὁ πολὺ ἢ ἰσχυρῶς κροτῶν ἢ καθαρῶς, εὐκρινῶς ἠχῶν : Ὑμν.Πᾶν.37, Ποσειδῶν.10] **κατασαυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυκρότου ψόφον**· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **πολύκροτον** ὡς οὐσ. τὸ περίστροφον βλ.λ.· **2**) ὁμ. νεώτ. μτφ. ὁ διαβόητος, περιβόητος : **πολύκροτος δίκη**· **3**) ὁ πανοῦργος, πολύτροπος, κατεργάρης, δ.ἀνάγν. ἐν Ὀδ.Α 1· πρβλ. Ἡσίοδ.ἀπ.94,22· **4**) ἐπὶ πλοίου, ὁ πολύκωπος· πρβλ. δίκροτος : Ἀνακρ.ἀπ.π.Ἀθήν.10,447Α **μηδ' ὥστε κῦμα πόντιον λάλαζε τῇ πολυκρότῃ**.
πολύκρουνος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πολλοὺς κρουνοὺς ἔχων· θθ. **στόματα πολύκρουνα** πηγαὶ πολλαχόθεν ἀναβλύζουσαι : Μαριαν.ΑΠ 9,669, - **πολύκρουνος κρήνη**· ‖ ὁ μετὰ πολλῶν στομίων : Ἀριστείδ.Λόγ.17(15),22 **π- φιάλαι**.
πολυκρουσεμένος-η-ον δημ. ποι. προφ. ταῦ πολυκουρσεμένος, μτχ. παθ. παρακ. τοῦ **πολυκουρσεύω** βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.3 **κλαίγουν τὴν Ἀντριανόπολη τὴν πολυκρουσεμένη**.
πολύκρωζος-ον μτγν. ὁ πολὺ ἢ ἰσχυρῶς κρώζων : Ὀππ.Κυν.3,117 (δ.ἀνάγν.).
πολυκτέᾰνος-ον ποι. ὁ πολυκτήμων βλ.λ. : Πίνδ.Ο 10(11),36 **ἴδε πατρίδα πολυκτέανον ὑπὸ στερεῷ πυρὶ .. βαθὺν εἰς ὀχετὸν ἄτας ἵζοισαν**, Καλλ.Ἀπολλ.35, Ὀππ.Κυν.239 κ. ἐπὶ προσ. : Ἐπιγρ. πολυκτέανοι **Ῥωμαῖοι**.
πολυκτήματος-ον μτγν. ὁ πολυκτήμων, πολυκτέανος βλ.λ. : Πτολ.Τετράβ.69.
πολυκτημονῶ-έω μσν. εἶμαι πολυκτήμων, ἔχω πολλὰ κτήματα : Εὐστ.Πον.229,84 (ἐκδ. Taf.).
πολυκτημοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυκτήμονος, τὸ ἔχειν, τὸ κεκτῆσθαι μεγάλην περιουσίαν : Πολυδ.3,110, Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,163, αὐτ.204.
πολυκτήμων-ονος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ κτήματα, ὁ ὑπερβαλλόντως πλούσιος : Ἰλ.Ε 613 **ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ ναῖε πολυκτήμων πολυλήϊος**, Σοφ.Ἀντ.842 **ὦ πόλις, ὦ πόλεως πολυκτήμονες ἄνδρες**, Εὐσέβ.Μύνδ.59, Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.147,14· κ. μτ. γενικ. : Εὐρ.Ἴων 581 **εὐγενής τε καὶ πολυκτήμων βίος**.
πολύκτηνος-ον μτγν. ὁ πολλὰ κτήνη ἔχων : Ἀλέξ.Πολ. π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.9,25.
πολυκτησία (ἡ) μτγν. πολυκτημοσύνη βλ.λ. : Ἀθήν. 6,233C **μυρίοις μόχθοις θηρεύωσι τὴν περίβλεπτον ταύτην πολυκτησίαν**.
πολύκτητος-ον ὁ ἔχων πολλὰ κτήματα, μεγάλην περιουσίαν, πλούσιος : Εὐρ.Ἀνδρ.769 **πολυκτήτων τε δόμων μέτοχος**, Σχόλ.Σοφ.Ἠλ.508 (δ.ἀνάγν.).
πολύκτῖτος-ον ποι. ὁ πολλὰ κτίζων, πολλὰ κατασκευάζων : Ὀρφ.Ὕμν.10,2.
πολυκτόνος-ον (κτείνω) ποι. ὁ πολλοὺς φονεύων, φονικός : Αἰσχ.Ἀγ.461, αὐτ.734, Εὐρ.Ἑλ.198 **Ἰλίου κατασκαφὰν πυρὶ .. τὰν πολυκτόνον**.
πολυκυδής-οῦς-ές μτγν. ποι. ὁ πολύ, μέγα κῦδος, μεγάλην δόξαν ἔχων, ὁ πολὺ ἐπαινούμενος, λίαν ἔνδοξος : ΑΠ 1,8,4.
πολυκύδιστος-ον μτγν. κ. -η-ον ὁ λίαν περίφημος, ἄγαν ἔνδοξος : Ἀγαθ.ΑΠ 7,593· κ. ἐπὶ προσ. : Μαριαν.ΑΠ 9,657.
πολύκυδος-ον μσν. ὁ πολυκυδὴς βλ.λ. : ΚΠορφ. Ἐκθ.765 (ἔκδ. 2α).
πολυκυθαιμία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐρυθραιμία βλ.λ.
πολύκυθνος-ον Ἡσ. ἐν λ. κυθνὸν «πολύσπερμος»
πολύκυκλος-ον Ἡσ. ἐν λ. πολυέλικτον «ὁ πολλοὺς κύκλους ἔχων».
πολυκῡκος-ον (κυκῶ-άω) μτγν. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ λίαν τεταραγμένος, τρικυμιώδης : Πορφ.Ἰλ.2,145.
πολυκυλίνδητος-ον ὁ πολὺ ἢ συχνάκις κυλινδούμενος, κυλιόμενος· Ἡσ. «πολλαχοῦ κυλιόμενος» : Εὐστ.1471,7.
πολυκύμαντος-ον μαν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ ἢ σφοδρῶς κυματίζων, ὁ ὑπὸ πολλῶν κυμάτων σαλευόμενος· δθ. συνεκδ. λίαν τεταραγμένος : Ἄνν. Κομν.455Α, - **πολυκύμαντος θάλασσα**· **2**) νεώτ. μτφ. ὁ περιπετειώδης, πολυτάραχος : **πολυκύμαντος βίος - ζωή**.
πολυκύματος-ον Ἡσ. ἐν λ. ἀκύμονος «ὁ πληθὺν κυμάτων ἔχων» (κῶδ. πολυκάματος), ΕΜ 545,15.
πολυκυμία (ἡ) μσν. πληθὺς κυμάτων : ΚΜανασσ.Χρον.5443.
πολυκύμων-ονας-ον (κῦμα) ὁ πολυκύμαντος, πολυκύματος βλ.λ.ς : Σόλ.12(4),19 **ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο πυθμένα κινήσας**, Ἑρμ.38,3· **2**) (κύω) σχόλ. ἐρίκυμος, πολυτόκος, πολύκαρπος : Σχόλ.Αἰσχ.Ἀγ.119.
πολυκυριότης-ητος (ἡ) μσν. ἡ πολυκοιρανία βλ.λ. : Θεοφύλ. εἰς ΚΔ Κορ 1,8,6,226.
πολυκυτταροπλασία (ἡ) νεώτ. βιολ. ὁ τρόπος τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν κυττάρων, καθ' ὃν διαιροῦνται πρῶτον οἱ πυρῆνες κατ' ἐπανάληψιν σχηματίζοντες ὡρισμένον ἀριθμόν, κατόπιν δὲ ἄρχεται ὁ σχηματισμὸς τῶν μεμβρανῶν καὶ ὁ δι' αὐτῶν χωρισμὸς τῶν κυττάρων.
πολυκύτταρος-ον νεώτ. ὁ ἐκ πολλῶν κυττάρων συγκείμενος, ἀποτελούμενος, ἀντίθ. μονοκύτταρος : **πολυκύτταρος ὀργανισμός**.
πολυκώθων-ωνος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πολὺ κωθωνίζων, ὁ πίνων ἀμέτρως οἶνον : Πολ.π.Ἀθήν.10,436D **τοῦ πολυκώθωνος τοῦτ' ἠρίον Ἀρκαδίωνος**.
πολυκώκῡτος-ον ποι. ὁ πλήρης κωκυτῶν, θρήνων, λίαν θρηνώδης, πολυθρήνητος, πολύκλαυστος : Θέογν.244 **ὅταν .. βῇς πολυκωκύτους εἰς Ἀΐδαο δόμους**.
πολύκωλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ συντακτικῶν περιόδων καὶ ποιητικῶν μέτρων, ὁ συγκείμενος, ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν κώλων : **πολύκωλος περίοδος - πολύκωλον μέτρον**, Δημήτρ.252.
πολύκωμος-ον μτγν. ὁ πολλοὺς κώμους, πολλὰ συμπόσια καὶ χοροὺς τελῶν, ὁ πολὺ ἀγαπῶν τὰ συμπόσια καὶ τοὺς χορούς, πολὺ διασκεδάζων : ΑΠ 9,524,17, Ἀνακρεόντ.40(42),14 **πολυκώμους κατὰ δαῖτας νεοθηλέσσ' ἅμα κούραις ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων**· **2**) ὁ ἔχων πολλὰς κώμας, πολλὰ χωρία : Ἀθανάσ.2,304.
πολύκωπος-ον ὁ ἔχων πολλὰς κώπας, πληθύν, πλῆθος κωπῶν : Σοφ.Τρ.656 **μὴ σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ**, Εὐρ.ΙΤ 981, Πάπ. **πολύκωπον πλοῖον**.
πολυκώτῐλος-ον ποι. ὁ ποικίλως ᾄδων : Σιμων. 73 **πολυκώτιλος ἀηδών**.
πολυλάλητος-ον σχόλ. κ. μσν. ὁ πολύλαλος, ἀθυρόστομος : Σχόλ.Σοφ.Φιλ.188· **2**) μσν. ὁ συχνάκις λεγόμενος, ἐπαναλαμβανόμενος : Εὐστ.861,33.
πολυλᾰλία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυλάλου, τὸ πολλὰ λαλεῖν, φλυαρία : Γαλ.16,198.
πολύλᾰλος-ον ὁ πολλὰ λαλῶν, ὁμιλῶν, πολυλόγος, φλύαρος : Κλεόβ.π.Στοβ.3,1,172, Πλωτῖν.6,2,21 **οὐ πολύλαλος, ἀλλὰ πολύνους**, Σύμμ.ΠΔ Ἰὼβ 12,2, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.1363, Σχόλ.Σοφ.Ἀντ.324.
πολυλαλῶ-άω δημ. εἶμαι πολύλαλος, λέγω πολλά, εἶμαι φλύαρος.
πολυλαμπής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ λάμπων, λίαν φωτεινός· **ἐν χρ. ὡς κύρ. ὄν.** : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,20

πολύλᾶος-ον μτγν. ὁ πολὺν λαὸν ἔχων, πολυπληθής, πολυάνθρωπος : Φαβωρ. ἐν Λεξικ. Βαρίνου ἐν λ. πολυλήϊος.

πολύλεκτος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἀνάγκην μεγάλης ἀναπτύξεως διὰ λόγων : Ζώσ. Ἀλχ.107B.

πολυλέξις-εως-ι σχόλ. ὁ ἐκ πολλῶν λέξεων συγκείμενος, ἀποτελούμενος : Σχόλ.Διον.Θρ.25H.

πολύλευκτον Ἡσ. «πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφερές».

πολυλήϊος-ον (λήϊον) ποι. ὁ πολλὰ σπαρτὰ ἔχων, σιτοφόρους ἀγρούς, ὅθ. ὁ πολλὰ κτήματα ἔχων : Ἰλ.Ε 613 **ὅς ρ' ἐνὶ Παισῷ ναῖε πολυκτήμων πολυλήϊος**, Ἡσιοδ.ἀπ.134,1, Βακχ.9,34 (πιθ.)· **2**) ὁ ἀφθόνους καρποὺς παράγων, ἔχων : Ἀρατ.1058 πολυλήϊος **ἄροσις**.

πολύλημμα-ατος (τὸ) νεώτ. φιλοσ. συλλογισμὸς διλημματικὸς ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν λημμάτων.

πολυλήμμᾰτος-ον μτγν. ἐπὶ συλλογισμοῦ, ὁ ἔχων πολλὰ λήμματα : Γαλ.Διαλ.6,5.

πολυλίμενος-ον μτγν. ὁ πολλοὺς λιμένας ἔχων : Ἀρτεμ.π.Εὐστ.287,34.

πολυλῐμενότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυλιμένου, τὸ ἔχειν πολλοὺς λιμένας, ὅθ. πληθύς, πλῆθος λιμένων : Μέν.Ρήτ.352S.

πολύλῑμος-ον μτγν. ὁ μέγας, ὑπερβολικὸς λιμός, βουλιμία : Πλούτ.Ἠθ.694A (πιθ.).

πολυλιτάνευτος-ον σχόλ. ὁ πολύλλιστος βλ.λ. : Σχόλ.Ὀδ.Ε 445.

πολύλλιθος-ον μτγν. ποι. ὁ πλῆθος λίθων ἔχων, ὁ ἐκ πολλῶν λίθων συγκείμενος : Διον.Ἐπιγρ.ΑΠ 6,3 Τρηχῖνα **πολύλλιθον ὅς τε καὶ Οἴτην καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης**.

πολύλλιστος-ον (λίσσομαι) κ. -η-ον (Ὀρφ. Ὕμν.32,14) κ. **πολύλιστος**-ον (Σιμων.Ἀμ.45, Ἐπιγρ.) ὁ πολὺ ἢ πολλάκις ἱκετευόμενος, ὃν πολλοὶ ἱκέτευσαν, εἰς ὃν γίνονται πολλαὶ ἱκεσίαι, πολύευκτος, πολυπόθητος : Ὀδ.Ε 445 **πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω, φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς**· ‖ **ναὸς πολύλλιστος** ναὸς πολὺ θαμιζόμενος, συχναζόμενος ὑπὸ ἱκετῶν : Ὕμν.Ἀπόλλ.247· ‖ ὁμ. κ. **βωμὸς πολύλλιστος** : Βακχ.10,41· **2**) ἐν ἐνεργ. σημ. ὁ πολλὰς ἱκεσίας ποιῶν : Πρόκλ.Ὕμν.7,51 **πολύλλιστος δέ σ' ἱκάνω** (δ.ἀνάγν.).

πολύλλῑτος-ον, ποι. ὁ πολύλλιστος βλ.λ.1) : Καλλ. Ἀπόλλ.80, αὐτ.Δῆλ.316 **Ἀστερίη πολύβωτε πολύλλιστε**, Ὀρφ.Ὕμν.12,4.

πολυλλίστως ἐπίρρ. σχόλ. πολυεύκτως, πολυποθήτως : Σχόλ.Ὀδ.Ε 445.

πολύλοβος-ον ἐπὶ ὀσπρίων, ὁ πολλοὺς λοβοὺς ἔχων : Θεόφρ.Φ1 8,4,1 (ἀμφ.ἀνάγν.).

πολυλογάς-ού-ούδικο δημ. ὁ πολύλογος βλ.λ.

πολυλογία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυλόγου, τὸ πολλὰ λέγειν, ἐκτενῶς ἢ συνεχῶς ὁμιλεῖν, φλυαρία : Ξεν.ΚΠ 1,4,3 **ὥστ' ἐκ πάντων τούτων ἡ πολυλογία συνελέγετο αὐτῷ**, Πλάτ.Νόμ.641E, Ἀριστλ.Πολιτ.1295a.2, ΠΔ Παροιμ. 10,19 **ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν**, ΚΔ Ματθ.6,7 **δοκοῦσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακουσθήσονται**, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ. 3,171 **διὰ νὰ μὴ φανῶ ὀχληρὸς μὲ τὴν πολυλογίαν**· **2**) νεώτ. κ. δημ. τὸ λεγόμενον φλυάρως καὶ περιττῶς : **αὐτὰ ὅλα εἶναι πολυλογίες**.

πολυλογίζω σχόλ. πολυλογῶ, φλυαρῶ : Σχόλ. Ἀριστλ.Πλ.575.

πολύλογος (-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ **πολυλόγος**-ον ὁ πολλὰ λέγων, φλύαρος, πολυλογάς : Δημόκρ.44, Ξεν.ΚΠ 1,4,3 **καὶ ἦν μὲν ἴσως ὁ Κῦρος πολυλογώτερος**, Πλάτ.Νόμ.641E· **2**) **πολύλογος**-ον ἐν παθ. σημ. ὁ πολλῶν λόγων δεόμενος, ὁ μετὰ πολυλογίας λεγόμενος : Διον. Ἀρεοπ.214.

πολυλογῶ-έω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. εἶμαι πολύλογος, λέγω πολλά, ὁμιλῶ ἐκτενῶς καὶ συνεχῶς, φλυαρῶ πολλὰ καὶ περιττά : Γαλ.18(1),792, Βέττ.Βάλ.175,31, Πολυδ.10,51, Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.433,19· ‖ δημ. φρ. **νὰ μὴ σ' τὰ πολυλογῶ ἢ νὰ μὴν τὰ πολυλογοῦμε** διὰ νὰ εἶμαι ἢ εἴμεθα σύντομοι.

πολυλόγως ἐπίρρ. μτγν. διὰ πολλῶν λόγων, οὐχὶ συντόμως, διὰ φλυαριῶν : Πολυδ.4,24.

πολύλοπος-ον ὁ διὰ πολλῶν λοπῶν, φλοιῶν κεκαλυμμένος : Θεόφρ.Φ1 1,5,2, αὐτ.5,1,6.

πολυλυπᾶμαι δημ. ἀπαθ. κ. **πολυλυπιέμαι** λυποῦμαι πολύ, ὑπερβολικά, θλίβομαι λίαν : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.221,11 **θὰ φύγω, μάννα, καὶ θὰ 'ρθῶ καὶ μὴν πολυλυπιέσαι**.

πολύλῡπος-ον σχόλ. ὁ πολλὰς λύπας ἔχων, γεμάτος ἀπὸ λύπην : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.721.

πολύλυχνον (τὸ) Ἐπιγρ. πολυέλεος, πολυκάνδηλον, πολύφωτον : **Σαράπιδι . . λαμπάδα ἀργυρᾶν, βωμοὺς τρεῖς, πολύλυχνον, θυμιατήριον.**

πολυμάθεια (ἡ) κ. νεώτ. δ. τ. τοῦ πολυμαθία βλ.λ. : Ἀριστλ.ἀπ.62, Στράβ.1,1,1 **ἥ τε πολυμάθεια . . οὐκ ἄλλου τινός ἐστιν**, Φίλ.1,652, Λουκ.Ὀρχ.37 **τούτῳ γὰρ τῷ διαστήματι περιωρίσθω ἡμῖν ἡ τοῦ ὀρχηστοῦ πολυμάθεια**· ‖ ὡς κύρ. ὄν. ἐπὶ μούσης τινὸς ἐν Σικυῶνι : Πλούτ.Ἠθ.746E.

πολυμᾰθημοσύνη (ἡ) μτγν., ἐπ. **πουλυμαθοσύνη** ἡ πολυμαθία βλ.λ. : Τίμων Φλ.20.

πολυμαθής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πολυΐδμων, ὁ πολλὰ μαθὼν καὶ γιγνώσκων : Ἀριστφ.Σφ. 1175 **ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν**, Δημόκρ.64, Πλάτ.Νόμ.811A, Ἀριστέ.137, Φιλόδ.Κακ. 35J, Ἀθήν.9,398E, Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,5, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,224 **ἦν δὲ τῶν λογίων καὶ πεπαιδευμένων** πολυμαθέστατος.

πολῠμᾰθία (ἡ), ἰων. **πολῠμᾰθίη** ἡ ἰδιότης τοῦ πολυμαθοῦς, τὸ νὰ εἶναί τις πολυμαθής, πολυγνωσία, σοφία : Ἡράκλειτ.40 **πολυμαθίη νόον ἔχειν οὐ διδάσκει**, Πλάτ.Νόμ.811A, αὐτ.819A, Ἀνάξαρχ.1· ‖ κ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πολυνοΐη : Δημόκρ.65.

πολυμαθῶ-έω εἶμαι πολυμαθής, ἔχω πολλὰς γνώσεις : Πλάτ.Ἀντ.137B **οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτάζοντα γῆν οὐδὲ πολυμαθοῦντα**.

πολυμαθῶς μτγν. μετὰ πολυμαθείας, διὰ πολυγνωσίας : Κλήμ.Ἀλ.805B.

πολῠμάκᾰρ-αρος (ὁ,ἡ) ὁ πολὺ μακάριος, λίαν εὐδαίμων, πολὺ εὐτυχής : Εὐστ.1542,19.

πολυμακάριστος-ον μτγν. ὁ πολὺ μακαριστός, ὁ πολυμάκαρ : Γρηγ.Νύσσ.2,1046C.

πολύμαλλος-ον σχόλ. ὁ ἔχων πολύν, ἄφθονον μαλλόν : Σχόλ.Θεόκρ.1,10.

πολύμᾱλος-ον ὁ πλούσιος εἰς μῆλα, καρποὺς δένδρων : Πίνδ.Ο 1,12 **ἐν πολυμάλῳ Σικελίᾳ** (ἀμφ. γρ.).

πολυμανής-οῦς-ές μτγν., ἐπ. **πουλυμᾰνής** ὁ πολὺ μανιώδης, ἐμμανής : ΑΠ 12,87.

πολυμάντευτος-ον μτγν. ὁ πολλάκις διὰ μαντικῆς προρρηθείς, προμαντευθείς· ‖ δ. ἑρμ. χρόνος ἢ τόπος ἐν ᾧ πολλαὶ ἢ συχναὶ μαντεῖαι γίνονται : Πλούτ.Ἠθ.292F.

πολυμαστία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀνωμαλία περὶ τὴν διάπλασιν, συνισταμένη εἰς τὴν ἐμφάνισιν ἢ ὕπαρξιν μαστῶν συμπληρωματικῶν, πλειομαστία.

πολῠμάσχᾰλος-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων πολλὰς μασχάλας, παραφυάδας, παρακλάδια : Θεόφρ.Φ1 3,8,4 **πολυμάσχαλος δρῦς**, αὐτ.3,10,2 **πλὴν οὐχ ὑψηλὸν οὕτω πολυμάσχαλον δέ**.

πολῠμάταιος-ον μτγν. ὁ ὅλως μάταιος, ὁ μηδαμινός : Ἀριστέ.Ἱ.ΠΔ 276.

πολῠμάχητος-ον μτγν. ὁ περὶ οὗ πολλὴ μάχη γίνεται, ὁ περιμάχητος, ὁ μετὰ πείσματος διαφιλονικούμενος : Λουκ.Κυν.8 **καὶ πολυμάχητά ἐστι καὶ ἐπιβουλεύετε ἀλλήλους διὰ ταῦτα**.

πολῠμάχος-ον σχόλ. ὁ πολὺ μαχόμενος : Σχόλ. Ὀππ.Ἁλ.5,328.

πολυμεγέθης-ους-ες μσν. ὁ πολὺς τὸ μέγεθος, ὁ ὑπερμεγέθης : Βλεμμ.233.

πολυμέδιμνος-ον μτγν., ἐπ. **πουλυμέδιμνος** ἐπίθ. τῆς Δήμητρος, ὁ χορηγῶν πολλοὺς μεδίμνους γεννημάτων : Καλλ.Δήμ.2 **Δάματερ . . πουλυμέδιμνε.**

πολῠμεθής-οῦς-ές μτγν., ἐπ. πουλυμεθής ὁ πολὺν οἶνον πίνων, ὁ σφόδρα μέθυσος : Ὀνεστ.ΑΠ 11,45.

πολυμεθόδως ἐπίρρ. μσν. διὰ πολλῶν μεθόδων : Εὐστ.Πον.151,91.

πολῠμέλαθρος-ον μτγν., ἐπ. **πουλυμέλαθρος** ὁ ἔχων πολλὰ μέλαθρα, οἴκους, ναούς : Καλλ.Ἄρτ. 225 **πότνια πουλυμέλαθρε πολύπτολι χαῖρε Χιτώνη Μιλήτῳ ἐπιδήμιε,** Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.14,2.

πολυμέλεια (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἔχειν πολλὰ μέλη σώματος : Μιχ.Ἀκομ.2,172,21.

πολῠμελής-οῦς-ές (μέλος) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ μέλη ἢ μέρη, ὁ πολυμερής, ἀντίθ. ὀλιγομελής : Πλάτ.Φαῖδρ.238A **πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυειδές,- προστάτης πολυμελοῦς οἰκογενείας, - ἐπιτροπὴ πολυμελής·** 2) μσν. ὁ ποικιλόφθογγος : Ἀλκμ.1.

πολυμελπής-οῦς-ές ὁ πολλὰ μέλπων, ὁ πολλὰς μελῳδίας ᾄδων : Πολυδ.4,67.

πολυμ λῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πολυμελῆ βλ.λ. : Πολυδ.4,67.

πολυμεμφής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ μεμφόμενος, λίαν φιλόψογος : Νόνν.Δ 4,35.

πολῠμέρεια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐκ πολλῶν μερῶν συγκεῖσθαι : Φίλ.1,506,18 **αἴτιον μείξεως, κράσεως, πολυμερείας,** Πλούτ.Ἠθ.910C, Πορφ. Ἁρμον.34· 2) νεώτ. κ. τὸ πρὸς πολλὰ κατατείνειν, ἀποβλέπειν, προσέχειν, ἀσχολεῖσθαι· || εἰδ. τὸ εἰς πολλοὺς κλάδους τῆς θεωρητικῆς γνώσεως ἢ τῆς ἐπιστήμης ἐπιδίδειν : **πολυμέρεια μορφώσεως - φιλολογικῆς καταρτίσεως.**

πολῠμερής-οῦς-ές (μέρος) κ. νεώτ. ὁ ἐκ πολλῶν μερῶν συγκείμενος, ὁ πολυσύνθετος, ὁ πολυσχιδής, ἀντίθ. εἷς, μονομερής : Ἀριστλ.Ψυχ.411b,11 **τῆς μουσικῆς ἐπιστήμης πολυμεροῦς ὑπαρχούσης,** αὐτ.Ποιητ.1459b,1 **περὶ ἕνα χρόνον καὶ μίαν πρᾶξιν πολυμερῆ·** κ. συγκρ. : αὐτ.ΖΜ 683b,5 **πολυμερέστερα γὰρ ἀναγκαῖον, εἶναι τῶν ζῴων τὰ κινητικὰ διὰ τὸ εἶναι αὐτῶν πράξεις·** κ. ὑπερθ. : Τίμ.Λοκρ.98D **ὕδατος στοιχεῖον πολυμερέστατον,** Πλούτ.Ἠθ.427B **πολυμερέστατον τὸ δωδεκάεδρον·** 2) νεώτ. κ. ὁ εἰς πολλὰ κατατείνων, ἀποβλέπων, προσέχων : **πολυμερὲς ἐνδιαφέρον·** || εἰδ. ὁ εἰς πολλοὺς κλάδους τῆς γνώσεως ἐπιδίδων : **πολυμερὴς μόρφωσις - διάνοια·** 3) ὁ ποικίλος, ὁ πολλῶν εἰδῶν : Ἀριστλ.Πολιτ.1311a,33 **τῆς ὕβρεως οὔσης πολυμεροῦς·** 4) νεώτ.χημ. ὁ παρουσιάζων τὸ φαινόμενον τοῦ πολυμερισμοῦ βλ.λ. : **πολυμερὴς ἕνωσις.**

πολυμεριμνία (ἡ) μτγν. τὸ ἔχειν πολλὰς μερίμνας : Ὠριγ.3110 (ἔκδ.Mi.).

πολυμέριμνος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς μερίμνας, ὁ πολύφροντις : Ἀριστλ.Κοσ.400b,10 **τὸ ἄρχειν πολυκίνητον καὶ πολυμέριμνον,** Γρηγ. Νύσσ.1,157D **τὴν πολυμέριμνον ταύτην ζωήν·** πρβλ. Βέττ.Βάλ.2,2.

πολυμερισμός (ὁ) νεώτ. χημ. ἡ μετατροπὴ χημικῆς ἑνώσεως εἰς ἄλλην ἔχουσαν τὴν αὐτὴν στοιχειακὴν σύνθεσιν, ἀλλὰ διπλάσιον ἢ πολλαπλάσιον μοριακὸν βάρος.

πολυμέριστος-ον σχόλ. ὁ εἰς πολλὰ μέρη διῃρημένος ἢ διαιρετός : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.4,439.

πολῠμέρμερον Ἡσ. «πολυμέριμνον».

πολῠμερῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ πολυμερῆ τρόπον βλ.λ.1 : Πορφ.Ἁρμον.34· 2) κατὰ πολλοὺς τρόπους· Ἡσ. «πολυειδῶς, πολυτρόπως» : ΚΔ Ἑβρ.1,1 **πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις,** Πλούτ.Ἠθ.537D, Μακαρ.Ὁμ.386,5.

πολῠμετάβλητος-ον μσν. ἐπὶ τοῦ Πρωτέως, ὁ εἰς πολλὰ μεταβαλλόμενος, μεταμορφούμενος, ὁ πολλὰς μεταμορφώσεις λαμβάνων: Εὐστ.1502,62.

πολῠμετάβολος-ον μτγν. ὁ πολὺ μεταβαλλόμενος, ὁ πολὺ εὐμετάβλητος, ὁ πολὺ ἀστοθής : Βέττ.Βάλ.9,2, Πρόκλ.Ἀλκ.301, Ἰω.Λυδ.Μην.2,7 **ὕλη ἄστατος καὶ πολυμετάβολος.**

πολυμεταλλίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν θειοαντιμονιῶδες καὶ θειοαρσενικῶδες ἅλας τοῦ χαλκοῦ, ἀργύρου, σιδήρου καὶ ψευδαργύρου, περιέχον πολλάκις καὶ ὑδράργυρον.

πολῠμέταλλος-ον μτγν. μσν. ὁ ἐκ πολλῶν μετάλλων συγκείμενος : Ἀνών. ἐν Ideler Φυσ.2,233.

πολύμεσος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ μέσα : Ὀλυμπ.Κατ.137,31.

πολῠμετρία (ἡ) μσν. ἡ πληθὺς μέτρων, ἰδ. τοῦ μέτρου τῶν συλλαβῶν ἐν τῇ μετρικῇ, τὸ συγκεῖσθαι στίχον ἐκ πολλῶν συλλαβῶν, μερῶν λόγου, ἀντίθ. ὀλιγομετρία : Εὐστ.353,42 **πολυμετρίαν . . εἶναι κακίαν ἔπους, καθ' ἣν στίχος ἀπήρτισται ἐκ πολλῶν μερῶν λόγου συγκείμενος.**

πολῠμετρος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ πολλῶν μέτρων συνιστάμενος, ὁ μέγας τὸ μέγεθος, ὁ πολυμεγέθης : Εὐρ.ἀπ.520 **Οἰνεύς ποτ' ἐκ γῆς πολύμετρον λαβὼν στάχυν θύων ἀπαρχάς·** 2) μτγν. γραμμ. ὁ ἐκ πολλῶν μέτρων, ποιητικῶν στίχων συνιστάμενος : Ἀθήν.13,608E **ὅπερ δρᾶμα πολύμετρόν ἐστι·** 3) νεώτ. τὸ **πολύμετρον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

πολῠμηκάς-άδος (ἡ) ἐπίθ. τῆς αἰγός, ἡ πολὺ βληχωμένη, βελάζουσα : Χρησμ.Βάκιδος π. Ἡρ.8,20 **Εὐβοΐης ἀπέχειν πολυμηκάδας αἶγας.**

πολῠμήκετος-ον ποι. τ. τοῦ πολυμήκης βλ.λ.: Κόϊντ.2,452 **παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ.**

πολυμήκης-ους-ες (μῆκος) μτγν., ποι. **πολυμήκετος** ὁ πολὺ μακρός : Πολυδ.4,67 **πολυμήκετος αὐλός** (δ.γρ.), Συνέσ.73D, ΕΜ 191,29 **π- στίχοι.**

πολύμηλος-ον ὁ ἔχων πολλὰ μῆλα, πρόβατα ἢ αἶγας, ὁ πλούσιος εἰς ποίμνια : Ἰλ.Β 705 **Ἰφίκλου υἱός πολυμήλου Φυλακίδαο,** αὐτ.Ξ 490, Ἡσίοδ. Ἔργ.306 **ἐξ ἔργων δ' ἄνδρες πολύμηλοί τ' ἀφνειοί τε·** || κ. ἐπὶ χωρῶν : Ἰλ.Β 605 **ἐνέμοντο . . Ὀρχομενὸν πολύμηλον,** Πίνδ.Π 9,6 **τόθι νιν πολυμήλου καὶ πολυκαρποτάτας θῆκε δέσποιναν χθονός·** κ. ὑπερθ. : Εὐρ.Ἀλκ.588 **πολυμηλοτάταν ἑστίαν οἰκεῖ παρὰ . . Βοιβίαν λίμναν.**

πολυμῆναι Ἡσ. «πολύβουλε».

πολύμηνις-ιος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πλήρης ὀργῆς, ὁ πολὺ ὀργίλος, θυμώδης : Παλλδ.ΑΠ 9,168.

πολυμήστωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ πολυμήτης βλ.λ., ὁ πολυμήχανος : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.192.

πολῠμήτης (ὁ), ποι. **πολυμήτα** ὁ πολύμητις βλ.λ.: Ὀππ.Ἁλ.5,6 **ῥίς μεγάλη σημεῖον πολυμήτου.**

πολῠμητις-ιος (ὁ,ἡ) (πολύς, μῆτις), γενικ. π. μτγν. κ. -ιδος, ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ ἔχων πολλὴν φρόνησιν, ὁ πολὺ συνετός, ὁ πολύπειρος καὶ πολυμήχανος : Ἰλ.Α 311 **ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς,** Ὀδ.Φ 274, Ἀριστφ.Σφ.351 **ὥσπερ πολύμητις Ὀδυσσεύς·** || ἐπίθ. τοῦ Ἡφαίστου : Ἰλ. Φ 355 **πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο·** πρβλ. Ὀρφ.Ἀργ.126 **πολυμήτιδι τέχνῃ.**

πολῠμήτωρ-ορος (ἡ) μτγν. ἡ μήτηρ πολλῶν : Ὀππ.Ἁλ.1,88 **γαίης πολυμήτορος.**

πολῠμηχᾰνία (ἡ), ἰων. -ίη ἡ μεγάλη ἐπιτηδειότης, ἐπινοητικότης τοῦ ἐφευρίσκειν διάφορα ἐπιχειρήματα, τεχνάσματα, μηχανήματα : Ὀδ.Ψ 321 **καὶ Κίρκης κατέλεξε δόλους πολυμηχανίην τε,** Πλούτ.Ἠθ.233E· κ. κτ. πληθ. : Μαν.6,483.

πολῠμήχᾰνος-ον κ. νεώτ. π. Ὁμ. ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ πολλὰ μηχανώμενος, ὁ πολὺ ἐπινοητικὸς διαφόρων ἐπιχειρημάτων, τεχνασμάτων, ὁ ἐφευρετικός, ὁ συνετός : Ἰλ.Β 173 **πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ·** πρβλ. Σοφ. Φιλ.1135 **ἔνθεν μετ' ἀγκάλᾳ**

πολυμηχάνου ἀνδρὸς **ἐρέσσει**· || ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος : Ὑμν.Ἑρμ.319· || **ἐπὶ** τῆς φύσεως : Ὀρφ.Ἀλ.10,1 **πολυμήχανος μήτηρ**· || κ. γεν. : Ἀριστείδ.Λόγ.41(4),2 **πολυμήχανος περὶ τοὺς λόγους**, Ὀππ.Ἀλ.2,54 **πολυμήχανος βουλή**.

πολυμίαρος-ον λεξ. ἐπιτετ. τ. τοῦ μιαρός βλ.λ. : ΕΓουδ.533,35.

πολυμηχάνως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον πολυμήχανον βλ.λ. : ASS Μαΐου 759,4 **πολυμηχάνως ἀνεγειρόμενοι**.

πολυμιγής-οῦς-ές, ἐπ. **πουλυμιγής** ο πολὺ μεμιγμένος : Φιλόλ.10, Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,3 **2)** ὁ συγκείμενος ἐκ πολλῶν συστατικῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 769a,34 **ἐπὶ τῆς γονῆς πολυμιγοῦς οὔσης**· πρβλ. Γαλ.14,284· **2)** ὁ συγκεχυμένος : Πλάτ.Ἐπιγρ.24 πουλυμιγὴς **βληχὴ τοκάδων**.

πολυμιγία (ἡ) μτγν. ἀνάμιξις διαφόρων συστατικῶν : Πλούτ.Ἠθ.661Ε, Κλήμ.Ἀλ.566 **πολυμιγία τῶν σπερμάτων**· **2)** σύνθεσις πολυποίκιλος : Διογ.Οἰν.8· **3)** σύγχυσις, ταραχή : Φιλ.1,426.

πολυμίγματος-ον μτγν. πολυμιγής, πολύμικτος βλ.λλ. : Ἀνδρόμ.π.Γαλ.14,131, Παῦλ.Αἰγ.3,48.

πολυμιγνήτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν νιοβιοτιτανικὸν ἅλας τοῦ ὑττρίου.

πολύμικτος-ον μτγν. πολυμιγής : Ὀρφ.Ὑμν.10,11.

πολυμιλῶ-άω μσν. δημ. ὁμιλῶ πολύ, καθ' ὑπερβολήν, πολυλογῶ : Ἐρωτόκρ.3,936 **στὸ Ρήγα δὲν τυχαίνει ἐτόσα νὰ πολυμιλῇ**.

πολύμιξ-ῖγος (ὁ,ἡ) μτγν. πολυμιγής, πολύμικτος βλ.λλ. : Ἐπιφάν.2,105D.

πολυμιξία (ἡ) μτγν. ἡ πολυμιγία βλ.λ. : Ἐπίκ.ἀπ. 250 **πολυμιξίαι τῶν σπερμάτων**· **2)** τὸ πολλαῖς θηλείαις μίγνυσθαι : Ἐπιφάν.11,275Α **γένος περιστερᾶς .. πολυμιξίας μὴ ἀνακοπτόμενον**.

πολυμισής-οῦς-ές μτγν. ὁ μισῶν πολλὰ πράγματα : Λουκ.Ἀλ.20 **Ἡράκλεις, πολυμισῆ τινα μέτει τὴν τέχνην**.

πολύμισθος-ον μτγν. ὁ λαμβάνων πολὺν μισθόν : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 5,2 **(ἐσφ.γρ.)**.

πολυμιταρικός-όν λεξ. ὁ ποικιλτικός· || **ἡ πολυμιταρικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ ὑφαίνειν ποικιλόχρωμα ὑφάσματα· Σουΐδ. ἐν λ. ποικιλτική.

πολυμιτάριος (ὁ) μτγν. ὁ ὑφαίνων ποικίλα, ποικιλόχρωμα ὑφάσματα : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),217.

πολυμιτικός-όν **λεξ.** ὁ πολυμιταρικὸς βλ.λ.

πολύμιτος-ον **ὁ ἐκ πολλῶν** μίτων, νημάτων **συνιστάμενος : Κρατῖν.436**· || **τὰ πολύμιτα** ὡς οὐσ. **ὑφάσματα, ὧν ἡ κρόκη, τὸ ὑφάδιον, εἶναι ἐκ διαφόρων** χρωματιστῶν μίτων, δι' ὧν ἄνθη καὶ ἄλλαι ζωγραφίαι ἐνυφαίνονται, οἷον τὰ τῆς Δαμασκοῦ καὶ τὰ αἰγυπτιακὰ ἐνδύματα : Πλίν.ΦΙ 8,74, Αἰσχ.Ἰκ.432 **πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν**.

πολυμνήμων-ονος-ον μτγν. ὁ πολλὰ ἐνθυμούμενος, ὁ ἔχων μεγάλην ἐνθύμησιν, μεγάλο μνημονικό : Πλούτ.Ἠθ.292Α, Γαλ.17(1),605.

πολυμνήστεια (τὰ) (ἐνν. μέλη) τὰ μέλη Πολυμνήστου τοῦ Κολοφωνίου : Κρατῖν.305 **καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει**, Ἀριστφ.Ἱππ.1287 **Πολυμνήστεια ποιῶν**, Πλούτ.Ἠθ.1132D (ὁ.γρ. πολυμνάστια).

πολυμνήστευτος-ον μτγν. ἐπὶ γυναικός, ἡ πολλοὺς ἔχουσα μνηστῆρας, ἡ ὑπὸ πολλῶν ζητουμένη εἰς γάμον, ἡ πολυζήτητος : Πλούτ.Ἠθ.766D **περιμάχητον οὖσαν καὶ πολυμνήστευτον**.

πολυμνήστη (ἡ) (μνῶμαι) ἡ ὑπὸ πολλῶν ζητουμένη εἰς γάμον : Ὀδ.770 **ἦ μάλα δή γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια**· || μτγν. κ. ὑπὸ τὸν τ.-ος : Νόνν.Δ 42,497 **πολύμνηστος κούρη**, Πέρσ.ΑΠ 6,274 **πολυμνάστοια φύλασσε Τισίδος ὠδῖνων ῥύσια δεξαμένα**· **2)** Ἡσ. «πολυμνήστην· ἀγαθήν, σώφρονα».

πολύμνηστος-ον, δωρ. -στος κ. -ος-ον (μιμνήσκομαι) ὁ ὃν μετ' εὐγνωμοσύνης ἐνθυμεῖταί τις : Αἰσχ.Ἀγ.821 **τούτων θεοῖσι χρὴ πολύμνηστον χάριν τίνειν**· **2)** παθ. ὁ πολυύμνητος : Αἰσχ.Ἀγ.1459 **πολύμναστον ἐπηνθίσω αἷμ' ἄνιπτον**, Ὀρφ.Ὑμν. 50,2 **πολύμνηστον σπέρμα**· **3)** (μνῶμαι) μ. τὸ θηλ. πολυμνήστη βλ.λ. ἡ πολύμνηστος.

πολυμνήστωρ-ορος (ὁ,ἡ), δωρ. **πολυμνάστωρ ὁ** πολλὰ ἐνθυμούμενος, ὁ πολυμνήμων : Αἰσχ.Ἰκ.535 **γενοῦ πολυμνᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς**.

πολύμνια (ἡ) κ. νεώτ. συνηρ. τ. ἀντὶ τοῦ Πολυύμνια ἡ πολλοὺς ὕμνους ἔχουσα ἢ συνθέτουσα, ὡς ὄν. μιᾶς τῶν ἐννέα Μουσῶν, θυγατρὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μνημοσύνης· ΕΜ «ἐπονομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ διὰ πολλῆς ὑμνήσεως ἐπιφανεῖς κατασκευάζειν τοὺς διὰ τῶν ποιημάτων ἀπαθανατιζομένους **τῇ δόξῃ**»: Ἡσιοδ.Θ 87 **Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε**· **2)** μτγν. ἡ θεὰ τῆς λυρικῆς ποιήσεως : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,1· **3)** θεὰ τῆς παιδείας, ἅ. Πολυμάθεια : Πλούτ.Ἠθ.746Ε· **4)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **προσωπανθῶν**.

πολύμνιος-ον (μνίον) σχόλ. ὁ πλήρης μνίων, **ὁ** γεμάτος ἀπὸ βρύα, φύκια· Σχόλ.Νίκ.Θηρ.950.

πολυμνίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ Πολύμνια βλ.λ.

πολύμολπος-ον (μολπή) ποι. ὁ πολυμελπής βλ.λ.: Ἀν.Κρ.4,349.

πολυμορφής-οῦς-ές ὁ ἔχων πολλὰς μορφάς, **ἅ.** πολύμορφος βλ.λ. : Αὐσ.Ἐπιστ.14,25.

πολυμορφία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυμόρφου, τὸ ἔχειν τινὰ πολλὰς μορφάς, ποικιλία : Λογγῖν.39,3 **ἅμα τῇ μίξει καὶ πολυμορφίᾳ τῶν ἑαυτῆς φθόγγων τὸ παρεστὼς τῷ λέγοντι πάθος εἰς τὰς ψυχὰς τῶν πέλας παρεισάγουσαν**, Ἱμέρ.Λόγ.21,10 **τῇ πολυμορφίᾳ των γεννηθέντων**· **2)** νεώτ. βιολ. ἡ εἰδικὴ κατάστασις ἀνοργάνου τινὸς σώματος, κυττάρου ἢ ἐμβίου ὄντος δυναμένου νὰ ὑποδυθῇ διαφόρους μορφάς, χωρὶς ὅμως νὰ μεταβληθῇ τὴν φύσιν· || εἰδ. ἐν τῇ κρυσταλλογραφίᾳ,ἡ ἰδιότης τῆς κρυσταλλικῆς ὕλης, καθ' ἣν ἓν καὶ τὸ αὐτὸ κρυσταλλικὸν σῶμα ἐμφανίζεται ὑπὸ διαφόρους κρυσταλλικὰς μορφάς.

πολυμορφισμός (ὁ) νεώτ. ἡ πολυμορφία βλ.λ.

πολυμορφοπύρηνα (τὰ) νεώτ. μία τῶν ποικιλιῶν τῶν λευκοκυττάρων τοῦ αἵματος.

πολυμορφοπυρήνωσις-εως (ἡ) νεώτ. παθολογικὴ ἀνωμαλία, καθ' ἣν ὁ ἀριθμὸς τῶν πολυμορφοπυρήνων **οὐδετεροφίλων** ὑπερβαίνει τὴν φυσιολογικὴν ἀναλογίαν.

πολύμορφος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλὰς μορφάς, ὁ ὑπὸ διαφόρους μορφὰς ἐμφανιζόμενος : Ἱππ.Ἀέρ.12, Ἀριστλ.ΖΜ 646b,32 **πολύμορφα γὰρ τοῖς σχήμασιν**· κ. συγκρ. : αὐτ. 656a,4 **τὰ δὲ πρὸς τῷ ζῆν αἴσθησιν ἔχοντα πολυμορφοτέραν ἔχει τὴν ἰδέαν**· κ. ὑπερθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 606b,18 **πολυμορφότατα δὲ τὰ ἐν τῇ Λιβύῃ**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ εὐμετάβολος, **εὔστροφος** : Φιλ.2,47· **3)** ὁ ἔχων ἀνώμαλον ἀκανόνιστον σχῆμα 41, **ὅθ.** τὸ **πολύμορφον** ὡς οὐσ. τὸ σφηνοειδὲς ὀστοῦν : Γαλ.14,721.

πολυμόρφως ἐπίρρ., μτγν. κ. **νεώτ.** ποικιλοτρόπως : Διόδ.Σ 2,52 **βαφῆναι δὲ πολυμόρφως ἀναθυμιάσει πνεύματος**, Γρηγ.Ναζ.181,31 **πολυειδῶς καὶ πολυμόρφως**.

πολύμουσος-ον μτγν. ὁ πλήρης δώρων τῶν Μουσῶν,ὁ ἐπιτήδειος ἐν ταῖς τέχναις τῶν Μουσῶν: Πλούτ.Ἠθ.744Α **πολύμουσον ὄντα**· **2)** ὁ ἔχων χαρακτηριστικὰ ἐκ περισσοτέρων καλῶν τεχνῶν : Λουκ.Ὀρχ.7 **γεγενῆσθαι ποικίλον τι καὶ παναρμόνιον καὶ πολύμουσον ἀγαθόν**.

πολυμόχθηρος-ον μσν. ὁ καθ' **ὑπερβολὴν** μοχθηρός : Πρόδρ.εἰς Ἀνδρόν.Κομν.158.

πολύμοχθος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πολὺ μοχθῶν, ὁ πολλὴν ἐργασίαν, κόπους, θλίψεις ἔχων : Σοφ.ΟΚ 165 **ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα**, Εὐρ.Ἑκ.95 **ἤτει**

δὲ γέρας τῶν πολυμόχθων τινὰ Τρωιάδων· κ. συγκρ. : αὐτ.Ἡρ.1197 **οὐκ ἂν εἰδείης ἕτερον πολυμοχθότερον πολυπλαγκτότερόν τε θνατῶν·** **2)** παθ. ὁ ὃν κτᾶταί τις διὰ πολλῶν μόχθων, μὲ πολὺν κόπον, ὁ ἐπίμοχθος, ὁ ἐπίπονος : Ἀριστλ.ἀπ. **π- ἀρετὰ γένει βροτείῳ, - πολύμοχθο(ν) ἐπάγγελμα,** Ἐπιγρ. **πολύμοχθον κῦδος·** || ὁ μετὰ πολλοῦ κόπου εἰργασμένος : Θεόκρ.28,8 **καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέναν** (ἠλακάτην) **. . εἰς ὀλόχω χέρρας, - πολύμοχθος βίος.**

πολυμόχθως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μὲ πολὺν μόχθον : ΨΧρυσ.6,641Ε **πολυμόχθως ἐξεπλήρου.**

πολυμύελος-ον ὁ ἐκ πολλοῦ μυελοῦ συγκείμενος, ὁ ἔχων πολὺν μυελόν : Ἱππ.Ἀγμ.35 **π- ὀστέα.**

πολυμυθία (ἡ) λεξ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυμύθου, πολυλογία : Σουΐδ.ἐν Νικόστρατος Μακεδών.

πολύμυθος-ον, ποι. **πουλύμυθος** ὁ λέγων πολλοὺς λόγους, ὁ φλύαρος, ὁ πολυλογάς : Ἰλ.Γ 214 **ἐπεὶ οὐ πολύμυθος, οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν,** Ὀδ.Β 200 **οὔτ' οὖν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·** **2)** ὁ γνωρίζων πολλοὺς μύθους : ΑΠ 9,523 **πολύμυθος Καλλιόπη·** **3)** παθ. ὁ περὶ οὗ πολὺς λόγος γίνεται, ὁ πολυϊστόρητος, πολυδιήγητος : Πίνδ.Π.9,76 **ἀρεταὶ δ' αἰεὶ μεγάλαι πολύμυθοι·** **4)** ὁ ἐμπεριέχων πολλοὺς μύθους, ὁ πλήρης μύθων, διηγήσεων· || τὸ οὐδ. **πολύμυθον** ὡς οὐσ. τὸ πλῆρες μύθων, διηγήσεων : Ἀριστλ.Ποιητ.1456a,12 **ἐποποιικὸν δὲ λέγω τὸ πολύμυθον,** Στράβ.14,2,7 **τὸ πολύμυθον ἀναλαμβάνειν . . εἴ τι παρελίπομεν.**

πολύμυξος-ον μτγν. ἐπὶ λύχνου, ὁ ἔχων πολλὰς μύξας, θρυαλλίδας, φιτίλια : Μαρτιάλ.14,41.

πολύμυχος-ον σχόλ. ὁ ἔχων πολλοὺς μυχούς, κρυφίας γωνίας : Σχόλ.Καλλ.Δῆλ.65.

πολύναος-ον, Ἰων. **πολύνηος** (ΕΜ 32,9) ὁ ἔχων πολλοὺς ναούς : Θεόκρ.15,109 **τὶν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναε.**

πολυναύτης (ὁ), δωρ. **πολυναύτας** ὁ ἔχων πολλοὺς ναύτας, δθ. καὶ πλοῖα : Αἰσχ.Πέρσ.83 **πολύχειρ καὶ πολυναύτας.**

πολυνεικής-οῦς-ές ὁ πολὺ ἐριστικός, φίλερις, φιλόνικος : Αἰσχ.Ἑπτ.830 **ὀρθῶς κατ' ἐπωνυμίαν πολυνεικεῖς ὤλοντο ἀσεβεῖ διανοίᾳ·** || ὡς κύρ. ὄν. **Πολυνείκης** υἱὸς τοῦ Οἰδίποδος καὶ τῆς Ἰοκάστης : αὐτ.578 **τὸν σὸν αὖθις προσθροῶν ὁμόσπορον ἐξυπτιάζων ὄμμα Πολυνείκους βίαν.**

πολυνευριτικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυνευρίτιδα ἢ ὁ προερχόμενος ἐξ αὐτῆς : **πολυνευριτικὴ ψύχωσις** (πάθησις ἀλκοολικῆς προελεύσεως).

πολυνευρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ νευρῖτις πλειόνων συγχρόνως νεύρων, ἡ τοξικῆς ἢ λοιμώδους ἀρχῆς φλεγμονώδης ἐκφυλιστικὴ προσβολὴ τῶν περιφερικῶν νεύρων.

πολύνευρον (τὸ) μτγν. βοτάνη τις, τὸ ἀρνόγλωσσον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.2,126.

πολύνευρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ νεῦρα ἢ πολλὰς νευρώσεις : **πολύνευρα φύλλα·** **2)** μτγν. τὸ οὐδ. **πολύνευρον** βλ.λ.

πολυνεφέλας-α (ὁ) δωρ. τ. ἀντὶ πολυνέφελος βλ.λ., ἐπίθ. τοῦ Οὐρανοῦ : Πίνδ.Ν 3,16 **ἄρχε δ' οὐρανῷ πολυνεφέλᾳ κρέοντι.**

πολυνέφελος-ον σχόλ., δωρ. **πολυνεφέλας** ὁ ὑπὸ πολλῶν νεφῶν κατακεκαλυμμένος, ὁ λίαν νεφελώδης : Σχόλ.Πίνδ.Ν 3,16, ΕΜ 7,10.

πολυνηνεμίη (ἡ) μτγν. μεγάλη ἡσυχία τῶν ἀνέμων : Λόλλ.Βάσσ.ΑΠ 10,102 (διορθ. παληνηνεμίη).

πολύνηος-ον Ἰων. τ. ἀντὶ πολύναος βλ.λ. : ΕΜ 32,9.

πολύνησον (τὸ) νεώτ. ὁμάς, σύστημα νήσων.

πολύνηστος-ον μτγν. ὁ σεσωρευμένος εἰς ὕψος, ὁ σχηματίζων μέγαν σωρόν : Χρησμ.Σιβ.3, 543 **πολύνηστον πῦρ.**

πολυνίκης (ὁ) μτγν. ὁ πολλάκις νικήσας : Λουκ. Λεξιφ.11 **Δαμασίας ὁ .. ἀθλητὴς καὶ πολυνίκης.**

πολυνιφής-οῦς-ές ὁ πολὺ νιφόμενος, ὁ πλήρης χιόνων, ὁ πολυχιόνιστος : Εὐρ.Ἑλ.1326 **ῥίπτει δ' ἐν πένθει πέτρινα κατὰ δρία πολυνιφέα.**

πολύνιφος-ον λεξ. ὁ πολυνιφὴς βλ.λ. : ΕΜ 7,9.

πολύνοια (ἡ), Ἰων. **-νοΐη** ἡ πολλὴ σκέψις, ὁ πολὺς νοῦς, ἀντίθ. πολυλογία : Πλάτ.Νόμ.641Ε **τὴν δὲ πολύνοιαν μᾶλλον ἢ πολυλογίαν ἀσκοῦσαν,** Δίων Κ 52,41, Δαμασκ.Ἰσιδ.37 **καλλιρρημοσύνην καὶ πολύνοιαν·** πρβλ.Δημόκρ.65 (ἀντίθ. πολυμαθίη).

πολυνομία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ὕπαρξις πολλῶν νόμων ἔν τινι χώρᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ θεμάτων συγγενῶν, παρὰ πᾶσαν ἀνάγκην.

πολύνομος-ον (νομή) κ. μσν. ὁ πολύ, πολυειδῆ βοσκὴν βόσκων· κ. ὑπερθ. : Θεόφρ.Φ 9,15,4 **πολυνομώτατον καὶ παμφαγώτατον πάντων ὁ βοῦς·** **2)** ἐπὶ χώρας, ἡ ἔχουσα πολλὰς νομάς, βοσκάς· κ. ὑπερθ. : Τζέτζ.Χιλ.7,58.

πολύνοσος-ον μτγν, κ. σχόλ. ὁ εἰς πολλὰς νόσους ὑποκείμενος, ὁ πολὺ φιλάσθενος : **Στράβ.** 15,1,43 **πολύνοσοι δὲ καὶ δυσίατοι,** Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,208, Σχόλ.Λυκόφρ.156 **Πέλοψ πολύνοσος .. ἦν.**

πολύνοστος-ον ἐπὶ ἐδέσματος, ὁ ἔχων πολλὴν οὐσίαν ἐν ἑαυτῷ, ὁ πολὺ θρεπτικός : Ἱππ.Δι.2,56 **διότι ἐκ τοῦ ἴσου ὄγκου βαρύτερα καὶ πυκνότερα καὶ πολύνοστά ἐστιν ἢ τὰ ἐκ τῶν ὑγρῶν καὶ ἀρδομένων καὶ ψυχρῶν·** || ἐπὶ σιτηρῶν, ὁ πολυάλευρος, ὁ θρεπτικός, ὁ δαψιλής· **κ. συγκρ.** : Θεόφρ.Φ 8,8,2 **ὅταν εὐετηρία γένηται καὶ πολυνοστότερα τὰ σπέρματα γίνεται.**

πολυνοσῶ-έω μτγν. ἀμτβ. ἀσθενῶ πολλάκις : Ὠριγ.2,724D **πλάσας αὐτὴν πολυνοσοῦσαν.**

πολύνους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ἔχων πολὺν νοῦν, ὁ πολὺ συνετός : Πλωτῖν.6,2,21, Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.418C **πολύνους ὢν καὶ πολυμαθὴς ἀνήρ·** **2)** ὁ βαθύς, ὁ μυστικός : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ.26,480Μ **τὰ πολύνουν τῆς Πυθαγορικῆς βαθύτητος.**

πόλυντρα Ἡσ. «ἄλφιτα».

πολύνυμφος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς νύμφας : Πολυδ.3,48.

πολύνω δημ. κ. **πολένω** καθιστῶ τι ἀπὸ ὀλίγον πολύ, πληθαίνω, αὐξάνω· || ἀμτβ. καθίσταμαι πολύς, πληθύνομαι, αὐξάνομαι.

πολυνόως ἐπίρρ., μτγν. μετὰ πολλοῦ νοῦ, πολὺ συνετῶς : Πολυδ.2,230.

πολυξακουσμένος-η-ο δημ. ὁ λίαν ἐξακουστός, ὁ πολυξάκουστος βλ.λ.

πολυξάκουστος-η-ο ὁ ἔχων πολλὴν φήμην, ὁ πολὺ ξακουσμένος, φημισμένος, ὁ περίφημος.

πολύξαντος-ον πιθ. ὁ πολὺ ξαινόμενος, δερόμενος ὑπὸ τῶν κυμάτων : Ἀρχίλ.30.

πολύξεινος-ον Ἰων. τ. ἀντὶ πολύξενος βλ.λ.

πολυξένη (ἡ), νεώτ. ζωολ. γένος μεζουσαῶν.

πολύξενος-ον κ. νεώτ., Ἰων. τ. **πολύξεινος** κ. ποι. **-α-ον** (Πίνδ.ἀπ.122,1) ἐπὶ προσ., ὁ πολλοὺς ξένους ὑποδεχόμενος, ὁ λίαν φιλόξενος : Ἡσίοδ.Ἔργ.713 **μηδὲ πολύξεινον μηδ' ἄξεινον καλέεσθαι,** αὐτ. 720 **μηδὲ πολυξείνου δαιτὸς δυσπέμφελος εἶναι ἐκ κοινοῦ·** κ. ὑπερθ. : Αἰσχ.Ἱκ.157 **πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων·** **2)** παθ. ὁ ὃν πολλοὶ ξένοι ἐπισκέπτονται, ὁ πολυσύχναστος : Πίνδ.Ν 3,2 **τὰν πολυξέναν . . ἵκεο Δωρίδα νᾶσον Αἴγιναν,** Εὐρ.Ἀλκ.569 **ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος·** κ. ὑπερθ. : Πίνδ.Ο 1,93 **τύμβον ἀμφίπολον ἔχων πολυξενωτάτῳ παρὰ βωμῷ·** **3)** νεώτ. ὀρυκταλ. **ὁ πολύξενος** ὀρυκτὸν ἀποτελοῦν παραλλαγὴν τοῦ λευκοχρύσου.

πολύξερος-η-ο δημ. ὁ πολλὰ γνωρίζων, ὁ πολυΐστωρ, ὁ πολυμαθής, ὁ πολυμήχανος : **τὸ πολύξερο πουλὶ ἀπὸ τὴν οὐρὰ πιάνεται.**

πολύξεστος-ον (ξέω) ὁ πολὺ ἐξεσμένος, ἐστιλβωμένος : Σοφ.ΟΚ 1570 (ἐσφ.γρ. πολυξένοισι).
πολύξηρος-ον λεξ. ὁ πολὺ ξηρός, ὁ κατάξηρος : Ἡσ ἐν πολυαγκέος, ΕΜ 681,39.
πολυξοδιάζω δημ. ἐξοδιάζω, ξοδεύω πολλά, σπαταλῶ· **2)** ρηματ.π. πολυξοδιαστής.
πολυξοδιαστής (ὁ) δημ. ὁ ἐξοδεύων πολλά, ποὺ πολυξοδιάζει, ὁ σπάταλος : Βλαστ.Συνμ.28.
πολύξυλος-ον μτγν., μσν. ὁ πολὺ ξυλώδης: Πολυδ.6,171,Σχόλ.Ἰλ.Λ 155, ΚΜανασσ.Χρον.249,αὐτ.641.
πολύογκος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολὺν ὄγκον, ὁ πολὺ ὀγκώδης : ΨΧρυσ.Λόγ.7,532,1 **καμήλῳ πολλάκις παρεικάζει ἡ γραφὴ τὸν διάβολον, διὰ τὸ πολύογκον, καὶ πολύστρεβλον.**
πολυόδευτος-ον σχόλ. ὁ πολὺ ὁδοιπορήσας, ταξιδεύσας : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.3,502.
πολυοδία (ἡ) μτγν. μακρὰ ὁδός, ὁδοιπορία : ΠΔ Ἡσ.57,10 **ἐταπεινώθης ἕως ᾅδου ταῖς πολυοδίαις σου,** Γρηγ.Νύσσ.2,250Β **διαπλονᾶται ταῖς πολυαδίαις, μᾶλλον δὲ ταῖς ἀνοδίαις.**
πολύοδμος-ον (ὀδμή) μτγν. ὁ ἔχων ἰσχυρὰν ὀσμήν, ὁ ἰσχυρῶς ὄζων : Θεόφρ.Ὀσμ.27 **αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολύοδμος,** Ὀρφ. Ὕμν.43,4· πρβλ. πολύοσμος.
πολυόδους-οντος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ., ἐπ. **πουλυόδους** ὁ ἔχων πολλοὺς ὀδόντας, ὁ πολύοδοντος : Νίκ.Θηρ.53, Νόνν.Δ 24,253, αὐτ.24,463 **πολυόδοντι σιδήρῳ·** **2)** νεώτ. ζῳολ. ὁ πολυόδους γένος ἰχθύων χονδραστέων **ἐκ τῶν ἀκιπησιδῶν.**
πολυοζία (ἡ) μτγν. ἐπὶ δένδρων, τὸ ἔχειν πολλοὺς ὄζους, κλάδους : Θεόφρ.ΦΙ 5,2,2 **τὴν πολυοζίαν εἶναι ἔνδειαν εὐτροφίας.**
πολύοζος-ον ἐπὶ δένδρων, ὁ ἔχων πολλοὺς ὄζους, κλάδους, ὁ πολύκλαδος : Θεόφρ.ΦΙ 3,13,3 **τὸ δ' ὅλον οὐ πολύοζον τὸ δένδρον ἀλλ' ἀνοζότερον πολὺ τῆς αἰγείρου,** αὐτ.7,2,8· κ. συγκρ. : αὐτ.1,8,5· ‖ μτφ. : Διογ.Ἀπ.6 **πολύοζοι φλέβες.**
πολύοικος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ παρασίτων φυτῶν, ὁ δυνάμενος νὰ ζήσῃ ἐπὶ διαφόρων ξενιστῶν, οἷον ὁ ἰξὸς ἐπὶ τῆς δρυός· ‖ **τὰ πολύοικα** ὡς οὐσ. φυτὰ τοῦ ἄθρ. **τῶν κρυπτογάμων.**
πολυοινία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ πληθύς, ἡ ἀφθονία οἴνου : Γεωπ.4,1,14· **2)** ἡ πολλὴ χρῆσις οἴνου : Πλάτ.Νόμ.666Β **μέθης δὲ καὶ πολυοινίας τὸ πάράπαν τὸν νέον ἀπέχεσθαι,** Πλούτ.Ἠθ.239Α.
πολύοινος-ον ἐπὶ τόπου, ὁ παράγων πολύν, ἄφθονον οἶνον : Λιβάν.Ἐπιστ.19,Β· κ. ὑπερθ. : Θουκ. 1,138 **ἐδόκει γὰρ πολυοινώτατον τῶν τότε εἶναι·** κ. ἐπὶ προσ. : Ξεν.Προσ.5,3· **2)** μτγν. ὁ πίνων πολὺν οἶνον, ὁ μέθυσος : Γρηγ.Νύσσ.3,254C.
πολυοινῶ έω ἀμτβ. ἔχω πολὺν οἶνον, εἶμαι πλούσιος εἰς οἶνον : Ὕμν.Ἑρμ.91.
πολύοκνος-ον Ἐπιγρ. κ. σχόλ. ὁ πολὺ ὀκνός, βραδύς, ὁ βραδυκίνητος : Σχόλ.Σοφ.Τρ.841.
πολυολβία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἀφθονία : Φωκ. Ἰω.2,6 **πολυολβία χρημάτων·** **2)** ἡ πολλὴ εὐτυχία, εὐδαιμονία : Στουδ.Θεόδ.891 **ἀπὸ ἀκτημοσύνης .. εἰς ἀθανασίαν καὶ πολυολβίαν.**
πολυόλβιος-ον (ὄλβος) μτγν. ὁ πολύολβος βλ.: Ὕμν.2,12 **νὺξ πολυόλβιε, πᾶσι ποθεινή.**
πολύολβος-ον ἐπὶ πρασ. κ. χωρῶν, ὁ πολὺν ὄλβον ἔχων, πολὺ πλούσιος, πολὺ εὐδαίμων : Σιμμ. ΑΠ 6,114 **ἃ πολύολβος** Ἠμαθίς, Διον.Περ.934 **Κούρητες πολύολβοι,** Κόλουθ.280 **εἴ τινά που Φρυγίης ἐνὶ πείρασι γαῖαν ἀκούεις·** **2)** ἐπὶ πραγμάτων, ὁ πολὺ ἄφθονος : Ἀγαθ.ΑΠ 9,642· **πολύολβος ἐδωδή·** **3)** ἐνεργ. ὁ παρέχων πολὺν ὄλβον, ὁ ποιῶν τινα πολὺ εὐτυχῆ : Σαπφ.59 **πολύολβος Ἀφραδίτα·** ‖ Ἐπιγρ. ἐπὶ τοῦ Ἡλίου.
πολυολκής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων πολὺ βάρος· ‖ μτφ. ὁ πολὺ σπουδαῖος : Παλλάδ.ΒΙ.Ἰω.Χρυσ. 96,14 **χρυσίῳ πολυολκεῖ.**
πολυομβρία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. πολὺς ὄμβρος, πολλὴ βροχή : Γεωπ.1,10,5, Κατ.Ἀστρλ.Κ 4,155.
πολύομβρος-ον σχόλ. ὁ πολὺ βροχερός : Σχόλ. Νίκ.Ἀλεξ.288, Κατ.Ἀστρλ.Κ 4,87.
πολυομίλητος-ον μσν. ὁ μετὰ πολλῶν γυναικῶν συναναστραφείς, συνομιλήσας : Νικ.Χων.Χρον. 367Α **πολυομίλητος ἐκ πρώτης τριχός.**
πολυόμματος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ τοῦ Ἄργου, ὁ ἔχων πολλοὺς ὀφθαλμούς, μάτια, ὁ πολυόφθαλμος : Λουκ.Θε.Δ 3,1 βουκόλον **τινὰ πολυόμματον Ἄργον τοὔνομα ἐπέστησεν·** **2)** νεώτ. ὁ **πολυόμματος** γένος ἐντόμων λεπιδοπτέρων.
πολυόμφαλος-ον μτγν. ἐπὶ ἀσπίδος, ὁ ἔχων πολλοὺς ὀμφαλούς, πολλὰς ὀμφαλοειδεῖς ἐξοχάς, ἢ κοσμήματα: Ὀππ.Κυν.1,218 **πεδίον πολυόμφαλον·** ‖ ἐπὶ ποπάνων : Κλήμ.Ἀλ.19.
πολυόνειρος-ον μτγν. ὁ πολὺ ὀνειρευόμενος, ὁ βλέπων πολλὰ ὄνειρα : Πλούτ.Ἠθ.437F **ἡ τῶν μελαγχολικῶν πολυόνειρος** (κρᾶσις).
πολύοπλος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλὰ ὅπλα : Ἀχμ. Ὀνειροκρ.283 **βασιλέως πολυόπλου.**
πολύοπος-ον (ὀπός) μτγν. ὁ ἔχων πολὺν ὀπόν, χυμόν, ὁ πολύχυμος : Θεόφρ.ΦΙ 4,2,2 **πολύοπον δὲ τὸ δένδρον σφόδρα ἐστί, καὶ τὸ ξύλον αὐτῆς εἰς πολλὰ χρήσιμον,** αὐτ.9,8,2.
πολύοπτος-ον μτγν. ὁ πολὺ ὁρατός, ὁ ὑπὸ πολλῶν βλεπόμενος· Ἡσ. «πολυθέατος» : Ἀν.Κρ.4, 349 πολύοπτος **ἀπερράγη ἄσπετος αἰθήρ.**
πολυόργιος-ον μτγν. ἐπίθ. τοῦ Βάκχου, ὁ μετὰ πολλῶν ὀργίων ἑορταζόμενος : Ὀρφ.Ὕμν.6,4.
πολυορίγανον (τὸ) μσν. ξυλώδης θάμνος, ἔχων φύλλα ὀριγάνου καὶ ἄνθη γλήχωνος, πολύοσμα καὶ **εὐώδη** : Εὐστ.
πολυορκία (ἡ) μτγν. ἡ ἕξις τοῦ συχνάκις ὀμνύειν : Φίλ.2,196 **ἐκ πολυορκίας ἡ ψευδορκία.**
πολύορκος-ον μτγν. ὁ πολὺ ἢ συχνὰ ὁρκιζόμενος : ΠΔ Σοφ.Σειρ.23,11 **ἀνὴρ πολύορκος πλησθήσεται ἀνομίας,** Ἰω.Χρυσ.1,85Β.
πολυόρμητος-ον λεξ. ὁ πολὺ ὁρμητικός, ὁ πολὺ σφοδρός : Σουΐδ. ἐν λ. πολυάϊξ.
πολυόρνιθος-ον ὁ ἔχων πολλὰ πτηνά : Εὐρ.ΙΤ 435 **τὰν πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν.**
πολύορνις-ιθος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων πολλὰ πτηνά : Σχόλ. Ἀριστφ.Ὄρν.65 **πολύορνις ἡ Λιβύη.**
πολυόροφος-ον ἀδόκ. ἀντὶ πολυώροφος βλ.
πολυορχιδία (ἡ) νεώτ. ἡ συγγενὴς διαμαρτία, καθ' ἣν παρατηροῦνται πλείονες τῶν δύο ὄρχεις.
πολυοσμία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πολλή, ἡ ὀξεῖα ὀσμή : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,16,6 **ἅμα τῆς τε κατὰ τὸν χυλὸν εὐστομίας καὶ πολυοσμίας καὶ ἰσχύος.**
πολύοσμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἀττ. τ. ἀντὶ πολύοδμος, ὁ πολλὰς ὀσμὰς ἀναδίδων : Θεόφρ.Φ Αἰτ.6,16,6 **ἔτι δ' ὅσοι πολύοσμοι καὶ ἰσχυροὶ ταῖς ὀσμαῖς,** Διοσκ.4,36, Ζαλοκ. τὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς 5 **τῶν βουνῶν ἡ πολύοσμος αὔρα.**
πολυόστεος-ον ὁ ἔχων πολλὰ ὀστᾶ, κόκκαλα, ὁ πολυκόκκαλος : Πολυδ.2,197· ‖ **τὸ πολυόστεον** ὡς οὐσ. τὸ ἄνωθεν μέρος τοῦ ποδὸς τὸ ἀπὸ τῆς ρίζης **τῶν δακτύλων** μέχρι τῆς τῶν ἀστραγάλων συναρμογῆς : Ἀριστλ.ΖΙ 494a,10 **τὸ πολυόστεον τοῦ σκέλους πούς·** **2)** ἐπὶ καρπῶν, ὁ ἔχων πολλοὺς σπόρους : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),251.
πολυουρία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑπερβάλλουσα αὔξησις τῆς κατὰ τὸ εἰκοσιτετράωρον ἐκκρινομένης ποσότητος τῶν οὔρων.
πολυουρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν **πολυουρίαν, ὁ** τῆς πολυουρίας ‖ ὁ πάσχων ἐξ αὐτῆς.
πολυούσιος-ον (οὐσία) μτγν. κ. μσν. ὁ οὐσιώδης : Γαλ.19,673 **τά τε πολυούσια καὶ πολύτροφα·** **2)** ὁ ἔχων πολλὴν οὐσίαν, ὁ πολὺ πλούσιος : Στουδ.Θεόδ.545Β **πολυούσιον κτῆμα.**

πολυόφθαλμος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς ὀφθαλμούς, μάτια: Διόδ.Σ 1,11 **εἶναι τὸν μὲν Ὄσιριν πολυόφθαλμον,** Πολυδ.4,141· **2)** μτφ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων πολλοὺς ὀφθαλμούς, μάτια, μπουμπούκια : Γεωπ.5,8,1· **3)** ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν βούφθαλμον : Ἱππ.Ἄρθρ.6,7, Διοκλ.ἀπ.154.

πολυόχευτος-ον λεξ. ἐπὶ ζῴων, ὁ πολὺ ὀχευθμένος, βατευόμενος, ὁ πολυβάτευτος : Σουΐδ. ἐν λ. ἠλέκτωρ **πολυόχευτον ζῷον.**

πολυοχλία (ἡ) μτγν. πολὺς ὄχλος, πλῆθος ἀνθρώπων : Πολύβ.10,14,15 **ὑπὸ τῆς .. συμμίκτου πολυοχλίας οὐ δυναμένων .. ἀκούειν,** ΠΔ Ἰὼβ 39,7 **καταγελῶν πολυοχλίας πόλεως.**

πολύοχλος-ον ἐπὶ χώρας, ὁ ἔχων πολὺν ὄχλον, πολλοὺς κατοίκους : Πολύβ.3,49,5 **χώραν πολύοχλον καὶ σιτοφόρον**· **2)** ὁ πολυάριθμος : Ἀριστλ.Πολιτ.1241b,23 **πολλαχοῦ γὰρ ἕκαστα τούτων πολύοχλα, οἷον ἁλιεῖς μὲν ἐν Τάραντι.**

πολυοχλῶ-έω ἀμτβ. πλήθω λαοῦ, κατοίκων, εἶμαι πολυπληθής: Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,64 **πολυοχλοῦσαι δυνάμεις** (πολυάριθμοι στρατοί)· || μέσ. ἐπὶ πόλεως, κατοικοῦμαι ὑπὸ πολλοῦ ὄχλου, λαοῦ, εἶμαι πολυπληθής : Διόδ.Σ 14,95 **πολυοχλουμένης κατ' ἐκείνους τοὺς καιρούς,** Στράβ.8,6,20 **διὰ ταύτας οὖν πολυωχλεῖτο ἡ πόλις καὶ ἐπλουτίζετο.**

πολύοχος-ον ὁ πολλὰ ἔχων, ἐμπεριέχων : Εὐρ. Ρῆσ.166 **οὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχου τυραννίδος.**

πολυοψία (ἡ) πληθύς, ἀφθονία ὄψων, προσφαγίων : Ξεν.Ἀπομν.3,14,3 **εἰκότως ἂν οὗτος πολυοψίαν εὔχοιτο**· **2)** ἡ ποικιλία ὀρεκτικῶν φαγητῶν : Πλούτ.Ἠθ.662Α **ἢ πολυοψίαν ἰατρόν.**

πολύοψος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ ὄψα, προσφάγια, φαγητὰ ἑφθά: Λουκ.Ὄνειρ.11 **πολύοψόν τι καὶ ποικίλον δεῖπνον ἐπὶ χρυσοῦ πολλοῦ καὶ ἀργύρου**· **2)** ὁ ἔχων ἀφθονίαν ὀψαρίων, ἰχθύων: Στράβ.12,3,38 **πολύοψος καὶ κύκλῳ νομὰς ἀφθόνους ἔχουσα καὶ παντοδαπάς.**

πολυπαθαίνω δημ. πάσχω τι πολλάκις.

πολυπάθεια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ πάσχειν πολλὰς δυστυχίας : Ἰώσ.ΑΙ 5,6,4· **2)** τὸ ὑποκεῖσθαι εἰς ποικίλα, πολυειδῆ πάθη ἢ ἐντυπώσεις, ἀντίθ. ἀπάθεια : Πλούτ.Ἠθ.167Ε **ἡ δὲ δεισιδαιμονία πολυπάθεια κακὸν τὸ ἀγαθὸν ὑπονοοῦσα,** αὐτ. 734Α, Ἰώσ.ΑΙ 15,6,4 **πολυπαθείᾳ βίου χρησαμένῳ.**

πολυπαθής-οῦς-ές (πάσχω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὑποκείμενος εἰς πολλὰ πάθη ἢ ἐντυπώσεις : Δημόκρ.149 **πολυπαθὲς κακῶν ταμιεῖον,** Πλούτ.Ἠθ. 97Β **πολυπαθῆ καὶ ὑγρὰν καὶ ῥᾳδίαν μεταβάλλειν** (ψυχήν)· **2)** ἐπὶ νοσήματος, ὁ παρουσιάζων, ὁ ἐπιφέρων πολλὰς περιπλοκάς : Πλούτ.Ἠθ. 171Ε **οὐδὲν οὕτω πολυπλανὲς καὶ πολυπαθὲς νόσημα**· **3)** ποι. ἐπὶ τυράννου, ὁ ὑποκείμενος εἰς πολλὰς ταραχάς : Στατύλλ.ΑΠ 9,98 **πολυπαθέεσσι τυράννοις**· **4)** μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. πολύπαθος ὁ ὑποστὰς πολλὰς δοκιμασίας, περιπετείας : Γρηγ.Ναζ.99,22 **τοῦ πολυπαθοῦς βίου,** Διήγ.Ἀχιλλ.91 **ἡ μήτηρ του ἡ πολυπαθής,** Λίβ.Ροδ.26 **τὴν ἀφήγησιν ἄρξομαι τῆς ἀγάπης Λιβίστρου τοῦ πολυπαθοῦς καὶ κόρης τῆς Ροδάμνης**· κ. ὑπερθ. : Θεοφάν.Νικ.Ἐπιστ.102,20 **ζωὴν τὴν πολυπαθεστάτην ταύτην.**

πολύπαθος-η-ο δημ. ὁ παθὼν πολλὰ δεινά, πολυπαθὴς βλ.λ.4) : δ.διστ. **ἐμένα τὸν πολύπαθον ἂς ἔλθῃ νὰ ρωτήσῃ.**

πολυπαίγμων-ονος-ον κ. σχόλ. ὁ φιλοπαίγμων : Ὀδ.Ψ 134 (δ. γρ.), Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.954.

πολυπαιδία (ἡ) ἡ πληθύς, ἡ ἀφθονία παίδων, ἡ πολυτεκνία : Ἰσοκρ.9,72 **εὐπαιδίας τυχεῖν ἅμα καὶ πολυπαιδείας,** Χορικ.Προκ.6.

πολυπαίπαλος-ον π. Ὁμ. ἐπίθ. τῶν Φοινίκων, ὁ πολὺ πανοῦργος, δόλιος : Ὀδ.Ο 419 **τὴν δ' ἄρα Φοίνικες πολυπαίπαλοι ἠπερόπευον,** Ὀππ.Ἁλ.3, 41 **ψυχὴν δ' ἀσπαλιεὺς πολυπαίπαλος ἠδὲ νοήμων εἴη**· **2)** ὁ πεποικιλμένος : Καλλ.ἀπ.225 **πολυπαίπαλος αἰθήρ.**

πολύπαις-παιδος (ὁ,ἡ) μτγν. κ.νεώτ., δημ. θηλ. -οὺ κ. -οῦσα, ὁ ἔχων πολλοὺς παῖδας, τέκνα, πολύτεκνος : ΠΔ Μακκ.4,16,10 **ὦ ἡ πολύπαις καὶ καλλίπαις ἐγὼ γυνὴ χήρα καὶ μόνη πολύθρηνος,** Στράβ.17,3,19 **λιτοὶ δὲ σφόδρα τοῖς βίοις εἰσὶ καὶ τῷ κόσμῳ, πολυγύναικες δὲ καὶ πολύπαιδες,** παροιμ. **ἡ πολυπαιδοῦσα νικάει τὸ Χάρο** (διότι καὶ ἂν χάσῃ μερικὰ παιδιά, μένουν καὶ εἰς αὐτὴν ἄλλα νὰ παρηγορηθῇ)· || ἐπὶ τοῦ κύκνου : Αἰλ.ΠΙ 1,14· **2)** μτφ. ἐπὶ τῆς Τύρου, ἡ ἔχουσα πολλοὺς ὑπηρέτας, δούλους, σκλάβους· δ. ἑρμ. ἡ ἔχουσα πολλὰς ἀποικίας : Μελέαγρ.ΑΠ 7,428,14 **πάτραν δὲ μεγαυχῆ ματέρα, τὰν πολύπαιδα.**

πολύπαλτος-ον μτγν. ἐπὶ ὅπλου, ὁ καθ' ὑπερβολὴν παλλόμενος, σειόμενος : Καλλ.Σωβ.4,1.

πολυπάμφαος-ον μτγν. ὁ λίαν λαμπρῶς φέγγων, φωτίζων : ΑΠ 9,591 **πολυπάμφαος Φαέθων.**

πολυπάμων-ονος-ον (πᾶμα, πέπαμαι) ὁ πολλὰ κεκτημένος, ὁ πλούσιος, ὁ πολυκτήμων· Ἡσ. «πολυπάμονος· πολλὴν κτῆσιν ἔχοντας» : Ἰλ.Δ 433 **ὥς τ' ὄιες πολυπάμονος ἀνδρός.**

πολυπάνσοφος-ον ὁ παραπολὺ σοφός: Χρησμ. Σιβ.2,1 **πολυπάνσοφον ᾠδήν.**

πολυπαρθένευτος (ἡ) σχόλ. ἡ μείνασα ἐπὶ πολὺν χρόνον παρθένος : Σχόλ.Φοίν.1732.

πολυπάρθενος-ον μτγν. ἐπὶ χώρας ἢ πόλεως, ὁ ἔχων πολλὰς παρθένους : Ὀρφ.Ὕμν.51,12.

πολύπαστος-ον ὁ πλήρης κεντήματος, ὁ πολυκέντητος· Ἡσ. ἐν λ. κερχνωτά.

πολυπάταγος-ον λεξ. ὁ ποιῶν πολὺν πάταγον, θόρυβον, κρότον : ΕΜ 280,1.

πολυπάταξ-άγος (ὁ,ἡ) (πάταγος) ἐν χρ. μ. κτ. αἰτ. πολυπάταγα κ. δοτ. πολυπάταγι, ὁ πολὺ παταχθείς, πολυπάτητας, πολυκτύπητος : Πρατίν. Λυρ.1,2 **τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν** (πολυχειρακρότητον), Χοιροβ. Θεοδόσ.1,377Η.

πολυπάτητος(-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ.κ.δημ. ὁ πολὺ ἢ συχνὰ πατηθείς, πατούμενος : Σχόλ.Καλλ.Δία 26, -**πολυπάτητος δρόμος**· **2)** μτφ. ὁ πεπατημένος ὑπὸ πολλῶν, ὁ πολὺ τετριμμένος, ὁ κοινός : Πλούτ. Ἠθ.514C **πολυπάτητοι ῥαψῳδίαι.**

πολύπατρις-ιδος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ἔχων πολλὰς πατρίδας : Εὐστ.4,20.

πολυπείρητος-ον Ἐπιγρ. ἐπὶ δρόμου, ὁ δι' οὗ πολλοὶ διέρχονται, περνοῦν, ὁ πολυπέραστος.

πολυπειρία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ὕπαρξις μεγάλης πείρας, ἡ πολλὴ πεῖρα : Θουκ.1,71 **δι' ὅπερ καὶ τὰ τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τῆς πολυπειρίας ἐπὶ πλέον ὑμῶν κεκαίνωνται,** Πλάτ.Νόμ.811Α **σοφὸς ἐκ πολυπειρίας καὶ πολυμαθίας γενέσθαι,** ΠΔ Σοφ. Σαλ.8,8 **εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις,** Διόδ.Σ 5,1· || ἡ ἐκ τῆς πείρας μάθησις, γνῶσις : Πλούτ. Σόλ.2 **φασὶν ἔνιοι πολυπειρίας ἕνεκα μᾶλλον καὶ ἱστορίας ἢ χρηματισμοῦ πλανηθῆναι τὸν Σόλωνα.**

πολύπειρος(-η)-ο(ν) κ.νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων μεγάλην πεῖραν, ὁ πολλὰ ἐκ πείρας μαθών, ὅθ. πολὺ συνετός, φρόνιμος : Παρμ.53, Ἀριστφ.Λυσ.1109 **δεῖ δὴ νυνί σε γενέσθαι δεινήν, . . ἀγαυήν, πολύπειρον,** ΠΔ Σοφ.Σειρ.21,22 **ἄνθρωπος δὲ πολύπειρος αἰσχυνθήσεται ἀπὸ προσώπου**· κ. ὑπερθ. : Διόδ.Σ 1,1 **τῶν ἡρώων ὁ πολυπειρότατος μετὰ μεγάλων ἀτυχημάτων,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.202 **ἰατρῶν ὦ πολυπειρότατε.**

πολυπείρων-ονος-ον (πεῖρας) ὁ ἐκ πολλῶν περάτων συνελθών, ὁ παντοδαπός : Ὕμν.Δήμ.296 **εἰς ἀγορὰν καλέσας πολυπείρονα λαόν**· **2)** ὁ ἔχων εὐρέα πέρατα, ὅρια, ἀντίθ. ἀπείρων : Ὀρφ.Ἀργ. 33 **πολυπείρονας ὄρμους.**

πολυπείρως ἐπίρρ. σχόλ. μετὰ μεγάλης πείρας, πολὺ συνετῶς, φρονίμως : Σχόλ.Θεόκρ.15,48.

πολῠπέλαστος-ον σχόλ. ὁ ὑπὸ πολλῶν πλησιαζόμενος : Σχόλ.Θεόκρ.2,14.

πολῠπέλεθρος-ον μτγν., ἐπ. πουλ- ὁ πολύπλεθρος, ὁ ἔχων μεγάλην ἔκτασιν : Κόϊντ.3,396.

πολῠπενθής-οῦς-ές ὁ πολὺ πενθῶν, ὁ πολλὰς λύπας ἐν ἑαυτῷ ἔχων, ὁ πολυπαθής, ὁ πολυπικραμμένος : Ἰλ.Ι 563 **ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,** Ὀδ.Ξ 386 **γέρον πολυπενθές,** αὐτ.Ψ 15 **τίπτε με λωβεύεις πολυπενθέα θυμὸν ἔχουσαν·** κ. ὑπερθ. : Πλούτ.Ἠθ.114F **ταῦθ' ὁρῶντας ὡς καὶ οἱ βαρυλυπότατοι καὶ πολυπενθέστατοι πρᾳότατοι γίγνονται πολλάκις ὑπὸ τοῦ χρόνου·** 2) ἐπὶ γεγονότων, ὁ πολυθρήνητος : Αἰσχ.Πέρσ.547 **κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ,** Μαν.6,166.

πολῠπένθῐμος-ον μτγν. ὁ πολυπενθής, ὁ πολυπαθής : Διότ.ΑΠ 7,475.

πολυπεριούσιος-ον μσν. ὁ λίαν περιούσιος : Δαμασκ.Ι 250.

πολυπερίσπαστος-ον μσν. ὁ πολλοὺς περισπασμοὺς ἔχων, ὁ πολὺ ἀσχολούμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ὁ πολυάσχολος : Οἰκουμ.Ἀποκ.306,27 **τοῦ πολυπερισπάστου τοῦδε βίου.**

πολυπέταλος-ον νεώτ. ἐπὶ ἀνθέων, ὁ ἔχων πολλά, ἐλεύθερα πέταλα.

πολυπετής-οῦς-ές (πίπτω) μσν. ὁ ἐκ πολλῶν πεσών, προελθών, ὁ ποικίλος : Ψελλ. ἐν Σάθ.5,450 **λόγους πολυπετεῖς.**

πολῠπευθής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολλὰ ἐρωτῶν, ἐρευνῶν· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἡμέρας, καθ' ἣν πολλαὶ ἐρωτήσεις γίνονται : Πλούτ.Ἠθ.292F.

πολυπευστῶ-έω μτγν. ἀμτβ. ἐρωτῶ πολύ, εἶμαι πολὺ ἐρωτητικός : Ἀπαστ.Διατ.3,15.

πολῠπήδητος-ον (πηδῶ) Ἡσ. «πολυσκάρθμοιο .. πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου».

πολῠπήμων-ονος-ον (πῆμα) ὁ ἐπιφέρων πολλὴν βλάβην, ὁ καταστρεπτικός, ὁ ὀλέθριος : Ὕμν.Δημ. 230 **ἐπηλυσίης πολυπήμονος,** αὐτ.Ἑρμ.37· ‖ ἐπὶ νόσου, ὁ πολυειδής : Πίνδ.Π 3,46 **διδάξαι πολυπήμονας ἀνθρώποισιν ἰᾶσθαι νόσους,** Ἀπολλ.Ρ 4,1044· 2) παθ. ὁ πολλὰ πάσχων, ὁ πολυπαθής : Μαν.1,85, αὐτ.4,49.

πολύπηνος-ον (πῆνος) ὁ πυκνῶς ὑφασμένος, ὁ πολυΰφαντος : Εὐρ.Ἠλ.191 **πολύπηνα φάρεα.**

πολύπηχυς-υος-υ μτγν. ὁ ἔχων μῆκος πολλῶν πήχεων, ὁ πολὺ μακρύς : Πλωτῖν.6,4,7 **πολύπηχυ ξύλον·** 2) ὁ ἔχων πολλοὺς πήχεις, βραχίονας, χεῖρας : Νόνν.Δ 1,204 **αἰθύσσων πολύπηχυς ἐπεστρωφᾶτο Τυφωεύς.**

πολῠπίδακος-ον δ. γρ. ἀντὶ πολυπίδαξ βλ.λ. Ἡσ. «πολυπιδάκου· πολλὰς πίδακας ἐχούσης, τουτέστιν ὑδάτων ἐκβολάς, ἢ πολλὰς πηγάς» : Κύπρ. 5,5 **καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπιδάκου Ἴδης,** Ὕμν.Ἀφρ.54, Πλάτ.Νόμ.681Ε.

πολῠπῖδαξ-ᾰκος (ὁ,ἡ) (δ.γρ. πολυπίδακος, ἀποδοκιμαζομένη ὑπὸ τοῦ Ἀριστάρχου) ὁ ἔχων πολλοὺς πίδακας, ὁ πλούσιος εἰς πηγάς : Ἰλ.Θ 47 **Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα,** αὐτ.Υ 59 **πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακος Ἴδης.**

πολῠπῐκός-ή-όν (πολύπους) μτγν. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πολύποδα· ‖ εἰδ. μαχαίριον χειρουργικὸν πρὸς ἀφαίρεσιν πολύποδος : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,6,3 **σπαθίον πολυπικόν,** Σωρ.2,63, Παῦλ.Αἰγ.6,25.

πολυπικραίνω δημ., ἀόρ. **πολυπίκρανα,** παθ. ἀόρ. **πολυπικράθηκα,** μτχ παρακ. **πολυπικραμμένος,** πικραίνω, λυπῶ, θλίβω τινὰ ὑπερβαλλόντως· πρβλ. κ. πολυπρικαίνω.

πολυπικραμμένος-η-ον μσν. κ.δημ. κ. π. Ἐρωτοκρ. **πολυπρικαμμένος,** μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. πολυπικραίνω, ὁ καθ' ὑπερβολὴν λυπηθείς, στενοχωρηθείς, ὁ πολὺ πικραμμένος : Ἐρωτόκρ.5, 480 **νὰ δοῦ οἱ γονέοι σου χαρὰ οἱ πολυπρικαμμένοι·** 2) συνεκδ. ὁ φέρων θλῖψιν, λύπην, ὁ θλιβερός, ὁ λυπηρός : Διγεν.Ἀκρ.4387 **τὴν πολυπικραμμένην ἡμέραν.**

πολύπικρος-ον ὁ πολὺ πικρός, δριμύς· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **πολύπικρα** ὡς ἐπίρρ. πολὺ πικρῶς, μετὰ πολλῆς πικρίας : Ὀδ.Π 255 **μὴ πολύπικρα καὶ αἰνὰ βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.**

πολῠπίκρως ἐπίρρ. μσν. μετὰ πολλῆς πικρίας, μὲ πολὺ πικρὸν τρόπον : Εὐστ.1801,35.

πολῠπῑνής-οῦς-ές (πίνος), ἐπ. **πουλυπινής** ὁ πολὺ πιναρός, ῥυπαρός : Εὐρ.Ῥῆσ.716 **φαφαρόχρουν κάρα πουλυπινές τ' ἔχων.**

πολύπιστος-ον Ἡσ. «ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος».

πολύπλαγκτος-ον (πλάζω) ὁ εἰς πολλὰ μέρη φερόμενος, πλανώμενος, ὁ πολυπλάνητος, ὁ πολυπαθής : Ὀδ.Ρ 425 **ὅς μ' ἅμα λῃστῆρσι πολυπλάγκτοισιν ἀνῆκεν Αἴγυπτόνδ' ἰέναι·** ‖ ἐπὶ τῆς Ἰοῦς : Αἰσχ.Ἱκ.572 **τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολύπλαγκτον ἀθλίαν οἰστροδόνητον·** κ. συγκρ. : Εὐρ.Ἡρ.1186 **οὐκ ἂν εἰδείης ἕτερον .. πολυπλαγκτότερον·** 2) ὁ πάντοτε, διαρκῶς κινούμενος : Θέογν.1257 **κιλλούροισι πολυπλάγκτοισι ὁμοῖοι ὀργήν,** Παρμ.16,1 **πολύπλαγκτα μέλεα·** 3) ὁ πολὺ σφαλλόμενος : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.594,4 **πολύπλαγκτοι πραπίδες·** 4) ἐνεργ. ὁ πελάζων τινά, ὁ φέρων μακρὰν τοῦ σκοποῦ, ὁ παραπλανῶν : Ἰλ.Λ 308 **ὑψόσε δ' ἄχνη σκίδναται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·** ‖ ἐπὶ τῆς ἐλπίδος, ἡ παραπλανῶσα, ἡ ξεγελάστρα (δ. ἑρμ. ἡ περιπλανωμένη εἰς ὄνειρα τοῦ μέλλοντος) : Σοφ.Ἀντ. 615 **ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπὶς πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν·** πρβλ. πολυπλανὴς ἐν εἰδ. σημ.

πολυπλαγκτοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ πολλὴ ἢ μακρὰν περιπλάνησις : Μαν.4,222.

πολυπλᾰνής-οῦς-ές (πλανῶμαι) ὁ μακρὰν ἢ ἐπὶ μακρὸν πλανώμενος : Εὐρ.Ἑλ.204 **ὁ δ' ἐμὸς ἐν ἁλὶ πολυπλανὴς πόσις ὀλόμενος οἴχεται·** 2) ὁ πάντοτε, ὁ διαρκῶς κινούμενος, ὁ ἀσταθής, ὁ μὴ ἑδραῖος, ἀντίθ. ἀπλανὴς βλ.λ.1) : Πλάτ. Πολιτ.288Α **ἕτερον εἶδος κτημάτων πάμπολυ κατοπτέον πεζὸν καὶ ἔνυδρον καὶ πολυπλανὲς καὶ ἀπλανές·** 3) ὁ κατὰ διαφόρους διευθύνσεις ἐκτείνων, ἁπλώνων τοὺς κλάδους : Λεωνίδ. Ταρ. ἢ Γαιτ.π.ΑΠ 6,154 **κισσοῦ δὲ Βρομίῳ κλῶνα πολυπλανέος·** 4) ὁ ἐκκλίνων, ὁ λοξοδρομῶν : Πλούτ.Κράσσ.29 **τὴν πορείαν χαλεπὴν καὶ πολυπλανῆ γενομένην τοῖς ἑπομένοις·** ‖ κ. μτφ. : αὐτ.422D **πολυπλανὴς ἐν τοῖς γράμμασι·** 5) ἐνεργ. ὁ πολὺ περιπλεκτικός, ὁ ἀποπλανητικός, ὁ ποιῶν τινα λανθασθῆναι : ΑΠ 9,134 **πολυπλανὴς Ἐλπὶς καὶ τύχη,** Μουσαῖ.175 π- **ἔπεα.**

πολυπλᾰνητος (-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς πολλὰ μέρη πλανώμενος, ὁ πολυπλανής, ὁ πολυπλανεμένος : Ἡρ.1,56 **τὸ μὲν οὐδαμῇ κω ἐξεχώρησε, τὸ δὲ πολυπλάνητον κάρτα** (τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος), Εὐρ.Ἱππ.1110 **μετὰ δ' ἵσταται ἀνδράσιν αἰὼν πολυπλάνητος αἰεί·** ‖ τὸ οὐδ. **πολυπλάνητον** ὡς οὐσ. ἡ ἀστάθεια : ΚΜανασσ. Χρον.2876 **οἶδα τὸ πολυπλάνητον τῆς τύχης τῆς ἀστάτου·** 2) ὁ ἐκ τῶν περιπλανήσεων προερχόμενος, ὁ τῶν περιπλανήσεων : Εὐρ.Ἑλ.1319 **δρομαίων δ' ὅτε πολυπλανήτων μάτηρ ἔπαυσε πόνων·** 3) μτφ. ἐπὶ κτυπημάτων, ὁ διδόμενος κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν : Αἰσχ.Χο.425 **ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα ἄνωθεν ἀνέκαθεν.**

πολύπλᾰνος-ον ὁ πολυπλανὴς βλ.λ. : Αἰσχ.Πρ. 585 **ἅδην με πολύπλανοι πλάναι γεγυμνάκασιν,**

Εὐρ.Φοίν.661, Μακεδ.ΑΠ 6,69 **νῆα Ποσειδάωνι πολύπλανος ἄνθετο Κράντας**, Παῦλ.'Αλ.3.

πολυπλασιάζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. πολλαπλασιάζω βλ.λ.: Γαλ.10,352, Θεμίστ.Λόγ.21,261Α, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,107· κ. παθ. : ΠΔ Δευτ.8,1 **ἵνα ζῆτε καὶ πολυπλασιασθῆτε**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ. 8,2,4 **τότε δὲ μᾶλλον ἐπολυπλασιάσθη τὸ πλῆθος**, 'Ιουλ.Λόγ.4,139Α, Καλλιγ.Θάν.Βλ.36 **λαβύρινθος ἀρχῶν ἐπίτηδες πολυπλασιαζομένων**· **2)** ρηματ. π. πολυπλασιασμός, πολυπλασίασμα, -στέον.

πολυπλασίασμα-ατος (τό) (πολυπλασιάζω) μτγν. τὸ ἐκ πολλαπλασιασμοῦ γινόμενον : Βέττ.Βάλ.349.

πολυπλασιασμός (ὁ) (πολυπλασιάζω) μτγν. ὁ πολλαπλασιασμός : Πλούτ.'Ηθ.1020C, Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.10,217· **2)** ἐν ἐννοίᾳ τακτικῆς, ὁ εἰς βάθος σχηματισμός : 'Αρρ.Τακτ.9,4.

πολυπλάσιος-α-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πολλαπλάσιος, πλειότερος, περισσότερος : 'Αγις ΑΠ 6,152 **τίσει τῶνδε πολυπλάσια**, ΠΔ Μακκ.2,9,16 **τὰ ἱερὰ σκεύη πολυπλάσια πάντα ἀποδώσειν**, Θεμίστ.Λόγ.6,74Θ, Μηναῖ.12,4 'Ωδ.4 **ἀμοιβήν, 'Ιωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.**

πολυπλασίων-ονος-ον ὁ πολὺ πλείων, πολλαπλάσιος : 'Ισοκρ.15,177 **μᾶλλον ἢ ζῆν πολυπλασίω χρόνον** (κῶδ.), Θεμίστ.Λόγ.15,186Β

πολύπλεθρος-ον ὁ ἔχων ἔκτασιν πολλῶν πλέθρων : Εὐρ.'Αλκ.687 **πολυπλέθρους δέ σοι γύας λείψω**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ πλούσιος εἰς ἀγρούς, ὁ κάτοχος πολλῶν πλέθρων, μεγαλοκτηματίας· κ. ὑπερθ. : Λουκ.'Ικαρ.18 **σχεδὸν γὰρ ὁ πολυπλεθρότατος αὐτῶν μίαν τῶν Επικουρείων ἀτόμων ἐδόκει μοι γεωργεῖν.**

πολυπλεκής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. ὁ πολύπλεκτος, ὁ πολύπλοκος : Νόνν.Δ 42,452 **πολυπλεκεῖς δεσμοί**· κ. συγκρ. : Μιχ.'Ακομ.1,218 **πολυπλεκεστέρα μαχθηρία.**

πολύπλεκτος-ον (πλέκω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ πεπλεγμένος, συνεστραμμένος, ὁ πολύπλοκος: Νόνν. Δ 5,247, αὐτ.26,106 **πολύπλεκτοι σειραί**· **2)** νεώτ. πολύπλεκτος γένος ἐκλειφάντων **κεφαλοπόδων.**

πολύπλευρος-ον μτγν. κ νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς πλευράς : Πλούτ.'Ηθ.966Ε, Πλωτῖν.6,3,14, - **πολύπλευρον σχῆμα**· || μτγν. **τὸ πολύπλευρον** τὸ ἀρνόγλωσσον : Διοσκ.2,126 (γρ.πολύνευρον)· **2)** νεώτ. μτφ. ὁ ἐμφανίζων πολλὰς πλευράς, πολλὰς ἀπόψεις : **πολύπλευρον ζήτημα.**

πολυπλήθεια (ἡ) κ. πολυπληθία (Σοφ.ἀπ.667, ΠΔ Μακκ.2,8,16) μέγα πλῆθος, μεγάλη ποσότης : 'Ιππ.'Αέρ.15 **τεθηλυσμένοι καὶ ἀτελέες ὑπὸ πολυπληθείης τοῦ ὕδατος**, 'Αριστλ.ΖΙ 562b,29 **σημεῖον ποιούμενοι τὴν πολυπλήθειαν αὐτῶν.**

πολυπληθής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολὺς κατὰ τὸ πλῆθος, πολυάριθμος : Σχόλ.'Αριστφ. Εἰρ.519, - **πολυπληθὴς διαδήλωσις**· **2)** μτγν. ὁ πληθωρικός : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,1 **ἢν πολυπληθὴς ὁ νοσέων ἔῃ καὶ νεηνίης.**

πολυπληθία (ἡ) ὅ. πολυπλήθεια βλ.λ. : Σοφ.ἀπ. 667,1, 'Υπερείδ ἀπ.266, Δημ.π.Πολυδ.4,163, ΠΔ Μακκ. 2,8,16, Στράβ.16,2,23 **δυσδιάγωγον μὲν ποιεῖ τὴν πόλιν ἡ πολυπληθία τῶν βαφείων.**

πολυπληθύνω μτγν., μέλλ. **πολυπληθυνῶ**, πολλαπλασιάζω, πληθαίνω πολύ : ΠΔ 'Εξ.32,13.

πολυπληθῶ-έω μτγν.ἀμτβ. εἶμαι πολὺς τὸ ποσὸν ἢ μεγάλος τὸ μέγεθος : ΠΔ 'Εξ.5,5 **πολυπληθυνῶ τὸ σπέρμα ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει**, αὐτ.Λευιτ.11,42 **ὁ πολυπληθεῖ ποσίν** (ἔχει πλῆθος ποδῶν).

πολυπλόκαμος-ον μτγν. ἐπὶ τοῦ πολύποδος, ὁ ἔχων πολλοὺς πλοκάμους : Μάρκελλ.Σιδ.36.

πολυπλοκία (ἡ) ἡ πανουργία, ἡ δολιότης : Θέογν. 67 **δόλους τ', ἀπάτας τε, πολυπλοκίας τ' ἐφίλησαν οὕτως, ὡς ἄνδρες μηκέτι σῳζόμενοι.**

πολύπλοκος (-η)-ο(ν) (πλέκω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τῆς σπείρας δράκοντος, ὁ πολὺ πεπλεγμένος, ὁ πολὺ συνεστραμμένος : Εὐρ.Μήδ.481 **ὃς πάγχρυσον ἀμπέχων δέρας σπείραις ἔσῳζε πολυπλόκοις ἄυπνος ὤν**· || ἐπὶ τοῦ λαβυρίνθου : Τραγ.'Αδέσπ 34· || ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου : 'Ερασίστρ.π.Γαλ.5,603· **2)** μτφ. ὁ πολὺ συστρεφόμενος, ὁ περίπλοκος, ὁ συμπεπλεγμένος· κ. συγκρ. : Πλάτ.Φαῖδρ.230Α **θηρίον Τυφῶνος πολυπλοκώτερον**· κ. ὑπερθ : Ξεν.Λακ.11,5 **πολυπλοκωτάτη ἡ ἐν ὅπλοις τάξις**· || ἐπὶ τῆς τύχης ἐν τῷ παιγνιδίῳ τῶν πεσσῶν : Εὐρ.ΙΑ 197· **Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις πεσσῶν ἡδομένους μορφαῖσι πολυπλόκοις**· || τὸ οὐδ. **πολύπλοκον** ὡς ἐπίρρ. πολὺ περιπεπλεγμένα, μπερδεμένα : Θεόφρ. Σημ.40 **φωνὴ πολύπλοκον ἠχοῦσα**· || κ. ὡς ἐπίθ. τοῦ πολύποδος : Θέογν.215 **πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου**· **3)** ἐπὶ προσ. κ. νοημάτων, πανοῦργος, δόλιος, στρεβλός : 'Αριστφ.Θεσμ.463 **καί τι πολύπλοκον νόημ', οὐδ' ἀσύνετα**, ΠΔ 'Εσθ. 8(16),13 **σὺν παντὶ τῷ τούτων ἔθνει πολυπλόκοις μεθόδων παραλογισμοῖς αἰτησάμενος εἰς ἀπώλειαν**, Λουκ.Θε.Δ 10,8 **λόγους ἀκανθώδεις καὶ ἐννοίας** πολυπλόκους, Μηναῖ.12,5 Θεοτοκ. **οὔτε πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσατο**, Ψυχάρ.Ταξ.190 **δὲν ἔχει πολύπλοκες τεχνουργίες**· κ. συγκρ. : 'Αριστφ.Θεσμ 435 **αὐπώποτε ταύτης ἤκουσα πολυπλοκωτέρας γυναικός.**

πολυπλόκως ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πολύπλοκον, πολὺ μπερδεμένα : Διον.'Αλ.Θουκ. 54 **πέπλεκται ἡ διάνοια πολυπλόκως**, Εὐσ.'Εκκλ. 'Ιστ.21Β πολυπλόκως **μέν, ἀλλ' ἀκριβῶς.**

πολύπλους-οος-ουν-οον μτγν. ἐπὶ λιμένος, ὁ εἰς ὃν γίνεται πολλὴ κίνησις εἰσπλεόντων καὶ ἐκπλεόντων πλοίων : Μέν.Ρητ.352§ **πολύπλοι λιμένες.**

πολυπλούσιος-ον μτγν. ὁ παρὰ πολὺ πλούσιος : Ψ'Ιάκωβ.6,3.

πολύπλουτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ παρὰ πολὺ πλούσιος, ὁ ζάπλουτος : Χρησμ.Σιβ.3,241, 'Αχμ.'Ονειροκρ.77 **ἄνδρα πολύπλουτον καὶ** πολύχρυσον.

πολυπλουτῶ-έω μτγν. εἶμαι παρὰ πολὺ πλούσιος, ζάπλουτος, βαθύπλουτος : Χρησμ.Σιβ.235.

πολύπνοια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σφοδρὰ καὶ συνεχὴς πνεῦσις ἀνέμου, ἡ σφοδρότης τοῦ ἀνέμου : Χρησμ.Σιβ.8,18· **2)** νεώτ. ἰατρ. ἡ μεγίστη ἐπιτάχυνσις τῶν ἀναπνευστικῶν κινήσεων λόγῳ ὑπερβολικοῦ καύσωνος ἢ πυρετοῦ, ἡ ταχύπνοια.

πολύπνους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ἰσχυρῶς **μεγάλως** πνέων· 'Ησ. **ἐν λ. ζαής**· **2)** ὁ καθ' ὑπερβολήν, ὁ πολὺ εὐώδης : 'Οππ.Κυν.1,461 **γαῖα** πολύπνους.

πολυποδαροῦσα (ἡ) δημ. γεν. ὀνομασία διαφόρων εἰδῶν μυριαπόδων ἐντόμων.

πολυπόδειος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς πολύποδα, ὀκταπόδιον : Πολυδ.6.33, αὐτ.6,47· || τὸ οὐδ. **πολυπόδειον** ὡς οὐσ. τὸ κρέας τοῦ ὀκτάποδος : Φιλύλλ.13, Θεόπομπ.Κωμ.6 **ἔντραγε . . τοδὶ τὸ πολυπόδειον.**

πολυπόδης (ὁ) μτγν., ἐπ. **πουλυπόδης** • ὁ πολύπους, τὸ χταπόδι : Βιάν.ΑΠ 9,227, Μαν.6.748.

πολυποδία (ἡ) κ. νεώτ. πληθύς, πολυαριθμία ποδῶν : 'Αριστλ.ΖΜ 682b,1 **πολύποδα μὲν γὰρ ἐστι πάντα διὰ τὸ πρὸς τὴν βραδύτητα καὶ κατάψυξιν τῆς φύσεως τὴν πολυποδίαν ἀντικωτέραν αὐτοῖς ποιεῖν τὴν κίνησιν.**

πολυποδίνη (ἡ) μτγν. εἶδος μικροῦ πολύποδος, ἡ ὀσμύλη : 'Αθήν.7,318Ε **εἴδη δ' ἐστὶ πουλυπόδων ἐλεδώνη πουλυποδίνη βολβιτίνη.**

πολυπόδιον (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πολύπους, μικρὸς ὀκτάπους : Φιλόξ.2,13, 'Αριστλ.ΖΙ 550a,4 **τὰ μὲν οὖν τῶν πολυπόπων . . γίγνεται ἀπὸ τῶν ἀπορραγέντων πολυπόδια**· **2)** εἶδος πτερίδος βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 9,13,6 **ἡ δὲ** τοῦ **πολυποδίου,**

δασεῖα καὶ ἔχουσα κοτυληδόνας· || νεώτ. βοταν. γένος **πτεριδῶν** φυτῶν.

πολυποδίτης οἶνος (ὁ) μτγν. ὁ κατεσκευασμένος μετὰ πολυποδίου βλ.λ.2) : Ἀέτ.3,61.

πολυποδώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πολύποδι ἢ ὁ ἀνήκων εἰς τὸ εἶδος αὐτοῦ : Ἀριστλ.ΖΜ 685a,24 **τὰ δὲ πολυποδώδη μεγάλους.**

πολυπόθεινος-ον Ἐπιγρ. ὁ λίαν ποθητός : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.6,382.

πολυπόθητος (-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **ὁ παρὰ** πολὺ ποθητός, ὁ σφόδρα ἐπιθυμητός, ὁ πολὺαγάπητος, πολυφίλητος : Στράβ.8,6,7 **τοῦτο δ' ἤτοι ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον κεῖται,** Διήγ.Ἀχιλλ. 238 **νὰ μὴ ἰδῶ τὴν μητέρα μου τὴν πολυπόθητήν μου·** **2)** ὁ παρέχων, ἐκφράζων μέγαν, φλογερὸν πόθον· κ. συγκρ. . Ἀθήν.10,433E **τῆς δίψης οὐδὲν ἐστι πολυποθητότερον.**

πολυποθήτως ἐπίρρ. μσν. μετὰ πολλοῦ **πόθου** : Γεώργ Νικομ.1334.

πολύποθος-ον μσν. ὁ πολυπόθητος βλ.λ. : Διήγ.Ἀχιλλ.1063 **ἀηδόνιν μου πολύποθαν, ἐρωτικόν μου ἀηδόνιν.**

πολυποικιλία (ἡ) μσν. ἡ μεγάλη ποικιλία : Κωδ. Ὀφφ.71C **τῆς πολυποικιλίας τοῦ ἐδάφους.**

πολυποίκιλος-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν ποικίλος, ὁ ποικιλώτατος : Εὐρ.ΙΤ 1149 **πολυποίκιλα φάρεα, στέφανον πολυποίκιλον ἀνθέων,** Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,157D **πολυποίκιλα διαχωρήματα,** Ἀραβ.Μθθ.Χαλ.1,157 **πολυποίκιλα πετράδια καὶ μαργαριτάρια,** Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.107· **2)** ὁ πολλαπλοῦς : Ὀρφ.Ὕμν.6,11 **πολυποίκιλος τελετή,** ΚΔ Ἐφεσ.3,10 **ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,** Μηναῖ.3,1 Ὠδ.3 **ὕλην καταλείψασα τὴν πολυποίκιλον ἔνδοξε.**

πολυποικιλτος-ον μσν. ὁ πολὺ πεποικιλμένος : Εὐστ.425,24.

πολύποινος-ον ὁ πολλὰς ποινὰς ἐπιβάλλων τινί, ὁ αὐστηρῶς τιμωρῶν τινα : Παρμ.1,14 **πολύποινος Δίκη,** Ὀρφ.ἀπ.158.

πολυπόλεμος-ον μτγν. ὁ πολλοὺς πολέμους ποιήσας, ὁ πολλῶν πολέμων μετασχών, ἢ ὁ ἐν πολλοῖς πολέμοις παρευρεθείς : Ἀθανάσ.1,812.

πολύπολις-εως (ἡ) μτγν., ἰων. γενικ. -ιος, ποι. **πολύπτολις** ὁ ἔχων πολλὰς πόλεις : Καλλ.Ἀρτ.225 **πότνια πουλυμέλαθρε πολύπτολι χαῖρε Χιτώνη·** || **ἐπὶ πόλεως,** ἡ ἐκ πολλῶν συνοικισμῶν ἀπαρτιζομένη, ἡ λίαν μεγάλη : Φίλ.2,641 **τῆς μεγαλοπόλεως ἢ πολυπόλεως Ἀλεξανδρείας ἡγεμών.**

πολυπομφόλυξ-υγος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐντομοφάγων ἐκ τῶν **λεντιβουλαριοειδῶν.**

πολυπόνηρος-ον μτγν. ὁ πολὺ πονηρός, ὁ παμπόνηρος : Μελάμπ.Περὶ ἐλαιῶν τοῦ σώματος 506F.

πολυπονία (ἡ) πολὺς μόχθος, κόπος : Πλάτ.Ἀντ. 133E **ἆρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν πολυπονίαν φιλογυμναστίαν ἡγεῖ εἶναι;**

πολύπονος-ον κ. μσν. κ. **νεώτ. ἐπὶ** προσ. ὡς ἐπίθ. τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὁ **καθ'** ὑπερβολὴν ἐργαζόμενος, ὁ πολὺ μοχθῶν, πάσχων, ὁ πολυπαθής : Πίνδ.Ν 1,33 **κοιναὶ γὰρ ἔρχοντ' ἐλπίδες πολυπόνων ἀνδρῶν,** Αἰσχ.Ἱκ.382 **φύλακα πολυπόνων βροτῶν,** Λιβ Ροδ.1545 **ἄλλον πιττάκιν ἡδονῆς Λιβίστρου πολυπόνου,** Κάλβ.Ὠδ.Β,6 **καὶ τῶν θνητῶν τὰ ἔργα τῶν πολυπόνων·** κ. ὑπερθ. : Εὐρ.Ἑκ.722 **ὥς σε πολυπονωτάτην βροτῶν δαίμων ἔθηκεν ὅστις ἐστί σοι βαρύς,** Ἀριστφ. Θεσμ.1023· **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ χρῄζων πολλοῦ πόνου, μόχθου ἢ ἐργασίας, ὀδυνηρός, κοπώδης : Αἰσχ.Πέρσ.320 **Ἄμηστρις . . πολύπονον δόρυ νωμῶν,** Σοφ.Φιλ.777 **τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά,** Εὐρ.Ὀρ.1011 **πολυπόνοις ἀνάγκαις,** Πλάτ.Νόμ.633B **κρυπτεία τις . . πολύπονος πρὸς τὰς καρτερήσεις.**

πολυπόνως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ πολλοῦ πόνου, κόπου, μετὰ πολλῆς προσπαθείας : Πλούτ.Ἀλέξ. 63 **χαλεπῶς δὲ καὶ πολυπόνως τὸν οἰστὸν ἐκπρισάντων ξύλινον ὄντα,** Φάλ.24.

πολυποξύστης (ὁ) μτγν. ἐργαλεῖον χειρουργ. πρὸς ἀφαίρεσιν πολύποδος βλ.λ.3) : Παῦλ.Αἰγ.6,25.

πολυπόρευτος-ον λεξ. ὁ ὑπὸ πολλῶν πορευόμενος, πολυπάτητος, ὁ πολυσύχναστος· Ἡσ. ἐν λ. πολύστιπτος, **Φώτ.** ἐν πολυστείνοις.

πολυπορίασις-εως (ἡ) **νεώτ.** νόσος τῶν φυτῶν προκαλουμένη ὑπὸ τῆς **προσβολῆς** τῶν ξυλωδῶν μερῶν διαφόρων δένδρων ἀπὸ μύκητας.

πολυπόριστος-ον μσν. **ὁ** δυνάμενος **νὰ** ἔχῃ πολλὰ πορίσματα ἢ **ὁ** παρέχων πολλὰ πορίσματα, συμπεράσματα : Εὐστ.20 (ἐκδ.Mi.).

πολυποροειδῆ-ῶν (τὰ) νεώτ. οἰκογ. **μυκήτων σαπροφύτων ξυλοβίων ἢ χουμοβίων.**

πολύπορος-ον κ. νεώτ. ὁ παρέχων πλουσίους, ἀφθόνους **ἐσοδείας** : Ἀριστφ.Ὄρν.952 **νιφόβολα πεδία πολύπορά τ' ἤλυθον** (ἀμφ.)· **2)** μτγν. κ. νεώτ. **ὁ** ἔχων **πολλοὺς** πόρους, διαβάσεις : Πλούτ. Ἠθ.650C· **3)** νεώτ. **βοταν. ὁ πολύπορος γένος βολιτιδῶν** μυκήτων.

πολύπος (ὁ) ποι. τ. ἀντὶ πολύπους βλ.λ.

πολυποσία (ἡ) (πόσις) κ. νεώτ., ἰων. -ίη ἡ πολλὴ πόσις ἰδ. **οἴνου,** ἡ οἰνοποσία : Ἱππ.Ἀφ.7,7, Πολύβ. 5,15,2 **προβαίνοντος** τοῦ πότου, κἄπειτα **γενομένης ἀκαιρίας καὶ πολυποσίας,** Φίλ.1,682, Διοσκ.5,11.

πολυ(πο)σφάκτης (ὁ) μτγν. ὁ πολυποξύστης βλ.λ. : Ἑρμ.Τρισμ.38,284.

πολυπόταμος(-η)-ο(ν) **κ. νεώτ. κ.** δημ. ὁ ἔχων πολλοὺς ἢ μεγάλους **ποταμούς** : Εὐρ.Ἡρ.409 **Μαιῶτιν ἀμφὶ πολυπόταμον.**

πολυπότης (ὁ) (πίνω) κ. νεώτ., ποι. **πουλυπότης,** θηλ. **-ότις,** **ὁ καθ'** ὑπερβολὴν πίνων οἰνοπνευματώδη ποτὰ κ. **ἰδ.** οἶνον, ὁ μέθυσος, ὁ μπεκρῆς : Ἱππ.Ἀέρ.4 **οὐ γὰρ οἷόν τε ἅμα πολυβόρους τε εἶναι καὶ πολυπότας,** Ἀθήν.10,442F **ἐπιεικῶς δ' εἰσὶ πάντες οἱ Θρᾷκες πολυπόται,** ΑΠ 9,524,17.

πολυπότις-ιδος (ἡ) μτγν. **κ.** νεώτ. θηλ. τοῦ πολυπότης βλ.λ. : Αἰλ.Π1 2,41.

πολύποτμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς περιπετείας : Ὀρφ.Ὕμν.70,9 **πολύποτμοι Εὐμενίδες.**

πολυπότνια (ἡ) μτγν. ἐπιτετ. τ. τοῦ πότνια, ἡ παρὰ πολὺ **σεβαστή** : Ὕμν.Δημ.211, Ἀπολλ.Ρ 1,1125, Ὀρφ.Ὕμν.40,16.

πολυποτόμος-ον μτγν. ἐπὶ χειρουργ. ἐργαλείου, ὁ χρήσιμος πρὸς ἀποκοπὴν πολυπόδων βλ.λ.3) : Φιλούμ.π.Ἀέτ.16,23.

πολύποτος-ον ὁ ὑπερμέτρως, πολὺ πίνων : Ἱππ. Δι.2,49, Ἀριστλ.ΖΙ 601b,4 **τὰ δ' ἄλλα πίνει μέν, οὐ πολύποτα δ' ἐστίν.**

πολυποτῶ-έω πίνω ὑπερμέτρως, πολύ, **ἰδ.** οἶνον : Ἱππ.Προρρ.2,2.

πολύπους-ποδος-ουν **κ. νεώτ.,** αἰτ. ὀρσ. **πολύποδα** (Ἀριστλ.Πολιτ.1281b,6) κ. αἰτ. πληθ. οὐδ. **πολύποδα** (Σοφ.ἀπ.307), ὁ ἔχων πολλοὺς πόδας, πολυπόδαρος : Σοφ.Ἠλ.488 **ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ Ἐρινύς,** Πλάτ.Τίμ.92A Ποσείδ.19 **οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν** (ἀμφ.), Διοσκ.2, 35· **2)** παθ. ὁ ὑπὸ πολλῶν ποδῶν πατούμενος, ὁ πολυπάτητος : Χρησμ.π.Πολυαίν.6,53 **πολύπους χῶρος·** **3)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. **πολύπους** (ὁ) βλ.λ.

πολύπους-ποδος (ὁ) **κ.** μσν. κ. νε τ., αἰτ. **πολύποδα κ. πολύπουν,** ποι. **πουλύπους** (Σοφ.ἀπ.307) **κ. πουλύπος** (Θέογν.215), **δωρ. πώλυπος** (Ἱππ.Ἀφ.5) κ. κτ. πληθ. ὀνομαστ. **πώλυποι** (Ἐπίχ.61) κ. αἰτ. **πωλύπους** (Ἐπίχ.124) κ. **πῶλυψ** (Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.8,356E) ὁ ὀκτάπους, τὸ χταπόδι, ζωολ. διβράγχιον κεφαλόπουν ἐκ τῶν **ὀκταποδιδῶν**· Ὀδ.Ε 432 **ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται,** Θέογν.215 **που-**

λύπου ὀργὴν **ἴσχε πολυπλόκου,** 'Αριστλ.ΖΙ 524a,3 **ὁ μὲν οὖν πολύπους καὶ ὡς ποσὶ καὶ ὡς χερσὶ χρῆται ταῖς πλεκτάναις·** **2**) συνήθ. κτ. πληθ. κατηγορία ἐντόμων, οἷον **τὸ** γένος τῶν ἰούλων: 'Αριστλ.ΖΜ 682a,36 **πολύποδα μὲν γάρ ἐστι πάντα διὰ τὸ πρὸς τὴν βραδύτητα καὶ κατάφυξιν τῆς φύσεως τὴν πολυποδίαν ἀνυτικωτέραν αὐτοῖς** ποιεῖν **τὴν κίνησιν·** **3**) τὸ μυριόποδον σκολόπενδρα, ἡ σαρανταποδαροῦσα, τὸ σαρανταπόδαρο: 'Αριστλ.ΖΙ 531b,29 **ὅσα δὲ μακρὰ καὶ πολύποδα, σχεδὸν ἴσα ταῖς ἐντομαῖς ἔχει τὰ μεταξύ·** **4**) κατηγορία ἀκτινωτῶν ζῴων τοῦ ἀθροίσμ. τῶν **κοιλεντερωτῶν** ἐχόντων σχῆμα κυλινδρικὸν ἢ μακρόν· **5**) κ. **νεώτ.** ἰατρ. ὄγκος καλοήθης, ἀναπτυσσόμενος ἐπὶ τοῦ βλεννογόνου τῆς ρινός, τῆς μήτρας, τοῦ λάρυγγος κττ.: 'Ιππ. 'Αφ.5, Θεόφρ.ΦΙ 9,13,6, Γαλ.7,106, Πολυδ.4,204· **6**) μσν. ἡ βοτάνη πολυπόδιον: Γεωπ.15,1,14.

πολυπράγμᾰτος-ον μτγν. ὁ πολυπράγμων, **ὁ** περίεργος: Πρόκλ.Τετράβ.228.

πολυπραγμᾰτῶ-έω πολυπραγμονῶ βλ.λ., πολυεξετάζω: 'Αριστλ.Πολιτ.1299b,1 **βέλτιον ἕκαστον ἔργον τυγχάνει τῆς ἐπιμελείας μονοπραγματούσης ἢ πολυπραγματούσης.**

πολυπραγμόνησις-εως (ἡ) (πολυπραγμονῶ) μτγν. ἀμφ. ἡ πολυπραγμοσύνη: Πλωτῖν.6,3,23.

πολυπραγμονῶ-έω κ. νεώτ., ἰων. **-πρηγμονέω,** ἀσχολοῦμαι εἰς πολλὰ πράγματα, ἐξετάζω τι κατὰ βάθος, πολυεξετάζω: Φερεκρ.154 **μὴ πολυπραγμόνει** (μὴ φρόντιζε πολὺ περὶ αὐτοῦ), Πλάτ.Νόμ. 821A **τὸ μέγιστον θεὸν καὶ ὅλον τὸν κόσμον φαμὲν οὔτε ζητεῖν δεῖν οὔτε πολυπραγμονεῖν τὰς αἰτίας ἐρευνῶντας,** αὐτ.952D, σύτ.Θεαίτ.184E· **2**) συνήθ. ἐπὶ κακῆς σημ., εἶμαι πολυπράγμων, ἀναμειγνύομαι εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἔχω ἄκαιρον περιέργειαν, χώνω τὴ μύτη μου, τὴν σούρα μου παντοῦ: 'Αριστλ.Πλ.913 **εὐεργετεῖν οὖν ἐστι τὸ πολυπραγμονεῖν,** Πλάτ.Πολ.433A **τὸ τὰ αὑτοῦ πράττειν καὶ μὴ πολυπραγμονεῖν·** ‖ κ. μτ. αἰτ.: Δημόκρ.80 **π- τὰ ὀθνεῖα·** **3**) βουλεύομαι, μελετῶ πολιτικοὺς νεωτερισμούς, ἀναμειγνύομαι εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, ραδιουργῶ κατὰ τῶν καθεστώτων: 'Ηρ.3,15 **εἰ δὲ καὶ ἠπιστήθη μὴ πολυπρηγμονεῖν,** Ξεν.'Αν.5,1,15 **ἐν Θρᾴκῃ γὰρ παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λάκωνος·** **4**) μτ. αἰτ. περιεργάζομαί τι, ἐρευνῶ ἐκ τοῦ πλησίον: Μέν.Μον.583 **πολ- ἀλλότρια κακά,** Πολύβ.9,15,7 **οἱ τὰ φαινόμενα πεπολυπραγμονηκότες,** Διγεν.Οἰν.3 **πολ- τὰ μετέωρα·** κ. παθ.: Πολύβ.12,27,4 **τὰ μὲν ἐκ τῶν βιβλίων δύναται πολυπραγμονεῖσθαι χωρὶς κινδύνου καὶ κακοπαθείας·** **5**) ρηματ.π. πολυπραγμονητέον, πολυπραγμόνησις.

πολυπραγμόνως ἐπίρρ. 'Επιγρ. κατὰ τρόπον πολυπράγμονα βλ.λ.): **πολυπραγμόνως δὲ προσεπισπώμενον τὴν .. ἐξουσίαν.**

πολυπραγμοσύνη (ἡ) κ. νεώτ. ὁ χαρακτὴρ καὶ αἱ πράξεις τοῦ πολυπράγμονος: 'Αριστφ.'Αχ.833 **πολυπραγμοσύνης νῦν ἐς κεφαλὴν τρέποιτό μοι,** Λυσ.1,16 **μηδεμιᾷ πολυπραγμοσύνῃ προσεληλυθέναι με νόμιζε πρός σε·** ‖ π. Θουκ. ἀντίθ. ἀπραγμοσύνη: Θουκ 6,87 **καθ' ὅσον δέ τι ὑμῖν τῆς ὑμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέρει·** **2**) μτ. τοῦ ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ἐπὶ κακῆς σημ., ἡ ἀνάμιξις εἰς ξένας ὑποθέσεις, ἄκαιρος περιεργία: Πλάτ.Πολ.444B· **3**) ἡ ἀνάμιξις εἰς τὰ πολιτικὰ πράγματα, ἡ ραδιουργία κατὰ τῶν καθεστώτων, ὁ φιλονεωτερισμός: Πολύβ.2,43,9 **πρός τε τὴν ἐκείνου πολυπραγμοσύνην καὶ πρὸς τὴν τῶν Αἰτωλῶν πλεονεξίαν ἀντιταττόμενος διετέλει·** **4**) ἡ ἄκαιρος μακρηγορία καὶ ὑπερβολικὴ ἀκριβολογία: Λουκ.'Αλ.'Ιστ. 2,10 (διόρθ. φιλοπραγμοσύνης)· **5**) μτγν. σπαν. ἀκριβὴς ἔρευνα: Πολύβ.5,75,6 **ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ πολυπραγμοσύνης περιποιεῖσθαι τὴν τοιαύτην ἐμπειρίαν·** ‖ **περὶ Πολυπραγμοσύνης** τίτλος ἔργου τοῦ Πλουτάρχου.

πολυπράγμων-ονος-ον (πράσσω, πρᾶγμα) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος εἰς πολλὰ πράγματα, ὑποθέσεις, συνήθ. ἐπὶ κακῆς σημ. ὁ ἀναμειγνυόμενος εἰς ἐργασίας ἢ ὑποθέσεις μὴ ἀφορώσας εἰς ἑαυτόν, ὁ περίεργος, ὁ ἀδιάκριτος, ὁ ἀνακατωσσούρης: Εὐπ.222 **οὐ γὰρ πολυπράγμων ἐστίν, ἀλλ' ἀπλήγιος,** 'Αριστφ.'Ορν.471 **ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς κοὐ πολυπράγμων,** Λυσ.24,24 **ὅτι πολυπράγμων εἰμὶ καὶ θρασὺς καὶ φιλαπεχθήμων,** 'Ισοκρ. 15,230 **πολυπράγμονας καὶ συκοφάντας εἶναι,** Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,288 **ταῦτα τοίνυν μαθὼν ὁ πολυπράγμων μονάρχης, ἐπήνεσε .. τὸν .. Θεοδόσιον·** ‖ ἐπίθ. τῶν 'Αθηναίων, διδόμενον ὑπὸ τῶν πολιτικῶν αὐτῶν ἀντιπάλων, οἷον ἐν τοῖς δράμασι τοῖς φέρουσι τοῦτο τὸ ὄνομα τοῦ Τιμοκλέους, τοῦ Διφίλου καὶ τοῦ 'Ηνιόχου· ‖ κ. ἐπίθ. τοῦ Σωκράτους: 'Αρρ.'Επίκτ.3,1,21· **2**) μτγν. σπαν. ἐπὶ καλῆς σημ. ὁ ἀκριβής, ἐπιμελὴς ἐρευνητής, ὁ ἔμπειρος ἐκ δραστηρίου πολυπειρίας: Πολύβ.9,1,4 **τὸν δὲ πολυπράγμονα καὶ περιττὸν ὁ περὶ τὰς ἀποικίας καὶ κτίσεις καὶ συγγενείας,** Διόδ.Σ 1,37 **'Ηρόδοτος δέ, ὁ πολυπράγμων, .. καὶ πολλῆς ἱστορίας ἔμπειρος.**

πολύπραγος-η-ο δημ. ὁ ἀσχολούμενος ἢ ἀσχοληθεὶς εἰς πολλά, ὁ ἔχων πεῖραν πολλῶν πραγμάτων, ὁ πολυπράγμων, ὁ πολύξερος· **2**) πολύτροπος, πολυμήχανος, ἐπινοητικός, ἐπιδέξιος: 'Εφταλ.'Οδ.Α 1 **τὸν ἄντρα τὸν πολύπραγο τραγούδησέ μου, ὦ Μοῦσα.**

πολύπρακτος-ον μτγν. ὁ πολυπράγμων βλ.λ.: Βέττ.Βάλ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(1),163.

πολυπράκτωρ-ορος (ὁ) μτγν., ἰων. **πολυπρήκτωρ** ὁ πολυπράγμων: Μαν.4,160.

πολύπρᾳος-ον μτγν. πολὺ πρᾶος, ἤπιος· κ. ὑπερθ.: Λουκ.Τραγῳδ.134 (διορθ. πολὺ πραοτάτη).

πολύπρεμνος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς κορμοὺς δένδρων: 'Απολλ.Ρ 4,161 **πολύπρεμνος ὕλη.**

πολυπρεπής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ διαπρεπής, διακεκριμένος: Φιλόστρ.Σοφ.2,23,2 **π- πλοῦτος.**

πολυπρηγμονέω ἰων. τ. ἀντὶ πολυπραγμονῶ.

πολυπρήων-ωνος (ὁ) **ὁ** ἔχων πολλοὺς πρηῶνας, ἐξέχοντας βράχους, ὅθ. **ὁ** ἔχων πολλὰς κορυφάς, ὁ πολυκόρυφος: 'Ερμησιάν.7,57 **ἀτθὶς δ' οἷα μέλισσα πολυπρήωνα Κολωνὸν λείπουσ'.**

πολυπρικαίνω μσν. δημ., μτχ. παθ. παρακ. **πολυπρικαμμένος,** πολυπικραίνω βλ.λ.: 'Ερωτόκρ.2, 1727 **ἐτοῦτο ὁποὺ μοῦ 'λαχε, δὲ μὲ πολυπρικαίνει·** κ. παθ.: αὐτ.5,480.

πολυπρόβᾰτος-ον κ. σχόλ. **ὁ** ἔχων πολλὰ πρόβατα, ποίμνια, ὁ πλούσιος εἰς πρόβατα ἢ κτήνη: Σχόλ.'Ιλ.Β 705· κ. ὑπερθ.: 'Ηρ.5,49 **Φρύγες .. πολυπροβατώτατοί τε ἐόντες .. τῶν ἐγὼ οἶδα.**

πολύπροικος-ον (προίξ) μσν. ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα πολλὴν προῖκα, ἡ πλουσίως πεπροικισμένη: Εὐστ.1383,16 **τῶν γυναικῶν αἱ πολύπροικοι.**

πολυπροσωπία (ἡ) **νεώτ.** **ἡ ἰδιότης τοῦ πολυ**προσώπου βλ.λ.

πολυπρόσωπος-ον κ. **νεώτ. κ.** δημ. ὁ ἔχων πολλὰ πρόσωπα ἢ μορφάς, ὁ πολύμορφος, ποικιλόμορφος: Βέττ.Βάλ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(1),166 **πολυπρόσωπα πράγματα,** Παπαντ.'Αγ.'Ορ.99 **ἡ ἁρμονία ποὺ χαρακτηρίζει τὶς πολυπρόσωπες συνθέσεις του·** ‖ ἐπίθ. τοῦ οὐρανοῦ, ὁ διαρκῶς μεταβαλλόμενος: Λυκόφρ.π.'Αριστλ.Ρητ.1405b, 35 **τὸν πολυπρόσωπον οὐρανὸν τῆς μεγαλοκορύφου γῆς·** **2**) εἰδ. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ ἢ κωμῳδίᾳ, ὁ ἔχων πολλὰ πρόσωπα θεατρικά: Πλούτ.

Ἠθ.711F ὄρχησις παθητικὴ καὶ πολυπρόσωπος, Λουκ.Νιγρ.20 ὥσπερ ἐν σκηνῇ καὶ πολυπροσώπῳ δράματι˙ ‖ τὸ οὐδ. πολυπρόσωπον ὡς οὐσ.: Λουκ.Ὀν.49 τὸ πολυπρόσωπον καὶ τὸ ἀνθρώπινον τῶν ἐμῶν ὀρχημάτων καὶ παλαισμάτων˙ 3) ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν προσώπων, ὁ πολυπληθής: Ἰώσ.ΠΙ 1,28,4 πολυπρόσωπος γενεά.

πολυπροσώπως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πολυπρόσωπον βλ.λ.3), μὲ πολλὰ πρόσωπα: Ἰώσ.ΑΙ 16,3,3 τούτων πολυπροσώπως καὶ πιστῶς ἀλλήλοις συναγωνιζομένων.

πολυπρώτιστος-ον κ.μσν. ὁ πολὺ πρῶτος, ὁ πάμπρωτος, ὁλόπρωτος˙ πρβλ.Εὐστ.326,12 «τὸ δὲ πολὺ πρώτιστον, τινὰ τῶν ἀντιγράφων πολυπρώτιστον ὑφὲν γράφουσι»: Ἰλ.Β 707 τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ νηὸς ἀποθρώσκοντα πολυπρώτιστον Ἀχαιῶν (διόρθ. πολὺ πρώτιστον).

πολύπτερος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ πτερά, ἀντίθ. ὀλιγόπτερος: Ἀριστλ.ΖΙ 486b,11 καὶ τὰ μὲν πολύπτερα, τὰ δ' ὀλιγόπτερά ἐστιν, αὐτ.ΖΜ 682b,13˙ 2) νεώτ. ζῳολ. ὁ πολύπτερας γένος ἰχθύων τελεοστόμων.

πολυπτόητος-ον μτγν., ποι. τ. πολυπτοίητος ὁ πολὺ πτοούμενος, πεφοβημένος, ταραγμένος, δειλός, φοβιτσιάρης: Πλούτ.Ἠθ.44D οὐδὲν δ' ὠφεληθεὶς διὰ τὸ.. πολυπτόητον αὐτῷ περὶ τοὺς ἐπαίνους γεγονέναι τὴν ἀκρόασιν ἀπέρχεται τῶν τριῶν ἓν φερόμενος, Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,289 ὄμμα πολυπτοίητον ὑπακλέπτουσα˙ ‖ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἡ πολὺ ταρασσομένη, ἡ φουρτουνιασμένη: Διόδ.Ζων.ΑΠ 7,624 πολυπτοίητος θάλασσα.

πολύπτολις-εως (ἡ) ποι. ἀντὶ πολύπολις βλ.λ.

πολύπτορθος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς πτόρθους, κλάδους, πολλὰ τρυφερὰ κλωνάρια: Νόνν. Εὐαγγ.Ἰω.15,4 πολύπτορθον κόρυμβον.

πολύπτυκτος-ον Ἐπιγρ. ὁ πολλαπλοῦς, ὁ πολύπλοκος: πολύπτυκτοι ῥυθμοί.

πολυπτυχία (ἡ) γλῶσσ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυπτύχου, ἡ πολυπληθία, τὸ πολυάριθμον.

πολύπτυχος-ον (πτύξ, πτυχή) κ. νεώτ. συνήθ. ἐπὶ ὀρέων, ὁ ἔχων πολλὰς πτυχάς, καμπάς, φάραγγας, κοιλάδας˙ Ἡσ. «πολυπτύχου˙ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, πολυμεροῦς, πολλὰς πτυχὰς καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα»: Ἰλ.Θ 411 πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο ἀντομένη κατέρυκε, αὐτ.Φ 449 Ἴδης ἐν κνήμαισι πολυπτύχου, Ἡσίοδ.Θ 113 ἠδὲ καὶ ὡς τὰ πρῶτα πολύπτυχον ἔσχον Ὄλυμπον˙ ‖ εἰδ. ἐπὶ τῆς ὀρεινῆς χωρίδος τῆς Φωκίδος: Εὐρ.ΙΤ 677 ἐν πολυπτύχῳ χθονί˙ 2) ἐπὶ σπληνίου, κομπρέσσας, ὁ πολλάκις διπλωμένος: Ἱππ.Ἀγμ.8˙ 3) ὁ πολλάκις ἐπτυγμένος, ὁ ἔχων πολλὰ φύλλα, σελίδας, ὁ πολυσέλιδος˙ Πολυδ.4,18 «καὶ Ἡρόδοτος μὲν λέγει δελτίον δίπτυχον, αἱ δὲ Ἀττικοὶ γραμματεῖον δίθυρον, καὶ θύρας τὰς πτύχας ἄχρι δύο, .. καὶ τρίπτυχον καὶ πολύπτυχον»: Λουκ.Ἐρωτ.44 πολύπτυχοι δέλτοι κατόπιν ἀκολουθοῦσιν˙ ‖ τὸ πολύπτυχον ὡς οὐσ. κεκηρωμένη πινακὶς καὶ πινακίδιον ἐκ πλειόνων τῶν τεσσάρων φύλλων, χρήσιμον πρὸς πᾶσαν γραφήν, κ. ἰδ. π. Ρωμ. δι' ἔγγραφὴν τοῦ ἐγγείου φόρου.

πολυπτώξ-ῶκος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς πτῶκας, λαγούς˙ Εὐστ.483,3 «ὁ πολύπτωξ τόπος ἤγουν ὁ ἔχων πτῶκας πολλούς»: Καλλ.ἀπ.528.

πολύπτωτος-ον (πτῶσις) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς πτώσεις˙ Εὐστ.105,26 «πολύπτωτος ἐστὶ σχηματισμὸς τὸ πάντων καὶ πάντεσσι καὶ πᾶσι (κρατεῖν, ἀνάσσειν)»˙ τὸ πολύπτωτον (σχῆμα) ῥητορικὸν σχῆμα τοῦ λόγου, καθ' ὃ ἐπαναλαμβάνεται ἐν τινι περιόδῳ ἡ αὐτὴ λέξις ὑπὸ ποικίλους γραμματικοὺς τύπους: Κοΐντιλ.9,3,37, Ἑρμογ.Ἰδ. 1,12, Λογγῖν.23,1 τά γε μὴν πολύπτωτα λεγόμενα

πολύπτωχος-ον μτγν. ὁ πολὺ πτωχός, ὁ πάμπτωχος: Ἐφραὶμ Σύρ.2,352F.

πολύπυλος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς πύλας, πολλὰς ἐξωθύρας: Διόδ.Σ 1,45 ἀφ' ὧν ἑκατόμπυλον ὠνομάσθαι, καθαπερεὶ πολύπυλον.

πολύπυργος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς πύργους, δθ. ὁ πολὺ ὀχυρός: Ὑμν.Ἀπόλλ.242, Νιφάκου Ἔμμετρος Ἱστ.Μάνης: ἡ Κίττα ἡ πολύπυργος | κι ἡ Νόμια ἡ παρομοία.

πολυπύρηνος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς πυρῆνας, κουκούτσια: Θεόφρ.ΦΑΙτ.4,4,4 τοὺς καρποὺς .. ἐκ πολυπυρήνων εἰς ἀπυρήνους. - πολυπύρηνα κύτταρα (τὰ περιέχοντα πλείονας τοῦ ἑνὸς πυρῆνας).

πολυπυρήνωσις-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ ἀνωμαλία ἡ παρατηρουμένη εἰς πλείστους ζωϊκοὺς ὀργανισμούς, καθ' ἣν τὰ πολυπύρηνα κύτταρα ὑπερβαίνουσι τὰ μονοπύρηνα.

πολύπυρος-ον (1) (πυρός) ἐπὶ εὐφόρων χωρῶν, ὁ παράγων πολλοὺς πυρούς, πολὺν σῖτον: Ἰλ.Λ 756 ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους, αὐτ. ἐν Ἄργεϊ περ πολυπύρῳ, Ὀδ.Ξ 335, Αἰσχ.Ἱκ.555 βαθύπλουτον χθόνα καὶ τὰς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν, Ἀδαῖ.ΑΠ 6,258 σὺ δὲ Κρήθωνος ἄρουραν πᾶν ἔτος εὔκριθον καὶ πολύπυρον ἄγοις, Διοσκ.1,127 πολύπυροι τόποι.

πολύπυρος-ον (2) (πῦρ) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολὺ πῦρ, ὁ πλήρης πυρός: Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.880.

πολύπυστος-ον (πυνθάνομαι) μτγν. ὁ πολὺ ἀκουστός, φημισμένος, ξακουστός: Νίκ.Ἀλεξ.303 μόρος πολύπυστος.

πολυπώγων-ονος (ὁ) νεώτ. γένος ἀγρωστοειδῶν φυτῶν, ἡ ἀλεπονουρά.

πολυρέμβαστος-ον (ῥεμβάζω) ὁ πολυπλανής, ὁ ἄσταθής: Σαπφ.149 πολυρέμβαστος φιλία.

πολυρημονῶ-έω ἄ. πολυρρημονῶ βλ.λ.

πολυρήμων-ονος-ον ἄ. πολυρρήμων βλ.λ.

πολύριζος-ον ἄ. πολύρριζος βλ.λ.: Ἑλλ.Ἐπιγράμμ. 1135 πολύριζος ἀσφόδελος.

πολύρραβδος-ον συνήθ. ἐπὶ ἰχθύων, ὁ ἔχων πολλὰς ῥαβδώσεις, ὁ ἀραδωτός: Ἀριστλ.ἀπ.294.

πολυρραγής-οῦς-ές μτγν. ἐπὶ ποταμοῦ, ὁ ποιῶν πολλὰς ῥωγμάς, ἢ κτ. ἄ. ὁ ἔχων πολλὰς ῥωγμάς, σχισμάδας, ὁ πολύσχιστος: Νίκ.Θηρ.59 ποταμοῖο πολυρραγέος κατὰ δίνας (σχόλ. «τὸν πολλὰς ῥεύσεις ἔχοντα, τὸν βίαιον καὶ πάντα ῥήσσοντα διὰ τὸ ῥαγδαῖον»).

πολυρράθαγος-ον μτγν. ὁ ποιῶν πολὺν ἦχον, ὁ κροτῶν σφοδρῶς ἢ μακράν, πολύκροτος: Ὀππ.Ἁλ.5,652 πολυρράθαγοι σπιλάδες, αὐτ.Κυν. 3,21 πολυρραθάγοιο ποταμοῖο.

πολυρράθαμιγξ-ιγγος (ὁ,ἡ) μτγν. ποι. ὁ ἐκπέμπων πολλὰς σταγόνας: Νόνν.Δ 7,174 πολυρραθάμιγγι λύθρῳ˙ 2) ὁ ἀποστάζων ἐκ χυμῶν: αὐτ. 19,12 πολυρραθάμιγγος ὀπώρης, Ἰω.Γαζ.Ἔκφρ.2,41.

πολυρραίστης (ὁ) μτγν. ὁ πολλοὺς φονεύων, καταστρέφων: Λυκόφρ.210 (ἰδ. γρ. ποκιρραίστης), Ὀππ.Ἁλ.1,463 πολυρραίσταο νέφος πολέμοιο.

πολυρράντιστος-ον μτγν. ὁ πολὺ ῥαντισμένος: Ὀππ.Ἁλ.5,652 (ἰδ.γρ.).

πολύρραπτος-ον (ῥάπτω) μτγν. ὁ πολύρραφος βλ.λ.: Θεόκρ.25,265 ῥίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην.

πολυρραφής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολύρραφος βλ.λ.: Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.9,38 πολυρραφέων πεδίλων, ΕΜ 148, 37 πολυρραφῆ ὑποδήματα.

πολύρραφος-ον (ῥάπτω) ὁ πολλὰς ῥαφὰς ἔχων, ὁ καλῶς, στερεῶς συνερραμμένος: Σοφ.ΑΙ.575 διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος.

πολυρρεπής-οῦς-ές μσν. ὁ πολὺ ῥέπων, ὁ ἔχων μεγάλην κλίσιν εἴς τι, λίαν ἐπιρρεπής, μεγάλως ἐπιδίδων εἴς τι: Εὐστ.540.

πολυρρημονῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἄ. πολυρημονῶ, λέγω πολλά, πολυλογῶ, φλυαρῶ : Γρηγ.Ναζ.160,24, Εὐστ.805,41 **πολύρρημονεῖν καίρια εἰδώς.**

πολυρρήμων-ονος-ον [ῥῆμα] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ λέγων πολλά, ὁ φλύαρος, ὁ πολυλογάς : ΠΔ'Ἰὼβ 8,2 **πνεῦμα πολυρρῆμον τοῦ στόματός σου,** Μᾶρκ.Αὐρ.3,5 **μὴ πολυρρήμων, μήτε πολυπράγμων ἔσο,** ASS Αὐγούστου 3,160,2] **τὸ γένος τῶν Χριστιανῶν φύσει ἐστὶ πολυρρῆμον.**

πολύρρην-ηνος (ὁ,ἡ) [ἀρήν], δοτ.**πολύρρηνι** ['Ησ.], πληθ. ὀνομαστ. **πολύρρηνες** ['Ἰλ.Ι 154, Ἡσίοδ.ἀπ. 134,3], ὁ ἔχων πολλὰ ποίμνια, πρόβατα, ὁ πολυπρόβατος : 'Ἰλ.Ι 154 **ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες,** αὐτ.294, Ἡσίοδ.ἀπ.134,3, Θεόκρ.25, 117 **οἵγε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλήων.**

πολύρρηνος-ον ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων πολλὰ ποίμνια, ὁ πολύρρην : 'Οδ.Λ 257 **Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαωλκῷ ναῖε πολύρρηνος'** ‖ κ. ἐπὶ χώρας, ἡ τρέφουσα, ἡ παράγουσα πολλὰ πρόβατα : Αἰσχ.'Ελεγ.3, Κόϊντ.2,331 **ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται θαρσαλέως.**

πολύρρητος-ον ὁ πολλάκις λεχθείς, λεγόμενος· 'Ησ. «πολύφραστος»· **2)** 'Ησ. «πολύπονος».

πολυρριζία (ἡ) μτγν. ἐπὶ φυτῶν, τὸ ἔχειν πλῆθος ῥιζῶν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,10,6 **χαλεπὸν δὲ καὶ ἡ ἀμυγδαλῆ διά τε τὴν ἰσχὺν καὶ διὰ τὴν πολυρριζίαν.**

πολύρριζος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἄ. πολύριζος, ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων πολλὰς ῥίζας : Θεόφρ.ΦΙ 9,10,1 **πολύρριζον δ' εὖ ταῖς λεπταῖς καὶ χρησίμοις,** Ἀνύτ.π.Πολυδ.5,48 **θάμνος πολύρριζος· 2)** ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ πλήρης ῥιζῶν : Γεωπ.3,10,8 **πολύρριζος γῆ·** ‖ ὁ φέρων πολλὰς ῥίζας, ὁ γόνιμος εἰς χόρτα : Στράβ.5,3,6 **φασὶ δὲ καὶ πολύρριζον εἶναι,** αὐτ.15,1,22· **3)** μτφ. ὁ ἰσχυρῶς ἐρριζωμένος : Ἱππ.Γυν.2,156· **4)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐλλέβορος μέλας : Διοσκ.4,162· **5)** ἡ πτερίς : Διοσκ.4,184· **6)** τὸ ἐπιμήδιον : ΨΔιοσκ.4,19.

πολύρρινος-ον μτγν. ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, ὁ ἐκ πολλῶν δερμάτων συνιστάμενος, ἢ ὁ ἔχων πολλὰς πτυχὰς δερματίνας, ὁ πολύδερμος : Ἀπολλ.Ρ 3,1231 **πολύρρινος σάκος.**

πολύρροδος-ον (ῥόδον) ὁ ἔχων πολλὰ ῥόδα, τριαντάφυλλα, ῥοδοπληθής : Ἀριστφ.Βάτρ.449 **χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους λειμῶνας ἀνθεμώδεις.**

πολυρρόθιος-ον μτγν. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ πολὺ μοχθῶν, θορυβῶν, κροτῶν, ὁ πολύθρους : Κόϊντ.7,395 **τυτθὸν ἐπιφαύουσα πολυρροθίοιο θαλάσσης· 2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς δυστυχίας περιθροούμενος : Ἄρατ.412 **ἐποικτίρασα πολυρροθίους ἀνθρώπους.**

πολύρροθος-ον ὁ πολυρρόθιος, ἰδ. ἐπὶ οἰμωγῶν, ὁ προερχόμενος ἐκ πολλῶν στομάτων : Αἰσχ. Ἑπτ.7 **φροιμίοις πολυρρόθοις.**

πολυρροίβδητος-ον μτγν. ὁ πολὺ ἢ πολλάκις μετὰ πολλοῦ θορύβου περιστραφείς, ἢ περιστρεφόμενος, ὁ πολυδίνητος : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,160 **τόν τε καρηβαρέοντα πολυρροίβδητον ἄτρακτον.**

πολύρροιζος-ον ὁ πολὺν ῥοῖζον, ἦχον, κρότον ἀποτελῶν· πρβλ. πολυρρόθιος : Κόϊντ.1,156 **ἠὲ πολυρροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν,** Νίκ Θηρ.792 [ἐσφ.γρ. ἀντὶ πολυστίοιο].

πολύρρομβος-ον μτγν. ἐπὶ ἐπιδέσμου, ὁ ἔχων πολλὰς στροφάς : Σωρ.'Επιδ.23,57.

πολύρρους-οος-ουν-οον μτγν. κ. μσν. ὁ πολύ, ἀφθόνως, δαψιλῶς ῥέων : Πολυδ.6,148 **πολύρρους ποταμός·** ‖ κ. μτφ. : Εὐστ.96,28 **τὸ πολύρρουν τῆς φράσεως** : Νικήτ.Εὐγ.9,75.

πολύρρυμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς ῥυμούς : Ἀρρ.Τακτ.2,5 **ἡ ἁπλοῦ τοῦ ῥυμοῦ ἢ διπλοῦ, τὰ δὲ καὶ πολύρρυμα.**

πολύρρυτος-ον ἄ. πολύρυτος βλ. : Σοφ.'Ηλ. 420 [ἐσφ.γρ. ἀντὶ παλίρρυτος].

πολύρυτος-ον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ πολύ, ἰσχυρῶς ῥέων : Αἰσχ.'Ικ.843 **πολύρυτον . . πόρον.**

πολύς-πολλή-πολύ κ.μσν., νεώτ.κ.δημ., ἐπ.κ. **πουλύς** [ἅπαξ π. Ἡσίοδ.Θ 190, ὁμ. Θέογν.509], γενικ. **πολλοῦ-ῆς-οῦ,** δοτ. **πολλῷ-ῇ-ῷ,** αἰτ. **πολύν-πολλήν-πολύ,** ἰων. **πολλός-πολλή-πολλόν** [Ξενοφ.9, Δημοκρ.219, Ἀνακρ.43,3], αἰτ. **πολλόν-πολλήν-πολλόν** (ὁ Ὅμηρος χρῆται τῷ ἰωνικῷ τύπῳ καὶ τῷ ἀττικῷ ἀδιαφόρως· ὁ Ἡρόδοτος χρῆται τῷ ἰωνικῷ, ἀλλ' οἱ κώδικες ἔχουσι **πολύν,** Ἡρ.2,121,4, αὐτ 3,57, καὶ **πολύ,** Ἡρ.2,106, αὐτ.3,38), ἐπ. γενικ. **πολέος** ('Ἰλ Δ 244), ἐπ. δοτ. **πολεῖ** [Αἰσχ.'Ικ.745], αἰτ. ἀρσ. **πουλύν** [Θέογν.190] κ. θηλ. **πουλύν** ἀντὶ πολλὴν ['Ἰλ.Κ 27] κ. οὐδ. **πολύ** ('Οδ.Ω 387) κ. π. τραγ. **πολέα** (Αἰσχ.'Αγ.723), πληθ. ὀνομαστ. **πολέες** κ. συνηρ. **πολεῖς** ('Ἰλ.Λ 708), θηλ. δημ. **πολλές,** γεν. **πολέων** ['Ἰλ.Ε 691, Εὐρ.'Ελ.1332] δοτ. **πολέσι** ('Ἰλ.Κ 262, Εὐρ.ΙΤ 1263) κ. **πολέσσι** ('Ἰλ.Ν 452) κ. **πολέεσσι** ['Ἰλ.Ι 73, Ἡσίοδ.Ἔργ.119], αἰτ. **πολέας** ['Ἰλ.Γ 126] κ. ἐν χρ. ὡς θηλ. [Καλλ.Ἄρτ.42] κ. οὐδ. **πολέα** [Κόϊντ.1,74], συγκρ. **πλείων** κ. **πλέων** κ. δημ. **πλειότερος** κ. **π(λ)ιότερος,** ὑπερθ. **πλεῖστος,** ἰδ. ἐπὶ ἀριθμοῦ, ὁ εἰς πλῆθος ὑπάρχων, ὁ κατ' ἀριθμὸν ὑπερβαίνων, ἀντίθ. ὀλίγος : Ἡσίοδ.Θ 447 **παλλῶν μείονα θῆκεν,** αὐτ.Ἔργ.694 **μήτε τριήκοντα ἐτέων πολλὰ ἀπολείπων** [μήτε πολὺ νεώτερος τῶν τριάκοντα ἐτῶν], Πλάτ.Φαίδ.58D **παρῆσάν τινες καὶ πολλοί γε,** παροιμ. φρ. **οὐκ ἐν τῷ παλλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ·** ‖ μτ. ὀνομάτων δηλούντων πλῆθος : 'Οδ.Θ 109 **πουλὺς ὅμιλος,** Ἡρ.1, 141 **πλῆθος πολλόν,** αὐτ.4,22 **πολλὸν ἔθνος,** Πολύβ.15,26,10 **πολὺς ἦν ὁ καταπλέων,** Θαλλ.ΑΠ 6, 235 **πουλὺ . . ἐπ' ἔτος,** ΜΜ **μαζεύτηκε πολὺς λαὸς στὸ Μαλευριάνικο δεντρό·** ‖ ἐπὶ πράγματος συχνάκις ἐπαναλαμβανομένου : Ἡρ 1,30 **περὶ σέο λόγος ἀπῖκται πουλύς,** αὐτ.2,2, Σοφ.ΟΚ 305 **πολὺ . . τὸ σὸν ὄνομα διήκει πάντας,** Λουκ. Ἱστ.Συγγρ.15· ‖ κ. ἐν δημ. φρ. **ὁ νοῦς του κατεβάζει πολλὰ** εἶναι ἐπινοητικώτατος· ὁμ. **πολλὰ καὶ διάφορα** παντοῖα πράγματα· ‖ μτ. γενικ. ἐν. ἐπιμεριστ σημ. : 'Ἰλ.Σ 271 **πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται Τρώων** [ἀντὶ πολλὰ Τρῶες], - **πολλὰ τῶν καταστημάτων παρέμειναν ἀνοικτὰ χθές·** ‖ κ. ἐν τῷ οὐδ. : 'Οδ.Σ 450 **πολλὰν σαρκὸς** [ἀντὶ πολλὴ σάρξ], αὐτ.Φ 185· ‖ π. πεζοῖς, τὸ ἐπίθ. συνήθ. λαμβάνει τὸ γένος τῆς γενικ. : Ἡρ.1,24 **τὸν πολλὸν τοῦ χρόνου,** Θουκ.6,7 **τῆς γῆς οὐ πολλήν,** Ἀριστφ.Πλ.694 **τῆς ἀθάρης πολλήν,** Ξεν.ΚΠ 3,2,2 **πολλὴν τῆς χώρας·** ‖ τὸ **πολύς** ἐνίοτε συνάπτεται μτ. ἄλλου ἐπιθ. : Αἰσχ.Χο.277 **πολλὰ δυστερπῆ κακά·** ‖ συχν. κεῖται ὡς κατηγορούμενον ἢ προσδιορισμὸς συναπτόμενον μετ' ἄλλου ἐπιθέτου διὰ τοῦ καί : 'Ἰλ.Ζ 452, αὐτ.Φ 586 **πολέες τε καὶ ἄλκιμοι,** 'Οδ.Β 312 **πολλὰ καὶ ἐσθλά,** Ἡσίοδ.Θ 363 **πολλαί γε . . καὶ ἄλλαι,** Ἡρ.4,167 **πολλά τε γὰρ καὶ κακὰ πάσχειν ὑπ' αὐτοῦ,** Ἀριστφ.Θεσμ.351 **ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν . . πάσαις,** Ξεν.Ἀπομν.2,9,6 **πολλὰ καὶ πονηρά,** Πλάτ.Πολ.416E **πολλὰ καὶ ἀνόσια,** αὐτ.Πολιτ.269D, Δημ.951 **μεγάλα καὶ πολλά,** Δείν.1,109 **πολλὰ καὶ καλὰ παραδείγματα·** ‖ π. Ἀττ. μτ. τοῦ ἄρθρου, ὅταν ὁ λόγος εἶναι περὶ πραγμάτων λίαν γνωστῶν : Ἡρ 1,75 **ὡς ὁ πολλὸς λόγος** (ἡ κοινὴ φήμη), Αἰσχ.'Αγ. 1456 **Ἑλένα μία τὰς πολλάς, τὰς πάνυ πολλὰς ψυχὰς ὀλέσασ'** (ἐκείνας τὰς πολλὰς ψυχάς), Σοφ. ΟΤ 845· ‖ κ. μτ. ἀφῃρημένων ὀνομάτων : Αἰσχ. 'Αγ.1001 **τᾶς πολλᾶς ὑγιείας·** ‖ τὰ **πολλὸν** ὡς οὐσ. τὰ πλήθη : Ἡρ.1,136 **τὸ πολλὸν δ' ἡγέεται ἰσχυρὸν εἶναι· 2) οἱ πολλοὶ** κ. ἄνευ τοῦ ἄρθρου, τὸ πλῆθος, οἱ περισσότεροι : 'Ἰλ.Φ 524 **πολλοῖσι δὲ κήδε' ἔθηκεν,** Σοφ.Αἰ.1243 **τοῖς πολλοῖς κριταῖς,** Θουκ.1,126 **Ἀθηναῖοι . . ἀπῆλθον οἱ πολ-**

λοί· || ἐνίοτε κ. μτ. γενικ. : Σοφ.Αἶ.682 τοῖς πολλοῖς βροτῶν, Ξεν.ΚΠ 8,2,24 οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων· || κ. κτ. ἐπίτασιν : Ἱππ.Ἀέρ.20 οἱ πολλοὶ ἅπαντες (δ.γρ.)· || κ. νεώτ. οἱ πολλοί τό πλῆθος, ὁ κοινὸς λαός, ὁ ὄχλος, ἀντίθ. οἱ μείζω κεκτημένοι : Θουκ.1,6 ἐς τὰ ἄλλα πρός τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι ἰσοδίαιτοι μάλιστα κατέστησαν, Πλάτ.Πολ.505B, Δημ.545 εἷς τῶν πολλῶν, Διόδ.Σ 20,36, παροιμ.. οἱ πολλοὶ πῆραν τὴν Πόλη (ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς κατισχύει πάντοτε), - αὐτὸ τὸ ἔργον εἶναι διά τοὺς πολλοὺς (διά τοὺς μετρίας μορφώσεως ἀνθρώπους)· **3)** ἐπὶ μεγέθους, βαθμοῦ, δυνάμεως, ἐκτάσεως, ὁ εἰς ἀρκετὰ μέγαν βαθμὸν ὑπάρχων ἢ γινόμενος, ὁ ἰσχυρός : Ἰλ.Β 810 πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει, αὐτ.Κ 6 πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, αὐτ.Σ 493 πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει, Ὀδ.Ο 394 πολὺς ὕπνος (βαθύς ὕπνος), αὐτ.Κ 359, Αἰσχ.Πέρσ.251, Σοφ.Αἶ.303 πολὺς γέλως, αὐτ.1149, Θουκ.2,11 πολλὴ ἀσφάλεια, Πλάτ.Φαίδ.67E πολλὴ ἀλογία, αὐτ.Φαῖδρ.275C πολλὴ εὐήθεια, δ. τραγ. πολλὴ μαυρίλα πλάκωσε μαύρη σάν καλιακούδα, - πολὺς μόχθος, - πολλὴ φασαρία - σκοτούρα· **4)** σπαν ἐπὶ ἑνός προσ., ὁ ἰσχυρός, ὁ σημαίνων, ὁ σημαντικός, ὁ διαπρεπής, ὁ περίφημος, σπουδαῖος : Ἡρ.2,98 πολλοὺς ὑπὸ παντός ἀνδρός οἰνεόμενος, αὐτ.7,14 μέγας καὶ πολλὸς ἐγένετο, Αἰσχ.Ἑπτ.6 Ἐτεοκλῆς ἂν εἷς πολὺς . . ὑμνοῖτο, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.2,42 ῥώμην σώματος πολύς· || ὁμ. συναπτόμενον μτ. ρημ. : Εὐρ.Ἱππ.443 Κύπρις γὰρ οὐ φορητόν, ἢν πολλὴ ῥυῇ (ἐὰν ρεύσῃ μὲ πλῆρες τὸ ρεῖθρόν της, κατὰ μεταφορὰν εἰλημμένην ἐκ ποταμοῦ), Δημ.272 θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι, αὐτ.787 ὡς πολὺς ἔπνει καὶ λαμπρὸς (ἔφύσα δυνατός καὶ δροσερός)· || κ. μτ. μτχ. κ. τοῦ εἰμί : Ἡρ.9,91 πολλὸς ἦν λισσόμενος (ἦτο ὅλος παρακάλια), αὐτ.7,158, Δημ.294 πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἔγκειται· κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἔν τινι, ἐπί τινι) : Ἡρ.8,59 πολὺς ἦν ἐν τοῖσι λόγοισι, Πολύβ.5,49,7 πολὺς πρός ταῖς παρασκευαῖς, Διόδ.Σ 14,107 πολὺς ἦν ἐπὶ τῇ κατ' αὐτῶν τιμωρίᾳ· || κ. μτ. δοτ. ἐμπροθ. : Αἰσχίν.2,41 πολὺς ἦν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐπαχθής· || νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ ἄρθρου, ὡς τὸ ὁ πάνυ, ὁ περιώνυμος, ὁ διαβόητος, ἐπὶ ἐπαίνῳ, ἐγκωμιαστικῶς ἢ ἐπὶ ψόγῳ : ὁ πολὺς Φώτιος, - ὁ πολὺς Γιαγκούλας· || ὁμ. ἀνάρθρ. ἐν φρ. ἔγινε μέγας καὶ πολὺς ἀπέκτησε μεγάλην δύναμιν, ἔγινεν ἐπιφανής· **5)** ἐπὶ πράγματος, ὁ μεγάλου τμήματος, ὁ μεγάλης ἀξίας, σπουδαιότητος : Ἰλ.Ψ 562 πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται, Ὀδ.Θ 405, Ἀριστφ.Εἰρ.918 πολλῶν ἄξιος· || κ. μτ. προθ. ἐπὶ πολλῷ ἀντὶ πολλοῦ, εἰς μεγάλην τιμήν : Δημ.13 οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρραθυμηκότες· || κ. ἐν φρ. πολύ ἐστί τι ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα : Ξεν.Οἰκ.18,7 πολὺ γάρ ἐστιν, ἔφην ἐγώ, τὸ ὑπερενεχθῆναι τὰ ἄχυρα ὑπὲρ τὸν σῖτον· **6)** ἐπὶ χώρου καὶ ἐκτάσεως, ὁ μέγας, ὁ μακρός, ὁ ἐκτεταμένος, ἀντίθ. μικρός : Ἰλ.Ψ 520 πολέος πεδίοιο θέοντος, Ἡσίοδ.Ἔργ.635 πολὺν διὰ πόντον ἀνύσσας, Ἡρ.4,39 χῶρος πλατὺς καὶ πολλός ἐστι, αὐτ.4,109, Θουκ.7,13 πολλὴ ἡ Σικελία ;, - ὁ πολὺς τόπος πάει χαμένος· || ὁμ. ἐν φρ. Ἡλ.Η 156 πολλὸς ἔκειτο (ἔκειτο κατέχων μεγάλην ἔκτασιν)· || μτ. τοῦ ὁδός, κέλευθος ἢ κ. ἄνευ αὐτῶν, ὁ μακρός : Αἰσχ.Πέρσ.748 πολὺς κέλευθος, Ξεν.Ἀν.6,1,16 πολλὴ μὲν εἰς Ἡράκλειαν . . πολλὴ δὲ εἰς Χρυσόπολιν· || κ. μτ. προθ. ὡς ἐπίρρ. διὰ πολλοῦ, ἐκ πολλοῦ, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως : Θουκ.4,32 σφενδόναις ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν· || κ. ἐπὶ πολὺ ἐπὶ μέγα διάστημα, μακράν : Ἡρ.2,32 τὴν πρὸς ἠῶ χώρην τῆς Σύρτιος οὐκ ἐπὶ πολλόν, Θουκ.1,50· **7)** ἐπὶ χρόνου, ὁ ἀρκετὰ μεγάλης διαρκείας, ὁ μακρός : Ἰλ.Β 343 πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες, Σοφ.Αἶ.1402 πολὺς χρόνος, Ἀριστφ.Πλ.98 πολλοῦ χρόνου, Θουκ.1,58 ἐπειδὴ ἔκ τε Ἀθηνῶν ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν ηὕροντο ἐπιτήδειον, αὐτ.8,101 ἔτι πολλῆς νυκτὸς (ἀρκετὰ πρίν ἐξημερώσῃ), Δημ.527, Πολύβ.5,8,3 πολλῆς ὥρας (ἀργά, πρὸς τὴν ἑσπέραν), Διόδ.Σ 14,43, ΠΔ Γέν.29,7 ἔτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, ΚΔ Μᾶρκ.6,35 ἤδη ὥρα πολλή, - σὲ περίμενα πολλὴ ὥρα, μικρούλα μου, - εἶναι πολὺς καιρὸς ποὺ ἔχω νὰ σᾶς 'δῶ· || κ. ἐμπροθ. ἐν ἐπιρρ. σημ. ἐπὶ μακρόν : Θουκ.5,16 ὥστε χρῆσαι Λακεδαιμονίοις ἐπὶ πολὺ τάδε θεωροῖς ἀφικνουμένοις, αὐτ.7,38· || ἐν φρ. μετ' οὐ πολὺ ἐντός ὀλίγου χρόνου· || ἐν φρ. ἐπὶ τὸ πολὺ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως : Ἰσοκρ.4,154 μὴ καθ' ἓν ἕκαστον, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, αὐτ.8,35 τό γ' ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· **8)** τὸ οὐδ. πολύ κ. πολλόν κ. πολλοῦ κ. πολλῷ κ. πολλὰ ἐν ἐπιρρ. χρ. εἰς μέγαν βαθμόν, λίαν, ὑπερβαλλόντως, ἐν συντ. μτ. ρημ. : Ἡρ.6,82 καὶ ἀπέφυγε πολλὸν τοὺς διώκοντας, ΚΔ Λουκ.7,47 ὅτι ἠγάπησε πολύ, αὐτ.Μᾶρκ.12,27 ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε, Διηγ.Ἀχιλλ.875 καὶ τὴν καρδιάν μου δρόσισον· πολλά 'ναι φλογισμένη, Ἀραβ.Μῦθ Χαλ.2,9 ἐθλίβη πολλὰ διὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν ἀμπασιατόρων, Σολωμ.Δυό ἀδέλφια 14,4 Αὐγούλα μου, ἐτρόμαξε ὁ Ἀνθάς σου, πολύ, - τὸν ἀγαπῶ - τὸν. ἐκτιμῶ πολύ, - μὲ λύπησε πολύ (ἢ ἐντονώτερον, πολὺ μ' ἐλύπησε) ἡ συμπεριφορά σου· || ὁμ. ἐν. τῇ ἀπολ. γενικ. πολλοῦ : Ἀριστφ.Νεφ.915 θρασὺς εἶ πολλοῦ, Εὐπ.94, Ἀλκίφρ.1,9 πολλοῦ δύνασθαι (δ. ἀνάγν.)· || ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἐπιθέτου πολύς : Ἀριστφ.Ἱππ.822 πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθεις ἐγκρυφιάζων, αὐτ.Βάτρ.1046· **9)** ὁμ. ἐν συνεκφ. μετ' ἐπιρρ. πρός δήλωσιν ἐπιτάσεως : Ἰλ.Θ 22 οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε, Ὀδ.Α 1 ἄνδρα.. ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη, Πλάτ.Ἀλκ.1,119C εὖ οἶδα ὅτι τούτων τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι, - εἶναι πολὺ νωρὶς ἀκόμη, - κάθεται πολὺ μακριά, - ἔφυγε πολὺ βιαστικά· || κ. δημ. ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ ἐπιτατ. μορίου πάρα : τὸν ἀγαπῶ - τὸν ἐκτιμῶ πάρα πολύ, - εἶναι πάρα πολὺ καλὸς δικηγόρος, - περπάτησα πάρα πολὺ καὶ κουράστηκα· **10)** ὁμ. ἐνάρθρως τὸ πολὺ εἰς δήλωσιν ποσότητος κατὰ τὸ πλεῖστον : Πλάτ.Πρωτ.315A τούτων δὲ οἱ ὄπισθεν ἠκολούθουν ἐπακούοντες τῶν λεγομένων, τὸ μὲν πολὺ ξένοι ἐφαίνοντο, Βέττ.Βάλ.9,5· || ὁμ. ὡς τὸ πολύ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον : Ξεν.Ἀπομν.1,1,10 καὶ ἔλεγε μὲν ὡς τὸ πολύ, τοῖς δὲ βουλομένοις ἐξῆν ἀκούειν· κ. νεώτ. ὡς ἐπὶ τὸ πολύ· || ὁμ. κτ. πληθ τὰ πολλὰ κατὰ τὸ πλεῖστον : Θουκ.1,13 δυνατωτέρας δὲ γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος . . τὰ πολλὰ τυραννίδες ἐν ταῖς πόλεσι καθίσταντο, αὐτ.2,11, αὐτ.2,87· || ὁμ. ὡς τὰ πολλά εἰς μέγαν βαθμόν : Θουκ.5,65 τὸ ὕδωρ . . περὶ οὗπερ ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος· || ὁμ. μσν. κατὰ πολλά παραπολύ· || ἐν φρ. τὰ πολλὰ πάντα κυρίως κατὰ τὸ πλεῖστον, κατὰ μέγα μέρος : Ἡρ.1,203 ἔθνεα δὲ ἀνθρώπων πολλὰ καὶ παντοῖα ἐν ἑαυτῷ ἔχει ὁ Καύκασος, τὰ πολλὰ πάντα ἀπ' ὕλης ἀγρίης ζώοντα, αὐτ.2,35· **11)** ὁμ. εἰς δήλωσιν ἐπαναλήψεως, πλειστάκις, πολλές φορές : Ἰλ.Β 798 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν, Ὀδ.Ν 29 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς πολλὰ πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα, Ἡσίοδ.Ἔργ.322, ΚΔ Μάρκ.5,10 καὶ παρεκάλει αὐτὸν πολλά . . || εἰδικώτ. ἐν συνεκφορᾷ μτ. ρημ. σημαινόντων παράκλησιν, διαταγὴν εἰς δήλωσιν ἐντόνου, ζωηρᾶς παρακελεύσεως, ἐπιταγῆς ἐπαναλαμβανομένης : Ἰλ.Ε 528 Ἀτρείδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα πολλὰ κελεύων, αὐτ.Ε 358 πολλὰ

λισσομένη, αὐτ.Ι 183· **2)** ὁμ. ἐπὶ διαστήματος τοπικοῦ, ἀποστάσεως, κατὰ πολύ : Ἡρ.Ι,104 ἀλλὰ τὴν κατύπερθε ὁδὸν πολλῷ μακροτέρην ἐκτραπόμενοι, - ἀπ' ἐδῶ εἶναι πολὺ συντομώτερα· || οὕτω κ. πολὺ ἀπό τινος εἰς μεγάλην ἀπόστασιν ἀπό τινος, μακριὰ ἀπὸ . . : Θουκ.Ι,15 καὶ ἐνδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν ἐπ' ἄλλων καταστροφῇ οὐκ ἐξῇσαν οἱ Ἕλληνες, - ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸ χωριὸ τὸ κτῆμά του· **3)** ὁμ. ἐν χρον. σημ., ἐπὶ μακρὸν χρόνον, γιὰ πολὺ καιρό: Ἡρ.4,126 ὡς δὲ πολλὸν τοῦτο ἐγίνετο καὶ οὐκ ἐπαύετο· **4)** ὁμ.συχν. ἐν συνάφει μτ.ἐπιθ. κ.ἐπιρρ. εἰδ. μτ. συγκριτ. πρὸς ἐπίτασιν τῆς συγκριτικῆς αὐτοῦ δυνάμεως : Ἰλ.Α 167 σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, Ὀδ.Ξ 17 τοὶ δ' ἄρρενες ἐκτὸς ἴαυον, πολλῷ παυρότεροι (ἐνν. θηλειῶν), Παπαδ.Χριστ.15 εἶχον φέρει μαζί των . . πολὺ περισσοτέρας νέας λέξεις, - εἶναι πολὺ μεγαλύτερός μου στὰ χρόνια, - ξαίρει πολὺ περισσότερα ἀπὸ μένα· κ. μετὰ λέξεων παρεντιθεμένων μεταξὺ τοῦ πολὺ κ. τῶν ἐπιθέτων· συχν.παρ' Ἀττ. : Θουκ.Ι,35 πολὺ δὲ ἐν πλείονι αἰτίᾳ ἡμεῖς μὴ πείσαντες ὑμᾶς ἕξομεν, Πλάτ.Πολ.589Ε οὐκ ἄρα ἄθλιός ἐστι καὶ πολὺ ἐπὶ δεινοτέρῳ ὀλέθρῳ χρυσὸν δωροδοκεῖ ἢ .., αὐτ.Φαῖδ.110C, Ξεν.Ἀν.3,1,22 ὥστε ἐξεῖναί μοι δοκεῖ ἰέναι ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι ἢ τούτοις, αὐτ.3,2,30, αὐτ.Συμπ.1,4· || ὁμ. τὸ πολλῷ συχν. ἐν χρ. μετὰ τοῦ συγκριτ. ἀντὶ τοῦ πολὺ ἐν τῇ ἐνν. τοῦ κατὰ πολύ : Ἡρ.Ι,134 ἦν δὲ πολλῷ ὁ οὕτερος ἀγεννέστερος . . , Αἰσχ.Πρ.337 πολλῷ γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφυς ἢ σουτόν· κ. ἐν φρ. κ. νεώτ. πολλῷ μᾶλλον πολὺ περισσότερον : Σοφ.ΟΤ 1159 πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι, Πλάτ.Φαῖδ.80Ε, ΚΔ Λουκ. 18,39 αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· || μετὰ πάσης λέξεως σημαινούσης σύγκρισιν, οἷον : Ἰλ.Δ 373 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηίοισι μάχεσθαι, αὐτ.Ι 250 ἀλλὰ πολὺ πρὶν φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ, - ἔφυγε πολὺ πρωτύτερα, Ζερβ.Μῦθ.Ζ 46 θυσία πρὸς τὴν ζωὴν πολὺ πιὸ γενικὴ καὶ ἀγαπητὴ ἀπὸ τὴν θυσίαν τοῦ αἵματος· εἰδ. μτ. ρημ. ἐνεχόντων συγκριτικὴν ἔννοιαν : Ἰλ.Ζ 125 ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων σῷ θάρσει, αὐτ.Λ 217 ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων, αὐτ.Ν 815· || πολύ γε ὡς βεβαιωτ. ἐν ἀποκρίσεσι· μτ. συγκριτ. : Πλάτ.Πολ.421D ἀργὸς δὲ καὶ ἀμελὴς γενήσεται μᾶλλον αὐτὸς αὑτοῦ ; Πολύ γε· || ὁμ. τὸ πολὺ ἐν συνεκφορᾷ μεθ' ὑπερθ. : Ἰλ.Α 91 Ἀγαμέμνονα.. ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι, αὐτ.Β 702 πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν, αὐτ.Η 162, Θουκ.Ι,74 προθυμίαν δὲ καὶ πολὺ προθυμοτάτην ἐδείξαμεν· κ. μετ' ἐπαναλήψεως : Εὐρ.Ἀλκ.442 πολὺ δή, πολὺ δὴ γυναῖκ' ἀρίστην· ὁμ. κ. τὸ πολλῷ μεθ' ὑπερθ. : Ἡρ.4,82 ποταμούς τε πολλῷ μεγίστους καὶ ἀριθμὸν πλείστους, αὐτ.5,92,5· **5)** ὁμ.π.Ἀττ. κ.νεώτ.κ.δημ.κ.μετὰ θετικοῦ δηλοῦντος ἰδιότητα, πρὸς ἐπίτασιν τῆς ἐννοίας : Αἰσχ. Ἀγ.1265 ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφός, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 9,3 καὶ πενόμενος ἔτι πολὺ ἀφόρητος ἦν, - εἶναι πολὺ ἐνοχλητικός, - πολὺ ὄμορφη γυναίκα, - πολὺ καλὸ ποίημα - βιβλίο - τραγούδι, - πολὺ ὡραία φωνή.

πολύσαθρος-ον μτγν. ὁ λίαν, ὁ καθ' ὑπερβολὴν σαθρός, ὁ πολὺ σάπιος : ΨΛουκ.Φιλόπ.21 τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον.

πολυσακχαρῖται (οἱ) νεώτ. χημ. ἑνώσεις συνιστάμεναι ἐξ ἄνθρακος, ὑδρογόνου καὶ ὀξυγόνου.

πολύσαλος-ον μσν. ὁ πολὺν ἔχων σάλον, λίαν τεταραγμένος, ἀνήσυχος : ΚΜανασσ.Χρον.6145.

πολυσαρκής-οῦς-ές μσν. ὁ πολύσαρκος, ὁ παχύσαρκος : Μιχ.Ἀκομ.2,388.

πολυσαρκία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυσάρκου, παχυσαρκία : Ξεν.Ἀπομν.2,1,22 τὴν δ' ἑτέραν τεθραμμένην μὲν εἰς πολυσαρκίαν τε καὶ ἁπαλότητα, Πλούτ.Ἠθ.641Α, Γαλ.1,607.

πολύσαρκος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς σάρκας, πολὺ παχύς, πολὺ εὐτραφής : Ἀριστλ.ΖΙ 583a,7 αὐτῶν δὲ οἱ ὑγρότεροι τὰς φύσεις καὶ μὴ πολύσαρκοι λίαν, αὐτ.ΖΜ 656a,19 πολύσαρκος μὲν ὁ τόπος ὢν ὁ περὶ τὸν ἐγκέφαλον, Διοσκ.5,124, Γαλ.10,607· **2)** μτχ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἀνόητος, μωρός, βλάξ, ὁ πολὺ κουτός : Θεμίστ.Λόγ.23,288C.

πολυσαρκῶ-έω μτγν. ἀμτβ. εἶμαι πολύσαρκος, παχύσαρκος : Γρηγ.Νύσσ.3,641.

πολυσέβαστος-ον μτγν., ἐπ. πουλυσέβαστος ὁ καθ' ὑπερβολὴν σεβαστός, ὁ λίαν σεβάσμιος : Κριναγ.ΑΠ 9,419 Καῖσαρ πουλυσέβαστος.

πολυσεβής-οῦς-ές μσν. ὁ πολὺ σέβων, ὁ καθ' ὑπερβολὴν σεβόμενος, εὐλαβούμενος : Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,79 ἔθνος δὲ εἰσιν οὗτοι ἀσεβὲς ὁμοῦ καὶ πολυσεβὲς καὶ χειροτονοῦν .. τὸ πρῶτον ὀφθέν.

πολυσέλιδος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλὰς σελίδας : βιβλίον πολυσέλιδον.

πολύσεμνος-ον ὁ πολὺ σεμνός, ὁ καθ' ὑπερβολὴν σεβάσμιος, σεβαστός, ὁ πολυσέβαστος : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.1029 πολύσεμνος Ὄσιρις, Ὀρφ. Ὕμν.22,9, ΑἰλΖΙ 1,13 ὦ νόμοι γενναῖοι καὶ πολύσεμνοι (διόρθ. πόλεις σεμναί).

πολύσεπτος-ον ὁ πολὺ σεπτός, ὁ λίαν τιμώμενος : Ὀρφ.Ὕμν.26,6, Πορφ.Χριστ.78.

πολυσήμαντος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς σημασίας, ὁ σημαίνων, ὁ ὑποδηλῶν πολλά : Ἰω.Χρυσ.12,27, Ἡλιόδ.Φιλ.ΗΝικ.86,8, Ἰω.Λυδ.Ρωμ. 2,2 πολυσήμαντος προσηγορία, - πολυσήμαντος λέξις· || τίτλος ἔργου τοῦ Ὥρου, περὶ πολυσημάντων λέξεων : ΕΜ 336· **2)** νεώτ. ὁ ἔχων μεγάλην σημασίαν, ὁ πολὺ σημαντικός, βαρυσήμαντος.

πολυσημάντωρ-ορος (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Ἅδου, ὁ πολλοῖς ἐπιτάσσων, ὁ προστάσσων, ὁ ἐξουσιάζων καὶ διοικῶν πολλούς : Ὕμν.Δήμ.84 πολυσημάντωρ Ἀιδωνεύς, αὐτ.376.

πολύσημος-ον κ.σχόλ. ὁ ἔχων πολλὰς σημασίας, ὁ πολυσήμαντος : Δημόκρ.26, Νικόστρ.Φιλ.π.Σιμπλικ.Κατ.368,15, Σχόλ.Ἀριστφ.Λυσ.337.

πολυσήμως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πολύσημον, μὲ πολλὰς σημασίας : Βασ.3,173C.

πολυσθενής-οῦς-ές μτγν., ποι. πουλυσθενής ὁ ἔχων πολὺ σθένος, δύναμιν, ὁ πολὺ ἰσχύων : Λουκ. Τραγῳδ.192 ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα πουλυσθενές, Κόϊντ.2,205.

πολυσιμώνω μσν. κ. δημ. πλησιάζω πολύ, κοντοζυγώνω : Ἐρωτόκρ.2,1088 γιὰ νὰ τόνε κρατῇ μακρὰ νὰ μὴν πολυσιμώνῃ.

πολυσινής-οῦς-ές (σίνομαι) ὁ πολὺ βλαβερός, ὀλέθριος : Αἰσχ.Χο.446 πολυσινοῦς κυνὸς δίκαν.

πολύσινος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ μειονεκτήματα, ἐλαττώματα, καυσούρια : Βέττ.Βάλ.111,12.

πολυσιτία (ἡ) ἡ ἀφθονία σίτου ἢ τροφῆς : Ξεν. Ἑλλ.5,2,16 πολυανθρωπία γε μὴν διὰ τὴν πολυσιτίαν ὑπάρχει ;· **2)** μτγν. κ. πληθ. τὸ ἐσθίειν πολύ, ἡ πολυφαγία:Λουκ.Παράσ.16 πολυσιτίαις δὲ .. οὐκ ἔστιν εὐφραινόμενον μανθάνειν.

πολύσιτος-ον ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ἀφθονίαν : Ξεν. Προσ.5,3· || κ. ἐπὶ χώρας : Θεόφρ.ΦΙ 8,6,6 δι' ὃ καὶ ἡ Σικελία πολύσιτος, Στράβ.15,3,11 πολύσιτος δ' ἄγαν ἐστὶν ὥστε ἑκατοντάχουν δι' ὁμαλοῦ καὶ κριθὴν καὶ πυρὸν ἐκτρέφειν· **2)** ὁ καθ' ὑπερβολὴν τρεφόμενος, ὁ πολυφαγάς : Θεόκρ.21,40 οὐκ ἦν μάν πολύσιτος.

πολυσιτῶ-έω μσν. τρώγω πολύ, καθ' ὑπερβολὴν τρέφομαι : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,95D.

πολύσκαλμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς σκαλμούς, δθ. ὁ πολύκωπος : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,295.

πολύσκαρθμος-ον (σκαίρω) ἐπὶ Ἀμαζόνας, ὁ πολὺ σκαίρων, σκιρτῶν, πηδῶν, ὁ ταχύς· Ἡσ. «πολυσκάρθμοιο· οἱ δὲ δρομάδος καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου» : Ἰλ.Β 814 **ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης**, Νίκ.Θηρ.350 **πολύσκαρθμος ὄνος**· ‖ ὁ ἐλαύνων ταχεῖς ἵππους: Στράβ.12,8,6 **κἀκείνην οὖν πολύσκαρθμον διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος**· **2**) ἐπὶ πλοίου, ὁ πολύκωπος, δθ. ὁ γρήγορος· Ἡσ. «πολυσκάρθμοιο· ἐπὶ δὲ νεῶν πολυκώπου» : Κόϊντ.5,657 **αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας.**

πολυσκάριστος-ον λεξ. πολύσκαρθμος, ταχυκίνητος : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. εὐσκαρθμοι.

πολυσκελής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ σκέλη : Φαβωρ.· ‖ κ. μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,8 **τὸ πολυσκελὲς καὶ κτηνῶδες.. πάθος τὴν ἐπιθυμίαν.**

πολυσκεπής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐντελῶς σκέπων, ὁ πολὺ σκεπάζων, προφυλάσσων : Αἰλ.ΖΙ 14,26 **πολυσκεπὴς πέτρα.**

πολύσκεπτος-ον μτγν. ὁ μακρόθεν, ὁ λίαν ὁρατός : Ἄρατ.136 **πολυσκέπτοιο Βοώτεω.**

πολυσκευής-οῦς-ές μσν. ἐπὶ τραπέζης, ἡ μετὰ πολλῶν σκευῶν· Εὐστ.Ὀδ.1661,15 «καὶ ὅρα πολυσκευῆ παρασκευὴν τραπέζης τά γε περὶ σκεύη καὶ λοιπὴν ἑτοιμασίαν».

πολύσκηπτρος-ον (σκῆπτρον) μτγν. ὁ πολλοὺς κυβερνῶν, ἐξουσιάζων : Ἀγαθ.ΑΠ 4,3b,17 **καμάτους μέλψεις πολυσκήπτρου βασιλῆος.**

πολύσκιος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἢ ὁ ῥίπτων πολλὴν σκιάν, ὁ πολὺ σκιερός, βαθύσκιος : Ἱππ.Ἀφ.60 **χώρη πολύσκιος**, Ἀπολλ.Ρ 4,166 **πολύσκιον ἄλσος**, Ἰω.Γαζ.Ἔκφρ.2,289, Γεωπ.2,23,12 **ἐν τοῖς πολυσκίοις** (χωρίοις)· **2**) νεώτ. βοταν. **τὸ πολύσκιον** γένος φυτῶν ἐκ τῶν ἀραλιιδῶν.

πολυσκόπελος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς σκοπέλους : Μάρκελλ.Σιδ.5.

πολύσκοπος-ον ὁ μακρὰν βλέπων : Πίνδ.ἀπ.107,1.

πολύσκοτος-ον μτγν. ὁ πολὺ σκοτεινός, ὁ κατασκότεινος : Νηστ.Ι 1893D.

πολυσκουριασμένος-η-ο (πολύ, σκουριάζω) μον. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ὠξιδωμένος, σκουριασμένος, κατασκουριασμένος : Ἐρωτόκρ.2,1448 **μὲ σίδερα πολλὰ βαρὰ καὶ πολυσκουριασμένα.**

πολυσκύλαξ-σκύλακος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. πολυσκύλακος-ον (Θησ.Στεφ.) ὁ ἔχων, ὁ τρέφων, συντηρῶν πολλοὺς κύνας, σκύλους· ‖ κ. κτ. γενικ. πληθ. : Νόνν.Δ 18,246 **φάλαγγι πολυσκυλάκων κεφαλάων** (κεφαλῶν πολλῶν σκύλων).

πολύσκυλτος-ον μτγν. ὁ πολύφροντις, πολύμοχθος : ΨΧρυσ.Λόγ.554,20 **ὅταν .. ἐννοήσω .. τὴν πολύσκυλτον τῶν ἀνθρώπων διαγωγήν.**

πολυσκώμμων-ονος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ πολὺ σκωπτικός, ἀστεῖος : Πολυδ.6,171.

πολυσμάραγος-ον μτγν. ὁ πολύκροτος, πολυθόρυβος, ἠχητικός· Ἡσ. «πολύηχος», Σουΐδ. : Ὀππ.Κυν.2,138.

πολύσμηνος-ον ὁ ἀποτελῶν πολλὰ σμήνη : Χοιρίλ.2 **πολυσμήνοισι μελίσσαις.**

πολύσοφος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν σοφός, συνετός : Φιλόστρ.Σοφ.2,19, Βέττ.Βάλ.15,24, Στουδ.Θεόδ.166 **ὁ πολύσοφος Διονύσιος**, αὐτ.499D **τῆς πολυσόφου σου γλώττης.**

πολυσπαθής-οῦς-ές (σπάθη) μτγν. ὁ πολὺ ἢ πυκνῶς ὑφασμένος, ὁ πολυΰφαντος· Σχόλ. «πολὺ σπαθητός» : Ἀρχ.ΑΠ 6,39 **ἃ δὲ πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων εὔθροον.**

πολυσπαρτιά (ἡ) δημ. ἡ πολυσποριά βλ.λ.

πολύσπαρτος-η-ο δημ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἐσπαρμένος, ὁ κατάσπαρτος : Παλαμ.Τάφ.75,18 **τὴν πολύσπαρτη γῆ.**

πολύσπαστον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σύμπλεγμα τροχαλιῶν, δι' ὧν βαστάζεται πολὺ βάρος : Ἥρων Βελοπ.84,11, Ἀθήν.Μηχ.33,3, Πλούτ.Μάρκελλ.14 **ἠρέμα τῇ χειρὶ σείων ἀρχήν τινα πολυσπάστου προσηγάγετο λείως**, Γαλ.(Β)ΙΙ,747 **πρὸς τὰς ὁδοιπορίας τὸ πολύσπαστον καλούμενον ἐπιτήδειον· Ἀρχιμήδους δ' αὐτὸ φασιν εὕρημα εἶναι**· **2**) νεώτ. μηχ. ἀνυψωτικὸν μηχανικὸν σύστημα συνιστάμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἐλευθέρων καὶ παγίων τροχαλιῶν συνδεομένων διὰ σχοινίου, παλάγκο.

πολύσπαστος-ον (σπῶ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ πολλῶν σχοινίων ἑλκόμενος, συρόμενος· ‖ τὸ οὐδ. πολύσπαστον ὡς οὐσ. βλ.λ.

πολυσπείρητος-ον (σπεῖρα) μτγν. ὁ πολυέλικτος βλ.λ, ἀ. πολύσπειρος : Νόνν.Δ 40,482 **πολυσπείρητος ἑρπηστήρ.**

πολύσπειρον Ἡσ «πολυέλικτον».

πολυσπέρεια (ἡ) μσν. ἡ πολλή, ἡ εὐρεῖα διασπορά· ‖ κ. μτφ. ἡ πολλὴ ἔκτασις, διάδοσις : Νικ.Χων.Χρον.129C **τὴν ἑσπερίαν δεδιέναι πολλαχῶς ἐθνικὴν πολυσπέρειαν.**

πολυσπερής-οῦς-ές (σπείρω), βοιωτ. πληθ. **πολουσπερίες**, ὁ πολύ, πολλαχοῦ, εἰς πολλὰ μέρη διεσπαρμένος, ὁ πολυάριθμος· Ἡσ. «πολυσπερέων· πολυεθνῶν» : Ἰλ.Β 804 **ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων** (σχόλ.«ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων, πολυγενῶν»), Ὀδ.Λ 365 **οἷά τε πολλοὺς βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους**, Ἡσίοδ.Θ 365, Θεοδοτ.16 **πολυσπερὴς καθ' Ἑλλάδα φήμη πλανᾶται** (εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι διαδεδομένη), Ὀππ.Ἁλ.3,577 **π- συνόδοντες**· **2**) καρποφόρος, γόνιμος : Ἐμπ.74 **πολυσπερεῖς καμασῆνες.**

πολυσπέρματος-ον μτγν. ὁ πολύσπερμος βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 7,3,4 **ἅπαντα δὲ πολύχοα καὶ πολυσπέρματα.**

πολυσπερμία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πληθύς, ἡ ἀφθονία σπέρματος, σπόρου : Ὡραπ.Ἱερογλ.2,115 **ὑπὸ πολυσπερμίας ὀχλούμενα**· **2**) νεώτ. ἡ εἴσδυσις εἰς τὸ ᾠάριον περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς σπερματοζωαρίων.

πολύσπερμος-ον κ. μσν. ὁ ἔχων ἄφθονον σπέρμα, σπόρον : Ἀριστλ.ΖΓ 725b,29 **τὰ μὲν γάρ, πολύσπερμα· τὰ δὲ ὀλιγόσπερμά ἐστι**, Θεόφρ.ΦΙ 6,7,4 **πολύσπερμον δὲ καὶ τὸ σπέρμα εὔοσμον ὀσμῇ μαλακωτέρᾳ**· ‖ **ἡ πολύσπερμος** ὡς οὐσ. ὄνομα φυτοῦ : Ἱππιατρ.2, Γεωπ.17,5,5 **ἡ πολύσπερμος καὶ ἡ πολύγονος καλουμένη βοτάνη τὰ ζῷα ποιήσει γονιμώτερα**· **2**) ὁ ἔχων ἄφθονον σπερματικὸν ὑγρόν : Γαλ.Ι,339· **3**) ὁ γόνιμος : Βέττ.Βάλ.10,26, Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,212.

πολυσπερχής-οῦς-ές μσν. ὁ πολὺ δραστήριος, πολυσπούδαστος, ὁ πρόθυμος : Εὐστ.1385,23.

πολυσπιλάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ ἔχουσα πολλὰς σπιλάδας, βράχους, βραχώδεις κορυφάς : Δημοσθ.Β 4,2 **Ἡραία τραχεῖα πολυσπιλάς.**

πολύσπιλος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς σπίλους, πολλὰς κηλῖδας, κ. μτφ. ψόγους : Νεῖλ.280C **ὁ πολύσπιλος τῆς πορνείας δαίμων.**

πολυσπλαγχνία (ἡ) μτγν. ἡ πολλή, ἡ μεγάλη εὐσπλαχνία : Ἰουστ.248,17, Νεῖλ.Ἐπιστ.415.

πολύσπλαγχνος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πολὺ εὐσπλαγχνικός, πολυεύσπλαγχνος : ΚΔ Ἰακ.5,11 **πολύσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος**, Στουδ.Θεόδ.615 **τὸ .. πάθος καταισχύνουσαν τῇ πολυσπλάγχνῳ σχέσει.**

πολυσπόρια (τὰ) δημ. σπόροι σιτηρῶν καὶ ὀσπρίων ὁμοῦ· **2**) εἰδ. ἑορτή τις γεωργικὴ ἀρχομένη τὴν 21 Νβρίου (δθ. κ. ἡ ἑορτὴ τῆς Παναγίας τῆς πολυσπορίτισσας).

πολυσπορ(ι)ά (ἡ) δημ. ἡ πολλὴ σπορά, τὸ νὰ ἔχῃ σπείρει τις πολλοὺς σπόρους, πολυσπαρτιά : παροιμ. **ἡ πολυσπορὰ νικᾷ τὴν ἀστοχιά** (ἡ πολλῶν καὶ διαφόρων σπορὰ εἶναι ἐπιτυχὴς πρόβλεψις κατὰ τῆς ἀφορίας).

πολύσπορος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλοὺς σπόρους, ὁ καρποφόρος, ὁ γόνιμος : Εὐρ. Τρω.748 ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου, Ὀρφ.Ὕμν.6,10, Ὀππ.Κυν.3,23 Πάρθων τε πολύσπορος, Μηναῖ.12,2 Ἑσπερ. τῶν Ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων· 2) ὁ καθιστῶν τινα γόνιμον : Βέττ. Βάλ.6,6, Πτολ.Τετράβ.34· 3) δημ. ὁ πολύσπαρος ἐν χρ.: ὡς ὕβρις, ὁ γεννηθεὶς ἐκ μὴ νομίμου γάμου, ὁ μοῦλος, μπάσταρδος.

πολυσπόρως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πολύσπορον, καρποφόρως, γονίμως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 5,58 τοῦ σπέρματος πολυσπόρως ἐμπίπτοντος.

πολυσπούδαστος-ον μσν. ὁ πολὺ σπεύδων, ὁ πολὺ βιαστικός, ὁ πολυσπερχής : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 347 τοῦ σπέρματος πολυσπόρως ἐμπίπτοντος, Εὐστ.442,8, αὐτ.1385,23.

πολυσταγής-οῦς-ές σχόλ. ὁ πολὺ στάζων· Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ3,805 «ἀσταγές· ἀντὶ τοῦ πολυσταγές. τὸ γὰρ ἄλφα νῦν ἐπιτατικόν».

πολυσταγῶς ἐπίρρ. σχόλ. μετὰ πολλῶν σταγόνων, μὲ τὸ νὰ στάζῃ πολλὲς σταλαματιές· Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 3,805.

πολυστάδιος-ον μτγν. ὁ ἔχων μῆκος πολλῶν σταδίων : Εὔδημ.π.Σιμπλικ.Φυσ.974,5.

πολυστακτί ἐπίρρ. σχόλ. πολυσταγῶς βλ.λ., πολυσταλάκτως : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 1646.

πολυστασίαστος-ον μτγν. ὁ πολὺ ταραττόμενος ἕνεκα στάσεων, ὁ συχνὸ ἐπαναστατούμενος : Φίλ. Βυζ.Θαυμ.5,2 πολύστατοι δὲ καὶ συνεχεῖς οἱ πύργοι (κῶδ. ἀντὶ πολύστεγοι).

πολύστατος-ον (ἵστημι) ὁ ἱστάμενος, ἐγειρόμενος στερεῶς : Φίλ.Βυζ.Θαυμ.5,2 (κῶδ.) πολύστατοι πύργοι (διόρθ. Herscher πολύστεγοι).

πολυσταύριον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ διὰ σταυρῶν διακόσμησις : Σύν.Χαλκηδ.π.Θησ.Στεφ.ἐν λ. πολυσταύρια φορεῖν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, Βαλσ. 446, Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.93 ἔντονη ἐμφάνιση μὲ τὰ διακόσμητικά πολυσταύρια τῶν φελονιῶν.

πολυστάφυλος-ον ἐπίθ. πόλεως, ὁ παράγων, ὁ ἔχων πολλὰς σταφυλάς : Ἰλ.Β 507 οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, Ὁμ.Ὕμν.26,11 πολυστάφυλε Διόνυσε, Σοφ.Ἀντ.1033 χλωρὰ τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος· || εἰδ. ἐπὶ ἀμπέλου, ὁ πλήρης σταφυλῶν, ὁ γεμάτος σταφύλια : Ἑκατ.Ἀβδ.15J.

πολύσταχυς-υος-υ μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς στάχυς σίτου, ὁ πλούσιος σταχύων : Θεόκρ. 10,42 Δάματερ πολύσταχυ, Στράβ.15,1,18 ὕφος τοῦ φυτοῦ τετράπηχυ, πολύσταχυ καὶ πολύκαρπον, Κ Μανασσ.Χρον.4982 πολύσταχυ λήιον.

πολύστεγος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς στέγας, πολλὰ πατώματα, ὁ πολυώροφος : Στράβ.16,2,23 ἐνταῦθα δὲ φασι πολυστέγους τὰς οἰκίας, Φίλ. Βυζ.Θαυμ.5,2 πολύστεγοι δὲ καὶ συνεχεῖς οἱ πύργοι (διόρθ. ἀντὶ πολύστατοι), Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.90.

πολύστειβος-ον λεξ. ὁ πολυπάτητος· Φώτ. «πολυπόρευτος» (κῶδ. πολύστεινος).

πολύστεινος-ον λεξ. κῶδ.: Φώτ. «πολυπόρευτος» (διόρθ. πολύστειβος).

πολύστειος-ον ἄ. πολύστιος βλ.λ. : Νίκ.Ἀλ.465 τὸν κῦμα πολυστείου τέκεν ἅλμης (δ. γρ.).

πολυστελέχης-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ στελέχη, ὁ ἐκ πολλῶν στελεχῶν συγκείμενος : Θεόφρ. ΦΙ 1,3,1 τὸ ἀπὸ ῥίζης πολυστέλεχες.

πολυστέλεχος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ στελέχη, ὁ πολυστελέχης : Διόδ.Ζων.ΑΠ 9,312 παλίουρος πολυστέλεχος.

πολυστένακτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν πολλοὺς στεναγμούς : Λουκ. Τραγῳδ.2 πολυστένακτε Κωκυτοῦ τέκνον (ἡ Ποδάγρα)· 2) ὁ ἔχων πολλοὺς στεναγμούς, ὁ γεμάτος ἀπὸ πολλοὺς στεναγμούς : ΑΠ 7,155 τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον γέλωτι κεράσας, Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,141 ἐπέρασα μὲ τέτοιαν πολυστένακτον ζωὴν τριάντα ἡμέρας.

πολυστέναχος-ον μσν. ὁ πολυστένακτος βλ λ. : Κ Μανασσ.Χρον.4008 βοὰς πολυστενάχους.

πολύστεπτος-ον (στέφω) μτγν. ὁ πολυστέφανος βλ.λ. : Παῦλ.Σιλ.269.

πολυστέφανος-ον ὁ πολλοῖς στεφάνοις ἐστεφανωμένος : Ἐμπ.123,2, Κρατῖν.317· 2) γλωσσ. ὡς οὐσ. ἡ Σαβινικὴ θεὰ Φερωνία.

πολυστεφής-οῦς-ές κ. μσν. ὁ διὰ πολλῶν στεφάνων κεκοσμημένος : Αἰσχ.Εὐμ.39 ἐγὼ μὲν ἕρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν· || ὁ κερδίζων πολλοὺς στεφάνους : ΑΠλ.5,338 πολυστεφέας σέο μόχθους· || μτ. γενικ. ὁ ἐστεφανωμένος, ἐστεμμένος μέ τι : Σοφ.ΟΤ 83 οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἷρπε παγκάρπου δάφνης (δαφνοστεφής)· 2) ὁ συνεστραμμένος οὕτως, ὥστε νὰ ἀποτελῇ πολλοὺς στεφάνους : Νίκ.Θηρ.378 πολυστεφὴς κότινος· || ἐπὶ ὄφεως : αὐτ.490 πολυστεφέας μυάγρους (σχόλ. «πολλοὺς στεφάνους ἔχοντας καὶ γραμμάς») (πιθ. πολυστρεφέας)· 3) ὁ περιλαμβάνων πολλοὺς κύκλους : Ἑρμ.Τρισμ.π. Στοβ.1,49,44 πολυστεφὴς οὐρανός.

πολύστηλος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ἢ ὁ καταλαμβάνων πολλὰς στήλας βλ.λ. : πολύστηλος διατριβή, - πολύστηλον ἄρθρον.

πολύστημος-ον (στῆμα) ὁ ἐκ πολλῶν στημονίων συγκείμενος, ὁ πυκνῶς ὑφασμένος· πρβλ. πολυστήμων· Ἡσ. ἐν λ. στημόνιον «ὃ ἡμεῖς κατάστημον ἢ πολύστημον».

πολυστήμων-ονος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς στήμονας, ὁ πολύστημος : Εὐδοκ.327 π- ἱστός.

πολυστιβάς-άδος (ἡ) μσν. ἡ ἔχουσα πολλὰς στιβάδας, στιβάσματα χόρτων ἢ φύλλων : Θεοφύλ.Σ 13,8 τῇ πολυστιβάδι τῶν ἀνακτόρων οἰκίᾳ.

πολυστιβία (ἡ) μτγν., ἐπ. -ίη πολὺ ἢ συνεχὲς πάτημα : Ὀππ.Κυν.4,433 πολυστιβίη ἀτραπιτοῖο (πολυπόρευτον, πολυπάτητο μονοπάτι).

πολύστικτος-ον (στίζω) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ στίγματα, ὁ κατάστικτος : Ὀρφ.ἀπ.238, Μάρκελλ. Σιδ.16 πολύστικτοι χελῶναι, Κλήμ.Ἀλ.286 τὸ ποικίλον καὶ πολύστικτον (τῆς λέπρας).

πολύστιος-ον μτγν. κ. πολύστειος ὁ ἔχων πολλὰς στίας, πολλοὺς μικροὺς λίθους, λιθαράκια, χαλίκια : Καλλ.Δία 26 πεζὸς ὑπὲρ Κράθιν τε πολύστιόν τε Μετώπην διφαλέος, Νίκ.Θηρ.950 ποταμοὶ πολύστιοι, αὐτ.Ἀλ.466.

πολύστιπτος-ον Ἡσ. «πολυπόρευτος» (κῶδ. πολύστικτος).

πολυστιχία (ἡ) μτγν., ποι. -ίη τὸ ἔχειν πλῆθος γραμμῶν ἢ στίχων : Παρμέν.ΑΠ 9,342 πολυστιχίᾳ ἐπιγράμματος.

πολύστιχος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐν πολλαῖς στίχοις, ὁ ἔχων πολλὰς σειράς, ὁ πολύστοιχος : Στράβ.17,1,28 μεγάλων εἶναι καὶ πολλῶν καὶ πολυστίχων τῶν στύλων· 2) ὁ ἐκ πολλῶν στίχων συγκείμενος : Παῦλ.Αἰγ.1,16 πολύστιχος πραγματεία, Στουδ.Θεόδ.499Ε τὴν πολύστιχον καὶ πολύολβον ἐπιστολήν· 3) δθ. μακρός, διεξοδικός, σχοινοτενής : Ἀμμών.Φιλ. εἰς Πορφ.38,18.

πολυστοιχία (ἡ) μτγν. ἡ πληθὺς σειρῶν : Λιβάν. 1,350,5 λουτρῶν πολυστοιχίᾳ (δ γρ. πολυτειχίᾳ).

πολύστοιχος-ον ὁ ἐν πολλοῖς στίχοις, ὁ ἔχων πολλὰς σειράς : Ἀριστλ.ΖΙ 505a,29 πάντες ἔχουσιν ὀξεῖς τοὺς ὀδόντας, καὶ πολυστοίχους ἔνιοι, Λυκόφρ.414 πολυστοίχοισι καμπέων γνάθοις (ἔχουσαι πολλὰς σειρὰς ὀδόντων)· κ. συγκρ. : Θεόφρ.ΦΙ 8,4,2 πολυστοιχότεραι αἱ κριθαί.

πολύστολος-ον ἐσφ. γρ. π. Ξεν. ἀντὶ πολὺς στόλος, ὁ ἔχων πολύν, μέγαν στόλον : Ξεν.ΚΠ 8,5,2.

πολύστομος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ στόματα : Ἱππ.Ὀστ.13 φλέβα εὐμεγέθεα πολύστο-

μον· || ἐπὶ τῆς σύριγγος : Ἡλιόδ.Χειρ. π. Ὀρειβ. 44,23,67· κ. γεν. : Νίκ.Θηρ.175 **πολύστομος Νεῖλος** (δ. γρ.)· **2)** ὁ πολλὰ λαλῶν, ὁ λάλος : Νόνν.Δ 26,275 **πολύστομος φήμη,** αὐτ.Εὐαγγ.Ἰω.7, 40 **πολύστομος ἠχώ·** **3)** νεώτ. ζωολ. γένος σκωλήκων ἐκ τῶν **πολυστομιδῶν.**

πολυστομῶ-έω ὁμιλῶ πολλά : Αἰσχ.Ἱκ.502 **ξυμβαλοῦσιν οὐ πολυστομεῖν χρεὼν ναύτην ἄγοντας τόνδ᾽ ἐφέστιον θεῶν.**

πολύστονος-ον ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων πολλοὺς στεναγμούς, ὁ πολὺ στενάζων, ὁ δυστυχής : Ὀδ. Τ 118 **μάλα δ᾽ εἰμὶ πολύστονος,** Αἰσχ.Ἑπτ.845 **ἰὼ πολύστονοι, τόδ᾽ εἰργάσασθ᾽ ἄπιστον·** **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ αἴτιος πολλῶν στεναγμῶν, ὁ θλιβερός, ὁ λυπηρός : Ἰλ.Α 445 **ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε᾽ ἐφῆκεν,** αὐτ.Λ 73 **Ἔρις δ᾽ ἄρ᾽ ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα,** Ἀρχίλ.3,3 **ξιφέων πολύστονον ἔργον,** Πίνδ.Παιᾶν.6,99 **πολύστονος τάφος,** Αἰσχ.Εὐμ.380 **δνοφερόν τιν᾽ ἀχλὺν κατὰ δώματος αὐδᾶται πολύστονος φάτις,** Σοφ.Φιλ.1346 **εἶτα τὴν πολύστονον Τροίαν ἑλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν,** Εὐρ.Ὀρ.996 **ἦλθ᾽ ἀρὰ πολύστονος,** Ἀπολλ.Ρ 3,279 **πολύστονος ἰός·** **3)** ὁ θορυβώδης, ὁ ταραχώδης : Νίκ.Θηρ.175 **Νεῖλος πολύστονος** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ πολύστομος), Κόϊντ.14, 644 **οἶδμα . . πολυστόνου Ἀμφιτρίτης.**

πολύστρεβλος-ον μτγν. ὁ πολύστρεπτος, ὁ παρὰ πολὺ στρεβλός : ΨΧρυσ.1,532,(1) **καμήλῳ πολλάκις παρεικάζει ἡ γραφὴ τὸν διάβολον, διὰ τὸ πολύογκον καὶ πολύστρεβλον.**

πολύστρεπτος-ον (στρέφω) ὁ πολὺ συνεστραμμένος : Ὀρφ.Ἀργ.1096 **πολύστρεπτος κάλως,** Νίκ.Ἀλεξ.224 **δεσμοῖσι πολυστρέπτοισι** (δ. γρ. ἀντὶ πολυπλέκτοισι)· || μτφ. : Χριστόδ.Ἔκφρ.172 **πολυστρέπτοιο μενοινῆς,** Ἰω.Λυδ.Μην.4,159 **τὸ ἄστατον καὶ πολύστρεπτον τῆς θαλάσσης·** **2)** ὁ ἐντελῶς ἀνατραπείς : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.2,83 **ἐξέχεε χθονὶ κέρμα πολυστρέπτοιο τραπέζης.**

πολυστρεφής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς στροφάς, πολυκαμπής : Ἐπιγρ. **πολυστρεφὴς ποταμός·** **2)** ὁ πολὺ συνεστραμμένος : Ὀππ.Ἁλ. 5,136 **θωμίγγων ξυνοχῇσι πολυστρεφέεσσι.**

πολύστροβος-ον μτγν., ποι. πολύστροιβος ὁ ποιῶν πολλοὺς στρόβους, πολλὰς συστροφάς, ὁ πολυδίνητος, ὁ ταραχώδης, ὁ τρικυμιώδης : Νίκ. Ἀλεξ.6 **ἄγχι πολυστροίβοιο θαλάσσης** (σχόλ. «πολλὰς ἴλιγγας ἐχούσης»), αὐτ.Θηρ.310 **πολύστροιβον παρὰ Νεῖλον.**

πολυστροφάλιγξ-ιγγος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ μετὰ πολλῶν στροφαλίγγων, μὲ πολλοὺς ἀνεμοστροβίλους : Μουσαῖ.294 **πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,** Νόνν.Δ 23,263 **πολυστροφάλιγγι ῥιπῇ.**

πολυστροφάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ πολυστροφάλιγξ βλ.λ. : Νόνν.Δ 6,147 **πολυστροφάδεσσι ῥιπαῖς.**

πολυστροφία (ἡ) μτγν., ποι. -ίη ἐπὶ τῆς μελῳδίας, πολλή, ποικιλότροπος ἐδῶ κι ἐκεῖ στροφή, ἡ ποικιλία : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,198.

πολύστροφος-ον (στρέφω) κ. νεώτ. ὁ πολὺ συνεστραμμένος, πεπλεγμένος, ὁ πολύπλεκτος : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,107 **λίνων πολυστρόφων·** **2)** ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ὁ ποιῶν πολλὰς στροφὰς ἢ ἑλιγμούς, ὁ περιστρεφόμενος, περιελισσόμενος : Ὑμν.Διον.2 **πολύστροφον ἀκτῖνα ἀμπλέκων·** **3)** μτφ. ὁ εὐλύγιστος, ὁ εὔστροφος, εὐμετάβλητος : Πίνδ. ἀπ.214 **θνατῶν πολύστροφον γνώμαν,** Πολυδ.6,131 **πολύστροφος τὴν γνώμην·** || ἐπὶ χορευτοῦ, ὁ ποιῶν πολλὰς στροφάς : Νόνν.Δ 30,180· || κ. ἐπὶ πηδαλιούχου, ὁ ἱκανὸς ν᾽ ἀλλάσσῃ πολλάκις κατεύθυνσιν : αὐτ.40,464 **π- ἡνιοχεύς.**

πολυστυγής-οῦς-ές μσν. ὁ καθ᾽ ὑπερβολήν, ὁ πολὺ στυγερός, φοβερός, τρομερός : Γεώργ.Νικομ.1460 **πολυστυγὲς φῦλον.**

πολύστυλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλοὺς στύλους, κολῶνες : Στράβ.15,1,21 **ὥστ᾽ ἀφ᾽ ἑνὸς δένδρου σκιάδιον γίνεσθαι μακρὸν πολυστύλῳ σκηνῇ ὅμοιον,** αὐτ.17,1,28 **πολύστυλος οἶκος·** || ἐπὶ τοῦ ᾠδείου : Πλούτ.Περ.13 **τὸ δ᾽ ᾠδεῖον, τῇ μὲν ἐντὸς διαθέσει πολύεδρον καὶ πολύστυλον.**

πολυσύγκρᾱτος-ον λεξ. ὁ ἐκ πολλῶν συγκεκραμένος, ὁ πολυμιγής· Ἡσ. ἐν λ. ἀμφιμιγές.

πολυσύγκρῑτος-ον λεξ. ὁ ἐκ πολλῶν συντεθειμένος, ὁ πολυσύνδετος· Ἡσ. ἐν λ. παγχυριαμός.

πολυσυγκρότητος-ον μσν. ὁ ἐκ πολλῶν συγκροτούμενος : Εὐστ.Ἰλ.1259,67.

πολυσύλλαβος (-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ λ. ὁ ἐκ πολλῶν συλλαβῶν συγκείμενος, ὁ ἔχων πολλὰς συλλαβάς : Διον.Ἁλ.Συνθ.11, Λουκ.Νεκυομ.9 **ἄσημα ὀνόματα καὶ πολυσύλλαβα.**

πολυσύμφωνος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ σύμφωνα : Φώτ.Βιβλ.97,40 **λέξεις πολυσύμφωνοι.**

πολυσύνακτος-ον μτγν. ὁ ἐκ πολλῶν μερῶν συναχθείς : Εὐσ.Ἀλ.437C.

πολυσύνδεσμος-ον σχόλ. ὁ χρώμενος πολλοῖς συνδέσμοις : Σχόλ.Θουκ.2,41 **πολυσύνδεσμός ἐστιν ὁ Θουκυδίδης ἢ πάντες οἱ Ἀττικοί.**

πολυσύνδετος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολλαπλῶς ἢ στερεῶς συνδεδεμένος : Σέρβ.11,634· || γραμμ. ρητορ. **τὸ πολυσύνδετον** ὡς οὐσ. ἐπὶ λόγου, προτάσεων κττ., ἡ δι᾽ ἐπαλλήλων συνδέσμων συμπλοκὴ τοῦ λόγου, ἀντίθ. ἀσύνδετον : Δημ.1,9 **οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κτήσασθαι,** δ.τραγ. **εἶχε ἐλιὰ στὸ μάγουλο κι ἐλιὰ στὴν ἀμασκάλη καὶ στὸ μικρό του δάχτυλο τὸν πρῶτον ἀρραβῶνα.**

πολυσυνθετικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ γλωσσῶν, ὁ ἔχων πολυσυνθέτους λέξεις.

πολυσύνθετος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ πολλῶν μερῶν συγκείμενος : Πλωτῖν.5,9,3· || ἐπὶ φαρμάκων, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν συστατικῶν : Ἀλέξ.Τραλλ.5,5· || κ. ἐπὶ μετάλλων : Ἀραβ. Μῦθ.Χαλ.1,53 **ἐκατεσκεύασεν ἕνα δακτυλίδιον ἀπὸ ἕνα μέταλλον πολυσύνθετον ἀπὸ διάφορα μέταλλα·** **2)** ἐπὶ λ. ὁ σχηματισθεὶς ἐκ πλειόνων τῶν δύο συνθετικῶν, οἷον παλιρροιόμετρον, παρασύνθημα : Σχόλ.Ἀριστλ.Βάτρ.844 **πολυσύνθετα ῥήματα·** **3)** τὸ πολυσύνθετον ὡς οὐσ. ἡ σύνδεσις τῶν προτάσεων διὰ πολλῶν μορίων : Ρουτίλ.1,14.

πολυσύστατος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ συνιστάμενος ἐκ πολλῶν μερῶν : Ἱππόλ.Αἱρ.358,13.

πολυσφαγής-οῦς-ές μτγν. ὁ σφάζων πολλούς : ΨΚαλλισθ.1,46 **πολυσφαγὴς σίδηρος.**

πολυσφαιρία (ἡ) μτγν. ἡ ἀφθονία, τὸ πλῆθος σφαιρῶν : Θέων Σμ.201Η.

πολυσφαιρίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτόν, ἰσομόρφου παραμίξεως τοῦ πολυμορφίτου μὲ τὸν ἀπατίτην.

πολύσφακτος-ον πιθ. ἐφθ. π. Πλούτ. ἀντὶ πολύσφυκτος) ὁ ἔχων πολλοὺς σφυγμούς.

πολυσφάρᾰγος-ον μτγν. ὁ πολυσμάραγος : Ὀππ.Κυν.4,445 **πολυσφάραγος ἀπὸ λαιμῶν,** Νόνν Δ 2,36 **πολυσφαράγῳ κυδοιμῷ.**

πολύσφελμος-ον Ἡσ. «πολύφλοισος».

πολυσφόνδῠλος-ον μτγν. ἐπὶ τοῦ σώματος, ὁ ἔχων πολλοὺς σφονδύλους, πολλὰ ἄρθρα, κλειδώσεις : Λουκ.Διφ.3 **τὸν μὲν ἕτερον ἐπίγειόν τε καὶ πεζόν, ὑπέρμεγα καὶ πολυσφόνδυλον.**

πολυσφράγιστος-ον μτγν., ἰων. -σφρήγιστος ὁ διὰ πολλῶν σφραγίδων ἐσφραγισμένος : Νόνν.Δ 4,14 **θαλάμοιο πολυσφρήγιστον ὀχῆα,** αὐτ.Εὐαγγ. Ἰω.15,11 **πολυσφρήγιστον χάρμα.**

πολύσφυκτος-ον πιθ. ἀντὶ πολύσφακτος βλ.λ.

πολυσχέραδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ λίαν χαλικώδης· πιθ. διόρθ. πολυσχερὰς βλ.λ.

πολυσχεράς-άδος (ἡ) ἡ λίαν χαλικώδης : Ἐπιγρ. **τύμβος ὑπὸ κνημοῖσι πολυσχεράδος Μυκόνοιο.**

πολυσχημάτιστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πολυειδῶς ἐσχηματισμένος, ὁ ποικιλόμορφος, ὁ πολύμορφος : Πολυδ.5,170· ‖ τὸ οὐδ. **πολυσχημάτιστον** ὡς οὐσ. ἡ ποικιλία πολλῶν ρητορικῶν σχηματισμῶν : Διον.᾽Αλ.Κρίσ.3,1 **τῷ περιττῷ καὶ πολυσχηματίστῳ παρηυδοκίμησε Θουκυδίδης**· **2**) ἐπὶ στίχων, ὁ ἐκ ποικίλων μέτρων συγκείμενος : Σχόλ.᾽Αριστλ.᾽Ιππ.322, Φώτ.Βιβλ.107,31 **τῷ πολυσχηματίστῳ ποικίλλεται.**

πολυσχηματίστως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πολυσχημάτιστον, ποικιλόμορφον : Μοσχl.28.

πολυσχήμᾰτος-ον μτγν. ὁ πολυσχημάτιστος βλ.λ., ὁ ποικιλόμορφος : Φιλόστρ.2,1,14,Πορφ.Τετράβ.185.

πολυσχημόνως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πολυσχήμονα, πολυμόρφως : Πολυδ.4,98.

πολύσχημος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολυσχήμων βλ.λ., ὁ πολύμορφος : ᾽Αρισταίν.1,26 **πολύσχημος χείρ** (δ.ἀνάγν. πολύσημος).

πολυσχημοσύνη (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ χρῆσις ποικιλίας σχημάτων, τύπων, μορφῶν, πολυτυπία, πολυμορφία : Εὐστ.᾽Οδ.1463,29.

πολυσχήμων-ονος-ον μτγν., ὑπερθ. **πολυσχημονέστατος**, ὁ ἐκ πολλῶν σχημάτων ἀποτελούμενος, ὁ ποικιλόμορφος, ὁ πολύμορφος : Πλούτ. ᾽Αρέσκ.Φιλ.1,14,4, ᾽Αρτεμίδ.Δαλδ.1,2 **πλάσις ψυχῆς πολυσχήμων,** Πολυδ.6,171· κ. ὑπερθ. : Στράβ. 2,5,18 **Εὐρώπη πολυσχημονεστάτη πασῶν ἐστιν.**

πολυσχῐδής-οῦς-ές (σχίζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πολλαχῶς, εἰς πολλὰ μέρη ἐσχισμένος, χωρισμένος· ῾Ησ. «πολυσχιδῆ· εἰς πολλὰ μέρη ἐσχισμένον; μεμερισμένον» : ᾽Ιππ.᾽Αγμ.24 **ἁπλῷ τρόπῳ καὶ μὴ πολυσχιδεῖ**· ‖ ἐπὶ ναυαγίου : ᾽Οππ.᾽Αλ.4,409 **λώβῃσι πολυσχιδέεσσι λυθέντα**· **2**) ἐπὶ σύκων, ὁ πολύ, καθ᾽ ὑπερβολὴν ἐσχισμένας, ἀντίθ. ἀσχιδής, ἄσχιστος : ᾽Αριστλ.Πρ.930b,33· **3**) ἐπὶ κεράτων ἐλάφου, ὁ ἔχων πολλὰς διακλαδώσεις: ᾽Αριστλ. ΖΙ 517a,24 **τὰ δὲ τῶν ἐλάφων μόνα διόλου στερεὰ καὶ πολυσχιδῆ,** αὐτ.ΖΜ 663a,10 **τὸ γὰρ μέγεθος αὐτῶν καὶ τὸ πολυσχιδὲς μᾶλλον βλάπτει ἢ ὠφελεῖ**· ‖ κ. ἐπὶ τῶν πνευμόνων : αὐτ.ΖΙ 495b,1 **ἔστι δ᾽ οὐ πολυσχιδὴς ὁ τοῦ ἀνθρώπου**· ‖ ἐπὶ φύλλων ἢ κορμῶν δένδρων : Θεόφρ.ΦΙ 3,12,5, Διοσκ.2,185 **πολυσχιδεῖς καυλοί**· ‖ ἐπὶ ὀρεινῆς σειρᾶς : Στράβ.11,12,1 **πολυσχιδεῖ κατὰ ταῦτα ὑπάρχοντι τὰ μέρη καὶ αὐλῶνας ἐμπεριλαμβάνοντι μεγάλους**· ‖ **ἐπὶ** ὁδοῦ : Πλούτ.᾽Ηθ.969B· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Νείλου : ᾽Οππ.Κυν.2,85· ‖ **νεώτ. ἀνατ. πολυσχιδὴς** μῦς μακρὸς ραχιαῖος μῦς, πληρῶν τὴν νωτιαίαν αὔλακα τῆς σπονδυλικῆς στήλης· **4**) νεώτ. συνεκδ. ὁ εἰς πολλὰ ἐκτεινόμενος, ὁ πολυμερής : **πολυσχιδὴς ὑπηρεσία - δρᾶσις**· **5**) ἐπὶ τῆς χειρὸς ἢ τοῦ ποδός, ὁ κεχωρισμένος εἰς δακτύλους : ᾽Αριστλ.ΖΜ 687b,7 **διαιρετὴ γὰρ καὶ πολυσχιδὴς** (χείρ), αὐτ.690b,6 **τὰ μὲν γὰρ μώνυχα αὐτῶν ἐστί, τὰ δὲ δίχηλα τὰ δὲ πολυσχιδῆ**· ‖ **τὰ πολυσχιδῆ** ὡς οὐσ. ζῷα ἔχοντα δακτύλους, οὐχὶ χηλὰς ἢ ὁπλάς : αὐτ.ΖΙ 497b,20 **πάντα μὲν τὰ τετράποδα, μάλιστα δ᾽ ἀνάλογα ταῖς χερσὶ τὰ πολυσχιδῆ αὐτῶν,** αὐτ.499b,7 **ζῳοτόκων τὰ μὲν ἐστι πολυσχιδῆ**· ‖ κ.ἰδ. ἐπὶ πτηνῶν : αὐτ.504a,6 **πολυώνυχοι δ᾽ εἰσὶ πάντες οἱ ὄρνιθες, ἔτι δὲ πολυσχιδεῖς τρόπον τινὰ πάντες**· **6**) γεν. ὁ πολὺ διῃρημένος : Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.7,349 **πολυσχιδεῖς γνῶμαι,** ᾽Ιάμβλ.Πυθ.21,161 **πολυσχιδῆ ἔμφασιν,** αὐτ.Προτρ.21,20 **πολυσχιδὲς ψεῦδος,** ᾽Ανν. Κομν.205C· **7**) ὁ σύνθετος : ᾽Αμμών.Φιλ.Κατ.66,9.

πολῠσχῐδία (ἡ), ἰων. -ίη ἡ εἰς πολλὰ μέρη σχίσις, ἡ πολλαπλῆ, ἡ πολυειδής, ἡ ποικιλότροπος διαίρεσις : ᾽Ιππ.Διαίτ.3 **τὰς μέντοι πολυτροπίας τὰς ἐν ἑκάστῃ τῶν νούσων καὶ τὴν πολυσχιδίην οὐκ ἠγνόεον ἔνιοι**· **2**) ἡ ποικιλία, τὸ πολυειδές : ᾽Ιππ.Παραγγ.13 **δογμάτων πολυσχιδίην.**

πολύσχιδος-ον μτγν. ὁ εἰς πολλὰ μέρη ἐσχισμένος, ὁ πολυσχιδής : ᾽Επιφάν.2,333D.

πολυσχῐδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πολυσχιδῆ βλ.λ. : Φίλ.1,31, Κλήμ.᾽Αλ.268 **μεμέρισται π-.**

πολύσχιστος-ον (σχίζω) ἐπὶ ὁδοῦ, ἡ εἰς πολλὰς ἀτραποὺς διασχιζομένη : Σοφ.ΟΚ 1592 **ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ**· ‖ κ. μτφ. : ΑΠ 8,7 **πολύσχιστος ἀτρεκίη.**

πολύσχοινος-ον μτγν. ἐπὶ δικτύου, ὁ συγκείμενος ἐκ πολλῶν σχοινίων : Μάρκελλ.Σιδ.92 **κύρτος πολύσχοινος.**

πολύσχολος-ον ἄ. πολυάσχολος βλ.λ.

πολυσωληναρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἡ φλεγμονὴ πολλῶν ἀδενωδῶν πόρων ἐξ ἀνιούσης λοιμώξεως.

πολῠσώμᾰτος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ σώματα : Πλούτ.᾽Ηθ.427B, Πολυδ.2,235· ‖ κ. συγκρ.:Πλούτ. ᾽Αρέσκ.Φιλ.3,3,4 **π- πῦρ**· **2**) ὁ ἔχων μέγα σῶμα, ὁ μεγαλόσωμος : Διόδ.Σ 1,26 **οἱ δ᾽ οὖν Αἰγύπτιοι μυθολογοῦσι κατὰ τὴν ῎Ισιδος ἡλικίαν γεγονέναι τινὰς πολυσωμάτους.**

πολύσωρος-ον μτγν. ἐπίθ. τῆς Δήμητρος, ὁ ἔχων πολλοὺς ἢ μεγάλους σωροὺς σιτηρῶν : ᾽Αδαῖ. ΑΠ 6,258 **ἱρεύει, πολύσωρε.**

πολῠτάλαντος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἀξίαν πολλῶν ταλάντων : Λουκ.᾽Εταιρ.Δ 7,4 **ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ;,** αὐτ.᾽Απολ.12· ‖ κ. ἐπὶ βιβλίου : ᾽Αθήν.9,398E **ἐν τῇ πολυταλάντῳ πραγματείᾳ**· **2**) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ τάλαντα, πολλὰ χρήματα, ὁ πολὺ πλούσιος : Λουκ. Τόξ.14 **οἴκους πολυταλάντους ἀνατρέφασα,** Πολυδ.9,54· **3**) ὁ ἔχων βάρος πολλῶν ταλάντων, ὁ βαρύτιμος : ᾽Ιώσ.ΙΙΙ 7,5,5 **τράπεζα τὴν ὁλκὴν πολυτάλαντος,** ᾽Αλκίφρ.3,10 **πολυτάλαντος λίθος.**

πολυτάπητος-ον μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς τάπητας, πολλὰ χαλιά : ΚΜανασσ.Χρον.9,32.

πολῠτάρακτος-ον μτγν. ὁ πολὺ τεταραγμένος· ‖ τὸ οὐδ. **πολυτάρακτον** ὡς ἐπίρρ. μετὰ μεγάλης φωνῆς, μεγαλοφώνως : ᾽Αχιλλ.Τάτ.1,13 **ἐξῆρχε τοῦ θρόνου ὁ πατὴρ πολυτάρακτον βοῶν.**

πολυτάραχος (-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιφέρων πολλὴν ταραχήν, ὁ αἴτιος πολλοῦ θορύβου, ἀνησυχίας, ὁ ταραχώδης, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ τρικυμιώδης : Σχόλ.᾽Ιλ.Α 34, ᾽Ερωτιαν. ἐν λ. κιγκλισμός, ῾Ησ. ἐν λ. πολυφλοίσβοιο· ‖ κ. μτφ. : Μηναῖ.3,2 ᾽Ωδ.5 **ἡσύχασας λιπὼν πολυτάραχον ἄγνοιαν**· **2**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ πολυπαθής, ὁ περιπετειώδης : **βίος πολυτάραχος.**

πολῠταρβής-οῦς-ές μτγν. παθ. ὁ πολύ, καθ᾽ ὑπερβολὴν πεφοβημένος, τρομαγμένος : ΑΠ 9,816, Νόνν.Δ 43,360 **πολυταρβῆ ῥήξατο φωνήν.**

πολυταρρίχνω μσν., ἀόρ. **ἐπολυτάρριξα,** ρίπτω μακράν, ἀπορρίπτω : ᾽Ερωτόκρ.3,502 **καὶ τὰ ρηγᾶτα ᾽ς τσὶ κοπρὲς ἐπολυτάρριξές τα.**

πολῠτειρής-οῦς-ές (1) (τείρω) μτγν. ὁ παρέχων πολὺν κόπον, ὁ κοπώδης : Κόϊντ.4,120 **οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι, οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ,** αὐτ.5,314· **2**) παθ. ὁ πολλὰ πάσχων, ὁ πολὺ βασανισμένος, ὁ πολυβάσανος : Κόϊντ.13,281 **τῷ νύ μ᾽ ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο νοσφίσατ᾽ ἐσσυμένως.**

πολῠτειρής-οῦς-ές (2) (τείρεα) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ ἄστρα, ὁ πολύαστρος : ᾽Αρατ.604 **πολυτειρὴς ᾽Αργώ.**

πολῠτεκνία (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἔχειν πολλὰ τέκνα ἀντίθ. ἀτεκνία, ἀπαιδία : ᾽Αριστλ.Ρητ.1360b,20 **εἰ δὴ ἐστιν ἡ εὐδαιμονία τοιοῦτον, ἀνάγκη αὐτῆς εἶναι μέρη, εὐγένειαν . . εὐτεκνίαν, πολυτεκνίαν, εὐγηρίαν,** ῾Ιεροκλ.᾽Αστ.55Α.

πολύτεκνος (-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλὰ τέκνα, ὁ γονεὺς πολλῶν τέκνων, ἀντίθ. ἄτεκνος, ἄπαις : Αἰσχ.Πρ.137 **τῆς πολυτέκνου Τηθύος ἔκγονα,** ᾽Αριστλ.ΖΙ 616b,1 **ὁ δ᾽ αἴγιθος εὐβίοτος**

καὶ πολύτεκνος, Κάλβ.Λύρα I **πολυτέκνου θεᾶς, ὦ Μνημοσύνης θρέμματα πτερωτά, χαραὶ τοῦ ἀνθρώπου**· **2)** ὁ συγκείμενος ἐκ πολλῶν τέκνων : Νόνν.Δ 25,561 **πολύτεκνος γενέθλη**· **3)** ἐπίθ. ποταμῶν, ὁ καθιστῶν τὴν γῆν εὔφορον : Αἰσχ.'Ικ. 1027 **θελεμὸν πῶμα χέουσιν πολύτεκνοι.**

πολῠτεκνῶ-έω ἔχω πολλὰ τέκνα, εἶμαι πολύτεκνος : 'Αριστλ.Πολιτ.1272a,24 **καὶ πρὸς τὴν διάζευξιν τῶν γυναικῶν, ἵνα μὴ πολυτεκνῶσι,** 'Εφορ.216 J.

πολῠτέλεια (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **-είη** τὸ πολυδάπανον τοῦ βίου, τὸ πολυτελῶς ζῆν, ἡ πολυεξοδία, ἀντίθ. εὐτέλεια : 'Ηρ.2,87 **τοὺς . . πολυτελείην φεύγοντας σκευάζουσι ὧδε,** Θουκ.6,12 **διὰ δὲ πολυτέλειαν καὶ ὠφεληθῇ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς,** Ξεν.'Απομν.1,6,10 **τὴν εὐδαιμονίαν οἰομένῳ τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν εἶναι,** Πολύβ.13,1,1 **διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν βίων ἔλαθον οὐ μόνον ἄλλους,** Πλούτ.'Ηθ.406D **ἀντικαλλωπίζεσθαι πρὸς τὴν πολυτέλειαν εὐτελείᾳ, - ἃς ἔχουμε νὰ τρῶμε κι ἃς μᾶς λείπουν οἱ πολυτέλειες**· **2)** ὁ πλοῦτος ἐμφανίσεως, ἡ μεγαλοπρέπεια, τὸ λοῦσο : Ξεν. Λακ.7,3 **π- ἐσθῆτος, - ἡ πολυτέλεια τῆς ἐπιπλώσεως · τῆς ἀμφιέσεως.**

πολῠτελεύομαι μτγν. ἀποθ. δαπανῶ πολλά, ζῶ πολυτελῶς, πολυεξοδεύω : 'Επίκ.ἀπ.182 **ὅταν βούλωμαι πολυτελεύσασθαι.**

πολῠτελής-οῦς-ές (τέλος) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ δι' ὃν ἐδαπανήθησαν πολλὰ χρήματα, ὁ πολυδάπανος, ὁ δαπανηρός : 'Ηρ.4,79 **οἰκίης μεγάλης καὶ πολυτελέος περιβολή,** Δημόκρ.210 **πολυτελὴς τράπεζα,** Θουκ.7,28 **ἥ τε τῶν ἐπιτηδείων παρακομιδὴ ἐκ τῆς Εὐβοίας, . . περὶ Σούνιον κατὰ θάλασσαν πολυτελὴς ἐγίγνετο,** Πλάτ.'Ιππ.Ε 368C **εἶναι μὲν οἷαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν** (ζωνῶν), **- πολυτελὴς ἀμφίεσις - ἔκδοσις**· κ. συγκρ. : Ξεν.'Ιέρ.1,20 **πολυτελέστεραι παρασκευαί**· **2)** ἐπὶ νεκροῦ, ὁ τιμώμενος διὰ κηδείας πολυδαπάνου, πολυεξόδου : Μέν.Περινθ.ἀπ.2 **πολυτελὴς νεκρός**· **3)** πολύτιμος, βαρύτιμος· 'Ησ. «πολυτελῆ· πολυδάπανα, ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια, ἤγουν τίμια» : Πλούτ. Περ.12 **περιαπτομένην λίθους πολυτελεῖς,** ΚΔ Μάρκ.14,3 **ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς,** 'Επιγρ. **πολυτελεῖς λίθοι**· **4)** ὁ λίαν ἐπωφελής, ὁ χρήσιμος, ὁ πολύτιμος· κ. ὑπερθ. : Πλάτ.Πολ.507C **πολυτελεστάτην τὴν τοῦ ὁρᾶν . . δύναμιν ἐδημιούργησεν,** Εὐρύφ.π.Στοβ.4,39,27 **πολυτελέστατον ζῷον** (δ.γρ. πολυφρονέστατον)· **5)** ἐπὶ προσ., ὁ πολλὰ δαπανῶν, ὁ πολυδάπανος, ὁ πολυέξοδος, σπάταλος : 'Αντιφάν.80,5 **πολυτελὴς τῷ βίῳ,** Μέν.615, αὐτ.325,7 **γυνὴ πολυτελής ἐστ' ὀχληρόν,** αὐτ.824· **6)** νεώτ. ζῳολ. **ὁ πολυτελὴς γένος φιττακιδῶν.**

πολυτελῶ-έω Φώτ. «πολυτελεῖν· τὸ πολυδαπάνως ζῆν»· πρβλ. πολυτελεύομαι.

πολυτελῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πολυτελῆ, πολυδάπανον, δαπανηρόν, μεγαλοπρεπῶς : Εὐπ.335, Λυσ.7,31 **τἄλλα λειτουργῶν οὐδενὸς ἧττον πολυτελῶς τῶν πολιτῶν,** Ξεν.'Απομν.3,11,4 **ὁ Σωκράτης ὁρῶν αὐτήν τε πολυτελῶς κεκοσμημένην,** Πολύβ.10,10,9 **ἐφ' οὗ καὶ βασίλεια κατεσκευάσατο πολυτελῶς**· κ. συγκρ. : αὐτ.10,25,5· κ. ὑπερθ. : 'Ηρ.2,86 **οὕτω μὲν τοὺς τὰ πολυτελέστατα σκευάζουσι νεκρούς.**

πολυτενής-οῦς-ές μτγν., ποι. **πολυτενής** ὁ πολὺ τεταμένος, ὁ ἐκτενέστατος : Διον.Περ.99, αὐτ.340.

πολυτεντώνω δημ. **τείνω,** τεντώνω πολύ, ὑπὲρ τὸ δέον, παρατεντώνω : παροιμ. **μὴ τὸ πολυτεντώνῃς τὸ σκοινί, νὰ μὴ σπάσῃ** (πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν τὰς ἀκρότητας).

πολῠτερπής-οῦς-ές μτγν. **ὁ καθ'** ὑπερβολὴν τερπνός, ὁ πολὺ διασκεδαστικός : 'Ορφ.ἀπ.168,9 **πολυτερπὴς Ἔρως,** ΑΠ 9,504 **πολυτερπεῖς ὕμνοι**· **2)** ὁ λίαν τερπόμενος, ὁ πολὺ εὐχαριστούμενος : Νόνν.Δ 10,236 **πολυτερπεῖς ἀκουαί.**

πολῠτευκτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ μετὰ πολλῆς τέχνης κατεσκευασμένος : 'Εφραὶμ Σύρ.3,191 **πολύτευκτον ἄνθος,** Λέων Σοφ.Cod.Par.396,665 **νυκτίφοιτον πολύτευκτον εἴδωλον.**

πολυτεχνᾶς (ὁ) δημ. ὁ πολυτεχνίτης βλ.λ. : παροιμ. **ποῦ πηγαίνεις, κακὴ τύχη;-Στοῦ πολυτεχνᾶ τὸ σπίτι.**

πολυτεχνεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἀνώτατον ἐκπαιδευτικὸν ἵδρυμα θετικῶν καὶ πρακτικῶν ἐπιστημῶν, παρ' ἡμῖν περιλαμβάνον καὶ ἀνωτέραν σχολὴν τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

πολῠτέχνης-ου ὁ ἐν πολλαῖς τέχναις ἠσκημένος, ὁ γνωρίζων πολλὰς τέχνας, ὁ πολυτεχνίτης : Σόλ.13,49 **'Ηφαίστου πολυτέχνεω ἔργα δαείς.**

πολυτεχνής-οῦς-ές ὁ μετὰ πολλῆς τέχνης εἰργασμένος, κατεσκευασμένος : 'Ορφ.'Αργ.585 **χρυσείων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον.**

πολῠτεχνία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ δεξιότης **ἐν** πολλαῖς τέχναις, τὸ νὰ εἶναί τις πολύτεχνος : 'Αριστέ.51, Πλάτ.'Αλκ.2,147A **ὁ δὲ δὴ τὴν καλουμένην φιλομαθίαν τε καὶ πολυτεχνίαν κεκτημένος,** Διόδ.Σ 1,64 (δ.γρ.)· κ. κτ. πληθ. : Περικτ.π.Στοβ.4,28,19 **οὐδὲ πλέξεται πολυτεχνίῃσι τρίχας**· **2)** νεώτ. ἡ σπουδὴ πρὸς ἐκμάθησιν διαφόρων τεχνῶν.

πολυτεχνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυτεχνίαν ἢ τὸ πολυτεχνεῖον : **πολυτεχνικὴ μόρφωσις - σχολή.**

πολυτεχνισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἱκανότης ἀσκήσεως πολλῶν τεχνῶν, ὁ ἐπαγγελματικὸς καταρτισμὸς εἰς πολλὰς τέχνας· **2)** θεωρητικὴ καὶ πρακτικὴ γνῶσις τῶν μορφῶν τῆς παραγωγικῆς ἐργασίας.

πολυτεχνίτης (ὁ) δημ., θηλ. **-ίτισσα** κ. **-ίτρα,** ὁ πολλὰς τέχνας γνωρίζων ἢ ἐπαγγελλόμενος, ὁ πολυτεχνᾶς : παροιμ. **πολυτεχνίτης κι ἐρημοσπίτης** (ὅτι ὁ εἰς πολλὰ ἀσχολούμενος εἰς οὐδὲν εὐδοκιμεῖ).

πολῠτεχνος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εἰς πολλὰς τέχνας ἠσκημένος, ὁ πολυτέχνης, ὁ πολυτεχνίτης : 'Αριστέ.114 **πολύτεχνος πόλις,** Στράβ.16,2,24 **Σιδώνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδέδονται καὶ καλλίτεχνοι**· **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς τέχνας : Πλούτ.Περ.12 **πολυτέχνους ὑποθέσεις ἔργων διατριβὴν ἐχόντων**· **3)** ὁ μετὰ πολλῆς τέχνης, τεχνηέντως εἰργασμένος, ὁ πολυτεχνής : Δίων Χρ.78,24 **πολύτεχνον δημιούργημα.**

πολυτέχνως ἐπίρρ. μετὰ πολλῆς τέχνης, **τεχνηέντως** : 'Αριστέ.73 **πολυτέχνως ἔχειν.**

πολῠτιμητίζω ἐκτιμῶ πολύ, μεγάλως· 'Ησ. «πολυτιμητίζειν· (πολὺ) τιμᾶν» : Νουμήν.π.Εὐσ.Εὐαγγ. Προπ.14,5· κ. παθ.· Σουΐδ. «πολυτιμητιζόμενος· ὁ πολὺ θεραπευόμενος» : Κωμ.'Αδέσπ.1120.

πολῠτίμητος(-η)-ο(ν) (τιμῶ) κ. νεώτ., δωρ. **πολυτίματος-ον** συνήθ. **ἐπὶ θεῶν** κ. ἡρώων, ὁ πολὺ τιμώμενος, ὁ πολὺ σεβαστός, ὁ ἀπολαύων μεγάλου σεβασμοῦ, ἐκτιμήσεως : Παρμ.20 **πολυτίμητος 'Αφροδίτη,** Φερεκρ.73 **ὦ Ζεῦ πολυτίμητ'**· συνηθέστ. κτ. κλητ. π. 'Αριστοφ.'Αχ.807, Σφ.1001, Νεφ. 269, Βατρ.851 **ὦ πολυτίμηθ' 'Ηράκλεις, - ὦ πολυτίμητοι θεοί, - ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, - ὦ πολυτίμητε Αἰσχύλε**· ‖ κ. εἰρων. : Πλάτ.Εὐθ.296D **ὦ πολυτίμητε Εὐθύδημε**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ 'Αριστοτέλους : Τίμ.'Ιστ.π.Πολύβ.12,8,4· **2)** ὁ **ἔχων** πολλὴν τιμήν, ὁ πολὺ ἀκριβός, πολύτιμος, βαρύτιμος : 'Επιχ.71, 'Αριστοφ.ἀπ.387,9, αὐτ.'Αχ.759 **παρ' ἁμὲ πολυτίματος, ἅπερ τοὶ θεοί,** 'Αλέξ.Τράλλ.1,15.

πολῠτιμία (ἡ) μτγν. συνήθ. ἐν τῷ ἀγοράζειν ἢ πωλεῖν τι, ὑψηλὴ τιμή : 'Ιάμβλ.Πυθ.3,14.

πολῠτιμος(-η)-ο(ν) (τιμή) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πολὺ τιμώμενος, ὁ τυγχάνων πολλοῦ σεβασμοῦ : Μέν.109,1 **πολύτιμοι θεοί**· **2)** ὁ ἔχων μεγάλας τιμάς, ὁ λίαν ἐκτιμώμενος, ὁ μεγάλως ἐπωφελής,

χρήσιμος : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.13 **πολύτιμος μουσοεργός, - πολύτιμος φίλος - σύντροφος - εὐκαιρία·** **3)** ὁ ἔχων πολλήν, μεγάλην τιμήν, ἀξίαν, ὁ λίαν βαρύτιμος : Ρουφῖν.Ἐπιγρ.ΑΠ 5,35 **Ροδόπης μὲν ἔλαμπε μέσος μηρῶν πολύτιμος,** Βάβρ.57,9, ΚΔ Ματθ.13,46 **εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην,** αὐτ.Ἰω.12,3 **λαβοῦσα λίτραν μύρου νάρδου πιστικῆς πολυτίμου,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,92 **στολισμένον μὲ τὰ πλέον πολύτιμα πετράδια, - πολύτιμος συνεργασία·** ‖ νεώτ. **πολύτιμοι λίθοι** οἱ πρὸς κατεργασίαν κατάλληλοι καὶ χρησιμοποιούμενοι διὰ κοσμήματα, οἷον οἱ δακτυλιόλιθοι σμάραγδος, σάπφειρος, ἀδάμας· ‖ νεώτ. **πολύτιμα μέταλλα** τὰ εὐγενῆ μέταλλα, οἷον ὁ χρυσός, ὁ ἄργυρος, ὁ λευκόχρυσος κτλ.

πολυτιμῶ-άω μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πολὺ τιμῶ βλ.λ.: Ἀμμιαν.Μαρκ.17,4,19 **πολυτιμήσας τοὺς θεούς.**

πολυτιμώρητος (τιμωρῶ) μσν. ὁ πολὺ αὐστηρῶς τιμωρηθείς : Τζέτζ.Λυκόφρ.1047.

πολυτίμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. πολυτελῶς, μεγαλοπρεπῶς : Πολύβ.14,2,3 **τοῦτον ὠχυροῦτο καὶ διετάφρευε πολυτίμως** (δ.ἀνάγν.).

πολύτιτος-ον (τίω) ὁ ἄξιος πολλῆς τιμῆς : Χρησμ. π.Ἡρ.5,92,2 **οὔτις σε τίει πολύτιτον ἐόντα.**

πολύτλας-αντος (ὁ) (τλῆναι) κ. μσν π. Ὁμ. μ. κτ. ὀνομαστ., γενικ. **πολύτλα** (Εὐστ.700.32), αἰτ. **πολύτλαν** (Μαν.5,268), ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ ὑποστάς, ὑπομείνας πολλά, ὁ πολυπαθής, ὁ καρτερικός : Ἰλ.Θ 97 **οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,** αὐτ.Κ 248 **τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·** ‖ κ. εἰρων. : Σοφ. Αἴ.954 **ἦ ρα . . θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ.**

πολυτλήμων-ονος (ὁ,ἡ) (τλήμων) ὁ πολλὰ ὑπομένων, δθ. ὁ καρτερικός, ὁ γενναιόψυχος· Ἡσ. «πολυτλήμων· ὑπομονητικός» : Ἰλ.Η 152 **ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν θάρσει ᾧ·** ‖ ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως : Ὀδ.Σ 319 **πολυτλήμων δὲ μάλ' εἰμί·** **2)** ἐπὶ τῶν βροτῶν, ὁ πολλὰ κακὰ ὑποφέρων, ὁ δυστυχής : Ἀριστφ.Εἰρ.236 **ἰὼ βροτοὶ . . πολυτλήμονες.**

πολύτλητος-ον (τλῆναι) ὁ ὑποστάς, δοκιμάσας πολλά, ὁ πολυπαθής : Ὀδ.Λ 38 **νύμφαι τ' ἠίθεοί τε πολύτλητοί τε γέροντες παρθενικαί τ' ἀταλαὶ νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι,** Κόϊντ.1,135 **ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων θέλγει·** ‖ ὁ ἄθλιος, ὁ ἐλεεινός : Κόϊντ.2,341 **γήραϊ πολυτλήτῳ βεβάρητο,** αὐτ.11,25.

πολύτμητος-ον (τέμνω) μτγν. ὁ πολὺ τμηθείς, σπαραχθείς : Ἀντίφιλ.ΑΠ 11,66 **πολύτμητος παρειά,** Ὀππ.Κυν.2,252 **ὠμηστῆρα ῥιφέντα πολυτμήτοισι φόνοισι·** **2)** ἐνεργ. μτφ. ἐπὶ ὀξέος πόνου, ὁ πολὺ ὀδυνηρός: Ὀππ.Ἁλ.5,288 **δμηθέντα πολυτμήτοις ὀδύνῃσι.**

πολυτοιοῦτος-αύτη-οῦτον μσν. ὁ πολλάκις τοιοῦτος ὤν, οἷον τὸ πολυγλώχιν εἶναι πολυτοιοῦτον τοῦ γλωχὶς καὶ τριγλώχις : Εὐστ.89,19 **τρίαινα ποτὲ μὲν ἡ τριγλώχιν, ποτὲ δὲ ἡ πολυτοιαύτη.**

πολυτοκία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυτόκου, τοῦ τίκτειν πολλά, εἴτε καθ' ἕκαστον τοκετὸν εἴτε ἐπανειλημμένως : Ἀριστλ.ΖΓ 750a,28 **ὥστε καὶ δύο τεκεῖν ἐν ἡμέρᾳ, μετὰ τὴν πολυτοκίαν ἀπέθανον,** αὐτ.771a,16.

πολυτόκος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ γυναικός, ὁ τίκτων πολλὰ εἴτε καθ' ἕκαστον τοκετὸν εἴτε ἐπανειλημμένως : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.30· **2)** ἐπὶ πτηνῶν, ὁ γεννῶν πολλὰ ᾠά, ὁ γόνιμος : Ἀριστλ.ΖΜ 688a,34 **τὰ δὲ πολυτόκα ἢ πολυσχιδῆ τὰ μὲν περὶ τὴν γαστέρα πλαγίους καὶ πολλούς,** Πορφ.Ἀποχ.4,14· κ. ὑπερθ. : αὐτ.ΖΓ 749b,31 **διὸ καὶ τῶν ἀλεκτορίδων αἱ Ἀδριανικαὶ πολυτοκώταταί εἰσι.**

πολυτοκῶ-έω κ. νεώτ. τίκτω πολλά, εἶμαι πολυτόκος : Ἀριστλ.ΖΓ 750a,27 **τῶν ἀλεκτορίδων ἔνιαι πολυτοκήσασαι . ., ὥστε καὶ δύο τεκεῖν ἐν ἡμέρᾳ,** αὐτ.ΖΙ 558b,20, Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,22,1 **μόνα γὰρ τῶν θερμῶν δοκεῖ κύων καὶ ὗς πολυτοκεῖν.**

πολύτολμος-ον μτγν. κ. σχόλ. ὁ λίαν τολμηρός, ὁ παράτολμος : Πλούτ.Ἠθ.731C **πολύτολμος ἡ μοχθηρία,** Σχόλ.Εὐρ.Ἱππ.642.

πολυτομία (ἡ) (τέμνω, τομή) νεώτ. πληθὺς τόμων· **2)** εἰδ. ἐν τῇ λογικῇ, διαίρεσις ἢ ἀνάλυσις ὅλου τινὸς εἰς πολλὰ μέρη.

πολύτομος-ον (τέμνω) νεώτ. ὁ συνιστάμενος ἐκ πολλῶν τόμων : **λεξικὸν πολύτομον.**

πολυτόξευτος-ον μσν. ὁ καθ' ὑπερβολὴν τοξεύων, πληγώνων : Στουδ.Θεόδ.891 **τὴν . . πολυτόξευτον τῆς ἀδελφικῆς πληθύος ἐπίπληξιν.**

πολύτοπος-ον μσν. ἐπὶ μοναστηρίων, ὁ ὑπάρχων ἐν πολλοῖς τόποις : Εὐστ.Πον.234,75 **πολύτοπα τῇ θέσει καὶ τῷ κατὰ θεὸν βίῳ πολύτροπα.**

πολυτόρος-ον (τορῶ) κ. ἐσφ γρ. **πολύτορος** ὁ πολὺ διατρυπητικός· Ἡσ. «**πολυτόρον δέρμα** ἐχίνου· ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεὶ τιτρώσκουσιν· ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν», Φώτ. «πολυτόρον· δέρμα τὸ τοῦ ἐχίνου».

πολυτραυμάτιστος-ον μτγν. ὁ πολὺ τραυματισθείς, ὁ ἔχων πολλὰ ἢ βαρέα τραύματα : Ἰω. Χρυσ.6,930,20 **εἶδεν ὁ Θεὸς ἐκ παραδείσου πολυτραυμάτιστον τὸν Ἀδὰμ βληθέντα.**

πολυτραφής-οῦς-ές μτγν. ἐπὶ χώρας, ὁ τρέφων πολλούς, ὁ λίαν εὔφορος : Διόδ.Σ 2,52 **εἰς πολυτραφῆ χώραν καὶ γόνιμον ὕδωρ ἐνθάλπουσαν.**

πολυτράχηλος-ον μτγν. ὁ ἔχων μέγαν ἢ σκληρὸν τράχηλον, ὁ σκληροτράχηλος : Ἡράκλειτ. Ἀλληγ.17 (κῶδ.).

πολύτρεπτος-ον μτγν. ὁ πολὺ τρεπόμενος, ὁ εὐμετάβλητος, ὁ ἀσταθής : Πλούτ.Ἠθ.423A **τὸν τοῦ δωδεκαέδρου, πολύχυτον καὶ πολύτρεπτον.**

πολυτρεφής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολυτραφής βλ.λ.: Νόνν.Δ 40,362 **πολυτρεφὲς ὕδωρ** (δ.γρ.).

πολυτρήρων-ωνος (ὁ,ἡ) ἐπ. ὁ ἔχων πολλὰς περιστεράς : Ἰλ.Β 502 **πολυτρήρωνά τε Θίσβην,** (Εὐστ. «ὡς πολλὰς περιστεράς ἔχουσα»), αὐτ.582 **πολυτρήρωνά τε Μέσσην.**

πολύτρητος-ον (τιτρῶ), ποι. **πουλύτρητος** ὁ διάτρητος, ὁ κατατρυπημένος : Ὀδ.Α 111 **οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας νίζον καὶ πρότιθεν,** αὐτ.Χ 439, Κρατῖν.213 **πολύτρητοι φῷδες,** Διοσκ.2,182 **πολύτρητα φύλλα·** ‖ ἐπὶ αὐλοῦ : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,266 **πολύτρητοι λωτοί,** αὐτ.9, 505 **πολύτρητοι δόνακες·** ‖ ἐπὶ ἠθμοῦ, στραγγιστηρίου, τρυπητοῦ : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,101 **ἠθμόν τε πουλύτρητον·** ‖ κ. ἐπὶ κηρήθρας : Μελέαγρ. ΑΠ 9,363,15, Λουκ.Ἐπιγρ.12 **ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σίμβλοις μοχθήσει·** ‖ ἰατρ. ἐπὶ τῶν πνευμόνων : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,10· ‖ τὸ οὐδ. **πολύτρητον** ὡς οὐσ. : Στράβ.12,8,16 **ἐμφαίνων ἅμα καὶ τὸ πολύτρητον τῆς χώρας καὶ εὔσειστον.**

πολύτριμμα-ατος (τὸ) σχόλ. τὸ περίτριμμα βλ.λ.: Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.261.

πολυτρίπους-ποδος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων πολλοὺς τρίποδας : Ἀλέξ.Αἰτ.ΑΠ 7,709.

πολύτριπτος-ον μτγν. ὁ πολὺ τετριμμένος, ὁ πολὺ λεπτός : Νίκ.Θηρ.104· **2)** ἐπὶ τόπου, ὁ πολὺ πατούμενος, δθ. συχναζόμενος, πολυσύχναστος : Ὀππ.Ἁλ.3,502.

πολυτρίχι (τὸ) δημ. ὀν. τῶν φυτῶν ἀδιάντου τοῦ ἀσπληνίου, ἐφέδρας τῆς καμπυλόποδος καὶ ἐκουϊσέτου τοῦ μεγίστου : Γρυπ.Σκ.Τερρ.86,9 **στὶς κομπωτὲς πλεξοῦδές των φοροῦν | νεραϊδογνέματα καὶ πολυτρίχια,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 55,27 **πολυτρίχι, δάφνες, φτέρες μέσ' στὰ ῥέματα.**

πολυτριχία (ἡ) νεώτ. ἡ ὕπαρξις ἀφθόνων τριχῶν, ἰδ. εἰς κόμην καὶ θώρακα.

πολυτρίχιον (τό) μτγν. πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πολυάρχιον βλ.λ. : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,96.

πολύτριχον (τό) μτγν. κ. νεώτ. ἔνυδρον φυτόν μετὰ φύλλων τριχοειδῶν· Φώτ. ἐν λ. ἀδίαντον· «ἀδίαντον· φυτὸν παρ' ὕδασι φυόμενον τὸ καλούμενον πολύτριχον» : Διοσκ.4,134, Γαλ.10,641· ‖ νεώτ. βοταν. γένος λειχήνων· πρβλ. πολυτρίχι.

πολύτριχος-ον (θρίξ) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς τρίχας, ὁ δασύς, ὁ λάσιος : Φιλωνίδ.10 **πολύτριχος πώγων**· **2)** τό οὐδ. **πολύτριχον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

πολυτρίχωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πολυτριχία βλ.λ.

πολύτρομος-ον νεώτ. ὁ διεγείρων πολὺν τρόμον : Ζαλοκ. Τὸ χάνι τῆς Γραβιᾶς 4,2.

πολυτροπία (ἡ), ἰων. τ. -ίη ἡ ἰδιότης τοῦ πολυτρόπου, ἡ πανουργία, ἡ δολιότης : Ἡρ 2,121,5 **βουληθέντα πολυτροπίῃ τοῦ βασιλέος περιγενέσθαι ποιέειν τάδε**· **2)** ἡ πολλαπλότης, ἡ ποικιλία : Ἱππ.Διαίτ.3 **τὰς μέντοι πολυτροπίας τὰς ἐν ἑκάστῃ τῶν νούσων καὶ τὴν πολυσχιδίην οὐκ ἠγνόεον ἔνιοι**, Διον.Ἀλ.Ἀμμ 2,3 **ἡ ἐν τοῖς σχηματισμοῖς καινότης τε καὶ πολυτροπία**, Κορνοῦτ. Φύσ.Θε.25,Μᾶρκ.Αὐρ.12,24.

πολύτροπος-ον (τρέπω) ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως, ὁ εἰς πολλὰ μέρη τραπείς, περιπλανηθείς, ὁ πολυπλάνητος, ὁ πολύπλαγκτος· ‖ κ. δ. ἑρμ. ὁ πανοῦργος, δόλιος, ἐπιδέξιος βλ. κατωτ. : Ὀδ.1,1 **ἄνδρα μοι ἔννεπε, . . πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ πλάγχθη**· **2)** ἐπὶ τοῦ πολύποδος, ὁ στρεφόμενος κατὰ πολλοὺς τρόπους, κατὰ πολλὰς διευθύνσεις : Θέογν.215 **πουλύπου ὀργὴν ἴσχε πολυτρόπου** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ πολυπλόκου)· **3)** μτφ. ὁ ἐπινοῶν πολλοὺς τρόπους, ὁ ἐπινοητικός, ὁ πολυμήχανος, ὁ πανοῦργος, ὁ πολύξερος, ὁ πολύπραγος, ὡς ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως βλ. ἀνωτ.· Εὐστ. Ὀδ.Α 1 «τὸ πολύτροπον ταὐτόν ἐστι τῷ εὐκίνητον, ποικίλον, πολύμητιν, πολύνουν, ἐπιχειρηματικόν, πολύβουλον, πολύστροφον, οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἑστῶτα, τρεπόμενον δὲ πολλὰς ὁδοὺς βουλευμάτων, ὡς Ὀδυσσεῖ πρέπει τῷ πολυμηχάνῳ, τῷ παντοίοις δόλοις κεκασμημένῳ . . πολύφρων ὡς ποιητὴς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ, καὶ ὡς Εὐριπίδης ἂν εἴποι, ποικιλόφρων» : Ὀδ.Α 1,αὐτ.Κ 330 **ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος**· κ. ὑπερθ. : Πλάτ.Ἱππ.Ε 364Ε **ἐπειδὴ δὲ τὸν Ὀδυσσέα εἶπες ὅτι πεποιηκὼς εἴη ὁ ποιητὴς πολυτροπώτατον**· ‖ κ. ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ : Ὕμν.Ἑρμ.13,439· ‖ κ. γεν. : Πλάτ.Πολιτ. 291Β **πάμπολλοι δὲ σατύροις καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ πολυτρόποις θηρίοις**· ‖ τὸ οὐδ. **πολύτροπον** ὡς οὐσ. ἡ πολυτροπία, ἡ εὐστραφία τοῦ πνεύματος, ἡ πανουργία, οἷον τοῦ Ἀλκιβιάδου : Θουκ. 3,83 **μὴ .. ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβουλευόμενοι**, Πλούτ.Ἀλκ.24 **τὸ πολύτροπον καὶ περιττὸν αὐτοῦ τῆς δεινότητος**· **3)** ὁ μεταβάλλων διαθέσεις, αἰσθήματα, ὁ ἄστατος : ΨΦωκυλ.95 **πολύτροπος ὅμιλος**· **4)** κ. ἐπὶ νόσων, ὁ πολύπλοκος, ὁ εὐμετάβολος : Πλούτ. Νομ.22 **ὑπὸ νόσου χαλεπῆς καὶ πολυτρόπου τὴν γνώμην ἀλλασσόμενος εἰς δεισιδαιμονίαν ἐνέδωκεν**· κ. ὑπερθ. : Πλούτ.Μάρ.33 **πόλεμος τοῖς πάθεσι ποικίλος καὶ ταῖς τύχαις πολυτροπώτατος**· **5)** ὁ ποικίλος, παντοῖος, παντοειδής, ὁ πολλαπλοῦς : Θουκ.2,44 **ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες τόδε εὐτυχές**, Ἐπίκ.ἀπ.471 **πολύτροποι ἐπιθυμίαι**, αὐτ.Φύσ.28,1 **πολύτροποι ἐθισμοὶ τῶν λέξεων**, Φίλ.2,567 **πολύτροπα κακά**, Πλούτ.Μάρκελλ.12 **ἐκ ποικίλων καὶ πολυτρόπων συνηρμοσμένον ἐθνῶν**, αὐτ.Ἀλκ.2, Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.36,3 **πολύτροπα ὄργια**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ποικιλία : Φιλόδ.Σημ.26.

πολυτρόπως ἐπίρρ. κ. μσν. κ.νεώτ. κατὰ πολλοὺς τρόπους : Μένων 20,31,Φίλ.2,512 ΚΔ Ἑβρ.1,1 **πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις**, Ἰάμβλ. Μαθ.Ἐπιστ.12, Στουδ.Θεόδ.192Α· κ. συγκρ : Ἐπίκ Φύσ 5C **πολυτροπωτέρως καὶ ποικιλωτέρως.**

πολυτροφία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ὑπερβολὴ τροφῆς, ὁ ὑπερσιτισμός : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,15,4 **ὁ κύτισος τῇ πολυτροφίᾳ φθείρει τὰ παραφυτευθέντα**, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,2,Κλήμ.Ἀλ.176.

πολύτροφος-ον (τρέφω) μτγν. ὁ πολὺ τεθραμμένος, θρεμμένος, ὁ παχύς, ὁ εὔσαρκος, ὁ χοντρός : Θεόφρ ΦΑἴτ.4,3,5 **αἰεὶ γὰρ ὀφιαίτερα τὰ πολύτροφα**, Πλούτ.Λυκ.17 **αἱ δὲ ὀγκώδεις καὶ πολύτροφοι διὰ βάρος ἀντιβαίνουσιν**

πολυτρόφος-ον (τρέφω) μτγν. κ. νεώτ. ἐνεργ. ὁ παρέχων πολλήν, ἄφθονον τροφήν : Καλλ.Δήμ.2 **Δάματερ μέγα χαῖρε πολυτρόφε πουλυμέδιμνε**, Ἐπιγρ. **πολυτρόφος γαῖα**· **2)** ὁ πολὺ θρεπτικός: Ξενοφρ.π. Ὀρειβ.2,58,19, Διοσκ.2,71 **πολυτρόφος τυρός**, Γαλ.6,261.

πολυτρόχαλος-ον μτγν. ὁ ἐν πολλῇ κινήσει διατελῶν, ὁ θορυβώδης : Ἐπιγρ. **πολυτρόχαλα κέντρα**, Χριστόδ.Ἔκφρ.15 **πολυτρόχαλοι ἀγοραί.**

πολυτρύπητος(-η)-ο(ν) σχόλ., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων πολλὰς ὀπάς, τρύπας, ὁ πολύτρητος : Σχόλ. Ὀππ.Ἀλ.3,597, δ.αἴνιγμα **κουμάρι πολυτρύπητο νερὸ παίρνει καὶ πάει** (ὁ σπόγγος).

πολύτρυτος-ον (τρύω) σχόλ. ὁ σφόδρα κοπώδης, ὁ πολὺ ἀποκαμωμένος : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.788.

πολυτρώκτης (ὁ) (τρώγω) λεξ. ὁ τρώγων πολύ, ὁ πολυφαγάς.

πολύτρωτος-ον (τιτρώσκω) μτγν. κ. μσν. ὁ φέρων πολλὰ τραύματα : Πολ.Σοφ.Καλλ.50, Εὐστ. Πον.173,52.

πολυτύπτω μτγν. τύπτω πολύ : Ἱππόλ.Αἰρ.565Β·

πολυτύραννος-ον μσν. ὁ πολὺ τυραννικός : Θεοφύλ.Σ 125C.

πολύτυρος-ον ὁ ἐμπεριέχων πολὺν τυρόν : Φερεκρ.130,7 **ναστίσκων πολυτύρων.**

πολύυγρος-ον μτγν. ὁ ἐμπεριέχων πολὺ ὑγρόν: Διοσκ.5,99.

πολυυδρία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἀφθονία ὕδατος, πολλὰ νερά : Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,14,2 **λέγεται δὲ καὶ ὡς ἡ πολυυδρία καὶ ψυχρουδρία ποιεῖ τινα μεταβολήν.**

πολύυδρος-ον κ. σχόλ. ὁ ἔχων πολύ, ἄφθονον ὕδωρ : Πλάτ.Νόμ.761Β **τοὺς αὐχμηροτάτους τόπους πολυύδρους τε . . ἀπεργάζωνται**, Ἰουστ. 197C. **πολυύδρου καὶ ἰσχυρᾶς πηγῆς**,Σχόλ.Ἰλ.Ο 151.

πολυυλία (ἡ) μτγν. ἡ ἀφθονία ὕλης, δασῶν : Σωρ.1,38.

πολύυλος-ον μτγν. ὁ ἀφθονῶν εἰς ὕλην : Γλωσσ.· **2)** ὁ ἔχων ἄφθονα ὑλικά : Πολυβ.6,171· ‖ ὁ πληθωρικός : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,13,2 **σώματι πολυύλῳ**· **3)** ὁ συγκείμενος ἐκ πολλῶν εἰδῶν ὕλης, ἀντίθ. μονόϋλος : Ζώσ.Ἀλχ.112Β **τὴν πολύυλον ὡς μονόϋλον λογίζου**· ‖ κ. ἐπὶ φαρμάκων, ὁ ἀπαιτῶν πολλὰς συστατικὰς ὕλας : Ἀφρικαν.Κεστ. 30V· ‖ μτφ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Σχόλ.Ἑρμογ. εἰς Ρητ.4,63W **τὸ πολύυλον τῆς ῥητορικῆς.**

πολυύμνητος-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν, ὁ πολλάκις ὑμνούμενος ἐν τοῖς ᾄσμασι, ὁ περίφημος, ὁ ὀνομαστός : Πίνδ.Ν 2,5 **ἐν πολυυμνήτῳ Διὸς ἄλσει**, Μᾶρκ.Αὐρ.7,6 **ὅσοι μέν, πολυύμνητοι γενόμενοι, ἤδη λήθῃ παραδέδονται**, Ἰω. Χρυσ.5,689,31, Ἀνδρ.Κρ.191, ΚΜανασσ.Χρον.2083.

πολύυμνος-ον κ. μσν. ἀντὶ πολυύμνητος βλ.λ., ὁ ἔχων πολλοὺς ὕμνους, ὁ περίφημος, ὁ διαβόητος : Ὀμ.Ὕμν.26,7,Ἀνακρ.159 **πολύυμνος πόρνη**, Εὐρ.Ἴων 1074 **αἰσχύνομαι τὸν πολύυμνον θεόν**, Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.244 **θησαυρὸς Μουσᾶν πολυύμνων**, Ἀριστοφ.Ἱππ.1328 **Ἀθήναις . . πολυύμνοις**, Ὀρφ.Ὕμν.24,1 **Ἀθήναις ταῖς πολυύμνοις**, Συνέσ. Ὕμν.1,26, Εὐστ.1921,62.

πολυυπνία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυύπνου βλ.λ., τὸ νὰ κοιμᾶται τις πολὺ : Κασσ.Πρ. 24,᾽Ιω.Κλίμ.264.

πολύυπνος-ον ὁ παρέχων, ὁ ἐπιφέρων βαθὺν ὕπνον : ᾽Ορφ.῞Υμν.3,4 **ἠρεμίη πολύυπνος.**

πολυφάγα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. ὑπόταξις **κολεοπτέρων** ἐντόμων.

πολυφαγία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυφάγου, ἡ ὑπερβολὴ ἐν τῷ τρώγειν, τὸ νὰ τρώγῃ τις πολύ, ὑπὲρ τὸ δέον, ἡ ἀδηφαγία, ἡ λαιμαργία : ᾽Αριστλ.ΖΓ 768b,29 **οἷον ἐπὶ ἀθλητῶν συμβαίνει διὰ τὴν πολυφαγίαν,** Φίλ.Ι,686, Πλούτ.᾽Ηθ.624Α, ᾽Αθήν.10,417G **ἔθνη δὲ ὅλα εἰς πολυφαγίαν ἐκωμῳδεῖτο,** ᾽Ιάμβλ.Προτρ.2.

πολυφάγος-ον κ. νεώτ., ἰων. **πουλυφάγος-ον** ὁ καθ᾽ ὑπερβολήν, κατὰ κόρον ἐσθίων, ὁ τρώγων πολύ, περισσότερον τοῦ δέοντος, ὁ λαίμαργος, ὁ ἀδηφάγος, ὁ φαγάς : ᾽Ιππ.Δι.2,49, ᾽Αριστλ.ἀπ.520, ᾽Αθήν.10,415C **Κάμβλητα . . πολυφάγον γενέσθαι καὶ πολυπότην·** 2) νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. σαρκοβόρον **ζῷον ἐκ τῶν μουστελιδῶν, ἅ.** ἀδηφάγος βλ.λ.2).

πολυφαγῶ-έω μτγν. κ. μσν. **εἶμαι** πολυφάγος βλ.λ.Ι), ἐσθίω κατὰ κόραν, τρώγω καθ᾽ ὑπερβολήν, περισσότερον τοῦ δέοντος : Εὐστ.1386,51 **βασιλεὺς Παφλαγὼν παλυφαγῶν,** αὐτ.1394,26.

πολύφαμος-ον δωρ. τ. τοῦ πολύφημος βλ.λ. : Πινδ.Ι 7(8)58 **ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν.**

πολυφάνη (ἡ) πολύφωτον : Πάπ. πολυφανάς **δέκα.**

πολυφανής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν., ποι. **πουλυφανής** ὁ λίαν περίοπτος, ὁ πολὺ ἐμφανής, φανερός, ὁ ὁλοφάνερος : ᾽Ιω. Γαζ. ῎Εκφρ. 2,322, Εὐστ.254,6.

πολύφανος-ον ὁ ἔχων πολλοὺς φανούς, ὁ τελούμενος διὰ πολλῶν λαμπάδων : ᾽Αλκμ.34,2 **πολύφανος ἑορτά.**

πολυφάνταστος-ον μτγν. ὁ ἐπιφέρων, ὁ προκαλῶν μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὴν φαντασίαν, ὁ καταπλήσσων τὴν φαντασίαν : Πλούτ.᾽Ηθ.167Α **σκότος ἐμπίπλαται πολυφαντάστων εἰδώλων χαλεπὰς μὲν ὄψεις οἰκτρὰς δὲ φωνὰς ἐπιφερόντων.**

πολύφαντος-ον (φαίνω) ὁ περίοπτος, ὁ περίβλεπτος, ὁ ἔξοχος : Βακχ.12,61 **πολύφαντον δόξαν.**

πολυφαρμακεία (ἡ) νεώτ. , ἡ ἐν τῇ θεραπείᾳ νόσου τινὸς ἀναγραφὴ καὶ χρῆσις πολλῶν συγχρόνως φαρμάκων.

πολυφάρμακος-ον **ὁ εἰδώς,** ὁ γνωρίζων πολλὰ φάρμακα ἢ βότανα : ᾽Ιλ.Π 28 **τοὺς μέν τ᾽ ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,** Σοφ.13,57 **ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες ἰητροί·** ‖ ὁ γνωρίζων πολλὰ φίλτρα, πολλὰς γοητείας : ᾽Οδ.Κ 276 **Κίρκης ἴξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς δῶμα,** ᾽Απολλ.Ρ 3,27 **πολυφάρμακος Μήδεια·** 2) ἐπὶ χωρῶν ἢ τόπων, ὁ ἔχων ἀφθονίαν θεραπευτικῶν ἢ δηλητηριωδῶν βοτανῶν : Θεόφρ.Φ1 9,15,1 **Τυρρηνία πολυφάρμακος·** 3) ὁ παραδεδομένος, ὁ ἔκδοτος εἰς τὴν χρῆσιν τῶν φαρμάκων : Γαλ.10,169· 4) ὁ συγκείμενος ἐκ πολλῶν φαρμάκων ἢ δηλητηρίων : Πλούτ.᾽Ηθ.408Β **πολυφαρμάκων δυνάμεων,** Γαλ.13,365.

πολυφασία (φημί) μτγν. πολυλογία : Γαλ.8,668Α.

πολυφασικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς φάσεις, ὁ ἐμφανιζόμενος ὑπὸ πολλὰς μορφάς· 2) εἰδ. ἐν τῇ ἠλεκτρολογίᾳ, ὁ παρουσιάζων διαφορὰς φάσεως : **πολυφασικὰ ῥεύματα** (συστήματα ἠλεκτρικῆς ῥοῆς, εἰς ἃ αἱ ἐναλλασσόμεναι ἐντάσεις διὰ τῶν διαφ. ἀγωγῶν τοῦ συστήματος παρουσιάζουσι μεταξύ των φασικὴν ἀπόκλισιν).

πολυφάσματος-ον μτγν. ὁ ἐμφανιζόμενος ὑπὸ πολλὰς καὶ διαφόρους μορφάς, ὁ ἔχων πολλὰς ὄψεις, ὁ πολύμορφος : Χρησμ.π.᾽Ιω.Λυδ.Μην. 3,10 **πολυφάσματος Φοῖβε.**

πολύφατος-ον (φημί) ὁ περὶ οὗ γίνεται πολὺς λόγος, ὁ περίφημος, ὁ διαβόητος, ὁ πολυφημισμένος : Πινδ.Π ΙΙ,47 **᾽Ολυμπίᾳ ἀγώνων πολυφάτων ἔσχον θοὰν ἀκτῖνα σὺν ἵπποις·** ‖ ὁ ἔξοχος, ὁ ἐξαίρετος : αὐτ.Ο Ι,8 **ὅθεν ὁ πολύφατος ὕμνος ἀμφιβάλλεται σοφῶν μητίεσσι,** αὐτ.Ν 7,81.

πολύφαυλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν, ὁ πολὺ φαῦλος : Εὐστ.1311,62 **πολυφαύλου ἀνδρός.**

πολυφεγγής-οῦς-ές (φέγγος) ὁ πολύ, ὁ λαμπρῶς φέγγων, ὁ λίαν λαμπρός, ὁ πολὺ φωτεινός : ᾽Ορφ. ἀπ.274. Μαν.2,247 **πολυφεγγὴς Ζεύς,** Δωρόθ.ἐν Κατ.᾽Αστρλ.Κ 2,81, ᾽Επιγρ. **πολυφεγγὴς σελήνη.**

πολύφεγγος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πολυφεγγὴς βλ.λ. : Κατ.᾽Αστρλ.Κ Ι,173, Διγεν.᾽Ακρ.262 **ἐ᾽ αμπεν πάντα τὸ βράδυ, ὡσὰν πολύφεγγον πετράδι.**

πολυφειδής-οῦς-ές (φείδομαι) μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν φειδωλός, οἰκονόμος : Εὐστ.1967,20.

πολυφερβής-οῦς-ές μτγν. ἄ. πολύφορβος βλ.λ. : Νόνν.Δ 5,218.

πολυφερής-οῦς-ές σχόλ. **ὁ** πολυφόρος βλ.λ. : Σχόλ.᾽Αρατ.Φαιν.39.

πολύφερνος-ον (φερνή) ᾽Ησ. κ. νεώτ. ἀντὶ πολύεδνος βλ.λ. : ᾽Ησ.ἐν λ.πολύδωρος· 2) νεώτ. ἐπὶ γυναικός, ἡ ἔχουσα πολλὴν φερνήν, μεγάλην προῖκα : **πολύφερνος νύμφη.**

πολυφημία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυφήμου, τὸ νὰ ἔχῃ τις μεγάλην φήμην, ἡ μεγάλη φήμη, εἴτε καλὴ εἴτε κακή : Πολυδ.5,158.

πολύφημος-ον κ. νεώτ., δωρ. **πολύφαμος ὁ** πολλὰ ᾄσματα καὶ μύθους γιγνώσκων, ὁ ἔχων ἀφθονίαν ᾀσμάτων, ὁ πλούσιος εἰς ᾄσματα : ᾽Οδ. Χ 376 **σύ τε καὶ πολύφημος ἀοιδός** (Εὐστ. **«ὁ πολλὰς φήμας εἰδώς,** ἢ ὁ πολλοὺς φημίζων»)· 2) ὁ γέμων φωνῶν, θαρύβου, ὁ πολύφωνος, ὁ πολύλογος, θορυβώδης : ᾽Οδ.Β 150 **ἀγορὴν πολύφημον·** ‖ **ἐς πολύφημον ἐξενεῖκαι** (δηλ. **εἰς τὴν ἀγορὰν** βλ.λ.Ι) : Χρησμ.π.᾽Ηρ.5,79 **ἐς πολύφημον δὲ ἐξενείκαντας ἐκέλευε τῶν ἄγχιστα δέεσθαι·** 3) ὁ περὶ οὗ γίνεται πολὺς λόγος, ὁ περίφημος, ὁ διαβόητος, ἅ. πολύφατος : Παρμ.Ι,2 **πολύφαμος ὁδός,** Πινδ.Ι 7(8)58 **ἐπὶ θρῆνόν τε πολύφαμον ἔχεαν,** Φίλ.Ι,371 **ὁ πολύφημος καὶ πολυώνυμος σοφός·** 4) νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος **πολυφημιδῶν** φυλλοπόδων.

πολυφήτωρ-ορος (ὁ,ἡ) σχόλ. ὁ πολύφημος βλ.λ.2), ὡς γλῶσσα, τοῦ **ἀφήτωρ** : Σχόλ.᾽Ιλ.Ι 404 **τοῦ πολυφήτορος, ταυτέστι τοῦ πολλὰς φήμας ἀφιέντος·** πρβλ. ὁμοφήτωρ.

πολύφθαρτος-ον (φθείρω) **μσν.** ἅ. πολύφθορος βλ.λ. : Τζέτζ.Λυκόφρ.207.

πολυφθογγία (ἡ) μτγν. οἱ πολλοὶ καὶ ποικίλοι φθόγγοι, ἡ ποικιλία τῶν **φθόγγων** : ᾽Ιουστ.πρὸς Τρύφ.102,713C.

πολύφθογγος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἢ ἐκπέμπων, ἀναδίδων πολλοὺς φθόγγους, ἤχους, ὁ πολύηχος, ὁ πολύφωνος : Πλούτ.᾽Ηθ.827Α **πολύφθογγα ψαλτήρια,** αὐτ.973C **κίττα . . πολύφθογγος,** Πολυδ.4,67 **πολύφθογγος αὐλάς,** Αἰλ.ΖΙ 5,51 **πολυφωνότατα ζῷα καὶ πολύφθογγα.**

πολυφθονερός-όν μτγν. ὁ λίαν, ὁ πολὺ φθονερός, ἐπίθ. ἀποδιδόμενον ὑπὸ τοῦ ᾽Επικούρου εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῆς Διαλεκτικῆς Σχολῆς τῶν Μεγάρων : ᾽Επίκ.ἀπ.237 κἑξ.

πολυφθόνητος-ον ὁ πολὺ φθονούμενος, ὁ λίαν ἐπίφθονος : Σχόλ.Πινδ.Ο ΙΙ,7.

πολύφθοος-ον μτγν. **ἐπίθ.** ἡμέρας τινὸς τοῦ Δελφικοῦ μηνὸς Βυσίου, καθ᾽ ἣν ἐδίδοντο πολλοὶ χρησμοί· Πλούτ.᾽Ηθ.292F **«οὐ διὰ τὸ πέττεσθαι φθοΐς ἀλλὰ πολυπευθῆ καὶ πολυμάντευτον οὖσαν».**

πολυφθορής-οῦς-ές ἅ.πολύφθορος βλ.λ.:᾽Εμπ.376.

πολυφθόρος-ον (φθείρω) κ. μσν. ὁ ἐπιφέρων πολλὴν φθοράν, ὁ προκαλῶν μεγάλην βλάβην, ὁ

φθείρων, ὁ ἀφανίζων πολλούς, ὁ ὀλέθριος, ὁ καταστρεπτικός : Πίνδ.Ν 8,31 **ἐν πολυφθόροις ἁμέραις,** αὐτ.Ι 4(5),49 **ἐν πολυφθάρῳ .. Διὸς ὄμβρῳ·** || ὁμ. ἐπὶ προσ. : Αἰσχ.Ἑπτ.926 **πάρεστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν .. πολλὰ μὲν πολίτας, ξένων τε πάντων στίχας πολυφθόρους ἐν δαΐ·** **2)** δ.γρ. ἀντὶ πολυφθονερὰς βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.1086Ε· **3)** ὡς προπαροξύτονον **πολύφθορος**-ον ἐν παθ. σημ. ὁ καθ' ὁλοκληρίαν καταστραφείς, ὁ παντελῶς ἀφανισθείς : Σοφ.Τρ.477 **τῆσδ' εἵνεχ' ἡ πολύφθορος καθῃρέθη .. Οἰχαλία δόρει,** αὐτ.Ἠλ.10 **πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν·** **4)** ὁ πολύπλαγκτος, ὁ πολυπλάνητος : Αἰσχ.Πρ.633 **τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον, αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τύχας,** αὐτ.820 **εἰ μέν τι τῇδε λοιπὸν ἢ παρειμένον ἔχεις γεγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,** Εὐστ.16,39· || ὁμ. ἐπὶ ἐμπόρων : Σοφ.ἀπ.555,5.

πολυφιλάνθρωπος-ον μτγν. ὁ λίαν, ὁ πολὺ φιλάνθρωπος : Ἰω.Χρυσ.6,789 **πολυφιλάνθρωπός ἐστι καὶ φιλόστοργος.**

πολυφίλητος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ λίαν πεφιλημένος, ὁ πολυαγαπημένος, ὡς γλῶσσ. τοῦ τριφίλατος βλ.λ. : Σχόλ.Θεόκρ.15,86.

πολυφιλία (ἡ) τὸ ἔχειν πολλοὺς φίλους, ἡ ἀφθονία τῶν φίλων : Ἀριστλ.Ρητ.1360b,20, αὐτ.Πολιτ. 1284a,20 **τοὺς δοκοῦντας ὑπερέχειν δυνάμει διὰ πλοῦτον ἢ πολυφιλίαν .. ὠστράκιζον,** αὐτ.1293a, 31 **ὅταν .. πολὺ ὑπερτείνωσι ταῖς οὐσίαις καὶ ταῖς πολυφιλίαις,** Πλούτ.Ἠθ.97Β **τῇ πολυφιλίᾳ ψυχὴν ὑποκεῖσθαι δεήσει,** Λιβάν.Λόγ.25,59.

πολύφιλος-ον ὁ ἔχων πολλοὺς φίλους, ὁ πολλοῖς ἀγαπητός, ὁ φιλιωμένος μὲ πολλούς : Πίνδ.Π 5,4, **πολύφιλον ἑπέταν,** Λυσ.8,7 **οὐ μὴν οὐδὲ πολυφίλους ὑμᾶς, ἐμαυτὸν δ' ἔρημον φίλων** [ἐῶ-ρων], Ἀριστλ.ἨΝικ.1170b,23, αὐτ.Ρητ.1372a,13 **καὶ ἐὰν πολύφιλοι ὦσι, καὶ ἐὰν πλούσιοι,** Πλούτ.Ἠθ. 94Β **εὐδαιμονίζουσι τοὺς πολυφίλους,** Λουκ.Τόξ. 37 **ὅστις ἂν πολύφιλος ᾖ,** Ἱμέρ.Λόγ.8,6· ἐπίρρ. -ως : Σχόλ.Πινδ.Π 5,4.

πολύφιλτρος-ον ὁ πάσχων ἐκ τῆς ἐνεργείας πολλῶν ἐρωτικῶν φίλτρων, ὁ σφοδρῶς ἐρῶν, ὁ πολὺ ἐρωτευμένος, ὁ ἐρωτόληπτος : Θεόκρ.23,1 **ἀνήρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἤρατ' ἐφάβω.**

πολυφλέγματος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολὺ φλέγμα, μεγάλην ψυχρότητα, ἀδιαφορίαν : Πτολ.Τετράβ.151, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,8,3.

πολύφλογος-ον (φλόξ) λεξ. ὁ ἀναδίδων πολλὰς φλόγας : Ἡσ.ἐν λ. ζαφλεγές, ΕΜ 408,16.

πολύφλοιος-ον ὁ ἔχων πολὺν ἢ παχὺν φλοιόν : Ἡσ.ἐν λ.πολυσφέλμου.

πολύφλοισβος-ον κ. νεώτ. ὁ πολὺν φλοῖσβον, θόρυβον ποιῶν, ὁ πολύηχος, ὁ πολυτάραχος, ὁ θορυβώδης, ἐπίθ. γῆς θαλάσσης : Ἰλ.Α 34 **βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,** αὐτ.Β 209, Ὀδ.Ν 85 **κῦμα δ' ὄπισθεν .. θῦε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,** Ἡσίοδ.Ἔργ.648 **δείξω δή τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,** Ἀρχίλ. 9,3 **τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης ἔκλυσεν,** Δίφιλ.126,4· ὁμ. ἐπὶ τῶν κυμάτων : Ἰουλ.ΑΠ 7,592 **πολυφλοίσβοισι θαλάσσης κύμασιν·** || πολύφλοισβος σπουδή συγκεχυμένη πραγματεία, διατριβή : Ὀλυμπ.Ἀλχ.92Β· **2)** ὁμ. ἐπὶ μελάθρου, τραπέζης κτλ., ὁ πλήρης θορύβου : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.18,135, αὐτ.6,41.

πολυφλυαρία (ἡ) μτγν. ἡ πολλὴ φλυαρία : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.30Β.

πολυφλύαρος-ον μσν. ὁ λίαν, ὁ πολὺ φλύαρος : Φώτ.Βιβλ.144,27 (δ.γρ. πολὺς φλύαρος).

πολύφοβος-ον σχόλ. ὁ λίαν πεφοβημένος, ὁ πολὺ δειλός, φοβιτσιάρης : Σχόλ.Σοφ.Τρ.841.

πολύφοινος-ον ὁ καθ' ὃν πολλοὶ φόνοι γίνονται ἢ ἐγένοντο : Ἀλκμ.18 **πολύφοινος ἑορτά.**

πολύφοιτος-ον ὁ πολὺ φοιτῶν, συχνάζων που, ὁ πολὺ περιφερόμενος ἐδῶ κι ἐκεῖ : Μουσαῖ.181 **πολύφοιτος ξεῖνος.**

πολυφόνος-ον ὁ λίαν φονικός : Εὐρ.Ἡρ.420 **τάν τε μυριόκρανον πολυφόνον κύνα Λέρνας ὕδραν ἐξεπύρωσεν,** αὐτ.Ῥῆσ.62 **κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερί,** αὐτ.465.

πολυφόρβος-ον κ. -η-ον ὁ πολλὴν φορβήν, τροφὴν ἔχων, δθ. ὁ πολλοὺς τρέφων, ὁ πολυτρόφος : Ἰλ.Ι 568 **γαῖαν πολυφόρβην,** αὐτ.Ξ 200, Ἡσίοδ.Θ 912 **αὐτὰρ ὁ Δήμητρος πολυφόρβης ἐς λέχος ἦλθεν.**

πολυφόρητος-ον λεξ. ὁ φέρων πολλὰ ἢ πολύ : Φώτ.κ.Σουΐδ.ἐν λ. πολύχουν· **2)** ὁ πολὺ περιφερόμενος, περιαγόμενος, δθ. συνεκδ. ὁ πασίγνωστος, ὁ πάγκοινος : Ἀν.Κρ.3,187,7 **τερατολόγος ὁ ἀνὴρ καὶ πολυφόρητος.**

πολυφορία (ἡ) κ. μσν. ἡ εὐφορία, ἡ εὐκαρπία, ἡ πολυκαρπία : Ξεν.Οἰκ.19,19 **διὰ πολυφορίαν δὲ τοὺς μὲν πέπονας δεικνύουσα βότρυς,** Πολυδ.Ι,240, Εὐστ.1599,24.

πολυφόρος-ον κ. μσν. ὁ πολλὰ φέρων, ὁ πολύκαρπος, ὁ παραγωγικός, ὁ γόνιμος : Πλάτ.Νόμ. 705Β **οὐκ ἂν πολυφόρος τε εἴη καὶ παμφόρος ἅμα,** Στράβ.6,3,9 **ἔστι δὲ πᾶσα ἡ χώρα αὕτη παμφόρος τε καὶ πολυφόρος,** Ἰώσ.Πl 4,8,2 **πολυφορώτεροι φοινικῶνες,** Πολυδ.Ι,227 **πολυφόρος γῆ·** || κ. μσν. ὁμ. ἐπὶ δένδρων, φυτῶν : Πολυδ.Ι,240 **πολυφόρον δένδρον,** Γεωπ.3,11,5 **ἡ ἄμπελος·** **2)** μτφ. ὁ αἴτιος πολλῶν : Φίλ.1,361 **πολυφορώτατον ἐν ἀνθρώπων ψυχαῖς κακόν,** Ἰώσ.Πl 7,8,1 **χρόνος . . πονηρίας πολυφόρος·** **3)** ἐπὶ ἰσχυροῦ οἴνου, ὁ δυνάμενος νὰ φέρῃ, νὰ δεχθῇ πολὺ ὕδωρ, ἀντίθ. ὀλιγοφόρος : Γαλ.15,669, Γεωπ.7,23· || μτφ. ὁ φέρων, ὁ ἐπιφέρων πολλὰ κακά, παθήματα : Ἀριστφ.Πλ.853 **οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι** [ἀνεμίχθην μετὰ δαίμονος πολὺ ἰσχυροῦ πρὸς τὸ κακόν· κτ.Σχολ. «πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν ἄγοντι ἢ ποικίλα»].

πολύφορτος-ον μτγν. ὁ λίαν πεφορτωμένος, ὁ κατάφορτος : Μαν.3,241 **νηῶν πολυφόρτων,** Ἰω. Λυδ.Ρωμ.3,1 **θορύβων καὶ πολυφόρτου συγχύσεως ἀπηλλάγησαν·** **2)** ὁ πλούσιος : Ψ'Ηρ.Βί.Ὅμ.1.

πολυφορῶ-έω κ. μσν. εἶμαι πολυφόρος βλ.λ.1), φέρω ἢ παράγω πολλά : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,5,4 **πολυφορεῖν τὸ αὐτὸ δένδρον·** **2)** μσν. τὸ παθ. **πολυφοροῦμαι** εὑρίσκομαι, ἀπαντῶμαι κατὰ πολλοὺς τρόπους ἢ τύπους : Εὐστ.Ὀδ.1502,58 **πολυφοροῦνται ταῖς κλίσεσι μυρία τῶν ῥημάτων.**

πολυφραδέστερον Ἡσ. «συνετώτερον, λογικώτερον, πολυκερδέστερον».

πολυφραδής-οῦς-ές (φράζω) ὁ λίαν εὐφραδής, ὁ πολὺ εὔγλωττος ἢ συνετός· Ἡσ. «πολυφραδέος· πολυκερδοῦς. ἢ λίαν συνετοῦ» : Ἡσίοδ.Θ 494 **Γαίης ἐννεσίῃσι πολυφραδέεσσι δολωθείς,** Σιμων.Ἀμ.7,93 **τοίας γυναῖκας ἀνδράσιν χαρίζεται Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεστάτας·** **2)** ὁ περὶ οὗ γίνεται πολὺς λόγος, ὁ περίφημος, ὁ διαβόητος : Ἐπιγρ. **πολυφραδὲς ἔργον.**

πολυφραδία (ἡ) κ. ποι. **πολυφραδίη** εὐφράδεια, εὐγλωττία : Ἑρμησιάν.7,50 **ὁ δ' ἀοιδὸς ἀηδόνος ἠράσαθ' ὕμνων, Τήιον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίῃ.**

πολυφραδμοσύνη (ἡ), δωρ. **πολυφραδμοσύνα** ἡ πολυφραδία βλ.λ. : Ἀρχύτ.π.Στοβ.1,48,6 **τὰς ἐς ταῦτα πολυφραδμοσύνας.**

πολυφράδμων-ονος-ον μτγν. ὁ. πολυφραδής βλ.λ.1) : Ἀπολλ.Ρ 1,1311, Κλήμ.Ἀλ.337, Τρυφιόδ.455.

πολυφραδῶ-έω εἶμαι πολυφραδής, λίαν εὔγλωττος ἢ συνετός, μ. κτ. μτχ. **πολυφραδέων** ὁ πολυφραδής, ὁ πολυφράδμων : Ἡσίοδ.ἀπ.197 **Μοῦσαι ἄνδρα πολυφραδέοντα τιθεῖσι** (κτ.Κλήμ Ἀλ. «εὔπορον ἐν λόγοις τὸν πολυφράδμονα λέγει»).

πολύφραστος-ον ὁ πολυφραδής, ὁ λίαν συνετός, ὁ φρονιμώτατος : Παρμ.1,4 **πολύφραστοι ἵπποι**· ‖ ὁμ. ὁ δεξιῶς ἐπινοηθείς, ὁ πανοῦργος : Ὀππ.Κυν.4,6 **πολύφρ·αστοι δόλοι**, Νόνν.Δ 4,275 **πολυφράστῳ** μενοινῇ.

πολύφροντις-ιδος-ι μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης φροντίδων, ὁ ὑπὸ πολλῶν φροντίδων κατεχόμενος, περίφροντις, πολυμέριμνος : ΠΔ Σοφ. Σαλ.9,15 **βρίθει τὸ γεῶδες σκῆνος νοῦν πολυφρόντιδα**, Ἀνακρεόντ.48,6 **ἀπορίπτονται μέριμναι πολυφρόντιδές τε βουλαί.**

πολυφρόντιστος-ον μτγν. ὁ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς ἐρευνῶν τι, ὁ λίαν σκεπτικός, ὁ πολὺ προσεκτικός, στοχαστικός : ΑΠ 7,84 **πολυφρόντιστος Θάλης**· ‖ ὁ πλήρης φροντίδων : Σχόλ.Σοφ.Τρ.109, Σουΐδ. ἐν λ. πολυκηδέος· ‖ ἐπίρρ. -ίστως : Στουδ.Θεόδ.180Β **τῶν κατσβληθέντων σοι πολυφροντίστως . . σπερμάτων.**

πολυφροσύνη (ἡ) ἡ πολλὴ σύνεσις, φρόνησις, ἡ μεγάλη ἀντίληψις, εὐφυΐα : Θέογν 712 **ἀλλ᾽ ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἤλυθε Σίσυφος ἥρως ἐς φάος ἠελίου σφῇσι πολυφροσύναις**, Ἡρ.2,121,6 **ἐκπεπλῆχθαι μὲν ἐπὶ τῇ πολυφροσύνῃ τε καὶ τόλμῃ τἀνθρώπου**, Δημόκρ.40.

πολύφρων-ονος-ον (φρήν) κ. μσν. λίαν συνετός· Ἡσ. «πολύφρονα, σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον» : Ἰλ.Σ 108 **χόλος, ὅς τ᾽ ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι**, Ὀδ.Ξ 424 **ἐπεύχετο . . νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα**, Εὐρύφ.π.Στοβ.4,39,27 **πολυφρονέστατος**, Κόϊντ.1,727 **πολύφρων ἄλοχος**, Ἰωσ. Γενέσ.55Α· ‖ ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου, ὁ εὐφυής, ὁ ἐπινοητικός, ὁ ἐφευρετικός : Ἰλ.Φ 367 **τεῖρε δ᾽ ἀϋτμὴ Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος**, Ὀδ.Θ 297 **ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ . . ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο**· **2)** ὁ περιέχων πολλὴν ακέψιν, φροντίδα: Χρησμ.π.Δαμάσκ.Ἀρχ.161 **ἀτρέκεια πολύφρων.**

πολυφυής-οῦς-ές (φυή) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλαπλῆν φυήν, ὁ εἰς πολλὰ διῃρημένος, πολυειδής, πολύμορφος : Ἀριστλ.Ζ1 493a,1 **τὸ μὲν διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον, τὸ δὲ πολυφυὲς οὖλον.**

πολυφυλετισμός (ὁ) νεώτ. βιολ. ἡ θεωρία, καθ᾽ ἣν πάντα τὰ ζῶντα ὄντα καὶ ἰδίᾳ ὁ ἄνθρωπος, κατάγονται ἐκ πλειόνων τῆς μιᾶς ριζῶν, ἀ. πολυγένεσις, πολυγενισμὸς ἢ φυλετικὴ γένεσις.

πολύφυλλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ φύλλα : Εὐρ.14,3 **σμίλακα τὴν πολύφυλλον**, Θεόφρ.Φ11,10,8 **[δένδρα] τὰ μὲν πολύφυλλα τὰ δὲ ὀλιγόφυλλα**, Κάλβ.Ὠδ.12,7 **ὑπὸ τὸν πολύφυλλον . . κεδρῶνα**· **2)** νεώτ. τὸ ἀρσ. **πολύφυλλος** ὡς οὐσ. γένος κολεοπτέρων **φυλλοκεράτων** ἐντόμων.

πολύφυλος-ον ὁ ἀποτελούμενος ἐκ πολλῶν φύλων, φυλῶν : Ὀρφ.Ὕμν.62,3 **πολύφυλοι θνητοί**· ‖ ἐπὶ τόπων, χωρῶν κττ., ὁ ὑπὸ πολλῶν φυλῶν κατοικούμενος : Τίμων Φλ.12 **πολλοὶ μὲν βόσκονται ἐν Αἰγύπτῳ πολυφύλῳ.**

πολύφυτος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ φυτά, ὁ κατάφυτος : Κάσσ.Πρ.58.

πολυφωνία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ποικιλία τῶν φωνῶν, τῶν φθόγγων : Διόδ.Σ 2,56 **τὰς τῶν ὀρνέων πολυφωνίας . . προΐεσθαι**, Πλούτ.Ἠθ. 1141C **αὐλῶν πολυφωνία**· ‖ ἡ ποικιλία τῆς φωνῆς, τῆς γλώσσης, πολυγλωσσία : Ἰώσ.Α11,4,3 **ἀλλογλώσσους ἀπεργασάμενος καὶ ὑπὸ πολυφωνίας ποιήσας ἑαυτῶν ἀσυνέτους εἶναι**· **2)** νεώτ. ἡ πολλῶν φωνῶν ἢ φθόγγων συνήχησις· ‖ ειδ. μουσ. σύνδεσις ἐν ᾗ πολλαὶ ἐν ταυτῷ φωναὶ ἢ ὄργανα **συνηχοῦσιν** ἁρμονικῶς, **ἀλλὰ** κατ᾽ ἀνεξαρτήτους μελῳδίας, ἀντιθ. ὁμοφωνία· **3)** μσν. **τὸ φωνάζειν πολύ** . Πρόδρ.2,612 **ἐπόνεσα τὸν γούργουραν ἐκ τῆς πολυφωνίας**· **4)** κ. μσν. ἡ πολυλογία, ἡ στωμυλία : Πλούτ.Ἠθ.674Ε, αὐτ.727D **λαλιᾶς καὶ πολυφωνίας.**

πολυφωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πολυφωνίαν βλ.λ.2), ὁ τῆς πολυφωνίας : **πολυφωνικὴ μουσικὴ σύνθεσις, - πολυφωνικὸν ᾆσμα**· ἐπίρρ. **-κῶς.**

πολύφωνος (-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ἢ ὁ ἐκπέμπων πολλὰς φωνάς, πολλοὺς τόνους, ποικίλους φθόγγους, ὁ ποικιλόφωνος, ἐπὶ πτηνῶν : Ἀριστλ.ΖΜ 660a,34 **τῶν δ᾽ ὀρνίθων ἔνιοι πολύφωνοι**, Πλούτ.Ἠθ.973C **πολύφωνος κίττα**, Γεωπ.14,16,3 **πολύφωνοι ἀλεκτρυόνες**· ‖ ὁμ. ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου : Πολυδ.4,67 **πολύφωνος αὐλός**, Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.142 **πολύφωνος σῦριγξ**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ μουσικῆς πολυφωνίας βλ.λ.2)· ‖ **τὸ οὐδ.**κτ.πληθ.**πολύφωνα** ὡς οὐσ.διὰ ποικίλης φωνῆς: Ἄρατ.1002 **κρώζῃ πολύφωνα κορώνη**· **2)** ὁ ἔχων πολλὰς φωνάς, γλώσσας : Πλούτ.Ἠθ.411Ε **Βοιωτία ἕνεκα χρηστηρίων πολύφωνος οὖσα**· ‖ ὁ προκαλῶν ἢ εὐνοῶν τὸς πολλὰς φωνάς, τοὺς πολλοὺς λόγους : Πλούτ.Ἠθ.715Α **πολύφωνος ὁ οἶνος**, Λουκ.Ἰστ.Συγγρ.4 **ὡς μὴ μόνος ἄφωνος εἴην ἐν οὕτω πολυφώνῳ τῷ καιρῷ**· **3)** ὁ ποικίλος τὴν ἔκφρασιν, ἐπὶ τοῦ Ὁμ. : Διον.Ἀλ.Συνθ.16 **πολυφωνότατος ἁπάντων τῶν ποιητῶν**, Στράβ. 3,2,12 **ὁ δὲ ποιητὴς πολύφωνός** τις ὢν καὶ **πολυΐστωρ**· ‖ κ. ἐπὶ ρήτορος : Λογγῖν.34,1 Ὑπερίδης **τῷ παντὶ προέχοι Δημοσθένους. Ἔστι γὰρ αὐτοῦ πολυφωνότερος**· ‖ τὸ οὐδ. **πολύφωνον** ἐπὶ τοῦ Πλάτ. : Στοβ.2,7,3.

πολυφωνῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἠχῶ ἢ ὁμιλῶ πολύ, πολυηχῶ, πολυλογῶ : Εὐστ.751,11 **ἔστι δὲ τρύζειν τὸ πολυλογεῖν ἢ πολυφωνεῖν.**

πολυφωτιστής (ὁ) πάπ. ὁ λίαν ἢ πολλῶν φωτοδότης, ὁ πολλὰ φωτίζων.

πολύφωτος-ον μσν., νεώτ., δημ. ειδ. τὸ οὐδ. -ο ὁ ἔχων πολὺ φῶς, ὁ δισχέων ἄπλετον φῶς, ὁ πλήρης φωτός : Διον.Ἀρεοπ.63,180,301, Σχόλ.Εὐρ.Φοίν. 175 **πολύφωτος ἥλιος**, Μηναῖ.12,3 Ὄρθρ.Ὠδ.7 **τὴν πολύφωτον λαμπάδα**, Ἀνδρ.Κρ.47· ‖ ὁ ἔχων πολλὰ φῶτα : ΨΚωδ.288,1 (ἔκδ. Preg.) **πολυφώτους ἀργυρᾶς λυχνίας** (πολυκάνδηλα)· ‖ τὸ οὐδ. **πολύφωτο(ν)** κ. δημ. ὡς οὐσ. λυχνία ἔχουσα πολλὰ φῶτα, διακοσμητικὸν συγκρότημα πολλῶν λυχνιῶν, πολυέλεος, πολυκάνδηλον : Συμ.Θεσσ. Περὶ Ναοῦ **τί τὰ πολύφωτα καὶ δεκάφωτα.**

πολυχαίτης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὴν χαίτην, πολλὰ μαλλιὰ ὡς χαίτην : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ. 166· **2)** νεώτ. ζῳολ. κτ. πληθ. **πολυχαῖται** κατηγορία **χαιτοπόδων** σκωλήκων.

πολύχαλκος-ον ὁ ἔχων πολὺν χαλκὸν ἢ ὀρείχαλκον, ὁ πλούσιος εἰς χαλκόν, ὡς ἐπίθ. τῆς Τροίας : Ἰλ.Σ 289· ὁμ. ἐπὶ τῆς Σιδῶνος : Ὀδ.Ο 425 **ἐκ μὲν Σιδῶνος πολυχάλκου εὔχομαι εἶναι**· ὁμ. ἐπὶ τοῦ Δόλωνος : Ἰλ.Κ 315 **Δόλων . . πολύχρυσος πολύχαλκος**· **2)** ὁ κατεσκευασμένος ἐκ χαλκοῦ, ὁ ὅλος χάλκινος, ὁ ὁλόχαλκος : Ἰλ.Ε 504 **οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων** (Ἡσ. «ἰσχυρόν, στερεόν»), Ὀδ.Γ 2 **οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον**, Παρμ.1,18 **ἄξονες πολύχαλκοι.**

πολυχανδής-οῦς-ές (χανδάνω) κ. μσν. ὁ περιλαμβάνων, ὁ χωρῶν πολλά, ὁ μεγάλης χωρητικότητος, ὅθ. εὐρύς, εὐρύχωρος, ὁ φαρδύς· Ἡσ. «πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν» : Ὀρφ.ἀπ.56, Θεόκρ.13,46 **ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρωσσὸν βάψαι ἐπειγόμενος**, Νίκ.Θηρ.951 **πολυχανδὴς ὁλκος**, Θεμίστ.Λόγ.23,297C **κοτύλη πολυχανδεστέρα**, Κόϊντ.1,527 **νηδὺς πολυχανδής**, Τρυφιόδ.535 **σίμβλος πολυχανδής**, Νόνν.Δ 11,162 **λαιμὸς πολυχανδής**, ΚΜανασσ.Χρον.3732.

πολυχάρακτος-ον μτγν. ὁ ποικίλως κεχαραγμένος, ὁ μὲ πολλὰ χαράγματα, σχήματα ἢ μορφὰς κεχαραγμένος : Σεκοῦνδ.3 **πολυχάρα τον μόρφωμα.**

πολῠχᾰρής-οῦς-ές (χαίρω) μτγν. ὁ αἰσθανόμενος ἢ ἐμποιῶν πολλήν, μεγάλην χαράν· Ἡσ. ἐν λ. πολυγηθές, Ἀν.Κρ.3,138· ‖ ὁ χαρίεις, ὁ χαριτωμένος : Φιλόδ.Παρρ.260 **πολυχαρὴς ὁμοίωσις.**

πολυχᾰρίδας, μ.κτ. κλητ. **ὦ πολυχαρίδα** ἢ **πολυχαρείδα,** λ. λακων. δηλωτικὴ στοργῆς, φίλτατε, ἀγαπητέ : Ἀριστφ.Λυσ 1098 **ὦ πολυχαρίδα, δεινά κα πεπόνθεμες,** αὐτ.1242 **ὦ πολυχαρίδα, λαβὲ τὰ φυσατήρια** (ψυχούλα μου, καρδούλα μου).

πολυχαρίεις-εντος-εσσα-εν ὁ λίαν χαρίεις, ὁ πολὺ χαριτωμένος : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),154, αὐτ.174 **πολυχαριέστατος.**

πολύχαρμος-ον (χάρμη) μτγν. ὁ λίαν πολεμικός, ὁ πολὺ φιλοπόλεμος ; ΑΠ 5,201,3 **νικήσασα κέλητι Φιλαινίδα τὴν πολύχαρμον.**

πολυχείμαστος-ον μσν. ὁ ὑπὸ πολλῶν τρικυμιῶν προσβαλλόμενος· κ. ἰδ. μτφ. ὁ πολλὰ δεινὰ ὑποστάς, ὁ πολυπαθής: Μεθόδ. in Mai Coll. Vat. 9,680.

πολῠχείμερος-ον (χειμών) μτγν. ὁ λίαν χειμερινός, ὁ πολὺ δυσχείμερος : Ὀππ.Κυν.1,429 **πολυχείμερος ὥρη** (ὁ χειμών).

πολῠχείμων-ονος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ λίαν τρικυμιώδης, ὁ πολὺ θυελλώδης : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,108 **πολυχείμων θάλασσα.**

πολύχειρ-χειρος (ὁ,ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰς χεῖρας : Σοφ.Ἠλ.488 **ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις . . Ἐρινύς,** Ἀριστλ.Πολιτ.1281b,6 **καὶ γίνεσθαι συνελθόντων ὥσπερ ἕνα ἄνθρωπον τὸ πλῆθος πολύποδα καὶ πολύχειρα,** Πολυδ.2,150, Εὐστ.123,44· **2)** ὁ ἔχων μέγα σῶμα στρατιωτῶν : Αἰσχ.Πέρσ. 83 **πολύχειρ καὶ πολυναύτας,** Ἡράκλειτ.Ἀλληγ. 25 **πολύχειρ δύναμις.**

πολυχειρία (ἡ) κ. μσν. τὸ πλῆθος τῶν χειρῶν, δηλ. ἐργατῶν, βοηθῶν κττ.· Ἡσ «πολυχε(ι)ρία· πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνυόντων» Θουκ.2,77 **παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ πρῶτον τοῦ (τε) τείχους καὶ τῆς προσχώσεως, ταχὺ δὲ πλήρους γενομένου διὰ πολυχειρίαν,** Ξεν.ΚΠ 3,3,26 **τάφρον περιβάλλονται εὐπετῶς διὰ τὴν πολυχειρίαν,** Ἀριστλ.Κόσ.398b,12, Μαν.π.Ἰώσ.Ἀπ. 1,26, Πολύβ.8,5,2 **διὰ τὴν πολυχειρίαν κατήλπισαν καταταχήσειν τῇ παρασκευῇ τοὺς ὑπεναντίους,** Στράβ.16,1,10, Διόδ.Σ 1,31 **ἔργα μεγάλα . . διὰ τῆς πολυχειρίας κατασκευάσαντας,** Γρηγ. Νύσσ.3,556Α· **2)** κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολύχειρος βλ.λ.1), τὸ νὰ ἔχῃ τις πολλὰς χεῖρας : Πολ. Σοφ.Κυν.43 **Βριάρεω πολυχειρία,** Εὐστ.123,26.

πολύχειρος-ον μτγν. ἀντὶ πολύχειρ βλ.λ.2) : Ἡρακλ. Ἀλληγ.25 **πολύχειρος δύναμις** (δ.γρ. ἀντὶ πολύχειρ).

πολύχεσος-ον (χέζω) ὁ ἐπιφέρων πολλὰς κενώσεις, ὁ προκαλῶν συχνὰς ἀποπατήσεις : Κωμ. Ἀδέσπ.19 **ἀπηλλάγημεν πολυχέσου νοσήματος.**

πολυχεύματος-ον μσν. ἅ. πολυχεύμων βλ.λ. : Ἰω. Γεωμ.Ὕμν.2,87, αὐτ.4,57.

πολῠχεύμων-ονος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἀφθόνως χεόμενος ἢ ῥέων, ὁ πολύρρυτος : Λιβάν.Ἐπιστ. Βασ.19,1 **πολυχεύμων πηγή,** Σχόλ.Θεόκρ.7,6.

πολύχηλος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς χηλάς, ἀντίθ μονώνυχος : Φίλ.2,353.

πολῠχίτων-ωνος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων πολλοὺς χιτῶνας, πολλὰ περικαλύμματα : Ἱππ.Ἐπιστ.23 **πολυχίτωνες ὀφθαλμοί,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,21,2 **σπέρματα πολυχίτωνα,** αὐτ.5,19,2.

πολύχλωρος-ον κ. ἰων. **πουλ-** ὁ λίαν χλωρός, χλομός : Ἱππ.Ἐπιδ.2,1,20 **οὐ καθίσταται τὸ τῶν χροιῶν, οἷον τὸ πολύχλωρον.**

πολύχνους-οος-ουν-οον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολὺν χνοῦν, ὁ λίαν χνοώδης, ὁ πολὺ χνουδάτος : Νίκ.Θηρ 875 **πολύχνοα φύλλα κονίζης.**

πολύχοια (ἡ) μτγν. ἡ ἀφθονία τῶν γεννημάτων, ἡ πολυκαρπία : Μάξιμ.486 **πυρῶν πολύχοια γένοιτο.**

πολυχοΐα (ἡ) ἡ ποικιλία τῶν εἰδῶν, ἅ. πολυείδεια : Θεόφρ.ΦΙ 1,14,5 **τῶν μὲν ῥᾴδιόν τε λαβεῖν καὶ διαριθμῆσαι τὰ εἴδη, τῶν δὲ χαλεπώτερον διὰ τὴν πολυχοΐαν.**

πολυχολία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὑπερβολικὴ ἔκκρισις χολῆς καὶ ἀνεπαρκὴς ἀποχέτευσις ταύτης ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆνι.

πολυχολικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἔχων πολλὴν χολήν, ὁ πάσχων ἐκ πολυχολίας βλ.λ.

πολῠχορδία (ἡ) ἡ χρῆσις πολλῶν χορδῶν ἐν τῇ λύρᾳ, τὸ πλῆθος τῶν χορδῶν, τὸ νὰ ἔχῃ πολλὰς χορδὰς ἡ λύρα : Πλάτ.Πολ.399C, Φανί.Ἱστ.17 **τὴν πολυχορδίαν εἰς τὴν ψιλὴν κιθάρισιν πρῶτος εἰσενεγκεῖν,** Πλαύτ.Ἠθ.661D.

πολύχορδος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων, ὁ ἔχων πολλὰς χορδάς : Πλάτ Πολ.399D **ὅσα πολύχορδα καὶ πολυαρμόνια,** Θεόκρ.16,45 **βάρβιτον ἐς πολύχορδον·** ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **πολύχορδον** ὡς οὐσ. ἠχόμετρον ἐφ' οὗ τείνονται πολλαὶ χορδαί· **2)** ἐπὶ τοῦ αὐλοῦ, ὁ ἐκπέμπων, ὁ παράγων πολλὰς φωνάς: Σιμων.46 **ἄρξατο τερπνοτάτων μελέων ὁ καλλιβόας πολύχορδος αὐλός·** **3)** ἐπὶ ᾀσμάτων ἢ μουσικῶν τεμαχίων, ὁ διὰ πολλῶν χορδῶν ἢ φωνῶν ᾀδόμενος ἢ ἐκτελούμενος : Εὐρ.Μήδ.196 **στυγίους δὲ βροτῶν οὐδεὶς λύπας ηὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν·** κ. ὑπερθ. : αὐτ.Ῥῆσ.548 **κοίτας φονίας ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ γήρυϊ·** ‖ ὁμ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ. 827B **πολύχορδος δημοκρατία.**

πολῠχορτος-ον μτγν. κ μσν. ὁ ἔχων πολὺν χόρτον, χλόην, γλωσσ.ἐπὶ τοῦ βαθυλείμων : Εὐστ.743,30.

πολῠχοῦς-οος-οῦν-οον ἢ **πολυχόος**-ον (χέω) ὁ χέων πολύ, ὁ προχέων πολλά, ὁ παράγων πολλά, ἐπὶ ζῴων ὁ γόνιμος : Ἀριστλ.ΖΙ 629a,35 **πολύχουν δ' ἐστί** (ἡ τενθρηδών), Βέττ.Βάλ.10,28· ‖ ὁμ. ἐπὶ καρπῶν καὶ σπαρτῶν· Φώτ. «πολύχουν, πολυφόρητον» : Θεόφρ.ΦΙ 8,4,3, αὐτ.ΦΑἰτ.4,81 **πολυχούστερα . . τὰ χέδροπά,** Ἰώσ.ΠΙ 4,8,3 **τὸ καταβληθὲν πολύχουν ἀποδίδωσιν·** ‖ μτφ. ἐπὶ συγγραφέως ἢ ῥήτορος, ὁ ἄφθονος, ὁ γόνιμος : Φιλόδ. Ἀκαδ.102M **τῶν καθ' αὐτὸν πολυχούστατος,** αὐτ.Ῥητ.1,157S· **2)** ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ λάβῃ μεγάλην διάχυσιν, ἔκτασιν : Ἱππ.Δι.2,56· **3)** ὁ ἐν μεγάλῃ ποσότητι, ὁ ἄφθονος : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.33 **πολύχους κόπρος·** **4)** ὁ πολυειδής, ὁ ποικίλος· Ἡσ. «πολύχουν, πολυειδές» : Ἀριστλ.Ῥητ.1418b,9, αὐτ.ΖΜ 656a,6 **τὰ δὲ πρὸς τῷ ζῆν αἴσθησιν ἔχοντα πολυμορφωτέραν ἔχει τὴν ἰδέαν, καὶ τούτων ἕτερα πρὸ ἑτέρων μᾶλλον καὶ πολυχουστέραν,** Θεόφρ.ΦΙ 1,1,10 **πολύχουν τὸ τῶν φυτῶν γένος καὶ ποικίλον,** Ἰάμβλ.Προτρ.21,38 **πολύχους καὶ πολύτροπος,** Θεμίστ.Λόγ.2,35Α **ποικίλον καὶ πολύχουν χρῆμα ἡ ψυχή,** Ἐπιγρ. **πολύχους ἐν πᾶσιν ἰητρός·** ‖ τὸ οὐδ. **πολύχουν** ὡς οὐσ. ἡ ποικιλία : Πτολ.Γεωργ.1,15,1 **τὸ πολύχουν,** Πλωτῖν.6,2,3 **τὸ πολύχουν τῆς φύσεως** (ἡ ἄφθονος ποικιλία τῆς φύσεως)· **5)** ὁ συχνός, ὁ συνήθης : Φίλ.2,4 **πολύχουν κακία, σπάνιον δ' ἡ ἀρετή.**

πολυχοῶ-έω χέω πολύ, ἀφθόνως, παρέχω πολλά, εἶμαι παραγωγικός, γόνιμος : Ἀριστλ.ΖΓ 749b,9 **ἐπεὶ οὖν καὶ ἡ τῶν πτερῶν φύσις, καὶ ἡ τοῦ σπέρματος γίνεται ἐκ περιττώσεως, οὐ δύναται ἡ φύσις ἐπ' ἀμφότερα πολυχοεῖν.**

πολῠχρεως-εων σχόλ. ἅ. κατάχρεος βλ.λ. : Σχόλ. Συνέσ.Ἐπιστ.4,160Α.

πολυχρημᾰτία (ἡ) ἡ ἀφθονία τῶν χρημάτων, τὰ πολλὰ χρήματα, ὁ μέγας, ὁ πολὺς πλοῦτος, ἀντίθ. εὐτέλεια : Ξεν.Συμπ.4,42 **πολὺ δικαιοτέρους γε εἰκὸς εἶναι τοὺς εὐτέλειαν μᾶλλον ἢ πολυχρηματίαν σκοποῦντας,** Πολυδ.3,110, αὐτ.6,196.

πολυχρημᾰτίας (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ χρήματα, ὁ πολὺ πλούσιος : Διογ.Λ 6,28 (δ.γρ.).

πολυχρήμἄτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ χρήματα, μεγάλην περιουσίαν, ὁ λίαν πλούσιος : Διον.'Αλ.Ρωμ.5,48, Στράβ.16,4,22. αὐτ.9,3,8 **πρότερον δὲ πολυχρήματον ἦν τὸ ἱερόν,** Λουκ.Νεκυομ. 2 **τοὺς πλουσίους τούτους καὶ πολυχρημάτους,** Εὐσέβ.Μυνδ.17· **2)** ὁ χαρακτηρίζων τὸν πλοῦτον : Φίντ.π.Στοβ.4,23,61Α.

πολυχρημοσύνη (ἡ) μτγν. ἄ. πολυχρηματία βλ.λ. : Πολυδ.3,110.

πολυχρήμων-ονος-ον μτγν. ἄ. πολυχρήματος βλ.λ. : Μαν.4,21 **πολυχρήμονες ἄνδρες,** Πολυδ. 18,35,9 **κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη τῶν . . πόλεων.**

πολυχρήσῐμος-ον μτγν. ὁ λίαν χρήσιμος, ὁ πολὺ ὠφέλιμος : Γαλ.6,480 **πολυχρησιμώτατος** (ἐσφ.γρ.).

πολυχρηστία (ἡ) ἡ μεγάλη χρησιμότης, ὠφελιμότης : Θεόφρ.Φ1 9,20,5.

πολύχρηστος-ον κ. μσν. ὁ εἰς πολλὰ χρήσιμος, ὁ λίαν χρήσιμος, ὁ πολὺ ὠφέλιμος : 'Αριστλ.ΖΓ 789b,9 **οἷον γὰρ ἔνια πολύχρηστά ἐστι τῶν περὶ τὰς τέχνας,** αὐτ.Πολιτ.1337b,26 **τὴν μὲν γραμματικὴν καὶ γραφικὴν ὡς χρησίμους πρὸς τὸν βίον οὔσας καὶ πολυχρήστους,** Μουσών.άπ.20,112 **πολυχρηστότερος,** Διοσκ.1,1, Γαλ.6,534, αὐτ.480 **πολυχρηστότατος,** 'Αλέξ.'Αφρ.Τοπ.277,4, Εὐστ.'Ιλ. Προοίμ.2, αὐτ.832,13· ‖ τὸ οὐδ. πολύχρηστον ὡς οὐσ. ἡ πολυχρηστία βλ.λ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.9.

πολυχρήστως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον πολύχρηστον βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.7,16 (ὃ.γρ.).

πολύχροια (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πληθύς, ἡ ποικιλία τῶν χρωμάτων, ἡ πολυχρωμία, τὸ πολύχρωμον : 'Αριστλ.Πρ.963b,47, Αἰλ.ΖΙ **ἐν ἐπιλόγῳ λειμῶνα τινὰ ἢ στέφανον ὡραῖον ἐκ τῆς πολυχροίας.**

πολύχροιος-ον μαν. ποι. ἀντὶ πολύχρους βλ.λ. : Τζέτζ.Μεθ' 'Ομ.213.

πολυχροϊσμός (ὁ) νεώτ. κ. **πολυχρωϊσμός** ἄ. πλεοχροϊσμὸς βλ.λ.

πολυχροΐτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν ἐνδιάμεσον πυριτικὸν ὅλας, ἄ. διχροΐτης.

πολυχρονάω δημ. ἄ. πολυχρονίζω βλ.λ.

πολυχρονία (ἡ) ὁ μακρὸς χρόνος, ὁ πολὺς καιρός, ἡ πολυκαιρία : 'Αριστλ.Πρ.896a,27 **πολυχρονία τοῦ τόκου.**

πολυχρονίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. πολυχρονάω, μέλλ. **πολυχρονιῶ,** ἀόρ. **ἐπολυχρόνισα,** δημ. παρακ. μτχ. **πολυχρονισμένος** κ. **πολυχρονεμένος,** παρατείνω, ἐπεκτείνω : ΠΔ Δευτ.4,26 **οὐχὶ πολυχρονιεῖτε ἡμέρας ἐπ' αὐτῆς ἀλλ' ἢ ἐκτριβῇ ἐκτριβήσεσθε·** ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. ὡς εὐχή, παρατείνω τὸν χρόνον τῆς ζωῆς τινος, καθιστῶ τι(να) πολυχρόνιον : **ἡ Παναγία νὰ σὲ πολυχρονίζῃ!** **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. εὔχομαι εἴς τινα μακροβιότητα : Τυπικὸν Σάβα 19 **πολυχρονίζομεν τὸν προεστῶτα,** Καισάρ. Δαπ. ἐν Σάθ.3,38 **ἐπολυχρόνισαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν·** κ. παθ. : Παπαντ.'Αγ.'Ορ. 31 **ὁ ἡγούμενος . . πολυχρονίστηκε, ἔβγαλε τὸ μανδύα . . καὶ . . ἀνέβηκε στὴν αἴθουσα τῆς ὑποδοχῆς,** φρ. **ὁ πολυχρονεμένος βασιλιάς μας** (διὰ τὸν ὁποῖον εὔχομαι νὰ ζήσῃ πολλὰ χρόνια)· **3)** ἀμτβ. καθίσταμαι πολυχρόνιος, διαρκῶ πολὺν χρόνον, ζῶ ἐπὶ πολὺ : Πτολ.Τετράβ.132· **4)** ρηματ. π. πολυχρόνισμα, πολυχρονισμός, πολυχρόνιση.

πολυχρόνιο(ν) (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐν τοῖς ναοῖς κατὰ τὴν λειτουργίαν ψαλλομένη δέησις ὑπὲρ μακροημερεύσεως τῶν πολιτικῶν ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων, ἄ. πολυχρονισμός· ‖ μσν. γεν. εὐχὴ εἴς τινα περὶ μακροβιότητος αὐτοῦ : Κωδ. 'Οφφ.6, Διγεν.'Ακρ.2235 **στέφανον πολύτιμον ἐστόλισαν ἐκείνην καὶ ὁ λαὸς ἐφώναζεν τὸ πολυχρόνιον ὅλοι·** πρβλ.Δουκάγγ.

πολυχρόνιος-ον κ. μσν., νεώτ., συγκρ. **-ώτερος,** ὑπερθ. **-ώτατος,** ἀντίθ.ὀλιγοχρόνιος,ὁ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπάρχων, ὁ ἐκ παλαιοῦ ὤν, ὁ παλαιός, ὁ ἀρχαῖος, ὁ γέρων : 'Υμν.'Ερμ.125· **2)** κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ διαρκῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ὁ μακρᾶς διαρκείας, ὁ ἀργῶν νὰ ἐγκαταλείψῃ τι, ὁ ἐπὶ πολὺ παραμένων : 'Ηρ.1,55 **εἴ οἱ πολυχρόνιος ἔσται ἡ μουναρχίη,** 'Ιππ.'Αφορ.4,23 **πολυχρόνια νουσήματα** (τὰ χρονίζοντα), αὐτ.'Αγμ.10 **πολυχρονιώτερος,** Πλάτ.Τίμ.75Β **πολυχρονιώτερον χεῖρον ἢ βραχυχρονιώτερον βέλτιον ἀπεργάσαιντο γένος,** αὐτ. Φαίδ.87D **ἡ μὲν ψυχὴ πολυχρόνιόν ἐστι, τὸ δὲ σῶμα ἀσθενέστερον καὶ ὀλιγοχρονιώτερον,** Ξεν. 'Απομν.1,4.16, 'Αριστλ.Πολιτ.1299a,7 **οἱ δ' ἐνιαυσίας, οἱ δὲ πολυχρονιωτέρας ποιοῦσι τὰς ἀρχάς,** αὐτ.Μακροβ.464b,25 **πολυχρόνιον ἔχειν τὴν ζωήν,** 'Επίκ.Δόξ.28 **πολυχρόνιος** (ἀντίθ. αἰώνιος), Καλλ. Λουτρ.Παλ.128 **δωσῶ καὶ βιότω τέρμα πολυχρόνιον** (ἐπὶ μακρὸν παραταθέν), Πολύβ.1,13,11 **οὔτε γὰρ πολυχρονιώτερον τούτου πόλεμον εὑρεῖν ῥᾴδιον,** 'Ονήσανδρ.38,6 **πολυχρόνιοι πολιορκίαι,** Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,254,14, 'Επιγρ. **τὴν πολυχρονίων Μαρμαριτῶν θρασύτητα** (ἀναγν. πολυχρόνιον), Μηναῖ.3,6 Συνξ. **οὔτε πολυχρονίῳ ταλαιπωρίᾳ τὴν πρὸς Χριστὸν προὔδωκαν πίστιν,** Κωδ.4 ἐν Mi.157,64 **πολυχρόνιον ποιῆσαι ὁ Θεὸς τὴν κραταιὰν καὶ ἁγίαν βασιλείαν σας,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ. 1,107 **ἀκολούθει νὰ διηγῆσαι τὰς . . ἱστορίας· διότι αὗται σοῦ προξενοῦσι ζωὴν πολυχρόνιον,** Παπαντ.'Αγ.'Ορ.45 **μέσα σὲ πολυχρόνια καὶ πολυμήχανη πολιορκία·** **3)** ὁ ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἐπὶ πολλὰ ἔτη ζῶν, ὁ μακρόβιος, πολύχρονος:Πλάτ. Φαίδ.87C **πολυχρονιώτερόν ἐστι τὸ γένος ἀνθρώπου,** 'Αριστλ.ΖΙ 613a,25 **πολυχρονιώτερα δὲ ὅλως μὲν τὰ ἄρρενα τῶν θηλέων,** αὐτ.629b,32, Θεόφρ.ΦΑΙτ.5,18,14, Καλλ.Δῆλ.282, Πολύβ.37,3,2 **ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυχρονιώτατος,** Κωδ.4 ἐν Mi.157,64 **πολυχρόνιον ποιῆσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα ἡμῶν·** ‖ μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. πολυχρόνιον ὡς οὐσ. βλ.λ.

πολυχρονιότης-ητος (ἡ) κ. μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυχρονίου βλ.λ.2), μέγα διάστημα χρόνου, μακρὰ διάρκεια, ἡ μακροχρονιότης : Φιλόδ.ἐν 'Ηρακλ.1251,4, Πτολ.Τετράβ.10, Εὐστ.97,9· **2)** ἡ μακρὰ διάρκεια ζωῆς, ὁ μακρὸς βίος, ἡ μακροβιότης, ἡ μακροζωΐα : Φιλόδ.Σημ.17, Σχόλ.'Αριστφ. 'Ορν.604· **3)** ἡ ἐκ τοῦ χρόνου πρόσληψις ποιότητος, οἷον τοῦ οἴνου : Θεόφρ.'Οσμ.19.

πολυχρόνισμα-ατος (τὸ) νεώτ. εὐχὴ ὑπὲρ μακροβιότητος, κ. ἰδ. τὸ πολυχρόνιον βλ.λ.1)· **2)** μακρὰ διάρκεια χρόνου, μακροβιότης, μακροζωΐα.

πολυχρόνιση (ἡ) δημ. εὐχὴ ὑπὲρ μακροβιότητος· 2) μακροβιότης.

πολυχρονιῶ-έω μσν. εἶμαι πολυχρόνιος : 'Αναστ.Σιν.749Β.

πολυχρονίως ἐπίρρ. ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἐπὶ πολύ : 'Ιππ.'Επιστ.17 (ἀμφ. γρ.), Κλήμ.'Αλ.267,27 Syl̄b.

πολύχρονος(-η)-ο(ν) μτγν. κ. δημ. ἀντὶ πολυχρόνιος βλ.λ. : 'Ιω.Γαζ.'Εκφρ.2,211, Θεοδόσ.Διακ.'Ακρ. 4,93· ‖ δημ. ἐπὶ προσ., ὁ μακρόβιος, κ. συνήθ. εὐχητικῶς : **νά 'σαι πολύχρονος.**

πολυχρονῶ-έω μσν. εἶμαι πολύχρονος : 'Αναστ.Σιν.745D, Λεόντ.Νεαπ.1685Α· **2)** εὔχομαί τινι μακροβιότητα, πολυχρονίζω τινά, λέγω εἴς τινα «εἰς χρόνους πολλούς» ἢ «εἰς ἔτη πολλά» : Εὐχολόγ.Τυπικ.· κ. παθ. : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,45 **πολυχρονεμένε μου βασιλεῦ, σὲ παρακαλοῦν οἱ σκλάβοι σου νὰ τοὺς ἐλευθερώσῃς.**

πολύχρους-οος-ουν-οον (χρόα) κ. νεώτ., ποι. **πολύχροος** ὁ ἔχων πολλά, ποικίλα χρώματα, ὁ ποικιλόχρους, πολύχρωμος, πολυχρώματος : 'Εμπ. 23,3 **πολύχροα φάρμακα,** 'Αριστλ.ΖΙ 492a,5 **μόνον δὲ ἢ μάλιστα τῶν ζῴων ἄνθρωπος πολύχρους τὰ ὄμματά ἐστι,** 'Οππ.Κυν.1,348, αὐτ.4,389.

πολύχρῡσος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων πολὺν χρυσόν, πολὺν πλοῦτον, ὁ βαθύπλουτος : Ἰλ.Κ 315 **Δόλων . . πολύχρυσος πολύχαλκος,** Ἀρχίλ.25,1 **οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλλει,** Πιττ.π.Διογ.Λ 1,81 **Κροῖσος πολυχρυσότατος,** Αἰσχ. Πέρσ.9 **ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη κακόμαντις . . ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν,** Σοφ.ΟΤ 151 **τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος . . ἔβας Θήβας,** Ξεν.ΚΠ 3,2, 25 **πολύχρυσος ἀνήρ,** Φιλ.2,30, Λουκ.Νιγρ.14 **ἐμέμνητο γοῦν τινος τῶν πολυχρύσων, ὃς ἐλθὼν Ἀθήναζε,** Ἰουλ.Λόγ.2,93D,Κόλουθ.283 **πολύχρυσος Πρίαμος**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τόπων, πόλεων, οἴκων κττ. : Ἰλ.Η 180 **βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης,** αὐτ.Σ 289, Ὀδ.Γ 305 **ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης,** Πίνδ.Π 4,53 **πολυχρύσῳ ποτ' ἐν δώματι** (ἐπὶ τῶν Δελφῶν), αὐτ.9,69, Βακχ.10,4 **πολύχρυσος Ὄλυμπος,** Αἰσχ.Πέρσ.3 **τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων ἑδράνων φύλακες,** αὐτ.45, Σοφ.Ἠλ.9 **Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,** Εὐρ.Ἱππ.69 **οἶκον Ζανὸς πολύχρυσον,** Στράβ.4,1,13 **ἡ χώρα πολύχρυσος οὖσα,** Πλούτ.Πομπ.36 **τὸ πολυχρυσότατον τῶν φρουρίων ἐφύλαττεν,** Ζερβ.Ἱστ.1 12 **παλάτια πολύχρυσα**· **2)** ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης, ἀντὶ χρύσεος, ἡ διὰ χρυσοῦ κεκοσμημένη, ἡ χρυσοστόλιστη : Ὕμν.Ἀφρ.1, Ἡσίοδ.Ἔργ.521 **οὔπω ἔργα ἰδυῖα πολυχρύσου Ἀφροδίτης,** αὐτ.ἀπ.143,3.

πολυχρώμᾰτος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ χρώματα, πολύχρους, πολύχρωμος : Πλάτ.π.Πολυδ. 4,48, Στράβ.15,1,22 **πολυφάρμακον δὲ καὶ πολύρριζον τῶν τε σωτηρίων καὶ τῶν ἐναντίων ὥσπερ καὶ πολυχρώματον,** Φιλ.1,383.

πολυχρωμία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πολυχρώμου, τὸ νὰ ἔχῃ τις πολλὰ χρώματα, τὸ νὰ ἔχῃ τι ἀπεικονισθῆ ἢ διακοσμηθῆ διὰ ποικίλων χρωμάτων· **2)** εἰδ. ἡ συνήθεια τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν νὰ βάφωσι διὰ ζωηρῶν χρωμάτων διάφορα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τῶν ναῶν, ὡς καὶ τὰ ἐνδύματα, τὴν κόμην καὶ ἄλλα μέρη τῶν ἀγαλμάτων· **3)** λιθογραφικὴ ἢ τυπογραφικὴ μέθοδος ἐκτυπώσεως εἰκόνος διὰ συνδυασμοῦ πολλῶν χρωμάτων· πρβλ. **διχρωμία, τριχρωμία.**

πολύχρωμος(-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἅ. πολύχρους, πολυχρώματος βλ.λ. : Μαν.5,2,48, Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.153, Ζώσ.Ἀλχ.107B, Ζερβ.Ἱστ.1 10 **ὑάλινος πολύχρωμος θόλος,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.32,6 **σὰν πεταλούδα βελουδένια χνούδια | τινάζει ἀπ' τὰ πολύχρωμα φτερά της, - πολύχρωμος ἐσθής.**

πολύχρως-ων ἅ. πολύχρους βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΓ 779b,9 **ἐπὶ δὲ τῶν παιδίων . . τῶν μὲν μονόχρων, τῶν δὲ πολύχρων τὸ μόριόν ἐστι.**

πολύχῡλος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολὺν χυλόν, ζωμόν, ὁ πολὺ ζουμερός : Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,50, Ἀθήν.Μηχ.αὐτ.1,2,14· **2)** ἀντὶ πολύχους βλ.λ.2) : Διοσκ.1,26, αὐτ.5,96 (ἴδ. γρ. **πολύχυτος**).

πολύχῡμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πολὺν χυμόν, ἅ. πολύχυλος : Ξενοφ.π.Ὀρειβ.2,58,117 **πολυχυμότερος,** Βασ.3,596.

πολύχῠτος-ον (χέω) μτγν. κ. μσν. ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ λάβῃ μεγάλην διάχυσιν, ἔκτασιν : Ὀρειβ. Σύνοφ.2,56,77· **2)** ὁ λίαν διακεχυμένος, ὁ εἰς μεγάλην ἔκτασιν **κεχυμένος** : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.25 **τήν τε ἀρετὴν ἄφθονον ποιεῖν καὶ πολύχρυσον τοῖς γένεσι,** αὐτ.Ἠθ.423A **πολύχυτον σχῆμα,** αὐτ.500B, Γεωπ.2,19,5 **πολύχυτον σπέρμα.**

πολυχωνεύω δημ. μ. μτφ. κ. μτ. ἀντικ. ἐπὶ προσ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. ἐν ἀρνητικῇ ἐκφορᾷ, θεωρῶ, προσδέχομαί τινα εὐαρέστως, μοὶ εἶναι εὐπρόσδεκτος, ἅ. καλοχωνεύω βλ.λ.2) : **δὲν τὸν πολυχωνεύουν οἱ ὑπάλληλοί του.**

πολυχώρητος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πολλὰ χωρῶν, ὁ εὐρύχωρος, ὁ χωρητικός : Πάπ. **πολυχώρητος κόσμος,** Σχόλ.Θεόκρ.13,46, Στουδ.Θεόδ. 544D **λιμὴν πολυχώρητος**· **2)** ὁ ἔχων εὐρὺν χῶρον, μεγάλην ἔκτασιν : Σοφον.Ψυχ.9,17 **πολυχωρητότατος**· ‖ ὁ ἔχων εὐρεῖαν ἔκτασιν ἢ μέγα ἐμβαδόν : Δαμιαν.Ὀπτ.3 **πολυχωρητότατος,** Σιμπλίκ.Οὐρ.414,15 **πολυχωρητότερος,** αὐτ.Φυσ.291,18.

πολυχωρία (ἡ) μτγν. ἡ περιεκτικότης, ἡ συνοπτικότης : Πτολ.Κριτ.8B **πολυχωρία ὀνομάτων** (τὸ πολυσήμαντον).

πολύχωρος-ον κ. μσν. ὁ χωρῶν πολλούς, εὐρύχωρος, ἐκτεταμένος : Λουκ.Πένθ.2 **τόπον τινὰ ὑπὸ τῇ γῇ βαθὺν Ἅιδην ὑπειλήφασι, μέγαν δὲ καὶ πολύχωρον,** Γαλ.Χρ.Μορ.11 **δυσπαθέστατον καὶ πολυχωρότατον τὸ περιφερές**· **2)** Στουδ. Θεόδ.9B **τῷ πολυχώρῳ τῆς διανοίας ἐναποτιθέμενος ἕκαστα**· **2)** **πολύχωροι ἀριθμοί** μεγάλοι, στρογγύλοι ἀριθμοί : Βέττ.Βάλ.274,27· **3)** ὁ εἰς πολλὰ τετράγωνα ἢ διαμερίσματα **διῃρημένος** : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.9 (Pachstein).

πολύχωστος-ον ὁ διὰ χώματος δίκην λόφου περικεχυμένος, ὁ ἐφ' οὗ ἔχει συσσωρευθῆ εἰς ὕψος πολὺ χῶμα : Αἰσχ.Χο.351 **κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον** (σχόλ. «ὑπὸ πολλῶν κεχωσμένον»).

πολυψάμαθος-ον ὁ λίαν ἀμμώδης : Αἰσχ.Ἱκ.870 **κατὰ Σαρπηδόνιον χῶμα πολυψάμαθον ἀλαθεὶς** (ἀνάγν. πολύψαμμον), Ὀππ.Κυν.1,374.

πολύψαμμος-ον μτγν. ἅ. πολυψάμαθος βλ.λ : ΑΠ 7,214 **πολυψάμμους . . ἐπὶ ψαμάθους** (ἀμφ.γρ.).

πολύψεκτος-ον (ψέγω) μτγν. κ. μσν. ὁ λίαν ψεγόμενος, ὁ πολὺ κατηγορημένος : Εὐστ.8,26.

πολυψευδόκαυχος-ον ΕΓουδ.270,28 ὁ πολὺ καυχώμενος ψευδῶς.

πολυψηφία (ἡ) ἡ πληθὺς καὶ ποικιλία τῶν ψήφων, ἡ μεγάλη διαφορὰ γνωμῶν : Θουκ.3,10 **ἀδύνατοι δὲ ὄντες καθ' ἓν γενόμενοι διὰ πολυψηφίαν ἀμύνασθαι οἱ ξύμμαχοι ἐδουλώθησαν,** Φιλ.2,567.

πολυψήφιος(-α)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ ἐκ πολλῶν ψηφίων ἀποτελούμενος.

πολυψηφῖς-ῖδος (ὁ,ἡ), ἐπ. **πουλυψήφις-ιδος** ὁ ἔχων πολλὰς ψηφῖδας, ὁ πλήρης ψηφίδων, χαλίκων, ἐπὶ τῆς κοίτης ποταμοῦ ἢ τῆς παραλίας : Χρησμ.π.Ἡρ.1,55 **πολυψήφιδα παρ' Ἕρμον φεύγειν μηδὲ μένειν,** Ναυμάχ.π.Στοβ.4,31,76 **πολυψήφις ῥηγμὶν θαλάσσης**· ὁμ. κ. ἐπὶ πόλεων : Ὀππ. Κυν.1,292 **πουλυψήφις Κυρήνη.**

πολύψηφος-ον μτγν. ἀντὶ πολυψήφις βλ.λ.:Σχόλ. Καλλ.Δία 26 **πολύψηφος ποταμός,** Σχόλ.Νίκ.Θηρ. 950· **2)** ὁ ἔχων πολλὰς ψήφους ἔν τινι ψηφοφορίᾳ, ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ φέρῃ πολλὰς ψήφους, νὰ ψηφίζῃ πολλάκις κατὰ τὰς ἐκλογάς : Λουκ.Ἀρμ.3 **καὶ ὅλως ἁπάντων ὁ πολυψηφότατος ἐν παιδείᾳ σύ γε** (ὁ σημαντικώτατος).

πολύψογος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ λίαν ψεκτός, ἀξιοκατάκριτος, ὁ πολὺ σκανδαλώδης : Πτολ.Τετράβ.172, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),195.

πολυωδῠνία (ἡ) ἡ μεγάλη ὀδύνη, ὁ πολὺς πόνος : Εὐρ.Ἐπιστ.4,2,Σουΐδ. ἐν λ.

πολυώδῠνος-ον (ὀδύνη) κ. νεώτ. ὁ πολλὰς ὀδύνας ἐκφέρων, προκαλῶν, ὁ λίαν ὀδυνηρός, ὁ πολὺ ἀλγεινός : Θεόκρ.25,238 **ὑπὸ βύρσαν ἔδυ πολυώδυνος ἰός,** Μαριαν.ΑΠλ.4,201,3 **πολυώδυνος λαμπὰς** (ἔρωτος), Ἐπιγρ. **πολυώδυνον ἄλγος, -πολυώδυνος νόσος - τοκετός**· **2)** παθ. ὁ πάσχων, ὁ ὑφιστάμενος σφοδροὺς πόνους, ὁ ὑποφέρων μέγαν πόνον· Σουΐδ. «πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν» : Γλαῦκ.ΑΠλ.4,111,Παλλ.ΑΠ 11,386 **πολυώδυνος Νίκη.**

πολυωνυμία (ἡ) κ. νεώτ., ποι. **πολυωνυμίη** ἡ ἰδιότης τοῦ πολυωνύμου βλ.λ.1), τὸ νὰ ἔχῃ τις πολλὰ ὀνόματα, ἡ πληθὺς τῶν ὀνομάτων : Δημόκρ.26, Καλλ.Ἄρτ.7 **δός μοι παρθενίην αἰώνιον ἄππα φυλάσσειν, καὶ πολυωνυμίην.**

πολυώνυμος-ον (ὄνομα) κ. νεώτ., ποι. πουλυώνυμος-ον (Ἐπιγρ.), ὁ ἔχων πολλὰ ὀνόματα : Πλάτ. Φαῖδρ.238Α ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον, Ἀριστλ. ΖΙ 489a,2 καλεῖται δέ, ὤ μὲν λαμβάνει στόμα· εἰς ὃ δὲ δέχεται, κοιλία· τὸ δὲ λοιπὸν πολυώνυμόν ἐστι· ‖ ἐπὶ θεῶν, ὁ ὑπὸ πολλὰ ὀνόματα λατρευόμενος : Ὕμν.Δήμ.18, Βακχ.Ἐπιγράμμ 1,1, Σοφ.Ἀντ. 1115 πολυώνυμε, . . Βακχεῦ, Ἀριστφ.Θεσμ.320 πολυώνυμε, θηροφόνη παῖ, Λ᾽ατοῦς χρυσώπιδ᾽ος ἔρνος, Ἀριστλ.Κόσ.401a,12 εἷς ὢν ὁ θεὸς πολυώνυμός ἐστιν, Θεόκρ.15,109 Κύπρι . . πολυώνυμε καὶ πολύναε, Σεκοῦνδ.3 πολυώνυμος δύναμις· **2)** εἰδ. γραμμ. τὸ οὐδ. πολυώνυμον ὡς οὐσ. ἀντὶ συνώνυμον βλ.λ. : Σπεύσ π.Πορφ.Κατ.36,27,Πορφ. Κατ.69,1,Σχόλ.Διον.Θρ.390Η· **3)** ὁ ἔχων μέγα ὄνομα, μεγάλην φήμην, δθ. ὁ πολὺ ὀνομαστός, περίφημος : Ὕμν.Ἀπόλλ 82, Ἡσίοδ.Θ 785 πολυώνυμον ὕδωρ . . ἐκ πέτρης καταλείβεται, Πίνδ.Π 1,17 Κιλίκιον . . πολυώνυμον ἄντρον, αὐτ.Ι 4,(5),1 μᾶτερ Ἀελίου πολυώνυμε Θεία· **4)** νεώτ. μαθημ. τὸ οὐδ. πολυώνυμον ὡς οὐσ. ἀλγεβρικὴ παράστασις ἀποτελουμένη ἐκ μονωνύμων βλ.λ.2), συνδεομένων πρὸς ἄλληλα διὰ τῶν σημείων τῶν πράξεων· **5)** ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ ποῶδες φυτὸν ἐλξίνη βλ.λ.1) : Διοσκ.4,85.

πολῠωνῠμῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἔχω πολλὰ ὀνόματα : Εὐστ.8,26, Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.59,20.

πολῠώνῠχος-ον ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων πολλοὺς ὄνυχας, πολλὰ νύχια : Ἀριστλ.ΖΙ 504a,5 πολυώνυχοι δ᾽ εἰσὶ πάντες οἱ ὄρνιθες· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πολυώνυχα (ἐνν. ζῷα), ὡς οὐσ. ζῷα ἔχοντα διχοτομημένην τὴν χηλήν : αὐτ.Πρ.895a,38.

πολυωπέτις-ιδος (ἡ) μτγν. ποι. θηλ. τοῦ πολυωπής βλ.λ.1) : Μάξιμ.584 πολυωπέτις αἴγλη.

πολυωπής-οῦς-ές (ὀπή) μτγν., ποι. θηλ. πολυωπέτις-ιδος (Μάξιμ.584), ὁ ἔχων πολλὰς ὀπάς, ἄ. πολυωπός : ΘεαίτΑΠ 6,27 ἰχθυοβόλον πολυωπὲς . . λίνον, Νίκ.Ἀλεξ.323 ὀθόνης πολυωπέϊ κόλπῳ, αὐτ.450 πολυωπέας ὄμπνας (τὰς κηρήθρας)· **2)** (ὤψ) ὁ ἔχων πολλοὺς ὀφθαλμούς : Εὐνάπ.Ἱστ. ἀπ.266D ποιμένα τοῦ Ἄργου πολυωπέστερον.

πολυωπία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παράλυσις τῶν ὀφθαλμικῶν μυῶν, καθ᾽ ἣν ὁ πάσχων βλέπει τὸ ἀντικείμενον πολλαπλοῦν· πρβλ. διωπία, τριπλωπία.

πολυωπός-όν (ὀπή) ὁ ἔχων πολλὰς ὀπάς, ὁ πολυωπής : Ὀδ.Ψ386 ἰχθύας, οὕσθ᾽ ἁλιῆες . . ἐς αἰγιαλὸν . . ἔκτοσθε θαλάσσης δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ (μὲ τὸ δίχτυ ποὺ ἔχει πολλὲς θηλιές), Ὀππ.Ἁλ.3,579 λίνου πολυωποῦ ὄλεθρος.

πολῠωρητικός-ή-όν μτγν. ὁ λίαν προσεκτικός : Πλούτ.Ἠθ.276Α πολυωρητικὴν θεόν.

πολῠωρία (ἡ) μτγν. ἡ μεγάλη προσοχή, φροντίς, ἐπιμέλεια· ἀντίθ. ὀλιγωρία : Χρύσ.Στωϊκ.3,187, Διόδ.Σ 1,59,αὐτ.91 πάσης . . τιμῆς καὶ πολυωρίας ἀξιοῦνται, Πλούτ.Ἠθ.792Ε πολυωρίας δεομένη καὶ βοηθείας, Ἐπιγρ., Πάπ.

πολῠωρος-ον (ὥρα) ὁ πολλῶν ἐτῶν, ὁ πολυετής: Δῖος π.Στοβ.4,21,17 οἶνον . . πολύωρον.

πολῠώροφος-ον (ὀροφή) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ οἰκοδομημάτων, ὁ ἔχων πολλὰς ὀροφὰς ἢ πολλοὺς ὀρόφους, ὁ πολύστεγος : Στράβ 16,2,13 πολυορόφους οἰκοῦσι τὰς οἰκίας (ἐσφ. ἀντὶ πολυωρόφους), Θεοφύλ.Βουλγ.Ἐπιστ.69 βασίλεια πολυώροφα, Εὐστ.640,1 πολυστέγους πολυωρόφους.

πολῠωρῶ-έω (ὥρα) κ. μσν., δωρ. ἀόρ. ἐπολυώρη᾽ε (ἀντὶ ἐπολυώρησε : Ἐπιγρ.), περιβάλλω τινὰ διὰ πολλῆς φροντίδος, φροντίζω πολὺ περί τινος, δίδω μεγάλην προσοχὴν εἴς τι, ἀντίθ. ὀλιγωρῶ· Ἡσ. «πολυωρεῖ· πολλὴν φροντίδα ποιεῖται. ἐναντίον δέ ἐστι τὸ ὀλιγωρεῖν», μτ. γενικ. : Διογ.Λ 6,9 νεανίσκου πολυωρήσειν αὐτὸν ἐπαγγελλομένου εἰ τὸ πλοῖον ἀφίκοιτο τῶν ταρίχων, Ἐπιγρ.,Πάπ.· ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Διόδ.Σ 18,65 πεπολυωρηκότες ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις τὴν Ὀλυμπιάδα (ἐπιμελῶς διαφυλάξαντες), Κλήμ.Ἀλ.79,21 (Sylb.) πολυωρεῖν ἡμᾶς ὁ θεός, Παχυμ.Γ᾽Ἀνδρόν.Παλ.381C πολυωρεῖν τὴν ἀσφάλειαν· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ὑπέρ τινος) : Πάπ. πολυωρεῖν ὑπὲρ τινων, Ἀθήν.5,211Β ἐπολυώρει οὖν αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος καίπερ ὄντα τῷ βίῳ φαῦλον· ὁμ. κ. ἀπολ. : Μαρτυρ. π. Αἰσχίν.1,50· ‖ τιμῶ τινα μεγάλως, ἐκτιμῶ τινα πολύ : Καρνεσκ. ἐν Ἡρακλ.Παπ.1027,16· κ. παθ. τιμῶμαι λίαν, ἐκτιμῶμαι ὑπό τινος πολύ : Αἰν.Τακτ.22,17, Ἀριστλ.Ρητ.1378b,34 πολυωρεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἡττόνων κατὰ γένος, Διόδ.Σ 11,86,Πάπ. πεπολυωρῆσθαι (εἶμαι ἀντικείμενον περιποιήσεων).

πολύωτος-ον (οὖς) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰ ὦτα : Λουκ.Φιλόπ.3 πολύωτον σεαυτὸν ἀναπέφηνας τοσαῦτα ἀκηκοώς.

πολυωφελής-οῦς-ές (ὄφελος) κ. μσν., συγκρ. πολυωφελέστερος, ὑπερθ. πολυωφελέστατος, ὁ λίαν ὠφέλιμος, ὁ πολυειδῶς χρήσιμος : Ἀριστλ.Η Νικ.1095a,11 πολυωφελὲς ἂν εἴη τὸ περὶ τούτου εἰδέναι, Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,36 τοῦτο τὰ πάμφορον καὶ πολυωφελὲς Ἰταλίαν ἔχειν πείθομαι, Αἰλ.ΖΙ Προοίμ. πολυωφελέστατος λογισμός, Ἐπιγρ. πολυωφελέστερος, Γεωπ.2,24,3.

πολυωφελῶς ἐπίρρ., ὑπερθ. πολυωφελέστατα, κατὰ τρόπον πολυωφελῆ βλ.λ. : Ἀριστφ.Θεσμ.304 σύνοδον τὴν νῦν κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι, πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων, Ξεν.Ἱππαρχ.11 πολυωφελέστατα.

πολυώψ-ῶπος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ἀντὶ πολυωπός βλ.λ. : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 6,65 κίστην πολύωπα μελανδόκον (ἀντὶ πολυῶπα), αὐτ.9,765 μίτῳ πολύωπι (ἀντὶ πολυώπι)

πολφεκτομή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκτομὴ τοῦ πολφοῦ τοῦ ὀδόντος.

πολφικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πολφὸν τοῦ ὀδόντος, ὁ τοῦ πολφοῦ : πολφικὸς θάλαμος (ἡ κατὰ τὸ κέντρον τῆς μύλης τοῦ ὀδόντος κοιλότης ἡ περιλαμβάνουσα τὸν πολφόν).

πολφῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ πολφοῦ τοῦ ὀδόντος ὀφειλομένη εἰς διάφορα μηχανικά, χημικὰ καὶ ἰδ. μολυσματικὰ αἴτια.

πολφοβελόνη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. λεπτὴ μετ᾽ ἀκίδων βελόνη πρὸς ἀφαίρεσιν τοῦ πολφοῦ ἐκ τῶν ριζικῶν σωλήνων τῶν ὀδόντων, ἄ. πολφουλκός.

πολφός (ὁ) κ. νεώτ., συνήθ. κτ. πληθ. πολφοί, εἶδος ὄψου ἢ ζυμαρικοῦ παρεμφεροῦς πρὸς τὸν νῦν φιδὲν ἢ τὰ λεπτὰ μακαρόνια Ἡσ. «πολφοί· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρικτῆς ἑψόμενα» : Ἀριστφ.ἀπ.681, Μεταγ 16· **2)** νεώτ. ἀνατ. πολφὸς ὀδόντος μαλθακὴ καὶ ὑπέρυθρος, πλήρης ἀγγείων καὶ νεύρων οὐσία, πληροῦσα τὴν ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὀδόντος κοιλότητα· ὁμ. πολφὸς σπληνὸς μαλθακὴ οὐσία πληροῦσα τὰ διάκενα τοῦ δικτύου τῶν ἰνωδῶν δοκίδων τοῦ σπληνὸς καὶ διακρινομένη ἐκ τῆς χροιᾶς τῆς συστάσεως αὐτῆς εἰς λευκὸν καὶ ἐρυθρὸν πολφόν.

πολφουλκός (ὁ) νεώτ. ἄ. πολφοβελόνη βλ.λ.

πολφοφακή (ἡ) μτγν. ἔδεσμά τι ἐκ πολφοῦ βλ.λ.1) καὶ φακῆς : Πολυδ.6,61· πρβλ. βολβοφακή.

πόλφυκα Ἡσ. «τὸν κόγχον».

πόλχος (ὁ) ἐπιγραφὴ νομίσματος ἀμφ. σημ.

πολῶ-έω (Ι) (πέλω) συνήθ. ποι. μτβ. ἀναστρέφω, ἀνορύττω τὴν γῆν διὰ τοῦ ἀρότρου, δθ. ἀροτριῶ, ὀργώνω : Ἡσίοδ.Ἔργ.462 ἔαρι πολεῖν, Νίκ. Ἀλεξ.245 πολέοντας ἀρούρας· **2)** Ἡσ. «πολεῖν· νέμειν, βόσκειν», αὐτ. «πολοῦνται· παρὰ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται»· **3)** ἀμτβ. περιφέρομαι, περιπλανῶμαι, φοιτῶ, συχνάζω, διαμένω, κατοικῶ που: Αἰσχ.Πέρσ.307 νῆσον Αἴαντος πολεῖ, Εὐρ.Ἀλκ.29

τί σὺ τῇδε πολεῖς . . ;, αὐτ.'Ορ 1270 **τίς ὅδ' ἄρ' ἀμφὶ μέλαθρον πολεῖ σὸν ἀγρότας ἀνήρ ;** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Αἰσχ.Πρ.645 **ἀεὶ γὰρ ὄψεις ἔννυχοι πολούμεναι ἐς παρθενῶνας** (περιπολοῦσαι, περιφερόμεναι, ἀμφ. γρ. ἀντὶ πωλεύμεναι)· ὁμ. ἀπολ. : Νόμ.Σόλ.π.Λυσ.10,19 **ὅσαι δὲ πεφασμένως πολοῦνται**, 'Αριστφ.'Ορν.181 **ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται ἅπαντα διὰ τούτου'** ‖ τὸ ἐνεργ περιατρέφομαι: Πλάτ.Κρατ.405D **ταῦτα . . ἁρμονίᾳ τινὶ πολεῖ·** **4**) ρηματ. π. πόλησις.

πολῶ-όω (2) νεώτ., παθ. ἀόρ. **ἐπολώθην**, μτχ. παθ. παρακ. **πεπολωμένος**, ἐπιφέρω πόλωσιν βλ.λ. εἰς ἀκτῖνα φωτός ἢ μεταβολὴν ἠλεκτροδίου εἰς πόλον δευτερογενοῦς ατοιχείου· **2**) ρηματ. π. πόλωσις, πολωτής.

πολωνέζικος-η-ο δημ. **ὁ** πολωνικός βλ.λ.· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. ἡ πολωνική γλῶσσα.

πολωνέζος (ὁ) δημ., θηλ. **πολωνέζα**, ὁ κάτοικος τῆς Πολωνίας, ὁ Πολωνός· **2**) τό θηλ. **πολωνέζα** εἶδος πολωνικοῦ χοροῦ, ὡς καὶ ἡ μουσικὴ ἡ συνοδεύουσα αὐτόν· ‖ εἶδος μουσικῆς συνθέσεως : **ἡ πολωνέζα τοῦ Σοπέν**.

πολωνικός-ή-ό(ν) νεῶτ., δημ. κ. **πολωνέζικος** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πολωνοὺς ἢ τὴν Πολωνίαν ὡς καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : **ἡ πολωνικὴ βιομηχανία - ἐπανάστασις - γλῶσσα, - ὁ πολωνικὸς διάδρομος·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πολωνικά** ὡς οὐσ. ἡ πολωνική γλῶσσα.

πολώνιον (τό) νεώτ. χημ. ραδιενεργὸν στοιχεῖον ἐκ τῆς οἰκογ. τοῦ ραδίου.

πολωνιστί ἐπίρρ. νεώτ. εἰς πολωνικὴν γλῶσσαν· **2**) κατὰ τὸν πολωνικόν τρόπον.

πολωσίμετρον (τὸ) νεώτ. φυσ. ὄργανον χρήσιμον πρὸς σπουδὴν τοῦ φαινομένου τῆς στροφικῆς πολώσεως τοῦ φωτός.

πολωσι(ο)σκόπιον (τὸ) νεώτ. κ. **πολωσκόπιον**, συσκευὴ χρησιμεύουσα πρὸς ἔρευναν τοῦ φαινομένου τῆς πολώσεως, ὡς καὶ πρὸς προσδιορισμὸν τῆς γωνίας στροφῆς τῆς πεπολωμένης ἀκτῖνος ὑπὸ τῶν ὀπτικῶς ἐνεργῶν σωμάτων.

πόλωσις-εως (ἡ) (πολῶ-όω) νεώτ. ἡ βαθμιαία ἐκμηδένισις, ἣν ὑφίσταται ἡ ἔντασις τῆς ἀκτῖνος τοῦ φωτὸς κατὰ τὴν ὑπὸ ὡρισμένας συνθήκας ἀνάκλασιν ἢ διάθλασιν αὐτῆς : **εὐθύγραμμος πόλωσις στροφικὴ - ἐξ ἀνακλάσεως - ἐκ διπλῆς διαθλάσεως·** **2**) **πόλωσις ἠλεκτρικῆς στήλης** ἡ ἕνεκα ἐσωτερικῶν χημικῶν ἀντιδράσεων μείωσις τῆς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος τῆς στήλης.

πολωσισκόπιον (τό) ἀντὶ πολωσιοσκόπιον βλ.λ.

πολωτής (ὁ) νεώτ. φυσ. ειδικὴ συσκευή, δι' ἧς προκαλεῖται πόλωσις βλ.λ.1)· ‖ εἰδ. ὀρυκτολ. κρυσταλλικόν παρασκεύασμα χρήσιμον πρὸς παραγωγὴν πεπολωμένου φωτός.

πολωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ προκαλῶν πόλωσιν : **πολωτικαὶ συσκευαί**.

πόμα-ατος (τὸ) κ. μσν. ἀντὶ πῶμα (2) βλ.λ.1), τὸ ποτόν : 'Ηρ.3,23 **κρέα ἑφθὰ καὶ πόμα γάλα**, 'Ιππ. 'Αρχ.'Ιητρ.5 (ἀντίθ. ῥύφημα), Πλάτ.Φαίδ.117B **τί λέγεις . . περὶ τοῦδε τοῦ πόματος πρὸς τὸ ἀποσπεῖσαί τινι** (δ.γρ. ἀντὶ πῶμα), Καλλ.ἀπ.8,20P,Μαν. 3,71, Νίκ.'Αλεξ.105, αὐτ.299, Φιλόδ.Μουσ.51K, ΚΔ 'Εβρ.9,10 **ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι**, αὐτ.Κορινθ.1, 10,4, Πολυδ.6,15, Πρόδρ.2,214 **καὶ ταῦτα μὲν τυγχάνουσι τὰ περὶ τῶν βρωμάτων, | τῶν δὲ πομάτων ἄδηλα·** ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ ᾄσματος : Πίνδ.Ν 3,79 **πόμ' ἀοίδιμον Αἰολῇσιν ἐν πνοαῖσιν αὐλῶν·** **2**) ἄ. φοῖνιξ : Διοσκ.1,109 (εἰκ.).

πομάδα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ μυραλοιφὴ βλ.λ.2).

πομάτεσ(σ)ι 'Ησ. «πόμασι».

πομάτιον (τὸ) γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ πόμα βλ.λ.1) : Γλωσσ.ἐν Πάπ.

πομηλίδι (τὸ) δημ. ἄ. μούσμουλο βλ.λ.

πομιντόρο (τό) (ἰταλ.) δημ. **λυκοπερσικὸν τὸ** ἐδώδιμον, ἄ. (ν)τομάτα.

πόμμοῦσαν 'Ησ. «ὁμιλεῖν».

πομπᾰγωγία (ἡ) πάπ. τὸ ἄγειν πομπήν βλ.λ.

πομπᾰγωγῶ-έω 'Ησ.«πομπαγωγεῖ·τὴν πομπὴν ἄγει».

πομπαῖος-α-ον (πομπή) ὁ προπέμπων, ὁ συνοδεύων : Πίνδ.Π 1,34 **ναυσιφορήτοις δ' ἀνδράσι** πρώτα **χάρις ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον** (οὔριον ἄνεμον)· ὁμ. ἐπὶ πλοίου:Εὐρ.ΙΑ 1322 **εἰς ὅρμους . . ἐλάταν πομπαίαν·** **2**) ἐπίθ. τοῦ 'Ερμοῦ, **ὁ** ψυχοπομπός : Αἰσχ.Εὐμ.91 **'Ερμῆ, . . κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος πομπαῖος ἴσθι**, Σοφ.Αἴ. 832 **καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον** 'Ερμῆν . . **εὖ με κοιμίσαι**, Εὐρ.Μήδ.759, Διογ.Λ 8,31.

πομπεία (ἡ) (πομπεύω) κ. νεώτ. τὰ πομπεύειν, τὸ ἄγειν πομπήν, ἡ πανηγυρικὴ κ. ἰδ. θρησκευτικὴ πομπή, συνοδεία, περιφορά, λιτανεία : Πολύβ.31, 3,2 **ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς πανηγύρεως τὴν πομπείαν, οὕτως ἐπιτελεσθεῖσαν·** **2**) ἰδ. κτ. πληθ. δηκτικὰ καὶ ἀκόλαστα σκώμματα, λοιδορίαι, βωμολοχίαι, χλευασμοί, τοὺς ὁποίους ἀντήλλασσον μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἄνδρες οἱ μετέχοντες τῶν ἑορτῶν τοῦ Βάκχου καὶ αἱ γυναῖκες αἱ μετέχουσαι τῶν ἑορτῶν τῆς Δήμητρος : Δημ.229 **τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀνέδην . . μνησθήσομαι**, Μέν.Περικ.ἀπ.4 **ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες σφόδρα λοίδοροι·** ‖ ὁμ. μτφ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ.5,6 **τὴν ἐπάλληλον τοῦ δαίμονος καθ' ἡμῶν πομπείαν** (τὸν ἐπάλληλον ἐμπαιγμόν, εἰρωνείαν τῆς τύχης)· πρβλ. Φιλόστρ.Σοφ.2,27.

πομπεῖον (τὸ) (πομπή) κ. νεώτ. ἀγγεῖον ἐν χρ. κατὰ τὰς πομπάς, συνήθ. πληθ.· 'Ησ. «πομπεῖα· τὰ πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη» : 'Ανδοκ.4,29 **τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεώρων αἰτησάμενος**, Δημ 608 **κατακόπτειν τὰ πομπεῖα**, αὐτ.615 **τὰ πομπεῖ' ὡς ἐπεσκεύασεν**, Πλούτ.'Αλκ.13, Παυσ.1,29,16, 'Επιγρ. **πομπείων ἐπιστάται·** ‖ ἐν Ρώμῃ, τὰ σκεύη καὶ ἡ λοιπὴ παρασκευὴ τοῦ θριάμβου : Δίων Κ 43,42 **ξυλίναις εἰκόσιν ἄλλοις τε τοιούτοις πομπείοις ἐχρήσαντο**, αὐτ.51,21· **2**) κτ. ἑν. κηρίνη προτομὴ τῆς Κλεοπάτρας φερομένη ἐν θριάμβῳ : Δίων Κ 51,21· ‖ φρ. **πομπείου τυχεῖν** (τὸ φέρεσθαι τὴν εἰκόνα τινὸς ἐν πομπῇ) : 'Αριστείδ.2,38J **πομπείου τύχων ἐν Παναθηναίοις·** **3**) δημοσία οἰκοδομὴ ἐν ταῖς ἀρχ. 'Αθήναις, ἐν ᾗ ἐφυλάσσοντο τὰ διὰ τὰς πομπὰς σκεύη· 'Ησ. «πομπεῖα· . . ἢ τόποι, ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται» : Δημ.918 **καὶ ταῦτα πάντες ἴστε ἐν τῷ πομπείῳ διαμετρούμενοι**, ΔιογΛ 2,43 **ἣν ἔθεσαν ἐν τῷ πομπείῳ**, αὐτ.6,22.

πόμπε(υ)μα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ διαπόμπευσις βλ.λ.1)· **2**) δημ ἐπὶ προσ., ὁ γινόμενος ἀντικείμενον ἐμπαιγμοῦ : **τὸ πόμπεμα τοῦ κόσμου**.

πομπεύς-έως (ἰων. **-ῆος**) (ὁ) (πομπός), ἀττ. πληθ. **πομπῆς**, ὁ συνοδεύων τινὰ ὡς πομπός, ὁ προπομπός, ὁ συνοδός, ὁ ὁδηγός· κτ. πληθ. π.'Ησ. «προπομποί, οἱ προπέμποντες, ὁδηγοί» : 'Οδ.Γ 325 **οἵ τοι πομπῆες ἔσονται ἐς Λακεδαίμονα δῖαν**, αὐτ.376· ὁμ. ἐπὶ εὐνοϊκῶν ἀνέμων : αὐτ.Δ 362 **οὖροι . . νηῶν πομπῆες**, 'Απολλ.Ρ 2,422 **πομπῆα κελεύθου**, Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.3,143· **2**) ὁ μετέχων πομπῆς βλ.λ.5), εἰς *πανηγυρικὴν περιφοράν* : Θουκ. 6,58 **ἐπὶ τοὺς πομπέας τοὺς ὁπλίτας**, 'Επιγρ.

πόμπευσις-εως (ἡ) (πομπεύω) κ. νεώτ. ἡ πομπεία βλ.λ.1), ἡ τέλεσις πομπῆς : Πλάτ.Νόμ.949C **περὶ δὲ χορείας τινῶν φοιτήσεων ἢ πομπεύσεων ἢ τοιούτων . . ἄλλων κοινῶν κοσμήσεων ἢ λειτουργιῶν·** **2**) νεώτ. διαπόμπευσις βλ.λ.1).

πομπευτήριος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς πομπήν, ὁ τῆς πομπῆς ἢ ὁ διὰ τὴν πομπήν : Διων 'Αλ.Δημ.32 **ὅσῳ διαλλάττει πολεμιστήρια ὅπλα πομπευτηρίων**.

πομπευτής (ὁ) (πομπεύω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ μετέχων πομπῆς, ὁ λαμβάνων μέρος εἰς πομπήν: Διον.'Αλ.Ῥώμ.7,72· ‖ ὡς ἐπίθ. ἐπὶ ἵππων, ἀσκουμένων κατὰ τὴν ρωμαϊκὴν ἰδ. ἐποχήν, διὰ τὰς ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ πομπάς: 'Ιάμβλ.μτ.Πολ.Σοφ.50 (Hinck.) **πομπευτὴς ἵππος πάντα διδάσκεται**· **2)** ὁ διοργανωτὴς ἢ τελετάρχης πομπῆς: Λουκ. Νεκυομ.16 **ἡ Τύχη.. ποικίλα τοῖς πομπευταῖς τὰ σχήματα προσάπτουσα.**

πομπευτικός-ή-όν σχόλ. ἅ. πομπευτήριος βλ.λ., ἐπὶ τοῦ μετρικοῦ ποδὸς παλιμβακχείου: Σχόλ. 'Ηφαιστ.216 **ὁ παλιμβάκχειος.. ὁ καὶ πομπευτικὸς διὰ τὸ.. ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπιτήδειος εἶναι**· μσν. κ. ἐπίρρ. -ῶς: Μετοχ.Θ 134.

πομπεύω (πομπή) κ. νεώτ. κ. δημ., παρατ. **ἐπόμπευον** (Αἰσχίν.1,43) κ. ποι. **πομπεύεσκε** (Θεόκρ.2, 68), ἀόρ. **ἐπόμπευσα** (Δημ.522), δημ. **(ἐ)πόμπεψα**, δημ. μτχ. παθ. παρακ. **πομπεμένος**, συνοδεύω τινὰ ὡς πομπός, ὁδηγῶ τινα εἰς τὴν ὁδόν του, προπέμπω τινά: 'Οδ.Ν 422 **αὐτή μιν πόμπευον**, 'Αντίμ. 'Ελεγ.άπ.5 **ἐν δέπαϊ 'Ηέλιον πόμπευεν**, 'Ηριν.1, Σοφ.Τρ.620 **εἴπερ 'Ερμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον** (Βερναρδ.Γρ. «ἐὰν εἶναι ἀσφαλὴς ἡ τέχνη αὐτὴ τοῦ 'Ερμοῦ, ἣν ὡς πομπὸς (κήρυξ) ἐξασκῶ)» **2)** ἄγω, περιφέρω ἐν πομπῇ τὰς ἁμαρτησάσας 'Εστιάδας παρθένους: Διον.'Αλ.Ῥωμ.8,89· ‖ δημ. διαπομπεύω βλ.λ.3), ὑποβάλλω τινὰ εἰς διαπόμπευσιν βλ.λ.1)· ‖ δημ. συνεκδ. κατεξευτελίζω, καταντροπιάζω, ρεζιλεύω: Βαλαωρ.Φωτ.1,190 **γενιά |.. γιά νὰ πομπεύῃ τ' ὄνομα καὶ τὴν κληρονομιά της**· **3)** ἄγω πομπὴν βλ.λ.4): Μαρτυρία ἐν Δημ.522 **ὅπως πομπεύσαι ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπήν**, Πολύβ.6,39,9 **μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν εἰς τὴν πατρίδα τάς τε πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι**, 'Επιγρ. **κατὰ κάλλος πομπεύειν**· ‖ τὸ παθ. περιάγομαι, περιφέρομαι ὄπισθεν θριάμβου (ἐν Ῥώμῃ): Στράβ.7,1,4 **καὶ ἄλλα δὲ σώματα ἐπομπεύθη ἐκ τῶν πεπορθημένων ἐθνῶν**, Πλούτ.Αἰμ.34 **δεόμενος μὴ πομπευθῆναι**, αὐτ. Φλαμ.14 **τὰ λάφυρα πομπευόμενα**· **4)** μτφ. ἐπιδεικνύω τι πομπωδῶς, κάμνω πομπώδη ἐπίδειξιν: 'Αρρ.'Επικτ.3,24,118 **μόνον μὴ πέμπειε αὐτὴν** (τὴν ἀρχὴν)· ὁμ. ἀντίθ. τῷ ὑπεσταλμένως ἀλληγορῆσαι: 'Ηράκλειτ.'Αλληγ.29 **περὶ τῆς ἔριδος οὐθ' ὑπεσταλμένως ἠλληγόρησεν.., ἀλλ' ἐκ τοῦ φανεροῦ τὰ κατ' αὐτὴν πεπόμπευκεν**· κ. παθ.: Φιλόδ.Ρητ.1, 223S· **5)** ἀπολ. ὁδεύω, πορεύομαι ἐν πομπῇ, μετέχω πομπῆς: Δημ.572 **ὅτι σκῦτος ἔχων ἐπόμπευε, καὶ τούτῳ μεθύων ἐπάταξέ τιν' ἐχθρὸν ὑπάρχονθ' αὐτῷ**, 'Αριστλ.ΖΠ 712a,34, Θεόφρ.Χαρ. 21,8 **πομπεύσας μετὰ τῶν ἱππέων**, 'Ισυλλ.17,21, Θεόκρ.2,68 **τᾷ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα θηρία πομπεύεσκε περισταδόν**, Πολύβ.4,35,2 **τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἡλικίαις μετὰ τῶν ὅπλων πομπεύειν ἐπὶ τὸν.. τῆς Χαλκιοίκου νεών**, Διόδ.Σ 16,92· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ἁμαρτησασῶν 'Εστιάδων παρθένων, περιάγομαι ἐν φερέτρῳ: Διον.'Αλ.Ῥωμ.2,67 **ζῶσαι ἔτι πομπεύουσιν ἐπὶ κλίνης φερόμεναι**· ‖ ὁμ. ἐπὶ αἰχμαλώτων, ἕπομαι θριάμβου περιαγόμενος: Στράβ.7,1,4 **ἐπόμπευσε δὲ καὶ Λίδης τῶν Χάττων ἱερεύς**, αὐτ.15,3,15· ‖ ὁμ. ἐπὶ νικητοῦ στρατηγοῦ, τελῶ θρίαμβον, περιφέρομαι ἐν θριάμβῳ: Προκ.Βανδ.2,9· ‖ μτφ. ἐπιδεικνύω, κάμνω ἐπίδειξιν: Κικ.'Αττ.13,32,2· **6)** βαίνω ἐπιδεικτικῶς, βαδίζω σοβαρῶς καὶ ὑπερηφάνως: Λουκ.'Εταιρ. Δ 12,2 **πομπεύσεις τότε ὡς μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος**· **7)** κ. δημ. σκώπτω, χλευάζω, λοιδορῶ, ὑβρίζω διὰ χυδαίων σκωμμάτων, πρβλ. πομπεία 2), ἀντίθ. κατηγορεῖν· 'Αρποκρ. «πομπείας καὶ πομπεύειν ἀντὶ τοῦ λοιδορίας καὶ λοιδορεῖν.. ἡ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις»: Δημ.268 **πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο**, παροιμ. **βγῆκε ἡ πομπὴ στὶς στράτες καὶ πομπεύει τοὺς διαβάτες**· ὁμ. ἐμπροθ. (εἴς τινα): Φιλόστρ.'Ηρ.2,10 **πομπεύειν εἴς τινα**· ὁμ. κ. ἀπολ.: Φιλόδ.Παρρ.420· **8)** ρηματ. π. πομπεία, πόμπευσις, πομπευτής, πόμπευμα.

πομπέω σπαν. πομπεύω βλ.λ.1): 'Αντίμ.'Ελεγ.άπ.5 **ἐν δέπαϊ 'Ηέλιον πόμπεσκε** (δ.γρ. πόμπευεν), 'Ησ.

πομπή (ἡ) (πέμπω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πέμπειν, ἡ προπομπή, ἡ συνοδεία, ἡ ὁδηγία: 'Ιλ.Ζ 171 **αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ**, 'Οδ.Ε 32, Πινδ.Π 5,91 'Απολλωνίαις.. πομπαῖς, 'Ηρ.1,62 **ἐνθαῦτα θείῃ πομπῇ χρεώμενος παρίσταται Πεισιστράτῳ 'Αμφίλυκος**, αὐτ.3,77, Αἰσχ.'Αγ.748 **πομπᾷ Διὸς ξενίου**, αὐτ. Πέρσ.58· ‖ συνεκδ. ἐπὶ πνοῆς ἀνέμου: Πινδ.Ν 7,29 **Ζεφύροιο πομπαί**, Εὐρ.ΙΑ 352 **οὐρίας πνοῆς σπανίζων**, αὐτ.1324· **2)** συγκεκρ. οἱ συνοδεύοντες, οἱ προπέμποντες, τὸ σύνολον τῶν προπομπῶν: Αἰσχ.Εὐμ.1034 **βᾶτε δόμῳ.. Νυκτὸς παῖδες.., ὑπ' εὔφρονι πομπᾷ**· **3)** ἡ ἀποστολὴ εἰς τὴν πατρίδα, τὸ πέμπειν τινὰ εἰς τὴν ἰδίαν πατρίδα: 'Οδ.Η 191 **περὶ πομπῆς μνησόμεθα**, αὐτ. Ζ 290 **ὄφρα τάχιστα πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς**, αὐτ.Κ 18 **τεῦχε δὲ πομπήν**, Πινδ.Π 4,164 **ὡς τάχος ὀτρύνει με τεύχειν ναῒ πομπάν**, Εὐρ.Ῥησ.229 **γενοῦ σωτήριος ἀνέρι πομπᾶς ἁγεμών**· **4)** ἡ ἐνέργεια τοῦ πέμπειν, ἀποστέλλειν τινί τι, ἡ ἀποστολή: 'Ηρ.7,16,2 **θεοῦ τινὸς πομπῇ** (ἐπὶ ὀνείρου, κατ' ἀποστολὴν θεοῦ τινος), Πλάτ.Πολ.382E **οὔτε κατὰ λόγους οὔτε κατὰ σημείων πομπάς**, αὐτ.383A· ‖ γεν. ἀποστολή: Θουκ.4,108 **ἡ πόλις ἦν αὐτοῖς ὠφέλιμος ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ καὶ χρημάτων προσόδῳ**· **5)** κ. νεώτ. πανηγυρικὴ ἢ θρησκευτικὴ συνοδεία μετεχόντων πολλῶν ὁμοῦ ἀνθρώπων· 'Αμμών. «πομπὴ καὶ πομπεία διαφέρει· πομπὴ μὲν γάρ, ἣν τοῖς θεοῖς πέμπουσι· πομπεία δὲ ἡ λοιδορία», Εὐστ.1292,16 «παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ πομπὴ καὶ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως»: 'Ηράκλ.Φιλ.15 **Διονύσῳ πομπὴν ἐποιοῦντο**, Θουκ.2,13 **ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας**, Πλάτ.Νόμ. 796C **πᾶσι θεοῖς προσόδους τε καὶ πομπὰς ποιουμένους**, - **γαμήλιος** πομπή, - **νεκρικὴ πομπή**· ‖ ἐν χρ. ὡς αὐστοιχ. ἀντικείμ. τῶν ρ. πέμπειν, πομπεύειν: 'Αριστφ.'Ορν.849, Θουκ.6,56 **τοὺς τὴν πομπὴν πέμψοντας**, Δημ.47 **οἱ λοιποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν**, 'Επιγρ **τὰς πομπὰς πομπεῦσαι**, αὐτ. **τῆς** πομπῆς, **ὅπως ἂν ὡς κάλλιστα πεμφθῇ**· ὁμ. κ. μτ. δοτ. προσ. πρὸς τιμὴν θεοῦ τινος: 'Αριστφ.'Αχ.248 **ὦ Διόνυσε.., κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ πέμψαντα**· ‖ φρ. ποι. μήλων.. πομπά τὰ κρέατα τῶν πρὸς θυσίαν σφαγέντων προβάτων φερόμενα ἐν πομπῇ: Πινδ.Ο 7,80 **μήλων.. κνισάεσσα πομπά**· ‖ ἐν φρ. **ὑπὸ πομπῆς** ἐν πομπῇ: 'Ηρ.2,45 **αὐτὸν ἀπικόμενον ἐς Αἴγυπτον στέψαντες οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ πομπῆς ἐξῆγον ὡς θύσοντες τῷ Διί**· ὁμ. **σὺν πομπῇ**: αὐτ.7,197 **ὡς θύεταί τε ἐξηγέοντο στέμμασι πᾶς πυκασθεὶς καὶ ὡς σὺν πομπῇ ἐξαχθείς**, - **ἐν πομπῇ ἢ ἐν πομπῇ καὶ παρατάξει** (πανηγυρικῶς)· ‖ ἐν Ῥώμῃ, θρίαμβος, θριαμβευτικὴ πομπή: Πολύβ.6,39,9 **μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν εἰς τὴν πατρίδα τάς τε πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι**· ‖ φρ. **τείνω πομπὴν** ὁδηγῶ μακρὰν πομπήν, ἐπὶ ἐκστρατείας: Αἰσχ.'Επτ.613 **τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν** (κτ. Βερναρδ.Γρηγ. «.. προσπαθοῦν διὰ παντὸς τρόπου νὰ πᾶν καὶ νὰ γυρίσουν τὸ μακρινοτάξιδο πανηγύρι (τοῦ εἰς τὸν ᾅδην ἄγοντος πολέμου)»)· **6)** δημ. γεν. συνοδεία πολλῶν ὁμοῦ προσώπων: Γρυπ.Σκ.Τερρ.27,10 **τῶν Οὐρανίων πῶς ὁδηγάει τὴ θεία πομπὴ τοῦ**

ἐφάνη· 7) ὡς προσωποποίησις, ἐπὶ ἀγγέλου: Ἐπιγρ.· 8) μτφ. πομπώδης ἐπίδειξις : Πλάτ.Ἀξ.369D εἰς.. πομπὴν καὶ ῥημάτων ἀγλαϊσμὸν ἀνύτει· 9) δημ. ἡ διαπόμπευσις βλ.λ., τὸ πόμπεμα· || κτ. ἐπέκτ. αἶσχος, ὄνειδος, ἀτιμία, ντροπή : παροιμ. οὔτε πόρτα χωρὶς καρφί, οὔτε σπίτι χωρὶς πομπή (ἑκάστη οἰκογένεια ἔχει τι ἄξιον φόγου), ὁμ. ἐμακρύναν οἱ ποδιές τους καὶ σκεπάσαν τὶς πομπές τους (ὁ πλοῦτος καλύπτει τὸν ἠθικὸν ῥύπον)· 10) δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἄξιος χλεύης, ὁ ἐπονείδιστος, ὁ ἀναίσχυντος, ὁ ἀξιοκαταφρόνητος : παροιμ. κάθεται ἡ πομπὴ στὸ δρόμο καὶ γελᾷ τὸν κόσμον ὅλο ἢ βγῆκε ἡ πομπὴ στὶς στράτες καὶ πομπεύει τοὺς διαβάτες (ἐπὶ τῶν ἀξίων χλεύης, οἵτινες χλευάζουσι τοὺς ἄλλους)· 11) δημ. ἐπὶ προσ. μικροσώμου ἢ καχεκτικοῦ κ. ἰδ. γυναικός : μιὰ τοσηδὰ πομπὴ καὶ σοῦ κάνει τὸν καμπόσο.

πομπηγορῶσι Ἡσ. «προπέμπουσι».

πομπιάζω δημ., μτχ. παθ. παρακ. πομπιασμένος, διαπομπεύω βλ.λ.3), ἐξευτελίζω, ρεζιλεύω, ἄ. παμπεύω βλ.λ.2)· 2) ἡ μτχ. πομπιασμένος ὁ πομπεύματος ἄξιος· || ὁ κακοήθης καὶ ἀναιδής· 3) ρηματ.π. πόμπιασμα, κ. πόμπιεμα.

πόμπιασμα (τὸ) δημ. κ. πόμπιεμα ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πομπιάζω, ἡ διαπόμπευσις, τὸ ντρόπιασμα, τὸ ρεζίλεμα.

πομπικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ χρησιμεύων εἰς τὴν πομπὴν βλ.λ.4), ὁ τῆς πομπῆς ἢ ὁ διὰ τὴν πομπήν : Ξεν.Ἱππ.11,1 πομπικὸς ἵππος (ὁ χρησιμοποιούμενος ἐν ταῖς πομπαῖς), Διόδ.Σ 18,25 στέμμα πομπικὸν χρώμασι παντοδαποῖς .. κατηνθισμένον, Πλούτ.Αἰμ.33 μέλος οὐ προσόδιον καὶ πομπικόν, Δίων Κ 56,34 πομπικὸν ἅρμα, Ἐπιγρ. πομπικὰ ἀσπίδια, αὐτ. πομπικὸν ζεῦγος, - πομπικὰ σκεύη· 2) μτφ. ὁ πομπώδης, ὁ μεγαλοπρεπής, ὁ πολυτελής, ὁ ἐπιδεικτικός : Πλαύτ.Μάρ.22 τῶν .. λαφύρων τὰ μὲν ἐκπρεπῆ .. καὶ πομπικὴν ὄψιν τῷ θριάμβῳ δυνάμενα παρασχεῖν· 3) ἐπὶ ὕφους λόγου, ὁ ἐντυπωσιακός : Φιλόδ.Ρητ.2,96S, Διον.Ἀλ.Ἰσαῖ.19· || τὸ οὐδ. κτ. πληθ. πομπικὰ ὡς οὐσ. εἶδος ρητορικοῦ λόγου : Λογγῖν.8,3 παρά γε μὴν τοῖς ῥήτορσι τὰ ἐγκώμια καὶ τὰ πομπικὰ ἐπιδεικτικά.

πομπικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον πομπικὸν βλ.λ. 3), πομπωδῶς, ἐπιδεικτικῶς : Λογγῖν. 32,5 δι᾽ ὧν καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἡ τἀνθρωπίνου σκήνους ἀνατομὴ πομπικῶς καὶ ἔτι μᾶλλον ἀναζωγραφεῖται θείως παρὰ τῷ Πλάτωνι, Εὐστ. Πον.159,80 πομπικῶς θριαμβεύων, Μετοχ.Θ 435.

πομπίλος (ὁ) εἶδος θαλασσίου ἰχθύος παρακολουθοῦντος τὰ πλοῖα (gasterosteus ductor) : Ἠριν.1 πομπίλε, ναύτῃσιν πέμπων πλόον εὔπλοον ἰχθύ, Ἀπολλ.Ρ ἀπ.9, Ἀθήν.7,282Ε ἱεροὺς φησιν εἶναι ἰχθύας δελφῖνας καὶ πομπίλους, αὐτ.283Α κἑξ.

πόμπιμος-ον (πομπή) κ. πόμπιμος-α-ον (Εὐρ.Ἱππ. 578) ὁ πέμπων, ὁ προπέμπων, ὁ συνοδεύων, ὁ ὁδηγῶν ἢ ἀποστέλλων τινά : Πινδ.Ν 3,25 ὅπᾳ πόμπιμον κατέβαινε νόστου τέλος (Βερναρδ.Γρηγ. «ἐκεῖ ὅπου κατέβαινεν (ἀπὸ τοῦ πλοίου) εἰς τὸ τέρμα (τοῦ ταξιδίου του) τὸ παρέχον ἐπιστροφήν»), Αἰσχ.Ἑπτ.371 σπουδῇ διώκων πομπίμους χνόας ποδοῖν, αὐτ.855 κατ᾽ οὖρον ἐρέσσετ᾽ ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον, Σοφ.Τρ.560,Εὐρ. Ἑκ.1290 πνοὰς πρὸς οἶκον ἤδη τάσδε πομπίμους ὁρῶ, αὐτ.Φοίν.984· μτ. γενικ. : αὐτ.Μήδ.848 ἢ πόλις ἢ φίλων πόμπιμός σε χώρα .. ἕξει (πόλις ἢ χώρα παρέχουσα συνοδείαν εἰς φίλους ἢ πέμπουσα τοὺς φίλους)· 2) παθ. ὁ πεμπόμενος, ὁ ἀποσταλείς : Σοφ.Τρ.872 ὡς ἄρ᾽ ἡμῖν οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον, Εὐρ.Ἱππ.578 σὺ παρὰ κλῇθρα· σοὶ μέλει πομπίμα φάτις δωμάτων (σχόλ. «σὺ παρὰ κλῇθρα ἵστασο· σοὶ γὰρ μέλει (ἐν φροντίδι ἔσται) ἡ ἐκ τῶν οἴκων πεμπομένη βοή»)· 3) ὁ δι᾽ οὗ πέμπεταί τι : Πλούτ.Ἠθ.86Β πόμπιμόν ἐστι .. καὶ πορεύσιμον ὄχημα τοῖς κομιζομένοις.

πομπός (ὁ) (πέμπω) κ. νεώτ. ὁ προπέμπων, ὁ συνοδεύων τινά, ὁ προπομπός, ὁ συνοδός, ὁ ὁδηγός· Ἡσ. «ὁδηγὸς προπέμπων», Φώτ. «πομπόν, συνοδοιπόρον καὶ προπέμποντα» : Ἰλ.Ν 416 ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν, αὐτ.Π 671,αὐτ.Ω 153,Ὀδ.Δ 162 τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι, αὐτ.Θ 566,Ἡρ.1,121 πομποὺς δ᾽ ἐγὼ ἅμα πέμψω, αὐτ.122,Σοφ.ΟΚ 1019 ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με χωρεῖν, Εὐρ.Βάκχ.1047· || ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ ὡς ὁδηγοῦντος τὰς ψυχὰς τῶν ἀποθανόντων εἰς τὸν Ἅδην, ἄ. ψυχοπομπός : Αἰσχ.Πέρσ.626 ὕμνοις αἰτησόμεθα φθιμένων πομπούς, Σοφ.ΟΚ 1548· || κτ. πληθ. πομποί οἱ ἀκόλουθοι, οἱ φρουροί, οἱ σωματοφύλακες : αὐτ.723 ἄσσον ἔρχεται Κρέων ὅδ᾽ ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν· || ὁμ. ὡς θηλ. πομπός ἡ προπέμπουσα, ἡ ὁδηγήτρια : Ὀδ.Δ 826 τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ᾽ ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι· 2) ὁμ. μτ γενικ. πράγμ. ὁ φορεύς, ὁ κομιστής τινος: Αἰσχ. Χο.86 πάρεστε τῆσδε προστροπῆς ἐμοὶ πομποί (κομισταὶ τούτων τῶν ἱκετευτικῶν προσφορῶν),αὐτ. 147· 3) ὁ πεμπόμενος πρός τινα ἢ διά τι, ὁ ἄγγελος, ὁ ἀγγελιοφόρος : Σοφ.ΟΤ 289 ἔπεμψα γὰρ .. διπλοῦς πομπούς, αὐτ.Τρ.671· 4) νεώτ. γεν. ὁ πέμπων, ὁ ἀποστέλλων τι· || ἰδ. τηλεγραφικὸν ἢ τηλεφωνικὸν μηχάνημα, δι᾽ οὗ ἐκπέμπονται εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον τὰ οἰκεῖα ἠλεκτρικὰ ρεύματα· || εἰδ. εἰς τὰ τηλεπαθητικὰ πειράματα, τὸ ἄτομον ὅπερ σκέπτεται νοερῶς ἰδέαν τινὰ ἀποσκοπῶν νὰ μεταβιβάσῃ ταύτην εἰς ἄλλο ἄτομον· 5) ὡς ἐπίθ. ὁ ὁδηγῶν : Αἰσχ.Ἀγ.124 πομποὺς ἀρχὰς (ὁδηγοῦντας ἄρχοντας), αὐτ.299 πρὸς Κιθαιρῶνος λέπας ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρὸς (τοῦ πυρὸς τοῦ χρησιμεύοντος εἰς σημεῖον), Αἰλ.ΖΙ 3,13 χρώμεναι πομπῷ ἀνέμῳ.

πομποστολῶ-έω (πομπή, στέλλω) ἄγω, ὁδηγῶ πομπήν : Ἐπιγρ.· 2) μτ. αἰτ. περιάγω, περιφέρω τι ἐν πομπῇ, τὸ παθ. : Στράβ.14,2,23 ὁδός, .. δι᾽ ἧς πομποστολεῖται τὰ ἱερά· || ὁδηγῶ τι ὡς ἐν πομπῇ : Λουκ.Ἐρωτ.11 ἠρέμα τῇ γῇ προσηνέχθημεν αὐτῆς οἶμαι τῆς θεοῦ λιπαρᾷ γαλήνῃ πομποστολούσης τὸ σκάφος· 3) μτφ. ἀναπτύσσω, ἐκθέτω τι πομπωδῶς, κάμνω πομπώδη ἀνάπτυξίν τινος : Φίλ.2,70 τὰ μηδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς πομποστολεῖν.

πομπώδης-ους-ες νεώτ. ὁ πλήρης πομπῆς, μεγαλείου, ὁ μεγαλοπρεπής, ὁ πανηγυρικός· 2) ὁ οἱονεὶ ἐν πομπῇ γινόμενος, ὁ πλήρης στόμφου καὶ ἐπιδείξεως, ὁ ἐπιδεικτικός, ὁ στομφώδης : πομπῶδες ὕφος, - πομπώδεις λόγοι· || ἐπίρρ. -ῶς.

πομφολυγηρόν (τὸ) μτγν. εἶδος ἐμπλάστρου περιέχοντος ὀξίδιον ψευδαργύρου : Παῦλ.Αἰγ.7,17.

πομφολυγίζω μτγν. καχλάζω, παφλάζω, ὡς τὸ ζέον ὕδωρ : Διοσκ.1,68,4, Σιμπλίκ.Φυσ.460,22.

πομφολυγοπάφλασμα-ατος (τὸ) τὸ πάφλασμα τῶν πομφολύγων, ὁ θόρυβος τῶν θραυομένων πομφολύγων ὕδατος : Ἀριστφ.Βάτρ.249 Διὸς φεύγοντες ὄμβρον ἔνυδρον ἐν βυθῷ χορείαν αἰόλαν ἐφθεγξάμεσθα πομφολυγοπαφλάσμασιν.

πομφολυγῶ-όω προκαλῶ, ἐγείρω πομφόλυγας, κάμνω τι νὰ ἀναδίδῃ πομφόλυγας ἢ νὰ βράζῃ ἢ νὰ παφλάζῃ : Ἀριστλ.Πρ.931b,34 πομφολυγοῦν τὴν θάλατταν· || τὸ παθ. ἀναδίδω, σχηματίζω πομφόλυγας : Ἡρόδ.Ἰατρ.ἐν Ph.Mus.58,76, Διοσκ. 5,126· 2) ρηματ.π. πομφολύγωσις.

πομφολυγώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πομφόλυγας ἢ ὁ πλήρης πομφολύγων : Ἀρχιγ. ἐν Γαλ.Β,509, αὐτ.931· || νεώτ. μτφ ἐπὶ λό-

γου, ὁ κενὸς ἐννοίας, περιεχομένου, ὁ μάταιος: πομφολυγώδεις λόγοι.

πομφολύγωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. δερματική, ἰδ. συμπτωματικὴ πάθησις, καθ' ἣν σχηματίζονται πομφόλυγες ἐπὶ τοῦ δέρματος.

πομφολυγωτός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων, ὁ φέρων πομφόλυγας βλ λ.4): Φίλ.Μηχ.Βελοπ.66,44 **περόναις πομφολυγωταῖς** (αἱ ἔχουσαι ἐξογκώματα).

πομφολύζω ἢ πομφολύσσω παφλάζω, ἀναβλύζω ὡς πομφόλυξ, ἀναβρύω, ἀναβράω: Πίνδ.Π 4,121 **ἐκ δ' ἄρ' αὐτοῦ πομφόλυξαν δάκρυα γηραλέων γλεφάρων.**

πομφόλυξ-υγος (ἡ) (ὁ, ἡ, κτ. Γαλ.13,639) (πομφός) κ. μσν. κ. νεώτ. λεπτὸν ὑγρὸν ὑμένιον σχήματος σφαιρικοῦ περικλεῖον ὄγκον ἀερίου, σχηματιζόμενον δὲ λόγῳ τῆς ἐπιφανειακῆς τάσεως τῶν ὑγρῶν, πέμφιξ, φυσαλὶς ἀέρος, φοῦσκα, φουσκαλίδα· Ἡσ. «πομφόλυξ· ὕδατος κάχλασμα», αὐτ. «πομφόλυγες.. καὶ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις, ἢ φυσήματα ὕδατος. ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιωμένων λέγεται ἡ λέξις»; Ἱππ.Ἀφορ.7,34, Πλάτ. Τίμ.66Β **νοτερὰ ἀγγεῖα ἀέρος ὕδατα κοῖλα περιφερῆ τε γενέσθαι, καὶ τὰ μὲν τῆς καθαρᾶς διαφανεῖς περιστῆναι κληθείσας ὄνομα πομφόλυγας**, αὐτ.83D, Ἀριστλ.ΖΓ 735b,12 **καὶ ὁ ἀφρὸς γίνεται παχύτερος καὶ λευκός. Καὶ ὅσῳ ἂν ἐλάττους καὶ ἀδηλότεραι αἱ πομφόλυγες ὦσι, τοσούτῳ καὶ λευκότερος .. ὁ ὄγκος φαίνεται**, Θεόφρ.Μεταφ.15, Πλούτ.Ἠθ.563Ε **ῥηγνυμένης.. τῆς πομφόλυγος**, Ἰω.Χρυσ.Λόγ.εἰς Εὐτρόπιον Ι **πομφόλυγες ἦσαν καὶ διερράγησαν·** 2) νεώτ. ἰατρ. ἔπαρμα τοῦ δέρματος περιέχον ὑγρὸν διαυγές, πυῶδες ἢ αἱμορραγικόν, φοῦσκα, φουσκαλίδα, καντήλα· 3) νεώτ. μτφ. πᾶν τὸ κενὸν περιεχομένου, τὸ μάταιον ἐννοίας: **οἱ λόγοι του ἦσαν πομφόλυγες·** 4) πομφολυγῶδες κόσμημα ἀσπίδος, ἄ. ὀμφαλὸς βλ.λ.3)· Ἡσ. «πομφόλυξ·.. καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί», αὐτ. «πομφόλυγες· τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί»· || ὁμ. ὡς ἀρχιτεκτονικὸν κόσμημα: Ἐπιγρ.· 5) εἶδος κοσμήματος, τὸ ὁποῖον ἔφερον αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν· Μοῖρ.301 «πομφόλυγας· τὰ δερμάτια ἃ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν αἱ γυναῖκες ἔχουσιν»: Ἀριστφ.ἀπ. 320,13, Ἐπιγρ.· 6) ὀξείδιον τοῦ ψευδαργύρου: Διοσκ.5,75, Παῦλ.Αἰγ.7,17.

πομφός (ὁ) κ. νεώτ. φλύκταινα ἢ οἴδημα ἐπὶ τοῦ δέρματος: Ἱππ.Γυν.2,118, αὐτ.Νούσ.2,70· πρβλ. πομφόλυξ, πομφολύζω· || νεώτ. ἰατρ. περίγροπτος ἔπαρσις τοῦ δέρματος προκαλουμένη ὑπὸ ὀρώδους διηθήσεως.

πομφώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πομφὸν ἢ ὁ πλήρης πομφῶν βλ.λ.

πονάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πόνος, ὁ μικρὸς πόνος· || κτ. πληθ. **πονάκια** ἰδ. ἐπὶ ἐπιτόκων, οἱ μικροὶ περιοδικοὶ πόνοι οἱ προηγούμενοι τῶν ὠδίνων τοῦ τοκετοῦ.

πόνεμα-ατος (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ πονεῖν, ὁ πόνος, ἡ ὀδύνη, κ. ἰδ. ἡ ψυχική: Διήγ.Ἀχιλλ.705 **ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς.. ἀφοῦ τὸ κάλλος τὸ λαμπρὸν ἐσκέφατο τῆς κόρης, | εἶχεν κρυφὰ πονέματα, εἶχεν μεγάλην θλῖψιν·** 2) δημ. ὀδυνηρὸν ἐξάνθημα, δοθιήν, πονίδι: **πόνεμα στὸ λαιμό.**

πονέντες (ὁ) (ἰταλ.) δημ. κ. **πουνέντες** ἢ **μπουνέντης** ὁ ἐκ δυσμῶν πνέων ἄνεμος, ἄ. ζέφυρος βλ.λ.1): **φυσάει πονέντες, - τὸ λιμάνι τὸ πειράζει μόνον ὁ πουνέντες·** || ἡ δύσις, αἱ δυσμαὶ βλ.λ.3): Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.259,13 **οὖλον τὸν κόσμο γύρεψα, πονέντε καὶ λεβάντε, | νὰ βρῶ 'να φίλο μπιστικὸ σὰν καὶ τὸν ἀπατό μου.**

πονεντογάρμπης (ὁ) δημ. κ. **μπουνεντογάρμπης** ὁ ἄνεμος λιβοζέφυρος βλ.λ.· 2) ἡ διεύθυνσις ἀφ' ἧς πνέει ὁ λιβοζέφυρος.

πονεντομαΐστρος (ὁ) δημ. ὁ ἄνεμος σκιρωνοζέφυρος βλ.λ.· 2) ἡ διεύθυνσις ἀφ' ἧς πνέει ὁ σκιρωνοζέφυρος.

πονεσ(ι)ιάρης-α-άρικο δημ. ἄ. πονετικὸς βλ.λ.· τὸ θηλ. κ. ἐν σαρκαστ. σημ. ἐπὶ εὐκόλως παραδιδομένης εἰς ἀκολασίαν.

πονετικός-ή-ό δημ. ὁ πονῶν, ὁ συμπονῶν τοὺς ἄλλους, ὁ εὐσπλαγχνιζόμενος τοὺς ἄλλους, ὁ συμμετέχων συναισθηματικῶς τῶν δυστυχιῶν τῶν ἄλλων· ἐπίρρ. **πονετικά** μὲ συμπόνια: Πορφύρ.Σκ. 88,1 **ηὗρε ὁ Διγενὴς πονετικά) καὶ τὴ φιλᾷ στὰ πικραμμένα χείλη**, αὐτ.25,8.

πόνεϋ (ὁ) (ἀγγλ.) νεώτ. εἶδος μικροσώμου ἵππου.

πονζέ (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. ἄκλ. εἶδος ἐλαφροῦ ὑφάσματος ἐκ μετάξης.

πόνημα-ατος (τὸ) (πονῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πονῶ βλ.λ.1), τὸ διὰ πόνου, κόπου ἐπιτελούμενον ἔργον, ἐργασία: Εὐρ.ΙΤ 165 **Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβὰς ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν·** 2) κ. νεώτ. ἰδ. συγγραφικὸν ἔργον, βιβλίον, σύγγραμμα: Παλλδ.ΑΠ 9,166, Ἀγαθ.ΑΠ 4,3,42 **κόσμον δὲ προσθεὶς τοῖς ἐμοῖς πονήμασιν, ἐκ τοῦ βασιλέως τοὺς προλόγους ποιήσομαι**, Μαλάλ.1 133,1 **πόνημα Ὁμήρου·** || μτγν. κ. μσν. ὁμ. κ. ἐπὶ μικροῦ ὕμνου: Μηναῖ.12,6 Ὄρθρ. Ὠδ.9 τοῦ Ἁγίου **δέχου τὸν ὕμνον, .. τοῦ μικροῦ πονήματος, .. μὴ βδελύξῃ τὴν ἐγχείρησιν.**

πονημάτιον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πόνημα βλ.λ.2), μικρὸν σύγγραμμα: Ἐπιφάν.1,932, Φώτ.Βιβλ.99,18 **βραχὺ πονημάτιον.**

πονηρά ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. πονηρῶς, μὲ πονηρίαν, πανούργως: Ἐρωτόκρ.4,824 **μὰ ἡ Φρονύνη πονηρά, ἐκεῖ ποὺ τσὶ μιλοῦσι | οἱ φλακατόροι, μάθαινε μὲ φρόνεψη**, αὐτ.1463 **γιὰ κεῖνα πονηρὰ μιλεῖ, νὰ μάθῃ τὴν ὑγείαν του.**

πονηράδα (ἡ) δημ. πονηρὸς τρόπος, πονηρία βλ.λ.2): Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 68,5 **μὲ μύριες πονηράδες | τῆς νύχτας τὰ τρισκόταδα δολώνουν.**

πονήρε(υ)μα-ατος (τὸ) (πονηρεύομαι) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ πονηρεύομαι, πανοῦργον τέχνασμα, πονηρὰ πρᾶξις, ἀχρειότης, ποταπότης, κατεργαριά: Δημ.423 **ἵν' ὡς μετὰ πλείστης συγγνώμης παρ' ὑμῶν ὁ τὰ τούτου πονηρεύματ' ἀκριβῶς εἰδὼς ἐγὼ καὶ παρηκολουθηκὼς ἅπασι κατηγορῶ**, Διον.Ἀλ.Ῥωμ.6,84 **τυραννικῶν ἀνθρώπων πονηρεύματα**, Πλούτ.Κίμ.2, Ἰουλ. Λόγ.3,115Α· 2) εἰδ. ἰατρ. κτ. ἑν. ἡ κακὴ διάθεσις ἢ κατάστασις: Γαλ.19,138.

πονηρεύομαι (πονηρός) μέσ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπονηρεύθην** κ. δημ. **(ἐ)πονηρεύθηκα**, παρακ. **πεπονήρευμαι** (Δημ.35), δημ. μτχ. **πονηρεμένος**, εὑρίσκομαι ἐν κακῇ καταστάσει, εἶμαι πολὺ κακοδιάθετος, ἄρρωστος: Ἱππ.Κωακ.194 **κοιλίαι πονηρεύονται**, Διοσκ.1,106 **πονηρευόμενα ἕλκη** (κακοήθη)· 2) κ. νεώτ. ἐνεργῶ πονηρῶς, φέρομαι πανούργως, μεταχειρίζομαι πονηρίας, τεχνάσματα, δολιεύομαι: Ἡράκλ.Φιλ.125Α, Δημ.351 **διὰ τοὺς πεπονηρευμένους ὡς ἔοικε τοῖς ἐπιεικέσι συμβεβηκὸς ἂν εἴη ταύτης τῆς ἀτιμίας μετεσχηκέναι**, Ἀριστλ.Ρητ.1411a,17 **ἐκεῖνον .. ἐπιτρίτων τόκων πονηρεύεσθαι**, Μέν.Ἐπιτρ.133(122) **ἵν' ἀσφαλέστερον πονηρεύσῃ πάλιν**, Φιλόδ.Ρητ.1,43S, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.9 **πρὸς δὲ πρεσβύτην πονηρευόμενον «Ἄνθρωπε» εἶπε «.. μὴ προστίθει τὴν ἀπὸ τῆς κακίας αἰσχύνην»** ὁμ. μτ. δοτ. μεταχειρίζομαι πονηρίας κατά τινος, πρὸς ἐξαπάτησίν τινος: Θεοδοτ.ΠΔ Σουσ.61· ὁμ. μτ. αἰτ.: ΠΔ Ἐκκλ. 7,23 ὅτι πλειστάκις πονηρεύεταί σε· ὁμ.κ.ἐμπρόθ. (ἔν τινι, κατά τινος): αὐτ.Παραλ.1,16,22 **ἐν τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε**, Θεοδοτ.ΠΔ Σουσ.43 **πονηρεύεσθαι κατ' ἐμοῦ·** || διανοοῦμαι, μελετῶ πονηρόν τι κατά τινος, ἔχω κατὰ

νοῦν, σκέπτομαι, σκοπεύω νὰ πράξω κακόν τι κατά τινος, μτ. ἀπαρφ. : ΠΔ Γεν.37,18 **ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτόν,** αὐτ.Δεύτ.19,19 **ποιῆσαι κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ·** ‖ δημ. καθίσταμαι καχύποπτος, ὑπαφιάζομαι, βάζω κακὸ στό νοῦ μου : **τοὺς εἶδε ποὺ κρυφομιλοῦσαν καὶ πονήρεύτηκε·** **3**) τὸ ἐνεργ. πονηρεύω μ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπονήρευσα** κ. δημ. **(ἐ)πονήρεψα,** ὡς μτβ. καθιστῶ τινα πονηρόν : **οἱ κακὲς παρέες πονήρεψαν τὸ παιδί μας·** ‖ διεγείρω τὴν καχυποψίαν τινός, ἐμβάλλω τινὰ εἰς ὑπόνοιαν, ὑποψίαν· **4**) ὁμ. τὸ ἐνεργ. νεώτ. κ. δημ. ὡς ἀμτβ. καθίσταμαι, γίνομαι πονηρός : **ὅσο πάει καὶ πονηρεύουν τὰ παιδιά·** **5**) ρηματ.π. πονήρευμα.

πονηρευτά ἐπίρρ. δημ. μὲ πονηρὸν σκοπόν, μὲ πονηριά, πανούργως, δολίως : Ἐφταλ.Ὀδ.Κ 399 **πονηρευτὰ καλεῖς με στὸ θάλαμό σου.**

πονηρία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **πονηριά** κ. πανήρια κ. **πονηράδα** κακὴ κατάστασις, καχεξία : Πλάτ.Ἱππ.Ε 374D **ἀμβλυωπία οὐ πονηρία ὀφθαλμῶν,** αὐτ.Πολ.609C **ἡ σώματος πονηρία νόσος οὖσα,** αὐτ. **πονηρίας οὔσης ψυχῆς·** **2**) ἐπὶ ἠθ. ἐννοίας κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κακὴ διάθεσις, κακία, πανουργία, φαυλότης, μοχθηρία, κακοήθεια, δολιότης : Σοφ.ἀπ.925 **ἡ μωρία.. ἀδελφὴ τῆς πονηρίας ἔφυ,** Ἀριστφ.Θεσμ.868 **τί οὖν ἔτι ζῶ; τῶν κοράκων πονηρίᾳ;** Λυσ.22,16 **οὐχ οἷοί τ' ἦσαν τῆς τούτων πονηρίας ἐπικρατῆσαι,** Πλάτ. Θεαίτ.176B **πονηρίαν μὲν φεύγειν, ἀρετὴν δὲ διώκειν,** Ξεν.ΚΠ 7,5,75, ΚΔ Κορινθ.Ι,5,8 **κακίας καὶ πονηρίας,** Σέργ.Μακρ. **ἐν Σάθ.3,264 διενοήθησαν καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν,** Ἐρωτόκρ.4,431 **τέκνο κακὸ καὶ πίβουλο τσὶ πονηριὲς γεμάτο,** Βιζυην.Ποιήμ.89,16 (ἔκδ. Φέξη) **ποὺ δὲν ξεῦραν μὲ τί μοιάζει, | ἡ πονήρια καὶ ἡ κάκια·** ‖ κτ. πληθ. πονηραὶ ἐνέργειαι, πανοῦργα, δόλια τεχνάσματα, δόλοι, μηχανορραφίαι, ἀπάται : Δημ.521 **ἔχω δὲ λέγειν καὶ πονηρίας ἑτέρας παμπληθεῖς αὐτοῦ,** Ἀριστλ. Ρητ.1389a,18, ΚΔ Μᾶρκ.7,22 **κλοπαί, πλεονεξίαι, πονηρίαι, δόλος,** Ἐρωτόκρ.4,362 **λογιάζοντας τσὶ πονηριές, ὁπού βανεν ὁ νοῦς τση,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 46,1 **κι ὅταν πονήριες διάζεται | ὁ Νοῦς ν' ἀνοίξῃ διάβα·** ὁμ. κ. κτ. ἑν. : ΚΔ Ματθ.22,18 **γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· τί με πειράζετε, ὑποκριταί;,** Ἐρωτόκρ.5,1320, Ἀρτ.Βατ.3,11 **καὶ σάμπως τὰ μαμούνια στὴν ἀράχνη μὲ πονηρία τυλίζει τὸ σφαλάγγι·** **3**) χαμέρπεια, ποταπότης, δειλία, ἀνανδρία : Εὐρ.Κύκλ.645 **ὅτι ἡ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτίρομεν καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία;,** Λυσ.14,9 **εἰς τοῦτ' ἦλθε πονηρίας.. καὶ τοὺς πολεμίους ἔδεισε·** **4**) ἐν πολιτικῇ σημ. ἡ ὀχλοκρατία : Θουκ.8,47 **ὅτι ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ βούλεται καὶ πονηρίᾳ.**

πονηροβουλία (ἡ) (βουλή) μτγν. κ. μσν. ἡ πονηρὰ βουλή : Γρηγ.Ἀκράγ.1,836,98 (ἔκδ. Mi.).

πονηρογνώμων-ονος-ον (γνώμη) μσν. ὁ ἔχων πονηρὰν γνώμην, διάθεσιν : ΚΜανασσ.Χρον.6174.

πονηροδιδάσκαλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ διδάσκων τὴν πονηρίαν βλ.λ.2), ὁ διδάσκαλος τῆς κακίας : Στράβ.7,3,8 **τὴν θάλατταν ὡς πονηροδιδάσκαλον φεύγειν οἴεται δεῖν,** Εὐστ.752,37.

πονηροκάρδιος-ον γλωσσ. κ. μσν. ὁ ἔχων πονηράν, κακὴν καρδίαν, ὁ κακῆς διαθέσεως, ὁ μοχθηρός : ΚΜανασσ.Χρον.4411 (δ.γρ.).

πονηροκόλαξ-ακος (ὁ) μσν. πονηρὸς κόλαξ : ΚΜανασσ.Χρον.4411 **πονηροκολάκων** (δ.γρ. πονηροκαρδίων).

πονηροκρατία (ἡ) μτγν. ἡ κυριαρχία τῶν πονηρῶν, τῶν φαύλων, ἡ ἐξουσία τῶν κακῶν : Διον. Ἁλ.Ρωμ.8,5 **πονηροκρατίαν ὑφορώμενοι.**

πονηροκρατοῦμαι-έομαι κυβερνῶμαι ὑπὸ τῶν πονηρῶν, κακῶν, ἐξουσιάζομαι ὑπὸ τῶν φαύλων : Ἀριστλ.Πολ.1294a,2 **δοκεῖ δ' εἶναι τῶν ἀδυνάτων τὸ εὐνομεῖσθαι τὴν μὴ ἀριστοκρατουμένην πόλιν ἀλλὰ πονηροκρατουμένην,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.8,31.

πονηρολογία (ἡ) τὸ λέγειν πονηρούς, κακοὺς λόγους, ἡ κακολογία : Ἀριστλ.Τοπ.164b,13.

πονηρολογῶ-έω μτγν. κ. μσν. λέγω πονηρούς, κακοὺς λόγους : Γρηγ.Ἀκράγ.1108 (ἔκδ. Mi.).

πονηρομανής-οῦς-ές μσν. ἐπὶ τοῦ θεοῦ, πιθ. ὁ τοὺς πονηροὺς ποιῶν μαίνεσθαι : Θεόδ.Λάσκ. 767 (ἔκδ. Mi.) **πονηρομανὴς ὁ θεός.**

πονηροποιός-όν μτγν. κ. μσν. ὁ πονηρὰ ποιῶν, ὁ κακὰ πράττων, ὁ κακοποιός : Ἐπιφάν.1,665.

πονηρόπολις-εως (ἡ) ἡ πόλις τῶν πονηρῶν, τῶν φαύλων· Σουΐδ. ἐν λ. δούλων πόλις «ἔστι δέ τις .. περὶ Θράκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας .. καὶ ἄλλους πονηρούς ..» : Θεόπομπ.Ἱστ.107, Πλούτ.Ἠθ.520B **πονηρόπολιν προσηγόρευσε.**

πονηρός-ά(-ή)-ό(ν) (πονῶ, πόνος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κυρ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸ σῶμα, ὁ ὑπαφέρων πόνους, ὁ ὑφιστάμενος μόχθους, ὁ πιεζόμενος, ταλαιπωρούμενος ὑπὸ τῶν κόπων, ὁ ἔχων κόπους, βάσανα, ὁ δυστυχής, ὁ τυραννημένος, ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους : Ἡσίοδ.ἀπ.138 **πονηρότατος καὶ ἄριστος,** αὐτ.139· **2**) ὁ ἐπιφέρων, ὁ προξενῶν κόπον, ὁ ἐπίπονος, ὁ κοπιώδης, ὁ κοπιαστικός, ὁ ἀλγεινός, ὁ λυπηρός, ὁ ἀνιαρός· Ἡρωδιαν. 1,197,19 «τὸ πονηρὸς καὶ μόχθηρος οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ὀξύνειν προπαροξύνουσιν, ὅταν τὸν ἐπίπονον καὶ ἐπίμοχθον σημαίνῃ, ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ ψυχὴν φαύλων ὀξύνουσιν» : Ὁμ. Ἐπιγράμμ.14,20 **πονηρὰ ἔργα,** Θέογν.274 **τῶν πάντων δὲ κάκιστον ἐν ἀνθρώποις θανάτου τε καὶ .. νούσων ἐστὶ πονηρότερον,** Ἀριστφ.Πλ.352 **τουτὶ πονηρὸν φαίνεται τὸ φορτίον·** **3**) ὁ ἐν κακῇ, ἀθλίᾳ καταστάσει, ὁ ἄθλιος, ὁ ἄχρηστος, ὁ πρὸς οὐδὲν ἱκανός, ὁ ἀνωφελής : Ἀριστφ.Πλ.220 **πονηροὺς γ' εἶπας ἡμῖν συμμάχους,** αὐτ.Νεφ.542, αὐτ.Λυσ.517 **ἕτερόν τι πονηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἂν ὑμῶν,** Ἀντιφ.4,2,4 **πονηρῷ ἰατρῷ ἐπιτρεφθεὶς** (δ. γρ. ἀντὶ μοχθηρῷ), Θουκ.8,97 **πονήρων τῶν πραγμάτων γενομένων** (περιελθόντων εἰς κακὴν κατάστασιν), Πλάτ.Εὐθ.298D **κύων .. πονηρός,** αὐτ. Πολ. 425E **πονηρᾶς διαίτης,** αὐτ.Νόμ.735B **πονηρὰ τροφή,** αὐτ.Τίμ.86B **πονηρὰν ἕξιν .. τοῦ σώματος,** αὐτ.Γοργ.464D **χρηστῶν σιτίων καὶ πονηρῶν,** αὐτ. Πρωτ.313A, αὐτ.Πολ.551C, Ξεν.Ἀν.3,4,34 · **πονηρὸν στράτευμα,** αὐτ.ΚΠ 1,4,19 **ἐπὶ πονηρῶν ἱππαρίων,** Αἰσχίν.1,11 **ὅταν ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου .. πονηρὰν ἀρχὴν λάβῃ τῆς παιδείας** (κακὴν ἀρχήν), Ἀριστλ.Πολιτ.1294b,38 **πονηρᾷ πολιτείᾳ,** ΚΔ Ματθ. 7,17 **τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ·** **4**) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν ἠθικῇ σημ. ὁ κακὰς τὴν ἐσωτέραν φύσιν, ὁ κακῆς διαθέσεως, ὁ κακῶν προθέσεων, ὁ ῥέπων πρὸς τὴν ἀπάτην, ὁ κακός, ὁ φαῦλος, ὁ πανοῦργος, ὁ δόλιος : Αἰσχ. Χο.1045 **μηδ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμῃ πονηρᾷ,** αὐτ. ἀπ.90 **βίου πονηροῦ,** αὐτ.401 **ζόης πονηρᾶς,** Εὐρ. Ἑκ.596 **ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός,** αὐτ.Βάκχ.260 **τελετὰς πονηρὰς εἰσάγων,** αὐτ. Κύκλ.312 **κέρδη πονηρά,** Ἐπίχ.78 **οὐδεὶς ἑκὼν πονηρός,** Ἀριστφ.Ἱππ.336 **πονηρός εἰμι .. κἀκ πονηρῶν** (κακὸς ἐκ κακῶν γονέων), αὐτ.Σφ.466, Ἀντιφ.3,3,3 **ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας,** Ξεν.ΚΠ 8,4,33 **πονηροὶ .. τοῖς φίλοις,** αὐτ.Ἀν.7,1,39 **πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους** (ἐχθρικῶς διακεῖσθαι), ΚΔ Ματθ.5,11 **ὅταν .. εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν,** αὐτ.45 **τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθούς,**

αὐτ.12,39, **γενεά πονηρά καὶ μοιχαλίς,** αὐτ.12,19, αὐτ.'Ιω.3,19, **πονηρά . . ἔργα,** αὐτ.Θεσσ.2,3,2, αὐτ. Τιμ.1,6,4 **ὑπόνοιαι πονηραί,** αὐτ.'Εβρ.10,22, 'Επιγρ. **δόλῳ πονηρῷ** (lat. dolo malo), Πάπ. **πονηρὸς δαίμων,** 'Ερωτόκρ.1,239, Κάλβ.'Ωδ.16,5, Βιζυην. Ποιήμ.29,35, 'Αρτ.Βατοπ.Προλ.49 **κάθε στοχασμό μου πονηρό καὶ μαῦρο·** ‖ τὸ οὐδ. κτ. ἑν. ἢ πληθ. ὡς οὐσ. **ἡ** πονηρία, ἡ κακία, τὸ κακόν, ἀντίθ. ἀγαθόν : Ξεν.ΚΠ 2,2,25 **οὗτοι . . ἡγεμονικοί εἰσι πρὸς τὰ πονηρά,** Προκ.3,186,9 **ἐπὶ πονηρῷ τῶν κατηκόων·** ‖ μτγν., μσν., νεώτ. κ.δημ.τὸ ἀρσ. **πονηρός,** μτ. τοῦ ἄρθρου, ὡς οὐσ. ὁ διάβολος, ὁ σατανᾶς : ΚΔ Ματθ.5,37 **τὸ δὲ περισσὸν τούτων ἐκ τοῦ πονηροῦ ἐστιν,** αὐτ.6,13, αὐτ.'Ιω.'Επ.1,2,13 **νενικήκατε τὸν πονηρόν,** Μηναῖ.12,2 'Εσπ.Θεοτοκ. **δυσμενείας τε καὶ βλάβης τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον,** αὐτ.6 Συνξ. **βάσκανον δέ . . τούτοις ὁ πονηρὸς ἐπέβαλεν ὀφθαλμόν·** ‖ όμ. πονηρὰ πνεύματα τὰ δαιμόνια βλ.λ.5), ΚΔ Λουκ.7,21 **ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων . . καὶ πνευμάτων πονηρῶν,** αὐτ.Πράξ.19,13, αὐτ.15 **ἀποκριθὲν τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν εἶπε·** **5**) νεώτ. κ. δημ. ὁ κρυφίνους, ὁ φιλύποπτος ἢ ὁ μὴ ἐξαπατώμενος εὐκόλως· ‖ κτ. ἐπέκτ. ὁ εὐφυής, ἰδ. μτ. τῆς ἐννοίας τῆς ἰδιοτελείας, παροιμ. **τὸ πονηρὸ πουλὶ πιάνεται ἀπὸ τὴ μύτη·** **6**) ὁ δειλός, ὁ ἄνανδρος: Σοφ.Φιλ.437 **πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν,** Ξεν.ΚΠ 5,2,34 **πονηρὰ χρώματα** (ὠχρά, τὰ προδίδοντα δειλίαν)· **7**) ἐν πολιτικῇ σημ., ὁ ποταπός, ὁ εὐτελής, ὁ τιποτένιος : Εὐρ.'Ικ.424 **ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,** Πλάτ.Πολ.519Α **τῶν λεγομένων πονηρῶν μέν, σοφῶν δέ,** 'Ισοκρ. 15,100 **εἰ δέ τινες πονηροὶ γεγόνασιν** (ἀντίθ. καλοὶ κἀγαθοί), αὐτ.316.

πονηρόφθαλμος-ον μτγν. ὁ ἔχων πονηρὸν ὀφθαλμόν, βάσκανον : "Αλλοι ΠΔΠαροιμ.23,6.

πονηρόφιλος-ον ὁ ἀγαπῶν τοὺς πονηρούς, τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους, ὁ φίλος τῶν πονηρῶν βλ.λ.4): 'Αριστλ.Πολιτ.1314a,1 **διὰ τοῦτο πονηρόφιλον ἡ τυραννίς** (δ. γρ. ἀντὶ φιλοπόνηρον).

πονηρόφρων-φρονος-ον (φρήν) μτγν. ὁ πονηρά, κακὰ φρονῶν, διαλογιζόμενος, ὁ ἔχων πονηρόν, κακὸν φρόνημα, ὁ κακόφρων : 'Αποστ.Διατ.365.

πονηρόψυχος-ον γλωσσ. ὁ ἔχων πονηράν, κακήν, μοχθηρὰν ψυχήν.

πονηρῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., ἀττ. **πονήρως,** μσν. κ. δημ **πονηρά,** κατὰ τρόπον πονηρὸν βλ.λ.8) :Θουκ. 7,83 **εἶχον δὲ καὶ οὗτοι πονήρως σίτου τε καὶ τῶν ἐπιτηδείων ἀπορίᾳ,** Λυσ.14,35 **διδάξειε δ' ἂν ἃ πονηρῶς ἔχει τῶν πραγμάτων** (ὅσα εὑρίσκονται ἐν κακῇ καταστάσει), 'Ισοκρ.19,12 **ἐπειδὴ πονήρως διέκειτο καὶ οὐδεμίαν ἐλπίδ' εἶχε τοῦ βίου,** Δημ.1364 **ἠσθένησε καὶ πάνυ πονηρῶς διετέθη·** **2**) νεώτ. κ. δημ. **πονηρά** κατὰ τρόπον πονηρὸν βλ.λ.4), πονούργως, μὲ πονηρίαν : Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.67 **ἐμειδία πονηρῶς.**

πόνησις-εως (ἡ) (πονῶ) ἡ ἐργασία, ὁ κόπος, ἡ προσπάθεια : Κριτὶ ἀπ.25 (ἐσφ.γρ.), Διογ.Λ 6,70.

πονητικός-ή-όν ὁ πλήρης πόνων, ὁ γεμάτος κόπους, ταλαιπωρίας, ὁ ἐπίπονος, ὁ ἐπίμοχθος : 'Αριστλ.ΖΓ 775a,33 **πονητικὸς ὁ τῶν γυναικῶν βίος,** αὐτ.Μακροβ.466b,12 **ὅσα πονητικὰ τῶν ἀρρένων·** **2**) ὁ φιλόπονος, ὁ ἐργατικός : Γαλ.7,437.

πονίδι (τὸ) δημ. μικρὸς βοθιὴν βλ.λ.

πονικός-ή-όν μτγν., ὑπεοθ. πονικώτατος, ὁ φιλόπονος, ὁ ἐργατικός : Διογ.Λ 7,170, αὐτ.180 **πονικώτατος·** **2**) καταθλιπτικός, λυπηρός, ἀνιαρός : Θεοδοτ.ΠΔ Παροιμ.15,1.

πονικῶς ἐπίρρ.'Επιγρ. κ.μτγν., συγκρ. **πονικώτερον,** κατὰ τρόπον πονικὸν βλ.λ.1), μετὰ φιλοπονίας : 'Επιγρ. **πιστῶς καὶ πονικῶς ὑπηρετῶν,** 'Ιώσ.Α) 11,8,3 **πονικώτερον.**

πόνιτσα (ἡ) δημ. φορητὸς κλίβανος ἔχων σχῆμα ἡμισφαιρικὸν ἀβαθές, ἁ. τσερέπα.

πόννα 'Ησ. «τὸ γράφος ἢ μάγος».

πόννος 'Ησ. «μάγος».

πονόδοντος (ὁ) δημ. πόνος, ἄλγος τοῦ ὀδόντος, ὀδονταλγία, ὀδοντόπονος.

πονόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ μετὰ πόνου συνδεδεμένος, κοπιώδης : Μαν.4,373.

πονοκαμός (ὁ) μσν. ἔντονον, λίαν ὀδυνηρὸν ψυχικὸν ἄλγος, καημός : Λίβ.Ροδ.2136 **μὰ τὴν πικρίαν τῆς τύχης μου, μὰ τὸν πονοκαμόν μου.**

πονόκαρδος-η-ο δημ. εὔσπλαγχνος, εὐαίσθητος εἰς τοὺς ξένους πόνους, τὰς δυστυχίας τῶν ἄλλων, ποὺ ἔχει πονετικὴ καρδιά.

πονοκεφαλιάζω δημ. κ. **πονοκεφαλῶ-άω** προξενῶ εἴς τινα ζάλην, συσκοτίζω, παραζαλίζω, ἐνοχλῶ καθ' ὑπερβολήν : **μὲ πονοκεφάλιασε μὲ τὴν πολυλογία του·** **2**) ἀμτβ. καταπονοῦμαι διανοητικῶς ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ἐπιλύσεως ὑποθέσεως, προβλήματος, ἀπορίας τινός, σκοτίζομαι, ζαλίζομαι· ‖ όμ. παρενοχλοῦμαι καθ' ὑπερβολὴν ἐκ θορύβου, ἀδιακόπων ὁμιλιῶν : **πονοκεφάλιασα νὰ τὸν ἀκούω.**

πονοκέφαλος (ὁ) δημ. πόνος, ἄλγος τῆς κεφαλῆς, κεφαλαλγία, κεφαλόπονος : **ὅλη νύχτα δὲν ἔκλεισα μάτι ἀπ' τὸν πονοκέφαλο,** Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.98,3 **δίχως τὸν πονοκέφαλο ἔπεσε στὸ κρεβάτι·** ‖ κατὰ συνεκδ. ζήτημα, πρόβλημα ἀπαιτοῦν καταπονητικὴν διανοητικὴν ἀποσχόλησιν.

πονοκεφαλῶ-άω δημ. ἁ. πονοκεφαλιάζω βλ.λ.

πονόλαιμος (ὁ) δημ. πόνος, ἄλγος, φλεγμονὴ τοῦ λαιμοῦ.

πονόματος (ὁ) δημ. ὀφθαλμία, πόνος τοῦ ματιοῦ, τῶν ματιῶν.

πονοπαίκτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ οἱονεὶ παίζων μὲ τοὺς πόνους, τοὺς κινδύνους, ῥιψοκίνδυνος, τολμηρός : Μαν.4,276.

πονόρα (ἡ) νεώτ. γεωλογ. βαραθροειδὴς ὀπὴ τῆς γηΐνης ἐπιφανείας, εἰς τὰ καρστικὰ βλ.λ. φαινόμενα ὑπαγομένη, συνεχομένη πρὸς ὑπογείους ὀχετούς, οἵτινες δέχονται τὰ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ῥέοντα ὕδατα, ἀναφαινόμενα πάλιν κατόπιν διαδρομῆς ὑπογείου εἰς ἑτέραν θέσιν.

πόνος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ.δημ. βαρεῖα, κοπιώδης ἐργασία, κόπος, μόχθος: 'Ιλ.Α 467 **αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,** Αἰσχ.Πέρσ.509 **Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,** αὐτ.Πρ. 75, Δημόκρ.241 **πόνος συνεχής,** Πλάτ.Πολιτ.294Ε **τῶν κατὰ σώματα πόνων,** Ξεν.'Απομν.2,6,22 **αἱροῦνται . . ἄνευ πόνου τὰ μέτρια κεκτῆσθαι,** αὐτ.Κυν.9,16· ‖ μτ. ῥημ. ἐν φρ. **πόνον τίθημί τινι** ἀναγκάζω τινὰ νὰ κοπιάσῃ, τὸν βάζω σὲ κόπο : 'Ησίοδ.'Εργ.470 **ὁ δὲ τυτθὸς ὄπισθεν δμῶος ἔχων μακέλην πόνον ὀρνίθεσσι τιθείη·** οὕτω κ. παθ. **πόνον λαμβάνω** κοπιῶ, καταπονοῦμαι : 'Ηρ. 7,24 **παρεὸν γὰρ μηδένα πόνον λαβόντας τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διειρύσαι·** ‖ όμ. φρ. **πόνον ἔχω** ἐπὶ ἔργου, ἀπαιτῶ τὴν καταβολὴν κόπου, μόχθου : 'Αριστφ.Εἰρ.1216 **ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολύν·** **2**) ἐν εἰδ. σημ. ὁ ἀγών, ὁ κόπος τῆς μάχης ὁ πολεμικὸς μόχθος, συχν.π. 'Ομ. : 'Ιλ.Ζ 77 **ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται,** αὐτ.Π 568, Φ 249, 'Οδ.Μ 117 **καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλεν καὶ πόνος,** Θέογν.987 **ἄνακτα φέρουσι δορυσσόον ἐς πόνον ἀνδρῶν,** Πίνδ.Ι 6(5),54, 'Ηρ.6,114 **ἐν τούτῳ τῷ πόνῳ ὁ πολέμαρχος** (Καλλίμαχος) **διαφθείρεται,** αὐτ.4,1,9,27· ‖ οὕτω κ.φρ. **πόνον τίθημί τινι** παρακινῶ εἰς μάχην, εἰς ἀγῶνα : 'Ιλ.Ρ 158 **ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο·** **3**) όμ. ἐπὶ σωματικοῦ μόχθου ἐν εἰδικωτέρῳ καθορισμῷ : Ξεν.ΚΠ 3,3,9 **κατανοῶν δὲ ὁ Κῦρος ὡς εὖ μὲν**

αὐτῷ εἶχον τὰ σώματα οἱ στρατιῶται πρὸς τὸ δύνασθαι στρατιωτικοὺς πόνους φέρειν· || εἰδ. ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας καταβαλλομένων σωματικῶν κόπων, ὅθ. κ. ἀθλητικός, γυμναστικός ἀγών : Ἡσίοδ.Α 305 **πὰρ δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμφὶ δ' ἀέθλοις δῆριν ἔχον καὶ μόχθον,** Πίνδ.Ν 4,1 **Ἄριστος εὐφροσύνα πόνων κεκριμένων ἰατρός,** αὐτ.Ι 4(3),47· ὅθ. κ. : Εὐρ. Ἑλ.211 **γυμνάσιά τε δονακόεντος Εὐρώτα, νεανιᾶν πόνον** [κῶδ. νεανίαν πόνον]· || **εἰνάλιος πόνος** ὁ κόπος, ὁ μόχθος τῆς ἁλιείας, τὰ βάσανα τῆς φαρικῆς : Πίνδ.Π 2,79 **ἅτε γὰρ εἰνάλιον πόνον ὀχεοίσας βαθὺ σκευᾶς ἑτέρας,** Θεόκρ.21,39 **δειλινὸν ὡς κατέδαρθον, ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν·** **4)** διανοητικὸς κόπος, καταβολὴ πνευματικῆς προσπαθείας : Πλάτ.Σαφ.230Α **μετὰ δὲ πολλοῦ πόνου τὸ νοθευτικὸν εἶδος τῆς παιδείας .. ἀνύτειν·** οὕτω κ. ἐν φρ. **πόνον παρέχω** ἐπὶ πνευματικοῦ ἔργου, καταπονῶ διανοητικῶς : αὐτ.Πολ.526C **ἅ γε μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι καὶ μελετῶντι·** **5)** ἔργον, ἀσχολία, δουλειά : Ὀδ.Λ 54 **σῶμα γὰρ .. κατελείπομεν ἡμεῖς ἄκλαυτον καὶ ἄθαπτον, ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγεν·** || ἐγχείρημα, ἐπιχείρησις : Σοφ.Φιλ.864 **πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος·** **6)** ὅθ. κ. τὰ εἰς ἐργασίαν χρήσιμα κεφάλαια : Θεόκρ.21,14 **οὗτος τοῖς ἁλιεῦσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος** [διόρθ. πόρας]· || τὸ ἐργαστήριον, ὁ τόπος ἔνθα τις ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμα : Μόσχ.ἀπ.1,10 **ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζώει βίον, ᾧ δόμος ἁ ναῦς, καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα ..·** **7)** κ. νεώτ. κ. δημ. δυστυχία, ψυχικὴ στενοχωρία, κατάθλιψις, ἄλγος, καημός : Ἰλ.Β 291 **ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι,** αὐτ.Τ 227, Ὀδ.Ν 423 **ἀτὰρ οὔτιν' ἔχει πόνον, ἀλλὰ ἕκηλος ἧσται,** Πινδ.Ν 10,78 **παῦροι δ' ἐν πόνῳ πιστοὶ βροτῶν,** Σοφ.ΑΙ.866 **πόνος πόνῳ πόνον φέρει,** αὐτ.ΟΚ 232, Σολωμ.Κρητ.22,1 **ἐχαμογέλασε γλυκὰ στὸν πόνο τῆς ψυχῆς μου,** Παλαμ.Περ.Χαιρ. 92,17 **ἀπὸ τὸν πόνο ποὺ τὸ λογισμό μου θολώνει·** || εὐχρ. κ. κτ. πληθ. θλίψεις, ψυχικαὶ ταλαιπωρίαι, βάσανα : Αἰσχ.Πρ.66 **αἰαῖ, Προμηθεῦ, σῶν ὑπὲρ στένω πόνων,** αὐτ.326 **πειράσομαι .. τῶνδέ σ' ἐκλῦσαι πόνων,** Ἐρωτόκρ.4,674 **καὶ μετ' αὐτὴ γιατρεύγουνται παιδάκι μ' ὅλ' οἱ πόνοι** [μὲ τὴν ὑπομονήν], αὐτ.4,813, Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,72 **δῶσέ μου ἕνα ὀγλήγορον θάνατον διὰ νὰ ἐλευθερωθῶ ἀπὸ τόσους πόνους,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.11,13 **δάκρυα ἀρχινᾶς .. νὰ χύνῃς γι' ἄλλους πόνους·** **8)** εἰδ. διακαὴς ἐρωτικὴ ἐπιθυμία, καημός, θλίψη τῆς ἀγάπης· κ. κτ. πληθ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.975 **ἄνοιξον, ἀσπάζου με· διά τοί σε πόνους ἔχω,** Διήγ.Ἀχιλλ.890 **οὐκ οἶδα ἀγάπης πόνον | καὶ σὺ ἂν πονῇς καὶ οὐ δύνασαι τοὺς πόνους νὰ βαστάζῃς,** λ.δίστ. **τὸν πόνο ποὺ 'χω στὴν καρδιὰ μονάχος μου τὸν ξέρω,** Κρυστ.Παιήμ.Ἡ κατάρα 12 **μὲ συνεπῆρε ὁ πόνος .. κι ἁρπαχτικὰ τὴν πιάνω καὶ τὴν φίλησα,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.36,14 **καὶ πάω κι ἐγὼ | τοὺς πόνους μου τραγούδια νὰ σοῦ κάμω·** **9)** κ. νεώτ. κ. δημ. σωματικὸν ἄλγος, αἴσθημα ἀλγηδόνος ἐκ νοσήματος κ. γεν. ἐκ βλάβης, ἀνωμάλου καταστάσεως μέρους τινὸς τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανισμοῦ : Ἱππ. Ἀφ.2,46 **δύο πόνων ἅμα γενομένων, μὴ κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, ὁ σφοδρότερος ἀμαυροῖ τὸν ἕτερον,** αὐτ.Ἐπιδ.1,26γ', αὐτ.Ἀφ.4,44 **ἐς τὰ ἄρθρα πόνοι,** Θουκ.2,49 **καὶ ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ,** Διοσκ.1,2 **πλευρᾶς πόνοι καὶ θώρακος καὶ ἥπατος,** αὐτ.1,73, Σωρ.1,27, ΚΔ Ἀποκ.16,11 **καὶ ἐβλασφήμουν τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν ἑλκῶν αὐτῶν,** Πρόδρ.2, 564 **ἂν ἀρρωστήσῃ ἡγούμενος ἢ πόνος τὸν κρατήσῃ, - πόνος στὸ στομάχι - στὴν καρδιά,** Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 66,18 **κι ὁλοῦθε ζωντανεύουνε οἱ φωτιὲς καθὼς τὴ νύχτα ὁ πόνος·** || δημ. εἰδ. κτ. πληθ. **οἱ πόνοι** αἱ ὠδῖνες τοῦ τοκετοῦ : **τὴν ἔπιασαν οἱ πόνοι·** **10)** τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καταβολῆς κόπου, μόχθου, τὸ δι' ἐργασίας γινόμενον, τὸ ἔργον : Πίνδ.Π 6,54 **μελισσᾶν ἀμείβεται τρητὸν πόνον** [περὶ τῆς κηρήθρας], Αἰσχ.ἀπ.357 **ὑψηλὸς τεκτόνων πόνος,** Εὐρ.Ὀρ.1570· ὅθ. κ. κτ. πληθ. **πόνοι** οἱ καρποί, τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας ὀφέλη, τὰ κέρδη ἀπὸ τοὺς κόπους : Ξεν.Ἀν.7,6,9 **ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει·** πρβλ. δημ. ὁ κόπος μου, τὰ κόπια μου· || ἐν εἰδ. σημ. περὶ τέκνου : Εὐρ. Φοίν.30 **ἢ δὲ τὸν ἐμὸν ὠδίνων πόνον μαστοῖς ὑφεῖτο·** οὕτω κ. περὶ νεοσσῶν : Αἰσχ.Ἀγ.54 **πόνων ὀρταλίχων ὀλέσαντες·** **11)** δημ. αἴσθημα φιλευσπλάγχνου συμπαθείας, οἶκτος, συμπόνοια, πόνεση : **δὲν ἔχει πόνο γιὰ τοὺς γονιούς του - γιὰ τοὺς κατατρεγμένους·** **12)** ἐν προσωποποιήσει ὁ Πόνος ὡς μυθικὸν πρόσωπον, υἱὸς τῆς Ἔριδος : Ἡσίοδ.Θ 226 **αὐτὰρ Ἔρις στυγερὴ τέκε μὲν Πόνον ἀλγινόεντα.**

πονοστεναγμός (ὁ) μσν. ὁ ἐκ ψυχικοῦ ἄλγους στεναγμός : Λίβ.Ροδ.2981 **ὡς δ' εἶδαν τὸ ἀμετάθετον τῶν πονοστεναγμῶν μου.**

πονόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν λαγοικία βλ.λ. ἢ κυμινοειδής, ἄ. ἀγριοριγάνη, καρδιόχορτο.

πονοψυχία (ἡ) γλωσσ. κ. ἄλγος, πόνος ψυχῆς· **2)** δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πονόψυχου βλ.λ., εὐσπλαγχνία, οἶκτος, συμπόνια.

πονόψυχος-η-ο δημ. ὁ ἀλγῶν, ὁ εὐαίσθητος εἰς τὰς ξένας δυστυχίας, ποὺ ἔχει πονετικὴ ψυχή, ἄ. πονόκαρδος· || ἐν χρ. κ. σκωπτ. ἐπὶ γυναικὸς ἐπιρρεποῦς εἰς ἐρωτικὰς σχέσεις.

πονοψυχῶ μσν. ἀλγῶ τὴν ψυχήν, πάσχω, ὑποφέρω ψυχικῶς : Λίβ.Ροδ.3841 **νὰ συμπονῇ τοὺς πάσχοντας καὶ τοὺς πονοψυχοῦντας.**

πόντα (ἡ) [ἰταλ.] δημ. μικρὸν κυλινδρικὸν στέλεχος εἰς ἀκίδα καταλῆγον, ἐν χρ. εἰς τὴν χάραξιν τῶν ἐπιφανειῶν τῶν ὑπὸ ἐπεξεργασίαν εἰς τὸν τόρνον μετάλλων.

πονταδόρος (ὁ) [ἰταλ.] δημ. ὁ διὰ καταθέσεως χρηματικοῦ ποσοῦ μετέχων εἰς τυχηρὰ παίγνια, ἐκεῖνος ποὺ ποντάρει βλ.λ.· **2)** μηχάνημα μετρητικὸν ἐν χρ. εἰς τὴν γλυπτικήν, σημειοθέτης βλ.λ.

ποντάρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποντάρω βλ.λ.

ποντάρχης (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἄρχων τοῦ Πόντου, ὁ προεδρεύων τοῦ ἐπαρχιακοῦ συμβουλίου τοῦ Πόντου : Ἐπιγρ.· **2)** ὅμ. ἐν χρ. ὡς προσων. τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ ὡς θεοῦ λατρευομένου εἰς τὸν Πόντον καὶ εἰδ. ἐν τῇ Ὀλβιοπόλει : Ἐπιγρ.Βοσπόρ.

ποντάρχία (ἡ) ἐπιγρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ποντάρχου βλ.λ.) : Ἐπιγρ.Βιθυν.

ποντάρχῶ-έω ἐπιγρ. ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ ποντάρχου βλ.λ.), προεδρεύω τοῦ συμβουλίου τοῦ Πόντου : Ἐπιγρ. **δὶς γὰρ ἐποντάρχησα.**

ποντάρω [ἰταλ.] δημ., ἀόρ. (ἐ)πόνταρα κ. (ἐ)ποντάρισα, μετέχω διὰ καταθέσεως χρηματικοῦ ποσοῦ εἰς τυχηρὸν παίγνιον· **2)** ρηματ. π. ποντάρισμα, πονταδόρος.

πόντζα [ἰταλ.] δημ. ναυτ. παράγγελμα ἐπίδος ! χυτά !, ἀντίθ. ὄρτσα ἢ ὄρτζα· || **πόντζα ἀλλὰ μπάντα** ἄνω τὸν οἴακα· ὅθ. κ. φρ. : **παίρνω τὴ βόλτα πόντζα ἀλ(λ)ὰ μπάντα** ὑποστρέφω.

ποντιάζω δημ. κ. **πουντιάζω** ἀμτβ. διαβρέχομαι, μουσκεύομαι : Βαλαωρ.Φωτειν.3,35 **ἔγιναν βάλτοι τὰ βουνά, οἱ ράχες ἐποντιάσαν·** **2)** παθαίνω ψῦξιν τοῦ σώματος, ψύχομαι, κρυώνω, παθαίνω πούντα : **μὴν κάθεσαι στὸ ρεῦμα καὶ θὰ ποντιάσῃς, - βράχηκα καὶ πούντιασα·** **3)** κ. μτβ. : **κλεῖσε τὴν πόρτα καὶ μᾶς πούντιασες·** **4)** ρηματ.π. πόντιασμα.

ποντιάς-άδος (ἡ) κ. νεώτ. ποι. θηλ. τοῦ πόντιος βλ.λ., ἡ τοῦ πόντου ἢ ἡ εἰς τὸν πόντον ἀνήκουσα, θαλασσία : Πίνδ.Ν 4,36 **ποντιὰς ἅλμα,** Εὐρ.Ἑκ.444 **αὖρα, ποντιὰς αὖρα,** Κράτ.Κωμ.29 **ποντιὰς χελώνη·** || **ποντιὰς γέφυρα** ὁ Ἰσθμός : Πίνδ.Ἰ 4(3),20.

πόντιασμα (τὸ) δημ. κ. **πούντιασμα** ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποντιάζω βλ.λ.2).

ποντίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. βυθίζω εἰς τὸν πόντον, εἰς τὴν θάλασσαν, καταποντίζω : Αἰσχ.Ἀγ. 1014 **οὐδ' ἐπόντισε σκάφος·** || κ. παθ. ρίπτομαι, βυθίζομαι εἰς τὸ πέλαγος, πνίγομαι, καταποντίζομαι : Σοφ.Ἠλ.508 **εὖτε γὰρ ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος ἐκοιμήθη·** **2)** νεώτ. εἰδ. ναυτ. ρίπτω τὴν ἄγκυραν εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἀγκυροβολίαν πλοίου ἐν ὅρμῳ ἢ ἐν λιμένι, φουντάρω : **πόντισον!** (ἐκτελεστικὸν κέλευσμα)· **3)** δημ. κατακλύζω, πλημμυρίζω, κ. παθ. : παροιμ. **τῆς ἀδικιᾶς τὸ γέννημα σὲ ποντισμένο μύλο·** **4)** κ. μτφ. καταστρέφω, ἀφανίζω καθ' οἱονδήποτε τρόπον· κ. παθ. : παροιμ. π. Δουκαγγ. **ὁ κόσμος ἐποντίζετο κι· ἡ ἐμὴ γυνὴ ἐστολίζετο** (κτ. Κορ.Ἄτ.4Λ,447 «ἁρμόζουσα εἰς τοὺς ἀσυμπαθεῖς καὶ ἀνσισθήτους τῶν κοινῶν συμφορῶν ἀνθρώπους»)· **5)** δημ. ποι. κ. ἀμτβ βυθίζομαι, καταποντίζομαι, κ. μτφ. : Μαλακ.Μπάυρων 26 **ποιὸς ξέρει σὲ ποιὸ στρόφιλο νὰ πόντισα ἄξαφνα·** **6)** ὁμ. ἀμτβ. πλημμυρῶ, κ. μτφ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ.59,5 **ἡ γνώση ἐπόντισε καὶ τρέχει | στὰ στενορρύμια καὶ στὶς** ρούγες.

πόντικας (ὁ) δημ. μεγεθυντ. τοῦ ποντικὸς βλ.λ.

ποντίκι (τὸ) δημ. τὸ ζῷον μῦς ὁ ποντικὸς βλ.λ., ὑποκορ. **-άκι·** **2)** ὁ μῦς τοῦ σώματος, μυών : **δούλεψα πολὺ καὶ πόνεσαν τὰ ποντίκια** μου.

ποντικιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν κολυτία ἡ δενδρώδης.

ποντικοκούραδο (τὸ) δημ. ἀποπάτημα ποντικοῦ, μυόχοδον· **2)** τὸ φυτὸν μηδικὴ ἡ δρεπανοειδής, ἄ. τριφύλλι, μελιγγάρι, ψυχάκι, βοδοκράτης.

ποντικοκτόνος-ον νεώτ. ἐπὶ φαρμάκων, ὁ κτείνων, φονεύων τοὺς ποντικούς.

ποντικομαμμή (ἡ) δημ. σκωπτ. ἄνθρωπος δόλια, πονηρὰ μηχανευόμενος ἐν κρυπτῷ, ἀνασκαλεύων σκάνδαλα πρὸς πρόκλησιν ἐπεισοδίων.

ποντικοπαγὶς-ίδος (ἡ) νεώτ. παγὶς πρὸς ἄγραν, σύλληψιν μυῶν, **ποντικῶν,** μυάγρα, φάκα.

ποντικός-ή όν ὁ τοῦ Πόντου ἢ ὁ ἐκ τοῦ Πόντου : Κρατῖν.40 **Ποντικὸς τάριχος,** Γαλ.6,563· || τὸ οὐδ **ποντικὸν ὡς οὐσ.** εἶδος δένδρου ἀπωροφόρου ἐν **Σκυθίᾳ,** πιθ. ἡ προύμνη, ἡ δαμασκηνιά : Ἡρ.4,23 **ποντικὸν μὲν οὔνομα τῷ δενδρέῳ ἀπ' οὗ ζῶσι . . καρπὸν δὲ φορέει κυάμῳ ἴσον, πυρῆνα δὲ ἔχει . .·** || **Ποντικὴ ῥίζα** ἡ γλυκύρριζα : Διοσκ.3,5· || ὁμ. **Ποντικὸν κάρυον** τὸ λεπτοκάρυον : Γαλ.6,355, Ἀθήν.2,53Β ὅτι Ποντικῶν **καλουμένων καρύων, ἃ λόπιμά τινες ὀνομάζουσι,** Πάπ.· || ὁμ. **ῥέον Ποντικὸν** τὸ φαρμακευτικὸν φυτὸν ῥῆον, ραβέντι : Ἰουλ.Ἀλ.α.Ἀλέξ.Τραλλ. 12· **2)** εἰδ. **μῦς ὁ Ποντικὸς ὁ λευκὸς** εἶδος ἰκτίδος, νυφίτσας : Ἀριστλ.ΖΙ 600b,13 **φωλεῖ δὲ .. ἐν.. τοῖς δένδρεσι . .· καὶ ὁ μῦς ὁ Ποντικὸς ὁ λευκός·** || κτ. παράλ. τοῦ μῦς ὡς οὐσ. **ποντικὸς** βλ.λ.

ποντικός (ὁ) μαν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ζῷον μῦς, τὸ ποντίκι· παροιμ. π. Δουκάγγ. **ποντικοῦ βουλὰς κόφει κάτα,** Βιζυην. Ἡ Κυρὰ ἡ Κριτική 75· || παροιμ. **ὁ ποντικὸς στὴν τρύπα του δὲ χώραγε, ἔσερνε καὶ κολοκύθια** (ἐπὶ τῶν ἀναλαμβανόντων ὑποχρεώσεις κατὰ πολὺ ἀνωτέρας τῶν δυνάμεών των)· ὁμ. **ἕνας ποντικὸς ἔφαγε τ' ἀλεύρι, ὅλοι τὸ φάγανε** (διὰ τὰ πταίσματα τοῦ ἑνὸς ἐνοχοποιεῖται τὸ σύνολον)· ὁμ. φρ. **σιγὰ μὴ στάξῃ ἡ οὐρὰ τοῦ ποντικοῦ** (ἐπὶ τῶν ἀπασχολουμένων μὲ λεπτομερείας ὅλως ἀσημάντους καὶ ἀναξίας) **2)** καθ' ὁμοίωσιν ὁ μῦς τοῦ σώματος, ὁ μυών· Εὐστ.Ἰλ.1061 «μύες δὲ σάρκες συνεστραμμέναι καὶ νευρώδεις, ἃς οἱ κοινολεκτοῦντες ποντικοὺς φασί, μεταληπτικῷ τινι τρόπῳ· Μύας γὰρ ἱστορουμένους Ποντικούς, ἐκεῖθεν τοὺς ἐπὶ σαρκῶν μύας οὕτως ὀνομάζειν διακρίνουσι».

ποντικόσκατο(ν) (τὸ) μσν. κ.δημ. ἀποπάτημα ποντικοῦ, ποντικοκούραδο : Δουκάγγ.,Κορ.Ἄτ.4Α,443

ποντικοστάφυλο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν βρυωνὶς ἡ δίοικος, ἄ. φαρμακιά, ἀμπελουρίδα, ἀγριόκλημα, ἀγριοκολοκυθιά, φιδόχορτο, ἀγριοπεπονιά.

ποντικότρυπα (ἡ) δημ. ὀπὴ ἀποτελοῦσα τὴν εἴσοδον φωλεᾶς μυός, ποντικοῦ, μυωνιά.

ποντικοφάγωμα (τὸ) δημ. ἐπὶ ἐδωδίμων, ὑφασμάτων, δερμάτων, χαρτίων, μέρος δηχθέν, τρηθὲν ὑπὸ ποντικοῦ, ποντικοφαγωμένο.

ποντικοφαγωμένος-η-ο δημ. ὁ ὑπὸ ποντικοῦ δηχθείς, φαγωμένος.

ποντικοφάρμακο (τὸ) δημ. δηλητήριον πρὸς ἐξολόθρευσιν τῶν ποντικῶν, ἰδίως τὸ ἀρσενικόν.

ποντικοφωλιά (ἡ) δημ. φωλεὰ μυός, ποντικοῦ, συγγ. ποντικότρυπα.

ποντίλιον (τό) (λατ. pons, pontis) γλωσσ. μικρὰ γέφυρα, γεφυράκι.

ποντίλλα (ἡ) δημ. σιδηροῦς ἧλος ἐν χρ. εἰς τὴν ξυλουργικήν, καρφοβελόνη

ποντίλος (ὁ) εἶδος πολύποδος : Ἀριστλ.ΖΙ 525a,21 **ἔτι δὲ ἄλλοι δύο ἐν ὀστρείοις, ὅ τε καλούμενος ὑπό τινων ποντίλος** (δ. γρ. ναυτίλος).

ποντῖνο (τὸ) δημ. κ. -ῖνι τὸ ἄκρον ὑποδήματος.

πόντιος-ία-ον κ. νεώτ., θηλ. κ. -ος (Εὐρ.Ἄλκ.575), ποι. ποντιὰς βλ.λ., ὁ τοῦ πόντου, ὁ εἰς τὸν πόντον, τὴν θάλασσαν ἀνήκων, **ἀναφερόμενος** ἢ ὑπάρχων, θαλάσσιος, πελάγιος : Αἰσχ.Πρ.582 **ἢ ποντίοις δάκεσι δὸς βοράν** (εἰς τὰ θαλάσσια τέρατα), αὐτ.89 **ποντίων τε κυμάτων ἀνήριθμον γέλασμα,** αὐτ.ἀπ.275, Πίνδ.Ο 2,64 **οὐ χθόνα ταράσσοντες ἐν χειρὸς ἀκμᾷ οὐδὲ πόντιον ὕδωρ,** αὐτ.7,56, Σοφ.1659 **οὔτε ποντία θύελλα κινηθεῖσα τῷ τότ' ἐν χρόνῳ·** || εὐχρ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος ὡς θεοῦ τῆς θαλάσσης : Ὑμν.Ὁμ.22,3, Σοφ.ΟΚ 1072 **καὶ τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν,** Εὐρ. Ἀνδρ.1010· ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐναλίων θεοτήτων: Πίνδ.Ν 3,35 **καὶ ποντίαν Θέτιν κατέμαρψεν,** αὐτ. Π 11,2 **Ἰνὼ δὲ Λευκοθέα ποντιᾶν ὁμοθάλαμε Νηρηΐδων·** || ἐν ποι. φρ. **πόντιος ᾅδης** ὁ διὰ πνιγμοῦ ἐν θαλάσσῃ θάνατος : Αἰσχ.Ἀγ.667 **ἔπειτα δ' ᾅδην πόντιον πεφευγότες·** || **πόντια ῥάκη** Ἡσ. «ἀπόγγοι ἢ τὰ τούτων σπαράγματα» : Τραγ.Ἀδέσπ.258· **2)** ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰδ. ἐπὶ νήσων : Πίνδ.Ν 8,18 **ποντίᾳ.. Κύπρῳ·** ἰδ. δὲ ἐπὶ νήσων:Πίνδ.Ν 8,18 **ποντίᾳ . . Κύπρῳ·** ἰδίως δὲ ἐπὶ τῶν νήσων τῶν μακρὰν εἰς τὸ πέλαγος κειμένων, ἀντίθ. πρόσγειος : Ἀριστλ.Μετ.368b,33· || ἐπίθ. τῶν πλοίων : Αἰσχ. Πέρσ.553 **Ξέρξης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόνως βαρίδεσσι ποντίαις,** Εὐρ.ΙΑ 254 **Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα ποντίας πεντήκοντα ναῦς·** **3)** ὁ παρὰ τὸν πόντον, παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενος, παράλιος, παραθαλάσσιος, ἐπὶ τόπων : Πίνδ.Ο 8,48 **Ὀρσοτρίαινα δ' ἐπ' Ἰσθμῷ ποντίᾳ ἅρμα θοὸν τανύεν,** Αἰσχ.Πέρσ.449 **ποντίας ἀκτῆς ἔπι,** Σοφ.Φιλ. 269· **4)** ὁ διὰ τῆς θαλάσσης, ὁ ἐκ χωρῶν πέρα τῆς θαλάσσης κειμένων, ὁ ἐξ ὑπερποντίων τόπων ἐρχόμενος, κομιζόμενος : Αἰσχ.Ἑπτ.942 **ὁ πόντιος ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεὶς θηκτὸς σίδαρος·** **5)** κ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ ἐκ τῆς θαλάσσης ἐρχόμενος, ὁ ἐν αὐτῇ δεινὰ παθών : Εὐρ.Κύκλ.300 **νόμος δὲ θνητοῖς . . ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους·** || φρ. **πόντιον ἀφίημι** ρίπτω εἰς τὴν θάλασσαν, θαλασσοπνίγω : αὐτ.Ἑκ.797 **τύμβου δ' . . οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' ἀφῆκε πόντιον·** **6)** νεώτ. εἰδ. ὁ εἰς τὴν χώραν τοῦ Πόντου ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, εἰδ. **ὁ ἐξ** αὐτῆς καταγόμενος, **ὁ κά·**

τοικος τοῦ Πόντου : **οἱ Πόντιοι πρόσφυγες**· || γεωλογ. **πόντιος βαθμίς** βαθμίς στρωμάτων ἐν τῇ Ἀνατολ.Εὐρώπῃ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν σαχέλιον βαθμίδα τῆς μειοκαίνου ὑποδιαιιλάσεως.

πόντισις-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποντίζω βλ.λ.· **2)** ἡ ρῖψις τῆς ἀγκύρας πρὸς ἀγκυροβολίαν, φουντάρισμα.

πόντισμα-ατος (τὸ) (ποντίζω) κ. νεώτ. τὸ ποντιζόμενον, ριπτόμενον εἰς τὴν θάλασσαν, μάλιστα δὲ ὡς προσφορά, τιμητικὸν δῶρον : Εὐρ.Ἑλ.1548 **εἰς ναῦν ἐχώρουν Μενέλεω ποντίσματα φέροντες** (διόρθ.κτερίσματα)· **2)** νεώτ. ἡ πόντισις βλ.λ.

ποντιστής (ὁ) μτγν. ὁ ποντίζων, ρίπτων τι εἰς τὴν θάλασσαν, καταποντιστής· κ. μτφ. καταστροφεύς : Παυσ.8,52,2 **φαίη τις ἂν αὐτόχειρας καὶ ὅτι ἐγγύτατα ποντιστὰς εἶναι σφᾶς τῆς Ἑλλάδος** (δ. γρ. ἀντὶ καταποντιστάς).

ποντίφεξ-φικος (λατ. pontifex) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. **ποντίφηξ** κ. **ποντίφιξ** ἀξίωμα ἱερατικὸν παρὰ Ρωμαίοις, ὁ ἀρχιερεύς : Ἰω.Λυδ.Μην.4,63, Ἐπιγρ. Ἐλευσ.,-**τὸ κολλέγιον τῶν ποντιφίκων** (σῶμα συμβουλευτικὸν τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ)· || εἰδ. **μέγας ἢ ὕπατος ποντίφιξ** ὁ μέγιστος ἀρχιερεὺς ἢ ἱεροφάντης (pontifex maximus) ὁ ἐποπτεύων πάντων τῶν ἱερῶν, ἐκτελῶν δὲ καὶ τὰς περὶ αὐτὰ δίκας· **2)** εἰδ. ἀπὸ τοῦ 11ου μ.Χ. αἰῶνος τίτλος ἀποδιδόμενος εἰς τὸν πάπαν τῆς Ρώμης.

ποντιφικός-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ ποντίφικος βλ.λ.2), ὁ εἰς αὐτὸν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, παπικός : **ποντιφικὴ τιάρα**, - **ποντιφικὴ βίβλος** (βίβλος περιέχουσα συλλογὴν βιογραφιῶν τῶν παπῶν τῆς Ρώμης μέχρι τοῦ μεσαίωνος), - **ποντιφικὸν κράτος** (τὸ ἀπὸ τοῦ 8ου μέχρι τοῦ 19ου αἰῶνος ὑφιστάμενον ἐν τῇ κεντρικῇ Ἰταλίᾳ κράτος τὸ ὡς κοσμικὴ κυριαρχία τῶν παπῶν ἱδρυθὲν μὲ πρωτεύουσαν τὴν Ρώμην, ἄ. παπικὸν κράτος).

ποντοβαίνω μσν. βαίνω διὰ τῆς θαλάσσης, διέρχομαι τὸν πόντον, ποντοπορῶ, θαλασσοπορῶ : Θεόδ.Λάσκ.Κῶδ.Παρ. Συμπλ.472 φύλλ.92.

ποντόβαμον ζῶον (τό) μσν. τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ βαῖνον, ἐνάλιον ζῷον, περὶ τῆς θαλασσίας σκολοπένδρας : ΚΜανασσ. Κατ' Ἀριστ.κ.Καλλιθ.8,1.

ποντοβάτης (ὁ) μσν. ὁ τὴν θάλασσαν, τὸν πόντον διερχόμενος, ποντοπόρος : Κ Μανασσ.Κατ' Ἀρίστ.κ.Καλλιθ.1,68.

ποντοβαφής-οῦς-ές μτγν. ὁ εἰς τὸ πόντιον, τὸ θαλάσσιον ὕδωρ βεβαμμένος, ὁ βουτηγμένος στὴ θάλασσα : Ἰω.Γαζ.Ἔκφρ.2,88.

ποντόβροχος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἐν τῷ πόντῳ, ἐν τῇ θαλάσσῃ βραχείς, πνιγείς, θαλασσοπνιγμένος : ΠΔ Μακκ.3,6,4 **σὺν τῇ ὑπερηφάνῳ στρατιᾷ ποντοβρόχους ἀπώλεσας**, Φώτ.

ποντογενής-οῦς-ές (γενέσθαι) ὁ ἐν τῷ πόντῳ, ἐν τῇ θαλάσσῃ γεννηθείς, θαλασσογέννητος: Ὀρφ. Ἀργ.55,2, αὐτ.81,1· || θηλ. **ποντογένεια**, ποι. -**γενείη** ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης, τῆς ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδυθείσης : Ὀππ.Κυν.1,33.

ποντόθεν ἐπίρρ. ποι. ἀπὸ τοῦ πόντου, ἐκ τοῦ πελάγους, ἀπ' τὴ θάλασσα : Ἰλ.Ξ 395 **κῦμα . . ποντόθεν ὀρνύμενον.**

ποντοθήρης (ὁ) μτγν. ὁ ἐν τῷ πόντῳ, τῇ θαλάσσῃ θηρεύων, ἀγρεύων, ἁλιεύς : Φλάκκος ἐν ΑΠ 6,193 **Δαμοίτας ἁλιεὺς ὁ βυσσομέτρης . . ἡ βδέλλα σπιλάδων, ὁ ποντοθήρης.**

ποντοκράτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ τοῦ πόντου κρατῶν, ὁ κύριος τῆς θαλάσσης : Ὀρφ.Ἀργ.176,7.

ποντοκύκη (ἡ) κωμ. περὶ γυναικός, ἡ λίαν ἀνήσυχος, ἡ προκαλοῦσα ταραχάς, σκάνδαλα, ἡ οἱονεὶ καὶ τὴν θάλασσαν ταράττουσα· ΑΒ 61,6 «ποντοκύκη γυνή ἡ οὕτω πανοῦργος ὡς καὶ τὴν θάλασσαν κυκᾶν» : Κωμ.Ἀδέσπ.893 (δ. γρ. κωδ. παντογύνη, πρωτοκύκη).

ποντομέδων-οντος (ὁ) ποι. ὁ κύριος, ὁ ἄρχων τῆς θαλάσσης, ὁ θαλασσοκράτωρ, ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος : Πίνδ.Ο 6,183 **δέσποτα ποντόμεδον**, Αἰσχ.Ἑπτ.131 **ὁ θ' ἵππιος** ποντομέδων **ἄναξ ἰχθυβόλῳ μηχανᾷ, Ποσειδᾶν**, Εὐρ.Ἱππ.743, Ἀριστφ. Σφ 1532, Ἐπιγρ.· ὁμ. κ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Πριάπου : Θεαίτ. ἐν ΑΠ 10,16· || ἑτερόκλ. γενικ. **ποντομέδοιο** : Χρησμ. π. Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Τρινακρία.

ποντοναύτης (ὁ) ὁ εἰς τὸν πόντον, εἰς τὰ μακρινὰ πελάγη ταξιδεύων ναύτης : Σοφ ἀπ.555.

πόντονδε ἐπίρρ. εἰς τὸν πόντον, στὴ θάλασσα : Ὀδ.Κ 48, αὐτ.Ι 495 **πόντονδε βαλὼν βέλος**, Αἰσχ.Ἱκ.33 **πέμψατε πόντονδ'.**

ποντοπαγής-οῦς-ές (παγῆναι) μτγν. ἐμπεπηγμένος, στερεωμένος ἐν τῇ θαλάσσῃ : Νόνν.Δ 41,15.

ποντοπλάνητος-ον ποι ὁ ἀνὰ τὸν πόντον, ἀνὰ τὰ πελάγη πλανώμενος : Ὀρφ.Ἀργ.33,5.

ποντοπλάνος-ον ποι. ὁ ἀνὰ τὰς θαλάσσας πλανώμενος, ποντοπλάνητος : Ὀρφ.Ἀργ 24,8, αὐτ.75,6.

ποντοπλοΐα (ἡ) νεώτ. ὁ διὰ τοῦ πόντου, διὰ τῆς ἀνοικτῆς θαλάσσης πλοῦς, ἀντίθ. ἀκτοπλοΐα· || γεν. πᾶσα ναυσιπλοΐα ἐκτὸς τῶν θαλασσῶν δεδομένης ἐπικρατείας.

ποντοπόρεια (ἡ) ποι. ἡ τὴν θάλασσαν διερχομένη, ποντοπόρος· ὡς ὄνομ. Νηρηΐδος τινός : Ἡσίοδ.Θ 256· κ. ὡς ἐπίθ. θηλ. τοῦ ποντοπόρος βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.15,5 ποντοπόρεια νηῦς.

ποντοπορεύω ποι., ἐπ. ἀπαρφ. -**έμεναι**, διέρχομαι, διαπλέω τὴν θάλασσαν, θαλασσοπορῶ : Ὀδ.Ε 277 **ἄρκτον . . τὴν γάρ δή μιν ἄνωγε Καλυψώ . . ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα**, αὐτ.278 **ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων**, αὐτ.Η 267· || κ. ὡς μέσ. : Χρησμ. ἐν Πλούτ.Θησ.24 **ἀσκὸς γὰρ ἐν οἴδματι ποντοπορεύσει.**

ποντοπορία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διὰ τῆς θαλάσσης πορεία, θαλασσοπορία : Ἐπιφάν.275 D.

ποντοπόρος-ον (πείρω, πορεύω) κ. νεώτ. ὁ διερχόμενος, διαπλέων τοὺς πόντους, τὴν θάλασσαν, θαλασσοπόρος, ἰδίως ἐπὶ πλοίων : Ἰλ.Α 439 **ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο**, αὐτ.Β 771, Ὀδ.Μ 69 **ποντοπόρος** νηῦς, Ἀργώ, Σοφ.Αἴ.250, Εὐρ.Ἑκ.113 **τὰς ποντοπόρους σχεδίας**· **2)** ὁμ. κ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ διὰ πλοίου διερχόμενος τὸν πόντον, τὰς θαλάσσας : Ὁμ.Ἐπιγρ.8,1· || νεώτ. εἰδ. ἐν χρ. ἐπὶ τῶν μεγάλων ναυτικῶν, ἰδίως τῶν ἐξερευνητῶν· πρβλ. θαλασσοπόρος· **3)** ὁμ. ὁ διαπλέων τὴν θάλασσαν διὰ κολυμβήσεως, ὁ νηχόμενος ἀνὰ τὸν πόντον : Μόσχ.249 **ποντοπόρον βοῦν** (ἐνν. τὴν Ἰώ).

ποντοπορῶ-έω κ. νεώτ. διέρχομαι, διαπλέω τὸν πόντον, τὴν θάλασσαν ἐπὶ πλοίου : Ὀδ.Λ 11 **τῆς δὲ** (νηὸς) **πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης**, ΠΔ Παροιμ.24 54 (30,19) **καὶ τρίβους νηὸς ποντοπορούσης**, Κόϊντ 7,397· **2)** κ. ἐπὶ ἀνθρ., ταξιδεύω διὰ πλοίου εἰς τὸν πόντον, εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος : Πλούτ.Δίων 25 **καὶ πλῆθος ἐφοδίων ἄφθονον**, ὅπως ἐπιλίπῃ **μηδὲν αὐτοὺς ποντοποροῦντας**· || κ. μτφ. : Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 10,74 **κύματα . . ποντοπόρει βιότου.**

ποντοποσειδῶν-ῶνος (ὁ) κωμ. ὄνομ. τοῦ Ποσειδῶνος : Ἀριστφ.Πλ.1050.

πόντος (ὁ) κ. νεώτ., ἐπ.γενικ. **ἐκ ποντόφιν**, ἡ θάλασσα, ἰδίως δὲ ἡ ἀνοικτή, ἀναπεπταμένη, τὸ πέλαγος (παρ' Ὁμ. συνήθ. μτ. ποικίλων ἐπιθέτων δηλωτικῶν ἰδίως τῆς ἐκτάσεως ἢ τοῦ χρώματος, οἷον ἀπείρων, ἀπείριτος, εὐρύς, μεγακήτης, ἠεροειδής, ἰοειδής, μέλας, οἴνοψ, ἀτρύγετος· πρβλ. λ.) : Ἰλ.Α 350 **ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον**, αὐτ.Ζ 291 **ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον**, αὐτ.Ψ 316, αὐτ.Ω 79, Ὀδ.Γ 158 **ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον**, αὐτ.Κ 195,Λ 107, Πίνδ.Π 4,195 **κυμάτων ῥιπὰς**

ἀνέμων τ' ἐκάλει, νύκτας τε καὶ πόντου κελεύθους, αὐτ.Ι,24.Αἰσχ.άπ.150,Θουκ.4,26 ῥᾷον γὰρ τὴν φυλακὴν τῶν τριήρων ἐλάνθανον, ὁπότε πνεῦμα ἐκ πόντου εἴη, Πλάτ.Πολ.611Ε,αὐτ.Τίμ.25Α· ‖ εἰδ. κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ γαῖα : Ἰλ.Θ 479 οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι γαίης καὶ πόντοιο· ‖ τὸ πλῆθον, τὸ ἀχανὲς ὕδωρ, ἐν ποι. φρ. : αὐτ.Φ 59 οὐδέ μιν ἔσχε πόντος ἁλὸς πολιῆς, Θέογν.10 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πολιῆς, αὐτ.106· ‖ πόντου γέφυρα ἢ πύλαι ὁ Ἰσθμός : Πίνδ.Ν 6, 39, αὐτ.10,27· 2) ἐν εἰδικωτέρῳ προσδιορισμῷ, ἐπὶ θαλασσίων ἐκτάσεων γεωγραφικῶς καθωρισμένων, ὡς : Ἰλ.Β 145 κύματα μακρὰ θαλάσσης, πόντου Ἰκαρίοιο, αὐτ.Ψ 230, Ἡρ.2,97 τῇσι ἐν τῷ Αἰγαίῳ πόντῳ νήσοισι, Εὐρ.Τρῳ.225 τάν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν Ἰονίῳ πόντῳ, αὐτ.Ἱππ.1200, αὐτ.Κύκλ.703· ‖ κ. νεώτ. συνηθέστ. : Εὔξεινος πόντος ἐσωτερικὴ θάλασσα μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, συγκοινωνοῦσα βορείως μὲν πρὸς τὴν Ἀζοφικήν, νοτίως δὲ διὰ τοῦ Βοσπόρου πρὸς τὴν Προποντίδα, Μαύρη Θάλασσα : Ἡρ.Ι,6 (ὁ Ἅλυς) ἐξιεῖ πρὸς βορέην ἄνεμον ἐς τὸν Εὔξεινον καλεόμενον πόντον, Θουκ.2,96,Εὐρ. ΙΤ 123 πόντου δισσὰς . . πέτρας Εὐξείνου ναίοντες· κ. ἁπλῶς (ὁ) Πόντος (παραλειπομ. τοῦ Εὔξεινος) : Ἡρ.7,147, Αἰσχ.Πέρσ.878,Ἀριστφ.Σφ.700· ‖ ιι. Ἡρ. Πόντος ἡ Μεσόγειος Θάλασσα : Ἡρ.4,8 Γηρυόνεα δὲ οἰκέειν ἔξω τοῦ Πόντου· 3) κ. νεώτ. Πόντος ἡ ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου χώρα, ἡ τὸ βορειο-ανατολικὸν τμῆμα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας κατέχουσα : Ἀππ.Μιθρ.8· 4) μτφ. πλῆθος : Σώφρ.159 πόντος ἀγαθῶν, Φοῖνιξ 1,2 ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον· πρβλ. θάλασσα 2)· 5) ἐν τῇ Μυθολογίᾳ ὁ Πόντος ὡς προσωποποίησις ἢ ὡς γενικὴ ἔννοια τοῦ ὑγροῦ θαλασσίου στοιχείου, λογίζεται υἱὸς τῆς Γαίας, πατὴρ δὲ τοῦ Νηρέως : Ἡσίοδ.Θ 132,αὐτ.233.

πόντος (ὁ) (2) (ἰταλ. punto) δημ. σημεῖόν τι θεωρούμενον ὡς ἀντιπροσωπευτικὸν τῆς μονάδος, ἰδίως δὲ ὑποθετικὸν σημεῖον λαμβανόμενον ὡς μονὰς μετρήσεως βαθμολογικῆς εἰς τὰ τυχηρὰ παίγνια, κυρίως δὲ ἐν τοῖς χαρτοπαιγνίοις : ἤθελε μόνο τρεῖς πόντους γιὰ νὰ βγῇ, μὰ στάθηκε ἄτυχος· ὅθ. κ. ἕκαστον τῶν παιγνιοχάρτων ἢ τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐν χρήσει εἰς τὰ τυχηρὰ παίγνια· ‖ μτφ. ἐν φρ. (εἶναι) γερὸς πόντος εἴρων, ἐπὶ ἀνθρώπου ἐπιτηδείου, ἀπιστεώνος, ἐφ' οὗ δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην· ‖ ὁμ. μτφ. φρ. ρίχνω πόντους δι' ὑπαινιγμῶν προσπαθῶ νὰ βολιδοσκοπήσω· 2) ὑποθετικὸν σημεῖον ἐν χρήσει εἰς τὴν βαθμολόγησιν τῶν ἐπιτυχιῶν τῶν συμμετεχόντων εἰς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, βαθμός : οἱ Ἕλληνες στοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας ἐκέρδισαν τοὺς περισσότερους πόντους· 3) ὡς συγκεκριμένη ὑποδιαίρεσις τῆς μονάδος μετρήσεως μηκῶν τὸ ἓν ἑκατοστὸν τοῦ μέτρου, δάκτυλος· 4) βροχίς, μικρὰ θηλειὰ γινομένη διὰ τῶν βελονῶν κατὰ τὴν πλέξιν : ἔφυγε ἕνας πόντος ἀπὸ τὴν κάλτσα - ἀπ' τὴ φανέλλα.

ποντοτίνακτος-ον ποι. ὁ σειόμενος ὑπὸ τῶν ποντίων κυμάτων, ποὺ δέρνεται, ταράζεται ἀπ' τὸ κῦμα : Ὁμ.Ἐπιγρ.4,6 Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα, ποντοτίνακτον (διόρθ. ἀντὶ ποτνιάνακτον).

ποντόφαρυξ-υγος (ὁ,ἡ) κωμ. ἀπύθμενος, βαραθρώδης φάρυγξ, ὡς ἐπίθ. ἀκορέστου τινός, λαιμάργου· πρβλ. ποντοχάρυβδις : Κωμ. Ἀδέσπ.1121.

ποντόφι(ν) ἐπ. τ. γενικ. τοῦ πόντος : Ὀδ.Ω 83.

ποντοχάρυβδις-εως (ἡ) θαλασσία δίνη, βάραθρον, ρουφήχτρα, κωμ. ἐπίθ. λαιμάργου· πρβλ. μεθυσοχάρυβδις : Ἱππῶν 85,1.

ποντῶ-όω μτγν. κ. μσν. ποντίζω, βυθίζω εἰς τὴν θάλασσαν, καταποντίζω : Νικόλ.Δαμ.103· ‖ κ. παθ. ποντίζομαι, βυθίζομαι, πνίγομαι· κ. μτφ. : Μηναῖ 12,6 Ἁγ.Νικολ.Ὠδ.6 καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον· 2) ὁμ. παθ. καλύπτομαι ὑπὸ θαλασσίων, ὑπὸ ποντίων κυμάτων, γίνομαι θάλασσα : Κόϊντ.14,604 ποντώθη . . γαῖα.

πόντωσις-εως (ἡ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποντῶ βλ.λ.), ἡ ἐν τῷ πόντῳ, τῇ θαλάσσῃ καταβύθισις, τὸ βούλιαγμα : Τζέτζ.Χιλ.7,215.

πονῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. πονάω, μέλλ. πονήσω (Αἰσχ.Πρ.344,Πλάτ.Πολ.410Β, Ἱππ.Γυν.1,2,3), κ. πονέσω (Ἀριστλ.Μηχ.856b,9,Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.37,3, ΠΔ Ἡσ.19,10), ἀόρ. ἐπόνησα, δωρ. -ασα (Εὐρ.Ἱππ. 1369, Πλάτ. Πολ.462D, Ἱππ.Διαίτ.46, Θεόκρ.15,80), ποιητ. πόνησα (Πίνδ.Ν 7,36), μτγν. νεώτ. κ. δημ. ἐπόνεσα (ΠΔ Βασ.1,23,21, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.58,1), δημ. κ. πόνεσα, παρακ. πεπόνηκα, (Ἀριστφ.Εἰρ.820, Ξεν.ΚΠ 4,5,2,Ἱππ.Δι.2,66), πάπ. πεπόνεκα, ὑπερσ. ἐπεπονήκει (Θουκ.7,38), παθ. ἀόρ. ἐπονήθην (αὐτ. 6,31 ἐξ-), δωρ. ὑποτακτ. πονοθῇ (Πίνδ.Ο 6,11), παρακ. πεπόνημαι (Σοφ.Τρ.985, Πλάτ.Φαῖδρ.232Α), δημ. παθ μτχ. παρακ. πονεμένος, παρ' Ὁμ. μόν. τὸ μέσ. πονοῦμαι-έομαι, ἀπαρφ. πονέεσθαι, (Ἰλ.Κ 116), παρατ. ἐπονεῖτο, ἐπ. πονεῖτο (αὐτ.Ι 9,12), μέλλ. πονήσομαι (αὐτ.Ψ 159,Ἱππ.Γυν.1,4), μτγν. πονέσομαι (Λουκ.Ὄν.9), ἀόρ. ἐπονησάμην, ἐπ. πονήσατο (Ἰλ.Ι 349 δια-, Πλάτ.Νόμ.966C, Ξεν.Ἱππ.5, 10) κ. ἐπονήθην (ἐσφ. ἀνάγν. ἐν Εὐρ.Ἑλ.1509,Ἰσοκρ. 15,267 δια-), παρακ. πεπόνημαι, ἰων. γ' πληθ. πεπονέαται (Ἡρ.2,63), ἐπ. πεπονήαται (Ἄρατ.82), ἀττ. -ηνται (Πλάτ.Φίλ.58Ε), ὑπερσ. πεπόνητο (Ἰλ.Ο 447), ἐπ. γ' πληθ. πεπονήατο (Ἀπολλ.Ρ 2,263), μοχθῶ, κοπιῶ : Θέογν.919 ἐς ἄκαιρα πονεῖν, Ἡρ.2,14 οὔτε ἄλλο ἐργαζόμενοι οὐδὲν τῶν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι περὶ λήϊον πονέουσι, Σοφ.ΟΤ 1151, Εὐρ. Ἡρ.501 μάτην πονῶ· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. : Ἰλ.Β 409 ᾔδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεόν, ὡς ἐπονεῖτο, αὐτ.Κ 116· κ. μτ. αἰτ. : Αἰσχ.Πρ.44 σὺ δὲ τὰ μηδὲν ὠφελοῦντα μὴ μάτην πόνει, Πλάτ.Πολ.531Α καὶ ἀνήνυτα ὥσπερ οἱ ἀστρονόμοι πονοῦσιν· ‖ ὁμ. κ. μτ. συστ. αἰτ. : Σοφ.Φιλ.1419 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους, Εὐρ.Ἑκ.779 τοῦτον ματεύουσ' ἢ πονοῦσ' ἄλλον πόνον;, αὐτ.Ἱππ. 1369,Πλάτ.Πολ.410Β αὐτὰ μὴν τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς πόνους . . πονήσει μᾶλλον· οὕτω κ. : Εὐρ.ΙΑ 212 ἅμιλλαν δ' ἐπόνει ποδεῖν πρὸς ἅρμα τέτρωρον, αὐτ.Ἱκ.577 πονούσῃ πολλά· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. κοπιῶ, μοχθῶ περί τι : Ἰλ.Ο 447 ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους, αὐτ.Ω 444 οἱ δὲ . . περὶ δόρπα πονέοντο (κατεγίνοντο, δουλεύανε), Ἡρ.2,63 ὀλίγοι μὲν τινες τῶν ἱρέων περὶ τὤγαλμα πεπονέαται· ὁμ. τὸ μέσ. μτ. γενικ. : Ἄρατ.82· ‖ εἰδ. τὸ μέσ. ἀπολ. μάχομαι : Ἰλ.Δ 374 ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον, αὐτ.Ν 288· 2) πάσχω, ὑποφέρω ἔκ τινος, μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. πάσχω εἴς τι, ἢ ἔκ τινος: Πίνδ.Ν 7,36 Πριάμου πόλιν..τᾷ καὶ Δαναοὶ πόνησαν, Αἰσχ.Πέρσ.484 οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος δίψῃ πονοῦντες, Σοφ.Τρ.681 πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι, Ἀριστλ.ΖΙ 570b,3, Πολύαιν. 3,10,7 εἰρεσίᾳ πονεῖν· ‖ ὁμ. κ. πονῶ ὑπό τινος ὑποφέρω, ταλαιπωροῦμαι ἔκ τινος : Ἀντιφ.2,2,1 οἱ δυστυχοῦντες ὁπόταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος πονῶσιν· ‖ μτ. αἰτ. τοῦ κατά τι, νοσῶ, ἀλγῶ, πάσχω εἴς τι : Ἀριστφ.Εἰρ. 820 ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τὼ σκέλη, Ἀριστλ.ΖΙ 557a,10 ἧττον πονοῦσι τὰς κεφαλάς, αὐτ. Πρ.959b, 21 πονεῖν τοὺς ὀφθαλμούς, αὐτ.882b,25, Πρόδρ.2,612 ἐπόνεσα τὸν γούργουραν ἐκ τῆς πολυφωνίας· ‖ δημ. συνήθ. τριτοπροσ. μὲ ὑποκείμ. τὸ πάσχων μέλος : μοῦ πονοῦν τὰ γόνατα-οἱ πλάτες-τὰ μάτια,-τοῦ πόνεσε τὸ στομάχι· ‖ δημ. φρ. σκωπτ. τοῦ πονεῖ τὸ δόντι· κ. ἀπολ. τοῦ πονεῖ εἶναι ἐρωτευμένος· 3) κ. ἀπολ. ἀλγῶ, νοσῶ

σωματικῶς, εἶμαι ἄρρωστος : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.8· ὁμ. κ. τὸ μέσ. : Θουκ.2,51 οἱ διαπεφευγότες τόν τε θνῄσκοντα καὶ τὸν πονούμενον ᾠκτίζοντο· ‖ δημ. εὔχρ. ἐν τῇ παθ. μτχ. πονεμένος ὁ πληγείς, ὁ νοσῶν, ἀλγῶν, ἐπὶ μέλους τοῦ σώματος : τὸ πονεμένο χέρι - πόδι - μάτι· ‖ ὑφίσταμαι βλάβην : Ἀριστλ.ΖΜ 690b,4 ἅπαν ἂν συμπαθὲς ἦν ἑνὸς μορίου πονήσαντος· ‖ ὑποφέρω ἐξ ἄλγους, περὶ ζῴου : Ἀναξαγ.π.αὐτ.ΗΝικ.1154b,7· 4) ὁμ. ἀπολ. ἐπὶ ὁμάδος ἀνθρώπων κ. εἰδ. ἐπὶ στρατοῦ, πιέζομαι, στενοχωροῦμαι, ὑποφέρω : Θουκ.5,73 ὡς ᾔσθετο τὸ εὐώνυμον σφῶν πονοῦν, Ξεν.ΚΠ 1,4,21 οἱ δὲ πολέμιοι ὡς ἑώρων πονοῦντας τοὺς σφετέρους· 5) κ. ἐπὶ πραγμ., ὑφίσταμαι βλάβην, φθοράν, χαλνῶ : Θουκ.7,38 τούς τε τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τίς τι ἐπεπονήκει, Δημ.293 καὶ πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν καὶ συντριβέντων ὅλως, Πολύβ. 3,49,11, Ἐπιγρ.· ‖ εἰδ. ἐπὶ προϊόντων γῆς, βλάπτομαι, ἀρρωσταίνω : Ἀριστλ.Μηχ.856b,9 τὰ σπαρτία ἧττον πονέσει, Θεόφρ.ΦΙ 3,7,1 ῥίζαι πεπονηκυῖαι· ‖ ἐπὶ οἰκοδομῆς, ἐρειποῦμαι, γκρεμίζομαι : Πάπ.· 6) κ. ἀμτβ. θλίβομαι, ψυχικῶς πάσχω, λυποῦμαι, ὑποφέρω : Ἀνακρεόντ.33,14 πόσον δοκεῖς πονοῦσιν, Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;, Κρυστ.Ποιήμ.Τραγούδι τοῦ Πιστικοῦ 148 ὅποιος πονεῖ καὶ ξαγρυπνᾷ γιὰ ἀγάπη, - πόνεσα πολὺ μὲ τὴν κατάντια του·, ‖ δημ. εὔχρ. ἐν τῇ παθ. μτχ. πονεμένος τεθλιμμένος : Ἐρωτόκρ.3,1518 ὁ γεῖς τ' ἀλλοῦ παρηγοριὰ δίνουν οἱ πονεμένοι, - πονεμένη καρδιὰ [ὁ λίαν ταλαιπωρηθείς], - πονεμένη γυναίκα· 7) μτβ. προξενῶ θλῖψιν, ψυχικὴν ὀδύνην, θλίβω, λυπῶ τινα: Πίνδ.Π 4,151 κοῦ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν, - μὲ πόνεσε πολὺ ὁ κακός του τρόπος - ὁ χωρισμός μας· ‖ παθ. θλίβομαι, πάσχω, ὑποφέρω : Σοφ.Τρ.985 παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις;· ‖ ὁμ. παθ. πιέζομαι, στενοχωροῦμαι : Θουκ.4,59 πόλεως .. πονουμένης μάλιστα τῷ πολέμῳ· 8) κτῶμαι, κερδαίνω τι διὰ κόπου, μοχθῶν, ἐργαζόμενος, μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Ξεν.Ἀν.7,6,41 παραλαβὼν τὰ χρήματα ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν· ‖ κ. παθ. διὰ κόπου κερδαίνομαι, ἐπιτυγχάνομαι, κατορθοῦμαι : Πίνδ.Ο 6,11 πολλοὶ δὲ μέμνανται, καλὸν εἴ τι πονᾳθῇ· πρβλ. αὐτ.Π 9,93· 9) δημ. αἰσθάνομαι πόνον, συμπάθειαν πρός τινα, συμπονῶ : Ἐρωτόκρ. 1,130 [τὸ ἀηδόνι] ἐλόγιαζε πῶς τὸν πονεῖ, καὶ μυρολόγι λέει, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.179,10 θέλω νὰ τὸν καταραστῶ καὶ τὸν πονεῖ ἡ ψυχή μου, - δὲν πονάει τὰ παιδιά του· ‖ δθ. κ. ἀναφορ. πρὸς ἄψυχα : τὸ πονῶ αὐτὸ τὸ σπιτάκι, - δὲν τὸν πονάει τὸν τόπο του· ‖ δθ.φείδομαι : δὲν πονεῖ τὰ λεπτά του· 10) παθ. παιδεύομαι, ἐκπαιδεύομαι, ἀσκοῦμαι εἴς τι : Ἀριστλ.ΗΝικ.1102a,8 δοκεῖ ὁ κατ' ἀλήθειαν πολιτικὸς πεπονῆσθαι περὶ τὴν ἀρετήν, αὐτ.Πολιτ.1335b,8, Θεόκρ.13,14 ὡς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεπoναμένος εἴη· 11) ὁμ. τὸ παθ. ἐν εἰδ. χρ. ἐπὶ φαγητῶν, παρασκευάζομαι: Πτολ.Εὐεργ.9J, Φιλόδ.Θαν.24· ‖ εἰδικῶς παρασκευάζομαι : Σωρ.1,94 ἄρτος πεπονημένος· 12) εἰδ. τὸ μέσ. κατασκευάζω, ἐνεργῶ τι, ἐργάζομαι εἴς τι, ἐκπονῶ, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Σ 380 ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο, αὐτ.Ψ 245, Ὀδ.Λ 9 ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα ἥμεθα, Μόσχ.4,100 πονεύμενος ἕρκος ἀλωῆς.

ποοφάγος-ον κ. νεώτ. ποηφάγος βλ.λ., χορτοφάγος : Ἀριστλ.ΖΜ 639a,15.

ποοφαγῶ-έω ποηφαγῶ βλ.λ. ἐπὶ ζῴων, χορτοφαγῶ : Ἀριστλ.ΖΙ 593a,15 ἄλλα δ' ἔστιν ἃ ζῇ καρποφαγοῦντα καὶ ποοφαγοῦντα.

ποπανεῖον [τὸ] γλωσσ. κλίβανος πρὸς ὄπτησιν ποπάνων.

ποπάνευμα-ατος [τὸ] μτγν. τὸ πόπανον βλ.λ. : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,231 σοὶ γὰρ ὑπὲρ σχιδάκων λαγαρὸν ποπάνευμα πρόκειται.

πόπανον [τὸ] (πέπτω) πέμμα, εἶδος πλακοῦντος στρογγύλου, γλυκύσματος προσφερομένου πρὸς τοὺς θεοὺς κατὰ τὴν τέλεσιν θυσιῶν, πίττα· Σχόλ.«πλακούντια πλατέα καὶ λεπτὰ καὶ περιφερῆ»: Ἀριστφ.Θεσμ.285 κἆτ' ἔξελε τὰ πόπαν', ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν, Πλάτ.Πολ.455C καὶ τὴν τῶν ποπάνων τε καὶ ἑψημάτων θεραπείαν, Ἀριστλ.ἀπ.489, Μέν.129,4, Πορφ. Ἀποχ.2,16.

ποπανοποιός-όν μτγν. ὁ κατασκευαστὴς ποπάνων βλ.λ. : Πρόκλ.Πολ.1,245Κ.

ποπανοποιῶ-έω μτγν. κατασκευάζω, πλάττω, πόπανα βλ.λ. : Πρόκλ.Πολ.1,245Κ.

ποπανώδης-ους-ες ὁ ἐν εἴδει ποπάνου, ὁ ὅμοιος πρὸς πλακοῦντα· Ἡσ. ἐν λ. φυσακτήρ.

πόπαξ ἐπιφών. δηλωτικὸν σχετλιασμοῦ, ἀποστροφῆς ἢ πόνου, δυσανασχετήσεως, ἅ. πόποι : Αἰσχ.Εὐμ.143 ἰαὺ ἰοὺ πόπαξ.

πόπαρ Ἡσ. «πατήρ, καὶ πατρὸς πατήρ».

ποπάς-άδος (ἡ) μτγν. πόπανον βλ.λ. : Κριναγ. ἐν ΑΠ 6,232 πυκναί τ' ἰτρίνεαι ποπάδες.

ποπίζω μτγν. κραυγάζω πόποπο : Πολυδ.5,89.

πόποι ἐπιφών. σχετλιασμοῦ, ὀγωνίας, ἐκπλήξεως ἢ πόνου [συγγεν. τοῖς παπαῖ, βαβαῖ, λατ. papae]· π. Ὁμ. συχν. ὢ πόποι ἐν ἀρχῇ στίχου ἢ περιόδου : Ἰλ.Θ 201 ὢ πόποι .. οὐδέ νυ σοί περ ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός, αὐτ.Φ 420, Ὀδ.Α 32 ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται, αὐτ.Κ 38, αὐτ.Ρ 248, Ἀπολλ.Ρ 3,558, Παῦλ. Σιλ. ἐν ΑΠ 5,253· π. τραγ. μόν. ἐν λυρικοῖς χωρίοις : Αἰσχ.Πέρσ.852, αὐτ.Εὐμ.145 ἐπάθομεν πάθος δυσαχὲς ὢ πόποι, ἄφερτον κακόν (ὢ ἀλί !), Σοφ.ΟΤ 168· κ. μτ. γενικ. : Αἰσχ.Πέρσ.731 ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς (ὤ, ἀλίμονο στὴ . .)· ‖ συχν. ἐν συνεκφ. κ. μετ' ἄ. ἐπιφων. : αὐτ.Πρ.575 ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν;, αὐτ.Ἀγ.1072, αὐτ.1100.

πόποι (οἱ) μτγν., δοτ. πόποις οἱ θεοί : Εὐφορ.136, Λυκόφρ.943· ‖ π. Δρύοφι, δαίμονες : Πλούτ.Ἠθ. 22C· ‖ ΕΜ 823,32 «ἀγάλματα ὑπόγαια τῶν θεῶν».

πόπολο [τό] [ἰταλ.] δημ. ὁ χύδην λαός, ὄχλος.

πόποπο λ. κτ. ὀνοματοποιίαν δηλωτικὴ τῆς κραυγῆς τοῦ ἔποπος : Ἀριστφ.Ὄρν.227.

ποππύζω, δωρ. -ύσδω κτ. ὀνοματοποιίαν συρίζω διὰ συγκεκλεισμένων χειλέων, εἰδ.πρὸς προσέλκυσιν ζῴου τινὸς ὅπως προσέλθῃ : Ἀριστφ. Πλ.732 εἶθ' ὁ θεὸς ἐπόππυσεν· ἐξῃξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ .. [σχόλ. «ἐπόππυσεν, ἐσύρισεν, ἵνα οἱ δράκοντες ἐξέλθωσι δηλονότι»], Διόδ.Σ 1,83 τοῖς δὲ αἰλούροις καὶ τοῖς ἰχνεύμοσι .. ποππύζοντες· ‖ ὁμ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Σοφ.ἀπ.878 ποππύζεται ζευγηλατρίς [καλεῖ διὰ συριγμοῦ τὸν ἵππον]· ‖ κ. κωμ. ἀναφ. πρὸς ἄνθρωπον, κράζω, καλῶ, φωνάζω τινά : Τιμοκλ. 21,7 πόρρωθεν ἀπιδὼν ἐπόππυσεν [τοῦ σφύριξε]· 2) τρυφερῶς προσομιλῶ, θωπεύω, κολακεύω : Θεόφρ.Χαρ.20,5 καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελόμενος .. ὑποκορίζεσθαι ποππύζων· 3) ἐπαινῶ, ἐπευφημῶ, ἐπικροτῶ : Φιλόδ.Ἀκαδ.14Μ· κ. παθ.: Πλάτ.Ἀξ.368D εἰ ποππυσθείη καὶ κροτηθείη· 4) δίδω ἠχηρὸν φίλημα, φιλῶ ἀσπάζομαι μετὰ συριγμοῦ, ρουφηχτά : Μακεδ. ἐν ΑΠ 5,244 παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ χείλεσι γυμνοτάτοις, Ἀγαθ.αὐτ.5,284· 5) ἀμούσως αὐλῶ, ἐκπέμπω συγκεχυμένους, συριστικοὺς ἤχους διὰ τοῦ αὐλοῦ : Θεόκρ.5,7 τί δ' οὐκέτι .. ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;· 6) ἐκπέμπω ἄναρθρον ἰσχυρὸν ἦχον ἐξ ὑπερβάλλοντος τρόμου : Ἀριστφ.Σφ.626 κἂν ἀστράψω, ποππύζουσιν κἀγκεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες καὶ πάνυ σεμνοί.

ποππυλιάζω μτγν. ποι., δωρ. -άσδω ποππύζω βλ.λ.Ι), διὰ συριγμοῦ προσκαλῶ ζῷόν τι : Θεόκρ. 5,89 **βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἁ Κλεαρίστα τὰς αἶγας παρελᾶντα καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.**

πόππυσμα-ατος (τὸ) μτγν. κολάκευμα, ἀγάπασμα, θωπεία· Σουΐδ. «κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους»· πρβλ. ποππύζω· **2)** ἠχηρὸν φίλημα διὰ συμπιέσεως τῶν χειλέων : Δέξιππ.Κατ.11,27 (πρβλ. λατ. poppyema : Ἰουβεν.6,584).

ποππυσμός (ὁ) ἡ πρᾶξις τοῦ ποππύζω βλ.λ.Ι), ὁ διὰ συγκλείσεως τῶν χειλέων συριγμός, ἰδ. πρὸς προσαγωγὴν ἢ πράϋνσιν τῶν ζῴων : Ξεν.Ἱππαρχ. 9,10 **τῷ ποππυσμῷ μὲν πραΰνεσθαι τοὺς ἵππους, κλωσμῷ δὲ ἐγείρεσθαι,** Πλούτ.Ἠθ.713Β, Νικόμ. Γερ.Ἁρμον.6 **σιγμοῖς καὶ ποππυσμοῖς**· **2)** μτφ. ἐπικρότησις, ἔπαινος, ἐπευφημία : Πλούτ.Ἠθ.545C.

ποππυστής (ὁ) μσν. ὁ διὰ ποππυσμοῦ βλ.λ.Ι) προσελκύων καὶ συλλαμβάνων ζῷα : ΚΠαντεχν. ἐν Miller Annu.Etud Grecques 6,51.

πόρ Ἡσ. «πούς. Λάκωνες».

πορδακός ποι. παρδακός βλ.λ. : Σιμων.21, Ἀριστφ.π.Στράβ.13,2,6.

πορραδενολεμφῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἶδος μολυσματικῆς καλοήθους παθήσεως βουβωνικῆς.

πορδάλας (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν λεοντικὴ τὸ λεοντοπέτολον, ἄ. πουρδάλα, φούσκα.

πορδαλάς (ὁ) δημ., θηλ. **πορδαλού** κ. **παρδού** ὁ ἔχων τὴν ἕξιν τοῦ συχνῶς πέρδεσθαι, κλανιάρης.

πορδαλέος-α-ον μτγν. παρδάλεος βλ.λ. : Ὀππ. Κυν.3,467· **2)** (πορδή) ὁ ἔχων τὴν ἕξιν τοῦ πέρδεσθαι, πορδαλάς, κλανιάρης : Λουκ.Λεξιφ.10 **ὥστε ἐν δεσμοῖς ὢν ὑπέδδυλλέ τε ὁ κακοδαίμων ὑπὸ τοῦ δέους καὶ πορδαλέος ἦν.**

πορδαλιαγχές δ.γρ. τοῦ παρδαλιαγχὲς βλ.λ.

πορδαλίζω δημ. χυδ. πέρδομαι, κλάνω καθ' ἕξιν.

πορδή (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πέρδομαι βλ.λ., ἠχηρὸν συνήθως ἐκφύσημα ἐκ τῶν ἐντέρων διὰ τοῦ ἀπευθυσμένου : Ἀριστφ. Νεφ.394 **ταὔτ' ἄρα καὶ τὠνόματ' ἀλλήλοιν, βροντὴ καὶ πορδὴ ὁμοίω** ‖ δημ. παροιμ. **μὲ πορδὲς αὐγά δὲ βάφονται** μόνον διὰ σοβαρῶν προσπαθειῶν τὰ σημαντικὰ κατορθοῦνται· ὁμ. **ὁ καθένας τὴν πορδή του μοσκολίβανο τὴν ἔχει** ἕκαστος εἶναι ἐπιεικὴς διὰ τὰ ἴδια ἐλαττώματα.

πορδηκίδης Ἡσ. «πατρόθεν πορδηκίδαι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι».

πορδίζω δημ.χυδ. πέρδομαι, **κλάνω,** ἀφήνω πορδή.

πορδοκλανιό (τὸ) δημ. χυδ. τόπος ἔνθα, ἢ περίστασις καθ' ἣν ἀσυστόλως τις δύναται νὰ λέγη ἢ νὰ πράττη ὅ,τι δήποτε.

πορδοκλάνω δημ. χυδ. πέρδομαι, κλάνω.

πορδοκοπῶ μσν. πέρδομαι, κλάνω καθ' ἕξιν, πορδαλίζω : Δουκάγγ., Κορ.Ἄτ.4Α,450.

πόρδυς (ὁ) δημ. ἡ πορδή βλ.λ.

πορδόχορτο (τὸ) δημ. κ. **πορδοχόρταρο** τὸ φυτὸν νιγέλλη ἡ δαμασκηνή, ἄ. κατσουλόχορτο, μαυροκόκκα· **2)** τὸ φυτὸν δατούρα τὸ στραμώνιον, ἄ. βρωμόχορτο, τάτουλας.

πορδῶ γλωσσ. πέρδω.

πόρδων-ωνος (ὁ) μτγν. ὁ καθ' ἕξιν, ὁ συχνῶς περδόμενος· ὀθ. βδελυρός, αἰσχρολόγος, σκωπτ. ἐπίθ. τῶν κυνικῶν : Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,22,80.

πορεία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ ὁ τρόπος τοῦ πορεύεσθαι, βάδισις, δρόμος, περπάτημα : Πλάτ.Συμπ.190Β **περιφερῆ δὲ δὴ ἦν αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν,** αὐτ.Τίμ.45Α, Ἀριστλ. Ψυχ.432b,26 **τὰ ὀργανικὰ μέρη τῆς πορείας**· ‖ **περὶ ζῴων πορείας** τίτλος ἔργου τοῦ Ἀριστλ.· **2)** ἡ ὁδοιπορία, ὁ δρόμος ὡς ἀποτέλεσμα τῆς βαδίσεως τοῦ πορευομένου : Αἰσχ.Πρ.823 **τὸ πᾶν πορείας ἧδε τέρμ' ἀκήκοεν,** Πλάτ.Φαίδ.107D **τὸν τελευτήσαντα εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς ἐκεῖσε πορείας,** αὐτ.Κρατ.420Ε, Ξεν.ΚΠ 8,5,1 **τὴν εἰς Πέρσας πορείαν** (τὴν εἰς τὴν χώραν τῶν Περσῶν), Ἰσοκρ.1,19 **μηδὲ τὰς κατὰ γῆς πορείας ὑπομένειν,** - **ἀφίχθημεν μετὰ μακρὰν καὶ κοπιώδη πορείαν**· ‖ φρ. **πορείαν ποιοῦμαι** ὁδοιπορῶ : ΚΔ Λουκ. 13,22 **καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ**· **3)** εἰδ. ἡ βάδισις, ὁδοιπορία στρατιωτικῶν δυνάμεων : Θουκ.2,18 **ἐπειδή τε ξυνελέγετο ὁ στρατός, ἥ τε ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν** ἡ σχολαιότης **διέβαλεν αὐτόν,** Ξεν.ΚΠ 8,6,18 **ἀλλ' ὅτι γε τῶν ἀνθρωπίνων πεζῇ πορειῶν αὕτη ταχίστη,** αὐτ.5,2,21· ‖ φρ. **ἐκ πορείας μάχομαι** μάχομαι, πολεμῶ καθ' ὁδόν : Πλούτ.Ἠθ.198Β· ‖ νεώτ. στρατ. **φύλλον πορείας** ἔγγραφον δι' οὗ παρέχεται ἄδεια ἢ δίδεται διαταγὴ πρὸς στρατιωτικὸν ὅπως μεταβῇ που· **4)** ἡ διάβασις θαλασσίου πόρου, διάπλους : Αἰσχ.Πρ.733 **ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας τῆς σῆς πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος κεκλήσεται,** αὐτ 841· ‖ ὁμ. ἐπὶ στρατιωτικῆς ἐπιθεωρήσεως κατὰ θάλασσαν, ἐπὶ ναυτικῆς στρατείας : Ξεν.Ἀν.5,6,11 **οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐψηφίσαντο κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι**· ‖ νεώτ. ναυτ. ἡ διεύθυνσις ἣν ἀκολουθεῖ τὸ πλοῖον, ὅπως μεταβῇ εἰς ὡρισμένον σημεῖον ἢ ἡ διεύθυνσις ἣν ἔχει ἡ πρῷρα τοῦ πλοίου εἰς ἑκάστην στιγμήν, πλεῦσις, δημ. ρότα· **5)** ἡ διεύθυνσις ἣν λαμβάνει ἀντικείμενον βαλλόμενον, ριπτόμενον : Ἀντιφ.3,2,4 **εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν ὅρων τῆς αὑτοῦ πορείας .. ἐξενεχθὲν**· **6)** ὁμ. ἡ κίνησις, τροχιὰ οὐρανίου σώματος, πλανήτου ὡς τοῦ ἡλίου : Ὑμν.Ἰσ.32,-**ἡ πορεία τῶν ἀστέρων**· οὕτω κ. : Πλάτ.Πολιτ.274Α **ἀλλὰ καθάπερ τῷ κόσμῳ προσετέτακτο αὐτοκράτορα εἶναι τῆς αὑτοῦ πορείας**· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ χρόνου παρέλευσις, πάροδος : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.50· **7)** νεώτ. μτφ. βαθμιαία μεταβολή, μετάπτωσις καταστάσεως, θέσεως : **ἡ πορεία τῆς νόσου**· **8)** πάπ. κ. Ἐπιγρ. τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα.

πορειά (ἡ) δημ. κ.ποριά βλ.λ.

πορεῖον (τὸ) (πορεύω), Ἐπιγρ. πορήιον μέσον μεταφορᾶς, μεταβάσεως, μετακομίσεως, ὄχημα : Πλάτ.Νόμ.678C **πορεῖα .. ὥστ' ἐπ' ἀλλήλους τότε πορεύεσθαι κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν,** αὐτ.Τίμ.44Ε **θεοῦ μηχανησαμένου πορεῖον** (δ. ἀνάγν. ἀντὶ πορείαν), Πολύβ.8,34,11 **ὑπότροχα πορεῖα,** Πάπ. **πορεῖα ἄγοντα πυρῶν**· **2)** Ἐπιγρ. εἰδ. ὁ ναῦλος τῆς διαπορθμεύσεως : Ἐπιγρ.Ῥόδου **παρεχόντων .. πορεῖα εἰς διακονικὰν τὰν ἐκ Κρήτας εἰς Ῥόδον.**

πορενβῆκις (αἰγυπτ.) πάπ. κ. **πορεμ-** ἢ **-βαῖκις** ἢ **πονερενπβῆκις** ὁ ἱερακοτρόφος.

πόρευμα-ατος (τὸ) ποι. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πορεύεσθαι, βάδισις, ὁδοιπορία : Αἰσχ.Εὐμ.239 **πορεύμασιν βροτῶν**· **2)** μέσον πορείας, μεταβάσεως, μεταφορᾶς· ὀθ. κ. : Εὐρ.ΙΑ 300 **νάιον πόρευμα** (ὁ στόλος).

πορεύομαι μέσ. τοῦ πορεύω βλ.λ.

πορεύς-έως (ὁ) Ἡσ. ὁ πορθμεύς βλ.λ.

πορεύσιμος-ον κ.-η-ον (πορεύω) ὃν δύναταί τις νὰ διέλθῃ, νὰ διαπεράσῃ, διαβατός : Ξεν.ΚΠ 7,5,16 **ἡ τοῦ ποταμοῦ ὁδὸς πορεύσιμος ἀνθρώποις ἐγίνετο,** αὐτ.7,5,18, Πλάτ.Τίμ.24Ε **τότε γὰρ πορεύσιμον ἦν τὸ ἐκεῖ πέλαγος,** Ἐπιγρ.Περγάμου **παρεχέτωσαν .. πορευσίμους τὰς ὁδούς**· ‖ ἐν τῷ οὐδ. **πορεύσιμον** ἡ δυνατότης διόδου, διελεύσεως· ἐν φρ. : Εὐρ.Ἠλ.1046 **ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον**· **2)** ἐπιτήδειος, ἱκανὸς εἰς πορείαν, βάδισιν, περὶ ζῴων : Πλάτ.Ἐπιν.981D **πάντα δὲ ὅσα πολύποδα καὶ ἄποδα,** καὶ ὅσα πορεύσιμα **καὶ ὅσα μόνιμα**· **3)** ἱκανὸς ὅπως μεταφέρῃ, μετακομίζῃ : Πλούτ.Ἠθ.86Ε **τῆς θαλάσσης τὸ**

ὕδωρ . . καὶ πόμπιμόν ἐστι πάντῃ καὶ πορεύσιμον ὄχημα τοῖς κομιζομένοις.

πόρευσις-εως (ἡ) πορεία, κίνησις, βάδισις : ΠΔ Γεν.33,14 τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου· 2) μτφ. μετάβασις εἰς κατάστασίν τινα : Πλάτ.Ὅρ.411Α γένεσις κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

πορευτής (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πορθμεύς : Ἐπιγρ.Θηβῶν.

πορευτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ πορεύηται, νὰ βαδίζῃ, ὁ περιπατῶν, ἀναφ. πρὸς ζῷα : Ἀριστλ.ΖΙ 487b,16 τὰ δὲ πορευτικά, οἷον τὸ τῶν καρκίνων γένος (κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰ πτηνά, ἑρπυστικά, νευστικά)· ‖ ὁ εἰς πορείαν τείνων : αὐτ.Ψυχ.432b,14 πορευτικὴ κίνησις· 2) ὁ τῆς πορείας, ὁδοιπορικός : Πολύβ 12,19,7 τοῦ γὰρ σταδίου λαμβάνοντος ἄνδρας ἐν τοῖς πορευτικοῖς διαστήμασιν, αὐτ.12,20,6· 3) Ἐπιγρ. ἐν εἰδ. ἐνν. ἐπὶ τῶν πλοίων τῶν συνοδευόντων τὰς μεταφερούσας τὸν σῖτον ναῦς : Ἐπιγρ. ὁ στόλος . . ὁ ἐκ πλοίων πορευτικῶν, αὐτ. ὁ πορευτικὸς Ἀλεξανδρεῖνος στόλος· 4) νεώτ. φυσιολ. πορευτικὰ κύτταρα λευκὰ αἱμοσφαίρια τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ δι' ἀμοιβαδοειδῶν κινήσεων μεταναστεύοντα ἐκ τῶν τριχοειδῶν ἀγγείων, ἁ. μεταναστευτικὰ κύτταρα ἢ πλανοκύτταρα.

πορευτός-όν κ.-ή-όν ὃν δύναταί τις νὰ διέλθῃ, ὁ δεκτικὸς διαβάσεως : Πολύβ.1,42,2 ἧς μὲν γὰρ ὁ μεταξὺ τόπος ἐστὶ πορευτάς· 2) ὁ κατάλληλος πρὸς πορείαν : αὐτ.1,37,10 οἴονται . . πάντα καιρὸν εἶναι πλωτὸν καὶ πορευτόν· 3) ὁ μεταβαίνων, μεταφερόμενος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον : Αἰσχ.Ἀγ.287 ἰσχὺς πορευτοῦ λαμπάδος.

πορεύω (πόρος) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. πορεύσω (Εὐρ.Ἑκ.447), ἀόρ. ἐπόρευσα, ποι. πόρευσα (Πίνδ.Π 11,21), δημ. πόρεψα, μέσ. κ.παθ. πορεύομαι, μέλλ. πορεύσομαι (Σοφ.ΟΤ 676, Πλάτ.Συμπ.190D) κ. παθ. πορευθήσομαι (Ἐπιγρ.,ΠΔ Βασ.3,14,2), ἀόρ. ἐπορευσάμην (μ. ἐν συνθ. ἐμ -, προ- : Πλάτ.Ἐπιστ. 313D, Πολύβ.2,72,2), παθ. ἐπορεύθην (Πίνδ.ἀπ.75,8, Ἡρ.8,107, Θουκ.1,26, Εὐρ.Ἑκ.1099), δημ. πορεύτηκα, παρακ. πεπόρευμαι (Πλάτ.Πολιτ.266C, Δημ.1248), ἄγω, πέμπω, ὁδηγῶ, μεταφέρω τινά που : Ἀρίων 1, 13, Πίνδ.Ο 1,77 ἐμὲ δ' ἐπὶ ταχυτάτων πόρευσον ἁρμάτων ἐς Ἆλιν, αὐτ.Π 11,21, Σοφ.Φιλ.517 εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας . . ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὸς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, αὐτ.ΟΚ 1476, Εὐρ.Τρῳ.1086, αὐτ.Ἑκ.447, αὐτ.Μήδ.181, Θουκ. 4,132 Ἰσχαγόρας . . στρατιὰν μέλλων πεζῇ πορεύσειν ὡς Βρασίδαν· ‖ μτ. διπλ. αἰτ. διαβιβάζω, διαπορθμεύω τινά, διαπερῶ : Σοφ.Τρ.559, Εὐρ.Ἄλκ.444 γυναῖκ' ἀρίσταν λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύσας ἐλάτᾳ δικώπῳ· 2) ἀναφ. πρὸς πράγμ. κομίζω, φέρω : Σοφ.ΟΚ 1602 τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ 'πόρευσαν· ‖ ἐξευρίσκω, προμηθεύομαι : Εὐρ.Φοίν.985 χρημάτων δὲ τίς πόρος; -Ἐγὼ πορεύσω χρυσόν· ‖ δημ. ἐν φρ. τὰ πορεύω ἐξοικονομῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν : πῶς τὰ πορεύεις,-καλὰ τὰ πόρεψα· 3) παθ. ἄγομαι, ἐλαύνομαι : Σοφ.Αἶ.1254 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται, αὐτ.ΟΚ 845 πρὸς βίαν πορεύομαι· 4) μέσ., νεώτ. κ. δημ. βαδίζω, ὑπάγω, χωρῶ μεταβαίνων που, ὁδοιπορῶ : Πλάτ.Συμπ.190D ὥστ' ἐφ' ἑνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκωλίζοντες, αὐτ.Πολιτ. 266D, Ξεν.Ἀν.2,2,12 οὐ δυνήσεται ταχέως πορεύεσθαι, αὐτ.ΚΠ 4,3,13, Μηναῖ.12,3 Συνξ. οὗτός ποτε, ἐν ὁδῷ πορευόμενος καὶ κοπιάσας· ‖ συχν. ἐμπροθ. εἰς δήλωσιν τοῦ τόπου ἀναχωρήσεως ἢ κατευθύνσεως : Σοφ.Τρ.392 ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται, Πλάτ.Πολ.563D εἰς ἀγρὸν πορευόμενος, αὐτ.Φαίδ.113D, Δημ.1090, Θεόφρ.Χαρ. 4,1, ΚΔ Ματθ.2,20 καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραήλ, αὐτ.Λουκ.4,42 ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, αὐτ.Πράξ.16,7· ὁμ. μτ. γενικ. τοῦ τόπου δηλούσης τὴν διὰ μέσου τινὸς πορείαν : Ἡρ.7,196 Ξέρξης δὲ καὶ ὁ πεζὸς πορευθεὶς διὰ Θεσσαλίης καὶ Ἀχαιίης· ‖ φρ. πορεύομαι παρά τινος ἔρχομαι, μεταβαίνω κατ' ἐντολὴν ἢ ἐκ μέρους τινός : Ἡρ.6,95 ὡς δὲ οἱ στρατηγοὶ οὗτοι . . πορευόμενοι παρὰ βασιλέος ἀπίκοντο . . ἐς τὸ Ἀλήιον πεδίον, Ξεν.Ἀν.4,5,10· ‖ ὁμ. πορεύομαι πρός τινα βαίνω πρὸς συνάντησίν τινος· πρβλ. αὐτ., Θεανὼ π.Διογ.Λ 7,43 πρὸς ἄνδρα πορεύεσθαι, ΚΔ Λουκ.15,18 ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, αὐτ.Πράξ.27,3, Πάπ. ἐπορεύθην πρὸς τὸν ἀδελφόν· ‖ μτ. αἰτ. τοπ. διαβαίνω ὁδοιπορῶν, διέρχομαι : Ξεν.ΚΠ 2,4,27 μή τι καὶ νῦν οὕτω τὰ δύσβατα πορεύου, Ἀρρ. Ἀν.6,23 ἀλλὰ νύκτωρ ἠναγκάζοντο τὴν πολλὴν πορεύεσθαι (χώραν)· ὁμ. μτ. αἰτ. τοῦ τόπου ἐν εἰδ. χρ. ἐν τῇ σημ. τοῦ εἰσέρχεσθαι : Σοφ.Τρ.329 καὶ πορευέσθω στέγας οὕτως ὅπως ἥδιστα· ‖ συχν. κ. μτ. συστ. αἰτ. : Εὐρ.Ἴων 1238 τίνα φυγὰν πτερόεσσαν . . πορευθῶ, Ξεν.Ἀν.2,2,11 νῦν δ' ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι μακροτέραν μὲν (ἐνν. ὁδόν)· ‖ ἐν εἰδ. φρ. πορεύομαι εἴς τι ἐμπίπτω, πέφτω μέσα : Εὐρ.Ἠλ.965 καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται· ὁμ. φρ. πορεύομαι ἐπί τι πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς τελέσεώς τινος : αὐτ.Ὀρ.1068 καὶ χαῖρ'· ἐπ' ἔργον δ', ὡς ὁρᾷς, πορεύομαι· 5) ὁμ. πορεύομαι πλέω διὰ θαλάσσης, μεταβαίνω, ταξιδεύω : Ἡρ.8,22 νέας τὰς ἀρίστας ἐπιλεξάμενος . . ἐπορεύετο περὶ τὰ πότιμα ὕδατα, αὐτ.8,107, Θουκ. 7,29, Καλλιγ.Θάν.Βλ.90 βραδέως ἐπορεύετο τὸ σκάφος· 6) ὁμ. μέσ. κ. δημ. ζῶ, διάγω, συντηροῦμαι, περνῶ : Σοφ.ΟΤ 884 εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, ΠΔ Λευ.18,3 καὶ τοῖς νομίμοις αὐτῶν οὐ πορεύσεσθε, Ἐρωτόκρ.5,1505 μὲ φρόνεψι παρεύεται, μὲ γνῶσιν ὀρδινιάζει, αὐτ.1,2233, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.259,8 νὰ ἰδῆς στὰ ξένα . . ἴντα λογῆς πορεύγουνται· ‖ ἀκολουθῶ ὡρισμένον τρόπον, μέθοδον : Ξεν.Ἀπομν.4,6,15 ὁπότε δὲ αὐτός τι τῷ λόγῳ διεξίοι, διὰ τῶν μάλιστα ὁμολογουμένων ἐπορεύετο, Πλάτ.Νόμ.812Α, Φιλόδ.Σημ.31 καθ' ὁμοιότητα πορεύεσθαι (κατ' ἀναλογίαν)· ‖ οὕτω κ. μτφ. ἐπὶ ἀφηρημ. καταστάσεων, διαθέσεων : αὐτ.ΚΠ 2,2,24 ἡ γὰρ πονηρία διὰ τῶν παραυτίκα ἡδονῶν πορευομένη· 7) ἀποβιῶ, βαδίζω τὴν τελευταίαν ὁδόν· πρβλ. δημ. πάω : Ἰουλ.Ἐπιστ 14· ‖ μτ. συστ. αἰτ. : Πλάτ.Μενξ.236D πορεύονται τὴν εἱμαρμένην πορείαν, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,198 θνητοὶ γὰρ πάντες ἐσμὲν . . καὶ ὁδὸν τὴν αὐτὴν πορευσόμεθα ξύμπαντες, εἰ καὶ ὁ μὲν τάχιον, ὁ δὲ βράδιον· 8) ὁμ. μέσ. πάπ. εἰδ. προβαίνω εἰς δικαστικὴν πρᾶξιν, ἐγείρω ἀγωγήν, προκαλῶ δίκην· 9) δημ. πορεύομαι κ. πορεύω ἐξοικονομῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν : παροιμ. ἔβγα ἔξω καὶ παμπέψου, ἔμπα μέσα καὶ πορέψου (ἐπὶ τῶν πρὸς ὑλικὴν ὠφέλειαν δεχομένων ἐξευτελισμούς)· ‖ τακτοποιοῦμαι ὑλικῶς, τὰ καταφέρνω νὰ ζῶ : παροιμ. φρ. καὶ τ' ὀρφανὸ πορεύεται κι ἡ χήρα κυβερνιέται.

πόρεψη (ἡ) δημ. ὁ πορισμός, ἡ ἐξοικονόμησις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων, τῶν τροφίμων : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,19 σὲ χωριὰ ξένα | καιρὸ χειμώνα δὲν θὰ πάῃ κανεὶς δικός μου | γιὰ πόρεψη· 2) αὐτὰ τὰ ἐπιτήδεια, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, οἱ τροφές : Ἐφταλ.Ὀδ.Ξ 43 καὶ κεῖνος δίχως πόρεψη πλανιέται μεσανύχτα σὲ χῶρες, φρ. ἔχω τὴν πόρεψή μου (ἐξοικονομῶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα).

πορήιον (τὸ) Ἐπιγρ. κρητ. ἀνατορεῖον βλ.

πορθεών-ῶνος (ὁ) μτγν. ὁ πορθητής, καταστροφεύς : Ἡρωδιαν.1,19.

πόρθημα-ατος (τὸ) μτγν. λεηλασία, λαφυραγωγία : Πλούτ.Σύλλ.16 ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἁρπαγαῖς καὶ πορθήμασι δελεαζόμενος.

πόρθησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πορθῶ βλ.λ., ἐκπόρθησις, ἐκπολιόρκησις, ἅλωσις : Δημ.248 τὴν Πεπαρήθου πόρθησιν· 2) λεηλασία, βιαία ἀφαίρεσις, ἁρπαγή : Πλούτ.Σύλλ.33 ἐξουσία θανάτου, δημεύσεως.. πορθήσεως, Πάπ. διαρπαγὴ καὶ πόρθησις.

πορθητήριος-ία-ον μσν. ὁ ἐκπορθῶν, καταστρέφων, καταστρεπτικός : Τζέτζ.Χιλ.11,595.

πορθητής (ὁ) κ. νεώτ. ὁ πορθῶν, ἀφανίζων, καταστροφεύς· εἰδ. ὁ κυριεύων καὶ λεηλατῶν πόλιν, χώραν : Εὐρ.Τρῳ.213 τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ, Λυκόφρ.524, Στράβ.17,1,6 πορθηταὶ γὰρ ἦσαν καὶ ἐπιθυμηταὶ τῆς ἀλλοτρίας.. γῆς· ‖ νεώτ. προσωνυμία δοθεῖσα εἰς τὸν Μωάμεθ Β' τὸν ἐκπολιορκήσαντα τὴν Κωνσταντινούπολιν· 2) νεώτ. ζωολ. γένος ἀκριδιδῶν ἐντόμων.

πορθητικός-ή-όν γλωσσ. κ. μσν. καταστρεπτικός, ἀφανιατικός· Ἡσ. ἐν λ. ἀγρεμόνες· 2) ὁ χρησιμεύων πρὸς ἐκπόρθησιν πόλεως, φρουρίου κλπ. : Γλωσσ. πορθητικὴ μηχανή.

πορθήτωρ-ορος (ὁ) ποι. ὁ πορθητής βλ.λ., ὁ καταστροφεύς : Αἰσχ.Ἀγ.907 μὴ χαμαὶ τιθεὶς τὸν σὸν πόδ'.. Ἰλίου πορθήτορα, αὐτ.Χο.974

πορθμεία (ἡ) μτγν. ἡ διαπόρθμευσις, ἡ διὰ θαλάσσης μεταφορά, μετακομιδή : Στράβ.5,3,7 τὸ τῆς πορθμείας εὐμεταχείριστον, Πλούτ.Ρωμ.5, Σχόλ.Εὐρ.Ἄλκ.263· 2) τὸ ἔργον ἢ τὸ δικαίωμα τοῦ διαπορθμεύειν, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πορθμέως: Ἀπολλδ.2,7,6 τοὺς παριόντας διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμείαν εἰληφέναι.

πορθμεῖον (τὸ), ἰων. πορθμήιον τόπος διαπορθμεύσεως, δι' οὗ τις διαπερᾶται ἀπὸ ἀκτῆς εἰς ἀκτήν, ἢ ἀπὸ ὄχθης εἰς ὄχθην, πέραμα : Ἡρ.4,12 ἔστι δὲ πορθμήια Κιμμέρια, αὐτ.4,45· 2) λέμβος, σχεδία πρὸς διαπόρθμευσιν, πέραμα : αὐτ. 7,25 ἄλλον ἄλλῃ ἀγινέοντας ὁλκάσι τε καὶ πορθμηίοισι ἐκ τῆς Ἀσίης πανταχόθεν, Ξεν.Ἑλλ.5,1, 23 καὶ πορθμεῖα ἀνθρώπων μεστά, καταπλέοντα ἀπὸ νήσων, Ἀντιφάν.86,4 τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν.. ἄκοντας ὁ Χάρων ἐπὶ τὸ πορθμεῖον ἄγει, Λουκ.Νεκρ.Δ 10,1 μόλις γὰρ ἂν καὶ οὕτως δέξαιτο ὑμᾶς τὸ πορθμεῖον, Ἐπιγρ.· 3) ὁ ναῦλος τῆς διαπορθμεύσεως : Καλλ.ἀπ.110, Ἐπιγρ.Δήλ. τὸ εἰς Ῥήνειαν πορθμεῖον· ‖ νόμισμα τιθέμενον εἰς τὸ στόμα τοῦ νεκροῦ παρ' ἀρχ., ὅπερ ἐπιστεύετο ὅτι ἐπληρώνετο εἰς τὸν Χάρωνα διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ διαπόρθμευσιν τῶν τεθνεώτων διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, κτ. πληθ. : Λουκ.Νεκρ.Δ 22,1 ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.

πόρθμευμα-ατος (τὸ) ἡ διαπόρθμευσις· εἰδ. ἡ διὰ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ : Αἰσχ.Ἀγ.1558 πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμ' ἀχέων.

πορθμεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ., ἰων. γενικ. πορθμῆος, ὁ διαπορθμεύων, ὁ ὡς ἐπάγγελμα ἔχων τὴν διὰ πορθμείου μεταφορὰν ἀνθρώπων εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην ἢ ἀκτήν, λεμβοῦχος, βαρκάρης : Ὀδ. Υ 187 πορθμῆες δ' ἄρα τούς γε διήγαγον, Αἰσχίν. 3,158 ἐπὶ μὲν τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας, Ἐπιγρ., Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.64 τοῦ Γιάννη τοῦ Μπρίκου, πορθμέως ἁλιεύοντος μὲ τὴν βαρκούλαν του· ‖ εἰδ. ἐπὶ τοῦ Χάρωνος, διαπορθμεύοντος τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν : Εὐρ. Ἄλκ.253 νεκύων δὲ πορθμεὺς.. Χάρων μ' ἤδη καλεῖ, Καλλ.ἀπ.440· 2) ναύτης, μετέχων τοῦ πληρώματος πλοίου μεταγωγικοῦ : Ἡρ.1,27, Ἀριστφ.Ἐκκλ.1086 χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμεναι πορθμῆς, Θεόκρ.1,57 πορθμῆι Καλυδνίῳ· 3) κ. γεν. ἐν μτφ. ἐνν. ὁ μεταφέρων, μεταδίδων : Λιβάν. Λόγ.18,15 πορθμεὺς τῶν καθ' ἡμέραν λεγομένων.

πορθμευτής (ὁ) μτγν. κ. μσν., θηλ. πορθμεύτρια, ὁ πορθμεὺς βλ.λ.1) : Εὐστ.1888,10· 2) κ. μτφ. : Συνέσ.Ὕμν.5,8 πορθμευτὴς φωτός (ὁ μεταδίδων τὸ φῶς)· πρβλ. πορθμεὺς 3).

πορθμευτικός-ή-όν ὁ εἰς τὸν πορθμέα ἢ τὴν πορθμείαν ἀνήκων, ὁ εἰς τὸ πορθμεύειν ἀσχολούμενος : Ἀριστλ.Πολιτ.1291b,21 τοῦ δήμου εἴδη· ἓν μὲν οἱ γεωργοί, ἕτερον δὲ περὶ τὰς τέχνας.. ἄλλο δὲ τὸ περὶ τὴν θάλατταν καὶ τούτου τὸ μὲν πολεμικόν, τὸ δὲ χρηματιστικόν, τὸ δὲ πορθμευτικόν (γρ. κώδ. πορθμικόν).

πορθμεύτρια (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ πορθμευτὴς βλ.λ.1) · ΚΜανασσ.Χρον.4961.

πορθμεύω μεταβιβάζω, διαπερῶ διὰ πόρου θαλάσσης, ἢ ποταμοῦ εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν ἢ ὄχθην, διαπορθμεύω : Εὐρ.Ῥῆσ.429 Εὐξένου δ' ἀφικόμην πόντου πρὸς ἀκτάς, Θρῇκα πορθμεύσας στρατόν, Αἰσχίν.3,158.. τοὺς πορθμέας τοὺς εἰς Σαλαμῖνα πορθμεύοντας· ‖ κ. παθ. διαπορθμεύομαι, διαβιβάζομαι : Ἡρ.2,97 πορθμεύονται ὦν.. οὐκέτι κατὰ τὰ ῥέεθρα τοῦ ποταμοῦ, Εὐρ.Τρῳ. 569 λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην ; ‖ μέσ.μτ.αἰτ.τοπ.διέρχομαι διὰ μέσου ἢ ὑπεράνω : αὐτ.Ἀνδρ.1229 λευκὴν αἰθέρα πορθμευόμενος· 2) φέρω, μεταφέρω τινά που : Σοφ.Τρ.802 ἀλλὰ μ' ἐκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον ὡς τάχιστα, Εὐρ.Ἴων 1599 δεῦρο πορθμεῦσαι βρέφος· ‖ φρ. πορθμεύω πόδα ἢ ἴχνος ἄγω, φέρω τὰ βήματα, τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν μου : Εὐρ.ΙΤ 936 τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα ;, αὐτ.ΙΤ 266 κἀνεχώρησεν πάλιν ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἴχνος· ‖ ὁμ. φρ. πορθμεύω διωγμὸν ἐπεκτείνω τὴν καταδίωξιν, τὸ κυνηγητό : αὐτ.ΙΤ 1435 ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ Θόας ;· 3) μτφ. ἄγω, ὁδηγῶ τινα εἴς τινα κατάστασιν : αὐτ.ΙΤ 371 εἰς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ· 4) μεταβιβάζω, μεταφέρω : Αἰσχ.Χο.685 ἐφετμὰς τάσδε πόρθμευσον πάλιν, Εὐρ.ΙΤ 735 ὅρκον δότω μοι τάσδε πορθμεύσειν γραφὰς πρὸς Ἄργος, Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 5,260 πορθμεύει γὰρ ἔμοιγε κύλιξ παρὰ σοῦ τὸ φίλημα· ‖ δθ. κ. μτφ. μεταδίδω, παρέχω : Λικύμν.2 Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖσιν· 5) κ. ἀμτβ. διέρχομαι, διαβαίνω, διαπερῶ : Πλάτ. Ἀξ.371Β ποταμὸς Ἀχέρων.. μεθ' ὃν Κωκυτός, οὓς χρὴ πορθμεύσαντας ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω.., ΑΠ 7,68 πορθμεύειν Ἀχέροντος ὕδωρ, Ἐπιγρ. Θεσσαλον. κύματα πορθμεύειν· κ. ἀπολ. : Εὐρ.ΙΑ 6 τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει ;

πορθμήιον (τό) ἰων. τ. ἀντὶ πορθμεῖον βλ.λ.

πορθμία (ἡ) ἐσφ.γρ. πορθμεία : Πλούτ.Ρωμ.5.

πορθμικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πορθμέα ἢ τὴν πορθμείαν, ὁ τῆς διαπορθμεύσεως : Στράβ.12,8,19 τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελῶν, Ἐπιγρ. πορθμικὴ ὠνή· 2) πορθμικόν (εἶδος) οἱ πορθμεῖς : Ἀριστλ.Πολιτ.1291b,24 (διάφ. γρ. κώδ. ἀντὶ πορθμευτικόν).

πόρθμιον (τό) μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πορθμεῖον βλ.λ.: Λουκ.Πένθ.10.

πόρθμιος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Καρπάθῳ.

πορθμίς-ίδος (ἡ) ὁ πορθμός : Διον.Περ.80,344· 2) τὸ πορθμεῖον βλ.λ.2), σχεδία, λέμβος, ἀκάτιον : Εὐρ.Ἱππ.753 Κρησία πορθμίς, ἃ διὰ πόντιον κῦμ'.. ἐπόρευσας ἐμὰν ἄνασσαν, αὐτ.Ἑλ.1061, αὐτ.ΙΤ 355 πορθμίς, ἥτις διὰ πέτρας.. Ἑλένην ἀπήγαγ' ἐνθάδ', αὐτ.Κύκλ.362 πορθμίδος σκάφος· κ. ἐν χρ. ἐπιθ. : Παυσ.8,25,13 οὐ γὰρ ἂν ποτε οὐδὲ νηί παρισουμένας πορθμίδι παράσχοιτο ὁ Λάδων νήσους· 3) μτφ. : Φιλόξ.3,2 πορθμίδας πολλῶν ἀγαθῶν πάλιν εἴσφερον γεμούσας τὰς ἐφημέριοι καλεῦντι νῦν τραπέζας.

πορθμός (ὁ) (πείρω, πόρος) κ. νεώτ. βραχίων, στενὸν μέρος χωρίζον δύο ἠπειρωτικὰς ἢ νησιωτικὰς ἐκτάσεις, καὶ ἀφ' οὗ τις διαπορθμεύεται, περᾷ εἰς τὴν ἔναντι ἀκτήν : Ὀδ.Δ 671 **ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,** αὐτ.Ο 29, Ἡρ.8,76 **κατεῖχόν τε μέχρι Μουνυχίης πάντα τὸν πορθμὸν τῇσι νηυσὶ** (περὶ τῶν στενῶν τῆς Σαλαμῖνος), αὐτ.8,91, Αἰσχ.Πέρσ.69 **λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας Ἀθαμαντίδος Ἕλλας** (περὶ τοῦ Ἑλλησπόντου), αὐτ.722, Θουκ.6,2, Πλάτ.Ἐπιστ. 345D **τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν** (τὰ στενὰ τῆς Μεσσήνης), Ἀριστλ.Θαυμ.834b,3, αὐτ. Ἀν.973b,1, - **ὁ πορθμὸς τοῦ Εὐρίπου,** - **ὁ βερίγγειος πορθμός·** ‖ εἰδ. **ὁ εἰς Ἅιδου πορθμός** ἡ Στὺξ βλ.λ. : Εὐρ.Ἑκ.1106· **2)** ἡ διαπόρθμευσις, ἡ ταῦ πορθμοῦ διάβασις : Σοφ.Τρ.571 **τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν, ἐὸν πίθῃ, πορθμῶν, ὅθούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ,** Εὐρ.Ἑλ.532 **πορθμοὺς . . μυρίους πεπλευκότα,** Μάχ.π.Ἀθήν.8,341C **χωρεῖν δὲ πορθμὸν ἀναβοᾷ·** **3)** γεν. ἡ θάλασσα : Πίνδ. I 4(3),57 **ναυτιλίαισί τε πορθμὸν ἁμερώσαις** (ἡμερώσας, καταστήσας ἀσφαλῆ τὴν θαλασσοπλοΐαν)· **4)** ὁδός, δίοδος, διάβασις, ἄγουσά που, δρόμος : Εὐρ.Κύκλ.108 **πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδησθα πατρῴας χθονός,** αὐτ.Ἑλ.127 **οὐ πᾶσι πορθμὸς αὐτὸς Ἀργείοισιν ἦν·** **5)** ἐν εἰδ. ἐνν. ὁ σωλὴν τῆς κλεψύδρας : Ἐμπ.100,10,17.

πορθμοφυλακία (ἡ) πάπ. **ἡ φυλακή, ἡ κουστωδία** τοῦ πορθμείου.

πόρθος Ἡσ. «πτόρθος . .».

πορθυγγίς Ἡσ. «σπατίλη, τρύβλιον».

πορθῶ-έω κ. νεώτ. καταστρέφω, ἐρημῶ, ἀφανίζω διὰ κατακτήσεως, πολεμικῆς ἐνεργείας, κυριεύων λαφυραγωγῶ, λεηλατῶ : Ἰλ.Δ 308 **ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,** Ὀδ.Ξ 264 **αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγροὺς πόρθεον,** Ἡρ.3,58 **οἱ Σάμιοι τοὺς χώρους αὐτῶν ἐπόρθεον,** Αἰσχ.Ἑπτ.583 **πόλιν πατρῴαν . . πορθεῖν,** Σοφ.Φιλ.920, Θουκ.8,57 **ἔτι δὲ ἐφοβεῖτο μάλιστα μὴ τῆς τροφῆς ζητήσει πορθήσωσι τὴν ἤπειρον,** Ἰσοκρ.9,62, Ξεν.Ἑλλ.6,5,27 **τὴν Σελλασίαν ἔκαον καὶ ἐπόρθουν,** Ἀθήν.12,523B· ‖ κ. παθ. καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, ἐρημοῦμαι κατόπιν πολεμικῆς, ἐπιθετικῆς δράσεως : Ἡρ.1,84 **πᾶν τὸ ἄστυ ἐπορθέετο,** Ἰσοκρ.10,49 **οἱ μὲν Ἕλληνες οὕτως ἠγανάκτησαν, ὥσπερ ὅλης τῆς Ἑλλάδος πεπορθημένης·** **2)** πολιορκῶ, ἐπιτίθεμαι πολεμικῶς, προσβάλλω : Ἡρ.1,162, Ψήφισμα π. Δημ.164, Διόδ.Σ 12,34 **προσέταξαν τήν τε χώραν . . λεηλατῆσαι καὶ τὴν πόλιν πορθῆσαι,** αὐτ. 15,4· **3)** συλῶ, καταστρέφω, γυμνώνω : Αἰσχ. Ἑπτ.583 **θεοὺς τοὺς ἐγγενῆς πορθεῖν,** Εὐρ.άπ 605 **φίλους τε πορθεῖν καὶ κατακτανεῖν·** κ. παθ. : Αἰσχ.Ἑπτ.194 **αὐτοὶ δ' ὑφ' αὑτῶν ἔνδοθεν πορθούμεθα,** αὐτ.Χο.691· ‖ ληστεύω, ἁρπάζω· κ. παθ. : Εὐπ.155 **τἀργύρια πορθεῖται·** ‖ κ. ἀπολ. ἐπιφέρω ὄλεθρον, φθοράν : Εὐρ.Ἀνδρ.634 **κἄπειτ' εἰς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων πορθεῖς·** **4)** ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ γυναικῶν, παθ. κατακτῶμαι, βιάζομαι : Εὐρ.Φοίν.565 **αἰχμαλωτίδας κόρας βίᾳ πρὸς ἀνδρῶν πολεμίων πορθουμένας.**

πορθώτης (ὁ) πάπ. **ἱερεὺς τοῦ Θὼθ ἐν Αἰγύπτου,** δθ. κ. **ὁ ἐποπτεύων τὰς ἴδιας.**

ποριά (ἡ) δημ. πόρος, διάβασις, ἰδίως διάβασις ποταμοῦ, ρεύματος, χειμάρρου: Κρυστ.Τὸ τραγούδι τῆς Βρύσης ὁ **στῆς Νερομάννας τὴνποριὰ | ὁμορφονιὰ διαβαίνει·** ‖ εἰδ. τὸ μέρος περιφράκτου χώρου, οἷον κήπου, ἀμπελῶνος κ.ἄ., δι' οὗ **εἰσέρχεταί** τις, ἡ **μπασιά.**

πορίζω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. μέλλ. **ποριῶ** (Ἀριστφ.Ἱππ.1079,1101, Θουκ.2,69 κ.ἀ.), μτγν. **πορίσω** (Ἀρτέμ.2,68), ἀόρ. **ἐπόρισα** (Πλάτ.Νόμ.966B), παρακ. **πεπόρικα** (αὐτ.Φίλ.30D), μέσ. μέλλ. ἀττ. **ποριοῦμαι** (Δημ.938), μτγν. **πορίσομαι** (Διόδ.Σ άπ.616, 62), ἀόρ. **ἐπορισάμην** (Ἀριστφ.Βάτρ.880), παθ.μέλλ. **ποριαθήσομαι** (Θουκ.6,37,94), ἀόρ. **ἐπορίσθην** (αὐτ.6,37), δωρ. **ἐπορίχθην** (Λῦσις π. Ἰάμβλ.Πυθ.17, 75), παρακ. **πεπόρισμαι** (Ἰσοκρ.15,278, Δημ.1081)· κ. ἐν μέσ. σημ. : Λυσί.29,7, Αἰσχίν.3,209, Φιλήμ.123), ὑπερσ. **ἐπεπόριστο** (Θουκ.6,29)· ἐν σπαν. χρ. ὡς τὸ παρεύω βλ.λ.1), ἄγω, πέμπω, φέρω : Σοφ.Ἠλ. 1267 **εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν ἁμέτερα πρὸς μέλαθρα** (πιθ. διόρθ. ἐν κώδ. ἔπορσεν, ἐπῶρσεν)· **2)** παρέχω, δίδω ἢ προσφέρω τινὶ τὸν τρόπον ἢ τὴν εὐκαιρίαν ὅπως κτήσηταί τι, προμηθεύω· ἰδίως ἀναφορικῶς πρὸς ὑλικὰ ἀγαθά, ὀφέλη : Ἀριστφ. Ἐκκλ.236 **χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,** Ἰσοκρ.12,82 **καὶ δύνασθαι τροφὴν ἐκ τῶν πολεμίων τοῖς στρατιώταις πορίζειν,** - **ἡ ἐπιχείρησις τοῦ ἐπόρισεν ἀρκετὰ κέρδη** - σημαντικὰ **κεφάλαια·** ‖ ὁμ. κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημ. καταστάσεις, πράγματα, γίνομαι πρόξενος, φέρω, παρέχω, ἐμποιῶ : Ὁμ.Ἐπιγράμμ.14,10 **πορίζειν κακά τινι,** Ἀριστφ.Ἱππ.594 **δεῖ γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πάσῃ τέχνῃ πορίσαι νίκην,** αὐτ.Πλ.461, Πλάτ. Φαῖδρ.275A **σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορίζεις·** ‖ κ. ἀπολ. : Εὐρ.Μήδ. 879 **τί πάσχω, θεῶν ποριζόντων καλῶς;** **3)** ἐπινοῶ, μηχανῶμαι, βρίσκω : αὐτ.ΙΑ 745 **σοφίζομαι δὲ κἀπὶ τοῖς φιλτάτοις τέχνας πορίζω,** αὐτ.Ἀλκ.222, Ἀριστφ.Ἀχ.386 **τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;,** Θουκ.6,29 **ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἣν ἔμελλον ῥᾷον αὐτοῦ ἀπόντος ποριεῖν,** Πλάτ.Πρωτ.321B **τοῖς δ' ἀναλισκομένοις . . πολυγονίαν** (προσῆψε), **σωτηρίαν τῷ γένει πορίζων,** αὐτ.Φίλ.30A· **4)** τὸ μέσ. κ. νεώτ. παρέχω, προμηθεύω τι ἐμαυτῷ, κτῶμαι, κερδίζω, ἰδίως ἀναφ. πρὸς ὑλικὰ ἀγαθά : Θουκ.1,142 **τῇ τῶν χρημάτων σπάνει κωλύσονται, ὅταν σχολῇ αὐτὰ ποριζόμενοι διαμέλλωσιν,** Ξεν.Ἑλλ.5,1,17, Πλάτ.Ἀξ.368B **μόλις ποριζομένων τἀπιτήδεια,** Ἰσοκρ.12,116 **ἐκ δὲ τῶν ἀλλοτρίων πορίζεσθαι τὸν βίον εἰθισμένων** (τὰ μέσα τοῦ βίου, τῆς ζωῆς), Ἀλεξ.257,2, Μηναῖ.3,5 Συνξ. **κῆπον τινὰ καλλιεργῶν καὶ οὕτω τὴν τροφὴν ποριζόμενος,** αὐτ. 12,3 Συνξ., - **μόλις κατορθώνει νὰ πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα·** ‖ οὕτω κ. ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημένα, κτῶμαι, λαμβάνω, ἐξευρίσκω : Πλάτ. Λάχ.199E **ᾧ γε μόνῳ προσήκει . . τἀγαθὰ πορίζεσθαι,** αὐτ.Πολ.427B· ‖ εἰδ. ἀναφορ. πρὸς λόγους ἢ ἐπιχειρήματα, ἐπινοῶ, στοχάζομαι, βρίσκω : Ἀριστφ.Βάτρ.880 **δεινοτάτοιν στομάτοιν πορίσασθαι ῥήματα καὶ καταπρίσματ' ἐπῶν,** Δημ.938 **ἡγούμενος δεινὸς εἶναι καὶ ῥᾳδίως λόγους ποριεῖσθαι περὶ ἀδίκων πραγμάτων,** Πλούτ. Ἠθ.868D **πορίζεσθαι αἰτίας χρηστὰς περὶ φαύλων πραγμάτων,** Φιλήμ.123· **5)** ὁμ. πορίζομαι ἐν χρ. ὡς παθ. ἐξευρίσκομαι : Θουκ.6,29 **ἤδη γὰρ καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἐπεπόριστο,** Πάπ. **ἀπ' ἄλλων συντόμως σοι ποριαθὲν ἀποδοθήσεται** (τὸ ἀργύριον)· ‖ παρέχομαι : αὐτ.3,82 **ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο** (εὐκόλως παρείχοντο μέσα ἐπαγωγῆς)· ὁμ. κ. μτ.γενικ. τοῦ ποι. αἰτίου : Πλάτ.Πολ.364B **ἀγύρται καὶ μάντεις . . πείθουσιν ὡς ἔστι παρὰ σφίσι δύναμις ἐκ θεῶν ποριζομένη·** ‖ ὁμ. ἔχω τὴν προέλευσιν, λαμβάνω τὴν δύναμιν ἔκ τινος : Ἰσοκρ. 15,278 **τὰς πίστεις μεῖζον δυναμένας τὰς ἐκ τοῦ βίου γεγενημένας ἢ τὰς ὑπὸ τοῦ λόγου πεπορισμένας,** Ἀριστλ.Ρητ.1356a,1· ‖ εἶμαι ἡρμοσμένος, γίνομαι κατάλληλος, ἁρμόδιος πρός τι : Ἀριστλ.ΖΙ 569b,22 **αἱ δὲ πράξεις αὐτῶν . . πρὸς τὰ ψύχη καὶ τὰς ἀλέας πεπορισμέναι·** οὕτω κ. ἀπροσ. : αὐτ.ΖΜ 665b,3 **ἀλλ' ἑκάστοις ἰδίᾳ πεπό-**

ρισται **πρός τε τοὺς βίους καὶ τάς κινήσεις**˙ ‖ όμ. άπροσ. τὸ γ' έν. τοῦ ένεστ. **ποpίζεταί** τινι είναι εἰς τὴν έξουσίαν τινός, μτ. άπαρφ. : Ξεν.Οίκ. 7,19 **τὸ γηροβοσκοὺς κεκτῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις ποpίζεται**˙ **6)** όμ. τὸ ένεργ. ἐν μέσ. σημ. έξευρίσκω χρήματα, εἰδ. συνάπτω δάνειον : Πάπ.˙ ‖ κτῶμαι, κερδαίνω : Πάπ. **τοῦ δεῖνα ποpίζοντος τὸ ζῆν ἀπὸ τῆς γερδιακῆς**˙ ‖ έπιτυγχάνω τὴν ἔκδοσίν τινος : Πάπ. **ποpίζεσθαι προστάγματα εἰς τὸ τιμωρηθῆναι αὐτούς**˙ **7)** ἐν εἰδ. μαθ. σημ. ἐξάγω πόρισμα : Πάππ.650,22.

πόριμος-ο(ν) κ.-η-ον (πόρος) ὁ εὑρίσκων πόρους, μέσα, εὑρετικός, ἐπινοητικός: Γοργί.Παλ.25, Ἀριστφ. Βάτρ.1429 **καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον,** Πολυδ.4,34 **ῥήτωρ πόριμος**˙ κ. ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος : Πλάτ.Συμπ.203D **ἀεί τινας πλέκων μηχανάς, . . καὶ πόριμος**˙ ‖ όμ. κ. περὶ καταστάσεων ἢ διαθέσεων : Ἀριστφ.Εἰρ.1031 **ὁπόσα χρεών ἐστιν τόν σοφῇ δόκιμον φρενὶ πορίμῳ τε τόλμῃ**˙ μτ. αἰτ. ἐν φρ. **ἄπορα πόριμος** ὁ τὸ ἀδύνατα δυνατὰ ποιῶν : Αἰσχ.Πρ.904 **ἀπόλεμος ὅδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα πόριμος**˙ **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ πορίζων, παρέχων μέσα, τρόπους ἀσφαλείας, σωτήριος : Ἀριστφ.Θεσμ.777 **ὦ χεῖρες ἐμαί, ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ,** Ἀνών.π.Σουΐδ. **πόριμος ἐπιβολή**˙ ‖ ὅθ. **τὸ πόριμον** τὸ ὠφέλιμον, τὸ ἐπωφελές : Γαλ.5,751˙ **3)** εἰδ. π. ἰατρικοῖς συγγραφεῦσιν, ὁ εὑρίσκων, παρασκευάζων δίοδον : Ἱππ.Διαἰτ. 50 **ἡ ἀπὸ τοῦ γλυκέος οἴνου φῦσα πορίμη**˙ εἰδικώτ. περὶ τροφῆς, ἡ εὔπεπτος : Γαλ.6,570˙ **4)** ὁ ἔχων ἀφθόνους πόρους, ἄφθονα τὰ μέσα τῆς ζωῆς, εὔπορος : Θουκ.8,76 **τοὺς γὰρ ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν τῶν πλεόνων καὶ ἐς πάντας πορimωτέρων μεθεστάναι**˙ οὕτω κ. : Γοργί.Παλ.30 **ἐποίησε τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου**˙ **5)** παθ. ὃν δύναταί τις νὰ διέλθῃ, νὰ διαβῇ, νὰ περάσῃ˙ ὅθ. κ. δυνατός, κατορθωτός : Ἰώσ.ΑΙ Προοίμ.3 **ἄπορα γίγνεται τὰ πόριμα,** Λουκ.Δημ.Ἐγκ.14 **ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα.**

πορiμότης-ητος (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ πορίμου βλ.λ.1), τοῦ εὑρετικοῦ, ἐπινοητικότης : Εὐστ. εἰς Διον.Περ 69.

πόριον (τὸ) (1) Ἐπιγρ. ἀμφίβ. ἀντὶ πορεῖον.

πόριον (τὸ) (2) νεώτ. ἀνθρωπολογ. κρανιομετρικὸν σημεῖον κατὰ τὸ ἀνώτατον ἄκρον τοῦ χείλους τοῦ ἔξω ἀκουστικοῦ πόρου, ἐν χρ. διὰ τὴν λῆψιν τοῦ ὠτοβρεγματικοῦ ὕψους τοῦ κρανίου.

πόρις-ιος (ἡ) ποι. ἀντὶ πόρτις βλ.λ., δάμαλις : Ὀδ. Κ 410 **ὡς δ' ὅτ' ἂν ἄγραυλοι πόριες,** Εὐρ.Βάκχ. 737 **εὔθηλον πόριν μυκωμένην,** Ἀρατ.1120˙ **2)** κ. μτφ. ἐπὶ νεαρᾶς κόρης : Εὐρ.Ἱκέτ.628 **τᾶς παλαιομάτορος παιδογόνε πόριος Ἰνάχου,** Ἀλκίφρ.184.

πόρισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. **ἐν τῇ γεωμετρίᾳ** τὸ ἐκ προτέρας ἀποδείξεως συναγόμενον συμπέρασμα : Εὐκλ.3,1 ‖ εἶδος προτάσεως μαθηματικῆς μεταξὺ προβλήματος καὶ θεωρήματος : Πάππ.648,18, Πρόκλ.Εὐκλ.301F˙ ‖ νεώτ. μαθημ. πρότασις ἧς ἡ ἀλήθεια γίνεται **φανερὰ** μετὰ τὴν **ἀπόδειξιν ἄλλου τινὸς θεωρήματος**˙ **2)** ἐν γενικωτ. σημ. πᾶν ὅ,τι ἐξάγει, πορίζεταί τις ἐκ τῆς μελέτης, ἐρεύνης ζητήματός τινος : Πρόκλ.Ἀλκ. 139C, Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.23,469M, Δαμάσκ.Ἀρχ 251, - **τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν του δὲν ὑπῆρξαν οἷα ἀνεμένοντο, - τὰ νεώτερα πορίσματα τῆς ἰατρικῆς, - τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων.**

πορισμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πορίζεσθαι, ἐξεύρεσις, προμήθεια : Πολύβ.3,112,2 **ὁρῶν δ' ὅτι ταχέως ἀναγκασθήσονται μεταστρατοπεδεύειν οἱ Καρχηδόνιοι διὰ τὸν πορισμὸν τῶν ἐπιτηδείων, - ὁ πορισμὸς τῶν μέσων τῆς ζωῆς - τῆς συντηρήσεως**˙ ‖ ἀπολ. ὁ χρηματισμός, τὸ πορίζεσθαι, κερδαίνειν χρήματα˙ κ. κτ. πληθ. : Πλούτ.Ἠθ.92B **τὰς ἀμίλλας . . ὑπὲρ δόξης ἢ ἀρχῆς ἢ πορισμῶν δικαίων,** αὐτ.136C, αὐτ.524D˙ ‖ όμ. ἀπολ. ἡ ἐξεύρεσις τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων : Χρύσ.Στωϊκ.3,172, Φιλόδ.Οἰκ.44J **ἐφήμερος πορισμός**˙ **2)** ὁ τρόπος τῆς κτήσεως κέρδους χρηματικοῦ : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.25 **φησὶ γὰρ δυσὶ κεχρῆσθαι μόνοις πορισμοῖς γεωργίᾳ καὶ φειδοῖ**˙ ‖ όμ. ὁ τρόπος τῆς ἐξευρέσεως τῶν μέσων τῆς ζωῆς : Μουσών.άπ.11,59H˙ ‖ γενικώτ. μέσον δι' οὗ δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ κέρδος, ὠφέλειάν τινα : ΠΔ Τιμ.1,6,5 **ἀνθρώπων . . νομιζόντων πορισμὸν εἶναι τὴν εὐσέβειαν.**

ποριστής (ὁ) ὁ πορίζων, παρέχων, ἐξευρίσκων, μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Εὐσέβ.Μυνδ.24 **φύλαξ καὶ ποριστὴς ἀλλοτρίων χρημάτων**˙ οὕτω κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἀφῃρημένα πράγματα, καταστάσεις, ὁ προξενῶν, ἐπιφέρων τι : Θουκ.8,48 **ποριστὰς ὄντας καὶ εἰσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ,** Φιλόδ. Ρητ.2,53S˙ κ. ἀπολ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,2,5˙ **2)** ὁ ἐξευρίσκων πόρους, χρηματικὰ μέσα, ἐν εἰδ. σημ.: Ἀριστλ.Ρητ.1405a,26 **οἱ λησταὶ αὐτοὺς ποριστὰς καλοῦσι νῦν**˙ **3)** εἰδ. οἱ ποpισταὶ ἐν Ἀθήναις ἐπιτροπεία εἰδικῶς διοριζομένη πρὸς ἐξεύρεσιν ἐκτάκτων πόρων διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν δημοσίων εἰσπράξεων εἰς δυσχερεῖς περιστάσεις (ὡς λ.χ. ἐπὶ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου) : Ἀριστφ.Βάτρ. 1505 **καὶ δὸς . . τουτουσὶ τοῖσι ποpισταῖς,** Ἀντιφ. 6,49 **τριάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν,** Δημ.49 **τῶν μὲν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ ποpισταὶ γιγνόμενοι.**

ποριστικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἱκανὸς νὰ πορίσῃ, νὰ παράσχῃ, μτ.γενικ.τοῦ πράγμ. : Ξεν.Ἀπομν.3,1,6 **καὶ ποριστικὸν τῶν ἐπιτηδείων τοῖς στρατιώταις,** Πλάτ.Γοργ 517D˙ ‖ ὅθ. κ. ἐπὶ ἀφῃρημ. πραγμ., διαθέσεων, καταστάσεων : Ἀριστλ.Ρητ. 1366a,37 **ἀρετή ἐστι δύναμις ποριστικὴ ἀγαθῶν,** Στωϊκ.άπ.3,67 **ποριστικὴ ἕξις τῶν πρὸς τὸ ζῆν καθηκόντων**˙ **2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πορισμὸν ὑλικῶν μέσων : Αἰν.Τακτ.14,2 **ποριστικὴ βίβλος** (πραγματεία σχετικὴ πρὸς τὸν βιοπορισμόν).

ποριστός-ή-όν γλωσσ. ὃν δύναταί τις νὰ πορισθῇ, νὰ ἐξοικονομήσῃ.

πορίχι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἱραφελδία ἡ πολιά, τῶν παραμεσογείων χωρῶν, ἀ. μαύρη βρούβα, βλαστάρι, λάχανο τοῦ βουνοῦ, λαφάνα, τσιμπητό.

ποριώτης (ὁ) δημ. ναυτ. ὁ ἀνάπους ἢ ὁ ἀνάτονος τοῦ παρακατίου˙ **2)** ὁ ἐκ τῆς νήσου Πόρου˙ ἐν χρ. κ. ὡς ἐπώνυμ.

πόρκας Ἡσ. «ἐλάφους».

πορκεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ διὰ τοῦ πόρκου βλ.λ. ἁλιεύων : Λυκόφρ.237, Παγκράτ.π.Ἀθήν.7,321F **σάλπαι τ' ἰσομήκεες ἰχθῦς, ἅς τε βόας πορκῆες ἁλίζωοι καλέουσιν.**

πόρκης (ὁ) ὁ κρίκος τοῦ δόρατος ὁ συγκρατῶν τὸ ξύλον τὸ εἰς τὸν αὐλὸν ἐμπηγνύμενον˙ Φώτ. «ὁ ἐπιδακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον», Εὐστ. «κρίκωμα συνεκτικὸν τοῦ ξύλου καὶ τῆς αἰχμῆς» : Ἰλ.Ζ 320 **πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης,** αὐτ.Θ 495.

πόρκος (ὁ) εἶδος ἁλιευτικοῦ δικτύου : Πλάτ.Σοφ. 220C **κύρτους δὴ καὶ δίκτυα καὶ βρόχους καὶ πόρκους,** Ἀντιφάν.120, Δίφιλ.78 **θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους,** Πλούτ.Ἠθ. 730C˙ **2)** εἰδ. ἑλληνικὴ ἀπόδοσις τοῦ λατινικοῦ porcus : Πλούτ.Ποπλ.11 **κάπρας μὲν τὰς αἶγας, πόρκους δὲ τοὺς χοίρους ὀνομάζοντες.**

πορκώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πόρκην βλ.λ., πρὸς κρίκον δόρατος : Εὐστ.795,39 **πόρκης ἐπιδορατίδος δακτύλιος, ἀφ' οὗ καὶ τὰ στρογγύλα καὶ κρικώδη πορκώδη λέγονται.**

πορνάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ πόρνη : Ἐπιφάν.30.

πορνεία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρὸς συνουσίαν, σαρκικὴν μεῖξιν παράδοσις γυναικὸς εἰς ἄνδρα : Ἱππ.Ἐπιδ.7,122, ΠΔ Γέν.38,24 ἐκπεπόρνευκε Θάμαρ ἡ νύμφη σου καὶ ἰδοὺ ἐν γαστρὶ ἔχει ἐκ πορνείας, ΚΔ Κορ.1,7,2 διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, Γρηγ.Νύσσ.Ἐπιστ.2,118 πορνεία ἐστὶ . . ἡ χωρὶς ἀδικίας ἑτέρου γινομένη τισὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐκπλήρωσις· ‖ εἰδ. ἡ μοιχεία : αὐτ.Ματθ.19,9 ὃς ἂν ἀπολύσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μὴ ἐπὶ πορνείᾳ καὶ γαμήσῃ ἄλλην, αὐτ.5,32· ‖ κ. περὶ ἀνδρός, ἡ παράνομος σαρκικὴ ὁμιλία : Δημ.403 οὗτος ἄλλον ἔκρινε παρ' ὑμῖν ἐπὶ πορνείᾳ· 2) εἰδ. μσν. νομ. κ. νεώτ. ἐξώγαμος μεῖξις ἀνδρὸς ἐγγάμου ἢ ἀγάμου μετὰ γυναικὸς ἀγάμου φανερῶς παρεχούσης ἐπὶ χρηματικῇ ἀμοιβῇ τὸ ἴδιον σῶμα πρὸς σαρκικὴν ἡδονήν, ἑταιρισμός : Νεαρὰ Ἀνδρον.Παλαιολ.26, - κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον, μόνον τρόποι τινὲς προαγωγῆς εἰς πορνείαν κολάζονται· 3) μτφ. ἡ εἰδωλολατρεία : ΠΔ Ἀριθμ.14,33 οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν . . ἀνοίσουσι τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἂν ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

πορνεῖον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. οἶκος ἔνθα διαμένουσι πόρναι, ἑταῖραι, χαμαιτυπεῖον, οἶκος ἀνοχῆς, πουταναρειό : Ἀριστφ.Σφ.1233 γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἑκάστοτε, αὐτ.Βάτρ.113, Ἀντίφ.1,14 καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταστῆσαι.

πόρνευμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ. ἡ πορνεία.

πόρνευσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ εἰς πορνείαν παράδοσις, ἔκδοσις : Σεκοῦνδ.Γνῶμ.14.

πορνεύτρια (ἡ) ἡ πορνευομένη γυνή, ἑταίρα, πόρνη : Ἀριστφ.ἀπ.121.

πορνεύω κ. νεώτ. ἀμτβ. παρέχω τὸ σῶμα πρὸς σαρκικὴν ἡδονήν, προσφέρομαι εἰς πορνείαν, ἰδίως ἐπὶ ἀμοιβῇ, περὶ γυναικῶν ἢ καὶ ἀνδρῶν : Λουκ. Ἀλέξ.5 μειράκιον μὲν οὖν πάνυ ὡραῖον . . ἀνέδην ἐπόρνευε καὶ συνῆν ἐπὶ μισθῷ τοῖς βουλομένοις, Φάλ.Ἐπιστ.121, Ἁρποκρ. ἐν λ. πωλῶσι· ‖ ἐν ἐνεργ. σημ. τελῶ πορνείαν, συνέρχομαι μετὰ πόρνης : ΚΔ Ἀποκ.17,2 τὸ κρῖμα τῆς πόρνης . . μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, αὐτ.18,9 οἱ μετ' αὐτῆς πορνεύσοντες καὶ στρηνιάσοντες· 2) εὔχρ. συνήθ. ἐν τῷ παθ. πορνεύομαι εἶμαι, γίνομαι πόρνη, παρέχω τὸ ἴδιον σῶμα ἐπὶ χρήμασι πρὸς σαρκικὴν ἡδονήν : Ἡρ.1,93 τοῦ γὰρ δὴ Λυδῶν δήμου αἱ θυγατέρες πορνεύονται πᾶσαι, συλλέγουσαι σφίσι φερνάς, Εὔπ.67, Λυσ.ἀπ.59· ‖ κ. ἐπὶ ἀνδρός, ἐπιδίδομαι εἰς παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν : Αἰσχίν.1,52, αὐτ.1,119 ὁπότε δὴ οὖν τετόλμηκα ἀντιγράφασθαι πεπορνευμένῳ Τιμάρχῳ μὴ ἐξεῖναι δημηγορεῖν, Δημ.413 τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικεν· 3) μτφ. ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. συναγελάζομαι μετ' εἰδωλολατρῶν : ΠΔ Παραλ.1,5,25 καὶ ἠθέτησαν ἐν θεῷ πατέρων αὐτῶν, καὶ ἐπόρνευσαν ὀπίσω θεῶν τῶν λαῶν τῆς γῆς, αὐτ.Ψαλμ.72,27, ΚΔ Ἀποκ.2,14.

πόρνη (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. γυνὴ παραδίδουσα ἐπὶ χρήμασι τὸ ἴδιον αὐτῆς σῶμα εἰς ἄνδρας πρὸς σαρκικὴν ἡδονήν : Ἀρχίλ.142, Ἀριστφ. Ἀχ.524 πόρνην δὲ Σιμαίθαν . . νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι, ΚΔ Ματθ.21,31, αὐτ.Λουκ.15,30 ὁ υἱός σου . . ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, αὐτ.Κορ.1,6,16 ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ ἓν σῶμά ἐστιν;, Ἀκολουθία Μεγ.Τρίτης Κοντάκιον ὑπὲρ τὴν πόρνην . . ἀνομήσας, Λασκαρ.Βάρκ.Καν.1,2 ἀπάντησα μιὰ πόρνη μιὰν ἡμέρα | ὁποὺ δὲν ἔφτυε ἀπάνου της κανείς.

πορνίδιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πόρνη βλ.λ., νεαρὰ γυνὴ πορνευομένη, πουτανίτσα : Ἀριστφ. Νεφ.997 ἵνα μὴ . . μήλῳ βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀποθραυσθῇς, Μέν.Περικ.150.

πορνικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ τῆς πόρνης, ὁ εἰς πόρνην ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων : ΠΔ Παροιμ. 7,10 ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, Στράτ. ἐν ΑΠ 12,7· ‖ πορνικὸν τέλος ὁ φόρος ὃν ἐτέλουν οἱ διατηροῦντες πορνεῖον : Αἰσχίν.1,119 ἀποθαυμάζει γὰρ . . ὅτι καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος· 2) ἐν εἰδ. σημ. ὁ προκαλῶν τὴν διέγερσιν τῆς ἀφροδισίου ἐπιθυμίας, ἐπὶ τῶν πλανητικῶν ἐπιδράσεων : Βέττ.Βάλ.17,31· 3) ἐπὶ προσ. ἀσελγής, λάγνος, πόρνος : Κατ.Ἀστρλ.Κ 2,166.

πορνοβοσκεῖον (τὸ) σχόλ. τὸ πορνεῖον, χαμαιτυπεῖον : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.1344.

πορνοβοσκία (ἡ) τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἰδιότης τοῦ πορνοβοσκοῦ, τοῦ διατηροῦντος πορνεῖον : Αἰσχίν. 3,214 τὴν δὲ τοῦ Κτησιφῶντος πονηρίαν καὶ πορνοβοσκίαν ἰσχυρῶς δεδιέναι, Στωϊκ.ἀπ.3,36.

πορνοβοσκός (ὁ) κ. νεώτ. ὁ τρέφων, συντηρῶν πόρνας, μαστρωπός, προαγωγός, ὁ διατηρῶν πορνεῖον, χαμαιτυπεῖον : Μυρτίλ.4, Αἰσχίν.3,246 δίκην τις δέδωκε πονηρὸς καὶ πορνοβοσκὸς ὥσπερ Κτησιφῶν, Δημ.1354 οὐ βούλονται αὐτὴν σφῶν αὐτῶν ἑταίραν γεγενημένην ὁρᾶν . . ὑπὸ πορνοβοσκῷ οὖσαν, Ἀριστλ.ΗΝικ.1121b,33, Παλαμ. Δωδ.Γύφτ.134,4 στὸ τσίρκο μέσα οἱ χαροκόποι | καὶ στὸ ναὸ οἱ πορνοβοσκοί· ‖ τίτλος κωμῳδιῶν τῶν Εὐβούλου, Ἀναξίλα κ.ἄ.

πορνοβοσκῶ-έω τρέφω, διατηρῶ πόρνας, ἐπαγγέλλομαι τὸν πορνοβοσκὸν βλ.λ. : Ἀριστφ.Εἰρ.849 οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον, εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί, Ὑπερείδ. Ἀθ.3, Βέττ.Βάλ.61,23· 2) ἀσωτεύω, σπαταλῶ τὴν περιουσίαν μου μετὰ πορνῶν : Παλαίφ.6.

πορνογενής-οῦς-ές γλωσσ. ὁ ἐκ πόρνης γεννηθείς.

πορνογέννητος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἐκ πόρνης γεννηθείς : Μαλάλ.1 178,19, Ἡσ. ἐν λ. νοθογέννητα.

πορνογράφημα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. δημοσίευμα αἰσχροῦ, ἀσέμνου περιεχομένου.

πορνογραφία (ἡ) νεώτ. ἡ συγγραφὴ πορνογραφημάτων, ἔργων ἀσέμνου, αἰσχροῦ περιεχομένου, ἄσεμνος φιλολογία.

πορνογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ εἰς τὴν πορνογραφίαν βλ.λ. ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος : πορνογραφικὸν βιβλίον - δημοσίευμα - περιοδικόν, - πορνογραφικὴ φιλολογία.

πορνογράφος (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ περὶ πορνῶν, περὶ ἑταιρῶν γράφων : Ἀθήν.13,567B οὐκ ἂν ἁμάρτοι δέ τίς σε καὶ πορνογράφον καλῶν· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ συγγραφεὺς ἔργων ἀνηθίκου, ἀσέμνου περιεχομένου.

πορνογραφῶ-έω νεώτ. συγγράφω ἔργα πορνείας, ἀσέμνου περιεχομένου, εἶμαι πορνογράφος.

πορνοδιάκονος (ὁ) γλωσσ. ὁ διάκονος πορνῶν, ὁ ὑπηρετῶν πόρνας.

πορνοδιδάσκαλος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ τὴν πορνείαν διδάσκων, διδάσκαλος πορνῶν : Ἀρισταίν.1,14.

πορνοδύτης (ὁ) γλωσσ. ὁ εἰς τὰ πορνεῖα συχνάζων, πορνοκόπος.

πορνοκοπία (ἡ) σχόλ. ἡ μετὰ πορνῶν ὁμιλία, ἀναστροφή : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.286.

πορνοκόπος (ὁ) (κόπτω) ὁ μετὰ πορνῶν διάγων, ἀναστρεφόμενος : Μέν.1057, ΠΔ Παροιμ.23,21 πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει.

πορνοκοπῶ-έω μτγν. διάγω, ἀναστρέφομαι μετὰ πορνῶν : Πολυδ.6,188.

πορνοκτόνος-ον μσν. ὁ φονεύων πόρνας : Στουδ.Θεόδ.608.

πορνομανής-οῦς-ές σχόλ. ὁ ἐμμανὴς εἰς τὸν μετὰ πορνῶν ἔρωτα : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.432.

πορνομοιχής-οῦς-ές μτγν. ὁ πορνεύων καὶ μοιχεύων : Κύριλλ.10,1088B.

πορνόνιος (ὁ) Ἐπιγρ. ὄνομα μηνὸς ἐν Κύμῃ.

πόρνος (ὁ) κ. νεώτ. ἀνὴρ παρέχων ἐπὶ χρήμασι τὸ ἴδιον σῶμα πρὸς σαρκικὴν ἀπόλαυσιν, ὁ ἐπὶ μισθῷ πορνευόμενος, κίναιδος : Ἀριστφ.Πλ.155, Ξεν.Ἀπομν.1,6,13 τὴν τε γὰρ ὥραν ἐὰν μέν τις ἀργυρίου πωλῇ τῷ βουλομένῳ πόρνον αὐτὸν ἀποκαλοῦσιν, Δημ.616, Ἀλεξ.242· 2) ὁμ. ὁ ἐνεργητικῶς ὁμοφυλόφιλος, σοδομίτης : Φάλ.Ἐπιστ. 4, Δημ.1489 φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ· 3) ἀκόλαστος, ἀσελγής, ὁ μετὰ πορνῶν διάγων : ΠΔ Σοφ.Σειρ.23,16 ἕως ἂν καταποθῇ ἄνθρωπος πόρνος ἐν σώματι σαρκὸς αὐτοῦ, ΚΔΚορ.1,5,9 ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις, αὐτ.1,6,9· 4) ἐν εἰδ. σημ. ὁ εἰδωλολάτρης· πρβλ. πορνεία, πορνεύω : Σουΐδ.

πορνοστάσιον (ὁ) μσν. κ. νεώτ. πορνεῖον, χαμαιτυπεῖον, μπορντέλλο.

πορνοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τῆς πόρνης, ἡ πορνεία : Μαν.4,314.

πορνοτελώνης (ὁ) ἐν Ἀθήναις ὁ τελώνης, ὁ εἰσπράττων τοὺς φόρους τῶν δημοσίων πορνῶν, ὁ τὸ πορνικὸν τέλος μισθούμενος : Φιλωνίδ.5· ‖ σκωπτ. ὡς γεν. προσων. τῶν δημοσίων εἰσπρακτόρων : Πολυδ.9,29.

πορνότριψ-ιβος (ὁ) (τρίβω) ὁ μετὰ πορνῶν διάγων, πορνοκόπος : Φρύν.389, Θωμ.Μ 291R.

πορνοτρόφος-ον μτγν. ὁ τρέφων, συντηρῶν πόρνας, πορνοβοσκός : Φίλ.1,550, Εὐσέβ.2,1480A, Παλλάδ.Βί.Ἰω.Χρυσ.18D.

πορνοφίλης (ὁ) μτγν., δωρ. -φίλας ὁ ἀγαπῶν τὰς πόρνας, τὰς ἑταίρας : ΑΠ 11,416.

πορογαμία (ἡ) νεώτ. βοταν. φαινόμενον χαρακτηριστικὸν τῆς γονιμοποιήσεως τῶν ἀνθέων τῶν ἀγγειοσπέρμων φυτῶν, καθ' ὃ σίφων τοῦ κόκκου τῆς γύρεως διέρχεται διὰ τῆς μικροπύλης τῆς σπερματικῆς βλάστης.

ποροποιΐα (ἡ) μτγν. ἡ ὕπαρξις, διάνοιξις πόρων : Γαλ.10,268, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.364,8 ποροποιΐα διὰ τοῦ σώματος, Κάσσ.Προβλ.79.

ποροποιῶ-έω μτγν. ἀνοίγω τοὺς πόρους σώματός τινος : Διοσκ.5,6· ‖ εἰδ. σῶμα πεποροποιημένον φέρον πόρους : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,309.

πόρος (ὁ) (πείρω, περῶ ἄω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ μέρος δι' οὗ τις περᾷ, διαβαίνει εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην ποταμοῦ, διαβατὸν μέρος, πέραμα: Ἰλ.Β 592 ἐνέμοντο . . Ἀλφειοῖο πόρον, αὐτ.Ξ 433 ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐυρρεῖος ποταμοῖο, Ὑμν. Ἑρμ.398, Αἰσχ.Πέρσ.846 πόρον οὐ διαβὰς Ἅλυος ποταμοῖο, αὐτ.493· 2) κ. νεώτ. στενὸν μέρος θαλάσσης· κ. εἰδ. πορθμός : Πίνδ.ἀπ.189 πόρος Ἕλλας (ὁ Ἑλλήσποντος), Αἰσχ.Πέρσ.875 Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατύν, Ἀριστφ.Σφ.308, Πάπ. ἕως τοῦ πόρου τοῦ κατὰ τὸν ὅρμον τὸν Ἀφροδιτοπολίτην, - Εὐβοϊκὸς πόρος· ‖ δθ. ἐν πόρῳ εἰς τὸν τόπον ἔνθα ἡ τῶν πλοίων διάβασις : Ἡρ.7,183, Θουκ.1,120, αὐτ.6,48 ἐν πόρῳ γὰρ μάλιστα . . εἶναι αὐτοὺς τῆς Σικελίας· 3) κ. κτ. ἐπέκτ. θάλασσα, πέλαγος : Πίνδ.Ν 4,53 ἀρχόμενοι πρὸς Ἰόνιον πόρον, Εὐρ.Ἀνδρ.1262 λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου, αὐτ.Π 253, αὐτ.Ἑλ. 130 μέσον περῶντας πέλαγος Αἰγαίου πόρου, Πολύβ.1,37,1 διάραντες δὲ τὸν πόρον ἀσφαλῶς (τὴν μεταξὺ Ἀφρικῆς καὶ Σικελίας θάλασσαν)· ‖ θαλασσαία ἔκτασις, θαλασσία ὁδός : Ἡσίοδ. Θ 292 διαβὰς πόρον Ὠκεανοῖο, Αἰσχ.Πρ.531 παρ' Ὠκεανοῦ . . ἄσβεστον πόρον· ‖ οὕτω κ. πόρος ἁλός θαλασσία τρίβος, κέλευθος· κ. κτ. περίφρ. ἡ θάλασσα : Ὀδ.Μ 259 ὅσσ' ἐμόγησα πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων, Διον.Περ.131 Αἰγαίου πόντοιο πλατὺς πόρος· ‖ στενὴ διάβασις ἐν θαλάσσῃ, πέρασμα, πέραμα : Αἰσχ.Πέρσ.453 φίλους δ' ὑπεκσῴζοιεν ἐναλίων πόρων, αὐτ.367 πόρους ἁλιρρόθους, Σοφ.Αἴ.412· 4) τεχνητὴ διάβασις ποταμοῦ, γέφυρα : Ἡρ.4,136 νῦν λύσαντες τὸν πόρον τὴν ταχίστην ἄπιτε, αὐτ.4,140, αὐτ.7,10· 5) ὑδραγωγεῖον : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.913, Ἐπιγρ.Μεγάρων· 6) γεν. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁδός, πέρασμα, διάβασις : Αἰσχ.Ἀγ.910 εὐθὺς γενέσθω πορφυρόστρωτος πόρος, Σοφ.Φιλ.705 ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχει πόρου, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 48,18 κι ἐκεῖθε πόρος πάει | στοῦ Χάροντα τὰ γυφταριά· ‖ εἰδ. ὁ τόπος ὅθεν διέρχονται θῆρες, πέρασμα κυνηγοῦ : Ξεν.ΚΠ 1,6,40 τοὺς πόρους αὐτῶν ἐκμανθάνων καὶ πρὸς οἷα χωρία φεύγοντες ⟨ἀεὶ⟩ ὁρῶνται οἱ λαγῷ· ‖ οὕτω κ. περὶ πτηνῶν : Αἰσχ.Πρ.281 αἰθέρα δ' ἁγνὸν πόρον οἰωνῶν· ‖ κ. μτφ. : αὐτ.Ἱκ.93 πραπίδων . . πόροι· 7) μικρὰ δίοδος μέσῳ τοῦ δέρματος, μικρὰ δερματικὴ κοιλότης, ὀπὴ δι' ἧς διέρχονται ὑγρά, ἐκκρίσεις ἢ ἀήρ, ἢ δι' ἧς διαπορεύονται ὄργανά τινος (ἀγγεῖα, νεῦρα) : Πλάτ.Μέν.76C πόρους . . εἰς οὓς καὶ δι' ὧν αἱ ἀπορροαὶ πορεύονται, Ἐπίκ.ἀπ.250, Μητρόδ.ἀπ.7, Τίμ.Λοκρ.100E τᾷ ἐς τὼς πόρως διαδύσει· ‖ ἐπὶ παντὸς ἀγωγοῦ ἢ ἀνοίγματος τοῦ σώματος ἐν εἰδ. καθορισμῷ : Ἀριστλ.ΖΓ 716b,17 πόρους δύο μόνον σπερματικούς, αὐτ.720b,13 ἔχουσι δὲ οἱ μὲν ἄρρενες λεπτοὺς πόρους θορικούς, - ἀδενικοὶ - ἐκφορητικοὶ πόροι (οἱ χρησιμεύοντες πρὸς ἐξοχέτευσιν τῶν ἀδενικῶν ἐκκριμάτων), - δακρυϊκοὶ - ἐκσπερματικοὶ πόροι, - πόρος ἀρτηριακός, - βουβωνικός-ρινοδακρυϊκός - ρινοφαρυγγικός· ‖ πόροι ὑστερικοὶ αἱ ᾠοθῆκαι : Ἀριστλ.ΖΙ 570a,5· ‖ πόρος τροφῆς ὁ οἰσοφάγος : αὐτ.ΖΜ 650a,15· ‖ εἰδ. τὸ ὀρθὸν ἢ ἀπευθυσμένον ἔντερον : αὐτ.ΖΓ 719b, 29 ἔστι δὲ καὶ ἕτερος ὁ πόρος δι' οὗ ἥ τε ξηρὰ περίττωσις ἐξέρχεται· ‖ ὁ ἀγωγὸς τῶν οὔρων : αὐτ.773a,21 καὶ ὁ πόρος ᾗ διέρχεται τὸ περίττωμα τὸ ἐκ τῆς κύστεως· ‖ κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν ἀρτηριῶν τοῦ αἵματος, τῶν φλεβῶν : αὐτ.ΖΙ 510a, 14 τείνουσιν ἐκ τῆς ἀορτῆς πόροι φλεβικοὶ μέχρι τῆς κεφαλῆς ἑκατέρου τοῦ ὄρχεως· ‖ ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀγόντων ἐκ τῶν αἰσθητηρίων ὀργάνων εἰς τὸν ἐγκέφαλον : αὐτ.Αἰσθ.438b,14 οἱ πόροι τοῦ ὄμματος, αὐτ.ΖΓ 775a,2 οὐδὲ τοὺς πόρους ἔχοντα διηρθρωμένους οἷον ὤτων καὶ μυκτήρων . .· ‖ εἰδ. πόρος ἀκουστικός τὸ στόμιον τοῦ ὠτὸς δι' οὗ διέρχονται τὰ ἠχητικὰ κύματα· ‖ εἰδικώτ. ἔξω ἀκουστικὸς πόρος ὁ ἑνῶν τὸ πτερύγιον τοῦ ὠτὸς μετὰ τοῦ τυμπάνου· ‖ ἔσω ἀκουστικὸς πόρος ὁ μεταξὺ λαβυρίνθου καὶ κρανιακῆς κάψης, ὁπόθεν διέρχεται τὸ ἀκουστικὸν νεῦρον· ‖ ἐπὶ τῶν ὀπτικῶν νεύρων : Ἡρόφ.π.Γαλ.7,89 8) τρόπος, μέσον πρὸς ἐξακρίβωσιν, κατόρθωσιν ἢ ἐπιτέλεσίν τινος, μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Ἡρ.2,2 Ψαμμήτιχος δὲ ὡς οὐκ ἐδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα ἀνευρεῖν οἳ γενοίατο πρῶτοι ἀνθρώπων, αὐτ.3,156 ἐπεί γε δὴ οὐδεὶς πόρος ἐφαίνετο τῆς ἁλώσιος, Εὐρ.Μήδ.1418 τῶν ἀδοκήτων πόρον ηὗρε θεός· ‖ οὕτω κ. πόρος ὁδοῦ μέσον πρὸς ἐκτέλεσιν πορείας : Ἀριστφ. Εἰρ.124· ὁμ. πόρος ζητήματος : Πλάτ.Θεαίτ.191A· ‖ ὁμ. μτ. γενικ. τοῦ πράγματος, μέσον, τρόπος πρὸς ἀποτροπήν τινος : Εὐρ.Ἄλκ.213 ἰὼ Ζεῦ, τίς ἂν πῶς πόρος πᾷ γένοιτ' ἂν τύχας ἃ πάρεστιν τυράννοις ; ‖ ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. τρόπος, μέσον ὥστε νά : Ἐμπ.4,12 πόρος νοῆσαι, Εὐρ.Μήδ.260 ἤν μοι πόρος τις . . ἐξευρεθῇ πόσιν δίκην τῶνδ' ἀντιτίσασθαι κακῶν, Ἀνδοκ.2,16 ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῇ ἔτι εἶναί μοι εὐθαρσεῖν· ‖ ὁμ. κ. ἐμπροθ. τρόπος, μέσον ἐν σχέσει πρός τι : Αἰσχ.Ἱκ.806, Ἀριστφ.Ἐκκλ.653 περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται ;, Ξεν.Ἀν.2,5,10 ἔχοντες τοιούτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν· 9) ἐπινό-

ημα, τέχνασμα : Αἴσχ.Πρ.477 θαυμάσει . . οἵας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμησάμην, αὐτ.59, Ἀριστφ. Ἱππ.757, Εὐρ.ΙΑ 356 τί δράσω; τίν᾽ ἀπορῶν εὕρω πόρον;᾽ **10**) ἐν εἰδ. χρ. ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως χρημάτων : Ξεν.Ἑλλ.1,6,12, αὐτ.ΚΠ 1,6,10 μηχανᾶσθαι προσόδων πόρον, αὐτ.Ἀθ.3,2, Ἐπιγρ.᾽ ‖ κτ. πληθ. χρηματικὰ μέσα, πρόσοδοι, εἰσοδήματα : Ξεν.ΚΠ 1,6,9, Ἀριστλ.Ρητ.1359b,23, Ὑπερείδ. Εὐξ.37, - ἡ ἐπιχείρησις στερεῖται ἐπαρκῶν πόρων, - δημόσιοι πόροι, - ἔχει ἀδήλους πόρους (πορίζεται χρήματα διὰ μέσων οὐχὶ ἐμφανῶς θεμιτῶν)᾽ ‖ πόροι ἢ περὶ προσόδων τίτλος ἔργου τοῦ Ξενοφῶντος᾽ **11**) πορεία, ταξίδιον : Αἰσχ. Ἑπτ.546 μακρᾶς κελεύθου . . πόρον, αὐτ.Εὐμ.770, Εὐρ.ΙΤ 116᾽ - ‖ εἰδ. πλοῦς : Αἰσχίν.3,158 ἐν τῷ πόρῳ πλοῖον ἀνατρέψαι᾽ **12**) ἐν προσωποποιήσει ὁ Πόρος πατὴρ τοῦ Ἔρωτος : Πλάτ.Συμπ.203B.

πορoσκoπία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐν χρήσει κατὰ τὴν ποινικὴν ἀνάκρισιν ἐπιστημονικὴ μέθοδος δι᾽ ἧς ἐξελέγχεται ἡ ταυτότης δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος πρὸς ἕτερον διὰ τῆς παραβολῆς τῶν ἐν ταῖς ἐπιδερμικαῖς ἐξοχαῖς ἱδρωτοπαραγωγῶν πόρων.

πορπακίζομαι ἀποθ. ἀπὸ τοῦ πόρπακος λαμβάνω τὴν ἀσπίδα : Ἀριστφ.Λυσ.106.

πόρπαμα-ατος (τὸ) ἔνδυμα διὰ πόρπης στερεούμενον, ἐν χρ. κτ. πληθ. : Εὐρ.Ἠλ.820 ῥίψας ἀπ᾽ ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα, αὐτ.Ἡρ.959, αὐτ.Ῥῆσ. 442᾽ **2**) ἡ πόρπη : Ἐπιγρ.᾽ πρβλ. πόρπημα.

πόρπαξ-ακος (ὁ) κ. νεώτ. ἡ λαβὴ τῆς ἀσπίδος, μετάλλινος κρίκος ἡρμοσμένος εἰς αὐτὴν ἢ ἱμάς, ὄχανον᾽ Ἡσ. «πόρπαξ᾽ ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου, ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ ὁ πῆχυς ἀνίεται», Σουίδ. «κατά τινας μὲν ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος, ὡς δέ τινες, τὸ διῆκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήριον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης» : Βακχ.ἀπ. 3,6, Σοφ.Αἴ.576 ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος, ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος, Εὐρ.Φοίν. 1127᾽ ‖ φρ. ἔχουσι πόρπακας (αἱ ἀσπίδες) εἶναι ἕτοιμοι πρὸς χρῆσιν : Ἀριστφ.Ἱππ.859 οἴμοι τάλας᾽ ἔχουσι γὰρ πόρπακας (σχόλ. «ὡς δέον τὰς ἀνατιθεμένας ἀσπίδας μὴ ἔχειν πόρπακας, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἐξεῖναι τοῖς ἐπιχειροῦσι κατὰ τοῦ δήμου ἐξ ἑτοίμου χρήσασθαι ταῖς ἀσπίσι»)᾽ **2**) μέρος τῆς ἐξαρτύσεως τοῦ ἵππου, λωρίς, ἱμὰς τῆς κεφαλῆς : Εὐρ.Ῥῆσ.385 ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκήν, κλύε καὶ κόμπους κωδωνοκρότους, παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας᾽ **3**) εἶδος χειρουργικῆς περόνης : Ἱππιατρ.24᾽ **4**) νεώτ. μεταλλικὸς κρίκος φερόμενος ὑπὸ τὴν σαγὴν τοῦ πυροβολικοῦ.

πορπάτημα (τὸ) δημ. ἀ. περπάτημα βλ.λ.

πορπατῶ δημ. τ. τοῦ περιπατῶ βλ.λ., βαδίζω, ἀ. περπατῶ : Ἐρωτόκρ.1,843, Γρυπ.Σκ.Τερρ.57,4.

πορπαφόρος-ον ὁ φέρων πόρπην βλ.λ.) : Σοφ. Ἴναχ. ἐν Πάπ.

πόρπη (ἡ) κ.νεώτ. μετάλλινος κρίκος, ἐν ᾧ ἐναρμόζεται ἢ κομβοῦται ἡ περόνη, μεταλλίνη ἐνετὴ ἐν χρήσει πρὸς σύνδεσιν τῶν δύο πλευρῶν ἐνδύματος ἢ τῶν ἄκρων ζώνης ἢ ἱμάντος, καθόλου καρφίς, περόνη, καρφίτσα, κόπιτσα, θηλυκωτήρι᾽ τὰ πλεῖστον κτ. πληθ. : Ἰλ.Σ 401 πόρπας τε γναμπτάς θ᾽ ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους, Ὑμν. Ἀφρ.163, Εὐρ.Ἠλ.318 Ἀσίδες δμωαὶ . . χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν᾽ ‖ οὕτω κ. εἰδ. περόνη᾽ ἐν χρ. πρὸς διατρύπησιν : αὐτ.Ἑκ.1170 ἐμῶν γὰρ ὀμμάτων, πόρπας λαβοῦσαι, τὰς ταλαιπώρους κόρας κεντοῦσιν, αὐτ.Φοίν.62᾽ **2**) καρφὶς τῆς κόμης : Λουκ.Οἶκ.7 ἡ πόρπη τις ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα᾽ **3**) εἰδ. ἐν χρ. ὡς συμβολικόν, ἐμβληματικὸν κόσμημα : ΠΔ Μακκ. 1,10,89 καὶ ἀπέστειλεν αὐτῷ πόρπην χρυσῆν, ὡς ἔθος ἐστὶ δίδοσθαι τοῖς συγγενέσι τῶν βασιλέων᾽ ‖ ὁμ. ὡς ἔμβλημα Ῥωμαίων, ἀξιωματούχων : Ἐπιγρ.Αἰγύπτου᾽ **4**) νεώτ. ἐν εἰδ. σημ. ναυτ. κοχλιωτὸς γόμφος μετὰ κεφαλῆς εἰς σχῆμα δακτυλίου, κοχλιούμενος εἰς τὸ κατάστρωμα ἢ τὴν πλευρὰν πλοίου καὶ χρησιμεύων πρὸς διαβολὴν σχοινίου ἢ ἐγκρίκωσιν τροχίλου, δημ. μάπα᾽ ‖ ὁμ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῷ μηχανισμῷ πυροβόλου κλοιὸς χρησιμεύων διὰ τὴν ἀγκίστρωσιν κόρακος ἢ ἀγκίστρου τινὸς πρὸς ἕλξιν.

πορπηδόν ἐπίρρ. μσν. δίκην πόρπης᾽ Σουίδ.

πόρπημα-ατος (τὸ) μσν. τ. τοῦ πόρπαμα βλ.λ., τὸ διὰ πόρπης στερεούμενον ἔνδυμα᾽ Ἡσ. «πόρπημα᾽ χλαμύς», Σουίδ. (δ. ἀνάγν.) : Νικήτ.Χων.Χρον.71D.

πορπίον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ πόρπη βλ.λ.

πορπῶ-άω κ. νεώτ., ἀττ. ἀόρ. προστ. πόρπασον (Αἰσχ.Πρ.61), συνδέω, στερεῶ διὰ πόρπης, δένω, κουμπώνω μὲ καρφίτσα, καρφιτσώνω, θηλυκώνω : Αἰσχ.Πρ.61᾽ κ. παθ. : ἡ ἐσθὴς πορποῦται ἐπὶ τοῦ ὤμου (ὁ τ. πορπάζω ἐσφ.ἀνάγν. ἐν Πλούτ.Νόμ.201).

πορπῶ-όω μσν. πορπῶ βλ.λ.᾽ παθ. : Φώτ., Σουίδ.

πόρπωμα-ατος (τὸ) μσν. πόρπαμα βλ.λ.᾽ Σουίδ.

πορπωτός-ή-όν νεώτ. ὁ φέρων πόρπην, ὁ διὰ πόρπης κομβούμενος, κουμπωτός.

πόρρω ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. βλ. ἐν λ. πρόσω.

πόρρωθεν ἐπίρρ. κ. νεώτ. βλ. ἐν λ. πρόσωθεν.

πορσαίνω δ. ἐπ. τ. τοῦ πορσύνω βλ.λ.

πορσκλ(λ)άνη (ἡ) νεώτ., δημ. κ. **πορσελλάνα** γαιῶδες λευκὸν ὀρυκτόν, ἐξ ἐνύδρου πυριτικοῦ ἀργιλίου, ἐν χρήσει πρὸς κατασκευὴν ἐκλεκτῶν εἰδῶν κεραμευτικῆς τέχνης, ἀ. πορσελ(λ)ανῖτις γῆ, καολίνης : τοῦ ἔκαμε δῶρο ἕνα θαυμάσιο σερβίτσιο ἀπὸ πορσελλάνη᾽ **2**) κτ. συνεκδ. σκεῦος κομψοτέχνημα ἐκ πορσελλάνης᾽ ἰδίως περιληπτικῶς κτ. πληθ. : ἔχει περίφημες πορσελλάνες στὴ συλλογή του᾽ **3**) εἰδ. συνθετικὴ πορσελλάνη οὐσία ἐν χρήσει πρὸς ἔμφραξιν τῶν ὀδόντων᾽ **4**) ζῳολ. γένος μαλακοστράκων.

πορσελλάνινος-ον νεώτ. ὁ ἐκ πορσελλάνης βλ.λ. κατεσκευασμένος, τεχνουργημένος : πορσελλάνινα βάζα - ἀντικείμενα.

πορσελλανῖτις γῆ (ἡ) νεώτ. πορσελλάνη βλ.λ.).

πόρσιον, πόρσιστα συγκρ. κ. ὑπερθ. ἐπιρρ. τ. τοῦ πρόσω βλ.λ.

πορσύνω ἐπ. κ. πορσυνέω κ. πορσαίνω, παρατ. ἐπ. πορσαίνεσκον (Ἀπολλ.Ρ,897), μέλλ. πορσυνῶ (Αἰσχ.Ἱκ.522), ἐπ. πορσυνέω, ἀόρ. ἐπόρσυνα, ἐπ. πόρσυνα (Ὀδ.Η 347), προστ. πόρσυνον (Σοφ. Ἰχν.304), πορίζω, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω : Πίνδ. Ι 4(3),61 δαῖτα πορσύνοντες, Σοφ.ΟΚ 341 αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ᾽ ἀεί, αὐτ.ἀπ.593,5, Εὐρ.Μήδ.1020 καὶ παισὶ πόρσυν᾽ οἷα χρὴ καθ᾽ ἡμέραν, αὐτ.Ἠλ.625, Ξεν.ΚΠ 4,2,47 οὓς μὲν ἂν ὁρῶσιν πορσύνοντας τὰ ἐπιτήδεια᾽ ‖ κ. μέσ. πορίζομαι, ἑτοιμάζω, παρασκευάζω δι᾽ ἐμαυτὸν : Αἰσχ.Πέρσ.375 δεῖπνον τ᾽ ἐπορσύνοντο᾽ **2**) ἐν εἰδ. σημ. παρ᾽ Ὁμ. ἐπὶ γυναικὸς παρασκευάζω τὴν συζυγικὴν κλίνην κατ᾽ εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ συνευνάζομαι μετὰ τοῦ ἀνδρός : Ἰλ.Γ 411 κεῖσε δ᾽ ἐγὼν οὐκ εἶμι . . κείνου πορσυνέουσα λέχος, Ὀδ.Η 347, αὐτ.Γ 403᾽ οὕτω κ. π. μτγν. ἐπικοῖς : Ἀπολλ.Ρ 3,1129 λέχος .. πορσυνέεις, αὐτ.4,1107᾽ **3**) παρέχω τινί τι, προσφέρω, δωροῦμαι, ἀφιερῶ : Πίνδ.Ι 6(5),8 εἴη δὲ τρίτον (ἐνν. κρατῆρα) σωτῆρι πορσαίνοντας Ὀλυμπίῳ᾽ **4**) ὁμ. ἐπὶ κακῶν, μηχανῶμαι, παρασκευάζω, ἐπιφέρω : Αἰσχ.Ἀγ.1374 πῶς γάρ τις ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων . . , αὐτ.Χο.911 καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ᾽ ἐπόρσυνεν μόρον, Εὐρ.Ἀνδρ.352, Τραγ.Ἀδέσπ. 455, Ξεν.ΚΠ 1,6,17᾽ κ.παθ. : Αἰσχ.Ἀγ.1251 τίνος πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ᾽ ἄγος πορσύνεται;, αὐτ.Πέρσ.267᾽ **6**) ἐνεργῶ, ἐκτελῶ, πράττω : Ἡρ.9,7 περὶ πλείστου δ᾽ ἦγον τὰ τοῦ θεοῦ πορσύνειν, Αἰσχ.Ἱκ. 522 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορσυνῶ ἐννύσομαι, Σοφ.ΟΤ

1476, αὐτ.Αἴ.1393 ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ, Εὐρ.Ἄλκ.1150 ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον.. πορσυνῶ μολών· ‖ κ. παθ. ἐκτελοῦμαι, ἐκπληροῦμαι : Αἰν.Τακτ.29,9 ἅμα δὲ ταῦτα ἐπορσύνετο ἀπὸ σημείου, Ἀπολλ.Ρ 1,802 θεᾶς πορσύνεται μῆτις· **7)** τάσσω, καθορίζω : Βακχ.16,89 μοῖρα ἑτέραν ἐπόρσυν' ὁδόν· **8)** διευθετῶ, τακτοποιῶ : Ὑμν.Ὁμ.Δήμ.156 κατὰ δώματα πορσαίνουσι [διοικοῦσι τὰ τοῦ οἴκου]· ‖ παθ. διευθετοῦμαι, ρυθμίζομαι : Ξεν.ΚΠ 7,5,17 ὡς δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ οὕτως ἐπορσύνετο· **9)** μετ' ἐπιμελείας φροντίζω, περιποιοῦμαι, ἀνατρέφω : Πίνδ. Ο 6,33 ἀμφιπόλους ἐκέλευσεν ἥρωϊ πορσαίνειν δόμεν Εἰλατίδα βρέφος· ‖ τιμῶ, λατρεύω : Ἀπολλ.Ρ 2,719 πορσαίνειν δαίμονα· ‖ ὁμ. ἀναφ. πρὸς πράγμ. φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι : Πίνδ Π 4,151 κοῦ με πονεῖ τεὸν οἶκον ταῦτα πορσύνοντ' ἄγαν· ‖ κ. ἐν εἰδ. σημ. : αὐτ.4,278 [σχόλ. «τῶν δὲ τοῦ Ὁμήρου καὶ τόδε σύνες τὸ ῥῆμα, οἷον κατὰ μνήμην ἔχε καὶ τίμα»]· **10)** προνοῶ, λαμβάνω προφύλαξιν ὅπως.. : Εὐρ.Ρῆσ.878 ἄγοντες δ' αὐτὸν εἰς δόμους ἐμούς, οὕτως ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ πορσύνετε.

πόρσω ἐπίρρ. δ. τ. τοῦ πρόσω βλ.λ.

πόρτα (ἡ) [λατ.] μσν. κ. δημ. ἡ θύρα : Πρόδρ. 2,131 ἂν ἔλθῃ φίλος μου ποτὲ τὸν χρόνον νὰ τὸν ἴδω, | τὴν πόρταν ρωμανίζουσιν καὶ ἀφήνουσίν τον ἔξω, αὐτ.2,151, Διήγ.Ἀχιλλ.714 τὸ περιβόλιν.. εἶχεν καὶ πόρτας σιδηρᾶς τινὰ νὰ μὴ φοβᾶται, Ἐρωτόκρ.4,196 καὶ μὲ χαρὰ πεζέψασι στοῦ βασιλιοῦ τσὶ πόρτες, δ.τραγ. ἄνοιξε πόρτα τοῦ καδῆ καὶ πόρτα τοῦ Πιλάτου, Κρυστ. Ἀγροτ.Ἡ Κατάρα 24 κι ὁλοβροντᾷ τὴν πόρτα σὰν θεότρελλη, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 53,11 καὶ σά φτάσῃς μιὰ πόρτα, | πὲς «τὸ θέλω» καὶ θ' ἀνοιχτῇ· ‖ ἐν εἰδικωτ. χρ. ἡ πύλη φρουρίου ἢ περιβόλου πόλεως περιτετειχισμένης: Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.94,6 κάστρο ξακουστὸ |.. μὲ πόρτες ἀτσαλένιες κι ἀργυρὰ κλειδιά· ‖ εἰδ. περὶ τῶν ὑποτιθεμένων πυλῶν τοῦ Ἅδου : Ἐρωτόκρ.4,1842 νὰ πάῃ ὁ ἕνας της νὰ βρῇ τσ' ἀραχνιασμένες πόρτες· ‖ ὁμ. κ. ἐν μτφ. σημ. τὰ πρόθυρα : Διγεν.Ἀκρ.1573 ἕως τὰς πόρτας ἔφθασε τοῦ γηρατειοῦ ἐκεῖνος· ‖ παροιμ. κάθε πόρτα ἔχει τὸ καρφί της ἕκαστος ἔχει τὰ τρωτά του ἢ τοὺς πόνους του· φρ. τοῦ 'δειξε ἢ τοῦ 'κλεισε τὴν πόρτα τὸν ἐξεδίωξε, τὸν ἀπέπεμψε κακῶς· **2)** ὡς κύρ. ὄν. **Πόρτα** ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, ἡ Ὑψηλὴ Πύλη.

πορτάζει Ἡσ. «δαμαλίζεται».

πορτάκειον Ἡσ. «μοσχίον».

πόρτακος Ἡσ. «ὦμος».

πόρταλο (τὸ) δημ. μικρὰ θυρίς, πορτέλλο βλ.λ.: Βιζυην.67,32 (Ἐκδ. Φέξη) κι ἕνα τσαπὶ καὶ φτυάρι | τὸ πόρταλο σφαλεῖ.

πόρταξ -ακος (ἡ) ἡ μικρὰ δάμαλις, πόρτις βλ.λ.· Ἡσ. «πόρταξ· ἄρρην βοῦς· τινὲς δάμαλιν, ἄλλοι νεογνόν, οἱ δὲ μόσχον» : Ἰλ.Ρ 4 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ· **2)** εἰδ. νεώτ. ζωολ. γένος κοιλοκέρων θηλαστικῶν.

πορτάρης (ὁ) μσν. κ. δημ. κ. **πορτάρις** ὁ θυρωρός, ὁ πορτιέρης : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.295,8, Παπαντ. Ἀγ.Ὄρ.23 εἴμαστε μπροστὰ στὸ θολωτὸν πυλῶνα,.. καὶ περιμένομε νὰ προβάλῃ ὁ πορτάρης· ‖ εἰδ. εἰς τὸ κανον. δίκ. ὁ ὀστιάριος βλ.λ.

πορτάρω δημ. ἐπὶ θηρευτικῶν κυνῶν, κομίζω τὸ φονευθὲν θήραμα εἰς τὸν κυνηγόν.

πορτᾶς -ᾶ (ὁ) [πόρτις] πάπ. ἔμπορος δαμάλεων.

πορτέλλο (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πόρτα, μικρὰ πόρτα, θυρίς : μονόφυλλα - δίφυλλο πορτέλλο.

πορτί κρητ. τ. τοῦ προτί βλ.λ.

πορτί (ἡ) δημ. μικρὰ θύρα : τὸ πορτὶ τοῦ κήπου.

πορτιέρης (ὁ) [ἰταλ.] δημ. ὁ θυρωρός.

πόρτις -ιος (ἡ) μτγν., αἰτ. πληθ. πόρτιας, ἡ νεαρὰ δάμαλις· Ἡσ. «νεογνὸς βοῦς, μόσχος, δάμαλις» : Ἰλ.Ε 162 ὡς δὲ λέων ἐν βουσὶ θορὼν ἐξ αὐχένα ἄξῃ πόρτιος ἠὲ βοός, Ὑμν.Δήμ.174 ἔλαφοι ἢ πόρτιες, Σοφ.Τρ.530 ὥστε πόρτις ἐρήμα, Θεόκρ. 1,75 πολλαὶ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο, Ἀπολλ.Ρ 4,1186 ἀεργηλὴν ἔτι πόρτιν· ‖ γεν. νεαρὰ βοῦς : Θεόκρ.1,121 Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων· ‖ σπαν. κ. ἀρσ. ὁ πόρτις ὁ νεαρὸς μόσχος : Αἰσχ.Ἱκ.41, αὐτ.314· **2)** γεν. νεαρὸν ζῷον : Ὀρφ.Ἀργ.640 πόρτις κεραὴ [ἡ ἔλαφος]· **3)** μτφ. ἡ νεαρὰ κόρη : Λυκόφρ.102 καὶ τὴν ἄνυμφον πόρτιν ἁρπάσας λύκος· πρβλ. κ. πόρις.

πορτιτρόφος -ον ὁ τρέφων πόρτιας, νεαρὰς δαμάλεις : Ὑμν.Ἀπόλλ.21 Ἤπειρον πορτιτρόφον.

πορτιφόροι (οἱ) Ἡσ. «οἱ αἴροντες τὰ κόρροια ἐπὶ τῶν ὤμων».

πόρτο (τὸ) [ἰταλ.] δημ. ὁ λιμήν : ἐπιάσαμε σὲ κάμποσα πόρτα, - ἐμείναμε στὸ πόρτο τῆς Μασσαλίας κάμποσες μέρες.

πορτογάλι (τὸ) δημ. πορτοκάλι βλ.λ.

πορτογαλικός -ή -ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ τῆς Πορτογαλίας ἢ τοῦ Πορτογάλου.

πορτοκαλάδα (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἀναψυκτικὸν ποτὸν ἐξ ὀποῦ πορτοκαλίου.

πορτοκαλέα -ῆ (ἡ) νεώτ. φυτολ. εἶδος τοῦ γένους κιτρίου τῆς οἰκογεν. τῶν ἑσπεριδοειδῶν, ἡ πορτοκαλιά.

πορτοκαλεών (ὁ) νεώτ. τόπος πλήρης δένδρων πορτοκαλεῶν, πορτοκαλόκηπος.

πορτοκαλιά (ἡ) δημ. κ. **πορτογαλιά** ἡ πορτοκαλέα βλ.λ.

πορτοκάλιον (τὸ) νεώτ., δημ. **πορτοκάλι** κ. **πορτογάλι** ὁ καρπὸς τῆς πορτοκαλέας.

πορτοκαλόχρους -ουν νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ὡρίμου πορτοκαλίου· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πορτοκαλόχρουν συνθετικὴ χρωστικὴ οὐσία παρέχουσα κατὰ τὴν βαφὴν χρῶμα ὡρίμου πορτοκαλίου : πορτοκαλόχρουν τῆς ἀλιζαρίνης - τοῦ μεθυλενίου.

πορτοκαλύς -ιά -ύ δημ. πορτοκαλόχρους βλ.λ.1).

πορτοκολοκά(τ)σι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἡλίανθος ὁ κονδυλόρριζος.

πορτολάνα (ἡ) μσν. κ. δημ. κ. **πορτολάνος** (ὁ) κ. **πορτουλάνος** ναυτικὸς χάρτης μεγάλης κλίμακος μετὰ λεπτομεροῦς ἀναγραφῆς τῶν λιμένων, λιμενοδείκτης· ‖ συνεκδ. βιβλίον ἀναγράφον τοὺς λιμένας, περίπλους.

πορτολάνος (ὁ) μσν. κ. δημ. κ. **πορτουλάνος** ἡ πορτολάνα βλ.λ.

πορτοπαράθυρο (τὸ) δημ. συνήθ. κτ. πληθ. τὰ πορτοπαράθυρα αἱ θύραι καὶ τὰ παράθυρα ὁμοῦ : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.79,5 γεμίζου οἱ στάβλοι ν' ἄλογα, τὰ παραθύρια σέλλες, | καὶ τὰ πορτοπαράθυρα σκάλες καὶ χαλινάρια.

πορτοπού(λ)λα (ἡ) μσν. κ. δημ. μικρὰ θύρα : Ἐρωτόκρ.1,1458 μιὰν - πορτοπούλλ' ἀπόχωστη.

πορτοφολάς (ὁ) δημ. ὁ ὑπεξαιρῶν πορτοφόλια βλ.λ., ὁ κλέπτης πορτοφολιῶν.

πορτοφόλι (τὸ) [ἰταλ.] δημ. χρηματοφυλάκιον τῆς τσέπης.

πορτοφύλακας (ὁ) δημ. ὁ φύλαξ τῶν θυρῶν : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.135.

πορτόφυλλο (τὸ) δημ. τὸ φύλλον τῆς θύρας.

πορύναν Ἡσ. «μαγίδα».

πορύνωμεν Ἡσ. «πορύνωμεν μᾶζαν· τῇ χειρὶ προσαπιέζωμεν».

πορφίτω Ἡσ. «περόνη».

πορφύρα (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. -ρη τὸ κογχύλιον ἐξ οὗ ἐλαμβάνετο ἡ ὁμώνυμος ἐρυθρὰ χρωστικὴ οὐσία, νῦν καλουμένη μούριξ : Αἰσχ.Ἀγ.

959 θάλασσα .. τρέφουσα πορφύρας ἰσάργυρον κηκῖδα, Σοφ.ἀπ.504, Ἀρχιπ.23, Ἀριστλ.ΖΙ 528a,10, Σπεύσ.π.Ἀθήν.3,86C· ‖ νεώτ. ζωολ. γένος μαλακίων γαστεροπόδων τῆς οἰκ. τῶν πορφυριδῶν· 2) ἡ ἐρυθρὰ χρωστικὴ οὐσία μετὰ ἰωδῶν ἀποχρώσεων ἡ λαμβανομένη ἐκ τῆς πορφύρας: Σαπφ.44, Ἡρ.3,22 εἰπόντων δὲ τῶν ἰχθυοφάγων τὴν ἀληθείην περὶ τῆς πορφύρης καὶ τῆς βαφῆς, Ἰσοκρ.12,39, Πλάτ.Νόμ.847C πορφύραν καὶ ὅσα βαπτὰ χρώματα, Φύλαρχ.45 ἡ πορφύρα ἡ θαλαττία, Αἰλ.ΖΙ 4,36 πορφύρα βαθυτάτη, Ὀρειβ. Εὐπ.3,2 βρέξαντες ἐν [τῷ νάρδῳ] τὴν πορφύραν ἐπιτιθέναι· 3) ὕφασμα διὰ πορφύρας βεβαμμένον, πορφυρίς: Αἰσχ.Ἀγ.957 πορφύρας πατῶν, Πλάτ.Ἀλμ.23, Ἀριστλ.ΗΝικ.1123a,23 κωμῳδοῖς .. πορφύραν εἰσφέρων, ὥσπερ οἱ Μεγαρεῖς· ‖ δθ. τὸ παρφυροβαφὲς ἔνδυμα κυρίως τῶν μεγιστάνων καὶ βασιλέων: Πλούτ.Ἠθ.184E προσφερομένης τῆς πορφύρας αὐτῷ καὶ τοῦ διαδήματος, ΚΔ Λουκ.16,19 ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, Ἡρωδιαν. Ἱστ.2,8,16 τήν τε βασίλειον πορφύραν περιβαλόντες καὶ τὰ λοιπὰ τῆς σεβασμίου τιμῆς, Γρυπ. Σκ.Τερρ.13, Ζερβ.Ἱστ.1 12 στρωμένα μὲ πορφύραν καὶ στολισμένα μὲ ἀκουμβήματα καὶ πόδια χρυσά· 4) πορφυρὰ ταινία, ὡς διακόσμησις ἱματίου: Μεν.561, Ἐπιγρ. ποτικεφάλαια .. μὴ ἔχαντα μήτε σκιὰν μήτε πορφύραν, Πολύβ.10,26,1 πορφύρα πλατεῖα, Δημήτρ.Ρητ.108, Ἐπιγρ., Λουκ.Δημον.41 ἐπὶ τῷ πλάτει τῆς πορφύρας μέγα φρονοῦντα· 5) κ.μτφ.: Σεκοῦνδ.Γνωμ.6 σελήνη οὐρανοῦ πορφύρα, Μηναῖ 12,6 Ὀρθρ. καὶ πορφύρα ἐξ ἧς ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη· 6) εἰδ. μσν. παλάτιον τῆς Κων/πόλεως, ἐν ᾧ παρέμενον αἱ βασίλισσαι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ τοκετοῦ αὐτῶν· τὰ ἐκεῖ γεννώμενα τέκνα ὠνομάζοντο πορφυρογέννητοι: Πρόδρ.2,546 τὸν Μανουὴλ τὸν Κομνηνόν, τὸν τῆς πορφύρας γόνον· 7) νεώτ. εἰδ. εἶδος ἀσθενείας τοῦ δέρματος· 8) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν ροδοφυκιδῶν.

πορφυραῖος-α-ον μτγν. κ. μσν. πορφύρειος: Γρηγ.Νύσσ.1,135, Κύριλλ.Ἱεροσ.180C.

πορφυράνθεμος-ον μτγν. κ. μσν. πορφυρανθής βλ.λ.: ΨΠλούτ.Ποταμ.7,4.

πορφυρανθής-οῦς-ές ὁ ἔχων πορφυρᾶ ἄνθη: Θεόφρ.ΦΙ 6,6,3, π.Ἀθήν.15,681B τὰ κρίνα φησὶν ὁ Θεόφραστος εἶναι καὶ πορφυρανθῆ (πορφυρᾶ, κώδ.Θεοφρ.), Διοσκ.3,137, ΚΜανασσ.Χρον.584,4 εὐνὰς μαλακοεύνους δὲ πορφυρανθῶν δεμνίων.

πορφυρανθόπαις-αιδος (ὁ) μσν. παρφυρογέννητος βλ.λ.: Πρόδρ.Χειρ.8,213.

πορφυραυγής-οῦς-ές μσν. ὁ ἔχων πορφυρᾶς ἀνταυγείας: Εὐγεν.Ἰω.Ἐκφρ.438 χιτὼν πορφυραυγής.

πορφυρεῖον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τόπος ἢ ἐργαστήριον, ἐν ᾧ κατειργάζοντο τὴν πορφύραν καὶ ἔβαπτον τὰ πορφυρᾶ ὑφάσματα: Στράβ.16,2,23 ἀνέλαβεν αὐτὴν τῇ τε ναυτιλίᾳ, καθ' ἣν ἁπάντων τῶν ἀεὶ κρείττους εἰσὶ κοινῇ Φοίνικες, καὶ τοῖς παρφυρείοις· 2) νεώτ. οἱ ἀνακαλυπτόμενοι σωροὶ κογχυλίων ἐξ ὧν ἐλήφθη ἡ πορφύρα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, τὰ παλαιὰ ἐργαστήρια τῆς πορφύρας: ἀνεκαλύφθησαν κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς φοινικικὰ πορφυρεῖα.

πορφύρειος-α-ον Σουΐδ. πορφύρεος βλ.λ.

πορφυρένιος-α-ο δημ. πορφύρεος.

πορφύρεος-η-ον κ. συνηρ. ἀττ. κ. μσν. κ. νεώτ. πορφυροῦς-ᾶ-οῦν, αἰολ. πορφύριος ἐπὶ τῆς ταραχώδους καὶ ἀνακυκωμένης θαλάσσης, ὁ ἔχων σκοτεινὴν ὄψιν ἐκ τῆς ταραχῆς, ἄνευ δηλώσεως ὡρισμένου χρώματος, ὁ ἔχων σκοτεινήν τινα αἴγλην, ἀνταύγειαν· πρβλ. πορφύρω: Ἰλ.Π 321 ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι, αὐτ.Α 482, Ὀδ.Β 428, Ἀλκ.Συμπλ.11,2· ‖ ὁμ. ἐπὶ τεταραγμένου ποταμοῦ: Ἰλ.Φ 326 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διϊπετέος ποταμοῖο ἵστατ' ἀειρόμενον, Ὀδ. Λ 243· ‖ ἐπὶ τοῦ αἵματος, ὁ ἔχων σκοτεινήν, βαθεῖαν χροιάν: Ἰλ.Ρ 361 αἵματι δὲ χθὼν δεύετο πορφυρέῳ· ‖ δθ. ἐπὶ τοῦ θανάτου πορφύρεος θάνατος ὁ βαθύς, ὁ σκοτεινός, ὁ μέλας θάνατος· Ἡσ. «πορφύρεος θάνατος· μέλας καὶ βαθὺς καὶ ταραχώδης»: Ἰλ.Ε 83 τὸν δὲ κατ' ὄσσε ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος· ‖ δθ. μτγν. κ. ἄνευ τοῦ θάνατος τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ πορφύρεος: Ἀμμιαν. ΑΠ 11,13 ἀμελαύντων ἡμῶν ἐξαίφνης ἥξει ὁ πορφύρεος· ‖ ἐπὶ τῆς ἴριδος ἢ νεφέλης, ὁ λαμπρός, ὁ φωτεινός: Ἰλ.Ρ 547 ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ, αὐτ.551 ὣς ἡ πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτήν, δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος· 2) ἐπὶ ὑφασμάτων, ἐνδυμάτων κττ., ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τῆς πορφύρας, ὁ βαθὺς ἐρυθρός: Ἰλ.Θ 221 πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ, αὐτ.Ω 796 πορφύρεος πέπλος, αὐτ.Γ 126 πορφύρεος δίπλαξ, αὐτ.Ω 645 πορφύρεα ῥήγεα, αὐτ. Ι 200, Ὀδ.Γ 242, αὐτ.Υ 151 τάπητας βάλλετε πορφυρέους, αὐτ.Θ 373, Σαπφ.64 π- χλάμυς, Πίνδ.Π 4,114 πορφυρέοις σπαργάνοις, Σιμων.37,11 π- χλανίς, Βάκχ.17,52 π- χιτών, Αἰσχ.Πέρσ.317, Ἡρ.1,50 καὶ φιάλας χρυσέας καὶ εἵματα πορφύρεα, Εὐρ. Ὀρ.1457, Ξεν.ΚΠ 8,3,12 χιτῶνα ἔχων πορφυροῦν μεσόλευκον, Πολύβ 6,53,7, Πολυδ.7,53, ΚΔ Ἰω.19,2 καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πορφυροῦν κτ. παράλ. τοῦ ἱμάτιον: ΚΔ Ἀποκ.18,16 οὐαὶ ἡ πόλις ἡ μεγάλη, ἡ περιβεβλημένη βύσσινον καὶ πορφυροῦν καὶ κόκκινον· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀνθρώπων ἢ μερῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ροδόχρους, πορφυρόχρους: Ἀνακρ.2,3 πορφυρᾶ Ἀφροδίτη, Σιμων.72 πορφυροῦν στόμα, Φρύν.Τραγ.13 πορφυραῖ παρῇδες, Ἐπιγρ. πορφυρᾶ χείλη, Ἀθήν.13,604A πορφυρέου ἀπὸ στόματος ἱεῖσα φωνὰν παρθένος· 3) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ πορφυρᾶ τὰ βαθέως ἐρυθρὰ χρώματα: Αἰλ.ΠΙ 17,33 τὸ νῶτον αὐτῷ πορφυροῖς ἠγλάϊσται· 4) ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ ἐνδεδυμένος πορφυρᾶ ἐνδύματα: Λουκ.Τίμ.20 πορφυροῖ καὶ χρυσόχειρες περιέρχονται· 5) τὸ οὐδ. τὸ πορφυροῦν κτ. παράλ. τοῦ ἄνθος, τὸ ἄνθος Ἰνδικὸς ὡς θάμνος: Κτησ.ἀπ.57,21.

πορφυρεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ. ἁλιεὺς πορφυροφόρων κογχυλίων, πορφύρας: Ἡρ.4,151 ἐν ταύτῃ δὲ συμμίσγουσι ἀνδρὶ πορφυρέϊ τῷ οὔνομα ἦν Κορώβιος, Εὐρ.ἀπ.670 (πιθ.) βίος πορφυρέως θαλάσσιος (κωδ. πορφυροῦς), Ἀριστλ.Πρ.966b,25, Φίλ.1,35 πορφυρεῖς καὶ ὅσοι τὴν ἐπ' ὀστρέοις καὶ ἰχθύσιν ἄγραν μετίασιν.

πορφυρευτής-οῦ (ὁ) κ. νεώτ. πορφυρεὺς βλ.λ.: Πολυδ.1,96 παρφυρεῖς, πορφυρευταί, σπογγοθῆραι, Ἀρτεμίδ.1,166,18 ἁλιεῦσι καὶ πορφυρευταῖς.

πορφυρευτικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πορφυρευτήν: Εὐρ.ΙΤ 263 πορφυρευτικαὶ στέγαι (αἱ καλύβαι τῶν ἁλιέων τῆς πορφύρας)· ‖ τὸ θηλ. ὡς οὐσ. κ. νεώτ. ἡ πορφυρευτική κτ. παραλ. τοῦ τέχνη ἡ τέχνη τῆς ἁλιείας τῆς πορφύρος: Πολυδ.7,139.

πορφυρεύω ἁλιεύω πορφύρας, κογχύλια πορφύρας: Φιλόστρ.Ἀπολλ.1,24 πορθμεύων καὶ πορφυρεύων, Γρηγ.Νύσσ.1,379D τῶν κατὰ θάλατταν πορφυρευόντων· ‖ ὁμ. τὸ μέσ.: Ἀθήν.3,87B οἱ πορφυρευόμενοι (οἱ ἁλιεύοντες πορφύρας)· 2) βάπτω, χρωματίζω τι διὰ πορφύρος, τὸ παθ. χρωματίζομαι, βάπτομαι πορφυροῦς: Ἀκουσ.37 (π.Σχολ.Ἀπολλ.Ρ 4,1147) Ἀκουσίλαος .. παρφυρευθῆναί φησι (τὸ δέρας) ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

πορφυρέω μτγν. τ. τοῦ πόρφυρω βλ.λ.: Ἀρατ. 158 ἁλὶ πορφυρεούσῃ, Διον.Πε 1122 ἀμέθυστον

ὑπηρέμα πορφυρέουσαν (ὃ. γρ. πορφύρουσαν), Ὀππ.Κυν.2,547 χρυσῷ **πορφυρέοντι,** Νόνν.Εὐαγγ. Ἰω.1,168 **ἀκροφανὴς δροσερῇσι βολαῖς πορφύρεεν ἠώς.**

πορφυρίζω κ. νεώτ. ἔχω χρῶμα ὑποπορφυροῦν, πλησιάζον πρὸς τὸ τῆς πορφύρας : Διοσκ. 3,36, αὐτ.3,44 **ἔχον ἐπ' ἄκρον κεφάλια ἄνθους πορφυρίζοντα,** Διοσκ.4,118 **τὸ πορφυρίζον τοῦ ἄνθους,** Διοσκ.2,53 **τῇ χρόᾳ πορφυρίζοντας,** Ἀπολλόδ.π.Ἀθήν.7,281F **ἰχθῦς πορφυρίζοντες κατά τινα μέρη,**Γεωπον.7,15,6 **πορφυρίζον ἄνθος·** ‖ νεώτ. βάπτομαι πορφυροῦς: Κάλβ.Ὠδ.17,17 **καὶ πορφυρίζονται πάντες οἱ οὐράνιοι κάμποι·** **2**) ἐπὶ τῆς θαλάσσης, πορφύρω βλ.λ. : Ἀριστλ.Θαυμ.843a,26· ‖ ὁμ. σημ. κ. τὸ μέσ. : Ἀπολλ.Λεξ.Ὁμ. πορφύρῃ· πορφυρίζηται, ταράσσηται.

πορφυρικός-ή-όν πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πορφύραν· ‖ τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **πορφυρική** τὸ μονοπώλιον τῆς διὰ πορφύρας βαφικῆς βιομηχανίας : Πάπ. **ἡ κατὰ Λυκίαν πορφυρική.**

πορφυρῖναι (αἱ) νεώτ. φυσικαὶ χρωστικαὶ ὗλαι.

πορφύριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πορφύρα : Ἀριστλ. ΖΙ 546b,32 **πορφύρια μικρά·** ‖ πάπ. πορφυροβαφὲς ὕφασμα : Πάπ.

πορφύριος-α-ον αἰολ. τ. τοῦ πορφύρεος.

πορφυρίς-ίδος (ἡ) κ. μσν. πορφυροῦν ἔνδυμα καὶ κάλυμμα γενικῶς : Ξεν.ΚΠ 2,4,6, Πολύβ.11,18,1 **ἐπιγνοὺς αὐτὸν ἀπὸ τῆς πορφυρίδος,** Ἀθήν 12, 159D **ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα ἔχουσαν χρυσᾶ κράσπεδα,** Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.10, αὐτ.Ἑρμοτ. 86 **πορφυρίδα μεταμφιάσομαι,** αὐτ.Νιγρ.13, Ἡρωδιον.5,14 **ἡ βασίλειος ὑπεδέξατο πορφυρίς,** Καλβ.4,13 **αὐτοῦ ἀφοῦ τὴν ἀρχαίαν πορφυρίδα καὶ σκῆπτρον δώσωμεν τῆς Ἑλλάδος·** ‖ ὁμ. **ὁ** πορφυρογέννητος : Μηναῖ.12,9 Ἑσπ. **σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυὶδ βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα·** ‖ ὁμ. πορφυροβαφὲς ἔνδυμα διακρινόμενον ἀπὸ τῆς φοινικίδος : Ξεν.ΚΠ 8,3,3 **οὐδὲν φειδόμενος οὔτε πορφυρίδων οὔτε ὀρφνίνων ἱματίων,** Πολυδ.38,7,2· ‖ **πορφυρὶς ἐξίτηλος,** ἀντίθ. πορφυρὶς ἀληθινή : Ξεν.Οἰκ.10,3 **καὶ πορφυρίδας ἐξιτήλους φασὶν ἀληθινὰς εἶναι;·** **2**) εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος χρῶμα ἐρυθρόν : Ἴβυκ.4 **τανύπτερος ὡς ὄκα πορφυρίς,** Ἀριστφ.Ὄρν.304 **πορφυρίς, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήνη,** Καλλ.ἀπ. 100c,2 (π.Ἀθήν.388C)· **3**) ὀνομ. τοῦ φυτοῦ ἄγχουσα βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,23· **4**) ὀνομ. τοῦ φυτοῦ ὠκιμοειδὲς βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,28.

πορφυρίτης-ου, θηλ. -ῖτις-ίτιδος, ὁ ὅμοιος πρὸς πορφύραν, ὅθ. **πορφυρίτης λίθος** ὀρυκτὸς ἔχων τὸ χρῶμα τῆς πορφύρας λίθος : Πλίν.ΦΙ 36,57, Δίων Κ 76,15 **ὑδρίαν πορφυρίτου λίθου,** Εὐσέβ.π. Στεφ. **οὐ γεννᾶται πορφυρίτου λίθου μέταλλον·** ‖ ὅθ. ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ λίθος ὡς οὐσ. : Ἐπιγρ. **κίονες πορφυρίτου** (κίονες ἐκ τοῦ ὀρυκτοῦ πορφυρίτου)· **2**) μσν. πορφυρίτης τόπος τόπος πλήρης πορφυρίτου λίθου : Παλλάδ.Λαυσ.42· ‖ **πορφυρῖτις λιθοτομία** λατομεῖον πορφυρίτου : Ἀριστείδ.Λόγ 36(48),67 **ἡ περιβόητος αὕτη λιθοτομία ἡ πορφυρῖτις.**

πορφυριτικός-ή-όν ὁ ἐκ πορφυρίτου : Πάπ. **κίων πορφυριτικός,** αὐτ. **πλάκες πορφυριτικαί.**

πορφυρίων-ωνος (ὁ) πτηνὸν τοῦ μεγέθους τῆς ἀλεκτρυόνος ἔχον τὸ ράμφος πορφυροῦν : Ἀθήν. 9,388D (σχιδανόποδα αὐτὸν (τὸν πορφυρίωνα) εἶναι, ἔχειν **τε** χρῶμα κυάνεον, σκέλη μακρά, ῥύγχος ἠργμένον ἐκ τῆς κεφαλῆς φοινικοῦν, μέγεθος ἀλεκτρυόνος», Εὐστ.1467,18 «πορφυρίωνα . . διὰ τὸ τοῦ ῥύγχους φοινικοῦν» : Ἀριστφ.Ὄρν.707 **ὁ μὲν ὄρτυγα δούς, ὁ δὲ πορφυρίων', ὁ δὲ χῆν',** Ἀριστλ.ΖΙ 509a,11, αὐτ.595a,12 **ὁ δὲ πορφυρίων μόνος κάψει,** ΠΔ Λευ.11,18 **καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκᾶνα καὶ κύκνον,** Πολεμ.Ἱστ.59. Πισίδ.Γ Ἑξαήμ. 948 **διττοὺς γάμους τοῦ πορφυρίωνος ἡ φύσις βδελύττεται·** ‖ διακρίνεται ἀπὸ τῆς πορφυρίδος : Καλλ.Αἴτ.100c,6· **2**) εἶδος πολύποδος : Ἀρτεμ.2,14· **3**) εἶδος ἰχθύος· Ἡσ.

πορφυροβαπτική (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ βάπτειν διὰ πορφύρας βλ.λ. : Φιλόδ.Ρητ.16,10 (Sudh).

πορφυρόβαπτος-ον πορφυροβαφής, ὁ διὰ πορφύρας βεβαμμένος : Πλάτ.Κωμ.208 **ἐν στρωμναῖς πορφυροβάπτοις,** αὐτ.π.Ἀθήν.9.140.

πορφυροβαφεῖον (τὸ) βαφεῖον, ἐργαστήριον ἔνθα βάπτονται πορφυρᾶ : Στράβ.17,3,18 **πόλις ὁμώνυμος πορφυροβαφεῖα ἔχουσα.**

πορφυροβαφής-οῦς-ές πορφυρόβαπτος βλ.λ. : ΑΒ 379 **ἀλουργικά, τὰ πορφυροβαφῆ νήματα καὶ λεπτά,** Πολυδ.7,63 **πορφυροβαφεῖς ἐσθῆτες.**

πορφυροβαφία (ἡ) τὸ βάπτειν διὰ πορφύρας : Βέττ.Βάλ.3,21.

πορφυροβάφος (ὁ) ὁ βάπτων διὰ πορφύρας, ὁ βαφεὺς πορφυρῶν : Ἐπιγρ.,Ἀθήν.13,604B **πορφυροβάφου χεῖρας,** Πολυδ.7,169 **ὁ δὲ καταβάπτων αὐτά, πορφυροβάφος.**

πορφυροβαφῶ-έω μσν. βάπτω διὰ πορφύρας, βάπτω τι πορφυροῦν : Ἀναστ.Συν.Ὁδηγ.306, 25 **ἐὰν τὸν ἴδιον ὄνυχά τις πορφυροβαφήσῃ.**

πορφυροβλάστητος-ον μσν. ἐπὶ βασιλοπαίδων, πορφυρογέννητος : ΚΜανασσ.Χρον.5382.

πορφυρόβλαστος-ον μσν. πορφυροβλάστητος βλ.λ. : Κ Μανασσ.Χρον.5576 **τὸν πορφυρόβλαστον γαμβρὸν κύμβαχον ἐκδιφρίζει,** αὐτ.5913 **οἱ πορφυρόβλαστοι βλαστοὶ τοῦ Ῥωμανοῦ.**

πορφυρογέννητος-ον μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν αὐτοκρατόρων, ὁ γεννηθεὶς ἐν πορφύρᾳ, ἤτοι **ὁ** γεννηθεὶς καθ' ὃν χρόνον οἱ γονεῖς αὐτοῦ ἦσαν βασιλεῖς : Κ Πορφ.Πρὸς τὸν υἱὸν Ρωμ. 199,15, αὐτ.Ἔκθ.36,10, Διήγ.Ἀχιλλ.112 **τοῦ Ἀχιλλέως ὁ πατὴρ τοῦ πορφυρογεννήτου.**

πορφυροδίνης (ὁ), δωρ. -ίνας ὁ μετὰ πορφύρας δινούμενος, στροβιλιζόμενος, ὁ ἔχων πορφυρᾶς δίνας : Βακχ.8,39.

πορφυροειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πορφύραν, ὁ πορφυρόχρους : Αἰσχ.Ἱκ.538 λίμνᾳ πορφυροειδεῖ, Εὐρ.Τρῳ.124 **πορφυροειδέα δι' ἅλα,** Ἀριστλ.Χρωμ.792a,17 **φύλλον πορφυροειδές,** Διοσκ.4,63 **πορφυροειδοῦς** ἄνθους, Ἐπιφάν.2,296 **πορφυροειδὲς ἔνδυμα,** Φώτ.Βιβλ.348,15· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς** : Διοσκ.1,73.

πορφυρόεις-εντος-εσσα-εν κ.νεώτ. πορφυρόχρους, πορφυρόχρωμος: Νίκ.Ἀλ.623 **καρπὸν πορφυρόεντα** (ὃ. γρ. πορφυρέοντα), Ὀππ.Κυν.2,597.

πορφυροεργής-οῦς-ές ὁ ἐκ πορφύρας εἰργασμένος, πορφυροποίητος : ΕΜ 63,46.

πορφυρόζωνος-ον ὁ ἔχων πορφυρᾶν ζώνην : Βακχ.10,49 πορφυρόζωνος **θεά.**

πορφυρόθεν ἐπίρρ. μσν. ἐκ τῆς πορφύρας : Ἀνν.Κομν.6 **πολλοῖς προσωμίλησα δεινοῖς ἐκ μέσων τῶν πορφυρόθεν σπαργάνων.**

πορφυρόκαυλος-ον ὁ ἔχων πορφυροῦν καυλόν : Θεόφρ.ΦΙ 7,4,6.

πορφυροκλέπτης (ὁ) ὁ κλέπτων πορφύραν : Διογ.Λ 6,57.

πορφυρόμαλλος-ον μσν. ὁ ἔχων μαλλὶ χρώματος πορφυροῦ, κοκκινομάλλης : ΨΧρυσ.10,989D **τὸ πορφυρόμαλλον πρόβατον.**

πορφυρομιγής-οῦς-ές ὁ μεμιγμένος μετὰ πορφύρας:Πολυδ.7,98 **πορφυρομιγὴς ἐσθὴς καὶ χλαμύς.**

πορφυρόνωτος-ον μτγν. ὁ ἔχων πορφυροῦν τὸ νῶτον : Νόνν.Διον.44,56 **ῥίψας πορφυρόνωτον ἐπὶ χθόνα φᾶρος ἀνάκτων.**

πορφυροπόρπηξ μσν. ὁ ἔχων πορφυρᾶν τὴν πόρπην: ΚΜανασσ.5623.

πορφυρόπεζα (ἡ) ἡ ἔχουσα πορφυροῦν τὸν πόδα ἢ τὴν ἄκραν, τὸν ποδόγυρον : Τρυφιόδ.66.

πορφυροπόρπηξ (ὁ) μσν. ὁ ἔχων πορφυρᾶν τὴν πόρπην : ΚΜανασσ.5623.

πορφυροπώλης (ὁ), θηλ. **-πῶλις κ. πορφυρόπωλις,** μτγν. κ. **πορφυροπώλισσα,** ὁ πωλῶν πορφύραν : Ἐπιγρ. **Νάσωνος πορφυροπώλου,** ΚΔ Πράξ.16,14 **καί τις γυνὴ πορφυρόπωλις .. Θυατείρων,** Ἰω.Χρυσ.3,641B **πορφυροπώλιδες γυναῖκες.**

πορφυροπωλικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πορφυροπώλην, ὅθ. τό θηλ. **ἡ πορφυροπωλική** (ἐνν. τέχνη) ὡς οὐσ. τὸ ἐμπόριον τῆς πορφύρας, ἡ τέχνη τοῦ πορφυροπώλου : ΑΒ 379, Ἁρποκρ. ἐν λ. ἀλουργοπωλική.

πορφυροπώλισσα (ἡ) μτγν. **τὸ** θηλ. **τοῦ** πορφυροπώλης : Ἰω.Χρυσ.7,170,40 **ὁ Παῦλος παρὰ τῇ πορφυροπωλίσσῃ γυναικὶ κατεκρύπτετο.**

πορφυρός-ή-όν μσν. δημ. πορφυροῦς βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.280 **ἐσύ 'σαι κιόνιον πορφυρόν, ποὺ στέκει στὸ παλάτι.**

πορφυρόστρωτος-ον κ. μσν. ὁ ἐστρωμένος διὰ πορφύρας, διὰ πορφυρῶν ὑφασμάτων : Αἰσχ. Ἀγ.910 **πορφυρόστρωτος πόρος,** ΨΧρυσ.10,917D **ὄχημα λιθοκόλλητον, πορφυρόστρωτον,** ΚΜανασσ.Χρον.5936 **κλίνην πορφυρόστρωτον.**

πορφυροσχήμων-ονος-ον (σχῆμα) ὁ πορφυρᾶ ἐνδεδυμένος : Πολύαιν.4,3,24.

πορφυροῦς-ᾶ-οῦν μτγν. κ. νεώτ. συνηρ. τ. τοῦ πορφύρεος βλ.λ. : ΚΔ Ἰω.19,2,5 **καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν,** αὐτ.Ἀποκ.18,16.

πορφυροφορία (ἡ) μτγν. τὸ φέρειν πορφυρᾶ ἐνδύματα : Ἰουλ.Λαοδ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 5(1),189.

πορφυροφόρος-ον μσν. ὁ φέρων πορφυρᾶ ἐνδύματα : Βί.Ἁγ.Νείλ.3, Πράξ.Θεοφίλ.28,12.

πορφυρόφυτος-ον μσν. πορφυρογέννητος βλ.λ.: Κ Μανασσ.Χρον.3604 **καὶ τοῖς φυεῖσιν ἀπ' αὐτοῦ πορφυροφύτοις κλάδοις,** αὐτ.5448.

πορφυρόχρους-οος-ουν-οαν πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα πορφυροῦν.

πορφυροχρυσόμικτος-ον μσν. ὁ πορφυροῦς χρυσῷ πεποικιλμένος : Ἰω.Δαμασκ.2,856B.

πορφύρω ποι. ρ. ἀμτβ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἶμαι τρικυμιώδης, ταράσσομαι ὑποκώφως : Ἰλ.Ξ 16 **ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ, ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,** Ἀρατ.296 **ὑπὸ στείρῃσι θάλασσα πορφύρει,** Ἀπολλ.Ρ 1,935· ‖ ὁμ. μέσ. : Ἱμέρ.Λόγ.31,2 **κἂν ἡ γαλήνη πορφύροιτο** (ἐλαφρῶς ἡ γαλήνη ἀνταράσσεται), Ἀγαθ.ἐν ΑΠ 10,14 **εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται·** **2)** μτφ. ποι. **κραδίη πορφύρει μοι** ταράσσεταί μου ἡ καρδία, ἀνησυχῶ, καρδιοχτυπῶ : Ἰλ.Φ 551 **πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι** (σχόλ. «**κατὰ** βάθος **ἐμερίμνα καὶ διενοεῖτο**»), Ὀδ.Δ 427· ‖ ὅθ. σκέπτομαι, διαλογίζομαι, ζυγίζω· Ἡσ.«πορφύρεται, διαλογίζεται» : Κόϊντ.2,85 **ἄλλο δὲ θυμῷ πορφύρει,** Ἐπικ.π.Σουΐδ· κ. ἀπολ. : Ἀπολλ. Ρ 1161 **πορφύρουσα οἷον ἑῇ κακὸν ἔργον ἐπεξυνώσατο βουλῇ·** **3)** μεθ' Ὅμ. ἀμτβ. γίνομαι πορφυροῦς, κοκκινίζω : Θεόκρ.5,125 **οἴνῳ πορφύρεις,** Βίων 2,19 **τόσον ἄνθος χιονέαις πόρφυρε παρῃῖσι,** Κόϊντ.14,17 **αἰδοῖ πόρφυρε παρήϊον,** Ὀππ.Κυν.3,347 **δαίδαλα πορφύρων,** Λουκ.Ἐρωτ. 26 **ὑακίνθοις . . ὅμοια** *πορφύροντες,* Ἱμέρ.Λόγ.1, 19, αὐτ.13,7 **γῆ πορφύρεται ἄνθεσι,** Βασιλ.Ἑξαμ.32 **πορφύρουσαν χρόαν·** ‖ ὁμ. μτβ. βάπτω, χρωματίζω τι ἐρυθρόν : Νόν.Δ 44,106 **πορφύρω χεῖρας φόνῳ,** αὐτ.Εὐαγγ.Ἰω.6,84· ὁμ.τὸ παθ. βάπτομαι ἐρυθρός : αὐτ.45,308 (οἴνῳ) **πορφύρετο πέτρη.**

πορφυρῶ-όω μσν. βάπτω τι ἐρυθρόν, πορφυροῦν : Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.1,126 **ἐπορφύρου γῆν ἡ ῥοὴ τῶν αἱμάτων,** Ἀνδρ.Κρήτ.5, *Πρόδρ.73,166(8).*

πορφυρώδης-ους-ες πορφυροειδὴς βλ.λ. : ΕΜ 486,46, Ἀρτεμίδ.2,36 (δ.γρ.).

πορφυρώματα (τὰ) αἱ σάρκες τῶν χοίρων τῶν θυσιασθέντων τῇ Δήμητρι καὶ Περσεφόνῃ : Ἡσ. «τῶν ταῖς θεαῖς τυθέντων χοίρων τὰ κρέα».

πόρω ἄχρ. ἐνεστὼς **τοῦ** ἀορ. **ἔπορον τοῦ** παρακ. **πέπρωμαι,** κ. νεώτ. ἐν χρ. κτ.παρακ. γ' προσ. κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. μτχ. παρακ. **πεπρωμένο(ν),** ἀμφιβ. μέλλ. **πορῶ** κ. αἰολ. **πόρσω** ἐν ΕΜ 683,54, ἀόρ. **ἔπορον** (π. Ὅμ. συνήθ. ἄνευ αὐξήσεως), μτχ. **πορών,** ἀπαρφ. **πορεῖν,** παρέχω, δωροῦμαι, προσφέρω, δίδω, πορίζω : Ἰλ.Ψ 92 **χρύσεος ἀμφιφορεύς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ,** αὐτ.Ω 234, Ὀδ.Δ 130, αὐτ.Ε 321 **εἵματα .. τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ,** αὐτ.Ι 360, Πίνδ.Ο 13,77 **οἱ ἔπορεν χρυσόν,** Εὐπ. 12,2D **ἔπορε χρήματα·** ‖ ὁμ. ἐπὶ καταστάσεων ἢ ἰδιοτήτων : Ἰλ.Α 72 **ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων,** Ὀδ.Κ 494 **τῷ καὶ τεθνηῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,** αὐτ.Τ 512 **αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ πένθος ἀμέτρητον πόρε δαίμων,** Ἡσίοδ. Θ 904 **τιμὴν πόρεν,** Πίνδ.Ι 2,18 **ἀγλαΐαν πόρεν,** αὐτ.Ν 6,47 **αἶσαν πόρεν,** αὐτ.Π 41,66, Αἰσχ.Πρ.108 **θνητοῖς γὰρ γέρα πορὼν ἀνάγκαις τοῖσδ' ἐνέζευγμαι τάλας,** αὐτ.618, Σοφ.ΟΤ 921· ‖ κ. ἀναφ. πρὸς πρόσωπα ἢ ζῷα, προσφέρω, παραδίδω τινά τινι : Ἰλ.Ω 60 **ἣν ἐγὼ αὐτὴ θρέψα τε καὶ ἀτίτηλα καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν** (τὴν ἔδωσα γυναῖκα, τὴν ὑπάνδρευσα), Πίνδ.Ο 2,82 **Κύκνον θανάτῳ πόρεν·** ‖ **υἱὸν πορεῖν τινι** γεννᾶν τινι υἱόν : Ἰλ.Π 185 **πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱόν** (τοῦ γέννησε γυιό)· ‖ **ὅρκον πορεῖν** προσφέρω ὅρκον, δίδω ὅρκον, προσφέρομαι νὰ δώσω ὅρκον : Αἰσχ.Εὐμ.489 **ὅρκον πορόντας·** ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ.: Ἰλ.Ι 513 **ἀλλ' Ἀχιλλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι τιμήν** (ὥσθ' ἕπεσθαι), αὐτ.Ζ 228, Πίνδ.Π 3,45 **νιν . . πόρε Κενταύρῳ διδάξαι·** ‖ ὁμ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΚ 1124 **σοὶ θεοὶ πόροιεν, ὡς ἐγὼ θέλω** (οἷα ἐγὼ θέλω)· **2)** πορεύω, φέρω, ἄγω, μεταφέρω: Σοφ.ΟΚ 1458 **εἴ τις.. δεῦρο Θησέα πόροι·** **3)** κ. νεώτ. παρακ. **πέπρωμαι ἐν χρ. μ. κτ.** γ' **πρόσ. πέπρωται κ.** ὁ ὑπερσ. **ἐπέπρωτο,** εἶναι προωρισμένον ὑπὸ τῆς μοίρας, μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Σ 329 **ἄμφω γὰρ πέπρωται . . γαῖαν ἐρεῦσαι,** Εὐρ.Ἀλκ.21· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἡσίοδ.Θ 464 **οἱ πέπρωτο . . δαμῆναι,** Αἰσχ.Πρ.519 **πέπρωται Ζηνὶ .. ἀεὶ κρατεῖν,** Ἀντιφ. 227,10· ‖ νεώτ. μτ. ἀναλ. ἀπαρφ. : **ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα του·** ‖ **πεπρωμένον ἐστί, πέπρωται** εἶναι προωρισμένον : Ἰλ.Γ 309 **ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστί,** Αἰσχ.Πρ.733 **ὅτῳ θανεῖν μέν ἐστιν οὐ πεπρωμένον,** Ξεν.Ἑλλ.6,3,6 **ἐκ θεῶν πεπρωμένον ἐστὶ πολέμους γίγνεσθαι, - εἶναι πεπρωμένον νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος·** ‖ **ἡ μτχ. πεπρωμένος** ὡς ἐπίθ. **ἐπὶ** προσ. ὁ προωρισμένος εἴς τι : Ἰλ.Π 441 **ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,** Εὐρ.Τρ.340· ‖ ὁμ. ἡ μτχ. ἀπολ. ὁ προωρισμένος ὑπὸ τῆς μοίρας : Πίνδ.Π 4,61 **πεπρωμένος βασιλεύς,** αὐτ.Π 6,27 **βίος πεπρωμένος** (ἡ φυσικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου), αὐτ.Ν 4,61 **τὸ μόρσιμον πεπρωμένον,** αὐτ.43 **ἀρετὰ πεπρωμένα,** Αἰσχ.Πρ.103 **τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα,** Σοφ.Ἀντ.1337, Ξεν. Ἀπ.2,1,33 **ὅταν ἔλθῃ τὸ πεπρωμένον τέλος·** ‖ ὅθ. **ἡ πεπρωμένη μοῖρα** ἡ εἱμαρμένη : Ἡρ.1,91 **τὴν πεπρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστι ἀποφυγεῖν καὶ θεῷ·** ‖ **κ. ἄνευ τοῦ μοῖρα** ὡς οὐσ. **ἡ πεπρωμένη** : Ἡρ.1,91 **καὶ τοῦτο ἐπιστάσθω Κροῖσος ὡς ὕστερον τοῖσι ἔτεσι τούτοισι ἁλοὺς τῆς πεπρωμένης,** Ἰσοκρ.10,61 **πρῶτον μὲν τοὺς ἀδελφοὺς ἤδη κατεχομένους ὑπὸ τῆς πεπρωμένης εἰς θεοὺς ἀνήγαγε·** ‖ κ. νεωτ. κ. δημ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ** *πεπρωμένο(ν)* : *Πίνδ.ἀπ.232,*

Αἰσχ.᾽Αγ.68 τελεῖται δ᾽ ἐς τὸ πεπρωμένον, αὐτ. 684, Εὐρ.Ῥῆσ.634, αὐτ.᾽Ιων 1288.

πορώδης-ους-ες μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης πόρων : λίθος πορώδης, - δέρμα πορῶδες· ‖ κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πορῶδες ἡ ἰδιότης τοῦ ἔχειν πόρους : Γεωπον.2,6,38 πέτρας ἐχούσας τι πορῶδες, - τὸ πορῶδες τῶν σωμάτων.

πός δωρ. τ. τοῦ πούς : Χοιροβ. εἰς Θεο.1,192,243Η, ΕΜ 635,22.

πός ἀρκαδ. κ. κυπρ. τ. τοῦ πρός.

πυάγω 'Επιγρ. ἀντὶ προσάγω βλ.λ.

ποσάκις ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. ποσσάκι πόσας φοράς, πόσες φορές : Πλάτ.᾽Επ.353Ι) ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἑκάτεροι γεγόνατε, Καλλ.᾽Αρτ. 119, ᾽Αχιλλ.Τάτ.Λευκ.144,25 ποσάκις ἐμαυτὴν ἐβιασάμην, ΚΔ Ματθ.18,21 Κύριε, ποσάκις ἁμαρτήσει εἰς ἐμὲ ὁ ἀδελφός μου καὶ ἀφήσω αὐτῷ, αὐτ. Λουκ.13,34· **2)** ἀορίστως, τοσάκις, τόσας φοράς· δθ. οἱ ποσάκις ποσοὶ ἀριθμοί οἱ τετράγωνοι ἀριθμοί· καὶ οἱ ποσάκις ποσάκις ποσοὶ ἀριθμοὶ οἱ κύβοι : ᾽Αριστλ.Μτφ.1020b,5 ὥσπερ οἱ ἀριθμοὶ ποιοί τινες... (οὗτοι δ᾽ εἰσὶν οἱ ποσάκις ποσοὶ ἢ ποσάκις ποσάκις ποσοί).

ποσαπλάσιος-α-ον κ. νεώτ. ποσάκις μεγαλύτερος, πόσον πλειότερος : Πλάτ.Μέν 83Β ἀλλὰ ποσαπλάσιον; τετραπλάσιον· ‖ ὁμ. μτ.γενικ : Πλάτ.Μεν.84Ε τὸ ὅλον τόδε ποσαπλάσιον τοῦδε γίγνεται;

ποσαπλοῦς-ῆ-οῦν ποσαπλάσιος βλ.λ. : Γαλ.13, 872, ᾽Αθαν.1,563D ποσαπλοῦν τὸ κακόν..;.

ποσαπλῶς ἐπίρρ. ποσάκις : ΠΔΨαλμ.62(63),1 ἐδίψησέν σοι ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου.

ποσάπους οδος (ὁ,ἡ) πόσων ποδῶν : Πλάτ.Μέν. 85Β τόδε ποσάπουν γίγνεται;

ποσάχορδος-ον πόσας ἔχων χορδάς; μετὰ πόσων χορδῶν; : Βακχεῖ.Μουσ 63.

ποσαχῶς ἐπίρρ. κατὰ πόσους τρόπους : ᾽Αριστλ. Πολιτ.1289a,11, Γαλ.14,791, Στράβ.8,369 ποσαχῶς λέγεται παρὰ τῷ ποιητῇ τὸ Ἄργος; ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν διαφόρων σημασιῶν τῶν λέξεων, κατὰ πόσας σημασίας : ᾽Αριστλ.Τοπ.105a,23, αὐτ.Μετφ. 1028a,5 φανερὸν δ᾽ ἐν οἷς διωρισάμεθα περὶ τοῦ ποσαχῶς λέγεται ἕκαστον, ὅτι πολλαχῶς λέγεται τὸ ὄν, αὐτ.Ῥητ.1398a,28.

πόσε ἐπίρρ. πρὸς ποῖον μέρος; : ᾽Ιλ.Π 422 αἰδώς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε;, ᾽Οδ.Ζ 199, αὐτ.Κ 431 ἆ δειλοί, πόσ᾽ ἴμεν;

ποσεία (ἡ) πάπ. ἀπαρίθμησις.

ποσειδαΐα (τὰ) 'Επιγρ. ἀγῶνες πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος.

ποσειδανιασταί (οἱ) ἢ ποσειδωνιασταί 'Επιγρ. θίασος λατρευτῶν τοῦ Ποσειδῶνος.

ποσειδάνιος δωρ. τ. τοῦ ποσειδώνιος βλ.λ.

ποσείδεα (τὰ) κ. λακ. Πο᾽σίδαια 'Επιγρ. ποσειδαΐα βλ.λ.

ποσειδεών δ. τ. τοῦ ποσιδηϊών βλ.λ.

ποσείδιος, ποσείδιον δ. ποσιδήϊος-ήϊον βλ.λ.

Ποσειδῶν (ὁ) γεν. -ῶνος κ. -ῶ (᾽Αριστ.1), αἰτ. Ποσειδῶ (᾽Αριστφ.Λυσ.1165, 'Επιγρ.), κλητ. Πόσειδον (Σοφ.ἀπ.371, ᾽Αριστφ.Βάτρ.664), ἐπ. τύπ. Ποσειδάων, γεν.-άωνος, αἰτ.-άωνα, κλητ. Ποσείδαον (᾽Ιλ.Ξ 357, ᾽Οδ.Γ 55), Ἰων τ. Ποσειδέων, γενικ. -έωνος (᾽Ηρ.1,148), αἰολ. τ. Ποσείδαν (᾽Αλκ.26), λυρ. Ποσειδάν (Πίνδ.Ο 1,26, Βακχ.16,79, 'Επιγρ.Κρήτης, 'Επιδαύρου, Τεγέας), δωρ. Ποτειδάν (᾽Ηρωδιαν. 2,916, 'Επιγρ. Κορίνθου, Κῶ, Ξεν.'Ελλ.3,3,2), ὁμ. ΠοτειδάϜων (᾽Επιγρ.) Ποτειδάων (᾽Επιγρ.Κρήτ.) κ. Ποτιδᾶς ἢ Ποτειδᾶς, γενικ. -ᾶ (Εὔπ.140), αἰτ. -ᾶν (᾽Επίχ.81, ᾽Αριστφ.᾽Αχ.798), κλητ. -ᾶ (Σώφρ.131), βοιωτ. Πετειδάων (ἀνάγν. Ποτῖδάων) (Κόρινν.1), γενικ. [Ποτ]ιδάωνος, δοτ. Ποτειδάονι (᾽Επιγρ.), ἀρκ. Ποσοιδάν, λακων. Πο᾽οιδάν, αἰολ.(;) Ποτοίδαν (᾽Επιγρ.Περγάμου π.Schwyzer 642), ὁ θεὸς τῆς θαλάσσης· ἐν χρ. κ μτφ. : ἡ τρίαινα - τὸ βασίλειον τοῦ Ποσειδῶνος (ἡ θάλασσα)· ‖ δθ. παράγ. ποσειδώνιος, ποσειδωνία (κ. ὡς τοπων.), ποσειδώνιον, νεώτ κ ποσειδωνισμὸς βλ.λ.

ποσειδώνιος-α-ον κ. ποσειδαώνιος, δωρ. ποσειδάνιος ὁ ἀφιερωμένος, καθιερωμένος εἰς τὸν Ποσειδῶνα : Πίνδ.Ο 5,21, αὐτ.10(11)26, Βακχ. ἀπ.6, Σοφ.ΟΚ 1494· **2)** τὸ οὐδ. τὸ ποσειδώνιον κ. ποσειδώνειον, δωρ. Ποσειδάνιον, δελφ. Ποτειδάνιον ὡς οὐσ. κτ. παράλ. τοῦ ἱερὸν ὁ ναός, τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος : Θουκ.4,129 καὶ σχόντες κατὰ τὸ Ποσειδώνιον, ἐχώρουν ἐς τοὺς Μενδαίους, ΑΒ 130, 'Επιγρ.· **3)** τὸ οὐδ. κτ.πληθ. τὰ ποσειδώνια, δωρ.-άνια οἱ πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος ἑορταί. Στράβ.10,5,11, ᾽Αθήν 13,590F.

ποσειδωνισμός (ὁ) νεώτ. γεωλογ. θεωρία δεχομένη τὴν κατὰ τὰς ἀρχαιοτέρας γεωλογικὰς ἐποχὰς ἔλλειψιν ἡφαιστειότητος καὶ τὴν τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ὕδατος γένεσιν ὅλων τῶν ἀρχαιοτέρων πετρωμάτων.

ποσειδωνοπετής-οῦς-ές ὁ ἐκ τοῦ Ποσειδῶνος πεσών, προερχόμενος (κτ. τὸ διοπετής) : Οἰνόμ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,36.

ποσέτης-ους-ες 'Επιγρ. πόσων ἐτῶν;.

ποσθαλίσκος (ὁ) ὁ πόσθων βλ.λ.2), κωμικὴ λέξις ἐπὶ μικροῦ παιδίου : ᾽Αριστφ.Θεσμ.291 καί ποσθαλίσκον νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

πόσθη (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἀνδρικὸν μόριον : ᾽Αριστφ.Νεφ.1014 πυγὴν μεγάλην, πόσθην μικράν· **2)** κ. νεώτ. ἡ ἀκροβυστία : Διοσκ.4,153, Ῥοῦφ. ᾽Ονομ.102, Γαλ.4,159 τὸ (δέρμα) δ᾽ ἐπὶ πέρατι τοῦ καυλοῦ, τὴν νῦν πόσθην ὀνομαζομένην.

ποσθία (ἡ) ἡ ἀκροβυστία: Φίλ.2,211 τὸ σπέρμα περιρρέον εἰς τοὺς τῆς ποσθίας ὡς ἦλθεν κόλπους· **2)** οἴδησίς τις τοπικὴ τοῦ βλεφάρου, τὸ κριθαράκι : Γαλ.12,741 πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν βλεφάρων κριθάς, ἃς ποσθίας καλοῦσι, ᾽Αέτ.7,84.

ποσθιακός-ή-όν νεώτ. ὁ τῆς πόσθης : ποσθιακὸς ἕρπης.

πόσθιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ πόσθη βλ.λ.· πρβλ. κ. πόσθων 2) : ῾Ιππ.᾽Ελκ.12, ᾽Αριστφ.Θεσμ.254 νὴ τὴν ᾽Αφροδίτην, ἡδύ γ᾽ ὄζει ποσθίου, αὐτ.515.

ποσθῖτις (ἡ) νεώτ. φλεγμονὴ τῆς ἀκροποσθίας.

πόσθων-ωνος (ὁ) ὁ ἔχων μεγάλην πόσθην βλ.λ. : Λουκ.Λεξιφ.12 ἀναφλῶντα καὶ βλιμάζοντα ἤν τινα πεώδη καὶ πόσθωνα αἴσθηται· **2)** κωμικῶς μικρὸν παιδίον· Φωτ.445,4 «πόσθων· κυρίως λέγεται παιδάριον· οὕτως γὰρ ὑποκοριζόμενοι ἔλεγον ἀπὸ τοῦ αἰδοίου· πόσθιον γὰρ τοῦτο καλοῦσι· δηλοῖ δὲ καὶ τὸν παιδαριώδη καὶ ἄφρονα κατὰ μεταφοράν» : ᾽Αριστφ.Εἰρ.1300 εἰπὲ [εἰπέ] μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ᾽ ᾄδεις;

πόσι (τὸ) δημ. ἀνδρικὸν πεποικιλμένον κάλυμμα τῆς κεφαλῆς, κεντητὸς σκοῦφος : δ.τραγ. βάνει τὸ πόσι του στραβά.

ποσίδεσμος (ὁ) ποδόδεσμος (λέξ. ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πλάτ.) : Πλάτ.Κρ.402Ε θεὸν ὠνόμασε Ποσειδῶνα, ὡς ποσίδεσμον ὄντα.

ποσιδήϊος-η-ον ἰων. ἀντὶ ἀττ. ποσιδεῖος κ. ποσίδειος τὸ οὐδ. κ. ποσείδιον, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Ποσειδῶνα, ὁ τοῦ Ποσειδῶνος, δθ. ποσιδήιον ἄλσος ἄλσος ἀφιερωμένον εἰς τὸν Ποσειδῶνα : ᾽Ιλ.Β 506 οἵ θ᾽ Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, ᾽Ογχηστόν θ᾽ ἱερόν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος, ῞Υμν.᾽Απόλλ.230, Σοφ.ἀπ.506, Στράβ.Β,3,20· **2)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. δωρ. ποσιδάϊας, ἀττ. κοιν. ποσιδεῖος κτ. παράλ. τοῦ μὴν ὄνομα μηνός τινος τῆς 'Επιδαύρου : 'Επιγρ.· **3)** τὸ οὐδ. ποσιδήϊον κ. ἀττ. ποσείδιον ὡς οὐσ. τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνος : ᾽Οδ.Ζ 266 ἔνθα δέ τε σφ᾽ ἀγορὴ καλὸν πο-

σιδήιον ἀμφίς, Ἐπιγρ., Παυσ.2,34,9· **4)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. τὰ **ποσΐδεϊα** κ. **ποσιδέα** ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος : Ἐπιγρ.

ποσϊδηϊών-ῶνος κ. μτγν. **ποσΐδεών** κ. **ποσειδεών**, αἰολ. **ποσΐδάων**, ὁ ἕκτος μὴν τοῦ Ἀττικοῦ καὶ τινων ἰονικῶν ἡμερολογίων : Ἀνακρ.6, Ἐπιγρ., Ἀριστλ.ΖΙ 543a,11, αὐτ.570a,32.

ποσίκρουστος-ον μσν. ὁ τοῖς ποσὶ κρουόμενος : Λέων Μάγιστρ. Ποιημ. Matr.An.Cr.II 564 **μέλη ποσίκρουστα.**

πόσιμος-ον πάπ., νεώτ., κ. δημ. ὁ κατάλληλος πρὸς πόσιν, ἰδ. ἐπὶ ὕδατος.

ποσίνδα (πόσος) ἐπίρρ. ποσάκις; δθ. φρ. **ποσίνδα παίζειν** ἀρτιάζειν βλ.λ., ἤτοι παίζειν παιδιὰν καθ' ἣν ὁ μὲν ἐκτείνει ταχέως δακτύλους τινὰς τῆς χειρός του κεκλεισμένης οὔσης, ὁ δὲ ἕτερος ὀφείλει νὰ εἴπῃ ἀμέσως πόσοι εἶναι οἱ ἐκτεινόμενοι δάκτυλοι : Ξεν.Ἱππ.5,10· πρβλ. μόρα 3).

πόσις (ὁ), ποι. **πόσσις**, γενικ. **πόσιος**, ἀττ. **πόσεως** (μ.π.Ἡρωδιαν.2,700), δοτ. **πόσει**, ἐπ. **πόσεϊ** (Ἰλ.Ε 71), κλητ. **πόσι** (Εὐρ.Ἀλκ.323, Ἀριστφ.Θεσμ.913) κ. **πόσις** (Εὐρ.Ἑλ.1399), πληθ. **πόσεις** (Εὐρ.ΙΑ 176), αἰτ. **πόσιας** (Ἰλ.Ζ 240), ὁ σύζυγος : Ἰλ.Γ 329 **δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο**, Ἀλκμ.29, Ἐπιγρ., Πινδ.Π 9,99, Αἰσχ.Ἀγ.1108 **τὸν ὁμοδέμνιον πόσιν**· ‖ εἰδ. ὁ νόμιμος σύζυγος, ἀντίθ. ἀνὴρ (μὴ νόμιμος σύζυγος) : Σοφ.Τρ.550 **μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ** (δ.ἀνάγν. **ἄρ' ᾖ**) (π.Ὁμ. πόσις καὶ ἀνὴρ σημαίνουσι νόμιμος σύζυγος : Ἰλ.Ω 725, αὐτ.763)· ‖ σπαν. κ. π. πεζογρ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1335b,41, αὐτ.1253b,6 **πόσις καὶ ἄλοχος**· ‖ **κρυπτὸς πόσις** παράνομος σύνευνας, καῦκος : Εὐρ.Ὀρ.561 **Αἴγισθος ἦν οἱ κρυπτὸς ἐν δόμοις πόσις.**

πόσις (ἡ) (πίνω) -ιος, ἀττ. -**εως**, δοτ. **πόσει**, ἰων. **πόσι** (Ἡρ.5,19), τὸ πίνειν, τὸ ποτὸν ἐν συνδέσει συνήθ. μτ. τοῦ **ἐδητὺς** κττ. : Ἰλ.Α 469 **ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο**, Ὀδ.Κ 176 **ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε, μνησόμεθα βρώμης**, Ἡσίοδ.Α 395 **ὧτε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση**, Δημόκρ.235 **βρώσεσιν ἢ πόσεσιν**, ΚΔ Ἰω.6,55 **ἡ γὰρ σάρξ μου ἀληθῶς ἐστι βρῶσις, καὶ τὸ αἷμά μου ἀληθῶς ἐστι πόσις**· ‖ τὸ πίνειν, τὸ πιόσιμο, τὸ πιοτί : Αἰσχ.Χο.578 **αἷμα πίεται τρίτην πόσιν**, Ἀντιφ.1,20 **ἐκπίνειν ὑστάτην πόσιν**, αὐτ.6,22 **πόσις φαρμάκου**· **2)** τὸ πίνειν ἐν ἑορταῖς, ἡ ἑορταστικῶς, τὸ συμπόσιον : Ἀλκ.101, Κριτίας 6,9D, Ἡρ.1,172 **κατ' ἡλικίην τε καὶ φιλότητα εἰλαδὸν συγγίνεσθαι ἐς πόσιν, καὶ ἀνδράσι καὶ γυναιξὶ καὶ παισί**, αὐτ.5,19 **ὦ πάτερ, εἶκε τῇ ἡλικίῃ ἀπιών τε ἀναπαύεο μηδὲ λιπάρεε τῇ πόσι**, αὐτ.2,171, δ' ὡς **δὲ μιν παρὰ τὴν πόσιν φιλοφρόνως ἠσπάζοντο** (τὴν ὥρα ποὺ ἔπινε), Ἐπίχ.148 **ἐκ δὲ θοίνας πόσις ἐγένετο, ἐκ δὲ πόσιος μῶκος**, Θουκ.7,73 **ὑπὸ γὰρ τοῦ περιχαροῦς τῆς νίκης πρὸς πόσιν τετράφθαι τοὺς πολλοὺς ἐν τῇ ἑορτῇ**, Θεόκρ.14,29 **ἤδη δ' ὧν πόσιος τοὶ τέτταρες ἐν βάθει ἦμες.**

ποσκάτυβλάφη δωρ. ἀντὶ **προσκαταβλάφη** τοῦ βλάπτω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Τεγέας.

ποσολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς φαρμακολογίας ἐρευνῶν τὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν διαφόρων ποσῶν τῶν φαρμακευτικῶν οὐσιῶν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν ζῴων.

ποσολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ποσολογίαν βλ.λ. : **ποσολογικὴ ἐξέτασις.**

ποσόν (τό) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. οὐδ. τῆς ἀορ. ἐπιθετ. ἀντωνυμίας **ποσός-ή-όν** ἡ ποσότης : Πλάτ. Φιληβ.24C **οὐκ ἐᾶτον εἶναι ποσὸν ἕκαστον**, Ἀριστλ.Κατ.4b,20,-**μοῦ ἔδωσε** *ποσόν τι* **χρημάτων**, -**εἰσάγομεν μεγάλα ποσὰ σίτου ἐξ Ἀμερικῆς**· ‖ κ. ἀπολ. ἄνευ προσδιορισμοῦ **ποσόν** (κτ. παράλειψιν τῶν χρημάτων) χρηματικὸν ποσόν : **χρειάζονται μεγάλα ποσὰ δι' αὐτὴν τὴν ἐπιχείρησιν**· ‖ νεώτ.μτ.γενικ. ἐπὶ ἀνοργάνων ἐν ἀντιθ.πρὸς τὴν λ. ἀριθμὸς ἐν χρ.προκειμένου περὶ ὀργανικῶν ὄντων: **ποσὸν χρημάτων** (ἀλλ' ἀριθμὸς ἀνθρώπων), -**ποσὸν ἐλαίου** (ἀλλ' οὐχὶ ποσὸν προβάτων), - **ποσὸν χόρτου** (ἀλλ' ἀριθμὸς δένδρων)· ‖ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ποιόν : Ἀριστλ.ΖΜ 3,5 **ἡ δ' ὑπερβολὴ διττή· καὶ γὰρ τῷ ποσῷ καὶ τῷ ποιῷ**, - **πρέπει νὰ ἀποβλέπῃ τις εἰς τὸ ποιὸν καὶ ὄχι εἰς τὸ ποσόν**· ‖ εἰδ. μαθημ. πᾶν τὸ ἐπιδεχόμενον αὔξησιν ἢ ἐλάττωσιν καὶ δυνάμενον ν' ἀριθμηθῇ ἢ μετρηθῇ· ‖ εἰδ. φιλοσοφ. πλῆθος ὁμοειδῶν μερῶν, τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται ἔν τινι ἑνότητι : Ἀριστλ. Μεταφ.1020a,7 **ποσὸν λέγεται τὸ διαιρετὸν εἰς ἐνυπάρχοντα, ὧν ἑκάτερον ἢ ἕκαστον ἕν τι καὶ τόδε τι πέφυκεν εἶναι**· ‖ **ποσὸν συνεχές** τὸ φύσει ἀδιαίρετον· ‖ **ποσὸν διακεκριμένον ἢ διωρισμένον** τὸ φύσει διῃρημένον ὡς ὁ σῖτος, ἡ ἄμμος κλπ.· ‖ εἰδ. μουσ. **ποσὸν** ἢ ποσότης ἐν τῇ μουσικῇ καλεῖται ἡ καταμέτρησις τῶν μουσικῶν φθόγγων ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀνάβασιν, τὴν κατάβασιν καὶ τὴν ἰσότητα, παρασημαινομένη διὰ τῶν δέκα χαρακτήρων τῆς ποσότητος ἢ τοῦ ποσοῦ ἁπλῶν ἢ συνθέτων τιθεμένων.

ποσοποιός-όν ὁ ποιῶν, ὁ παράγων, ὁ δημιουργῶν ποσόν τι : Ἀριστλ.Μεταφ.1083a,13 (πιθ. γρ.).

πόσος-η-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **κόσος** ἐρωτηματικὴ ἐπιθετικὴ ἀντωνυμία, μετ' ἀντιστοίχου ἀναφορικῆς ὅσος καὶ δεικτικῆς τόσος, πόσος τὴν ποσότητα;· ‖ ἐπὶ ἀριθμοῦ συνήθ.κτ.πληθ. πόσος κατὰ τὸν ἀριθμόν : Ἡρ.7,234 **νῦν δέ μοι εἰπέ, κόσοι τινές εἰσι οἱ λοιποί**, Ξεν.Ἀπομν.4,4,7 **πόσα καὶ ποῖα Σωκράτους ἐστίν**, αὐτ.ΚΠ 3,1,35, Ἀριστλ.ΗΝικ.1133a,21 **πόσα ἄττα δὴ ὑποδήματα**· ‖ ὁμ. κ. κτ. ἑν. πόσον μέγας, πόσος τὸ πλῆθος : Αἰσχ.Πέρσ.334 **νεῶν πόσον δὴ πλῆθος ἦν Ἑλληνίδων**, Πλάτ.Θεαίτ.198C **πόσος τις ἀριθμός**, Ξεν. Ἀν.7,8,1 **πόσον χρυσίον**, - **πόσον στρατὸν εἴχομεν εἰς τὸν πόλεμον;**· **2)** ἐπὶ ἀποστάσεως, πόσον μακράν : Ξεν.ΚΠ 6,3,10 **πόσον ἄπεστιν ἐνθένδε τὸ στράτευμα**, αὐτ.4,6,10, Ἀνών.π.Γελλ.1,3,9 **μέχρι πόσου**, Εὐρ.ἀπ.953,32· **3)** ἐπὶ χρόνου, ἐπὶ πόσον χρόνον : Σοφ.ΟΤ 558 **πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον.. ἄφαντος ἔρρει..;** - **πόσος καιρὸς ἐπέρασεν ἀπὸ τότε;**· ‖ **πόσου χρόνου** πότε : Ἀριστφ.Ἀχ.83 **πόσου δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;**· **4)** ἐπὶ ἀξίας, πόσην ἀξίαν : Ἀριστφ.Εἰρ.1262 **πόσον δίδως δῆτα;**· ‖ **πόσου** ἀντὶ τίνος τιμήματος : Ἀριστφ.812 **πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια;**, Πλάτ.Ἀπολ.20B **«τίς» ἦν δ' ἐγώ, «καὶ ποδανός, καὶ πόσου διδάσκει;»**, - **πόσου τιμᾶται ὁ οἶνος;**· ‖ ὁμ. **ἐπὶ πόσῳ** : Πλάτ. Ἀπολ.41A **ἢ αὖ Ὀρφεῖ ξυγγενέσθαι καὶ Μουσαίῳ καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν;**, Ξεν.ΚΠ 3,1,43· **5)** ἐπὶ βαθμοῦ, πόσον μέγας, πόσον ἰσχυρός : Ἀριστφ.Βάτρ.55 **πόθος; πόσος τις;**, Πλάτ.Συμπ.216D **ἔνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε γέμει.. σωφροσύνης;**, ΚΔ Ματθ.6,23 **εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον;**· **6)** ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. ἑν. πόσον κ. κτ. πληθ. πόσα ἐπιρρηματικῶς : Ἀριστφ. Ἐκκλ.399 **ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς**, Ξεν. Ἀπομν.2,2,8 **σὺ δὲ πόσα.. οἴει ταύτῃ δυσάνεκτα.. καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς πράγματα παρασχεῖν, πόσα δὲ λυπῆσαι κάμνων;**

ποσός-ή-όν ἀόρ. ἐπιθετ. ἀντων. ἀντίστοιχος τῆς ἐρωτ. **πόσος** ὁ ἔχων ποσότητά τινα ἢ μέγεθος : Πλάτ.Σοφ.245D **ποσὸν τι γὰρ ὄν, ὁπόσον ἂν ᾖ, τοσοῦτον ὅλον ἀναγκαῖον εἶναι**, Ἐπίκ. Ἐπιστ.2,50U **ποσὰ τῶν περιφερῶν**· ‖ **ἐπὶ ποσόν**

ἐπὶ χρόνον τινά : Πολύβ.2,34,15 **οἱ δὲ Κελτοί, διὰ τὸ παρὸν εὐτύχημα μείναντες ἐπὶ ποσὸν εὐθαρσῶς, μετ' οὐ πολὺ .. ἔφευγον** [ἐπί τινα χρόνον], αὐτ.1,1,2· ‖ **κατὰ ποσόν** κατά τινα ἔκτασιν : Βέττ Βάλ.81,22· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ποσόν** βλ.λ.· ‖ φρ. **κατὰ ποσὸν ἀπὸ ἀπόφεως ποσότητος**, ποσοτικῶς : 'Αριστλ.ΗΝικ.1158b,31.

ποσοστός-ή-όν νεώτ. μ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ ποσοστόν** κλασματικὸν μέρος ποσοῦ συνήθως ὁριζόμενον εἰς ἑκατοστά : **ἐργάζεται μὲ ποσοστά** [μὲ τόσο ἐπὶ τοῖς ἑκατόν]· ‖ συνεκδ. ἐλάχιστον ποσόν : **δὲν ἔχει ποσοστὸν τιμιότητος.**

ποσοσύλλαβος-ον ὁ πόσας ἔχων συλλαβάς : Φαβωρ. ἐν λ. δίδωμι **ποσοσύλλαβα θέλει εἶναι τὰ εἰς μι ῥήματα;**

ποσότης-ητος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. **τὸ ποσόν**, πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ μετρηθῇ ἢ ν' αὐξομειωθῇ, συνήθ. κτ. πληθ. : 'Αριστλ.Μεταφ.1028a,9 **τὰ μὲν ποσότητας εἶναι, τὰ δὲ ποιότητας**, Λογγῖν.2,2 **τὰς δὲ ποσότητας καὶ τὸν ἐφ' ἑκάστου καιρόν**, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,1,29· ‖ ὁμ. κτ. ἑν. : Πολύβ.16,12,10 **ἐν παντὶ δυσπαράγραφός ἐστιν ἡ ποσότης**, Βιτρούβ.1,2,2, Φίλ.1,9, Λογγῖν.12,1 **ἡ δὲ πάντως μετὰ ποσότητος καὶ περιουσίας τινὸς ὑφίσταται**, 'Επιγρ., Θεοφάν.Χρον.328D **ἀποκρισιαρίους ἀποστέλλουσι μετὰ καὶ τῆς ποσότητος τοῦ χρυσίου·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ., εἰδ. ποσότης ἄθροισμα χρημάτων : 'Επιγρ., Πάπ.· **3)** ἐν χρ. κ. ἐπὶ ποσοῦ συλλαβῶν : 'Αν.'Οξ.3,282· **4)** ἀριθμός, πλῆθος : Λογγῖν.Προλ.87.

ποσοτικός-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ ποσοῦ, ὁ ἀνήκων εἰς ποσόν, εἰς ποσότητα : **ποσοτικὴ ἐξέτασις** [ἀντίθ. ποιοτική]· ‖ εἰδ. οἰκον. **ποσοτικὴ θεωρία** ἡ θεωρία καθ' ἣν ἡ ἀξία τοῦ νομίσματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κυκλοφορούσης ποσότητος αὐτοῦ· ‖ εἰδ. χημ. **ποσοτικὴ ἀνάλυσις** ἡ ἀνάλυσις ἡ γινομένη πρὸς καθορισμὸν τῆς ποσότητος τῶν περιεχομένων ἔν τινι ἑνώσει συστατικῶν.

ποσσαέτης-ους-ες ποσέτης βλ.λ. κ. ὡς θηλυκὸν [πιθ. -ις] : 'Επιγρ.

ποσσῆμαρ ἐπίρρ. ἐπὶ πόσας ἡμέρας : 'Ιλ.Ω 657 **ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον.**

ποσσίκλυτος-ον ὁ περίφημος διὰ τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν : Διον.π.Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Κάσπειρος.

ποσσίκροτος-ον ὁ ὑπὸ τῶν ποδῶν κροτούμενος, πληττόμενος : Χρησμ.π.'Ηρ.1,66 **δώσω σοὶ Τεγέην ποσσίκροτον ὀρχήσασθαι·** **2)** ἐνεργ. ὁ διὰ τῶν ποδῶν κροτῶν : 'Ορφ.'Υμν.31,2 **Κουρῆτες ποσσίκροτοι.**

ποσσιμπιλισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ.· θεωρία τις μετριοπαθοῦς σοσιαλισμοῦ καθ' ἣν πρὸς μετατροπὴν τῆς ἀστικῆς κοινωνίας εἰς σοσιαλιστικὴν πρέπει νὰ καθορισθῇ ἐλάχιστόν τι ὅριον πραγματοποιησίμων διεκδικήσεων, ὧν ἡ ἐπίτευξις θὰ φέρῃ εἶτα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ τελικοῦ σκοποῦ.

ποστα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ταχυδρομεῖον· **2)** τὸ χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ ἑκάστοτε καταθέτει ὁ παίκτης τυχηροῦ χαρτοπαιγνίου, ἄ. μίζα· **3)** εἰδ. ναυτ. νομεὺς βλ.λ.· **4)** ὁμὰς ἐργατῶν ἐργαζομένη κατ' ἐναλλαγὴν πρὸς ἄλλην ὁμάδα· ‖ φρ. **βάζω πόστα** ἀπολ. ἀρχίζω τὴν καθ' ὁμάδας φορτοεκφόρτωσιν· **5)** φρ. μτφ. **βάζω πόστα** μτ. ἀντικειμ. ἐξυβρίζω, ἐπιτιμῶ δριμέως : **τὸν ἔβαλε πόστα καὶ δὲν ἤξερε ἀπὸ ποῦ νὰ φύγῃ.**

ποσταῖος-α-ον (πόστος) ἐν πόσαις ἡμέραις; κατὰ ποίαν ἡμέραν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἡμερῶν; : Ξεν.ΚΠ 5,3,28 **ποσταῖος ἂν .. ἐκεῖσε ἀφικοίμην** [μετὰ πόσας ἡμέρας δύναμαι νὰ φθάσω ἐκεῖ;], Διογ. π. Διογ.Λ 6,39 **ποσταῖος πάρει ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ;**, Γαλ.9,861.

ποστέλνικος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἀξίωμα εἰς τὰς παραδουναβίους ἡγεμονίας, ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν : Σάθ.3,19 **ὁ Κωνσταντῖνος μέγας ποστέλνικος**, αὐτ.3,25 **κάποιον Γιάννην δεύτερον ποστέλνικον.**

ποστημόριον (τὸ) ἐρωτημ. ποσοστὸν μέρος τινός, τὸ κλάσμα τινός : Γλωσσ., 'Ωριγ.π Εὐσ. Εὐαγγ.Προπ.294C **οὐ τῆς ὅλης ὥρας, ἀλλὰ τοῦ ποστημορίου αὐτῆς**, 'Επιφάν.2,181D **ἔστι δὲ δύο ξεστῶν καὶ ποστημόριον.**

πόστιον (τὸ) κωμ. βαρβαρισμὸς ἀντὶ πόσθιον βλ.λ. : 'Αριστφ.Θεσμ.1188.

πόστο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. θέσις, τόπος ἐπίκαιρος, ἐν χρ. μτφ. : **ἔπιασε ὅλα τὰ πόστα.**

πόστος-η-ον (πόσος) ποῖος κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν σειράν : 'Οδ.Ω 288 **πόστον δὴ ἔτος ἐστὶν ὅτε ξείνισσας ἐκεῖνον;** (πόσα ἔτη εἶναι ἀφ' ὅτου..), 'Αριστφ.ἀπ.163 **πόστην** (γραμμὴν) **ἥλιος τέτραπται** [ποίαν ὥραν δεικνύει], Φιλιππδ.22 **πόστη ῥύμη** [πόσαι στροφαὶ τῆς ὁδοῦ], Γαλ.8,238 **κατὰ πόστον σφόνδυλον**, 'Αρρ.'Επικτ.2,18,22 **ἐνθυμήθητι πόστος ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο·** ‖ **πόστον μέρος** πόσον μέρος, εἰδ. πόσον μικρὸν μέρος : Ξεν.ΚΠ 4,1,16 **κατανόησον πόστῳ αὐτῶν μέρει πάντες μαχεσάμενοι νενικήκαμεν**, Πλάτ.'Ηθ.874D **πόστον μέρος αὐτῆς ἡ φυσικὴ διέξοδος**, 'Αρρ. Τακτ.6,3.

ποστός-ή-όν (πιθ. ἐκ τοῦ ἀχρ. ποσσοστός, σχηματισθέντος ἐκ τοῦ πόσ(α)οι, ὡς τὸ πολλοστὸς ἐκ τοῦ πολλοί) μτγν. ὁ κατέχων θέσιν τινὰ ἐν τῇ σειρᾷ τῶν ἡμερῶν : Πάπ. **τῇ ποστῇ** (ἡμέρᾳ), Σέξτ. 'Εμπ.Πυρρ.5,37.

ποσφέρω 'Επιγρ. ἀντὶ προσφέρω, **μέλλ.** γ' ἑν. προσ. **ποσοίσει** (προσοίσει).

ποσό-όω ὑπολογίζω τὴν ποσότητα, ἀριθμῶ, μετρῶ : Θεόφρ.Χαρ.23,6 **κελεῦσαι θεῖναι τὰς ψήφους καὶ ποσοῦν αὐτάς·** ‖ παθ. μετροῦμαι, ὑπολογίζομαι : 'Επιγρ. **τῶν ποσω[θεισέων δραχμέων]**, Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.194 **λέγεται τάλαντον καὶ σταθμὸς χρυσοῦ πεποσωμένος·** **2)** ὑπολογίζω, λογαριάζω ποσόν τι, συμποσῶ : 'Ηρων Γεωμ. 5,4· ‖ ὁμ. τὸ παθ. : Νικηφ.Βρυένν.'Ιστ.91C **ἶλαι ἐς τρισχιλίους ποσούμεναι·** **3)** προσδιορίζω ποσοτικῶς : Πλωτῖν.6,6,16 **ποσῶν τοῦτο τὸ δέκα·** ‖ παθ. προσδιορίζομαι ποσοτικῶς : Δαμασκ. 'Αρχ.54, 'Ασκληπ.Μεταφ.104,36, Φιλόπ.'Ιω.Ψυχ.543, 31, Εὐστ.39,35 **οἱ ἦχοι, οἱ βρόμοι, τὰ λοιπὰ ὅσα κατ' ἄμμον οὐδ' αὐτὰ ποσοῦνται.**

ποσώδης-ους-ες ποσοτικός : Σιμπλ(κ.Κατ.178,10.

ποσῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατά τι ποσόν, τρόπον τινά, περίπου : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.34, Ρούφ. OSS.18, Σωρ.Κατ.2, Βέττ.Βάλ.238,24, Σέξτ.'Εμπ. Πυρρ.1,120,227· **2)** μαν. κ. νεώτ. ὅλως διόλου, καθόλου : Πρόδρ.2,54 **ἐξάφες τὸ νὰ κάθεσαι ποσῶς εἰς τὸν πυλῶνα**, αὐτ.137 **μὴ ἐξέρχεσαι ποσῶς εἰς τὸν πυλῶνα**, 'Ερωτόκρ.1,1619 **ποσῶς δὲν ἀναπαύγεται, μ' ὅλο κουλουμουντρίζει**, αὐτ.Σ 705.

πότ κτ. ἀποκοπ. ἀντὶ ποτί.

πότα αἰολ. τ. ἀντὶ πότε [ὡς ὄτα ἀντὶ ὅτε].

ποταγγέλλω 'Επιγρ.'Ιαλ. προσάγω, καταθέτω καταγγελίαν, καταγγέλλω : **ποταγγελλέτω δὲ τὸν τούτων τι ποιεῦντα ὁ χρηίζων εἰς τοὺς μάστρους.**

πόταγε δωρ. τ. ἀντὶ πρόσαγε.

ποταγορεύω δωρ. τ. τοῦ προσαγορεύω : Τίμ. Λοκρ.94B **ποταγορεύοντι** (προσαγορεύουσι), αὐτ.97D **ποταγορεύομες** (προσαγορεύομεν), 'Επιγρ. Δελφῶν **ποταγορεύοντες** (προσαγορεύοντες).

ποτάγορος δωρ. τ. ἀντὶ προσήγορος.

ποτάγχυμεν 'Ησ. «προσορμίζομεν».

ποτάγω 'Επιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσάγω : 'Επιγρ. **ποταγόντω δὲ τοὶ ἱεροὶ τοὶ ἑκαστάκι γενόμενοι τὰ ἱερεῖα.**

ποταγωγίς βλ. ἐν λ. προσαγωγεύς.

ποταείδω δωρ. τ. τοῦ προσαείδω, προσᾴδω.

ποτάζω (ὑποτάσσω) μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ποτάξω**, ἀόρ. **ἐπόταξα**, ἀποκτῶ : **ποτὲ νὰ μὴν ποτάξῃς πρᾶμα**, - **ποτέ του δὲν ποτάζει χρήματα**, - **ἐπόταξε ἐπὶ τέλους καὶ ῥοῦχα.**

ποταινί ἐπίρρ. γλωσσ. προσφάτως, **πρὸ ὀλίγου**, νεωστί· Ζωναρ. «προσφάτως».

ποταίνιος-α-ον κ. -ος-ον πρόσφατος, νέος : Πίνδ.Ο 10(11),60 **ποταίνιος στέφανος**, Αἰσχ.Χο.1055 **ποταίνιον γὰρ αἷμά σοι χεροῖν ἔτι**, αὐτ.Εὐμ.282, Ἱππ.Διαιτ.37, αὐτ.Γυν.Φύσ.15, Ἀρετ.Ὀξ.Νοῦσ.2,3 **ἡ τῶν ποταινίων προσθήκη**· **2**) ὁ προσφάτως συντελεσθείς : Σοφ.Ἀντ.849 **πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου**,αὐτ.ἀπ.149,5 **ποταίνιαι ἡδοναί** (Εὐστ.1106,23 «πρόσφατοι»)· **3**) μτφ. ἀπροσδόκητος, ἀπρόβλεπτος, αἰφνίδιος : Βακχ. 16,51 **ποταινία μῆτις**, Αἰσχ.Πρ.102 **οὐδέ μοι ποταίνιον πῆμ' οὐδὲν ἥξει**, αὐτ.Ἑπτ.239 **ποταίνιον κλύουσ' ἀνάμιγα πάταγον ταρβοσύνῳ φόβῳ τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν** (διόρθ. ποτίφατον Heimsoeth., ποτανόν Oberdick).

ποταινός-ή-όν ἐσφ.γρ. ἀντὶ ποτανός : Ἐπίχ.61.

ποταμάρχης (ὁ) μσν. κ. νεώτ. κ. **ποτάμαρχος** ἐπὶ τουρκοκρατίας, ὑπάλληλος τῆς δημογεροντίας ἐφορεύων τὰ τῆς ὑδρεύσεως καὶ ἀρδεύσεως, ὑδρονομεύς, σουγιουλτζῆς, ἐν δὲ τοῖς βενετοκρατουμένοις τόποις διοικητικὸς ὑπάλληλος ἐντεταλμένος τὴν νομὴν τῶν ποτιστικῶν ὑδάτων καὶ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ὑδραυλικῆς ὑπηρεσίας.

ποτάμαρχος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ποταμάρχης βλ.λ.

ποταμείβομαι δωρ. τ. τοῦ προσαμείβομαι : Θεόκρ.1,100 **τὰν δ' ἄρα χὼ Δάφνις ποταμείβετο.**

ποτάμειος-ον ποτάμιος βλ.λ. : Εὐρ.Τρῳ.1067 **ποτάμειος χιών.**

ποταμέλγω, μέλλ. **ποταμέλξω**, δωρ.τ. τοῦ προσαμέλγω : Θεόκρ.1,26 **ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως, ποταμέλξεται ἐς δύο πέλλας.**

ποταμεύς-έως (ὁ) ὄν. τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου ἐν Τριπόλει τῆς Φοινίκης : Ἀριστλ.Ἀν.973a,13 **ἀπηλιώτης· οὗτος ἐν .. Τριπόλει τῆς Φοινίκης ποταμεὺς καλεῖται.**

ποταμηγός-όν ἐπὶ πλοίου, **ὁ** ἐν ποταμῷ ἀγόμενος : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.2,53 **ποταμηγοῖς σκάφεσι**, αὐτ.3,56.

ποταμηδόν ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ὡς ποταμός, δίκην ποταμοῦ· πρβλ.Κορ.Ἄτ.4Α,450, Λουκ. Σατ.7, Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,13, Εὐάγρ.Ἐκκλ.Ἱστ.307,35 **ποταμηδὸν τῶν ὑδάτων ἐξ οὐρανοῦ φερομένων**, Εὐστ.Πον.172,60 **πηγαὶ ποταμηδὸν ἐκρέουσαι**, Μηναῖ.712 Ὄρθρ.Ὠδ.7 **ῥεῖθρα ἱερῶν δογμάτων ποταμηδὸν ἐπαφῆκας καταρδεύοντα πιστῶν τὸ πλήρωμα**, Κάλβ.Ὠδ.9,6 **νερὰ δὲν βλέπω; χύνονται ποταμηδὸν τριγύρω μου.**

ποταμήϊος-η-ον ἰων. κ. ποι. ἀντὶ ποτάμιος : Νόνν.Δ 11,309.

ποταμηΐς-ΐδος (ἡ) ποι. θηλ. τοῦ ποτάμιος : Ἀπολλ. Ρ 3,1219 **ποταμηΐδες νύμφαι**, Νίκ.Ἀλ.128, Νόνν.Δ 9,28 **ποταμήισι νύμφαις.**

ποταμηνή (ἡ) Ἐπιγρ. θεὰ ποταμία : **Μήτηρ ποταμηνή.**

ποταμηπόρος-ον ὁ διαβαίνων ποταμούς : Ὀππ.Κυν.2,178· **2**) ὁ εἰς τὸν ποταμὸν μεταβαίνων : αὐτ.4,84.

ποταμήρυτος-ον μσν. ὁ ἐκ ποταμοῦ ἀντλούμενος : Παῦλ.Σιλ.Ἔκφρ.596.

ποταμήσιος-ια-ο δημ. ὁ τοῦ ποταμοῦ, ποτάμιος : **ποταμήσια φάρια**, - **ποταμήσια ἄμμος.**

ποτάμι (τό) δημ. ὁ ποταμός : Ἐρωτόκρ.4,809 **ἐτρέχασιν τὰ μάτια ντου ποτάμιν**, Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.46,6 **σὰν παίρνῃς τὸν κατήφορο, τὴν ἄκρη τὸ ποτάμι.**

ποταμιά (ἡ) δημ. τὸ πρὸς τὸν ποταμὸν μέρος, **περιοχή** : Φωριὲλ 531 **τοῦ Νίκου πέφτ' ἡ ποταμιά, τοῦ Χρίστου ἡ Ἀλασσόνα**, Κρυστ.Τραγ. ἡ Φλογέρα 36 **τὰ ποτίζαμαν .. στῆς ποταμιᾶς τὸ ρέμα.**

ποταμιαῖος-α-ον ποτάμιος βλ.λ. : Ἀριστλ.Μετ. 353b,28 **ποταμιαῖα ὕδατα**, Ῥοῦφ.ἀπ.66, Μαλάλ.1 418,9 **ὑδάτων ποταμιαίων.**

ποταμίδα (ἡ) δημ. τὸ πτηνὸν ὑπολαΐς βλ.λ. : Κορ.Ἄτ.4Α,450· **2**) παραποτάμιος περιοχὴ κατάλληλος διὰ κηπευτικὰ εἴδη,καίτοι μὴ ἀρδευομένη.

ποτάμιον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὑποκ. τοῦ ποταμός : Μεταγ.6,5, Στράβ.6,3,9 **ῥεῖ δ' ἐξ αὐτοῦ ποτάμιον πάνακες πρὸς τὰς τῶν θρεμμάτων νόσους**, αὐτ.8,3,12· **2**) μσν. κ. **νεώτ.** κ. ἄνευ τῆς ὑποκορ. σημ.· πρβλ. ποτάμι.

ποτάμιος-α-ον κ. -ος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. **ὁ τοῦ** ποταμοῦ, **ὁ** ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ποταμόν, ποταμήσιος : Αἰσχ.Ἑπτ.392 **τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις**, Σοφ.ἀπ.659 **ποτάμια ποτά**, Εὐρ.Ἱππ.127 **ποταμία δρόσος**,αὐτ.Ἀλκ.159 **ποτάμια ὕδατα, αὐτ.** Ἠλ.152 **ποτάμια ῥεῖθρα**· ‖ **ποτάμιος κύκνος** κύκνος διαβιῶν εἰς ποταμούς : Εὐρ.Ῥῆσ.618· ‖ **ποτάμιος ἵππος** ἱπποπόταμος : Ἡρ.2,71, Ἀριστλ.Ζ1 502a,9 **ὁ δὲ ἵππος ὁ ποτάμιος ὁ ἐν Αἰγύπτῳ χαίτην μὲν ἔχει**· ‖ **ποτάμιος χοῖρος** εἶδος ἰχθύος τοῦ Νείλου : Ἀριστλ.ἀπ.300· πρβλ.Στράβ.17,2,4, Ἀθήν.7,312Α· ‖ **τὰ ποτάμια** (ἐνν. ζῷα) ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ θαλάττια κλπ. : Ἀριστλ.Ζ1 487a,27· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν φυτῶν, φυτὰ φυόμενα εἰς τοὺς ποταμούς : Θεόφρ.Φ1 4,10,1· ‖ **ποταμία ναῦς** ποταμόπλοιον : Ἰουλ.Λόγ.1,22Α· ‖ **ποτάμιοι ναῦται** ναῦται ποταμοπλοίων : Πάπ.· ‖ ἐπὶ πόλεων **καὶ χωρῶν**, παραποτάμιος, πλησίον ποταμοῦ **κείμενος** : Πίνδ. Π 6,6· ‖ ὁμ. **ποταμία** χώρα παραποταμία : Στράβ.11,3,2 **καὶ ἄλλα ὕδατα διὰ στενῆς ποταμίας εἰς τὴν Ἀλβανίαν ἐκπίπτει**· **2**) ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος λόγῳ τῆς σχέσεως τῆς λατρείας αὐτῆς πρὸς τὴν τῶν **ποταμῶν** : Πίνδ.Π 2,7 **ποταμίας ἕδος Ἀρτέμιδος**· ‖ γεν. ἐπίθ. **τῶν θεῶν**, οἱ θεοὶ τῶν ποταμῶν : Ἀρτεμ.2,34· ‖ ὡς κύρ. ὄν. Ποτάμιος ὄνομα μηνὸς ἐν Χαλκηδόνι : Ἐπιγρ.

ποταμίσκος (ὁ) κ. νεώτ. ὑποκ. τοῦ **ποταμός** μικρὸς ποταμός : Στράβ.14,1,8 **διαβάντι ποταμίσκον πρὸς τῷ Λάτμῳ δείκνυται τάφος.**

ποταμίτης (ὁ) γλωσσ. κ. πάπ. ὁ εὑρίσκων ὕδωρ, ὑδροσυλλέκτης· **2**) πάπ. ἐργάτης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπιστασίας τοῦ Νείλου.

ποταμογείτων-ονος (ὁ) μτγν.κ.νεώτ. **ὁ** γείτων ποταμοῦ, ὅθ. ἐπίθ. τοῦ κροκοδείλου : Πάπ.· **2**) φυτόν τι : Διοσκ.4,100 **ποταμογείτων φύλλον ἐστὶν ὅμοιον σεύτλῳ δασὺ καὶ ὀλίγον ὑπερκῦπτον τοῦ ὕδατος**, Λουκ.Τραγ.152· ‖ ὁμ. **τὸ φυτὸν** ἄρκιον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,106.

ποταμογενής-οῦς-ές νεώτ. **ὁ ἐκ τοῦ ποταμοῦ** γιγνόμενος, σχηματιζόμενος.

ποταμοδέτης (ὁ) δημ.,θηλ. **ποταμοδέτρα** μάγος ποταμοῦ, ὁ δυνάμενος νὰ σταματήσῃ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς μαγείας : Κορ.Ἄτ.4Α,450.

ποταμοδιάρτης (ὁ) (διαίρω) ὁ πορθμεὺς ποταμοῦ· Σουΐδ. «**ὁ περῶν ἀεὶ** τὸν ποταμόν» : Ἀρτεμίδ.4,66 **ἐγένετο ποταμοδιάρτης· τὸ γὰρ αὐτὸ γεφύρας ἔργον εἶχε.**

ποταμοθάλασσα (ἡ) ποταμὸς ἀνακεχυμένος ὡς θάλασσα : Ἰω.Κίνν.Ἱστ.42C **γέφυραν ἢ τὴν ὑποκειμένην ὡς ἄν εἴποι τις ποταμοθάλασσαν ζεύγνυσι.**

ποταμοκαρίδες γλωσσ. καρίδες μικραί.

ποταμόκλυστος-ον **ὁ** κατακλυζόμενος ὑπὸ ποταμοῦ : Στράβ.3,4,12 **τὸ μὲν[τοι] πλέον αὐτῆς ἐστὶ τραχὺ καὶ ποταμόκλυστον**, αὐτ.4,1,12.

ποταμόκολπος (ὁ) νεώτ. **ἡ κατὰ τὴν ἐκβολὴν** ποταμοῦ πλατυτέρα κοίτη.

ποταμολίμνη (ἡ) νεώτ. λίμνη σχηματιζομένη κατὰ τὸν ῥοῦν ποταμοῦ **ἐκ τῆς** διευρύνσεως τῆς **κοίτης**

ποταμόμετρον (τό) νεώτ. ὄργανον ἐν χρήσει πρὸς προσδιορισμὸν τῆς στάθμης ποταμοῦ.
ποταμόνδε ἐπίρρ. πρὸς τὸν ποταμόν: Ἰλ.Φ 13, Ὀδ.Κ 159 **ὁ μὲν ποταμόνδε κατήιεν ἐκ νομοῦ ὕλης πιόμενος.**
ποταμοπλοΐα (ἡ) νεώτ. τὸ ἐν ποταμῷ πλέειν.
ποταμόπλοιον (τό) νεώτ. πλοῖον ἄνευ τρόπιδος χρησιμεῦον διὰ τὸν πλοῦν τῶν ποταμῶν.
ποταμόπνικτος-ον μσν. ὁ ἐν ποταμῷ πνιγείς: Θεοφάν.561,11 **τὸν Χαγάνον παρ' ὀλίγον τελείως ποταμόπνικτον ἐποίει.**
ποταμορρίπτομαι μσν. ῥίπτομαι εἰς ποταμόν: ψΧρυσ.10,895B **ποταμορριφθῆναι προσέταξεν.**
ποταμόρρυτος-ον (ῥέω) ὁ διαρρεόμενος ὑπὸ ποταμῶν: Φρύν.Σοφ.Παρ.103B **ποταμόρρυτος γῆ ἡ διαρρεομένη ποταμοῖς·** **2)** ὁ ὑπὸ ποταμοῦ καταφερόμενος, παρεχόμενος: Σκύμν.165 **ποταμόρρυτος κασσίτερος,** Παύλ.Σιλ.Ἔκφρ.596 **ποταμόρρυτος ὄλβος** (κῶδ. ποταμήρυτος).
ποταμός (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀθρόον ῥεῦμα γλυκέων ὑδάτων ἔκ τινος πηγῆς προερχομένων ἢ ἐκ τῆς συνενώσεως πολλῶν ρυάκων· π. Ὁμ. μτ. διαφ. ἐπιθ., οἷον: Ἰλ.Φ 8 **ἐς ποταμὸν βαθύρροον, ἀργυροδίνην,** αὐτ.212 π- **βαθυδίνης,** αὐτ. 15 **Ξάνθου βαθυδινήεντος,** αὐτ.304 εὐρυρέων ποταμός, αὐτ.270 **ποταμὸς .. λάβρος,** αὐτ.Σ 576 **πὰρ ποταμὸν κελάδοντα,** αὐτ.Ε 87 **ποταμῷ πλήθοντι,** αὐτ.598 **ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ,** αὐτ.Ρ 749 **ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα,** Ὀδ.Ε 460 **ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα,** αὐτ.Λ 238 **ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος,** αὐτ.Ε 441 **ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο,** αὐτ.Κ 515 **δύω ποταμῶν ἐριδούπων,** αὐτ 351 **ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν·** ‖ κ ἄνευ ἐπιθ.: Πίνδ Π 9,48 **ἐν θαλάττᾳ καὶ ποταμοῖς,** Πλάτ.Τίμ.22, αὐτ. Νόμ.6,761, ΚΔ Ματθ.7,25 **καὶ κατέβη ἡ βροχὴ καὶ ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι,** Μηναῖ.12,12 Ἑσπερ. **ῥύσιν δὲ ἐπέσχες ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ,** Ζερβ.Ἰατ.(116 **καὶ συνέπεσε νὰ περιηγῆται κάποιαν κοιλάδα τριγυρισμένην ἀπὸ πέντε ποταμούς·** ‖ π. Ὁμήρῳ ὑπάρχει ἡ πίστις ὅτι ἅπαντες οἱ ποταμοὶ ἐλάμβανον τὰ ὕδατα ἐκ τοῦ Ὠκεανοῦ, ὅστις καὶ οὗτος χαρακτηρίζεται ὡς ποταμός, καὶ εἰς αὐτὸν χύνονται πάλιν· πρβλ. κ. ὠκεανός: Ἰλ.Φ 196· ‖ **νυκτὸς ποταμὸς** ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ ᾅδου: Πίνδ.ἀπ.130,9· ‖ παροιμ. φρ. **ἄνω ποταμῶν** ἐπὶ τῶν ἐναντίον τῆς λογικῆς ἢ τῆς φυσικῆς ἀκολουθίας γιγνομένων· Ζήν. 2,56 «ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως λεγομένων ἢ γινομένων»· ἡ πλήρης φράσις ἐν Εὐρ.Μήδ.410 **ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί**: Δημ.433 **ἀλλὰ δῆτ' ἄνω ποταμῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πάντες οἱ περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι,** Λουκ Νεκρ.Δ 6,2 **ἄνω γὰρ ποταμῶν τοῦτό γε·** ‖ ὁμ. παροιμ. **φρ.,** **ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι δὶς τῷ αὐτῷ** πρὸς δήλωσιν τῆς διαρκοῦς ῥοῆς τῶν πραγμάτων **κτ. ἔκφρ.** τοῦ Ἡράκλειτ.91 π.Ἀριστλ.Μεταφ.1010a, 14 **καὶ Ἡρακλείτῳ ἐπετίμα εἰπόντι ὅτι δὶς τῷ αὐτῷ ποταμῷ οὐκ ἔστιν ἐμβῆναι· αὐτὸς γὰρ ᾤετο οὐδ' ἅπαξ·** ‖ ὁμ. παροιμ. φρ. **ποταμὸς θαλάσσῃ ἐρίζεις** Σουΐδ. «ἐπὶ τῶν διατεινομένων πρὸς κρείττονας», Διογενιαν.7,74· ‖ ὁμ. φρ. **ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις** πρὸς δήλωσιν τῆς μηδαμινότητος τῆς συμβολῆς τινος, ὅθ. τῆς ματαιοπονίας· Σουΐδ. «ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις, ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων .. ἢ τῶν ματαιοπονούντων ἢ ματαιολογούντων»· ‖ δημ. ὁμ. παροιμ. **φρ. ποταμέ μου, νὰ μὴ σ' ἤξερα, καλύμπι ποῦ θὰ σὲ πέρναγα** ἐπὶ ἀνθρ προσποιουμένου ἀθῳότητα ἢ ἄγνοιαν, τῆς φράσεως σημαινούσης «ἐὰν δὲν ἐγνώριζον τὸν πραγματικόν σου χαρακτῆρα, θὰ σὲ ἐνεπιστευόμην»· **2)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πυρός, λάβας ἢ ἄλλων ρευστῶν: Πίνδ.Π 1,22 **ποταμοὶ δ' ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ αἴθωνα,** Αἰσχ.Πρ.370 **ἔνθεν** (ἐνν. ἐκ τῆς Αἴτνης) **ἐκραγήσονταί ποτε ποταμοὶ πυρὸς δάπτοντες . . τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροὺς γύας,** Τελεκλ.1,8 **ζωμοῦ ποταμὸς κρέα.. κυλίνδων·** ‖ ὁμ. μτφ. ἐπὶ πραγμ. πρὸς δήλωσιν ἀφθονίας: Πορφ.Μάρκ.5 **ποταμὸς πραγμάτων,** Ἰω.Χρυσ.Ὁμ. 255,356 **ποταμοὶ νοημάτων,** Ἐρωτόκρ.1,1068 **τὰ μάτια τρέχαν ποταμός, - ποταμὸς δακρύων·** ‖ γεν. μτφ.: Μᾶρκ.Αὐρ.4,43 **ποταμός τις καὶ ῥεῦμα βίαιον ὁ αἰών,** Βασίλ.Ὁμ.23,568 **ποταμὸς ὁ βίος ἡμῶν ῥέων ἐνδελεχῶς καὶ κύμασιν ἐπαλλήλοις πλημμυρούμενος·** **3)** τεχνητὸς ποταμός, διῶρυξ, κανάλι: Στράβ.16,1,10 **ξηρανθεῖσαι γὰρ τοῦ θέρους ξηραίνουσι καὶ τὸν ποταμόν,** Ἀρρ. Ἀν.7,21,1, Πάπ., - **οἱ ὀρυχθέντες ποταμοί·** **4)** ἐν προσωποπ. θεότης ποταμοῦ: Ἰλ.Υ 7 **οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπεών, νόσφ' Ὠκεανοῖο, οὔτ' ἄρα Νυμφάων·** **5)** ὄνομα τοῦ ἀστερισμοῦ Ἠριδανός: Εὔδοξ.π.Ἱππάρχ.1,2,20, Ἄρατ.358.
ποταμόσκυλλο (τό) δημ. τὸ ζῷον ἐνυδρὶς ἡ κοινή, ἄ. σκυλλοπόταμος.
ποταμόσυκα (τά) δημ. ποικιλία τις σύκων.
ποταμοφόρητος-ον ὁ ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ φερόμενος, παρασυρόμενος: ΚΔ Ἀπ.12,15· ‖ πάπ. **ποταμοφόρητος γῆ** γῆ σχηματισθεῖσα ἐκ προσχώσεων ποταμοῦ.
ποταμοφράκτης (ὁ) νεώτ. τὸ ἐν τῷ ποταμῷ φράγμα ὕδατος.
ποταμοφυής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐν τῷ ποταμῷ ἢ παρὰ τῷ ποταμῷ φυόμενος.
ποταμοφυλακία (ἡ) Ἐπιγρ. κ. πάπ. ἡ ὑπηρεσία τῆς φυλακῆς τοῦ ποταμοῦ.
ποταμοφυλακίς (ἡ) πάπ. ἐπὶ νηός, ἡ φυλάσσουσα, ἡ φρουροῦσα τὸν ποταμόν.
ποταμόχοιρος (ὁ) νεώτ. εἶδός τι ἀγριοχοίρων.
ποταμόχους-οος-ουν-οον ποταμόχωστος βλ.λ.: Ἥρων Γεωμ.23,68 **ἡ ποταμόχους** (ἐνν. γῆ).
ποταμόχωστος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ τῆς καταχώσεως τοῦ ποταμοῦ σχηματισθείς: Ἰω. Φιλοπ.Κοσμ.149,21 **τὰ κάτω τῆς Αἰγύπτου μέρη ποταμόχωστα·** ‖ ὅθ. **ποταμόχωστος γῆ** γῆ σχηματισθεῖσα ἐκ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ· Ἡσ. «ποταμόχωστος. γῆ τις· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος»: Ἔφορ.65(e)J, Στράβ.13,3,4 **ἅπαντες γὰρ ποταμόχωστον τὴν χώραν ἔσχον.**
ποταμόψαρο (τό) δημ. ποτάμιος ἰχθύς.
ποταμώδης-ους-ες ὁ ὁμοιάζων πρὸς ποταμόν: Εὐνάπ.Ἱστ.ἀπ.206D **δάκρυον ποταμῶδες.**
ποτανάγαγον ἀντὶ προσανήγαγον τοῦ προσανάγω βλ.λ.: Ἐπιγρ.Ἀνδρου.
ποτανογραφόντω προσαναγραφόντων τοῦ προσαναγράφω βλ λ.: Ἐπιγρ.Κῶ.
ποτανής-οῦς-ές δωρ. τ. τοῦ προσηνής: Κλεόβ.π. Διογ.Λ 1,93.
ποτάνιος-ιον μτγν. δωρ.τ. τοῦ προσηνής: Διογ.Λ 1,93 **φαμὶ δὲ ἐγὼν ποτανιώτατον ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον δημοκρατεομέναν.**
ποτανός-ά-όν δωρ. τ. τοῦ ποτηνός ὁ πετῶν, ὁ πετόμενος, ὁ ἔχων πτέρυγας: Εὐρ.Ἑλ.1478 **ποτανοὶ οἰωνοί,** αὐτ.Ἡλ 460 **ποτανὰ πέδιλα,** αὐτ.Ἰκ. 620 **ποτανὸς εἴ σέ τις θεῶν κτίσαι,** Ἐπίχ.61 **ποταναὶ τευθίδες** (δ.γρ. ποτ' αἰναί)· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. τὰ πτηνά: Πίνδ.Ν 3,80 **αἰετὸς ὠκὺς ἐν ποτανοῖς** (μεταξὺ τῶν πτηνῶν)· ‖ ἐν παροιμ. **φρ. διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν** ἐπὶ ματαίων ἐπιχειρήσεων: Αἰσχ.Ἀγ.394 **ἐπεὶ διώκει παῖς ποτανὸν ὄρνιν, πόλει πρόστριμμ' ἄφερτον ἐνθείς·** ‖ ὁμ. μτφ. ποτανὸς ἐν Μοίσαισι πετόμενος ὑψηλὰ ἐν ταῖς τέχναις τῶν Μουσῶν: Πίνδ.Π 5,114 **ἔν τε Μοίσαισι ποτανὸς ἀπὸ ματρὸς φίλας·** ‖ **ποτανὰ μηχανὰ ἡ** πετομένη τέχνη, ἤτοι ἡ ποίησις:

΄Πίνδ.Ν 7,22 ἐπεὶ ψεύδεσί Fοι ποτανᾷ τε μηχανᾷ σεμνὸν ἔπεστί τι, αὐτ.ΙΤ 8,34 ἐμᾷ ποτανὸν ἀμφὶ μαχανᾷ.

ποτάντης (ὁ) δωρ. τ. τοῦ προσάντης βλ.λ. : Ἀρχύτ.π.Στοβ.Ἀνθολ.3,113.

ποτάομαι ἐπ. κ. ποτέομαι, συνηρ. ποτῶμαι βλ.λ.

ποταπέδωκε ἀντὶ προσαπέδωκε τοῦ προσαποδίδωμι : Ἐπιγρ. Δελφῶν.

ποταπογραφέσθων ἀντὶ προσαπογραφέσθων τοῦ προσαπογράφω : Ἐπιγρ Κῶ.

ποταπός δ. τ. τοῦ ποδαπός βλ.λ.· 2) μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐτελής, ὁ οὐτιδανός, τιποτένιος, πρόστυχος : Πρόδρ.2,246 καὶ παλαμύδες ποταπές, σαχνὲς καὶ βρωμισμένες, Κάλβ.Ὠδ.12,20,2 σκληρά, δειλὰ ἀναθρέμματα τῆς ποταπῆς Ἀσίας, - ποταπὸς ἄνθρωπος.

ποταποτεισάτω ἀντὶ προσαποτισάτω τοῦ προσαποτίνω : Ἐπιγρ.Δελφῶν.

ποταπότης-ητος (ἡ) νεώτ. εὐτέλεια, οὐτιδανότης : ποταπότης ψυχῆς - αἰσθημάτων.

ποταποφωνῶ-έω δωρ. ἀντὶ προσαποφωνῶ, δηλῶ ἐπιπροσθέτως : Χρον.Λινδ.45D.

ποταρμόξαιτο ἀντὶ προσαρμόσαιτο τοῦ προσαρμόζω : Ἐπιγρ. Ὀλυμπίας.

ποταρός Ἡσ. «γνώριμος».

ποταρχῶ-έω συμποσιαρχῶ βλ.λ. : Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.21,9.

ποτάς ἡ ἀναβάλλουσα γλωσσ. ἡ φιλοπότις, ἡ μπεκραού.

πότασσα (ἡ) νεώτ. κ. δημ. κ. πατάσσα τὸ ἀνθρακικὸν κάλιον· || ὁμ. τὸ καυστικὸν κάλιον.

ποταυγάζω δωρ. ἀντὶ προσαυγάζω βλ.λ.

ποταυδῶ-άω δωρ. τ. τοῦ προσαυδῶ βλ.λ.

ποταυλῶ-έω δωρ. τ. τοῦ προσαυλῶ βλ.λ.

ποτᾷος-ῴα-ῷον δωρ. τ. τοῦ πρόσῳφος : Θεόκρ.4,33 καὶ τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον.

πότε κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. κότε, δωρ. πόκα ἐρωτηματικὸν χρονικὸν μόριον χρησιμοποιούμενον εἰς εὐθείας καὶ πλαγίας ἐρωτήσεις, ἔχον ἀντίστοιχα ἀναφορικὰ τὰ ὅτε, ὁπότε καὶ τὸ δεικτικὸν τότε, κατὰ ποῖον χρόνον : Ἰλ.Τ 227 πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο, Ὀδ.Δ 642 νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο καὶ τίνες αὐτῷ κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι;, Αἰσχ.Ἑπτ.101 εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτᾶν' ἕξομεν, αὐτ.Χο.394 καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι;, - πότε θὰ φύγῃς;, - πότε ἔρχεται;· || μετ' ἄλλων μορίων ὡς πότε ἄρα (κατὰ ποῖον ἄραγε χρόνον;), πότε δὴ (πότε λοιπόν)· || νεώτ. κ. δημ. πότε ἄραγε,- ἄραγε πότε, - τώρα πότε; κτλ. : Αἰσχ.Χο.720 πότε δὴ στομάτων δείξομεν ἰσχὺν ἐπ' Ὀρέστῃ;, Εὐρ. Ἴων 563 πότ' ἆρα καὶ σὸν ὄψομαι δέμας;, - πότε ἄραγε θὰ ἔρθουν καὶ σὲ μᾶς;, - τώρα πότε θὰ σὲ δοῦμε;· || ὁμ. μτ. προθέσεων οἷον ἐς πότε πότε, μέχρι πότε, ἐκ πότε ἀπὸ πότε κτλ : Σοφ.Αἰ.1185 τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός;, Πάπ. ἐκ πότε . . ἤρξασθε· || δημ. ἐν ἀναδιπλώσει· πότε πότε ἐνίοτε, κάποτε : νὰ 'ρχεσαι πότε πότε νὰ μᾶς βλέπῃς· πρβλ. ἀοριστολογικὸν ποτέ· || ὁμ.ἀοριστ. μετ' ἄλλων ἐπιρρ. πότε καὶ λίγο κάποτε, κάπου κάπου : Ἐρωτόκρ.3,403 πότε καὶ λίγο μοναχὸς ἐπήγαινε κι ἐθώρει.

ποτέ, ἰων. κοτέ, δωρ. ποκά, αἰολ. ποτά ἀοριστ. ἐγκλιτικὸν μόριον κατά τινα χρόνον, κάποτε, ἐνίοτε : Ἰλ.Α 205 ᾗς ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ, Ὀδ.Β 76 τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη, Ἐπιγρ.Λακων π.Πολυδ.4,102 χίλιά ποκα βιβάντι, πλεῖστα δὴ τῶν πῆ ποκα (πλεῖστα ἐκ πάντων τῶν ὁποτεδήποτε)· || ποτὲ καὶ ἄλλοτε κατά τινα χρόνον ἄλλοτε, ἄλλοτέ ποτε : Ξεν.Ἀν.6,4,12, Ἀριστλ.Ποιητ.1415a,9, Λουκ.Ἑρμ.24· || ὁμ. ἐν ὑποθετ. προτάσεσιν, ἐρωτήσεσιν κτλ. : Σοφ.Αἰ.755 εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ, αὐτ.1133, Κολλ. Αἰτ.Ὀξ.2080,69 εἴ κοτε· || ὁμ. μετὰ τῶν ἀναφορικῶν, οἷον ὅστις ποτέ, ὅστις δήποτε, ὁστισδηποτοῦν, ὅπῃ ποτέ, ὅπου ποτὲ κτλ. : Αἰσχ.Ἀγ. 160 Ζεύς, ὅστις ποτ' ἐστίν, Σοφ.Φιλ.780 ὅποι ποτέ, αὐτ.Αἰ.194 ὅπου μακραίωνι στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ (διορθ. ποτί)· || ὁμ. μτ. τοῦ πώ, πή ἐν μιᾷ λέξει πώποτε, πήποκα βλ λς· || ὁμ. μετ' ἀρνήσεως : Ἰλ.Α 226 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι, αὐτ.Τ 271 οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν Ἀτρείδης ὤρινεν διαμπερές, Ἡσίοδ.Θ 759, Αἰσχ.Χο.16 οὐδὲν ποτὲ ἄλλο, Σοφ.Αἰ.481 οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον· πρβλ. οὔποτε, μήποτε, οὐδέποτε, μηδέποτε, οὐπώποτε, μηπώποτε· || ἐν ἐπαναλήψει ἤτοι δὶς τιθέμ. κτ. ἀντίθ. (μέν, δέ) ὀξυτόνως ἐν ἀρχῇ προτάσεων κατὰ παράταξιν συνδεομένων ποτὲ μὲν . . ποτὲ δὲ ἄλλοτε μὲν . . ἄλλοτε δέ : Πλάτ. Θεαίτ.170Ι: ἢ ποτὲ μὲν ἀληθῆ, ποτὲ δὲ ψευδῆ;, Πολύβ.4,38,6 ποτὲ μὲν εὐκαίρως διδόντες, ποτὲ δὲ λαμβάνοντες· || ὁμ. κ. ἀκολουθοῦντος ἑτέρου χρον. μορίου (αὖθις, εἶτα, τοτέ, νῦν κτλ.) : Πλάτ.Πολ.560Α καὶ ποτὲ μέν, οἶμαι, τὸ δημοκρατικὸν ὑπεχώρησε τῷ ὀλιγαρχικῷ . . αὖθις δέ . ., αὐτ.Θεαίτ.192D καὶ ἅπτομαί ποτ' αὐτῶν, τοτὲ δ' οὔ, Δημ.959 ποτ' εἶχεν ἀγρόν, εἶτά γε νῦν, Λουκ.Νεκρ.Δ 11,1· || ὁμ. ποτὲ δὲ κ. ἄνευ ἑτέρου μορίου ἡγουμένου : Θεόφρ.Χαρ 9,7 καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτρίαν οἰκίαν ἐλθὼν δανείζεσθαι κριθάς, ποτὲ ⟨δὲ⟩ ἄχυρα· 2) ὁμ. ἀοριστ. ἐπὶ ἀγνώστου τινὸς χρονικοῦ σημείου ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ παρελθόν, κάποτε, μιὰ φορά : Ἰλ.Β 547 δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη θρέψε, αὐτ.Θ 108 οὕς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην· || ὁμ. κ. μτ' ἄ. μορίων, οἷον ἤδη ποτέ, πού ποτε κτλ. : Ἰλ.Α 260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἠέπερ ἡμῖν, ἀνδράσιν ὡμίλησα, Αἰσχ.Εὐμ.50 εἶδόν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας δεῖπνον φερούσας, Σοφ.Αἰ.1142 ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσσῃ θρασύν, αὐτ.ΟΚ 1549 πόσθε πού ποτ', αὐτ.Ἀντ. 303 χρόνῳ ποτ', Ἀριστφ.Νεφ.346, αὐτ.Βάτρ.931· || ὁμ. εἰδ. ἐν ἱστορικῇ διηγήσει, μιὰ φορά, κάποτε : Ἀριστφ.Σφ.1182 οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ, Πλάτ. Φαῖδρ.237Β καί ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἔπειθε τοῦτ' αὐτό· || ὁμ. μτ. ἱστορ. ἐνεστ. : Σοφ ΟΤ 715 ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς, Εὐρ.Ἠλ.416 παῖδ' ὃν ἐκσῴζει ποτέ, αὐτ. Βακχ.2 Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ' ἡ Κάδμου κόρη· || ὁμ. μτ. οὐσ. : Σοφ.ΟΤ 1043 ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ, Ἀνδοκ.3,22 εἰς τὴν ποτε φιλίαν· 3) ἐπὶ ἀορίστου τινὸς χρονικοῦ σημείου ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ μέλλον : Ἰλ.Α 213 καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα, αὐτ.240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν, Σοφ. ΟΚ 386, αὐτ.Ἀντ.912 οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ· 4) πρὸς δήλωσιν ἐνθέρμου ἐπιθυμίας, ἀνυπομονησίας, ἀναφερομένης εἰς τὸ παρελθὸν ἢ τὸ μέλλον, τέλος, τέλος πάντων, ἐπὶ τέλους : Ἡρ.1,116 μόγις δὲ δή κοτε ἀνενειχθεὶς εἶπε, Πίνδ.Π 4,292 εὔχεται ποτε οἶκον ἰδεῖν, Ἀριστφ. Βάτρ.268 ἔμελλον ἄρα παύσειν ποτέ, Πλάτ.Πρωτ. 314Β μόγις οὖν ποτὲ ἡμῖν ἄνθρωπος ἀνέῳξε τὴν θύραν· || ὁμ. μτ. προστ. : Σοφ.Φιλ.816 μέθες ποτέ, αὐτ.1041 τείσασθ', ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ, Ἰουλ.Λόγ.1,31 ὀψέ ποτε· || κ. ἐν φρ. ἐρωτηματικῶς ἐκφερομένῃ : Αἰσχ.Εὐμ.408 τίνες ποτ' ἐστέ;, Σοφ.ΟΤ 335 οὐκ ἐξερεῖς ποτέ;, αὐτ.Αἰ.1290 ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς;, αὐτ.Φιλ.220, Πλάτ. Θεαίτ.187D τί ποτ' ἐστὶ τοῦτο τὸ πάθος;· || κ. νεώτ. ἐν χρ. κ. πρὸς ἐπίτασιν τοῦ ἀεί, ἀεὶ ποτὲ πάντοτε, καθ' ὅλον τὸν χρόνον· Σοφ.Ἀντ.45 ἀεὶ

ποτε ζῇ ταῦτα, αὐτ.Αἴ.320 γόους τοιούσδε ἀεὶ ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν, Θουκ.6,82 αὐτὸς εἶπεν ὅτι οἱ Ἴωνες ἀεὶ ποτε πολέμιοι τοῖς Δωριεῦσιν εἰσί, Δίων Κ 42,5· || ὁμ. ἀεὶ δή ποτε : Θουκ.1,13 οἱ Κορίνθιοι ἐπὶ τοῦ Ἰσθμοῦ ἀεὶ δή ποτε ἐμπόριον εἶχον, αὐτ.8,73· 5) νεώτ. κ. δημ. ποτέ ὡς ἀρνητικὸν μόριον οὐδέποτε, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει : δὲν ἔφυγε ποτὲ ἀπὸ τὸ χωριό του· || ὁμ. μτ. τῶν προσ. ἀντων. ποτέ μου - σου - του : δὲν εἶπα ποτέ μου φέματα.

ποτεδασσάμεθα δωρ. ἀόρ. τοῦ προσδατέομαι βλ.λ.

ποτειδεατικός-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ποτειδεάτας : Θουκ.1,118 τά τε Κερκυραϊκὰ καὶ τὰ Ποτειδεατικὰ καὶ ὅσα πρόφασις τοῦδε τοῦ πολέμου κατέστη.

ποτεῖδον δωρ. τ. ἀντὶ προσεῖδον.

ποτεκιγκλίζευ δωρ. παρατ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος προσκιγκλίζομαι, κάμνω λυγίσματα τοῦ σώματος, τσακίσματα : Θεόκρ.5,117 σεσηρὼς εὖ ποτεκιγκλίζευ καὶ τᾶς δρυὸς εἴχεο τήνας (σχόλ. «ἤγουν ἐλυγίζου καὶ τὴν ὀσφὺν ἔστρεφες πρὸς ἐμέ»).

ποτεκλεπτόμαν Ἡσ. «προσεπορευόμην».

ποτεκχετήρια Ἡσ. «τορνευτήρια».

ποτέμιξε δωρ. τ. τοῦ προσέμιξε.

ποτένθης δωρ. τ. τοῦ προσέλθης : Θεόκρ.15,148 πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθης.

ποτέομαι ἐπ. τ. τοῦ ποτῶμαι βλ.λ. : Ἡσίοδ.Θ 691 κεραυνοὶ . . ποτέοντο.

ποτερίσδω δωρ. τ. τοῦ προσερίζω.

πότερος-α-ον, ἰων. κότερος-η-ον ἀντων. ἐρωτημ. εἰς εὐθείας καὶ πλαγίας ἐρωτήσεις, ποῖος ἐκ τῶν δύο : Ἰλ.Ε 85 οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη, Ἡρ.3,52 κότερα τούτων αἱρετώτερά ἐστι . ., αὐτ. 1,126, Ξεν.Ἀπομν.1,4,4 πότερα τύχης καὶ πότερα γνώμης ἔργα κρίνεις ;, Πλάτ.Πολ.528Α σκόπει πρὸς ποτέρους διαλέγῃ· || ὁμ. ἐν ἀντιθ. ἀκολουθούντων τῶν δύο ἀντικειμένων : Ξεν.ΚΠ 1,3,2 ἐρωτώσης τῆς μητρός, πότερος καλλίων . . δοκεῖ εἶναι, ὁ πατὴρ ἢ οὗτος, αὐτ.Ἀπομν.1,6,9,Πλάτ. Γοργ.464D πότερος . . ὁ ἰατρὸς ἢ ὁ ὀψοποιός· || ὁμ. μτ. τοῦ τις : Πλάτ.Νόμ.715Α σκόπει δὲ ποτέροις τισὶν ἡ πόλις ἡμῖν ἐστὶ παραδοτέα· || ὁμ. ἐν ἐπαναλήψει : Πλάτ.Λυσ.212Α πότερος ποτέρου φίλος γίγνεται ;· || συνήθ. τὸ οὐδ. κτ. ἑν. πότερον κ. κτ. πληθ. πότερα : Ξεν.Ἀπομν.3,6,16,Δημ.23, 79 πότερον δέδρακεν ἢ οὔ, καὶ πότερ' ἄκων ἢ ἑκών ;· || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ διπλῶν ἐρωτηματικῶν προτάσεων περιεχουσῶν δύο ἀμοιβαῖα ζητήματα τὸ δεύτερον ζήτημα εἰσάγεται διὰ τοῦ ἤ ἐν εὐθείαις ἐρωτήσεσιν : Πίνδ.Π 11,22, αὐτ.ἀπ.213, Βακχ.17,33, Ἡρ.1,88 ὦ βασιλεῦ, κότερον λέγειν πρὸς σὲ τὰ νοέων τυγχάνω ἢ σιγᾶν ἐν τῷ παρεόντι χρή ;, Αἰσχ.Πέρσ.351 τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες ἢ παῖς ἐμός ;, αὐτ. Χο.120 πότερα δικαστὴν ἢ δικηφόρον λέγεις ;, αὐτ.Ἱκ.336· || ὁμ. ἐν πλαγίαις ἐρωτήσεσιν : Ἡρ. 1,91 ἐπειρέσθαι κότερα τὴν ἑωυτοῦ ἢ τὴν Κύρου λέγοι ἀρχήν, αὐτ.3,32· || ὁμ. μτ. ἐπαναλήψεως τοῦ ῥήματος: Ξεν.Ἀπομν.2,3,6 πότερον οὐδενὶ δύναται ἀρέσαι, ἢ ἔστιν οἷς καὶ πάνυ ἀρέσκει ;· || ὁμ. τὸ πότερον προηγεῖται κοινοῦ ῥήματος καὶ τῶν δύο κώλων : Ξεν.ΚΠ 1,3,15 πότερον βούλοιτο μένειν ἢ ἀπιέναι ;, αὐτ.Οἰκ.18,1· || ἐνίοτε προστίθεται καὶ τρίτον κῶλον ἐρωτήσεως μτ. δευτέρου ἤ : Ἡρ.3,82 κότερα παρὰ δήμου ἢ ὀλιγαρχίης ἢ μονάρχου ;, Αἰσχ.Ἱκ.247 ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω, ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν ;, Σοφ.ΟΤ 112 πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λάϊος, ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ ;· || ὁμ. σπαν. προστίθεται καὶ τέταρτον κῶλον ἐρωτήσεως : Σοφ.Ἠλ.539 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ . . ἢ . . || ἐνίοτε τὸ δεύτερον κῶλον τῆς διπλῆς ἐρωτήσεως παραλείπεται συμπληρούμενον ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς πλοκῆς τοῦ λόγου : Αἰσχ.Πέρσ.239 πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερὸς λαοῖς πρέπει ; (ἢ οὔ ;), αὐτ.Ἑπτ.94 πότερα δῆτ' ἐγὼ ⟨πάτρια⟩ ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων ;, αὐτ.Ἀγ.274, Σοφ.Φιλ. 1235 πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε (ἢ μή) ;, αὐτ.ΟΚ 333, Πλάτ.Σοφ.228Α,αὐτ.Πολ.501D· || πολλάκις ἐν διπλαῖς ἐρωτήσεσιν παραλείπεται τὸ πότερον ἐν τῷ πρώτῳ κώλῳ : Πλάτ.Θεαίτ.161D ἐπισκέψασθαι . . ὀρθὴ ἢ ψευδής, αὐτ.Νόμ.670Β· || ὁμ. κ. εἰς βεβαιωτικὰς προτάσεις : Κορνοῦτ. Φύσ.Θε.14 πότερον . . ἤ, αὐτ.27· 2) ἀορίστως εἷς ἐκ τῶν δύο, κάποιος ἀπὸ τοὺς δύο : Πλάτ. Λαχ.181D τί οὐ λέγει πότερος ὑμῶν ;, αὐτ.Χαρμ. 171Β τούτων ποτέροις ἐπακολουθῆσαι, αὐτ.Πολ. 499C τούτων πότερα γενέσθαι ἢ ἀμφότερα ὡς ἄρα ἐστὶν ἀδύνατον, αὐτ.Φίληβ.20Ε, αὐτ.Θεαίτ. 145Β· || ἄτεροι πότεροι ὁποτεροιοῦν βλ.λ. : Ἐπιγρ.· || σπαν. ἀντὶ τοῦ ὁπότερος : Ἐπιγρ. ἐξέστω αὐτῷ πότερον ἂν βούληται, ἢ . . ἢ (κτ. τὸν Φώτιον ἐπὶ τῆς τοιαύτης σημ. πρέπει νὰ ὀξύνηται ποτερός-ά-όν· Φώτ.445,18 «πότερον τὸ πευστικὸν βαρυτόνως· ὀξυτόνως δὲ ποτερός, ἅτερος).

ποτέρχομαι δωρ. τ. τοῦ προσέρχομαι.

ποτέρωθεν (πότερος) ἐπίρρ. ἐκ τίνος ἐκ τῶν δύο ; : Ἀριστλ.Μετ.361a,25.

ποτέρωθι ἐπίρρ. ἐν τίνι τῶν δύο, εἰς ποῖον ἀπὸ τὰ δύο μέρη ; : Ξεν.Ἀπομν.4,2,17 ποτέρωθι τὴν ἀπάτην ταύτην θήσομεν ; Δοκεῖ μοι, ἔφη, πρὸς τὴν δικαιοσύνην, Πλάτ.Φαῖδρ.263Β ποτέρωθι οὖν εὐαπατητότεροί ἐσμεν ;.

ποτέρως (πότερος) ἐπίρρ. κατὰ ποῖον τῶν δύο τρόπων: Ξεν.Ἀπομν.2,7,8 ποτέρως γὰρ ἂν μᾶλλον ἄνθρωποι σωφρονοῖεν, ἀργοῦντες ἢ τῶν χρησίμων ἐπιμελούμενοι ;, αὐτ.Ἀν.7,7,30, Πλάτ.Γοργ. 302D πότερόν ἐστιν αὐτῆς (τῆς τραγῳδίας) τὸ ἐπιχείρημα . . χαρίζεσθαι . . ἢ καὶ διαμάχεσθαι ; ποτέρως σοι δοκεῖ ;, αὐτ.Κρατ.435Ε· 2) ἐν πλαγίαις ἐρωτήσεσιν, πῶς : Πλάτ.Πολ.341Β διορίσαι, ποτέρως λέγεις, αὐτ.Πολιτ.272D διερευνήσασθαι . . ποτέρως ἔχει.

ποτέρωσε ἐπίρρ. εἰς ποῖον ἀπὸ τὰ δύο μέρη ; : Ξεν.Ἀπομν.4,2,4 ποτέρωσε οὖν, ἔφη, θῶμεν τοῦτο; δῆλον, ἔφη, ὅτι πρὸς τὴν ἀδικίαν, . Ὀρφ.ἀπ.135 ποτέρωσε νόον τράποι.

ποτευχά (ἡ) δωρ. τ. τοῦ προσευχή : Ἐπιγρ.

ποτεχεῖ ἐπίρρ. δωρ. προσεχῶς, ἑξῆς : Ἡρακλεωτ. Πίν.1,121 τὸ ποτεχεῖ Fέτος.

ποτέχω δωρ. τ. τοῦ προσέχω : Ἀριστφ.Ἀχ.733· δθ. μτχ. παθ. ἀορ. ποτισχομένη : Ἀπολλ.Ρ 3,150.

ποτή (ἡ) (1) (πέτομαι) ποι. πτῆσις, πέταγμα : Ὀδ.Ε 337 αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσετο λίμνης, Ὑμν.Ἑρμ.544 (δ. ἀνάγν.), Ἀλέξ.Αἰτ.5,5 (ἀμφ.).

ποτή (ἡ) (2) (πίνω) πάπ. ποσότης τις οἴνου μικρὰ πρὸς δοκιμήν.

πότημα-ατος (τό) (1) ποι. ποτή, πτῆσις, πέταγμα : Αἰσχ.Εὐμ.250 ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις ποτήμασιν ἦλθον διώκουσ' (κώδ. πωτήμασιν).

πότημα-ατος (τό) (2) (πίνω) κ. μαν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ πινόμενον, πῶμα, ποτόν (πρβλ.ποτή(2)) : Ἱππ. Παθ.18, Ἐρασίστρ.π.Γαλ.11,200, Διοσκ.2,159, Ὀρειβ.ἀπ.50· 2) μτγν. μον. καταπότιον : Παῦλ. Αἰγ.320· 3) νεώτ. ἰατρ. ὑγρὸν φάρμακον λαμβανόμενον ἐσωτερικῶς κατὰ κοχλιάρια.

ποτηματοποιός-όν μτγν. ὁ παρασκευάζων ποτήματα, κατασκευαστὴς ποτῶν : Παρμενί.π.Ἀθήν.13,608Α γαλακτουργοὺς τρεῖς καὶ δέκα, ποτηματοποιοὺς ἑπτακαίδεκα.

ποτῆμεν δωρ. τ. τοῦ προσεῖναι, ἀπαρφ. ἐνεστ. τοῦ πρόσειμι βλ.λ. : Μέλισσα Ἐπιστ.11,1.

ποτηνός-ή-όν, συνηθέστ. δωρ. **ποτανός-ή-όν** ὁ ἱπτάμενος, πετῶν, πετούμενος, δθ. ὁ ἔχων πτέρυγας, φτερωτός : Ποιητ.π.Πλάτ.Φαῖδρ.252Β **τὸν δ' ἤτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηνόν.**

ποτήρ-ῆρος (ὁ) ποτήριον βλ.λ. : Εὐρ.Ἀλκ.756 **ποτῆρα δ' ἐν χείρεσσι κίσσινον λαβών,** αὐτ. Κύκλ. 151· **2)** Ἡσ. **«μέτρον ποιόν».**

ποτηράκι (τό) δημ. ὑποκορ. τοῦ ποτήρι βλ.λ., ποτηρίδιον, ἐν χρ. εἰδ. διὰ τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά: **δὲν ἔχω ποτηράκι νὰ σοῦ δώσω ἕνα οὖζο· 2)** τὸ περιεχόμενον ἑνός μικροῦ ποτηρίου : **ἤπιαμε τρία ποτηράκια μαστίχα·** ‖ δθ. κ. θωπευτ. ἀντὶ ποτήρι : **πᾶμε γιὰ κανένα ποτηράκι** (κρασιοῦ).

ποτηριά (ἡ) δημ. ποσότης ὑγροῦ, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ περιλάβῃ ἓν μέγα συνήθως ποτήριον, τὸ περιεχόμενον ποτηρίου (πρβλ. χουφτιά, κουταλιά)· **2)** πλῆγμα, καταφερόμενον διὰ ποτηρίου : **τοῦ 'δωσε μιὰ ποτηριὰ στὸ κεφάλι.**

ποτηρίδιον (τό) ὑποκορ. τοῦ ποτήριον βλ.λ., ποτηράκι : Μέν.π.Ἀθήν.11,484D **ἔνδον ἔστ', ἄνδρες, ποτηρίδια. . τορεύματα κἀκτυπωμάτων πρόσωπα,** Ἐπιγρ.Δήλου, Πάπ.

ποτηριογλύπτης (ὁ) σχόλ. γλύπτης, σκολιστὴς ποτηρίων, ὁ τεχνουργῶν ἀνάγλυφα ἢ ἄλλα σκολίαματα ἐπ' αὐτῶν : Σχόλ.Θεόκρ.2,2.

ποτηριοκλέπτης (ὁ) ὁ κλέπτων ποτήρια, ὄνομα ποιήματος τοῦ Εὐφορίωνος.

ποτήρι(ον) (τό) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. δοχεῖον πρὸς πόσιν, κύπελλον, σκεῦος κυρίως ὑάλινον δι' οὗ πίνομεν ποτόν τι : Ἀλκ.69(60) **ἐκ δὲ ποτήριον πώνης Διννομένη παρίσδων,** Σαπφ.Συμπλ. 20a,10, Ἡρ.2,37, αὐτ.3,148 **ὅκως δὲ ἴδοιτο Κλεομένης τὰ ποτήρια,** Ἀριστφ.Ἱππ.120, αὐτ.237, Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.224,8 **μὲ τό 'να χέρι τὸ κερὶ μὲ τ' ἄλλο τὸ ποτήρι,** Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.79,1 **ἄλλος παίρνει τὸ ποτήρι ἀπὸ κάτου ἀπ' τὴν ἐλιά·** ‖ ἀργυροῦν **ποτήριον** τὸ ἐξ ἀργύρου κατεσκευασμένον : Ἐπιγρ.· ‖ **κεραμεοῦν ποτήριον** πήλινον ποτήριον : Ἀθήν.11,464Α **παραιτητέον δ' ἡμῖν τὰ κεραμεᾶ ποτήρια·** ‖ μτγν.,μσν.κ.νεώτ.**ἅγιον ποτήριον,** δημ. **ἅγιο ποτήρι** μετάλλινον, ἰδίᾳ ἀργυροῦν ἢ χρυσοῦν ποτήριον περιλαμβάνον τὸν καθαγιαζόμενον ἐν τῇ θείᾳ εὐχαριστίᾳ οἶνον, δ. ἅγιον δισκοπότηρον ἢ δισκοπότηρο : ΚΔ Κορ.1,11,25 **τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι·** ‖ νεώτ. **ποτήριον ζέσεως** σκεῦος ἀπαραίτητον διὰ τὰ χημικὰ ἐργαστήρια χρησιμοποιούμενον πρὸς βρασμὸν ἐν αὐτῷ διαφόρων ὑγρῶν· **2)** μτγν. (ἐκκλ.), μσν., νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. περιεχόμενον ἑνός ποτηρίου, ποσότης ὑγροῦ τὴν ὁποίαν δύναται νὰ περιλάβῃ ἓν κοινόν ποτήριον : Κοινωνικὸν Μ.Πέμπτης **ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι, - ἕνα ποτήρι γάλα, - ἤπιε πέντε ποτήρια μπίρα·** πρβλ. ποτηριά, ποτηράκι· ‖ δημ. **εἰδ. τὸ ποτήρι** ὁ οἶνος, τὸ κρασί, ἡ οἰνοποσία : **τὰ θυσιάζει ὅλα στὸ ποτήρι, - ἔχει τὸ νοῦ του μόνο στὸ ποτήρι, - δὲν τὸν ἀφήνει τὸ ποτήρι νὰ κάνῃ προκοπή· 3)** δθ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **ἐν** μτφ. χρ. θλῖψις, πικρία, πίκρα, φαρμάκι : ΚΔ Ματθ.26, 39 **παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο,** Κάλβ. Ὠδ.8,13,4 **πίε τὸ πικρὸν ποτήριον τῆς ξενιτείας, - τί νὰ γίνῃ ! θὰ τὸ πιοῦμε κι αὐτὸ τὸ ποτήρι·** ‖ μσν. **ποτήριον Χριστοῦ** τὸ διὰ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, διὰ τὸν Χριστὸν μαρτύριόν τινος, ὁ μαρτυρικὸς ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ θάνατος : Μηναῖ.3,5 Ὄρθρ.Ὠδ.9,3 **τοῦ Χριστοῦ τὸ ποτήριον ὁλοψύχως ὤφθης ἀρυσάμενος· 4)** μτγν. εἰδικοῦ σχήματος πίθος, προσομοιάζων πρὸς ποτήριον : Γαλ.13,385· **5)** πάπ. εἰδικὸν σκεῦος χρησιμοποιούμενον **ἐν** τοῖς ναοῖς πρὸς ἐναπόθεσιν διαφόρων προσφερομένων δώρων· **6)** μτγν. ἀπορροφητικὴ σκευασία, σκεύασμα ἀπορροφητικόν : Γαλ. 13,258, Ἀλέξ.Τραλλ.10· **7)** νεώτ. παλαιὰ μονὰς βάρους ὑγρῶν ἰσουμένη πρὸς 0,242361 λίτρας· **8)** μτγν. τὸ φυτὸν ἀστράγαλος τὸ **ποτήριον** : Διοσκ.3,15 (δ. ἀνάγν. ποτίρριον)· **9)** νεώτ. βοταν. γένος **ροδοειδῶν** φυτῶν οὗ κυριώτερα εἴδη **π- τὸ ἀκανθῶδες,** π- **τὸ κηπαῖον** κ.**π- τὸ φαρμακευτικόν.**

ποτηριοφόρος-ον ποι. ὁ φέρων, κρατῶν ποτήριον ἢ ποτήρια : Αὐτοκρ.Ἰστ.π.Ἀθήν.11,460D **τιμᾶται δὲ καὶ ἐν Ἀχαΐᾳ Δημήτηρ ποτηριοφόρος.**

ποτηροθήκη (ἡ) γλῶσσ. τράπεζα **ἐφ' ἧς** τοποθετοῦνται, κεῖνται ποτήρια, κυλικεῖον.

ποτηροκάλυμμα-ατος (τό) μσν. εἰδικὸν **κάλυμμα** τῶν ποτηρίων, ἐν χρ. κτ. ἐθιμοτυπίαν εἰς ἐπισήμους ἡμέρας : ΚΠορφ.Ἔκθ.631 (ἔκδ.β').

ποτηροπλύτης (ὁ) πάπ., σχόλ. κ. δημ. ἀγγεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔπλυνον ποτήρια : Πάπ.,Σχόλ. Λουκ.Λεξιφ.7· **2)** δημ. τὸ μέσον δι' οὗ πλύνονται ποτήρια· **3)** ὁμ. δημ. βοταν. τὸ φυτὸν **ἐλξίνη** βλ.λ. ἡ ἰουδαϊκή.

πότης (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **πότις-ιδος, ὁ** πίνων οἶνον ἢ ἄλλα ποτὰ εἰς ἱκανὴν ποσότητα, μέθυσος, μπεκρής : Φρύν.Κωμ.71 **πότις γυνή,** Ἐπικρ.3 **Λαῒς ἀργὸς καὶ πότις·** ‖ ὑπερθ. **ποτίστατος-η-ον** : Ἀριστφ.Θεσμ.735 **ποτίσταται γυναῖκες,** ΑΙλ.ΠΙ 12,26· **2)** μτφ. ἐπὶ λύχνου, ὁ πίνων, ὁ ροφῶν, ὁ καταναλίσκων ἔλαιον : Ἀριστφ.Νεφ.57 **τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον ;·** ‖ κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τῆς λαμπηδόνος : Πλάτ.Κωμ.190 **στίλβη πότις.**

ποτής-ῆτος (ἡ) (πότος, πίνω), ποι., δωρ. γενικ. **ποτᾶτος** (Φιλόξ 2,38), πόσις, τὸ πίνειν, ποτόν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἐδητύς, σῖτος, βρώμη : Ἰλ.Λ 780 **ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,** Ὀδ.Κ 379.

ποτητός-ή-όν (ποτάομαι) ἐπ. ὁ πτηνός, ὁ πετόμενος, πτερωτός· δθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **ποτητὰ** ὡς οὐσ. τὰ πτηνά, τὰ πετούμενα : Ὀδ.Μ 62 **τῇ μὲν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται οὐδὲ πέλειαι τρήρωνες·** ‖ μτγν. κ. καθ' ἑνικ. : Ἀπολλ.Ρ 4,1240.

ποτητύν Ἡσ. «τὸ πίνειν».

ποτί πρόθ. δωρ. τ. τοῦ πρὸς βλ.λ. ἐν χρ. **κ. π. ἐπ.** (Ἰλ.Α 426, Καλλ.Δῆλ.210) ὡς κ. π. Ἱππ. (αὐτ.Ἀγμ.3, αὐτ.Ἄρθρ.8,41, αὐτ.46, αὐτ.57, αὐτ.69) κ. τραγ. (Αἰσχ.Ἑπτ.295, αὐτ.346, αὐτ.Ἀγ.725, αὐτ.Εὐμ.79, Σοφ.ἀπ.245, Εὐρ.Ἱππ.140) (κ. ἐν συνθ. ποτινίσσομαι, ποτιμάστιος, ποτιπίπτω, ποτιτρέπομαι)· ἡ ἔκθλιψις τοῦ ι γίνεται πρὸ φωνήεντος π. Πίνδ. μ. ἐν Ο 7,90· ἀλλαχοῦ οὕτος μεταχειρίζεται πρὸ φων. τὸ πρός· ὁμ. εὕρηται μτ. ἐκθλίψεως τοῦ ι πρὸ φων. ἐν τῇ μτγν. δωρ. (Ἐπίχ.170,7, Θεόκρ.7,26 Ἐπιγρ.) ἰδίᾳ **ἐν** συνθ. οἷον ποθ-ίερος, πόθ-οδος, ποθ-ολκίς, πότ-αγε, ποτ-αγωγίς, ποτ-αείδω, ποτ-αμέλγω, ποτ-αυλῶ-έω· συχνότ. πρὸ τοῦ ἄρθρου εὕρηται ἐν τῷ ἀποκεκομμένῳ τ. **πότ** οἷον ποτ τῷ πρὸς τοῦ (Θεόκρ.4,50, αὐτ.5,74), **πότ τῷ** πρὸς τῷ (Ἐπιγρ. Δελφῶν), **πὸτ τὸν** πρὸς τὸν (αὐτ. Σπάρτης), **πὸτ τὰν** πρὸς τὴν (Πίνδ.ἀπ.122,5, Ἀριστφ.Ἀχ.732), **πὸτ τὸ** πρὸς τὸ (αὐτ.751, αὐτ.Λυσ.117), **πὸτ τὼς** πρὸς τοὺς (Συνθ.Λακων.π.Θουκ.5,77), **πὸτ τὰς** πρὸς τὰς (Ἀριστφ.Λυσ.1264), **πὸτ τὰ** πρὸς τὰ (αὐτ.1253), **πὸτ τούτοισι** (Ἐπίχ.60)· συχνότατον ἐν ρ. οἷον **ποτθέμειν** (αὐτ.170,10), **ποτθέντες** (Ἡρακλεωτ.Πίν.2,30)· ὁμ. μτ. ἄρθρ. ἐν τῇ μορφῇ πο- οἷον ποτὸν (Ἐπιγρ. Ἤλιδος), **ποτούς** (αὐτ.Λοκρίδος), πρβλ. **πόδ, πόκ, ποί,** προτί.

ποτιάπτω δωρ. τ. τοῦ προσάπτω βλ.λ.

ποτίβαζις (ἡ) λ. περσ. ἀμφ. σημ. ἐν Δείνωνι π. Ἀθήν.503F **ἔστι δὲ ποτίβαζις, ἄρτος κρίθινος καὶ πύρινος ὀπτός.**

ποτιβαίνω δωρ. τ. τοῦ προσβαίνω βλ.λ.

ποτιβλέπω δωρ. τ. τοῦ προσβλέπω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου **ποὶ τὸν πατέρα τοῦ παιδὸς ποτιβλέψας.**

ποτιβολά (ἡ) δωρ. τ. τοῦ προσβολή βλ.λ.: Ἐπιγρ. Θήρας **ποτιβολᾶς ποιουμένων τῶν λῃστᾶν.**

ποτιγλέποι δωρ. τ. τοῦ προσβλέποι γ' ἑν. εὐκτ. τοῦ ρ. προσβλέπω βλ.λ. : Ἀλκμ.Παρθένια 75· πρβλ. ἰμερογλέφαρος, ἰανογλέφορος, γλέφαρον.

ποτιγράφω δωρ. τ.τοῦ προσγράφω βλ.λ.: Ἐπιγρ. Δελφῶν, αὐτ.Ρόδου.

ποτιδέγμενος η-ον δωρ. τ. τοῦ προσδεχόμενος, μτχ. ἐνεστ. τοῦ προσδέχομαι βλ.λ. ἐν χρ.κ.π.'Ομ.

ποτιδεῖν δωρ. τ. τοῦ προσιδεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ προσορῶ-άω βλ.λ.

ποτιδέρκομαι ἐπ. κ. δωρ. τ. τοῦ προσδέρκομαι βλ.λ. : Ἰλ.Π 10 **δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται,** Ὀδ.Ρ 518, Θεόκρ.1,36 **ἀλλ' ὁκὰ μὲν τῆνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γέλαισα.**

ποτιδεύομαι μτγν. δωρ. τ. τοῦ προσδέομαι βλ.λ.: Θεόκρ.5,63 **οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι.**

ποτιδίδωμι δωρ. τ. τοῦ προσδίδωμι βλ.λ. :

ποτιδόρπιος-ον ἐπ. τ. τοῦ προσδόρπιος βλ.λ., **ὁ** ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ δεῖπνον, ὁ τοῦ δείπνου, ἢ ὁ χρήσιμος εἰς τὸ δεῖπνον : Ὀδ.Ι 234 **ὄβριμον ἄχθος ὕλης . . , ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη** (ἵνα χρησιμεύσῃ εἰς αὐτὸν πρὸς παρασκευὴν τοῦ δείπνου του), αὐτ.249,'Απολλ Ρ 1,1209· ‖ Ἡσ. «τὰ ποτιδόρπια, τὰ προσσίτια».

ποτίζω (πότος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. ποτίσδω (Θεόκρ.1,121), μέλλ. **ποτιῶ** (ΠΔ Ψαλμ 103(104),11, Γεωπ.17,12,3), ἀόρ. **ἐπότισα** (Ἀριστλ.Φαιν 199a,34), δημ. **κ. πότισα,** παρακ. **πεπότικα** (ΚΔ Ἀποκ.14,8), παθ. ἀόρ. **ἐποτίσθην** (Α'Κορ.1,12,13), δημ. **ποτίστηκα,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **ποτισμένος,** κάμνω τινὰ νὰ πίῃ, παρέχω, δίδω ποτόν τι καὶ ἰδίᾳ ὕδωρ πρὸς πόσιν, ἵνα τὸ πίῃ τις : Ἱππ.'Αφορ.7,46 **ἀκρητον ποτίσας,** Αἰν.Τακτ.27,14 **οἶνον ὑποζυγίοις ποτίζειν,** Ἀριστλ.Φαιν.199a 34 **ἐπότισεν . . ὁ ἰατρὸς τὸ φάρμακον,** ΠΔ Ψαλμ 103(104),11 **ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,** Ῥοῦφ.ἀπ.118, - **ποτίζω τὰ πρόβατα - τ' ἄλογο'** κ. παθ. : Διοσκ.1,1(, - **εἶναι ποτισμένα τὰ ζῶα'** ‖ κ. μτ. δοτ. : Ἐπιγρ. **ποτίζειν οἴνῳ'** κ. μτ. γενικ. : Πορφ.'Αποχ.2,54' κ. μτ. δύο αἰτ. : Πλάτ.Φαῖδρ.247Ε **ὁ ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας παρέβαλεν ἀμβροσίαν τε καὶ . . νέκταρ ἐπότισε,** ΠΔ Γεν.24,17 **πότισόν με μικρὸν ὕδωρ ἐκ τῆς ὑδρίας σου,** ΚΔ Μάρκ.9,41 **ὃς γὰρ ἂν ποτίσῃ ὑμᾶς ποτήριον ὕδατος ἐν τῷ ὀνόματί μου'** ‖ δημ. παρέχω τι πρὸς πόσιν, ἰδ. ἐπιβλοβεῖς ı λ. τραγ. **τὴ μάννα σου τὴ μάγισσα ρακὶ θὄν τὴ ποτίσω'** ‖ μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν μτφ. χρ. : Μηναῖ.12,1 Ἑσπερ.Στιχηρὰ 2 **ἐπότισας τὸ πόμα τῆς θεοκρισίας** ἰδ. γρ. τὸ νάμα τῆς θεηγορίας', Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 9,2 **ἐκεῖ τρέξετε καὶ σεῖς νὰ ποτίσετε τὰ νιάτα στὴν πηγή τῆς ἡδονῆς'** ‖ δημ. φρ. **ποτίζω φαρμάκι** πικραίνω, καταλυπῶ, δυσαρεστῶ λίαν' ‖ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. **κ. ποτίζω χολὴν'** **2)** ἐπὶ γῆς ἢ φυτῶν, ἀρδεύω : Ξεν.Συμπ 2,25 **ὅταν μὲν ὁ θεὸς αὐτὰ ἄγαν ἀθρόως ποτίζῃ,** ΠΔ Γέν.2,6 **πηγὴ δὲ ἀνέβαινεν ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς,** Πάπ.,Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.199,10 **εἴκοσι χρόνια πότιζα μηλίτσα στὴν αὐλή μου,** αὐτ.108,22 **κι εὕρηκε τὴ μανούλα του ποὺ πότιζε τὸν κῆπο'** ‖ κ. παθ. ἀρδεύομαι : Ἐπιγρ.,Λουκ Αποκ.27 **ἄλλως μὲν ἐν τῇ πεδινῇ καὶ βαθείᾳ καὶ ποτιζομένῃ . . καὶ ἐξειργασμένῃ** ἀναφύσεται, - **τὸ περιβόλι θέλει πότισμα'** ‖ μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν μτφ.χρ. Ἐρωτόκρ.3,1418 **ποτίζει σε τὸ αἷμα τζη κι ἀθεῖς καὶ μεγαλώνεις ;'** κ. παθ. : Κάλβ Ὠδ.7,10,4 **ἀπ' τὸν ἵδρωτά μας πεποτισμένη,** Βαλαωρ.Στιχουργήματα 9,10 **ἀπ' τοὺς καπνοὺς τοῦ αἵματος ποὺ ἦτο ποτισμένος,** παροιμ. γιὰ **χάρη τοῦ βασιλικοῦ ποτίζεται κι ἡ γλάστρα** (ἐπὶ τῶν ὠφελουμένων ἐμμέσως ἐκ τῆς πρὸς ἄλλους γινομένης παροχῆς)' **3)** μτγν., νεώτ. **κ.** δημ. ἐμποτίζω, διαβρέχω, ὑγραίνω, κ μτφ. : Ζῶσ.'Αλχ.167Β,Μωσ.π.αὐτ. 183Β,-**ἡ βροχὴ ἐπότισε τὸ ταβάνι - τὸ δάπεδον'** κ. παθ. : Ζερβ.'Ιστ.1 16 **ἀλλὰ πράγματι ἦσαν ποτισμένα μὲ δυνατὸν ἐγωϊσμόν'** ‖ δημ. κ. ἐν ἀμτβ χρ. ἐμποτίζομαι, διαβρέχομαι, ὑγραίνομαι : **ἐπότισε ὁ τοῖχος ἀπ' τὴν πολλὴ βροχή, - ποτίζει αὐτὸ τὸ χαρτὶ - τὸ στουπόχαρτο'** **4)** ρηματ π. πότισμα, ποτιστής.

ποτίθες μτγν. δωρ. τ. τοῦ πρόσθες, β' ἑν. ἀορ. β τῆς προστ. τοῦ ρ. προστίθημι : Θεόκρ.14,45 **ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες, ἐξ ὦ ἀπ' ἀλλάλων.**

ποτικαρτερῶ-έω δωρ. τ. τοῦ προσκαρτερῶ βλ.λ. : Ἐπιγρ Ἐπιδαύρου.

ποτικατάβλημα-ατος (τό) Ἐπιγρ. δωρ. προσκατάβλημα, πρόσθετος καταβολὴ χρημάτων.

ποτικείσθω δωρ. τ. τοῦ προσκείσθω β' ἑν. τοῦ παρακ. τῆς προστ. τοῦ ρ. προστίθεμαι βλ.λ. : Ἀρχιμ.2,34 (ἔκδ. Heib.).

ποτικεφάλαια (τὰ) δωρ. τ. τοῦ προσκεφάλαιο βλ.λ. : Ἐπιγρ.'Ανδανίας' πρβλ. ποικεφάλαιον, ποτίκρανον.

ποτικιθαρίζω δωρ. τ. τοῦ προσκιθαρίζω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Δελφῶν.

ποτικλαίγω δωρ. τ. τοῦ προσκλῄω βλ.λ. : Ἡρακλεωτ.Πίν.2,69 **τὰν . . διαστολὰν . . τὰν ποτικλαίγωσαν πὸτ τὰν πότοδον,** αὐτ.107 **τὸ ἐγγωνον τὸ ποτικλαῖγον πὸτ τὰν Ἡρακλείαν.**

ποτικλῄζω ποι. δωρ. τ. τοῦ προσκλῄζω βλ.λ.

ποτικλίνω ἐπ., δωρ. τ. τοῦ προσκλίνω βλ.λ.· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Ὀδ.Ζ 308 **ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ.**

ποτίκολλος-ον ποι. δωρ. τ. τοῦ πρόσκολλος βλ.λ. : Πίνδ.ἀπ.241.

ποτικός-ή-όν ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν πότον, τὸ πίνειν, ὁ ἀγαπῶν νὰ πίνῃ : Πλούτ.Δημήτρ.1 **γενόμενοι δ' ὁμοίως ἐρωτικοί, ποτικοί, στρατιωτικοί, μεγαλόδωροι'** **2)** μτγν. ὁ ἱκανὸς εἰς τὴν πόσιν, εἰς τὸ νὰ πίνῃ : Ὀρειβ.Σύνοφ.8,12' **3)** τὸ ἀρσ. **ποτικός** ὡς οὐσ. ὁ εὔθυμος σύντροφος ἐν πότῳ, εὔθυμος συμπότης : Ἀλκ.Κωμ.9.

ποτίκρανον (τό) ποι. δωρ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος πρόσκρανον, προσκεφάλαιον : Σώφρ.10, Κωμ. Ἀδέσπ.1372, Θεόκρ 15,3 **ὅρη δίφρον, Εὐνόα, αὐτᾷ ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.**

ποτικυρῶ-έω δωρ. τ. τοῦ προσκυρῶ βλ.λ., προστυγχάνω : Πίνδ.Παιᾶν.11,45, Πάπ.

ποτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ ποτικὸν τρόπον, ἐπιρρεπῶς εἰς τὸν πότον' ‖ φρ. **ποτικῶς ἔχω** εἶμαι ἐπιρρεπής, ἀρέσκομαι εἰς τὸ πίνειν : Πλούτ.Δημήτρ.36 **ὁ μὲν Δημήτριος οὐκ ἔχειν αὐτῷ τὸ σῶμα ποτικῶς σκηψάμενος . . ἀπῆλθε.**

ποτιλαμβάνω δωρ. τ. τοῦ προσλαμβάνω βλ.λ : Ἀρχιμ.2,34 (ἔκδ. Heib.), αὐτ.36.

ποτιλέγω μτγν. δωρ. τ. τοῦ προσλέγω βλ.λ., προσαγορεύω, ἀπευθύνω τὸν λόγον : Θεόκρ.1,92 **τοὺς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος.**

ποτιμάσσω μτγν. δωρ. τ. τοῦ προσμάσσω βλ.λ., ἐν χρ. τὸ μέσ. : Θεόκρ.2,29 **οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο.**

ποτιμάστιος-ον ἐπ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος προμάστιος, **ὁ** ἐπὶ τὸν μαστὸν κείμενος : Ἐπίκ.π.Σχόλ. Σοφ.ΟΚ 378 (ἐν τοῖς κώδ. ἀποδίδεται εἰς τὸν Σοφ.).

πότιμος-ον (πότος, πίνω) συνήθ. ἐπὶ ὕδατος, ὁ κατάλληλος πρὸς πόσιν, πόσιμος : Ἡράκλειτ.61, Ἡρ.8,22 **Θεμιστοκλέης ἐπορεύετο περὶ τὰ πότιμα ὕδατα,** Ἱππ.'Ιητρ 2, Ξεν.'Ελλ.3,2,19 **λίμνη πλέον ἢ σταδίου ὑπόψαμμος ἀέναος ποτίμου καὶ θερμοῦ ὕδατος'** ‖ **κρήνη πότιμος** κρήνη ἀναβλύζουσα, παρέχουσα πόσιμον ὕδωρ : Πολύβ. 34,9,5· ‖ γεν. **τὰ πότιμα** τὰ πόσιμα τῶν ὑδάτων : Θεόφρ.'Οσμ.65· **2)** μτφ. δροσερός, εὐά-

ρεατος, εὔγευστος : αὐτ.ΦΑἰτ.4,4,12 καρποὶ γλυκεῖς καὶ πότιμοι˙ || κ. ἐπὶ συμποσίου, ὁ εὐάρεστος, εὐχάριστος : Ἡλιόδ.Αἰθ.3,10 εὐόμιλόν τε καὶ ποτιμώτερον τὸ συμπόσιον ἀπεργαζόμενος˙ || κτ. ἐπέκτ. κ. λόγος πότιμος εὐάρεστος λόγος: Πλάτ.Φαῖδρ.243D ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἷον ἁλμυρὰν ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι˙ || κ. ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰσοκράτους : Φιλόδ.Ρητ.1,200S˙ 3) μτγν. ὁμ. μτφ. ἐπὶ ἐννοιῶν, ὁ εὐκόλως καταληπτός, εὔληπτος : Φιλ.1,72˙ 4) ἐπὶ δόγματος, ὁ εὐκόλως γινόμενος παραδεκτός : αὐτ.2,275˙ 5) ὁμ. μτφ. ὁ εὔκολος, ὁ μὴ δυσχερής : Πλούτ.Ἠθ.469C τὰ χρηστὰ καὶ πότιμα [ἀντίθ. τὰ δυσχερῆ καὶ μοχθηρά]˙ 6) ὁμ. μτγν. ἐπὶ προσ. πρᾶος, μαλακός, ἤπιος : Θεόκρ.29,31 ταῦτα χρή σε νόεντα πέλειν ποτιμώτερον˙ 7) ὁ βεβρεγμένος, ποτιζόμενος, ἀρδευόμενος, ποτιστικός : Ἀπολλ.Σοφ. Λεξ.Ὁμ.129,21 πότιμοι τόποι˙ 8) ἐπὶ λίθου, ὁ πορώδης : Πλάτ.Νόμ.947D εἰργασμένην εἶναι φαλίδα προμήκη λίθων ποτίμων καὶ ἀγήρων εἰς δύναμιν˙ 9) μτγν. τὸ ἀρσ. πότιμος [οἶνος] ὡς οὐσ. ὁ δευτερίας βλ.λ. : Διοσκ.5,6,15.

ποτιμυθοῦμαι-έομαι μτγν. δωρ. τ. τοῦ προσμυθοῦμαι-έομαι βλ.λ. : Θεόκρ.25,66 μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος ποτιμυθήσαιτο σπερχομένου [δ.γρ. προτιμυθήσαιτο].

ποτινεύμενος-α-ον ποι. δωρ. τ. ἀντὶ προσνεόμενος, τοῦ προσνέομαι βλ.λ. : Ὀρφ.ἀπ.94 (δ.ἀνάγν.).

ποτινίσσομαι δωρ. τ. τοῦ προσνίσσομαι βλ.λ. : Αἰσχ.Πρ.530 μηδ' ἐλινύσαιμι θεοὺς ὁσίαις θοίναις ποτινισσομένα.

ποτιπαραμεινάτω δωρ. τ. ἀντὶ προσπαραμεινάτω, β' ἑν. ἀόρ. προστ. τοῦ ρ. προσπαραμένω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Δελφῶν.

ποτιπελάζω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσπελάζω βλ.λ. : Χρον.Λίνδου D 4.

ποτιπίαμμα-ατος (τὸ) (ποτί, πιαίνω) πάπ. τὸ λίπος, τὸ πάχος τὸ παραμένον ἐν τῷ βωμῷ.

ποτιπίπτω δωρ. τ. τοῦ προσπίπτω βλ.λ. : Αἰσχ. Ἑπτ.94 πότερα δῆτ' ἐγὼ (πάτρια) ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων;, Ἀρχύτ.1.

ποτιπλάσσω μτγν. ποι. δωρ τ. τοῦ προσπλάσσω βλ.λ.˙ ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Καλλ.Ἐπιγρ.52.

ποτιποιῶ-έω δωρ. τ. τοῦ προσποιῶ-έω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Αἰγίνης, Πάπ.

ποτιπορεύομαι δωρ. τ. τοῦ προσπορεύομαι βλ.λ. : Ἐπιγρ.Δελφῶν, αὐτ.Ρόδου.

ποτιπταίω μτγν. ποι. προσπταίω βλ.λ. : Κόϊντ.7,81.

ποτιπτήσσω ἐπ., μτχ. θηλ. πληθ. παρακ. ποτιπεπτηυῖαι δωρ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος προσπτήσσω, πτήσσω πλησίον τινός, συμμαζώνομαι κοντὰ σὲ κάποιον, ὁθ. προσκλίνω πρός τι : Ὀδ.Ν 98 δύο δὲ προβλῆτες ἐν αὐτῷ ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι.

ποτιπτύσσω ἐπ. τ. τοῦ προσπτύσσω βλ.λ., μ. τὸ μέσ. : Ὀδ.Β 77 τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ χρήματ' ἀπαιτίζοντες.

ποτιρραίνω Ἐπιγρ. Κῶ δωρ. τ. τοῦ προσραίνω.

ποτίρριον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν ἀστράγαλος τὸ ποτήριον : Διοσκ.3,15 [δ.γρ. ποτήριον].

πότις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ πότης βλ.λ.

ποτίσδω μτγν. δωρ. τ. ἀντὶ ποτίζω βλ.λ. : Θεόκρ. 1,121 Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὧδε ποτίσδων.

πότισις-εως (ἡ) γλωσσ. τὸ ποτίζειν, προσφέρειν ὕδωρ πρὸς πόσιν, ποτισμός, πότισμα.

ποτισκάπτω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσκάπτω βλ.λ.: Ἐπιγρ.Ἡρακλεωτῶν ποτισκάπτειν δένδρεα.

πότισμα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ποτίζω, πότισις, ποτισμός : Ἀσκληπιάδ.Ν π. Γαλ.14,137, - τὸ πότισμα τῶν προβάτων, - σὰν γυρίσουν τὰ ζῷα ἀπ' τὸ πότισμα, νὰ τοὺς βάλετε νὰ φᾶνε˙ 2) νεώτ. κ. δημ. τεχνητὴ παροχὴ ὕδατος εἴς τινα καλλιεργημένον τόπον ἢ εἰς φυτά, ἄρδευσις : Παλαμ.Τάφ.33,16 ποὺ μὲ δίχως φύτεμα καὶ πότισμα κανένα ἔχουν μόνο φυτευτή, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,10 κι ἂν μὲ καφάλισε στὸ πότισμα ἡ πυράδα.

ποτισμός (ὁ) μτγν. τὸ πότισμα βλ.λ.1) : Καλλ.ἀπ. ἀνών.121, Ἐπιγρ., Ἀκύλ.ΠΔ Παροιμ.3,8˙ 2) πάπ. πότισμα βλ.λ.2), ἄρδευσις.

ποτισπαστήρ-ῆρος (ὁ) δωρ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος προσσπαστήρ, λωρίον, δι' οὗ ἕλκεται ὁ μάνδαλος τῆς θύρας : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου.

ποτιστάζω δωρ τ. τοῦ προσστάζω βλ.λ.: Πίνδ.Ο 6,76, αὐτ.Π 4,137 Ἰάσων μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων ὄαρον βάλλετο κρηπῖδα σοφῶν ἐπέων.

ποτίστασις-ιος (ἡ) δωρ. τ. ἀντὶ πρόστασις βλ.λ., παραδοχή˙ ἐκ ποτιστάσιος δίκη ἐκδικαζομένη ὑπὸ προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔγιναν ἐκ τῶν προτέρων ἀποδεκτὰ πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῶν διαδίκων : Ἐπιγρ. Δελφῶν ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖς συνέδροις τῷ ἀδικηθέντι ἐν ταῖς ἐκ ποτιστάσιος δίκαις.

ποτίστατος-η-ον ἐπίθ. ὑπερθ. βαθμ. τοῦ πότης βλ.λ., ὁ ἄγαν πότης, ὁ φιλῶν τὸν οἶνον καθ' ὑπερβολήν : Ἀριστφ.Θεσμ.735, Αἰλ.ΠΙ 12,26.

ποτιστήρι(ον) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ποτίστρα, μέρος, ὄργανον ἢ μέσον πρὸς πότισμα τῶν ζῴων: ΠΔ Γέν.24,20 ἔσπευσε καὶ ἐξεκένωσε τὴν ὑδρίαν εἰς τὸ ποτιστήριον, αὐτ.30,38˙ 2) νεώτ. κ. δημ. δοχεῖον μετάλλινον, συνήθως σχήματος κυλινδρικοῦ προοριζόμενον διὰ πότισμα ἢ κατάβρεγμα λαχανικῶν καὶ ἀνθέων, ἄ. καταβρεχτήρι˙ 3) νεώτ. αὔλαξ ἐν χρήσει πρὸς διοχέτευσιν τοῦ πρὸς ἄρδευσιν χρησιμοποιηθησομένου ὕδατος, σχηματιζομένη δι' ἁπλῆς ἐκσκαφῆς τοῦ ἐδάφους, ἄ. ποτιστής˙ 4) γλωσσ. ὀφοπωλεῖον.

ποτιστής (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παρέχων ὕδωρ πρὸς ποτισμόν, ὁ ποτίζων: Ἀκύλ.ΠΔ Γέν.40,5˙ 2) δημ. αὔλαξ ἀρδευτική, ποτιστήριον βλ.λ.3).

ποτιστικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πότισμα, ὁ δι' οὗ γίνεται τὸ πότισμα : ποτιστικὰ ἐργαλεῖα˙ 2) ἐπὶ λαχανικῶν καὶ καρποφόρων δένδρων, ὁ ποτιζόμενος, ὁ διὰ ποτίσματος αὐξανόμενος, ἀντίθ. ξερικός : ποτιστικὰ φασόλια, - ποτιστικὲς ντομάτες - πατάτες˙ || ἐπὶ γῆς, ἐπὶ ἀγρῶν, ὁ ἀρδευόμενος, ἀντίθ. ξερικός : ποτιστικὸς ἀγρός, - ποτιστικὰ χωράφια˙ || τὸ οὐδ. ποτιστικὸ ὡς οὐσ. ὁ λαχανόκηπος˙ 3) ποτιστικὴ βροχὴ ἤρεμος, σιγανή, μὴ ραγδαία καὶ διαρκής, ἧς τὸ ὕδωρ ἐμποτίζει βαθέως τὴν γῆν.

ποτίστρα (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. μέρος πρὸς πότισμα, τόπος ἐν ᾧ ποτίζονται ἢ πίνουσι τὰ ζῷα, σκάφη πρὸς ποτισμὸν συνήθως τῶν ζῴων καὶ οἰκοσίτων πτηνῶν : Καλλ.Ἄρτ.50 ἱππείην τετύκοντο Ποσειδάωνι ποτίστρην, Διόδ.Σ 3,17, Στράβ. 8,3,31 οἷον πίστραν, ὅπερ ἐστὶ ποτίστρα, Ἄλλοι ΠΔ Ἔξ.2,16, Πάπ.˙ 2) ὑδραγωγός : αὐτ.˙ 3) δημ. ἡ ποτιστήρα, τὸ ποτιστήρι βλ.λ.

ποτιστρέα (ἡ) πάπ. ἡ ποτίστρα βλ.λ. : κρεμαστὴ ποτιστρέα.

ποτιστρίς-ίδος (ἡ) μσν. ἡ ποτίστρα βλ.λ.1) : Τζέτζ.Χιλ.4,890.

ποτίταγμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ πρόσταγμα βλ.λ.

ποτίταξις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ πρόσταξις βλ.λ., προσταγή, διαταγή.

ποτιτάσσω δωρ. τ. τοῦ προστάσσω βλ.λ.: Ἐπιγρ. Λεβαδείας.

ποτιτέμνω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προστέμνω βλ.λ.

ποτιτέρπω ἐπ. τ. τοῦ προστέρπω βλ.λ. : Ἰλ.Ο 401 ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω.

ποτιτίθημι Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προστίθημι βλ.λ.

ποτιτρόπαιος-ον δωρ. τ. τοῦ προστρόπαιος βλ.λ. : Αἰσχ.Εὐμ.176 **ποτιτρόπαιος ὢν δ' ἕτερον ἐν κάρᾳ μιάστορ' εἶσιν οὗ πάσεται.**

ποτιφαίνω μτγν. δωρ. τ. τοῦ προσφαίνω βλ.λ., λάμπω, φωτίζω ἐξ ἀντιθέτου : 'Ἀντίοχ.'Ἀστρ. ἐν Κατ.'ΑστρλΚ I,III (πιθ. εἰκ.).

ποτιφέρω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσφέρω βλ.λ.

ποτιφθέγγομαι Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσφθέγγομαι βλ.λ.

ποτιφόριμος-ον δωρ. τ. τοῦ προσφόριμος βλ.λ., ὁ πρόσφορος : Ἐπίχ.102.

ποτίφορος-ον δωρ. τ. τοῦ πρόσφορος βλ.λ. : Πίνδ.Ν 3,31 **ποτίφορον δὲ κόσμον ἔλαβες γλυκύ τι γαρυέμεν,** Τίμ.Λοκρ.104Α.

ποτιφυτεύω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος προσφυτεύω : Ἡρακλεωτ.Πίν.

ποτιφωνήεις-εντος-εσσα-εν ἐπ. τ. τοῦ προσφωνήεις βλ.λ. : Ὀδ.Ι 456 **εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωνήεις τε γένοιο.**

ποτιχρέομαι δωρ. τ. τοῦ προσχρῶμαι-άομαι βλ.λ. ἐν χρ. μ. κτ. μτχ. **ποτιχρεόμενος** : Τίμ.Λοκρ.98Ε.

ποτιχρίμπτομαι δωρ. τ. τοῦ προσχρίμπτομαι βλ.λ.: Αἰσχ.Ἐπτ.84 **ἐλεδεμας πεδιοπλοκτύπος ⟨πο⟩τιχρίμπτεται, [βοᾷ] ποτᾶται,** Ὀρφ.Λιθ.53.

ποτιψαύω δωρ. τ. τοῦ προσψαύω : Πίνδ.ἀπ.121,3.

ποτιψαφίζομαι Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσψηφίζομαι βλ.λ., ἐπιπροσθέτως ψηφίζω.

πότμος (ὁ) (πίπτω) ποι. (ἡ πρώτη συλλ. π. Ὁμ. πάντοτε μακρά, π. τοῖς μετέπειτα ὅμως βραχεῖα : Ἐπιγρ.Κερκύρας, Ὀρφ.'Ἀργ.1291· συχν. βραχεῖα π. τραγ., ἀλλὰ κ. μακρὰ ἐν ἄρσει : Σοφ.Τρ.88, αὐτ. ἀπ.871,11) ὅ,τι πίπτει, προσπίπτει τινὶ τυχαίως, τυχαία συμμετοχή τινος ἔν τινι, δθ. κλῆρος, μοῖρα, τύχη, πεπρωμένον, συχν. ὁ πεπρωμένος θάνατος εἴς τινα, θάνατός τινος, ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν φονέα : Ἰλ.Δ 396 **Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν,** Ὀδ.Τ 550· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ φονευομένου, τοῦ θνήσκοντος : Ἰλ.Ζ 412 **οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη ἔσται θαλπωρὴ ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,** αὐτ.Β 359, αὐτ.Υ 337, αὐτ.Η 52, αὐτ.Δ 170, αὐτ.Λ 263, Ὀδ.Β 250, αὐτ.Δ 562, αὐτ.Λ 197 **ὀλόμην καὶ πότμον ἐπέσπον,** Πίνδ.Ο 9,60, Βακχ.5,158· ‖ φρ. **πότμον ἀμπιπλάντες ὁμοῖον** ἐπὶ τῶν Διοσκούρων ὡς ζώντων ἡμέραν παρ' ἡμέραν : Πίνδ.Ν 10,57· **2)** κ. ἐπὶ καλῆς σημ.· δθ. φρ. **πότμος συγγενής** αἱ φυσικαὶ χάριτες, τὰ φυσικὰ προτερήματά τινος : αὐτ.5,40 **πότμος δὲ κρίνει συγγενὴς ἔργων περὶ πάντων**· ‖ συχν. μετά τινος σχετικοῦ ἐπιθ. : Αἰσχ.Πέρσ.709 **ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,** αὐτ.'Ἀγ.762, αὐτ.1005, Εὐρ.Ἱππ.1143, αὐτ.ΙΤ 913, Ἀριστλ.ἀπ.λυρ. 6,4· ‖ **ξυνήθης πότμος πατρὸς** ἡ συνήθης τύχη τοῦ πατρός μου : Σοφ.Τρ.88 **νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν**· **3)** ἐν προσωποπ. ἡ Μοῖρα : Πίνδ.Π 3,86 **ὁ μέγας Πότμος.**

πότνα συχνοτ. κλητ. τοῦ πότνια βλ.λ.

πότνια (ἡ) ποι., κλητ. πότνα (Ὀδ.Ε 215, αὐτ.Ν 391, αὐτ.Υ 61, Ὕμν.Δήμ.118, Εὐρ.Βάκχ.370, Θεόκρ.2,69, Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,253, αὐτ.285), τιμητικὴ πρόσρησις, προσφώνησις, ἐν χρ. κυρίως ὅταν προσαγορεύωνται θεαὶ ἢ ἐξέχουσαι θνηταὶ γυναῖκες, δθ. ὡς οὐσ. ἡ δέσποινα, κυρία, βασίλισσα : Ὕμν.Δήμ.203 **πότνιαν ἁγνήν**· ‖ συχν. μτ. γενικ. **πότνια θηρῶν** βασίλισσα τῶν ἀγρίων ζῴων, ἐπὶ τῆς Ἀρτέμιδος : Ἰλ.Φ 470 **τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν**· ‖ **πότνια ἐρώτων** ἡ θεὰ τοῦ ἔρωτος, ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης : Εὐρ.ἀπ.781,16· ‖ κ. ἄνευ τῆς γενικ. : Σαπφ.153 **πότνια Αὔως,** Αἰσχ. Ἐπτ.887 **πότνι' Ἐρινύς,** αὐτ.Εὐμ.951, Εὐρ.Ἴων 704 **πότνιαν ἐξαπαφὼν ἐμάν,** Ὕμν.'Ἀφρ.24, Θεόκρ.15,14 **ναὶ τὰν πότνιαν**· ‖ κ. κτ. αἰτ. : Εὐρ.ΙΤ 533, Ἀριστφ.Εἰρ.445· ‖ κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν Εὐμενίδων : Ἡρ.9,97 **τὸ τῶν ποτνιέων ἱρόν,** Σοφ. ΟΚ 84 **ὦ πότνιαι δεινῶπες**· ‖ ἐπὶ τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης : Σοφ.ΟΚ 1050, Ἀριστφ.Θεσμ. 1149, Ἐπιγρ.Πριήνης **θεσμοφόρους ἁγνὰς ποτνίας**· **2)** ὡς ἐπιθ. τιμία, σεβασμία, σεβαστή, ἔντιμος, π. Ὁμ. ἐπὶ τῆς Ἥβης, Ἐνυοῦς, Καλυψοῦς, Κίρκης : Ἰλ.Δ 2, αὐτ.Ε 592, Ὀδ.Α 14, αὐτ.Θ 448· ‖ συχν. ἐπὶ τῆς Ἥρας : Ἰλ.Α 551, Σαπφ.Συμπλ.6,2· ‖ π. Ἡσιόδ. ἐπὶ τῆς Ἥρας, τῆς Τηθύος καὶ τῆς Πειθοῦς : αὐτ.Θ 11, αὐτ.368, αὐτ.Ἔργ.73, αὐτ.Θ 926· ‖ π. λυρ. κ. ἐπὶ τῆς Νίκης : Χρησμ.Βάκιδος π. Ἡρ.8,77, Βακχ.11,5· ‖ ὁμ. κ. π. τραγ. συχν. γενικώτ. ἐν ἐπικλήσεσι : Ὁμ.Ἐπιγρ.7,1 **πότνια γῆ,** Αἰσχ.Χο.722 **ὦ πότνια χθών,** Σοφ.Φιλ.395, Εὐρ.Ἑκ. 70, αὐτ.Ὀρ.174, αὐτ.213 **ὦ πότνια λήθη τῶν κακῶν,** αὐτ.Βάκχ.585, αὐτ.Μήδ.160, αὐτ.ΙΑ 821, αὐτ. 1136· ‖ ἡ φρ. **πότνια συκῆ** τοῦ Κλεοφ. ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀριστλ.Ρητ.1408a,16 ὡς μὴ ἐν χρ. τῆς λ. πρὸς χαρακτηρισμὸν εὐτελῶν πραγμάτων.

ποτνιάζομαι Ἡσ. «ποτνιάομαι».

ποτνιάνακτος-ον ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ ποντοτίνακτος.

ποτνιάς-άδος (ἡ) θηλ. τοῦ ποτνιεύς βλ.λ.

ποτνίασις-εως (ἡ) μτγν. ἐπίκλησις, ἱκέτευσις, παράκλησις μετὰ δακρύων πρὸς θεόν : Πολυβ.6,201.

ποτνιασμός (ὁ) μτγν. ἡ ποτνίασις βλ.λ. : Στράβ. 7,3,4 **προκαλοῦνται πρὸς τὰς ἐπὶ πλέον θεραπείας τῶν θεῶν . . καὶ ποτνιασμούς.**

ποτνιαστής (ὁ) μτγν. ὁ θρηνῶν, ὁ κλαίων : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.1457,12.

ποτνιεύς-έως (ὁ), θηλ. **ποτνιάς-άδος** ὁ, ἡ κάτοικος τῶν Ποτνιῶν, ὁ καταγόμενος ἐξ αὐτῶν : **Ποτνιεὺς Γλαῦκος** (τίτλ.ἔργου τοῦ Αἰσχύλου)· **2)** τὸ θηλ. ὁ τῶν Ποτνιῶν : αὐτ.ἀπ.173 **κέλευθοι Ποτνιάδες**· ‖ **Ποτνιὰς κρήνη** ἡ πλησίον τῆς πόλεως Ποτνιῶν πηγὴ ὕδατος, ἐξ ἧς οἱ πίνοντες παρεφρόνουν : Αἰλ.ΖΙ 15,25, Παυσ.9,8,1· ‖ **Ποτνιάδες ἵπποι** αἱ ἵπποι αἱ διασπαράξασαι τὸν Γλαῦκον : Στράβ.9,2,24· ‖ δθ. γεν. **Ποτνιάδες πῶλοι** Βοιωτικαὶ θήλειαι ἵπποι : Εὐρ.Φοίν.1124 (ὁ σχολ. ὅμως ἑρμηνεύει διὰ τοῦ μανικαὶ)· **3)** τὰ θηλ. ἡ πότνια βλ.λ. : Εὐρ.Βάκχ.664 **Βάκχαι ποτνιάδες** (Ἡσ. «μαινάδες καὶ λυσσάδες»)· ‖ **πότνιαι θεαὶ** ἐπὶ τῶν Εὐμενίδων : αὐτ.Ὀρ.318.

ποτνιῶμαι-άομαι μτγν. (τὸ ρ. μνημονεύεται ὡς ἀττ. ὑπὸ τοῦ Μοίρ., ἀλλ' εὕρηται μ. π. μτγν. πεζ.) κραυγάζω, φωνάζω πότνια, δθ. ὀδύρομαι, θρηνῶ μεγαλοφώνως, ἱκετεύω μετ' οἰμωγῆς, ἐπὶ γυναικῶν. Πλούτ.Καῖσ.63 **ἡ Καλπουρνία . . ἔδοξε ποτνιᾶσθαι καὶ δακρύειν,** αὐτ.'Ἀντ.35, αὐτ.Ἠθ.507C, Ἀχιλλ.Τάτ.6,15· ‖ κ. ἐπὶ ἀνδρῶν : Ἰώσ.ΑΙ 9,8,6, Πλούτ.Ἠθ.408Α, Λουκ.Μισθ.Συν.17, αὐτ.Ὄνειρ.20, Εὐνάπ.ΒΣοφ.501Β· ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων : Αἰλ. ΖΙ 5,49· **2)** μτ. αἰτ. ἐπικαλοῦμαι, ἐπιβοῶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ : Φιλ.1,391· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ. 2,227· ‖ κ. ἀπολ. : αὐτ.65· **3)** Ἡσ. «εὔχομαι, ἐπικαλοῦμαι»· **4)** ρηματ.π. ποτνίασις, ποτνιασμός.

ποτόδδω λακ. τ. τοῦ προσόζω βλ.λ.: Ἀριστλ.Λυσ. 206 **καὶ μὰν ποτόδδει γ' ἁδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.**

ποτοκέλλω δωρ. τ. τοῦ προσοκέλλω βλ.λ. : Δῖος π. Στοβ.4,21,17.

ποτόμφει Ἡσ. «προσόζει» πρβλ. ὀμφά.

ποτό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. πᾶν ὅ,τι πίνεται, **τὸ πινόμενον,** ποτό, ποτί, πιόμα, ἰδίᾳ δὲ οἰνοπνευματῶδες παρασκεύασμα, μάλιστα δὲ ὁ οἶνος : Ἰλ.Α 470 **κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,** Ἰλ.Λ 630 **κρόμυον ποτῷ ὄψον,** Ὀδ.Β 341, Ἡρ.2,121, δ' **τῷ ποτῷ χρησαμένους,** Αἰσχ.Πέρσ.615, Σοφ.Τρ.703, Εὐρ.Ἱκ. 1110 **βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι,** Πλάτ.Πρωτ.334Α **σιτία καὶ ποτά**· ‖ **νεώτ. κ. δημ.** οἰνοπνευματῶδες ἢ ἀναφυκτικὸν παρασκεύασμα· **2)** ὕδωρ πρὸς πόσιν, πόσιμον ὕδωρ : Αἰσχ.'Ἀγ.1157 **ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν** (ὕδωρ τοῦ Σκαμάνδρου

όπερ έπινον οί πρόγονοί μου), αὐτ.Πέρσ.487 Σπερχειός ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ, Σοφ.Φιλ.21, αὐτ.1461, αὐτ.ἀπ.659,5 ποτάμια ποτά.

ποτόν λακ. τ. τοῦ ποτὶ τόν, πρὸς τόν : Ἐπιγρ. Λακωνίας.

ποτονομάζω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προσονομάζω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Δελφῶν.

ποτοποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον ἐν ᾧ παρασκευάζονται ποτά.

ποτοποιΐα (ἡ) νεώτ. ἡ βιομηχανία τῶν ποτῶν βλ.λ.(ἰ).

ποτοποιός (ὁ) νεώτ. βιομήχανος ἢ ἐργάτης παρασκευάζων ποτά.

ποτοπτάζω δωρ. προσορῶ-άω βλ.λ. : Νοσσ. ΑΠ 6,353 ἀμὲ ποτοπτάζειν μειλιχίως δοκέει.

ποτοπτίλλω δωρ. τ. τοῦ προσοπτίλλω : Δῖος π. Στοβ.4,21,17 (πιθ.).

πότορθρος-ον δωρ. τ. τοῦ πρόσορθρος βλ.λ.

πότος (ὁ) (πίνω) συμπόσιον, εὐωχία, πολυποσία, φαγοπότι : Κρατῖν.187 πῶς τις αὐτὸν . . ἂν ἀπὸ τοῦ πότου παύσειεν, Ξεν.Ἀν.7,3,26 προὐχώρει ὁ πότος, Θεόκρ.14,17 ἦς πότος ἀδύς, ΚΔ Πέτρ.1,4,3 πορευομένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις· ‖ παρὰ πότον κατά, εἰς τὸ συμπόσιον, πάνω στὸ κρασί : Ξεν.Ἀν.2,3,15, αὐτ.Συμπ.8,41 εἰ δ' ὑμῖν δοκῶ σπουδαιολογῆσαι μᾶλλον ἢ παρὰ πότον πρέπει· ‖ ὁμ. κ. ἐν τῷ πότῳ κατὰ τὸ συμπόσιον, ἐν τῷ συμποσίῳ : Πλάτ. Πρωτ.347C ἀλλήλοις . . συνεῖναι ἐν τῷ πότῳ· ‖ κ.κτ. πληθ. : Ἰσοκρ.1,32 αἱ ἐν τοῖς πότοις συνουσίαι, Αἰσχίν.2,47.

ποτός-ή-όν (πίνω) ὁ πινόμενος, ὁ κατάλληλος πρὸς πόσιν, ὃν δύναταί τις νὰ πίῃ, πόσιμος : Αἰσχ. Ἀγ.1408 τί κακὸν ἐδανὸν ἢ ποτὸν πασαμένα . ., Εὐρ.Ἱππ.516, Θουκ.6,100 ποτὸν ὕδωρ· 2) τὸ οὐδ. ποτόν ὡς οὐσ. βλ.λ.

ποτόσδω μτγν. δωρ. τ. τοῦ προσόζω βλ.λ.: Θεόκρ. 1,28 ἀμφῶες, νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.

πότωπον δωρ. τ. ἀντὶ πρόσωπον : Εὐστ.684,17.

ποτούς Ἐπιγρ. ποτὶ τούς, πρὸς τούς : Ἐπιγρ. Λοκρικῆς Ναυπάκτου.

ποττῶ δωρ. ποτὶ τῶ, πρὸς τῶ : Ἐπιγρ.Κερκύρας.

ποτῶμαι-άομαι ποι., ἐπ. κ. ποτέομαι, β' ἑν. πότῃ (Σαπφ.41), δωρ. γ' ἑν. ποτῆται (Ἀλκμ.26,3), β' ἑν. προστ. ποτεῦ (Καλλ.ἀπ.1,50P), αἰολ. μτχ. ποτήμενος (Θεόκρ.29,30), μέσ. μέλλ. ποτήσομαι (Μόσχ. 2,145), παθ. ἀόρ. ἐποτήθην, δωρ. ἐποτάθην (Σοφ. ἀπ.476 ὁμ-), παρακ. πεπότημαι, δωρ. πεπόταμαι (Αἰσχ.Πέρσ.668, αὐτ.Εὐμ.378, Εὐρ.Ἱππ.564) ποι. τ. τοῦ πέτομαι βλ.λ., ἵπταμαι, πετῶ κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν : Ἰλ.Β 462 ὀρνίθων ἔθνεα . . ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται, Ὀδ.Ω 7 νυκτερίδες . . τρίζουσαι ποτέονται, Ἡσίοδ.Θ 691, Ὕμν.Ἑρμ.558 ποτώμεναι ἄλλοτε ἄλλῃ, Αἰσχ.Ἀγ.576 ὡς κομπάσαι τάδ' εἰκὸς ἡλίου φάει ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χθονὸς ποτωμένοις, Θεόκρ.29,30· ‖ κ. ἐπὶ ἤχων : Αἰσχ. Ἑπτ.84 [βοᾷ] ποτᾶται, βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου, αὐτ.Ἱκ.657· ‖ ὁ παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ. : Ἰλ.Β 90, Ὀδ.Λ 222 ψυχὴ . . πεπότηται, Ἡσίοδ.Α 148· ‖ παροιμ. φρ. τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν ἐπὶ τῶν μάταια ἐπιχειρούντων : Θεόκρ.29,30 νεότατα δ' ἔχεν παλινάγρετον οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φορεῖ· κἄμμες βραδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν· 2) ὁμ. μτφ. περιΐπταμαι, περιέρχομαι, συχνάζω : Αἰσχ.Ἀγ.977 δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται (φτερουγίζει στὴν καρδιά μου), αὐτ.Χο.390 τί γὰρ κεύθω φρενὸς οἷον ἔμπας ποτᾶται, αὐτ.Εὐμ.378 τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται, αὐτ. Πέρσ.668 Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται· ‖ ὁμ. μτφ. εἶμαι μετέωρος, ἐπηρμένος, ξεσηκωμένος, ἕτοιμος νὰ πετάξω : Εὐρ.Ἱππ.564 οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις . . θυμὸν πεπόταμαι, Ἀριστφ.Ὀρν.1445 ἐπὶ τραγῳδίᾳ ἀνεπτερῶσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας.

που ἐπίρρ. ἀόρ. ἐγκλιτ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἰων. κου, αἰολ. ποι (Σαπφ.Συμπλ.25,17, Πίνδ.Π 5,101, Ἐπιγρ.Κύμης) (π. τοῖς μτγν. συγγρ. οἷον ΠΔ Ἠσ. 2,5,ΚΔ Ἰω.7,35,Ἀρρ.Ἐπικτ.1,27,9, αὐτ.4,1,93 τὸ ποῦ κ. που συχν. ἐναλλάσσονται μτ. τῶν ποῖ κ. ποι, ἰδίᾳ μτ. ρ. κινήσεως σημαντικῶν· οἱ δὲ ἀντιγραφεῖς εἰσήγαγον τοῦτο ἐσφαλμένως εἰς τὰ ἀντίγραφα τῶν δοκιμωτάτων συγγραφέων, οἷον : Ἰλ.Ν 219,Ἀντιφ.2,4,8,Ξεν. ΚΠ 1,2,16), κάπου ἔν τινι τόπῳ, εἴς τι μέρος : Ἰλ.Π 515 κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ εἷς, ΚΔ Ἑβρ.4,4 εἴρηκε γάρ που περὶ τῆς ἑβδόμης οὕτω· ‖ συχν. μτ. τινος ἄ. τοπικοῦ ἐπιρρήματος : Σοφ.Φιλ.41 ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς κἄστ' οὐχ ἑκάς που (κάπου οὐχὶ πολὺ μακράν, ἐδῶ κάπου), αὐτ. 256,Ξεν.Ἀν.4,3,3 που πέραν τοῦ ποταμοῦ, Δημ.52, Πολύβ.3,108,3, -ἐτάφη ἐκεῖ που πλησίον· ‖ κ. μτ. γενικ. : Ὀδ.Δ 639 ἀλλά που αὐτοῦ ἀγρῶν (εἴς τι μέρος ἐκεῖ τῶν ἀγρῶν), Ξεν.ΚΠ 6,1,42 ἐμβαλεῖν που τῆς χώρας (εἴς τι μέρος τῆς χώρας), Δημ.293 εἴ που τῆς χώρας ταὐτὸ τοῦτο . . συνέβη· 2) νεώτ. κ. δημ. ἐν χρ. τοπικῇ, ἀναφορικῇ, ὅπου, ἔνθα : μὴν κουνηθῇς ἀπὸ κεῖ ποὺ κάθεσαι· 3) κ. ἀσχέτως πρὸς τὸν τρόπον, κατά τινα βαθμόν : Θουκ.2,87 καί πού τι καὶ ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλεν· 4) συχν. πρὸς περιορισμὸν ἢ τροποποίησιν ἐκφράσεως, κατά τινα τρόπον, πιθανῶς, ἴσως, ὑποθέτω, στοχάζομαι· ἐν τῇ χρ. ταύτῃ προστίθεται εἰς τὰ προεισαγωγικὰ μόρια ἤτοι τὰ ἀφ' ὧν ἄρχεται πρότασίς τις : Ἰλ.Γ 308 Ζεὺς μέν που τό γε οἶδε, αὐτ.Λ 292, Πλάτ.Πολ.372Α, Ξεν.Ἱέρ.3,2 ὅς γὰρ ἂν φιλῆται δήπου ὑπό τινων· ‖ σπαν. ἐπιτείνεται : Σοφ. ΟΤ 1116 τάχ' ἄν που, Εὐρ.Ἠλ.518 ἴσως που· ‖ συχν. συνάπτεται ἐπιτασσόμενον εἰς λέξεις, καθ' ἑαυτὰς πρὸς περιορισμὸν τῆς ἐννοίας αὐτῶν : Ἡρ.3,73 πάντως κου μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρσῃσι τελευτῶν τὸν βίον, Αἰσχ.Πρ.743 τί που δράσεις ὅταν τὰ λοιπὰ πυνθάνῃ κακά, Πλάτ.Φιλ.64D· 5) μτ. ἀριθμητικῶν, περίπου, ὡς ἔγγιστα, ἀπάνω κάτω : Ἡρ.1,119 ἔτεα τρία καὶ δέκα κου μάλιστα, αὐτ.7,22, ΚΔ Ρωμ.4,19 ἑκατονταέτης που ὑπάρχων· 6) ἡ φρ. οὔ τί που ἐκφέρει ἄρνησιν μετ' ἀγανακτήσεως ἢ θαυμασμοῦ = βεβαίως δὲν εἶναι δυνατόν : Πίνδ.Π 4,87 οὔ τί που οὗτος Ἀπόλλων, Σοφ.Φιλ.1233, Ἀριστφ.Νεφ.1260,αὐτ. Εἰρ.1211, αὐτ.Βάτρ.522, Πλάτ.Πολ.362D.

πού μσν. κ. δημ.ἄκλιτ., παλαιότ. κ. ποῦ ἀναφ. ἀντων. κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, ὅστις, ὁ ὁποῖος : Ἐρωτόκρ.1,1, αὐτ.19 τσὶ περαζόμενους καιρούς, ποὺ οἱ Ἕλληνες ὠρίζα, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.6,1 Ἥλιε, ποὺ βγαίνεις τὸ ταχύ, - νά τος αὐτὸς ποὺ χτύπησε τὸ παιδί· 2) ὁμ. σύνδ. αἰτιολ. μτ. ρ. ψυχικοῦ πάθους σημαντικῶν, διότι, ἐπειδή : χαίρω πολύ, ποὺ εἶσθε καλά, - λυποῦμαι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω· 3) ὁμ. σύνδ. χρον. ὅτε, ὁπότε, ἀφότου, ἐν ᾧ : εἶναι δυὸ χρόνια ποὺ πέθανε, - εἶναι πέντε μῆνες ποὺ κοίτομαι (ἀφότου εἶμαι κλινήρης), δ. τραγ. ἐκεῖ ποὺ τρώγαν κι ἔπιναν καὶ ποὺ χαροκοποῦσαν (καθ' ὃν χρόνον, ἐν ᾧ . . .)· 4) ὁμ. σύνδ. ἀποτελεσματικός, ὥστε : εἶπε, εἶπε ποὺ μᾶς ζάλισε, - κλαίει καὶ δέρνεται ποὺ σοῦ ξεσκίζει τὴν καρδιά, - ἔχει κάτι ἄγρια μάτια ποὺ σὲ πιάνει τρεμούλα· 5) ὁμ. σύνδ. εἰδικός, ὅτι, ἄ. πώς : σὲ καταλάβανε, ποὺ τοὺς περιπαίζεις, - τὸν εἶδα ποὺ πῆρε τὴν ὀμπρέλλα σου· 6) ὁμ. μόριον εὐχετικόν, εἴθε, ἄμποτε, ἰδίᾳ ἐπὶ κατάρας : κομήσου, ποὺ νὰ σὲ χαρῇ ὁ υἱός, ποὺ θὰ σὲ πάρῃ τραγ. μ' ἔκαψες, ποὺ νὰ καῇς σὰν τὸ κεράκι τῆς Λαμπρῆς,

- ἄ! πού **νά φᾷς τή γλῶσσά σου,** - **ποῦ νά σέ πάρῃ καί νά σέ σηκώσῃ ὁ (ἐ)ξαποδῶς·** **7**) ὁμ. ἐπιφών. θαυμαστ. **βάσανα πού 'χει ἡ ἀγάπη** (πόσον πολλά βάσανα), - **ὥρα, ποῦ βρῆκε νά μᾶς κάνῃ ἐπίσκεψη** (τί ἀκατάλληλη ὥρα ..), - **ὄμορφη πού 'ν' ἡ θάλασσα** (πόσον πολύ ὄμορφη εἶναι ἡ θάλασσα), δ.τραγ. **ἥσυχα πού 'ναι τά βουνά, ἥσυχοι πού ν' οἱ κάμποι·** **8**) φρ. **ποὺ λές λοιπόν** ἐπὶ τέλους, γιὰ νὰ ξέρῃς, ὡς παρεμπίπτουσα πρότασις ἐν ἄλλῃ προτάσει : **ἤμουνα, πού λές, κι ἐγώ στή φασαρία,** - **τό λοιπόν, πού λές, τοῦ πετάει μιά καρέκλα στό κεφάλι.**

ποῦ ἐπιρρ. ἐρωτημ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **κοῦ,** εἰσάγει εὐθείας ἢ πλαγίας ἐρωτηματικὰς προτάσεις, δι' ὧν ἐρωτᾶται ὁ τόπος ἐπί **τε** στάσεως καὶ κινήσεως, ἐν ποίῳ τόπῳ, εἰς ποῖον μέρος, συχν. μτ. δοτ. προσ. : 'Ιλ.Κ 407 **ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται,** αὐτ.Ε 171,αὐτ.Ν 770,αὐτ.772,Σοφ.Αἶ.733 **ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦστιν ;,** αὐτ.ΟΚ 137· || κ. μτ. γενικ. τοῦ τόπου : Αἰσχ.Πέρσ.231 **ποῦ τάς 'Αθήνας φασὶν ἱδρῦσθαι χθονός,** Σοφ.Αἶ.984, αὐτ. ΟΤ 108,Ξεν.'Ιππ.7,14,Πλάτ.Εὐθ.279C**τὴν σοφίαν.. ποῦ χοροῦ τάξομεν ;** (εἰς ποῖον μέρος τοῦ χοροῦ), ΚΔ Ματθ.8,20 **ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ,** 'Ερωτόκρ.1,713 **καὶ ποῦ 'ν' οἱ φρονιμάδες σου, ποὺ σὲ θαμάζουντα ὅλοι,** παροιμ. **κάλλιο νά το παρά ποῦ 'ν' το** (προτιμότερον νά κατέχῃ τίς τι παρά νὰ τὸ προσδοκᾷ)· **2**) ἐπὶ ἐνν. οὐχὶ αὐστηρῶς τοπικῆς : Σοφ.'Ηλ.390 **ποῦ ποτ' εἶ φρενῶν ;,** αὐτ.'Αντ.42 **ποῦ γνώμης ποτ' εἶ ;,** αὐτ.Τρ.375, αὐτ.Αἶ.102 **ποῦ σοι τύχης ἕστηκεν ;** (εἰς ποῖον σημεῖον τῆς τύχης ἵσταται ;)· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τρόπου, τίνι τρόπῳ, πῶς ; Εὐρ.ΙΑ 406 **δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταὐτοῦ γεγώς ;,** αὐτ.'Ορ.802,-**ποῦ τὸ ξέρεις πὼς ἀρραβωνιάζομαι ;·** **4**) σπαν. πρὸς ζωηρὰν ἔκφρασιν συμπεράσματος : 'Ηρ.2,11 **κοῦ γε δὴ .. οὐκ ἂν χωσθείη κόλπος ;** (πῶς δὲν θά .. ; = ἀναμφιβόλως θά ..), Θουκ.8,27· **5**) π. τραγ. ἐπὶ ἐρωτήσεων γινομένων μετ' ἀγανακτήσεως, πῶς;, τίνι δικαιώματι ; : Σοφ.Αἶ.1110 **ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῦδε ;,** αὐτ. ΟΤ 390 **ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής ;,** αὐτ.Φιλ.451,Εὐρ. 'Ηρακλ.369,αὐτ.510,Δημ.978 **ποῦ γάρ ἐστι δίκαιον ;,** αὐτ.638· **6**) δημ. ἐν χρ. πρὸς σχηματισμὸν ποικίλων φρ. δηλουσῶν ἔντονον ἀπορίαν : **ποῦ τά 'μαθες αὐτά τά βρωμόλογα ;** (ἀπὸ ποῖον ;) - **ποῦ τά πουλᾷς αὐτά τά φέματα ;** (εἰς ποῖον ; σὲ μένα, ποὺ εἶμαι ἐξυπνότερός σου ;)· || ὁμ. ἐπὶ ἐντόνου ἀρνήσεως : **ποῦ λεφτά γιά τέτοιες δουλειές ;** (διόλου δὲν ὑπάρχουν λεφτά), - **ποῦ γυναῖκες στὶς ἐπαρχίες** (διόλου δὲν ὑπάρχουν γιὰ ἔρωτα), - **τώρα, ποῦ νά τόν πιάσῃς πού θύμωσε ;** (δὲν πιάνεται, ἤτοι δὲν συγκρατεῖται κατ' οὐδένα τρόπον, διόλου) - **ποῦ νά ξέρῃς τί σοῦ μαγειρεύει!·** **7**) δημ. φρ. **ποῦ καί ποῦ** ἢ ἀριὰ καὶ **ποῦ** ἐνίοτε, σπανίως, πότε πότε, κάπου κάπου : **ποῦ καί ποῦ πιάνει καί στό νησί μας κανένα βαπόρι·** || ἐπὶ ἐντόνου ἀπορίας φρ. **ἀπό ποῦ κι ὥς ποῦ γυρεύει μερίδιο ;·** **8**) παλαιοτιγραφὴ τοῦ πού βλ.λ.

ποῦαν 'Ησ. «**οἱ κύαμοι ἑφθοί**» (κῶδ. πούανοι· πρβλ. πύανος).

πουαντιλλισμός (ὁ) (γαλλ.) νεώτ. εἶδος ζωγραφικῆς ἀποδιδούσης τὸ φῶς καὶ τὰ ἀντικείμενα διὰ χρωματικῶν στιγμάτων ἐπὶ τοῦ πίνακος.

πουγγί(ο)ν (τό) μσν. δημ. βαλάντιον βλ.λ. : Πρόδρ.1,103 **ἁπλώνω στὸ περδίκιν μου, γυρέβω τὸ πουγγίν μου,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,145 **καὶ τὸν πατριάρχην χάριν δέκα πουγγία ἀπέστειλε,** Βιζυην.33,27 **τάζ' ἕνα πουγγὶ βαθύ·** **2**) συνεκδ. χρηματικὸν ἀπόθεμα, περιουσία.

πούδρα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. **πούντρα** λεπτοτάτη κόνις ἀμύλου ἢ ὀρύζης ἐν χρ. ὡς καλλυντικόν.

πουδράρω δημ. κ. **πουδραρίζω** ἐπιπάσσω τι διὰ πούδρας βλ.λ.

πουδριέρα (ἡ) δημ. ἢ πουντρ- πουδροθήκη βλ.λ.

πουδροθήκη (ἡ) νεώτ. δοχεῖον ἢ πυξίον πούδρας.

πουερενηδῆκις (ὁ) (αἰγυπτ.) πάπ. ἄκλ. δ.τ. τοῦ πορενδῆκις βλ.λ.

ποῦθε ἐπίρρ. τοπ. ἐρωτ. δημ. πόθεν, ἀπό ποῦ : **ἀπὸ ποῦθε κατεβαίνει, ποῦθε ἦρθες ;**

πουθενά ἐπίρρ. τοπ. ἀρνητ. δημ. οὐδαμοῦ βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 72,3 **καὶ πουθενά νά ξανασάνω σ' ἀπόμερη σπηλιά ἢ κουφάλα.**

πουκαμίσα (ἡ) δημ. μακρὸν ὑποκάμισον, ἰδ. ἐν χρ. κατὰ τὴν κατάκλισιν, **νυχτικιά.**

πουκαμισάκι (τό) δημ. ὑποκορ. τοῦ πουκάμισα βλ.λ., ἰδ. γυναικεῖον ἔνδυμα μετὰ χειρίδων ἢ μή.

πουκάμισο (τό) δημ. δ. προφ. τοῦ πoκάμισo δημ. τ. τοῦ ὑποκάμισον βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ. 54,4 **σάν παίρνῃς τόν κατήφορο .. μέ τό πλατύ πουκάμισο.**

πουκότατος-η-ον ἐσφ. γρ. **ἀντί** πυκνότατος ὑπερθ. τοῦ πυκνὸς βλ.λ.: Σιμμ.26,17.

πουλάδα (ἡ) δημ. κ. πουλλ- ἡ νεαρὰ ὄρνις, ἡ πουλακίδα· **2**) τὸ πτηνὸν ἔλόρνις βλ.λ.

πουλάκι (τό) δημ.κ.**πουλλ-** ὑποκορ.τοῦ πουλί βλ.λ., πᾶν μικρὸν πτηνόν, ἰδ. ᾠδικόν : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.15,1 **τρία πουλάκια κάθουνταν ψηλά στή Χαλκουμάτα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 47,7 **κάποιο πουλάκι στά κλαριά γλυκομιλᾷ·** || νεοσσὸς ὄρνιθος, ὀρνίθι, κοτόπουλο· **2**) ἡ κλητ. **πουλάκι μου!** προσφώνησις ἀγάπης ἢ στοργῆς.

πουλακίδα (ἡ) δημ. κ. **πουλλ-** ἡ πουλάδα βλ.λ.

πουλάρα (ἡ) δημ. θῆλυς πῶλος.

πουλάρι (τό) δημ. ἄρρην ἢ θῆλυς πῶλος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.89,16 **κι ἀπολυτός, σά νέο πουλάρι ὅπου τόν πάει πάει ὁ νοῦς.**

πούλβερη (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. **πύλβ-** κόνις, σκόνη.

πουλβινάριον (τό) (λατ.) γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ πουλβῖνον βλ.λ.

πουλβῖνον (τό) (λατ.) μτγν. προσκεφάλαιον, προσκέφαλο, μαξιλάρι : 'Αρρ.'Επικτ.3,23,35, Πάπ.

πουλερικό (τό) δημ. κ. **πουλλ-** κτ. πληθ. γεν. ὀνομ. τῶν ὀρνίθων, χηνῶν, νησσῶν καὶ γάλλων : **ἡ ἀγορά ἦταν γεμάτη πουλερικά.**

πούλημα-ατος (τό) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πουλῶ βλ.λ., πώλησις : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 16,18 **καὶ γυρνάει γιά πούλημα στή χωριατιά.**

πούληση (ἡ) δημ. τ. τοῦ πώλησις· **2**) τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως εἰσπραχθὲν χρηματικὸν ποσόν : **μοῦ κλέφανε τήν πούληση ἀπό τό συρτάρι.**

πουλητής (ὁ) δημ., θηλ. **πουλήτρα** δημ. τ. τοῦ πωλητής, πωλήτρια βλ.λς.

πούλι (τό) (τουρκ.) δημ. πεσσὸς ταβλίου, ζατρικίου, ντάμας· **2**) μικρὸν μετάλλινον πετάλιον ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων εἰς τὴν διακόσμησιν γυναικείων ἐνδυμάτων, ἰδ. νυμφικῶν κεντημάτων κ. ἄ., ἄ. πούλια· **3**) γραμματόσημον.

πουλί (τό) μσν. δημ. κ. **πουλλί** πτηνὸν βλ.λ. : Διγεν.'Ακρ.105 **καθ' ἕνα δ' ἀπὸ τὰ πουλιά 'κηλάδει τὴν λαλιάν του,** Διήγ.'Αχιλλ.733, 'Ερωτόκρ.1,307,'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,71, Σαλωμ.'Ο Λάμπρος 19,8,3 **πουλιοῦ δέν ἄκουες λάλημα ἢ χείλου ἡ κλωνοφλίφλισμα,** Βιζυην.41,25, Ζερβ.Λυρ.Σάτ.1,113 **σά θαλασσόχαρο πουλί ν' ἁπλώνῃ τόν καημό του·** || φρ. **λεύτερος σάν τό πουλί** (ἐπὶ ἀπηλλαγμένων παντὸς δεσμοῦ)· || **τρέχει σάν πουλί** τάχιστα· || φρ. **τοῦ πουλιοῦ τό γάλα** ἐπὶ μεγάλης ἀφθονίας καὶ ποικιλίας ἐκλεκτῶν πραγμάτων· **2**) νεοσσὸς καὶ ἰδ. ὄρνιθος.

πούλια (ἡ) δημ. τὸ διακοσμητικὸν πετάλιον πούλι βλ.λ.2)· **2**) **πούλια** (ἡ) ὡς κύρ. ὄν. ὁ ἀστερισμὸς τῶν Πλειάδων : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.173,1 **ὁ αὐγερινός κι ἡ πούλια, τ' ἄστρα τῆς αὐγῆς,** Γρυπ.

Σκ.Τερρ.8,1 **τῆς** πούλιας γέρν' **ἀπὸ ψηλὰ τὸ ἑφτάδιπλο τ' ἀστέρι.**

πούλιμος (ὁ) αἰολ. τ. τοῦ βούλιμος βλ.λ. : Πλούτ. Ἠθ.694Α.

πουλιό ἐπίρρ. μσν., δημ. τ. τοῦ πλιό : Ἐρωτόκρ. 1,427 **δὲν ἠμπορῶ πουλιὸ τὰ πάθη νὰ βασταίνω.**

πουλίτζιν (τὸ) μσν. δημ. ὑποκορ. τοῦ πουλί, πουλάκι : Διήγ. Ἀχιλλ.499 **πολλὰ πουλίτζια εἶδα 'δῶ, τὸν κάμπον καταβαίνουν.**

πουλιτζίζης (ὁ) μσν. ὁ πουλολόγος, ὁ πουλοκυνηγός, πουλοπιάστης βλ.λ. : Πρόδρ.2,553 **ὁ πουλιτζίζης ὁ πτωχός, ὁ λερομενοστόλης.**

πουλλάδα (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ πουλάδα βλ.λ.

πουλλάκι (τὸ) μσν. δημ. δ.γρ. τοῦ πουλάκι βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.2,1254 **καὶ τὸ σκοπόν του κιλαηδεῖ πᾶσα λογῆς πουλλάκι.**

πουλλί(ν) (τὸ) μσν. δημ. δ. γρ. τοῦ πουλί βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.1,307 κι **ὡσὰν ἀπὸ μικρὸ ἀβγὸ μικρὸ πουλλὶν ἐβγαίνει.**

πουλ(λ)οκυνηγός (ὁ) μσν. δημ. ὁ ὀρνιθοθήρας βλ.λ. : Κορ. Ἄτ.4,1,453.

πουλ(λ)ολόγος (ὁ) δημ. κ. πουλ(λ)ολὸς κυνηγὸς πτηνῶν, πουλιῶν : Γρυπ.Σκ.Τερρ.49,1 **σὰν πουλολόγος ξόβεργα βροχόλουρα καὶ δίχτυα θὲ νὰ στήσω·** **2)** Πουλολ(λ)όγος (ὁ) τίτλος μεσαιωνικοῦ δημώδους ποιήματος.

πουλ(λ)οπιάστης (ὁ) μσν. δημ. ὁ ὀρνιθοθήρας βλ.λ. : Κορ. Ἄτ.4Α,453 παροιμ. **πουλοπιάστης καὶ φαράς, ἔρημο τὸ σπίτι τους** (τὰ ἐπαγγέλματα ταῦτα ἐλάχιστα ἀποδίδουσι).

πουλ(λ)ος (ὁ) δημ. νεοσσὸς πτηνοῦ κ. ἰδ. **ὁ τῆς** ὄρνιθας· **2)** τὸ φυτὸν μήκων ἡ ῥοιάς.

-πουλ(λ)ος-α-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. κατάληξις ἐν χρ. εἰς πατρωνυμικὰ ὀνόματα πρὸς δήλωσιν τῆς καταγωγῆς : **Φωτεινόπουλος - Κωστόπουλος·** **2)** τὸ οὐδ. ἐν χρ. ὡς κατάληξις εἰς ὀνόματα ζῴων πρὸς δήλωσιν τοῦ νεογνοῦ : **ἀετόπουλα - λυκόπουλο - γαλλόπουλο - γουρουνόπουλο·** **3)** ὁμ. ἐν χρ. τὸ θηλ. κ. οὐδ. ὡς καταλήξεις εἰς διάφορα ὀνόματα πρὸς δήλωσιν ὑποκοριστικοῦ : **βοσκοπούλα - παπαδοπούλα - ναυτόπουλο.**

πούλουδο (τὸ) δημ. ἄνθος, λουλοῦδι : Σολωμ. Ἐλ.Πολ.3,2,2 **λουλούδια μύρια, πούλουδα, ποὺ κρύβουν τὸ χορτάρι.**

πουλυβότειρα (ἡ) ἐπ. τ. τοῦ πολυβότειρα βλ.λ., ἡ τρέφουσα πολλούς, ἡ θρεπτική : Ἰλ.Γ 89 **τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,** αὐτ. Ζ 213, αὐτ.Ξ 272, αὐτ.Ψ 368, Ὀδ.Θ 378, αὐτ.Τ 408.

πουλυγόητος-ον Ἐπιγρ. δ. προφ. τοῦ πολυγόητος βλ.λ., ὁ πολὺ θρηνηθείς : Ἐπιγρ.Κνίδου.

πουλυπόδειος-ον ποι. τ. τοῦ πολυπόδιος βλ.λ. : Θεόπομπ.Κωμ.6, Φιλύλλ.13, Ἐπίχ.12,7.

πουλύπους-οδος (ὁ) **ἰων. τ.** τοῦ πολύπους **βλ.λ.** : Ὀδ.Ε 432 **πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο,** Ὕμν. Ἀπόλλ.77, Ἱππ.Δι.2,48, Σοφ.ἀπ.307, Ἄλεξ.170.

πουλύς-λή-ύ ἐπ. κ. ἰων. τ. τοῦ πολὺς βλ.λ.

πουλῶ-άω μσν. κ.δημ., παρατ.(ἐ)**πουλοῦσα** κ. (ἐ)πούλαγα, ἀόρ. (ἐ)**πούλησα,** παθ. ἀόρ. (ἐ)**πουλήθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πουλημένος,** δημ. προφ. τοῦ πωλῶ βλ.λ. : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,3 **τὰ ἐπούλησεν αὐτὸς ἐκ δευτέρου εἰς ἄλλους,** Ἀραβ.Μῦθ. Χαλ.1,43 **πουλήσαντες τὰς πραγματείας μας,** Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.14,25 **τ' ἄσπρα πουλήσαν τὸ Χριστό, τ' ἄσπρα πουλοῦν καὶ σένα·** κ. παθ. : Πρόδρ.1,115 **τὸ πῶς πουλιέται τὸ τυρίν, τί ἔχει τὸ κεντηνάριν,** Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.47,11 **τ' ἀντρειωμένου τ' ἄρματα δὲν πρέπει νὰ πουλιῶνται·** || φρ. **ἐπούλησε τὴν ψυχή του στὸ διάβολο** (παρεδόθη πλήρως εἰς τὸ κακόν)· || φρ. **σὲ ποιὸν τὰ πουλᾷς αὐτά;** (εἰς ποῖον τολμᾷς νὰ ψεύδεσαι τόσον ἀσυστόλως;)· || φρ. **σὲ πουλεῖ καὶ σ' ἀγοράζει ἐπὶ τῶν λίαν** ἐμπείρων, **ἐπιτηδείων καὶ πονηρῶν.**

πουμμά Ἡσ. «**ἡ τῆς χειρὸς πυγμή**» (κῶδ. ποῦμμα).

πουνέντες (ὁ) δημ. κ. -ης ἀντὶ πονέντες βλ.λ.

πουνιάζειν Ἡσ. «παιδικοῖς χρῆσθαι».

πουνιαλιά (ἡ) (Ἰταλ.) μσν. δημ. **κτύπημα διὰ** πουνιάλου, δι' ἐγχειριδίου, στιλετιά, μαχαιριά : Ἐρωτόκρ.4,1842 **τὸν ηὗρηκε ἡ πουνιαλιὰ ἐκεῖ ποὺ τὸν ἐκράτει.**

πουνιάλο (τὸ) **(Ἰταλ.)** μσν. δημ. **ἐγχειρίδιον,** μάχαιρα, ξιφίδιον : Ἐρωτόκρ.4,1837 **ἀράσσου μι ἀγκαλιάζουνται κρατῶντας τὰ πουνιάλα.**

πούνιον Ἡσ. «ὁ δακτύλιος».

πούντα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. **πᾶν πνευμονικὸν κρυολόγημα,** ἄ. πόντα· **2)** ἡ ἄκρα ἀκρωτηρίου.

πουντάρω (Ἰταλ.) δημ., ἀόρ. (ἐ)**πουντάρισα** κ. (ἐ)πούνταρα δ. προφ. τοῦ ποντάρω βλ.λ.· **2)** βλέπω, διακρίνω, κιαλάρω.

πουντέλι (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. **ξύλινον ἢ μεταλλικὸν** ἀντέρεισμα, ἀντηρίς, στυλίσκος ὑποστηρίξεως.

πουντελ(ι)άρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ πουντελιάρω, ὑποστήριξις διὰ πουντελίων βλ.λ.

πουντελιάρω δημ. τοποθετῶν πουντέλια βλ.λ. ὑποστηρίζω **ἐπιφάνειάν τινα** κάθετον ἢ ἀψιδωτήν, οἷον τοῖχον, γέφυραν, στοὰν μεταλλείου κτπ.

πουντιάζω δημ. δ. **προφ.** τοῦ ποντιάζω **βλ.λ.**

ποῦντος (ὁ) δημ. **δ.** προφ. τοῦ πόντος βλ.λ.

πουντόχορτο (τὸ) δημ. **τὸ φυτὸν** δασυρις ἡ λευκή· **2)** **τὸ φυτὸν δακτυλὶς ἡ σκωριώδης.**

πούπετα ἐπίρρ.μσν. δημ.,δημ.κ.**πούπετις** κ.**πούπετε** (Λασκαρ.Ποιήμ.42) οὐδαμοῦ, πουθενά : Λίβ.Ροδ 122 **καὶ ἐψηλάφουν πούπετα περδίκιν νὰ πιτύχω·**

ποῦπος (ὁ) μτγν. **τὸ πτηνὸν ἔποψ** : Κυραν.20.

πουπουλένιος-ια-ιο δημ. ὁ κατεσκευασμένος **ἀπὸ** πούπουλα, **πτιλωτός·** **2)** μτφ. **ὁ ἐλαφρὸς** καὶ μαλακός.

πούπουλο (τὸ) δημ. **πτίλον** βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 39,5 **σὰν πούπουλα σκορπᾶν οἱ στοχασμοί μου·** **2)** μτφ. ἐν χρ. πρὸς **χαρακτηρισμὸν πολὺ ἐλαφροῦ πράγματος.**

πουράγγιον (τὸ) μτγν. ὄνομα φυτοῦ τινος μὴ καθοριζομένου : Ῥοῦφ.ἀπ.80.

πουράντζα (ἡ) δημ. κ. **πουράτζι** (τὸ) **τὸ φυτὸν** βοράγινον **τὸ φαρμακευτικόν.**

πουργ(κ)ατόριον (τὸ) (λατ.) νεώτ. **τὸ καθαρτήριον** βλ.λ.

πουργός (ὁ) μσν. δημ. δ. προφ. τοῦ ὑπουργός. βοηθητικὸς ἐργάτης κομίζων τὸν πηλὸν ἢ **καὶ** λίθους εἰς τοὺς κτίστας, πηλοφόρος.

πουργῶ-άω μσν. δημ. κ. **πουργεύω** ἐργάζομαι ὡς πουργός, κ. γενικώτ. παρέχω ὑπηρεσίαν εἴς τινα, βοηθῶ, συμβάλλω· **2)** ὑφίσταμαι ἀντίποινα, ὑποφέρω, τραβῶ : Ἐρωτόκρ.4,815 **πουργῶ γιὰ λόγου ντου τόσους καημοὺς καὶ πάθη.**

πούρδαιν Ἡσ. «**μαγειρεῖον' Λάκωνες**» (πρβλ.πυροδάνσιον).

πουρέακος (ὁ) μτγν. κρίκος σιδηροῦς **τετρυ**πημένος καὶ ἧλον ἔχων **ἐν τῷ** τρυπήματι στρεφόμενον, ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν : Ἀριστφ. Βυζ.π. Ἡσ.

πουρεινίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. βοιωτ. **τ. τοῦ** πυρηνὶς βλ.λ. : Ἐπιγρ.Τανάγρας.

πουρές (ὁ) (γαλλ.) δημ. κ. **πουρέ** (τὸ) εἶδος παλτοῦ ἀπὸ γεώμηλα ἢ ὄσπρια ἢ χόρτα.

ποῦρι (Ἰταλ.) μόρ. μσν. δημ. λοιπόν, ὅθεν : Ἐρωτόκρ.2,903, αὐτ.3,1001 κι **ἄσ' τονε** ποῦρι τὸν **καιρὸ κι ἂς πορπατῇ·** **2)** ἄρά γε : αὐτ.1149 **ἴντά ναι τὰ μιλεῖς,** ἐσὺ 'σαι ποῦρι γὴ **ἄλλη·** **3)** βεβαίως, μάλιστα, τῷ ὄντι : αὐτ.1,199, αὐτ.3,848 **ποῦρι γιαμιὰ δὲν ἤσανε φωτιὰ νὰ μᾶς κεντήσῃ·** **4)** καὶ ὅμως, ἐν τούτοις : αὐτ.2,1492 **ποῦρι στὴ σέλλα στάθηκε·** **5)** ἀρκεῖ μόνον, φθάνει νά : αὐτ.282, αὐτ.2,912 **ποῦρι τὸ θέλ' ὁ βασιλιὸς θέλημα νὰ μᾶς δώσῃ.**

πουρί (τὸ) δημ. πορῶδες ἀσβεστολιθικὸν πέτρωμα, πορόλιθος· **2)** πᾶν ἀσβεστοῦχον ὑπόλειμμα ἐπικαθήμενον ὡς ἐπίστρωμα, οἷον ἐπὶ ἀτμολεβήτων ὑδροσωλήνων κττ.· ‖ εἰδ. ἀσβεστῶδες ἐπὶ τῶν ὀδόντων.

πουριάζω (πουρί) δημ. ἔχω, κάμνω πουρί βλ.λ.: **μὴν ἀφήνετε τὰ δόντια σας νὰ πουριάζουν.**

πουρίακος (ὁ) δ. τ. τοῦ πουρέακος βλ.λ.

πούριον (τὸ) μτγν. εἶδός τι γλυκίσματος : Χρύσ. Τυαν.π.'Αθήν.14,647 D **μουστάκια ἐξ οἰνομέλιτος,** μουστάκια σησομάτα, κλοῦστρον πούριον.

πουριτανισμός (ὁ) νεώτ. αἵρεσις πρεσβυτεριανῶν ἐν 'Αγγλίᾳ πρεσβεύουσα τὴν ἁπλούστευσιν τῶν θρησκευτικῶν τύπων καὶ τὴν ἄκραν αὐστηρότητα τῶν ἠθῶν.

πουριτανός-ή νεώτ. ὁ ὀπαδὸς τοῦ πουριτανισμοῦ· **2)** μτφ. ἄνθρωπος ἐπιτηδευόμενος μεγάλην αὐστηρότητα ἀρχῶν καὶ ἠθῶν.

πουρμπουάρ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. φιλοδώρημα διδόμενον εἰς ὑπηρετικὸν προσωπικὸν ἢ ἐπὶ πλέον τῆς ὀφειλομένης ἀμοιβῆς, μπαξίσι.

πουρνάρι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν δρῦς ἡ κοκκοφόρος· **2)** τὸ φυτὸν δρῦς ἡ σμῖλαξ.

πουρνελιά (ἡ) δημ. δ. προφ. τοῦ μπουρνελιὰ βλ.λ.

πουρνό (τὸ) δημ. ἡ πρωΐα, τὸ πρωΐ· ‖ κ. ἐν ἐπιρρ. χρ. **πουρνὸ πουρνὸ** πρωῒ πρωΐ, λίαν πρωΐ : Βιζυην.123,10.

ποῦρο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. κυλινδροειδὲς ἢ ἀτρακτοειδὲς σιγάρον ἐκ περιτυλιγμένων φύλλων εἰδικοῦ καπνοῦ, ἄνευ σιγαροχάρτου : **ποῦρα 'Αβάνας - 'Ολλανδίας - ἑλληνικά.**

ποῦρος (ὁ) ὁ πῶρος βλ.λ. : 'Επιγρ.Δελφῶν.

ποῦρος-α-ο (ἰταλ.) δημ. ἀκραιφνής, ἀμιγής, καθαρός : **ποῦρο κρασί, - ποῦρος πατριώτης.**

πουροφόρος (ὁ) 'Επιγρ. λακων. πυροφόρος βλ.λ.

πο(υ)ρτοῦζι (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. κ. **πουρτούλι** τὸ ὀμμάτιον βλ.λ.

πούς-ποδός (ὁ) κ. μσν. **κ.** νεώτ., δωρ. ὀνομ. **πός** (Λυρ.'Αδέσπ.72), μσν. δημ. **πόδας** (ὁ) ('Ερωτόκρ. 2,688) ('Ησ. **"πώς"** πὸς ὑπὸ Δωριέων· πιθ. "πός" πούς ὑπὸ Δωριέων»), λακων. **πόρ** (αὐτ.), δοτ. **ποδί,** αἰτ. **πόδα** (οὐδέποτε ποῦν κτ. Θωμ.Μάγ.257R), δοτ. πληθ. **ποσί,** ἐπ. κ. λυρ. **ποσσί,** κ. **πόδεσσι,** κ. **πόδεσι** (Σοφ.άπ.240), γενικ. κ. δοτ. δυϊκ. **ποδοῖν,** ἐπ. **ποδοῖιν** ('Ιλ.Σ 537), τὸ ἀκραῖον ἀπὸ τοῦ ἀστραγάλου μέχρι τῶν δακτύλων τμῆμα τοῦ σκέλους τῶν ἀνθρώπων ἢ τῶν σπονδυλωτῶν ζῴων, πόδι, ποδάρι : 'Ιλ.Ρ 386 **γούνατά τε κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,** αὐτ.Λ 377,αὐτ.388· **2)** συνεκδ. ὁλόκληρον τὸ ἓν ἐκ τῶν κάτω ἄκρων τοῦ ἀνθρώπου ἢ ἕκαστον ἐκ τῶν σκελῶν τῶν ζῴων καὶ πτηνῶν, ὡς τὸ χεὶρ ἐπὶ τοῦ βραχίονος, τοῦ πήχεως καὶ τῆς ἄκρας χειρός : 'Ιλ.Ψ 772 **γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν,** 'Οδ. Δ 149, ΠΔΨαλμ.109(110),1 **ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου,** ΚΔ Ματθ.15,30, αὐτ'Εβρ.10,1· **3)** καταχρ. πᾶν ἐξέχον ὄργανον δι' οὗ ἀσπόνδυλόν τι ζῷον κινεῖται ἢ προσκολλᾶταί που : 'Ησίοδ.'Εργ.524 **ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει,- οἱ πόδες τῆς μυίας - τοῦ ὀκτάποδος·** **4)** ὁ πούς ὡς τὸ ὄργανον δι' οὗ τις τρέχει, ὅθ. ὁ 'Αχιλλεὺς καλεῖται ἐν 'Ιλ.Α 215 **πόδας ὠκύς·** ‖ κ. ὡς ὄργανον δι' οὗ ἁπλῶς πορεύεταί τις, βαδίζει : αὐτ.Θ 443 **τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·** ‖ συχν. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν ἀγῶνα τοῦ δρόμου : 'Οδ.Θ 103 **περιγιγνόμεθ' ἄλλων πύξ τε .. ἠδὲ πόδεσσιν·** ‖ ποσὶν ἐρίζω ἀγωνίζομαι ἀγῶνα δρόμου : 'Ιλ.Ν 325, αὐτ.Ψ 792· ‖ **νικῶ** ποσὶ ἐξέρχομαι νικητὴς ἐξ ἀγῶνος δρόμου : αὐτ. Υ 410· ‖ **αἴρομαι ἆθλα** ποσὶ λαμβάνω βραβεῖον δρόμου, ἐπὶ νίκῃ ἐν ἀγῶνι δρόμου : αὐτ.Ι 124· ‖ ὅθ. κ. **ποδῶν τιμή - αἴγλη - ἀρετή - ὁρμή** : Πίνδ.Ο 12,15, αὐτ.13,36, αὐτ.Π 10,23, Βακχ.9,20· ‖ ἡ δοτ. **ποσί** (ποσσί, πόδεσσι) προστίθεται εἰς παντοῖα ρ. δηλοῦντα κίνησιν, οἷον βαίνω, προστρέχω, θέω, πηδῶ, σκαίρω, πλίσσομαι, ἔρχομαι, ὀρχοῦμαι : 'Ιλ.Θ 389, αὐτ.Ψ 636, αὐτ.622, αὐτ.Φ 269, αὐτ. Σ 572, 'Οδ.Ζ 318, αὐτ.39, 'Ησίοδ.Θ 3· ‖ ὁμ. πρὸς ἔμφασιν μτ. ρ. σημαινόντων τὸ πατεῖν διὰ τῶν ποδῶν, καταπατεῖν : Σαπφ.94 **πόσσι κατεστείβοισι,** Σοφ.'Ηλ.456 **ἐπεμβῆναι ποδί·** ‖ **πόδα τίθημ' ὑπόπτερον** κινῶ : 'Αριστφ.Θεσμ.1100· ‖ μτφ. **νόστιμον ναῦς ἐκίνησε πόδα ἐξεκίνησε** κατευθυνομένη πρὸς τὴν πατρίδα : Εὐρ.'Εκ.940· ‖ **φωνὴ τῶν ποδῶν τοῦ ὑετοῦ** ὁ ἦχος τῆς βροχῆς κατὰ τὴν πτῶσίν της : ΠΔ Βασ.3,18,41· **5)** ὡς σημεῖον, ἀφετηρία ἢ τέρμα μετρήσεως : 'Ιλ.Σ 353 **ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς,** αὐτ.Π 640 **ἐκ κεφαλῆς ἐς πόδας ἄκρους,** Αἰσχ.άπ.169 **ἐκ ποδῶν δ' ἄνω .. εἰς ἄκρον κάρα,** 'Αριστφ.Πλ.650, Ποσείδ. 'Επιγρ. ἢ 'Ασκληπιάδ.ΑΠ 5,193 **ἐκ τριχὸς ἄχρι ποδῶν,** Βιάν. ΑΠ 7,388· **6)** φρ. **πρόσθε - πρὸ ποδὸς ἢ ποδῶν - προπάροιθε ποδῶν** ἀκριβῶς ἐνώπιόν τινος, πρὸ τῶν ποδῶν τινος : 'Ιλ.Ψ 877, αὐτ.Φ 601, αὐτ.Ν 205, Ξεν.Λακ.3,4 **αὐτὰ τὰ πρὸ τῶν ποδῶν,** αὐτ.'Αν.4,6, 12, Πλάτ.Πολ.432D· ‖ **παρὰ ἢ πὰρ ποδὸς** ἐκ τοῦ προχείρου ἀμέσως : Θέογν.282 **ἀνελέσθαι πὰρ ποδός,** Πίνδ.Π 3,60, αὐτ.10,62· ‖ **πὰρ ποδὶ** πλησίον : αὐτ.Ο 1,74· ‖ φρ. **παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός** κατέπεσεν ἡ καρδία των εἰς τοὺς πόδας, ἀπεθαρρύνθησαν ὅλως διόλου, ἐντελῶς : 'Ιλ.Ο 280· ‖ **παρὰ πόδα** ἐν μιᾷ στιγμῇ, διὰ ταχείας ἐνεργείας : Σοφ.Φιλ.838, Πλάτ.Σοφ.242Α· ‖ ὁμ. ἀμέσως ἔπειτα, πάραυτα : Πολύβ.1,35,3, αὐτ.5,26, 13, Γαλ.5,272· ‖ νεώτ. **γοργῷ τῷ ποδὶ** ταχέως· ‖ **παρὰ πόδα οἱ ἔλεγχοι** εἶναι πρόχειροι : Λουκ. 'Ιστ.Συγγρ.13· ‖ νεώτ. **παρὰ πόδας** κάτωθι, κατωτέρω· ‖ νεώτ. στρατ. **παρὰ πόδα** (ἄρμ!) στρατιωτικὸν παράγγελμα, ὅπως τοποθετηθῇ τὸ τυφέκιον ὄρθιον παρα τὸν δεξιὸν πόδα κρατούμενον διὰ τῆς δεξιᾶς χειρός· ‖ νεώτ. **ἐπὶ ποδὸς** ὀρθίως· ὅθ. μτφ. προχείρως, ἐν σπουδῇ, στὸ πόδι· ‖ κ.νεώτ. **τὰ πρὸ ποδῶν** τὰ πλησίον, τὰ πρόχειρα ἢ τὰ παρόντα· ‖ νεώτ. **ἐπὶ ποδὸς πολέμου** ἕτοιμοι πρὸς πόλεμον· ‖ **ἐν ποσὶ** ἐγγύς, πλησίον : 'Ηρ.3,97 **τὸν ἐν ποσὶ γινόμενον,** Σοφ.'Αντ. 1327 **τὰν ποσὶν κακά,** Εὐρ.'Ανδρ.397, αὐτ.'Αλκ.739, Θουκ.3,97 **τὴν ἐν ποσὶ [κώμην] αἱρεῖν,** Πλάτ. Θεαίτ.175Β, 'Αριστλ.Πολιτ.1263a,18· ‖ **τὸ πρὸς ποσὶ** τὸ ἐν ποσί, τὸ ἐγγύς, τὸ πλησίον : Σοφ.ΟΤ 130· ‖ αἱ ἀνωτέρω φρ. ἀντίκεινται τῇ φρ. **ἐκ ποδῶν** μακρὰν (δ.γρ. ἐκποδὼν) : 'Ηρ.6,35· ‖ κ. καθ' ἑνικ. : Πίνδ.Ν 7,67 **βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις·** ‖ κ. νεώτ. **ἐκποδὼν** βλ.λ.· ‖ ἡ φρ. **ἐκ ποδὸς** πρὸς δήλωσιν παρακολουθήσεως ἐκ τοῦ πλησίον· ὅθ. φρ. **ἐκ ποδὸς ἕπομαι** ἀκολουθῶ τὰ ἴχνη, ἀκολουθῶ ἐγγύθεν, ὄπισθεν : Πολύβ.3,68,1, Διόδ.Σ 20,57, Διον.'Αλ.Ρωμ.2,33· ‖ **διώκω ἐκ ποδῶν** καταδιώκω, διώκω κατὰ πόδας : Πλούτ. Πελ.11· ‖ κ. νεώτ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ οἱ παλαιότεροι συγγραφεῖς μεταχειρίζονται τὴν φρ. **κατὰ πόδας** : 'Ηρ.5,98, Θουκ.3,98, αὐτ.8,17, Ξεν.'Ελλ.2,1, 20, ΠΔ Γέν.49,19· ‖ κ. νεώτ. **κατὰ πόδα ὑπολαμβάνω** ἀμέσως.. : Πλούτ.Σοφ.243D· ‖ ἡ **κατὰ πόδας ἡμέρα** ἡ ἀμέσως ἀκόλουθος, ἡ ἑπομένη : Πολύβ.1,12,1· ‖ **κατὰ πόδας αἱρῶ** συλλαμβάνω τινὰ ἐν ᾧ τρέχει, καταφθάνω τινὰ τρέχοντα καὶ τὸν συλλαμβάνω : Ξεν.ΚΠ 1,6,40, αὐτ.'Απομν.2, 6,9· ‖ μτ. γενικ. προσ. **κατὰ πόδας τινὸς ἐλαύνω - ἔρχομαι** βαδίζω ἐγγὺς ὄπισθεν τινός, ἔρχομαι, πηγαίνω ὄπισθέν τινος : 'Ηρ.9,89, Θουκ.5,64· ‖ νεώτ. **διώκω τινὰ κατὰ πόδας** ἐν σπουδῇ καὶ συνεχῶς ἀκολουθῶ τινα καταδιώκων· ‖ **ἀνὰ πόδα** 'Ησ. «ἔμπαλιν, ὀπίσω» ‖ **ἐπὶ πόδα** πρὸς

τὰ ὀπίσω, ὀπισθοβατικῶς, πισόκωλα, μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸν ἐχθρὸν βάδην ὀπίσω, δθ.φρ. ἐπὶ πόδα ἀναχωρῶ, ἀνάγω ἢ ἀναχάζομαι ὑποχωρῶ χωρὶς νὰ στρέφω τὰ νῶτα, δθ. ὑποχωρῶ ἐν πλήρει τάξει, ἡσύχως : Ξεν.'Αν.5,2,32 καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πόδα ἀνεχώρουν βαλλόμενοι, αὐτ.ΚΠ 3,3,69, αὐτ.7,Ι,34· ‖ γίνεται ἡ ἔξοδος οἷον ἐπὶ πόδας τὸ παιδίον γεννᾶται μὲ τοὺς πόδας πρὸς τὰ ἐμπρός : 'Αριστλ. ΖΓ 752b,14· ‖ περὶ πόδα κυρίως ἐπὶ πεδίλου, τὸ πέριξ τοῦ ποδός, δηλ. ἁρμόζον ἀκριβῶς, καλῶς προσαρμοζόμενον : Πλάτ.Κωμ.197 ὡς ἔστι μοι τὸ χρῆμα τοῦ περὶ πόδα, αὐτ.129· κ. μτ. δοτ. : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.14 ὁρᾷς ὡς ἐμμελὴς ἡ ἀρχὴ καὶ περὶ πόδα τῇ ἱστορίᾳ· ‖ ὡς ποδῶν ἔχει μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῶν ποδῶν, δηλ. ὅσον ταχέως δύναται : 'Ηρ.6,116 ὡς ποδῶν εἶχον .. ἐβοήθεον, αὐτ.9,59 ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον, Αἰσχ. 'Ικ.837, Πλάτ.Γοργ.507D· ‖ ἔξω τινὸς πόδα ἔχω ἔχω τὸν πόδα μου ἔξω πράγματός τινος, δηλ. εἶμαι καθαρὸς ἀπ' αὐτοῦ : Αἰσχ.Χο.697, αὐτ.Πρ. 265 πημάτων ἔξω πόδα ἔχει, Σοφ.Φιλ.1260, Εὐρ. 'Ηρακλ.109· ‖ κ. ἄνευ τῆς γενικ. : Πίνδ.Π 4,289· ‖ ἀμφοῖν ποδοῖν εἰς δήλωσιν δραστηρίας ἐνεργείας : 'Αριστφ.'Ορν.35· ‖ κ. ἁπλῶς κτ. δοτ. : 'Ιλ.Ο 364 συνέχευε ποσὶν καὶ χερσίν, αὐτ.Υ 360, Αἰσχίν.2,115 τιμωρήσειν χειρὶ καὶ ποδὶ καὶ πάσῃ δυνάμει, αὐτ.3,109· ‖ ὅλῳ ποδὶ ὁλοκλήρως, ὁλοσχερῶς : 'Απολλ.Ρ 4,1166 τερπωλῆς ἐπέβημεν ὅλῳ ποδί, Δίων Χρ.13,19· ‖ ἡ ὑπὸ πόδα κατάστασις ἀκριβῶς ἡ ὑποκάτω αὐτοῦ : Πολύβ.2,68,9· ‖ ὑπὸ πόδας τίθεμαι καταστείβω, ποδοπατῶ : Πλούτ.'Ηθ.1097C· ‖ ὁ ὑπὸ πόδα ὁ ἐν αειρᾷ ὡριαμένη κατόπιν τινὸς εὑρισκόμενος : 'Ονήσανδρ. 25,2· ‖ ὑπὸ πόδα χωρῶ ὑποχωρῶ : 'Αθήν.'Ιατρ. π.'Ορειβ.άδέδ.21,16· ‖ ὀρθῷ ποδὶ πρὸς τὰ ἄνω : Πίνδ.Ο 13,72 ἀνὰ δ' ἔπαλτ' ὀρθῷ ποδί· ‖ νεώτ. πίπτω εἰς τοὺς πόδας τινός προσπίπτω, ἱκετεύω (γονυπετῶς)· ‖ ἁλιεῖς ἀπὸ ποδός πιθανῶς οἱ ἁλιεύοντες ἀπὸ τὴν ξηράν : Πάπ.· ‖ ποτίζω ἀπὸ ποδός ἐπὶ βοῶν βοηθούντων εἰς τὴν ἄντλησιν ἐκ φρέατος, ποτίζω διὰ τῶν ποδῶν : αὐτ.· 7) ἐπὶ ἀγγείου, ὁ πυθμὴν : Διοσκ.2,72 ἀγγεῖον .. τρήματα ἐκ τῶν ὑπὸ ποδὸς ἔχον· 8) ποὺς τινος περίφρ. τοῦ προσ. εἰς ὃ ἀνήκει ὁ πούς, δθ. σὺν πατρὸς ποδὶ σὺν πατρί : Εὐρ.'Ιππ.661 σὺν πατρὸς μολὼν ποδί, αὐτ.'Ορ.1217, αὐτ.'Εκ.977, αὐτ.'Ηρ.336, αὐτ. Βάκχ.889, 'Αριστφ.Βάτρ.100· ‖ ἐξ ἑνὸς ποδὸς μόνος ὤν : Σοφ.Φιλ.91· ‖ οἱ δ' ἀφ' ἡσύχου ποδὸς οἱ ἡσύχως ζῶντες : Εὐρ.Μήδ.217· 9) μτφ. ἐπὶ ἀντικειμένων, πᾶν ἐν εἴδει σκέλους αὐτοτελὲς στήριγμα ἢ ὑπόβαθρον σκεύους, ἐπίπλου, ὀργάνου κτλ. : 'Αριστφ.άπ.530, Ξεν.ΚΠ 8,8,16 ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς πόδας ἐπὶ δαπέδων τιθέασιν, - οἱ πόδες τῆς τραπέζης - τοῦ καθίσματος - τοῦ ὀκρίβαντος - τοῦ πυραύνου· ‖ κ. ἐπὶ τῶν γραμμῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὰ κάτω ἄκρα τοῦ γράμματος Ω : Καλλί.π.'Αθήν.10,454Α ἔπειτα κύκλος πόδας ἔχων βραχεῖς δύο· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ἀσκοῦ : Εὐρ.Μήδ.679 ἀσκοῦ . . λῦσαι πόδα· 10) τὸ κάτω μέρος ἢ σημεῖον σώματός τινος : οἱ πόδες τοῦ ὄρους οἱ πρόποδες, τὰ ριζοβούνια, τὰ ριζά : 'Ιλ.Β 824 ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον 'Ίδης, αὐτ.Υ 59 πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπίδακος 'Ίδης, Πίνδ.Π 11,36· ‖ νεώτ. τὸ κάτω μέρος ἢ σημεῖον σχήματός τινος : ὁ ποὺς καθέτου γραμμῆς· 11) κ. νεώτ. ναυτ. ἕκαστον τῶν δύο ἐξεχόντων κάτω ἄκρων ἱστίου ὡς καὶ τὸ σχοινίον (δημ. σκότα), δι' οὗ ἑλκόμενα ἐντείνονται ταῦτα· πρβλ. ποδεών : 'Οδ.Ε 260 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλως τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, Εὐρ.ΙΤ 1135, αὐτ.'Ορ.706, 'Απολλ.Ρ 2,932, Κόϊντ.9,438 ἱστία . . ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι· ‖ χαλῶ πόδα χαλαρώνω τὸ σχοινίον αὐτό, ἴδ. ὅταν ἐπέρχεται ἰσχυρὰ πνοὴ ἀνέμου : Εὐρ.'Ορ.707· 12) ὁ μεταγωγὸς τοῦ κέρατος κάλως ἢ τὸ πηδάλιον : 'Οδ.Κ 32 αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων, Πίνδ.Ν 6,55 πὰρ ποδὶ ναός· 13) κ. νεώτ. μονὰς μήκους ἴση περίπου πρὸς τὸ μῆκος μεγάλου ἀνθρωπίνου ποδός, ποικίλλουσα κατὰ τόπους καὶ ἐποχάς, δθ. ὁ ἀττικὸς ποὺς εἶχε 4 παλάμας ἢ 16 δακτύλους, μείζων δὲ κατὰ τὸ 1/3 περίπου τοῦ ἀγγλικοῦ δακτύλου, ὀλίγον πλέον τῶν 0,30 τοῦ μέτρου ἤτοι 0,3083 μ. : 'Ηρ.2,149 τῶν ποδῶν μὲν τετραπαλαίστων ἐόντων, Πλάτ.Μέν.82C· ‖ νεώτ. ἀγγλικὸς πούς τὸ 1/3 τῆς ὑάρδας ἤτοι 0,3048 μ.· 14) ἐν τῇ προσῳδίᾳ κ. καθόλου τῇ μετρικῇ, σύνολον δύο ἢ πλειόνων συλλαβῶν ἀποτελουσῶν ρυθμικὴν μονάδα : 'Αριστφ.Βάτρ.1323 ὁρᾷς τὸν πόδα τοῦτον ;, Πλάτ.Πολ.400Α, 'Αριστόξ.'Αρμον. 34Μ, 'Ηφαιστ.3,1,-ἐκ τῶν δισυλλάβων ποδῶν συνηθέστεροι εἶναι ὁ ἴαμβος καὶ ὁ τροχαῖος· 15) ἐπὶ τοῦ ἀγωνίσματος τῶν κηρύκων, καθ' ὃ ἐνίκα ὁ δυνάμενος νὰ κηρύξῃ μετὰ μείζονος ἐντάσεως πνεύματος : Γαλ.4,459 κήρυκες ὅταν τὸν καλούμενον πόδα μέλλωσιν ἐρεῖν· 16) ὅριον, σύνορον λίθου : 'Ισαῖ.ἀπ.27.

πούσι (τὸ) (τουρκ.) δημ. ὀμίχλη· 2) τὸ ἐκ ξηρῶν φύλλων πεύκης σχηματιζόμενον στρῶμα.

πούστακος (ὁ) ὁ πουρέακος βλ.λ. : 'Αριστφ. Βυζ.π.'Ησ.

πούστης (ὁ) δημ. ὁ κίναιδος βλ.λ.· 2) κτ. ἐπέκτ. ὁ αἰσχρός, ἀναίσχυντος· ἐν χρ. κ. ὡς ὕβρις.

πουσταρέλλι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πούστης.

πουσταριό (τὸ) δημ. τὸ πουσταρέλλι βλ.λ.

πουστίζω δημ. φέρομαι ὡς πούστης, ὡς κίναιδος, ἀ. πουστοφέρνω.

πούστικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πούστην, ὁ τοῦ πούστη.

πουστοφέρνω δημ. ἀ. πουστίζω βλ.λ.

πούστρα (ἡ) δημ. ἐπὶ ἀρρένων ἐν χρ. ἀντὶ τῆς λ. πούστης βλ.λ.)· 2) ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ἐκδιδομένη εἰς παρὰ φύσιν ἀσέλγειαν.

πουτάνα (ἡ) (ἰταλ.) δηλ. πόρνη καὶ ἴδ. κατωτέρας ὑποστάθμης· ‖ φρ. εἶναι παλιὰ πουτάνα ἐπὶ παμπονήρων καὶ ὅλως ἀναισχύντων.

πουταναριό (τὸ) δημ. πορνεῖον, χαμαιτυπεῖον.

πουτανιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τῆς πόρνης, πρᾶξις ἰδιάζουσα εἰς πόρνην, τρόποι ἰδιάζοντες εἰς πόρνην· ἐν χρ. κ. κτ. πληθ.

πουτανιάρης (ὁ) δημ. ὁ πορνοκόπος βλ.λ.

πουτανίζω δημ. συμπεριφέρομαι ὡς πόρνη.

πουτίγγα (ἡ) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. εἶδός τι γλυκύσματος παρασκευαζομένου κυρίως ἐξ ἀλεύρου, σταφίδων, ᾠῶν καὶ σακχάρεως.

ποῦ⟨τ⟩ριν 'Ησ. «σαπρόν».

πουτσαράς (ὁ) δημ. ὁ ἔχων μέγα πέος· ‖ ὁ ἔχων ἐξαιρετικὴν ἀντοχὴν εἰς τὰ ἀφροδίσια· 2) συνεκδ. ἄνθρωπος ἀντοχῆς· ‖ γενναιόκαρδος.

ποῦτσος (ὁ) δημ. κ. **πούτσα** (ἡ) τὸ πέος βλ.λ.

πουτ(τ)ὶ (τὸ) δημ. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

πούφ ἐπιφών. δημ. ἐν χρ. πρὸς ἔκφρ. ἐνοχλήσεως ἐκ δυσαρέστου ὀσμῆς καὶ συνεκδοχικῶς ἀποστροφῆς, ἀηδίας· 2) ἔναρθρ. ὡς οὐσ. ἄκλ. οἱονεὶ διαρραγεῖσα πομφόλυξ, τίποτε, μηδέν : τί βγῆκε ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴ φασαρία ; ἕνα πούφ· φρ. πῆγε στὰ πούφ πρὸς δήλωσιν ἀποτυχίας, ματαίας ἐνεργείας ἢ δαπάνης· 3) τὸ πούφ (γαλλ.) ἄκλ. εἶδός τι μικροῦ στρογγυλοῦ καθίσματος.

πόχα (ἡ) δημ. ἁλιευτικὴ ἀπόχη.

ποχαιρετίσματα (τὰ) μσν. δημ. συγκεκ. τ. τοῦ ἀποχαιρετίσματα βλ.λ. : 'Ερωτόκρ.3,1502.

ποχείριος-α δημ. συγκεκ. τοῦ ὑποχείριος, ὁ πάροικος, δθ. μτφ. ὁ φτωχὸς ἢ ταπεινὸς τὸ γένος· 2) ὡς ἐπίθ. ὁ τοῦ ποχείριου, ὁ πτωχικός.

πόχηρος (ὁ) δημ. συγκ. τ. τοῦ ἀπόχηρος βλ.λ. : παροιμ. **τοῦ ποχήρου ὁ γάμος δὲν ἀργεῖ** (οἱ γάμοι τῶν χήρων στεροῦνται ἐπιδείξεως, πομπῆς).

ποῶ-έω ἀττ. τ. τοῦ ποιῶ βλ.λ. : Σοφ.ΟΤ 918, αὐτ. Τρ 395, 'Αριστφ.'Αχ.410.

ποώδης-ους-ες κ. νεώτ. κ. ποιώδης ('Ηρ.4,47) ὁ ὅμοιος πρὸς πόαν, ὁ ἐκ τοῦ εἴδους τῆς πόας : 'Αριστλ.Πρ.906b,36, Θεόφρ.Φl 1,1,10, 'Αρρ.'Ινδ.32,4, Γαλ.6,644· || νεώτ. ποώδη φυτὰ γενικὴ ὀνομασία τῶν φυτῶν τῶν ἐχόντων μαλακὸν καυλόν, κορμόν· **2)** ὁ χλοερός, ὁ ἔχων τὸ πράσινον χρῶμα τῆς χλόης : 'Αριστλ.Χρωμ 794b,20, Θεόφρ.Φl 4,10,3.

πραγκαρόλι (τὸ) δημ. ἁλιευτικὸν ὄργανον πρὸς ἄγραν καλαμαριῶν, ἄ. καλαμαριέρα, καυτερό.

πρᾶγμα-ατος (τὸ) (πράσσω) κ. μον. κ. νεώτ., μσν. δημ. πρᾶμα ('Ερωτόκρ.1,88, αὐτ.93) ἰων. πρῆχμα ('Επιγρ.Χίου) κ. πρῆγμα ('Ηρ.5,33). πᾶν ὅ,τι πράττεται ἢ εἶναι πεπραγμένον, γεγενημένον, πᾶν ὅ,τι ὑπάρχει, ἤτοι ἔχει ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν καὶ γίνεται ἀντιληπτὸν διὰ τῶν αἰσθήσεων, πᾶν τὸ πραχθέν, ἔργον, ὅπερ εἶναι τὸ συγκεκριμένον τοῦ πρᾶξις, ἀλλὰ συχνάκις προσεγγίζει εἰς τὴν ἀφῃρημένην ἔννοιαν· ἀντιδιαστέλλεται πρὸς τὰ πλάσματα τῆς φαντασίας ἢ τῆς λογικῆς ἐννοίας, ὅθ. ἀντίθ λόγος : Θέογν.116, Πίνδ.Ο 7,46 **καὶ παρέλκει πραγμάτων ὀρθὰν ὁδὸν ἔξω φρενῶν**, Δημ.21 **ἐξεληλυθότων ἡμῶν ἀξίως τῆς πόλεως καὶ ὄντων ἐπὶ τοῖς πράγμασιν, - θέλω πράγματα κι ὄχι παραμύθια**· || φρ. γυναίου **πρᾶγμα** ποιῶ ποιῶ ἔργον γυναίου, γυναικεῖο, γυναικοκάμωμα, γυναικοφέρσιμο βλ.λ. : Δημ 787· **2)** πᾶν ἄψυχον ὑλικὸν σῶμα, ἰδ. κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ζῷον : Πίνδ.Ο 13,75 **πᾶσαν τελευτὴν πράγματος**, αὐτ.Π 4,278, 'Ηρ.5,33 πρῆγμα **τοιόνδε συνηνείχθη γενέσθαι**, αὐτ.9,92, Αἰσχ.Εὐμ.575 **τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος λέγε**, Σοφ.Αἰ.747, Θουκ 2,64, Δημ.551 **τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη**, αὐτ.42, ΚΔ Ματθ.18,19, αὐτ.Λουκ.1,1 **ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, - ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος καλεῖται τὸ πρόσωπον ζῷον ἢ** πρᾶγμα, **περὶ οὗ γίνεται λόγος**· **3)** ὄν, συγκεκριμένον ἀντικείμενον : 'Επίχ.171,1 **ἆρ' ἔστιν αὔλησίς τι πρᾶγμα;**, Πρόδρ.2,383 **καὶ βλέπε** τότε πράγματα καὶ **ξένας ὀπτασίας**, δημ. παροιμ. **κάθε πρᾶμα στὸν καιρό του κι ὁ κολιὸς τὸν Αὔγουστο** (τὸ κάθε τι πρέπει νὰ γίνεται εἰς τὸν κατάλληλον **δι'** αὐτὸ καιρὸν ἢ τὴν κατάλληλον περίστασιν)· || ἰδ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ὄνομα : 'Ανδοκ.4 27, Πλάτ.Κρατ.391B, αὐτ.436A, αὐτ.432B **δύο πράγματα τοιάδε, οἷον Κρατύλος καὶ Κρατύλου εἰκών**· || συχν. πλεοναστικῶς ἐν φρ. ὡς **ἀργαλέον πρᾶγμ' ἐστὶν** μτ. ἀπαρφ. : 'Αριστφ.Πλ.1· ὁμ. : 'Αριστλ.Ψυχ.432a,2 **οὐδὲ πρᾶγμα οὐθέν ἐστι παρὰ τὰ μεγέθη.. τὰ αἰσθητὰ κεχωρισμένον**, αὐτ.Μετ.379a,32, αὐτ.Φυσ.226b,30, αὐτ.227b,28, Πλούτ.'Ηθ.1109D **διαμάχονται περὶ τοῦ λευκὸν ἢ μὴ λευκὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα**, Πορφ.Γνώμ.21 **ἐξ ἀζωΐας καὶ ζωῆς συγκείμενον πρᾶγμα**· || **τὰ μετέωρα πράγματα** τὰ ἐν οὐρανῷ : 'Αριστφ.Νεφ. 228, αὐτ.741· **4)** κτ. εὐφημισμόν, ὑποκείμενον, ὅν τι : Πλάτ.Πρωτ.312C, αὐτ.Γοργ.520B **καὶ σοφισταῖς οὐκ ἐγχωρεῖν μέμφεσθαι τούτῳ τῷ πράγματι**, Δημ 383 **ὁ δῆμος ἀσταθμητότατον πρᾶγμα**· || **ἄμαχον πρᾶγμα** ἐπὶ τῶν γυναικῶν : Ξεν.ΚΠ 6,1,36· **5)** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ἣν ἔχει ἡ λ. πρᾶξις βλ.λ., ὄφελος βλ.λ.) : 'Ηρ.1,79 **εὑρίσκε πρῆγμά οἱ εἶναι ἐλαύνειν**, αὐτ.4,11· || κ. μτ. ἀρνήσεως : αὐτ.7,12 **εὑρίσκε οἱ οὐ πρῆγμα εἶναι στρατεύεσθαι**, αὐτ. 1,207, αὐτ.7,130· **6)** ἀντικείμενον ἢ ἔργον τι σπουδαῖον, **ἔχον** σημασίαν ἢ σπουδαιότητα : αὐτ.150, **αὐτ.6,63 πρῆγμα οὐδὲν ἐποιήσαντο**, Εὐρ.Μήδ.451, Πλάτ.Γοργ.447B, αὐτ.Εὐθ.4D **ὡς οὐδὲν ὂν πρᾶγμα, εἰ καὶ ἀποθάνοι**, Ξεν.'Αν.4 1,17 **δῆλον ἦν ὅτι πρᾶγμά τι εἴη**· || **πρᾶγμά ἐστί μοι** ὑπάρχει σχέσις τις μεταξύ τινων : 'Ηρ.5,84 **σφίσι τε καὶ 'Αθηναίοισι εἶναι οὐδὲν πρᾶγμα**, Δημ.320 **διομνύμενος μηδὲν εἶναι σοὶ καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα**· || **ᾧ μὴ πρᾶγμα μὴ εἰσίναι** διὰ τὸν ὁποῖον δὲν ὑπῆρχε δικαίωμα εἰσόδου : Πάπ.· κ. μτ. γενικ. πράγμ : Πλούτ.Πομπ.65 **οἷς μηδὲν ἦν πρᾶγμα τοῦ πολέμου**· || **τὸ σὸν τί ἐστι πρᾶγμα;** ποῖον εἶναι τὸ ἔργον σου, μὲ τί ἀσχολεῖσαι; : Πλάτ.'Απολ.20C, αὐτ. 'Αλκ.1,104D· || φρ. **μέγα πρᾶγμα ἐπὶ** προσ., ἄνθρωπος μεγάλης σπουδαιότητος, ἀλλ' ἰδ. ἐν χρ. σκωπτικῶς, γερὸς πόντος : Δημ.928 **οὑτοσὶ δὲ Λάκριτος Φασηλίτης, μέγα πρᾶγμα**, Μέν.Σαμ.175· || ἐν φρ. μέγιστον πρᾶγμα **παρά** τινι λίαν ἰσχύων παρά τινι : 'Ηρ.3,132 **ἦν μέγιστον πρᾶγμα Δημοκήδης παρὰ βασιλέϊ**· **7)** ἐν χρ. ἀντὶ τῆς λ. μάχη, ἀλλ' ἐπὶ παρῳχημένης τοιαύτης, ἰσοδύναμον κυρ. μὲ τὴν λ. γεγονός, συμβεβηκός : Ξεν.'Ελλ.7,1,17 **ὡς οἱ σωθέντες ἐκ τοῦ πράγματος ἀπέφυγον**· **8)** ἡ ἐρωτικὴ ὑπόθεσις τοῦ 'Αριστογείτονος καὶ τοῦ 'Αρμοδίου : Αἰσχίν.1,132· **9)** γεγονός, ἰδ. κτ. ἀντίθ. λόγος, ὄνομα : Εὐρ.'Εκ.1188 **οὐκ ἐχρῆν τῶν πραγμάτων τὴν γλῶσσαν ἰσχύειν**, 'Αριστλ. Τοπ.146a,3, αὐτ.Σοφ.'Ελ.175a,8, αὐτ.Φυσ.263a,17 **πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ τὴν ἀλήθειαν, - νὰ σᾶς διηγηθῶ πῶς ἔγινε τὸ πρᾶγμα**· **10)** ζήτημα περὶ οὗ λόγος γίνεται, ὑπόθεσις : 'Ιππ.Διαίτ.39, Πλάτ. Μέν.87A, 'Αριστλ.ΑΠρ.70a,32, Δημ.1265 **γράφοντες μαρτυρίας οὐδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα**· **11)** ἡ περιουσία, τὸ ἔχειν τινός : 'Αριστφ.'Αχ.474 **ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα**, Πλάτ.'Ιππ.Μ 286E **φαῦλον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐμὸν πρᾶγμα**, αὐτ. 'Απολ.42A· || νεώτ. κ. δημ. πᾶν ὅ,τι κατέχει τις, κτῆμα καὶ ἰδ. κινητόν, ἤτοι σκεῦος, ἔπιπλον ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι τις παράγει : **τὸ δωμάτιον εἶναι γεμάτο πράματα, - φέτος τ' ἀμπέλια δὲν θὰ κάμουν πολὺ πρᾶμα**, δημ. παροιμ. **ἅμα ζῇς καὶ δίνῃς πρᾶμα, θέλεις μιὰ μὲ τὴν καμπάνα** (ὁ διανέμων ἐν ζωῇ τὴν περιουσίαν του εἶναι ἀφελὴς καὶ ἀνόητος)· **12)** ὁμ. κτ. ἐπέκτ. ἐμπόρευμα, ἄ. πραμάτεια καὶ ἰδίᾳ τὸ ὕφασμα : **τὸ πρᾶμα ἔφθασε στὸν Πειραιᾶ, - ὡραῖο τὸ πρᾶμα, μὰ τὸ ῥάψιμο ἐλεεινό**· **13)** νεώτ. νομ. πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον περιουσίας εἴτε ὑπὸ συγκεκριμένην μορφὴν (ἐνσώματον πρᾶγμα) εἴτε ὑπὸ ἀφῃρημένην ὡς δικαίωμα (ἀσώματον πρᾶγμα)· **14)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. κτ. πληθ. πρᾶξις, λόγος, διαγωγή : **τί πράματα εἶναι αὐτά, δὲν ντρέπεσαι;**· **15)** δημ.κτ. ἐνικ. τὸ αἰδοῖον βλ.λ., ἰδ. τῆς γυναικός· **16)** κ. νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. κατάστασις εἰς ἣν εὑρίσκεται τὸ ἄτομον, ἡ πολιτεία ἢ ἡ κοινωνία, αἱ περιστάσεις, αἱ ὑποθέσεις τινός : 'Ηρ.1,207 **μάθε ὡς κύκλος τῶν ἀνθρωπηΐων ἐστὶ πρηγμάτων**, Εὐρ.'Ελ.286 **τοῖς πράγμασι τέθνηκα τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ** (ἐκ τῆς καταστάσεως, τῶν περιστάσεων καὶ οὐχὶ τῶν ἔργων), Θουκ.1,89, αὐτ.3,82 **ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασι**, Ξεν.'Απομν.2,7,2, αὐτ.'Αν.2,1,16 **ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πρήγμασι συμβουλευόμεθά σοι**, αὐτ.'Ελλ.3,5,1, Χαιρήμ.2 **τύχη τὰ θνητῶν πράγματ' οὐκ εὐβουλία**, Δημ.10 **δεινὸς πράγμασι χρῆσθαι**· || ἡ κατάστασις, ἀσθενοῦς : 'Ιππ. Προγν.1 **τὰ τῶν νοσεόντων πράγματα** || αἱ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις ἢ οἱ περιστάσεις τοῦ ἀτόμου : 'Ηρ.7,236 **ἢ καὶ προδιδοῖ πρήγματα τὰ σά**, αὐτ. 237, Ξεν.Συμπ.1,15· **17)** κ. νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐξοχὴν αἱ ὑποθέσεις τῆς πόλεως, τῆς πολιτείας, τοῦ κράτους : Εὐρ.ΙΤ 1062 **σῴζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται**, αὐτ.'Ελ.260, 'Αριστφ.Λυσ.32 **ἔστ' ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα**, Πλάτ.'Απολ. 31D **ἐγὼ πάλαι ἐπεχείρησα πράττειν τὰ πολιτικὰ**

πράγματα, - τὰ πράγματα δὲν πηγαίνουν καὶ τόσο καλά, - ἔννοια σου καὶ θ' ἀλλάξουν κάποτε τὰ πράγματα· ‖ νεώτ. **τὰ δημόσια πράγματα** αἱ ὑποθέσεις τοῦ κράτους· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως ἢ διοικήσεως : Ἡρ.6,39 **καταλαμφόμενον τὰ πρήγματα ἐπὶ Χερσονήσου ἀποστέλλουσι,** αὐτ.83, αὐτ.3,80, Θουκ. 3,62 **δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα,** αὐτ.72, αὐτ.4, 2· ‖ κ. νεώτ. **οἱ ἐν τοῖς πράγμασι** οἱ ἐν τέλει, οἱ ὄντες ἐν ἰσχύϊ ἢ ἀξιώματι, οἱ ἄρχοντες, οἱ κυβερνῶντες : Θουκ 3,28 **γνόντες δὲ οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὔτ' ἀποκωλύειν δυνατοὶ ὄντες,** Δημ.125, Ἀριστλ.Πολιτ.1307b,10· ‖ ὁμ. **οἱ ἐπὶ τοῖς πράγμασιν ὄντες** : Δημ.110· ‖ ὁμ. **οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων** : αὐτ.309, Πολύβ.3,69,4, ΠΔ Μακκ.1,3,33 **κατέλιπε Λυσίαν . . ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ βασιλέως**· ‖ μτγν. ὁμ. **ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων** τίτλος τοῦ ἀνωτάτου ὑπαλλήλου (ὑπουργοῦ) εἰς τὸ κράτος τῶν Σελευκιδῶν· ‖ δημ. φρ. **εἶμαι στὰ πράγματα** εἶμαι κυβερνήτης ἢ ἐκ τῶν ἰσχυόντων παρὰ τῇ κυβερνήσει· ‖ εἰρων. εἶμαι μεθυσμένος, εἶμαι ἐν εὐθυμίᾳ, στὸ κέφι· **18)** ἡ κρατικὴ δύναμις καὶ ἰδιαίτατα ἡ στρατιωτική, ὁ στρατός, τὸ στράτευμα : Ἡρ.3,137 **οἱ μὲν καταρρωδέοντες τὰ Περσικὰ πρήγματα προϊέναι ἕτοιμοι ἦσαν,** αὐτ.7,50, Αἰσχ.Πέρσ.714, Θουκ.1,74 **ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο**· **19)** **νεώτερα πράγματα** οἱ νεωτερισμοί, νεωτεριστικαὶ μεταβολαί : Ἡρ.5,19, Λυσ.13,6 **οἱ βουλόμενοι νεώτερα πράγματα ἐν τῇ πόλει γίγνεσθαι**· **20)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐργασία, ἀσχολία, μάλιστα ἐν δίκῃ : Ἀριστφ.Σφ 1426 **δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων,** αὐτ.Νεφ.471, Ἀντιφ.6,12, Θουκ. 1,128 **τῷ δὲ ἔργῳ τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν,** Λυσ.12,3 **οὔτε ἐμαυτοῦ οὔτε ἀλλότρια πράγματα πράξας, - ἀνακατεύεται σὲ πολλὰ πράματα**· **21)** κ. νεώτ. ἐνοχλητικὴ ἀσχολία, δυσκολία, στενοχωρία : Ἀριστφ.Ἀχ.310 **ἁπάντων αἰτίους τῶν πραγμάτων, - διαρκῶς μοῦ παρέχει πράγματα**· ‖ φρ. **πράγματα ἔχω** ἔχω ἐνοχλήσεις ὡς πρός τι : Ἡρ.7,147, Πλάτ.Θεαίτ.174Β, Ξεν. ΚΠ 1,3,4 **πράγματα ἔχειν ἐν τῷ δείπνῳ**· ‖ **πράγματα παρέχω τινὶ** προξενῶ ἐνόχλησιν εἴς τινα : Ἡρ.1,155, Ἀριστφ.Πλ.20· ‖ μτ. ἀπαρφ. παρέχω εἴς τινα τὴν ἐνόχλησιν τοῦ νὰ κάμῃ τι: Ἀριστφ.Σφ. 313, Πλάτ.Φαίδ.115Α, Ξεν.ΚΠ 4,5,46 **πράγματα δὲ παρέξουσιν ἐπιμέλεσθαι**· ‖ σπαν. καθ' ἑνικ. : Ἡρ.7,239 **μηδὲν πρῆγμα παρέχειν**· **22)** νεώτ. κ. δημ. αἱ ἀποσκευαί : **φόρτωσα τὰ πράματα στὸ κάρρο, - ἔχασα τὰ πράματά μου στὸ σταθμό**· **23)** δημ. τὰ βοσκήματα : **πάει τὰ πράματα στὴ βοσκή**· **24)** νεώτ. κ. δημ. φρ. **σπουδαῖο(ν) πρᾶ(γ)μα** ἀξιόλογος ὑπόθεσις, ἀσχολία ἢ πρᾶξις : **σπουδαῖο πρᾶμα νὰ ξέρῃ κανεὶς νὰ φέρεται**· ‖ εἰρων. ἀσήμαντος ὑπόθεσις, ἀσχολία ἢ πρᾶξις : **σπουδαῖο πρᾶμα νὰ πᾷς στὸ Παρίσι !**· ‖ δημ. **σοῦ εἶναι ἕνα πρᾶμα** ἢ **πραματάκι** ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπιτηδείων ἢ φαύλων εἰς οὓς δὲν δύναταί τις νὰ ἔχῃ πολλὴν ἐμπιστοσύνην· ‖ ὁμ. **τί πρᾶμα εἶναι αὐτός;** τί εἴδους ἄνθρωπος, τίνος ἠθικῆς ποιότητος εἶναι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος;· **25)** ἐν Κρήτῃ, δημ. ἐπιρρηματικῶς, τίποτε : **δὲν ἔχει μέσα πρᾶμα, - δὲν ξέρω πρᾶμα.**

πραγματᾶς (ὁ) πραγματευτής, ὀνομ. ἱερατικοῦ ἀξιώματος : Ἐπιγρ.Παντικαπαίου.

πραγματεία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. **πρηγματίη** (Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.7), ποι. **πραγματίη** (Μαν.1,38) ἡ μετ' ἐπιμελείας ἐπιδίωξις ὑποθέσεώς τινος ἢ ἀσχολίας, ἐπιμελὴς σπουδή, ἐπίπονος ἐργασία : Ἱππ.Ἀρχ. Ἰητρ.7 **πλείονος εἶναι πρηγματίης,** Ἰσοκρ.1,44, αὐτ.5,7, Πλάτ.Κρατ.408Α, Ξεν.Ἀπομν.4,7,8 **ἡ μάταιος πραγματεία (λογισμῶν)** (ἡ ματαία αὕτη προσοχὴ καὶ ἐνασχόλησις εἰς συλλογισμούς), Δημ 101 **εἰ δέ τῳ δοκεῖ ταῦτα καὶ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων .. καὶ πραγματείας [εἶναι]**· ‖ πάπ. **μετὰ πολλῆς πραγματείας** μετὰ πολλῆς σχολῆς, ἐνασχολήσεως· **2)** ἐπιχείρησις, ἐνασχόλησις, ἀσχολία, ἔργον : Πλάτ.Γοργ.453Α **ἡ πραγματεία** (τῆς ρητορικῆς) **ἅπασα . . εἰς τοῦτο τελευτᾷ,** Ἀριστλ. Πολιτ.1274b,37 **τοῦ πολιτικοῦ . πᾶσα ἡ πραγματεία περὶ πόλιν** (ἐστί), αὐτ.ΗΝικ.1105a,11· ‖ **ἡ τοῦ διαλέγεσθαι πραγματεία** ἡ εἰς τὴν διαλεκτικὴν ἀποσχόλησις : Πλάτ.Θεαίτ.161Ε· ‖ **ἡ δημηγορικὴ πραγματεία** τὸ ἔργον τοῦ ῥήτορος : Ἀριστλ.Ρητ.1354b,24· ‖ **πραγματεῖαι** (αἱ) τὰ ἐπίσημα χρέη, τὰ ἐπίσημα καθήκοντα : Αἰσχίν. 3,13 **τὰς δ' ἄλλας ταύτας πραγματείας προστεταγμένας κατὰ ψήφισμα**· **3)** πολυπραγμοσύνη, ἀσχολία περὶ δίκας : Ἰσοκρ.2,18 **τὰς μὲν ἐργασίας αὐτοῖς καθίστη κερδαλέας, τὰς δὲ πραγματείας ἐπιζημίους,** αὐτ.15,31· **4)** γεν. ὑπόθεσις : Πλάτ.Πολ.500C **κάτω βλέπειν εἰς ἀνθρώπων πραγματείας,** Ἀντιφ.2,4,9· **5)** ἐνόχλησις, ταραχή : Δημ.1412 **μὴ κατοκνῆσαι μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐνούσας ἐν αὐτῇ πραγματείας**· **6)** κτ. πληθ. ἔργα, ἐπὶ τῶν κτισμάτων τοῦ Σολομῶντος : ΠΔ Βασ.3,9,1 **καὶ πᾶσαν πραγματείαν Σαλωμών, ὅσα ἠθέλησε ποιῆσαι**· **7)** ἡ διαπραγμάτευσις ὑποθέσεώς τινος : Ἀρχύτ.4· ‖ **ἡ τοῦ ἐπιπέδου πραγματεία** ὡς ὁρισμὸς τῆς γεωμετρίας : Πλάτ. Πολ.582D **τὴν μὲν γάρ που τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθης**· ‖ **ἡ τοῦ Πλάτωνος πραγματεία** τὸ τοῦ Πλάτωνος σύστημα ἢ δόγμα : Ἀριστλ.Μεταφ.987a,30, αὐτ.936a,9, Ἐπικ. Ἐπιστ.1,30, Φιλόδ.Θε 1,17· ‖ ὁ τρόπος τοῦ πραγματεύεσθαι ὑπόθεσίν τινα : Ἀριστλ.Ρητ.1376b,4· **8)** φιλοσοφικὴ διαπραγμάτευσις, ἀνάπτυξις θέματός τινος, φιλοσοφικὴ ἐργασία : αὐτ.Τοπ. 100a,18, αὐτ.101a,26, αὐτ.Φυσ.194b,18 **τοῦ εἰδέναι χάριν ἡ πραγματεία,** αὐτ.ΗΝικ.1103b,26 **ἡ παροῦσα πραγματεία οὐ θεωρίας ἕνεκα,** Στράβ.1,2,2 **ἡ περὶ τῶν ἀγαθῶν ἐκδοθεῖσα πραγματεία**· **9)** ὑπόθεσις φιλοσοφικῆς ἐργασίας, φιλοσοφικοῦ ἔργου : Ἀριστλ.Φυσ.168a,30, αὐτ.Σοφ.Ἔλ.188b,4· **10)** ἱστορικὸν ἔργον, συστηματικὴ ἱστορία, ἐν ᾗ τὰ συμβάντα ἐκτίθενται ὁμοῦ ὡς αἴτια καὶ ἀποτελέσματα οὐχὶ ἁπλῶς κατὰ χρονολογίαν : Πολύβ. 1,1,4 **τὸ γὰρ τῆς ἡμετέρας πραγματείας ἴδιον καὶ θαυμάσιον,** Διόδ.Σ 1,1, Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,74, Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.· ‖ νεώτ. γεν. σύγγραμμα, βιβλίον, μελέτη· ‖ **Τρωϊκὴ πραγματεία** ἅπαντα τὰ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου μυθολογούμενα : Ὑπόθ.Σοφ.Αἶ· **11)** μαγικὴ ἐργασία, ἐπῳδός, ξόρκι : Πάπ. **ἡ Σολομῶντος πραγματεία**· **12)** μσν. δημ. ἡ πραμάτεια βλ. : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,42 **φωνίσαντες πραγματείας διὰ ἄλλους τόπους.**

πραγματειώδης-ους-ες ὁ φαινόμενος ὡς ἔργον, ἐργασία, πραγματεία, ἢ ἀσχολία χωρὶς νὰ εἶναι καὶ τοιαύτη ἐν τῇ πραγματικότητι : Πλάτ. Παρμ.137Β **ἐπειδή περ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν**· **2)** ὁ σοβαρός, σπουδαῖος, ὁ εἰς ἔργα βασιζόμενος: Σιμπλίκ.Κατ.1,22.αὐτ.Φυσ.1299,4· **3)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς ἔργα, εἰς πραγματικότητας, ὁ ὑλικός : Πρόκλ.Παρμ.820S, Δαμάσκ.Ἀρχ.201.

πραγματειωδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ πραγματειώδη τρόπον, κατὰ φαινόμενον πραγματείας, ἔργου : Σιμπλίκ.Κατ.1,94,4, Ἀσκληπ.Μεταφ.123,33, Διοτογ.π.Στοβ.4,7,62, Εὐστ.1762,5· ‖ συγκρ. **πραγματειωδεστέρως** : Ὀλυμπ.Γοργ.355f.

πραγματεραστής (ὁ) μτγν. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν : Φιλόδ.ἐνVol.Hercul.1,99.

πραγμάτευμα-ατος (τὸ) Πλατ. πραγματεία, ὑπόθεσις, ἔργον : Φιλόδ.Ρητ.7329 **τὸ πραγμάτευμα τὸ τῶν ῥητόρων,** αὐτ.795, Εὐστ.Πόν.70,62.

πραγματεύομαι κ. μσν. κ. νεώτ., Ιων. **πρηγματεύομαι,** μέσ. αόρ. α' **ἐπραγματευσάμην** ('Ιππ. 'Επιδ.6,8,32), παθ. αόρ. **ἐπραγματεύθην,** Ιων. **ἐπρηγματεύθην** ('Ηρ.2,87), παρακ. **πεπραγμάτευμαι** ('Ισοκρ.11,1, Πλάτ.Φαιδ.99D, αὐτ.100B), ἀσχολοῦμαι εἴς τι, φροντίζω περί τινος : 'Ηρ.2,87· **ἀπέδωκαν τὸν νεκρὸν οὐδὲν ἔτι πρηγματευθέντες,** Πλάτ. Κρατ.437C, αὐτ.Πολ.430D **πραγματεύεσθαι περὶ σωφροσύνης,** αὐτ.Θεαίτ.187A, Ξεν.'Απομν.4,2,7, 'Αριστλ.ΗΝικ.1102a,22· ‖ **πραγματεύομαι ἐπί τινι** καταβάλλω κόπους πρὸς πραγμάτωσιν, κατόρθωσίν τινος : Ξεν.'Απομν.1,3,15 **ἥδεσθαι τῶν πολλά ἐπὶ τούτοις πραγματευομένων·** ‖ κ. π· πρός τι : Πλάτ.'Ερυξ.398A· **2)** ἀγωνίζομαι : Ξεν.Λακ.14,5 **νυνὶ δὲ πολὺ μᾶλλον πραγματεύονται ὅπως ἄρξουσι·** κ. ἀπολ. : Θεόφρ.Φ1 4,4,1· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. ἀγωνίζομαι νά . . : Πλούτ Θεμ.19 **πραγματευόμενοι τοὺς πολίτας ἀποσπάσαι τῆς θαλάσσης·** ‖ **μηδὲν πραγματεύου** μὴ ἀσχολῆσαι μὲ τίποτα, μὴ σκοτίζεσαι : Θεόφρ.Χαρ.18,9 **πέμπειν μηδὲν πραγματεύου·** **3)** ἀσχολοῦμαι εἰς ἐργασίαν, δαπανῶ τὸν χρόνον μου εἰς ἐργασίαν : Ξεν.ΚΠ 2,4,26 **πολλάκις γὰρ ὅλην τὴν νύκτα ἄϋπνος πραγματεύει,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1176b,29 **πραγματεύεσθαι καὶ κακοπαθεῖν τὸν βίον ἅπαντα,** αὐτ.1122a,9· **4)** διεξάγω ὑπόθεσιν, ἐπιχειρῶ, φέρω εἰς πέρας ἔργον, ἐργασίαν τινά : Πάπ.· ‖ διεξάγω γραφικήν τινα ἐργασίαν : αὐτ.11 **πραγματεύομαι ἀπὸ ἐμπορίας καὶ δανεισμῶν** [κάμω χρήματα ἐμπορευόμενος καὶ δανειζόμενος] : Πλούτ.Κατ. Νεώτ.59, αὐτ.Σύλλ.17· ‖ **οἱ πραγματευόμενοι** οἱ ἔμποροι, πραματευταί : 'Επιγρ. Γαλατείας, αὐτ. 'Ασσοῦ· ‖ κ. **ἐπὶ** μισθώνοντος φόρους, ἐπὶ τελώνου : Πάπ. **πραγματεύεσθαι τὸ συνηγορικὸν καὶ (τὸ) ἐπιδέκατον·** ‖ ἐπὶ ὑπαλλήλων, χρησιμοποιοῦμαι εἰς τὴν διεκπεραίωσιν δημοσίων ὑποθέσεων· **5)** μτ. αἰτ. πράγμ. καταγίνομαι εἴς τι μετὰ προσοχῆς καὶ ἐπιμελείας, ἀσχολοῦμαι εἴς τι : Πλάτ.Πρωτ.361D **ὑπὲρ τοῦ βίου τοῦ ἐμαυτοῦ παντὸς πάντα ταῦτα πραγματεύομαι,** αὐτ.'Ιππ.Μ 304C, Δημ.234 **ὁ δὲ τοῦτ' ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου μάλιστ' ἐπραγματεύετο·** **6)** ἐπιχειρῶ : Πλάτ.Φαιδ.99D **τὸν δὲ δεύτερον πλοῦν ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησιν ᾗ πεπραγμάτευμαι·** **7)** ἐπὶ συγγραφέων, διεξέρχομαι, ἐξιστορῶ, **ἀναπτύσσω** τι μετὰ πολλῆς **ἐπιμελείας** : 'Αριστφ.Νεφ.526 **ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμφομαι τοῖς σοφοῖς, ὧν εἵνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγματευόμην·** ‖ ἐπεξεργάζομαι, ἐκπονῶ : 'Αρχύτ.4 **πραγματεύεται ἃ θέλει·** ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : 'Αριστλ.Μεταφ.989b,33 **περὶ φύσεως πάντα πραγματεύεσθαι,** αὐτ.Ρητ.193b,31, αὐτ. Μεταφ.1025b,17, 'Επίκ.Φυσ.15,34, Φιλόδ.Μουσ.96K· ‖ ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν συγγραφέων, ἐκτίθημι συστηματικῶς : Πολύβ.1,4,3 **καί τινας τῶν ἅμα τούτοις πράξεων καὶ πλείους πραγματευομένους·** ‖ ἀπολ. **οἱ πραγματευόμενοι** οἱ συστηματικοὶ ἱστορικοί : αὐτ.5,33,5· **8)** φιλοτεχνῶ, συνθέτω : 'Επιγρ.Δήλου **ποιητὴς ὧν πεπραγμάτευται περὶ τὰ ἱερόν·** ‖ **τὰ πεπραγματευμένα ὑπ' αὐτῷ** αἱ συνθέσεις του : αὐτ.Κρήτης· **9)** νεώτ. ἐξετάζω μετὰ προσοχῆς κατὰ βάθος καὶ πλάτος θέμα τι εἴτε γραπτῶς εἴτε προφορικῶς· **10)** ὁ παρακ. **πεπραγμάτευμαι ἐπὶ** παθ σημ. τυγχάνω ἀκριβοῦς ἐπεξεργασίας καὶ ἐπιμελείας : Πλάτ.'Απολ.22B **ἀναλαμβάνων οὖν αὐτῶν τὰ ποιήματα, ἅ μοι ἐδόκει μάλιστα πεπραγματεῦσθαι αὐτοῖς,** αὐτ.Παρμ. 129E, Ξεν.'Ιππ.8,10 **δόρυ ὡσαύτως πεπραγματευμένον,** Αἰσχίν.1,167 **αἱ εἰς τὸν παῖδα πεπραγματευμέναι μεταφοραί·** **11)** μτγν. κ. μσν. δημ. διαπραγματεύομαι βλ.λ. : ΚΔ Λουκ.19,13 **εἶπε πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε ἐν ᾧ ἔρχομαι,** 'Αραβ. Μῦθ.Χαλ.1,42 **νουθετῶντας νὰ τὰ πραγματευθοῦν μὲ φρονιμάδα·** **12)** ρηματ. π. πραγμάτευμα, πραγματεία, πραγματευτής, πραγματευτέος.

πραγματευτής (ό) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **πραμ·** πληρεξούσιος ἢ πράκτωρ τινός : 'Επιγρ. **πραγματευτὴς Πτολεμαίου·** **2)** κ. μσν. κ. δημ. ἔμπορος : Πλούτ.'Ηθ.525A, 'Επιγρ.'Αλικαρνασσοῦ, αὐτ.Τέω, Πάπ.,Λίβ.Ροδ.1051, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ 3,37 **οἱ σεχερλίδες καὶ οἱ πραγματευταί,** 'Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,21 **εὑρίσκετο εἰς τὰ μέρη τῆς Περσίας ἕνας πλούσιος πραγματευτής,** Πολίτ. 'Εκλ Τραγ.140,1 **'Ανδροῦτσος ὁ πραματευτὴς . . σέρνει πουλάρια ἀφόρτωτα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 17,1 **κι ὁ Κάδουλος πραματευτὴς μαζεύει.**

πραγματευτικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς πραγματείας, ἐργασίας, ἐμπορικὰς πράξεις ἀσχολούμενος : Πρόκλ. Τετράβ.95, Σχόλ. 'Αριστφ. Πλ.521· **2)** πάπ. ὁ εἰσπραττόμενος ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους, ἀπὸ τοὺς πραματευτάδες.

πράγματι ἐπίρρ. νεώτ. ἐκ δοτ. τοῦ πρᾶγμα, πραγματικῶς, ἀληθῶς : **εἶναι πράγματι ἀδελφή του;**

πραγματίας (ό) ὁ ἐργώδης, κοπιαστικός· ‖ συνεκδ. **λόγος πραγματίας** ὁ πράγματα ἤτοι ἐνοχλήσεις καὶ ἀηδίαν παρέχων : Κωμ.'Αδέσπ.894.

πραγματικός-ή-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατάλληλος, ἐπιτήδειος ἢ ἱκανὸς εἰς πρᾶξιν, ἐνέργειαν ἢ ἀσχολίαν τινά, ἐνεργητικός, δραστήριος, ἄ. πρακτικός : Πολύβ.7,11,2 **εἰ δὲ βασιλέως πραγματικοῦ τηρεῖν αὐτήν·** ‖ **pragmatici homines** πρακτικοὶ ἄνθρωποι, ἄνθρωποι τῶν ἐπιχειρήσεων : Κικ. 'Αττ.2,20,1· ‖ **ὁμ.** συνετοί, φρόνιμοι ἄνθρωποι : Βέττ.Βάλ.17,23· ‖ τὰ θηλ. **ἡ πραγματική** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιστήμη **τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων** : 'Ανδρόν.Ρ 574M· **2)** τὸ ἀρσ. πραγματικός ὡς οὐσ. πράκτωρ, ἀντιπρόσωπος, πληρεξούσιος, ἐπίτροπος : 'Επιγρ. **πραγματικὸς τῆς πόλεως,** Πάπ.· **3)** ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ δίδων εἰς τοὺς ῥήτορας καὶ δικηγόρους τὰς νομικὰς ἀποδείξεις, ῥήτρας, ἐφ' ὧν οὗτοι ἐστήριζον τοὺς λόγους των, νομικὸς σύμβουλος : Κικ.Ρητ.1,45,59, Κοΐντιλ.12,3,4, 'Ιουβεν.7,123· **4)** πολιτικὸς ὑπάλληλος, ἀντίθ. στρατιωτικὸς ἀξιωματοῦχος : 'Επιγρ.Αἰγύπτου,Πάπ.· **5)** πολίτης, ἰδιώτης, ἀντίθ. στρατιωτικός : Πολύβ. 14,1,13 **τινὰς μὲν τῶν πραγματικῶν, οὓς δὲ καὶ στρατιωτικῶν ῥυπῶντας καὶ ταπεινούς,** ΠΔ 'Εσδρ. 1,8,22 **ἱερόδουλοι καὶ πραγματικοὶ τοῦ ἱεροῦ·** **6)** **πραγματικὸς τύπος** ἢ νόμος αὐτοκρατορικὸν διάταγμα ἐπὶ δημοσίων ὑποθέσεων ἢ ἡ παρὰ τοῦ βασιλέως γενομένη κρίσις, ἀπόφασις ἢ πρόκρισις δίκης [λατ. **pragmatica sanctio ἢ iussio**] : 'Ιουστιν.Νεαρ.7,2,1, Κῶδ.'Ιουστιν.1,3,38,6· **7)** ἐπὶ πραγμάτων, ὁ πολιτικός : Πολύβ.1,2,8 **πέφυκε τοῖς φιλομαθοῦσιν ὁ τῆς πραγματικῆς ἱστορίας τρόπος,** αὐτ.9,2,4, Πλούτ.Γάλβ.2 **τὰ μὲν οὖν καθ' ἕκαστα . . ἀπαγγέλλειν ἀκριβῶς, τῆς πραγματικῆς ἱστορίας ἐστίν·** ‖ **πραγματικαὶ ἀποφάσεις** πολιτικαὶ ἐκφράσεις : Πολύβ.32,2,7· **8)** ἐπὶ λόγου, ὁμιλίας ἢ διαγωγῆς, ὁ ἱκανός, ὁ φρόνιμος : αὐτ.3,116,7 **ἐν ᾧ καιρῷ πραγματικὸν δοκεῖ ποιῆσαι καὶ φρόνιμον ἔργον 'Ασδρούβας,** αὐτ.36,5,1, αὐτ.30,27,2· **9)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἀληθῆ πράγματα, ὁ ἀληθῶς ὑπάρχων, ἀληθής, ἀντικειμενικός : Διον.'Αλ.Σύνθ.1,'Ερμογ.Εὑρ.11, - **πραγματικὴ φιλία - εὐτυχία - ἱστορία·** **10)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς γεγονός, εἰς συμβεβηκός τι : 'Επίκ.Φυσ.28 ἀπ.4, Δημήτρ.Λακ.ἐν 'Ηρακλ.Παπ.1014,62,'Ερμογ.1,57R· ‖ τὸ θηλ. ὡς οὐσ. αὐζήτησις ἐπί τινος ζητήματος ἢ γεγονότος ἢ πράξεως:αὐτ.2,161R, αὐτ.162R **πρακτικὴ ἔγγραφος·** **11)** ὁ ὑλικός, ἀντίθ. προφορικός : Σιμπλίκ.Οὐρ.640,28· **12)** νεώτ. νομ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων ἢ ὑπαγόμενος εἰς ἐμπράγματον σχέσιν δικαίου ἢ εἰς ἐμπράγματον δικαίωμα : πραγμα-

τική δουλεία (ή βαρύνουσα ὡριαμένον ἀκίνητον), **- πραγματικόν δίκαιον** (ἀ. ἐμπράγματον δίκαιον βλ.λ.)· **13)** ὁ φέρων ἀποτέλεσμα, ἀποτελεσματικός, ὅθ. τό οὐδ. ὡς οὐσ. ἐν τῇ μαγικῇ, ἀποτελεσματική ἐπῳδός : Πάπ.· **14)** ὁ φυσικῶς ὀχυρός, ὁ ἐκ φύσεως ὠχυρωμένος:Πολύβ.4,70,10 **ἄκρας εὐφυοῦς καὶ πραγματικῆς**, Ἰώσ.Ἀπη.1,20 **δυσάλωτος καὶ πραγματική πόλις**· **15)** ἐπὶ ἐπιθέσεως, ὁρμητικός, ἀκάθεκτος : Πολύβ.5,5,4 **αἰφνίδιον καὶ πραγματικὴν . . συνίστασαν τὴν . . ἐπίθεσιν.**

πραγματικότης-ητος (ή) νεώτ., δημ. **πραγματικότητα** (ή) ἡ ἰδιότης τοῦ πραγματικοῦ βλ.λ., πραγματική ὑπόστασις ἤ κατάστασις, ὅθ. συνεκδ. ὁ ἀντικειμενικός κόσμος, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὰ φαινόμενα ἤ τὰς ὑποθέσεις : Παπαντ.Ἀγ.Ὀρ.5 **ὁ σοφός δὲν πιστεύει στὴν πραγματικότητα τοῦ κόσμου, - φαίνεται εὔκολον, ἀλλ' ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι παραπολὺ δυσχερές.**

πραγματικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **κ. πραγματικά** ἐνεργητικῶς, μετὰ δραστηριότητος : Κικ. Ἐπιστ.πρός Κόϊντ.2,14,2· **2)** συνετῶς : Πολύβ.2,13,1 **νουνεχῶς καὶ πραγματικῶς χειρίζων τὰ κατὰ τὴν ἀρχήν**· **3)** ἐκ πολιτικότητος, ἀπὸ πολιτικὴν δεξιότητα : αὐτ.31,10,6· **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. κατ' οὐσίαν, οὐσιαστικῶς : Φιλόδ.Ρητ.2,238S· ‖ κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ψυχικῶς, στοιχειακῶς : Ἀνών. ἐν Westermann Mythogr.328· **5)** νεώτ. ἀληθῶς, ὄντως, δημ. **πραγματικά**, ἄ. πράγματι.

πραγμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πρᾶγμα, μηδαμινὴ ὑπόθεσις, μικρὰ καὶ ἀσήμαντος δίκη : Ἀριστφ. Νεφ.197, αὐτ.1004 **ἑλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλογεξεπιτρίπτου**, Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,27,16.

πραγματισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. (διεθν. ὅρ. pragmatismus) φιλοσοφική θεωρία διαμορφωθεῖσα περὶ τὰ τέλη τοῦ 19ου αἰ. ἐν Ἡνωμ.Πολιτείαις κ. ἐν Ἀγγλίᾳ, θέτουσα ὡς βάσιν τῆς γνωσιολογίας ὅτι ἀλήθεια εἶναι οὐχὶ ἡ μαρτυρουμένη ἐκ τῆς συμφωνίας τῆς νοήσεως πρὸς τὴν ἐκτὸς ἡμῶν πραγματικότητα (ἣν κατὰ τὰς ἑκάστοτε γνώσεις ἄλλως ἄλλοτε ἀντιλαμβανόμεθα), οὐδὲ ἡ σύνδεσις ἐννοιῶν ἡ ἀπηλλαγμένη ἀντιφάσεων, ἀλλὰ ἡ ἐπάγουσα εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῆς ζωῆς ἀποτελέσματα· **2)** παρά τισι ἐν χρ. ὁ ὅρος πραγματισμὸς ἀντὶ τοῦ πραγματοκρατία βλ.λ.2) (διεθν. realismus).

πραγματιστής (ὁ) νεώτ. ὁ προσέχων τὰς ἀντικειμενικὰς μόνον ἀπόψεις καὶ ἀδιαφορῶν διὰ τὰς θεωρίας ἢ διὰ τὰς αἰσθηματολογικὰς ἀπόψεις· **2)** ὁ ὀπαδὸς τοῦ πραγματισμοῦ.

πραγματογνωμοσύνη (ή) νεώτ. ἡ ὑπὸ πραγματογνωμόνων ἐξέτασις ὑποθέσεώς τινος ἢ καταστάσεως πραγμάτων· ‖ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν γνωμάτευσις.

πραγματογνώμων-ονος (ὁ) νεώτ. ὁ εἰδικὸς ἐπιστήμων ἢ πρακτικός, οἷον μηχανικός, γραφολόγος, ἰατρὸς κττ., εἰς ὃν ἀνατίθεται ὑπὸ δικαστοῦ ἢ τῶν ἀντιδίκων νὰ ἐκφέρῃ κατόπιν ἐξετάσεως γνώμην ἐπὶ ζητήματος ἀναγομένου εἰς τὴν εἰδικότητα ἢ τὴν ἐμπειρίαν του.

πραγματογνωσία (ή) νεώτ. ἡ γνῶσις τῶν πραγμάτων· **2)** μάθημα διδασκόμενον εἰς τὰς δύο πρώτας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, παρέχον εἰς τὰ παιδία τὰς στοιχειώδεις γνώσεις τῶν περὶ αὐτὰ πραγμάτων.

πραγματογνωστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πραγματογνωσίαν βλ.λ 2): **πραγματογνωστικὰ μαθήματα** (ἡ φυσικὴ καὶ ἡ γεωγραφία, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ γλωσσικά, μαθηματικὰ καὶ ἱστορικά).

πραγματοδίφης (ὁ) ὁ πραγμάτων, ἐρίδων, δικολογιῶν ἐπιζητητής : Ἀριστφ.Ὀρν.1424 **ἀλλὰ κλητήρ εἰμι νησιωτικὸς . . καὶ πραγματοδίφης.**

πραγματοειδής-οῦς-ές ὁ πλήρης ἀσχολιῶν, ἐπίπονος, κοπιαστικός, ὀχληρός : Ἱππ.Γυν.1,70.

πραγματοκόπος (ὁ) μτγν. ὁ πολυπράγμων βλ.λ. : Φιλόδ.Ρητ.1,226S.

πραγματοκοπῶ-έω μτγν. ἀναμειγνύομαι εἰς πολλὰ πράγματα, εἰς πολλὰς ὑποθέσεις, ἔριδας, ὅθ. στασιάζω, νεωτερίζω : Πολύβ.29,23,10, αὐτ. 38,13,8, Φιλόδ.Ρητ.2,53S.

πραγματοκρατία (ή) μσν. κ. νεώτ. φιλοσ. γνωσιολογική θεωρία, καθ' ἣν ὁ ἐξωτερικὸς κόσμος ὑπάρχει ἀνεξαρτήτως τῆς ἡμετέρας συνειδήσεως καὶ οἷος ἀκριβῶς γίνεται ὑφ' ἡμῶν ἀντιληπτὸς διὰ τῶν αἰσθήσεων· **2)** (διεθν. ὅρ. realismus) ἡ κτ. τὸν μσν. κ. κτ. τὰς ἀρχὰς τῆς Ἀναγεννήσεως δοξασία, καθ' ἣν αἱ γενικαὶ ἔννοιαι ἔχουν πραγματικὴν ὑπόστασιν, ἄ. πραγματισμός· κ. ἀντίθ. ὀνοματοκρατία (nominalismus).

πραγματοκρατικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πραγματοκρατίαν· **2)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ὀπαδὸς τῆς θεωρίας αὐτῆς.

πραγματολογία (ή) νεώτ. ἡ πραγματογνωσία βλ.λ.· **2)** φιλοσ. ὁ πραγματισμός, πραγματοκρατία.

πραγματολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πραγματολογίαν.

πραγματολογῶ-έω πραγματεύομαι συστηματικῶς : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1438b,20, Φίλ.1,554, αὐτ.655 **2)** μτγν. ἐρίζω, φιλονικῶ : Διογ.Λ 9,52.

πραγματομαθής-οῦς-ές μτγν. ὁ εἰδήμων τῶν πραγμάτων : Ἀνών.π.Σουΐδ.

πραγματοποιήσιμος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ δυνάμενος νὰ πραγματοποιηθῇ.

πραγματοποίησις-εως (ή) νεώτ., δημ. **-η** ἡ πρᾶξις τοῦ πραγματοποιῶ βλ.λ.

πραγματοποιΐα (ή) μτγν. πολιτικὴ δεξιότης, πολιτικότης : Πολύβ.36,9,11.

πραγματοποιῶ-έω νεώτ., ἀόρ. **ἐπραγματοποίησα**, παθ. ἀόρ. **ἐπραγματοποιήθην**, καθιστῶ τι πραγματικόν, μεταβάλλω τι ἀπὸ ἁπλοῦ σχεδίου εἰς πρᾶγμα, δίδω πραγματικήν, ἀντικειμενικὴν ὑπόστασιν : Παπαντ.Ἀγ.Ὀρ.8 **τὴν ὑπέρτατην αὐτὴν ἀλήθεια . . πρέπει νὰ τὴν πραγματοποιήσετε, - ἐπραγματοποίησε τὴν ἀπειλήν του**· κ. παθ. : **ἐπραγματοποιήθησαν τὰ ὄνειρά του.**

πραγματορράφος (ὁ) γλωσσ. ὁ συρράπτων πράγματα, προξενῶν ταραχάς.

πραγματῶ-όω νεώτ. κ. **-ώνω**, ἀόρ. **ἐπραγμάτωσα**, παθ. ἀόρ. **-ώθην**, πραγματοποιῶ βλ.λ.

πραγματώδης-ους-ες ὁ πραγματοειδὴς βλ.λ. : Αἰν.Τακτ.39,7 **αἱ ἀλύσεις πρὸς τὰ τοιαῦτα πραγματώδες**, αὐτ.31,16· **2)** ἀνιαρός, ὀχληρός, ἐνοχλητικός : Ἰσοκρ.10,2, Δημ.427 **οὐδέν ἐστι πραγματωδέστερον οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς**, Φιλόδ.Ρητ.2,44S.

πραγμάτωσις-εως (ή) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ **πραγματῶ** βλ.λ., πραγματοποίησις.

πραγορίτης (ὁ) Ἡσ. «εἶδός τι οἴνου».

πρᾶγος-εος (τὸ) ποι. τ. τοῦ πρᾶγμα βλ.λ. : Πίνδ. Ν 3,6 **διφῇ δὲ πρᾶγος ἄλλο μὲν ἄλλου**, αὐτ.ἀπ. 108, Αἰσχ.Ἑπτ.861, αὐτ.Πέρσ.248, Σοφ.Ἰχν.74, Ἀριστφ.Ὀρν.112, αὐτ.Λυσ.706· **2)** τὰ πράγματα, αἱ πολιτικαὶ ὑποθέσεις : Αἰσχ.Ἑπτ.2 **ὅστις φυλάσσει πρᾶγος ἐν πρύμνῃ πόλεως.**

πράδησις-ιος (ή) ἡ πέρδησις, τὸ πέρδεσθαι : Ἱππ.Προγν.11, αὐτ.Κωακ.485.

πραδίλη (ή) ἡ πεπραδίλη βλ.λ. : Θεόγνωστ.Καν.111.

πραέως μτγν., ἰων. **πρηέως** (Δημόκρ.46 (εἰκ.)), ἀσυναίρ. τ. τοῦ πράως βλ.λ. : Διόδ.Σ 1,36 **τοῦ γὰρ ὕδατος πραέως φερομένου**, Διοσκ.1,13.

πραθέειν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ **πέρθω** βλ.λ.

πραθείς-εῖσα-έν μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ πέρνημι βλ.λ.

πραθενεύεσθαι Ἡσ. «θρασύνεσθαι, ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις».

πραῖδα (ή) (λατ.) μτγν. κ. μσν. **ἡ λεία** βλ.λ. : Ἀθαν 1,229Β, Ἰω.Μόσχ.30,24Β.

πραιδεύω μτγν. κ. μσν. ληΐζομαι, λεηλατῶ, κάμνω ἐπιδρομήν, λατ. praedor : Δίων Κ ἀπ.Βοτ.144, Κύριλλ.Σκυθ ἐν Β Ι.Σάβ.339, Μαλάλ.Ι 30,21.
πραίκων-ωνος (ὁ) πάπ. κ. Ἡσ. κήρυξ.
πραίληκτος (ὁ) (λατ.) πάπ ὁ ἀναγινώσκων, ἀναγνώστης, ἑρμηνευτής : **δεκαδάρχῃ κάστρων Διονυσιάδος εἴλης πέμπτης πραιλήκτων.**
πραῖνοι Ἡσ. «πρηνίζει, καταστρέφει» (ἀναγν. πρανοῖ, πρβλ. πρανῶ-όω).
πραιποσιτεύομαι πάπ. ἐκλέγομαι ἢ διορίζομαι πραιπόσιτος βλ.λ. : **Αὐρηλίῳ . . πραιποσιτευομένῳ ιϛ' πάγου** νομοῦ Ἑρμουπολίτου.
πραιπόσιτος (ὁ) (λατ.) πάπ., μσν. κ. νεώτ. ἄρχων **στρατοῦ** ἢ ἔπαρχος: Πάπ.**πραιπόσιτος λεγεῶνος'** || Ἀρμενόπ.περὶ Ἀξιωμάτ.τίτλ. α',6, «οἱ πραιπόσιτοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐξουσίαν τοῖς γενομένοις ἐπάρχοις πραιτωρίων ἢ πόλεων ἢ στρατηλάταις»' **2)** π. Βυζαντ. ὁ ἀρχηγὸς τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλικοῦ παλατίου : Θεοφύλ.Σ.4,15,12 **ὃν πραιπόσιτον εἴθισται Ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν.**
πραιποσιτοῦρα (ἡ) πάπ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πραιποσίτου βλ.λ.
πραίσεντος (ὁ) (λατ.) μσν. προϊστάμενος στρατιωτικοῦ ἢ ὑπαλληλικοῦ σώματος : Θεοφύλ.Σ 1,7,4 **τήν τε τοῦ πραισέντου τὴν παρὰ Ῥωμαίοις ἔνοπλον ἡγεμονίας τιμὴν ἀποφέρεται.**
πραισίδια (τὰ) πάπ. ὁμὰς φρουρῶν.
πραισιμνῶ-άω Ἐπιγρ. ἀντὶ προασιμνῶ βλ.λ.
πραιτέξτα (ἡ) (λατ.) νεώτ. κ. **πραιτεξτᾶτα** π. Ρωμ. ἡ λευκὴ καὶ μὲ πλατείας ἐρυθρὰς παρυφὰς τήβεννος, τὴν ὁποίαν ἔφερον οἱ συγκλητικοί, οἱ ὕπατοι, οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἄρχοντες καὶ ἱερεῖς εἰς δημοσίους ἀγῶνας καὶ τελετάς' **2)** συνεκδ. τραγῳδία ῥωμαϊκῆς ὑποθέσεως, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὴν παλλιᾶταν καὶ τὴν τογ(κ)ᾶταν.
πραιτέξτατος (ὁ) μτγν. ὁ τὴν περιπόρφυρον ἐσθῆτα περιβεβλημένος, ὁ διὰ παρυφάντου ῥωμαϊκῆς τηβέννου ἐνδεδυμένος' δθ. κύρ. ὄν. : Διόδ.Σ 12,53 **Κόϊντον Σοντίκιον Πραιτέξτατον.**
πραίτωρ-ωρος (ὁ) (λατ.) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὕπαρχος, ἔπαρχος, στρατηγός, τίτλος αἱρετῶν ἀρχόντων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἤρχοντο κατὰ τάξιν εὐθὺς μετὰ τοὺς ὑπάτους π.Ρωμ. : Δίων Κ ἀπ.17,13, Πορφ.Πλωτ.58,15' || ὁμ.**πραίτωρ τῶν δήμων** νυκτέπαρχος βλ.λ.:Προκ. 2,116,12,Ἰουστιν.Νεαρ.13,1, Θεοφύλ Σ 261,12' **2)** π. Βυζαντ. δικαστὴς θέματος, νομοῦ : ΛέωνΣοφ.4,31.
πραιτωρία (ἡ) νεώτ. ἡ ἀρχὴ τοῦ πραίτωρος' || ἡ στρατηγία' **2)** ἡ π. Ρωμαίοις ἐκκλησία τοῦ δήμου, ἡ συγκαλουμένη πρὸς ἐκλογὴν πραίτωρος μετὰ τὴν ἐκλογὴν ὑπάτου.
πραιτωριανός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς πραίτωρα, ὁ τοῦ πραίτωρος, δορυφόρος, σωματοφύλαξ' || ὡς οὐσ. παλαίστρατος τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων τῆς Ῥώμης' || συνήθ. κτ. πληθ. **οἱ** ἀποτελοῦντες πανίσχυρα τάγματα κατὰ τοὺς ὑστέρους αὐτοκρατορικοὺς χρόνους, πολλάκις ἀναγορεύσαντες ἢ καθαιρέσαντες αὐτοκράτορας, δορυφόροι ἢ σωματοφύλακες τῶν αὐτοκρατόρων : Δίων Κ 53,25,Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,6' || νεώτ. συνεκδ. στρατιωτικὰ τάγματα, **ἐφ'** ὧν στηρίζονται δικτάτωρες ἢ τύραννοι.
πραιτωρίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πραιτώριον βλ.λ., μικρὸς οἶκος, σπιτάκι : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,22,37.
πραιτωρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς** τὸν πραίτωρα βλ.λ. : **πραιτωρικὸν δίκαιον** (τὸ **ἀναπτυχθὲν** ἐκ τῶν ἑκάστοτε ἀποφάσεων **καὶ διαταγμάτων** τῶν πραιτώρων).
πραιτωριοκτυπῶ μτγν. κρούω, κτυπῶ τὴν θύραν τοῦ πραίτωρος **ὅπως** αἰτήσω τι : Παλλαδ.Βί. Ἰω.Χρυσ.42 **οἱ μὲν πραιτωριοκτυποῦντες, οἱ δὲ δωροδοκοῦντες.**
πραιτώριον (τὸ) (λατ.) μτγν. κ. νεώτ. ἐπίσημος κατοικία διοικητοῦ, διοικητήριον : ΚΔ Ματθ.27,27 **παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν'** || δικαστήριον οὗ προΐσταται ὁ πραίτωρ: ΚΔ Ἰω.18,28 **ἄγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον'** || ἰδιωτικοὶ οἶκοι, κατοικίαι : Ἰουστιν.Νεαρ.159' **2)** πραιτωριανὸς φρουρός, φύλαξ : Ἐπιγρ. **ἔπαρχος πραιτωρίου'** **3)** αὐτοκρατορικὸς οἶκος : ΚΔ Φιλ.13 **ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι'** **4)** π. Βυζαντ. ἑκάστη τῶν δύο μεγάλων στρατιωτικῶν διοικήσεων Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως, ἀ. σχολή.
πραίφεκτος (ὁ) (λατ.praefectus) μτγν. προεστὼς διοικ. ὑπηρεσίας, ἄρχων : Πολύβ.6,26,5 **καθιστάμενοι μὲν ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, προσαγορευόμενοι πραίφεκτοι,** Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,6, Ἐπιγρ.
πράκες Ἡσ. «πρόκες».
πράκνον Ἡσ. «μέλανα»' πρβλ. περκνός.
πρᾶκος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ καταδικαζόμενος εἰς πρόστιμον χρηματικὸν καὶ ὀφείλων αὐτό.
πρακτεῖον (τὸ) Ἐπιγρ. μτγν. κ. μσν. εἰδική τις φορολογία π. Βυζ. (5ου αἰ.) : Ἐπιγρ. **τὰ πρακτῖα τῶν δουκικῶν μηκέτι πιπράσκεσθαι.**
πρακτευτής (ὁ) πάπ. πράτωρ βλ.λ.2), βαῦλος, δικαστικὸς κλητήρ.
πρακτήρ-ῆρος (ὁ), ἰων. πρηκτήρ ὁ πράττων τι, δραστήρ, ἐκτελεστής, κατορθωτής τινος : Ἰλ.Ι 443 **πρηκτῆρά τε ἔργων'** || ἐν τῷ πληθ. ἔμποροι, πραγματευταί : Ὀδ.Θ 162 **ναυτάων οἵτε πρηκτῆρες ἔασιν,** Μαν.6,447 **παίδων π-** (οἱ ἐμπορευόμενοι)' **2)** πράκτωρ βλ.λ.2), εἰσπράκτωρ : Πάπ.
πρακτήριος-ον δραστήριος, ἐκτελεστικός, κατορθωτικός : Αἰσχ.Ἱκ.523 **πειθὼ δ' ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος.**
πράκτης (ὁ), ἰων. πρήκτης πρακτήρ βλ.λ. : Σουΐδ. ἐν λ. ῥέκτῃ ἀνδρί' **2)** ἰων. **πρήκτης** προδοτικός, ἄπιστος, δόλιος : Ἱππ.Ἐπιστ.19.
πρακτικεύομαι μσν. εἶμαι ἄνθρωπος τῆς πράξεως, πρακτικός βλ.λ.1) : Εὐστρ.ΗΝικ.284,38.
πρακτικογράφος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ εἰς ὃν εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ τήρησις τῶν πρακτικῶν, ὁ γράφων **τὰ** πρακτικὰ συνεδριάσεως, συζητήσεως κττ. : **οἱ πρακτικογράφοι τῆς δίκης - τῆς βουλῆς.**
πρακτικός-ή-όν κ. μσν κ. νεώτ., δημ. **πραχτικός-ή-ό** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρᾶξιν, ὁ τῆς πράξεως, τῆς πείρας, ἐμπειρικός : Ξεν.Ἀπομν.4,3,1,Πλάτ. Πολ.476Α **φιλότεχνοι καὶ πρακτικοί,** Ἀριστλ ΗΝικ.1098a,3 **ζωὴ πρακτική,** αὐτ.Πολιτ.1325b,16 **βίος πρακτικός,** αὐτ.ΗΝικ. 1144a,35 **αἱ** πρακτικαὶ **ἀρχαὶ** (αἱ τῶν πράξεων), αὐτ.1139a,27 **ἡ πρακτικὴ διάνοια** (ἀντίθ. ἡ θεωρητική), αὐτ.Μεταφ.1025b,25, αὐτ.Ψυχ.433a,18, αὐτ. Ποιητ.1460a,1, αὐτ.Πολιτ.1341b,34 **μέλη πρακτικά,** Βέττ.Βάλ.96,28 **πρακτικοὶ χρόνοι** (κατάλληλοι πρὸς πρᾶξιν, εὔθετοι), Μηναῖ.12,5 Μικρ.Ἑσπερ. ὡς πρακτικὸς **θεῖα λόγια, διατιθέμενος ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ'** || **ἡ πρακτικὴ** ὡς οὐσ. μετὰ ἢ ἄνευ τῆς λ. ἐπιστήμη : Πλάτ.Πολιτ.258Ε **τὴν μὲν πρακτικὴν προσειπών, τὴν δὲ γνωστικήν'** || εἰδ. **πρακτικὸν λύκειον** σχολεῖον τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως, εἰς ὃ φοιτοῦσι μαθηταὶ προοριζόμενοι διὰ τὸ πολυτεχνεῖον, τὰς ἀνωτάτας τεχνικὰς σχολάς, τὰς μαθηματικὰς καὶ φυσικὰς ἐπιστήμας' **2)** δραστήριος, ἐνεργητικός, ἀποτελεσματικός : Πολύβ.1,30,9 **τὸ πρακτικώτατον . . τῆς τῶν ὑπεναντίων δυνάμεως ἠχρείωται'** **3)** μτ. τῆς παρὰ κ. γενικ. ὁ κατορθώνων νὰ λάβῃ παρά τινος ὅ,τι ποθεῖ νὰ λάβῃ : Ξεν.ΚΠ 1,6,3 **παρὰ τῶν θεῶν πρακτικώτερος εἴη ὥσπερ καὶ παρ' ἀνθρώπων'** **4)** μτ. γενικ. ὁ ἱκανὸς νὰ κατορθώσῃ τι : Ἀριστλ.ΗΝικ.1499b,31 **π- τῶν καλῶν,** αὐτ

1129a,8 **π- τῶν δικαίων**· ‖ ὁ συντελεστικός εἴς τι· ‖ μτ. τῆς περὶ κ. αἰτ. : Πολύβ.7,10,5 **πρακτικώτατος περὶ τὴν πολιτείαν**· **5**) δραστικός, ἰσχυρός, δυνατός : Πλάτ.Πολιτ.311Α **ταμότητος ὀξείας καὶ πρακτικῆς**· κ. συγκρ. : Ἀριστφ.Ἱππ.91 **οἴνου γάρ εὕροις ἄν τι πρακτικώτερον**, Ἀριστλ. Πολιτ.1313b,27 (ἡ ὀργὴ) **πρακτικώτερον τοῦ μίσους**· **6**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ὠφέλιμος εἴς τι, κατάλληλος, πρόσφορος, ὁ παρέχων εὐκολίαν, ἄνεσιν περὶ τὴν χρῆσιν : **πρακτικὴ ἀμφίεσις**· ‖ κ. ἐπὶ προσ., **ὁ ἐνεργῶν** συμφώνως πρὸς τὴν πραγματικότητα, πρὸς τὰ διδάγματα τῆς πείρας· **7**) νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **πρακτικό(ν)** ὡς οὐσ. σύντομος γραπτὴ ἔκθεσις διατυποῦσα τὸ ἀποτέλεσμα ἐνεργείας τινὸς ἁρμοδίου ὑπαλλήλου ἢ ἐπιτροπῆς ἢ συλλόγου : **πρακτικὸν διορισμοῦ - ἐξετάσεως - παραλαβῆς**· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. πληθ. **πρακτικὸν** ὡς οὐσ. ἐπίσημος ἔκθεσις τῶν λεχθέντων ἢ πραχθέντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν ὠργανωμένου σώματος : **πρακτικὰ τῆς βουλῆς - τοῦ δικαστηρίου**· **8**) πάπ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. μαγικὴ ἱεροτελεστία.

πρακτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πρακτικοῦ, τὸ νὰ εἶναί τι πρακτικόν, ὠφέλιμον.

πρακτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πρακτικὸν βλ.λ., ἐμπειρικῶς, ἀντίθ. θεωρητικῶς : Πολύβ.6,25,4 **ἑτοίμως διέκειντο καὶ πρακτικῶς**, Ἀρχηγ.π.Ἀέτ.9,28 πρακτικῶς **ὠφελεῖν**· κ. συγκρ. : Πολύβ.5,18,7 **πρακτικώτερον χρώμενος ταῖς ἐπιβολαῖς εἰς ἀπορίαν . . ἦγε τοὺς πολεμίους**.

πράκτιμος-ον ὁ εἰς πρόστιμον ὑποκείμενος: Ἐπιγρ. Δελφ. **εἰ δὲ μὴ παρέχειν βέβαιον τῶι θεῶι τὰν ὠνάν, πράκτιμοι ἐόντων κατὰ τὸν νόμον τᾶς πόλιος**, αὐτ. **πράκτιμοι ἔστων μνῶν τριάκοντα**.

πρακτόρειἄ (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πράκτωρ βλ.λ. : Ἀπόλλ.Δύσκ.Συνδ.223,8.

πρακτορεία (ἡ) μτγν. **κ.** νεώτ. κ. **πρακτορία** (συχν. ἐν πάπ.) τὸ ἔργον τοῦ πράκτορος, τὸ ὑπούργημα αὐτοῦ, τὸ πρακτορεύειν, τὸ εἰσπράττειν: Στοβ.2,7,26, Πάπ. **πρακτορία ξενικῶν**· **2**) νεώτ. ἡ ἄνευ δημοσίου χαρακτῆρος ἐπιχείρησις προσώπου προσφερομένου ὅπως ἐπ' ἀμοιβῇ φροντίζῃ περὶ τῶν ὑποθέσεων τοῦ κοινοῦ.

πρακτόρειον (τό) Ἐπιγρ. κ. πάπ. πράκτωρ βλ.λ.2), ἕδρα, γραφεῖον τοῦ πράκτορος περιλαμβάνον φυλακὴν ὀφειλετῶν δημοσίων χρημάτων· **2**) πάπ γραφεῖον πράκτορος φόρων.

πρακτορεῖον (τό) νεώτ. τὸ γραφεῖον τοῦ πράκτορος ὡς καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν ὠργανωμένη ὑπηρεσία ἀναλαμβάνουσα τὴν διεκπεραίωσιν ὡρισμένης φύσεως ὑποθέσεων ἄλλων ἐπιχειρήσεων ἢ ἀτόμων ἢ καὶ τὴν παροχὴν ὑπηρεσιῶν γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ χαρακτῆρος : **πρακτορεῖον μεταναστεύσεων, - πρακτορεῖον ἐφημερίδων - ἀτμοπλοϊκόν**.

πρακτόρειος-α-ον πάπ. ὁ εἰσπραττόμενος, ὁ ὑποκείμενος εἰς εἴσπραξιν : Πάπ. **πρ- εἴδη**.

πρακτορεύω μσν. κ. πάπ. μετέρχομαι τὸν εἰσπράκτορα, ἐνεργῶ ὡς εἰσπράκτωρ, εἰσπράττω φόρους· **3**) παθ. **πρακτορεύομαι** πραγματεύομαι : Στουδ.Θεόδ.292B **οἱ δὲ ἀπρακτοῦσιν οἱ δὲ πρακτορεύονται**.

πρακτορικός-ή-όν πάπ. ὁ ὑπὸ τοῦ πράκτορος, εἰσπράκτορος λαμβανόμενος : Πάπ. **κατ' ἄνδρα τοῦ πρακτορικοῦ διαλογισμοῦ**.

πρακτός-ή-όν (πράσσω) κ. Ἐπιγρ., ἰων. **πρηκτός** ὁ δυνάμενος νὰ πραχθῇ : Ἀριστλ.ΗΝικ.1094a,19 **τὰ πρακτὰ** (πράγματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ γίνωσι, ζητήματα ἠθικῆς ἐνεργείας), αὐτ.1095a,16 **τὰ πρακτὰ ἀγαθά**, Ἀνδρόν.Ρ 574Μ· **2**) ὁ διαβατός, ὃν δύναταί τις νὰ διαβῇ : Ἀπολλ.Ρ ἀπ.5,3 **νησοὶ πρηκτὰ κέλευθα**· **3**) ὁ δυνάμενος νὰ εἰσπραχθῇ : Ἐπιγρ. **πρακτὸν ἔστωμ Πραξικλεῖ ἡμιόλιον τὸ ἀργύριον**.

πρακτύς-ύος (ἡ) ἰων. ἀντὶ πρᾶξις βλ.λ. : ΕΜ 316,34.

πράκτωρ-ορος (ὁ) κ. νεώτ., δημ. **πράκτορας** πρακτὴρ βλ.λ., ὁ πράττων, ἐκτελῶν τι, ἐκτελεστής, κατορθωτής : Σοφ.Τρ.251 **Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ**, Ἀντιφ.3,2,6 **πράκτορες τῶν ἀκουσίων**· μτ. θηλ. οὐσ. : Σοφ.Τρ.861 **Κύπρις . . τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ**· **2**) ὑπάλληλος ἐκτελῶν ἀπόφασιν διὰ χρέος, εἰδ. διὰ δημόσιον χρέος, εἰσπράκτωρ : Ἀντιφ 6,49 **λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν καὶ τῶν πρακτόρων**, Ψήφ.π.Ἀνδοκ. 1,77 **περὶ τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας**, Δημ.778, ΚΔ Λουκ.12,58 **ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βαλεῖ εἰς φυλακήν**, Πάπ. **βασιλικὸς πράκτωρ**, αὐτ. **πράκτωρ τῶν ξενικῶν**· **3**) εἰδ. ὁ εἰσπράκτωρ φόρων : Πάπ. **πράκτωρ βαλανήου**, αὐτ. **π- ἀργυρικῶν**, αὐτ. **π- σιτικῶν**· **4**) π. ποι. **ὁ** ἀπαιτῶν καὶ λαμβάνων τιμωρίαν, τιμωρός, ἐκδικητής : Αἰσχ. Ἱκ.646; αὐτ.Εὐμ.319 **πράκτορες αἵματος**, Σοφ.Ἠλ. 953 **φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός**· ὁμ. μτ. θηλ. οὐσ. : Αἰσχ.Ἀγ.111 **σὺν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι**· **5**) νεώτ. ὁ ἀναλαμβάνων τὴν διεκπεραίωσιν ξένων ὑποθέσεων ἐπ' ἀμοιβῇ : **ἐμπορικὸς πράκτωρ, - πράκτωρ ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας** (ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος παρέχων τὰ μέσα ναυτικῶν μεταφορῶν ἢ μεταβάσεως δι' ἀτμοπλοίου), **- πράκτωρ ἐφημερίδων** (ὁ ἀναλαμβάνων εἴς τινα τόπον τὴν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων)· ‖ **διπλωματικὸς πράκτωρ** (τίτλος τῶν γενικῶν προξένων εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἀνατεθειμένα διπλωματικὰ καθήκοντα), **- πράκτωρ προξενικός** (ὁ κατώτερος βαθμὸς προξενικοῦ ὑπαλλήλου διοριζομένου εἰς πόλεις μικρᾶς σπουδαιότητος)· **6**) μίσαρνον ὄργανον ξένης πολιτικῆς : **πράκτωρ τῆς Μόσχας - τῆς Ἀγγλίας - τῶν Βουλγάρων**.

πράληξ Ἡσ. «ὁ λίαν ἀγροῖκος».

πραμάτεια (ἡ) δημ. κ. ἰδιωμ. **-εία** ἐμπόρευμα, πᾶν προϊὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου διενεργεῖται ἀγοραπωλησία : Λασκαρ.Ποιήμ.106,67 **βαστάω πραματεῖες, καὶ πουλῶ**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.84,2 **μὲ διαλεχτὴ πραμάτεια**· κ. παροιμ. **ἡ πραμάτεια θέλει μάτια** (ὅτι ὁ ἀγοραστὴς πρέπει νὰ προσέχῃ πολὺ διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῇ ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ).

πραματευτάδικο (τὸ) δημ. τὸ κατάστημα τοῦ πραματευτῆ, ἄ. ἐμπορικόν.

πραματευτής δημ. τ. τοῦ πραγματευτὴς βλ.λ.

πράμνειος οἶνος (ὁ) κ. **πράμνιος** Ἡσ «πράμνειος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγκώμιον **οἴνου**, καὶ σκληρὰς **οἶνος**», Σουΐδ. «πράμνιος οἶνος, Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς τὸν ἡδὺν οἶνον **πράμνιον** ἔλεγε, τινὲς τὸν ὤνιον ἢ παραμόνιαν, τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου **πραμνίας** ὀνομαζομένης, αἳ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα· ἔνιοι τὸν πραΰνοντα τὸ μένος, ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ ἐν Ἰκάρῳ πράμνον πέτραν εἶναι ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι» : Ἰλ.Λ 639 **ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ ἐικυῖα θεῇσιν οἴνῳ πραμνείῳ**, Ὀδ.Κ 235 **οἴνῳ πραμνείῳ ἐκύκα**, Ἀριστφ.Ἱππ.107, αὐτ.ἀπ. 317, Φρύν.Κωμ.65, Ἔφιππ.23 **π- οἶνος Λέσβιος** (ἀλλ' ἐξ Ἰκάρου κατὰ τὸν Ἐπαρχίδην π.Ἀθήν.1,30Β, ἐκ Σμύρνης δὲ κατὰ τὸν Πλίν.Φ1 14,54)· **2**) οἶνος ἐκ σταφίδων παρασκευαζόμενος : Διοσκ.5,9 **ὁ ἐκ τῆς θειλοπεδευθείσης σταφυλῆς γενόμενος γλυκύς, καλούμενος Κρητικός, ἢ πρότροπος, ἢ πράμνιος**.

πράμνη (ἡ) Ἡσ. «δίκελλα»· **2**) Ἡσ. «ἄμπελος».

πράμνημα-ατος (τό) μτγν. κλῆμα, βλαστὸς πραμνείου ἀμπέλου : Πολυδ.7,150.

πρᾶμος (ὁ) πρόμος βλ.λ. : Ἀριστφ.Θεσμ.50 **πρᾶμος ἡμέτερος** (ἀμφ.).

πρᾶν δωρ. πρώην βλ.λ. : Θεόκρ.3,28 **ἔγνων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένῳ, εἰ φιλέεις με**, αὐτ.2,115.

πρᾱνής-οῦς-ές κ. νεώτ., Ιων. πρηνής ἐπὶ μερῶν ζώων ἢ τοῦ ἀνθρώπου κειμένων εἰς τὰ νῶτα, ἀντιθ. ὕπτιος : 'Αριστλ.ΖΜ 658a,17 τὰ τετράποδα.. ἐν τοῖς ὑπτίοις οὐκ ἔχει τρίχας, ἀλλ' ἐν τοῖς πρανέσι μᾶλλον· οἱ δ' ἄνθρωποι τοὐναντίον ἐν τοῖς ὑπτίοις μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς πρανέσιν, αὐτ.ΖΙ 498b, 20, αὐτ.ΖΓ 717b,30· **2)** ἐπὶ τῶν φύλλων, τὸ ὄπισθεν μέρος· ‖ ἐπὶ χειρός, τὸ ὀπισθέναρ : Θεόφρ.ΦΙ 1,10,2 τὰς ἶνας καὶ τὰς φλέβας ἐν τοῖς πρανέσιν ἔχουσιν ὥσπερ ἡ χείρ, αὐτ.3,14,2· **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ τῶν κλιτύων λόφου ἢ ὄρους, ὁ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς τὰ κάτω κεκλιμένος, κατωφερής, κατηφορικός· ‖ Ιδ. τὸ ούδ. ὡς ούσ. καθ' έν. κ. πληθ. πρανές (τὸ), πρανῆ (τὰ) ἡ κατωφέρεια, κατήφορος : Ξεν.'Ιππ.3,7 πρὸς ἄναντες καὶ κατὰ πρανοῦς καὶ πλάγια ἐλαύνειν, αὐτ.8,6 κατὰ τὰ πρανῆ, αὐτ.'Αν.1,5,8, Πλούτ.Σύλλ.18, - κλιμακωτὸν πρανές (κατωφέρεια μετὰ βαθμίδων, ἀντίθ. ὄρθιον)· ‖ νεώτ. τοπογρ. πρανῆ (τὰ) οἱ πρόποδες ἢ αἱ ὑπώρειαι ὑψώματος, ὅταν παρουσιάζουν κλιτῦς ὁμαλάς, δηλ. ὅταν ἔχωσιν ὁμαλὴν κλίσιν· ‖ ὀχυρωματ. πρανές (τὸ) ὁμαλὴ κλίσις ἐκεῖθεν τῆς τάφρου, ἑνοῦσα τὴν κορυφὴν τοῦ ἀντικρήμνου τῆς τάφρου μετὰ τοῦ πρόσθεν φυσικοῦ ἐδάφους· **4)** κυρτός : 'Αριστλ.Μετ.350a,11.

πρανίζω, Ιων. πρηνίζω βλ.λ.· Φώτ. «πρανιχθῆναι· τὸ ἐπὶ στόμα πεσεῖν»· πρβλ.'Ησ.

πρανόν 'Ησ. «τὸ κατωφερές, πρανές».

πρανώ 'Ησ. «ὀκρίδος εἶδος».

πρανῶ-όω 'Ησ., κτ. ἀόρ. ἐπράνωσα, πρανίζω ἢ πρηνίζω βλ.λ.· πρβλ. προϊνοι.

πραξ(ε)ίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πρᾶξις βλ.λ. : ΕΜ 230,10.

πραξιεργίας (ὁ) μτγν. ὡς ἀπόδ. τοῦ λατ. pontifex, ποντίφιξ, ἀρχιερεύς : 'Ιω.Λυδ.Μην.4,15.

πραξιθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ τῆς ἐργασίας θεραπεία τῶν φρενικῶν παθήσεων.

πραξικόπημα-ατος (τὸ) (πραξικοπῶ) νεώτ. κ. δημ. ἐνέργεια, πρᾶξις αἰφνιδιαστική, βιαία καὶ δολία· ‖ εἰδ. αἰφνιδιαστικὴ πολιτικὴ ἢ στρατιωτικὴ ἐνέργεια τῶν κυβερνώντων τὴν χώραν, παραβιάζουσα τὸν καταστατικὸν χάρτην καὶ περιορίζουσα τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ, Ιδ. παρὰ τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ.

πραξικοπηματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πραξικόπημα βλ.λ., ὁ διὰ πραξικοπήματος συντελούμενος, αἰφνιδιαστικός.

πραξικοπηματικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον πραξικοπηματικὸν βλ.λ., βιαίως, αἰφνιδιαστικῶς.

πραξικοπῶ-έω μτγν. 'Επιγρ. κ. νεώτ. κυριεύω ἐξ ἐφόδου ἢ διὰ προδοσίας : Πολύβ.3,69,1 'Αννίβας πραξικοπήσας πόλιν .. κατέσχε· **2)** ἐξαπατῶ : Πολύβ.2,46,2 Κλεομένους πεπραξικοπηκότος αὐτούς· **3)** νεώτ. ἐνεργῶ πραξικοπηματικῶς, βιαίως, αἰφνιδίως, κάμνω πραξικόπημα.

πραξίλλειον μέτρον (τὸ) τὸ ὑπὸ τῆς ποιητρίας Πραξίλλης ἐν χρ. μέτρον : 'Ηφαιστ.7,8.

πράξιμος-ον μτγν. κ. πάπ. ἐπὶ χρημάτων, εἰσπράξιμος, τὸ δυνάμενον νὰ εἰσπραχθῇ : Πολύβ.22, 26,7 πράξιμον ἔσται χρῆμα, Πάπ. π- τῆς ἡγεμονικῆς τάξεως.

πραξινοσκόπιον (τὸ) νεώτ. μία τῶν πρώτων ἐπινοηθεισῶν κινηματογραφικῶν συσκευῶν διὰ τὴν ἀναπαράστασιν κινήσεως τινος.

πρᾶξις-εως (ἡ) (πράσσω) κ. μον. νεώτ., δημ. πράξη, ἐπ. κ.Ιων. πρῆξις-ιος ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πράττω, ἐκτέλεσις, ἐπιτέλεσις ἔργου τινός, ὁμ. δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἐπιτελούμενον : Θέογν. 1026 τῶν δ' ἀγαθῶν αἰεὶ πρήξιες ἰθύτεραι, Αἰσχ. Χο.814, Σοφ.ΟΤ 895 εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι, αὐτ.ΟΚ 560. Πλάτ.Χαρμ.163D καὶ τὰς τῶν ἀγαθῶν ποιήσεις πράξεις (καλοίης), Θουκ.3,114. 'Αντιφ.3,4,9, 'Ισοκρ.12,127 μιᾶς δὲ μόνον μνησθήσομαι πράξεως· ‖ κ. ἐν εἰδικωτέρῳ καθορισμῷ σχετιζομένῳ πρὸς τὸ εἶδος ἢ τὸν σκοπὸν τῆς ἐπιτελουμένης ἐνεργείας : Πλάτ.Πολ.399A ἔν τε πολεμικῇ πράξει ὄντος ἀνδρείου, αὐτ.Σοφ.266D, αὐτ.Μέν.99B,-ἀγαθὴ - εὐγενὴς - ἐγκληματικὴ πρᾶξις· ‖ Πράξεις τῶν 'Αποστόλων ἡ ἔκθεσις τῶν ἐνεργειῶν τῶν 'Αγίων 'Αποστόλων πρὸς διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἡ ἐν τοῖς Βιβλίοις τῆς ΚΔ κατατασσομένη· ‖ εἰδ. ἡ πολεμικὴ ἐνέργεια: Πολύβ.3,19,11 ἐν αὐτῷ τῷ τῆς πράξεως καιρῷ διεφθάρη· ‖ κ. κτ. εὐφημ. ἡ γεννητικὴ πρᾶξις, ἡ σαρκικὴ πρᾶξις, συνουσία : Πινδ.ἀπ.127, Αἰσχίν.1,158 τέτταρας δραχμὰς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς πράξεως ταύτης ἀπεστερηκέναι, - πάνω στὴν πράξη· ἀλλὰ κ. πλῆρες : 'Αριστλ.ΖΙ 539b,20 ἡ πρᾶξις ἡ γεννητική· ‖ εἰδ. νεώτ. τὸ περιεχόμενον τοῦ ποινικοῦ ἀδικήματος : Ποιν.Νόμ.ἄρθρ.41 ἐὰν ἡ μελετηθεῖσα πρᾶξις ἀρξαμένη ἤδη . . ' **2)** εἰδ. ἡ ἐνέργεια, δρᾶσις κτ. ἀντιδιαστ. πρὸς ἀφῃρημένα γεγονότα ἢ καταστάσεις· οἷον λ.χ. πρὸς τὸ πάθος ἢ τὴν ἕξιν ἢ τὸ ἦθος : Πλάτ.Νόμ.876D προσάπτειν ἑκάστῳ τῶν ἁμαρτημάτων τὴν ἀξίαν τοῦ πάθους τε καὶ πράξεως, αὐτ.Πολ.434A ἡ τοῦ οἰκείου τε καὶ ἑαυτοῦ ἕξις τε καὶ πρᾶξις, 'Αριστλ.Ποιητ.1447a,28 διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν μιμοῦνται καὶ ἤθη καὶ πάθη καὶ πράξεις· ‖ ὁμ. ἡ ἐνέργεια κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν λόγον ἢ τοὺς λόγους : Δημ.66 ἔργῳ καὶ πράξεσιν, οὐχὶ λόγοις, αὐτ.1414· ‖ εἰδ. π. 'Αριστλ. τὸ σύνολον ἐνεργείας, ἡ δρᾶσις. ἐν τῇ τραγῳδίᾳ : 'Αριστλ.Ποιητ.1454a,18,αὐτ.1459a,19 τοὺς μύθους .. συνεστάναι .. περὶ μίαν πρᾶξιν ὅλην καὶ τελείαν ‖ κ. νεώτ. λογοτεχν. ἕκαστον τῶν αὐτοτελῶν μερῶν καθ' ὃ συντελεῖται μέρος τῆς ὅλης δράσεως θεατρικοῦ ἔργου : δρᾶμα εἰς πράξεις τρεῖς· ὅ. τρίπρακτον· **3)** εἰδ. ἐμπορικὴ ἐνέργεια, ἐπιχείρησις, συναλλαγή : 'Οδ.Γ 72 πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα; ἤ τι κατὰ πρῆξιν ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε (σχόλ. «κατ' ἐμπορίαν, ἐπὶ τῷ ἰδίῳ κέρδει»), αὐτ.Τ 253,'Υμν.'Απόλλ.397 ἐπὶ πρῆξιν ἔπλεον (πρὸς ἐμπορίαν)· ‖ νεώτ. ἐν εἰδικωτέρῳ καθορισμῷ, ἐμπορικὴ ἢ χρηματιστηριακὴ συναλλαγή : 'Εμπορ. Κῶδ.ἄρθρ.538 πᾶσα ἄλλη ἀμφοτεροβαρὴς πρᾶξις ἐνεργηθεῖσα .. μετὰ τὴν παῦσιν τῶν πληρωμῶν - πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ - ἐπὶ τῶν καφέδων, - εἰς τὸ χρηματιστήριον ὀλίγαι ἐγένοντο σήμερον πράξεις· **4)** εἰδ. ἡ εἴσπραξις ὀφειλομένων χρηματικῶν ποσῶν : 'Ανδοκ.1,88 τῶν ἰδίων συμβολαίων αἱ πράξεις, Πλάτ.Πρωτ.328B τὸν τρόπον τῆς πράξεως τοῦ μισθοῦ, αὐτ.Πολ.425D· **5)** ὁμ. ἐν εἰδ. σημ. δικαστικὴ ἐνέργεια, κίνησις ἀγωγῆς : Δημ.926 ἔστω ἡ πρᾶξις τοῖς δανείσασι· ‖ δικαστικὴ ἀπόφασις : 'Αριστλ.Πολιτ.1321b,42 χαλεπωτάτη τῶν ἀρχῶν ἐστιν ἡ περὶ τὰς πράξεις τῶν καταδικασθέντων .., Πάπ. ἡ πρᾶξις ἔστω καθάπερ ἐκ δίκης· ‖ φρ. πρᾶξιν λαμβάνω δίκην λαμβάνω, ἐκδικοῦμαι : Εὐρ.ΙΑ 272· **6)** ὁμ. νεώτ.διοικητικὴ ἐνέργεια, ἀπόφασις : ἀπελύθη διὰ πράξεως τοῦ ὑπουργοῦ, - τὸ Συμβούλιον τῆς 'Επικρατείας ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἀκυρώσεως τῶν πράξεων τῆς διοικήσεως τῶν κατὰ κατάχρησιν τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας ἐπιχειρουμένων **7)** νεώτ. ἐγγραφή, καταχώρισις εἰς εἰδικὸν βιβλίον : πρᾶξις λογιστικὴ - ληξιαρχικὴ (ἡ εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία ἐγγραφὴ ἡ πιστοποιοῦσα τὴν ἀστικὴν κατάστασιν προσώπου, γέννησιν, γάμον, θάνατον)· **8)** μον. ζήτημα, ὑπόθεσις, δουλειά : 'Οδ.Γ 82 πρῆξις δ' ἥδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύω, Θέογν.73 πρῆξιν μηδὲ φίλοισιν ὅμως ἀνακοίνεο πᾶσιν, Ξεν.'Αν.1,3,16 ᾧ λυμαινόμεθα τὴν πρᾶξιν· **9)** ἡ ἔκβασις, τὸ τέλος, τὸ ἀποτέλε-

σμα ὑποθέσεώς τινος, ἰδίως, αἴσιον, εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα : Ἰλ.Ω 524 **οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο,** Ὀδ.Κ 202,Πίνδ.Ο 1,85, Αἰσχ.Χο.814 **πρᾶξιν οὐρίαν θέλων,** Ξεν.Κυν.2,2 **ἄνευ τούτων οὐκ ἂν εἴη πρᾶξις·** ‖ ἡ ἐκπλήρωσις, τέλεσις : Αἰσχ.Πέρσ.739 **φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις·** ‖ ἡ δυνατότης εὐτυχοῦς ἐνεργείας : Πάπ. **δὸς πόρον καὶ πρᾶξιν τῷ τόπῳ τούτῳ·** **10)** ἄσκησις, θέσις εἰς ἐνέργειαν, κίνησιν : Πλάτ. Λάχ.192Α **ἐν ταῖς τῶν χειρῶν πράξεσιν ἢ σκελῶν ἢ στόματός τε καὶ φωνῆς ἢ διανοίας·** ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἐφαρμογή, ἐκτέλεσις : **ἔθεσεν εἰς πρᾶξιν τὰ ἀποφασισθέντα, - τὸ σχέδιόν του ἀπέτυχεν εἰς τὴν πρᾶξιν·** **11)** κ. νεώτ. κ. δημ. πεῖρα, ἱκανότης, δεξιότης διὰ τῆς ἀσκήσεως κτηθεῖσα : Πολύβ.2,47,5 **κατανοῶν δὲ τὸν Ἀντίγονον καὶ πρᾶξιν ἔχοντα καὶ σύνεσιν,** Ἐρωτόκρ.2,2012 **γιατὶ σὲ πράξη κι ἀντρειὰν ὡσὰν ἐσὲ δὲν ἦμου,** Ζέρβ.Λυρ.Σάτ.2,5 **γιατὶ εἶχεν ὁ θαλασσινὸς γνώση πολλὴ καὶ πράξη·** ‖ οὕτω κ. ἐν εἰδ. καθορισμῷ, μτ. δοτ. ἐμπροθ. δηλωτικῆς τοῦ πράγμ. : Πολύβ.4,77,1 **κατὰ τὴν ἐν τοῖς πολεμικοῖς πρᾶξιν καὶ τόλμαν·** ‖ ὁμ. **πρᾶξις κατά τινος ἢ ἐπί τινα** ἐπὶ κακῆς σημ., ἐνέργεια τείνουσα εἰς βλάβην, ἐξαπάτησίν τινος : αὐτ.2,9,2 **ἐπιβουλῆς καὶ πράξεως ἐπὶ τὴν πόλιν,** αὐτ.4,71,6 **πρᾶξιν . . κατὰ τῆς πόλεως,** αὐτ.5,96,4· **12)** ὁ πρακτικὸς βίος, κτ. πληθ. : Πλάτ.Φαῖδρ.271D **μετὰ ταῦτα θεώμενον αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ὄντα τε καὶ πραττόμενα·** **13)** δημόσιος, πολιτικὸς βίος, κτ. πληθ.: Δημ.1414 **τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην·** ‖ κ. κτ. ἑν. δημόσιον λειτούργημα, ὑπούργημα : Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,1,2 **καὶ τὸ πρᾶον τῆς διοικηθείσης πρότερον πράξεως·** **14)** εἰδ. ἡ διδασκαλία ῥήτορος ἢ φιλοσόφου : Ἰουλ.Λόγ.2,59C, Μαρῖν.Πρόκλ.22· **15)** ἡ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως διαγωγή τινος : ΚΔ Ματθ.16,27 **καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ·** **16)** ἡ κατάστασις, ἡ τύχη, ἡ μοῖρά τινος: Ἡρ.3,65 **ἀπέκλαιε πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πρῆξιν,** Αἰσχ.Πρ.695 **πέφρικ' εἰσιδοῦσα πρᾶξιν Ἰοῦς,**Σοφ. Αἴ.790 **Αἴαντος . . πρῆξιν·** εἰδικώτ. : αὐτ.Τρ.294 **ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν·** κ. κτ.πληθ. : αὐτ. Ἀντ.1305· **17)** νεώτ. μαθημ. **ἀριθμητικαὶ πράξεις** γενικοὶ κανόνες δι' ὧν ἐκ δοθέντων ἀριθμῶν παράγεται ἄλλος : **αἱ θεμελιώδεις ἀριθμητικαὶ πράξεις εἶναι ἡ πρόσθεσις, ἡ ἀφαίρεσις, ὁ πολλαπλασιασμὸς καὶ ἡ διαίρεσις·** ‖ ὁμ. **πράξεις (ἀλγεβρικαί)** οἱ ποικίλοι μετασχηματισμοὶ ἐπὶ τῶν ἀλγεβρικῶν παραστάσεων καὶ ἐξισώσεων : **πράξεις ἀναλύσεως.**

πραόνως ἐπίρρ. μετὰ πραότητος, πράως, ἡσύχως, ἠπίως : Ἀριστοφ.Βάτρ.856 **σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πραόνως ἔλεγχ', ἐλέγχου,** Αἰλ.Τ] 5,39 (ἐτυμολ. ὡς ἐκ τοῦ πραόνους).

πραοπαθῶ πραϋπαθῶ βλ.λ.

πρᾶος-ον κ. Ἐπιγρ. κ. πάπ. κ. νεώτ., ὁμ. **πραΰς,** ἰων. **πρηΰς-εῖα-ύ,** ἐκ τοῦ πρᾶος λαμβάνεται ὁ ἑν. π. Ἀττ., τραγ. κ. κωμ. πλὴν ὅτι τὸ θηλ. εἶναι πάντοτε **πραεῖα** (πρᾶος ὡς θηλ. μ.π. Πλούτ.Ἠθ.168D), ἀλλ' ὁ ἑν. **πραΰς,** ἰων. **πρηΰς** εἶναι ἐν χρ. π. ἐπ. κ. λυρ., πληθ. ὀνομαστ. **πρηέες** κ. **πρηεῖς** κ. **πρᾶοι,** θηλ. **πρηεῖαι,** οὐδ. **πραέα** κ. **πρᾶα** (Ἀριστλ.Ζ] 488b, 22, ἐσφ. γρ. εἰς Φίλ.2,351), γεν. **πραέων,** δοτ. **πραέσι,** δοτ. θηλ. **πράαις** ἀντὶ **πραείαις** (Ἐπιγρ.), αἰτ. **πραεῖς** (Πολύβ.18,37,7) κ. **πράους** (Ἰσοκρ.3,55), συγκρ. **πραότερος** κ. **πραΰτερος,** ἰων. **πρηΰτερος,** ὑπερθ. **πραότατος** κ. **πραΰτατος** (Ἐπιγρ.), ἐπ. κ. ἰων. **πρηΰτατος** κ. **πράϋτος** (ἐν Ἐπιγρ.) (τὸ ι ὑπογεγραμμένον εἰς κώδ., ἀλλ' ἀποδεικνύεται ἐσφ. ἐκ τῆς ἀπουσίας τοῦ ι εἰς τὰ ἰων. πρηΰς· πρβλ. κ. πρᾶος ἐν Ἐπιγρ.) **ἤπιος, ἤρεμος, μαλακός, γλυκὺς** (οὐχὶ ἐν Ἰλ. κ. Ὀδ.), ἐπὶ πραγμάτων : Ὑμν.Ὁμ.8,10 **πρηΰ σέλας,** Πίνδ.Π 4,136 **πραῢν ὄαρον,** Ἱππ.Ἐπιδ.1,10 **πυρετοὶ πρηέες,** αὐτ.Ἄρθρ.69 **ἰητρείη πρηεῖα·** κ. ἐπὶ ἤχου : Ξεν.Συμπ.1,10 **τὴν φωνὴν πραοτέραν προΐενται,** ΑΠ 6,349 **ἀνέμων πρηΰτατε Ζέφυρε,** αὐτ.244 **ὠδῖνας πρηείας,** αὐτ.229 **πρηεῖ κέντρον·** **2)** ἐπὶ προσ., μαλακός, ἤπιος, εὐγενὴς τοὺς τρόπους : Πίνδ.Π 3,71 **πραῢς ἀστοῖς,** Πλάτ.Πολ.566Ε **πᾶσιν ἵλεώς τε καὶ πρᾶος εἶναι προσποιεῖται,** αὐτ.375C **πρὸς τοὺς οἰκείους πράους,** αὐτ.Φαῖδρ.243C **πρᾶος τὸ ἦθος,** αὐτ.Εὐθ.303D, ΚΔ Ματθ.11,29 **πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σαθ.3,9, Μαλακ.Συντρ.115,3 **τοῦ πράου κι ἀθώου ἀνθρώπου·** ‖ εἰδ. κατηυνασμένος, μαλακωμένος μετὰ προηγηθεῖσαν ὀργήν : Ἡρ.2,181 **οὐδὲν ἐγίνετο πρηΰτερος ὁ Ἄμασις,** Εὐρ.Βάκχ.436 **ὁ θὴρ δδ' ἡμῖν πρᾶος** (ἐπὶ τοῦ Διονύσου)· ‖ ἐπὶ ἵππου, καθησυχασμένος, ἡμερωμένος : Ξεν.ΚΠ 2,129 **ἀλλήλοις δὲ πραοτέρους·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἄλλων ζῴων ἥμερος : Ξεν.Ἀν 1,4,9 **ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων,** αὐτ.Οἰκ.15,4 **ζῷα . . πραέα πρὸς τοὺς ἀνθρώπους,** Ἀριστλ.Ζ] 488b,22· κ. παροιμ. : Ἐπίχ.153 **πραΰτερος μολόχας·** ‖ κ. ἐπὶ τόπου : Ἰσοκρ.9,67 **τόπος ἡμερώτερος καὶ πραότερος·** **3)** ἐπὶ πράξεων, αἰσθημάτων κλπ., ἤπιος, ἥμερος, μαλακός : Πλάτ.Νόμ.867Β **τιμωρίαι πραότεραι,** αὐτ.815Ε **πραότεραι ἡδοναί,** αὐτ.888Α **ἐν πραέσι λόγοις,** Ἐπιγρ. **ὄσσοισι πρηέσιν δέρκεν·** ‖ ὡς οὐσ. **τὰ πραέα** θωπεῖαι, χάδια: Ξεν.Ἱππ.9,10· **4)** ὁ καθιστῶν τινα ἢ τι ἥμερον, μαλακόν, ὁ καταπραΰνων τινά, ἐξημερῶν, δαμάζων : Πίνδ.Ο 13,85 **φάρμακον πραῢ τείνων ἀμφὶ γένυι** (ἐπὶ χαλινοῦ), Ξεν.Ἱππ.9,3 **προκινεῖν αὐτὸν** (τὸν ἵππον) **ὡς πραοτάτοις σημείοις.**

πραότης-ητος (ἡ) κ. Ἐπιγρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πράου, ἡμερότης, ἠπιότης, μαλακότης, γλυκύτης : Θουκ.4,108 **τήν τε ἐκείνου πραότητα,** Λυσ.6,34 **οὐ διὰ πραότητα,** Πλάτ.Πολ.558Α **ἡ πραότης ἐνίων τῶν δικασθέντων οὐ κομψή,** αὐτ. Συμπ.197D **πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων,** Ἰσοκρ.3,55 **διὰ τὴν ἐμὴν πραότητα,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1125b,26 (ἀντίθ. ὀργή), ΚΔ Κορινθ.2,10,1 **διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ,** αὐτ.Ἐφεσ.4,2, Ἐπιγρ. **πραότης ἤθους,** Μηναῖ.12,6 Ἀπολ. **κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος,** αὐτ.12,11 Ὠδ.5, - **πραότης χαρακτῆρος·** ὁμ. κ. κτ. πληθ. : Ἰσοκρ.5,116· ‖ μετριοπάθεια : Πλούτ.Ἀλέξ.4 **μετὰ πολλῆς πραότητος ἅπτεσθαι τῶν τοιούτων** (δηλ. τῶν ἡδονῶν).

πραπίδες (αἱ), δοτ. **πραπίσιν** κ. ἐπ. **πραπίδεσσι,** ποι. λ. αἱ φρένες, τὸ μεταξὺ θώρακος καὶ κοιλίας διάφραγμα, τὸ περιτόναιον, ὁ δικτυωτὸς ὑμὴν ὁ τὰ ἔντερα περικαλύπτων : Ἰλ.Λ 579 **βάλε . . ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων·** πρβλ.Ν 412· **2)** δθ. ἐπειδὴ ἐθεωρεῖτο ἕδρα τῆς διανοητικῆς δυνάμεως καὶ τοῦ αἰσθητοῦ, ἕδρα τοῦ νοῦ, νοῦς, διάνοια, πνεῦμα, σύνεσις : Ἰλ.Α 608 **Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν,** αὐτ.Σ 380, Ἡσίοδ.Θ 656 **περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα·** **3)** ὡς ἕδρα τῆς ἐπιθυμίας, ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς καρδίας : Ἰλ. Ω 514 **ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος,** Ἡσίοδ.Θ 608 **ἔσχεν ἄκοιτιν, ἀρηρυῖαν πραπίδεσσι,** Ἐμπ.129,4 **πάσῃσιν ὀρέξαιτο πραπίδεσσιν·** ὁμ. κ. ἐν τοῖς χωρίοις τῶν τραγικῶν : Αἰσχ.Ἀγ.380 **εὖ πραπίδων λαχόντι,** Εὐρ.Ἀνδρ.480· σπαν. ἐν τῷ ἑν. : Πίνδ.Π 2,61 **χαύνᾳ πραπίδι παλαιμονεῖ κενεά,** αὐτ.ἀπ.109, Εὐρ.Βάκχ.427 **σοφὸν δ' ἀπέχειν πραπίδα φρένα τε,** Ἐπιγρ. **ἔργον ἐμῆς πραπίδος.**

πραράτιος (ὁ) (ἐνν. μήν) Ἐπιγρ. ὄνομα μηνὸς ἐν Ἐπιδαύρῳ, δ.γρ. πραράτριος.

πρασεά (ἡ) πάπ. πρασιά βλ.λ.

πράσειος-α-ον ἐσφ. γρ. πράσινος : Πολυδ.10,42.

πρᾰσιά (ἡ) (πιθ. ἐκ τοῦ πράσον, ὅθ. κυρ. φυτεία ἐκ πράσων) κ. νεώτ., Ἰων. **πρασιή** τμῆμα κήπου πεφυτευμένου διὰ λαχανικῶν ἢ ἀνθέων, βραγιά : Ὀδ.Η 127 **ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον παντοῖαι πεφύασιν,** σύτ.Π 247 **οὐ πρασιή τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον,** Θεόφρ Φ] 4,4,3 **πρασιαὶ αἱ διειργασμέναι,** Νίκ.Ἀλεξ.532,ΠΔ Σοφ. Σειρ.24,31, Διοσκ.4,17, Γολ.Χρ.Μορ.9,6,Λόγγ.4,2 **ἀνθῶν πρασιαί·** **2**) μτφ. **πρασιαὶ πρασιαὶ** καθ' ὁμάδας ἢ συντροφίας : ΚΔΜᾶρκ.6,40· **3**) Ἐπιγρ. χειρουργικὸν ὄργανον.

πρασιάζω μτγν. διαιρῶ εἰς **πρασιὰς** βλ.λ. : Ἀκύλ. ἐν ΠΔ Ψαλμ.41(42),2 (παθ.).

πρασιανός-όν μτγν. πράσινος βλ.λ.3) : Μᾶρκ. Αὐρ.1,5 **μήτε Πρασιανὸς . . μήτε Βενετιανός.**

πρᾰσίζω (πράσον) μτγν. εἶμαι πράσινος ὡς πράσον, ἔχω χρῶμα πράσου : Διοσκ.3,94 **σμυρνίζων, μὴ πρασίζων,** αὐτ.4,155, Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.8,24, 64,Γαλ.14,89,6 **ἐὰν δὲ μένῃ πρασίζον,** αὐτ.6,742,15.

πρᾰσιμος-ον (πρᾶσις) κ πάπ. ὁ πρὸς πώλησιν ὤν, πωλήσιμος : Ξεν.ΚΠ 4,5,42 **πωλεῖν δὲ τοὺς κοπήλους ὅ,τι ἔχει ἕκαστος πράσιμον,** Πλάτ.Νόμ.848Α **ὅσα ζῷα ξύμπαντα πράσιμ' ἂν ἑκάστοις ᾖ.**

πρασίμοχθος (ὁ,ἡ) ἐφθαρμ. λ. π. Εὐρ. ἀπ.998 (πιθ. διόρθ. περισσόμοχθοι).

πρασινάδα (ἡ) δημ. τὸ νὰ εἶναί τι πράσινον : **ἡ πρασινάδα τοῦ κάμπου·** **2**) ἡ χλόη, τὸ φύλλωμα τῶν ποωδῶν φυτῶν : Σολωμ.Λαμπρ.25,115 **στὰ μάτια του εἶναι μαύρη ἡ πρασινάδα,** Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 24,11 **ἀνάμεσα στὶς πρασινάδες.**

πρᾰσῖνίζω μτγν., μσν. κ. δημ. πρασίζω βλ.λ. : παρεμβολὴ π. Διοσκ.3,5,4· πρβλ. Σχόλ.Αἰσχ. Πέρσ.617· ‖ ἀμτβ. λαμβάνω, ἐμφανίζω, παίρνω τὸ χρῶμα τοῦ πρασίνου, γίνομαι πράσινος : Πρόδρ.2,404 **καὶ ὁ ἰὸς τοῦ λέβητος** ἐπάνω **πρασινίζει,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.89,22 **οἱ κάμποι ἐπρασινίζανε, τὰ πλάγια κοκκινίζαν,** Σολωμ.Λάμπρ.19,3,5 **δυὸ κυπαρίσσια ἀδελφωμένα, ποὺ πρασινίζουνε μέσ' στοὺς σταυρούς·** ‖ μτβ. καθιστῶ, βάφω τι πράσινον : χθὲς **πρασινίσαμε τὰ γνέματα.**

πρασινίλα (ἡ) δημ. κ. πρασινύλα χροιὰ κλίνουσα πρὸς τὸ πράσινον, ἰδ. ἡ ἐκ φθορᾶς προερχομένη.

πρασίνισμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἀπόκτησις πρασίνου χρώματος, ἡ εἰς πράσινον μεταβολή τινος : **τὸ πρασίνισμα τοῦ κάμπου.**

πρασινογράφος (ὁ) π. Βυζαντ. ὁ διὰ πρασίνης μελάνης διακοσμῶν τοὺς κώδικας· πρβλ. ἐρυθρογράφος.

πρᾰσῖνοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πράσου, πράσινος, πρασινωπός : Ὀλυμπ.Μετ.2,11,10.

πρασινόλιθος (ὁ) νεώτ. πετρογρ. λεπτοκοκκώδης διορίτης, χρώματος ἀνοικτοῦ πρασίνου.

πρασινορρόδινος-η-ον μσν. ὁ ἔχων χρῶμα πράσινον καὶ ρόδινον, ὡς ἐπίθ. ἀετοῦ : ΚΠορφ. Ἐκθ.578 (ἔκδ.Βασ.), Διγεν.Ἀκρ.342 **πρασινορρόδινος ἀετός στὴν σέλλαν ἦτον πίσω.**

πρᾰσῖνος-η-ο(ν) (πράσον) κ. νεώτ., δημ. θηλ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πράσου, τουτέστιν ὁ τοῦ χρώματος τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς μείξεως τοῦ κιτρίνου καὶ τοῦ κυανοῦ : Ἀριστλ.Μέτ. 372a,8, Αἰλ.Ζ(11),21 **πρασίνων χρωμάτων,** Σολωμ. Ἀνθούλα 3, Παλαμ.Τάφ.15,7· ‖ κτ. ἐπέκτ. χλοερός· ‖ φρ. **πράσινα ἄλογα** ἐπὶ ἀνυπάρκτου πράγματος ἢ ἀπραγματοποιήτου ὑποσχέσεως· ‖ ὁμ. φρ. **οὔτ' ἕνα πράσινο φύλλο** οὐδ' ἐλάχιστόν τι, δηλ. τίποτε· **2**) **λίθος πράσινος** πρασῖτις βλ.λ. : ΠΔ Γέν.2,12· **3**) **οἱ πράσινοι** ὡς κύρ. ὄνομα, μία τῶν φατριῶν ἐν τῷ Ἱπποδρόμῳ τῆς Ῥώμης, καὶ εἶτα τῆς Κωνσταντινουπόλεως· δ. πρασιανὸς βλ.λ. : Μαρτιάλ.11,33,1· **4**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ πράσινον** (ἐνν. μέρος) : Ἰώσ.ΑΙ 19,4,4.

πρασινῶ-όω ποιῶ τι πράσινον βλ.λ., πρασινίζω τι· ‖ παθ. εἶμαι γίνομαι πράσινος : Ἀνών.ἐν Ἀν. Κρ.Ὀξ.3.220,24 **πεπρασίνωται ταῖς βοτάναις** (εἶναι ὁλοπράσινος ἐκ τῶν βοτανῶν).

πρᾰσῖνώδης-ους-ες σχόλ. πρασινοειδής βλ.λ. : Σχολ.Θεόκρ.4,28.

πρασινωπός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ὄψιν ἢ χρῶσιν πρασινίζουσαν, ὁ πρασινούτσικος.

πρᾰσιον (τὸ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν πράσιον τὸ κοινόν, ἀσπροπρασιά, βρωμοζάκι, καλάνθρωπος, μαρμαράκι, πικροπάνι, σκουλόχορτο : Ἱππ.Ἀφ. 224, Θεόφρ.Φ] 6,2,5, Διοσκ.3,105· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **χειλανθῶν** περιλαμβάνον περὶ τὰ 30 εἴδη, ἐξ ὧν γνωστότερα παρ' ἡμῖν εἶναι **πράσιον τὸ κοινὸν** καὶ **πράσιον τὸ ξενικόν·** ‖ πράσιον τὸ ξενικόν, ἄ. σάρωμα : Θεόφρ.Φ] 6,2,5, Νίκ.Θηρ.550· **2**) τραγορίγανος λεπτόφυλλος βλ.λ. : Διοσκ.3,30· **3**) βαλλωτὴ βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,103· **4**) εἶδός τι φύκους : Ἀριστλ.Ζ] 591a,16 **βάσκεται δὲ καὶ τὸ πράσιον.**

πρᾰσιος-ον πράσινος βλ.λ. : Πλάτ.Τίμ.68C **πυρροῦ δὲ μέλανι πράσιον,** Δίων Κ 79,14· ‖ τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. κτ. πληθ. **οἱ πράσιοι** πράσινος βλ.λ.3) : Δίων Κ 73,4· **2**) ἔμεσις, ἔμετος : Καίλ.Αὐρ.Ὀξ. 3,20· **3**) **πράσιος** (ἐνν. λίθος) ὁ πρασῖτις βλ.λ. : Πλίν.Φ] 37,113.

πρᾶσις-εως (πιπράσκω) κ. Ἐπιγρ., πάπ. κ. νεώτ., ἰων. πρῆσις-ιος πώλησις : Ἡρ.1,153 **ὠνῇ τε καὶ πρήσι χρέονται,** Σοφ.ἀπ.909, Πλάτ.Σοφ.223D· μτ. τῆς ἐπὶ προθ. : Ἡρ.4,17 **ἐπὶ πρήσι** (πρὸς πώλησιν), Ἑρμιππ.63,15 **κατὰ πρᾶσιν,** Ἀριστφ.ἀπ. 567 **εὑρεῖν πρᾶσιν,** Εὔπ.225 **πρᾶσιν αἰτεῖν,** Αἰσχίν.1,115 **πρᾶσιν ἐποιήσατο ,τοῦ ἀγῶνος'** κ. κτ. πληθ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1291a,5 **περὶ τὰς πράσεις καὶ τὰς ὠνάς·** **2**) ἐν πάπ. ἐπὶ νομικῶν ἐγγράφων, συμβόλαιον πρὸς μίσθωσιν φορολογίας.

πρασίτης οἶνος (ὁ) μτγν. οἶνος ἐνέχων πράσιον : Διοσκ.5,48 (δ. γρ.).

πρασῖτις-ιδος (ἡ) εἶδός τι πολυτίμου λίθου, πιθ. σμάραγδος : Θεόφρ.Λίθ.37 (κ. δ. τ. πράσον).

πρᾰσιῶ-όω μτγν. πρασιάζω βλ.λ. : Ἀκύλ.ΠΔ Ἰωὴλ 1,20 (παθ.).

πράσο (τὸ) δημ. τὸ πράσον βλ.λ.

πρᾰσοειδής-οῦς-ές ὁ πρὸς πράσον ὅμοιος κατὰ τὸ χρῶμα : Ἱππ.Προγν.11, Ἀριστλ.Χρωμ.795a,4.

πρασόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. πρασοειδής βλ.λ. : Ὀππ.Ἁλ.1,107, **θῖνα δ' ἀνὰ πρασόεσσαν ὑπὸ χλοεραῖς βοτάνῃσι·** πρβλ. πράσον 2).

πρασοκέφαλον (τὸ) γλωσσ. πράσον κεφαλωτόν.

πρασοκουρίς-ίδος (ἡ) (κείρω) κ. νεώτ. κάμπη τις κατατρώγουσα τὰ πράσα· Ἡσ. «ζῷον χλωρὸν κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα»· νεώτ. ζωολ. τὸ ἔντομον γρυλλασπάλαξ, ἄ. κρεμμυδοφάγος, Στράττ.61,1, Ἀριστλ.Ζ] 551a,20 **ἐκ δὲ τῶν πράσων αἱ πρασοκουρίδες,** Θεόφρ.Φ] 7,5.

πρασόκουρον (τὸ) (κείρω) μτγν. κ. πάπ. δρέπανον δι' οὗ κόπτουσι **τὰ** πράσα: ΑΠ 11,203· ‖ κ. ὡς ἐπίθ. πάπ. **δρέπανα πρασόκουρα** τὰ δι' ὧν κόπτονται τὰ πράσα.

πρασόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. παραλλαγὴ τοῦ κοινοῦ χαλαζίου βλ.λ.

πρασολογῶ δημ. συλλέγω, μαζεύω πράσα.

πρασομάννα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν κρόμμυον τὸ μαργαριτῶδες βλ.λ.

πρᾰσον (τὸ) κ. νεώτ., δημ. κ. **πράσο** κρόμμυον βλ.λ. τὸ πράσον· βοταν. εἶδος τοῦ γένους κρόμμυον τῆς οἰκογ. τῶν **λειριοειδῶν** : Χιωνίδ.7, Ἀριστφ.Βάτρ.621 **πάντα τἄλλα, πλὴν πράσῳ,** Θεόφρ.Φ] 7,12, Διοσκ.2,149 **πράσον κεφαλωτόν,** Ἀρτεμίδ Δαλδ.1,67 **πράσα τὰ κειρόμενα** (πράσα τεμαχιζόμενα, κοπτόμενα), παροιμ. π. Κωμ.Ἀδέσπ.197 **φύλλῳ πράσου τὸ τῶν ἐρώντων**

συνδέεται βαλάντιον· 2) ποσειδωνία ἡ ὠκεάνειος βλ.λ., φυτὸν θαλάσσιον ἀπαντῶν εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ τὸν Ἀτλαντικόν, ἄ. γιαλόχορτο : Θεόφρ.Φl,4,2,6, Πλίν.Φl 13,135· ‖ ὁμ.ἐλασμάτιον τὸ σακχαροφόρον, εἶδος τοῦ γένους τῶν φυκωδῶν βλ.λ. : Θεόφρ.Φl 4,6,4.

πρᾰσόργη (ἡ) Ἡσ. πρασόκουρον βλ.λ.

πρασόσπερμον (τό) μσν. τὸ σπέρμα τοῦ πράσου : Παῦλ.Αἰγ.7,11.

πρασοφάγος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τρώγων πράσα : Βατραχομ.232.

πρασοφᾰγῶ-έω μτγν. τρώγω πράσα : Ἰω. Λυδ.Μην.4,135.

πρασόφυλλο (τὸ) δημ. φύλλον πράσου.

πρασοχαῖτα ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος ἐκ διορθ. Ahrensii ἀντὶ δραστοχαῖτα : Σώφρ.ἀπ.21· πρβλ. Ἡσ. ἐν λ. φῦκος, φυκιοχαίτης, φαφαροχαίτης.

πρασόχρους-οος-ουν-οον (χρόα) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πράσου : Δημοσθ.Ὀφθ.π. Ἀέτ.7,33, Τζέτζ.8,971.

πρασσαῖος (ὁ) κωμ. ἐπ. ἀντὶ πρασαῖος, ὁ ὡς τὸ πράσον πράσινος, κωμ. ὄνομα βατράχου ἐν τῇ Βατραχομ.252.

πράσσω κ. μσν., ἀττ. κ. νεώτ. τ. πράττω (πρῶτον π. Ἀριστφ.κ.Ξεν.), ἐπ. κ. ἰων. πρήττω, δημ. μ. κτ. μέλλ. κ. ἀόρ. (ἰδίως ἐν συνθ.), κρητ. τ. πράδδω (Νόμ.Γόρτ.1,35), μέλλ. πράξω, ἰων. πρήξω, ἀόρ. ἔπραξα, ἰων. ἔπρηξα, παρακ. πέπραχα, κ. ἰων. πέπρηχα, (ὡς μτβ. : Ἡρ.5,106,Ξεν.Ἑλλ.5,2,32,αὐτ.ΚΠ 3,1,15,Δείν.3,21, Νέν.619, Ἐπιγρ.· κ. ὡς ὀμτβ. : Πλάτ. Κωμ.187,Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1440a,36), ὑπερσ. ἐπεπράχει(ν) (ὡς μτβ. : Ξεν.ΚΠ 3,1,15,Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,83), παρακ. β′ πέπραγα, ἰων. πέπρηγα (ἀμτβ. : Πίνδ.Π 2,73,Ἡρ2,172,Ἀριστφ.Πλ.629,αὐτ.Βάτρ.302,Ξεν.Ἑλλ. 1,4,2· μτβ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1168b,35, Ἐπιγρ. Ἐφέσου), ὑπερσ. ἐπεπράγεσαν (ἀμτβ. : Θουκ.2,4,αὐτ 7,24)· μέσ. μέλλ. πράξομαι (Ἀντιφ.ἀπ.67,Ξεν.Ἑλλ.6,2,36)· ἐπίσης κ. ἐν παθ. σημ. (Πίνδ.Π 4,243· πιθ.Πλάτ.Πολ. 452A), ἀόρ. ἐπραξάμην (Σοφ.ΟΤ 287,Θουκ.4,65), παθ. μέλλ. πραχθήσομαι (Αἰσχίν.3,98,Ἀριστλ.Ρητ. 1359a,11), μέλλ. γ′ πεπράξομαι (Σοφ.ΟΚ 861,Ἀριστφ. Ὀρν.847, Εὐπ.9,3D), ἀόρ. ἐπράχθην (Σοφ.Τρ.679, Θουκ.4,54) παρακ. πέπραγμαι (Αἰσχ.Πρ.75), ἐνίοτε κ. ἐν μέσ. σημ. διανύω, διέρχομαι, περῶ· ἐν συντάξει μτ. αἰτ. οὐσ. σημαινόντων τόπον, ἔκτασιν· μ. ἐπ. : Ἰλ.Ψ 501,Ὀδ.Ι 491 ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπήμενος, αὐτ.Ν 83· ‖ ἰδ. ἐν φρ. πράσσω κέλευθον, ὁδόν : Ἰλ.Ξ 282 τὼ βήτην .. ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον, Ὕμν. Ὁμ.Ἑρμ.203 ὁδὸν πρήσσουσιν ὁδῖται· κ. μτ. γενικ. : Ἰλ.Ω 264 ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε .. ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο, Ὀδ.Γ 476, αὐτ.Ο 47· 2) εὑρίσκομαι ἔν τινι θέσει, καταστάσει, διατελῶ κατά τινα τρόπον : Ἡρ.3,26 ὁ μὲν ἐπ' Αἰθίοπας στόλος οὕτω ἔπρηξε, αὐτ.4,97, αὐτ.7,18, Αἰσχ.Ἀγ. 1288 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν πράξασαν ὡς ἔπραξεν, Ἀριστφ.Ἱππ.549, Θουκ.7,24· ‖ κ. δημ. διάγω, ζῶ, περνῶ : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 259,10 πῶς πράσσουν εἰς τὰ νιότα των, πῶς πράσσουν σὰ γεράσουν· ‖ εὖ πράττειν π. ἀρχ. ὡς εὐχὴ ἐν ἐπιστολαῖς : Λουκ.Νιγρ.Προοιμ.1· ‖ ὁμ. διάγω που ἢ μετά τινων συναναστρέφομαι, Ἐρωτόκρ.1,85 πάντα μὲ καταστάμενους ἤπρασσε, αὐτ.1,1699 ἤπρασσε ἀπὸ Παλάτι, αὐτ.1,696· ‖ οὕτω συνήθ. μετ' ἐπιρρ. δηλωτικῶν - ποιοτικῆς καταστάσεως, διάκειμαι καλῶς ἢ κακῶς, εὑρίσκομαι ἐν καλῇ ἢ κακῇ καταστάσει: Πινδ.Π 2,73 ὁ δὲ Ραδάμανθυς εὖ πέπραγεν, ὅτι φρενῶν ἔλαχε καρπὸν ἀμώμητον, Ἡρ.1,24 καί μιν εὖ πρήσσοντα λίποιεν ἐν Τάραντι, αὐτ.1,42,αὐτ.6,94, Αἰσχ.Πρ.979, Σοφ.Ἀντ.701 σοῦ πράττοντος εὐτυχῶς, πάτερ, Εὐρ.Ἡρακλ.794,Ἀριστφ.Πλ.629 ὡς εὐτυχεῖθ' ὡς μακαρίως πεπράγατε, αὐτ.802,Θουκ.1,129 πράσσειν ὡς ἄριστα· ‖ ἀλλὰ τῆς συντάξεως ταύτης οὔσης κυρίως ἐλλειπτικῆς, ἀντὶ τοῦ εὖ ἢ κακῶς (κλπ.) πράττω τὰ αὑτοῦ (θεωρουμένης οὕτω τῆς ἀγαθῆς ἢ δυσμενοῦς καταστάσεως ὡς ἀποτελέσματος καλῆς ἢ κακῆς ἐνεργείας ἢ διαγωγῆς), οὐχὶ σπανίως προστίθεται τὸ οὐδ. ἐπιθ. ἢ ἀντων. πρὸς πληρέστερον ἢ ἀκριβέστερον καθορισμόν, εἰς διαφ. φρς : Σοφ.ΟΤ 1006 τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως... εὖ πράξαιμί τι, αὐτ.ΟΚ 1704,Εὐρ. Ὀρ.355 εὐτυχίᾳ δ' αὐτὸς ὁμιλεῖς, θεόθεν πράξας ὅπερ ηὔχου, Ἀριστφ.Βάτρ.303 θάρρει, πάντ' ἀγαθὰ πεπράγαμεν, αὐτ.Πλ.341,αὐτ.Ἱππ.683,Θουκ. 6,16 περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων, αὐτ.7,71,Ξεν.Ἀν.6,4,8 ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους.. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν, αὐτ.Ἀπομν.1,6,8· 3) ἐκτελῶ, ἐπιτελῶ, κάνω : Ἰλ.Α 562 πρῆξαι δ' ἔμπης οὔ τι δυνήσεαι, αὐτ.Σ 357,Ὀδ.Β 191, Ἡσίοδ. Ἔργ.402 ἢν δέ τι λυπῇς, χρῆμα μὲν οὐ πρήξεις, Ξεν.ΚΠ 5,1,1 οἱ μὲν δὴ ταῦτ' ἔπραξάν τε καὶ ἔλεξαν, Μέν.619 ἃ καὶ λέγειν ὀκνοῦμεν οἱ πεπραχότες, Πρόδρ.2,535 τοῦ πράττειν πάντα, Δέσποτα, τὰ τῆς οἰκείας γνώμης, - ἔπραξε τὸ καθῆκόν του· κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.75 καὶ δὴ πέπρακται τοὔργον οὐ μακρῷ πόνῳ· ‖ μτ. δοτ. προσ. περιποιητ. : Αἰσχ.Πρ.660 ὡς μάθοι τι χρὴ δρῶντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα, Εὐρ.Ἴων 37 Λοξίᾳ δ' ἐγὼ χάριν πράσσων ἀδελφῷ· ‖ κ.μτ. ἐμπροθ. διορ. κτ. ὁμ. σημ. πράττω τι ὑπέρ τινος τελῶ, ἐνεργῶ τι χάριν τινὸς ἢ ὡς ἐκπρόσωπός τινος : Δημ.801,αὐτ.1370 ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς τοὺς θεούς· ‖ ὁμ. μτ. διπλ. αἰτ. προσ. κ. πράγμ. : αὐτ.Ἑλ.1394 ταὐτά γὰρ παροῦσά τε πράξεις τὸν ἄνδρα τὸν σὸν ἤν τε μὴ παρῇς, Ἀριστφ.Ἐκκλ.108 ὥστ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τὴν πόλιν, Ἰσοκρ.12,93· ‖ κ.ἑπομέν.ἐξηρτημ. προτάσεως : Θουκ.1,129 πρᾶσσε θαρσῶν καὶ τὰ ἐμὰ καὶ τὰ σὰ ὅπῃ κάλλιστα· ‖ εἰδ. μτ. ἀντικ. δηλοῦντος τὸ ποιὸν τῶν ἐπιτελουμένων : Πίνδ.Ι 6(5),11 πράσσει θεοδμάτους ἀρετὰς (ἐνάρετα ἔργα), Πλάτ.Ἀπολ.28B σκοπεῖν .. πότερον δίκαια ἢ ἄδικα πράττει, ΚΔ Λουκ.23,41 οὗτος .. οὐδὲν ἄδικον ἔπραξε, αὐτ.Ἰω.3,20· νεώτ. κ. μτ. ἐπιρρ. καλῶς - κακῶς ἔπραξες· ‖ κ. νεώτ. ἡ παθ. μτχ. παρακ. τὰ πεπραγμένα τὰ ἐπιτελεσθέντα : Πίνδ.Ο 2,17 τῶν πεπραγμένων .. ἔργων· συνήθ. ἀπολ. : Δημ.12,αὐ 724, - τὰ πεπραγμένα τοῦ συνεδρίου· ‖ ὁμ. τὰ πραχθέντα τὰ γενόμενα, τὰ συμβάντα : Αἰσχ.Πρ.683 κλύεις τὰ πραχθέντ', Θουκ.1,22 τὰ δ' ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ· σπανιώτ.κτ.ἑν. : Πλάτ.Πρωτ.324B οὐ γὰρ ἂν τό γε πραχθὲν ἀγέννητον θείη· 4) εἰδ. ἐπὶ τῆς γεννητικῆς πράξεως : Θεόκρ.2,143 ἐπράχθη τὰ μέγιστα· 5) καταβάλλω ἐνεργείας, προσπαθείας ὅπως.. : Θουκ.9,57 ἔπρασσεν . ὅπως πόλεμος γένηται αὐτοῖς πρὸς Πελοποννησίους, αὐτ.1,56,Δημ. 888· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ. μὴ δεῦρο πλεῖν τὴν ναῦν ἔπραττεν· ‖ εἰδ. ἐπὶ δολίων ἐνεργειῶν, ἐπιχειρῶ : Ἀνδόκ.3,6 πράττοντές τινες δήμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν;· ‖ κ. παθ. κρυφίως ἀσκοῦμαι, ἐνεργοῦμαι : Σοφ.ΟΤ 125 εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε (ἐὰν δὲν ἐνηργεῖτο διὰ δωροδοκίας), Θουκ.4,121 καί τι αὐτῷ καὶ ἐπράσσετο ἐς τὰς πόλεις ταύτας προδοσίας πέρι, Λυσί.30,10· ‖ ἀπολ. ἐνεργῶ : Πίνδ.Ν 1,26 πράσσει γὰρ ἔργῳ μὲν σθένος, βουλαῖσι δὲ φρήν, Πλάτ.Νόμ. 527A· εἰδ. σημ. ἐν φρ. : Ἰσαί.5,14 μεθ' ἡμῶν ἔπραττεν (ἔλαβε τὸ μέρος μας)· 6) κατορθῶ, ἐπιτυγχάνω : Ἰλ.Λ 552,Ὀδ.Τ 324 οὐδέ τι ἔργον ἐνθάδ' ἔτι πρήξει, Πίνδ.Ι 5(4, ἐν τ' ἀγωνίοις ἀέθλοισι ποθεινὸν κλέος ἔπραξεν (ἐπέτυχεν ἔνδοξον νίκην), Δημ.30 ἐπράξαμεν ἡμεῖς κἀκεῖνοι πρὸς

ἡμᾶς εἰρήνην, αὐτ.281 βουλομένους πρᾶξαι ταύτην τὴν φιλίαν· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ὀδ.Γ 60 Τηλέμαχον πρήξαντα νέεσθαι· κ. μτ. πλαγίας προτ. : Αἰσχ. Εὐμ.896· 7) ἐπιφέρω, ἐκτελῶ κακόν τι : Ὀδ.Π 88 πρῆξαι δ' ἀργαλέον τι, Πίνδ.Ν 3,46 λεόντεσσιν ἀγροτέροις ἔπρασσεν φόνον· || προκαλῶ, ὑπεγείρω : Ἡρ.5,113 Ὀνήσιλος . . ὅσπερ τὴν Κυπρίων ἀπόστασιν ἔπρηξε· || κ. παθ. ἐπέρχομαι, τελοῦμαι, γίνομαι : Εὐρ.Ἱππ.680 φεῦ φεῦ· πέπρακται· || ἐν εἰδ. σημ. μτ. αἰτ. τοῦ προσ. φονεύω, ἐκτελῶ τινα : Αἰσχ.Χο.440 ἔπρασσε δ' ᾇπέρ νιν ὧδε θάπτει (ὅπως τὸν ἐτελείωσε, ἔτσι καὶ τὸν ἔθαψε)· 8) καθιστῶ, κάνω : Πίνδ.Ν 5,37 χρυσαλακάτων τινὰ Νηρεΐδων πράξειν ἄκοιτιν· 9) καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι εἴς τι, κάνω κάτι : Σοφ.Ἠλ.678 σὺ μὲν τὰ σαυτῆς πράσσ', ἐμοὶ δὲ σὺ ξένε τἀληθὲς εἰπὲ (ἐσὺ κάνε τὴ δουλειά σου), Πλάτ.Πολ.433Α, αὐτ.Φαῖδρ.247Α, Ξεν.Ἀπομν 3,8,1 ὡς ἂν πεπεισμένος μάλιστα πράττειν τὰ δέοντα· εἰδ. ὡς ἔπαινος προσώπου περὶ τὰ ἴδια ἀσχολουμένου : αὐτ. Γοργ.526C φιλοσόφου τὰ αὑτοῦ πράξαντος καὶ οὐ πολυπραγμονήσαντος· ἀλλὰ κ. ψεκτικῶς περὶ προσώπων ἀδιαφόρως ἐχόντων περὶ τῶν κοινῶν : αὐτ.Ἀλκ.1,127Β οὐδ' εὖ . . οἰκοῦνται αἱ πόλεις ὅταν τὰ αὑτῶν ἕκαστοι πράττωσι· || κ. φρ. πράττω τὰ πολιτικὰ ἢ τὰ τῆς πόλεως καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι περὶ τὰ δημόσια, λαμβάνω μέρος εἰς τὴν διοίκησιν τῆς πόλεως : Πλάτ.Ἀπολ.31D τοῦτ' ἔστιν ὅ μοι ἐναντιοῦται τὰ πολιτικὰ πράττειν, αὐτ.Πρωτ.319Α· ὁμ. τὰ κοινὰ πράττω πολιτεύομαι : Ἀριστλ. Πολιτ.1324b,1, Ἀπολλ. Βιογρ. Αἰσχίν.14 προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ . . τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινε· οὕτω κ. : Πλάτ.Συμπ.216Α ἐμαυτοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω· || κ. ἀπολ. πράττω πολιτεύομαι, διοικῶ, ἄρχω : Ξεν.Ἀπομν.1,2,15 γενέσθαι ἂν ἱκανωτάτω λέγειν τε καὶ πράττειν;, Δημ.240 τῶν μὲν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων, αὐτ.245· 10) μελετῶ, σπουδάζω: Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,17,27 συλλογισμοὺς πράττειν, Σουΐδ. ἐν λ. Ἀριστοφάνης ἅπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀριστοφάνους δράματα· κ. παθ. : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.11 ἐν τοῖς πραττομένοις (ἐν τοῖς ὑπὸ ἀνάγνωσιν ποιήμασιν)· || δημ. ἔχω ἐμπειρίαν, γνῶσιν πράγματός τινος : Ἐρωτόκρ.1,2238, αὐτ.2,1704 ὅτι δέν 'εἶδ' οὐδ' ἤπραξα στσὶ τόπους ποὺ γυρίζω· 11) διαπραγματεύομαι : Θουκ.4,114 τοὺς πράξαντας πρὸς αὐτὸν τὴν λῆψιν τῆς πόλεως· κ. παθ. : αὐτ. 4,76 τῷ γὰρ Ἱπποκράτει καὶ ἐκείνῳ τὰ Βοιώτια πράγματα ἀπό τινων ἀνδρῶν ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπράσσετο· || κ. ἄνευ ἀντικ. πράττω τινί διαπραγματεύομαι πρός τινα : αὐτ.4,110 οἱ δὲ πράσσοντες αὐτῷ (οἱ μετ' αὐτοῦ ἐνεργοῦντες διαπραγματεύσεις)· ὁμ. μτ. ἐμπροθ. αἰτ. πράττω πρός τινα ἢ εἴς τινα : αὐτ.1,131, αὐτ.2,5· κ. ἐν τῷ παθ. : Αἰσχίν.3,64 ἐπράττετο γὰρ οὐ πρὸς τοὺς ἄλλους πρέσβεις· || ὁμ. πράττω περί τινος : Ξεν.Ἑλλ. 6,3,3 πράττειν περὶ εἰρήνης· 12) ἀπολ. ἐν εἰδ. σημ. οἱ πράσσοντες ὡς οὐσ. οἱ προδόται : Θουκ. 4,89 ὡς δὲ ᾔσθοντο οἱ πράσσοντες τὸ ἁμάρτημα· 13) ἀπαιτῶ καὶ λαμβάνω τι παρά τινος· εἰδ. ἀναφορ. πρὸς χρηματικὸν ποσὸν μτ. διπλ. αἰτ. προσ καὶ πράγμ. : Ἡρ.3,58 καὶ αὐτοὺς μετὰ ταῦτα ἑκατὸν τάλαντα ἔπρηξαν, Βατραχομ.185 πράσσει με τόκον (μὲ ἐξαναγκάζει ὅπως καταβάλω τόκον)· κ. μ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : ΚΔ Λουκ. 19,23 σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτὸ (τὸ ἀργύριον), Ἡρ. 1,106 φόρον ἔπρησσον παρ' ἑκάστων· || συχν.εἰδ. ἐπὶ δημοσίων εἰσφορῶν ἢ δασμῶν, εἰσπράττω. Πλάτ.Νόμ.774D πραττόντων δὲ οἱ ταμίαι, Δημ. 617 διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφοράς· || κ. παθ. πράττομαί τι καλοῦμαι ὅπως πληρώσω τι : Θουκ. 8,5 ἐτύγχανε πεπραγμένος . . τοὺς φόρους, Πλάτ. Νόμ.921C ὃς γὰρ ἂν . . μισθοὺς μὴ ἀποδιδῷ ἐν χρόνοις τοῖς ὁμολογηθεῖσι, διπλοῦν πραττέσθω· || κ. μέσ. πράττομαί τινά τι λαμβάνω δι' ἐμαυτόν: Πίνδ.Ο 10(11),30 ἀέκονθ' ἑκὼν μισθὸν ὑπέρβιον πράσσοιτο, Ἡρ.2,126 προστάξαι πρήσσεσθαι ἀργύριον ὁπόσον δή τι, Θουκ.4,65, Πλάτ.Νόμ.762Β, Δημ.466 ἐκεῖνος πράττεται τοὺς παρ' αὐτοῦ σῖτον ἐξάγοντας τριακοστήν· ὁμ. πράττομαί τι ἀπό τινος ἢ ἔκ τινος : Θουκ.8,5,37, Λυσ.97,3 οὐ δυνατοὶ ἦμεν παρ' αὐτῶν ἃ ὤφειλον πράξασθαι· κ. τὸ παθ. ἐν μέσ. σημ. : Δημ.845 εἰ μὲν ἐπεπράγμην τοῦτον τὴν δίκην (ἐὰν εἶχον λάβει παρ' αὐτοῦ τὸ ἐπιδικασθὲν ποσόν)· 14) γεν. ἀπαιτῶ ὀφειλήν : Πίνδ.Ο 3,7 πράσσοντί με τοῦτον θεόδματον χρέος, Αἰσχ.Χο.311 τοὐφειλόμενον πράσσουσα Δίκη· 15) δθ. μτφ. λαμβάνω ἐκδίκησιν : αὐτ.Εὐμ. 624 τὸν πατρὸς φόνον πράξαντα, Πλάτ.Νόμ. 867D καὶ περὶ τὸν φόνον ἀγριωτέρως ἂν πράξοιεν, Λουκ.ΒΠρ.18· οὕτω κ. : Αἰσχ.Πέρσ.476 ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν.

πρᾰσώδης-ους-ες (πράσον) πρασοειδὴς βλ.λ., ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πράσου : Θεόφρ.ΦΙ 9,10,1, Γαλ.19,488,2 πρασώδης ἐμουμένη τε καὶ διαχωρουμένη φαίνεται· || ἐπὶ μέρους τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ : Μαρκιαν.Περίπλ.1,40, Ἀνών.Γεωργ.Συνθ.32.

πράτα (τά) δημ. πρόβατα.

πρατά Ἡσ. «ἡ νουμηνία».

πρατάνιον Ἡσ. «μαλλόν».

πρατάρης (ὁ) δημ. ὁ βόσκων πρόβατα, πράτα, βοσκός, τσοπάνος : Μαλακ.Συντρ.109,10 πρατάρηδες συντρόφοι μου.

πρατασία (ἡ) Ἡσ. δέησις γινομένη κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρόσεως· πρβλ. προηρόσια.

πρατεία (ἡ) μτγν. πρᾶσις : Κῶδ.Ἰουστιν.10,27,2.

πρατήρ-ῆρος (ὁ) ὁ πωλῶν, πωλητής : Πλάτ.Νόμ. 915D ἀναγέτω μὲν ὁ ἔχων εἰς πρατῆρα, Ἰσαῖ.10, 20 (πιθ.), Δημ.967 πρατὴρ . . τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τῶν ἀνδραπόδων ὁ Μνησικλῆς ἡμῖν γίγνεται· 2) πρατὴρ λίθος ὁ ἐφ' οὗ ἱστάμενοι οἱ δοῦλοι ἐπωλοῦντο : Πολυδ.3,78.

πρατήριον (τὸ) κ. νεώτ., Ἰων. πρητήριον τόπος ἔνθα ἐγίνοντο πράσεις, πωλήσεις, ἀγορά : Ἡρ.7, 23 ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριον, Αἰν. Τακτ.10,14, Πλούτ.Ἠθ.972D ὀπώρας πρατήρια Δίων Κ 59,14 (κτ. τὸν Μοῖρ. ὁ τ. δὲν εἶναι ἀττικός)· 2) νεώτ.κατάστημα, ὅπου πωλοῦνται κατὰ μικρὰς ποσότητας, λιανικῶς προϊόντα ὡρισμένης συνήθ. προελεύσεως, ἢ ὅπου ἀγοράζουν τὰ εἴδη των μέλη ὡρισμένου συνεταιρισμοῦ : πρατήρια προϊόντων, - πρατήριον συνεταιρισμοῦ.

πράτης (ὁ) πρατὴρ βλ.λ. : Ἰσαῖ.ἀπ.167.

πρατίας (ὁ) πρατὴρ βλ.λ. :Κωμ.Ἀδέσπ.336,5 (ἀμφ.)· || Ἡσ.«πρατίας· ὁ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων».

πρατιγάρω δημ. ἐλευθεροκοινωνῶ βλ.λ.

πράτιγο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἐλευθεροκοινωνία βλ.λ.: παίρνω πράτιγο (ἐλευθεροκοινωνῶ).

πρατικός-ή-όν Ἐπιγρ. κ. πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρατίαν βλ.λ , ὁ τοῦ πρατίου· μ. ὡς οὐσ. πρατική (ἡ) φόρος ἐπὶ τῶν πωλήσεων : Ἐπιγρ.· || πάπ. πρατικόν (τὸ) προμήθεια ἐπὶ τῶν πωλήσεων· ὁμ. κ. ἐν τῷ πληθ.

πρατιστεύω Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ πρωτιστεύω βλ.λ.: τοῦ Ποντικοῦ πρατιστεύοντος ἔθνεος.

πράτιστος-η-ον Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ πρώτιστος : Ἀγλωτέλης πράτιστος ἀγοράν hικάδι.

πρᾱτομηνία (ἡ) Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ πρωτομηνία, ἡ νουμηνία.

πρατόπαις-παιδος (ὁ) Ἐπιγρ. δωρ. ἀντὶ πρωτόπαις βλ.λ., ὁ ἡγεμών, ἀρχηγὸς τῶν παίδων· ἐν Σπάρτῃ κτ. πληθ. πρατόπαιδες παῖδες ἄγοντες τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

πρατοπάμπαις-παιδος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἀρχηγὸς τῶν παμπαίδων, ἤτοι τῶν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς παιδικῆς των ἡλικίας **εὑρισκομένων.**
πρατορεύω Ἐπιγρ. ἐνεργῶ, ὡς πράτωρ βλ.λ.
πρᾶτος-α-ον δωρ. τ. ἀντὶ πρῶτος βλ.λ. : Ἐπίχ 88· κ. ὑπερθ. **πράτιστος** : Θεόκρ.1,77 **ἦνθ' Ἑρμᾶς πράτιστος ἀπ' ὤρεος.**
πρατός-ή-όν κ. πάπ. ὁ πρὸς πρᾶσιν, πώλησιν : Σοφ.Τρ.276 **πρατόν νιν ἐξέπεμψεν** (ὅπως πωληθῇ).
πράττω ἀττ. κ. νεώτ. τ. τοῦ πράσσω βλ.λ.
πράτωρ-ορος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. πάπ. πρατὴρ βλ.λ. : Ἐπιγρ. **πράτωρ Ἀριστοκλῆς Πολυξένου.**
πραΰγελως (ὁ,ἡ), ἰων. πρηΰγελος ὁ πράως, ἠπίως γελῶν, ἐν χρ. κ. μτφ. : Λικύμν.4, ΑΠ 9,229, αὐτ. 10,4 **πραΰγελως Ζέφυρος.**
πραϋθυμία (ἡ) μτγν. πραότης, ἠπιότης ψυχῆς, ἡμερότης χαρακτῆρος : Ἰω.Χρυσ 6,975 **κατ' ὀξέων πραϋθυμίαν, κατ' ἔχθρας φιλίαν.**
πραΰθυμος-ον μτγν. ὁ πρᾶος, ἤπιος, ἥμερος τὴν καρδίαν, ὁ ἡσύχου χαρακτῆρος : ΠΔ Παροιμ. 14,30 **πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρός.**
πραϋθυμῶ-έω μσν. εἶμαι πραΰθυμος βλ.λ. : Εὐστ.Πον.345,88.
πραΰλογος (ὁ,ἡ) ὁ πράως, ἠπίως, ἡσύχως, γλυκὰ ὁμιλῶν, ὁ λέγων πράους λόγους· Ἡριν.2 (ἐν πάπ.).
πραϋμενής-οῦς-ές Ἡσ. ἐν τῷ ἐπιρρ. πραϋμενῶς «ὁ πράῳ τῷ μένει χρώμενος»· συνηθέστ. ἐν τῷ συνηρ. τ. **πρευμενὴς** βλ.λ. (ἐν Ἐπιγρ. κ. πρηϋμενής).
πραϋμενῶς ἐπίρρ. Ἡσ. μετὰ πράου μένους, **μετ' ἠρέμου, ἠπίας** διαθέσεως.
πραΰμητις-ιος (ὁ,ἡ) ὁ πρᾶος, ἥσυχος τὸν χαρακτῆρα, **ἐπὶ** τῆς Εἰλειθυίας, ἡ πραέα καὶ φίλα φρονοῦσα, ἡ **κεχαρισμένα** φρονοῦσα : Πίνδ.Ο 6,42 **πραΰμητίν τ' Ἐλείθυιαν παρέστασάν τε Μοῖρας.**
πραΰνους-οος-ουν-οον, ἰων. πρηΰνους ὁ ἔχων πρᾶον νοῦν, πραεῖαν διάθεσιν : Ὀρφ.Ὕμν.69,13, ΑΠ 7,592 **π- καρδίη** (αὐτ.9,769 μτ. δ.γρ. πρηΰνομος).
πραΰνσις-εως κ. νεώτ., ἰων. πρήϋνσις τὸ πραΰνειν, καταπράϋνσις, καθησύχασις, ἰδ. ἡμέρωσις θυμοῦ : Ἀριστλ.Ρητ.1380a,8 **ἔστω δὴ πράϋνσις κατάστασις καὶ ἠρέμησις ὀργῆς·** ‖ ἰατρ. καθησύχασις, ἀνακούφισις πόνου : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,11.
πραϋντής (ὁ) (πραΰνω) ὁ καταπραΰνων, καθησυχάζων : ΕΜ 436,6.
πραϋντικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἱκανός, κατάλληλος εἰς τὸ πραΰνειν, καθησυχαστικός : Ἀριστλ. Ρητ.1380a,31, **- πραϋντικοὶ λόγοι·** ‖ εἰδ. ἰατρ. ἀνακουφιστικός : Διασκ.2,80 π- ἰσχιάδος, Σωρ. 2,28, **- πραϋντικὰ φάρμακα·** ‖ ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.
πραΰνω (πραΰς) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **πρηΰνω,** μέλλ. **πραϋνῶ,** ἀόρ. **ἐπράϋνα,** μέσ. **πραΰνομαι,** ἐπ. ἀόρ. **πρηΰνατο** (Νόνν.Δ 29,276), παθ.μέλλ. **πραϋνθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπραΰνθην,** παρακ. **πεπράϋσμαι,** καθιστῶ πρᾶον ἢ ἤρεμον, ἥσυχον, μαλακώνω, καθησυχάζω **τινὰ ἢ τι·** Ἡσ. «πραΰνει· κατασιγαίνει· κατακοιμίζει», καὶ «πραΰνεται· μαλάσσεται» : Ἡσίοδ.Θ 254 **πνοιάς . . πρηΰνει,** Ὕμν.Ἑρμ.417 **Λητοῦς . . υἱὸν ῥεῖα μάλ' ἐπρήϋνεν,** Αἰσχ.Πέρσ.837 **ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις,** Σοφ. Φιλ.650, Ἰσοκρ.4,47 **ἡμᾶς ἐπαίδευσε καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπράϋνε·** ‖ ἐπὶ παθῶν : Εὐρ.ἀπ.822 π- ὀργήν, Πλάτ.Νόμ.731D **τὸν θυμὸν πραΰνειν,** αὐτ. Πολ.572A **τὸ θυμοειδὲς πραΰνας·** ‖ κ. νεώτ. παθ. γίνομαι πρᾶος, ἥσυχος, μαλακός, καταπραΰνομαι, μετριάζομαι, κοπάζω : Ἡρ.2,25 **πρηϋνομένου δὲ τοῦ χειμῶνος ἀπέρχεται ὁ ἥλιος, - ἐπραΰνθησαν τὰ μίση·** ‖ ἐπὶ προσώπων, γίνομαι γλυκύτερος, ἡσυχάζω, ἀποβάλλω τὴν ὀξυθυμίαν μου : Ἡρ.2,121,4 **τῶν φυλάκων χρόνῳ πρηΰνεσθαι,** Πλάτ.Πολ.440D **πρὶν ἂν . . πραϋνθῇ,** Ἀριστλ.Ρητ.1380a,5· **2)** ἐπὶ ζῴων, καθιστῶ πρᾶον, ἥσυχον, ἥμερον, ἡμερώνω : Ἡσίοδ.Ἔργ.797 **κύνα καρχαρόδοντα καὶ οὐρῆας ταλαεργοὺς πρηΰνειν ἐπὶ χεῖρα τιθείς,** Ξεν.Ἀπομν 2,3,9 **κύνα . . πραΰνειν αὐτόν,** Αἰλ.Ζ 10,10· ‖ ὁμ. κ. παθ. ἡσυχάζω, κοιμῶμαι : Εὐφορ.177 **θῆρες ἀνὰ δρυμὰ πρηΰνονται,** Αἰλ.Ζ 14,16 **πεπραϋσμένος πέρδιξ·** ὁμ. ἐπὶ ἵππων : Ξεν.Ἱππ.9,15.
πραϋπάθεια (ἡ) μτγν. κ. **πραϋπαθία** (δ.γρ. ἐν ΚΔ Τίμ.1,6,11) ἡ πραότης, ἡμερότης τοῦ ἤθους, τῆς διαθέσεως, τοῦ χαρακτῆρος : Φίλ.2,31, Ἡσ.
πραϋπαθής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων πραεῖαν διάθεσιν, πρᾶον χαρακτῆρα, ἤπιος, ἥμερος : Φίλ.2, 351 (πιθ.αὐτ.595, δ.γρ. πραο-), Βασ.1,216B (=145C) **μακροθύμων καὶ πραϋπαθῶν ἀνδρῶν.**
πραϋπαθῶ-έω μτγν. εἶμαι πραϋπαθής, διατελῶ ἐν πραϋπαθείᾳ βλ.λς : Φίλ.1,547.
πραΰς δ. τ. τοῦ πρᾶος βλ.λ.
πραϋσμός (ὁ) μτγν. πραΰς τρόπος, ἥσυχος, ἥμερος συμπεριφορά : Σωρ.2,29.
πραϋτένων-οντος (ὁ) μτγν., ἰων. **πρηϋτένων** ὁ ἔχων ἥμερον ἢ ἐξημερωμένον τὸν τράχηλον, ἡμερωμένος, δεδαμασμένος τὸν τράχηλον : ΑΠ 9,299 **πραϋτένων ταῦρος.**
πραΰτης-ητος (ἡ) μτγν. πραότης βλ.λ. : ΚΔ Ἰακ. 1,21 **ἐν πραΰτητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον.**
πραϋτόκος-ον μτγν. ἐπὶ ὠδίνων τοκετοῦ, ὁ συντελῶν εἰς πρᾶον, εὔκολον τοκετόν : Φίλ.1,577,8.
πραΰτροπος-ον μτγν. ὁ πρᾶος, ἤπιος τοὺς τρόπους, τὸ φρόνημα· ‖ κ. ἐπὶ λόγου : Πλούτ. Ἠθ.493D **τὸ π- τοῦ λόγου** (ἐν δ.γρ.).
πράως ἐπίρρ. κ. νεώτ., ἰων. **πρηέως** (εἰκ. π. Δημόκρ.46), μτγν. τ. **πραέως** (Φώτ.) μετὰ πραότητος, ἠπίως, ἡμέρως, ἡσύχως : Πλάτ.Πολ.589C **πείθωμεν τοίνυν αὐτὸν πράως,** αὐτ.Κρίτ.43B **πράως φέρεις,** αὐτ.Λύσ.211E, Δημ.573 **πράως διάκεισθε** (ἀντίθ. ὀργίζεσθαι), αὐτ.315 **πράως μὴ πικρῶς,** Διόδ.Σ 1,36 **τοῦ ὕδατος πραέως φερομένου,** Διοσκ.1,13· ‖ λέγω, ὁμιλῶ μετ' ἀπαθείας, ἄνευ συγκινήσεως : Ξεν. Ἀν.1,5,14 **πράως λέγοι τὸ αὑτοῦ πάθος·** ‖ ἐν φυσ. ἐνν. μὲ μαλακὸν τρόπον, ὄχι αὐστηρῶς : Ὀρειβ.ἀπ.134· κ. συγκρ. : Πλάτ.Γοργ.489D **πραότερόν με προδίδασκε,** αὐτ.Φαίδ.94D, Ἰώα.Αἰ 17, 6,4 **πραοτέρως ἔχειν τινὶ** (δ.γρ. -υτέρως)· κ.ὑπερθ.: Πλάτ.Πολ.387B **φέρειν ὡς πραότατα.**
πρεγγευτάς (ὁ) Ἐπιγρ. Κρητ. κ. **πρεσγευτάς** κ. **πρεισγευτάς** ὁ πρεσβευτὴς βλ.λ.
πρέζα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ποσὸν κονιοποιημένου πράγματος λαμβανόμενον διὰ τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου : **μιὰ πρέζα ταμπάκο - πιπέρι - ἀλάτι·** ‖ κτ. ἐπέκτ. ἐλαχίστη ποσότης, ὀλίγον : **θέλει κι αὐτὸς πρέζα** (λιγάκι)· ‖ φρ. **παίρνω πρέζα** ἀντιλαμβάνομαι ἐγκαίρως, ἄ. παίρνω χαμπάρι ἀμέσως· **2)** εἰδ. μικρὰ ποσότης κόνεως δηλητηριώδους **ναρκωτικοῦ** οἷον ἡρωΐνης, μορφίνης, λαμβανομένη διὰ ροφήσεως ἀπὸ τῆς ρινὸς πρὸς τέρψιν : **ἀπὸ πότε ἄρχισες τὴν πρέζα;.**
πρεζάκιας (ὁ) δημ. ὁ λαμβάνων δόσιν ναρκωτικοῦ, πρόσωπον συνηθισμένον εἰς τὸ νὰ ροφῇ διὰ τῆς ρινὸς ἡρωΐνην, κοκαΐνην κτт.
πρεζάρισμα-ατος (τὸ) (πρεζάρω) δημ. ἡ λῆψις πρέζας βλ.λ. ἡ ἐρρίνωσις ταμπάκου : **ἔκοψε τὸ πρεζάρισμα·** ‖ ἡ λῆψις ναρκωτικοῦ.
πρεζάρω δημ. παίρνω πρέζα ταμπάκου, ροφῶ αὐτὸν διὰ τῆς ρινός· ‖ λαμβάνω δόσιν ναρκωτικοῦ (μορφίνης, κοκαΐνης κτт.).
πρείγα (ἁ) Ἐπιγρ. Λακρ. συνέλευσις πρεσβυτέρων, γερόντων.
πρειγεία (ἁ) Ἐπιγρ. κρητ. τ. τοῦ πρεσβεία βλ.λ.
πρειγευσάντων Ἐπιγρ. κρητ. πρεσβευσάντων.
πρειγευτάς-ᾶ (ὁ) Ἐπιγρ. κρητ. πρεσβευτὴς βλ.λ.
πρειγεύω Ἐπιγρ. κρητ. πρεσβεύω βλ.λ.
πρειγηΐα (τά) Ἐπιγρ. κρητ. πρεσβεῖα βλ.λ.
πρειγηΐα (ἡ) Ἐπιγρ. πρεσβεία βλ.λ.

πρεῖγυς (ὁ) Ἐπιγρ. κρητ. ὁ πρέσβυς βλ.λ.· συγκρ. αἰτ. ἑν. πρείγονα, ὑπερθ. πρείγιστος.

πρειμιπειλάριος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πρεσβύτερος λοχαγὸς τοῦ πρώτου λόχου τῶν τριαρίων.

πρεκνόν Ἡσ. «ποικιλόχρουν ἔλαφον».

πρελούντιο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. μουσ. προανάκρουσμα βλ.λ., προοίμιον· **2)** τεμάχιον ὀργανικῆς μουσικῆς προηγούμενον μιᾶς φυγῆς διὰ κλειδοκύμβαλον ἢ ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον, ἡ εἰσαγωγικὴ φράσις ἑνὸς χορικοῦ, μιᾶς μελῳδίας κτт.

πρεμιέρα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ πρώτη ἀπὸ σκηνῆς παράστασις θεατρικοῦ ἢ μουσικοῦ ἔργου.

πρεμνιάζω Ἡσ. «πρεμνιάσαι· ἐκριζῶσαι».

πρεμνίζω αὐτόπρεμνον ἀποσπῶ, ἐκριζῶ, ξεριζώνω, ἐπὶ δένδρου ἐξορύττω αὐτὸ μεθ' ὅλης τῆς ῥίζης: Δημ.1074 **Σωσίθεον τὰς ἐλάας πρεμνιζομένας ἐκ τοῦ Ἁγνίου ἀγροῦ**, Πολυδ.7,146· ‖ κτ. Φώτ. «πρεμνίζειν καταβάλλειν τὰ πρέμνα· τουτέστι τὰ παχέα καὶ μεγάλα ξύλα».

πρέμνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πρέμνον βλ.λ.· Ἡσ. «πρέμνια· τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα».

πρεμνοβλάστημα-ατος (τὸ) νεώτ. ἕκαστον τῶν βλαστημάτων τῶν ἀπὸ τοῦ πρέμνου ὑλοτομηθέντος δένδρου ἀναφυομένων.

πρέμνοθεν ἐπίρρ. κ. **πρεμνόθεν** κ. ἐν ἀντιγρ. πρυμνόθεν ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέρους τοῦ κορμοῦ, ἐκ ῥίζης, δηλ. ὁλοσχερῶς, ἐντελῶς: Αἰσχ. Ἑπτ.71 μή μοι **πόλιν γε πρέμναθεν πανώλεθρον ἐκθαμνίσητε δηάλωτον** (εἰκ. ἀντὶ πρυμνόθεν)· **2)** ἐκ τοῦ πυθμένος, ἐκ τοῦ βάθους: Καλλ.Δηλ.35 **πρεμνόθεν ἐρρίζωσε** (δ.γρ. πρυμνόθεν) (εἰκ.).

πρέμνον (τὸ) κ. νεώτ. τὸ κατώτατον μέρος τοῦ κορμοῦ δένδρου, γεν. ὁ κορμός, τὸ κατώτατον μέρος τοῦ δένδρου τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν κοπὴν τοῦ κορμοῦ, κούτσουρο, ἰδ. τῆς ἀμπέλου·. Ἡσ. «πρέμνον· στέλεχος, βλαστός· πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον», καὶ «πρέμνα· τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων», προσέτι «πρέμνον ἑστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος»: Ὑμν.Ἑρμ.238, Ἀριστφ.Λυσ. 267 **ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί**, Λυσ.7,19 **οἱ δ' οἰκέται ἐξέτεμνον τὰ πρέμνα**, Ξεν.Οἰκ.19,13 **πρέμνα πᾶσι τοῖς φυτευτηρίοις πρόσεστι**· ‖ ἐπὶ τοῦ κορμοῦ ἐλαίας, ἐκτεταμένος φλοιός: Θεόφρ. Φι 1,8,6· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **βερβεριιδῶν**· **2)** ἡ βάσις κίονος, στύλου: Πίνδ.ἀπ 88,4 **πρέμνα χθόνια**· **3)** μτφ. ἡ βάσις, τὸ θεμέλιον, ἡ ῥίζα, ὁ πυθμὴν πράγματος: Ἀριστφ.Ὄρν.321 **ἥκετον δ' ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελωρίου**· ‖ ὁμ. μτφ. **ἀρετῆς πρέμνον** ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου τῆς ἀρετῆς: Κόϊντ.14,197.

πρέμνος (ὁ) μτγν. τὸ πρέμνον βλ.λ.: Θεολ. Ἀριθμ.31 **ῥίζα καὶ πρέμνος καὶ φλοιός**.

πρεμνοφυής-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ δάσους, ὁ ἐξ ἀναβλαστημάτων πρέμνων, κορμῶν διαφόρων ἀγρίων δένδρων σχηματισθείς.

πρεμνώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πρέμνον, πρὸς κορμὸν δένδρου· ὅθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ πρεμνῶδες** τὸ πρὸς κορμὸν δένδρου ὅμοιον, ὅμοιον μὲ κούτσουρο, ῥίζωμα: Θεόφρ.Φι 4,10,5.

πρέπει γ' πρόσ. ἐν. τοῦ πρέπω βλ.λ.

πρεπιά (ἡ) μσν. δημ. τὸ πρέπον, τὸ ἁρμόζον, ἡ εὐπρέπεια: Ἐρωτόκρ.4,1669.

πρεπίζω μσν. δημ. ἀμτβ. εὐπρεπίζω, κοσμῶ ἐμαυτόν: Ἐρωτόκρ.2,1333· **2)** κ. μτβ. στολίζω τι, διακοσμῶ.

πρεπό (τὸ) μσν. δημ. κ. κτ. πληθ. **τὰ πρεπά** τὸ πρέπον, τὸ προσῆκον: Ἐρωτόκρ.1,96 **μηδὲ πρεπὸν ἐγρίκα**, αὐτ.263 **τὰ πρεπὰ νὰ γνώθω**, αὐτ.3,452.

πρεπόντως ἐπίρρ. (ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ πρέπω) κατὰ πρέποντα, ἁρμόζοντα τρόπον, προσηκόντως: Αἰσχ.Ἀγ.687 **ἐπεὶ πρεπόντως.. ἔπλευσε**· ‖ χαριέντως, ἐπιχαρίτως: Πίνδ.Ο 3,9 **Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως**, Θουκ.4,126 **πρόφασιν τοῦ σῴζεσθαί τινι πρεπόντως πορίσειε**· **2)** μτ. δοτ. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς..: Πλάτ. Νόμ.699D **σαυτῷ τε καὶ τῇ πατρίδι πρεπόντως**· πρβλ. αὐτ.835Β· ‖ κ. μτ. γενικ.: Πλάτ.Μενξ. 239C **πρεπόντως τῶν πραξάντων**.

πρεπούδι (τὸ) δημ., πληθ. πρεπούδια κόσμος, στολίδι, στολίδια: Βιζυην.9,12 καὶ **τὰ φυτὰ τὰ δροσερὰ διαμάντινα πρεπούδια**.

πρεπούμενα ἐπίρρ. δημ. πρεπόντως βλ.λ.: Ἐφταλ. Ὀδ.Δ 589 **πρεπούμενα σὲ προβοδῶ**.

πρεπτός-ή-όν διακεκριμένος, περίφημος: Αἰσχ. Εὐρ.914 **πρεπτῶν ἀγώνων**, Ἀριστφ Λυσ.1298 **Μῶα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν κλέωα τὸν Ἀμύκλαις** (Ἀπόλλω).

πρέπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. **ἔπρεπον**, μέλλ. πρέψω (Αἰσχ.Εὐμ.995, Πλάτ.Πολιτ.269C), ἀόρ. **ἔπρεψα** (αὐτ.Χαρμ.158C) ἐναργῶς διακρίνομαι, φαίνομαι, ξεχωρίζω: Ἰλ.Μ 104 **ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων**, Ὀδ.Θ 172 **μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν**, Ἡσίοδ.Θ 92· ‖ μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. διακρίνομαι διά τινος, ξεχωρίζω ἀπό: Αἰσχ.Χο.12 **ἠδ' ὁμήγυρις στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις πρέπουσα**, Εὐρ.Ἄλκ.512 **τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;**· **2)** οὕτω κ. ἐπὶ πάσης ἐντυπώσεως γινομένης εἰς τὰ αἰσθητήρια ὄργανα· εἰδ. ἐπὶ ἀκούσματος, γίνομαι σαφῶς, εὐκρινῶς ἀντιληπτός, ἀκουστός: Πίνδ.Ν 3,67 **βοὰ δὲ.. πρέπει**, Αἰσχ.Ἀγ.321 **οἶμαι βοὴν ἄμικτον ἐν πόλει πρέπειν**· ὁμ. κ. ἐπὶ ὀσμῆς: αὐτ.1311 ὅμοιος **ἀτμὸς ὥσπερ ἐκ τάφου πρέπει**· **3)** περιφανής εἰμι, διαλάμπω, φαντάζω: Πίνδ.Π 10,67 **πειρῶντι δὲ καὶ χρυσὸς ἐν βασάνῳ πρέπει**, Αἰσχ.Ἑπτ.390 **λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει.. πρέπει**, αὐτ.Ἀγ. 241, Ὑμν.Δήμ.214 **ἐπεί τοι πρέπει ὄμμασιν αἰδώς**, Εὐρ.Ἑλ.216· ‖ μτ. μτχ. γίνομαι φανερὸς ὡς πράττων τι, ἢ ὡς ὤν: Αἰσχ.Ἀγ.30 **ὡς ὁ φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει**, αὐτ.1222· **4)** προφανῶς ὁμοιάζω τινί, εἶμαι φανερὰ ὅμοιος, ἴδιος: Πίνδ.Π 2,38 **εἶδος γὰρ ὑπεροχωτάτᾳ πρέπεν Οὐρανιδᾶν θυγατέρι Κρόνου**, Αἰσχ.Ἱκ.301 **πρέποντα βουθόρῳ ταύρῳ δέμας**, Εὐρ.Ἄλκ.1121 **εἴ τι σῇ δοκεῖ πρέπειν γυναικί**· ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ.: Αἰσχ. Πέρσ.247 **τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν**· ‖ συνηθέστ. κ. μτ. τοῦ **ὡς ἢ τοῦ ὥστε**: Σοφ.Ἠλ.664 **πρέπει ὡς τύραννος εἰσορᾶν**, Εὐρ.Ἱκ.1056, αὐτ.Βάκχ.1187· **5)** ἁρμόζω, ταιριάζω, μτ. δοτ. τοῦ προσ.: Πίνδ.Ι 5(4),16 **θνατὰ θνατοῖσι πρέπει**, Αἰσχ.Ἀγ.941 **τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρέπει**, Πλάτ.Χαρμ.158C **καὶ γὰρ τὸ αἰσχυντηλὸν αὐτοῦ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεψεν**, ΚΔΤιμ. 1,2,10 **ἀλλ' ὃ πρέπει γυναιξὶν ἐπαγγελλομέναις εὐσέβειαν**, Σολωμ.Φαρμακωμένη 16 **τὸ κορμὶ ποὺ τοῦ ἔπρεπε φόρεμα γάμου, - δὲ σοῦ πρεπε μιὰ τέτοια γυναίκα**· ‖ δημ. φρ. **δὲ σοῦ πρέπεται δὲν σοὶ ἁρμόζει**· ‖ κ. μτ. προθ.: Εὐρ.Ἡρακλ.510 **ποῦ τάδ' ἐν χρηστοῖς πρέπει**, Ξεν.ΚΠ 2, 1,24 **ἦν δὲ ταύταις τὰ νικητήρια οἷα δὴ εἰς πλῆθος πρέπει**· μτ. μτχ.: Πλάτ.Ἐπιν.976C **ὅτι γιγνόμενον ἂν πρέποι**· ‖ συχν. κτ. μτχ. ἐν. κ. πληθ.: Θουκ.6,26 **ἦν τι ἄλλο πρέπον εἶναι δοκεῖ**, Πλάτ. Πολ.460A **ὕμνοις πρέποντες γάμοις**, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,153 **πρεπούσαις φιλοφροσύναις, - ἡ συμπεριφορά του δὲν ἦτο ἡ πρέπουσα**· ‖ εἰδ. τὸ οὐδ. μτχ. **τὸ πρέπον** τὸ ἁρμόζον, τὸ προσῆκον: Πλάτ.Ἱππ.Μ 294A **ἀπάτη τις ἂν εἴη περὶ τὸ καλὸν τὸ πρέπον**, αὐτ.Πολιτ.284E· κ. κτ.πληθ.: Ἀντιφ.3,3,9 **ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρέποντα πάσχοιμεν**, Ἰσοκρ.10,23 **πρέποντα τῇ συγγενείᾳ ποιοῦντες**· ‖ ὁμ. κ. δημ. τὸ πρεπούμενο ὅ,τι ἁρμόζει ἢ δικαιωματικῶς ἀνήκει τινί: **τοῦ 'δωσα τὸ πρε-**

πούμενο· **6)** ἐπὶ προσ., εἶμαι ἁρμόδιος, εἶμαι τὸ κατάλληλον πρόσωπον : Σοφ.ΟΤ 9 **πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν·** ‖ **πρέπω τινί** μοί ἁρμόζει τι, μοῦ ταιριάζει, μοῦ ʼρχεται, μοῦ πάει : Πλαύτ.Πομπ.72 **πάνυ τοῖς ἔπεσι πρέπων ἐκείνοις·** **7)** ἀπροσ. **πρέπει** ἐπιβάλλεται, εἶναι ἐπιτεταγμένον, ὀρθόν, δίκαιον, μτ. ἀπαρφ. : Πίνδ.Ο 2,50 **πρέπει τὸν Αἰνησιδάμου ἐγκωμίων τε μελέων λυρᾶν τε τυγχανέμεν,** Αἰσχ.ʼΙκ.203, Σοφ.Τρ.728 **ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει,** Θουκ.1,86 **πρέπει νὰ ξεκινήσουμε πρωῒ γιὰ νὰ προλάβουμε, - δὲν πρέπει νὰ δέρνετε τὸ παιδί σας·** ‖ μτ. ἀπαρφ. κ. δοτ. προσ. ἐπιβάλλεται ὅπως, ἁρμόζει εἴς τινα, ταιριάζει νὰ . . : ʼΗρ.9,79 **τὰ πρέπει μᾶλλον βαρβάροισι ποιέειν ἤ περ Ἕλλησι,** Πίνδ.Π 4,147 **οὐ πρέπει νῷν . . δάσασθαι,** Αἰσχ.ʼΑγ.483, Εὐρ. ʼΙππ.115· ‖ ἐνίοτε κ. μτ. ἀπαρφ. μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῇ προτάσει, ἀλλʼ ἐννοουμένου : ʼΗρ.4,1,39 **ὡς ἐκείνους [τίσασθαι] πρέπει,** Ξεν.ʼΕλλ.4,1,37 **πρέπει γοῦν σοι [ἀποκρίνεσθαι]·** ‖ δημ. ἐν φρ. **πρέπει νά..** μτ. ἀορ. ἢ παρακ. προφανῶς, ἀναμφιβόλως, ἐξάπαντος θὰ . . : Πολίτ.ʼΕκλ.Τραγ.175,14 **κι ὅποιος τὸ θάνατο ζητεῖ πρέπει τρελλὸς γιὰ νάʼ ναι,-γύρισε νοτιὰς καὶ πρέπει νὰ ʼχουμε βροχή·** ‖ πιθανῶς : **πρέπει νὰ ʼναι πολὺ πλούσιος ἄνθρωπος·** ‖ δημ. φρ. **ἔπρεπε νά..** θὰ ἦτο χρήσιμον ἢ εὐκταῖον : **ἔπρεπε νὰ μοῦ μιλοῦσε ἐμένο ἔτσι καὶ σοῦ τὸν διώρθωνα, - ἔπρεπε νά ʼσουν στὸ χορό, νὰ ἰδῇς τὰ μεγαλεῖά τους·** ‖ ὁμ. φρ. καθὼς ἢ ὅπως πρέπει πρεπόντως, καθὼς ἁρμόζει : **θὰ τὸν περιποιηθῶ - θὰ τοῦ μιλήσω καθὼς πρέπει·** ‖ οὕτω κ. περὶ προσώπων : **εἶναι κύριος - γυναῖκα - παιδὶ πολὺ καθὼς πρέπει** [εὐγενῶς φέρεται, εἶναι καλῶς ἀνατεθραμμένος, ἔχει καλὴν συμπεριφοράν].

πρεπώδης-ους-ες ὁ πρέπων, κατάλληλος, ἁρμόδιος, ἁρμόζων : ʼΑριστφ.Πλ.793 **πρεπῶδές ἐστιν·** ὁμ. μτ. δοτ. : αὐτ.Πλ.797 **οὐ γὰρ πρεπῶδές ἐστι τῷ διδασκάλῳ ἰσχάδια καὶ τρωγάλια τοῖς θεωμένοις προβαλόντα·** κ. συγκρ. : Πλάτ.ʼΑλκ. 1,135Β **τὸ κάλλιον πρεπωδέστερον·** πρβλ.Φιλόδ. Μουσ.82Κ· εἰδ. ἐν τῷ ὑπερθ. : Ξεν.ʼΑπομν.2,7,10 **πρεπωδέστατα γυναικὶ εἶναι ἐπίστανται·** πρβλ. ʼΙσοκρ.15,277, Διον.ʼΑλ.Πσμπ.4, Λουκ.ʼΙππ.5.

πρέπων-οντος (ὁ) μτγν. θαλάσσιός τις ἰχθύς : ʼΟππ.ʼΑλ.1,146, ΑΠλ.ΖΙ 9,38 **ἥποτοι, . . οὕσπερ οὖν φιλοῦσιν ἁλιεῖς ὀνομάζειν πρέποντας.**

πρέσβα (ἡ) (μ. κτ.ὀνομαστ.) ἐπ. θηλ. τοῦ πρέσβυς βλ.λ., σεβαστή, σεμνή, ἔντιμος, τετιμημένη [οὐδέποτε ἡ προβεβηκυῖα], ἐν τῇ ʼΙλ. συνήθ. ἐπὶ τῆς ʼΗρας : ʼΙλ.Ε 421 **Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,** αὐτ.Θ 383· ὁμ. : ʼΙλ.Τ 91 **πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη·** κ. μτγν. : Κόϊντ.13,378 **πρέσβα Δίκη·** ‖ ἐν ʼΟδ. ἐπὶ θνητῆς : ʼΟδ.Γ 452 **Εὐρυδίκη πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν·** καθʼ ʼΗσ. «πρέσβα· ἔντιμος, πρεσβυτάτη, σεμνή».

πρεσβακουστία (ἡ) νεώτ. ἡ εἰς τοὺς γέροντας μεταβολὴ τῆς ἀκοῆς καθʼ ἣν οὗτοι ἀκούουν κάλλιον ἐκ τοῦ μακρὰν ἢ ἐκ τοῦ πλησίον καὶ ἀντιλαμβάνονται τῆς ψιθυριζούσης φωνῆς μᾶλλον ἢ τῆς ἰσχυρᾶς.

πρέσβεα (ἡ) ʼΕπιγρ. θηλ. τοῦ πρέσβυς βλ.λ.

πρέσβειά (ἡ) πρέσβεα βλ.λ. : Στέφ.Βυζ. ἐν λ. ʼΑγάμμεια.

πρεσβεία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡλικία πρεσβυτέρου, ἡ κατάστασις ἢ τὰ δικαιώματα τοῦ πρεσβυτέρου : Αἰσχ.Πέρσ.4 **κατὰ πρεσβείαν,** ʼΑριστλ. Πολιτ.1259b,12 **τὸ γὰρ γεννῆσαν καὶ κατὰ φιλίαν ἄρχον καὶ κατὰ πρεσβείαν ἐστίν·** **2)** ὑπεροχὴ θέσεως, ὑψηλὴ κοινωνικὴ θέσις, ἀξίωμα : Πλάτ. Πολ.509Β **πρεσβείᾳ καὶ δυνάμει ὑπερέχοντος·** **3)** κ. νεώτ. ἡ ἀποστολὴ πρέσβεων, ἡ διὰ πρέσβεων διαπραγμάτευσις : ʼΑριστφ.Λυσ.570 **διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ, τὸ δʼ ἐκεῖσε,** Πλάτ.Πολ.422D **πρεσβείαν πέμψαντες εἰς τὴν ἑτέραν πόλιν,** ΚΔ Λουκ.14,32 **πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην·** **4)** τὸ τῶν πρέσβεων σῶμα, οἱ πρέσβεις ἢ ἀντιπρόσωποι : ʼΑριστφ.ʼΑχ.647 **τὴν πρεσβείαν βασανίζων,** αὐτ. ʼΙππ.795 **τὰς πρεσβείας τʼ ἀπελαύνεις,** Θουκ.1,72 **τῶν δὲ ʼΑθηναίων ἔτυχε πρεσβεία πρότερον ἐν τῇ Λακεδαίμονι,** αὐτ.4,118, Ξεν.ΚΠ 2,4,1, Αἰσχίν. 1,23, ʼΕπιγρ. **καλέσαι ἐπὶ ξένια τὴν πρεσβείαν·** **5)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ξένης χώρας πρεσβευτὴς καὶ οἱ ὑπʼ αὐτὸν ὑπάλληλοι, ἡ ὅλη ἀντιπροσωπευτικὴ ὑπηρεσία κράτους τινός : **ἡ δαπάνη τῆς ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικῆς πρεσβείας·** **6)** ὁμ. συνεκδ. τὸ ἵδρυμα, οἴκημα, ἔνθα εἶναι ἐγκατεστημένη ἡ ὡς ἄνω ἀντιπροσωπεία : **ἔναντι τῆς ʼΑγγλικῆς πρεσβείας·** **7)** κ. μτγν. ἐκκλ. ἡ μεσολάβησις : Φάλ.100,290, ΘείαΛειτουργ. **ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.**

πρεσβεῖον (τὸ) κ. ἐπ. πρεσβήϊον τὸ εἰς ἔνδειξιν τιμῆς εἰς τοὺς πρεσβυτέρους προσφερόμενον δῶρον, ἀριστεῖον : ʼΙλ.Θ 289 **πρώτῳ τοι μετʼ ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,** ΑΠ 9,656,6· **2)** προνόμιον, δικαίωμα τῆς πρεσβυτικῆς ἡλικίας, κ. γεν. δικαίωμα : Δημ.1003 **πρεσβεῖον ἔχοιμʼ ἂν ἐγὼ τοὔνομα τοὔτʼ εἰκότως,** Πλούτ.ʼΗθ.787D **τὸ ἀπὸ τοῦ χρόνου πρωτεῖον, ὃ καλεῖται κυρίως πρεσβεῖον·** ‖ κτ. πληθ. προνόμια, δικαιώματα, μτ. ἀπαρφ., παρέχω εἴς τινα ὡς προνόμιον νὰ . . : Πλάτ.Γοργ.524Α **Μίνῳ δὲ πρεσβεῖα δώσω ἐπιδιακρίνειν,** ʼΑριστλ.ΗΕὐδ.1242a,6 **πρεσβείων ἐπιλαμβάνειν·** κ. μτ. γενικ. **πρεσβεῖα γῆς** ἡ κυριαρχία τῆς γῆς : Σοφ.ἀπ.24,3· **3)** τὸ δικαίωμα τοῦ πρεσβυτέρου κατὰ τὴν ἡλικίαν, τὸ ἐκ τῆς κληρονομίας μερίδιον αὐτοῦ : Δημ.955 **πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν·** πρβλ.ʼΙὼσ.ΑΙ 2,1,1, Πλούτ. ʼΑρτξ.26 **ἀπολιπεῖν πρεσβεῖα τὴν ἀρχήν·** ‖ **κατὰ τὰ πρεσβεῖα** κατὰ πρεσβείαν : ΠΔ Γέν.43,32· πρβλ. Νικόλ.Δαμ.58J· **4)** ἡ πρεσβυτικὴ ἡλικία : ΠΔ Ψαλμ.70(71),18 **καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου.**

πρέσβειρα (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ πρέσβυς βλ.λ., ἡ ἔχουσα μεγάλην ἡλικίαν· ʼΗσ. «πρέσβειρα· προτιμητή, ἀρχηγέτις» : ʼΥμν.ʼΑφρ.32 **θεῶν πρέσβειρα,** Εὐρ.ΙΤ 963 **πρέσβειρα ʼΕρινύων,** ἀντίθ. νεᾶνις : ʼΑριστφ.Λυσ.86 **πρέσβειρα τοι . . Βοιωτία·** **2)** νεώτ. ἡ σύζυγος πρέσβεως· **3)** κωμ. ὁ μέγιστος τῆς Κωπαΐδος ἔγχελυς : ʼΑριστφ.ʼΑχ.883 **πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπᾴδων κορᾶν.**

πρεσβειοῦμαι-όομαι τιμῶ : Λυκόφρ.1265 **ὃ . . σὺν τῷ γεραιῷ πατρὶ πρεσβειώσεται.**

πρέσβευμα-ατος (τὸ) ὁ πρεσβευτὴς βλ.λ., ἐν τῷ πληθ. : Εὐρ.ʼΙκ.173 **πρεσβεύματʼ οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια,** αὐτ.Ῥῆσ.936· ‖ ὁμ. περιληπτ. ἡ πρεσβεία : Πλούτ.Τιμ.9 **οἱ Κορίνθιοι τοῖς τε πρεσβεύμασι τούτοις ἐνέτυχον·** **2)** ἀποστολὴ πρέσβεων : Πλούτ.ʼΗθ.541Ε.

πρεσβεύς-έως (ὁ) κ. ʼΕπιγρ., αἰτ. ἑν. **πρέσβεια** [θηλ. **-ηα** ἢ **-εα**], δοτ. πληθ. **πρεσβεῦσι** (Λυκόφρ. 1056, δ.γρ. π. ʼΑνών. εἰς ΗΝικ.200,14), ὀνομαστ. δυϊκ. **πρεσβῆ** [ʼΑριστφ.ἀπ.636] (ὁ σχολιαστὴς ἀρνεῖται ὅτι ὁ π. ʼΑριστφ.ʼΑχ.93 ἀπαντῶν τ. **πρέσβεως** εἶναι γενικ. τῆς λ. ταύτης), βοιωτ. πληθ. **πρισγεῖες** (τὸ π. ʼΗσίοδ.Α 245 **πρεσβῆες** ἀνήκει κατὰ τὸν τ. εἰς τὴν λ. ταύτην, ἀλλʼ ἐν τῇ σημ. τοῦ πρέσβυς) ὁ πρέσβυς, πρεσβευτής, ἀπεσταλμένος.

πρέσβευσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ πρεσβεύειν, ἡ ἀποστολὴ πρεσβευτοῦ, πρεσβεία : Θουκ.1,73 **ἡ πρέσβευσις . . ἐγένετο,** Δίων Κ 42,46.

πρεσβεύτειρα (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πρεσβευτὴς βλ.λ., ἡ ἀπεσταλμένη : ʼΟππ.Κυν.1,464.

πρεσβευτεύω πάπ. πρεσβεύω βλ.λ.

πρεσβευτής (ὁ) κ. Ἐπιγρ., πάπ. κ. νεώτ. ὁ εἴς τινα τόπον ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ κράτους ἀπεσταλμένος, ὁ ἐν ξένῃ ἐπικρατείᾳ διαπεπιστευμένος ὡς ἀνώτατος διπλωματικός ἀντιπρόσωπος ἑτέρου κράτους : Θουκ.5,4 πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσεν, Πλάτ.Νόμ.941A ἐὰν ὡς πρεσβευτής τις ἢ κῆρυξ καταψευδόμενος τῆς πόλεως παραπρεσβεύηται πρός τινα πόλιν, - ὁ Γάλλος πρεσβευτής· πληθ. πρεσβευταί (ὁ τ. οὗτος ἦτο σπανιώτερος πρίν, ἀλλὰ μτγν. συνηθέστερος ἢ ὁ τ. πρέσβεις) : Ἀνδοκ.3,41 πρεσβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιοῦμεν· πρβλ.Θουκ.8,77, Ἀλκίφρ.2,2· **2**) πράκτωρ ἢ ἐπίτροπός τινος, ὁ μεσίτης, ὁ μεσιτεύων ὑπέρ τινος : Δημ.1121 ὑπὲρ τούτου πρεσβευτὴς μὲν ᾤχετ' εἰς Βυζάντιον πλέων, Μηναῖ.12,1 Ὠδ.9 σὲ θεῷ προσάγομεν, ὑπὲρ κόσμου, μάκαρ πρεσβευτήν· **3**) στρατιωτικός πρεσβευτής, ὕπαρχος, ἀντιστράτηγος : Πολύβ.35,4,5 μήτε τοὺς εἰσφερομένους ὑπὸ τῶν ὑπάτων πρεσβευτὰς ὑπακούειν, Πλούτ.Μάρ.7 εἰς Λιβύην ἐπηγάγετο πρεσβευτὴν Μάριον, Ἐπιγρ. πρεσβευτὴς καὶ ἀντιστράτηγος (πρευσβευτὴς ἀντιστράτηγος, ἔπαρχος).

πρεσβευτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρεσβευτὴν ἢ εἰς πρεσβείαν βλ.λ., ὁ τοῦ πρεσβευτοῦ ἢ τῆς πρεσβείας : Πολύβ. 9,32,4 κατὰ τοὺς πρεσβευτικοὺς ἀγῶνας, Διον. Ἀλ.Ρωμ.11,25 πρεσβευτικὴ ἐξουσία, Φιλόστρ.Σοφ. 2,27,3 πομπεία οὐ πρεσβευτική, - πρεσβευτικὸν διάβημα, - πρεσβευτικὴ διάσκεψις.

πρεσβευτικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς πρεσβευτήν : Πολυβ.4,26.

πρεσβεύω κ. Ἐπιγρ., μσν. κ. νεώτ., παρατ. ἐπρέσβευον (σπαν.), μέλλ. πρεσβεύσω, ἀόρ. ἐπρέσβευσα (συνήθ. ἐν συνθ.), μέσ. ἀόρ. ἐπρεσβευσάμην, ἐνεργ. παρακ. πεπρέσβευκα, παθ. παρακ. πεπρέσβευμαι, κυρ. ἐπὶ ἡλικίας, ἀμτβ. εἶμαι πρεσβύτερος, μεγαλύτερος τὴν ἡλικίαν : Σοφ.ΟΚ 1422 αἰσχρὸν τὸ φεύγειν καὶ τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα, Πλάτ.Νόμ.951E τοὺς ἀεὶ πρεσβεύοντας δέκα· || μτ. γενικ. προσ. εἶμαι πρεσβύτερός τινος ἢ ὁ πρεσβύτατος πολλῶν : Ἡρ.7,2 τῶν προτέρων ἐπρέσβευε, Θουκ. 6,55 διὰ τὸ πρεσβεύειν ἀπ' αὐτοῦ (διὰ τὸ ὅτι ἦτο ὁ πρεσβύτατος τῶν υἱῶν αὐτοῦ)· || ἐπὶ οἴνου : Ἀρχέστρ.π.Ἀθήν.1,29C πολλαῖς πρεσβεύων ἐτέων περικαλλέσιν ὥραις, Ἀθήν.1,19A· **2**) λαμβάνω τὴν πρώτην θέσιν, εἶμαι ἄριστος : Σοφ.Ἀντ. 720 φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολύ, Εὐρ.Ἡρακλ.45 οἷσι πρεσβεύει γένος (ἐπὶ τοῦ ἄρρενος φύλου)· || μτ. γενικ. ἔχω τὰ πρωτεῖα, τὴν πρώτην θέσιν ἀπέναντι τῶν ἄλλων : Πλάτ.Νόμ.752E διὰ τὸ πρεσβεύειν τῶν πολλῶν πόλεων· || δθ. κυβερνῶ, βασιλεύω : Σοφ.Αἴ.1389 Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ, αὐτ.ἀπ.270· **3**) μτβ. θεωρῶ πρῶτον τῇ τάξει, κατατάσσω εἰς τὴν πρώτην γραμμήν : Αἰσχ.Εὐμ.1 πρῶτον . . πρεσβεύω θεῶν Γαῖαν· || ἀποδίδω ἰδιαιτέραν τιμὴν ἢ λατρείαν : Αἰσχ.Χο. 488 πρῶτον τόνδε πρεσβεύσω τάφον· πρβλ.Σοφ. Τρ.1065, Πλάτ.Συμπ.186B, Πλούτ.Λουκ.3 τὰ δίκαια πρεσβεύειν πρὸ παντὸς ἰδίου . . συμφέροντος· πρβλ.Ἀρρ.Ἀν.6,30,3· || κ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ τιμῶ : Πλάτ.Κρίτ.46B πρεσβεύω καὶ τιμῶ οὕσπερ καὶ πρότερον· || παθ. κατέχω τὴν πρώτην θέσιν, τίθεμαι ἐν τῇ πρώτῃ θέσει : Αἰσχ.Εὐμ.21 Παλλὰς . . ἐν λόγοις πρεσβεύεται, αὐτ.Ἀγ.1300· κ. μτ. γενικ. : αὐτ.Χο.631 κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον λόγῳ (ἐξ ὅλων τῶν κακῶν πρωτεύει τὸ τῆς Λήμνου ἐν τῷ λόγῳ), Πλάτ.Νόμ.879B τὸ πρεσβύτερον . . τοῦ νεωτέρου ἐστὶ πρεσβευόμενον (τιμᾶται περισσότερον τοῦ νεωτέρου)· **4**) μτγν. συνεκδ. εἰδ. καλλιεργῶ τέχνας : Λουκ.Ὀρχ.76 πόλις ὄρχησιν μάλιστα πρεσβεύουσα, Διογ.Λ 1,18 διαλεκτικόν, τὸ . . τοὺς λόγους πρεσβεῦον, Φιλόστρ.Σοφ.1 Προοίμ.· **5**) κ. νεώτ. εἶμαι πρεσβευτής, ἐκτελῶ καθήκοντα πρεσβευτοῦ : Ἡρ.5,93 ἀπὸ Κορίνθου πρεσβεύων, Ἀνδοκ.4,41 πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν, Πάπ. ὁ δεῖνα πρεσβεύσας ἀνήγγελλεν ἡμῖν· ὁμ. μτ. τῆς πρὸς ἢ παρὰ κ. αἰτ. : Ξεν.ΚΠ 5,1,3 ἀλλὰ πρὸς τὸν . . βασιλέα πρεσβεύων ᾤχετο, Πλάτ.Χαρμ.158A παρ' ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πρεσβεύων ἀφίκετο· κ. μτ. γενικ. : Εὐρ.Ἡρακλ.479· κ. ἀπαλ. : Ἀριστφ.Ἀχ.610· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Δείν.1,16 ἃς ἐπρέσβευσεν εἰς Θήβας πρεσβείας· **6**) ἐνεργῶ ὡς ἀντιπρόσωπος: Πλούτ.Σύλλ.4 πρεσβεύων τε γὰρ ἡγεμόνα Τεκτοσάγων Κόπιλλον εἷλε· **7**) πρεσβεύω εἰρήνην διαπραγματεύομαι τὴν εἰρήνην : Ἀνδοκ.3, 23 εἰρήνην πρεσβεύοντας ἥκειν;, Ἰσοκρ.4,177 τῶν πρεσβευσάντων ταύτην τὴν εἰρήνην, Δημ. 382· **8**) μεσιτεύω, μεσολαβῶ ὑπέρ τινος : Μηναῖ.3,9 Ὄρθρ. πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, - πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν (ἐκκλ.)· **9**) δέχομαι, παραδέχομαι : Ἀθήν.8,352D καὶ εἰ τῶν λόγων αὐτοῦ πρεσβεύεις· || μτ. αἰτ. πράγμ. ὑποστηρίζω, ἐνδιαφέρομαι διά τι : Λουκ.Ἀλ.23 μὴ τὰ σεαυτοῦ μόνον πρεσβεύειν ἐν τῇ κατηγορίᾳ, Ὀλυμπ.Μετ.5,6 τὴν ὄψιν κατὰ εἰσδοχὴν πρεσβεύειν· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.5,10 κατὰ ἐκπομπὴν εἶναι τὴν ὄψιν πρεσβεύειν· || ἀποδέχομαι, παραδέχομαι, πιστεύω: Μηναῖ.12,6 Συνξ. τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων, - οἱ πρεσβεύοντες τὰ τῶν πυθαγορείων, - πρεσβεύει ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰς παραμονὰς πολέμου· **10**) μέσ. στέλλω, ἀποστέλλω πρέσβεις : Θουκ.2,7 ἐς τὰ περὶ Πελοπόννησον χωρία ἐπρεσβεύοντο, αὐτ.6,104 ἐς τὴν Θουρίαν πρῶτον πρεσβευσάμενος, αὐτ.3,85· ὁμ. μτ. τῶν προθ. παρά, πρὸς κ. αἰτ. : Θουκ.4, 41 ἐπρεσβεύοντο παρ' αὐτούς, αὐτ.1,126 ἐπρεσβεύοντο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· || ὁμ. πηγαίνω ὡς πρεσβευτής : Θουκ.5,39 ἦλθον ἐς τοὺς Βοιωτοὺς πρεσβευόμενοι.

πρέσβη (ἡ) πρέσβεα βλ.λ. : Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Ἀγάμμεια, ἀμφ. εἰς Αἰσχ.Ἱκ.727.

πρεσβήιος-ον (πρέσβυς) μτγν. Ἰων. ἐπίθ. ὁ προβεβηκώς, σεβάσμιος : ΑΠ 1,19,11 πρεσβήιον ὄμμα· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πρεσβήιον πρεσβεῖον βλ.λ.

πρεσβηίς-ίδος (ἡ) πρέσβα βλ.λ. : Ὕμν.Ὁμ.29,3.

πρέσβις-εως (ὁ) (1) σχόλ. πρεσβευτὴς βλ.λ. : Παροιμ.π.Σχολ.Ἰλ.Δ 394 πρέσβις οὐ τύπτεται οὐδὲ ὑβρίζεται (ἡ γενικ. πρέσβεως π.Ἀριστφ.Ἀχ.93, Χοιροβ.Θεο.1,233 κ.π.ἄ.).

πρέσβις-εως (ἡ) (2) ποι. ἀντὶ πρεσβεία βλ.λ. ἡλικία : Ὕμν.Ἑρμ.431 κατὰ πρέσβιν (κατὰ τὴν ἡλικίαν), Πλάτ.Νόμ.855D ὁ δικαστὴς ἑξῆς ἡμῖν ἐγγύτατα κατὰ πρέσβιν ἱζέσθω· **2**) ἡλικιωμένη γραῖα, γυνὴ (δ.γρ. ἀντὶ πρεσβῦτις) : Αἰσώπ.Μῦθ.107B γυνὴ πρέσβις τοὺς ὀφθαλμοὺς νοσοῦσα· **3**) ἡ σύζυγος τοῦ πρέσβεως : Αἰλ.π.Εὐστ.738,62.

πρέσβιστος-η-ον κ. ἀνώμ. τ. πρεσβίστατος-η-ον (Νίκ.Θηρ.344) ποι. ὑπερθ. τοῦ πρέσβυς βλ.λ., γηραιότατος, σεβαστότατος, ἐντιμότατος, ὁ τὰ μάλιστα τιμώμενος : Ὕμν.Ὁμ.30,2, Αἰσχ.Ἑπτ.390 πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει, Σοφ. ἀπ.582, αὐτ.605, Τίμ.Λοκρ.104B ἁ πρεσβίστη φιλοσοφία, Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.35,2 πρεσβίστα κόσμου μᾶτερ. Ἐπιγρ. π- πόλις.

πρεσβίττα ἀντὶ πρεσβίστα τοῦ πρέσβιστος βλ.λ.

πρέσβος-εος (τὸ) ποι. λ. πρέσβευμα, σέβας, σεβαστὸν ἀντικείμενον, τὸ ἐν τιμῇ ὄν. : Αἰσχ.Πέρσ. 623 βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις, αὐτ.Ἀγ. 855 πρέσβος Ἀργείων τόδε (σεβαστὴ ἐκκλησία, συνέλευσις τῶν Ἀργείων), αὐτ.1393.

πρεσβυγένεθλος-ον πρεσβυγενής: Ὀρφ.Ὕμν.4,2

πρεσβῠγένεια (ἡ) κ. νεώτ., Ιων. πρεσβυγενείη προτεραιότης γεννήσεως, προτερογένεια, πρωτογένεια, ἡ ἰδιότης τοῦ προτέρου ἢ πρώτου γεννηθέντος : Ἡρ.6,51 **κατὰ πρεσβῠγένειαν δὲ κως τετίμηται,** Πλούτ.Ἠθ.636Β, Βασ.Ι,8Α **κατὰ πρεσβυγένειαν πάντων τῶν γενομένων.**

πρεσβυγενὴς-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ πρότερον γεννηθείς, πρωτογενής, πρωτογέννητος, πρωτότοκος, ὁ πρεσβύτερος τὴν ἡλικίαν : Ἰλ.Λ 249 **πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης,** Εὐρ.Τρῳ.593 **πρεσβυγενὲς Πρίαμε·** || γεν. παλαιός, προγενέστερος, πανάρχαιος : Κρατῖν.240 **Στάσις δὲ καὶ πρεσβυγενὴς Κρόνος** (δ.γρ. Χρόνος)· **2) αἱ πρεσβυγενεῖς** λακων. ἀντὶ τοῦ οἱ γέροντες· πρβλ. γέρων 2) : Πλούτ. Λυκ.6 **τοὺς πρεσβυγενέας καὶ ἀρχαγέτας** ἀποστατῆρας ἦμεν, αὐτ.Ἠθ.789Β.

πρεσβυγονία (ἡ) πρεσβυγένεια : Ἡσ. ἐν λ. κατὰ προΐθην.

πρέσβῠς-εως ἢ -εος κ.Ἐπιγρ., πάπ., μον. κ. νεώτ., κλητ. **πρέσβυ,** γέρων (ποι. ἀντὶ τοῦ πεζ. πρεσβύτης)· ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας ἐν χρ. μ. κτ. ὀνομαστ., αἰτ. κ. κλητ. : Σοφ.ΟΤ 941 **ὁ πρέσβυς Πόλυβος,** αὐτ.665 **πατέρα πρέσβυν,** Εὐρ.Ὀρ.47,6 **ὦ πρέσβυ χαῖρε,** Ἀριστφ.Ὄρν.255· || **ὁ πρέσβυς** ὁ γεροντότερος, ὡν χρ.ὡς τὸ πρεσβύτερος : Αἰσχ.Ἀγ.184, αὐτ.205, αὐτ.530· πρβλ. πρέσβα, πρέσβειρα, πρεσβηΐς, πρέσβις· || πληθ. **πρέσβεις** αἱ γέροντες (τρὶς π. τραγ. πάντοτε κτ. κλητ. κ. μτ. τῆς σημ. τοῦ ἀξιώματος), ἄρχοντες, ἡγεμόνες· Ἡσ. «γέροντες, βασιλεῖς, ἄρχοντες, προτιμώμενοι. καὶ οἱ πρεσβευταὶ μεσῖται, ἀπόστολοι ἢ ἕνεκεν εἰρήνης»: Αἰσχ.Πέρσ.840 **ὑμεῖς δέ, π· χαίρετε,** Σοφ.ΟΤ 1111, Εὐρ.Ἡρ.247· συγκρ. **πρεσβύτερος-α-ον** (κ.μτγν. εἰς πάπ. **πρεσβυτερωτέρα**) ὁ γεροντότερος, ἀρχαιότερος (ὁ συγκρ. κ ὑπερθ. ἐν χρ. μ.π.Ὁμ.) : Ἰλ.Λ 787 **πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι,** αὐτ. Ο204, Πίνδ.ἀπ.127 **πρεσβυτέρα ἀριθμοῦ** (παρὰ τὸν προσήκοντα ἀριθμόν), αὐτ.Π 2,65 **βουλαὶ πρεσβύτεραι** (αἱ σοφαὶ βουλαὶ τῶν πρεσβυτέρων), Ἡρ.2,2 **τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι ἑωυτῶν,** Ἀριστφ.Βάτρ.18 **πλεῖν ἢ 'νιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχαμαι** (κατὰ ἓν ἔτος μεγαλύτερος), Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1215a,23 **οἱ σοφοὶ καὶ πρεσβύτεροι,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,30 **γνώμη πρεσβυτέρα τῆς ἡλικίας·** || κ. ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΙ 546a,7 **τῶν δὲ πρεσβυτέρων χείρω τὰ ἔκγονα,** Πάπ. **ἵππος πρεσβύτερος ἤδη ὢν** (μᾶλλον γηραιός)· || ὁμ. ἐπὶ δένδρων : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,8 **δένδρα πρεσβύτερα·** ὑπερθ. **πρεσβύτατος-η-ον** ὁ παρὰ πολὺ γέρων, γεροντότατος : Ἰλ.Δ 59 **καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος,** αὐτ.Λ 740, **αὐτ. πρεσβύτατος γενεῇ,** Ἡσίοδ.Θ 234 **πρεσβύτατον παίδων·** κ. ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΙ 546a,4 **ὀχεύουσι δὲ οἱ κριοὶ τὰς πρεσβυτάτας πρῶτον·** || ἐν χρ. πρὸς ἐκδήλωσιν σεβασμοῦ : Πλούτ.Νικ.15 **ἐγὼ παλαιότατός εἰμι σὺ δὲ πρεσβύτατος·** διὰ τοὺς ποι. τ. πρέσβιστος, πρεσβίστατος βλ.λ. πρέσβιστος· πρβλ. κ. λ. πρεῖγυς· **2)** τὸ συγκρ. κ. ὑπερθ. ἐπὶ πραγμ. μᾶλλον σπουδαῖον ἢ σπουδαιότατον, ἰδ. **πρεσβύτερόν τι ἔχειν** θεωρῶ τι ἐντιμότερον ἢ περισσοτέρας τιμῆς ἄξιον, ἐκτιμῶ τι περισσότερον : Ἡρ. 5,63 **τὰ τοῦ θεοῦ πρεσβύτερα ἐποιεῦντο ἢ τὰ τῶν ἀνδρῶν,** Εὐρ.ἀπ.959 **οὐδὲν πρεσβύτερον νομίζω τᾶς σωφροσύνας,** Θουκ.4,61 **πρεσβύτατον κρῖναί τι,** Πλάτ.Συμπ.218D **ἐμοὶ οὐδέν ἐστι πρεσβύτερον τοῦ . .·** || δθ. ἁπλῶς, ἐπὶ μεγέθους : Σοφ.ΟΤ 1365 **πρεσβύτερον κακοῦ κακόν** (μεγαλύτερον ἄλλου κακοῦ)· **3)** πρεσβευτής βλ.λ., ἀπεσταλμένος, ἐν τῇ ὀνομαστ. ἐν. μ. κτ. εἰκ.π.Αἰσχ.Ἱκ. 727 **ἴσως γὰρ ἂν κῆρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,** Σχολ.Ἰλ.Δ 394 **ὁ πρέσβυς οὔτε τύπτεται οὔθ' ὑβρίζεται,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,28 **ἔστειλε πρέσβεις εἰς ὅλα τὰ χριστιανικὰ ῥηγάτα· 4)** ἐν Σπάρτῃ πολιτικὸς τίτλος, ὄνομα πολιτικῆς θέσεως διάφορον τοῦ γέρων, πρόεδρος : Ἐπιγρ. **πρέσβυς τῶν ἐφόρων,** αὐτ. **πρέσβυς νομοφυλάκων,** αὐτ. **πρέσβυς τῆς φυλῆς· 5)** τὸ συγκρ. **πρεσβύτερος** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **6)** ὀνομασία τοῦ πτηνοῦ τροχίλος : Ἀριστλ.ΖΙ 609a,17 **πολέμιος δὲ καὶ ὁ πρέσβυς καλούμενος καὶ γαλῆ καὶ κορώνη,** αὐτ.615a,19.

πρεσβυτερεῖον (τὸ) δ. τ. τοῦ πρεσβυτέριον βλ.λ.

πρεσβυτερεύω μτγν. εἶμαι πρεσβύτερος βλ.λ.: Δίδ.Ἀλ.328Β, αὐτ.961Β.

πρεσβυτεριανοὶ (οἱ) νεώτ. ἀποσχισθέντες ἀπὸ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας διαμαρτυρόμενοι, οἱ ἀντὶ τοῦ Λουθήρου ἀκολουθήσαντες τὸν Καλβῖνον.

πρεσβῠτέριον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **πρεσβυτερεῖον** τὸ συμβούλιον τῶν πρεσβυτέρων, τὸ ἱερατικὸν συνέδριον τῶν Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλὴμ τοῦ ὁποίου προήδρευεν ὁ κατ' ἐνιαυτὸν ἐκλεγόμενος ἀρχιερεύς : ΚΔΛουκ.22,66 **συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς,** αὐτ.Πράξ.22,5 **ὡς καὶ ὁ ἀρχιερεὺς μαρτυρεῖ μοι καὶ πᾶν τὸ πρεσβυτέριον· 2)** τὸ χριστιανικὸν ἱερατεῖον : ΚΔ Τιμ.1,4,14 **μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου,** Θ.Λειτουργ. **ὑπὲρ τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας· 3)** τὸ ἀξίωμα ἢ ὑπούργημα τοῦ πρεσβυτέρου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ : Θεοδοτ.ἐν ΠΔ Σωσάν.50· **4)** Ἐπιγρ. ὁ τόπος ἢ τὸ ἵδρυμα ἔνθα οἱ πρεσβύτεροι συνήρχοντο· || νεώτ. παρὰ καθολικοῖς, ἡ οἰκία, κατοικία τοῦ ἱερέως· **5)** νεώτ. ἐκκλ. **πρεσβυτερεῖον** παλαιοτέρα ὀνομασία τοῦ Ἁγίου Βήματος.

πρεσβύτερος-α μτγν., πάπ. κ. νεώτ. συγκρ. τοῦ πρέσβυς βλ.λ.) ὡς οὐσ. πρῶτος, πρωτεύων, προϊστάμενος, ἄρχων, δημογέρων: Πάπ. **π· τῆς κώμης,** αὐτ. **ἐκρίθημεν ἐπί τε Νουμηνίου καὶ ἐπὶ τῶν πρεσβυτέρων· 2)** δθ. ἀρχηγός, πρόεδρος, σύμβουλος σωματείου, ἰδ. ἐργατικοῦ : Ἐπιγρ. **οἱ πρεσβύτεροι τῶν ὀλυροκόπων,** αὐτ. **π· γέρδιοι,** αὐτ. **τέκτονες π-,** Πάπ. **π· τῶν γεωργῶν·**) μέλος τοῦ Ἰουδαϊκοῦ συμβουλίου : ΚΔ Ματθ.16,21 **πολλὰ παθεῖν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων· 4)** δθ. ἐκκλ. πρεσβύτερος π.Χριστιανοῖς, ὁ ἱερεύς : ΚΔ Πράξ 11, 30 **ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου,** αὐτ.Τιμ.1,5,19 **κατὰ πρεσβυτέρου κατηγορίαν μὴ παραδέχου·** || εἰδ. ἐπὶ τῶν Ἀποστόλων : ΚΔ Ἰω.Ἐπ.2,1,1 **ὁ πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ καὶ τοῖς τέκνοις,** αὐτ.3,1,1 **ὁ πρεσβύτερος Γαΐῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ·** || νεώτ. τὸ ἀρσ. **πρεσβύτερος** ἔγγαμος ἱερεύς· || τὸ θηλ. **ἡ πρεσβυτέρα** ἡ σύζυγος τοῦ ἱερέως· **5)** νεώτ. ἐν τῷ πληθ. **οἱ πρεσβύτεροι** οἱ ὑπερβάντες τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν, οἱ γέροντες : **ἡ πεῖρα τῶν πρεσβυτέρων.**

πρεσβῦτης-πτος (ἡ) Ἐπιγρ., δωρ. **πρεσβύτας-ατος** ἡ πρεσβυτικὴ ἡλικία, ἀντίθ. νεότας.

πρεσβύτης (ὁ) κ. νεώτ. πεζογρ. τ. τοῦ πρέσβυς βλ.λ., ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν, γέρων : Ἱππ.Ἀέρ. 10 **τοῖσι δὲ πρεσβύτῃσιν ἥκιστα,** Θουκ.3,67 **οἱ δὲ πρεσβῦται λελειμμένοι κατ' οἰκίας,** Ἀριστλ.ΗΝικ. 1157b,14 (πληθ.)· || ὁμ. π. τραγ. κ. κωμ. : Αἰσχ. Εὐμ.641 **πατέρα πρεσβύτην Κρόνον,** Εὐρ.Φοίν.847 **πούς τε πρεσβύτου,** Ἀριστφ.Ἀχ.707 **ἄνδρα πρεσβύτην,** Πλάτ.Πολ.608C **ὁ ἐκ παιδὸς μέχρι πρεσβύτου χρόνος·** || κ. ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΙ 629b, 29 (λέοντες) **ὅταν γένωνται πρεσβῦται·** || εἰδ. ὁ ὢν εἰς τὴν ἕκτην τῶν ἑπτὰ ἡλικιῶν, εἰς ἃς διῄρουν οἱ ἀρχ. τὸν ἀπὸ τῆς γεννήσεως μέχρις ἐσχάτου γήρατος βίον : Ἱππ.Ἑβδ.5.

πρεσβυτία (ἡ) νεώτ. πρεσβυωπία βλ.λ.

πρεσβυτικὸς-ή-όν κ. μον. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρεσβύτην βλ.λ., ὁ τοῦ πρε-

σβύτου, ὁ ὅμοιος πρὸς πρεσβύτην, γεροντικός : Ἀριστφ.Πλ.787 **ὄχλος περιεστεφάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτικός,** αὐτ.270 **πρεσβυτικῶν κακῶν** (τὰ κακὰ τῆς πρεσβευτικῆς ἡλικίας), Πλάτ.Νόμ.685Α **παίζοντες παιδιὰν πρεσβυτικήν,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1158a, 2 **οἱ στρυφνοὶ καὶ πρεσβυτικοί,** Διοσκ.Εὐπ.1,172 **πρεσβυτικὰ ἕλκη,** Μηναῖ.12,6 Συνξ. **πρεσβυτικὸν μὲν τὸ ἦθος, - πρεσβυτικὴ ἄνοια·** **2**) ἀπηρχαιωμένος, ἀρχαϊκός, παλαιός : Ἀριστφ.Ἐκκλ.278 **ᾄδουσαι μέλος πρεσβυτικόν,** Πλούτ.Φάβ.25 ἀρχαῖον . . **λίαν καὶ πρεσβυτικόν·** ὁμ. κ. συγκρ. : Ἰσοκρ.Ἐπιστ.4,13 **εἴ τι περιεργότερον καὶ πρεσβυτικώτερον εἰρήκαμεν·** **3**) Ἐπιγρ. Μιλήτου τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πρεσβυτικὸν** οἴκημα, ἵδρυμα, ἐν ᾧ συνήρχοντο οἱ γερουσιασταί.

πρεσβυτικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πρεσβύτου : Πλούτ.Θησ.14 **τὸν Θησέα ξενίζουσαν ἀσπάσασθαι πρεσβυτικῶς.**

πρεσβῦτις-ιδος (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ πρεσβύτης βλ.λ., γυνὴ προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν, γραῦς, γριά : Αἰσχ.Εὐμ.731 **ἐπεὶ καθιππάζει με πρεσβῦτιν νέος,** αὐτ.1027 **γυναικῶν . . πρεσβυτίδων,** Εὐρ.Ἑκ.842 **παράσχες χεῖρα τῇ πρεσβύτιδι,** Λυσ.1,15 **πρεσβῦτις ἄνθρωπος . . ἣν ἐκεῖνος ἐμοίχευεν,** Πλάτ. Ἱππ.Μ.286Α **χρῶνται ὥσπερ ταῖς πρεσβύτισιν,** Αἰσχίν.3,157 **πρεσβύτιδας γυναῖκας.**

πρεσβυτοδόκος-ον ὁ δεχόμενος τοὺς πρεσβύτας, τοὺς γέροντας: Αἰσχ.Ἱκ.667 **καὶ γεραροῖσι πρεσβυτοδόκοι** (γεμόντων) **θυμέλαι φλεόντων.**

πρεσβυωπία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ παρὰ τοῖς πρεσβύταις συνήθης ἀδυναμία τῆς ὁράσεως, καθ' ἣν ὁ πάσχων δὲν δύναται νὰ ἴδῃ εὐκρινῶς τὰ πλησίον κείμενα ἀντικείμενα, ἀντίθ. μυωπία.

πρεσβυωπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρεσβυωπίαν βλ.λ.

πρεσβύωψ-ωπος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ ἔχων πρεσβυωπίαν βλ.λ.

πρέσβων-ωνος (ὁ) Ἐπιγρ., κτ. πληθ. **πρέσβωνες** οἱ πρεσβύτεροι ὡς ὀνομ. οἰκογενείας ἐν Χίῳ ἢ κοινωνικῆς τάξεως (ἃ. χιλιαστύος) ἐν Σάμῳ.

πρεσγέα (ἁ) Ἐπιγρ. ἀργ. τ. ἀντὶ πρεσβεία.

πρέσσα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. πίεστρον καὶ καθόλου πᾶν μηχάνημα χρησιμεῦον πρὸς πίεσιν.

πρεσσάρισμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πρεσσάρω βλ.λ., ἡ διὰ πιεστηρίου, διὰ πρέσσας πίεσις.

πρεσσάρω δημ. μτβ. πιέζω τι διὰ πρέσσας.

πρέστο (τὸ) (Ἰταλ.) νεώτ. μουσ. διεθνὴς μουσικὸς ὅρος σημαίνων ταχεῖαν χρονικὴν ἀγωγήν.

πρευμένεια (ἡ) πραϋθυμία, πραότης διαθέσεως, ἠπιότης, χάρις, εὐμένεια : Εὐρ.Ὀρ.1323 **ἥκω, λαβοῦσα πρευμένειαν.**

πρευμενής-οῦς-ές ἐκ τοῦ **πρηϋμενής** (πρβλ. πραϋμενής) ὁ πρᾶος, ἤπιος τὴν διάθεσιν, ἀγαθός, φιλικός, εὐμενής τινι, πρός τινα : Αἰσχ.Ἀγ.840 **δοκοῦντας εἶναι κάρτα πρευμενεῖς ἐμοί,** Εὐρ.Ἑκ. 538 **πρευμενὴς δ' ἡμῖν γενοῦ·** κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Ἱκ. 210(207) **ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος·** ὁμ. κ. κτ. συγκρ. : Εὐρ.Τρῳ.739 **Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις·** **2**) ἐπὶ συμβάντων, γεγονότων, ὁ εὐνοϊκός, αἴσιος, καλός : Αἰσχ.Ἀγ.1647 **κατελθὼν . . πρευμενεῖ τύχῃ,** αὐτ.Ἱκ.140 **τελευτὰς . . πρευμενεῖς κτίσειεν,** Εὐρ.Ἑκ.540 **πρευμενοῦς . . νόστου τυχόντας·** **3**) ὁ ἐξευμενίζων, ἐξιλεῶν, ἱλαστήριος : Αἰσχ.Πέρσ.609 **πρευμενεῖς χοάς.**

πρευμενῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον πρευμενῆ βλ.λ. : Αἰσχ.Πέρσ.220 **πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε,** αὐτ.224 πρευμενῶς **παρήνεσα,** αὐτ.Εὐμ.236 **δέχου δὲ πρευμενῶς ἀλάστορα.**

πρέφα (ἡ) (γαλλ.) δημ. εἶδος τεχνικοῦ χαρτοπαιγνίου παιζομένου ὑπὸ τριῶν προσώπων καὶ τριάκοντα δύο παιγνιοχάρτων· ‖ φρ. **(τὸ) πῆρα πρέφα** ἀντελήφθην, κατάλαβα, τὸ μυρίστηκα τὸ πῆρα μυρουδιά· **2**) συνεκδ. ἡ δεσμὶς τῶν τριάκοντα δύο παιγνιοχάρτων.

πρεών-όνος (ὁ) μτγν. πρὼν βλ.λ. : ΑΠ 6,253 **σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.**

πρηγιστεύω Ἐπιγρ. ἐνεργῶ, πράττω ὡς πρήγιστος βλ.λ.

πρήγιστος Ἐπιγρ. κ. **πρίγιστος** (πάπ.) πρέσβιστος βλ.λ. : Ἐπιγρ. **πρήγιστος βουλῆς.**

πρῆγμα-ατος (τὸ) Ἰων. ἀντὶ πρᾶγμα βλ.λ.

πρηγματεύομαι Ἰων. ἀντὶ πραγματεύομαι βλ.λ.

πρηγορεύω προαγορεύω βλ.λ.· Ἡσ. «πρηγορεύων· προαγορευτὴς ἢ δημοκόπος».

πρηγορεών-ῶνος (ὁ) τὸ ἐξόγκωμα τοῦ λαιμοῦ τῶν πτηνῶν, ὁ πρόλαβος αὐτῶν· Ἡσ. «τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος» : Ἀριστφ.Ἱππ.374 **τὸν πρηγορεῶνα σοὐκτεμῶ** (μτφ. διὰ τὸν Κλέωνα), αὐτ.Ὄρν.1113 (ἡ λ. ἐκ τοῦ **πρό, ἀγείρω,** διότι **ἐν** τῷ προλόβῳ προαγείρεται, προαθροίζεται ἡ τροφὴ τῶν ὀρνέων πρὶν κατέλθῃ εἰς **τὸν** δεύτερον στόμαχον πρὸς πέψιν: Πολυδ.2,204.-Ὁ τ. προηγορεὼν ἐν ΕΜ 688,33 κ. Σουΐδ. φαίνεται ὅτι εἶναι ἐσφαλμένος).

πρηδών-όνος (ἡ) (πρήθω) μτγν. φλόγωσις, φλεγμονή, πρήξιμον : Νίκ.Θηρ.365 **ἐπὶ γυῖα χέανται πρηδόνες,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,1 **αἱ τῆς φλεγμονικῆς** πρηδόνες (ἐπὶ ἐντερικῆς ἐντάσεως, διατάσεως).

πρηθῆναι ἀπαρφ. παθ. ἀορ. α' τοῦ πιπράσκω.

πρῆθμα Ἡσ. «πολύποδος κεφαλή· ἔνιοι πλεκτάνη».

πρήθω, παρατ. **ἔπρηθον** (ἐν-), ἀόρ. **ἔπρησα,** παθ. ἀόρ. **ἐπρήσθην** (Ἀπολλ.Ρ 4,814, αὐτ.1537· φαίνεται ὅτι οἱ τ. πρήσοντα, πρήσοντος χρησιμοποιοῦνται ὡς μτχ. ἐνεστ.), παθ. παρακ. **πέπρησμαι** ἐπ. ρ. (σπαν. ἢ μᾶλλον ποτὲ ἐν χρ. π. κωμ.), φυσῶ, φουσκώνω τι διὰ φυσήματος : Ἰλ.Α 481 **ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον,** Ὀδ.Β 425 **ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον,** Φάλαικ. ἐν ΑΠ 13,27 **νότου πρήσαντος ἅλα,** ΠΔ Ἀρ.5,22 **πρῆσαι γαστέρα·** κ. παθ. : Φερεκρ. ἐν Κραπατάλλοις **Ι καὶ τῶν φιβάλεων τρῶγε σύκων τοῦ θέρους . . κᾆτα φασκέλιζε καὶ πέπρησο καὶ βόα** (καὶ πρήσκου καὶ βόγγα), Ἄμφις 30,10 **ἐπρήσθη** (ἀμφ.), ΠΔ Ἀρ.21 **καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην,** Αἰλ.Ζ 12,17 **πέπρησται ἱστία,** Κόϊντ.14,416 **λαίφεα πρησθέντα·** **2**) ἐκφυσῶ, ἐκπέμπω φυσῶν, ἀναδίδω, κάμνω ν' ἀναβλύσῃ τι : Ἰλ.Π 350 **τὸ δ'** (αἷμα) **ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας πρῆσε·** **3**) φυσῶ καὶ ἀνάπτω τι, κάμνω ν' ἀναδώσῃ φλόγο, ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου : Ἀπολλ.Ρ 4,819 **πρήσοντα πυρὸς μένος·** ‖ κ. ἀμτβ. φυσῶ : Ἀπολλ.Ρ 4,1537.

πρήϊον Ἡσ. «πρότερον».

πρηκτήρ, πρήκτης, **πρηκτὸς** Ἰων. τ. τῶν πρακτήρ, πράκτης, πρακτὸς βλ.λς.

πρῆμα-ατος (τὸ) ἐξοίδημα, πρβλ. παράπρημα : Ἱππ.Παθ.5 **οἷον πρῆμα πνίγεται** (δ.γρ. πνέεται) (διόρθ. ἀντὶ πρῆγμα, κῶδ.).

πριμάδίη (ἡ) μτγν. ὀνομασία **εἴδους** τινὸς ἐλαίας : Νίκ.Ἀλεξ.87.

πρημαίνω (πρήθω) φυσῶ πνέω σφοδρῶς, ἰσχυρῶς ἐπὶ ἀνέμου : Ἀριστφ.Νεφ.336 **πρημαινούσας τε θυέλλας·** ‖ μτγν. μτ. αἰτ. ἐντείνω, ἐπιτείνω : Ἡρώνδ.7,98 **πρήμηνον ὀξῆν φωνὴν σεωυτοῦ.**

πρημνάς-άδος (ἡ) εἶδος θύννου : Πλάτ.Κωμ.44, Νικοχ.1) (κῶδ. Ἀθ. πρημάδας), Ὀππ.Ἁλ.1,183.

πρημονῶ-άω πιθ. οἰδαίνομαι, ὀγκοῦμαι, φουσκώνω ἀπὸ ἀγανάκτησιν : Ἡρώνδ.6,8.

πρηνεύω μσν. πίπτω πρηνὴς βλ.λ. : Εὐστ.Πον. 287,78 (ἔκδ. Taf.).

πρηνηδόν ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. οὕτως ὥστε νὰ εἶναι τις πρηνὴς βλ.λ., προύμυτα : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω. 4,23, **- οἱ στρατιῶται πρηνηδὸν ἐπυροβόλουν·** ‖ στρατ. μία **τῶν** τριῶν θελελιωδῶν θέσεων τοῦ βάλλοντος στρατιώτου.

πρηνής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὰ ἐμπρὸς κεκλιμένος, μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ ἔδαφος, πρὸς τὰ κάτω, προύμυτο, ἀντίθ. ὕπτιος : Ἰλ.Λ 179 πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων, αὐτ.Ζ 43, αὐτ. Φ 118, Ἡσίοδ.Α 365 πρηνὴς δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν ἔγχεος ὁρμῇ, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.21 ἔκειτο πρηνής, - οἱ στρατιῶται ἐπυροβόλουν πρηνεῖς· || συνήθ. μτ. ρ. σημαινόντων πτῶσιν : Ἰλ.Π 413 πρηνὴς κάππεσεν, αὐτ.Ε 58, αὐτ.Ο 543 πρηνὴς ἐλιάσθη, αὐτ.Ψ 25, αὐτ.Β 414 κατὰ πρηνὲς βαλέειν μέλαθρον (καταρρῖψαι), Ἱππ.Ἀγμ.1 ἐπὶ τὸ πρηνὲς ῥέπειν (πρὸς τὰ ἐμπρός), αὐτ.Μοχλ.8, ΚΔ Πράξ.1,18 πρηνὴς γενόμενος· || ἐπὶ τοῦ βραχίονος καὶ τῆς χειρός, μὲ τὴν παλάμην πρὸς τὰ κάτω ἐστραμμένην : Ἱππ.Ἀγμ.2 (ἀντίθ. ὕπτιος), Ἀριστλ.Πνευμ.484b,29, Πλούτ.Τίμ.11 πρηνῆ προτείνας ἐκέλευσεν ἀποπλεῖν αὐτόν· || ἐπὶ τῶν ἀστραγάλων : Πλούτ.Ἠθ.680Α ἀστράγαλοι, ὀρθοὶ πίπτοντες ἢ πρηνεῖς· πρβλ.Πολυδ.7,204.

πρηνίζω Ἰων. τ. ἐκ τοῦ δωρ. κ. ἀττ. πρανίζω, μέλλ. πρηνίσω κ. πρηνίξω, ἀόρ. ἐπρήνιξα κ. πρήνιξα, καταστρέφω, κατακρημνίζω τι : Εὐφορ.18 ἐπρήνιζε τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν, Νόνν.Δ 4,340· 2) παθ.ρίπτομαι, κρημνίζομαι, πίπτω ἐπὶ κεφαλῆς, κατακέφαλα, ἀνατρέπομαι : ΑΠ 7,532 ἅμα νηῒ πρηνιχθείς, Νόνν.Δ 30,86 ἐπρήνικτο.

πρηνισμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. κατάρριψις, κατακρημνισμός, κρήμνισμα, καταστροφή : Χρησμ.Σιβ. 4,69· 2) νεώτ. ἡ τῆς χειρὸς στροφικὴ κίνησις, καθ' ἣν ἡ παλάμη στρέφεται πρὸς τὰ κάτω· || ὁπλομ. ἡ θέσις τῆς πυγμῆς κρατούσης τὸ ξίφος, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ δάκτυλοι τῆς χειρὸς εἶναι ἐστραμμένοι πρὸς τὴν γῆν.

πρηνιστὴς μῦς (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ὀνομασία δύο μυῶν τοῦ ἀντιβραχίου, ὧν προορισμὸς εἶναι νὰ φέρωσι τὸν πῆχυν καὶ τὴν ἄκραν χεῖρα εἰς θέσιν πρηνισμοῦ βλ.λ.2).

πρῆξαι Ἰων. ἀντὶ πρᾶξαι τοῦ πράττω.

πρήξιμο (τό) δημ. οἴδημα, φούσκωμα, ἄ. πρῆσμα.

πρῆξις-εως (ἡ) Ἰων. ἀντὶ πρᾶξις βλ.λ.

πρηξών-όνας (ὁ) μσν. ἀγοραῖος : Θεόγνωστ.Καν.38.

πρηροσία (ἡ) Ἡσ. θυσία, προσφορὰ ἐν Ἀθήναις (δηλ. προηρόσια).

πρῆσις (ἡ) (1) Ἰων. ἀντὶ πρᾶσις βλ.λ.

πρῆσις-ιος (ἡ) (2) (πρήθω) μτγν, οἴδησις, πρήξιμο, φούσκωμα : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,11 τράχηλος οἰδέει πνεύματος πρήσι, αὐτ.2,5 ἔντασις καὶ πρῆσις, αὐτ.Χρον.Παθ.2,1 ὑπὸ τῆς πρήσιος (εἰς τὸν ὕδρωπα)· 3) ἐξόγκωσις, ἀνάπτυξις, χόνδρεμα : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,3 π- τραχήλου (ὑπὸ τῆς γυμναστικῆς)· 4) φλεγμονή, φλόγωσις: Ἀρετ. Χρον.Νούσ.1,3 π- ὀφθαλμῶν, αὐτ.Ὀξ Νούσ.1,7,10 π- τῶν παρισθμίων, αὐτ.2,1,11.

πρησκοκοίλης (ὁ) δημ. προγάστωρ, κοιλαράς.

πρήσκω μσν. κ. δημ. κ. πρήζω, ἀόρ. ἔπρησα κ. ἔπρηξα, παθ. ἀόρ. (ἐ)πρήστηκα, μτχ. παθ. παρακ. πρησμένος, διογκῶ, ἐξοιδαίνω, κάμνω τι νὰ φουσκώσῃ, νὰ πάθῃ οἴδημα : Ἀρτ.Βατοπ.1,81 καὶ πρήσκοντα ἡ κοιλιά τους ἀπομένουν παστρικοί, -μὲ μιὰ γροθιὰ τοῦ 'πρηξε τὸ μάτι· || φρ. μοῦ 'πρηξε τὸ συκώτι κ. ἁπλῶς μ' ἔπρηξε μ' ἐστενοχώρησε, μ' ἐπαίδευσε πολύ· || κ. παθ. πρήσκομαι φουσκώνω, παθαίνω οἴδημα : Πρόδρ.2, 234 πρήσκεται ἡ κοιλιά μου, τὰ δ' ἄλλα δὲν τὰ λέγω - πρήστηκε τὸ πόδι μου, - πρήστηκε ὅλος· || κ. ἐπὶ ἀρᾶς : νὰ πρηστῇς καὶ νὰ σκάσῃς.

πρῆσμα-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. δημ ἐμφύσημα: Γαλ.19,132· 2) οἴδημα, ἐξόγκωμα, πρήξιμον : Ἱππιατρ.209,13 ὑπὸ δρόμου σφοδροῦ μάλιστα γίνεται πρήσματα, - τί πρῆσμα εἶν' αὐτὸ ποὺ ἔχεις.

πρησμονή (ἡ) μσν. πρῆσμα βλ.λ. : Ὀρνεοσόφ. 198Α, αὐτ.227Α.

πρήσσω ἐπ. κ. Ἰων. ἀντὶ πράσσω βλ.λ.

πρηστήρ-ῆρος (ὁ) (πρήθω) θύελλα ὑπὸ κεραυνῶν συνοδευομένη, ἀνεμοβροχὴ καὶ βρονταί, ἀνεμοστρόβιλος ὁρμητικὸς ὡς τυφὼν κατερχόμενος, φλογώδης κεραυνός : Ἡσίοδ.Θ 846 πρηστήρων ἀνέμων τε κεραυνοῦ τε φλεγέθοντος, Ἡράκλ. Φιλ.31 θαλάσσης τὸ μὲν ἥμισυ γῆ, τὸ δ' ἥμισυ πρηστήρ, Ἡρ.7,42 βρονταί τε καὶ πρηστῆρες ἐπεσπίπτουσι, Ἀριστφ.Λυσ.974 μεγάλῳ τυφῷ καὶ πρηστῆρι, Ξεν.Ἑλλ.1,3,1 ὁ .. νεὼς τῆς Ἀθηνᾶς ἐνεπρήσθη πρηστῆρος ἐμπεσόντος, Ἀριστλ.Κόσ.395a,10 πρηστὴρ χθόνιος (ἄνεμος ἐκ τῆς γῆς ἀναφυσηθεὶς καὶ εἰς ἀνεμοστρόβιλον μεταβληθείς, ἀνεμοστρόβιλος), Θεόφρ.Πυρ.1 πρηστῆρες καὶ κεραυνοί· || ὁμ. ἰσχυρὸν ρεῦμα ἀέρος ἐξ ὑπογείων σπηλαίων : Διογ.Λ 7,154· 2) μτφ. ὁρμητικὰ δάκρυα, ποταμὸς δακρύων : Εὐρ.ἀπ. 384 ὀμμάτων ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω· 3) ζεῦγος φυσητήρων, αἱ φῦσαι τῶν χαλκέων : Ἀπολλ.Ρ 4,777 ἔσχοντο δ' ἀϋτμῆς αἰθαλέοι πρ-, Πλαύτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,20,1 διὰ πρηστῆρος αὐλοῦ, αὐτ.2,25,1· 4) πρηστῆρες αἱ φλέβες τοῦ τραχήλου, τοῦ λαιμοῦ, ὅταν ἐκ τῆς ὀργῆς ἐξογκῶνται, φουσκώνουν· Πολυδ.2,134 «πρηστὴρ· τῆς φάρυγγος τὸ ἔξωθεν, ὑπὸ τοῦ φυσᾶσθαι πιμπράμενον καὶ ἀνοιδούμενον», Ἡσ. «τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας»· 5) εἶδος ὄφεως, οὗ τὸ δῆγμα εἶναι δηλητηριῶδες : Διοσκ.4,37, Αἰλ.ΖΙ 6,51, Φιλούμ.19, Ἡσ.

πρηστηριάζω μτγν. κατακαίω ὡς διὰ κεραυνοῦ : Ἡρωδιαν.111.

πρηστηριώδης-ους-ες μσν. ὁ μετὰ κεραυνοῦ, ὁ ὑπὸ κεραυνοῦ συνοδευόμενος : Γερ.Κων/πόλεως 693 (ἔκδ. Mi.) πρηστηριώδης ἀστραπή.

πρηστηροδόχος-ον μτγν. ὁ δεχόμενος κεραυνούς : Χρησμ.Χαλδ.π.Πρόκλ.Κρατ.58Ρ.

πρηστηροκράτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ κύριος τῶν πρηστήρων : Συνέσ.Ὕμν.3,161.

πρηστικός-ή-όν ἐμφυσητικός : Ἱππ.π.Γαλ.19,132.

πρῆστις (ἡ) δ.γρ. τοῦ πρίστις βλ.λ.

πρητήν-ῆνος (ὁ) μτγν. ὁ ἐνιαύσιος ἀμνός· πρβλ. Ἡσ. «πρητῆνας· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας» : Ἀριστφ. Βυζ.π.Εὐστ.1625,35.

πρητήριον (τό) Ἰων. τ. τοῦ πρατήριον βλ.λ. : Ἡρ. 7,23 ἵνα σφι ἀγορή τε ἐγίνετο καὶ πρητήριαν.

πρηΰγελως (ὁ,ἡ) Ἰων. τ. τοῦ πραΰγελως βλ.λ. : Λικύμν.4.

πρηϋμενῶς ἐπίρρ. Ἐπιγρ. Ἰων. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος πραϋμενῶς, κατὰ τρόπον πραϋμενῆ βλ.λ.

πρηΰνομος-ον δ. ἀνάγν. τοῦ πρηΰνοος ἐν Ἀγαθ. ΑΠ 9,769.

πρηΰνοος-ον Ἰων. τ. τοῦ πραΰνοος βλ.λ. : Ὀρφ. Ὕμν.69,13.

πρήϋνσις-ιος (ἡ) Ἰων. τ. τοῦ πράϋνσις βλ.λ., ἀνακούφισις : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.2,11.

πρηΰνω Ἰων. τ. τοῦ πραΰνω βλ.λ. : Θ 254 πνοιάς τε ζαχρηῶν ἀνέμων .. ῥεῖα πρηΰνει.

πρηΰς-έος-εῖα-ύ Ἰων. τ. τοῦ πραΰς βλ.λ. : Ἡρ.2,181, Ἱππ.Ἐπιδ.1,10 οἵ τε πυρετοὶ πρηέες μετὰ ταῦτα.

πρῆχμα (τὸ) Ἰων. τ. τοῦ πρᾶγμα βλ.λ. : Ἐπιγρ.Ἀθηνῶν· 2) τὸ εἰσπραχθὲν ποσόν, τὸ σύνολον εἰσπραχθέντων χρημάτων : Ἐπιγρ.Χίου.

πρηών-ῶνος (ὁ) ἐπ., δοτ. πληθ. πρηόσιν (Καλλ. Ἀρτ.52), ἀσυναίρ. τ. τοῦ πρών βλ.λ. : Ἡσίοδ.Α 437 ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ.

πρίαμαι ἀποθ. εὔχρ. μ. κτ. ἀόρ. α' ἐπριάμην (ὅστις ἀναπληροῖ π. ἀττ. τὸν ἀόρ. τοῦ ὠνοῦμαι βλ.λ.), β' ἑν. ἐπρίω (Ἀριστφ.Σφ.1440), γ' ἑν. ἐπρίατο (Ἐπιγρ.), ἐπ. πρίατο (Ὀδ.Α 430), ὑποτ. πρίωμαι (Ἀριστφ.Ἀχ.812), β' ἑν. πρίῃ (αὐτ.Νεφ. 614), γ' ἑν. πρίηται (Δημ.309, Θεόφρ.ἀπ.97,3), εὐκτ. πριαίμην (Σοφ.Ἀντ.1171, Νόμ.Γόρτ.6,13), β' ἑν,

προστ. **πρίασο** ('Αριστφ.'Αχ 870) κ. συνηρ. **πρίω** (αὐτ.34, αὐτ.35, Εὔπ.1), δωρ. **πρίᾱ** ('Επίχ.137), ἀπαρφ. **πρίασθαι** (Εὐρ.Μήδ.233, 'Αριστφ.Σφ.253), κ. **πριάσασθαι** (ΠΔ Γέν.42,10, δ. ἀνάγν.), μτχ. **πριάμενος** ('Ηρ.1,196, Νόμ.Γόρτ.6,20,'Επιγρ.), ἀγοράζω, συνήθ. μτ. δοτ. τῆς ἀξίας : 'Όδ.Α 430 **τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,** αὐτ.Ξ 115, Νόμ.Γόρτ.6, 20 **ὁ πριάμενος καὶ μὴ ἀποδόμενος,** Εὐρ.'Ελ.885 **ὡς μὴ 'ξελεγχθῇ μηδὲ πριαμένη φανῇ .. ὠνητοῖς γάμοις,** αὐτ.Μήδ.233· ‖ κ. μτ. γενικ. τῆς ἀξίας, ἀγοράζω ἀντί τινος, διά τινος : Πίνδ.Π 6,39 **ὁ θεῖος ἀνὴρ πρίατο μὲν θανάτοιο κομιδὰν πατρός,** Ξεν. 'Αν.1,5,6 **καὶ πρίασθαι .. τὴν καπίθην ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων τεττάρων σίγλων,** αὐτ.ΚΠ 3,2,19· ‖ φρ. **οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου τι** δὲν θὰ ἠγόραζόν τι ἀντὶ οἱουδήποτε : Σοφ.Αἴ.477· ‖ ὁμ.μτ.γενικ. τῆς ἀξίας κ. δοτ. προσ. : αὐτ.'Αντ.1171 **τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς ἡδονήν,** 'Αριστφ.'Αχ.812, αὐτ.Βάτρ.1229· ‖ κ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἔμπροθ. διορ. : 'Ηρ.9,94 **οἱ δὲ πριάμενοι παρὰ τῶν ἐκτημένων διδοῦσί οἱ τὰ εἵλετο·** κ. μτ. γενικ. : Ξεν.'Ελλ.3,2,30 **πρίασθαι .. τὴν χώραν ἅπασαν παρὰ τῶν τότε ἐχόντων τὴν πόλιν τριάκοντα ταλάντων·** κ. μτ. ἀπαρφ. : 'Ανδοκ.3,38 **πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τούτων δίκην·** ‖ κ. μτ. τοῦ **ὥστε** : Ξεν.ΚΠ 3,1,36, αὐτ.8,4,23· ‖ **ἐπριάμην τίμιόν τι** ἠγόρασά τι ἐν μεγάλῃ τιμῇ, ἀκριβά : 'Αριστφ.Σφ. 253 **οὐ γάρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι** (τοὔλαιον)· ‖ κ. μτ. μ. αἰτ. πράγμ. : Δημ.1253 **ὁπότε γὰρ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἢ ὀπώραν πρίαιντο;** Αἰσχίν.2,178· ‖ φρ. **πριαίμην ἂν τὸ ποιῆσαι** θὰ ἐπλήρωνα διὰ νὰ δυνηθῶ : Ξεν.ΚΠ 5,3,10· **2)** μισθοῦμαί τινα, λαμβάνω ὑπομίσθιον, ἐκμισθῶ τινα, συχνότ. μτ. αἰτ. προσ. : 'Ανδοκ.3,5 **καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα,** Ποσείδ.23· κ. μτ. γενικ. τῆς ἀξίας : Ξεν.Όπ.2,5,2 **Νικίας δέ .. λέγεται ἐπιστάτην εἰς τἀργύρεια πρίασθαι ταλάντου,** Πλάτ.'Αντ 135C **πρίασθαι τέκτονα πέντε μνῶν·** ‖ μτ. αἰτ. πράγμ. ὠνοῦμαί τι, ἐκμισθῶ τι : Ξεν.Πρασ.4,20, Δείν.π.Διον.'Αλ.Δείν.13, 'Ανδοκ. 1,92 **Κηφίσιος μὲν οὑτοσὶ πριάμενος ὠνὴν ἐκ τοῦ δημοσίου·** ‖ ἀπολ. **οἱ πριάμενοι** (τὸ θέατρον) οἱ ἐργολάβοι οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν τοῦ θεάτρου : 'Επιγρ.· **3)** μτφ. ἐξαγοράζω, δωροδοκῶ : Δημ.78 **οὗτοι ὑμῖν σώσουσιν, ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτοὺς πρίηται.**

πριαμικός-ή-όν ὁ τοῦ Πριάμου, ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς τοῦτον : 'Αριστλ.ΗΝικ.1101a,8.

πρῐᾰμοῦμαι-όομαι ἔχω τὴν κεφαλὴν τελείως ἐξυρημένην ὡς ὁ Πρίαμος (ἐκ τοῦ ὅτι οὗτος παρίστατο ἀπὸ σκηνῆς ὡς φαλακρός): Κωμ.'Αδέσπ.1123.

πριάπειος-α-ον κ. νεώτ., ἰων. **πριήπειος-η-ον** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Πρίαπον, ὁ τοῦ Πριάπου : Μυρῖν.ΑΠ 6,254 **δῶρα Πριηπείων θῆκεν ἐπὶ προθύρων·** ‖ **τὰ Πριάπεια** ποιήματα ἀναφερόμενα εἰς τὸν Πρίαπον καὶ διακρινόμενα διὰ τὴν ποικιλίαν τῶν ἐν αὐτοῖς χρησιμοποιουμένων μέτρων : Στράβ.8,6,24 **ἀφ' ὧν καὶ ὁ τὰ Πριάπεια ποιήσας Εὐφορίων 'Ορνεάτην καλεῖ τὸν Θεόν·** ‖ **Πριάπειον μέτρον** δίκωλον μεικτὸν συγκείμενον ἐκ Γλυκωνείου καὶ Φερεκρατείου καὶ λαμβάνον διάφορα σχήματα κατὰ τὴν θέσιν τοῦ δακτύλου ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κώλοις : 'Ηφαιστ.10,4· ‖ **τὰ Πριάπεια** (μέλη) μέλη πεποιημένα διὰ τοῦ πριαπείου μέτρου : Διον.'Αλ.Σύνθ.4· **2)** νεώτ. συνεκδ. ὁ ἄσεμνος, αἰσχρός, ἀσελγής, ξεσκισμένος.

πριαπήιον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν σατύριον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,126· **2)** τὸ φυτὸν ἴον βλ.λ. τὸ πορφυροῦν : αὐτ.4,121.

πριαπίζω, ἰων. **πριηπίζω** ἀπομιμοῦμαι τὸν Πρίαπον, φέρουσι ὡ Πρίαπος· εἶμαι λάγνος, ἀκόλαστος, ἀσελγής : Τύμν.ΑΠλ.4,237 **πάντα Πριηπίζω, κἂν ἦ Κρόνος·** **2)** εἶμαι ἰθυφαλλικός, ἔχω ἠνωρθωμένον τὸν φαλλόν, τὸ πέος : 'Επιγρ. **τραγέλαφος πριαπίζων.**

πριαπίσκος (ὁ) μτγν. διαστολεὺς ἢ ὑπόθετον τοῦ πρωκτοῦ : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.44,23,72, αὐτ. 44,14,7· **2)** περινεϊκὸς γόμφος ἐν τῷ Ἱπποκρατείῳ ἑδράνῳ, ἑδωλίῳ : Ῥοῦφ. (ἢ 'Ηλιόδ.Χειρ.) π. 'Ορειβ.49,26,6· **3)** ἰατρ. βύσμα, πῶμα διὰ τοὺς ῥώθωνας : 'Ηρακλ.Ταρ.π.Γαλ.12,692· **4)** τὸ φυτὸν σατύριον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,126, αὐτ.128.

πριαπισκωτός-ή-όν μτγν. ὁ κατεσκευασμένος εἰς σχῆμα πριαπίσκου, μικροῦ ἀνδρικοῦ μορίου ὅμοιος πρὸς ἀνδρικὸν αἰδοῖον : Γαλ.14,795 **πριαπισκωτὸς μοτός.**

πριαπισμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ὁμοιάζειν πρὸς τὸν Πρίαπον, κατάστασις συνεχοῦς γενετησίου ὀργασμοῦ, ἰδ. συχνὴ ἢ συνεχὴς τάσις, στῦσις τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου, δθ. γενικώτ. λαγνεία : Γαλ.8,448, αὐτ.13,318, 'Αλέξ.Τραλλ.11,8· **2)** νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ ἀνωμαλία, καθ' ἣν ὁ πάσχων ἔχει ἐπώδυνον καὶ ἰσχυρὰν τάσιν τοῦ πέους καὶ αἴσθημα καύσου, ἀλλ' ἀντιθέτως πρὸς τὴν σατυρίασιν, ἄνευ ὀργασμοῦ πρὸς συνουσίαν, συνήθως σύμπτωμα βλενορροίας, κυστίτιδος ἢ λίθου, θεραπευομένη ὡς ἡ σατυρίασις.

πριαπισταί (οἱ) αἱ λατρεύαντες τὸν Πρίαπον : 'Επιγρ.Κρήτης.

πρεαπώδης-ους-ες σχόλ. ὁ ὅμοιος πρὸς Πρίαπον κατὰ τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον, δθ. λάγνος, ἀκόλαστος, ἀσελγής : Σχόλ.'Αριστφ.Λυσ.981.

πρῑβάριος (ὁ) (λατ.) δ. τ. τοῦ πριβατάριος βλ.λ. : 'Επιγρ.Κωρύκου.

πρῑβᾱτάριος (ὁ) (λατ.) μτγν. ὁ ἰδιοκτήτης ἰδιωτικοῦ λουτρῶνος : Διοκλητ.'Εδικτ.7,76.

πριβᾶτος (ὁ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. **πριουᾶτος** ἴδιος, ἰδιωτικός, προσωπικός· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πριβᾶτα** κ. **πριουᾶτα** τὰ ἀνήκοντα ἰδιαιτέρως εἰς τὸν βασιλέα χρήματα καὶ κτήματα : Πρακ.3,1,22, 12(136,5) **οἳ δὴ ἀμφὶ τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ πριβᾶτα καλούμενα τό τε πατριμώνιον ἐπιτελεῖν·** ‖ **πριβάτων κόμις** βυζαντ. ὁ ἐπιτετραμμένος τὴν φροντίδα καὶ φύλαξιν τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν, ὁ ταμίας τῶν βασιλικῶν κτημάτων.

πριβατούρα (ἡ) (λατ.) πάπ. ἰδιωτικὴ κτῆσις.

πριβιλέγιον (τὸ) (λατ.) μσν. κ. **πριβιλίγιον** ('Ιω. Λυδ.Μην.1,23) ἴδιος, ἰδιωτικὸς νόμος, ὁ ἐφ' ἑνὶ μόνῳ πολίτῃ τεθεὶς νόμος, δθ. προνομία, προνόμιον, ἰδ. ἐπὶ βλάβῃ ἄλλων : Καισάρ.Δαπ.π.Σάθ. 3,16 **ἐκεῖθεν παίρνοντας πριβιλέγιον.**

πρίγιστος-η-ον πάπ. δ.γρ. τοῦ πρήγιστος βλ.λ.

πρίγκιπας (ὁ) (λατ.) μσν. δημ., μσν. πληθ. **πριγκιπάδες,** θηλ. **-ίπισσα** κ. **-έσσα,** ὁ πρίγκιψ βλ.λ. : Χρον.Μορ.66Ρ **ἐνταῦθα ἑνώθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τοὺς πριγκιπάδες,** αὐτ.4392Ρ, αὐτ.4401Η.

πριγκιπᾶτο(ν) (τὸ) (λατ.) μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **πριγκηπᾶτο(ν)** ἡ ἰδιότης καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ πρίγκιπος, ἡγεμονία : ΚΠορφ.Πρὸς υἱὸν Ρωμ.120,24· **2)** χώρα διοικουμένη ὑπὸ ἡγεμόνος φέροντος τὸν τίτλον τοῦ πρίγκιπος, μικρὰ ἡγεμονία : **τὸ πριγκιπᾶτον τῆς 'Αχαΐας - τοῦ Λιχτενστάϊν.**

πριγκίπειος-ον μσν. ὁ τοῦ πρίγκιπος, πριγκιπικός : Μαλάλ.178,8, Νικήτ.Παφλ.492Α.

πριγκιπέσσα (ἡ) μσν. κ. δημ. τ. τοῦ πριγκίπισσα.

πριγκίπια (τὰ) (λατ.) μτγν. τὰ ἀρχεῖα, ἤτοι ὁ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀναπεπταμένος τόπος ἔνθα ἦσαν αἱ σκηναὶ τοῦ στρατηγοῦ, τῶν ὑπάρχων καὶ τῶν χιλιάρχων, ἅμα δὲ καὶ αἱ ἐκκλησίαι καὶ αἱ δίκαι ἐγίγνοντο : Πλούτ.Γάλβ.12 **διέφθειρεν ἐν τοῖς ἀρχείοις, ἃ Πριγκίπια καλοῦσι 'Ρωμαῖοι.**

πριγκιπικός-ή(-ιά)-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. κ. **πριγκηπικός** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρίγκιπα

2) ὁ ἁρμόζων εἰς πρίγκιπα, ἐπιβλητικός, πλούσιος, μεγαλοπρεπής· ‖ νεώτ. ἐπιρρ. **-ῶς** δημ. **-ά.**

πριγκίπισσα (ἡ) νεώτ. θηλ. τοῦ πρίγκιψ βλ.λ.

πριγκιπόπουλο (τό) δημ., θηλ. **πριγκιποπούλα,** τὸ τέκνον τοῦ πρίγκιπος· ‖ νεαρὸς πρίγκιψ βλ.λ.2).

πρίγκιψ-ιπος (ὁ) (λατ.) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **πρίγκιπας,** θηλ. **πριγκίπισσα,** δημ. **-έσσα,** δ.γρ. **πρίγκηφ,** ἐσφ. γρ. **πρίγγιφ,** κτ. πληθ. π. Ρωμ. οἱ ταῖς ἡλικίαις ἀκμαιότατοι στρατιῶται τῆς λεγεῶνος, οἱ ὁποῖοι κατεῖχον τὸ μέσον τῆς παρατάξεως μεταξὺ ἀστάτων ἢ νέων καὶ τριαρίων : Πολύβ.6, 21,7 **τοὺς δὲ ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις εἰς τοὺς πρίγκιπας·** **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. τίτλος κοινωνικῆς διακρίσεως γενικῶς ἀπονεμόμενος εἰς τὰ τέκνα βασιλέως ἢ ἄλλα μέλη βασιλικῆς οἰκογενείας : Καισάρ.Δαπ.π.Σάθ.3,136· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἀνώτατος τίτλος εὐγενείας χορηγούμενος καὶ εἰς ἄλλα πρόσωπα ὑφούμενα οὕτω ἐν τῇ κοινωνικῇ ἱεραρχίᾳ : **πρίγκιψ Μουρούζης-Βίσμαρκ·** **3)** νεώτ. τίτλος ἀνωτάτου ἄρχοντος ἀνεξαρτήτου ἢ ἡμικυριάρχου χώρας· **4)** ὁμ. νεώτ. ἐν μτφ. χρ. ὁ κρατῶν τὰ σκῆπτρα μεταξὺ ἄλλων συναδέλφων του, ὁ ἱκανώτερος ἢ περιφανέστερος μεταξὺ ἄλλων τῆς αὐτῆς ἀσχολίας ἢ τοῦ αὐτοῦ ἐπαγγέλματος : **πρίγκιψ τῶν ποιητῶν- τῶν δημοσιογράφων·** **5)** νεώτ. ζωολ. κτ. πληθ. τάξις **μονοκοτυληδόνων** περιλαμβάνουσα δενδρώδη ἢ ξυλώδη φυτά.

πριέπιος (μήν) (ὁ) Ἐπιγρ. ὄνομα μηνὸς ἐν Βιθυνίᾳ.

πρίζω, παρατ. **ἔπριζον** (ΠΔ Ἀμ.1,3), πρίω, πριονίζω, τέμνω, κόπτω, διχοτομῶ διὰ πρίονος : Πλάτ. Θεάγ.124Β **οὐ δέ γε οἶμαι ἢ τῶν πριζόντων καὶ τρυπώντων καὶ ξεόντων . . ἐπιστάμεθα ἄρχειν,** ΠΔ Ἀμ.1,3 **ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας,** Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.47,14,3, Διόδ.Σ 4,76· ‖ μτγν. κ. παθ. : ΚΔ Ἑβρ.11,37 **ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν·** ‖ μτγν. φρ. **ῥίνῃ πρίζω** ρινίζω : Γαλ.12,848.

πρίκα (ἡ) μσν.δημ. προφ. τοῦ πίκρα βλ.λ., πικρία : Ἐρωτόκρ.1,760, αὐτ.2042, αὐτ.2,822.

πρικάδα (ἡ) δημ. δ. προφ. τοῦ πικράδα βλ.λ.

πρικαίνω μσν. δημ., μέσ. **πρικαίνομαι** (Ἐρωτόκρ.1,1965), ἀόρ. **(ἐ)πρικάθη(κα),** (αὐτ.2,2208), μτχ. παρακ. **πικραμένος** (αὐτ.1,882), δ. τ. τοῦ πικραίνω βλ.λ., λυπῶ, στενοχωρῶ : αὐτ.2,2298 **καὶ τὸ κονταροχτύπημα πολλὰ τήνε πρικαίνει.**

πρικορριζικό(ν) (τό) μσν. δημ. ἡ πικρὰ μοῖρα, τὸ πικρὸ ριζικό, ἀτυχία : Ἐρωτόκρ.1,87 **θέλει σὲ κεῖναν τὸν καιρὸ τὸ πρικορριζικόν του.**

πρικύς-ιά-ύ μσν. δημ. ὁ πικρός, ὅθ. μτφ. δυσάρεστος, λυπηρός : Ἐρωτόκρ.1,660, αὐτ.3,942.

πρίμα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἡ πριμαντόνα βλ.λ.

πρίμα ἐπίρρ. δημ. γρ. τοῦ πρύμα βλ.λ.

πριμαντόνα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. **πρίμα** ὑψίφωνος μελοδραματικοῦ θιάσου.

πριμάς-άδος (ἡ) δ. γρ. τοῦ πρημάς βλ.λ. : Ἀριστλ.Ζ1 599b,17.

πριμᾶτος (ὁ) (λατ.) νεώτ. ὁ πρῶτος τῇ τάξει, προϊστάμενος πολιτικῆς ἢ ἐκκλησιαστικῆς τινος ἐπαρχίας ἢ κοινότητος, εἰδικῶς δὲ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Δύσεως ὁ ἐπίσκοπος ὁ ἀσκῶν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐπαρχίᾳ δικαιώματά τινα διοικήσεως καὶ ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑπ' αὐτὸν κληρικῶν, ὅθ. τίτλος διδόμενος εἰς ἀνωτάτους ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργοὺς τῆς δυτικῆς καὶ ἀγγλικανικῆς ἐκκλησίας ὡς καὶ εἰς τὸν Πατριάρχην τῆς Ρουμανίας.

πριμικήρης (ὁ) μσν. πριμικήριος βλ.λ.

πριμικήριος (ὁ) (λατ.) μτγν., μσν. κ.νεώτ. ὁ πρωτεύων, πρῶτος ἀξιωματικὸς προϊστάμενος ὑπηρεσίας τινός : Νεῖλ.321Β,Κῶδ.Ἰουστιν.12,11,8,4· **2)** τίτλος ἑνὸς τῶν ἀξιωματούχων τοῦ αὐτοκρατορικοῦ παλατίου τοῦ Βυζαντίου : Θεοφάν.705,2· **3)** μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. προϊστάμενος τάξεώς τινος τῶν τῆς Ἐπισκοπικῆς Ἐκκλησίας ὑπουργούντων, ὅθ. ἀξίωμα, ὀφφίκιον ἐκκλησιαστικὸν ἀφορῶν εἰς τρεῖς κατηγορίας, τὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑμνῳδίας,τὴν τῆς ἀναγνώσεως καὶ τὴν τοῦ ἐπισκοπικοῦ γραφείου : Συντ.Ἱερ.Καν.5,534, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,191 **Τζάνης . . ἐπιστήμων, μέγας πριμικήριος.**

πριμισκρίνιος (ὁ) (λατ.) μτγν. μσν. π. Βυζ. ὁ πρῶτος τῆς τάξεως βλ.λ.6)· Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,4 «πριμισκρίνιοι δύο, οὓς Ἕλληνες πρώτους τῆς τάξεως καλοῦσιν» : Νεῖλ.169C, αὐτ.272C,Θεοφάν.754,13.

πριμιτιβισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. διεθν. ὅρος, τάσις ἐν τῇ ἐξελίξει τῆς τέχνης πρὸς ἐπάνοδον εἰς τὰς πρωτογόνους καλλιτεχνικὰς μορφάς.

πρῖμος-α-ον (λατ.) μτγν., μσν. κ. δημ. ὁ πρῶτος : Πάπ. **εἰς χώρτην πρίμαν** (cohortem), Ψ'Αντων. π. Ἰουστ. 437Α, Μαυρίκ.12,9,Μαλάλ.117,2,23· **2)** δημ. τὸ ἀρσ. **πρῖμος** ὡς οὐσ. δ. γρ. τοῦ πρύμος βλ.λ.· **3)** ὁμ. τὸ θηλ. **πρίμα** ὡς οὐσ. βλ.λ.

πριμοσκουτάριος (ὁ) (λατ.) ἀσπιδοφόρος σωματοφύλαξ ἐν τῇ βασιλικῇ φρουρᾷ· ‖ κτ. πληθ. γεν. οἱ σωματοφύλακες, ὑπερασπισταί : Ἰω. Λυδ.Ρωμ.158,22.

πριμούλη (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **πριμουλοειδῶν,** οὗ εἴδη **πριμούλη ἡ κοινή, πριμούλη ἡ εὔοσμος,** δημ. δρακάκι, παναγίτσα ἢ πασχαλούδα, **πριμούλη ἡ σινική.**

πρί(ν) ἐπίρρ. κ. σύνδ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., **πρῖν** (Ἰλ.Β 344), **πρῖν** (αὐτ.Ζ 81, αὐτ.Ν 172) κ. **πρείν** (Νόμ. Γόρτ.7,40), σχηματισθὲν μτ. συγκριτ. δυνάμεως ἐκ τῆς προθ. πρό, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ ὅτι συνάπτεται μτ. τοῦ συγκριτ. συνδ. ἤ, πρότερον, πρωτύτερα, ὅθ. ὡς ἐπίρρ. χρόν. ἐπὶ τῇ σημ. τοῦ ταχύτερον ἢ πρότερον, προτοῦ νὰ γίνῃ, νὰ συμβῇ τι, πρὸ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν συνέβη ἢ μέλλει νὰ συμβῇ τι, μτ. μέλλ. ὁριστ. : Ἰλ.Α 29 **πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,** αὐτ.Σ 283, Ὀδ.Β 198· ‖ κ. μεθ' ὑποτ. ἰσοδυναμούσης πρὸς μέλλ. ὁριστ. : Ἰλ.Ω 551· ‖ μτ. εὐκτ.μτ. τοῦ **κεν** : Ὀδ.Γ 117 **πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο,** αὐτ.Λ 330, αὐτ.Ξ 155, Ἀριστφ.Εἰρ.1076, αὐτ.1112· ‖ μτ. εὐκτ. ἁπλῆς : Ἰλ. Ω 800· κ. μτ. προστ. : αὐτ.Ι 250· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. πρὸς δήλωσιν ἐπιθυμίας : αὐτ.Β 413· ‖ ὁμ. κ. πρὸς δήλωσιν, ἔκφρασιν ὅρκου : Ὀδ.Δ 254· **2)** ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, πρότερον ἄλλοτε, ἄλλοτέ ποτε : Ἰλ.Β 112, αὐτ.Ι 19, αὐτ.Ψ 827, Ὀδ.Δ 724 **πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα,** αὐτ.Γ 408· ‖ πρότερον, μέχρι σημείου τινός, πάλαι, ἄλλοτε, ἐπὶ ταύτης τῆς ἐννοίας συχν. μτ. τοῦ ἄρθρ. : Ἰλ.Ε 54 **τὸ πρίν γ' ἐκέκαστο,** αὐτ.Ν 105, Ἡρ.1,129, Αἰσχ. Πρ.443· ‖ κ. ἄνευ ἄρθρ. : Πλάτ.Φαίδ.75Ε **τὰς ἐπιστήμας ἅς ποτε καὶ πρὶν εἴχομεν·** ‖ μτ. τοῦ ἄρθρ. ὑπάρχει συχν. ἔλλειψις τῆς μτχ. **γενόμενος** : Αἰσχ.Πρ.151 **τὰ πρὶν πελώρια** (γενόμενα) (οἱ τὸ πάλαι γίγαντες), Σοφ.ΟΚ 69 **τοῦ πρὶν Αἰγέως** (τοῦ πρότερον, τοῦ πάλαι ποτὲ ἐλθόντος), αὐτ.Φιλ.1224 **ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ,** Θουκ.2,62 **ἐν τοῖς πρὶν λόγοις·** ‖ μτ. μτχ. ὑπαρχούσης : Ἡρ.8,37 **τὸ πρὶν γενόμενον τέρας,** Πλάτ.Πολ.547C **τοὺς πρὶν φυλαττομένους·** ‖ μέχρι τοῦδε : Βακχ.12,114· ‖ μέχρις ἐκείνου τοῦ χρόνου καὶ ἐν τῷ μεταξύ : αὐτ.15,13· ‖ συχν. ἀκολουθούμενον ὑπὸ πτώσ.γενικ.:Πίνδ.Π 4. 43, Ἰώσ.Π1 16,1, Ἀρρ.Ἀν.3,18,6 **τὴν μὲν δὴ πρώτην φυλακὴν τῶν βαρβάρων πρὶν φάους ἐπιπεσὼν διέφθειρε,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,371, Θεοδοτ.ΠΔ Σουσ. 42· ‖ κ. μτ. ἐνάρθρ. ἀπαρφ. : ΠΔ Τωβ.14,15 **πρὶν τοῦ ἀποθανεῖν,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.7,162 **πρὶν τοῦ βλέψαι·** ‖ **πρὶν οὐ** μτ. ἀπαρφ. : Ἐπιγρ. Καλύμνου· ὁμ. μεθ' ὁριστ. : Μαρτυρ.π.Δημ.1135 **πρὶν οὐ ἀποφαίνει Φορμίων γῆμαι ἐγγυησάμενος αὐτὴν παρὰ Πασίωνος·** **3)** ὡς σύνδ., πρότερον, προτοῦ νά, πρό, συχνότ. ἑπομένης προτ. ἐν ᾗ ὑπάρχει τὸ ἐπίρρ. πρὶν ἢ τὰ ἰσοδύναμα πρότερον,

πρόσθεν, πάρος, συνήθ. μτ. άρνήσ. : 'Ιλ.Α 98, αὐτ.Η 481 **οὐδέ τις ἔτλη πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,** αὐτ.Β 355, 'Οδ.Τ 475, αὐτ. 586, Σοφ.Φιλ.199, Εὐρ.'Ηρ.605, 'Αριστφ.'Εκκλ.620, 'Ανδοκ.4,1, αὐτ.17 **καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποδρὰς ᾤχετο τετάρτῳ μηνί,** Πλάτ.Φαίδ. 62C, Ξεν.ΚΠ 5,2,9, αὐτ.1,4,23, αὐτ.'Αν.1,1,10, Αἰσχίν. 1,10 **ἀνοίγειν μὲν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον, πρὶν ἂν ἥλιος ἀνίσχῃ·** || όμ. πρό τοῦ **πρίν** τίθεται συχν. τό φθάνω : 'Ιλ.Π 322 **τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης ἔφθη ὀρεξάμενος πρὶν οὐτάσαι,** 'Αντιφ. 1,29, Θουκ.4,79, αὐτ.104, αὐτ.6,97, αὐτ.8,12, Ξεν.'Αν. 4,1,21, αὐτ.ΚΠ 2,4,25· || κ. νεώτ. συχν. προσλαμβάνει τὸ **ἤ** : 'Ιλ.Ε 288 **πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα αἵματος ἆσαι Ἄρηα,** αὐτ. Χ 266, 'Ηρ.1,136, αὐτ.165, - **πρὶν ἢ συνέλθωμεν ἐκ τῆς καταπλήξεως·** || δημ. μτ. τοῦ **ἤ** κ. τοῦ **νά** ἢ κ. ἄνευ τούτων : **πρὶν νὰ φύγω·** κ. παροιμ. : **τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν** [ἡ σύνεσις ἐπιβάλλει νὰ εἶναί τις προνοητικός]· || κ. ἐνιαχοῦ π. 'Αττ., παρ' οἷς σπαν. ἀφαιρεῖται ἐκ διορθώσεως : Θουκ.5,61, Λυσ.6,11, 'Ισοκρ.4,19, Λυκοῦργ.128, Αἰσχίν.2,132 **οὐ πολλῷ δὲ χρόνῳ πρότερον πρὶν ἢ τὴν πρὸς ὑμᾶς εἰρήνην γενέσθαι·** || συχνότ. π. μτγν.: ΠΔΓέν.29,26 **δοῦναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν·** **4**) τὸ **πρίν** ὡς σύνδ. ἔχει πολλὰς συντάξεις, αἵτινες ποικίλλουσι κατά τε τὴν χρονικὴν περίοδον, ἐν ᾗ ἐγένετο χρ. αὐτοῦ κ. κτ. τὸν συγγραφέα, οἷον μτ. ἀπαρφ.· ἡ σύνταξις αὕτη ἐπικρατεῖ π. 'Ομ. π. ᾧ εὕρηται μετὰ καταφατικὰς ὡς καὶ μετὰ ἀρνητικὰς προτ.· π. 'Αττ. εὕρηται συχνότ. μετὰ καταφατικὰς προτ. κ. πάντοτε ὅταν ἡ ἐνέργεια γίνεται ἢ δὲν πρόκειται νὰ γίνῃ, ὁ δὲ χρ. ὁ ὁποῖος ἕπεται εἶναι ὁ συνήθης ἀόρ. μτ. καταφατικὴν πρότ. : 'Ιλ.Ν 172 **ναῖε δὲ Πήδαιον πρὶν ἐλθεῖν υἷας 'Αχαιῶν,** αὐτ.Θ 453, αὐτ.Π 322, 'Οδ.Α 210, αὐτ.Δ 668 **Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι,** Πίνδ.Π 2,92, αὐτ.3,9, αὐτ.Ν 8,19, 'Ηρ.6,119, Αἰσχ.Πέρσ.712, αὐτ.'Αγ.1539, Σοφ.'Αντ.120, αὐτ.Τρ.396, Εὐρ.Ἄλκ. 281, 'Αριστφ.'Ιππ.258, 'Αντιφ.5,67, Θουκ.1,125, Ξεν. 'Αν.4,1,7, Πλάτ.Πρωτ.350B **ἐπειδὰν μάθωσιν ἢ πρὶν μαθεῖν·** || όμ. κ. κατόπιν ἀρνητ. ἐρωτήσεων αἱ ὁποῖαι κατ' οὐσίαν εἶναι θετικαί : Εὐρ.'Ανδρ.1069, αὐτ.Ἴων 524, αὐτ.Ῥῆσ.684, 'Αριστφ.Βάτρ.481 **οὔκουν ἀναστήσει ταχὺ πρίν τινά σ' ἰδεῖν ἀλλότριον;** || όμ. κ. μτ. ἀρνητικὴν πρότ. : 'Ιλ.Α 98 **οὐδ' ὅ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει, πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην,** αὐτ.Τ 423, 'Οδ.Β 128, αὐτ.Δ 747· || σπαν. εὑρίσκεται κ. τὸ ἀπαρφ. ἐν χωρίοις ἐν οἷς τὸ πρὶν προτάσσεται : Σοφ.Αἴ.1419 **πρὶν ἰδεῖν δ', οὐδεὶς μάντις,** 'Ανδοκ.4,8 **πρὶν μὲν κριθῆναι, οὐ ῥᾴδιον ἦν εἰδέναι τὰς αἰτίας,** Λυσ.19,28, Λυκοῦργ.135, Δημ. 31 **πρὶν δὲ ταῦτα πρᾶξαι, μὴ σκοπεῖτε·** || συχν. μετὰ τὰ φόβου σημαντικὰ ρ., ἔνθα ἡ διὰ τοῦ μὴ εἰσαγομένη καταφατικὴ πρότ. εἶναι τὸ ἀντικείμ. τοῦ φόβου, Σοφ.Τρ.632, Εὐρ.ἀπ.462,6 **δέδοικα δὲ μὴ πρὶν πόνοις ὑπερβάλῃ με γῆρας, πρὶν σὰν .. προσιθεῖν ὥραν,** 'Ισοκρ.5,70· || ἐπὶ ἀνεκπληρώτων δρων, πόθων ἢ ἐπιθυμιῶν : Εὐρ.Ἄλκ.362 **οὔθ' οὑπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἂν Χάρων ἔσχον πρὶν εἰς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον,** αὐτ.Ῥῆσ.61· || ἐν τοῖς ἑξῆς παραδείγμασι τὸ **πρὶν** μεθ' ὁριστ. ἢ ὑποτ. μτ. τοῦ ἂν συνηθέστ.: Εὐρ.Μήδ.94 **οὐδὲ παύσεται χόλου .., πρὶν κατασκῆψαί τινα,** αὐτ.'Ηρ. 605, Λυσ.19,55 **ὤφθην οὐδεπώποτε πρὶν ταύτην τὴν συμφορὰν γενέσθαι,** Ξεν.Οἰκ.4,24· || ἐν ἀρνήσει κ. μετὰ δυνητ. εὐκτικήν : Αἰσχ.'Ικ.772 **οὕτω γένοιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἔκβασις στρατοῦ καλή, πρὶν ὅρμῳ ναῦν θρασυνθῆναι,** Πλάτ.Νόμ.769E· || όμ. κ. μτ. παρῳχημένον χρόνον ἐν πλαγίῳ λόγῳ: 'Ηρ.1,165 **ὤμοσαν μὴ πρὶν ἐς Φώκαιαν ἥξειν, πρὶν ἢ τὸν μύδρον τοῦτον ἀναφανῆναι,** αὐτ.4,9, Θουκ. 7,50, Πλάτ.Φαίδ.61A, Ξεν.'Ελλ.6,5,23· || όμ. μτ. ἐνεστ. εἰς δήλωσιν ἰδιαιτέρας ἐννοίας συνεχείας, προσπαθείας κττ. : 'Ηρ.8,3, Αἰσχ.'Ικ.702 **πρὶν ἐξοπλίζειν Ἄρη,** αὐτ.'Αγ.1607, Σοφ.ΟΚ 36 **πρὶν νυν τὰ πλείον' ἱστορεῖν .., ἔξελθε,** αὐτ.'Ηλ.20, Εὐρ. 'Ανδρ.577, αὐτ.'Ορ.1095, 'Αριστφ.Θεσμ.380, αὐτ. 'Αχ.383, 'Ανδοκ.4,1, Θουκ.3,24, Πλάτ.Νόμ.666A· || όμ. κ. μετὰ ἐνεστῶτα ἢ παρατατικόν : 'Ηρ. 3,25, Εὐρ.'Ηλ.1069, αὐτ.Φοίν.1145, 'Αριστφ.Ὄρν. 1034, αὐτ.Σφ.1156, αὐτ.Εἰρ.375, αὐτ.Λυσ.322, αὐτ. Βάτρ.1185, Πλάτ.Θεαίτ.164C, αὐτ. Πρωτ.320A, Ξεν. 'Αν.4,1,21 **εἴ πως δυναίμην φθάσαι, πρὶν κατειλῆφθαι τὴν ὑπερβολήν·** || μτ. τοῦ ἥκειν ἐν σημ. παρακ. : 'Ηρ.6,116, Θουκ.5,10 **οὐ βουλόμενοι διαγωνίσασθαι πρὶν οἱ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν·** **2**) μτ. ἀπαρφ.ἐγκλίσεως, ἤτοι ὁριστ.ἀορ.· ὁ 'Ομ.δὲν συνάπτει τὸ **πρὶν** μεθ'ὁριστ., ἐκτὸς ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ ἐν Ὕμν.'Απόλλ.357, ἔχει ὅμως ἀντὶ τούτου τὰ **πρίν γ' ὅτε, πρίν γ' ὅτε δή** μετὰ καταφατικὰς καὶ ἀρνητικὰς προτάσεις, οἷον μτ. καταφ. : 'Οδ. Ν 322 **ἠλώμην .. πρίν γ' ὅτε .. ἤγαγες,** αὐτ.Ψ 43, αὐτ.Δ 180· || σπαν. μτ. παρατ. : 'Ιλ.Ι 589 **οὐδ' ὣς τοῦ θυμὸν.. ἔπειθον, πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο·** || συχν. μεθ' 'Ομ. μτ. ἀορ. κατόπιν ἀποφατ.πρατ.ἐπὶ γεγονότος ἐν τῷ παρελθόντι: 'Ηρ. 6,45, αὐτ.79, Αἰσχ.Πρ.481 **οὐκ ἦν ἀλέξημ' οὐδέν.., πρίν γ' ἐγὼ σφισιν ἔδειξα,** 'Αριστφ.Ὄρν.700, Θουκ.1,132, αὐτ.3,101, αὐτ.5,61, Ξεν.ΚΠ 1,4,23, αὐτ.4, 5,13· || οὕτως ὡς μέρος ἀνεκπληρώτου δρου : Σόλ.π.'Αριστλ.'Αθ.12,5 **οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον οὐδ' ἐπαύσατο πρὶν ἀνταράξας πῖαρ ἐξεῖλεν γάλα,** Πλάτ.Μέν.86D, αὐτ.Θεαίτ.165E, Δημ.486· || όμ. μτ. καταφατικὰς προτ. μτ. ρ., τὰ ὁποῖα κτ. οὐσίαν εἶναι ἀπαφατικά : Θουκ,1,151, αὐτ.3,29, Ξεν.'Αν.2,5,33· || κ. μτ. παρατ. : 'Αντιφ.1,19 **οὔπω ᾔδει .. πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἦν,** 'Ανδοκ.4,17· || τὸ καταφατικὸν συνάπτεται συχν. μτ. ἀποφατικοῦ : Σοφ.ΟΤ 776 **ἠγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος .., πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη,** Εὐρ.'Εκ.131, αὐτ.Μήδ.1173· || συχν. μτ. τοῦ δή : αὐτ.'Ανδρ.1147 **πρὶν δή τις ἐφθέγξατο,** Θουκ.3,104, αὐτ.7,39, αὐτ.71· || μεθ' ὑποτ. μόνον ὅταν ἡ κυρία πρότ. εἶναι ἀποφατικὴ ἢ ἰσοδύναμος ἀποφατικῇ, ὁπότε ἀποδοτέον διὰ τοῦ ἕως ἢ ἣν μή : 'Ιλ.Σ 135 **μή πω καταδύσεο .., πρίν γ' ἐμὲ .. ἴδηαι,** αὐτ.190, αὐτ.Ω 781, 'Οδ.Κ 175, αὐτ. Β 374, αὐτ.Δ 477· || π. πεζ. ἐν χρ. τὸ **πρὶν ἄν,** σπαν. τὸ **πρίν** μόνον ἢ τὸ **πρὶν ἤ,** συνήθ. μτ. ἀορ. πρὸς δήλωσιν ἐνεργείας, ἡ ὁποία προηγεῖται τῆς ἐν τῇ κυρίᾳ προτ. ἐνεργείας, ἐν ᾗ τὸ ρ. κεῖται κτ. μέλλ. ἢ κτ. χρ. ἰσοδύναμον τῷ μέλλοντι : 'Ηρ.4,117 **οὐ γαμέεται παρθένος οὐδεμία, πρὶν ἂν τῶν πολεμίων ἄνδρα ἀποκτείνῃ,** Αἰσχ.Πρ.756, Σοφ.ΟΚ 909, αὐτ.ΟΤ 1529, Εὐρ.Μήδ.276, αὐτ.'Αλκ.1145, 'Αριστφ.Σφ.920, αὐτ.'Αχ.176, αὐτ.230, Ξεν.'Αν.1,1, 10 **δεῖται αὐτοῦ μὴ πρόσθεν καταλῦσαι .. πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλεύσηται,** αὐτ.5,7,12, Πλάτ.Φαῖδρ. 228C, αὐτ.Λάχ.187E· || κ. ἄνευ τοῦ **ἄν** : 'Ηρ.4, 157 **οὐ γὰρ δή σφεας ἀπίει τῆς ἀποικίης, πρὶν δὴ ἀπίκωνται,** Σοφ.Φιλ.917 **μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς,** αὐτ.'Αντ.619, αὐτ.Αἴ.742, αὐτ.695, αὐτ.Τρ.608, αὐτ.946, Εὐρ.Ἄλκ.849, αὐτ.'Ορ.1218, αὐτ.1357, 'Αριστφ.'Εκκλ.629, Θουκ.6,29, αὐτ.10, Πλάτ.Φαίδ.62C 'Υπερείδ.Εὐξ.4· || όμ. **πρὶν ἢ** μεθ' ὑποτ. : 'Ηρ.1,19 **πρὶν ἢ ἀνορθώσωσι,** αὐτ.136, Πλάτ.Τίμ.57B· || αἱ φαινόμεναι ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος ὅτι **τὸ πρὶν (ἂν)** μεθ' ὑποτ. δύναται νὰ τεθῇ μόνον ὅταν ἐν τῇ κυρίᾳ προτ. ὑπάρχει ἄρνησις κατ' ἐπισταμένην ἔρευναν ἀναιροῦνται, τοὐλάχιστον π.τοῖς δοκίμοις : 'Ηρ.7,10,η' **ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθῃ,** Λυσ.22,4, 'Ισοκρ.4,16· || σπα-

νιωτ εἶναι ἡ ὑποτ. τοῦ ἐνεστ. : Σοφ.Φιλ.1409, Ξεν. ΚΠ 2,2,8, Πλάτ.Φαῖδρ.271C, Αἰσχίν.1,10 **ὁ νομοθέτης τὰ διδασκαλεῖα ἀνοίγειν ἀπαγορεύει μὴ πρότερον πρὶν ἂν ὁ ἥλιος ἀνίσχῃ·** ‖ κ. μτ. εὐκτ., ὅταν αὕτη ἰσοῦται τῇ ὑποτ., μετὰ ἱστορικοὺς χρόνους : Ἰλ.Φ 580 **οὐκ ἔθελεν φεύγειν πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος,** αὐτ.Ι 488, Σοφ.Φιλ.551, Θουκ.3,22, Πλάτ.Ἀπολ.36C, Ξεν.ΚΠ 1,4,14, αὐτ.Ἑλλ.6,5,19, αὐτ. Ἀν.1,2,2 **μὴ πρόσθεν παύσεσθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε·** ‖ ὁμ. κ. κτ. ἀφομοίωσιν : Θέογν. 126 **οὐδὲ γὰρ εἰδείης .. πρὶν πειρηθείης,** Σοφ. Φιλ.961 **ὄλοιο μήπω πρὶν μάθοιμι,** αὐτ.Τρ.657· ‖ ὁμ. κ. κατόπιν δυνητ. εὐκτ. : Σοφ.ΟΤ 505, Πλάτ.Νόμ.799D **οὐκ ἂν πρότερον ὁρμήσειε πρὶν βεβαιώσαιτο·** ‖ τὸ **πρὶν ἂν** μτ. εὐκτ. εἶναι ἀμφ. κ. ὀφείλεται εἰς τὴν μεταβολήν, ἣν ἀπαιτεῖ ὁ πλάγιος λόγος : Ἀντιφ.5,34 **ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα, πρὶν ἂν ἐγὼ ἔλθοιμι,** Ξεν.Ἑλλ.2,3,48· ‖ κ. ἄνευ ρ. : Ὀδ.Ο 394 **οὐδέ τί σε χρή, πρὶν ὥρη, καταλέχθαι·** **6)** νεώτ. κ. δημ. εἰς πραγενέστερον χρόνον, πρότερον, πρωτύτερά, ὅθ. συνεκδ. ἄλλοτε : **δὲν ἤκουσα τί εἴπατε πρίν, - τέτοια ἐγκλήματα δὲν συνέβαιναν πρίν·** **7)** δημ. ἀντὶ τῆς πρό : **πρὶν τοῦ πολέμου - τῆς ὥρας του, - πρὶν ἀπὸ μένα·** **8)** δημ. μτ. ἄρθρ. καθ' ἅπαντα τὰ γένη, τοὺς ἀριθμοὺς κ. τὰς πτώσεις, ὁ προγενέστερος, προηγούμενος, πρότερος : **μὴ κοιτᾷς τὰ πρίν, - ἀπὸ τὰ πρίν** (ἐκ τῶν προτέρων).

πρινάρι(ον) (τὸ) μσν., δημ. κ. **πουρνάρι** ἡ πρῖνος βλ.λ. : Θεοφύλ.Ἱεροδ.Ὁμ.8,141· **2)** δημ. **ἥμερο πρινάρι** τὸ φυτὸν ἐλαιόπρινος.

πριναρόδεντρο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν δρῦς ἡ κοκκοφόρος ἢ καλλίπρινος.

πρίνη (ἡ) ἡ πρῖνος βλ.λ. : Εὔπ.360.

πρινίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πρῖνος βλ.λ. : Ἀριστφ.Ὄρν.615 **ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν,** Αἰλ.ΖΙ 5,17.

πρίνῖνος-η-ον ὁ πεποιημένος, κατεσκευασμένος ἐκ πρίνου, πουρναρένιος : Ἡσίοδ.Ἔργ.429, Ἀριστφ.Ἀχ 668 **ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ',** Διοσκ.1,106,2, Ὀρειβ.49,3,1· ‖ **μύκητες πρίνινοι** φυόμενοι ὑπὸ τὰς πρίνους, πουρναρομανῖτες : Ἀντιφάν.227,11· **2)** μτφ. ὁ δυνατὸς καὶ τραχὺς ὡς πρῖνος, ὁ γρέτζος : Ἀριστφ.Ἀχ. 180 **Ἀχαρνικοί, στιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,** αὐτ. Σφ.877, Λουκ.Ἰατ.Συγγρ.8, Διοσκ.ΑΠ 7,37.

πρινοβάλανος (ὁ) μτγν. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πρίνου βάλανος : Ὀρειβ.ἀπ.143, Παῦλ.Αἰγ.3,62.

πρινόκαρπος (ὁ) μσν. κ. δημ. ὁ καρπὸς τῆς πρίνου : ΚΜανασσ.Χρον.6128, Ἐφταλ.Ὀδ Κ 242 **καὶ γιὰ νὰ φάνε ἡ Κίρκη τοὺς ἔρριχνε πρινόκαρπους.**

πρινόκοκκα (τὰ) γλωσσ. κόκκοι, κηκίδες τῆς πρίνου, πρινοκόκκια βλ.λ., δρυοκηκῖδες.

πρινοκόκκι (τὸ) μσν., δημ. τὸ παράσιτον τῆς πρίνου κόκκος ὁ βαφικός, ἄ. κρεμέζι : Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,141 **ἡ Κρήτη εἰς τὰ πωρικά, ὁ Μωρέας εἰς τὸ πρινοκόκκι.**

πρινοκόπος Ἡσ. «κοπῶν».

πρῖνον (τὸ) μτγν. πρίνος βλ.λ. : Γαλ.6,357Β.

πρῖνος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., κ. δημ. **πρῖνος** (ὁ) [Ἀριστφ.Βάτρ.859, Ἄμφις 38, Θεόφρ.ΦΙ 3,6,4], δημ. κ. **πρινάρι κ. πουρνάρι** τὸ φυτὸν δρῦς ἡ ἀρία, δημ. ἀριά, ἀριός, ἀσίλακας : Ἡσίοδ.Ἔργ.436, Ἀ-ιστφ.Βάτρ.859 **σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς,** Θεόκρ.5,95, Καλλ. Ἴαμβ.1,261· **2)** τὸ φυτὸν δρῦς ἡ πρῖνος, δημ. πουρνάρι, πιρνάρι : Εὔπ.14, Ἄμφις 38, Θεόφρ.ΦΙ 3,7,3 **ἡ πρῖνος τὸν φοινικοῦν κόκκον** (φέρει), αὐτ.Σημ 45, Ἄρατ. 1122 **πρίνοιο ἄκανθαι,** Ἐρωτόκρ.5,894.

πρινώδης-ους-ες ὁ τραχύς, σκληρὸς ὡς ἡ πρῖνος : Ἀριστφ.Σφ.383.

πρινών-ῶνος (ὁ) Ἐπιγρ. δάσος ἐκ πρίνων.

πριόνι (τὸ) δημ. τ. τοῦ πριόνιον βλ.λ., ὁ πρίων· **2)** συνεκδ. ὁ πριονόμυλος, πριονιστήριον.

πριονίδι (τὸ) δημ. συχνότ. κτ. πληθ. **πριονίδια, τὸ** ἀπόξεσμα ἐκ πριονιζομένου ξύλου.

πριονίζω γλωσσ., νεώτ. κ. δημ., παθ. ἀόρ. **ἐπριονίσθην,** δημ. (**ἐ)πριονίστηκα,** κόπτω, τέμνω ἢ σχίζω διὰ πρίονος ἢ οἱονεὶ διὰ πρίονος, μὲ πριόνι : Γλωσσ., Βαλαωρ.Ἀθ.Διάκ.4,36 **τὰ σαράκια νὰ πριονίζουν .. τὰ κατακλείδια.**

πριόνιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πριόνι,** ὑποκορ. τοῦ πρίων βλ.λ. : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.67,30.

πριόνισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ πριονίζω βλ.λ.

πριόνισμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ πριόνισις βλ.λ.

πριονιστήριον (τὸ) νεώτ. ἐργαστήριον, ἔνθα λειτουργοῦν μηχανικοὶ πρίονες, ἄ. πριονόμυλος.

πριονιστής (ὁ) νεώτ. ὁ πριονίζων, ἐργάτης εἰδικὸς εἰς τὸ νὰ πριονίζῃ, εἰς τὸ πριόνισμα : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.73 **οἱ θόρυβοι τῶν ναυπηγῶν, τῶν πριονιστῶν καὶ τῶν καλαφατῶν.**

πριονιστός-ή-όν νεώτ. ὁ διὰ πριονίσεως κοπεὶς ἢ ἀποτελεσθείς· **2)** ὁ ἔχων ὀδοντωτὰς ἐξοχὰς οἷαι αἱ τοῦ πρίονος.

πριονῖτις-ιδος (ἡ) μτγν., δημ. **πριονίτης** (ὁ) τὸ φυτὸν κέστρον βλ.λ.1], βεττονικὴ ἡ φαρμακευτική : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,8, Ἀλέξ.Τραλλ.11,1· **2)** τὸ φυτὸν ἡμιονῖτις βλ.λ.3] : Ὀρειβ.ἀπ.63.

πριονοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πρίονα, ὀδοντωτός : Γαλ.2,737.

πριονώδης-ους-ες ὁ πριονοειδὴς βλ.λ. : Θεόφρ. ΦΙ 1,10,5, Μελέαγρ.ΑΠ 7,196, Κλύτ.π.Ἀθήν.14,655Ε **τόδε κατὰ τὰς πτέρυγας αὐταῖς πεποίκιλται λευκῷ πριονώδεσι σχήμασι.**

πριονωδῶς ἐπίρρ., μτγν. κατὰ τρόπον πριονοειδῆ, ὀδοντωτά : Διοσκ.1,108.

πριονωτός-ή-όν (ἐκ μὴ ἀπαντῶντος πριονῶ-όω) κ. νεώτ. κ. δημ., ὁ ἔχων ὀδόντας ἐν εἴδει πρίονας, ὀδοντωτός : Ἀριστφ.ἀπ.58, Ἀριστλ.ΖΙ 516a,15 **τοῦ κρανίου τὸ πριονωτὸν μέρος ῥαφὴ** (καλεῖται), Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.4· ‖ **πριονωτοὶ δράκοντες** ὄφεις ἔχοντες ὀδοντωτά, πριονοειδῆ τὰ νῶτα : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,2.

πρισγεῖες (οἱ) Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. τοῦ πρέσβεις, πληθ. τοῦ πρεσβεὺς βλ.λ. : Ἐπιγρ.Θηβῶν.

πρῖσις-εως (ἡ) (πρίω) ἡ ἐνέργεια τοῦ πρίω, πριόνισμα, πριόνισις : ἈριστλΖΜ 645b,17, Θεόφρ.ΦΙ 5,5,4, Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.47,14,3· **2)** ἐν τῇ χειρουργικῇ, διάτρησις διὰ πριονοειδοῦς τρυπάνου : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.9, αὐτ.21· **3) πρῖσις ὀδόντων** τριγμός, τρίξιμο τῶν ὀδόντων ἐξ ὀργῆς : Πλούτ.Ἠθ. 458D· ἢ ὡς σύμπτωμα νόσου : Ἱππ.Προρρ.1,48.

πρισκιλλιανισταί (οἱ) νεώτ. αἱρετικοὶ Ἱσπανοὶ τοῦ 4ου μ.Χ. αἰῶνος ἀκολουθοῦντες διδασκαλίας γνωστικὰς καὶ μανιχαϊκὰς μετὰ μαγικῶν καὶ ἀστρολογικῶν στοιχείων.

πρῖσμα-ατος (τὸ) κ. μσν., **νεώτ.** κ. δημ. κ. **πρίσμα** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πρίω, τὸ πριονισθέν, πριονίδι : Θεόφρ.ΦΙ 5,6,3, Λουκίλλ.ΑΠ 11,207, Γεωπ. 4,15,9· ‖ κ. ἐπὶ λωτοῦ : Διοσκ.Εὐπορ.2,50· ‖ κ. ἐπὶ μαρμάρου : Ἀέτ.12,64· **2)** σεσαθρωμένον ξύλον, σαρακοφαγωμένο : Διοσκ.1,66· **3)** πληγή, τραῦμα προελθὸν ἐκ πριονίσματος : Ἱππ.Νουσ.2,15· **4)** κ.νεώτ. κ. δημ.γεωμ. στερεὸν οὗ αἱ δύο ἕδραι εἶναι ἴσαι καὶ παράλληλοι, αἱ δὲ λοιπαὶ μ. παράλληλοι : Εὐκλ.11 Ὁρ.13,-**κανονικὸν πρῖσμα** (τὸ ὀρθὸν πρῖσμα, τοῦ ὁποίου, αἱ βάσεις εἶναι κανονικὰ πολύγωνα)· **5)** νεώτ. ὀπτ. στερεὸν ἐκ διαφανοῦς ὕλης, τριγωνικῆς τομῆς, ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ θλᾷ, νὰ ἀναλύῃ τὰς δι' αὐτοῦ διερχομένας φωτεινὰς ἀκτῖνας· ‖ κ. μτφ. : **βλέπει τὰ πάντα ὑπὸ τὸ πρῖσμα ἄκρας αἰσιοδοξίας, - ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν συμφερόντων του.**

πρισματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρῖσμα· **2)** ὁ πρισματοειδής : **πρισματικὸν σχῆμα**· **3)** ὁ ἐκ πρισμάτων ἀποτελούμενος : **πρισματικὴ διόπτρα.**

πρισμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πρῖσμα βλ.λ.4) : Πρόκλ.Ὑπερεἰδ.4,88.

πρισματοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἔχων σχῆμα πρίσματος· || γεωμ. τὸ οὐδ. **τὸ πρισματοειδές** ὡς οὐσ. πολύεδρον, οὗ δύο τῶν πλευρῶν εἶναι μὲν παράλληλοι, οὐχὶ ὅμως καὶ ἴσαι.

πρισματοκαύστης (ὁ) μτγν. πῦρ, πυρὰ ὑποβόσκουσα εἰς πριονίδια : ΨΔημόκρ.Ἀλχ.52Β.

πρισματόκαυστος-ον μτγν. ὁ καιόμενος βραδέως, ὁ ὑποβόσκων : Ζώσ.Ἀλχ.143Β.

πρισμός (ὁ) Ἡσ. «τριγμὸς τῶν ὀδόντων».

πριστήρ-ῆρος (ὁ) (πρίω) μτγν. πρίων, πριόνι : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2· **2)** ὁ πριονιατής : ΑΠ Συμπλ. 3,101 **πριστῆρες δαιτὸς ὀδόντες.**

πριστήριον (τὸ) νεώτ. τὸ πριονιστήριον βλ.λ.

πριστηροειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πριστῆρα, πρὸς πρίονα : ΠΔ Ἡσ.41,15 **Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης . . πριστηροειδεῖς.**

πρίστης (ὁ) μτγν. ὁ διὰ πρίονος κόπτων, πριονιστής, πριστήρ βλ.λ.2) : Πολυδ.7,114, Ἐπιγρ., Πάπ.· **2)** πρίων ἢ ρίνη : Πολυδ.7,113, Ἡσ.· **3)** μτφ. ὁ λεπτολόγος, μικρολόγος : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.1348.

πριστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρίστην ἢ τὸ πριόνισμα : Ἥρων Γεωμ.4,10, Εὔστρ.ΗΝικ.296,8.

πριστιν(άριος) (ὁ) Ἐπιγρ. μυλωθρός, μυλωνάς.

πρίστις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἰχθῦς ἔχων μέγα, ἐπίμηκες καὶ χθαμαλὸν σῶμα, ἰσχυροτάτην οὐράν, ἐπιμήκη σιαγόνα πριονωτὴν φέρουσαν ἀμφοτέρωθεν ἀνὰ μίαν σειρὰν ἰσχυροτάτων ὀδόντων : Ἐπίχ. 59, Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,506,10, Πολύχαρμ.1, Ὀππ.Ἀλ. 1,370, Αἰλ.ΖΙ 9.49· || συχν. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ βοῦς βλ.λ.3), ἀλλὰ διακρίνεται ἀπὸ τοῦ δελφῖνος καὶ τῆς φαλαίνης καὶ τῶν ἄ. ἰχθύων τῶν ἐχόντων ἀναπνευστικὴν συσκευὴν καὶ ὄχι βράγχια : Ἀριστλ. ΖΙ 566b,3 **κήτη, ὅσα μὴ ἔχει βράγχια, ἀλλὰ φυσητῆρα ζωοτοκοῦσιν· ἔτι δὲ** πρίστις καὶ **βοῦς**· **2)** εἶδός τι πολεμικοῦ πλοίου : Πολύβ.18,1,1 **πέντε λέμβους ἔχων καὶ μίαν πρίστιν,** αὐτ.16,2,9· **3)** εἶδός τι ποτηρίου, ὡς ἐκ τοῦ σχήματος : Δίφιλ.80· **4)** πρίων χειρουργικῆς μηχανῆς : Ὀρειβ.49,4,42· **5)** ἐργαλεῖόν τι λιθοξόου : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου.

πριστός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ κεκομμένος διὰ πρίονος, πριονιστός, τορνευτός, ὅθ. **πριστὸς ἐλέφας** τετορνευμένον, ἐστιλβωμένον ἐλεφάντινον ὀστοῦν, φίλντισι : Ὀδ.Σ 196, αὐτ.Τ 564 **τῶν οἳ μέν κ' ἔλθωσι διὰ πριστοῦ ἐλέφαντος**· || κ. ἐπὶ μαρμάρου : Ἰώσ.ΑΙ 8,5,2· || κ. ἐπὶ λόγχης : Εὐρ.ἀπ.725 **πριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν**· **2)** μτγν. κ. νεώτ. ὁ πριονωτός, ὀδοντωτός : Μαικ.ΑΠ 6,233 **πριστῆς ψήκτρης κνῆσμα,-πριστὰ νομίσματα** (τὰ φέροντα ἐπὶ τῆς περιφερείας ὀδοντώσεις).

πριτσίλα (ἡ) δημ. ἡ ἀπὸ τῶν προβάτων ὀσμή, προβατίλα.

πριτσινάρισμα (τὸ) δημ. τὸ γύρωμα βλ.λ.

πριτσινάρω δημ. κ. **πριτσινίζω** γυρῶ βλ.λ.

πριχοῦ ἐπίρρ. χρον. μσν., δημ. κ. **πρίχου** πρίν, προτοῦ : Ἐρωτόκρ 1,710 **νά τσὶ ξεράνῃ τὸ δενδρό, πρίχου νὰ τὸ φυτέψῃ,** αὐτ.3,492, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 10, 19 **πριχοῦ ἃ δὲν είστε σεῖς θὸ τῆς μιλοῦσα.**

πρίω (1), β' ἑν. προστ. **πρῖε** (Σοφ.ἀπ.897, Ἀριστφ. Βάτρ.927), παρατ. **ἔπριον** (Θουκ.7,25 **ἐξ-**), ἀόρ. **ἔπρισα** (Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.14, Θουκ.4,100), παρακ. **πέπρικα** (Διόδ.Σ 17,92 **ἐμ-**), μέσ. **πρίομαι** (Βάβρ.28,8, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 12,2), παθ. μέλλ. **πρισθήσομαι** (Αἰν. Τακτ.19), ἀόρ. **ἐπρίσθην** (Ἱππ.Ἐπιδ.5,16, αὐτ.27), παρακ. **πέπρισμαι** (αὐτ.Κεφ.Τρωμ.15, Ἀριστφ.Εἰρ. 1135 **ἐκ-**, Πλάτ.Συμπ.193Α **δια-**, Διοσκ.4,65), κόπτω, διχοτομῶ, διασχίζω διὰ πρίονος, πριονίζω, ἄ. πρίζω, πριῶ-όω : Θουκ.4,100 **κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες ἐκοίλαναν ἅπασαν**· κ. παθ. : Πλούτ. Ἠθ.953Β **κέρατα ὅταν πρισθῇ**· || κόπτω, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ὀππ.Ἀλ.3,315 **χειρὸς . . πριομένης**· **2)** εἰδ. ἐν τῇ χειρουργικῇ, κόπτω, τρυπῶ διὰ πριονοειδοῦς τινος τρυπάνου, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.12, αὐτ.Ἐπιδ.5,16, αὐτ.27· **3)** ἡ μτχ. παθ. παρακ. **πεπρισμένος ὁ ὀδοντωτός** : Διοσκ.4,65· **4)** **πρίω ἐλέφαντα** τορνεύω, στιλβῶ τὸ ἐλεφαντοστοῦν, γυαλίζω τὸ φίλντισι : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.51 **οἱ δὲ ἔπλαττον μόνον καὶ ἔπριον τὸν ἐλέφαντα**· **5)** πρίω (τοὺς) **ὀδόντας** τρίζω τοὺς ὀδόντας μου ἐκ νόσου : Ἱππ. Προγν.3· || ἰδίᾳ ἐκ θυμοῦ, ἐξ ὀργῆς : Ἀριστφ. Βάτρ.927 **μὴ πρῖε τοὺς ὀδόντας**· κ. μέσ. : Λουκ. Ἑταιρ.Δ 12,2 **τί με ὑποβλέπεις καὶ πρίῃ τοὺς ὀδόντας;**· || κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τῶν σιαγόνων : Βάβρ.96,3 **τὰς σιαγόνας πρίων**· **6)** δάκνω, δαγκώνω : Σοφ.ἀπ.897 **ὀδόντι πρῖε τὸ στόμα,** Ὀππ.Ἀλ.2,575 (ἀμίαι) **πρίουσι**· || κ. μτφ. : αὐτ. Κυν.4,139 **θυμὸν ὀδὰξ πρίοντες**· || **πρίω χόλον** βράζω ἀπὸ θυμόν : Ἀπολλ.Ρ 4,1671 **ἐπὶ οἱ πρῖεν χόλον**· κ. παθ. ἐξερεθίζομαι, ἐξοργίζομαι ἐπί τινι : Μέν.902 **ἔνδοθεν δὲ πρίεται,** Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,77 **πριομένα κάλλει Γανυμήδεος**· **7)** κόπτω συλλαβάς : Ἀνών.ἐν Πάπ.· **8)** ἁρπάζω τι ὡς διὰ τῶν ὀδόντων, δένω στερρῶς, παθ. : Σοφ.Αἴ.1030 **ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων.**

πρίω (2) β' ἑν. προστ. τοῦ ἐπριάμην μέσ. ἀόρ. α' τοῦ ὠνοῦμαι βλ.λ.

πριῶ-όω, γ' ἑν. ὑποτ. **πριῷ** (Πάπ.), μτχ. παθ. παρακ. **πεπριωμένος** (Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.20), πρίω βλ.λ., κόπτω, διχοτομῶ διὰ πρίονος.

πρίωμα-ατος (τὸ) Ἡσ. «πρίσμα».

πρίων-ονος (ὁ) (1) κ. νεώτ. ἐργαλεῖον ἐκ μεταλλίνης ὀδοντωτῆς λεπίδος, δι' οὗ κόπτονται σκληρὰ ἀντικείμενα, οἷον ξύλα, λίθοι, μέταλλα, πριόνι : Σοφ.Τρ.699 **μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου,** αὐτ. ἀπ.797. Κρατῖν.437, ΠΔ Ἀμ.1,3 **ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας,** Πλούτ. Ἠθ.654F· || **πρίων ὀδοντωτός** κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ **πρίων μαχαιρωτὰς** ἤτοι πριόνιον ἄνευ ὀδόντων πρὸς κοπὴν λίθων : Γαλ.18(2),331· || **πρίων ὀδόντων** πριόνιον ἐξ ὀδόντων, δηλαδὴ ὀδοντωτὴ σειρά : Κριναγ.ΑΠ 7,401· **2)** εἶδός τι χειρουργικοῦ τρυπάνου μετὰ ὀδοντωτοῦ τροχοῦ πρὸς διάτρησιν καὶ πριόνισιν τοῦ κρανίου : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.21· **3)** μτφ. πριονοειδὴς σειρὰ λόφων : ΠΔ Ἰουδ.3,9 **ἥ ἐστιν ἀπέναντι τοῦ πρίονος τοῦ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας,** Πολύβ.7,15,6, Ἀππ.Ἰλλυρ.25.

πρίων (ὁ) (2) κωμ. λ. σχηματισθεῖσα ἐκ τοῦ πρίω β' ἑν. προστ. τοῦ ἐπριάμην, ἀόρ. μέσ. τοῦ ὠνοῦμαι, μετὰ παιδιᾶς ἐπὶ τῆς λ. πρίων (πριόνιον), ὅθ. **χὠ πρίων ἀπῆν** αὐτὴ ἡ πριονίζουσα λέξις «ἀγόρασον» : Ἀριστφ.Ἀχ.36 **ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χὠ πρίων ἀπῆν**· **2)** Ἡσ. «πρίων ἀγοράζων»· **3)** Φώτ. «ὁ πρίων, ὁ τέμνων τῷ ἁρμένῳ».

πριών-ῶνος (ὁ) Φώτ. «τὸ ἅρμενον».

πρίωσις-εως (ἡ), ἰων. γενικ. **-ιος,** πριόνισις, πριόνισμα : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου.

πρό πρόθ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τόπου μτ. γενικ. ἐν συνηθ. χρ. μτ. ρ. ἠρεμίας σημαντικῶν, ἔμπροσθεν, ἐμπρός, ἐνώπιον, μπροστά, ἀντίθ. τῇ μετὰ βλ.λ. μτ.αἰτ. (ὄπισθεν, ὀπίσω) : Ἰλ.Ο 351 **ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο,** αὐτ.Τ 292, αὐτ.Κ 126 **κείνους κιχησόμεθα πρὸ πυλάων,** αὐτ. Σ 172, αὐτ.Θ 561, αὐτ.Κ 12, αὐτ.Γ 3, Ὀδ.Ω 468, αὐτ.Θ 531, Πίνδ.Ο 13,56, Ἡρ.8,53 **ἔμπροσθε πρὸ τῆς ἀκροπόλιος, ὄπισθε δὲ τῶν πυλέων,** αὐτ.9,52, Αἰσχίν.2,148· || νεώτ. φρ. **ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν** ἔχω ὑπ' ὄψιν

μου· ‖ ὁμ. νεώτ. ἐνώπιον καταστάσεώς τινος ἢ γεγονότος : **εὑρέθημεν πρὸ ἀνυπερβλήτων δυσχερειῶν, - πρὸ τοῦ κινδύνου, ὃν διέτρεχεν ἡ ζωή του**· ‖ κ. κτ. τινα βαθμὸν ἀντίθ. τῇ προθ. ἐν, ὁπότε ἀποδοτέα ἡ πρόθ. διὰ τοῦ ἔμπροσθεν ἢ ἔξω τινός : Πινδ.Π 2,18 **Ζεφυρία πρὸ δόμων Λοκρὶς παρθένος ἀπύει,** αὐτ.5,96, Σοφ.Ἠλ.109 **πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν,** αὐτ.Ἀντ.1279,Εὐρ. Ῥῆσ.274,αὐτ.Τρῳ.1207 (ἀμφ.), Θουκ.1,4,1,αὐτ.3,75,ΚΔ Πράξ.5,23 **εὕρομεν . . τοὺς φύλακας ἑστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν,** αὐτ.Ἰάκ.5,9· ‖ κ. μτ. ῥ. κινήσεως σημαντικῶν : Ἰλ.Κ 286 **πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει,** αὐτ Ν 693,αὐτ.Ε 96,αὐτ.Ψ 115,Ὀδ.Τ 435 **πρὸ δ' ἄρ' αὐτῶν κύνες ᾖσαν**· ‖ φρ. **πρὸ ὁδοῦ γίγνομαι** προχωρῶ ἐμπρός : Ἰλ.Δ 382,Αἰλ.ΖΙ 3,16,αὐτ. 7,29· **2)** ἔμπροσθέν τινος πρὸς ὑπεράσπισιν καὶ φρούρησιν : Ἰλ.Ω 215 **πρὸ Τρώων ἑσταότ'**· ‖ ὅθ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ὡς ἡ ὑπὲρ βλ.λ. : αὐτ.Θ 57 **μάχεσθαι . . πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν,** αὐτ.Δ 156,αὐτ.373,Ἡρ.8,74 **μηδὲ πρὸ χώρης δοριαλώτου μένοντες μάχεσθαι,** Σοφ.ΟΤ 134, **- πρὸ τοῦ συμφέροντος θυσιάζει τὰ πάντα**· ‖ **ὄλλυσθαι πρὸ πόληος** θνήσκειν, πίπτειν ὑπὲρ πατρίδος : Ἰλ.Χ 110 **ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος**· ‖ ὁμ. **(ἀπο)θνήσκειν πρό τινος** ὑπέρ τινος : Ἡρ. 7,134, αὐτ.172, Εὐρ.Ἄλκ.18, αὐτ.645· ‖ **διακινδυνεύω πρό τινος** διακινδυνεύω ὑπέρ, χάριν τινός : Ξεν.ΚΠ 8,8,4· ‖ κ. **βουλεύεσθαι ἢ πράττειν πρό τινος** : αὐτ.1,6,42, αὐτ.4,5,44· ‖ πρὸς τὸ συμφέρον : αὐτ.Ἀπομν.2,47 **πρὸ αὑτοῦ ἐργάζεσθαι**· ‖ **τὰ ὅπλα ἔχω πρὸ τοξευμάτων** ἔχω, κρατῶ τὰ ὅπλα ὡς ἀμυντήρια : αὐτ.Ἀν.7,8,18· ‖ **ἀγρυπνῶ πρό τινος** ὑπέρ, χάριν τινός : Νόμ. Γόρτ.1,53, Ξεν.Ἀν.7,6,36· ‖ νεώτ. κτ. προτίμησιν ἐν φρ. **πρὸ παντός - πρὸ πάντων** ὑπὲρ πᾶν ἄλλο : **πρὸ παντὸς πρόσεχε μὴν πέσῃς, - ἀγαπῶ τὰ φροῦτα καὶ πρὸ πάντων τὸ πεπόνι**· ‖ κ.ἐπὶ συνηγόρου : Σοφ.ΟΤ 10 **πρὸ τῶνδε φωνήν,** αὐτ.ΟΚ 811· ‖ **ὅτι δέ κ' αὐτὸς πρὸ Fιαυτοῦ ἁμάρτῃ** ὅ,τι δὲ καὶ αὐτὸς διαπράξῃ σφάλμα συμφώνως πρὸς τὴν προαίρεσίν του : Ἐπιγρ.Γόρτυνος 34· **3)** κ. πρὸς δήλωσιν ἀποστάσεως : Διον.Ἁλ.Ῥωμ. 9,35 **πρὸ πολλοῦ τῆς πόλεως,** Στράβ.8,6,24 **πρὸ τριάκοντα σταδίων** (εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα σταδίων)· **4)** νεώτ. εἰς θέσιν κειμένην ἐγγύτερον ἄλλης : **πρὸ τῆς πλατείας θὰ συναντήσῃς ἓν ἄγαλμα**· **5)** ἐπὶ χρόνου, ὁμ. μτ. γενικ. πρίν, πρότερον, ἐνωρίτερον : Ἰλ.Κ 224 **πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν** (ὁ εἷς πρὶν ἀπὸ τὸν ἄλλον τὸ ἐπενόησε), Ὀδ.Ο 524 **εἴ κέ σφι πρὸ γάμοιο τελευτήσει κακὸν ἦμαρ,** αὐτ.Ε 469, Σοφ.Ἀντ.883, Θουκ.1,3 **πρὸ γὰρ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται,** αὐτ.1,1, Πλάτ. Φαίδ.67Α, αὐτ.Συμπ.201D, ΠΔ Μαλ.3,1, ΚΔ Ματθ. 5,12 **οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ ὑμῶν, - πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, - οἱ ζήσαντες πρὸ Χριστοῦ**· ‖ φρ. **πρὸ τοῦ χρῆσθαι** πρὶν νὰ κάμωμεν χρῆσιν αὐτῶν : Ξεν.Ἀπομν. 2,6,6· ‖ **πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς** πρὶν ἀπ' τὴν τύχη μου : Αἰσχ.Ἀγ.1266· ‖ ὁμ. **πρὸ τῆς εἱμαρμένης** : Ἀντιφ.1,21· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. **πρὸ πολλοῦ** εἰς παρῳχημένον χρόνον, πρὶν ἀπὸ πολὺν καιρόν : Ἡρ.7,130 **ταῦτ' ἄρα πρὸ πολλοῦ ἐφυλάξαντο γνωσιμαχέοντες, - ἀπέθανε - ἐπτώχυνε πρὸ πολλοῦ**· ‖ μτγν. κ. νεώτ. **πρὸ μικροῦ - πρὸ ὀλίγου** ὀλίγον πρωτύτερα : Πλούτ.Πομπ.73 (ὁ) **πρὸ μικροῦ τοσούτοις ὅπλοις . . καὶ στόλοις δορυφορούμενος** : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,116· ‖ **πρὸ τοῦ** κ. νεώτ. κ. δημ. συχνότ. ὡς μία λ. προτοῦ βλ.λ. : Ἡρ.1,122 **φὰς πρὸ τοῦ μὲν οὐκ εἰδέναι, ἀλλὰ ἡμαρτηκέναι πλεῖστον,** Αἰσχ.Ἀγ.1204, Ἀριστφ.Θεσμ.418, Πλάτ.Συμπ.173Α· ‖ **πρὸ τοῦ ἢ** πρὶν ἢ : Ἐπιγρ.· ‖ κ. ἐν ἐπιρρημ. χρ. **πρὸ καὶ μετά** πρότερον καὶ ὕστερον· ‖ μτγν. συχν. μτ. ἀριθμητικῶν : Αἰλ.ΖΙ 5,52 **πρὸς τριάκοντα ἡμερῶν,** Πλούτ.Καίσ.63· **πρὸ μιᾶς ἡμέρας,** αὐτ.Ἠθ.147Ε, αὐτ.Σύλλ.37 **πρὸ δυεῖν ἡμερῶν ἢ ἐτελεύτα**· ‖ δημ. μτ. αἰτ. : **πρὸ δέκα μέρες ἔφυγε**· ‖ κ. μτ. δύο γενικ. : Διοσκ. 1,64 **πρὸ δύο ὡρῶν τῆς ἐπιβολῆς,** ΠΔ Ἀμ.1,1, ΚΔ Ἰω.12,1 **πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα,** Πλούτ.Ἠθ. 717D **πρὸ μιᾶς ἡμέρας τῶν γενεθλίων,** Λουκ. Κρον.14· ‖ ἐν χρ. κ. πρὸς ἀπόδοσιν ρωμαϊκῶν χρονολογιῶν : Πλούτ.Ἠθ.203Α **τῇ πρὸ μιᾶς Νωνῶν Ὀκτωβρίων**· **6)** ἐπὶ προτιμήσεως, μᾶλλον ἤ, περισσότερον παρά, πλέον, καλύτερον, προτιμότερον : Πίνδ.Π 4,140 **κέρδος αἰνῆσαι πρὸ δίκας** (ἐπαινέσσι τὴν πανουργίαν μᾶλλον τῆς δικαιοσύνης), Ἡρ.7,152 **πᾶν δὴ βουλόμενοι σφίσι εἶναι πρὸ τῆς παρεούσης λύπης** (πᾶν ἄλλο κακὸν ἢ τὴν παροῦσαν δυστυχίαν), Θουκ.5,100 **πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν**· ‖ **αἱροῦμαι ἢ κρίνω τι πρό τινος** προκρίνω, προτιμῶ τι : αὐτ.5,36 **ἑλέσθαι γὰρ ἂν Λακεδαιμονίους πρὸς τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας . . Ἀργείους σφίσι φίλους . . γενέσθαι,** Πλάτ.Πολ.366Β, αὐτ.Φίλ.57Ε· ‖ **πρὸ πολλοῦ ποιοῦμαι** περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι : Ἰσοκρ. 5,138 **πρὸ πολλοῦ δ' ἂν ἐποιησάμην οἷόν τ' εἶναι συγκεράσαι τοὺς λόγους**· ‖ **τιμῶμαί τι πρὸ πολλῶν χρημάτων** ἀντὶ πολλῶν χρημάτων : Θουκ.1,33· ‖ **πρὸ ἄλλων** πλέον τῶν ἄλλων : Αἰσχ.Ἑπτ.1002, αὐτ.927 **δυσδαίμων . . πρὸ πασᾶν γυναικῶν,** Πλάτ.Μενξ.249Ε, αὐτ.Κρατ.401D **πρὸ πάντων θεῶν τῇ Ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν**· ‖ ὁμ. μετὰ συγκριτικόν, ὅτε καὶ πλεονάζει : Ἡρ.1,62 **ἡ τυραννὶς πρὸ ἐλευθερίης ἀσπαστότερον,** αὐτ. 6,12, Πλάτ.Ἀπολ.28D, αὐτ.Κρίτ.54Β, αὐτ.Φαίδ.99Α· **7)** ἀντὶ βλ.λ ἐπὶ σημ. ἀντικαταστάσεως ἢ ἐξισώσεως : Ἡρ.7,3 **ἄλλον τινὰ τὸ γέρας ἔχειν πρὸ ἑωυτοῦ** (ἄλλος τις ἀνθ' ἑαυτοῦ νὰ λάβῃ τὸ γέρας), Σοφ.ΟΚ 1621· ‖ κ. ἀντὶ τοῦ ἢ μετὰ τὸ ἄλλος : Ἡρ 3,85 **οὐδεὶς ἄλλος πρὸ σεῦ**· **8)** ἐπὶ αἰτίας ἢ τοῦ κινοῦντος ἐλατηρίου, διά, ἕνεκα, ἐκ, ἐξ αἰτίας : Ἰλ.Ρ 667· ‖ **ἀθλεύω πρὸ ἄνακτος** μοχθῶ ἐξ αἰτίας τοῦ ἄνακτος, διὰ τὸν ἄνακτα, ὅθ. ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτοῦ : αὐτ.Ω 734· ‖ **πρὸ τῶνδε** ἕνεκα τούτων, διὰ ταῦτα : Σοφ. Ἠλ.495 **πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει . . μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν**· **9)** ἀπολ. ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ τόπου, ἔμπροσθεν, ἀντίθ. ἐπί : Ἰλ.Ν 799 **οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,** αὐτ.800· ‖ ἐμπρός, ἐν ὄψει, ἐνώπιον : αὐτ.Ο 360 **τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο φαλαγγηδόν, πρὸ δ' Ἀπόλλων**· ‖ πρόσω, ἐμπρός, ἔξω ἀπό τι : Σοφ.Τρ.960, Εὐρ.Ἑκ.59 **ἄγειν τινὰ πρὸ δόμων**· ‖ **γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι** πλανῶμαι, καταδιώκω τινὰ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον : Αἰσχ. Πρ.682· ‖ κ. **διώκω γῆν πρὸ γῆς** : Ἀριστφ.Ἀχ. 235· **10)** ἐπὶ χρόνου, πρότερον, πρωτύτερο : Ὀδ.Α 37 **ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς, Ἑρμείαν πέμψαντες**· ‖ πρότερον, ἐνωρίτερον : Ἡσίοδ. Θ 32 **τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα**· **11)** συναπτομένη μτ. ἄ. προθ. οἷον ἀποπρό, διαπρό, ἐπιπρό, προπρό, ἐπιτείνει τὴν σημ. τῆς πρώτης προθ. ἢ προστίθησιν εἰς αὐτὴν τὴν ἔνν. τοῦ ἐμπρός, πρὸς τὰ ἐμπρός· **12)** ἡ **πρὸ** οὐδέποτε ἐπιτάσσεται πτώσεως, εἰμὴ μετὰ τὴν ἐπικ. γενικ. τὴν λήγουσαν εἰς -θι : Ἰλ.Θ 561 **πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό**· ‖ συχν. π. ποι. μεταξὺ τῆς **πρὸ** καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἐξαρτωμένης πτώσ. δύνανται νὰ τεθῶσι λέξεις : αὐτ.Ψ 115 **πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν**· **13)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ **πρὸ** ἐν συνθέσει μτ. οὐσ., ὅτε δηλοῖ θέσιν ἐμπρὸς ἢ ἐνώπιον, οἷον **πρόδομος, προάστιον, πρόθυρον, προπύλαια**· ‖ ὁμ. πρωτεύουσαν, ἐξέχουσαν θέσιν, πρωτεῖον, οἷον **πρόεδρος, προεδρία**· ‖ ὁμ.προτεραιότητα οἷον

προάγων, πρόλογος, προοίμιον, προπάτωρ· || κ. νεώτ. σημαίνει τὸν ἱστάμενον εἰς τὸν τόπον, τὴν θέσιν ἄλλου, οἷον **πρόμαντις, πρόξενος· 4)** κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. ἐπιθ. συντεθειμένη δηλοῖ ἐγγύτητα, τὸ ἐγγύς, τὸ πλησίον, οἷον **πρόχειρος·** || ὁμ. τὸ πρόωρον, οἷον **πρόμοιρος,** πρόωρος· || ὁμ.πληρότητα,οἷον **πρόπας,προθέλυμνος,πρόρριζος·** || ὁμ. ἐπίτασιν, οἷον **πρόπαρ, προπάροιθε·** || δθ. κ. **πρόκακος, πρόπαλαι· 5)** κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. ρημ. ἐπὶ τόπου, ἐμπρός, πρὸς τὰ ἐμπρός, ἔμπροσθεν, οἷον **προβαίνω, προβάλλω, προτίθημι·** || ὁμ. τὸ ἐμπρός, ἐπὶ κινήσεως, οἷον **προέλκω, προφέρω·** || κ. νεώτ. ἔξω καὶ μακράν, οἷον **προδίδωμι, προΐάλλω, προΐάπτω, προΐημι, προλείπω,προρρέω, προτέμνω,προτρέπομαι, προφεύγω, προχέω·** || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν συνθ. μτ. ρ. ἢ ρηματ.π. ἐπὶ χρόνου, πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων, οἷον προαισθάνομαι, προγίγνομαι, προκαταλαμβάνω· || ὁμ. πρόβλεψιν, οἷον **προνοῶ, προορῶ·** || ὁμ. ὑπεράσπισιν, οἷον **προκινδυνεύω, προμάχομαι, προστατεύω·** || ὁμ. δημοσίᾳ, οἷον **προγράφω, προλέγω, πρόκειμαι.**

προαγαπῶ-άω μτγν. κ. μσν. ἀγαπῶ πρότερον, ἀγαπῶ πρὸ ἄλλου, ἀγαπῶ πρῶτος : Ἰουστ.2,49Β,3, Νεῖλ.Ὁμ.Ἐπιστ.295,276.

προαγγελεύς-έως (ὁ) μτγν. προάγγελος βλ.λ. : Ἑρμιππ.Ἰστ.Διάλ.Ἀστρλ.Φαβωρ.Ἑλλ.Βιβλ.4,159.

προαγγελία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προαγγέλλω, προειδοποίησις, προφητεία : Ροῦφ.Ρήτ.401Η, Οἰκουμεν.Ἀποκάλυψ.305,30.

προαγγέλλω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προήγγειλα,** παθ. ἀόρ. **προηγγέλθην,** μτχ. παθ. παρακ. **προηγγελμένος,** ἀγγέλλω τι ἐκ τῶν προτέρων, ἀναγγέλλω πρότερον, προηγουμένως, προαναγγέλλω, προειδοποιῶ, προμηνύω, προλέγω : Ξεν.ΚΠ 5,3,12 **ὁ δ' εὐνοῦχος ἀκούσας προσποιήσαιτο προαγγεῖλαι βουλόμενος ταῦτα παρεῖναι,** αὐτ.3,3,34, Πολύβ. 3,20,8, **- ἡ κυβέρνησις προαγγέλλει κατάργησιν τῆς φορολογίας τῆς δεκάτης,** Μηναῖ.12,1 Ὄρθρ. Ὠδ.4,2 **Νινευΐτῶν τὴν ἀπειλὴν τῆς ἐρημίας προήγγειλας·** κ. παθ. : Θουκ.7,65 **προηγγέλθη δὲ αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβολὴ τῶν σιδηρῶν χειρῶν·** || νεώτ. προμηνύω, προσημαίνω : **τὰ σύννεφα προαγγέλλουν βροχήν· 2)** ρηματ. π. προάγγελμα, προάγγελσις, προαγγελτέον.

προάγγελμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προαγγέλλω, προειδοποίησις, προμήνυμα : Ἰώα.Πl 1,3,5.

προάγγελος-ον μτγν. κ. νεώτ. **ὁ** προαγγέλλων, προμηνύων, προειδοποιῶν, προσημαίνων τι : Μουσαῖ.164, Κόλουθ.60 **πολέμοιο προάγγελον ἔρνος· 2)** κ. νεώτ. προάγγελος (ὁ,ἡ) ὡς οὐσ. προειδοποιητής, προμηνυτής : Πλούτ.Ἠθ.127D **αἱ πλεῖσται καθάπερ προαγγέλους καὶ προδρόμους . . ἔχουσιν, - αἱ χελιδόνες εἶναι προάγγελοι τοῦ ἔαρος.**

προάγγελσις-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις τοῦ προαγγέλλειν, προειδοποίησις, προμήνυμα : Θουκ.1,137 **τὴν ἐκ Σαλαμῖνος προάγγελσιν τῆς ἀναχωρήσεως.**

προαγγελτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἰδιότητα νὰ προαγγέλλῃ, προειδοποιητικός, προμηνυτικός : Ἰουστ.Ἀπολ.1,45,70.

προαγγελτικῶς ἐπίρρ. μτγν. διὰ προαναγγελίας, προειδοποιητικῶς : Ἰουστ.Ἀπολ.1,36,65.

προαγέτης (ὁ) μτγν. προηγέτης, ὁδηγός : Ἰω. ΨΧρυσ.10,890D.

προαγεύων Ἡσ. «προξενῶν».

προαγιάζω μσν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι ἐκ τῶν προτέρων ἅγιον, ἁγιάζω προηγουμένως, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Στουδ.Θεόδ.1688C τὸν **προαγιασθέντα ἄρτον·** || **τὰ** προηγιασμένα (δῶρα) τὰ πρότερον καθαγιασθέντα δῶρα τῆς θείας εὐχαριστίας, **τὰ ἐν τῇ** εἰδικῇ λειτουργίᾳ ἐν χρ. : Σωφρόν.39,81C, Πασχ.Χρον.705,21· || **(λειτουργία) προηγιασμένη** ἀρχαιοτάτη ἐκκλησιαστικὴ λειτουργία τελουμένη ἑκάστην Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς διὰ δώρων καθαγιασθέντων ἐν προηγουμένῃ λειτουργίᾳ κοινῇ.

προαγκτηριάζω μτγν. δένω δι' ἀγκτῆρος βλ.λ. πρὸ τῆς ἐγχειρίσεως : Γαλ.12,521, Ἀσπασία π. Ἀέτ. 16,102(11(2).

προάγνευσις-εως (ἡ) σχόλ. ἀγνισμὸς πρὸ τῆς τελέσεως τῶν μυστηρίων : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.846.

προαγνεύω μτγν., παρακ. **προήγνευκα,** ἐκ τῶν προτέρων ἐξαγνίζω τι τὸ μιανθέν, ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐκκλησ. γλώσσῃ διὰ νηστείας καὶ ἀποχῆς : Ἀρρ. Ἐπίκτ.3,21,14, Ἰώσ.Πl 4,3,12.

προαγνίζω μτγν.κ.νεώτ., παθ. ἀόρ. **προηγνίσθην,** μτχ. παθ.παρακ. **προηγνισμένος,** προαγνεύω βλ.λ. : Ἀθανάσ.1,620A, Κύριλλ.Ἀλ.1,776A.

προαγνισμός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. προάγνευσις, προκαθαρμός : Φιλόπ.Ἰω.Ἑξαήμ.33,30.

προαγνοῶ-έω μτγν. ἀγνοῶ, δὲν γνωρίζω τι πρότερον : Γαλ.2,231 (ἐσφ.ἀνάγν.)· κ. παθ. : Πάπ.

προάγνυμι ἄγνυμι πρότερον ἢ ἐκ τῶν προτέρων, προσυντρίβω, προθραύω τι, τσακίζω πρωτύτερα : Ὀδ.Ε 385 **ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν.**

προαγόντως ἐπίρρ. μτγν. (ἐκ μτχ. τοῦ ρ.προάγω βλ.λ.) προηγουμένως, πρότερον : Ἐπιφάν.1,376D.

προαγορά (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προαγοράζω, ἀγορὰ πράγματός τινος, προϊόντος ἢ ἐμπορεύματος παραδοτέου εἰς μεταγενέστερον ἀπὸ τῆς συμφωνίας χρόνον : **προαγορὰ σταφίδος.**

προαγοράζω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. προηγόρασα, δημ. **προαγόρασα,** παθ. ἀόρ. **προηγοράσθην,** δημ. **προαγοράστηκα,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προαγορασμένος,** ἀγοράζω ἐκ τῶν προτέρων πρᾶγμά τι ἢ ἐμπόρευμα παραδοτέον εἰς μεταγενέστερον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς συμφωνίας χρόνον ἢ προϊὸν πρὸ τῆς συγκομιδῆς του, ἀντίθ. προπωλῶ · Κωδ.Ἰουστιν.12,37,19,2, Παλλάδ.Βί.Ἰω. Χρυσ.60,7, **- οἱ ἔμποροι προαγόρασαν ὅλα τὰ λάδια, - ἔχω** προαγορασμένα **χίλια σακκιὰ καφέ.**

προαγορανομῶ-έω μτγν. διετέλεσα προηγουμένως ἀγορανόμος βλ.λ. : Δίων Κ 55,33 **καίτοι προηγορανομηκὼς ἐν τοῖς ἀμείνοσι.**

προαγοραστής (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ προβαίνων εἰς προαγορὰν βλ.λ., ὁ προαγοράζων τι.

προαγοραστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς προαγορὰν βλ.λς.

προαγόρευμα-ατος (τὸ) πρόρρησις, προφητεία : Χίων Ἐπιστ.4,1, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,110 **προαγόρευμα Σιβύλλειον.**

προαγόρευσις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια τοῦ προαγορεύω, τὸ προλέγειν τι : Ἀριστλ.Ποιητ.1454b,5· **2)** πρόρρησις, προφητεία : Διογεν.Ἐπ.4,18, Ἰώσ. Ἀπ.1,29, αὐτ.Πl 2,8,12, Πλούτ.Σύλλ.7 **τὴν μαντικὴν ποτὲ μὲν αὔξεσθαι τῇ τιμῇ καὶ κατατυγχάνειν ταῖς προαγορεύσεσι· 3)** πρόγνωσις : Ἱππ.Ἀφορ. 2,19· **4)** προκήρυξις : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,26· **5)** προειδοποίησις, ἀπαγόρευσις ἰδ. τοῦ μετέχειν ἱερῶν καὶ ἀγορᾶς τοὺς ἐπὶ φόνῳ κατηγορουμένους μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως : Ἰώσ.Αl 18,8,2, αὐτ.9,2, Πολυδ.8,66.

προαγορευτής (ὁ) Ἡσ. «δημοκόπος»: Φώτ.448,4.

προαγορευτικός-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ προαγορεύῃ, ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ προλέγῃ, προμαντεύῃ, προφητικός : Πολυδ.1,15 **φωνὴ προαγορευτική,** Χρύσ.π.Διογεν.Ἐπ.4,40, Ἀρτεμίδ.Δαλδ. 1,66· || τὴ θηλ. **προαγορευτικὴ** (τέχνη) ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ προλέγειν, προμαντεύειν, προφητεύειν : Πολυδ.1,19.

προαγορεύω, ἀττ. μέλλ. **προερῶ,** ἀόρ. α' προηγόρευσα (Ἡρ.1,74, αὐτ.125), ἀττ. **ἀόρ. β' προεῖ-**

πον, παρακ. **προηγόρευκα** (Δημ.157), ἀττ, παρακ. **προείρηκα**, μέσ. κ. παθ. **προαγορεύομαι** (Ξεν.Ἱππ.2,7), παρακ. **προηγόρευμαι** (αὐτ.Ἀπομν.1,2,35), λέγω τι πρότερον, προηγουμένως ἢ ἐκ τῶν προτέρων : Θουκ.1,68· ‖ μτ. ἀπαρφ. λέγω ἢ διακηρύσσω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι : Ἡρ.1,74, αὐτ.91 **προηγόρευε γάρ οἱ Λοξίης, ἢν στρατεύηται ἐπὶ Πέρσας, μεγάλην ἀρχὴν . . καταλύσειν·** ‖ κ. μτ. εἰδ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὅτι : Θουκ.2,13 **προηγόρευε τοῖς Ἀθηναίοις . . ὅτι Ἀρχίδαμος μέν οἱ ξένος εἴη,** Ξεν.ΚΠ 3,1,3· ‖ κ. διὰ τοῦ ὡς : αὐτ.7,5,34· **2**) λέγω ἢ συμβουλεύω ἐκ τῶν προτέρων, νουθετῶ : αὐτ.Ἀπομν.1,1,4 **πολλοῖς προαγορεύειν τὰ μὲν ποιεῖν, τὰ δὲ μὴ ποιεῖν,** Πλάτ. Νόμ.907D· **3**) προλέγω, προφητεύω : Ξεν. Συμπ.4,5 **οἱ μάντεις λέγονται δήπου ἄλλοις μὲν προαγορεύειν τὸ μέλλον·** **4**) λέγω ἐνώπιον πάντων, διακηρύσσω, δημοσίᾳ ἀγγέλλω, κηρύττω τι : Ἡρ.7,10,δ' **προσκεψάμενος ἐπὶ σεωυτοῦ προαγόρευε τά τοι δοκέει εἶναι ἄριστα,** αὐτ.8,83· κ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. : αὐτ.1,153, αὐτ.3,142 **ἰσονομίην ὑμῖν προαγορεύειν,** Θουκ.1,131, Δημ.157· ‖ κ. μτ. ἐνάρθρ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Κρίτ.51D **ὅμως προαγορεύομεν τῷ ἐξουσίαν πεποιηκέναι Ἀθηναίων τῷ βουλομένῳ·** ‖ εἰδ. ἐπὶ κήρυκος ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου : Ἡρ.3,61, αὐτ.62 **οἵ τε δὴ ὦν ἄλλοι κήρυκες προηγόρευον ταῦτα·** ‖ ὅθ. διὰ κήρυκος προκηρύσσω τι, ἂν καὶ συνήθ. ἡ ἐπὶ κηρύκων ἐν χρ. λ. ἦτο τό **ἀναγορεύειν**, τὸ δὲ **προαγορεύειν** ἐπὶ ἀρχόντων : αὐτ.9,98 **Λευτυχίδης ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι λέγων·** **5**) δημοσίᾳ παραγγέλλω, διατάσσω : αὐτ.1,22 **ταῦτα δὲ ἐποίεέ τε καὶ προηγόρευε Θρασύβουλος·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.21, αὐτ.125, αὐτ.6,37· κ. παθ. : Ξεν.Λακ.12,5 **γυμνάζεσθαι προαγορεύεται . . ἅπασι·** ‖ **προαγορεύω τινὶ μὴ κινεῖν** ἀπαγορεύω εἴς τινα . . : Πλάτ.Πολ.426B **προαγορεύειν τοῖς πολίταις μὴ κινεῖν·** ‖ ὅθ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἀπαγορεύω : Ἐπιγρ. **ὁ ἱερεὺς προαγορεύει καὶ ἀπαγορεύει . . μὴ κόπτειν·** ‖ κ. ἄνευ δοτ. : Θουκ.1,140 **τοὺς Ἕλληνας προαγορεύειν αὐτονόμους ἀφεῖναι,** Ξεν.Ἑλλ.7,4,38· **6**) δηλῶ, γνωστοποιῶ εἰς ἀνθρώπους κατηγορουμένους ἐπὶ φόνῳ ὅτι εἶναι ἀποκεκλεισμένοι τῆς κοινωνίας : Ἀντιφ.6,34 **προαγορεύειν εἴργεσθαι τῶν νομίμων,** αὐτ.5,10, Ἰσοκρ.4,157, Δημ.1160 **καὶ προαγορεύειν ἐπὶ τῷ μνήματι, εἴ τις προσήκων ἐστὶ τῆς ἀνθρώπου,** Ἀριστλ.Ἀθ.57,2· ‖ κ. ἀπόλ. : Ἀντιφ.6,48, Πλάτ.Νόμ.871C· **7**) παραγγέλλω εἰς τοὺς μέλλοντας νὰ δικασθῶσι νὰ ἐμφανισθοῦν ἐνώπιον τῶν δικαστῶν : Πλούτ.Κορ.18 **σοὶ δέ, Μάρκιε, προαγορεύομεν εἰς τρίτην ἀγορὰν παρεῖναι·** **8**) ἐπὶ ἐπιχειρημάτων, ὑποβάλλω προηγουμένως, προϋποβάλλω : Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.174b,30· **9**) ρηματ. π. προαγόρευμα, προαγόρευσις, προαγορευτής, προαγορευτέον.

προαγορέω Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ προηγορέω βλ.λ.

προαγρέω αἰολ. τ. τοῦ προαιρῶ-έω βλ.λ., μτχ. μέσ. παρακ. **προαγρήμμενος** ὁ ἔχων προαποφασίσει : Ἐπιγρ.Κύμης.

προαγρυπνῶ-έω μτγν. ἀγρυπνῶ ὑπέρ τινος, χάριν τινός : Ἀρρ.Ἀν.7,9,9.

προάγω κ. μον. κ. νεώτ., μέλλ. **προάξω**, ἀόρ. β' **προήγαγον** (Δημ.282), παρακ. **προῆχα** (αὐτ.346, αὐτ.772, Παυσ.3,11,10), μέσ. μέλλ. **προάξομαι** (Δημ.601), ἀόρ. β' **προηγαγόμην** (Ἡρ.2,121,δ'), παθ. μέλλ. **προαχθήσομαι**, παθ. ἀόρ. **προήχθην** (Ἰσοκρ.20,8), παρακ. **προῆγμαι** (Δημ.1264), μτχ. **προηγμένος** (Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.Προοίμ.), ἄγω τι(νά), φέρω, ὁδηγῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, προπορευόμενος φέρω τινά που : Ἡρ.3,148 **προῆγέ μιν ἐς τὰ οἰκήϊα,** ΚΔ Ματθ.2,9 **καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστὴρ ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ προῆγεν αὐτούς,** αὐτ.14,22, αὐτ.26,32· **2**) συνοδεύω, προπέμπω : Ἡρ 8,132, Ξεν.ΚΠ 3,3,23 **τοὺς μὲν πεζοὺς προαγαγόντες . . ἐστρατοπεδεύοντο·** κ. παθ. ἄγομαι ἐπί τι, βαίνω : Ἀνδοκ.2,9 **προαγομένης τῆς πόλεως ἐπὶ συμφοράς·** **3**) ἡγοῦμαι τῆς ὁδοῦ, προπορεύομαι : Πλάτ.Φαῖδρ.227C, αὐτ. Φαίδ.90B **σοῦ προάγοντος ἐγὼ ἐφεσπόμην·** ‖ κ. μτ. αἰτ.: Ἰώσ.ΠΙ 6,1,6 **προῆγε πολὺ πάντας·** ‖ ἐπὶ στρατηγοῦ, ἄγω, ὁδηγῶ τὴν στρατιὰν ἐμπρός. ὅθ. προχωρῶ : Πολύβ.2,65,1, αὐτ.3,35,1· **4**) προεκβάλλω, ἐπεκτείνω πρὸς τὰ ἐμπρός : Δημ.1279 **τὴν αἱμασιὰν προαγαγόντες στενοτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασιν·** κ. παθ. : Ἀρρ.Τακτ.16,9 (τάξις) **εἰς ὀξὺ προηγμένη·** **5**) παρουσιάζω, φανερώνω : Πλωτῖν.3,7,6· **6**) καθιστῶ τινα μεγαλύτερον, ἐνηλικιώνω, μεγαλώνω : Ξεν.ΚΠ 1,4,4 **προῆγεν αὐτὸν ὁ χρόνος εἰς ὥραν·** **7**) αὐξάνω, πληθύνω : Ροῦφ. ἀπ.68 **προάγειν ἐπὶ ἓξ κοτύλας·** **8**) ἄγω, φέρω ἐνώπιόν τινος, παρουσιάζω, ἐμφανίζω : Πλάτ.Νόμ. 960A **νεκρὸν εἰς τὸ φανερὸν προάγειν,** αὐτ.Πολιτ.262C, αὐτ.Ἐπιστ.341D, Πλούτ.Ἠθ.552D **βουλὴν ἀπόρρητον εἰς φῶς ἡλίου προάγειν·** ‖ **οἱ προαγαγόντες εἰς φῶς** οἱ γονεῖς : Πολυδ.3,8· ‖ παρουσιάζω ὀπτασίαν : Θεσσάλ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),137· ‖ παρουσιάζω ἐνώπιον δικαστηρίου, προσάγω εἰς δικαστήριον : Πάπ κ. παθ. : Ἐπιγρ.· **9**) παρακινῶ, πείθω : Ἡρ.9,90 **δόλῳ τινὰ προάγειν,** Θουκ.3,59 **ὡς ἡ χρεία προάγει·** ‖ κ.μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.45, Δημ 296 **ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν·** ‖ κ. ἐμπροθ. διορ.: Θέογν.386 **προάγει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην,** Πλάτ. Τίμ.22A, Ξεν.Ἑλ.3,5,2 **ἐπεὶ δὲ ταύτας εἰς μῖσος αὐτῶν προήγαγον,** Ἰσοκρ.4,174, αὐτ.8,121, Ἀριστλ. Ρητ.1354a,25, αὐτ.1415a,37· κ. μέσ. : Ἡρ.2,121, Λυκοῦργ.33 **τὴν ὑγρότητα αὐτῶν τοῦ ἤθους εἰς ἔλεον προάγεσθαι,** Ξεν.Ἱππ.5,15 **τοὺς πολεμίους προάγεται ἁμαρτάνειν,** Αἰσχίν.3,117, Ἀριστλ.Πολιτ. 1270b,2· συχν. τὸ παθ. : Ξεν.Ἀπομν.1,2,22 **προαχθέντας εἰς φιλοποσίαν,** Ἰσοκρ.20,8 **εἰς τοῦτ' ὀργῆς προήχθησαν ὥστε . .** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Δημ.540 **οὐ γὰρ ἔγωγε προαχθείην ἂν εἰπεῖν,** Ἀριστλ.Φυσ.194a,31, Μέν.164· **10**) κ. νεώτ. κάμνω τι(νὰ) νὰ προοδεύσῃ, νὰ ἐξελιχθῇ εἰς καλυτέραν κατάστασιν : Θουκ.6,18 **καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν,** αὐτ.1,75, Κρατῖν.300 **λόγοισι προάγει . ., ἔργοισι δ' οὐδὲ κινεῖ,** Δημ.282, Ἀριστλ.Πολιτ.1274a,10, Σέργ Μακρ. ἐν Σάθ.3,224 **τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀπὸ λαϊκὸν προαγαγών·** ‖ φρ. **τὴν πραγματείαν προάγειν εἰς τὸ πρόσθεν** φέρω πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὴν σπουδήν, φέρω εἰς καλὸν σημεῖον, προβιβάζω, ἐνεργῶ, ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἐπίδοσις εἰς . . : Ἀριστόξ. ἀπ.Ἱστ.81· ‖ κ. μέσ. : Ἡρ.7,50 **ἐς τοῦτο** (τὰ Περσέων πρήγματα) **προηγάγοντο·** ‖ κ. παθ. προβιβάζομαι, προκόπτω εἴς τι : Δημ.426 **ἐπειδὴ ταῦθ' οὕτω προήγετο καὶ τὸ δωροδοκεῖν ἐκράτησε·** ‖ κ. ἐπὶ προσ., προβιβάζω : Ἰσυλλ.3 **δᾶμος εἰς ἀριστοκρατίαν ἄνδρας αἱ προάγοι καλῶς,** Πολύβ.12,13,6, Πλούτ.Θεμ.7 **μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους προαγαγεῖν εἰς δόξαν,** αὐτ.Γάλβ.20· κ. παθ. : Λουκ.Ἀλέξ.55 **ἐπὶ μέγα προαχθῆναι·** ‖ νεώτ. προβιβάζω κατὰ τάξιν ἢ βαθμόν : **πολλοὶ λοχαγοὶ θὰ προαχθοῦν εἰς ταγματάρχας·** **11**) προκρίνω, προτιμῶ, ἐκλέγω : Ἰώσ.Αἰ 4,8,44 **προηγμέναι φυλαὶ** (ἐκλεκταὶ φυλαί)· ‖ **προηγμένος** ἐξέχων, ἐκλεκτός, διαλεκτός : Φιλόστρ. Νεώτ.Εἰκ.Προοίμ.· **12**) ἐν τῇ στωϊκ. φιλοσ. ἐπὶ πραγμ. καλῶν ἢ κακῶν περιστρεφομένων γύρω ἀπὸ τὸ μηδέν, ἤτοι ἐπὶ ἀδιαφόρων : Ζήν. ἐν Στωϊκ. ἀπ.1,48 **προηγμένον . . ὃ ἀδιάφορον** (ὂν) **ἐκλεγόμεθα,** Ἀρίστων αὐτ.83, Χρύσ.Στωϊκ.αὐτ.3,28· **13**) ἀνατρέφω, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Δημ.1_64 **οὕτω π οἱ-**

κται τοὺς παῖδας **ὥστε** (ἔχει ἀναθρέφει αὐτοὺς οὕτως ὥστε)· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1180a,8 **ἐπιεικῶς τοῖς ἔθεσι προηγμένοι**· **14**) προφέρω, ἐκφωνῶ, ἀπαγγέλλω : Φιλόστρ.Βί.Σοφ.2,9,3 **κατὰ θεωρίαν προάγειν πάντα**· κ. παθ. : αὐτ.2,4,2 **αἱ κατὰ σχῆμα προηγμέναι τῶν ὑποθέσεων**· **15**) μτφ. ἐπὶ λόγου, προτάσσομαι, προηγοῦμαι : Πλάτ.Νόμ. 719Α **ὁ δὲ προάγων λόγος ὅ γέ μοι ἀπείργασται,** Ἰώσ.ΑΙ 19,6,2 **αἱ προάγουσαι γραφαί,** Πάπ. **ὁ προάγων μήν**· **16**) προχωρῶ, προπορεύομαι : Ψήφισμ π.Δημ.289 **ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι,** Ἀριστλ.Φυσ.184a,19 **ἐκ τῶν ἀσαφεστέρων ἐπὶ τὰ σαφέστερα προάγειν,** Κλέαρχ.6, ΚΔ Ἰω.Ἐπιστ.2,9 **πᾶς ὁ προάγων καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διδαχῇ** || κ. ἐπὶ χρόνου : Πολύβ.18,8,1 **τῆς ἡμέρας ἤδη προαγούσης**· **17**) ἐξικνοῦμαι, φθάνω : Φιλόδ.Στωϊκ.Π 32 **προάγειν εἰς τὰς ὀκτὼ μυριάδας**· **18**) προέχω, ἐξέχω : Διοσκ.1,71, Ἰώσ.Ἀπ. 2,15· **19**) ρηματ. π. προαγωγός, προαγωγή, προακτός, προακτέον.

προαγωγεία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προαγωγεύω, τὸ ἔργον, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἢ τῆς προαγωγοῦ, ἀποπλάνησις ἐλευθέρας παρθένου ἢ γυναικὸς ἢ ἐλευθέρου παιδὸς εἰς ἀθεμίτους ἐρωτικὰς σχέσεις, ἐφ' ᾧ θανατικὴ ποινὴ ὥριστο ἐν Ἀθήναις (Αἰσχίν.1,4) : Πλάτ.Θεαίτ.150Α, Ξεν.Συμπ.4,61 **τίνα ταύτην; τὴν προαγωγείαν ἔφη,** Ἀριστλ.Η Νικ.1131a,7· || νεώτ. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ προαγωγοῦ, μαστροπεία, ρουφιανιά.

προαγωγεῖον (τὸ) μτγν. τὸ πορνεῖον βλ.λ. : Πολυδ.9,48.

προαγωγεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ προάγων, ὁδηγῶν, ὁ προαγωγὸς βλ.λ.1) : Δίων Κ 46,6 **καὶ προαγωγέας τῶν λημμάτων ἀεὶ ἔχων.**

προαγωγεύω κ. νεώτ. ἀποπλανῶ ἐλευθέραν παρθένον ἢ γυναῖκα ἢ ἐλεύθερον παῖδα εἰς ἀθεμίτους ἐρωτικὰς σχέσεις, ἐκτελῶ ἔργον προαγωγοῦ, μαστροπεύω, παρακινῶ εἰς πορνείαν, ἐκμαυλίζω : Αἰσχίν.1,14, Πλούτ.Σόλ.23 **κἂν προαγωγεύῃ, δραχμὰς εἴκοσι** (ζημίαν ἔταξε)· κ. παθ. : Θεόπομπ. Ἱστ.240· **2**) μτφ. προξενεύω : Ἀριστφ.Νεφ.280 **αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύῃ ὀφθαλμοῖς,** Ξεν.Συμπ. 4,62 **Καλλίαν . . προαγωγεύσαντα τῷ σοφῷ Προδίκῳ**· **3**) ρηματ. π. προαγωγεύς, προαγωγεία.

προαγωγή (ἡ) (προάγω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προάγω, τὸ φέρειν τι ἐμπρός, ὅθ. πρόοδος, προβιβασμός : Ποσειδών.36J· **2**) περιωπή, ἀξίωμα, ὑψηλὴ πολιτικὴ ἢ κοινωνικὴ θέσις : Πολύβ.6,8,4 **τεθραμμένοι δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν ταῖς τῶν πατέρων ἐξουσίαις καὶ προαγωγαῖς,** Διόδ.Σ 18,48, Ἀρρ Ἐπικτ.4,13,14, Κατ. Ἀστρλ.Κ 2,198 || **ἐν προαγωγῇ τινα ποιοῦμαι** προάγω : Ἰώσ.ΑΙ 15,1,1· **3**) μτφ. : Φίλ.1,551 **ὁ θεωρητικὸς βίος προαγωγὴ ἀγῶνος τελειοτέρου,** αὐτ.2,42· **4**) εὐημερία, εὐδαιμονία : Ἐπιγρ. Ἐρυθρῶν· **5**) προτίμησις : Στωϊκ.ἀπ.3,35· **6**) νεώτ. προαγωγεία βλ.λ.

προαγωγία (ἡ) ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ προαγωγεία βλ.λ.

προαγωγικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιτήδειος, ἱκανὸς εἰς τὴν προαγωγείαν, τὴν μαστροπείαν : Πτολ.Τετράβ.163· **2**) ὁ ἄγων, ὁ συντελῶν εἰς τὴν πρόοδον : ΨΔιον.712C· **3**) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προαγωγὴν βλ.λ.1) : **προαγωγικαὶ ἐξετάσεις**· || ἐπιρρ. νεώτ. -ῶς.

προαγωγός-όν κ. νεώτ. ὁ προάγων, ὁδηγῶν εἴς τι : Πολυδ.4,34, Λογγῖν.32,7 **προαγωγὸν αἰεὶ πρὸς τὸ ἄμετρον,** Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 14· **2**) ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὁ παρέχων, ὁ διανέμων, ὁ χορηγῶν : Ἀγαθ.3, 19· **3**) κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. κ. θηλ. **προαγωγός** (ὁ,ἡ) ὡς οὐσ. ὁ παρακινῶν εἰς τὴν πορνείαν, ὑποβοηθῶν εἰς ἀθεμίτους σχέσεις, ἐκμαυλιστής, μαστροπός : Ἀριστφ.Σφ.1028, αὐτ.Βάτρ.1079 **οὐ προαγωγοὺς κατέδειξ' οὗτος,** Αἰσχίν.1,184· || τὸ θηλ. **ἡ προαγωγός** Ἡσ. «ἡ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας» : Ἀριστφ.Θεσμ.341, Αἰσχίν. 1,184· **4**) ὁμ. ὡς οὐσ. ἐπὶ καλῆς σημ. ὁ μεσιτεύων, ὁ μεσίτης : Ξεν.Συμπ.4,64 **ἀγαθόν σε ἔφη προαγωγὸν εἶναι.**

προαγών-ῶνος (ὁ) κ. **προάγων**-ωνος (Ἡρωδιαν.1, 24, αὐτ.2,729) ἐπίδειξις τῶν ὑποκριτῶν ἐν τῷ ἀρχαίῳ θεάτρῳ πρὸ τοῦ δραματικοῦ ἀγῶνος· Σχολ. Αἰσχίν.4,67 «ἐγένετο πρὸ τῶν μεγάλων Διονυσίων ἡμέραις ὀλίγαις ἔμπροσθεν ἐν τῷ ᾠδείῳ καλουμένῳ τῶν τραγῳδῶν ἀγὼν καὶ ἐπίδειξις ὧν μέλλουσι δραμάτων ἀγωνίζεσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ· εἰσίασι δὲ δίχα προσώπων οἱ ὑποκριταὶ γυμνοί» : Αἰσχίν.3,67 **ὅτ' ἦν τῷ Ἀσκληπιῷ ἡ θυσία καὶ ὁ προαγών,** Ἐπιγρ., Σχολ.Αἰσχίν.3,67· || τίτλος ἔργου τοῦ Ἀριστοφάνους· πρβλ.αὐτ.ἀπ.461· **2**) προκαταρκτικὸς ἀγών : Πλάτ.Νόμ.796D **καὶ ἀγῶνας δὴ καὶ προαγῶνας εἴ τινων οὐκ ἄλλων ἢ τούτων ἕνεκα προαγωνιστέον,** Φιλόστρ.Γυμν.11, Ἐπιγρ.Ἐρετρίας· || κ. μτφ. : Δημ.611 **προαγῶνας ἀεὶ κατασκευάζων αὐτῷ τῆσδε τῆς γραφῆς.**

προαγωνίζομαι ἀποθ. κ. νεώτ. ἀγωνίζομαι πρότερον, προηγουμένως πρός τινα : Θουκ.4,126 **ἐξ ὧν τε προηγώνισθε τοῖς Μακεδόσιν** (ἐκ τῶν προτέρων ὑμῶν ἀγώνων), Διόδ.Σ 19,26, Ἡρωδιαν. Ἱστ.3,7,6 **οὐ προηγωνισμένη δύναμις** (μὴ ἐλθοῦσα εἰς ἀγῶνα πρότερον)· κ. παθ. : Πλούτ.Ἀριστ.12 **οἱ προηγωνισμένοι ἀγῶνες,** Λουκ.Εὐν.4 **τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων προηγώνιστο αὐτοῖς**· **2**) κ. νεώτ. ἀγωνίζομαι ὑπὲρ σκοποῦ τινος πρὸ τῶν ἄλλων ἢ μεταξὺ τῶν πρώτων, ἀγωνίζομαι ὑπέρ τινος, ὑπερασπίζω, προμαχῶ : Διόδ.Σ 17,34 **ἡγεμόνες τῶν ὑποτεταγμένων προαγωνιζόμενοι,** Διον.Ἀλ.Ρωμ. 4,16 **χώρα προαγωνιζομένη τῆς φάλαγγος**· || κ. ἀπολ.: Φίλ.2,379· || μάχομαι, ἀγωνίζομαι διά τινα ἢ πρὸς ὑπεράσπισίν τινος : αὐτ.177, Πλούτ.Φλαμ.11· || μτ. συστ. αἰτ. συνηγορῶ ὑπέρ τινος, εἶμαι συνήγορός τινος : Φιλόστρ.Σοφ.1,18,4 **προαγωνίζεσθαι Ἀθηναίων οὐ μικρὸν ἀγώνισμα**· **5**) νεώτ. προετοιμάζομαι δι' ἀγῶνα, προγυμνάζομαι· **6**) ρηματ.π. προαγώνισμα, προαγωνιστής, -στέον.

προαγώνισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ προαγὼν βλ.λ.1) : Δέξιππ.Ἱστ.ἀπ.26J, Ἀππ.Συρ.22.

προαγωνιστής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὑπὲρ ἢ πρό τινος μαχόμενος, ἀγωνιζόμενος, πρόμαχος, ὑπέρμαχος : Στράβ.16,4,25 **ὧν ἡ μὲν τοὺς μαχίμους ἔχει καὶ προαγωνιστὰς ἁπάντων,** Φίλ.2,312, αὐτ.542, Λουκ.Ὀρχ.14, Ἰουλ.Λόγ 2,87Α, Πολυδ 4,34 **προαγωνιστὴς τῆς δημοκρατίας.**

προαδικῶ-έω πρῶτος ἀδικῶ, πρῶτος κάμνω ἀρχὴν τῆς ἀδικίας : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1425b,6, Φίλ.2,128· κ. παθ. ἀδικοῦμαι πρῶτος : Δημ.289, Αἰσχ.3,133· **2**) προαδικῶ **μετὰ βίας τινά** προβιάζομαι: Μέν.7 **προαδικεῖν μετὰ βίας τὴν μείρακα.**

προαδυνατῶ-έω εἶμαι ἤδη πολὺ ἀσθενής, ἐξησθενημένος : Ἱππ.Προρρ.1,8 (π.Γαλ.16,531).

προᾴδω ᾄδω, τραγουδῶ προανακρουστικῶς, προοιμιακῶς ἢ πρό τινος : Αἰσχίν.2,163 **εἰ μή γε ὥσπερ ἐν τοῖς χοροῖς προῇδον**· || μτ. αἰτ. : Ἱμέρ.Λόγ.5,4 **τὴν πόλιν προᾴσαι**· κ. παθ. : Πολυδ. 4,112 **στροφὴ προασθεῖσα.**

προαθετῶ-έω σχόλ. ἀθετῶ τι πρὸ ἄλλου, ἀποδοκιμάζω τι προηγουμένως, σημειῶ πρῶτος ὡς μὴ γνήσιον, ἀπορρίπτω τι ὡς νόθον πρὸ ἄλλου τινός : Σχόλ.Ὀδ.Β 322· κ. παθ. : αὐτ.Α 185.

προαθλῶ-έω σχόλ. προαγωνίζομαι βλ.λ. : Σχόλ Πίνδ.Ο 8,71.

προαθροίζω μτγν. ἀθροίζω, συναθροίζω, μαζεύω πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Δίων Κ 60,27 **μήτε στράτευμα παρασκευάσας, μήτε χρήματα προαθροίσας**· κ. παθ. : Γαλ.4,590, Πολυδ.2,204,

προαθρῶ-έω προορῶ, προβλέπω : Εὐστ.86,41 προαθροῦσα **τά οἷον ἐν σκότει καὶ μέλλοντα.**

προαθύροντες Ἡσ. «προσπαίζοντες» (διορθ. προσαθύροντες).

προαιγλία (ἡ) πιθ. ὁ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου χρόνος : Ἐπιγρ Κῶ **ποιείτω τὸν γάμον μηνός Πεταγειτνύου ἑκκαιδεκάτῃ μὲν κατὰ προαιγλίαν.**

προαιδοῦμαι-έομαι ἐκ τῶν προτέρων ὀφείλω εἴς τινα σέβας, εὐγνωμοσύνην διά τι, προοφείλω ἢ ἔχω προηγουμένην ὑποχρέωσιν εἴς τινα : Ἡρ.1,61 **ἤγειρον δωτίνας ἐκ τῶν πολίων, αἵτινές σφι προαιδέατό κού τι,** αὐτ.3,140.

πρόαιθρον (τὸ) πάπ. ὁ πρὸ τοῦ αἰθρίου χῶρος, πρόστῳον ἐν τῇ αὐλῇ.

προαικίζομαι μτγν. αἰκίζω, κακοποιῶ τινα πρότερον ἢ ἐκ τῶν προτέρων : Ἰώσ.ΠΙ 2,14,9.

προαιμορροϊκός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρὸ τῆς ἐμμηνορροίας κατάστασιν.

προαινίσσομαι μτγν. ὑπαινίσσομαι, ὑποδεικνύω ἢ δηλῶ τι πρότερον : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.66.

προαίρεσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ λαμβάνειν τι κατ' ἐκλογήν, ἐλευθέρα ἐκλογὴ πράγματος πρὸ ἄλλου, πρᾶξις ἐκλογῆς μετὰ ὥριμον σκέψιν, ἀπόφασις· Ἡσ. «ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ» : Πλάτ.Παρμ.143C **ἆρ' οὖν ἐν ἑκάστῃ τῇ προαιρέσει προαιρούμεθά τινι·** **2)** κ. νεώτ. ἐνδόμυχος ψυχικὴ τάσις πρός τι, βούλησις πρός τι, ἐπιθυμία, πρόθεσις : αὐτ.Ὅρ.413A **ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως,** Ἰσοκρ.1,10, Δημ.1097, Ἀριστλ. ΗΝικ.1094a,2, αὐτ.ΖΜ 657b,1, αὐτ.Μεταφ.1015a,33 **ἡ κατὰ προαίρεσιν κίνησις,** ΜηναΙ.12,3 Συνξ.Ἁγ. Θεοδούλου **ἀκολάστου καὶ δαπανηρᾶς τυχὼν προαιρέσεως, - ἐνήργησεν ἐξ ἀγαθῆς προαιρέσεως·** || φρ. **τὰ κατὰ προαίρεσιν ἀδικήματα** τὰ γενόμενα ἐκ κακῆς προθέσεως : Λυκοῦργ.148· || **ζῶ κατὰ προαίρεσιν** ὡς ἐπιθυμῶ (ὅπερ θεωρεῖται ὡς στοιχεῖον ἐλευθερίας) : Ἀριστλ.Πολιτ. 1280a,34· || **παρὰ τὴν προαίρεσιν** παρὰ τὴν θέλησιν, ἐναντίον τῆς θελήσεώς τινος : αὐτ.Μεταφ. 1015a,27· || π.Ἀριστλ. ἡ λ. εἶναι ἡ χαρακτηρίζουσα τὴν ἠθικὴν ἐνέργειάν τινος : αὐτ.ΗΝικ.1113a, 10 **ἡ προαίρεσις βουλευτικὴ ὄρεξις τῶν ἐφ' ἡμῖν,** αὐτ.1139a,23· **3)** μτγν. κλίσις, διάθεσις : Ἐπικ. Δόξ.51 **χρῶ ὡς βούλει τῇ σεαυτοῦ προαιρέσει·** **4)** ἐλατήριον, ἀφορμή, αἴτιον : Ἱππ.Ἀφορ.4,52· **5)** σκοπὸς ἢ σχέδιον ἐνεργείας : Δημ.666, αὐτ. 1183, αὐτ.1457 **οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις,** αὐτ.662· || **προαίρεσις πονηρίας** τὸ σκέπτεσθαι προηγουμένως κακίαν τινά : αὐτ. 1478 **ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας,** Ζάλευκ. π.Στοβ.4,2,19· **6)** ἀπολ. ἀρχὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας κανονίζεται ἡ διαγωγή : Δημ.1478 **ἐν προαιρέσει χρηστῇ καὶ βίῳ σώφρονι ζῆν,** Στράτ. Κωμ.1,33· **7)** κτ. πληθ. αἱ πολιτικαὶ ἀρχαί : Ἰσοκρ. 1,9 **οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰς τοῦ πατρὸς προαιρέσεις ἀναμνησθείς·** || ὁμ. **αἱ κοιναὶ προαιρέσεις** αἱ δημόσιαι ἀρχαί, ἡ καθόλου πολιτική : Δημ.298· **8)** ἐν πολιτ. γλώσσ. βεβουλευμένος τρόπος ἐνεργείας, πολιτική : αὐτ.257 **ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία,** αὐτ.292, αὐτ.349, αὐτ. 327, Πολύβ.3,8,5, αὐτ.18,37,1, Ἐπιγρ.Μιλήτου· **9)** τρόπος διακυβερνήσεως, κυβερνητικὸν εἶδος, σύστημα ὡς ἐπὶ πολιτικῶν ἀξιωμάτων ἐρειδόμενον, πολίτευμα : Δημ.168, αὐτ.323 **ἡ προαίρεσις τῆς πόλεως·** **10)** τρόπος τοῦ πολιτεύεσθαι : αὐτ.245 **πολλῶν προαιρέσεων οὐσῶν τῆς πολιτείας τὴν περὶ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην·** **11)** πολιτικὴ μερὶς ἢ φατρία : αὐτ.132 **οἱ τῆς ἐκείνου προαιρέσεως·** **12)** αἵρεσις ἢ σχολὴ φιλοσοφική, μουσική : Λουκ.Δημῶν.4· **13)** διοίκησις : Πολύβ.18,3,3, αὐτ.14,2,14 **ἀνεπίληπτος προαίρεσις,** αὐτ.30,8,1, αὐτ.39,3,11· **14)** χαρακτήρ, ὑπόληψις : αὐτ.7,14,3 **ἠστόχει τῆς σφετέρας προαιρέσεως** (δὲν ἐνδιεφέρετο διὰ τὴν ὑπόληψίν του), αὐτ.9,9, 10, Ἐπιγρ.Θήρας **καταξίως ... τῆς τῶν ἀλειφομένων προαιρέσεως·** **15)** ἀφοσίωσις εἴς τι : Ἐπιγρ.Κρήτης **τᾷ προαιρέσει ἂν ἔχων τυγχάνει, ἐς τὰν ἁμὰν πόλιν·** **16)** ἐκδήλωσις σεβασμοῦ : αὐτ.Μακεδονίας **τὴν προαίρεσιν ἀποδεξάμενοι τοῦ λέγοντος·** **17)** σπουδή, ζῆλος : αὐτ.Κῶ **τὴν προαίρεσιν, ἣν ὁ δῆμος .. διατελεῖ ποιούμενος τῶν .. ἐνδόξων·** **18)** μτγν. ἔκφρασις γνώμης, ὅθ. ἐκπεφρασμένη γνώμη : Πολύβ.39,3,9 **τὴν προαίρεσιν ἀποδεξάμενοι τοῦ λέγοντος.**

προαιρέτης (ὁ) Ἐπιγρ. κ.πάπ. ἐπιμελητής, φύλαξ.

προαιρετικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ῥέπων εἰς τὸ προαιρεῖσθαι, ὁ ἔχων τὴν τάσιν, τὴν διάθεσιν τοῦ προτιμᾶν τι, ὁ προαιρούμενος ἐκλέγων ἐλευθέρως ἢ ἐσκεμμένως : Ἀριστλ.Πολιτ.1266b,37 **ἐξ ἧς ἔσονται προαιρετικοὶ τοῦ πλεονεκτεῖν,** αὐτ.ΗΝικ.1137b, 35, αὐτ.Μεταφ.1025a,3· **2)** ὁ ἐκ προαιρέσεως ἀποβλέπων εἴς τινα σκοπόν : αὐτ.ΗΝικ.1106b,36 **ἔστιν ἄρα ἡ ἀρετὴ ἕξις προαιρετική,** Φίλ.1,279, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,10,8, Γαλ.5,520· || **τὸ προαιρετικὸν τῆς ψυχῆς** ἡ δύναμις τοῦ προαιρεῖσθαι ἢ προβάλλειν τι ὡς σκοπόν, βούλησις : Πλούτ.Κορ. 32· || **προαιρετικὰ νεῦρα** τὰ κινητήρια νεῦρα : Διαγόρας Κύπρ.π.Ἐρωτιαν.ἐν λ. περόνας, Γαλ.2,739· **3)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προαίρεσιν (βλ.λ.2), ὁ κατὰ προαίρεσιν, ἐλευθέραν βούλησιν γινόμενος, ἀντίθ. ὑποχρεωτικός : **προαιρετικὰ μαθήματα - προαιρετικαὶ εἰσφοραί.**

προαιρετικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. ἐσκεμμένως : Φίλ.1,342 **προαιρετικῶς φιλόδωρος.**

προαιρετός-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς ἐλευθέραν ἐκλογήν, ὁ προτιμητέος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1113a,10, αὐτ.Μεταφ.1025b,24· **2)** ὁ ἐκλελεγμένος, ὁ διωρισμένος ἀντιπρόσωπος : Ἐπιγρ.Δελφῶν **ὑπὸ τᾶς πόλιος προαιρετοί.**

προαίρω μτγν. προαπαίρω, ἐγείρομαι, ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι πρὸ ἄλλου τινός : Πλούτ.Ἠθ.211D.

προαιρῶ-έω κ. μσν., νεώτ. μ. τὸ μέσ., μέλλ. **προαιρήσω** (Βάβρ.108,26), ἀόρ. β' **προεῖλον,** μέσ. **προαιροῦμαι,** μτγν. παρατ. **ἐπροῃρούμην** (Φίλ.1,72), μέλλ. **προαιρήσομαι** (Δημ.286), ἀόρ.β' **προειλόμην** (Πλάτ.Πολιτ.292B, Δημ.291), παρακ. **προῄρημαι** (Πλάτ.Φίλ.28B), λαμβάνω τι καὶ φέρω ἔξω, ἐξάγω τι ἐκ τῶν ἀποταμιευμάτων πρὸς χρῆσιν : Ἀριστφ.Θεσμ.419 **προαιρούσαις λαβεῖν ἄλφιτον, ἔλαιον,** Φερεκρ.68 **ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε .. οὐκ ἰσχάδας οἴσεις ;** Θουκ.8,90 **τὸν σῖτον .. ἐντεῦθεν προαιροῦντας πωλεῖν,** Θεόφρ.Χαρ.4,6, Λουκ.Ρητ.Διδ.17, Βάβρ.108,26· **2)** τὸ μέσ. ἀφαιρῶ, ξεχωρίζω τι δι' ἐμαυτόν : Πλάτ.Λύσ.206E **ἠρτίαζον ἀστραγάλοις παμπόλλοις ἐκ φορμίσκων τινῶν προαιρούμενοι·** **3)** μτγν. αἴρω, μετακινῶ, μετατοπίζω : Πολύβ.16,29,1 **ὁ δὲ Φίλιππος ἐβούλετο προελέσθαι Ῥωμαίων τὰς..ἀφορμάς·** **4)** ἐκλέγω πρότερον, προηγουμένως : Ἀριστλ.Πολιτ. 1298b,27 **ἢ προαιρεῖσθαί τινας ἐκ τοῦ πλήθους,** Ἐπιγρ.Πριήνης **προελομένου τοῦ δήμου θεωρούς·** **5)** μτγν. προτιμῶ, προκρίνω : Ἡρωδιαν. Ἱστ.6,8,6 **τοῦ παρόντος κινδύνου τὸν μέλλοντα προαιρεῖσθαι·** || συχν. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πλάτ. Φαῖδρ.245B **πρὸ τοῦ κεκινημένου τὸν σώφρονα προαιρεῖσθαι, φίλον,** Ξεν.ΚΠ 5,2,12 **ἀντὶ ἀρετῆς ..οὐδ' ἂν τὰ Σύρων .. πάντα προέλοιντο·** || μτ. μ. αἰτ. ἐκλέγω ἐσκεμμένως, προκρίνω, προτιμῶ : Πλάτ.Κρίτ.52E **οὔτε Λακεδαίμονα προῃρού οὔτε Κρήτην,** αὐτ.Πρωτ.327A, αὐτ.Λόχ 210F, Δημ. 270 **οὐ προσήκοντας .. προῃρῆσθαι λόγους,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1112a,2 **τῷ προαιρεῖσθαι τἀγαθὰ ἢ τὰ κακὰ ποιοί τινές ἐσμεν,** αὐτ.Ρητ.1382a,35· || **προαιροῦμαι ἀγῶνα** ἀναλαμβάνω ἀγῶνα : Λυκοῦργ.5·

|| κ. άπολ. : 'Αριστλ.ΗΝικ.1111b,14 ὁ ἀκρατὴς ἐπιθυμῶν μὲν πράττει, προαιρούμενος δ' οὔ (οὐχὶ κατ' ἐλευθέραν ἐκλογήν), αὐτ.1135b,9, αὐτ.Ρητ.1368b, 11· || μτ. άπαρφ. προτιμῶ νὰ πράξω τι : Λυσ.30,31 ἀπολογεῖσθαι πολὺ μᾶλλον ἢ τοὺς ἀδικοῦντας σῴζειν προαιρεῖσθαι, Πλάτ.Δημόδ.381Β, Ξεν.'Απομν.2,1,2, 'Αριστλ.Πολιτ.1315a,26, 'Επιγρ.' || νεώτ. ἐπιθυμῶ, προτιμῶ, ἀποφασίζω κατ' ἐλευθέραν βούλησιν, ὄχι καθ' ὑποχρέωσιν : δίδετε ὅ,τι προαιρεῖσθε· 6) ἔχω σκοπὸν ἢ διονοοῦμαι νὰ πράξω τι : Δημόκρ.96 εὖ δρᾶν προῃρημένος, Πλάτ. Φίλ.28Β ὑπὲρ ἐμοῦ προῄρησαι λέγειν, Δημ.286, 'Αριστλ.Πολιτ.1290b,25· || μτ. άπαρφ. παραλειπομένου : Δημ.291 πλὴν ὧν ἐγὼ προειλόμην (πρᾶξαι), 'Αριστλ.ΗΝικ.1136b,15, αὐτ.Πολιτ.1301a,19· 7) ρηματ. π. προαίρεσις, προαιρέτης, προαιρετός, προαιρετέον.

προαισθάνομαι κ. νεώτ. κ. δημ., άόρ.β' προῃσθόμην (Θουκ.3,88), παθ. προῃσθάνθην, δημ. προσιστάνθηκα, παρακ. προῄσθημαι (αὐτ.112), αἰσθάνομαί τι τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ συμβῇ, προβλέπω τι πρὶν γίνῃ ἀντιληπτὸν ὑπ' ἄλλου ἢ πρὶν ἐκδηλωθῇ : αὐτ.3,38, αὐτ.5,58, Ξεν.'Αν.1,1,7 ἐν Μιλήτῳ δὲ Τισσαφέρνης προαισθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα, - προῃσθάνθη τὸν θάνατόν του· || κ. μτ. γενικ. ἐν φρ. προαισθάνομαι τοῦ στρατοῦ : Θουκ.3,102.

προαίσθημα-ατος (τὸ) νεώτ. πᾶν ὅ,τι τις προαισθάνεται βλ.λ. : ἔχω ἄσχημα προαισθήματα.

προαίσθησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ προαισθάνεσθαι βλ.λ., διαίσθησις, πρόγνωσις, προαίσθημα : Πλούτ.'Ηθ.127D μάλιστα δὲ προφυλακτέον ἐν ταῖς προσπαθείαις καὶ προαισθήσεσι, Ζερβ.'Ιστ.148 ἐκρυφοκοιτάζοντο ἀπὸ τὴν προαίσθηση τοῦ φωτός.

προαισυμνῶ-άω κ. προαισιμνῶ εἶμαι πρόεδρος συλλόγου αἰσυμνητῶν : 'Επιγρ. Χαλκηδόνος ὅς δέ κα εἴπῃ ἢ προαισυμνάσῃ, αὐτ.Χερσονήσου προαισυμνῶντος τοῦ δεῖνα· || κ παθ. ἐπὶ πράξεων γενομένων ὑπὸ προέδρου συλλόγου αἰσυμνητῶν : αὐτ.

προαιτία (ἡ) μτγν. τὸ προαίτιον, προτέρα αἰτία : Δαμάσκ.'Αρχ.122, αὐτ.118.

προαίτιον (τὸ) μτγν. ἡ προαιτία βλ.λ. : Δαμάσκ. 'Αρχ.31.

προαίτιος-ον μτγν. ὁ πρῶτος αἴτιος, ὁ πρωταρχικός : 'Αμμών.in Int.134,4.

προαιτιῶμαι-άομαι μτγν. άποθ. αἰτιῶμαι κατηγορῶ ἐκ τῶν προτέρων : ΚΔ Ρωμ.3,9 προῃτιασάμεθα . . Έλληνας πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι.

προαιτῶ-έω μτγν. ζητῶ τι ἢ ἀπαιτῶ παρά τινος πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Δίων Κ 55,5 ὥσπερ τι ἐνέχυρον προῄτησεν.

προαιχμαλωτίζω μσν. αἰχμαλωτίζω τινὰ πρότερον : Νικήτ.Εὐγ.7,165.

προαιώνιος-ον (αἰών) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ὢν πρὸ τῶν αἰώνων, ὁ ἔξω χρόνου : Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.107, Βασ.4,253Α, 'Αθανάσ.2,732Α.

προακμάζω ἀκμάζω, ὡριμάζω πρότερον, πρωτύτερα : 'Ησ.ἐν λ. πρόδρομα προακμάζοντα σῦκα (τὰ πρώϊμα)· 2) μτγν. φθάνω πρωΐμως εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας μου : Ροῦφ.π.'Ορειβ.άβέβ 2,8· 3) εἶμαι ἐν τῇ πρὸ τῆς ἀκμῆς ἡλικίᾳ: 'Ιππ.Κωακ.625.

προακολουθῶ-έω μτγν. ἀκολουθῶ τινα πρῶτος, προηγοῦμαι ἄλλων ἔν τινι συνοδείᾳ : 'Ασκλ. Μεταφ.371,26, 'Ολυμπ.Μετ.21,16 (ἐσφ. ἀνάγν.).

προακοντίζομαι μτγν. ρίπτομαι πρότερον ἐν εἴδει ἀκοντίου : Λουκ.Τίμ.3 ὥσπερ εἰς ἀκροβολισμὸν προηκοντίζετο.

προακονῶ-άω ἀκονῶ, ἀκονίζω τι πρότερον ἢ εἰς τὸ ἔμπροσθεν : 'Ησ. ἐν λ. προκαταθήγεσθαι.

προακούω ἀκούω τι πρότερον : 'Ηρ.2,5, αὐτ.5, 86 οὐ προακηκόοσι τοῖσι 'Αθηναίοισι ἐπιπεσεῖν ὑποταμομένους τὸ ἀπὸ τῶν νεῶν· || μτ. γενικ. : Πολύβ.10.5,5· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Δημ.604· || κ. ἐμπροθ. διορ. : ΚΔ Κολ.1,5 ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου· || κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. : 'Ηρ.8,79 προακηκοότες ὅτι . ., αὐτ.6,16 προακηκοότες ὡς εἶχε (πῶς εἶχον τὰ πράγματα)· || κ. ἐπὶ ἵππων : Ξεν.ΚΠ 4,3,21 τοῖς ὠσὶ προακούοντα σημαίνειν.

προακριβῶ-όω σχόλ. ἐξακριβώνω τι πρότερον, προηγουμένως : Σχόλ."Αρατ.58.

προακροβολίζομαι μτγν. πρὸ τῆς κυρίας μάχης μάχομαι ἀκροβολιστικῶς, κάμνω ἀκροβολισμοὺς πρὸ τῆς μάχης : Πολυδ.1,163.

προακτικός-ή-όν 'Ησ. «ὁ προάγων, προβαίνων».

προακτός-ή-όν μτγ. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ προαιρετὸς ἐν Θεμίστ.Λόγ.11,147D.

προαλγῶ-έω αἰσθάνομαι ἄλγος πρὶν νὰ συμβῇ τι, μὲ πιάνουν οἱ πόνοι πρότερον, προηγουμένως : 'Ιππ.Προρρ.1.21, αὐτ.Κωακ.184, 'Αριστλ.ΖΙ 586b,31 καὶ ὅσαι μὲν τὴν ὀσφὺν προαλγοῦσι (δ. γρ. περιαλγοῦσι)· || κ. ἐπὶ ψυχικῆς ὀδύνης, προαισθανόμενός τι, ἀλγῶ, ἀγωνιῶ : Φίλ.2,326.

προαλείφω μτγν., νεώτ. ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. προαλείφομαι, παθ. ἀόρ. μτ. μέσ. σημ. προηλείφθην, μτχ. παθ. παρακ. προηλειμμένος, ἀλείφω τι, ἐπικαλύπτω διά τινος πρότερον, προηγουμένως : Αἰν. Τακτ.34,1· || κ. μέσ. : Διοσκ.3,45, Δίφιλ.Σίφν.π. 'Αθήν.3,90Α κνησμὸν δὲ ποιεῖ τοῖς συνάγουσιν, ἐπειδὰν μὴ προαλείφωνται· 2) ἀλείφω τινὰ δι' ἐλαίου, χρίω πρότερον, ἰδίᾳ ἀθλητὴν πρὸ τῆς πάλης : Ροῦφ.π.'Ορειβ.8,30,3· || κ. μέσ. : 'Ερμ. Τρισμ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(3),156· 3) νεώτ. τὸ μέσ. ἐν μτφ. χρ. προετοιμάζομαι, προπαρασκευάζομαι δι' ἀγῶνα, διὰ κοπιῶδες ἔργον.

προαλής-οῦς-ές, ἀρκ., κυπρ., λακ. οὐδ. πρόαλες (Παρμενί.π.Σχόλ.'Ιλ.Φ 262), ὁ κρεμάμενος, κλίνων πρὸς τὰ ἔμπρός, κατωφερής, ἀπότομος, ἀπόκρημνος : 'Ιλ.Φ 262 τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει χώρῳ ἔνι προαλεῖ· || προαλὲς ὕδωρ καταπῖπτον, καταφερόμενον, κατακρημνιζόμενον : 'Απολλ.Ρ 3,73· 2) μτφ. ὁ προπετής, πρόχειρος, ἀπρόσεκτος, ἀπερίσκεπτος : Λύσις π. 'Ιάμβλ.Πυθ.17,77· 3) όμ. ὁ ἰσχυρογνώμων, πείσμων, αὐθάδης : ΠΔ Σοφ.Σειρ.30,8· 4) όμ. ἀλόγιστος, ἄφρων, ἀσυλλόγιστος : 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων. 21,23, αὐτ.'Επιρρ.165,11· || τὸ οὐδ. συγκρ. προαλέστερον ὡς ἐπίρρ. ἀφρονέστερον : Στράβ.12,3,19.

προαλίζω μτγν. προαθροίζω βλ.λ. : 'Ιώσ.ΠΙ 3,7,25,Φώτ.

προαλίσκομαι, παθ. μέλλ. προαλώσομαι, ἀόρ. β' προεάλων, ἢ προήλων, παρακ. προεάλωκα ἢ προήλωκα, ἁλίσκομαι, συλλαμβάνομαι, καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι πρότερον, προηγουμένως : 'Ιώσ.ΠΙ 5,9,3· || κ. μτφ. προκαταλαμβάνομαι : Πλούτ.'Ηθ.17D αὗται πεπονθότων εἰσὶ καὶ προεαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης· 2) καταδικάζομαι ἐκ τῶν προτέρων : Δημ.595 εἴ τις (ἐκείνων) προήλω, σὺ ταῦτ' οὐκ ἂν ἔγραφας.

προαλιώτης (ὁ) δωρ. -ας ὁ προϊστάμενος τῆς ἁλίας βλ.λ.(ι) : 'Επιγρ. Δελφῶν ἔδοξε Δελφοῖς Θ(ουρί)οις ἀποδό(με)ν τὰν προ(μα)ντηΐαν, π(ρο)αλιωτᾶν ἐόντων Ταραντίνου, Κλέωνος.

προαλλάσσομαι 'Ησ. «προαμείβομαι».

προάλλες (μέρες) (οἱ) δημ. ἐν χρ. ἐπιρρημ. μ. κτ. αἰτ. τὶς προάλλες πρό τινων, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, δῶ καὶ λίγες μέρες.

προάλλομαι μτγν., μτχ. ἀόρ. α' προαλάμενος ('Ανών.π.Σουΐδ.), ἅλλομαι, πηδῶ, τινάσσομαι πρὸς τὰ ἔμπρός : Κόϊντ.4,510.

πρόαλμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἐξέχον μέρος τινός, προεμβολή: "Ανν,Κομν.140D διὰ τὰ τῶν πεδίλων προάλματα.

προαμαρτάνω μτγν. σφάλλω ἢ ἁμαρτάνω πρότερον, πρὸ πράξεώς τινος ἢ εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον : ΚΔ Κόρ.2,12,21, αὐτ.13,2· κ. παθ. : Ἐπιγρ., Ἰώσ.ΠΙ 1,24,4, Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,14,4.

προαμβολὴ (ἡ) -ποι. τ. τοῦ προαναβολὴ βλ.λ. : Φώτ. ἐν λ. προαύλια.

προαμείβομαι ἀποθ. προαλλάσσομαι, παρέρχομαι γῆν, μεταβαίνω εἰς ἄλλον τόπον· πρβλ. Ἡσ. «προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι, περιελθεῖν γῆν»· **2)** μτ. αἰτ. πράγμ., ἀμείβω τι ἐκ τῶν προτέρων, προκαταβολικῶς ἢ ὑπόσχομαι ἐκ τῶν προτέρων ἀμοιβὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τινος : Πλάτ.Νόμ.921Ε **ἐὰν δὲ προαμειψάμενος ἔργον τι τῶν κατὰ πόλεμον καλῶν ἔργων.**

προαμέλγω μτγν. μσν. ἀμέλγω πρότερον, ἀρμέγω πρωτύτερα : Παῦλ.Αἰγ.1,4.

προαμευτὴς Ἡσ. «ἐργάτης προηγούμενος».

προαμεύω Ἡσ. «προαμείβω. Δωριεῖς».

προάμνιον (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. ὁ ὑποτυπώδης ὑμὴν τοῦ ἀμνίου, ἡ διαφανὴς ζώνη τοῦ σωματικοῦ πετάλου τοῦ μέσου βλαστικοῦ δέρματος κατὰ τὴν ἀρχέγονον διάπλασιν τοῦ ἐμβρύου.

προαμύνομαι ἀποθ. ὑπερασπίζω ἐμαυτὸν ἐκ τῶν προτέρων, λαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων διάφορα μέτρα ἀμύνης : Θουκ.3,12 **ἐπ' ἐκείνοις δὲ ὄντος αἰεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν καὶ ἐφ' ἡμῖν εἶναι δεῖ τὸ προαμύνασθαι·** κ. μτ. αἰτ. : αὐτ.6,38 **τὸν ἐχθρὸν οὐχ ὧν δρᾷ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῆς διανοίας προαμύνεσθαι χρὴ** (οὐχὶ μόνον δι' ὅσα πράττει, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσα προτίθεται νὰ πράξῃ).

πρόαν ἐπίρρ. μτγν. δωρ. τ. τοῦ πρώην βλ.λ. : Θεόκρ.15,15 **λέγομαι δὲ πρόαν θην βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανᾶς ἀγοράσδειν.**

προαναβαίνω ἀναβαίνω, ἀνέρχομαί που πρότερον, προηγουμένως : Θουκ.3,112 **⟨ἐς⟩ τὸν δ' ἐλάσσω ἔτυχον οἱ Ἀμπρακιῶται προαναβάντες καὶ ηὐλίσαντο,** Πολύαιν.6,8 **προαναβαίνειν ἐπὶ τὴν ναῦν,** Γαλ.6,434 (ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ προσαναβαίνω).

προαναβάλλομαι ἀποθ. λέγω ἢ ᾄδω ἐν προανακρούσματι ἢ ὡς προανάκρουσμα, προοιμιάζομαι ἐν ᾄσματι ἢ λόγῳ : Ἀριστφ.Εἰρ.1267, Ἰσοκρ. 12,39 **ἃ μὲν οὖν ἠβουλήθην . . προαναβαλέσθαι.**

προαναβιβάζω μσν. προβιβάζω εἰς ἀνώτερον βαθμόν, προάγω : ΘΒαλσ. ἐν Συντ.Καν.2,135.

προαναβλέπω λεξ. ἀνυψῶ τὰ βλέμματα πρότερον ἢ ἔμπροσθέν μου· Ἡσ. ἐν λ. προαναθρούσης.

προαναβολὴ (ἡ) σχόλ., ποι. **προαμβολὴ** (Φώτ. ἐν λ. προαύλια), τὸ προηγούμενον ἢ προπαρασκευαστικόν, προκαταρκτικὸν τῆς ἀναβολῆς, τῆς ἀνακρούσεως μέλος, προανάκρουσις, τὰ πρὸ τοῦ προοιμίου, προοιμιακὸν μέλος : Σχόλ.Πινδ.Ν 10,61.

προαναβοῶ-άω μτγν. ἀναφωνῶ, ἀνακραυγάζω ἢ ἐπιφωνῶ πρότερον, προηγουμένως:Δημήτρ.15.

προαναβράσσω μτγν. ἀναβράζω πρότερον, βράζω, χοχλακίζω πρωτύτερα : Κύριλλ.Ὁμιλ.13,155.

προαναγαργαρίζομαι μτγν. ἀναγαργαρίζομαι προηγουμένως προκαταβολικῶς, κάνω γαργάρα πρωτύτερα : Γαλ.14,305.

προαναγγέλλω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προανήγγειλα,** ἀναγγέλλω ἐκ τῶν προτέρων, προαγγέλλω, δίδω εἴδησιν περί τινος πρότερον : Ἰω.Χρυσ.5,8.

προαναγι(γ)νώσκω μτγν. ἀναγιγνώσκω τι πρότερον, διαβάζω προηγουμένως, πρωτύτερα : Ἰώσ. Βί.44, Πλούτ.Ἠθ.36Ε **προακηκοότες γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασι καὶ προανεγνωκότες,** Γαλ.15,745· **2)** ἀναγινώσκω εἰς ἐπήκοον ἀκροατῶν, ἐνώπιον ἀκροατηρίου μεγαλοφώνως : Δίων Κ 38,2· ‖ ἰδίᾳ ἐπὶ διδασκάλου ἀναγινώσκοντος μεγαλοφώνως πρὸς τοὺς μαθητάς του : Πλούτ.Ἠθ.790Ε.

προαναγκάζω μτγν. ἀναγκάζω, βιάζω τινὰ πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Θεμίστ.Λόγ.6,74Β· κ. παθ. : Ἁρποκρ. ἐν λ. ἐκ προαγωγῆς.

προαναγνωστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐκ τῶν προτέρων ἀνάγνωσιν, προαναγινωσκόμενος : Εὐσ. π. Φώτ.Βιβλ.105,20.

προαναγόρευσις-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ προαναγορεύω, προειδοποίησις, προκήρυξις : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.135C.

προαναγορεύω μτγν. ἀναγορεύω πρότερον, προειδοποιῶ, προκηρύσσω.

προαναγράφω μτγν. ἀναγράφω ἢ σημειῶ τι εἰς βιβλίον πρότερον : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,145· ‖ κ. παθ. : Πάπ.· ‖ τὸ παθ. κ. ἀπολ. : Ἰώσ.ΑΙ 1,3,4.

προαναγυμνάζω μτγν. γυμνάζω, ἐκγυμνάζω τι προηγουμένως : Φρύν.Σοφ.Παρ.105Β **προαναγυμνάζειν στόμα ἢ φωνήν, ὃ ποιοῦσιν οἱ φωνασκοῦντες καὶ τῇ φωνῇ ἀγωνιζόμενοι.**

προανάγω μτγν. ἀνάγω τινὰ πρότερον, ὁδηγῶ ἢ φέρω πρότερον ἐπάνω, προαναβιβάζω : Ἰώσ. ΠΙ 1,2,4· **2)** ἀνάγω, φέρω πλοῖον πρότερον εἰς τὸ πέλαγος, τὸ κάμνω νὰ ἐκπλεύσῃ τοῦ λιμένος πρωτύτερα, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Θουκ.8,11 **ἀλλὰ καί τινας προανηγμένας μετακαλεῖν.**

προαναδείκνυμι μτγν. ἀναδεικνύω τι πρότερον, δεικνύω προηγουμένως, προδεικνύω πασιφανῶς, ὁλοφάνερα : Κύριλλ.2,65Β.

προαναδίδωμι πάπ. ἐγχειρίζω προηγουμένως.

προαναζέω μτγν. ἀναζέω κατὰ πρῶτον:Γαλ.12,915.

προαναζωγραφῶ-έω μτγν. ζωγραφῶ τι πρότερον, προηγουμένως ζωγραφίζω τι : Σιμπλίκ.Φυσ. 390,14, Ψ Ἀθανάσ.6,956Β.

προαναθεματίζω μσν. ἀναθεματίζω πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Ἀναστ.Σιν.37Β.

προαναθερμαίνω μτγν. καθιστῶ τι θερμὸν προηγουμένως : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,109.

προαναθεωρῶ-έω μσν. ἀναθεωρῶ, προηγουμένως : Θεοφ.Κορ.Ρητ. ἐν Φαβρ.Ἑλλ.13,707.

προαναθλίβω μτγν. θλίβων ἐξωθῶ τι κατὰ πρῶτον : Ὀρειβ.ἀπ.85.

προαναθρέω Ἡσ. «προαναβλέπω».

προαναθρώσκω Ἡσ. προπηδῶ.

προαναίρεσις-εως (ἡ) ἀναίρεσις, φόνος προηγούμενος ἄλλου : Πολύαιν.5,11.

προαναιρῶ-έω ἀναιρῶ πρότερον, ἐκβάλλω, ἀφαιρῶ ἐκ τοῦ μέσου προηγουμένως, προαναρπάζω, προαφανίζω : Ἰσοκρ.12,34 **περὶ μὲν οὖν τῶν ποιητῶν αὖθις ἐροῦμεν, ἢν μή με προανέλῃ τὸ γῆρας·** ‖ ἀφαιρῶ τι πρότερον, προηγουμένως : Πλούτ.Ἠθ.517Α **τῆς αἰσθήσεως προανελὼν τὸ αἰσθόμενον·** ‖ ἰδ. ἀφαιρῶ τὴν ζωήν, φονεύω πρότερον, θανατώνω προηγουμένως : Ἰώσ. ΑΙ 15,4,1 **προαναιρεῖν ἀδελφὸν φαρμάκοις,** Πλούτ. Καῖσ.28, Λουκ.ΖΤραγ.25 **προαναιρεῖν τὸν ἀνταγωνιστήν,** Ἀππ. Μιθριδ.48, Ἀχιλλ.Τάτ.3,4· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.820F, Ἡλιόδ.Αἰθ.9,24· **2)** ἀναιρῶ πρότερον, ἀνασκευάζω ἐκ τῶν προτέρων : Ἀριστλ.Ρητ.1418b,11· **3)** ἐν τῷ μέσ. τ. λαμβάνω, συλλαμβάνω, πιάνω τι πρῶτος, προηγουμένως ἄλλου : Πολυβ.9,104· **4)** ἐν τῷ παθ. τ. αἱροῦμαι, ἐκλέγομαι προηγουμένως : Ἐπιγρ.Ἀμοργοῦ.

προαναισιμῶ-όω προαναλίσκω, προδαπανῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἡρ.2,11 **ἐν τῷ προαναισιμωμένῳ χρόνῳ πρότερον ἢ ἐμὲ γενέσθαι** (ἐν τῷ χρόνῳ τῷ παρελθόντι πρὶν ἢ ἐγὼ γεννηθῶ).

προαναισχυντῶ-έω ἀναισχυντῶ πρός τινα, εἶμαι ἀναίσχυντος, φέρομαι ἀναισχύντως πρός τινα : Ὑπερείδ.Δημ.ἀπ.3.

προανακαθαίρω μτγν. καθαίρω, ἀνακαθαίρω κατὰ πρῶτον, ἐν χρ. μτφ. μ. : Πρόκλ.Ἀλκ.251C **τὰς ἐμποδίους δόξας τῆς τοιαύτης θεωρίας προανακαθαίρειν·** ‖ κ. μέσ. : Ἀνών. ἐν Θεαίτ.2,10.

προανάκειμαι μτγν. ἀνάκειμαι πρότερον, εἶμαι τοποθετημένος, ἀφιερωμένος ἀπὸ πρὶν : Ἰώσ. ΑΙ 12,2,9, Ἐπιγρ., Πάπ.

προανακεφᾰλαίωσις-εως (ἡ) σχόλ. ἀνακεφαλαίωσις προτέρα, προκαταρκτική, πίναξ τῶν περιεχομένων γενόμενος πρότερον : Σχόλ.᾿Ιλ.Ο 56, Εὐστ.1672,35 Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.86,

προανακήρυξις-εως (ἡ) ῾Ησ. «προαναγόρευσις, προανάρρησις».

προανακηρύσσω μτγν. κηρύσσω τι πρότερον, ἀναγγέλλω προηγουμένως, προαναγγέλλω, προαναφέρω : ᾿Ολυμπ.Μετ.14,4.

προανακινῶ-έω μτγν. ἀνακινῶ προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.26 **ἤδη δὲ καὶ** προανακινεῖσθαι **τοῖς Νομαδικοῖς τοὺς πρὸς ῾Ρωμαίους ἀγῶνας**· **2**) μτφ. προανερευνῶ, προαναζητῶ : Πλούτ.᾿Ηθ.948C· **3**) ἀμτβ. κινοῦμαι πρότερον, κάμνω προτέρας κινήσεις ἄνευ προειδοποιήσεως : ᾿Αριστλ.Ρητ.1416a,2.

προανακλαίομαι μτγν. μέσ. κλαίω, θρηνῶ τι πρότερον : Διον.᾿Αλ Ρωμ.10,49.

προανακλίνω μτγν. ἀνακλίνω, σύρω τι προηγουμένως : Προκ.Γοτθ.2,13.

προανακοινοῦμαι-έομαι μτγν. μέσ. ἐπὶ ποταμῶν, ἑνώνω, συνενώνω ἐκ τῶν προτέρων, πρότερον : Παυσ.8,35,1 **κατέρχονται** [οἱ ποταμοὶ εἰς τὸν ᾿Αλφειὸν] **προανακοινωσάμενοι τὸ ῥεῦμα.**

προανακόπτω μτγν. ἀποκόπτω, ἀφαιρῶ πρότερον : ᾿Ιώσ.ΠΙ 3,6,2 **τὰς ἐμποδίους ὕλας προανακόπτειν**· **2**) μτφ. ἐμποδίζω τι πρότερον : Κλήμ.᾿Αλ.548.

προανακουφίζω μτγν. καθιστῶ τι κοῦφον, ἐλαφρὸν προηγουμένως, ὥστε νὰ ἐπιπλέῃ : Σωρ.1,57.

προανακράζω μτγν. ἀνακράζω πρότερον : Κύριλλ.Κατ᾿ ᾿Ιουλ.10,334.

προανακρίνω κ. νεώτ. ἀνακρίνω, ἐξετάζω τι πρότερον, ἐπὶ τῶν μέτρων, ἅτινα πρέπει νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ψῆφον τοῦ λαοῦ, ἀντίθ. κρίνω : ᾿Αριστλ.Πολιτ.1298a,31 **τὰς δ᾿ ἀρχὰς περὶ μηθενὸς κρίνειν, ἀλλὰ μόνον προανακρίνειν**· **2**) ἐνεργῶ, κάμνω προανάκρισιν : αὐτ.᾿Αθ.3,5 **κύριοι δ᾿ ἦσαν καὶ τὰς δίκας αὐτοτελεῖς κρίνειν καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν προανακρίνειν**· ‖ κ. νεώτ. ὑποβάλλω τινὰ εἰς προανάκρισιν : Φιλόδ.Κακ.29J.

προανάκρισις-εως (ἡ) νεώτ. προκαταρκτικὴ ἀνάκρισις, ἡ πρὸ τῆς τακτικῆς γινομένη.

προανακριτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προανάκρισιν βλ.λ.

προανάκρουσις-εως (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ προαναβολὴ βλ.λ., προανάκρουσμα : Σχόλ.᾿Οδ.Η 208, Σχόλ.Πίνδ.Π 1,4.

προανάκρουσμα-ατος (τὸ) νεώτ. μικρὸν μουσικὸν τεμάχιον παιζόμενον ὡς εἰσαγωγὴ εἰς ἐκτενεστέραν μουσικὴν σύνθεσιν, προοίμιον, πρελούντιο· **2**) μτφ.ἐνέργεια ἢ πρᾶξις προετοιμάζουσα ἄλλην σπουδαιοτέραν κατάστασιν.

προανακρούω μτγν. κ. νεώτ. πρότερον ἢ πρῶτος ἀποκρούω, ἀπωθῶ τινα ἤ τι ὀπίσω, ἀπομακρύνω, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Στέφ.᾿Αθ.᾿Ιππ.1,231D· κ. παθ. : Φίλ.2,205 **τομαῖς ἢ καύσεσιν προανακρούεσθαι**· **2**) ῾Ησ. «ἀνοχαιτίζω»· **3**) κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ μουσ. **προανακρούομαί τι** ἐκτελῶ, παίζω, τι ὡς προοίμιον ἢ προανάκρουσιν, προανάκρουσμα, πρελούντιο : Πλούτ.᾿Ηθ.161D **καί τινα θεῶν πελαγίων ἀνάκλησιν προανακρουσάμενος ᾄδοι τὸν νόμον**· **4**) εἰσάγω ἐν εἴδει προανακρούσεως : αὐτ.996B **προανακρούσασθαι καὶ προαναφωνῆσαι τὰ τοῦ ᾿Εμπεδοκλέους**· ‖ κ. ἐπὶ διδασκάλων μουσικῆς, παίζω μουσικόν τι τεμάχιον ὡς παράδειγμα : αὐτ.790E· κ. παθ. : Φιλόστρ. Νεώτ.Εἰκ.Προοίμ. **τί . . ταυτὶ προανακέκρουσθαι;**

προανακύπτω μτγν. κ. νεώτ. ἀνακύπτω, ἀνορθοῦμαι πρότερον, δθ.μτφ. προεμφανίζομαι : Στέφ. ᾿Αλ. ἐν Ideleri Phys.2,229,8· ‖ νεώτ. ὁμ. μτφ. ἐπὶ δυσχερειῶν κτт. προεκλείψας προβάλλω αὖθις.

προαναλαμβάνω μτγν. λαμβάνω τι πρότερον, πρωτοπαίρνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : ᾿Αθήν.2,45E **χάριν τοῦ προαναληφθῆναι τοῦτο εἰς τὴν ἕξιν**, Πάπ.· **2**) ἀναλαμβάνω διήγησιν ἐκ προτέρου τινὸς σημείου : Διόδ.Σ 17,5 **βραχὺ τοῖς χρόνοις προαναλαμβάνειν τὴν ἱστορίαν**· **3**) σκευάζω, παρασκευάζω, ἀναμειγνύω : Φιλούμ.π.᾿Αέτ.16,38· κ. παθ. : Σωρ.1,122 (εἰκ.)· **4**) μτφ. προκαταλαμβάνω, ἐκπλήττω : ᾿Ιώσ.ΑΙ 16,4,4.

προαναλάμπω μτγν. ἀναλάμπω πρότερον, προηγουμένως ἀναδίδω λάμψιν : Κύριλλ.1,409C.

προαναλέγω πάπ. κ. μσν. ἀναφέρω, μνημονεύω πρότερον : Πάπ.· κ.παθ. : αὐτ.· **2**) συλλέγω πρότερον : αὐτ.· κ. μέσ. : Γεωπ.10,12,1 **προαναλεξάμενος πᾶν λιθῶδες ἐκ τῶν βόθρων.**

προαναλείφω μτγν. ἀλείφω πρότερον, προηγουμένως, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Διοσκ.Εὐπορ.2,20.

προαναλίσκω, μέλλ. **προαναλώσω** (Θουκ.1,141), ἀόρ. **προανάλωσα** κ. **προανήλωσα** (᾿Επιγρ.), ἀναλίσκω, ἐξοδεύω πρότερον : Θουκ.1,141 **τὸ δὲ οὐ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν,** Λυσ.19,57, Δημ. 1031, Πλούτ.᾿Ηθ.517A **προαναλίσκειν τῆς γνώσεως ἑαυτούς,** Δίων Κ 59,18· κ. παθ. ἐπὶ ὕδατος, καταναλίσκομαι πρότερον : ῾Ιππ.Δι.2,42, ᾿Αριστλ.Μετ. 349b,11· **2**) μτφ. ἀποβάλλω τὴν ζωήν μου πρότερον : Θουκ.7,81 **φειδὼ . . ἐγίγνετο ἐπ᾿ εὐπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ μὴ προαναλωθῆναι τῳ.**

προαναλογία (ἡ) μτγν. προτέρα ἀναλογία : Δαμάσκ.᾿Αρχ.118.

προαναλογίζω μτγν. ὑποβάλλω παρατήρησιν προηγουμένως, ἐν χρ.τὸ παθ.: Φιλόδ.ἐν ῾Ηρακλ.994,38.

προανάλωμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. **προανήλωμα** (πάπ.) προτέρα δαπάνη : ᾿Αρτεμίδ.Δαλδ.1,70.

προαναμαλάσσω μαλάσσω πρότερον, μαλακώνω τι προηγουμένως, ἀπὸ πρίν : ῾Ιππ.᾿Αρθρ.79.

προαναμανθάνω μτγν. μανθάνω πάλιν πρότερον : Κύριλλ.1,153.

προαναμέλπω μτγν. ἀναμέλπω πρότερον ἢ πρῶτος : ΠΔ Σοφ.Σαλ.18,9 **πατέρων ἤδη προαναμελπόντων αἴνους.**

προαναμιμνήσκω μτγν. ὑπομιμνήσκω, φέρω εἰς τὸν νοῦν, εἰς τὴν μνήμην τὸ πρῶτον : Γαλ. 12,2, αὐτ.15,465.

προαναξέω μτγν. ξέω κατὰ πρῶτον : Κρίτ. ᾿Ιατρ.π.Γαλ.13,794.

προαναξηραίνω μτγν. ξηραίνω τι πρότερον : Γαλ.12,318· κ. παθ. : αὐτ.6,266.

προαναπαύω μτγν. παύω τι πρότερον, προηγουμένως : Γαλ.12,683· **2**) τὸ μέσ. ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω πρότερον, κτ. εὐφημ. ἀντὶ προαποθνήσκω : Εὐσ.᾿Εκκλ.᾿Ιστ.7,24,2.

προαναπείθω μτγν. ἀναπείθω πρότερον, προηγουμένως : Κύριλλ.᾿Αλ.Γλαφυρ.1,176.

προαναπειρῶμαι μτγν. ἐκτελῶ δοκιμαστικὰ ναυτικὰ γυμνάσια προηγουμένως.

προαναπέμπω σχόλ. ἀναπέμπω ἀποστέλλω πρότερον : Σχόλ.᾿Ιλ.Ο 284.

προαναπηδῶ-άω μτγν. ἀναπηδῶ πρότερον, προηγουμένως : Κάσσ.Πρ.1.

προαναπίμπλημι μτγν. ἀναπίμπλημι, γεμίζω πρότερον, τὸ παθ. : ᾿Αθανάσ.Παραρτ.109.

προαναπίπτω μτγν. ἀναπίπτω, καταπίπτω πρότερον, χάνω τὰς δυνάμεις ἢ τὸ θάρρος μου, προηγουμένως : Φίλ.1,154, αὐτ.282.

προαναπλάσσω κ. μσν., ἀττ. **προαναπλάττω** ἀναπλάσσω πρότερον : ῞Ιππαρχ.Πυθ.π.Στοβ.4,44,81 **τὰ ὑπὸ φύσιος . . δεδομένα ἐπὶ τὸ βέλτιον προαναπλάσαντες**· ‖ κ. μέσ.: ᾿Ανδρ.Κρ.102D **οὐχ ὥς τινες προανεπλάσαντο**· **2**) ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω προηγουμένως : Ποσειδών.3,131.

προαναπλέω ᾿Επιγρ. ἀναπλέω, οἷον ποταμὸν ἢ πρὸς βορρᾶν, διὰ πρώτην φοράν : **προανα-**

πλεύσαντες **καὶ ἐπὶ τρόπαιον δυσὶ πλοίοις ἔθυσαν τῷ Διὶ τῷ τροπαίῳ.**

προαναπληρῶ-όω μτγν. προαναπίμπλημι βλ.λ.: ΠΔ Σοφ.Σαλ.19,4 **ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προαναπληρώσωσι κόλασιν.**

προαναπνέω μτγν. κ. σχόλ. ἐπὶ ἀψύχων, προεκπέμπω ἐκπνοήν, ἀναθυμίασιν : Πλούτ.'Ηθ.949C **ἀέρα μεθεῖσαι καὶ προαναπνεύσασαι λεπτόν·** **2)** ἀπολ. ἐπὶ ἐμψύχων, ἀναπνέω πρότερον, παίρνω πρῶτα τὴν ἀνάσα μου : Σχόλ.Πίνδ.Ν 8,32 **οἱ μεγάλα φωνεῖν θέλοντες . . προανάπνέουσιν ἐπιπολύ·** **2)** ρηματ. π. προαναπνοή.

προαναπνοή (ἡ) (προαναπνέω) μτγν. **ἡ** προτέρα ἀναπνοή : Γαλ.5,159.

προαναπτύσσω μσν. ἀναπτύσσω, ξεδιπλώνω τι πρότερον· **2)** κ. μτφ. ἑρμηνεύω, δεικνύω τι πρότερον : Οἰκουμ. εἰς 'Αποκάλ.277,8 **καθὼς πολλάκις προανεπτύχθη.**

προανάπτω μσν., μτχ. παθ. παρακ. προανημμένος, ἀνάπτω τι πρότερον· παθ.: 'Ακτουάρ.'Ιω.2,459,4.

προαναρπάζω κ. μσν. ἁρπάζω, συλλαμβάνω τι πρότερον : Δημ.555 **οὐ προαναρπάζειν οὐδ' ἐπάγοντ' αἰτίας ψευδεῖς ἄκριτον ζητεῖν ἀποφεύγειν,** Πλούτ.Πομπ.76 **μὴ προαναρπάσῃ τῆς παρασκευῆς αὐτὴν ἐπελθών·** κ. παθ. : 'Ιω Χρυσ. 2,57,10 **παῖδας προαναρπασθῆναι,**Σχόλ.Πίνδ.Ο 1,69 **προανήρπαστο Γανυμήδης Πέλοπος.**

προαναρρήγνυμι μσν. σχίζω τι πρότερον εἰς τὰ ἐπάνω, ἀνοίγω διὰ τῆς βίας : Εὐστ.1524,42 **πηγὰς προανέρρηξεν ὑδάτων.**

προανάρρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προκήρυξις, προειδοποίησις : Κύριλλ.2,112B, **αὐτ.**9,936B.

προαναρτῶ-άω μτγν. κρατῶ ἐν ἐκκρεμότητι, διακόπτω : 'Αριστείδ.Λόγ.1,467S **π· τὸν λόγον.**

προαναρχικός-ή-όν μσν. ὁ προάναρχος : 'Αναστ.Συν.'Οδ.78,21 **ταῖς προαναρχικαῖς οὐτοῦ θεαῖς ουλίαις.**

προάναρχος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πρὸ πάσης ἀρχῆς καὶ ἄνευ ἀρχῆς, ὁ μὴ ἔχων ἀρχὴν καὶ τέλος : Μαρῖνος ΑΠ 1,27 **υἱὲ θεοῦ, Χριστέ, προάναρχε ἀπάντων,** Μηναῖ.12,10 Θεοτοκ., Εὐστ.Πον.76,77.

προανάρχως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον προάναρχον : 'Ιερών.π.Φαβρίκ.8,389.

προανασείω μτγν. ἀνασείω τι πρό τινος ἀπειλητικῶς: Διόδ.Σ 5,29 **προανασείοντες τὰ ὅπλα καὶ καταπληττόμενοι τοὺς ἐναντίους·** ‖ κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.8,101C **γῆρας προανασείει φροντίδας·** κ. παθ. : Πλούτ.Τ.Γράκχ.21 **δίκαι τῷ Νασικᾷ προανεσείοντο·** **2)** ἀναταράττω πρότερον : αὐτ.4 **τοιούτοις λόγοις προανασείσας τὸν δῆμον . . δύο νόμους εἰσέφερε.**

προανασκευάζομαι μτγν. ἀποθ. παρασκευάζω καὶ ἀποκομίζω πρότερον, προετοιμάζομαι : 'Ιώσ.ΒΙ 1,15,6 **πάντα τῶν περὶ 'Αντίγονον προανασκευασαμένων·** ‖ **κ.** παθ. ἐν μέσ. σημ. : αὐτ. 1,13,9 **τὰ λαμπρότατα . . προανεσκεύαστο.**

προανασκοποῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. ἀνασκοποῦμαι πρότερον, παρατηρῶ τι πρωτύτερα : 'Ιώσ.ΑΙ 17,6,3 **ἀσυντάκτοις τε καὶ μηδὲν τοῦ ὀνήσαντος προανεσκοπημένοις,** αὐτ.17,5,6.

προανάστασις-εως (ἡ) μσν. ἡ προτέρα ἀνάστασις : Φώτ.Βιβλ.288,40 **ὅτι τῶν δικαίων προανάστασις οὐκ ἔστι.**

προαναστέλλω μτγν. κ. μσν. ἀναστέλλω, ἀνακόπτω, ἐμποδίζω, μετριάζω πρότερον : Πλούτ. Περ.15 **ἐλπίσι καὶ φόβοις ὥσπερ οἴαξι προαναστέλλων τὸ θρασυνόμενον αὐτῶν,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,213 **τὰς ταραχὰς προαναστέλλων τῆς ἐκκλησίας·** ‖ **κ. ἐπὶ ἀνέμων** : Σχόλ."Αρατ.416 **π· τὰ νέφη·** **2)** κ. παθ. εἰδ. ἐν τῇ χειρουργικῇ, χαράσσομαι, ἀνοίγομαι τὸ πρῶτον : Σωρ.Κατ.2· **3)** ρηματ.π. προαναστολή.

προαναστέφω μτγν. στέφω, στολίζω, στεφανώνω τινὰ ἤ τι μὲ στεφάνους πρότερον· κ. παθ. : Εὐστ.Εὐαγγ.Προοι.311B **προαναστεφθεὶς βραβείοις.**

προαναστολή (ἡ) μσν. εἰδ. ἐν τῇ χειρουργικῇ, ἡ προκαταρκτικὴ τομή : Παῦλ.Αἰγ.6,103· πρβλ. προαναστέλλω 2).

προαναστομῶ-όω μτγν. τέμνω, ἀνοίγω τὸ πρῶτον : Διοσκ.Εὐπ.1,197.

προαναστρέφω μτγν. στρέφω ὀπίσω πρότερον, ἐπιστρέφω, γυρίζω πρωτύτερα : Διογ.Λ 10,148.

προανασῴζομαι μσν. φθάνω σῶος πρότερον : 'Ανδρ.Κρ.272D **εἰς Σηγὼρ προανασώθητι.**

προανατάσσω μτγν. προκατατάσσω, βάλλω τι ἐν τάξει προτοῦ, διευθετῶ πρότερον : ΠΔ Ψαλμ. 136(137),6 **ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν 'Ιερουσαλὴμ** ['Ιω.Χρυσ.1,561,41 «τὸ δὲ προανατάξωμαι, προανακρούσωμαί σου ἐστίν»].

προανατείνω μτγν. κ. μσν. ἀνατείνω πρὸς τὰ ἐμπρός, τεντώνω τι πρωτύτερα εἰς τὰ ἐπάνω, προανυψῶ· 'Ησ. «προανάσχοι· προανστείνει(ε)» : 'Ιώσ ΠΙ 6,1,6 **τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸν θυρεὸν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς προανατείνας,** Παῦλ.Αἰγ.6.33.

προανατέλλω ἐπὶ ἀστέρων, ἀνατέλλω πρότερον, προτοῦ : Τίμ.Λοκρ.97Α **αἴ κα προανατέλλῃ ποτ' ὄρθρον,** 'Ιππαρχ.1,5,16, Γέμιν.12,7, αὐτ.46,1 **προανατέλλει τοῦ ἡλίου·** **2)** ἐγείρομαι πρότερος, ἀναφαίνομαι πρῶτος : Κύριλλ.· **2)** βλαστάνω ἐκ νέου, πάλιν : ΠΔ 'Ιεζ.17,9 **ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς.**

προανατέμνω μτγν. καθαρίζω προηγουμένως : Φίλ.2,662 **π· τὴν εἰς σωτηρίαν ὁδόν·** **2)** ανατέμνω πρότερον : Γαλ.2,504· κ. παθ. : Γαλ. 2,300,10 **τοῦ προανατετμημένου μυός.**

προανατίθημι μτγν. κ. μσν. ἀνατίθημι, ἀφιερώνω πρότερον : Μηναῖ.12,13 Θεοτοκ. **σοὶ τῇ Θεομήτορι προανέθηκα·** κ. παθ. : 'Επιγρ. **προανετέθη·** **2)** μέσ. ἀναθέτω τί τινι πρότερον, προτοῦ, μεταβιβάζω προηγουμένως : "Ανν.Κομν.246Β.

προανατολή (ἡ) μτγν. ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου γινομένη ἐνωρίτερον : Γέμιν.16,16 **προανατολαὶ καὶ προδύσεις γίνονται·** ‖ ἐπὶ ἀστέρος, ἡ πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου ἀνατολὴ ὑπὲρ τὸν ἀνατολικὸν ὁρίζοντα : Πτολ.'Αναλ.8,4 **ἑσπερία προανατολὴ μὴ φαινομένη.**

προανατρέχω μτγν. τρέχω ἐμπρὸς πρὸς τὴν διεύθυνσίν τινος : Σωρ.2,64, Παῦλ.Αἰγ.6,74.

προανατρίβω μτγν. τρίβω, κοπανίζω πρότερον : Γαλ.12,240, 'Ηρόδ.'Ιατρ. π. 'Ορειβ.10,18,15.

προανατυπῶ-όω μτγν. σχεδιάζω πρότερον, προσχεδιάζω, προεικονίζω : Κύριλλ.355, Μέν.Πρ. 68D· **2)** ρηματ.π. προανατύπωσις.

προανατύπωσις-εως (ἡ) (προανατυπῶ) μτγν. ὁ προσχηματισμός, προσχεδίασμα, προεικόνισις : Κύριλλ.in Maji.Auctt.4,188.

προαναφαίνω μτγν. ἀναφαίνω πρότερον, ὑφώνω καὶ δεικνύω τι προτοῦ, φανερώνω πρωτύτερα : Παυσ.4,10,7 **'Αργεῖοι δὲ προαναφῆναι μὲν τὸ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔχθος οὐκ ἠξίουν·** κ. παθ. : Δαμάσκ.'Αρχ.280.

προαναφέρω μτγν., σχόλ., νεώτ. κ. δημ. ἀναφέρω, μνημονεύω τι πρότερον : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν. 777 **διὰ τοῦτο προαναφέρει τὰ κατὰ τὸν ἀδελφὸν** (δ.γρ.), **- ὡς προανέφερα** (ὅπως εἶπον προηγουμένως)· κ. παθ. : Πάπ.· **2)** ὁρμῶ πρό τινος, ἀναφαίνομαι : 'Αριστλ.Πρ.897a,28· **3)** μτ. γενικ. ἐπὶ ἀστέρος, ἀνατέλλω πρότερον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 5,15 **τὸ προαναφερόμενον τοῦ ὡροσκοποῦντος ζῳδίου·** κ. ἀπολ. : Βέττ.Βάλ.264,23,Πτολ.Τετράβ.128.

προαναφθέγγομαι μτγν. κ. μαν. ἀποθ. λέγω προκαταρκτικῶς ἐν εἴδει προλόγου, κηρύττω παρρησίᾳ πρότερον : Φίλ.1,680,3 **θαυμασίως γε προανεφθέγξατο,** Φώτ.'Επιστ.322,18.

προαναφλέγω νεώτ., άόρ.-έφλεξα κ.παθ.-**εφλέχθην** κ. -γην, άναφλέγω τι πρὸ τοῦ πρέποντος χρόνου, πρὸ ὥρας· **2)** ρηματ. π. προανάφλεξις.

προανάφλεξις εως (ἡ) (προαναφλέγω) νεώτ. είδ. ἐν τῇ μηχανολογίᾳ, ἡ πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἐμβόλου εἰς τὸ νεκρὸν σημεῖον ἀνάφλεξις τοῦ ἐκρηκτικοῦ μείγματος.

προαναφοιτῶ-άω μτγν. προανέρχομαι, προαναβαίνω : Κύριλλ.2,270.

προαναφορά (ἡ) μτγν. είδ. ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ, ἡ προανατολή, ὄνομα τοῦ δωδεκάτου ἀστρολογικοῦ τόπου : Παῦλ.'Αλ.Ι, Κατ.'Αστρλ.Κ 8(Ι),156.

προαναφυρῶ-άω μτγν. προαναμειγνύω τι, ζυμώνω, μολοκώνω προηγουμένως· κ. παθ. : Ροῦφ.π. 'Ορειβ.8,24,53 **σπόγγου αἵματι βοείῳ προαναφυραθέντος.**

προαναφυσῶ-άω προφυσῶ μουσικόν τι ὄργανον, ὀθ. προανακρούομαι : Πλάτ.Κωμ.69,6 **τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους καὶ προαναφυσᾶν** (δ.ἀνάγν. προσαναφυσᾶν).

προαναφώνημα-ατος (τὸ) (προαναφωνῶ) σχόλ. τὸ πρότερον ἀναφώνημα, ἡ προαναφώνησις : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.Ι **προαναφώνημα τὸ ἔα ἔα.**

προαναφώνησις-εως (ἡ) (προαναφωνῶ) μτγν. ἡ προτέρα ἀναφώνησις, ἡ προκήρυξις, ἡ διὰ κήρυκος προειδοποίησις : Ποσειδών.36 J **μετὰ κήρυκος προαναφωνήσεως σπονδαί· 2)** προκαταβολικὴ διήγησις : ΨΠλούτ.Β 'Ομ.65, Κλήμ.'Αλ.Ι,19· **3)** πρόλογος, προοίμιον : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,17 **ὥσπερ ἐν δράματι προαναφώνησις . . τὸ γινόμενον.**

προαναφωνητής (ὁ) (προαναφωνῶ) μτγν. ὁ προαναφωνῶν, ὁ προκηρύττων : ΨΧρυσ.Λόγ.7,278,ΙΙ.

προαναφωνητικός-ή όν μσν. ὁ προκηρυκτικός, προειδοποιητικός, προδηλωτικός : Εὐστ.(94), 63 **σχῆμα προαναφωνητικὸν τῶν ἐφεξῆς.**

προαναφωνητικῶς ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον προαναφωνητικὸν βλ.λ. : Εὐστ.1902,30.

προαναφωνῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἀναφωνῶ πρότερον· κ. παθ. : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.Ι,130 **οὔτε ἐν τῷ προαναφωνουμένῳ οὔτε ἐν τῷ ἐπαναφωνουμένῳ· 2)** προλέγω : Σχόλ.'Ιλ.Ε 662· **3)** ἀναγγέλλω προηγουμένως : ΨΠλούτ.Β 'Ομ.163 **πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα προανεφώνησεν· 4)** βεβαιῶ τι πρῶτος : Δαμάσκ.'Αρχ.228· **5)** λέγω ἐν προλόγου μέρει, ἐν προοιμίῳ : Διον.'Αλ. Ρητ.2,6 **προαναφωνοῦντα ὁποῖος ἂν ὁ βίος γένοιτο**, Πλούτ.Πελ.2 **ταῦτα δέ μοι παρέστη προαναφωνῆσαι γράφοντι τὸν Πελοπίδου βίον· 6)** ἐκφωνῶ ὡς προοίμιον : Πλούτ.'Ηθ.994Β **προανακρούσασθαι καὶ προαναφωνῆσαι τὰ τοῦ 'Εμπεδοκλέους· 7)** ρηματ.π. προαναφώνημα, προαναφώνησις, προαναφωνητής, προαναφωνητικός.

προαναχαλῶ-άω μτγν. χαλαρῶ τι πρότερον : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.10,3Ι,3· κ. παθ. : Σωρ.2,6Ι (πιθ. ἀντὶ προσαναχαλῶ).

προαναχρησμῳδῶ-έω μτγν. προφητεύω, προμαντεύω : Κύριλλ.

προαναχώννυμι μτγν. ἀνασκάπτω τι πρότερον, προώρως : Συνέσ.64,14.

προαναχώρησις-εως (ἡ) (προαναχωρῶ) τὸ προαναχωρεῖν, ἡ προτέρα ἀναχώρησις : Θουκ.4,128 **ὀργιζόμενοι οἱ στρατιῶται τῇ προαναχωρήσει τῶν Μακεδόνων.**

προαναχωρῶ-έω μτγν. ἀναχωρῶ πρότερον : Δίων Κ 49,7, αὐτ.54,30· κ. μτ. γενικ. : Δαμάσκ. 'Ισιδ.64· **2)** προβαίνω πέρα τινός : Σωρ.Ι,7, αὐτ.2,64 (πιθ. ἀντὶ προσαναχωρῶ)· **3)** ρηματ.π. προαναχώρησις.

προαναψηφίζω μτγν. ἀποφασίζω τι ἐκ τῶν προτέρων, προαποφασίζω, προσδιορίζω πρότερον· κ. παθ. : 'Ιώσ.ΑΙ 18,8,2 **διακονεῖσθαι τοῖς ἐκείνῳ προανεψηφισμένοις.**

προάνγερσις-εως (ἡ) 'Επιγρ. Θεσσ. ἡ προάγρεσις, ἡ προαίρεσις : **ἔδοξε τοῦ κοινοῦ τῆς πόλιος [ἐπαινεῖσθαι] Λέοντα ἐπτὰ ἐπὶ τῇ προανγρέσει.**

προανεγείρω μτγν. ἀνεγείρω πρότερον : Πρόκλ.Παρμ.606S **προανεγείρειν ἑαυτὸν πρός τι.**

προανειπεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ προαναλέγω βλ.λ. : Φιλοστόργ.7,14.

προανείργω μτγν. ἀνείργω, ἀπωθῶ, ἀπομακρύνω πρότερον : Φίλ.2,26Ι **προανείργειν τοὺς ἀναξίους ἱεροῦ συλλόγου.**

προανεκτείνω λεξ. ἐκτείνω, τεντώνω τι πρότερον εἰς τὰ ἄνω.

προανελεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ προαναιρῶ.

προανέλκω μτγν. ἀνασύρω πρότερον· κ. παθ.: Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ 5,6,Ι **προανελκομένης ὑπὸ τῆς καθάρσεως τῆς μήτρας.**

προανεννόητος-ον μτγν. ὁ ὑπερβαίνων πᾶσαν κατανόησιν, ὁ μὴ ἐννοούμενος, ὁ ἀκατανόητος : 'Επιφάν.Ι,2Ι2D.

προανέρχομαι ἀποθ. ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω πρότερον : 'Αριστλ.Μετ.356b,26.

προάνεσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προτέρα ἄνεσις, χαλάρωσις : Γαλ.14,736.

προανευρύνω μτγν. εὐρύνω τι ἐκ τῶν προτέρων, πλατύνω τι πρότερον· κ. παθ. : 'Ηλιόδ.Χειρ. π.'Ορειβ.50,9,13 (δ.γρ. ἀντὶ προσανευρύνω βλ.λ.).

προανευρῶ-όω μτγν. προεκνευρίζω, χαλαρώνω τινὰ ἢ τι πρότερον : Κύριλλ.Ι,199,8 **προανευρώσας τοῖς δείμασιν.**

προανευφημῶ-έω μτγν. εὔχομαι ἐκ τῶν προτέρων αἴσια σημεῖα, προεπεύχομαι· ‖ κ. μτφ. ἐπευφημῶ πρότερον, προτοστῶ : Μεθόδ.Συμπ.410.

προανέχω ἀνέχω πρό τινος, κρατῶ τι ὑψηλὰ ἔμπροσθέν τινος ἢ πρότερον : 'Ιώσ.ΠΙ 5,5,6 **βωμὸς . κερατοειδεῖς προανέχων γωνίας** (ἔχων προεξεχούσας γωνίας)· **2)** ἀμτβ. ἐξέχω πρὸς τὸ ἄνω ὑπέρ τι, ὑπερέχω : Θουκ.7,34 **τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων ἐπὶ ταῖς προανεχούσαις ἄκραις παρετέτακτο** (δ.γρ. ἀνεχούσαις), Κλήμ.'Αλ.127,12· κ. μτ. γενικ. : 'Ιώσ.ΠΙ 5,4,4 **τὸ τεῖχος . . τοῦ λόφου καθάπερ κορυφή τις ὑψηλοτέρα προανεῖχεν.**

προανήλωμα-ατος (τὸ) ἄ. προανάλωμα βλ.λ.

προάνθησις-εως (ἡ) (προανθῶ) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ πρώτη ἄνθησις, τὸ πρῶτον ἄνθισμα, ὁ πρῶτος ἀνθός : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.198, 'Ησ. ἐν λ. κύτταρος· ‖ νεώτ. βοταν. ἡ διάταξις τοῦ κάλυκος καὶ τῆς στεφάνης τοῦ ἄνθους πρὸ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ ἀνθικοῦ ὀφθαλμοῦ.

προανθρακοῦμαι-όομαι μσν. ἀποθ. μεταβάλλομαι πρότερον εἰς ἄνθρακα, καίομαι προηγουμένως : Νικήτ.Εὐγ.4,402 **ὡς ἐξ ἐκείνων τῶν προηνθρακωμένων καὶ λύχνον ἀδρὸν ἐξανάφει τις.**

προάνθρωπος (ὁ) νεώτ. είδ. ἐν τῇ θεωρίᾳ τῆς ἐξελίξεως, ὁ ὑποτιθέμενος τύπος ζῴου ἀμέσου προγόνου τοῦ ἀνθρώπου.

προανθῶ-έω μτγν. ἀμτβ. ἀνθῶ πρὸ τῆς ἐποχῆς, πρωΐμως : Θεόφρ.ΦΑἰτ.Ι,10,2 **φαίνεται δὲ οὐδ' ἡ μηλέα προανθεῖν δι' ἰσχύν**, Φίλ.Ι,602, 50 **προβλαστάνει καὶ προανθεῖ**, Πλούτ.'Ηθ.377Ι· **2)** ἀνθῶ πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῶν φύλλων : Θεόφρ.ΦΙ 7,13,7 **πρὸς δὲ τὰ προανθοῦντα τῶν φύλλων καὶ τῶν καυλῶν.**

προανίημι μτγν. χαλαρῶ κατὰ πρῶτον : Σωρ. Ι,65 (ἐνεργ. κ. παθ.)· **2)** διαλύω πρότερον, παθ.: 'Ασκληπιάδ.Ν π.Γαλ.13,529 **προανίεσθαι γάλακτι.**

προανίπταμαι μτγν. ἀνίπταμαι, πετῶ πρότερον : Γρηγ.'Ακραγ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. **ὥσπερ ἐν ὀρνίθων ἀγέλῃ τοῖς προαναπτᾶσι συναναπτάν, καὶ οὐδὲ νῦν ἔτι λήγει συνανιπτάμενον.**

προανίστημι μτγν. ἀνεγείρω, στήνω τι πρότερον ὄρθιον : 'Ιώσ.ΠΙ 3,7,10 **δρυφάκτους προανίστησι τῶν τεκτόνων·** ‖ κ. μέσ. παρασκευάζω

δι' ἐμαυτόν : αὐτ.5,3,2 ὅσα κήπων προανεστήσαντο καὶ δένδρων οἱ οἰκήτορες· 2| ἐκκινῶ ἐν ἀγῶνι δρόμου πρὸ τῶν ἄλλων· Πολυβ.3,146 «τὸ δὲ προεκπηδᾶν προανίστασθαι Στράττις εἶπε· 'τί ὥσπερ οἱ σταδιοδρόμαι προανίστασαι» 3) ἐγείρομαι ἐκ τῆς τραπέζης πρῶτος : Ἀχιλλ.Τάτ.5,18· 4) ἐγείρομαι πρὸ τῆς χαραυγῆς· Πολυβ.1,71.

προανιστορῶ-έω μτγν. προερευνῶ, προεξετάζω τι ἀκριβῶς : Ἰουστ.217,30· κ. παθ. : αὐτ.361B **τὰ προανιστορημένα ὑπ' ἐμοῦ.**

προανίσχω μτγν. μτ. γενικ. ἐξέχω, ὑπερέχω, προανέχω βλ.λ.2| : Ἰώσ.ΠΙ 3,3,5· || κ. ἀπολ. ἐγείρομαι, σηκώνομαι πρότερον, προηγουμένως: Πλούτ. Ἠθ.427E **τὰ πολυμερῆ φθάνειν προανίσχοντα ταῖς γενέσεσιν ἐκ τῆς ὕλης.**

προανοίγω μτγν. ἀνοίγω τι πρότερον, προτοῦ : Μέγ.π.Ὀρειβ.44,24,9· || κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.36D· 2| ρηματ. π. προανοικτήρ.

προανοικτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. μηχάνημα δι' οὗ διανοίγονται αἱ ἶνες τοῦ πρὸς κατασκευὴν νημάτων ἐρίου, βάμβακος κττ.

προανούσιος-ον μτγν. ὁ ὅλως ἀνούσιος, ὁ ἀπολύτως ἄνευ οὐσίας : Συνέσ.Ὕμν.2,72.

προανταναιροῦμαι-έομαι πάπ. παθ. ἀποσύρομαι προηγουμένως.

προαντανίσχω μσν. ἐπὶ καρποῦ, φύομαι πρὸ τῶν ἄλλων, ὡριμάζω πρῶτος : Εὐστ.Πον.353,87.

προαντικειμενικός φακός (ὁ) νεώτ. φυσ. ἁπλοῦς φακός συγκλίνων ἢ ἀποκλίνων, ἐφωδιασμένος διὰ πλαισίου καὶ δυνάμενος νὰ ἐφαρμοσθῇ πρὸ οἱουδήποτε φωτογραφικοῦ φακοῦ.

προανύτω, μσν. κ. προανύω, ἀόρ. **προήνυσα**, ἀνύτω, τελειώνω, ἀποπερατῶ, πρότερον : Ξεν.ΚΠ 4,5,22 **οὕτω γὰρ ὁρωμένους εἰκὸς πλέον προανύτειν ὧν χρῄζομεν**, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.1053 **τὰ ἐν Πύλῳ, ἃ Δημοσθένης προήνυσεν**· κ.παθ.: Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.8,1 **τὸ προανυσθὲν ὑπόμνημα**, Ἰάμβλ. Μυστ.3,18 **τοῦ προανυσθέντος ἀγῶνος.**

προανωθῶ-έω μτγν. ὠθῶ πρὸς τὰ ἄνω προηγουμένως ἢ ὠθῶ πρῶτος : Σωρ.2,60.

προαπαγγέλλω προλέγω, προαναγγέλλω : Αἰν. Τακτ.10,5, ΠΔ Ἰεζ.33,9, Δίων Κ 38,13, αὐτ.59,21 **οὐ μέντοι καὶ ἄντικρυς τὴν ἔξοδον προαπήγγειλαν**, Βασ.1,108A **τί προαπαγγέλον τὸν θάνατον**· 2) ρηματ. π. προαπάγγελμα.

προαπάγγελμα-ατος (τὸ) μτγν. προαγγελία, προειδοποίησις : Ἰώσ.ΠΙ 1,3,5 (δ.γρ. προάγγελμα).

προαπαγορεύω, μέλλ. **προαπερῶ** (Αἰλ.ΖΙ 14,11), ἀόρ. **προαπηγόρευσα** (Ἰώσ.ΑΙ 15,7,10) κ. β' **προαπεῖπον** (Ἰσοκρ.4,171) κ. μέσ. **προαπειπάμην** (Παυσ. 4,5,8), παρακ. **προαπείρηκα** (Ἰσοκρ.Ἐπιστ.1,1), ἀμτβ. προαποκάμνω, ἀποκάμνω, κουράζομαι πρὸ τοῦ τέλους, ἀπαυδῶ : Ἰσοκρ.15,59 **νῦν δὲ με τὸ γῆρας ἐμποδίζει καὶ ποιεῖ προαπαγορεύειν**, Λουκ.Ἀνάχ.37 **μηδὲ προαπαγορεύοιεν ὑπὸ τραυμάτων**· || κ. ἐπὶ ἐπιγραφῶν, ἐξαφανίζομαι πρότερον : Λιβάν.Λόγ.12,11· 2) ἀπαγορεύω, ἐμποδίζω τι ἐκ τῶν προτέρων ὡς παράνομον, προαποκηρύττω, κατακρίνω : Ἰώσ.ΑΙ 15,7,10 **προαπηγόρευσε τὴν συμβίωσιν**, Δίων Κ 60,15· || κ. μέσ. : Παυσ.4,5,8 **οὔτε προαπειπάμενοι τὴν φιλίαν.**

προαπάγχομαι μτγν. αὐτοπαθ. ἀπάγχω, πνίγω, φουρκίζω ἐμαυτὸν πρότερον, κρεμῶμαι, ἀπαγχονίζομαι πρωτύτερα : Δίων Κ 77,20.

προαπάγω μτγν. ἀπάγω πρότερον, ἀπομακρύνω, μεταφέρω πρωτύτερα : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,38 **προαπάγειν τέλη ἐς Ἤπειρον ἐκ Βρεντεσίου.**

προαπαίρω μτγν. ἀπαίρω πρότερον, προαπέρχομαι, κινῶ πρωτύτερα εἰς ὁδοιπορίαν : Δίων Κ 36, 31, Βασ.2,1124D **θᾶττον προαπῆρεν ἡμῶν.**

προαπαιτῶ-έω μτγν. ἀπαιτῶ τι ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.14,577,4 **τὸν μισθὸν προαπαιτῶν.**

προαπαλείφω μτγν. ἀπαλείφω, ἐξαλείφω τι πρότερον : Δίων Κ 43,21.

προαπαλλάσσω μτγν., ἀττ. **-ττω**, μτχ. παρακ. προαπηλλαχώς, ἀπαλλάσσω ἐκ τῶν προτέρων, ἀπολύω τιν. τῆς ὑπηρεσίας πρότερον : Δίων Κ 44, 10 **προαπαλλάξας ἐκ τῆς δημαρχίας** (αὐτούς)· 2| ἐν φρ. προαπαλλάσσω τινὰ τοῦ βίου φονεύω τινά, θανατώνω : αὐτ.37,13 **τοὺς παῖδας φαρμάκῳ προαπαλλάξας**· κ. παθ. προαποθνήσκω, ἀπέρχομαι τοῦ βίου : αὐτ.43,11 **προαπαλλαγῆναι πρὸ τῆς τοῦ Καίσαρος ἀφίξεως ἠθέλησε**· 3) ἀποβάλλω, χάνω ἰδιότητά τινα : Μαρκελλῖν.Ἰατρ.257 **ὁ σφυγμὸς προαπαλλάσσει τὴν σφοδρότητα**· 4) ἀμτβ. ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ, φεύγω πρότερον : Διόδ.Σ 18,15 **οἱ Αἰτωλοὶ πάντες προαπηλλαχότες ἦσαν εἰς τὴν οἰκείαν.**

προαπαμέλγω μτγν. ἀμέλγω ἐκ τῶν προτέρων : Ὀρειβ.12,7 (δ.γρ.).

προαπάντημα-ατος (τὸ) (προαπαντῶ) μτγν. ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ἐμφάνισις : Ὀλυμπ.Φαίδ.237N.

προαπάντησις-εως (ἡ) (προαπαντῶ) μτγν. ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ ἐκ δύο τεθέντων δίδεται πρότερον ἀπάντησις εἰς τὸ δεύτερον : Ρήτ.8,689, Ζωναῖ.170S· 2) ἡ παρέμβασις, ἡ παρεμβολή : Γαλ.Χρ.Μορ.8,3.

προαπαντλῶ-έω μτγν. κ. μσν. περιχύνω τι πρότερον, λούω προηγουμένως : Παῦλ.Αἰγ.3,6, Ἱππιατρ 26 **προαπαντλεῖ τὰς ὠμοπλάτας θερμῷ ὕδατι.**

προαπαντῶ-άω κ. νεώτ. κ. δημ. ὑπάγω εἰς προϋπάντησίν τινος, ὑποδεξίωσιν, τὸν προϋπαντῶ : Θουκ.1,69 **τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι**, αὐτ.4,92 **τὸν δὲ ἔξω ὅρων προαπαντῶντα**, Θουκ. 6,42 **εἴρητο αὐταῖς προαπαντᾶν**, Φίλ.1,286, Ἰώσ.ΑΙ 13,4,1, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,38· 2) μεταβαίνω ὅπως συναντήσω προηγουμένως : Θεμίστ.Λόγ.14,183B **πρ- τῆς ἑῴας ἀπάσης**· 3) πάπ. ὑποβάλλω προτάσεις, προβαίνω εἰς κατάλληλα διαβήματα· 4) παρεμβάλλομαι, μεσολαβῶ : Γαλ.Χρ.Μορ.8,3 **τὰ προαπαντῶντα σώματα**· 5| νεώτ. κ.δημ. ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι ἐκ τῶν προτέρων, πρὶν ἐρωτηθῶ· 6) ρηματ.π. προαπάντημα, προαπάντησις.

προαπαριθμοῦμαι-έομαι μσν. μέσ. ἀπαριθμῶ πρότερον, μετρῶ πρῶτον : Καντακ.Ἰω.Ἱστ.1,2,13 **προαπαριθμησάμενος τὰ ἅγια ἐν οἷς ὤμνυεν.**

προαπάρχομαι μτγν. ἀπάρχομαι πρότερον, ἀρχίζω πρωτύτερα : Πράξεις Συνόδων 3,1124,17.

προαπαστράπτω μτγν. ἐκβάλλω ἀστραπάς, λάμψεις προηγουμένως: Κύριλλ.Ἱεροσολ.Κατήχ.16,8.

προαπατῶ-άω μτγν. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινα πρότερον : Γρηγ.Νύσσ.2,516C.

προαπαυδῶ-άω, παρακ. **προαπηύδηκα**, προαπαγορεύω βλ.λ., ἀποκάμνω : Ἱππ.Προρρ.1,8, Πλούτ. Ἠθ.783E **πρ- τῆς ἐπιθυμίας ὁ ζῆλος**, Ἀρετ.Χρον. Νούσ.2,13 **μέσφι ἂν προαπαυδήσῃ ἀτροφίῃ ἡ νοῦσος**, αὐτ.Ὀξ.Νούσ.2,3.

προαπαφρίζω μτγν., μτχ. παθ. παρακ. **προαπηφρισμένος**, ἀφαιρῶ τὸν ἀφρὸν πρότερον, ξαφρίζω πρωτύτερα· κ. παθ. : Γαλ.6,266 **μέλι προαπηφρισμένον.**

προαπειλῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἀπειλῶ ἐκ τῶν προτέρων, φοβερίζω τινὰ προηγουμένως : Ἰώσ. ΠΙ 4,6,1, Ὀνήσανδρ.14,3, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,108· κ. παθ. : Στουδ.Θεόδ.396D **ἦν προαπειλούμενος σφόδρα πρὸς τοῦ ἀσεβάρχου.**

προάπειμι (εἶμι) μτγν. προαπέρχομαι, ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ πρότερον : Λουκ.Νεκρ.Δ 5,1 **οἱ δὲ προαπίτωσαν αὐτοῦ μάτην ἐπιχανόντες.**

προαπεῖπον ἀόρ. β' τοῦ προαπαγορεύω βλ.λ.

προαπελαύνω μσν. ἀποδιώκω προηγουμένως : Γεωπ.15,5,5 **καπνῷ προαπελαύνειν τὰς μελίττας.**

προαπελέγχω μτγν. ἐξελέγχω, ἀναιρῶ πρότερον, προηγουμένως : Εὐσ.4,797A.

προαπέρχομαι κ. νεώτ. άποθ., μέλλ. **προαπελεύσομαι**, άόρ. β' **προαπῆλθον**, άπέρχομαι, άναχωρῶ, φεύγω προηγουμένως: Θουκ.4,125 **ἠνάγκασαν πρίν τόν Βρασίδαν ἰδεῖν .. προαπελθεῖν**, Δημ.445 **οὐχὶ δυνηθεὶς προαπελθεῖν**· || μτ. γενικ. άπέρχομαι πρὸ τοῦ καιροῦ : Πλάτ.Νόμ.943D **ἐάν οἴκαδε προαπέλθῃ τοῦ χρόνου**· **2**) άποθνήσκω πρότερον, προηγουμένως : Λιβάν.Λόγ.55,10, 'Ιμέρ. Λόγ.23,8, Εὐνάπ.ΒΣοφ.494Β **πολὺ προαπελθόντα τῆς ἐπιδημίας**· **3**) άποθνήσκω ὑπέρ τινος ἢ άντί τινος : Λιβάν.'Ηθ.22,5 **οὐδὲν ἐγκώμιον τῆς πατρίδος προαπελθοῦσιν.**

προαπερῶ μέλλ. τοῦ προαπαγορεύω βλ.λ.

προαπεχθάνομαι άποθ. άπεχθάνομαι, γίνομαι ἐχθρὸς ἐκ τῶν προτέρων, προαποστρέφομαί τινα : Δημ.179 **εἰ δ' ἔτι ἀδήλου τούτου καθεστηκότος προαπεχθησόμεθα ἡμεῖς.**

προαπέχω πάπ. λαμβάνω πρότερον, προηγουμένως : **διά τὸ τὰς .. δραχμὰς τεσσαράκοντα προαπεσχηκέναι τὸν Κεφάλαν.**

προαπηγέομαι Ιων.τ. προαφηγοῦμαι : 'Ηρ.3,138.

προαπήχημα-ατος (τό) μτγν. ἦχος προκαταρτικός : Δαμάσκ.'Αρχ.438.

προαπίδων 'Ησ. «**φρενῶν, διανοιῶν**» (άναγν. πραπίδων).

προαπικνέομαι Ιων. τ. άντὶ προαφικνοῦμαι βλ.λ.

προαπιστοῦμαι-έομαι σχόλ. παθ. ἐκ τῶν προτέρων άπιστοῦμαι, δὲν πιστεύομαι : Σχόλ.Εὐρ. 'Ανδρ.297 (ἐσφ.γρ.).

προάπλωσις-εως (ἡ) 'Ησ.«πρόθεσις, προαίρεσις».

προαποβάλλω μτγν. άποβάλλω, χάνω τι πρότερον : Παυσ.4,7,11 **προαποβαλόντας τὸ φρόνημα ἐπανορθοῦσθαι τά ἐπταισμένα.**

προαποβάπτω μτγν. βάπτω προηγουμένως : 'Ορειβ.άπ.102 **προαποβάπτει τὸν δάκτυλον ὄξει.**

προαποβιῶ-όω νεώτ., άόρ. **προαπεβίωσα**, άποβιῶ, άποθνήσκω πρότερόν τινος, ἢ πρὶν άπὸ γεγονός τι· **2**) ρημστ.π. προαποβίωσις.

προαποβίωσις-εως (ἡ) νεώτ. θάνατος προσώπου τινὸς συμβὰς πρὸ τοῦ θανάτου ἄλλου προσώπου ἢ προηγηθεὶς γεγονότος τινός.

προαποβρέχω μτγν. κ. μσν., μτχ. παθ. άορ. β' **προαποβραχείς**, διαβρέχω, μαλακώνω τι προηγουμένως δι' ὑγράνσεως, περιρραντίσεως· κ.παθ.: Γαλ.6,611, 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10,10,3, Γεωπ.14,9,5,

προαπογεύομαι μτγν. μέσ. γεύομαί τινος προηγουμένως, προδοκιμάζω τι διὰ τῆς γεύσεως : 'Ιώσ. ΠΙ 7,5,4 **τροφῆς προαπογεύονται.**

προαπογιγνώσκω μτγν. ἐκ τῶν προτέρων άπογινώσκω βλ.λ.1) κ. 2), ἐκ τῶν προτέρων παραιτοῦμαί τινος ἢ ἐκ τῶν προτέρων άπελπίζομαι περί τινος πράγμ. : Γαλ.8,772 **μὴ προαπογινώσκων τῆς τῶν ζητουμένων εὑρέσεως**· || κ. μτ. αἰτ. : αὐτ. 18(2),39 **οὐ προαπογινώσκοντες ἃ ἐν ἀρχῇ φαίνεται δυσδιάγνωστα.**

προαπογλυκαίνω μτγν. γλυκαίνω τι ἐκ τῶν προτέρων : Ρούφ.Νεφρ.Κύστ.2,21 **προαπογλυκαίνω τοὺς ὀρόβους** (κῶδ.)· κ. παθ. : Γαλ.6,546.

προαπογράφομαι μτγν. μέσ. άπαριθμῶ καὶ περιγράφω τι προηγουμένως : Πτολ.Γεωγρ.2,1,6 **τὰς βορειοτέρας προαπογραφόμενοι τῶν χωρῶν**· **2**) πάπ. καταγράφομαι προηγουμένως.

προαποδείκνυμι άποδείκνυμί τι πρότερον, προηγουμένως· κ. παθ. : 'Ισοκρ.3,13, Φιλόδ.Σημ.8,32, Πτολ.Τετράβ.50· || κ. μέσ. : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.5,41 **τοιάδε ἀλλήλοις ἀπό τε τῆς στολῆς καὶ τῶν σχημάτων προαπεδείκνυντο**· **2**) παθ. ἐπὶ ἀρχόντων, πρότερον ὁρίζομαι, διορίζομαι : Δίων Κ 52,42 **προαποδεδειγμένοι οὐκ ἠδυνήθησαν .. ὑπατεῦσαι**, αὐτ.59,9· **3**) ρηματ.π. προαπόδειξις.

προαπόδειξις-εως (ἡ) (προαποδείκνυμι) μτγν. κ. νεώτ. ἡ προτέρα, προηγουμένη, προκαταρκτικὴ άπόδειξις : Κλήμ.'Αλ.443· **2**) νεώτ. νομ. άπόδειξις προσαγομένη ὑπό τινος τῶν διαδίκων μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς δίκης, άλλὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς παρεμπιπτούσης περὶ άποδείξεως άποφάσεως.

προαποδέχομαι μσν. άποθ. άποδέχομαί τι ἢ παραλαμβάνω τι ἐκ τῶν προτέρων : Λεόντ.9,521.

προαποδημῶ-έω μσν. κ. νεώτ. άποδημῶ, ξενιτεύομαι πρότερον· || κ. μτφ. ἐπὶ θανόντος : **προαπεδήμησεν εἰς Κύριον** (άπεβίωσε).

προαποδίδωμι μτγν. καταβάλλω ἐκ τῶν προτέρων, προπληρώνω : Πάπ.· **2**) ἐκτίθημι προηγουμένως : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.379 **ταῦτα περὶ τῆς ἀληθείας κατά τινας προαποδόντες**· κ. παθ. : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.195,17, αὐτ.Συντ.83,1 **ἡ προαποδεδομένη ἀνθυπαγωγή**, Σέξτ. 'Εμπ. Μαθ. 2,96· **2**) μτφ. ρητ. ἐν φρ. **προαποδίδωμι τὴν βάσιν** προώρως (άτέχνως) ἐκφέρω φράσιν ἢ πρότασίν τινα τοιαύτην, ὥστε νὰ εἶναι κατάδηλος εἰς τοὺς άκούοντας τὸ τί θὰ εἴπω ἑπομένως : Λογγῖν.'Υψ. 41,2 **φθάνοντας ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν**· **3**) ἐπὶ τῶν ἐντέρων, εἶμαι προηγουμένως ἐνεργητικός : 'Αέτ.7,39· **4**) ρηματ.π. προαποδότης, προαπόδοσις προαποδοτέον.

προαπόδοσις-εως (ἡ) (προαποδίδωμι) νεώτ. σχῆμα λόγου, καθ' ὃ ἐπαναλαμβάνεται ἐν τέλει τῆς φράσεως ἡ λέξις, δι' ἧς ἄρχεται ἡ φράσις αὕτη.

προαποδότης (ὁ) (προαποδίδωμι) 'Επιγρ. ὁ καλούμενος πρῶτος μεταξὺ συνοφειλετῶν νὰ άποδώσῃ, νὰ καταβάλῃ τὴν ὀφειλήν.

προαποδύομαι μτγν. κ. μσν. μέσ. άποδύομαι, ἐκδύομαι πρότερον : Εὐμάθ.'Υσμ.62 **προαπεδύσατο χιτῶνα**· κ. μτφ. : Κλήμ.'Αλ.569 **προαποδυόμενος τὰ πάθη.**

προαποζέννυμι ἄ. προαποζέω βλ.λ.· κ. παθ. : 'Αλέξ.Τραλλ.8,1 **προαποζεννύειν ἄνηθα πλείονα.**

προαποζέω μτγν. βράζω τι προηγουμένως : Γαλ. 15,872· κ. παθ. : αὐτ.6,623 **ὅταν ἐν ὕδατι προαποζεσθῶσιν**, αὐτ.19,714, Φιλάγρ.π.'Ορειβ.5,17,7 **καινὴν χύτραν προαπεζεσμένην ἠρέμα.**

προαποθεραπεύω μτγν. θεραπεύω, νοσηλεύω προηγουμένως : 'Ηρόδ.'Ιατρ.ἐν Ρητ.Μουσ. 58,87· κ. παθ. : Σωρ.1,40.

προαποθεσπίζω μσν. προμαντεύω : Φώτ.1,200.

προαποθεωρῶ-έω μτγν. θεωρῶ πρότερον, προηγουμένως : Φιλόδ.Σημ.38.

προαποθησαυρίζω μτγν. άποθηκεύω πρότερον, προηγουμένως : Φιλοπ.'Ιω.'Υπομν.ΖΓ 10,30.

προαποθνήσκω κ. νεῶτ., μέλλ. **προαποθανοῦμαι**, άόρ. β' **προαπέθανον**, άποθνήσκω πρότερον, προώρως, προαποβιῶ :'Ηρ.2,1 **τῆς προαποθανούσης Κῦρος αὐτός τε μέγα πένθος ἐποιήσατο**, 'Αντιφ.4,1,2 **ἵνα μὴ σπάνει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκοιμεν τῆς γηραιοῦ τελευτῆς** (άποθνήσκομεν πρὸ τοῦ νὰ γηράσωμεν), 'Αππ.Μιθριδ. 117· || κ. παραστατικῶς ἐπὶ δειλῶν άνθρώπων : Ξεν.ΚΠ 3,1,25, Φιλ.2,68, Λουκ.'Ανάχ.25 **εὐθὺς ταραττομένοις καὶ προαποθνήσκουσι πρὶν ἐντὸς βέλους γενέσθαι**· **2**) άποθνήσκω ὑπέρ τινος, ὑπερασπιζόμενός τινα : Πλάτ.Συμπ.208D **προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς βασιλείας τῶν παίδων**, 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1235a,34 **προαποθνήσκειν τῶν τέκνων**, Φίλ.2,200.

προαποθρηνῶ-έω μτγν. θρηνῶ τινα ἢ τι ἐκ τῶν προτέρων : Πλούτ.Πομπ.78 **τὴν Κορνηλίαν προαποθρηνοῦσαν αὐτοῦ τὸ τέλος.**

προαποικίζομαι μτγν. προηγουμένως μεταναστεύω : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2,119.

προαποίχομαι (οἴχομαι) μτγν., μσν. μτφ. φεύγω ἤτοι άποθνήσκω πρότερον : Λέων Χάζ.π.Ζαχαρ. Μυτ.1(1),3 **προαποιχομένης τῆς αὐτῶν μητρός.**

προαποκαθαίρω μτγν. καθαίρω, ἁγνίζω τι προηγουμένως : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.10,4.

προαποκᾰθίσταμαι παθ. ἐπὶ οἰδημάτων, θεραπεύομαι πρότερον: Ἱππ.Κῳακ.204.
προαποκαλύπτω μτγν. ἀποκαλύπτω τινὰ ἤ τι πρότερον: Ἰω.Χρυσ.2,202.
προαποκάμνω ἀμτβ. ἀποκάμνω πρότερον, κουράζομαι πρὸ τοῦ τέλους, ἀπαυδῶ: Πλάτ.Εὐθφρ. 11Β **ὅπως ἄν με διδάξῃς περὶ τοῦ ὁσίου καὶ μὴ προαποκάμῃς**· κ. μτ. γενικ. : Πλούτ.Μάρ.36 **μὴ προαποκάμνειν τῆς τελευταίας ἐλπίδος.**
προαπόκειμαι μτγν. κ. μσν. ἀποθ. κεῖμαι ἀποτεταμιευμένος, εἶμαι ἀποθηκευμένος ἐκ τῶν προτέρων: Βασ.3,205, Συνέσ.257Α, Εὐστ.Πον.159,80 **τὰ ἐν τῇ** ψυχῇ **προαποκείμενα.**
προαποκείρω μσν. ἀποκείρω, κουρεύω τινὰ ἤ τι προηγουμένως: Θεαφύλ.ΣΦυσ.18.
προαποκινδῡνεύω μτγν. ἀποτολμῶ τι πρότερον: Δίων Κ 50,19 **τῷ πεζῷ προαποκινδυνεῦσαι.**
προαποκλείω μτγν. ἐντελῶς κλείω τι προηγουμένως: Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,77 **τῶν φυλάκων τὰς πύλας προαποκλεισάντων**· ‖ ἀποκλείω πρότερον, ἐμποδίζω ἐκ τῶν προτέρων: Θεμίστ.Λόγ.7,92C.
προαποκληροῦμαι-όομαι παθ. κληροῦμαι, διανέμομαι διὰ κλήρου πρότερον: Λουκ.Δὶς Κατ.14 **ἀλλὰ παραπλήσιον τοῖς προαποκεκληρωμένοις.**
προαποκλῑ́νω μτγν. ἀποκλίνω τινὰ ἤ τι πρότερον: Ἀντίοχ.Ἱστ.1154Ε.
προαποκλύζω μτγν. κ. μσν. πλύνω, καθαίρω τι προηγουμένως: Γαλ.12,264 (πιθ.)· κ. παθ. : Γαλ. 13,249 **προαποκλυσθέντων τῶν ἑλκῶν.**
προαποκόπτω μτγν. ἀποκόπτω τι προηγουμένως: Ἰώσ.Πl 4,4,4 **τὰ καιριώτατα τῆς προδοσίας μέρη προαπέκοψαν**· κ. παθ. : Παῦλ.Αἰγ.4,1.
προαποκρίνομαι μτγν. ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως: Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.4,69· κ. παθ. : Ἀριστέ.236· **2)** παθ. ἐκκρίνομαι τὸ πρῶτον: Σωρ.1,58.
προαποκροῦομαι μτγν. μέσ. ἀποκρούω τινὰ ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀπωθῶ προηγουμένως: Συνέσ.146Α.
προαποκτείνω μτγν. κ. μσν. ἀποκτείνω, φονεύω ἐκ τῶν προτέρων: Ἰώσ.ΑΙ 20,22, Λουκ.Κατάπλ.8 **ὁ ἐχθρός, ὃν ὑπὸ τῆς ῥαθυμίας ἔγωγε οὐ προαπέκτεινα,** Δίων Κ 54,9, Πρόδρ.Ροδ.1,5· **2)** ἀποβαίνω πρωΐμως θανατηφόρος: Γαλ.9,820 **ἡ ἕκτη προαποκτείνει.**
προαποκτίννῡμι μτγν. ὅ. προαποκτείνω βλ. : Φιλόστρ.Σοφ.7,26, Δίων Κ 59,18.
προαπολαμβάνω μτγν. ἀπολαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων: Ὠριγ.κτ.Κέλσ.7,334.
προαπολαύω μτγν., μέλλ. **προαπολαύσομαι,** ἀπολαύω τινὸς ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως: Πλούτ.Αἰμ.30 **ὡς καὶ πανηγυρίζειν ἔξωθεν καθάπερ εἴς τινα θριαμβικῆς θέαν πομπῆς καὶ προαπολαύειν τοὺς Ῥωμαίους,** Γρηγ.Ναζ.Λόγ.11,187.
προαπολείπω ἐπὶ περιστερῶν, ἐγκαταλείπω τι προηγουμένως: Ἀριστλ.ΖΙ 612b,33 **οὐ προαπολείπει τὴν κοινωνίαν, πλὴν ἐὰν χῆρος ἢ χήρα γένηται**· ‖ ἐπὶ ὕδατος, ἐλλείπω πρότερον: Ἀριστλ.Μετ.352b,11· ‖ κ. γενικ. **ἐν φρ. προαπολείπω τὴν πρᾶξιν** ἐγκαταλείπω πρῶτος ἐγὼ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας: Ἀριστλ. Ρητ. Ἀλ.1438a,31· **2)** ἀμτβ. ἀποκάμνω πρῶτος ἢ πρότερον: Ἱππ. Γυν.1,59· κ. μτβ. μτ. γενικ. ἀποκάμνω πρότερόν τινος, προεκλείπω: Ἀντιφ 5,93, Πλούτ.Ἠθ.789D **ἡ τῆς προθυμίας ἡ δύναμις**· κ. μέσ. : αὐτ.1078F **τὸ μὲν προαπολείπεται τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι, τὸ δὲ . . περίεστι**· **3)** ἐν φρ. **προαπολείπω τὸν βίον ἢ** ἁπλῶς **προαπολείπω** ἀποθνήσκω πρὸ τοῦ ἐκτελέσαι τι: Παυσ.2,1,5 **ὃς δὲ ἐπεχείρησε Πελοπόννησον ἐργάσασθαι νῆσον, προαπέλιπε διορύσσων** τὸν Ἰσθμόν.
προαπολεπίζω μτγν. ἀπολεπίζω, ξεφλουδίζω πρότερον: Διοσκ.2,129.
προαπολήγω μτγν. ὁμτβ. ἀπολήγω πρότερον, παύομαι, τελειώνω πρῶτος: Μᾶρκ.Αὐρ.3,1 **διὰ τὸ τὴν ἐννόησιν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν παρακολούθησιν προαπολήγειν.**
προαπόλλῡμι, μέσ. μέλλ. **προαπολοῦμαι,** ἀόρ. προαπώλεσο, παρακ. β' **προαπόλωλα,** καταστρέφω, ἀφανίζω πρότερον, προηγουμένως: Πλούτ.Φωκ.2 **προαπόλλυσι τὸν μὴ χαριζόμενον,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,14 **αἱ στάσεις προαπώλεσαν** [τὴν πόλιν]· **2)** παθ. ἀφανίζομαι, καταστρέφομαι πρότερον ἢ πρῶτος: Ἱππ.522,20 **προαπόλλυται ὑπὸ ἀσθενείης,** Ἀντιφ.5,67 **πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, προαπώλοντο,** Θουκ.5,61 **ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἐβοήθει, μὴ προαπόλωνται,** αὐτ.6,77, Δημ. 50 **προαπόλωλεν τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν**· κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Φαίδ.91D **μὴ ἡ ψυχὴ ὅμως καὶ θειότερον καὶ κάλλιον ὂν τοῦ σώματος προαπολλύηται,** Λυσ.2,24 **ὀλίγῳ τῶν ἄλλων προαπολεῖσθαι.**
προαπολογοῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. ἀπολογοῦμαι πρότερον: Ὠριγ.2,61.
προαπολύω μτγν. ἀπολύω, ἀπολυτρώνω, ἀπελευθερώνω προηγουμένως: Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,101· ‖ κ. μέσ. : Κλήμ.Ἀλ 325 **ἡ γραφὴ . . τὰ ἐμποδὼν ἱστάμενα τῇ ἀκολουθίᾳ προαπολυομένη.**
προαπομισθῶ-όω μσν. ἀπομισθῶ, ἐκμισθώνω τι προηγουμένως: Νικόλ.Δ 130,26Α.
προαπονέμω μσν. ἀπονέμω, διαμοιράζω προηγουμένως: Φώτ.Ἐπιστ.364,20.
προαπονευρῶ-όω μτγν. ἐκνευρίζω, ἐξασθενῶ ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως: Κύριλλ.23,25.
προαπονίπτω μτγν. κ. μσν. ἀπονίπτω πρότερον: Γαλ 12,834, αὐτ.14,382 **προαπονίπτον οἴνῳ μυρσίνῳ,** Θεοφάν.Νόνν.1,126.
προαπονῡχίζω μτγν. ἀποκόπτω πρότερον τοὺς τῶν δακτύλων ὄνυχας· κ. παθ. : Σωρ.1,72.
προαποξηραίνω, παθ. παρακ. -**εξήραμμαι,** ἀποξηραίνω τι προηγουμένως· κ. παθ. : Ἱππ.Νοῦσ. 1,18 **προαπεξηραμμένος ὁ πλεύμων.**
προαποξυρῶ-έω μτγν. ξυρίζω προηγουμένως: Ὀρειβ.9,53,1 **ἣν προαποξυρῇ τὴν κεφαλήν.**
προαποξύω μτγν. ἀποξύω τι προηγουμένως: Γαλ.2,351 **προαπόξυε πρὶν ἀφικέσθαι τὸν θεώμενον**· κ. παθ. : Διοσκ.Εὐπ.1,166, Γαλ.2,686 **προαπεξυσμένου τοῦ περιοστέου.**
προαποπαύω μτγν. καταπαύω, σταματῶ, πρωτύτερα: Ὀρειβ.9,52,1· ‖ κ. μέσ. μτ. γενικ. σταματῶ ἐμαυτόν προηγουμένως: αὐτ.453.
προαποπειρῶμαι-άομαι μτγν. κ. νεώτ. ἀποθ. ἀποπειρῶμαι, ἐπιχειρῶ τι προηγουμένως: Κλήμ. Ἀλ.999 **οἱ νεοττοὶ προαποπειρῶνται τοῦ πετάσαι.**
προαποπέμπω ἀποπέμπω πρότερον, ἀποστέλλω, ἀπολύω προηγουμένως: Δίων Κ 60,34· κ. μέσ. : Ξεν.ΚΠ 4,2,29 **τάς τε γυναῖκας ἐν ταῖς ἁρμαμάξαις προαπεπέμψατο τῆς νυκτός**· κ. παθ. : Θουκ.3, 25 **προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα καὶ ἅμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος.**
προαποπεραίνω μτγν. ἀποπεραίνω τι προηγουμένως: Κύριλλ.2,219.
προαποπίπτω μτγν., μέσ. μέλλ. **προαποπεσοῦμαι,** ἀποπίπτω, καταπίπτω πρότερον, πρωΐμως: Θεόφρ.ΦΙ 3,73 **συκῆ καὶ τὰ ἐρινὰ τὰ προαποπίπτοντα**· **2)** ρηματ.π. προαπόπτωτος.
προαποπλέω μτγν., μσν. κ. νεώτ., παρακ. **προαποπέπλευκα,** ἀποπλέω πρότερον, πρωτύτερα: Κριτόβ.ἐν Μῦλ.1,129.
προαποπληρῶ-όω μτγν. πληρῶ, ἀποφράσσω, μωλώνω προηγουμένως: Αἰν.Τακτ.2,2 **προαποπληροῦν τὰς εἰσβολὰς καὶ τὰς διόδους.**
προαποπλύνω μτγν. κ. μσν. ἀποπλύνω τι πρότερον, πλύνω καλῶς προηγουμένως: Ἀέτ.4,25, Ἀλέξ.Τραλλ.2,1, Ἱππιατρ.26

προαποπνέω μτγν. πνέω, φυσῶ προηγουμένως : Πλούτ.Σερτ.17 **αὔρα μαλακὴ προαπέπνει.**
προαποπνίγομαι πνίγομαι προηγουμένως : Αἰσώπ.Μῦθ.144 **εἶγε ὁρᾶν μέλλω τὸν ἐχθρόν μου προαποπνιγόμενον.**
προαπόπτωτος-ον (προαποπίπτω) μτγν. ὁ πεσὼν πρότερον, προώρως, πρωΐμως : Θεόφρ.ΦΙ 3, 3,8 **τὸν κύτταρον τὸν πιτύϊνον ὅμοιον καὶ ἀνάλογον εἶναι τοῖς προαποπτώτοις ἐρινοῖς.**
προαπορρίπτω μτγν. ἀπορρίπτω τι προηγουμένως · Δίων Κ 56,14 **προαπορρίψαντες τὰ ὅπλα, ὥστε κουφίζειν.**
προαπορρύπτω μτγν. ἀποπλύνω, καθαρίζω τι πρότερον : Φιλαγρ.π.'Ορειβ.5,21,3· κ.παθ.: 'Αντυλλ. π.'Ορειβ.10.24,8 **προαπορρυφθέντων τῶν ἑλκῶν.**
προαπορῶ-έω, παθ. ἀόρ. **προηπορήθην,** παρακ. **προηπόρηκα** κ. παθ. **προηπόρημαι,** ἐγείρω προκαταρκτικὰς ἀπορίας καὶ δυσκολίας, ἀμφιβάλλω ἐκ τῶν προτέρων περί τινος καὶ ἐρευνῶ : 'Αριστλ.Μεταφ.995b,2 **τὸ τέλος τῷ καλῶς προηπορηκότι δῆλον,** αὐτ.Α'Ύστ.99b,19· κ. παθ. : αὐτ. Φυσ.208a,35 **οὐδ' ἔχομεν οὐδὲν παρὰ τῶν ἄλλων οὔτε προηπορημένον'** || κ. παθ. ἐν μέσ. σημ. : Πλάτ.Τίμ.49B **προαπορηθῆναι περὶ πυρὸς καὶ τῶν μετὰ πυρὸς ἀναγκαῖον.**
προασαρκῶ-όω μτγν. ἐνσαρκώνω τι πρότερον : Γρηγ.Νύσ.227.
προαποσβέννῦμαι, μέλλ. προαποσβήσομαι, (Μᾶρκ.Αὐρ.12,15), ἀόρ. β' προαπέσβην, σβήνω πρότερον ἢ πρῶτος : 'Ακτουάρ.'Ιω.2,459· || κ. μτφ. : Μᾶρκ.Αὐρ.3,1 **ὅσα τοιαῦτα λογισμοῦ συγγεγυμνασμένου πόνου χρῄζει, προαποσβέννυται,** αὐτ.12,15 **σωφροσύνη προαποσβήσεται' 2)** μτφ. ἀποθνήσκω πρῶτος : Δίων Κ 55,10a,9 **ὁ Λούκιος ἐν Μασσαλίᾳ προαπέσβη.**
προαποσημαίνω μτγν. σημαίνω τι ἐκ τῶν προτέρων, προμηνύω : 'Ιώσ.ΑΙ 18,3,4, Βασ.3,26.
προαποσκευάζομαι μτγν. μέσ. ἀποσκευάζομαί τινα πρότερον σκεύους δίκην, ἀποβάλλω τινὰ προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ.2,103D.
προαποσμήχω μτγν. κ. μσν. ἀποσμήχω τινὰ ἤ τι πρότερον, σπογγίζω, καθαρίζω προηγουμένως · Γεωπ.18,15,4 **οὔρῳ προαποσμῆξαι'** κ. παθ. : Διοσκ.1,106 **τρίχας προαποσμηχθείσας Κιμωλίᾳ γῇ' 2)** ἀποπλύνω τι πρῶτον : Μενέμαχ. π.'Ορειβ.10,14,3.
προαποσπογγίζω μτγν. ἀποσπογγίζω τι πρότερον : Σωρ.2,41.
προαποσπῶ-άω μτγν. ἀποσπῶ, χωρίζω προηγουμένως : Δίων Κ 54,31 **προαποσπάσας ἐκεῖνου τὴν γυναῖκα.**
προαποσταυρῶ-όω σχόλ. διὰ σταυρωμάτων, διὰ χαρακώματος ὀχυρώνω τόπον τινὰ προηγουμένως : Σχόλ.Θουκ.6,99.
προαποστέλλω κ. νεώτ., ἀόρ. **προαπέστειλα** κ. παθ. ἀόρ. **προαπεστάλην,** μτχ. παθ. παρακ. **προαπεσταλμένος,** ἀποστέλλω τινὰ ἤ τι πρότερον, προηγουμένως, **πρὸ** τῆς ἰδικῆς μου μεταβάσεως : Θουκ.4,77 **τὸν δὲ Δημοσθένη προαπέστειλε ταῖς τεσσαράκοντα ναυσὶν ἐς τὴν Ναύπακτον,** 'Ιώσ.ΠΙ 1,17,2,Πλούτ.'Αρατ.6 **κατακαλύψαντες ἐφ' ἁμαξῶν προαπέστειλαν'** || κ. παθ. ἀποστέλλομαι ἐκ τῶν προτέρων, πρωτύτερα : Θουκ.3,112 **οἱ προαποσταλέντες ὑπὸ τοῦ Δημοσθένους,** Πολύβ.3,45,1 **οἱ προαποσταλέντες ἐπὶ τὴν κατασκοπήν,** 'Αππ. 'Εμφ.Πολ.4,20· κ. μτ. γενικ. : Θουκ.3,5 **οἳ προαπεστάλησαν μὲν τῆς ἀποστάσεως.**
προαποστολή (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προαποστέλλω καὶ αὐτὸ τὸ προαποστελλόμενον.
προαποστερῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ἀποστερῶ τινα πρότερον, προαφαιρῶ, προαρπάζω : 'Αριστείδ.1,466J, 'Επιφάν.1,217.
προαποστρέφομαι μτγν. στρέφομαι πέριξ ὀλόγυρα τὸ πρῶτον : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2,63 **εἰ μὴ τὰ σημεῖα προαπεστράφη** (τοῦ στρατοῦ).
προαποστῦφω μτγν. δίδω νὰ πίωσι στυπτικόν τι τὸ πρῶτον, προηγουμένως : 'Αέτ.7,42.
προαποσφάζω μτγν. ἀποσφάζω τινὰ πρότερον, σκοτώνω πρωτύτερα : Παυσ.10,1,7 **τότε δὴ προαποσφάξαι μὲν τάς γυναῖκάς τε καὶ παῖδας,** Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.26 **τὸν συγγραφέα καὶ διδάσκαλον τοῦ δράματος προαποσφάξας ἀπέθανε,** Δίων Κ 65,10 **ἑαυτὸν προαπέσφαξε.**
προαποσχάζω μτγν. ἀποσχάζω, χαράσσω τι ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.11,85.
προαποτάσσομαι μτγν. ἀποτάσσομαι, ἀποχαιρετίζω πρότερον : Φίλ.2,326 **τῷ βίῳ προαπετάξαντο ξίφεσιν, ἢ φαρμάκοις, ἢ ἀγχόναις.**
προαποτειχίζω μτγν. ἀποφράττω διὰ τείχους προηγουμένως : 'Ιω.Χρυσ.2,774B **προαποτειχίσοντας τοῖς πολεμίοις τὴν ἔφοδον.**
προαποτέλεσμα-ατος (τό) μτγν. ἀστρολ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐπίδρασις ἀστέρος ἐπὶ τῆς ζωῆς προσώπου τινός : Πρόκλ.Τετράβ.114.
προαποτελεσματικός-ή-όν μτγν. ἀστρολ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ προαποτέλεσμα βλ.λ. : Πρόκλ.Τετράβ.10,109.
προαποτελῶ-έω μσν. ἀποτελῶ, ἐκτελῶ, κατορθώνω τι προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : βλεμμ. in Maji Coll.Vat.2,662.
προαποτέμνω μτγν. ἀποτέμνω, ἀποκόπτω τι πρότερον : Δίων Κ 59,10.
προαποτήκω μτγν. τήκω, διαλύω ἐν πυρὶ πρότερον : Γαλ.14,268 **τὴν ῥητίνην προαποτήξας.**
προαποτίθημι ἀποθέτω τι προηγουμένως μακρὰν ἢ εἰς τὰ πλάγια, παράμερα : Πλούτ.'Ησίοδ. 76· || μέσ. ἐν φρ. **προαποτίθεμαι ἔπαινον** χρησιμοποιῶ ἔπαινον πρὶν ἢ ἀρχίσω νὰ ψέγω : Πλούτ.'Ηθ.856D **τὸ κακόηθες εἰς πίστιν ὧν ψέγει προαποτίθεται τὸν ἔπαινον' 2)** μέσ.-ἐκκοπρίζω προηγουμένως : Γαλ.6,89.
προαποτίκτω τίκτω, γεννῶ προηγουμένως : 'Αριστλ.ΖΙ 555b,7 **αἱ δὲ λειμώνιαι ἀράχναι προαποτίκτουσιν εἰς ἀράχνιον.**
προαποτρέπομαι ἀποτρέπομαι, στρέφομαι ὀπίσω, γυρίζω κατ' ἄλλου προηγουμένως, μτ. μτχ. κατηγ. : Ξεν.'Αν.6,5,31 **προαπετράποντο διώκοντες** (ἔπαυσαν νὰ καταδιώκωσι)· **2)** μτ. ἐμπροθ. προσδιορ., ἐκτελῶ στροφήν, ὅπως ἐπιτεθῶ : Δίων Κ 47,36 **πρὸς τὸν Σέξτον προαπετράπετο.**
προαποτρίβομαι μτγν. μσν. ἀποτρίβω ἐμαυτὸν προηγουμένως : Κύριλλ.2,259.
προαποτυγχάνω σχόλ. ἀποτυγχάνω προηγουμένως : Σχόλ.'Ιλ.1 223 **προαποτυχόντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ.**
προαποτῦπουμαι-όομαι μτγν. ἀποτυποῦμαι πρότερον, προαπεικονίζω : Βασ.3,27B.
προαποφαίνω κ. νεώτ., παθ. ἀόρ. **προαπεφάνθην,** ἀποφαίνω τι πρότερον, προδηλῶ τι, προερμηνεύω : Πλούτ.'Ηθ.1146C **τὴν μουσικὴν δύναμιν διὰ τούτων προαπέφηνας ἡμῖν,** 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2, 127 **Καίσαρα προαποφαίνει τύραννον' 2)** κ. νεώτ. μέσ. ἀποφαίνομαι, ἐκφέρω γνώμην πρότερον, πρὶν ἢ μελετήσω τὸ ζήτημα : Πλάτ.Πρωτ. 340B **σὺ γάρ, ὦ Πρόδικε, προαπόφηναι τὴν σὴν γνώμην'** κ. ἀπολ. : αὐτ.'Ιππ.Μ 288D **ἀλλ' ὅμως ἀποκριτέον τῷ ἀνδρί, καὶ ἔγωγε προαποφαίνομαι,** Πλούτ.Μάρ.29 **ὡς προαποφαίνεσθαι καθάπαξ εἰς πρᾶγμα τηλικοῦτον.**
προαποφασίζω νεώτ., ἀόρ. παθ. **προαπεφασίσθην,** ἀποφασίζω τι ἐκ τῶν προτέρων : **ἡ ἐγκατάλειψις τῆς πόλεως εἶχε προαποφασισθῆ.**
προαποφέρω μτγν., ἀόρ. **προαπήνεγκα,** ἀποφέρω πρότερον, προηγουμένως : Λιβάν.Λόγ.1,146.

προαπόφημι ἀποφάσκω τι, ἀρνοῦμαι ἐκ τῶν πρατέρων, λέγω ὄχι πρωτύτερα : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ. 177a,19 **οὐκ ἀνάγκη προαποφῆσαι τὸ διττόν.**

προαποφθέγγομαι μτγν. ἀποφθέγγομαι πρότερον, διακηρύττω προηγουμένως : Ἰώσ.ΑΙ 17,6,1 **οἷς ταῦτα προαποφθέγγεσθαι σοφίᾳ προὔκειτο.**

προαποφθείρομαι μτγν. ἀποφθείρομαι, ἀποθνήσκω προηγουμένως : Βάλβ.1611.

προαποφιμῶ-όω μτγν. προαποκλείω τὸ στόμα τινός διά φιμοῦ· ἰδ. ἐν μτφ. σημ. τόν κάμνω ἐκ τῶν προτέρων νὰ σιωπήσῃ, νὰ μείνῃ ἀναπολόγητος : Ἀθανάσ.2,289.

προαποφοιβάζω μσν. ἀποφοιβάζω, χρησμῳδῶ πρότερον : Μιχ.Ἀκομ.2,423,10.

προαποφοιτῶ-άω μτγν. κ. νεώτ. ἀποφοιτῶ προηγουμένως, ἐν μτφ. σημ. ἀπέρχομαι ἐκ τοῦ βίου προώρως, προαποθνήσκω : Πλούτ.Ἠθ.120D **οὗτος δ' ἐπὶ τῆς εὐανθεστάτης ἡλικίας προαπεφοίτησεν ὁλόκληρος ἤϊθεος**, Κύριλλ.2,256.

προαποχρῶμαι-άομαι μτγν. μεταχειρίζομαι ἐντελῶς πρότερον : Σχόλ.Εὐρ.Ἱππ.58 **προαποχρήσασθαι τοῖς ἀπὸ τοῦ χοροῦ· 2)** φονεύω τινὰ προηγουμένως : Δίων Κ 57,15, Ἀνών.π.Σουΐδ. **ἐν λ.** διέρριφαν **ἑαυτὸν προαπεχρήσατο.**

προαποχωρῶ-έω ἀποχωρῶ, ξεκινῶ πρωτύτερα : Θουκ.4,90 **τὸ μὲν στρατόπεδον προαπεχώρησεν ἀπὸ τοῦ Δηλίου**, Δίων Κ 47,27, αὐτ.ἀπ.72,2.

προάπτω μτγν. ἀνάπτω πρότερον, προηγουμένως, προανάπτω : Ἡλιόδ.Αἰθ.1,12 **τῆς Θίσβης ἡγουμένης καὶ δᾷδας προαπτούσης.**

προαργῶ-έω μτγν. ἀμτβ., παρακ. προηργηκα, εἶμαι, μένω πρότερον ἀργός : Ἰώσ.ΠΙ 3,5,1 **ἐν εἰρήνῃ προηργηκότες** [δ.γρ. ἀπειρηκότες].

προαρδεύω μτγν. ἀρδεύω, ποτίζω πρότερον : Κλήμ.Ἀλ.326 **προαρδεύσαντες τὴν γῆν**

προαρθρεμβολῶ-έω μτγν. βάλλω ὀστοῦν τι εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν· κ. παθ. Γαλ.18(1), 772 **ἐπὶ μηροῦ προηρθρεμβοληµένου.**

προαρίθμησις-εως (ἡ) (προαριθμῶ) μτγν. ἡ πρότερον γενομένη ἀρίθμησις, προκαταβολικὸς λογαριασμός : Γρηγ.Ναζ.1,604C **γελῶ σου τὰς προαριθμήσεις καὶ τὰς ὑπαριθμήσεις.**

προαριθμῶ-έω μτγν. ἀριθμῶ, μετρῶ, λογαριάζω πρότερον, προηγουμένως· κ. μέσ. : Ἰω.Λυδ. Ρωμ.3,43· **2)** ρηματ.π. προαρίθμησις.

προαριστεύω σχόλ. μσν. ἀμτβ. ἀριστεύω, ἀνδραγαθῶ πρωτύτερα : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ 306, ΚΜανασσ.Χρον.1819 **τοῦ προγόνου τοῦ προηριστευκότας Καίσαρος.**

προαριστίδιος πλοῦς (ὁ) ἀρχαιοτάτη ὀνομ.πλοῦ, ἀρχομένου καὶ περατουμένου ἐντὸς τῶν προμεσημβρινῶν ὡρῶν, ἧς **δὲ** ἡ ἔννοια εἶχε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σκύλακος ἐπεκταθῆ καὶ εἰς τὴν τοῦ μήκους ὡρισμένου διάρματος [Σκύλ.Περίπλ.25,55, 56], τοῦ διανυομένου κατὰ τὴν πρὸ τοῦ ἀρίστου τοῦ πληρώματος τετράωρον φυλακὴν καὶ ἰσοδυναμοῦντος πρὸς 185 στάδια τῶν 100 ὀργυιῶν [Πρακτ.Ἀκαδ.Ἀθηνῶν τ. 12 σελ. 478 καὶ οὐχὶ πρὸς 250 στάδια, ὡς ὑπὸ τοῦ Salmasius [Exerc.Plin.I, 184] πεπλανημένως εἶχεν ἐκτιμηθῆ καὶ ἐν τοῖς κλασσικοῖς λεξικοῖς [Henr.Steph.Thesaurus Gr. Ling. εἰς λ.] ἀναφέρεται [Πραγματ.Ἀκαδ.Ἀθηνῶν Ζ, 1,12] : Σκύλ.64 **τοῦ Παγασιτικοῦ κόλπου μῆκός ἐστιν ἀπὸ στόματος εἰς τὸν μυχὸν πλοῦς προαριστίδιος.**

προάριστον (τό) νεώτ. ναυτ. τὸ ἄλλοτε διδόμενον πρόγευμα **εἰς τὰ** πληρώματα τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ μετὰ τὴν ἔπαρσιν τῆς σημαίας.

προαριστῶ-άω λαμβάνω προηγουμένως ἄριστον, προγευματίζω : Ἱππ.Διαίτ.30 **δειπνήσαντες δὲ βαρύνουσι τὴν κοιλίην . . πολὺ μᾶλλον ἢ εἰ προηριστήκεσαν**, Πολύαιν.3,9,53, Διογ.Λ 2,139.

προαρκτούρια (τά) (ἐνν. ἱερά) θυσίαι προαφερόμεναι πρὸ τῆς **ἐπιτολῆς** τοῦ ἀστέρος Ἀρκτούρου [ἀρχὰς Σεπτεμβρίου], ἄ.προηρόσια:Κλειτόδ.23.

προαρμόζω ἁρμόζω, προσαρμόζω τι πρότερον· Ἡσ. **ἐν λ.** προαρτᾷ.

προάρον (τό) (ἀρύω Ι) μτγν. ξύλινος κρατήρ, ἐν ᾧ ἀνεμείγνυον τὸν οἶνον μεθ' ὕδατος καὶ ἐξ οὗ ἠρύοντο διὰ τῶν ποτηρίων πρὸς πόσιν ἐν τῇ τραπέζῃ : Παμφ.π.Ἀθήν.11,495A.

προαροτριῶ-άω σχόλ., μσν. ἀροτριῶ τι πρότερον, ὀργώνω τι πρωτύτερα· κ. παθ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Εἰρ.1158 **«τάρώματα»** τὰ ἀροτριάματα παρὰ τὸ ἀροτριοῦν, τὰ προαροτριωμένα» : Εὐστ. 831,57 **ὁ προαροτριαθεὶς τόπος.**

προαροτριῶ-όω προαροτριῶ-άωβλ.λ.:Αἰλ.ἀπ.339.

προαρπάζω ἁρπάζω τι πρότερον : Λουκ.Τίμ.54 **προαρπάζων ὥσπερ ἰκτινος τὰ ὄψα·** κ. μτφ. : Πλάτ.Γοργ.454C **ἵνα μὴ ἐθιζώμεθα ὑπονοοῦντες προαρπάζειν ἀλλήλων τὰ λεγόμενα.**

προαρραβωνίζομαι μτγν. μέσ. **ἐκ** τῶν προτέρων δίδω διά τι ἀρραβῶνα : Εὐσ.Βί.Κωνστ.1,3.

προαρτῶ Ἡσ. «προαρμόζει, προτείνει».

προαρτύω μτγν. ἀρτύω, καρυκεύω προηγουμένως : Γαλ.17(2),181.

προαρχή (ἡ) μτγν. ἡ πρωτίστη, ἡ πλέον πρώτη ἀρχή τινος : Ἐπιφάν.1,212D **ἐστι «τις πρὸ πάντων προαρχὴ . . ἣν ἐγὼ μονότητα ἀριθμῶ.**

προαρχιερατεύω Ἐπιγρ. εἶμαι προηγουμένως ἀρχιερεύς.

προάρχιος-ον μσν. ἐκκλ. ὁ πρὸ τῆς ἀρχῆς ὑπάρχων : Πισίδ.Γ 1756 **τὸ προάρχιον σέλας.**

πρόαρχος (ὁ) μσν. π. Βυζαντ. ὁ πρώτιστος ὑπάλληλος, ὁ ὑπουργός : ΚΜανασσ.Χρον.6169 **τοὺς τῆς ἀρχῆς προάρχους καὶ προβούλους.**

προάρχω ἀμτβ. ἄρχομαι πρῶτος, κάμνω ἀρχήν : Ἰώσ.ΑΙ 18,10,6 **ὁπότε μὴ προάρξαντος ἀδικεῖν Ἀνιλαῖος ἄρξαιτο**, Φάλ.147· ‖ κ. μέσ. : Ἀριστλ.ἀπ.344 **πρ- μάχης· 2)** χρηματίζω πρότερον ἄρχων : Δίων Κ 57,14 **τοὺς προάρξαντας αὐτῶν**, Ἐπιγρ. **ὁ ταμίας ὁ προάρχων· 3)** εἶμαι πρώην ἄρχων τόπου τινός : Δίων Κ 47,21 **ὁ προάρξας τῆς Μακεδονίας· 4)** Ἐπιγρ. εἶμαι προηγουμένως ἀρχηγὸς ἢ ἐπώνυμος ἄρχων τινός.

προασθενῶ-έω σχόλ. ἀμτβ. εἶμαι ἐκ τῶν προτέρων ἀσθενής, ἀδύνατος, φιλάσθενος : Σχόλ. Θουκ.2,49 **«προέκαμνε»** προησθένει».

προασιτῶ-έω μτγν. μένω ἐκ τῶν προτέρων ἄσιτος, νηστικός : Γαλ.14,663 **ἡμέρας δύο προασιτῆσαι**, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.7,16,2, αὐτ.ἀπ.80.

προάσκησις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ προκαταρκτικὴ ἄσκησις, ἡ προγύμνασις : Βλεμμ.2,666.

προασκῶ-έω κ. νεώτ. ἀσκῶ τινα ἐκ τῶν προτέρων, προκαταρκτικῶς, προγυμνάζω : Ἰσοκρ.4,75 **ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν οἱ προασκήσαντες τοὺς ἐπιγιγνομένους·** κ. μτ. γενικ. : Ἀριστλ.Μεταφ.943b,14 **τὴν ἕξιν προήσκησαν ἡμῶν** [ἤσκησαν πρὸ ἡμῶν], Ἰώσ.ΠΙ 4,2,1· κ. παθ. : αὐτ.ΠΙ 17,13,2 **νεωτερισμοῖς προησκημένοι· 2)** ρηματ.π. προάσκησις.

πρόασμα-ατος (τό) μτγν. κ. μσν. τὸ ἐπαναλαμβανόμενον πρὸ ἑκάστου ᾄσματος, **τὸ** προοίμιον ᾠδῆς, οἷον : Σχόλ.Θεόκρ.1,64 **ἄρχετε βωκολικᾶς, Μῶσαι φίλαι, ἄρχετ' ἀοιδᾶς· 2)** τὸ προοίμιον : ΚΜανασσ.Χρον.2648 **τὸ πρόασμα τοῦ λόγου.**

προασμενίζω μτγν. ἀσμένως δέχομαι, ὑποδέχομαί τινα προηγουμένως : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.508C.

προασπάζομαι μτγν. ἀσπάζομαι, χαιρετῶ πρότερον : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.Β,4.

προασπίζω κ. νεώτ. ἰδ. **ἐπὶ τῶν ἔμπροσθέν** τινων ἱσταμένων **ἐν** πολέμῳ **καὶ** βοηθούντων αὐτοῖς, κρατῶν πρό τινος τὴν ἀσπίδα τὸν ὑπερασπίζω. δθ. γεν. προφυλάττω, προστατεύω, ἐπὶ προσ. κ. **ἐπὶ** φρουρίων, τειχῶν κττ. : Φίλ.2,200 **κύνες πρ-**

τῶν δεσποτῶν, Ἀριστείδ.Λόγ.26(Μ),84, Φιλόστρ. Ἡρ.3,4 **Ἀντίοχον προασπίζοντα τοῦ Πατρὸς Νέστορος,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,2,5 **τὰ ἐπικείμενα στρατόπεδα ταῖς ὄχθαις τῶν ποταμῶν προασπίζοντά τε τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἐπολιόρκει·** ‖ κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.16,200Β **ὅπλα προασπίζοντα λόγων·** ‖ κ. μτ. αἰτ. **καλύπτω,** προφυλάττω δι' ἀσπίδος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,93 **οἱ προασπίσαντες τὸν Μᾶρκον·** **2)** παθ. **καλύπτομαι** δι' ἀσπίδος, ὑπερασπίζομαι, προστατεύομαι : Ἡλιόδ.Αἰθ. 9,14 **ὡς ἂν γυμνοὶ πανοπλίας ὄντες ἀσφαλέστερον βάλλοιεν ὑπὸ τοῖς ὁπλίταις προασπιζόμενοι·** ‖ **νεώτ.κ.μέσ.** ὑπερασπίζω ἐμαυτόν· **3)** προβάλλω ὡς ἀσπίδα : Ἡλιόδ.Αἰθ.3,3 **ἡ περόνη δὲ Ἀθηνᾶν ἠλεκτρίνην ἔστεφε, τὴν Γοργοῦς κεφαλὴν εἰς θώρακα προασπίζουσαν·** **4)** ρηματ.π. προασπιστής, προασπιστήρ, προάσπισις.

προάσπισις-εως (ἡ) (προασπίζω) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προασπίζειν, ἡ ὑπεράσπισις : **ἡ προάσπισις τῆς οἰκογενειακῆς μου τιμῆς.**

προασπιστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ προασπιστής βλ.λ. : Νόνν.Δ 20,50 **προασπιστῆρα τοκῆος.**

προασπιστής (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ προασπίζων, ὁ κρατῶν τὴν ἀσπίδα πρό τινος, δθ. γεν. πρόμαχος, ὑπέρμαχος, ὑπερασπιστής, προστάτης : Φίλ.1,638 **συμβούλου καὶ προασπιστοῦ,** Φώτ.Ἐπιστ.259,28 **τῆς ἀληθείας προασπισταί.**

προάστειον (τὸ) ἃ. προάστιον βλ.λ. : Πρόδρ.2,539 **ὁ κέκτηται προάστειον μικρότερον τῶν ἄλλων.**

προάστειος-ον μτγν. **δ.** προάστιος βλ.λ. : Διογ.Λ 3,7 **προάστειον γυμνάσιον** (δ.ἀνάγν.).

προαστήϊον (τὸ) ἰων. τ. ἀντὶ προάστιον βλ.λ. : Ἡρ.3,142 (ἐσφ.γρ.).

προαστιεύς-έως (ὁ) μτγν. μσν. ὁ προαστίτης βλ.λ. : Στεφ.Βυζ. ἐν λ. ἄστυ.

προάστιο(ν) (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐσφ. γρ. **προάστειον** (πρβλ.Κόντ. ἐν Ἀθηνᾷ 10,251), ἰων. τ. **προαστήϊον** (Ἡρ.3,142) τὸ πρὸ τοῦ ἄστεως μέρος, ὁ πρὸ τῆς πόλεως, ὁ ἐγγὺς τῆς πόλεως τόπος : Ἡρ.1,78 **ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ τὸ προάστιον πᾶν ὀφίων ἐνεπλήσθη** (δ.γρ. προάστειον), Πίνδ.ἀπ.129,2, Σοφ.Ἠλ.1432 **ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου χωρεῖ γεγηθώς,** Εὐρ.Ἀλκ.836, Θουκ. 2,34 **ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστίου τῆς πόλεως,** Πλάτ.Νόμ.759Α **ἐν αὐτῷ τε τῷ τῆς πόλεως περιβόλῳ καὶ προαστίῳ·** ‖ κ. κτ. πληθ.: Ἡρ.2,41, Ξεν.Ἑλλ.3,2,27 **τὰ μὲν προάστια καὶ τὰ γυμνάσια καλὰ ὄντα ἐλυμαίνετο,** ΠΔ Ἀρ.35,2· **2)** οἰκία, κτῆμα, γήπεδον πρὸ τῆς πόλεως : Πολύβ.4,78,11 **πρῶτος μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς κατέσχε τὸ προάστιον τῆς ἄκρας** (δ.γρ. προάστειον), Φιλόστρ Ἀπολλ.1,7, αὐτ.Σοφ.2,1,11· **3)** νεώτ. κ. δημ. οἰκισμὸς ἔξω καὶ ἐγγὺς μεγάλης πόλεως κείμενος καὶ χρησιμεύων ἰδίᾳ ὡς διαμονητήριον τῶν κατοίκων τοῦ ἄστεως : **ἡ Γλυφάδα εἶναι προάστιον τῶν Ἀθηνῶν, - θὰ διορισθῇ εἰς ἓν τῶν προαστίων τῶν Ἀθηνῶν.**

προάστιος-α-ον κ. -ειος ὁ πρὸ τοῦ ἄστεως κείμενος : Σοφ.ἀπ.721 **προαστία γῆ,** Στέφ.Βυζ.ἐν λ.ἄστυ.

προαστίτης (ὁ) μτγν. μσν. ὁ ἐν προαστίῳ οἰκῶν : Στέφ.Βυζ. ἐν λ. ἄστυ.

προασφαλίζομαι μέσ., μτγν. κ. μσν. ἐξασφαλίζω δι' ἐμαυτὸν πρότερον, προεξασφαλίζω, προφυλάττω : Εὐστ.52,30· ‖ κ. παθ. ἐξασφαλίζομαι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως προφυλάττομαι ὑπό τινος : Ἰώσ.ΑΙ 17,5,5 **ἐλπίδα τὴν εἰσαῦθις γνώμῃ τοῦ πατρὸς καὶ γράμμασι προησφαλισμένος,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,3 **κεφαλὴν προησφαλίσθαι τέγξεσι·** **2)** ρηματ.π. προασφάλισις.

προασφάλισις-εως (ἡ) (προασφαλίζομαι) νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀσφάλισις : **προασφάλισις ἐμπορευμάτων** (ἡ πρὸ τῆς ἀποστολῆς ἀσφάλισις).

προασχολῶ-έω κ. μσν. ἐνασχολῶ τινα εἴς τι πρότερον, ἐπασχολῶ προηγουμένως : Ρήτ.3,571 **οὐ γὰρ πρέπον τὴν βασιλικὴν ἀκοὴν ἐξωτερικοῖς καὶ εἰκαίοις προασχολεῖν,** Ἰω.Κλίμ.28,436.

προατενίζω Ἐπιγρ. βλέπω τινὰ ἢ τι πρότερον ἀσκαρδαμυκτί.

προατονῶ-έω μτγν. ἀμτβ. ἀδυνατῶ, ἐξασθενῶ ἐκ τῶν προτέρων : Σωρ.1,65.

προατυχοῦμαι-έομαι μτγν. εἶμαι ἐκ τῶν προτέρων ἀτυχής, δυστυχής : Διόδ 31,9 **ὁμοίαν τοῖς προητυχημένοις ἔσχε τοῦ βίου τὴν καταστροφήν.**

προαυαίνω ἀποξηραίνω πρότερον, προηγουμένως· κ. παθ. : Ἱππ.Γυν.2,137 (δ.γρ.).

προαυδῶ-άω προλέγω τι πρότερον ἢ πρῶτος : Ἀριστφ.Ὄρν.556 **ἱερὸν πόλεμον πρωυδᾶν αὐτῷ.**

προαύλημα-ατος (τὸ) Ἡσ. «προαύλιον, προανάκρουσμα δι' αὐλοῦ», Φώτ.

προαυλία (ἡ) τὸ προαύλιον βλ.λ.2) : ΕΜ 689,34.

προαυλίζομαι μτγν. ἀποθ. αὐλίζομαι, στρατοπεδεύω ἔμπροσθεν τόπου τινός : Ἀππ.Ἰβηρ.75.

προαύλιον (τὸ) (αὐλός) κ. νεώτ. προαύλημα, προανάκρουσις, προανάκρουσμα δι' αὐλοῦ:Πλάτ. Κρατ.417F **ἔδοξας ὥσπερ τοῦ τῆς Ἀθηναίας νόμου προαύλιον στομαυλῆσαι,** Ἀριστλ.Ρητ.1414b,20· ‖ μτγν. κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.33,367Α· **2)** προαύλια (τὰ) ἡ πρὸ τοῦ γάμου ἡμέρα, ἀντίθ. ἐπαύλια βλ.λ. : Εὐστ.Πον.64,58· **3)** (αὐλή) κ. νεώτ. ὁ πρὸ τῆς αὐλῆς χῶρος : ΚΔ Μᾶρκ.14,68 **ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε,** Πολύδ. 1,77, Σουΐδ. ‖ νεώτ. αὐτὴ ἡ αὐλὴ καὶ ὁ πρὸ τοῦ οἰκοδομήματος χῶρος : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.61 **ἐβγῆκεν ἔξω ἀπὸ τὸ ὑπόστεγον προαύλιον τοῦ φούρνου - τὸ προαύλιον τοῦ Πανεπιστημίου - οἰκίας - ἐκκλησίας·** **4)** μτγν. ἀναπεπταμένος χῶρος, ἔκτασις πρὸ μάνδρας τινός : Πολυδ.9,16.

προαυλῶ-έω αὐλῶ τι, προανακρούομαι, προοιμιάζομαι δι' αὐλοῦ πρὶν ἢ ἄρξωμαι τοῦ κυρίου αὐλήματος, ἐκτελῶ προαύλημα : Ἀριστλ.Ρητ.1414b, 23 **καὶ γὰρ οἱ αὐληταί, ὅ,τι ἂν ἔχωσιν αὐλῆσαι, τοῦτο προαυλήσαντες συνῆψαν τῷ ἐνδοσίμῳ.**

προαυξής-οῦς-ές ὁ λαβὼν πλήρη ἀνάπτυξιν, ὁ τελείως, πλήρως ηὐξημένος : Ἱππ.Ἄρθρ.62· **2)** ὁ προβεβηκὼς τὴν ἡλικίαν : αὐτ.π.Γαλ.19,132· **3)** **νόσοι προαυξέες** αἱ τοῖς προβεβηκόσι κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιγιγνόμεναι : αὐτ.

προαύξησις-εως, ἐπ. γενικ. -ιος προτέρα αὔξησις : Ἱππ.Ἐπιδ.2,1,8.

προαύξω αὐξάνω ἢ πληθύνομαι, μεγαλώνω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Ἱππ.Ἐπιδ.2,1,8.

προαυτομολῶ-έω μσν. αὐτομολῶ πρό τινος, προηγουμένως, πρωτύτερα: Μιχ.Ἀτταλ.94,18 (ἐκδ.2).

προαφαιρῶ-έω κ. νεώτ., ἀόρ. **προαφεῖλον,** νεώτ. **προαφῄρεσα,** ἀφαιρῶ τι πρότερον, προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων ἀπό τινος : Θεόφρ. ΦΙ 7,3,4, Γαλ.11,120 **τοῦ πιτυρίτου τὸ καθαρώτατον προαφαιρεῖν,** αὐτ.12,465· ‖ φρ. **προαφαιρῶ τοῦ χρόνου** προλαμβάνω τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἐκτελῶ τι πρὸ αὐτοῦ : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,26· ‖ κ. μέσ. : Διόδ.Σ 5,29 **τὸ θράσος τῆς ψυχῆς τοῖς λόγοις προαφαιροῦνται,** Ἀππ.Μιθριδ.90.

προαφανίζω μτγν. κ. νεώτ. ἀφανίζω, κάμνω ἀφαντόν τι πρότερον, προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διόδ.Σ 1,29 **τῶν καρπῶν διὰ τὴν ἀνομβρίαν προηφανισμένων,** Ἡλιόδ.Αἰθ.10,36 **τῆς αἰδοῦς προαφανισθείσης,** Ὀρειβ.ἀπ.75.

προαφαυαίνω μτγν. αὐαίνω, καταξηραίνω **τι** πρότερον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Φίλ.2,370.

προαφέλκω μτγν. ἀφέλκω, τραβῶ τι πρῶτος ἢ τὸ πρῶτον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἀέτ.6,28.

προαφέψω ἕψω, βράζω τι πρότερον : Γαλ. 6,290, αὐτ.667· κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΙ 7,12,2, Διοσκ. 1,107, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,24,8.

προαφηγοῦμαι-έομαι, ἰων.προαπηγέομαι ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαί τι πρότερον : Ἡρ.3,138 **αἱρέεται κάτοδόν οἱ ἐς Τάραντα γενέσθαι, προαπηγησάμενος τὴν συμφορήν,** Πάπ.
προαφιερῶ-όω μον. ἀφιερῶ τι πρότερον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Μιχ.᾿Ατταλ.ἐν Σάθ.Ι,21 **ὥσι προσκεκυρωμένα . . τοῖς προαφιερωθεῖσιν ἀκινήτοις.**
προαφίημι ἀφίημι, ἀφήνω πρῶτον, δθ. ἐπὶ ὑγρῶν, ἀφήνω τι νὰ χυθῇ πρότερον : Ἱππ.᾿Οφ.3 **προαφίημι τοῦ αἵματος** (ἀφήνω ὀλίγον αἷμα νὰ χυθῇ πρότερον)· **2)** μτγν. ἀφίημι, διαλύω, ἀπολύω πρότερον : Δίων Κ 37,50.
προαφικνοῦμαι-έομαι ἀφικνοῦμαι, φθάνω πρῶτος : Θουκ.4,2, αὐτ.8,100 **προαφιγμένος δὲ αὐτόσε ἦν καὶ ὁ Θρασύβουλος,** Ἰώσ.ΑΙ 2,7,4.
προαφίσταμαι μέσ. μτ. ἀορ.β' κ. παρακ. ἐνεργ. τ., ἀφίσταμαι, ἀποστατῶ, ἐξεγείρομαι, ἐπανίσταμαι, στασιάζω πρότερον, πρωτύτερα : Θουκ.3,12 **προαποστάντες διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν** (ἐπαναστατήσαντες πρωτύτερα ἀπὸ ἐκείνους διὰ τὴν ὀλιγωρίαν των πρὸς τὰ ἡμέτερα δεινά)· **2)** ἀπολείπω, ἀπέχω πρότερον : Πλάτ.Συμπ.175D, αὐτ.Φαίδ.85C, ᾿Αλεξ.30,2 **ἅπαντα . . ἐξευρίσκεται, ἂν μὴ προαποστῇς**· **3)** μτ. γενικ. ἐγκαταλείπω πρωτύτερα : Δίων Κ 49,41.
προαφορίζω μσν. ὁρίζω, καθορίζω τι πρότερον : Ἐφραίμιος Καισ.826,22.
προαφρίζω μτγν. προαπαφρίζω : Γαλ.6,450· κ. παθ. : Διοσκ.Εὐπορ.2,33.
πρόβα (ἡ) (Ἰταλ.) μσν. δημ. δοκιμή, δοκιμασία, ἐκτέλεσις δοκιμῆς : Πρόδρ.2,77 **καὶ τίναν τὸ παραβατόν καὶ τίναν τὸ τῆς πρόβας, πρόβα κοστουμιοῦ**· **2)** δημ. ἐπὶ θεατρικοῦ ἢ μουσ. ἔργου προγύμνασις, δοκιμαστικὴ ἐκτέλεσις.
προβάδην (προβαίνω) ἐπίρρ. προπορευτικῶς, ὡς προβαίνει τις, περιπατώντας μπροστά : Ἡσίοδ.᾿Εργ.729 **μήτ᾿ ἐν ὁδῷ μήτ᾿ ἐκτὸς ὁδοῦ προβάδην οὐρήσῃς**· ‖ **προβάδην ἐξάγω** ἄγω, ὁδηγῶ πρὸς τὰ ἔμπρός : ᾿Αριστφ.Βάτρ.351 **προβάδην ἔξαγ᾿ ἐπ᾿ ἀνθηρὸν ἕλειον δάπεδον χοροποιόν**· ‖ μτγν. μτφ. ἐπὶ διαστημάτων ἐν μουσικῇ κλίμακι, βαθμιαίως, βαθμηδόν, ὀλίγον κατ᾿ ὀλίγον : Ἰάμβλ.Πυθ.26,121.
προβαδίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. βαδίζω πρὸ ἄλλου τινός, προπορεύομαι, προηγοῦμαι, πηγαίνω μπρὸς ἀπὸ κάποιον : Πλούτ.᾿Ηθ.707Β, Ἱππιατρ.Ι· ‖ μσν. ἐκκλ. κ. νεώτ. προπορεύομαι, προηγοῦμαι ἄλλων κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετάς : **ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας προβαδίζει τοῦ προέδρου τοῦ ᾿Αρείου Πάγου, - οἱ πρεσβευταὶ προβαδίζουν τῶν ὑπουργῶν**· **2)** ρηματ. **οὐ.** προβάδισις, προβάδισμα.
προβάδισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προβαδίζειν, τὸ προπορεύεσθαι, προηγεῖσθαι ἄλλου.
προβάδισμα-ατος (τό) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προβαδίζω, προβάδισις, προήγησις· ‖ **εἰδ.** τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ προπορεύεται, νὰ προηγῆταί τις τῶν ἄλλων κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς λόγῳ διαφορᾶς ἀξιώματος.
προβαθέστερον μτγν. ἐπίρρ. ἐκ συγκριτ. βαθμ. οὐδ. τοῦ ἐπιθ. προβαθής ἢ προβαθύς, λίαν βαθύτερον, πολὺ πιὸ βαθιά : Δίδ.᾿Αλ.348 (ἔκδ.Μί.).
προβάθμιος-α-ον μσν. ὁ ἐν τῇ πρώτῃ θέσει καθήμενος, ὁ κατέχων τὸν πρῶτον βαθμόν, κορυφαῖος: Ἰωσ.Γενέσ.50Α **Πέτρος ὁ ἀποστόλων προβάθμιος**· ‖ κ. συγκρ. **προβαθμιώτερος** ἐπὶ συγγενοῦς, ὁ πλησιέστερος : Μιχ.᾿Ατταλ.ἐν Σάθ.Ι,15 **καὶ ἕτερος αὐτὸ διαδέξεται προβαθμιώτερος συγγενής,** αὐτ.36,Βαλσ.ἐν Συντάγμ.Καν.2,322, Μιχ.᾿Ακομ.2,33,27 (ἔκδ.Λ.)
προβαθύς-έος-ύ μτγν. ὁ λίαν, ἐξαιρετικὰ βαθύς : ᾿Απολλ.Ρ 4,283 (δ.ἀνάγν. προβαθής).

προβαίνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. προβήσομαι (Εὐρ.᾿Αλκ.785), κ. **προβήσω** (Πινδ.Ο 8,63), ἀόρ. β' **προέβην** (Μάχ.π.᾿Αθήν.13,580C) κ. **προῦβην,** β' ἐν. προστ. **πρόβα** (᾿Αριστφ.᾿Αχ.262, Εὐρ.᾿Αλκ.872), β' πληθ. **πρόβατε** Σοφ.ΟΚ 841, Εὐρ.᾿Ηρ.1047), παρακ. **προβέβηκα** (᾿Ιλ.Ζ 125, Ἡσίοδ.Α 355)· π. ᾿Ομ. ἐν χρ. μ. ὁ παρακ. κ. ἐνεστ. μτχ. **προβιβάς** (ὡς ἐκ τ. προβίβημι) (᾿Ιλ.Ν 18), αἰτ. μτχ. ἐνεστ. **προβιβῶντα** (ὡς ἐκ τ. προβιβῶ-άω) (αὐτ.807), μτχ.ἀόρ. β' **προβάοντε** (αὐτ.Μ 277, διόρθ. ᾿Αριστάρχ. **προβῶντε**) κ. συνηρ. **προβῶντες** (Κρατῖν.126), γ' πληθ. προστ. **προβιβάσθων** (Ἡσ.), βαίνω, βαδίζω πρὸς τὰ ἔμπρός, προβαδίζω, προπορεύομαι, προχωρῶ: ᾿Ιλ.Ν 18, αὐτ.158 **κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων,** αὐτ.807, αὐτ.Π 609, ᾿Οδ.Ρ 27, αὐτ.Ο 555 **τὸν δ᾿ ὦκα προβιβάντα πόδες φέρον,** ᾿Αριστλ.ΖΙ 604b,5 **προβαίνει εὐθέσι τοῖς σκέλεσι,** Σολωμ.᾿Εθν.῾Υμν.37,Ι **σοῦ προβαίνουνε καὶ τρίζουν γιὰ νὰ ἰδῇς πῶς εἶν᾿ πολλά**· ‖ κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Εὐρ.᾿Αλκ.263 **οἵαν ὁδὸν ἁ δειλαιοτάτα προβαίνω**· ‖ φρ. **μέγα προβαίνω** ἐκτελῶ μέγα βῆμα πρὸς τὰ ἔμπρός : Ἱππ.᾿Αρθρ.60· ‖ νεώτ.κ.μτφ.τὸ παθ. **δὲν περιωρίσθη εἰς συστάσεις μόνον, ἀλλὰ προέβη καὶ περαιτέρω**· **2)** ἐπὶ τριχῶν, αὐξανόμενος ἐμφανίζομαι, ἀναπτύσσομαι, μεγαλώνω : Λιβάν.Λόγ.64,50· **3)** κ. νεώτ. ὡς σημεῖον χρόνου ἐν φρ. **ἄστρα προβέβηκε** ἔχουν προβῆ πολὺ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἤτοι παρῆλθε τὸ μεσονύκτιον, πέρασαν τὰ μεσάνυχτα : ᾿Ιλ.Κ 252 **ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρῴχηκεν δὲ πλέων νύξ**· ‖ **ἡ νὺξ προβαίνει** ἡ νὺξ προχωρεῖ : Ξεν.᾿Αν.3,Ι,13 **τί κατάκειμαι ; ἡ δὲ νὺξ προβαίνει**· ‖ δθ. κ. ἐπ᾿ αὐτοῦ τοῦ χρόνου, προχωρῶ, παρέρχομαι : Σοφ.Φιλ.285 **ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι**· ‖ δμ. κ. ἐπὶ γεγονότων : Θέογν.583, ᾿Ηρ.7,23 **προβαίνοντος τοῦ ἔργου,** Πολύβ.2,47,3, ᾿Ηγήσανδρ.21· ‖ **ἐκ τοῦ προβεβηκότος** ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς στιγμῆς, τῶν περιστάσεων : Πολύβ.7,12,2· ‖ κ. ἐπὶ ἡλικίας : Ξεν.᾿Απολ.6 **νῦν δὲ εἰ ἔτι προβήσεται ἡ ἡλικία, οἶδ᾿ ὅτι ἀνάγκη ἔσται τὰ τοῦ γήρως ἀποτελεῖσθαι**· ‖ κ. ἐπὶ προσ. : Λυσ.24,16 **οἱ προβεβηκότες τῇ ἡλικίᾳ,** ΠΔ Ἰησ.13,Ι **σὺ προβέβηκας τῶν ἡμερῶν,** Μάχ.π. ᾿Αθήν.13,580, ΚΔ Λουκ.Ι,7 **προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν**· ‖ νεώτ. **προβεβηκυῖα ἡλικία** ἡ προκεχωρημένη, γεροντικὴ ἢ σχεδὸν γεροντική· ‖ κ. ἀπολ. **οἱ προβεβηκότες** οἱ προκεχωρημένης ἡλικίας ἄνθρωποι, ἡλικιωμένοι : Βάτ.7,9, Λουκ.Νιγρ.24· **4)** μσν. δημ. προφαίνομαι, παρακύπτω : ᾿Ερωτόκρ.Ι,560, Κρυστ.᾿Αγροτ. **Τὸ νεραϊδόπαιδο** 72 **προβαίνει ἡ χαραυγούλα**· **5)** μτφ. ἐπὶ διηγήσεως, λογικοῦ ἐπιχειρήματος ἢ συζητήσεως, ἐπὶ ἐνεργείας, ἐπὶ γεγονότων : Κρατῖν.66 **μὴ πέρα προβῇς λόγου,** ᾿Ηρ.Ι,5 **προβήσομαι εἰς τὸ πρόσω τοῦ λόγου,** Αἰσχ.Πρ.249 **προὔβης τῶνδε καὶ περαιτέρω,** Σοφ.᾿Αντ.853, Εὐρ.Ἱππ.342, αὐτ.᾿Αλκ. 785, αὐτ.Μήδ.907, ᾿Αριστφ.᾿Αχ.836 **οἱ προβαίνει τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλεύματος,** Αἰσχίν.Ι,179 **τὸ ἔθος ἐπὶ πολὺ προβαίνει**· ‖ φρ. **προβαίνει τὸ ἔθνος ἄρχον καὶ ἐπιτροπεῦον** προοδεύει, αὐξάνει τὴν κυριαρχίαν του : ᾿Ηρ.Ι,134· ‖ κ. ἀπροσ. **εἰς τοῦτο προβέβηκε** ἔχει προχωρήσει μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε . Πλάτ.Νόμ.839C· ‖ **προβαίνω πόρρω μοχθηρίας** προχωρῶ εἰς μέγαν βαθμὸν μοχθηρίας : Ξεν.᾿Απολ.30· ‖ κ. ἐπὶ ἔχθρας: Δημ.162· ‖ κ. ἐπὶ ἀταξίας : Αἰσχίν.3,38· ‖ **τοσοῦτον προβαίνω** τόσον πολὺ προοδεύω, προκόπτω : Πλάτ.Θεαίτ.187Α **τοσοῦτον προβεβήκαμεν ὥστε**· ‖ πάπ. ἐπὶ ἐπιχειρήσεως, προκόπτω, ἐπιτυγχάνω· **6)** ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ : ᾿Ιλ.Ζ 125 **πολὺ προβέβηκας ἁπάντων σῷ θάρσει,** αὐτ.Π 54, αὐτ.Ψ 890, Ἡσίοδ.Α 355 **δυνάμει τε καὶ αἰ-**

δοῖ Τρηχῖνος προβέβηκε (ἀνεδείχθη ὑπέρτερος τῶν Τραχινίων), Καλλ.Ἐπιγρ.1,5· 7) μτ. αἰτ. πράγμ. διασκελίζω, διαβαίνω τι : Πίνδ.Ν 7,71 ἀπομνύω μὴ τέρμα προβὰς ἄκονθ' ὥτε χαλκοπάραον ὄρσαι θοὰν γλῶσσαν· || σπαν. π. ποιητ. μτ. αἰτ. τοῦ ὀργάνου, ἐπὶ κινήσεως : Θέογν.283, Εὐρ.Φοίν. 1412, αὐτ.Ὀρ.1470, Ἀριστφ.Ἐκκλ.161 οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα τὸν ἕτερον, Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.29, Πολυδ.5,23 προβὰς τὸν πόδα τὸν ἀριστερὸν καὶ τὸν δεξιὸν ὑποβάς· || φρ. προβαίνω τὰ ἀριστερά ἐπὶ κτηνῶν, ἔχω τὰ ἀριστερὰ σκέλη ἐμπρός : Ἀριστλ.ΖΠ 706a,7· 8) κ. ἐν μτβ. χρ. κάμνω τινὰ νὰ βαδίσῃ, νὰ ὑπάγῃ ἐμπρός, διδάσκω πῶς νὰ προοδεύσῃ : Πίνδ.Ο 8,63 τίς τρόπος ἄνδρα προβάσει ; 9) μσν. δημ. προβάλλω, προτείνω : Ἐρωτόκρ.3,1463· 10) νεώτ. προβαίνω εἰς . . ἐνεργῶ, ἀρχίζω τὴν ἐκτέλεσίν τινος, κάμνω : ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς συλλήψεις πολλῶν ὑπόπτων, - ἡ κυβέρνησις θὰ προβῇ εἰς παραστάσεις, - ἡ Ἑλλὰς προέβη εἰς παραγγελίαν πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

προβακχήϊος-η-ον ποι. ἰων. τ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος προβάκχειος, ἐπὶ τοῦ Διονύσου, ὁ ἡγούμενος τῶν βακχευόντων, τῶν βακχῶν : Εὐρ.Βάκχ.412 ἐκεῖσ' ἄγε με, Βρόμιε, Βρόμιε, προβακχήϊε δαῖμον (δ. ἀνάγν. πρόβακχ' εὔιε δαῖμον).

προβαλάνειον (τὸ) μτγν. τὸ προπαρασκευαστικὸν λουτρόν : Ἀρχιγ.π.Γαλ.13,168, Ἐπιγρ. Τέω.

προβαλλός (ὁ) μτγν. κ. πρόβαλλος (Φώτ.) κ. πρόβαλος (Ἡσ.) πρόβλημα βλ.λ.3), ἀμυντήριον, προφυλακτήριον : Ἡρωδιαν.1,158.

προβάλλω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. προβαλῶ, ἀόρ. β' προέβαλον, ἐπ. προβάλεσκον (Ὀδ. Ε 331), δημ. α' (ἐ)πρόβαλα, παρακ. προβέβληκα, μέσ. ἀόρ. β' προεβαλόμην, παθ. προεβλήθην (Δημ.277), παρακ. προβέβλημαι (Ἀρρ.Τακτ.36,2), βάλλω, φέρω, ὠθῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, σπρώχνω μπροστά : Ὀδ.Ε 331 Νότος Βορέῃ προβάλεσκε (σχεδίην) φέρεσθαι· 2) κ. νεώτ. βάλλω τι ἐμπρός, ἐκτείνω ἢ ρίπτω πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἡρ.9,112 τοὺς μαζοὺς κυσὶ προέβαλε, Ἀριστλ.Πλ.798 τρωγάλια τοῖς θεωμένοις, αὐτ.Ὄρν.626, Πλάτ.Φαῖδρ. 241Ε, - τὸ δένδρον προβάλλει τὴν σκιάν του, - προέβαλε τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τοῦ παραθύρου· || κ. ἐπὶ γυναικός : Εὐρ.Κρ.6 προβάλλειν ἀνδρὶ δέμας· || κ. ἄνευ δοτ. : Πλούτ.Περ.28 προβάλλειν ἀκήδευτα τὰ σώματα· 3) ἐμφανίζω, παρουσιάζω : Ἱππ.Γυν.1,69, Σωρ.2,60· κ. παθ. : Ἱππ. Γυν.1,69· 4) μτφ. προτείνω, ὑποδεικνύω : ΚΔ Πράξ.19,33 ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, προβαλόντων αὐτὸν τῶν Ἰουδαίων· κ. μέσ. : Ἡρ.1,98, Ἀνδοκ.1,132 λητουργεῖν προβάλλεσθαι γυμνασίαρχον, Πλάτ.Νόμ.755C, Ξεν.Ἀν.6, 1,25 καὶ ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, προυβάλλοιντο αὐτόν, Δημ.519· κ. παθ. : Ἡρ.1,98, Πλάτ.Νόμ.755C, Δημ.277 προβληθεὶς πυλάγορος οὗτος· || δημ. τὸ ἐνεργ. ἐν ἀμτβ. χρ. ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι : Σολωμ.εἰς Κόρην εἰς Μοναστήρι 2 πρόβαλε κεῖ στὰ κάγκελα· 5) προτείνω τι πρὸς ἄμυναν, κρατῶ τι προβεβλημένον, προτεταμένον πρὸς ἄμυναν : Πλάτ.Σοφ.261Α, Ἀριστλ.Ποιητ.1460b,19 ἄμφω τὰ δεξιὰ προβεβληκώς, Παυσ.4,18,6 χλαμύδα ἀλώπεκι προβάλλειν, Λουκ.Κατάπλ.25 προβάλλειν αὐτὸν εἰς τὸ μέσον· κ. μέσ. : Τυρτ.15,3, Εὐρ.Ῥῆσ.370 τὰν ζάχρυσον Πηλεΐδα προβαλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν, Ἀριστφ.Βάτρ.201, Μηναῖ.12,9 Ὄρθρ.Ὠδ.6,5 σὲ ὅπλον ἀρραγὲς κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· || προβάλλομαι τὰ ὅπλα προτείνω τὰ ὅπλα εἴτε πρὸς ἐπίθεσιν εἴτε πρὸς ἄμυναν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ μεταβάλλομαι βλ.λ. : Ξεν.Ἀν.1,2,17 τὴν φάλαγγα ἐκέλευε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα καὶ ἐπιχωρῆσαι, αὐτ.6,5,16, αὐτ.Ἀπομν.3, 8,4· κ. παθ. : Διόδ.Σ 17,100 σάρισαν προβεβλημένος, Ἀρρ.Τακτ.36,1 τοὺς θυρεοὺς πρὸ τῶν νώτων προβεβλημένοι, Λουκ.Νεκρ.Δ 27,4· || ὅθ. προβεβλημένοι τοὺς θωρακοφόρους ἔχοντες αὐτοὺς πρὸ ἑαυτῶν : Ξεν.ΚΠ 6,3,24· || κ. ἐπὶ στρατηγοῦ ἐν φρ. προβάλλομαι τάφρον - ποταμόν, Πολύβ.1,18,3, αὐτ.2,5,5· || κ. μτ. γενικ. : αὐτ.1,48, 10 προβάλλεσθαι τῆς στρατοπεδείας τεῖχος· || κ. ἀπολ. ἵσταμαι ἐμπρὸς πρὸς ὑπεράσπισιν : Ξεν. Ἀν.4,2,21 πρὸ ἀμφοῖν προβεβλημένος (ἱστάμενος οὕτως ὥστε νὰ προασπίζῃ ἀμφοτέρους), αὐτ.ΚΠ 2,3,10· κ. μτ. γενικ. : Δημ.560 τούτου προβέβληται Πολύευκτος· || προαίρεσις τῆς πολιτείας προβεβλημένη σύστημα ἀμύνης : αὐτ.349· κ. παθ. : Ἀρρ.Τακτ.36,2 ἱππῆς προβέβληνται πρὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως, αὐτ.34,3 κράνη πρὸ τῆς κεφαλῆς προβεβλημένα· 6) κ. νεώτ. θέτω ἐμπρός, προτείνω ὡς ἐπιχείρημα πρὸς ὑπεράσπισιν ἢ δικαιολογίαν : Σοφ.Τρ.810 ἐπεί μοι τὴν θέμιν σὺ προύβαλες, Εὐρ.Ἑκ.825, Δημ.112 τοὔνομα μὲν τὸ τῆς εἰρήνης ὑμῖν προβάλλει· κ. μέσ. : αὐτ.258 τὴν ἀγαθὴν προβαλλόμενος ἐλπίδα· κ. παθ. : Θουκ.6,92 τὸν ὑφ' ἁπάντων προβαλλόμενον λόγον, αὐτ.5,16· || τὸ μέσ. φέρω τινὰ πρὸς ὑπεράσπισίν μου : Πλάτ.Λάχ.201Β τὸν Ὅμηρον δοκεῖ μοι χρῆναι προβάλλεσθαι, Ἰσαῖ.7,3· || ὁ προβαλλόμενος ὁ προσκομίσας, προσαγαγὼν μαρτυρίαν : Νόμ.π.Δημ.1132· || τὸ μέσ. μεταχειρίζομαι ὡς δικαιολογίαν ἢ πρόφασιν : Θουκ.2,87· || νεώτ. τὸ ἐνεργ. : ἀμέσως προέβαλε τὸ ἄλλοθι· 7) προτείνω ἐρώτησιν, ἔργον, πρόβλημα, αἴνιγμα : Ἀριστφ.Νεφ.757 ἀλλ' ἕτερόν αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν, Πλάτ.Πολ.536D, αὐτ.Χαρμ.162Β, Ἀντιφ.74,5, Ἀριστλ.Πολιτ.1233b,35· || μτγν. συχν. μτ. ἐρωτημ. προτ. : Ἐπίκτ.Ἐγχ.33,12 πρόβαλε σαυτῷ τί ἂν ἐποίησεν ἐν τούτῳ Σωκράτης, Ἀριστείδ. 1,41J· κ. παθ. : Ἀρχιμ.Κων.Σφαιρ.Προοίμ. προβάλλεται τάδε θεωρῆσαι· 8) ἁπλῶς, βάλλω, θέτω τι ἐνώπιόν τινος : Πολύβ.3,2,9, αὐτ.113,6 λογχοφόρους διαβιβάσας τὸν ποταμὸν προεβάλετο τῆς δυνάμεως· 9) προεκτείνω, ἐκτείνω πέρα τινός, ἐξάγω, βγάζω ἔξω : Σοφ.Ἠλ.740 κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,7 τῶν ὀδόντων τὴν γλῶτταν προβάλλειν, Φιλούμ. Γυναικ.1,2 φλέγμα καὶ ἀφρῶδες ἐκ τοῦ στόματος προβάλλειν· 10) ἐκπέμπω, ἀναδίδω : Διοσκ. 4,50 προβάλλει δὲ κατὰ τὸ φθινόπωρον τὰ φύλλα τράγου ὀσμήν· || ἐκπηγάζω, παράγω, μ. τὸ παθ. ἐκπορεύομαι : Πρόκλ.Παρμ.552S αἱ τῶν θεῶν δυνάμεις προβεβλημέναι τῶν πρώτων· 11) ἐκβάλλω, ἀποβάλλω : Διόδ.Σ 3,8 καθάπερ αἰδῶ ταύτην προβαλλόμενοι· || κ. ἐπὶ ἤχου : αὐτ.5,30 ἦχον τραχὺν προβάλλειν· 12) παράγω : Ἰώσ.ΑΙ 4,8,19 προβάλλειν καρπόν, Ἀέτ. 12,1 προβάλλειν ἄνθος· 13) τὸ μέσ. ρίπτω ἐνώπιόν τινος, προχέω : Ἰλ.Α 458 αὐτὰρ ἐπεί ρ' εὔξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο· 14) ὁμ. ρίπτω ἔξω εἰς μέρος τι, ἐκθέτω : Σοφ.Φιλ.1017 νοεῖς ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε ἐν ᾗ με προυβάλου ἄφιλον, ἔρημον· 15) σχόλ. ἐν ἀμτβ. χρ. πίπτω πρὸς τὰ ἐμπρός : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.487· || ὁμ. πίπτω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πρηνὴς ἢ κτ. ἄ. ἐν μτφ.χρ. πίπτω εἰς ἀπόγνωσιν, περιέρχομαι εἰς ἀπελπισίαν : Ἡρ.7,141 προβάλλουσι δὲ σφέας αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ κακοῦ τοῦ κεχρημένου, Σοφ.ΟΤ 745· 16) εἰς κίνδυνον ἐμβάλλω, ριψοκινδυνεύω : Εὐρ.Ῥῆσ.183 ψυχὴν προβάλλειν ἐν κύβοισι δαίμονος· 17) ἐγείρω, διεγείρω : Ἰλ.Λ 529 ἔριδα προβαλόντες· 18) μέσ. βάλλω πρότερον, προηγουμένως : αὐτ. Ψ 255 θεμείλιά τε προβάλοντο· 19) ὁμ. προτείνω εἰς ἐμαυτόν, ποιοῦμαι ἀρχὴν ἔργου τινός : Ἡσίοδ.Ἔργ.779· 20) ρίπτω πέρα τινός, νικῶ

ἐν τῷ βάλλεσθαι, δθ. ὑπερτερῶ, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, μτ. γενικ. προσ. κ. δοτ. πράγμ. : Ἰλ.Τ 218 **ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην· 2)** ὡς ὅρος ἐν τῷ ἀττ. δικαίῳ, κατηγορῶ τινα ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας διὰ τῆς ἀγωγῆς, ἥτις ἐκαλεῖτο προβολή, κυρίως παρουσιάζω τινὰ ὡς ἔνοχον ἐγκλήματος : Δημ.514 **προυβαλόμην ἀδικεῖν τοῦτον περὶ τὴν ἑορτήν·** ‖ κ. μτ. δύο αἰτ. : αὐτ.523· ‖ κ. μτ. μ. αἰτ. προσ. : αὐτ.571· ‖ **ὁ προβαλλόμενος** ὁ κατήγορος ἐν τῇ προβολῇ : αὐτ.572· κ. παθ. κατηγοροῦμαι : Ξεν.Ἑλλ.1,7,35 **προυβλήθησαν δὲ καὶ ἄλλοι τέτταρες· 22)** γεν. προσβάλλω, ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ : Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,24, Ἰώσ. Π1 2,8,7, Πλούτ.Ἠθ.18D **ἃς δὲ διαθέσεις καὶ πράξεις μιμεῖται καὶ προβάλλεσθαι καὶ κακίζειν· 23)** ρηματ.π. προβολή, πρόβλημα, προβλής.

προβαπτίζω μτγν. βαπτίζω τι πρότερον, προηγουμένως : Κλήμ.Ἀλ.974.

προβάπτω μτγν. ἐμβαπτίζω πρότερον : Σωρ. 2,32 **προβάπτειν τι εἰς γάλα·** κ. παθ. : Πάπ.

προβαρύνω μτγν. βαρύνω πρότερον: Φιλόστρ. Γυμν.46 **προβαρύνειν τὴν γαστέρα κελεύοντες.**

προβάρω (Ἰταλ.) δημ. κάμνω πρόβα, δοκιμάζω : **πάω νὰ προβάρω τὰ ρούχά μου· 2)** ναυτ. παρασταίνω ἢ παραβάλλω βλ.λς.

προβασανίζω μτγν. βασανίζω, ἐξετάζω, ἐρευνῶ πρότερον· ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἥρων Αὐτομ.2,5· **2)** βασανίζω, κολάζω πρότερον : Λουκ.Τυρανν.17 **ἀλλὰ λύπῃ προβασανίσας πολλῇ·** κ. παθ. : ΠΔ Μακκ.4,10,16, Ἰώσ.Α1 17,5,5, αὐτ.Π1 5,11,1.

προβασία (ἡ) πιθ. βοσκὴ προβάτων : Ἐπιγρ. Βοιωτίας.

προβασιλεύω μτγν. βασιλεύω πρότερον, προηγουμένως : Διόδ.Σ 1,51 **τῆς δὲ τῶν προβασιλευσάντων μεγαλοψυχίας καὶ φιλοκαλίας οὐκ ἄξια.**

πρόβασις-εως (ἡ) ἡ περιουσία εἰς βοσκήματα, ἀφθονία βοσκημάτων, προβάτων, πρβλ. προβατεία : Ὀδ.Β 75 **ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον εἴη ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·** ‖ Ἡσ. «ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις»· **2)** μτγν. προχώρησις : Στράβ.7,1,5· **3)** ὁμ. πρόοδευσις, πρόοδος : Φίλ.1,595 **προβάσεις τοῦ ναοῦ,** Σωρ.1,110· ‖ κ. ἐπὶ μουσ. **ἤχων** : Ἰάμβλ.Πυθ.26,120· **4)** κίνησις προωθητική : Σωρ.1,114, Γαλ.19,373· **5)** προαγωγὴ βλ.λ. : Μαρία π. Ζώσ.Ἀλχ.158B.

προβασκαίνω μτγν. βασκαίνω, φθονῶ πρότερον ἢ ἐπί τινι : Λιβάν.Προγ.29,2 **ἐπειδή τις δαίμων που προεβάσκηνέ μοι τῆς τροφῆς.**

προβασκανία (ἡ) πάπ. ἡ βασκανία βλ.λ.

προβασκάνι(ον) (τό) μτγν., νεώτ. κ. δημ. φυλακτὸν κατὰ τῆς βασκανίας ἢ μαγείας, φυλακτήριον, τὸ ὁποῖον ἐξήρτων πρὸ τῶν ἐργαστηρίων ἢ ἐξ ἑαυτῶν, ὡς καὶ σήμερον : ΠΔ Ἐπιστ.69 **ὥσπερ γὰρ ἐν σικυηράτῳ προβασκάνιον οὐδὲν φυλάσσον,** Πλούτ.Ἠθ.681F, Ἡσ. ἐν λ. κεράμβηλον, Εὐστ. Πον.41,27, Γρυπ.Σκ.Τερρ.69,7 **τὸ βουβό μου πεῖσμα παίρνω προβασκάνι.**

προβαστάζω πάπ. βαστάζω, μεταφέρω τὸ πρῶτον ἢ προηγουμένως.

προβάτα (ἡ) δημ. ἡ προβατίνα βλ.λ.

προβατάγριον γλωσσ. ἄγριον πρόβατον.

προβαταία (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ὠκιμοειδὲς βλ.λ.: ΨΔιοσκ.4,28.

προβατάκι (τό) δημ. ὑποκορ. τοῦ πρόβατον, μικρὸν πρόβατον : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.266,4 **κι ἄλογα δὲν ηὕρανε, προβατάκια πήρανε· 2)** μτφ. κτ. πληθ. **προβατάκια** οἱ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν κυμάτων **σχηματιζόμενοι** κατὰ διαστήματα ἀφροί.

προβατάρης (ὁ) δημ., θηλ. -ισσα, ποιμήν, ἰδ. προβάτων, βοσκός, τσοπάνος.

προβατάς-ᾶ (ὁ) δημ. ὅ. προβατόρης βλ.λ.· πρβλ. γιδάς.

προβατεία (ἡ) μτγν. φύλαξις καὶ ἐπιμέλεια προβάτων, δθ. ὁ βίος, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ποιμένος : Ἰώσ.Α1 1,2,2, Πλούτ.Σολ.23 **Αἰγικορεῖς δὲ τοὺς ἐπὶ νομαῖς καὶ προβατείαις διατρίβοντας,** αὐτ.Ποπλ.11· **2)** περιουσία εἰς πρόβατα συνισταμένη ἢ βοσκήματα, ποίμνιον προβάτων, ὅ. πρόβασις βλ.λ.1) : Στράβ.12,3,13 **ἔχει δὲ καὶ προβατείαν ὑποδιφθέρου . . ἐρέας,** Αἰλ.Ζ1 4,32.

προβάτειος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρόβατον, ὁ τοῦ προβάτου, πρόβιος, προβατήσιος : Ἀριστλ.Ζ1 522a,22 **εἰς δὲ τὸ προβάτειον ἐν Σικελίᾳ καὶ ὅπου πλεῖον αἴγειον μειγνύουσι,** Ἰώσ. Α1 3,11,2, Σέξτ. Ἐμπ. Πυρρ.3,223· **2)** τὸ οὐδ. προβάτειον ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.2,126· **3)** τὸ θηλ. προβάτειος ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν θύμβρα βλ.λ. : αὐτ.3,37.

προβατέμπορος (ὁ) νεώτ. ἔμπορος προβάτων.

προβάτερον ἐπίθ. (συγκρ. βαθμ. οὐδ. γέν. σχηματισθὲν ἐκ τῆς λ. πρόβατον) μωρότερον : Σώφρ.122 (ἀμφ.εἰκ.).

προβατεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ προβατευτὴς βλ.λ. τίτλος ἔργου τοῦ Ἀντιφάνους : Πολυδ.7,184.

προβατεύσιμος-ον μτγν. ὁ κατάλληλος πρὸς βοσκὴν προβάτων : Φίλ.2,91, αὐτ.131.

προβατευτής (ὁ) μτγν. ποιμὴν προβάτων, προβατάρης : Πολυδ.7,184.

προβατευτικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρόβατα, δθ. **κύων προβατευτικός** τσοπανόσκυλλο : Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,43, Λόγγ.3,7· ‖ **ἡ προβατευτικὴ τέχνη** ἡ τέχνη τοῦ τρέφειν ἢ διατηρεῖν πρόβατα : Ξεν.Οἰκ.5,3 **καὶ γὰρ ἡ προβατευτικὴ τέχνη συνῆπται τῇ γεωργίᾳ,** Πολυδ.7,184.

προβατεύω μτγν. διατηρῶ, τρέφω πρόβατα · Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,7, Ἐπιγρ.Δωδώνης· **2)** φυλάττω πρόβατα, εἶμαι προβατεύς, ποιμὴν προβάτων : Κριναγ.ΑΠ 7,636· ‖ βόσκω, ποιμαίνω : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.1,8 **προβατεύειν ἑκατὸν πλείω τὰ μείζονα· 3)** τὸ παθ. τρώγομαι, βόσκομαι ὑπὸ προβάτων : Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,37· **4)** ρηματ.π. προβατεία, προβατεύς, προβατευτής.

προβατεών-ῶνος (ὁ) μτγν. μάνδρα προβάτων· πρβλ. προβατών : Ἡρωδιαν.Ἐπίμ.113.

προβατῆ (ἡ) μαν. τὸ δέρμα τοῦ προβάτου, προβιά : Παχυμ.Γ 1,348,7 (ἔκδ.2).

προβάτημα-ατος (τό) Ἡσ. «τὸ πρόβατον».

προβατήσιος-α-ο δημ. ὁ τοῦ προβάτου ἢ ὁ προερχόμενος ἐξ αὐτοῦ, προβάτειος, πρόβιος : προβατήσιο γάλα · **βλέμμα.**

προβατικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ προβάτειος βλ.λ., ὁ ἀνήκων εἰς πρόβατα ἢ τράγους, δθ. **προβατικὸς χορός** χορὸς αἰγῶν εἰς τὸ ἔργον «Αἶγες» τοῦ Εὐπόλιδος : Εὐστ.1063,44· ‖ **ἡ προβατικὴ πύλη** πύλη ἐν Ἱεροσολύμοις, δι' ἧς διήρχοντο τὰ πρὸς θυσίαν πρόβατα : ΠΔ Νεεμ.3,1 **ᾠκοδόμησαν τὴν πύλην τὴν προβατικήν· 2) ἡ προβατικὴ** ὡς οὐσ. : ΚΔ Ἰω.5,2 **ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρα . . πέντε στοὰς ἔχουσα.**

προβατίλα (ἡ) δημ., δ.γρ. **προβατύλα** ἡ ἀπὸ τῶν προβάτων ἀναδιδομένη χαρακτηριστικὴ δυσοσμία, κακοσμία.

προβατίνα (ἡ) **δημ.** κ. **ῖνα** θῆλυ πρόβατον.

προβάτιον (τό) ὑποκορ. τοῦ πρόβατον, μικρὸν πρόβατον, **ἀμνός,** προβατάκι : Ἀριστφ.Σφ.955 **οἷός τε (κύων) πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι,** αὐτ.Πλ.293 **βληχώμενοί τε προβατίων αἰγῶν τε κιναβρώντων μέλη,** Πλάτ.Φαῖδρ.259A, Στράτ.Κωμ. 1,22, Σωτάδ.9,3, Μέν.319,3, Πλούτ.Φάβ.1, Φιλόστρ. Ἀπολλ.3,43· **2)** ἐρίφιον, κατσικάκι : Ἀριστφ. Ὄρν.856 **ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἕνεκα προβάτιόν τι θύειν.**

προβατοβοσκός (ὁ) Ἡσ. **ἐν λ.** ἀρηνοβοσκὸς «ποιμὴν προβάτων».

προβατογνώμων-ονος-ον ποι. ὁ εἰδήμων περὶ τὰ πρόβατα ἢ τὰ ποίμνια, ὁ ἀκριβῶς γνωρίζων καὶ διακρίνων αὐτά, εἰδικὸς περὶ τὴν ἔρευναν αὐτῶν· δθ. μτφ. ὁ ἔμπειρος κριτὴς χαρακτῆρος : Αἰσχ.'Αγ.795 **ὅστις δ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, οὐκ ἔστι λαθεῖν ὄμματα φωτός.**

προβατοδόρας (ὁ) μτγν. ὁ ἐκδέρων τὰ πρόβατα, προβατογδάρτης, ὀνομ. τοῦ μηνὸς Ληναιῶνος : Πρόκλ.'Ησίοδ.502.

προβατοθρέμμων-ονος-ον μσν. ὁ πρόβατα τρέφων, προβατοβοσκός : ΚΜανασσ.Χρον.5199.

προβατοθύτης (ὁ) πάπ. ὁ θύων πρόβατα.

προβατοκάμηλος (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος μηρυκαστικῶν ζῴων ἐκ τῶν καμηλιδῶν, ἄ. αὐχενία.

προβατοκάπηλος (ὁ) μτγν. κάπηλος προβάτων, προβατέμπορος, προβατοπώλης : Πλούτ.Περ. 24 **Αἰσχίνης δέ φησι καὶ Λυσικλέα τὸν προβατοκάπηλον,** Κωμ.'Αδέσπ.62.

προβατοκομία (ἡ) νεώτ. διατροφὴ προβάτων πρὸς ἀναπαραγωγήν, ἄ. προβατοτροφία.

προβατοκόμος (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων τὴν φροντίδα προβάτων, ποιμὴν προβάτων : 'Ανών.ἐν Ρητ.3,607W.

προβατοκτηνοτρόφος-ον πάπ. κτηνοτρόφος προβάτων.

πρόβατο(ν) (τό) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἑτερόκλ. δοτ. πληθ. πρόβασι ('Ηρωδιαν.1,414, 'Ησ.) πᾶν τὸ βαδίζον ἢ βαῖνον πρὸς τὰ ἐμπρός, πᾶν τὸ προβαῖνον, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ πτηνόν, τὸ ἑρπετὸν καὶ τὸ ἔνυδρον, ἐν χρ. μεταξὺ τῶν 'Ιώνων καὶ Δωριέων ἐπὶ παντὸς τετραπόδου βοσκήματος, κτήνους : 'Ηρ.2,41, αὐτ.4,61 **θύουσι δὲ καὶ τὰ ἄλλα πρόβατα καὶ ἵππους μάλιστα,** αὐτ.1,133 **οἱ δὲ πένητες αὐτῶν τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων προτιθέαται,** αὐτ.Β,137, 'Ιππ.'Αρθρ.8 **πάντων τῶν προβάτων βόες μάλιστα ἀτονέουσι,** Πίνδ.άπ.316, ΠΔ 'Εξ.12,5 **πρόβατα ἀπὸ τῶν ἀρνῶν καὶ τῶν ἐρίφων λήψεσθε,** 'Επιγρ.Τεγέας **τὸ μὲν μέζον πρόβατον . . τὸ δὲ μεῖζον,** αὐτ.Ρόδου· || κ. ἐπὶ τοῦ ταύρου ὅστις μετέφερε τὴν Εὐρώπην : Σιμων.28· **2)** συνεκδ. ποίμνιον ἢ ἀγέλη ἡμέρων κτηνῶν ἢ βοσκημάτων : 'Ιλ.Ξ 124 **πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς, πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε,** αὐτ. Ψ 550, 'Υμν.'Ερμ.571, Νόμ.Γόρτ 4,35 **τὰ πρόβατα καὶ καρταίποδα,** 'Επιγρ.'Αμοργοῦ· || κ.κτ.ἀντίθ. πρὸς τὸ ἄνθρωπος : 'Ησίοδ.'Εργ.558 **χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις,** 'Ηρ.1,203 **μεῖξιν δὲ τούτων τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐμφανέα κατά περ τοῖσι προβάτοισι·** **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ζῷον θηλαστικὸν ἀρτιοδάκτυλον τοῦ ἀθροίσματος τῶν μηρυκαστικῶν τῆς οἰκογ. τῶν **κολοκέρων,** ἔχον σῶμα λεπτόν, εὔρωστον, μετρίου ἢ καὶ μικροῦ ἀναστήματος καὶ τρίχωμα πυκνόν, ἐπίμηκες, μαλακόν, μεταξοειδὲς καὶ κατὰ κανόνα οὖλον : 'Αριστφ.'Ορν.714 **ἡνίκα πεκτεῖν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν,** Κρατῖν.43 **ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίζει,** Θουκ.2,14 **πρόβατα δὲ καὶ ὑποζύγια ἐς τὴν Εὔβοιαν διεπέμφαντο,** ΚΔ Ματθ.7,15, αὐτ.10,16, αὐτ.25,32 **ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων,** αὐτ.Μᾶρκ.6,34, αὐτ.Λουκ.15,4, αὐτ.'Ιω.2,15, αὐτ. 'Αποκ.18,13, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ 35,3 **περάστε ἀπὸ τὴ στάνη καὶ τὰ πρόβατα,** Βαλαωρ.Φροσ.4,252 **οὔτε προβάτου βέλασμα, οὔτε πουλιοῦ τραγούδι,** Κρυστ.'Αγροτ.Τραγούδι πιστικοῦ I· **4)** γεν. ζῷον πρὸς σφαγὴν δι' ἐπιτέλεσιν θυσίας, ἱερεῖον : 'Ηρ. 6,56 **προβάτοισι δὲ χρᾶσθαι ἐν τῇσι ἐξοδίῃσι·** || ὁμ. σφάγιον : αὐτ 1,207 **τῶν προβάτων ἀφειδέως πολλὰ κατακόψαντες,** 'Αντιφ.5,29· **5)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ πρᾶος, μαλακός, καλώτατος : **αὐτὸς εἶναι πρόβατο τοῦ θεοῦ·** || δθ. ἀβληχρός, εὐήθης, μωρός, ἀνόητος ἢ νωθρὸς καὶ ὀκνηρὸς ἄνθρωπος : 'Αριστφ.Νεφ.1203 **τί κάθησθ' ἀβέλτεροι . . ὄντες λίθοι, ἀριθμός, πρόβατ'** || παροιμ. **προβάτου προβάτερον** μωρότερον καὶ προβάτου (πρβλ. δημ. «κουτότερος κι ἀπ' τὰ βλίτα») : Σώφρ.122 (ἀμφ. εἰκ.)· || **χρυσοῦν πρόβατον** παρωνύμιον ἠλιθίου παμπλούτου : Δίων Κ 59,8· || **λέων ἐν προβάτοις** ἐπὶ ἐπιδεικνύοντος ἀνδρείαν ἔναντι κοινῶν, ἡσύχων ἀνθρώπων : Πλούτ. Κλεομ.33, – **τί περιμένεις ἀπὸ δαῦτον, εἶναι μοναχὸ πρόβατο·** **6)** μσν. πρόβατον ἀπολωλός, ὁ ἐκ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἢ τῆς ἠθικῆς παρεκκλίνας, δθ. κτ. ἐπέκτ. διεφθαρμένος, ἄσωτος · Νεκρ. 'Ακολ. **τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι, ἀνακάλεσέ με, Σωτήρ, καὶ σῶσόν με·** **7)** ὄνομα ἰχθύος : 'Οππ.'Αλ.1,146, αὐτ.3,139, Αἰλ.ΖΙ 9,38.

προβατονόμι(ον) (τό) μσν. κ. δημ. ὁ διδόμενος, καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν ποιμένων ἢ κτητόρων ποιμνίων προβάτων φόρος : Σομαβέρας π. Κορ.'Ατ.4,Λ,457.

προβατόνους-ουν μσν. ὁ ἔχων νοῦν, γνώμην προβάτου, εὐήθης : ΚΜανασσ.Χρον.6150.

προβατοπώλης (ὁ) ὁ πωλῶν πρόβατα, πωλητὴς προβάτων : 'Αριστφ.'Ιππ.132 **μετὰ τοῦτον αὖθις προβατοπώλης δεύτερος.**

προβατοσπαράκτης (ὁ) μσν. ὁ σπαράσσων πρόβατα, σπαράκτης προβάτων, ξεσχίζων πρόβατα : ΚΜανασσ.Χρον.5972.

προβατοστάσιον (τό) γλωσσ. σταθμός, μάνδρα προβάτων.

προβατόστασις-εως (ἡ) γλωσσ. μάνδρα προβάτων, προβατοστάσιον.

προβατόσχημος-ον μσν. ὁ ἔχων σχῆμα, μορφὴν ἢ ἐμφάνισιν καθόλου προβάτου· || ὁ παρουσιαζόμενος ἥσυχος καὶ πρᾶος ὡς πρόβατον : Δούκ.'Ιστ.Βυζ.170C **ὁ προβατόσχημος λύκος ἐγγίσας τῇ κλίνῃ.**

προβατοτροφία (ἡ) 'Επιγρ. κ. νεώτ., ἰων. **-ίη** ἡ διατροφὴ προβάτων, ποιμνίων ἐκ προβάτων : 'Επιγρ.Τέω (πιθ.)· **2)** νεώτ. προβατοκομία βλ.λ.

προβατοτρόφος-ον μσν. ὁ τρέφων πρόβατα : Σχόλ.Πίνδ.Π 12,1.

προβατοφθόρος-ον μσν. ὁ φθείρων, ἀφανίζων πρόβατα : ΚΜανασσ.Χρον.4242.

προβατόφρουρος-ον μσν. ὁ φρουρῶν, φυλάττων πρόβατα : ΚΜανασσ.Χρον.6539.

προβατοχίτων-ωνος (ὁ,ἡ) 'Ησ. ἐν λ. οἰοχίτων «ὁ ἔχων χιτῶνα ἐκ δορᾶς προβάτων».

προβατοχοιροδεκατία (ἡ) μσν. ὀνομ. τέλους, δεκάτη προβάτων κ. χοίρων : Χρυσόβ.Στεφ.Κράλη τῆς Σερβίας ἐν Σάθ.1,235 **τοῦ ἐννομίου, τοῦ μελισσονομίου, τῆς προβατοχοιροδεκατίας.**

προβατόχορτο (τό) δημ. τὸ φυτὸν σεραρδία ἡ ἀρουραία.

προβάτσα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν στατική ἡ κολπώδης.

προβατύλα (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ προβατίλα βλ.λ.

προβατύλλιον (τό) μσν. μικρὸν πρόβατον, προβατάκι : Μιχ.'Ακομ.2,44,23 (ἔκδ. Λ.).

προβατῶ-άω δημ. περιπατῶ βλ.λ. : Λασκαρ.Ληξ. 4,140,5 **αἵ, προβατοῦν τὴν νύχτα οἱ βρικολάκοι.**

προβατώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πρόβατον, δθ. μτφ. ὁ νωθρὸς τὴν διάνοιαν, εὐήθης, ἁπλοϊκός, βλάξ, ἄ. βοσκηματώδης : Εὐσ. 4,513Β, Σιμπλίκ.'Επίκτ.34D, Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.264, 'Ησ. ἐν λ. βαίκυλος· || ἐπίρρ. **-ῶς.**

προβατών-ῶνος (ὁ) 'Επιγρ., Πάπ. ὁ προβατεὼν βλ.λ. : 'Επιγρ.Δήλου, 'Ηρωδιαν.1,36.

προβαφή (ἡ) πάπ. προτέρα ἐμβάπτισις.

προβάφιον (τό) μτγν. οὐσία χρησιμοποιουμένη εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς μείξεως μετ' ἄλλων οὐσιῶν : Ζώσ.'Αλχ.193Β, Μαρία π. Ζώσ.'Αλχ.212Β.

προβεβαιῶ-όω μτγν. κ. νεώτ. βεβαιῶ τι ἐκ τῶν προτέρων, βεβαιώνω προκαταβολικῶς, ἐν χρ. τὸ παθ. : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.8,181.

προβέβουλα μοναδ. ἐλλειπτ. β' παρακ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος ρ. προβούλομαι, ἐπὶ σημ. ἐνεστ. προτιμῶ τινα ἑτέρου, θέλω τι(νὰ) περισσότερον ἀπὸ ἄλλο(ν) : Ἰλ.Α 113 **καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα, κουριδίης ἀλόχου,** Ἴων Χ Λυρ.16, Κόϊντ.13,347· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἰούλ.Αἰγ.ΑΠ 9,455· **2)** ἀπολ. κάμνω σχέδια : Κόλουθ.199.

προβεβουλευμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. προβουλεύω, προεσκεμμένως, ἐκ προμελέτης, συνετῶς : Πολυδ.6,140.

προβ(ε)ιά (ἡ) δημ. προβατῆ βλ.λ., δέρμα, δορὰ προβάτου εἴτε ὡς ἔχει φυσικῶς εἴτε κατειργασμένη.

πρόβ(ε)ιος-α-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόβατον ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενος : **πρόβιο μαλλί - γάλα - βούτυρο.**

προβέντζα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ναυτ. αἰφνίδιος μετάπτωσις τοῦ νοτίου ἀνέμου εἰς σφοδρὸν βόρειον.

πρόβημα-ατος (τὸ) ἄνοιγμα τοῦ σκέλους καὶ βάδισμα πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἀριστφ.Πλ.758 **ἐκτυπεῖτο δὲ ἐμβὰς γερόντων εὐρύθμοις προβήμασιν.**

προβιά (ἡ) δημ. δ.γρ. προβειὰ βλ.λ.

προβιάζομαι μεταχειρίζομαι πρότερον πρός τινα βίαν, προαναγκάζω τινά : Αἰσχίν.3,72.

προβιβάζω κ. νεώτ., δημ. κ. **προϊβάζω,** μέλλ. **προβιβάσω** (Δίων Κ 58,23), ἀττ. **προβιβῶ** (Ἀριστφ. Ὄρν.1570), ἀόρ. **(ἐ)προβίβασα,** παθ. ἀόρ. **ἐπροβιβάσθην,** δημ. **(ἐ)προβιβάστηκα** κ. **(ἐ)προϊβάστηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **προβιβασμένος,** δημ. κ. **προϊβασμένος,** κάμνω τινὰ νὰ προβῇ, ὁδηγῶ, φέρω πρὸς τὰ ἐμπρός, κάμνω τινὰ νὰ φθάσῃ που : Σοφ.ΟΚ 180 **προβίβαζε, κούρα, πόρσω·** ‖ φρ. **ποῖ προβιβᾷς ἡμᾶς ποτε** εἰς ποῖον μέρος, μέχρι τίνος ἐννοεῖς νὰ μᾶς φέρῃς : Ἀριστφ.Ὄρν.1570· **2)** χειραγωγῶ, ὁδηγῶ εἴς τι : Πλάτ.Πρωτ.328Α, Ξεν.Ἀπομν.1,5,1 **ἐπισκεψώμεθα, εἴ τι προυβίβαζε λέγων εἰς ταύτην** (τὴν ἐγκράτειαν) **τοιάδε·** **3)** ὁδηγῶ, ἄγω, φέρω, ἐκτείνω, προεκτείνω : Διον.Ἀλ. Ρωμ.1,3· **4)** προωθῶ : Πολύβ.5,100,1 **οὐδὲν ἠδύνατο προβιβάζειν τῶν ἔργων·** κ. παθ. ἐπὶ μηχανῆς, ἀναπτύσσομαι, προωθοῦμαι : Ἥρων Βελοπ. 74,4· **5)** ἐκτείνω πρὸς τὰ ἐμπρός, προεκβάλλω : Διόδ.Σ 4,78 **προβιβάζειν τὸ ὑπερκείμενον τοῦ κρημνοῦ** (διὰ τῆς οἰκοδομῆς τείχους)· **6)** ὑψῶ, ἐξυψώνω, μεγαλύνω : Πολύβ.9,10,4· **7)** μτγν. προάγω, παρουσιάζω : ΚΔ Πράξ.19,33 **ἐκ δὲ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον·** **8)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. προάγω τινὰ εἰς ἀνώτερον ἀξίωμα ἢ θέσιν, βαθμὸν ἢ τάξιν : Δίων Κ 58,23· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐν εἰδ. σχολ. σημ. προάγω ἀπό τινος τάξεως εἰς τὴν ἀμέσως ἀνωτέραν· κ. παθ. **προβιβάστηκε μὲ τὸ ἄριστα·** **9)** ἀμτβ. προβαίνω, προοδεύω, προκόπτω : Πολύβ.10,44,1 **βραχύ τι προεβίβασε·** **10)** μτγν. διδάσκω ἐκ τῶν προτέρων : ΠΔ Δευτ. 6,7 **καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοὺς υἱούς σου·** κ. παθ. προσυμβουλεύομαι, διδάσκομαι, δασκαλεύομαι προηγουμένως ὑπό τινος : ΚΔ Ματθ.14,8 **ἡ δὲ προβιβασθεῖσα ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτῆς·** **11)** ἐπὶ ζώων, ὀχεύω, βατεύω, ἐπιβαίνω πρότερον : Ἀριστλ.ΖΙ 546a,10 **ὀχεύειν δ' εἴωθε χορτασθεὶς καὶ μὴ προβιβάσας ἄλλην·** **12)** ρηματ.π. προβιβασμός, προβίβασις.

προβιβάς μτχ. παρακ. κ. ἐνεστ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος ρ. προβίβημι δ.τ. τοῦ προβαίνω βλ.λ. : Ἰλ.Ν 18.

προβίβασις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ φέρειν τινά, ὁδηγεῖν αὐτὸν εἰς τὰ ἐμπρός, ὅθ. μτφ. ἡ περαιτέρω διαίρεσις, ἀνάπτυξις, ἰδ. ἐν μουσ. ἐκφρ. : Νικομ.Ἀρμον.12· **2)** μσν. προβιβασμὸς βλ.λ.2).

προ(β)ιβασμός (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. πρόοδος, ὁδήγησις πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἀρτεμίδ.Δαλδ. 2,12· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προβιβάζω, προαγωγή : Παχυμ.Γ ἐν Βί.Ἀνδρ.Παλ.299Β, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,197.

προβιβρώσκω μτγν. βιβρώσκω, κατατρώγω πρότερον : Ἀρετ.Ὀξ.Νουσ.2,2 **ἣν προβεβρώκῃ ἄνθρωπος·** κ.παθ. : Διοσκ.3,45 **προβρωθέντα φύλλα.**

προβιβῶν δ. τ. τοῦ προβιβάς βλ.λ. : Ἰλ.Ν 807.

προβιγκιανός-ή-όν νεώτ. ὁ κάτοικος τῆς Προβιγκίας ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : **προβιγκιανὴ διάλεκτος - ποίησις.**

προβιοτεύω μτγν. βιοτεύω, ζῶ πρότερον : Γρηγ.Νύσσ.1,120Β.

προβιοτή (ἡ) μτγν. ἡ προτέρα ζωή, ἡ πρὸ τῆς γεννήσεως ζωή : Πλούτ.ἀπ.7,9, Πορφ.Ἐμβρ.11,4.

προβιότης-ητος (ἡ) μτγν. προβιοτὴ βλ.λ. : Κλήμ. Ἀλ.460, Στοβ.Ἐκλ.2,382.

προβιῶ-όω μτγν., μέλλ. **προβιώσομαι** (Κλήμ.Ἀλ. 580), παθ. παρακ. **προβεβίωμαι,** ζῶ, βιῶ πρότερον, ὅθ. **τὰ προβεβιωμένα** ἡ προτέρα ζωή τινος : Πολύβ.4,2,9, Ἰώσ.ΑΙ 4,8,15, Πλούτ.Ἠθ.561Α, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,1,8, Πλωτῖν.3,4,5· **2)** κ. ἐν ἀμτβ. χρ. : Ἐπιγρ.Σύρου **τὸν προβεβιωκότα χρόνον** (τὸν χρόνον, τὸ χρονικὸν διάστημα, τὸ ὁποῖον ἔχω ζήσει).

προβίωτος-ον μσν. ὁ προϋπάρξας, ὁ ἔχων προτέραν ζωήν : Σοφον.Ψυχ.135,1 **οὐ προβίωτος** (ἡ ψυχή) **τοῦ σώματος ἔσται.**

προβλαστάνω βλαστάνω, ἐκβλαστάνω πρότερον, προηγουμένως : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,1,12, Φίλ.1, 602· ‖ κ. κτ. τινα πλεονασμόν : Θεόφρ.ΦΑἴτ. 1,13,12 **προβλαστάνειν πρότερον τῶν λοιπῶν·** ‖ βλαστάνω πρὸ τῆς καθωρισμένης ἐποχῆς, πρωΐμως : Πλούτ.Ἠθ.377C.

προβλάστη (ἡ) νεώτ. ἄ. πρωτοβλάστη βλ.λ.

προβλάστημα-ατος (τὸ) βλάστησις προτέρα, πρώϊμος βλαστός : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,2,2.

πρόβλαστος-ον μτγν. ὁ προβλαστάνων, βλαστάνων πρότερον ἢ πρωΐμως, ἐν χρ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου, διότι κατὰ τὸν Σχολ. «ὅταν βλαστάνωσιν αἱ ἄμπελοι .. θύουσιν αὐτῷ» : Λυκόφρ.577· **2)** ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ πρωΐβλαστος βλ.λ.

προβλέπτης (ὁ) μσν., νεώτ. **προβλεπτής** ὁ προβλέπων, ὁ προνοῶν, προνοητής : Ἰω.Κλίμ.89,28 **μὴ προγνώστας μηδὲ προβλέπτας,** αὐτ.306,18.

προβλεπτικός-ή-ό(ν) μσν. κ. νεώτ., δημ. θηλ. -ιά ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ προβλέπῃ, νὰ προϋπολογίζῃ τὸ μέλλον, προνοητικός : Εὐστ.83,33 **προβλεπτικὸς τῶν μελλόντων.**

προβλεπτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προβλεπτικοῦ, προνοητικότης.

προβλέπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀόρ. β' **προεῖδον, α' προέβλεψα,** δημ. **(ἐ)πρόβλεψα,** βλέπω τι πρὶν γίνῃ, προϋπολογίζω, προμαντεύω, προαισθάνομαι : ΠΔ Ψαλμ.36(37),13 **ὁ δὲ κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν ὅτι προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ·** κ. παθ. : **προβλέπεται ἄφθονος ἡ συγκομιδὴ τῶν σιτηρῶν·** **2)** προνοῶ, φροντίζω ἐγκαίρως, κανονίζω, ρυθμίζω τι ἐκ τῶν προτέρων : Ἐπιγρ.Θάσου **προβλέπειν θανάτου μνημόσυνον,** Ἐρωτόκρ.4,115 **εἶναι τὸ πνέμα λεύτερο, προβλέπει καὶ λογιάζει,** αὐτ.5,1506· κ. μέσ. : ΚΔ Ἑβρ.11,40 **θεοῦ περὶ ἡμῶν τι προβλεψαμένου·** κ. παθ. : **τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἔσοδα·** **3)** μτγν. λαμβάνω μέτρα κατά τινος : Διον.Ἀλ. Ρωμ.11,20, Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.11, Ἱμέρ.Λόγ.31,1.

πρόβλεψις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προβλέπω βλ.λ.1) : **αἱ προβλέψεις μου ἐπηληθεύσαν·** **2)** ἐμπορ. ἀντιστάθμισμα ποσοῦ πληρωθησομένου ὑπὸ τοῦ ἀποδέκτου συναλλαγματικῆς.

πρόβλημα-ατος (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ προβεβλημένον, ἐρριμμένον ἢ τεθειμένον ἐμπρός, προεξέχον, ὅθ. **πρόβλημα ἁλίκλυστον** ἀκρωτήριον ὑπὸ τῶν κυμάτων κατακλυζόμενον : Σοφ.Αἴ.1219 **γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημ' ἁλίκλυστον·** **2)** κώλυμα, ἐμπόδιον :

Ἱππ.Φύσ.Γυν.67, αὐτ.Γυν.1,20, Αἰλ.Ζ1 2,13· **3)** πᾶν ὅ,τι προβάλλεταί τις πρὸς ἰδίαν ἄμυναν, ἀμυντήριον, προφυλακτήριον : Ἡρ.7,70 **προβλήματα ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γερόνων δορᾶς,** αὐτ.4,175, Πλάτ.Πολιτ.279D **τῶν . . προβλημάτων τὰ μὲν πρὸς τὸν πόλεμον ὁπλίσματα, τὰ δὲ φράγματα,** αὐτ.Σοφ.261A· || **σώματος πρόβλημα** ἐπίθ. τῆς ἀσπίδος : Αἰσχ.'Επτ.540· || **νεῶν πρόβλημα** προασπιστικὸς τοῖχος, τεῖχος. περίφραγμα ἐν λιμένι : Εὐρ.Ῥῆσ.213 **τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν·** || **χάλκᾱ προβλήματα** ὁ χαλκοῦς τῶν ἵππων θώραξ : Ξεν.ΚΠ 6,1,51· || μτ. γενικ. ἀντικειμ. ἀμυντήριον ἐναντίον τινός : Αἰσχ. 'Επτ.676, Εὐρ.'Ικ.208 **χείματος προβλήματα,** Πλάτ. Τίμ.74Β **προβλήματα χειμώνων,** Πλούτ.'Ηθ.691D **κρύους πρόβλημα ποιοῦνται τὴν ἐσθῆτα·** || κ. μτφ : 'Αριστφ.Σφ.615 **τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν·** || **πρόβλημα φόβου** ἢ **αἰδοῦς** ἐμπόδιον φόβου ἢ αἰδοῦς, φόβος ἢ αἰδώς : Σοφ.Αἴ.1076 **μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχειν·** || φρ. **πρόβλημα λαμβάνω τι** ἢ **ποιοῦμαί τι** μεταχειρίζομαί τι ὡς ἀμυντήριον κώλυμα : Πολύβ 2, 66,1 **λαβὼν πρόβλημα τὸν . . ποταμόν,** αὐτ.3,14,5· **4)** πᾶν ὅ,τι προβάλλεται ὅπως συγκαλύψῃ τινά, ἢ ἀποκρύψῃ τι παρ' αὐτοῦ πραττόμενον, προπέτασμα : Σοφ Φιλ.1008 **οἵ' αὖ μ' ὑπῆλθες . . λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί** (Βερναρδ Γρ. «πῶς πάλιν με ἐξηπάτησας, ἀφ' οὗ ἔβαλες ἐμπρός σου διὰ νὰ μὴ φαίνεσαι) τὸν παῖδα τοῦτον τὸν ἄγνωστον εἰς ἐμέ»)· **5)** δθ. μτφ. τὸ προβαλλόμενον ὡς ἀπόφασις ἢ πρόσχημα : Δημ.1122 **πρόβλημα τοῦ τρόπου τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔστι·** **6)** πρότασις, ζήτημα, ἰδίᾳ διαφιλονικούμενον, ἀμφισβήτημα : Εὐρ.'Ηλ.985 **δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος,** Γαλ.11,250· **7)** κ. νεώτ. πρότασις ἐν ᾗ ζητεῖται νὰ εὑρεθῶσί τινα πληροῦντα ὡρισμένους, προτεθειμένους ὅρους, ζήτημα προβαλλόμενον πρὸς λύσιν καὶ ἰδ. δι' ἐφαρμογῆς μαθηματικῶν ἢ ἄλλων ἐπιστημονικῶν μεθόδων : Πλάτ. Πολ.530Β **προβλήμασιν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, χρώμενοι ὥσπερ γεωμετρίαν οὕτω καὶ ἀστρονομίαν μέτειμεν,** αὐτ.Θεαίτ.180C, Πλούτ.Μάρκελλ.14 **λογικῆς ἀποδείξεως οὐκ εὐποροῦντα προβλήματα,** αὐτ.19, 'Ερμογ.Εὑρ.1,1, - **γεωμετρικὸν - ἀλγεβρικὸν πρόβλημα·** || **θεωρητικὸν πρόβλημα** τὸ εἰς τὴν θεωρίαν, τὴν καθαράν, τὴν ἀφῃρημένην σκέψιν ἀναγόμενον· δθ. **οἱ κατὰ πρόβλημα λόγοι** οἱ θεωρητικοὶ λόγοι : Φιλόδ.Παρ.590· **8)** ἐν τῇ λογικῇ τοῦ 'Αριστλ., ζήτημα τοῦ εἰ λεγόμενόν τι ἔχει οὕτως ἢ οὔ : 'Αριστλ.Τοπ.101b,28, αὐτ.104b,1· || **τὰ προβλήματα** τίτλος ἔργου τοῦ 'Αριστοτέλους : αὐτ.Μετ.363a,24, αὐτ.ΖΜ 676a,18· || νεώτ. φιλοσ. πᾶν ζήτημα ἢ ἐρώτημα ἀναμένον τὴν λύσιν : **τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας τῆς βουλήσεως·** **9)** νεώτ. συνεκδ. πᾶν ζήτημα τοῦ ὁποίου ἡ λύσις δὲν εἶναι προφανὴς ἢ εὔκολος : **τὸ πρόβλημα τῆς θεραπείας τοῦ καρκίνου - τῆς φυματιάσεως·** || ὁμ. πᾶν ζήτημα, διὰ τὴν λύσιν τοῦ ὁποίου παρουσιάζονται δυσχέρειαι : **τὸ πρόβλημα τῆς ἀνεργίας - τοῦ ὑπερπληθυσμοῦ·** **10)** μτγν. δυσχέρεια, δυσκολία, ἀπορία : Πολύβ. 28,13,9 **εἰς πρόβλημα . . ἐνέπεσε,** αὐτ.30,19,5 **εὕροντο λύσιν τοῦ προβλήματος·** **11)** ὁμ.αἴνιγμα : ΠΔΚριτ.14,12 **πρόβλημα ὑμῖν προβάλλομαι.**

προβληματάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ πρόβλημα βλ.λ.8) κ. 9), μικρόν, εὔκολον πρόβλημα.

προβληματίζομαι ἀποθ. μσν προβάλλω τι ὡς ἀμυντήριον· || προτείνω πρόβλημά τι ὡς μέσον ἀμύνης : Εὐστ.Πον.204.69.

προβληματικός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρόβλημα βλ.λ.7), εἰς ζήτημα· δθ. **τὰ προβληματικά** τίτλος ἔργου τοῦ 'Αριστοτέλους : **αὐτ.'Υπν.456a,29·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ πρὸς πρόβλημα ὁμοιάζων, οὗτινος δυσκόλως δύναταί τις νὰ προβλέψῃ τὴν ἔκβασιν ἢ τὴν ἐξέλιξιν, ὁ ἀποτελῶν οἱονεὶ πρόβλημα, ὁ ἀμφιβόλου λύσεως ἢ ἐξελίξεως, δθ. ἀμφίβολος, ἀβέβαιος· || φιλοσ **προβληματικαὶ κρίσεις** ἐν αἷς ἡ κατάφασις ἢ ἄρνησις ἐμφαίνονται ὡς ἁπλῶς δυναταί· || νεώτ. ἐπίρρ. **-ῶς.**

προβλημάτιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πρόβλημα βλ.λ. : 'Αρρ.Τακτ.2,20,33, Γλωσσ.

προβληματοπλόκος-ον μσν. ὁ πλέκων, συναρμόζων προβλήματα, αἰνίγματα : Τζέτζ.'Ιστ.2,518.

προβληματουργικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν κατασκευὴν προβλημάτων, ὁ ἱκανὸς ἢ κατάλληλος πρὸς τοῦτο : Πολυδ.7,207· || τὸ θηλ. **προβληματουργική** (τέχνη) ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ ἐφευρίσκειν ἢ θέτειν, προβλήματα : αὐτ.· || **προβληματικὴ δύναμις** ἱκανότης τοῦ κατασκευάζειν προβλήματα : Πλάτ.Πολιτ.280D **τῆς προβληματουργικῆς τμῆμα οὖσαν δυνάμεως.**

προβληματώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ προβληματικός, ὁ ὅμοιος προβλήματι, δθ. δυσχερὴς ἢ ἀμφίβολος : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.25 **τοῦτο τὸ μέρος προβληματῶδες γέγονε καὶ ἄπορον.**

προβλής-ῆτος (ὁ,ἡ), νεώτ. μ. θηλ. ὡς οὐσ., δημ. **προβλῆτα** (ἡ) ὁ προβεβλημένος, ἐρριμμένος ἢ τεθειμένος ἐμπρός, προεκτεινόμενος, προεξέχων : 'Ιλ. Β 386 **προβλῆτι σκοπέλῳ,** αὐτ.Π 407, αὐτ.Μ 259, 'Οδ.Ε 405, αὐτ.Κ 89, αὐτ.Ν 97, 'Αρχίλ.49 (Diehl), 'Αγαθ.ΑΠ 5,293,3· || δθ. ὡς οὐσ. φυσικὴ προεκβολὴ ξηρᾶς εἰσχωροῦσα ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ἄκρον, ἀκρωτήριον : Σοφ.Φιλ 936 **ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων,** 'Οππ.'Αλ. 5,252, Κόϊντ.10,175 **τόν γε** (ποταμόν) **εἴργουσιν προβλῆτες·** || νεώτ. **προβλής** (ἡ), δημ. **προβλῆτα** πᾶσα φυσικὴ ἢ τεχνητὴ προεκβολὴ ξηρᾶς εἰσχωροῦσα ἐντὸς τῆς θαλάσσης, μῶλος· **2)** ὡς ἐπίθ. κ. ἐπὶ παντὸς προεξέχοντος, προεκβαλλομένου, οἷον ἐπὶ γενειάδος : Νόνν.Δ 15,8, αὐτ.28,75· || κ. ἐπὶ ὀφρύων : 'Αρετ.Χρον.Νούσ.2,13.

πρόβλησις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. προβολή, ἡ εἰς τὰ ἐμπρὸς ῥῖψις ἢ θέσις, δθ. ἔκχυσις : 'Αρετ. 'Οξ.Νούσ.1,5· **2)** μσν. προβιβασμός, προαγωγή : Νικήτ.Χων.Χρον.25D.

προβλητικός-ή-όν μτγν. ὁ προβάλλων, ὁ παράγων τι, παραγωγικός: Σιμπλίκ.Φυσ.1138,32,Γλωσσ.

προβλῆτις-ιδος (ἡ) σχόλ. θηλ. τοῦ προβλής βλ.λ.: Σχόλ.'Οππ.'Αλ.3,460.

πρόβλητος-ον ποι. ὁ προβεβλημένος, ἐρριμμένος ἔξω : Σοφ.Αἴ.830 **μὴ ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ·** **2)** ἐπὶ μετάλλου, ἐσφυρηλατημένος, πεπλατυσμένος εἰς ἐλάσματα : ΠΔ 'Ιερ. 10,5(9) **ἀργύριον τορευτόν ἐστιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον πρόβλητόν ἐστι** (δ. ἀνάγν.).

προβλήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ προβολεὺς βλ.λ.1) : 'Ιω.ΨΧρυσ.11,905Ε, Γλωσσ.

προβλύζω μτγν. ἀναβλύζω, ἐξορμῶ : 'Ανών. ἐν Notitt.Mss.6,506.

προβλώσκω ἐπ., ἀόρ. β' ἀπαρφ. **προμολεῖν,** μτχ. **προμολών** ('Οδ.Δ 22), πορεύομαι, πηγαίνω ἢ ἔρχομαι, προέρχομαι, παρουσιάζομαι, ἐξέρχομαι : 'Ιλ.Φ 37, 'Οδ.Τ 25 **δμωὰς δ' οὐκ εἴας προβλωσκέμεν,** αὐτ.Φ 237, 'Οππ.'Αλ.2,252· κ. μτ. γενικ. : 'Ορφ.ἀπ.270,6 **προβλώσκειν μεγάρων.**

προβοδίζω δημ. προπέμπω τινὰ ἀναχωροῦντα, κατευοδώνω, ξεπροβοδῶ, -ίζω, συγγ. ξεβγάνω.

προβόδισμα (τὸ) δημ. προπομπή, κατευόδωσις, ξέβγαλμα.

πρόβοδος (ὁ) μσν. δημ. ὁδηγός : Διγεν.'Ακρ 678 **πρόβοδον ἔχοντες καλὸν Ρωμαῖον παιδευμένον.**

προβοδῶ-άω δημ. προβοδίζω βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.123,2 **τῆς 'Αρετῆς τὰ προβοδᾷ μὲ τὸν ἐπι-**

στολάρη, Σολωμ.Κρητ.22,24 ἠχός, **γλυκύτατος ἠχός, ὁπού μὲ προβοδοῦσε,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 8,4.

προβοηθῶ-έω σπεύδω εἰς βοήθειαν πρότερον, προτρέχω εἰς βοήθειαν : Ἡρ.8,144 **προβοηθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην** [δ. ἀνάγν. προσβωθῆσαι]

προβοκάτωρ-ορος (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ὁ προκαλῶν εἰς μάχην.

προβόλαιος-ον ὁ προτεταμένος πρό τινος : Θεόκρ.24,124 **δούρατι δὲ προβολαίῳ, ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα·** 2) τὸ ἀρσ. **προβόλαιος** ὡς οὐσ. πρόβολος βλ.λ.5), ὅπλον εἰς αἰχμὴν ἀπολῆγον, θηρευτικὸν δόρυ : Χρησμ.π.Ἡρ.7,148.

προβολάριος (ὁ) πάπ. ὑπάλληλος ἢ ὑπηρέτης ἀγροτικοῦ κτήματος : **τῷ δεῖνα προβολαρίῳ ὑπὲρ μισθοφορᾶς τοῦ ἐνεστῶτος β' ἔτους.**

προβολεύς-έως (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **προβολέας** ὁ προβάλλων, παράγων, ὁ γεννήτωρ: Πρόκλ. Κρατ.2Ρ, Γλωσσ.· 2) νεώτ. κ. δημ. συσκευή, δι' ἧς αἱ ἀπό τινος φωτεινῆς πηγῆς ἐκπεμπόμεναι ἀκτῖνες συγκεντροῦνται εἰς δέσμην καὶ ἐκπέμπονται πρὸς ὡρισμένην διεύθυνσιν : **προβολεῖς πολεμικῶν πλοίων - αὐτοκινήτων·** 3) νεώτ. κ. δημ ἀντίστοιχος συσκευή, δι' ἧς γίνονται φωτειναὶ προβολαὶ εἰκόνων, χρησιμεύουσα ἰδ. εἰς τοὺς κινηματογράφους.

προβολή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ προβάλλειν ἢ προβάλλεσθαί τι, προτείνειν τι, ἰδίᾳ ὅπλον πρὸς ἄμυναν : Ξεν.Ἀν.6,5,25 **ἔπειτα δὲ εἰς προβολὴν καθέντας** [τὰ δόρατα] **ἕπεσθαι** [προτείνοντας, προτεταμένα ἔχοντας τὰ δόρατα], Ἀρρ.Ἀν.1,6,2 [τὰ δόρατα] **ἀπατεῖναι ἐς προβολήν,** αὐτ.Τακτ. 36,3 **ἵστανται ἐν προβολῇ·** ‖ **ἐν προβολῇ τίθεμαι ξίφος** προτείνω αὐτὸ πρὸς ἄμυναν κατ' ἐπερχομένου : Τύμν.ΑΠ 7,433 **ἐν προβολᾷ θεμένα ξίφος·** ‖ **ἵσταμαι ἐν προβολῇ** ἵσταμαι ἔχων τὸ δόρυ προτεταμένον : Πλούτ.Καῖσ.44 **ἐκέλευσε τοὺς πολίτας ἑστῶτας ἐν προβολῇ . . δέχεσθαι τὴν ἐπιδρομήν·** ‖ **ὑπέρχομαι τὴν προβολὴν τοῦ πολεμίου** παρακολουθῶ, ἐπαγρυπνῶ τὴν ἐχθρικὴν προώθησιν : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,19· ‖ ἐπὶ πύκτου, τὸ προτείνειν τὴν πυγμήν : Θεόκρ. 22,120 **δοχμὸς ἀπὸ προβολᾶς κλινθείς,** Κικ.Ἀττ. 13,21,3· ‖ κ. ἐπὶ ἄ. ἀγωνισμάτων : Ἐπιγρ. **Θηβῶν παγκρατίου προβολὰν διδάξαι·** ‖ **ἀνέχω ἐν προβολῇ τὰς χεῖρας** προβάλλω, προτείνω τὰς χεῖρας. ἐπὶ δρομέων μεγάλων ἀποστάσεων : Φιλόστρ. Γυμν.32· ‖ **ἡ προβολὴ τῶν χειρῶν ἐπὶ πυγμάχου ;** αὐτ.34· ‖ **αἱ προβολαὶ τοῦ σώματος** αἱ προεκβολαὶ τοῦ σώματος, τὸ προεκβάλλειν τὸ σῶμα : Ξεν.Κυν.10,22· ‖ **ἡ τῆς φάλαγγος προβολὴ** διάταξις τῆς φάλαγγας μὲ τοὺς ἄνδρας ἔχοντας προτεταμένα τὰ δόρατα : Πολύβ.18,30,1· ‖ **ἡ τῶν θυρεῶν προβολὴ** τὸ προβάλλειν τοὺς θυρεούς : αὐτ.1,22,10, Ἀρρ.Τακτ.37,5· ‖ κ. ἐπὶ τῶν ποδῶν, τὸ προβάλλειν, θέτειν ἐμπρός : Ἀριστλ.ΖΠ 706a,6· 2) ἐπὶ φυτῶν, ἔκφυσις, βλάστησις : Γεωπ.5,25,1· 3) ἐμφάνισις, ἐκτέλεσις ἀπὸ σκηνῆς θεατρικοῦ ἔργου : Ἑρμογ.Στάσ.4· 4) προεξοχή, ἐξόγκωσις, ἐξόγκωμα : Ἱππ.Ἄρθρ.Β **ἡ προβολὴ τοῦ χείλεος,** αὐτ.Κεφ.Τρωμ.1 **προβολὴ τῆς κεφαλῆς** [οἴδημα τοῦ κρανίου], Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,7 **προβολὴ γλώσσης·** ‖ **προβολὴ ἀπὸ τοῦ χείλεος** ἐπὶ τῆς προβοσκίδος τοῦ ἐλέφαντος : αὐτ.Χρον.Παθ.2,13, Αἰλ.ΖΙ 5,41· 5) προβλής, πρόβλημα, προέχον κρημνῶδες μέρος γῆς, ἀκρωτήριον ἢ γλῶσσα γῆς ἐκτεινομένη εἰς τὴν θάλασσαν: Σοφ.Φιλ.1455 **καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς** (δ.γρ. προβλῆς θ'), Πολύβ.1,53,10 **ἀλίμενον μέν, σάλους δ' ἔχον καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς,** Διον.Περ.1013, Κόϊντ.9,378 **ἐπὶ προβολῆσι θαλάσσης·** ‖ **Νειλόρυτος προβολὴ** τὸ δέλτα τοῦ Νείλου : Λεωνίδ.Ἀλ.ΑΠ 9,350· 6) πλαγία διακλάδωσις ἢ προέκτασις ὄρους : Πλούτ.Κράσσ. 22 **οὐ προβολὴν ὄρους καθιέντος·** 7) αἰχμὴ ἀκοντίου ἢ κέστρος βλ.λ.3) : Πολύβ.18,29,3, αὐτ. 27,11,2· 8) προβεβλημένη γέφυρα : αὐτ.3,46,4· 9) τὸ προεξέχειν ὅπλον τι ἀπὸ τοῦ ὁπλίτου : Αἰλ. Τακτ.14,3· 10) τὸ προκεχωρημένον σῶμα, ἀπόσπασμα ἱππικοῦ : Ἀρρ.Τακτ.40,2· 11) σχοινίον, κάλως πρὸς καθέλκυσιν ἢ ἀνέλκυσιν κάδου : Πάπ.· 12) πᾶν τὸ προβαλλόμενον ἢ κρατούμενον ἔμπροσθέν τινος · πρὸς ἄμυναν, πρόβλημα βλ.λ.3), προπύργιον, ἀμυντήριον : Ξεν.Ἀπομν.3,5,27 **μεγάλην δὲ προβολὴν τοῖς πολίταις τῆς χώρας κατεσκευάσθαι ;·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν ὀφρύων : αὐτ.Κυν. 5,26, Ἀριστλ.ΖΓ 780b,23 **προβολὴ τοῦ ὄμματος·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ νώτου : αὐτ.ΖΜ 672a,17 **ὅπως ἡ προβολὴ τοῖς . . σπλάγχνοις** [τὸ νῶτον]· ‖ μτ. γενικ. ἀντικειμ.ἄμυνα ἐναντίον προσβολῶν τινος: Σοφ.Αἴ. 1212 **δείματος προβολὴ καὶ βελέων,** Πλάτ.Τίμ.74Β, Θεόφρ.ΦΑἴτ.2,7,4 **προβολὴ τοῦ ἡλίου,** αὐτ.3,10,4, αὐτ.5,13,3· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : αὐτ.3,7,2 **προβολαὶ πρὸς τοὺς χειμῶνας·** 13) προκάλυψις, προστασία : Πλάτ.Πολιτ.288Β **τὰ προβολῆς ἕνεκα εἰργασμένα,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,20,5, Δαμάσκ. Ἰσιδ.160 **προβεβλημένοι τὴν γαμικὴν προβολήν·** 14) μσν. τὸ πρόσθιον μέρος τῆς ὁπλῆς τῶν ζῴων, ὡς προκαλῦπτον, προστατεῦον τὸν πόδα : Ἱππιατρ. 123· 15) πρότασις ἀτόμων, προσώπων δι' ἐκλογήν : Πλάτ.Νόμ.765b **προβολὴν . . ἐκ τῶν ἐμπείρων ποιητέον,** Ἐπιγρ. Σάμου,Κῶδ.Ἰουστιν.10,11,8,4· 16) ὡς ἀττ. δικαν. ὅρος, τύπος τις δημοσίας ἀγωγῆς, καθ' ἣν ὁ ἐνάγων ἐζήτει πρῶτον παρὰ τῆς ἐκκλησίας τὴν ψῆφον τῶν πολιτῶν ὑπὲρ τῆς δίκης του πρὶν ἢ εἰσαγάγῃ αὐτὴν εἰς τὸ δικαστήριον, κ. κτ. πληθ. ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ἐνεργείας καθόλου· τῆς προβολῆς ἐγίνετο χρῆσις μόνον ὅταν τὸ ἔγκλημα ἐλογίζετο δημόσιον κακούργημα ἢ βλάβη, οἷον ὅταν ὁ Δημοσθένης προσεβλήθη ὑπὸ τοῦ Μειδίου, ἐν ᾧ ἦτο χορηγὸς κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Διονυσίων ἢ ὁπόταν ἄρχοντες κατηγοροῦντο ὡς σφετερισθέντες χρήματα ἢ δωροδοκηθέντες : Ξεν.Ἑλλ.1,7,35, Ἰσοκρ.15,3,14, Δημ.518, αὐτ.577, αὐτ.517, Αἰσχίν.2,145 **τῶν συκοφαντῶν προβολὴν ἐποιησάμεθα,** Ἀριστλ.Ἀθ.43,5, αὐτ.59,2 Ἁρποκρ.ἐν λ. καταχειροτονία· 17) πάπ. προκαταβολή, δάνειον· 18) μέσα, πόροι, διὰ τὴν ζωήν, μέσα συντηρήσεως, ἀφορμή : Σχόλ.Εὐρ. Μήδ.342 19) νεώτ. γυμναστ. μετάθεσις τοῦ ἑτέρου ἐκ τῶν ποδῶν λοξῶς κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῶν δακτύλων του μὲ κεκαμμένον τὸ γόνυ καὶ τεταμένον τὸν ἕτερον πόδα· 20) νεώτ. γεωμ. **προβολὴ σημείου ἐπ' εὐθείας ἢ ἐπιπέδου** ὁ πούς τῆς καθέτου, ἡ ὁποία ἄγεται ἐκ δεδομένου σημείου ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν ἢ τὸ ἐπίπεδον· ‖ **προβολὴ γραμμῆς - σχήματος ἢ σώματος** ἡ γραμμὴ ἢ τὸ σχῆμα, τὸ ὁποῖον συναποτελοῦσιν αἱ ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου προβολαὶ τῶν διαφόρων σημείων τῆς γραμμῆς τοῦ σχήματος ἢ τοῦ στερεοῦ· 21) **φωτεινὴ προβολὴ** ἐμφάνισις ἐπὶ ὀθόνης εἰκόνων φωτιζομένων ὑπὸ ἀκτίνων ἐκπεμπομένων ὑπὸ προβολέως.

προβολικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προβολὴν βλ.λ.20) : **προβολικὴ γεωμετρία** [ἡ πραγματευομένη τὰς ἰδιότητας τῶν σχημάτων ἀπὸ ἀπόψεως θέσεως καὶ οὐχὶ μεγέθους]· 2) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν προβολέα : **προβολικὸς φάρος** [ὁ χρησιμοποιῶν προβολέα ἠλεκτρικόν].

προβόλιμος-ον ὁ ὑποκείμενος εἰς προβολὴν βλ.λ.16) : Ἐπιγρ.Γυθείου.

προβόλιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πρόβολος βλ.λ.2), ἀμυντήριον, προφυλακτικὸν ὅπλον, ἰδίᾳ κυνηγετικὴ λόγχη, καὶ μάλιστα χρήσιμον πρὸς κυνηγεσίαν ἀγριοχοίρων· Φώτ. «εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν» : Ξεν.Κυν.

10,1 πρὸς δὲ τὸν ὃν .. κεκτῆσθαι .. ἀκόντια, προβόλια, ποδοστράβας, Φιλόστρ.Εἰκ.1,2· || κ. μτφ.: Ὑπερείδ.άπ.167· 2) Ἡσ. «καλάθιον».

προβολλεύω αἰολ. τ. τοῦ προβουλεύω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Ἐρεσοῦ.

πρόβολος (ὁ) (προβάλλω) κ. νεώτ. πᾶν τὸ προβεβλημένον, προέχον, ἐξέχον, δθ. τόπος προεξέχων πρὸς τὴν θάλασσαν, προβλὴς πέτρα : Ὀδ.Μ 251 ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς .. ἐς πόντον προΐησι κέρας· || πρόβολος ξύλων προεξέχοντες φραγμοὶ ἐκ ξύλων πρὸς ἀναχαίτισιν τῆς ὁρμῆς ποταμοῦ : Πλούτ.Καῖσ.22· 2) ἀμυντήριον κατά τινος, ἐπὶ φρουρίου : Ξεν.ΚΠ 5,3,11 τῇδε τῇ χώρᾳ πρόβολον εἶναι τοῦ πολέμου, αὐτ. 23· 3) ἐπὶ προσ., ὑπερασπιστής, φρουρός, φύλαξ : Ἀριστφ.Νεφ.1161 πρόβολος ἐμός, σωτὴρ δόμοις· 4) μτφ. ἐμπόδιον, οἱονεὶ πέτρα ἢ λίθος ἐν μέσῳ τῆς ὁδοῦ, κώλυμα, πρόσκομμα : Δημ. 104, αὐτ.795 λιμένας προβόλων ἐνέπλησας· || κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τοῦ λογισμοῦ : Πλούτ.Ἠθ.510Α τὸν λογισμὸν ὡς πρόβολον ἐμποδὼν τῇ γλώττῃ κείμενον· 5) ὅπλον εἰς αἰχμὴν ἀπολῆγον, θηρευτικὸν δόρυ : Ἡρ.7,76 προβόλους δύο λυκοεργέας ἕκαστος εἶχε· 6) βλῆμα : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.84,11· 7) νεώτ. ναυτ. ὁ ἀπὸ τῆς πρῴρας πλοίου προέχων ἱστός, μπομπρέσσο· 8) νεώτ. ἀρχιτ. λιθόκτιστον ἀντέρεισμα πρὸς ἐνίσχυσιν βάθρου γεφύρας ἢ πρὸς προάσπισιν τμημάτων τῆς παραλίας ἀπὸ τῶν διαβρώσεων ἐκ τῶν κυμάτων.

πρόβολος-ον πάπ. ὁ ἐκλέξιμος, ὁ προτεινόμενος πρὸς διορισμόν.

πρόβονεν Ἡσ. «ἐπέρανεν».

προβόσκημα-ατος (τὸ) μτγν. παροψίς: Φίλ.2,547.

προβοσκιδοφόρος-ον νεώτ. ὁ ἔχων, ὁ φέρων προβοσκίδα : προβοσκιδοφόρα ἔντομα αἱ μυῖαι, οἱ κώνωπες, αἱ μέλισσαι, αἱ ψυχαὶ κ. ἄ.

προβοσκιδωτά (τὰ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. θηλαστικῶν εἰς ἣν ἀνήκει μόνον ὁ ἐλέφας.

προβοσκίς-ίδος (ἡ) νεώτ., δημ. προβοσκίδα μέσον πρὸς εὕρεσιν τροφῆς ἢ λῆψιν αὐτῆς, δθ. ἐπὶ ἐλέφαντος, σαρκώδης ἐπιμήκυνσις τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ ἄνω χείλους : Ἀριστλ.ΖΜ 659a,15, Φύλαρχ. 36J, Πολύβ.3,46,12, Ἀγαθρχ.71, Στράβ.15,1,43 ταῖς γοῦν προβοσκίσιν ἐπάλξεις καθαιρεῖν· || νεώτ. ἐπιμήκυνσις τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ ἄνω χείλους ἢ τῶν στοματικῶν ὀργάνων ἐντόμων καὶ μαλακίων· || τὸ ῥύγχος τῆς μυίας : αὐτ.ΖΙ 528b,29 προβοσκίδας ὥσπερ καὶ αἱ μυῖαι· 2) κτ. πληθ. οἱ δύο μακροὶ πλόκαμοι τῆς σηπίας καὶ τῆς τευθίδος : Ἀριστλ.ΖΙ 523b,30 ἔχουσι αἵ τε σηπίαι .. καὶ οἱ τεῦθοι δύο προβοσκίδας μακράς.

προβοσκός (ὁ) ὁ εἰς νομὴν ὁδηγῶν τὸ ποίμνιον βοσκός, ὁ ἀντ' ἄλλου τὸ ποίμνιον βόσκων, βοηθὸς βοσκοῦ : Ἡρ.1,113 τῶν τινα προβοσκῶν φύλακον αὐτοῦ καταλιπὼν (δ. ἀνάγν. προβόσκων).

προβουλεία (ἡ) τὸ ἀξίωμα τοῦ προβούλου βλ.λ.: Ἐπιγρ.Μ.Ἀσίας.

προβούλευμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. προψήφισμα, προαπόφασις, ἰδίᾳ τῆς ἐν Ἀθήναις Βουλῆς προκαταρκτικὴ ἀπόφασις ἢ διάταξις ἢ σχέδιον νόμου ἢ ἀποφάσεως, ὅπερ τῇ ἐπιψηφίσει τῆς Ἐκκλησίας τοῦ δήμου ἐκυροῦτο καὶ καθίστατο βούλευμα : Εὐπ.73 (ἀμφ.), Δημ.228 κἀγὼ περὶ αὐτοῦ τοῦ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην, αὐτ.703, Αἰσχίν.3,125· 2) μτγν. π.Ρωμ. δόγμα, βούλευμα, ἀπόφασις τῆς Συγκλήτου (λατ. senatus consultum) : Διον.Ἁλ.Ρωμ 6,67, αὐτ.7,38· 3) νεώτ. πρᾶξις τοῦ παρὰ πρωτοδίκαις εἰσαγγελέως, δι' ἧς οὗτος ἀπορρίπτει τὴν μήνυσιν ὡς νόμῳ ἀβάσιμον.

προβουλευμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ προβούλευμα βλ.λ.) : Λουκ.Παράσ.42 γνωμίδια καὶ προβουλεύματα συντιθέντες, Ἀλκίφρ.3,22.

προβούλευσις-εως (ἡ) σχόλ. πρόσκεψις, προψήφισις, προαπόφασις : Σχόλ.Πίνδ.Ο 7,79.

προβουλευτής (ὁ) μσν. ὁ προηγουμένως κρίνων, ἀποφασίζων : Γρηγορ.Ν Ἱστ.Βυζ.13,10,425D.

προβουλεύω, αἰολ. προβολλεύω (Ἐπιγρ.Ἐρεσοῦ) σκέπτομαί τι ἐκ τῶν προτέρων, προαποφασίζω, προνοῶ, προμελετῶ : Ἱππ.Ἄρθρ.52 προβουλεύειν ὅπως ἂν ῥήϊστα ἐσχηματισμένος ᾖ, Θουκ.3,82· κ. μέσ. : Δημόκρ.66· || μὴ προβουλεύσας οὐχὶ μετὰ σκέψιν, ἄνευ προμελέτης : Ἀριστλ.ΗΝικ.1135b,20· 2) τὰ μέσ. συζητῶ, συσκέπτομαι πρῶτος ἢ πρότερον ἄλλου : Ἡρ.1,133 τὰ δ' ἂν νήφοντες προβουλεύσωνται μεθυσκόμενοι ἐπιδιαγινώσκουσι· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ.: Ἱππ.Προγν.1· || κ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 4,3,17, Ἀριστλ.ΗΝικ.1135b,10· κ. παθ. : αὐτ.1112a,15· 3) ἐπὶ τῆς ἐν Ἀθήναις Βουλῆς, κρίνω, ἀποφασίζω προκαταρκτικῶς, ἀποφαίνομαι διὰ προβουλεύματος : Ξεν. Ἑλλ.1,7,7, Δημ.351 ἡ βουλὴ ταῦτα προβεβούλευκε, αὐτ.567, Ἐπιγρ.· || ἐπὶ τῶν ἀρχόντων, τῶν προβούλων, προτείνω ψήφισμα, ἀπόφασιν ὑποβάλλω πρὸς ἐπιψήφισιν: Θουκ.8,1 οἵτινες περὶ τῶν παρόντων ὡς ἂν καιρὸς ᾖ προβουλεύσουσιν, Ἀριστλ. Πολιτ.1298b,30· || κ.ἐπὶ τῆς ἐν Σπάρτῃ γερουσίας : Πλούτ.Ἆγ.11· || τὸ οὐδ. τῆς παθ. μτχ. παρακ. τὸ προβεβουλευμένον τὸ προβούλευμα βλ.λ.2) : Πολύβ.6,16,2 ἂν μὴ συνεπικυρώσῃ τὸ προβεβουλευμένον ὁ δῆμος· || κ. ἀπροσ. ἐν τῷ παθ. προβεβούλευται ὅπως ἔχει ἀποφασισθῇ διὰ προβουλεύματος : Ἀριστφ.Ἐκκλ.623· || κ. μτ. ἀπαρφ.: Ξεν.Ἑλλ.7,1,2· 4) διὰ προβουλεύματος ἐπιτρέπω, παρέχω, δίδω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δημ.243 τούτων τῶν προβεβουλευμένων .. δωρεῶν· 5) εἶμαι πρῶτος ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐν τῇ ἐπιψηφίσει τῶν προβουλευμάτων, ἔχω πρωτεύουσαν γνώμην : Ξεν. ΚΠ 8,7,9· 6) μτ. γενικ. σκέπτομαι περί τινος, προνοῶ διὰ τὸ καλόν τινος : Ἀριστφ.Ἱππ.1342 καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος, Ξεν.Ἀν.3,1,37 προβουλεύειν τούτων καὶ προπονεῖν· || προβουλεύω τοῦ δήμου ὑπὲρ τοῦ δήμου ἢ πρὸ τοῦ δήμου : Ἀριστλ.Πολιτ.,299b,33· 7) τὸ μέσ. ἐκ τῶν προτέρων ἀποφασίζω περί τινος : Ἱππ.Ἀγμ.1.

προβουλή (ἡ) πρόσκεψις, προτέρα σκέψις, περίσκεψις, πρόνοια, προμελέτη : Ἀντιφ.1,5 τοῦ μὲν ἐκ προβουλῆς ἀκουσίως ἀποθανόντος, Δίων Κ 47,4· 2) μόνιμος προβουλευτικὴ ἐπιτροπή : Ἐπιγρ.Συρίας ἡ βουλὴ καὶ ἡ προβουλή.

προβούλιον (τὸ) σύνοδος προβούλων : Σχόλ. Ἰλ.Β 194.

προβούλομαι ρ. μὴ ἀπαντῶν, ἐξ οὗ ὁ παρακ. β' προβέβουλα βλ.λ.

προβουλόπαις-αιδος (ἡ) ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ προβούλου παῖς ἐν Αἰσχ.Ἀγ.386.

πρόβουλος-ον (βουλή) κ. νεώτ. ὁ σκεπτόμενος ἢ συζητῶν ἐκ τῶν προτέρων ἢ ὑπὲρ ἄλλων : Αἰσχ.Ἀγ.386 Πειθὼ .. προβούλου παῖς ἄφερτος Ἄτης (πιθ.)· 2) τὰ ἀρσ. κτ. πληθ. οἱ πρόβουλοι ὡς οὐσ. ἔν τισιν ἑλληνικαῖς πόλεσι (πιθανῶς ταῖς ἀριστοκρατουμέναις), μόνιμος, διαρκὴς τις ἐπιτροπεία ἔργον ἔχουσα νὰ ἐξετάζῃ τὰς προτάσεις ἢ τὰ σχέδια τῶν νόμων καὶ ψηφισμάτων πρὶν ἢ ὑποβληθῶσι ταῦτα κατὰ τύπους εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν τοῦ λαοῦ : Ἀριστλ.Πολιτ.1298b,29 οὓς καλοῦσι προβούλους καὶ νομοφύλακας, αὐτ.1299b,31, αὐτ. 1322b,16· || ἐν Μεγάροις : Ἀριστφ.Ἀχ.755 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τᾷ πόλει· || κ. ἐν Κορίνθῳ : Νικ.Δαμ.60J· || κ. ἐν Κερκύρᾳ : Ἐπιγρ.· || κ. ἐν Δελφοῖς : αὐτ.· || κ. ἐπὶ τῶν ἀμνημόνων βλ.λ. ἐν Κνίδῳ : Πλούτ.Ἠθ.292Α· || κ. γεν. : Αἰσχ.Ἑπτ.1011 ἀπαγγέλλειν .. δήμου προβούλοις· 2) οἱ δώδεκα ἀντιπρόσωποι τῶν Ἰωνικῶν πολιτειῶν εἰς τὰ Πανιώνιον : Ἡρ.6,7 ἐπεμ-

πον **προβούλους σφέων αὐτῶν ἐς Πανιώνιον**· **3)** οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἑλληνικῶν πόλεων οἱ συνελθόντες ὅπως συσκεφθῶσι ποίαν ἀπάντησιν θὰ ἔδιδον εἰς τὸν Ξέρξην : αὐτ.7,172· **4)** ἐν Ἀθήναις, τὸ προσωρινὸν συμβούλιον τῶν δέκα τὸ κατασταθὲν πρὸς νομοθεσίαν μικρὸν πρὸ τῆς καθιδρύσεως τῆς βουλῆς τῶν 400 : Ψήφ.π.Ἀριστλ. Ἀθ.29,2 **μετὰ τῶν προϋπαρχόντων δέκα προβούλων**, Ἀριστφ.Λυσ.421, Λυσ.12,65, Ἀριστλ.Ρητ. 1419a,28· **5)** ἐπὶ τῶν Ρωμαίων ὑπάτων : Διον.Ἁλ. Ρωμ.4,76, αὐτ.5,1.

προβοῶ-άω βοῶ ἔμπροσθέν τινος, κραυγάζω μεγαλοφώνως : Ἰλ.Μ 277 **τὼ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον**, Σοφ.Φιλ.218.

προβραχής-οῦς-ές μτγν. ἀβαθής, ρηχός : Πολύβ.1,47,1 **τὸ διὰ τῶν προβραχέων..σεσημειῶσθαι τὸν εἴσπλουν** (δ. ἀνάγν. βραχέων).

πρόβραχυς (πούς) (ὁ) κ. νεώτ. μετρικὸς πούς ἐκ πέντε συλλαβῶν, ὧν ἡ πρώτη βραχεῖα καὶ αἱ ἀκολουθοῦσαι μακραί (υ - - - -) : Διομ.481Κ.

προβρέχω βρέχω προηγουμένως : Ἀριστλ.Πρ. 931a,14, Θεόφρ ΦΙ 3,17,2· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀφ.224, Διοσκ.3,6, αὐτ.Εὐπορ.2,31.

πρόβροτος (ὁ) ὁ ἀποθανὼν προηγουμένως : Ἐπιγρ.π.Διογ.Λ 8,45.

προδύω, μέλλ. **-δύσω**, ὠθῶ τι πρὸς τὰ ἔξω, δθ. προδύω **λύχνον** ὠθῶ πρὸς τὰ ἔξω τὴν θρυαλίδα τοῦ λύχνου, ξεφτιλίζω : Ἀριστφ.Σφ.250 **ἀλλὰ τωδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν**· ‖ κ. μτφ. : Κωμ.Ἀδέσπ.644 **προβύειν φορτικὸν γέλωτα**.

προβωθῶ-έω ἰων. τ. τοῦ προβοηθῶ : Ἡρ.8,144.

προβώμιος-ον ὁ πρὸ τοῦ βωμοῦ, ἐνώπιον βωμοῦ : Πίνδ.Παιᾶν.9 ἀπ.131 (πιθ.), Εὐρ.Ἴων 376 **φράζειν ἃ μὴ θέλουσιν ἢ προβωμίοις σφαγαῖσι μήλων ἢ δι' οἰωνῶν πτεροῖς**· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ προβώμια** ὡς πρὸ τοῦ βωμοῦ χῶρος : αὐτ. Ἡρακλ.79 **δδ', ὦ ξένοι, με σοὺς ἀτιμάζων θεοὺς ἕλκει βιαίως Ζηνὸς ἐκ προβωμίων**· **2)** ὁ κείμενος, τοποθετημένος πρὸ ἄλλων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ὡς προκαταρτικὴ θυσία : Ἐπιγρ.Κυρήνης.

προγαμιαῖος-α-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πρὸ τοῦ γάμου καὶ χάριν τοῦ γάμου γινόμενος ἢ διδόμενος, δθ. ὡς νομικὸς ὅρος ἡ φρ. **προγαμιαία δωρεὰ** ἡ δωρεά, ἣν συνίστα ὁ ἀνὴρ πρὸ τοῦ γάμου, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰουστινιανοῦ καὶ συνεστῶτος τοῦ γάμου, δθ. καὶ διὰ γάμου δωρεὰ ὑπὲρ τῆς γυναικός, ἐφ' ὅσον παρ' αὐτῆς ἔλαβε προῖκα : Κῶδ.Ἰουστιν.5,1,6, Τζέτζ.Λυκόφρ.547.

προγάμιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ προγαμιαῖος βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 9,66· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ προγάμια** (ἱερά) ὡς οὐσ. θρησκευτικαὶ τελεταὶ μετὰ θυσιῶν πρὸ τοῦ γάμου τελούμεναι καὶ ἀφιερωμέναι εἰς τοὺς προστάτας τοῦ γάμου θεούς, καθ' ἃς ἡ νύμφη ἀπέκοπτε καὶ προσέφερεν ὡς ἀπαρχὴν πλοκάμους τινὰς τῆς κόμης της, ἃ. προτέλεια βλ.λ. : Πολυδ.3,38.

πρόγαμος-ον κ. νεώτ. ὁ μεμνηστευμένος, ὁ ἐν μνηστείᾳ διατελῶν, ἀρραβωνιασμένος : Τρυφιόδ. 341 **πρόγαμοι νύμφαι**· **2)** ὁ ἐν ὄψει γάμου, δθ. Πρόγαμοι (οἱ) οἱ μελλόγαμοι, τίτλος ἔργου τοῦ Μενάνδρου : Στοβ.1,7,2· **3)** νεώτ. ὁ προγαμιαῖος.

προγαμῶ-έω μτγν. συνευρίσκομαι, συνουσιάζομαι, συγκοιμῶμαι πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου μετὰ τῆς νύμφης : Στράβ.6,1,8 **ὅς γε προεγάμει μὲν παρεισιὼν εἰς τὸ δωμάτιον τὰς νυμφοστοληθείσας**· **2)** νυμφεύομαι πρότερον : Φίλ.2, 304, Πλούτ.Ἀλέξ.70 **κοινὸν δὲ τῶν ἤδη προγεγαμηκότων Μακεδόνων γάμον καλὸν ἑστιάσας . . τά τε . . ἐλαμπρύνατο**· ‖ τὸ παθ. ἐπὶ γυναικός, ὑπανδρεύομαι πρό τινος : Ἀππ.Συρ.68.

προγανῶ-όω μτγν. προλαμπρύνω, προευφραίνω, ἱλαρύνω, φαιδρύνω τι(νὰ) πρότερον, χαροποιῶ ἐκ τῶν προτέρων : Φίλ.1,104 **προγανοῦν ἐλπίδι τὴν ἀσθένειαν**· κ. παθ. : αὐτ.2,416 (ἀμφ.εἰκ.).

προγαργαλίζω γαργαλίζω πρότερον, δθ. **προγαργαλίζω ἐμαυτὸν** προεταιμάζω ἐμαυτὸν διὰ γαργάλισμα : Ἀριστλ.ΗΝικ.1150b,22.

προγαστρίδιος-ον μτγν. ὁ πρὸ τῆς γαστρὸς τεθειμένος, κείμενος ἢ κρεμάμενος : ΕΜ 589,12· **2)** τὸ οὐδ. **προγαστρίδιον** ὡς οὐσ. πρόσθετος ψευδὴς κοιλία, ἣν ἐφόρουν οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἠθοποιοὶ διὰ τὴν ἐπὶ σκηνῆς εἰκόνισιν ἀνθρώπων προγαστόρων : Λουκ.Ὀρχ.27, αὐτ.Ζ Τραγ.41 **χειρῖδας καὶ προγαστρίδια**.

προγαστρικός-ή-όν μτγν. ὁ προγάστωρ βλ.λ. : Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.421,30.

προγάστριον (τὸ) σχόλ. **τὸ** ὑπογάστριον βλ.λ. : Σχόλ.Φιλόστρ.Εἰκ.2,26.

πρόγαστρος-ον ὁ προγάστωρ βλ.λ., ἐν χρ. μ. ὁ συγκριτ. βαθμ. **προγαστρότερος** ὁ ἔχων μᾶλλον προτεταμένην τὴν κοιλίαν : Ἱππ.Ἀέρ.24.

προγάστωρ-ορος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων προβεβλημένην, προτεταμένην τὴν γαστέρα, τὴν κοιλίαν, κοιλαράς : Στράβ.4,4,6 **ἀσκεῖν γὰρ αὐτοὺς μὴ παχεῖς εἶναι μηδὲ προγάστορας**, Λουκ. Νεκυομ.11, Γαλ.10,145, Ἀδαμ.2,31.

προγγίζω κ. **προγγῶ-άω** δημ. δ.γρ. τῶν προγκίζω βλ.λ., προγκῶ-άω.

προγελῶ-άω μτγν. γελῶ πρότερον, προηγουμένως, δθ. ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ τῆς χαραυγῆς, ἄρχομαι προβάλλων οἱονεὶ μετὰ μειδιάματος, προαυγάζω, προβαίνω γλυκά : Φίλ.1,603 **ἡ ἡμέρα προγελᾷ πρὸς βαθὺν ὄρθρον, μέλλοντος ἀνίσχειν ἡλίου.**

προγενεία (ἡ) νεώτ. προβολὴ τοῦ γενείου τῆς κάτω γνάθου, ἤτοι τῆς μέσης καὶ κάτω μοίρας τῆς γενειακῆς συμφύσεως μεταξὺ τοῦ γενειακοῦ ὀγκώματος τῆς προσθίας ἐπιφανείας καὶ τῶν γενειακῶν φυμάτων τοῦ κάτω χείλους.

προγένειος-ον μτγν. ὁ ἔχων καθῆκον τὸ γένειον, τὴν γενειάδα μακράν· Σχόλ.Θεόκρ.3,9 «ὁ προμήκης τὴν γενειάδα» : Θεόκρ.3,9 **ἢ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν, νύμφα, καὶ προγένειος**, Λόγγ.1,16.

προγενέστερος-α-ον κ. νεώτ. συγκριτ. βαθμ. τοῦ προγενὴς βλ.λ., ὁ πρότερον ἄλλου γενόμενος, προϋπάρξας, κτ. ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ μεταγενέστερος καὶ σύγχρονος βλ.λς : **αὐτὰ συνέβαινον εἰς προγενεστέραν ἐποχήν**· **2)** ὁ προηγηθείς, προηγούμενος : **ὅπως σᾶς ἔγραφα ἐν προγενεστέρᾳ ἐπιστολῇ μου.**

προγενεστέρως ἐπίρρ. νεώτ. πρότερον ἄλλου, πρὸ τῆς ὑπάρξεως ἄλλου τινός, προηγουμένως.

προγενέτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ προγεννήτωρ βλ.λ. : Πέμπελ.π.Στοβ.4,25,52.

προγενής-οῦς-ές (γένος) ὁ προγεννώμενος, πρότερον γεννηθείς, γεννημένος πρωτύτερα, δθ. ἀρχαῖος, παλαιός, πανάρχαιος : Σοφ.Ἀντ.938 **ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον καὶ θεοὶ προγενεῖς, ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω**· ‖ τὸ συγκρ. **προγενέστερος-η-ον** ὁ πρότερον γεννηθείς, παλαιότερος, πρεσβύτερος, μεγαλύτερος : Ἰλ.Β 555, αὐτ.Ι 161, Ὀδ.Β 29 **τίνα χρειὼ τόσον ἵκει ἠὲ νέων ἀνδρῶν ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν**, Θεόκρ.29,10 **ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρῳ**· ‖ τὸ ἀρσ. **προγενέστεροι** ὡς οὐσ. οἱ ὑπάρξαντες πρὸ ἡμῶν ἄνθρωποι, οἱ παλαιοτέρας, προηγουμένης ἐποχῆς : Ἀριστλ.ΗΝικ.1181b,16, αὐτ.Ψυχ.403b,27, αὐτ. ΖΜ 642a,24 **αἴτιον δὲ τοῦ μὴ ἐλθεῖν τοὺς προγενεστέρους ἐπὶ τὸν τρόπον τοῦτον**, Φιλόδ. Στωϊκ.Π 20· ‖ ὁμ. τὸ συγκρ. ἐν νεωτ. χρ. βλ.λ.· ‖ ὑπερθ. **προγενέστατος-η-ον** πρεσβύτατος, ὁ πρῶτος πάντων γεννηθείς : Ὑμν.Δήμ.110, Ἀριστλ. Ψυχ.410b,14, Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.ἀδέδ.21,21· **2)** γεν. ὁ προηγούμενος, πρότερος : Πάπ.

προγεννήτειρα (ἡ) μτγν. ποι. παναρχαία, πρώτη μήτηρ, προμήτωρ : Λυκόφρ.183.

προγεννήτωρ-ορος (ὁ) ὁ προπάτωρ βλ.λ. : Εὐρ.'Ιππ.1389 **παλαιῶν προγεννητόρων ἐξορίζεται κακὸν οὐδὲ μέλλει.**

προγεννῶ-άω γεννῶ πρότερον, παράγω τι προηγουμένως : Θεόφρ.ΦΑΐτ.1,20,3.

προγέρων-οντος (ὁ) ὁ πρεσβύτερος γέρων : 'Επιγρ.Κνίδου **δὶς τῆς σῆς ἡλικίης προγέρων.**

πρόγευμα-ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ. τὸ πρωϊνὸν φαγητόν, ἀκράτισμα, κολατσιό, πρωϊνό : Πρόδρ. 2,55 **ἐξάφες τὰ προγεύματα καὶ τὰ διπλοσφουγγάτα·** 2) μσν. ὁ χρόνος, ἡ ὥρα καθ' ἣν λαμβάνεται τὸ ἀκράτισμα, τὸ πρωϊνὸν φαγητόν : Διήγ. 'Αχιλλ.1401 **μέχρι καὶ τοῦ προγεύματος ἐκοῖτον μὲ τὴν κόρην·** 3) νεώτ. τὸ ἄριστον βλ.λ., μεσημβρινὸν φαγητόν, μεσημεριανὸ φαΐ, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ γεῦμα, δεῖπνον.

προγευματίζω κ. νεώτ. γευματίζω πρότερον, προγεύομαί τινος, δοκιμάζω τι προηγουμένως διὰ τῆς γεύσεως : 'Αριστλ.Ψυχ.422b,7 **ὅταν προγευματίσας τις ἰσχυροῦ χυμοῦ γεύηται ἑτέρου·** 2) νεώτ. λαμβάνω τὸ πρόγευμα, τρώγω τὸ πρωϊνὸν φαγητόν· 3) ὁμ. λαμβάνω τὸ πρόγευμα βλ.λ.1), τὸ πρωϊνὸν φαγητόν, κολατσίζω.

προγεύσιμον (τὸ) πάπ. τροφὴ λαμβανομένη πρὸ τοῦ γεύματος.

πρόγευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσα τοῦ προγεύομαι, τὸ προγεύεσθαι.

προγεύστης (ὁ) μτγν. ὁ προγευόμενος, ὁ δοκιμάζων τι προηγουμένως διὰ τῆς γεύσεως : Πλούτ. 'Ηθ.990Α, 'Αθήν.4,171Β **προγεύστας . . ὅτι προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν.**

προγευστρίς-ίδος (ἡ) μτγν. ὁ προγευομένη, ὅθ. **προγευστρὶς ὄσφρησις** ἡ δοκιμάζουσα τὰ ἐδέσματα προτοῦ νὰ τὰ δοκιμάση ἡ γεῦσις : Φίλ.1,170.

προγεύω μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν τῷ μ. τ. **προγεύομαι,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προγεμένος,** δίδω εἴς τινα νὰ γευθῇ τινος πρότερον ἢ πρὸ τοῦ γεύματος, τῆς ὥρας τοῦ φαγητοῦ : 'Αριστείδ.Κ 3,27· ‖ κ. νεώτ. τὸ μέσ. γεύομαί τινος πρότερον, δοκιμάζω τι διὰ τῆς γεύσεως προηγουμένως : 'Αναξίλ.10 (πιθ. εἰκ.), 'Αριστλ.ΖΜ 690b,27 **διὰ τὸ μὴ ἐνδέχεσθαι μασᾶσθαι μηδὲ προγεύεσθαι,** Πλούτ. 'Ηθ.49Β **προγεγεῦσθαι τῶν θανασίμων φαρμάκων·** ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,603 **προγεύεσθαι τοῦ μέλλοντος ἀγαθοῦ·** 2) μσν. ἐν τῷ μέσ. τ. ἀκρατίζομαι, λαμβάνω τὸ πρωϊνὸν φαγητόν, κολατσίζω : Πρόδρ.1,122 **φέρε καὶ βλάχικον τυρὶν ἄλλην σταμεναρέαν καὶ δῶσ' με νὰ προγεύσωμαι·** 3) δημ. προγευματίζω, γευματίζω : παροιμ. **ὁ προγεμένος τοῦ νηστικοῦ δὲν πιστεύει.**

προγεφύριον (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. ἐγκαρσία δεσμὶς τοξοειδῶν νευρικῶν ἰνῶν κατὰ τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ προμήκους μυελοῦ.

προγεφύρωμα-ατος (τὸ) νεώτ. σύνολον ὀχυρωματικῶν ἔργων, ἀμυντικὴ ὀργάνωσις γινομένη πρὸ γεφύρας πρὸς προάσπισιν τῆς κατασκευῆς αὐτῆς ἢ πρὸς ἄμυναν ἀπὸ τῶν προσβολῶν τοῦ ἐχθροῦ.

προγεωλογικοὶ χρόνοι (οἱ) νεώτ. τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς γῆς, ἀφ' ὅτου ἐσχηματίσθη εἰς αὐτοτελὲς οὐράνιον σῶμα, μέχρις οὗ συνετελέσθη ἐπ' αὐτῆς τὸ ζῶν πρωτόπλασμα, ὁ. κοσμικὸς αἰών.

προγεωμετρῶ-έω πάπ. μετρῶ προηγουμένως τὴν γῆν, χωρομετρῶ.

προγεωργία (ἡ) μτγν. προγεώργησις, τὸ πρῶτον ὄργωμα τοῦ ἀγροῦ : Πολύαιν.4,11,4 (ἀμφ.).

προγεωργός (ὁ) πάπ. πρότερος καλλιεργητής.

προγεωργῶ-έω πάπ. γεωργῶ, καλλιεργῶ πρότερον, προηγουμένως.

προγήθω μτγν. χαίρω πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Φίλ.1,602.

προγηράσκω γηράσκω πρότερον, προηγουμένως : 'Ιππ.'Αέρ.7 **προγηράσκειν τοῦ χρόνου τοῦ ἱκνευμένου·** κ. ἀπολ. : Λουκ.Τίμ 20 **προγηράσαντος ἐνίοτε τοῦ περιμένοντος·** 2) γηράσκω προώρως : αὐτ.Ρητ.Διδ.10 **τὸ τελευταῖον προγηρᾶσαι τοῖς πόνοις,** Σωρ.1,87· κ. μτ. ἔμπροθ. διορθ. : Φίλ.2,287.

προγήρως-ων (γῆρας) μτγν. ὁ προώρως γηράσκων, ὁ προώρως γέρων : Πολυδ.2,13.

προγίγνομαι, ἰων. κ. μτγν. **προγίνομαι,** μέλλ. **προγενήσομαι,** ἀόρ. **προυγενόμην,** παρακ. **προγέγονα** κ. **προγεγένημαι,** γίγνομαι, ἔρχομαι, πηγαίνω ἐμπρός, ἐμφανίζομαι : 'Ιλ.Σ 525 **οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,** 'Ησίοδ. Α 345, 'Ομ.'Υμν.7,7, 'Οππ.'Αλ.2,103· κ. μτ. γενικ. : 'Αρατ.706 **ὠκεανοῖο . . ὁπότε προγένωνται 'Ιχθύες·** ‖ κ. μτ. ἔμπροθ. διορ. : Τίμ.Λοκρ. 97Α **ἀστὴρ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα πρὸ ἁλίου προγενόμενος·** 2) γεννῶμαι πρότερον, προϋπάρχω : 'Ηρ.7,3 **ἦν . . προγεγονότες ἔωσι πρίν,** αὐτ.2,146 **οἱ προγεγονότες θεοί·** ‖ **οἱ προγεγονότες ἄνθρωποι** οἱ προγενέστεροι : Ξεν.'Απομν.4,8,10· ‖ ὅθ. ἀπολ. **οἱ προγεγενημένοι ἢ οἱ προγενόμενοι** οἱ πρότερον ὑπάρξαντες ἄνθρωποι : Πολύβ.10,17,12· ‖ κ. ἐπὶ συμβεβηκότων : Θουκ.1,1 **οἱ προγεγενημένοι πόλεμοι,** Ψήφισμα βυζ.π.Δημ.255, Πλάτ.Συμπ.219Ε **ταῦτά μοι προυγεγόνει,** αὐτ.Νόμ.699Ε **οἱ προγεγονότες ἡμῖν ἔμπροσθεν λόγοι,** αὐτ.Φίλ.39D, ΚΔ Ρωμ.3,25 **διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων·** 3) ἁπλῶς γεννῶμαι : Μαν.6,255.

προγιγνώσκω κ. νεώτ., ἰων. κ. μτγν. **προγινώσκω,** μέλλ. **προγνώσομαι,** ἀπαρφ. ἐπ. ἀόρ. **προγνώμεναι** ('Υμν.Δήμ.257), γιγνώσκω τι ἐκ τῶν προτέρων, προεννοῶ, καταλαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων : 'Ιππ.Προγν.1 **τά τε παρεόντα καὶ τὰ προγεγονότα καὶ τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι προγιγνώσκειν,** αὐτ.'Αέρ.2, Πλάτ.Θεαίτ.203D **προγιγνώσκειν τὰ στοιχεῖα ἅπαντα·** ‖ κ. μτ. εἰδ.προτ. : Ξεν.'Ιππ.8,12· ‖ κ. ἀπολ. : Εὐρ.'Ιππ.1072· 2) προγνωρίζω, προαισθάνομαι, προμαντεύω : 'Αριστλ. ΖΙ 627b,10 **προγιγνώσκουσι χειμῶνα αἱ μέλιτται·** 3) γνωρίζω ἀπὸ πολλοῦ τινα καλῶς : ΚΔ Ρωμ.11,2 **οὐκ ἀπώσατο ὁ θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ ὃν προέγνω·** 4) μτ. γενικ. γνωρίζω πρότερόν τινος, πρὶν ἀπὸ κάποιον : Φιλόστρ.'Απολλ.8,7· 5) κρίνω ἐκ τῶν προτέρων : Θουκ.2,64 **ἔς τὸ μέλλον καλὸν προγιγνώσκειν·** κ. παθ. : Δημ.861 **παρὰ τῷ διαιτητῇ προεγνωσμένος ἀδικεῖν** (κριθεὶς ἐκ τῶν προτέρων ὅτι κακῶς ἔπραξε)· 6) προνοῶ: Ξεν.ΚΠ 2,4,11 **τοῦτ' οὖν ἐγὼ οὕτω προγιγνώσκων χρημάτων δοκῶ προσδεῖσθαι.**

πρόγκα (ἡ) (ἀγγλ.) δημ. θορυβώδης ἀποδοκιμασία, ὁμαδικὸς χλευασμός : **ἔφα(γ)ε πρόγκα.**

προγκίζω δημ. κ.**προγκάω,** δ.γρ.-γγίζω κ. -γγάω ἀόρ. **-ιξα,** διὰ φωνῶν καὶ θορύβου ἀποδιώκω : **πρόγκα τὰ πρόβατα νὰ πᾶνε πέρα·** 2) χλευάζω θορυβωδῶς : **εἶναι ἕνας τρελλὸς καὶ τὸν προγκίζουν οἱ μάγκες·** 3) φέρομαι πρός τινα ἀποτόμως, βαναύσως, τὸν ἐκδιώκω διὰ τῆς στάσεώς μου : **ἦρθε νὰ μοῦ ζητήση δανεικά, μὰ τὸν πρόγκιξα·** 4) ἐπὶ ζώου, ἐρεθίζομαι, ἐξάπτομαι, ξαφνιάζομαι : **τὸ ἄλογο ἄκουσε τὴν τουφεκιὰ καὶ πρόγκιξε.**

προγλυκαίνω μτγν. γλυκαίνω τι ἐκ τῶν προτέρων, ἐν χρ. τὸ παθ. : Γαλ.6,546 (δ.ἀνόγν.).

προγλωσσεύω σχόλ. ὁμιλῶ ἀθρόως, ἀμέτρως πρὶν σκεφθῶ, φλυαρῶ ἀκαίρως, ἀστόχαστα : Σχόλ.'Ιλ.Ψ 473, 'Ησ. ἐν λ. λαβρεύεαι.

προγλωσσίς-ίδος (ἡ) μτγν., ἀττ. κ. νεώτ. **-ττίς** τὸ εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον ἄκρον τῆς γλώσσης : Πολυδ. 2,105· 2) νεώτ. ζωολ. ἕκαστον τῶν βραχέων ἀρθρωτικῶν τμημάτων τῶν **κεστωδῶν** σκωλήκων.

πρόγλωσσος-ον ὁ τὴν γλῶσσαν ἔχων προτρέχουσαν τῆς διανοίας, φλύαρος, λάλος, ἀστόχαστος : Πυθ.'Επιστ.12,2 (Μυῖα), Πτολ.Τετράβ.165, Πολ.Φυσ.37· **2)** τὸ οὐδ. **πρόγλωσσον** ὡς οὐσ. ἡ προγλωσσὶς βλ.λ. : Ρoῦφ.π.'Ορειβ.25,1,23.

προγναθία (ἡ) νεώτ. κ. **προγναθισμός** προεξοχὴ τῶν γνάθων δίκην ῥύγχους, παρατηρουμένη εἰς ἄτομά τινα ἢ καὶ φυλάς.

προγναθισμός (ὁ) νεώτ. ἡ προγναθία βλ.λ.

πρόγναθος-ον νεώτ. ὁ ἔχων προγναθίαν βλ.λ.

προγνέστρια (ἡ) νεώτ. μηχανή, μηχάνημα τῶν κλωστηρίων, δι' οὗ προπαρασκευάζεται τὸ ἔριον ἢ ὁ βάμβαξ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ γίνουν αἱ ἶνες των ἰσομήκεις.

προγνώμων-ονος-ον ὁ προγιγνώσκων, ὁ διακρίνων ἐκ τῶν προτέρων : 'Ορφ.ἀπ.49,96.

προγνωρίζω γνωρίζω ἢ ἐννοῶ πρότερον : 'Αριστλ.Τοπ.141b,12, Γαλ.4,764.

προγνωσία (ἡ) πρόγνωσις βλ.λ.: Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.1137.

πρόγνωσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ προγιγνώσκειν, ἡ γνῶσίς τινος ἐκ τῶν προτέρων : ΠΔ 'Ιουδ.9,6 **πᾶσαι γάρ αἱ ὁδοί σου ἕτοιμοι καὶ ἡ κρίσις σου ἐν προγνώσει**, ΚΔ Πράξ.2,23, αὐτ. Πέτρ.1,2, Μηναῖ.12,12 Συνξ.'Αγ.Σπυρίδωνος **ἐκ προγνώσεως θείας περὶ τῶν μελλόντων ἐθέσπισε**· **2)** προαίσθησις, προμάντευσις : Πλούτ.'Ηθ.399D, αὐτ.982C, Λουκ.'Αλέξ.8· **3)** νεώτ. πρόβλεψις : **ἡ πρόγνωσις τοῦ καιροῦ**· **4)** κ. νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων συναγωγὴ συμπερασμάτων περὶ τῶν ἐπακολούθων ἢ τῶν ἐνδεχομένων νόσου τινός : Γαλ.16,490, αὐτ.18(2),11, 'Αγαθ.ΑΠ 11,382· || **Κῳακαὶ προγνώσεις** τίτλος ἔργου τοῦ 'Ιπποκράτους· || **Πρόγνωσις** τίτλος ἔργου τοῦ Δημοκρίτου· **5)** μτγν. πρόρρησις, προφητεία : Γέμιν.17,13.

προγνώστης (ὁ) κ. μσν., δημ. κ. νεώτ. ὁ δεξιός, ἐπιδέξιος εἰς προγνώσεις, ὁ προγιγνώσκων, προβλέπων, προμαντεύων : Κλήμ.Ρώμ.2,9, Τατιαν.849B, Λίβ.Ροδ.346 **εἶπεν ἐκεῖνος ὁ καλὸς ὁ μάντις ὁ προγνώστης**· || εἰδ. ἐν τῇ ἰατρ. ὁ ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος εἰς πρόγνωσιν βλ.λ.4) : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),176.

προγνωστικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόγνωσιν, ὁ προγνωρίζων, προμαντεύων τι : Φίλ.1,659 **προγνωστικὴ δύναμις**, αὐτ.2,164, Πλούτ.'Ηθ.433A **προγνωστικὸν μόριον τῆς ψυχῆς**· || κ. ἐπὶ προσ. : Μᾶρκ.Αὐρ.8,25 **οἱ δὲ δριμεῖς ἐκεῖνοι ἢ προγνωστικοὶ ἢ τετυφωμένοι**· || εἰδ. ἐπὶ ἀστρολόγων : Βέττ.Βάλ.37,28· || κ. μτ. γενικ. : Γαλ.17(1),243 **προγνωστικὸς τῆς κινήσεως τῶν νοσημάτων**· || νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. προγνωστικό(ν) ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης δι' ἧς προαισθάνεταί τις ἢ προμαντεύει τι : **ἔχει προγνωστικό(ν)**· **2)** νεώτ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων δεδομένων πρόβλεψις : **προγνωστικὰ τοῦ καιροῦ** (ἡ πρόγνωσις τῆς ἀτμοσφαιρικῆς κατασάσεως), - **προγνωστικὰ τῶν ἱπποδρομιῶν** (προβλέψεις περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν)· **3)** κ. νεώτ. ἰατρ. ὑποθετικὸς προκαθορισμὸς τῆς πορείας τῆς νόσου· || τὸ θηλ. **προγνωστική** ὡς οὐσ. ὄνομα ἀντιδότου : Γαλ.14,137· || τὸ οὐδ. **προγνωστικόν** τίτλος πραγματείας τινὸς τοῦ 'Ιπποκράτους· || ὁμ. ἔργου τοῦ 'Επικούρου : Διογ.Λ 10,28· **4)** νεώτ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. σημεῖον ἐξ οὗ δύναται νὰ ἀχθῇ τις εἰς προγνώσεις : **ἡ μεταβολὴ τῆς βαρομετρικῆς πιέσεως ἀποτελεῖ κύριον προγνωστικὸν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως**· **5)** μσν. σημεῖον συντελοῦν εἰς **εἰκασίαν** τοῦ μέλλοντος : Γεωπ.1,2.

προγνωστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. διὰ προγνώσεως : 'Ωριγ.776C, 'Αθανάσ.2,732B.

προγόμφιοι (οἱ) νεώτ. οἱ ἐφ' ἑκάστης πλευρᾶς τῆς ἄνω καὶ κάτω γνάθου δύο μετὰ τὸν κυνόδοντα ὀδόντες.

προγονεῦσαι 'Ησ. «προελθεῖν».

προγόνη (ἡ) μτγν. προγονὴ βλ.λ.: Φίλ.2,303.Γλωσσ.

προγονητικός-ή-όν ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ προγονικὸς βλ.λ. ἐν 'Αριστείδ.Λόγ.30(10),24.

προγόνι (τὸ) δημ. ὁ προγονός βλ.λ.

προγονικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς τοὺς προγόνους ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ τῶν προγόνων, προπατορικός : Πολύβ.3,64,2, αὐτ.13,6,3, ΠΔ Μακκ.2,8,17 **ἔτι δὲ τὴν τῆς προγονικῆς πολιτείας κατάλυσιν**, Διόδ.Σ 17,24, Φίλ.2,444, 'Επιγρ. **προγονικαὶ κτήσεις, - προγονικὴ δόξα**· **2)** ὁ ἐκ τῶν προγόνων προερχόμενος : Μητρόδ.ἐν 'Ηρακλ. Πάπ.831,15 **προγονικὴ ἀφορμή**.

προγόνιος-α-ον 'Επιγρ. ὁ ἀναφέρων τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους.

προγονισμός (ὁ) νεώτ. κληρονομικότης, ἄ. ἀταβισμός, προπατορισμός.

προγονολατρεία (ἡ) νεώτ. λατρεία τῶν προγόνων, ἀπονομὴ θρησκευτικῶν τιμῶν εἰς αὐτούς· **2)** συνεκδ. προγονοπληξία βλ.λ.

προγονόπληκτος-ον νεώτ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν διὰ τοὺς προγόνους του ἐπαιρόμενος.

προγονοπληξία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπὶ προγόνοις, προγονικῇ δόξῃ, ἔπαρσις, τὸ νὰ ἐπαίρεταί τις καθ' ὑπερβολὴν διὰ τὴν δόξαν τῶν προγόνων **του**.

πρόγονος-ον (γίγνομαι, γέγονα) κ. νεώτ. ὁ προγεγεννημένος, ὁ πρωΐμως γεννηθείς, ὅθ. ἀρχαιότατος, παλαιότατος : 'Οδ.ι 221 **χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι**, 'Ερμησιάν.7,74, 'Επιγρ.'Ελευσῖνος· **2)** ὁ πρῶτος γεννηθείς, πρωτογενής, πρωτότοκος : 'Επιγρ.· **3)** ἀπόγονος βλ.λ (!) : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,50 (ἀμφ.)· **4)** προπάτωρ, πρόγονος, ὁ ἐξ οὗ κατάγεταί τις : Πίνδ. Ο 6,59, Αἰσχ.'Ικ.533, Εὐρ.'Ιων267 **πατρὸς σοῦ πρόγονος πατήρ**, αὐτ.'Ελ.15, Πλάτ.Εὐθφρ.11B· || συχν. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. : Πίνδ.Π 9,105, 'Ηρ.7,150 **ἐπὶ τοὺς ἡμετέρους προγόνους ἐκστρατεύεσθαι**, Αἰσχ. Πέρσ.405, Πλάτ.Μενξ.236E, αὐτ.'Επιστ.359D **οἱ πάλαι πρόγονοι**, αὐτ.Θεαίτ.173D· || ὁμ. ἐπὶ θεῶν ἢ ἡρώων, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἀρχηγέται γενεᾶς : 'Ηρ.4,127, Αἰσχ.ἀπ.273, Εὐρ.'Ορ.1242, Πλάτ.Συμπ. 186E, 'Ισοκρ.9,14· **5)** μτγν. μτφ. **οἱ πρόγονοι οἱ ἱδρυταὶ** ἢ θεμελιωταὶ σχολῆς τινος : Λουκ.'Ερμ.15· **6)** ὁ προγονικός : Σοφ.Αἶ.1197 **ἰὼ πόνοι πρόγονοι πόνων**· || **τὸ πρόγονον τῆς σοφίας** ἡ προγονικὴ σοφία : Φιλόστρ.'Απολλ.8,7.

πρόγονος (ὁ,ἡ) (γονή) κ. νεώτ., δημ. προγονός-ή, σπαν.θηλ. προγόνη (Φίλ.2,303), τὸ ἐκ προτέρου γάμου γεννηθὲν τέκνον γυναικὸς ἢ ἀνδρὸς ἐν σχέσει πρὸς τὸν νέον ἢ τὴν νέαν σύζυγον, προγόνι : Εὐρ. 'Ιων 1329 **προγόνοις δάμαρτες δυσμενεῖς ἀεί ποτε**, 'Ισαῖ.12,5, 'Υπερείδ.ἀπ.10, Διον.'Αλ.'Ισοκρ.12,5, Διόδ. Σ 4,43, Πλούτ.Πομπ.9 **λαβεῖν γυναῖκα τὴν Σύλλα πρόγονον Αἰμιλίαν**.

πρόγραμμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. δημοσία προκήρυξις ἢ εἰδοποίησις : Πλούτ.Γάλβ.5 **προγράμματι μὲν ἐδήλωσεν ὁ Γάλβας ἡμέραν, ἐν ᾗ . . τὰς . . ἐλευθερώσεις ἀποδώσει**, 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.4,9,4, Δίων Κ 65,1, Πάπ.· || ἀγγελία, εἰδοποίησις διὰ τοιχοκολλήσεως, τοιχοκόλλησις : Λουκ. 'Ερμότ.11 **εἴ γε χρὴ πιστεύειν τῷ προγράμματι**, Πάπ.· **2)** ἡμερησία διάταξις τῆς βουλῆς ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου : Δημ.772, 'Αριστλ.'Αθ.44,2 **ἐκ τούτων ἐπιστάτην ἕνα, καὶ παραδίδωσι τὸ πρόγραμμα**· || νεώτ. κ. δημ. ἡ κατὰ τάξιν καταγραφὴ ἐνεργειῶν καὶ πράξεων, αἱ ὁποῖαι μέλλουν νὰ γίνουν καθ' ὡρισμένον τινὰ χρόνον: **πρόγραμμα ἑορτῆς - τελετῆς - θεατρικῆς παραστάσεως - ἀγώνων**· || **πρόγραμμα μαθημάτων** ἢ **ὡρολόγιον πρόγραμμα** (ὁ κανονισμὸς τῶν ὡρῶν τῶν μαθημάτων)· **3)** νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον λεπτομερειῶν γενικῆς τινος ἐνεργείας ἐχουσῶν ἐνι-

αἷον σκοπόν, δ. σχέδιον : τὸ **πρόγραμμα τῆς κυβερνήσεως** · **τῆς ἀναδιοργανώσεως τοῦ στρατοῦ**, - ἐργάζεται **ἄνευ** προγράμματος· **4**) νεώτ. κ. δημ. προκαθωρισμένος καὶ ἀπαρέγκλιτος τρόπος ἐνεργείας, συμπεριφορᾶς : **ἔχω πρόγραμμά μου τὸ νὰ μὴν ἀναμειγνύωμαι εἰς ξένας ὑποθέσεις**· **5**) μτγν. διεύθυνσις ἐπιστολῆς : Προκ.Γαζ.᾽Επιστ. 25· **6**) ὁμ. τίτλος συνταγῆς : Γαλ.13,909· **7**) ὁμ. συμβουλή, παραίνεσις : αὐτ.17(2),141.

προγραμματικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόγραμμα βλ.λ.3) : **προγραμματικαὶ δηλώσεις τῆς κυβερνήσεως**· ‖ ἐπίρρ -ῶς.

προγραμμός (ὁ) μτγν. πρόγραμμα βλ.λ.1) : ᾽Αμμών.134Ϋ **ὑπογραμμὸν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προγραμμόν**, ᾽Επιγρ., Σχόλ.᾽Αριστφ.Σφ.55.

προγραφή (ἡ) κ. νεώτ. δημοσία γνωστοποίησις, εἴδησις : Ξεν.᾽Ιππ.4,9 **εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον ἢ ἀπὸ κήρυκος ἢ ἀπὸ προγραφῆς**, Πολύβ.25,3,2, ᾽Επιγρ.Σάμου· **2**) διάταγμα, ἔδικτον : Δίων Κ 47,13 **ἐκελεύσθησαν διὰ προγραφῆς εὐθυμεῖσθαι**, αὐτ.56,25· **3**) ἀγγελία, εἰδοποίησις πωλήσεως : Θεόφρ ἀπ.97,2, Πλούτ. ᾽Ηθ.205C· **4**) δημοσία πώλησις δημευθείσης περιουσίας, δημοπρασία, δήμευσις : Στράβ 5,4,11 **προγραφάς τε ποιούμενος οὐκ ἐπαύσατο πρὶν ἢ πάντας διέφθειρεν**· **5**) ἐπὶ θανάτῳ προγραφή καταδίκη εἰς θάνατον, ἐπικήρυξις θανάτου : ᾽Αππ.᾽Εμφ.Πολ.1,2· ‖ κ. ἁπλῶς **προγραφή** : Πλούτ. Βροῦτ.27 **σφαγαὶ καὶ προγραφαί**· **6**) ἔνταλμα συλλήψεως : Πάπ.· **7**) πίναξ προσχεδιασθείς, ἐπὶ ἀστρονομικοῦ κύκλου : Διόδ.Σ 12,36 **δοκεῖ** . . **τῇ προρρήσει καὶ προγραφῇ ταύτῃ θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι**· **8**) προσχέδιον . Μέν.Προτρ.16D, Πάπ.· **9**) τίτλος συνταγῆς : Γαλ.13,777.

προγράφιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ προγραφὴ βλ.λ.1)· ‖ τὸ ἔγγραφον δι᾽ οὗ γίνεται προγραφή, κοινοποίησις.

προγράφω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προέγραφα**, παθ. ἀόρ. **προεγράφην**, μτχ. παθ. παρακ. **προγεγραμμένος**, γράφω πρότερον, προηγουμένως : Θουκ.1,23 **τὰς αἰτίας προύγραψα πρῶτον**· ‖ γράφω πρότερον ἢ ἀνωτέρω : ΚΔ᾽Εφ.3,3 **ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ**· κ.παθ.: ᾽Ιπποκρ.1,7,5 **αἱ προγεγραμμέναι λέξεις**, Πάπ.**κατὰ τὰ προγεγραμμένα**· ‖ **ὁ προγεγραμμένος ἀριθμός** ὁ ἀνωτέρω μνημονευθείς : Πλούτ.᾽Ηθ.1018C· **2**) μτγν. γράφω τι ὡς ἀντίγραφον : Πολυδ.4,18· **3**) γνωστοποιῶ τι δημοσίᾳ : ᾽Αριστφ.᾽Όρν.450 **σκοπεῖν δ᾽ ὅ,τι ἂν προγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις**, Δημ.1151· κ. παθ. : Πλούτ.Κάμ.11 **τῆς δίκης προγεγραμμένης αὐτῷ**· **4**) προσδιορίζω, διορίζω ἢ καλῶ διὰ δημοσίας γνωστοποιήσεως : Αἰσχίν.2,60, αὐτ.61 **προγράψαι δύο ἐκκλησίας**· ‖ διορίζω, προσδιορίζω ἐκ τῶν προτέρων : ᾽Αριστλ.᾽Αθ.43,3 **ὅσα δεῖ χρηματίζειν τὴν βουλὴν** .. **οὗτοι προγράφουσι**, ᾽Επιγρ. **προγράφειν τινὰ** [**κληρωθησόμενον**; **τ**]**ῆς φυλῆς ἣν ἂν βούληται**, Πλούτ.Κάμ.39· κ. παθ. : Δημ.1257 **φρουρᾶς ἡμῖν προγραφείσης**, ᾽Επιγρ.· **5**) μτγν. προκηρύσσω ἢ δημοσίᾳ ἐκθέτω, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΚΔ Γαλ.3,1 **οἷς κατ᾽ ὀφθαλμοὺς** . . **Χριστὸς προεγράφη**· **6**) προκηρύσσω δημοπρασίαν : Θεόφρ ἀπ 97,1, Πλούτ. ᾽Ηθ.205C· **7**) μτγν. πωλῶ ἐν δημοπρασίᾳ : Δίων Κ 51,4 **προγράφειν ἐν τῷ πραιτωρίῳ τὰ κτήματα**· **8**) ὁμ. μτγν. καταδικάζω φυγόδικον εἰς θάνατον καὶ δημεύω τὴν περιουσίαν αὐτοῦ : Πολύβ.32,5,12 **προγράφειν τινὰς φυγάδας**· κ. παθ. : αὐτ.6,1 **οἱ προγεγραμμένοι** (οἱ εἰς θάνατον καταδικασθέντες ἐκ τῶν προ[illegible]), Στρ[illegible]β.5,2,6, Πλούτ.Βροῦτ.27, Δίων Κ 47,[illegible] ‖ κ. μτ[illegible] ἐν φρ. **οἱ προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ** [illegible] **ἐν**[illegible] ὧν τὰ ὀνόματα εἶναι ἀνα[illegible] ἀνθρώπων ὡρισμένων εἰς

κρίσιν καὶ κατάκρισιν : ΚΔ᾽Ιούδ.4· **9**) νεώτ. διώκω, καταδιώκω πολιτικοὺς ἀντιπάλους ἢ καταδικάζω αὐτοὺς ἄνευ διατυπώσεων· **10**) μτγν. γράφω τὸ ὄνομά τινος ἐπὶ κεφαλῆς καταλόγου : Πλούτ. Δημήτρ.10 **προγράφειν τινὰ ἐπὶ τῶν ψηφισμάτων**· ‖ **προγράφω τινὰ τῆς βουλῆς** ἐπὶ τιμητοῦ, ὀνομάζω ἢ διορίζω τινὰ προϊστάμενον τῶν γερουσιαστῶν (**princeps senatus**) : αὐτ.Αἰμ.38, αὐτ. Φλαμ.18· κ. παθ. : αὐτ.᾽Ηθ.318C, ΤΓρακχ.4 **προγεγραμμένος τῆς βουλῆς**· **11**) ρηματ. π. προγραφή, πρόγραμμα, προγραμμός.

προγρηγορῶ-έω μτγν., μτχ. ἀορ. **προγρηγορήσας**, γρηγορῶ, ἀγρυπνῶ πρότερον, πρίν : Γαλ.11,311.

προγυμνάζω κ. νεώτ. γυμνάζω τινὰ ἢ ἀσκῶ προηγουμένως, προκαταρκτικῶς : Σοφ.ἀπ.498, Λουκ.᾽Ερμότ.78 **εἰ μή τι ἐς ἄλλον** . . **βίον προγυμνάζεις ἑαυτόν**, Πορφ.᾽Απολλ.47· ‖ εἰδ. καταρτίζω τινὰ προηγουμένως εἰς τὴν ρητορικήν : ᾽Αρρ.᾽Επίκτ.1,26,13· κ. παθ. : ᾽Ερμογ.Εὑρ.4,12 **οἱ προγυμνασθέντες λόγοι**· ‖ τὸ μέσ. γυμνάζω, ἀσκῶ ἐμαυτόν : Γαλ.Ψυχ.Παθ.2,3· **2**) εἶμαι προγυμναστὴς βλ.λ.2) : αὐτ.6,77· **3**) νεώτ. γενικώτ. γυμνάζω, ἀσκῶ· **4**) ὁμ. διδάσκω μαθητὴν κατ᾽ οἶκον· **5**) ρηματ.π. προγύμνασις, προγυμναστής.

προγυμνασία (ἡ) μτγν. προηγουμένη γύμνασις, ἄσκησις : Φίλ.2,90, ᾽Ιάμβλ.π.Στοβ.2,2,6.

προγυμνάσιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ προγυμνασία βλ.λ. : Γαλ.6,764 (ἐσφ ἀνάγν.)· **2**) νεώτ. ὀνομασία τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ἤτοι τοῦ μεταξὺ δημοτικοῦ καὶ γυμνασίου.

προγύμνασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προγυμνάζω, ἄσκησις, γύμνασις· **2**) παράδοσις ἰδιαιτέρων κατ᾽ οἶκον μαθημάτων.

προγύμνασμα-ατος (τὸ) προπαρασκευαστικὸν γύμνασμα : ᾽Αθήν.14,631Α· ‖ κ. ἐν τῇ ρητορικῇ : ᾽Αριστλ.Ρητ.᾽Αλ.1436a,25· ‖ κτ. πληθ. **προγυμνάσματα** τίτλος ἔργου τοῦ ᾽Αφθονίου.

προγυμναστήριον (τὸ) νεώτ. εἰδικὸς χῶρος, ἐν ᾧ προγυμνάζεταί τις· **2**) ναυτ. κατάστημα ἢ πλοῖον, ὅπου διαμένουσι καὶ προγυμνάζονται οἱ νεοσύλλεκτοι ναῦται.

προγυμναστής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἀσχολίαν νὰ προγυμνάζῃ, ὁ προγυμνάζων : ᾽Αρρ.᾽Επικτ. 3,20,9, αὐτ.4,4,31· **2**) δοῦλος γυμναζόμενος μετὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ : Σενέκ.᾽Επιστ.83,3, Γαλ.6,187.

προγυμνῶ-όω μτγν. κ. μσν. γυμνῶ, γυμνώνω πρότερον : Γαλ.10,416.

προγωνία (ἡ) ᾽Ησ. «**ἔνδυμα μαγείρων**».

προδάῆναι ἀπαρφ. παθ. ἀόρ. (μτ. ἐνεργ. σημ.) ἐκ τοῦ ἀχρ. δάω, ἀόρ. μτ. ἀναδιπλ. **προδέδαεν**, γινώσκω ἐκ τῶν προτέρων, προγνωρίζω : ᾽Οδ.Δ 396 **προϊδὼν ἠὲ προδαείς**· ‖ μανθάνω πρότερον· ᾽Ησ. «**προδέδαεν· προμεμάθηκεν**».

προδακρύω μσν. δακρύω πρότερον : Πρόδρ.45.

προδανείζω κ. ᾽Επιγρ. δανείζω πρότερον ἢ τὸ πρῶτον, πρῶτος : Λουκ.Θυσ.3 **προδανείσας τῷ ᾽Απόλλωνι τὴν χάριν**, Δίων Κ 51,17 **τοῖς προδανείσασί τι**· ὁμ. παθ. : Πλούτ.Περ.13 **ὁ εἰς τὴν γένεσιν** (τῶν ἔργων) **τῷ πόνῳ προδανεισθεὶς χρόνος**· **2**) χορηγῶ χρήματα διὰ δημοσίας ἀνάγκας : ᾽Επιγρ. **ὅσοι ἂν προδανείσωσιν ἄτοκα**· **3**) μτ. δοτ. δίδω, δανείζω ἄνευ τόκου χρήματα ἐπὶ ἐπιστροφῇ:᾽Αριστλ.᾽Αθ.16,2 **τοῖς ἀπόροις προεδάνειζε χρήματα πρὸς τὰς ἐργασίας**· ὁμ. κ. μέσ. ὡ ᾽Υπερείδ.Δημ.ἀπ.4 **χρήματα εἰς τὸ θεωρικόν, χρήματα τῷ δήμῳ εἰς τὴν διοίκησιν προδανείζειν**.

προδανεισμός (ὁ) ᾽Επιγρ. τὸ προδανείζειν βλ.λ. 1δ. διὰ δημοσίας ἀνάγκας.

προδανειστής (ὁ) ᾽Επιγρ. ὁ προδανείζων διὰ δημοσίας ἀνάγκας· **2**) ὁ ἐγγυώμενος ὑπέρ τινος δανειζομένου: ΑΒ 192,26 «**προδανειστής· ὁ ἀντὶ τοῦ δανειζομένου γραφόμενος τὴν ὁμολογίαν**».

προδᾰπᾰνῶ-άω μτγν. κ. πάπ. ἐξαντλῶ, δαπανῶ ἐκ τῶν προτέρων : Ἐπιγρ. π- τὸ μέγεθος τῆς χάριτος· κ. παθ. : Λουκ.Ἀποκ.11 ἡ προθεσμία .. ἄκυρος καὶ προδεδαπανημένη· 2) προκαταβάλλω τὴν δαπάνην ἔργου τινός : Πάπ. προδαπανήσας τὴν τούτων ἐπισκευήν.

προδεβόνιος-ον νεώτ. γεωλ. ὁ γενόμενος κατὰ τὴν περίοδον τῆς προϊστορίας τῆς γῆς· 2) ὁ ἀνήκων εἰς διάπλασιν στρωμάτων προηγηθεῖσαν τῆς δεβονίου βλ.λ. διαπλάσεως.

πρόδειγμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ δειχθὲν ἐμπρός, δθ. φανέρωσις, παράστασις, ἀπεικόνισις : Ἀνδρ. Κρ.106Α τὴν ἐν τύπῳ θυσίαν πρόδειγμα τοῦ σταυρωθέντος.

προδείδω μ. κτ. μτχ. ἀορ. α' προδειμαίνω βλ.λ., φοβοῦμαι προώρως, ἐκ τῶν προτέρων : Σοφ.ΟΤ 90 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷγε νῦν λόγῳ.

προδείελος-ον μτγν. ὁ πρό τῆς ἑσπέρας συμβαίνων ἢ γενόμενος, προεσπέριος : Θεόκρ. 25,223 ὁ μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν.

προδείκνυμι κ. προδεικνύω (Ἡρ.1,209, αὐτ.7,37), γ' ἑν. προδίκνυτι (Ἐπιγρ.), μέλλ. προδείξω κ. ἰων. προδέξω, ἰων. ἀόρ. προέδεξα, δεικνύω διὰ παραδείγματος ποιῶν τι πρῶτος, δεικνύω ὡς παράδειγμα : Ἡρ.1,60, αὐτ.4,40 τὸν ζωστῆρα προδέξαντα (δείξαντα τὴν χρῆσιν τοῦ ζωστῆρος)· 2) ἀπολ. ὑποδεικνύω, ἀναφέρω, λέγω πρῶτος : Αἰσχ.Πρ.779 πρόδειξον αἵρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου, Σοφ.ΟΤ 624 ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν· 3) δεικνύω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων τί μέλλει νὰ συμβῇ : Ἡρ.1,209 πάντα προδεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα, αὐτ. 7,37 Ἕλλησι προδεικνύει ὁ θεὸς ἔκλειψιν τῶν πολίων, αὐτ. 6,27, Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,10 προφαίνει καρπὸν .. μέχρι τοῦ προδεῖξαι μόνον· 4) μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. ποιῶ ἐκ τῶν προτέρων γνωστὸν ὅτι . . : Θουκ.3,47 προδειξάντων .. τὴν αὐτὴν ζημίαν .. ὁμοίως κεῖσθαι, Πλούτ.Φωκ.28 προδεικνύντος .. ὅτι .., Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.336,16 προδεδειγμένου (τούτου καταδειχθέντος πρὸ ὀλίγου)· 5) σκήπτρῳ προδείκνυμί τι εὑρίσκω τὴν ὁδὸν προψηλαφῶν τὸ ἔδαφος διὰ τῆς ράβδου, ἐπὶ τυφλοῦ : Σοφ.ΟΤ 456· 6) κρατῶ πρὸ ἐμοῦ, ἐνώπιόν μου : Λουκ. Ἡρακλ.1 τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, αὐτ.Ἑρμότ.68· ‖ παρουσιάζω δολώματα, θέλγητρα : Θεμίστ.Λόγ.22,271C π- δελεάσματα· ‖ ὑποδεικνύω, προτείνω : Θεμίστ. Λόγ.7,91C π- χρεῶν ἀποκοπάς· 7) ὡς τεχνικὸς ὅρος ἐπὶ πυκτῶν, προβάλλω τὰς πυγμὰς κινῶν αὐτὰς ὡς μέλλων νὰ κτυπήσω, προβάλλω τὰς χεῖρας καὶ προσποιοῦμαι ἐπίθεσιν πρὸς ἀντιπερισπασμὸν τοῦ ἀντιπάλου : Θεόκρ.22,102 χερσὶ προδεικνὺς πάντοθεν· ‖ ὁμ. ἐν πολέμῳ, φαίνομαι ἢ ἑτοιμάζομαι ὅτι θὰ πράξω τι, λαμβάνω τὴν στάσιν τοῦ προσβάλλοντος : Ξεν.Ἱππαρχ.8,24 ἤν τις οὕτω προδείξας, ἔπειτα ταχέως διώκῃ, Πολύβ. 2,66,2 προδεικνύων τινὰς ἐπιβολάς· ‖ ἐπὶ τῆς σηπίας, ἐμφανίζω τὴν κεφαλήν : Ἀριστλ.ΖΙ 621b,34 (ἡ σηπία) προδείξασα εἰς τὸ πρόσθεν ἀναστρέφεται εἰς τὸν θολόν.

προδείκτης (ὁ) μτγν. παντόμιμος ὑποκριτὴς θεάτρου : π.Σουΐδ. ἐκ τοῦ Διοδ.Σ 606 ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ προδείκταις, καὶ . . θαυματοποιοῖς.

προδειμαίνω φοβοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων : Ἡρ. 7,50 προδειμαίνοντα .. μηδὲν παθεῖν, Λυκόφρ.276.

προδεινῶ-όω καθιστῶ ἢ παριστῶ τι δεινόν, φοβερὸν ἐκ τῶν προτέρων, δθ. μεθ' ὑπερβολῆς : Ῥητ.(Walz.) 6,124,16 προδεινώσας τὸν λόγον.

πρόδειπνον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ πρόδικον : Ἀθήν.9,406Ε· 2) νεώτ. τὸ πρὸ τοῦ δείπνου ἤτοι τὸ κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας λαμβανόμενον μικρὸν γεῦμα, ἄ. ἀπογευματινό.

προδειπνῶ-έω μτγν. δειπνῶ προηγουμένως : Πλούτ.Ἠθ.226F οἴκοι προδειπνήσαντας.

προδέκᾰτον ἐπίρρ. Ἐπιγρ. δέκα ἡμέρας πρότερον, πρὸ δέκα ἡμερῶν.

προδέκτωρ-ορος (ὁ) ἰων. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. προδείκτωρ ὁ προηγουμένως δεικνύων, ὁ προτοῦ δείκτης, προμηνυτὴς τοῦ μέλλοντος : Ἡρ.7,37.

προδεξιοῦμαι-όομαι μτγν. ἐκφράζω κατ' ἀρχὰς εὐχαριστίας διά τι : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,2 τὴν προφητείαν .. καὶ τὸ παρὸν ἐπαληθεύουσαν τῷ γράμματι προδεξιούμενος (πιθ. ἀνάγν. ἀντὶ προσδεξιούμενος).

προδέρκομαι βλέπω ἐκ τῶν προτέρων, προβλέπω τι, προμαντεύω : Αἰσχ.Πρ.248 θνητούς γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.

προδεσμῶ-έω γλωσσ. κ. μσν. δεσμεύω προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,20 προδεδεσμημένων τῇ τοιαύτῃ αἱρέσει.

προδεύω μτγν. ὑγραίνω, βρέχω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων, πρότερον, προϋγραίνω, προβρέχω τι : Διοσκ.1,43 (παθ.).

προδηλοποιῶ-έω μτγν. δῆλον, φανερὸν ποιῶ τι ἐκ τῶν προτέρων ἢ πρότερον, γνωστοποιῶ, φανερώνω τι προτοῦ : Γρηγέντ.ἐν Bibl. Patrum 12,201.

πρόδηλος-ον κ. νεώτ. σαφής, ἔκδηλος, φανερὸς ἐνώπιον ἢ προηγουμένως, ὁλοφάνερος, προφανής : Ἱππ.Ἄρθρ.30 ἐμβολὴ πρόδηλος ἥτις γίνοιτ' ἂν ἁρμόζουσα, Εὐρ.Ὀρ.190, Ὑπερείδ. Ἐπιτ.8, Ξεν.Ἑλλ.6,4,9 πρόδηλον ἤδη ἦν ὅτι μάχη ἔσοιτο, Ἰσοκρ.6,37 τοῦ μὲν ὄντος προδήλου, τοῦ δ' ἀγνοουμένου, Δημ.293, Ἀριστλ.ΗΝικ.1117a,19 οἱ πρόδηλοι (φόβοι) (οἱ προβλεφθέντες), Πολύαιν.Στρ.8W καὶ τυφλῷ, φασι, πρόδηλον (φανερόν, πρόδηλον), Πολύβ.6,54,4 προδήλους εἵλοντο θανάτους, ΚΔ Τιμ.1,5,24 αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, Ἐπιγρ. ὀρᾶς θανάτου τὸ πρόδηλον, - ὁ σκοπός του εἶναι πρόδηλος· ‖ ἐκ προδήλου ἐκ τόπου, ἐκ μέρους καταφανοῦς, ἐμφανοῦς : Σοφ.Ἠλ.1429· 2) προδηλωτικὸς βλ.λ., μτ. γενικ. : Βέττ.Βάλ.92,22.

προδηλῶ-όω κ. Ἐπιγρ. καθιστῶ τι δῆλον, φανερὸν ἐκ τῶν προτέρων, δθ. δηλῶ σαφῶς, πλήρως : Θουκ.6,34 προδηλοῦντας ὅτι ἀμυνοῦνται, Πλούτ. Πομπ.32 τὰ μέλλοντα προδηλοῦσαν· ὁμ. παθ. : Πολύβ.10,46,10 προδηλοῦται μὲν οὖν πᾶν τὸ προσπῖπτον· ‖ ἐν Ἐπιγρ. τὰ προδηλούμενα πρόσωπα (τὰ προειρημένα), αὐτ. τοὺς προδηλουμένους γονεῖς· 2) μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. δίδω ὁδηγίας εἴς τινα νὰ κάμῃ τι : Παρθ.17,3.

προδήλως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πρόδηλον βλ.λ., καταφανῶς, ὁλοφάνερα, σαφῶς : Σοφ.Αἴ.1311 θανεῖν προδήλως, Αἰσχίν.1,182 ὑφ' οὗ προδήλως ἔμελλεν ἀπολεῖσθαι, Πλούτ.Ὄθ.9 Μηναῖ.12,5 Μέγ.Ἑσπερ. π- δεδώρηται στέφανον, Κάλβ.Εἰς Σούλι 23,2 προδήλως τώρα ἀκούεται.

προδήλωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων δήλωσις, πρόγνωσις : Πλούτ.Ἠθ.398D· 2) προειδοποίησις, προκοινοποίησις : Πλούτ.Μάρ.19 τοὺς πολεμίους τῇ προδηλώσει προεκφοβοῦντες.

προδηλωτικός-ή-όν ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος πρὸς τὴν ἐκ τῶν προτέρων δήλωσιν, ὁ φανερώνων, ὁρίζων, γνωστοποιῶν τι προηγουμένως : Πλάτ. Ὅρ.414Β μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως, Πετόσ.π.Βέττ.Βάλ.80,6, Ῥητόρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),129.

προδημᾰγωγῶ-έω ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσδ- βλ.λ.

προδημεύω μσν. δημεύω τι, καθιστῶ τι κτῆμα τοῦ δήμου, τοῦ κοινοῦ πρότερον : Ζωναρ.2,182.

προδημιουργῶ-έω μτγν. δημιουργῶ πρότερον, πλάττω ἢ κατασκευάζω τι προηγουμένως : Φιλόπ. Ἰω.Ὑπομν.ΖΓ 61,14.

προδιαβαίνω, μέλλ. -βήσομαι διαβαίνω πρὸ τῶν ἄλλων, διαπερῶ ἄντικρυ προτοῦ : Ξεν.Ἱππ

8,3 **προδιαβῆναι αὐτὸν τὴν τάφρον,** Πλούτ.'Ηθ. 986Ε π- ποταμόν' κ. ἀπολ. : Διόδ:Σ 18,35 **ὑπὸ τῶν προδιαβεβηκότων ἵππων τε καὶ ἐλεφάντων,** Πλούτ.Πύρρ.24 **προδιαβάντες ἀντιτάξασθαι μὲν ἐφοβήθησαν,** Δίων Κ 41,47.

προδιαβάλλω διαβάλλω τινὰ ἐκ τῶν προτέρων : Θουκ.6,75 **βουλόμενος προδιαβάλλειν τοὺς 'Αθηναίους,** 'Υπερείδ.Λυκόφρ.10, 'Αφίν.261Η **π- τὰς ἀντιθέσεις'** || κατηγορῶ προηγουμένως, προκατηγορῶ : Λουκ.Τόξ.34' **2)** παθ. διατελῶ ὑπὸ τὸ κράτος διαβολῆς : 'Αριστλ.Ρητ.1400a,22 **τοῖς προδιαβεβλημένοις καὶ ἀνθρώποις καὶ πράγμασιν,** αὐτ.1418b,14, Πλούτ.'Ηθ.37Β.

προδιαβεβαιῶ-όω μτγν. διαβεβαιῶ τι πρότερον' κ. παθ. : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.70 **ἀνακεφαλαιούμενος τά . . προδιαβεβαιωθέντα** (παθ.).

προδιαβιβάζω μτγν. διαβιβάζω πρότερον, προδιαπερῶ τι : Γαλ.4,515 **εἰς τοὔμπροσθεν ἔτι προδιεβίβασαν αὐτά.**

προδιαβολή (ἡ) μτγν. **ἡ** πρότερον γενομένη διαβολή : 'Αφίν.242,247Η.

προδιαβρέχω μτγν. διαβρέχω πρότερον, προϋγραίνω τι, μουσκεύω προτοῦ : Γαλ.6,821, Σωρ.1,57.

προδιαγιγνώσκω, μέλλ. προδιαγνώσομαι, διαβλέπω, ἀντιλαμβάνομαι, ἐννοῶ πρότερον : Θουκ. 1,78 **τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον ὅσος ἐστί, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι προδιάγνωτε' 2)** καθορίζω προηγουμένως, κάμνω προηγουμένην ἀπόφασιν : Θουκ.5,38 **ἃ σφεῖς προδιαγνόντες παραινοῦσιν,** 'Ιώσ.ΑΙ 8,12,3, αὐτ.17,5,3 **προδιεγνωσμένη δίκη,** Δίων Κ 52,31 **μηδὲν προδιαγιγνώσκειν** (μηδὲν προκρίνειν, κρίνειν ἐκ τῶν προτέρων).

προδιάγνωσις-εως (ἡ) ἡ ἐκ τῶν προτέρων διάγνωσις, κατανόησις ἐπικειμένης ἀσθενείας : 'Ιππ. 369,4 **προδιάγνωσις πρὸ τοῦ κάμνειν.**

προδιαγόρευσις-εως (ἡ) ἀκριβὴς πρόρρησις, προδήλωσις τῆς καλῆς ἢ κακῆς ἐκβάσεως ἀσθενείας τινός : 'Ιππ.'Αφορ.2,19.

προδιαγραφή (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προδιαγράφω βλ.λ., κατάστρωσις σχεδίου' || ἡ μετὰ σχεδιαγραμμάτων, πινάκων κ. ἄ. περιγραφὴ ἐκτελεσθησομένου οἰκοδομικοῦ ἢ ναυπηγικοῦ ἔργου.

προδιαγράφω μτγν. κ. νεώτ. διαγράφω ἐκ τῶν προτέρων ἀκριβῶς, προϊχνογραφῶ τι, προσχεδιάζω : 'Αρισταίν.1,26' **2)** 'Επιγρ. πληρώνω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων (ἀμφ.).

προδιάγωγή (ἡ) μτγν. τὸ διὰ μέσου τινὸς διέρχεσθαι προηγουμένως, προδιοπέρασις, προδιεκροή τινος : Πλούτ.'Ηθ.913C **π- δι' ἀργίλου.**

προδιαγωνίζομαι μτγν. διαγωνίζομαι, διαμάχομαι, ἀγωνίζομαι προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Διόδ.Σ 581,14 **ἐν δὲ τούτοις τοῖς χρόνοις προδιηγωνισμένοι πολλάκις πρὸς Περσέα.**

προδιαγωνιστής (ὁ) μτγν. ἐσφ γρ. ἀντὶ προαγωνιστής βλ.λ. : Φίλ.2,312.

προδιαδίδωμι μτγν. διαδίδω, διασπείρω προηγουμένως, κοινολογῶ τι προτοῦ : Πολύβ.38,17,2.

προδιαζεύγνυμι σχόλ. γραμμ. μ. ἐν φρ. σχῆμα **προδιεζευγμένον (ἢ** ἀλκμανικὸν) τὸ ὑπὸ τοῦ 'Αλκμᾶνος ἐν χρ. σχῆμα καθ' ὃ ρῆμα ἢ κατηγορούμενον ἀνῆκον εἰς δύο λέξεις συνδέεται μετὰ τῆς πρώτης : Σχόλ.'Οδ.Κ 513 **ἐγὼ ἤλθομεν καὶ σύ.**

προδιάζω πάπ. ἐπὶ ἀργυραμοιβοῦ, πληρώνω, καταβάλλω πρότερον χρήματα.

προδιαζωγραφῶ-έω μτγν. διαζωγραφῶ πρότερον : Γρηγ.'Ακραγ.801 (ἔκδ.Μί.).

προδιαθερμαίνω μτγν. θερμαίνω ἐντελῶς προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων, ζεσταίνω τι ἐντελῶς προτοῦ : Γαλ.7,187 (παθ.).

προδιάθεσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προδιαθέτω βλ.λ., ἡ φυσικὴ κλίσις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἀνωτέραν τινὰ διαμόρφωσιν, ἔμφυτος ἱκανότης πρός τι, κλίσις, ροπή : Φιλόδ.Μουσ.63Κ (πληθ.), 'Ανών.Λονδ.24,33, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,100 (πληθ.), - **μουσικὴ προδιάθεσις'** || νεώτ. λανθάνουσα κατάστασις, **ἡ ἐκ** τῶν προτέρων φυσικὴ ἢ ἐπίκτητος δεκτικότης τοῦ ὀργανισμοῦ πρὸς νοσηρότητα ἢ φθοράν : **προδιάθεσις φυματικὴ - ἐγκληματική, - προδιάθεσις πρὸς τὸν ἀλκοολισμόν' 2)** προτέρα, προηγουμένη κατάστασις : Διοσκ.'Αλεξ.Προοίμ.

προδιαθέτω νεώτ. κ. δημ. προδιατίθημι βλ.λ.

προδιαθρυλῶ-έω μσν. διαθρυλῶ ἐκ τῶν προτέρων : Μιχ.'Ακομ.1,168,18 (ἔκδ.Λ.).

προδιαιρῶ-έω μτγν. κ. πάπ. διαιρῶ προηγουμένως : 'Ορειβ.ἀπ.22' **2)** μέσ. **προδιαιροῦμαι** προειδοποιῶ : Πάπ. **προδιαιροῦμαι τινὶ ὅπως . .**

προδιαίτησις-εως (ἡ) μτγν. προπαρασκευή, προετοιμασία διὰ διαίτης : Λουκ.Νεκυομ.7.

προδιαιτῶ-άω μτγν. κ. μσν. παρασκευάζω, προετοιμάζω διὰ διαίτης : 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.ἀβέβ.7,1 (παθ.), Γαλ.19,710, 'Αλέξ.Τραλλ.1,17, 'Ιππιατρ.55 **προδιαιτᾶν αὐτοὺς** (τοὺς ἵππους) **σίτῳ καὶ ὀρόβῳ πεφρυγμένῳ' 2)** μέσ. ἐν 'Επιγρ. προϋποβάλλω διαφοράν τινα εἰς διαιτησίαν.

προδιακᾰθαίρω μτγν. μ. παθ. - **διακαθαίρομαι** διακαθαίρω πρότερον, διευκρινίζω, καθαρίζω, ξεκαθαρίζω ζήτημά τι ἐκ τῶν προτέρων : Σωρ.1,44.

προδιακαίω μτγν. διακαίω τι ἐντελῶς ἐκ τῶν προτέρων : Κρίτ.'Ιατρ.π.Γαλ.13,37, Γαλ.13,617 **ἀνθράκων προδιακεκαυμένων ἐν ἀέρι λαμπρῷ.**

προδιακατέχω μτγν. διακατέχω πρότερον, κατέχω, κρατῶ καλῶς ἐκ τῶν προτέρων : Σωρ.1, 106 **προδιακατέχω ἐν ταῖς ἀγκάλαις.**

προδιάκειμαι μτγν. παθ. διάκειμαι, **εἶμαι, εὑρίσκομαι** ἐκ τῶν προτέρων ἔν τινι σωματικῇ ἢ ψυχικῇ καταστάσει, διαθέσει : 'Αρρ.'Επικτ.3,21,14 **προδιάκειμαι τῇ γνώμῃ.**

προδιακεντῶ-έω μτγν. διατρυπῶ προηγουμένως, ἐν ἀναφ. πρὸς φυτόν : 'Ορειβ.ἀπ.81 (παθ.), 'Αέτ.3,120 (παθ.).

προδιακενῶ-όω μτγν. πλήρως κενῶ, ἀδειάζω προηγουμένως : 'Αέτ.8,50.

προδιακίνησις-εως (ἡ) μτγν. προτέρα, προηγουμένη διακίνησις, κίνησις : Σωρ.1,106.

προδιακινῶ-έω μτγν. θέτω εἰς κίνησιν, ταράττω προηγουμένως, προταράττω τι ἐντελῶς : 'Ιώσ. ΑΙ 15,2,2 **προδιακινήσας καὶ παραθαρρύνας τινὰς τῶν ἀμεινόνων,** Γαλ.18(1),441 **π- νεῦρα.**

προδιακλύζομαι μτγν. μέσ. ἐκπλύνω, καθαρίζω τὸ στόμα μου προηγουμένως : 'Αέτ.13,23.

προδιακονοῦμαι-έομαι μτγν. διακονῶ, ὑπηρετῶ πρότερον : 'Ιώσ.ΑΙ 18,3,4 **οὐ τὰς αὐτὰς ὁδοὺς ἐστέλλετο τοῖς προδεδιακονημένοις.**

προδιακόπτω μσν. διακόπτω πρότερον : Φώτ. 'Επιστ.σα', ἔκδ.'Ιω.Βαλ.397.

προδιακρίνω ἐσφ.γρ. ἀντὶ προδιευκρινῶ βλ.λ.

προδιακωδωνίζω μτγν. διακωδωνίζω προηγουμένως, πρότερον : 'Ισίδ.Θεσσαλ.200 (ἔκδ.Μί.).

προδιαλαμβάνω κατέχω τι προηγουμένως : 'Ιώσ.ΠΙ 4,2,1 προδιείληπτο **γὰρ ἅπαν** (τὸ τεῖχος) **τοῖς λῃστρικοῖς' 2)** κρίνω καὶ ἀποφασίζω προηγουμένως περί τινος, ὑπέρ τινος : Πολύβ. 9,31,2 **εἰ δὲ καὶ προκατέχεσθε καὶ προδιειλήφατε περὶ τούτων,** αὐτ.27,6,3, αὐτ.11,1,3 π- ὅτι . .' μτ. ἀπαρφ. : Πολύβ.5,29,4. **προδιειληφὼς ἀποτρίβεσθαι τὰς διαλύσεις'** κ. ἀπολ. : Πολύβ.2,2,10 **παρακαλούντων τὰ πλήθη μὴ προδιαλαμβάνειν'** || παθ. προστ. ἀόρ. **προδιειλήφθω** γενέσθω δεκτόν, παραδεκτὸν ἐκ τῶν προτέρων : 'Ιππαρχ.Πυθ. 2,1,15' **3)** ἐξηγῶ προηγουμένως, περιγράφω τι προηγουμένως : Πτολ.Γεωγρ.1,2,1 **π- ὅτι . .'** || παθ. περιγράφομαι, ἱστοροῦμαι, ἀναφέρομαι : Κλήμ. 'Αλ.325 **κανόνα . . ἀναγκαίως ἔχοντα προδιαλη-**

φθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας· || νεώτ. ἐπὶ γνώσεως, ὑποθέσεως, γεγονότος, ἐκφερομένου ἐν γραπτῷ λόγῳ, προαναφέρομαι : ὡς προδιελήφθη ἐν τῷ παρόντι ὑπομνήματι . .
προδιαλάμπω μτγν. διαλάμπω, λάμπω πρωτύτερα : Ἰσίδ.Θεσσαλ.104 [ἔκδ.Mi.].
προδιαλέγω συζητῶ προηγουμένως : Νικόμ.Γερ. Ἀριθμ.1,3 [παθ.], Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.37,4 ἐν τοῖς προδιειλεγμένοις· || μέσ. μτ. παθ. ἀόρ. διαλέγομαι, ὁμιλῶ, συζητῶ ἐκ τῶν προτέρων ἢ προκαταρκτικῶς : Ἰσοκρ.12,6 βούλομαι οὖν προδιαλεχθῆναι περί τ' ἐμαυτοῦ καὶ περὶ τῶν οὕτω πρός με διακειμένων, Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,71,Πάπ. προδιαλεγησόμεθα αὐτοῖς· κ. ἀπολ. : Ἰσοκρ.12,199 μικρὰ πάνυ προδιαλεχθείς· **2)** τὸ μέσ. εὐφημιστικῶς ἐν κακῇ σημ. ὡς τὸ ὁμιλῶ βλ.λ.7) : Δίων Κ ἀπ.87,4.
προδιάλεξις-εως (ἡ) γλωσσ. προτέρα, προηγουμένη συνδιάλεξις, προκαταρκτικὴ συνομιλία.
προδιάληψις-εως (ἡ) μτγν. προκαταρκτικὴ ἐξήγησις, ἀνάπτυξις τοῦ θέματος : Πτολ.Μαθ.1,9.
προδιαλλάσσω μτγν. ποιοῦμαι διαλλαγήν, συνδιαλαγὴν πρότερον : Λιβ.Ἀνασκ.2,2 προδιαλλάσσειν αὐτοῖς τὸν θεόν.
προδιαλογίζομαι μτγν. διαλογίζομαι, ἐξετάζω καλῶς πρότερον : Χρύσ.Στωϊκ.3,129.
προδιαλογισμός (ὁ) πάπ. προηγουμένη ἄθροισις λογαριασμῶν.
προδιαλύω διαλύω ἢ διασπῶ προηγουμένως : Πολύβ.11,16,2 προδιαλελυκότες τὰς τάξεις τῶν Λακεδαιμονίων, Πλούτ.Ἠθ.640Ε· ὁμ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.934b,6 τὸ πρῶτον πνεῦμα ὥσπερ προδιαλύεται τοῦ ὠσθέντος κύματος· **2)** χολαρῶ προηγουμένως : Γαλ.18(2),462 π- λεπτυνούσῃ διαίτῃ· **3)** ἀναλύω προηγουμένως : Ἀσκληπιάδ.Ν π.Γαλ.12,586 π- ὕδατι· **4)** κολάζω, μετριάζω κατὰ πρῶτον : Γαλ.14,693· **5)** ἀνασκευάζω προκαταβολικῶς : Λιβάν.Προγ.49, Εἰσαγ.5.
προδιαμαρτύρομαι μτγν. διαμαρτύρομαι, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τινὸς προηγουμένως : Πολύβ.26,3,6 πάντας ὡς ἂν εἰ προδιαμαρτυρομένη, χάριν τοῦ συντρῖψαι τοὺς Ἀχαιούς.
προδιαμασῶμαι-άομαι μτγν. μέσ. μασῶ πρῶτον : Ἀρχιγ.π.Γαλ.12,876.
προδιαμορφῶ-όω μτγν. διαμορφώνω, σχηματίζω τι εἴς τι σχῆμα προηγουμένως : Βασ.3,26Α.
προδιαμόρφωσις-εως (ἡ) μσν. προτέρα, προηγουμένη μόρφωσις, σχημάτισις τινος : Βλεμμ 41.
προδιαναπαύω ἀναπαύω τινὰ ἐπ' ὀλίγον πρότερον, ἀφήνω τινὰ νὰ ἀναπαυθῇ : Διοκλ.Καρ.141.
προδιανίστημι μσν. διανίστημι, σηκώνω τινὰ πρότερον, κάμνω τινὰ νὰ σηκωθῇ πρότερον : Χοῦμν.Ν ἐν Ἀν.Βοισσ.2,25.
προδιανοίγω μτγν. διανοίγω τι πρότερον : Μεθόδ.404, Ἀθανάσ.1,815.
προδιανοοῦμαι-έομαι διανοοῦμαι, σκέπτομαι περί τινος προηγουμένως, προδιαλογίζομαι : Χαρώνδ. π. Στοβ.4,2,24, Ἀριστλ.ΗΜ 1188b,30 μηδὲν προδιανοηθεὶς (ἀπρομελετήτως), Πλούτ.Ἠθ.942Α.
προδιαντλοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. ἐξαντλοῦμαι προηγουμένως· || ἐν χρ. κ. μτφ. : Ἀθήν.5,185Α πολὺς λόγος προδιήντληται.
προδιανυκτερεύω μτγν. διανυκτερεύω, ξενυκτερεύω τὴν προτεραίαν : Κλημ.Ἀλ.408.
προδιανύω μτγ. διανύω τι, ἐκτελῶ, τελειώνω πρότερον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δίων Κ 79,8 προδιήνυστο, Κλήμ.Ἀλ.901 τούτων ἡμῖν προδιηνυσμένων (πεπραγμένων πρότερον), Γρηγ.Νύσσ.46,1,91Β τὸ προδιηνυσμένον ἡμῖν θεώρημα.
προδιαπέμπομαι μτγν. μέσ. πέμπω, στέλλω τινὰ ἐμπρὸς ὡς ἀγγελιαφόρον, προαποστέλλω τι διὰ μέσου ἢ ἀντιπέραν : Πολύβ.8,20,3 προδιαπεμψάμενος τὸν Ἀρριανόν· **2)** ἀποστέλλω μήνυμα προηγουμένως : Πολύβ.16,27,1 προδιαπεμψάμενοι πρὸς αὐτὸν κ. ἀπολ. : αὐτ.21,4,7.
προδιαπίπτω μτγν. ἐν τῷ μεταξὺ πίπτω πρότερον, ὅθ. μτφ. προαποτυγχάνω : Στωϊκ.ἀπ.3,147.
προδιαπλάσσω μτγν. διαπλάσσω, σχηματίζω τι προηγουμένως : Ἱμέρ.Λόγ.12,2 π- παραδείγματα· κ. παθ. προδιαπλάσσομαι διαμορφοῦμαι, σχηματίζομαι ἐκ τῶν προτέρων : Φίλ.2,146,45 τύπος.. προδιαπλαττόμενος ἄνευ ὕλης ἀοράτοις εἴδεσι.
προδιαπλέω μτγν. διαπλέω πρότερος, θαλασσοπορῶ ἢ διαπερῶ διὰ πλοίου εἰς τὸ ἀπέναντι μέρος πρότερον : Δίων Κ 47,33 ἐς τὴν ἤπειρον ἐπ' αὐτὸν προδιαπλεῦσαι.
προδιαπνέω μτγν. μσν. διαπνέω, διὰ πνοῆς δροσίζω ἢ ἀνακουφίζω πρότερον, μτφ. : Μηναῖ.12,8 Ὠδ.7 προδιαπνέει θεία Σύλληψις, εὐωδιάζουσα χάριτι τοὺς προεορτάζοντας ταύτην.
προδιαπονοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. διαπονοῦμαι, ἐξασκοῦμαι καλῶς προηγουμένως, ἐπὶ κυνῶν : Πολυδ.5,51 προδιαπονηθεῖσαι δὲ αἱ κύνες, εἶτα ἀναπαυσάμεναι.
προδιαποροῦμαι-έομαι μτγν. παθ. εἶμαι ἐκ τῶν προτέρων ἐν ἀπορίᾳ, ἐν ἀμφιβολίᾳ : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.228,15.
προδιαπράττω διαπράττω, τελειώνω, κατορθώνω τι προηγουμένως : Φώτ.ἐν Maii Coll. Vat.1,363.
προδιαρθρῶ-όω μτγν. προδιαμελίζω, προδιαχωρίζω, ὅθ. προδιασαφηνίζω, προερμηνεύω τι σαφῶς : Φίλ.Βύβλ.π.Εὐσ.Εὐάγγ. Προπ.1,9, Σέξτ. Ἐμπ.237 τοῦτο προδιηρθρώσαμεν· κ. παθ. : αὐτ. 616 προδιηρθρωμένων τούτων.
προδιάρθρωσις-εως (ἡ) μτγν. προκαταρκτικὴ ἀνάλυσις : Σιμπλίκ.Κατ.60,3 π- θεωρήματος.
προδιαριθμοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. διαριθμοῦμαι, ἀριθμοῦμαι, μετροῦμαι προηγουμένως : Ἀπολλ.Κιτ.1 τοῖς προδιηριθμημένοις.
προδιαρπάζω μτγν. διαρπάζω, λεηλατῶ πρότερον : Ἰώσ.Π1 2,18,8, Δίων Κ 37,14.
προδιασαλεύω μτγν. διασαλεύω, σαλεύω τι ἐκ θεμελίων πρότερον : Ἀγαθιν.π.Ὀρειβ.10,7,15 π- περιπάτῳ ἢ αἰώρᾳ τὸ σωμάτιον.
προδιασαλπίζω μτγν. διασαλπίζω προηγουμένως : Ἰσίδ.Θεσσ.101 [ἔκδ.Mi.].
προδιασάφηνίζω μτγν. προδιασαφῶ βλ.λ. : Φιλοῦμ.11,1.
προδιασάφησις-εως (ἡ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσδιασάφησις βλ.λ. : Ζωναῖ.166S.
προδιασαφῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἐξηγῶ, ἑρμηνεύω, σαφηνίζω προηγουμένως : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.102,11 προδιασαφῆσαι τὰ ἐπακολουθοῦντα ἰδιώματα, Μηναῖ.12,10 Συνξ. τὴν τοῦ διορατικοῦ χάριν προδιεσάφησεν· || παθ. διασαφηνίζομαι, κοινοποιοῦμαι προηγουμένως : Ἰώσ.Π1 7,5,3 προδιασαφηθείσης τῆς ἡμέρας ἐφ' ἧς, Γαλ.13,698· || Ἐπιγρ.αἱ διασαφούμεναι χῶραι(ἀναφερόμεναι).
προδιασείω μτγν. διασείω προηγουμένως, προδιασαλεύω, παθ. ἐπὶ ακέφεων:Δαμάσκ.Ἀρχ.22.
προδιασημαίνομαι μσν. μέσ. σημαίνω, δηλῶ τι προηγουμένως : Ἀκτουάρ.Ἰω.ἐν Ideler.Phys.2, 10,15 ἀρκοῦντα προδιασημηνάμενος τοῖς πειρωμένοις παίζειν ἐν οὐ παικτοῖς.
προδιασήπω μτγν. προκαλῶ, ἐπιφέρω σῆψιν προηγουμένως : Γαλ.17(1),735.
προδιασκεδάννυμαι μτγν. παθ. διασκορπίζω προηγουμένως : Βασ.1,139Α προδιασκεδασθῆναι.
προδιασκέπτομαι μτγν., ἀπαρφ. μέσ. ἀόρ. προδιασκέψασθαι (Γαλ.Προγρ.9), ἀπαρφ. παρακ. προδιεσκέφθαι (Γαλ.7,418), ἐρευνῶ, παρατηρῶ ἢ σκέπτομαί τι ἀκριβῶς προηγουμένως : Γαλ.17(1),148.
προδιασκευάζω μσν. διασκευάζω προηγουμένως, προπαρασκευάζω, κατασκευάζω τι πρότερον : Φώτ.Βιβλ.292,14.

προδιασκευή (ἡ) σχόλ. προτέρα, πρότερον γενομένη διασκευή : Σχόλ.'Ιλ.Ω 109.

προδιασκοπῶ-έω μτγν. προδιασκέπτομαι βλ λ., ἐξετάζω καλῶς προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ.1,52Α **πάντα προδιασκοπεῖται ὁ λόγος.**

προδιασμήχω μτγν. καθαρίζω ἐντελῶς τὸ πρῶτον, κατὰ πρῶτον : Γαλ.15,690 (παθ.).

προδιασπείρω διασκορπίζω προηγουμένως : 'Αριστλ.'Αθ.14,4 **προδιασπείρας γὰρ λόγον**

προδιαστέλλω διαστέλλω, ἀνοίγω πρότερον : Σωρ.1,69 **π- τὸ στόμιον·** **2)** διακρίνω προηγουμένως : Τζέτζ. ἐν 'Αν.'Οξ.3,317,28 **'Ηφαιστίων ταῦτα προδιαστείλας·** || μέσ. προβλέπω, προλέγω 'Ιππ.Εὐσχ.11 **προδιαστέλλεσθαι τὸ ἐκβησόμενον·** **3)** δίδω ὡρισμένην γνώμην, ἐξήγησιν προηγουμένως · 'Ιώσ.ΑΙ 4,8,4 **τούτου χάριν ἀναγκαῖον ἡγησάμην προδιαστείλασθαι,** Διοσκ.Εὐπ. Προοίμ.· **4)** συμφωνῶ προηγουμένως μετά τινος 'Αθήν.12,521Α **προδιεστειλάμην τῷ πορθμεῖ ἵνα παρὰ τὴν γῆν πλέῃ·** **5)** ἀποστέλλω πρόσκλησιν εἴς τινα προηγουμένως : Πάπ. **προδιαστειλάμενος αὐτοῖς ἐκχωρεῖν ἐκ τούτων** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσ- : Φίλ.1,677), 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.285,17.

προδιασυνίστημι σχόλ. διασυνίστημι, ἀναλύσσω, ἀφηγοῦμαί τι πρότερον : Σχόλ.'Ιλ.Β 718.

προδιασύρω διασύρω, ἐμπαίζω, γελοιοποιῶ προηγουμένως : 'Αριστλ.Ρητ.3,17 **ὕστερον δὲ πρὸς τἀναντία ἀπαντᾶν λύοντα καὶ προδιασύροντα.**

προδιασφίγγω μτγν. συμπιέζω, πιέζω σφίγγω τι προηγουμένως, πρότερον : 'Ορειβ.45,17,7.

προδιασχίζω σχίζω ἐντελῶς, διασχίζω, πρότερον : Φώτ. ἐν 'Ανεκδ.Wolf. 2,187.

προδιάταξις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων διάταξις, προτέρα τοποθέτησις διαρρύθμισις· || φιλοσοφ. θεωρία καθ' ἣν τὰ τοῦ κόσμου ἔχουν ἐκ τῶν προτέρων οὕτω πως τακτοποιηθῆ πρὸς ἄλληλα, ὥστε χωρὶς νὰ ἐπιδρᾷ τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου νὰ εὑρίσκωνται ἐν πλήρει ἁρμονίᾳ μεταξύ των, ἃ προδιατεταγμένη ἁρμονία.

προδιατάσσομαι διατάσσω, διευθετῶ προηγουμένως, πιθ ἀνάγν. (ἀντὶ προσ-) : Αἰν.Τακτ.16,16.

προδιατείνω μτγν. προσηλῶ, στερεῶ τι προηγουμένως : Γαλ.13(1),461 **π- τὴν κάτω γένυν.**

προδιατέμνω μτγν. τέμνω, διασχίζω, κόπτω προηγουμένως : Γαλ.18(2),438.

προδιατίθημι μτγν. κ.μσν., νεώτ. κ. δημ. **προδιαθέτω,** ἀόρ. **προδιέθεσα** κ. παθ. **προδιετέθην,** μτχ. παθ. παρακ. **προδιατεθειμένος,** διατίθημι, διευθετῶ, τακτοποιῶ προηγουμένως, πρότερον : 'Αρισταίν.1,5 **πρ- τινὰ ὅπως . .**· **2)** κ. νεώτ. προπαρασκευάζω, προετοιμάζω, προδιαθέτω τινὰ πρός τι, **ἰδ.** εὐνοϊκῶς, κάμνω τινὰ νὰ διατεθῇ πρός τι, νὰ καταστῇ δεκτικὸς πρὸς περαιτέρω ἐνέργειαν: 'Ιώσ. ΑΙ 12,43 **π- τινὰ οἰκείως ἔχειν,** Μέν.Ρήτ.4435 **π- τὸν ἀκροατήν, - τὸν προδιέθεσα νὰ σὲ δεχθῇ εὐμενῶς, - αἱ καταχρήσεις προδιαθέτουν τὸν ὀργανισμὸν πρὸς ποικίλας νόσους.**

προδιατρίβω μτγν. χρονοτριβῶ καταγίνομαι εἴς τι ἢ μελετῶ τι πρότερον : Φιλόδ.Ρητ.1,223S **π- τῇ ῥητορικῇ.**

προδιαττῶ-άω μτγν. κοσκινίζω τι προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.18(1),470 **π- πυρόν.**

προδιατυπῶ-όω μτγν. περιγράφω, δηλῶ, ἐκφράζω διὰ τοῦ τύπου προηγουμένως, προδιατυπῶ, προσχεδιάζω τι : Φίλ.1,103· ὁμ. ἐν τῷ παθ. : Φίλ.1,4,40 **ἡ ἐν τῷ ἀρχιτεκτονικῷ προδιατυπωθεῖσα πόλις·** **2)** παθ. **προδιατυποῦμαι** διαγράφομαι ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὸ πρῶτον, κατὰ πρῶτον : Πλάτ Τετράβ 16, 'Ολυμπ.Μετ.184,10.

προδιατύπωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ προδιατυπω, προεικόνισις, προσχεδίασις, προπαράστασις, προσχεδίασμα : Κλήμ.'Αλ.113.

προδιαφθείρω διαφθείρω, καταστρέφω, ἀφανίζω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Πολύβ.16, 6,13 **τὰς μὲν ἀναδησάμενοι τῶν νεῶν, τὰς δὲ προδιαφθείραντες ταῖς ἐμβολαῖς·** κ. παθ. : Θουκ.1,119 **δεδιότες . . μὴ προδιαφθαρῇ,** αὐτ.6,78 **οὐ προδιεφθαρμένου ἐμοῦ·** κ. μτ. γενικ. : Λιβάν.Λόγ.22,32· **2)** διαφθείρω διὰ δώρων προηγουμένως : Δημ.520 **προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς** (πιθ. ἀντὶ προσδιαφθείρας) Πολύβ.5,4,11 **προδιεφθαρκότες μὲν τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν κατὰ μέρος ἡγεμόνων·** κ. παθ. : 'Ισοκρ.'Επιστ.2,8 **ἡγεμόνες γενόμενοι διὰ τὸ προδιαφθαρῆναι πολλὰς μυριάδας αὐτοῖς συναπώλεσαν·** **3)** ἐπὶ γάλακτο , ἀλλοιοῦμαι ἐπὶ τὰ χείρω προηγουμένως : Σωρ.1,88.

προδιαφορῶ-έω μσν. χωνεύω προηγουμένως, πρότερον : 'Ακτουάρ.'Ιω.ἐν Ideler. Phys.2,428.

προδιαχαράσσω μτγν. διαχαράττω προηγουμένως, προσχεδιάζω : 'Ιω.Χρυσ.6,656,33 **τοῦτο δὲ συνέβαινεν . . ἵνα καὶ ὁ τῆς ἀληθείας ἐν αὐτῷ προδιοχαραγῇ τύπος.**

προδιαχρίω μτγν. χρίω προηγουμένως, προχρίω, προαλείφω τινὰ ἤ τι ἐντελῶς : Διοσκ.3,78 **προδιαχρίω τὰς ῥῖνας.**

προδιαχωρῶ-έω ἔχω προηγούμενον χωρισμὸν ἢ διαφορὰν πρός τινα, ἔρχομαι εἰς διάστασιν, διαφωνῶ προηγουμένως : 'Αριστλ.Ρητ.1,12 **καὶ οἷς ἂν ἐγκεκληκότες ὦσι, καὶ προδιακεχωρηκότες.**

προδιδάσκω διδάσκω τινὰ προηγουμένως, τὸν μανθάνω τι πρότερον : Σοφ.ΑΙ.163 **τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν,** 'Αριστφ.Νεφ.476 **ἐγχείρει τὸν πρεσβύτην . . προδιδάσκειν,** Πλάτ. Εὐθ.302C **μὴ χαλεπῶς με προδίδασκε,** αὐτ.Γοργ. 489D, αὐτ.'Ιππ.Μ 291D· μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Σοφ.Φιλ.1015 **εὖ προυδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν,** Δημ.1231, Πλούτ.'Ηθ.973Β (ἀηδὼν) **νεοσσὸν ᾄδειν π-·** ὁμ. μέσ. : Σοφ.Τρ.681 **προυδιδάξατο παρῆκα θεσμῶν οὐδέν,** 'Αριστφ.Πλ.687 **ὁ γὰρ ἱερεὺς αὐτοῦ με προυδιδάξατο·** **2)** παθ. διδάσκομαι, μανθάνω προηγουμένως, πρότερον : Θουκ. 2,40 **μὴ προδιδαχθῆναι μᾶλλον λόγῳ πρότερον ἢ ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν.**

προδίδωμι κ. μσν., νεώτ. κ. **-ίδω,** δημ. προδίνω κ.**-ώνω,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προδομένος,** δίδωμί τι ἐκ τῶν προτέρων, προπληρώνω : Ξεν.'Ελλ. 1,5,7, Πολύβ.8,15,7 **προυδίδου τῶν χρημάτων εἰς τὸ μηδὲν ἐλλείπειν,** 'Επιγρ.· κ. παθ. : 'Αριστλ. Οἰκ.1350a,36· || προηγουμένως ἀπονέμω, ποpέχω : ΚΔ Ρωμ.11,35 **ἢ τίς προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ·** κ. παθ. : 'Επιγρ. **τῶν προδεδομένων τιμῶν·** || προηγουμένως ἐγχειρίζω, παραδίδω τινί τι : 'Αθήν.2,49D **τῷ ἑστιάτορι . . προδίδοσθαι γραμματείδιόν τι περιέχον ἀναγραφὴν τῶν παρεσκευασμένων·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. παραδίδω εἰς τὸν ἐχθρόν, εἰς τὸν ἀντίπαλον : 'Ηρ.6,23, Αἰσχ.'Ικ.420 **τὸν φυγάδα μὴ προδῷς,** Εὐρ. 'Ηρακλ.246 **'Αργείοις δ' ὄκνῳ ἱκέτας προδοῦναι·** κ. παθ. : 'Ηρ.7,137 **προδοθέντες δὲ ὑπὸ Σιτάλκεω,** Σοφ.Φιλ.922 **ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι·** || εἰδ. ἀναφ. πρὸς τμῆμα ἐδάφους, κτίριον, ὀχυρόν : 'Ηρ.8,128 **ἐπάϊστος δὲ ἐγένετο ὁ Τιμόξεινος προδιδοὺς τὴν Ποτίδαιαν,** Αἰσχ.'Επτ.251, 'Αριστφ. 'Ορν.766 **προδοῦναι τοῖς ἀτίμοις τὰς πύλας,** αὐτ.Βάτρ 362· οὕτω κ. μτφ. παθ. : Λίβ.Ροδ.1260 **τὸ κάστρον τῆς ἐμῆς προδίδεται καρδίας | ἀπὸ τὸν δήμιον ἔρωτα·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐγκαταλείπω τινά, ἀθετῶ ἠθικὴν ὑποχρέωσιν ἔναντί τινος : Θέογν.813 **οἵ με φίλοι προύδωκαν,** 'Ηρ.9,71Β **οὐδαμὰ προδώσομεν τὴν 'Ελλάδα,** 'Αριστφ.Θεσμ.229 **μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν, προδῷς με,** αὐτ.'Ηρ. 408,'Αντίφ.1,5 **τὸ τὴν μητέρα μὴ προδοῦναι,** Πλάτ.Νόμ.762C **ὀνείδη τε ἐχέτω τὴν πολιτείαν ὡς προδιδοὺς τὸ ἑαυτοῦ μέρος,** αὐτ.Κρίτ.45C,

-ἐπρόδωσε τὴν φιλίον μας - τὴν ἀγάπη μας· κ. παθ. : Ἡρ.9,60 προδεδόμεθα ὑπὸ τῶν συμμάχων, Σολωμ. πρὸς Ἑπτανησίους 2 λαὲ .. πάντοτ᾽ εὐκολοπίστευτε καὶ πάντα προδομένε· **4**) κ. ἀπολ. ἀποδείκνυμαι ἄπιστος, προδότης : Ἡρ.5,113, αὐτ.6,15 ὁρέοντες δὲ τοὺς πολλοὺς τῶν συμμάχων προδιδόντας· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Δείν.1,10· **5**) κ. νεώτ. κ. δημ ἀποκαλύπτω, φανερῶ, καταδίδω τι· μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Ἀριστφ.Ἱππ.241 ὦ γεννάδα ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῷς τὰ πράγματα, Ξεν.ΚΠ 5,1,22,Πλάτ.Πολ.607C ἀλλὰ γὰρ τὸ δοκοῦν ἀληθὲς οὐχ ὅσιον προδιδόναι, Δημ.553· ‖ δθ. νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ πραγμ., ἐμφαίνω, μαρτυρῶ : Ἐρωτόκρ.1,759 ἐτοῦτες οἱ κακὲς ἀρχὲς ποὺ ᾽πίβουλα προδίδου, - ἡ ταραχή του προδίδει ὅτι εἶναι ἔνοχος, - ὁ τρόπος του προδίδει ἔλλειψιν καλῆς ἀνατροφῆς· **6**) ἐγκαταλείπω τι, παραιτοῦμαι ἀπό τινος : Σοφ.Ἀντ.1166 τὰς γὰρ ἡδονὰς ὅταν προδῷ σῶμ᾽ ἀνδρός, Ἀριστφ.Νεφ. 1500 μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας, Δημ.1397, Αἰσχίν.1,115 προὔδωκε τὸν ἀγῶνα· **7**) κ. ἐπὶ πραγμ., δὲν ἐπαρκῶ νὰ ἐξυπηρετήσω, νὰ ὑποστηρίξω, βοηθήσω τινά : Ξεν.Ἑλλ.5,2,5 βρεχομένων δὲ τῶν κάτω πλίνθων καὶ προδιδουσῶν τὰς ἄνω, Δημ.1239 καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτῷ προδιδόντα,- μὲ προδίδει ἡ μνήμη μου - ἡ ὅρασίς μου (μὲ ἀπατᾷ)· ‖ κ. ἀμτβ. εἶμαι, γίνομαι ἀνεπαρκὴς ἢ ἄχρηστος : Ἡρ.8,52 τοῦ πράγματος προδεδωκότος, αὐτ.7,187· ‖ ὁμ. ἐκλείπω, ἐλλείπω : Ξενοφ.1,5.

προδιέξειμι (εἶμι) μέλλ. τοῦ προδιεξέρχομαι βλ.λ κ. μτ. σημ. ἐνεστ. : Κύριλλ.κατὰ Ἰουλιαν.332A προδιέξεισιν ἀναγκαίως ὡς καὶ ἦν ἐν ἀρχῇ θεός.

προδιεξέρχομαι διεξέρχομαι, ἐξέρχομαι, διὰ μέσου τινὸς πρότερον : Ξεν.Κυν.5,4 ὅταν ἀλώπεκες προδιεξέλθωσι· ‖ ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν ἐντέρων : Γαλ.16,699· **2**) ἐν ἐκτάσει προεξηγῶ, προαναπτύσσω διὰ μακρῶν : Αἰσχίν.1,8 πρῶτον μὲν γὰρ προδιέξειμι πρὸς ὑμᾶς τοὺς νόμους.

προδιεξοδεύω μτγν. προδιεξέρχομαι βλ.λ.2) : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,188 π- ὅτι ..

προδιεορτάζω μτγν. ἄγω ἑορτήν τινα πρότερον, προηγουμένως : Δίων Κ 37,54 (παθ.).

προδιέπω μτγν. διέπω, διοικῶ, κυβερνῶ προηγουμένως, προδιευθύνω τι : Ἰωσ.ΠΙ 2,14,3 (δ.γρ.).

προδιεργάζομαι ἐξεργάζομαι προηγουμένως, προπλάττω, προπαρασκευάζω : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1179b,24 δεῖ προδιειργάσθαι .. τὴν τοῦ ἀκροατοῦ ψυχήν, αὐτ.Πρ.931a,12, Παρθ.23,2.

προδιερεθίζω μσν διερεθίζω, ἐρεθίζω τινὰ προηγουμένως : Ἀκτουάρ.Ἰω.ἐν Ideler.Phys.2,427, ((εἰ μή τις ποιότης προδιερεθίσασα.

προδιερευνητής (ὁ) κ. μσν. ὁ προπεμπόμενος πρὸς διερεύνησιν, πρόσκοπος, ἀπεσταλμένος κατάσκοπος : Ξεν.ΚΠ 5,4,4 ὡς ἔγνω προσιόντας τοὺς προδιερευνητάς (δ.γρ. διερευνητάς), Πλούτ. Σύγκρ.Πελ.κ.Μάρκελλ.3 καὶ δόξῃ λαμπρότατον ἐν τοῖς Φρεγελλανῶν προδιερευνηταῖς παραναλῶσθαι· ‖ π.Βυζαντ. ἐν τῷ πληθ. προδιερευνηταί (οἱ) κ. προδιόπται ἰσχυρὰ τμήματα ἱππικοῦ ἐν ὥρᾳ ἐκστρατείας προπορευόμενα τοῦ κυρίως στρατεύματος πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ ἐδάφους καὶ κατόπτευσιν τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ.

προδιερευνῶ-άω, μέσ.μέλλ. προδιερευνήσομαι, διερευνῶ, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς πρότερον, προκατασκοπεύω, μτ. αἰτ. : Διόδ.Σ 20,26 εἰς οἰκίαν οὐκ εἰσῄει προχείρως, μὴ προδιερευνησάντων τῶν παίδων τὴν ὀροφὴν καὶ τὰ θεμέλια· ὁμ. μέσ. : Ξεν.ΚΠ 5,4,4 πέμπει τινὰς προδιερευνησομένους.

προδιέρχομαι διέρχομαι πρότερον, προηγουμένως : Ξεν.Κυν.1,7 Νέστορος προδιελήλυθεν ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων τὰς ἀκοάς, Ἱππ.Διαίτ.67 (ἐπὶ διόδου οὐσίας, τροφῆς διὰ τῶν ἐντέρων· πρβλ.αὐτ. Κωακ.641· **2**) διεξέρχομαι, διηγοῦμαί τι προηγουμένως : Αἰσχίν.2,67 ὃν δὲ τρόπον γέγραπται, προδιελθεῖν ὑμῖν βούλομαι, Διόδ.Σ 1,9, αὐτ.3,11 προδιελθεῖν περὶ τῆς τοῦ χρυσοῦ κατασκευῆς, Ἰώσ.ΑΙ 4,2,1, αὐτ.12,3,3· **3**) ἐπὶ χρόνου, προηγοῦμαι : Πάπ. τῷ προδιεληλυθότι ἔτει.

προδιευκρινῶ-έω μτγν. καθιστῶ εὐκρινές, φανερὸν προηγουμένως, προδιασαφῶ : Ἑρμογ.Ἰδ. 1,4· κ. παθ. : Πολύβ.6,11,1 τῶν κατὰ μέρος προδιευκρινουμένων, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,68 (δ. ἀνάγν προδιακρίνεσθαι).

προδιήγησις-εως (ἡ) προκαταρκτικὴ διήγησις: Αἰσχίν.1,117 προδιήγησις τῆς ἀπολογίας, Ἀριστλ. Ρητ.1414b,14· κ. πληθ. : Ἀφίν 339Η.

προδιηγοῦμαι-έομαι διηγοῦμαι, ἀναφέρω προηγουμένως ἢ προοιμιαστικῶς : Ἡρ.4,145 προδιηγησάμενος πρότερον τάδε, Δημ.1345 βούλομαι δ᾽ ὑμῖν προδιηγήσασθαι πρῶτον ἃ πεπόνθαμεν ὑπ᾽ αὐτοῦ, Ἑρμογ.Εὑρ.2,4· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀέρ.13 τὰ προδιηγημένα (ἔνθεα).

προδιηθῶ-έω ἐν τῷ παθ. διηθῶ, σουρώνω, στραγγίζω τι προηγουμένως, πρότερον, εἰκ ἀντὶ προσδιηθῶ : Ἀριστλ.Πρ.933b,37.

προδιιδροῦμαι-όομαι μτγν. ἐκβάλλω τι προηγουμένως διὰ τοῦ ἱδρῶτος ἢ ἐν εἴδει ἱδρῶτος, διαφοροῦμαι, ἐξιδροῦμαι πρότερον : Γαλ.9,425 ἐν τέλ. προδιιδροῦταί τις ἰχὼρ λεπτὸς ἐκ τοῦ πύου.

προδιίστημι μτγν. ἐκτείνω, διαστέλλω προηγουμένως, προδιαχωρίζω : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,10,14· κ. παθ. : Σωρ.1,65· **2**) παθ. ρίπτω ἐντός τινος διαφωνίαν, διχόνοιαν προηγουμένως, διίσταμαι, διαχωρίζομαι πρότερον : Ἰώσ.ΠΙ 4,3,2 προδιέστη τὸ κατὰ χώραν πλῆθος· **3**) ἐν πάπ. μτχ. παθ. παρακ. προδιεσταμένος ὁ ἐκ τῶν προτέρων σταθερός, ὡρισμένος, ἀποφασισμένος, σαφής.

προδικάζω μτγν. κ. νεώτ. δικάζω, κρίνω τινὰ ἢ τι προηγουμένως : Φὶλ.1,603,20 γεύσεως ὄσφρησις προκαθημένη τὰ πρὸς ἐδωδὴν καὶ πόσιν σχεδὸν ἅπαντα προδικάζει· κ. παθ. : Ἐπιγρ. δίκας τὰς προδεδικασμένας· μέσ. : Πολυδ.8,24 προδικάσασθαι· **2**) νεώτ. μτφ ἐκφέρω γνώμην ἐπὶ ζητήματος, οὗ ἡ ἔκβασις δὲν εἶναι γνωστὴ ἢ ἐπὶ πράξεως, ἧς τὰ καθέκαστα δὲν διηυκρινίσθησαν ἀκόμη.

προδικαιῶ-όω μτγν. δικαιώνω πρότερον, πρωτύτερα : Ὠριγ ἐν Mi.Pa.Gr.2,247.

προδικασία (ἡ) κ. νεώτ. αἱ προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι ἐν τῇ διαδικασίᾳ ἐπὶ φόνῳ· Α8 186,21 «ὅταν δὲ προγυμνάζηται ἡ δίκη πρὸ τῆς κυρίας, προδικασία λέγεται», Σουΐδ. «οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι ἐν τῷ πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται· τοῦτό φασι προδικασίαν» : Ἀντιφ.6,42 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μησί· ‖ νεώτ. ποιν. δικ. ἅπασα ἡ δικαστικὴ ἐνέργεια ἀφ᾽ ἧς στιγμῆς ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἐπιληφθῇ τῆς διώξεως τοῦ ἀδικήματος μέχρι τῆς ἐκδικάσεως τούτου ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου.

προδικαστής (ὁ) γλωσσ. ὁ δικάζων, κρίνων πρὸ ἄλλου ἢ ἀντὶ ἄλλου.

προδικαστικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. νομ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προδικασίαν : προδικαστικὴ ἀπόφασις (ἡ πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως ἐκδιδομένη καὶ προπαρασκευάζουσα τὴν ὁριστικήν), - προδικαστικὸν ζήτημα (τὸ κατὰ τὴν δίκην παρεμπῖπτον ζήτημα οὗ ἡ ἐπίλυσις ἀποτελεῖ ἀναγκαίαν προϋπόθεσιν τῆς ὅλης κρίσεως αὐτῆς).

προδικία (ἡ) μτγν. κ. Ἐπιγρ. προτεραιότης δίκης, τὸ δικαίωμα ἢ προνόμιον τοῦ νὰ προταχθῇ ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτὸν δίκη : Ἐπιγρ. δεδόχθαι τοῖς ἱερομνήμοσι, Σατύρωι καὶ Τεισάνδρωι καὶ Φοινίωνι δοῦναι προδικίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἐπιτι-

μίαν· || Ἐπιγρ. **προδικίαι** (αἱ) τὰ ψηφίσματα τὰ παραχωροῦντα τὸ προνόμιον τοῦτο· **2)** τὸ προνόμιον ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ προδίκου βλ.λ.1) κ. 2) κ. 5) : Πλούτ.Ἠθ.793D **πᾶσαν δὲ πρεσβείαν καὶ προδικίαν ὑφαρπάζουσα φιλοτιμία.**

πρόδικος-ον (δίκη) κ. Ἐπιγρ. ὁ ἔχων τὸ προνόμιον προδικίας βλ.λ. : Ἐπιγρ. **δίκαι πρόδικοι,** αὐτ. **εἶναι Ἀρήτωι καὶ δίκας προδίκους, ἐάν τι ἀδικῆται·** **2)** ὁ κρίνων κατὰ πρῶτον βαθμόν, ὁ ἀποφασίζων πρωτοβαθμίως : Ἐπιγρ. **π- πόλις·** **3)** ὁ διὰ διαιτησίας ἀποφασιζόμενος : Ἀριστφ. ἀπ.267 **ἐθέλω δίκην δοῦναι πρόδικον,** Πάπ. **ἵνα ἀπολάβῃς τὴν τιμὴν τοῦ βάρδου πρόδικον·** **4)** ὡς ρύσ. ὑπερασπιστής, ἐκδικητής : Αἰσχ.Ἀγ.450 **φθονερὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἕρπει προδίκοις Ἀτρείδαις·** **5)** ὁ ἐκπρόσωπος ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης, συνήγορος, δικηγόρος : Πάπ. **ὁ δεῖνα πρόδικος γυναικὸς ἑαυτοῦ·** **6)** εἰδ. ἐπὶ τῶν δημοσίων συνηγόρων : Ἐπιγρ. || κ. μτφ. δικηγόρος, προστάτης, ὑπερασπιστής : Πλούτ.Ἠθ.1083C **τί ἀξιοῦσιν οἱ πρόδικοι τῆς ἐναργείας οὗτοι;·** **7)** ἐν Σπάρτῃ, ὁ ἐπίτροπος ἀνηλίκου βασιλέως φροντίζων περὶ τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεώς του : Ξεν.Ἑλλ.4,2,9 **Ἀριστόδημον τοῦ γένους ὄντα καὶ πρόδικον τοῦ παιδός,** Πλούτ. Λυκ.3 **τοὺς δὲ τῶν ὀρφανῶν βασιλέων ἐπιτρόπους Λακεδαιμόνιος προδίκως ὠνόμαζον.**

προδικῶ-έω (πρόδικος) κ. Ἐπιγρ. κ. πάπ. εἶμαι προστάτης, συνήγορος ἢ φύλαξ τινός : Λυσ.ἀπ.100 **π- τοῦ . . ἀπελευθέρου,** Πλούτ.Ἠθ.975C **ἐν οὐκ ἔστι ἀποφῆναι τῷ προδικοῦντι τῶν ἐνύδρων,** Πάπ. **ἡ δεῖνα προδικοῦσα τῶν τούτου τέκνων·** **2)** ἐνεργ. ἐνεργῶ ὡς συνήγορος : Ἐπιγρ. **π- ὑπέρ..**

προδιοδεύω μτγν. διοδεύω, διέρχομαι προηγουμένως : Σωρ.2,60 (παθ.).

προδιοίκησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προτέρα διοίκησις, ἡ ἐκ τῶν προτέρων διακανόνισις, διάταξις, προπαρασκευή : Διον.Ἀλ.Ρητ.10,13 **ἡ τέχνη τοῦ προοιμίου προδιοίκησις τοῦ παντὸς ἀγῶνος·** κτ. πληθ. : Βέττ.Βάλ.εἰς Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(1),165, Σχόλ.Ἑρμογ.εἰς Ρητ.6,124W.

προδιοικητικός-ή-όν μτγν. ὁ προδιοικῶν, προκατατάσσων τι, προπαρασκευαστικός: Μᾶρκ.Αὐρ. 1,16 **τῶν ἐλαχίστων προδιοικητικὸν ἀτραγῴδως.**

προδιοικονομῶ-έω σχόλ. διοικονομῶ, παρασκευάζω πρότερον : ΑΒ 743,5 **χρὴ γὰρ οὕτως προδιοικονομεῖν ἑαυτὸν καὶ ἐθίζειν ἐν οἷς ἐγχειρίζεται,** Σχόλ.Διον.Θρ.170Η.

προδιοικῶ-έω διοικῶ, κατατάσσω, διαχειρίζομαι προηγουμένως, παθ. : Δημ.625 **ἡτοίμαστο δ' αὐτοῖς ταῦτο τὸ προβούλευμα καὶ προδιῴκητο,** Λουκ.Ἱστ Συγγρ.52 **τὸ πρᾶγμα προδιοικήσασθαί τι ἐν τῷ προοιμίῳ·** μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. : Αἰσχίν.1, 146 **εἴ πως εἴη δυνατόν, προδιοικήσασθαι,** Διον. Ἀλ.Ρητ.9,7· **2)** πέσσω, χωνεύω προηγουμένως : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.5,29,10 **σιτία προδιῳκημένα.**

προδιομολογοῦμαι-έομαι συνομολογῶ, συμφωνῶ προηγουμένως : Πλάτ.Τίμ.78Α **προδιομολογησάμενοι τὸ τοιόνδε,** Ἀριστλ.Τοπ.108b,15· || **π- τινὶ** μτ. ἀπαρφ. : Δίων Κ 38,14· κ. μτ. τελικ.προτ. : Δίων Κ 62,21 **π- ἵνα..·** κ.παθ. : Πλάτ.Σοφ.241Α **προδιωμολογημένα** (σημεῖα γενόμενα δεκτὰ ἀπὸ τὰ δύο μέρη ἐκ τῶν προτέρων, προσυμπεφωνημένα, δ.γρ. ἀντὶ προσδιωμολογημένα), Ἀριστλ.ΗΝικ.1103b, 34 **ἐκεῖνο προδιομολογείσθω,** Φίλ.1,431 **τούτου προδιομολογηθέντος.**

προδιόπται (οἱ) βυζαντ. προδιερευνηταὶ βλ.λ.

προδιορθοῦμαι-όομαι μτγν. μέσ. διορθῶ, διορθώνω **ἐκ τῶν προτέρων :** Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.109Α.

προδιόρθωσις-εως (ἡ) μτγν., μον. κ. νεώτ. προτέρα, προκαταρκτικὴ διόρθωσις, δικαιολογία τῶν ὅσων ἔχει νὰ εἴπῃ ὁ ρήτωρ πρὸς πρόληψιν δυσαρεσκείας τῶν ἀκροατῶν· Ρητ.8,433 «προδιόρθωσίς ἐστιν, ὅταν μέλλωμέν τι τοιοῦτον λέγειν, ὃ δεῖταί τινος θεραπείας, ὥστε μὴ χαλεπῶς αὐτὸ προσδέξασθαι τὸν ἀκροατήν» : Ἑρμογ.Εὑρ.4,12, Ἀλέξ.Ρητ.3, Ἀριστείδ.Κ 2,10, Εὐστ.733,6.

προδιορίζω μτγν. καθορίζω προηγουμένως : Διόδ.Σ 12,2 **προδιορίσαντες τοὺς οἰκείους τῇ γραφῇ χρόνους,** αὐτ.1,4 **βούλομαι βραχέα προδιορίσαι περὶ ὅλης τῆς πραγματείας,** Ἀλέξ.Ἀφρ. Τοπ.146,17· μέσ. : Διόδ.Σ 1,5 **ταῦτα .. ἀκριβῶς προδιωρισάμεθα,** Φίλ.1,442, Ἑρμογ.Ἰδ.1,1, Ἀφίν.247Η· || διαρρυθμίζω, λαμβάνω τὰ μέτρα μου προηγουμένως : Ὀρειβ.45,18,17· κ. παθ. : Φίλ.1,631.

προδιορισμός (ὁ) μτγν. πρότερος, προηγούμενος ὁρισμὸς ἢ προσδιορισμὸς ἢ διάκρισις : Γαλ.6,830, Ἀφίν.243Η.

προδιϋλίζω μτγν. διυλίζω, διηθῶ πρότερον, προδιηθῶ, προκαθαίρω : Διοσκ.1,94· **δεῖ μέν τοι προδιυλίζειν πᾶσαν ῥητίνην τήκοντας.**

προδιώκω διώκω, καταδιώκω τινὰ πολὺ πρὸς τὰ ἐμπρός, πολὺ μακράν : Θουκ.6,70 **εἴ τινας προδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέστελλον.**

προδίωξις-εως (ἡ) σχόλ. ἑρμην. τῆς λέξ. προΐωξις βλ.λ., ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς μακρὰν δίωξις ἢ ἡ συνεχὴς καταδίωξις : Σχόλ.Ἡσίοδ.Α 154.

προδοκάζω ἐνεδρεύω· Ἡσ. «**προδοκάζων· παρατηρῶν, ἐνεδρεύων**».

προδοκή (ἡ) τόπος ὅπου ἐνεδρεύει τις ἢ περιμένει τὸ θήραμα· Ἡσ. «προενέδρα» : Ἰλ.Δ 107 **δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι.**

προδοκιμάζω μτγν. κ. μσν. δοκιμάζω, ἐξετάζω τινὰ ἢ τι προηγουμένως : Εὐστ.1890,28 **ἀπόπειρα Ὀδυσσέως, ὁποίαν φθάσας προεδοκίμασεν ἐν ἐπηκόῳ τοῦ υἱοῦ·** κ. παθ. : Φίλ.2,305.

προδοκῶ-έω κ. Ἐπιγρ. ἐπὶ πράξεως, ἐνεργείας, γνώμης κτλ., θεωροῦμαι καλὸς προηγουμένως, προαποφασίζομαι : Ἐπιγρ. **τὰ προδόξαντα·** συνήθ. ἐν χρ. ἐν τῷ παθ. : Θουκ.7,18 **ὥσπερ προυδέδοκτο αὐτοῖς** (καθὼς εἶχε προαποφασισθῆ ὑπ' αὐτῶν), αὐτ.3,40, Πλάτ.Φαῖδ.88D **ταῦτά μοι προυδέδοκτο** (αὕτη ἦτο ἡ προτέρα μου γνώμη).

πρόδομα-ατος (τό) μτγν. κ. πάπ. τὸ διδόμενον προκαταβολικῶς, προκαταβολή, ἀρραβών : Πολύβ. ἀπ.27,3 **σπουδάζων περὶ τὸ πρόδομα μᾶλλον ἢ τὸν μισθόν,** αὐτ.15,25,16 **πλῆθος χρυσίου συνθεὶς εἰς τὰ προδόματα,** Ἡρωδιαν.2,935, Πάπ. **ἀπέχω ἐν προδόματι,** αὐτ. **εἰς λόγον προδόματος,** Ἡσ. ἐν λ. ἀρραβών.

προδοματικός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκαταβολήν, ὁ διὰ προκαταβολῆς γενόμενος, προκαταβαλλόμενος : **εἰς ἀπόδοσιν προδοματικῆς μισθώσεως,** αὐτ. **προδοματικοῦ μισθοῦ.**

προδομάτιον (τό) Ἡσ. πρόδοσις βλ.λ.1).

προδομεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ οἰκοδομῶν προηγουμένως, πρότερον, ἐπίθ. θεῶν τινων : Παυσ.1, 42,1 **ἑστία θεῶν προδομέων καλουμένων.**

πρόδομος (ὁ) κ.νεώτ. κ. **πρόδομον** (τό) (Ἐπιγρ.) ἡ τῆς οἰκίας αἴθουσα, εἰς ἣν εἰσήρχετο ὁ ἐκ τῆς αὐλῆς ἐρχόμενος, προθάλαμος, ἐν χρ. ὡν κ. ὡς κοιτὼν τῶν ξενιζομένων : Ἰλ.Ι 473 **ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων,** αὐτ.Ω 673 **ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο,** Ὀδ.Δ 302· || μτγν. ἐπὶ ναῶν, ἀντίθ. ὀπισθόδομος : Ἐπιγρ.· || κ. νεώτ. ὁ πρὸ τῶν δωματίων χῶρος, διάδρομος, χώλ· **2)** νεώτ. ἰατρ. μτφ. ἀνατ. **πρόδομος κολεοῦ** χῶρος τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἀπὸ τῆς κλειτορίδος μέχρι τοῦ κολεοῦ· || **πρόδολος λάρυγγος** ἢ ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ λάρυγγος μέχρι τῆς νόθου φωνητικῆς χορδῆς διήκουσα κοιλότης· || **πρόδομος πυλωροῦ** (τὸ ἐπὶ τῆς πυλωρικῆς μοίρας μέρος τοῦ στομάχου).

πρόδομος-ον ὁ πρὸ τῆς οἰκίας : Βακχ.6,14 **πρόδομοι ἀοιδαί**, ΑΠ 6,285 **ἐπὶ προδόμου πάντα πυρῆς ἔθετο**· κ. μτ. γενικ. : Αἰσχ.ἀπ.388 **Ἑκάτη τῶν βασιλείων πρόδομος μελάθρων** (κῶδ. πρόδρομος)· πρβλ. προθύραιος 1).

προδομῶ-έω μτγν. οἰκοδομῶ ἔμπροσθέν τινος προηγουμένως, προοικοδομῶ : Ἰώσ.ΠΙ 1,21,6 **τὸ τεῖχος ἐπὶ διακοσίους πόδας ηὐρύνετο, ὧν οἱ μὲν ἑκατὸν προυδεδόμηντο πρὸς τὴν ἀνακοπὴν τοῦ κύματος**.

προδοντία (ἡ) νεώτ. ἀνθρωπολ. ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς λοξὴ φορὰ τῶν τομέων ὀδόντων.

προδοξάζω μορφώνω γνώμην ἐκ τῶν προτέρων, σχηματίζω κρίσιν διὰ τὰ μέλλοντα, προβλέπω : Πλάτ.Θεαίτ.178Ε **βέλτιον ἂν προδοξάσαις ἢ τῶν ἰδιωτῶν ὁστισοῦν**, Ἀριστλ.Μεταφ.1011b,6· κ. παθ.: Ἀριστλ.Ρητ.1,2 **διὰ τὸ προδεδοξάσθαι ποιόν τινα εἶναι τὸν λέγοντα**.

προδόξασις-εως (ἡ) μτγν. τὸ κρίνειν ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Γαλ.18(2),14.

πρόδοξος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ κρίνων περί τινος πράγματος ἄνευ σαφοῦς ἐξετάσεως· ΑΒ 404, 10 «ὁ πρὶν ἢ σαφῶς ἐξετάσαι δοξάζων» : Φρύν. Σαφ.Παρ.8Β, Φῶτ.140R, Σουΐδ.

προδόρπια (τὰ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. τὸ πρὸ τοῦ δόρπου λαμβανόμενον φαγητόν, δειλινό· **2**) νεώτ. ὑγιειν. **προδόρπιον** (τὸ) ἐδώδιμον πρὸ τοῦ γεύματος εἰς μικρὰν ποσότητα λαμβανόμενον πρὸς διέγερσιν τῆς ὀρέξεως, ὀρεκτικόν.

προδοσία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., (ιων. **προδοσίη**, δημ. κ. **προδοσιά** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προδίδωμι βλ.λ., ἀθέτησις τῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος ὑποχρεώσεων καὶ γενικῶς τῶν πρὸς τὰ διαπεπιστευμένα ὑποχρεώσεων : Ἡρ.6,88 **συντίθεται Ἀθηναίοισι προδοσίην Αἰγίνης**, αὐτ.100 **προδοσίην ἐσκευάζοντο**, Δημ.740 **προδοσίας γ' ἁλοὺς τρία τάλαντ' ἀπέτεισε** (ἐν Ἀθήναις ἡ προδοσία ἦτο ἔγκλημα πολιτικόν), Πλάτ.Πολ.443Α (πληθ.), Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.14,19 **δὲν ἔρχεται γιὰ πόλεμο, μὲ προδοσιὰ σὲ παίρνει**· ‖ ποιν. δίκ. **ἐσχάτη προδοσία** πᾶσα ἐνέργεια στρεφομένη κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς πατρίδος ἢ τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος αὐτῆς· **2**) τὸ προδιδόναι, τὸ ἐγκαταλείπειν τινὰ ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης : Εὐρ.Ἑλ.1633 **καλήν γε προδοσίαν, δίκαια δρᾶν**.

προδοσίκομπος-ον ἐσφ.γρ. ἀντὶ προδωσίκομπος.

πρόδοσις-εως (ἡ) ἡ ἐκ τῶν προτέρων πληρωμή, προπληρωμή, προκαταβολή, ἀρραβών, καπάρο : Λυσ.ἀπ.1,3 (πληθ.), Δημ.1208 **δωρειὰς καὶ προδόσεις δοὺς ἑκάστῳ αὐτῶν μεγάλας**, αὐτ.1210· **2**) φρ. **προδόσει πίνειν** πίνω ἐπὶ πιστώσει : Ἑρμιππ.83· **3**) προδοσία βλ.λ. : Πλάτ.Νόμ.856Ε **οἷς ἂν προδόσεως αἰτίαν ἐπιφέρων τις εἰς δικαστήριον ἄγῃ**.

προδοτήρ-ῆρος (ὁ) μσν. προδότης: Τζέτζ.Ὁμ.382.

προδότης (ὁ) (προδίδωμι) κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. **-ας** ὁ προδίδων τι, ὁ συντελῶν εἰς τὸ νὰ περιέλθῃ τι εἰς κίνδυνον, ἐνῷ ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ περιφρουρήσῃ τοῦτο· εἰδ.περὶ τῆς πατρίδος, ὁ προδίδων αὐτήν, ὁ ἀθετῶν τὰς πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πατρίδος ὑποχρεώσεις του, μτ. γενικ. ἢ ἀπολ.: Ἡρ. 8,30 **οὐκ ἔσεσθαι ἑκόντες εἶναι προδόται τῆς Ἑλλάδος**, Εὐρ.Φοίν.996 **προδότην γενέσθαι πατρίδος ἥ μ' ἐγείνατο**, Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.3,3 **ἃς μακραίνουνε οἱ προδότες**· **2**) ὁ ἐγκαταλείπων τινὰ ἐν ὥρᾳ κινδύνου : Αἰσχ.Πρ.1068 **τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον**, Ἀνδοκ.2,26 προδότης **αὐτοῦ καταστῆναι**· **3**) κ. νεώτ. γεν. ὁ μὴ τηρῶν τὰς πρὸς ὡρισμένα πρόσωπα ἀνειλημμένας ἢ ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις αὐτοῦ, ὁ ἀθετῶν τὰ ἐπιτεταγμένα αὐτῷ καθήκοντα : Εὐρ.Ὀρ.1057 **ὁ προδότης τοὐμοῦ πατρός**, αὐτ.Μήδ.206 **τὸν ἐν λέχει προδόταν κακόνυμφον**, Λυσ.ἀπ.71 **προδότης τῶν ὅρκων** (ἄπιστος εἰς τοὺς ὅρκους του), ΚΔ Λουκ.6, 16 **Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης**, - **προδότης τοῦ ἀγῶνος** - **τῆς φιλίας**· **4**) νεώτ. ὁ καταδίδων, ἀποκαλύπτων τινά, ὁ φανερώνων τι τὸ ὁποῖον δολίως κρύπτεται, καταδότης, μηνυτής : **προδότης ληστρικῆς συμμορίας**· **5**) ὡς ἐπίθ. ἀνώμ. συγκρ. **προδοτίστερον** : Φῶτ.

προδοτῆς (ὁ) μσν. τ. τοῦ προδότης βλ.λ., ὁ προδίδων, καταγγέλλων τι : Ἐρωτόκρ.1,1156 **κι ἔχουν τ' ἀμμάτια προδοτὴ σὰν κεῖνα ποὺ τὴν εἶδα**.

προδοτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς τὸν προδότην, ὁ τοῦ προδότου : Ἰώσ.ΠΙ 2,21,3 **προδοτικαὶ συνθῆκαι** (ἄπιστοι, ἐπίβουλοι, ὕπουλοι συνθῆκαι), Πλούτ.Ἠθ.668Α **τὸ προδοτικὸν χρυσίον** (ἡ ἀμοιβή, τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ὁ προδότης προδίδων τι), Λουκ. Μὴ Πιστ.Διαβ.13 **τὸ τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν**, Ἀθήν.8,343Ε **ἐκ τοῦ προδοτικοῦ χρυσίου πόρνας καὶ ἰχθῦς ἠγόραζεν**, Φάλ.77,2.-**προδοτικὴ πολιτικὴ** - **ἐνέργεια** - **πρᾶξις** - **στάσις**.

προδοτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον προδοτικὸν βλ.λ., ἁρμόζοντα εἰς προδότην : Λουκ.Τίμ.36 **ἀπίστως καὶ προδοτικῶς**.

προδότις-ιδος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **προδότρα** θηλ. τοῦ προδότης βλ.λ., ἡ προδίδουσα : Εὐρ.Ἑλ.834 **προδότις ἂν εἴης τὴν βίαν σκήψασ' ἔχεις**, αὐτ. 931, Ἀριστφ.Θεσμ.393 **τὰς προδότιδας, τὰς λάλους**, Κωμ.Ἀδέσπ.595, - **προδότρα τῆς ἀγάπης**.

πρόδοτος-ον ὁ προδοθείς, ἐγκαταλελειμμένος : Σοφ.Ἠλ.126 **κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον**, αὐτ.208, αὐτ.1074, Εὐρ.Ἱππ.595 **πρόδοτος ἐκ φίλων**.

προδότρα (ἡ) δημ. προδότις βλ.λ.

προδουλεῖαι (αἱ) μτγν. νομ. δουλεῖαι : Κῶδ.Ἰουστιν.1,4,26,8, αὐτ.10,30,4,11.

πρόδουλος-ον ὁ δίκην δούλου ὑπηρετῶν, μτφ. ποι. ἐπὶ ὑποδήματος : Αἰσχ.Ἀγ.945 **ἀρβύλας.. πρόδουλον ἔμβασιν ποδός**.

προδουλῶ-όω μτγν. δουλῶ, ὑποδουλώνω προηγουμένως, πρότερον : Φίλ.2,322 **προδουλοῦν τὴν αὐτοῦ πατρίδα**, Ὀνήσανδρ.14,3.

προδουπῶ-έω μτγν. πίπτω μετὰ δούπου προηγουμένως : Νίκ.Ἀλεξ.313 **στρευγεδόνι προδέδουπε** (κακώσει προπίπτει).

προδρομεύω εἶμαι πρόσκοπος, ἔφιππος ἀκροβολιστὴς βλ.λ. : Ἀριστλ.Ἀθ.49,1 **δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς προδρόμους, ὅσοι ἂν αὐτῇ δοκῶσιν ἐπιτήδειοι προδρομεύειν εἶναι**.

προδρομή (ἡ) τὸ τρέχειν πρὸς τὰ ἐμπρός, αἰφνίδιος ἐπίθεσις, ἔφοδος : Ξεν.Ἀν.4,7,10 **προύτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου.. δύο ἢ τρία βήματα.. ἐφ' ἑκάστης δὲ προδρομῆς πλέον ἢ δέκα ἅμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο**· **2**) μτφ. ζωηραὶ ἔφοδοι, ἐπιθέσεις διὰ λόγων : Πλάτ.Ἀλκ.1,114Α **τὰς σὰς προδρομὰς τοῦ λόγου**.

προδρομία (ἡ) μτγν. κ. μσν. προδρομὴ βλ.λ. : Νεῖλ.Ἐπιστ.σελ.389, Στουδ.Θεόδ.243Ε **ἀντιχριστικὴ προδρομία**.

προδρομικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ τοῦ προδρόμου βλ.λ.4): Εὐστ.Πον.204,10 **τὸ προδρομικὸν ὁ θεῖος ζῆλος ἐν αὐτῷ πῦρ ἀνέκαιε**· ‖ νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Βυζαντ.ποι.Θεόδ.Πρόδρομον : **προδρομικὰ ποιήματα**.

πρόδρομος-ον κ. μσν. κ.νεώτ. ὁ δρομαίως τρέχων, σπεύδων : Αἰσχ.Ἑπτ.221 **ἀλλ' ἐπὶ δαιμόνων πρόδρομος ἦλθον ἀρχαῖα βρέτη**, Σοφ.Ἀντ 108 **βάντα Παυσανίᾳ φυγάδα πρόδρομον**, Εὐρ.Φοίν. 296· **2**) ὁ τρέχων πρό τινος ἄλλου, προπορευόμενος : Ἡρ.1,60 **ἤλαυνον ἐς τὸ ἄστυ, προδρόμους κήρυκας προπέμποντες**, αὐτ.4,121, αὐτ.9,14, Αἰσχ.Ἑπτ.80 **στρατόπεδον λιπὼν ῥεῖ πολὺς ὅδε λεὼς πρόδρομος ἱππότας**, Εὐρ.ΙΑ 424, Θουκ.2,22·

|| κτ. πληθ. **οἱ πρόδρομοι** π.'Αθήν. ἔφιπποι ἐν τῷ στρατῷ πρόσκοποι, ἀνιχνευταί : Ξεν.'Ιππαρχ. 1,25, **οἳ ἀμφὶ** [τὸν 'Ιππαρχον] **πρόδρομοι,** 'Αριστλ.'Αθ.49,] **δοκιμάζει δὲ καὶ τοὺς προδρόμους** [ἡ **βουλή**]· || εἰδ. σῶμα ἐφίππων προσκόπων ἐν τῷ Μακεδονικῷ στρατῷ : 'Αρρ.'Αν.1,12,7 **καὶ τῶν προδρόμων καλουμένων ἴλας τέσσαρας**· πρβλ.Διόδ.Σ 17,17· **3)** γεν. ὁ προηγούμενός τινος, οὗτινος ἡ ἐμφάνισις σημειοῖ, προαγγέλλει τὴν ἐμφάνισιν ἄλλου τινός : 'Ιων Χ 10 **ἀστέρα . . ἀελίου πρότερον,** Πλάτ.Χαρμ.154Α **οὗτοι γὰρ τυγχάνουσιν οἱ εἰσιόντες πρόδρομοι . . τοῦ δοκοῦντος καλλίστου εἶναι,** Εὔβουλ.75,13 **δείπνου πρόδρομον ἄριστον**· || κ. ἐπὶ φαινομένων προηγουμένων τῆς ἐκδηλώσεως ἑτέρων τοιούτων : 'Αριστφ.ἀπ.332 **ἠπίαλος πυρετοῦ πρόδρομος,** - **αἱ ἀπεργίαι εἶναι συχνὰ πρόδρομοι κοινωνικῶν ταραχῶν**· **4)** συνεκδ. ἐπὶ προσ., ὁ προπαρασκευάζων τὴν δρᾶσιν ἄλλου τινός· εἰδ. ἐπίθ. 'Ιωάννου τοῦ βαπτιστοῦ, ὡς προπαρασκευάσαντος τὸ ἔργον τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ : Κλήμ.'Αλ.1,65Α, αὐτ.2, 400Α, Μεθόδ.212Β, Γρηγ.Νοζ.1,729Β· || ὁμ. ὁ ἐρχόμενος πρὸς προπαρασκευὴν τῆς σωτηρίας ἄλλων· ΚΔ 'Εβρ.7,20 **ὅπου πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν 'Ιησοῦς**· **5)** ὡς οὐσ. **πρόδρομοι** βόρειοι ἄνεμοι προηγούμενοι τῶν ἐτησίων : 'Αριστλ. Μετ.361b,24, αὐτ.Πρ.941b,7, Θεόφρ.'Αν.11· **6)** πρώϊμος· ὅθ. πληθ. **πρόδρομοι** εἶδος σύκων πρωΐμως ὡριμαζόντων : αὐτ.ΦΑἴτ.8,1,5, πρβλ.Πλίν.ΦΙ 16,113· **7)** ἐν εἰδ. σημ. [κτ. παράλ. τοῦ οἶνος] εἶδος οἴνου ἐλαφροῦ, ἐξαγομένου ἐξ ἀπατήτων σταφυλῶν, ἄ. πρότροπος : 'Αθήν.1,30Β **Μυτιληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον πρόδρομον καλοῦσιν ἄλλοι δὲ πρότροπον**· **8)** ἐν κώδ.Αἰσχ.ἀπ.396 ἀντὶ πρόδομος βλ.λ.· πρβλ. κ. 'Επιγρ. Δήλου **ὑπὸ τὸν πρόδρομον τῆς κάτω παλαίστρας.**

προδρομώνυμος (ὁ,ἡ) μσν. ἔχων τὸ ὄνομα τοῦ Προδρόμου : Πρόδρ. ἐν Φαβρικ.'Ελλ.Βιβλ.8,140.

προδυναστειακός-ή-όν νεώτ. εἰδ. ἀρχαιολ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πρὸ τῶν αἰγυπτιακῶν δυναστειῶν χρόνους : **προδυναστειακὰ εὑρήματα,** - **προδυναστειακοὶ τάφοι.**

προδύνω μτγν. προδύομαι βλ.λ. : Γέμιν.9,1 π· **τοῦ ἡλίου**· ἀπολ. δύω ἐνωρίτερον : Πτολ.Τετράβ.147 (πιθ.).

προδύομαι, παρακ. **προδέδυκα,** δύομαι πρὸ ἄλλου : 'Αριστλ.Μετ.343b,20 **προδύομαι τοῦ ἡλίου.**

πρόδυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρὸ τῆς κυρίας, κανονικῆς δύσεως ὥρα : Γέμιν.16,16, Βέττ.Βάλ.125,26, Μαν.6,566· **2)** ἀστρολογ. ὀνομ. τοῦ ἕκτου τόπου [κάτωθι τοῦ δυτ. ὁρίζοντος] : Παῦλ.'Αλ.Ι, Πρόκλ.Τετράβ.207, 'Αντίοχ.εἰς Κατ.'Αστρλ.Κ 8(3),117, Ρητόρ.αὐτ.8(4),154.

προδυστυχῶ-έω εἶμαι δυστυχὴς πρότερον, **ἐκ τῶν προτέρων** : 'Ισοκρ.4,141 **οἰκῶν δὲ νῆσον κατὰ μὲν θάλατταν προδεδυστύχηκεν,** Δίων Κ 48,42.

προδυσωπῶ-έω μτγν. μετριάζω, καταπραΰνω ἐκ τῶν προτέρων : 'Ιώσ.ΠΙ 2,14,7 **ὁ δῆμος προδυσωπῆσαι τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ βουλόμενος ὑπαντᾷ τοῖς στρατιώταις μετ' εὐφημίας.**

πρόδωμα-ατος (τὸ) νεώτ. πρόθυρον βλ.λ.

προδωμάτιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἀττ. λ. ἀντὶ προκοιτών βλ.λ.· 'Ησ. «προδωμάτιον· τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος στοΐδιον»: Φρύν.227.

προδωροῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. δωροῦμαι, χαρίζω, φιλοδωρῶ τι πρότερον : Μάξ.'Ομολ.1,103· κ. παθ. : 'Ιώσ.ΑΙ 18,8,7 **τὰ προδεδωρημένα.**

προδωσείω μτγν. ἐφετ. τοῦ προδίδωμι, ἐπιθυμῶ προδίδειν, θέλω νὰ γίνω προδότης : Δαμάσκ.'Ισιδ. 173 **προδωσείοντι ἔοικε.**

προδωσέταιρος-ον μτγν. ὁ προδίδων τοὺς ἑαυτοῦ ἑταίρους : Σκόλ.14, Δίων Κ 53,14.

προδωσίκομπος-ον μσν. ὁ καυχηματίας, κομπαστής, ὁ μὴ ἐμμένων εἰς τοὺς λόγους του· Εὐστ. 710,12 «ὁ εἰς μάτην ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς», Φώτ.,Σουΐδ. (ἐν κώδ.ἐσφ. φέρεται γρ. προδοσ-).

προεγγόνη (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ προέγγονος βλ.λ., προτέρα ἐγγόνη, δισεγγόνη : Κῶδ.'Ιουστιν.6,48,1,12.

προέγγονος (ὁ) μτγν. κ. 'Επιγρ. ὁ πρότερος ἔγγονος, ἔγγονος ἐγγόνου, δισέγγονος, ἄ. παρα εγγονός, δεύτερον ἐγγόνι : 'Ιουστιν.Νεαρ.18,4.

προεγγράφομαι μτγν. παθ. ἐγγράφομαι **ἐκ τῶν προτέρων,** προηγουμένως : Δίων Κ 39,17.

προεγγυεύω πάπ. μ. κτ. δωρ. τ. **πρωγγυεύω,** ἄπορφ. παρακ. **πεπρωγγυευκημέν** προεγγυῶμαι.

προεγγύησις-εως (ἡ) 'Επιγρ. ἡ **ἐκ τῶν προτέρων** παροχὴ ἐγγυήσεως.

προεγγυμνάζω μτγν. γυμνάζω τινὰ προηγουμένως, **ἐκ τῶν προτέρων** εἴς τι : 'Ωριγ.3,452.

προέγγυος (ὁ,ἡ) 'Επιγρ. κ. πάπ., δωρ. **πρώγγυος**· ὁ προσφερόμενος, προσερχόμενος ὡς ἐγγυητής.

προεγγυῶμαι-άομαι μτγν., 'Επιγρ. κ. μσν. παρέχω ἐγγύησιν ἢ ἀσφάλειαν **ἐκ τῶν προτέρων,** ἀρραβωνίζω πρότερον : Νικήτ.Εὐγ.1,300 **ἀμνημονοῦντα τῆς προηγγυημένης**· κ. παθ. : 'Αππ.ἀπ.1,1.

προεγείρω ἐγείρω, σηκώνω, ἐξυπνῶ πρότερον : 'Αριστλ.ΗΝικ.1150b,23 π- **ἑαυτούς**· **2)** προεγρήγορα ἀμτβ.ἐξακολουθῶ νὰ εἶμαι ἐν ἐγρηγόρσει, ξύπνιος : 'Αριστλ.Πρ.916b,2· **3)** ἐπαγρυπνῶ ἐπί τινος, μτ.γενικ. : Φιλόστρ.'Απολλ.8,7, αὐτ.Εἰκ.2,17.

προεγκάθημαι μτγν. παθ. ἐγκάθημαι, κάθημαι ἐντὸς πρότερον, ἐνυπάρχω ἐκ τῶν προτέρων, μτφ. : Πολύβ.3,15,9 **οἱ διὰ τὰς προεγκαθημένας αὐτοῖς ὁρμὰς ὀλιγωροῦντες τοῦ καθήκοντος.**

προεγκαλῶ-έω μτγν. ἐγκαλῶ, κατηγορῶ προηγουμένως, πρότερον· **2)** Προεγκαλῶν ὀνομασία κωμῳδίας τοῦ Μενάνδρου : Στοβ.4,19,17.

προεγκαταβάλλω μτγν. ἐγκαταβάλλω προηγουμένως, πρότερον : Εὐσ.Προφ.'Εκλ.1,1 **προεγκαταβάλλω τοὺς θεμελίους.**

προέγκειμαι μτγν. κ. 'Επιγρ. ἔγκειμαι, κεῖμαι ἐντός τινος προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων, προϋπάρχω : 'Ηρωδιαν.1,17,10 **τῆς προεγκειμένης τροφῆς**· **2)** ἐνταφιάζομαι προηγουμένως : 'Επιγρ. θυατείρων.

προεγκελεύομαι μτγν. **ἐγκελεύω,** προτρέπω, ἐνθαρρύνω προηγουμένως, πρότερον : ·'Απολλ. Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. προβοῶντε.

προεγκλείω μσν. ἐγκλείω, κλείω μέσα πρότερον, προηγουμένως : Πρόδρ.14.

προέγκλιμα-ατος (τὸ) ἀμφ.ἐνν. ἐν Βέττ.Βάλ.354,11.

προεγκλύζω μτγν. χρησιμοποιῶ κλύσμα, κλυστῆρα (πιθ. ἀντὶ προκλύζω) : Διοσκ.Εὐπ.1,231.

προεγκρατεύομαι μτγν. ἐγκρατεύομαι, ἀπέχω τινὸς πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Βασ.3,181C.

προεγκωμιάζω σχόλ. ἐγκωμιάζω, ἐπαινῶ ἐκ τῶν προτέρων : Σχόλ.'Αριστείδ.311.

πρόεγμα-ατος (τὸ) μσν. πρόεχμα βλ.λ. : Φώτ., Εὐστ.1528,26.

προεγρηγορῶ-έω προγρηγορῶ βλ.λ.

προεγχαράσσω μτγν. ἐγχαράττω προηγουμένως, πρότερον : Φίλ.2,229,8 **ψυχὴν τραχεῖαν ὑπὸ τῶν προεγχαραττόντων τύπων**· **2)** χαράττω διὰ μαχαιριδίου προηγουμένως, κάμνω ἐγκοπάς : 'Αρετ.Χρον.Νουσ.2,13 **ἢν πελιδναὶ ἔωσι αἱ σάρκες, προεγχαράσσειν ἐγχυλώσιος εἵνεκεν.**

προεγχείρησις-εως (ἡ) 'Επιγρ. προηγουμένη διευθέτησις, κατάταξις, διάταξις.

προεγχειρίζω μτγν. κ. μσν. ἐγχειρίζω εἴς τινα προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : 'Ανν.Κομν.313D **τὸν χρυσόβουλλον λόγον ὅνπερ ὁ βασιλεὺς αὐτῷ προενεχείρισεν**· **2)** παθ. τυγχάνω διαχειρίσεως, ἀναλαμβάνομαι ἤδη : 'Ηφαιστ.'Αστρ.3,4.

προεγχειρῶ-έω ἐπιχειρῶ προώρως, πρὸ τοῦ καιροῦ : Πολύβ.2,68,2 **προεγχειρῆσαι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην**· **2**) δοκιμάζω τι προηγουμένως : Ἀριστλ.Τοπ.160b,15· παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,35 **τὰ περί τινος προεγχειρημένα**.

προεγχρίω μτγν. χρίω, ἀλείφω τι ἢ τινὰ προηγουμένως : Διοσκ.Εὐπ.2,19 (παθ.), Γαλ.13,820 (εἰκ. (ἀντὶ προσ-).

προεγχυματίζω μσν. ἐνεργῶ ἔγχυσιν πρότερον : Ἱππιατρ 129.

προεγχῠμᾰτισμός (ὁ) μσν. τὸ προεγχυματίζειν βλ.λ. : Ἱππιατρ 129.

προεδήδοκα, προεδεσθῆναι τοῦ προεσθίω βλ.λ.

προεδι[κός-ή-όν;] πάπ. πιθ. ὁ πρὸ τοῦ ἕδους, τοῦ ναοῦ : Πάπ. **προεδικὰ ἐδάφη**.

προέδρα (ἡ) ἡ πρώτη ἕδρα, τὸ πρῶτον κάθισμα ἐν τῷ θεάτρῳ, ἡ προεδρία : Δίων Κ 59,7 **ἐκ προέδρας μετὰ τῶν ἀδελφῶν . . συνεθεάσατο** (πιθ.ἀνάγν. προεδρίας), Ἐπιγρ. **τ[ᾶι]δε Νίκ(ή)ηι θατέρ(ῶι) ἀγ(ῶ)νι | τοῖς πᾶσι (Τ)ιμ | ἴδαις προhέδρα**· **2**) γλωσσ. τὰ πρωτεῖα· **3**) εἶδός τι προθαλάμου : Ἐπιγρ.

προεδρεία (ἡ) (προεδρεύω) μσν. κ. νεώτ. ἀντὶ προεδρία βλ.λ. : Ζωναρ.1578.

προεδρεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν προσώπων τῶν προϊσταμένων συνελεύσεως ἢ σωματείου τινός : **ἐξελέγη τὸ νέον προεδρεῖον τῆς βουλῆς, - τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν**· **2**) ἡ θέσις ἔνθα κάθηνται κατὰ τὰς συνεδριάσεις ὁ πρόεδρος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ προεδρείου συνελεύσεως ἢ σωματείου τινός : **ἐκάθητο παρὰ τὸ προεδρεῖον**.

προέδρευσις-εως (ἡ) (προεδρεύω) μσν. ἀντὶ προεδρία : Νικ.Χων.259D **εἰς τὴν οἰκουμένην ἐπᾶραι προέδρευσιν** (de patriarchatu).

προεδρεύω (πρόεδρος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **πραήδρευσα**, εἶμαι πρόεδρος, ἀσκῶ, ἐκτελῶ καθήκοντα προέδρου, ἔχω, κατέχω τὴν προεδρίαν : Δημ.596 **αἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς**, Αἰσχίν.1,33 **καθ᾽ ἑκάστην ἐκκλησίαν ἀποκληροῦν φυλὴν ἐπὶ τὸ βῆμα, ἥτις προεδρεύσει**, Ὑπερείδ. Φιλ.5 **τοῖς ἐναντία τοῖς νόμοις προεδρεύουσι**, Ἀριστλ.Ἀθ.44,3 **προεδρεύειν δ᾽ ἔξεστιν ἅπαξ ἐπὶ τῆς πρυτανείας ἑκάστης**, Ἐπιγρ. **πρεδρεύσας τὰς φυλὰς τῶν Ὑλλέων**, αὐτ. **πρόεδροι οἳ ἂν τυγχάνωσι πραεδρεύοντες**, Ἀριστείδ.1,153, **- τοῦ δεῖνα προεδρεύοντος, - τῆς συνελεύσεως προήδρευσεν ὁ ἀντιπρόεδρος**· **2**) μτγν. κ. μσν. εἶμαι ἐπίσκοπος, ἐκτελῶ καθήκοντα ἐπισκόπου, ἐπισκοπῶ, ἐπισκοπεύω : Βασ.592Β, Μηναῖ.12,6 Μικρ. Ἑσπ. **μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, μύρων προεδρεύσαντα**· **3**) κάθημαι ἐπὶ τῶν καθισμάτων, ἑδρῶν τῆς πρώτης σειρᾶς ἐν τῷ θεάτρῳ : Λουκ.ΖΤραγ.8 **ἐοίκασιν, ὦ Ζεῦ, οἱ βαρβαρικοὶ προεδρεύσειν μόνοι**, αὐτ.11· **4**) ρηματ. π. προεδρεία, προέδρευσις.

προεδρία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **προεδρεία**, ἰων. **προεδρίη** τὸ δικαίωμα ἢ τὸ προνόμιον τῆς πρώτης ἕδρας, ἤτοι τοῦ καθέζεσθαι ἐπὶ τῶν ἑδρῶν τῆς πρώτης σειρᾶς κατὰ τοὺς δημοσίους ἀγῶνας, ἐν τοῖς θεάτροις, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ δήμου, ἐν τοῖς βουλευτηρίοις κττ., παρεχόμενον διὰ ψηφίσματος προξενίας εἰς ἐπισήμους ξένους, συνήθ. εὐεργέτας τῆς πόλεως· Σουΐδ. «προεδρία, τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι καὶ ἐν βουλευτηρίῳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἄλλῳ παντὶ συλλόγῳ τοὺς προλαμβάνοντας οἵτινες ἦσαν ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον» : Ξενοφ.2,7 **προεδρίην ἐν ἀγῶσιν ἄροιτο**, Ἡρ.1,54 **Δελφοὶ δὲ ἀντὶ τούτων ἔδοσαν Κροίσῳ . προμαντηίην καὶ ἀτελείην καὶ προεδρίην**, αὐτ.9,73, Ἀριστφ.Θεσμ.834 **προεδρίαν τ᾽ αὐτῇ δίδοσθαι . . Σκίροις**, Ξεν.Πρασ.3,4, Ψήφισμα π. Δημ.256 **Ἀθαναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν . . προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι**, Αἰσχίν.3,76 **οὐδεμίαν πώποτε φανεῖται πρεσβείαν εἰς προεδρίαν καλέσας**· ‖ δμ. τὸ δικαίωμα ἢ προνόμιον τῆς πρώτης ἕδρας παρεχόμενον εἰς πολίτας τιμήσαντας ἢ εὐεργετήσαντας τὴν ἑαυτῶν πατρίδα, ἐνίοτε δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν : Ἀριστφ. Ἱππ.575 **ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία, οὐ μαχεῖσθαί φασιν** (Βερναρδ.Γρηγ. «ἐὰν μὴ τυγχάνωσιν (ἀξιῶνται) τῆς πρώτης ἕδρας (ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ θεάτροις) καὶ τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως»), αὐτ.702 **ἀπολῶ σε νὴ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου**, Πλάτ.Νόμ.891Β **ὁ μὲν μέτοικος ἢ ξένος εἰς προεδρίαν τῶν ἀγώνων καλείσθω βοηθῶν**, αὐτ.947Α· **2**) ἡ πρωτοκαθεδρία, τὰ πρωτεῖα, ἡ τιμητικὴ διάκρισις : Ἀριστλ.Ρητ.1361a,35, Πλούτ.Ἠθ.535Β **τὸν φιλότιμον πείσεις ἐκστῆναι τῆς προεδρίας**, Ἡρωδιαν Ἱστ 1,8,4 **τὴν προεδρίαν ἀπονέμεσθαι τῇ τοῦ βασιλεύοντος γυναικί**· ‖ δμ. μτφ. προτίμησις, ἐκτίμησις, ὑπόληψις : Σωκρ.Ἐπιστ.53,5 **προεδρίας ἀξιοῦσθαι παρ᾽ ὑμῖν τοῖς σοφοῖς**, Πλούτ.Πελ.19 **τὸν αὐλὸν εἰς τιμὴν καὶ προεδρίαν ἄγοντες**, Γρηγ.Ναζ.1,460Β **ἡ τοῦ λογισμοῦ προεδρία**, Πάπ. **προεδρίας ἐτυγχάνομεν** (καλῆς περιποιήσεως)· ‖ φροντίς, μέριμνα, ἐπιμέλεια : Ἀρετ.Χρόν.Νούσ.1,3 **προεδρία κοιλίας**, Πάπ. **τῶν πραγμάτων πολλῆς προεδρίας δεομένων**· **3**) συνεκδ. ἡ πρώτη ἕδρα, τὸ ἐν τῇ πρώτῃ σειρᾷ κάθισμα : Ἡρ.4,88 **Δαρεῖον ἐν προεδρίῃ κατήμενον** (ἐπὶ καθέδρας προεξεχούσης, ἐπὶ θρόνου), αὐτ.6,57, Ἀριστφ.Ἀχ.42 **εἰς τὴν προεδρίαν πᾶς ἀνὴρ ὠστίζεται**· ‖ εἰδ. ἐν Ἀθήναις, αἱ ἕδραι τῶν πρυτάνεων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου : Δείν.2,13 **ἡ προεδρία τῶν πρυτάνεων**· **4**) γεν. ἀρχή, ἐξουσία, κυβέρνησις : Ἀριστλ.Πολιτ.1292a,9 **οἱ βέλτιστοι τῶν πολιτῶν εἰσιν ἐν προεδρίᾳ**· **5**) νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ εἶναί τις πρόεδρος, τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου : **γιὰ δυὸ ψήφους ἔχασε τὴν προεδρία**· ‖ ἡ χρονικὴ περίοδος καθ᾽ ἣν ἀσκεῖ τις τὴν προεδρίαν : **ἐπὶ τῆς προεδρίας τοῦ Ροῦσβελτ**· **6**) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐπισκοπὴ βλ.λ.4) : Γρηγ.Ναζ.1,1248C, αὐτ.2,532C, Μόσχ.1 3084Β.

προεδριάζω μσν. προεδρεύω, ἐκτελῶ καθήκοντα προέδρου : Ἀνδρ.Χαρτοφύλ. ἐν Hardt Catal.cod.gr.Monacens.5,307 **προεδριαζόντων τῶν δεῖνα καὶ συνεδριαζόντων τῶν δεῖνα**.

προεδρικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρόεδρον, ὁ περὶ τοῦ προέδρου, ὁ τοῦ προέδρου βλ.λ.2) : Ἀριστλ.Ἀθ.59,2 **γραφὰς παρανόμων, . . καὶ προεδρικὴν καὶ ἐπιστατικήν**· ‖ νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρόεδρον, ὁ τοῦ προέδρου : **προεδρικὸν διάταγμα** (διατακτικὴ πρᾶξις εἰσηγήσει τῆς κυβερνήσεως ὑπὸ προέδρου τῆς δημοκρατίας ἐνδιδομένη ρυθμίζουσα τὴν ἐκτέλεσιν νόμου ἢ ἄλλας αὐτοτελεῖς σχέσεις ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν νόμων).

προεδρικῶς ἐπίρρ. νεώτ. ἐκκλ. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς πρόεδρον βλ.λ., ἰδ. ὡς ὅρος δι᾽ οὗ ἐδηλοῦτο ἡ εἰς παραιτηθέντας τῆς θέσεώς των ἀρχιερεῖς καὶ ἰδίᾳ πατριάρχας παραχώρησις μητροπόλεων ἢ ἐνοριῶν πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων.

προεδριλίκι (τὸ) δημ. τὸ νὰ εἶναί τις πρόεδρος, τὸ ἀξίωμα τοῦ προέδρου, ἡ προεδρία βλ.λ.5)· πρβλ. βασιλίκι, πασαλίκι.

πρόεδρος (ὁ, νεώτ. κ. ἐπὶ γυναικός, ἡ) (ἕδρα) κ. μσν. κ. δημ. ὁ ἐν τῇ πρώτῃ θέσει καθήμενος, ὁ πρωτοκάθεδρος, ὁ προεστὼς δικαστηρίου, ἐκκλησίας τοῦ δήμου καὶ ἄ. : Θουκ.8,67 **προέδρους τε ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας**, Πλάτ.Νόμ.949Α

ἐν δίκῃ τοὺς προέδρους μὴ ἐπιτρέπειν μήτε ὀμνύντι λέγειν, - ὁ πρόεδρος τοῦ 'Αρείου Πάγου - τῶν 'Εφετῶν - τῆς Βουλῆς - τῆς Γερουσίας· || νεώτ. κ. δημ. ὁ προϊστάμενος πολιτικοῦ ἢ ἄλλου σωματείου : ὁ πρόεδρος τῆς 'Ενώσεως Συντακτῶν, - τοῦ συλλόγου Τρεῖς 'Ιεράρχαι· κ. μτφ.: 'Αριστλ.Ζ1 601b,2 πεποίηκε γὰρ τὸν τῆς μαντείας πρόεδρον ἀετόν· **2**) ειδ. ἐν 'Αθήναις, συνήθ. κτ. πληθ. οἱ ἐν ἐνεργείᾳ πρυτάνεις, οἱ ὁποῖοι προήδρευον τῆς βουλῆς καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου ἐπὶ τριάκοντα πέντε ἡμέρας κατ' ἔτος : Νόμ. π. Δημ.706 τοὺς δὲ προέδρους, οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, Αἰσχίν. 2,65 τῇ δ' ὑστέρᾳ τοὺς προέδρους ἐπιψηφίζειν τὰς γνώμας, 'Αριστλ.'Αθ.44,2 ἐπειδὰν συναγάγωσιν οἱ πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἢ τὸν δῆμον, οὗτος κληροῖ προέδρους ἐννέα, 'Επιγρ. οἱ λαχόντες πρόεδροι, αὐτ. τοὺς προέδρους οἳ ἂν λάχωσι προεδρεύειν· || ὁμ. κ. ἀλλαχοῦ, οἷον ἐν Μυτιλήνῃ, Αἰτωλίᾳ : Θουκ.3,25 ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην καὶ ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι, 'Αππ. Μακεδ.9,1 ὁ τῶν Αἰτωλῶν πρόεδρος· || ὁμ. ἀντὶ τοῦ ἐπιστάτης βλ.λ.7) : Πλούτ.'Αριστ.3 μέλλοντος τοῦ προέδρου τὸν δῆμον ἐπερωτᾶν· || ἐν Πάπ. πρόεδρος 'Ερμοῦ πόλεως (σύμβουλος)· **3**) λεξ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνώτατος ἄρχων πολιτείας καὶ ἰδίᾳ δημοκρατουμένης· Σουΐδ. κ. Φώτ. «πρόεδρος, ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών» : ὁ πρόεδρος τῶν 'Ηνωμένων Πολιτειῶν· || νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας πολιτείας τινός : ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως· || νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. ὁ ἀρχηγὸς ὠργανωμένης πολιτικῆς ὁμάδος : ὁ πρόεδρος τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων· **4**) μτγν. κ. μαν. ὁ ἐπίσκοπος : Εὐσ.2,748A, Γρηγ.Νύσσ.3,453A, Γρηγ. Ναζ.3,1139A, Μηναῖ.12,6 Μέγ.'Εσπ. χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρὸς καὶ πρόεδρος σεπτός.

προεέργω ἐπ. ἀντὶ τοῦ ἀχρήστ. προείργω, μ. κτ. παρατ. ἐμποδίζω ἢ σταματῶ τινα ἱστάμενος πρὸ αὐτοῦ, κωλύω τινά τινος, μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιλ.Λ 567 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν (ἐπὶ τοῦ Αἴαντος).

προέηκα ἐπ. ἀντὶ προῆκα, ἀόρ. τοῦ προΐημι βλ.λ.

προεθῇ γ' ἑν. παθ. ἀορ. τοῦ προΐημι βλ.λ.

προεθίζω ἀσκῶ, ἐξασκῶ τινα πρός τι ἐκ τῶν προτέρων, γυμνάζω τινὰ προηγουμένως : Πλούτ. 'Ηθ.531A προεθίζειν ἡμᾶς ἐπὶ τὰ μείζονα· κ.παθ. : Ξεν.ΚΠ 6,2,29 ὃν χρὴ μιμουμένους εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν προειθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, 'Αριστλ. Πολιτ.1337a,20 πρὸς πάσας δυνάμεις καὶ τέχνας ἐστὶν ἃ δεῖ προπαιδεύεσθαι καὶ προεθίζεσθαι πρὸς τὰς ἑκάστων ἐργασίας· **2**) συνηθίζω τινὰ εἴς τι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως, μτ. δοτ. : Γαλ.14,256· κ. παθ. : αὐτ.2,223· **3**) ἀμτβ. ἐθίζομαι, μτ. δοτ. : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,36,4· **4**) τὸ παθ. ἐν Σιμπλίκ.'Επίκτ.110D εἰ μὴ προείθισται ταῦτα (ἐὰν δὲν εἶχον κανονισθῆ, διαρρυθμισθῆ ταῦτα κατά τινα συνήθειαν)· **5**) ρηματ.π. προεθισμός.

προεθισμός (ὁ) (προεθίζω) μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεθίζειν βλ.λ.2) : Βλεμμ. ἐν Maii Coll.Vatic.2,667.

προεῖδον ἀόρ. ἄνευ ἐνεστ. ἐν χρ. (ἀνθ' οὗ παραλαμβάνεται ὁ τοῦ προορῶ βλ.λ.), ἀπαρφ. προϊδεῖν, μτχ. προϊδών, ρίπτω βλέμμα μακρὰν πρὸς τὰ ἔμπρός, βλέπω πρὸς τὰ ἔμπρός : 'Οδ.Ε 393 ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν ὀξὺ μάλα προϊδών· || βλέπω πρότερον, παρατηρῶ, ἀντιλαμβάνομαί τι διὰ τῆς ὁράσεως, ἐκ τῶν προτέρων παίρνει κάτι τὸ μάτι μου : 'Ιλ.Ρ 756 ὅτε προΐδωσιν ἰόντα κίρκον, αὐτ.Σ 527, 'Οδ.Δ 396 μή πώς με προϊδὼν ἠὲ προδαεὶς ἀλέηται, 'Ηρ.3,14· || τὸ μέσ. προϊδέσθαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : 'Οδ.Ν 156 ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προΐδωνται λαοὶ ἀπὸ πτόλιος, 'Ησίοδ.Α 386 χαλεπὸς προϊδέσθαι κάπρος (δ.γρ. προσιδέσθαι)· **2**) προβλέπω, προοιωνίζομαι, προσημαίνω, προμαντεύω : Πινδ.Ν 1,27 βουλαῖσι δὲ φρὴν ἐσσόμενον προϊδεῖν, Χρησμ.π.'Ηρ.7,140 προϊδὸν κακότητος ἀνάγκας· ὁμ. ἀπολ. : Πλάτ.Νόμ.691B εἰ δὲ προϊδεῖν ἦν ποτε, σοφώτερος ἂν ἦν ἡμῶν ὁ προϊδών, ΚΔ Πράξ.2,31 προϊδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ· ὁμ. ἑπομένης εἰδ. προτάσεως : αὐτ.Γαλ. 3,8 προϊδοῦσα δὲ ἡ γραφὴ ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῖ τὰ ἔθνη ὁ θεός· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ξεν.'Αν.6,1,8 ὁ δ' ἐπειδὰν προΐδηται, ἀπαντᾷ ἁρπάσας τὰ ὅπλα, Δημ.128 πόλλ' ἂν εἰπεῖν ἔχοιεν 'Ολύνθιοι νῦν, ἃ τότ' εἰ προείδοντο, οὐκ ἂν ἀπώλοντο, Διον.'Αλ.Ρωμ.1,65 οὐδενὸς προειδομένου τὴν ἔφοδον· **3**) φροντίζω, μεριμνῶ περί τινος, προνοῶ : 'Ηρ.8,144 προείδετε ἡμέων οἰκοφθορημένων, Θουκ.1,83 οὗτοι καὶ καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν (τῶν ἀποβαινόντων) προΐδωμεν· || ὁμ. συνήθ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.4,64, Δημ.664 τοσούτῳ μᾶλλον προϊδέσθαι .. ὑπὲρ αὐτοῦ, αὐτ.1262 τὰς ἀναγκαίας προφάσεις, ὅπως μὴ μείζους γίγνωνται, προείδοντο, Δίων Κ 45,19 τοῦ μέλλοντος προϊδέσθαι, αὐτ.56,13 οὐδὲν τοῦ χωρίου προείδετο (δὲν ἐφρόντισε σαφῶς . .).

προειδοποίησις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. προειδοποίηση ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προειδοποιῶ, ἡ ἐκ τῶν προτέρων εἰδοποίησις· || τὸ μέσον δι' οὗ προειδοποιεῖταί τις : τοῦ ἔστειλε γραπτὴν προειδοποίησιν.

προειδοποιητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἐνέχων ἢ ἀποτελῶν προειδοποίησιν, ὁ πρὸς εἰδοποίησιν γινόμενος : προειδοποιητικὰ παραγγέλματα, - προειδοποιητικὴ βολή.

προειδοποιῶ-έω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. προειδοποίησα, παθ. παρακ. μτχ. προειδοποιημένος, εἰδοποιῶ βλ.λ.6) τινὰ ἐκ τῶν προτέρων, προαναγγέλλω, προαγγέλλω : σᾶς προειδοποιῶ ὅτι . .,-σᾶς προειδοποίησα ἐγκαίρως περὶ . .· κ. παθ. : προειδοποιήθητε ἐπανειλημμένως· **2**) ρηματ.π. προειδοποίησις.

προειδωλοποιῶ μτγν. εἰδωλοποιῶ βλ.λ.1) ἐκ τῶν προτέρων, σχηματίζω εἴδωλον, εἰκόνα ἐν τῇ διανοίᾳ πρότερον, τὸ παθ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ.9,25 τὸν νεανίαν τοῦτον ἀδελφὸν ὄντα τῆς κόρης καὶ ὁρᾶσθαί μοι μέλλοντα προειδωλοποιηθῆναι, . . , διὰ τῶν ὀνειράτων ἐχρῆν;.

προεικάζω κ.νεώτ., ἀόρ. προείκασα, ἀττ.προῄκ-, εἰκάζω, συμπεραίνω τι ἐκ τῶν προτέρων, προμαντεύω : 'Αριστλ.Ρητ.1358b,20 τὰ γενόμενα ἀναμιμνήσκοντες, καὶ τὰ μέλλοντα προεικάζοντες.

προεικονίζω μσν. σχηματίζω τὴν εἰκόνα τινός, ἐμφανίζω, παριστῶ τι εἰκονικῶς, συμβολικῶς ἐκ τῶν προτέρων : Γλυκ.135B τὴν ἀναίμακτον θυσίαν . . αὐτὸς ἀνέκαθεν προεικόνιζε.

προεικόνισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεικονίζω, ἡ ἐκ τῶν προτέρων παράστασις δι' εἰκόνων πράξεως ἢ γεγονότος τινός : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.112 ἐφοβεῖτο μὴ ἡ πρόρρησις ἐπαληθεύσῃ . . εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν, ἥτις ἦτο βεβαίως μία ἐκ τῶν προεικονίσεων τῆς Συντελείας.

προεικόνισμα-ατος (τὸ) (προεικονίζω) μσν. ἡ προεικόνισις, ἡ ἐκ τῶν προτέρων δι' εἰκόνων σχηματισθεῖσα παράστασις : 'Ιω.Μον. ἐν 'Αν.Βοασσ. 4,175,Γλυκ.118B πρ- τοῦ παναγίου πνεύματος.

προείληφα παρακ. τοῦ προλαμβάνω βλ.λ.

προειλόμην μέσ. ἀόρ. τοῦ προαιρῶ βλ.λ.

προειμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ προΐημι.

πρόειμι (εἶμι) κ. νεώτ. μ. κτ. μτχ. προϊών, κ. ἰδ. τὸ οὐδ. προϊὸν ὡς οὐσ. βλ.λ. πορεύομαι πρὸς

τὰ ἐμπρός, προχωρῶ, προβαίνω : Θουκ.1,64 κατὰ βραχὺ προϊὼν καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν, Ξεν.ΚΠ 7,5,6 τὸν μὲν πρῶτον ὀλίγα βήματα προϊόντες μετεβάλλοντο ἐπ' ἀσπίδα, Ξεν.Ἐφ.4,3 πρ- τῆς ὁδοῦ· ὁμ. ἐπὶ τοῦ Δέλτα τοῦ Νείλου : Ἡρ.2,15 προϊούσης δὲ τῆς χώρης (καθὼς προυχώρει, ηὐξάνετο διὰ τῶν καθιζημάτων τοῦ ποταμοῦ)· 2) ἐπὶ χρόνου, προχωρῶ, προβαίνω, παρέρχομαι : Ἡρ. 3,96 προϊόντος . . τοῦ χρόνου, αὐτ.6,129 προϊούσης τῆς ἡλικίας, αὐτ.238D προϊόντος τοῦ λόγου, αὐτ.Θεαίτ.150D προϊούσης τῆς ξυνουσίας, αὐτ.Πρωτ.339C προϊόντος τοῦ ᾄσματος, Ξεν.Ἀν. 2,2,19 προϊούσης.. τῆς νυκτός, αὐτ.ΚΠ 8,4,13 προϊόντος δὲ τοῦ συμποσίου, Ἑρμογ.Πραγυμν.9 ἡ ἐργασία κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους πρ-, Πάπ. τοῦ προϊόντος ἔτους (τοῦ τρέχοντος ἔτους)· 3) ἐπὶ προσ. ἀναγινωσκόντων ἢ ὁμιλούντων, ἐξακολουθῶ, συνεχίζω : Πλάτ.Φαίδ.98B προϊὼν καὶ ἀναγινώσκων (προχωρῶν . ἐν τῇ ἀναγνώσει), αὐτ.Γοργ. 497A καὶ πρόιθί γε ἔτι εἰς τὸ ἔμπροσθεν, αὐτ. 842B προϊόντες ἤδη σχεδὸν ἐσμὲν ἐν τῷ κατασκευάσθαι μὲν ξυσσίτια, Πλωτῖν.2,4,4 ὁ λόγος προΐτω· 3) πορεύομαι, ὑπάγω πρῶτος, προχωρῶ ἐμπρός : Ξεν.ΚΠ 1,5,14 ἐγὼ δὲ ἐπανελθὼν πρὸς τὸν πατέρα πρόειμι δή, ὅπως, αὐτ.2,2,6 ἐγὼ οὐ σὲ μόνον ἐκέλευον ἀλλὰ πάντας προϊέναι κ. μτ. γενικ. προπορεύομαι, προχωρῶ ἐπὶ κεφαλῆς τινός : Ἡρ.1,80 προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προϊέναι· κ.μτφ.μτ.γενικ.: Ξεν.ΚΠ 6,3,29 τοὺς..προϊόντας τοῦ καιροῦ ἢ λειπομένους· 5) ἐξέρχομαι, ἐκβαίνω : Ἀριστφ.Θεσμ.69 χειμῶνος . . ὄντος κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ ῥᾴδιον, ἢν μὴ προΐῃ θύρασι πρὸς τὸν ἥλιον, Ξεν.Λακ.12,3 προϊέναι ἔξω τῆς φάλαγγος (ἐν κώδ.), Ἡρωδιαν.Ἱστ. 1,17,4 πρόεισι τοῦ οἴκου· ‖ ἐμφανίζομαι δημοσίᾳ : Πάπ. ἐν ἐρεᾷ ἐσθῆτι προϊέναι· ‖ ἐξέρχομαι ἔκ τινος, πηγάζω, ἀναπηδῶ : Ἀφθόν.Προγ.6 γῆς τε καὶ ὕδατος· 6) μεταβαίνω εἴς τι, ἄρχομαι ἄλλου τινὸς πράγματος : Ξεν.Ἱππ.10,13, Ἀριστλ. Φυσ.209a,26 καὶ τοῦτο εἰς ἄπειρον πρόεισιν· . ‖ ὅθ. γίνομαι : Λουκ.Νιγρ 20 τὸν μὲν ἐξ οἰκέτου δεσπότην προϊόντα· 7) ἐπὶ ἐνεργείας ἢ πράξεως, προχωρῶ καλῶς, προοδεύω, προβαίνω, ἐπιτυγχάνω : Ξεν.Πρόσ.6,3 προϊέναι ἐπὶ τὸ λῷον.

πρόειμι (εἰμί) κ. μσν. εἰμὶ πρότερον, εἶμαι, ὑπάρχω εἰς τὸ παρελθόν, προϋπάρχω : Ἰλ.Α 70 ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα (Σχόλ. «καὶ τὰ προγεγονότα»), Αἰλ.Τακτ.29,10 αἱ προοῦσαι τάξεις (αἱ πρότεραι τοποθεσίαι), Κλημ.Ἀλ. Στρωμ.2,169,10 (Dind.), Πάπ. ἀνῳκοδόμησα ἐπὶ προοῦσι θεμελίοις ἀρχαίοις, αὐτ. τῇ προούσῃ αὐτοῦ γυναικὶ (εἰς τὴν παροῦσαν σύζυγον), αὐτ. οἱ προόντες γεωργοὶ (οἱ πρότεροι, οἱ προηγούμενοι), αὐτ. θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ὤν, προὼν καὶ μέλλων, Μετοχ.Θ 447· ‖ οἱ προόντες οἱ προϋπάρχοντες καὶ ὑπάρχοντες ἔτι καὶ νῦν : Ἀθήν.9,391A τῶν ἀνατιθεμένων ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀλεκτρυόνων τὸν ἀνατεθέντα οἱ προόντες ὀχεύουσι μέχρι ἂν ἄλλος ἀνατεθῇ· ‖ Πάπ. τοῖς προοῦσι δίδωμι εἰς τοὺς πρότερον ὁμιλήσαντας· 2) προεσόμενα γλωσσ. τὰ μέλλοντα νὰ ὠφελήσωσι.

προεῖπον κ. προεῖπα (Πολύβ.3,114,8), ἀόρ. ἄνευ ἐνεστ. ἀνθ' οὗ ἐν χρ. τὰ ῥ. πρόφημι, προλέγω, προαγορεύω, ἀπαρφ. προειπεῖν, μτχ. προειπών, προλέγω, προφητεύω, προμαντεύω : Πλάτ.Εὐθφρ. 3C ὅ τι οὐκ ἀληθὲς εἴρηκα ὧν προεῖπον, Πολύβ. 6,3,2 τό τε προειπεῖν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος στοχαζόμενον, ἐκ τῶν ἤδη γεγονότων εὐμαρές, Γαλ. 14,601· 2) προλέγω, προαναφέρω : Πολύβ.3,114,8 βλεπούσης . . τῆς . . τῶν Ῥωμαίων τάξεως πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπάνω προεῖπα· 3) προοιμιαζόμενος λέγω, λέγω, ὁμιλῶ ὡς ἐν προοιμίῳ, προοιμιάζομαι, προλογίζομαι: Ἀριστλ.Ῥητ.1394d,31 τοῦτο προειπόντα ἐπειπεῖν τὰ ἔμπροσθεν· 4) προκηρύττω, δηλῶ, γνωστοποιῶ δημοσίᾳ : Ἡρ.7,9,2 ἐπεὰν γὰρ ἀλλήλοισι πόλεμον προείπωσι, αὐτ.7, 116 ξεινίην τε ὁ Ξέρξης τοῖσι Ἀκανθίοισι προεῖπε, Ξεν.ΚΠ 1,6,18 ἀγῶνας . . προειπὼν ἑκάστοις, αὐτ.2,1,24, Πλάτ.Νόμ.698C θάνατον αὐτῷ προειπὼν μὴ πράξαντι ταῦτα, αὐτ.Κρατ.401A προειπόντες τοῖς θεοῖς ὅτι, Ἐπιγρ. ὀνυμάξει αὐτὰν προειπὼν τρῖς ἁμάρας (δίδων προθεσμίαν τριῶν ἡμερῶν, ἐν αἷς πρέπει ν' ἀπαντήσῃ), Πάπ. ἐν ἡμέραις πέντε ἀφ' ἧς ἂν ἀλλήλοις προείπωσιν· ‖ μηνύω, ἐνάγω, καταγγέλλω : Δημ.1348 προεῖπον αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνου (ἐνήγαγον αὐτὸν ἐπὶ φόνῳ παρὰ τοῖς ἐφέταις, τοῖς ἐν τῇ ἀκροπόλει παρὰ τὸ Παλλάδιον ἑδρεύουσι)· 5) μτ. ἀπαρφ. παραγγέλλω, διατάσσω πρότερον : Ὀδ.Α 37 ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς . . μήτ' αὐτὸν κτείνειν, Ἡρ. 1,21 προεῖπε . . Μιλησίοισι . . πίνειν, αὐτ.155 πρόειπε δ' αὐτοῖσι κιθαρίζειν, αὐτ.7,12, Σοφ ΟΤ 351 ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν, Αἰσχίν.1,3 οἱ μὲν γὰρ νόμοι προεῖπαν αὐτῷ.. μὴ δημηγορεῖν, Ἐπιγρ. προεῖπε τοῖς καδεσταῖς ἀλλύεσθαι· ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Θουκ.4,26 προειπόντες εἰς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτον τὸν βουλόμενον, Ἀνδοκ.4,17 προεῖπεν αὐτῷ δήσειν (τὸν ἠπείλησε)· ‖ ἐντέλλομαι μτ. αἰτ. : Ἡρ.1,156 προειπεῖν Λυδοῖσι, τὰ ὁ Κροῖσος ὑπετίθετο.

προείργω ἀχρ. τ. τοῦ ἐπ. προεέργω βλ.λ.

προείρηκα παρακ. τοῦ προερῶ βλ.λ.

προειρηνεύω μτγμ. εἰρηνεύω τινὰ πρότερον, καθησυχάζω τινὰ προηγουμένως : Ἰώσ.ΠΙ 3,12.

προειρήσομαι παθ. μέλλ. τοῦ προερῶ βλ.λ.

προεισάγω εἰσάγω τινὰ πρότερον, φέρω, ὁδηγῶ τινά που προηγουμένως : Πλούτ.Ἠθ.1066D τὴν κακίαν τῆς ἀρετῆς προεισάγουσιν· κ. παθ. . Δημ. 1004 ἐμοῦ προεισηγμένου (ἐνν. εἰς τοὺς φράτερας), Ἐπιγρ. ἐπὶ τὴν χώραν τἀδελφοῦ προεισαγομένου· ‖ τὰ προεισηγμένα μέτρα προηγουμένως εἰσαχθέντα : Ἰώσ.ΑΙ 19,2,2 οἷς μὴ ἀρέσκοιτο τὰ προεισηγμένα· ‖ ἐν συγγράμματι, εἰσάγω ἢ περιγράφω πρῶτον : Πλούτ.Δίων 2 ἐν τούτῳ δέ, δωδεκάτῳ τῶν παραλλήλων ὄντι βίων, τὸν τοῦ πρεσβυτέρου προεισαγάγωμεν, Πάπ. ἡ προεισηγμένη σφραγὶς (ἡ ἀνωτέρω μνημονευθεῖσα)· 2) ἀμτβ. εἰσέρχομαι, ἐμφανίζομαι πρῶτος ἐπὶ τῆς σκηνῆς θεάτρου : Ἀριστλ.Πολιτ.1336b,29 οὐθενὶ γὰρ πώποτε παρῆκεν ἑαυτοῦ προεισάγειν, οὐδὲ τῶν εὐτελῶν ὑποκριτῶν, ὡς οἰκειουμένων τῶν θεατῶν ταῖς πρώταις ἀκοαῖς· ‖ διδάσκω δρᾶμά τι κατὰ πρῶτον : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.53 ἡ Ἀνδρομέδα ὀγδόῳ ἔτει προεισῆκται· 3) ῥηματ. π. προεισαγωγή.

προεισαγωγή (ἡ) (προεισάγω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρότερον ἢ προοιμιακὴ εἰσαγωγή, ἡ ἐν εἴδει προοιμίου εἰσαγωγὴ εἰς κύριόν τι θέμα, τὸ προοίμιον, ὁ πρόλογος : Διον.Ἀρεοπ.4,12,447 καὶ ἐν ταῖς προεισαγωγαῖς τῶν λογίων, Κύριλλ.4,7 προεισαγωγήν τινα τῆς εἰς ἀρετὴν τελειότητος.

προεισαγωγικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἐπιτήδειος εἰς τὸ προεισάγειν βλ.λ., ὁ εἰσαγωγικός : Εὐδόξιος ἐν Maii Coll.Vat.1,167· 2) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προεισαγωγήν, ὁ προκαταρκτικός : προεισαγωγικὴ ἀνάκρισις (ἡ προανάκρισις) - ὁμιλία· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς, δημ. -ά.

προεισβαίνω μτγν. εἰσβαίνω πρότερον, ἐμβαίνω, εἰσέρχομαι προηγουμένως, προεισέρχομαι : Κύριλλ ἐν Maii Auct. class.10,253.

προεισβάλλω παρεισάγω, κάμνω παρατήρησίν τινα πρότερον, ἐπὶ ὁμιλοῦντος καὶ παρατηροῦντός τι προηγουμένως περί τινος ἐκτὸς τοῦ θέματος : Σωκρ.Ἐπιστ 36 περὶ ἐμοῦ προεισβέβληκας

τῷ τρόπῳ τούτῳ· **2**) ἀμτβ. ἄρχομαι, ἀρχίζω, κάμνω ἀρχήν : Λογγῖν.22,2 **προεισέβαλεν οὖν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ φόβου, ὡς μηδ' ἀρχὴν φθάνων πρὸς τὸ ἐφεστὼς δέος** προσαγορεῦσαι **τοὺς ἀκούοντας**· **3**) ἀμτβ. ἐπὶ χρόνου, ἐπέρχομαι, ἔρχομαι πρό τινος γεγονότος : Ἀέτ.5,23 **τῆς ὥρας προεισβαλούσης**· **4**) ρηματ. π. προεισβολή.

προεισβολή (ἡ) (προεισβάλλω) μτγν. ἡ προεισαγωγή, τὸ προοίμιον : Κύριλλ.1,516B, αὐτ.2,37B.

προεισδέω μτγν. περιπλέκω, ἐμπλέκω τινὰ εἰς προτέρους δεσμούς, ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. κτ. πληθ. **προεισδεδεμένοι** οἱ συνδεδεμένοι διὰ προτέρων συμμαχιῶν : Πολύβ.9,31,1 **χάριν τοῦ γνῶναι πάντας ὑμᾶς διότι καὶ μὴ προεισδεδεμένους . . μᾶλλον Αἰτωλοῖς ὑμᾶς . . ἐχρῆν συμμαχεῖν.**

προεισδύνω μσν. εἰσέρχομαι πρότερον, προεισέρχομαι : Νικήτ.Εὐγ 2,44.

προεισελαύνω μτγν. ἀμτβ. εἰσελαύνω πρότερον, εἰσορμῶ, εἰσέρχομαι προηγουμένως : Ἡλιόδ. Αἰθ.9,1 **ὀλίγον ἔφθη** προεισελάσας **εἰς τὸ ἄστυ.**

προεισέρχομαι εἰσέρχομαι πρότερον, ἐμβαίνω προηγουμένως : Δημ.840 **προσεισεληλυθὼς καὶ ἅπαντα διωμολογημένος πρὸς τὸν πατέρα,** Διόδ. Σ 16,94, Πλούτ.Πελ.8 **ὀλίγους τῶν νεωτάτων παραβαλέσθαι** προεισελθεῖν **εἰς τὴν πόλιν,** αὐτ.Ἠθ. 707B, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,10,14 **τὸ προεισεληλυθὸς πνεῦμα,** Λουκ.Πλ.15.

προεισευπορῶ-έω συνεισφέρω προκαταβολήν : Ἐπιγρ. **ἐκ τῶν ἰδίων ἄτοκα τὰ χρήματα προεισευπορεῖν.**

προεισηγοῦμαι-έομαι μτγν. εἰσηγοῦμαι πρότερον, προηγουμένως, παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,2,2.

προεισκαλῶ-έω μτγν. προσκαλῶ τινα ἐντὸς πρότερον, παθ. : Κύριλλ. κτ. Ἰουλ.3,105C **καί τινες ὑστερίζουσι προεισκεκλημένοι τοῦ Ἰσραήλ.**

προεισκλείω μσν. ἐγκλείω πρότερον, κλείω τινὰ ἐντὸς πρότερον : Πρόδρ.309.

προεισκρίνομαι μτγν. μέσ. προεισέρχομαι ἢ προεισδύω : Κλήμ.Ἀλ.808 **ἐπεισκρίνεται δὲ ἡ ψυχὴ καὶ προεισκρίνεται τὸ ἡγεμονικόν.**

προεισοδικόν (τὸ) μτγν. ὁ πρὸ τῆς εἰσόδου οἰκίας τόπος, τὸ προστῷον, ὁ πυλών : Παλλάδ. Λαυσ.98 **εὗρον κεκλεισμένον τὸ προεισοδικόν.**

προεισόδιον (τὸ) μτγν. κ. μσν., νεώτ. μ. κτ. πληθ. προεισόδια προεισαγωγή, ἀπαρχή, προοίμιον, προανάκρουσμα : Ἡλιόδ.Αἰθ.8,17 **καὶ ἦν ὥσπερ ἐν δράματι προαναφώνησις καὶ προεισόδιον τὸ γινόμενον,** Στουδ.Θεόδ.315 **προεισόδια τῆς τοῦ ἀντιχρίστου παρουσίας.**

προεισόδιος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ προεισαγωγικός, ὁ προκαταρκτικός : Εὐστ.Πον.268,24 **ὅτε οἱ προεισόδιοι τῶν νηστίμων ἁγίων ἡμερῶν κατηχοῦνται εἰς ἀκοάς,** Νικ.Χων.294A **ἡ προεισόδιος ἑτοιμασία τοῦ βασιλέως**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. βλ.λ.

προεισοικίζομαι ἐμφυτεύω τι ἐν ἐμαυτῷ πρότερον, μτφ.: Κύριλλ.κτ.Ἰουλ.5,172D **ἃς** (ἀρετὰς) **ἀναγκαῖον μὲν προεισοικίσασθαι καὶ ἐν στέρνοις ἔχειν.**

προεισπαίω προεισέρχομαι, προεισπίπτω, προεμβαίνω που ὁρμητικῶς, ἐξ ἐφόδου· Ἡσ. «προεισπεπαικότες· προεισελθόντες».

προεισπέμπω εἰσπέμπω τινά που πρότερον, προαποστέλλω τινὰ ἐντός που: Ξεν.ΚΠ 5,2,6 **προεισπέμψας οὖν ὁ Κῦρος προσκόπους . . αὐτὰς οὕτως εἰσῄει,** Ἰώσ.ΑΙ 14,11,6 **προεισπέμψας θεράποντα**· κ. παθ. : Λουκ.Ἀλέξ.11 **προεισπέμπεται δὲ ὁ Ἀλέξανδρος . . πλοκάμους καθειμένος.**

προεισπίπτω Ἡσ.προσβάλλω, εἰσορμῶ πρότερον.

προσπνέω μσν. εἰσπνέω πρότερον : Πισίδ.5,410.

προεισπορεύομαι σχόλ. εἰσπορεύομαι πρότερον, προεισέρχομαι : Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.58.

προεισπράσσω πάπ. εἰσπράττω παρ' ὀφειλέτου χρήματα πρὸ τῆς ὡρισμένης προθεσμίας.

προεισροή (ἡ) νεώτ. μηχαν. εἰσροὴ ἀτμοῦ εἰς τὸν κύλινδρον πρὸ **τῆς ἀφίξεως** τοῦ ἐμβόλου εἰς τὸ νεκρὸν σημεῖον.

προειστρέχω μτγν. τρέχω ἐντός που εἰσέρχομαι δρομαίως πρότερον : Κύριλλ.Χ 1093B.

προεισφέρω, μέλλ. **προεισοίσω,** ἀόρ.α' **προεισήνεγκα,** προκαταβάλλω, παρέχω χρήματα, προπληρώνω τὴν εἰσφορὰν βλ.λ.5) ὑπέρ τινος : Δημ. 1046 **τοὺς δὲ νομίζοντας ἀπολλύειν, ὅταν εἰς τὸ κοινόν τι δαπανήσωσιν, ἄγειν εἰς τοὺς προεισφέροντας καὶ μὴ ἐπιτρέπειν δραπετεύειν,** αὐτ.1208, Πλούτ.Σύγκρ.Δίων.Βρούτ.1· ‖ γεν. προκαταβάλλω, προπληρώνω χρήματα εἰς τὴν πολιτείαν, τὸ κράτος : Ἐπιγρ. **ἀργύριον ἄτοκον** προεισφέρειν· ‖ μτφ. : Ἰω.Χρυσ.3,39D **προεισφέρειν τῆς φιλανθρωπίας τὰ μέτρα**· **2**) προεισάγω νόμον, εἰσάγω πρότερον νομοσχέδιον, τὸ παθ. : Πολυβ.5, 166, Λιβάν.Προγ.39,3· ‖ τὸ μέσ. **προεισφέρομαι** εἰσφέρω, εἰσάγω πρότερον : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ 321 **προεισφέρεσθαι ὄνομα**· **3**) ἀπονέμω, δίδω τι προηγουμένως : Λιβάν.Προγ.22,27 **προεισφέρειν χάριν τῇ πόλει**· **4**) ρηματ. π. προεισφορά, προείσφορος.

προεισφορά (ἡ) (προεισφέρω) κ. νεώτ. τὸ προεισφέρειν βλ.λ.1), ἡ καταβαλλομένη, ἡ ἐκ προκαταβολῆς εἰσφορὰ βλ.λ.5), ἡ προκαταβολὴ εἰσφορᾶς ὑπέρ τινος : Δημ.977 **ἂν προεισφορὰν** μὴ **κομίζηται ;**· **2**) ἡ προκαταβολή, ἡ πληρωμὴ χρημάτων εἰς τὴν πολιτείαν : Ἐπιγρ. **χρημάτων προεισφορά**· **3**) προκαταρκτικαὶ δαπάναι : Λιβάν. Προγ.33,18.

προείσφορος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ δίδων προεισφοράν, ὁ μετέχων εἰς προεισφορὰν βλ.λ.1).

προεκβάλλω κ. νεώτ., ἀόρ. **προεξέβαλον,** παθ. ἀόρ. **προεξεβλήθην,** ἐκβάλλω τι πρότερον, ρίπτω τι ἔξω προηγουμένως : Ἀριστλ.ΖΙ 605a,7 **τὸ καλούμενον πώλιον αἱ ἵπποι προεκβάλλουσι πρὸ τοῦ πώλου**· **2**) ἐξάγω τι ἔκ τινος θλίβων, πιέζων αὐτὸ πρότερον : Διοσκ.5,87 **προεκβάλλειν ἰκμάδα**· **3**) νεώτ. ἐνεργῶ εἰς τὸ νὰ προβάλῃ, νὰ ἐκταθῇ τι πρὸς τὰ ἔμπρος, ἐκτείνω τι πέρα ὡρισμένου ὁρίου· **4**) νεώτ. ἀμτβ. προεκτείνομαι, προεξέχω πέρα ὡρισμένης θέσεως· **5**) ρηματ.π. προεκβολή.

προέκβασις-εως (ἡ) μτγν. κ. μαν. ἡ προτέρα ἔκβασις, τὸ προηγούμενον τέλος : Εὐατ.1394,14 **ἵνα μὴ δόξῃ ἀκαίρως καὶ ἀτέχνως** ποιήσασθαι **τὴν** προέκβασιν (διόρθ. παρέκβασιν).

προεκβιβάζω μτγν. ἐκβιβάζω, ἐξάγω, ρίπτω τινὰ προώρως : Πολύβ.20,3,2 **παρεκάλουν αὐτὸν μὴ προεκβιβάζειν σφᾶς εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον** (διόρθ. προεμβιβάζειν).

προεκβολή (ἡ) (προεκβάλλω) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεκβάλλειν βλ.λ.3), ἡ προέκτασις· ‖ εἰδ. γυμν. ἡ μετάθεσις τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ ποδὸς κατ' εὐθεῖαν ἔμπρος (ἢ καὶ πρὸς τὰ ὀπίσω) καὶ εἰς ἀπόστασιν δύο μόνον ποδῶν ἀπὸ πτέρνης εἰς πτέρναν· **2**) τὸ προεκβαλλόμενον, τὸ προεξέχον τμῆμα, ἡ προεξοχή.

προέκγονος (ὁ) μσν., θηλ. **προεκγόνη,** ὁ δισέγγονος : Βασιλικ.Πρόχειρ.48,17 (Zachar.) **ἐπὶ προεκγόνου καὶ ἀπεκγόνου,** αὐτ.53,6 προεκγόνη.

προεκδαπανῶ-άω μτγν. δαπανῶ τι πρότερον, καταναλίσκω, ἐξαντλῶ τι προηγουμένως, τὸ παθ. : Πολύβ.9,44,2 (ὁ Εὐφράτης) **ταῖς . . διώρυξι ταῖς ἐπὶ τὴν χώραν ἀγομέναις** προεκδαπανᾶται **πρὶν ἐκβολὴν εἰς θάλατταν πεποιῆσθαι.**

προεκδειματῶ-όω μτγν. **ἐμπνέω** εἴς τινα δέος, τὸν ἐκφοβίζω πρότερον : Κύριλλ.6,444 **προεκδειματοῦν τοὺς ἡμαρτηκότας.**

προεκδέχομαι μτγν. προαναδέχομαι, προαναλαμβάνω τι καὶ παρεμποδίζω αὐτό, ἐμποδίζω

παρεμποδίζω πρότερον : Στράβ.15,3,10 **ὄρη ὑψηλά τά προσεκδεχόμενα ἅπαντας τούς.. ἀνέμους,** 'Ιώσ.ΠΙ 7,6,4 **προεκδέχεσθαι τοὺς κινδύνους.**

προεκδημῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἀπέρχομαι εἰς τὴν ξένην πρότερον, προαποδημῶ : Γρηγ.Ναζ.Ι, 988C· ‖ μσν. μτφ. ἐπί τῶν μοναχῶν : Θεοφύλ.Σ 'Ιστ.Ι,14,8 **οἷς ἔργον προεκδημῆσαι τοῦ σώματος καὶ ζῶντας τεθνάναι καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τά κρείττονα.**

προεκδιδάσκω μτγν. ἐκδιδάσκω τι πρότερον, διδάσκω τι ἐντελῶς, ἀκριβῶς προηγουμένως : 'Ιάμβλ.Πυθ.12,58 **πρᾶγμα οἰκεῖον προεκδιδάσκειν χρησίμως,** Θεμίστ.Λόγ.32,358Β· κ. παθ. : 'Ιώσ.ΑΙ 17,6,1 **ὁπόσα δεήσοι λέγειν προεκδιδαχθέντες** (πιθ. γρ. ἀντὶ προσεκδιδαχθέντες).

προεκδίδωμι μτγν. ἐκδίδω, δημοσιεύω τι πρότερον : Πολύβ.16,20,7 **ἀδύνατον οὖσαν τήν μετάθεσιν διά τὸ προεκδεδωκέναι τάς συντάξεις·** κ. παθ. : Διον.'Αλ.Θουκ.1 **ἐν τοῖς προεκδοθεῖσιν ὑπομνηματισμοῖς,** 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.3,1, Γαλ.18(2), 1024· **2**) **προεκδοῦσα κοιλία** ἡ ἐκκοπρίζουσα πρότερον : 'Ηρόδ.'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,100· **3**) ρηματ. π. προέκδοσις.

προέκδοσις-εως (ἡ) (προεκδίδωμι) σχόλ. ἡ προτέρα, προηγουμένη ἔκδοσις : Σχόλ.'Απολλ.Ρ 1,285.

προεκδραμεῖν ἀόρ. ἀπαρφ. τοῦ προεκτρέχω.

προεκδρομή (ἡ) (προεκτρέχω) μτγν. τὸ προεκτρέχειν, ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐξόρμησις, ἰδ. ἐπίθεσις τῶν ἐκδρόμων βλ.λ., **ἐπὶ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος προτρέχοντος ὡς προσκόπου τῆς κυρίας στρατιᾶς καὶ χρησίμου δι' ἐπιθέσεις ἐκτὸς** τῆς γραμμῆς τῆς μάχης : Πολυδ.1,164.

προεκζέω μτγν. ἐκζέω, ἀναζέω τι πρότερον, ἀναβράζω τι προηγουμένως : Ροῦφ.π.'Ορειβ.4,2,9 **εἴ τις τά ὄστρεα προεκζέσας ὀπτά ποιήσει.**

προεκθερίζω μτγν. ἐκθερίζω ἢ ἐκκόπτω τι πρότερον : Γρηγ.Νύσσ.2,1032Β **προεξεθέρισεν.**

προεκθερμαίνω μτγν. ἐκθερμαίνω τι πρότερον, ζεσταίνω τι ἐντελῶς προηγουμένως, τὸ παθ. : 'Ορειβ.Σύνοψ.1,27, Παῦλ.Αἰγ.1,51 **προεκθερμανθέντας τρίψεσιν.**

προέκθεσις-εως (ἡ) (προεκτίθημι) μτγν. κ. μσν. ἡ προτέρα ἔκθεσις, **ἡ** προεισαγωγικὴ ἑρμηνεία. ἡ προοιμιακὴ ἐξήγησις, εἰσαγωγή, προοίμιον : Πολύβ.3,1,7 **ἀκόλουθον τοῖς εἰρημένοις ποιησόμεθα τὴν προέκθεσιν τῆς αὐτῶν πραγματείας,** αὐτ.8, 13,2 **περὶ τὴν ἀρχὴν καὶ προέκθεσιν τῆς πραγματείας·** ‖ εἰσαγωγικὴ ἔκθεσις : Σκύμν.13 **δοθῆναι τῇ προεκθέσει λόγον μὴ πολύν,** Διον.'Αλ. Συνθ.23 **τὴν προέκθεσιν τοῦ χαρακτῆρος.**

προεκθετικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προέκθεσιν, ὁ τῆς προεκθέσεως, ὁ προεισαγωγικός, εἰσαγωγικός, ὁ ἐν εἴδει προλόγου : Εὐστ.20,42 **προεκθετικὸν σχῆμα·** ἐπίρρ. -ῶς προεισαγωγικῶς : αὐτ.657,65.

προεκθέω ἐκθέω πρότερον, ἐξορμῶ μετὰ σπουδῆς, ἐξορμῶ ἰδ. ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ : Θουκ.7,30 **προεκθέοντές τε καὶ ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο,** 'Ιώσ. ΠΙ 2,16,2 **γυναῖκες προεκθέουσαι,** 'Αρρ.'Αν.1,1,12 **οἱ τοξόται βάλλοντες τοὺς προεκθέοντας τῶν Θρᾳκῶν ἀνέστελλον,** 'Ιουλ.Λόγ.2,69D **ἐν τοῖς δρόμοις προεκθέειν·** **2**) μτφ. προτρέχω, ὑπερβαίνω τινὰ τρέχων : Πλούτ.'Ηθ.446D **προεκθεῖν τοῦ λογισμοῦ,** Αἰλ.Ζ1 13,11 **προεκθέων ὁ λόγος ὑπὲρ τοῦ δρόμου τοῦ λαγὼ ἀναβέβληται.**

προεκθρῴσκω μτγν. κ. μσν. ἐκθρῴσκω, ἐκπηδῶ πρότερον : Εὐσέβ.Μύνδ.34 **ἄκριτα προεκθρῴσκει,** Γρηγ.Νύσσ.1,9Β **προεξέθορεν,** Εὐστ.Πον.154, 20 **φυτὰ προεκθορόντα εἰς γέννησιν·** κ. μτ. γενικ. : Σχόλ.Εὐρ.458 **ἡ Ἄρτεμις προεκθρῴσκει τοῦ 'Απόλλωνος.**

προεκκαθαίρω μτγν. ἐκκαθαίρω, ἐκκαθαρίζω τι πρότερον, προκαθαίρω τι τελείως, ἐντελῶς : 'Ιώσ.ΑΙ 18,5,2, Σωρ.1,40 **γῆν προεκκαθαίρειν,** Σχόλ. Λουκ.Κατάπλ.24· κ. παθ. μτφ. : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.1,11 **τῆς ψυχῆς δικαιοσύνῃ προεκκεκαθαρμένης.**

προεκκαίω μτγν. ἐκκαίω, κατακαίω τι πρότερον : Γαλ.11,392 (πιθ.γρ. προσκαθαίρειν).

προεκκαλῶ-έω, μέσ. **προεκκαλεῖται** ἐν γλωσσ. καλεῖ πρότερον (procitat).

προέκκειμαι μτγν. κ. μσν. προεκτείνομαι, προεξέχω πέρα : Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.15 **στέρνα τὸ μέτριον προεκκείμενα·** **2**) ὡς παθ. τοῦ προεκτίθημι βλ.λ., ὁρίζομαι προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Κικ.'Αττ.6,5,2 **ἡ προεκκειμένη ἡμέρα·** ‖ κεῖμαι ἀνωτέρω, ἀναφέρομαι, μνημονεύομαι προηγουμένως, παραπάνω : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.10,24 **οἱ προεκκείμενοι λόγοι,** 'Αθήν.3,105C **κολύβδαιναν δ' εἴρηκεν 'Επίχαρμος ἐν τοῖς προεκκειμένοις,** Δημήτρ.Λακ. ἐν 'Ηρακλ.Πάπ.1012,33 **τὰ προεκκείμενα,** Λογγῖν.11,1 **σύνεδρός ἐστι ταῖς προεκκειμέναις ἀρετὴ καὶ ἣν καλοῦσιν αὔξησιν,** Πάπ. **τὰ προεκκείμενα προστάγματα,** Εὐστ.829,22 **ὡς προέκκειται·** **3**) **τὰ προεκκείμενα πτωτικὰ** τὰ πτωτικὰ τῶν ὁποίων ἡ ὕπαρξις προϋποτίθεται ἔκ τινων ἐπιρρημάτων : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.170,26.

προεκκενῶ-όω μτγν. ἐκκενῶ πρότερον, ἀδειάζω προηγουμένως : Σχόλ.'Ιλ.1 223 **προεκκενώσας τὴν ὀργήν·** κ. παθ. : 'Ιώσ.ΑΙ 3,1,2 **προεκκενωθέντος τοῦ πλείονος·** ‖ κενῶ πρῶτον : Γαλ.15,721· **2**) μτφ. ἐξαντλῶ ὑπόθεσίν τινα : Σχόλ.'Ερμογ. ἐν Ρήτ.4,490W **οὐ γὰρ προεκκενῶσαι χρὴ πάντα.**

προεκκλύζω μτγν. ἐκπλύνω, ἀποπλύνω τι πρότερον : 'Ανδρόμ.π.Γαλ.12,631, Γαλ.11,132.

προεκκομίζω κ. μσν. ἐκκομίζω τινὰ πρότερον, ἐκφέρω τι προηγουμένως, προεκφέρω : 'Ηρ.2,63 **τὸ δὲ ἄγαλμα .. προεκκομίζουσι τῇ προτεραίῃ ἐς ἄλλο οἴκημα ἱρόν·** ‖ μτφ. τό παθ. : Πλούτ. Τιμ.37 **ὑπὸ τῆς τύχης προεκκομισθεὶς ἀναίμακτος καὶ καθαρός·** **2**) μσν. τὸ μέσ. **προεκκομίζομαι** κινῶ, ἀπομακρύνω τι τὸ πρῶτον : 'Ιππιατρ.75 **προεκκομίσασθαι τῇ χειρί.**

προεκκοπρῶ-όω μτγν. κ. μσν. ἐκκοπρῶ τὸ πρῶτον : Παῦλ.Αἰγ.3,43.

προεκκόπτω μτγν. ἐκκόπτω τι τὸ πρῶτον, ἐκβάλλω, ἐξάγω τι διὰ κτυπήματος πρότερον : Γαλ. 2,682, αὐτ.682,6 **προεκκόπτων τοὺς σπονδύλους,** 'Ιω.Χρυσ.3,302,31· κ. παθ. : αὐτ.702 **προεκκεκομμένου τοῦ ὀστοῦ·** **2**) κατακόπτω, καταστρέφω τὸ πρῶτον : Λιβάν.Λόγ.39,15.

προεκκριματίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. ἀδρανὴς οὐσία περιεχομένη ἐν τῷ βλεννογόνῳ τοῦ πυλωρικοῦ μέρους τοῦ στομάχου, ἥτις διὰ τῆς δράσεως διαφόρων οὐσιῶν μεταβάλλεται εἰς δραστικήν.

προεκκρίνω προλαμβάνω κρίσιν τινά : 'Ιπ.Χυμ. 13 (ἀμφ.γρ.)· **2**) τὸ παθ. ἐκκρίνομαι πρότερον ἢ τὸ πρῶτον : Διοσκ.1,47 **προεκκριθέντων τῶν ὑγρῶν·** ‖ ἐκκαθαίρομαι τὸ πρῶτον : Σωρ.2,63 (κῶδ. προκρίνεσθαι)· **3**) ρηματ. π. προέκκρισις.

προέκκρισις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προτέρα ἔκκρισις, ἡ προηγουμένη ἀποχώρισις, ἐξαγωγὴ περιττώματος, παρέμβλητον ἐν 'Αρτεμίδ.Δαλδ.4,84 **συνουσίαι .. καὶ ἐκκρίσεις καὶ προεκκρίσεις.**

προεκκρούω μτγν. ἐκκρούω πρότερον, ἐξωθῶ, ἐκδιώκω προηγουμένως : Βέττ.Βάλ.337,12, Δίων Κ 43,4 **προεκκρούσας τοὺς κατέχοντας τὸν λόφον.**

προεκλάμπω μτγν. ἐκλάμπω πρότερον, προηγουμένως : Θεμίστ.Λόγ.16,201D **αὐτὸν πρῶτον προηχοῦντα καὶ προεκλάμποντα.**

προεκλέγω κ. νεώτ., ἀόρ. **προεξέλεξα,** παθ. ἀόρ. β' **προεξελέγην,** συλλέγω χρήματα πρότερον ἢ πρὸ τῆς τακτῆς προθεσμίας : Δημ.305 **ταῦτ' ἦν προεξειλεγμένα** (τὰ χρήματα), αὐτ.1209,

'Απη.'Εμφ.Πολ.5,2 **χρήματα ὅσα προεξελέκτο ἀπὸ τῆς 'Ρόδου'** **2)** νεώτ. ἐκλέγω τινὰ ἢ τι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως.

προεκλείπω ἐγκαταλείπω τινὰ πρότερον, ἀρνοῦμαι νὰ βοηθήσω τινά, μτ. αἰτ. : 'Ιππ.'Επιστ.10 **μὴ προεκλιπὼν Δημόκριτον'** || τὸ παθ. ἐγκαταλείπομαι, ἐκκενοῦμαι προηγουμένως : 'Ιώσ.ΑΙ 17,10,9 **'Εμμαοῦς προεκλειφθεῖσα ὑπὸ τῶν οἰκητόρων.**

προεκλογίζομαι μτγν. ἐκλογίζομαι, ὑπολογίζω, λογαριάζω, ἀριθμῶ πρότερον : Μιθρ.'Επιστ. Βρούτ.Προλ.109,3 **τὰ δυσχερῆ προεκλογισάμενος,** Φίλ.2,279, 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.447Μ.

προεκλογικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ γινόμενος ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρὸ τῶν ἐκλογῶν χρόνον : **προεκλογικαὶ ὑποσχέσεις - περιοδεῖαι.**

προεκλύω μτγν. κ. μσν, ἐκλύω ἢ χαλαρῶ τι πρότερον : 'Αθήν.2,45Ε **ὡς μὴ προεκλύειν τὸν στόμαχον'** **2)** ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω προηγουμένως, τὸ παθ. : Χρύσ.Στωϊκ.3,123, Γαλ.13,566, 'Αλέξ.'Αφρ.Τοπ.531,18 **προεκλύειν τὸ ἐνστατικὸν** (ἐξασθενῶ τὴν ἀντίστασιν προηγουμένως)' || ἐλαττῶ τὴν δύναμιν πλήγματός τινος, περιορίζω τὴν δύναμιν κτυπήματός τινος : Πάπ.' **3)** ἀπολύω, ἐλευθερῶ, ἀφήνω τὸ πρῶτον : Σωρ.1,111 **προκλύειν τὴν δεξιὰν** (κῶδ. προσεκλύειν)' **4)** ἐκλύω βλ.λ.7) πρὸ τοῦ καιροῦ, ἐπιφέρω ἐξασθένησιν, ἀδυναμίαν, χαλάρωσιν πρότερον, παραλύω, ἐξαντλῶ, κουράζω προηγουμένως : Πολύβ.15,16,3 **ἕνεκα τοῦ προεκλῦσαι μὲν τῷ κόπῳ τὰ σώματα τῶν πολεμίων'** κ. παθ. μτχ. παρακ. **προεκλελυμένος** : 'Ανών.π.Σουΐδ. ἐν λ. ἐκπαθεῖς' **5)** μτφ. ἐπὶ ἀποστάσεως, ἐξασθενῶ τὴν δύναμιν βλήματός τινος : 'Ιώσ.ΠΙ 3,7,22 **προεκλύσαντος τὸ βληθὲν τοῦ διαστήματος'** || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ ἤχου : Φίλ.2,140.

προεκμανθάνω μτγν. ἐκμανθάνω βλ.λ.2) τι πρότερον, μανθάνω τι ἐκ στήθους προηγουμένως : ΘέωνΡητ.3, Σχόλ.Διον.Θρ.18Η.

προεκμάττω μτγν. ἀπομάσσω πρότερον, καθαρίζω ἐκ τῶν προτέρων, σπογγίζω προηγουμένως : Γαλ.12,409, αὐτ.13,665.

προεκμυζῶ-άω μτγν. ἐκμυζῶ, ἀπορροφῶ πρότερον, προηγουμένως, τὸ παθ. : Σωρ.1,87 (κῶδ. προεκμυζᾶσθαι).

προεκνιτρῶ-όω μτγν. κ. μσν. ἐκνιτρῶ τι πρότερον, καθαίρω τι διὰ νίτρου προηγουμένως : Διοσκ.4,136 **προεκνιτρώσας τὴν κεφαλήν,** αὐτ 5,1 **δεῖ δὲ προεκνιτροῦν τὸν τόπον,** Κλεοπ.π.Γαλ.12, 404· κ. παθ. : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.7,21,3.

προεκπέμπω μτγν. ἐκπέμπω πρότερον, ἐξαποστέλλω προηγουμένως : Φίλ.2,110, 'Ιώσ.14,7,3, Πλούτ.Κάμ.41 **τοὺς φίλους προεκπέμψας ἐμποδὼν εἶναι τοῖς βαρβάροις,** Λιβάν.Λόγ.55,33 **προεκπέμψεις μὲν ἐλπίδας χρηστὰς περὶ ἑαυτοῦ.**

προεκπετάννυμι μσν. ἀνοίγω, ἁπλώνω τι προηγουμένως : Νικ.Χων.Χρον.4,53.

προεκπηδῶ-άω κ. μσν. ἐκπηδῶ πρότερον, πηδῶ ἔξω προηγουμένως : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,19,1, αὐτ. 4,6,7, Διόδ.Σ 12,64 **προεκπηδῆσαι τῆς τοῦ πατρὸς δεδομένης τάξεως,** 'Ακτουάρ.'Ιω. ἐν Ideler.Phys. 2,187,35 **προεκπηδώσης οἷον τῇ ταχύτητι τῆς ὕλης'** || μτφ. σπεύδω νὰ προεκδηλωθῶ : Θεμίστ.Λόγ. 19,232D (πάθος) **ὁ προεκπηδᾷ τοῦ λόγου.**

προεκπίνω μτγν. ἐκπίνω, πίνω τι ἐξ ὁλοκλήρου προηγουμένως : Πλούτ.'Ηθ.768D **ὅσον ἥμισυ μέρος προεκπιοῦσα,** 'Αθήν 5,193Α **προέπινον δ'.. οὐχ ὥσπερ ἡμεῖς, τοῦτο γὰρ προεκπιεῖν ἐστιν.**

προεκπίπτω κ. μσν. ἐκπίπτω ἢ ἐξέρχομαι πρότερον, προηγοῦμαι, προπορεύομαι : 'Αριστλ.Πρ. 932b,37 **τὸ κῦμα προεκπίπτει τοῦ πνεύματος'** || μτφ. ἐξαπλοῦμαι, διαδίδομαι πρότερον, κοινολογοῦμαι προηγουμένως : Πλούτ.Γάλβ.5 **λαλιὰ δὲ καὶ φήμη προεκπεσοῦσα πλῆθος ἀνθρώπων ἠθροισε,** αὐτ.'Ηθ.427Ε προεκπίπτειν **εἰς γένεσιν'** **2)** -πίπτω, ὀλισθαίνω πρὸς τὰ ἔξω πρότερον : Βαα.1,436C **εἰκῇ προεκπίπτων,** 'Ιππιατρ 219,27 **τὸ αἰδοῖον προεκπίπτοι'** **3)** ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων, προβαίνω πέρα τοῦ ὡρισμένου μέτρου, ὑπερβαίνω τὸ μέτρον : Στράβ.1,2,3 **τὸ μὲν οὖν ἅπαντα ζητεῖν περιποιεῖν αὐτῷ προεκπίπτοντος ἂν τις θείη τῇ φιλοτιμίᾳ,** Λογγῖν.33,1 **τὸ γὰρ ἐνίοτε περαιτέρω προεκπίπτειν ἀναιρεῖ τὴν ὑπερβολήν'** **4)** ρηματ.π. προέκπτωσις.

προεκπλέω μτγν. κ. μσν. ἐκπλέω πρότερον, ἀποπλέω προηγουμένως : Πλούτ.'Αριστ.23 **ἐμβάλλουσιν εἰς τὴν τριήρη τοῦ Παυσανίου, προεκπλέουσαν ἐν μέσῳ λαβόντες,** αὐτ.Νικ.20 **Δημοσθένης μὲν ἔμελλε .. πλεῖν ἐκ χειμῶνος, Εὐρυμέδων δὲ διὰ χειμῶνος προεξέπλευσε,** Πολυδ.1,124.

προεκπληρῶ-όω μτγν. ἐκπληρῶ βλ.λ.ΙΙ πρότερον, γεμίζω τι ἐντελῶς προηγουμένως : Βαα 3,26.

προεκπλήσσω μτγν. ἐκπλήσσω τινὰ πρότερον, καταπλήσσω τινὰ προηγουμένως : 'Ιώσ.ΑΙ 18,9,7 **προεκπλήξοντες τοὺς πολεμίους,** Πλούτ. Λύσ.25 **εἰ μὴ φόβῳ θεοῦ τινι καὶ δεισιδαιμονίᾳ προεκπλήξας καὶ χειρωσάμενος ὑπαγάγοι πρὸς τὸν λόγον τοὺς πολίτας,** 'Ονήσανδρ.29,2, Λουκ. 'Απαίδ.9 **τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατάς'** κ. παθ. : αὐτ.'Αλέξ.16 **πλῆθος ἀνθρώπων συγκλύδων τεταραγμένων καὶ προεκπεπληγμένων καὶ ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιωρουμένων.**

προεκπλύνω μτγν. ἐκπλύνω τι πρότερον, ἀποπλύνω τι προηγουμένως : Γρηγ.Ναζ.2,228.

προεκπνέω μσν. ἐκπνέω πρότερον : Πρόδρ.298.

προεκπνίγω μσν. ἀποπνίγω πρότερον:Πρόδρ.286.

προεκποιῶ-έω μτγν. ἐκποιῶ τι πρότερον, ἀπαλλοτριῶ, πωλῶ τι προηγουμένως : 'Ιουστιν.Νεαρ. 159 Πρόλ., αὐτ.162,1.

προεκπονῶ-έω ἐκπονῶ τι πρότερον, μετὰ κόπου καὶ ἐπιμελείας ἐξεργάζομαί τι προηγουμένως, περαίνω, ἀποτελειώνω ἔργον τι πρότερον : Σιμων. 'Αμ.22 **πολλὰ μὲν δὴ προεκπονέαι.**

προεκπορθῶ-έω μσν. ἐκπορθῶ τι πρότερον ἐρημῶ, ἀφανίζω τι προηγουμένως : 'Ιω.Κλίμ.'Αλ. Θεσσ.251,5 **νήσους προεκπορθῆναι.**

προέκπτωσις-εως (ἡ) (προεκπίπτω) μτγν. τὸ προεκπίπτειν βλ.λ.2), τὸ ἐξέρχεσθαι τῶν ὁρίων, ἡ ὑπέρβασις τοῦ μέτρου, ἡ ὑπερβολή : Στράβ.7,3,4 **ἀφ' οὗ καὶ προεκπτώσεις τινὰς αὐτῶν παρέωσαν ἐπὶ τὸν κυνισμόν.**

προεκρέω μτγν., ἀόρ. ἀπαρφ. **προεκρυῆναι,** ἐκρέω πρότερον, ἐκχέομαι προηγουμένως : 'Ορειβ. 45,3,8 **εἰ τύχοι προεκρυῆναι τὸ ὑγρόν'** **2)** ρηματ.π. προεκροή.

προεκρήγνυμαι παθ. ἐκρήγνυμαι αἰφνιδίως ἢ προώρως : 'Ιππ.'Επιδ.1,4 **χειμῶνες οὐ κατὰ καιρόν, ἀλλ' ἐξαίφνης .. προεκρηγνύμενοι'** || ἐπὶ νόσου, ἀναφαίνομαι αἰφνιδίως, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι ἐξαίφνης : αὐτ.Χυμ.13, Γαλ.9,916.

προεκρίπτω μσν. ἐκρίπτω τι πρότερον, ρίπτω ἔξω τι προηγουμένως : 'Ανδρ.Κρ.266.

προεκροή (ἡ) νεώτ. μηχαν. ἐκροὴ ἀτμοῦ ἐκ τοῦ κυλίνδρου πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ ἐμβόλου εἰς τὸ νεκρὸν σημεῖον.

προεκροφῶ-έω μσν. ἐκροφῶ τι πρότερον, καταπίνω τι προηγουμένως : Εὐμάθ.5Β,62 **ἡ κόρη κιρνῶσα προεκροφεῖ μου τοῦ ποτηρίου.**

προέκτασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεκτείνω, ἡ περαιτέρω αὔξησις εἰς ἔκτασιν ἢ μῆκος, ἡ ἐπιμήκυνσις : **ἡ προέκτασις τῆς προβλῆτος - τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς'** **2)** ἡ γραμμὴ ἢ ἡ ἐπιφάνεια καθ' ἣν προεξετάθη τι : **τὸ πλοῖον προσέκρουσεν ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τοῦ λιμενοβραχίονος.**

προεκτείνω ἀρχ.λεξ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προεξέτεινα**, παθ. ἀόρ. **προεξετάθην**, μτχ. παρακ. **προεκτεταμένος**, ἐκτείνω τι πρὸς τὰ πρόσω, τὰ ἔμπρός : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ.ἐν λ. προΐηλε, Θεοδόσ. Διάκ.Ἀκρ.3,107· **2)** ρηματ.π. προέκτασις.

προεκτέλεσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρότερον, ἡ πρὸ τοῦ ὡρισμένου χρόνου ἐκτέλεσις.

προεκτελῶ-έω μτγν. ἐκτελῶ τι πρότερον, φέρω τι εἰς πέρας προηγουμένως : Αἶλ.ΖΙ 131 **μνηστῆρες τὰ ἕδνα τῶν γάμων προεκτελοῦντες· 2)** ρηματ.π. προεκτέλεσις.

προεκτέμνω ἀρχ.λεξ. κ. μσν. ἐκτέμνω, ἀποκόπτω τι προηγουμένως : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ. Ὁμ. ἐν λ. πρότμησις, Μιχ. Σύγκ.Ἐγκώμ.Διον.Ἀρεοπ.364,4.

προεκτήκω μτγν. ἐκτήκω τι πρότερον, διαλύω τι ἐντελῶς προηγουμένως· || τὸ παθ. μτφ. καταβάλλομαι, ἐξαντλοῦμαι τελείως ἐκ τῶν προτέρων : Πλούτ.Ἠθ.107Α **εἰ γὰρ προῄδειμεν, κἂν προεξετήκοντό τινες ταῖς λύπαις καὶ πρὶν ἀποθανεῖν ἐτεθνήκεσαν.**

προεκτίθημι ἐκτίθημι ἢ κοινοποιῶ τι πρότερον : Πλούτ.Ἠθ.1035Β **προεκτιθέναι λόγον ζητήματος**, Δίων Κ 53,21 **ἔστιν ἃ ἐς τὸ δημόσιον προεξετίθει· 2)** οἰκοδομῶ, κατασκευάζω τι ἐν εἴδει προεξοχῆς : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.84,6· **3)** ἐκθέτω τι πρότερον ἢ ἐν εἴδει προλόγου : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1436a,40 **τὸ πρᾶγμα τοῖς ἀκούουσι προεκτιθέναι**, Δημήτρ.Λάκ.ἐν Ἡρακλ.Παπ.1055,23· || ὁμ. συνηθέστ. τὸ μέσ. **προεκτίθεμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πολύβ.1,13,1 **ἐπὶ βραχὺ καὶ κεφαλαιωδῶς προεκθεμένους τὰς ἐν τῇ προκατασκευῇ πράξεις**, Στράβ.1,2,31 **τὰ ἐν τοῖς ἔπεσι τούτοις ζητούμενα προεκθεμένους**, Ἰώσ.ΑΙ 12,2,5· ὁμ. κ. ἐν τῷ παθ. παρακ. **προεκτέθειμαι** : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.70,1 **καθ' ἣν προεκτεθείμεθα τήρησιν**, Ἐπιγρ. **καθότι προεκτεθείμεθα· 4)** ὁμ. τὸ μέσ. **προεκτίθεμαι** ἐκκρίνω καὶ παρασκευάζω πρότερον : Ἀριστλ.ΖΓ 746a,3 **προεκτίθεται τοῖς ἐμβρύοις ἡ φύσις τὴν αἱματικὴν τροφὴν τῆς ὑστέρας.**

προεκτίκτω ἐκτίκτω, γεννῶ πρότερον, μτ. αἰτ. : Ἀριστλ.ΖΙ 549a,17 (ᾠὰ) **προεκτίκτουσιν** (πιθ. γρ. ἀντὶ προστίκτουσιν)· ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.549b,11 **προεκτίκτει μὲν οὖν πρὸ ἀρκτούρου, μετὰ δὲ ἀρκτοῦρον ἀποβάλλει τὰ ᾠά.**

προεκτίλλω μτγν. κ. μσν. ἐκτίλλω τι πρότερον, μαδῶ πρωτύτερα : Γαλ.12,742,αὐτ.14,349,5 **προεκτίλας τὰς τρίχας**, Μιχ.Σύγκ.Ἐγκώμ.Διον.Ἀρεοπ. 364,4, Θεοφάν.Νόνν.1,192· κ. παθ. : Ἀέτ.11,11.

προεκτίνω μτγν. κ. μσν. ἐκτίνω πρότερον, προκαταβάλλω, προπληρώνω : Χορίκ.Λιβάν.4,85R· κ. παθ. : Θεμίστ.Λόγ.16,199C **εἴ τινα χρὴ αὐτῷ γενέσθαι παρὰ φιλοσοφίας συντέλειαν, αὐτὴ προεκτέτισται ἱκανῶς.**

προεκτρέχω, ἀόρ.**προεξέδραμον**, ἐκτρέχω πρότερον, τρέχω πρὸς τὰ ἔξω προηγουμένως : Φίλ.1,166, Πλούτ.Κοριολ.9 **τοῦ Μαρκίου προεκδραμόντος οὐκ ἀντέσχον οἱ κατὰ στόμα τῶν Οὐολούσκων**, αὐτ.Πελ.23 **ὁ δὲ Πελοπίδας ἐν τούτῳ προεξέδραμε· 2)** ἐπὶ βλαστημάτων, ἐκβλαστάνω πρότερον, ἐκφύομαι πρὸ τῆς ἐποχῆς : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 2,1,6 **ἐὰν προεκδράμωσιν αἱ βλαστήσεις· 3)** γενῶμαι πρότερον, προηγουμένως, μτ.γενικ. : Λιβάν. Λόγ.5,4 **προεκτρέχει ἡ Ἄρτεμις τοῦ Ἀπόλλωνος· 4)** ρηματ.π. προεκδρομή.

προεκτρύχω μτγν. ἐκτρύχω, κατατρύχω, καταβάλλω, καταπονῶ, ἐξοντλῶ προηγουμένως : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,108 **ταῖς ἀγοραῖς προεκτρύχειν τοὺς πολεμίους.**

προεκτυπῶ-όω μτγν. ἐκτυπῶ, μορφῶ, σχηματίζω πρότερον, πράττω προηγουμένως : Φίλ.1,4 **ὁ θεὸς.. βουληθεὶς τὸν ὁρατὸν.. κόσμον δημιουργῆσαι προεξετύπου τὸν νοητόν·** || νεώτ. ἐκτυπῶ τι πρὸ ἄλλου· **2)** ρηματ.π. προεκτύπωμα, προεκτύπωσις.

προεκτύπωμα-ατος (τὸ) (προεκτυπῶ) μσν. τὸ πρότερον σχηματισθὲν ἐκτύπωμα, ὁμοίωμα : Γερμ. in Dormit.B.M.98.

προεκτύπωσις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεκτυπῶ βλ.λ.

προεκφαίνω μτγν. κ. μσν. ἐκφαίνω τι πρότερον, φανερώνω κάτι πρωτύτερα : Φώτ.Ἐπιστ.219, 29· || τὸ παθ. ἐμφανίζομαι πρότερον, φανερώνομαι πρωτύτερα : Γρηγ.Νύσσ.1,8C **προεκφανῆναι.**

προεκφέρω ἐκφέρω τι πρότερον, ἐξάγω τι προηγουμένως, βγάζω ἔξω πρωτύτερα : ΠΔ Γεν.38,23 **ἦν δίδυμα ἐν τῇ γαστρὶ αὐτῆς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ τίκτειν αὐτήν, ὁ εἷς προεξήνεγκε τὴν χεῖρα· 2)** προφέρω, λέγω πρότερον: Δημήτρ.51 **εἰ προεξήνεγκεν αὐτό, ἀσθενέστερον ἂν τὸ «τήκει» ἐπιφερόμενον ἐφάνη· 3)** τὸ παθ. προεκφέρομαι φέρομαι παρασυρόμενος μεθ' ὁρμῆς ὑπό τινος : Ἀρίστιππ.π.Στοβ.3,17,17 (πιθ.γρ.)· || ὁμ. ἐπὶ δρομέων : Χρύσ.Στωϊκ.3,128.

προεκφεύγω μτγν. ἐκφεύγω, διαφεύγω, ξεφεύγω προηγουμένως : Πλούτ.Ἠθ.250Β **προεξέφυγεν εἰς τὸ στρατόπεδον**, Δίων Κ ἀπ.78,3, αὐτ.38,50 **προεκφεύγειν ἐπὶ πλοίου.**

προεκφλογῶ-όω μτγν. ἐκφλογῶ, κατακοίω τι προηγουμένως· κ. παθ. : Ὀλυμπ.Μετ.31,23.

προεκφόβησις-εως (ἡ) (προεκφοβῶ) ἡ προτέρα ἐκφόβησις, τὸ προηγούμενον φόβισμα, τρόμαγμα : Θουκ.5,11 **διὰ τὸ μὴ ἐκ παρατάξεως, ἀπὸ δὲ τοιαύτης ξυντυχίας καὶ προεκφοβήσεως τὴν μάχην μᾶλλον γενέσθαι**, Δίων Κ ἀπ.109,18.

προεκφοβῶ-έω μτγν. ἐκφοβῶ, ἐκφοβίζω τινὰ πρότερον, ἀποδιώκω τινὰ προηγουμένως ἐμβάλλων αὐτῷ φόβον : Πλούτ.Μάρ.19 **τοὺς πολεμίους τῇ προδηλώσει προεκφοβοῦντες**, Λουκ.Ὀρχ.18 **εἰ μὴ πρότερον ὀρχήσαιτο καὶ τῷ σχήματι ἀπειλήσειε καὶ προεκφοβήσειε τῇ ὀρχήσει τὸν πολέμιον**, Δίων Κ 42,14· κ. παθ. : Πλούτ.Μάρ.26 **ἐν χερσὶν ἦσαν ὑπὸ τῆς ὄψεως μὴ προεκφοβηθέντες· 2)** ρηματ. π. προεκφόβησις.

προεκφοιτῶ-άω μτγν. ἐκφοιτῶ πρότερον· || κ. μτφ. διαδίδομαι, κοινολογοῦμαι, γνωστοποιοῦμαι προηγουμένως : Δίων Κ 69,1 **ἵν' ἡ ποίησις προεκφοιτήσοι·** || προλαμβάνω ἔκθεσιν, διήγησίν τινα : Φίλ.2,294 **οὐ προεκφοιτῶν ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι ταμιευόμενος· 2)** προβαίνω πέρα τινός, ἐξέρχομαι τῶν ὁρίων, ὑπερβαίνω τὸ μέτρον, μτ. γενικ. : Στοβ.2,7,14 **τῆς ὁρμῆς ἀμέτρως προεκφοιτῶντες.**

προεκφράζω μτγν. ἐκφράζω τι πρότερον, λέγω τι προηγουμένως : Ἰω.Χρυσ.Cat.in Job.106C.

προεκφράττω μτγν. ἐκφράσσω τὸ πρῶτον, ἀποφράσσω πρότερον : Γαλ.8,375, Ὀρειβ.Εὐπορ. 4,100· κ. παθ. : Γαλ.15,72.

προεκφωνῶ-έω μτγν. ἐκφωνῶ, προφέρω, ἀπαγγέλλω τι πρὸ ἑτέρου, τὸ παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 1,125 **προεκφωνεῖται τῆς τοῦ ρ δυνάμεως ἡ τοῦ ε δύναμις· 2)** κοινοποιῶ, γνωστοποιῶ, δημοσιεύω τι πρότερον : Γρηγ.Νύσσ.2,676Α.

προεκχέω μτγν. ἐκχέω, χύνω τι ἔξω προηγουμένως· || μτφ. προφέρω, ἐκστομίζω τι πρότερον : Λουκ.Ψευδολ.4 **μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὕτως·** κ. παθ. : Σωρ.1,57.

προεκχωρῶ-έω μτγν. ἐκχωρῶ, ἀναχωρῶ, ἐξέρχομαι προηγουμένως : Δίων Κ 41,41, αὐτ.50,2 **προεκχωρεῖν τῆς πόλεως.**

προέλασις-εως (ἡ) (προελαύνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προελαύνειν, ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία κ. ἰδ. ἡ ἔφοδος τοῦ ἱππικοῦ : Ξεν.Ἱππαρχ.8,3, - ἀνακοπὴ ἡ **προέλασις τοῦ ἐχθρικοῦ ἱππικοῦ· 2)** μσν. ἡ πομπὴ βλ.λ.4(: ΨΚωδ.275,6 (ἔκδ. Preg.), αὐτ.286,7.

προελαύνω κ. νεώτ., μέλλ. προελάσω, ἀόρ. προήλασα, ἀμτβ. ἐλαύνω πρὸς τὰ ἐμπρός, προχωρῶ ἐποχούμενος ἢ ἔφιππος : Ξεν.᾿Αν.6,3,14(17) **ἔχων τοὺς ἱππεῖς προελαυνέτω ἐφορῶν ἡμᾶς**· **2**) εἰδ. τὸ παθ. ἐπὶ χρόνου, προχωρῶ : ῾Ηρ.9,44 **ὡς δὲ πρόσω τῆς νυκτὸς προελήλατο** (ὅτε δὲ ἡ νὺξ εἶχεν ἤδη προχωρήσει πολύ)· || νεώτ. τὸ ἐνεργ. πορεύομαι ἐν τάχει πρὸς τὰ ἐμπρός, προχωρῶ, ἰδ. ἐπὶ στρατοῦ, ἐν πολέμῳ : **ὁ στρατός μας προήλασεν ἐντὸς τοῦ ἐχθρικοῦ ἐδάφους**· **2**) μτ. γενικ. ἐλαύνω πρό τινος ἄλλου, προχωρῶ ἔφιππος ἔμπροσθέν τινος : Ξεν.᾿Απομν.3,3,1 **καὶ γὰρ οἱ ἱπποτοξόται . . προελαύνουσι καὶ τῶν ὑπάρχων**· **3**) ρηματ.π. προέλασις.

προελέγχω μτγν. ἐλέγχω τι πρότερον, ἐξελέγχω, ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω τι προηγουμένως, μτχ. παθ. παρακ. **προεληλεγμένος** : Οἰνόμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ. Προπ.6,7 **οὕτω προεληλεγμένων**.

προελευθεροῦμαι-όομαι μτγν. παθ. ἐλευθεροῦμαι προηγουμένως : Δίων Κ 48,34.

προελευσιμαῖος-ον μαν. ἐπὶ δημοσίου ὑπηρέτου, ὁ προπορευόμενος : Κ Πορφ.Νεαρ.268 **οἱ προελευσιμαῖοι καθυπουργοῦντες τοῖς κριταῖς**.

προέλευσις-εως (ἡ) (προέρχομαι, προελεύσομαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρὸς τὸ πρόσω ἔλευσις, τὸ προηγεῖσθαι, τὸ προχωρεῖν· ῾Ησ. «προέλευσις, τὸ προελθεῖν» : ᾿Ιουστ.269D, Σύμμ.ΠΔ ῎Εξ.21,7, ᾿Ολυμπ.Μετ.147,23, Τζέτζ.Χιλ.6,491 **ὁ Κόμμοδος ἠθέλησε προέλευσιν ποιῆσαι ἐκ τοῦ παλατίου**· **2**) μτγν. κ. μσν. παρέλασις· Εὐστ.1292,16 «ἐντεῦθεν παρὰ τοῖς ὕστερον ἡ πομπὴ καὶ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως», αὐτ.762,7 «ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα καλεῖ»· **3**) πάπ. **ἵνα ἔχω παραμύθιον τῆς προελεύσεώς μου** ἀνταμοιβὴν διὰ τὸν κόπον μου· **4**) μσν. προαγωγή, προβιβασμός : Μόσχ. Ι 3084Β **ἡ εἰς τὴν προεδρίαν προέλευσις**· **5**) νεώτ. ὁ τόπος ἢ τὸ σημεῖον ἐξ οὗ προέρχεταί τις, ἡ ἀρχὴ ἢ ὁ τόπος ὅθεν τις ὁρμᾶται : **ἡ προέλευσις τοῦ πυρὸς παραμένει ἄγνωστος**, - **προέλευσις ἐμπορευμάτων** (ὁ τόπος ἐξ οὗ προέρχονται)· || **ἄνθρωπος ἀγνώστου προελεύσεως** (οὗ ἀγνοεῖται ἡ καταγωγή, τὸ ποιόν, ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις).

προελκομένως ἐπίρρ. γλωσσ. (ἐκ τῆς παθ. μτχ. τοῦ προέλκω) ἐν ἐκτάσει, μακρολόγως, διεξοδικῶς.

προελκόντως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. πλεοναστικῶς : Εὐστ.᾿Ιλ.Ω 514 **προελκόντως κεῖται**.

προελκοῦμαι-όομαι (ἕλκος) μτγν. ἑλκοῦμαι πρότερον : Διοσκ.Εὐπ.1,150 **πολύπους προελκωθέντας**.

προελκυσμένως ἐπίρρ. γλωσσ. ἀντὶ προελκομένως βλ.λ.

προέλκω μτγν. κ. νεώτ., μέλλ. **προελκύσω**, ἀόρ. **προείλκυσα**, ἕλκω, σύρω τι πρὸς τὰ ἔμπρός ἢ ἔξω : ΑΙλ.ΠΙ 4,15 **προσέταττε ἔξω τῆς γραμμῆς αὐτὸν προέλκειν**· || ὁμ. τὸ μέσ **προέλκομαι** : Σχόλ.Σοφ.ΑΙ.245 **προελκυσάμενόν τὴν ἐσθῆτα** («τὴν κεφαλὴν κρυφάμενον»)· **2**) μτφ. ἐξάγω δελεαστικῶς, παρασύρω, παρακινῶ : ᾿Ιώσ.ΑΙ 15,3,3 **τὸ μειράκιον προέλκων εἰς πότον**· || τὸ μέσ. μτφ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Σχόλ.Σοφ.ΑΙ.7 **τοὺς κυνηγέτας αἱ κύνες προελκύουσιν ἐπὶ τὰ ἐπαγόμενα**· **3**) νεώτ. εἰδ. ναυτ. ἐξορμίζω ἢ κατάγω πλοῖον δι᾿ ἕλξεως σχοινίων προσδενομένων εἰς τὴν ξηρὰν ἢ ἐπὶ ἄλλων ὁρμούντων πλοίων ἢ ἐκτείνων ἰαχάδα βλ.λ.5), σηκώνω τὸ καράβι μὲ τόνους.

προέλληνες (οἱ) νεώτ. οἱ πρὸ τῶν ἑλληνικῶν ἱστορικῶν χρόνων κάτοικοι τῆς ἑλληνικῆς χώρας.

προελληνικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς προέλληνας βλ.λ. : **προελληνικοὶ χρόνοι**, - **προελληνικὰ ἀγγεῖα**.

προελπίζω μτγν. ἐλπίζω, ἔχω ἐλπίδας εἴς τινα ἢ περί τινος ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Ποσείδ.27,8 **ἐκ πεντεκαίδεχ᾿ ἡμερῶν προηλπικὼς τὸ δεῖπνον**, ΚΔ ᾿Εφεσ.1,12 **τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ**, Θεμίστ.Λόγ.5,65Α· || γεν. προβλέπω, προσδοκῶ, ἀναμένω : Γαλ.16,822, Δέξιππ.᾿Ιστ.32(h)J **τὸ μὴ συμβησόμενον προελπίσαντας φυλάξασθαι**, Σιμπλίκ.᾿Επίκτ.50D· κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ.3,183Β.

προεμβάζω νεώτ. ἐμβάζω βλ.λ 2) προκαταβολικῶς· **2**) ρηματ. π. προέμβασμα.

προεμβαίνω μτγν. ἐμβαίνω εἰς πλοῖον, ἐπιβιβάζομαι πρῶτος ἢ πρότερον : Πλούτ.Πομπ.78 **ἀσπασάμενος οὖν τὴν Κορνηλίαν . . καὶ δύο ἑκατοντάρχας προεμβῆναι** (εἰς τὴν ναῦν) κελεύσας· **2**) εἰσέρχομαι πρῶτος εἰς πόρον τινά : Φιλόστρ. ᾿Απολλ.2,15· **3**) ρηματ. π. προεμβάτης.

προεμβάλλω κ. μσν. ἐμβάλλω, ρίπτω ἐντὸς ἢ παρεμβάλλω πρότερον : Αἰν.Τακτ.18,3 **ἄμμον εἰς βαλανοδόκην προεμβάλλειν**, Παυσ.9,39,11 **προεμβάλλει τε ἐς τὴν ὀπὴν τοὺς πόδας**, Γεωπ.9,11,9 **προεμβάλλουσι λίθον εἰς τὸν πυθμένα τοῦ βόθρου**· κ. παθ. : Θεόφρ.᾿Οσμ.18· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ λέξεων : ᾿Αριστλ.Ρητ.1407a,28 **πολλοὶ πρὸ τοῦ ἀποδοθησομένου συνδέσμου προεμβέβληνται σύνδεσμοι**· || κ. παθ. ἐπὶ ἐπιδέσμων, ἐφαρμόζομαι προηγουμένως : Γαλ.18(1),801· || τὸ ἐνεργ. κ. ἀπολ., προεμπήγνυμαι : ῾Ηρ.4,183· **2**) ἐξέχω, προεξέχω : Φιλόστρ.Γυμν.10,7 **ἱμάντα πυξικὸν ὀξὺν καὶ προεμβάλλοντα**· **3**) ἐπὶ πλοίων, ἐνεργῶ, κάμνω πρῶτος ἐμβολὴν βλ.λ.6) : Θουκ.4,25 **ἀποσιμωσάντων ἐκείνων καὶ προεμβαλόντων ἑτέραν ναῦν ἀπολύουσιν**· ὁμ. μτ. αἰτ. ὡρισμένης : Πολύβ.16,3,2 **συμπεσὼν ὀκτήρει, καὶ προεμβαλὼν ταύτῃ καιρίαν καὶ ὕφαλον πληγήν**· || γεν. ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω πρῶτος, μτ. δοτ.: Διόδ.Σ 15,81 **μεθ᾿ οὗ λόχου προεμβαλὼν τοῖς Σπαρτιάταις**· **4**) ἐνεργῶ πρότερον ἐπιδρομήν, κάμνω προηγουμένως εἰσβολήν, εἰσβάλλω πρότερον, ἐμπροθ. (εἴς τινα) : ᾿Ιώσ.ΠΙ 2,20,6 **εἰς τὴν Γαλιλαίαν προεμβάλλειν**, Δίων Κ 36,45· **5**) μτφ. προκαλῶ τὴν γένεσιν, ἐμπνέω πρότερον : Πολύβ.3,82,8 **τηλικοῦτον . . προενεβεβλήκει κατελπισμὸν τοῖς ὄχλοις**· **6**) καταθέτω, ἐνεχυριάζω προηγουμένως : Πάπ. **προεμβάλλειν ἀρραβῶνα**· **7**) ρηματ. π. προεμβόλιον, προεμβολίς, προέμβολον.

προέμβασμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεμβάζω βλ.λ.· **2**) τὸ προεμβαζόμενον ποσόν.

προεμβατήριος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν προεμβάτην βλ.λ., ὁ τοῦ προεμβάτου : ῾Ηλιόδ.Αἰθ. 5,32 **τὸ γέρας τὸ προεμβατήριον** (ἡ ἀμοιβὴ ἡ διδομένη εἰς τὸν πρῶτον εἰσπηδήσαντα εἰς τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον).

προεμβάτης (ὁ) (προεμβαίνω) μτγν. ὁ πρῶτος εἰσπηδῶν εἰς τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον κατά τινα ἐμβολὴν βλ.λ.6) : ῾Ηλιόδ.Αἰθ.5,31 **προεμβάτης τῆς ὁλκάδος γεγονώς**.

προεμβιβάζω μτγν. ἐμβιβάζω, εἰσάγω τινὰ ἐντός τινος προηγουμένως· || ἐν χρ. κ. μτφ. : Πολύβ.2,45,4 **εἰ τοὺς Λακεδαιμονίους προσλαβόντες ἔτι κοινωνοὺς σφίσι τῆς ἐπιβολῆς προεμβιβάσειαν εἰς τὴν πρὸς τὸ ἔθνος ἀπέχθειαν** (ἤθελον κάμει αὐτοὺς μισητοὺς πρότερον).

προεμβόλιον (τὸ) ᾿Επιγρ. ἡ ἐκ μετάλλου ἢ διὰ μετάλλου περιβεβλημένη προσθία ἄκρα τοῦ ἐμβόλου βλ.λ.3) τῶν ἀρχαίων πολεμικῶν πλοίων, ἄ. προεμβολίς, προέμβολον, προέμβολος.

προεμβολίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἄ. προεμβόλιον βλ.λ.· Πολυδ.1,85 «**τὸ καταλῆγον ἐπὶ τὴν πρῷραν**».

προέμβολον (τὸ) μτγν. ἄ. προεμβόλιον βλ.λ., συνήθ. κτ. πληθ. **προέμβολα**· Σουΐδ. «τὰ πρὸς τῇ πρῴρᾳ τῆς νεὼς ὥσπερ ἀκρόστομα» : ᾿Αγαθ.5,21 **ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ προέμβολα**.

προέμβολος (ὁ) Ἡσ. ἅ. προεμβόλιον βλ.λ.
προεμβρέχω μτγν. ἐμβρέχω τι πρότερον, ὑγραίνω, νοτίζω τι προηγουμένως: Ἀσκληπιάδ.Ν π. Γαλ.13,163.
προέμβρυον (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ ἐντὸς τῆς σπερματικῆς βλάστης τῶν ἀγγειοσπέρμων καὶ γυμνοσπέρμων φυτῶν καὶ μετὰ τὴν γονιμοποίησιν τοῦ ᾠοκυττάρου σχηματιζόμενον πρωτόγονον ἔμβρυον, ὅπερ ἀναπτυσσόμενον περαιτέρω δίδει τὸ καθ' ἑαυτὸ φυτικὸν ἔμβρυον.
προέμεν ἐπ. ἀντὶ προεῖναι, ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ προΐημι βλ.λ.: Ὀδ.Κ 155 **δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι προέμεν τε πυθέσθαι.**
προεμμελετῶ-άω μτγν. μελετῶ πρότερον, προασκοῦμαι, προγυμνάζομαι εἴς τι: Φίλ.1,551 τοῖς τοῦ βίου πράγμασι **προεμμελετᾶν,** Εὐσ.Ἐγκωμ.Κωνστ.7,617.
προεμπειρικός-ή-όν νεώτ. φιλοσ. ὁ ὑπάρχων ἢ γινόμενος πρὸ πάσης πείρας, ἐκ τῶν προτέρων, ὁ ἄσχετος πρὸς πᾶσαν ἐμπειρίαν, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν καθαρὸν λόγον.
προεμπείρω ἐμπείρω πρότερον, ἐμπήγω, διαπερῶ τι προηγουμένως: Ὀρβικ.Στρατ.Τάξ.128Α.
προεμπίπλαμαι μτγν. παθ. ἐμπίπλαμαι πρότερον, πληροῦμαι ἐντελῶς προηγουμένως: Λουκ. Μὴ Πιστ.Διαβ.8 **ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα** (τὰ ὦτα).
προεμπίπρημι μτγν. κ. μσν. ἐμπίμπρημι τι πρότερον, καίω, πυρπολῶ τι προηγουμένως: Δίων Κ 54,5 **τὰ ἐρύματα προεμπρήσαντες·** κ. παθ.: Ἀνν.Κομν.392Α **τῶν πλοίων προεμπρησθέντων.**
προεμπίπτω μτγν. ἐμπίπτω, πίπτω ἔν τινι προηγουμένως: Ἡλιόδ.Αἰθ.9,5 **ἐλαττουμένης τοῦ μήκους τῆς βολῆς καὶ τῷ ὕδατι προεμπιπτούσης,** Παλλάδ.Λαυσ.1001Ε **προεμπεσεῖν εἰς νόσον·** **2)** ἐπιπίπτω κατά τινος, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ πρῶτος: Αἰλ.Τακτ.37,6· **3)** κάμνω τὸ πρῶτον βῆμα, εἰσέρχομαι τὸ πρῶτον: Διόδ.Σ 14,39 **προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν·** **4)** προωθῶ ἐντός: Πλούτ.Ἠθ.918F **προεμπίπτει τὰ χείλη** (ἐπὶ ἄρκτου πειρωμένης νὰ δήξῃ δίκτυον)· κ. μτ. δοτ.: Γαλ.Χρ.Μαρ.7,7.
προεμπνέω μτγν. ἐμφυσῶ πρῶτος ἢ πρότερον: Ἱμέρ.Λόγ.12,3 **διδάσκει αὐλητὴς τὸν αὐλητικὸν αὐτὸς προεμπνέων τῷ καλάμῳ τὸ μέλος.**
προεμπολεύς-έως (ὁ) ὁ προπωλῶν τι, ὁ προπωλητής· ΑΒ 296,30 «προεμπολεῖς· οἱ προεμπολεύοντες τὸ ἔλαιον».
προεμπολεύω προπωλῶ τι: ΑΒ 296,30.
προεμπορίζω προευπαρῶ βλ.λ.(!): Ἐπιγρ. **τὴν δὲ κομιδὴν γενέσθαι τοῖς προεμπορίσασιν πρώταις ἐκ τῶν προσόδων** (πιθ. διόρθ. προευπορήσασιν).
προεμπρήσω μέλλ. τοῦ προεμπίπρημι βλ.λ.
προέμπτωσις-εως (ἡ) (προεμπίπτω) μσν. ἡ προτέρα σύμπτωσις, τὸ προηγούμενον συμβεβηκός: Max. Mart. Comp. eccl.331,25· ‖ **προέμπτωσις Σελήνης** ἡ πραγματικὴ ὑπεροχὴ τῶν διακοσίων τριάκοντα πέντε σεληνιακῶν μηνῶν ὑπὲρ τὰ δέκα ἐννέα ἡλιακὰ ἔτη, ἅτινα δέχεται ὡς ἴσης διαρκείας ἡ δεκαεννεαετηρὶς τοῦ Μέτωνος.
προεμφαίνω μτγν. ἐμφαίνω, δηλῶ, διακηρύττω, φανερώνω τι ἐκ τῶν προτέρων, τονίζω τι προηγουμένως: Ἀπп.Ἐμφ.Πολ.4,125 **ἃ καὶ ὁ Βροῦτος αὐτοῖς.. προενέφαινε,** Ἰω.Χρυσ.2,528,15 **τὸ πάθος ἀνακηρύττοντας καὶ προεμφαίνοντας·** **2)** ρηματ. π. προέμφασις.
προεμφανίζομαι μτγν. ἐμφανίζομαι πρότερον, ἀναφαίνομαι προηγουμένως, πρωτύτερα: Λογγῖν.17,2 **τῶν λόγων τὰ πάθη καὶ τὰ ὕψη.. ἀεὶ τῶν σχημάτων προεμφανίζεται.**
προέμφασις-εως (ἡ) (προεμφαίνω) μτγν. ἡ προτέρα ἐμφάνισις, ἡ προηγουμένη φανέρωσις: Σιμπλίκ.Φυσ.422,6 **προέμφασις τῶν εἰδῶν,** Δαμάσκ. Ἀρχ.118, αὐτ.122· **2)** ἡ προτέρα δήλωσις, μτ. γενικ.: Σιμπλίκ.Κατ.246,18.
προεμφοροῦμαι-έομαι μτγν. ἐμφοροῦμαί τινος πρότερον, πληροῦμαί τινος προηγουμένως: Πλούτ.Ἠθ.1067F **κακίας προεμφορηθέντας.**
προεμφράσσω μτγν., ἀττ. -άττω ἐμφράσσω τι πρότερον: Κλήμ.Ἀλ.73,26 (Sylb.) **συναναστροφαὶ προεμφράττουσαι τὰ ὦτα.**
προεμφυσῶ-άω μτγν. ἀναρρίπτω τι ἐπί τινος πρότερον: Ἀέτ.15,5 **οἶνον τῷ τόπῳ προεμφυσᾶν.**
προεμῶ-έω μτγν. κ. μαν., ἀόρ. μτχ. **προεμέσας,** παρακ. μτχ. θηλ. **προεμημεκυῖα,** ἐμῶ, ξερνῶ προηγουμένως: Διοσκ.5,69 **προεμημεκυῖα,** Ὀρειβ.άπ. 81 **προεμέσας,** Θεοφάν.Νόνν.1,62.
προεναλείφω μτγν. ἐναλείφω πρότερον: Κλημέντια 461D.
προεναπόκειμαι μτγν.παθ. ἐναπόκειμαι, ἀποταμιεύομαι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως: Βασ.2,105.
προενάρχομαι μτγν. ποιοῦμαι ἔναρξίν τινος προηγουμένως, ἀρχίζω τι πρωτύτερα: ΚΔ Κορινθ. 8,6 **ἵνα καθὼς προενήρξατο οὕτω καὶ ἐπιτελέσῃ εἰς ὑμᾶς καὶ τὴν χάριν ταύτην,** αὐτ.10.
προενατενίζω μτγν. κυρ. βλέπω τινὰ ἀσκαρδαμυκτὶ πρότερον, βλέπω τι προσεκτικῶς προηγουμένως· ‖ μτφ. σκέπτομαι, συλλογίζομαί τι μετὰ προσοχῆς πρότερον: Ὠριγ.Φιλόκαλ.91Α.
προεναυλίζω μτγν. ἐναυλίζω βλ.λ.(!), ἀναβρύω πρότερον: Κύριλλ.1,704Β.
προενδείκνυμαι ἐνδείκνυμαι πρότερον, προσπαθῶ νὰ γίνω συμπαθὴς πρός τινα προηγουμένως, κάμνω ἔνδειξιν βλ.λ.3) πρότερον, μτ. δοτ.: Αἰσχίν.3,219 **πῶς ἂν οὖν ἐγὼ προενεδεικνύμην Ἀλεξάνδρῳ; εἴ γε μὴ ταὐτὸ ἐνύπνιον ἐγὼ καὶ Δημοσθένης εἴδομεν,** Δίων Κ 58,10 **προλαμβάνοντες ὅσα ἤλπιζον καὶ προενδεικνύμενοι οἱ ὡς καὶ αὐτοὶ αὐτὰ δώσοντες.**
προενδημῶ-έω μτγν. ἐνδημῶ παρά τινι πρότερον: Αἰν.Τακτ.29,4 **τοῖς προενδημήσασι ξένοις·** **2)** μτφ. ὑπερέχω, ἐπικρατῶ πρότερον: Ἰώσ.ΑΙ 2, 14,4 **κακὰ πρ-·** **3)** ἐξοικειοῦμαι πρός τι ἐκ τῶν προτέρων, συνηθίζω εἴς τι προηγουμένως, μτ. δοτ.: Ποσειδών. ἐν Στωϊκ.άπ.3,131 **προενδημῶ τοῖς πράγμασι** (γίνομαι οἰκεῖος πρὸς τὰ πράγματα ἐκ τῶν προτέρων).
προενδίδωμι ἐνδίδωμι, ὑποχωρῶ πρότερον: Ἱππ.Ἄρθρ.69 **τῶν ὀστέων προενδεδωκότων,** Πλούτ.Ἠθ.444C **προενδίδουσα ἡ ὁρμή.**
προενδύω μτγν. ἐνδύω τινὰ πρότερον: Κύριλλ.Ἱερ.Κατηχ.13,9,129D.
προενεγκεῖν ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ προφέρω.
προενέδρα (ἡ) ἡ προτέρα ἐνέδρα· Ἡσ. «προδοκῆσι· προενέδραις. προόδοις».
προενεδρεύω ἐνεδρεύω πρότερον, ποιοῦμαι ἐνέδραν τινὶ προηγουμένως: Αἰν.Τακτ.4,8 (πιθ.γρ.)· **2)** μτ. αἰτ. τοποθετῶ εἰς ἐνέδραν πρότερον: Ἀππ. Ἀννιβ.20 **ἐς ὄρος ἱππέας προενήδρευσε.**
πρόενειμι (εἰμί) ἔνειμι, ἐνυπάρχω πρότερον, προενυπάρχω: Βασ.1,764Β, Μάλχ.413D· **2)** ἐπὶ ἄρτι ταφέντος, προενταφιάζομαι: Ἐπιγρ.
προενείρω ἐνείρω, παρενείρω πρότερον, συμπλέκω, συναρμόζω προηγουμένως: Αἰν.Τακτ.31,22.
προένεξις-εως (ἡ) (προφέρω, προενεγκεῖν) λεξ. κ. μαν. τὸ φέρειν ἐμπρός, ἡ προσαγωγή, ἡ παρουσίασις: Φώτ.ἐν Maii Coll.Vat.1,308· ‖ ἡ προφορά· ΑΒ 743,25 «προφορά, προένεξις· ὅρος τῆς ἀναγνώσεως ἐστιν οὗτος· τῶν ἐμμέτρως καὶ ἀμέτρως γεγραμμένων ἡ ἄπταιστος προένεξις καλλίστη ἐστὶν ἀνάγνωσις»· πρβλ.Κόντ.Λόγιον Ἑρμῆν τ. Ε' τεῦχ.Α' 199 κ. 200.
προενεργῶ-έω ἐνεργῶ τι πρότερον, πράττω τι προηγουμένως, κάμνω κάτι πρωτύτερα: Ἀριστλ. Μεταφ.1047b,33, Κλήμ.Ἀλ.230,2 (Sylb.).

προενέρχομαι μτγν., παρακ. προενελήλυθα είσέρχομαι έντός πρότερον : Φίλ.2,380 οἷς οὐδὲν προενεληλυθὸς ὑποικουρεῖ πάθος.

προενέχομαι μτγν. παθ. ένέχομαί τινι έκ τῶν προτέρων, εἶμαι περιπεπλεγμένος ἔν τινι έκ τῶν προτέρων : ΠΔ Μακκ.2,5,18 εἰ δὲ μὴ συνέβαινε προενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι.

προενεχυράζω ένεργῶ κατάσχεσίν τινος, κατάσχω τι πρότερον, προηγουμένως, τὸ παθ. : Πάπ. διά τό προενεχυράσθαι τοὺς κλήρους.

προενεχυριάζω μτγν. ὑποχρεῶ, δεσμεύω έκ τῶν προτέρων δι' ένεχύρων ἢ ὑποσχέσεων : Σχόλ.Τ 'Ιλ.Ι 45 τὴν γνώμην προενεχυριάζειν· κ. παθ. : Χαρίτ.2,7 προηνεχυριασμένος εὐεργεσίαις.

προενηχῶ-έω μτγν. ένηχῶ πρότερον, προηγουμένως : Ίω.Χρυσ.2,897Α· **2)** προενηχεῖν τινί τι, καθιστῶ τι άκουστόν τινι : Κύριλλ.εἰς Άβακ.3,574 προενηχεῖ τοῖς προφήταις τὸ ἅγιον πνεῦμα τῶν έσομένων τὴν γνῶσιν.

προενθύμησις-εως (ἡ) ἡ προηγουμένη σκέψις, ἡ πρόσκεψις : Ήσ.έν λ. πρόνοια.

προενθυμῶ-έω φροντίζω, μεριμνῶ περί τινος προηγουμένως : Αἰν.Τακτ.24,18 πρ· τῶν κυνῶν· **2)** άόρ. παθ. προενεθυμήθην έν μέσ. σημ. ένθυμοῦμαι, σκέπτομαι σοβαρῶς περί τινος πρότερον : Στράβ.2,5,1 κελεύει τε τοῖς προσιοῦσιν έκεῖνα προενθυμηθεῖσι τὰ ἑξῆς έφορᾶν· **3)** ρηματ π. προενθύμησις.

προενιδρύω μτγν. ένιδρύω, έγκαθιστῶ τι προηγουμένως, τὸ παθ. : Ίάμβλ.Μυστ.5,23.

προενίημι, παρακ. παθ.μτχ. προενειμένος, ένίημι πρότερον, είσάγω τι έντός τινος προηγουμένως, οἷον έν τάφῳ : Έπιγρ **2)** έμβάλλω πρότερον, προηγουμένως : Όρειβ.άπ.55, Άέτ.15,13.

προενίσταμαι μέσ. ένίσταμαι πρότερον, έναντιοῦμαι προηγουμένως, άντιλέγω πρωτύτερα : Άριστλ.Σοφ.Έλ.174b,30.

προεννέπω κ. προυννέπω (πάντοτε π. τραγικ.) προλέγω, προαγορεύω, προκηρύττω, προαγγέλλω : Αἰσχ.Εὐμ.852 προυννέπω τάδε, αὐτ.98 προυννέπω δ' ὑμῖν ὅτι, Εὐρ.Μήδ.351 προυννέπω δέ σοι, εἰ . ., θανεῖ· ‖ όμ μτ. άπαρφ. λέγω τι δημοσίᾳ, ένώπιον ὅλων : Σοφ.Τρ.227 χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προυννέπω (χαιρετίζω δημοσίᾳ τὸν κήρυκα).

προεννόημα-ατος (τὸ) (προεννοῶ) μσν. τό άποτέλεσμα τοῦ προεννοεῖν, τὸ πρότερον έννόημα, ἡ προηγουμένη άντίληψις : Τζέτ.Χιλ.7,618

προεννοῶ-έω μτγν. άντιλαμβάνομαι σκέπτομαί τι πρότερον : Πλούτ.Ήθ.1072Α, Άρτεμίδ.Δαλδ.1,3.

προενοίκησις-εως (ἡ) (προενοικῶ) ἡ προτέρα ένοίκησις, τὸ κατοικεῖν ἔν τινι τόπῳ προηγουμένως : Θουκ.1,25 κατά τὴν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας, Δίων Κ 53,16, Ήλιόδ.Αἰθ 8,1 κατά τὴν προενοίκησιν τῶν παρ' ἑαυτοῖς φυγάδων.

προενοικίζω μτγν. ένοικίζω τινὰ ἔν τινι τόπῳ πρότερον : Βασ.1,273C.

προενοικῶ-έω μτγν. ένοικῶ που πρότερον, κατοικῶ ἔν τινι τόπῳ προηγουμένως : Διόδ.Σ 5,84 τινάς δὲ κοινῇ μετά τῶν προενοικούντων Κρητῶν κατῴκησαν, Φίλ.2,132.

προενούσιος-ον μτγν. ὁ πρὸ πάσης οὐσίας, ὁ πρὸ πάσης ὑπάρξεως : Συνέσ.Ύμν.71,1593

προενριζῶ-όω μτγν. ένριζῶ τι πρότερον, κάμνω τι νὰ ριζώσῃ προηγουμένως : Κύριλλ.1,508Ε.

προενσείω μτγν ένσείω, τινάσσω τι πρότερον, ίδ. έν άναφ. πρὸς στράτευμα, έκσφενδονίζω, έξαπολύω, ρίπτω κατά τινος πρότερον : Πλούτ.Εὐμ.6.

προενσκευάζω μσν. ένσκευάζω, παρασκευάζω, διευθετῶ τι προηγουμένως : Μετοχ.Θ 514.

προενταφιάζομαι μτγν. μσν κ. παθ. ένταφιάζομαι πρό τινος, πρὶν ἢ συμβῇ γεγονός τι : Εὐστ. Ίλ.1322,1 προεντεταφίασται Πάτροκλος.

προεντείνω μτγν. έντείνω, τανύω, τεντώνω τι προηγουμένως· κ. παθ. : Φιλόστρ.Άπολλ.4,39 νευραί προεντεταμέναι.

προεντέλλομαι μτγν., μσν. κ. νεώτ. έντέλλομαι προηγουμένως, παραγγέλλω, δίδω έντολὴν πρότερον : Εὐατ.Ίλ Ε 817.

προέντευξις-έως (ἡ) (προεντυγχάνω) Έπιγρ. ἡ προτέρα ἔντευξις βλ.λ.6).

προεντίθημι μτγν. έντίθημί τι, παρεμβάλλω τι πρότερον : Φιλόπ.Ίω.Ύπομν.ΖΓ 202,5.

προεντίκτω έντίκτω τι πρότερον, γεννῶ τι ἔν τινι προηγουμένως : Άριστλ.Ζ1 526b,10 τὰ δ' έντός, εἰς ἃ προεντίκτουσιν αἱ θήλειαι (ᾠά) (δ. γρ. άντὶ προεκτίκτουσιν).

προεντυγχάνω μτγν. έντυγχάνω τινὶ πρότερον, συναντῶ, άπαντῶ τινα προηγουμένως : Φίλ.1,363, Ίώσ.ΠΙ 5,6,5, Αἰλ ΖΙ 4,13 προεντυγχάνειν τῇ ἄγρᾳ· ‖ ἔρχομαι εἰς έπαφὴν μετά τινος πρότερον : Πλούτ.Ήθ.1122Β προεντυγχάνειν τοῖς πράγμασι· ‖ ὁ παρακ. μτχ. προεντετυχηκώς ὁ γνωριζόμενος μετά τινος πρότερον, ὁ ἔχων τὴν γνωριμίαν τινος προηγουμένως : Γαλ.17(1),50)· **2)** μεσολαβῶ πρότερον, μεσιτεύω προηγουμένως : Φίλ.1,547· **3)** συνομιλῶ μετά τινος πρότερον, ὅθ. κ. διαθέτω εὐνοϊκῶς πρὸ ἄλλου τινός : Πλούτ.Νικ.10 πρέσβεις έλθόντες . . καὶ τῇ βουλῇ προεντυγχάνοντες ἔδοξαν έπὶ πᾶσιν ἥκειν τοῖς δικαίοις· ‖ όμ. : αὐτ.Πομπ.2 ὄψιν ἔσχεν . . συνδημαγωγοῦσαν καὶ προεντυγχάνουσαν αὐτοῦ τῆς φωνῆς.

προεντυπῶ-όω μτγν. έντυπῶ τι πρότερον : Γρηγ.Νύσσ.2,209D.

προενυπάρχω μσν. ένυπάρχω, ὑπάρχω έντὸς έκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Βλεμμ.Έπιτ. Φυσ.122, Καισάρ.Δαπ έν Σάθ.3,186 διά τὴν τῶν Τατάρων αὐτοῖς προενυπάρχουσαν εἴδησιν.

προενῶ-όω μτγν. ένῶ, ένώνω δύο τινὰ πρὸς ἄλληλα προηγουμένως : Βασ.2,427Β· **2)** ρηματ. π. προένωμα.

προένωμα-ατος (τὸ) (προενῶ) μτγν. ἡ προτέρα ἕνωσις ἢ ἡ ἕνωσις πρὸς τὰ προηγούμενα : Δαμάσκ.Άρχ.54 προένωμα τῶν διορισθησομένων.

προενώπια έπίρρ. Ήσ. κ. προσενώπια ένώπιον, ἔμπροσθέν τινος· πρβλ. προνώπια.

προενωτίζομαι μσν. ένωτίζομαί τι έν προτέρῳ χρόνῳ ἢ προηγουμένως : Νικήτ.Εὐγ.3,940.

προεξαγγέλλω έξαγγέλλω τι προηγουμένως, άναγγέλλω τι εἴς τινα πρότερον : Δημ.419 οὐ προεῖπεν οὐδὲ προεξήγγειλεν, άλλά τοὐναντίον συνέκρυψε (δ. γρ. έξήγγειλεν), Ίώσ ΠΙ 2,21,8· κ. παθ : Άρρ.Άν.6,4,6 καὶ ἦν μὲν προεξηγγελμένα ταῦτα Άλεξάνδρῳ έκ τῶν έγχωρίων.

προεξαγκωνίζω, ὡς ὅρος έν τῇ πυκτικῇ, κινῶ πρὸς τὰ ἔξω τὰς χεῖρας προετοιμαζόμενος πρὸς ἔναρξιν τῆς πυγμαχίας· ‖ μτφ. έπὶ ρήτορος, κινῶ τὰς χεῖρας ὡς πρὸ τῆς πυγμαχίας : Άριστλ. Ρητ.1416a,2 οὐδὲν προεξαγκωνίσας οὐδὲ προανακινήσας εὐθὺς ἄρχεται.

προεξάγω κ. νεώτ., άόρ. προεξήγαγον, παθ.άόρ. προεξήχθην, μτχ. παρακ. προεξηγμένος, έξάγω τι ἔκ τινος πρότερον, φέρω τι ἔξω τινὸς προηγουμένως : Ήρ.9,106 τὰς νέας ένέπρησαν καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ές τὸν αἰγιαλόν· ‖ φρ. προεξάγω τινὰ έκ τοῦ ζῆν άφαιρῶ τὴν ζωήν τινος : Πλούτ.Ήθ.117D προεξάγειν τινάς έκ τοῦ ζῆν άώρους· ‖ όμ. Πολύβ 30 7,8 προεξάγειν έκ τοῦ ζῆν αὐτόν αὐτοκτονεῖν· **2)** τὸ μέσ. προεξάγαγομαι έξέρχομαι πρῶτος ἢ πρότερον : Θουκ.7,70 προεξαγόμενοι δὲ οἱ Συρακόσιοι . . ναυσί· **3)** πάπ. κ. νεώτ. έν άναφ. πρὸς προϊόντα, έμπορεύματα κττ., έξάγω βλ.λ.7) τι έκ τῶν προτέρων, ποιοῦμαι έξαγωγήν τινος πρὸ τοῦ ὡρισμένου πρὸς τοῦτο χρόνου.

προεξᾰδῠνᾰτῶ-έω ἐξαδυνατῶ ἐκ τῶν προτέρων εἶμαι ἤδη ἐντελῶς ἀδύνατος, ἀσθενής : Ἱππ. Προρρ.1,8, αὐτ.Κωακ.99, Γαλ.16,531.

προεξαιθριάζω μτγν. ἐκθέτω τι προηγουμένως ἐν τῷ ὑπαίθρῳ : Ἀρχιγ.π.Γαλ.13,254.

προεξαιρῶ-έω μτγν. ἐξαιρῶ τι προηγουμένως, ἀφαιρῶ τι πρότερον, ἐκβάλλω τι ἔκ τινος πρωτύτερα : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,64 **προεξαιρεῖν τινων τὸν φόβον** ‖ παθ. ἀποστεροῦμαί τινος προηγουμένως : Λουκ.Ἀλέξ.15 **ἁπάντων τοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας προεξῃρημένων**, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.378· **2**) κυριεύω, κατακτῶ τι προηγουμένως : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,76, Δίων Κ 46,37.

προεξαΐσσω κ. ἀττ.-ᾴσσω ἐξαΐσσω, πηδῶ ἔξω, ἐξορμῶ πρότερον, οἷον ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν μάχην · Ἡρ.9,62 **προεξαΐσσοντες δὲ κατ' ἕνα καὶ δέκα . . ἐσέπιπτον ἐς τοὺς Σπαρτιήτας**, Θουκ.8,25 **τῷ σφετέρῳ αὐτῶν κέρᾳ προεξάξαντες καὶ καταφρονήσαντες ὡς ἐπ' Ἴωνας**.

προεξαιτῶ-έω μτγν. ἐξαιτῶ τι προηγουμένως, αἰτῶ, ἀπαιτῶ τι πρότερον : Νικόλ.Ρητ.ἐν Ρήτ.1,321W.

προεξᾰκοντίζω ἐξακοντίζω, ρίπτω ἀκόντιον προηγουμένως : Αἰν.Τακτ.2,13.

προεξᾰλείφω ἐξαλείφω, ἀποσβένω τι προώρως, τὸ παθ. : Ἀριστλ.Ἀθην.47,5 **τὰ δ' ἄλλα ἀπόκειται χωρίς, ἵνα μὴ προεξαλειφθῇ** (τὰ χρήματα).

προεξάλλομαι μτγν. ἐξάλλομαι πρότερον ἄλλου τινός, ἐκπηδῶ προηγουμένως, προεκπηδῶ, μτ.γενικ.: Θεμίστ.Λόγ.2,33B **προεξάλλεσθαι τοῦ ἐν τάξει ἀκολουθοῦντος**, Συνέσ.129A· ‖ μτφ. ἐπὶ παθῶν: Θεμίστ.Λόγ.1,15D· **2**) ρηματ. π. προέξαλμα.

προεξαλλοτριῶ-όω ἀπαλλοτριῶ τι πρότερον, προηγουμένως, τὸ παθ. : Πάπ. **μὴ προεξηλλοτριωμένη** (αὐλὴ) **διὰ μηδενὸς ἀρχείου**.

προέξαλμα-ατος (τὸ) (προεξάλλομαι) μτγν. τὰ πρότερον ἢ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἔξαλμα, πήδημα.

προεξᾰμαρτάνω ἐξαμαρτάνω προηγουμένως, σφάλλομαι πρότερον : Ἰσοκρ.4,165 **ἐκεῖνοι μὲν προεξαμαρτόντες ἅπαντα ταῦτ' ἐπηνωρθώσαντο**· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (εἴς τινα) : αὐτ.6,38.

προεξανάγομαι μτγν. ἀνάγομαι πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐκπλέω, προηγουμένως: Διον.Ἁλ.Θουκ.26.

προεξανᾰλίσκω μτγν. ἐξαναλίσκω, καταδαπανῶ τι προηγουμένως : Ἰώσ.ΑΙ 2,11,2.

προεξάνθημα-ατος (τὸ) σχόλ. ἡ προγενεστέρα ἐξάνθησις, τὸ προεκβλάστημα : Σχόλ.Ἀριστφ. Θεσμ.523, Σουΐδ. ἐν λ. κύτταρος **τὸ προεξάνθημα τῆς ῥοιᾶς**.

προεξάνθησις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ πρόωρος ἐξάνθησις, βλάστησις : Σχόλ.Πίνδ.Ν 6,104 **προεξάνθησις τριχῶν**.

προεξανθῶ-έω μτγν. ἀμτβ. ἐκφύω ἄνθη προηγουμένως : Συνέσ.128A **τῶν προεξηνθηκότων**· ‖ κ. μτφ. μτ. ἀντικ. : Πλούτ.Ἠθ.552C **οὕτως ἄτοπα πολλὰ . . προεξανθοῦσιν αἱ μεγάλαι φύσεις**· **2**) ρηματ. π. προεξάνθησις, προεξάνθημα.

προεξανίστημι κ. προεξανιστῶ (Σχόλ.Κλήμ.Ἀλ. 264), ἀόρ. β' ἐν μέσ. σημ. προεξανέστην, παρακ. ἐν μέσ. σημ. **προεξανέστηκα** κ. ὑπερσυντ. **προεξανεστήκειν**, ἐξανιστῶ τι πρότερον, ἀτήνω τι προηγουμένως ὄρθιον, προανορθῶ : Σχόλ.Κλήμ. Ἀλ.3,264 **τὰ στήθη προεξανιστὰν προπετῶς**· **2**) μέσ. ἐγείρομαι ἐπάνω πρότερον ἢ πρῶτος· ὁθ. ἐπὶ στρατοῦ, πρῶτος κινῶ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ : Ἡρ.9,62 **προεξαναστάντες πρότεροι οἱ Τεγεῆται ἐχώρεον ἐς τοὺς βαρβάρους**· ‖ κ.μτ. γενικ. : Λιβάν.51,4 **προεξανίστασθαι τοῦ τέλους**· ‖ ὁμ. ἐγείρομαι πρό, ἐνώπιόν τινος : Θεμίστ.Λόγ.17,216C **τὼ χεῖρε πρ· τῶν ὀφθαλμῶν**· **3**) προλαμβάνω νὰ ἐξεγερθῶ : Δημ.282 **εἰ μὴ προεξανέστημεν μικρόν, οὐδ' ἀναλαβεῖν ἂν ἐδυνήθημεν**, Ἰώσ.ΑΙ 18,6,10· ‖ ἐν φρ. **προεξανίσταμαι τῷ πολέμῳ** ἄρχομαι πρῶτος τοῦ πολέμου : Πλούτ.Ρωμ.16 **εἰ μὴ κολασθείη, προεξανέστη τῷ πολέμῳ**· **4**) εἰδ. **ἐν τοῖς ἀγῶσιν**, ἐξανίσταμαι πρὶν ἢ δοθῇ τὸ σημεῖον, σηκώνομαι πρὶν ἢ σημάνῃ τοῦτο ὁ κήρυξ : Ἡρ.8,59 **ἐν τοῖς ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται**, Πλούτ.Θεμ.11, αὐτ.Ἠθ.185B **τοὺς ἐν τοῖς ἀγῶσι προεξανισταμένους μαστιγοῦσι ἀεὶ**· **5**) στασιάζω προώρως, πρὸ τοῦ καταλλήλου χρόνου : Πλούτ.Ἠθ.459E· **6**) μτ. τοῦ ἀπαρφ. **καταγιγνώσκειν** καταδικάζειν ταχέως : Φίλ.2,210 **προεξαναστάντες καταγινώσκειν**.

προεξανιστῶ-άω σχόλ. **ὅ.** προεξανίστημι βλ. : Σχόλ.Κλήμ.Ἀλ.264.

προεξᾴξαντες πληθ. μτχ. ἀόρ. τοῦ προεξαΐσσω : Θουκ.8,25.

προεξαντλῶ-έω μτγν. **ἐξαντλῶ πρῶτος ἢ πρότερον**· κ. παθ. : Σωρ.1,52.

προεξᾰπᾰτῶ-άω μτγν. ἐξαπατῶ πρότερον, προηγουμένως : Ὠριγ.Κέλσ.1,24.

προεξαπλῶ-όω μτγν. ἐξαπλῶ τι πρότερον, ξεδιπλώνω τι πρωτύτερα : Γαλ.12,218C, Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.228,52.

προεξαποστέλλω μτγν. ἐξαποστέλλω τινὰ πρότερον, στέλλω τινὰ προτοῦ: Πολύβ.3,86,3 **Γάϊον Κεντήνιον κατὰ σπουδὴν δοὺς τετρακισχιλίους ἱππεῖς προεξαπέστειλε**, ΠΔ Μακκ.2,12,21 **ὁ Τιμόθεος προεξαπέστειλεν τάς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν ἄλλην ἀποσκευὴν εἰς τὸ .. Καρνίον**.

προεξάπτω μτγν. ἀνάπτω τι προηγουμένως· κ. παθ. : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν. εἰς Ἀριστλ.Μετ.93,25.

προεξαριθμοῦμαι-έομαι σχόλ. μέσ. ἀριθμῶ, μετρῶ, λογαριάζω πρότερον : Σχόλ.Πίνδ.Ν 3,129.

προεξαρπάζω μτγν. κ. μσν., παθ. παρακ. **προεξήρπαγμαι**, ἀρπάζω τι ἐκ τῶν χειρῶν τινος προηγουμένως, δι' ἀρπαγῆς ἀφαιρῶ τι ἀπό τινος : Ἰω.Χρυσ.3,601, αὐτ.5,638 **τῆς ὕβρεως ἑαυτὴν προεξαρπάζει**· κ. παθ. : Νικήτ.Εὐγ.2,50 **Καλλιγόνην μοι τὴν προεξηρπαγμένην**.

προεξαρτύω μτγν. ἐξαρτύω τι πρότερον, προπαρασκευάζω τι, προετοιμάζω : Γρηγ.Θαυμ.26C.

προεξαρτῶ-άω μτγν., μτχ. παθ. παρακ. **προεξηρτημένος**, ἐξαρτῶ, κρεμῶ τι ἔμπροσθεν· κ. παθ. : Διόδ.Σ 3,26 **ἔχων δ' ἐκ τῶν ὤμων προεξηρτημένον πέλεκυν**.

προεξάρχω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἄρχομαι πρότερον, προηγουμένως, κάνω ἀρχὴν πρῶτος : Ἀνδρ. Κρ.77D **παῖδες Χριστοῦ προεξάρχοντες**, Ἀνν. Κομν.167C **οἱ τῆς εὐφημίας προεξάρχοντες**· **2**) προηγοῦμαι ἄλλων, εὑρίσκομαι ἐπὶ κεφαλῆς : ΚΠορφ.Εἰκ.92 **τὸν τῆς πόλεως προεξάρχοντα**, ΕΜ 542,33 **κτίλος, ὁ προηγούμενος τῶν προβάτων καὶ προεξάρχων τῆς ποίμνης κριός**. - **ὁ προεξάρχων τοῦ χοροῦ** (ὁ σύρων τὸν χορόν).

προεξασθενῶ-έω ἀμτβ., παρακ. **προεξησθένηκα**, γίνομαι ὅλως ἀδύνατος πρότερον, προαποκάμνω : Ἀριστλ.Πρ.865a,36, Φίλ.2,37 **φυτὰ π· ταῖς ἐνδείαις**· κ. μτ. γενικ. : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,7 **ὡς τῶν κατιδεῖν πειρωμένων τὰς ὄψεις προεξασθενεῖν τοῦ βάθους**.

προεξασκῶ-έω μσν. **ἐξασκῶ** πρότερον, προγυμνάζω : Ἀκτουάρ.Ἰω.2,146,8 **τῷ .. προεξησκηκότι**.

προεξεγείρω μτγν. διεγείρω, ταράττω, ξεσηκώνω προτοῦ, προηγουμένως : Φρύν.Σοφ.Παρ. 101B **προεξεγείρειν πρᾶγμα οἷον πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ ἀνακινεῖν**.

προεξέδρα (ἡ), ἰων. τ. -η χωριστή, ὑψηλὴ καὶ ἐξέχουσα ἕδρα, κάθισμα, **ἐπίσημος** θρόνος· Πολυδ. «προεξέδραι· θῶκοι» : Ἡρ.7,44 **προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτοῦ ταύτῃ προεξέδρη λίθου λευκοῦ**.

προεξεικονίζω μσν. ἐξεικονίζω τινὰ ἢ τι πρότερον : Ἀναστ.Maii Coll.Vat.7,205.

προέξειμι (1) (εἶμι) ἐξέρχομαι ἔκ τινος, προεξέρχομαι : Θουκ.3,1 **τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἴργον τὸ μὴ προεξιόντας τῶν ὅπλων τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν**, Ἰώσ.ΑΙ 19,4,5.

προέξειμι (2) μτγν. πορίζομαι ὠφέλειαν, κέρδος : Ἡρόδ.Ἰατρ. **ἐν** Ρητ.Μουσ.58,76.

προεξείρω σχόλ. ἐξέλκω τι προτοῦ **ἐκ τῆς** σειρᾶς· κ. παθ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.378 **προεξειραμένης τῆς γλώττης** (διόρθ. προεξῃρημένης).

προεξελαύνω μτγν. ἐκδιώκω πρότερον : Πλούτ. Φιλ.7 **ὁ τῶν Ἠλείων ἵππαρχος Δαμόφαντος ὥρμησεν ἐπὶ τὸν Φιλοποίμενα προεξελάσας**, Λουκ. Ἑταιρ.Δ 13,1 **ὅπως μὲν προεξήλασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ λευκοῦ**· **2**) προχωρῶ πρὸ τῶν ἄλλων, προεκπλέω : Πλούτ.Νικ.24 **Ἡρακλείδην προεξελάσαντα τῷ πλοίῳ ναῦς Ἀττικὴ διώκουσα κατελάμβανε.**

προεξέλεγξις-εως (ἡ) (προεξελέγχω) νεώτ προηγουμένη, προκαταρκτικὴ ἐξέλεγξις.

προεξελέγχω μτγν. ἐξελέγχω, ἀναιρῶ πρότερον, προανασκευάζω : Γρηγ.Νύσσ.2,41Α.

προεξελκῶ-όω μτγν. πληρῶ προηγουμένως ἑλκῶν, ἐπιφέρω,κάμνω πρότερον εἴς τινα πολλὰ ἕλκη, πληγάς· κ. παθ. : Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,72.

προεξεμῶ-έω μτγν. ἐξεμῶ, κάμνω ἐμετὸν προηγουμένως : Φιλάγρ.π.Ὀρειβ.5,22,4.

προεξενεγκεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ προεκφέρω.

προεξεπίσταμαι ἀποθ. κ. συνηρ. **προυξεπίσταμαι** γνωρίζω τι καλῶς **ἐκ τῶν** προτέρων, προηγουμένως : Αἰσχ.Πρ.101 **πάντα προυξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντα**, αὐτ.699.

προεξεργάζομαι ἀποθ., παρακ. προεξείργασμαι ἐξεργάζομαί τι πρότερον, φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ τι προηγουμένως : Νικόλ.Ρητ.π.Ρητ.1,321W **τοσοῦτον τῆς προδοσίας προεξειργάσατο πρότερον**· κ. παθ. : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.183b,35 **ταύτης τῆς πραγματείας τὸ μὲν ἦν προεξειργασμένον**, Παυσ.1,34,5 **προεξειργασμένων δὲ τούτων, κριὸν θύσαντες .. καθεύδουσιν ἀναμένοντες δήλωσιν ὀνείρατος.**

προεξερευνητής (ὁ, κ. συνηρ. **προυξερευνητής** ὁ πρότερον πεμπόμενος ἐξερευνητής, ὁ προαπεσταλμένος ἐρευνητής, κατάσκοπος : Εὐρ.Ρῆσ.296 **στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ ἀνιστόρησα Θρῃκίοις προσφθέγμασιν.**

προεξερευνῶ-άω, συνηρ. **προυξερευνῶ** ἐξερευνῶ ἀκριβῶς, ἐρευνῶ τι πρότερον : Εὐρ.Φοίν.92 **ὡς ἂν προυξερευνήσω στίβον**, Αἰν.Τακτ.15,5 **προεξερευνῶντας καὶ προκαταλαμβάνοντας τὰ ὑψηλὰ τῶν χωρίων**· **2**) ρηματ.π. προεξερευνητής.

προεξέρχομαι ἀποθ., ἀόρ. **προεξῆλθον**, παρακ. **προεξελήλυθα**, συνήθ. ἐπὶ στρατοῦ, ἐξέρχομαι πρότερον, προηγουμένως : Θουκ.7,74 **Συρακόσιοι δὲ καὶ Γύλιππος τῷ μὲν πεζῷ προεξελθόντες**, Πολύβ.2,23,6 **Γάιος Ἀτίλιος προεξεληλυθὼς ἔτυχεν εἰς Σαρδόνα**,Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,46 **προεξελθεῖν κελεύει τῆς πόλεως**· **2**) μτφ. ἐπὶ τοῦ βίου, ἀποθνῄσκω πρότερον, προαποθνῄσκω : Ἰώσ.Α 52,7,2· **3**) Ἐπιγρ. προλαμβάνω νὰ φύγω, νὰ μὴ συλληφθῶ, νὰ σωθῶ **διὰ τῆς φυγῆς.**

προεξετάζω μτγν. ἐξετάζω τι προηγουμένως : Φίλ.2,271, Λουκ.Μισθ.Συν.5 **προεξετάσας δείξαιμι οὐ πάνυ βιαίους οὐδ' ἀναγκαίας**, Γαλ.6,723, Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.8,265· κ. παθ. : Ἰώσ.Ἀπ.2,1· **2**) προτιμῶ, προκρίνω : Θεμιστ.Λόγ.5,65C **τῆς τοῦ σώματος ἀγχιστείας τὴν τῆς ψυχῆς πρ-.**

προεξευκρινῶ-έω ἐξετάζω τι ἐπιμελῶς πρότερον, διακρίνω τι προτοῦ, ἀκριβῶς : Ἱππ.Ἀφ.1,24 **καὶ τοῦτο προεξευκρινήσαντας ποιέειν.**

προεξευμαρίζω μτγν. ἐξευμαρίζω, εὐκολύνω πρότερον : Εὐσ.Ἐγκώμ.Κωνσταντ.16,3 **τῆς .. διδασκαλίας προεξευμαριζούσης αὐτῇ τὰ πάντα.**

προεξευμενίζω μτγν. ἐξευμενίζω, καταπραΰνω, ἐξιλεώνω προηγουμένως· κ. μέσ. : Ἰσίδ.Πηλ. Ἐπιστ.4,184.

προεξευρίσκω μτγν. ἐξευρίσκω, ἐφευρίσκω, ἀνακαλύπτω τι προηγουμένως· κ. παθ. : Ἀρρ.Τακτ.16,3.

προεξεφίεμαι κ. συνηρ. **προυξεφίεμαι** προστάσσω πρότερον, προπαραγγέλλω, προκελεύω : Σοφ.Τρ.759 **ὃν κεῖνος ἐνδύς, ὡς σὺ προυξεφίεσο.**

προεξέχω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ὁμτβ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., ἐξέχω πρὸς τὰ ἐμπρός, προέχω : Ἀγαθ.5,22 **τὸ τοῦ αἰγιαλοῦ προεξέχον**, Τζέτζ.Χιλ.7,144 **πᾶν προβεβλημένον μέρος κα προεξέχον**, Συμ. ἐν Ἀν.Βοασσ.5,10 **οἱ καὶ πλούτῳ καὶ δόξῃ προεξέχοντες**, - **κέραμοι προεξέχουσαι.**

προεξήγημα-ατος (τὸ) μτγν. εἰσαγωγικὴ ἐξήγησις : Μεθόδ.192C.

προεξήγησις-εως (ἡ) μσν. προτέρα **ἐξήγησις** : Ἀναστ.Συν.281D.

προεξηγοῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. ἐξηγοῦμαι διηγοῦμαι πρότερον : Διον.Ἀλ.Ρητ.10,10, Γαλ 15,774 **τοῖς μεμνημένοις τῶν προεξηγουμένων**· **2**) ρηματ.π. προεξήγημα, προεξήγησις.

προεξικμάζω μσν. ἐξικμάζω, ἀπορροφῶ, ἐξάγω τὴν ἰκμάδα τινὸς προηγουμένως : Ψελλ. **ἐν** Αnnu.13,270.

προεξιλεοῦμαι-όομαι μέσ. ἐξιλεοῦμαι, συνδιαλλάττομαι, συμφιλιώνομαι **μετά** τινος προηγουμένως : Σώστρ.π.Στοβ.4,20,72 **μακαρεὺς τὸν γεννήσαντα προεξιλεωσάμενος.**

προεξιππάζομαι μσν. ἐξιππάζομαι, ἀπέρχομαι ἔφιππος προηγουμένως : Θεοφύλ.Βουλγ.3,531.

προεξίσταμαι παθ. προεξέχω : Ἀριστλ.Φυσιογν. 809b,17 **γένυς προεξεστηκυῖα.**

προεξῖῶ-όω (ἰός) μτγν. διηθῶ, διϋλίζω, φιλτράρω προηγουμένως : Ζώσ.Ἀλ.161Β· κ. παθ. : Πάπ.

προεξογκοῦμαι-όομαι μτγν. ἐξογκοῦμαι, φουσκώνω, πρήσκομαι προηγουμένως : Σωρ.2,11.

προεξοδεύω μτγν. προαναχωρῶ : Ἰώσ.ΠΙ 7,5,4 **τοῦ στρατιωτικοῦ παντὸς ὑπὸ τοῖς ἡγεμόσι προεξωδευκότος.**

προεξοδιάζω, μτχ. παθ. παρακ. **προεξωδιασμένος**, καταναλίσκω, δαπανῶ προηγουμένως· κ. παθ. : Ἐπιγρ. **προεξωδιασμένα διάφορα.**

προέξοδος (ἡ) γλωσσ. τοῦ προμολὴ βλ.λ. : ΕΜ 689,34.

προεξοιδοῦμαι-έομαι μσν. ἐξοιδοῦμαι, πρήσκομαι, προηγουμένως : Μιχ.Ἀτταλ.56,15.

προεξοίχομαι μσν. ἀποθ., ἐνεργ. παρακ. **προεξῴχηκα**, ἀπέρχομαι πρότερον, τρέχω ἔξω προτοῦ ‖ μτφ. προαποθνῄσκω : Νικήτ.Εὐγ.6,325 **προεξῴχηκε τοῦ βίου ξίφει**, αὐτ.9,217 **Κλεάνδρου προεξῳχηκότος.**

προεξομαλίζω μτγν. μέλλ. **προεξομαλιῶ**, ἐξομαλίζω, ἰσοπεδῶ προηγουμένως : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,3 **ἱππεῖς τοὺς προεξομαλιοῦντας τὴν ὁδόν.**

προεξορμῶ-άω ἐξορμῶ, ἐξέρχομαι ὁρμητικῶς, πρότερον, προαναχωρῶ κατεσπευσμένως : Ξεν.Ἀπομν.3,13,5 **χαριέστερον δὲ καὶ προεξορμᾶν ἡμέρᾳ μιᾷ μᾶλλον ἢ ὑστερίζειν**, ΔίωνΚ 46,37· κ. μτ. γενικ. : Ἰώσ.ΑΙ 4,1,2· **2**) ἐξορμῶ πρὸ τοῦ καιροῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 587b,1 **ὅσαις δ' ἂν ἐν ταῖς ἀποκαθάρσεσι προεξορμήσωσιν οἱ καθαρμοί**· **3**) διεγείρομαι προηγουμένως : Γαλ.9,78 **πρ- εἰς τὴν διαστολήν**· κ. παθ. : αὐτ.

προεξόφλημα-ατος (τὸ) ἡ κατὰ τὴν προεξόφλησιν διαφορὰ χρηματικοῦ ποσοῦ μεταξὺ τῆς κατὰ τὴν προεξόφλησιν καὶ τῆς κατὰ τὴν λῆξιν ἀξίας.

προεξοφλήσιμος-ον νεώτ. ἐπὶ γραμματίων, συναλλαγματικῶν κττ., ὁ συγκεντρῶν, ὁ ἔχων τὰ στοιχεῖα ἀποδοχῆς πρὸς προεξόφλησιν : **στοιχεῖα τοῦ προεξοφλησίμου εἶναι ἡ ἐχεγγυότης τοῦ ὑπογράφοντος καὶ αἱ τυχὸν ἄλλαι ἐγγυήσεις.**

προεξόφλησις-εως (ἡ) (προεξοφλῶ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προεξοφλῶ, ἡ ἐξόφλησις ἡ γινομένη πρὸ τῆς λήξεως, πρὸ τῆς ταχθείσης προθεσμίας, οἷον γραμματίου, συναλλαγματικῆς, χρέους· ‖ ἐπὶ μισθοῦ ἢ συντάξεως, ἡ εἴσπραξις αὐτῶν μὴ δεδουλευμένων.

προεξοφλητής (ὁ) νεώτ. ὁ ἐπὶ χρηματ. κέρδει καταβάλλων τὸ ἀντίτιμον ἀπαιτήσεώς τινος πρὸ τῆς κατὰ νόμον ἢ σύμβασιν λήξεως αὐτῆς.

προεξοφλητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς προεξόφλησιν, ὁ τῆς προεξοφλήσεως: **προεξοφλητικὸς τόκος** (ὁ ἐκπίπτων τόκος ἕνεκα τῆς προεξοφλήσεως)· ‖ πινάκιον **προεξοφλητικόν** ἔντυπος πίναξ, ἐν ᾧ ἀναγράφονται λεπτομερειακῶς τὰ προσαγόμενα εἰς τράπεζαν πρὸς προεξόφλησιν γραμμάτια· κ. ἐπίρρ. -ῶς.

προεξοφλῶ-έω νεώτ., δημ. κ. -άω, ἀόρ. **προεξώφλησα** κ. παθ. **προεξωφλήθην**, μτχ. παθ. παρακ. **προεξωφλημένος**, ἐξοφλῶ καταβάλλων εἰς μετρητὰ ἐκ τῶν προτέρων, πρὸ τῆς λήξεως, πρὸ τοῦ ὡρισμένου πρὸς τοῦτο χρόνου οἷον χρέος, γραμμάτιον, μισθόν· **2)** κ.ἀμτβ ἰδ. ἐπὶ μισθοῦ, εἰσπράττω σύνταξιν, μισθὸν μὴ δεδουλευμένον: **προεξώφλησα καὶ τὸν ἄλλον μῆνα**· **3)** μτφ. ἀποφαίνομαι περί τινος ἐκ τῶν προτέρων, χωρὶς νὰ γνωρίζω τὴν μορφὴν ἢ τὴν ἔκβασίν του: **μὴ προεξοφλῇς τὴν γνώμην μου**· **4)** ρηματ. π. προεξόφλημα, προεξοφλητής, προεξόφλησις, προεξοφλήσιμος, προεξοφλητικός.

προεξοχή (ἡ) (προεξέχω) νεώτ. μέρος σώματός τινος προεξέχον ἐν σχέσει πρὸς τὴν λοιπὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ ἢ πρὸς τὰ παρακείμενα: **ἡ προεξοχὴ τοῦ γείσου**· **2)** ἀστρον. **προεξοχαὶ ἡλιακαί** μᾶζαι φωτοβόλων ἀερίων, ἐξέχουσαι τῆς περιφερείας τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου.

προεξυβρίζω μσν. ἐξυβρίζω, μεταχειρίζομαί τινα ὑβριστικῶς, περιφρονητικῶς, πρότερον, προηγουμένως: Φώτ.in Maii Coll.Vat.I,279.

προεξυμνῶ-έω μτγν. ἐξυμνῶ, δοξάζω, ὑπερεγκωμιάζω τινὰ ἤ τι πρότερον: Ὀλυμπ.Ἀλκ.95C **οὕτως οὖν Ἀλκιβιάδης προεξυμνεῖ τὸ ἑλληνίζειν**.

προεξυπνίζω μσν. ἐξυπνίζω τινὰ πρότερον, πρωτύτερα: Κεδρ.Γεώργ.344B.

προεξυφαίνω μτγν. ἐξυφαίνω τι πρότερον· ‖ κ. μτφ. τελειώνω τι προηγουμένως: Εὐμάθ.Ὑσμ.370 **τὸ προπεμπτήριον λαμπρὰν ὑφαίνει τῷ κήρυκι, οἷον καὶ τὸν εἰσιτήριον πολυτελῆ προεξύφονε**.

προεορτάζω μτγν. ἑορτάζω προηγουμένως: Ἡρωδιαν.Ἱστ.I,16,2 **καὶ μέχρι νῦν Ἰταλιῶται τὰ μὲν Κρόνια προεορτάζουσι θεῷ τῷ λαθόντι**, Θεμίστ.Λόγ.3,42D **προεορτάζεις τὰ νικητήρια**.

προεόρτιος-ον (ἑορτή) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. (τὸ οὐδ. πληθ.) ὁ πρὸ τῆς ἑορτῆς γινόμενος ἢ κείμενος: Φίλ.2,481 **προεόρτιος μεγίστης ἑορτῆς**, Μηναῖ.12,8 Ὠδ.4 **προεόρτιόν σοι ᾄδει τὴν αἴνεσιν**, Θεοφύλ.Σ Ἱστ.168C· ‖ κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. **τὰ προεόρτια** ὡς οὐσ. ἡ πρὸ τῆς ἑορτῆς ἡμέρα, ἡ παραμονή, ἀντίθ. μεθεόρτια: Στουδ.Θεόδ.75B, Θεοφάν.Κερ.Ὁμ.3 **τῆς ζωοφόρου σταυροῦ ἀνυψώσεως τὰ προεόρτια ἑορτάσωμεν**, Τυπ.15,22 **προεόρτια τῆς ἁγίας Θεοτόκου**, **·αἱ κινηταὶ ἑορταὶ δὲν ἔχουσι προεόρτια**.

προέορτος-ον μτγν. ὁ προεόρτιος βλ.: Φίλ. 2,294, Ἀθανάσ.I,613A.

προεπαγγελία (ἡ) μσν. ἡ προτέρα ἀγγελία, ἡ προεπάγγελσις: Μετοχ.Θ 157.

προεπαγγέλλω μτγν. προαναγγέλλω τι, προειδοποιῶ: Δίων Κ 38,13 **προεπήγγελλον ὡς καὶ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μαντευσάμενοι**, αὐτ.40,32· κ. παθ.: ΚΔ Κορινθ.2,9,5 **ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν**, Ἀρρ.Ἀν.6,27,1 **οὐδενὸς ἔγνω ἐπιμεληθέντα τῶν προεπηγγελμένων** (τῶν ζητημάτων περὶ ὧν ἔχουσιν ἐκδοθῇ διαταγαί)· **2)** μέσ. προϋπισχνοῦμαι: ΚΔ Ρωμ.1,2 **ὃ προεπηγγείλατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτῶν ἐν γραφαῖς ἁγίαις** (εὐαγγέλιον)· ‖ κ. παθ. δίδομαι ἐκ τῶν προτέρων ὡς ὑπόσχεσις: Δίων Κ 42,32 **ὡς οὖν τοῦτό τε προεπηγγέλλετο**, αὐτ.46,40· **3)** ἐπιδιώκω τι πρότερον: Δίων Κ 39,31 **οὔτ' ἄλλου τινὸς τῶν προεπηγγελκότων ἀπαντήσαντος**· **4)** ρηματ.π. προεπάγγελσις.

προεπάγγελσις-εως (ἡ) (προεπαγγέλλω) μτγν. ἡ προτέρα, προηγουμένη ἀγγελία, ἡ προειδοποίησις: Δίων Κ 38,41 **πάντες οἱ πόλεμοι . . οἱ μὲν ἐκ παρασκευῆς καὶ προεπαγγέλσεως, οἱ δὲ ἐπὶ καιροῦ συμβεβήκασι**.

προεπᾴδω μτγν. ἐπᾴδω τινὰ πρότερον, γοητεύω, προσελκύω τινὰ προηγουμένως διὰ μαγικῶν ἐπῳδῶν: Ὠριγ. κτ. Κέλσ.3,51 **προβασανίσαντες τῶν ἀκούειν βουλομένων τὰς ψυχὰς καὶ κατ' ἰδίαν αὐτοῖς προεπᾴσαντες**.

προεπαινῶ-έω ἐπαινῶ προηγουμένως: Θουκ. 3,38 **ὀξέως δὲ λέγοντος προεπαινέσαι**.

προεπαίρω μτγν. ἐπαίρω, ὑψώνω, σηκώνω τι προηγουμένως ἐπάνω: Θεαδῶρ.I,39.

προεπαλείφω μτγν. ἐπαλείφω, ἐπιχρίω προηγουμένως: Ὀρειβ.5,337.

προεπανασείω ἐπισείω πρότερόν τι ἐπί τινος ἢ κατά τινος· ‖ ὅθ. μτφ. ἀπειλῶ, φοβερίζω τινὰ προηγουμένως· κ. παθ.: Θουκ.5,17 **πρὸς τὸ ἔαρ ἤδη παρασκευή τε προεπανεσείσθη ἀπὸ τῶν Λακεδαιμονίων** (σχόλ. «προηπειλήθη»).

προεπαφίημι μτγν., μτχ. ἀορ. β' **προεπαφείς**, ἐπαφίημί τινα ἤ τι κατά τινος, ἀποστέλλω τινὰ ἤ τι ἐκ τῶν προτέρων κατά τινος: Λουκ.Τόξ.54 **ἀντεπήγομεν προεπαφέντες τὸ ἱππικόν**.

προεπεγγελῶ-άω μσν. ἐπεγγελῶ, ἐμπαίζω, περιπαίζω τινὰ προηγουμένως: Εὐστ.Ὀδ.1843,58.

προεπείγω μτγν. κ. σχόλ. ἀμτβ., παθ. ἀόρ. **προεπείχθην**, ἐπείγω, ἐπισπεύδω, ἐπισπεύδων εἰμὶ προηγουμένως: Ὀρειβ.5,30,13 **προεπείγοντα κίνδυνον** ἰδ. γρ.1, Σχόλ.Εὐρ.Τρ.456 **πρ· ἐπὶ τὴν ναῦν**· κ. παθ.: Λιβάν.Προγ.28,2.

προέπειμι μτγν. ἔπειμι πρότερον, προεφορμῶ κατά τινος: Ἀγάθ.51 **προεπῄεσαν τῷ ἐρύματι**.

προεπεισφέρω Ἐπιγρ. εἰσφέρω πρότερον.

προεπεργασία (ἡ) μσν. ἡ προπαρασκευή, προετοιμασία: Βί.Παρασκ.385C.

προεπιβάλλω μτγν. ἐπιτίθημι, ἐπιρρίπτω τινὶ πρότερον τὰς χεῖρας ὅπως συλλάβω ἢ κακοποιήσω, ξομώνω ἐπάνω του: Πολύβ.16,9,3 **ἐκείνου τολμήσαντος προεπιβαλεῖν τῷ Φιλίππῳ τὰς χεῖρας**, Γαλ.14,291 **τὰς ἐχίδνας ζώσας προεπιβαλών**.

προεπιβουλεύω ἐπιβουλεύω τινὶ προηγουμένως: Θουκ.1,33 **προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν**· ‖ κ. παθ. ὑφίσταμαι ἐπιβουλὰς προηγουμένως: Θουκ.3,83 **μὴ λόγοις τε ἥσσους ὦσι καὶ ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβουλευόμενοι**, Διόδ.Σ 19,65 ἰδ.γρ.1· **2)** ρηματ. π. προεπιβουλή.

προεπιβουλή (ἡ) μτγν. ἡ πρότερον γενομένη, ἡ προηγουμένη ἐπιβουλή: Δίων Κ ἀπ.96,2.

προεπιβρέχω μτγν. ἐπιβρέχω τι πρότερον, ὑγραίνω τι προηγουμένως: Γαλ.13,384 **προεπιβρέξαντες τὸ τραῦμα**.

προεπιγίγνομαι μσν. ἐπιγίγνομαι, συντελοῦμαι πρότερον: Ἀκτουάρ.Ἰω.2,113.

προεπιγιγνώσκω μτγν. ἐπιγιγνώσκω, ἀναγνωρίζω τι πρότερον: Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.3,22 **προεπιγνῶναι τὸ ἀποτέλεσμα**· κ. παθ.: 2,119.

προεπιγράφω πάπ. **εἰδ.** ὁρίζω καταβολήν, φόρον ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως· κ. παθ.: **τὸ προεπιγεγραμμένον ἐκφόριον**.

προεπιδεικνῦμι ἀποδεικνύω, ἐξηγῶ προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Ἰσοκρ.3,12 **ἀλλ' εἰ προεπιδείξαιμι πρῶτον μὲν τὴν πολιτείαν τὴν παροῦσαν ὡς ἄξιόν ἐστιν ἀγαπᾶν,** Ἀπολλ.Δύσκ 91,17 **καθὼς προεπεδείξαμεν·** κ. παθ. : Γαλ.13,429· **2**) μέσ. ἐπιδεικνύω, ποιοῦμαι ἐπίδειξιν ἐκ τῶν προτέρων : Φίλ.1,551· κ. παθ. : αὐτ.2,93 **τὰ προεπιδειχθέντα θαυματουργήματα.**

προεπίδεσμος (ὁ) μτγν. ὁ κατὰ πρῶτον ἐπιτιθέμενος ἐπίδεσμος, ὁ προσωρινός : Γαλ.18(2),746· (δ. ἀνάγν. προσεπίδεσμος).

προσεπιδέχομαι μτγν. δέχομαι ἐκ τῶν προτέρων παρά τινος, παραδέχομαί τι προηγουμένως: Γρηγ.Ναζ.ASS Μαΐου 2,769,36.

προεπιδέω μτγν. ἐπιδένω πρότερον : Γαλ.18(1), 814 **προεπιδήσαντες τὸν στάχυν.**

προεπιδημῶ-έω μτγν. ἐπιδημῶ, διαμένω ἐν τῇ πατρίδι πρότερον, ὅθ. ἐπανέρχομαι προηγουμένως εἰς τὴν πατρίδα : Χαρίτ.3,4,αὐτ.5,2 **σπεύδων προεπιδημῆσαι.**

προεπιδίδωμι μτγν. χαρίζω, φιλοδωρῶ τι ἐκ τῶν προτέρων : Κλήμ.Ἀλ.823 **ὁ προτρεπόμενος ἕτερον εἰς ἐπίδοσιν τῷ προεπιδοῦναι· 2**) ρηματ. π. προεπίδοσις.

προεπίδοσις-εως (ἡ) (προεπιδίδωμι) μσν. κ. νεώτ. ἡ προτοῦ παραχώρησις, ἡ ἐπίτρεψίς τινος : Στουδ. Θεόδ.201C **φιλιάζειν. . διὰ τῆς εὐμεταδότου καὶ φιλόφρονος δεξιώσεως καὶ προεπιδόσεως· 2**) νεώτ. νομ. ἐπίδοσις, κοινοποίησις τοῦ ἐκτελεστοῦ τίτλου, ἥτις εἶναι ἀναγκαία ἵνα ἐπακολουθήσῃ ἐκτέλεσις αὐτοῦ.

προεπιζευγνύω μσν. ρητ. χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι τὸ σχῆμα προεπίζευξις βλ λ. : Εὐστ. 947,57· **2**) ρηματ. π. προεπίζευξις.

προεπίζευξις-εως (ἡ) (προεπιζεύγνυμι) μτγν. σχῆμα λόγου, καθ' ὃ ρῆμα ἔχον δύο ὑποκείμενα συ·ν άπτεται κατὰ πληθυντικὸν ἀριθμὸν μετὰ τοῦ πρώτου, ἄ. προδιεζευγμένον σχῆμα, ἀλκμανικόν· Φοιβάμμ.590 «διαστολὴ δύο προσώπων ἐν παραβολῇ μέσου τοῦ περὶ αὐτῶν λόγου δυϊκῶς ἢ πληθυντικῶς ὑπὲρ ἀμφοτέρων εἰρημένου πρὸ τῆς θέσεως τοῦ ἑνὸς αὐτῶν, ὁ δεῖνα τόδε ἐποίησεν, καὶ ὁ δεῖνα», οἷον : Εὐστ.606,40, αὐτ.947,56 «τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην· ὁ μέν, ἔγχεϊ ὀξυόεντι ἵετ' ἀκοντίσσαι, ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ».

προεπιθεωρῶ-έω μτγν. ἐπιθεωρῶ, ἐξετάζω τι προηγουμένως : Σωκρ.6,9, Σωρ.1,79.

προεπιθυμία (ἡ) μτγν. ἡ πρὸ τῆς ἐπιθυμίας κατάστασις : Πλωτῖν.4,4,20.

προεπικαλοῦμαι·έομαι μτγν. κ. νεώτ. ἐπικαλοῦμαι πρῶτος ἢ πρότερον : Πολύκαρπ.3,1008Ε.

προεπικοινῶ-όω μτγν. ἀνακοινῶ τινί τι ἐκ τῶν προτέρων πρὸς βούλευσιν, διάσκεψιν : Δίων Κ 55,4 **προεπικοινώσας τοῦτο τῇ γερουσίᾳ.**

προεπικόπτω Ἐπιγρ. ἐπικόπτω κόπτω τὸ ὄκρον προηγουμένως : **προεπικόψας τὰς στήλας.**

προεπικρίνω μτγν. ἐπικρίνω τι πρότερον, προηγουμένως· κ. παθ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,265 **δεήσει προεπικεκρίσθαι** (ἀμφ.γρ.).

προεπιλογίζομαι μτγν. ἀποθ. ἐπιλογίζομαι, διαλογίζομαι, λογαριάζω τι πρότερον, προηγουμένως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.2,110· κ. παθ. : Φίλ.2,497 **διὰ τὴν προεπιλογισθεῖσαν ἀπόδειξιν.**

προεπιλύω μτγν. συνήθ. ἐν τῷ μέσ. ἐπιλύω, διαλύω προηγουμένως : Ἀμμών εἰς Πορφ.56,22.

προεπιμελοῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. ἐπιμελοῦμαί τινος, φροντίζω διά τι ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.14, 298 **τῆς κοιλίας προεπιμεληθέντες.**

προεπιμίγνυμαι μτγν. ἐπιμίγνυμαι, ἀναμειγνύομαι μετ' ἄλλων προηγουμένως : Μιχ.Ἀτταλ.196,21.

προεπίνοια (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων παρατήρησις, ἐξέτασις : Στοβ.2,7,3F.

προεπινοῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. παρατηρῶ, ἐξετάζω πρότερον : Στράβ.2,5,1 **τῷ μὲν προεπινοήσαντι τὴν τοῦ οὐρανοῦ διάθεσίν τε καὶ κίνησιν καὶ λαβόντι· 2**) νεώτ. ἐπινοῶ βλ.λ. πρότερον, προηγουμένως· **3**) παθ. κατανοοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων, γίνομαι ἀντικείμενον σκέψεως : Πλούτ.Ἠθ. 1071Γ· κ. μτ. γενικ. : Φίλ.ἀπ.63Η **ποιητικὴ προεπινοεῖται βασιλικῆς,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,186 **ταῦτα προεπινοεῖται τῆς ἐπιστήμης,** Πλωτῖν.5,9,8

προεπιξενοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. γίνομαι δεκτὸς ὡς ξένος ἢ φίλος, φιλοξενοῦμαι ὑπό τινος πρότερον: Λουκ.Δὶς Κατ.7 **πάλαι γὰρ τὴν Ἀδικίαν προεπεξενῶσθαι αὐτοῖς.**

προεπιπάσσω μτγν. ἐπιπάσσω, πασπαλίζω τι ἐπί τινος πρότερον : Ἀλέξ.Τραλλ.Πυρ.7.

προεπιπλήσσω μτ. δοτ. ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ, ψέγω πρῶτος : Ἀριστλ.Ρητ.1408b,2 **ἄκος δ' ἐπὶ πάσῃ ὑπερβολῇ τὸ θρυλλούμενον· δεῖ γὰρ αὐτὸν αὑτῷ προεπιπλήττειν** (πιθ.).

προεπιπνέω μτγν. ἀμτβ. ἐπιπνέω πρότερον, προηγουμένως : Πλούτ.Σερτ.17 **αὔρα μαλακὴ προεπέπνει** (διορθ. προαπέπνει).

προεπισημαίνω μτγν. ἐπισημαίνω πρότερον, προηγουμένως : Εὐσ.4,1120D· κ.παθ. : Φιλόδ.Ρητ.1,75 **χωρὶς τῶν προεπισεσημασμένων διαλήψεων· 2**) ρηματ.π. προεπισημασία.

προεπισημασία (ἡ) μσν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων διὰ σημείου δήλωσις, ἡ προηγηθεῖσα ἐπισημασία, ἡ προσήμανσις : Ἀκτουάρ.Ἰω.2,432.

προεπισκέπτομαι μτγν., μέλλ. **προεπισκέψομαι,** ἀόρ.**προεπεσκεψάμην,** παρακ.**προεπέσκεμμαι,** παρατηρῶ, σκέπτομαί τι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Πτολ.Γεωγρ.1,6,3, Γαλ.9,525 (δ.γρ.), Ἀλέξ. Τράλλ.Τοπ.559,16, Σχόλ.Ἄρατ.411· κ. παθ. : Στράβ. 8,3,24 **περὶ μὲν οὖν τῆς κοίλης Ἤλιδος . . τὰ λεχθέντα ὑφ' Ὁμήρου προεπέσκεπται ἡμῖν.**

προεπισκήπτομαι πάπ. ποιῶ πρῶτος ἐπίσκηψιν βλ.λ. : **προεπισκηψάμενοι τοῖς πεπρακόσιν.**

προεπισκοπῶ-έω μτγν. ἐπισκοπῶ, ἐξετάζω προηγουμένως : Λουκ.Μισθ.Συν.3 **ἔνδοθεν ἐκ τοῦ μυχοῦ προεπισκόπησον.**

προεπίσταμαι ἀποθ. ἐπίσταμαι, γνωρίζω, ἐννοῶ τι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Ξεν.ΚΠ 4,3,12 **προεπιστάμεθα γὰρ τοῦτο,** Πλάτ Γοργ.459Ε **δεῖ προεπιστάμενον ταῦτα ἀφικέσθαι παρὰ σέ,** Ἰσοκρ.9,12 **τίνων ἦν ἀπόγονος, εἰ καὶ πολλοὶ προεπίστανται,** Αἰλ.ΖΙ 7,8.

προεπιστέλλω μτγν. ἀποστέλλω πρότερον : Πάπ.· **2**) δι' ἐπιστολῆς ἐπιτάσσω πρότερον, προπαραγγέλλω : Ἀππ.Συρ.43 **Φιλίππῳ προεπιστείλας ἀπαντᾶν·** κ.παθ. : Παυσ.7,11,3 **προεπεστάλη δὲ ὑπὸ τῆς βουλῆς τῷ Γάλλῳ** (δ.γρ.προσεπ-).

προεπιστομίζω μσν. ἐπιστομίζω πρότερον, προηγουμένως : Γεώργ.Νικομ.1364.

προεπιστρεπτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀπότομος, ὁ αὐστηρός : Ὠριγ.2,1108Α.

προεπιταράσσω μτγν. ἐπιταράσσω καταταράσσω, ἀνησυχῶ τινα προηγουμένως· κ. παθ. : Γαλ.17(1),989 **κοιλίαι προεπιταράσσονται.**

προεπιτάσσω μτγν. ἐπιτάσσω τινὰ ἢ τι πρότερον, προστάζω πρωτύτερα : Κύριλλ.2,73C.

προεπιτείνω μτγν. ἐπιτείνω πρότερον, ἁπλώνω προηγουμένως : Δίδ.Ἀλ.1641Β.

προεπιτέμνω μτγν., μσν ἐπιτέμνω, χαράσσω ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Παῦλ.Αἰγ.352.

προεπιτίθεμαι μτγν. ἐπιτίθεμαι κατά τινος πρότερον ἢ πρῶτος : Φίλ.2,120, Σχόλ.Εὐρ Φοίν.726.

προεπιτροπεύω πάπ. ἐπιτροπεύω πρότερον, ἀσκῶ προηγουμένως καθήκοντα ἐπιτρόπου.

προεπιφαίνομαι μτγν. ἐπιφαίνομαι πρῶτος ἢ πρότερον, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι προηγουμένως : Σωρ.1,58, Ἀκτουάρ.Ἰω.2,428.

προεπίφραγμα-ατος [τὸ] νεώτ. τὸ πρόσθιον τμῆμα τοῦ ἐπιφράγματος βλ.λ.2] γαστεροπόδων τινῶν μαλακίων.
προεπιχείρησις-εως [ἡ] [προεπιχειρῶ-έω] μτγν. ἡ πρότερον ἢ πρῶτον γινομένη προσβολή, ἐπίθεσις, ἡ προεπίθεσις : Διον.'Αλ.3,4 **φυλακῆς μᾶλλον ἢ προεπιχειρήσεως πρόνοιαν ἐλάμβανον**,αὐτ.10,43.
προεπιχειρῶ-έω προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι κατά τινος πρότερον ἢ πρῶτος : Θουκ.6,34 **τοὺς προεπιχειροῦντας ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι προδηλοῦντας**, Φίλ.2,422 **προεπιχειροῦσι καιροφυλακτοῦντες**, Πλούτ.Θησ.11· κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλούτ. Θησ.9 **προεπιχειροῦντα τοῖς γενναίοις μάχεσθαι**· **2**) ρηματ. π. προεπιχείρησις.
προεπιχέω μτγν. ἐπιχέω, χύνω ἐπάνω προηγουμένως : Γαλ.6,375E.
προεποικοδομῶ-έω μσν. ἐποικοδομῶ, κτίζω προηγουμένως ἤτοι ἐπὶ προϋπαρχούσης οἰκοδομῆς : 'Ακτουάρ.'Ιω.1,79.
προεποικῶ-έω μτγν. ἐγκαθίσταμαι προηγουμένως ὡς ἔποικος ἔν τινι κατῳκημένῳ τόπῳ : Στράβ. 12,3,3 **οἱ Βέβρυκες δὲ οἱ τούτων προεποικήσαντες τὴν Μυσίαν Θρᾶκες**· κ. ἀπολ. : αὐτ.5,1,10 **τὰ τῶν προεποικησάντων γένη.**
προεποπτεύω μτγν. ἐποπτεύω, ἐπιβλέπω προηγουμένως : 'Ιώσ.ΠΙ 7,7,4.
προερανίστρια [ἡ] 'Επιγρ. ἡ προεδρεύουσα ἐρανιστῶν βλ.λ.
προεργάζομαι κ. νεώτ. ἀποθ., μτχ. παθ. παρακ. **προειργασμένος**, ἐργάζομαι, κατασκευάζω τι ἐκ τῶν προτέρων : 'Ηρ.2,158 **τῷ βαρβάρῳ αὐτὸν προεργάζεσθαι**· **2**) ἐπὶ γεωργίας, καλλιεργῶ προηγουμένως : Ξεν.Οἰκ.20,3 **οὐδ' ὅτι ἠγνόησέ τις ὅτι ἀγαθόν ἐστι τῷ σπόρῳ νέον προεργάζεσθαι**· **3**) παθ.ἐπὶ πραγμ., ἐκτελοῦμαι, περαίνομαι, συντελοῦμαι πρότερον : 'Αντιφ.2,2,12 **ἐμὲ δὲ ἐκ τῶν προειργασμένων γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα οὔτε .. ὀρεγόμενον**, Θουκ.2,89 ἀμύνεσθέ **τε τούσδε ἀξίως τῶν προειργασμένων**, Ξεν.'Αν.6,1,21 **διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἴη καὶ τὴν προειργασμένην δόξαν ἀποβαλεῖν**· **4**) νεώτ. προπαρασκευάζω· **5**) ρηματ.π. προεργασία.
προεργασία [ἡ] [προεργάζομαι] νεώτ. ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία, ἡ προετοιμασία.
προέργου ά. προύργου βλ.λ.
προερεθίζω μτγν., παρακ. **προηρέθισμαι**, ἐρεθίζω τινὰ ἤ τι προηγουμένως : Γαλ.12,590· κ. παθ.: Σωρ.π.Γαλ.12,418 **τῆς δυνάμεως προηρεθισμένης**· **2**) ἐξεγείρω τινὰ προώρως, παρακινῶ τινα νὰ κάμῃ τι πρὸ τοῦ καταλλήλου χρόνου : 'Ηφαιστ. 'Αστρ.1,25· **3**) ρηματ.π. προερεθισμός.
προερεθισμός [ὁ] μτγν. προηγούμενος ἐρεθισμός : Γαλ.15,622 [δ.γρ.].
προερείδω μσν. ἐρείδω, στηρίζω τινὰ ἤ τι προηγουμένως : Καμεν.287,32.
προερέσσω μ. κτ. ἀόρ. πληθ. α' **προερέσσαμεν** κ. γ' **προέρεσσαν**, φέρω τὸ πλοῖον εἴς τι μέρος διὰ κωπηλασίας, προχωρῶ μὲ τὰ κουπιά : 'Οδ.Ν 279 **σπουδῇ δ' ἐς λιμένα προερέσσαμεν** [ναῦν]· πρβλ. Αἰλ.Ζ1 13,19· || φέρω ἔμπρὸς μὲ τὰ κουπιά : 'Ιλ.Α 435 **τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς**, 'Οδ.Ι 73 **αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερέσσαμεν ἤπειρόνδε.**
προερευνητής [ὁ] [προερευνῶ] κ. νεώτ. ὁ ἐρευνῶν πρότερον ἢ πρῶτος.
προερευνῶ-άω ἐρευνῶ, ἐξιχνιάζω τι πρότερον ἢ πρῶτος : 'Ονήσανδρ.6,8· || κ. μέσ. ἐν μτχ. **οἱ προερευνώμενοι** οἱ πρόσκοποι, οἱ ἀνιχνευταί : Ξεν.Λακ.13,6 **οἱ προερευνώμενοι ἱππεῖς**· **2**) ρηματ.π. ὁ προερευνητής.
προερημῶ-όω μσν., μτχ. παθ. παρακ. **προηρημωμένος**, ἐρημῶ, καταστρέφω, λεηλατῶ προηγουμένως· || κ. παθ. ἐρημοῦμαι, μένω ἔρημος πρότερον : Μιχ.'Ατταλ. ἐν Σάθ. Προοίμ.1,ια' **ὡς μὴ ἀναγκαῖον ὂν τῶν τοιούτων μερῶν φροντίζειν ἡμᾶς προηρημωμένων ὄντων.**
προερμηνεύω μτγν., μτχ. παθ. παρακ. **προηρμηνευμένος**, ἑρμηνεύω, ἐξηγοῦμαί τι προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ.1,379Κ, αὐτ.1,434Β· κ. παθ. : 'Αριστέ.314 **τινὰ τῶν προηρμηνευμένων.**
προέρπω μτγν. προχωρῶ ἐξερχόμενος : Σωρ. 2,29 πρ- **ὡς θηρίον ἐκ φωλεῶν.**
προερρήθην κ. προὐρρήθην, παθ. ἀόρ. β' τοῦ προαγορεύω βλ.λ.
προερύω, ἀόρ. **προέρυσα**, σύρω πρὸς τὰ ἐμπρός, ἰδίᾳ καθέλκω πλοῖον ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν : 'Ιλ.Α 308 **'Ατρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν**, αὐτ.Ι 358 **ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω** [νῆας]· **2**) φέρω τὸ πλοῖον διὰ κωπηλασίας πρός τι μέρος, ὡς δ.γρ. ἀντὶ προερέσσω : 'Ιλ.Α 435 **τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς**, 'Οδ.Ι 73.
προέρχομαι κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. β' **προῆλθον**, παρακ. **προελήλυθα** [Μέν.113,2] κ. συνηρ. **προυλήλυθα**, χωρῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, προχωρῶ, προβαίνω : 'Ηρ.1,207 **νῦν ὦν μοι δοκέει διαβάντας προελθεῖν**, αὐτ.9,14, Θουκ.2,21 **ἐς τὸ πλέον οὐκέτι προελθών**, αὐτ.5,65, Ξεν.'Ελλ.7,5,25 **οἱ ὁπλῖται οὐδὲ προῆλθον ἐκ τοῦ χωρίου ἔνθα ἡ συμβολὴ ἐγένετο**, Διον.'Αλ.Ρωμ.8,58 πρ- **ἐπὶ τὸ βῆμα**· **2**) κ. ἀπολ. παρέρχομαι ἐπὶ τὸ βῆμα, παρουσιάζομαι ἵνα ὁμιλήσω : Αἰσχίν.3,154 **προελθὼν ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε**, Πολύβ.4,14,7 **οὐ μὴν ἀλλ' ἅμα τῷ προελθόντα τὸν 'Αρατον ἀναμνῆσαι μὲν τῶν προπεπολιτευμένων**· **3**) μτ. συστ. αἰτ. ἀνύω ὁδόν, κάνω δρόμον : Πλάτ.Πολ 616Β **εἰς ὃ ἀφικέσθαι προελθόντας ἡμερησίαν ὁδόν**· κ. ἔμπροθ. : Ξεν.'Αν.4,2,14 **τοὺς δὲ ἄλλους ἐκέλευσεν ὑπάγειν, . . προελθόντας κατὰ τὴν ὁδὸν ἐν τῷ ὁμαλῷ θέσθαι τὰ ὅπλα**· **4**) ἐμφανίζομαι, γεννῶμαι : 'Αριστλ.Ζ1 576a,24 **διὸ καὶ πλάγια προέρχεται τὰ ἔμβρυα πάντων**, 'Ολυμπ.Πλάτ.1W· κ. γενικ. : Λουκ.Τόξ.25 **μετ' ὀλίγον προῆλθε διακορήσας αὐτήν**, Μηναῖ.3,3 Θεοτοκ. **ὁ πρὸ αἰώνων Λόγος προελθών**· **5**) ἐπὶ βιβλίου, ἐκδίδομαι, δημοσιεύομαι : Στράβ.13,1,54 **ἀφ' οὗ τὰ βιβλία ταῦτα προῆλθεν**· **6**) ἐγκαταλείπω μέρος τι, φεύγω ἀπὸ ἕνα μέρος : Πάπ. **προέρχεσθαι ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ οἰκίας**· || κ. μτ. αἰτ. τοῦ ὀργάνου τῆς κινήσεως : Λουκ.'Ερμότ.32 **οὐδεπώποτε ἐξ Αἰθιοπίας τὸν ἕτερον πόδα προελθών**· **7**) ἐπὶ χρόνου προέρχομαι, περνῶ, τελειώνω : Θουκ.1,10 **πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως προελθόντος πολλοῦ χρόνου τοῖς ἔπειτα**, Πλάτ.Πολιτ.273Α **μετὰ δὲ ταῦτα προελθόντος ἱκανοῦ χρόνου**, Πλούτ.Λυκ.16 **διὸ καὶ τῆς ἡλικίας προερχομένης ἐπέτεινον αὐτῶν τὴν ἄσκησιν**· || κ. ἐπὶ προσ.: Ξεν.'Ελλ.6,1,5 **τοὺς μὲν προεληλυθότας ἤδη ταῖς ἡλικίαις** ἔχει [τοὺς περασμένους στὰ χρόνια]· **8**) προχωρῶ, προβαίνω ἐν διηγήσει ἢ συζητήσει, συνεχίζω : Πλάτ.Φαῖδρ.237C **προελθόντες δὲ τὸ εἰκὸς ἀποδιδόασιν**, αὐτ.Πρωτ.339D· **9**) μτφ. ἐξελίσσομαι συνεχῶς ἐπὶ τὰ βελτίω, προάγομαι, προοδεύω, προκόπτω : 'Ηρ.7,50 **οὐκ ἄν κοτε εἴδες αὐτὰ ἐς τοῦτο προελθόντα** [τὰ Περσέων πρήγματα], 'Ισοκρ.'Επιστ.4,10 **παραδοθέντ' ὑμῖν αὐτὸν ὥσπερ μαθητὴν εἰς τοὔμπροσθε πειραθῆναι προελθεῖν**, αὐτ.15,82 **ἐπειδὴ ἐνταῦθα προεληλύθαμεν**· **10**) ἐπὶ κακῆς σημ. μτ. γενικ. προβαίνω μέχρι τινὸς βαθμοῦ εἰς τὸ κακόν, ἐξελίσσομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, χειροτερεύω : Δημ.29 **εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα**, αὐτ.42 **οἱ προεληλυθ' ἀσελγείας ἄνθρωποι**, αὐτ.688, αὐτ.757 **εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασιν.**

πρβλ. Ξεν.Ἱέρ.4,4 **οὕτω πόρρω προεληλύθασι φυλακῆς** (τόσον δὲ πολὺ προέβησαν εἰς τὸ προσέχειν καὶ φυλάττεσθαι)· **11)** πορεύομαι, βαδίζω, πηγαίνω πρότερον ἢ πρῶτος, προπαρεύομαι: Ξεν.ΚΠ 6,3,9 **προεληλυθότες ἐπὶ χιλόν**· ‖ κ. μτ. γενικ.: αὐτ.2,2,7 **ὁ ἀνήρ σοι ὁ νεανίας ἐκεῖνος προελθὼν τοῦ λοχαγοῦ πρότερος ἐπορεύετο**· ‖ μτγν. μτ αἰτ. ἔρχομαι πρό, ἐνώπιόν τινος, εἰς συνάντησίν τινος ἐρχομένου: ΚΔ Μᾶρκ.6,33 **πεζῇ ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων συνέδραμον ἐκεῖ καὶ προῆλθον αὐτούς**· **12)** ἀφικνοῦμαι, φθάνω πρότερον ἢ πρῶτος: Θουκ.8,100 **διὰ τοὺς ἐκ τῆς Μυτιλήνης Ἀθηναίων φρουροὺς προελθόντας**· **13)** ἀποβαίνω, καθίσταμαι, γίνομαί τι: Ἀφθόν. Προγ.34 **τὸ δοκοῦν τοῖς πολλοῖς νόμος προῆλθεν ἐμοί**· **14)** πάπ. προέρχομαι, ἐμφανίζομαι ἐνώπιον δικαστηρίου, προβαίνω εἰς τὰς νομίμους ἐνεργείας: **προῆλθον ἐπὶ τῆς σῆς ἐξουσίας**· φρ. **κατὰ τὸ ἀναγκαῖον ἢ ἀναγκαίως προέρχομαι** ἐκτελῶ τὰς νομίμους διατυπώσεις· **15)** νεώτ. ἔχω τὴν προέλευσιν, τὴν καταγωγήν, τὴν αἰτίαν ἔκ τινος, ἀπό τινος: **ἡ νευρασθένειά του προῆλθεν ἀπὸ ὑπερκόπωσιν**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.31 **τοῦ εἶχε προέλθει ἀπὸ ἔρωτα**· **16)** ρηματ.π. προέλευσις.

προερῶ-έω (ἀττ. μ. συνηρ.) ἐν χρ. ὡς μέλλ. τοῦ προλέγω, παρακ. **προείρηκα** κ. παθ. **προείρημαι**, παθ.ἀόρ.**προερρήθην-προυρρήθην**, θὰ εἴπω ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως: Πλάτ.Πολιτ.292D **ὡς ὁ λόγος ἡμῖν προείρηκεν**· κ. παθ., ἰδ. κτ. μτχ. παρακ.: αὐτ.Πολ.398C **τοῖς προειρημένοις συμφωνεῖν**, Ἰσοκρ.4,14 **ταῦτά μοι προειρήσθω** (ἔστωσαν λεχθέντα ἐν εἴδει προλόγου)· φρς κ. νεώτ. **κατὰ τὰ προειρημένα, - ἐκ τῶν προειρημένων, - ἐν τοῖς προειρημένοις**: Πλάτ.Φαίδ.75B,αὐτ.Πολ.408C· ‖ παθ. ἀόρ. ἐν εἰδ. σημ. **πόλεμος προερρήθη** ἐκηρύχθη πρότερον (ἤτοι πρὸ τῶν ἀναφερομένων γεγονότων): Ξεν.Ἀγησ.1,17· **2)** ἐν ἐξαρτήσει ἀπὸ ἄ. ρ. κινήσεως σημαντ. ἡ μτχ. **προερέοντα-οῦντα** ἐν τελικῇ σημ. νὰ προαγγείλῃ, νὰ παραγγείλῃ, νὰ γνωστοποιήσῃ, ἀνακοινώσῃ ἐντολήν, ἐπιταγήν: Ἡρ.1,77 **ἔπεμπε κήρυκας . . προερέοντας**, αὐτ.3,61 **διέπεμπε . . ἐς Αἴγυπτον προερέοντα τῷ στρατῷ**· ‖ ἡ μτχ. παθ. παρακ. ἐν ἐπιθ. χρ. πολλάκις ἐν τῇ σημ. ὡρισμένον, καθωρισμένον, διατεταγμένον: αὐτ.6,128 **ἀπικέσθαι ἐς τὴν προειρημένην ἡμέραν**, αὐτ.7,119 **δεῖπνον . . ἐκ πολλοῦ χρόνου προειρημένον** (διατεταγμένον ἐκ τῶν προτέρων)· **3)** πάπ. προερεῖν καλεῖν τινα δημοσίᾳ: **ὀνομαστὶ προερεῖ**.

προερωτῶ-άω κ. μσν., παθ. ἀόρ. **προηρωτήθην**, μτχ. παθ. παρακ. **προηρωτημένος**, ἐρωτῶ τινα διά τι πρότερον, προηγουμένως: Τζέτζ.Λυκόφρ.1· κ.παθ.: Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.6 **δεῖ τοῦτο προερωτηθῆναι**,Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,234**μηδενὸς προηρωτημένου**.

προεσθίω, παρακ. **προεδήδοκα** (Γαλ.18(1),42), μτχ. παθ. ἀορ. **προεδεσθὲν** (Ἀριστλ.Πρ.926b,29), ἐσθίω, τρώγω τι πρότερον: Ἀθήν.2,52D **πρὸ τοῦ ποτοῦ προεσθίοντα πικρὰς ἀμυγδάλας πέντε ἢ ἕξ**· κ. παθ.: αὐτ.2,52C **ἐπακτικώτατα δὲ πρὸς πότον τὰ ἀμύγδαλα προεσθιόμενα**· ‖ εἰδ. ἐσθίω πρὸ ἄλλου τινός, ὅπως δείξω ὅτι ἡ τροφὴ δὲν περιέχει δηλητήριον: Λουκ.Παράσ.59, Ἀθήν.4,171B **προήσθιον τῶν βασιλέων πρὸς ἀσφάλειαν**.

πρόεσις-εως (ἡ) (προΐημι) κ. μσν. ἐκβολή, ἐκροή, ἔκχυσις: Ἀριστλ.ΖΙ 550a,12,αὐτ.Πρ.888b,1, αὐτ.ΖΓ 765b,21 **διὰ τὴν τῶν καταμηνίων πρόεσιν**, αὐτ ΖΜ 663a,16 **τοῖς δὲ βονάσοις . . τὴν τοῦ περιττώματος πρόεσιν** (δ γρ. ἄφεσιν), Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,4, Γαλ.4,590 **ἐν τῇ προέσει τοῦ σπέρματος**· κ. κτ. πληθ.:Φιλόδ.Θαν.25 **δακρύων προέσεις**· **2)** ἀπόρριψις, ἐγκατάλειψις, κατεξόδευσις, ἀντιθ. λῆψις: Ἀριστλ.ΗΝικ.1107b,12 **πρόεσις τῶν σιτίων**.

προεσκεμμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ προσκοποῦμαι) ἐπίρρ. μτγν.κ. νεώτ. μετὰ προηγουμένης σκέψεως, προσεκτικῶς, προμεμελετημένως: Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45.17,9.

προεσπερίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ἡ ἑσπερινὴ συγκέντρωσις καὶ διασκέδασις, ἡ λήγουσα πρὸ τοῦ δείπνου.

προέστατε ἰων. συγκεκ. τ. παρακ. β' πληθ. ἀντὶ προεστήκατε τοῦ προΐστημι βλ.λ.: Ἡρ.5,49.

προεστιῶ-άω μτγν. ἑστιῶ, φιλεύω τινὰ πρότερον: Ἱμέρ.Λόγ.10,4.

προεστός (ὁ) δημ. **ὁ** προεστὼς βλ.λ.

προεστώς-ῶσα-ός κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. προεστεώς, δημ. ἀρσ. ὁ **προεστός**, μτχ. παθ. παρακ. τοῦ προΐστημι βλ.λ., ἄ. προεστηκώς, ὁ πρὸ τῶν ἄλλων ἱστάμενος, ὁ ἀρχηγός: Ἡρ.4,79 **εἶποντο τῶν Σκυθέων οἱ προεστεῶτες**, Θουκ.3,11 **τῶν αἰεὶ προεστώτων περιεγιγνόμεθα**· **2)** μσν. ἐκκλ. προσηγορία διδομένη εἰς τοὺς ἐπισκόπους,·τοὺς πρεσβυτέρους ἢ τοὺς ἡγουμένους τῶν μοναστικῶν ἀδελφοτήτων: Καισάρ.Δαπ.3,123 **προεστὼς τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Νικολάου**· **3)** νεώτ. κ. δημ ἐπὶ τουρκοκρατίας, κοινοτικὸς ἄρχων· ‖ κ. κτ. ἐπέκτ. ὁ πρόκριτος, ὁ προύχων: **οἱ προεστοὶ τοῦ χωριοῦ**· ‖ ὁμ. δημ. ὁ πρεσβύτης.

προέτειος-ον ὁ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ὁ περυσινός: Ἀριστλ.Πρ.924b,6 **σίκυος τῶν προετείων**.

προετήσιαι ἄνεμοι (οἱ) μτγν. οἱ πρὸ τῶν ἐτησίων πνέοντες ἄνεμοι: Ὀλυμπ.Μετ.180,5.

προετικός-ή-όν (προΐημι) ὁ εὐκόλως ἐκπέμπων, ἐκχέων, ἀντιθ. καθεκτικός· συγκρ.: Ἀριστλ.Πρ. 963a,21 **καθεκτικώτερός ἐστιν ἢ προετικώτερος ὁ καθεύδων τοῦ πνεύματος**· ‖ ἁπλῶς, ὁ ἐκπέμπων: Θεόφρ.ἀπ.89,10 **π- βαρέος** (ἤχου), Σωρ.1, 33 **προετικὸς σπέρματος**· **2)** ὁ εὐχερῶς δίδων, ὁ παρέχων ἀφθόνως, ὁ χαρίζων: Ξεν.Ἀπομν. 3,1,6 **παρασκευαστικὸν τῶν εἰς τὸν πόλεμον τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ . . καὶ προετικὸν καὶ ἅρπαγα**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1120b,15 **πλουτεῖν δ' οὐ ῥᾴδιον τὸν ἐλεύθερον, μήτε ληπτικόν, μήτε φυλακτικόν, προετικὸν δέ**· ‖ μτ. δοτ. ὁ παρέχων πλουσίως εἴς τινα: Ἀριστλ.Ρητ.1367b,6 **προετικὸς τοῖς τυχοῦσι καὶ τοῖς φίλοις**· ‖ ὁ ἀφθόνως δαπανῶν, ὁ σπάταλος: Πλάτ.Ὅρ.416B **φιλοτιμία ἕξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ λογισμοῦ**, Ἀριστλ.Ἀρετ.1250b,25 **χρημάτων εἶναι προετικὸν εἰς τὰ ἐπαινετά**.

προετικῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον προετικὸν βλ.λ.2), ἐλευθερίως, δαπανηρῶς, σπάταλα: Ἀριστλ.ΗΝικ. 1122b,8 **καὶ ἔτι ἡδέως καὶ προετικῶς**.

προετοιμάζω κ.νεώτ. κ.δημ., παθ.ἀόρ. **προητοιμάσθην**, δημ. **προετοιμάστηκα**, μέσ. ἀόρ. ἰων. **προετοιμασάμην**, μτχ.παθ.παρακ. **προητοιμασμένος**, δημ. **προετοιμασμένος**, ἑτοιμάζω τι ἐκ τῶν προτέρων, προπαρασκευάζω: Αἰν.Τακτ.18,6, Ἰω. Κατακ.18C **τὸ ἡμῖν αὐτοῖς τὴν ἀσφάλειαν προετοιμάσαι**· ‖ μέσ. ἑτοιμάζω τι πρὸς ἰδίαν χρῆσιν, πρὸς ὄφελός μου: Ἡρ.8,24 **προετοιμάσατο δὲ τάδε**· ‖ ἑτοιμάζω ἐμαυτὸν πρός τι: Παχυμ.Γ Μιχ.Παλαιολ.257A **εἰς ἐξορίαν προητοιμάζετο**· ‖ κ. παθ. ἐπὶ πραγμ., γίνομαι ἕτοιμος πρός τι: Ἡρ.7,22 **καὶ τοῦτο μὲν ὡς προσπταισάντων τῶν πρώτων περιπλωόντων περὶ τὸν Ἄθων προετοιμάζετο ἐκ τριῶν ἐτέων**,Φίλ.2,252,Ἰώσ.Αἰ 17,5,6 **παντοῖα ἦν τὰ προητοιμασμένα**, Πλούτ.Ἠθ.230E **τὸ προητοιμασμένον Περσικὸν δεῖπνον**, Φιλούμ. π.Ὀρειβ.8,45,7· **2)** νεώτ. κ. δημ. προπαρασκευάζω, προδιαθέτω: Παπαντ.Ἀγ.Ὅρ.6 **νὰ τὸν προετοιμάσῃ γιὰ τὴν κατανόηση τῆς θείας ἀλήθειας**· **3)** ρηματ.π. προετοιμασία, προετοιμαστής.

προετοιμασία (ἡ) (προετοιμάζω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἑτοιμασία **ἐκ** τῶν προτέρων, ἡ προ-

παρασκευή : Κλήμ.'Αλ.2,757Α, 'Ωριγ.4,276Β, Εὐστρ. ΗΝικ.ΙΙ,7, ASS 'Ιουνίου 3,335,28,- **κάνουν προετοιμασίες γιά τό γάμο.**

προετοιμαστής (ὁ) (προετοιμάζω) μτγν. ὁ προετοιμάζων τι, ὁ προπαρασκευάζων : 'Επιφάν.Ι, 332D, αὐτ.695D **προπέμπει . . προετοιμαστάς.**

προετῦμολόγησις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐξήγησις μιᾶς λέξεως : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.Ι,181.

προέτω γ' ἑν. προστ. ἀορ. β' τοῦ προΐημι βλ.λ.

προευαγγελίζομαι μτγν. ἀποθ. εὐαγγελίζομαι, φέρω καλάς, χαροποιούς ἀγγελίας πρότερον: Φίλ.Ι,7 **οὗτοι δέ εἰσιν ἑσπέρα τε καὶ πρωΐα, ὧν ἡ μέν προευαγγελίζεται μέλλοντα ἥλιον ἀνίσχειν,** αὐτ.Ι,602, ΚΔ Γαλ.3,8 **προευηγγελίσατο τῷ 'Αβραάμ ὅτι ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τά ἔθνη,** Σχόλ.Σοφ.Τρ.335 **ὁ προευαγγελισάμενος κατέχει αὐτήν.**

προευδοκῖμῶ-έω μτγν., μτχ. παρακ. **προευδοκιμηκώς,** εὐδοκιμῶ, ἔχω καλήν φήμην ἐκ τῶν προτέρων, *προαπολαύω* καλῆς φήμης : Διον.'Αλ.Ρητ.5,6 **τῶν προευδοκιμηκότων,** Δίων Κ 39,25 **τὸ προευδοκιμοῦν πᾶν καταλύοντες,** Γρηγ.Νύσσ.2,544Β **τινάς προευδοκιμήσαντας.**

προευεργετῶ-έω μτγν. σχόλ. εὐεργετῶ τινα ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως· κ. παθ.: Διόδ.Σ 19,6, Σχόλ.Πινδ.Π2,32 **'Ιέρωνι προευεργετήσαντι αὐτούς.**

προευθετίζω μτγν.,παθ. παρακ. **προηυθέτισμαι,** θέτω τι πρότερον ἐν καλῇ τάξει, ἐν τάξει, διευθετῶ ἐκ τῶν προτέρων· κ. παθ. : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 309,7 **τῶν φωνῶν προηυθετισμένων εἰς τὸν προκείμενον λόγον·** || κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.134,15 **προηυθέτισται τὰ ἐγκλιτικὰ μόρια ἐπὶ τέλους ἔχειν τὴν ὀξεῖαν.**

προευκρῖνῶ-έω μτγν. συλλέγω τι ἐκ τῶν προτέρων μετὰ προσοχῆς : 'Αρετ.Χρον.Παθ.Ι,5 **ὅκως προευκρινῆσαι ἕκαστον χρή·** 2) κρίνω ἐπιμελῶς, μετὰ προσοχῆς : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.Ι,10 **καὶ τόδε μέντοι προευκρινήσας ἀμφὶ τῆς δυνάμιος πρήσσειν·** 3) κ. παθ. διευκρινίζομαι, ξεκαθαρίζομαι πρῶτον : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.235,6 **προευκρινηθέντος τοῦ τοιούτου.**

προευκτικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προεισαγωγικὴν εὐχήν : Σχόλ.'Οππ. 'Αλ.Ι,73 **προευκτικὴ κατάστασις.**

προευλᾰβοῦμαι-έομαι ἀποθ. παθ. ἀόρ. **προηυλαβήθην,** προσέχω, προφυλάττω ἐμαυτὸν καλῶς ἐκ τῶν προτέρων : Δημ.798 **μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν, ὃ μήτ' ἰδίᾳ μήτε δημοσίᾳ γένοιτο, ἀλλὰ προευλαβηθέντας.**

προευλογῶ-έω μτγν. εὐλογῶ ἐκ τῶν προτέρων : 'Ιώσ.ΑΙ 4,8,47 (δ.γρ. προαευλογῶ).

προευμενίζω σχόλ. καθιστῶ τινα εὐμενῆ, εὐνοϊκὸν ἐκ τῶν προτέρων, διαθέτω τινὰ εὐμενῶς προηγουμένως· κ. μέσ. : Σχόλ.'Αρατ.636.

προευμοιρῶ-έω μσν. μετέχω καλῆς τύχης πρότερον, προαπολαύω καλοῦ τινος : Νικ.Χων. Χρον.292D **ὀψέ ποτε δικαίως ἠξιωμένοι ὧν ἄλλοι παρ' ἀξίαν προηυμοιρήκεισαν.**

προευπάσχω μτγν., μτχ. παθ. ἀόρ. β' **προευπαθών,** εὖ πάσχω πρότερον, εὐεργετοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων, προευεργετοῦμαι : 'Ιω.Χρυσ.ΙΙ,735Α.

προευπεπτῶ-έω μτγν. πέσσω, χωνεύω τι καλῶς πρότερον : Γαλ.14,298.

προευπορῶ-έω προμηθεύομαι πρότερον : 'Επιγρ.' κ. παθ. : Δημ.731 **οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προευπορεῖσθαι** (δ.γρ. προσευπορεῖσθαι)· 2) παθ. ὑπερνικῶ δυσκολίας πρότερον, λύω ἀπορίας προηγουμένως : 'Αριστλ.Φυσ.208a,35 **οὐδ' ἔχομεν οὐδὲν παρὰ τῶν ἄλλων οὔτε προηπορημένον οὔτε προευπορημένον περὶ αὐτοῦ,** Σιμπλίκ.Φυσ.523,12.

προευτελίζω μτγν. σχόλ. ἐξευτελίζω τι ἐκ τῶν προτέρων, καταφρονῶ, περιφρονῶ τι ἐκ τῶν προτέρων ὡς εὐτελές, μηδαμινόν : Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν. 686 **ὡς θεοὶ ἐσόμενοι προευτελίζουσι τοὺς ἀνθρώπους·** κ.παθ.: 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.2,17 (κῶδ.προσευτ-).

προευτρεπίζω μτγν., μτχ. παθ. ἀορ. **προευτρεπισθείς** κ. παθ. παρακ. **προευτρεπισμένος,** εὐτρεπίζω, ἑτοιμάζω τι ἐκ τῶν προτέρων, προδιευθετῶ : 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.15 **πρ- παρασκευήν** || προπαρασκευάζω, προετοιμάζω τινὰ εἴς τι : 'Ηρων'Ορ.136.13 **π- τι τῇ ζητήσει,** 'Ιάμβλ.Προτρ.Ι **π- τινα ἐπὶ τὸ ἀγαθόν,** αὐτ.Μυστ.3,14· κ. μέσ.:'Ιώσ. ΑΙ 20,4,2 **ταῦτα προευτρεπισάμενος,** 'Ηλιόδ.Αἰθ. 7,24 **ἐπὶ πᾶσι τὸ γράμμα τὸ Μιτράνου πρὸς 'Οροονδάτην προηυτρεπισμένος ἐπεδείκνυε τῇ 'Αρσάκῃ·** κ. παθ. : Φίλ.Ι,212, 'Ιώσ.ΑΙ 20,6,3 **τῇ δεήσει ταύτῃ προευτρεπισθείς** (καμφθείς πρότερον)· 2) ρηματ.π. προευτρεπισμός, προευτρεπιστής.

προευτρεπισμός (ὁ) (προευτρεπίζω) μτγν.κ.μσν. ἡ προδιευθέτησις, ἡ προσήκουσα προετοιμασία ; Βασ.2,32, Κύριλλ.Ι,505C, Σιμπλίκ.'Επίκτ.135D.

προευτρεπιστής (ὁ) (προευτρεπίζω) μσν. ὁ προευτρεπίζων τι, ὁ προδιευθετῶν τι : Φιλῆς Ι,296.

προευφημῶ-έω μσν. εὐφημῶ, ὁμιλῶ ἐπαινετικῶς περί τινος ἐκ τῶν προτέρων : Στουδ.Θεόδ.784.

προευφραίνω μτγν. εὐφραίνω, καθιστῶ τινα εὔθυμον πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : Φίλ.Ι,96, ΑΙλ.ΖΙ 10,19, Λιβάν.Λόγ.ΙΙ,248.

προεύχομαι μτγν. ἀποθ. μτ.γενικ. εὔχομαι πρῶτον ὑπέρ τινος : Γρηγ.Ναζ. **προεύχομαι τοῦ λαοῦ.**

προευχρηστῶ-έω 'Επιγρ , παρακ. **προευχρήστηκα,** προδανείζω : **προευχρήστηκε διάφορον πολλάκις ἄτοκον, ἀπόντος τοῦ ταμίου.**

προεφίημι μτγν. παραδίδω προηγουμένως : Πάπ. **προέφηκα δι' 'Αμμωνίαν πυροῦ ἀρτάβας βγ'·** 2) μέσ. μτ. αἰτ. ἐνεργῶ πρῶτος ἐπίθεσιν ἐναντίον τινός, προσβάλλω πρῶτος : Φιλόδ.Σημ.19 **πρ- λόγους . . τοὺς ἐκκειμένους.**

προεφίστημι μτγν. ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τινος εἴς τι ἐκ τῶν προτέρων, καθιστῶ τινα προσεκτικὸν εἴς τι : Πολύβ.10,2,1 **προεπιστῆσαι τοὺς ἀκούοντας ἐπὶ τὴν φύσιν τοῦ ἀνδρός·** || κ. παθ. ἐφίσταμαι ἐνώπιόν τινος : Θεόδ.:Υρτ.'Αν.Βοασσ.2, 453 **ἑβδόμη προεφειστήκει τῆς ἀναλύσεω :.**

προεφοδεύομαι μτγν. παθ., μτχ. π θ. παρακ. **προεφωδευμένος,** διατρέχομαι πρότερον : Στράβ. 12,8,8 **περὶ τῶν 'Ολυμπηνῶν καὶ τῶν ἐφεξῆς . . τοῖς προεφωδευμένοις λέγωμεν.**

προεφοδιάζομαι μτγν. παθ. ἐφοδιάζομαι, παρασκευάζομαι διὰ ταξίδιον, προμηθεύομαι τὰ τοῦ ταξιδίου ἀναγκαῖα : Φίλ.2,93 **ὄργανα, . . οἷς** προεφωδιάσθη.

προεφόπλισις-εως (ἡ) μσν. **ὁ** ἐκ τῶν προτέρων ἐφοπλισμός· κ. μτφ. : Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.Ι,ριθ' **ὥσπερεὶ προπαρασκευή τις καὶ προεφόπλισις τοῖς βουλομένοις ἐπιχειρεῖν.**

προεφορμῶ-άω μτγν. ἐφορμῶ πρότερον κατά τινος, προεπιτίθεμαι : 'Ηλιόδ.Αἰθ.9,17 **πρὸς οὕτω πεφραγμένους προεφορμήσαντες.**

προεφορῶ-άω μτγν. ἐφορῶ τι πρότερον, προβλέπω τι : Μᾶρκ.Αὐρ.7,49 **ἔξεστι καὶ τὰ ἐσόμενα προεφορᾶν.**

προεχής-οῦς-ές μτγν. ὁ προέχων, ὁ ἐξέχων, ὁ ἔξοχος· 'Ησ. «σπουδαῖος, κραταιός» : Πλούτ. ἀπ.13,2 (κῶδ.προσεχής), 'Ιππόλ.ΑΙρ.364,9.

πρόεχμα-ατος (τό) μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πρόβλημα βλ.λ. : 'Ιώσ.ΑΙ 17,10,7.

προεχόντως μτγν. ἐξόχως, ἐξαιρέτως : Φιλόδ.Μουσ.52Κ **τοῖς φύσει γεγενημένοις ὑπὲρ τῆς φύσεως, καθάπερ φησί, προεχόντως.**

προέχω κ. μσν. κ. νεώτ., συνηρ. προύχω, συνήθ. π. 'Ομ., Σοφ. κ. Θουκ., μέλλ. **προέξω,** ἀόρ. β' **προέσχον** κ. μέσ. **προεσχόμην** κ. συνηρ. **προυσχόμην,** ἔχω τι ἔμπροσθεν, κρατῶ, προβάλλω,

προτείνω, ἰδίᾳ ὡς ἀμυντήριον : Ἀριστφ.Νεφ.989 ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθηναίοις δέον αὐτοὺς τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῇ τῆς Τριτογενείης, Ξεν.ΚΠ 2,3,10 τὼ χεῖρε προέχων ἐνεπόδιζον τὸν παίοντα· ‖ κ. μέσ. ἔχω τινὰ ἤ τι πρὸ ἐμαυτοῦ, ἔμπροσθέν μου : Ὀδ.Γ 8 προύχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους (Εὐστ. «πρὸ ἑαυτῶν εἶχον ὥστε σφάξαι»), αὐτ.Ρ 355, Ἡρ.2,42 τὸν Δία μηχανήσασθαι κριὸν ἐκδείραντα προέχεσθαί τε τὴν κεφαλὴν ἀποταμόντα τοῦ κριοῦ· ‖ κρατῶ τινα ἔμπροσθέν μου, ὑποβαστάζω : Ἀριστφ.Νεφ. 1385 κακκᾶν δ' ἂν οὐκ ἔφθης φράσαι, κἀγὼ λαβὼν θύραζε ἐξέφερον ἂν καὶ προυσχόμην σε· 2) μέσ. μτφ. προβάλλλω τι ὡς πρόφασιν, ὡς πρόσχημα, προφασίζομαι : Σοφ.Ἀντ.80 σὺ μὲν τάδ' ἂν προύχοιο, Θουκ.1,140 ὅπερ μάλιστα προύχονται εἰ καθαιρεθείη, μὴ ἂν γίγνεσθαι τὸν πόλεμον (τὸ ψήφισμα τῶν Μεγαρέων)· 3) μέσ. προτείνω, προσφέρω (συνήθ. ἐπ' αὐτῆς τῆς σημ. τίθεται τὸ προΐσχομαι βλ.λ.) : Θουκ.3,68 ἃ πρὸ τοῦ περιτειχίζεσθαι προείχοντο αὐτοῖς· 4) κατέχω τι πρότερον, πληροφοροῦμαι περί τινος πράγματος ἐκ τῶν προτέρων : Ἡρ.9,4 ταῦτα δὲ τὸ δεύτερον ἀπέστελλε προέχων μὲν τῶν Ἀθηναίων οὐ φιλίας γνώμας, Διόδ.Σ 31,27, Δίων Κ 43,3 μηδὲ τινὰ εὐεργεσίαν αὐτοῦ προέχων· 5) λαμβάνω τι πρότερον, προηγουμένως : Πάπ. ἃ προεῖχεν μισθῷ ὁ . . Πτολεμαῖος, αὐτ. εἰς τοῦτο ὑπολόγησον ὃ προέχουσι (ὅ,τι προηγουμένως ἔλαβον)· ‖ κ. ἀπολ. ὁ προέχων ὁ κατέχων τι πρῶτος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1164b,9 τρεῖς εἰσι οἱ προύχοντες βίοι· 6) ἔχω τι περισσότερον ἄλλου, κατὰ προτίμησιν, ὅθ. προτιμῶμαι : Σοφ.Ἀντ.208 κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων (καὶ οὐδέποτε ὑπ' ἐμοῦ οἱ κακοὶ θὰ προτιμηθῶσι τῶν δικαίων)· 7) κ. νεώτ. ἀμτβ. π. Ὁμ. συνήθ. ἐπὶ ἀκρωτηρίων καὶ κρημνωδῶν τόπων, ἐξέχω πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἰλ.Χ 97 πύργῳ ἔπι προύχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας, Ὀδ.Ζ 138 ἐπ' ἠιόνας προυχούσας, αὐτ.Μ 11, αὐτ.Τ 544, Ἡρ.4,177 ἀκτὴ προέχουσα ἐς τὸν πόντον, Θουκ.2,76 ἡ δὲ ῥύμη ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προὔχον τῆς ἐμβολῆς, αὐτ.6,97 ἔστι δὲ χερσόνησος μὲν ἐν στενῷ ἰσθμῷ, προύχουσα ἐς τὸ πέλαγος, Καλλ. ἀπ.125· 8) ἐπὶ δρόμου, προηγοῦμαι, προπορεύομαι Ἰλ.Ψ 325 καὶ τὸν προύχοντα δοκεύει· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.4,120 ἡμέρης καὶ τούτους ὁδῷ προέχοντας τῶν Περσέων ὑπεξάγειν, αὐτ. 9,22, Ξεν.ΚΠ 4,3,16 νῦν μὲν γὰρ ἔγωγε ἀγαπῶ ἢν γ' ἐξ ἴσου τῳ θεῖν ὁρμηθεὶς ἀνθρώπων μόνον τῇ κεφαλῇ πρόσχω· ‖ κ. ἐπὶ χρόνου : Θουκ.3,49 προεῖχε δὲ ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα (ἡ τριήρης), Πλάτ.Νόμ.879C προέχοντα εἴκοσιν ἡλικίας ἔτεσιν· 9) μτφ. μτ. γενικ. κ. νεώτ. ἐπὶ τάξεως ἢ θέσεως κοινωνικῆς, ὑπερέχω τῶν ἄλλων, εἶμαι ἀνώτερος, ξεχωριστός : Ὑμν.Δήμ.151 δήμου προύχουσιν, Ἡρ.1,56 ἱστορέων δὲ εὕρισκε Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας, τοὺς μὲν τοῦ Δωρικοῦ γένους, τοὺς δὲ τοῦ Ἰωνικοῦ· κ. ἀπολ. : Θουκ.1,39 ἤν γε οὐ τὸν προύχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον λέγειν τι δοκεῖν δεῖ, αὐτ.3,84 ἀνθρωπεία φύσις, . . πολεμία δὲ τοῦ προύχοντος (πρὸς πᾶν ὅ,τι εἶναι ὑπέροχον)· ‖ κ. νεώτ. ὁ προύχων ὡς οὐσ. ὁ πρόκριτος, ὁ διακεκριμένος : Θουκ.5,17 τοὺς προύχοντας ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν διαβάλλεσθαι, Σκυθῖν.10, - οἱ προύχοντες τοῦ χωρίου· 10) ὑπερβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερτερῶ : Ἡρ.1,1, αὐτ. 2,136 προέχω γὰρ αὐτέων τοσοῦτον, αὐτ.3,82, Σοφ.Φιλ.138 τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει, Θουκ.1,18 Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο δυνάμει προύχοντες, αὐτ. 1,121, αὐτ.6,16 ὅσοι ἔν τινος λαμπρότητι προέσχον, Ἰσοκρ.10,5 μικρὸν προέχειν ἐν τοῖς μεγάλοις μᾶλλον ἢ πολὺ διαφέρειν ἐν τοῖς μικροῖς, Καλλ.Δῆλ.18 πολὺ προύχουσα θεάων, Πολύβ.15,13,1 τῇ εὐχερείᾳ καὶ τόλμῃ προεῖχον οἱ μισθοφόροι, Λουκ.Μυί.Ἐγκ.1 ἐκείνων μεγέθει τοσοῦτον προύχει, αὐτ.Ἐρωτ.30 προέχω κατὰ σοφίαν· κ. μτ. γενικ. κ. δοτ. : Ἀντιφ.3,3,2 αὐτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου· ‖ σπαν. μτ. αἰτ. προσ. κ. δοτ. πράγμ. : Ξεν.Ἀν.3,2,19 ἑνὶ δὲ μόνῳ προέχουσιν οἱ ἱππεῖς [ἡμᾶς]· ‖ κ. παθ. ὑπερτεροῦμαι : Πλούτ.Ἠθ.1038D οὐθὲν πρ- ὑπὸ τοῦ Διός, ΚΔ Ρωμ.3,9 τί οὖν; προεχόμεθα; οὐ πάντως· 11) νεώτ. ἐπείγω, ἔχω σπουδαιοτέραν σημασίαν : τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα προέχει· 12) ἀπροσ. μτ. ἀπαρφ. κάμνω τινὰ νὰ προοδεύσῃ, ὠφελῶ : Ἡρ.9,27 ἀλλ' οὐ γάρ τι προέχει τούτων ἐπιμεμνῆσθαι (δὲν ὠφελεῖ τίποτα)· 13) ῥηματ. π. πρόσχημα, προσχηματικός.

προέψημα-ατος (τὸ) (προέψω) μτγν. νόστιμον φαγητόν : Φίλ.ἀπ.44Η.

προέψησις-εως (ἡ) (προέψω) μτγν. ἡ πρότερον ἕψησις, τὸ προηγούμενο βράσιμο : Ἀέτ.1,130.

προεψιῶ-άω Ἡσ. «προαγορεύω» (κῶδ. προα-).

προέψω, μέλλ. προεψήσω, ἀόρ. προήψησα, βράζω τι ἐκ τῶν προτέρων, παρασκευάζω τι διὰ βρασμοῦ, μαγειρεύω προηγουμένως : Ἱππ.Ναύσ. 3,17, Διοσκ.5,11, Ἀθήν.9,381B προεψήσας μετὰ πολλοῦ πεπέρεως τὰ προειρημένα χναυμάτια· ‖ ζέω, βράζω ὕδωρ πρότερον : Ῥοῦφ.ἀπ.66· 3) ῥηματ.π. προέψημα, προέψησις.

προεωλίζω μτγν. ἑωλίζω τι πρότερον, ποιῶ τι ἕωλον, ἀφήνω νὰ γίνῃ τι παλαιόν, νὰ σταθῇ πολὺν καιρὸν προηγουμένως : Ξενοκρ π.Ὀρειβ.2,58,30 χρὴ τὸν μέγαν ῥόμβον προεωλίσαντα ἡμέραν ἕψειν· κ. παθ. : Γαλ.13,580, αὐτ.16,761 (πιθ.).

προεωσφόρος-ον μτγν. ὁ προηγούμενος τοῦ ἑωσφόρου, τοῦ αὐγερινοῦ : Ἰω.Χρυσ.5,938 μικροῦ δ' ἂν ἐξέπεσον καὶ οἱ ἀστέρες τοῦ οὐρανοῦ, τὸ προεωσφόρον βλέποντες ἀπλούμενον.

πρόζα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ὁ πεζὸς λόγος· 2) τὸ ὕφος, ὁ τρόπος τοῦ γράφειν ἐν τῷ πεζῷ.

προζεύγνυμι μσν. ζευγνύω ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Ἱερόθ.2,339· 2) ῥηματ.π.πρόζευξις.

προζημιοῦμαι-όομαι ὑφίσταμαι ζημίαν, ζημιῶ, καταδικάζω τινὰ εἰς πρόστιμον ἐκ τῶν προτέρων · Πλάτ.π.Ἰω.Λυδ.Μην.4,7.

προζητῶ-έω ζητῶ τι πρότερον, προερευνῶ : Ἀριστλ.Μνήμ.451b,28· ‖ παθ. ἐρευνῶμαι ἐν τοῖς πρώτοις : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.68,19, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,9.

προζύμη (ἡ) μσν., ὑποκορ. προζύμιον ἡ ζύμη, τὸ προζύμι, ἡ μαγιά : Δαμασκ.Ι 2,389C.

προζύμι(ον) (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ προζύμη ἄνευ ὑποκορ. σημ., ὄξινον φύραμα ἀλεύρου, τὸ ὁποῖον ἀναμειγνυόμενον εἰς μᾶζαν ἀλεύρου καὶ ὕδατος προκαλεῖ τὴν ζύμωσιν, ἡ ζύμη, ἡ μαγιά· Σχόλ.Ἀριστλ.Νεφ.979 «τὸ φύραμα, τὸ κοινῶς προζύμιον» : Βαλσαμ.Ἀθ.Διάκ.4,187 παρὰ νὰ τὰ σαρκώνῃ τοῦ ξένου τὸ ἄτιμο ψωμί, πόχει προζύμι πάντα φαρμάκια· ‖ συνεκδ. πᾶσα τοιαύτη μᾶζα : προζύμι στόκος· 2) μτγν. κτ. πληθ. ἀντιδραστήρια χρησιμοποιούμενα ἐν τῇ ἀλχημείᾳ : Ζώσ.Ἀλχ.160Β.

προζυμῖται (οἱ) μσν. ἐκκλ. ἐπίθ. τῶν Ὀρθοδόξων χλευαστικῶς, ὡς ποιουμένων χρῆσιν ἐνζύμου ἄρτου διὰ τὴν θείαν εὐχαριστίαν, ἀντίθ. ἀζυμῖται βλ.λ. : Κηρουλάρ.741C.

προζωγραφῶ-έω μτγν. ζωγραφῶ τι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως, προεικονίζω, προεμφανίζω : Ἰουστ.430D ἐν τῇ ἐκείνου γεννήσει προζωγραφοῦσα τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν· κ. παθ. : Ἰω.Χρυσ.10,841D τὰ παρόντα προεζωγραφεῖτο.

προζωγρῶ-έω μτγν. ζωγρῶ, τὸν πιάνω ζωντανὸν προηγουμένως: Στουδ.Θεόδ.776.

προζώννυμαι ζώννυμι, ζώνω ἐμαυτὸν ἔμπροσθεν ὡς διὰ προζώματος, ποδιᾶς: Φερεκρ.62 **ῷαν λούμενος προζώννυται.**

προζωννύω γλωσσ. ζωννύω, ζώνω τινὰ ἔμπροσθεν ὡς διὰ προζώματος, ποδιᾶς.

προηβῶ-άω μτγν. ἡβῶ, νεάζω πρότερον, φθάνω εἰς τὴν νεανικὴν ἡλικίαν προώρως: Ἰώσ.Αἰ 4,8,48.

προηγεμονεύω μτγν. ὁδηγῶ πρότερον, προηγοῦμαι, προπορεύομαι ὡς ὁδηγός: Νόνν.Δ 47,268 **ἐρχομένου δὲ μελλογάμου Κυθέρεια προηγεμόνευε.**

προηγεμών-όνος (ὁ) (προηγοῦμαι) ὁ προηγούμενος, ὁ προπορευόμενος ὡς ὁδηγός, ἀρχηγός: Δημ.313 **ἔξαρχος καὶ προηγεμὼν καὶ κιστοφόρος .. ὑπὸ τῶν γραδίων προσαγορευόμενος.**

προηγεσία (ἡ) (προηγοῦμαι) μσν. τὸ προηγεῖσθαι, τὸ προπορεύεσθαί τινα ὡς ὁδηγόν: Σύγκελ. Ἐγκ.Διον. ἐν ἀρχῇ.

προηγέτης (ὁ) (προηγοῦμαι) κ. μσν., θηλ. **προηγέτις** ὁ προηγητὴς βλ.λ.: Φιλήμ.167 **προηγέτης δίκης,** Ἰωσ.Γενέσ.57Β **προηγέτης στρατοῦ.**

προηγέτις-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ προηγέτης: Παῦλ.Σιλ.Ἔκφρ.199.

προήγησις-εως (ἡ) (προηγοῦμαι) μτγν. κ. νεώτ. τὸ προηγεῖσθαι, προπορεύεσθαι· πρβλ προβάδισμα: Φίλ.1,697· **2)** ἀστρον. ἐπιτολὴ ἀστέρος: Πτολ.Τετράβ.78 (πληθ.)· **3)** ἰατρ. ἐπὶ νόσου, πρόοδος, ἐπαύξησις, ἐπέκτασις: Σωρ. 2,35 **κατὰ προήγησιν φλεγμονῆς,** Σιμπλίκ.Φυσ. 794,10 **προήγησις αἰτίων**· **4)** νεώτ. μουσ. εἷς ἢ περισσότεροι φθόγγοι ἑπομένης συγχορδίας ἀκουόμενοι προκαταβολικῶς.

προηγήτειρα (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ προηγητὴρ καὶ προηγητὴς βλ.λς: Ἀπολλ.Ρ 3,1182, Νόνν.Δ 35,304.

προηγητήρ-ῆρος (ὁ) (προηγοῦμαι) ὁ προπορευόμενος ὡς ὁδηγός, ἄ. προηγητής: Εὐρ.Βάκχ. 1157 **ταῦρον προηγητῆρα συμφορᾶς ἔχων,** Φίλ. 2,107 **τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον.**

προηγητής (ὁ) (προηγοῦμαι), θηλ. **προηγήτειρα** κ. **-γήτρια,** ὁ προηγούμενος, ὁ προπορευόμενος ὡς ὁδηγός: Σοφ.ΟΤ 1292 **ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος δεῖται,** αὐτ.Ἀντ.990, Ἀριστείδ. Λόγ.41(4),12 **ἀρίστου κήρυκος τῶν Ἑλλήνων καὶ προηγητοῦ**· **2)** ὁ συνοδεύων τῷ ζεύγει νυμφικῆς πομπῆς· Ἡσ. «προηγητής· ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους ἐν ταῖς γάμοις»: Ὑπερείδ.Λυκόφρ.5 **πρῶτον μὲν ὀρεωκόμον καὶ προηγητὴν ἀκολουθεῖν τῷ ζεύγει ὃ ἦγεν τὴν γυναῖκα.**

προηγητικός-ή-όν μτγν. σχόλ. ὁ ἀρχικός, ὁ βασικός, ὁ θεμελιώδης: Φιλόδ.Σημ.32 **προηγητικὸν σημεῖον**· **2)** ὁ προηγούμενος: Σχόλ.Ἀριστφ. Ἀχ.970 **στιχικαὶ περίοδοι προηγητικαί**· **3)** ἀστρον. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προήγησιν βλ.λ.2): Πρόκλ.Ὑποτ.72,82 **τὴν προηγητικὴν περιφέρειαν.**

προηγήτρια (ἡ) σχόλ. θηλ. τοῦ προηγητὴς κ. προηγητὴρ βλ.λς, ἄ. προηγήτειρα: Σχόλ Εὐρ.Φοίν.1492.

προηγήτωρ-ορος (ὁ) (προηγοῦμαι) μτγν. κ. μσν. ὁ προπορευόμενος ὡς ὁδηγός, ὁ προηγητὴς βλ.λ.: Φίλ.2,107 (δ.γρ.)· ‖ κ. ἐπὶ ζῴων, ὁ ὁδηγός, ὁ ἀρχηγός: Ἱππιατρ.1.

προηγιασμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ προαγιάζω βλ.λ., ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἡγιασμένος· ‖ ἐκκλ. **προηγιασμένη** ὡς οὐσ. ἡ Θ. λειτουργία καθ' ἣν τὰ τίμια δῶρα ἔχουσιν ἁγιασθῆ ἐν προηγουμένῃ ἡμέρᾳ.

προηγμένα (τὰ) οὐδ. πληθ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ προάγω βλ.λ., σπαν. κτ. ἑν. π. Στωϊκοῖς, πράγματα προτιμώμενα τῶν ἄλλων οὐχὶ ὡς παντάπασιν ἀγαθά, ἀλλ' ὡς προτιμότερα τῶν παντάπασι κακῶν, ἄ. ληπτά (Πλούτ.Ἠθ.1068Α), ἀντίθ. ἀποπροηγμένα: Ζήν.π.Διογ.Λ 7,105, Λουκ.ΒΠρ.21, αὐτ.Δὶς Κατ.22 **οἶσθα τί διάφορον καὶ ἀδιάφορον καὶ προηγμένον καὶ ἀποπροηγμένον.**

προηγορεών-ῶνος (ὁ) ἄ. πρηγορεὼν βλ.λ.

προηγορία (ἡ) μτγν. ἡ συνηγορία, ἡ ὁμιλία ὑπέρ τινος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ἡ ὑπεράσπισις: Λουκ.Ἀλ.22 **ὥστε τὴν προηγορίαν δέχου καὶ ὑπὲρ ἁπάντων εἰπὲ τὰ εἰκότα**· πρβλ.Θωμ.Μ 750.

προήγορος (ὁ) (ἀγορά) μτγν., δωρ. **προάγορος** ὁ ἀγορεύων, ὁμιλῶν ὑπὲρ ἄλλων ἐν τῷ δικαστηρίῳ, ὁ συνήγορος, ὁ ὑπερασπιστής: ΠΔ Μακκ.2, 7,2 **εἷς δὲ αὐτῶν γενόμενος προήγορος,** Πολυδ. 2,126, Θεμίστ.Λόγ.26,326Α, **εἰ ἡ πόλις .. ἔλοιτο προηγόρους,** Ἐπιγρ. **προήγορος τοῦ ἔθνους,** Μηναῖ.12,3 **θείων λόγων προήγορος**· **2)** δωρ. ἄρχων τις ἐν Κατάνῃ: Κικ.Verr.4,23,50.

προηγορῶ-έω ἀμτβ., δωρ. **προαγορέω** εἶμαι προήγορος, συνήγορός τινος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, συνηγορῶ ὑπέρ τινος, ὑπερασπίζω τινά: Ξεν.Ἀν. 5,5,7 **προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν,** Πλούτ.Ἠθ.386Β· κ. μτ. γενικ.: Ξεν.Ἑλλ.2,2,22 **προηγόρει δὲ αὐτῶν Θηραμένης**· κ. μτ. δοτ.: Πλούτ.Βροῦτ.6 **τῷ τῶν Λιβύων βασιλεῖ προηγορῶν μὲν ἡττᾶτο τοῦ μεγέθους τῶν κατηγοριῶν**· **2)** Ἐπιγρ. ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ὑπάτων, κατὰ τάξιν προηγοῦμαι· **3)** Ἐπιγρ. δωρ. κατέχω τὸ ἀξίωμα, τὸ ὑπούργημα τοῦ προηγόρου βλ.λ.2).

προηγοῦμαι-έομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀποθ. Ἰων. **προηγέομαι,** μέλλ. **προηγήσομαι,** παρακ. **προήγημαι,** βαδίζω πρὸ ἄλλου ἢ ἄλλων, προπορεύομαί τινος καὶ τὸν ὁδηγῶ, ἀντίθ. ἕπομαι, ἀκολουθῶ: Ἡρ.2,48 **προηγέεται δὲ αὐλός, αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τὸν Διόνυσον,** αὐτ.7,40, Ξεν. Λακ.13,2· ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ὁδόν, προπορεύομαι ἐν τῇ ὁδῷ: αὐτ.Ἀν.6,5,10 **προηγεῖσθε τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους (ὁδόν)**· ‖ μτ. δοτ. ὁδηγῶ τινα: Ἀριστφ.Πλ.1195 **ἵν' ἔχων προηγῇ τῷ θεῷ σύ,** Ξεν.ΚΠ 2,1,1 **αὐτοῖς αἰετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο**· **2)** ἐπὶ στρατιωτῶν, ἀποτελῶ τὴν ἐμπροσθοφυλακήν, πηγαίνω μπραστά: Ξεν.ΚΠ 4,2,27 **ἐκ τούτων προηγοῦντο μὲν οἱ Ὑρκάνιοι**· ‖ κ. ἐν μτχ. **τὸ προηγούμενον στράτευμα** ἡ ἐμπροσθοφυλακή, ἀντίθ. οὐρά: Ξεν.Ἀγησ 2,2 **παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου στρατεύματος ἱππικὸν πλὴν τῶν περὶ ἑαυτόν**· **3)** ἐν συνεκφ. μτ. **τοῦ ποσὶ** ἔχω τοὺς πόδας ἐμπρός: Ἀριστλ.ΖΠ 714a,4 **προηγοῦνται πᾶσι τοῖς ποσίν**· **4)** ἐπὶ λογικῆς προτεραιότητος, ὑπερέχω τινός: Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,210· **5)** μτ. γενικ. γίνομαι πρῶτος: Ξεν.Ἱππαρχ.4,5 **τῶν προόδων ἄλλους προόδους .. προηγεῖσθαι,** Πολύβ.12,13,11 **κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτῷ**· ‖ κ. ἐπὶ πλανητῶν ἐν παλινδρομικῇ κινήσει: Γέμιν.12,22 **προηγεῖται ἀπλανῶν ἀστέρων**· ‖ μτ. αἰτ.: ΚΔ Ρωμ.12,10 **τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι**· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ.: Παπ. **προήγημαι τὴν τούτων ἐπίδοσιν ποιήσεσθαι**· ‖ κ. ἐπὶ πραγμ.: Ξεν. Λακ.13,3 **τὸ πῦρ μὲν ἀπὸ τούτων τῶν ἱερῶν προηγεῖται,** Πολύβ.6,53,8 **ῥάβδοι δὲ καὶ πελέκεις καὶ τἄλλα τὰ ταῖς ἀρχαῖς εἰωθότα συμπαρακεῖσθαι προηγεῖται**· **6)** νεώτ. εἶμαι πρότερος, ἔχω δικαίωμα προτεραιότητος: **κατὰ τὴν παρέλασιν προηγοῦντο οἱ ἐπίσημοι**· **7)** εὑρίσκομαι χρονικῶς πρὸ ἄλλου, εἶμαι πρότερος χρονικῶς: **ὁ Βαλκανοτουρκικὸς πόλεμος προηγήθη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ**· ‖ κ. κτ. μτχ **προηγούμενος-η-ον** ὁ πρότερος: Πλούτ.Πομπ.45 **γράμμασι δὲ προηγουμένοις ἐδηλοῦτο τὰ γένη, - εἰς προηγουμένην ὁμιλίαν ἀνεπτύξαμεν τὸ θέμα, - τὸ προηγούμενον ἔτος**· ‖ **ἡ προηγουμένη** (ἐνν. ἡμέρα), ἡ προτεραία, ἀντίθ. ἑπομένη: **εἶχε εἰδοποιηθῆ ἀπὸ τὴν προηγουμένην**· ‖ νεώτ. **τὸ προηγούμε-**

νον ὡς οὐσ. προγενεστέρο πρᾶξις ἢ προγενέστερον γεγονὸς ὅμοιον πρὸς τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ἢ δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ εἰς μίμησιν, παράδειγμα: **τοιοῦτο προηγούμενον δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τοῦ τόπου·** ‖ κτ. πληθ. **τὰ προηγούμενα** τὰ δεδομένα ἀφ᾽ ὧν τις συμπεραίνει : Πολύβ.16,16,6 **ὥστ᾽ εἶναι τελείως ἀδύνατον ἀπὸ τῶν προηγουμένων ἐπιβαλεῖν τοῖς προειρημένοις τόποις,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,20,1, **- ὡς συνάγεται ἐκ τῶν προηγουμένων** (ἐκ τῶν πρότερον λεχθέντων)· ‖ **τὰ προηγηθέντα** ὡς οὐσ. ἐπὶ εἰκόνων, τὰ πρωτότυπα : Ἀριστλ.Μουσ.396b,14· **8**) ἐπὶ λόγου ἢ ἔργου κττ., ὁ κύριος, ὁ σπουδαῖος : Ζήν.Στωϊκ.1, 48 **κατὰ προηγούμενον λόγον,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,20,14 **ὁ προηγούμενος λόγος,** αὐτ.3,7,24 **χειρὸς οὐσία μὲν ἡ σάρξ, προηγούμενα δὲ τὰ χειρὸς ἔργα·** ‖ ἐπὶ θεωρήματος, τὸ κύριον, ἀντίθ. ἀντίστροφον: Πρόκλ.Εὐκλ.254Γ· ‖ **τὸ προηγούμενον** ὡς οὐσ. τὸ κύριον, τὸ σπουδαῖον μέρος, ἀντίθ. ὑπηρετικόν : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,8,6 **ὑπηρετικὰ ἄλλοις, οὐκ αὐτὰ προηγούμενα·** **9**) ἰατρ. ἐν φρ. **τὸ προηγούμενον αἴτιον** ἡ προκαλοῦσα αἰτία, ἡ προδιάθεσις : Ἀθήν.Ἰατρ.π.Γαλ.15,112, αὐτ.7,10· **10**) δημ. ἐν φρ. **ἔχω προηγούμενα** ἔχω ἀφορμὰς δυσαρεσκείας, ἐχθρότητος· **11**) μσν. **ὁ προηγούμενος** ὡς οὐσ. ὁ προϊστάμενος τῶν μοναχῶν μονῆς, ὁ ἡγούμενος : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,218 **ὁ ἐν ἱερομονάχοις προηγούμενος τῆς μεγάλης καὶ βασιλικῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου Μελέτιος·** **12**) προηγέτης, προηγητής, προηγήτειρα, προηγεσία, προήγησις, προηγήτωρ, προηγητικός.

προηγουμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ προηγοῦμαι) ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ. πρότερον, πρωτύτερα : Διοσκ.5,75, Πάπ. **προηγουμένως εὔχομαι ὑμᾶς ὑγιαίνειν, - ἦλθα καὶ προηγουμένως, ἀλλὰ δὲν σὲ βρῆκα·** **2**) κυρίως, ἀπ᾽ εὐθείας, ἀμέσως, ἀντίθ. κατὰ συμβεβηκός : Θεόφρ.Πυρ.14 **ἀποκαίει . . τὸ ψῦχος, οὐ προηγουμένως, ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκός,** Πλούτ.Δημήτρ.1 **τὰ μὲν ἀφ᾽ ἑαυτῶν προηγουμένως, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ φυλάξασθαι κατὰ συμβεβηκὸς ἐπιθεωροῦσι,** Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,240· **3**) τὸ πρῶτον, κατ᾽ ἀρχήν : Φίλ.2,6, Πλούτ.Ἠθ.653D, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,3,1 **γεγόναμεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ προηγουμένως,** Ἰουλ.Λόγ.8,242C· ‖ κ. ἀντίθ. ἑπομένως : Πλούτ.Ἠθ.569E **οὕτω δὲ καὶ ὁ τῆς φύσεως νόμος τὰ μὲν καθόλου προηγουμένως, . . τὰ δὲ καθ᾽ ἕκαστα, ἑπομένως·** **4**) σκοπίμως, ἐπίτηδες, ἀντίθ. κατὰ περίστασιν : Ἀρρ. Ἐπικτ.3,14,7 **τῶν πραττομένων τὰ μὲν προηγουμένως πράττεται, τὰ δὲ κατὰ περίστασιν,** Ἑρμογ.Ἰδ.1,1· κ. ἐπὶ ἐκλογῆς : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,22, 67, Πλωτῖν.3,8,4, αὐτ.6.8,10· **5**) κατὰ προτίμησιν : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.6,8.

προήδομαι παθ. ἥδομαι, εὐχαριστοῦμαι πρότερον ἢ πρῶτος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1167a,5 **μὴ προησθεὶς τῇ ἰδέᾳ·** **2**) ρηματ.π. προήσθησις

προηδύνω, παθ. ἀόρ. **προηδύνθην,** ἡδύνω, χαροποιῶ τινα ἐκ τῶν προτέρων· κ.παθ. : Αἰσώπ.Μῦθ. 13,287 **καὶ ἡμᾶς ἔδει τοσαῦτα προηδυνθέντας πάντως τι λυπηθῆναι** (διόρθ. προσηδυνθέντας).

προήκης-ους-ες (ἀκή III) ἐπὶ κώπης, ὁ ὠξυμμένος εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὁ ἐμπρὸς μυτερός, κτ. ἄ. ὁ προτεταμένος καὶ προέχων τῆς νεώς· Ἡσ. «κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένος» : Ὀδ.Μ 205 **ἐπεὶ οὐκέτ᾽ ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.**

προήκω προέχω, ὑπερέχω, πρωτεύω : Θουκ.2, 34, Ξεν.Ἑλλ.7,1,23 **γένει τε οὐδενὸς ἐνδεὴς χρήμασί τε προήκων,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,1πρ- **χρόνῳ τῶν ἄλλων,** αὐτ.1,204, Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,80,25 **ἀνδρὸς ὕψου προήκοντος τῆς δόξης·** **2**) ἔχω προχωρήσει, ἔχω φθάσει : Ἀριστφ.Νεφ.513 **προήκων ἐς βαθὺ τῆς ἡλικίας,** Ἀριστλ.Πολιτ.1336b,18 **ἔχειν ἡλικίαν πλέον προήκουσαν** (δ. γρ.1, ΠΔΜακκ.4,5, 4 **τὴν ἡλικίαν προήκων,** Πλούτ.Ἀλκ.13 **τὸν μὲν ἤδη καθ᾽ ἡλικίαν προήκοντα,** Δίων Κ 58,27 **ἡλικίᾳ καὶ παιδείᾳ προήκει·** ‖ κ. ἐπὶ χρόνου : Πλούτ.Βροῦτ. 15 **τῆς ἡμέρας προηκούσης·** ‖ κ. μτφ. : Δημ.28 **ὁρῶ, . . τὰ δὲ πράγματ᾽ εἰς τοῦτο προήκοντα** (ὅτι ἔχουσι φθάσει εἰς τοῦτο τὸ σημεῖον)· **3**) ἐξέρχομαι : Ἡλιοδ.Αἰθ.5,2 **τοῦ δωματίου προήκων·** **4**) ἐκτείνομαι, ἁπλώνομαι πέρα τινός : Ξεν.Κυν. 10,7 **προήκω τῆς ἄρκυος.**

προηλϊάζω μτγν. ἡλιάζω, ἐκθέτω τι εἰς τὸν ἥλιον προηγουμένως· κ. παθ. : Διοσκ.2,136.

προῆλιξ-ῐκος (ὁ,ἡ) μτγν. ἐν χρ. εἰς τὸν συγκρ. **προηλικέστερος,** ὁ πρεσβύτερος, ὁ μεγαλύτερος τὴν ἡλικίαν : Σωρ.2,6 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ παρῆλιξ).

προήλιος-ον μτγν. ἐσφ. γρ. τοῦ παρήλιος βλ.λ. : Γαλ.5,640 (κῶδ.).

προηλκυσμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ προέλκω) ἐπίρρ. γλωσσ. ἐκτενέστερον.

προῆμαρ ἐπίρρ. δι᾽ ὅλης τῆς ἡμέρας, ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀντίθ. προνύξ : Σιμων.Ἀμ.7,47.

προημερινός-ή-όν γλωσσ. ὁ προτεραῖος, ὁ τῆς προλαβούσης ἡμέρας, ὁ χθεσινός.

προημερῶ-όω μτγν. ἡμερῶ τινα πρότερον, καθησυχάζω τινὰ προηγουμένως : Βασ.2,47D.

προηνεμίδες θύραι (αἱ) Ἐπιγρ. θύραι ἐκτεθειμέναι εἰς τὸν ἄνεμον, εἰς τὸν πρόναον.

προήνεμος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἄνεμον, εἰς τὸν πρόναον : **προήνεμος τοῖχος.**

προηρέσια (τὰ) Ἐπιγρ. ἄ. προηρόσια βλ.λ.

προηρόσια (τὰ) Ἐπιγρ. κ.-**έσια,** σπαν. κτ. ἐν.**προηρόσιον** (Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.725), προηρόσιος βλ.λ.

προηρόσιος-α-ον (ἄροτος) ὁ πρὸ τοῦ ἀρότου, τοῦ χρόνου τῆς ἀρόσεως· ‖ **ἡ προηροσία** (ἐνν. θυσία) ὡς οὐσ. θυσία ἢ ἑορτὴ τελουμένη ἐν Ἀθήναις πρὸ τοῦ ἀρότου ὑπὲρ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος· Ἡσ. «προηροσία· ἡ ὑπὲρ τῶν καρπῶν θυσία γινομένη ὑπὸ Ἀθηναίων κατὰ μαντείαν ἐν Ἤλιδι» : Λυκοῦργ.ἀπ.87, Ὑπερείδ.ἀπ.75, Ἀριστείδ. 1,196J, Λιβάν.Προγ.1,179 **προηροσίαν θύω,** Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1055 **προηροσίαν τῇ Δηοῖ θῦσαι·** ‖ κ. **τὰ προηρόσια** ὡς οὐσ. (ἐνν. θύματα ἢ ἱερά):· Ἡσ. «προηρόσια· τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα»· **2**) ἐπὶ θεοῦ, ὁ διὰ τοιαύτης ἑορτῆς λατρευόμενος, οἷον ἡ Δημήτηρ : Πλούτ.Ἠθ.158D **ὀμβρίῳ δὲ Διὶ καὶ προηροσίᾳ Δήμητρι . . ποῦ βωμὸς ἔσται, ποῦ δὲ θυσία ;,** αὐτ.1119E **θεοὶ προηρόσιοι.**

προῆσθε β᾽ πληθ. μέσ. ἀορ. β᾽ τοῦ προΐημι βλ.λ.

προήσθησις-εως (ἡ) (προήδομαι) ἡ ἐκ τῶν προτέρων εὐαρέσκεια, χαρά, τέρψις, ἀντίθ. προλύπησις : Πλάτ.Πολ 584C **αἱ πρὸ μελλόντων τούτων ἐκ προσδοκίας γιγνόμεναι προησθήσεις τε καὶ προλυπήσεις . .** (δ. γρ. προαίσθησις).

προησσῶ-άω μτγν., ἀττ. **-ττῶ,** μτχ. παθ. παρακ. **προηττημένος,** κατανικῶ τινα ἐκ τῶν προτέρων, προνικῶ τινα : Πολύβ.2,53,3 **προηττῆσαν τὰς ψυχὰς τῶν δυνάμεων·** ‖ συνήθ. παθ. ἡττῶμαι πρότερον, καταβάλλομαι προηγουμένως, προνικῶμαι : Πολύβ.3,90,4 **ψυχὰς προηττημένας,** αὐτ.10,7, 6, Διόδ.Σ 13,79 **ὡς οὐχ ὑποστησομένων τὸ δεινὸν τῶν προηττημένων,** Ἰώσ.ΑΙ 15,5,2.

προῆχε γ᾽ ἑν. παρατ. ἀντὶ **προεῖχε** : Σώφρ.ἀπ.29.

προήχθην παθ. ἀόρ. τοῦ προάγω βλ.λ.

προηχῶ-έω κάμνω ὥστε νὰ ἠχῇ τι πρότερον, ν᾽ ἀκουσθῇ ‖ κ. μτφ. προδηλῶ τι, φανερώνω πρωτύτερα : Φιλόστρ.Σοφ.1 **ἡ τοιαύτη ἰδέα τῶν προοιμίων εὐγένειαν προηχεῖ τῶν λόγων,** Θεμίστ. Λόγ.16,201D **αὐτὸν πρῶτον προηχοῦντα καὶ προεκλάμποντα·** **2**) ἀμτβ. ἠχῶ πρότερον, ἀκούομαι προηγουμένως : Πρατίν.Λυρ.1,11.

προθάλαμος (ὁ) νεώτ. ὁ πρὸ τῶν θαλάμων, τῶν δωματίων χῶρος, ὁ διάδρομος, τὸ χώλ : Πα-

ράσχ.Α εἰς τὸν προθάλαμόν σας περίλυπον ἐμβαίνω, - ἀναμένει εἰς τὸν προθάλαμον.

προθᾰλής-οῦς-ές ὁ θάλλων, ὁ βλαστάνων πρωΐμως, ὁ ἀναπτυσσόμενος προώρως : Ὑμν.Δήμ.241 ὡς προθαλὴς τελέθεσκε, θεοῖσι δὲ ἄντα ἐῴκει.

προθάλλιον (τὸ) νεώτ. βοταν. ἐλασματώδης ἢ νηματώδης θαλλὸς προσκεκολλημένος εἰς τὸ ἔδαφος διὰ ριζοειδῶν τοῦ κάτω ἄκρου του.

προθᾰνᾰτοῦμαι-όομαι μσν. παθ. θανατώνομαι πρότερον : ΚΜανασσ.Χρον.1328 σὺ γάρ μου προαπόλωλας καὶ προεθανατώθης.

προθάπτω μτγν. θάπτω, ἐνταφιάζω πρότερον : Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,150 προθάπτει γυναῖκα.

προθαρσύνω μσν. δίδω θάρρος εἴς τινα ἐκ τῶν προτέρων : Γερμ.Κ/πόλεως 89.

προθαυμάζω μτγν. θαυμάζω τινὰ ἤ τι προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ.1,690D.

προθαυμᾰτουργῶ-έω μτγν. θαυματουργῶ πρότερον : Γρηγ.Νύσσ.833D.

προθειλοπεδεύω μτγν. ξηραίνω, στεγνώνω τι πρότερον εἰς τὸν ἥλιον, προηλιάζω : Διοσκ.5,23 οἱ δὲ καὶ προθειλοπεδεύουσι ἐν ἡλίῳ.

πρόθειος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ θεῖος τοῦ πατρός, ὁ ἀδελφὸς τοῦ πάππου· πρβλ. Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 1508.

προθείς-έντος-εῖσα-έν μτχ. ἀόρ. β' τοῦ προτίθημι βλ.λ.

προθέλυμνος-ον (θέλυμνον) ὁ ἐκ θεμελίων, ὁ ἀπὸ τῆς ρίζης, ὁ πρόρριζος, ὁ ἀποσπασθεὶς μετὰ τῆς ρίζης αὐτοῦ, σύρριζα : Ἰλ.Ι 541 πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ αὐτῇσιν ῥίζῃσιν, αὐτ.Κ 15 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας (πολλὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς του ἀπέσπα ἀπὸ τὴν ρίζαν), Ἀριστφ. Ἱππ.528 ἐφόρει τὰς δρῦς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχθροὺς προθελύμνους, αὐτ. Εἰρ.1210 οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', . . ἀπώλεσας, Καλλ.Δῆλ. 134 οἱ Ἄρης Παγγαίου προθέλυμνα καρήατα μέλλεν ἀείρας ἐμβαλέειν δίνησιν ἀποκρύψαι δὲ ῥέεθρα, Κόϊντ.6,331, Τρυφιόδ.397· **2**) (θέλυμνα κατά τινας αἱ πτυχαὶ τῶν ἀσπίδων), ὁ ἐπάλληλος, συνεχής : Ἰλ.Ν 130 φράξαντες σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ (ἀσπίδα πρὸς ἀσπίδα), Νόνν.Δ 2,374 πέτρην προθέλυμνον ἐπασσυτέρῃ θέτο πέτρῃ.

πρόθεμα-ατος (τὸ) (προτίθημι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. πρόθημα τὸ πρόγραμμα : Ἐπίγρ. ἡ τοῦ δικαστοῦ ἐκ τοῦ προθέματος γνώμη· **2**) δημοσίᾳ εἰδοποίησις, διαταγὴ τῶν ἀρχῶν: Εὐνάπ. Ἱστ.ἀπ.231D· **3**) θεμέλιον, βάσις : Ἀρχ.Μαθ.67· **4**) ὁ πυροστάτης, πυροστιά : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.77,51· **5**) νεώτ. γραμμ. ἐπὶ λέξεων, φωνῆεν τιθέμενον πρὸ τῶν λέξεων, ὡς τὸ α, ε, ο, οἷον σπαίρω, ἀσπαίρω, θέλω, ἐθέλω, κέλλω, ὀκέλλω.

προθεμᾰτίζω μσν. προσφέρω τιμήν τινα περί τινος, πλειοδοτῶ, ὑπερθεματίζω : Λεόντ.7,152 ὡς οὔποτε θατέρου λόγου προθεματισθέντος.

προθεματικός-ή-όν νεώτ. κ. -ηματικός ὁ χρησιμεύων ὡς πρόθεμα βλ.λ.5), ὁ ὢν πρόθεμα.

προθεμέλιος-α-ον μσν. ὁ θεμελιώδης : Ἀναστ. Σιν.Ὁδ.7,193 τὰς προρρίζους αὐτῶν καὶ οἱονεὶ προθεμελίους καταβολὰς ἀνορύττοντες.

προθεμελιῶ-όω μτγν. προκαταβάλλω θεμέλια, προθεμελιώνω : Εὐλόγ.Φώτ.Βιβλ.272,18 τοῦτο δὴ προκαταβαλὼν καὶ προθεμελιώσας ἐν ταῖς ἁπάντων ψυχαῖς· κ. παθ. : Φίλ.2,9,Βέττ.Βάλλ. 359,19 οὔτε ἄσκησίς ἐστιν, εἰμὴ προθεμελιωθείη διδασκαλία· **2**) ρηματ. π. προθεμελίωσις.

προθεμελίωσις-εως (ἡ) μσν. ἡ προηγουμένη θεμελίωσις, κατάθεσις τοῦ θεμελίου, ὁθ. γεν. προΐδρυσις : Τζέτζ.Χιλ.2,12.

προθερᾰπεία (ἡ) (προθεραπεύω) ἡ προκαταρκτικὴ ὑπηρεσία, ἰδίᾳ ἐν τῇ ρητορ. ἡ προετοιμασία τοῦ ἀκροατοῦ ὑπὸ τοῦ ρήτορος εἴς τι παράδοξον ἢ ἀπίστευτον : Ρήτ.3,179 τῇ προπαρασκευῇ τῇ καὶ προθεραπείᾳ καλουμένῃ· **2**) ἡ προκαταρκτικὴ θεραπεία : Ὀρειβ.ἀπ.55.

προθεράπευσις-εως (ἡ) (προθεραπεύω) μτγν. ἡ προθεραπεία βλ.λ.1) : Δονάτ.481.

προθερᾰπεύω προπαρασκευάζω, προετοιμάζω : Πλάτ.Πολ.429Ε ἐάν τέ τις ἄλλα χρώματα βάπτῃ ἐάν τε καὶ ταῦτα μὴ προθεραπεύσας (ἔρια), Ἀριστείδ.2,104J προθεραπεύει τῇ ῥητορικῇ, Οὐλπ.προλεγ. εἰς Δημ. προθεραπεύει ἑαυτῷ τὸν ἀκροατήν· κ. παθ. : Θεόφρ Φ 17,3,5 διαφορὰν λαμβάνει κατὰ τοὺς χυμοὺς ἔνια προθεραπευθέντα τῶν σπερμάτων· **2**) περιποιοῦμαι, κολακεύω προηγουμένως : Ἰώσ.ΑΙ 6,14,4, Πλούτ. Ἀλκ.25 τοῦ δήμου προθεραπεύειν καὶ ὑποδύεσθαι τοὺς δυνατούς· || κ. μτφ. : Φίλ.2,3 π- ἐλπίδα οἷα πυλωρόν· **3**) θεραπεύω, ἰατρεύω προηγουμένως· κ. παθ. : Ροῦφ.ἀπ.72· **4**) ρηματ. π. προθεραπεία, προθεράπευσις.

προθερίζω μτγν., μτχ. παθ. προτεθερισμένος, θερίζω προηγουμένως· κ. παθ. : ΠΔ Κριτ.15,5 ἐνεπύρισε τοὺς στάχυας καὶ τὰ προτεθερισμένα ἀπὸ στυβῆς καὶ ἕως ἑστῶτος.

προθερμαίνω θερμαίνω προηγουμένως : Πλούτ. Ἠθ.725Α, Γαλ.6,90, Πρόκλ.Ἱερ.149Β· || κ. παθ. ἐπὶ ὕδατος : Ἀριστλ.Μετ.348b,32 προθερμάνθαι τὸ ὕδωρ, αὐτ.ἀπ.216· **2**) ρηματ. π. προθέρμανσις, προθερμαντήρ.

προθέρμανσις-εως (ἡ) (προθερμαίνω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων θέρμανσις : Πρόκλ. Ἱερ.149Β, Σιμπλίκ.Κατ.248,33, Ψελλ.Διδασκ.147,6· || νεώτ. μηχανολ. ἡ προκαταρτικὴ θέρμανσις ὕδατος πρὸς τροφοδότησιν ἀτμολέβητος.

προθερμαντήρ-ῆρος (ὁ) (προθερμαίνω) νεώτ. συσκευὴ διὰ τὴν προθέρμανσιν τοῦ ὕδατος.

πρόθεσις-εως (ἡ) (προτίθημι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η, ἡ τοποθέτησις πρὸ ἄλλου· || ἐπὶ νεκροῦ, ἡ δημοσία ἔκθεσις : Πλάτ.Νόμ.947Β τελευτήσασι δὲ προθέσεις τε καὶ ἐκφορὰς καὶ θήκας διαφόρους εἶναι τῶν ἄλλων πολιτῶν, αὐτ.959Α, Δημ.1071 παρεῖναι τῇ προθέσει τοῦ τετελευτηκότος· **2**) ἡ δημοσίᾳ γινομένη δήλωσις, κοινοποίησις, ἀγγελία : Ἀριστλ.Πολιτ.1322a,9 περὶ τὰς προθέσεις τῶν ἀναγεγραμμένων ὡσαύτως πειρᾶσθαι διαιρεῖν· **3**) πρότασις θέματός τινος πρὸς συζήτησιν : Ἀριστλ.Ρητ.1414b,8, αὐτ.Κατ.11a, 21 ὑπέρ τινος τὴν πρόθεσιν ποιήσασθαι· || θέμα, ὑπόθεσις : Φιλόδ.Ρητ.1,36· || κ. γενικ. πρότασις, ἔκθεσις, λόγος : Διον.Ἁλ.Ἀμμ.2,2· **3**) Ἐπιγρ. ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ ποιοῦμαι, ἡ προπληρωμή : πρόθεσιν ποιεῖσθαι ἐπὶ ταῖς . . προσόδοις· || ἡ προσφορά, ἡ θυσία : Καλλ.ἀπ.1,13Ρ· **5**) μτγν., μσν., νεώτ. ἐκκλ. ἡ τελετὴ τῆς προετοιμασίας τῶν τιμίων δώρων διὰ τὴν θείαν εὐχαριστίαν : ΠΔ Παραλ.2,29,18 καὶ τὴν τράπεζαν τῆς προθέσεως καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς, ΚΔ Ματθ.12,4 τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν (τοὺς ἄρτους τοὺς τιθεμένους ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων), αὐτ.Ἑβρ.9,2 ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων· **6**) συνεκδ. ἡ κόγχη, τὸ παρατραπέζιον τὸ εὑρισκόμενον πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ ἁγίου βήματος, ἔνθα προτίθενται τὰ εἰς τὸ μυστήριον τῆς θείας εὐχαριστίας χρησιμοποιηθησόμενα εἴδη τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου : Ψ Χρυσ.12,777C εἰσελθόντες εἰς τὴν πρόθεσιν νίπτουσι τὰς χεῖρας, Σωφρόν.3984Β· **7**) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἄρτου τῆς μεταλήψεως ἐπὶ τῆς ἁγίας τραπέζης : ΨΧρυσ.12,78Α· **8**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ προκείμενος σκοπός, ἡ προαίρεσις, ἡ θέλησις, ἡ ἀπόφασις : Φίλιππ.π.Δημ.284 ἐάν περ ἐπὶ ταύτης μένητε τῆς προθέσεως, Ἀριστλ.ΑΠρ.47a,5, Κλεάνθ.1,131, Πολύβ.5,35,2 κατὰ

τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιβολὴν καὶ πρόθεσιν τοῦ Κλεομένους, 'Αρρ.'Επίκτ.1,21,2, 'Επιγρ. ἐπαινῶ τὴν σὴν πρόθεσιν, Μηναῖ.12,1f Συνξ. ἰδὼν δὲ ὁ Θεὸς τὴν τούτων πρόθεσιν, - δὲν εἶχα τὴν πρόθεσιν νὰ σᾶς προσβάλω· || κ ἐν φρ. κατὰ πρόθεσιν ἐπίτηδες, σκοπίμως : Πολύβ.1,54,1, αὐτ.12,(1,6 κατὰ πρόθεσιν ἐφευσμένος, - ἐκ προθέσεως ἔστρεφε τὰ νῶτα· 9) φρόνημα, διάθεσις : Πολύβ.4,73,2 συναύξων δὲ τὴν πρόθεσιν· 10) ὑπόθεσις, ὑπολογισμός : Πολύβ.6,32,1 δεδομένου τοῦ πλήθους καὶ τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων καθ' ἑκατέραν τὴν πρόθεσιν, αὐτ.12,21,6· 11) ἡ προθεσμία, ἡ διορία : 'Επίκτ.'Εγχ.50,1 ἂν ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεως ποιῇ καὶ ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζῃς· 12) νεώτ. ἰατρ. ἡ τέχνη τῆς ἀντικαταστάσεως ἀκρωτηριασθέντος ἢ ἀπολεσθέντος μέλους ἢ ὀργάνου τινὸς τοῦ σώματος : πρόθεσις τεχνητῶν ὀδόντων· 13) μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. ἄκλιτον μέρος τοῦ λόγου συντασσόμενον μετὰ πλαγίας πτώσεως ὀνόματος, ἀντωνυμίας ἢ μετοχῆς πρὸς δήλωσιν διαφόρων σχέσεων ἐν τῷ λόγῳ ἢ συντιθέμενον μετ' ἄλλων λέξεων πρὸς ἐπίτασιν, μείωσιν ἢ ἄλλην μεταβολὴν τῆς ἐννοίας των· Διον.Θρ.634,5 «πρόθεσίς ἐστι λέξις προτιθεμένη πάντων τῶν τοῦ λόγου μερῶν ἔν τε συνθέσει καὶ συντάξει» : Χρύσ.Στωϊκ.2,45, Διον.'Αλ.Συνθ.2, 'Απολλ.Δύσκ.305,24, αὐτ.'Αντων.64,5· 14) ἡ προηγουμένη τοποθέτησις : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.3(1,1, αὐτ 'Αντων.58,16· 15) τὸ πρὸ τῆς καταλήξεως ἀμετάβλητον μέρος πάσης λέξεως, ἡ ρίζα : Φιλόδ. Ποιημ.2,18 πρόθεσις καὶ πτῶσις· 16) δημ. ἡ μνηστή, ἡ ἀρραβωνιαστικιά : δ.τραγ. τὸ τρίτο τὸ φαρμακερὸ νὰ πᾷς τῆς πρόθεσής μου.

προθεσμεύω σχόλ. προλαμβάνω τὴν προθεσμίαν : Σχόλ.'Αριστφ.Νέφ.1202 προυθέσμευσαν εἰς ἡμέραν μίαν.

προθεσμία (ἡ) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. π. 'Αττ. ἡ κατὰ τὸ ἀττικὸν δίκαιον ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένη ἡμέρα ἢ χρονικὴ περίοδος, καθ' ἣν ἀπαραβάτως ἔδει νὰ πληρωθῶσι τὰ ὀφειλόμενα χρήματα ἢ αἱ ἐπιδικασθεῖσαι ζημίαι ἢ νὰ εἰσαχθῇ ἀγωγὴ ἢ νὰ διεξαχθῶσιν αἱ ἐκλογαί, ἧς παρερχομένης οὐδεμία σχετικὴ δικαστικὴ ἐνέργεια ἦτο ἐπιτετραμμένη : Πλάτ.Νόμ.954D τριετῆ τὴν προθεσμίαν εἶναι, Δημ.952 λαβὲ δή μοι καὶ τὸν τῆς προθεσμίας νόμον, αὐτ.993 τοῦ νόμου πέντ' ἔτη τὴν προθεσμίαν δεδωκότος, Αἰσχίν.1,39, Παυσ.4,5,10, 'Επιγρ. ἐὰν ἡ προθεσμία ἐξήκῃ· 2) γενικ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον νὰ ἐνεργηθῇ τι, διορία : Πλάτ.Νόμ. 954E μηδεμίαν εἶναι προθεσμίαν τῆς ἐπιλήψεως, Λυσ.7,17 προθεσμίας οὐδεμιᾶς οὔσης τῷ κινδύνῳ, αὐτ.13,83, ΚΔ Γαλ.4,2 ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρός, 'Απп.'Εμφ.Πολ.1,14, Γαλ.1,289, Σωρ.2,10, 'Επιγρ. οὐκ ἐτήρησε τὴν προθεσμίαν τῆς θεοῦ, Πάπ. τοῦ ὑπερπεσόντος μετὰ τὴν προθεσμίαν χρόνου τόκος, Μηναῖ.12,2 Συνξ. εἰ μὴ εὕροιεν τὸ κλαπὲν ἀναμέσον τῆς δοθείσης αὐτοῖς προθεσμίας, - ἔληξεν ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς αἰτήσεων· || κ. κτ. πληθ. : Πλούτ.'Ηθ.269B τρεῖς τοῦ μηνὸς ἀρχαὶ καὶ προθεσμίαι, Λουκ Νιγρ.27 προθεσμίας ὁριζομένους ἑορτάς· 3) εὐκαιρία, κατάλληλος περίστασις πρὸς ἀναβολήν : 'Ιώσ.Αἰ 15,5,1.

προθέσμιος-α-ον μτγν. ὁ ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένος : 'Αχιλλ.Τάτ.5,21 "Εφεσός, ἡ προθεσμία τῶν γάμων· 2) τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. οἱ προνομιοῦχοι : Πλούτ.Εὐγ.3 βασιλικοὶ προθέσμιοι.

προθεσπίζω κ. μσν. κ. νεώτ. προλέγω, προμαντεύω, προφητεύω· 'Ησ.«προθεσπίζοντα· προστάττοντα. ἢ προμαντευόμενον» : Αἰσχ.Πρ 213 τὸ μέλλον ᾗ κραίνοιτο προυτεθεσπίκει, Πλούτ.'Ηθ. 421B καὶ προεθέσπιζε κατιὼν ἐπὶ θάλατταν, 'Ιώσ. Αἰ 10,5,1, Λουκ.'Αλέξ.19· 2) κ.νεώτ.ἐκδίδω προηγουμένως θέσπισμα, διάταγμα, νόμον, προνομοθετῶ· κ. παθ. : Φίλ.1,511 τὰ κακῶς προτεθεσπισμένα 3) ρηματ.π. προθέσπισμα, προθέσπισις.

προθέσπισμα-ατος (τὸ) (προθεσπίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ προφητεία : 'Επιφάν.1,51A τὰ προθεσπίσματά τε καὶ τὰς προφητείας· 2) νεώτ. θέσπισμα προηγουμένως ἐκδοθέν.

προθέσπισις-εως (ἡ) (προθεσπίζω) μσν. ἡ προφητεία, τὸ προθέσπισμα : Νικ Χων.'Ιστ.142B.

προθετικός-ή-όν (πρόθεσις) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν, ὁ προορώμενος : 'Αριστλ.ΗΜ 1190a, 19 εὔλογον δὲ τούτου εἶναι προθετικὴν τὴν ἀρετήν· 2) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόταξιν, ὁ προτιθέμενος : Διον.'Αμμ.2,2 προθετικὸν μόριον (ἡ πρόθεσις)· || ὁ μετὰ προθέσεως : Στωικ.π.'Απολλ.Συντ.305,24 οἱ ἀπὸ τῆς στοᾶς προθετικοὶ ἐκάλουν συνδέσμους τὰς προθέσεις, αὐτ.305,22 προθετικὴ σύνταξις· || κ. ἐπίρρ. -ῶς : τὸ ἕνεκεν δὲν χρησιμοποιεῖται πάντοτε προθετικῶς· 3) νεώτ. ἰατρ. ἡ προθετικὴ ὡς οὐσ. κλάδος τῆς χειρουργικῆς ἀσχολούμενος εἰς τὴν πρόθεσιν, τὴν τέχνην τῆς ἀντικαταστάσεως ἀκρωτηριασθέντος ἢ ἀπολεσθέντος μέλους ἢ ὀργάνου τινὸς τοῦ σώματος· || προθετικὰ μέλη τεχνητὰ μηχανήματα χρησιμοποιούμενα πρὸς ἀντικατάστασιν ἀπολεσθέντος τινὸς μέλους τοῦ σώματος : προθετικὴ ὀδοντιατρική.

προθετός-όν (προτίθημι) μτγν. πιθ. ὁ προτείνων, ὁ δεικνύων, ὁ δηλῶν : 'Αλέξ.Τραλλ.Πυρ.3 τοῖς προθετοῖς (κῶδ.).

προθέω (1), θαμιστ.παρατ. γ' ἑν. προθέεσκε, μέλλ. προθεύσομαι, προτρέχω, τρέχω ἐμπρός, προηγοῦμαι εἰς τὸν δρόμον : 'Ιλ.Κ 362, αὐτ.Χ 459 οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν, ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, 'Οδ.Λ 515 πολὺ προθέεσκεν ἑὸν μένος οὐδενὶ εἴκων, Πλάτ.Κρατ.412A οὔτε ἀπολειπομένης οὔτε προθεούσης (τῆς ψυχῆς)· 2) τρέχω πρὸς τὰ ἐμπρός : Ξεν.'Αν 5,8,13, 'Απολλ.Ρ 1,314, 'Ιώσ.Πi 3,10,1· 3) μτ. αἰτ. ὑπερβαίνω εἰς τὸν δρόμον, ὑπερτερῶ : Ξεν.Κυν.3,7 ὅσα, τὰ τῶν ἄλλων κυνῶν εὑρήματα .. προθέουσαι θαμινὰ σκοποῦσιν (κύνες)· κ. μτ. γενικ. : Πλούτ.Κράσσ.18 βέλη δὲ πτηνὰ προθέοντα τῆς ὄψεως, 'Ιουλ.Καῖσ.315B, Αἰλ.Ζ 17,26 προθεῖ γοῦν ἐκεῖνα.

προθέω (2) ἀρχ. ριζικὸς τ. τοῦ προτίθημι βλ.λ., μ. ἅπαξ π. 'Ομ. μτ. ἀπαρφ., ἐπιτρέπω, παρορμῶ νά : 'Ιλ.Α 291 τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι (διὰ ταῦτα τὸν παρορμῶσι νὰ λαλῇ ὑβριστικῶς).

προθεῶμαι-άομαι μτγν. θεῶμαι πρότερον· 'Ησ. «προθεώμενος· προορῶν» : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.114, 23, Γαλ.2,701,16 τῷ προτεθεαμένῳ.

προθεώρημα-ατος (τὸ) μτγν. προκαταρκτικὴ συζήτησις : Στέφ.'Αθ.'Ιπп.1,56D.

προθεωρητικός-ή-όν μτγν. ὁ προνοῶν : 'Ιω. Χρυσ.5,834.

προθεωρητικῶς ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον προθεωρητικὸν βλ.λ., προνοητικῶς : Εὐστ.'Ιλ.127.

προθεωρία (ἡ) κ. μσν. ἡ ὑπερτέρα, ἡ προκαταρκτικὴ παρατήρησις καὶ ἔρευνα: Βασ.2,459D τῇ προθεωρίᾳ καὶ διασκέψει τῶν γενησομένων· 2) προεισαγωγή, πρόλογος, προοίμιον : Θεμίστ. Λόγ.26, 'Αν.'Οξ.3,376, Εὐστ.Πον 56,54 προθεωρίαις διαφωτίζει ρητορικῶς τὰ γραφόμενα· 3) ἡ προτέρα ἔκθεσις, ἐξήγησις : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.66· 4) ἡ πρόγνωσις· 'Ησ. ἐν λ. ἀποκάλυψις.

προθεωρῶ-έω θεωρῶ πρότερον, ἐξετάζω, παρατηρῶ προηγουμένως : 'Ιππ.'Επιστ.17 τὰ δῆλα καθάπερ ἄδηλα μὴ προθεωρεῦντες, 'Αριστλ.Ζi 538a,6 οὐ προθεωρήσαντες τὸ ποῦ ἔχουσιν (δ.γρ.

προσθεωρήσαντες), Μηναϊ.12,2 'Ωδ.3 **τῶν μελλόντων προεθεώρεις·** **2)** ρηματ.π. προθεώρημα.

προθήγω γλωσσ. ἀκονῶ τι πρότερον, προηγουμένως ἢ κατὰ τὸ ἄκρον, κατὰ τὴν αἰχμήν.

προθήκη (ἡ) (προτίθημι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἔξωθεν τοῦ ἐργαστηρίου χειρώνακτος κρεμάμενον σύμβολον ἢ ἔμβλημα τῆς τέχνης του, ὅπερ νῦν δι' ἐπιγραφῆς καὶ εἰκονογραφίας παρίσταται : 'Ιω. Χρυσ.4,61,14 **καθάπερ αἱ προθῆκαι τῶν χρυσοχόων,** αὐτ.12,379C **ταῖς προθήκαις ταῖς ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων·** **2)** νεώτ. ὑαλόφρακτον συνήθως ἐπὶ τῆς προσόψεως τμῆμα τοῦ καταστήματος ἢ ἐντὸς αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἐκτίθενται τὰ πρὸς πώλησιν ἢ δείγματα αὐτῶν, βιτρίνα· **3)** γλωσσ. μσν. ἡ πρόθεσις, ἡ προτεθειμένη πρότασις : Οἰκουμ.'Αποκ.271,15 **μετὰ προθήκης τοῦ ὡς ὁμοιωματικοῦ εὕρηται.**

προθηρῶ-άω μτγν. θηρεύω πρότερον· κ. παθ. : 'Αγαθρχ.52 **ἐπὰν θήρας ἀπορῶσι, τοῖς δέρμασι τῶν προτεθηραμένων τὴν ἔνδειαν ἀναπληροῦσι.**

προθησαυρίζω ἀποθησαυρίζω τινὰ πρότερον, συνάζω τινὰ προηγουμένως καὶ ἀποταμιεύω, ἀποθηκεύω : 'Αριστλ.ΖΜ 674b,24 **πρὸ τῆς κοιλίας αὐτοῦ μέρος τι ὀγκῶδες ἐν ᾧ προθησαυρίζουσι τὴν ἀκατέργαστον τροφήν·** κ. παθ. : Παλλάδ.'Ιατρ.'Ιππ.2,27D.

πρόθθα 'Επιγρ. κρητ. πρόσθε(ν) βλ.λ.

προθικάριος (ὁ) πάπ. πιθ. **προθηκάριος, ὁ** ζωγράφος πινακίδων : Κοπρ̈ **προθικαρίῳ.**

προθίκοντα 'Επιγρ. βοιωτ. τ. μτχ. ἐνεστ. ἀντὶ προσήκοντα τοῦ προσήκω βλ.λ.

προθίουρον (τὸ) 'Επιγρ. βοιωτ. τὸ πρόθυρον, ἡ ἔμπροσθεν τῆς οἰκίας θύρα τῆς αὐλῆς, ἡ ἐξώπορτα : **τότε προθίουρον ἐπεσκεύαζε καὶ τὸν ἀμφιθίουρον ἀνέθηκε.**

προθλῶ-άω μτγν., μτχ. παθ. παρακ. **προτεθλασμένος,** θλῶ τι πρότερον, συντρίβω τι προηγουμένως· κ. παθ. : Γαλ.14,86,4 **προτεθλασμένα καὶ προκεκομμένα πρότερον.**

προθνήσκω ἀόρ. β' **προύθανον,** παρακ. προτέθνηκα, ἀποθνήσκω πρότερον ἢ πρό τινος : Θουκ.2,52, Παράσ.50 **προτεθνηκότα τῆς μάχης,** αὐτ.Τόξ.60· **2)** μτ. γενικ. ἀποθνήσκω ὑπέρ τινος : Εὐρ.'Αλκ.383 **ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν,** αὐτ.'Ηρακλ.590· **3)** ἐπὶ κόμης, πίπτω προώρως, μαδῶ πρωτύτερα : 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,13.

πρόθοος (ὁ) νεώτ. ναυτ. τὸ ὑπὲρ τὸν ἀρτέμονα τριγωνικὸν ἱστίον, ὁ κοντραφλόκος.

προθορών-όντος-οῦσα-όν μτχ. ἀορ. β' τοῦ προθρώσκω βλ.λ.

προθρηνῶ-έω μτγν. θρηνῶ πρότερον : Φίλ.2,72· κ. παθ. : 'Αριστείδ.1,419J **πάλαι προτεθρηνῆσθαι δεῖν νομίζω Λακεδαιμονίους.**

πρόθρονος (ὁ) 'Επιγρ. ὁ πρόεδρος : ΑΠ 8,116.

προθρυλῶ-έω μτγν. κ. μσν. θρυλῶ, διαφημίζω τι προηγουμένως : Λουκ.Πατρ.'Εγκ.1,Νικήτ.Εὐγ.2,175.

προθρώσκω π. 'Ομ. μ. ἐν 'Ιλ. κ. ἐν τῇ μτχ. τοῦ ἀορ. β' **προθορών,** προπηδῶ, πηδῶ, πετιέμαι πρὸς τὰ ἐμπρός : 'Ιλ.Ξ 363 **αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν** (Σχόλ. «προαλλόμενος, προπηδήσας»), αὐτ.Ρ 522, 'Απολλ.Ρ 4,641.

προθύω 'Επιγρ. προκατάρχομαι βλ.λ.

προθύελλα (ἡ) ἀνεμοταραχὴ πρὸ ἄλλης ἀνεμοταραχῆς : 'Ησίοδ.Θ 742.

πρόθῦμα-ατος (τὸ) (προθύω) κ. μσν. κ. νεώτ., τὸ πρὸ τῆς θυσίας προσφερόμενον θυμίαμα ἢ πλακούντιον : 'Αριστφ.Πλ.660 **βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα καθωσιώθη** (δ. γρ. θυλήματα) (Σχόλ. «προκατάργματα ἢ τὰ πρὸ τῆς θυσίας γενόμενα θυμιάματα ἢ πλακούντια»), 'Επιγρ. **τὰ προθύματα τῆς ἑορτῆς·** κ. μτφ. : Εὐρ.ΙΑ1311 **προθύματ' ἔλαβεν "Αρτεμις** (ἐμὸν θάνατον).

πρόθυμα ἐπίρρ. δημ. προθύμως.

προθυμερά ἐπίρρ. μσν. μετὰ προθυμίας κατὰ τρόπον πρόθυμον : 'Ερωτόκρ.3,1807 **ὄντε σοῦ δίδουν τσὶ βουλὲς προθυμερὰ τσὶ πιάσε.**

προθυμερός-ά-όν μσν. ὁ ἔχων προθυμίαν ὁ μετὰ προθυμίας : 'Ερωτόκρ.1,305, αὐτ.4,1217 **καὶ τὴ ζωὴ προθυμερὸς στὴ ζυγαριὰ τὴ βάνω.**

προθυμεύ(γ)ω μσν., ἀόρ. **ἐπροθύμεψα,** προθυμῶ, δεικνύω προθυμίαν καὶ ὄρεξιν : 'Ερωτόκρ.1,1315.

προθῦμία (ἡ) κ.μσν., νεώτ. κ.δημ., Ιων.-**ίη,** μσν. δημ. κ. **προθυμιά,** ἡ ἰδιότης τοῦ προθύμου, δραστηριότης ἐμπνεομένη ὑπὸ ζήλου, καλὴ θέλησις, θάρρος : 'Ιλ.Β 588 **ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς** (ἔχων πεποίθησιν εἰς τὸ θάρρος του), 'Ηρ.5,49, Αἰσχ.Πρ 343 **προθυμίας οὐδὲν ἐλλείπεις,** Εὐρ.'Ιππ.285, αὐτ.'Ορ.708, Ξεν.ΚΠ 1,6,13 **τότε εἴ τί μ' ἐπαίδευσεν ὡς ἂν δυναίμην στρατιᾷ προθυμίαν ἐμβαλεῖν,**Πλάτ.Νόμ.961C μηδὲν ἀπολείπειν προθυμίας, 'Ερωτόκρ.1,208 **ξετρέχει το μὲ προθυμιά, κι ὅσο μπορεῖ σπουδάζει·** ‖ μτ. προθ. διά, ὑπό ἢ κ. κτ. ἁπλῆν δοτ. **ἐν** ἐπιρρ. σημ., προθύμως, μετὰ ζήλου, σπουδῆς : Πλάτ.Πολ.412E **πάσῃ προθυμίᾳ ποιεῖν,** αὐτ.Φαίδ.91C, Πολύβ.1,20,15 **μιᾶς καταφράκτου διὰ τὴν προθυμίαν προπεσούσης·** **2)** μτ. γενικ. προσ. ἡ ἐπιθυμία, ἡ θέλησις, παράκλησις : 'Ηρ.1,124 **κατὰ τὴν τούτου προθυμίην τέθνηκας,** αὐτ.6,65 **ἐκ τῆς Κλεομένεος προθυμίης,** Εὐρ.'Ιων 1385 **τοῦ θεοῦ προθυμίᾳ πολεμῶ** (κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ), Λυσ.12,99 **ὅμως δὲ τῆς ἐμῆς προθυμίας οὐδὲν ἐλλέλειπται·** ‖ μτ. γενικ. ἀντικειμενικῆς : 'Ηρ.4,98 **πᾶσαν προθυμίην σωτηρίης . . παρέχεσθαι,** Σοφ.Τρ.669 **ὥστε μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν,** Πλάτ.Νόμ.697D **μετὰ προθυμίας τοῦ ἐθέλειν κινδυνεύειν·** **3)** ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ ἔχω, προθυμοῦμαι, εἶμαι ἕτοιμος, πρόθυμος : 'Ηρ. 7,19, Πλάτ.Πρωτ.327B **πᾶσαν προθυμίαν καὶ ἀφθονίαν εἴχομεν ἀλλήλους διδάσκειν·** ‖ κ.μτ.μτχ.: αὐτ.Τίμ.23D **ἔφη πᾶσαν προθυμίαν σχεῖν δεόμενος·** ‖ κ. μτ. ἐξηρτ. προτ. : Πλάτ.Μενξ.247A **διὰ παντὸς πᾶσαν πάντως προθυμίαν πειρᾶσθε ἔχειν·** **4)** εὐμενής, καλὴ διάθεσις : 'Ηρ.9,45, Θουκ.1,74 **ἄνδρα στρατηγὸν ξυνετώτατον καὶ προθυμίαν ἀοκνοτάτην,** Ξεν.'Ελλ.6,5,43, αὐτ.'Αν.7, 6,11 **πλείστην προθυμίαν περὶ ἡμᾶς,** Δημ.11 **τὴν αὐτὴν παρειχόμεθ' ἡμεῖς ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν πρ-·** **5)** ἐπιθυμία ἐκπληρώσεως φυσικῶν ἀναγκῶν : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Αέτ.5,121 **πρ- πρὸς τὸ κνᾶσθαι,** Σωρ. 1,66, αὐτ.2,20· **6)** δημ.-ιά ἐπὶ φυτῶν, ὁρμὴ πρὸς βλάστησιν, πρὸς ἄνθησιν : **οἱ ἐλιὲς ἀπὸ τὴν πολλὴ προθυμιὰ δὲν κράτησαν καρπό.**

προθυμιῶμαι-άομαι μτγν. θυμιῶ πρότερον, θυμιάζω προτοῦ : 'Ιώσ.ΑΙ 3,8,6 **τὴν σκηνὴν καὶ τὰ περὶ αὐτὴν σκεύη . . προθυμιωμένῳ** (δ.γρ.).

προθῦμοεργῶ-έω μσν. ἐργάζομαι εἴς τι μετὰ προθυμίας : Στουδ.Θεόδ.465C.

προθυμοποίησις-εως (ἡ) (προθυμοποιοῦμαι) μσν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἐνθάρρυνσις, ἡ προτροπή : Εὐστ.1015,3 **ἐπὶ προθυμοποιήσεως ἔστιν εἰπεῖν . .**

προθῦμοποιοῦμαι-έομαι κ. μσν. κ. νεώτ. ἀποθ., παρατ. **προεθυμοποιούμην** (Διόδ.Σ 14,56) κ. νεώτ. **ἐπροθυμοποιούμην,** ποιῶ τινα **πρόθυμον,** παραθαρρύνω, ἐνθαρρύνω : Διόδ.Σ 14,56 **πολλοὺς καὶ τῶν ἄλλων προεθυμοποιοῦντο εἰς τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας κινδύνους** (δ.γρ.), Στέφ.'Αθ.'Ιππ.'Αφ. 2,473D· κ. παθ. : 'Ιωσ.Γενέσ.45B· ‖ κ. ἐνεργ. : Εὐστ.1393,43 **ὁ προθυμοποιῶν τινα·** **2)** νεώτ. ἀμτβ. γίνομαι πρόθυμος, δεικνύω προθυμίαν : **ἐπροθυμοποιήθη νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ·** **3)** ρηματ. π. προθυμοποίησις.

πρόθῦμος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., συγκρ. **-ότερος,** ὑπερθ.**-ότατος, ὁ** ἔχων προθυμίαν, ζῆλον,

σπουδὴν πρὸς ἐνέργειαν, ὁ ὑπὸ προθυμίας διαπνεόμενος, κ ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ εἰμὶ κ. ἀπαρφ. ἢ ἄνευ αὐτοῦ, προθυμοῦμαι, εἶμαι ἕτοιμος νὰ πράξω τι : 'Ηρ.2,3 **οὐκ εἰμὶ πρόθυμος ἐξηγέεσθαι,** αὐτ.6,5, Εὐρ.Μήδ.720 **πρόθυμός εἰμι, πρῶτα μὲν θεῶν, ἔπειτα παίδων ὧν ἐπαγγέλλει γονάς,** - εἶναι πρόθυμος νά **μᾶς ἐξυπηρετήσῃ**' κ. συγκρ. : 'Αντιφ.5,18, Πλάτ.Συμπ.220Ε **προθυμότερος ἐγένου ἐμοῦ λαβεῖν**' κ. ὑπερθ. : 'Ηρ.1,36 **εἶναι ὡς προθυμοτάτοισι συνεξελέειν**' ‖ κ. μτ. γενικ. ἀντικειμ. ὁ ἔχων προθυμίαν διά **τι** : Σοφ.'Ηλ.3 **ὧν ρόθυμος ἦσθ' ἀεί,** Θουκ.3,67 **ἀνταπόδοτέ τε χάριν δικαίαν ὧν πρόθυμοι γεγενήμεθα**' ‖ κ. μτ. προθ. (εἰς τι, ἔν τινι, ἐπί τι, πρός τι), 'Αριστφ.Πλ. 207 **ἐάν γένῃ ἀνὴρ πρόθυμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,** Ξεν.ΚΠ 1,4,22 **προθυμότεροι ὄντες ἐν τῷ τοιούτῳ εἰς τὸ διώκειν,** αὐτ.'Ελλ.1,1,34, Πλάτ.Πολ. 467C **προθυμότερος ᾖ πρὸς τἀριστεῖα φέρειν**' κ. ἀπολ. : 'Ηρ.9,92 **ἦ μὲν Σαμίους ἡμῖν προθύμους ἔσεσθαι συμμάχους,** Εὐρ.Βάκχ.829 **οὐκέτι θεατὴς Μαινάδων πρόθυμος εἶ ;,** αὐτ.'Εκ.307 **ὅταν τις ἐσθλὸς καὶ πρόθυμος ὢν ἀνὴρ μηδὲν φέρηται τῶν κακιόνων πλέαν,** 'Ερωτόκρ.1,588' ‖ **τὸ πρόθυμον** ὡς οὐσ. ἡ προθυμία, ὁ ζῆλος : Εὐρ. Μήδ.178 **μήτοι τό γ' ἐμὸν πρόθυμον φίλοισιν ἀπέστω,** Πλάτ.Νόμ.859Β **τὸ γε πρόθυμον παρεχόμενοι**' **2)** ὁ ἐπιποθῶν, ὁ ποθῶν τι πολύ, ὁ ἔχων καλὰς διαθέσεις' δθ. ὁ πιστός, ὁ ἀφωσιωμένος : Σοφ.Αἴ.36 **φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγίᾳ,** Εὐρ.Μήδ.1146 **πρόθυμον εἶχ' ὀφθαλμὸν εἰς 'Ιάσονα,** Λυσ.20,31 **ἐάν τις πρόθυμος εἰς ὑμᾶς ᾖ,** Ξεν.'Ελλ.2,3,40 **ἠπιστάμην ὅτι καὶ οἱ πρόθυμοι τῇ πόλει γεγενημένοι πάντες ὑπόπτως ἡμῖν ἕξοιεν,** αὐτ.6,5,42.

προθυμοτέρως μσν. συγκρ. τοῦ προθύμως, μετὰ πλείονος προθυμίας, προθυμότερον : Νεόφ. κῶδ.Παρ.1189, 'Επιφάν.'Αγιοπ.2,69.

προθυμοῦμαι-έομαι (πρόθυμος) κ. μσν. ἀποθ., παρατ. προυθυμούμην (Θουκ.4,12) κ. προεθυμούμην('Ηρ.5,78), μέσ.μέλλ.προθυμήσομαι(Ξεν.ΚΠ 2,3,3), ποθ. **προθυμηθήσομαι** (Λυσ.25,17), παθ. ἀόρ. **προυθυμήθην** ('Αντιφ.1,6), παρακ.**προτεθύμημαι** ('Επιγρ.), συνήθ. μτ. ἀπαρφ. εἶμαι πρόθυμος, ἕτοιμος νὰ πράξω τι : 'Ηρ.1,36 **τοῦτον προθυμεόμενοι ἑλεῖν οὐ δυνάμεθα,** αὐτ.1,206, Σοφ.Τρ.1119, 'Αριστφ.Σφ. 1173 **καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν,** Λυσ.3,9 **ἐάν τις ἐν τῇ πόλει προθυμῆται χρηστὸς εἶναι,** Πλάτ.Πολ.613Α **ὃς ἂν προθυμεῖσθαι ἐθέλῃ δίκαιος γενέσθαι**' ‖ μτ. ἐξηρτημ. προτ · 'Ηρ.1, 91, Ξεν.'Αγησ.2,1 **οὐ γὰρ ὡς ὑστερήσειε τῆς πατρίδος προεθυμεῖτο,** Πλάτ.Λύσ.207Ε **προθυμοῦνται ὅπως ἂν εὐδαιμονοίης**' ‖ κ. ἀπολ. ὑπονοουμένου ἀπαρφ., δεικνύω προθυμίαν, φαίνομαι πρόθυμος : 'Ηρ.8,86 **πᾶς τις προθυμεόμενος καὶ δειμαίνων Ξέρξεα,** αὐτ.9,37, Αἰσχ.Πρ.381 **ἐν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾶν τίνα ὁρᾷς ἐνοῦσαν ζημίαν ;,** αὐτ.630, Θουκ.4,81 **προυθυμήθησαν δὲ καὶ οἱ Χαλκιδεῖς,** Ξεν.'Αν.6,4,22 **Ξενοφῶν .. ἐδεήθη τοῦ 'Αρκάδος προθυμεῖσθαι εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη**' **2)** μτ. αἰτ. ἀντικειμ. ἐπιθυμῶ τι πολύ, ἐπιποθῶ, ἐνεργῶ μετὰ ζήλου ὑπέρ τινος : Θουκ 5,17 **προυθυμήθη τὴν ξύμβασιν,** αὐτ.8,90' ‖ συνήθ. μτ. οὐδ. ἐπιθ. : 'Αντιφ.1,6 **ἐν οἷς δ' οὐκ ἦν πυθέσθαι, τοῦτο αὐτὸ προυθυμήθη,** Πλάτ.Φαίδ 64Α, αὐτ. Πολ.472Ε **εἰ δὲ δὴ καὶ τοῦτο προθυμηθῆναι δεῖ σὴν χάριν**' ‖ ὁμ. μτ. τῆς προθ. περί : 'Αριστλ. ΖΙ 581a,22 **τοῖς γὰρ περὶ ταῦτα προθυμουμένοις**' **3)** εἶμαι εὔθυμος, φαιδρός, ἀντίθ. ἀθυμῶ : Ξεν. ΚΠ 6,2,13' **4)** ρηματ. π. προθυμητέον.

προθυμῶ-άω μσν. δημ. ἀμτβ., ἀόρ. **(ἐ)προθύμησα,** εἶμαι πρόθυμος : 'Ερωτόκρ.2,578, αὐτ.3,699 **λοιπὸ προθύμησε καὶ σύ**' πρβλ. προθυμοῦμαι.

προθύμως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -α, συγκρ. **προθυμότερον** κ. μσν. **προθυμοτέρως** ('Επιφάν. 'Αγιοπ.2,69) κ. ὑπερθ. **προθυμότατα,** μετὰ προθυμίας, ζήλου : 'Ηρ.1,111 **ὅτι μιν οὕτω προθύμως Ἅρπαγος μετεπέμψατο,** Αἰσχ.'Αγ.1591 **προθύμως μᾶλλον ἢ φίλως,** Μηναῖ.12,1 'Ωδ.5 **προθύμως τὰς ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ θέμενος**' ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ λέγειν, ἐρωτᾶν, μανθάνειν, μάχεσθαι, ἔχειν κ.ἄ. : Πλάτ.Πρωτ.327Β **τὴν θύραν πάνυ προθύμως ὡς οἷός τ' ἦν ἐπήραξε,** αὐτ.Συμπ.176C **προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολὺν οἶνον πίνειν,** Δημ.99 **ὥσπερ ἐρωτῶσι προθύμως,** Πολύβ.3,92,5 **τοῖς προθύμως καὶ φιλοκινδύνως διακειμένοις**' κ. συγκρ. : Θουκ. 6,80 **ἰέναι δὲ ἐς τὴν ξυμμαχίαν προθυμότερον,** Ξεν.'Αν.1,4,9' κ. ὑπερθ. : 'Ηρ.2,59, Θουκ.8,68 **προθυμότατα ξυγκαλέσας τὸν δῆμον,** Ξεν.'Αγησ.2,8 **προθυμότατα τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι**

προθύραιος-α-ον κ. προθύραιος-αν ὁ πρὸ τῆς θύρας, ὁ εἰς τὰ πρόθυρα εὑρισκόμενος' ‖ ἡ **προθυραία** ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος' πρβλ. προθυρίδιος : 'Ορφ.'Υμν.2,4, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,185 (δ.γρ. προθυριδία)' ‖ κ. τῆς 'Εκάτης : Πρόκλ.'Υμν.6,2 ‖ **τὰ προθύραια** ὡς οὐσ. ὁ πρὸ τῆς θύρας τόπος, τὰ πρόθυρα : 'Υμν.'Ερμ.384 **οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια.**

προθυρίδιος-α-ον μτγν. ὁ πρὸ τῆς θυρίδος εὑρισκόμενος' ‖ ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος, ἡ προθυραία : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,185 (δ.γρ.).

πρόθυρον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐμπροσθία, ἡ τῆς αὐλῆς θύρα, δι' ἧς ἡ εἴσοδος τῆς ὁδοῦ εἰς τὴν αὐλήν, ἐξώπορτα, αὐλόπορτα : 'Ιλ.Ω 323 **ἐκ δ' ἔλασσε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου,** 'Οδ. Γ 493' ‖ κ. κτ. πληθ. : 'Ιλ.Α 103 **στῆ δ' .. ἐπὶ προθύροις 'Οδυσῆος οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου,** αὐτ.Λ 777' ‖ ἡ θύρα τῆς εἰσόδου εἰς τὸ μέγαρον : 'Οδ.Σ 10 **εἶκε γέρον προθύρου, μὴ δὴ τάχα καὶ ποδὸς ἕλκῃ,** αὐτ.101' **2)** ὁ πρόναος, τὸ προπύλαιον, ἡ στοά : Κρατῖν.42 **παραστάδας καὶ πρόθυρα βούλει ποικίλα;,** Δικαίαρχ.'Ιστ.59,8,-**τὰ πρόθυρα τοῦ ναοῦ**' **3)** ἡ πρὸ τῆς οἰκίας πλατεῖα, τὸ προαύλιον : 'Οδ.Δ 20, αὐτ.Υ 355 **εἰδώλων δὲ πλέον πρόθυρον, πλείη δὲ καὶ αὐλή,** Πίνδ.Π 3,78 **τὰν κοῦραι παρ' ἐμὸν πρόθυρον σὺν Πανὶ μέλπονται θαμὰ σεμνὰν θεὸν ἐννύχιαι,** 'Ηρ.6,35 **οὗτος ὁ Μιλτιάδης κατήμενος ἐν τοῖσι προθύροισι τοῖσι ἑωυτοῦ,** Αἰσχ.Χο.966, 'Αριστφ.Σφ.802, Θουκ. 6,27 **'Ερμαῖ .. λίθινοι .. ἐν ἰδίοις προθύροις,** Πλάτ.Πρωτ.314C **στάντες ἐν τῷ προθύρῳ διελεγόμεθα,** αὐτ.Συμπ.175Α, Καλλ.'Επιγρ.26' **4)** κ. μτφ. ὁ τοπικῶς κείμενος ἢ φαινόμενος πρὸ ἄλλου τινός : Πίνδ.Ο 13,5 **γνώσομαι τὰν ὀλβίαν Κόρινθον, 'Ισθμίου πρόθυρον Ποτειδᾶνος,** Διοσκ. 'Επιγρ.ΑΠ 5,55 **χείλη .. στόματος νεκταρέου πρόθυρα,** - **εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως**' **5)** κ.μτφ. αἱ παραμοναί : Πλάτ.Φίληβ.64C **ἐπὶ τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ προθύροις,** Φώτ.'Επιστ.333,23 **οἱ ἐν προθύροις ἰατρικῆς,** - **εἰς τὰ πρόθυρα τῆς χρεοκοπίας.**

προθυρώα (ἡ) μτγν. τὸ πρόθυρον, ἡ αὐλόπορτα : 'Ηρωδιαν.1,303.

προθυρῷα (τὸ) μσν. τὰ ἀνήκοντα τοῖς προθύροις, τὰ ἐν τοῖς προθύροις : Θεόγνωστ.ΑΒ 1414.

προθύρωμα-ατος (τό) πάπ. τὸ πρόθυρον βλ.λ.2).

προθυρών-ῶνος (ὁ) μτγν. τὸ πρόθυρον βλ.λ. : 'Ηρωδιαν.1,35, ΕΜ 806,4.

πρόθυσις-εως (ἡ) (προθύω) μτγν. ἡ πρώτη κρηπὶς βωμοῦ, ἡ βάσις : Παυσ.5,13,9 **τοῦ βωμοῦ τοῦ ἐν 'Ολυμπίᾳ κρηπῖδος τῆς πρώτης, προθύσεως καλουμένης**' πρβλ. : Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.510.

προθύτης (ὁ) (προθύω) 'Επιγρ., αἰολ. προθύτας ὁ προσφέρων προθύματα βλ.λ., προκατάργματα : **προθύτας τῶν τᾶς πόλιος ἱερῶν**' ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἱερέως θιάσου τινός : 'Επιγρ.Βιθυνίας.

προθύω, μέλλ. προθύσω (Εὐρ.Ἴων 805) κ. μέσ. προθύσομαι (Ἀριστφ.Θεσμ.38), θύω πρότερον, προσφέρω θυσίαν προηγουμένως : Πλάτ.Κρατ. 401D πρὸ πάντων θεῶν τῇ ἑστίᾳ πρώτῃ προθύειν εἰκὸς ἐκείνους, Ἐπιγρ. προθύειν καὶ προμαντεύεσθαι· ‖ ἐνεργῶ ὡς προθύτης κ. μτ. αἰτ. : Πλούτ.Ἠθ.310D κ. μέσ. : Πλούτ.Λυκ.21 προεθύετο ταῖς Μούσαις ὁ βασιλεύς, Ἐπιγρ.· **2)** μτφ. θυσιάζω, σφάζω τινὰ πρότερον : Ἰώσ.ΠΙ 1,19,3, Λουκ. Τόξ.50 δέδια μὴ προθύσηταί με τοῦ πολέμου χεῖρα οὐ μικρὰν ἤδη περιβεβλημένος, Ἡλιόδ.Αἰθ. 9,24 ἂν οὖν προθύσηταί τις ἡμᾶς· **3)** θύω, θυσιάζω ὑπέρ τινος : Εὐρ.Ἴων 805 παιδὸς προθύσων ξένια καὶ γενέθλια, αὐτ.Ἱκ.29· **4)** ρηματ.π. πρόθυσις, πρόθυμα, προθύτης.

προθωρακικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ θώρακος: προθωρακικὴ ἐκτοπία (ἡ περὶ τὴν διάπλασιν τοῦ στέρνου διαμαρτία).

προθωράκιον (τὸ) μτγν. ἡ ἀσπίς : Στράβ.17, 3,7 δορὰ καὶ προθωράκιον.

προθώραξ-ακος (ὁ) νεώτ. ζωολ. ἡ προσθία ἄρθρωσις τοῦ θώρακος τῶν ἐντόμων· **2)** στρατ. εἰδ. ἐπὶ τῶν πυροβόλων, σταθερὸς μεταλλικὸς δακτύλιος χρησιμεύων πρὸς προστασίαν τοῦ θαλάμου τῶν χειρισμῶν τῶν πυροβόλων τῶν ἐγκεκλεισμένων εἰς σιδηροῦς θόλους.

προθωρῶ μσν. προβλέπω : Ἐρωτόκρ.4,426.

προΐ ἐπίρρ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πρωὶ βλ.λ.

προϊάλλω ποι. π. Ὁμ. μ. παρατ. ἀναύξητος, προπέμπω τινά, ἐξαποστέλλω τινὰ πρότερον : Ἰλ. Θ 365, αὐτ.Λ 3 Ζεὺς δ' ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν, Ὀδ.Ο 370 ἐμὲ.. ἀγρόνδε προΐαλλε· κ. ἀναφ. πρὸς βλῆμα : Θεόκρ.25,235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον ἀσχαλόων.

προϊάπτω, ἀόρ. προΐαψα, συνών. προϊάλλω, πέμπω τινὰ προώρως εἰς τὸν κάτω κόσμον, ἀποστέλλω, στέλνω· Ἡσ. «προΐαψεν· προέπεμψεν. προδιέφθειρεν, δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν» : Ἰλ.Α 3 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν ἡρώων, αὐτ.Ε 190, αὐτ.Ζ 487, Αἰσχ.Ἑπτ.322 οἰκτρὰν γὰρ πόλιν ὧδ' ὠγυγίαν Ἀΐδα προϊάψαι· **2)** ἀπολ. ἀσχολοῦμαι : Χρησμ. Σιβ.14,47 πρ- ἐσθλοῖς ἔργοις· **3)** παθ. ἐξέχω πρὸς τὰ ἐμπρός, προέχω : Νίκ.Θηρ.723.

πρ(ο)ϊάρι(ον) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. εἶδος μονοκώπου ἁλιευτικοῦ πλοιαρίου.

προϊδεάζω δημ., μτχ. παθ. παρακ. προϊδεασμένος, ἐμβάλλω εἴς τινα ἰδέαν περὶ συμβησομένου ἢ συμβάντος τινός, προδιαθέτω εἰς ἄκουσμά τι, προειδοποιῶ· κ. παθ. : ἦτο προϊδεασμένος.

προϊδεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ προορῶ βλ.λ.

προϊδρύω μτγν., μτχ. παθ. παρακ. προϊδρυμένος, ἱδρύω πρότερον : Πρόκλ.Παρμ.637(48)· κ παθ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.28 ἓν τὸ ἑκάστου προϊδρυμένον.

προϊδρῶ-όω μτγν. ἱδρώνω προηγουμένως : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,21,4.

προϊερατεύω Ἐπιγρ., πάπ., ἰων. προιερητεύω, μτχ. παρακ. προϊερατηκὼς κ. προϊερατευκὼς εἶμαι πρότερον ἱερεὺς ἢ ἱέρεια, προϊερῶμαι : Πάπ. ἀρχιερατηκυῖα τῶν Σεβαστῶν καὶ προϊερατηκυῖα.

προϊερῶμαι-άομαι Ἐπιγρ., πάπ. προθύω, προκατάρχομαι, ἐκτελῶ πρότερον καθήκοντα ἱερέως ἢ ἱερείας· **2)** Ἐπιγρ. προϊερωμένη ἐπὶ ἱερείας, ἡ ἔχουσα τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐκτελεῖν τὰ τῶν θυσιῶν: ἱερωμένην μητρὸς τῆς ἐκ Πλακίας καὶ προϊερωμένην Ἀρτέμιδος.

προΐζομαι μέσ. καθέζομαι ἐπὶ τῆς πρώτης ἕδρας, λαμβάνω τὴν πρωτοκαθεδρίαν, προεδρεύω : Ἡρ.8,67 ἐπεὶ δὲ ἀπικόμενος (Ξέρξης) προΐζετο, παρῆσαν μετάπεμπτοι οἱ τῶν ἐθνέων τῶν σφετέρων τύραννοι· ‖ μτγν. ἐνεργ. : Πλωτῖν.5,8,11 προΐζει γὰρ ἅτε οἰκεῖον (ὑγίεια) (ἀμφ.), Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.1241 καθάπερ ἐπὶ τρυτάνης τὸ ἕτερον βαρύνοντες μέρος προΐζειν ἐποίουν.

προΐημι, γ' ἑν. προΐει (Ἰλ.Β 752), γ' ἑν. εὐκτ. προΐοι (Ὕμν.Ἀφρ.153), παρατ. προΐειν-εις-ει ἀντὶ προΐην (Ἰλ.Α 326, Ὀδ.Ι 88, αὐτ.Κ 100), μέλλ. προήσω, ἀόρ. προῆκα κ. ἐπ. προέηκα (π. Ὁμ.), ἀόρ. β' γ' ὁριστ. πληθ. πρόεσαν (Ὀδ.Θ 399) κ. εὐκτ. προεῖεν (Ξεν.Ἀν.7,2,15 κῶδ.), προστ. β' ἑν. πρόες (Ἡρωδιαν.2,931) κ. προές (Ἀρκάδ.174) κ. γ' ἑν. προέτω (Ἰλ.Λ 796), ἀπαρφ. προέμεν ἀντὶ προεῖναι (Ὀδ.Κ 155), μέσ. ἀόρ. προηκάμην (Δημ.365) κ. ἀόρ. β' εὐκτ. γ' πληθ. πρόοιντο κ. προοῖντο ἀντὶ προεῖντο (Θουκ.1,120, Δημ.311), παθ. παρακ. προεῖμαι, ὑπερσυντ.γ' προεῖτο (Δημ.295), π.Ὁμ. ἐν τῷ ἐνεργ., π. πεζογρ. ἐν χρ. ὡς μέσ. προπέμπω τινά, προαποστέλλω : Ἰλ.Α 195, αὐτ.326 ὣς εἰπὼν προΐει, αὐτ.336, Ὀδ.Ι 88 δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐειν πεύθεσθαι ἰόντας· ‖ κ. ἐπὶ στρατευμάτων : Ξεν.ΚΠ 7,1,22 πάντως δὲ πρόετε πρὸς αὐτοὺς τὴν τῶν καμήλων τάξιν· ‖ προπέμπω τι ἢ τινα εἴς τινα : Ἰλ.Μ 342 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην, αὐτ.Π 241, Ὀδ.Β 92 ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἀγγελίας προϊεῖσα, αὐτ.Π 105· ‖ συνήθ. π. Ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. σημαίνοντος σκοπόν : Ἰλ.Γ 118 Ταλθύβιον προΐει ἰέναι, αὐτ.Ι 442, αὐτ.201 Ζεύς με πατὴρ προέηκε, τεῒν τάδε μυθήσασθαι, Ὀδ.Β 147, αὐτ.Γ 183, Πίνδ.Π 4,166 βασιλευέμεν τοι προήσειν· **2)** ἀποπέμπω, ἀπολύω, ἀφήνω τινὰ νὰ ἀπέλθῃ, νὰ ὑπάγῃ : Ἰλ.Α 127 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες, αὐτ.Δ 398 Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας· **3)** ἀφήνω τι νὰ πέσῃ : Ὀδ.Ε 316 πηδάλιον ἐκ χειρῶν προέηκε, Εὐρ.ΙΑ 1550 δάκρυα προῆκεν· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ὀδ.Τ 468 πόδα προέηκε φέρεσθαι· ἐν λέβητι δὲ πέσε κνήμη· ‖ κ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἔπος, ἀφήνω ἀπερισκέπτως νὰ πέσῃ λόγος, πετάω ἕνα λόγο : Ὀδ.Ξ 466 καί τι ἔπος προέηκεν, ὅπερ τ' ἄρρητον ἄμεινον· ‖ κ. μέσ. ἐπὶ κακῆς σημ. : Εὐρ.Μήδ.1020 προέσθαι μαλθακοὺς λόγους· **4)** ἐπὶ ἁλιέως, ρίπτω, πετῶ εἰς τὴν θάλασσαν : Ὀδ.Μ 253 ἁλιεὺς.. ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο· **5)** τινάσσω τι εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ἐκσφενδονῶ, ἐξακοντίζω : Ἰλ.Ε 15 Φηγεύς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, αὐτ.280, αὐτ.290 ὣς φάμενος προέηκε (βέλος), αὐτ.Ν 662, Ξεν.Κυν.9 ἀκόντια προῆκε ἐπὶ τὸν νεβρόν (ἐσφ.γρ.)· **6)** συνήθ. ἐπὶ ποταμοῦ, ἐκβάλλω, χύνω : Ἰλ.Β 752 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ, Ἡσίοδ.ἀπ.37, Εὐρ. Ἱππ.124 ὠκεανοῦ τις ὕδωρ στάζουσα πέτρα.. ῥυτὰν παγὰν προϊεῖσα κρημνῶν· **7)** μέσ. ἐπὶ ἐκριμμάτων, βλαστῶν κττ., ἐκπέμπω, ἐκχέω, ἐκβάλλω : Ἀριστλ.ΖΓ 719b,3 προΐεσθαι τὴν γονήν, αὐτ.721a,30, αὐτ.ΖΙ 554b,1 κόπρον δὲ προΐεται, ἕως ἂν ᾖ σκωλήκιον, Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,12,9 αἱ διαθερμαινόμεναι τῇ ὥρᾳ προΐενται τοὺς βλαστούς, Διοσκ.4,29 κληματία.. προϊέμενα ῥίζας· **8)** μέσ. ἐπὶ ἤχων, ἐκφωνῶ, ἐκβάλλω, ἐκπέμπω : Τίμ.Λοκρ. 100C οὐδὲ λόγον ἔτι προέσθαι δυνάσεται, Αἰσχίν.2,23 οὐδ' ὅθεν τὴν φωνὴν προΐεται, Δημ.377 ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα πρόηται Φιλίππῳ, Πολύβ.3,20,3, αὐτ.3,84,10 καὶ πᾶσαν προϊέμενοι φωνὴν (μεταχειριζόμενοι πᾶσαν παράκλησιν)· **9)** μέσ. διώκω πρός τι μέρος : Ξεν.Κυν.6,10 π- τὸν λαγὼ εἰς τὰς ἄρκυς (δ.γρ.)· ‖ κ. μτ.ἀπαρφ. : Σοφ.ἀπ.149,9 τοὺς ἐρῶντας ἵμερος δρᾶν προΐεται (κῶδ.)· **10)** παραδίδω, προδίδω : Ἡρ.1,159 οἱ δέ μιν ἐξαιτέονται προεῖναι κελεύοντες Κυμαίους, αὐτ.3,137, Ἀριστφ.Νεφ.1214 εἶτ' ἄνδρα τῶν αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι, Θουκ.8,32· κ. μτ.ἀπαρφ. : Ἡρ.2,115 γυναῖκα μὲν ταύτην καὶ τὰ χρήματα

οὔ τοι προήσω ἀπάγεσθαι· || ἐν συνεκφ. μτ. αὐτοπαθ. ἀντων. ἐγκύπτω, ἐπιδίδομαι, ἀφοσιοῦμαι εἴς τι: Ξεν.ΚΠ 7,5,76 οὔκουν δεῖ ἀμελεῖν οὐδ' ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ προϊέναι αὑτούς· || κ. παθ. παρέχομαι, ρίπτομαι μακράν : Δημ.295 εἰ προεῖτο ταῦτα ἀκονιτεί, αὐτ.772 τὰ προειμένα πόρρω καὶ πολὺν ἤδη χρόνον αἰσχρῶς καὶ κακῶς ὑπὸ τούτων διακείμενα βελτίω ποιῆσαι· || κ. μέσ. ἀφήνω, παραδίδω : Ἡρ.2,121,5 τὸν δὲ φῶρα προέμενον αὐτῇ οἴχεσθαι διὰ θυρέων φεύγοντα, Θουκ.1,24 τὴν Κέρκυραν ἐβούλοντο μὴ προέσθαι τοῖς Κορινθίοις, αὐτ.2,51 μᾶλλον προΐεντο σφᾶς αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀντεῖχον, Ξεν.5,8,14 προϊέμενον αὐτὸν τοῖς πολεμίοις, Πολύαιν.4,3,4 πρ- σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα· **11**) ἐγκαταλείπω, ἀφήνω : Θουκ.1,120 εἰ τὰ κάτω πρόοιντο, Ξεν.'Αν.1,9,10 ἔλεγεν ὅτι οὐκ ἂν ποτε προοῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ φίλος αὐτοῖς ἐγένετο, Πλάτ.Νόμ.780Α προέμενος τὰ ἴδια ἀνομοθέτητα, Δημ.384 οὐδαμῇ προΐεντο ἑαυτούς, 'Αριστλ.Πολιτ.1307b,4· || κ. μτ. κατηγορ. μτχ. ἢ μτ. ἀπαρφ. : Θουκ 2,73, Ξεν.'Ελλ.2,3,35 προέμενοι ἀπολέσθαι αὐτούς· || κ. μτ. προθ. : Δημ.138 τοὺς Ἕλληνας εἰς δουλείαν προέσθαι· || ἀφήνω τινὰ νὰ διαφύγῃ : Πολύβ.3,94,8 ὡς ἀνάνδρως ἐκ τοιούτων τόπων προέμενος τοὺς ὑπεναντίους, αὐτ.4,4,3· || ἀφήνω νὰ παρέλθῃ : αὐτ.3,70,10 μὴ προΐεσθαι διὰ κενῆς τὸν χρόνον· **12**) σπαν. ἐπὶ καλῆς σημ. παραδίδω εἴς τινα, ἐμπιστεύομαι : Ξεν.ΚΠ 5,2,9 διὰ δὲ τὸ μηδένα αὐτοῖς ἠθεληκέναι προέσθαι, Πολύβ.28,4,7 τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρίαν· || κ. ἀπολ. : Ξεν.'Αν.7,3,31 προϊέμενοι καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν ἐθέλοντες· **12**) μέσ. χαρίζω τι, δίδω τι αὐτοπροαιρέτως, ἑκουσίως, δωροῦμαι : Θουκ.2,43 κάλλιστον ἔρανον αὐτῇ προϊέμενος, Λυσ.21,12 ὑμῖν οὐδὲν προεῖνται τῶν σφετέρων, Ξεν.'Αν.7,7,47, Πλάτ.Γοργ.520C προέσθαι τὴν εὐεργεσίαν ἄνευ μισθοῦ, Δημ.264 ἐφ οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο· || παραδίδω τι ἄνευ πληρωμῆς, ἄνευ ἀντιτίμου : Πλάτ.Νόμ 849Ε μὴ προϊέμενον ἄλλον ἑτέρῳ τὴν ἀλλαγήν· **13**) ἐξοδεύω ἀσώτως, κατασπαταλῶ, διασπαθίζω : Προκόπ.Μυστ.26,23 πρ- μέγεθος χρημάτων οὐδενὶ λόγῳ· **14**) πάπ. καταβάλλω εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα : προοῦ τῷ δεῖνα ἀρτάβας Χ· **15**) δανείζω : Πλάτ.Δημόδ 384C σὺ μὲν χρήσασθαι ἐθέλων, ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι, Δημ.946 οἷς προειμένος ἦν· **16**) ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω : Δημ.583 θοἰμάτιον προέσθαι καὶ μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι· || κ. γενικ. ἀποβάλλω, χάνω : Λυκοῦργ.126 εἰ γὰρ προήσεσθε τοῦτον τὸν καιρόν, Δημ.68 μηδενὸς ἂν κέρδους τὰ κοινὰ δίκαια τῶν Ἑλλήνων προέσθαι, αὐτ.582, Αἰσχίν.3,173 τὰ πατρῷα καταγελάστως προέμενος· || κ. ἀπολ. ἀπορρίπτω τὰς ὠφελείας, τὰ πλεονεκτήματά μου : 'Αριστλ.Ρητ.1398a,2· || εἶμαι δαψιλής : αὐτ.1366b,7· **17**) ἀπολ. παραμελῶ πᾶσαν νουθεσίαν, εἶμαι ἀπερίσκεπτος : Δημ.388 μὴ προέσθαι μηδ' ἐᾶσαι κατασχεῖν Φίλιππον· **18**) ρηματ.π. πρόεσις, προετέος, προετικός.

προίκα (ἡ) δημ. ἡ προίξ βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ. 235,1) τῆς λὲν πὼς προίκα φτειάνει.

προικανάδοχος (ὁ) μσν. δημ. ὁ ἀναδεχόμενος τὴν προῖκα πρὸ τοῦ γάμου, ἵνα τὴν παραδώσῃ πρὸς νυμφευθέντας ἢ καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς, ἂν δὲν τελεσθῇ ὁ γάμος· **2**) ἐπὶ γαμβροῦ, ὁ καταθέτων χρήματα ἢ κτήματα πρὸς ἀπόδοσιν τῆς προικός.

προϊκέσθαι Ἡσ. «ἀφικέσθαι».

προϊκετεύω μσν. ἱκετεύω τινὰ πρότερον, παρακαλῶ τινα προηγουμένως : Εὐστ.1823,32 ὁ προϊκετεύων ὑπὲρ τοῦ λαβεῖν τε.

προικιάτικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προῖκα, στὸ προικιό, ὁ τῆς προικός : τὸ σπίτι εἶναι προικιάτικό μου.

προικίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ προίξ βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.767C.

προικίδιος-α-ον μτγν. ὁ προικίδιος, ὁ προικῷος : Φίλ.2,291 προικίδιοι κλῆροι, αὐτ.2,443 προικίδιαι θεράπαιναι.

προικίζω (προίξ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. (ἐ)προίκισα κ. παθ. ἐπροικίσθην κ. δημ. (ἐ)προικίστηκα, μτχ. παθ. παρακ. πεπροικισμένος κ.δημ. προικισμένος, δίδω προῖκα, προικοδοτῶ : Διόδ. Σ 16,55 παρθένους προικίσας, Φίλ.2,311 προικιζέτω τὴν παῖδ' ὁ φθορεύς, - τὴν προικίζει ὁ θεῖός της· || μέσ. κ. παθ. : Διόδ.Σ 20,85 τὰς μὲν παρθένους δημοσίᾳ προικίζεσθαι, - εἶναι καλὰ προικισμένη· || ἡ Προικιζομένη ὄνομα κωμῳδίας τοῦ 'Απαλλοδώρου τοῦ Καρυστίου· **2**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. δωρῶ, χαρίζω : ἡ φύσις τὴν ἐπροίκισε μὲ πολλὰ χαρίσματα· κ. παθ. : εἶναι προικισμένη ἀπὸ τὴ φύση μὲ καλωσύνη· **3**) ρηματ.π. προίκισις, προίκισμα.

προικιμαῖος-α-ον (προίξ) μτγν. ὁ διδόμενος δωρεάν, ὡς προίξ : Δίων Κ 47,17 αἱ κτήσεις τῶν χωρίων προικιμαῖαι τρόπον τινὰ αὐτοῖς ὑπάρξασαι· **2**) πάπ. ὁ τῆς προικός, ὁ προικῷος : προικιμαῖα πράγματα.

προικιό (τὸ) δημ. κ. προυκιό πᾶν τὸ ἐκ προικὸς προερχόμενον : τὸ σπίτι εἶναι προικιὸ τῆς μάνας μου· || κ. κτ. πληθ. ἡ προίξ : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 17,16 νὰ τὴν πάρω, νὰ μοῦ δώσῃ γιὰ τὴ νιότη μου προικιά· **2**) κτ.πληθ. τὸ σύνολον τοῦ ρουχισμοῦ, τῶν ἐπίπλων καὶ σκευῶν, τῶν ἀποτελούντων τὴν προῖκα : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.108,37 ἐψὲς ἐπῆραν τὰ προικιὰ καὶ σήμερα τὴ νύφη, - τὰ προικιά της εἶναι φτωχικά· || παροιμ. πλιὰ πολλὰ 'ναι τὰ ἔξοδα τοῦ γάμου παρὰ τὰ προυκιὰ τῆς νύφης (ἐπὶ ἐπιδιώξεων μὴ ἀποδιδουσῶν κέρδος)· **3**) μτφ. τὸ ἐκ φύσεως προτέρημα, τὸ χάρισμα· πρβλ. προικίζω 2) : Γρυπ.Σκ.Τερρ.95,5 κοιλάρφανο χλομὸ παιδί, ποὺ 'χε προικιὸ τῆς μοίρας μόνον καρδιὰ μεγάλη.

προικίον (τὸ) μσν. δημ. ὑποκορ. τοῦ προίξ βλ.λ., ἰδ. κτῆμα προικῷον : Κατάστιχον Νενήτων 1698 Δεκέμβρ.6 ἀποδεχόμενοι τὸ βοτάκιν ὅπου εἶναι ἀπὸ κάτω .. ὅπου εἶναι προικίον τῆς κορης της· **2**) ἐπὶ ἀρρένων, τὸ ἐκ τῆς περιουσίας μερίδιον, τὸ μερδικό : αὐτ.1765 'Ιουλ.7 νὰ τὰ μοιράζουν τὰ δυὸ ἀγόρια διὰ προικίον αὐτῶν.

προίκιος-ον μτγν. ἐπὶ τοῦ τέττιγος, ὁ διδόμενος δωρεάν, χαρισμένος : Λεωνίδ.Ταρ.6,120,3 προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδός· || ἐπὶ τοῦ μέλιτος : 'Αντίφιλ.9,404 προίκιος ἀνθρώπων βιότῳ χάρις.

προίκισις-εως (ἡ) (προικίζω) νεώτ. ἡ παροχὴ προικός, ἡ προικοδότησις.

προίκισμα (τὸ) (προικίζω) δημ. ἡ προίκισις.

προικισμός (ὁ) (προικίζω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ προίκισις, ἡ προικοδότησις : 'Επιφάν.1,334C.

προϊκνοῦμαι-έομαι λεξ. μέσ. ἀποθ. ἔρχομαι, φθάνω πρότερον· Ἡσ. «προϊκέσθαι' ἐφικέσθαι» : ΕΜ 692,20 προϊκνεῖσθαι τῆς ἡμέρας.

προικογραφῶ-έω σχόλ. καταγράφω, καταχωρίζω ἐν καταστίχῳ τὰ τοῦ γάμου : Σχόλ Βασ. ἐν 'Αμβροσ.Κ 1,148 'Ησαΐας δὲ προικογραφεῖ λαβὼν τόμον καινόν.

προικόδοσις-εως (ἡ) (δίδωμι) νεώτ. ἡ προικοδότησις, ὁ προικισμός.

προικοδότης (ὁ) (δίδωμι) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ παρέχων, ὁ δίδων προῖκα, ὁ προικοδοτῶν : Σχόλ. 'Ιλ.Ν 382,-προικοδότης εἶναι ὁ ἀδελφός της.

προικοδότησις-εως (ἡ) (προικοδοτῶ) μσν. κ. νεώτ. ἡ καταβολή, ἡ παροχὴ προικός, ἡ προίκισις : Γρηγ.Κύπρ. ἐν 'Αν.Βοασσ.Ι,349· 2) νεώτ. ἡ δωρεά, ἡ χορήγησις γαιῶν, φυτειῶν εἰς ἀγωνιστὰς τῆς ἐπαναστάσεως ἀναλόγως τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν εἰς τὸν ἀγῶνα, πρὸς ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν αὐτῶν ἀμοιβήν : ἡ προικοδότησις τῶν ἀγωνιστῶν· 3) νεώτ. σύνολον ἐσόδων παραχωρουμένων εἰς κοινωφελές τι ἵδρυμα, οἷον νοσοκομεῖον κττ.

προικοδοτῶ-έω μσν. κ. νεώτ. παρέχω, δίδω προῖκα, προικίζω : Νικ.Χων.'Ιστ.585,27, Παχυμ.Γ Μιχ.Παλαιολ.87Β, - τὴν ἐπροικοδότησεν ἡ θεία της· 2) νεώτ. παραχωρῶ μόνιμον εἰσόδημα, ἰδίᾳ εἰς κοινότητα ἢ κοινωφελὲς ἵδρυμα· 3) ρηματ.π. προικοδότησις, προικοδότης.

προικοθήρας (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ συστηματικῶς ἐπιζητῶν νὰ λάβῃ διὰ γάμου μεγάλην προῖκα.

προικοθηρία (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προικοθηρεῖν βλ.λ.

προικοθηρῶ-έω νεώτ. ἀμτβ. ἐπιζητῶ ἐπιμόνως νὰ λάβω διὰ γάμου μεγάλην προῖκα, εἶμαι προικοθήρας.

προικοκτησία (ἡ) νεώτ. ἐπὶ βασιλοπαίδων λαμβανόντων δωρεὰς ἐκ τοῦ κράτους, ἡ κτῆσις προικὸς ἐκ δωρεᾶς δημοσίων κτημάτων.

προικολαβή (ἡ) μσν. δημ. ἡ προίξ, τὰ προικῷα δῶρα : λ.μῦθος μία φορὰ ὑπανδρεύθη ἕνας, καὶ μέσα σ' ὅλη του τὴν προικολαβὴ ἦταν ἕνα βούνευρον.

προικολήπτης (ὁ) (λαμβάνω) νεώτ. ὁ λαμβάνων, ὁ δεχόμενος τὴν προῖκα, ὁ προικανάδοχος, ἀντίθ. προικοδότης.

προικοπαραδίδω νεώτ. προικοδοτῶ, προικίζω.

προικὸς 'Ησ. «πονηρός, οἱ δὲ μωρός»· 2) 'Ησ. «πτωχός» (δ.ἀνάγν. προΐκτης).

προικοσύμφωνον (τό) μσν. κ. νεώτ. συμβόλαιον συναπτόμενον μεταξὺ τοῦ γαμβροῦ καὶ τῶν γονέων ἢ κηδεμόνων τῆς νύμφης ἢ καὶ αὐτῆς τῆς ἰδίας, περιέχον δὲ κατάλογον τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων τῶν διδομένων προικός, τὸ προικῷον σύμφωνον:Φραντζ.230,8ποιεῖν τὰ προικοσύμφωνα.

προικοφόρος (ἡ) γλωσσ. ἡ φέρουσα μεγάλην προῖκα, ἡ πολύφερνος.

προικοφοροῦμαι-έομαι μσν. μέσ. λαμβάνω ὡς προῖκα, προικίζομαι· ‖ κ. μτφ. δωροφοροῦμαί τι ὑπό τινος : Εὐστ.1851,16 ἀφ' ἧς αὐτὸς τὴν ὕβριν ταύτης προικοφορεῖται.

προΐκτης (ὁ) (προΐσσομαι) ὁ ζητῶν δωρεάν, ἐλεημοσύνην, ὁ ἐπαίτης, ὁ ζητιάνος, ὁ διακονιάρης· 'Ησ. «προΐκτης· πτωχός, προσαιτητής» : 'Οδ. Ρ 352 αἰδῶ δ' οὐκ ἀγαθὴν φησ' ἔμμεναι ἀνδρὶ προΐκτῃ, αὐτ.449· 2) ὁ γόης ἢ βωμολόχος : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.ἐν προοιμ.3.

προΐκω μσν. προϊκνοῦμαι βλ.λ. : Εὐστ.1823,37· πρβλ.Κόντ.Γλωσσ.Παρατηρ.133.

προικῷος-α-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προῖκα, ὁ ἐκ προικὸς προερχόμενος, ὁ προικιάτικος : Πάπ. ἔγγραφον προικῷον θέσθαι μεταξὺ αὐτῶν ἀμφοτέρων, αὐτ. τὸ γαμικὸν καὶ προικῷον συνάλλαγμα, Φαβρικ. ἐν 'Ελλ.Βιβλ.12,534, ΕΜ 582,29· ‖ νεώτ. νομ. προικῷον δίκαιον κλάδος τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου περιλαμβάνων τοὺς κανόνας τοῦ δικαίου τοῦ διέποντος τὴν ἔννομον τῆς προικὸς σχέσιν.

προϊλάσκομαι μτγν. μέσ. ἱλάσκομαι, καταπραΰνω τινὰ ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Παυσ. 5,13,7 ἀναθεῖναι δὲ Πέλοπα αὐτὸ παρειλήφαμεν μνήμῃ προϊλασκόμενόν τε τὴν θεόν.

πρόϊμος-ον κτ. εἰκ. Ἰων. τ. τοῦ πρώϊμος βλ.λ.

προίξ-προικός (ἡ) κ.μσν. κ.νεώτ., δημ. προῖκα, Ἰων. προΐξ (ΕΜ 495,33) δῶρον, δωρεά, χάρισμα : 'Οδ. Ν 15 ἀργαλέον γὰρ ἕνα προικὸς χαρίσασθαι (Σχόλ. «χαλεπὸν γὰρ καὶ ἀδύνατον ἕνα δωρεὰν τοιαύτην χαρίσασθαι»), αὐτ.Ρ 413 αὖτις ἐπ' οὐδὸν ἰὼν προικὸς γεύσεσθαι 'Αχαιῶν (Σχόλ. «τῆς δωρεὰν δόσεως») (νὰ γευθῇ τὴν δωρεὰν τῶν 'Αχαιῶν)· 2) π.'Αττ. ἡ αἰτ. προῖκα ὡς ἐπίρρ. δωρεάν, ἀμισθί, ἀνανταποδότως, χάρισμα : 'Αριστφ. 'Ιππ.577 ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγχωρίοις, αὐτ.Νεφ.1426, Πλάτ.Πολ.346Ε ἆρ' οὖν οὐδ' ὠφελεῖ τότε, ὅταν προῖκα ἐργάζηται ;, 'Αντιφάν.210 ἀρετὴ τὸ προῖκα τοῖς φίλοις ὑπηρετεῖν· ‖ ἄνευ δώρου, τιμίως καὶ εἰλικρινῶς, ἀδωροδοκήτως : Δημ.60 προῖκα τὰ πράγματα κρίνω καὶ λογίζομαι, αὐτ.413 τίς προῖκα πρεσβεύειν· ‖ ἀφ' ἑαυτοῦ, χωρὶς διδάσκαλον : Σοφ.ἀπ.1120,6 παῖς .. κακὸν μὲν δρᾶν τι προΐκ' ἐπίσταται· ‖ ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως : Πλούτ.'Ηθ.349Ε προῖκα τῆς δόξης· 3) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. νομ. ἡ ἐκ μέρους τῆς γυναικὸς πρὸς ἀνακούφισιν τῶν βαρῶν τοῦ γάμου προσποριζομένη ἐπαύξησις τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρός, ἡ φερνή : 'Ιππῶν.72, 'Ανδοκ.4,14 λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα, ὅσην οὐδεὶς τῶν 'Ελλήνων, Λυσ.19,9 ἐστερημένοι δὲ τῆς προικός, Πλάτ.Νόμ. 774C περὶ δὲ προικὸς εἴρηται μὲν καὶ πρότερον, Δημ.1156 ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα, 'Επιγρ. ἀποτετιμημένα προικὸς τῇ Διοδώρου θυγατρί, Πάπ. ἀνθ' ἧς ὀφείλει αὐτῇ προικός, αὐτ. μὴ περὶ ἐδνων μὴ περὶ προικός,Μηναῖ.12,6 Συνξ.,Πολῖτ.'Εκλ. Τραγ.235,11 τῆς λὲν πὼς προῖκα φτειάνει, - τὰ ἐκ προικὸς εἰσοδήματα· ‖ δημ. εἰρων. ἐν φρ. ἔχει τὴν προῖκα ἀφάγωτη (ἐπὶ ἀγάμων).

προΐξις-εως (ἡ) λεξ. τὸ προέρχεσθαι : ΕΜ 523,2.

προϊὸν-όντος (τὸ) (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ πρόειμι) νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ προερχόμενον ἐκ τῶν γεωργικῶν, κτηνοτροφικῶν κ. ἐν γένει ἀγροτικῶν ἐργασιῶν, οἷον σιτηρά, ἔλαιον, ἔρια, βούτυρον : γεωργικὰ - ἀγροτικὰ προϊόντα· 2) πᾶν τὸ προερχόμενον ἐξ ἐργαστηριακῆς ἐργασίας : βιομηχανικὰ προϊόντα· 3) κ. γενικ. πᾶν ἔργον : προϊὸν μακροχρονίου ἐργασίας· ‖ κ. μτφ. : τὸ δάνειον εἶναι προϊὸν τῆς φαντασίας τῶν κυβερνώντων (πλάσμα, κατασκεύασμα τῆς φαντασίας αὐτῶν)· 4) πᾶν ὅ,τι ἀπολαμβάνει τις ἐκ τῆς ἐργασίας, κέρδος, ἀπολαβή, οἷον μισθὸς κττ. : τὰ πενιχρὰ προϊόντα τῶν μόχθων μου.

πρόϊος ἐσφ.γρ. ἀντὶ πρώϊος βλ.λ.

προϊππάζομαι μτγν., ἀόρ. προϊππασάμην, προηγοῦμαι ἔφιππος, προϊππεύω : Πλουτ.Ποπλ.22 καὶ τοῖς προϊππασαμένοις ἐφῆκε τοὺς περὶ αὐτὸν ὁ Λουκρήτιος· 2) ρηματ. π. προϊππασία.

προϊππασία (ἡ) μτγν. τὸ προϊππάζεσθαι, τὸ ἱππεύειν πρὸ τῶν ἄλλων : Πολύαιν.2,3,14.

προϊππεύω μτγν. προηγοῦμαι ἔφιππος, ἱππεύω πρὸ ἄλλου τινός : Διόδ.Σ 17,86, αὐτ.18,30 καὶ πολὺ πρὸ τῆς φάλαγγος προϊππευσάντων, Πλούτ.Κάμ.2, αὐτ.Σύλλ.28 ἐπήλαυνε σοβαρῶς ὁ Μάριος προϊππεύων, 'Αρρ.'Αν.1,15,7.

προϊππικός-ή-όν μτγν. ἐπὶ ἀθλητικῶν παιγνίων, ὁ πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἱππικῶν ἀγώνων ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ γινόμενος : ΨΧρυσ.8,88Ε μὴ τερπέτω σε τὰ προϊππικὰ κομβινεύματα.

προΐπταμαι μσν. ἀποθ. ἵπταμαι πρότερον ἢ πρὸ ἄλλου : Μαν.Παλ.444.

προΐσσομαι ζητῶ δῶρον, ἐλεημοσύνην, ἐπαιτῶ, ζητιανεύω, διακονεύω : 'Αρχίλ.130 προτείνω χεῖρα καὶ προΐσσομαι· 2) ρηματ. π. προΐκτης.

προΐστημι κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. προστήσω, κ. μέσ. προστήσομαι κ. τετελ. προεστήξομαι, ἀόρ. προύστησα κ. β' προύστην κ. μέσ. ἀόρ. προυστησάμην κ. παθ. προεστάθην, παρακ. προέστηκα κ. κτ. β' πληθ. ὁριστ. κ. προέστατε κ.ἀπαρφ. προεστηκέναι κ. προεστάναι, μτχ. προεστηκὼς κ.

προεστώς, ὑπερσυντ. προειστήκειν, ἅπαξ π. Ὁμ. [Ἰλ.Δ 156] ἐν τῇ νεωτ. χρ. ὡς μέσ. ἵστημι, στήνω, θέτω, βάλλω τινὰ ἐμπρὸς ὡς πρόμαχον: Ἰλ.Δ 156 **προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι** [σε]· κ. μτ. γενικ. : Ἀντιφ.3,2,4, Πολύβ.1,33,7 **τοὺς εὐκινητοτάτους ἑκατέρου τοῦ κέρατος προέστηκε**· **2**) ἐφίστημι, στήνω τινὰ ὑπεράνω, δθ. κάμνω ἀρχηγόν: Πλάτ.Λάχ.197D **ὃν ἡ πόλις ἀξιοῖ αὑτῆς προϊστάναι** [δ.γρ. προεστάναι]· ‖ κ. μέσ. συνήθ. κτ. ἀόρ., θέτω τινὰ πρὸ ἐμαυτοῦ, ἐκλέγω τινὰ ὡς ἀρχηγόν: Ἡρ.1,123 **ὡς χρὴ Κῦρον προστησαμένους τὸν Ἀστυάγεα παῦσαι τῆς βασιληΐης**, αὐτ.4,80· κ. μτ. γενικ. : Ἀνδοκ.1,139 **σφῶν αὐτῶν προυστήσαντο τιμωρὸν γενέσθαι**, Πλάτ.Πολ. 565C **προΐστασθαι τουτονὶ ἑαυτοῦ**, Δημ.1357, αὐτ. 1432 **στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου νοῦν ἔχοντα προστήσεσθε**· ‖ κ. παθ. μτ. γενικ. εἶμαι τεθειμένος ὑπεράνω, ἐπὶ κεφαλῆς τινος ὡς ἀρχηγός: Ἡρ.1,69 **ὑμέας γὰρ πυνθάνομαι προεστάναι τῆς Ἑλλάδος**, αὐτ.5,49, αὐτ.6,74· ‖ εἶμαι ἡγεμών, τοῦ ἐνεργ. ὄντος ἐν σημ. παθ., ἡγέτης μερίδος πολιτικῆς: Ἡρ.1,59, αὐτ.3,82 **ἐς ὃ ἄν προστάς τι τοῦ δήμου τοὺς τοιούτους παύσῃ**, Ἀριστφ.Σφ. 419 **κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ**, Θουκ. 2,65, αὐτ.3,70 **Πειθίας.. καὶ τοῦ δήμου προειστήκει**, Λυσ.13,7 **τοὺς τοῦ δήμου προεστηκότας**, Ξεν.Ἀπομν.3,4,3 **οὐδὲν ὅμοιόν ἐστι χοροῦ τε καὶ στρατεύματος προεστάναι**· ‖ κ. ἀπολ. κτ.μτχ. παρακ. ἢ ἀόρ. β', οἱ πρωτεύοντες τῶν πολιτικῶν μερίδων οἱ ἀρχηγοί· πρβλ. προεστώς: Ἡρ.4,79 **εἵποντο τῶν Σκυθέων οἱ προεστῶτες**, Θουκ.3,11 **τῶν αἰεὶ προεστώτων περιεγιγνόμεθα**, αὐτ.3,82 **οἱ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες**, Ξεν.Ἑλλ.3,5,1, Πλάτ. Πολ.428E **τῷ προεστῶτι καὶ ἄρχοντι**· **3**) παθ. γεν. κυβερνῶ, διευθύνω: Ἡρ.2,173 **οὐκ ὀρθῶς σεωυτοῦ προέστηκας**, Θουκ.8,75 **οὗτοι γὰρ μάλιστα προειστήκεισαν τῆς μεταβολῆς**, Ξεν.Ἀπομν. 3,2,2 **οὐκ εἰ μόνον τοῦ ἑαυτοῦ βίου καλῶς προεστήκοι**, αὐτ.Ξεν.Ἑλλ.3,2,31 **τοῦ μέντοι προεστάναι τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἱεροῦ**, Δημ.869 **πῶς οὐ φανερὸν ὅτι προστάντες τοῦ πράγματος τὰ γνωσθένθ' ὑφ' ὑμῶν ἀποστερῆσαί με ζητοῦσιν;**, Πλούτ.Περ.24 **καίπερ οὐ κοσμίου προεστῶσαν ἐργασίας**, Πάπ. **προεστήξομαι τῆς χωνεύσεως**, - **προΐσταται τῆς ἑταιρείας** - **τῆς ἐπιχειρήσεως**· ‖ νεώτ. κτ. μτχ. ἐνεστ. **ὁ προϊστάμενος** ὡς οὐσ. ὁ διευθύνων, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς· **4**) παθ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ τέχνη, ἐπαγγέλλομαι, κάνω τέχνην: Ἀθήν. 13,612A **οὐδ' ἐπιτρέποντος ἀνδρὶ τοιαύτης προΐστασθαι τέχνης**· **5**) παθ. ἵσταμαι ἔμπροσθέν τινος πρὸς ὑπεράσπισιν, ὑπερασπίζω, προστατεύω, βοηθῶ: Ἡρ.9,107 **οἱ δορυφόροι Μασίστεω προέστησαν**, Σοφ.Αἴ.803 **πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης** [βοηθήσατε εἰς τὴν ἀνάγκην], Αἰσχίν.2,161 **τιμωρήσονται τὸν προστάντα τῆς εἰρήνης**, Μηναΐ.12,1 Συνξ. **χηρῶν καὶ ὀρφανῶν πρόστητε**· κ. ἀπολ.: Σοφ.ΟΤ 206 **τὰ τε.. βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι ἀρωγὰ προσταθέντα**· **6**) ἐν συνεκφ.μτ.τῆς γενικ. φόνου, παρασκευάζω κατά τινος φόνον, φονεύω: Σοφ.Ἠλ.980 **ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς.. προὐστήτην φόνου** [ἐφόνευσαν τοὺς φονεῖς τοῦ πατρός των]· **7**) ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἐναντίαν γνώμην, προεξάρχω, ἐκπροσωπῶ τὴν ἐναντίαν, τὴν ἀντίθετον γνώμην: Πολύβ.5,5,8· **8**) ὑπερτερῶ, τινος, ὑπερβαίνω: Πλάτ.Τίμ.25B **πάντων.. προστᾶσα εὐψυχίᾳ καὶ τέχναις ὅσαι κατὰ πόλεμον**· **9**) μέσ. θέτω τι πρὸ ἐμαυτοῦ, ἐνώπιόν μου: Ἡρ. 4,172 **ἐπεὰν σκίπωνα προστήσωνται**, Ξεν.Ἑλλ.4,1, 18 **προστησάμενος τα ἅρματα**, Ἀριστλ.Πρ.960a, 21 **πρ- τὴν χεῖρα**· **10**) μτφ. προβάλλω ὡς δικαιολογίαν, ὡς πρόφασιν, δικαιολογοῦμαι, προφασίζομαι: Εὐρ.Κύκλ.319 **τί τόδε προυστήσω λόγω;**, Δημ.62 **τὰ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγματα προστήσασθαι**· κ.μτ. αἰτ. κ.γενικ. : Ἀντιφ.2,3,1 **τὴν ἀτυχίαν τῆς κακουργίας προΐστασθαι**, Δημ.230 **τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προΐσταται**· **11**) μέσ. προβάλλω ἐμαυτόν, προσέρχομαι, παρουσιάζομαι: Δημ.1393 **προϊστάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν** [δ.γρ. προσιστάμενα]· **12**) μέσ. μτ. αἰτ. πλησιάζω: Σοφ.Ἠλ.1378 **ἥ σε.. λιπαρεῖ προὔστην χερί**· **13**) μέσ. μτ. δοτ. ἵσταμαι ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, κατέναντί τινος ὡς ἐχθρός: Ἡρ. 1,129 [δ.γρ.], Σοφ.Αἴ.1133 **σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ;**· **14**) ἐκθέτω δημοσίᾳ, προαγωγεύω, ἀτιμάζω, διαφθείρω: ΔίωνΧρ.7,133 πρ- **ἐπ' οἰκημάτων**· ‖ κ. παθ. ἵσταμαι δημοσίως, εἶμαι δημοσίᾳ, πόρνη: Αἰσχίν.Ἐπιστ.7,3 **σοὶ δὲ τὸ μὲν μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος ἤδη σοῦ προεστάναι τὴν μητέρα**, Βέττ.Βάλ.16,7, Κλήμ. Ἀλ.524 **αἱ προεστῶσαι τοῦ τέλους πόρναι**· **15**) μέσ. προτιμῶ, προκρίνω, νομίζω ὑπέρτερον: Πλάτ.Πολ.531B **ὦτα τοῦ νοῦ προστησάμενοι**· **16**) μέσ. ἱδρύω τι πρὸ ἄλλου: Πλωτῖν.6,6,15 πρ- **τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ὑποστάσεως αὐτῶν** [ὄντων]· **17**) δηλῶ, διακηρύττω, φανερώνω: Πρόκλ.Στοιχ. Φυσ.195· **18**) φέρω ὡς παράδειγμα, πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων μου: Πλάτ.Νόμ.629A **προστησώμεθα γοῦν Τυρταῖον**· **19**) ρηματ.π. πρόστασις, προστασία, προστάς, προστάτης, προστακτικός.

προΐστιον (τό) νεώτ. ναυτ. ἀναδρομικὸν ἱστίον αἱρόμενον μεταξὺ δύο ἱστῶν, βελαστράλιο.

προϊστορία [ἡ] νεώτ. ἡ πρὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων περίοδος· **2**) ἡ ἐπιστήμη ἡ μελετῶσα τὴν ἐμφάνισιν καὶ ἐξέλιξιν τοῦ ψυχικοῦ ἀνθρώπου πρὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων· **3**) τὸ μάθημα τῆς ἐπιστήμης ταύτης καὶ τὸ σχετικὸν βιβλίον.

προϊστορικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προϊστορίαν, εἰς τὴν πρὸ τῶν ἱστορικῶν χρόνων περίοδον: **προϊστορικὰ εὑρήματα**, - **προϊστορικοὶ χρόνοι** [ἀ. μυθικοί], - **προϊστορικὸς ἄνθρωπος**· ‖ ἐπὶ ἐπιστήμης, ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν μελέτην τῆς προϊστορίας: **προϊστορικὴ ἀρχαιολογία**.

προϊστορῶ, μτχ. παρακ. προϊσταρηκώς κ. παθ. προϊστορημένος, ἐρωτῶ, μανθάνω, ἐρευνῶ, διηγοῦμαί τι προηγουμένως: Φίλ.Μηχ.Βελοπ.61,11, Ἄτταλος π. Ἱππαρχ.2,1,6, Μαρῖν.Πρόκλ.24: **2**) κτ. μτχ. **οἱ προϊστορηκότες** οἱ ἔχοντες ἀκούσει περί τινος: Σωσύλ.32B· **3**) ἀναφέρω ἐν εἴδει προεισαγωγῆς: Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Μετ.75,20 πρ- **τὰς τῶν παλαιοτέρων δόξας**· **4**) παθ. ἀναφέρομαι προηγουμένως, προμνημονεύομαι: Ἀριστλ.Κόσ. 393b,13, Πολύβ.1,13,9 **ἡμεῖς τε δόξομεν εὐλόγως ἐφάπτεσθαι τῶν ἤδη προϊστορημένων ἑτέροις**, Διόδ.Σ 11,89 **πρὸς δὲ τὴν συνεχῆ τοῖς προϊστορημένοις διήγησιν ἐπάνιμεν**, Ἰώσ.Π1 ἐν προοιμ.5.

προΐστωρ-ορος [ὁ] λεξ. ὁ γιγνώσκων τι ἐκ τῶν προτέρων, ὁ προγνώστης, ὁ προηξεύρων· Ἡσ. «προΐστορες· προμαρτυροῦντες», Φώτ.

προϊσχάνω μτγν. ποι. τ. ἀντὶ προΐσχω βλ.λ.: Νόνν.Δ 11,158 **ταῦρος.. γλῶσσαν.. χείλεσιν οἰγομένοισι προΐσχανεν ἀνθερεῶνος**.

προϊσχναίνω ἀμτβ. γίνομαι πρότερον ἰσχνός, λεπτός, ἀδύνατος: Ἀριστλ.Πρ.874a,35 **διὸ τί ὑπὸ τοῦ ἀκράτου ἀποθνήσκουσιν, ἐάν τι προϊσχνάνας πολὺ πίῃ;**

προΐσχω ἐπὶ παιδίων παιζόντων τὴν παιδιὰν ποσίνδα, κρατῶ ἐμπρός μου, προτείνω: Ξεν.Ἱππαρχ. 5,10· ‖ συνήθ. ἐν τῷ μέσ. προβάλλω, προτείνω τι πρὸς βοήθειαν, ὑπεράσπισίν μου: Θουκ.3,58 **χεῖρας προϊσχομένους** [ἐκτείνοντας χεῖρας ἱκέτιδας], αὐτ.3,66· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρὸς τροφόν: Γαλ.6,44· ‖ κ. μτ. γενικ. κρατῶ ἐνώπιον: Πλούτ.

Πομπ.71 **προϊσχόμενοι τῶν ὄφεων τὰς χεῖρας ἀκλεῶς ἐτράποντο** [κρατοῦντες τὰς χεῖρας ἔμπροσθεν τοῦ προσώπου], αὐτ. Κάτ. Νεώτ.19· **2)** ἀμτβ. ἐξέχω πρὸς τὰ ἐμπρός, προεξέχω : Ἱππ."Αρθρ.30,αὐτ.Μοχλ.4· **3)** μτφ. ἐν τῷ μέσ. προβάλλω πρόφασιν, προφασίζομαι, ἰσχυρίζομαι: Ἡρ.4,165 **προϊσχομένη πρόφασιν ὡς διὰ τὸν μηδισμὸν ὁ παῖς οἱ τέθνηκεν**;, Θουκ.1,26 **καὶ ξυγγένειαν, ἣν προϊσχόμενοι ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν**, Πλούτ.'Αλέξ.14 **ὡς δ' ἀρνουμένης καὶ προϊσχομένης τὸν νόμον αὐτὸς ἀναβὰς βίᾳ πρὸς τὸν ναὸν εἷλκεν αὐτήν**, Ἡρωδιαν.'Ιστ.4,14,3 **ὁ δὲ τὸ γῆρας προϊσχόμενος παρῃτήσατο**· **4)** μέσ. προβάλλω ὡς ἀξίωσιν : Ἡρ.1,3 **τοὺς δὲ προϊσχομένων ταῦτα προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἁρπαγήν**· **5)** μεσ. προτείνω, προσφέρω· Ἡσ. «προϊσχομένου· προτείνοντος» : Ἡρ.1,141 **ὁ δὲ ἀκούσας αὐτῶν τε τὰ προΐσχοντο ἔλεξέ σφι λόγον**, αὐτ.1, 164 **προϊσχόμενος ἔπεα** [λέγων], Θουκ.4,87 **εἰ δ' ἐμοῦ ταῦτα προϊσχομένου ἀδύνατοι μὲν φήσετε εἶναι**, 'Απολλ.Ρ 4,1553 **πρ- ξεῖνι' ἀριστήεσσι**· **6)** ὑποστηρίζω, προάγω τι, ἐνισχύω: Πορφ.Μαρκ. 4 **πρ- τὴν ἐλπίδα**· **7)** γλωσσ. καταδιώκω· **8)** ρηματ. π. βλ. ἐν λ. προέχω.

προϊτητικός-ή-όν [πρόειμι] μσν. ὁ πρόθυμος νὰ προχωρήσῃ, ὁ προπορευτικός : Εὐστ.631,56 **ὁ Προῖτος τῇ ἐτυμολογίᾳ προϊτητικὸς φαίνεται καὶ ὁρμητίας** ἀπὸ τοῦ **προϊέναι**.

προιτίδες (αἱ) μετὰ κ. ἄνευ τοῦ πύλαι, μία τῶν ἑπτὰ πυλῶν τῶν Θηβῶν, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ τοῦ Προίτου, μυθικοῦ βασιλέως τοῦ "Αργους : Αἰσχ. 'Επτ.377 **Τυδέως μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι** Προιτίσιν **βρέμει**· πρβλ. αὐτ.345· **2)** αἱ θυγατέρες τοῦ Προίτου, αἵτινες μανεῖσαι ἰάθησαν ὑπὸ τοῦ μάντεως Μελάμποδος : Ἡσίοδ. π.Εὐστ.'Οδ.1746· ‖ τίτλος ἔργου τοῦ Θεοκρίτου· Σουίδ. **3)** Ἡσ. «χάριτες» (δ.γρ.).

προῖτος (ὁ) λεξ. κ. νεώτ. παμφυλιακ. λ. ὁ ρυπορός, βρωμιάρης, λιγδιάρης· Ἡσ.· **2)** νεώτ. παλαιοζ. γένος ἐκλειφάντων ἐντομοστράκων.

προϊχνεύω ἀνιχνεύω ἐκ τῶν προτέρων· **2)** Ἡσ. «θεραπεύω».

προιχοῖδας 'Επιγρ. αἰτ. πληθ. τοῦ προχοΐς βλ.λ.

προϊών-όντος-οῦσα-όν κ. νεώτ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἀχρ. νῦν ρ. πρόειμι, ὁ προχωρῶν, ὁ προβαίνων : **προϊούσης τῆς ἡμέρας - τῆς νυκτός**, φρ. **προϊόντος τοῦ χρόνου** [σὺν τῷ χρόνῳ, μὲ τὸν καιρόν]· ‖ νεώτ. συνεκδ. ὁ αὐξανόμενος : **προϊοῦσα γενικὴ παράλυσις**.

προΐωξις-εως (ἡ) ἡ προδίωξις, ἡ εἰς τὰ ἔμπροσθεν καταδίωξις, ἀντίθ. παλίωξις : Ἡσίοδ.Α 154 **ἐν δὲ προΐωξίς τε παλίωξίς τε τέτυκτο**.

πρόκα [πιθ. ἐκτεταμ. τ. τῆς προθ. πρό] ἐπίρρ. ἰων. π. Ἡρ. **πρόκα τε ἢ πρόκατε** εὐθύς, ἀμέσως, ἐξαίφνης : Ἡρ.1,111, Ἱππ.π.Γαλ.19,132, 'Απολλ.Ρ 1,688 **πρόκα τελλομένου ἔτεος στάχυν ἀμήσονται**.

πρόκ(κ)α [ἡ] [ἰταλ.] δημ. ἧλος μικρὸς ξύλινος ἢ μετάλλινος.

προκαδδικάζομαι δωρ. προκαταδικάζομαι.

προκαθαγνίζω μτγν. καθαγνίζω πρότερον : Ἰσίδ.Πηλ.48.

προκαθαιρῶ-έω μτγν., ἀόρ. β' **προκαθεῖλον**, καταστρέφω, καταβάλλω ἐκ τῶν προτέρων, προκαταστρέφω· ‖ κ. μτφ. : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.10,4,14 **προκαθελόντες τοὺς φραγμούς**, 'Αππ.Λιβ.126 **τὴν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Καρχηδονίων δύναμίν τε καὶ συμμάχους ὁ Σκιπίων ἔγνω προκαθελεῖν**· **2)** ἐκκλ. μτ. αἰτ. προκαταδικάζω εἰς στέρησιν τοῦ ἱερατικοῦ βαθμοῦ, καθαιρῶ προηγουμένως.

προκαθαίρω μτγν. κ. μσν., μτχ. παθ. παρακ. **προκεκαθαρμένος**, καθαίρω, καθαρίζω πρότερον : Διοσκ.Εὐπ.1,19· κ. παθ. : Κλήμ.'Αλ.84,6 **ψυχὴ προκεκαθαρμένη**· ‖ ἐπὶ φυτῶν, ἀποσπῶ, ἀποκόπτω τι πρότερον πρὸς καθαρισμόν, κλαδεύω : Γεωπ.5,29,2 **τὰς ἀμπέλους προκαθαίρειν**· **2)** μέσ. ἰατρ. ἀναφ. πρὸς λόχια, ἐκκρίνω προώρως : Ἱππ. 'Εγκατ.3· **3)** ρηματ. π. προκάθαρσις, προκαθάρσιμος, προκαθάρσιον.

προκαθαριεύω μτγν. διατηρῶ ἐμαυτὸν πρότερον καθαρόν, ἁγνόν, ἀμόλυντον : Παυσ.7,26,7 **ἄλλα τε ὅσα νομίζουσι προκαθαριεύσαντες καὶ ἐς τὴν δίαιταν**.

προκαθαρπάζω σχόλ. βιαίως ἁρπάζω τινὰ ἢ τι προηγουμένως : Σχόλ.'Ιλ.Β 302 **ὅσους προκαθαρπάσας ὁ θάνατος**.

προκαθάρσιμος-ον μσν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκάθαρσιν βλ.λ. : Νομοκάν.Coteler.427.

προκαθάρσιον (τό) σχόλ. τὸ μέσον τῆς προκαθάρσεως, τὸ προκαθαρτικόν, ἡ προηγουμένη, ἡ προπαρασκευαστικὴ κάθαρσις· πρβλ. καθάρσιον : Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 240.

προκάθαρσις-εως (ἡ) [προκαθαίρω] σχόλ. ἡ προηγουμένη, ἡ προπαρασκευαστικὴ κάθαρσις, τὸ προκαθάρσιον : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.846.

προκαθεδρία (ἡ) [προκαθέζομαι] μτγν. κ. μσν. ἡ προεδρία, ἡ πρωτοκαθεδρία : ΕΓουδ.482,43, Μιχ. 'Εφ.'Ηθ.Νικ.473,34.

προκαθέζομαι ἀποθ. μτχ. παθ. ἀορ. **προκαθεσθείς**, καθέζομαι πρὸ ἄλλων, προΐσταμαι, προεδρεύω : Φιντ.π.Στοβ.4,23,61Α **τὰν οἰκοδέσποιναν καὶ προκαθεζομέναν οἴκῳ**· ‖ κτ. μτχ. ἐνεστ. κ. ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ πόλις, ἡ καθέδρα, ἡ πρωτεύουσα, ἡ μητρόπολις : Σχόλ.Σοφ.'Ηλ.4 **Μυκῆναι ἡ προκαθεζομένη τοῦ "Αργους πόλις**· **2)** στρατοπεδεύω ἔμπροσθεν τόπου τινὸς καὶ πολιορκῶ αὐτόν : 'Αλέξ.Πολ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.9,27 **στρατηγοὺς τοὺς προκαθεδουμένους τῆς χώρας**, Κλήμ. 'Αλ.150,37 **προκαθέζεσθαι τῆς χώρας**· **3)** ρηματ. π. προκαθεδρία.

προκάθεμα-ατος (τό) νεώτ. ναυτ. μέρος **τοῦ** πρὸς τὴν ἄγκυραν ἐκτάματος τοῦ κάλω ἢ τῆς ἁλύσεως αὐτῆς, μόρτο.

προκαθεύδω, μέλλ. προκαθευδήσω, καθεύδω, κοιμῶμαι πρότερον ἢ πρῶτος : 'Αριστφ.Σφ.104 **κᾆπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῴ πάνυ**· **2)** κοιμῶμαι ἀντὶ ἄλλου : Φιλόστρ.'Απολλ.8,7 **προεγρηγορότας καὶ προκαθεύδοντας**.

προκαθηγεμών-όνος (ὁ) 'Επιγρ. ἐπίθ. **τῆς 'Εφεσίας** 'Αρτέμιδος, ὁ καθηγεμὼν 4ἰ.

προκαθηγέτης (ὁ) [προκαθηγοῦμαι] 'Επιγρ. θηλ. **προκαθηγέτις**, ἐπίθ. θεῶν, οἷον τοῦ Πανός, τοῦ Ἑρμοῦ, τοῦ 'Απόλλωνος, ὁ καθηγεμών, ὁ ἡγεμών.

προκαθηγέτις-ιδος (ἡ). 'Επιγρ. **-άγέτις** θηλ. τοῦ προκαθηγέτης βλ.λ., ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς : 'Επ.'Αλ. 'Αδ.9 **ἀθανάτων προκαθηγετίδων**.

προκαθηγητήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὄργανον σφηνοειδὲς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν τόνων βλ.λ.3) ἐν πολεμικῇ μηχανῇ : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.67,4.

προκαθηγητής (ὁ) [προκαθηγοῦμαι] μτγν. ἀρχηγός, πρόεδρος : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,4 **ὁ προκαθηγητὴς τοῦ συνεδρίου Σισιμίθρης**.

προκαθηγοῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. προπορεύομαι καὶ ὁδηγῶ τινὰ : Πολύβ.3,95,6 **καὶ γὰρ προκαθηγοῦντο καὶ προεκινδύνευον οὗτοι**· **2)** προκαθοδηγῶ : Πολύβ.3,6,7 **αἰτία προκαθηγουμένη κρίσεως**· **3)** εἶμαι ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῆς παρατάξεως· ‖ μτφ. : Πολύβ.5,86,10 **τῆς εὐνοίας προκαθηγουμένης πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς 'Αλεξανδρείας βασιλεῖς**· **4)** καθοδηγῶ, συμβουλεύω : Διον.'Αλ.Ρωμ.5,65 **χρημάτων ψηφισάμενοι, Σόλωνος προκαθηγησαμένου**· **5)** ἐπὶ λογικῆς προτεραιότητος, προηγοῦμαι, ἀντίθ. ἕπομαι : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.2,101 **εἰ προκαθηγεῖται τὸ ἐν αὐτῷ ἡγούμενον**, αὐτ.2,116, Στουδ.Θεόδ.467Β· ‖ τὸ

προκαθηγούμενον ὡς οὐσ. ἐν τῇ λογικῇ, τὸ ἡγούμενον, ἀντίθ. τὸ ἑπόμενον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.2,83· **6)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ προκαθηγουμένη ὡς οὐσ. ἡ προϊσταμένη μοναστηρίου καλογραιῶν, ἡ ἡγουμένισσα : Βασ.3,888C· **7)** ρηματ.π. προκαθηγεμών, προκαθηγέτης, προκαθηγητής, προκαθηγητήρ.

προκάθημαι κ. νεώτ., ἰων. προκάτημαι, παρακ. τοῦ προκαθέζομαι, κάθημαι πρό τινος, εὑρίσκομαι, κατοικῶ πρὸ ἄλλων, ἔμπροσθεν ἄλλων : 'Ηρ. 7,172 **προκατημένους τοσοῦτο πρὸ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος** [ἐπὶ τῶν Θεσσαλῶν], **- οἱ προκαθήμενοι εἰς τὸ θέατρον ἐπίσημοι**· **2)** μτ. γενικ κάθημαι ἔμπροσθεν τόπου τινός, ὥστε νὰ ὑπερασπίζω αὐτόν : 'Αριστλ.Ζ1 550b,5 **ὁ δὲ πολύπους ὁ θῆλυς . . ἐπὶ τῷ στόματι προκάθηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων**· || κ. γεν. προφυλάττω, προστατεύω : 'Ηρ.8,36 **φὰς αὐτὸς ἱκανὸς εἶναι τῶν ἑαυτοῦ προκατῆσθαι**, Εὐρ.Ῥῆσ.6 **οἳ τετράμοιρον νυκτὸς φυλακὴν πάσης στρατιᾶς προκάθηνται, Θουκ.8,76 καὶ δι' ἑαυτούς τε ἐν τῇ Σάμῳ προκαθημένους,** Ξεν.'Ελλ.5,2,4, Πολύβ.2,24,15, Ἐπιγρ. **αἱ προκαθήμεναι θεαὶ τῆς πόλεως**· **3)** προεδρεύω, προΐσταμαι : Πλάτ.Νόμ.758D **τὸ προκαθήμενον τῆς πόλεως** [οἱ προεστῶτες], 'Αριστλ.Πολιτ.1322b,14 **προκάθηται τοῦ πλήθους**· || κ. μτφ. : Φίλ.1,603 **γεύσεως ὄσφρησις προκάθηται**· **4)** κ. ἀπολ. κάθημαι ἐνώπιον τοῦ δήμου, προεδρεύω δημοσίας συνεδριάσεως: Πολύβ.5,63,7, αὐτ.12,16,6 **τοὺς προκαθημένους ἄρχοντας διαπoροῦντας ὑπὲρ τοῦ πράγματος ἐπισπάσασθαι**· || κ. μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. οἱ προκαθήμενοι οἱ πρόεδροι τῶν ἐκκλησιαστικῶν συνόδων· **5)** κάθημαι **πρὸ ἄλλων** κατὰ προτίμησιν, ἔχω τιμητικὴν ἕδραν, τὴν πρωτοκαθεδρίαν : Στράβ.3,3,7 **προκάθηνται καθ' ἡλικίαν καὶ τιμήν.**

προκαθιδρύομαι μτγν., μτχ. παθ. παρακ. προκαθιδρυμένος, ἐγκαθίσταμαι, τοποθετοῦμαι πρότερον : 'Ιώσ.Αἰ 1,19,9 **ἐπί τινος λόφου λαμβάνει προκαθιδρυμένους.**

προκαθιεροῦμαι-όομαι σχόλ. κ. μσν. παθ. καθιεροῦμαι, ἀφιερώνομαι προηγουμένως : Σχόλ.Πίνδ. Π 4,361 **προκαθιερωμένον εὑρόντες βωμόν,** Στουδ.Θεόδ.549Β· **2)** ρηματ.π. προκαθιέρωσις.

προκαθιέρωσις-εως (ἡ) μσν. ἐκκλ. μτ. γενικ. ἡ προηγουμένη καθιέρωσις : Ματθ.Βλαστ.ἐν Συντ. καν.6,429 **προκαθιέρωσις ναῶν.**

προκαθιζάνω βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ : 'Επιγρ. Νοτίου **προκαθιζάνειν με . . εἰς φρέαρ.**

προκαθίζω ἀμτβ., ἰων. προκατίζω, ἐπὶ χηνῶν καὶ γεράνων, πέτομαι ὀλίγον πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἔπειτα καθίζω : 'Ιλ.Β 463 **κλαγγηδὸν προκαθιζόντων**· **2)** κάθημαι δημοσίᾳ, ἐνώπιον τοῦ δήμου καὶ δικάζω, δέχομαι εἰς ἀκρόασιν τὸν λαόν : 'Ηρ. 1,14, αὐτ.1,97 **ἔνθα περ πρότερον προκατίζων ἐδίκαζε,** 'Ηρωδιαν.1,9,3 **αὐτοῦ μὲν προκαθίσαντος ἐν τῇ βασιλείῳ ἕδρᾳ**· || κ. μέσ. : 'Ηρ.5,12 **φυλάξαντες δὲ Δαρεῖον προκατιζόμενον ἐς τὸ προάστιον**· **3)** ἐγκαθίσταμαι προηγουμένως : Πολύβ.20,6,8 **ὅτε** Κλεομένης εἰς τὸν 'Ισθμὸν προ**εκάθισε,** αὐτ.ἀπ.43 **πρ· ἐπὶ τῆς διαβάσεως**· || κ. μέσ : 'Αριστλ.Πρ.946b,36 **ἐνταῦθα ἡ πύκνωσις ἀθροίζεται, ὅπου ἂν προκαθίζεσθαι ἔχῃ,** Πολύβ. 10,49,1 **μυρίους δ' ἱππεῖς προκαθίζεσθαι φυλάττοντας τὰς περὶ τὸν Ἄριον ποταμὸν διαβάσεις**· **4)** μτ. γενικ. κάθημαι, παραμένω που καὶ προστατεύω τινὰ ἤ τι : Πολύβ.20,3,3 **εἰ μὲν αὐτὸς δύναται προκαθίσας τῆς 'Ηπείρου παρασκευάζειν σφίσι τὴν ἀσφάλειαν**· **5)** μτ. γενικ. κάθημαι εἰς ἀνωτέραν θέσιν, προτιμῶμαι : Λουκ.ΖΤραγ.9 **τὸν κυνοπρόσωπον τοῦτον προκαθίζειν μου τὸν Αἰγύπτιον**· **6)** μτβ. στήνω τι πρότερον, οἷον ἐνέδρας : Αἰν.Τακτ.18,9 **πρ· ἐνέδρας**· **7)** τοποθετῶ τινα ἔμπροσθεν πρὸς προφύλαξιν, ὑπεράσπισιν τόπου τινός : Πολύβ.2,24,6 **τούτους ὡς ἐπὶ Τυρρηνίας προεκάθισαν**· **8)** ρηματ. π. προκάθισις.

προκαθίημι, ἀόρ. β' προκαθῆκα κ. ἐν ἀπαρφ. **προκαθεῖναι,** καθίημί τι πρότερον, καταβιβάζω, ἢ ρίπτω τι κάτω προηγουμένως : Αἰν.Τακτ.15,9· **πρ· εἰς βαλανοδόκην βρόχον**· κ. παθ. : Δίων Κ 62,15 **ἐπὶ τῷ ὕδατι τὰ σκεύη προκαθεῖτο**· **2)** μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν πόλιν, ρίπτω, ἐμβάλλω προηγουμένως αὐτὴν εἴς τι : Δημ.179 **εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην . . παραινῶ μὴ προκαθεῖναι τὴν πόλιν ἡμῶν** [νὰ μὴ καταβυθίσητε αὐτὴν εἰς ταύτην τὴν σύγχυσιν]· **3)** μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. σημαίνοντος σκοπόν, ἀποστέλλω τινὰ πρότερον νά.., βάζω : Δημ.365 **τοῦτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς**· **4)** ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ λόγον, δόξαν κτλ., διαδίδω τι πρότερον, θέτω εἰς κυκλοφορίαν, διασπείρω : Δίων Κ 58,9 **προκαθεὶς τὸν λόγον,** 'Αριστείδ.1,482J.

προκάθισις-εως (ἡ) (προκαθίζω) μτγν. το καθίζειν δημοσίᾳ, ἐνώπιον τοῦ δήμου, τὸ δέχεσθαι τὸν λαὸν εἰς ἀκρόασιν : 'Ιώσ.Αἰ 17,9,5 **προκάθισις ἐπὶ θρόνου βασιλείου,** Πλούτ.'Ηθ.166Α **αἰσχρὰς προκαθίσεις**· πρβλ. προκαθίζω2· **2)** 'Ησ «προεδρία προκάθισις, προτίμησις»

προκαθίστημι, ἀόρ. προκατέστησα κ. μέσ. **προκατεστησάμην** κ. β' ἐν παθ. σημ. **προκατέστην,** παρακ. β' ἐν παθ. σημ. **προκαθέστηκα,** τοποθετῶ, διορίζω τινὰ προηγουμένως : Δίων Κ 58,9 **ἄρχειν αὐτὸν τῶν σωματοφυλάκων . . προκαταστήσας**· || κ. μέσ. : Ξεν.'Ιέρ.9 **φύλακας προκαθιστάμενοι**· || κ. παθ. ἐν τοῖς ἀμτβ χρόνοις, ἀόρ. β' κ. παρακ. β', τοποθετοῦμαι, διορίζομαι πρότερον : Θουκ.2,2 **φυλακῆς οὐ προκαθεστηκυίας** [μήπω καταστάσης πρότερον φρουρᾶς]· **2)** μέσ. παρασκευάζω, τακτοποιῶ πρότερον : Διον.'Αλ.Ρητ.5,2 **οὕτω προκαταστησάμενον τὸν λόγον**· **3)** μέσ. ἀπολ. ὁρίζω πρότερον : Θέων Σμ.120Η, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 8,379 **ὅτι τῶν ἀδήλων ἐστὶν ἡ ἀπόδειξις προκατεστησάμεθα**· || κ παθ ὁρίζομαι, καθορίζομαι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ. 11,41 **ἐπὶ** προκατασταθεῖσι τούτοις . . **σκεψώμεθα.**

προκαθοδήγησις-εως (ἡ) μσν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων καθοδήγησις, ὁδηγία : Βλεμμ.2,649.

προκαθορῶ-άω, μέσ. μέλλ. προκατόψομαι, παρατηρῶ, ἐξετάζω, κατασκοπεύω τι πρότερον : 'Ηρ. 8,23 **νῆας ἀπέστειλε προκατοψομένας**

προκαθοσιοῦμαι-όομαι μτγν., παθ. παρακ. **-ωσιωμένος,** ἀφιεροῦμαι πρότερον : 'Ηλιόδ.Αἰθ. 10,37 **διὰ τὸ προκαθωσιῶσθαι τοῖς θεοῖς τὴν ἐκ τῆς θυσίας ἐπίδοξον**· || καθιεροῦμαι:'Ιώσ.Αἰ 16,11,7.

προκαινοτομῶ-έω μσν. · καινοτομῶ, **νεωτερίζω** πρότερον : Γεώργ.Νικομ.1513

προκαίριος-ον μσν. ἐπὶ τοῦ θανάτου, **ὁ** πρὸ τοῦ καιροῦ ἐπερχόμενος, ὁ πρόωρος, ὁ πρώϊμος: Γερμ.Κ πόλεως 232 **προκαίριος θάνατος.**

πρόκαιρος-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ πρόσκαιρος βλ. . ΠΔ Μακκ.4,15,2 **τῆς τῶν ἑπτὰ υἱῶν σωτηρίας προκαίρου κατὰ τὴν τοῦ τυράννου ὑπόσχεσιν** [διόρθ. προσκαίρου].

προκαίρως ἐπίρρ. γλωσσ. προώρως, πρωΐμως.

προκαίω, παθ. ἀόρ. προεκαύθην κ. β' προεκάην, παθ. παρακ. **προκέκαυμαι,** καίω, ἀνάπτω τι πρότερον : Θεόφρ.Φl 2,4 [ἐν τέλει]· || κ. παθ. καίομαι πρότερον : 'Αέτ.15,14· || κ. παθ. ἀνάπτομαι πρότερον : Ξεν.'Αν.7,2,18 **κατέμαθεν ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ προκεκαυμένα εἴη τῷ Σεύθῃ** [ἐσφ. γρ. ἀντὶ κεκαυμένα]

προκακίζομαι μτγν. μέσ. γίνομαι κακὸς πρότερον : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.9,432D.

προκακοπαθῶ-έω πάσχω κακά, κακοπαθῶ πρότερον : Αἰσχ.ἀπ.844 Ἰάμφ.1, Σωρ.1,88

πρόκᾰκος-ον ὁ καθ' ὑπερβολήν, ὁ ὑπερβολικῶς, ὁ πολὺ κακός, ὁ πάγκακος : Αἰσχ.Πέρσ.986 **Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγειν**; αὐτ.990.

προκᾰκοῦμαι όομαι μτγν. σχόλ. κακοῦμαι πρότερον, ὑφίσταμαι προηγουμένως κακώσεις : ΠΔ Μακκ.4,17,22 **ἡ θεία πρόνοια τοῦ Ἰσραὴλ προκακωθέντα διέσωσεν**, Κλήμ.'Αλ.487 **προκεκακωμένοις ἀσθενείᾳ πολλῇ**, Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.33 **προκακωθέντες ἄλλαις ναυμαχίαις.**

προκᾰ́λεσμα-ατος (τὸ) (προκαλῶ) γλωσσ. ἐρέθισμα, λατ. irritamentum.

προκαλεστής (ὁ) (προκαλῶ) δημ. ὁ ἐξωθῶν τινα ἐναντίον ἄλλου, ὁ παρακινήσος ἄλλον νὰ πράξῃ τι ἰδ. κακόν, ὁ ἀπανωβάλτης : Βλαστ.Συνμ.11.

προκᾰλίζομαι ἐπ. ἀπρθ. πιθ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., β' ἑν. προστ. **προκαλίζεο**, γ' ἑν. παρατ. **προκαλίζετο**, προκαλῶ εἰς ἀγῶνα, εἰς μάχην κτλ. : Ἰλ.Β 19 **προκαλίζετο πάντας ἀρίστους ἀντίβιον μαχέσασθαι**, αὐτ.Δ 389 **ἀλλ' ὅγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο**, Ὀδ.Θ 228, αὐτ.Σ 20· **2**) ρηματ.π. προκάλισμα.

προκᾰλινδοῦμαι-έομαι παθ. προκυλινδοῦμαι, προκυλίομαι, κυλίομαι, πίπτω πρὸ τῶν ποδῶν τινος : Ἰσοκρ.4,151 **ἐξεταζόμενοι πρὸς αὐτοῖς τοῖς βασιλείοις καὶ προκαλινδούμενοι** (δ.γρ. προκυλινδούμενοι), Δημ.450 **οὗτος δ' ἐκείνου μὲν προυκαλινδεῖτο καὶ τοὺς παιᾶνας ᾖδεν**, Ἰουλ.'Επιστ. 205 **πρ- ἴχνεσι τοῖς ἐμοῖς**, 'Αρισταίν.1,27 **προκαλινδουμένη τῶν ποδῶν ἱκετεύῃς.**

προκᾰ́λισμα-ατος (τὸ) (προκαλίζομαι) γλωσσ. πρόκλησις, προκήρυξις.

προκᾰ́λυμμα-ατος (τὸ) (προκαλύπτω) κ. νεώτ. τὸ πρὸς προκάλυψιν χρήσιμον, τὸ παραπέτασμα τὸ χρησιμεῦον ὡς θύρα· πρβλ. μπερντές, κουρτίνα : Αἰσχ.'Αγ.691 **ἐκ τῶν ἁβροτίμων προκαλυμμάτων ἔπλευσεν ζεφύρου γίγαντος αὔρᾳ**· **2**) τὸ πρὸς σκέπην καὶ προφύλαξιν χρησιμεῦον κάλυμμα, τὸ περικάλυμμα, περίβλημα, σκέπασμα : Τίμ. Λοκρ.100Β **σὰρξ ὀστέων προκάλυμμα**, Θουκ.2,75 **προκαλύμματα εἶχε δέρσεις καὶ διφθέρας**· **3**) μτφ. τὸ ἀποκρύπτον τι, πρόσχημα, πρόφασις, ὑπεκφυγή : Θουκ.3,67 **ἁμαρτανομένων δὲ λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται**, Διον.'Αλ.Ρωμ.6,77 **προκάλυμμα τῆς ἀπάτης Μάνον Οὐαλέριον εὕρεσθε**, Ἰώσ.ΑΙ 5,3,1, 'Αρετ.Χρον.Παθ. 1,15 **γευμάτων ἀπατηλῶν προκάλυμμα ἡ χολή**, Λουκ.Μισθ.Συν.5, αὐτ.Ψευδολ.31 **ὡς προκάλυμμα τῆς βδελυρίας**, 'Επιγρ.

προκαλυπτικός-ή-όν νεώτ. **ὁ ἀνήκων ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκάλυψιν βλ.λ.2), ὁ πρὸς αὐτὴν χρήσιμος : **προκαλυπτικὸν** ἀπόσπασμα· ‖ νεώτ. στρατ. **προκαλυπτικὸς φλοιός** τὸ σύνολον τῶν μᾶλλον προκεχωρημένων στρατευμάτων.

προκαλύπτω κ. νεώτ., μέλλ. **προκαλύψω**, ἀόρ. **ἐπροκάλυψα** κ. μέσ. **προυκαλυψάμην**, παθ. παρακ. **προκεκάλυμμαι**, κρεμῶ τι ἔμπροσθέν τινος, θέτω ὡς κάλυμμα : Αἰν.Τακτ.32,9 **πρ- παραπετάσματα**· ‖ μέσ. βάλλω ἐπάνω μου ὡς κάλυμμα : Εὐρ.ΙΤ 312 **πέπλων ... προυκαλύπτετ' εὐπήνους ὑφάς** (δ. ἀνάγν. προυκάλυπτεν), αὐτ.Φοίν.1485· ‖ κ. μέσ. ἔχω τι ὡς προκάλυμμα : Πλάτ.Γοργ. 523D **πρὸ τῆς ψυχῆς τῆς αὐτῶν ὀφθαλμοὺς καὶ ὦτα καὶ ὅλον τὸ σῶμα προκεκαλυμμένοι**· **2**) μέσ.μτφ.χρησιμοποιῶ τι ὡς πρόσχημα, πρόφασιν, προφασίζομαι : Πλάτ.Πρωτ.316D, Χίων 'Επιστ. 15,1 **προκαλύπτομαι δόξαν μετριότητος**·) καλύπτω, σκεπάζω, ἀποκρύπτω την θέαν : Ξεν.'Αν.3, 4,8 **ἥλιον δὲ νεφέλη προκαλύψασα ἠφάνισε μέχρι ἐξέλιπον οἱ ἄνθρωποι** (κῶδ. ἥλιος νεφέλην προκαλύψας)· ‖ κ. μέσ. : Εὐρ.Μήδ.1147 **προυκαλύψατ' ὄμματα** (ἐκάλυψε τοὺς ὀφθαλμούς της)· ‖ κ παθ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι : Ξεν.ΚΠ 5,4, 45 **ταῦτα δὲ πάντα δεῖ προκεκαλύφθαι τοῖς ὁπλοφόροις**· **4**) νεώτ. στρατ. προφυλάττω, ὑπερασπίζω τινὰ διὰ προκαλύψεως βλ.λ.2)· **5**) ρηματ.π. προκάλυμμα, προκάλυψις.

προκάλυψις-εως (ἡ) (προκαλύπτω) λεξ. κ. **νεώτ.** ἡ πρᾶξις τοῦ προκαλύπτω, ἡ κάλυψις **ἐκ τῶν** ἔμπροσθεν, **ἡ** ἀπόκρυψις : Θησ.Στεφ. ἐν λ.· **2**) **μτφ.** πρόφασις· **3**) νεώτ. στρατ. τὸ σύνολον τῶν μέσων καὶ ἐνεργειῶν, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπόκρουσις αἰφνιδιαστικῆς ἐπιδρομῆς **τοῦ** ἀντιπάλου.

προκαλῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέσ. **προεκαλεσάμην** κ. συνηρ. **προυκαλεσάμην** κ. ἐπ. **προκαλεσσάμην** (Ἰλ.Ν 809) κ.παθ. **προεκλήθην** κ. συνηρ. **προυκλήθην**, καλῶ τινα ἐμπρός : Δίων Κ 44,34· κ. παθ. : Πολύβ.23,9,2 **προκληθέντων τῶν ἀπεσταλμένων πρεσβευτῶν ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν**· **2**) συνήθ. ὡς μέσ. καλῶ τινα ἔξω πρὸς ἐμαυτόν, **οἷον εἰς** μάχην, εἰς ἀγῶνα κτλ., προσκαλῶ, φωνάζω νὰ βγῇ νὰ μετρηθοῦμε· ἐνίοτε κ. μτ. ἀπαρφ.· Ἡσ. «προκαλεῖσθαι· ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ, εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου» : Ἰλ.Γ 432 **ἴθι νῦν προκάλεσσαι Μενέλαον ἐξαῦτις μαχέσασθαι**, Ξεν. 'Απομν.2,3,17 **ἐπειδὰν αἴσθηταί σε προκαλούμενον ἑαυτὸν εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον**, αὐτ.ΚΠ 1,4,4 **ταῦτα προυκαλεῖτο τοὺς συνόντας**, 'Ανακρεόντ. 12,7, Λουκ.Θε.Δ 7,3 **προκαλεσάμενος τὸν ἔρωτα κατεπάλαισεν εὐθύς**, Αἰλ.ΠΙ 1,24. παροιμ. ἐν Πλάτ.Θεαίτ.183D **ἱππέας εἰς πεδίον προκαλῇ, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενος** (ἐπὶ ἀνθρώπου προσκαλοῦντος ἕτερον εἰς ὅ,τι ἐκεῖνος ἀκριβῶς ἐξέχει)· ‖ κ. γεν. προσκαλῶ τινα εἴς τι φιλικῶς, οἷον εἰς πότον, δεῖπνον κτλ. : Κριτί.ἀπ. 6,7D, 'Ανακρ.14,4 **πρ- τινὰ συμπαίζειν**, Πλάτ.Συμπ. 217C **προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν**, Μέν.268· **3**) μέσ. προσκαλῶ τινα εἴς τι ἐκ τῶν προτέρων, παρακινῶ, προτρέπω· Ἡσ. «προκαλεῖται· καλεῖ, προτρέπει» : Ἡρ.4,201 **ποιέων τῇ ἄλλῃ γῇ ἰσόπεδον ἅμα ἡμέρῃ δὲ ἐς λόγους προεκαλέετο τοὺς Βαρκαίους**, Θουκ.3,34 **ὁ δὲ προκαλεσάμενος ἐς λόγους Ἱππίαν τῶν ἐν τῷ διατειχίσματι Ἀρκάδων ἄρχοντα**, αὐτ.4,19 **Λακεδαιμόνιοι δὲ ὑμᾶς προκαλοῦνται ἐς σπονδὰς καὶ διάλυσιν πολέμου**, αὐτ.5,43, Δημ.586 **προυκαλεῖσθ' ἐπὶ τιμωρίαν τὸν παθόντα**· πρβλ. Πολύβ.3,77,7 **βουλόμενος προκαλεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν** (θέλων νὰ προσελκύῃ πρὸς ἑαυτόν)· ‖ κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ., προσκαλῶ, προτρέπω **τινὰ νὰ πράξῃ τι** : Θουκ.5,112 **προκαλούμεθα ὑμᾶς φίλοι εἶναι καὶ ἐκ γῆς ἡμῶν ἀναχωρῆσαι**, Ξεν.'Ελλ.2,2,15, Ἰσοκρ. 5,91 **ὥστε προκαλεσάμενος Κλέαρχον καὶ τοὺς ἄλλους ἡγεμόνας εἰς λόγον ἐλθεῖν**· κ. ἐπὶ πραγμ. : 'Αριστλ.Πολιτ.1331a,22 **δῆλον ὡς αὐτὰ προκαλεῖται παρασκευάζειν ἕνα τῶν συσσιτίων**· κ. ἀπολ. : Θουκ.4,20 **αὐτῶν τε προκαλεσαμένων χαρισαμένοις τε μᾶλλον ἢ βιασαμένων** (κατ' ἰδίαν σας πρόκλησιν, πρότασιν), Πλάτ.Πολ.451C **ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ σὺ οὕτω προκαλεῖ**· **4**) ἀπευθύνομαι, ἀναφέρομαι πρός τινα περί τινος, ἐπικαλοῦμαι, ἐκκαλοῦμαί τί τινι : Πολύβ.26,2,13 **προεκαλοῦντο περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ Ῥωμαίους**· **5**) μτ. αἰτ. πράγμ. προτείνω, προσφέρω : 'Αριστφ.'Αχ.984 **προσέτι πολλὰ προκαλουμένου**, αὐτ.'Ιππ.796 **τὰς σπονδὰς προκαλοῦνται**, Θουκ.2,72 **ἅπερ καὶ πρότερον ἤδη προυκαλεσάμεθα**, αὐτ.2,73, αὐτ.5,37 **τὰ εἰρημένα προκαλούμενοι**· κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : 'Αριστφ.'Αχ.652 **διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται**, Πλάτ.Εὐθύφρ.5Α, αὐτ Χαρμ.169C **ἃ προυκαλούμην αὐτόν**· **6**) κτ. τὸ ἀττ. δίκαιον, προτείνω τῷ ἀντιδίκῳ μου καὶ μὴ δικαστικὴν διάγνωσιν τοῦ διαμφισβητουμένου δικαίου, οἷον διαιτη-

σίαν, παράστασιν μαρτύρων κττ. : Ἀντιφ.1,6 ὃ καὶ ἐγὼ προυκαλούμην, αὐτ.6,23 προυκαλούμην αὐτὸν εὐθὺς τότε, Λυσ.24,9, Δημ.829 προυκαλεῖτο δ' ἐθέλειν ἐπιδεῖξαί μοι τὴν οὐσίαν, αὐτ.850 προκαλοῦμαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν, αὐτ.969 προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς οὐ δεξομένους, αὐτ.1240 οὐ προκαλεσάμενος εἰς ὅρκον τὸν πατέρα, αὐτ.1279 ὡς ὅρκον ἐδίδουν ἐγὼ τῇ τούτων μητρὶ καὶ τὴν ἐμαυτοῦ τὸν αὐτὸν ὀμόσαι προὐκαλούμην· κ. παθ. : Θουκ. 1,34 προκληθέντες γὰρ περὶ Ἐπιδάμνου ἐς κρίσιν πολέμῳ· 7) ἐγκαλῶ τινα πρὸ τοῦ δικαστηρίου, προσκαλῶ στὸ δικαστήριο : Λουκ.Τίμ.46 προκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον πάγον (διόρθ. προσκαλοῦμαι)· 8) γεν. προσκαλῶ νὰ ἐμφανισθῇ : Εὐρ.Ἡρ.308 προκαλούμεθ' εὐγένειαν . . σέθεν, Λουκ.Τίμ.41 μὴ κάμῃς ἐκ τοῦ βάθους τὸν Θησαυρὸν ἐς τοὐμφανὲς προκαλουμένη· 9) νεώτ. δίδω ἀφορμήν, γίνομαι αἰτία ἀποτελέσματός τινος, ἐπιφέρω, ἐγείρω : ἡ δυστυχία του προκαλεῖ τὸν οἶκτον, τὴν συμπάθειαν· κ. παθ. : προεκλήθη πανικὸς εἰς τὸ χρηματιστήριον· 10) μσν. καλῶ πρότερον, ὀνομάζω : Μιχ.Ἀκομ. 2,173,11· 11) ρηματ.π. προκάλεσμα, πρόκλησις, προκλητικός, πρόκλητος.

προκάμβριος-ον νεώτ. γεωλ. ὁ ἀνήκων ἢ ὁ γενόμενος κατὰ τὴν πρὸ τῆς καμβρίου περιόδου περιοχὴν τῆς προϊστορίας τῆς γῆς.

προκάμνω κ. νεώτ., δημ. προκάνω βλ.λ., ἀόρ. β' προέκαμον κ. συνηρ. προὔκαμον, ἐργάζομαι, κοπιάζω πρότερον : Θέογν.925 οὔτε γὰρ ἂν προκαμὼν ἄλλῳ κάματον μεταδοίης· 2) μτ. γενικ. κοπιάζω ὑπέρ τινος, ὑπερασπίζω τινά : Σοφ. Αἴ.1270 οὐ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορί· 3) προαποκάμνω, ἀποκάμνω : Αἰσχ.Εὐμ.78 μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος πόνον, Εὐρ.Ἡρ.119 μὴ πόδα προκάμητε βαρύ τε κῶλον· κ. ἐπὶ κυνῶν : Πολυδ.5,64 προπονῆσαι πολλὰ καὶ προκαμεῖν· 4) ἔχω προτέραν ἀσθένειαν, πάσχω πρίν : Θουκ.2,49 εἰ δέ τις προὔκαμνέ τι ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη· 5) θλίβομαι ἐκ τῶν προτέρων, στενοχωροῦμαι προηγουμένως : Θουκ.2,39 περιγίγνεται ἡμῖν τοῖς τε μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν· κ. μτ. γενικ. : Αἰλ.ΠΙ 14,6 μὴ τῶν ἐπιόντων προκάμνειν.

προκάμπῦλος-ον μτγν. ὁ πρὸς τὰ ἔμπρὸς κεκαμμένος, λυγισμένος, καμπουρωμένος· 2) τὸ προκάμπυλον ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ἀβρότονον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,24.

προκανόνιον (τὸ) μσν. τὸ κανόνιον βλ.λ.4), ἀστρονομικόν, μαθηματικὸν διάγραμμα, ἐν ᾧ καθορίζονται αἱ ἑκάστοτε συνοδικαὶ καὶ πανσεληνιακαὶ συζυγίαι : Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1, ριε' ἔκθεσις κανονίου ὃ καλεῖται οὑτωσί πως Προκανόνιον, καὶ διασάφησις τῆς ἐκθέσεως αὐτοῦ.

προκάνω δημ., ἀόρ. (ἐ)πρόκαμα κ. (ἐ)πρόκανα, προλαμβάνω, προφθάνω : ἔχω πολλὲς δουλειὲς καὶ δὲν τὶς προκάνω, - καλὰ ποὺ πρόκαμες καὶ δὲ σ' ἔπιασε ἡ βροχή, - τὸν ἐπρόκαμα ζωντανόν· 2) καταφθάνω.

προκάρδιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἀνατ. ἡ πρὸ τῆς καρδίας μοῖρα τοῦ θωρακικοῦ τοιχώματος· ἡ πρὸς τῷ στομίῳ τοῦ στομάχου· Πολυδ.2,164 «προκάρδιον δὲ τὸ ὑπὸ τῷ στήθει ἔγκοιλον μαλακὸν καὶ σαρκῶδες, κατὰ τὸ στόμα τῆς κοιλίας» : Ῥοῦφ π.Ὀρειβ.6,27.

προκάρηνος-ον (κάρηνον) μτγν. ὁ κατακεκλιμένος πρὸς τὰ ἔμπρός, μὲ τὴν κεφαλὴν εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ὁ πρηνής, ὁ πεσμένος μπρούμυτα : Διόδ.Ζων.ΑΠ 7,632 δινηθεὶς προκάρηνος, αὐτ. 9,533· ‖ ὁ πεσὼν κατὰ κεφαλῆς : Μουσαῖ.338 προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου.

προκᾰροῦμαι-όομαι παθ. καροῦμαι πρότερον, βυθίζομαι πρότερον εἰς βαθὺν ὕπνον, ναρκώνομαι προηγουμένως : Ἱππ.Προρρ.1,155, αὐτ.Κῳακ.25.

προκάρπιον (τό) μτγν. τὸ ἔμπροσθεν τῆς χειρὸς μέχρι τοῦ καρποῦ· Πολυδ.2,142 «προκάρπιον μὲν καλεῖται τὸ πρὸ τοῦ καρποῦ . .».

προκαρποφορῶ-έω μτγν. καρποφορῶ πρότερον : Κύριλλ.2,160Α.

προκάς-άδος (ἡ) ἡ πρόξ, τὸ πλατώνι : Ὑμν.Ἀφρ. 71 παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι.

προκαταβαίνω καταβαίνω πρότερον, προηγουμένως, ἐπὶ ἐμβρύων : Ἀριστλ.ΖΙ 583b,31 καὶ τὸ ἔμβρυον, ἐὰν ᾖ γόνιμον, προκαταβαίνει τῷ ὀγδόῳ μηνί· κ. γεν. : Διόδ.Σ 15,85, Δίων Κ 61,3 ἔπεισαν τὸν νεανίσκον προκαταβῆναι· 2) εἰσέρχομαι εἰς λουτρὸν τὸ πρῶτον : Γαλ.11,606.

προκαταβάλλω κ. νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. προκατέβαλον κ. δημ. προκατέβαλα, παθ. ἀόρ. προκατεβλήθην, μτχ. παθ. παρακ. προκαταβεβλημένος, καταβάλλω, καταρρίπτω τι πρότερον· ‖ κ. παθ. καταπίνομαι, καταβροχθίζομαι πρότερον : Φίλ.1,320 τὸ μηρυκώμενον τὴν προκαταβληθεῖσαν ἐπιλεαίνει τροφήν· 2) ἐφαρμόζω τὸ πρῶτον· κ. παθ. : Ἡλιόδ.Χειρ. π. Ὀρειβ.58,35,2· 3) μέσ. καταβάλλω τὰ θεμέλιά τινος πρότερον : Φίλ.2,476, Δίων Κ 43,49 θέατρον προκατεβάλετο μέν, οὐκ ἐξετέλεσε δέ, αὐτ.57,10 πρ- οἰκοδομήματα· ‖ κ. μτφ. : Ἀνδρόν.ΡΠαθ.577Μ πρ- τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς αἰτίας· κ. παθ. : Φίλ.1,405· 4) παθ. ἐξαντλοῦμαι προηγουμένως : Γαλ.19,601· 5) νεώτ. κ. δημ. καταβάλλω ἐκ τῶν προτέρων, προπληρώνω : μοῦ προκατέβαλε τὸ μηνιάτικο· κ.παθ. : τὸ ἐνοίκιον προκαταβάλλεται· 6) ρηματ.π. προκαταβλητέον, προκατάβλημα, προκαταβολή.

προκαταβάπτω μτγν. κ. μσν. ἐμβάπτω πρότερον : Ὀλυμπ.Ἀλχ.94Β· κ. παθ. : Παῦλ.Αἰγ.3,70.

προκαταβλάπτω μτγν. καταβλάπτω πρότερον : Ἀππ.Σαυν.4,3.

προκαταβολή (ἡ) (προκαταβάλλω) μτγν. κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ καταβολὴ ἐκ τῶν προτέρων, ἡ προέκτισις, ἡ προπληρωμή· 2) π.Ἀττ. τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ προκαταβαλλόμενον ὡς ἐγγύησις ὑπὸ τοῦ μισθουμένου δημοσίας προσόδους, οἷον οἱ τελῶναι ὤφειλον νὰ προπληρώσωσιν ἀναλαμβάνοντες αὐτάς : ΑΒ 193,7, Φώτ., ΕΜ 148,52· ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ προκαταβαλλόμενον ἴδίᾳ τμῆμα τοῦ ὅλου ποσοῦ ἐφ' οὗ ἔχει τις μελλοντικὸν δικαίωμα : πῆρα προκαταβολὴ ἀπὸ τὸ μισθό μου, - ἄνευ προκαταβολῆς οὐδεμία παραγγελία ἐκτελεῖται· 3) τὸ θεμέλιον, ἡ βάσις· ‖ μτφ. ἐπὶ ἰατρικῆς θεραπείας : Φιλούμ.3,1 πρ- τῇ θεραπείᾳ· 4) ὁ προηγούμενος ὅρος : Ἀμμων.Φιλ.145,12.

προκαταβολικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἐκ τῶν προτέρων καταβαλλόμενος : προκαταβολικὴ πληρωμή· 2) συνεκδ. ὁ ἐκ τῶν προτέρων γινόμενος : προκαταβολικὴ ἐπιφύλαξις· κ. ἐπίρρ. -ῶς κ. δημ. -ά ἐκ τῶν προτέρων : μοῦ ἐπλήρωσε προκαταβολικῶς τὰ ἡμερομίσθια.

προκαταβρέχω μτγν. καταβρέχω, περιρραντίζω τι πρότερον, προηγουμένως : Διοσκ.3,78.

προκαταγγέλλω μτγν. κ. μσν., ἀόρ. προκατήγγειλα, μτχ. παθ. παρακ. προκατηγγελμένος, ἀναγγέλλω, διακηρύττω τι ἐκ τῶν προτέρων, προαναγγέλλω : ΚΔΠράξ.3,18 ὁ δὲ Θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν αὐτοῦ παθεῖν τὸν Χριστόν, Ἰώσ ΑΙ 2,5,2 τοῦ προκαταγγείλαντός σοι τὰ ἀγαθά, Μηναῖ.12,9 Προφητικαὶ πόρρωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν· κ. παθ. : ΚΔ Κορινθ.2,9,5 ἵνα . . προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ. 3,543 ἡ Λευϊτικὴ . . φυλὴ εἰς τὴν προκατηγγελμένην εἰσῆλθε γῆν· 2) ρηματ.π. προκατάγγελσις,

προκαταγγέλτωρ,. προκατάγγελτος, προκαταγγελτικός.

προκατάγγελσις-εως (ἡ) (προκαταγγέλλω) σχόλ. ἡ προτέρα ἀγγελία, ἡ προειδοποίησις : Σχόλ. Θουκ.2,1 **ἄνευ προκαταγγέλσεως.**

προκαταγγελτικός-ή-όν μτγν. ὁ προκαταγγέλλων, ὁ προειδοποιῶν : Μεθόδ.180C.

προκαταγγελτικῶς ἐπίρρ., μτγν. διὰ προκαταγγέλσεως, διὰ προειδοποιήσεως: Ἐπιφάν.2,9A.

προκατάγγελτος-ον (προκαταγγέλλω) μαν. ὁ προαναγγελθείς : Δαμασκ.1 ἐν Mi.96,649.

προκαταγγέλτωρ-ορος (ὁ) (προκαταγγέλλω) μτγν. ὁ προκαταγγέλλων, ὁ προαναγγέλλων, ὁ προειδοποιῶν : Ἐπιφάν.2,148B.

προκαταγελῶ-άω μτγν. μτ. γενικ. καταγελῶ, περιγελῶ, περιπαίζω τινὰ ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Ἰουλ.Λόγ.6,182A **προκαταγελάσαντες ὥσπερ ἐνίοτε τῶν παιδευτηρίων** (κῶδ., δ.ἀνάγν. προακαταγελῶ).

προκαταγιγνώσκω μτγν. κ. προκαταγινώσκω, ἀόρ. β' **προκατέγνων,** παρακ. **προκατέγνωκα,** καταγινώσκω ἐκ τῶν προτέρων, καταδικάζω τινὰ κατὰ προηγουμένην ἰδίαν ἀπόφασιν, προδικάζω πρὶν ἢ ἀκούσω τὴν κατηγορίαν ἢ ἀπολογίαν : Ἀριστφ.Σφ.919 **μὴ προκαταγίγνωσκ' . ., πρὶν ἂν γ' ἀκούσῃς ἀμφοτέρων,** Δημ.586 **προκατέγνωκεν ὁ δῆμος ταύτου εἰς ἱερὸν καθεζόμενος,** Πολύβ.21, 42,2· πρβλ.Δημ.226 **μὴ προκατεγνωκέναι μηδέν·** ‖ μτ. ἀπαρφ. ἢ μτ. εἰδικῆς προτ. : Θουκ.3,53 **δέδιμεν οὐχὶ μὴ προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων ἔγκλημα αὐτὰ ποιῆτε,** Λυσ.20,21 **ἐκεῖνοι δὲ · σφῶν αὐτῶν προκαταγνόντες ἀδικεῖν οἴχονται,** Αἰσχίν.2,7 **μηδὲν προκατεγνωκότας, ὡς ἀδικῶ·** **2)** μτ. αἰτ. κ. γενικ. **προκαταγιγνώσκω τινὸς φόνον** ἀποφασίζω ἐκ τῶν προτέρων κατά τινος ὡς φονέως : Ἀντιφ. 5,85, Λυσ.19,10 **μὴ οὖν προκαταγινώσκετε ἀδικίαν τοῦ εἰς αὐτὸν μὲν μικρὰ δαπανῶντος·** **3)** μτ. αἰτ. κ. γενικ. **προκαταγιγνώσκω θάνατόν τινος** καταδικάζω τινὰ εἰς θάνατον ἐκ τῶν προτέρων : Διόδ.Σ 18,60 **θάνατον αὐτοῦ προκατεγνωκότας·** πρβλ.Δίων Κ 46,11 **τιμωρίαν αὐτὸς σαυτοῦ προκαταγιγνώσκεις·** **4)** ρηματ. π. προκαταγνωστέον, προκατάγνωσις.

προκατάγνῦμαι σχόλ. παθ. καταουντρίβομαι πρότερον, κατατσακίζομαι προηγουμένως : Σχόλ. Ὀδ.Γ 296 **προκαταγνυμένων περὶ αὐτὸν τῶν κυμάτων** (τὸν λίθον).

προκατάγνωσις-εως (ἡ) λεξ. (προκαταγιγνώσκω) ἡ προηγουμένη, ἡ προκαταρκτικὴ καταδίκη, ἡ κατάκρισις : Θησ.Στεφ. ἐν λ.

προκαταγοητεύω μτγν. ἐκκλ. καταγοητεύω τινὰ πρότερον, καταμαγεύω, ἐξαπατῶ τινα προηγουμένως : Νεῖλ.Ἐπιστ.50,343.

προκατάγομαι μτγν., παθ. μέλλ. **προκαταχθήσομαι,** κατέρχομαι, εἰσπλέω πρότερον εἰς τὸν λιμένα : Λουκ.Κατάπλ.18 **καὶ μὴν ἴσως ὑμῶν καὶ προκαταχθήσομαι·** **2)** ρηματ. π. προκαταγωγή.

προκαταγράφω μτγν. καταγράφω προηγουμένως : Ἐπίκ.Φύσ.26C (πιθ.γρ.), Σωρ.1,1.

προκατἄγωγή (ἡ) (προκατάγομαι) μτγν. ὁ πρότερος, ὁ προηγούμενος ἐν τῷ λιμένι εἴσπλους : Ἀρρ.Ἀν.1,18,5 **ἔμαθον οἱ ναύαρχοι τῶν ἀμφὶ Νικάνορα τὴν ἐν τῇ Λάδῃ προκαταγωγήν.**

προκατἄγωνίζομαι μτγν. ὑπερνικῶ, κατανικῶ τὸ πρῶτον : Ἱεροκλ.Πλ.Προν.12,447Μ.

προκαταδείκνυμι μτγν. κ. -δεικνύω καταδεικνύω ἐκ τῶν προτέρων : Κύριλλ.1,629Β.

προκαταδέω μσν., μτχ. ἀορ. προκαταδήσας, δένω, δεσμεύω τινὰ ἢ τι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως· κ. μτφ. : ΚΜανασσ Χρον.2986 **προκαταδήσας ἑαυτὸν ὅρκοις φρικωδεστάτοις.**

προκαταδῐκάζομαι, δωρ. **προκαδδικάζομαι** καταδικάζομαι πρότερον, προηγουμένως : Δείν. ἀπ 89, Ἡρακλεωτ.Πίν.1,171 **προκαδδεδικάσθω δύο μνᾶς** (εἰς ἀπότισιν δύο μνῶν).

προκαταδορᾰτίζω μσν. κατατρυπῶ, φονεύω τινά πρότερον διὰ τοῦ δόρατος : Κίνναμ.Ἱστ.63Β **τῶν προκαταδορατισθέντων.**

προκαταδουλοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. καταδουλοῦμαι πρότερον, ὑποτάσσομαι, ὑποδουλώνομαι προηγουμένως : Διόδ.Σ 12,1 **προκαταδεδουλωμένων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἑλληνίδων πόλεων.**

προκαταδύνω ἄ. προκαταδύω βλ.λ.

προκαταδύω μτγν. κ. **προκαταδύνω,** ἀόρ. β' **προκατέδυν,** καταβυθίζω τι πρότερον: Ἵππαρχ. 1,5,17 **οὐχ οἷον ὑστερεῖ τοῦ ταύρου, ἀλλὰ καὶ προκαταδύνει·** ‖ κ. παθ. καταβυθίζομαι πρότερον, καταποντίζομαι προηγουμένως : Γαλ.9,906, Ἀλέξ.Ἀφρ.Μετ.31,25, Ἡφαιστ.Ἀστρ.2,11.

προκαταθάπτω μτγν. θάπτω τινὰ πρότερον, παρασχώνω προηγουμένως : Γρηγ.Ναζ.1,360C.

προκαταθετικός-ή-όν (προκατατίθεμαι) ὁ προκατατιθέμενος, ὁ διϊσχυριζόμενός τι πρότερον. ὁ προδιαβεβαιωτικός : Φαβωρ. **εἶεν . . ἐπίρρημα ἀποθετικὸν καὶ προκαταθετικόν.**

προκαταθέω τρέχω πρὸς τὰ κάτω πρότερον, προτρέχω ὡς πρόσκοπος : Ξεν.Ἀν.6,3,10 **ἱππεῖς προκαταθέοντες** (δ.γρ. καταθέοντες).

προκαταθήγω ἀκονῶ τι εἰς τὰ ἔμπροσθεν ἢ πρότερον, προακονῶ· ‖ μέσ.· Ἡσ. «προκαταθήγεσθαι· προακονᾶσθαι».

προκαταικίζω μτγν. αἰκίζω, κακοποιῶ, βασανίζω τινὰ πρότερον : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.5,1,13 **ὧν μὴ προκατῄκιστο τὰ σώματα.**

προκαταιονῶ-άω μτγν. κ. μσν. προκαταβρέχω, περιχύνω, περιρραντίζω τινὰ ἢ τι πρότερον : Γαλ.10,910 **προκαταιονῶν ἐλαίῳ θερμῷ,** Ὀρειβ. ἀπ.76,110, Παυλ.Αἰγ.3,81.

προκαταίρω μτγν. εἰσπλέω πρότερον εἰς τὸν λιμένα, προκατάγομαι : Φιλόστρ.Ἡρ.10,4 **προκατᾶραι τῶν πέλας ἐς λιμένα τινὰ ἢ ἀκτήν.**

προκαταιτιῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ. αἰτιῶμαι, κατηγορῶ πρότερον : Κύριλλ.360C.

προκατακαίω κατακαίω τι πρότερον : Δίων Κ 60,34 **τὰ γράμματα τοῦ Κλαυδίου προκατέκαυσεν·** **2)** ἐπὶ στρατιωτῶν, προχωρῶ καὶ κατακαίω : Ξεν.Ἀν.1,6,2 **τοὺς προκατακάοντας ἱππέας ἢ κατακάνοι ἂν ἐνεδρεύσας ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῶν ἂν ἕλοι.**

προκατάκειμαι μτγν. ἀποθ. κατάκειμαι, εἶμαι ἀνακεκλιμένος πρὸ ἄλλου τινός, οἷον ἐν δείπνῳ : Λουκ.Μισθ.Συν.26 **εἰ ὑπεροφθείη ὑπὸ τῶν προκατακειμένων,** Ἡλιόδ.Αἰθ.4,16 **δείξαντες τὸν προκατακείμενον.**

προκατακλίνω μτγν. κατακλίνω τινὰ πρὸ τῶν ἄλλων, οἷον ἐν δείπνῳ, παρακαθίζω τινὰ ἐν τῇ πρώτῃ ἢ ἀνωτέρᾳ θέσει τῆς τραπέζης : Ἰώσ.ΑΙ 15,2,4 **παρὰ τὰς ἑστιάσεις προκατακλίνων αὐτόν·** ‖ μέσ. προκατάκειμαι, εἶμαι ἀνακεκλιμένος πρὸ ἄλλου τινός : Λουκ.Θε.Δ 13,1 **ἀλλὰ θέλεις. . „ τουτονὶ τὸν φαρμακέα προκατακλίνεσθαί μου;·** **2)** κύπτω πρότερον : Ἰώσ.ΠΙ 5,6,3 **διΐσταντο καθ' οὓς ἤει καὶ προκατεκλίνοντο** (ὁ ἰός)· **3)** ρηματ. π. προκατάκλισις.

προκατάκλῐσις-εως (ἡ) (προκατακλίνω) μτγν. ἡ πρώτη θέσις ἐν δείπνῳ : Ἰώσ.ΑΙ 20,3,2 **ταῖς περὶ τὰς ἑστιάσεις προκατακλίσεσι.**

προκατακλύζω μτγν. περιβρέχω, κατακαλύπτω διὰ τῶν ὑδάτων πρότερον : Θεόφρ.ΦΙ 9,11,2 **τῶν ἑλκῶν τῶν μὲν ὑγρῶν ξηρὸν ἐπιπάττοντα προκατακλύζοντα ἐν οἴνῳ θερμῷ.**

προκατακλυσμιαῖος-α-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ

χρόνους, ὁ προηγηθεὶς τοῦ κατακλυσμοῦ· ‖ κ. κτ. ἐπέκτ. ὁ παλαιωμένος, ὁ παμπάλαιος : **ροῦχα προκατακλυσμιαῖα.**

προκατακλῶ-άω μτγν. κατακλῶ, κατακομματιάζω τι πρότερον : Ἰώσ.ΑΙ 10,7,4 **τὰς ψυχὰς αὐτῶν προκατακλῶντα.**

προκατακνίζω μτγν. κατακνίζω πρότερον, κατακόπτω εἰς μικρὰ τεμάχια προηγουμένως : Γαλ.2,279Β· κ. παθ. : Διοσκ.2,123 **πρ- ἀλωπεκίας.**

προκατακοιμίζω μτγν. κατακοιμίζω τινὰ πρότερον, τὸν ἀποκοιμῶ προηγουμένως : Κλήμ.Ἀλ. 181,23 **πρ- αὐτὸν τῶν πράξεων.**

προκατακόπτω κατακόπτω, κατακομματιάζω τινὰ ἤ τι προτοῦ : Ἀντιφάν.230,7 **βοῦν τοῖς ἀκλήτοις προκατακόπτειν πανταχοῦ** [σφάζειν]· ‖ κ. μτφ. φονεύω πρότερον, σκοτώνω, θανατώνω : Εὐνάπ.ΒΣοφ.480Β **πρ- πολλούς.**

προκατακρίνω μτγν., παρακ. προκατακέκρικο, κατακρίνω τινὰ ἤ τι ἐκ τῶν προτέρων, θεωρῶ, κατηγορῶ τινα ἤ τι προηγουμένως, ἐκ προλήψεως ὡς κακόν : Πλούτ.Ἠθ.112D· **2)** κατακρίνω τι ἐν παραβολῇ πρός τι : Στράτ.ΑΠ 12,207 (ἐσφ.γρ.).

προκαταλαγχάνω καταλαγχάνω τι πρότερον, καταλαμβάνω προηγουμένως τι διὰ κλήρου : Σχόλ.Πίνδ.Ν 3,129.

προκαταλαμβάνω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. προκαταλήψομαι κ. παθ. προκαταληφθήσομαι, ἀόρ. β' προκατέλαβον κ. μέσ. προκατελαβόμην, παθ. ἀόρ. α' προκατελήφθην, παθ. παρακ. προκατείλημμαι, καταλαμβάνω ἐκ τῶν προτέρων, ἰδίᾳ διὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως, προφθάνω καὶ κυριεύω : Θουκ.2,2 **ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν αἰεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος προκαταλαβεῖν,** Ξεν.Ἀν.1,3,16 **τί κωλύει καὶ τὰ ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαβεῖν·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Πολύβ.2,27,5 **ὥρμησε σπεύδων προκαταλαβέσθαι τὴν ἀκρολοφίαν·** ‖ κ. παθ. καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι ἐκ τῶν προτέρων : Θουκ.4,89 **προκαταλαμβάνονται αἵ τε Σῖφαι καὶ ἡ Χαιρώνεια·** **2)** γεν. καταλαμβάνω πρότερον, προκατέχω : Αἰσχίν.2,108 **προκαταλαβόντα τὰ Φιλίππου ὦτα τοῖς ἄλλοις λόγον μὴ καταλιπεῖν,** αὐτ.3,71, αὐτ.3,248· ‖ κ. παθ. προλαμβάνω τι διὰ λόγου, διαπραγματεύομαι, ὁμιλῶ περί τινος πρότερον : Ἰσοκρ.4,74 **χαλεπόν ἐστιν ὕστατον ἐπελθόντα λέγειν περὶ πραγμάτων πάλαι προκατειλημμένων·** **3)** ἐννοῶ τι πρότερον, καταλαβαίνω προηγουμένως : Γαλ.1,183· κ. παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,169 **προκαταλαμβάνεται τὸ σημεῖον τοῦ σημειωτοῦ·** **4)** παθ. ἐπὶ γεγονότων, ὁρίζομαι ἐκ τῶν προτέρων : Διογεν.Ἐπ.3,51 **πρ- ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης·** **5)** μτφ. προλαμβάνω, ματαιώνω : Θουκ.1,57 **βουλόμενοι προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις,** αὐτ.3,46 **προκαταλαμβάνειν ὅπως μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι,** αὐτ 6,18· κ. ἀπολ. : Θουκ.3,2 **εἰ μή τις προκαταλήψεται ἤδη·** ‖ κ. ἐπὶ νομοθέτου : Πλάτ.Νόμ.853Β **ὥστε δεῖν νομοθετεῖν προκαταλαμβάνοντα καὶ ἀπειλοῦντα·** ‖ κ. ἐπὶ ἀγορεύσεως : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1443a,6 **πρ- τὰ ἔνδοξα λέγεσθαι·** **6)** μτφ. ἐπὶ προσ., αἰφνιδίως ἐπέρχομαι, προλαμβάνω : Θουκ.3,3 **δείσαντες προκαταλαβεῖν ἐβούλοντο·** ‖ κ. ἀμτβ. ἐπέρχομαι αἰφνιδίως : Πολύβ.38,8,3 **τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος** (αὐτόν)· ‖ ὁμ. κ.μέσ.: Πολύβ.5,36,8 **τοῖς φίλοις ὁρμὴν οὗτος εἰς τὸ προκαταλαβέσθαι,** Διόδ.Σ 1, 82· κ. παθ. : Δεῖν.1,1 **τῶν . . προκατειλημμένων κατηγορημάτων** [τῶν κατηγοριῶν ὅσαι πρότερον ἐγένοντο]· ‖ λαμβάνομαι ἐγκαίρως : Φιλούμ.π. Ἀέτ.9,7 **προκαταληφθέντες ἀναλαμβάνονται·** **7)** καταβάλλω πρότερον : Θουκ.1,33 **προκαταλαβόντας ἡμᾶς νῦν ἐς τὴν ὑμετέραν ἐπιχείρησιν,** αὐτ.1,36 **Κορίνθιοι ἡμᾶς προκαταλήψονται·** κ. παθ. : Πολύβ.16,34,11 **ὅσοι μὴ δεσμοῖς ἢ τοιαύταις ἀνάγκαις προκατελήφθησαν·** **8)** κερδίζω ὑπὲρ ἐμαυτοῦ πρότερον, προσελκύω : Πλάτ.Πολ.494C **προκαταλαμβάνειν καὶ προκολακεύειν τὴν μέλλουσάν τινος δύναμιν,** Δημ.367, Αἰσχίν.3,67 **τοῖς οὔπω παροῦσι πρέσβεσι προκαταλαμβάνων τὴν ἐκκλησίαν·** **9)** ἐξασφαλίζω : Ἱππ.Δι.3,67 **πρ- ὑγιείην** κ. παθ. : Γαλ.4,705· **10)** δένω ἀσφαλῶς, στερεῶς : Σωρ.Ἐπίδ.1· **11)** νεώτ. μτφ. πείθω τινὰ νὰ σχηματίσῃ γνώμην ἐκ τῶν προτέρων, πρὶν ἢ μελετήσῃ τι ἐπακριβῶς, προδιαθέτω τινὰ πρός τι : **τὸν προκατέλαβον οἱ φίλοι του·** κ.παθ. : **εἶναι προκατειλημμένος ἐναντίον μου·** **12)** ρηματ.π. προκατάληψις, προκαταληπτικός, -πτέον.

προκαταλάμπω σχόλ. καταλάμπω, καταφωτίζω τι πρότερον : Σχόλ.Ἰλ.Σ 486.

προκαταλεαίνω μτγν. καταλεαίνω τι πρότερον, κάμνω τι προηγουμένως λεῖον, ὁμαλόν, ἰσοπεδῶ ἐκ τῶν προτέρων· ‖ κ.μτφ. : Ἰω.Χρυσ.11,97.

προκαταλέγομαι, παθ. ἀόρ. **προκατελέχθην,** μτχ. παθ. παρακ. **προκαταλελεγμένος** (Ἀθήν.3,119Α) κ. **προκατειλεγμένος** (Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.213,1), περιγράφομαι πρότερον, προμνημονεύομαι : Ἡρ. 4,175 **ἐούσης τῆς ἄλλης τῆς προκαταλεχθείσης Λιβύης φιλῆς,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.213,1 **ἡ προκατειλεγμένη σύνταξις,** Ἀθήν.3,119Α **τί διαφέρει τοῦ προκαταλελεγμένου ἡμιταρίχου.**

προκαταλείπω πάπ. καταλείπω τι ὡς κληρονομίαν πρότερον, κληροδοτῶ προηγουμένως.

προκαταλήγω μτγν. ἀμτβ. καταλήγω πρότερον, τελειώνω προηγουμένως : Πολύβ.2,14,6 **ὁ προκαταλήγουσα λείπει τοῦ μὴ συνάπτειν αὐτῷ·** **2)** προλαμβάνω τὴν λῆξιν, τὸ τέλος : Γαλ.19,201· **3)** ρηματ.π. προκατάληψις, προκαταληπτικός.

προκαταληκτικός-ή-όν (προκαταλήγω) μτγν. εἰδ. ἐν τῇ μελικῇ ποιήσει τῶν ἀρχαίων, τὰ μέτρα τὰ ἔχοντα ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν μέσῳ καταληκτικοὺς πόδας : Ἡφαιστ.Ποιημ.15,18 **προκαταληκτικὸν τροχαϊκόν.**

προκατάληξις-εως (ἡ) (προκαταλήγω) μτγν. ἡ προηγουμένη, ἡ προκαταρκτικὴ λῆξις : Γαλ.19,216.

προκαταληπτικός-ή-όν μτγν. ὁ προφυλακτικός : Γαλ.12,780 **πρ- ὀφθαλμίας,** Ὀρειβ.ἀπ.107, Ἀέτ.7,3, Ἐπιφάν.1,417.

προκατάληψις-εως (ἡ) (προκαταλαμβάνω) κ μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ πρότερον κατάληψις, ἅλωσίς τινος : Ἰουλ.Λόγ.2,74C **πρ- τῶν ἐκβολῶν·** **2)** ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ ὁ ρήτωρ προκαταλαμβάνων ἐνδεχομένην ἀντίρρησιν ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου ἀνασκευάζει αὐτήν : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1428a,8, αὐτ.1432b,11· **3)** ἡ προκαταρκτικὴ ἀντίληψις, μάθησις : Ἡσ. **ἐν λ.** καταφθατουμένη **ἐκ προκαταλήψεως·** **4)** νεώτ. κ. δημ. γνώμη σχηματισθεῖσα ἐκ τῶν προτέρων ἐξ ἐπηρεασμοῦ καὶ χωρὶς ἐνδελεχῆ ἐξέτασιν τῶν πραγμάτων, ἰδ. ἐπὶ κακοῦ.

προκαταλιπαρῶ-έω μσν. παρακαλῶ τινα πρότερον θερμῶς, ἐκλιπαρῶ προηγουμένως : Ἄνν. Κομν.414Α **ἐγώ τε κατελιπάρησα.. καὶ οἱ περεγρῖνοι προκατελιπάρησαν τὴν ὑμετέραν βασιλείαν.**

προκαταλλάσσομαι μτγν., μτχ. παθ. παρακ. **προκατηλλαγμένος,** συνδιαλλάττομαι πρότερον, συμφιλιώνομαι, συμβιβάζομαι προηγουμένως : Δίων Κ 55,10Α **προκατηλλάγη ἐπὶ τῷ τῆς Ἀρμενίας ἀποστῆναι·** **2)** κτ. μτχ. παρακ. **ὁ προκατηλλαγμένος χρόνος** ὁ ἐκ τῶν προτέρων συμπεφωνημένος, ὡρισμένος : Κλήμ.Ἀλ.184 **εἰς συμπλήρωσιν τοῦ χρόνου τοῦ προκατηλλαγμένου.**

προκαταλύω καταλύω, καταργῶ τι πρότερον, προηγουμένως : Θουκ.3,84 **ἐν ἄλλων τιμωρίαις προκαταλύειν** [τοὺς νόμους], Δημ.1290 **προκατέλυσαν οὗτοι τὸν πλοῦν,** Ἰώσ.ΑΙ 1,6,5· ‖ ἐν φρ. **προκαταλύω τὸν βίον τοῦ ἔργου** ἀποθνήσκω

πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου: Πλούτ.Σόλ.32 **ὀφὲ δὲ ἀρξάμενος προκατέλυσε τοῦ ἔργου τὸν βίον**· **2**) μέσ. καταπαύω τι πρότερον, προηγουμένως, οἷον τὸν πόλεμον, τὴν ἔχθραν : Ἡρ.7,6 **ἀναβεβήκεσαν γὰρ τὴν ἔχθρην προκαταλυσάμενοι**, Διον.Ἁλ. Ρωμ.8,47 **προκαταλύσεσθαι τὸν πόλεμον**· **3**) παρακωλύω, ἐμποδίζω : Γαλ.10,223 **εἰ μέτριος εἴη ὁ πυρετὸς ὥστε μὴ προκαταλῦσαι τὴν δύναμιν τοῦ νοσοῦντος**· **4**) μτγν. ἀμτβ. ἀναπαύομαι πρότερον, προηγουμένως : Φίλ.1,229 **λόγοις προεντυγχάνει θείοις, παρ' οἷς προκαταλύει.**

προκαταμαλάσσω μτγν. μαλάσσω καλῶς, καθιστῶ τι λίαν μαλακὸν ἐκ τῶν προτέρων : παρεμβολὴ ἐν Διοσκ.Εὐπ.1,187, Κλήμ.Ἀλ.1,624Β.

προκαταμανθάνω μανθάνω ἢ ἐξετάζω τι ἀκριβῶς ἐκ τῶν προτέρων : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.8,5,1 **προκαταμεμαθηκέναι**, Δίων Κ 52,33.

προκαταμαντεύομαι μτγν. προμαντεύω, προφητεύω : Διον.Ἁλ.Ῥητ.2,8 **προκαταμαντευόμενον περὶ τῶν παίδων.**

προκαταμηνύω μτγν. καταμηνύω, καταγγέλλω πρότερον : Κύριλλ. ἐν Mai.Auctt.Class.10,382.

προκαταναλίσκω μτγν. καταναλίσκω, ἐξοδεύω ἐκ τῶν προτέρων, πρότερον, προεξαντλῶ : Σάτυρ.20 **προκαταναλίσκειν τὰ ἐφόδια**· ‖ μτφ. κατεξαντλῶ, καταφθείρω τινά : Ποσειδ.36J **προκαταναλίσκειν τινὰ ταῖς βασάνοις**· κ. παθ. : Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,44.

προκατανίζω μτγν., μτχ. ἀορ. **προκατανίψασα**, νίπτω καλῶς πρότερον : Ἡρακλ.Ταρ.π.Γαλ.13,727.

προκατανόησις-εως (ἡ) ἡ ἐκ τῶν προτέρων κατανόησις, γνῶσις, ἡ πρόγνωσις : Ἐπίκ.π.Διογ.Λ 10,79.

προκατανομή (ἡ) πάπ. προηγουμένη βοσκή(ἀμφ.).

προκατανοῶ-έω μτγν. κατανοῶ, ἐννοῶ καλῶς τι πρότερον : Ἰώσ.ΙΑ 17,1,1, Ὀνήσανδρ.14,4 **προκατανοεῖν ὄφεις**, Γαλ.2,606.

προκαταντλῶ-έω μτγν. ἀντλῶ, χύνω τι τελείως πρότερον : Διοσκ.Εὐπ.1,168, Γαλ.13,632, Ἀέτ.12,27.

προκατανύσσω μτγν., ἀττ. -ττω κατανύσσω, κατατρυπῶ διὰ τῆς λόγχης πρότερόν τινα : Δίων Κ 51,14 **προκατανύξασα τὸν βραχίονα.**

προκαταξύω μτγν. καταξύω, ξύω, ἀποξύω καλῶς τι προηγουμένως : Ἀσκληπιάδ.Πρ.π.Γαλ. 12 411 (παθ.), Ἀρχιγ.π.Ἀέτ.6,55.

προκαταπαύω μτγν. καταπαύω τινὰ ἀπό τινος πρότερον, κάνω νὰ σταματήσῃ, διακόψῃ κάποιος (ἀπὸ) κάτι πρωτύτερα : Λιβάν.Λόγ.18,99 **οὐ δυνηθεὶς προκαταπαῦσαι τοῦ φρονήματος**· **2**) καταπαύω, σταματῶ τινα προτοῦ νὰ . . : Γαλ.6,286 **προκαταπαύειν τινὰ τοῦ συμμέτρου.**

προκαταπέμπω μτγν. καταπέμπω πρότερον, στέλλω κάτω κάποιον προτοῦ : Εὐναπ.Ἱστ.ἀπ.240D.

προκαταπίμπλημι μσν. ὑπερπληρῶ, καταγεμίζω τι πρότερον : Κεδρ.Γεώργ.575Β **καταπεπλημένον τὸ στρατόπεδον λαφύρων.**

προκαταπίμπρημι μτγν. προκατακαίω βλ.λ. : Δίων Κ 66,3 **προκαταπρήσας τὸ μνημεῖον.**

προκαταπίνω μτγν. καταπίνω πρότερον· κ. μτφ. καταναλίσκω ἐκ τῶν προτέρων : Ἰώσ.ΠΙ 5, 10,3 **τοῖς προκαταπιοῦσι τὸ ἁρπαγησόμενον.**

προκαταπίπτω μτγν. καταπίπτω πρότερον : Μᾶρκ.Αὐρ.4,15 **πολλὰ λιβανωτοῦ βωλάρια . . τὸ μὲν προκατέπεσεν τὸ δ' ὕστερον**· ‖ πίπτω κάτω πρό τινος, πρὶν συμβῇ τι : Πλούτ.Ἠθ.458D **προκαταπίπτειν τοῦ τέλους**· **2**) μτφ. **προκαταπίπτω τῇ ψυχῇ** καταπίπτω ψυχικῶς, ἀποθαρρύνομαι ἐκ τῶν προτέρων : Διόδ.Σ 20,9 **τὸ δὲ πολιτικὸν πλῆθος, ἄπειρον ὂν πολέμου, προκατεπεπτώκει ταῖς ψυχαῖς**· **3**) ἐπὶ λόγων, φημῶν, φθάνω, πέφτω μεταξὺ τοῦ πλήθους, κυκλοφορῶ ἔξωθεν ἐλθών : Πλούτ.Πομπ.43 **λόγοι προκατέπιπτον εἰς τὴν Ῥώμην.**

προκαταπλάσσω μτγν. ἐπιθέτω κατάπλασμα πρότερον : Γαλ.13,547, Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.ἀπ.70 (κ.Ἀέτ.5,130).

προκαταπλέω μτγν. καταπλέω, κατάγομαι εἰς λιμένα πρότερον : Πολυβ.1,21,4 **μετὰ νεῶν ἑπτακαίδεκα προκατέπλευσεν εἰς τὴν Μεσσήνην.**

προκαταπλήσσω μτγν. καταπλήσσω, κατατρομάζω, ἐμβάλλω φόβον εἴς τινα πρότερον· κ. παθ. : Διόδ.Σ 19,106 **τῶν συμμάχων τὰς ψυχὰς προκαταπεπληγμένας ἀνεκτήσατο**, Δίων Κ 47,34· μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. : Πολύβ.5,70,6 **προκαταπληξάμενος ἐξ ἐφόδου παρέλαβε καὶ ταύτην τὴν πόλιν.**

προκαταπονῶ-έω μτγν. καταπονῶ τινα, κάνω νὰ κοπιάσῃ, νὰ κουρασθῇ τις πρότερον : Ἀγαθίν. π.Ὀρειβ.10,7,14 **προκαταπονεῖν τὸ σωμάτιον**· ‖ ταλαιπωρῶ πρότερον : Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.ἀβέβ.9,1.

προκαταπτοῶ-έω μσν. προκαταπλήσσω, κατατρομάζω ἐκ τῶν προτέρων : Ἀνν.Κομν.135C **προκατεπτοημένοι διὰ τὴν προηγησαμένην ἧτταν.**

προκάταργμα-ατος (τὸ) σχόλ. ἡ πρὸ τῆς θυσίας σπονδή : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.660· πρβλ.πρόθυμα.

προκαταργῶ-έω μτγν. καταργῶ τι πρότερον, προκαταπαύω βλ.λ. : Κύριλλ.14,172.

προκαταριθμῶ-έω μτγν. καταριθμῶ, ἀπαριθμῶ πρότερον : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,363 (παθ.)· **2**) διηγοῦμαι, ἐκθέτω ἐν τοῖς προηγουμένοις, ἀνωτέρω : Ἡροδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30,21 (παθ.), Σχόλ.Ἰλ.Ν 689 **προλελεγμένοι**· **προκατηριθμημένοι.**

προκαταρκτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκάταρξιν βλ.λ., πρωταρχικός, ἀρχικός, ἄμεσος, βασικός : Χρύσ.Στωϊκ. 2,292, Πλούτ.Ἠθ.1056D **προκαταρκτικὴ αἰτία ἡ εἱμαρμένη, - προκαταρκτικὸς ὅρος**· ‖ ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ προκαταρκτικὰ** τὰ ἄμεσα αἴτια τῶν πραγμάτων : Σέξτ.Ἐμπ Πυρρ.3,16, Διοσκ. Προοιμ.52· **2**) κ. νεώτ. ὁ πρὸ τοῦ κυρίου ἔργου καὶ πρὸς παρασκευὴν αὐτοῦ ἢ εἰσαγωγὴν εἰς αὐτὸ γινόμενος, προπαρασκευαστικός, προεισαγωγικός, προοιμιακός : Ἑρμογ.Ἰδ.2,9 **προκαταρκτικαὶ ἔννοιαι**, αὐτ.1,12 **προκαταρκτικὰ νοήματα, - προκαταρκτικαὶ διατάξεις - ἐνέργειαι - διαπραγματεύσεις - ἐργασίαι, - προκαταρκτικὴ διδασκαλία**· ‖ νεώτ. ὁ πληθ. τοῦ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ προκαταρκτικὰ** τὸ σύνολον τῶν προπαρασκευαστικῶν ἢ προεισαγωγικῶν ἐνεργειῶν : **προκαταρκτικὰ τῆς ἑορτῆς - τῆς συμφωνίας**· ὁμ. ὡς τίτλος προεισαγωγικοῦ κεφαλαίου ἐν ὁμιλίᾳ, συγγράμματι κτλ.· ‖ ἐπίρρ. νεώτ. **προκαταρκτικῶς** κατὰ τρόπον προκαταρκτικόν, προεισαγωγικῶς· **3**) **παιὼν προκαταρκτικός** ὁ ἀπὸ μακρᾶς συλλαβῆς ἀρχόμενος πεντάσημος πούς (-υυυ)· ἀντίθ **παιὼν καταληκτικός** (υυυ-) : Δημήτρ.38,39.

προκάταρξις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρώτη ἔναρξίς τινος· ‖ εἰδ. **προκάταρξις τῆς δίκης** ὡς δικανικὸς ὅρος, ἔγερσις ἀγωγῆς (λατ. litis contestatio) : Κῶδ.Ἰουστιν.1,3,45,4· ὁμ. πάπ. **προκάταρξις τοῦ δικαστηρίου.**

προκαταρρήγνυμι μτγν. καταρρηγνύω τι πρότερον· ὅθ. καταρρίπτω, καταστρέφω, γκρεμίζω πρότερον : Δίων Κ 36,7 (πιθ.) **τὰς γὰρ γεφύρας οἱ βάρβαροι προκατέρρηξαν.**

προκαταρτίζω κ. νεώτ. καταρτίζω, ἑτοιμάζω, διευθετῶ, συμπληρῶ τι πρότερον : Ἱππ.Εὐσχ.8 **προκατηρτισμένος**, Φίλ.Βελοπ.95,40, ΚΔ Κορ.2,9,5 **ἵνα . . προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελμένην εὐλογίαν ὑμῶν.**

προκατάρτισις-εως (ἡ) νεώτ. προκαταρτισμός.

προκαταρτισμός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. τὸ προκαταρτίζειν βλ.λ., ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἑτοιμασία, προετοιμασία, προδιευθέτησις : Μάξ.Ὁμολ.1,108D **ὡς προσδοκωμένης γνώσεως προκαταρτισμόν.**

προκαταρτύω μτγν. προπαρασκευάζω, προετοιμάζω ἢ προδιαθέτω : Πλαύτ.'Ηθ.31D **τοὺς δυσκαθέτους πρὸ τὰ δεινὰ καὶ θυμοειδεῖς . . προκαταρτύοντες.**

προκαταρχή (ἡ) μτγν. ἡ πρώτη ἀρχή, δθ. ἡ ἀρχή, καταγωγή, προέλευσίς τινος· τίτλος συγγράμματος τοῦ Ζήν.Κ π. Φιλόδ. **ἐν** 'Ηρακλ.1005,7 **περὶ τῆς τοῦ ἀθρόου προκαταρχῆς.**

προκατάρχης-ου (ὁ) μτγν. ἱδρυτής, θεμελιωτής τινος:Πρόκλ.Πλάτ.Θεολ.4,16 **προκατάρχης τελετῆς.**

προκατάρχω ἄρχομαι, ἀρχίζω πρῶτος : Φίλ. I,487 **ἡ προκατάρχουσα χάρις,** 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 244,9 **ἡ προκατάρξασα διάθεσις**· ‖ εἶμαι ὁ πρωταρχικός, ὁ ἐν ἀρχῇ, ὁ προηγηθείς, δθ. ὁ αἴτιός τινος· πρβλ. προκαταρκτικός : Πλούτ.'Ηθ.574D **προκατάρχοντος αὐτῆς τῆς εἱμαρμένης εἱμαρμένου,** Διοσκ.Προοίμ. **τῶν αἰτίων τινὰ μὲν ἐστι τὰ προκατάρξαντα,** Γαλ.9,1· πρβλ.Σωρ.2,17, Δαμάσκ.'Αρχ.284 **τῆς σωματικῆς ἁπάσης κινήσεως προκαταρχούσης**· **2)** ἄρχομαι ἔργου ἢ πράξεώς τινος πρὸ τῶν ἄλλων, ὀρχίζω ἐγὼ πρῶτος, κάνω, δίνω τὴν ὀρχή : Διόδ.Σ 38,6 **προκατάρχειν μιαιφονίας,** 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.40,10 **προκατάρχειν χάριτος,** Δίων Κ 50,2· ‖ μέσ. κ. νεώτ. **ἐν τῇ αὐτῇ** σημ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,72 **προκατάρχεσθαι τῆς ὀρχήσεως,** Διόδ.Σ 2,13 **ἐγκαλῶν ὅτι προκατάρχεται τοῦ πολέμου μηδὲν ἀδικηθεῖσα,** 'Ιώσ. ΑΙ I,20,2 **προκατάρχεσθαι τῆς μάχης,** αὐτ.7,15,1 **προκατάρχεσθαι εὐποιίας,** Δίων Κ ἀπ.40,4 **προκατάρχεσθαι ἔχθρας,** αὐτ.58,1 **πρ· λοιδορίας,** 'Επιγρ. **προκατάρχεται** (κῶδ. προκατέρχεται) **τοῦ . . σώματος τὸ στυγνὸν σκότος**· ‖ μέσ. ἀπολ. ἄρχομαι πρῶτος ἐχθροπραξιῶν : Πολύβ.3,31,5 **κτήσασθαί τι καὶ προκατάρξασθαι σπουδάζων,** Δίων Κ 41,59, 'Ηλιόδ.Φιλ.ΗΝικ.104,9· **3)** μέσ. ἐγείρω ἀγωγὴν κατά τινος (λατ. litem contestor)· Γλωσσ.· πρβλ. προκάταρξις· **4) προκατάρχομαί τινι τῶν ἱερῶν** ἀπονέμω εἴς τινα τὴν τιμὴν τῆς ἐπιστασίας τῆς θυσίας καὶ τῆς τελέσεως τῶν προκαταρκτικῶν αὐτῆς : Θουκ.1,25 **οὔτε γὰρ ἐν πανηγύρεσι τοῖς κοιναῖς διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα οὔτε Κορινθίῳ ἀνδρὶ προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν** (κτ. δ. ἑρμ. οὔτε προσφέροντες τὴν πρώτην καὶ καλλίστην μερίδα τοῦ θύματος), 'Αππ.'Εμφ.Πόλ.1,110.

προκατασείω μτγν. κατασείω, κλονίζω ἰσχυρῶς ἐκ τῶν προτέρων, κ. μτφ. : Λιβάν.Λόγ.64,96 **προκατασείειν τὰς γνώμας τῷ φόβῳ.**

προκατασκέπτομαι, μέλλ. -σκέψομαι, ἀόρ. **-εσκεψάμην,** ἐξετάζω μετὰ προσοχῆς ἐκ τῶν προτέρων : Διον.'Αλ.Ρωμ.11,26, 'Αρρ.'Αν.1,13,1 **τοὺς . . προκατασκεψομένους τὰ τῶν πολεμίων.**

προκατασκευάζω κατασκευάζω, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι ἐκ τῶν προτέρων : 'Ιππ.Αἱμ.3(παθ.), Ξεν.ΚΠ 3,1,19 **εἱρκτὰς προπαρασκευάζειν ταῦτα** (ὡς εἱρκτάς, ὡς φυλακάς), 'Αριστλ.Χρωμ.792b,5 (παθ.),Διόδ.Σ 15,3 **προκατασκευάζειν νίκην,** Πολύβ. 1,21,3 **προκατασκευασθέντων δὲ τούτων ἅμα τῷ συντελεσθῆναι τὰς ναῦς καθελκύσαντες,** Δίων Κ 60,34 **προπαρασκευάζειν φάρμακον**· ‖ μέσ. **ἐν τῇ αὐτῇ** σημ : ΠΔ Σοφ.Σειρ.Πρόλ.26 **προκατασκευαζομένοις τὰ ἤθη ἐν νόμῳ βιοτεύειν,** Γαλ.6, 180, Πολύβ.4,32,7 **προκατεσκευασμένοι φίλους** (καταστήσαντες ἐκ τῶν προτέρων φίλους)· ‖ ἰσχυροποιῶ,ἐνισχύω, δυναμώνω τι ἐκ τῶν προτέρων:Αἰν. Τακτ.16,16 **προκατασκευάζειν εἰσβολάς**· **2)** ρητ. μεταχειρίζομαι τὴν προκατάσκευὴν βλ.λ.2), κάμνω χρῆσιν προκατασκευῆς : 'Ερμογ.Εὑρ.3,2· ὁμ. αὐτ. Στάσ.3, **προκατασκευαζόμενος στοχασμός.**

προκατασκεύασμα-ατος (τὸ) σχόλ. προπαρασκευή, προετοιμασία : Σχόλ.'Οδ.Α 262.

προκατασκευαστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκατασκευὴν βλ.λ., προπαρασκευαστικός : 'Αριστείδ.ΤΡ 2,5168 (ἐσφ.γρ.), 'Ιω. Χρυσ.4,124· ‖ 'Επιγρ. **προκατασκευαστικῶς** κατὰ τρόπον προκατασκευαστικόν : 'Επιφάν.1,784.

προκατασκευή (ἡ) μτγν. προπαρασκευαστικὴ ἄσκησις, προγύμνασις : Πολύβ.9,20,7 **προκατασκευὴ περὶ τοὺς ῥυθμούς**· ‖ προπαρασκευή, κατάστρωσις, προετοιμασία : 'Ιώσ.ΠΙ 2,21,3 **προκατασκευὴ στρατηγήματος** (δ.γρ.)· **2)** πρόλογος, προοίμιον, εἰσαγωγή : Πολύβ.1,3,10 **ἐκ . . τῶν βίβλων καὶ τῆς ἐν ταύταις προκατασκευῆς,** αὐτ. 1,13,7· **3)** ἐν τῇ ρητ. προοιμιακὴ ἔκθεσις τῶν σημείων περὶ ὧν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ρήτωρ : 'Ερμογ. Εὑρ.3,1 **ἡ προκατασκευὴ καὶ ἔκθεσις καὶ ἐπαγγελία καὶ ὑπόσχεσις λέγεται.**

προκατασκιρροῦμαι-όομαι μτγν. παθ. κατασκιρροῦμαι, ἐπιστρώνομαι διὰ σκίρρων πρότερον· δθ. σκληρύνομαι· ‖ κ. μτφ. σκληρύνομαι, λαμβάνω σταθερὰν διαμόρφωσιν ὑπὸ τοῦ χρόνου : ΠΔΜακκ.3,4,1 **ἀπέχθεια προκατεσκιρρωμένη.**

προκατασκοπῶ-έω μσν. παρατηρῶ, ἐξετάζω μετὰ προσοχῆς, κατασκοπεύω τι **ἐκ τῶν προτέρων** : Λέων Δ 12,24 **οἱ προκατασκοπεῖν σταλέντες.**

προκατασπάζομαι μσν. κατασπάζομαι, καταφιλῶ προηγουμένως: Γεώργ.Νικομ.1372 (ἐκδ.Mi.).

προκατασπείρω μτγν. σπείρω τι πρότερον : Πάπ· ‖ μτφ. ἐμφυτεύω, ἐμβάλλω τι εἴς τινα ἐκ τῶν προτέρων : Αἰν.Γαζ.Θεόφρ.56Β **προκατασπείρων ἐν τοῖς θνητοῖς τὸ ἀθάνατον.**

προκατάστασις-εως (ἡ) μτγν. προεισαγωγή, εἰσαγωγή : Διον.'Αλ.Ρητ.7,4 **τοιαύτης προκαταστάσεως γενομένης**· ‖ **προκατάστασις τῆς διηγήσεως** προδιήγησις βλ.λ. : 'Ερμογ.Εὑρ.2,1.

προκαταστατικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προκατάστασιν βλ.λ., προεισαγωγικός, προπαρασκευαστικός : Σώπ.ἐν Ρήτ.8, 58W **προκαταστατικὰ τῶν ζητημάτων νοήματα.**

προκαταστέλλω μτγν. κ. μσν. καταστέλλω, ἐλαττώνω, κάνω νὰ καταπέσῃ τι προτοῦ, καταπραΰνω, κατευνάζω προηγουμένως : 'Αριστείδ.Κ 2,15 **προκαταστέλλειν τὴν διάνοιαν,** Εὐστ.104,14 **προκαταστέλλων τὸν θυμὸν αὐτοῦ.**

προκαταστίζω μσν. στιγματίζω, στηλιτεύω προηγουμένως : Στουδ.Θεόδ.708 (ἐκδ.Mi.) **προκατεστιγμένα πλημμελήματα.**

προκαταστοχάζομαι μτγν. ἀποβλέπω ἐκ τῶν προτέρων **εἴς τι** : Πτολ.Τετράβ.107.

προκαταστρέφω μτγν. ἀνατρέπω, ἀναποδογυρίζω τι προηγουμένως· δθ. καταστρέφω, ἀφανίζω : 'Ιώσ.ΠΙ 4,7,3· ‖ **προκαταστρέφω** (ἐνν. τὸν βίον) προαποθνήσκω : Φιλόδ.ἐν 'Ηρακλ.1041,8, Διογ.Λ 2,138 **ὁ μέν τοι 'Ασκληπιάδης προκατέστρεψεν ἐν 'Ερετρίᾳ γηραιὸς ἤδη**· πρβλ. προκαταστροφή· **2)** μτφ. **προκαταστρέφω εἴς τι** περαίνω, τελειώνω, διακόπτω, σταματῶ που **ἐκ τῶν προτέρων** : 'Επίκ.Δόξ.25.

προκαταστροφή (ἡ) μτγν. τὸ προκαταστρέφειν τὸν βίον, ὁ θάνατος πρὸ τοῦ θανάτου ἄλλων: Διον.Λ 10,151 **τὴν τοῦ τελευτήσαντος προκαταστροφήν**· πρβλ. προκαταστρέφω.

προκατασύρω μτγν. σύρω τι κατὰ γῆς πρότερον· ‖ δθ. διαρπάζω, ἐρημώνω πρότερον : Πολύβ.4,10,8 **προκατασύραντες τὴν χώραν.**

προκατασφάζω μτγν. κατασφάζω πρότερον: 'Αππ.'Ιβηρ.12 **τὰ τέκνα προκατέσφαζον.**

προκατασφαλίζομαι μσν. ἐξασφαλίζω τι προηγουμένως : 'Ανν.Κομν.93C **τὰ κατὰ τὸν Ρομπέρτον προκατασφαλίσασθαι.**

προκατασχάζω μτγν. ἐγχαράσσω, ἐκτέμνω τι προηγουμένως : Διοσκ.3,80,4 **ἐπὶ γαγγραινουμένων προκατασχασθέντων,** 'Αέτ.13,23.

προκατάσχεσις-εως (ἡ) μσν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων κατάσχεσις, κατοχή τινος : Λέων Δ.193,16.

προκαταταράσσω μτγν. καταταράσσω, καταθορυβῶ ἐκ τῶν προτέρων : Ἰάμβλ.Μυστ.37 προκαταταραχθῇ (πιθ. προκαταταρχθῇ).

προκαταταχύνω μτγν. δ.γρ. ἀντὶ προκατοταχῶ βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,153.

προκαταταχῶ-έω μτγν. ταχύνω τι, φέρω τι μετὰ ταχύτητος πρό τινος ἄλλου· παθ. ἐπὶ πλοίων : Γέμιν.12,18 **προκαταχούμενα ὑπὸ τοῦ ῥεύματος**· || ἀμτβ. φθάνω ταχέως πρότερον ἄλλου που, εὑρίσκομαι πρωτύτερα (ἀπὸ ἄλλον) κάπου : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.10,145 **τινῶν μὲν αὐτοῦ μερῶν προκαταταχούντων, τινῶν δ' ὑστερούντων.**

προκατατίθημι ἐν τῷ ἐνεργ. τ. μόνον ὡς γλῶσα. τοῦ ἔθηκεν : Ἀπολλ.Λεξ.Ὁμ.· **2)** μ. μέσ. κατατίθεμαι, καταθέτω τι ἐκ τῶν προτέρων· || προκατατίθεμαι **λόγον τινά** προτάσσω, λέγω εἰσαγωγικῶς, προκαταρκτικῶς τι : Ἱππ.Δι.1,1· **3)** παρέχω, προσφέρω τι ἐκ τῶν προτέρων : Ἰώσ.ΑΙ 19,1,10 **προκατατίθεσθαι χάριν**, Δίων Κ 48,30.

προκατατρίβω μτγν. κατατρίβω, καταστρέφω τι πρότερον, προκαταφθείρω : Προκ.Γοτθ.4,30 **ἅπαντα προκατατρίψασα τὰ ἄλλα ἡ τύχη.**

προκαταυγάζω μτγν. καταυγάζω, καταφωτίζω, καταλαμπρύνω τι ἐκ τῶν προτέρων : Βασ.3, 117D **μὴ προκαταυγασθέντα τῷ πνεύματι.**

προκαταύλησις-εως (ἡ) δοκιμαστικὴ αὔλησις, δοκιμὴ νεοτμήτου αὐλοῦ : Θεόφρ.ΦΙ 4,11,4 **τὸν οὕτω τμηθέντα** (αὐλὸν) **προκαταυλίσεως δέεσθαι.**

προκαταυλῶ-έω μτγν. καθηδύνω, καταθέλγω, καταπραΰνω τινὰ δι' αὐλήσεως ἐκ τῶν προτέρων· ὁθ. καταθέλγω, καταπραΰνω ἐκ τῶν προτέρων : Κέλσ.π.Ὠριγ.Κέλσ.3,16 **τούτοις προκαταυλοῦμεν καὶ προκατηχοῦμεν τοὺς ἀνθρώπους.**

προκαταφέρομαι παθ. φέρομαι πρὸς τὰ κάτω πρότερον· πρβλ. προκαταπίπτω : Ἀριστλ. Πρ.906a,32 **γῆς μόρια, ἃ προκαταφέρεται διὰ βάρος**· **2)** ἀποθνήσκω πρότερον ἄλλου ἢ ἄλλων : Λιβάν.Λόγ.40,3 **Ἀχιλλέα προκατενεχθέντα.**

προκαταφεύγω καταφεύγω (ὅπως ἐξασφαλισθῶ) πρότερον : Θουκ.2,91 **καὶ φθάνουσιν αὐτοὺς πλὴν μιᾶς νεὼς προκαταφυγοῦσαι πρὸς τὴν Ναύπακτον** (αἱ νῆες), αὐτ.3,78· || εἰδ. ἐπὶ ἱκετῶν ζητούντων ἄσυλον εἴς τι ἱερόν, βωμὸν κτλ., καταφεύγω πρότερον ὅπως ἐξασφαλισθῶ ὑπὸ τὴν προστασίαν θεοῦ τινος : αὐτ.1,134 **πρὸς τὸ ἱερὸν τῆς Χαλκιοίκου χωρῆσαι . . καὶ προκαταφυγεῖν.**

προκαταφθείρω μτγν. καταφθείρω, καταστρέφω τελείως πρότερον : Πολύβ.18,20,3 **σπευδων προκαταφθεῖραι τὸν . . σῖτον.**

προκαταφορά (ἡ) μτγν. ἀστρολ. ὄν. τοῦ ἕκτου τόπου βλ.λ.8) ἐν εἰδ. σημ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),154.

προκαταχέω μτγν. χέω τι ἐπί τινος πρότερον: Γαλ.13,588 (δ.γρ. προσκ-), Παῦλ.Αἰγ.4,54 (πιθ.).

προκαταχρίω μτγν. ἀλείφω τελείως ἢ πολὺ πρότερον : Διοσκ.1,43· πρβλ. Ἀσκληπιάδ.Ν π.Γαλ.12,411.

προκαταχρῶμαι-άομαι, παρακ. προκατακέχρημαι, καταχρῶμαι, καταναλίσκω, ἐξαντλῶ ἐκ τῶν προτέρων : Διον.Ἀλ.Ρητ.10,13, Πλούτ.συγκρ.Δίωνος κ.Βρούτου 1 **τοῖς τῆς φυγῆς ἐφοδίοις προσκαταχρησάμενος**, Ἀριστεῖδ.Λόγ.36(48),103· || ἐν παθ.σημ. ἐπὶ τῶν συνόδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου, προεξαντλοῦμαι, ἐξαντλῶ, συμπληρῶ τὸν νενομισμένον ἀριθμὸν (τῶν τεσσάρων κατὰ πρυτανεῖον) προηγουμένως : Δημ.389 **ἐκκλησία μὲν οὐκέτ' ἦν ὑπόλοιπος οὐδεμία διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι** (ὑποκ. ταύτας· κτ. δ. σύντ· ὑποκ. ἡμᾶς ὀντικ. ταῖς ἐκκλησίαις)· **2)** μεταχειρίζομαι πρῶτον : Ἀππ. Ἐμφ.Πόλ.3,51 **προκαταχρᾶσθαι τῷ Καίσαρι εἴς τινα**· **3)** φονεύω προηγουμένως : Δίων Κ 53,23 **προκαταχρᾶσθαι ἑαυτόν.**

προκαταχωρίζω μτγν. κατανέμω : ΠΔ Μακ.3, 2,29 **τούτους ἀπογραφομένους χαράσσεσθαι . . οὓς καὶ προκαταχωρίσαι εἴς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν**· **2)** καταχωρίζω, καταγράφω: Ἀπολλ.Κιτ.3 **προκαταχωρίζειν τὰς λέξεις**· **3)** καταθέτω ὡς μάρτυς περί τινος : Πάπ.

προκαταψεύδομαι μτγν. καταψεύδομαι πρότερον : Δίων Κ 45,31.

προκαταψύχω μτγν., παθ. μτχ. παρακ. **προκατεψυγμένος**, καταψύχω προηγουμένως, ἀναψύχω τελείως, καταδροσίζω πρωτύτερα : Γολ.13,584, Πτολ.Τετράβ.15 **πρὸς τὰ καθολικὰ καύματα προκαταψυχθέντες**, Πρόκλ.Τετράβ.22.

προκαταψῶ-άω μτγν. τρίβω καλῶς, καθαρίζω προηγουμένως : Σωρ.1,49 **προκαταψᾶν τὸ σῶμα.**

πρόκατε πρόκα βλ.λ.

προκατεγγυῶ-άω μσν. ἀρραβωνίζω γυναῖκα μὲ ἄνδρα πρότερον : Τζέτζ.Λυκόφρ 538 **θυγατέρας προκατεγγυηθείσας Διοσκούροις.**

προκατεισδύνω μτγν. εἰσδύομαι πρότερον, εἰσχωρῶ, τρυπώνω προηγουμένως : Ἥρων Πνευμ. Προοίμ. **μὴ προκατεισδύνοντα ἐντός.**

προκατελίσσω περιελίσσω τι καλῶς πρὸ τῆς χρήσεως : Ἱππ.Μοχλ.38 **ῥάκεσι προκατειλίχθαι.**

προκατελπίζω μτγν. ἐλπίζω ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ τῶν προτέρων : Πολύβ.2,4,5 **μηδὲ προκατελπίζειν βεβαιουμένους ὑπὲρ ὧν ἀκμὴν ἐνδεχόμενόν ἐστι ἄλλως γενέσθαι**, σύτ.14,3,1.

προκατεπείγω μτγν. κατεπείγω, βιάζω πρὶν ἢ συμβῇ τι : Ἰώσ.ΠΙ 1,19,6.

προκατεργάζομαι μτγν., παθ. ἀόρ. (μ. μτ. παθ. σημ.) **προκατειργάσθην**, παθ. παρακ. (ἐνίοτε κ.μτ. ἐνεργ. σημ.) **προκατείργασμαι**, προπαρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι πρότερον : Θεόφρ.ΦΑἴτ 3,20,8, Ἰώσ.ΑΙ 14,1,4, Πλούτ.Σύγκρ.Δημήτρ.Ἀντ.1· || ἐπεξεργάζομαι, καλλιεργῶ τι πρότερον : Γαλ.Χρ.Μορ. 8,10 **τὸ ψυχικὸν πνεῦμα προκατεργάζεσθαι**· **2)** κατεργάζομαι, ἐκτελῶ τι πλήρως, κάνω, φτειάνω προηγουμένως : Διοδ.Σ 30,8 χρήσιμον **προκατεργάζεσθαι ἔργον**, αὐτ.1,53 **ταῖς προκατεργασθείσαις πράξεσι**· || παθ. ἐπὶ τροφῆς, πέπτομαι, χωνεύομαι : Γαλ.1,655· **3)** παθ. κατατρίβομαι, ἐξαντλοῦμαι πρότερον : Παυσ.6,6,5 **προκατεργασθεὶς τῇ μάχῃ**· **4)** καταβάλλω, ὑποτάσσω, ὑποδουλῶ πρότερόν τινα : Δίων Κ 43,4.

προκατέρχομαι μτγν., ἀόρ. **προκατῆλθον**, κατέρχομαι ἢ ἐπανέρχομαι πρότερον : Ἡρωδιαν.1, 10,7 **τῶν προκατελθόντων εἰς πόλιν σὺν αὐτῷ.**

προκατεσθίω κατεσθίω, κατατρώγω, καταδαπανῶ πρότερον : Λουκ.Ἡσίοδ.7 **προκατεδεῖται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.**

προκατεύχομαι μτγν. μέσ. κατεύχομαι, προσεύχομαι πρό τινος πράξεως : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,35, Ἰώσ.ΠΙ 2,8,5 **προκατεύχεται ὁ ἱερεὺς τῆς τροφῆς** (ἐκφωνεῖ εὐχὴν πρὸ τοῦ φαγητοῦ).

προκατέχω κατέχω ἢ ἀποκτῶ τι ἐκ τῶν προτέρων, εἶμαι ἢ γίνομαι κάτοχός τινος πρότερον, προκαταλαμβάνω, προκυριεύω τι : Θουκ.4,105 **ἠπείγετο προκατασχεῖν τὴν πόλιν**, Ξεν.Ἑλλ.5,4,59 **προκατέχειν τὸ ἄκρον**, Πολύβ.1,61,1 **προκατέχειν τὸν διάπλουν**, αὐτ.8,31,1 **διὰ τὸ προκατεσχῆσθαι φρουρᾷ** (τὴν ἄκραν), Πλούτ.Νικ.26 **προκατέχειν τὰς παρόδους**· || ἁπλῶς, ἐν ἀναφ. πρὸς τόπον, κατέχω, εἶμαι ἐγκατεστημένος, εὑρίσκομαι εἴς τι μέρος : Αἰλ.Τακτ.25,7 **ὃν προκατεῖχε τόπον**· **2)** μέσ. κρατῶ τι πρὸ ἐμοῦ, πρὸ τοῦ προσώπου μου, ριπτόμενον πρὸς τὰ κάτω : Ὑμν.Δήμ.197 **προκατέσχετο χερσὶ καλύπτρην**· **3)** παθ. μτφ. προκαταλαμβάνομαι, παθαίνω προκατάληψιν : Φάλ.56 **προκατέχεσθαι διαβολαῖς**, Πολύβ.8,31,8 **προκατέχεσθαι εὐνοίᾳ**, αὐτ.27,4,9· **4)** παθ. προκαθορίζομαι, εἶμαι ἀποτέλεσμά τινος : Διογεν. Ἐπ.3,60 **προκατέχεσθαι ὑφ' ἑτέρας αἰτίας**· **5)** ἀμτβ. ὑπερτερῶ, προέχω, προηγοῦμαί τινος

κατά τι : Πολύβ.27,15,7 **οἱ προκατέχοντες ταῖς ἡλικίαις καὶ ταῖς δόξαις·** || ἐπὶ ἀγελαίων ζῴων, εἶμαι ὁδηγὸς τῆς ἀγέλης, κεαέμι : Ἰουλ.Λόγ.6,2001 **προκατέχειν τῆς ἀγέλης** (ἐπὶ ταύρου).

προκατηγορία (ἡ) προτέρα κατηγορία : Θουκ.3, 53 **προκατηγορίας τε ἡμῶν οὐ προγεγενημένης.**

προκατηγορῶ-έω κατηγορῶ ἐκ τῶν προτέρων, ἀπαγγέλλω κατηγορίαν κατά τινος περὶ πράξεως ἣν μέλλει νὰ πράξῃ : Θουκ.3,42 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσκ-), Δημ.95 **καὶ περὶ ὧν φασι μέλλειν αὐτὸν ποιεῖν, καὶ πε ὶ τούτων προκατηγορούντων·** 2) κατηγορῶ προηγουμένως, πρό τινος χρόνου· ὁθ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. τοῦ παθ. ἀορ. ὡς οὐσ. **τὰ προκατηγορηθέντα** οἱ προηγουμένως γενόμεναι κατηγορίαι : Ὑπερείδ.Λυκόφρ 9· 3) εἶμαι ὁ πρῶτος κατήγορος τινός : Ἑρμογ.Μεθ.27.

προκάτημαι ἰων. ἀντὶ προκάθημαι βλ.λ.

προκατηρεμίζω μσν. μτβ. καθιστῶ τι ἐντελῶς ἥρεμον, γαλήνιον πρότερον : Μηναῖ.12,5 Ὠδ.8,3 **προκατηρεμίσας τὰ κύματα.**

προκατήχησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προηγουμένη, προεισαγωγική, προκαταρκτικὴ κατήχησις, διδασκαλία : Σιμπλίκ.Κατ.5,29 **προκατήχησις ἠθική.**

προκατηχῶ-έω μτγν. καταπραΰνω, κατευνάζω δι' ἤχων πρότερον : Κέλσ.π.Ὠριγ.Κέλσ.3,16· 2) κατηχῶ, διδάσκω, μορφώνω προηγουμένως : Ἡλιόδ. Αἰθ.9,9 **τάς .. τούτοις ὑπονοίας μὴ παραγυμνούντων, ἀλλ' ἐν εἴδει μύθου προκατηχούντων.**

προκατισχνοῦμαι-όομαι μτγν. κατισχνοῦμαι, ἀδυνατίζω παραπολὺ ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.π. Ὀρειβ.44,25 24 **προκατισχνωμένοι.**

προκατοδύρομαι μτγν ὀδύρομαι, θρηνῶ τι ἐκ τῶν προτέρων : Διόδ.Σ 37,19 **τὴν ἐσομένην συμφορὰν προκατοδύρεσθαι.**

προκατοικῶ-έω μτγν. ἐγκατοικῶ, κατοικῶ ἐκ τῶν προτέρων κάπου · Ἰώσ.ΑΙ 1,6,1.

προκατονομάζω μτγν. κατονομάζω, καλῶ τινα διά τινος ὀνόματος πρότερον · Ἰώσ.Ἀπ.1,14 **τοὺς προκατωνομασμένους βασιλέας.**

προκατοπτεύω μτγν. κατοπτεύω, παρατηρῶ, παρακολουθῶ πρότερον : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,6 **πόρρωθεν τὰ τῆς διώξεως προκατοπτεύσαντα,** Βέττ. Βάλ.125,22 (παθ.)· 2) κατοπτεύω μέσῳ κατασκόπων : αὐτ.9,1 **τοὺς Πέρσας προκατοπτεύσας.**

προκατοπτρίζομαι μσν. βλέπω τι πρὸ ἐμοῦ ὡς ἐν κατόπτρῳ : Γεώργ.Ἀλ.Βί.Ἰω.Χρυσ.167,3.

προκατοπτῶμαι-άομαι μτγν. ἐπὶ χυμῶν, ὀπτῶμαι, ξηραίνομαι πρότερον : Γαλ.15,86.

προκατορθῶ-όω μτγν. κατορθώνω πρότερον, ἐκτελῶ μετ' ἐπιτυχίας τι πρότερον : Δίων Κ 48,42 **προκατορθώσας τι.**

προκατορρωδῶ-έω μτγν. φοβοῦμαι πολύ, καταπτοοῦμαι, δειλιῶ ἐκ τῶν προτέρων : Ὀνήσανδρ.4,2 **αὐτῇ τῇ οἰήσει προκατορρωδοῦσι.**

προκατορυγμός-οῦ (ὁ) γλωσσ. μόσχευσις, μεταφύτευσις.

προκατοχή (ἡ) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ προκατέχω βλ.λ., ἡ ἐκ τῶν προτέρων κατοχή, κατάληψίς τινος : Παχυμ.Γ ἐν Θί.Μ.Παλ 443C **ταῖς τῶν ἀναγκαίων τόπων προκατοχαῖς.**

προκάτοχος-ου (ὁ) νεώτ. ὁ πρότερος κάτοχός τινος· || ἐν γένει ὁ προηγούμενός τινος : **ὁ προκάτοχός μου εἰς τὴν θέσιν αὐτήν.**

προκατοχυρῶ-όω μσν. ὀχυρώνω τι καλῶς ἐκ τῶν προτέρων : Νικηφ.Πατρ.57,16 **τὸ Βυζάντιον προκατοχυρώσας.**

προκατόψομαι μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ. σημ. τοῦ προκαθορῶ βλ.λ.

πρόκαυσις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. προθέρμανσις κλιβάνου βαλανείου.

προκαυτεύω Ἐπιγρ. θυσιάζω τι ὡς προκαταρκτικὴν προσφοράν.

πρόκειμαι κ. νεώτ. κυρ. ἐν χρήσει ὡς παθ. τοῦ προτίθημι βλ.λ., κεῖμαι, ἔχω τεθῇ πρό τινος, ἐνώπιόν τινος· ἐπὶ φαγητῶν, παρατίθεμαι : Ἰλ.Ι 91 **ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον,** Ὀδ. Α 149, Ἡρ.5,105 **προκείμενον δεῖπνον,** ΠΔ Ἐξ.39, 18(36) **ἄρτοι προκείμενοι,** αὐτ.Ἐξ.38,9(37,10) **τράπεζα προκειμένη,** Πρόδρ.2,162 **πλήθη . . ἰχθύων, τῶν ἡγουμένων ἔμπροσθεν προκείμενα συνήθως·** 2) κεῖμαι, κατάκειμαι ἐκτεθειμένος : Ἡρ. 1,111 **ὁρέω παιδίον προκείμενον,** Σοφ.Αἰ.1059 **ἄτιμος ὧδε πρόκειμαι,** αὐτ.Τρ.702, Δημ.1078 **νομίζετε τὸν παῖδα τουτονὶ ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι·** || ἐπὶ νεκροῦ, κεῖμαι νεκρὸς ἐκτάδην, κοίτομαι πεθαμένος : Αἰσχ.Ἑπτ.964 **πρόκεισαι . . κατακτάς** (περὶ τοῦ Πολυνείκους), Σοφ.Αἰ.1059 **θανόντες ἂν προυκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,** Ιδ. κτ. μτχ **ὁ προκείμενος** (νέκυς) κ. νεώτ. **ὁ προκείμενος νεκρός** ὁ πρὸ τῆς ταφῆς ἐκτεθειμένος : Σοφ. Ἀντ.1101 **κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον,** Εὐρ. Ἀλκ.1012, Ἀριστφ Ἐκκλ.537, αὐτ.Ὄρν.474, Ἀντιφῶν 6,34, Λουκ.Πένθ.12, Νεκρ.Ἀκολ. **ὁρῶντές με ἄπνουν προκείμενον·** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἐξενεχθείς : Λυσ.ἀπ.23· || θάπτομαι πρότερον, προηγουμένως : Ἐπιγρ.· || μτφ. εἶμαι ἐκτεθειμένος εἴς τι : Διόδ.Σ 33,15· 3) ὡς παθ. παροκ. τοῦ προτίθημι, ἔχω τοποθετηθῇ πρὸ πάντων, εἶμαι προτεθειμένος ὡς ἆθλον ἀγῶνος : Ἡσίοδ.Α 312 **τοῖσι . . προύκειτο μέγας τρίπος ἐντὸς ἀγῶνος·** 4) μτφ. τίθεμαι πρό τινος, προβάλλομαι, προτείνομαι : Ἡρ.3,83 **γνῶμαι τρεῖς προκέατο** (προύκειντο· τρεῖς γνῶμαι εἶχον προταθῆ), αὐτ.7,16Α· || τίθεμαι, παρουσιάζομαι πρό τινος, ὑφίσταμαι ὡς ἀντικείμενον τῶν ἐνεργειῶν ἢ τῆς προσοχῆς τινος : Πλάτ.Πολ 533Ε **τοσούτων πέρι σκέψις πρόκειται,** αὐτ.Φαῖδρ.237C, Ἀριστλ.Ρητ.1362a,17 **πρόκειται τῷ συμβουλεύοντι σκοπὸς τὸ συμφέρον·** || ὁμ. **ἡ προκειμένη συμμαχία** ἡ ἐκ τῶν πραγμάτων προσαφερομένη : Θουκ.1,35· || ὁμ. νεώτ. **πρόκειται ἔργον τι - ὑπόθεσις κττ.** εἶναι παρόν, ὑπὸ διεξαγωγήν, ἐκτέλεσιν· || συνήθ. ἐπὶ δυσαρέστων, ὑφίσταμαι, ἔχω παρουσιασθῆ, ἔχω μπῆ στὴ μέση, μέλλω νὰ γίνω : Πλάτ.Φαῖδρ.247Β **πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῇ πρόκειται,** αὐτ.Λάχ 182Α, αὐτ.Εὐθ.279D **καταγέλαστον . . , ὃ πάλαι πρόκειται, τοῦτο πάλιν προτιθέναι·** Ιδ. κτ. μτχ. : Ἡρ.1,126 **ὁ προκείμενος ἄεθλος** (ὁ παρουσιασθείς), αὐτ.9, 60 **ἀγῶνος μεγίστου προκειμένου,** Αἰσχ.Πρ.259 **οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοι προκείμενον,** αὐτ. Πρ.755, Εὐρ.Ἀλκ.1149 **τὸν προκείμενον πόνον,** αὐτ. Ἀλκ 551 **ξυμφορᾶς προκειμένης,** Λυσ.1,47 **ἆθλα προκείμενα,** Ξεν ΚΠ 2,3,2, Πλάτ.Πολ.407Α **ἔχειν ἔργον προκείμενον·** ὁμ. **τὰ προκείμενα** τὰ παρόντα, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ μέλλοντα : Σοφ.Ἀντ.1334,Εὐρ. Ῥῆσ.984· || σῴζομαι, ὑπάρχω, ἐπιζῶ : Πλάτ.Νόμ. 722Ε **πάσης μούσης προοίμια θαυμαστῶς ἐσπουδασμένα πρόκειται·** || κ. μσν. κ. νεώτ. **τὸ προκείμενον** (ἐν τῷ λόγῳ) τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα : Πλάτ.Γοργ.457D, αὐτ.Λάχ.184C **ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ἔχω ἀντίρρησιν·** ὁμ. **τὸ προκείμενον** (πρᾶγμα) κ.νεώτ. **π- ζήτημα-ὑπόθεσις κττ.** τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος πρᾶγμα, ζήτημα : Ἡρ.1,207 **ἔχω γνώμην περὶ τοῦ προκειμένου πρήγματος,** Πρόδρ. 1,39 **ἀλλὰ πρὸς τὸ προκείμενον καὶ πάλιν ἐπανέλθω, - ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον·** || νεώτ. **ἐν προκειμένῳ** ἐν τῷ ἐκτιθεμένῳ νῦν ζητήματι· 5) ἀπροσ. **πρόκειται** τίθεται, ὑφίσταται ζήτημα, γίνεται λόγος : Ἀριστφ.Ἐκκλ.401 **περὶ σωτηρίας προκειμένου,** Λουκ.Παράσ.54 **πρόκειται ἡμῖν ζητεῖν,** Διον.Ἁλ.Ρητ.7,5,**-πρόκειται περὶ σοβαροῦ ζητήματος·** || νεώτ. κ. δημ. **πρόκειται νὰ μέλλει νὰ συμβῇ τι : πρόκειται νὰ φύγω·** || ὁμ. νεώτ. φρ. **προκειμένου νὰ ἂν** (διότι, **ἐφ' ὅσον**) πρόκει-

ται νά : **προκειμένου νά ἔχω εὐθύνας, δὲν θὰ τὸ** ἀποφασίσω, - προκειμένου **νά φύγω ἐνοικίασα τὸ σπίτι μου**· **6)** κεῖμαι, ἔχω ὁρισθῆ, καθορισθῆ, συμφωνηθῆ ἐκ τῶν προτέρων : Ἡρ.2,38 **πρόκειται σημήϊα,** αὐτ.2,87 **αἱ προκείμεναι ἡμέραι** αἱ προκαθορισθεῖσαι ἡμέραι, αὐτ.3,22 **ὀγδώκοντα ἔτεα ζόης** πλήρωμα **ἀνδρὶ προκεῖσθαι,** αὐτ.1,11 ἀναγκαίη πρόκειται, Ἐπιγρ. **τὸ θανεῖν . . πᾶσι πρόκειται**· ἐπὶ νόμων, ἔχω τεθῆ ἐκ τῶν προτέρων, ἰσχύω : Σοφ.Ἀντ.481 **νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους**· ἐπὶ ποινῆς, **ἐν** τῇ αὐτῇ σημ. : Αἰσχ.Πέρσ.371 **στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον,** Σοφ.Ἀντ.36 **φόνον προκείμενον δημόλευστον,** Θουκ.3,45 **πολλῶν** [ἁμαρτημάτων] θανάτου **ζημίαι πρόκεινται**· **7)** ἔχω ρηθῆ πρῶτος : Ἀριστλ.Τοπ 142b,24 **οὗ πρόκειται τοῦ λόγου τὸ τί ἐστιν**· **8)** κεῖμαι ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος : Ἡρ.2,12 **Αἴγυπτος προκειμένη τῆς ἐχομένης γῆς,** Σοφ.Τρ.925 ᾗ [κώδ. ᾧ] **προύκειτο μαστῶν περονίς** [ὑπεράνω τῶν μαστῶν ἦτο περονίς, χρυσήλατος περόνη], Πλάτ.Πολ.514B **πρὸ τῶν ἀνθρώπων πρόκειται τὰ παραφράγματα,** Καλλ.Ἄρτ.258 **Ἐφέσου τεὰ τόξα πρόκειται,** Πολύβ.1,48,2 **οἱ προκείμενοι τῶν στοῶν πύργοι**· ‖ ἀπολ. ἐπὶ ἀκρωτηρίου, νήσου κττ. κεῖμαι, ὑπάρχω **πρὸ** τινος : Ξεν.Ἀν.6,4,3 **ἐν τῇ θαλάττῃ πρόκειται χωρίον,** αὐτ.Ἀπομν.3,5,27 **τὰ προκείμενα τῆς χώρας ὄρη,** αὐτ.Ἀθ.2,13· **9)** προέχω, προεξέχω : Ἱππ.Γυν.1,3 **ἡ γαστὴρ πρόκειται**· **10)** μτγν. προηγοῦμαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.138,4 **ἐν τοῖς προκειμένοις** (ἐν τοῖς προηγουμένοις), αὐτ.Σύντ.32,17 **ὡς πρόκειται**· ‖ ὁμ. **προκείμενόν** [τι] προηγουμένη τις λέξις: αὐτ.Ἀντων.39,25· ‖ ὁμ. **γράμμα προκείμενον** ἀρχικὸν γράμμα : ΑΠ 11,426· ‖ μτγν. ἔχω μνημονευθῆ, λεχθῆ πρότερον : Πάπ. **χρόνος ὁ προκείμενος,** αὐτ. **τοῦ προκειμένου ἔτους** (τοῦ προμνημονευθέντος), αὐτ. **ἡ προκειμένη βοτάνη** (ἡ προαναφερθεῖσα), Γαλ.12,455· **11)** μτγν. **πρόκειμαί τινος** παράγω, δημιουργῶ τι : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.17,8 **τὸ προκείμενον αὐτοῦ μόριον** τὸ ἐξ οὗ παρήχθη [περὶ τοῦ ὡς ὡς προελθόντος ἐκ τοῦ ὅς]· **12)** μτγν. κ. μσν. ἐν ἱεροτελεστίαις, τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ **προκείμενον** στίχος εἰσαγωγικὸς ἐκ τῶν ψαλμῶν : Ψ Ἰω.Χρυσ.12,784D, Στουδ.Θεόδ.1709C· ‖ **ἑσπέρας** (ἢ ἡμέρας) **προκείμενον** στίχος ἐκ τῶν ψαλμῶν ὡρισμένος δι' ἑκάστην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος ἢ ἑορτὴν ψαλλόμενος **ἐν** τῷ ἑσπερινῷ εὐθὺς μετὰ τὴν εἴσοδον μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ἱερέως «ἑσπέρας προκείμενον»· ‖ **προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου** στίχος ἐκ τῶν Ψαλμῶν ἀναγινωσκόμενος εὐθὺς πρὸ τοῦ κειμένου τοῦ Ἀποστόλου.

προκείρομαι μσν. κείρομαι, ὑποβάλλομαι **εἰς** κουράν, κουρεύομαι **πρότερον**: Στουδ.Θεόδ.893.

προκέλευθος-ον μτγν. ὁ προπορευόμενος, προβαδίζων, προηγούμενος, πρόδρομός τινος : Στράττ.36 **προκέλευθος ἡμέρα** [ἀμφ.γρ.], Μόσχ.2,151 **τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἔμεῖο,** Μακεδ.Λυρ.ΑΠ 5,244 **χρεμέτισμα γάμου προκέλευθον,** Ἐπιγρ. **προκέλευθοι λαμπάδες**· ἀπολ. ἐπὶ προσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Νόνν.Δ 11,419.

προκέλευσμα ατος (τὸ) μσν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων παρόρμησις, προτροπή : Ψελλ.Πον 133,9 **τοῦ φαλαγγάρχου δὲ τὸ προκέλευσμα.**

προκελευσματικός-ή-όν μτγν. ὁ παρορμητικός, προτρεπτικὸς εἴς τι· ‖ ὁθ. ἐν τῇ μετρικῇ **προκελευσματικὸς (πούς)** ὁ ἀποτελούμενος ἐκ τεσσάρων βραχειῶν συλλαβῶν (υυυυ) : Ἡφαιστ.3,3 (κώδ. προκελευματικός), Ἀριστείδ.Κ 1,15 **προκελευσματικὸς διπλοῦς** (περὶ τοῦ αὐτοῦ ποδός)· ‖ **προκελευσματικὸς ἁπλοῦς** ὁ ἀποτελούμενος ἐκ δύο βραχειῶν συλλαβῶν πούς (υυ) : Ἀριστείδ.Κ 1,15· ‖ **προκελευσματικὸν** (μέτρον) **τὸ ἐκ** προκελευσματικῶν **ποδῶν** ἀποτελούμενον : Ἡφαιστ.8,1, Διογ.Λ 6,79· ‖ **προκελευσματικὸς ῥυθμὸς** ὁ κατὰ προκελευσματικοὺς πόδας **καὶ** μέτρα : Διον.Ἁλ.Ῥωμ.7,72.

προκελεύω Ἐπιγρ. **κελεύω** πρότερόν **τινα,** παρακινῶ, παρορμῶ τινα προηγουμένως εἴς **τι**· ἀμφ. ἐν Ἡσ. ἐν λ. προκελήδης (ἐφθαρμ.).

προκενεαγγῶ-έω κενῶ **ἐκ** τῶν προτέρων τὰ πεπτικὰ ἀγγεῖα, νηστεύω πρό τινος : Ἱππ.Δι.25,39 προκενεαγγήσαντα **ἄρξασθαι τοῦ ῥοφήματος.**

πρόκενσον (τὸ) ἡ π. Βυζ. ἔξοδος τοῦ βασιλέως ἐκ τῶν παλατίων **πρὸς μετάβασιν** εἰς ναὸν ἢ ἀ.

προκέντημα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ προηγουμένως κεντηθέν, χαραχθέν, πρότυπον, προσχέδιον ἔργου τινός : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,107, Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,4 προκέντημά **τι καὶ παράδειγμα ἀρχέτυπον.**

προκεντῶ-έω μτγν. κεντῶ, σχεδιάζω ἐκ τῶν προτέρων **τι,** προσχεδιάζω, προδιαγράφω : Ἀρ.μγ. π Γαλ.12,408, Εὐστ.Πον.276,10 **προκεντῆσαι τὰς τῶν πρακτέων ἀρχάς.**

προκενῶ-όω μτγν. κενῶ, κενώνω, ἀδειάζω προηγουμένως **τι** : Ἰώσ.ΠΙ 6,7,2 **πάνθ' οἱ στασιασταὶ προκενοῦντες ἀνεχώρησαν,** Λουκ.Ἀλέξ.13, Ἡρωδιαν.2,7,2· **2)** ἰατρ ἀποχετεύω : Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.7,26, Ἀρετ.Χρον.Παθ., Γαλ.10,798.

προκεφαλαιοῦμαι-όομαι μσν. συγκεφαλαιῶ ἐκ τῶν προτέρων : Εὐστ.Πον.126,12.

προκέφαλος-ον μτγν. ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων, ὁ ἔχων προεξέχουσαν κεφαλήν : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1,4· **2)** ἐπὶ στίχων, ὁ ἑξάμετρος ὁ ἔχων περιττὴν συλλαβὴν ἐν ἀρχῇ (ὡς ἐν Ἰλ.Ε 349) : Ψ Πλούτ.Μετρ.2· **3)** νεώτ. ζωολ. γένος κολεοπτέρων.

προκηδεύω Ἐπιγρ. κηδεύω, θάπτω τινὰ πρότερον (ἄλλου) : **προκηδεύειν τινά** ‖ παθ. κηδεύομαι, θάπτομαι, ἐνταφιάζομαι πρότερον ἄλλων.

προκήδομαι κήδομαί τινος, φροντίζω, προνοῶ περί τινος : Αἰσχ.Πρ.629 **μή μου προκήδου μᾶσσον, ὡς ἐμοὶ γλυκύ,** Σοφ.Ἀντ.741 **σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι,** αὐτ.Τρ.966· π. μτγν. πεζ. πιθ. ἐν Φιλόδ.Ῥητ.2,157S, Ἰώσ.ΑΙ 13,16,6.

προκηραίνω ἀδημονῶ, ἀνησυχῶ, μετ' ἀδημονίας μεριμνῶ **περί** τινος : Σοφ.Τρ.29 **κείνου προκηραίνουσα** (σχόλ. «μεριμνῶσα κατὰ τὸ κέαρ»).

προκήρυγμα ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἄγγελμα : Ἰουστ.418,16 **τὰ σύμβολα ἐκεῖνα προκηρύγματα ἦν τῶν κατ' αὐτοῦ,** Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.1003 **τὸ κομμάτιόν ἐστι προκήρυγμα τῆς παραβάσεως**· ‖ νεώτ. προηγηθὲν κήρυγμα, προηγηθεῖσα ἀνακοίνωσις· πρβλ. προκήρυξις.

προκηρυκεύομαι μέσ. προκηρύσσω, κοινοποιῶ, γνωστοποιῶ δημοσίᾳ διὰ κήρυκος : Ἰσαῖ.ἀπ.162 **ἐπαγγείλασθαί τι δημόσιον δημοσίᾳ προκηρυκευσάμενοι**· ‖ διαπραγματεύομαι διὰ κήρυκος : Ἀνδοκ.3,3 **προκηρυκεύεσθαι περὶ σπονδῶν,** Αἰσχίν.2,172.

προκῆρυξ-υκος (ὁ) μτγν. ὁ κηρύσσων ἐκ τῶν προτέρων περί τινος : Κύριλλ.Ἀλ. εἰς Ἰω.1,59 **προκῆρυξ βαπτιστής** (ἐνν. ὁ Ἰωάννης).

προκήρυξις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ διὰ κήρυκος διακήρυξις, γνωστοποίησις : Θεόφρ.ἀπ 97,2· ‖ νεώτ. ἐπίσημος προαναγγελία δημοσίᾳ : **προκήρυξις δημοπρασίας - ἐκλογῶν - διαγωνισμοῦ**· **2)** νεώτ. ἔντυπος ἀνακοίνωσίς τινος συνήθως ἐκ μέρους ὀργανώσεων πολιτικῶν ἢ ἄλλων : **συνελήφθη διότι διένειμε προκηρύξεις ἐπαναστατικάς.**

προκηρύσσω κ. νεώτ., ἀττ. -ττω διακηρύσσω, ἀνακοινῶ διὰ κήρυκος, κοινοποιῶ : Σοφ.Ἀντ.461 **κεἰ μὴ σὺ προυκήρυξας,** Ἰσαῖ.6,37· μτ. ἀπαρφ. : Ἀριστλ.Οἰκ.1350a,20 **προκηρύσσειν ὠνεῖσθαι τὸν βουλόμενον,** Πλούτ.Κλεομ.9 **προκηρύσσουσιν οἱ ἔφοροι κείρεσθαι**· μτ.αἰτ. πράγμ.:Σοφ.Ἠλ.686 **προκηρύττειν δρόμον,** Πολύβ.5,60,3 **προκηρύσσειν**

στεφάνους τινί, Αἰλ.ΠΙ 4,1 **προκηρύσσειν ἀγοράν**· || μτγν. διαλαλῶ τι πρὸς πώλησιν : Πολυβ.8,103 **προκηρύττειν κατ' ἀγορὰν τὰ ὤνια** (δ.γρ.)· **2)** ἐκθέτω εἰς δημοπρασίαν : Πάπ· **3)** νεώτ. προαναγγέλλω τι ἐπισήμως : **προκηρύσσω δημοπρασίαν -διαγωνισμόν, - προεκηρύχθησαν ἐκλογαί.**

προκιθάρισμα-ατος (τό) Ἡσ. ἐν λ. προαύλια, προανάκρουσμα τῆς λύρας.

προκιθώνιον (τό) (κιθών) Ἡσ. «πρόρινον» (ρινός=δέρμα) (κῶδ. προκιόνιον).

προκινδυνεύω, παρακ. προκεκινδύνευκα (Ἐπιγρ.), ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον προμαχῶν, ριψοκινδυνεύω εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς μάχης : Θουκ.7,56 **τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες προκινδυνεῦσαι**, Δημ.297 **μὰ τοὺς Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας**, Πολύβ.3,113,9 ὁμ. μτ. δοτ. τρόπου ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλούτ.Πελ.19 **προκινδυνεύειν τοῖς μεγίστοις ἀγῶσι**· || μτ. δοτ. ἀντικ. ριψοκινδυνεύω μαχόμενος κατά τινος : Θουκ.1, 73 **φαμὲν γὰρ Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ**· || μτ. γενικ. ριψοκινδυνεύω, ἀψηφῶ τὸν κίνδυνον ἀγωνιζόμενος ὑπέρ τινος : Ἀνδοκ.4,1 **πολίτου δ' ἀγαθοῦ** νομίζω **προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πλήθους**, Ξεν.Ἱέρ.10,8 **προνοοῦσι δὲ καὶ προκινδυνεύουσι τῶν πολιτῶν**· ὁμ. μτ. τῶν προθ. **ὑπέρ, περὶ** κ. γεν. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Λυσ.18,27 **προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας**, Ξεν.Ἀν.7,3,31, Ἰσοκρ.4,75 **προκινδυνεύειν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος**, Ὑπερεῖδ.Δημ.ἀπ.3, Πολύβ.9,38,4 **προκινδυνεύειν περὶ τῆς ἐλευθερίας.**

προκινησία (ἡ) μτγν. προτέρα, προηγουμένη ἔξαψις, διέγερσις : Φιλόδ.Ὀργ.77W.

προκινῶ-έω προωθῶ, (ἰδ.ἐν ἀναφ. πρὸς στράτευμα, ὁδηγῶ πρὸς τὰ ἐμπρός : Ξεν.ΚΠ 1,4,21 **προυκίνησαν τὸ στῖφος**, **αὐτ.**1,4,21 (παθ.)· ὁμ. περὶ ἵππου: αὐτ.Ἱππ.9,3 **ἐπειδὰν δ' ἀναβῇ προκινεῖν αὐτὸν ὡς πραοτάτοις σημείοις**· **2)** μέσ. χορεύω πρό τινος, εἰς θέαν τινός : Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.3· **3)** ἐξάπτω, προκαλῶ ἢ ἀρχίζω προηγουμένως τι : Διόδ. Σ 17,99 **προκινεῖν τὴν μάχην** (δ. ἀνάγν. προκρίνειν)· || διεγείρω ἢ ἐξεγείρω τι πρότερον : Πλούτ.Ἠθ. 36D **προκινεῖν τὴν τοῦ νέου ψυχήν**, Ἰώσ.ΠΙ 4,4,7.

προκιόνιον (τό) προκιθώνιον βλ.λ.

προκιρνῶ-άω μτγν. κιρνῶ, προσφέρω οἶνον πρότερον : Εὐμάθ.217 **ὡς ἐπὶ δευτέρῳ πώματι Καλλισθένης τὴν κόρην μου προκιρνᾷ.**

προκισηρίζω (κίσηρις) πάπ., δ. γρ. προκεισστιλβῶ, γυαλίζω διὰ κισήρεως προηγουμένως.

προκιχρῶ-άω Ἐπιγρ. δανείζω πρότερον.

πρόκκα (ἡ) δημ. ἄ. πρόκα βλ.λ.

προκλαίω, ἀττ. προκλάω κλαίω ἐκ τῶν προτέρων ἢ φανερά, φωναχτά : Σοφ.Τρ.963 **ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν προὔκλαιον**· **2)** μτβ. θρηνῶ τινα, κλαίω προηγουμένως : Ἡρ.5,8 **προκλαύσαντες τὸν νεκρόν**, Εὐρ.Ἀλκ.526 **μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν.**

πρόκλαστος-ον Εὐστ.1647,29 ἐπὶ στίχων, ἀποκεκομμένος, ἐλλιπὴς κατὰ τὸ μέτρον.

προκλείω μσν. κλείω προηγουμένως Ἀνν. Κομν.314C **τῶν ἄλλων** (πυλῶν) **προκεκλεισμένων.**

προκλέπτομαι σχόλ. παθ. ἀποτῶμαι (ὑπό τινος) προηγουμένως : Σχόλ.Σοφ.Ἀντ.493 **τῶν λάθρᾳ τι βουλομένων δρᾶν ὁ θυμὸς προκλέπτεται.**

προκληδί ἐπίρρ. μτγν. διὰ προκλήσεως, προκλητικῶς : Θεοδόσ.74, Σουΐδ. (δ. γρ. προκλητί).

προκληδονίζομαι μτγν. προοιωνίζομαι, προμαντεύω, προφητεύω, προλέγω : Ἰώσ.ΠΙ 3,1,3 **ταῦτα** προκληδονιζόμενος.

προκληροδότημα-ατος (τό) νεώτ. τὸ κληροδότημα τὸ ἐξαιρούμενον τῆς ὅλης κληρονομίας καὶ παρεχόμενον πρὸ τῆς κανονικῆς διανομῆς.

προκληροδοτῶ-έω νεώτ. ἀμτβ. κληροδοτῶ βλ.λ. ἐκ τῶν προτέρων, ἀφήνω προκληροδότημα βλ.λ.

προκληρονομῶ-έω μτγν. κληρονομῶ τι πρὸ τοῦ κεκανονισμένου χρόνου : Φίλ.2,291.

προκληρῶ-όω μτγν. κληρῶ, ἐξάγω κλήρους προηγουμένως : Αἰλ.Τακτ.3,6 (παθ.).

προκλησία (ἡ) Ἐπιγρ. πιθ. προθεσμία βλ.λ.

πρόκλησις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ.-η, ἰων. γενικ.-ιος, ἡ ἐνέργεια τοῦ προκαλῶ βλ.λ., ἡ κλῆσίς τινος ἔξω, τὸ προκαλεῖν εἴς τι : Ἡρ.5,1 **μουνομαχίη ἐκ προκλήσιος**, αὐτ.9,75, Πλούτ.Μάρκελλ.2 **πρόκλησιν ἔφυγε, - ὁ τρόπος του ἀποτελεῖ πρόκλησιν, - πρόκλησις εἰς μονομαχίαν**· **2)** κλῆσις, πρόσκλησις : Ἰώσ.ΠΙ 2,20,7 **προκλήσεις σάλπιγγος** (ἀντίθ. ἀνάκλησις βλ.λ.)· **3)** πρότασις, προσφορά : Θουκ.3,64 **τὴν πρόκλησιν ἡμῶν οὐκ ἐδέχεσθε**, Ἀριστλ.Πολιτ.1292a,29, Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,39, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,4 **πρόκλησιν προτιθέναι**· **4)** ὡς δικαν. ὅρος, ὁ τύπος καθ' ὃν ὁ εἷς τῶν διαδίκων ἐπρότεινέ τι εἰς τὸν ἕτερον ὡς μέσον πρὸς ἄρσιν ἀμφιβολίας ἢ ἀμφισβητήσεως : Λυσ.4,15 **τὴν τούτου πρόκλησιν πιστοτέραν νομίζειν**, Δημ.978, **αὐτ.**969, **αὐτ.**1106· || ὁμ. πρότασις καθ' ἣν δέχεταί τις ν' ἀποδείξῃ δι' ὅρκου τὴν ἄποψιν αὐτοῦ : Ἀριστλ.Ρητ.1377a,20· φρς. **πρόκλησιν προκαλεῖσθαι** ποιεῖν τοιαύτην πρότασιν : αὐτ.970· **πρόκλησιν φεύγειν** ἀποφεύγειν αὐτήν : Ἀντιφ.6,27· **5)** νεώτ. νομ. **πρόκλησις εἰς ἀγωγὴν** τὸ δικόγραφον δι' οὗ προκαλεῖται ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται νὰ ἐγείρῃ ἐν ὡρισμένῃ προθεσμίᾳ ἀγωγήν.

προκλητής (ὁ) γλωσσ. ὁ προκαλῶν ἢ προκαλέσας, ὁ δράστης προκλήσεως.

προκλητικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πράξεως, ἐνεργείας, πραγμ., ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ καλεῖν, προσκαλεῖν, ἐπάγειν πρὸς ἑαυτόν : Αἰλ.ΖΙ 4,16 **τὸ μέλος προκλητικόν** (περὶ τοῦ ᾄσματος τῆς πέρδικος)· κ. μτ. γενικ. ἀντικ. : Ἑρμογ. Εὑρ.3,13 **προκλητικὸν τοῦ μέλλοντος κεφαλαίου ἐπιχείρημα**· || τὸ οὐδ. ἐν ἐπιρρ. χρ. : Πλούτ. Μάρκελλ.7 **τῇ φωνῇ προκλητικὸν ἐπαλαλάζων**· || νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. ὁ προσελκύων, ὁ ἑλκυστικός, ὁ διεγερτικός : **προκλητικὴ στάσις, - προκλητικὰ μάτια**· **2)** ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ δι' ἐρεθιστικῶν λόγων ἢ πράξεων παροξύνων, προκαλῶν **τινα εἰς** ἔριδα : **προκλητικοὶ λόγοι, - προκλητικὴ συμπεριφορά**· **3)** ἐπὶ πραγμ., ὁ προκαλῶν τι ἀποτέλεσμα, ὁ γινόμενος αἴτιος, πρόξενός τινος : Διοσκ.1,115,4 **προκλητικὸν οὔρων**, Σωρ.2,41, Γαλ.6,624.

προκλητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ προκαλῇ ἢ προσελκύῃ τίς τινα, τὸ γνώρισμα τοῦ προκλητικοῦ : **ἡ προκλητικότης του ὑπερέβη τὰ ὅρια, - προκλητικότης γυναικός.**

πρόκλητος-ον Ἡσ. «πρόθυμος πρὸ τοῦ κληθῆναι», ποὺ δὲν περιμένει νὰ τὸν προκαλέσουν διὰ νὰ πράξῃ τι.

προκλίνη μτγν. ἀνάκλιντρον : ΠΔ Ἀσμ.1,16 **προκλίνη ἡμῶν σύσκιος.**

προκλινής-οῦς-ές νεώτ. ὁ πρὸς τὰ πρόσω κλίνων, ἐπικλινής.

προκλίνιον (τό) νεώτ. ναυτ. ἡ ὕφαλος προέκτασις τῆς ἐσχάρας τῶν ναυπηγείων.

προκλίνω κ. νεώτ. κλίνω, κάμπτω τι πρὸς τὰ ἐμπρός : Σοφ.ΟΚ 201 **γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προκλίνας φιλίαν ἐμάν.**

προκλίτης-ου (ὁ) μτγν. ὁ καθήμενος εἰς τὴν πρώτην θέσιν, ὁ ἔχων τὴν πρωτοκαθεδρίαν· Πολυδ. 6,12 **«ὁ τῆς ἑστιάσεως πρωτοστάτης».**

προκλύζω πλύνω, ἀποπλύνω προηγουμένως : Διοσκ.1,30, Φίλ.1,257,19 **φθάνει τοὺς σπερματικοὺς τόνους ἢ τοῦ ὕδατος πολλὴ καὶ βίαιος προκλύσαι φορά**· **2)** ἰατρ. καθαρίζω προηγουμένως διὰ κλυστηρίου : Διοσκ.Εὐπ.1,231, Ἀλέξ.Τραλλ.9,3 (πιθ. δ. ἀνάγν. προεγκλύζω).

πρόκλυτος-ον [κλύω] ὁ πρότερον, κατὰ τὸν παλαιὸν καιρὸν ἀκουσθείς, περίφημος παλαιόθεν: Ἰλ.Υ 204 **πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων.**

προκλύω ἀκούω προηγουμένως : παρεμβολὴ ἐν Αἰσχ.Ἀγ.251 **τὸ δὲ προκλύειν . . προχαιρέτω· ἶσον δὲ τῷ προστένειν.**

προκνήμιον [τό] μτγν. τὸ ἐσωτερικὸν ὀστοῦν τῆς κνήμης : Πολυδ.2,190.

προκνημίς-ῖδος [ἡ] μτγν. κάλυμμα τῆς κνήμης: Πολύβ.6,23,8, Ἀσκληπιόδ.1,2, Αἰλ.Τακτ.2,8.

προκνίς (ἢ πρόκνις) -ιδος [ἡ] μτγν. δ. γρ. **πρόκρις** (Πολυδ.6,81) εἶδος ξηροῦ σύκου : Ἀθήν. 14,653B **οἶδα δὲ καὶ Πάμφιλον εἰρηκότα προκνίδας γένος ἰσχάδων, Φώτ.**

προκοθηλυμανής-οῦς-ές (πρόξ, θηλυμανής) μτγν. ὁ ὡς πρὸξ βλ.λ. θηλυμανής : Κέρκ.5,24.

προκοιλαίνω μτγν. κοιλαίνω τι προηγουμένως : Σωρ.2,59.

προκοιλάς-ᾶ [ὁ] δημ. ὁ ἔχων προκοίλι βλ.λ.

προκοίλης [ὁ] δημ. προκοίλιος βλ.λ.

προκοίλι-ιοῦ [τό] δημ. κ. **προκιούλι** τὸ ἐξέχον ὑπογάστριον· **2)** ἡ κοιλία ἰχθύος.

προκοίλιος-ον μτγν. προγάστωρ, κοιλαράς, προκοιλάς : Γλωσσ.· **2)** μτφ. ἐπὶ στίχων : Σχόλ.Ἡφαιστ.182 «ὅταν ἐν τῷ μέσῳ πλεονάσῃ ἡ συλλαβῇ ἢ χρόνῳ» : ΨΠλούτ.Μετρ.2, Εὐστ.12,34 **προκοίλιον πάθος.**

προκοιλιοῦμαι-όομαι γίνομαι προκοίλιος, προγάστωρ· κ. μτφ. : Εὐστ.54,63 **προκοιλιοῦσθαι τὸ σῶμα τοῦ μέλους τῇ παρεκβάσει.**

πρόκοιλος-ον [ὁ] γλωσσ. προκοίλιος βλ.λ.

προκοιμῶμαι-άομαι μτγν. κοιμῶμαι προηγουμένως· δθ. ἀποθνήσκω πρότερον· κ. κτ. μτχ. **οἱ προκεκοιμημένοι** οἱ ἤδη ἀποθανόντες, οἱ νεκροί : Ἀντίοχ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),110.

προκοινωνιολογία [ἡ] νεῶτ. ἡ ἔρευνα τοῦ ὁμαδικοῦ βίου τῶν πρὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰδῶν, ἄ. προανθρωπικὴ κοινωνιολογία.

προκοινωνῶ-έω μτγν. κοινωνῶ, ἐπικοινωνῶ πρότερον : Στουδ.Θεόδ.557A.

προκοιτεία [ἡ] δ. γρ. ἀντὶ προκοιτία βλλ.

προκοιτία [ἡ] μτγν. θέσεως φρούρησις : Δίων Κ 67,15· ὁμ. κτ. πληθ. : Πολύβ.2,5,6, αὐτ.6,35,5.

πρόκοιτος-ον μτγν. φρουρὸς φυλάσσων πρό τινος θέσεως, ἰδ. ἀνήκων εἰς προφυλακήν : Πολύβ.20,11,5 **ἐμπεσὼν δ' εἰς τοὺς προκοίτους τῶν Μακεδόνων,** Πλούτ.Ἠθ.325C **τοὺς προκοίτους τῆς φρουρᾶς κύνας·** **2)** θαλαμηπόλος : Δίων Κ 67,15, αὐτ.78,14 (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πρόκριτος βλ.λ.).

προκοιτῶ-έω μτγν. φρουρῶ πρό τινος θέσεως : Ἰώσ.ΠΙ 4,51, Δίων Κ 64,7· ὁμ. μτ. γενικ. : αὐτ.54,15.

προκοιτών-ῶνος [ὁ] μτγν. προθάλαμος : Πλίν. Ἐπ.2 17,23 (ἀποδοκιμαζόμενον ὑπὸ τοῦ Φρυν.227)· πρβλ. Πολυδ.10,43.

προκολάζω κολάζω, τιμωρῶ προηγουμένως : Ἀριστλ.Ρητ.1380b,19.

προκολακεύω κολακεύω προηγουμένως : Πλάτ. Πολ.494C **προκολακεύοντες τὴν μέλλουσαν αὐτοῦ δύναμιν,** Πλούτ.Ἠθ.65E.

προκόλπιον [τό] [κόλπος] τὸ πρὸ τοῦ στήθους κολπούμενον μέρος τοῦ ἱματίου· πρβλ. κόλπος 3) : Θεόφρ.Χαρ.6,8 **ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ,** αὐτ.22,7, Μέν.201 **θεὸς οὐδεὶς εἰς τὸ προκόλπιον φέρει ἀργύριον,** Λουκ.Ἀλ.7 **καὶ τὸ προκόλπιον ἐμπλησάμενον ἀπελθεῖν·** **2)** ἡ εἴσοδος, τὸ στόμιον κόλπου βλ.λ.5) : Ἀχιλλ.Τάτ.1,1.

πρόκολπος-ον μτγν. ἐπὶ τῆς κοιλίας ὄφεως, ἐξωγκωμένος, φουσκωμένος : Γσλ.14,265, Ἀέτ.13,23.

προκομία [ἡ] μτγν. προκόμιον : Αἰλ.ΖΙ 16,10.

προκομίσδεν Ἡσ. λακων. ἢ βοιωτ. προκομίζειν.

προκομιδή [ἡ] γλωσσ. τὸ προκομίζειν, προσάγειν.

προκομίζω κομίζω, φέρω ἐνώπιον, προσάγω : Ἰώσ.ΑΙ 1,16,2, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 4,5 **ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον,** Λόγγ.3,20· ἐπὶ ἀποδεικτικοῦ μέσου, προσάγω : Πάπ.· ‖ παθ. φέρομαι, ὁδηγοῦμαι εἴς τι μέρος, ἰδ. εἰς ἀσφαλῆ τόπον : Ἡρ.4,122 **ταῦτα μὲν δὴ** (ἐνν. αἱ ἅμαξαι κτλ.) **προεκομίζετο·** **2)** παθ. φέρομαι ἐπὶ τῶν ὤμων : Λουκ.Πλ.19 **νεκρόν τι . . παιδίον ἐς τὸν Ἰσθμὸν ἐπὶ δελφῖνος . . προκομισθῆναι·** ‖ εἰδ. φέρομαι ἐν πομπῇ : Διόδ.Σ 31,8.

προκόμιον [τό] (κόμη) ἡ πρὸ τοῦ μετώπου πίπτουσα κόμη τοῦ ἵππου : Ξεν.Ἱππ.5,6 **καὶ τὸ προκόμιον δὲ χρὴ βρέχειν·** ὁμ. τοῦ βονάσου : Ἀριστλ.ΖΙ 630a,35· ὁμ. ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ τσουλούφι, ἡ φούντα : Στράβ.3,4,17 **τὰ προκόμια φιλοῦν·** **2)** φενάκη, περούκα : Ἀριστφ.ἀπ.320,2, Ἀριστλ. Οἰκ.1348a,30· ‖ προκόμιον πρόσθετον ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πολυδ.2,30· ὁμ. **προκόμιον περίθετον :** Ἀθήν.12,523A **πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια περίθετά τε λαβόντες.**

πρόκομμα-ατος [τό] γλωσσ. προκοπὴ βλ.λ.1) (ἀμφ.).

προκομμάδα [ἡ] δημ. ἡ προκοπὴ βλ.λ., τὸ νὰ εἶναί τις φίλεργος : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.5 **τί νὰ σοῦ κάμῃ ἡ προκομμάδα καὶ ἡ τεμπελιά ;**

προκόνδυλοι [οἱ] μτγν. κ. **προκόνδυλα** (τά, Ἡσ.) οἱ μεταξὺ τοῦ μετακαρπίου καὶ τῶν φαλάγγων κόνδυλοι τῶν δακτύλων : Ῥοῦφ.Ὀνομ.84.

πρόκοος-ον Ἡσ. «πονηρός».

προκοπή [ἡ] μτγν., μσν., **νεῶτ. κ.** δημ. ἡ ἐν πορείᾳ πρόοδος, προχώρησις, **τὸ** νὰ κερδίζῃ τόπον κανεὶς βαδίζων : Πλούτ.Ἠθ.76D· **2)** γεν. πρόοδος, ἐπίδοσις : Βίων π. Διογ.Λ 4,5 **τὴν οἴησιν ἔλεγε προκοπῆς ἐγκοπήν,** Πολύβ.2,37,10 **προκοπὴν σχεῖν,** αὐτ.2,13,1 **προκοπὴν ποιεῖσθαι,** αὐτ. 8,15,6 **προκοπὴν λαμβάνειν,** αὐτ.5,16,9 **παλίντροπος προκοπή,** αὐτ.1,12,7 **ἡ ἐπὶ τὸ βέλτιον προκοπή,** Ἰώσ.ΑΙ 4,4,1 **ἡ ἐπὶ τὸ χεῖρον προκοπή,** ΚΔ Φιλ.1,12 **προκοπὴ τοῦ εὐαγγελίου,** Δαμάσκ.Ἀρχ. 77 **τὸ ἐπιστρέφειν προϊέναι ἐστί, προκοπὴ γάρ τις, ἀλλ' οὐχὶ ἀπὸ τοῦ αἰτίου,** Καισ.Δαπ.ἐν Σάθ. 3,109 **ἐπίσημος διὰ προκοπὴν ὄντας . . καὶ ζηλωτὴς καλῶν ἔργων·** **2)** συνήθ. ἐπὶ ἠθ. ἐνν., ἠθικὴ πρόοδος : Στωϊκ.ἀπ.3,31· **3)** ὁμ. ἐπίδοσις ἀπὸ ἀπόψεως μαθήσεως, πνευματικὴ πρόοδος : Φιλόδ. Εὐσ.107 **προκοπὴ ἐν τοῖς λόγοις,** Διόδ.Σ 16,6 **προκοπὴ ἐν φιλοσοφίᾳ,** πρβλ.Κικ.Ἀττ.15,16, ΠΔ Σοφ. Σειρ.51,17 **ἐν παιδείᾳ προκοπή·** **4)** βελτίωσις τῆς ὑγείας : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,8,17,-**πῆγε σ' ὅλους τοὺς γιατρούς, μὰ δὲν εἶδε προκοπή·** **5)** ὑλικὴ πρόοδος, ἐπιτυχία εἰς ἐπιχειρήσεις κττ. : Ἀριστέ.] 242 **δόξα καὶ προκοπὴ παρά τισιν ὑπάρξει,** Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1, - **τόσα χρόνια στὰ ξένα δὲν ἔκαμε καμιὰ προκοπή·** ‖ στρατιωτικὴ προαγωγή : Ἰώσ.ΠΙ 6,2,6· **6)** νεῶτ. κ. δημ. φιλεργία, ἐργατικότης, δεξιότης ἐν ἐργασίᾳ : Ζερβ.Λυρ.Σάτ. 2,207 **πέντε χρόνους ἔκαμα μοῦτσος καὶ πέντε ἀκόμα ναύτης κι ὡς εἶχα προκοπὴ λοστρόμος εἶμαι τώρα,** δ.παροιμ. **ἡ προκοπὴ νικάει τὴ φτώχεια·** πρβλ. προκομμένος· **7)** μτγν. κτ. πληθ. ἡ ἐκ τῆς προόδου, ἐπιδόσεως, φιλεργίας, εὐτυχία, καλοπέραση : Πολύβ.10,47,12 **προκοπὰς λαμβάνειν,** Φίλ.1,83, Ἰώσ.ΠΙ 2,2,5, Πλούτ.Ἠθ.2,75D, Λουκ. Ἀλέξ.22, Ἑλλ.Ἐπιγραμμ. **ἐν προκοπαῖς,** Πάπ. **γενέσει τέκνων, ἣν λίπον ἐν προκοπαῖς,** αὐτ. **ἐν μείζοσι προκοπαῖς·** ‖ δημ. γεν. εὐτυχὴς βίος, καλοτυχία, τύχη· **8)** δημ. ἐπὶ φυτῶν, ἀπόδοσις : **τὸ ἀμπέλι δὲν εἶχε φέτος μεγάλη προκοπή·** **9)** μτγν. ἡ πρόοδος τοῦ χρόνου : Σωρ. 1,43 **κατὰ προκοπὴν** (προϊόντος τοῦ χρόνου)· **10)** μαθ. πρόοδος ἀριθμητική, τὸ ν' αὐξάνῃ τι ἀριθμητικῶς βαθμιαίως : Θεολ.Ἀριθμ.21 **μέχρις ἂν εἰς τετράδα ἡ πρόοδος ἔλθῃ.**

προκοπιῶ-άω Ἐπιγρ. κοπιῶ, μοχθῶ, προσπαθῶ προηγουμένως.

πρόκοπος γρ. κώδ. τοῦ πρόκωπος βλ.λ.

προκοπτικός-ή-όν μτγν. ὁ συντελῶν εἰς προκοπὴν βλ.λ., ἐπωφελής; ὠφέλιμος : Βέττ.Βάλ.178,2.

προκόπτω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **προκόβω** κ. **προκόφτω**, νεώτ. κ. δημ. ἀόρ. **(ἐ)πρόκοφο**, δημ. μτχ. παθ. ἀορ. **προκομμένος**, προχωρῶ, προβαίνω, κόβω δρόμο : Ἀνών.π.Σουΐδ. **προκόπτειν διὰ τῆς λεωφόρου**· ὁμ. μτ. συστ. ἀντικ. : Ἰώσ.ΑΙ 2,6,7 **ὁδὸν προκεκοφέναι**· ὁμ. : Χίων 4,2 **προκεκοφότες τριάκοντα σταδίους**· κ. ἄνευ τοῦ ἀντικ. : Ἰώσ.ΑΙ 2,16,3 **ἐπὶ πολὺ προκεκοφότες**· **2)** ἐπὶ χρόνου, χωρῶ πρὸς τὰ πρόσω, περνῶ : Ἰώσ.ΠΙ 4,4,6 **τῆς νυκτὸς προκοπτούσης**, ΚΔ Ῥωμ.13,12· || ἐπὶ ἡλικίας ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : ΚΔ Λουκ.2,52 **προκόπτειν σοφίᾳ καὶ ἡλικίᾳ**, Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.60A **ὁ μὲν προκέκοφεν, ὁ δὲ νέος ἐστίν**· || ὁμ. ἐπὶ ὁδοῦ, ἐπιμηκύνομαι : Βάβρ.111,4 **προκοπτούσης ὁδοῦ**· || ὁμ.ἐπὶ λόγου,χωρῶ εἰς μῆκος : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ. 2,24 **ὁ λόγος προκόπτει**· **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἀμτβ. προοδεύω, ἔχω ἐπίδοσιν, κάνω προκοπή : Ἀλκ.35 **προκόψόμεν οὐδὲν** (οὐδόλως θὰ προοδεύσωμεν), Ξεν.Ἑλλ 7,1,6 **οὐδὲν προύκοπτον εἰς**, Πολύβ.39,9,2 **ἐπὶ τοσοῦτο προκόπτειν**, Διόδ.14,98 **ἐπὶ πλεῖον προκόπτειν**· || ἔχω κέρδος, ὄφελος : Εὐρ.Ἑκ.961 **τί δεῖ θρηνεῖν προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν** (χωρὶς κανένα ὄφελος), αὐτ.Ἀλκ.1079· || παθ. ὑφίσταμαι πρόοδον, προάγομαι : Ἡρ.1,190 **ἀνωτέρω οὐδὲν τῶν πρηγμάτων προκοπτομένων**, αὐτ.3,56· || κ. δημ. σπαν. μτβ. προάγω, προκαλῶ τὴν πρόοδόν τινος : Θουκ.4,60 **ἡμῶν προκοπτόντων τῆς ἀρχῆς ἐκείνοις** (σχόλ. «προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ποιούντων ἡμῶν τῆς ἀρχῆς ἐκείνων»), αὐτ.7,56 **τοῦ ναυτικοῦ μέγα μέρος προκόψαντες**· || δημ. κ. εἰρων. **ὅπως πᾶς θὰ μᾶς προκόψῃς** (θὰ μᾶς καταστρέψῃς). **- τοὺς πρόκοψε**· || ὁμ. δημ. κ. ἀμτβ. ἐπιδεικνύω προκοπήν, ἱκανότητα : παροιμ. **ἐπρόκοψεν ἡ νύφη μας τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου**· || εἰδ.ἐν τῇ φιλοσ. ἐπὶ ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς προόδου, εὐδοκιμῶ, ἀναπτύσσομαι, πάω μπροστά : Ζην.1,56,Χρύσ.Στωϊκ. 2,337, Πλούτ.Ἠθ.543E, Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,4,1, Λουκ.Ἑρμότ.63 **προκόπτειν ἐν τοῖς μαθήμασι**, Μηναί.12,3 Συναξ. **κατὰ θεὸν προκόπτοντα, - ἐπρόκοψε στὰ γράμματα**· || δημ. εἶμαι, γίνομαι φίλεργος : δημ. παροιμ. **πρόκοψε ἡ ἀκαμάτα, ὅταν εἶδε τὴν κομμάτα**· ἰδ. κτ.μτχ. **προκομμένος** ἐργατικός, νοικοκυρεμένος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.220,24 **φάγε ἀπὸ πόδια γλήγορα καὶ χέρια προκομμένα**, δημ. παροιμ. **προκομμένος σὰν τὴν κάτω πέτρα τοῦ μύλου** (εἰρων.)· || ἐπὶ ὑλικῆς προόδου, ὠφελοῦμαι, κάνω προκοπή, εὐτυχῶ : Διόδ.Σ 34/35,2,26 **προκόπτειν τοῖς πλούτοις**, Καισ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,128 **πολλοὶ ἄνοιξαν τὰ ὀμμάτιά τους, ἐπρόκοψαν, ἐτιμήθησαν, - πῆγε στὰ ξένα καὶ πρόκοψε**· || ἐπὶ νόσου. θεραπείας, βαίνω, ἐξελίσσομαι εὐνοϊκῶς : Ἀσκληπιάδ.Ν π. Γαλ.12,413 **προκοπτούσης τῆς θεραπείας**, Ἡρόδ.Ἰατρ. π. Ἀέτ.9,13 **προκεκοφυίας τῆς νόσου**· ὁμ. : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.46,9,1 **εἴωθε προκόπτειν ἡ ἀγωγή**· **4)** δημ. ἐπὶ ζώων καὶ φυτῶν, ἀναπτύσσομαι, ἔχω ἀπόδοσιν : **τὰ κουνέλια δὲν πρόκοψαν, - ἐδῶ δὲν προκόβουν οἱ ἐλιές.**

πρόκορμος (ὁ) Ἐπιγρ. κρητ. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. πρόκοσμος, ὁ προϊστάμενος τῶν κόσμων βλ.λ.5).

πρόκος Ἡσ. «ἠλίθιος».

προκόσμημα-ατος (τὸ) μτγν. κόσμημα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τοῦ σώματος τιθέμενον : Διογ.Λ Προοίμ.7, Λογγῖν.43· || μτφ. **προκόσμημα κακίας** προκάλυμμα, σκέπασμα τῆς κακίας : Διογ.Λ 6,72.

προκοσμητεύω Ἐπιγρ. ἀσκῶ ἔργα κοσμητοῦ, ἀντικαθιστῶ τὸν κοσμητὴν βλ.λ.

προκόσμιος-ον μτγν. ὁ πρὸ τῆς κτίσεως τοῦ κόσμου : Δίδ.Ἀλ.576A, Μάρκελλ.Σιδ.π.Εὐσ.6,901A, Εὐσ.2,53B· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ προκόσμιον** τὰ προμετωπίδια κοσμήματα τοῦ ἵππου : Πλούτ. Ἠθ.970D (ἰδ.ἀνάγν. προκόμιον).

πρόκοττα (ἡ) δωρ. κ. **προκόττα** προκόμιον βλ.λ. : Πολυδ.2,29, Ἡσ. (κῶδ. προκόπαι).

προκοττίς Ἡσ. «χαίτη».

προκουράτωρ-ωρος (ὁ) λατ. ἐπίτροπος, ἐπιμελητής, ἐπιστάτης : Συνοδ.Καρθ.Καν.16.

πρόκουρος-ον ὁ κεκαρμένος κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς κόμης : Σοφ.Εὐρυπύλη ἐν Πάπ.

προκοχόρταρο (τὸ) δημ. τὸ φρυγανῶδες φυτὸν ὀνωνὶς ἡ διάκανθος.

πρόκοψις-εως (ἡ) προκοπὴ βλ.λ. : Σαπφ. ἐν Πάπ. **2)** ἡ ἔκρηξις ἐπιληπτικοῦ παροξυσμοῦ : Ἡροδ. Ἰατρ. ἐν Rh.Mus.58,77.

πρόκρανος-ον μτγν. προκέφαλος βλ.λ.1) : Ἀνατόλ. ἐν Κατ. Ἀστρλ.Κ Β(3),188.

προκρατῶ-έω μτγν. κρατῶ, γίνομαι κύριός τινος προηγουμένως : Δίων Κ 40,35· || ἐπικρατῶ : Ἀθαν.1,758E.

προκρεμαννύω, παθ. **προκρέμαμαι**, κρεμῶ τὸ ἐμπρόσθιον μέρος : Αἰν.Τακτ.32 **προκρεμαννύειν σάκκους**· || παθ. κρέμαμαι πρὸς τὰ ἐμπρός, προεξέχω : Ἀριστλ.Φυσιογν.811b,14, αὐτ.811a,25.

πρόκρημνος-ον μτγν. ὁ προεξέχων ἄνωθεν, ἀπόκρημνος : ΠΔΜακκ.4,7,5 **ὥσπερ γὰρ πρόκρημνον ἄκραν, τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν . . ἐκτείνας.**

πρόκριμα-ατος (τὸ) μτγν. ἡ πρό τινος κρίσις, ἀπόφασις : ΚΔ Τιμ.1,5,21 **χωρὶς προκρίματος μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν**· **2)** προδικαστικὴ βλ.λ. ἀπόφασις : Ἐπιγρ.

προκριματίζω μσν., γλωσσ. ἀνακρίνω : Γλωσσ.· **2)** παθ. τιμωροῦμαι : Γρηγ.Κορ. ἐν Ῥήτ.7,1123W.

προκριματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος, ἀποβλέπων εἰς προκαταρκτικὴν κρίσιν· || **προκριματικοὶ ἀγῶνες** οἱ γινόμενοι προκαταρκτικῶς εἰς ἀνάδειξιν τῶν μελλόντων νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τοὺς ὁριστικοὺς ἢ τελικοὺς τοιούτους· **2)** νεώτ. νομ. **προκριματικὴ ἀγωγὴ** ἡ ρυθμίζουσα διὰ προσωρινῆς κρίσεως, ἀποφάσεως τὴν διαφοράν, πρὸ τῆς κανονικῆς τοιαύτης.

προκρίνω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκλέγω κατὰ προτίμησιν, κάμνω ἐπιλογὴν μεταξὺ πολλῶν, διαλέγω : Ἡρ.1,70 **ἐκ πάντων σφέας προκρίνας Ἑλλήνων αἱρέετο φίλους**, Θουκ.4,80, Εὐρ.Φοίν.743 **προκρίνας οἵπερ ἀλκιμώτατοι**, Κρατῖν.8 **εἴ τις δ' ὑμῶν κάλλει προκριθῇ**, Πλάτ.Πολ.537B **ἐκ τῶν εἰκοσιετῶν οἱ προκριθέντες**· μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Πολ.537D **τούτους ἐκ προκρίτων προκρινάμενος**· || ὀθ. **προκεκριμένα γένη** τὰ διακεκριμένα, προέχοντα, ἐκλεκτά : Ἡρ.1,56· || ἐκλέγω τινὰ εἴς τι ἀξίωμα ἢ πρός τι : Ξεν.Ἀν.5,9,26 **τὸ ἐμὲ προκριθῆναι ἄρχοντα**, Πλάτ.Πολ.537B **οἱ προκριθέντες**, αὐτ.Νόμ.765E **ὁ προκριθεὶς καὶ ὁ προκρίνων**· κ. μτ. ἀπαρφ. : Δημ.1313 **προεκρίθην κληροῦσθαι**· || νεώτ. ἐκλέγω προκαταρκτικῶς, πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἐπιλογῆς : **προεκρίθησαν εἴκοσι διὰ τὸν ἀγῶνα δρόμου**· πρβλ. προκριματικός· **2)** μτ. γενικ. προτιμῶ τινα ἀντὶ ἄλλου, ἀπὸ ἄλλον, προτιμῶ μᾶλλον ἤ : Ἡρ.2,121 **τῶν ἄλλων προκεκρίσθαι**, Πλάτ.Ἀπολ.35B **οὓς ἑαυτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς προκρίνουσιν**, Ἰσοκρ. Ἐπ.9,17 **ἀνθ' ἡμῶν προκριθῆναι, - προέκρινα αὐτὴν τὴν λύσιν ἀντὶ πάσης ἄλλης**· || μτ.ἀπαρφ. προτιμῶ νὰ πράξω τι : Ἐπιγρ.· || μτ. κατηγορ. προτιμῶ θεωρῶν τινα (ἢ τι) ὥς τι ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλον ἢ ἄλλους : Εὐρ.Ἑλ.47 **πάντων προκρίνας σωφρονέστατον βροτῶν**· ὁμ. μτ. τοῦ ἀπαρφ. εἶναι ὡς συνδετικοῦ : Ξεν.ΚΠ 2,3,8 **τοῦτο προκρίνας εἶναι κάλλιστον**· **3)** κρίνω, διακρί-

νω, χαρακτηρίζω τι **ἐκ** τῶν προτέρων : Τίμ.Λοκρ. 100D **βαρὺ καὶ κοῦφον ἀφᾶ . . προκρίνει·** || μτ. εἰδ. ἀπαρφ. κρίνω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι : Ξεν. Ἀπολ.15 **ἐμὲ . . ἀνθρώπων . . πολλῷ προέκρινεν ὑπερφέρειν,** Ἰσοκρ.4,4· || **προκρίνω μάχην** κρίνω, δίδω ἀποφασιστικὴν τροπὴν εἰς μάχην προηγουμένως : Διόδ.17,19 **προκρίνειν τὴν μάχην διὰ τῶν ἱππέων** |πιθ. ἀντὶ τῆς δ.γρ. προκινεῖν|.

πρόκρις-ιδος (ἡ) κ. νεώτ. προκνίς βλ.λ.· **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος **λεπιδοπτέρων** ἐντόμων.

πρόκρισις-εως (ἡ) κ. νεώτ. προτίμησις, ἐκλογή : Πλάτ.Πολιτ 299A **ἐκ προκρίσεως,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ. 2,45· **2)** ἡ ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένη κρίσις : Κλήμ.Ἀλ.999· || **νεώτ.** κρίσις προκαταρκτική, προπαρασκευαστικὴ τῆς ὁριστικῆς.

προκριτής-οῦ (ὁ) ΕΜ 435,43 ὁ προκρίνων, ἐκλέγων.

προκριτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς** πρόκρισιν βλ.λ. : Φιλόστρ.389· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ προκριτικόν** ἡ τῆς προτιμήσεώς τινος αἰτία : Ἀπολλ.Τυαν Ἐπ.11· **2)** ἰατρ. **προκριτικὸς παροξυσμὸς ὁ** προδηλῶν κρίσιν τινά : Ἀέτ. 5,23· **3)** τὸ οὐδ ὡς **οὐσ. τὸ προκριτικὸν** ἐπὶ στίχων, ἐσφ.ἀνάγν ἀντὶ Κρητικὸς ἐν Πλούτ.Ἠθ.1141A.

πρόκριτος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ προκριθεὶς τῶν ἄλλων· εἰδ. ὁ περιλαμβανόμενος εἰς προκαταρκτικὸν κατάλογον ὑποψηφίων : Πλάτ.Πολ.537D **ἐκ προκρίτων** προκρινάμενος, αὐτ.Νόμ.945B, Ἀριστλ.Ἀθ.8,1 **τὰς δ' ἀρχὰς ἐποίησε κληρωτὰς ἐκ προκρίτων·** || ὁμ. **πρόκριτος ἢ . .** μᾶλλον προτιμηθεὶς **ἢ** : Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 5,257· **πρόκριτός ἐστι, Φίλιννα, τεὴ ῥυτὶς ἢ ὀπὸς ἥβης·** **2)** ἐν τῷ Ρωμ. δημοσίῳ βίῳ, **πρόκριτος τῆς γερουσίας** (λατ. **princeps senatus**) ὁ προϊστάμενος τῆς συγκλήτου, πρῶτος τῶν γερουσιαστῶν: Δίων Κ 53,1· || ὁμ. **πρόκριτος** τῆς νεότητος - **τῶν γραμματιοφόρων** - **τῆς ἱππάδος** προϊστάμενος : αὐτ.78,17, αὐτ.78,14, αὐτ.71,35· || μσν. κ. νεώτ. **κτ.** πληθ. **οἱ πρόκριτοι** οἱ προεστῶτες, **προεστοί,** προύχοντες : Σέργ. Μακρ. ἐν Σάθ.3,205 **τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν εὐγενῶν καὶ προκρίτων τοῦ ἡμετέρου γένους τισὶ διαμαρτυροῦντες.**

πρόκροον λακων. προύκρουον τοῦ προκρούω.

πρόκροσσος-ον (κροσσός, κροσσοὶ) συνήθ. κτ. πληθ. **πρόκροσσοι-αι-α** ἢ **-οι-α** ἐπὶ πλήθους ὁμοίων, **οἱ** τεταγμένοι κατὰ κανονικὰ διαστήματα ἐν εἴδει κροσσῶν βλ.λ. : Ἰλ.Ξ 35 **τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν** (ἐνν. τὰς νῆας) **καὶ πλῆσσαν ἁπάσης ἠιόνος στόμα μακρόν,** Ἡρ.7,188 **πρόκροσσαι ἐς πόντον ἐπὶ ὀκτὼ** (παρατεταγμέναι μὲ τὰς πρῴρας πρὸς τὸ πέλαγος εἰς βάθος ὀκτὼ νεῶν), αὐτ. 4,152 **πέριξ αὐτῶν γρυπῶν κεφαλαὶ** πρόκροσσοι **ἦσαν** (ἐπὶ διακοσμήσεων ποτηρίου), Δημόκρ.π. Θεόφρ.Αἰσθ.79 **συνδέσεις οὐ περιφερεῖς, ἀλλὰ πρόκροσσαι·** **2)** μτφ. ἀλλεπάλληλοι : Ἀγαθοκλ. Ἀθήν.30A **πρόκροσσοι φερόμενοι ἐπὶ τὸν κίνδυνον.**

προκροτῶ-έω μσν. κροτῶ πρότερον, προηγουμένως : Ἰσίδ.Θεσσ.105.

πρόκρουμα-στος (τὸ) σχόλ. προανάκρουσμα : Σχόλ.Πλάτ.Θεαίτ.176A.

προκρούω, δωρ. παρατ. **πρόκροον,** κρούω, κτυπῶ τι, ὅθ. ἐκτείνω, μακραίνω τι διὰ κρούσεως : Διόδ.Σ 4,59 **τῶν ἐλαττόνων τοὺς πόδας προέκρουεν** (περὶ τοῦ Προκρούστου) **2)** προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : Ἀριστφ.Λυσ.1252 **ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' Ἀρταμιτίῳ πρόκροον θείκελοι ποτὰ κᾶλα·** **3)** ἀναφ. πρὸς γυναῖκα, συνευρίσκομαι : Ἀριστφ. Ἐκκλ.1017 **μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν τὴν γραῦν προκρούσῃ πρῶτον.**

προκρύπτω μτγν. κρύπτω πρότερον: Ἰώσ.ΑΙ 18,3,4.

προκρώζω μτγν. κρώζω πρότερον : Ἰουλ.329C.

προκτενίζω μτγν. κτενίζω πρότερον : Γαλ.13,333 **προκτενίζειν τὴν κεφαλήν.**

πρόκτησις-εως (ἡ) πάπ. **κ.** νεώτ. ἔγγραφος τίτλος προηγουμένης ἰδιοκτησίας· **2)** νεώτ. κτῆσις ἀντικειμένου ἢ δικαιώματός τινος πρὸ τῆς ὑπ' ἄλλου κτήσεως αὐτοῦ.

προκτητικός-ή-όν Ἐπιγρ. **ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόκτησιν** βλ.λ.(1).

προκτήτωρ-ορος (ὁ) πάπ., Ἐπιγρ. θηλ. **προκτήτρια,** ὁ προηγούμενος κτήτωρ, ἰδιοκτήτης τινός.

προκτῶμαι-άομαι μτγν. κτῶμαι, **κατέχω** πρότερον : Στράβ.8,3,33 **προεκέκτηντο.**

προκυβερνῶ-άω μτγν. ὁδηγῶ πλοῖον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, δίδω ὁδηγίας εἰς τὸν πηδαλιοῦχον ἐκ τῆς πρῴρας : Πολυδ.1,98.

προκυδάνω μτγν. **ἐπιτετ. τ. ἀντὶ** κυδάνω βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.1223.

προκύκλιος-ον **μτγν. ὁ** τῆς προκυκλίδος βλ.λ. : Ἡρώνδ.6 **τὴν προκυκλίην θάμνην·** **2)** **προκύκλιοι θεοὶ** θεοί τινες τῶν Ἐρυθρῶν, ἀμφ. σημ. : Ἐπιγρ.· **3)** ὡς οὐσ. **προκύκλιος** (ὁ) ὀνομασία μηνός τινος ἐν Καλυδῶνι : Ἐπιγρ.

προκυκλίς-ίδος (ἡ) μτγν. προμνήστρια βλ.λ. : Ἡρώνδ.1 τίτλ. **προκυκλὶς ἢ προμνήστρια,** Ἡα.

προκυκλῶ-έω μτγν. κυλίω πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς τὰ ἔξω : Carm.Pop.41 **παλόθαν σὺ προκύκλει ἐκ πίονος οἴκου.**

προκυλίνδημα-ατος (τὸ) **μτγν. μτφ.** τὸ προηγούμενον κῦμα : Συνέσ.1309D.

προκυλίνδομαι π. μτγν. κ. **προκυλίομαι** βλ.λ., μέλλ. **προκυλίσομαι,** ἐπὶ τῆς θαλάσσης κυλίομαι πρὸς τὰ πρόσω, κυλῶ μὲ κύματα : Ἰλ.Ξ 18 **οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδ' ἑτέρωσε·** **2)** κυλίομαι πρὸ **τῶν ποδῶν τινος,** πρβλ. προκυλινδοῦμαι : Ἀρατ.188, Ἀππ.Ἰταλ.5,4.

προκυλινδοῦμαι-έομαι κυλίομαι πρὸ τινος, πρὸ τῶν ποδῶν **τινος,** προσπίπτω εἴς τινα : Ἀριστφ. Ὀρν.501 **προκυλινδεῖσθαι τοῖς ἰκτίνοις,** Λουκ.Θε. Δ 6,2 (δ.ἀνάγν. προκυλινδόμενον)· **μτ.** γενικ. ὁμ. σημ. : Δημ.450 **ἐκείνου . . προυκυλινδεῖτο** (δ.γρ. προυκαλινδεῖτο), Ἀριστλ ΖΙ 613b,18 **προκυλινδεῖται ἡ πέρδιξ τοῦ θηρεύοντος·** πρβλ. προκαλινδοῦμαι.

προκυλίομαι μτγν. ἀντὶ προκυλίνδομαι βλ.λ.2): Ὀνήσανδρ.14,3 **προκυλίεσθαι τῶν ποδῶν.**

προκύλισις·εως (ἡ) τὸ προσπίπτειν πρὸς ἱκεσίαν, ἐκλιπάρησιν, τὸ ἱκετεύειν τινά : Πλάτ.Νόμ.887E **προκυλίσεις καὶ προσκυνήσεις,** Ἰάμβλ.Μυστ.1,21.

προκυλισμός (ὁ) **μτγν.** ἱκεσία, προκύλισις βλ.λ. : Διον.Ἀλ Ρωμ.9,33.

προκυμαία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. προκυμία βλ.λ., ὅθ. παραλία λιμένος **προστατευομένη** ἐκ **τῶν** κυμάτων διὰ προτειχίσματος, **μώλου.**

προκυμία (ἡ) μτγν. προτείχισμα πρὸ τῶν κυμάτων, πρὸς ἀνακοπὴν τῶν κυμάτων : Ἰώσ.ΠΙ 1, 21,6, αὐτ.ΑΙ 15,9,6 (πιθ. **ἀνάγν. ἀντὶ** προκυματία).

πρόκυμμα-ατος (τὸ) μσν. ἢ π. Βυζ. αἴθουσα τοῦ θρόνου : Κ Πορφ.Ἐκθ.600 **ἐν τῷ τοῦ** προκύμματος **μέσῳ, ἐν ᾧ τόπῳ εἴθισται τοῖς βασιλεῦσιν ἐπὶ** θρόνου **καθέζεσθαι τελουμένου δεξίμου.**

προκυνηγία (ἡ) Ἐπιγρ. προκαταρκτική, προπαρασκευαστικὴ ἄσκησις κυνηγίου.

προκυνήγιον (τὸ) Ἐπιγρ. προκυνηγία βλ.λ.

προκύνητος·ον **Ἐπιγρ. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ** προσκύνητος.

προκυνῶ-έω μτγν. ἐπὶ κυνηγετικοῦ κυνός, ὑλακτῶ πρὸ τῆς ἀνευρέσεως **τοῦ** θηράματος : Πολυδ.5,65.

προκυπτικὸν κλωβίον (τὸ) μσν. προκύπτιον βλ.λ. : Κ Πορφ.Ἐκθ.603.

προκύπτιον (τὸ) μτγν. **ὁ ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ** αὐτοκρατορικὸς θρόνος, ἅ. πρόκυμμα : ΑΠλ.11,33.

προκύπτω κ. μσν. **κ. νεώτ.** κύπτω, κλίνω, γέρνω πρὸς τὰ ἐμπρὸς **καὶ** κάτω : Ἱππ.Ἄρθρ.59 **ἄκρος ὁ πoὺς ἧσσόν τι προκύπτειν ἐθέλει ἐς**

τοὔμπροσθεν· **2)** κύπτω πρὸς τὰ ἔξω ὅπως ἴδω, σκύβω καὶ βλέπω : Δίων Κ 64,6 **προκύπτειν διά τινων ὀπῶν**· κ. μτ. γενικ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀλκίφρ.3,30 **προκύπτειν τῆς καλύβης,** Βάβρ.116,3 **προκύπτειν θυρίδων,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.69 **προέκυπτον διά τοῦ παραθύρου**· ‖ μσν. βγαίνω εἰς τὸ παράθυρον : Πρόδρ.1,202 **κυράδες . . προκύφατε, βηλαρικὰς ἐπάρετε κεντήκλας**· **3)** προβάλλω ἐμαυτόν, προεξέχω : Ἀριστφ.Ὄρν.496 **κἄρτι προκύπτω ἔξω τείχους,** Λουκ.Μισθ.Συν.34 **κυνίδιον ἐκ τοῦ ἱματίου προκύπτει,** Πορφ.Ἔμβρ. 16,5 **ἐξ ὠδίνων προύκυφε τὸ βρέφος**· ‖ κ. ἐπὶ πραγμ., προβάλλομαι : Ἀριστφ.Βάτρ.415 **χιτωνίου παραρραγέντος τιτθίον προκύψαν,** Λουκ.Ἀλέξ.12 **γλῶττα προκύπτει**· **4)** δθ. μτφ. ἐξέρχομαι, ἐξάγομαι, βγαίνω : Λύσις π.Ἰάμβλ.Πυθ.17,77 **τὸ νοητικὸν προκύπτει,** Δαμάσκ.Ἀρχ.85 **ὅσα προκύπτει ἀπὸ τῆς συνῃρημένης φύσεως,** Ἀρισταίν.2,10 **ἐπ' ἄκρων τῶν χειλῶν προκύπτει τις λόγος**· ‖ νεώτ. ἐξάγομαι, προέρχομαι ὡς ἀποτέλεσμά τινος : **προκύπτει κέρδος - ζημία**· ‖ συνάγομαι ὡς συμπέρασμα : **ἐκ τούτου προκύπτει ὅτι..**· **5)** ἰατρ. ὑποφέρω, πάσχω ἀπὸ πρόπτωσιν βλ.λ. ὀργάνου τινός, ὡς τῆς ἴριδος: Γαλ.12,716· ‖ όμ.τοῦ ἐπιπλόου : αὐτ.18(1),97· **6)** κύπτω πρό τινος κ. ἐν μτφ σημ. ὑποκύπτω εἴς τινα : Πλούτ.Ἠθ.633D **οὐ προεστάναι τῆς πόλεως, ἀλλὰ προκεκυφέναι.**

πρόκυρτος-ον μτγν. ὁ πρωΐμως, προώρως ἢ λίαν κυρτωθείς : Ῥοῦφ.Ὀστ.30.

προκυρῶ-όω μτγν. ἐπικυρῶ προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ μέσ. : Ἀνών.Προγ. ἐν Ῥητ.1,605W· κ. παθ. : ΚΔ Γαλ.3,17 **διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν,** Ἐπιγρ.Ῥόδου **ἐν τῷ προκεκυρωμένῳ ψηφίσματι.**

προκυστικός-ή-όν νεώτ. ὁ πρὸ τῆς κύστεως ὤν.

πρόκυψις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προκύπτειν βλ.λ.· ‖ ἐν τῇ γυμναστικῇ, κάμψις τοῦ κορμοῦ ἐμπρός, ἀντίθ. ἔκτασις.

προκύων-υνός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἀστὴρ πρώτου μεγέθους ἐν τῷ ἀστερισμῷ τοῦ Μικροῦ Κυνὸς ἀνατέλλων περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου πρὸ τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Κυνός : Ἄρατ.450, Ἵππαρχ. 2,2,13· **2)** ὁ ἀστὴρ Σείριος : Γαλ.17(1),17· **3)** πρόκυνες (οἱ) ἄνεμοι τῆς ἐπιτολῆς τοῦ Σειρίου : Ἀδαμ.Ἀνεμ.41· **4)** μτφ. κόλαξ περισαίνων ὡς κύων κυνηγετικός : Φιλόδ.Ῥητ.1,242S.

προκωδωνίζω πάπ. προηγουμένως κωδωνίζω, δοκιμάζω διὰ κωδωνίσματος πήλινον ἀγγεῖον.

προκώλῡμα-ατος (τὸ) μτγν. ἐμπόδιον, κώλυμα, φραγμός τινος : Ἡλιόδ.Αἰθ.9,17.

προκώμιον (τὸ) ποι. προοίμιον, πρόασμα, ᾆσμα ὡς προαναβολὴ πρὸ ὕμνου ᾀδόμενον : Πίνδ.Ν 4,11 **Τιμασάρχου τε πάλᾳ ὕμνου προκώμιον εἴη.**

προκωμογραμμᾰτεύς-έως πάπ. ὁ ἐκτελῶν ἔργα κωμογραμματέως.

προκώνια ἄλφιτα (τὰ) μτγν. κ. **πρόκωνα** (τὰ) (Πολυδ.6,77) χόνδροι νέων ἢ ἀφρύκτων κριθῶν, χονδραλεσμένοι σπόροι κριθῆς νέας ἢ ἀφρύκτου : Ἱππ.Γυν.2,110 ‖ κ. ἄνευ τοῦ **ἄλφιτα** : Λυκοῦργ. ἀπ.83, Ἀριστφ.Βυζ.π.Ἁρποκρ., Ἐπιγρ.

προκωνίαι πυροί (οἱ) τὰ προκώνια βλ.λ. ἄλφιτα : Ἱππ.Φύσ.Γυν.58.

πρόκωπος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ χειρός, ὁ ἀπὸ τῆς κώπης, τῆς λαβῆς ξίφους κρατῶν αὐτό : Αἰσχ. Ἀγ.1652 **ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωπος οὐκ ἀναίνομαι θανεῖν**· **2) πρόκωπον ξίφος** τὸ ἀπὸ τῆς λαβῆς κρατούμενον καὶ ἤδη ἕτοιμον ἐν προβολῇ ὄν : αὐτ.1650 **ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω**· **3)** μτφ. ἕτοιμος, πρόχειρος : Ἡρωδιαν.Ἰατ. 7,5,4 **ἔχειν πρόκωπον τὴν δεξιάν**· **4)** προεκτεταμένος, ἐπιμεμηκυσμένος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,4· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ὀστοῦ τῆς μήτρας, ὁ προεκτεταμένος : Σωρ.1,34· **5)** νεώτ. ναυτ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἐκ πρῴρας σέλματος καθήμενος ἐρέτης λέμβου, δημ. γαντζιέρος.

προλαβή (ἡ) μτγν. ἡ λαβή, κώπη : Πολυδ.1,136.

προλαβόντως ἐπίρρ. ἐκ μτχ. ἀορ. β' τοῦ προλαμβάνω, προηγουμένως, πρότερον : Αἴσωπ.347.

προλαγχάνω λαγχάνω, λαμβάνω τι πρῶτος διὰ λαχνοῦ : Ἀριστφ.Ἐκκλ.1159 **μηδὲ τὸν κλῆρον γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον, ὅτι προείληχ'**· **2)** ἐπιτυγχάνω ὡς τυχηρά μου : Ἐπιγρ. Μιλήτου.

προλάζῠμαι ποι. λάζυμαι, λαμβάνω πρότερον ἢ ἐκ τῶν προτέρων, προλαμβάνω, προαπολαύω : Εὐρ.Ἴων 1027 **προλάζυμαι οὖν τῷ χρόνῳ τῆς ἡδονῆς** (μέρος τι τῆς ἡδονῆς).

προλάκκιον (τὸ) λάκκος, λακκίσκος κείμενος πρὸ ἄλλου μεγαλυτέρου : Ἀριστλ.ΖΜ 675a,13.

προλαλιά (ἡ) μτγν. κ. μσν. λόγος, ὁμιλία, ἕτερος τίτλος τῶν Λουκ.Βάκχ. κ.Ἡρ., Σχόλ.αὐτ. (δόκιμος ἀττ. λ., κτ. Θωμ.Μάγ.224R).

πρόλαλος-ον μτγν. ὁ προπετῶς λαλῶν, προπετὴς ἢ ἀκαιρολόγος, φλύαρος : Αἰλ.ἀπ.22, Μαν.5337.

προλαλῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. λαλῶ πρότερον ἢ πρῶτος : Ἄντυλλ.π.Ὀρειβ.6,9,1· ‖ νεώτ. ἐν χρ. ἡ μτχ. ἀορ. **προλαλήσας-ασα-αν** ὁ πρὸ ἄλλου, προηγουμένως λαλήσας· **2)** μτγν. ὁμιλῶ προπετῶς, λέγω πολλὰς φλυαρίας, ψεύδη : Στράτ. ΑΠ 12,208· **3)** προλέγω, ἀναγγέλλω πρότερον : Εὐστ.1382,24· κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 15,3,8.

προλαμβάνω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **προλαβαίνω,** μέλλ. **προλήψομαι** (Ἰσοκρ.6,16), ἀόρ β' **προέλαβον** κ. **προύλαβον,** δημ. (ἐ)**πρόλαβα,** παθ. ἀόρ. **προελήφθην,** παθ. παρακ. **προείλημμαι,** γ' ἑν. προστ. **προειλήφθω** (Πολύβ.34,6,7), λαμβάνω τι πρότερον, πρὸ ἄλλου, πρῶτος, προκαταλαμβάνω: Λυσ.26,9 **ἣν πρότερον προλαβόντες οὕτως αἰσχρῶς . . ἐλωβήσαντο,** Δημ.20, Αἰσχίν.1,162, Ἐπιγρ. **προλαμβάνειν γάλα μετὰ μέλιτος**· κ. μτ. αἰτ. κ. γενικ. : Λουκ.Μισθ.Συν.37 **προλαμβάνειν μισθὸν τῆς ἀγγελίας** (διὰ τὴν ἀγγελίαν)· κ. παθ. Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.103 **ἐν τῷ ὄντι ἄρα ζωὴ προείληπται**· ‖ **προλαμβάνω τὴν αὔξησιν** ἀρχίζω τὴν αὔξησιν πρότερον : Θεόφρ.ΦΙ 8,1,4· **2)** λαμβάνω, καταλαμβάνω ἢ κυριεύω πρότερον: Δημ.234 **ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τοὺς ὅρκους ἀποδοῦναι,** Αἰσχίν.3,142, Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 40,24 **προλαμβάνειν τὴν ἀρχήν**· κ. παθ. : Ἑρμητ. 12,3 **σῶμα προειλημμένον ὑπὸ νόσου**· ‖ κ. μτ. μτχ. : Δημ.725 **προλαβὼν κατεγνωκότας ὑμᾶς**· **3)** λαμβάνω πρότερον, κατὰ προτίμησιν, προκρίνω, προτιμῶ : Σοφ.ΟΚ 1141 **εἰ πρὸ τοὐμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη**· **4)** προφθάνω καὶ λαμβάνω, προφθάνω τι : Εὐρ.Ἴων 1253 **ἐκ γὰρ οἴκων προὔλαβον μόγις πόδα μὴ θανεῖν**· **5)** λαμβάνω δεδομένον πρότερον, ἔχω προκαταβολικῶς, ἐκ τῶν προτέρων : Δαμάσκ.Ἀρχ.253 **τὴν ὁλότητα προλαβὼν ἐγέννησεν ἀπ' αὐτῆς τὴν παντότητα**· κ. παθ. Πολύβ.34,6,7· **6)** προκαταλαμβάνω βλ.λ., δθ. μτ. αἰτ. προσ. προσπερνῶ : Ξεν.Κυν.5,19 **προλαμβάνοντες δὲ τὰς κύνας ἐφίστανται,** Δημ.1439, Θεόφρ.ΦΙ 8,1,3, Πλούτ.Ἠθ.117E· ‖ νεώτ. κ. δημ. μτ. αἰτ. προσ. ἢ πράγμ. φθάνω που πρότερον ἄλλου, καταφθάνω τινὰ ἢ κάμνω ἐγκαίρως τι ἢ πρὶν ἀπὸ ἄλλον ἢ πρὶν νὰ συμβῇ τι, προκάνω : **ἔτρεξα, ἀλλὰ δὲν τὸν πρόλαβα, - δὲν θὰ προλάβουμε τὸ βαπόρι**· ‖ κ. ἀπολ. ἐν παροιμ. φρ. : **ὅποιος πρόλαβε τὸν Κύριον εἶδε**· ‖ κ. μτ. γενικ.προσ.: Δημ.1103 **προλαβών μου ὥστε πρότερος λέγειν**· κ. παθ. : Διογ.Οἰν.2 **ἵνα μὴ προλημφθῶμεν**· ‖ γεν. **προλαμβάνω τῶν κηρύκων** προφθάνω αὐτούς : Ἀριστλ.Ῥητ.1408b,24· ‖ κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Εὐρ. Ἑλ.339 **προλαμβάνειν γόους,** αὐτ.Ἴων 407, Πο-

λύβ.9,14,12, Πλούτ.Κάμ.34, Λουκ.Ἔρωτ.15· ‖ ἐπὶ ἀντιλήψεως, ἀντιλαμβάνομαι : Ἀριστλ.ΖΓ 765a,28 **προλαμβάνειν ὡς οὕτως ἔχον πρὶν γινόμενον αὔτως ἰδεῖν,** Πολύβ.3,112,7, αὐτ.1,7, Πλούτ.Ἠθ..02Ε, Φίλ.1,620, Δίων Κ άπ 54,2, Λουκ.Ἔρωτ.8 **προλαμβάνειν τὰ πολλὰ εἰκασίᾳ·** ‖ κ. μτ. γενικ. διαστήματος ἢ τόπου : Ἡρ.3,105 **εἰμὴ προλαμβάνειν τῆς ὁδοῦ,** Θουκ.4,33, Διόδ.Σ 16,94, Πολύαιν.7,29,2 **πολὺ τῆς ὁδοῦ προλαμβάνειν·** ‖ κ. μτ. δοτ. τρόπ. : Ξεν.Κυν.7,7 **προλαμβάνειν τῷ δρόμῳ,** Ἀριστλ.άπ. 660, Πλούτ.Ἀλέξ.20, αὐτ.Κικ.47· ‖ κ. μτ. άπαρφ.: ΚΔ Μᾶρκ.14,8 **προέλαβε μυρίσαι μου τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν·** **7**) χρον. ἢ τοπ. προηγοῦμαι : Θουκ.7,80 **ξυνέμενέ τε καὶ προύλαβε πολλῷ,** Ξεν.Κυν.6,19, Δημ.48, Πολύβ.31,15,8, Λιβάν. Λόγ.57,24 **ἡ προλαβοῦσα τράπεζα·** ‖ κ. άπολ. **τὰ προλαβόντα** τὰ προηγαύμενα : Προκ.Βανδ.2, 16· ‖ **οἱ προλαβόντες** οἱ πρόγονοι : Προκ.Γαζ. Ἀναστ.495Β **τῶν προλαβόντων τὴν μνήμην·** **8**) προτρέχω : Δημ.970 **ἅπασι μέχρι τοῦ προλαβεῖν καὶ τυχεῖν ὧν δέοιτο φίλον ὄντα·** **9**) προδικάζω : Ξεν.ΚΠ 1,2,3, Δημ.44· κ. παθ. : Ἑρμογ. Στάσ.1· **10**) παραδέχομαι, στοχάζομαί τι ἐκ τῶν προτέρων : Ἐπιγρ.Σάμου· κ. μέσ. : Μέν.701, **11**) ἐπαναλαμβάνω **ἐξ ἀρχῆς** : Ἰσοκρ.6,16, αὐτ.16, 24· **12**) μτγν. ἐν φιλοσ. ἐνν. ἐκ προκαταλήψεως, προώρως κάμνω τι, σχηματίζω προκατάληψιν, κάμνω προκατειλημμένην, προεσπευσμένην κρίσιν : Φιλόδ.Θε.3,13, αὐτ.Σημ.22· κ. μέσ. : αὐτ.Θε.1,13· κ. παθ.: αὐτ.Οἰκ.57J· **13**) μτγν. ἀνακαλύπτω, ἀποκαλύπτω, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΚΔ Γαλ.6,1 **ἐὰν καὶ προληφθῇ ἄνθρωπος ἔν τινι παραπτώματι·** **14**) νεώτ. διὰ τῆς παρουσίας μου, τῶν ἐνεργειῶν μου, τῆς παρεμβάσεώς μου ματαιώνω τι τὰ δυσάρεστον. **ἡ ἔγκαιρος δρᾶσις τῶν ἀρχῶν ἐπρόλαβε τὴν ἔκρηξιν ἐπαναστάσεως·** κ. παθ. : **εὐτυχῶς ὁ κίνδυνος προελήφθη·** **15**) δημ. λαμβάνω τὸν καιρὸν νὰ πράξω, νὰ ἐκτελέσω τι : **δὲν ἐπρόλαβα νὰ σοῦ γράψω·** κ. μτβ. : **ἔχω σήμερα πολλὲς δουλειὲς καὶ δὲν θὰ τίς προλάβω·** **16**) νεώτ. ναυτ. **προλαμβάνω** (τὸν ἄνεμον) δέχομαι τὸν ἄνεμον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν, παίρνω σόπρα.

προλάμπω μτγν. ἀκτινοβολῶ, ἀπαστράπτω : Χορίκ.164Β, Προκ.Γαζ.Ἐπιστ.128· **2**) προκαλῶ ἀκτινοβολίαν, κάμνω τι νὰ ἀπαστράπτῃ : Πρόκλ. Παρμ.472S, Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.477Μ· **3**) φωτίζω πρό τινος, ἔμπροσθεν· μ. ἐν μτφ. χρ. : Πάπ. **προλάμπειν τὰς προόδους τῆς ἡμῶν ἐξουσίας·** **4**) γλωσσ. ὑπερβαίνω κατὰ τὴν λάμψιν.

πρόλαμψις-εως (ἡ) μτγν. λάμψις πρό τινος : Πρόκλ.Τίμ.109 (ἔκδ.Βασιλείας).

προλατυπῶ-έω μσν. κτυπῶ, πελεκῶ λίθους πρότερον, προηγουμένως : Μιχ. Ἀκομ.1,78,15.

πρόλαχος-εος (τὸ) Σουΐδ. ἐν λ. λάχος «ὁ πρῶτος κλῆρος».

προλεαίνω μτγν. προλειῶ βλ.λ. Ἀρετ.Ὀξ. Νούσ.1,6· κ. παθ. : Ὀρειβ.άπ.83.

προλέγω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκλέγω κατὰ προτίμησιν, προκρίνω, προτιμῶ· ἐν χρ. τὸ παθ. : Ἰλ.Ν 689 **Ἀθηναίων προλελεγμένοι,** Πίνδ.Ν 2,18 **ἐξοχώτατοι προλέγονται,** Θεόκρ.13,18 **ἀριστῆες πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι·** **2**) κ. νεώτ. λέγω τι προηγουμένως : Ἀλκ.Συμπλ.22,7, Αἰσχ.Πρ.1071 **μέμνησθ᾽ ἁγὼ προλέγω,** Σοφ.ΟΤ 973, Πλάτ.Εὐθφρ. 3C **προλέγειν τὰ μέλλοντα,** Δημ.436· κ. παθ. : Δημήτρ.89 **ὡς προλέλεκται,** Πάπ.,-**κατὰ τὰ προειρημένα. ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις εἶναι ἀρίστη·** ‖ **αἱ προλεγόμεναι** (θέσεις) αἱ πρῶται ἀρχαί, ἐξουσίαι : Κικ.**Fam.**9,18,3· ‖ **μακρὰ προλεγομένη** μακρὰ συλλαβὴ τοποθετημένη τὸ πρῶτον: Δημήτρ.39· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. μτχ. ἐνεστ. πληθ. **προλεγόμενα** ὡς οὐσ. πρόλογος ἰδ. βιβλίου, προκαταρκτικαὶ παρατηρήσεις· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. παρακ. κτ. πληθ. **τὰ προειρημένα** τὰ προλεχθέντα· **3**) κ. νεώτ. προφητεύω τι, προμαντεύω : Ἡρ.1,53, αὐτ.8,136 **τάχα δ᾽ ἂν καὶ τὰ χρηστήρια ταῦτά οἱ προλέγοι,** Μηναῖ.12,1 Ὄρθρ.Ὠδ. 7,4 **χάριν σοι δέδωκε προλέγειν τὰ μέλλοντα,** - **προλέγω τὰ συμβησόμενα - ἔκλειψιν σελήνης·** **4**) δημοσίᾳ λέγω, δηλῶ πρὸ πάντων, διακηρύσσω : Θουκ.1,139 **προύλεγον τὸ ψήφισμα καθελοῦσι μὴ ἂν γίγνεσθαι πόλεμον,** Ἐπιγρ.Δελφῶν **προλεγέτω ἁ ἀρχά,** αὐτ.Περγάμου· κ. μτ. αἰτ. : Λυκοῦργ.4 **ὁ νόμος πέφυκε προλέγειν ἃ μὴ δεῖ πράττειν,** Πολύβ.13,3,5· κ. μτ άπαρφ..: Αἰσχ. Ἐπ.336· **5**) προστάσσω, διατάσσω τινὰ νά ..: Ξεν.Ἀν.7,7,3 **προλέγομεν οὖν ὑμῖν .. ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας,** Δείν.1,71· **6**) καθιστῶ προσεκτικόν : Εὐρ.άπ.889,9 **τὸ δ᾽ ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν μήποτε φεύγειν,** Ἀντιφ.4,2,4,Πολύβ.5,57,2· **7**) προκαθορίζω, ὁρίζω τι ἐκ τῶν προτέρων : Δημ.719 **οἷς ἅπασιν οἱ .. νόμοι δεσμὸν προλέγουσι.**

προλειοτριβῶ-έω μτγν. προλειόω βλ.λ., ἐν χρ. τὸ παθ. : Κρίτ.Ἰατρ.π.Γαλ.13,799, αὐτ.800.

προλείπω προχωρῶ καὶ ἀφήνω, ἀφήνω ὀπίσω, ἐγκαταλείπω ; Ἰλ.Ρ 275 **νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν,** Ὀδ.Γ 314, αὐτ.Ν 331, αὐτ.Ψ 120, Θέογν. 1102, Σιμων.π.Ἡρ.7,228 **οὐκ ἔτλη Σπάρτης ἡγεμόνας προλιπεῖν,** Σοφ.Αἶ.507, Θουκ.1,74· ‖ **χώραν προλείπω** ἐγκαταλείπω τὴν θέσιν μου : αὐτ. 2,87· **2**) ἁπλῶς, καταλείπω, ἀφήνω : Ἡσίοδ. Ἔργ.566 **Ἀρκτοῦρος προλείπει ῥόον Ὠκεανοῖο,** Πίνδ.Π 9,30, Αἰσχ.Πρ.282, Εὐρ.Ἀλκ.124, Ἀριστφ. Ὄρν 1558· **3**) παραλείπω νὰ πράξω τι : Θέογν. 351, Σοφ.Ἠλ.132 **οὐδ᾽ ἐθέλω προλιπεῖν τόδε·** **4**) σπαν. ἐπὶ πραγμ., ἐκλείπω, ἀφήνω τι : Ὀδ.Β 279 **σε μῆτις προλέλοιπε,** Ἀριστφ.Θεσμ.927, Πλάτ.Πολ.601Β **ὅταν αὐτὰ τὸ ἄνθος προλίπῃ·** κ. μτ. γενικ. : Ἑλλ.Ἐπιγραμμ.321,4 **ἐφημερίων προλείπειν·** **5**) ἀμτβ. λείπω ἐκ τῶν προτέρων : Εὐρ.Ὀρ.817 **φόνος .. οὐ προλείπει .. Ἀτρείδαις,** Θουκ.7,75 **εἴ τῳ προλίποι ἡ ῥώμη·** **6**) ἐπὶ προσ., λιποψυχῶ, λιποθυμῶ : Εὐρ.Ἑκ.438 **οἲ 'γώ, προλείπω· λύεταί μου μέλη.**

πρόλειψις-εως (ἡ) μτγν. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πρόληψις : Δαμάσκ.Ἀρχ.399.

προλειψίω Ἐπιγρ. κρητ. μέλλ. τοῦ προλείπω βλ.λ.

προλειῶ-όω μτγν. λειῶ, λειώνω προηγουμένως : Γαλ.12,347, Ἀλέξ.Τραλλ.9,3 **τὸν τροχίσκον προλειώσας μετὰ οἴνου·** κ. παθ. : Γαλ.13,756 **καστόριον προλελειωμένον ἀκριβῶς.**

προλεκτικός-ή-όν μσν. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα τοῦ προλέγειν, ὁ προλέγων : Παῦλ.Σιλ.74,67.

πρόλεξις-εως (ἡ) Ἡσ. «πρόρρησις, προφητεία».

προλεπτύνω λεπτύνω, καθιστῶ τι λεπτόν, ἰσχνὸν ἐκ τῶν προτέρων : Ἀριστλ.ΖΓ 726a,1, Γαλ.6,90· κ. παθ. καθίσταμαι, γίνομαι λεπτός, λεπτύνομαι ἐκ τῶν προτέρων : Πλάτ.Τίμ.66Α, Ἀριστλ.ΖΙ 513a,14· **2**) ἐπὶ ἀσθενειῶν, διατελῶ ἐν ὑφέσει: Ροῦφ.άπ.72.

προλεσχηνεύομαι ἀποθ. προλαλῶ, προδιαλέγομαι, κάνω κουβέντα πρὶν : Ἡρ.6,4 **προλελεσχηνευμένων αὐτῷ ἀποστάσιος πέρι.**

πρόλεσχος-ον ποι. ὁ πρόθυμος εἰς ἀδολεσχίαν, πρόθυμος νὰ ἀρχίσῃ ὁμιλίαν : Αἰσχ.Ἱκ.200 **καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ᾽ ἐφολκὸς ἐν λόγῳ γένῃ** (σχόλ. «μήτε προτέρα κατάρχου τοῦ λόγου μήτε ἀμειβομένη μακρολόγει»).

προλεταριακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ προλεταριάτον ἢ τὸν προλετάριον : **προλεταριακὴ ψυχολογία - φιλολογία.**

προλεταριάτο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν προλεταρίων βλ.λ. ὡς κοινωνικὴ τάξις.

προλετάριος-ον (λατ.) νεώτ., δημ. θηλ. -**άρια** κ. -**άρισσα,** ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ῥώμῃ, πολίτης λίαν ἀπο-

ρος, μὴ δυνάμενος νὰ συνεισφέρῃ οὐδὲν ἄλλο εἰς τὴν πολιτείαν εἰμὴ τοὺς υἱούς του ὡς στρατιώτας· **2)** ἄτομον μὴ ἔχον οὐδένα ἄλλον πόρον πλὴν τοῦ προϊόντος τῆς ἐργασίας του, ὁ ἐκ τῆς ἐργασίας του ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ἐφ' ὅσον ἐργάζεται ποριζόμενος πενιχρὰ τὰ πρὸς συντήρησιν.

προλευκαίνω μτγν. λευκαίνω πρότερον, προηγουμένως : ΨΔημόκρ.π.Ζῶσ.'Αλχ.161Β.

προλεύσσω ποι. προβλέπω : Σοφ.Φιλ.1360 **ἀλλ' οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι δοκῶ προλεύσσειν.**

πρόλημμα-ατος (τὸ) μτγν. **τὸ ἐκ** τῶν προτέρων ληφθέν, πλεονέκτημα, κέρδος : Πολύβ.18,10,13 **πρόλημμα ποιεῖν τινι,** Πάπ.· **2)** προκατάληψις, πρόληψις : 'Ερμητ.12,3, Κλημέντια 240C, Τατιαν.812Β, αὐτ.864Β, 'Αθανάσ.1,305.

προλημματίζω μτγν., παθ. παρακ. προλελημμάτισμαι ('Απολλ.Δύσκ.Συντ.19,26), προτάσσω, ἐν χρ. τὸ παθ. : αὐτ.7,17.

προλημματισμός (ὁ) μσν. προπαρασκευαστικὴ ἄσκησις εἰς ψαλμῳδίαν : Εὐστ.853,25.

προλήνιον (τὸ) μτγν. ὄρυγμα ἔμπροσθεν τοῦ ληνοῦ : ΠΔ'Ησ.5,2 **ᾠκοδόμησα** πύργον **ἐν** μέσῳ **αὐτοῦ καὶ προλήνιον ὤρυξα ἐν αὐτῷ.**

προληπτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόληψιν, τὸ προλαμβάνειν, προλαμβάνων τι : Πλούτ.'Ηθ.427Ε **προληπτικὴ δύναμις,** 'Ανών.Εἰκ.158, Βέττ.Βάλ.244,31 **χρόνος προληπτικὸς τοῦ ἀποτελέσματος·** **2)** νεώτ. ὁ γινόμενος ἢ συντελῶν ὅπως ἐμποδίσῃ τὴν γένεσιν ἢ ἐκδήλωσίν τινος : **προληπτικὸν μέσον,** - **προληπτικὴ λογοκρισία** (ἡ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἐπιβαλλομένη)· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **προληπτικὸν** (μέτρον) τὸ μέτρον ἢ μέσον δι' αὗ προλαμβάνεταί τι· ‖ νεώτ. ἐν εἰδ. γραμμ. σημ. **προληπτικὸν κατηγορούμενον** ἢ **τοῦ ἀποτελέσματος** τὸ ἐκφράζον τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως καὶ ἰσοδυναμοῦν μὲ συμπερασματικὴν πρότασιν· ‖ **τὸ** οὐδ. κτ. συγκρ. βαθμ. **προληπτικώτερον** ὡς ἐπίρρ. προώρως : 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.47,10· **3)** μτγν. ἰατρ. ἐπὶ διαλειπόντων πυρετῶν, ὁ ἐμφανιζόμενος προώρως : Γαλ.7,359· **4)** νεώτ. ὁ ἔχων προλήψεις, ὁ πιστεύων εἰς αὐτάς, δεισιδαίμων : εἶναι προληπτικός, **ποτὲ δὲν ἀρχίζει δουλειὰ τὴν Τρίτη.**

προληπτικῶς μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον προληπτικόν, οὕτως ὥστε νὰ προληφθῇ τι : 'Απολλ. Δύσκ.'Αντων.10,22, Σχόλ.'Αριστφ.'Όρν.35, - ἐνήργησε **προληπτικῶς·** **2)** κατὰ πρόληψιν βλ.λ 1) : Φιλόδ.Οἰκ.14J· **3)** κατὰ τρόπον προληπτικὸν βλ.λ.3) : Γαλ.7,361.

πρόληψις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ἀντίληψις, οἵα κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐνεφυτεύθη εἰς τὸν ἀνθρώπινον νοῦν : 'Επίκ. Γνῶμ.37 **εἰς τὴν πρόληψιν ἐναρμόττειν,** αὐτ.38, αὐτ.'Επιστ.1,24U, αὐτ.3,60U, αὐτ.ἀπ.255, αὐτ.Φύσ. 28,4, Χρύσ.Στωϊκ.3,17 **ἔμφυτοι προλήψεις,** αὐτ.2, 286 **κοινὴ πρόληψις τῶν ἀνθρώπων,** 'Αρρ.'Επίκτ. 1,22· ‖ προτέρα ἔννοια ἢ γνῶσις : Πολύβ.8, 27,1, αὐτ.10,43,8 **πρόληψιν ἔχειν πάντων ἀδύνατον,** 'Απολλ.Δύσκ.Σύνδ.247,22, Πάπ.· **2)** μτγν. κ. νεώτ. ἐν τῇ ρητ. προκατάληψις βλ.λ.2) : 'Ερμογ. Μεθ.10 **πρόληψις ὑπονοίας·** κ. γεν. : Φίλ.1, 425, 'Ιάμβλ.Μυστ.3,26 ζῴων **ἐνίοις σεισμῶν καὶ ὑετῶν ἐμπέφυκε πρόληψις,** Φιλούμ.Γυναικ.4,5 **ἐν προλήψει γεγονέναι·** **3)** λῆψις ἐκ τῶν προτέρων, προκαταβολικὴ ἀνάληψις : 'Ηλιόδ.Αἰθ.4,18, αὐτ.5,8 **πρόληψις μισθοῦ·** **4)** νεώτ. παρεμπόδισις, ἀποσόβησις : **πρὸς πρόληψιν τοῦ μέλλοντος πολέμου·** **5)** νεώτ. γνώμη ἢ ἀντίληψις κατὰ συνθήκην καὶ ἀβασανίστως παραδεδεγμένη : **αἱ κοινωνικαὶ προλήψεις·** **6)** μσν. κ. νεώτ. εἰδικώτ. **ἄλογος καὶ ἐκ παραδόσεως κτηθεῖσα ἰδέα** περὶ τοῦ αἰσίου ἢ ἀπαισίου ὡρισμένων γεγονότων ἢ πράξεων, δεισιδαίμων δοξασία, δεισιδαιμονία : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,261 **τῶν ἀλόγων προλήψεων ὀλιγωρητής,** - **ἡ πρόληψις διὰ τὸν ἀριθμὸν 13·** **7)** νεώτ. γραμμ. σχῆμα συντάξεως καθ' ὃ τὸ ὑποκείμενον ἐξηρτημένης προτάσεως ἕλκεται προληπτικῶς ὑπὸ τοῦ ρήματος τῆς κυρίας προτάσεως καὶ τίθεται ὡς ἀντικείμενον ταύτης.

προλιβανωτίζω πάπ. λιβανωτίζω, θυμιῶ διὰ λιβανωτοῦ προηγουμένως.

προλιμήν-ένος (ὁ) νεώτ. **τὸ ἐξώτερον** τμῆμα λιμένος, ὅρμος εὑρισκόμενος πρὸ τοῦ λιμένος.

προλιμνάζω μτγν. σχηματίζω λίμνην πρὸ τοῦ ποταμοῦ : Παυσ.8,22,3 **ἐν θέρει δὲ** (ἡ πηγὴ) **προλιμνάζει** μὲν **οὐδὲν ἔτι, ποταμὸς δὲ** αὐτίκα **ἐστὶν** ἀπὸ τῆς πηγῆς.

προλιμνάς-άδος (ἡ) (λίμνη) λιμνάζοντα ὕδατα ὑπολειπόμενα ἐκ τῆς πλημμύρος ποταμοῦ : 'Αριστλ.ΖΙ 568a,20 **ἐν ταῖς προλιμνάσι τῶν ποταμῶν,** Πολυδ.9,49.

προλιμοκτονῶ-έω λιμοκτονῶ πρότερον, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : 'Αριστλ.ΖΙ 595a,22.

προλιπαίνω μτγν. λιπαίνω πρότερον : Σωρ.1,69 **ἐλαίῳ προλιπάνασα τὰς χεῖρας,** Διοσκ.'Αλεξ.1, 'Ορειβ.8,6,27.

προλιχνεύομαι σχόλ. λιχνεύομαι πρότερον : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.1202.

προλόβιον (τὸ) μτγν. **τὸ** κατώτατον σαρκῶδες μέρος τοῦ **ὠτός·** Πολυδ.2,85, 'Ησ.

πρόλοβος (ὁ) κ. νεώτ. ὁ προηγορεύων βλ.λ., ἀσκοειδὴς διαστολὴ τοῦ οἰσοφάγου τῶν καρποφάγων ἰδίᾳ πτηνῶν, γκούσα, σγάρα : 'Αριστλ.ΖΙ 508b, 28, αὐτ.ΖΜ 674b,31, ΠΔ Λευϊτ.1,16 **καὶ ἀφελεῖ τὸν** πρόλοβον **σὺν τοῖς πτεροῖς·** ‖ ἐπὶ τῶν μαλακίων καλεῖται **πρόλοβος ὀρνιθώδης** : 'Αριστλ.ΖΜ 629b,9, αὐτ.ΖΙ 524b,10· **2)** θυρεοειδὴς χόνδρος, τὸ μῆλον τοῦ 'Αδάμ : Πολυδ.2,207.

προλοβώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πρόλοβον βλ.λ.1) : 'Αριστλ.ΖΜ 678b,31.

προλόγια (τὰ) 'Ησ. «θυσία **πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη.** Λάκωνες».

προλογία (ἡ) σχόλ. τὸ προλέγειν, προμαντεύειν τι, πρόρρησις : Φιλόστρ.'Απολλ.4,24.

προλογίζω μτγν. κ. νεώτ. λέγω πρόλογον, προλεγόμενα : Σχόλ.Σοφ.Φιλ.1· ‖ νεώτ. γράφω πρόλογον εἴς **τι,** ὁμιλῶ προεισαγωγικῶς· **2)** λέγω πρότερος, ὁμιλῶ πρῶτος : 'Υπόθ.Σοφ.ΟΚ **προλογίζει Οἰδίπους·** **3)** μνημονεύω προηγουμένως : Κλήμ.'Αλ.985· **4)** τὸ μέσ. λογίζω, ἐξετάζω πρότερον : Φιλόδ.Μουσ.74Κ, Γαλ.4,815, Σιμπλ.'Επίκτ.261).

προλογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρόλογον, ὁ τοῦ προλόγου.

προλογισμός (ὁ) μτγν. σκέψις, στοχασμὸς προηγούμενος : 'Ιεροκλ Χρ.'Έπ.18,460Μ.

προλογιστής (ὁ) μσν. ὁ προεξεταστής : **'Ιγνάτ.** Βί.Νικηφ.205,9 (**ἐκδ.** De Boor).

πρόλογος (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. **παρὰ τοῖς παλαιοῖς** τῶν τραγικῶν καὶ κωμικῶν ποιητῶν, τὸ μέρος τοῦ δράματος **τὸ** πρὸ τοῦ πρώτου χορικοῦ ᾄσματος : 'Αριστλ.Ποιητ.1452b,19· **2)** εἰδ. ἀπὸ τοῦ Εὐρ. μονόλογος περιέχων διήγησιν τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δράματος γεγονότων : 'Αριστφ.Βάτρ.1119 **καὶ μὴν ἐπ' αὐτοὺς τοὺς προλόγους σου τρέψομαι·** ‖ ὁ 'Αριστλ. ἐν Ρητ. 1414b,20 παραβάλλει τοῦτον **πρὸς τὸ** προαύλιον βλ.λ. **ἐν** τῇ αὐλήσει· **3)** νεώτ. **τὸ** πρὸ τῆς κυρίας δράσεως μέρος θεατρικοῦ ἔργου ἢ μυθιστορήματος· **4)** μτγν. κ. νεώτ. εἰσαγωγικὸν μέρος λόγου ἢ βιβλίου, προοίμιον, προεισαγωγή, ἀντίθ. ἐπίλογος : Λιβάν.Λόγ.1,55· **5)** μτγν. ὁ ἀπαγγέλλων, ὁ ἐκφωνῶν **τὸν** πρόλογον, **τὴν** προεισαγωγήν : Λουκ.Ψευδολ.4· **6)** μτγν. **ἐν εἰδ.** ὀριθμ.

σημ. ἐπὶ λόγων, ἐν οἷς ὁ πρῶτος ἀριθμὸς εἶναι μεγαλύτερος, οἷον 5 : 3 : Νικόμ.᾿Αριθμ.1,19, Θεολ. ᾿Αριθμ.13, Δαμάσκ.᾿Αρχ.374.

προλογῶ-έω μτγν. προλογίζω βλ.λ.)) : Πολυδ.2,123.

πρόλοιπον (τὸ) πάπ. καθυστερούμενον τμῆμα ὀφειλῆς, ὑπόλοιπον χρέους.

προλούω λούω ἐκ τῶν προτέρων : ῾Ιππ.Γυν.1,68, ᾿Αρχιγ.π.Γαλ.13,235· κ. παθ. : **Σωρ.**1,65· ‖ λούομαι προηγουμένως : Κλέαρχ.16.

προλοχίζω τοποθετῶ που πρότερον ἐνέδρος, στήνω ἐνέδραν ἐκ τῶν προτέρων : ᾿Ιώσ.ΠΙ 1,4,4, αὐτ.4,9,8· μτ. γενικ. : ῾Ηλιόδ.Αἰθ.6,13 **προλοχίζουσί τέ τινας ἐνέδρας**· κ. παθ. : Θουκ.3,112 **καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας διεφθείροντο**· ‖ **ἡ νὺξ προλοχίζεται ὑπό τινος** τοποθετοῦνται, στήνονται παγίδες τὴν νύκτα ἐκ τῶν προτέρων : ᾿Ιώσ.ΠΙ 1,13,4 (ἀμφ. ἀνάγν.)· **2)** τοποθετῶ ἄνδρας εἰς ἐνέδραν πρότερον, προηγουμένως : αὐτ.ΑΙ 5,2,11,αὐτ.ΠΙ 1,2,2· **3)** προκαταλαμβάνω μέρος τι καὶ τοποθετῶ, στήνω ἐκεῖ ἐνέδρας : Θουκ.3,110 **πέμπει .. τοῦ στρατοῦ μέρος τι τὰς ὁδοὺς προλοχιοῦντας**, Πλούτ.Σερτ.13· ‖.ὁμ. κ. **προλοχίζω τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις**: Θουκ.2,81· **4)** ρηματ. π. προλοχισμός.

προλοχισμός (ὁ) μτγν. ἡ ἐγκατάστασις ἐνέδρας ἀνδρῶν εἰς τόπον προκαταλαμβανόμενον : Κόνων 37,3 **ἐνέδραι καὶ προλοχισμοί**.

προλυμαίνομαι μτγν. λυμαίνομαι, φθείρω, βλάπτω τι πρότερον : Πολύβ.2,68,5. **προλυμηνάμενοι καὶ συγχέαντες τὸ τοῦ καθοπλισμοῦ.**

προλύπησις-εως (ἡ) λύπησις, λύπη προτέρα, πρὶν νὰ συμβῇ τι : Πλάτ.Πολ.584C **προησθήσεις τε καὶ προλυπήσεις κατὰ ταὐτὰ ἔχουσιν;**

προλυπῶ-έω προξενῶ λύπην εἴς τινα προκαταβολικῶς, παθ. : Πλάτ.Πολ.584B **αὗται γὰρ οὐ προλυπηθέντι ἐξαίφνης ἀμήχανοι τὸ μέγεθος.**

προλυσσῶ-άω πάπ. λυσσῶ, καταλαμβάνομαι ὑπὸ λύσσης ἐκ τῶν προτέρων.

προλύτης (ὁ) μτγν., **μσν. κ. νεώτ.** σπουδαστὴς τοῦ δικαίου εὐδοκίμως συμπληρώσας τὸ προτελευταῖον ἔτος τῶν σπουδῶν αὐτοῦ, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν λύτην, τὸν ἔχοντα ἤδη διανύσει καὶ τὸ τελευταῖον αὐτῶν ἔτος: ᾿Ιουστιν.Const.Omnem.5· **2)** νεώτ. τίτλος ἀποδιδόμενος μέχρι τοῦ 1911 ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου ᾿Αθηνῶν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις ἐτύγχανε τοῦ βαθμοῦ «σχεδὸν καλῶς».

προλύω μτγν. λύω, ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω τι προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων:Οὐλπ.εἰςΔημ.20,18.

προλωβῶμαι-άομαι μτγν. λωβῶμαι, βλάπτω πρότερον, προηγουμένως : Παυσ.10,35,3 **ἐπὶ τῷ Μηδικῷ προλωβησαμένῳ πυρί.**

προμάδδας ῾Ησ. «μάζας προμεμαγμένας».

προμάθεια (ἡ) δωρ. τ. τοῦ προμήθεια βλ.λ.

προμᾱθεύς-έως (ὁ ἡ) δωρ. τ. τοῦ προμηθεὺς βλ.λ. : Αἰσχ.῾Ικ.700.

προμάθημα-ατος (τὸ) ῾Ησ. «προπαίδευμα».

προμᾱθής-οῦς-ές δωρ. τ. τοῦ προμηθὴς βλ.λ.

πρόμακρος-ον ὁ προμήκης βλ.λ. : ῾Ιππ.᾿Επιδ.6, 7,2, αὐτ.Φύσ.Γυν.32, Θεόφρ.ΦΙ 3,10,3.

προμάλαγγες (οἱ) εἶδος ἐλλογίμων κολάκων καὶ κατασκόπων, οἵτινες μετὰ τῶν γεργίνων ἀπετέλουν ἐν Κύπρῳ εἰδικὰ γένη, ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τούτου ἀποζῶντες καὶ χρησιμοποιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μοναρχῶν, ἰδίᾳ τῶν τῆς Σαλαμῖνος,οἱ μὲν γεργῖνοι ὡς ὠτακουσταί, οἱ δὲ προμάλαγγες ὡς ἐρευνηταὶ τῶν δεομένων περαιτέρω ζητήσεως : Κλέαρχ.π.᾿Αθήν.6,255F **τοὺς μὲν γεργίνους, τοὺς δὲ προμάλαγγας προσαγορεύουσιν.**

προμαλακτήριον (τὸ) μτγν. μέρος, διαμέρισμα ἐν ᾧ προεμαλάσσοντο, προετρίβοντο οἱ λουόμενοι : Γαλ.12,239.

προμάλακτον (τὸ) σχόλ. τὸ προμαλακτήριον : Σχόλ.Νίκ.᾿Αλεξ.111 (ἐσφ.ἀνάγν.).

προμαλακύνω μτγν. προμαλάσσω : **᾿Αλέξ.᾿Αφρ.** Πρ 1,119.

προμάλαξις-εως (ἡ) μτγν. προτέρα, προηγουμένη μάλαξις : ΨΔημόκρ π.Ζώσ.᾿Αλχ.161B.

προμαλάσσω, ἀττ. -άττω καθιστῶ μαλακὸν ἐκ τῶν προτέρων, ποιῶ τι μαλακὸν ἢ ἁπαλὸν διὰ τῆς τριβῆς ἢ τῆς μαλάξεως : Γαλ.6,90, αὐτ.8,287· κ. παθ. : ᾿Αριστλ.Πρ.869b,30, Διοσκ.Εὐπορ.1,208· **2)** παθ. χαλαρώνομαι πρότερον : ᾿Αλέξ.Τραλλ.10 **προμαλαχθέντων τῶν σπλάγχνων**· ‖ κ. μτφ. : Φίλ.2,579· κ. παθ. : Πλούτ.Καῖσ.6 **προμαλαττόμενον τὸν δῆμον,** ῾Ερμογ.Μεθ.10.

πρόμαλος (ἡ) εἶδός τι φυτοῦ ἔχοντος εὐλυγίστους κλάδους, πιθ. εἶδός τι ἰτέας ἢ λύγου : ῾Ιππ. Φύσ.Γυν.75, Εὔπ.14,5,᾿Απολλ.Ρ 3,201, Νικαίν.π.᾿Αθήν. 15,673C **ἐγγύθι γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης καὶ λύγος**· ‖ ῾Ησ. «μυρίκη ἢ ἄγνος».

προμαλχατεύειν ῾Ησ. «μετατροπεύειν».

προμάμμη (ἡ) μτγν. κ. **νεώτ.** ἡ μήτηρ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης ὡς πρὸς **τοὺς** ἐγγόνους αὐτῆς : Φίλ.2,565, αὐτ.588, ᾿Επιγρ., Γλωσσ.

προμανθάνω μανθάνω προηγουμένως κ. ἐν τῷ ἀόρ. γνωρίζω ἐκ προηγουμένης μαθήσεως : Πίνδ. Ο 8,60 **ἄγνωμον τὸ μὴ προμαθεῖν,** Κωμ.᾿Αδέσπ. 785 (=Τραγ.᾿Αδέσπ.241),Θουκ.1,138 **οὔτε προμαθὼν οὐδὲν οὔτ᾿ ἐπιμαθών**· **2)** μτ. αἰτ. προδιδάσκομαι ἢ συνηθίζω **ἐκ τῶν** προτέρων : Εὐρ.ἀπ.912,10 **ἄθλους προμαθεῖν,** ᾿Αριστφ.Νεφ.966, Πλάτ.Νόμ. 643C· κ. μτ. γενικ. : Καλλ.ἀπ.ἀνών.205· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.Φιλ.538 **ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν τάδε.**

προμαντεία (ἡ), ἰων. **-ηΐη, δελφ. -ηΐα** (᾿Επιγρ.) τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐρωτᾷ τις πρῶτος τὸ μαντεῖον : ῾Ηρόδ.1,54, Δημ. 9 αὐτ.446, ᾿Επιγρ.Δελφῶν **Δελφοὶ ἀπέδωκαν Ναξίοις τὰν προμαντηΐαν.**

προμάντε(υ)μα-ατος (τὸ) μτγν., μσν., **νεώτ. κ.** δημ. πρόρρησις, προφητεία : Αἰλ.ἀπ.329· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. προαίσθησις : Μιχ.᾿Εφ.Μ Φυσ.77,10.

προμαντεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **προεμάντευσα κ. προυμ-,** δημ. (ἐ)**προμάντεψα,** μαντεύω τὰ μέλλοντα νὰ συμβοῦν, προλέγω, προφητεύω : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.23· ‖ συχν. ἐν τῷ μέσ. τ. : ῾Ηρ.3(125) **τῇ οἱ ῎Αμασις ὁ Αἰγύπτου βασιλεὺς προεμαντεύσατο**· ‖ κ. μτ. αἰτ. : ᾿Αριστλ.ἀπ.10 (ψυχὴ) **προμαντεύουσα τὰ μέλλοντα**· **2)** μέσ. **-ομαι** προορῶ, προβλέπω : Εὐρ.ἀπ.482, Δίων Κ 57, 20 **εὐθὺς οἱ ἄνθρωποι τὸν ὄλεθρον τῷ Δρούσῳ ἐξ αὐτοῦ τούτου προεμαντεύσαντο**· κ. μτ. εἰδ. προτ. εἰσαγομένης διὰ τοῦ ὡς : Λουκ.Θε.Δ 16,1· κ. μτ. ἀπαρφ.11,2· **3)** ρηματ.π. προμαντεία, προμάντευμα.

προμαντηΐα (ἡ) ᾿Επιγρ. δελφ. τ. τοῦ προμαντηΐη.

προμαντηΐη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ προμαντεία βλ.λ.

προμάντιον (τὸ) μτγν. τὸ προμάντευμα βλ.λ. : Κυραν.20.

πρόμαντις-εως (ὁ,ἡ), ἰων. γενικ. **-ιος, ὁ** προλέγων ἢ ἡ προλέγουσά τι, προφήτης, προφῆτις : Εὐρ.῎Ιων 681 **ὦ παῖ πρόμαντι Λατοῦς**· ‖ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ θεοῦ καὶ ὄργανον **τῶν** μαντειῶν αὐτοῦ, ἡ Πυθία : ῾Ηρ.6,66 **ὁ δὲ Κόβων Περίαλλαν τὴν πρόμαντιν ἀναπείθει,** αὐτ.7,111, αὐτ.141, Θουκ.5,16 **τὴν πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς,** Νεόφρ. 1,3· ‖ ὁμ. κ. ἡ ἱέρεια τοῦ ᾿Απόλλωνος τοῦ **ἐν** Πατάροις : ῾Ηρ.182· κτ. πληθ αἱ ἱέρειαι τῆς **Δωδώνης**· ‖ ὁ πρόμαντις ὁ ἱερεὺς ὁ δίδων τὰς μαντείας καὶ διαμένων ἐν τῷ ναῷ τοῦ Πτώου ᾿Απόλλωνος : αὐτ.8,135· κτ. πληθ. ἐν ῎Αργει : ᾿Επιγρ.· ‖ κ. **τοῦ Διονύσου**· Παυσ.10,33,1 **«πρόμαντις δὲ ὁ ἱερεὺς ἐστι (Διονύσου)»** : ῾Ηρ 2,55· **2)** ὡς ἐπίθ. ὁ προφητικός : **Σοφ.**᾿Ηλ.475 ***εἰσιν ἁ πρόμαντις***

Δίκα, Εὐρ.᾿Ανδρ.1072 **θυμὸς πρόμαντις** (προφητικὴ ψυχή)· μτ. γενικ. : Αἰσχ.Χο.758 **τούτων πρόμαντις οὖσα,** Εὐρ.᾿Ελ.338, αὐτ.᾿Ορ.1445.

προμαντίων-ωνος (ἡ) πάπ. προαγωγή.

προμάξιμον (τὸ) πάπ. ὄν. ἐνδύματός τινος.

προμαραίνω μαραίνω πρότερον, γίνομαι αἴτιος νὰ μαρανθῇ τι προηγουμένως, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : ᾿Αριστλ.Πρ.932b,33, ᾿Αέτ.12,55 **σταφυλὴ προμεμαραμμένη**· **2)** μτγν. μτφ. περιστέλλω, περιορίζω, ἐλαττώνω, σμικρύνω εἰς τὸ ἐλάχιστον : Βέττ.Βάλ. 355,27 **προμαραίνειν τὸν φόβον**· ‖ κ. παθ. ἔχω ἐκμηδενισθῇ, ἐκφυλισθῇ : αὐτ.242,2, αὐτ.252,27.

ορομαρτυρία (ἡ) μτγν. προτέρα μαρτυρία : Ρητ.6,124.

προμαρτυρικῶς ἐπίρρ. μσν. διὰ προτέρας μαρτυρίας : ᾿Εκλογ.Λέοντ.29,12 (ἔκδ. Zachar.).

προμαρτύρομαι μτγν. διὰ μαρτυρίας ὑποδηλῶ προηγουμένως : ΚΔ Πέτρ.Ι,Ι,ΙΙ **τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα.**

προμαρτυρῶ-έω μτγν. μαρτυρῶ πρότερον : ᾿Επιφ.1,421Β.

προμάσσω ῾Ησ. ἐν λ. προμάδδας «ζυμῶ πρότερον».

προμάτωρ-ορος (ἡ) δωρ. τ. τοῦ προμήτωρ βλ.λ.

προμαχεῖα (τὰ) μτγν., δ.τ. προμάχια ὄνομα ἑορτῆς ἀγομένης ἐν Σπάρτῃ : Σωσίβ.4.

προμαχεών-ῶνος (ὁ) ὁ προμαχὼν βλ.λ. : ῾Ηρ.1,98 **ὁ ἕτερος τοῦ ἑτέρου κύκλος τοῖσι προμαχεῶσι μούνοισί ἐστι ὑψηλότερος,** Ξεν.᾿Αν.7,8,13.

προμαχητικός-ή-όν, δωρ. προμᾰχατικός ὁ πρόθυμος νὰ μάχεται εἰς τὴν πρώτην γραμμήν : ῾Ιππόδ.π.Στόβ.4,1,94.

προμάχια (τὰ) μτγν. **δ.** τ. τοῦ προμαχεῖα βλ.λ.

προμαχίζω μάχομαι ὡς πρόμαχος, ἔμπροσθέν τινος, ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ : ᾿Ιλ.Γ 16 **Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν ᾿Αλέξανδρος θεοειδής**· ‖ μτγν. κ. μτ. γενικ. προσ. : Νόνν.Δ 27,265· **2)** μάχομαι μόνος κατά τινος : ᾿Ιλ.Υ 376 **῞Εκτορ, μηκέτι πάμπαν ᾿Αχιλλῆϊ προμάχιζε, ἀλλὰ κατὰ πληθὺν .. δέδεξο.**

προμαχιόνιον (τὸ) σχόλ. ὁ προμαχεὼν βλ.λ.: Σχόλ.Εὐρ.᾿Εκ.910.

προμαχίων-ονος (ὁ) σχόλ. **ὁ** προμαχεὼν βλ.λ. : Σχόλ.Εὐρ.᾿Εκ.910.

προμάχομαι ἀποθ. μάχομαι πρό τινος ἢ ἐν τοῖς πρώτοις, **ἐν** τῇ πρώτῃ γραμμῇ : ᾿Ιλ.Λ 217 **ἤθελον δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων,** αὐτ.Ρ 358, Θουκ.6,69 **σφενδονῆται καὶ τοξόται προυμάχοντο,** Πλούτ.᾿Αντ.39,Διόδ.Σ 18,44.

προμαχόρμα (ἡ) μτγν. ἐπίθετον τῆς ᾿Αθηνᾶς ἐν Βουπόρθμῳ, ἡ πρόμαχος : Παυσ.2,34,8.

πρόμαχος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ μαχόμενος πρὸ τῶν ἄλλων, μεταξὺ τῶν πρώτων, ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μαχόμενος, ὑπέρμαχος, ὑπερασπιστής: Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,151 **σχεῖν ἐπίκουρον καὶ πρόμαχον**· κ.μτ. γενικ.: Αἰσχ.᾿Επτ.419 **ὡς διὰ δίκας πόλεων πρόμαχος ὄρνυται,** αὐτ.482,᾿Επιγρ· ‖ κ ὡς ἐπίθ. πραγμ. οἷον **πρόμαχον δόρυ** τὸ δόρυ τοῦ προμάχου ἤτοι τοῦ ῾Ηρακλέους : Σοφ.Τρ.856· ‖ **οἱ πρόμαχοι** οἱ πρῶτοι, ἡ πρώτη σειρὰ τῶν μαχομένων, οἱ ὡς ὑπερασπισταὶ τῶν κατόπιν ἐρχομένων μαχόμενοι : ᾿Ιλ.Γ 31 **ἐν προμάχοισι φανέντα,** ᾿Οδ.Σ 379 **πρώτοισιν ἐνὶ προμάχοισι μιγέντα,** Πίνδ.Ι 6(7),35 **προμάχων ἀν᾿ ὅμιλον** **2)** ὡς ὄνομα θεῶν προστατευόντων, οἷον τῆς ᾿Αθηνᾶς : ᾿Αλκίφρ.3,51· τοῦ ῾Ηρακλέους : Παῦσ.9,11,4· τοῦ ῾Ερμοῦ : αὐτ.9,22,2· μσν. κ. ἐπὶ ἁγίων : Μηναῖ.12,7 ᾿Εξαποστ. **ὀρθοδοξίας πρόμαχος . . , ᾿Αμβρόσιε, ἀνεδείχθης**· **3)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. προμαχών, πολύγωνος ἔπαλξις : Προκ.Κτισμ.5,4· **4)** ἐν Κρήτῃ, πλακοῦς, πίττα κατασκευαζομένη, ὅταν τὸ **βρέφος ἐγίνετο ἑπτὰ ἡμερῶν** : ῾Ησ·

προμαχῶ-έω κ. νεώτ. μάχομαι εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, πολεμῶ ἔμπροσθεν : Ξεν.ΚΠ 3,3,60 **τῶν δ᾿ ᾿Ασσυρίων οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἁρμάτων προμαχοῦντες,** ᾿Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.187,9· **2)** κ. νεώτ. προκινδυνεύω ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ὑπερμαχῶ τινος, ὑπερασπίζομαί τινα : Σιμων.90.

προμαχών-ῶνος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. συνῃρ τ. τοῦ προμαχεὼν βλ.λ., τόπος ὁπόθεν μάχεταί τις, πρόχωμα, ἐξέχουσα γωνία ἐπάλξεως ἢ ὀχυροῦ, ταμπούρι, τάπια : ΠΔ ῾Ιερ.5,10 **ἀνάβητε ἐπὶ** τοὺς προ**μαχῶνας αὐτῆς,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.91,50,᾿Ιώσ.ΙΙ 5,4,2.

προμαχωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς προμαχῶνα· **2)** ὁ ἀποτελούμενος ἐκ προμαχώνων.

προμεθίημι μτγν. ἐπιτρέπω, ἀφήνω νὰ βαδίσῃ, νὰ πετάξῃ ἐμπρός : ᾿Αππολ.Ρ 2,329 **νηὸς ἄπο προμεθέντες** (πελειάδα)· **2)** μτ. αἰτ. κ. δοτ. δίδω, παρέχω, πορίζω τι **εἴς τινα** ἐκ τῶν προτέρων : ᾿Απп.᾿Εμφ.Πολ.3,8,αὐτ.36.

προμεθύσκομαι μεθύσκομαι πρότερον, μεθῶ ἀπὸ τὰ πρίν : Πλούτ.᾿Ηθ.734Α.

προμείγνυμι μείγνυμι προηγουμένως, ἐν χρ. μ. **μτφ.** συνουσιάζομαι, ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν προηγουμένως : ᾿Ιλ.Ι 452 **ἡ δ᾿ αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων παλλακίδι προμιγῆναι.**

προμειόκαινος-ον νεώτ. γεωλ. κ. **προμειοκαινικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς περίοδον τασσομένην πρὸ τῆς μειοκαίνου ὑποπεριόδου.

προμελαίνω μτγν. μαυρίζω τι πρότερον· ἐν χρ. μ. τὸ παθ. γίνομαι μέλας πρότερον : Νίκ.Θηρ. 797 **τοῦ . . προμελαίνεται ἄκρη σφόνδυλος.**

προμελέτη (ἡ) νεώτ. ἡ προηγηθεῖσα ἢ προκαταρκτικὴ μελέτη, προσχέδιον, προπαρασκευὴ διὰ τῆς μελέτης : **ἡ προμελέτη διὰ τὰ ἀποξηραντικὰ ἔργα**· **2)** ἐσκεμμένη προσχεδίασις πράξεώς τινος ἰδ. ἀξιοποίνου : **φόνος ἐκ προμελέτης.**

προμελέτησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ προμελετῶ, προμελέτη, προηγουμένη ἄσκησις : Κύριλλ.᾿Αλ.2,33D, αὐτ.4,260Β.

προμελετῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προεμελέτησα** κ. **ἐπρομελέτησα,** παθ. ἀόρ. **προεμελετήθην** κ. **ἐπρομελετήθην,** μτχ. παθ. παρακ. προ(με)**μελετημένος,** μελετῶ προηγουμένως, προασκοῦμαι, προπαρασκευάζομαι διὰ τῆς μελέτης : ᾿Αριστφ.᾿Εκκλ.117 **ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν,** Πλάτ.Σοφ 218D· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν. ᾿Αθ.1,20· κ. ἀπολ. : ᾿Αριστφ.Θεσμ.1177, Πολύβ. 10,47,3· **2)** ἀποκτῶ συνήθειάν τινα ἐκ προηγουμένης χρήσεως : Διοκλ.ἀπ.27· κ. παθ : Σωρ.1,26· **3)** τὸ μέσ. ἐπὶ ἀσθενείας, εἶμαι ἀπειλητικός, ἐπαπειλῶ : Ροῦφ.ἀπ.61(2)· **4)** νεώτ. κ. δημ προσχεδιάζω ἐσκεμμένως, ἰδ. ἀξιόποινόν τινα πρᾶξιν : **ἐπρομελέτησε τὸ ἔγκλημα**· ‖ νεώτ. κ. μσν. κ. παθ. : ᾿Αραβ.Μῦθ.Χαλ.1,56 **ἐπιβουλὴ . . προμελετημένη διὰ νὰ σοῦ σηκώσῃ τὴν ζωήν, - ὁ φόνος προεμελετήθη, - ἔγκλημα προμελετημένον.**

προμελίζω μσν. προμελῳδῶ βλ.λ., ἐν χρ. **μ. τὸ** παθ. : Εὐστ.607 (ἔκδ. Mi., 136).

προμελῳδῶ-έω μσν μελῳδῶ προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : Καισάρ.1025.

προμένεια (ἡ) (μένος) ὄν. προφήτιδος τῆς Δωδώνης, ἡ προορῶσα, προμαντεύουσα : ῾Ηρ.2,55.

προμένειος σίδη (ἡ) μτγν. εἶδός τι ροιᾶς, ροϊδιᾶς· πρβλ. ῾Ησ. «προμένειοι· ῥοιαί τινες ὑπὸ Κρητῶν λέγονται» : Νίκ.᾿Αλεξ.490.

προμερίζω μτγν. παρέχω, χορηγῶ, δίδω προηγουμένως : Νεχέφ. π. Βέττ.Βάλ.291,10.

προμεριμνῶ-άω μτγν. μεριμνῶ, φροντίζω πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων : ΚΔ Μᾶρκ.13,11 **μὴ προμεριμνᾶτε τί λαλήσετε, μηδὲ μελετᾶτε.**

προμέρισμα-ατος (τὸ) νεώτ. ποσοστὸν καταβαλλόμενον ἔναντι τοῦ μερίσματος εἰς τοὺς μετόχους πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἑταιρικῆς χρήσεως.

προμεσημβρινός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρὸ τῆς μεσημβρίας διάστημα τῆς ἡμέρας.

προμεσόζευξις-εως (ἡ) μτγν. ρητορικὸν σχῆμα καθ' ὃ τὸ κύριον ρῆμα τίθεται καὶ ἐν ἀρχῇ καὶ εἰς τὸ μέσον τῆς φράσεως : Σακέρδ.456Κ.

προμεσονύκτιον (τὸ) μσν. ἡ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου ὥρα : Στουδ.Θεόδ.1745 (ἔκδ.Μi.).

προμεσοτείχισμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἔργον τῆς παλαιᾶς ὀχυρωτικῆς σχήματος τριγωνικοῦ, ἐγκαθιστάμενον πρὸ τοῦ μεταπυργίου ἢ πρὸ τοῦ μέσου τῶν πλευρῶν πολυγωνικῶν μετώπων.

προμεσουράνημα-ατος (τὸ) μτγν. ἀστρολ. ὄνομα τοῦ ἐνάτου τόπου βλ.λ.8) : Παῦλ.'Αλ.Μ 4.

προμεταβάλλω μτγν. μεταβάλλω προηγουμένως : Γαλ.6,8· κ. παθ. : αὐτ.11,604· **2)** ἀμτβ. ἀλλάσσω μορφὴν πρότερον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.5,59.

προμεταλλαγή (ἡ) μτγν. ἐν μτφ. σημ. πρόωρος θάνατος : Βέττ.Βάλ.102,12.

προμεταστάς-άντος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. μτχ. ἀόρ. β' τοῦ προμεθίστημι ὡς οὐσ., ὁ μεταστὰς πρότερον, ὁ ἀποθανὼν προηγουμένως : 'Ισίδ.Θεσσαλ.136 (ἔκδ.Μi.).

προμέτρης (ὁ) 'Επιγρ. κ. μσν. προμετρητής, γεωμέτρης : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,46· **2)** τίτλος ἀξιώματος ἐν 'Εφέσῳ : 'Επιγρ.

προμετρητής (ὁ) ὑπηρέτης, ὑπάλληλος τῶν μετρονόμων· πρβλ. Σουΐδ. «ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων προμετρητὴς ἐκαλεῖτο» : 'Υπερείδ.ἀπ.191,Δείν.ἀπ.16,4,'Επιγρ.· **2)** γλωσσ. προμέτρης βλ.λ.

πρόμετρον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ ἀκραῖον τοῦ σχοινιδίου κοινοῦ δρομομέτρου,πανὶ τῆς παρκέτας.

πρόμετρος-ον μτγν. ὁ μακρὸς βλ.λ. : Σύμμ. ΠΔ Βασ.2,21,20· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐπὶ τῆς μονάδος, τὸ πρῶτον μέτρον : Συριαν.Μεταφ.134,26.

προμετώπειος-α-ον μσν. ὁ προμετωπίδιος βλ.λ.: Κ Μανασσ.Χρον.5000.

προμετωπίδιος-ον κ. νεώτ. ὁ πρὸ τοῦ μετώπου ἢ ἐπὶ τοῦ μετώπου κείμενος, εὑρισκόμενος : Φίλ.2,479 προμετωπίδιοι τρίχες, Αἰλ.ΖΙ 14,26· || προμετωπίδιος τοῖχος πρόσθιος τοῖχος : 'Ιώσ. ΑΙ 15,11,5· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πρόσθιον τμῆμα τοῦ μετώπου τῶν ζῴων, ἰδίᾳ τοῦ βοός : Θεόφρ.Χαρ.21,7,Χρον.Λίνδου C.110· **3)** ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ δέρμα ἢ αἱ τρίχες τοῦ μετώπου, μάλιστα τῶν ἵππων : 'Ηρ.7,70 προμετωπίδια ἵππων ἐκδεδαρμένα· **4)** κόσμημα τοῦ μετώπου, ἰδίᾳ τῶν ἵππων : Ξεν.'Αν.1,8,7,αὐτ.ΚΠ 6,4,1 ὥπλιζον δὲ καὶ ἵππους προμετωπιδίοις καὶ προστερνιδίοις· || κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀνθρ., διακόσμησις εἰς τὸ πρόσθιον μέρος στέμματος ἢ στεφάνου : 'Επιγρ. στέφανος χρυσοῦς . . ἔχων προμετωπίδιον· **5)** νεώτ. δερματίνη λωρὶς τοῦ χαλινοῦ, ἡ ὁποία ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ κτήνους.

προμετωπικός-ή-όν νεώτ. ὁ προμετώπιος βλ.λ.

προμετώπιος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ εὑρισκόμενος πρὸ τοῦ μετώπου τῶν ζῴων, εἰς μοῖραν κατωτέραν τῆς μετωπιαίας· || μτφ. ὁ πρὸ τοῦ στρατιωτικοῦ μετώπου ἱστάμενος : "Αννα.Κομν.232Α ὁ αὐτοκράτωρ προμετώπιος ἵστατο (τοῦ στρατεύματος)· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κατασκεύασμα τῆς παλαιοτέρας ὀχυρωτικῆς πρὸ προμαχῶνος γινόμενον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.

προμετωπίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδός τι κοσμήματος πρὸ τοῦ μετώπου τιθεμένου : Καλλίξ.2 προμετωπίδες χρυσαῖ· **2)** πρόσοψις λάρνακος, φερέτρου : 'Επιγρ.Μαγνησίας· **3)** νεώτ. σελὶς βιβλίου ἐν ᾗ ἀναγράφεται πλήρης ὁ τίτλος αὐτοῦ· || ὁμ. χῶρος σελίδος ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ, ὅπου ἀναγράφεται ὁ τίτλος αὐτῶν.

προμέτωπος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων προεξέχον μέτωπον : 'Ερωτιον. ἐν λ. φοξοί· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κατασκεύασμα τῆς παλαιοτέρας ὀχυρωτικῆς ἐνισχυτικὸν πολυγωνικῆς χαράξεως.

προμήθεια (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **προμάθεια**, ἰων. **προμηθίη**, ἐν τραγ. **προμηθία** (ὁ τ. οὗτος ἀποκαθίσταται νῦν ἐν ἅπασι τοῖς χωρίοις τῶν τραγικῶν, ὡς ἀπαιτεῖ τὸ μέτρον οἷον ἐν Σοφ. 'Ηλ.990, αὐτ.ΟΚ 332, αὐτ.1043, αὐτ.ἀπ. 302,2,αὐτ.950,3, Εὐρ.Μήδ.741, αὐτ.'Εκ.1137, αὐτ.Φοίν. 1466,αὐτ.'Ανδρ.690,αὐτ.ΙΤ 1202· δύναται δὲ νὰ γραφῇ καὶ ἐν Αἰσχ.'Ικ.178, Σοφ.'Ηλ.1036, αὐτ.1350, αὐτ. Φιλ.557,Εὐρ.'Αλκ.1054,αὐτ.'Ιων 448· ὁ τ. **προμήθεια** οὐδαμοῦ π. τραγ. ἀπαιτεῖται), πρόβλεψις, πρόνοια : Ξενοφάν.1,24, Πίνδ.Ν 11,46,αὐτ.Ι 1,40,'Ηρ.3,36 ἀγαθόν τι πρόνοον εἶναι, σοφὸν δὲ ἡ προμηθίη, Αἰσχ.'Ικ.178, Εὐρ.'Εκ.795, Θουκ.4,62, Πλάτ.Μίν. 318Ε πολλὴν προμήθειαν ποιεῖσθαι, αὐτ.Γοργ. 501Β, αὐτ.Πολ.441Β· || ἐν πολλῇ προμηθείᾳ ἔχω τινὰ ἔχω ἐν μεγάλῃ ὑπολήψει, σέβομαι, ἐκτιμῶ τὰ μέγιστα : 'Ηρ.1,88· || ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν Προμηθέα : Λουκ.Προμ.Λόγ.1· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ προμηθεύω, τὸ νὰ προμηθεύεταί τίς τι, ἐφοδιασμός : διέταξε τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων εἰδῶν, - γιὰ τὴν ἐκδρομὴ ἔκαμα τὶς χρειαστὲς προμήθειες· **3)** ὁμ. αὐτὸ τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔχει προμηθευθῆ τις, τὸ ἀποταμιευθὲν ὑλικόν : αἱ προμήθειαί των πλησιάζουν νὰ ἐξαντληθοῦν· **4)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀμοιβὴ παραγγελιοδόχου διὰ τὰς μέσῳ αὐτοῦ ἐνεργηθείσας ἀγοραπωλησίας : ἐπῆρε μεγάλην προμήθεια.

προμήθειος-α-ον μτγν. κ. -ος-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Προμηθέα, ὁ τοῦ Προμηθέως : Κριναγ.ΑΠ 6,100, Νίκ.'Αλεξ.273, ΨΠλούτ. Ποτ.5,4 βοτάνη προμήθειος καλουμένη· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ προμήθ(ε)ια ὡς οὐσ. ἑορτὴ τελουμένη πρὸς τιμὴν τοῦ Προμηθέως : Λυσ.21,3 εὐθὺς ἐγυμνασιάρχουν εἰς Προμήθεια, Ξεν.'Αθ.3,4.

προμήθευμα-ατος (τὸ) μσν. πρόβλεψις, πρόνοια : Νικ.Χων.Χρον.22Α.

Προμηθεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ., δωρ. **Προμαθεύς** ὄνομα ἑνὸς τῶν Τιτάνων τῆς ἀρχ. ἑλληνικῆς μυθολογίας, κλέφαντος τὸ πῦρ ἐξ οὐρανοῦ, δι' ὃ καὶ διαταγῇ τοῦ Διὸς καθηλώθη ἐπὶ τοῦ Καυκάσου : 'Ησίοδ.Θ 510, Αἰσχ.Πρ.85, Πλάτ.Πρωτ.320D, Πάπ.· **2)** ὀνομ. τοῦ χθονίου Διὸς ἤτοι τοῦ "Αδου : Γλωσσ.· **3)** κτ. πληθ. οἱ τεχνῖται, οἱ ἐργαζόμενοι τὸν πηλόν : Λουκ.Προμ.2· **4)** ὡς ὄνομα προσηγορικόν, ὁ σκεπτόμενος πρὶν ἢ πράξῃ τι, προνοητικός, προβλεπτικός : Αἰσχ.Πρ.86 αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθέως· **5)** κ. ὡς ἐπίθ. : αὐτ.'Ικ.700 προμαθεὺς ἀρχά (πιθ. προμαθίς)· **6)** ἐν τῇ Πυθαγ. γλώσσ. ὄνομα τῆς μονάδος : Θεολ.'Αριθμ.5· || ὁμ. ὄνομα τοῦ ἀριθμοῦ ἐννέα : αὐτ.57.

προμήθευσις-εως (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ προμηθεύειν βλ.λ.1) : Νικ.Χων.Χρον.313C.

προμηθευτής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **προμηθεύτρ(ι)α**, ὁ προμηθεύων τι εἴς τινα, ὁ ἐφοδιάζων τινὰ μὲ εἴδη χρειώδη : προμηθευτὴς τοῦ βασιλέως (τίτλος ἀπονεμόμενος τιμητικῶς εἰς καταστηματάρχας)· || κτ. ἐπέκτ., ἐν φρ. (δ. ἐπὶ γυναικῶν, μαστροπός· **2)** εἰδ. ἐπαγγελματίας ἀναλαμβάνων ἐργολαβικῶς τὴν χορηγίαν ὡρισμένων εἰδῶν εἰς κρατικὰς ὑπηρεσίας, κοινωφελῆ ἱδρύματα κ.ἄ.

προμηθευτικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ χρώμενος προμηθείᾳ, ὁ ἐκ τῶν προτέρων σκεπτόμενος : Εὐστ.797,39· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς προμηθευτὴν βλ.λ.2) : προμηθευτικαὶ ἀσχολίαι· **3)** ὁμ. ὁ διενεργῶν προμηθείας, ἀναλαμβάνων νὰ προμηθεύῃ τὰ χρειώδη : προμηθευτικὸν γραφεῖον, - προμηθευτικὸς συνεταιρισμός (ὁ δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ εἰς τὰ μέλη του προμήθεια

τῶν χρειωδῶν ἄνευ ἐμπορικοῦ κέρδους[4) ὁμ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. ἡ ἀμοιβὴ ἢ τὸ κέρδος τοῦ προμηθευτοῦ.

προμηθευτικῶς ἐπίρρ. μσν. προνοητικῶς : Εὐστ.1375,60.

προμηθεύω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. δημ. (ἐ)**προμήθεψα** κ. παθ. **-εύτηκα,** φροντίζω προηγουμένως, προνοῶ περί τινος, ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.Προοίμ.· 2) νεώτ. κ. δημ. φροντίζω νὰ ἔχῃ τις τὸ ζητούμενον, μεσολαβῶ ὥστε νὰ ἀποκτήσῃ τίς τι, παρέχω, χορηγῶ, ἐφοδιάζω : **ἐλπίζω νὰ μοῦ προμηθεύσετε ἐργασίαν, - μοῦ ἐπρομήθεψε μιὰ ὑπηρέτρια, - προμηθεύω τρόφιμα·** 3) νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. ἐφοδιάζομαι μὲ τὰ χρειώδη, ἀγοράζω : **ἐπρομηθεύθη ἐμπορεύματα διὰ τὸ κατάστημά του·** 4) ρηματ. π. προμήθευμα, προμήθευσις, προμηθευτής.

προμηθής-οῦς-ές, δωρ. **προμαθής** ὁ προηγουμένως σκεπτόμενος, προνοῶν, προσεκτικός, σώφρων : Θουκ.3,82 **μέλλησις δὲ προμηθὴς δειλία εὐπρεπής,** Πλάτ.Λάχ.188Β **εἰς τὸν ἔπειτα βίον προμηθέστερος,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,2,3· ‖ τὸ οὐδ.**προμηθές** ὡς οὐσ. ἡ προμήθεια βλ.λ.1) : Θουκ.4,92· ‖ τὸ οὐδ. συγκρ. βαθμ. **προμηθέστερον** ὡς οὐσ. προνοητικώτερον προβλεπτικώτερον : Ἱππ.Ἄρθρ. 69· ‖ ὁμ. ὑπερθ. βαθμ. κτ. αἰτ. πληθ. **-έστατα** : Αἰλ.ΖΙ 9,42· 2) ὁ ἀνησύχως φροντίζων περί τινος πράγματος, ὁ ἀνησυχῶν διά τι : Σοφ.Ἠλ.1078 **οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθής·** 3) ἐπὶ πραγμ., ὁ ἀπαιτῶν πρόνοιαν, ακέφιν ἐκ τῶν προτέρων : Ἱππ. Διαίτ.13 (ἀμφ. ἀνάγν.).

προμηθία (ἡ) ποι. τ. τοῦ προμήθεια βλ.λ. ἐν χρ.π. τραγ. : Αἰσχ.Ἱκ.178.

προμηθικῶς ἐπίρρ. προβλεπτικῶς, φρονίμως, εὐφυῶς (ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ ὄνομα Προμηθεύς) : Ἀριστφ.Ὄρν.1511.

προμηθοῦμαι-έομαι ὁ ἐνεργ. τ. **προμηθῶ-έω** μ. μτγν. (Γαλ.15,277), β' ἑν.**προμήθεσαι** (Ἀρχίλ.ἐν Πάπ.), **εἶμαι** προμηθὴς βλ.λ.1), φροντίζω προηγουμένως, προνοῶ περί τινος, μτ. γενικ. : Ἡρ.3,78 **προμηθεόμενος σέο μὴ πλήξω,** Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.26,479Μ· κ. μτ. ἐμπροθ διορ. : Πλάτ.Πρωτ.316C, αὐτ. Λάχ.198F· κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἱππ.Ἀγμ.20, Πλάτ.Κρίτ.45Α· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἀλκίφρ.1,10· κ. ἀπολ. : Ἡρ.3,78, Ἱππ.Δι3,73· ‖ τὸ οὐδ. τῆς μτχ. **προμηθούμενον** ἀπολ. ἐν παθ. σημ., διδομένης προσοχῆς : Ἱππ.Ἄρθρ.47, αὐτ.6,9· 2) μτ. αἰτ. προσ. δεικνύω, ἐκδηλῶ σεβασμὸν πρός τινα : Ἡρ.2,172, αὐτ.9,108.

προμηθῶς ἐπίρρ. μτγν. διὰ προτέρας, προηγουμένης σκέψεως : Ἰώσ.Πἰ 1,27,2, Γαλ.Χρ.Μορ.5,14 **ὁ ἀριθμὸς τῶν μυῶν προμηθῶς ἐξεύρηται.**

προμήκης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἐκτεινόμενος, ἐπικεκηρυγμένος, ὁ καταστὰς ἐπιμήκης : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.1), Σοφ.Ἰχν.294, Ἀριστλ.ΖΓ 718a,20 **προμήκης ἡ τῶν ὄφεων φύσις,** αὐτ.ΖΙ 627b,25 **σφῆκες προμηκέστεροι τὴν μορφήν·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Περικλέους ὡς ὄντος σχοινοκεφάλου : Πλούτ.Περ.3 **προμήκη δὴ τὴν κεφαλὴν καὶ ἀσύμμετρον·** ‖ κ. ἐπὶ γλώσσης, ὁ προτεταμένος, προεξέχων : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,5· 2) ὁ. ἐπιμήκης, μακρουλός : Πλάτ.Θεαίτ.148Α **τῷ προμήκει αὖ σχήματι ἀπεικάσαντες προμήκη ἀριθμὸν ἐκαλέσαμεν,** Θεόφρ.Φἰ 3,10,1 **φύλλον προμηκέστερον ἀπίου·** ‖ νεώτ. **προμήκης ἐλαία** ἐπίμηκες **λευκὸν** ἔπαρμα τῆς ἄνω μοίρας τοῦ προμήκους **μυελοῦ** πρὸς τὸ ἔξω **ἑκατέρας** προσθίας πυραμί**δος,** ἐγκλεῖον ὑποκίτρινον πέταλον θυλακοειδῶς ἐπτυγμένον· ‖ ὁμ. **προμήκης μυελὸς** μοῖρα τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπιμήκης, κωνοειδής, **εἰς** τὸ ὀπίσθιον καὶ κατώτατον ὅριον αὐτοῦ, ὅπου ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἐγκεφάλου εἶναι ὁ νωτιαῖος **μυελός,** κειμένη ἐπὶ τῆς κατωφεροῦς αὔλακος τοῦ ἰνιακοῦ ὀστοῦ μέχρι τῆς ἀρχῆς τῆς σπονδυλικῆς στήλης· ‖ **προμήκης δόνησις** δόνησις τοῦ ἀέρος, καθ' ἣν ἡ κύμανσις προχωροῦσα παράγει τὸν ἦχον· 3) εἰδ. ἐπὶ ὀρθογωνίου τριγώνου, ὁ ἔχων τὰς πλευρὰς τὰς περιλαμβανούσας τὴν ὀρθὴν γωνίαν ἀνίσους : Πλάτ.Τίμ.54Α **τοῖν δὴ δυοῖν τριγώνοιν τὸ μὲν ἰσοσκελὲς μίαν εἴληχε φύσιν, τὸ δὲ πρόμηκες ἀπεράντους·** 4) ἐπὶ ἀριθμοῦ, ὁ προελθὼν ἐκ δύο ἀνίσων, ἀνομοίων παραγόντων (ὡς 8=2Χ4, 32=4Χ8), ἀντίθ. τετράγωνος κ. γεωμ. ἰσόπλευρος : αὐτ. Θεαίτ.148Α **τῷ προμήκει . . σχήματι ἀπεικάσαντες προμήκη ἀριθμὸν ἐκαλέσαμεν,** Διογ.Λ 3,24· 5) ἐπὶ στερ.σχημ., ὁ ἔχων τὸ πολὺ τὰς δύο ἐκ τῶν τριῶν διαστάσεων ἴσας : Ἀνών. εἰς Θεαίτ.42,45.

προμηκικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐπὶ ἀριθμοῦ, διὰ τῆς χρήσεως ἀνίσων, ἀνομοίων παραγόντων : Ἰάμβλ. Νικ.Ἀριθμ.89Ρ **ἵνα ἐπιπεδωθῇ προμηκικῶς πλευρὰ** (τοῦ ἀριθ. 1000).

προμηλῶ-όω εἰσάγω εἴς τι προηγουμένως τὴν μήλην καὶ ἀνερευνῶ, ἐξετάζω πρότερον διὰ τῆς μήλης : Ἱππ.Συρίγγ.5.

προμηνηταῖος-α-ον γλωσσ. σεβαστός.

προμήνιον (τὸ) νεώτ. ἔργον τῆς παλαιᾶς ὀχυρωτικῆς ἀνάλογον πρὸς τὸ προμετώπιον βλ.λ. καὶ κατασκευαζόμενον ἔμπροσθεν μήνης πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πυρῶν αὐτῆς.

προμήνυμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. μήνυμα ἢ ἔνδειξις ἐπικειμένου γεγονότος, προειδοποιητικὸν σημεῖον, προάγγελμα, προάγγελος : **προμηνύματα βροχῆς - πτωχεύσεως - πολέμου·** ‖ εἰδικώτ. μαντικὴ προαίσθησις, οἰωνός : **κακὰ προμηνύματα.**

προμήνυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. πρόρρησις βλ.λ.: Ἰάμβλ.Μυστ.10,3· 2) μσν. ὡς ἰατρ. ὅρος, πρόγνωσις : Ἱππιατρ.Προοίμ.

προμηνυτής (ὁ) μτγν. ὁ παρέχων πληροφορίας προκαταβολικῶς : Βέττ.Βάλ.173,19.

προμηνυτίς-ίδος (ἡ) μσν. ἡ προμηνύτρια βλ.λ.: Ἰω.Κλίμ.253.

προμηνύτρια (ἡ) σχόλ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων μηνύουσα, ἀγγέλλουσά τι· 2) συνεκδ. ἡ προδότις, προδότρια : Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ.402.

προμηνύω κ. νεώτ., δημ. **προμηνάω,** μηνύω ἐκ τῶν προτέρων, προαναγγέλλω : Σοφ.Ἀντ.84 **ἀλλ' οὖν προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον,** Λουκ. Μισθ.Συν.3, Χορίκ.97Β, Μηναῖ.12,9 Συνξ. Ἁγ.Ἄννης **προεμήνυσε τὴν σύλληψιν τῆς ἀγόνου καὶ στείρας·** 2) μτγν. κ. νεώτ. ἐμφαίνω ὅτι ἐπίκειταί τι, προαγγέλλω : ΠΔΣοφ.Σαλ.18,19 **οἱ γὰρ ὄνειροι θορυβήσαντες αὐτοὺς τοῦτο προεμήνυσαν,** Πλούτ. Λύσ.29, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.Προοίμ., Ἀχιλλ.Τάτ.6,5, **- ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς οὐδὲν καλὸν προμηνύει·** κ. παθ. **προμηνύεται θύελλα, - προμηνύονται γεγονότα·** ‖ κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Πλούτ. Συγκρ.Κἰμ.Λούκ.3.

προμήτωρ-ορος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **προμάτωρ** ἡ πρώτη μήτηρ γενεᾶς, ἀρχηγέτις μήτηρ : Αἰσχ.Ἑπτ.140 **Κύπρις ἅτ' εἶ γένους προμάτωρ,** Εὐρ.Φοίν.676 **σὲ τὸν προμάτορος Ἰοῦς ποτ' ἔκγονον Ἔπαφον,** αὐτ.828, Λουκ.Ἔρωτ.19, Ἀκολ. Ἀκαθ.Ὕμν.Ὠδ.1,2 **χαῖρε, χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται, - ἡ κοινὴ προμήτωρ μας Εὔα·** 2) ὡς ἀρσ.Ἡσ. «ὁ ἐκ μητρὸς πάππος»· 3) ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς : Θεμίστ.Λόγ.13, 180Α· 4) νεώτ. ἡ προμάμμη.

προμηχανουργῶ-έω μσν. προμηχανῶμαι βλ.λ.: Γενέσ.49C.

προμηχανῶμαι-άομαι μτγν. μηχανῶμαι, ἐπινοῶ ἐκ τῶν προτέρων : Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,46, αὐτ.7,13.

προμιαίνω μτγν. μιαίνω ἐκ τῶν προτέρων: Ἰώσ. Πἰ 4,6,3.

προμίγνυμι δ. τ. τοῦ προμείγνυμι βλ.λ.

προμικκ(ιχ)ιδδόμενος (ὁ) παῖς ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἡλικίας του παρὰ Λακεδαιμονίοις (πιθ. πρακομιζόμενος) : Γλωσσ. Ἡρ. ἐν Stein Ἡρ. II 465.

προμιμνήσκω γλωσσ. ὑπομιμνήσκω κατὰ πρῶτον ἢ προηγουμένως.

προμισθῶ-όω μτγν., νεώτ. -ώνω μισθώνω ἐκ τῶν προτέρων ἢ προκαταβάλλω τὸ ἐνοίκιον, προενοικιάζω, ἐν χρ. μ. τὸ παθ. : Πλούτ. Μάρκελλ. 5 **ἀφεῖναι ἐχρῆν τὸ προμεμισθωμένον οἴκημα.**

προμίσθωσις-εως (ἡ) μτγν. προηγουμένη μίσθωσις, πραενοικίασις : Βέττ. Βάλ. 4,26.

προμισθωτής (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ προηγούμενος μισθωτής, ἐνοικιαστής.

προμνάμων-ονος (ὁ) ὁ προϊστάμενος ἐν Ἀκαρνανίᾳ τῶν μναμόνων βλ.λ. : Ἐπιγρ. Σπάρτης.

προμνημονεύω μσν. μνημονεύω προηγουμένως : Εὐα. Ἐκκλ. Ἱστ. 4,17· κ. παθ. : Πάπ.

προμνήστευμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προμνηστεύομαι βλ.λ. : Νικηφ. Καλ. Ξανθοπ. ἐν Catal. bibl. Flor. I,455.

προμνηστεύομαι μτγν. κ. μσν. προμνῶμαι βλ.λ. : Ἀλκίφρ. I,37, Μηναῖ. 12,10 Ἑσπερ. Ἀπολυτ. **τὴν ἐξ Ἐθνῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν**· κ. παθ. : Ἀπη. Βασιλ. I **προμνηστευθεῖσα τῷ βασιλεῖ.**

προμνηστεύτρια (ἡ) μτγν. δ.τ. τοῦ προμνήστρια βλ.λ. : Ἰωσ. Χρυσ. I,349D.

προμνηστικός-ή-όν ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα εἰς τὸ προμνᾶσθαι, εἰς τὸ νὰ κάμνῃ προξενιές· δθ. τὸ θηλ. **προμνηστική** (τέχνη) (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ συνάπτειν συνοικέσια : Πλάτ. Θεαίτ. 150A.

προμνηστῖνοι-αι (οἱ, αἱ) ἐπ. ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου, ἀλλεπάλληλοι· Ἡσ. «προμνηστῖναι ἐπὶ μίαν· ἀπὸ τοῦ προσμένειν», Σουΐδ. «προμνηστῖνοι· κατὰ τάξιν, ἐφεξῆς» : Ὀδ. Λ 233 **προμνηστῖναι ἐπήϊσαν.**

προμνήστρια (ἡ) ἡ προμνηστεύουσα, προξενήτρα : Ἀριστφ. Νεφ. 41 **εἴθ᾽ ὤφελ᾽ ἡ προμνήστρι᾽ ἀπολέσθαι κακῶς**, Πλάτ. Θεαίτ. 149D, Λουκ. Θε. Δ 20,16· ‖ κ. μτφ. : Εὐρ. Ἱππ. 589 **ἡ κακῶν προμνήστρια**, Ξεν. Ἀπομν. 2,6,36.

προμνηστρίς-ίδος (ἡ) πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ προμνήστρια βλ.λ. ἐν Ξεν. Ἀπομν. 2,6,36.

προμνῶμαι-άομαι ἀποθ. προξενῶ, προξενεύω εἰς γάμον : Πλούτ. Θεσίτ. 150A, Λουκ. Ἡρ. 6 **προμνησαμένη τῷ Ἀετίωνι τὴν θυγατέρα** ‖ τὸ θηλ. τῆς μτχ. ἀορ. **ἡ προμνησαμένη** ὡς οὐσ. ἡ προμνήστρια βλ.λ. : Ξεν. Ἀπομν. 2,6,36· **2)** μτφ. παρακινῶ εἴς τι : Πλάτ. Θεαίτ. 151B· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ. ΟΚ 1075 **προμνᾶταί τί μοι γνώμα** (ὁ νοῦς μου **μὲ παρακινεῖ νὰ ἐλπίζω**)· **3)** μτ. δοτ. προσπαθῶ νὰ καταπείσω νὰ πράξῃ τίς τι : Πλάτ. Μενξ. 2,39C· **4)** γενικ. συνιστῶ, συμβουλεύω : Ξεν. Ἀν. 7,3,18 **τοιαῦτα προμνᾶται ἑκάστου προσιών**, Πλούτ. Λυκ. 6, αὐτ. 38B.

πρόμοιρος-ον (μοῖρα) μτγν. ὁ πρὸ τοῦ ὑπὸ τῆς μοίρας ὡρισμένου χρόνου, πρόωρος, ἄωρος, ἐπὶ θανάτου : Αἰλ. ἀπ. 49, Μον. I,276· ‖ ἐπὶ προσ., ὁ προώρως ἀποθανών : Λουκίλλ. ΑΠ 11,159, Ἑλλ. Ἐπιγράμμ. 418· ‖ ἐπίρρ. **προμοίρως** : Ἐπιγρ.

προμοιχεύω μτγν. μοιχεύω γυναῖκα πρὸ ἄλλου : Πλούτ. Γάλβ. 19 **τὴν Ποππαίαν προμοιχεύσας τῷ Νέρωνι** (χάριν τοῦ Νέρωνος).

προμολεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β′ τοῦ προβλώσκω βλ.λ.

προμολή (ἡ) μτγν. προστάς, πρόθυρον : Ἀπολλ. Ρ I,1174 **αὐτοῦ δ᾽ ἐν προμολῇ . . γούνατ᾽ ἔκαμψεν**, αὐτ. 260, αὐτ. 320, αὐτ. 4,1160, Καλλ. Ἀρτ. 142· **2)** ὑπώρεια ὄρους : Δαμάγ. ΑΠ 7,9, Καλλ. Ἀρτ. 99· **3)** στόμιον ποταμοῦ : Ἀντίπ. Σιδ. ΑΠ 7, 46, Ὀππ. Κυν. 2,134.

προμολών-οῦσα-όν μτχ. ἀόρ. β′ τοῦ προβλώσκω.

πρόμορος-ον Ἐπιγρ. ὁ πρόμοιρος βλ.λ.

πρόμος (ὁ) (πρό) ποι. κ. πρόμνος (Αἰσχ. Ἱκ. 904) κ. **πράμος** (Ἀριστφ. Θεσμ. 50) **ὁ πρώτιστος**, π. Ὁμ. πάντοτε, ὁ πρόμαχος, ὁ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῆς μάχης μαχόμενος : Ἰλ. Ο 293 **πρόμος ἵσταται ὧδε μενοινῶν**, Ὀδ. Λ 493· ‖ κ. μτ. τοῦ ἀνήρ : Ἰλ. Ε 533· ‖ **πρόμος τινί** ὁ ἀντιμέτωπός τινος, ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὴν πρώτην γραμμήν, ἀντίπαλος : αὐτ. Η 75, αὐτ. 116, αὐτ. Χ 85 **μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ**· **2)** γεν. ὁ πρῶτος, προεστώς, ἀρχηγός : Αἰσχ. Ἀγ. 200, αὐτ. 410, αὐτ. Εὐμ. 399 **Ἀχαιῶν ἀκτορές τε καὶ πρόμοι**, Σοφ. ΟΚ 884, Εὐρ. Τρῳ. 31, Κρατῖν. I **τῶν Πανελλήνων πρόμῳ Κίμωνι**, Ἀπολλωνίδ. ΑΠ 7,233· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Σοφ. ΟΤ 660 **πάντων θεῶν θεὸν πρόμον**, Ἑλλ. Ἐπιγραμμ. 361.

προμόσχευσις-εως (ἡ) γλωσσ. φύτευμα κλάδου, παραφυάδος πρὸς ῥιζοβόλησιν καὶ μεταφύτευσιν.

προμοσχεύω πρότερον μοσχεύω, ἤτοι φυτεύω κλάδον ἢ παραφυάδα πρὸς ῥιζοβόλησιν καὶ μεταφύτευσιν : Θεόφρ. ΦΙ 6,7,3, αὐτ. ΦΑἰτ. 3,5,3.

πρόμουλον (τὸ) (λατ.) πάπ. ὁ πρόμουλος βλ.λ.

πρόμουλος (ὁ) (λατ.) πάπ. **πρόμωλον, πρόβολος**, προβλὴς κυματοθραύστης : Πάπ., Ἡσ.

προμοχθίζει Ἡσ. «πρόσω χωρεῖ».

πρόμοχθος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ἄκρον δοκοῦ προεκτεινόμενον· πρβλ. Ἡσ. «πρόμοχθοι· τὰ προβλήματα τῶν τοίχων» : Ἐπιγρ. Δήλου **τοὺς προμόχθους τοὺς ἐν τοῖς τοίχοις καὶ τὰς ἐπ᾽ αὐτοῖς σανίδας**· **2)** νεώτ. τετράγωνος πλὰξ μετὰ 18 σταγόνων ἢ ἥλων ἀναγλύφων τιθεμένη ἐπὶ τῆς κάτω κεκλιμένης ἐπιφανείας τοῦ δωρικοῦ γείσου, ἧς ἡ θέσις ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν τῆς τριγλύφου καὶ τὴν τοῦ μέσου τῆς μετόπης.

προμοχθῶ-έω μοχθῶ, κοπιάζω ἐκ τῶν προτέρων, προπονῶ : Εὐρ. Ἱκ. 1234 **ἄξια δ᾽ ἡμῖν προμεμοχθήκασι σέβεσθαι.**

προμύησις-εως (ἡ) μτγν. προτέρα μύησις : Πλούτ. Ἠθ. 107E **προμύησις τοῦ θανάτου ὁ ὕπνος.**

προμυθία (ἡ), ἰων. -ίη τὸ προνόμιον νὰ ὁμιλῇ τις πρῶτος : Ἱππ. Ἐπιστ. 27 **προμυθίη πρὸς μαντείην** (προμαντεία).

προμυθίκτρια (ἡ) **δωρ. τ.** τοῦ προμνήστρια βλ.λ. : Πολυδ. 3,31.

προμύθιον (τὸ) μτγν. εἰσαγωγὴ μύθου ἐν εἴδει παραινέσεως, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἐπιμύθιον : Ἀφθόν. Προγυ. I· ‖ τίτλος ἔργου τοῦ Σώφρονος.

προμυκτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον τοῦ ράμφους, ἐπιρρυγχίς : Ἐπιφ. 2,196D.

προμυκτήριον (τὸ) γλωσσ. ἀκρωτήριον, ἄκρα.

προμυλαία (ἡ) μτγν. προστάτις τῶν μύλων θεά· πρβλ. Φώτ. «θεὸς προμύλιος· ἣν ἀφίδρυντο ἐν τοῖς μυλῶσιν ὡς εὔνοστον» : Πολυδ. 7,180.

προμυλλαίνω προτείνω τὰ χείλη πρὸς τὰ ἔξω, οἷον ἐμπαικτικῶς : Ἱππ. Ἀρχ. Ἰητρ. 22.

προμυρίζω ἀναδίδω ὀσμήν, μυρίζω **ἐκ τῶν προτέρων** ἢ προώρως : Θεόφρ. Ὀσμ. 45.

προμύσσω, ἀττ. -ύττω καθαρίζω τὴν θρυαλλίδα, τὸ ἐλλύχνιον, ξεφιτιλίζω τὸν λύχνον : Ἀριστφ. Σφ. 249 **κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόμυσσον** (πιθ. ἀντὶ πρόβυσον), Πλούτ. Ἠθ. 798B, Ἥρων Πνευμ. I,34 **λύχνον ἑαυτὸν προμύσσοντα** (λύχνον δι᾽ ἐκτινάξεως καθαρίζοντα τὴν θρυαλλίδα **ἀφ᾽ ἑαυτοῦ**)· **2)** μτφ. λαμβάνω διὰ παντοίων μέσων χρήματα παρά τινος : Ἱππ. Παραγγ. 4.

προμύστης (ὁ) Ἐπιγρ., θηλ. **πρόμυστις-ιδος** (αὐτ. Θάσου) ὁ μυῶν πρότερον, ὁ προεισάγων εἰς τὰ μυστήρια, κατηχητής : αὐτ. Ἐλευσῖνος.

προμυχθίζω Ἡσ. «πρόσω χωρῶ (μετὰ κρότου)».

προμυῶ-έω ἀρχ. λεξ. κ. μσν. μυῶ τινά που προηγουμένως· Ἡσ., Κεδρ. Γεώργ. Χρον. 333A.

πρόμωλον (τὸ) γλωσσ. ἀκρωτήριον, ἄκρα.

προμωτιών-ῶνος (ἡ) (λατ.) πάπ. προαγωγή, προώθησις· πρβλ. προμαντίων.

προμῶτος (ὁ) (λατ.) πάπ. ὁ προωθηθείς, προωθημένος : **ἱππεὺς προμώτων σεκούντων.**

πρόναιον (τό) Ἐπιγρ. τὸ πρόναον βλ.λ.
πρόναον (τό) μτγν. κ. πρόναιον (Ἐπιγρ.) κ. **προνάϊον** (αὐτ.) ὁ πρόναος βλ.λ.2) : Στράβ.17,1,28, Φίλ. 2,150, αὐτ.236, Παυσ.8,32,2.
πρόναος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ιων. **πρόνηος** (Λουκ. Συρ.30) κ. **πρόναον** (τὸ), Ιων. γενικ. **προνηΐου** (Ἡρ. 1,51), ἀττ. δοτ. ἑν. **πρόνεῳ** (πιθ. πρόνεῳ) (Ἐπιγρ.) κ. **πρόνειοι** (πιθ. πρόνειῳ) (αὐτ.), ὀν.πληθ.οὐδ. **προνήϊα** (Λεων.Ταρ.ΑΠ 6,281), ὁ πρόδομος, πρόθυρον βλ.λς, τὸ πρὸ τοῦ σηκοῦ τοῦ ἀρχαίου ναοῦ καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον αὐτοῦ περίστυλον μέρος : Ἡρ.1,51 **ὁ δὲ ἀργύρεος ἐπὶ τοῦ προνηΐου τῆς γωνίης**, Ἐπιγρ.Ἐφέσου· 2) μσν. κ. νεώτ. **ἐν** τοῖς χριστιανικοῖς ναοῖς ὁ νάρθηξ.
πρόναος-ον κ. νεώτ. κ. **προναῖος-α-ον**, Ιων. **προνήϊος-η-ον**, ἀττ. **πρόνεως** ὁ κείμενος, εὑρισκόμενος πρό, ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ : Αἰσχ.Ἱκ.494 **τῶν πολισσούχων θεῶν βωμοὺς προνάους καὶ** (πολισσούχων) **ἕδρας**· ‖ ἰδίᾳ ἐπὶ θεῶν, ὧν τὰ ἀγάλματα ἵσταντο προ τοῦ ναοῦ : Παυσ.9,10,2 **πρῶτα μὲν δὴ λίθου κατὰ τὴν εἴσοδόν ἐστιν Ἀθηνᾶ καὶ Ἑρμῆς ὀνομαζόμενοι πρόναοι**· ‖ κ. ὡς ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος· Ἡσ.· ‖ συνήθ. ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Δελφοῖς, ἧς ναΐσκος ἢ ἄγαλμα ἦτο ἐκεῖ πρὸ τοῦ μεγάλου ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος : Ἡρ.8,37 **κατὰ τὸ ἱρὸν τῆς Προνηΐης Ἀθηναίης**, Αἰσχ.Εὐμ.21 **Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται**, Ψήφισμα Ἀμφικτ.π.Αἰσχίν.3,110 **ἐναγὴς ἔστω τοῦ Ἀπόλλωνος .. καὶ Ἀθηνᾶς Προναίας**· Κολλ.ἀπ.220, Ἐπιγρ.Δελφῶν· ‖ κ. ἁπλῶς **Προναία** ἡ Ἀθηνᾶ : Ἡρ.1,92 **ἐν δὲ Προνηΐης τῆς ἐν Δελφοῖσι**.
προναρκῶ-άω μτγν. ἀμτβ. ναρκοῦμαι, κυριεύομαι ὑπὸ νάρκης πρότερον : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.8,3.
προναύκληρος (ὁ) Ἐπιγρ., σχόλ. κ. γλωσσ. ὁ ἀντὶ τοῦ ναυκλήρου ἐνεργῶν, ἀντικαταστάτης αὐτοῦ : Ἐπιγρ.Θάσου, Σχόλ.Ὀδ.Θ 163, Γλωσσ.
προναυκληρῶ-έω Ἐπιγρ. ἐνεργῶ ἀντὶ τοῦ ναυκλήρου, ἀντικαθιστῶ τὸν ναύκληρον.
προναυμαχῶ-έω ναυμαχῶ ὑπέρ, χάριν τινός : Ἡρ.6,7 **προναυμαχήσοντας Μιλήτου**, αὐτ.8,60, β'.
προνέμω νέμω, διανέμω, ἀπονέμω τι πρότερον : Πίνδ.Π1 8(7),18 **Αἰγίνᾳ Χαρίτων ἄωτον προνέμειν**· ‖ **καθαρὰς χεῖρας προνέμω** ἐκτείνω, παρουσιάζω ἀμώμους χεῖρας : Αἰσχ.Εὐμ.313 **τοὺς μὲν καθαρὰς ⟨καθαρῶς⟩ χεῖρας προνέμοντας**· 2) ἐν τῷ μέσ. τ. **προνέμομαι** προχωρῶ βοσκόμενος, δθ. προχωρῶ, προοδεύω· καὶ ἐπὶ πολέμου, ἐκτείνομαι, ἐπεκτείνομαι : Σοφ.Ἠλ.1384 **ἴδεθ' ὅποι προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης**.
προνεογενής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρὸ τῆς νεογενοῦς ὑποπεριόδου ἐποχὴν τῆς ἱστορίας τῆς γῆς.
προνέομαι μτγν. προέρχομαι, προπορεύομαι, ἐξέρχομαι, προχωρῶ : Ὀππ.Ἁλ.3,238.
πρόνευσις-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ δι' ὑπερεντάσεως τῶν προτόνων τῶν ἐπιστηλίων ἔγκλισις τῶν ἱστῶν πρὸς πρῷραν, ὅπως τὸ πλοῖον καταστῇ ὀλιγώτερον ὁρμητικόν, ακαμπανέβασμα.
προνευστάζω νεώτ. ναυτ. προνεύω βλ.λ.
προνευστασμός (ὁ) νεώτ. ναυτ. ἡ κατὰ τὸ διάμηκες ἐπίπεδον κίνησις τοῦ πλοίου, ἀνορθουμένης τῆς πρῴρας καὶ καταδυομένης τῆς πρύμνης κατὰ τὴν μίαν φάσιν καὶ ἀντιστρόφως κατὰ τὴν ἑτέραν ἐξ ὑπαμοιβῆς.
προνευστικὸν πλοῖον (τὸ) νεώτ. ναυτ. πλοῖον ἔχον τὸ ἐλάττωμα νὰ ὑποφέρῃ προνευστασμόν, περισσότερον ἢ ὅσον θὰ ἔπρεπεν ὑπὸ τὴν αὐτὴν κατάστασιν.
προνεύω κ. νεώτ. νεύω, κλίνω πρὸς τὰ ἐμπρός : Πλάτ.Εὐθ.274Β **ὡς δ' ἐτύγχανεν ὁ Εὐθύδημος ἐμοὶ διαλεγόμενος προνενευκὼς εἰς τὸ πρόσθεν**· κ. ἐπὶ ἵππέως : Ξεν.Ἱππ.8,7· κ. ἐπὶ ἐρετῶν, κωπηλατῶν : αὐτ.Οἰκ.8,8, Πολύβ.1,21,2· κ. ἐπὶ κεράτων : Ἀριστλ.Ζ1 611b,5· κ. ἐπὶ πολαιστοῦ : Γαλ.6,142 (δ.ἀνάγν. προσ-)· κ. ἐπὶ ἀκρωτηρίων : Πολυδ.1,115 (κῶδ.Β), Σουΐδ. ἐν λ. πρῆνες· 2) νεώτ. ναυτ. **ἐγκλίνω τοὺς** ἱστοὺς ἱστιοφόρου πρὸς πρῷραν τῆς κανονικῆς ὀρθότητός των καὶ μέχρι **κάμψεως τῶν ἐπιστηλίων** λίαν ἐντείνων τοὺς προτόνους.
πρόνεφρος (ὁ) **νεώτ.** ἀνατομ. **νεφρός** πρωτογενὴς ἢ πρωτόνεφρος, ὅστις ὡς ὁ μεσόνεφρος ἢ δευτερόνεφρος ἀναφαίνονται κατὰ τὴν ἀρχικὴν διάπλασιν τοῦ κυήματος καὶ εἶτα ἐξαφανίζονται ἢ μεταπλάσσονται εἰς ἄλλα ὄργανα.
προνέω (1) μτγν. ἐπισωρεύω πρότερον, συσσωρεύω τι προηγουμένως : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,80.
προνέω (2) μτγν. προνήχομαι βλ.λ. : Αἰλ.Ζ1 2,6.
πρόνεως (ὁ) ἀττ. τ. τοῦ πρόναος βλ.λ.
προνήϊος-η-ον Ιων. τ. τοῦ πρόναος-ον βλ.λ : Ἡρ.1,92 **ἐν δὲ Προνηΐης τῆς ἐν Δελφοῖσι ἀσπὶς χρυσέη μεγάλη**.
προνήσιον (τὸ) πάπ. ἐστεγασμένος ἢ ἀστέγαστος εὐρύχωρος ἐξώστης περίστυλος, βεράντα.
προνηστεύω νηστεύω πρότερον, ἀπὸ πρῶτα : Ἡρ.2,40 **προνηστεύσαντες δὲ θύουσι**.
προνήχομαι μτγν. νήχομαι προηγούμενος ἄλλου ἢ νήχομαι πρὸ ἄλλου : Πλούτ.Ἠθ.980F, Αἰλ. Ζ1 10,8· κ. μτ. γενικ. : Πλούτ.Ἠθ.984Α.
προνίζω μτγν. νίζω, νίπτω πρότερον, προηγουμένως, ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. : Ἀέτ.16,17.
προνικῶ-άω νικῶ, κερδίζω νίκην πρότερον, προηγουμένως : Θουκ.2,89 **πιστότερον κατά τε τὸ προνενικηκέναι**, Ἰσαῖ.11,18· κ. παθ. : Θουκ.2,89.
προνιτρῶ-όω μτγν. προηγουμένως καθαρίζω διὰ νίτρου, δ. προεκνιτρῶ βλ.λ. : Ἀρχιγ.π.Παῦλ.Αἰγ. 4,6, Ἁρποκρ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),148.
προνοετής (ὁ) Ἐπιγρ. προνοητής.
προνοησία (ἡ) μτγν. κ. πάπ. τὸ περί τινος προνοεῖν, πρόνοια : Ἐπιφάν.1,984D· 2) ἡ ἰδιότης, ἡ ἐνέργεια, τὸ ἀξίωμα τοῦ προνοητοῦ βλ.λ.3) : Πάπ.
προνόησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προνοῶ βλ.λ., πρόβλεψις, πρόνοια περί τινος.
προνοητεύω εἶμαι προνοητὴς βλ.λ.3), ἄρχω, διοικῶ τὰ τῆς πόλεως : Ἐπιγρ.Κύπρ.
προνοητής (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ προνοῶν, μεριμνῶν περί τινος, προστάτης : Ἐπιγρ.Αἰγύπτ. **πάντων προνοητής**, Γρηγ.Ναζ.π.Φιλοπτ.69 **προνοητὴς ὁ θεὸς τοῦ κόσμου, οὗ καὶ ποιητής ἐστι**· 2) ἐν εἰδικ. σημ. ἐπιστάτης κτήματος : Πάπ.· ‖ διαχειριστής, φροντιστής : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1, 49,44 **ταμίας καὶ προνοητής**· ‖ ἐπιμελητής : Πάπ. **προνοητὴς γυμνασίου**· 3) μτγν. τίτλος, ἀξίωμα κυβερνήτου, ἄρχοντος ἔν τισι πόλεσι, διοικητής : Ἐπιγρ.Παλαιστίνης· ‖ μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐνετοκρατίας, ὁ εἰς ἑκάστην τῶν Ἰονίων νήσων ἀνὰ διετίαν ἀποστελλόμενος ὑπὸ τῆς ἐνετικῆς συγκλήτου διοικητὴς ὁ συγκεντρῶν στρατιωτικὴν ἅμα καὶ πολιτικὴν ἐξουσίαν, λαμβάνων ὁδηγίας καὶ ὑποκείμενος εἰς ἔλεγχον παρὰ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ **γενικοῦ Προνοητοῦ**, δημ. πρεβ- ἢ προβεδοῦρος.
προνοητικός-ή-όν κ. μσν. κ.νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα, τὴν ἱκανότητα τοῦ προνοεῖν, προβλεπτικός, προορατικός· δθ. κ. προσεκτικός, φρόνιμος εἰς τὰς ἐνεργείας, τὰς ἐκδηλώσεις του, ἐφεκτικός : Ξεν.Ἀπομν.1,3,9 **ἐνόμιζες εἶναι τῶν.. προνοητικῶν μᾶλλον ἢ τῶν ἀνοήτων τε καὶ ῥιψοκινδύνων**, Μέν.Ἐπιτρ.344,- **ἂν ἦτο προνοητικὸς οὐκ ἂν θὰ ὑφίστατο τόσας ζημίας**· κ. συγκρ. : Προκ.Μυστ.19· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἱκανότης τοῦ προνοεῖν, προβλέπειν, ἡ προβλεπτικότης : Μᾶρκ.Αὐρ.1,16 **καὶ τὸ πόρρωθεν προνοητικόν**· 2) ἐπὶ τοῦ θεοῦ, ὁ λαμβάνων μέριμναν, πρόνοιαν, φροντίδα πε-

ρί τινος : Διογ.Λ 7,147 **θεὸς προνοητικὸς κόσμου,** Φίλ.2,242· **3)** ἐπὶ καταστάσεων ἢ διαθέσεων, ὁ ἀναφερόμενος, ὁ σχετικὸς πρὸς τὴν πρόνοιαν, τὴν πρόβλεψιν : 'Αριστλ.ΗΝικ.1141b,28 **ἔχειν προνοητικὴν δύναμιν περὶ τὸν αὐτῶν βίον,** Φίλ.2, 546, Πλούτ.'Ηθ.1052Β, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.120,- **προνοητικὴ ἱκανότης - φύσις - ἰδιότης·** ‖ πάπ. συνετός, φρόνιμος : **προνοητικὴ διοίκησις·** **4)** ἐπὶ πραγμ. ἡ ἐνεργειῶν, ὁ ἐνέχων πρόνοιαν, πρόβλεψιν, σκοπιμότητα : Ξεν.'Απομν.4,3,6 **καὶ τοῦτο, ἔφη, προνοητικόν.**

προνοητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ ἱκανότης τοῦ προνοητικοῦ βλ.λ., ἡ προβλεπτικότης.

προνοητικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετὰ προνοίας, προβλέψεως : Ξεν.'Απομν.1,4,6 **ταῦτα οὕτω προνοητικῶς πεπραγμένα ἀπορεῖς πότερα τύχης ἢ γνώμης ἔργα ἐστίν;,** Αἰν.Τακτ.18,11, Φίλ.1,500, Σωρ. 1,14· ‖ **προνοητικῶς ἔχω** προνοῶ, φροντίζω : 'Αριστείδ.1,377 J· κ. μτ. γενικ. ἀντικειμ.:'Ιώσ.ΑΙ 11,5,8.

πρόνοια (ἡ) [πρόνοος] κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. προνοίη τὸ προνοεῖν, ἡ ἐκ τῶν προτέρων σκέψις, παρατήρησις καὶ πρόβλεψις : Σοφ.ΑΙ.536 **ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἣν ἔθου,** αὐτ.ΟΤ 978, αὐτ. Φιλ.774, 'Αντιφ.5,21 **οὐ τῇ ἐμῇ προνοίᾳ μᾶλλον ἐγίγνετο ἢ τύχῃ,** Λυσί.26,19 **οὐδαμόθεν ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς τούτων προνοίας γεγένηται, - εἶχε τὴν πρόνοιαν νὰ . . '** ‖ φρ. **ἐκ προνοίας** μεμελετημένως, ἐσκεμμένως, ἀπὸ σκοποῦ, ἐπίτηδες : 'Ηρ. 1,159 **πρὸς ταῦτα ὁ 'Αριστόδικος ἐκ προνοίης ἐποίεε τάδε,** αὐτ.1,120, αὐτ.8,87 **οὐ μέντοι ἔχω γε εἰπεῖν, οὔτε εἰ ἐκ προνοίης αὐτὰ ἐποίησε . . ,** Πλάτ.Φαῖδρ.241Ε **ὑπὸ τῶν νυμφῶν, αἷς σύ με προὔβαλες ἐκ προνοίας·** ‖ εἰδ. ἐφεκτικὴ στάσις, προφύλαξις· ὁμ. ἐν φρ. **ἀπὸ προνοίας** : Θουκ.8,95 **οὐδὲν γὰρ ἐπωλεῖτο ἀπὸ προνοίας τῶν 'Ερετριῶν·** **2)** προφητεία : Σοφ.Τρ. 823 **τοὔπος τὸ θεόπροπον . . τῆς παλαιφάτου προνοίας·** ‖ ἡ ἐκ τῶν προτέρων, ἡ εἰς τὸ μέλλον ἀναγομένη ἀπόφασις : Αἰσχ.'Αγ.684 **προνοίαισι τοῦ πεπρωμένου·** **3)** ἐν εἰδ. ἰατρ. σημ. πρόγνωσις : 'Ιππ.π.Γαλ.18(2),θ· **4)** μέρισμα, ἐπιμέλεια, φροντίς· μτ. γενικ. τοῦ προσ. ἢ τοῦ πράγμ. ὡς ἀντικ. συνήθ. ἐν φρ. **πρόνοιαν ἔχω τινὸς** μεριμνῶ : Εὐρ.'Αλκ.1061, Θουκ.2,89 **τούτων μὲν οὖν ἐγὼ ἕξω τὴν πρόνοιαν κατὰ τὸ δυνατόν·** κ. ἐμπροθ. : Σοφ.'Αντ.283 **πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι,** 'Ισοκρ.16,9 **ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τοσαύτην πρόνοιαν ἔσχεν ὑπὲρ τοῦ . . μηδὲν ἐξαμαρτεῖν,** Πολύβ.1,57,1· κ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ. 'Εκ.569 **θνήσκουσ' ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν,** 'Αντιφ.5,91 **ἐν ᾧ χρὴ πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν·** ‖ **ἐπὶ** προσ. **προνοίας** ἀξιοῦμαι τυγχάνω φροντίδος, περιποιήσεων : Λιβάν. Λόγ.54,28 **συνόντα τε ἐμοὶ καὶ προνοίας ἀξιούμενον·** ‖ **πρόνοιαν ποιοῦμαί τινος** μεριμνῶ, προνοῶ περί τινος, ὑπολογίζω, σκέπτομαί τι : Δημ.547 **μήθ' ἱερῶν μήτε νόμου μητ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον·** ‖ ὁμ. νεώτ. κ. **πρόνοιαν λαμβάνω : ἡ κυβέρνησις ἔλαβε πρόνοιαν περὶ τῶν ἀναγκαίων τροφίμων·** ‖ κ. ἁπλ. μτ. γενικ.ἀντικειμ. ἐπιμέλειά τινος : Πάπ. **ἡ τοῦ χόρτου πρόνοια,- ἡ τῶν ἔργων πρόνοια·** ‖ **προνοίᾳ τινὸς** χάριν τινός : 'Ανδοκ.1,56 **προνοίᾳ μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοίᾳ δὲ τῆς πόλεως ἁπάσης·** ‖ νεώτ. **'Υπουργεῖον Προνοίας καὶ 'Αντιλήψεως** τὸ εἰς οὗ τὴν ἁρμοδιότητα ὑπάγονται ἡ προστασία τῶν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἀπόρων, τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, τῶν ἐγκαταλελειμμένων παιδίων, ἀλητῶν καὶ ὀρφανοπαίδων ἡ διοίκησις τῶν δημοσίων ἀγαθοεργῶν ἱδρυμάτων, ἡ παροχὴ κρατικῆς ἀρωγῆς εἰς τὰ θύματα πολέμου, τὰ τῶν ἐράνων γενικῶς, ὡς καί τινων δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων· **5)** ἐν εἰδ. χρ. ἡ τοῦ θεοῦ μέριμνα, φροντὶς περὶ τῶν ἐγκοσμίων : 'Ηρ. 3,108 **καί κως τοῦ θείου ἡ προνοίη . . ἐοῦσα σοφή,** Σοφ.ΟΚ 1180· κτ. πληθ. : Πλάτ.Τίμ.44C **καὶ περὶ ψυχῆς, δι' ἃς τε αἰτίας καὶ προνοίας γέγονε θεῶν,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.4,3,6 **θείᾳ τινὶ προνοίᾳ τὰς ἠπείρους διῃρῆσθαι·** ‖ ἡ θεόθεν ἔμπνευσις : Εὐρ.Φοίν.640· ‖ κ. ἀπολ. ἡ τοῦ θείου ἀνωτέρα νόησις : Ξεν.'Απομν.1,4,6 **οὐ δοκεῖ σοι καὶ τάδε προνοίας ἔργοις ἐοικέναι,** Ζήν. ἐν Στωϊκ. ἀπ.1,44, Χρύσ.Στωϊκ.αὐτ.2,108, Μηναῖ.12,6 Συνξ.'Αγ. Νικολ. **σοφῶς δὲ ἄρα τὰ κατ' αὐτὸν ἄνωθεν ἡ πρόνοια διετίθει·** **6)** τὸ ἀξίωμα τοῦ προνοητοῦ βλ.λ.2), διαχείρισις, διοίκησις κτήματος : Πάπ.· **7)** μσν. τιμάριον, φέουδον (συνών. ἐν τῷ Χρονικῷ τοῦ Μορέως φίς, μπορουνία) : Χρον.Μορ.1650Ρ **ἄρχοντες ἔξι ἐξήβαλαν καὶ ἄλλους ἔξι Φράγκους | ὅπως νὰ ἰμοιράσουσιν τὸν τόπον καὶ προνοῖες·** ‖ ὁμ. ἡ ἐξουσία, τὸ ἀξίωμα τοῦ εἰς ὃν παρεχωρεῖτο τὸ φέουδον : αὐτ.2638Ρ **εἶτα οὐδὲν ἀκούσουσι, κράτησε τὶς προνοῖές τους·** **8)** Πρόνοια **'Αθηνᾶ** προσωνυμία τῆς 'Αθηνᾶς ὡς θεᾶς τῆς προνοίας, **ὑφ'** ἣν κυρίως ἐλατρεύετο **ἐν** Δελφοῖς : Δημ.780, Διόδ.Σ 11,14, Παυσ.10,8,6, Πλούτ.'Ηθ 852Β.

προνοιάζω μσν. ἀπονέμω, χορηγῶ τινι τιμάριον, φέουδον, πρόνοιαν βλ.λ.7) : Χρον.Μορ.1939Η **τὸν Μισὲρ "Οτον ντὲ Ντουρνᾶ ἐπρόνοιασεν ὡσαύτως | νὰ ἔχῃ τὰ Καλόβρυτα·** ‖ κ. παθ. ὁρίζομαι ὡς φεουδάρχης, προνοιάτορας βλ.λ. : αὐτ.2020Η **τοὺς τόπους ὅπου ἐπρονοιάστηκαν νὰ τοὺς ἔχουν κερδίσει.**

πρόνοιασμα (τό) μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προνοιάζω βλ.λ., ἡ παραχώρησις τιμαρίων : Χρον.Μορ.4573Ρ **κι ἂν κάμῃ χρεία προνοιάσματα ἢ εὐεργεσίες νὰ ποιήσῃς,** αὐτ.2100Η.

προνοιάτορας (ὁ) μσν. κ. προνοιατόρος ὁ λαβών, ὁ διοικῶν φέουδον : Χρον.Μορ 2001Η **τοὺς τέσσαρους γὰρ μῆνας ὀφείλει ὁ προνοιάτορας νὰ ἔνι ὅπου θέλει,** αὐτ.1999Η.

προνομαία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ τοῦ ἐλέφαντος προβοσκίς, ἄ. προνομή : Φίλ.2,512, Πλούτ.'Αλέξ.60 (ὁ ἐλέφας) **τῇ δὲ προνομαίᾳ λαμβάνων ἀτρέμα τῶν δορατίων ἕκαστον ἐξῄρει τοῦ σώματος,** Λουκ.Ζεῦξ.10· **2)** ἡ ἐκμυζητικὴ προβοσκὶς τῶν ἐντόμων, ὡς τῆς μυίας, τῆς μελίσσης: αὐτ.Μυΐ.'Εγκ.6 **ἐλέφαντα λυπεῖ .. τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ . . ἀμύσσουσα,** Φιλόστρ.Εἰκ.2,12· **3)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων τῆς οἰκογ. τῶν σταφυλινιδῶν.

προνομεία (ἡ) στρατιωτικὴ ἐπιδρομὴ **εἰς τὴν** τῶν πολεμίων χώραν πρὸς συλλογήν, ἁρπαγὴν νομῆς, φορβῆς, ἐπισιτισμὸς ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν δι' ἁρπαγῆς, ἄ. προνομή· 'Ησ. «ἁρπαγή», Σουΐδ. «σκύλευσις» : Πολύβ.4,68,3 **διηγνεύοντες περὶ τὰς προνομείας ἐμπίπτουσιν εἰς τοὺς περὶ τὸν Εὐριπίδαν** (δ.γρ. προνομαί).

προνόμευμα-ατος (τό) μσν. τὸ διὰ προνομείας βλ.λ. ἁρπαγέν, τὸ λάφυρον : Νικ.Χων.Χρον.162D.

προνομεύς-έως (ὁ) νεώτ. στρατιωτ. ἱππεὺς ἴλης τεταγμένης εἰς προνομὴν βλ.λ.3), ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν ἐν τῷ πεζικῷ ἀκροβολιστήν.

προνομευτής (ὁ) μτγν. στρατιώτης ἐπιτρέχων ἐν καιρῷ πολέμου τὴν ἐχθρικὴν χώραν χάριν προνομείας βλ.λ., πρὸς ἀναζήτησιν νομῆς, φορβῆς, κ. γενικώτ. πρὸς ἁρπαγήν, λείαν : Στράβ 15,3,7 . . **προνομευτῶν ἔργον ἦν . . καταλιπόντων ἃ μὴ δυνατὸν ἦν ῥᾳδίως ἐκκομίσαι.**

προνομεύω μτγν. ἐπὶ στρατιωτῶν, ἐπιτρέχω ἐν πολέμῳ χώραν ἐχθρικὴν πρὸς συλλογὴν νομῆς, φορβῆς, κ. γεν. πρὸς ἁρπαγήν : Πολύβ.2,27,7 **οἱ προνομεύοντες ἐξ αὐτῶν ἐμπεσόντες εἰς τοὺς παρὰ τοῦ Γαΐου προπορευομένους,** 'Ονήσανδρ.10,8,

Πολύαιν 3 10,5· ‖ δθ. ἀποζῶ ἐκ τῆς ληστείας, ἐξ ἐπιδρομῶν εἰς τὰ γειτονικὰ ἐδάφη : Στράβ. 16,1,18 Κοσσαῖοι μὲν οὖν εἰσι τοξόται τὸ πλέον .. προνομεύοντες ἀεί· χώραν γὰρ ἔχουσιν ὀλίγην τε καὶ λυπράν· ‖ βόσκομαι, ἐπὶ μυίας : Λουκ.Μυί.Ἐγκ.3 τῷ στόματι καὶ τῇ προβοσκίδι .. προνομεύει τε καὶ ἐπιλαμβάνεται· 2) μτβ. ληΐζω, λεηλατῶ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.8,11· οὕτω κ. παθ. ἐρημοῦμαι, λεηλατοῦμαι : αὐτ., Διόδ.Σ 13,109 καὶ τὴν χώραν οὐκ εἶα προνομεύεσθαι· ‖ εἰδ. ἐκριζῶ, δρέπω, βλαστολογῶ : Ποσείδιππ.24 ἔνδοθι προνομεύειν ὄρμενα· ‖ ἀδηφάγως, τρώγω : Πλούτ. Ἠθ.709Α· 3) ἀπάγω τινὰ ὡς αἰχμάλωτον : ΠΔ Ἀριθμ.31,9 καὶ ἐπρονόμευσαν τὰς γυναῖκας Μαδιάν, Χρησμ.Σιβ.8· κ. παθ. : ΠΔΣοφ.Σειρ.48,15 ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν· ‖ δθ. συνεκδ. καθιστῶ ὑποχείριον, καταβάλλω : αὐτ. Ἀριθμ.31,9 καὶ τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐπρονόμευσαν.

προνομή (ἡ) κ. νεώτ. ἐπιδρομὴ στρατιωτῶν εἰς ἐχθρικὴν χώραν ἐν καιρῷ πολέμου πρὸς συλλογήν, ἁρπαγὴν τροφῶν κ. γεν. ἐπιτηδείων, διαρπαγὴ πρὸς ἐπισιτισμὸν ἐκ ξένης χώρας : Ξεν.ΚΠ 6,1,24 ἐξῆγεν ἀεὶ εἰς προνομάς .. ὅπως ὅτι πλεῖστα λαμβάνοι τῇ στρατιᾷ τὰ ἐπιτήδεια, αὐτ.Ἑλλ.1,1,33· ‖ εἰδ. ὁ πορισμὸς τροφῆς διὰ τὰ ζῷα : Πλούτ.Φάβ.6 καὶ πεδίων ἐπιλαβέσθαι προνομὰς ἐχόντων (καταλλήλων πρὸς συγκομιδὴν φορβῆς), Πάπ.· 2) κτ. πληθ. στρατιωτικαὶ συνοδεῖαι ἐκ προνομευτῶν βλ.λ. : Ξεν.Ἑλλ.4,1,16 καὶ αὐτόθεν καὶ σὺν προνομαῖς τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ λαμβάνων, αὐτ.Ἀν.5,1,7· πρβλ. Πολύβ. 4,73,4· 3) νεώτ. στρατ. σχηματισμὸς ἱππικῆς μονάδος ἐφ' ἑνὸς ζυγοῦ μὲ ἀραιὰ μεταξὺ τῶν ἱππέων διαστήματα, ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ἐν τῷ πεζικῷ «τάξιν εἰς ἀκροβολισμόν» : εἰς προνομήν (παράγγελμα ἀσκήσεως τοῦ ἱππικοῦ)· 4) τὰ δι' ἁρπαγῆς κτηθέντα, ἡ λεία, τὰ λάφυρα : ΠΔ Ἀριθμ. 31,11 καὶ ἔλαβον πᾶσαν τὴν προνομὴν αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκῦλα αὐτῶν, αὐτ.31,12, Φλέγ.Θαυμ.3· 5) προμήθεια : ΠΔ Βασ.3,10,23 αὕτη ἦν ἡ πραγματεία τῆς προνομῆς ἧς ἀνήνεγκεν ὁ βασιλεὺς Σολομὼν οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον κυρίου· 6) ἡ προβοσκὶς τοῦ ἐλέφαντος, ἄ. προνομαία : Πολύβ. 5,84,3 ἕως ἂν κατακρατήσαν τῇ δυνάμει θάτερον παρώσῃ τὴν θατέρου προνομήν, Διόδ.Σ 17,88· 7) προνομία, ἐξαιρετικὸν δικαίωμα : Λουκ.Κρον.17.

προνομία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. προνόμιον, ἐξαιρετικόν, ἀποκλειστικὸν δικαίωμα : Στράβ.15,1,54 οὐδὲ τῇ ἡλικίᾳ τῶν γερόντων προνομίαν διδόασιν ἂν μὴ καὶ τῷ φρονεῖν πλεονεκτῶσι, Φιλ.1,6, Πλούτ.Ἠθ.279Β, αὐτ.296C, Λουκ.Ἀποκ.23 καί τινα προνομίαν ἔχειν τὴν τέχνην δίκαιον τῇ ἐξουσίᾳ τῆς χρήσεως, Πάπ. ἐν τῇ τῶν εἰρημένων δικαίῳ προνομίᾳ, νεώτ. προνομίαι τοῦ στέμματος (αἱ ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ἀναγνωριζόμεναι εἰς τὸν βασιλέα καὶ ἀσκούμεναι ὑπ' αὐτοῦ πολιτειακαὶ λειτουργίαι ἢ ἐξουσίαι) - τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου (τὰ ἐν Τουρκίᾳ θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ προνόμια τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως)· ‖ νεώτ. σύμβασις καθορίζουσα τὰ νομικὰ πλεονεκτήματα ὧν ἀπολαύουσιν ἔν τινι χώρᾳ οἱ ὑπήκοοι δυνάμεώς τινος, ἄ. διομολόγησις· 2) Ἐπιγρ. δικαίωμα νομῆς, βοσκῆς.

προνομιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς προνόμιον : προνομιακὰ δικαιώματα, -προνομιακὴ ἐνέργεια· ‖ ὁ κατὰ προνόμιον, ὁ διὰ προνομίου περιβαλλόμενος : προνομιακὸς μισθός, - προνομιακὸν μονοπώλιον· ἐπίρρ.νεώτ.-ῶς.

προνόμιο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ πρὸ τοῦ νόμου (βλ.λ.8), τοῦ μουσικοῦ μέλους ᾀδόμενον ᾆσμα, πρόασμα : Πολυδ.4,53, Ἰουλ.Λόγ.2,56 ἐκ τοιούτων προοιμίων τε καὶ προνομίων· ‖ οὕτω κ. ὡς ἐπίθ. : Ἱμέρ.Λόγ.4,3 ὥσπερ τι μέλος προνόμιον πρὸ τῆς ἀγωνίας αὐτῆς· 2) χρηματικὴ προκαταβολή, ἀρραβών : Λουκ.Ρητ.Διδ.17 τὸν ἀρραβῶνα δὲ προνόμιον· 3) τὸ κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἰσχύοντος, τοῦ κρατοῦντος νόμου διδόμενον δικαίωμα (privilegium) : Πάπ., Μαλάλ.Χρον.1,202 παρασχὼν προνόμια τοῖς ἐκεῖ καταφεύγουσι, Φώτ.Βιβλ.189,6, Σουΐδ., Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,133 εἶναι τριάντα χρονοι, ὁποῦ .. ἐσηκώθη ἀπὸ τοὺς πτωχοὺς Ρωμαίους καὶ αὐτὸ τὸ προνόμιον· ‖ κ. νεώτ. νομ. ἐν στενῇ ἐννοίᾳ ἐξαιρετικὸν δικαίωμα ἀπονεμόμενον ἐκ προσωπικῆς εὐμενείας εἰς ἀτομικῶς ὡρισμένον πρόσωπον ἢ ἀτομικῶς ὡρισμένον πρᾶγμα ἢ νομικὴν σχέσιν, ἄ. εὐεργέτημα : ὁ βασιλεὺς ἔχει τὸ προνόμιον τῆς συγκλήσεως ὡς καὶ τῆς διαλύσεως τῶν βουλῶν, - τὰ προνόμια τοῦ οἰκονομικοῦ Πατριαρχείου, - προνόμιον εὑρεσιτεχνίας (τὸ εἰς ἐφευρέτην ἀπονεμόμενον δικαίωμα ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐφευρέσεώς του), - προνόμιον ἑτεροδικίας (οὗ ἀπολαύουσιν οἱ διπλωματικοὶ ὑπάλληλοι ἀνεξάρτητοι ὄντες ἀπὸ τῆς ποινικῆς ἢ καὶ τῆς ἀστικῆς δικαιοσύνης τῆς χώρας παρ' ᾗ τυγχάνουσιν ἐμπεπιστευμένοι), - ναυτικὰ προνόμια (ἀπαιτήσεις προηγούμεναι τῆς ναυτικῆς ὑποθήκης ἐν τῇ ἐξοφλήσει ἐπὶ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τοῦ πλοίου καὶ ἐπὶ τοῦ ναύλου), - προνόμια ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, - ἐπαχθῆ προνόμια (privilegia odiosa, τὰ δημιουργικὰ δυσμενοῦς καταστάσεως) 4) μτφ. τὸ ὑπὸ τῆς φύσεως δοθὲν πλεονέκτημα : ἡ νόησις εἶναι προνόμιον τοῦ ἀνθρώπου, - ἔχει τὸ προνόμιον τῆς εὐγλωττίας - τῆς πνευματικῆς ἑτοιμότητος.

προνομιοῦχος-ον νεώτ. ὁ κεκτημένος ἢ ὁ καρπούμενος προνόμιον ἢ προνόμια : προνομιοῦχος Τράπεζα - Ἑταιρεία, - προνομιοῦχος δανειστής (ὁ προηγούμενος τῶν συνδανειστῶν του, ἐν τῇ ἱκανοποιήσει τῶν ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ ὀφειλέτου)· ‖ μτφ. ὁ ἐξαιρέτως εὐνοηθεὶς ὑπὸ τῆς φύσεως ἢ ὑπὸ τῆς τύχης : προνομιοῦχος ἄνθρωπος, - προνομιοῦχος τῆς ζωῆς.

προνομοθετῶ-έω μτγν. κ. μσν. νομοθετῶ πρότερον· Σουΐδ. ἐν. λ. προθεσμία· κ. παθ. ὁρίζομαι διὰ νόμου πρό τινος : Δίων Κ 36,39 πρὸ τῶν ἀρχαιρεσιῶν προνομοθετεῖσθαι.

πρόνομος-ον (προνέμομαι) ὁ εἰς τὴν νομήν, εἰς τὴν βοσκὴν προβαίνων : Αἰσχ.Ἱκ.691 πρόνομα δὲ βοτά (αἱ βοσκόμεναι ἀγέλαι)· πρβλ. ὀπισθόνομος.

πρόνοος-ον κ. νεώτ., συνῃρ. πρόνους, συγκρ. προνούστερος, προνοητικός, προβλεπτικός : Ἡρ. 3,36 ἀγαθὸν τοι πρόνοον εἶναι, σοφὸν δὲ ἡ προμηθείη, Αἰσχ.Ἱκ.969 ἡμέτερον πατέρ' εὐθαρσῆ Δαναόν, πρόνοον καὶ βούλαρχον, Σοφ.Αἶ.119, Κάλλ.Εἰς Ἱερὸν Λόχον 6,2 ἡ πρόνοος φύσις.

προνοσῶ-έω προσβάλλομαι ὑπὸ νόσου, ἀσθενῶ πρότερον, πρό τινος .. : Ἱππ.Κωακ.534 πρὸ τῶν τόκων προνοσεῖν.

προνοτίζω μτγν. νοτίζω, διαβρέχω, ὑγραίνω ἐκ τῶν προτέρων : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,2,7· κ. παθ. : Διοσκ.2,83 προνοτίζεσθαι ὕδατι.

προνουμηνία (ἡ) μτγν. ἡ πρὸ τῆς νέας σελήνης ἡμέρα : ΠΔ Ἰουδ.8,6.

προνουντσιαμέντο (ὁ) (ἱσπαν.) δημ. στρατιωτικὴ προκήρυξις χαρακτῆρος στασιαστικοῦ· ‖ δθ. κ. κήρυξις στάσεως κατὰ τῆς καθεστηκυίας ἀρχῆς.

προνοῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. παρ' Ἀττ., Ἐπιγρ. κ. Πάπ. εὐχρ. μᾶλλον ἐν τῷ μέσ. προνοοῦμαι (Θουκ.6,9 κ. ἀ.), μέλλ. προνοήσομαι (Δημ.Προοίμ.43, Διον. Ἀλ.Ρωμ.8,90, Ἐπιγρ.), ἀόρ. προυνοησάμην (Εὐρ. Ἱππ.399, Ἀριστφ.Ἱππ.421, Ἀντιφ.5,43), παρὰ πεζογράφοις τὸ πλεῖστον προυνοήθην (Πλάτ.Κρατ. 395C, Λυσ.3,29, Ἰσαῖ.2,46· ἐν χρ. κ. ἐν παθ. σημ. :

Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,44, Γαλ.2,632), **παρακ. προνενόημαι** (Πολύβ.6,48,2, Διόδ.Σ 12,69), ἀπαρφ. **πεπρονοῆσθαι** (αὐτ.17,23), πρότερον ἐννοῶ, ἐκ τῶν προτέρων σκέπτομαι, ἀντιλαμβάνομαι, προβλέπω : 'Ιλ.Σ 526 **δόλον δ' οὔτι προνόησαν,** Θουκ.3,38 **προνοῆσαι βραδεῖς . . τὰ ἀποβησόμενα·** κ. μτ. ἀπαρφ.: 'Αριστλ.Οὐρ.291a,24 **προνοεῖν τὸ μέλλον ἔσεσθαι·** κ. μτ. πλαγ. προτ. : Ξεν.ΚΠ 8,1,13 **προνοῶν ὅτι πολλὰ καὶ τελεῖν ἀνάγκη ἔσοιτο εἰς μεγάλην ἀρχήν·** κ. ἀπολ. ἐπὶ τῆς θείας προνοίας, τῆς ἀνωτέρας ἀντιλήψεως, σκέψεως : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.134 **θεῖος νοῦς νοεῖ μὲν ὡς νοῦς, προνοεῖ δὲ ὡς θεός·** || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. μέσ. : Θουκ.4,61, Ξεν.'Απομν.4,3,12 **ᾗ ἀδυνατοῦμεν τὰ συμφέροντα προνοεῖσθαι ὑπὲρ τῶν μελλόντων,** 'Ισαῖ.2,46, Δημ. 1099 **ἃ καὶ προνοηθεὶς ὁ νομοθέτης·** **2)** μεριμνῶ, λαμβάνω φροντίδα, πρόνοιαν περί τινος· μτ. γενικ. τοῦ προσ. ἢ τοῦ πράγμ. : Ξεν.ΚΠ 8,1,1 **οἵ τε γὰρ πατέρες προνοοῦσι τῶν παίδων ὅπως μήποτε αὐτοὺς τἀγαθὰ ἐπιλείψει,** Στράβ.5,3,8 **οὗτοι προυνόησαν μάλιστα ὧν ὠλιγώρησαν ἐκεῖνοι,** Πάπ. **μάλιστα δὲ προνόησον 'Αρσινόης·** || κ. περὶ τῆς θείας ἀντιλήψεως τῆς μεριμνώσης διὰ τὰ τοῦ κόσμου : 'Αρρ.'Επίκτ.2,14,11 **θεὸς προνοεῖ τῶν ὅλων·** || κ. παθ. τυγχάνω φροντίδος, μερίμνης : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.122· || κ. μέσ. ἐκ τῶν προτέρων μεριμνῶ περί τινος : Θουκ.6,9 **ὃς ἂν καὶ τοῦ σώματός τι καὶ τῆς οὐσίας προνοῆται,** 'Ανδοκ.4, 12 **ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται,** Ξεν. 'Αν.7,7,33· || ὁμ. μέσ. ἐποπτεύω τινός, ἐπιμελοῦμαι, ἐπιβλέπω· μτ. γενικ. : 'Επιγρ. **προνοεῖσθαι τῆς ἀναστάσεως τοῦ ἀνδριάντος·** **3)** προσχεδιάζω, σχεδιάζω, μελετῶ ἐκ τῶν προτέρων : 'Οδ. Ε 364 **ἐπεὶ οὔ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον,** 'Επίχ.280 (ἀντίθ. μετανοῶ), Ξεν.ΚΠ 4,1,6 **καὶ ἅμα τὸ παραγγελλόμενον προνοεῖτε·** **4)** εἶμαι προνοητικός, προσέχω, λαμβάνω προφυλακτικὰ μέτρα, ἀπολ. : Εὐρ.'Ηρακλ.289 **ὥρα προνοεῖν, πρὶν ὅροις πελάσαι στρατὸν 'Αργείων,** Θουκ.3,43, Ξεν. 'Απομν.2,10,3 **δυνάμενον . . καὶ προνοεῖν καὶ προβουλεύεσθαι·** || ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως : Θουκ.4,58, Ξεν.'Ιππαρχ.4,1· κ. ἀρνητικῶς : αὐτ.ΚΠ 1,6,24 **καὶ προνοεῖν πειρώμενον ὡς μὴ σφάλλωνται·** **5)** προνοητεύω βλ.λ. : 'Επιγρ.

προνύμφη (ἡ) νεώτ. ζωολ. νεογνὸν τάξεών τινων ἐντόμων (ὡς τὰ κολεόπτερα, τὰ λεπιδόπτερα) ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ ᾠοῦ ἐκκολάψεως μέχρι τῆς μεταμορφώσεως αὐτοῦ εἰς νύμφην, ἄ. κάμπη.

προνύμφιος-ον μτγν. ὁ πρὸ τοῦ γάμου : Καλλ. Αἴτ.3,1,2 **προνύμφιον ὕπνον ἰαῦσαι.**

προνύξ ἐπίρρ. ποι. καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, ἀντίθ. προῆμαρ : Σιμωνίδ.7,47.

προνύσσω μτγν. προηγουμένως παροξύνω, προτρέπω : Πολύβ.28,17,8 **ἐβούλετο τοὺς Ροδίους προνύξας μεσίτας ἀποδεῖξαι.**

προνωπής-οῦς-ές ὁ προνενευκὼς τὴν κεφαλήν, ὁ εἰς τὸ ἔμπροσθεν κεκλιμένος, πρηνής : Εὐρ.'Αλκ.186 **στείχει προνωπὴς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,** αὐτ.143· || φρ. **προνωπῆ λαμβάνω** σύρω πρὸς τὰ ἐμπρός : Αἰσχ.'Αγ.234 **ὕπερθε βωμοῦ πέπλοισι περιπετῆ παντὶ θυμῷ προνωπῆ λαβεῖν ἀέρδην** (περὶ τῆς 'Ιφιγενείας)· **2)** κ. μτφ. ὁ ἔχων κλίσιν, τάσιν εἴς τι, ἐπιρρεπής· 'Ησ. « . . προπετής, ἕτοιμος, πρόχειρος» : Εὐρ.'Ανδρ.729 **ἄγαν προνωπὴς εἰς τὸ λοιδορεῖν φέρει.**

προνώπιος-ία-ον ὁ ἔμπροσθεν, ἔξωθεν τῶν ἐνωπίων βλ.λ. εὑρισκόμενος· ὅθ.ὁ πρὸ τοῦ οἴκου, πρὸ τῆς οἰκίας, ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι : Εὐρ Βάκχ.645 **πῶς προνώπιος φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς;** || ἐν εἰδ. σημ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.4,14 **ἥρωες προνώπιοι** (λατ.**lares compitales**) λάρητες φύλακες τῶν τριόδων· **2)** τὸ οὐδ.εἰδ.κτ.πληθ. **τὰ προνώπια** ὡς οὐσ. τὰ πρὸ τῆς οἰκίας, τὰ πρόστῳα, τὰ πρόθυρα, πρβλ. ἐνώπια· 'Ησ. «προνώπια· τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν, καθάπερ ἐνώπια τὰ ἔνδον, ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται» : Εὐρ.Βάκχ.639 **εἰς προνώπι' αὐτίχ' ἥξει·** || κ. μτφ. ἐν τῷ ἑν. τ. : αὐτ.'Ιππ. 374 **Τροιζήνιαι γυναῖκες, αἳ τόδ' ἔσχατον οἰκεῖτε χώρας Πελοπίας προνώπιον . .**

πρόξ-προκός (ἡ) κ. νεώτ. εἶδός τι δορκάδος : 'Οδ.Ρ 295 **αἶγας ἐπ' ἀγροτέρας ἠδὲ πρόκας ἠδὲ λαγωούς,** 'Αριστλ.ΖΙ 506a,22 **τῶν μὲν ζῳοτόκων καὶ τετραπόδων ἔλαφος οὐκ ἔχει, οὐδὲ πρὸξ** (ἐνν. χολήν), αὐτ.515b,34, αὐτ.ΖΜ 676b,27, Φιλητ.π. Σχόλ.'Απολλ.Ρ 2,279· || κατ' ἄ. τὸ ἔκγονον δορκάδος, τὸ μικρὸ ζαρκάδι · Σχόλ.'Οδ.Ρ 295, Σχόλ. Νίκ.Θηρ.578· || νεώτ. ζωολ. γένος μηρυκαζόντων θηλαστικῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ἐλαφιδῶν** περιλαμβάνον ἓν μόνον εἶδος **πρόκα τὴν κοινήν,** ἀπό τινων δεκαετηρίδων ἐξαλειφθὲν ἐν 'Ελλάδι, δημ. πλατώνι· **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου δειλοῦ, λιποψυχοῦντος : 'Αρχίλ.188.

πρόξεινος (ὁ) ἰων. τ. τοῦ πρόξενος βλ.λ.

προξενειά (ἡ) δημ. κ. **προξενιά** ἡ πρᾶξις τοῦ προξενεύω βλ.λ., πρότασις γάμου ἐξ ὀνόματος τρίτου προσώπου, μεσολάβησις πρὸς σύναψιν συνοικεσίου : 'Ερωτόκρ.4,8 **νὰ πὰ νὰ πῇ ἔτοια προξενειὰ τ' ἀφέντη στὸ παλάτι,** αὐτ.4,10, παροιμ. **ἡ προξενειὰ καὶ τὸ τσουκάλι θέλει ἀνάγκαση μεγάλη** (δὲν εἶναι δεκτικὰ χρονοτριβῶν καὶ παραμελήσεων)· || εὔχρ. ἰδ. ἐν φρ. **κάνω - φέρνω - στέλνω προξενειὰ** διὰ μεσολαβοῦντος προσώπου (προξενητοῦ) προτείνω γάμον : δ.τραγ. (Καρπαθ.) **τὴν ὀμορφιά σου ἀκούσασι καὶ προξενιὰ σοῦ φέρα·** **2)** κτ. ἐπέκτ. πᾶσα μεσιτεία, μεσολάβησις πρὸς σύναψιν συμφωνίας : **μὴ μοῦ κάνῃς τέτοιες προξενειές.**

προξενεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ οἴκημα ἐν ᾧ διαμένει, εἰς ὃ εἶναι ἐγκατεστημένη προξενικὴ ἀρχή, ὑπηρεσία : **τὸ θυρωρεῖον τοῦ προξενείου, - καταδιωκόμενος κατέφυγεν εἰς τὸ προξενεῖον·** **2)** αὐτὴ αὕτη ἡ προξενικὴ ἀρχή : **ἀποταθῆτε στὸ προξενεῖό σας.**

προξενεύω δημ. μεσολαβῶ πρὸς σύναψιν συνοικεσίου μεταξὺ τρίτων προσώπων, κάνω προξενειά· μτβ. : **μοῦ προξενεύουνε μιὰ καλὴ νύφη μὲ μεγάλη προῖκα·** **2)** γεν. μεσιτεύω, μεσολαβῶ μεταξὺ τρίτων πρὸς σύναψιν συμφωνίας ἀφορώσης ἰδ. μίσθωσιν ὑπηρεσιῶν, προμηθεύω : **μοῦ προξενέψανε μιὰ καλὴ μαγείρισσα.**

προξένησις-εως (ἡ) σχόλ. δημοσία ὑποδοχὴ ξένων : Σχόλ.Πινδ.Ο 3 Προοίμ.· **2)** οἰκείωσις, συμφιλίωσις : Γλωσσ.

προξενητής (ὁ) 'Επιγρ., μσν. κ. νεώτ., δημ. πληθ. **προξενητάδες,** ἀντιπρόσωπος εἰς διαπραγμάτευσιν, πράκτωρ, μεσίτης : 'Επιγρ. Τράλλεων· || μτ. γεν. καθοριζούσης τὸ ἀντικείμενον τῶν διαπραγματεύσεων : 'Επιγρ.Θυατείρων **προξενηταὶ σωμάτων** (ἔμποροι δούλων)· **2)** εἰδ. μσν., νεώτ. κ. δημ. παρένθετον πρόσωπον δι' οὗ δηλοῦται ἡ ἀμοιβαία πρὸς σύστασιν μνηστείας ἢ γάμου συναίνεσις, ὁ μεσάζων μεταξὺ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πρὸς σύναψιν συνοικεσίου : Κῶδ.'Ιουστιν.5,1,6,1 [γάμου] **προξενητής,** 'Ερωτόκρ.3,883 **καὶ νὰ γενῶ προξενητὴς στὸν ἀμοιαστό σου γάμο,** αὐτ.1,2192, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.155,6 **προξενητάδες ἤρθανε ἀπὸ τὴ Βαβυλώνα | νὰ πάρουνε τὴν 'Αρετὴ πολὺ μακριὰ στὰ ξένα,** παροιμ. **ἀνύπαντρος προξενητὴς γιὰ λόγου του γυρεύει** (ἐπὶ ἐνεργούντων χάριν τῶν ἰδίων συμφερόντων, προσποιουμένων δὲ ὅτι δι' ἀλλότρια μεριμνῶσι).

προξενητικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ μετά τινος ἐπαφή, σύνδεσις, πρβλ. πρόξενος Β) : Κύριλλ.'Ιεροσολ.233· **2)** τὸ οὐδ. πληθ.

τὰ προξενητικά ἡ ἀμοιβὴ τοῦ προξενητοῦ βλ.λς : τὰ μεσιτικά : Κῶδ.᾿Ιουστιν.5 Τίτλ.1.

προξενήτρια (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ., δημ. προξενήτρα θηλ. τοῦ προξενητής βλ.λ.2), προμνήστρια : Σχόλ.᾿Αριστφ.Νεφ.41.

προξενία (ἡ) τὸ δίκαιον τῆς φιλοξενίας, τό φιλοφρόνως δέχεσθαι τοὺς ξένους : Πίνδ Ν 7,65 προξενίᾳ πέποιθα· || ἡ φιλόφρων ὑποδοχὴ καὶ ἡ προστασία τῶν ξένων ἐκ μέρους πολίτου τινὸς ἔν τινι ἐπικρατείᾳ: Εὐρ.Μήδ.359 τίνα προξενίαν ἢ δόμον ἢ χθόνα σωτῆρα κακῶν ἐξευρήσεις ;· 2) συνθήκη, σύμβασις μεταξὺ πολιτείας καὶ ξένου τινὸς πολίτου, δι' ἧς παρέχονται εἰς τοῦτον, θεωρούμενον ὡς φίλον τῆς πολιτείας, δημοσία προστασία καὶ ἀσφάλεια : ᾿Αντιφ.ἀπ.67, Θουκ.5, 43 ἑαυτὸν . . κατά τὴν παλαιάν προξενίαν ποτὲ οὖσαν οὐ τιμήσαντες, αὐτ.6,89· 3) ὁμ. τὰ δικαιώματα, αἱ προνομίαι τοῦ προξένου : Ξεν.῾Ελλ. 6,3,4 τὴν προξενίαν ὑμῶν . . πατρός πατὴρ πατρῴαν ἔχων παρεδίδου τῷ γένει, Δημ.475, Αἰσχίν. 2,141 ἡ πρὸς Θηβαίους προξενία, ᾿Επιγρ.· 4) ὁμ. ἐν εἰδ. σημ. ἔγγραφον μαρτυροῦν τὴν ὕπαρξιν τῶν εἰς ξένους τινὰς ἀπονεμομένων προνομιῶν, δικαιωμάτων : ᾿Αριστλ.᾿Αθ.54,3 καὶ γὰρ ἐν ταῖς στήλαις πρὸς ταῖς συμμαχίαις καὶ προξενίαις καὶ πολιτείαις οὗτος ἀναγράφεται (ὁ γραμματεύς), Πολύβ.12,11,2 τὰς ἐν ταῖς φλιαῖς τῶν ναῶν προξενίας ἐξευρηκώς.

προξενίζω μτγν. προξενῶ, γίνομαι πρόξενος, αἴτιος, προκαλῶ : ᾿Ανών. εἰς ᾿Αριστλ.ΗΝικ.436,24 προξενίζειν αὐτῷ λύπην.

προξενικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρόξενον ἢ τὸ προξενεῖον ὡς καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν διεξαγομένην δημοσίαν ὑπηρεσίαν: προξενικὴ ἀρχή - ἀλληλογραφία, - προξενικὸν δικαστήριον, - προξενικοὶ πράκτορες,- προξενικά τέλη (τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν διὰ τὰς νομικὰς πράξεις, οἷον διαβατήρια, πιστοποιητικὰ κττ., ἃς αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐνεργοῦσιν).

πρόξενος (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. πρόξεινος, κρητ. πρόξηνος (᾿Επιγρ.) δημόσιος ξένος, φίλος τῆς πολιτείας, κηρυσσόμενος ὡς τοιοῦτος δι' ἐπισήμου πολιτικῆς ἀποφάσεως : ῾Ηρ.8,136 ἅμα δὲ ὁ Μαρδόνιος πυθόμενος ὅτι πρόξενός τέ ‹σφι› εἴη καὶ εὐεργέτης ὁ ᾿Αλέξανδρος, αὐτ.8,143, Πίνδ.Ι 4(3),8 πρόξενοι ἀμφικτιόνων, Λυσί.28,1 καὶ προξένους καὶ πολίτας ἠδικηκώς, ᾿Επιγρ. εἶναι πρόξενον τοῦ δήμου τῶν ᾿Αθηναίων Στράτωνα τὸν Σιδῶνος βασιλέα καὶ αὐτὸν καὶ ἐκγόνους· 2) ὁ ἐπίσημος ἀντιπρόσωπος πολιτείας τινός ἐν ἑτέρᾳ τοιαύτῃ, ὁ ἀπολαύων τῶν προξενικῶν προνομίων (ἀσυλίας, ἀσφαλείας), ἐπὶ τῷ ὅρῳ τῆς ὑποδοχῆς, ξενίσεως καὶ περιποιήσεως τῶν πρέσβεων καὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἣν ἀντεπροσώπευε, προστατεύων ἅμα καὶ συντρέχων αὐτοὺς εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεών των, καὶ συντελῶν οὕτως εἰς τὴν ἀγαθὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων αὐτῶν : Θουκ.8,92 Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου τοῦ προξένου τῆς πόλεως παρόντος, αὐτ.5, 76, ᾿Ανδοκ.3,3 Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος . . πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, Ξεν.῾Ελλ.4,5,6, Πλάτ. Νόμ.642Β ὅτι τινὸς εἰσι πόλεως πρόξενοι, ᾿Ισοκρ. 15,106 Πίνδαρον μὲν τὸν ποιητὴν . . οὕτως ἐτίμησαν ὥστε καὶ πρόξενον ποιήσασθαι, Δημ.475, ᾿Αριστλ.Πολιτ.1304a,10, Διόδ.Σ 13,27· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἐπισήμων ἀντιπροσώπων τυράννων ἢ βαρβαρικῶν πολιτειῶν : Ξεν.᾿Αν.5,4,2 Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον πρόξενον ὄντα τῶν Μοσσυνοίκων· || εἰδ. ἐπὶ πολιτειακῆς κοινότητος ἀντιπροσωπευούσης ἑτέραν : ᾿Επιγρ.Δελφῶν εἶμεν τὰν πόλιν τῶν Δελφῶν πρόξενον τᾶς πόλιος τῶν Σαρδιανῶν· || ὁμ. εἰδ. ἐν Δελφοῖς ἐπὶ προσώπων ἀσκούντων τὴν δημοσίαν φιλοξενίαν : Εὐρ.᾿Ιων 551, αὐτ.1039 σὺ μὲν νῦν εἴσω προξένων μέθες πόδα, αὐτ.᾿Ανδρ.1103· οὕτω κ. ἐν τῇ Νεφελοκοκκυγίᾳ : ᾿Αριστφ.᾿Ορν.1021· || ὁμ. κ.νεώτ. διεθν.δικ.κ. δημ. ὁ ἐν ξένῃ ἐπικρατείᾳ ἐπίσημος ἐκπρόσωπος κράτους τινός, ὁ ἐντεταλμένος ἰδίως τὴν ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἐμπορικῶν καὶ ναυτικῶν συμφερόντων αὐτῆς ὡς καὶ τῶν ὑπηκόων της, ὁ ἐπαγρυπνῶν ἐπὶ τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τῶν οἰκονομικοῦ περιεχομένου συμβάσεων : τακτικοὶ ἢ ἔμμισθοι πρόξενοι (οἱ ὄντες ἀπαραιτήτως ὑπήκοοι τῆς πολιτείας ἣν ἀντιπροσωπεύουσι, μισθοδοτούμενοι δὲ ἄνευ δικαιώματος ἐπὶ τῶν προξενικῶν τελῶν, μὴ δυνάμενοι δὲ νὰ ἀσκήσωσιν ἄλλο τι ἐπάγγελμα)· ἄμισθοι ἢ ἐπίτιμοι πρόξενοι (οἱ εἰς οἱανδήποτε ἐθνικότητα δυνάμενοι νὰ ἀνήκωσιν, εἰσπράττοντες τὰ ὡρισμένα προξενικὰ βλ.λ. τέλη, δικαιούμενοι δὲ νὰ ἀσκῶσιν ἄλλο ἐπάγγελμα)· 4) ἐν ᾿Επιγρ. ἐν εἰδ. σημ. πρόξενοι δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐντεταλμένοι τὴν καταγραφὴν τῶν διαθηκῶν· 5) γεν. προστάτης, βοηθός : Αἰσχ.῾Ικ.420 φρόντισον καὶ γενοῦ πανδίκως εὐσεβὴς πρόξενος, αὐτ.491, Εὐρ. ἀπ.716 κακός τίς ἐστι προξένῳ σοὶ χρώμενος, ᾿Αριστφ.Θεσμ.602· || οὕτω κ. ἐν τῷ θηλ. ἡ ξενίζουσα, δεχομένη, περιποιουμένη : Σοφ.᾿Ηλ.1451 φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν (περὶ τῆς Κλυταιμνήστρας)· 6) ὅθ. κ. ἐν ἐπιθ. χρ. βοηθητικός, συντελεστικός τινος, μτ. γενικ τοῦ πράγμ. : ᾿Αλκίφρ.3,72 τεῦχος . . πρόξενον εὐφραδίης· 7) ὁμ. ἐπιθετ. ὁ προκαλῶν τι, ὁ εἰς ὃν ὀφείλεταί τι, αἴτιός τινος : Ροῦφ.ἀπ.64 πρόξενος κακῶν, ᾿Ολυμπ.Μετ.3,21, Σχόλ.᾿Αριστφ.Νεφ.243 τὰ δύσπεπτα τῶν σιτίων νόσου πρόξενα γίνεται, - ἡ θύελλα ἔγινε πρόξενος σοβαρῶν ζημιῶν· 8) ἐπίθ. ἐν εἰδ. σημ. ὁ εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ σύνδεσις, ἐπαφὴ μετά τινος : Γρηγ.Ναζ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. μυστήριον ὑψηλόν τε καὶ θεῖον καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος πρόξενον.

προξενῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. παρατ. προυξένουν (ἀλλὰ κ. ἐπροξένει : Εὐρ.ἀπ.1104, ᾿Αριστφ. ἀπ.775), εἶμαι πρόξενος βλ.λ.1) τινος : Ξεν.῾Ελλ.6, 4,24 διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν, Δημ.194 οὔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, οὔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν οὐδείς ἐστί μοι· || ἐνεργῶ ὡς πρόξενός τινος : αὐτ.252 τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικνούμενοι . . καὶ σὺ προυξένεις αὐτῶν· 2) γεν. προστατεύω τινά, ὑποστηρίζω : Εὐρ.Μήδ.724 σοῦ μὲν ἐλθούσης χθόνα, πειράσομαί σου προξενεῖν, δίκαιος ὤν, ᾿Αριστφ.Θεσμ.576 γυναικομανῶ γὰρ προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεί· || πράττω, ἐκτελῶ τι ὑπὲρ ἑτέρου : Εὐρ.᾿Ιων 335 λέγοις ἂν ἡμεῖς τἆλλα προξενήσομεν· 3) νεώτ. κ. δημ. παρέχω τινί τι, γίνομαι αἴτιός τινος : Σοφ.Τρ.726 οὐκ ἔστιν . . οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ, Πλούτ.Καῖσ. 60 οἱ ταύτην Καίσαρι τὴν τιμὴν προξενοῦντες, Λουκ.Β Πρ.10 ταύτην σοι τὴν εὐδαιμονίαν προξενοῦμεν, Σολωμ.᾿Εθν.῞Υμν.34,4 ξίφος ἔξω ἀπὸ τὴν θήκη | πλέον ἀνδρείαν σοῦ προξενεῖ, - μοῦ προξένησε μεγάλην χαρὰν ὁ διορισμός του - ὁ γάμος του· || κ. νεώτ. ἀναφ. πρὸς δεινὰ πράγματα, ἀπευκταίας καταστάσεις, ἐπιφέρω : Ξεν. ᾿Αν.6,5,14 ἴστε μὲν με . . οὐδένα πω κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν ἐθελούσιον, Πλούτ.᾿Αλέξ.22 τί πώποτε Φιλόξενος αἰσχρὸν αὐτῷ συνεγνωκὼς τοιαῦτα ὀνείδη προξενῶν κάθηται, ᾿Αριστείδ.1, 489· 4) ἀναφορ. πρὸς συγκεκριμένα πράγματα, παρέχω, προμηθεύω τινί τι : Πλούτ.᾿Ηθ.959 κρέα τινὶ προξενεῖν· 5) ἀναφ. πρὸς πρόσωπα συνιστῶ τινα τινί, ἰδίως πρὸς ἐργασίαν, δημ. προξενεύω : Εὐπ.321 μὴ τοὺς πονηρούς, ὦ πονήρα, προξένει, Δημ.969 ἐμεμφόμην αὐτῷ λέγων οἷον ἄνθρωπον προυξένησέ μοι, Πρόδρ.2,599 νὰ σὲ

γιατρεύση, Δέσποτα, νὰ σὲ τὸν προξενήσω' ‖ κ. ἐν εἰδικωτέρῳ καθορισμῷ, μτ. αἰτ. τοῦ προσ.: Πλάτ.Λάχ.180C καὶ γάρ αὐτῷ μοι ἔναγχος ἄνδρα προυξένησε τῷ υἱεῖ διδάσκαλον μουσικῆς, αὐτ. Ἀλκ.Ι 109D ἵνα αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ' ‖ οὕτω κ. ι Λόγγ.3,36 προξενεῖν κόμην τινί, Ἰμέρ.Λόγ.1,11' 6) ἐν εἰδ. σημ. ἀπολ. παρέχω συμβολήν, ὁδηγίαν : Σοφ.ΟΚ 465 ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει' ‖ ὁμ. ἐν εἰδ. χρ. παρέχω τὴν δυνατότητα, τὴν εὐκαιρίαν νά, ἐπιτρέπω ὅπως : Ξεν.Ἀπολ.7 καὶ ὁ θεὸς δι' εὐμένειαν προξενεῖ μοι οὐ μόνον τὸ ἐν καιρῷ τῆς ἡλικίας καταλῦσαι τὸν βίον.

προξηραίνω μτγν. ξηραίνω πρότερον : Γαλ.ΙΙ, 701' κ. παθ. : Διοσκ.5,75,15, Γαλ.11,600.

προξηροτριβῶ-έω μτγν. ξηρῶς τρίβω τι πρότερον, παθ. : ΨΔιοσκ.2,208 ἐν βαλανείῳ τοὺς χρωμένους θεραπεύει προξηροτριβηθέντας, Ἀντυλλ π.Ὀρειβ.10,21,4 σώματι προξηροτριβηθέντι.

πρόξιμος (ὁ) (λατ.) μσν. ἔγγιστος, πλησιαίτατος : Θεόφιλ.Ἀντικήνσωρ 1,22,1' 2) εἰδ. δευτερεύων ἀξιωματικός : Στέφ.Διάκ.1161C, ΚΠορφ.Ἔκθ. 394,599,11' 3) ἐκκλησιαστικὸν ὀφφίκιον, οὗ ὁ κάτοχος καθῆκον εἶχε τὴν μέριμναν περὶ τῆς κρούσεως τῶν κωδώνων τῶν ναῶν.

προξύρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προξυρῶ βλ.λ., ἡ προηγουμένη ξύρησις : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,12,3.

προξυρῶ μτγν. κ. μσν. κ. προξυρίζω ξυρῶ, ξυρίζω προηγουμένως : Ἡρακλ. Ταρ. π. Γαλ.12,402, Κρίτ.Ἰατρ.αὐτ.484, Ἀλέξ.Τραλλ.1,1,Παῦλ.Αἰγ.6,4.

προογκῶμαι-όομαι μτγν. ἐπὶ ὄνου, ὀγκῶμαι, γκαρίζω προτοῦ, προηγουμένως, ἀγγέλλω δι' ὀγκηθμοῦ : Λουκ.Ὄν.26 εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προογκησομένου.

προόδευσις-εως (ἡ) μσν. τὸ πρὸ τῶν ἄλλων ὁδεύειν, τὸ προηγεῖσθαι ἐν τῇ πορείᾳ : Εὐστ.51,26.

προοδευτής (ὁ) μσν. ὁ προηγούμενος ἐν τῇ ὁδῷ, προπορευόμενος : Νικ.Χων.Χρον.139C.

προοδευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ βαίνων, ὁδεύων πρὸς τὰ ἐμπρός' συνήθ. ἐν χρ. μτφ. ὁ φιλοπρόοδος, νεωτεριστικός, ἀντίθ. ὀπισθοδρομικός, συντηρητικός : προοδευτικαὶ ἀρχαὶ - ἀντιλήψεις - ἰδέαι, - ἐπεκράτησεν ἡ προοδευτικὴ πολιτική' 2) συνήθ. κ. ἐπὶ ἀνθρ., ὁ ἀγαπῶν τὴν πρόοδον, ὁ φίλος τῶν νεωτεριστικῶν ἀρχῶν ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς βελτιώσεως, ἐξελίξεως τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ πραγμάτων, φιλοπρόοδος, νεωτεριστής' οὕτω κ. προοδευτικὸν κόμμα (τὸ ἔχον ὡς περιεχόμενον τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ τὴν προϊοῦσαν βελτίωσιν, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ ῥιζοσπαστικόν)' 3) ὁ διεπόμενος ὑπὸ τοῦ συστήματος τῆς ἀριθμητικῆς προόδου, ὁ αὔξουσαν πρόοδον ἀκολουθῶν : προοδευτικὴ φορολογία.

προοδευτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προοδευτικοῦ, τοῦ νεωτεριστικοῦ, τοῦ φιλοπροόδου : προοδευτικότης ἀρχῶν - ἀντιλήψεων.

προοδευτικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον προοδευτικόν, φιλοπροόδως, νεωτεριστικῶς.

προοδεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. προώδευσα, δημ. προώδεψα, ὁδεύω, χωρῶ ἐμπρός, βαδίζω μπροστά : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,43' ‖ προηγοῦμαι ἐν τῇ πορείᾳ, προπορεύομαι : Λουκ.Ἐρμότ.73 ἠκολούθει τοῖς τῶν προωδευκότων ἴχνεσι, Λέων Διάκ.22,12 πῇ μὲν οὐραγῶν, πῇ δὲ προοδεύων' 2) ἐκπορεύομαι, ἐκπηγάζω: Ἰάμβλ.Πυθ. 17,74 (πιθ.)' 3) νεώτ. κ. δημ. μτφ. βαίνω συνεχῶς ἐπὶ τὰ βελτίω, προάγομαι, ἐξελίσσομαι ἱκανοποιητικῶς, προκόπτω : αἱ ἐργασίαι του προοδεύουν, - αἱ οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι σημαντικῶς προώδευσαν κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρ. : προοδεύει εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῶν γλωσσῶν' 4) σπανιώτ. ἐπὶ κακῷ, συνεχῶς ἐξελίσσομαι ἐπὶ τὰ χείρω, ἐπιδεινοῦμαι, ἐπιδρῶ, ἐνεργῶ βαρύτερον : Βιζυην.Σιγηλὴ Θλῖψις 2 στὰ στήθη ἡ θλίψη σιγηλὰ | χαλνᾷ καὶ προοδεύει, προοδεύει ἡ νόσος, - προώδεψε πολὺ τὸ κακὸ - ἡ πληγή' 5) ἐν σπαν. χρ. τὸ μέσ. προοδεύομαι πορεύομαι,βαδίζω, προχωρῶ πρὸς..: Ἀλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.288,24 προοδεύσονται εἰς ἄπειρον' 6) τὰ προωδευμένα τὰ πράγματα ἅτινα ἔχομεν διέλθει, δοκιμάσει, ὑποστῆ : Εὐσ. Εὐαγγ.Ἀπ.125B.

προοδηγός (ὁ) μτγν. ὁ προπορευόμενος, βαίνων ἔμπρὸς καὶ ὁδηγῶν, κατευθύνων : ΠΔ Μακκ.2,12,36 ἐπικαλεσάμενος ὁ Ἰούδας τὸν κύριον σύμμαχον φανῆναι καὶ προοδηγὸν τοῦ πολέμου.

προοδηγῶ-έω μσν. βαίνω ἔμπρός, προπορεύομαι ὁδηγῶν, δίδων τὴν κατεύθυνσιν : Θεόδ.Ὑρτ. ἐν Ἀν.Βοισσ.3,35.

προόδια (τά) γλωσσ. τὰ προηγούμενα, τὰ προκαταρκτικά.

προοδικός-ή-όν μτγν. ἐκπορευόμενος, ἐκπηγάζων : Δαμάσκ.Ἀρχ.44' συγκρ. : αὐτ.77' ‖ ἐπίρρ. -ῶς : αὐτ.221.

προοδοιπόρος (ὁ) ὁ προηγούμενος ἐν ὁδοιπορίᾳ, προπορευόμενος : Ἡσ. ἐν λ. ὁδοῦρος.

προοδοιπορῶ-έω μτγν. ὁδοιπορῶ, πορεύομαι πρότερον : Λουκ.Ἑρμότ.27 τοῖς γὰρ προωδοιπορηκόσιν . . πιστεύσας οὐκ ἂν σφαλείης' ‖ ὁμ. κ. μτ. δοτ. συγκριτ. προηγοῦμαί τινος : αὐτ.Ἐνόλ. Δ 15,3 προοδοιπορῶν . . τῷ ἀδελφῷ (ἀμφιβ.)' κ. παθ : Διογ.Λ 7,176 προωδοιπόρηται αὐτῷ (ἔχει προχωρήσει πολὺ κατὰ τὴν πορείαν)' 2) ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ ἐκτάσεως, διασχίζομαι, διατρέχομαι ὑπὸ ὁδοιπόρων πρότερον : Ἰώσ.ΑΙ 3,1,1.

προοδοντισμός (ὁ) νεώτ. ἀνωμαλία τῶν ὀδόντων, καθ' ἣν οὗτοι, ἰδίως δὲ οἱ τομεῖς, προέχουσι καθ' ὑπερβολήν, λοξῶς ἐκ τῶν ὀπίσω πρὸς τὰ πρόσω φερόμενοι, ἄ. προστομιαπόκλισις.

προοδοποιητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ προοδοποιεῖν βλ.λ., ὁ προπορευόμενος καὶ ἑτοιμάζων τὴν ὁδόν, ἐν εἰδ. ἰατρ. σημ. : Γαλ. 14,759 προοδοποιητικὰ δὲ ὅσα προάγει . . τὰ φάρμακα εἰς ὅσα βουλόμεθα μόρια.

προοδοποιός-όν σχόλ. κ. μσν. ὁ προοδοποιῶν βλ.λ., προπαρασκευάζων τὴν ὁδόν, τὴν πορείαν : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1160,Δούκ.Ἱστ.Βυζ.114Α.

προοδοποιῶ-έω, ἀόρ. προωδοποίησα (Ἀριστλ. Πρ.867a,39), παρακ. προωδοποίηκα (αὐτ.Ρητ.1389b, 31), παθ. παρακ. προωδοποίημαι (αὐτ.ΖΜ 650b,28, αὐτ.ΖΓ 770b,3 κ. ἄ.), ὁμ. προωδοπεποίηκα κ. πεποίημαι' πιθ. ἐσφ τ. ἐν κώδ. (αὐτ.Πρ.654b,12, αὐτ. Πολιτ.1270a,41), προπαρασκευάζω, προετοιμάζω τὴν ὁδόν, ἑτοιμάζω τὸ δρόμο, μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς καταστάσεις : Ἀριστλ.Ρητ.1389b,31, αὐτ.Πολιτ.1336a, 32 πάντα γὰρ δεῖ τὰ τοιαῦτα προοδοποιεῖν πρὸς τὰς ὕστερον διατριβάς, Ἰουλ.Λόγ.7,217C προοδοποιεῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν' κ. ἀπολ. : Πλαύτ.Ἠθ.664Α' 2) μτ. αἰτ. τοῦ ἀντικειμ. παρασκευάζω προηγουμένως, δημιουργῶ εἴς τι κατάστασιν εὐμενῆ διὰ τὴν ἀνάπτυξίν τινος : Ἀριστλ. Πρ.867a,39 πρ- τὸ σῶμα πρὸς τὸ ἱδροῦν' κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφηρημένα : Πλούτ.Λυκ.4 ὥστε τρόπον τινὰ τῷ Λυκούργῳ προοδοποιεῖν τὴν παίδευσιν αὐτῶν ἐκεῖνον, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,34 προοδοποιεῖ τὴν ψυχὴν ἡ μουσικὴ εἰς σοφίαν' ‖ κ. παθ. παρασκευάζομαι πρότερον, προετοιμάζομαι εἴς τι, μτ. αἰτ. ἔμπροθ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1270a,4 αὐτοὺς μὲν παρεῖχον τῷ νομοθέτῃ προωδοποιημένους διὰ τὸν στρατιωτικὸν βίον (κώδ. προωδοπεποιημένους), αὐτ.Ρητ.1379a,21 προωδοποίηται ἕκαστος πρὸς τὴν ἑκάστου ὀργήν, αὐτ.ΖΓ 770b,3, Ἐπίκ.Φύσ.1420,3' ὁμ. μτ. δοτ. : Ἀριστλ.ΖΜ 650b,28

προωδοποιῆται οὖν τῷ πάθει τὰ τοιαύτην ἔχοντα τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ κρᾶσιν· 3) τὸ μέσ. προοδοποιοῦμαι πορεύομαι διευθύνομαι πρός τι, τείνω πρός τινα κατεύθυνσιν : αὐτ.ΖΜ 671b,31 **δεῖ προοδοποιήσασθαι διὰ τὴν κίνησιν πρὸς τὸ ἄνω πάντα τὰ μόρια,** οὐτ.Πρ.867a,36, Θεόφρ.Ἱδρ.28.

πρόοδο(ς) (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προοδεύω βλ.λ.1), τὸ προχωρεῖν, προβαίνειν, ἡ πρὸς τὸ πρόσω πορεία : Ἐμπ.θ4,1,Ξεν.Ἑλλ.3,4,15 **θυομένῳ τῷ Ἀγησιλάῳ τῇ ὑστεραίᾳ ἐπὶ πορείᾳ ἄλοβα γίγνεται τὰ ἱερά·** || ἡ μετάβασις ἔκ τινος καταστάσεως εἰς ἑτέραν : Πλωτῖν.6,3,22 **πρόοδος ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν,** Γρηγ.Ναζ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. **ταῖς ἐκ δόξης εἰς δόξαν προόδοις·** 2) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρὸς τὰ πρόσω ἐξέλιξις, προαγωγή : αὐτ.5,2,1,-**ἡ πρόοδος τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν - τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν·** || κ. ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα, βελτίωσις ἐν τῇ καθόλου καταστάσει ἢ καταρτίσει τινός : **ἐσημειώθη αἰσθητὴ πρόοδος τῶν μαθητῶν·** || κ. ἀναφορ. πρὸς δεινά, κακά, ἐπιδείνωσις, ἔντασις τῆς ὀξύτητος, τῆς βαρύτητος, ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, τῇ ἐκδηλώσει τινός : **πρόοδος τῆς νόσου - τοῦ πυρὸς - τῆς ἐπιδημίας·** 3) ἔξοδος, εἰδ. ἐκ τοῦ οἴκου εἰς τὴν ὁδόν : Λουκ.Νεκύομ.12 **πολλοὶ μὲν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρειστήκεσαν τὴν πρόοδον αὐτοῦ περιμένοντες·** 4) ἐμφάνισις ἐνώπιον τοῦ δημοσίου, τοῦ κοινοῦ : αὐτ.Ἐνύπν.9 **ταπεινὸς τὴν γνώμην, εὐτελὴς δὲ τὴν πρόοδον·** 5) πομπή, τελετή : Ἰώσ.ΑΙ 18,4,6, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,4,1 **ἔν τε ταῖς προόδοις . . πρᾶον καὶ ἥμερον ἦθος ἐπεδείκνυτο,** Πλωτῖν.5,5,3,Ἐπιγρ. **τῆς προόδου καὶ τῆς τελετῆς τῶν Παναμαρείων·** 6) τὸ ἐκπηγάζειν, ἐκπορεύεσθαι ἔκ τινος : Πλωτῖν.8,5,6,Πρόκλ.Κρατ.2P **ἡ ἀφ' ἑνὸς πάντων πρόοδος·** κ. κτ. πληθ. : Πορφ.Γνώμ.24, Πρόκλ.Κρατ.107P **πρόοδοι κρύφιοι** (ἀντίθ. ἐγκόσμιοι)· 7) εἰδ. μουσικὴ πρόοδος : Ἰάμβλ.Πυθ.26,120· 8) εἰδ. ἐν μαθημ. ἐνν. : Πλωτῖν.6,3,12· || νεώτ. **πρόοδος ἀριθμητικὴ** διάταξις σειρᾶς ἀριθμῶν ὧν ἕκαστος προκύπτει ἐκ τοῦ προηγουμένου διὰ τῆς προσθέσεως τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ, καλουμένου λόγου (οἷον λ.χ.4,7,10,13), - **αὔξουσα ἀριθμητικὴ πρόοδος** (ἧς οἱ ὅροι βαίνουσιν αὐξανόμενοι τοῦ λόγου ὄντος θετικοῦ ἀριθμοῦ),-**φθίνουσα ἀριθμητικὴ πρόοδος** (ἧς οἱ ὅροι βαίνουσιν ἐλαττούμενοι, τοῦ λόγου ὄντος ἀρνητικοῦ ἀριθμοῦ),-**γεωμετρικὴ πρόοδος** (ἰδιόταξις σειρᾶς ἀριθμῶν ὧν ἕκαστος προκύπτει ἐκ τοῦ προηγουμένου διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, καλουμένου λόγου, οἷον λ.χ. 1,3,9,27), - **αὔξουσα γεωμετρικὴ πρόοδος** (ἧς ὁ λόγος εἶναι μεγαλύτερος τῆς μονάδος ἀριθμός), -**φθίνουσα γεωμετρικὴ πρόοδος** (ἧς ὁ λόγος εἶναι μικρότερος τῆς μονάδος θετικὸς ἀριθμός)· 9) ἐρώτησις : Γλωσσ.

πρόοδος-ον ὁ προπορευόμενος, προηγούμενος κατὰ τὴν πορείαν· ὅθ. **οἱ πρόοδοι** σῶμα στρατιωτικὸν ἐξ ἀνδρῶν προπορευομένων τοῦ κυρίου σώματος, προφυλακή : Ξεν.Ἱππαρχ.4,5 **τῶν προόδων ἄλλους προόδους διερευνωμένους προηγεῖσθαι·** 2) μτγν. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ πρόδρομος: Ἰουστ. πρὸς Τρύφ.49.

προόδους-οντος (ὁ,ἡ) μτγν. κ.νεώτ. ὁ ἔχων προέχοντας τοὺς ὀδόντας : Πολυδ.2,96 (κῶδ.)· || νεώτ. εἰδικώτ. ὁ πάσχων ἐκ προοδοντισμοῦ βλ.λ.

προοδυνῶμαι-άομαι μτγν. αἰσθάνομαι προηγουμένως ὀδύνην : Γαλ.16,557, Σχόλ.Πίνδ.Π 2,166.

προοδύρομαι σχόλ. ὀδύρομαι, θρηνῶ προηγουμένως : Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.1016.

προόδων-οντος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἄ. πρόοδους βλ.λ. : Φρύν.Σοφ.Παρ.101B (κτ. διόρθ. κῶδ. **προώδων**), Φώτ., Εὐστ.1872,33.

πρόοιδα, ἀπαρφ. **προειδέναι,** μτχ. **προειδώς,** ὑπερσ. **προῄδη, προῄδειν,** μέλλ. **προείσομαι,** ἀπαρφ. ἀόρ. **προειδῆσαι** (Φιλόδ.Ρητ.1,268(.)), γινώσκω, γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων, προβλέπω : Ἡρ. 1,20 **πέμψαντα ἄγγελον κατειπεῖν, ὅκως ἄν τι προειδὼς πρὸς τὸ παρεὸν βουλεύηται,** αὐτ.7,235, αὐτ.9,41, Ἀνδοκ.2,21 **φράσαι πρὸς ἡμᾶς ἃ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσήγγειλα, ὅπως αὐτόθεν προῄδετε,** Λυσ.16,15, Πλάτ.Γοργ.459F **ἐὰν μὴ προειδῇ περὶ τούτων τὴν ἀλήθειαν,** αὐτ.523D, Ἰσοκρ. 12,127 **τὸν καιρὸν ὃν οὐ προῄδειν ἐσόμενον,** Δημ. 102 **τοὐναντίον τε προῖσμεν ἅπαντες ὅτι . .,** αὐτ. 50· μτ. μτχ. : Θουκ.2,17 **ὃν** (ἐνν. πόλεμον) **οὐκ ὀνομάζον τὸ μαντεῖον προῄδει μή ἐπ' ἀγαθῷ ποτε αὐτὸ** (τὸ Πελαργικὸν) **κατοικισθησόμενον·** || φρ. **ἐξ οὗ προειδότος** ἐν ἐπιρρ. σημ. ἀπροσδοκήτως, ἀπροβλέπτως : Δίων Κ 69,4.

προοίδημα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἡ προηγουμένη τῆς ἐμφανίσεως τοῦ οἰδήματος κατάστασις καθ' ἣν οἱ ἱστοὶ τοῦ ὀργανισμοῦ αὐξάνουσι τὸν φυσιολογικὸν βαθμὸν τῆς ὑδατώσεως αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐπισχέσεως τῶν χλωριούχων : **ἡ ὕπαρξις προοιδήματος ἀναγνωρίζεται διὰ καταμετρήσεων καὶ ζυγίσεων.**

προοικειοῦμαι-όομαι μτγν. μέσ. οἰκειοῦμαι, καθιστῶ τι ἐμαυτῷ οἰκεῖον, εὐνοϊκὸν **ἐκ τῶν προτέρων** : Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,64 (πιθ.), Ἰω.Χρυσ.2,597,20.

προοικία (ἡ) μτγν. τὸ προεξέχον μέρος οἰκίας, τὸ γεῖσον τῆς στέγης, κτ. πληθ. : Κλειτόδ.25.

προοικίζω πάπ. προικίζω βλ.λ.

προοικοδομῶ-έω μτγν. οἰκοδομῶ, κτίζω τι πρό τινος, ἔμπροσθέν τινος : Φίλ.Βελοπ.84,13 **προοικοδομεῖν πρὸ τῶν πύργων τριγώνους·** κ. παθ. : Λουκ.Ἀλέξ.14 **τὴν προῳκοδομημένην τοῦ χρηστηρίου πηγήν.**

προοικονομία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ προτέρα οἰκονομία, διευθέτησις, προετοιμασία : Ἡρωδιαν. Ρητ.Εἰκ.1035, Εὐστ.16,7.

προοικονομικῶς σχόλ. κατὰ προοικονομίαν βλ.λ., κατὰ προτέραν διευθέτησιν : Σχόλ.Σοφ.Ἠλ.448.

προοικονομῶ-έω οἰκονομῶ, τακτοποιῶ, διευθετῶ πρότερον, προηγουμένως, προετοιμάζω : Ἰωσ. ΑΙ 2,5,7, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.820· || κ. παθ. τακτοποιοῦμαι, διευθετοῦμαι, κανονίζομαι ἐκ τῶν προτέρων : Ἀριστλ.Οἰκ.1343b,26 **προῳκονόμηται ὑπὸ τοῦ θείου ἡ φύσις ἑκατέρου·** 2) μέσ. ἐνεργῶ προτέραν διευθέτησιν, τακτοποίησιν, προετοιμασίαν δι' ἄλλου τινός : Ἰώσ.ΠΙ 7,8,2· 3) ὁμ. **μέσ.** ἐν εἰδ. σημ. προτάσσω **ἐν λόγῳ** : Κικ.Κόϊντ.2,3,6.

πρόοικος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ἐπιστάτης τοῦ βασιλικοῦ μεγάρου, οἰκονόμος τῆς αὐλῆς (major domus) : Ἐπιγρ., Θεοφάν.612, ΚΠορφ.Θεμ.34·

προοικῶ-έω μτγν. κατοικῶ, ἐγκαθίσταμαι, διαμένω πρότερον : Διόδ.Σ 15,14.

προοιμιάζομαι κ. νεώτ. ἀποθ., μέλλ. **προοιμιάσομαι,** παρακ. **πεπροοιμίασμαι** (Λουκ.Νιγρ.10), π. τραγ. συνηρ. **φροιμιάζομαι** (π. Ἀριστλ. κ. τοῖς μτγν. πεζογράφοις ἀμφότεροι οἱ τύποι ἀπαντῶσιν), ἀόρ. **ἐφροιμιασάμην** (Ἀριστλ.Ποιητ.1460a,10), παρακ. **πεφροιμίασμαι** (ἐν παθ. σημ.), προλογίζομαι, διὰ προλόγου, προοιμίου εἰσάγω εἰς τὸ θέμα τῆς ὁμιλίας μου, κάνω πρόλογο, εἰσαγωγή : Αἰσχ.Ἀγ. 1354 **φροιμιάζονται γὰρ ὡς τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πόλει,** Ξεν.Ἀπομν.4,2,3 **δῆλον γὰρ ὅτι λέγειν ἀρχόμενος ὧδε προοιμιάσεται,** αὐτ.4, 2,5, Πλάτ.Νόμ.723C, Ἀριστλ.Ρητ.1416b,33 **προοιμιάζεσθαι μακρῶς,** αὐτ.1415b,24, Θεόφρ.Χαρ.Προοίμ.4 **ἀφεὶς τὸ προοιμιάζεσθαι,** Φιλόδ.Ρητ.1,565· 2) μτ. αἰτ. λέγω τι ἐν εἴδει προλόγου, προοιμίου, προλογικῶς ἀναφέρω : Εὐρ.ΙΤ 1162 **τί φροιμιάζει νεοχμόν; ἐξαύδα σαφῶς,** Πλάτ.Λάχ.178F **περὶ οὗ πάλαι τοσαῦτα προοιμιάζομαι·** κ. μτ. δοτ. τροπ.,

κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.13,173D· ‖ ὁ παρακ. ἐν παθ. σημ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1325b,33 **ἐπεὶ δὲ πεφροιμίασται τά νῦν εἰρημένα,** αὐτ.ΗΝικ.1095a,12, αὐτ. Μεταφ 995b,6· ὁμ. κ. μτ. δοτ. τοῦ τρόπου : αὐτ. Πολιτ.1323b,37 **ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον ἔστω πεφροιμιασμένα τῷ λόγῳ·** **3**) ἐν εἰδ. ποι. χρ., ἄρχομαι τῆς ἐπικλήσεως πρός τινα· μτ. αἰτ. προσ.: Αἰσχ.Εὐμ.20 **τούτους . . φροιμιάζομαι θεούς·** **4**) μτφ. ἐγκαινίζω, μτ. δοτ. τοῦ μέσου : Ἰωσ.ΠΙ 2,6,2 **προοιμιάζεσθαι τὴν βασιλείαν τρισχιλίων πολιτῶν φόνῳ·** ‖ κ. μτ. δοτ. τοῦ προσ. ποιοῦμαι ἔναρξιν ἀπό τινος· ‖ **π- τι** οἱονεὶ ἀποτελῶ τὸ προοίμιον, τὴν εἰσαγωγὴν εἴς τινα κατάστασιν,ἐνέργειαν : Διόδ.Σ 36,2 **καὶ ταῦτα μὲν πρὸ τῆς κατά Σικελίαν, ὥσπερ προοιμιαζόμενα ταύτην.**

προοιμιάζω μτγν. ἀντὶ προοιμιάζομαι βλ.λ., προλογικῶς ἀναγγέλλω, φέρω μήνυμα, προμηνῶ, μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Μεθόδ.407D, Ἰγνάτ.ἐν ΑΠ Ι, 114 **προοιμιάζει κοσμικὴν σωτηρίαν εἰπὼν τό χαῖρε ταῖς γυναιξὶ δεσπότης.**

προοιμιακός-ή όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πραοίμιον, εἰς πρόλογον, προλογικός, εἰσογωγικός εἰς τὸ κύριον θέμα : Ἀφίν.Ρητ.238Η **προοιμιακὴ ἔννοια·** πρβλ.Μέν.Ρήτ. 438S· ‖ ὁ ἐν προοιμίῳ ἀναπτυσαόμενος : Λογγῖν.Ρητ.205Η **προοιμιακὴ ἐπιχείρησις** (ἐπιχείρημα, συλλογισμός)· **2**) εἰδ. εἰσαγωγικός μουσικοῦ μέλους, ὑμνῳδίας : Ἰω.Κλίμ.937Β **πληρώσασθαι τὸν προοιμιακὸν ὕμνον·** ‖ ἐν τῇ λειτουργικῇ **προοιμιακὸς** (ψαλμός) ὁ κατὰ τοὺς Ο' 103ος ψαλμός ὁ ἀναγιγνωσκόμενος ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς Ἑσπερινῆς ἀκολουθίας, ἧς ἀποτελεῖ προοίμιον.

προοίμιο(ν) (τὸ) (οἶμος=ὁδός) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. ποι. συνηρ. **φροίμιον** εἴσοδος, προεισαγωγὴ εἴς τι· ἐν τῇ μουσικῇ, ᾆσμα, μέλος εἰσαγωγικὸν εἰς τὴν κυρίαν ᾠδήν, προανάκρουσμα, πρελούντια : Πίνδ.Π 1,4 **ἀγησιχόρων . . προοιμίων ἀμβολάς·** ‖ ὁμ. μικρὸν λυρικὸν ᾀσμάτιον ᾀδόμενον ὡς πρόασμα πρὸ μεγαλυτέρου ὕμνου : Θουκ.3,104 **τοιαῦτα ἦν ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε, ἅ ἐστιν ἐκ προοιμίου Ἀπόλλωνος,** Πλάτ.Φαίδ.60D **περὶ . . τῶν ποιημάτων ὧν πεποίηκας ἐντείνας τοὺς τοῦ Αἰσώπου λόγους καὶ τὸ εἰς τὸν Ἀπόλλω προοίμιον,** αὐτ.Πολ.531D, Καλλ.ἀπ.223 **φροίμιον Ἀντιλόχου·** ‖ ὁμ. ἐν τῇ ἐπικῇ ποιήσει πρόλογος, εἰσαγωγή : Πίνδ.Ν 2,3 **ῥαπτῶν ἐπέων τὰ πόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται Διὸς ἐκ προοιμίου,** Ἀριστφ.Ἱππ.1343 **τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις, ἀνωρτάλιζες κἀκερούτιας·** **2**) ἐν τῇ ρητορικῇ ἡ ἀρχὴ τοῦ λόγου ἡ προπαρασκευάζουσα τὸν ἀκροατὴν εἰς κατανόησιν, ὑποδοχὴν τῆς ὑποθέσεως, τοῦ κυρίου θέματος, πρόλογος : Κριτί. 43, Ἀριστλ.Ξεν.Ἀπομν.4,2,3 **δοκεῖ δέ μοι καλὸν προοίμιον τῶν δημηγοριῶν παρασκευάσασθαι,** Ἀριστλ.Ρητ.1414b,19, Φιλόδ.Ρητ.1,56S, Στωϊκ.ἀπ.2,96· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πάσης ἐνάρξεως, εἰσαγωγῆς : Αἰσχ.Ἀγ.31 **αὐτός τ' ἔγωγε φροίμιον χορεύσομαι,** αὐτ.829,1216, αὐτ.Εὐμ.142· ‖ ἔναρξις ἐργασίας τινός : Πάπ. ἀπό **προοιμίων τῆς Χ ἐπινεμήσεως·** ‖ φρ. ἐκ προοιμίων : Πάπ. **ἐκ προοιμίων τῆς αὐτοῦ** ἀφίξεως· **4**) μτφ. ἀπαρχή, καταρχή, προάγγελμα, προμήνυμα, ἀναφορ. πρός καταστάσεις : αὐτ.Ἱκ.830 **ὁρῶ τάδε φροίμια . . πόνων βιαίων ἐμῶν,** Εὐρ.Ἱππ.568 **σιγῶ· τὸ μέντοι φροίμιον κακὸν τόδε,** Ἀλεξ.110,3 **προοίμιον δείπνου χαριέντως πεπρυτανευμένου,** Πολύβ.23,2,15 **πολεμικῆς ἔχθρας ἐγένετο καταρχὴ καὶ προοίμιον,** αὐτ.26,5,8, Λουκ.Ἐνύπν.3, Πλούτ. Συμπ.2 **φιλικὸν καὶ συμπατικὸν προοίμιον εὐωχίας, - προοίμια πολέμου - παραφροσύνης - ἀποσυνθέσεως·** ‖ ἐν εἰδ. ἰατρ. σημ. προειδοποιητικὸν σύμπτωμα νόσου : Ὀρειβ.Σύνοψ.8,2.

προοιμιώδης-ους-ες μσν. ὁ ἐν εἴδει, ὁ ὑπὸ μορφὴν προοιμίου : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.146.

προοινοποιῶ-έω πόπ. προπαρασκευάζω, προετοιμάζω οἶνον· κ. παθ. : **τά προοινοποιηθέντα.**

προοιστός-ή-όν μτγν. ὁ προτεθειμένος ἢ ὁ δυνάμενος νὰ τεθῇ ἐμπρός : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων. 49,20, αὐτ.Ἐπιρρ.124,14.

προοίχομαι ἀπέρχομαι, ἀναχωρῶ πρότερον : Ξεν.ΚΠ 7,4,8 **ἐπεὶ δ' ἧκεν ὁ Ἀδούσιος, μετάγειν αὐτὸν ἐκέλευσεν ᾗπερ ὁ Ὑστάσπας προῴχετο.**

προοιωνίζομαι νεώτ. προβλέπω : **προοιωνίζομαι εὐτυχῆ τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως.**

προολισθάνω μσν. ὀλισθάνω πρότερον, γλιστρῶ καὶ πέφτω πρίν : Εὐστ.Πον.354,46.

προόλκαιον (τὸ) νεώτ. τὸ πρόσθιον μέρος τετρατρόχου ὀχήματος ἀποτελουμένου ἐκ δύο χωριζομένων τμημάτων· **2**) δίτροχον ὄχημα χρησιμεῦον πρὸς ρυμούλκησιν τοῦ κιλλίβαντος πυροβόλου ἢ βλητοφόρου.

προολκεύς-έως (ὁ) νεώτ. δίτροχον στήριγμα τοποθετούμενον πρὸ τοῦ ἀρότρου καὶ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν σύνδεσιν μετὰ τοῦ ἱστοβοέως, ὡς καὶ πρὸς ρύθμισιν τοῦ βάθους τοῦ ὀργώματος καὶ τοῦ πλάτους τῆς ἀναστρεφομένης γῆς.

προολκή (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προέλκω βλ.λ., ἡ πρὸς τὰ πρόσω ἕλξις· ‖ εἰδ. ναυτ. ἡ ἐργασία τῆς μεθορμίσεως πλοίου διὰ τόνων ἐκτεινομένων εἴτε ἀπ' ἀγκυρῶν ἢ ἰσχάδων, εἴτε ἀπό κρηπῖδος ἢ σημαντήρων· **2**) πυροβολ. ἡ ἐπαναφορὰ τοῦ σωλῆνος ναυτικοῦ πυροβόλου εἰς τὴν προσθίαν θέσιν μετὰ τὴν ἀνάκρουσιν.

προόλλυμι μτγν. καταστρέφω, ἀφανίζω προτοῦ, προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ.1,185D.

προολμοκοπῶ-έω μτγν. τρίβω προηγουμένως ἐν ὅλμῳ· κ. παθ. : Ὀρειβ.ἀπ.93, Ἀέτ.12,32.

προομαλίζω μτγν. ὁμαλίζω τι πρότερον, καθιστῶ τι προηγουμένως ὁμαλόν: Γρηγ.Νύσσ.2,1027C.

προομαλύνω κ. νεώτ. ὁμαλύνω τι προηγουμένως : Πλάτ.Τίμ.50Β **ὅσοι τε ἔν τισι τῶν μαλακῶν σχήματα ἀπομάττειν ἐπιχειροῦσι . . προομαλύναντες . . ὅτι λειότερον ἀπεργάζονται.**

προόμνυμι κ.-ύω ὄμνυμι, ὁρκίζομαι ἐκ τῶν προτέρων, προηγουμένως : Δημ.861 **πίστιν ἐπιθεῖναι προομνύοντος ἐμοῦ καὶ τῶν μαρτύρων·** κ. συστοίχως : Παυσ.4,5,8 **προομνύουσιν ὅρκον·** ‖ ἐπικαλοῦμαι πρότερον δι' ὅρκου : Πλάτ.Νόμ.954Α **προομόσας τοὺς νομίμους θεοὺς ἦ μὴν ἐλπίζειν εὑρήσειν·** **2**) βεβαιῶ ἐνόρκως πρότερον, μτ. ἀπαρφ. κ. αἰτ. : Αἰσχ.Ἀγ.1196 **προυμόσας τὸ μὴ εἰδέναι,** Δημ.859 **προομόσαντος δέ μου τὸν ἄνθρωπον ὡς ὡμολόγησας ἐλεύθερον εἶναι.**

προομολόγησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ὁμολογία, κατάφασις : Ὀλυμπ.Φαίδ.133Ν.

προομολογία (ἡ) μτγν. προτέρα συμφωνία, προηγούμενος διακανονισμός : Πλούτ.Ἡσίοδ.33.

προομολογῶ-έω ὁμολογῶ, συμφωνῶ ἐκ τῶν προτέρων : Πλάτ.Πολ.479D **προωμολογήσαμεν δέ γε . . δοξαστὸν αὐτὸ ἀλλ' οὐ γνωστὸν δεῖν λέγεσθαι·** κ. παθ. : αὐτ.Φαῖδρ.93D **προωμολόγηταί τι εἶναι·** ὅθ.κ. **τά προωμολογημένα** πράγματα ἐκ τῶν προτέρων ὁμολογηθέντα, τὰ συμπεφωνημένα : αὐτ.Θεαίτ.159C· **2**) κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,9, Γαλ.4,726.

προονειδίζω μσν. προηγουμένως ὑβρίζω, μέμφομαι, ὀνειδίζω τινά· κ. παθ. : Εὐστ.754,47.

προονομάζω μτγν. ὀνομάζω, ὀνομαστικῶς ἀναφέρω τινὰ προηγουμένως.

προόντως ἐπίρρ. μτγν. πρὸ παντὸς ὄντος, πρὸ πάσης ὑπάρξεως : Ἰάμβλ.Μυστ.8,2 **αὐτὸς γὰρ τὸ προόντως ὂν ἐστι** (δ.ἀνάγν. πρὸ ὄντος).

προοξυτονῶ-έω λεξ. παροξυτονῶ βλ.λ.· κ. παθ. ἐπὶ λέξεως : Φώτ.ἐν λ. τριακοντούτης.

προοπλίζω μτγν. προηγουμένως, πρότερον ὁπλίζω : Κλημέντ.80Α.
προοπτάνω μσν. προορῶ : Νικ.Χων.Χρον.15D.
προοπτεύω μτγν. προορῶ : Ἀστέρ.312Α.
προόπτης (ὁ) μτγν. πρόσκοπος, κατάσκοπος, ἀνιχνευτής : Πολύβ.29,17,3 **οἱ προόπται τῶν ἱππέων** (οἱ ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σκοποῦ **εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ** ἱππικοῦ **ἐγκαθισταμένας** προφυλακάς), Πλαύτ.Ἠθ.370Α.
προοπτική (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπὶ ἐπιφανείας παράστασις, ἀπεικόνισις φυσικῶν ἀντικειμένων κατὰ τρόπον δίδοντα ἰδέαν τοῦ βάθους, ἀντίστοιχος πρὸς τὴν ἐκ τῆς θέας αὐτῶν ἐντύπωσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ : **ἡ προοπτικὴ ἐν τῇ σκηνογραφίᾳ·** ‖ ὁμ. ἡ φαινομενικὴ ἀπόσπασις τῶν ἀντικειμένων ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἡ ἐξαρτωμένη ἐκ τῶν κατ' ἀναλογίαν σχέσεων αὐτῶν ἐν τῷ χώρῳ, ἢ ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῶν διανομῆς τοῦ φωτός : **ἡ προοπτικὴ κινουμένων ὀχημάτων εἶναι δεκτικὴ ὀφθαλμαπάτης.**
προοπτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρόβλεψιν, προορατικός· **Προοπτικόν** τίτλος ἔργου τοῦ Ἡρακλείτου : Διογ.Λ 5, 88· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προοπτικήν, ἢ ὁ κατὰ προοπτικὴν βλ.λ. : **προοπτικὴ τεχνική, - προοπτικαὶ ὀφθαλμαπάται ἀπεικονίσεις·** **3)** τὸ θηλ. προοπτική ὡς οὐσ. βλ.λ.
προοπτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἔχειν προοπτικὴν βλ.λ.
προοπτικῶς ἐπίρρ. νεώτ. δημ. **-ά** ἀναφορικῶς πρὸς τὴν προοπτικὴν βλ.λ., κατὰ προοπτικήν.
πρόοπτος-ον ἀττ. συνηρ.τ. **προὔπτος** πρόδηλος, προφανής, κατάδηλος, ὁλοφάνερος· δθ. κ. ὁ ἀσφαλῶς συμβησόμενος : Ἡρ.9,17 **ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μέλλουσι προόπτῳ θανάτῳ δώσειν,** Σοφ.ΟΚ 1440 **ὁρμώμενον εἰς προὔπτον Ἅδην** (θάνατον), Θουκ.5,99 **σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ ἡμᾶς ἐς προὔπτον κίνδυνον καταστήσειεν,** Ἀριστοφ.5 **εἰς προὔπτον αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν,** Φοινικίδ. 4,18· ‖ εἰδ. ὁ δεκτικὸς ἀσφαλοῦς ἑρμηνείας, ὁ προδήλου νοήματος, περιεχομένου : Αἰσχ.Ἑπτ.848 **τάδ' αὐτόδηλα, προὔπτος ἀγγέλου λόγος·** **2)** ὁ διαπρέπων ἐπί τινι· μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Ἐπιφάν. 1,619Α **γύναιον κάλλει σώματος πρόοπτον.**
προοπτῶ-άω μτγν. ὀπτῶ, ψήνω πρότερον : Ἀλεξ.149,11 **ὥστ' ἢ προοπτήσαντα χλιαίνειν πάλιν..**
προόπτως ἐπίρρ. μτγν. προδήλως, προφανῶς, καταφανῶς : Ἐπιφάν.2,804D.
προόρασις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προορᾶν βλ.λ., πρόβλεψις : Φιλόδ.Θε.1,13 **ἄνευ προοράσεως καὶ προσδοκίας,** Πλωτῖν.3,2,1 **πρόορασις θεοῦ,** Σιμπλίκ.Φαίδ.391,32.
προορατής (ὁ) καραδοκητής : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.1135.
προορατικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ προορᾶν, τὸ προβλέπειν, προβλεπτικός, προνοητικός : Ἀριστλ.Μαντ.463b,15, Μηναῖ.12,5 **ὁ καὶ προορατικοῦ χαρίσματος ἠξιωμένος, - προορατικὸς ἄνθρωπος - κυβερνήτης - ἐπιχειρηματίας·** ‖ ἐν εἰδικωτ. καθορισμῷ, μτ. γενικ. ἀντικειμ. : Φίλ.2,176 **ἀληθάμαντιν καὶ θεοφράδμονα καὶ μόνον προορατικὸν τῶν ἀδήλων·** ‖ ἐν εἰδ. σημ. : Γαλ.Χρ. Μορ.19,530 **τὸ προορατικὸν μέρος τῆς τέχνης** ἡ προφητικὴ ἱκανότης ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ.
προορατικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προορατικοῦ βλ.λ., προναητική ἢ προμαντευτικὴ ἱκανότης, προβλεπτικότης.
προορατικῶς ἐπίρρ. μσν. προβλεπτικῶς, προνοητικῶς : Εὐστ.Πον.302,82.
προορατός-ή-όν ὁ ὃν δύναταί τις νὰ προΐδῃ : Ξεν.ΚΠ 1,6,23 **ὅσα δὲ ἀνθρώποις οὔτε μαθητά, οὔτε προορατὰ ἀνθρωπίνῃ προνοίᾳ.**
προοργάζω μτγν. προετοιμάζω ἐκ τῶν προτέρων τι, **παρασκευάζω** τι ὅπως λάβῃ χρῶμα, δθ. μτφ. ὅπως λάβῃ προσήκουσαν ἔκφρασιν, ἐκδήλωσιν : Δαμάσκ.Ἀρχ.427.
προορδινεύω (λατ.) μσν. θέτω εἰς τάξιν, τακτοποιῶ ἐκ τῶν προτέρων : ΛέωνΣοφ.Τακτ.17,51.
προορθρίζω μσν. ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου πρὸ τοῦ ὄρθρου, σηκώνομαι προτοῦ χαράξῃ.
προορίζω κ. μον., νεώτ. κ. δημ. ὁρίζω, καθορίζω ἐκ τῶν προτέρων, κανονίζω ἀπὸ πρίν : Ἡλιόδ.Αἰθ. 7,24 **ἡμέραν προορίσαι·** ‖ προαποφασίζω : ΚΔ Πράξ.4,28 **ποιῆσαι ὅσα ἡ χείρ σου καὶ ἡ βουλή σου προώρισε γενέσθαι,** αὐτ.Ρωμ.4,29· κ.παθ. **ὅλες οἱ θέσεις ἦταν προωρισμένες γιὰ τοὺς φίλους·** **2)** κ. ἀναφ. πρὸς πρόσωπα, ἀποφασίζω ἐκ τῶν προτέρων περὶ τῆς τύχης, τῆς κατευθύνσεώς τινος: ΚΔ Ἐφεσ.1,5 **προορίσας ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, - προώριζε τὸ γυιό του γιὰ γιατρό·** κ. παθ. : **ἦταν προωρισμένος ἀπ' τὸν πατέρα του γιὰ παπάς·** ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ θείου ἢ ἐκ τῆς μοίρας ἐξαρτωμένων κατευθύνσεων, προορισμῶν, τρόπων τῶν ἀνθρωπίνων καταστάσεων, τῆς τύχης : **προώρισται νὰ μὴν ἐπιτύχῃ αὐτὴ ἡ προσπάθεια,- ἦταν προωρισμένο νὰ βασανιστῇ καὶ νὰ πεθάνῃ, - δὲν ἦταν προωρισμένος γι' αὐτὲς τὶς δουλειές·** ‖ ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ὁ τυχὼν τῆς θείας ἐπιλογῆς, ὁ μετέχων θείου, ἀνωτέρου προορισμοῦ, ὁ ἐκλεκτός : Μηναῖ.12,9 Συναξ.Ἁγίας Ἄννης **θυγατέρα τεκεῖν.. τὴν πρὸ αἰώνων ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προωρισμένην τε καὶ ἐκλελεγμένην.**
προόρισμα-ατος (τὸ) λεξ. οὐρός βλ.λ. : Ἡσ. ἐν λ. οὔρους (πληθ.) (οὖρος κ. οὐρὸς συγχέεται).
προορισμός (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ τῶν προτέρων ὁρισμός, ὁ προηγούμενος καθορισμός : Ἱππ.Παραγγ.3· ‖ εἰδικώτ. ὁ ἐκ τῶν προτέρων ὁρισμὸς πρός τινα σκοπὸν ἢ ἔργον : **προορισμὸς τοῦ ἱδρύματος εἶναι ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις τῶν ἀπόρων·** **2)** κλῆσις πρὸς ἐπιτέλεσιν ὡρισμένου τινὸς ἔργου, κλῆρος, ἀποστολή : **ὁ προορισμὸς τῆς Ἐκκλησίας, - ἡ παιδεία ἔχει ἀνώτερόν τινα προορισμόν·** **3)** ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. ἡ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἱκανοτήτων, ἰδιοτήτων, ἰδιαιτέρων κλίσεων τινὸς προβλεπομένη κατεύθυνσις, ῥοπή : **ὁ προορισμός του δὲν ἦτανε γιὰ μεγάλα πράματα·** ‖ προαποφασισθεῖσα κατεύθυνσις, ἐνδιάθετος σκοπός : **προορισμός του ἦτανε νὰ γίνῃ στρατιωτικός·** **4)** τελικὴ κατεύθυνσις, διεύθυνσις : **ἡ ἐπιστολὴ δὲν ἔφθασε στὸν προορισμόν της.**
προορμίζω ὁρμίζω ἔμπροσθέν τινος, ἀράζω ἐμπρός : Θουκ.7,38 **καὶ ὁλκάδας προώρμισε πρὸ τοῦ σφετέρου σταυρώματος.**
προορμῶ-άω (I) κινῶ, φέρω πρὸς τὰ ἐμπρός· παθ. προχωρῶ, προβαίνω, ἄγομαι πρὸς τὰ ἐμπρός: Ξεν. ΚΠ 4,3,1 **τῶν δὲ Μήδων τινὲς.. οἱ μὲν ἁμάξας προωρμημένας καταλαβόντες·** **2)** ἀμτβ. ἐνεργ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.1,4,21 **ὡς παυσομένους τοῦ διωγμοῦ, ἐπεὶ σφᾶς ἴδοιεν προορμήσαντας,** αὐτ. Ἑλλ.5,2,28· **3)** ὁμ. ἀμτβ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ φυτῶν : Θεόφρ.ΦΙ 1,12,8· κ. ἐν τῷ παθ. : αὐτ.1,12,6.
προορμῶ-έω (2) μτγν. ἐκπλέω, ἐξέρχομαι ἐκ τοῦ ὅρμου : Πολυβ.1,112.
προορνιθίαι ἄνεμοι (οἱ) μτγν. ψυχροὶ βόρειοι ἄνεμοι ἐπικρατοῦντες πρὸ τῆς ἐαρινῆς ἐλεύσεως τῶν πτηνῶν : Γέμιν.9.
προορούω μτγν. ἐξορμῶ πρότερον· μτ. γενικ. συγκρ. : Θεμίστ.Λογ.1,7C.
προορύσσω μτγν. προηγουμένως, ὀρύσσω,σκάπτω, παθ. : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.140,6.
προορχηστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ ἡγούμενος τῆς ὀρχήσεως, ὁ προεξάρχων ἐν τῷ χορῷ : Λουκ.Ὀρχ. 14 **ἐν μέν γε Θεσσαλίᾳ.. τοὺς.. πρωταγωνιστὰς αὐτῶν προορχηστῆρας ἐκάλουν.**

προορχοῦμαι-έομαι γλωσσ. **ἐξάρχω** τοῦ χοροῦ.

προορῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ. (εὔχρ. μ. ἐν τῷ ἀορ. **προεῖδον,** ὑποτακτ. **προΐδω,** μτχ. **προϊδών**), μέλλ. **προόψομαι,** παρακ.**προεόρακα, βλέπω,** ὁρῶ, διακρίνω πρό, πέρα, μτ. αἰτ. : Θουκ.7,44 **τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν,** Ξεν.Ἑλλ.4,3,23 **οἱ μὲν διὰ τὴν δυσχωρίαν ἔπιπτον, οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ μὴ** προορᾶν (τὰ) **ἔμπροσθεν,** Ἀριστλ.ΖΙ 524a,14 **οὕτω δὲ** νέοντι **συμβαίνει** προορᾶν **μὲν εἰς τὸ πρόσθεν·** ἀπολ. **τὸ** προορᾶν ἡ πρόβλεψις : Ἡρ.9,79· || κ. μσν. βλέπω ἐμπρός : Ξεν.ΚΠ 4,3,21· **2)** βλέπω μακράν, εἰς τὸ μέλλον, δθ. προβλέπω, προμαντεύω : Ἡρ.5,24 **ταῦτα λέγων ὁ Μεγάβαζος εὐπετέως ἔπειθε Δαρεῖον, ὡς εὖ προορέων τὸ μέλλον γίνεσθαι,** Ξεν.ΚΠ 3,2,15, Δημ.52 **ἀλλὰ τῶν** πραγμάτων **προορᾶτ᾽ οὐδέν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1252a, 32 **τὸ μὲν γὰρ δυνάμενον τῇ διανοίᾳ προορᾶν,** -**προεῖδε τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐκστρατείας·** || κ. μέσ. προορῶμαί τι προβλέπω τὴν τροπὴν ἢ τὴν ἐπέλευσίν τινος : Ξεν.Συμπ.4,5 **προορᾶν αὐτοῖς τὸ ἐπιόν,** Δημ.63 **μὴ προορωμένους τὸν πόλεμον·** οὕτω κ. : Θουκ.5,111 **πολλοῖς γὰρ προορωμένοις ἔτι ἐς οἷα φέρονται·** ὁμ. βλέπω, διακρίνω ὡς ἐν ὁράματι : Μηναῖ.12 Ἑσπερ. **προορώμενος . . τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους οἱ τῶν Ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων διαταράσσοντες θάλασσαν·** **3)** προνοῶ, μεριμνῶ, φροντίζω περί τινος, μτ. γενικ.: Ἡρ. 5,39 **εἴ τοι σύ γε σεωυτοῦ μὴ προορᾷς, ἀλλ᾽ ἡμῖν τοῦτό ἐστι οὐ περιοπτέον. .,** αὐτ.2,121,α᾽ **ἐκείνων** προορέων, **ὅκως . . ἔχωσι,** αὐτ.3,159· || κ. μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ., μτ. αἰτ. : Θουκ.1,17 **τὸ ἀφ᾽ ἑαυτῶν μόνον προορώμενοι ἔς τε τὸ σῶμα** καὶ **ἐς τὸ τὸν ἴδιον οἶκον αὔξειν,** Πλάτ.Πολ.499Β καὶ **ταῦτα** προορώμενοι **ἡμεῖς τότε,** Δημ.67 **καὶ πάνθ᾽ ἃ προσήκει προορώμενοι·** || κ. ἔμπροθ. μτ.γενικ. ἢ αἰτ. : Λυσ.33,7 **περὶ τῶν μελλόντων προορᾶσθαι,** Διόδ.Σ 20,102 **προορᾶσθαι πρός τι·** κ μτ. ἀπαρφ. : Δημ.773 **φυλαττόμενον καὶ προορώμενον μὴ καταισχῦναι ταύτην . .** (λαμβάνοντα προφύλαξιν καὶ μέριμναν νὰ μὴ . .)· || ὁμ. μτ. πλαγ. προτ.: Πάπ. **οὐ χάριν προορώμεθα, μήποτε ἐπηρεάσῃ ἡμῖν.**

προοττεύομαι μσν. προορῶ, προμαντεύω : Μιχ. Ἀτταλ.153,13 (ἔκδ.Βόνν.).

προουρηθραῖος *σύνδεσμος* (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ἐγκάρσιος τενοντώδης σύνδεσμος τῆς πυέλου κατὰ τὸ πρόσθιον χεῖλος τοῦ οὐρογεννητικοῦ τριγώνου.

πρόουρον (τὸ) Ἡσ.«τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῇ».

πρόουρος ΕΜ 271,49 «φρουρός».

προουρῶ-έω προηγουμένως οὐρῶ, κατουρῶ : Ἱππ.Ἐπιδ.4,29 **προουρεῖν αἱματώδες.**

προούσιος-ία-ον μτγν. ὁ πρὸ πάσης οὐσίας, ὕλης ὑπάρχων : Συνέσ.Ὕμν.3,221 **Θεὸς πρ·** || τὸ θηλ. **προουσία** ἡ προϋπάρχουσα οὐσία : Ἰάμβλ. Μυστ.8,2· οὕτω κ.**τὸ οὐδ.**: Ἀνών.ἐν Μουσ.Ρῆν.47,613.

προοφείλω, ἀττ. συνηρ. **προὐφείλω** ἔχω προηγουμένην ὀφειλήν, χρωστῶ ἀπὸ πρωτύτερα : Δίων Κ 47,16 **πολλὰ πολλοῖς προοφείλειν·** || κ. παθ. ὀφείλομαι, χρεωστοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων : Ἡρ.6, 59 **ἐν δ᾽ ἂν Πέρσῃσι ὁ κατιστάμενος βασιλεὺς τὸν προοφειλόμενον φόρον μετίει τῇσι πόλῃσι** πάσῃσι (τοὺς καθυστερουμένους φόρους), Ξεν. Ἑλλ.1,5,7, Λουκ.Μισθ.Συν.39 **τὸ ληφθὲν προωφείλετο ἱματιοκαπήλῳ·** || κ. **ἐν** μτφ. χρ. ἔχω ἐκ τῶν προτέρων δικαίαν ὑποχρέωσιν εἴς τι, εἴς τινα : Εὐρ.ΙΤ 523 **κἀμοὶ γάρ τι προοφείλει κακὸν** (ὀφείλει νὰ τιμωρηθῇ ἀπὸ ἐμένα), Ἀριστφ.Σφ.3 **κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προὐφείλεις μέγα·** κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.Λυσ.648 **ἆρα προὐφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι·** || κ. παθ. : Ἡρ.5,82 **ἡ δὲ ἔχθρα ἡ προυφειλομένη εἰς Ἀθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων,** Θουκ.1,32 **μήτε εὐεργεσίας μεγάλης μήτε ξυμμαχίας προὐφειλομένης,** Ἀντιφ.5,61, Δημ. 539, Λουκ.Ἀποκ.15 **ἦν μοί τις οὐ μικρὰ προοφειλομένη χάρις.**

προοφθαλμίς-ίδος (ἡ) κ. μσν. τὸ πρῶτον βλάστημα νέου κλήματος ἀμπέλου, τὸ πρῶτο μάτι : Γεωπ.5,3,3.

προοφθάλμως πάπ. πρό, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν.

προοχεύω προηγουμένως ὀχεύω : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.ΖΓ 123,13· || παθ. ἐπὶ ᾠῶν, γονιμοποιοῦμαι πρότερον δι᾽ ὀχείας : Ἀριστ.ΖΓ 757b,2 **προωχευμένα ὑφ᾽ ἑτέρου γένους τῶν ἀρρένων.**

προοχή (ἡ) μτγν. τὸ προέχον μέρος, ὕφωμα, προεξοχή : Πολύβ.4,43,2.

προόψιος (ὁ) μτγν. ὁ προβλέπων, προμαντεύων, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Παυσ.1,32,2.

πρόοψις-εως (ἡ) τὸ ἐκ τῶν προτέρων ὁρᾶν, πρόβλεψις : Θουκ.5,8 **οὐκ ἂν ἡγεῖτο μᾶλλον** *περιγενέσθαι* **ἢ ἄνευ προόψεώς τε αὐτῶν καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ὄντος καταφρονήσεως·** **2)** ἡ δυνατότης τῆς θέας, τῆς ὄψεως : **αὐτ.**4,29· **3)** μέριμνα περί τινος, δθ. προμήθεια : Ἐπιγρ. **πρόοψις σταθμῶν.**

προπαγάνδα (ἡ) (λατ. propagare) νεώτ. κ. δημ. συστηματοποιημένη προσπάθεια πρὸς διάδοσιν ἀρχῶν ἀτόμου τινὸς ἢ ὁμάδος ἀτόμων ἐπιδιωκόντων τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐπικράτησιν αὐτῶν : **κομμουνιστικὴ προπαγάνδα, - συνελήφθη ὡς ἀσκῶν ἀνθελληνικὴν προπαγάνδαν·** || εὐχρ. κυρ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἰδιαιτέρως ὠργανωμένης προσπαθείας διὰ τὴν διάδοσιν θρησκευτικῶν δοξασιῶν, ἰδ. κρυπτῶς καὶ δι᾽ ἀπηγορευμένων μέσων τελουμένης : **ἡ οὐνιτικὴ προπαγάνδα ἐν Ἑλλάδι·** || ἐν εἰδ. σημ. προσπάθεια πρὸς διάδοσιν, κατανάλωσιν ἐμπορικῶν, γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων : **χρειάζεται** προπαγάνδα **εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὴν διάδοσιν τῆς ἑλληνικῆς σταφίδος·** **2)** κτ. συνεκδ. ἵδρυμα, ὀργάνωσις, σκοποῦσα τὴν διάδοσιν ἀρχῶν, ἀντιλήψεων, ἰδίως δὲ θρησκευτικῶν δοξασιῶν : **πληρώνεται ἀπὸ τὴν καθολικὴ προπαγάνδα·** || σύλλογος τῶν καρδιναλίων ἐν Ρώμῃ ἱδρυθεὶς ὑπὸ τοῦ πάπα Κλήμεντος Η᾽ τῷ 1597, σκοπῶν δὲ τὴν διάδοσιν τῆς πίστεως καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν αἱρετικῶν δοξασιῶν.

προπαγανδίζω νεώτ. κ. δημ. ἐνεργῶ προπαγάνδαν βλ.λ., προσπαθῶ διὰ διαφόρων μέσων νὰ διαδώσω ἰδέας, ἀρχάς, ἀντιλήψεις, ἰδίως δὲ πολιτικὰ δόγματα ἢ θρησκευτικὰς δοξασίας : **οἱ καθολικοὶ προπαγανδίζουν εὐρύτατα ἐν Ἑλλάδι·** κ. μτβ. : **συνελήφθησαν ὡς προπαγανδίζοντες τὰς κομμουνιστικὰς ἰδέας·** || ἐν εἰδικωτέρᾳ πως ἐνν. ἐπιζητῶ τὴν ἐπικράτησιν ὡρισμένου τινὸς τρόπου ζωῆς, διαβιώσεως : Παπαντ.Ἅγ.Ὄρ.14 **οἱ ἁγιορεῖτες δὲν προπαγανδίζουν τὸν ἀσκητισμό·** || ὁμ. ἐνεργῶ προσπάθειαν διαδόσεως, καταναλώσεως εἰδῶν ἐμπορίου, διαφημίζω, ζητῶ νὰ προσελκύσω τὸ ἐνδιαφέρον ὑπέρ τινος : **πράκτορες προπαγανδίζουν τὰ καπνά μας εἰς τὸ ἐξωτερικόν, - προπαγανδίζουν τὶς ὀμορφιὲς τοῦ ἑλληνικοῦ τοπίου.**

προπαγανδισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια ἢ ἡ ὀργάνωσις προπαγάνδας βλ.λ.: **τελείως ἐξουδετερώθη ὁ μπολσεβικικὸς προπαγανδισμός.**

προπαγανδιστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. -ίστρια, ὁ ἐνεργῶν προπαγάνδαν βλ.λ., ὁ προπαγανδίζων τὴν διάδοσιν ἀρχῶν, δοξασιῶν κλπ. : **προπαγανδισταὶ τοῦ κομμουνισμοῦ - ξένων θρησκευμάτων·** || ὁ ἐνθέρμως ὑποστηρίζων ἀντίληψίν τινα, τρόπον ζωῆς, διαβιώσεως ἢ τακτικῆς : **προπαγανδισταὶ τοῦ ὑπαίθρου - τοῦ ἀθλητισμοῦ.**

προπαγανδιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προπαγάνδαν ἢ τὸν προπα-

γανδιστὴν βλ.λ.˙ κ. μτ. γενικ. τοῦ ἀντικειμ.: **ὀργάνωσις προπαγανδιστικὴ τοῦ καθολικισμοῦ, - σύλλογος προπαγανδιστικὸς τῆς φυσιολατρείας.**

προπαγής-οῦς-ές (πήγνυμι) μτγν. ὁ ἔμπροσθεν ἐστερεωμένος, ἐμπεπηγμένος, προεξέχων καὶ σκληρός, μτ. γενικ. συγκρ.: Λουκ.Μυί.᾿Εγκ.3 **ὀφθαλμοὶ προπαγεῖς πολὺ τοῦ κέρατος.**

προπαθαίνομαι μτγν. ἐπὶ ρήτορος, λαμβάνω παθητικὸν ὕφος ἐκ τῶν προτέρων: Σώπ.Ρητ.8,58 W.

προπάθεια (ἡ) μτγν. προηγουμένη αἴσθησις, ἀντίληψις, προκατάληψις: Φίλ.ἀπ.17Η **ἐλπίς ἐστι προπάθειά τις˙** ‖ εἰδ. προαίσθησις πάθους, ἄλγους: κτ. πληθ.: Πλούτ.᾿Ηθ.666 D˙ **2)** εἰδ. προαίσθησις, προδήλωσις ἀσθενείας, προηγουμένη ἐκδήλωσις συμπτωμάτων νόσου τινός: αὐτ.᾿Ηθ. 127 D **μάλιστα δὲ προφυλακτέον ἐν ταῖς προπαθείαις καὶ προαισθήσεσιν.**

προπαθής-οῦς-ές μτγν. ὁ πρότερον πάσχων ἔκ τινος: Φίλ.2,595 (πιθ. ἐσφ. ἀντὶ πραϋπαθής).

προπαιδαγωγῶ-έω μσν. προηγουμένως παιδαγωγῶ, προδιδάσκω, νουθετῶ εἴς τι: Νικήτ.Παμφ.57C.

προπαιδεία (ἡ) κ. νεώτ., νεώτ. κ. δημ. κ. **προπαίδεια** ἡ προπαρασκευαστικὴ διδασκαλία˙ Σουΐδ. «τὰ πρῶτα μαθήματα»: Πλάτ.Πολ.536D **λογισμῶν τε καὶ γεωμετριῶν καὶ πάσης προπαιδείας ἣν τῆς διαλεκτικῆς δεῖ προπαιδευθῆναι˙** **2)** νεώτ. κ. δημ. συνήθ. **προπαίδεια** βιβλιάριον στοιχειώδους ἀριθμητικῆς περιέχον τὴν διδασκαλίαν τῶν τεσσάρων ἁπλῶν ἀριθμητικῶν πράξεων, ἐν χρ. παρὰ τοῖς μαθηταῖς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

προπαίδευμα-ατος (τὸ) μτγν. προκαταρκτικὸν μάθημα, γύμνασμα˙ κτ. πληθ.: Φίλ.1,157 **ἐγκύκλια προπαιδεύματα.**

προπαίδευσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ προπαρασκευαστικὴ παίδευσις, ἡ προπαιδεία: Γρηγ. Νύσσ.2,72D, αὐτ.727 Β, ᾿Ασκληπ.Μεταφ.134,12.

προπαιδευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προπαίδευσιν βλ.λ.: **προπαιδευτικὴ διδασκαλία˙** ‖ τὸ θηλ. ὡς οὐσ. παιδεία προπαρασκευαστικὴ πρός τι: **φιλοσοφικὴ προπαιδευτικὴ** (αἱ διὰ τὴν φιλοσοφίαν προπαιδεύουσαι ἐπιστῆμαι, ἰδ. ἡ Ψυχολογία καὶ ἡ Λογική).

προπαιδεύω κ. νεώτ. ἐκπαιδεύω, διδάσκω προκαταρκτικῶς, προδιδάσκω, προγυμνάζω τινὰ εἴς τι: Κλήμ.᾿Αλ.484˙ κ. παθ. προηγουμένως διδάσκομαί τι, ἐκμανθάνω˙ μτ. γενικ. συγκρ.: Πλάτ.Πολ. 536D˙ κ. ἀπολ.: ᾿Αριστλ.Πολιτ.1337a,19 **ἔτι δὲ πρὸς πάσας δυνάμεις καὶ τέχνας ἔστιν ἃ δεῖ προπαιδεύεσθαι,** Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ 6,29.

προπαιδοποιῶ-έω μτγν. προηγουμένως τεκνοποιῶ: ῾Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,44.

προπαίζω παίζω ἔμπροσθεν, ἐνώπιον: ᾿Ανακρεόντ.2,352 (ἐκδ. Bergk's).

προπαίρνω μσν. κ. δημ. προκαταλαμβάνω τινὰ ὁμιλοῦντα, ἀπαντῶ εἴς τινα πρὸτοῦ οὗτος περατώσῃ τὴν διατύπωσιν τῶν σκέψεων, τῶν ἀντιλήψεών του, πρὶν προλάβῃ νὰ τελειώσῃ τὴν ὁμιλία του: **ἄφησέ με νὰ σοῦ τὰ ἐξηγήσω, μὴ μὲ προπαίρνῃς˙** **2)** ἐπιτιμῶ τινα αὐστηρῶς, μετ᾿ ὀργῆς ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω, μαλώνω, φέρομαι πρός τινα σκαιῶς, ἅ. ἀποπαίρνω, παίρνω μὲ τὸ ἄγριο: Διγεν.᾿Ακρ.2057 **μὴν μὲ προπάρῃς αὔριον ὅτι μετὰ κλεψίας ἐπῆρά σε καὶ ἔφυγον, - μὴν τὸ προπαίρνῃς ἔτσι τὸ παιδί˙** **3)** σπεύδω εἰς συνάντησιν φιλικοῦ τινος προσώπου, προϋπαντῶ: δ.τραγ. ἐν Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ.303 **καὶ δὲν προβάλλ᾿ ἡ λυγερὴ νὰ ᾿ρτῃ νὰ μὲ προπάρῃ˙** **4)** ἐπιλαμβάνομαι ἐνεργείας τινὸς πρὸ οἱουδήποτε ἄλλου, προλαβαίνω: Κορ.᾿Ατ.4Λ,461.

πρόπαις-αιδος (ὁ) παρὰ Λακεδαιμονίοις ὁ μέχρι τεσσάρων ἐτῶν παῖς: Λέξεις ῾Ηροδότου ἐν Stein ῾Ηρ.2,465˙ **2)** ῾Ησ. «μαστροπός».

πρόπαλαι ἐπίρρ. πρὸ πολλοῦ, πρὸ μακροῦ χρόνου, ἀπὸ πολὺ παλιά: ᾿Αριστφ.῾Ιππ.1155 **καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι,** Πλούτ. ᾿Ηθ.674F, Λουκ.ΖΤραγ.26, Θεμίστ.Λόγ.2,38Α **πάλαι καὶ πρόπαλαι.**

προπάλαιος-ον μτγν. κ. μσν., συγκρ. **προπαλαιότερος,** ὁ λίαν παλαιός, παμπάλαιος: Συνέσ.132Β, ᾿Ορειβ.5,33,1 **προπάλαιος οἶνος,** ᾿Αέτ.15,14 **προπάλαιον ἔλαιον˙** ‖ μσν. κ. συγκρ. ὁ παλαιότερος ὡς πρός τινα: Τζέτζ.Χιλ 2,173.

προπαλαίω μτγν. παλαίω, ἀγωνίζομαι πρότερον, μτ. δοτ.: ῾Ηλιόδ.Αἰθ.2,7 **ἔρωτι προπαλαίσας ἡττήθη** (δ.γρ. προσπαλαίσας).

προπαλαιῶ-όω μτγν. διατηρῶ τι ἐπὶ μακρὸν χρόνον, ἕως οὗ παλαιωθῇ: Ροῦφ.π.᾿Ορειβ.4,2,16.

προπάλεια (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ προπαλοῦς βλ.λ., τοῦ προέχοντος, ἐξέχοντος: Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ. 8,219 **ἡ τῶν ὠτίων προπάλεια.**

προπαλής-οῦς-ές (πάλλω) μτγν. ὁ προέχων, προεξέχων: Φιλόστρ.Γυμν.25,21 **ὀφθαλμῶν προπαλῶν,** ᾿Αδαμ.Φυσιογν.2,2˙ κ. συγκρ.: Πολυδ 4,138 **τὸ γένειον προπαλέστερος˙** ‖ διωγκωμένος: Φιλόστρ.Γυμν.30,1 **φάρυγξ προπαλής.**

προπαλῶς ἐπίρρ. ῾Ησ. δαψιλῶς.

προπάνδημος-ον μσν. ὁ ἀρχῆθεν κοινὸς τοῖς πᾶσι: Δωρόθ.1821Β.

προπάνιον (τὸ) νεώτ. ὀργαν. χημ. κεκορεσμένος ὑδρογονάνθραξ ἀποτελῶν ἀέριον ἄχρουν καὶ ἄοσμον, φωτιστικόν.

προπανυο- νεώτ. α᾿ συνθετ. λέξεων δηλουσῶν χημικὸς ἑνώσεις συνθέτους μετὰ τοῦ προπανίου.

προπανυπέρτατος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἐκκλ. ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων καὶ πάντων ὑπέρτατος, ἐπὶ τοῦ θεοῦ: ᾿Επιφάν.1,245D.

προπαππικός-ή-όν μτγν. ὁ τοῦ προπάππου ἢ ὁ ἀπὸ προπάππου: Πολυδ.3,18 **Φαίδων δὲ ἐν τῷ Ζωπύρῳ καὶ ἀβελτηρίαν εἴρηκε προπαππικήν.**

πρόπαππος (ὁ) κ. νεώτ., νεώτ. κ. δημ. κ. -άππος ὁ πατὴρ τοῦ πάππου ἢ τῆς μάμμης: ᾿Ανδοκ.2,26 **ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πρόπαππος** (κῶδ. ἀντὶ πάππος), Λυσί.14,39, Πλάτ.Τίμ.20Ε **ἦν μὲν οὖν οἰκεῖος καὶ σφόδρα φίλος ἡμῖν .. τοῦ προπάππου,** Μάρκ. Αὐρ.1,4, - **ὁ προπάππος του ἦταν ἀγωνιστής.**

πρόπαρ (παρά) πρόθ. μτ. γενικ. πρό, ἔμπροσθεν: ῾Ησίοδ.Θ 518 **῎Ατλας δ᾿ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει .. πρόπαρ ῾Εσπερίδων λιγυφώνων,** Εὐρ.Φοίν.120 **τίς οὗτος .. πρόπαρ ὃς ἡγεῖται στρατοῦ˙** **2)** τοπ. πλησίον, παρά, κοντά: ᾿Απολλ.Ρ1,454 **φυλλάδα χευάμενοι πολιοῦ πρόπαρ αἰγιαλοῖο˙** **3)** ἐν ἐπιρρ. χρον. σημ. πρότερον: Αἰσχ.῾Ικ.791 **πρόπαρ θανούσας δ᾿ ᾿Αΐδας ἀνάσσοι.**

προπαραβάλλω πρότερον παραβάλλω, τίθημι πλησίον, ἔμπροσθέν τινος: ᾿Αλέξ.Τραλλ.11,1˙ **2)** μέσ. ἐκ τῶν προτέρων τίθημί τι πλησίον ἐμοῦ πρὸς ἐμὴν χρῆσιν, ἀποθέτω, βάζω κοντά μου: Θουκ. 7,5 **ἐτείχιζε .. τοῖς λίθοις χρώμενος οὓς οἱ ᾿Αθηναῖοι προπαρεβάλοντο σφίσιν.**

προπαραγγέλλω μτγν. κ. νεώτ. προηγουμένως παραγγέλλω τι, γνωστοποιῶ δι᾿ ἀγγελίας: ῾Ηλιόδ. Αἰθ.9,10 **κρύφα τοῖς Πέρσαις προπαραγγείλας,** ᾿Επιγρ.˙ μτ. ἀπαρφ.: Δίων Κ 46,41˙ κ. παθ.: Αἰν.Τακτ.27,3˙ **2)** νεώτ. ἐκ τῶν προτέρων ἐνεργῶ, κάμνω εἴς τινα παραγγελίαν, πρὸς ἀποστολὴν εἰς ἐμὲ ἢ ἄ. πραγμάτων.

προπαραγίγνομαι σχόλ. πρότερον παραγίγνομαι, προηγουμένως φθάνω: Σχόλ.Πλάτ.Γοργ.506D.

προπαραδέχομαι πάπ. ἐκ τῶν προτέρων παραδέχομαι, ἀποδέχομαι.

προπαραδίδωμι μτγν. κ. σχόλ. ἐκ τῶν προτέρων δίδω ἑρμηνείαν τινός, διδάσκω, ἐξηγῶ, περιγράφω: Κλήμ.᾿Αλ.564, Σχόλ.᾿Ιλ.7,401˙ κ. παθ.: Σωρ. ᾿Επιδ.7, ᾿Ορειβ.49,25,5˙ **2)** παθ.: Γαλ.5,310

προπαραινῶ-έω γλωσσ. προηγουμένως παραινῶ, νουθετῶ, συμβουλεύω.
προπαραίτησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τῶν προτέρων αἴτησις, παράκλησις : Ἀφθ(ν.Ρητ.258,280Η.
προπαραιτοῦμαι-έομαι μτγν. ἐκ τῶν προτέρων αἰτοῦμαί τι, προπαρακαλῶ : Ἀφθν.Ρητ.25)Η.
προπαράκειμαι πάπ. ἐκ τῶν προτέρων παράκειμαι, ἀπὸ πρὶν εἶμαι πλησίον, κοντά : **τὸ** .. **προπαρακείμενον πρὸ τῆς παραθέσεως.**
προπαραλαμβάνω μτγν. προηγουμένως λαμβάνω τι παρά τινος, παίρνω ἀπὸ κάποιον : Δίων Κ 49,18· ‖ κ. ὡς παθ. **προπαραλαμβάνομαι** ἐν εἰδ. σημ. ἐκ τῶν προτέρων γίνομαι ἀποδεκτός : Ἀμμών. εἰς Ἀριστλ.Ἀν.Πρ.67,15 **προπαραλαμβανόμεναι ὑποθέσεις**· **2)** ἐκ τῶν προτέρων χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι, παθ. : Ὀρειβ.ἀπ.49 **προπαραληφθεισῶν τῶν** .. **ἐμπλάστρων**· **3)** ἀμτβ. ἀναφορ. πρὸς τὴν ἔμμηνον περίοδον, ἔχω πρωτύτερα, πρωΐμως : Σωρ.1,21.
προπαραλήγω σχόλ., μσν., νεώτ. κ. δημ. **εὔχρ.** ἐν τῇ μτχ. τοῦ θηλ. **ἡ προπαραλήγουσα** (ἐνν. συλλαβή) ἡ συλλαβὴ ἡ πρὸ τῆς παραληγούσης βλ.λ.: Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1455, Εὐστ.15,34, - **ὅταν ἡ λήγουσα εἶναι μακρά, ἡ προπαραλήγουσα δὲν τονίζεται**· **2)** κ. ἐν τῷ μέσ. τ. **μτ.** δοτ. δηλούσης τὸν διά τινος γράμματος σχηματισμὸν τῆς προπαραληγούσης:ΕΜ 308,49 **προπαραλήγεσθαι τῷ ο.**
προπαραλύομαι μτγν προηγουμένως παραλύομαι, χαλαροῦμαι, ὑφίσταμαι παράλυσιν : Γαλ. 3,668 **τοῦ νεύρου προπαραλυθέντος.**
προπαραμονή (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρὸ τῆς παραμονῆς ἡμέρα : **τὴν προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων διακόπτουν τὰ σχολεῖα.**
προπαραμυθοῦμαι μτγν. ἐκ τῶν προτέρων ἐξηγῶ, ἐκθέτω, διερμηνεύω : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,293.
προπαρασημαίνομαι μσν. παθ. πρότερον σημειοῦμαι, δηλοῦμαι : Εὐστ.1133,14 **ὡς προπαρεσημάνθη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.**
προπαρασκευάζω κ. νεώτ. παρασκευάζω τι, ἑτοιμάζω τι πρότερον, ἀπὸ πρίν, προετοιμάζω, μτ. αἰτ.τοῦ ἀντικειμ.: Πλάτ.Πολιτ.308D **καθάπερ ὑφαντικὴ τοῖς τε ξαίνουσι καὶ τοῖς τἆλλα προπαρασκευάζουσιν ὅσα πρὸς τὴν πλέξιν αὐτῆς,** αὐτ. Πολ.429D, -**οἱ ἀγρόται προπαρασκευάζουν ὑποδοχὴν εἰς τὸν ὑπουργόν**· κ. μτ. δοτ. χαριστ. : Ξεν.Ἀπομν.2,2,5 **καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι παισίν, προπαρασκευάζει πάντα, ὅσα ἂν οἴηται συνοίσειν αὐτοῖς πρὸς τὸν βίον**· **2)** ἐν εἰδ. σημ. προετοιμάζω τι, καθιστῶ ἕτοιμον, πρόσφορον εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν ὡρισμένης τινὸς λειτουργίας· εἰδ. ἀναφορ. πρὸς ζῷα : Ἀριστλ.ΖΙ 613a,4 **εἰσπτύει τοῖς νεοττοῖς διοιγνὺς τὸ στόμα, προπαρασκευάζων πρὸς τὴν τροφήν**· ‖ νεώτ. ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα, προπαιδεύω τινὰ εἴς τι, προετοιμάζω τινὰ διὰ διδασκαλίας πρός τινα σκοπόν : **τὸ φροντιστήριον προπαρασκευάζει τοὺς μαθητὰς διὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον**· **3)** προδιαθέτω : Θουκ.2,88 **πρότερον μὲν γὰρ ἀεὶ αὐτοῖς ἔλεγε καὶ προπαρεσκεύαζε τὰς γνώμας**· **4)** μέσ. προπαρασκευάζομαι ἑτοιμάζομαι ἐκ τῶν προτέρων πρός τι : Θουκ.1,68 **ἐκ πολλοῦ προπαρεσκευασμένους, εἴ ποτε πολεμήσονται,** - **τὰ κράτη προπαρασκευάζονται πυρετωδῶς πρὸς πόλεμον**· ‖ εἰδικώτ. προπαιδεύομαι : **προπαρασκευάζεται γιὰ τὶς πτυχιακὲς ἐξετάσεις του,** - **οἱ μαθηταὶ δὲν ἦσαν ἐπαρκῶς προπαρεσκευασμένοι**· **5)** ὁμ. τὸ μέσ. μτ. ἀντικειμ. προετοιμάζω τι δι' ἐμαυτόν : Ἰσαῖ. 3,38 **ἐντάφια προπ-,** Δίων Κ 38,13 **προπαρασκευάζεσθαι τὸν ὅμιλον** (πρὸς ἴδιον σκοπόν)· ‖ κ. μτ. εἰδικώτ. προσδιορισμοῦ : Θουκ.1,57 **ταῦτα δὲ περὶ τοὺς Ποτειδεάτας οἱ Ἀθηναῖοι προπαρεσκευάζοντο**· ‖ κ. ἀπολ. ἐκτελῶ, ἐνεργῶ **τὰς προπαρασκευάς μου, κάνω τὶς προετοιμασίες μου,** ἀναφορ. πρὸς τὰ πολεμικά : Αἰν.Τακτ.11,14, Πλούτ. Εὐμ.6 **τὸ μὲν οὖν προαισθέσθαι τὴν ἔφοδον αὐτοῦ τὸν Εὐμένη, καὶ προπαρασκευάσασθαι** ...
προπαρασκεύασμα-ατος (τὸ) σχόλ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων παρασκευή, ἡ προηγουμένως γενομένη ἑτοιμασία : Σχόλ.Εὐρ.Ἴων 675.
προπαρασκευαστής (ὁ) νεώτ. ὁ προπαρασκευάζων, προετοιμάζων εἴς τι, εἰδ. ὁ προπαιδεύων.
προπαρασκευαστικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς προπαρασκευὴν βλ.λ., προετοιμασίαν : Θέων Σμ.16Η, Φιλάγρ. π. Ὀρειβ.5,17,4, Εὐστ.1619,1, - **χωρὶς νὰ λάβῃ ἀκόμη τὴν ἐντολήν, προέβη εἰς προπαρασκευαστικὰς ἐνεργείας,** - **προπαρασκευαστικαὶ ἀσκήσεις**· ‖ εἰδ. στρατιωτ. ναυτ. **προπαρασκευαστικὴ διαταγή** ἡ ἐν περιλήψει περιέχουσα τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς προπαρασκευῆς· **2)** νεώτ. εἰδ. **ὁ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν προπαίδευσιν : **προπαρασκευαστικὴ σχολή** - **διδασκαλία**· ἐπίρρ. νεώτ.-**ῶς.**
προπαρασκευή (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπαρασκευάζειν βλ.λ., προετοιμασία : Ἱππ.Νούσ.25, Σωρ.1,66, Πρόκλ. Παρμ.679S, - **προπαρασκευὴ τῆς ἐκδρομῆς** - **τοῦ ἀσθενοῦς πρὸς ἐγχείρησιν,** εἰδ. στρατιωτ. **προπαρασκευὴ ἐπιθέσεως**· ‖ εἰδ. ἀναφορ. πρὸς μυστικὴν τελετήν, ἀντίθ. μύησις:Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.158Α.
προπαρασπῶ-άω μσν. παρασύρω προηγουμένως : Πρόδρ.229.
προπαρατάσσω μτγν., ἀττ. -**άττω** ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος παρατάσσω : Δίων Κ 49,8.
προπαρατέλευτος-ον γλωσσ. γραμμ. ἐπὶ συλλαβῆς, ἡ πρὸ τῆς παρατελεύτου, τῆς παραληγούσης, ἡ προπαραλήγουσα.
προπαρατήρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προηγουμένη, ἡ προτέρα παρατήρησις : Γαλ.19,396.
προπαρατίθημι μτγν. προηγουμένως, πρότερον παρατίθημί τι, παρουσιάζω· ἐν τῷ μέσ. τ. : Ἀθήν.53C **πότερον προπαρατίθεσθαι δεῖ τὰ τραγήματα .. ἢ οὔ, ἀλλὰ μετὰ τὸ δεῖπνον;,** αὐτ. 120C· **2)** ἐκθέτω, περιγράφω τι πρότερον, διὰ περιγραφῆς παρουσιάζω· κ. παθ. : Κλήμ.Ἀλ.325.
προπαραχωρῶ πάπ. προηγουμένως παραχωρῶ εἴς τινα· κ. παθ. : Πάπ. **ἕνεκα τοῦ τὸ ἄλλο ἥμισυ προπαρακεχωρῆσθαι.**
προπαρεγγυῶ-άω ἐκ τῶν προτέρων ἐγγυῶμαι, παρέχω προκαταβολικῶς ἐγγύησιν : Ἀνών.π.Σουΐδ.
προπαρέρχομαι πάπ. παρέρχομαι ἤδη : Πάπ. **ἀπὸ τοῦ προπαρελθόντος ἔτους.**
προπαρέχω ἐκ τῶν προτέρων παρέχω, προσφέρω : Ξεν.ΚΠ 5,5,20 **προπαρεσχηκὼς ἐμαυτόν σοι σύμμαχον**· ‖ προκαταβολικῶς δίδω : αὐτ.Ἑλλ. 5,1,18 **προπαράσχετέ μοι μιᾶς ἡμέρας σῖτον**· **2)** παρουσιάζω κατὰ πρῶτον:Ἰάμβλ.Προτρ.21,ια'.
προπαρίστημι μτγν. ἑρμηνεύω, περιγράφω πρότερον, διὰ περιγραφῆς παριστῶ : Ὠριγ.3,37Α.
προπάροιθε(ν) ποι. πρόθ. πρό, ἔμπροσθεν, μπροστά, μτ. γενικ. δηλούσης τὸν τόπον : Ἰλ.Β 811 **ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,** αὐτ.Ζ 307 **Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,** αὐτ.Ο 66, Ὀδ.Α 107 **οἱ μὲν ἔπειτα πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,** αὐτ.Δ 355, αὐτ.Ι 482, Ἡσίοδ.Α 285 **τοὶ δ' αὖ προπάροιθε πόληος νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνεον,** Βακχ.5,148 **πύργων προπάροιθε κιχήσας,** αὐτ.3,32· ‖ ὁμ. κ. μτ. γενικ. δηλούσης πρόσωπον, ἐνώπιόν τινος, μπροστὰ σὲ κάποιον : Ἰλ.Δ 348 **ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ,** αὐτ.Π 218· οὕτω κ. : αὐτ.Ψ 804 **ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι**· ‖ κ. μτφ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.287 **τῆς δ' ἀρετῆς ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν ἀθάνατοι**· **2)** **ἐν** χρον.

σημ. πρὸ τοῦ καιροῦ, πρὸ τῆς ὥρας: Αἰσχ.Ἑπτ. 334 **ἀρτιτρόποις ὠμοδρόπων νομίμων προπάροιθεν διαμεῖψαι δωμάτων στυγεράν ὁδόν** 3) ἐν χρ. ὡς ἐπίρρ. τοπ. πρόσω, εἰς τὰ ἔμπροσθεν, μπροστά, μτ. ρημ. κινήσεως σημαντικῶν: Ἰλ.Ο 260 **αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν ἵπποισι**, Ὀδ.Ρ 277 **εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν** || ὁμ. ἄνευ ἐννοίας κινήσεως, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον: Ἡσίοδ.Θ 769 **δόμοι ἠχήεντες.. δεινὸς δὲ κύων προπάροιθε φυλάσσει** (περὶ τοῦ Ἅδου)· 4) ὡς ἐπίρρ. ἐν χρον. σημ. πρότερον, προηγουμένως: Ἰλ.Κ 476 **τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν**, αὐτ.Λ 734· || ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ: Ὀδ.Λ 483 **σεῖο δ'.. οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω**, Αἰσχ.Ἀγ.1020 **τὸ δ' ἐπὶ γᾶν ἅπαξ πεσὸν θανάσιμον προπάροιθ' ἀνδρὸς μέλαν αἷμα**, Εὐρ.Φοίν.1510 **ἢ βάρβαρος ἢ τῶν προπάροιθ' εὐγενετᾶν ἕτερος.**

προπαροξυντικός-ή-όν μσν. γραμμ. ὁ συνηθίζων νὰ προπαροξύνῃ τὰς λέξεις: Εὐστ.75,37 **Αἰολεῖς προπαροξυντικοί.**

προπαροξύνω μτγν. κ. νεώτ. τίθημι τὴν ὀξεῖαν, τὸν τόνον ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης· κ. παθ.: Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.30,7, αὐτ.50,5, Ἡρωδιαν.2,924, Πλούτ.Ἠθ.845D· 2) παθ. ἐν εἰδ. ἰατρ. σημ. ὑφίσταμαι πρόωρον προσβολὴν πυρετοῦ: Γαλ.16,708.

προπαροξυτόνησις-εως (ἡ) μσν. ὁ ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης τονισμὸς τῆς λέξεως: Εὐστ.1361,39.

προπαροξύτονος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. γραμμ. ὁ τονιζόμενος ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης: Διον. Θρ.108Ū, Θεόγνωστ.Καν.67.

προπαροξυτονῶ-έω γραμμ. προπαροξύνω βλ.λ: Ἡσ. ἐν λ. κραταιΐς.

προπαροξυτόνως ἐπίρρ. μτγν. γραμμ. μὲ τὸν τόνον, μὲ τὴν ὀξεῖαν ἐπὶ τῆς προπαραληγούσης: Ἑρμογ.Στάσ.2, Φρύν.115.

πρόπας-παντος-πασα-παν ποι. ἐπιτετ. τ. τοῦ πᾶς, σύμπας, ἅπας, ὁλόκληρος: Ἰλ.Α 601 **ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα δαίνυντ'**, Ὀδ.Ι 161, Αἰσχ.Πρ.406 **πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα**, αὐτ.Πέρσ.548, αὐτ.Εὐμ.898, αὐτ.Ἀγ. 1011, Σοφ.ΟΤ 169 **νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος**, αὐτ. ΟΚ 1237, αὐτ.Ἀντ.859, Εὐρ.Ὀρ.972 **πρόπασα γέννα Πέλοπος**, Παιὰν Δελφ.14 **πρόπας ἑσμός**· || τὸ οὐδ. πρόπαν ἐν χρ. ὡς ἐπίρρ. ὁλοσχερῶς, καθ' ὁλοκληρίαν: Εὐρ.Φοίν.1504 (Ἐρινύος) **ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε** (διόρθ. πρόπαρ).

πρόπασμα (τὸ) πάπ. τὸ ἐπιπασσόμενον εἶδος κολλυρίου: **θυΐαν μίαν ὀστρακίνην εἰς χρίαν προπάσματος.**

προπαστάς-άδος (ἡ) σχόλ. τὸ πρόστωον, ἡ εἴσοδος: Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,789 ἰδ. ἀνάγν. παστάς.

προπάστεον Ἡσ. «τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον».

προπάσχω πάσχω πρῶτος ἢ πρότερον, ὑφίσταμαι προηγουμένως: Ἡρ.7,11 **καλὸν ὦν προπεπονθότας ἡμέας τιμωρέειν ἤδη γίνεται**, Θουκ.3,82 **ἀντιτιμωρήσασθαί τέ τινα περὶ πλείονος ἦν ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν**· μτ. ἀντικειμ.: Σοφ.ΟΚ 230 **οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν**, Ἀντιφ.2,1,5 **τὸν μεγάλα μὲν κακὰ προπεπονθότα**, Πλάτ.Πολ.376Α **οὐδὲν δὲ κακὸν προπεπονθώς**· κ. μτ. προσδιορ. δηλοῦντος τὸ ποιητικὸν αἴτιον: Θουκ.3,67 **παρενόμησάν τε οὐ προπαθόντες ὑφ' ἡμῶν** (οὐχὶ τυχόντες κακῆς μεταχειρίσεως)· || ἀλλὰ κ.: Ξεν.Ἀπομν.2,2,5 **οὔτε προπεπονθυῖα οὐδὲν ἀγαθὸν..**· 2) κ. ἀπολ. προηγουμένως ταλαιπωροῦμαι, κακοπαθῶ: ΚΔΘεσσ.1,2,2 **ἀλλὰ προπαθόντες καὶ ὑβρισθέντες.. ἐν Φιλίπποις**· 3) ἐν εἰδ. σημ. εἶμαι ἐκ τῶν προτέρων τροποποιημένος, ἐπιτετηδευμένος, **φτειαγμένος**: Πλούτ. Ἠθ.725Α, Πλωτῖν.4,5,2.

προπατήρ-έρος (ὁ) πάπ. ὁ προπάτωρ βλ.λ.

προπατορικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς προπάτορας, τοὺς προγόνους, προγονικός: Βαλσ.13,1 **προπατορικὸν ἀποτιννύων χρέος, - προπατορικὴ δόξα - περιουσία**· || ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ὁ εἰς τοὺς πρωτοπλάστους Ἀδὰμ καὶ Εὔαν ἀναφερόμενος: Γρηγ. Νύσσ.1,855D **προπατορικὸν ἁμάρτημα** ἢ **προπατορικὴ ἁμαρτία** ἡ ἁμαρτία, ἡ τοῦ γενάρχου Ἀδάμ, ἐκπεσόντος τῆς θείας ἐντολῆς, ἣν πᾶς ἄνθρωπος φύσει φέρει ἐν ἑαυτῷ.

προπατριαρχεύω μσν. γίνομαι, διατελῶ προηγουμένως πατριάρχης, ἰδ. ἐν χρ. κτ. παρωχ. χρ.: Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ.261Α, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,289 **τὴν ἐκ τῶν γραμμάτων τοῦ προπατριαρχεύσαντος Σεραφεὶμ κατὰ παντὸς τοῦ γένους βλάβην.**

προπατῶ-έω πάπ., δημ.-άω πατῶ ἐπί τινος πρότερον, καταπατῶ, πιέζω τι διὰ τῶν ποδῶν προηγουμένως: Πάπ. **μισθὸς βοῶν προπατούντων ἐπὶ τῇ ἅλῳ**· || δημ. περιπατῶ, βαδίζω, ἄ. πορπατῶ.

προπάτωρ-ορος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος πατὴρ τοῦ γένους, ὁ γενάρχης: Πίνδ.Π 4,89 **τὸν Εὐφάνης.. γεραιὸς προπάτωρ σὸς ἄειδεν τότε, παῖ**, Ἡρ.2,161 **Ψάμμιος· ὃς μετὰ Ψαμμήτιχον τὸν ἑωυτοῦ προπάτορα ἐγένετο εὐδαιμονέστατος τῶν πρότερον βασιλέων**, αὐτ.9,122, Εὐρ.Ὀρ.1441· || κ. περὶ θεῶν, θεωρουμένων ὡς γεναρχῶν καὶ προστατῶν γένους τινός: Σοφ.ΑΙ.389 **ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ**, Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,44 **ὁ προπάτωρ θεός**, Ἐπιγρ.· ὁμ.: Δίων Χρ.39,8 **Διόνυσος ὁ προπάτωρ τῆς πόλεως**· 2) ἐν τῷ πληθ. οἱ πρόγονοι: Ἡρ.2,169 **τοῦ Ἀπρίεω καὶ τῶν τούτου προπατόρων**, Πλάτ.Νόμ.717Β **οἱ προπάτορες ἡμῶν διετήρουν τὰ ἤθη**· || ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. οἱ πρωτόπλαστοι Ἀδὰμ καὶ Εὔα: Μηναῖ.3,7 Θεοτοκ. **ἐλύθη τῶν προπατόρων, ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον**· 3) ὁ πάππος· Ἡσ. «προπάτωρ· πατρὸς πατήρ», Φώτ. «προπάτωρ· ἢ ὁ πάππος ἢ ὁ πρόγονος»· κ.πληθ.: Μηναῖ.12,9, Ἀνδρ.Κρήτ.Κανὼν Ἁγίας Ἄννης **ἁγίων ἐπλήρωσας τὰς ἐντεύξεις, Κύριε, τῶν προπατόρων σου**· 4) μτφ. δημιουργός, ἐπινοητὴς τέχνης τινὸς ἢ ἐπιστήμης· κτ. πληθ.: Βέττ. Βάλ.3,22 (πρβλ. πατὴρ τῆς ἱστορίας- τῆς ἰατρικῆς).

προπαύω πρότερον παύω, ἄγω τι εἰς πέρας, περὶ θεραπείας: Ἱππ.Ὑγρ.1· || κ. μέσ. προηγουμένως καταπαύω, σταματῶ: Διόδ.Σ 1,39 **πάλαι προπεπαυμένων ἀνέμων**, Λιβάν.Λόγ.2,62.

πρόπεδον (τό) νεώτ. ἐν τῇ ὀχυρωτικῇ, ἔδαφος ἐπικλινὲς καὶ ἀναπεπταμένον μεταξὺ τῶν πρανῶν ὀχυροῦ, ἀκροπόλεως, μὴ παρέχον προκάλυμμα εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους.

προπείθω μτγν. ἐκ τῶν προτέρων πείθω, προηγουμένως καταπείθω τινά· μέσ.: Ναυσιφ.2, Λουκ. Ἀλέξ.17 **ἐκεῖνο γοῦν προπεπεισμένου, ὅτι λέληθεν αὐτὸν ὁ τρόπος τῆς μαγγανείας.**

προπεινάριον (τό) πάπ. μικρὰ λάγυνος, σταμνάκι: **προπεινάριον ἐλαίου.**

πρόπειρα (ἡ) ἡ προηγουμένη δοκιμή, ἡ προτέρα ἀπόπειρα· δθ. **πρόπειραν** ποιοῦμαι δοκιμάζω, κάνω δοκιμή: Ἡρ.9,48 **ἐν Ἀθηναίοισί τε τὴν πρόπειραν ποιουμένους**, Θουκ.3,86 **αὐτόθεν πρόπειράν τε ποιούμενοι εἰ..**· || ὁμ. **πρόπειραν λαμβάνω** δοκιμάζω, μτ.γενικ.: Αἰλ.ΖΙ 8,22· || εἰδ. ἐπὶ ἀθλητικῶν παιδιῶν, προπόνησις: Ἐπιγρ.

προπειράζω μτγν. πρόπειραν ποιοῦμαι, πειρῶμαί τι προηγουμένως: Φίλ.Μηχ.Βελοπ.100,9 **προπειράζοντες δικέλλαις ἀνασκάπτειν**· || εἰδ.γεύομαι, δοκιμάζω τι προηγουμένως: Ἡρόδ.Ἰατρ.π. Ὀρειβ.8,3,7 **προπειράσαντες τὰ φάρμακον.**

προπειρῶμαι-άομαι μτγν. μέσ. μτ. ἀορ. κ. παρακ. παθ. ἐκ τῶν προτέρων λαμβάνω πεῖραν, προηγουμένως δοκιμάζω: Λουκ.Ἑρμότ.53 **οὔτε τοῖς**

προπεπειραμένοις πιστεύειν ἀξιοῖς, Ἰώσ.ΑΙ 9,4,4, Βέττ.Βάλ.168,1, Δίων Κ 51,11.
προπέλλα (ἡ) (ἀγγλ.) δημ. ναυτ. ἡ ἕλιξ ὡς ὄργανον προώσεως θαλασσίων καὶ ἐναερίων σκαφῶν.
προπεμπτήριος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κατὰ τὴν προπομπὴν συνοδευτικός, προπεμπτικὸς βλ.λ.: Ἰμέρ.Ἐκλ.13 τίτλ. **προπεμπτήριος λόγος**· ‖ εἰδ. ἐπικήδειος : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,49 **προπεμπτήριος ὕμνος**, Μηναῖ.12,6 Συνξ.Ἁγίου Νικολάου **ὕμνους ἐξοδίους τε καὶ προπεμπτηρίους**· **2**) νεώτ. νομ. τὸ οὐδ. **προπεμπτήριον** ὡς οὐσ. πρᾶξις πολιτικοῦ ἢ ποινικοῦ δικαστηρίου, τῇ αἰτήσει τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐκδιδομένη, δι' ἧς διατάσσεται ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει ἀναστολὴ τῆς προσωποκρατήσεως προσώπου τινὸς καλουμένου ὡς μάρτυρος· ‖ εἰδικ. ἐν τῇ Ποιν.Δικονομίᾳ βούλευμα, κατόπιν αἰτήσεως πρὸς τὸ συμβούλιον πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὑπό τινας προϋποθέσεις διατάσσεται ἡ ἐπὶ ἐγγυήσει προσωρινὴ ἀποφυλάκισις προφυλακισθέντος· ‖ ἐν τῷ Ἐμπορικῷ Δικαίῳ ἡ ὑπὲρ τοῦ πτωχεύσαντος πρᾶξις τοῦ δικαστηρίου περὶ προσωρινῆς ἀπαλλαγῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς γενομένης προσωποκρατήσεως αὐτοῦ.
προπεμπτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ προπέμπων, συνοδεύων, ὁ ἐν χρήσει κατὰ τὴν προπομπήν : Μέν.Ρητ.395S **προπεμπτικὴ λαλιὰ λόγος ἐστὶ μετ' εὐφημίας τινὸς προπέμπων τὸν ἀπιόντα**, Ἰμέρ.Ἐκλ.10,1 **προπεμπτικοὶ λόγοι**, Σχόλ.Ἀριστφ. Ἱππ.496· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς** : Ἰάμβλ.Πυθ.28,145.
πρόπεμπτος-ον μσν. κτ. τὸ οὐδ. πληθ. **πρόπεμπτα** ἐν χρ. ὡς ἐπίρρ. πρὸ πέντε ἡμερῶν : Δημ.1076 **προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα καὶ τίμημα ἐπιγραψάμενος** (Φώτ. «πρόπεμπτα· τὸ πρὸ πέντε ἡμερῶν τῆς ἐκκλησίας προγράφειν . .»), Λυσ. ἀπ.265· κ. μτ. γενικ. : Ἐπιγρ.
προπέμπω κ. νεώτ., μέλλ. **προπέμψω**, ἀόρ. **προέπεμψα**, συνηρ. **προὔπεμψα**, πέμπω, ἀποστέλλω πρῶτον, πρότερον ἢ πρός τινα, προαποστέλλω, ἐξαποστέλλω, ἀναφ. πρὸς πρόσ. : Ἰλ.Α 442 **πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων**, αὐτ.Ο 367 **εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο . . προὔπεμψεν**, Ὀδ.Ρ 54, Ἡρ.1,60 **προδρόμους κήρυκας προπέμψαντες**, αὐτ.4,121, Σοφ.Ἠλ.1153, Θουκ.1,29 **οἱ ξύμμαχοι . . προπέμψαντες κήρυκα**, Ξεν.ΚΠ 2,4,23· ‖ κ.μέσ. : αὐτ.5,3,53 **τὸν μὲν προσιόντα προυπέμπετο ἐν τάξει**, αὐτ.Ἀν.7,2,14· ‖ κ. παθ. ἀπροσ. : Θουκ. 7,77 **προπέπεμπται δ' ὡς αὐτοὺς . .** (ἔχει γίνει ἀποστολὴ . .)· **2**) όμ. κ. ἀναφ. πρὸς πράγμ., πέμπω, ἀποστέλλω τι πρός τινα, μτ. αἰτ. τοῦ ἀντικειμ. : Σοφ.Φιλ.1205 **ξίφος, εἴ ποθεν, ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε**· ‖ κ. μτ. δοτ. προσ. : Πάπ. **προέπεμψά σοι ἀπόδεσμον ἐπιστολῶν**· ‖ κ. ἀναφ. πρὸς λόγους, φήμας, γνωστοποιῶ, κοινοποιῶ, ἀγγέλλω : αὐτ.Ἠλ.1155 **ἐμοὶ σὺ πολλάκις φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες**· οὕτω κ. : αὐτ. Ἀντ.1287 **ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη**· **3**) ἐπὶ πραγμ., ἐκπέμπω : Αἰσχ.Ἀγ.820 **συνθνήσκουσα δὲ σποδὸς προπέμπει πίονας πλούτου πνοάς**· ‖ προξενῶ, ἐπιφέρω : Σοφ.Φιλ.105 **ἰοὺς γ' ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον**· **4**) κ. νεώτ. συνοδεύω τινὰ ἀπερχόμενόν που, ἰδίως τιμητικῶς, ξεπροβοδῶ : Ἡρ.1,111 **θεράποντος, ὅς με προπέμπων ἔξω πόλιος . .**, αὐτ.3,50, Αἰσχ.Πέρσ. 530, Σοφ.ΟΚ 1667 **ποῦ δ' αἵ τε παῖδες χοἰ προπέμψαντες φίλων;**, Εὐρ.Ἱππ.1099 **ἴτ' ὦ νέοι μοι . . προσείπαθ' ἡμᾶς καὶ προπέμψατε χθονός** (ἀπερχομένους ἐκ τῆς χώρας), Ἀριστφ.Βάτρ.1525 **προπέμπετε . . τοῦτον μέλεσιν καὶ μολπαῖσιν κελαδοῦντες**, Ἀντιφ.1,16, Πάπ. **προπέμπουσι καμήλοις Πολύκαρπον,-τὸν ἀπερχόμενον πολλοὶ προέπεμψαν μέχρι τοῦ σταθμοῦ**· ‖ κ.μτφ. παθ.μεταφέρομαι, μεταβαίνω ἀπὸ μιᾶς καταστάσεως, ἐπιδράσεως, εἰς ἄλλην: Πλούτ.Ἠθ.37Β **ἵνα . . ὑπὸ ποιητικῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν προπέμπηται**· ‖ εἰδ. συνοδεύω εἰς πομπήν, ἐπὶ γαμηλίου τελετῆς : Ξεν.Ἑλλ. 4,1,9 **ποίαν γὰρ νύμφην πώποτε τοσοῦτοι ἱππεῖς καὶ πελτασταὶ καὶ ὁπλῖται προὔπεμψαν . . ;**· **5**) συνοδεύω νεκρὸν μέχρι τοῦ τάφου, ἀκολουθῶ ἐπικήδειον πομπήν : Αἰσχ.Ἑπτ.1064 **πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλάειν, μήτε προπέμπειν ἐπὶ τύμβῳ;**, Πλάτ.Νόμ.800F **οἱ περὶ τοὺς τελευτήσαντας μισθούμενοι Καρικῇ τινι μούσῃ προπέμπουσι τοὺς τελευτήσαντας** (μὲ καρικὰς ᾠδὰς συνοδεύουσι)· κ. παθ. : Πλάτ.Μενξ.236D **πορεύονται . . προπεμφθέντες κοινῇ μὲν ὑπὸ τῆς πόλεως, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τῶν οἰκείων**· ἀναφορ. πρὸς μελλοθανάτους : Ἰσοκρ.10,27 **ἰδὼν αὐτοὺς ἀγομένους καὶ πανδημεὶ προπεμπομένους ἐπὶ θάνατον ἄνομον καὶ πρόωπτον** (περὶ τῶν ἀποστελλομένων ὡς θυμάτων τοῦ Μινωταύρου)· **6**) κατὰ πόδας ἀκολουθῶ, παρακολουθῶ τινα : Ξεν.Ἑλλ 7,2,13 **μικρὸν δ' αὐτοὺς πρὸς τὸ ὄρθιον προπέμψαντες οἱ Φλειάσιοι**.
προπένθερος (ὁ) σχόλ. ὁ πατὴρ τοῦ πενθεροῦ.
προπεπαίνομαι παθ. πεπαίνομαι, ὡριμάζω πρότερον : Ἱππ.Ἐπιδ.4,28.
προπεπτόνη (ἡ) νεώτ. φυσιολ. κ. **πρόπεπτος οὐσία** οὐσία διάμεσος μεταξὺ λευκωματωδῶν οὐσιῶν καὶ πεπτονῶν, προϊὸν τῆς γαστρικῆς ἢ τῆς παγκρεατικῆς πέψεως τῶν λευκωματωδῶν οὐσιῶν ἢ πρωτεόσαι ἢ λευκωμότωσις.
προπεπτονουρία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐπί τινων παθολογικῶν καταστάσεων, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἰλαρᾶς καὶ ὀστεομαλακίας, ἀπαντῶσα ἐν τοῖς οὔροις παρουσία προπεπτόνης βλ.λ.
προπεραίνω μτγν. περαίνω, τελειώνω τι πρότερον, παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.26,11 **ἡ πρὸς ἁπάντων προπεπερασμένη γνῶσις**.
προπερασμένος-η-ο δημ. ὁ προπορελθὼν βλ.λ. : **τὴν προπερασμένη ἑβδομάδα**, - **τὸ προπερασμένο Σάββατο**.
προπεριειλῶ-έω μτγν. περιτυλίσσω τι πρότερον, προηγουμένως τυλίγω, παθ. : Ἡλιόδ.Χειρ.π. Ὀρειβ.49,9,1 **προπεριειλημένος ἐρίῳ**.
προπεριελίσσω μτγν περιελίσσω, περιτυλίσσω πρῶτον : Αἰν.Τακτ.31,20.
προπερικαθαίρω μτγν. πρότερον περικαθαίρω, καθαρίζω ὁλόγυρα : Διοσκ.Εὐπ.1,196, Γαλ.12, 878, Ἀλέξ.Τραλλ.3,215.
προπερίκειμαι μτγν. προηγουμένως τίθεμαι, ἀπόκειμαι πέριξ : Σωρ.1,76.
προπεριΚλύζω μτγν. κλύζω, πλύνω προηγουμένως : Σωρ.2,86.
προπεριξύω μτγν. προηγουμένως ξύω γύρω, κύκλῳ, ὁλόγυρα : Γαλ.13,379, Ὀρειβ.ἀπ.114.
προπεριπατῶ-έω μτγν. προηγουμένως περιπατῶ : Διοκλ.ἀπ.141, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,9,1, Γαλ.11,311.
προπερίσπασις-εως (ἡ) μσν. γραμμ. ὁ διὰ περισπωμένης τονισμὸς τῆς παραληγούσης : Εὐστ. Ὀδ.1962,35 **προπερίσπασις τοῦ ἧμιν**.
προπερισπῶ-άω μτγν., σχόλ. κ. νεώτ. τονίζω διὰ περισπωμένης τὴν παραλήγουσαν λέξεως : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.21· κ. παθ. : Γαλ.18(2),518· ‖ δθ. τὸ οὐδ. τῆς παθ. μτχ. **προπερισπώμενον** ὡς οὐσ. λέξις τονιζομένη διὰ περισπωμένης εἰς τὴν παραλήγουσαν : Ἡρωδιαν.1,10.
προπεριχαράσσω μτγν. ἐγχαράττω, ἐντέμνω τι κύκλῳ προηγουμένως, σκαλίζω ὁλόγυρα ἀπὸ πρίν, ἐν χρ. τὸ παθ. : Διοσκ.3,80.
πρόπερσι ἐπίρρ., δημ. τ. τοῦ προπέρυσι βλ.λ.
προπέρσινος-η-ο δημ. κ. **-ος** δ.τ. τοῦ προπερυσινὸς βλ.λ.
προπέρυσι(ν) ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. κ. **πρόπερσι**, ἀττ. κ. **πρωπέρυσιν** (Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.166,25, Φρύν.Σοφ.Παρ.105Β· όμ. ὁ τ. οὗτος ἀπαιτεῖται κ.

ἀπὸ τὸ μέτρον : Φερεκρ.182) κατὰ τὸ πρὸ τοῦ παρελθόντος ἔτος, πρὸ δύο ἐτῶν, ἓν ἔτος ἀπὸ πέρυσι : Πλάτ.Εὐθ.272Β, Λυσ.9,4 ἀφικόμενος προπέρυσιν εἰς τὴν πόλιν, - προπέρυσι διωρίσθη.

προπερυσινός-ή-όν κ. νεώτ., πάπ. προπερσυνός, δημ. προπερύσινος-η-ο κ. προπέρσινος κ. προπερσινός ὁ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος γενόμενος ἢ ὑφιστάμενος : Θεόφρ.ΦΙ 3,12,4,-ἡ προπερυσινὴ μεγάλη πλήμμυρα, - κοστούμι προπέρσινο.

προπέσσω μτγν., ἀττ. προπέττω, παθ. παρακ. προπέπεμμαι (Γαλ.Χρ.Μορ.14,10), ἀπαρφ. προπεπέφθαι (Ἀρετ.Χρον.Νουσ.1,3), πέσσω, χωνεύω τι προηγουμένως : Γαλ.Χρ.Μορ.7,9.

προπέτᾰμαι μτγν., ἀόρ. -επετάσθην, πετῶ ἔμπροσθέν τινος : Ἀθήν.9,395Α μιᾶς προπετασθείσης ἐκ τοῦ πελάγους περιστερᾶς.

προπετάννῡμι κ. -ύω ἐκτείνω ἔμπροσθέν μου προπέτασμά τι, ἁπλώνω τι πρὸ ἐμοῦ ὡς ἀμυντήριον, πρὸς προφύλαξιν : Ξεν.ΚΠ 4,2,23 ὑμᾶς αὐτοὺς προπετάσαντες ἡμῶν· κ. παθ. : Ἀριστφ.ἀπ. 104 κυλικείου τοὐθόνιον προπέπταται· **2**) μτφ. : Δίων Κ 52,7 σχῆμα καὶ σκιαγραφίαν πολιτείας . . πρὸ τῆς ἀληθείας προπεταννύντας.

προπέτασμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ καλύψῃ τὴν θέαν τῶν ὄπισθεν αὐτοῦ προσώπων ἢ ἀντικειμένων, παραπέτασμα, κουρτίνα· || νεώτ. στρατ. πᾶν φυσικὸν ἢ τεχνητὸν κάλυμμα ἱκανὸν νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ τὰ βλέμματα καὶ ἀπὸ τὰ βλήματα τοῦ ἐχθροῦ· **2**) μτγν. μτφ.: Θεμίστ.Λόγ.13,165C ὁ λόγος μεθέμενος τῶν προπετασμάτων αὐτοπρόσωπος διαλέξεται.

προπέτεια (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προπετοῦς, ἡ εἰς τὰ ἔμπροσθεν πτῶσις, κλίσις· || ὅθ. μτφ. ἄκαιρος καὶ ἀλόγιστος σπουδή, ἀπερίσκεπτος ὁρμή, βία, ἀδιακρισία, νεώτ. εἰδ. ἡ περὶ τὸ λέγειν αὐθάδεια : Ἰσοκρ.5,9, Ἀριστλ.ΗΝικ.1150b,19, Δημ.420 ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ, αὐτ.526, αὐτ.612, αὐτ.663, αὐτ.1097· **2**) μτγν. ἐσπευσμένη, ὀξύθυμος κρίσις : Γαλ.Ψυχ.Παθ.2,6· **3**) ὁμ. ἀστάθεια : Πολύβ.10,6,2· **4**) ἐπὶ τῆς ῥινός, προεξοχή, προβολή, πέταγμα πρὸς τὰ ἔξω : Σωρ.1,103· || κ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν : Γαλ.18(2),301, Ἀέτ.7,2.

προπετεύω μτγν. κ. μσν. εἶμαι προπετής, φέρομαι ἢ πράττω τι προπετῶς, μετὰ προπετείας : Γεώργ.Σύγκ.565,1· κ. μέσ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,20, αὐτ. 205, αὐτ.Μαθ.9,49.

προπέτηλον Ἡσ. «πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν».

προπετής-οῦς-ές (προπίπτω) κ. μσν. κ.νεώτ., νεώτ. κ. δημ. κ. προπέτης, νεώτ. θηλ. -ις-ιδος, δημ. -έτισσα, ὁ εἰς τὰ ἔμπροσθεν πεπτωκώς, κεκλιμένος, ἡπλωμένος· Σουΐδ. «ὁ τοὔμπροσθεν νενευκώς», ὅθ. ὁ προέχων, προκύπτων, προνεύων : Ἱππ. Προγν.3, αὐτ.Κωακ.487 προπετὴς ἐπὶ πόδας, Ἀριστλ.ΖΠ 712a,29 προπετὴς ἂν ἐγίνετο ἡ βάδισις, Διοκλ.ἀπ.142· || ὁ κλίνων πρός τι, ὁ πίπτων πρός τι ἢ πρό τινος : Ἱππ.Ἄρθρ.1 κεφαλὴ τοῦ βραχίονος προπετὴς ἐς τοὔμπροσθεν, αὐτ.31, Ξεν.Ἱππ. 1,8 ὁ μὲν αὐχὴν . . μὴ προπετὴς πεφύκοι· || ὁ ἔχων ποιάν τινα κλίσιν τοῦ ἑτέρου τῶν ὤμων : Γαλ. 1,623· **2**) ὁ κύπτων, κεκυφώς, κυρτός, κεκυρτωμένος : Ἀριστλ.Φυσιογν.807b,31 μὴ ὀρθὸς ἀλλὰ μικρῷ προπετέστερος· **3**) ὁ ἐρριμμένος, ὁ πεσὼν χαμαί : Σοφ.Τρ.701 κεῖται προπετές (τὸ κάταγμα)· **4**) προκλινής, ἐν πτώσει εὑρισκόμενος : αὐτ.976 ζῇ γὰρ προπετής· **5**) ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ ἔχων προπέτειαν βλ.λ.4), προεξέχων, προβάλλων : Πολυδ.1,189, Φιλούμ.π.Ὀρειβ.Συν.Β,10, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,22· || κ. ἐπὶ τῶν γνάθων : Πολυδ. 4,68· || κ. ἐπὶ τῶν ὀφρύων : αὐτ.134· **6**) μτφ. ὁ διὰ κλίσεως ἐγγίζων εἴς τι : Εὐρ.Ἄλκ.909 πολιὰς ἐπὶ χαίτας προπετής, αὐτ.Ἑκ.150· **7**) ὁμ. ὁ ἐπιρρεπὴς εἴς τι : Πλάτ Νόμ.792D μήτ' οὖν αὐτὸν προπετῆ πρὸς τὰς ἡδονὰς γιγνόμενον ὅλως, Ξεν.Ἑλλ.2,3,15, αὐτ.6,5,24· || κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ. 2,3,30· **8**) ὁμ. ὁ ἄσκεπτος, ἀπερίσκεπτος : Ἀριστλ.Ῥητ.1409b,31 προπετῆ ἄγειν τὸν ἀκροατήν· **9**) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀκαίρως καὶ ἀλογίστως προτρέχων, αὐθάδης, ἰταμός, θρασύς : Αἰσχίν.1,191 προπετεῖς σώματος ἡδοναί, Ὑπερείδ.Δημ.ἀπ.6, Μέν.Περικ.441, Ἀριστλ.ΗΝικ.1150b,26 ἡ προπετὴς ἀκρασία, Ἀλκίφρ.3,57 προπετὴς γλῶσσα· || κ. ἐπὶ προσ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1116a,7 οἱ θρασεῖς καὶ προπετεῖς, αὐτ.ΖΙ 608b,1 τὰ θήλεα . . (τῶν ἀρρένων) προπετέστερα, Θεόπομπ.Ἱστ.268 μανικὸς καὶ προπετὴς ἐπὶ τῶν κινδύνων, Ἀρρ.Ἐπίκτ.4,13,5, ΑΠλ.4,89 οἱ γλώσσῃ προπετεῖς, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,259 ἰσχυρογνώμων καὶ προπετὴς γενόμενος· || τὸ οὐδ. προπετές ὡς οὐσ. ἡ προπέτεια βλ.λ.1) : Ἱππ.Ἰητρ.1· **10**) ἐπὶ κλήρου, ὁ οἱονεὶ αὐθαδῶς ἐκτιναχθόμενος, ὁ ἀπροσδοκήτως ἐμφανιζόμενος : Πίνδ.Ν 6,71 παῖ, σέ τ' ἐνόσφισε καὶ Πολυτιμίδαν κλᾶρος προπετὴς ἄνθε' Ὀλυμπιάδος· **11**) ἀνόητος, μωρός : Ἰσοκρ.1,15 προπετὴς γέλως· **12**) πρόωρος : Ἐπιγρ.Μεσσηνίας· **13**) ὁ ὑποκείμενος εἰς κινδύνους : Μέν.382 ἐφήμερον δὲ καὶ προπετῆ βίον· **14**) ἁρμονίαι προπετεῖς ῥυθμοὶ ῥέοντες : Διον.Ἁλ.Δημ.40· **15**) ἰατρ. ὁ ὑποκείμενος εἰς διάρροιαν : Ἀθήν.13,584D ἐτύγχανε δὲ ἡ μὲν αἰτίαν ἔχουσα λιθιᾶν, ἡ δὲ κοιλίαν προπετεστέραν ἔχειν.

προπέτομαι μτγν. κ. μσν. πέτομαι, πετῶ ἔμπροσθεν : Ἀρρ.Ἀν.3,3,6 κόρακας δύο προπετομένους πρὸ τῆς στρατιᾶς, Εὐστ.899,56.

προπετῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. πρὸς τὰ ἐμπρός : Ξεν.Ἱππ.8,8 προπετῶς εἰς τὸ κάταντες φέρεσθαι· **2**) κ. νεώτ. μτφ. μετ' ἀκαίρου καὶ ἀλόγου σπουδῆς καὶ θρασύτητος, μετὰ προπετείας βλ.λ.1) : Ἱππ. Ἐπιδ.4,45 προπετέως ταχυγλωσσότεροι, Ξεν.Ἱέρ. 7,2 προπετῶς φέρεσθαι εἰς τὴν τυραννίδα, αὐτ. ΚΠ 1,3,8, Πλάτ.Φίλ.45Α, Ἰσοκρ.12,272· || φρ. προπετῶς ἔχω εἶμαι προπετής, ὁρμητικός, ἀπερίσκεπτος : Ξεν.ΚΠ 1,4,4· || κ. προπετῶς χρῶμαι : Πολύβ.3,102,11· || κ. προπετῶς πράττω ἐνεργῶ μετὰ προπετείας, αὐθαδῶς : Μέν.574· **3**) προώρως, ἀκαίρως : Ἀσκληπιάδ.ΑΠ 5,144.

προπέφανται γ' ἑν. παθ. παρακ. τοῦ προφαίνω βλ.λ.

προπεῶντες Ἡσ. «προεστῶτες».

προπή (ἡ) γλωσσ. καλλωπισμός, εὐπρέπεια.

πρόπηγμα-ατος (τὸ) γλωσσ. κ. νεώτ. τὸ ἔμπροσθέν τινος πῆγμα, κατασκεύασμα πρὸς προφύλαξιν ἢ κόσμησιν οἰκοδομήματος, περιβολή, περικόσμησις τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς κτιρίου : Γλωσσ.· **2**) νεώτ. κιγκλίδωμα, περίφραγμα.

προπήγνυμι μτγν., νεώτ. προπηγνύω, γ' ἑν. παθ. παρακ. προστ. προπεπήχθω (Παῦλ.Αἰγ.6,120) πήγνυμι, μπήγω ἐμπρὸς ἢ πρότερον· ἐν χρ. τὸ παθ. : αὐτ.· **2**) πήγνυμι, πήζω προηγουμένως : Διοσκ. 3,78 προπεπηγὸς δάκρυον.

προπήδημα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπηδῶ βλ.λ.

προπήδησις-εως (ἡ) μτγν. προώθησις, πήδησις εἰς τὰ ἔμπροσθεν, εἰς τὰ ἔξω, προεκβολή : Πολ.Φυσ.17 προπήδησις ὀφθαλμῶν· **2**) ἐκπάλησις, ἐξάρθρησις : Σχόλ.Ὀρειβ.49,27.

προπηδῶ-άω κ. μσν. δημ., μέλλ. -ήσομαι (Αἰσχ. ἀπ.23), πηδῶ πρὸ ἄλλου, προηγουμένως : Λουκ. Νεκρ.Δ 19,2 ἀπονενοημένως προεπήδησας τῶν ἄλλων δόξης ἐρασθείς· || πηδῶ πρὸς τὰ ἐμπρός : Διόδ.Σ 17,100, Ἀρρ.Τακτ.12,4, Ἀππ.Συρ.35· κ. μτ. γενικ. : Βάβρ.107,13 ὁ μῦς δὲ λάθρῃ χηραμοῦ προπηδήσας, Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,9,1· κ. μτ. ἐμπροθ

διορ. : Ἰώσ ΠΙ 4,3,12, αὐτ.5,7,3, Λουκ.Ἀλέξ.13· **2**) ρηματ.π. προπήδησις, προπήδημα.

προπηλακίζω κ. νεώτ., ἀττ. μέλλ. -ιῶ [Θουκ.6,54], ἐπιχρίω, ἀλείφω, πασσαλείφω διὰ πηλοῦ, καλύπτω διὰ βορβόρου ἢ ρίπτω εἰς τὴν λάσπην, δθ. μτφ. δι' ὀνειδισμῶν περιβάλλω τινά, κακῶς ἢ ὑβριστικῶς μεταχειρίζομαι, ἐξουθενῶ, διασύρω, ἐξευτελίζω : Σοφ.ΟΤ 427 **πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα προπηλάκιζε**, Θουκ.6,54, Ἀνδοκ.4,16, Πλάτ.Πολ.562D· κ. παθ. : Λυσ.15,6, Πλάτ. Πολ.536C **ἰδὼν προπεπηλακισμένην** [τὴν φιλοσοφίαν ἀναξίως], αὐτ.Νόμ.866E **προπηλακισθέντες λόγοις ἢ καὶ ἀτίμοις ἔργοις**, Δημ.126 **ὑβρίζετο καὶ προυπηλακίζεθ' ὑπὸ τοῦ δήμου**· **2**) μτ. αἰτ. πράγμ. ὀνειδίζω τινὰ ἐπί τινι : αὐτ.312 **εἴ τις πενίαν προπηλακίζει νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι**· **3**) ρηματ.π. προπηλάκισις, προπηλακισμός, -ιστής.

προπηλάκισις-εως [ἡ] κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπηλακίζω, ὑβριστικὴ περιφρόνησις, ἐξευτελισμός : Πλάτ.Πολ.329D **τὰς τῶν οἰκείων προπηλακίσεις τοῦ γήρως**.

προπηλακισμός [ὁ] κ. νεώτ. ἡ προπηλάκισις βλ.λ. : Ἡρ.6,73, Πλάτ.Νόμ.855B, Δημ.229 **ὕβρις καὶ λοιδορία καὶ προπηλακισμός**, Αἰσχίν.3,258.

προπηλακιστής [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. ὁ προπηλακίζων βλ.λ.2), ὁ φερόμενος προπηλακιστικῶς, ὁ χλευαστής : Διογ.Οἰν.27.

προπηλακιστικός-ή-όν κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ ρέπων εἰς τὸ νὰ προπηλακίζῃ, ὀνειδιστικός, ἐν χρ μ. τὸ ἐπίρρ. -ῶς : Δημ.874· **2**) νεώτ. ὁ γινόμενος πρὸς προπηλάκισιν.

πρόπηξις-εως [ἡ] μτγν. τὸ προπηγνύειν βλ.λ., πῆξις, στερεοποίησις, θεμελίωσίς τινος πρὸ ἄλλου τινός : Ὀρειβ.50,41 τίτλ. [ἐσφ.ἀνάγν.]

προπήχιον [τὸ] μτγν. ἡ ὠλένη βλ.λ., ἀντίθ. παραπήχιον : Πολυδ.2,142.

προπιαίνω μσν. πιαίνω, παχύνω τινὰ προηγουμένως : Θεοφύλ.Σ'Ἱστ.107D.

προπιέζω μτγν. μσν. πιέζω προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Παῦλ.Αἰγ.1,30 [δ. ἀνάγν. τοῦ προσπ-].

προπιεσμός [ὁ] μτγν. μσν. προτέρα, προηγουμένη πίεσις : Παῦλ.Αἰγ.6,21 [δ.ἀνάγν. προσπ-].

προπίθηκοι [οἱ] νεώτ., ἄ. ὀνομ. τῶν ἡμιπιθήκων.

προπῖν [τὸ] μτγν. κ. **προπεῖν** ἀπαρφ. συνῃρ. ἀορ. τοῦ προπίνω βλ.λ. ἐν χρ. ὡς οὐσ. ποτόν, ὀρεκτικὸν πρὸ τοῦ γεύματος : Μαρτιάλ.12,82,11, Πετρών.28.

προπῖνα [ἡ] [λατ. popina] μτγν. κ. μσν καπηλεῖον: Ἰουστιν.Νεαρ.11,7,15, Βασιλικ.7,2,21,11, Γλωσσ.

προπινάριος [ὁ] Ἐπιγρ. κ. μσν. κάπηλος, τροφοδότης : Ἐπιγρ , Κύριλλ.Σκυθ.ἐν Βι.Σάββ.323A.

προπίνω κ. νεώτ. κ. δημ. παρατ. **προέ**- κ. **προύπινον**, μέλλ. **προπίομαι**, ἀόρ. **προέπιον** κ. **προύπιον**, παρακ. **προπέπωκα**, πίνω πρότερος ἢ πρῶτος, ἀντίθ. μεταπίνω : Ἱππ.Διαίτ.56, Θεόφρ.Ὀσμ.48, Λουκ.Κρόν.18, Ἀθήν.4,156E **προπιὼν δ' ὑσσώπου τὴν ὥραν ἐπάναγε ἐπὶ τὴν ἑστίασιν**· ‖ μτγν. παίρνω ὀρεκτικὸν πρὸ τοῦ γεύματος : Μαρτιάλ.5,78,3· ‖ κ. νεώτ. πίνω πρῶτος εἰς ὑγείαν τινός, ὅπως πράξουν τὸ αὐτὸ καὶ οἱ ἄλλοι συνδαιτυμόνες : Ἀνακρ.63,3 **ὅκως ἄμυστιν προπίω** [ὅπως πίω πρῶτος ἢ εἰς ὑγείαν τινὸς ἀπνευστί]· ‖ νεώτ. κ. ἀμτβ. : **προπίνω τὸ ποτήριον τοῦτο εἰς ὑγείαν τοῦ ἑορτάζοντος**· κ. παθ. : Καλλ.Ἐπιγρ.37 **ἡ προποθεῖσα κύλιξ**· ‖ κ. μτφ. : Μελέαγρ.ΑΠ 5,170 **εἴθ' ὑπ' ἐμοῖς νῦν χείλεσι χείλεα θεῖσα ἀπνευστὶ ψυχὰν τὰν ἐν ἐμοὶ προπίοι**· **2**) πίνω εἰς ὑγείαν ἢ πρὸς τιμήν τινος, ἐγείρω πρόποσιν : Πίνδ.Ο 7,4 **φιάλαν . . δωρήσεται νεανίᾳ γαμβρῷ προπίνων**, Κριτί.ἀπ.6,8D **ᾧ προπιεῖν ἐθέλει**, αὐτ. 33D, Ξεν.Ἀν.7,3,26, Δημ.380, Ἀλεξ.291 ‖ κ.μτφ.: Διον.Ἐλεγ.1· ‖ γεν. πίνω τι εἰς ὑγείαν τινός καὶ οὕτω παρακινῶ αὐτὸν νὰ κάμῃ τὸ αὐτό : Ξεν.ΚΠ 8,3,35 **τὰ ἐκπώματα . . ἐμπιμπλὰς προύπινε καὶ ἐδωρεῖτο**, Πλούτ.Ἀλέξ.29 [ἔκπωμα χρυσοῦν] **σοὶ μεστὸν ἀκράτου προπίομαι**· **3**) δθ. δωροῦμαί τινί τι ἐν πότῳ, χαρίζω : Ἀνακρ.66, Δημ.384 **ἄλλα τε πολλὰ . ., καὶ ἐκπώματ' ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ προύπινεν αὐτοῖς**· **4**) μτφ. χαρίζω, παραδίδω, προδίδω τι εἴς τινα : Αἰσχ.ἀπ.131, Εὐρ.Ρῆσ.405 **Ἕλλησιν ἡμᾶς προύπιες τὸ σὸν μέρος**, Δημ.324 **προπίνειν τὴν ἐλευθερίαν Φιλίππῳ** [χαρίζω τὴν ἐλευθερίαν, ἐνν. τῶν Ἀθηναίων εἰς τὸν Φ.], Στέφ.Κωμ.1.1 **τούτῳ προέπιεν ὁ βασιλεὺς κώμην τινά**, Πλούτ Ἄρατ.14,αὐτ.Γάλβ.17,Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,28· ‖ κ. μτ. γενικ. τοῦ τιμήματος : Δημ.34 **προπέποται τῆς παραυτίχ' ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα**, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,143.

προπίονι Ἡσ. «εὐθεῖ».

προπιπίσκω, ἀόρ. -έπῖσα, ποτίζω τινὰ προηγουμένως : Ἱππ.Νούσ.2,70.

προπιπράσκω πάπ., γ' πληθ. ὑπερσ. **προεπεπράκει**, πωλῶ προηγουμένως, προπωλῶ.

προπίπτω, μέλλ. **προπεσοῦμαι**, ἀόρ. β' **προύπεσον**, πίπτω πρὸς τὰ ἐμπρός, κλίνω, γέρνω πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐπικύπτω : Ὀδ.Ι 490 **προπεσόντες ἔρεσσον**, αὐτ.Μ 194, Ἀριστλ.ΖΙ 507a,29 **ἡ κοιλία προπίπτει εἰς τὸ στόμα**· **2**) ἐπὶ ἱκετῶν, προσπίπτω, προαπέφτω, πίπτω πρὸ τῶν ποδῶν τινος : Εὐρ.Ἱκ. 63· **3**) πίπτω πρῶτος, ἰδίᾳ ἐν μάχῃ : Πολύβ.1, 58,8· **4**) ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, φέρομαι προπετῶς, ὁρμητικῶς : Σοφ.ΟΚ 157 **ἀλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει ποιάεντι**, Θεόκρ. 24,113· ‖ ἐπὶ ποταμῶν, λιμνῶν κτλ., ἐξορμῶ, ἐκχύνομαι : Στράβ.16,2,44· **5**) μτφ. ἐν φρ. [εἴς τι] εἶμαι προπετής, μετὰ προπετείας, αὐθαδείας ποιῶ τι : Ὑπερείδ.ἀπ.161, Διόδ.Σ 13,83 **τὸ μὲν πλῆθος προσέπεσεν εἰς ἄκαιρον γέλωτα**· **6**) κάμνω ταχεῖαν σκέψιν, εἶμαι βιαστικὸς εἰς τὰς σκέψεις μου : Ἐπιατ.Ἀττάλου ἐν Ἐπιγρ.· **7**) μορφῶ, μορφώνω ταχεῖαν κρίσιν : Χρύσ.Στωϊκ.2,291, Στωϊκ.ἀπ.3, 147· **8**) ὑποπίπτω εἰς γλωσσικὸν ὀλίσθημα : Φιλόδ.Ρήτ.1,186S· **9**) κινοῦμαι πρὸς τὰ ἐμπρός, προηγοῦμαι τῶν λοιπῶν : Πολύβ.1,20,15, αὐτ.28,3,4· **10**) ἐπὶ πραγμ., προέχω, προεξέχω: αὐτ.7,17,1 **προπεπτωκυῖα ὀφρύς**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ρύγχους τῶν ζῴων : Στράβ.17,3,4 **ρύγχη προπέπτωκε**, αὐτ.11,11,8· ‖ μτ. γενικ. ἐξέχω πέρα τινός : Πολύβ.3,115,7 **τὰ μέσα . . προπέπτωκε τῶν κεράτων**, αὐτ.8,4,4, αὐτ. 18,29,4, Στράβ.2,5,33· **11**) ἰατρ. ἀναφορ. πρὸς ὄργανον τοῦ σώματος, μετατοπίζομαι πρὸς τὰ ἐμπρός : Διοσκ.2,164 **ἕδρα προπεσοῦσα**, Σωρ.2,84· **12**) μτφ. ὑποπίπτω εἰς τὴν αἴσθησιν : Δημήτρ.Λάκ. Ἡρ.1013,7, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,219 **προπίπτει σημεῖα**· ‖ δθ. εἶμαι προφανής, πρόδηλος : Πλούτ.Ἠθ. 800B **ὅσα προπίπτει τῶν ἁμαρτημάτων**.

πρόπισσα [ἡ] νεώτ. πίσσα λαμβανομένη διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως λιθανθράκων ἐν χαμηλῇ θερμοκρασίᾳ, ἄ. πρωτόπισσα.

προπιστεύω πιστεύω ἢ ἐμπιστεύομαί τινα προηγουμένως : Δημ.662 **μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,20, Φίλ.1,100· κ. παθ. : Ξεν.Ἀγ. 4,4 **προεπιστεύθησαν ἄξιοι εἶναι παρακαταθήκην χάριτος φυλάττειν**.

προπιστῶ-όω μτγν., παθ. παρακ. **προπεπίστευμαι** [Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,116], ποιῶ, κάμνω, συνιστῶ τινα προηγουμένως ὡς πιστόν, ἀξιόπιστον, ἐν χρ μ. **τὸ** παθ. **προπιστοῦμαι-όομαι** καθίσταμαι, γίνομαι πιστευτὸς πρότερον : αὐτ.Μαθ.8,122, αὐτ 261, αὐτ. Πυρρ.1,116 **προπεπιστωμένης τῆς ἀποδείξεως**.

προπίτνω ποι. πίπτω πρηνής, προσπίπτω : Αἰσχ. Πέρσ.588 **οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες ἄρξονται**· ‖ κ. ἐπὶ ἱκετῶν : Σοφ.Ἠλ.1380.

προπλάθω μσν. δημ. παρὰ Βυζ. ἁγιογράφοις, ἐπιχρίω τὴν πρὸς ζωγράφησιν σανίδα ἢ ὀθόνην

διὰ τοῦ βασικοῦ χρώματος, ἀσταρώνω, κάνω φόντο· **2)** δημ. προφ. τοῦ προπλάσσω βλ.λ.

πρόπλασις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. προγενεστέρα πλάσις, προτέρα δημιουργία : Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,92 **σωμάτων μόνων εἴδυῖαν συναλοιφὴν καὶ συμφυΐαν καὶ πρόπλασιν.**

πρόπλασμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. προπεπλασμένον ὑπόδειγμα, πλαστικὸν πρότυπον, ὁμοίωμα ἀγάλματος ἰσομέγεθες πρὸς αὐτὸ ἐκ πηλοῦ ἢ γύψου : Κικ.'Αττ.12,41,4, Πλίν.Φl 35,155· **2)** νεώτ. πλαστικὸν ὑπόδειγμα, πρότυπον ἀρχιτεκτονικοῦ ἔργου, μηχανήματος ἐν σμικρογραφίᾳ, μακέττα.

προπλασμός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπλάσσω· **2)** π. Βυζ. ἀστάρι, φόντο ζωγραφικοῦ πίνακος.

προπλάσσω μτγν. κ. νεώτ., ἀττ. **-άττω**, μσν. δημ. **-άθω** πλάσσω ἢ σχηματίζω πρότερον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Φίλ.1,67 **δοκεῖ τοῦ ὅλου σώματος προπλάττεσθαι ἡ καρδία.**

προπλαστάρι (τὸ) δημ. π. τοῖς μεταβυζ. ἁγιογράφοις, εἶδός τι θυσανωτοῦ χρωστῆρος.

προπλάστης (ὁ) νεώτ. εἰδικὸς τεχνίτης κατασκευάζων προπλάσματα.

προπλέκω μτγν., μτχ. παθ. ἀορ. **προπλακείς**, πλέκω τι εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ἐμπρὸς ἢ πρότερον : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.48,43,1.

προπλέω πλέω πρότερον ἢ ἔμπροσθέν τινος : Θουκ.4,120 **τριήρει μὲν φιλίᾳ προπλεούσῃ.**

προπληρῶ-όω μτγν. πληρῶ, γεμίζω πρότερον, προηγουμένως : 'Ασκληπιάδ.Ν π.Γαλ.12,586, Φίλ.1, 603· κ. παθ. : Διοσκ.'Αλεξ.Προοίμ.

προπληρωμή (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπληρώνω, προκαταβολὴ τῆς ἀξίας πράγματος ἢ τῆς ἀμοιβῆς ἐργασίας.

προπληρώνω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **προεπλήρωσα,** δημ. **ἐπροπλήρωσα,** παθ. **προε-** κ. **ἐπροπληρώθην,** δημ. **(ἐ)προπληρώθηκα,** πληρώνω τι ἢ τινα ἐκ τῶν προτέρων, προκαταβάλλω τὴν ἀξίαν πράγματός τινος ἢ τὴν ἀμοιβὴν ἐργασίας, μισθόν.

προπλήσσω μτγν. πλήττω, κρούω πρότερον, ἐπὶ φόρμιγγος, προανακρούω : 'Ιμέρ.Λόγ.12,3.

πρόπλους-οος (ὁ) μτγν. πλοῦς πρὸ τῶν ἄλλων ἢ προηγούμενος : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.5,112 (δ.ἀνάγν.).

πρόπλους-οος-ουν-οον ὁ προπλέων, ὁ πλέων πρῶτος, ὁ προηγούμενος ἐν τῷ πλῷ διὰ λόγους ἀσφαλείας : Θουκ.6,44 **τὰς πρόπλους ναῦς,** αὐτ.46· ‖ **αἱ πρόπλοι** (νῆες) ὡς οὐσ. τὰ προπλέοντα πλοῖα : 'Ισοκρ.4,92, 'Αππ.'Εμφ.Πολ.5,85.

προπλουτῶ-έω μτγν. πλουτῶ πρότερον, προηγουμένως : Κύριλλ.'Αλ.2,165Π.

προπλύνω μτγν. πλύνω πρότερον, προηγουμένως : Διεύχ.π.'Ορειβ.4,7,30· κ. παθ. : Διοσκ.2,76, Γαλ.18(1),470.

προπλώω ἰων. τ. τοῦ προπλέω βλ.λ. : 'Ηρ.5,98.

προπνιγεῖον (τὸ) μτγν. ἐν τοῖς ρωμαϊκοῖς βαλανείοις τὸ πρὸ τοῦ πνιγέως βλ.λ. ἡ ὑποκαύστου πυριατήριον, τὸ ὁποῖον ἦτο ὀλιγώτερον θερμὸν ἐκείνου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον εἰσήρχοντο οἱ λαβόντες ψυχρὸν λουτρόν : Βιτρ.5,11,2, Πλίν.'Επιστ.2,17,11.

προποδηγός-όν μτγν., ἀνώμ. θηλ. **-έτις-ιδος** ('Ορφ.'Αργ.342), δωρ. **-ἀγός-όν,** ὁ προπορευόμενος καὶ δεικνύων τὴν ὁδόν, ὁδηγός : Πλούτ.'Ηθ. 580C, Φανί.ΑΠ 6,294 **σκίπωνα προποδαγόν.**

προποδίζω (πούς) κινῶ πρὸς τὰ ἐμπρὸς τοὺς πόδας : 'Ιλ.Ν 158 **κοῦφα ποσὶ προβιβὰς καὶ ὑπασπίδια προποδίζων,** αὐτ.806· ‖ κ. ἐπὶ ἵππου : 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,3 **ἔφερέ τε καὶ ἐφέρετο γαυρούμενος, εὐήνιά τε προποδίζων** (εὐρύθμως κινῶν πρὸς τὰ ἐμπρὸς τοὺς πόδας του)· ‖ κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ἀναποδίζω βλ.λ. : Βέττ.Βάλ.34,21, Σιμπλίκ. Οὐρ.4,91,24· **2)** εἰδ. ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν πλανητῶν : Σχόλ.Παῦλ.'Αλ.F 3· **3)** μτφ. προάγω, κάμνω νὰ προοδεύσῃ τι, νὰ πάῃ μπροστά : Δαμάσκ. 'Αρχ.56 **πρόοδος καθ' ὑπόβασιν προποδίζουσα.**

προπόδιος-ον μτγν. ὁ πρὸ τῶν ποδῶν κείμενος : Πτολ.Μαθ.2,56.

προποδισμός (ὁ) μτγν. πορεία πρὸς τὰ ἐμπρός, πρόοδος : Μοδεράτ.π.Στοβ.1, Cotoll.8, Θέων Σμ.18Η **ἀριθμός ἐστι πρόοδος πλήθους,** Δαμάσκ.'Αρχ.67· **2)** εὐθεῖα κίνησις, ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς πλανήτας, ἀντίθ. ὑποποδισμός : Πρόκλ.'Υποτ.7,4· κ. ἀντίθ. ἀναποδισμός : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ. 1,5, 'Αλέξ.'Αφρ.Μεταφ.440,7.

προποδιστικός-ή-όν μτγν. ἐπὶ πλανητῶν, ὁ ἱκανὸς νὰ συμπληρώσῃ προποδισμὸν βλ.λ.2), ὁ ἀποτελειῶν τοῦτον : Βέττ.Βάλ.338,6.

προποδῶν ἐπίρρ. νεώτ. πρὸ τῶν ποδῶν, ἀντίθ. ἐκποδὼν βλ.λ.

προποιμαίνω μσν. ποιμαίνω πρότερον, ὅθ. μτφ. διοικῶ, κυβερνῶ προηγουμένως : 'Ιγνάτ. ἐν Βί.Νικηφ.Κων πόλεως 154 (ἐκδ. De Boor).

προποιῶ-έω ποιῶ τι προηγουμένως ἢ ἐκ τῶν προτέρων : 'Ηρ.1,41 **ὀφείλεις γὰρ ἐμεῦ προποιήσαντος χρηστὰ ἐς σὲ χρηστοῖσί με ἀμείβεσθαι,** Θουκ.3,13, Δίων Κ ἀπ.54,6, αὐτ.38,11· κ. παθ. : 'Επιγρ. Λεβαδείας· **2)** παρασκευάζω, προετοιμάζω· ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Ηρ.7,44 **προεπεποίητο αὐτῷ προεξέδρη,** Γαλ.5,833.

προπολεμητήριον (τὸ) μτγν. ἀμυντήριον, ἔρυμα, προπύργιον, προμαχὼν : Διόδ.Σ 14,100 **διὰ τὸ προπολεμητήριον** (τὴν πόλιν) **εἶναι τῆς 'Ιταλίας.**

προπολέμιος-ον μτγν. ὁ πρὸ τοῦ πολέμου γινόμενος, ὁ προηγούμενος αὐτοῦ : Δίων Κ 46,33 **τὰ ἱερὰ τὰ προπολέμια·** ‖ κ. ἄνευ τοῦ ἱερὰ ἐν φρ. **τὰ προπολέμια θύω - ποιῶ** : Διον.'Αλ.Ρωμ.3,9, Δίων Κ 50,4.

προπολεμῶ-έω πολεμῶ πρό τινος, ὑπέρ τινος : 'Ισοκρ.14,33 **ἡ Βοιωτία προπολεμεῖ τῆς ἡμετέρας χώρας,** Πολύβ.2,48,1, Διον.'Αλ.Ρωμ.6,49· κ. μτ. ἔμπροσθ. διορ. : Πλάτ.Πολ.429Β, 'Επιγρ.· κ. ἀπολ. **οἱ προπολεμοῦντες** (οἱ ὑπερασπισταί, οἱ πρόμαχοι χώρας τινός) : Πλάτ.Πολ.423Α· ‖ **τὸ προπολεμοῦν** τὸ μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπερασπίζει τὴν χώραν : αὐτ.442Β, αὐτ.547D, 'Αριστλ. Πολιτ.1279b,3· ‖ **τὸ προπολεμῆσον** τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον θὰ προπολεμήσῃ : αὐτ.1291a,7.

προπολέομαι (πρόπολος) μτγν. εἶμαι προφητικός, προμαντεύω, προφητεύω : 'Αχιλλ.Τάτ.4,15.

προπόλειος-ον μτγν. ὁ κείμενος πρό τινος πόλεως : 'Αγὼν.π.Σουΐδ, Βασ.3,481C· ‖ **τὰ προπόλεια** τὰ προάστια : Σχόλ.Φιλόστρ.Εἰκ.Προοίμ.π. Βοασσ, Μαρῖν.Πρόκλ.140.

προπόλευμα-ατος (τὸ) ποι. ὑπηρεσία, ὅθ. **προπόλευμα δάφνης** πρόπολος δάφνη, ἱερὰ χρῆσις ἢ μαντευτικὴ δύναμις τῆς δάφνης : Εὐρ.'Ιων 113.

προπολεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ πρόπολος βλ.λ. : 'Απολλ.Ρ 1,781 (εἰκ.).

προπολεύω εἶμαι πρόπολος βλ.λ., ἱερεύς : 'Ελλ. 'Επιγράμμ.785, Φώτ. ἐν λ. πρόπολος.

προπόλιος-ον μτγν. ὁ πρὸ τοῦ κεκανονισμένου χρόνου πολιὸς γενόμενος, ὁ προώρως λευκανθείς : Πολυδ.2,12, Σχόλ.Πίνδ.Ο 4,32 **προπόλιος τὴν κόμην·** **2)** **προπόλιον ἐξ ἑρπύλλου** εἶδός τι προαωπίδος ἐξ ἑρπύλλου : Σημ.20 (ἀμφ.).

προπολιοῦμαι-όομαι μτγν. καθίσταμαι προπόλιος βλ.λ.1), γίνομαι προώρως πολιός : Σέξτ. 'Εμπ.Μαθ.10,114.

πρόπολις-εως (ἡ) μτγν. τὸ προάστιον : Κέλσ. π.'Ωριγ.Κέλσ.4,81, Πολυβ.9,15 **μέρη δὲ τῶν προπόλεων καὶ τὰ κατὰ δήμους ἱερά, τελεστήρια·** **2)** ἐν κυψέλῃ μελισσῶν, ἡ κολλώδης ὕλη, διὰ τῆς ὁποίας αἱ μέλισσαι ἐσωτερικῶς χρίουν καὶ φράττουν τὰς κυψέλας των : Βάρρ.RR 3,16,24, Διοσκ.2, 84, 'Αέτ.15,14, αὐτ.15, Πάπ.

προπολιτεύομαι μτγν. κυβερνῶ πόλιν τινὰ προηγουμένως, προϋπηρετῶ ἐν τῇ διαχειρίσει τῶν κοινῶν, κτ. παρακ. ἔχω ἀσκήσει ἄλλοτε διοικητικὰ ἔργα : Δίων Κ 52,2) **τῶν πάντα τὰ καθήκοντα προπεπολιτευμένων**· ‖ ὁ παρακ. κ. ἐν παθ. σημ. **τὰ προπεπολιτευμένα** τὰ πρῶτα μέτρα τῆς κυβερνήσεως : Πολύβ.4,14,7· **2)** κατέχω ἀνώτερον ἀξίωμα : Θεμίστ.Λόγ.16,205C **προπολιτεύεται ἰδιώτης κύκλου βασιλικοῦ,** Πάπ.

πρόπολος-ον (πέλλομαι, τέλλω) ὁ βαίνων ἢ ἐπιτελῶν τι προηγουμένως, ὅθ. ὡς οὐσ. δοῦλος προπορευόμενος τοῦ κυρίου του, θεράπων, ὑπηρέτης : Αἰσχ.Χο.357 **πρόπολός τε τῶν μεγίστων χθονίων ἐκεῖ τυράννων**· κ. ἀπολ. : Ξενοφάν. 1,18, Εὐρ.'Ιππ.200, 'Αριστφ.Νεφ.436· **2)** ὑπηρέτης τοῦ θεοῦ, ἰδ. **ὁ διερμηνεύων** τὴν θέλησιν τούτου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, λειτουργός : Ὕμν.Δημ. 440 ('Εκάτη) **οἱ πρόπολος ἔπλετο**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ὀνείρου : 'Αριστφ.Βάτρ.1333· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ 'Ησιόδου : Βακχ.5,192· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Πινδάρου : Λεων.Ταρ.ΑΠ 7,35· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ 'Ορφέως : Ποιητ.π.'Αλκιδ.'Ωδ.24· ‖ κ. ἐπὶ τῶν πελειῶν : Σιμμ.π.'Αθήν.11,491C. ‖ κ. ἐπὶ τῶν Κουρήτων : Στράβ.10,3,7· **3)** νεωκόρος : 'Ηρ 2,93, Εὐρ.'Ελ. 570, 'Αριστφ.Πλ.670, Σαπφ.ΑΠ 6,269, Στράβ 5,3,5, Διον.'Αλ.Ρωμ.1,76· **4)** ὁ ἐρέτης, ὁ κωπηλάτης : Πίνδ.Ο 13,54· **5)** ὡς ἐπίθ. ὁ ἀφωσιωμένος εἴς τι : Πίνδ.Ν 4,79, 'Επιγρ.

προπολῶ-έω προπολεύω βλ.λ. : Σοφ.άπ.535,3 (εἰκ.), 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. γεραιάς· **2)** τὸ μέσ. ὁμιλῶ προφητικῶς, ὡς **προφήτης, ὡς μάντις** : 'Αχιλλ.Τάτ.4,15.

προπόλωμα-ατος (τὸ) μσν. **εἶδός** τι καλύμματος τῆς κεφαλῆς, εἶδος **φακιολίου** : Κ Πορφ."Εκθ. 500,623-4, αὐτ.214 **φοροῦσιν αἱ πατρίκιαι εἰς τὸ στεφάνωμα τῆς Αὐγούστης προπόλωμα.**

πρόπομα-ατος (τὸ) μτγν. κ. **πρόπωμα** ('Ηρωδιαν. 2,935, Χοιροβ.Θε.1,339), ποτὸν πινόμενον **πρὸ** τοῦ φαγητοῦ ὀρεκτικόν : Φύλαρχ.50J, Πλούτ.'Ηθ.734A, Γαλ.6,828· **2)** ἀκράτισμα βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.624C.

προπομπεία (ἡ) μτγν. κ. **προπομπία** ('Ιεροκλ.58A, Λουκ."Ερωτ.18, Δαμάσκ.'Αρχ.81) **τὸ** προπορεύεσθαι καὶ συνοδεύειν πομπήν τινα : Δίων Χρ.38,38, 'Επιγρ.· **2)** ἡ πρώτη θέσις ἐν πομπῇ : 'Επιγρ. 'Επιδαύρου, αὐτ.Δελφῶν, αὐτ.Θουρίας.

προπομπεύς-έως (ὁ) μσν. εἶδος μικρῶν ἰχθύων συνοδευόντων **τὰ** κήτη : Νικ.Χων.385,2.

προπομπεύω μτγν. προπορεύομαι ἐν πομπῇ, μτ. γενικ. : Πλούτ.'Ηθ.365B, Ποσειδών.36J, Λουκ. Μισθ.Συν.25, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.5,6,8, 'Ιουλ.Λόγ.4,154B· κ. ἀπολ. · 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,8,6, Πάπ.· ‖ κ. μτφ. : 'Ιάμβλ.Μυστ.2,4.

προπομπή (ἡ) κ. **νεώτ.** **ἡ** πρᾶξις τοῦ προπέμπω, τὸ προεξαποστέλλειν, πέμπειν πρότεραν : Πλούτ.Γάλβ.8 **αἱ προπομπαὶ τῶν γραμματηφόρων**· **2)** τὸ προπέμπειν χάριν τιμῆς, τιμητικῶς : Ξεν.'Αγησ.2,27 **ἀπέπεμψαν αὐτὸν οἴκαδε προπομπὴν δόντες μεγαλοπρεπῆ,** Πολύβ.20,11,8, Πλούτ. Νόμ.14, Λογγῖν."Υφ.28,2 **προπομπὴ δημοσία.**

προπομπία (ἡ) μτγν **δ. τ.** τοῦ προπομπεία βλ.λ. : Λουκ "Ερωτ.18 **περὶ .. προπομπίας ἀγωνιούμενοι.**

προπόμπιος-ον μτγν. **ὁ** ἀναφερόμενος εἰς προπομπὴν βλ.λ.2), ὁ προπεμφθείς που πρὸ τῶν ἄλλων, προαπεσταλμένος : Γρηγ.Ναζ.1,685B.

προπομπός-όν κ. **νεώτ.** ὁ προπέμπων, ὁ συνοδεύων ἰδ. πομπήν : Ξεν.ΚΠ 4,5,17 **συσκευάζου καὶ τὸν λόχον προπομπὸν ἄγε**· ‖ κ. μτ. αἰτ. **χοάς προπομπὸς** ὁ φέρων ἐν πομπῇ χοάς : Αἰσχ. Χο.23 **ἰαλτὸς ἐκ δόμων ἔβαν χοάς προπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κόπῳ**· **2)** ὡς οὐσ. ὁ συνοδεύων **τινά, φύλαξ**, ὑπερασπιστής : αὐτ.Πέρσ.1036 **γυμνός εἰμι προπομπῶν**· ‖ εἰδ. ἐπὶ τοῦ 'Ερμοῦ : "Αλεξ. 89· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν **'Ερινύων** : Αἰσχ.Εὐμ.206· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ἱερειῶν τῆς 'Αθηνᾶς : αὐτ.1005· ‖ κ. ἐπὶ τῶν συνοδευόντων νεκρόν : αὐτ.'Επτ.1074· **3)** νεώτ. στρατ. τὸ μᾶλλον προκεχωρημένον κλιμάκιον τῆς ἐμπροσθοφυλακῆς.

προπομπῶ-έω συνοδεύω ὡς προπομπός, προπέμπω, ἐπὶ τοῦ 'Ερμοῦ : 'Επιγρ.Νουπλίου.

προπόνησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπονῶ, προγύμνασις.

προπονητής (ὁ) **νεώτ.** **ὁ** προπονῶν ἀθλητὰς ἢ ἵππους εἴς τι.

πρόπονος-ον ὁ λίαν ἐπίπονος, παραπολὺ κοπιαστικός : Σοφ.Αἶ 1197 **ἰὼ πόνοι πρόπονοι πόνων** (δ.ἀνάγν. τοῦ πρόγονοι).

προπονῶ-έω κ. νεώτ. πονῶ, κοπιάζω προηγουμένως : Ξεν.ΚΠ 7,5,80 **τοσούτῳ .. εὐφραίνει ὅσῳ ἂν μᾶλλον προπονήσας τις** ἐπ' **αὐτὰ ἴῃ,** Λουκ.Β Πρ.23· ‖ μτ. **δοτ.** χάριν τινός : αὐτ.'Ιστ.Συγγρ. 16· ‖ μτ. γενικ. μοχθῶ, κοπιάζω χάριν, ὑπέρ τινος : Ξεν.'Αν.3,1,37 **προβουλεύειν τούτων καὶ προπονεῖν,** αὐτ.ΚΠ 8,2,2· ‖ μτ. γενικ. πράγμ. μοχθῶ, κοπιάζω οὕτως, ὥστε νὰ ἀποκτήσω τι : αὐτ.8,1,32· **2)** ἀποκτῶ διὰ προτέρου μόχθου, ἐν χρ. τὸ παθ.: αὐτ.'Απομν.4,2,23, αὐτ.'Ελλ.6,5,40· **3)** προκατεργάζομαι, προπαρασκευάζω, προετοιμάζω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,6,6 **τροφὴν οὐκ ὠμήν, ἀλλὰ προπεπονημένην ὑπὸ τοῦ καυλοῦ καὶ τῶν ῥιζῶν,** ΕΜ 73,27· **4)** ὑποφέρω πόνον προηγουμένως : 'Ιππ.'Αφορ.4,83 **ἦν προπεπονηκός τι ἢ πρὸ τοῦ νοσέειν,** Ῥοῦφ.όπ 72· κ. μέσ. : Γαλ.19,597· ‖ καταπονοῦμαι προηγουμένως : Λουκ.ΖΤραγ.40 **προπεπονηκότα οἶμαι ἐκ τοῦ τραύματος,** 'Αγαθ. 3,27 **τῷ ἤδη προπεπονηκέναι**· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἵππου : Αἰλ.ΖΙ 14,11· **5)** καταπονῶ πρότερον : Πλούτ. "Οθ.11 **ᾤοντο δεῖν περιμένειν καὶ μὴ προπονεῖν ἑαυτούς**· κ. παθ. καταπονοῦμαι ἐκ προηγηθέντων δεινῶν : Σοφ.ΟΤ 685 **γᾶς προπονουμένας**· **6)** ῥηματ.π. προπόνησις, προπονητής.

προπορεία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἀφηρ. ἔνν τοῦ προπορεύομαι, ὡς καὶ αὐτοὶ οἱ προπορευόμενοι, ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ στρατεύματος : Πολύβ.9,5,8.

προπόρευμα-ατος (τὸ) μτγν. προπορεία : Χρησμ.ἐν Maitt.Misc.133 **ἀστέρων προπορεύματα.**

προπόρευσις-εως (ἡ) μσν. τὸ προπορεύεσθαι, πορεία πρὸς **τὰ ἐμπρὸς** ἢ πρὸ τῶν ἄλλων : 'Ιώσ. 1000 (ἔκδ.Mi.).

προπορευτής (ὁ) μτγν., μσν. **ὁ** προπορευόμενος, ὁ βαδίζων, πορευόμενος ἔμπροσθεν, πρὸ τῶν ἄλλων, ἀνιχνευτής : 'Αγαθ.2,2.

προπορεύω κ. νεώτ. κάμνω, ἐνεργῶ ὥστε τις νὰ προπορεύεται ἐμπρός, στέλλω πρὸς τὰ ἐμπρός: Αἰλ.ΖΙ 10,22· ‖ κ. **νεώτ.** συχνότ. ἐν τῷ μέσ. τ. προπορεύομαι, βαδίζω, πηγαίνω πρὸ τῶν ἄλλων, προηγοῦμαι ἐν τῇ πορείᾳ : Αἰν.Τακτ.23,10· κ. μτ. γενικ. : 'Αριστλ.Θαυμ.844b,5, ΠΔ "Εξ.32,1 **ποίησον ἡμῖν θεούς, οἳ προπορεύσονται ἡμῶν**· ‖ κ. κατά τινα πλεονασμόν : αὐτ.34, 'Αρρ.'Αν.5,15,1, ΚΔ Λουκ.1,76 **προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου**· κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πολύβ.3,52,8 **προπορεύεσθαι ἐπὶ δύ' ἡμέραις**· ‖ **προπορευόμενοι** ἡ ἐμπροσθοφυλακή : αὐτ.2,27,2· ‖ **ἡ προπορευομένη** ἡ πρόπολος : Σέλευκ.π.'Αθήν.6,267C· **2)** ἐπὶ ποταμοῦ, ῥέω ἔμπροσθέν τινος, περνῶ ἀπὸ ἐμπρός : ΠΔ Γέν.2,14 **ὁ ποταμὸς ὁ τρίτος, Τίγρις. οὗτος ὁ προπορευόμενος κατέναντι τῶν 'Ασσυρίων**· **3)** ἔρχομαι πρὸς τὰ ἐμπρός : Πολύβ.1, 80,8· **4)** προάγομαι, προβιβάζομαι, χωρῶ πρός τι ἀνώτερον : **αὐτ.**28,6,9 **προπορεύεσθαι πρὸς τὴν στρατηγίαν,** αὐτ.2,4,2· **5)** ῥηματ.π. προπορεία, προπόρευσις, προπορευτής, προπόρευμα.

προπορίζομαι μτγν. πορίζομαι, προμηθεύομαι ἐκ τῶν προτέρων: Λουκ.'Ορχ.61, Κυραν.43 (πιθ.).

προπόρφυρος-ον πάπ. ὁ διὰ πορφύρας περιερραμμένος, ὁ ἔχων κράσπεδον πορφυροῦν.

προποσία (ἡ) μσν. ἡ πρόποσις βλ.λ. : Μεθόδ.108Β.

πρόποσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἀφηρ. ἐνν. τοῦ προπίνω, τὸ προπίνειν ὑπέρ τινος, τὸ πίνειν πρό τινος ἢ πρὸς τιμήν τινος, τὸ νὰ πίνῃ τις ποτὸν εἰς ὑγείαν ἢ πρὸς τιμήν τινος : Ἀλεξ.49 **προπόσεις πίνειν** (πίνειν εἰς ὑγείαν τινός), Ἀντιφάν.82 **πιὼν . . προπόσεις τρεῖς ἴσως ἢ τέτταρας**, Κριτί.άπ.6,3, αὐτ.7D, Πολύβ.30,26,6, Ἰώσ.ΑΙ 6,14,6 **δεξιοῦσθαι ἀλλήλους ταῖς προπόσεσι**, Ἀθήν.10,432D **προπόσεις ἐν τοῖς συμποσίοις ποιεῖν**, Ἀλκίφρ.άπ.6,18· **2)** τὸ προπινόμενον ποτόν : Σιμων.167,6, Ἐπιγρ.Καρίας **Βρομίου νεκτάρεαι προπόσεις**· **3)** ἡ πόσις πρὸ τοῦ φαγητοῦ : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,3 **πρόποσις ὕδατος ἢ οἴνου**, Ἀέτ.9,26.

προπότης (ὁ) ὁ προπίνων, ὁ πίνων εἰς ὑγείαν ἢ πρὸς τιμήν τινος, δθ. **προπόται θίασοι** ὅμιλοι συμπολιτῶν ἐν εὐθυμίᾳ διατελούντων : Εὐρ.Ρῆσ.361.

προποτίζω μτγν. κ. μσν. ποτίζω πρότερον, δίδω εἴς τινα νὰ πίῃ τι προηγουμένως, ἰδίᾳ φάρμακον : Ῥοῦφ.άπ.118,12· κ. παθ. : Ἀλέξ.Τραλλ.8,2· **2)** μσν. δίδω, παρέχω πρὸς πόσιν : Γεωπ.13,8,9 **προποτίζειν τοὺς ἐχιοδήκτους**, Ἱππιατρ.1)· **3)** ρηματ. π. προπότισμα, προποτισμός.

προπότιον (τὸ) μσν. τὸ πρότερον διδόμενον πρὸς πόσιν, προπότισμα βλ.λ.2) : Ἐπιφ.1,604Β.

προπότισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. μσν. πότισμα πρό τινος· **2)** τὸ προηγουμένως χορηγηθὲν ποτόν : Ῥοῦφ.άπ.114,2, Ἱππιατρ.1.

προποτισμός (ὁ) μτγν. κ. μσν. τὸ προπότισμα βλ.λ. : Ἡρακλ.Ταρ.π.Γαλ.11,795, Ἱππιατρ 4.

προπουβλικίζω (λατ.) μτγν. προκοινοποιῶ, προδημοσιεύω : Λέων Σοφ.7,42.

προπουματᾶς (ὁ) Ἐπιγρ. Κερκύρ. ὁ πωλητὴς προπομάτων.

πρόπους-οδος (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ἔχων προεκτεταμένους, μεγάλους πόδας : Φώτ.,Σουΐδ.· **2)** μτγν. ἀστήρ τις ἐν τοῖς ποσὶ τῶν Διδύμων : Γέμιν.3,4, Πτολ.Μαθ.7,5· **3)** μτγν. κ. νεώτ. ἡ προεξέχουσα ὑπώρεια ὄρους, τὸ κατώτερον μέρος οἱουδήποτε ὑψώματος, τὸ ἀποτελοῦν τὸν σύνδεσμον τῶν κλιτύων μετὰ τοῦ πέριξ ἐδάφους, ριζοβούνι, ἐν συχν. χρ. κτ. πληθ. : Πολύβ.3,17,2, αὐτ.8,13,4, Στράβ.9,5,8 **ὥσπερ καὶ οἱ τῆς Ὄθρυος πρόποδες**, ΑΠ 7,501· **4)** **πρόπους τοίχου** ἀντέρεισμα, ἀντιστήριγμα τοίχου, ἀντιτείχισμα : Τίμ.Λεξ.ἐν λ. γεῖσα· **5)** σχόλ. κ. νεώτ. σχοινίον **ἐντεῖνον τὸν ποδεῶνα** μεγάλου μὲν ἱστίου πρὸς τὴν πρῷραν (κούντρα), παριστίου δὲ πρὸς τὸ ἔξω (μούρα) : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,566· **6)** **πρόποδα μέλεα** μέλη τὰ ὁποῖα προηγοῦνται πομπῆς : Σοφ.άπ.240.

προπραγματεύομαι μτγν. παθ. γράφομαι, ἢ δημοσιεύομαι πρότερον Εὐνάπ.Β Σοφ.457Β· **2)** ὁμ.παθ. τυγχάνω προεπεξεργασίας, μνημονεύομαι, ἐκτίθεμαι ἐν διηγήσει πρότερον: Πτολ.Μαθ.13,7.

προπραξία (ἡ) Ἐπιγρ. δικαίωμα προτεραιότητος ἔν τινι συναλλαγῇ.

πρόπρασις-εως (ἡ) πάπ. προκαταβολικὴ πώλησις· || εἰδ. ἐν γαμ. συμβολαίῳ προμεταβίβασις τῆς περιουσίας τοῦ συζύγου ἐν περιπτώσει διαλύσεως τοῦ γάμου ἐκ θανάτου ἢ ἄλλης αἰτίας.

προπράσσω, ἀττ. -άττω πράττω, κάμνω τι προηγουμένως : Δίων Κ 52,13 **προπράσσειν τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ**, κ. παθ. : Ἀριστλ.Πολιτ.1425b,30, ΠΔ Ἔσδρ.1,1,31 **τά τε προπραχθέντα ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὰ νῦν ἱστόρηται ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν βασιλέων**, Λουκ.Δίκ.Φων.2· **2)** ἐκτελῶ πρῶτον : Αἰσχ. Χο.834 **προπράσσων χάριτας ὀργᾶς λυγρᾶς**.

προπράτης (ὁ) ὁ προπώλης βλ.λ. : Λυσ.άπ.329.

προπράτωρ-ορος (ὁ) ὁ προπώλης βλ.λ., δ. προπράτης : Ἰσαῖ.άπ.168, Γλωσσ

προπρεσβεύω Ἐπιγρ. ἐκτελῶ τι πρότερον ὡς πρεσβευτής.

προπρεσβυτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ συμβαίνων εἰς τὴν πρὸ τῆς πρεσβυτικῆς ἡλικίαν τοῦ ἀνθρώπου : **πρ. φύχωσις**.

προπρεών-ῶνος (ὁ,ἡ,) ποι. πρόφρων, πρόθυμος, εὐμενής : Πίνδ.Ν 7,86 **σέο δὲ προπρεῶνα μὲν ξεῖνον ἀδελφεόν τ'**, Ἐπιγρ.

προπρηνής-οῦς-ές ἐπιτετ. τ. τοῦ πρηνής βλ.λ., ὁ ἔχων τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ κάτω, κεκλιμένος πρὸς τὰ ἐμπρός, πεσμένος μὲ τὰ μοῦτρα, προυμυτισμένος : Ἰλ.Ω 18 **ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα**· ||ἡ αἰτ. τοῦ οὐδ. **προπρηνές** ὡς ἐπίρρ. πρὸς τὰ ἐμπρός, μπρούμυτα : αὐτ.Γ 218· **2)** φρ. **φασγάνῳ προπρηνεῖ τύψας** καταφερῆ πληγὴν ἐπενεγκών : Ὀδ.Χ 98.

προπρήων-ωνος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἐμφαντικώτερον τοῦ πρηὼν βλ.λ. : Χοιροβ.Θε.71C (Gaisford), Θεόγνωστ.Καν.29.

προπρό πρόθ. ἐπιτετ. τ. τοῦ πρὸ βλ.λ., μτ. γενικ. : Ἀπολλ.Ρ 3,453 **προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα**· **2)** ὡς ἐπίρρ. ὁλοσχερῶς, ἐντελῶς : αὐτ.1013 **προπρὸ δ' ἀφειδήσαντα**, αὐτ. 4,1255, Εὐφορ.94.

προπροβιάζομαι μτγτ. ποι. ἐπιτετ. τ. τοῦ προβιάζομαι βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 1,386.

προπροθέω ποι. ἐπιτετ. τ. τοῦ προθέω βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.1257.

πρόπροθι ἐπίρρ. μτγν. πολὺ ἐμπρός, παρεμπρός : Ὀππ.Κυν.1,530.

προπροκαλύπτω μτγν. ποι. ἐπιτετ. τ. τοῦ προκαλύπτω βλ.λ., ἐν χρ. τὸ μέσ. : Ὀππ.Κυν.4,334.

προπροκαταΐγδην ἐπίρρ. μτγν. ποι. ἐπὶ πλοίου, κατὰ πλεῦσιν λίαν ὁρμητικὸν πρὸς τὰ ἔμπροσθεν: Ἀπολλ.Ρ 2,595.

προπροκυλίνδομαι ἐπ. ἐπιτετ. τ. τοῦ κυλίνδομαι, ἐξακολουθῶ νὰ κυλίωμαι πρό τινος ὡς ἱκέτης, προσπίπτων ἐπιμόνως ἱκετεύω τινά, μτ. γενικ. : Ἰλ. Χ 221 **προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διός**· **2)** περιφέρομαι συνεχῶς πλάνης καὶ ἀπροστάτευτος : Ὀδ.Ρ 525 **δεῦρ' ἵκετο πήματα πάσχων προπροκυλινδόμενος**.

προπροσώπως ἐπίρρ. μσν. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον : Γλυκ.Χρον.300C.

προπροτιταίνω μτγν. ποι. ἐπιτετ. τ. τοῦ προτείνω βλ.λ., ἐν χρ. τὸ μέσ. : Ὀππ.Ἁλ.4,103.

προπροφεγγής-οῦς-ές πάπ. ὁ φωτίζων, ὁ ἐκπέμπων λάμψεις ἔμπροσθεν.

πρόπρυμνα ἐπίρρ. μακρὰν ἀπὸ τῆς πρύμνης, ἐν χρ. μτφ. : Αἰσχ.Ἑπτ.269 **πρόπρυμνα ἐκβολὰν φέρει** (σχόλ. «ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν ἐμπόρων, οἱ ὁποῖοι πλοῦτον πολὺν σωρεύσαντες . . ὕστερον ἐκβολὴν ποιοῦνται τοῦ ὅλου φόρτου ναυαγοῦντες καὶ κλυδωνιζόμενοι»).

προπρύτανις-εως (ὁ) νεώτ. ὁ ἄμεσος προκάτοχος, πρυτάνεως πανεπιστημίου, ὁ πρυτανεύσας κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος.

πρόπταισμα-ατος (τὸ) μτγν. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ πρόσπαισμα βλ.λ. : Γαλ.12,286.

προπταίω προσκόπτω, σκοντάφω προηγουμένως: Φάλαρ.Ἐπιστ.38,2 (ἐσφ.ἀνάγν.), Λουκ.Νέρ.5 (ἀμφ.).

προπτόρθιον (τὸ) ὁ προεξέχων κλάδος, ξώκλαρο : Νόμ.Σόλ.ἐν Ἡσ.

πρόπτυξις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπτύσσω· **2)** γυμναστ. κάμψις ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἐπὶ τοῦ στήθους ὁριζοντίως μὲ τὸν βραχίονα καὶ τὸ ἀντιβράχιον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου.

προπτύσσω νεώτ. πτύσσω, μαζεύω, ζαρώνω τι πρὸς τὰ ἐμπρός.

προπτύω μτγν. πτύω ἐμπρός, φτύνω μπροστά μου : ΠΔ Μακκ.2,6,20.

πρόπτωμα-ατος (τό) μτγν. ἐπὶ ὀργάνου τοῦ σώματος πρόπτωσις βλ.λ.) : Γαλ.14,768.
πρόπτωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρὸς τὰ ἔμπρός ἢ πρὸς τὰ κάτω πτῶσις· δθ. εἰδ. Ιατρ. μετατόπισις ὀργάνου τινὸς τοῦ σώματος ἐκ τῆς φυσικῆς του θέσεως πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς τὰ κάτω : Διοσκ.1,70 **πρόπτωσις ὑστέρας,** Σωρ.2,84, Γαλ.12,136, αὐτ.6,877, - **πρόπτωσις τῆς μήτρας**· κ. ἐπὶ κήλης : Γαλ.10,413· **2)** ἐπὶ ὀφθαλμοῦ, προεκβολή, ἐκβολὴ πρὸς τὰ ἔξω : Κέλσ.6,6,8, Διοσκ.1,33 **προπτώσεις ὀφθαλμῶν καθίστησιν**· **3)** μτφ. τὸ προσπίπτειν πρὸ τινος, πτῶσις πρὸ τῶν ποδῶν τινος πρὸς ἱκεσίαν : ΠΔ Μακκ.2,3,21· **4)** ἡ **τοῦ φθόγγου πρόπτωσις** ἐκφώνησις, προφορά : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,117· **5)** προεκβολὴ τῶν δοράτων τῆς φάλαγγος : 'Ασκληπιόδ.5,1· **6)** κλίσις, ροπὴ πρός τι : 'Αθήν.5,180Α· **7)** ἐσπευσμένη, ἀστήρικτος κρίσις : Γαλ.Ψυχ.Παθ.2,6· **8)** ἐκφυλισμός : 'Ιάμβλ.Μυστ.5,14 **πρόπτωσις τῆς ὕλης.**
προπτωτικός-ή-όν μτγν. ὁ πίπτων ἐξ ὑπερβαλλούσης σπουδῆς : Μᾶρκ.Αὐρ.11,10.
προπύλαιος-α-ον (πύλη) κ. νεώτ. ὁ πρὸ τῶν πυλῶν κείμενος, ὁ ἔμπροσθεν τῆς πύλης, τῆς ἐξωθύρας εὑρισκόμενος, ἐπὶ ἀγαλμάτων θεῶν : 'Αριστφ.Σφ.875 **'Αγυιεῦ τοὐμοῦ προθύρου προπύλαιε,** Παυσ.1,22,8 **προπύλαιος** '**Ερμῆς,** αὐτ.38,6 **προπυλαία "Αρτεμις**· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ προπύλαια** ὡς οὐσ. ἀρχιτεκτονικὴ ἐπέκτασις πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου ναοῦ, εἴσοδος, πρόθυρα, ἐπὶ **τῶν** ἐν Αἰγύπτῳ ναῶν : 'Ηρ.2,63 **οἱ δὲ οὐκ ἐῶσι ἐν τοῖσι προπυλαίοισι ἐστεῶτες ἐσιέναι,** αὐτ.101, αὐτ.121· ‖ κ. ἐπὶ τῆς 'Ακροπόλεως τῶν 'Αθηνῶν : αὐτ.5,79 **ἔστηκε πρῶτον ἐσιόντι ἐς τὰ προπύλαια τὰ ἐν τῇ ἀκροπόλει,** 'Αριστφ.'Ιππ.1326, Θουκ.2,13, Δημ.174, αὐτ.597, Αἰσχίν.2,105, Πλούτ.Περ.13· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ναοῦ τῆς 'Ελευσῖνος : 'Επιγρ. **τὰ προπύλαια τῆς Δήμητρος καὶ τῆς Κόρης**· ‖ κ. ἐν 'Επιδαύρῳ : αὐτ.· ‖ κ. ἐπὶ ναοῦ τοῦ Διονύσου: 'Ανδοκ.1,38 **τὸ τοῦ Διονύσου προπύλαιον,** Διοδ.Σ 1,67, Φανί.ΑΠ 6,297· ‖ νεώτ. ἐπὶ διαφόρων κτιρίων : **τὰ προπύλαια τοῦ πανεπιστημίου** - **τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου.**
προπυλίς-ίδος (ἡ) μτγν. θαλωτὴ θυρίς, θολωτὸν ἄνοιγμα τῆς ἑλεπόλεως βλ.λ. : Βίτ.53,13.
προπυλίτης (ὁ) 'Επιγρ. 'Εφέσου ὁ πρὸ τῆς πύλης, ἢ τοῦ προπύλου, ὁ παρὰ τὴν πύλην ἔμπορος.
πρόπυλον (τό) κ. νεώτ. ὁ πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου ναῶν, μεγάρων ἐστεγασμένος χῶρος, ὁ ἔχων ἔμπροσθεν σειρὰν κιόνων, ἄ. προπύλαια : 'Ηρ. 2,91 **τὰ δὲ πρόπυλα τοῦ ἱεροῦ λίθινά ἐστι,** 'Ιππ. 'Επιδ.4,42, Σοφ.'Ηλ.1375, Εὐρ.'Ηρ.523, 'Αριστλ. 'Αθ.15,4 **ἐκέλευσεν αὐτοὺς προσαναβῆναι πρὸς τὸ πρόπυλον τῆς ἀκροπόλεως,** Σιμμ.ΑΠ 6,114, Πλούτ.'Ηθ.363F, 'Επιγρ.
προπυλών-ῶνος (ὁ) μτγν. ὁ πρὸ τοῦ προπύλου βλ.λ. χῶρος : 'Ηρωδιαν.1,40, Πάπ.
προπυνθάνομαι, παρακ. **προπέπυσμαι,** πυνθάνομαι πρότερον, **ἐρωτῶ** νὰ μάθω προηγουμένως, ζητῶ ἀπὸ πρὶν πληροφορίας : 'Ηρ.1,21,αὐτ.102 **προπυνθανόμενοι ταῦτα συνηλίζοντο,** Θουκ.4,42.
προπύργιον (τό) μτγν., μσν. κ. νεώτ. προκεχωρημένον ὀχύρωμα, μικρὸς πύργος κείμενος πρὸ ἄλλων μεγαλυτέρων, προτείχισμα, προμαχών : Πάπ., Κεδρ.Γεώργ.414C· ‖ νεώτ. κ. ἐν μτφ. σημ. : **ἡ Κρήτη ὑπῆρξε προπύργιον τῆς ἐλευθερίας.**
προπύργιος-ον (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔμπροσθεν πύργου κείμενος, ὁ ἔχων πύργους ἔμπροσθεν, ὁ ὠχυρωμένος διὰ πύργων : Θεοδοσ.'Ακροάσ.1,24 **τοῦ 'Ιλίου τοὺς προπυργίους δόμους.**
πρόπυργος-ον ὁ ὑπὲρ τῶν πύργων ἤτοι ὑπὲρ τῆς πόλεως τελούμενος, προσφερόμενος : Αἰσχ.'Αγ.1168 **ἰὼ πρόπυργοι θυσίαι πατρὸς πολυκανεῖς βοτῶν.**

προπυρεταίνω πυρέσσω προηγουμένως : 'Ιππ. 'Επιδ.4,21.
προπυρήν-ῆνος (ὁ) νεώτ. πυρὴν τοῦ φαρίου καὶ τοῦ σπερματοζωαρίου, οἱ ὁποῖοι συγχωνεύονται κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γονιμοποιήσεως.
προπυριῶ-άω προκαλῶ προηγουμένως ἐφίδρωσιν διὰ θερμῶν ἐπιθεμάτων : 'Ιππ.'Επικ.29, 'Αντυλλ. π.'Ορειβ.10,27.
πρόπυρον (τό) μσν. τὸ ἔναυσμα τοῦ ὑγροῦ πυρός : Κ.Πορφ.'Εκθ.658 **ἑτοιμασθῆναι λινάριον λόγῳ τῶν προπύρων καὶ καλαφατήσεως.**
προπυρῶ-όω μτγν. καθιστῶ τι διάπυρον πρότερον : 'Αλέξ.Τραλλ.9,3 **προπυροῦν σιδήρια.**
πρόπυστος-ον μτγν. ὁ προακηκοώς, ὁ μαθών τι προηγουμένως : Φρύν.Σοφ.Παρ.105Β.
προπωγώνιον (τό) μτγν. ὁ πρῶτος φυόμενος πώγων, ὁ μύσταξ : Ῥοῦφ.'Ονομ.49, Πολυδ.2,80.
προπώλης (ὁ) ὁ διαπραγματευόμενος τὴν πώλησιν εἴδους τινός, ὁ πωλῶν τι ὡς ἀντιπρόσωπος καὶ διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ὁ προμηθεύων εἰς τὸν πωλητὴν ἀγοραστάς, μεσίτης : 'Αριστφ.ἀπ.707Α, Πολυδ.7,12, Βέττ.Βάλ.4,23.
προπώλησις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προπωλῶ, προτέρα πώλησις, ἰδ. ἐμπορευμάτων καὶ προϊόντων.
προπωλητής (ὁ) πάπ. κ. νεώτ., δημ. **κ. προπουλητής,** θηλ. **-ήτρια,** ὁ προπώλης βλ.λ.· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ προπωλῶν βλ.λ.2).
προπωλητικός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν προπώλην, τὸν μεσίτην, μεσιτικός· ‖ τὸ οὐδ. **προπωλητικόν** ὡς οὐσ. ἡ μεσιτεία βλ.λ. πωλήσεως πράγματός τινος : αὐτ.
προπωλῶ-έω κ. νεώτ., δημ. κ. **προπουλῶ** πουλῶ τι προηγουμένως ὡς ἀντιπρόσωπος, ὡς μεσίτης ἄλλου, μεσιτεύω πώλησίν τινα : Πλάτ.Νόμ.954Α, 'Επιγρ.Ναυκράτεως· **2)** νεώτ. κ. δημ. πωλῶ τι προτοῦ νὰ εἶναι ἕτοιμον πρὸς παράδοσιν.
πρόπωμα-ατος (τό) δ. τ τοῦ πρόπομα βλ.λ. : Χοιροβ.Θε.1,339.
πρόπωνα 'Ησ. «εὐκρατῆ, εὔφημο, πρόχειρα, ἕτοιμα, ἀνεμπόδιστα».
πρόραχος (ὁ) (ραχία) μτγν. βράχος προέχων πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ σχηματίζων σπήλαια : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.15 (ἀμφ.).
προρέω ἐπ. ρέω πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐκρέω : 'Ιλ.Φ 260, αὐτ.Μ 19, αὐτ.Ε 598, 'Οδ.Ε 444 **ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν,** αὐτ.Κ 351, 'Ησιόδ.Θ 792· **2)** μτβ. ἐκχέω : 'Υμν.'Απολλ.380, 'Απολλ.Ρ 3,225 (κρήνη) **ὕδωρ προρέεσκε.**
πρόρινον 'Ησ. «τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος».
προροφάνω προροφῶ βλ.λ. : 'Ιππ.Νούσ.2,54.
προροφῶ-έω ροφῶ τι πρότερον : 'Ιππ.Γυν.1,75.
προρραίνω μτγν. ραίνω, ραντίζω πρότερον : 'Αλέξ.Τραλλ.12.
πρόρρευσις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ εἰς τὰ ἔμπροσθεν ρεῦσις, ροή, ἐκροή : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.586.
πρόρρηγμα-ατος (τό) μτγν. ὁ ὑμήν, ὁ περικλείων τὸ ἔμβρυον ἐν τῇ κοιλίᾳ· πρβλ. σχόλ. Σωρ. 1,57 «τὸ ἐν τῇ μήτρᾳ, τὸ καὶ χόριον καὶ ἀγγεῖον καὶ δεύτερον καὶ ὕστερον κεκλημένον» : Σωρ.1,57.
προρρήγνυμαι μτγν. ρήγνυμαι πρότερον ἢ εἰς τὰ ἔμπροσθεν, σπῶ ἐμπρός : Σωρ.1.57, Γαλ.17(2).131.
προρρηθείς-εῖσα-έν νεώτ. (μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ λέγω) ὁ πρότερον λεχθείς, ὁ περὶ οὗ ἐγένετο λόγος προηγουμένως ἢ ἐν τοῖς ἔμπροσθεν, προειρημένος.
πρόρρημα-ατος (τό) ἀρόγνωσις, προμάντευμα : 'Ιππ.'Αρθρ.58· **2)** προφητεία, πρόρρησις : Σχόλ. 'Απολλ.Ρ 1,118.
πρόρρησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. προφητεία : 'Ιππ. Προγν.15, Διόδ.Σ 12,36 **δοκεῖ δὲ ὁ ἀνὴρ . . ἐν τῇ προρρήσει . . θαυμαστῶς ἐπιτετευχέναι,** Πλωτίν.

3,1,2, 'Αγαθ.ΑΠ ΙΙ,392,21· **2**) προτέρα ὁδηγία, προηγουμένη συμβουλή, τὸ προλέγειν εἴς τινά τι συμβουλευτικῶς : Θουκ.1,49 **μάχης δὲ οὐκ ἦρχον δεδιότες οἱ στρατηγοὶ τὴν πρόρρησιν τῶν Ἀθηναίων·** **3**) προκήρυξις : Δημ.114 **πολεμεῖν ἐκ προρρήσεως·** ‖ **αἱ προρρήσεις** αἱ δημοσίᾳ γινόμεναι δηλοποιήσεις ἢ προκηρύξεις, οἷον ἐν περιπτώσει δίκης φόνου : 'Αντιφ.5,88, αὐτ.6,6, Πλάτ. Νόμ.873Β, αὐτ.871C **τὴν πρόρρησιν προαγορεύων·** **4**) ἐν εἰδ. ρητορ. σημ. προεισαγωγικὸς ἰσχυρισμός : 'Αριστλ.Ρητ.'Αλέξ.1438b,11.

προρρητικός-ή-όν μτγν. ὁ προμαντευτικός, προφητικός : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.5,1· **2**) τὸ οὐδ. **προρρητικόν** ὡς οὐσ. ὄν. πραγματείας τοῦ 'Ιπποκράτους ἐν ᾗ ἐκτίθεται ὁ τρόπος τοῦ προλέγειν τὰς νόσους ἐκ τῶν συμπτωμάτων : Γαλ.14,620.

πρόρρητος-ον ποι. ὁ προκηρυχθείς, διαταχθείς, προσταχθείς : Σοφ.Τρ.684 **καί μοι τάδ' ἦν πρόρρητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων.**

πρόρριζος-ον (ῥίζα) κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ μεθ' ὅλης τῆς ῥίζης αὐτοῦ ἀπεσπασμένος, σύρριζος, σύξυλος : 'Ιλ.Λ 157 **οἱ δέ τε θάμνοι πρόρριζοι πίπτουσιν,** αὐτ.Ξ 415 **ὡθ' . . ἐξερίπῃ δρῦς πρόρριζος·** **2**) κ. νεώτ. ἐν μτφ. χρ. ὁ ῥιζηδόν, ἄρδην ἀπεσπασμένος, ἐκβεβλημένος ἔκ τινος : 'Ηρ.1,32 (πολλοὺς) **ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψε,** αὐτ.3,40, αὐτ.6,86, δ', Αἰσχ.Πέρσ.812, Σοφ.'Ηλ.765 **πρόρριζον ἔφθαρται γένος,** αὐτ.512, Εὐρ.'Ιππ.684 **Ζεύς σε . . πρόρριζον ἐκτρίψειεν,** 'Αριστφ.Βάτρ. 587 **πρόρριζος αὐτὸς . . ἀπολοίμην,** 'Ανδοκ.1,146· ‖ **τὸ οὐδ. πρόρριζον** ὡς ἐπίρρ. ῥιζηδόν, ἄρδην παντελῶς : 'Αριστλ.ΖΙ 616a,2, Λυκόφρ.214.

προρρίπτω μτγν. κ. νεώτ. ῥίπτω τι πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἢ πρότερον τῶν ἄλλων : 'Ιάμβλ.Μυστ.3,18 (ἐσφ.ἀνάγν. προσρίπτω).

πρόρριψις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προρρίπτω, **ῥῖψις** πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἢ πρότερον τῶν ἄλλων.

προρρυθμίζω μτγν. ῥυθμίζω, τακτοποιῶ τι πρότερον : Γαλ.Χρ.Μορ.7,5.

πρόρρυμος-ον μσν. ὁ ῥέων πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἢ πρῶτος ἐκχυνόμενος : Γεωπ.9,19,8 (ἀμφ.).

προρρυποῦμαι-όομαι μτγν. ῥυποῦμαι, κηλιδοῦμαι, λερώνομαι πρότερον, προηγουμένως : Βασ.1,180Β.

πρόρρυτος-ον (ῥέω) μσν. ὁ ῥέων πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ὁ ἔξω ῥέων, ἐκρέων, ἐκχυνόμενος : Γεωπ. 2,19,8 (πιθ. ἀντὶ πρόρρυμος).

πρός πρόθ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. **προτί**, ἐπ. δωρ. **ποτί**, κρητ. **πορτί** (Νόμ.Γόρτ.5,44), ἀργεῖ. **προτ(ί)** ('Επιγρ.), παμφ. **περτ(ί)** (αὐτ.), δωρ. κ. **ποί**, ἀρκαδ. κ. κυπρ. **πός**, αἰολ. κ. **πρές** ('Ιω.Γραμμ. Συνθ.3,10), μονοσύλλ. κυρία πρόθ. συντασσ. μτ. γενικ. ἢ δοτ. ἢ αἰτ. καὶ σημαίνουσα κυρίως κίνησιν ἀπὸ τόπου, στάσιν ἐν τόπῳ, κίνησιν εἰς τόπον, ὅθ. μτ. γενικ. ἡ **πρὸς** σημαίνει τὸ μέρος ἐξ οὗ ἔρχεταί τι, ἐπὶ τόπου ἔκ τινος τόπου, ἐκ, ἀπό : 'Οδ.Θ 29 **ἵκετο ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων,** Σοφ.'Αντ.1037 **τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον·** **2**) εἰς δήλωσιν τῆς σχετικῆς θέσεως ἀντικειμένων ἢ τόπων, ἐγγὺς καὶ πρὸς τὸ μέρος τινός: 'Ιλ.Κ 428, αὐτ.430, 'Οδ.Φ 347 **οὔθ' ὅσσοι νήσοισι πρὸς Ἤλιδος ἱπποβότοιο,** 'Ηρ.2,154, αὐτ.8,120 **ἱδρῦσθαι πρὸς τοῦ Ἑλλησπόντου,** Θουκ.1,62 **ἐστρατοπεδεύοντο πρὸς Ὀλύνθου·** ‖ συχνότ. μτ. λ. δηλουσῶν τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος : 'Οδ.Ν 110 **δύω θύραι εἰσίν, αἱ μὲν πρὸς βορέαο, αἱ δ' αὖ πρὸς νότου** (ἡ μία βλέπουσα πρὸς βορρᾶν, ἡ δὲ ἄλλη πρὸς νότον), 'Ηρ.3,101 **οἰκέουσι πρὸς νότου ἀνέμου,** αὐτ.102, αὐτ.107, αὐτ.1,84, Θουκ.3,21 **πρὸς Πλαταιῶν,** αὐτ.5,59, 'Επιγρ. ἀπὸ **τῆσδε τῆς ὁδοῦ τὸ πρὸς τοῦ λιμένος ἅπαν·** ‖ ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ἡ **πρὸς** κ. μτ. αἰτ., ἐνίοτε δ' εὑρίσκομεν τὰς δύο συντάξεις ἐν ταὐτῷ : 'Ηρ.4,122 **πρὸς ἠῶ τε καὶ τοῦ Τανάιδος,** αὐτ.2,121 **τὸν μὲν πρὸς βορέω ἑστεῶτα, τὸν δὲ πρὸς νότον·** **3**) πρό, ἐνώπιόν τινος : 'Ιλ.Α 339 **μάρτυροι ἔστων πρός τε θεῶν μακάρων πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,** αὐτ.Τ 188· ‖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τινος : Πίνδ.Π 4,286, Θουκ. 1,71 **ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν οὔτε πρὸς ἀνθρώπων,** Ξεν.'Αν.1,6,6, Νόμ.π.'Ανδοκ.1,97, 'Επιγρ. Χίου **κατειπάτω . . ἁγνῶς πρὸς τοῦ θεοῦ** (ἐὰν θέλῃ νὰ εἶναι ἁγνὸς ἐνώπιον, ἐν ὄψει τοῦ θεοῦ)· **4**) ἐπὶ ἱκετείας, διαμαρτυρίας, ὅρκου, ἐνώπιον, ὅθ. ἐν ὀνόματι : 'Οδ.Λ 67 **σε . . γουνάζομαι . . πρός τ' ἀλόχου καὶ πατρός,** Σοφ.'Αντ.839 **πρὸς θεῶν πατρῴων,** Δημ.842 **ἀντιβολῶ πρὸς παίδων·** ‖ εἰς τοιαύτας φρς τὸ ρ. συχν. παραλείπεται : Σοφ.'Ηλ.1208, αὐτ.ΟΚ 515, αὐτ.ΟΤ 1037, Εὐρ.'Εκ 551 **πρὸς θεῶν μεθέντες κτείνατ',** αὐτ.ἀπ.953,39, 'Αριστφ.Σφ.760, αὐτ.'Ορν.130, Λουκ. 'Ιστ. Συγγρ.14· ‖ νεώτ. κ. δημ. **πρὸς θεοῦ** δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ : **πρὸς θεοῦ τί σκέπτεσαι νὰ κάνῃς!, - ὄχι πρὸς θεοῦ!·** ‖ κ. ἐν ἐρωτήσεσι : Πλάτ.Πολ.459Α, αὐτ.'Απολ.26Ε, Δημ.13 **πρὸς θεῶν, τίς οὕτως εὐήθης ἐστίν;·** ‖ π. τραγ. σπαν. παρεμβάλλεται ἡ προσ. ἀντων. **σε** μεταξὺ τῆς προθ. καὶ τῆς πτώσ. Σοφ.Φιλ.468 **πρὸς νύν σε πατρὸς πρός τε μητρὸς . . ἱκνοῦμαι,** Εὐρ.Μήδ.324· **5**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ καταγωγῆς, ἐκ μέρους, ἀπό . . : 'Ηρ.7,99 **γένος ἐξ Ἁλικαρνησσοῦ τὰ πρὸς πατρός,** Πλάτ.Θεαίτ. 173D, 'Ισοκρ.16,25, αὐτ.3,42, Δημ.1303 **Ἀθηναῖον . . καὶ τὰ πρὸς πατρὸς καὶ τὰ πρὸς μητρός,** 'Επιγρ. 'Αλικαρνασσοῦ **οἱ πρὸς μητρὸς - πρὸς πατρὸς θεῖοι, - τὰ χτῆμα τὸ ἔχουμε πάππου πρὸς πάππου** (διὰ μεταβιβάσεως ἐκ μακρᾶς σειρᾶς προγόνων εἰς τοὺς ἀπογόνους)· ‖ **οἱ πρὸς αἵματος** οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς : Σοφ.Αἴ.1305, αὐτ.'Ηλ.1125 **ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν·** **6**) ὁμ. ἐπὶ πραγμ. προερχομένων παρά τινος, ἐκ μέρους, ἀπό, μτ. ρ. σημαινόντων τὸ ἔχειν λαμβάνειν, δέχεσθαι ..: 'Ιλ.Π 85 **ὡς ἄν . . τιμὴν καὶ κῦδος ἄρηαι πρὸς πάντων Δαναῶν,** αὐτ.Α 160, 'Οδ.Λ 302, Πίνδ.Ο 7, 90, αὐτ.Ν 9,45, 'Ηρ.1,59 **φυλακῆς πρὸς δήμου κυρῆσαι,** αὐτ.2,139, 'Εμπ.4,7, Αἰσχ.'Επτ.550, Σοφ.Αἴ. 527, αὐτ.ΟΚ 13· ‖ ὁμ. κ. μτ. παθ. ρ., τοῦ ἐμπροθ. διορ. ἐπέχοντος θέσιν ποιητικοῦ αἰτίου : 'Ιλ.Λ 831 **προτὶ Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,** αὐτ.Ζ 57, αὐτ.525, 'Ηρ.1,47 **οὐ λέγεται πρὸς οὐδαμῶν,** αὐτ.61, αὐτ. 2,75, αὐτ.7,209, αὐτ.8,111, Αἰσχ.Πρ.650, Σοφ.ΟΤ 429, αὐτ.1237, αὐτ.949, Εὐρ.Φοίν.1269· κ. μτ. ἐπιθ. ἢ οὐσ. : 'Ιλ.Χ 514, 'Οδ.Σ 162 **τιμήεσσα πρὸς πόσιος,** 'Ηρ.7,139 **ἐπίφθονος πρὸς τῶν πλεόνων ἀνθρώπων,** Σοφ.'Αντ.919, αὐτ.'Ηλ.562, αὐτ.ΟΚ 73, Εὐρ.'Ηρακλ.624 **δόξα πρὸς ἀνθρώπων·** κ. ἐν περιφρ. : Πλάτ.Πολ.463D, Ξεν.'Αν.2,3,18 **οἶμαι γὰρ ἂν οὐκ ἀχαρίστως μοι ἕξει οὔτε πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος** (δὲν θὰ ἔχω ἀχαριστίαν οὔτε ἐκ μέρους ὑμῶν, οὔτε καὶ ἐκ μέρους τῆς 'Ελλάδος)· **7**) ἐπὶ πραγμ., ἕνεκα, ἐξ αἰτίας, λόγῳ : Σοφ.ΟΤ 1236 **πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας** (τέθνηκεν), αὐτ.'Αντ.51· **8**) ὁμ. ἡ πρόθ. τίθεται ἐπὶ ἐξαρτήσεως ἢ στενῆς σχέσεως, ὅθ. σημαίνει τὸν ἐξαρτώμενον ἔκ τινος καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτοῦ διατελοῦντα : 'Ιλ.Α 239, αὐτ.Ζ 456, 'Οδ.Ζ 207 **πρὸς Διός εἰσι ξεῖνοί τε πτωχοί τε,** αὐτ.Ξ 57· **9**) χάριν τινός, ὑπέρ τινος : 'Ηρ.1,75, αὐτ.124, Σοφ. ΟΤ 1434, αὐτ.Τρ.479, Εὐρ.'Αλκ.57 **πρὸς τῶν ἐχόντων . . τὸν νόμον τίθης·** **10**) παρά τινι : 'Ηρ. 4,144 **ἐλείπετο ἀθάνατον μνήμην πρὸς Ἑλλησποντίων·** **11**) δημ. πρὸς δήλωσιν τοῦ σκοποῦ : **πάω πρὸς νεροῦ μου, - αὐτὸ εἶναι πρὸς κακοῦ μου·** **12**) δηλοῖ τὸ ἔκ τινος ὑπάρχον καὶ ἀνῆκον εἴς τινα, ὅθ. τὸ ἁρμόζον, τὸ προσῆκον, τὸ πρέπον : αὐτ.7,153 **τὰ τοιαῦτα ἔργα οὐ πρὸς τοῦ ἅπαντος**

ἀνδρὸς νενόμικα γίνεται ἀλλὰ πρὸς ψυχῆς τε ἀγαθῆς καὶ ῥώμης ἀνδρηΐης, αὐτ.5,12, Αἰσχ.Ἀγ. 592, αὐτ.1636, Σοφ.Αἴ.581, Εὐρ.Ἑλ.950, αὐτ.Ἡρ.585, Ἀριστφ.Σφ.369, Ξεν.Ἀν.1,2,11 οὐκ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου· **13**) ὁμ. δηλοῖ τὸ σύμφωνον πρός τι, ὅθ. συμφώνως πρός τι : Αἰσχ.Χο.704, Σοφ.ΟΤ 1014 ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; (σύμφωνον πρὸς τὸ δίκαιον), αὐτ.Ἠλ.1211, Θουκ.3, 59 οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης, Πλάτ.Γοργ.459C, αὐτ.Πολ.470C, Ἀριστλ.Κόσ.397a,30, Ἀρρ.Ἀν.7,16,5, Ἡλιόδ.Αἰθ.7,12· ‖ πρός τινος λαμβάνω ἐκλαμβάνω τι ὥς τι ἕτερον : Πλούτ.Κικ.13 πρὸς ἀτιμίας λαβεῖν, αὐτ.Φλομ.7, Ἰώσ.ΑΙ 8,1,3, αὐτ.18,7,7, Λιβάν. Πρόγ.43,27 τῷ δήμῳ πρὸς αἰσχύνης ἂν ἦν, αὐτ. 28· **14**) νεώτ. κ. ἐπὶ χρόνου μ. ἐν τῇ ἐπιρρ.φρ. πρὸς ὥρας προσκαίρως, προσωρινῶς· **15**) μτ. δοτ. συντασσομένη σημαίνει ἐγγύτητα, πλησίον, ἐγγύς, ἐπάνω, ἐν : Ἰλ.Ε 408, Ὀδ.Θ 190 κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ Φαίηκες, Πίνδ.Π 1,86 πρὸς ἄκμονι χαλκεύειν, Αἰσχ.Πρ 15 δῆσαί τινα πρὸς φάραγγι, αὐτ.Εὐμ.85,5, αὐτ.Πρ.808, Σοφ.Τρ.371, αὐτ.Αἴ.95, αὐτ.ΟΤ 180, αὐτ.20, Θουκ.7,34, αὐτ.2,79 ἐς μάχην καθίστασθαι πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, αὐτ. 3,105, αὐτ.1,104, Ξεν.Ἑλλ.4,8,1 αἱ πρὸς θαλάσσῃ πόλεις· ‖ τὸ πρὸς ποσὶ τὸ πλησίον τῶν ποδῶν, τὰ ἔμπροσθέν τινος : Σοφ.ΟΤ 130· ‖ τὸ πρός τινι τὸ παρά τι : Εὐκλ.1,5 αἱ πρὸς τῇ βάσει γωνίαι αἱ παρὰ τὴν βάσιν γωνίαι, αἱ γωνίαι τῆς βάσεως· **16**) ἐνώπιον, ἐπὶ παρουσίᾳ τινός : Δημ. 487 ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε, αὐτ.1001, αὐτ.520, αὐτ.602· **17**) μτ. ρ. δηλούντων κίνησιν εἰς τόπον καὶ μετὰ ταύτην ἀκολουθοῦσαν στάσιν ἐν τόπῳ, ὅθ. εἴς τι ἢ πλησίον τινός, ἐπάνω : Ἰλ.Α 245 ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, αὐτ.Υ 420 λιαζόμενον ποτὶ γαίῃ (πίπτοντα πρὸς τὴν γῆν), Ὀδ.Β 80, αὐτ.Ε 415, αὐτ.Η 279, αὐτ.Ι 284, αὐτ.Γ 298, αὐτ.Ε 401, Θουκ.7,35 ἴσχοντες πρὸς ταῖς πόλεσι· **18**) σπαν. ἔχει τὴν σημ. τοῦ προσκολλᾶσθαι ἰσχυρῶς : Ἰλ.Υ 418, αὐτ.Φ 507, Ὀδ.Ε 329 πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται, Ἡρ.3,111 προσπεπλασμένας .. πρὸς ὄρεσι, Σοφ.Ἀντ.1189, Μέν.Ἐπιτρ.204· **19**) πρὸς δήλωσιν ἐνασχολήσεως, καθ' ἣν ὁ ἀσχολούμενος εἴς τι παρίσταται ὡς πλησιέστατα καὶ οἱονεὶ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου ὤν : Σοφ.ΟΤ 1169 πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν, Πλάτ.Φαίδ.84C, αὐτ.Φαῖδρ. 249C, Ξεν.Ἑλλ.4,8,22, Δημ.380, Ἀριστλ.Πολιτ.1308b, 36, Αἰσχίν.1,74, αὐτ.3,192, Πολύβ.15,27,7 ὁ πρὸς τοῖς γράμμασι τεταγμένος, αὐτ.5,54,7, Διόδ.Σ 2, 29, αὐτ.3,22, Πάπ. ἐπιμελητὴς πρὸς τῇ εἰκασίᾳ τοῦ σησάμου· **20**) εἰς δήλωσιν προσθήκης εἴς τι : Ὀδ.Κ 68 ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ πρὸς τοῖσί τε ὕπνος, Αἰσχ.Πρ.323, αὐτ.Πέρσ.531, Σοφ. Τρ.45, Ξενοφάν.8,3, Ἐμπ.59,3, Θουκ.1,90 ἄλλους πρὸς ἑαυτῷ, αὐτ.6,90, Πλάτ.Πολ.397E κυβερνήτης πρὸς τῇ σκυτοτομίᾳ (κοντὰ εἰς τὸ ἐπάγγελμά του ὡς σκυτοτόμου)· ‖ συχν. μτ. οὐδ. ἐπιθ. : αὐτ.Συμπ.195C πρὸς τῷ νέῳ ἁπαλός, αὐτ.Θεαίτ. 185E, αὐτ.Φαῖδρ.240B πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ ἀηδέστατον· ‖ κ. νεώτ. πρὸς τούτοις πλὴν τούτων : Ἡρ.2,51 ταῦτα μέν νυν καὶ ἄλλα πρὸς τούτοισι, Αἰσχ.Πέρσ.237, - πρὸς τούτοις παρατηρεῖται καὶ σπάνις κρέατος· ‖ σπαν. καθ' ἑνικ. : Ἡρ.1,31, αὐτ.41· ‖ κ. νεώτ. πρὸς τοῖς ἄλλοις πλὴν τῶν ἄλλων, κοντὰ στ' ἄλλα : Θουκ.2,61· **21**) κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. αἰτ. δηλοῖ κίνησιν ἢ διεύθυνσιν πρός τι, ὅθ. ἐπὶ τόπου, πρός, εἰς. μτ. ρ. κινήσεως σημαντικῶν : Ἰλ.Α 420 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αὐτ.Μ 239, αὐτ.Ν 538, αὐτ. 657, αὐτ.Ι 147, αὐτ.174, αὐτ.Π 45, αὐτ.Ο 691, Ὀδ.Β 288, αὐτ.Θ 374, αὐτ.Μ 71, αὐτ.Ι 147, ΠΔ Ἀριθμ.24,25 ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτόν, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.3 κληθῆναι πρὸς τὸ δεῖπνον, - ὁ στόλος πλέει πρὸς τὴν Κρήτην, - τὸ παράθυρο βλέπει πρὸς τὸ Λυκαβηττό· ‖ μτ. ρ. ἐν οἷς ὑπονοεῖται προηγηθεῖσα κίνησις : Ἰλ.Χ 112, αὐτ.Θ 435 ἅρματα .. ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια, Ὀδ.Θ 66, αὐτ.Α 127, αὐτ.Β 342, αὐτ. Χ 334, αὐτ.Σ 395, Αἰσχ.Πρ.278 πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον πημονὴ προσιζάνει, Σοφ.Ἠλ.931, αὐτ.Φιλ.23, ΠΔ Βασ.4,23,3 ἔστη πρὸς τὸν στῦλον, ΚΔ Μᾶρκ.4,1 ὁ ὄχλος πρὸς τὴν θάλασσαν ἐπὶ τῆς γῆς ἦσαν, αὐτ. Κορ.1,16,6, Ἐπιγρ. ἐκήδευσαν τὸν .. πατέρα .. πρὸς τοὺς ἄλλους συγγενεῖς· ‖ κ. ἐπὶ ρ. σημ. προσθήκην : Ἡρ.6,125, Ἀριστφ.Νεφ.63, Πλάτ.Φίλ.33C, Ξεν.Ἑλλ.1,5,6, Ἀριστλ.Ρητ.1359b,28, ΠΔ Γέν.49,33 προσετέθη πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ἐπιγρ. ποὶ τὰν στάλαν ποιγραφάνσθω τάδε· ‖ μτ. ρ. δηλούντων τὸ βλέπειν πρός τινα ἢ πρός τι : Ἰλ.Λ 622 στάντε ποτὶ πνοιήν (πρὸς τὴν πνοήν, πρὸς τὴν αὔραν, ἔχοντες τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον πρὸς αὐτήν), Ὀδ.Μ 244, Αἰσχ.Ἱκ 725, Ἀριστφ.Ἀχ.291, Ἐμπ.44 ἀνταυγεῖ πρὸς Ὄλυμπον· ‖ κ. νεώτ. συχν. ἐπὶ τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος : Ὀδ.Ι 26 χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται πρὸς ζόφον (πρὸς Δυσμάς), αὐτ.Ν 240, Ἡρ.1,201 πρὸς ἠῶ τε καὶ ἡλίου ἀνατολάς, αὐτ.2,149, αὐτ.6,22, Σοφ.ΟΚ 477, Ἀριστφ.Σφ.772· **22**) κ. ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. ἐναντίον, κατά : Ἰλ.Ρ 471 πρὸς Τρῶας μάχεαι, αὐτ. Δ 378 ἐστρατόωνθ' .. πρὸς τείχεα Θήβης, αὐτ.Ρ 98, αὐτ.Δ 108, αὐτ.Φ 303, Πίνδ.Π 2,88 χρὴ πρὸς θεὸν οὐκ ἐρίζειν, Σοφ.Τρ.304, Θουκ.2,65, αὐτ.1,118, Πλάτ. Πολ.579C, Ξεν.ΚΠ 3,1,18 ἀντιτάττεσθαι πρὸς πόλιν· ‖ κ. ἐπὶ ἐπιχειρημάτων, εἰς ἀπάντησιν, εἰς ἀντίκρουσιν : Πλάτ.Πρωτ.345C ταῦτα πρὸς Πιττακὸν εἴρηται· ‖ ὅθ. κ. ἐν ἐπιγραφαῖς δικανικῶν λόγων πρός τινα εἰς ἀπάντησιν κατά τινος, ἔκφρασις ὀλιγώτερον ἰσχυρὰ τοῦ κατά τινος ἐναντίον τινός, εἰς κατηγορίαν τινός : Δημ.862 πρὸς Ὀνήτορα ἐξούλης, Ἰσαῖ.11,34 μήτε πρὸς ἐμὲ μήτε κατ' ἐμοῦ δίκην εἶναι· ‖ κ. νεώτ. κ. ἄνευ ἐχθρικῆς τινος σημ. : Ἰλ.Γ 155 πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον, αὐτ.Ε 274, αὐτ.Λ 403, αὐτ.Ρ 200, Ὀδ.Ρ 584, Ἡρ.1,8, αὐτ.90, Αἰσχ Χο.267, Ἀριστφ.Σφ.335, αὐτ.Νεφ.359, αὐτ.Ἀχ.632, Θουκ.5, 42, Λυσ.1,19, - Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον παραίνεσις, - πρὸς Θεσσαλονικεῖς πρώτης ἐπιστολῆς Παύλου, - αἴτησις - ἀναφορὰ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον· ‖ κ. μτ. αὐτοπαθῶν ἀντων. : Σοφ. Ἠλ.285 ἐπικωκύω .. αὐτὴ πρὸς αὑτήν, Ἀριστφ. Ἐκκλ.880, αὐτ.931, Ἰσαῖ.7,45 διαλογίζεσθαι πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, Ἰσοκρ.6,52, αὐτ.15,60, Πλάτ.Ἀπολ. 21D· **23**) κ. νεώτ. ὅθ. ἐπὶ παντὸς εἴδους σχέσεων μεταξὺ προσώπων ἢ ἐπὶ ἀναφορᾶς πρός τινα : Ἰλ.Ζ 235 πρὸς .. Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν, Πίνδ.Π 2,82, Αἰσχ.Πρ.491, Εὐρ.Ἡρ.952, Θουκ.4,15, αὐτ.2,59, αὐτ.7,82, αὐτ.5,22, Ἰσοκρ.7,51 πρὸς ἀλλήλους ἡσυχίαν εἶχον, Ξεν.Ἀπομν.1,3,14, Αἰσχίν. 2,38, αὐτ.3,219, Θεόφρ.Χαρ.4,2 πρὸς τοὺς οἰκέτας ἀνακοινοῦσθαι περὶ τῶν μεγίστων, Ἐπιγρ. Δελφῶν, αὐτ. Ἀμοργοῦ, - ἀσέβεια πρὸς τὸν θεόν· ‖ νεώτ. συχν. μτ. τοῦ ὡς : ὡς πρὸς αὐτὸ ἀδιαφορῶ πλήρως· ‖ ἐν συχνοτ. χρ. μτ. τινος οὐσ. κ. ἀντων. : Ξεν.ΚΠ 3,1,39 τὴν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν, αὐτ.Ἑλλ.3,5,10 ἡ πρὸς ὑμᾶς ἔχθρα, Ἀριστλ.Πολιτ. 1305a,23 ἡ ἀπέχθεια ἡ πρὸς τοὺς πλουσίους· ‖ εἰς χεῖράς τινος, ὅθ. ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐμένεια ἡ εὐμένεια τῶν θεῶν, ἡ προερχομένη ἐξ ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ θεῖον : Θουκ.2,45, Ἰσαῖ.1,17, Πλάτ.Ἀπολ. 21C, Ἰσοκρ.15,101, αὐτ.19,50, Λυκοῦργ.135, Δείν.1,19· ‖ ἐνώπιον ἄρχοντός τινος : Ἐπιγρ. Ἁλικαρνασσοῦ τάδε ὁ σύλλογος ἐβουλεύσατο .. πρὸς μνήμονας, αὐτ. Μεγάρων· ‖ ἐνώπιον δικαστηρίου : Λυσ.26,14 ἔστι δὲ τούτοις μὲν πρὸς ὑμᾶς ἀγών, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπασαν τὴν πόλιν· ‖ ἐνώπιον μάρτυρος προσκληθέντος πρὸς ἐπιβεβαίωσίν

τινος : 'Επιγρ.'Ηλιδος **ὀμόσαντες πὸ(τ) τὸν θεόν,** αὐτ. **Γέρρεν αὐτὸν πὸ(τ) τὸν Δία,** 'Αριστλ.'Αθ.56,6· **24)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ χρόνου, πλησίον χρονικοῦ τινος σημείου καὶ ἐνίοτε χαλαρώτερον περίπου κατά . . : 'Οδ.Ρ 191 **ἀτὰρ τάχα τοι ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται** (κατὰ τὴν ἑσπέραν, πρὸς τὴν ἑσπέραν), 'Ησίοδ.'Εργ 552, 'Αριστφ.Λυσ.1089, Πλάτ. Πολ.328Α, Ξεν.'Ελλ.4,3,22, αὐτ.'Αν.4,5,21, Θεόκρ. 5,126, αὐτ.18,55 **πρὸς ἀῶ ἐγρέσθαι, - πρὸς τὸ παρόν, - πρὸς στιγμὴν** (προσωρινῶς), **- πρὸς καιρὸν** (προσκαίρως)· ‖ κ. ἐπὶ ἡλικίας : Εὐρ.Μήδ. 592 **ἀλλὰ βάρβαρον λέχος πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι,** Πλάτ.Νόμ.653Α· ‖ **πρὸς εὐάνθεμον φυὰν** κατὰ τὴν ἀνθηροτάτην ἡλικίαν τοῦ βίου : Πίνδ.Ο 1,67· **25)** ὁμ. ἡ πρόθ. τίθεται ἐπὶ σχέσεως δύο ἀντικειμένων, δθ. ἐν σχέσει πρός, ὡς πρός : Σοφ.Φιλ.1441, Θουκ.2,17 **τὰ πρὸς τὸν πόλεμον** (αἱ πολεμικαὶ παρασκευαί), αὐτ.1, 128, αὐτ.2,37, Πλάτ.Φαίδ.111Β, Δημ.178, αὐτ.240, 'ΑριστλΑΠρ 24a,25· ‖ **οὐδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν** δὲν ἔχει νὰ κάμῃ τίποτε μὲ τὴν πόλιν : Δημ. 528· ὁμ. παροιμ. **οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον** (Πολύβ.39,2,3, Σουΐδ.)· ‖ **τὸ ἢ τὰ πρός τι** ὁ σχετικὸς ὅρος ἢ οἱ σχετικοὶ ὅροι : 'Αριστλ.Κατ.1b,25, αὐτ.6a,36· ‖ **τὸ πρός τι** πυθαγόρειον ὄνομα τοῦ ἀριθμοῦ δύο : Θεολ.'Αριθμ.8· ‖ σχετικῶς πρός, σχετικὰ μέ : 'Ηρ.3,52 **πρὸς τοῦτο τὸ κήρυγμα,** Θουκ.8,39, Ξεν.'Ελλ.4,5,4· ‖ κ. νεώτ. μτ. οὐδ. ἀντων. **πρὸς τί;** ἐπὶ τίνι σκοπῷ, διατί;: Σοφ.ΟΤ 766, αὐτ.1027 **ὡδοιπόρεις δὲ πρὸς τί ταύσδε τοὺς τόπους;, - πρὸς τί ἡ τόση σπουδὴ καὶ ἐπιπολαιότης;·** ‖ **πρὸς οὐδέν** διὰ τίποτε, μάτην, στὰ χαμένα : αὐτ.ΑΪ.1018 **πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος·** ‖ πρὸς ταῦτα διὰ ταῦτα, ἀφ' οὗ ταῦτα οὕτως ἔχουσι : 'Ηρ.5,9, αὐτ.40, Αἰσχ. Πρ.915 αὐτ.992, Σοφ.ΟΤ 426· **26)** ἐι συσχετισμῷ μετά τινος ἢ ἐπί τινι σκοπῷ : 'Ιππ. Τέχν.7 **ἐθέλοντες τὰ πρὸς τὴν νοῦσον ἡδέα μᾶλλον ἢ τὰ πρὸς τὴν ὑγιείην προσδέχεσθαι,** Αἰσχ. 'Αγ.1057 **ἕστηκεν . . μῆλα πρὸς σφαγάς,** Σοφ.ΟΤ 1174, αὐτ.ΟΚ 71, αὐτ.Τρ.1182, Πλάτ.Γοργ.474D, αὐτ. Πρωτ.322Β, Ξεν.'Απομν.4,5,12, 'Αριστλ.Οὐρ.269b,21 **ἱκανῶς ὡς πρὸς τὴν παροῦσαν χρείαν,** Διοσκ.1,6· ‖ ἐν συσχετισμῷ πρός τι, ἰδίᾳ ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ μέλλον : Πλούτ.Περ.13 **θαυμάζεται τὰ Περικλέους ἔργα πρὸς πολὺν χρόνον ἐν ὀλίγῳ γενόμενα,** 'Επιγρ.· **27)** ἐν συγκρίσει πρός τι : 'Ηρ.3,34 **κοῖός τις δοκέοι ἀνὴρ εἶναι πρὸς τὸν πατέρα Κῦρον,** αὐτ.2,35· ‖ συχν ἐμφαίνει ὑπεροχὴν ὡς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συγκρίσεως ἢ παραβολῆς : αὐτ.3,94 **πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους,** αὐτ.8,44· ‖ ὁμ. ἐλάττωσιν : Πίνδ.Ο 2,88, Θουκ 1,10 **π αλλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως . . πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι,** Πλάτ.Πρωτ.327D, αὐτ.328C, αὐτ.Φαίδ.102C, Λυκοῦργ.68· ‖ ὁμ. ἐπὶ μαθηματικῶν ἀναλογιῶν : 'Αρχύτ.2 **οἷος ὁ πρῶτος** (ὅρος) **ποτὶ τὸν δεύτερον καὶ ὁ δεύτερος ποτὶ τὸν τρίτον,** Φιλόλ.11, Πλάτ.Τίμ.36Β, 'Αριστλ.Ρητ.1409a,4, Εὐκλ.5 'Ορ.4· ‖ νεώτ. ἰδίᾳ μτ. ἀριθμητικῶν : **τοκίζει πρὸς 10 ο/ο·** ‖ **πρὸς παρεὸν . . μήτις ἀέξεται ἀνθρώποισι** (ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὴν ὑπάρχουσαν φυσικὴν ἀνάπτυξιν) : 'Εμπ.106· **28)** κ. νεώτ. ἐπὶ τιμῆς ἢ ἀξίας, ἀντί τινος : Θεόφρ.Φl 9,6,4, Διοσκ.1,19 **πωλεῖται ὁ σταθμὸς αὐτοῦ πρὸς διπλοῦν ἀργύριον,** 'Ανδροσθ.π.'Αθήν.3,93Β, **- τὸ ὕφασμα τὸ ἀγόρασα πρὸς 300 δραχμὰς τὸν πῆχυν·** ‖ κ. μτφ. : Πλάτ.Φαιδ.69Α, 'Επιγρ.· ‖ ἐπὶ μετρήσεως χρόνου γινομένης διὰ τῆς ροῆς τῆς κλεψύδρας : Αἰσχίν.2,126 **πρὸς ἕνδεκα ἀμφορέας ἐν διαμεμετρημένῃ τῇ ἡμέρᾳ κρίνομαι,** 'Αριστλ. 'Αθ.67,2, αὐτ.3, αὐτ.69,2, αὐτ.Πολιτ.1451a,8, Εὔβουλ. 182Κ· ‖ **πρὸς ὀλίγον** διὰ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, δι' ὀλίγον : 'Ιώσ.Π1 5,9,1 **ἐπανεῖναι πρὸς ὀλίγον τὴν πολιορκίαν,** 'Ηλιόδ.ΑΙθ.2,19, 'Ορειβ. ἀπ.116, Γεωπ.4,15,8· ‖ κ. πλῆρες **πρὸς ὀλίγον καιρόν** : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.9,24,26, Παῦλ.Αἰγ Προοίμ.· **29)** ἐν ἀναλογίᾳ, ἐν παραβολῇ, ἐν συσχετισμῷ, ἐν συναφείᾳ πρός τι : 'Ηρ.1,20 **πρὸς τὸ παρεὸν βουλεύεσθαι,** Θουκ.6,46, αὐτ.6,47, αὐτ.7,47, Δημ.230 **ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε,** 'Αριστλ.Πολιτ.1310a,14 **τὸ παιδεύεσθαι πρὸς τὰς πολιτείας·** **30)** ἐπὶ συμφωνίας πρὸς μουσικὸν ὄργανον : Πίνδ.Ο 10(11),84 **χλιδῶσα δὲ μολπὰ πρὸς κάλαμον ἀντιάξει μελέων** ἰαχόλ. «**ὁ δὲ ὕμνος** τρυφηλῶς καὶ ἡδέως μετ' αὐλῶν ῥηθήσεται», Εὐρ.'Αλκ.346, Ξεν.Συμπ.6,3, 'Επιγρ.Δήλου· ‖ κ. πρὸς ρυθμόν : Διόδ.Σ 5,34· **31)** νεώτ. δηλοῖ τρόπον, καθ' ὃν γίνεταί τι: **τὰ ἐμέτρησα ἓν πρὸς ἕν** (ἤτοι κατὰ μονάδας, μετὰ μεγίστης προσοχῆς), **- τοῦ μετέδωκα τὰ λεχθέντα λέξιν πρὸς λέξιν** (ἐν λεπτομερείᾳ)· **32)** π. 'Αττ. **ἡ πρὸς** μτ. αἰτ. κεῖται συχν. περιφρ. ἀντὶ ἐπιρρ. οἷον **πρὸς βίαν** βιαίως : 'Αλκ.20 **νῦν χρὴ . . τινα πρὸς βίαν πώνην,** Σοφ.ἀπ.735 **τὸ πρὸς βίαν πίνειν ἴσον πέφυκε τῷ διψῆν κακόν,** 'Αριστφ.'Αχ.73· ‖ ὁμ. **πρὸς βίαν** ἐναντίον τῆς θελήσεώς τινος, εἰς πεῖσμα : Σοφ.ΟΚ 657 **οἶδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ·** ‖ κ. **πρὸς τὸ βίαιον** βιαίως : Αἰσχ.'Αγ.130· ‖ κ. **πρὸς τὸ καρτερὸν** καρτερῶς βλ.λ. : αὐτ.Πρ.214· ‖ **πρὸς ἀλκὴν** μὲ ἀλκὴν βλ.λ. : 'Επτ.498· ‖ **πρὸς ἀνάγκην** ἀναγκαίως : 'Ιππ.Προγν.8 **οὐ διαχωρέει** (ἡ γαστὴρ) **εἰ μὴ πρὸς ἀνάγκην·** ‖ **πρὸς ἡδονὴν** λέγω ὁμιλῶ οὕτως, ὥστε νὰ προκαλέσω ἡδονήν : Θουκ. 2,65· ‖ **πρὸς τὸ τερπνὸν** πρὸς τέρψιν : Θουκ. 2,53· ‖ κ. νεώτ. **πρὸς χάριν** διὰ χάριν : Σοφ.ΟΤ 1152, Δημ 90 **μήτε πρὸς ἔχθραν ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν, - αὐτὸ τὸ ἔκαμα πρὸς χάριν σου·** ‖ κ. μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Σοφ.'Αντ.30 **πρὸς χάριν βορᾶς,** αὐτ.Φιλ.1156· ‖ **πρὸς ἰσχύος χάριν** διὰ τῆς ἰσχύος : Εὐρ.Μήδ.538· ‖ **πρὸς ὀργὴν** μετ' ὀργῆς, ὀργίλως : Σοφ.'Ηλ.369, Θουκ. 2,65, Διοσκ.53,16· ‖ **πρὸς εὐσέβειαν** εὐσεβῶς : Σοφ.'Ηλ.464· ‖ **πρὸς καιρὸν** προσηκόντως, εὐκαίρως : αὐτ.ΑΪ.38· ‖ **πρὸς φύσιν** φυσικῶς : αὐτ.Τρ.308· ‖ **πρὸς εὐτέλειαν** εὐθηνά, εἰς μικρὰν τιμήν : 'Αντιφάν.226,2· ‖ **πρὸς μέρος** κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀναλογίαν : Δημ.594· ‖ **πρὸς ἰθὺ** κατ' εὐθεῖαν πρός : 'Ιλ.Ξ 403· ‖ κ. μεθ' ὑπερθ. **πρὸς τὰ μέγιστα** ἐς τὰ μάλιστα βλ.λ., εἰς τὸν ὕψιστον βαθμόν : 'Ηρ.8,20· **33)** ἐπὶ ἀριθμῶν, ἕως, περίπου : Πολύβ.16.7,5· **34)** ὡς ἐπίρρ. προσέτι, πρὸς τούτοις, ἐπὶ πλέον, π. 'Ομ. πάντοτε μτ. τοῦ συνδ. **δὲ** : 'Ιλ.Ε 307, αὐτ.Κ 108, 'Ηρ.1,71, αὐτ.164, αὐτ.207, αὐτ.3,74, αὐτ.7,154, αὐτ.184· ‖ **καὶ πρὸς γε** : Εὐρ.'Ελ.110, Πλάτ.Πολ.328Α, αὐτ.466Ε· ‖ **καὶ δὴ πρὸς** : 'Ηρ.5,67· ‖ συχν. ἐν τέλει τῆς δευτέρας προτάσεως : Εὐρ.'Ορ.622 **τάδε λέγω, δράσω δὲ πρός,** αὐτ.Φοίν.610, Πλάτ.Μέν.90Ε **ἀλογία . . , καὶ ἀμαθία γε πρός,** Δημ.47, αὐτ.61(· **35)** ἐν συνθέσει ἡ **πρὸς** σημαίνει κίνησιν, οἷον **προσάγω, προσέρχομαι·** ‖ ὁμ. προσθήκην, οἷον **προσκτῶμαι, προσδίδωμι·** ‖ ὁμ. ἐγγύτητα στενήν, τὸ πλησίον ἢ **ἐπί** τινος, δθ. τὸ μένειν πλησίον, κ. μτφ. σχέσιν **καὶ** ἐνασχόλησιν εἴς τι, οἷον **πρόσειμι, προσγίγνομαι·** **36)** ἡ **πρὸς** σπαν. παρὰ ποι. ἕπεται μετὰ τὴν οἰκείαν πτῶσιν χάριν τοῦ μέτρου : 'Ιλ.Ρ 419, Πίνδ.Ο 4,5, Αἰσχ.Πρ.653 **ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,** αὐτ 'Επτ.185, Σοφ. ΟΤ 178, Εὐρ.'Ορ.94· ‖ π. 'Ομ. συχν. ἐν συνθ. χωρίζεται διὰ τμήσεως ἀπὸ τοῦ ρ.· **37)** σπαν. συντάσσ. μτ. ἐγκλιτικῆς προσ. ἀντων. : Σοφ.ΑΪ. 292 **πρός με,** 'Αριστφ.Πλ.1055, Μέν.978 αὐτ.Περικ. 77, Κωμ.'Αδέσπ.15,25D, αὐτ.22,68D.

προσάββατον (τό) μτγν. ἡ πρὸ τοῦ Σαββάτου ἡμέρα : ΠΔ 'Ιουδ.8,6 **ἐνήστευσε πάσας τὰς ἡμέρας χηρεύσεως αὐτῆς χωρὶς προσαββάτων καὶ σαββάτων,** ΚΔ Μάρκ.15,42.

προσαγάλλω ποι.,ἀορ.προσήγηλα, τιμῶ, ἀγλαΐζω ἐπιπροσθέτως, προσέτι : Εὐρ.119 **ἀναθῶμεν .. τὰς εἰρεσιώνας καὶ προσαγήλωμεν ἐπελθόντας.**

προσάγαμαι ἀποθ. θαυμάζω προσέτι ἢ ὑπερθαυμάζω : Δαμάσκ.'Ισιδ.304 **τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου καὶ προσηγάσθησαν.**

προσαγανακτῶ-έω ἀγανακτῶ, δυσφορῶ, ὀργίζομαι προσέτι : 'Ιππ.'Επιστ.17, Διον.'Αλ.Ῥωμ.10,24' ‖ μτ. δοτ. ἀγανακτῶ προσέτι ἐπί τινι πράγματι : 'Ιώσ.ΑΙ 4,8,2, 'Αππ.'Εμφ.Πολ.1,46.

προσαγγελία (ἡ) μτγν., δωρ. ποταγγελία ('Επιγρ. Καλύμναυ) μήνυσις, **εἰδοποίησις,** εἴδησις, νέα : Πολύβ.5,110,11 **διαταραχθεὶς ὑπὸ τῆς προσαγγελίας,** αὐτ.14,6,2,Πλούτ.'Ηθ.504F **τῶν κακῶν προσαγγελίαι·** **2)** πληροφορία εἰς βάρος προσώπου τινός : 'Επιγρ.Πατάρων.

προσαγγέλλω, δωρ. ποταγγέλλω ('Επιγρ.Ῥόδου) φέρω ἀγγελίαν, μηνύω, μτ. δοτ. : Πλάτ.'Επιστ.362C **οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι'** κ. παθ. : Δημ.285 **ἀπήγγειλαν οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμέν' ἑαυτοῖς,** 'Επιγρ. πολέμου **προσαγγελθέντος** 'Ολατικοῦ' ‖ κ. μτ. αἰτ. : Θεόφρ.Χαρ.2,8, Λουκ.Θε.Δ 9,1, 'Αρισταίν.2,19, Πάπ.' κ. μτ. μτχ. : Πλούτ.Εὐμ.5 **προσηγγέλλοντο μέλλοντες ἐμβαλεῖν·** **2)** καταμηνύω, ἐγκαλῶ, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : αὐτ.Κικ.3, αὐτ.Μάρκελλ.2, Λουκ.Τόξ. 32 **προσαγγέλλει ἑαυτὸν προσελθὼν τῷ συναρμοστῇ,** 'Επιγρ.Ῥόδου **ποταγγελλέτω τὸν τούτων τι ποιεῦντα ὁ χρῄζων ἐς τοὺς μαστρούς,** 'Ερμογ. 'Ιδ.2,Β' κ. παθ. : 'Επιγρ.Διανυσουπόλεως' **3)** ρηματ.π. προσάγγελμα, προσαγγελτής.

προσάγγελμα-ατος (τό) πάπ. δήλωσις : αὐτ.' **2)** κατηγορία, αἰτίασις, ἔγκλησις εἰς δικαστήριον διά τι : αὐτ.

προσαγγελτής (ὁ) γλωσσ. ὁ κατήγορος, ὁ ἐγκαλῶν, καταγγέλλων, μηνυτής.

προσαγελάζω γλωσσ. προσθέτω εἰς ἀγέλην, ἐπισυνάπτω εἰς αὐτήν.

προσάγιος-ον (προσάγω) 'Επιγρ. ὁ δεκτικὸς προσαγωγῆς ἐνώπιον δικαστηρίου· πρβλ.ἀγώγιμος.

προσαγκαλίζομαι μτγν. ἐναγκαλίζομαι προσέτι : 'Ιώσ.ΠΙ 7,9,1, 'Ἀρισταίν.1,21, Πολυδ.2,139.

προσαγκάλισμα-ατος (τό) μσν. τὸ ἐναγκάλισμα : Πρόδ. ἐν Notitt.Mss.8,167.

προσαγκυλοῦμαι-όομαι μτγν. ἀγκυλοῦμαι προσέτι, προσδένομαι δι' ἱμάντων, στερεώνομαι μὲ λουριά : 'Ηρων Αὐτομ.2,11.

προσαγλαΐζομαι μτγν. λαμπρύνομαι, κοσμοῦμαι προσέτι : 'Ιώσ.ΠΙ 5,5,2.

προσαγνοῶ-έω ἀγνοῶ προσέτι, δθ. μτ. συστοιχ. αἰτ. ἀγνοῶ τι προσέτι, δὲν γνωρίζω οὔτε τοῦτο ἢ ἀκόμη : 'Αριστλ.Φυσ.191b,11, Θεόφρ.ΦΙ 9,4,8 **μεῖζον ἕτερον ἀγνόημα προσηγνόουν.**

προσάγνυμαι μτγν. ποι. ἄγνυμαι ἐπί τινος, θραύομαι ἐπάνω εἴς τι : Κόϊντ.3,510 **προσαγνυμένης ἁλὸς .. ἀκταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν .. βοόωσι,** αὐτ.14,626, ΕΜ 362,41 **οἱ παραθαλάσσιοι τόποι, αἷς τὰ κύματα προσάγνυται.**

προσαγοράζω μτγν. ἀγοράζω ἐπιπροσθέτως, προσέτι : Διόδ.Σ 13,84, 'Επιγρ.Σμύρνης, Πάπ.

προσαγορεία (ἡ) μσν. ἡ προσαγόρευσις βλ.λ. : Εὐστ.Πον.323,80, αὐτ.325,33.

προσαγόρευμα-ατος (τό) μτγν. **ὀνομασία,** ὄνομα : Φιλόδ.Ῥητ.2,239S, Διον.'Αλ.Ῥητ.5,1' ‖ κ. **ἐπὶ τοῦ τίτλου «imperator»** : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2,44.

προσαγόρευσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσαγορεύω, προσφώνησις, προσλαλιά, **χαιρετισμός, ἀσπασμός** : Μέν.381, Διον.'Αλ.Συνθ.25 **ἡ προσαγόρευσις τῶν 'Αθηναίων,** Πλούτ.Φάβ.17, αὐτ.Πύρρ.6.

προσαγορευτικός-ή-όν μτγν. ὁ χρησιμεύων εἰς προσαγόρευσιν, προσφώνησιν ἢ χαιρετισμόν : 'Ιώσ.ΑΙ 15,6,3' **2)** τὸ οὐδ. προσαγορευτικὸν ὡς οὐσ. δῶρον χαιρετιστήριον, χαιρετιστικόν : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.3,44 **οὐ δωρεάν, ἀλλὰ τῆς πρώτης ἐς ὑμᾶς ἐντεύξεως προσαγορευτικόν'** **3)** γραμμ. ὀμ. τὸ οὐδ. **προσαγορευτικόν** (πτῶμα) ὡς οὐσ. ἡ κλητικὴ πτῶσις : Στωϊκ.ἀπ.2,61.

προσαγορεύω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. μέλλ. **προσερῶ** κ. **προσαγορεύσω** (Πλάτ.Θεαίτ.147Ε), ἀόρ. β' **προσεῖπον** κ. **προσηγόρευσα** (Ξεν.'Απομν.3,2,11, παρακ. **προσείρηκα,** παθ. ἀόρ. **προσερρήθην** κ. **προσηγορεύθην** (Αἰσχ.Πρ.834, 'Αναξίλ.21,4, Φιλήμ. 101,61, προσκαλῶ, προσφωνῶ, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω : 'Ηρ.1,134, αὐτ.2,80 **ἀντὶ τοῦ προσαγορεύειν ἀλλήλους ἐν τῇσι ὁδοῖσι προσκυνέουσι,** Πλάτ. Νόμ.823D, αὐτ.'Επιστ.315Β **ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύουσι,** Θεόφρ.Χαρ.5,2' κ. παθ. : Θουκ.6,16 **δυστυχοῦντες οὐ προσαγορευόμεθα'** ‖ φρ. **προσαγορεύω τινὰ χαίρειν** χαιρετίζω ἢ ἀποχαιρετίζω τινά : 'Αριστφ.Πλ.323, Πλάτ.Νόμ.771Α' **2)** νεώτ. ἀπευθύνω πρός τινα δημοσίᾳ χαιρετιστήριον ἀγόρευσιν' **3)** μτ. δύο αἰτ. προσφωνῶ ἢ χαιρετίζω τινὰ ὀνομάζων αὐτόν, ὀνομάζω, καλῶ, λέγω : Αἰσχ.Χο 950 **Δίκαν δέ νιν προσαγορεύομεν βροτοί,** Ξεν.ΚΠ 8,7,14 **τὸν αὐτὸν πατέρα προσαγορεύοντες,** Πλούτ.Αἰμ.8' κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.834 **ὑφ' ὧν** προσηγορεύθης ἡ **Διὸς δάμαρ'** ‖ μτγν. κ. νεώτ. ὀνομάζω τινὰ διά τινος τίτλου : **τὸν προσηγόρευσεν ἐξοχώτατον'** κ. παθ. : Πλούτ.Πομπ.8 **προσαγορευθεὶς αὐτοκράτωρ'** **4)** ἁπλῶς καλῶ κατ' ὄνομα, ὀνομάζω : 'Αντιφ.6,40, Πλάτ.Πολ.428D, αὐτ.Γοργ.474Ε, αὐτ.Σοφ.216C, αὐτ.Πολιτ.291Β, Ξεν.'Απομν.3,2,1 **τὸν 'Αγαμέμνονα προσαγορεῦσαι ποιμένα λαῶν,** αὐτ. ΚΠ 5,3,47, Λυκοῦργ.26, Πολύβ.1,8,1 **τοῦτο τοὔνομα προσαγορεύειν σφᾶς αὐτούς'** κ. παθ. καλοῦμαι, ὀνομάζομαι : 'Εκατ.Μ 129J, Πλάτ.Πολ.597Ε, αὐτ. Φιλ.54Α, 'Αναξίλ.21,4, Φιλήμ.101,6, Μηναῖ.12,5 Συνξ. 'Αγ.Σάβα **ἐν Μοναστηρίῳ Φλαβιαναῖς προσαγορευομένῳ'** **5)** μτ. ἀπαρφ. ὁμιλῶ, λέγω εὐφήμως **περί τινος ὅτι ..** : Πλάτ.Φιλ.13Β **πάσας τὰς ἡδονὰς ἀγαθὸν εἶναι προσαγορεύεις,** αὐτ.Πρωτ. 325Α' **6)** ἀποδίδω **εἴς** τινα : Πλάτ.Θεαίτ.147D' **7)** δηλῶ, λέγω, μνημονεύω, **ἀναφέρω** τι : αὐτ. Νόμ.719Β' **8)** μτγν. ἐπικαλοῦμαι : Πλούτ.'Ηθ. 493C **τὰ τῶν θηρίων ἤθη προσαγορεύειν** (ἀμφ.)' **9)** ρημστ. π. προσαγόρευσις, προσαγορευτής, προσαγορεία, προσαγόρευμα.

προσαγριαίνω μτγν. καθιστῶ τι περισσότερον ἄγριον : Γαλ.19,211.

προσαγρυπνῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἀγρυπνῶ, μένω ἄγρυπνος : Πλούτ.'Ηθ 1093C **προσαγρυπνήσας οἷς γέγραφε περὶ Πανθείας Ξενοφῶν,** Χαιρήμ.'Ιστ.π. Πορφ.'Αποχ.4,8, 'Ιω.Λυδ.Ῥωμ.3,10 **προσαγρυπνεῖν τοῖς νόμοις, ἀλλ' οὐ ταῖς κλοπαῖς.**

προσάγω κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. ποτάγω ('Επιγρ. Χαλκηδόνος), ἀόρ. α' **προσῆξα** (Θουκ.2,97), ἀόρ. β' **προσήγαγον** (Σοφ.Φιλ.236), παθ. ἀόρ. προσήχθην, ἄγω τι πρός τι, φέρω, προσφέρω, προσκομίζω : 'Οδ.Ρ 446 **τίς δαίμων τόδε πῆμα προσήγαγε ;,** 'Υμν. 'Απόλλ.272. Πίνδ.Ι 5(6),69,'Ηρ.3,34, Σοφ.Τρ.762 **ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα,** Εὐρ Μήδ. 993,Πλάτ.Νόμ.799Β, Πολυδ.1,27, 'Επιγρ.Χαλκηδόνος **ποταγόντω .. τὸ ἱερεῖα .. ποτὶ βωμόν'** **2)** παρέχω : Ξεν.ΚΠ 5,2,5 **πάντα ἱκανὰ προσῆγον ὡς δειπνῆσαι πᾶσαν τὴν σὺν Κύρῳ στρατιάν,** αὐτ. 4,3,1,Πάπ.' ‖ κ. ἐπὶ φαρμάκων : 'Ηρ.3,130' κ. παθ. : 'Ορειβ.46,1,125 **προσαχθέντος τοῦ φαρμάκου'** **3)** προστίθημι, προσθέτω : 'Ηρ.9,92 **ἅμα**

ἠγόρευε καὶ ἔργου προσῆγε, Ἱππ.Ἐν.89· κ. μέσ. : Μέν.187, Πολύβ.29,17,4 **προσάγεσθαι τὸν χρόνον καὶ τὸν πόνον·** **4)** κινῶ ἢ φέρω τι πρός τι : Ἡρ.2,68 **τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω,** Εὐρ.Φοίν.1386 **ἀλλ' εὖ προσῆγον ἀσπίδων κεγχρώμασιν ὀφθαλμόν,** Διόδ.Σιν.2,39 **προσάγων τὴν ῥῖν' ἐδεῖτ' αὐτοῦ φράσαι πόθεν τὸ θυμίαμα τοῦτο λαμβάνει,** Ἀριστλ.ΖΙ 587a,27· ‖ κ. μέσ. : αὐτ.523b,31 **αἷς** (ταῖς προβοσκίσι) **προσάγεται εἰς τὸ στόμα τὴν τροφήν,** αὐτ 526a,28,αὐτ.ΖΜ 685b,10· **5)** ἐπὶ τροφῶν, παρατίθημι, παραθέτω: Ξεν.ΚΠ 1,3,4 **προσῆγεν αὐτῷ καὶ παροψίδας καὶ παντοδαπὰ ἐμβάμματα καὶ βρώματα,** Πλούτ. Ἠθ.126A· **6)** φέρω πλησίον, πλησιάζων δίδω : Ἀριστφ.Λυσ.893 **μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι·** **7)** ἐν στρατ. σημ. ἄγω στράτευμα ἢ μηχανὰς ἐναντίον τινός : Εὐρ Φοίν.1104 **προσῆγε Νηΐσταις πύλαις λόχον πυκναῖσιν ἀσπίσι πεφρικότα,** Θουκ. 1,64,Ξεν.Ἑλλ.7,5,23,αὐτ.ΚΠ 1,6,43 (στρατιὰν) **προσῆγε πρὸς πολεμίους·** ‖ κ. ἀμτβ. πλησιάζω ἐναντίον τινός : αὐτ.Ἀν.1,10,9 **μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρας,** Ἀρρ.Ἀν.2,3,4,Πλούτ.Ἠθ.800A· **8)** ἀμτβ. πλησιάζω, προσεγγίζω : Ἑλλ.3,5,22,ΠΔ Βασ.3,18,21 **καὶ προσήγαγεν Ἠλιοὺ πρὸς πάντας,** Πλούτ.Γάλβ. 9,αὐτ.Πομπ.46· ‖ ἡ προστ. ἐν δωρ. τ. **πόταγε** πλησίασε, ἔλα κοντά : Θεόκρ.1,62,αὐτ.15,78· ‖ κ. ἐπὶ χρόνου : Πάπ. **τῆς προσαγούσης τρύγης·** **9)** κομίζω, ἄγω ἐνώπιόν τινος : Ξεν.Ἑλλ.3,4,8,αὐτ. ΚΠ 3,2,12 **τῷ Κύρῳ προσάγειν τοὺς αἰχμαλώτους·** ‖ κ. νεώτ. ἄγω, φέρω τινὰ ἤ τι ἐμπρός, ἐνώπιόν τινος, προσκομίζω, παρουσιάζω : Ἰσαϊ.8,16,Θουκ. 5,61 **ἀπιέναι ἐκέλευον αὐτοὺς καὶ πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον,** Ἀνδοκ.1,111,Λυσ 6,29. -**προσάγω μάρτυρας·** κ. μέσ : Πλούτ Ἠθ.1049B **καὶ τὸν Εὐριπίδη μάρτυρα προσάγεται·** **10)** εἰσάγω που, οἷον εἰς τὴν βασιλικὴν αὐλήν : Ξεν.ΚΠ 1,3,8· ‖ **λόγῳ προσάγω ὅτι** εἰσάγω τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι: Ἀριστλ.Οὐρ.304a,13· ‖ κ. ἁπλῶς εἰσάγω : αὐτ. Πολ.1336a,23, Πάπ.· κ. παθ. : Ἀριστλ.Μεταφ.1074b,4 **τὰ λοιπὰ μυθικῶς προσῆκται·** **11)** ἄγω πρός τινα ἢ πρός τι μέρος, ὁδηγῶ : Σοφ.Φιλ.236 **τίς** (σε) **προσήγαγεν χρεία ;** Εὐρ.Ἀνδρ.27 **ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε·** κ. παθ. : Θουκ.3,48 **οἴκτῳ καὶ ἐπιεικείᾳ προσάγεσθαι,** αὐτ.95,αὐτ.63 **ἄκοντες προσήγεσθε ὑπ' Ἀθηναίων,** Ξεν.Ἑλλ 6,1,7· ‖ κ. μτφ. ἐν φρ. **προσάγω ὅρκον τινὶ** φέρω εἴς τινα ὅρκον, τὸν κάμνω, τὸν βάζω νὰ ὁρκισθῇ : Ἡρ.6, 74· **12)** ἐν τῷ παθ. τ. προσκολλῶμαι εἴς τι, μτ. δοτ. : Θουκ.2,77 **εἴ πως σφίσιν προσαχθείη·** **13)** προσαγγέλλω βλ.λ. : Πάπ.· **14)** **προσάγω** (τὴν ναῦν) προσορμίζομαι, ἀποβιβάζομαι, κάμνω ἀπόβασιν : Πολύβ.1,54,5,Ἀπολλδ.2,1,4 **Ῥόδῳ προσάγειν·** **15)** ἐν τῷ μέσ. τ. ἑλκύω πρὸς ἐμαυτόν, φέρω πρὸς τὸ μέρος μου, προσεταιρίζομαι : Ἡρ. 2,172 **σοφίῃ αὐτούς, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο,** αὐτ.6,25, Εὐρ.Ἀνδρ 226, Θουκ.1,99,αὐτ.3,43, Πλάτ.Νόμ.695D **χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν δῆμον προσάγεσθαι,** Ξεν.Ἱππ.9,5,αὐτ.Ἀπομν.3,4,9,Ἰσοκρ. 4,80· ‖ **πάντων προσάγομαι ὄμματα** προσελκύω τὰ βλέμματα πάντων, ἐπισύρω τὴν προσοχήν των : Ξεν.Συμπ.1,9· **16)** ὁμ. τὸ μέσ. ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τινος, τὸν ἀναγκάζω νὰ προσέξῃ : Σοφ. ΟΤ 131 **ἡ Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν . . ἡμᾶς . . προσήγετο·** **17)** ἀναγκάζω καταπείθων, καταπείθω : Εὐρ.Ἴων 659 **προσάξομαι δάμαρτ' ἐᾶν σε σκῆπτρα τἄμ' ἔχειν·** **18)** ἐναγκαλίζομαι : Ἀριστλ.Ὀρν.141 **οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,** Ξεν.ΚΠ 7,5,39,Πλάτ.Πολ.439B· πρβλ. Εὐρ.Ἰκ.1100 **ἣ γ' ἐμὴν γενειάδα προσήγετ' ἀεὶ στόματι·** **19)** λαμβάνω τι μετ' ἐμαυτοῦ, τὸ παίρνω μαζί μου : αὐτ.949 **ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρί, ὀστᾶ προσάξεσθ',** Θουκ.8,106· **20)** λαμβάνω δι' ἐμαυτόν, προμηθεύομαι, εἰσκομίζω, ἐνεργῶ εἰσαγωγὴν ἐκ τῆς ξένης : Ξεν.Προσ. 1,7 **προσάγεταί τε ὧν δεῖται καὶ ἀποπέμπεται ἃ βούλεται,** αὐτ.4,18· **21)** πάπ. τὸ ἐνεργ. ἐπαυξάνω μίσθωμά τι ἢ ἄλλο βάρος : αὐτ. **ᾧ προσάγω ὑπὲρ ἐπιθέματος ἄλλας δραχμὰς ἑξήκοντα·** **22)** ἐπιβαρύνω, ἐν χρ. τὸ μέσ. : πάπ. **συνέβη ναῦλον ἡμῖν προσάγεσθαι τοῦ πλοίου·** **23)** νεώτ. ναυτ. τὸ ἐνεργ. κυβερνῶ πλοῖον οὕτως, ὥστε ἡ πρῷρα αὐτοῦ νὰ ἔλθῃ ἐγγύτερον πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ ἀνέμου, ὀρτσάρω, ἀντίθ. ἐπιδίδω· ἡ προστ. τοῦ ἐνεστ. : ναυτ.κέλευσμα **πρόσαγε!** δημ. ὄρτσα· **24)** ῥηματ. π. προσαγωγή, προσαγωγεύς.

προσαγωγεῖον (τὸ), ὄργανον τῶν τεκτόνων πρὸς εὔθυνσιν στρεβλῶν ξύλων ἢ σύσφιγξιν σανίδων συγκεκολλημένων, νεώτ. **προσαγώγιον** συσφιγκτήρ, κοχλίας, ξυλόβιδα : Πλάτ.Φίλ.56C **χρῆται . . διαβήτῃ καὶ στάθμῃ καί τινι προσαγωγείῳ κεκομψευμένῳ** (ἴδ. ἀνάγν. **-ίῳ**), Ἐπιγρ. Λεβαδείας.

προσαγωγεύς-έως (ὁ) ὁ ἄγων, παρουσιάζων, συνιστῶν τινα εἰς ἄλλον, ὅθ. **προσαγωγεὺς λημμάτων** ὁ μεσίτης ὁ προσπορίζων κέρδη εἴς τινα : Δημ.750 **προσαγωγεῖ τῶν λημμάτων χρώμενος.** Ἀριστείδ Λόγ.28(49),19, αὐτ.131· **2)** κατάσκοπος ὠτακουστής, καταδότης : Πλούτ.Ἠθ.522F.

προσαγωγή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσάγω, προσκόμισις, τὸ φέρειν πρός : Ἀριστ.ΖΜ 687b,26 **πρὸς τὴν τῆς τροφῆς προσαγωγήν,** Πάπ. **οἰκοδόμῳ εἰς προσαγωγὴν πλίνθου·** **2)** προσέγγισις, πλησίασις : Πολύβ. 1,48,2 **προσαγωγαὶ μηχανημάτων,** αὐτ.14,10,9, αὐτ 9,41,1· **3)** προσέλκυσις, προσεταιρισμός : Θουκ. 1,82 **ξυμμάχων τε προσαγωγῇ καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων,** Δημ.678 **εἴθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προσαγωγῆς ὑμῖν φίλον·** **4)** ἐν τῇ ἰατρ. προσφορά παροχή : Φιλόδ.Ὀργ.44W, Διοσκ.4,148· **5)** σεμνή, ἐπίσημος προσέλευσις, ὅθ. γεν. θρησκευτικὴ πομπή, τελετή : Ἡρ.2,58 **πανηγύριας δὲ ἄρα καὶ πομπὸς καὶ προσαγωγάς·** **6)** κ. νεώτ. προσέγγισις εἴς τινα, ἰδίᾳ ἐμφάνισις, παρουσίασις ἐνώπιόν τινος : Ξεν.ΚΠ 7,5,45 **θεραπεύειν ὑμᾶς τοὺς ἐμοὺς φίλους δεομένους προσαγωγῆς·** **7)** ὁδήγησις, εἰσδοχὴ εἴς τι : ΚΔ Ρωμ.5,2 **δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν·** **8)** **προσαγωγὴ νεῶν** τόπος πρὸς προσόρμισιν πλοίων : Πολύβ.10,1,6, Διόδ.Σ 13,46, Πλούτ.Αἰμ.13· **9)** προσβολή, ἐπίθεσις, ἔφοδος : Αἰν.Τακτ.10,23· **10)** προσθήκη, πρόσθεσις, ἀντίθ. ἀφαίρεσις : Ἱππ.Ἐν.89· ‖ **ἐκ προσαγωγῆς** διὰ βαθμιαίας προσθήκης, βαθμηδόν : αὐτ.Διαίτ.11, Θεόφρ.ΦΙ 3,10,5· ‖ **τόποι ὑψηλοὶ ἐκ προσαγωγῆς** βαθμηδὸν ὑψούμενοι : Ἀριστλ.Μετ.350b,22· **11)** μτγν. ἐπαύξησις : Ἐπίκ. ἀπ.190· **12)** πάπ. αὔξησις εἰσοδήματος· **13)** Ἐπιγρ. ἐπεξεργασία ἐπιφανείας πλακὸς διὰ τὴν πλήρη ἐφαρμογὴν ἐπὶ ἄλλης· **14)** νεώτ. ναυτ. ὀρτσάρισμα βλ.λ.· **15)** νεώτ. γυμναστ. **προσαγωγὴ τῶν ποδῶν** ἄσκησις καθ' ἣν ἑνοῦνται αἱ πλάγιαι ἐσωτερικαὶ ἐπιφάνειαι τῶν ποδῶν, ἀντίθ. ἀπαγωγή.

προσαγωγίδης (ὁ) μτγν. ὁ προσαγωγεὺς βλ λ.2): Πλούτ.Δίων 28 **τοὺς καλουμένους προσαγωγίδας.**

προσαγώγιον (τὸ) κ. νεώτ. προσαγωγεῖον βλ.λ.

προσαγωγίς-ίδος (ἡ) δωρ. **ποταγωγίς,** θηλ. τοῦ προσαγωγεὺς βλ.λ.2), κατάσκοπος, καταδότις : Ἀριστλ.Πολιτ.1313b,13· **2)** πάπ. **προσαγωγὶς** (ναῦς) φορτηγὸν πλοῖον.

προσαγωγός-όν κ. νεώτ. ὁ διακρινόμενος διὰ τὴν ἱκανότητα τοῦ προσάγειν, ἐπαγωγός, ἑλκυστικός, θελκτικὸς ἢ πειστικός : Θουκ.1,21 **ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον,** Πλάτ. Ὅρ.415A, Λουκ.Θε.Δ 20,11· **2)** νεώτ. ὁ προσάγων, ὁ πλησιάζων πρᾶγμά τι πρὸς ἄλλο : **προσαγωγοὶ μύες** (οἱ ὁποῖοι συστελλόμενοι πλησιάζουν

μέλος τι πρὸς ἄλλο]· **3)** ὁ διεγείρων, διεγερτικός : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,28 **προσαγωγοὶ ἐπιθυμιῶν αἰσχρῶν τέχναι**· **4)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ προσαγωγεὺς βλ.λ.2) : Ἀνών.Ἰστ. [F Gr.H 153] 825] (πιθ.).

προσαγωνίζομαι μτγν. ἀγωνίζομαι προσέτι : Φιλόστ.Ἡρ.4,2, Πολυδ.3,141.

προσαγωνιῶ-άω μτγν. προσογωνίζομαι βλ.λ. : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,48.

προσαδικῶ-έω μτγν. ἀδικῶ τινα προσέτι : Ἰώσ.ΑΙ 13,5,4· κ. παθ. : Φίλ.2,332· **2)** προσβάλλω τινὰ προσέτι : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,5 **προσηδίκησας δὲ καὶ Χαρίκλειαν**· **3)** βλάπτω τινὰ προσέτι : Γαλ. Χρ.Μορ.5,4.

προσᾴδω ᾄδω πρός τινα : Θεόκρ.2,11 **τὶν ποταείσομαι** (σχόλ. «σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω»)· **2)** **προσᾴδω τραγῳδίᾳ** ᾄδω πρὸς μουσικὴν τὰ ἐν τραγῳδίᾳ ᾄσματα : Ἀριστφ.Ἱππ.401 **διδασκοίμην προσᾴδειν Μορσίμου τραγῳδίαν**· ‖ κ. **προσᾴδω μέλη** : Ἀρισταίν.1,2· ‖ κ. **προσᾴδω τῇ κιθάρᾳ** : Αἰλ.ΠΙ 14,23· **3)** συνοδεύω τὸ ᾆσμα τινός, τραγουδῶ μαζί, ὅθ. μτφ. συμφωνῶ πρός τινα : Σοφ.Φίλ.405 **καί μοι προσᾴδεθ' ὥστε γιγνώσκειν ὅτι ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ Ὀδυσσέως**· κ. ἀπολ. : Ἱππ.Δι.1,8, Πλάτ.Φαίδ. 86E, αὐτ.Νόμ.670B **ὅσοι προσᾴδειν αὐτῶν καὶ βαίνειν ἐν ῥυθμῷ γεγόνασι διηναγκασμένοι.**

προσαθροίζω γλωσσ. ἀθροίζω προσέτι.

προσάθροισις-εως (ἡ) σχόλ. ἄθροισις πρόσθετος, συνάθροισις εἴς τινα τόπον: Σχόλ.Θουκ 1,82.

προσαθυμῶ-έω μτγν. ἀθυμῶ, δειλιῶ, ἀποθαρρύνομαι προσέτι : Ἰώσ.ΠΙ 4,1,6.

προσαθύρω μτγν. προσπαίζω : Φιλόστρ.Εἰκ. 2,2, Ἡσ.

προσαιθρίζω πέμπω τι ἄνω πρὸς τὸν αἰθέρα : Τραγ.Ἀδέσπ.260 **προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα** (σχόλ. πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα).

προσαικάλλω μτγν. κολακεύω εὐτελῶς, χαμερπῶς : Ἠθ.974Α (πιθ.).

προσαικίζομαι μτγν. κακῶ, βασανίζω προσέτι : Ἰώσ.ΠΙ 4,4,3 (δ.ἀνάγν. προ-).

προσαιονῶ-άω καταιονῶ προσέτι, ραίνω τι καὶ πυριῶ, ραντίζω καὶ θερμαίνω διὰ θερμῶν ἐπιθεμάτων· πρβλ. προπυριῶ : Ἱππ.Γυν.2,143.

προσαιροῦμαι-έομαι ἐκλέγω ἐπὶ πλέον, ἐκλέγω καὶ προσθέτω : Θουκ.5,63 **δέκα γὰρ ἄνδρας Σπαρτιατῶν προσείλοντο αὐτῷ συμβούλους**, Ἐπιγρ.Μιλήτου· ‖ **ἐμαυτῷ προσαιροῦμαί τινα** προσλαμβάνω ὡς σύντροφον ἢ σύμμαχον : Ἡρ. 9,10, Ἀριστλ.Ἀθ.35,1 **προσελόμενοι σφίσιν αὐτοῖς τοῦ Πειραιῶς ἄρχοντας δέκα**· **2)** ἁπλῶς ἐκλέγω : Ξεν.Ἑλλ.6,2,39, αὐτ.2,1,16 **προσαιρεῖσθαι στρατηγοὺς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι**· **3)** τὸ ἐνεργ. διορίζω ὡς βοηθόν μου : Πάπ.

προσαίρω αἴρω, φέρω, σηκώνω, κουβαλῶ : Φερεκρ.137 **πρόσαιρε τὸ κανοῦν, εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε**· **2)** φέρω, προσφέρω, δίδω : Ἱππ. Διαίτ.44 **ἢν . . ἀσθενέοντι προσαίρῃ τις ποτόν**· **3)** μέσ. λαμβάνω τροφήν, ἐσθίω : αὐτ.Ἀρχ.Ἰητρ. 6, αὐτ.Διαίτ.47, Φυλάτ.π.Ἀθήν.3,81B **τὰς δὲ πλείους προσαράμενοι μᾶλλον πέττομεν**, Γαλ 7,141, αὐτ.Χρ.Μορ.4,7· ‖ κ. μτ. γενικ. : αὐτ.11,336· **4)** αἴρω εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον : Φιλόστρ.Βί. Σοφ.2,5,3· **5)** **προσήραντο** πιθ. ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ **συνήραντο** ἔλαβον μέρος που : Δίων Κ 43,17.

προσαισθάνομαι αἰσθάνομαί τι προσέτι, ἀντιλαμβάνομαί τι πρὸς τούτοις : Ἀριστλ.Μνήμ.452a,21 **προαισθάνεται.**

προσᾴσσω, ἀττ. **-ᾴσσω** ἀναπηδῶ, τινάσσομαι ἢ τρέχω ὁρμητικῶς πρός τινα, ὁρμῶ πρός τι, προατρέχω, προσπίπτω, ἐπιπίπτω : Ὀδ.Χ 337 **ἢ γούνων λίσσοιτο προσαΐξας Ὀδυσῆα**, αὐτ.342, αὐτ.365,**Τηλέμαχον δ' ἄρ' ἔπειτα προσαΐξας λάβε γούνων**, Αἰσχ.Πρ.144 **φοβερὰ δ' ἐμοῖσιν ὄσσοις ὀμίχλα προσῆξε** (πολὺ ὀμίχλη, καταχνιὰ ἔπεσεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου)· ὁμ. ἐπὶ φλογῶν : Αἰν. Τακτ.34,2· ὁμ. κ. ἐπὶ προσ., μτ. δοτ. : Χίων 13,1.

προσαίτης (ὁ) (προσαιτῶ) μτγν., τὸ θηλ. **προσαῖτις-ιδος** (Σουΐδ.), ἐπαίτης, ζητιάνος, ζήτουλας : Πλούτ.Ἠθ.264Α **ἀναλαβὼν ῥάκια καὶ πήραν, καὶ προσαίτης ὢν** (ἀμφ.γρ.), Λουκ.Πλ 24 **ἱροὶ καὶ προσαῖται** (ἀμφ.γρ.), Γαλ.13,636, Πορφ.Νυμφ.34.

προσαίτησις-εως (ἡ) (προσαιτῶ) τὸ προσαιτεῖν, ἡ ἐπαίτησις, ἡ ἐπαιτεία, τὸ διακόνεμα : Πλούτ. Ἠθ.499C **προσαίτησις ἐφημέρου τροφῆς.**

προσαιτητής (ὁ) (προσαιτῶ) ἄ. προσαίτης βλ.λ. : Ἡσ.ἐν λ. προΐκτης.

προσαιτητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀκαίρως ἀπαιτητικός, ὁ ὀχληρός, ὁ φορτικός : Βέττ.Βάλ.2,5.

προσαιτιῶμαι-άομαι μέσ. μτγν. αἰτιῶμαί τινα προσέτι, κατηγορῶ τινα προσέτι ὡς αἴτιον, ἔνοχόν τινος : Πλούτ.Φάβ.7 **προσῃτιᾶτο τὸν Φάβιον.**

προσαιτῶ-έω κ. μσν. αἰτῶ, ἀπαιτῶ τι προσέτι, ζητῶ τι ἐπιπροσθέτως : Πίνδ.ἀπ.177,6 **οὐδὲν προσαιτῶν**, Αἰσχ.Χο.401 **προσαιτεῖν αἷμα**, Ξεν. Ἀν.1,3,21 **προσαιτοῦσι δὲ μισθὸν** (ζητοῦσι, ἀπαιτοῦσι περισσότερον μισθόν) : Πάπ. **προσαιτοῦντες πρὸς τοῖς ξ μετρηταῖς ἄλλους σ**· **2)** προσαπαιτῶ, ἔχω ἀνάγκην τινὸς πρός τινα σκοπόν : Ξεν.Προσ.4,39 **εἰ μὴ πλείονας ἀνθρώπους ἢ ὅσους αὐτὰ τὰ ἔργα προσαιτοίη κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβάλοιμεν**· **3)** ζητῶ μετὰ παρακλήσεων ἐλεημοσύνην παρά τινος, ἐπαιτῶ βλ.λ.2), ζητιανεύω, διακονεύω, μτ. αἰτ. προσ. : Ἡρ.3,14 **ἔχοντά τε οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχὸς καὶ προσαιτέοντα τὴν στρατιήν**, Ἰσοκρ.7,83· ὁμ. κ. ἀπολ. : Πλάτ.Συμπ.203B **προσαιτήσουσα οἷον δὴ εὐωχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία**, ΚΔ Λουκ.18,35, αὐτ.Ἰω.9,8 **οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθήμενος καὶ προσαιτῶν**, Πρόδρ.2,555 **καὶ περπατῶ καὶ προσαιτῶ, καὶ φόλην οὐ λαμβάνω**, Μηναῖ.12,3 Συνξ., Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,185 **τὸν πλοῦτον . . τοῖς προσαιτοῦσι διασκορπίζων**· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ.πράγμ. ἐξαιτοῦμαί τι παρακλητικῶς : Εὐρ.Ἑλ.791 **οὔ που προσῄτεις βίοτον;**, Ἀριστφ. Λυσ.1141 **ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς . . στρατιὰν προσαιτῶν;**· ‖ ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. αἰτῶ, ζητῶ ὀλίγον τι ἔκ τινος : Εὐρ. Ἑλ.512 **ἄλλοις τυράννοις αὐτὸν ὄντα βασιλέα βίον προσαιτεῖν**, Ξεν.Ἀν.7,3,31 **καὶ νῦν πάρεισιν οὐδέν σε προσαιτοῦντες**· ὁμ. κ. μτ. γενικ. : Πλούτ. Ἀλκ.4 **ἐραστοῦ .. φιλημάτων καὶ ψαύσεως προσαιτοῦντες**· ‖ αἰτῶ τι μετ' ἐπιμονῆς, ἐπαιτῶν τι γίνομαι φορτικός, ἐνοχλητικός : Εὐρ.Ἱκ.64, Ἀριστφ. Ἀχ.429 **κἀκεῖνος μὲν ἦν χωλός, προσαιτῶν, στωμύλος**, αὐτ.452· **4)** ρηματ.π. προσαίτης, προσαῖτις, προσαίτησις, προσαιτητής, προσαιτητικός.

προσαιωροῦμαι-έομαι μέσ. μτγν. αἰωροῦμαι στηριζόμενος ἐπί τινος, ἐγείρομαι στηριζόμενος ἐπάνω εἴς τι : Διόδ.Σ 33,7 **τῇ λόγχῃ προσαιωρησάμενος ἐπεθεώρει τὸ τοιοῦτον πλῆθος.**

προσακές Ἡσ. «ἐγγύς».

προσακοντίζω μτγν. ἀκοντίζω τι ἐπί τινι, ρίπτω τι ἐν εἴδει ἀκοντίου κατά τινος : Λουκ.Ἑταιρ. Δ 12,1 **προκύψας πως εὐστόχως προσηκόντισας ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς.**

προσακούω ἀκούω τι προσέτι, ἐπιπροσθέτως : Ξεν.Ἑλλ.3,4,1 **προσακούσας δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι τριακοσίας αὐτὰς δέοι γενέσθαι**, Πλούτ.Ἠθ.37F, Αἰλ.ΖΙ 4,19 **ἃ προσήκουσα ἑτέρως, ἐρῶ ἀλλαχόθι**· ‖ ὁμ. ὡς παθ. τοῦ προσαγορεύω βλ.λ. : αὐτ.2,4, 22 **ὁ μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν· οἱ δὲ λοιποὶ ἄρχοντες καὶ διὰ τὸ τοιαῦτα προσακούειν τοὺς μεθ' ἑαυτῶν ἀπήγαγον εἰς τὸ ἄστυ**, Ἰώσ.ΠΙ 1,26,2 **ἐπαινέσας προσακούω εἴρων** (καλοῦμαι εἴρων).

προσακρῖβῶ-όω ἐπιτετ. τ. τοῦ ἀκριβῶ βλ.λ.4) : Στράβ.15,1,14 **προστεθεῖσαι δὲ καὶ αἱ τῶν ἄλλων** (ἀποφάσεις) **εἴ πού τι προσακριβοῦσιν, εἰδοποιήσουσι τὴν γραφήν**· κ. παθ. : Ἀριστλ.π.Διογ.Λ 5,28.

προσακροβολίζομαι μτγν. ἀκροβολίζομαι προσέτι, ἀψιμαχῶ πρὸς τούτοις : Πολύβ.3,71,10 **προσέταξε πελάσαντας τῷ τῶν ἐναντίων χάρακι.. ἐπιδιαβαίνειν τὸν ποταμὸν καὶ προσακροβολιζομένους κινεῖν τοὺς πολεμίους,** αὐτ.11,22,5.

προσακροῶμαι-άομαι μέσ. ἀποθ. ἀντὶ προσακούω βλ.λ., ἀκροῶμαί τινος προσέτι : Θεόδωρ. Ὑρτ.ἐν Ἀν.Βοασσ.2,435.

προσακτρίδες (αἱ) (προσάγω) κ. νεώτ. Ἡσ. «**οἱ** τῆς μηλολόνθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πόδες»· ‖ νεώτ. ζῳολ. αἱ ἀρθρωταὶ παραφυάδες τῶν κάτω στοματικῶν ὀργάνων τῶν ἀρθροπόδων.

προσᾰλαζονεύω φέρομαι ἀλαζονικῶς πρὸς τούτοις, μεγαλαυχῶ, ἐπαίρομαι, κομπάζω προσέτι : Ἡσ. ἐν λ. κομπαλικεύσει.

προσαλγῶ-έω μσν. ἀλγῶ προσέτι, αἰσθάνομαι ἄλγος πρὸς τούτοις, πονῶ ἀκόμα : Ἀνών ἐν Ἀν.Βοασσ.2,365 **οὐ προσαλγεῖς μοι φέροντι πικρὰν τὴν ἀλγηδόνα,** Ποχυμ.Γ΄Ανδρ.Παλ.194D **οὐδὲν πλέον ἢ** προσαλγήσας ὅτι.

προσᾰλείφω τρίβων ἀλείφω τι, ἐπαλείφω, ἐπιχρίω : Ὀδ.Κ 392 προσάλειφεν **ἑκάστῳ φάρμακον**· 2) χρίω, ἀλείφω : Πλούτ.Ἠθ.559F **τὰ ἄκρα τῶν κεράτων προσαλείφειν**· κ. παθ. : αὐτ. 911D **τὸ ἔλαιον .. φθείρει τὰ προσαλειφόμενα**· 3) ρηματ.π. προσάλειψις.

προσάλειψις-εως (ἡ) (προσαλείφω) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσαλείφειν βλ.λ.2), ἡ ἄλειψις, μτφ. ἐπὶ κόλακος : Φιλόδ.ἐν Ἡρακλ.1457,4.

προσᾰλίγκιος-ον μτγν. ὁ ὅμοιος : Νίκ.Θηρ. 739 **σφηκὶ προσαλιγκίῳ.**

προσᾰλίζομαι ἐσφ.γρ. ἀντὶ προαλίζομαι βλ.λ. : Αἰν.Τακτ.17,4 **μετὰ τῶν προσαλισθέντων ὅπλων προκατέλαβον οὓς προσῆκε τόπους** (δ. γρ. ἀντὶ προαλισθέντων).

προσᾰλίσκομαι καταδικάζομαι προσέτι ἔν τινι δίκῃ : Ἀριστφ.Ἀχ.701 νῦν **δ' ὑπ'** ἀνδρῶν **πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα, κᾆτα προσαλισκόμεθα** (σχόλ. «**καὶ** πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα»).

προσάλληλος-ον ὁ εἷς μετὰ ἢ κατὰ τοῦ ἑτέρου : Ξεν.Ἱππ.4,3, Ἀχιλλ.Τάτ.2,38 ἀντιτυπεῖ **προσάλληλα τὰ σώματα**· 2) ὁ ἁρμόδιος, ὁ πρόσφορος : Θεόφρ.Φἱ 2,2,8 **προσάλληλος καρπὸς τόπῳ** (πιθ.γρ.)· 3) ὁ πρὸς ἀλλήλοις ἀμοιβαῖος : Φιλόδ.Θε 3,14· ‖ **ὁ** σχετικός, ὁ σύστοιχος : Συριαν.Μεταφ.34,23.

προσάλλομαι ἄλλομαι, πηδῶ ἐπάνω εἴς τινα, ἀναπηδῶ ὅπως φθάσω τι κείμενον ὑψηλά, ἐπιπηδῶ: Ξεν.ΚΠ 8,4,20 **ἣν ποτε βούλῃ.. φιλῆσαι, προσάλλεσθαί σε δεήσει,** Ἀριστλ.ΖΙ 612a,11 **οἱ κυνηγοὶ κρεμαννύουσιν ἐν ἀγγείῳ ἔκ τινος δένδρου τὴν κόπρον .. αὐτοῦ γὰρ προσαλλομένη ἡ πάρδαλις καὶ ἐλπίζουσα λήψεσθαι τελευτᾷ,** Πλούτ.Ἠθ. 977C **σκάροι προσαλλόμενοι,** Εὐάγ.ρΗΕ 3,25 **τῷ ἵππῳ προσήλατο**· ὁμ. ἐπὶ ἀνέμου : Ἀριστλ.Κόσ. 395a,7· ὁμ. ἐπὶ τῆς καρδίας : Ρεῦφ.Σφυγμ.3,6 **προσάλλεσθαι τῷ στέρνῳ**· 2) ρηματ.π. πρόσαλσις.

προσαλλοτριοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. ἀλλοτριοῦμαι ἀπό τινος, ἀποξενοῦμαι, ἀπομακρύνομαί τινος, ἀποστρέφομαί τι, μτ. δοτ. : Φιλόδ.Ὀργ. 84W· κ. ἀντίθ. προσοικειοῦμαι : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 7,140 **τὸ μὲν ᾧ** προσοικειούμεθα, **τοῦτο αἱρετόν ἐστι· τὸ δὲ ᾧ προσαλλοτριούμεθα, τοῦτο φευκτόν ἐστιν**· 2) ρηματ.π. προσαλλοτρίωσις.

προσαλλοτρίωσις-εως (ἡ) (προσαλλοτριοῦμαι) μτγν. τὸ προσαλλοτριοῦσθαι, ἡ ἀπαλλοτρίωσις : Φιλόδ.Ὀργ.82W (ἀμφ.γρ.)

προσάλπ(ε)ιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς ταῖς Ἄλπεσιν, ὁ παρὰ τὸ ὄρος Ἄλπεις, ὁ πλησίον τῶν Ἄλπεων εὑρισκόμενος ἢ κατοικῶν : Στράβ.5,4,1 **ἀπὸ τῶν προσαλπείων ἐθνῶν ἀρξάμενοι.**

προσάλπιγξις-εως (ἡ) μτγν. κ.μσν. τὸ πρότερον σάλπισμα : Εὐστ.1940,60.

προσαλπιστός-όν ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσσαλπιστός.

πρόσαλσις-εως (ἡ) (προσάλλομαι) μτγν. ἀνάπαλσις, ἐπὶ σφυγμοῦ : Ἀγαθιν.π.Γαλ.8,937.

προσαμαίνω Ἐπιγρ. ἀντὶ προσημαίνω βλ.λ.

προσᾰμαρτάνω ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἁμαρτάνω βλ.λ., σφάλλομαι εἴς τι προσθέτως : Πλούτ.Ἠθ.834D **προσαμαρτὼν μυστήρια.**

προσάμβασις-εως (ἡ) (προσαναβαίνω) ποι.τ. τοῦ προσανάβασις βλ.λ : Αἰσχ.Ἑπτ.466 **ἀνὴρ .. κλίμακος προσαμβάσεις στείχει,** Εὐρ.Φοίν.1173.

προσᾰμείβομαι μτγν., δωρ. **ποταμείβομαι** μέσ. ἀπαντῶ, ἀποκρίνομαι : Θεόκρ.1,100 **τὰν δ' ἄρα χὠ Δάφνις ποταμείβετο.**

ποσᾰμέλγομαι μτγν., δωρ. **ποταμέλγομαι** παθ. ἐπὶ κτηνῶν, ἀμέλγομαι προσέτι, ἀποδίδω, παράγω γάλα προσέτι, ἐπὶ πλέον : Θεόκρ.1,26 **αἰγὰ τέ τοι δωσῶ .., ἃ δύ' ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας** (σχόλ. «**ὥστε μετὰ** τὴν τῶν ἐρίφων τροφὴν καὶ δύο πέλλας πίμπλησι»).

προσᾰμιλλῶμαι-άομαι μτγν. ἁμιλλῶμαι, ἀνταγωνίζομαι πρός τινα ἐπιπροσθέτως : Πολυδ 6, 126 **προσαμιλλώμενος ταῖς ἑταίραις,** αὐτ.9,20 **προσαμιλλωμένη τοῖς ὄρεσι πόλις.**

πρόσαμμα-ατος (τὸ) μτγν. πρόσθετος ἐπίδεσμος.

προσαμμῶ-όω νεώτ., δημ. **προσαμμώνω** καλύπτω, πληρῶ τι δι' ἄμμου, ρίπτω ἄμμον πρὸς πλήρωσιν κενῶν· 2) ρηματ.π. προσάμμωσις.

προσάμμωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐντὸς λιμένων, ἐν παραλίαις κττ. συσσώρευσις ἄμμου προερχομένης ἐκ τοῦ πελάγους ἢ ἀπὸ ποταμούς.

προσαμπέχω ἀμπέχω, περιβάλλω, περικαλύπτω τι πρὸς τούτοις : Χαιρήμ.14,8 **ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα**· ‖ τὸ παθ. περιπλέκομαι, προσκολλῶμαι εἴς τι : Ριαν.ΑΠ 11,93 **ὡς ἰξῷ τοῦτο προσαμπέχεται.**

προσᾰμύνω ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, παρέχω βοήθειαν, ὑπερασπίζω τινά : Ἰλ.Β 238 **ἤ ῥά τί οἱ χἡμεῖς προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί,** αὐτ.Π 509,Πλούτ. Θεμ.9 **Ξέρξου .. τὰ τῶν Φωκέων ἄστη πυρπολοῦντος οὐ προσήμυναν οἱ Ἕλληνες,** Δίων Κ 41,63.

προσᾰμύσσω μτγν. ἀμύσσω τι προσέτι, κεντῶ, ἐρεθίζω τι ἐπὶ πλέον : Ὀρειβ.46,30,4 **προσαμύσσειν τόπον φαρμάκῳ.**

προσαμφιέννῡμι, ὅττ. μέλλ. **προσαμφιῶ,** ἀμφιέννυμι, ἐνδύω τινὰ ἐπιπροσθέτως : Ἀριστφ.Ἱππ. 891 **ἐγὼ γὰρ αὐτὸν προσαμφιῶ τοδί** (Σουΐδ.«πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω»).

προσαμφισβητῶ ἀμφισβητῶ, φιλονικῶ προσέτι μετά τινος, μτ. δοτ. : Ἀν.Βοασσ.2,387 **φιλονικῶ, δικάζομαι καὶ προσαμφισβητῶ σοι.**

προσαναβαίνω, μέλλ. προσαναβήσομαι (Ξεν. Ἱππαρχ.1,2), ἀναβαίνω ἢ ἀνέρχομαι πρός τι μέρος : Ἀριστλ.ΖΙ 617a,26 **πρὸς τὰς πέτρας προσαναβαίνει** (ἐπὶ παρυδατίων πτηνῶν), Δίων Κ 39,45 **πρὸς τὸ ὄρθιον .. προσανέβαινον**· ‖ ἀναβαίνω ἐπὶ πλέον, ἀνέρχομαι ἀκόμη : ΚΔ Λουκ.14,10· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. τόπου, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι, ἀνορριχῶμαι : Πλάτ.Κωμ.79 τουτὶ **προσαναβῆναι τὸ σιμὸν δεῖ** (δηλ. τὸ πρόσαντες)· ‖ ἐπὶ ποταμοῦ, ἀνυψοῦμαι περισσότερον, πλημμυρῶ ἐπὶ πλέον : Πολύβ.3,72,4 **τοῦ .. ποταμοῦ, .. προσαναβεβηκότος τῷ ῥεύματι διὰ τὸν ἐν τῇ νυκτὶ γενόμενον .. ὄμβρον**· ‖ **πόλις προσαναβαίνουσα** κειμένη ἐπὶ τόπου προσάντους : Πολυβ.9,20· 2) ἀναβαίνω ἐπὶ ἵππου προσέτι, ἱππεύω πρὸς τούτοις : Ξεν.Ἱππαρχ.1,2· 3) μτφ. : Πλούτ.Θησ.1 **ἐπεὶ δὲ**

τὸν περὶ Λυκούργου . . λόγον **ἐκδόντες ἐδοκοῦμεν οὐκ ἂν ἀλόγως τῷ Ῥωμύλῳ προσαναβῆναι**· **4)** ρηματ.π. προσανάβασις.

προσαναβάλλω ἀναβάλλω, ἀναρρίπτω, ρίπτω τι πρός τὰ ἄνω προσέτι : Ἀριστλ.Κόσ.396a,6.

προσανάβασις-εως (ἡ) (προσαναβαίνω) κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. **προσάμβασις** ἡ **ἐνέργεια** τοῦ προσαναβαίνειν βλ.λ.1), ἡ ἀνάβασις πρός τι, ἡ ἄνοδος· ‖ νεώτ. ἡ ἐπὶ πλέον αὔξησις, ἡ βαθμιαία ἐπαύξησις· ‖ ὁμ. νεώτ. ἐπὶ ὑδάτων, ἡ ἐκχείλισις, ἡ πλήμμυρα· **2)** κ. μσν. συνεκδ. ὁ τόπος, δι' οὗ ἀνέρχεταί τις πρὸς τὰ ἄνω, ὁδὸς φέρουσα πρὸς τὰ ἄνω : Αἰσχ.Ἑπτ.466 ἀνὴρ . . **κλίμακος προσαμβάσεις στείχει πρὸς ἐχθροῦ πύργον** (αἱ βαθμίδες κλίμακος πολιορκητικῆς), Εὐρ.Φοίν.1173, αὐτ. 744 **ἀμύνειν τειχέων προσαμβάσεις** (τόποι ὅθεν εἶναι δυνατὸν νὰ προσβληθῶσι τὰ τείχη), **αὐτ.**ΙΤ 97 **δωμάτων προσαμβάσεις** (αἱ ἄγουσαι πρὸς τὴν οἰκίαν βαθμίδες), ΠΔ'Ἠσ.15,3 **διαπορεύεται ἀπέναντι τῆς προσαναβάσεως Ἀκραβίν,** Εὐστ.1636, 52 **ὀρῶν λόφοι,** προσαναβάσεις, **ὑπεροχαί.**

προσαναβιβρώσκω μτγν. ἀναβιβρώσκω, διαβιβρώσκω, τὸ παθ. : Γαλ.π.Ὀρειβ.51,36,2.

προσαναγαργαρίζομαι μτγν. ποιοῦμαι χρῆσιν ἀναγαργαρισμῶν ἔπειτα, κάνω κατόπι, ξανὰ γαργάρες : Ἡρακλ.Ταρ.π.Γαλ.12,984.

προσαναγιγνώσκω ἀναγιγνώσκω προσέτι, πρὸς τούτοις : Αἰσχίν.2,91 **προσανάγνωθι δὴ καὶ τὸν χρόνον, ὅστις ἦν,** Ἰώσ.ΠΙ 2,2,4 **προσαναγνοὺς καὶ τὰ παρὰ Οὐάρου** (δ.γρ.), Γαλ.18(2),886· κ.παθ.: Δίων Κ 76,8 **πρὶν δὴ προσανεγνώσθη** ὅτι.

προσἀναγκάζω, μέλλ. **προσαναγκάσω,** ἀναγκάζω ἢ βιάζω προσέτι : Θουκ.7,18 **τοῖς ἐν Σικελίᾳ ἅμα ὡς ἀποπέμφοντες ἐν ταῖς ὁλκάσιν ἐπικουρίαν αὐτοί τε ἐπόριζον καὶ τοὺς ἄλλους . . προσηνάγκαζον**· ‖ ἐπὶ ἐπιδέσμου, συμπιέζω πολὺ σφιγκτά· ἐν **χρ.** τὸ παθ. : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.8· ‖ συμπιέζω ὁμοῦ τὰ ὀστᾶ, ἀντίθ. ἀπαναγκάζω : αὐτ.Ἄρθρ.14 **αἱ γὰρ ἐπιδέσιες οὐδέν τι μᾶλλον προσαναγκάζουσιν ἢ ἀπαναγκάζουσιν**· ‖ μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἐξαναγκάζω, βιάζω τινὰ νὰ πράξῃ τι : Ὕμν Δήμ.413 **βίῃ με προσηνάγκασε πάσασθαι** (μ' ἐβίασε νὰ φάγω τὸν κόκκον τῆς ροιᾶς), Πλάτ. Συμπ.217D **ἐπειδὴ ἐβούλετο ἀπιέναι . . προσηνάγκασα αὐτὸν μένειν,** αὐτ.223D **προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν,** αὐτ.Πρωτ.346Β, Ξεν.ΚΠ 8,1.17· ὁμ. κ. παραλειπομένου συχν. τοῦ ἀπαρφ. : Θουκ.5,42 **φάσκοντες πρότερον κοινῇ τοὺς μὴ δεχομένους τὰς σπονδὰς προσαναγκάσειν** (ἐνν.δέχεσθαι) (Βερναρδ.Γρηγ.«ἐν ᾧ πρότερον ἰσχυρίζοντο, ὅτι ἀπὸ κοινοῦ ἤθελον ἀναγκάσει πρὸς τοῦτο τοὺς μὴ δεχ. τὰς σπ.»)· ‖ ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. προσ. κ. πράγμ. ἀναγκάζω τινὰ προσέτι νὰ πράξῃ τι : Πλάτ.Συμπ.181Ε **χρῆν δὲ καὶ τούτους τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον**· **2)** ἐπαυξάνω τὴν ἔντασιν τῶν ἀσκήσεων : Ἱππ.Διαίτ.3,68 **ἀπὸ κούφων προσαναγκάζειν**· ‖ ὁμ. ἐπὶ στρατ. ἀσκήσεων, γυμνασίων : Θουκ.6,72· **3)** μτφ. ἀναγκάζω, καταπείθω διὰ λογικῶν ἐπιχειρημάτων, πείθω τινὰ διὰ τοῦ λόγου : Πλάτ.Φίλ.13Β **αὐτὸς ὁμολογῶν ἀνόμοια εἶναι, τῷ λόγῳ εἴ τις σε προσαναγκάζοι**· ‖ **προσαναγκάζειν τι εἶναι** ἀποδεικνύω ὅτι ἀναγκαίως εἶναί τι : Πλάτ.Νόμ.710Α, **αὐτ.**Πολιτ.284Β **καθάπερ ἐν τῷ σοφιστῇ προσηναγκάσομεν εἶναι τὸ μὴ ὄν.**

προσἀναγκαῖος-ον σχόλ. ὁ λίαν, ὁ πολὺ ἀναγκαῖος : Σχόλ.Ἄρατ.36.

προσἀναγορεύω ἀγγέλλω, κηρύττω τι προσέτι: Πλάτ.Πολ.580C **ἢ οὖν προσαναγορεύω . . προσαναγόρευ' ἔφη.**

προσαναγράφω ἀναγράφω, ἐγγράφω, καταγράφω προσέτι : Ἐπιγρ., Πλούτ.Ἠθ.243Α **τὰ ὑπόλοιπα . . προσανέγραφά σοι,** Λουκ.Μακροβ.9 **Ρωμαίων τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράφω**· κ. παθ. : Λυκοῦργ.118 **τοὺς ὕστερον προσαναγραφέντας προδότας εἰς ταύτην τὴν στήλην,** Διοδ.Σ 5,46· **2)** διορίζω ἐπίσης, ἐπιτάσσω, παραγγέλλω προσέτι: Σωρ.2,65· **3)** εἰδ. γεωμ. συμπληρῶ τὴν διαγραφήν, τὸ σχεδίασμά τινος : Εὐκλ.3,25 **κύκλον προσαναγράφειν**· **4)** τὸ μέσ. π.Κλεάρχ.Ἱστ.8 **προσαναγραφάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός** (ζωγραφήσασαι, διὰ χρώματος ἐπιχρίσασθαι τὰ λοιπὰ μέρη τῆς ἐπιδερμίδος).

προσανάγω μτγν., δωρ. **ποτανάγω,** ἀνάγω, ἀναβιβάζω, ἀνυψῶ τι πρός τι : Ὕμν.Ἰσ.161 **ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἰλύος**· κ. παθ. **προσανάγομαι** ἄγομαι πρὸς τὰ ἄνω : Διον.Ἁλ. Συνθ.14 **τῆς γλώσσης ἄνω πρὸς τὸν οὐρανὸν προσαναγομένης** (δ.γρ. προσαγομ-)· **2)** ἀνέρχομαι πρός τι, προσεγγίζω, πλησιάζω : Πλούτ.Ἠθ.2, 564C (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσαγογοῦσαν)· ‖ φρ. **προσανάγειν τῇ γῇ** ἐκ νέου προσορμίζομαι : αὐτ.Πύρρ. 15 **ἀρετῇ καὶ προθυμίᾳ ναυτῶν καὶ κυβερνητῶν ἐξανέφερε καὶ** προσανῆγε **τῇ γῇ πολυπόνως.**

προσαναδέρω μτγν. ἀναδέρω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον, ἐκδέρω τι περαιτέρω : Γαλ.2,719.

προσαναδέχομαι μτγν. προσμένω, **ἀναμένω** τινὰ προσέτι κ. γεν. περιμένω τινά : Πολύβ.5,13,8 **ἐστρατοπεδευκὼς περὶ τὴν Μέταπαν ἐνταυθοῖ προσανεδέχετο τοὺς ἀπὸ τῆς οὐραγίας.**

προσαναδιδάσκω μτγν. διδάσκω προσέτι, ἐπιπροσθέτως, τὸ παθ. : Φίλ.2,92.

προσαναδίδωμι μτγν. ἀνοδίδωμι, διανέμω, παρέχω τινί τι προσθέτως ἢ εἶτα : Πολύβ.10,14,3 **προσαναδέδωκε κλίμακας πλείους τῶν πρότερον,** Πλούτ.Ἠθ.241F **προσαναδιδοῦσα τῷ παιδὶ τὴν ἀσπίδα.**

προσαναδιπλάζω μσν. **ἀναδιπλασιάζω** τι προσέτι : Εὐατ.Πον.316,61.

προσαναζητῶ-έω ἀναζητῶ τι, ἐξετάζω, ἐρευνῶ τι προσέτι : Ἀριστλ.Ἀθ.29,3 **προσαναζητῆσαι δὲ τοὺς αἱρεθέντας ἔγραφεν καὶ τοὺς πατρίους νόμους.**

προσαναζωγραφῶ-έω μτγν. ἀναζωγραφῶ προσέτι, ἀπεικανίζω ἐπιπροσθέτως : Φίλ.1,684.

προσαναζωπυρῶ-έω μσν. ἀναζωπυρῶ προσέτι, ἐπὶ πλέον : Ἀνδρ.Κρ.33Β **προσαναζωπυρήσει ἐπ' ἔργοις ἀγαθοῖς.**

προσαναθλίβω μτγν. ἀναθλίβω τι προσέτι, συνθλίβω, συμπιέζω τι ἐπὶ πλέον : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ. 283,2 (Dind) **προσαναθλίβουσι τὸ πνεῦμα.**

προσαναιδεύομαι φέρομαι ἢ ἐνεργῶ **ἔτι πλέον** ἀναιδῶς, ἀναισχύντως : Ἀριστφ.Ἱππ.397 **ὡς δὲ** προσαναιδεύεται **κοὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος** (κτ. Σουΐδ. ἀντὶ πρὸς ἀνάν ἀναιδεύεται).

προσαναιρῶ-εω ἀναλαμβάνω, ἀνεγείρω, αηκώνω τι πρὸς τούτοις· ‖ τὸ μέσ. **προσαναιροῦμαι** ἀναδέχομαί τι ἐφ' ἑαυτόν, ἀναλαμβάνω **τι** προσέτι, ἐπιχειρῶ **τι ἐπὶ** πλέον : Θουκ.7,28 **τὸν πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω προσανείλοντο τοῦ προτέρου ὑπάρχοντος**· **2)** καταστρέφω, ἀφανίζω πρὸς τούτοις, ἐξοντώνω ἐπιπροσθέτως : Ἀριστλ.ΗΝικ. 11,72b,1 **καταφρονούμενοι καὶ τἀληθὲς προσαναιροῦσιν**· κ. παθ. : αὐτ.Α Πρ.62a,3 **τούτου δὲ δειχθέντος προσαναιρεῖται τὸ ἀληθές**· **3)** ἐπὶ μαντείου, δίδω ἀπόκρισιν προσέτι, χρησμοδοτῶ πρὸς τούτοις : Πλάτ.Πολ.461Ε **ἐὰν ὁ κλῆρος ταύτῃ ξυμπίπτῃ καὶ ἡ Πυθία προσαναιρῇ,** Δημ.532, Πλούτ.Ἠθ.403C, αὐτ.412C τὴν **Πυθίαν προσανελεῖν.**

προσαναισῖμοῦμαι-όομαι παθ. ἀναισιμοῦμαι, καταναλίσκομαι, δαπανῶμαι, **ἐξοδεύομαι ἔτι πλέον** ἢ πρὸς τούτοις : Ἡρ.5,34.

προσαναισχυντῶ-έω μτγν. φέρομαι **ἀναισχύντως** προσέτι : Φιλοστόργ.Ἐκκλ.Ἱστ.2,11,474.

προσανακάθαίρω μτγν. ἀνακαθαίρω τι προσέτι, καθαρίζω τι ἐπιπροσθέτως, ὁ μέσ. ἀόρ. μτχ. προσανακαθηράμενοι ἐν Πλωτίν.6,7,29.

προσανακαθίζω μτγν. ἀνακαθίζω εὐθύτερον, ἀνετώτερον : Ἀέτ.9,13.

προσανακαίω μτγν., μέλλ.-ανακαύσω ἀνακαίω, ἀνάπτω, ἀναφλέγω τι πρὸς τούτοις : Φίλ.1,428 **τὰ ἐπ' εὐθείας ὄντα προσανακαίει βίᾳ.**

προσανακαλοῦμαι-έομαι μσν. μέσ. προσκαλῶ τινα ὅπως ἐπιστρέφῃ προσέτι : Εὐμάθ.6,256 **τὸν .. πατέρα .. πρὸς τοὺς γάμους ἐπὶ τὴν Αὐλίκωμιν προσανακαλέσοιτο** [ἴδ. γρ. ἀντὶ συγκαλ-].

προσανακᾰλύπτω μτγν. ἀνακαλύπτω τι[νὰ] προσέτι, ἀποκαλύπτω τι ἐπὶ πλέον : Στράβ.15,1,3 **οὐδὲν δὲ** προσανακαλύπτει **τῶν πρότερον ἐγνωσμένων.**

προσανακάμπτω μτγν. κάμπτω, κλίνω πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ πρὸς **τὰ ἔμπρός** : Πολύβ.11,34,8 **τοῦ δὲ Τηλέου προσανακάμψαντος καὶ πολλάκις πρὸς ἀμφοτέρους.**

προσανάκειμαι μτγν. κ. μσν. ἀνάκειμαι πολὺ πλησίον, εἶμαι ἀνακεκλιμένος λίαν ἐγγύς : Σχόλ. Ἰλ.Ο 740 **προσηρηρεισμένοι καὶ προσανακείμενοι· 2)** εἶμαι πάντη παραδεδομένος, ὅλως ἀφωσιωμένος εἴς τι(να), μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.314A **κυνηγεσίαις προσανέκειτο, οἱ Ἀρείῳ,** Φώτ.Βιβλ.93,4 **προσανακείμενοι.**

προσανακεράννῠμαι μτγν. παθ. ἀνακεράννυμαι, ἀναμειγνύομαι πρὸς τούτοις : Αἰλ.ΖΙ 14,4 **ἡ σποδιὰ πίπτει προσανακρασθεῖσα πίττῃ.**

προσανακεφᾰλαιοῦμαι-όομαι μτγν. ἀνακεφαλαιοῦμαι προσέτι ἢ ἐπὶ πλέον : Ἀπολλ.Κιτ.3.

προσανακλαίομαι μτγν. μέσ. κλαίω, θρηνῶ τι μετά τινος προσέτι : Συνέσ.Ἐπιστ.73 **προσανακλαύσασθαι τὰς .. συμφοράς,** αὐτ.57.

προσανάκλῐμα-ατος [τὸ] (προσανακλίνω) μτγν. τὸ ἐφ' οὗ ἀνακλίνεται, ἐρείδεταί τις, ἐπιστήριγμα : Διοσκ.Ἐπιγρ.ΑΠ 7,407 **ἥδιστον φιλέουσι νέοις** προσανάκλιμα **ἐρώτων Σαπφώ.**

προσανακλίνω μτγν. ἀνακλίνω, προσερείδω, στηρίζω, ἀκουμβῶ ἐπί τινος, ἐπὶ τῶν ἐλεφάντων : Ἀγαθρχ.55 **προσανακλίνειν δένδρεσιν ἑαυτούς·** κ. παθ. **προσανακλίνομαι** ἀνακλίνομαι, ἀκουμβῶ ἐπί τινος : Διόδ.Σ 17,41 **κῆτος τῷ ἑτέρῳ μέρει τοῦ σώματος προσανακεκλιμένον,** Παυσ.10, 30,6 **προσανακέκλιται .. τῷ δένδρῳ·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. μτφ. ἐπὶ πόλεως : Στράβ.14,1,43 **Νῦσα .. τῷ ὄρει προσανακεκλιμένη· 2)** ρηματ. π. προσανάκλιμα, προσανάκλισις.

προσανάκλῐσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσανακλίνεσθαι, προσέρεισις, στήριξις ἐπί τινος : Λουκ.Ἔρωτ.31 **πλατάνιστον .. ἔνθ' ἡ Φαίδρου προσανάκλισις ἦν.**

προσανακλῶ-άω μτγν. ἀνακλῶ, ἀνακάμπτω πρὸς τὰ ἄνω : Σωρ.1,102 **προσανακλᾶν τὰ κῶλα·** κ. παθ. : αὐτ.2,60.

προσανακοινοῦμαι-όομαι μτγν. μέσ. ἀνακοινῶ, γνωστοποιῶ τινί τι προσέτι, μεταδίδω τινί τι προσθέτως : Διόδ.Σ 1,16 **τοὺς περὶ τὸν Ὄσιριν τοῦτον ἔχοντας ἱερογραμματέα, ἅπαντ' αὐτῷ προσανακοινοῦσθαι ..**

προσανακόπτω μτγν. κτυπῶ, ἀνταράσσω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Δαμοκράτ.π.Γαλ.13,823 **προσανακόπτειν τῇ σπάθῃ τὸ φάρμακον.**

προσανακουφίζω μτγν. ἀνακουφίζω τι προσέτι, ἐλαφρύνω τι ἐπὶ πλέον, τὸ παθ. : Ἰώσ.ΒΙ.18 **ὑπὸ Ἡρώδου προσανακουφισθείς.**

προσανακρίνω μτγν. ἀνακρίνω τινὰ προσέτι, ἐξετάζω τινὰ ἐπὶ πλέον : Πλούτ.Ἠθ.43E **καὶ μετὰ τὰς διατριβὰς ἰδίᾳ προσιόντας αὐτοὺς καὶ προσανακρίνοντας,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,426.

προσανακτῶμαι-άομαι μτγν. ἀνακτῶμαι, προσκτῶμαί τι πάλιν· ‖ μτφ. ἀποκαθιστῶ, διορθῶ, ἐπανορθῶ τι ἐκ νέου : Ἀλέξ.Τραλλ.7,372 **στόμαχον προσανακτήσασθαι.**

προσανακύπτω μτγν. κ. μσν. ἀνακύπτω, ἀναλαμβάνω δυνάμεις προσέτι : Ἀνών.Λονδ.38,19.

προσαναλαμβάνω, μέλλ. **-αναλήψομαι.** λαμβάνω ἢ δέχομαί τι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Δημ.910 **γεγεμισμένης .. ἤδη τῆς νεὼς .. μᾶλλον τοῦ δέοντος, προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας,** Πολύβ.1,52,8 **παρὰ τῶν ἐκ τῆς μεσογείου συμμάχων σῖτον προσαναλαμβάνων,** αὐτ. 6,53,7· κ. παθ. : Πλούτ Ρωμ.13 **πλειόνων** προσαναλαμβανομένων [ἐπὶ ὁμάδων νέων συγκλητικῶν]· **2)** ποιοῦμαι χρῆσίν τινος προσέτι, μεταχειρίζομαί τι ἐπὶ πλέον : Θεόφρ.ΦΙ 5,7,7· **3)** ὡς ἐπιτετ. τ. τοῦ ἀναλαμβάνω βλ.λ 7), ἀνακτῶμαι δυνάμεις ἀπὸ τὸν κόπον δι' ἀναπαύσεως : Πολύβ. 9,8,7 **ἀριστοποιησάμενος καὶ προσαναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς κακοπαθείας,** αὐτ.22,22,6 **ἐκ τοῦ πλοῦ προσαναλαβόντες αὐτούς** [ἀφ' οὗ συνῆλθον], Διόδ.Σ 17,16· **4)** ἀμτβ. ἀναλαμβάνομαι, ἐπανέρχομαι : Πολύβ.3,60,8 **προσανειληφυίας ἤδη τῆς δυνάμεως.**

προσαναλέγω μτγν. ἀναλέγω, συναθροίζω, συλλέγω πρὸς τούτοις : Αἰλ.ΖΙ 4,39· κ. παθ. : Πάπ.· **2)** τὸ μέσ. **προσαναλέγομαι** ἐκθέτω, διηγοῦμαί τι προσέτι : ΠΔ Μακκ.2,8,19 **προσαναλεξάμενος δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἐπὶ τῶν προγόνων.. ἀντιλήψεις.**

προσαναλικμῶ-άω μσν. ἀναλικμῶ τι, λικμίζω τι ἐπὶ πλέον, ἐν ἀναφ. πρὸς σῖτον : Γεωπ.5,32,2.

προσᾰνᾱλίσκω, μέλλ. **προσαναλώσω,** σπαταλῶ ἢ ἀναλίσκω τι προσέτι, καταδαπανῶ, ἐξοδεύω τι πρὸς τούτοις : Πλάτ.Πρωτ.311D **καὶ τὰ τῶν φίλων προσαναλίσκοντες,** Δημ.460, Πλούτ.Καῖσ.6, Δίων Κ 43,18, Ἐπιγρ. **προσαναλίσκειν οὐκ ὀλίγα χρήματα·** ὁμ. μτ. δοτ. : Διογ.Λ 6,98 **προσαναλίσκειν χρόνον ἱστοῖς,** Πορφ.Ἀποχ.1,56.

προσανάλλομαι μτγν. ἀνάλλομαι, ἀναπηδῶ πρός τι, πηδῶ, τινάσσομαι πρὸς τὰ ἐπάνω: Ἀθήν. 7,277E **λέγεται δὲ ὡς θηρευθεῖσαι προσανάλλονται καὶ ἀποτρώγουσαι τὴν ὁρμιὰν ἐκφεύγουσιν.**

προσαναλογίζομαι μτγν. ἀναλογίζομαι, σκέπτομαι, λογαριάζω τι προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.115A.

προσαναλύω μσν. ἀναλύω, διαλύω πρὸς τούτοις : Στεφ.Ἀθ.Ἰππ.1,104D.

προσαναμάσσομαι μτγν. μτφ. προσάπτω τι ἐμαυτῷ προσέτι, προσαλείφω τι εἰς ἐμαυτὸν πρὸς τούτοις : Βασ.1,96B, αὐτ.3,505E **τὸ ἐκ τῆς ἡδονῆς αἶσχος καθ' ἑκάστην .. προσαναμάσσονται.**

προσαναμ(ε)ίγνυμι μτγν. κ. μσν. ἀναμειγνύω τι προσέτι, ἀνακατώνω τι προσθέτως : Χοῦμν.Ν Ἐπιστ.66 **μηδὲν τῶν προτέρων .. ταύτῃ προσαναμείξαντες·** κ. παθ. : Γαλ.18(2),155.

προσαναμένω μτγν. ἀναμένω τινὰ προσέτι, προσμένω τινὰ ἀκόμη : Διόδ.Σ 15,41 **προσαναμένουσι τὰς περὶ ἕκαστον ἀποκρίσεις,** αὐτ.16,85, Πάπ.

προσαναμετρῶ-έω μτγν. ἀναμετρῶ τι προσέτι, μετρῶ πρὸς τούτοις : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.44,23,65

προσαναμίγνυμι ἀντὶ προσαναμείγνυμι βλ.λ.

προσαναμιμνήσκω μτγν. ἀναμιμνήσκω τινί τι προσέτι, ὑπομιμνήσκω, ὑπενθυμίζω τι εἴς τινα πρὸς τούτοις, μτ. αἰτ. κ. γενικ. : Πολύβ.4,28,6 **τὰ δὲ τοῦ κατ' ἰδίαν, .. προσαναμιμνήσκοντες μόνον τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἐν τῇ προτέρᾳ βίβλῳ δεδηλωμένων·** ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.4,29,7 **βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσε·** ‖ τὸ μέσ. **προσαναμιμνήσκομαι** μτ. παθ. ἀόρ. α' μνημονεύω, ἀναφέρω, ὑπομιμνήσκω προσέτι : Γαλ.8,904, αὐτ.18(2),434.

προσάναμμα (τὸ) δημ. τὸ δι' οὗ ἀνάπτομεν πῦρ, ἡ πρὸς ἔναυσιν χρησιμεύουσα ὕλη, ἁ. ἔναυσμα : Μαλακ.Μπαταριὰς 20 **καθὼς τὰ προσανάμματα στὴ στιά·** ‖ μτφ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ.106,8 **μὰ**

ἡ "Αγια ἡ Φωτιά μιά πδσβησε, δὲν τὴν ἀνάθει πλιά | ἀνθρώπινο προσάναμμα.
προσανανεοῦμαι-όομαι μτγν. μέσ. ἀνακαλῶ τι ἐκ νέου, πάλιν εἰς τὴν μνήμην μου : Πολύβ.8,37,2 προσανανεωσάμενος **τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα** (δ.γρ. π. Σουΐδ.).
προσαναξαίνω μσν. ἀναξαίνω, κεντῶ, ἐρεθίζω προσέτι : Παῦλ.Αἰγ.6,49.
προσαναξηραίνω μτγν. ἀναξηραίνω προσέτι : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.5,30,12.
προσαναξύω μτγν. ξύων ἐξαλείφω, ἀποξέω τι προσέτι : "Αντυλλ.π.'Ορειβ.44,23,4 **προσαναξύσομεν ἀκμῇ σμιλίου.**
προσαναπαύω μτγν. κ. μσν. ἀφήνω τινὰ νὰ ἀναπαυθῇ ὁμοίως ἢ προσέτι, ἀφήνω τινὰ προσέτι νὰ ἡσυχάσῃ : Πολύβ.4,73,3 **τὴν λοιπὴν προσαναπαύσας δύναμιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας,** 'Ιώσ.ΑΙ 20,2,1· **2)** τὸ μέσ. ἢ παθ. **προσαναπαύομαι** ἀναπαύομαι ἢ κοιμῶμαι πλησίον τινός : Νικόστρ.Φιλ.π.Στοβ. 4,23,65 **τῇ γυναικί.. ἀνὴρ προσαναπαύεται,** Γεωπ. 4,3,8· || ἀναπαύομαι ἐπί τινος : Πλούτ.Σύλλ.28 **δεικνύντες.. τοὺς στρατιώτας ἐρριμμένους ὑπὸ κόπου καὶ προσαναπαυομένους χαμᾶζε,** Σωρ. 1,7, αὐτ.100· || ἀναπαύομαι στηριζόμενος, ἀκουμβῶν ἐπί τινος, μτ. δοτ. : Στράβ.16,4,10 **σημειωσάμενοι τὰ δένδρα οἷς εἰώθασι προσαναπαύεσθαι** (οἱ ἐλέφαντες)· || ὁμ. ἐπὶ ναυαγήσαντος ναύτου, προσκολλῶμαι ἐπὶ σανίδος : Φαθωρ. **ἐν Πάπ.**' **3)** ὁμ. τὸ μέσ. ἢ παθ. ἐπὶ λέξεων ἐντὸς προτάσεως ἢ περιόδου, οὔτ' ἀναγκαίων οὔτε χρησίμων ἴσως, ἀλλὰ κειμένων πλησίον ἄλλων λέξεων χάριν δεσμοῦ τινος : Διον.'Αλ.Δημ.40 **ὀνομασίαι τῇ παρεμπιπτούσῃ λέξει προσαναπαυόμεναι·** **4)** ὁμ.τὸ μέσ. θαρρῶ, βασίζομαι, πέποιθα, ἔχω ἐμπιστοσύνην εἴς τινα, μτ. δοτ. : 'Ιώσ.ΑΙ 6,14,3 **τούτῳ.. προσαναπαυομένη τῷ κτήματι,** Μᾶρκ.Αὐρ 4 31 **τὸ τεχνίον, ὃ ἔμαθες, φίλει, τούτῳ προσαναπαύου,** Μαρκελλῖν.'Ιατρ.227, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.11,178 **τὸν μιᾷ τούτων** (τῶν περὶ τὸν βίον τεχνῶν) **προσαναπαυσάμενον·** **5)** ὁμ. τὸ μέσ. εὑρίσκω παρηγορίαν, ἀνακούφισιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, τῇ συναναστροφῇ τινος : 'Αρρ.'Επικτ.3,13,2 (φίλῳ) **προσαναπαύεσθαι·** || εὑρίσκω ἀνάπαυσιν, ἡσυχίαν ἔν τινι : ΠΔ Σοφ.Σαλ.8,16 **εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκόν μου προσαναπαύσομαι αὐτῇ** (τῇ σοφίᾳ).
προσαναπείθω μτγν. καταπείθω τινὰ προσθέτως : Δίων Κ 44,34· κ. παθ. : αὐτ.46,49.
προσαναπειρῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ. ὡς ναυτ. ὅρος, δοκιμάζω προσέτι τὴν θάλασσαν, πειρῶμαι, ἐπιχειρῶ νὰ ἐκπλεύσω προσέτι· Πολυδ.1,123 «προσαναπειρᾶσθαι, ἐξορμᾶν τὴν ναῦν» (πιθ.γρ.).
προσαναπέμπω πάπ. ἀναπέμπω προσέτι.
προσαναπετάννῦμαι μσν. παθ. ἀναπετάννυμαι προσέτι, ἁπλώνομαι, ἀνοίγομαι ἐπὶ πλέον : Πλαν.'Οβιδ.Μτφρ.4,526.
προσαναπηδῶ-άω μτγν. ἀναπηδῶ πρός τι, ἐπάνω εἴς τι, μτ. δοτ. : ΑΙλ.ΖΙ 5,23 **τῇ ὄχθῃ προσαναπηδήσαντες.**
προσαναπίμπλημι ἀναπίμπλημί τι προσέτι, πληρῶ, γεμίζω τι προσθέτως : Πλούτ.'Ηθ.631F, αὐτ.1094A **προσαναπιμπλάντα τῆς ψυχῆς τὸ παθητικώτατον·** **2)** μολύνω, κηλιδῶ τι προσέτι : 'Αριστλ.Πρ.859b,16.
προσαναπίπτω μτγν. ἀναπίπτω, ἀνακλίνομαι πλησίον ἄλλων ἢ μετ' ἄλλων ἐν συμποσίῳ, παρακάθημαι ἐν τῇ τραπέζῃ μετ' ἄλλων : Πολύβ.31,4,6 **περιπορευόμενος οὐ μὲν προσεκάθιζεν, οὐ δὲ προσανέπιπτε.**
προσαναπλάσσω μτγν. κ. μσν., ὀττ. προσαναπλάττω, μέλλ. προσαναπλάσω, ἀναπλάσσω τι προσέτι, ἀνασχηματίζω τι πρὸς τούτοις : Σωρ. 1,103 **τὸν ὄσχεον ἐκ τῶν συμμηριῶν προσαναπλάσσειν·** || ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ ἐσθῆτος, ἐνδύματος : Κλήμ.'Αλ.234 **ἡ.. ἐσθὴς τῷ σώματι προστυποῦται.. καὶ προσαναπλάττεται·** **2)** ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ τι προσέτι : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.11,158 **ὁ προσαναπλάσσων ὅτι..'** κ. παθ. : Κορνοῦτ.Φύσ. Θε.34, Λογγῖν.7,1 **μή τινα μεγέθους φαντασίαν ἔχοι τοιαύτην, ἣ πολὺ πρόσκειται τὸ εἰκῇ προσαναπλαττόμενον,** Παλαίφ.15 **προσανεπλάσθη ὁ μῦθος·** **3)** ἀποδίδω, ἀπονέμω : Φίλ.1,226 **αὐχένα τῷ θεῷ προσαναπλάσσειν,** Γαλ.17(2),257 **τὰς γραφὰς ταῖς ἐξηγήσεσι προσαναπλάσσειν·** || μτγν. κ. μσν. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Εὔστ 1387,22 **οὐδὲ ἔχρῆν τῷ Διὶ φλύαρον ἦθος προσαναπλάσασθαι τὸν ποιητήν.**
προσαναπλέκω μτγν. ἀναπλέκω τι προσέτι ἢ ἐμπλέκω τι ἐπί τινος : 'Αλέξ.Τρολλ.8,2.
προσαναπληρῶ-όω ἀναπληρῶ τι προσέτι, συμπληρῶ τι προσθέτως : 'Αριστλ.Πολιτ.1256b,3 **οἱ δὲ καὶ μιγνύντες ἐκ τούτων ἡδέως ζῶσι, προσαναπληροῦντες τὸν ἐνδεέστερον βίον,**ΠΔΣοφ.Σαλ. 19,4 **ἵνα τὴν λείπουσαν ταῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν,** Διόδ.Σ 5,71 **τὰ περί τε τῆς εὐνομίας καὶ τῆς εἰρήνης προσαναπληρῶσαι,** ΚΔ Κορινθ.2,9,12, αὐτ.11,9 **τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν οἱ ἀδελφοί,** 'Απολλ.Δύσκ 'Αντων.3,7 **τὰ ἐλλείποντα προσαναπληροῦν·** || τὸ μέσ. προσθέτως πληρῶ τι ἐντελῶς, προσθέτω οὕτως ὥστε νὰ γεμίσω τι : Πλάτ.Μέν.84D **προσαναπληρωσαίμεθ' ἂν τὸ ἐν τῇ γωνίᾳ τόδε;**.
προσαναπνέω μτγν. κ. μσν. ἀναπνέω προσέτι : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.6,41,8 **σμικρὸν προσανεπνεύσαμεν,** Χοῦμν.Ν'Επιστ.109 **σοὶ δὴ μόνῳ καὶ προσαναπνεῖν ἐστί μοι καὶ προσφθέγγεσθαι.**
προσαναπτύσσω πτύσσω, διπλῶ τι πρὸς τὰ ὀπίσω, ὁθ.ἀναπτύσσω, ἐκτυλίσσω, ἀνοίγω τι προσέτι : Γαλ.14,787· κ. παθ. διπλώνομαι πρὸς τὰ ὀπίσω: 'Αριστλ.ΖΙ 549b,2 **τὰ ᾠὰ τίκτουσα προσάγειν πρὸς τὰ χονδρώδη τῷ πλάτει τῆς κέρκου προσαναπτυσσομένης.**
προσανάπτω μτγν. προσάπτω τινί τι, ἀποδίδω, ἀπονέμω τινί τι : Φιλόδ.Κακ.12J, Σχόλ.'Αριστφ. "Ορν.568 **τὸν λάρον.. 'Ηρακλεῖ προσανάπτει.**
προσαναπυνθάνομαι μτγν. ἀναπυνθάνομαι προσέτι, ἐρωτῶ, ἐξετάζω πρὸς τούτοις : Γαλ. 18(2),57, Φιλοστόργ.'Εκκλ.'Ιστ.2,11,473.
προσαναρπάζω γλωσσ. ἀναρπάζω τι προσέτι.
προσαναρρήγνῦμι μτγν., μέλλ. προσαναρρήξω, ἀναρρήγνυμι, διαρρηγνύω τι προσέτι, σχίζω τι ἐπιπροσθέτως : Πλούτ.Κράσσ.25, αὐτ.Κλεομ.30 **αὐτῇ τῇ περὶ τὸν ἀγῶνα κραυγῇ τὸ σῶμα προσαναρρήξας** (ὑπέστη ἐσωτερικὴν αἱμορραγίαν)· || κ. μτφ. : Φίλ.2,372 **προσαναρρηγνὺς τὰς ἀδίκους ἐπιθυμίας** (ἀφήνω νὰ ἐκδηλωθοῦν, νὰ ξεσπάσουν).
προσαναρριπίζω μτγν. ἀναρριπίζω προσέτι, κ. μτφ. ἀναζωογονῶ τι προσέτι : Φίλ.2,442 **τὸν πόθον.. προσανερρίπισε λόγια τὰ χρησθέντα.**
προσαναρτῶ-άω μτγν. ἀναρτῶ τι ἐπί τινος προσέτι, κρεμῶ τι ἐπί τινος προσθέτως, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Λουκ.Φιλοφ.11 **προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον·** **2)** μτφ. προσάπτω, συνάπτω, τὸ παθ. : Φιλόδ.'Οργ.80W.
προσανασείω ἀνασείω τι προσέτι, ἀνατινάσσω τι πρὸς τούτοις : 'Ιππ."Αρθρ.4 **ἐν ταύτῳ τῷ σχήματι προσανασειέτω, ὁκόταν μετεωρήσῃ τὸν ἄνθρωπον·** **2)** μτφ. διεγείρω, ἐρεθίζω τινὰ προσέτι· τὸ παθ. : Πολύβ.1,69,8 **ταχὺ προσανασεισθέντες οἱ πολλοὶ τοῖς τοιούτοις λόγοις·** || ἐπισείω τινί τι προσέτι, τὸ παθ. : Πλούτ.Γ Γράκχ. 2 **ἤδη δὲ καὶ δίκαι τῷ Νασικᾷ προσανεσείοντο** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προανεσείοντο).
προσανασπῶ-άω μτγν. κ. μσν. ἀνασπῶ τι προσέτι, ἀνασύρω, ἀνέλκω τι πρὸς τούτοις, τὸ

παθ.· Εὐστ.679,62 «ἐκεῖθεν καὶ τὸ προσανεοπάσθησαν κλίμακες, ἤγουν ὑφώθησαν κτιοθεῖσαι».

προσαναστέλλω μτγν. ἀναστέλλω τινὰ προσέτι, ἀνακόπτω, ἐμποδίζω, σταματῶ τὴν προέλασίν τινος προσέτι : Πλοῦτ.'Αλέξ.6 **περιλαβὼν ταῖς ἡνίαις τὸν χαλινὸν ἄνευ πληγῆς καὶ σπαραγμοῦ προσανέστειλεν** [τὸν ἵππον]· **2)** διαπλάσσω, σχηματίζω τοὺς ρώθωνας βρέφους : Σωρ.Ι,103.

προσαναστίζω μτγν. κ. μσν. ἀναστίζω, στίζω προσέτι ἐπὶ τοῦ δέρματός τινος στίγματα : Εὐστ. 1960 **ἐφ' ὕβρει στιχθεῖσαι μέρη τινὰ τοῦ σώματος καὶ τὰ λοιπὰ προσανέστιξαν.**

προσανασύρω μτγν. ἀνασύρω, ἀνέλκω τι προσέτι : Φιλοστόργ.'Εκκλ.'Ιστ.7,10.

προσανασχετεῖ δ.γρ. ἀντὶ δυσανασχετεῖ βλ.λ. : Πλαν.Μτφρ.'Οβιδ.Μεταμορφ.3,647 [ἐκδ. Boisson. ἐν Add. et Corrig.702].

προσανατάσσω μτγν. ἀνατάσσω, διευθετῶ, τακτοποιῶ τι προσέτι, κατατάσσω, ἐπαναφέρω τι εἰς τὴν προτέραν θέσιν του προσέτι : 'Αρτεμίδ. Δαλδ.Ι,18 **πέφυκε .. προσανατάσσειν ἑαυτὰ τῇ ψυχῇ** [τὰ πάθη].

προσανατείνω μτγν. κ. μσν. ἀνατείνω, ἐκτείνω, τανύω, τεντώνω τι προσέτι ἰσχυρῶς : Σχόλ.Πίνδ.Ν 5,94 **τούτῳ** [τῷ καρχησίῳ] **ἱστίον προσανατείνουσιν·** **2)** τὸ μέσ. ἐπισείω ὡς φόβητρον προσέτι : Πολύβ.26,3,13 **παρῆν εἰς 'Αχαΐαν προσανατεινόμενος τὸν ἀπὸ 'Ρωμαίων φόβον·** || δθ. ἀπειλῶ, μτ. δοτ. : αὐτ.18,53,9 **ὡς ἂν εἰ προσανατεινόμενος αὐτῷ καὶ θαυμάζων τὴν τόλμαν·** ὁμ. ἐν τῷ παθ. ἀόρ. α' : αὐτ.5,87,4 **βραχέα προσανατεθεὶς καὶ καταμεμψάμενος ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις τὸν 'Αντίοχον·** **3)** τείνω πρὸς τὰ ἄνω, ἀνατείνω, ἀνυψῶ, ὑψώνω τι : Κλήμ.'Αλ.306,8 **προσανατείνειν τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν,** 'Ἀρισταίν.Ι,15 **τὴν δεξιὰν προσανατείνας,** αὐτ.2,2 **ὑφοῦ προσανατείνων τὼ χεῖρε,** 'Ανδρ.Κρ. 110D **τὸν σταυρὸν πολλαχοῦ ἐπὶ μετεώρου προσανατείνοντες·** **4)** ἐν φρ. **τῇ ὥρᾳ προσανατείνειν** παρατείνω, ἐπιμηκύνω τὸν χρόνον, βραδύνω, ἀργοπορῶ : Πολύβ.11,22,3 **αὐτὸς εἰωθὼς τῇ μὲν ὥρᾳ προσανατείνειν·** **5)** τὸ παθ. **προσανατείνομαι** ἐκτείνομαι εἰς μῆκος : Σωρ.Ι,7 [κῶδ.].

προσανατέλλω κ. μσν., ποι. **προσαντέλλω** ἀνατέλλω προσέτι, ἀνυψοῦμαι, ἀναβαίνω προσέτι : Εὐρ.'Ικ.688 **τὴν ἐς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν·** **2)** μσν. μτβ. ἀνατέλλων παρέχω, προστίθημί τινι τι : 'Ανδρ.Κρ.30D **ἡ τῆς ἡμέρας δύναμις .. χάριν μοι προσανατέλλουσα.**

προσανατέμνω μτγν. ἀνατέμνω τι προσέτι, ἀποκόπτω τι πρὸς τούτοις : Φίλ.2,128 **προσανατέμνειν τὰ γεννητικά·** **2)** τέμνω, ἐντέμνω τι προσέτι : Γαλ.10,391 **προσανατέμνειν τὸ δέρμα.**

προσανατενίζω μτγν. ἀτενίζω πρός τινα, βλέπω τινὰ ἀτενῶς : Τιμόθ.Γαζ. π. 'Αριστφ.Βυζ.'Επιτ.103,27.

προσανατίθημι ἀνατίθημί τι προσέτι, προσφέρω ἢ ἀφιερῶ τι προσθέτως : 'Ιουλ.Θεμ.267B **τῷ θεῷ προσανατεθεικὼς ἅπαντα,** 'Επιγρ. **δηνάρια πεντακισχίλια προσανατιθέναι,** Σουΐδ. ἐν λ. Πουλχερία **τὴν ἰδίαν παρθενίαν τῷ θεῷ προσανέθηκε·** || τὸ μέσ. προσανατίθεμαι ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι πρόσθετον βάρος, ἐπιφορτίζομαι προσέτι: Ξεν.'Απομν.2,Ι,8 **μὴ ἀρκεῖν τοῦτο ἀλλὰ προσαναθέσθαι τὸ καὶ τοῖς ἄλλοις πολίταις ὧν δέονται πορίζειν·** **2)** ἀποδίδω, ἀπονέμω τινί τι, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Πορφ. π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11· || τὸ μέσ. **προσανατίθεμαι** μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. συνεισφέρω τινί τι, συμπράττω μετά τινος εἰς τι, βοηθῶ τινα : ΚΔ Γαλ.2,6 **ἐμοὶ γὰρ οἱ δοκοῦντες οὐδὲν προσανέθεντο·** **3)** **προσανατίθεσθαί τινι** συσκέπτομαι μετά τινος ἢ συμβουλεύομαί τινα περί τινος : Χρύσ.Στωϊκ.2,344, Φιλόδ.Κοκ.31J, Διόδ.Σ 17,116 **προσανατίθεσθαι τοῖς μάντεσι περί τινος,** Λουκ. ΖΤραγ.Ι **ἐμοὶ προσανάθου, λαβέ με σύμβουλον πόνων·** || ὁμ. τὸ μέσ. μτ. δοτ. ἀποδίδω τινὶ σημασίαν, λαμβάνω τι ὑπ' ὄψιν, ὑπολογίζω, λογαριάζω τι : ΚΔ Γαλ.Ι,16· || ἀναφέρω ὡς ἀξιοπαρατήρητον : Πάπ.

προσανατολίζω νεώτ. κ. παθ., ἀόρ. **προσανατολίσθην,** στρέφω τι πρὸς ἀνατολάς· || γεν. στρέφω τι πρὸς ὡρισμένον σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος· **2)** κτ. ἐπέκτ. προσδιορίζω τὴν θέσιν ἢ τὴν πορείαν τινὸς ἐν σχέσει πρὸς τὰ πέριξ, συντελῶ εἰς τὸ νὰ λάβῃ τι ὡρισμένην ἢ τὴν πρέπουσαν κατεύθυνσιν· **3)** μτφ. ἀνακοινῶ εἴς τινα τὰ καθ' ἕκαστα ζητήματός τινος, κατατοπίζω τινὰ ἐπί τινος ζητήματος, καθιστῶ τινα ἐνήμερον ὑποθέσεώς τινος, ἰδ. τὸ παθ. : **δὲν ἔχει προσανατολισθῇ ἀκόμη εἰς τὸν τρόπον ἐρεύνης·** **4)** ρηματ.π. προσανατολισμός, προσανατολιστής.

προσανατολισμός [ὁ] (προσανατολίζω) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ κατατοπίζειν, ἡ πρὸς ἀνατολὰς στροφή, ἡ ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολὰς κατεύθυνσις, ἰδ. ναοῦ· **2)** κτ. ἐπέκτ. ἡ θέσις ἀντικειμένου ἢ προσώπου ἐν σχέσει πρὸς τὰ σημεῖα τοῦ ὁρίζοντος, ἡ κατατόπισις : **ὁ προσανατολισμὸς κατὰ τὴν νύκτα εἶναι δύσκολος·** || γεν. κατεύθυνσις : **ἡ πολιτικὴ τῶν Βαλτικῶν κρατῶν φέρεται πρὸς νέους προσανατολισμούς·** **3)** εἰδ. βιολ. ἡ ἐν τῷ κυττάρῳ ἐμφανιζομένη ἀλλαγὴ θέσεως πρωτοπλασματικῶν τινων σωματιδίων, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐξωτερικῶν τινων ἐπιδράσεων, οἷον τοῦ φωτός, τῆς θερμότητος.

προσανατολιστής [ὁ] [προσανατολίζω] νεώτ. στρατ. ἐν τῷ πυροβολικῷ, ὑπολοχαγὸς ἢ ἀνθυπολοχαγὸς βοηθὸς τοῦ μοιράρχου, ἔχων ὡς κύριον ἔργον τὴν ἀναγνώρισιν τῶν θέσεων, τῶν δρομολογίων, τῶν παρατηρητηρίων κττ. τῶν πυροβολαρχιῶν τῆς μοίρας.

προσανατρέπω μτγν. ἀνατρέπω τι[νὰ] προσέτι : ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,23 **τίς οὗτος; κἂν προσκόψῃ προσανατρέψουσιν αὐτόν.**

προσανατρέφω μτγν. ἐνισχύω τινὰ διὰ τροφῆς προσέτι, ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὰς δυνάμεις του παρέχων εἰς αὐτὸν τροφήν : Διόδ.Σ Ι,43 **καὶ γὰρ τοῖς κτήνεσι ταύτην θεωρεῖσθαι προσηνῆ καὶ ταχὺ τοὺς ὄγκους αὐτῶν προσανατρέφειν·** κ. παθ. : Κικ.'Αττ.6,Ι,2.

προσανατρέχω μτγν. κ. μσν., μέλλ. **προσαναδραμοῦμαι,** ἀνατρέχω προσέτι, τρέχω πρὸς τὰ ἄνω πρὸς τούτοις : Διον.'Αλ.Ρωμ.Ι,56 **λόφον τινὰ προσανατρέχει,** Διόδ.Σ 5,47 **τοὺς δὲ περιλειφθέντας προσαναδραμεῖν εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους τῆς νήσου τόπους,** Γαλ.Χρ.Μορ.4,8 **τοῦ λάρυγγος προσανατρέχοντος τῇ ἐπιγλωττίδι·** || ὁμ. ἐπὶ σιδήρου προσεγγίζοντος μαγνήτην : Πορφ.'Αποχ. 4,20· **2)** μτφ. ἀνυψοῦμαι, αὐξάνω, ἀκμάζω, μτ. δοτ. πράγμ. : Διόδ.Σ 16,83 **ταχὺ προσανέδραμον ταῖς οὐσίαις** (ἐγένοντο ταχέως πλούσιοι)· **3)** ἀνατρέχω προσέτι εἰς τὰ παρελθόντα, κάμνω προσέτι ἀναδρομὴν εἰς τὸ παρελθόν : Πολύβ.5,31,8 **βραχὺ προσαναδραμόντες περὶ τῆς 'Αντιόχου .. βασιλείας,** ὁμ. κ. μτ. δοτ. : αὐτ.Ι,12,8 **ἐάν που προσανατρέχωμεν τοῖς χρόνοις περὶ τῶν ἐπιφανεστάτων πολιτευμάτων·** **4)** διόρθ. τοῦ προσανατρέχω βλ.λ. : Σωρ.2,64, Παῦλ.Αἰγ.6,74.

προσανατρίβω τρίβω τι πρός τι ἢ ἐπί τινος : Αἰλ.ΖΙ 6,Ι **τοῖς δένδροις τὰ κέρατα προσανατρίβων·** **2)** τὸ μέσ. προσανατρίβομαι τρίβομαι ἐπί τινος προσώπου, ποιῶ ἐμαυτὸν προσέτι ἐντριβῆ εἴς τι, ἐξασκοῦμαι προσέτι εἴς τι : Θεόφρ. Χαρ.27,6 **ῥίψας τὸ ἱμάτιον τὸν βοῦν αἴρεσθαι, ἵνα τραχηλίσῃ καὶ προσανατρίβεσθαι εἰσιὼν εἰς**

τὰς παλαίστρας, Πλούτ.'Ηθ.751F· **3)** μτφ. ὀξύνω τὴν διάνοιάν μου συζητῶν μετά τινος : Πλάτ. Θεαίτ.169C **μὴ οὖν μηδὲ σὺ φθονήσῃς προσανατριψάμενος σαυτόν τε ἅμα καὶ ἐμὲ ὀνῆσαι·** **4)** τρίβω τι προσέτι, μτ. δοτ. : Κλεοπ.π.Γαλ.12,404· ‖ μαλάσσω, κάμνω ἐντριβὰς προσέτι : Σωρ.1,103.

προσανατῦπῶ-όω μτγν. πλάττω, μορφῶ, σχηματίζω τι προσέτι : 'Αλέξ.'Αφρ.Ψυχ.70,13.

προσαναφέρω δηλῶ τι ἐπιπροσθέτως, προβαίνω εἰς πρόσθετον δήλωσιν : Πάπ.· κ. παθ. : αὐτ.· **2)** ἀναφέρω, ἀγγέλλω, κοινοποιῶ τινί τι, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : 'Αριστέ.1 29 **προσαναφέρειν τί τινι·** ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. ἐμπροθ. (περί τινος) : Πάπ. **προσανενεγκεῖν τῷ δεῖνα περὶ τοῦ δεῖνα·** ὁμ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Πάπ. **προσανενεγκεῖν τὰ συγκεκριμένα,** αὐτ. **τὰς ἀληθείας προσαναφέρειν·** κ. παθ. : 'Αριστέ.1 30· **3)** ἀναφέρω τινί τι ζητῶν τὴν συμβουλὴν αὐτοῦ περὶ τούτου, ἀναφέρομαι εἴς τινα πρὸς συμβουλήν, κάνω ἀναφοράν, ἔκθεσιν εἴς τινα ἐν σχέσει πρός τι : Πολύβ.18,9,10, Φιλόδ.Παρρ.200,Διον.'Αλ.Ρωμ.6,56 **μηδὲν τῇ βουλῇ προσαναφέρειν,** 'Επιγρ.· ‖ ἀπολ. συμβουλεύομαί τινα, ζητῶ τὴν γνώμην τινὸς ἐπί τινος ζητήματος : Πολύβ.31,19,4 **προσεκάλει τὸν .., καὶ προσανέφερε διαπορῶν εἰ..,** Διόδ.Σ 17,116 **τοῖς μάντεσι προσανέφερε περὶ τῶν προσημαινομένων.**

προσαναφεύγω μτγν. φεύγω ἐκ τῆς θέσεώς μου, μετατοπίζομαι, ἐκτοπίζομαι : Σωρ.2,50.

προσαναφθέγγομαι μτγν. ἀναφθέγγομαι, προσέτι, ἀναβοῶ πρὸς τούτοις : Φίλ.1,161.

προσαναφλέγω μτγν. ἀναφλέγω τι προσέτι : Φίλ.1,451 **προσαναφλέγουσι τὸ πῦρ·** **2)** μτφ. ὑποκινῶ, διεγείρω, ἐξάπτω προσέτι : Φίλ.2,240 **προσαναφλέγειν ἐπιθυμίας.**

προσαναφῦσῶ-άω φυσῶ, παίζω τὸν αὐλὸν προσέτι : Πλάτ.Κωμ.69,6 **τὴν παῖδα τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἔχειν πάλαι προχείρους καὶ προσαναφυσᾶν** (ὅ γρ. ἀντὶ προσαναφυσᾶν).

προσαναφύω μσν. ἀναφύω τι προσέτι, ἀναβλαστάνω τι προσθέτως : "Ανν.Κομν.352C **ἑσπέρα προσανέφυέ τι κακόν.**

προσανᾰχαλῶ-άω μσν. ἀναχαλῶ τι προσέτι, χαλαρῶ τι πρὸς ταύτοις : Παῦλ.Αἰγ.6,74.

προσαναχρώννῦμαι μτγν. κ. μσν. μέσ. μεταδίδω τινί τι ὡς χρῶμα δι' ἐπαφῆς κ. γεν. μεταδίδω τινί τι δι' ἐπικοινωνίας : Πλούτ.'Ηθ.16F **πλείονα δ' ἃ μὴ πλάττοντες ἀλλ' οἰόμενοι καὶ δοξάζοντες αὐτοὶ προσαναχρώννυνται τὸ ψεῦδος ἡμῖν·** **2)** ἔρχομαι εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετά τινος, συγχρῶμαί τινι : Πλούτ.'Ηθ.51F **τοῖς αὐτοῖς ἐπιτηδεύμασι καὶ διατριβαῖς περὶ ταὐτὰ καὶ σπουδαῖς καὶ διαίταις .. παραβάλλων καὶ προσαναχρωννύμενος,** αὐτ.490D, αὐτ.672F **ἡδοναὶ προσαναχρωννύμεναι τῷ σώματι** (μεταδίδουσαι τὸ ἑαυτῶν χρῶμα εἰς τὸ σῶμα), Εὐστ.Πον.96,70· **3)** ἀκολουθῶ, μιμοῦμαι πιστῶς : Πλούτ.'Ηθ.740F.

προσανάχωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἀνάχωμα ἐκ τοίχου ἢ κτιστόν τι κατασκεύασμα κατὰ μῆκος τῆς ὄχθης ποταμοῦ πρὸς προάσπισιν ἔργου τινὸς ἀπὸ τοῦ ρεύματος τῶν ὑδάτων.

προσαναχωννύω ἀναχωννύω, παραχώνω, προσέτι : 'Ερμιππ.'Αστρολ.Διάλ.57 (ἔκδ. Bloch) **προσπλάττειν τὸ σῶμα καὶ προσαναχωννύειν ἐχρῆν.**

προσαναχωρῶ-έω μτγν. πιθ. ἀντὶ προαναχωρῶ βλ.λ. ἐν Σωρ.2,64.

προσανεγείρω μσν. ἀνεγείρω τι προσέτι : Κ Μανασσ.Χρον.2348 **πόλιν ὀλβιόπολιν αὐτῇ προσανεγείρει·** ‖ ἐγείρω, ἀνυψῶ : Κ Πορφ.Θεμ.1,17 **τὸ .. πέλαγος .. κύματα μακρὰ .. προσανεγεῖρον τοῖς πλέουσιν.**

προσάνειμι (ἄνειμι) ἀνέρχομαι προσέτι, ἀναβαίνω πρὸς τούτοις : Θουκ.7,44 **πολὺ .. τοῦ ἄλλου στρατεύματος αὐτοῖς τὸ μὲν ἄρτι ἀναβεβήκει, τὸ δ' ἔτι προσανῄει,** Δίων Κ 56,13 **βραδύτερον προσανῄεσαν·** ‖ **προσανιοῦσα πόλις** (κειμένη ἐπὶ ἀνωφερείας, σὲ πλαγιά) : Πολυδ.9,20.

προσανεῖπον ἀόρ. τοῦ προσαναγορεύω βλ.λ., διακηρύττω, ἀναγγέλλω, ἐντέλλομαι, διατάσσω τι προσέτι : Ξεν.'Αν.7,1,11 **ὁ δὲ ἐκέλευεν οὕτω ποιεῖν .. καὶ προσανεῖπεν, ὃς ἂν μὴ παρῇ,** Δίων Κ 49,14.

προσανέρομαι μτγν., μτχ. ἀορ. β' προσανερόμενος, ἀνείρομαι, ἐρωτῶ προσέτι : 'Ιώσ.ΑΙ 19,4,1 **προσανερομένων ἥν τινα γνώμην ἔχοι.**

προσανέρπω μτγν. ἀνέρπω πρός τι, ἕρπων ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω εἴς τι, ἀναβαίνω εἴς τι συρόμενος ὡς ἑρπετόν : Πλούτ.Θεμ.26 **ἔδοξεν ἰδεῖν δράκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς αὐτοῦ περιελιττόμενον καὶ προσανέρποντα τῷ τραχήλῳ.**

προσανερωτῶ-άω ἐρωτῶ προσέτι, ἐξετάζω πρὸς τοῖς ἄλλοις : Πλάτ.Μέν.74C **καὶ εἴ γε προσανηρώτα σε ὁποῖα, ἔλεγες ἄν »,** Γαλ.11,188.

προσανευρίσκω μτγν. ἀνευρίσκω τι προσέτι, ἀνακαλύπτω τι πρὸς τοῖς ἄλλοις : Στράβ.15,1,22 **τὸν ἀνευρόντα τι τῶν ὀλεθρίων, ἐὰν μὴ προσανεύρῃ καὶ τὸ ἄκος αὐτοῦ, θανατοῦσθαι,** 'Ιάμβλ. Νικ.'Αριθμ.101P· κ. παθ. : Θέων Σμ.52H **προσανεύρηνται ταύταις ἕτεραι.**

προσανευρύνω μτγν. ἀνευρύνω τι προσέτι, διαστέλλω, πλαταίνω τι περαιτέρω, τὸ παθ. : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.50,9,13, Σωρ.1,10.

προσανέχω κ. μσν. ἀνέχω προσέτι, ὀθ. ἀναμένω, περιμένω : Πολύβ.4,19,12 **μέχρι γὰρ τούτου τὴν ἡσυχίαν ἦγε, προσανέχων καὶ μεμνημένος τῆς προηγουμένης συμφορᾶς, ἕως οὗ ..·** ὁμ. μτ. μτχ. : αὐτ.3,94,3 **ἔμειναν διαστάντες ἐπὶ τῶν ἄκρων ἀμφότεροι καὶ προσανεῖχον καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας·** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : αὐτ.5,103,5 **ἔμενε προσανέχων τὸν καιρὸν τῆς ἐντεύξεως·** **2)** βασίζομαι, στηρίζομαι εἴς τινα, πιστεύω, πέποιθα, ἐμπιστεύομαι εἴς τινα, μτ. δοτ. : Πολύβ.5,72,2 **οὗτοι .. εὐθαρσῶς ὑπέμενον τὴν πολιορκίαν, προσανέχοντες ταῖς ἐλπίσι τῆς βοηθείας,** αὐτ.1,84,12, 'Ιώσ.ΑΙ 10,6,2, αὐτ.ΠΙ 4,2,1 **ταῖς ἀπὸ τῶν καρπῶν ἐλπίσιν ἀεὶ προσανέχοντες·** **3)** ἀφοσιοῦμαι, ἀφιεροῦμαί τινι, προσκολλῶμαι εἴς τινα· Σουΐδ. «προσανέχων, προσέχων, προσκεκολλημένος», μτ. δοτ. : Σωκρ.'Επιστ.8 **Σικελικαῖς τραπέζαις προσανέχειν,** 'Ιώσ.ΑΙ 10,4,5 **προσανέχειν θεῷ,** αὐτ.10,7,2 **προσανέχειν τοῖς ἡγεμόσι,** αὐτ.12,5,5 **προσανέχειν ἔργοις,** αὐτ.'Απ.2,41 **προσανέχειν τέχναις·** ‖ προσέχω, καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι εἴς τι : 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.47,4 **προσανέχειν τῷ λόγῳ,** 'Αλκίφρ.3,24 **προσανέχειν τῇ σκαπάνῃ,** 'Αρεθ.'Αποκ.7 **τοὺς γεωργοὺς τοὺς ἐπιμελείᾳ φυτῶν προσανέχοντας·** ‖ ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : 'Ιώσ.ΑΙ Προοίμ.3 **προσανέχειν τὴν γνώμην θεῷ.**

προσᾱνής-οῦς-ές αἰολ. τ. τοῦ προσηνής βλ.λ. : Πίνδ.Π 3,52 **τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας,** αὐτ.10,64 **πέποιθα ξενίᾳ προσανεῖ θώρακος.**

προσανθῶ-έω μτγν. ἀνθῶ προσέτι, θάλλω, ἀκμάζω προσέτι, μτ. δοτ.: Φιλόστρ.Εἰκ.2,5· ‖ προστίθημι, προσδίδω λάμψιν εἴς τι : αὐτ.8,1,29, Δαμάσκ.'Ισιδ.74 **τὸ αὐτοκίνητον οὐ προσήνθει τῇ πολυμαθίᾳ.**

προσανίημι, μέλλ.**προσανήσω,** ἀνίημι, ἀναβλύζω προσέτι· **2)** χαλῶ, χαλαρῶ τι προσέτι, ἐλαττῶ, ταπεινῶ τι προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.1145D **ἀλόγῳ τινὶ διαστήματι προσανιέντες αὐτοῖς τάς τε τρίτας καὶ τὰς παρανήτας.**

προσανῑμῶ-άω μτγν. ἀνιμῶ, ἀνασύρω, ἀντλῶ ὕδωρ προσέτι : 'Αριστείδ.1,155J (ἀμφ.γρ.).

προσανίσταμαι μτγν. παθ. ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι καὶ θλίβω τι : Διον.'Αλ Συνθ.22 **τῆς γλώττης ..**

τοῖς ὀδοῦσι προσανισταμένης· **2**) ἐγείρομαι εἰς ἐπανάστασιν, ἐξεγείρομαι : Δίων Κ 39,54 **προσαναστάντες τινές . . μάχῃ . . ἡττήθησαν.**

προσανῑῶ-άω μτγν. ἀνιῶ τινα προσέτι, θλίβω, δυσαρεστῶ τινα πρὸς τούτοις : Συνέσ.186C.

προσανοίγνῡμι μτγν. ἀνοίγω τι προσέτι : Δίων Κ 73,9 **πάντα ἁπλῶς προσανέῳξαν.**

προσανοιδίσκω μτγν. ἄ. προσανοιδῶ βλ.λ. : Γαλ.6,527.

προσανοιδῶ-έω μτγν. ἀνοιδῶ προσέτι, ἐξογκοῦμαι, φουσκώνω, πρήσκομαι ἀκόμα : Ἡρόδ. Ἰατρ.π.Ὀρειβ.6,20,12**προσανοιδούσης τῆς σαρκός.**

προσανοικοδομοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. οἰκοδομοῦμαι προσέτι ἢ προστίθεμαί που ὡς οἰκοδόμημα ἢ ὡς πρόδομος οἴκου· δθ. μτφ. προστίθεμαι ὡς ἀντιστάθμισμα : ΠΔ Σοφ.Σειρ.3,14 **ἐλεημοσύνη γὰρ πατρὸς οὐκ ἐπιλησθήσεται, καὶ ἀντὶ ἁμαρτιῶν προσανοικοδομηθήσεταί σοι.**

προσανοιμώζω μτγν. ἀνοιμώζω προσέτι, ἐκπέμπω οἰμωγήν, θρῆνον προσέτι : Πολύβ.5,16,4 **καταπλαγεὶς ὁ Λεόντιος καί τι προσανοιμώξας, ἀπῄει τεθυμωμένος.**

πρόσαντα ἐπίρρ. πρὸς τὰ ἄνω, κατὰ τὴν ἀνωφέρειαν, ἀνωφερῶς : Δικαίαρχ.Γεωργ.1.6.

προσανταποδίδωμι μτγν. ἀνταποδίδω τι προσέτι, ἀποκρίνομαι, ἀπαντῶ προσέτι, τὸ παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.321,10.

προσαντέλλω ποι. κτ. συγκ. ἀντὶ προσανατέλλω βλ.λ. : Εὐρ.Ἰκ.688 **τὴν ἐς οὐρανὸν κόνιν προσαντέλλουσαν.**

προσαντεπιτάσσω μτγν. ἐπιτάσσω εἰς ἀπάντησιν τὸν ἐπιτάξαντά με, ἐκδίδω διαταγὴν εἰς ἀπάντησιν καὶ ἐναντίον ἄλλης διαταγῆς : Δίων Κ 38,43 **οὔθ᾽ ὑπακούειν . . καὶ προσαντεπιτάττειν.**

προσαντέχω μτγν. ἀντέχω ἐπὶ πλέον ἐναντίον τινός, ἀνθίσταμαι προσέτι κατά τινος, μτ. δοτ. : Πολύβ.16,30,5 **τοῖς δὲ κατὰ γῆν ἔργοις ἕως μέν τινος προσαντεῖχον εὐψύχως·** πρβλ. προσαντίσχω.

προσάντης-ους-ες (ἄντην) κ. νεώτ. ὁ ἀνάντης, ὁ ἀνωφερής, ὁ ἀνηφορικός, ὁ ἀπόκρημνος : Πίνδ. Ι 2,33 **οὐδὲ προσάντης ἁ κέλευθος γίνεται,** Θουκ. 4,43 **ἦν γὰρ τὸ χωρίον πρόσαντες,** Πολύβ.1,55,9 **πόλις . . πάνυ μακρὰν ἔχουσα καὶ προσάντη πανταχόθεν ἀνάβασιν·** ‖ τὸ οὐδ. **πρόσαντες** ὡς οὐσ. ἡ ἀνωφέρεια, τὸ ἀνηφόρι : Πλάτ.Φαῖδρ. 230C **πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἠρέμα προσάντει ἱκανὴ πέφυκε,** Ἀριστλ.Πρ. 889b,39 **φορὰ εἰς τὸ πρόσαντες·** **2**) μτφ. ὁ τραχύς, ὁ δύσκολος, ὁ δυσχερής, ὁ ἐπαχθής, ὁ ἐναντίος, ὁ ἐχθρικός· Ἡσ. «προσάντης· σκληρός, ἐναντίος, δυσχερής, ἐχθρός, ἀηδής» : Εὐρ.Μήδ. 381 **ἕν τι μοι πρόσαντες,** αὐτ.Ὀρ.790, Πλάτ.Νόμ. 746C **σκοπεῖν, ὅ τί τε ξυμφέρει τῶν εἰρημένων καὶ τί πρόσαντες εἴρηται τῆς νομοθεσίας·** ὁμ. **ἐν φρ. πρόσαντές** [ἐστι] μτ. ἀπαρφ. εἶναι δύσκολον νά . . : Ἰσοκρ.8,14 **οἶδα μέν, ὅτι πρόσαντές ἐστιν ἐναντιοῦσθαι ταῖς ὑμετέραις διανοίαις·** ‖ ὁ ἐνοχλητικός, ὁ δυσάρεστος, ὁ ἀηδής, ὁ ἀνιαρός : Ἡρ.7,160 **ἐπεί τε ὑμῖν ὁ λόγος οὕτω προσάντης καθίσταται,** Πλάτ.Νόμ.702D **εἰ μή τι Μεγίλλῳ πρόσαντες,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1096a,12 **προσάντης ζήτησις·** ‖ ὁμ. ἐπὶ διαίτης, ὁ ἀνάρμοστος, ἀκατάλληλος, ἀπρόσφορος: Ὀρειβ.5,31,2· **3**) μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ δυσμενής, ἐχθρικός, πολέμιος, μτ. δοτ.: Εὐρ.Μήδ.305 **τοῖσδε . . προσάντης·** ὁμ. ἐμπροθ. [πρός τι] : Ξεν.Ἀπολ.33 **ὥσπερ οὐδὲ πρὸς τἆλλα τἀγαθὰ προσάντης ἦν** [ὅπως δὲν διέκειτο δυσμενῶς πρὸς τὰ ἄλλα ἀγαθά].

προσαντιβάλλω ἀντιπαραβάλλω ἔγγραφόν τι πρὸς ἕτερον πρὸς ἔλεγχον τῆς ἀκριβείας αὐτοῦ, συγκρίνω δύο ἔγγραφα πρὸς ἄλληλα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας τῆς γνησιότητος : Πάπ. ὁ **δεῖνα ἐμαρτυροποιήσατο ἐκγεγράφθαι καὶ προσαντιβεβληκέναι.**

προσαντιβολῶ-έω μτγν. ἱκετεύω τινὰ προσέτι, παρακαλῶ τινα θερμῶς ἔτι πλέον : Ἰώσ.Π 6,2,1 **πολλὰ προσηντιβόλει.**

προσαντίζω δημ. κομποδένω βλ.λ.· **2**) ρηματ. π. προσάντισμα.

προσαντιλαμβάνομαι μτγν. μέσ. ἀντιλαμβάνομαί τινος ἀμοιβαίως προσέτι : Στράβ.3,3,7 **καὶ γυναῖκες ἀναμὶξ ἀνδράσιν προσαντιλαμβανόμεναι τῶν χειρῶν** [δ.γρ. ἀντιλαμβανόμεναι].

προσαντίος-α-ον ἀντὶ προσάντης βλ.λ.· Ἡσ «προσαντίον· ἐναντίον, ἀντίπαλον».

προσάντισμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσαντίζω, ἡ κομπόδεση βλ.λ.

προσάντλημα-ατος (τὸ) (προσαντλῶ) μτγν. ἡ καταιόνησις, τὸ ντούς : Γαλ.12,505.

προσάντλησις-εως (ἡ) (προσαντλῶ), μτγν. ἄ. προσάντλημα βλ.λ. : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,23,11.

προσαντλῶ-έω μτγν. ἀντλῶ ὕδωρ προσέτι, ἀνασύρω ὕδωρ καὶ χύνω αὐτὸ ἐπί τινος, λούω, τὸ παθ. : Διοσκ.4,64· **2**) πυριῶ : Ἡρόδ.Ἰατρ. π.Ὀρειβ.10,37,11, Ἀντυλλ.π.αὐτ.9,23,11· **3**) ρηματ. π. προσάντλημα, προσάντλησις.

προσαντῶ-άω προσέρχομαι, ἐμφανίζομαι ἐνώπιον δικαστηρίου : Πάπ. **ὁ στρατηγὸς εἶπεν· μετὰ τὴν κατασπορὰν δύνασθε ἐπ᾽ αὐτοῦ** [τοῦ δικαιοδότου] **προσαντῆσαι.**

προσάντως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον προσάντη βλ.λ.2), ὀχληρῶς, ἐνοχλητικῶς : Νικόλ.Δαμ 127,8J **μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν μήτε προσάντως·** **2**) δυσαρέστως, μετὰ δυσαρεσκείας, πικρίας : Διόδ.Σ 14,1 **πάντες μὲν ἴσως εἰκός ἐστι προσάντως ἀκούειν τὰς καθ᾽ ἑαυτῶν βλασφημίας,** Ἰώσ.Α 19,319 **προσάντως δέχεσθαί τι.**

προσανυψῶ-όω μσν. ἀνυψῶ τι προσέτι, ὑψῶ τι εἰς μεῖζον ὕψος, σηκώνω τι ὑψηλότερον : Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ.124D **τὰ τείχη προσανυψοῦν.**

προσάνω Ἡσ. ἀντὶ προσαύξω βλ.λ.

προσαξιῶ-όω μτγν. ἀξιῶ, ἀπαιτῶ τι προσέτι, ζητῶ τι ἐπὶ πλέον : Πολύβ.3,11,7, αὐτ.18,8,5 **πλεονάκις δ᾽ αὐτοῦ παρακαλοῦντος καὶ προσαξιοῦντος·** ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. ἀπαιτῶ, ζητῶ παρά τινος προσέτι νὰ πράξῃ τι : ΠΔΜακκ. 3,7,10 **τὸν βασιλέα προσηξίωσαν τοὺς . . παραβεβηκότας . . τοῦ θεοῦ τὸν νόμον, τυχεῖν . . τῆς ὀφειλομένης κολάσεως.**

προσαπαγγέλλω ἀπαγγέλλω, ἀναγγέλλω, μηνύω τι προσέτι, γνωστοποιῶ τι ἐπὶ πλέον : Ξεν.Ἑλλ.4,3,2 **ἀλλὰ τάττω, ἔφη, καὶ προσαπαγγέλλειν γε κελεύω ὅτι·** κ. παθ. : Διόδ.Σ 11,4 **πλησίον εἶναι προσαπηγγέλθησαν αἱ τῶν Περσῶν δυνάμεις.**

προσαπαγορεύω μτγν. ἀπαγορεύω τι προσέτι, ἐμποδίζω τι ἐπὶ πλέον, τὸ παθ. : Δίων Κ 38,34 **προσαπηγόρευσεν αὐτῷ μήτε τῆς χώρας σφῶν ἐπιβαίνειν,** αὐτ.48,43· πρβλ. προσαπεῖπον.

προσαπάγω ἀπάγω εἰς φυλακὴν ἢ τὴν αἰχμαλωσίαν : Φίλ.2,33, Πάπ. **προσαπήγαγέν με εἰς τὴν φυλακήν·** **2**) Ἐπιγρ. φέρω, ἀποδίδω τι ἐπιπροσθέτως.

προσαπαίρω μσν. ἀπαίρω, ἀπέρχομαι προσέτι, ἰδ. εἰς ταξίδιον, πορείαν : Νικ.Χων.Χρον.246A **συμμεθίστασθαι καὶ προσαπαίρειν εἰς ἕτερον.**

προσαπαιτῶ-έω κ. μσν. ἀπαιτῶ τι προσέτι παρά τινος δικαιωματικῶς, ἀξιῶ τι ἐπὶ πλέον παρά τινος ὡς χρέος αὐτοῦ : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,16,12, Διον.Ἀλ.Δημ.43 **προσαπαιτεῖν ἔοικεν ὁ λόγος,** Πλούτ.Ἠθ.177E, Λουκ.Τυρανν.13 **τὸν τὴν δημοκρατίαν ἀποδεδωκότα περιττότερόν τι προσαπαιτεῖς;,** Ἀλκίφρ.1,2, Εὐστ.52,38.

προσαπαντῶ-άω μτγν. πορεύομαι, ἔρχομαι, ἐξέρχομαι πρὸς ἀπάντησιν, συνάντησίν τινος :

Φιλόστρ.'Απολλ.4,5· ‖ μτφ. ἀντιτάσσομαι κατά τινος : Κλήμ.'Αλ.778 **δι' ἀγάπης προσαπαντᾷ τῷ μέλλοντι·** **2)** ἐπὶ μήλης, ἐξικνοῦμαι, φθάνω : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.44,20,31.

προσάπαξ ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἅπαξ, μίαν φοράν : 'Αφθόν.Προγ.13 **πατὴρ γίνεται δεύτερον ὁ προσάπαξ εἶναι μὴ συγχωρούμενος,** Λιβάν.Προγ. 40,7, Μολάλ.1 178,12.

προσαπαρτίζω ἀπαρτίζω τι προσέτι, συμπληρῶ τι πρὸς τούτοις : Ἐπιγρ. **προσαπαρτίσασα.**

προσᾰπᾰτῶ-άω μτγν. ἀπατῶ τινα προσέτι, παραπλανῶ τινα πρὸς τούτοις : Στράβ.6,1,5 **ἐξηπάτησε δὲ καὶ τοῦτον ὁ ἐκ Δωδώνης χρησμὸς φυλάττεσθαι κελεύων τὸν 'Αχέροντα . . προσηπάτησε δὲ καὶ ἄλλο λόγιον.**

προσαπαυδῶ-άω μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ προαπαυδῶ βλ.λ. : Γαλ.19,191.

προσαπειλῶ-έω κ. μσν. ἀπειλῶ τινα προσέτι, φοβερίζω κάποιον ἀκόμα, μτ. δοτ. προσ. : Δημ. 544 **καὶ ἐπειδὴ οὐχ ὑπεμείναμεν, προσαπειλήσαντα ἡμῖν καὶ οὕτως ἀπαλλαγέντα·** κ. παθ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,3 **πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσαπειληθήσεται** (δ.γρ. ἀντὶ προσδεηθήσεται), Παχυμ.Γ'Ανδρ.Παλ.65Β· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ : ΚΔ Πράξ.4,21 **οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς, μηδὲν εὑρίσκοντες τὸ πῶς κολάσωνται αὐτούς.**

προσαπεῖπον ἀόρ. β' τοῦ προσαγορεύω βλ.λ.: Αἰσχίν.3,45 **προσαπείπῃ δ' ἐν τῷ νόμῳ μηδ' ὑπὸ ἄλλου μηδενὸς ἀνακηρύττεσθαι,** Δίων Κ 54,2.

προσαπεκδύομαι μτγν. μέσ. ἀπεκδύομαι, ἐκδύομαι προσέτι : Γρηγ.Ναζ.1,664Β.

προσαπεμπολῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἀπεμπολῶ τι(να) προσέτι, πωλῶ, ἄγω πρὸς πώλησιν πρὸς τούταις, τὸ παθ. : Μηναῖ.12,10 'Ορθρ.'Ωδ.6 **στέργων 'Ιωσὴφ πατρὸς τὴν εὐπείθειαν, ἐν λάκκῳ βληθείς, προσαπεμπόληται.**

προσαπεργάζομαι μτγν. ἀπεργάζομαί τι προσέτι, κατασκευάζω τι μετὰ τελειότητος πρὸς τούτοις, ἀποπερατῶ, ἀποτελειώνω τι προσέτι : 'Αππ.Μιθριδ.13 **ἑτέρας** (ναῦς) **προσαπεργάζεται.**

προσαπερείδομαι ἐρείδομαι πρός τι θλίβων, πιέζων αὐτὸ ἰσχυρῶς, ἐμπροθ. (πρός τι) : 'Αριστλ. Πρ.937b,36 **προσαπερείδεται** (ὁ ἀὴρ) **πρὸς τὸ ἐντὸς ἀπειλημμένον σῶμα·** ‖ ἐρείδομαι, στηρίζομαι ἐπί τινος : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.131,9 **αἱ ἐγκλιτικαὶ προσαπηρεισμέναι προκειμένῳ τινὶ μορίῳ·** **2)** μτφ. ἐμπιστεύομαι, πέποιθα κυρίως ἐπί τινος : Πολύβ.3,21,3 **προσαπερείδοντο ἐπὶ τὰς.. συνθήκας.**

προσαπερῶ μέλλ. β' τοῦ προσαπαγορεύω βλ.λ.

προσαπέχω πάπ., παρακ. ἀπαρφ. **προσαπεσχηκέναι,** λαμβάνω τι προσέτι, δέχομαί τι ἐπιπροσθέτως.

προσαπηνέχθην παθ. ἀόρ. τοῦ προσαποφέρω.

προσᾰπιστῶ-έω μτγν. ἀπιστῶ τινι προσέτι, δὲν παρέχω τινὶ πίστιν προσέτι, δυσπιστῶ, δὲν ἐμπιστεύομαί τινα πρὸς τούτοις : 'Αρισταίν.2,14.

προσαποβάλλω κ. μσν. ἀποβάλλω ἢ ἀπόλλυμί τι προσέτι : 'Αριστφ.Νεφ.1256 **προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσαπολεῖς, κτ.σχόλ. «ἀντὶ τοῦ ζημιωθήσῃ»), Ξεν. 'Απομν.3,6,7 **ἥττων δὲ ὢν καὶ τὰ ὄντα προσαποβάλοι ἄν,** Πολύβ.33,5,4, Πλούτ.Νικ.5 **καὶ τούτους προσαποβέβληκε τοῖς χρήμασι πολιτευόμενος,** Δίων Κ 50,27, ΚΜανασσ.Χρον.4591.

προσαποβλέπω μτγν. ἀποβλέπω μετὰ προσοχῆς πρός τι, στρέφων τοὺς ὀφθαλμοὺς προσβλέπω εἴς τι, μτ. δοτ. : 'Αθήν.5,180Β **ὥσπερ ἀναθήμασί τισι μικρὸν προσαποβλέψαντας.**

προσαπογρᾰφή (ἡ) ἡ πρόσθετος ἀπογραφή, ἡ συμπληρωματικὴ καταγραφή : Πάπ. **ἐπιδεδωκέναι τὴν προκειμένην προσαπογραφήν.**

προσαπογράφω ἀναγράφω, ἐγγράφω τὸ ὄνομά τινος ὡς κατηγορουμένου προσέτι, ἐνάγω, καταγγέλλω τινὰ προσέτι : Λυσ.13(31),56 **ἐπειδὴ δὲ τοῦτο τὸ ψήφισμα ἐγένετο, μηνύει . . καὶ προσαπογράφει ἑτέρους τῶν πολιτῶν·** **2)** ἀπογράφω προσέτι, ἐγγράφω, καταγράφω, ἰδ. ἐν καταλόγῳ προσέτι, τὸ παθ. : Πάπ. **προσαπογράφονται πῶλοι γ,** αὐτ. **προσαπογραφεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο τὸ βιβλιοφυλάκιον ἀρουρῶν·** ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἐπιγρ. **ποταπογραφέσθων δὲ καὶ τὰν πατρίδα** (πρέπει νὰ καταγράφωσι προσέτι καὶ τὸ ὄνομα τῆς γενετείρας των).

προσαποδείκνῡμι ἀποδείκνυμί τι προσέτι, ἀποδεικνύω τι ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις : Πλάτ.Φαίδ. 77C **δεῖ δὲ προσαποδεῖξαι ὅτι καὶ ἐπειδὰν ἀποθάνωμεν οὐδὲν ἧττον ἔσται ἢ πρὶν γενέσθαι,** Πλούτ.'Ηθ.998C, 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.321,9 **προσαποδεικνῦναι ἔκ τινων τὸν λόγον·** κ. παθ. : 'Ιάμβλ. Μυστ.2,1· **2)** ὁρίζω τι προσέτι, τὸ παθ. : Ἐπιγρ. **προσαποδειχθῆναι πρὸς ταῖς νῦν ὑπαρχούσαις τέσσαρσι φυλαῖς . . καὶ ἄλλην·** **3)** ἐπὶ προσ., ἀναδεικνύω τινὰ προσέτι, διορίζω τινὰ πρὸς τούτοις, τὸ παθ. : Στράβ.7,7,12 **σύνναος τῷ Διὶ προσαπεδείχθη καὶ ἡ Διώνη,** Δίων Κ 54,10 **τὸν συνάρξοντα αὐτῷ προσαποδειχθῆναι ἔδει,** Ἐπιγρ. **τοῦ προσαποδειχθέντος** (γραμματέως).

προσαποδέχομαι μσν. κ. νεώτ. ἀποδέχομαι προσέτι, πρὸς τούτοις : Παχυμ.Γ 1,271,19, αὐτ.2,29,14.

προσαποδιδράσκω μτγν., ἀόρ. ἀπαρφ. **προσαποδιδρᾶναι,** ἀποδιδράσκω προσέτι, δραπετεύω πρὸς τούτοις : Δίων Κ 50,33 **προσαποδρᾶναι καὶ αὐτοὶ . . ἐθελήσαντες.**

προσαποδίδωμι ἀποδίδωμί τι προσέτι, καταβάλλω τι ὡς ὀφειλὴν προσέτι, πληρώνω τι πρὸς τούτοις ὡς ἀπότισιν χρέους : Δίφιλ.66,13 **ἂν . . δέῃ κέρματ' ἀποδοῦναι, προσαπέδωκεν 'Αττικά,** 'Υπερείδ.Εὐξ.17 **προσαποδιδόναι ἀργύριον·** κ. παθ. : Δημ.1036 **ἐμοὶ δ' αἱ δέκα μναῖ χωρὶς προσαπεδίδοντο·** **2)** μτφ. ἀποδίδω τινί τι προσέτι ὡς ἀμοιβήν, ἀνταπόδοσιν, προσάπτω τινί τι πρὸς τούτοις : Πλούτ.'Ηθ.20Β· **3)** τὸ μέσ. **προσαποδίδομαι** πωλῶ τι προσέτι, πρὸς τούτοις : Πολύβ. 31,22,4· **4)** προστίθημι εἴς τι ὡς συμπλήρωμα αὐτοῦ : Διον.'Αλ.Δημ.54 **ἐκεῖνο . . τοῖς εἰρημένοις προσαποδιδόντας,** Στράβ.12,4,10 **οἰκεῖον ἂν εἴη τὰ τούτοις γειτονοῦντα μέρη προσαποδοῦναι πρῶτον,** Φίλ.1,457 **προσαποδιδόναι αἰτίας,** αὐτ.358 **προσαποδιδόναι ἀποδείξεις,** 'Ιώσ.'Απ.1,35, Πλούτ. 'Ηθ.1100Ε **τὰ λειπόμενα τῷ λόγῳ προσαποδιδόναι·** ‖ προστίθημι **εἴς τι φάρμακον** : Διοσκ. 1,30, αὐτ.2,76,9· **5)** ὁρίζω, ἐκθέτω, βεβαιῶ περαιτέρω : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,7,2, Δημήτρ.Λακ.ἐν'Ηρακλ.Παπ.1055,13· **6)** ἀποπερατῶ, ἀποτελειῶ τι, οἷον ἐπίδεσμον : Γαλ.18(1),771, αὐτ.796· **7)** ρηματ.π. προσαπόδοσις.

προσαπόδοσις-εως (ἡ) (προσαποδίδωμι) μτγν. κ. νεώτ. ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὅ, ὅταν δύο ἢ πλείονες προτάσεις ἀκολουθοῦσιν ἀλλήλας, ἡ ἀπόδειξις παρέχεται ἢ κατόπιν ἑκάστης ἢ εἰς τὸ τέλος τῆς σειρᾶς : Κοϊντιλ.9,3,94, Ρουτιλ.1,1.

προσαποδύομαι μτγν., μέσ. ἀποδύομαι, ἐκδύομαι προσέτι, ἀποβάλλω τὰ ἐνδύματά μου πρὸς τοῖς ἄλλοις : Πλούτ.'Ηθ.139D **θαλπόμενος** (ὑπὸ τοῦ ἡλίου) **εἶτα καυματιζόμενος καὶ τὸν χιτῶνα τῷ ἱματίῳ προσαπεδύσατο.**

προσαποζημιοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. καταδικάζομαι εἰς ζημίαν προσέτι, ζημιοῦμαι ἢ ἀποζημιοῦμαι προσέτι : Ρήτ.1,489,25 **προσαποζημιοῦ καὶ σὺ τὸ ζῆν παρ' ἐμοῦ.**

προσαποθαυμάζω μτγν. ἀποθαυμάζω τινὰ ἤ τι προσέτι, τὸ παθ. : Ρήτ.1,508,10 **προσαποθαυμάζεται καὶ τὸ λάφυρον.**

προσαπόθεσις-εως (ἡ) ἡ πρόσθετος ἀπόθεσις, τὸ ἀφήνειν ἢ θέτειν τι κατὰ μέρος προσέτι.

προσαποθλίβω μτγν. ἀποθλίβω, συσφίγγω τινὰ ἢ τι πρός τι : Ἰώσ.ΑΙ 9,4,4 **εἰσιέναι μέλλοντα προσαποθλίψατε τῇ θύρᾳ**, Ἀλκίφρ.ἐπ.6,13 **προσαποθλίβειν τοῖς βουβῶσι τὸ κατόπιν τῆς ὀσφύος.**

προσαποθνῄσκω μτγν. ἀποθνῄσκω προσέτι, συναποθνῄσκω : ΠΔ Ἐξ.21,29 **ὁ ταῦρος λιθοβοληθήσεται, καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ προσαποθανεῖται.**

προσαποκαθαίρω μτγν. ἀποκαθαίρω τι προσέτι, καθαρίζω τι πρὸς τούτοις : Σωρ.1,122.

προσαποκαλύπτω μτγν. ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω, φανερώνω τι προσέτι : Νεῖλ.Ἐπιστ.238G.

προσαπόκειμαι μτγν. ἀπόκειμαί που προσέτι, ἔχω ἀποτεθῆ εἰς μέρος τι πρὸς φύλαξιν προσέτι : Ἀριστείδ.Λόγ.50(26),49 (ἀμφ.γρ.).

προσαποκλύζω μτγν. ἀποκλύζω τι προσέτι, ἀποπλύνω τι πρὸς τούτοις : Γαλ.12,264.

προσαποκόπτω μτγν. δ. γρ. ἀντὶ προαποκόπτω βλ.λ. : Φίλ.2,306.

προσαποκρέμαμαι μτγν. παθ. ἀποκρέμαμαι προσέτι, κρέμαμαι ἔκ τινος πρὸς τούτοις : Προκ. Περσ.1,1 **εἰσὶ δὲ οἷς καὶ δόρυ προσαποκρέμαται.**

προσαποκρίνομαι ἀποκρίνομαι μετά τινος προσθήκης, ἀπαντῶ προσέτι ἢ πλειότερον : Πλάτ. Εὐθ.296Α **οὗτος .. προσαποκρίνεται τοῖς ἐρωτωμένοις**, Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.175b,11.

προσαποκρούομαι μσν. μέσ. ἀποκρούω τινὰ ἢ τι προσέτι, ἀπωθῶ, ἀποδιώκω, ἐμποδίζω τινὰ ἢ τι πρὸς τούτοις : Ἀλέξ.Τραλλ.2,150.

προσαποκτείνω ἀποκτείνω τινὰ προσέτι, φονεύω τινὰ πρὸς τοῖς ἄλλοις : Ξεν.ΚΠ 5,3,6 **οὐχ ὅτι ἀπέκτεινά σου τὸν υἱὸν μεταμέλει μοι, ἀλλ' ὅτι οὐ καὶ σὲ προσαπέκτεινα**, Πλούτ.Δίων 58 **αὐτός τε .. ἀπέθανε καὶ θυγατέρας δύο προσαπέκτειναν αὐτοῦ**, Παλαίφ.31.

προσαπολαμβάνω συλλαμβάνω τινὰ ἢ τι προσέτι : Ἱππ.Ἄρθρ.11· **2)** λαμβάνω τι προσέτι, δέχομαί τι προσθέτως : Ἰουλ.Λόγ.7,228Β (ἀμφ.γρ.), Ρήτ.1,453,23 **προσαπολαβεῖν ἧττον.**

προσαπολαύω ἀπολαύω τινὸς προσέτι, ἀπολαμβάνω, ἔχω τὴν ἀπόλαυσιν πράγματός τινος πρὸς τούτοις, καρποῦμαί τι προσέτι, μτ. γενικ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,58 **ὕβρεως καὶ ἀτιμίας προσαπολαύειν**, Ἰούλ.Λόγ.7,228Β **ἀνοίας καὶ ἀμαθίας προσαπολαύειν** (πιθ.γρ.)· ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Κωμ.Ἀδέσπ.1311 **κακόν τι προσαπολαύεις**, Πλάτ.Ἀλκ.2, 150C **ἵνα .. οὐθὲν ἀποδέξηται τῆς θυσίας ταύτης, τυχὸν δὲ καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσῃς.**

προσαπολείπω μτγν. ἀπολείπω τινὰ ἢ τι προσέτι, ἀφήνω, ἐγκαταλείπω τινὰ ἢ τι πρὸς τούτοις : Πλούτ.Ἠθ.74Ε **τοῦτο δεῖ παραφυλάττειν ἐν τοῖς μάλιστα τοὺς νουθετοῦντας καὶ μὴ προσαπολείπειν** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προαπολείπειν).

προσαπολιμπάνω μτγν. ἀπολιμπάνω τινὰ προσέτι, ἀφήνω, ἐγκαταλείπω τινὰ πρὸς τούτοις : Φιλοστόργ.Ἐκλ.Ἱστ.6,3.

προσαπόλλυμι κ. **προσαπολλύω** (Ἡρ.1,207) ἀπόλλυμί τινα ἢ τι προσέτι, ἀφανίζω, καταστρέφω, ἐξολοθρεύω, φονεύω τινὰ πρὸς τούτοις : Ἡρ.2, 121, β', αὐτ.6,138 **ἔδοξέ σφι κτείνειν τοὺς παῖδας .. προσαπολλύουσι δέ σφεων καὶ τὰς μητέρας**, Εὐρ.Ἱππ.1374 **προσαπόλλυτέ μ' ὄλλυτε τὸν δυσδαίμον'**, Πολύβ.1,74,3 **ὥστε κινδυνεῦσαι προσαπολέσαι καὶ τοὺς πολιορκουμένους·** ‖ τὸ μέσ. κ. παθ. ὄλλυμαι προσέτι ἢ μετ' ἄλλων, καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, χάνομαι προσέτι ἢ μὲ ἄλλους : Ἡρ.6,100 **ἵνα μὴ προσαπόλωνται**, Λυσ.12, 64 **τοὺς φίλους τοὺς Θηραμένους προσαπολωλέναι**, Δημ.1313 **ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν .. δικαιότερον, ἢ προσαπολλύοιντο**, Δίων Κ 48,48 **μάτην προσαπώλλυντο·** **2)** ἀπόλλυμι, ἀποβάλλω τι προσέτι, χάνω τι πρὸς τούτοις : Ἡρ.1,207 **ἑσσωθεὶς μὲν προσαπολλύεις πᾶσαν τὴν ἀρχήν**, Ἀριστφ.Νεφ. 1256 **προσαπολεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα**, Πλάτ.Γοργ.519Α **ὅταν καὶ τὰ ἀρχαῖα προσαπολλύωσι πρὸς οἷς ἐκτήσαντο**· πρβλ. προσαποβάλλω

προσαπολογοῦμαι-έομαι ἀπολογοῦμαι προσέτι, ὑπερασπίζομαι, δικαιολογῶ ἐμαυτὸν πρὸς τούτοις : Saracenica Sylb.6 (Boiss.).

προσαπολούω μτγν. ἀπολούω τι προσέτι, πλύνω, καθορίζω τι πρὸς τούτοις : Σωρ.1,100 **προσαπολούειν τὴν ἕδραν.**

προσαπολύω ἀπολύω, ἀπαλλάττω τινά τινος προσέτι, ἐλευθερώνω τινὰ πρὸς τούτοις : Βί.Ἰσοκρ 255 (Westermann) **τοῦτο αὐτὸν πολὺ πλέον προσαπολύει τῆς διαβολῆς.**

προσαπομαντεύομαι μτγν. ἀπομαντεύομαί τι προσέτι, προφητεύω, προλέγω τι πρὸς τούτοις : Ρήτ.1,468,13 **πληγάς μοι προσαπεμαντεύσατο.**

προσαπομένω ἀπομένω, βραδύνω ἢ ἀναμένω τινὰ προσέτι : Βασ.1,31Β (δ.γρ. προσαναμένω).

προσαπονέμω μτγν. κ. μσν. ἀπονέμω τινί τι προσέτι, προσθέτω τινί τι προσέτι : Ἀνών Προγ.ἐν Ρήτ.1,645,9 **ζῆν παρασχοῦσα καὶ καλῶς ζῆν προσαπένειμε**, Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.1,49· κ. παθ. : Ἥρων Αὐτομ.30,6.

προσαπονίναμαι μτγν. μέσ., ἀόρ. μτχ. **προσαπονάμενος**, ἀπονίναμαί τινος προσέτι, ἔχω τὴν ἀπόλαυσιν πράγματός τινος προσέτι : Ρήτ.1,453,30 **μηδὲν τῆς σοφίας προσαπονάμενος.**

προσαποξέω μτγν. ἀποξέω, ἀφαιρῶ τι δι' ἀποξέσεως προσέτι, μτφ. ἐξαλείφω τι προσέτι : Λιβάν.Προγ.43,45 **τὴν τυραννοκτονίαν τῆς πόλεως προσαπέξεσε.**

προσαποξύω μτγν. ἄ. ἀποξύω τι : Διοσκ.2,76,15.

προσαποπέμπω ἀποπέμπω τινὰ ἢ τι προσέτι, ἀποστέλλω τινὰ ἢ τι πρὸς τούτοις : Ἀριστφ.Πλ.999 **ἄμητα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τουτονί.**

προσαποπληρῶ-όω μτγν. κ. μσν. ἀποπληρῶ τι προσέτι, γεμίζω τι ἐντελῶς πρὸς τούτοις : Κλήμ. Ἀλ.563· **2)** μσν. ἐξοφλῶ χρηματικὴν ὀφειλὴν προσέτι, ξεπλερώνω πρὸς τούτοις : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,294 **προσαπεπλήρου δὲ καὶ τὸν φόρον.**

προσαποπλύνω μτγν. ἀποπλύνω τι προσέτι, ξεπλένω ἀκόμα : Φίλ.2,333.

προσαποπνέω μτγν. ἐκπνέω ἢ ἐκπέμπω προσέτι ἀναθυμιάσεις, εὐωδίαν : Φίλ.2,324.

προσαποπνίγω μτγν. ἀποπνίγω τινὰ προσέτι : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,4 **προσαπέπνιξας τὸν ἄνθρωπον.**

προσαπορραίνω μτγν. ἐκπέμπω τι ὑγρὸν κλυστῆρος δίκην, ὡς ράντισμα, ἰδίᾳ ἐπὶ ζῴων, ἐκχύνω σπέρμα : Αἰλ.ΖΙ 9,63 **οἱ ἄρρενες προηγοῦνται καὶ τοῦ θοροῦ προσαπορραίνουσιν.**

προσαπορρίπτω μσν. ἀπορρίπτω, πετάω : Ἁλωσ.Κ/πόλεως ὑπὸ Λατ.28 **τὸ τοῦ παιδίου σῶμα προσαπέρριψε τάχος ἐν τῇ θαλάσσῃ.**

προσαπορρύπτω μτγν. πλύνων καθαρίζω ἀπὸ ρύπου προσέτι, ξεπλύνω ἀκόμα : Γαλ.6,261 **προσαπορρύπτων καὶ διαρρύπτων τοὺς πόρους.**

προσαπορῶ-έω ἀπορῶ ἐπὶ πλέον : Ἀριστλ.Πολιτ.1275b,39 **καίτοι κἂν τοῦτό τις ἔτι προσαπορήσειεν, ἆρ' εἰ μὴ δικαίως πολίτης**, Ἰουλ.Λόγ.5,171D, Ἰάμβλ.Μυστ.4,5· κ. παθ. : Κλήμ.Ἀλ.7,36 **ἐπιλυτέον τά τε ὑπὸ Ἑλλήνων .. προσαπορούμενα.**

προσαποσείω μτγν. συνήθ. μέσ. ἐν συνεκφ. μτ τοῦ ὦτα, κλείω τὰ ὦτά μου προσέτι : Φίλ.1,394.

προσαποσκευάζομαι μτγν. μέσ. ἀποτινάσσω τινὰ ἀπ' ἐμαυτοῦ, φονεύω, ξεκάνω ἀκόμα : Ἰώσ. ΠΙ 4,5,4 **προσαποσκευάσεσθαι ἄνθρωπον.**

προσαποσκώπτω ἀποσκώπτω, ἐμπαίζω προσέτι, χλευάζω, κοροϊδεύω ἀκόμα : Ρήτ.1,456.

προσαποσμήχω λεξ. σπογγίζω, σφουγγίζω, καθαρίζω τινὰ ἢ προσέτι : Θησ.Στεφ.ἐν λ.

προσαποστέλλω ἀποστέλλω τινὰ ἤ τι προσέτι: Θουκ.4,108 ὁ δὲ ἐς τὴν Λακεδαίμονα .. στρατιάν τε προσαποστέλλειν ἐκέλευε, ΠΔΜακκ.8.11,13.

προσαποστερῶ-έω ἀποστερῶ τινά τινος προσέτι, ἰδίᾳ ἀφαιρῶ δι' ἀπάτης : Ἰω.Χρυσ.2,356C προσαποστερεῖν ἑαυτοὺς τῆς σωτηρίας· κ. παθ. Δημ.536 ἀλλὰ χωρὶς ὧν ὑβρίσθην, καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην, Σωκρ.Ἐπιστ.6,16,3.

προσαποστρέφω μτγν. στρέφω τι πρός τινα ἐπὶ πλέον : Ἰώσ.ΠΙ 2,12,1 κατακύψας ἀσχημόνως προσαπέστρεφε τοῖς Ἰουδαίοις τὴν ἕδραν.

προσαποσφάττω μτγν. κατασφάζω, φονεύω τινὰ προσέτι : Φίλ.2,389.

προσαποτείνομαι μτγν. μέσ. διόρθ. προσανατείνομαι βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ.545.

προσαποτίθημι μτγν., ἀόρ. προσαπέθηκα, ἀποτίθημι, ἀποθέτω, θέτω τί που προσέτι καὶ διατηρῶ, ἀποταμιεύω προσέτι· || κ. μτφ. : Πολύβ.13,2,5 παρ' αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς τὸ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ· **2**) μέσ. ἀφήνω τι, ἀποβάλλω, χάνω προσέτι : Κλήμ.Ἀλ.881 ὅς καὶ τοῦ ἀφαιρεθῆναι τὰ ἐκτὸς σὺν καὶ τῇ τοῦ σώματος ὑγιείᾳ προσαπέθετο.

προσαποτιμῶ-άω ἀποτιμῶ, ἐκτιμῶ τι προσέτι : Δημ.1036 ὧν ὁ Πολύευκτος προσαπετίμησε τῷ Λεωκράτει πλέον ἢ χιλίας (δ.γρ.).

προσαποτίνω, μέλλ. προσαποτείσω, ἀποτίνω, πληρώνω τι προσέτι : Πλάτ.Νόμ.945A ὁ δὲ ὀφλὼν τὴν δίκην .. προσαποτισάτω μισθόν, Μέν.235,9 οὗτοι προσαποτίνουσι τοῦ χρόνου τόκους, Δῖος π.Ἰώσ.ΑΙ 8,5,3 πρ- χρήματά τινι· || ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ προσαποδίδωμι : Ὑπερείδ.Εὐξ.17.

προσαποτρίβω μτγν. τρίβω τι ἐπί τινος ἢ πρός τι ἐκβάλλων τι οὕτω διὰ τῆς προστριβῆς : Αἰλ.ΠΙ 19,63 τῶν ἰχθύων οἱ μὲν τοῖς ψάμμοις προσαποτρίβουσι τὰ ᾠά.

προσαποφαίνω ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω προσέτι : Πλάτ.Πολιτ.287A προσαποφαίνειν οἴεσθαι δεῖν· || κ. μέσ. : Ἀριστλ.Μεταφ.1089b,16, Πλούτ.Ἠθ.152B προσαποφαίνομαι τὰς εἰρημένας γνώμας .. ἀφιστάναι τοῦ ἄρχειν τὸν νοῦν ἔχοντα.

προσαποφέρω, παθ. ἀόρ. προσαπηνέχθην, ἀποφέρω προσέτι, ἐκβάλλω τι ὡς περίττωμα : Ποσειδών.10J τὸ πλεῖον μέρος τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσαποφέρειν πολλά· **2**) ἀπάγω τι, φέρω μακράν, ἀπομακρύνω, ἀποσπῶ προσέτι : Ἐπιγρ. πρ- ὀνόματά τινων· κ. παθ. : Δημ.1208 προσαπηνέχθη μου τοὔνομα ἐν τριττοῖς δήμοις (ἐνεγράφη προσέτι ὡς ὑποκείμενον εἰς φόρους)· **3**) μέσ. μτ. αἰτ. πράγμ. ἀπάγω τι πρὸς χρῆσίν μου, λαμβάνω, παραλαμβάνω προσέτι.

προσαπόφημι μτγν. ἀρνοῦμαι προσέτι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἀκόμα : Δαμάσκ.Ἀρχ.22.

προσαποφράσσω μτγν., ἀττ. -ττω ἀποφράττω, φράττω τι ἐντελῶς προσέτι, στουπώνω ἀκόμα : Δίων Κ 42,38 τὸ στόμα .. προσαπέφραξαν.

προσαποφωνῶ-έω, δωρ. ποταποφωνῶ, δηλῶ, ἀποφαίνομαι προσέτι, ἀκόμα : Μύρ.5J.

προσαποχρῶμαι-άομαι σχόλ. μέσ. ἀποθ. φθείρω τι προσέτι διὰ τῆς χρήσεως, φονεύω τινὰ προσέτι : Σχόλ.Εὐρ.Ἱππ.58 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προαπο-).

προσαποχρώννυμαι μτγν. παθ. χρωματίζομαι προσέτι : ῞ΗρωνΑὐτομ.30,6 τὸ ὀθόνιον θαλασσοειδεῖ χρώματι προσαποκεχρῶσθαι.

προσαποχωρῶ-έω μσν. ἀποχωρῶ προσέτι : Παχυμ.Γ 1,287,15.

προσαποψήχω μτγν. ἀποψήχω, ἀποξύω, ἀποσπογγίζω, καθαίρω τι προσέτι : Διοσκ.2,52 (ἀμφ.).

προσαπτέον ρημ. ἐπίθ. τοῦ προσάπτω, δεῖ, πρέπει νὰ προσαρτήσῃ, νὰ προσθέσῃ τις εἴς τι : Πλάτ. Πολ.517B προσαπτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις, Πορφ.Χριστ.71 προσαπτέον τοῖς τέκνοις ἔγκλημα· **2**) μτφ. πρέπει τις ν' ἀποδώσῃ : Πολύβ.2,60,2 Ἀράτῳ οὐ προσαπτέον παρανομίαν.

προσαπτικός-ή-όν (προσάπτω) σχόλ. ὁ εἰς ἐπαφὴν ἀνήκων, ὁ εὐαρεστούμενος ἐφάπτεσθαί τινος, ὁ ἀγαπῶν νὰ ἐγγίζῃ : Σχόλ.Λουκ.῎Ονειρ.27.

προσάπτω κ. μαν. κ. νεώτ., δωρ. προτιάπτω, μέλλ. προσάψω, ἀόρ. προσῆψα κ. μέσ. προσηψάμην κ. παθ. προσήφθην, παρακ. προσῆφα (πάπ.) κ. παθ. προσῆμμαι, προσαρτῶ τι εἴς τι, προσεγγίζω, προσκολλῶ : Σοφ.Ἠλ.432 τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν τύμβῳ προσάψῃς μηδέν, Εὐρ.Βάκχ. 859 ἀλλ' εἶμι κόσμον .. Πενθεῖ προσάψων, αὐτ. Ἠλ.1321 περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον, αὐτ.῎Ιων 27· || πάπ. συνάπτω τι πρὸς ἄλλο, ἐπισυνάπτω : Πάπ. τὸ ἀντίγραφον .. προσήψαμεν· **2**) ἀμτβ. προσεγγίζω εἴς τινα, πλησιάζω : Σοφ. ἀπ.380 καί μοι .. ἀγχοῦ προσῆψεν .. ἐν δισκήματι (ἐπλησίασε πολὺ εἰς ἐμὲ εἰς τὴν δισκοβολίαν)· **3**) ἀμτβ. συγκαταριθμοῦμαι : Σοφ.ΟΤ 667 εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρόσφατα· **4**) μέσ. ἐπὶ προσ., προσκολλῶ ἐμαυτὸν εἴς τι, ἀκουμβῶ : Ἀριστλ.ἀπ.324, Ξεν.Ἀπομν.1,3,12 τὰ φαλάγγια οὐδ' ἡμιωβελιαῖα τὸ μέγεθος ὄντα προσαψάμενα .. ὀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους· || κ. μτφ. : Πλάτ.Τίμ.71E ἵνα ἀληθείας πῃ προσάπτοιτο· **5**) δίδω τινί τι, παρέχω, χορηγῶ, ἀπονέμω : Ἰλ.Ω 110 αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆι προτιάπτω, Πίνδ.Ν 8,37 θανὼν ὡς παισὶ κλέος μὴ τὸ δύσφαμον προσάψω, Σοφ. Ἠλ.356 ὥστε τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, Εὐρ.Μήδ.1382, Πλάτ.Σοφ.231A μὴ μεῖζον αὐτοῖς προσάπτωμεν γέρας, αὐτ.Νόμ.822B, αὐτ.Κρατ. 410A τὸ ὄνομα .. προσάψαι .. Ἑλληνικῇ φωνῇ (πῦρ), αὐτ.Πολ.420D, Δημ.1417 τὰς δὲ συμβουλίας τοῖς πεισθεῖσιν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν προσάπτειν· **6**) κ. νεώτ. μτφ. ἐπὶ κακῆς σημ., καταλογίζω τι εἰς βάρος τινός, ἀποδίδω εὐθύνην : Σοφ.ΟΚ 236 μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς, Μέν.1083,4 πρ- τῇ τύχῃ αἰτίαν, Πορφ.Ἀπαχ.1,7,- προσάπτω κατηγορίαν· **7**) παθ. εἶμαι συνδεδεμένος μετά τινος: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.232,10 πρ- σχήματι τοῦ λόγου· **8**) μτ. μ. αἰτ. ἐφαρμόζω, μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ : Σοφ.ἀπ.589 μεῖζον πρ- τῆς νόσου τὸ φάρμακον, Εὐρ.Ἰκ.361 φίλην προσάψας χεῖρα, αὐτ.ἀπ.362,10, Πλάτ.Πολιτ.293B τέμνοντες ἢ καίοντες ἤ τινα ἄλλην ἀλγηδόνα προσάπτοντες κ. παθ. : Διασκ.Εὐπ.1,74· κ. μέσ. Ἀρχιγ.π.Γαλ.12,873· **9**) ἁπλῶς προσθέτω : Πλάτ.Σοφ.252A πάντες γὰρ οὗτοι τόγε εἶναι προσάπτουσιν· **10**) παραδίδω, ἀναθέτω τι εἴς τινα, ἐμπιστεύομαι : Ξεν.Ἀγησ.1, 36 τὸ ναυτικὸν προσῆψεν αὐτῷ ἡ πόλις· **11**) μτφ. ἀποδίδω τι εἴς τινα, θεωρῶ ὡς ἔργον του : Ἀριστλ.Πολιτ.1259a,8 τοῦτο γάρ ἐστι κατανόημά τι χρηματιστικόν, ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν διὰ τὴν σοφίαν προσάπτουσι (τῷ Θαλῇ), Πολύβ.32,16,3 κατορθώματα τῇ τύχῃ προσάπτειν, Διόδ.Σ 1,17 τῷ δ' Ἀπόλλωνι τὴν δάφνην προσάψαντας, αὐτ.5, 69, Πάπ. δούλιον ἔργον τινὶ προσάπτειν· **12**) μέσ. ἔρχομαι εἰς σχέσεις, εἰς συνάφειαν πρός τινα, ἀναμειγνύομαι μετά τινος εἴς τι : Αἰσχίν.3,114 ὅπου ἂν προσάψηται ἀνδρὸς ἢ ἰδιώτου ἢ δυνάστου, αὐτ.3,133, Δίων Κ 60,26 ἐπειδήπερ ἅπαξ τοῦ λόγου τούτου προσηψάμην, αὐτ.44,44 προσαπτομένου τοῦ ἐμφυλίου πολέμου· **13**) ἐπὶ παλαιστῶν, ἔρχομαι εἰς χεῖρας : Γαλ.15,197· **14**) ρηματ. π. προσαπτέον, προσαφή, προσαφής, προσαπτικός.

προσαπωθῶ-έω μτγν. ἀπωθῶ τινα προσέτ., σπρώχνω ἀκόμα· κ. παθ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,21 ταπεινὸς δὲ πεσὼν προσαπωθεῖται ὑπὸ φίλων.

προσαραγμός (ὁ) (προσαράσσω) μσν. ἡ προσάραξις βλ.λ. : Μετοχ.Θ 460.

προσᾰρακτός-ή-όν (προσαράσσω) σχόλ. ὁ προσαραττόμενος, ὁ κατά τινος ἢ ἐπί τινος ῥιπτόμενος : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.713 προσαρακτὸν κῦμα.

προσάραξις-εως (ἡ) (προσαράσσω) σχόλ.κ.νεώτ. ἡ ἐπί τινος ῥῖψις : Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.412· 2) νεώτ. ναυτ. ἡ βιαία ἐπὶ τοῦ πυθμένος ἀβαθῶν ἢ βραχίων ἐπικάθισις πλοίου, τὸ κάθισμα· 3) νεώτ. ναυτ. κ. ἡ κατάστασις τοῦ προσαραξάντος πλοίου.

προσᾰρᾰρίσκω ἀμτβ., παρακ. προσάραρα κ. ἰων. προσάρηρα κ. παθ. ἐν τῷ γ' ἑν. προσαρήρεται, προσαρμόζομαι εἴς τι : Ἰλ.Ε 725 αὐτὰρ ὕπερθεν χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα (καλῶς προσηρμοσμένα), Ξεν.Ἑλλ.4,7,6 ἠναγκάσθησαν οἱ ἱππεῖς ὥσπερ νυκτερίδες πρὸς τοῖς τείχεσιν προσαραρέναι· κ. παθ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.431 γόμφοισιν πελάσας προσαρήρεται ἱστοβοῆϊ.

προσᾰράσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. -ττω, μέλλ. προσαράξω, ἀόρ. προσήραξα ὠθῶ, ῥίπτω τι ἐπάνω εἴς τι μεθ' ὁρμῆς : Διόδ.Σ 34/5,2,12 πρ- τὰ ὑπομάζια τῇ γῇ, Ἰώσ.ΑΙ 14,13,10 πρ- πέτρᾳ τὴν κεφαλήν, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,184 τὼ χεῖρε τῇ κεφαλῇ προσαράσσων· || ἰδίᾳ ἐν φρ. προσαράσσω τινὶ τὰς θύρας ἢ εἰς τὸ μέτωπον τὴν θύραν κλείω μεθ' ὁρμῆς καὶ κρότου τὴν θύραν κατὰ πρόσωπόν τινος : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 15,2 ἐκεῖνος μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα προσαράξασά σε γε αὐτῷ τὰς θύρας, αὐτ.Πλ.22 προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν· || κ. παθ. πίπτω ἐπάνω εἴς τι : Φίλ.2,123 πρ- αἱμασιαῖς, Ἰώσ.ΠΙ 6,3,2 πρ- τῷ λιθοστρώτῳ, Αἰλ.ΖΙ 12,21 πρ- τῇ γῇ, Ἀλκίφρ.1,1 τῶν κυμάτων τὰ μὲν πρὸς ταῖς πέτραις προσηράσσετο· || κ. ἀμτβ. ὡς ἐνεργ. : Διόδ.Σ 5,27 ἡ γὰρ τοῦ ποταμοῦ ῥύσις . . τοῖς τῶν παρακειμένων ὀρῶν ὄχθοις προσαράττουσα· 2) κ. νεώτ. εἰδ. ἐπὶ πλοίου, προσκρούω, ἐπικάθημαι ἐπὶ ἀβαθοῦς βυθοῦ ἢ ἀκτῆς : Πλούτ. Μάρκελλ.15 περιαγόμεναι τοῖς ὑπὸ τὸ τεῖχος πεφυκόσι κρημνοῖς καὶ σκοπέλοις προσήρασσον, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,47 προσαράξας τὸ σκάφος τῷ αἰγιαλῷ διέλυσεν, Δίων Κ 48,47, Φιλόστρ.Ἀπολλ. 4,32 πρ- τὰς ναῦς· 3) προσεγγίζω, πλησιάζω : Ἰάμβλ.Μυστ.6,5 πρ- τὸν οὐρανόν· 4) ῥηματ.π. προσαρακτός, προσάραξις, προσαραγμός.

πρόσαργα ἐπίρρ. δημ. ἰδιωμ. περὶ τὴν δείλην, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, στὸ σούρουπο.

προσαργῶ-έω μσν. ἀργῶ, βραδύνω ἔτι ἢ κάπως : Παχυμ.Γ 2,35,2, αὐτ.2,511,15.

προσάρδω μτγν. ἀρδεύω, ὑγραίνω, ποτίζω τι προσέτι, ἀκόμα· κ. παθ. : Ἰώσ.ΠΙ 3,3,4 (δ.γρ.).

προσᾰρήγω μτγν. κ. μσν. βοηθῶ τινι προσέτι : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,4 πρ- τῇ διαίτῃ, Παχυμ.Γ'Ανδρόν.Παλαιολ.67Α οὐχ οἷός τ' ἦν οὐχ ὅπως ἄλλοις, οὐδὲ ἑαυτῷ προσαρήγειν.

προσάρηρα ἰων. τ. παρακ. β' ἀντὶ προσάραρα τοῦ προσαραρίσκω βλ.λ. : Ἰλ.Ε 725.

προσαρήρεται ἐπ. τ. γ' ἑν. παθ. παρακ. τοῦ προσαραρίσκω : Ἡσίοδ.Ἔργ.431.

προσαρθροῦμαι-όομαι παθ. προσαρμόζομαι δι' ἄρθρων, δι' ἁρμῶν : Ἱππ.Ἄρθρ.45 καθ' ἕνα δὲ ἕκαστον τῶν σπονδύλων προσήρθρωνται· 2) ῥηματ.π. προσάρθρωσις.

προσάρθρωσις-εως (ἡ) (προσαρθροῦμαι) ἡ δι' ἄρθρων, ἁρμῶν συναρμογή : Ἱππ.809 (δ.γρ.).

προσᾰριθμῶ-έω μτγν. ἀριθμῶ, ἢ καταλογίζω τι προσέτι, μαζί, συγκαταριθμῶ, συγκαταμετρῶ : Ἰώσ.ΑΙ 7,12,4 προσαριθμῆσαι δ' ἄν τις . . · κ. παθ. : Στράβ.17,1,54 προσαριθμουμένου δὲ τοῖς ἑαλωκόσι τοῦ πλήθους τῶν πεσόντων ἐν τῇ μάχῃ, Πλούτ.Ἠθ.1029D ἑκατέρᾳ προσαριθμουμένης μερίδι τῆς μονάδος· 2) περιλαμβάνω ἐπίσης : Πλωτῖν.1,5,6· 3) πάπ. καταβάλλω, πληρώνω τι ἐπιπροσθέτως.

προσᾰριστῶ-άω λαμβάνω τὸ ἄριστον, γευματίζω προσέτι : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.20.

προσάρκεσις-εως (ἡ) (προσαρκῶ) Ἐπιγρ.βοήθεια.

προσάρκτιος-ον μτγν. ὁ πρὸς ἄρκτον, ὁ πρὸς βορρᾶν : Πολύβ.34,5,9, Στράβ.1,4,5 ταῦτα γὰρ πάντα προσάρκτιά ἐστι, Ἰώσ.ΠΙ 1,7,3 τὸ προσάρκτιον κλίμα.

προσαρκῶ-έω, ἀόρ. προσήρκεσα, παρέχω τινὶ τὴν ἀναγκαίαν βοήθειαν, βοηθῶ, συντρέχω : Σοφ. ΟΤ 12, αὐτ.141 κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ, αὐτ.ΟΚ 72 ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα, αὐτ.ἀπ.524,2· κ. ἀπολ. : Εὐρ. Ἑκ.862 ὡς θέλοντα μὲν μ' ἔχεις σοὶ ξυμπονῆσαι καὶ ταχὺν προσαρκέσαι· 2) παθ. μτ. μτχ. εὑρίσκω δι' ἐμὲ ἐπαρκές, ἱκανοποιοῦμαι μὲ . . : Λογγῖν. π. Πορφ.Πλωτ.20 ἡμεῖς δὲ αὐτὸ μόνον προσηρκέσθημεν, τῇ κοινῇ ἐπιγραφῇ . . προσαγορεύσαντες· 3) ῥηματ. π. προσάρκεσις.

πρόσαρμα-ατος (τό) (προσαίρω) πᾶν τὸ προσφερόμενον, τὸ ἐσθιόμενον, ἡ τροφή : Ἱππ.Ἀφ.1,15 ἐν ταύτῃσιν οὖν τῇσιν ὥρῃσι καὶ τὰ προσάρματα πλείω δοτέον, Ῥοῦφ.Νεφ.Κύστ.2,26.

προσαρμογή (ἡ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσαρμόζω, ἡ ἀκριβὴς τοποθέτησις ἀντικειμένου ἐπί τινος ἄλλου, ἡ ἐφαρμογή, τὰ ταιριάσματα : Ἐπιγρ. προσαρμογὴ στημόνων, - προσαρμογὴ τοῦ πώματος ἐπὶ τοῦ δοχείου, - προσαρμογὴ τῶν τροχῶν εἰς τὴν ἅμαξαν· || νεώτ. μτφ. ἡ συμφωνία πρός τι : ἡ προσαρμογὴ πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ νόμου - πρὸς τὴν πραγματικότητα - τὰς περιστάσεις· 2) νεώτ. βιολ. ἡ τροποποίησις τῶν ζώων καὶ τῶν φυτῶν ἤ τινων ὀργάνων τούτων, ἡ ἐπερχομένη ἐκ μακρᾶς ἀπὸ τοῦ εἴδους τροποποιὸς ἐπιδράσεως τοῦ περιβάλλοντος· 3) νεώτ. ἰατρ. ἐν τῇ ὀφθαλμολογίᾳ, ἡ ἱκανότης τοῦ ὀφθαλμοῦ, δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται ἡ εὐκρινὴς ὅρασις τῶν εἰς διαφόρους ἀποστάσεις εὑρισκομένων ἀντικειμένων, ἡ προσαρμοστία· 4) νεώτ. στρατ. προσαρμογὴ βολῆς ἡ διὰ μετατοπίσεως τοῦ μέσου σημείου συγκεντρώσεως ἐπιτυγχανομένη καταλλήλως κατανομὴ τῶν σημείων πτώσεως ἢ διαρρήξεως τῶν βλημάτων ὡς πρὸς τὸν στόχον.

προσαρμόζω κ. νεώτ., ἀττ. προσαρμόττω, ἀόρ. προσήρμοσα κ. μέσ. ἐν ἀπαρφ. προσαρμόξασθαι κ. παθ. προσηρμόσθην, παθ. παρακ. προσήρμοσμαι, ἁρμόζω τι εἴς τι, συναρμόζω, στερεώνω, ταιριάζω : Εὐρ.Ἴων 762 ἐπ' ἀγκάλαις λαβεῖν τέκν' οὐδὲ μαστῷ σῷ προσαρμόσαι ποτὲ (θηλάσαι), αὐτ.Ἡρ.486, αὐτ.ΙΤ 1405, Πλάτ.Θεαίτ. 193C ἐμβιβάσας προσαρμόσαι εἰς τὸ ἑαυτῆς ἴχνος· κ. μτ. μ. αἰτ. : Εὐρ.Ἱκ.816 ὡς περιπτυχαῖσι δὴ χέρας προσαρμόσασ' ἐμοῖς ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι, Πλούτ.Βροῦτ.46· κ. παθ. : Ξεν. ΚΠ 6,2,17 δρέπανά τε σιδηρᾶ περὶ τοῖς ἄξοσι προσήρμοσται, Ἀριστλ.Μηχ.850b,32 προσήρμοσται τῷ πλοίῳ (τὸ πηδάλιον), Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 65 τὸ κάτω θυρόφυλλον ἔκλειε διὰ σύρτου προσαρμοζομένου ἐκ τοῦ ἄλλου θυροφύλλου· || κ. ἀμτβ. προσκολλῶμαι : Ἀριστλ.ΖΓ 718a,28 μικρῷ μὲν γὰρ προσαρμόζοντες μορίῳ λίαν μακροὶ ὄντες, οὐκ εὐσυνάρμοστοί εἰσιν, Πλωτῖν. 4,4,16 κύκλος προσαρμόττων κέντρῳ· || κ. μέσ. προσαρμόζω, συναρμόζω, ταιριάζω τι εἰς ἐμαυτόν : Αἴσ.π.Στοβ.1,49,27 προσαρμόξασθαι δ' αὐτὰ ὁ νόος δύναται· 2) μτφ. μεταβάλλω τι διὰ νὰ καταστήσω αὐτὸ μᾶλλον εὔχρηστον ἢ σύμφωνον πρὸς δεδομένην κατάστασιν, ποιῶ σύμφωνον : Πλάτ.Κρατ.414D πᾶν ἂν παντί τις ὄνομα πράγματι προσαρμόσειεν, αὐτ.Φαῖδρ.271B, αὐτ.Νόμ. 669C μέλος ἐλευθέρων αὖ καὶ σχήματα ξυνθεῖσαι ῥυθμοὺς δούλων καὶ ἀνελευθέρων προσαρ-

μόττειν, Πλούτ.'Ηθ.52Β ἀλλ' ἑτέρῳ καὶ πρὸς ἕτερον πλάττων καὶ προσαρμόττων ἑαυτόν· κ. μτ. μ. αἰτ. : Ξεν.ΚΠ 7,3,9 ἐφίλησέ τε τὴν χεῖρα καὶ πάλιν ὡς οἷόν τ' ἦν προσήρμοσε· κ. παθ. συμμορφοῦμαι : προσηρμόσθη πρὸς τὰς σημερινὰς συνθήκας τῆς ζωῆς, - προσαρμόζομαι πρὸς τὴν πραγματικότητα· || κ. ἀμτβ. συμφωνῶ μετά τινος εἴς τι : Ξεν.ΚΠ 8,4,21 πρὸς οὖν τὴν σιμότητα σάφ' ἴσθι ὅτι ἡ γρυπότης ἄριστ' ἂν προσαρμόσειε, Πλάτ.Φαῖδρ.277C τὸ προσαρμόττον ἑκάστῃ φύσει εἶδος· 3) ρηματ.π. προσαρμοστέον, προσαρμογή, προσάρμοσις, προσαρμοστία, προσαρμοστικός.

προσάρμοσις-εως (ἡ) (προσαρμόζω) νεώτ. ἡ προσαρμογή, ἡ σύνδεσις ἢ στερέωσις δύο ἢ πλειοτέρων ἀντικειμένων, οἷον μηχανημάτων.

προσαρμοστία (ἡ) νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ὀφθαλμολογίᾳ, ἡ προσαρμογὴ βλ.λ.3).

προσαρμοστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἐπιτήδειος, ὁ ἱκανός, ὁ κατάλληλος εἰς τὸ προσαρμόζειν ἢ προσαρμόζεσθαι, ὁ εὐκόλως προσαρμοζόμενος.

προσαρμοστικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προσαρμοστικοῦ, ἡ ἱκανότης πρὸς προσαρμογήν.

προσαρπάζω μτγν. ἁρπάζω προσέτι : Λουκ. Δὶς Κατ.17 προσαρπάσασα νέον ἔτι καὶ ἁπαλὸν ὄντα (ἑσφ.γρ. ἀντὶ προαρπάσασα).

πρόσαρσις-εως (ἡ) (πρός, αἴρω), ἰων. γενικ. -ιος, ἡ λῆψις τροφῆς, τὸ πρόσαρμα· Ἐρωτιαν.310 «πρόσαρσις· προσφορά» : Ἱππ.Διαίτ.26 περὶ μὲν οὖν ῥυφήματος προσάρσιος οὕτω γινώσκω, Ἀρετ. Χρον.Παθ.2,6 ἡ πρόσαρσις τῶν γευμάτων.

προσάρτημα-ατος (τὸ) (προσαρτῶ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀπό τινος ἀνηρτημένον, ἐξάρτημα, παράρτημα : Γαλ.5,396, Κλήμ.'Αλ.488 οἱ ἀμφὶ τὸν Βασιλείδην προσαρτήματα τὰ πάθη καλεῖν εἰώθασι.

προσαρτής-οῦς-ές μτγν. ὁ προσηρτημένος, ὁ προσκεκολλημένος, ἀντίθ. προσφυής : Ἀντυλλ. π. Ὀρειβ.45,2,2, αὐτ.45,17,6, Λεωνίδ.'Ιατρ.π.'Αέτ.15,5.

προσάρτησις-εως (ἡ) (προσαρτῶμαι) κ. νεώτ., δημ. -η, ἰων. τ. γενικ. -ιος, ἡ προσκόλλησις, ἡ ἐπί τινος αὔξησις : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,9,3 τὰ δὲ τῷ τὴν προσάρτησιν ἔχειν ἀσθενῆ (τῶν καρπῶν ἀποβλητικά), αὐτ.5,4,2 διὰ τὸν μίσχον καὶ τὴν προσάρτησιν· || ἀντίθ. σύμφυσις : Γαλ.2,350 κατὰ προσάρτησιν, αὐτ.Χρ.Μορ.3,3· 2) ἐπὶ μυώνων, τὸ μέρος ἔνθα γίνεται ἡ προσκόλλησις : Ἱππ. Ἄρθρ.45 ἀπὸ τούτου ἄχρι φρενῶν προσαρτήσιος· 3) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρόσκτησις χώρας ἢ τμήματός τινος αὐτῆς ὑπὸ ἑτέρας πολιτείας, ἡ ὑπαγωγὴ τόπου τινὸς εἰς ἄλλον : ἡ προσάρτησις τῆς Ἑπτανήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα, - ἡ προσάρτηση τῆς Θεσσαλίας.

προσαρτίως ἐπίρρ. μτγν. ἄρτι, πρὸ ὀλίγου : ΠΔ Μακκ.3,1,19 αἱ δὲ προσαρτίως ἐσταλμέναι.

προσάρτυμα-ατος (τὸ) (πρός, ἀρτύω) σχόλ. τὸ προστεθειμένον ἄρωμα, ἄρτυμα, καρύκευμα : Σχόλ.'Αριστφ.Ὄρν.535 (ἀμφ.γρ.).

προσαρτῶ-άω κ. νεώτ., ἀόρ. προσήρτησα κ. παθ. προσηρτήθην, παρακ. προσήρτηκα (Ἀρρ. Ἐπικτ.1,1,14) κ. παθ. προσήρτημαι, ἀναρτῶ τι ἀπό τινος εἴς τι, συνδέω τι μετά τινος, προσδένω : Ἀριστλ.ΖΙ 616a,11 τοὺς ἐγχωρίους μόλυβδον πρὸς τοῖς οἰστοῖς προσαρτῶντας τοξεύοντας καταβάλλειν, Βαβρ.104,2 πρ- κυνὶ κώδωνα· || κ.μτφ. προσθέτω : Πολύβ.9,20,5 πολλά τινα προσαρτῶμεν τῇ στρατηγίᾳ· κ. παθ. προσδένομαι προσκολλῶμαι εἴς τι : Ἱππ.'Αγμ.11 πρ- τῷ ὀστέῳ, αὐτ.Ἄρθρ.13 πρ- πρὸς τῇσι πλευρῇσι, Ἀριστλ.ΖΙ 550a,20 κατὰ τὴν κοιλίαν προσηρτημένον, Πολύβ. 3,46,8 προσήρτηντο δεσμοῖς πρὸς τὰς ἄλλας, αὐτ.8,6,5 πρὸς τοῖς ἱστοῖς τροχιλίαι προσήρτηντο σὺν κάλοις, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,9,11 δεσμά τινα ταῦτα προσηρτήμεθα, - ἐν τῷ προσηρτημένῳ εἰς τὴν ἀναφοράν μου πίνακι· κ. ὁπολ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,4,2 πρὸ δὲ τοῦ πεπανθῆναι μᾶλλον ἰσχύει καὶ προσήρτηται· 2) μτφ. παθ. στενῶς συνδέομαι, εἶμαι συνδεμένος μετά τινος : Ξεν. Οἰκ.6,15 προσηρτημένον τῷ καλῷ τὸ ἀγαθόν, Πλάτ.Φιλ.58Α ὅστις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρτηται (ὅσοι καὶ μικρὸν νοῦν ἔχουσι), Δημ.60 λῆμμα προσηρτημένον πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι· 3) μτφ. εἶμαι προσκεκολλημένος, ἀφωσιωμένος εἴς τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα : Πλούτ.Τιμ.11 Τιμολέοντα ὥσπερ ἐκ κρασπέδου .. τῇ Σικελίᾳ προσηρτημένον, αὐτ.Πομπ.46 προσαρτᾶσθαι μειρακίοις, Λουκ.Νεκυομ.5 ἡδονῇ προσηρτημένοι· 4) νεώτ. ἐπὶ χώρας, νήσου κτλ., καθιστῶ τι τμῆμα τοῦ κράτους μου, ὑπάγω τόπον τινὰ εἰς ἄλλον : ἡ Γερμανία προσήρτησε τὴν Αὐστρίαν· 5) μέσ. ἐξαρτῶ τινα ἀπ' ἐμοῦ, ὑποχρεώνω : Μαν. 4,200· 6) ρηματ.π. προσαρτέον, προσάρτησις, προσάρτημα.

προσαρύομαι μτγ. ἀρύομαι, σύρω τι προσέτι, ἀντλῶ : Ἀριστείδ.Λόγ.36(48),116 πρ- ὕδωρ.

προσάρχομαι ἀποθ., ἀόρ. προσηρξάμην, ἐπάρχομαι, καθιερῶ, ἀφιερώνω, προσφέρω τι, κάνω προσφοράν : Θουκ.4,121 τὸν Βρασίδαν .. ἐταινίουν τε καὶ προσήρχοντο ὥσπερ ἀθλητῇ (πιθ.), Πλάτ.Θεαίτ.168C ταῦτα τῷ ἑταίρῳ σου εἰς βοήθειαν προσηρξάμην κατ' ἐμὴν δύναμιν.

προσαρωγός (ὁ) μτγν. ὁ πρός τι ἀρωγός, βοηθητικός : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.34.

προσασκῶ-έω μτγν. ἀσκῶ, γυμνάζω τινὰ προσέτι : Πολύβ.5,109,4 βραχέα προσασκήσας τοὺς Μακεδόνας ἐν ταῖς εἰρεσίαις ἀνήχθη· κ. παθ. : Φιλ.1,657 δόγμα προσασκεῖσθαι ὑπὸ ἐπιστήμης (δ.γρ.), Ἰώσ.ΠΙ 3,5,7 προσασκοῦνται τῷ φόβῳ· 2) παθ. ἐπὶ τῆς γῆς, καλλιεργοῦμαι : Ἰώσ.ΠΙ 3,3,2 προσησκήθη ὑπὸ τῶν οἰκητόρων πᾶσα καὶ μέρος αὐτῆς οὐδὲν ἀργόν.

προσασπάζομαι λεξ. ἀποθ. ἀσπάζομαι προσέτι· ΕΜ 260,46 «δεικανᾶται· προσαυδᾷ, προσασπάζεται».

προσάσσω μ. ἐν μέσ. ἀόρ. προεσαξάμην, σάττω, στοιβάζω, ἐπισωρεύω ἐκ τῶν προτέρων : Ἡρ. 1,190 προεσάξαντο σιτία ἐτέων κάρτα πολλῶν.

προσαστείζομαι μτγν. ἀποθ., μτχ. μέσ. ἀόρ. προσαστειασάμενος (Σουΐδ.), προσθέτω εἰς τὸν λόγον ἀστεῖόν τι, λέγω καὶ ἄλλον ἀστεϊσμόν· Σουΐδ. «προσαστειασάμενος· ἀστεῖόν τι προσειπών» · Πολύβ.ἀπ.2080 ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν καί τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον.

προσαστράπτω μτγν. ἀμτβ. μτ. δοτ. ἀστράπτω, λάμπω πρός τι : Φιλόστρ.Εἰκ.1,28 πρ- τῷ χρυσῷ.

προσασφαλίζομαι μτγν. μέσ. καθιστῶ τι ἀσφαλές, σίγουρο, δι' ἐμαυτόν : Γαλ.18(1),818.

προσασχολοῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. μτ. δοτ. ἐνασχολοῦμαι προσέτι : Σουλπ.Ἐπικτ.19D.

προσατενίζω μτ. δοτ. ἀτενίζω, βλέπω πρός τι ἀτενῶς, ἀσκαρδαμυκτί : Ρήτ.3,563 τοῖς γεγραμμένοις προσατενίσας, Ἰω.Χρυσ.325 τῇ τοῦ Παύλου εἰκόνι προσατενίσας.

προσατιμῶ-όω κ. δ.γρ. κεχωρ. πρὸς ἀτιμῶ, παθ. παρακ. προσητίμωμαι, ἀτιμάζω, περιυβρίζω τινὰ προσέτι· || ἰδ. κτ. τὸ ἀττ. δίκ. ἀποστερῶ τινα τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων ἐν μέρει ἢ καθ' ὁλοκληρίαν, κηρύττω ἄτιμον : Δημ.981 καὶ προσατιμῶσαι ζητεῖς (διόρθ. πρὸς ἀτιμῶσαι)· κ. παθ. : αὐτ.842 ὅταν ἐμὲ μὲν ἴδῃ μὴ μόνον τῶν πατρῴων ἀπεστερημένον, ἀλλὰ καὶ προσητιμωμένον (διόρθ. πρὸς ἠτιμωμένον)· || κ. παθ. ὑφίσταμαι ἐπὶ πλέον ἀτιμίαν : Θεόφρ.ἀπ.101.

προσαυαίνομαι παθ. προσηλοῦμαι ἐπί τινος καὶ καταξηραίνομαι, ἀποξηραίνομαι, μαραίνομαι

ἐπάνω εἴς τι, φθείρομαι : Αἰσχ.Πρ.147 **σὸν δέμας πέτραις προσαυαινόμενον**, Ἰππ.Γυν.2,137.

προσαυγάζω μτγν., δωρ. μτχ. μέσ. ἀόρ. **ποταυγασάμενος** κ. παθ. παρακ. **ποταυγασμένος**, βλέπω πρός τινα ἤ τι, λάμπω : Λυκόφρ.1082 **Σπιλάς.. πόντον προσαυγάζουσα**, Ἀπολλ.Ρ 1,1231· ‖ κ. μέσ. : Διοτ.π.Στοβ.4,7,62· **2)** μτ. δοτ. λάμπω ἐπί τινος ἤ κατόπιν τινός, ἀναλάμπω, φέγγω, φωτίζω, ἐπιλάμπω : Ἰώσ.ΑΙ·12,,2,9 **λίθους ἥδιστον προσαυγάζοντας τοῖς ὁρῶσι· 3)** κ. ἀπολ. ἀστράπτω, στίλβω, λάμπω : Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.12 **ἱστία ποικίλως προσαυγάζοντα· 4)** μαρτυρῶ βλ.λ.3), διαπιστῶ : Ἀντίοχ.Ἀατρ. **ἐν** Κατ.Ἀατρλ.Κ 1,1(1· **5)** ρηματ. π. προσαύγασις.

προσαύγασις-εως (ἡ) (προσαυγάζω) μτγν. δωρ. **ποταύγασις**, τὸ βλέπειν πρός τινα ἤ τι, ἡ πρόσλαμψις, ἡ ἀκτινοβόλησις πρός τινα ἤ τι : Διοτ.π. Στοβ.4,7,62 **ἁ τῷ ἀγαθῷ βασιλῆος ποταύγασις.**

πρόσαυγον (τὸ) μσν. δημ. ᾠὸν τιθέμενον ἐντὸς τῆς φωλεᾶς τῆς ὄρνιθος, φῶλος, φωλίτης, πρόσφωλο : Κορ.Ἄτ.4Α,462 ἐν λ. πρόσαυγον.

προσαυδῶ-άω ποι. ἐν χρ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. συνήθ. μτ. μτχ., ὁμιλῶ πρός τινα, προσαγορεύω, προσφωνῶ τινα : Ἰλ.Ε 30 **Ἀθήνη χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα**, αὐτ.Λ 136, αὐτ. Ξ 270, Ὀδ.Α 336 **δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν**, Αἰσχ.Ἀγ.514 **τούς τ' ἀγωνίους θεοὺς πάντας προσαυδῶ**, αὐτ.Πέρσ.154· ‖ κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Ἰλ.Δ 203 **ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·** ‖ κ. μτ. διπλῆς αἰτ.: Ἰλ.Α 201 **καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα**, αὐτ.Χ 37, Ἡσίοδ.Α 326· ‖ κ. μτ. δοτ. : Σοφ.ΟΤ 353 **ᾧπερ.. προσαυδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ· 2)** ὁμιλῶ περί τινος : Εὐρ.Ἰππ.827 **τίνα τύχαν σέθεν.. προσαυδῶν τύχω;·** κ. παθ. : Σοφ.Ἠλ.1148 **ἀδελφὴ σοὶ προσηυδώμην ἀεί.**

προσαύλειος-ον ὁ πλησίον ἐπαύλεως, ἀγροῦ, ὁ ἀγροτικός : Εὐρ.Ῥῆσ.273 **παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας** (τὰ ἐν ἀγροῖς συμβαίνοντα).

προσαύλησις-εως (ἡ) (προσαυλῶ) μτγν. ἡ προσέτι αὔλησις, παίξιμο αὐλοῦ, συνοδεία ᾄσματος ὑπὸ αὐλοῦ : Πολυδ.4,83 **προσαυλήσεως εἶδος.**

προσαυλῶ-έω παίζω τὸν αὐλὸν προσέτι ἤ ᾄσμά τι πρὸς τὸν αὐλόν, συνοδεύω διὰ τοῦ αὐλοῦ : Ἀριστοφ.Ἐκκλ.892 **τοὺς αὐλοὺς λαβὼν ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος**, Πλούτ.Δημήτρ.53· κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Ἀκουστ.801b,18· κ παθ. : Πλούτ.Ἠθ.1140D **τοῖς πεντάθλοις νενόμισται προσαυλεῖσθαι· 2)** συνοδεύω καθ' ὁμοφωνίαν, ἀκομπανιάρω : Ἀριστλ.ΑΠρ.92ia,26, Πλούτ.Ἠθ. 632C πρ· **θυσίᾳ· 3)** ρηματ.π. προσαύλησις.

προσαυξάνω κ. μσν. κ. νεώτ. κ. προσαύξω, ἀόρ. προσηύξησα κ. παθ. προσηυξήθην, παθ. παρακ. **προσηύξημαι**, αὐξάνω τι, πληθύνω τι προσέτι, ποιῶ τι ἔτι περισσότερον, ἐνισχύω : Πολύβ.28,20,6 **προσαυξήσας τὴν ἐκείνων ὑπόθεσιν**, αὐτ.32,1,6· ‖ συνήθ. παθ. : Ἱππ.Δ 1,7, Θεόφρ.ΦΙ 1,8,5 **οἱ κλάδοι φαίνονται πολυοζότεροι διὰ τὸ μήπω τἀνὰ μέσον προσηυξῆσθαι**, αὐτ.ΦΑἰτ.1,9,1, Θεμίστ.Λόγ.23,286Α πρ· **τὸ χρυσίον ἐκ τοῦ φορτίου· 2)** προσθέτω εἴς τι, ἐπαυξάνω τι διὰ προσθήκης : Ἐπιγρ. **προσαυξάνειν.. ἄλλο.. ἀγαθόν·** κ. παθ. : Φιλήτ.3, - **προσαυξάνεται κατά τι τὸ ἐπίδομα· 3)** κ. νεώτ. τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. **αὐξάνομαι**, μεγαλώνω : Βέττ.Βάλ.42,2, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,232 **τὰ ἐμβατήκια τῶν ἐκκλησιῶν προσηύξησαν· 4)** ρηματ. π. προσαύξησις, προσαύξημα, προσαυξητής, προσαυξητικός.

προσαύξημα-ατος (τὸ) (προσαυξάνω) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσαυξάνω βλ.λ.· ‖ τὸ πρὸς **ἐπαύξησιν** προστεθέν· **2)** νομ. τὸ παρακολούθημα **ἑτέρου** πράγματος, ἰδ. ἀκινήτου, ἀποτελοῦν συστατικὸν **μέρος** τοῦ κυρίου πράγματος καὶ μὴ ἔχον αὐθυπόστατον ὕπαρξιν.

προσαύξησις-εως (ἡ) (προσαυξάνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προσαυξάνω, ἡ πρόσθετος αὔξησις, ἐπαύξησις : Γαλ.2,744, Εὐστ.Πον.321,53 **ἡ ἀγαθὴ τῆς ψυχῆς προσαύξησις**, Σιμπλίκ.Φυσ.600· ‖ νεώτ. νομ. ἡ αὐτοδικαίως ἐπερχομένη ἐπαύξησις κληρονομικῆς μερίδος συγκληρονόμου ἤ συγκληροδόχου· **2)** ἡ διαδοχικὴ ἐπαύξησις εἰς **τὴν ἔκθεσιν τῶν** σπονδύλων : Γαλ.Χρ.Μορ.13,7· **3)** νεώτ. τὸ πρὸς ἐπαύξησιν προστεθέν, ἰδ. ἐπὶ χρημάτων : **αἱ προσαυξήσεις τῶν ἀξιωματικῶν.**

προσαυξητής (ὁ) (προσαυξάνω) πάπ. ὁ παρέχων ἤ ὁ παρασχὼν ἐπαύξησιν.

προσαυξητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιφέρειν, προσαύξησιν ἤ ὁ πρὸς προσαύξησιν γινόμενος.

προσαυρίζω προσπίπτω : Τραγ.Ἀδέσπ.ἀπ.261 **νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαία τροχῇ**)Ἡσ. «ὑπὸ τῆς αὔρας ἡ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπουρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν»)· ‖ Ἡσ. «προσαυρῶν· προστυχών», αὐτ. «προσηύρετο· προσέτυχε, προσηγάγετο» (Φώτ.«προσαύρετο»).

προσαυστικός-ή-όν δ. ἀνάγν. ἀντὶ τοῦ προσκαυτικός βλ.λ., ὁ ἐναυστικός, ὁ ἀναπτικός.

προσαυτομολῶ-έω μσν. αὐτομολῶ, λιποτακτῶ καὶ ἐγὼ πρὸς τοὺς πολεμίους : Παχυμ.Γ Ἀνδρόν.Παλαιολ.212Β **παμπληθεὶ ἐφ' ἁμαξῶν καὶ λαμπήναις προσηυτομόλουν.**

προσαυτουργῶ-έω μτγν. ποιῶ τι **ὁ** αὐτός, **ὁ** ἴδιος, διὰ τῶν ἰδίων μου χειρῶν προσέτι : Θεμίστ. Λόγ.26,319Α **τοῦ καινόν τι προσαυτουργῆσαι.**

προσαΰτῶ-έω Ἐπιγρ. μτ. δοτ. φωνῶ πρός τινα.

προσαύω ἀνάπτω, καίω τι προσέτι, προσκαίω : Σοφ.Ἀντ.620 **πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ** (πρὶν καύσῃ τις τὸν πόδα εἰς θερμὸν πῦρ).

προσαφαιρῶ-έω, παθ. ἀόρ. **προσαφῃρέθην**, παθ. παρακ. **προσαφῄρημαι**, ἀφαιρῶ, ἁρπάζω τι προσέτι : Μάξ. Τύρ.3,5 **κατὰ τὸ δυνατὸν αὐτῆς προσαφῄρηκεν·** ‖ κ. μέσ. ἀφαιρῶ τι ἀπό τινος προσέτι διὰ τὸν ἑαυτόν μου : Δημ.467 **προσαφαιρεῖταί τι τῶν ὑπαρχόντων ἤδη·** ‖ ὁμ. κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἠσαΐ.8,42 **προσαφῄρηται τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν·** ‖ κ. παθ. ἀποσύρομαι ἐπίαης : Γαλ.2,687· ‖ κ. παθ. ἀφαιροῦμαί τι, ἀποστεροῦμαι : Ἰώσ.ΑΙ 7,8,4, Λουκ.Ἔρωτ.36 **παρὰ τῆς προνοίας λαβεῖν ηὐτυχηκότα προσαφῄρηται μετὰ τῶν ἄλλων**, Λιβάν.Λόγ.19,60 **πολλοὶ ταῖς ψυχαῖς καὶ ταφὴν προσαφῃρέθησαν· 2)** γραμμ. τὸ παθ. -οῦμαι ὑφίσταμαι ἀφαίρεσιν βλ.λ.7), οἷον ἐθέλω, θέλω : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.158,17.

προσαφαρπάζω μσν. ἀφαρπάζω, ἁρπάζω **τι** προσέτι : Ἰω.Μον. ἐν Ἀν.Βοασσ.4,200,7.

προσαφέψω μτγν., μέλλ.-εψήσω, βράζω, φήνω **τι** ἐντελῶς, προσέτι ἤ ὁμοῦ, συγχρόνως : Γαλ.6,153.

προσαφή (ἡ) (προσάπτω) μτγν. προσάπτεσθαι, ἡ πρόσψαυσις, ἡ ἐπαφή, τὸ ἀκούμβημα : Διοσκ. 4 **τὰ φύλλα ἔχει χνοῦν ὑπότραχυν, κατὰ τὴν προσαφὴν κνησμὸν ἐμποιοῦντα**, ΕΜ 690,4 **ὕβρις μετὰ προσαφῆς τοῦ σώματος.**

προσαφής-οῦς-ές (προσάπτω) ὁ προσαπτόμενος, ὁ προσεγγίζων, ὁ ὅμορος : Ἱππ.Νοῦσ.4,56 **ὅτι προσαφὴς αὐτῷ ἐστιν ὁ στόμαχος τοῦ ἀνθρώπου ἀεὶ χάσκων.**

προσαφίημι μτγν. ἐξαπολύω, ἀφήνω κατά τινος : Στράβ.15,1,31 **διαπείρας δὲ χάριν λέοντι προσαφέντας δύο.**

προσαφικνοῦμαι-έομαι ἀποθ. ἀφικνοῦμαι, φθάνω εἴς τι μέρος, ἰδ. φθάνω καὶ συνενοῦμαι μετά τινος στρατιωτικῆς δυνάμεως : Θουκ.8,30 **προσαφιγμέναι γὰρ ἦσαν καὶ οἴκοθεν ἄλλαι νῆες**

πέντε καὶ τριάκοντα· 2) πλησιάζω, προσεγγίζω : Στράτ.ΑΠ 12,185.

προσαφίστημι κινῶ τινα προσέτι εἰς ἀποστασίαν ἐναντίον τινός : Θουκ.4,117 νομίσαντες Ἀθηναῖοι μὲν οὐκ ἂν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν προσαποστῆσαι (νὰ κινήσῃ καὶ ἄλλους εἰς ἀποστασίαν ἐναντίον αὐτῶν)· 2) παθ. μτ. γενικ. χωρίζομαι ἀπό τινος : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,22,5.

προσαφοδεύω ἀφοδεύω, ἀποπατῶ, ποιῶ τὴν ἄφοδον, τὴν ἀνάγκην μου προσέτι ἐπί τινος : Ἀριστλ.ΖΙ 630b,9 ἀμύνεται δὲ λακτίζων καὶ προσαφοδεύων, αὐτ.Θαυμ.830a,18.

προσαφομοιῶ-όω μσν. ἀφομοιῶ, ποιῶ τι προσέτι ὅμοιον, παρόμοιον : Ἀνδρ.Κρ.291.

προσαφορίζω μτγν. ὁρίζω καὶ ἀπονέμω προσέτι : Γαλ.6,816, Εὐμάθ.Ὑμν.201 ἕδνα σοι πολλὰ προσαφώρισε· κ. παθ. : Ἐπιγρ. νομίζομεν δεῖν προσαφορισθῆναι ἑκάστῳ ἐγγράφαι μὲν ὁπόσους ἂν καρπούς ἐξάγειν βούληται.

προσαφοσιοῦμαι-όομαι μσν. ἀφοσιοῦμαι λίαν εἴς τινα : Εὐμάθ.Ὑσμ.194 παῖς ᾧ τὰ τῆς.. Ὑσμίνης λέκτρα προσαφωσίωται.

προσαφρίζω μτγν. ἀφρίζω πλησίον, ἐπί τινος, γεμίζω ἀπὸ ἀφρὸν προσέτι : Ἡλιόδ.Αἰθ.3,3 διαπτύουσα καὶ θαμὰ προσαφρίζουσα.

προσαφίδι (τὸ) δημ. ὕλη δι' ἧς ἀνάπτομεν πῦρ, τὸ ἔναυσμα, προσάναμμα, οἷον φρύγανα, δαδί.

προσβαδίζω σχόλ. προσβαίνω βλ.λ. : Boeckh εἰς Πίνδ.Ο 6,83.

προσβαθύνω μτγν. βαθύνω, ποιῶ τι βαθὺ προσέτι ἢ ἔτι μᾶλλον : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,11,9.

προσβαίνω, δωρ. τ. ποτιβαίνω, μέλλ. προσβήσομαι, ἀόρ. β' προσέβην κ. μέσ. γ' ἐν. προσεβήσατο κ. ἐπ. προσεβήσετο (Ἰλ.Ξ 292), παρακ. προσβέβηκα (Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,9), π. Ὁμ. μ. ἐν τῷ ἐνεργ. κ. μέσ. ἀόρ. ἐπιβαίνω, πατῶ ἐπί τινος : Ἰλ.Ε 620 λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ .. ἔγχος ἐσπάσατ', Ξεν.Ἀν.4,2,28 εἷλκον δὲ τὰς νευράς, ὁπότε τοξεύοιεν, πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προσβαίνοντες, Ἀριστλ.Μηχ.852b,25 πρ- τῷ ποδί· 2) μτ. αἰτ. τόπου, βαίνω πρός, φθάνω εἰς : Ἰλ 8 48 Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν Ὄλυμπον, αὐτ.Ξ 292, Ὀδ.Φ 5 κλίμακα δ' ὑψηλὴν προσεβήσετο οἷο δόμοιο, Ἡσίοδ.Α 33 τόθεν αὖτις Φίκιον ἀκρότατον προσεβήσατο μητίετα Ζεύς, Αἰσχ.Πρ.130 φιλία γὰρ ἥδε τάξις.. προσέβα τόνδε πάγον, Σοφ.ΟΚ 125, Εὐρ.Ἀλκ.480 Φεραῖον ἄστυ προσβῆναι τόδε, Ξεν.Ἑλλ.7,1,29 Ἀργεῖοι προσέβαινον εἰς τὴν Λάκαιναν· κ. μτ. δοτ. : Πλάτ.Φαῖδρ.227D προσβὰς τῷ τείχει· 3) ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω : Ἡρ.1,84 ἀνὴρ Μάρδος ἐπειρᾶτο προσβαίνων, .. κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, Πολύβ.1,30,10 προσέβαινον ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους πρὸς τὸν λόφον, αὐτ.7,17,4 τοῖς περὶ τὸν Ἀχαιὸν ἐκ τῆς ἄκρας ἀδήλους εἶναι τοὺς προσβαίνοντας διὰ τῆς προπεπτωκυίας ἐπὶ τὸν κρημνὸν ὀφρύος· ‖ ἐπὶ πόλεως κττ., εἶμαι εἰς τὴν κλιτύν : Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,9 ᾧ προσβέβηκεν ἡ Νῦσα (ὄρει), Πάπ. τοῦ ποταμοῦ πρὸς πάντα τὰ χώματα προσβαίνοντος· 4) ἀπολ. περιπατῶ : Σοφ.Φιλ.42 πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρὶ προσβαίη μακράν ;· 5) μτφ. ἐπέρχομαι, καταλαμβάνω: Σοφ.ΟΤ 1300 τίς σε .. προσέβη μανία ;, Εὐρ.ΙΤ 195 ἄλλαις δ' ἄλλα προσέβα χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα· 6) πάπ. ἡλικιοῦμαι, γίνομαι μεγάλος, μεγαλώνω : ἐκ παιδὸς τὸν ἄνδρα προσβάς· 7) πάπ. ἑνοῦμαι μετά τινος ὁμάδος : ἐπίκρισις τῶν προσβαινόντων εἰς τοὺς ἀπὸ γυμνασίου.

προσβακχεύω μτγν. μτ. δοτ. προσ. ἐπιπέμπω, ἐμπνέω βακχικὴν μανίαν εἴς τινα : Φιλόστρ.790 τὸν οἶστρον προσβακχεύσας ταῖς γυναιξί· 2) ἀμτβ. ἐπὶ τῆς βακχικῆς μανίας, ἐπέρχομαι ἐπί τινα, καταλαμβάνω τινά : Φιλόστρ.667 τὸ χρησμῶδες αὐταῖς προσβακχεύει (σχόλ. «ἐμμανῶς προσφοιτᾷ, ἤγουν μαίνονται πρὸς μαντείαν») (δ.γρ. ἐμβακχεύω).

προσβάλλω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. προσβάνω κ. προσβέλνω, ἐπ. προτιβάλλω κ. δωρ. ποτιβάλλω, μέλλ. προσβολῶ κ. μέσ. προσβαλοῦμαι, ἀόρ. β' προσέβαλον, (δημ.) (ἐ)πρόσβαλα, παθ. ἀόρ. προσεβλήθην κ. δημ. (ἐ)προσβλήθηκα, παρακ. προσβέβληκα κ. παθ. προσβέβλημαι κ. ἐν μτχ. προσβεβλημένος κ. δημ. προσβλημένος, ῥίπτω πρός.. : Ἰλ.Α 245 ποτὶ σκῆπτρον βάλε γαίῃ, Αἰσχ Εὐμ.564 τὸν πρὶν ὄλβον ἕρματι προσβαλὼν (προσκρούσας εἰς βράχον), Εὐρ.Ἱππ.1233 ἀψῖδα πέτρῳ προσβαλὼν ὀχήματος· 2) παρορμῶ, παρακινῶ τι κατά τινος : Δημ.332 οὐ τοὺς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων· ‖ ἐπὶ προσβολῆς ἢ ἐπιθέσεως : Αἰσχ.Ἑπτ.460 πύλαισι Νηΐσταισι προσβαλεῖν λόχον, Εὐρ.Ἀλκ.307 τοῖς σοῖσι κἀμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ, αὐτ.Φοίν. 728· 3) συχνάκις ἄνευ τῆς ἐννοίας τῆς βίας, ἐπιβάλλω, ἐπιθέτω, ἐπιφέρω, οἷον ἐπὶ χειρουργοῦ : Πίνδ.Π 4,271 χρὴ μαλακὰν χέρα προσβάλλοντα τρώμαν ἕλκεος ἀμφιπολεῖν (σχόλ. «προσήκει σὲ πραεῖαν ἐπιφέροντα τὴν χεῖρα θεραπεύειν τὴν τοῦ ἕλκους τρῶσιν»), Πλάτ.Τίμ.36B, αὐτ.Θεαίτ.193C προσβάλω τὴν ἑκατέρου ὄψιν πρὸς τὸ ἀλλότριον σημεῖον· ‖ συνήθ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Εὐρ. Ἑκ.410, αὐτ.Ἱκ.498 κλιμάκων ὀρθοστάτας ὃς προσβαλὼν πύλαισιν, αὐτ.Μήδ.860 πῶς δ' ὄμματα προσβαλοῦσα τέκνοις ἄδακρυν μοῖραν σχήσεις ;· κ. παθ. : Αἰσχ.ἀπ.185 κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις (ἐφ' ὧν εἶναι προσκεκολλημένα στόμια χρυσᾶ)· 4) μτ. αἰτ. τοῦ προσβαλλομένου πράγματος, εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου, πλήττω τι διὰ τῶν ἀκτίνων, χτυπῶ, φωτίζω : Ἰλ.Η 421 ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας, Ὀδ.Τ 443, Αἰσχ.ἀπ.205· ‖ κ. ἐπὶ ὀσμῶν : Ἀριστφ.Εἰρ.180 πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ' (ὀσμή), Αἰλ.ΖΙ 13,21 ὀσμὴ προσβάλλει τὰς ῥῖνας· κ. γεν. : Πλάτ.Θεαίτ.154A χρῶμα οὔτε τὸ προσβάλλον οὔτε τὸ προσβαλλόμενον (οὔτε τὸ προξενοῦν ἐντύπωσιν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν οὔτε τὸ δεχόμενον αὐτήν), Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,26 τοὺς ἄνδρας ἠχὼ προσβάλλει, Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.10 προσβάλλει σε τὸ λιτὸν καὶ αὐτοφυὲς τῆς μούσης· 5) μτ. αἰτ. τοῦ ῥιπτομένου πράγμ. ἐκβάλλω πρὸς τούτοις, ἐκπέμπω, βγάζω : Διόδ.Σ 2,12 προσβάλλει γὰρ ἀτμὸν θειώδη καὶ βαρὺν (δ.γρ.), Διοσκ.4,50 τράγου ὀσμὴν προσβάλλει ;· κ. μτ. δοτ. : Λουκ.Συρ. 30 καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· κ. μτ. γενικ. : Στράβ.15,2,2 καὶ τὰ κρέα δὲ τῶν θρεμμάτων ἰχθύων προσβάλλει (ὀσμήν), Αἰλ.ΖΙ 14,27 κνίσης προσβάλλει, αὐτ.14,20· ‖ κ. ἐπὶ τῆς γεύσεως : Διοσκ.4,6 γευσαμένῳ ὅμοιόν τι μήλῳ προσβάλλει· ‖ κ. μτφ. ἀποπνέω, μυρίζω : Φιλόδ.Ρητ.2,218 προσβάλλει τέχνης, αὐτ.2,2?3S προσβάλλει Στωϊκῆς ταλαιπωρίας· 6) πάπ. μτ. αἰτ. τοῦ ῥιπτομένου πράγμ. κ.δοτ., ῥίπτω, πετῶ, δίνω τι εἴς τι(να) : δράματα .. ὑικοῖς κτήνεσι· 7) ἀμτβ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐνεργῶ ἐπίθεσιν, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ : Αἰσχ. Ἑπτ.615 δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις, Εὐρ.Φοίν.724, Ἡρ.3,155 τὴν μὲν ἄλλην στρατιὴν κελεύειν πέριξ προσβάλλειν πρὸς τὸ τεῖχος, Θουκ.2,56 καὶ πρὸς τὴν πόλιν προσβαλόντες ἐς ἐλπίδα μὲν ἦλθον τοῦ ἑλεῖν, Λυσ.14,33 πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν, Ξεν.Ἀν.6,3,6 προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἀσφαλῶς, αὐτ.4,2,11, - προσβάλλω τὸ φρούριον· ‖ κ. ἀπολ. ἐφορμῶ, κάνω ἔφοδον : Ἡρ.7,211 κατὰ τέλεα καὶ παντοίως προσβάλλοντες, αὐτ.9,22, Ξεν.Ἑλλ.1,6,13 προσβα-

λῶν αἱρεῖ τὴν πόλιν (ἐξ ἐφόδου)· **8**) εἰσέρχομαι εἰς λιμένα, προσορμίζομαι, ὁράζω : Θουκ.6,44 **προσβαλοῦσα ἡ πᾶσα παρασκευὴ πρός τε ἄκραν Ἰαπυγίαν καὶ πρὸς Τάραντα,** αὐτ.8,101, Πλάτ.Λάχ.183D **προσβαλούσης τῆς νεὼς πρὸς ὁλκάδα**· **9**) γενικ. ἔρχομαι, ἐπέρχομαι : Πλάτ. Πολ.401C **ὁπόθεν ἂν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν καλῶν ἔργων ἢ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ἀκοήν τι προσβάλῃ,** Ἀριστλ.Χρωμ.792a,22, Θεόφρ.Φ19,7,1, Διόδ. Σ 2,19 **τοῖς δ' ἐγγίσασιν ἥ τε ὀσμὴ προσέβαλλεν ἀσυνήθης**· ‖ κ. ἐπὶ ἀνέμου, σεισμοῦ κτλ. : Ἀριστλ.Πρ.947a,22, Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,34 **σεισμὸς τῇ Κρήτῃ προσβάλλει**· ‖ ἀφικνοῦμαι, φθάνω : Πλούτ.Νικ.30 **προσβαλὼν τοῖς ἄρχουσιν** (πλησιάσας τοὺς ἄρχοντας), αὐτ.Φωκ.21 **ἐκ τῆς Ἀσίης τῇ Ἀττικῇ προσέβαλε**· **10**) παρέχω, παραχωρῶ τι εἴς τινα, δίνω : Ἡρ.1,36 **μηδεμίαν ἄσην τῷ πατρὶ προσβάλῃ,** αὐτ.6,70, αὐτ.7,51 **οὐδὲν κέρδος ἡμῖν προσβάλλουσι,** Πίνδ.Ι 5(4),29 **μελέταν δὲ σοφισταῖς Διὸς ἕκατι πρόσβαλον σεβιζόμενοι,** Αἰσχ. Πέρσ.781 **οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει,** αὐτ.Πρ.951, Σοφ.Τρ.42 **πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται,** Εὐρ.Ἄλκ.315, Ἀντιφ. 3,2,4 **ἐμοὶ ἀνόσιον ἔγκλημα προσέβαλεν,** Πλάτ. Νόμ.878C **αἰσχύνην δὲ μεγάλην τινὰ προσβάλλῃ τῷ τρωθέντι καὶ ἐπονείδιστον**· ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ὅρκον, ἐπάγω, ἐπιβάλλω ὅρκον εἴς τινα : Σοφ.Τρ.255 **ὥσθ' ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν**· **12**) ἔχω ὁμοιότητα πρός τι, ὁμοιάζω : Αἰλ.ΖΙ 14,12 **καὶ αἱ γένυς τοῖς χερσαίοις προσβάλλουσι τὴν ἑαυτῶν ἀμωσγέπως μορφήν**· **13**) πάπ. προσφέρω μικροτέραν τιμήν : **ἐάν μοι προσβάλῃς τὴν οἰκίαν**· **14**) πάπ. θέτω εἰς τὴν διάθεσιν ἀγοραστοῦ : **προσβάλλω αὐτῷ ἱερεῖα**· **15**) κ. μέσ. δέχομαι τιμὴν διά τι : Πάπ. **προσεβαλόμεθα τὰ παρ' ἡμῶν** (ἐδέχθημεν προσφορὰν διὰ τὴν ἐσοδείαν μας)· **16**) πάπ. διαβιβάζω, παραδίδω : **προσβέβληκεν ἐπὶ θησαυρὸν ὁ δεῖνα ἀρτάβας Χ**· **17**) πάπ. καταβάλλω, πληρώνω· **18**) μτφ. προσέχω εἴς τι πρᾶγμα, ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι : Σοφ. Τρ.580 **προσβαλοῦσ' ὅσα . . εἶπε,** αὐτ.844 **τὰ μὲν οὔτι προσέβαλε**· κ. ἀπολ. : Πλωτῖν.5,5,10· **19**) μέσ. καταφεύγω εἰς τὴν προστασίαν τινός : Ἀπολλ.Ρ 4,1046· **20**) μέσ. σχόλ. προτείνω ἐρωτικὰ εἰς γυναῖκα, κάνω ἐρωτικὲς προτάσεις : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.514· **21**) μέσ. προσεταιρίζομαί τινα, λαμβάνω σύντροφον, ἰδ. ἐπὶ ἰχθύων, συναγελάζομαι μετά τινος : Ὀππ.Ἁλ.5,98 **κῆτος προτιβάλλεται ὀλίγον ἰχθύν**· **22**) μέσ. ἐπιπλήσσω, τιμωρῶ, σωφρονίζω : Ἰλ.Ε 879 **ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ**· **23**) νεώτ. κ. δημ. βλάπτω τινά : **ἡ φυματίωσις συνήθως προσβάλλει τοὺς ἀδενοπαθεῖς**· κ. παθ. : **προσεβλήθη ὑπὸ φυματίωσιν**· **24**) νεώτ. κ. δημ. θίγω τινὰ ἠθικῶς, **φέρομαι** ὑβριστικῶς πρός τινα : **προσέβαλε τὴν δημοσίαν αἰδῶ - τὴν τιμήν**· ‖ δημ. κ. ἐπὶ προσ., θίγω τὴν τιμήν, τὴν ὑπόληψιν, τὴν φιλοτιμίαν τινός : ΜΜ **ὅλους μᾶς ἐπροσέβαλες μὲ τὴ δουλειὰ ποὺ ἔκαμες, - δὲν τὸ εἶπα γιὰ νὰ σὲ προσβάλω**· **25**) κ. νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπὶ πράξεων ἢ ἐγγράφων δικαιοπαραγωγικῶν, ἀμφισβητῶ, ἀρνοῦμαι : **προσέβαλε τὴν διαθήκην - τὸ συμβόλαιον**· **26**) ρηματ.π. προσβολή, προσβλητέον, προσβλητός, πρόσβλησις, προσβλητικός, προσβλητικότης.

προσβάρησις-εως (ἡ) (προσβαροῦμαι) γλωσσ. τὸ ἐπικεῖσθαι βαρέως, ἡ ἐπιβόρυνσις.

πρόσβαρος-η-ο δημ. ὁ ὑπερβαίνων κατὰ ποσόν τι τὸ κανονικὸν βάρος, ὁ βαρύτερος τοῦ κανονικοῦ : **τὸ ἀλεύρι εἶναι πρόσβαρο** (κατά τι βαρύτερον τοῦ πληρωθέντος) ‖ φρ. **σωστὸ καὶ πρόσβαρο** (ὄχι μόνον ἀκριβὲς εἰς τὴν ζύγισιν, ἀλλὰ καὶ κατά τι βαρύτερον)· **2**) τὸ οὐδ. **πρόσβαρο** ὡς οὐσ. μικρὸν ποσὸν ἢ ἀντικείμενον, προστιθέμενον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐλλείποντος βάρους ζυγιζομένου πράγματος· ‖ κ. ἐπίρρ. -α βαρύτερον τοῦ κανονικοῦ, ἀντίθ. ξύγικα.

προσβαροῦμαι-έομαι μσν. παθ. γίνομαι περισσότερον βαρύς : Στουδ.Θεόδ.468C.

προσβᾰσᾰνίζω μτγν. βασανίζω τινὰ προσέτι, ἀκόμα : Ποσειδών.36J **ἀκρίτους .. προσβασανίσας καὶ στρεβλώσας** (διόρθ. προβασανίσας).

προσβάσιμος-η-ον μτγν. ὁ εὐπρόσιτος, ὁ βατός : Πρίσκ.41D.

πρόσβᾰσις-εως (ἡ) (προσβαίνω) κ. νεώτ. ἡ πλησίασις, ἡ ἀνάβασις, ἰδίᾳ ἡ λίαν ἀνωφερὴς ἀνάβασις : Ἡρ.3,111 **πρὸς ἀποκρήμνοισι οὔρεσι, ἔνθα πρόσβασιν οὐδεμίαν εἶναι,** Εὐρ.Ἠλ.489 **ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει**· **2**) τὸ μέρος, δι' οὗ δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ : Θουκ.6 96 **διενοοῦντο τὰς προσβάσεις αὐτῶν φυλάσσειν,** Πολύβ.4,56,8 **περιχαρακοῦντες τὰς ἐκ θαλάττης προσβάσεις**· **3**) ἡ ἐπίτευξις, ἡ ἐπιτυχία · Γαλ.19,178 **πρ- τοῦ εὖ ζῆν**· **4**) πάπ. ἐπὶ ποταμοῦ, ἡ ὕψωσις τῶν ὑδάτων : Πάπ. **ἡ τῶν Νειλῴων ὑδάτων πρόσβασις**· **5**) νεώτ. εἰδ. ἐν τῷ διεθν. δικαίῳ, ἡ προσχώρησις πολιτείας τινὸς εἰς τὰς μεταξὺ ἄλλων πολιτειῶν συναφθείσας συνθήκας· **6**) νεώτ. στρατ. **προσβάσεως ἀποψίλωσις** ἡ ἀφαίρεσις κωλυμάτων ἐμποδιζόντων τὴν θέαν ἔμπροσθεν οἱασδήποτε ἀμυντικῆς ὀργανώσεως.

προσβᾰτός-ή-όν (προσβαίνω) ὁ ὃν δύναταί τις ν' ἀναβῇ, ὁ προσπελαστός, ὁ ἀναβατός : Ξεν.Ἀν. 4,3,12 **οὐδὲ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἱππεῦσι προσβατὸν εἶναι κατὰ τοῦτο**· κ. ἀπολ. : αὐτ.4,8,9, αὐτ. Ἀπολ.23 **χωρίον ἔνθα οὐ προσβατὸν θανάτῳ** (ὅπου δὲν ἠδύνατο νὰ φθάσῃ ὁ θάνατος).

προσβεβαιῶ-όω μτγν., μσν. βεβαιῶ τι προσέτι : Φαλ.Ἐπιστ.79 **ἐὰν πιστὸν . . ἡ ἀλήθεια προσβεβαιώσῃ,** Μηναῖ.12,9 Ἦχος πλ. α' **προσβεβαιοῦντος αὐτῇ.**

προσβῐάζομαι ἀποθ., παθ. ἀόρ. **προσεβιάσθην** (Θουκ.1,106), βιάζω, ἀναγκάζω τινὰ προσέτι : Ἀριστφ.Πλ.16 **κἀμὲ προσβιάζεται,** Πλάτ.Ἐπιστ.331B **δούλῳ δὲ ξυμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ θέλοντά γε προσβιαζοίμην**· **2**) κάμνω κάτι καθ' ὑπερβολήν, ὑπερβαίνω τὰ ὅρια ὡς πρός τι, τὸ παρακάνω : Πλάτ.Κρατ.410A **οὐ τοίνυν δεῖ ταῦτα προσβιάζεσθαι**· **3**) ἀπολ. χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι βίαν : Ἀριστλ.ΖΓ 726a,8 **ὅταν τις προσβιάζηται πλεονάκις χρώμενος τῷ ἀφροδισιάζειν**· **4**) ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ τόπῳ, κυριεύω, καταλαμβάνω θέσιν τινὰ διὰ τῆς βίας ἢ ἐξ ἐφόδου : Διόδ. Σ 20,39 **προσβιαζόμενος τόποις προσάντεσι καὶ δυσπροσίτοις**· ‖ κ. παθ. ἀναγκάζομαι, πιέζομαι ἰσχυρῶς : Θουκ.1,106 **καί τι αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον προσβιασθέν**· **5**) διευκολύνω τοκετὸν μεταχειριζόμενος βίαν : Σωρ.1,70· **6**) διϊσχυρίζομαι προσέτι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.258,6· **7**) ρηματ.π. προσβιαστέον, προσβιασμός.

προσβιασμός (ὁ) μτγν. ὁ προσέτι βιασμός, ὁ ἐξαναγκασμός : Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.6,10,14.

προσβῐβάζω, ἀττ. μέλλ. **προσβιβῶ,** ἀόρ. **προσεβίβασα** κ. παθ. **προσεβιβάσθην** (Λουκ.Φιλοφ.33), κάμνω τινὰ νὰ πλησιάσῃ, φέρω πλησιέστερον : Πλάτ.Μέν.74B **ἀλλ' ἐγὼ προθυμήσομαι, ἐὰν οἷός τ' ὦ, ἡμᾶς προσβιβάσαι,** Λογγῖν.Ὕψ.15,5 **ὅμως ἑαυτὸν ὁ Εὐριπίδης κἀκείνοις ὑπὸ φιλοτιμίας τοῖς κινδύνοις προσβιβάζει**· **2**) μτ. δοτ. κ. αἰτ. παρομοιάζω τινὰ πρός τινα : Πλούτ.Πομπ.46 **ὡς μὲν οἱ κατὰ πάντα τῷ Ἀλεξάνδρῳ παραβάλλοντες αὐτὸν καὶ προσβιβάζοντες ἀξιοῦσι**· **3**) μτφ. πείθω, καταπείθω : Ἀριστφ.Ἱππ.35 **εὖ προσβιβάζεις με,** αὐτ.Ὄρν.426, Ξεν.Ἀπομν.1,2,17, Αἰσχίν.3

93 **τῷ λόγῳ προσβιβάζων ὑμᾶς,** Πλούτ.Κάτ.Νεώτ. 36 **ἰδίᾳ τοῖς ὠνουμένοις διαλεγόμενος καὶ προσβιβάζων ἕκαστον·** κ. παθ. : Λουκ.Φιλοψ.33 **ἀκούων προσβιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος·** **4)** ἐπὶ πραγμ., προσθέτω : Πλάτ. Θεαίτ.153C **ἐπὶ τούτοις τὸν κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων·** **5)** καθιστῶ τι σύμφωνον : Πλάτ. Φαῖδρ.229E **εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾷ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον, . . πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει·** **6)** ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ γράμματα καὶ συλλαβάς, ἀναλύω εἰς γράμματα καὶ συλλαβάς : Πλάτ.Κρατ. 427C **τἆλλα οὕτω.. προσβιβάζειν καὶ κατὰ γράμματα καὶ κατὰ συλλαβὰς ἑκάστῳ τῶν ὄντων σημεῖον·** **7)** ἀποδεικνύω : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.49,9.

προσβιῶ-όω μτγν., ἀόρ. **προσεβίωσα,** βιῶ, ζῶ ἐπὶ πλέον : Πλούτ.Νομ.21 **ἐτελεύτησε δὲ χρόνον οὐ πολὺν τοῖς ὀγδοήκοντα προσβιώσας,** αὐτ.Λουκ.43,Φάλ.103,3.

προσβλᾰβής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐπιβλαβής, βλαβερός : Φιλόδ.Ρητ.1,375S.

προσβλάπτω βλάπτω τι προσέτι : Ἱππ.Ἐπιδ.3,8 **αἱ καθάρσιες τοὺς πλείστους προσέβλαπτον·** κ. παθ. : Γαλ.Χρ.Μορ.7,7.

προσβλασφημῶ-έω μτγν. βλασφημῶ τινα προσέτι, κακολογῶ, ὑβρίζω : Ἰώσ.ΑἸ 6,13,6 **προσεβλασφήμησε καὶ κακῶς εἶπε.**

προσβλέπω κ. νεώτ., δωρ. **ποτιβλέπω** κ. **ποτιγλέπω** (Ἀλκμ.23,75), μέλλ. **προσβλέψω** κ. μέσ. **προσβλέψομαι** (Εὐρ.ΙΤ 1192), ἀόρ. **προσέβλεψα,** μτ. αἰτ. προσ. κατευθύνω τὰ βλέμματά μου πρός τινα, κοιτάζω στὰ μάτια : Σοφ.ΟΤ 1183 **τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,** Εὐρ.Ἑκ.972, Στράτ.Κωμ.1,5 **εὐθὺς μ' ἐπηρώτησε προσβλέψας μέγα,** Θεόκρ.5,36 **ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν,** Λουκ.Πένθ.4 **τοὺς μὲν ἐσαφικνουμένους φιλιόν τι καὶ εἰρηνικὸν προσβλέπων·** ‖ σπαν. μτ. δοτ. : Ξεν.Συμπ. 3,14 **πάντες προσέβλεψαν αὐτῷ,** Πλούτ.Κάτ.Νεώτ. 65 **Δημητρίῳ τῷ Περιπατητικῷ προσβλέψας ὁ Κάτων,** Λουκ.Ἀλέξ.42 **εἴ τινος γυναικὶ προσβλέψειεν·** **2)** μτ.αἰτ.πράγμ. βλέπω πρός τι, παρατηρῶ : Σοφ.Αἶ.346 **προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη,** Δημ.1485 **εἰ δὲ τὸ περιφανὲς ἀξίωμα τῆς βουλῆς ἢ τὸν Ἄρειον πάγον προσβλέπετε·** **3)** ρηματ.π. πρόσβλεψις, προσβλεπτέας.

πρόσβλεψις-εως (ἡ) (προσβλέπω) μτγν. ἡ πρός τινα βλέψις, ἡ ὕψωσις τῶν βλεμμάτων : Πλούτ.Ἠθ. 45C **καὶ πρόσβλεψις αὐτῷ τῷ λέγοντι καὶ τάξις ἐνεργοῦ προσοχῆς.**

πρόσβλησις-εως (ἡ) (προσβάλλω) ἡ θέσις τινὸς ἐπί τινος, ἡ ἐπίθεσις, ἡ ἐφαρμογή : Ἱππ.Γυν.2,110 **πρόσβλησις τῆς σικύης·** **2)** ἡ στιγμιαία συμπίεσις, σύγκρουσις : Ἱεροκλ.Ἀστ.19Α.

προσβλητικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ρίπτων τι πρός τινα, ὁ προσβάλλων τινά, ὁ προσθετικός : Γρηγ.Ναζ.2,373C· **2)** νεώτ.κ.δημ. ὁ ἐπάγων, κάμνων κατά τινος ὑβριστικὴν προσβολήν, ὁ θίγων ἠθικῶς : **προσβλητικὴ συμπεριφορά·** ‖ ἐπίρρ. -ῶς κ. δημ. -ά.

προσβλητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προσβλητικοῦ βλ.λ.2).

προσβλητός-ή-όν (προσβάλλω) ὁ προσκεκολλημένος, ὁ προσηρμοσμένος, ὁ πρόσθετος· Ἡσ. «προσβλητόν· κολλητόν» : ΠΔ'Ἰερ.10,9 **ἀργύριον προσβλητόν ἐστι·** **2)** ὁ ὑποκείμενος εἰς πρόσβλησιν βλ.λ.2) : Ἱεροκλ.Ἀστ.19Α.

προσβλύζω μτγν. ἐπὶ ὕδατος, ἀναβλύζων χύνομαι, ἁπλοῦμαι ἐπί τινος : Πλούτ.Ἠθ.320C **ποταμοῦ ὄχθη χλοερῷ λειμῶνι προσβλύζουσα.**

προσβοηθῶ-έω, ἰων.τ. **προσβωθέω,** παρακ. **προσβεβοήθηκα,** ἔρχομαι, τρέχω εἰς βοήθειάν τινος, βοηθῶ τινα : Ἡρ.8,144 **προσβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην** (δ.γρ.), Θουκ.1,50, αὐτ.2,25 **Κερκυραῖοι μετ' αὐτῶν πεντήκοντα ναυσὶ προσβεβοηθηκότες,** Ξεν.Ἑλλ.1,3,5 **ἔξω τῶν περιτειχισμάτων προσεβοήθει στρατιᾷ τε καὶ ἵπποις πολλοῖς.**

προσβολή (ἡ) (προσβάλλω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπιβολή, ἐπίθεσις, τοποθέτησις ἐπί τινος, ἀκούμπημα, οἷον τῆς λυδίας λίθου : Αἰσχ.Ἀγ.391 **κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον τρίβῳ τε καὶ προσβολαῖς,** Ἀριστλ.Ρητ.1405b,3 **ἡ τῆς σικύας προσβολή·** ‖ εἰδ. ἡ κατεύθυνσις καὶ ἀπόθεσις τοῦ βλέμματος : Πλάτ.Θεαίτ.153F **ἐκ τῆς προσβολῆς τῶν ὀμμάτων πρὸς τὴν προσήκουσαν φοράν,** Κλήμ.Ἀλ. Στρωμ.821 **πάντος μιᾷ προσβολῇ προσβλέπειν** (μὲ μιὰ ματιά)· **2)** ἐπαφή : Εὐρ.Ἰκ.1138 **φίλιαι προσβολαὶ προσώπων** (τὰ φιλήματα)· κ. ἀπολ. ἐναγκαλισμός, περίπτυξις, φίλημα : αὐτ.Μήδ.1074 **ὦ γλυκεῖα προσβολή, ὦ μαλθακὸς χρώς·** **3)** ἐν εἰδ. σημ. ἡ κατὰ τὴν προφορὰν ἐπαφὴ τῆς γλώσσης πρὸς τὸ φατνίον καὶ τὸ ἔσω χεῖλος : Ἀριστλ. Ποιητ.1456b,26 **ἔστι δὲ φωνῆεν μὲν τὸ ἄνευ προσβολῆς ἔχον φωνὴν ἀκουστήν,** αὐτ.ΖΜ 660a,6· **4)** προσέγγισις, πλησίασις, ἐπικοινωνία : Σοφ.ἀπ. 858 **βραδεῖα μὲν γὰρ ἡ 'ν λόγοισι προσβολὴ μόλις δι' ὠτὸς ἔρχεται ῥυπωμένου,** Στωϊκ.ἀπ.2, 33 **προσβολὴ καὶ ἐπαφή,** Αἰλ.ΖΙ 14,23 **τοῦ ἡλίου αἱ προσβολαὶ αἱ πρῶται·** **5)** μέσον, τρόπος προσεγγίσεως : Πλάτ.Σοφ.246Α **τοῦτο εἶναι μόνον ὃ παρέχει προσβολὴν καὶ ἐπαφήν τινα·** **6)** μέρος, τόπος ἁρμόδιος ὅπως εἰσέλθῃ, διέλθῃ τις : Πλούτ.Καῖσ.53 **ὑλώδεις τόπους καὶ προσβολὰς ἀφράστους ἔχοντας·** ἀλλὰ κ. : Πολύβ.3,51,4 **οὔσης γὰρ οὐ μόνον στενῆς καὶ τραχείας τῆς προσβολῆς·** ‖ εἰδ. τόπος ἁρμόδιος πρὸς προσόρμισιν, ἀγκυροβολίαν, λιμάνι : Θουκ.4,1 **ὁρῶντες προσβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας·** εἰδικώτ. : αὐτ.4,53 **ὁλκάδων προσβολή·** κ. φρ. **ἐν προσβολῇ** ἐν καταλλήλῳ πρὸς προσόρμισιν τόπῳ : αὐτ.6,48· **6)** τόπος συναντήσεως : Πλάτ. Τίμ.36C **εἰς ἓν κύκλῳ συνάψας . . καταντικρὺ τῆς προσβολῆς·** **7)** ἐν εἰδ. φιλοσοφ. μεταφυσικῇ σημ. ἡ διὰ τῆς διαισθήσεως, τῆς ἐνοράσεως προσέγγισις : Πορφ.Γνῶμ.43, Πλωτῖν.2,9,1,αὐτ.3,8,10· οὕτω κ. : Στωϊκ.ἀπ.2,23 **προσβολὴ τῆς φαντασίας·** **8)** κ. νεώτ. ἐπίθεσις, ἔφοδος κατά τινος, κροῦσις : Ἡρ.3,158 **προσβολὴν δὲ Δαρείου κατὰ τὰ συγκείμενα ποιευμένου πέριξ τὸ τεῖχος,** αὐτ. 4,128,αὐτ.4,200,Αἰσχ.Ἑπτ.28 **μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιίδα,** Θουκ.3,1 **καὶ προσβολαὶ . . ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων,** αὐτ.2,4, Ξεν.Ἀν.3,4,2 **ἐν τῇ πρόσθεν προσβολῇ ὀλίγους ἔχων ἔπαθε μὲν οὐδέν,** αὐτ.Ἑλλ.1,3,14, - **ὁ ἐχθρὸς ἐνήργησε προσβολὴν κατὰ τῶν γραμμῶν μας, - προσβολὴ δι' ἀεροπλάνων - δι' ἁρμάτων μάχης·** ‖ εἰδ. αἰφνίδιος ἐπιθετικὴ ἐνέργεια, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν συστάδην μάχην, αἰφνιδιασμός : Θουκ.7,81 **τοιαύταις δὲ προσβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις οἱ Συρακόσιοι εἰκότως ἐχρῶντο·** ‖ φρ. **ἐκ προσβολῆς** μὲ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν, κροῦσιν : Φιλόστρ.Ἡρ.19,3· ‖ νεώτ. παράγγελμα **ἐν τῷ ἱππικῷ εἰς προσβολὴν** (ἐπελάσατε) παράγγελμα δι' οὗ οἱ ἱππεῖς ἐπελαύνουσι μὲ ὑψωμένον τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὴν σπάθην· **9)** γενικ. ἐπὶ πάσης καταστρεπτικῆς, τιμωροῦ ἐνεργείας, καταστάσεως : Αἰσχ.Χο.283 **ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολὰς Ἐρινύων,** αὐτ.Εὐμ.600, Ἀριστφ.Εἰρ.39 **χὤτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ οὐκ οἶδ',** Εὐρ. Ἠλ.829, Ἀντιφ.3,3,8 **οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς διακωλύειν γίγνεσθαι,** Πλούτ.Ἠθ.45D· ‖ ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων, ἐπιδράσεων : Πλάτ. Νόμ.865Β **ἢ πυρὸς ἢ χειμῶνος προσβολῇ·** **10)** νεώτ. εἰδ. βλάβη τῆς ὑγείας : **προσβολὴ τῶν πνευμόνων - τοῦ πεπτικοῦ συστήματος,- ἐγκεφαλικὴ προσβολὴ** (ἀποπληξία)· **11)** συμπεριφορά

ὑβριστική : **ἦτανε μεγάλη προσβολὴ γιά μένα τὸ φέρσιμό του, - προσβολὴ τῶν ἠθῶν - κατὰ τῆς οἰκογενείας μου**· **2**) νομ. ἡ δι' ἐγέρσεως ἀγωγῆς ἀμφισβήτησις τῆς ἐγκυρότητος, τῆς νομιμότητος δικαιώματός τινος ἢ καταστάσεως : **προσβολὴ κατὰ τοῦ κύρους τῆς διαθήκης.**

προσβόρειος-ον κ. μσν. ὁ πρόσβορρος βλ.λ., ἀντίθ. καταβόρειος : 'Αριστλ.ΖΙ 547a,12 **ἔτι δ' ἐν μὲν τοῖς προσβορείοις μέλαιναι,** Θεόφρ.ΦΙ 1,9,2 **ὅλως ἡ ὕλη ἡ ἀγρία καλλίων καὶ πλείων τοῦ ὄρους ἐν τοῖς προσβορείοις ἢ ἐν τοῖς πρὸς μεσημβρίαν,** Γεωπ.2,23,12.

πρόσβορρος-ον, ὑπερθ. προσβορρότατος, ὁ πρὸς βορρᾶν κείμενος, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν βόρειον ἄνεμον : Εὐρ.'Ιων 11, αὐτ.937 **πρόσβορρον ἄντρον,** Θεόφρ.ΦΙ 9,2,3 **καλλίστη δὲ πίττα γίνεται . . ἡ ἐκ τῶν σφόδρα προσείλων καὶ προσβόρρων**· κ. ὑπερθ. : Στράβ.Χρηστ.ΙΙ,48.

προσβοτανίζω πάπ. βοτανίζω προσέτι ἢ αὖθις.

προσβοῶ-άω φωνῶ πρός τινα, καλῶ, φωνάζω τινά : Γλωσσ.· || μέσ. καλῶ πρὸς ἐμαυτόν, προσκαλῶ, φωνάζω μέσα : 'Ηρ.5,35 **παριόντας προσεβώσατο.**

προσβραβεύομαι μσν., παθ. ἀόρ. **προσεβραβεύθην,** βραβεύομαι προσέτι, μοὶ ἀπονέμεταί τι προσέτι ὡς βραβεῖον : Μηναῖ.12,13 Συνξ. **προσεβραβεύθη αὐτῷ καὶ ἕτερόν τι παρὰ τοῦ τότε κρατοῦντος ἀξίωμα.**

προσβράσσω μτγν., ἀττ. -ττω κ. **προσβράζω,** παθ. παρακ. **προσβέβρασμαι,** ἐκβράζω τι, βράζω, ρίπτω εἰς τὰ ἐπάνω, ἔξω πλησίον που κ. παθ. : Πλούτ.'Ηθ.675Ε **σῶμα πίτυΐ προσβεβρασμένον ὑπὸ τῆς θαλάττης,** Ζηνόβ.4,38 **'Ινὼ εἰς Μέγαρα προσβρασθεῖσα,** 'Ησ.ἐν λ. φῦκος **προσβρασσόμενον ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῇ γῇ.**

προσβραχής-οῦς-ές μτγν. ὁ πολὺ ἀβαθής, ὁ ρηχός : Στράβ.6,3,6 **καί τινα καὶ προσβραχῆ ἔχει τὰ περὶ τὸν μυχόν.**

προσβρέχω βρέχω τι προσέτι : 'Ιππ.403,7 **τὰ σκέλεα . . θερμῷ προσβρέχων.**

προσβωθέω ἰων. τ. ἀντὶ προσβοηθῶ βλ.λ. : 'Ηρ. 8,144 **προσβωθῆσαι ἐς τὴν Βοιωτίην.**

προσβώμιος-ον μτγν. ὁ πλησίον τοῦ βωμοῦ : 'Ηλιόδ.Αἰθ.10,39 **τὸν τάραχον τοῖς προσβωμίοις ἵπποις καὶ βουσὶν ἐπιβάλλοντες.**

προσβωμολοχεῖ 'Ησ. «πρὸς χάριν λέγει».

πρόσγαλο (τό) δημ. ποσότης γάλακτος χυνομένη εἰς τὸν ὀρρὸν πρὸς τυροκόμησιν μυζήθρας.

προσγανοῦμαι-όομαι μτγν. ἀγάλλομαι ἐπὶ πλέον, πληροῦμαι χαρᾶς : Φίλ.Προοίμ.8 **τῆς διανοίας εὐθιξίαις . . προσγανωμένης.**

πρόσγειος-ον (γέα, γῆ) κ. νεώτ., δωρ. τ. **ποτίγειος,** συγκρ. **προσγειότερος** κ. ὑπερθ. **προσγειότατος** κ. δωρ. **ποτιγειότατος,** ὁ εὑρισκόμενος πλησίον τῆς γῆς, ὁ περίγειος, οἷον ἡ σελήνη, οἱ πλανῆται κττ., ἀντίθ. ἀπόγειος· κ. συγκρ. : 'Αριστλ. Κοσμ.342a,16 (ἐπὶ πλανήτου)· κ. ὑπερθ. : Τίμ. Λοκρ.96D **σελάνα ποτιγειοτάτα ἐστιν,** Πορφ Νυμφ.21 **προσγειότατος ἡμῖν ὁ καρκίνος**· **2**) ὁ πρὸς τὴν γῆν φερόμενος, ὁ χθαμαλός, ὁ χαμηλός: Φίλ.1,641 **πρόσγειοι ψυχαί**· κ. ὑπερθ. : Φίλ.2,114 **προσγειόταται πτήσεις** (πτήσεις γινόμεναι εἰς μικρὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ὕψος)· || **τὰ πρόσγεια** ὡς οὐσ. τὰ ἀνθρώπινα, ἀντίθ. μετάρσια : Πλούτ. 'Αρέσκ.Φιλ.3,8,2· || νεώτ. στρατ. **πρόσγειον πῦρ ἢ πρόσγειος βολή** πῦρ θεριστικόν, διερχόμενον ἄνωθεν τοῦ ἐδάφους, ἡ εὐθυτενὴς βολή· **3**) ἐπὶ ἰχθύων, ὁ πλησίον τῆς ξηρᾶς, ἀντίθ. πελάγιος : 'Αριστλ.ΖΙ 525a,15 **μεῖζους οἱ πρόσγειοι τῶν πελαγίων,** αὐτ 598a,2· || κ. ἐπὶ τόπων : αὐτ. 598a,7 **οἱ τόποι οἱ πρόσγειοι τῆς θαλάττης**· || κ. ἐπὶ νήσων : αὐτ.Μετ.368b,33· || κ. ἐπὶ θαλασσίων φυτῶν : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,2 **τούτων δὲ τὰ μὲν πρόσγεια τὰ δὲ πόντια**· κ. συγκρ. : Διοσκ.4, 179· || κ. νεώτ. ναυτ. **τὰ πρόσγεια** ὡς οὐσ. ἡ πρὸ τῆς ξηρᾶς εἰς ἣν κατευθύνεταί τις ἔκτασις τῆς θαλάσσης μετὰ τῶν ἐνδεχομένως ὑπαρχόντων ἐν αὐτῇ νησίδων ἢ ὑφάλων, οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ παράλια, δημ. τὰ νερά : 'Αριστλ.ΖΙ 597a,17 **ἐν δὲ τῷ θέρει ἐκ τῶν προσγείων εἰς τὸ πέλαγος φεύγοντες τὴν ἀλέαν, - τὰ πρόσγεια τοῦ Μεσολογγίου**· **4**) κ. νεώτ. ὁ πλησίον τοῦ ἐδάφους τῆς γῆς ὤν· Λουκ.Προμ.1 **οὔτε γὰρ ταπεινὸν καὶ πρόσγειον ἀνεσταυρῶσθαι χρή, - πρόσγειος ὄροφος** (ὁ πρῶτος ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ὄροφος οἰκοδομῆς), **-πρόσγειος ὀχύρωσις** (ὀχυρωματικὰ ἔργα ὀλίγον ἐξέχοντα ἐκ τοῦ ἐδάφους).

προσγειτνιῶ-άω πάπ. ἐπὶ ἐδάφους, γειτονεύω, συνορεύω : **ἀρούρας Χ προσγειτνιώσας ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους Μαρεφήμει.**

προσγειτονῶ-έω μσν. ἀμτβ. εἰμὶ γείτων τινός, γειτονεύω : Κ Μανασσ.Χρον.5192.

προσγειῶ-όω (πρόσγειος) νεώτ. **ναυτ.** κ. **προσγειώνω** ἐρχόμενος ἐκ τοῦ πελάγους πλησιάζω πρὸς τὴν ἀκτήν, κάνω στεριά· **2**) εἰδ. ἐν τῇ ἀεροπορίᾳ, φέρω ἀερόστατον ἢ ἀεροπλάνον πρὸς τὸ ἔδαφος· || συνήθ. ἐν χρ. ὡς μέσ. ἐπὶ ἀεροπλάνου ἢ ὑδροπλάνου, κατέρχομαι ἀπὸ τοῦ ἀέρος εἰς τὸ ἔδαφος, ἀντίθ. ἀπογειοῦμαι· **2**) ρηματ. π. προσγείωσις, προσγειωτήρ.

προσγείωσις-εως (ἡ) (προσγειῶ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσγειῶ, ἡ πρὸς τὴν γῆν πλησίασις, ἀντίθ. ἀπογείωσις· **2**) εἰδ. ἐπὶ πετομηχανῶν, ἡ ἐπαφὴ πρὸς τὸ ἔδαφος ἢ κατάστρωμα σκάφους ὁμαλῶς καὶ ἡ ἐκ ταύτης ἀποθεσις τῆς πρὸς τὰ ἐμπρὸς κινήσεως.

προσγειωτήρ-ῆρος (ὁ) (προσγειοῦμαι) **νεώτ.** σύστημα τροχῶν μετὰ βραχιόνων ἐλαστικῶν ἢ μή, χρησιμεῦον ἀφ' ἑνὸς ν' ἀπομακρύνῃ τὴν ἕλικα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ ἐξασφαλίζῃ ὁμαλὴν προσγείωσιν.

προσγελῶ-άω, μέσ. μέλλ. **προσγελάσομαι** ('Αριστφ.Εἰρ.600), ἀόρ. **προσεγέλασα,** προσβλέπω τινὰ γελῶν, μετὰ γέλωτος, φιλικῶς, προσμειδιῶ : 'Ηρ.5,92,3 **τὸν λαβόντα τῶν ἀνδρῶν θείῃ τύχῃ προσεγέλασε τὸ παιδίον,** Εὐρ.Μήδ.1162 **ἄψυχον εἰκὼ προσγελῶσα σώματος,** 'Αριστφ.Εἰρ 600 **σὲ . . τὰ φυτὰ προσγελάσεται,** Πλάτ.Πολ.566D **οὐ ταῖς μὲν πρώταις ἡμέραις τε καὶ χρόνῳ προσγελᾷ τε**· κ. μτ. συστ. αἰτ. : Εὐρ.Μήδ.1041 **τί προσγελᾶτε τὸν πανύστατον γέλων ;**· **2**) μτ. δοτ. γελῶ, μειδιῶ προσέτι : 'Αριστφ.ἀπ.183 **πρ. δούλαις,** ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,6 **καὶ ἀποπλανήσει σε καὶ προσγελάσεταί σοι,** Λιβάν.Λόγ.48,10· **3**) μτφ. εὐφραίνω, τέρπω, ἡδύνω : Αἰσχ.Εὐμ.253 **ὀσμὴ βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ,** Σοφ.'Ιχν.291 **πιστὰ γάρ σε προσγελᾷ θεᾶς ἔπη,** Εὐβ.109 **προσγελῶσά τε λοπὰς παφλάζει.**

προσγένημα-ατος (τό) (προσγίγνομαι) 'Επιγρ. κ πάπ. ἡ πρόσθετος κτῆσις, ἀπόκτησις.

προσγενής-οῦς-ές (προσγίγνομαι) πάπ. μσν. μτ. γενικ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ συγγενής : Πάπ. **τοῦ ἑαυτῆς προσγενοῦς 'Ορσεῦτος,** Σουΐδ. ἐν λ. Πίνδαρος, **προσγενὴς Πινδάρου,** Σέργ.Μακρ ἐν Σάθ.3,260 **ἀπελάσας . . τὸν τότε Κυζίκου Γεράσιμον προσγενῆ τοῦ ἄρχοντος**· κ. μτ. δοτ. : Κ Μανασσ.Χρον.4497· κ. ἀπολ. : Πάπ. **προσγενὴς πατρίκιος,** Εὐστ.410,337 **οἱ ἁπλῶς καθ' αἷμα καὶ προσγενεῖς,** Μηναῖ.12,6 Συνξ. **τοὺς οἰκείους προσγενεῖς τε καὶ φίλους ἀσπασάμενος.**

προσγέννημα-ατος (τό) (προσγεννῶ) 'Επιγρ. τὸ πρόσθετον γέννημα.

προσγέννησις-εως (ἡ) (προσγεννῶ) μσν. ἡ πρόσθετος γέννησις : Εὐστρ.ΗΝικ.101,36.

προσγεννητός-όν (προσγεννῶ) μτγν. ὁ προσέτι γεγεννημένος· || μτφ. ὁ προσκεκτημένος, ὁ ἐπίκτητος : Ἀμφίλ.37C ἰδιόκτητος ἡ τούτου ἐξουσία καὶ οὐ προσγεννητή.

προσγεννῶ-άω μτγν. γεννῶ τινα, παράγω προσέτι : Βαα.Ι,Ι,250· 2) ρηματ. π. προσγέννημα, προσγέννησις, προσγεννητός.

πρόσγευσις-εως (ἡ) πάπ. ἀμφ. σημ. προσγεύσεως . . ἀρτοκόπῳ.

προσγίγνομαι κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. μτγν. κ. νεώτ. προσγῖνομαι, μέλλ. προσγενήσομαι, ἀόρ. β' προσεγενόμην, παρακ. προσγεγένημαι, ἔρχομαι πλησίον τινός, προσέρχομαι, προσκολλῶμαι εἴς τινα, ἰδίᾳ ὡς σύμμαχος : Ἡρ.5,103 τότε σφι καὶ αὕτη προσεγένετο, Θουκ.7,50 ὁρῶντες στρατιάν τε ἄλλην προσγεγενημένην αὐτοῖς, Πλούτ Θεμ.7 καὶ Θεσσαλῶν βασιλεῖ προσγενομένων ἐμήδιζε τὰ μέχρι Βριωτίας· κ. ἀπολ. : Ἡρ.4,120 ὅτι δή σφι οὗτοί γε σύμμαχοι οὐ προσεγένοντο, αὐτ.8,136, Ξεν.ΚΠ 7,5,4 οἵ τ' ἔμπροσθεν διὰ τοὺς ὄπισθεν προσγεγενημένους, Πλούτ.Ἀντ.22 μὴ παραγενέσθαι τῇ μάχῃ ἀλλὰ προσγενέσθαι μετὰ τὴν μάχην· 2) εἰδ. ἐν τῇ πολιτικῇ πάλῃ, βοηθῶ, ὑπερασπίζω τινά, διάκειμαι συμπαθῶς πρός τινα : Ἡρ.6,136 προσγενομένου δὲ τοῦ δήμου αὐτῷ κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ θανάτου· 3) κ. νεώτ. γίνομαι προσθέτως, προστίθεμαι : Εὐρ.Ἀνδρ. 702 εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἅμα, Θουκ.Ι,142 τὸ διὰ τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας γενέσθαι οὐ ῥᾳδίως αὐτοῖς προσγενήσεται, Πλάτ. Φαίδ.96D ἐπειδὰν ἐκ τῶν σιτίων ταῖς μὲν σαρξὶ σάρκες προσγένωνται, αὐτ.Πολ.346D, Ἀγαθ.8 τὰ μέν γε τῇ τέχνῃ πράσσειν, τὰ δὲ ἡμῖν ἀνάγκῃ καὶ τύχῃ προσγίγνεται· || ὁμ. ἀντίθ. ἀπογίγνομαι, χωρίζομαι : Πλάτ.Τιμ.82Β καὶ ἀνὰ λόγον προσγιγνόμενον καὶ ἀπογιγνόμενον ἐάσει ταὐτὸν ὂν αὐτῷ σῶν καὶ ὑγιὲς μένειν, Ἀριστλ.Γεν. Φθορ.315a,16· 3) κ. νεώτ. συμβαίνω, γίνομαι, ἐπέρχομαι : Σοφ.Τρ.1173 τοῖς γὰρ θανοῦσιν μόχθος οὐ προσγίγνεται, αὐτ.ΟΚ 1198, Λυσ.24,8 τὰ τούτοις ἐχόμενα κακὰ προσγίνεταί μοι, Πλάτ. Τιμ.86 παντὶ δὲ ταῦτα ἐχθρὰ καὶ ἄκοντι προσγίγνεται, Μηναῖ.12,14 ἄνωθεν αὐτῷ προσγενομένης φωνῆς, Πρόδρ.2,305 εἰς μάτην προσγινόμενα καὶ κατηυτελισμένα· || νεώτ. συντελοῦμαι πρὸς ὄφελος ἢ ζημίαν τινός : ἡ προσγενομένη εἰς αὐτὸν τιμὴ - ἀδικία· 4) γίνομαι ἐπὶ πλέον : Πλάτ. Πολ.375Ε πρὸς τῷ θυμοειδεῖ ἔτι προσγενέσθαι φιλόσοφος τὴν φύσιν· 5) ρηματ.π. προσγενής, προσγένημα, πρόσγονας.

προσγιγνώσκω πάπ. μανθάνω ἐπιπροσθέτως· κ. παθ. : τὰ μετὰ ταῦτα προσγνωσθέντα.

προσγλισχραίνω, ἀόρ. προσεγλίσχρηνα, ποιῶ τι γλίσχρον, κολλητικόν, πηκτὸν προσέτι : Ἱππ.Διαίτ. 58 προσεγλίσχρηνε καὶ ἔβλαφε (τὸ πτύελον).

προσγλίχομαι ἀποθ. προσπαθῶ ν' ἀποκτήσω τι προσέτι, γλίχομαι, ἐπιθυμῶ τι σφοδρῶς προσέτι : Ἀριστλ.Μεταφ.986a,7 προσεγλίχοντο τοῦ εἶναι· 2) κ. μτ. αἰτ. ἐπιθυμῶ προσέτι, ἐκτὸς ἄλλου τινός : Ἀριστλ.Μεταφ.1090B,31 προσγλιχόμενοι ταῖς ἰδέαις τὰ μαθηματικά.

προσγνᾰθίδιον (τὸ) γλωσσ. τὸ κάλυμμα τῶν γνάθων, μαγουλίκα.

προσγομφῶ-όω Ἐπιγρ. προσέτι γομφῶ βλ.λ., καρφώνω : πρ- ἀστράγαλον.

πρόσγονος-ον (προσγίγνομαι) ὁ κατόπιν γεννηθείς : Σοφ.ἀπ.379 (δ.γρ.).

πρόσγραμμα-ατος (τὸ) (προσγράφω) μτγν. τὸ προσγεγραμμένον πλησίον τινός : Γαλ.13,682· 2) πάπ. ὁ πρόσθετος κανονισμός.

προσγρᾰφεύς-έως (ὁ) γλωσσ. ὁ προσγράφων, γράφων τι προσέτι, πλησίον τινός, ὁ καταγράφων.

προσγρᾰφή (ἡ) (προσγράφω) Ἐπιγρ. κ. μσν. ἡ προσθήκη εἰς ἐπιγραφήν· 2) τὸ γράφειν στοιχεῖόν τι πλησίον ἄλλου, ὡς ὅταν τὸ ι τεθῇ πλησίον φωνήεντος, οἷον πατρῷος, ἀντίθ. ὑπογραφή : Εὐστ.1409,47 μένοντος τοῦ ἰῶτα ἐν προσγραφῇ.

πρόσγρᾰφος-ον μτγν. ὁ προσέτι καταγεγραμμένος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγγεγραμμένους ἐν καταλόγῳ: Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,56 τοῖς ἀρχαιοτάτοις πολίταις καὶ τοῖς προσγράφοις· 2) τὸ οὐδ.πρόσγραφον ὡς οὐσ.ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ τιμῆς, σημείωσις, λογαριασμός:Πλούτ.Ἠθ.832Α πρόσγραφον ἔδωκε τῆς τιμῆς· 3) πάπ. κ. γεν. συμπληρωματικὸν ἔγγραφον : ἀκολούθως ᾧ μετέδωκεν προσγράφῳ, αὐτ. μετὰ τοῦ προσγράφου κεράτιον α, αὐτ. πρόσγραφα τῶν συντεχνιτῶν.

προσγρᾰ́φω, δωρ. ποτιγράφω, Ἐπιγρ. ποιγράφω, ἀόρ. προσέγραφα κ. μέσ. προσεγραφάμην κ. παθ. β' προσεγράφην, μέλλ. προσγράφω κ. μέσ. προσγράφομαι κ. παθ. β' προσγραφήσομαι, παρακ. προσγέγραφα κ. παθ. προσγέγραμμαι, μέσ. τετελ.μέλλ. προσγεγράφομαι, γράφω τι προσέτι, προσθέτω διὰ γραφῆς : Ἀνδοκ.3,40 πείσας ὑμᾶς προσγραφάτω, Δημ.629,αὐτ.1132 ἄν τι προσγράφαι βουληθῇ ἢ ἀπαλεῖψαι, Ἐπιγρ. προσγράφαι πρὸς τὸν ὅρκον τὸν τῆς βουλῆς· κ. παθ. : Λυσ.13,72 προσγραφῆναι ὁποίαν ἂν βούλωνται, Ξεν.Ἑλλ.7,1,37 ἐξήνεγκε προσγεγραμμένα (ὅρους προστιθεμένους εἴς τινα συνθήκην), Ἐπιγρ. πρὸς φυλὴν προσγραφῆναι ὁποίαν ἂν βούλωνται· 2) ἐπὶ προσ., προσθέτω εἰς ἕνα κατάλογον, καταγράφω : Πλούτ.Ποπλ.21 αὐτὸν δὲ τῇ βουλῇ προσέγραφεν, Φιλόστρ.Ἀπολλ.1,33 προσέγραφε τοὺς εὐνούχους εἰς τὰ τῶν σωφρονούντων ἤθη· || μέσ. ἐνεργῶ ὥστε νὰ ἐγγροφῇ τις προσέτι : Ἰσαῖ.10,2 ἠνάγκασμαι . . τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν πρὸς τῇ ἀνακρίσει Ἀριστάρχου εἶναι ἀδελφὴν προσγράφασθαι, Δημ.615 μὴ προσγραφάμενος τὴν αὐτὴν φυλοκὴν ἥν περ περὶ τῶν εἰσφορῶν φαίνει· || ὁμ.μέσ. ἀναγράφω, καταγράφω ἐμαυτόν : Ἐπιγρ. πρὸς φυλὴν προσγράφασθαι ὁποίαν ἂν βούλωνται· || κ. παθ. : Ἐπιγρ. ποτιγραφῆμεν ποθ' ἂν κα θέλῃ τᾶν ἑκατοστύων· 3) παθ. ἐπὶ κτήματος, σημειοῦμαι πρὸς δήμευσιν : Ἀστράμψ.Χρησμ.82,6Η εἰ προσγραφήσεται τὰ ἐμά (δ. γρ. προγραφήσεται)· 4) γραμμ. κ. νεώτ. ἐν τῷ γ' προσ. ἐπὶ στοιχείων, προστίθεμαι κατὰ τὴν γραφὴν πλησίον τινός, παραπλεύρως, οἷον ὅταν ι τεθῇ πλησίον φωνήεντος, ἀντίθ. ὑπογράφομαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.87,10, Διον.Θρ.639,14· 5) ἀποδίδω, ἀπονέμω : Πορφ.Γνῶμαι 33 τὰ ἴδια τοῦ ἀσωμάτου τοῖς σώμασι πρ-· 6) παραγγέλλω, ὁρίζω, κ. παθ. : Φιλούμ.14,8 σκορπιοπλήκτοις προσγέγραπται· 7) ζωγραφῶ ὁμοῦ μετά τινος ἢ παρά τι : Φιλόστρ.Εἰκ.1,5 πρ- τοὺς ποταμίους ἵππων τῷ Νείλῳ· κ. παθ. : αὐτ.1,16· 8) ρηματ. π. προσγραφεύς, -φή, πρόσγραφος, -πτέον.

προσγυμνάζω γυμνάζω, ἀσκῶ τινα προσέτι ἔν τινι, εἴς τι : Πλάτ.Νόμ.647C προσγυμνάζοντας νικᾶν δεῖ ποιεῖν διαμαχόμενον αὐτοῦ ταῖς ἡδοναῖς ;· || κ. μέσ. ἀσκῶ ἐμαυτόν, γυμνάζομαι ἐπὶ πλέον : Πλούτ.Μάρκελλ.27 τῷ πολέμῳ προσγεγυμνασμένος, Γαλ.6,177 πολλάκις μεταβαλλέτω τὸν προσγυμναζόμενον ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ (δ. γρ. προγυμνάζομαι), Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.232,3· 2) μτφ. κατέρχομαι εἰς ἀγῶνα, ἅμιλλαν μετά τινος : Δίων Χρ.36,27 ἐὰν μὴ δέῃ προσγυμνάζεσθαι αὐτοῖς· κ. ἀπολ. : Μᾶρκ.Αὐρ.6,20 πολλὰ παρενθυμώμεθα τῶν οἷον προσγυμναζομένων· 3) ρηματ. π. προσγυμναστής.

προσγυμναστής (ὁ) (προσγυμνάζω) ὁ ἀνταγωνιστής τινος ἐν τῷ γυμνάζεσθαι : Ὑπερείδ.Λυκόφρ.6, Γαλ.6,177 (εἰκ.).

προσδάνείζω, μέσ.άόρ. προσεδανεισάμην,παθ. παρακ. προσδεδάνεισμαι, δανείζω τί τινι προσέτι : Πάπ.' ‖ μέσ. δανείζομαι προσέτι, λαμβάνω καὶ ἄλλο δάνειον παρά τινος : Λυσ.19,55 προσεδανείσατο ἀκηκόατε καὶ μεμαρτύρηται ὑμῖν, αὐτ.19,26 ὤμνυε καὶ προσδεδανεῖσθαι τοῖς ξένοις ἄλλοθεν, Ξεν.'Αν.7.5,5, ἥκες ἂν φέρων πλήρη τὸν μισθὸν καὶ προσδανεισάμενος, Πάπ. προσδεδανεῖσθαι τὸν δεῖνα παρὰ τοῦ δεῖνα, Μηναῖ.12,3 Συνξ. ἀλλὰ καὶ ἕτερα προσδανεισάμενος κατέφαγε.

προσδἄπἄνῶ-άω μτγν. δαπανῶ, ἐξοδεύω τι προσέτι : ΚΔ Λουκ.10,35 ὅτι ἂν προσδαπανήσῃς, Λουκ.'Επ.Κρον.39 πέμψομεν καὶ τοῦ χρυσίου ὁπόσον οἷόν τε καὶ προσδαπανήσομεν' ‖ κ. μέσ. : Θεμίστ.Λόγ.23,289Β οὐκ ἐπειδὴ λαμβάνω μισθόν, ἀλλ' ὅτι προσδαπανῶμαι.

προσδἄτοῦμαι-έομαι, 'Επιγρ. δωρ. ἀορ ποτεδασσάμην, ἀπονέμω : 'Ηρακλεωτ.Πίν.2,54.

προσδαφῐλεύομαι μτγν. μέσ. μεταχειρίζομαι, δαπανῶ τι δαψιλῶς, ἀφθόνως προσέτι : Φίλ.2,66 (δ. γρ. προσεπιδαψιλεύομαι).

πρόσδεγμα-ατος (τό) (προσδέχομαι) ὑποδοχή, ὑποδεξίωσις : Σοφ.Τρ.628 οἶσθα καὶ τά τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματ' αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως.

προσδέδια παρακ. β' τοῦ προσδείδω βλ.λ.

προσδεδοκημένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ προσδοκῶ) ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὴν προσδοκίαν, καθὼς ἀνεμένετο : Δοσίθ.412Κ.

προσδέδορκα παρακ. τοῦ προσδέρκομαι βλ.λ.

προσδεής-οῦς-ές (δέομαι) ὁ προσδεόμενός τινος, ὁ ἔχων χρείαν τινὸς προσέτι, ὁ ἐλλιπής τινος : Πλάτ.Τίμ.33D ἡγήσατο γὰρ αὐτὸ ὁ ξυνθεὶς αὔταρκες ὂν ἄμεινον ἔσεσθαι μᾶλλον ἢ προσδεὲς ἄλλων, Λουκ.Δημῶν.4 ἐμεμελήκει αὐτῷ μηδενὸς ἄλλου προσδεᾶ εἶναι, Πολυδ.5,5,170.

προσδέησις-εως (ἡ) (προσδέομαι) μτγν. ἡ χρεία, ἡ ἔλλειψίς τινος : 'Επικ.'Επιστ.1,28U ἀσθενείᾳ καὶ φόβῳ καὶ προσδεήσει τῶν πλησίον ταῦτα γίνεται.

προσδεῖ γ' ἑν. ἐνεστ. ἀπροσ. τοῦ προσδέω 2).

πρόσδεια (ἡ) ἡ χρεία, ἡ ἔλλειψις : 'Επιγρ. συνέδριον προσδείας τῶν πορφυροβάφων (συνέδριον ἑταιρείας ἐπικουρούσης ταῖς χρείαις τῶν πορφυροβάφων).

προσδείδω μτγν., ἀόρ. προσέδεισα, παρακ. β' προσδέδια, φοβοῦμαι προσέτι : Δίων Κ 47,4.

προσδείκνῡμι μτγν. δεικνύω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις : Πολυδ.9,113.

προσδειλιῶ-άω μσν., ἀόρ. προσεδειλίασα (ἡ πρόθ. πρός προστίθεται ἄνευ σημ.), δειλιῶ, φοβοῦμαι, σκιάζομαι, δειλιάζω : *Αλωσις Κ/πόλεως ὑπὸ Λατίνων 170, αὐτ.386.

προσδέκομαι ἰων. τ. ἀντὶ προσδέχομαι βλ.λ.

προσδεκτέος-α-ον (προσδέχομαι) ὁ ὃν πρέπει νὰ δεχθῇ τις, νὰ γίνῃ δεκτὸς παρά τινι : Πλάτ. Τίμ.89Β ἄλλως οὐδαμῶς τῷ νοῦν ἔχοντι προσδεκτέον' **2**) κτ. οὐδ. προσδεκτέον πρέπει τις νὰ δεχθῇ, νὰ παραδεχθῇ : Δείν.1,92 οὐδὲ προσδεκτέον τοὺς οἴκτους καὶ τοὺς φενακισμοὺς τούτου, Πλούτ.'Ηθ.134Ε' **3**) πρέπει τις νὰ παραλάβῃ: 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.48,70,7 προσδεκτέον ἀπόδοσιν' **4**) μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. πρέπει τις νὰ περιμένῃ : Γαλ.16,380.

προσδεκτικός-ή-όν ὁ ἔχων κλίσιν ἢ διάθεσιν νὰ προσδέχηται, ἀποδέχηται : Γλυκ.'Επιστ.1,49.

προσδεκτός-ή-όν (προσδέχομαι) ὁ εὐπρόσδεκτος, ὁ εὐάρεστος : ΠΔ Παροιμ.11,20 προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, Κλήμ.'Αλ.849 ἀποκάθαρσιν προσδεκτὴν τῷ θεῷ.

πρόσδενδρος-ον ἐπὶ παρασιτικῶν φυτῶν, ὁ ἐπὶ δένδρου προσκολλώμενος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,18,2 πρόσδενδρα καὶ περιαλλόκαυλα τυγχάνει.

προσδένω νεώτ., ἀόρ. προσέδεσα κ. παθ. προσεδέθην, μτχ. παθ. παρακ. προσδεδεμένος, δένω τι ἐπί τινος' **2**) μτφ. ἐπὶ προσ. ἢ κρατῶν, ἀκολουθῶ δουλικῶς' συνήθ. ἐν φρ. προσεδέθη εἰς τὸ ἅρμα τοῦ δεῖνος (πρόσκειται εἴς τινα δουλικῶς)' **3**) ρηματ. π. πρόσδεσις, προσδετήρ.

προσδεξιοῦμαι-όομαι ἄ. προδεξιοῦμαι βλ.λ.

πρόσδεξις-εως (ἡ) ἡ παραδοχή, ἡ ἀποδοχή : Ζήν.1,20 φαντασιῶν πρόσδεξις, 'Ηριλλ.91.

προσδέρκομαι, ἐπ. ποτιδέρκομαι ('Ιλ.Π 10), μέλλ. προσδέρξομαι, ἀόρ.β' προσέδρἄκον (Αἰσχ.Πρ.903) κ. παθ. προσεδέρχθην, παρακ. προσδέδορκα (Εὐρ.Φοίν.144)' μτ. αἰτ. προσβλέπω τινά, ὑψώνω πρός τινα τὰ βλέμματά μου, τὸν βλέπω, τὸν κοιτάζω : 'Ιλ.Π 10 δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, 'Οδ.Υ 385 ἀλλ' ἀκέων πατέρα προσεδέρκετο δέγμενος αἰεί, Αἰσχ.Πρ.53 ὡς μή σ' ἐλινύοντα προσδερχθῇ πατήρ, αὐτ.903, Εὐρ.Φοίν.144, αὐτ. Μήδ.1040 τί προσδέρκεσθέ μ' ὄμμασιν' ‖ κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Αἰσχ.Πρ.796 ἃς οὔθ' ἥλιος προσδέρκεται ἀκτῖσιν' **2**) βλέπω ἐκ τοῦ πλησίον, κοιτάζω: Σοφ.ΟΚ 121 προσδέρκου, λεῦσσέ νιν, προσπεύθου πανταχῇ.

πρόσδεσις (ἡ) (προσδέω, προσδένω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ δέσις τινὸς εἴς τι, μετά τινος, ἡ σύνδεσις : Λεξ.Ρήτ.254 πόρπη ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος πρόσδεσις' **2**) μτγν.Ιατρ. ἡ ἀκινητοποίησις ἑνὸς μέλους τοῦ σώματος δι' ἐπιδέσμου : 'Ορειβ.49,25,10.

προσδεσμεύω μτγν. κ. σχόλ. δεσμεύω, δένω τι προσέτι, εἴς τι : Διόδ.Σ 4,59 πρὸς ἑκατέραν τὸν ἕνα βραχίονα προσδεσμεύων, 'Ιάμβλ.Προτρ.8 πρ· κατ' ἀντικρὺ τοῖς ζῶσι νεκρούς' κ. παθ. : 'Αέτ. 6,35, Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.580.

προσδεσμῶ-έω σχόλ. προσδεσμεύω βλ.λ. : Σχόλ. 'Αριστφ.Σφ.1196 ξύλον ᾧ προσδεσμοῦσι τὴν ἄμπελον' κ. παθ. : Σχόλ.'Ιλ.Α 436 σχοινία οἷς προσδεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ.

προσδετήρ-ῆρος (ὁ) (προσδένω) νεώτ. ναυτ σύσκευον ἐκ συρματοσχοίνου μετ' ἐντατήρων δυνάμενον ν' ἀγκιστροῦται εἰς πόρπας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ σκάφους πρὸς ἔχμασιν τῶν πυροβόλων ἢ τῶν πύργων καὶ στερέωσιν αὐτῶν κατὰ τοὺς διοτοιχισμοὺς τοῦ πλοίου.

πρόσδετος-ον (προσδῶ) μτ. δοτ. ὁ δεδεμένος πρός τι πρᾶγμα : Εὐρ.Ρῆσ.307 Γοργὼν δ' ὡς ἀπ' αἰγίδος θεᾶς χαλκῆ μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος, 'Αντίφιλ.ΑΠλ.4,147 πρ· λίθῳ' **2**) ὁ στερεωμένος, ὁ προσηλωμένος : 'Ορειβ.49,2,3.

προσδεύομαι μτγν., δωρ. ποτιδεύομαι προσδέομαι, ἔχω ἀνάγκην τινός : Θεόκρ.5,63 οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι.

προσδέχομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. τ. προσδέκομαι π.'Ομ. ἐν χρ. μ. ἐν τῇ ἐπ. μτχ. ἀορ. συγκεκομ. ποτιδέγμενος, μέλλ. προσδέξομαι (Αἰσχ. Εὐμ.656) κ. παθ. ἀόρ. προσεδεξάμην κ. β' ἐπ. προσεδέγμην ἐν χρ. ἐπ. ἐν τῇ μτχ. ποτιδέγμενος κ. παθ. προσεδέχθην (Διόδ.Σ 15,70), παρακ. προσδέδεγμαι, ὑπερσυντ. προσεδεδέγμην (Θουκ.4,19), δέχομαι, λαμβάνω τι παρά τινος, ἀποδέχομαί τι εὐμενῶς, εὐχαρίστως : 'Ηρ.1,48 ὁ δὲ ὡς τὸ ἐκ Δελφῶν ἤκουσε, αὐτίκα προσεύχετό τε καὶ προσεδέξατο' **2**) ὑποδέχομαί τινα φιλικῶς, φιλοξένως, ξενίζω : Σοφ.ΟΤ 1428 τὸ μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται, αὐτ.Τρ.233 ζῶνθ' 'Ηρακλῆ προσδέξομαι, Εὐρ.Φοίν.1706 τίς σε πύργος 'Ατθίδος προσδέξεται, 'Απολλ.Τύρ.ἐν Κορ.'Ατ.4λ,462 ἔδραμε κάτω στὸν γιαλό, καὶ κεῖ τὸν προσεδέκτη' **2**) ἐν ἀναφ. πρὸς πόλιν, δέχομαί τινα εἰς τὴν πόλιν, παραδέχομαι : Θουκ.2,12 οἱ δὲ οὐ προσεδέξαντο αὐτὸν ἐς τὴν πόλιν' **3**) ἐπὶ βασιλέως, δέχομαι νὰ παρουσιασθῇ τις πρὸς ἐμέ, τελῶ εἰς τὴν διάθεσιν τῶν βουλομένων

νὰ μ' ἐπισκεφθῶσι : Ξεν.ΚΠ 7,5,37 ἅμα τῇ ἡμέρᾳ στὰς ὅπου ἐδόκει ἐπιτήδειον εἶναι προσεδέχετο τὸν βουλόμενον λέγειν τι, αὐτ.Ἑλλ.1,5,9· **4**) δέχομαι ὡς πολίτην, παραδέχομαι εἰς τὴν πολιτείαν : Πλάτ.Νόμ.708Α τῶν ἄλλων δὲ Ἑλλήνων μάλιστά μοι φαίνονται τοὺς ἀπὸ Πελοποννήσου προσδέξεσθαι ξυνοίκους, Δημ.1317 κοινῇ διανειμάμενοι πέντε δραχμὰς ἕκαστος προσεδέξαντο· ‖ γεν. : Αἰσχ.Εὐμ.656 ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται, Ξεν.Ἑλλ.7,4,2, Πολύβ.1,16,8 ἀσμένως προσεδέξαντο τὴν φιλίαν, Ἐπιγρ. τοὺς οἰκέτας προσεδέξαντο εἰς τὸ πολίτευμα· κ. παθ. : Ἀριστλ. Πρ.956b,25 ὅταν τις.. προσδεχθῇ εἴς τι τῶν κατὰ τὸ σῶμα ἀθλημάτων, Ἐπιγρ. ὁ προσδεχθησόμενος εἰς τὴν στιβάδα· **5**) ἐπὶ θηλείας, δέχομαι τὸν ἄρρενα πρὸς συνουσίαν : Ἡρ.2,121,ε' ἐντειλάμενον πάντας τε ὁμοίως προσδέκεσθαι, Ἀριστλ.ΖΙ 577b,15 οὐ προσδέχεται δὲ οὔτε ἡ ἵππος τὸν ὄνον οὔτε ἡ ὄνος τὸν ἵππον· πρβλ. αὐτ. 575b,17 ὅταν δὲ πολλαὶ κύωσι καὶ προσδέχωνται τὴν ὀχείαν· **6**) δέχομαι, ἀποδέχομαι ἐν συζητήσει : Πλάτ.Πολ.485C τὴν ἀψεύδειαν καὶ τὸ ἑκόντας εἶναι μηδαμῇ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος, αὐτ.561Β, Πάπ. οὔτε γὰρ βίαν οὔθ' ἑτέραν ἠνδηποτοῦν πρόφασιν προσδεξόμεθα· **7**) ἐπιδέχομαι : Πλάτ.Τιμ.52Α φθορὰν οὐ προσδεχόμενον (τὸ γένος), αὐτ.Φίλ.15Β μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον προσδεχομένην (τὴν μονάδα) (μήτε γενέσεως μήτε ὀλέθρου ἐπιδεκτικήν, μήτε ἀφανιζομένην)· **8**) ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι : Ἱππ.Ἄρθρ. 69 προσδέχεσθαι μάλα χρὴ τὰ τοιαῦτα ἰήματα, Ἐπιγρ. προσδέχομαι τὸ ἀνάλωμα· **9**) μτφ. π. Ὁμ. ἐν χρ. μ. ἐν μτχ. ἀορ. β' ποτιδέγμενος, περιμένω, προσδοκῶ, ἐλπίζω : Ἰλ.Τ 234 μηδέ τις ἄλλην λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω, αὐτ. 336, Ὀδ.Β 186 σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αὐτ.403, αὐτ.Η 161, Ἡρ.3,146 προσδεκομένους τοιοῦτον οὐδέν, Εὐρ.Ἄλκ.131 νῦν δὲ βίου τίν' ἔτ' ἐλπίδα προσδέχωμαι, Θουκ.4,19 παρὰ ἃ προσεδέχετο, αὐτ.6,46, Μηναῖ.12,4 Θεοτοκ. ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· ‖ μτ. αἰτ, κ. ἀπαρφ. μέλλ. : Ἡρ.5,34 οὐδὲν πάντως προσεδέκοντο.. τὸν στόλον ὁρμήσεσθαι, αὐτ.7,156, Θουκ.4,9 ἐκείνους προσεδέχετο πειράσειν ἀποβαίνειν, Ξεν.ΚΠ 4,5,22 ἐπεὶ προσδεχόμεθα πολεμίους ἤτοι μαχουμένους γε ἢ πεισομένους παρέσεσθαι· ‖ μτ. μτχ. μέλλ. : Πολύβ.2,69,6 καταπλαγὴς ὢν μὴ πανταχόθεν προσδέξηται τοὺς πολεμίους· **10**) ἀπολ. περιμένω, ἀναμένω μεθ' ὑπομονῆς : Ἰλ.Β 137 εἵατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι, Ὀδ.Β 205· ‖ μτ. εὐκτ. ἑπομένου τοῦ ὁπότ' ἄρα : Ἰλ.Η 415 πάντες ὁμηγερέες ποτιδέγμενοι, ὁππότ' ἄρ' ἔλθοι Ἰδαῖος· ‖ ὁμ. μτ. εὐκτ. ἑπομένου τοῦ εἰ : ἧστο κάτω ὁρόων ποτιδέγμενος, εἴ τί μιν εἴποι ἰφθίμη παράκοιτις· **11**) ρηματ.π. προσδεκτός, προσδεκτέος, πρόσδεξις, προσδεκτικός.

προσδεχομένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ προσδέχομαι) ἐπίρρ. μτγν. μετὰ μεγάλης ἐπιδεξιότητος : Σωρ. 1,3 τὰς ἀνεπιτηδείους διδάξαι προσδεχομένως.

προσδέω (1) κ. μσν., νεώτ. προσδένω, μέλλ. προσδήσω, ἀόρ. προσέδησα (Ἡρ.4,195) κ. μέσ. προσεδησάμην (Ἱππ.Νούσ.2,98) κ. παθ. προσεδέθην, παθ παρακ. προσδέδεμαι (Ἡρ.6,119), δένω πλησίον ἢ εἴς τι : Ἱππ.Ἀγμ.13 πρ- πρὸς ὕστερον τὸ ξύλον, αὐτ.Φύσ.Παιδ.17 πρ- αὐλίσκον πρὸς κύστιν, Διόδ.Σ 17,41 χρυσαῖς σειραῖς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ξόανον τῇ βάσει πρ-· ‖ κ. μέσ. : Ἱππ. Νούσ 2,28 σιδήριον ὀξὺ προσδησάμενος πρὸς τὸν δάκτυλον· κ. παθ. : Ἡρ.6,119 ἡμίου ἀσκοῦ οἱ προσδέδεται, Αἰν.Τακτ.22,14 κύνας προσδεδέσθαι νυκτερεύοντας, Μηναῖ.3,4 Συνξ. ταῖς καμήλοις προσδεθέντος· ‖ κ. μτφ. : Ἰωα.ΑΙ 5,2,7 ἡδονῇ πρ-· **2**) μτ. αἰτ. μ. δένω πρός τι, εἴς τι, προσδένω : Ἡρ.2,36 τοὺς κάλους οἱ μὲν ἄλλοι ἔξωθεν προσδέουσι, αὐτ.4,195· **3**) ρηματ.π. πρόσδετος, προσδετέον, πρόσδεσις.

προσδέω (2), δωρ. ποτιδέω, μέλλ. προσδεήσω, ἀόρ. προσεδέησα (Σοφ.ἀπ.225), μέσ. μέλλ προσδεήσομαι κ. παθ. μέλλ. προσδεηθήσομαι (ΠΔ Σοφ. Σειρ.13,3), παθ. ἀόρ. προσεδεήθην, μτ γενικ.πράγμ. ἔχω χρείαν, ἀνάγκην προσέτι τινός : Εὐρ.Ἡρ.90 λύπης τι προσδεῖς ἢ φιλεῖς οὕτω φάος ;, Ἐπιγρ. ποτιδέοντας βοαθείας (τόπους)· ‖ Ἐπιγρ. εἶμαι ἐλλιπὴς κατά τι : Ἐπιγρ. ἐὰν δέ του προσδέῃ τόδε τὸ ψήφισμα τῶν περὶ τὸν ἀπόστολον· **2**) συνήθ. ἀπροσ. προσδεῖ μτ. γενικ. πράγμ. ἢ ἐμπροθ. ἢ σπαν. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ., ὑπάρχει ἔτι χρεία, ἀνάγκη τινός : Σοφ.ἀπ.225 ὡς ἐκκαυμάτων μή μοι μεταξὺ προσδεήσειεν, Θουκ.3,13 ναυτικὸν οὗπερ ὑμῖν μάλιστα προσδεῖ, Λυσ.19,22 προσδεῖν ἔφη πρὸς τὸν μισθὸν (ὅτι ἐχρειάζετο κάτι τι νὰ συμπληρωθῇ ..), Ξεν.Ἀν.5,6,1 προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων, Πλάτ.Φίλ 64Β εἴ τινος ἔτι προσδεῖ τῇ συγκράσει, Δημ.1355 τὸ ἐπίλοιπον, οὗ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς, Πολύβ 3,109,7 ὑμῖν .. ὑπομνήσεως μόνον, παρακλήσεως δ' οὐ προσδεῖ· ‖ π.Δημ. κτ. διαστολὴν τοῦ ἐνδεῖ : Δημ.14 οὐδενὸς ὑμῖν προσδεῖ πόρου, εἰ δὲ μή, προσδεῖ, μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου· κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Συμπ.205Α ἔτι προσδεῖ ἐρέσθαι· **3**) κ. μέσ. προσδέομαι, δωρ. ποτιδεύομαι μοὶ λείπει τι, στεροῦμαί τινος προσέτι, ἔχω χρείαν, ἀνάγκην τινὸς προσέτι : Θουκ.1,102 εἰπόντες δὲ ὅτι οὐδὲν προσδέονται αὐτῶν ἔτι, Λυσ.19,21 πολλῶν δὲ προσεδεήθησαν (χρημάτων), Ξεν.Ἑλλ.7,4,2 μὴ προσδεῖσθαι Θηβαίων, Αἰσχίν.1,76 ἔτι ταῦτα μαντείας προσδεῖται, Θεόκρ.5,63 οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· μτ. οὐδ. ἐπιθ. : Ξεν.ΚΠ 1,3,17 ἦν .. τι προσδέωμαι· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν. Ἑλλ.7,4,35 τοῦ τε γὰρ ἱεροῦ τοῦ Διὸς προεστάναι οὐδὲν προσδεῖσθαι ἐνόμιζον· ‖ σπαν. ἀπροσ. προσδεῖται, Ξεν.Ἀγησ.1,5 ποίων ἔτι τεκμηρίων προσδεῖται τῆς γε πρὶν ἄρξαι αὐτὸν ἀρετῆς, Πλάτ. Δημόδ.384Β προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, αὐτ. Ἀλκ.2,138Β· ‖ μτ. γενικ. ἐπιθυμῶ πολύ, ἐφίεμαι : Ξεν.Ἀν.7,6,27 ὧν ὑμεῖς προσεδεῖσθε· **2**) ἐπαιτῶ, ζητῶ παρακλητικῶς τι παρά τινος προσέτι, παρακαλῶ : Ἡρ.6,35, αὐτ.8,144 ὅτι οὐδὲν ποιήσομεν τῶν ἐκεῖνος ἡμέων προσεδέετο· ‖ σπαν. μτ. γενικ. πράγμ. ἐπὶ ταύτης τῆς σημ. : Ἡρ.5,40 γυναικὸς .. οὐ προσδεόμεθά σευ τῆς ἐξέσιος· μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.1,36 νῦν ὦν προσδεόμεθά σευ τὸν παῖδα .. συμπέμψαι ἡμῖν, αὐτ.6,41· ‖ κ. μτ. γενικ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.8,40 ταῦτα πυνθανόμενοι οὕτω δὴ προσεδεήθησάν σφεων σχεῖν πρὸς τὴν Σαλαμῖνα, Ἐπιγρ. προσδέονται Ἀθηναίων συμπράττειν· κ. ἀπολ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,3 πτωχὸς ἠδίκηται, καὶ αὐτὸς προσδεηθήσεται (δ.γρ.)· **3**) ἐπιτρέπω : Πάπ. ὁ καιρὸς οὐδεμιᾶς ὑπερβολῆς προσδεῖται.

προσδηλοῦμαι-έομαι μέσ. ἀποθ., μέλλ. προσδηλήσομαι, φθείρω, ἀφανίζω τινὰ προσέτι ἢ συνάμα, συγχρόνως : Ἡρ.8,68,γ' δειμαίνω, μὴ ὁ ναυτικὸς στρατός .. τὸν πεζὸν προσδηλήσηται.

προσδηλῶ-όω δηλῶ προσέτι, ποιῶ τι δῆλον, κοινοποιῶ, φανερώνω : Ἀριστλ.Α'Ὑστ.92b,23· κ. παθ. : αὐτ.Σοφ.Ἐλ.173b,7.

προσδημαγωγῶ-έω μτγν. ἐπιζητῶ εὔνοιαν διὰ δημαγωγίας : Ἱμέρ.Λογ.7,8 πρ- τὰ θέατρα.

προσδημῶ-έω μσν., παρακ. προσδεδήμηκα, ὑπερσυντ. προσεδεδημήκειν, ἔρχομαι εἰς δῆμον, εἰς τόπον τινά : Ἰωσ.Γενέσ.116,23 προσεδεδημήκει τις ἀγγελίαν ἐπικομιζόμενος.

προσδιαβαίνω δημ. διαβαίνω, περνῶ ἔμπροσθέν τινος, προσπερνῶ : Βλαστ.Συνμ.170.

προσδιαβάλλω, ἀόρ. β' **προσδιέβαλον** κ. παθ. ἀόρ. α' **προσδιεβλήθην** (Πλούτ.Περ.29), παρακ. **προσδιαβέβληκα** κ. παθ. **προσδιαβέβλημαι,** διαβάλλω προσέτι, παρουσιάζω κατὰ τρόπον ψευδῆ: 'Αντιφ.3,4,2 **καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα προσδιαβάλλειν ἄδικα εἶναι·** **2)** μτ. αἰτ. κ. δοτ. συκοφαντῶ τινα παρά τινι προσέτι : Πλούτ.Κοριολ.27 **τὸ τοὺς πατρικίους προσδιαβαλεῖν τῷ δήμῳ·** κ. **μτ. αἰτ.** : Πλούτ.Φάβ.28 **τὸν μὲν Τισαφέρνην προσδιέβαλλεν·** κ. παθ. : Πλούτ.Περ.29 **προσδιαβληθείη μᾶλλον εἰς τὸν λακωνισμόν.**

προσδιαγράφω 'Επιγρ.κ.πάπ., δωρ. **ποτιδιαγράφω** ('Επιγρ.) πληρώνω ἐπὶ πλέον : **προσδιαγράφεις δραχμάς Χ·** κ. παθ. : **τὰ προσδιαγραφόμενα** (αἱ πρόσθετοι πληρωμαί): Πάπ.

προσδιαιρῶ-έω μτ. αἰτ. κ.δοτ. διαιρῶν μοιράζω προσέτι : Σουΐδ.ἐν λ. δαιτρός **προσδιαιρῶν ἐλάχιστα τοῖς ἑστιωμένοις·** **2)** μέσ. διαιρῶ, διαχωρίζω, διακρίνω τι προσέτι : 'Αριστλ.Ρητ.1369a,7, αὐτ.1414a,19 **προσδιαιρεῖσθαι τὴν λέξιν, ὅτι ..·** **3)** ρηματ. π. προσδιαιρετέον.

προσδιαίτησις-εως (ἡ) λεξ. ἡ συμβίωσις μετά τινος : Θησ.Στεφ. ἐν λ.

προσδιαιτῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ. διαιτῶμαι, ζῶ, διαμένω πρός τινι, παρά τινι, συζῶ μετά τινος : Αἰλ.ΖΙ 2,48 πρ- **τῷ Νείλῳ.**

προσδιάκειμαι μτγν. παθ. διάκειμαι προσέτι: Ideler.Phys.2,227 **ἐν τοῖς τέσσαρσι κέντροις τὸ κοσμικὸν προσδιάκειται θέαμα.**

προσδιακρῑβῶ-όω μτγν. διακριβῶ βλ.λ. προσέτι : Φιλόδ.Ρητ.1,228S.

προσδιακρίνω μτγν. διακρίνω τι προσέτι : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.236,12 **ἡ πραγματεία τὰ τοιαῦτα προσδιακρινεῖ·** κ. παθ. : αὐτ.36,5· **2)** κρίνω, ἀπαφασίζω προσέτι : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.5,26· **3)** λαμβάνω ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν : Πτολ. Γεωγρ.1,2,4 **τὸ ἀνώμαλον προσδιακρίνει.**

προσδιαλαμβάνω μτγν. διαπραγματεύομαι ἢ ἑρμηνεύω τι προσέτι: 'Επίκ.Φύσ.996· ‖ πάπ. παθ. : **προσδιαληφθέντος περὶ αὐτοῦ ἁρμοζόντως** (ἀφ' οὗ ἐγένετο ἡ κατάλληλος δήλωσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος)· **2)** ρηματ. π. προσδιαληπτέον.

προσδιαλέγομαι κ. μσν. ἀποθ. ὁμιλῶ πρός τινα, συνδιαλέγομαι, συνομιλῶ μετά τινος, ἀποκρίνομαι εἴς τινα ὁμιλοῦντά μοι: 'Ηρ.3,50 **διαλεγομένῳ τε οὐ προσδιελέγετο,** Πλάτ.Θεαίτ.161Β **ἀλλ' ἀεὶ παρὰ τοῦ ἐμοὶ προσδιαλεγομένου,** αὐτ.Σοφ. 218Α **Θεαίτητόν γε τὸν προσδιαλεγόμενον εἶναι δέχομαι .. ἐξ ὧν αὐτός τε πρότερον διείλεγμαι,** αὐτ.Πρωτ.342Ε **ὁ προσδιαλεγόμενος** (ὁ ὁμιλῶν καὶ ἀπαντῶν εἰς τοὺς λόγους τινός), 'Αριστλ.Σοφ. 'Ελ.165b,15, Εὐσ.Μύνδ.1, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,293 **πατρικῶς ὁμιλῶν καὶ μειλιχίως προσδιαλεγόμενος·** **2)** προσφωνῶ τινα, προσαγορεύω : Πλάτ. Νόμ.887Ε **θεοῖς εὐχαῖς προσδιαλεγόμενοι καὶ ἱκετείαις·** **3)** πάπ. συναλλάσσομαι μετά τινος, ἔχω συναλλαγάς, νταραβέρια : **προσδιαλέχθητε τοῖς ἀνθρώποις.**

προσδιαλύω μτγν. διαλύω τι προσέτι· κ.παθ. : Ροῦφ.π.'Ορειβ.6,38,8.

προσδιαμαρτῠρῶ-έω μαρτυρῶ τι προσέτι : 'Ισαῖ.6,10, Αἰσχίν.2,135 **καὶ τῶν μαρτύρων ὑμῖν προσδιαμαρτυρησάντων, ὅτι .. καὶ Λακεδαιμονίοις ἠπίστει.**

προσδιαμᾰχῶ-έω μτγν. διαγωνίζομαι, ἁμιλλῶμαι πρός τινα : Γαλ.16,390 (ἀμφ.).

προσδιᾱναγκάζω ἀναγκάζω τινὰ ἤ τι προσέτι, βιάζω : 'Ιππ.''Αρθρ.6.

προσδιανέμω, ἀόρ. **προσδιένειμα** κ.μέσ. **προσδιενειμάμην,** διανέμω, διαμοιράζω τι προσέτι : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.10 **λίτραν ἀργυρίου κατ' ἄνδρα προσδιένειμεν·** ‖ κ. μέσ. κτ. πληθ. διαμοιράζομαί τι μετά τινος, κάνω δικό μου : Δημ.393 **πάλιν προσδιενείμαντο τοῦθ' οὗτοι** (πάλιν διένειμαν αὐτὰ μεταξύ των), Πλούτ.Δημήτρ.35 **προσδιενείμαντο τὰς ἐκείνων ἐπαρχίας.**

προσδιανίσταμαι μτγν. παθ. ἐγείρομαι καὶ ἵσταμαι πλησίον τινός· ‖ μτφ. ἐπαγρυπνῶ ἐπί τινος, βοηθῶ τινι προσέτι : Σιμπλίκ.'Επίκτ.31D **τὸν παιδαγωγὸν ἤδη προσδιανιστάμενον ἔχουσι.**

προσδιανοίγω μσν. ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις διανοίγω βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.741.

προσδιανοοῦμαι-έομαι ἀποθ. διανοοῦμαι, διαλογίζομαι, σκέπτομαί τι προσέτι : Πλάτ Νόμ.857Ε· **2)** ρηματ. π. προσδιανοητέον.

προσδιαπασσᾰλεύω προσηλῶ, καρφώνω τινὰ ἤ τι εἴς τι διὰ πασσάλων : 'Ηρ.7,33 **ἄνδρα .. ὕπαρχον ζώοντα πρὸς σανίδα προσδιεπασσάλευσαν** (κτ. Εὔστ., διόρθ. διεπασσάλευσαν).

προσδιαπλάσσω μτγν., ἀττ. **-ττω** διαπλάσσω, σχηματίζω, ἐφευρίσκω τι προσέτι : 'Ιμέρ.Λόγ.12,2.

προσδιαπολεμῶ-έω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι διαπολεμῶ βλ.λ. : Δίων Κ 42,53 **τὰ λοιπὰ προσδιαπολεμῆσαι δυνάμενοι.**

προσδιᾰπορῶ-έω μτγν. ἀπορῶ, ἀμφιβάλλω, εἶμαι ἀβέβαιος προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.42F **παρεμβάλλοντες ἐρωτήματα καὶ προσδιαπορoῦντες.**

προσδιαπράσσω, ἀττ.-ττω ἐκτελῶ, κατορθώνω τι προσέτι· ‖ κ. μέσ. κατορθῶ τι ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, πρὸς ὄφελός μου : Ξεν ΚΠ 8,3,47 **ἀλλά γέ σοι .. προσδιαπράξομαι παρὰ Κύρου.**

προσδιαρθρῶ-όω μτγν. διαρθρῶ προσέτι, διαχωρίζω τὰς ἀρθρώσεις, κλειδώσεις τινός, διαμελίζω προσέτι· **2)** μτφ. ἑρμηνεύω τι λεπτομερῶς, προσέτι, διασαφῶ προσέτι : 'Ανών.π.Θεαίτ. 56,36 **οὐ γὰρ ἱκαναὶ αἱ ἔννοιαι ἀποφῆναι σοφόν, ἂν μὴ ᾖ ὁ προσδιαρθρώσων,** Στοβ.2,7,6Α **οἱ μετὰ τοῦτον προσδιαρθροῦντες οὕτω ἐξέφερον, ὁμολογουμένως τῇ φύσει ζῆν.**

προσδιαρκῶ-έω μτγν. ἐπὶ χρόνου, διαρκῶ προσέτι, ἀκόμη : 'Αριστείδ.1,441J **μικρὸν χρόνον εἰ προσδιήρκεσεν.**

προσδιαρπάζω μτγν. διαρπάζω, λαφυραγωγῶ τι προσέτι : Πολύβ.4,79,2 **προσδιαρπάσας τινὰς τῶν οἰκιῶν,** Δίων Κ 47,14.

προσδιασαφηνίζω μτγν. προσδισσαφῶ βλ.λ. : 'Ιω.Χρυσ.6,371,36 **προσδιασαφηνίζω τὴν ἔννοιαν.**

προσδιασάφησις-εως (ἡ) (προσδιασαφῶ) μτγν. ἡ ἐπὶ πλέον διασάφησις, ἡ περισσοτέρος εὐκρινείας χάριν προστεθειμένη ἐξήγησις· 'Αλέξ.Ρήτ.2,9 «προσδιασάφησίς ἐστιν, ὅταν ἓν ὄνομα ἐπενεχθῇ πεπληρωμένῳ λόγῳ προσδιασαφοῦν πλέον τι».

προσδιασᾰφῶ-έω μτγν. διασαφῶ τι προσέτι διὰ προσθήκης, ἐξηγοῦμαί τι σαφέστερον: 'Ιππαρχ. 2,4,5, Πολύβ.3,24,15 **περὶ δὲ Σικελίας τἀναντία προσδιασαφοῦσι,** Στράβ.1,2 **εἰ δέ τι ἐλλέλειπται, νῦν προσδιασαφήσομεν,** Πλούτ.'Ηθ.22Β **ἐπιλαμβάνεσθαι καὶ προσδιασαφεῖν,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,114, Πάπ. **τοῦ δεῖνα προσδιασαφοῦντος μηδὲν ἐν τούτοις ἠγνοῆσθαι·** **2)** ρηματ.π. προσδιασάφησις.

προσδιασείω μτγν. διεγείρω, ἐξεγείρω προσέτι· κ. παθ. : Δαμασκ.'Αρχ.29.

προσδιασκέπτομαι μτγν. ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις διασκέπτομαι βλ.λ. : Πρόκλ.Τίμ.108.

προσδιαστέλλω διαστέλλω περαιτέρω : 'Αρετ. 'Οξ.Νούσ.1,4· **2)** μέσ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. προσδιορίζω τι διὰ προσθήκης ἰδιαιτέρου τινὸς ὁρισμοῦ ἢ σημείου· ‖ συντίθεμαι, συμφωνῶ τι μετά τινος : Ποσειδών.8J **προσδιαστειλάμενοι μηδενὸς αὐτῶν ἔσεσθαι πρᾶσιν·** **3)** διακρίνω ἐπὶ πλέον, προσέτι : Φιλόδ.Ρήτ.1,104S· **4)** ρηματ. π. προσδιασταλτέον, προσδιαστολή.

προσδιαστολή [ἡ] (προσδιαστέλλω) μτγν. ἡ προσέτι διάκρισις, ἡ διά προσθήκης ἰδιαιτέρου ὁρισμοῦ ἤ σημείου διάκρισις : Γρηγ.Ναζ.2,373C.

προσδιαστρέφω μτγν. ἐπὶ προσ., διαστρέφω, φθείρω, ἀφανίζω τι προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.1083B· κ. παθ. : αὐτ.61B **τοῖς κατηγοροῦσι χαίρων ὡς οὐδὲ τοῖς ἐπαινοῦσιν ἐλάνθανε τῷ νουθετεῖν δοκοῦντι προσδιαστρεφόμενος.**

προσδιασύρω δ.γρ. τοῦ προδιασύρω βλ.λ., σύρω τινὰ διὰ μέσου προσέτι, χλευάζω, περιπαίζω προσέτι : Ρήτ.3,17,22.

προσδιαταράσσω, ἀττ.-ττω ἐπὶ πλέον προσέτι διαταράσσω βλ.λ. : Δίων Κ 36,10.

προσδιατάσσω μτγν., ἀττ. -ττω διατάσσω, ἐπιτάσσω τινί τι προσέτι : Ἰώσ.ΑΙ 4,8,41 **καὶ περὶ τούτων βραχέα προσδιατάξωμεν**· κ. μέσ. : Φίλ.2,399 **προσδιαταξάμενος μὴ θύειν.**

προσδιατείνω μτγν. διατείνω, ἐκτείνω, τεντώνω τι προσέτι : Σωρ.2,29 **πρ- ὑστέραν**· κ. παθ. : Ὀρειβ.ἀπ.64.

προσδιατίθημι μτγν. ἐπιδρῶ προσέτι : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.290,22 **ἡ φωνὴ προσδιατίθησι τὸ ὅλον σῶμα**· κ. παθ. : αὐτ.291,25.

προσδιατριβή [ἡ] (προσδιατρίβω) μτγν. τὸ διαμένειν τινά που προσέτι : Γρηγ.Νύσσ.3,265D.

προσδιατρίβω μτ. δοτ. διαμένω παρά τινι, συναναστρέφομαι μετά τινος : Πλάτ.Θεαίτ.168A **ἑαυτοὺς αἰτιάσονται οἱ προσδιατρίβοντές σοι τῆς αὑτῶν ταραχῆς καὶ ἀπορίας**· **2**) μτ. δοτ. πράγμ. ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι εἴς τι : Ποσείδ. 28,4 **πρ- συλλαβαῖς καὶ γράμμασιν,** Φιλόδ.Οἰκ. 25J **προσδιατρίβειν τοῖς Ξενοφῶντος οἰκονομικοῖς,** Πλούτ.Ἠθ.725F **πρ- τοῖς ἀκροάμασι,** Ἀριστείδ.1,135J **ἵνα μικρὸν προσδιατρίψωμεν τῷ λόγῳ**· **3**) μτ. δοτ. παραμένω, διαμένω πλησίον : Πλούτ.Ἠθ.934B **πυρὸς ὄγκῳ προστρίβοντος,** αὐτ. 981F **πρ- τοῖς κυήμασι**· **4**) ἀπολ. διατρίβω ἐπὶ μακρότερον ἔτι χρόνον : Μέν.481,13· **5**) πάπ δαπανῶ, ἐξοδεύω περισσότερον χρόνον : **ἐν Ἀλεξανδρείᾳ προστρίβει τινὰ χρόνον**· **6**) ρηματ. π. προσδιατριβή.

προσδιαφέρομαι μτγν. διαφέρω προσέτι : Πρόκλ.Ἀλκ.265C.

προσδιαφθείρω, μέλλ. **προσδιαφθερῶ** [Σοφ. Φιλ.76], ἀόρ. **προσδιέφθειρα** [Πλούτ.Κικ.17], ἀόρ. παθ. β' **προσδιεφθάρην** [Ἰσοκρ.19,29], παρακ. **προσδιέφθαρκα** κ. παθ. **προσδιέφθαρμαι,** καταστρέφω, ἀφανίζω τινὰ ἤ τι προσέτι : Σοφ.Φιλ.76 **ὄλωλα καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών,** Λιβάν. Ἐπιστ.26,1· ‖ κ. παθ. καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι προσέτι : Ἰσοκρ.19,29 **ὡς οἱ πλεῖστοι τῶν θεραπευσάντων ταύτην τὴν νόσον αὐτοὶ διεφθάρησαν**· **2**) φθείρω, ἀποστερῶ, ἀπογυμνῶ, προσέτι : Σωρ.1,53 **πρ- τὴν τροφήν,** Γαλ.π.Ὀρειβ. 51,36,2 **πρ- τὸ ὑπάρχον αἷμα,** Πάπ. **καὶ τοὺς λοιποὺς προσδιέφθειρεν ταπιδυφάντας**· **3**) προκαλῶ ἐπίσης ἔκτρωσιν τοῦ ἐμβρύου : Ἱππ.Δι 1,31· **4**) μτφ. διαστρέφω, διαστρεβλώνω : Πλούτ.Κικ.17 **τοῦτον . . κεκινημένον ὑπὸ τοῦ Κατιλίνα προσδιέφθειραν ἐλπίσι κεναῖς,** αὐτ.Λουκ.30· ‖ κ. παθ. : Ἰώσ.ΠΙ 4,3,2.

προσδιαφορῶ-έω μτγν. διαφορῶ, ἐκβάλλω, διασκορπίζω τι προσέτι : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,24,7.

προσδιδάσκω διδάσκω τινὰ προσέτι : Πλάτ. Χαρμ.173D **σμικρὸν τοίνυν με . . ἔτι προσδίδαξον,** Μέν.553,4 **προσδιδάσκειν ἀγαθὰ καὶ προσμανθάνειν**· κ. παθ. : Φίλ.2,473 (κῶδ.).

προσδίδωμι κ. νεώτ. κ. **προσδίδω,** μέλλ. **προσδώσω** κ. μέσ. **προσδώσομαι** κ. παθ. **προσδοθήσομαι,** ἀόρ. **προσέδωκα** κ. παθ. **προσεδόθην,** παρακ. **προσδέδωκα** κ. παθ. **προσδέδομαι,** δίδω, παρέχω προσέτι, προσθέτω : Ξεν.Ἀν.1,9,19 **οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλ' ἀεὶ πλείω προσεδίδου,** Ἰσοκρ.8,23 **οὐ μόνον ἀποστήσονται τῆς ἡμετέρας ἀλλὰ καὶ τῆς αὑτῶν προσδώσουσι,** Μέν 926, ΠΔ Γεν.29,33 **προσέδωκέ μοι τοῦτον,** Λουκ.Μισθ.Συν.20 **εἰ καὶ προσδιδόναι δέοι**· ‖ νεώτ. κάμνω τι νὰ ἔχῃ τι, ἰδ. καλόν, ὡραῖον : Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.92 **ἐφ' ὧν τὸ φέγγος τῆς σελήνης πῖπτον προσέδιδε γλυκεῖαν μελαγχολικὴν ὄψιν, - ὁ σημαιοστολισμὸς προσέδιδε πανηγυρικὴν ὄψιν**· ‖ Ἐπιγρ. κ. παθ. **προσδίδοσθαι τὸ ἐπιβάλλον τοῦ μισθοῦ,** αὐτ. **τὸ προσδοθὲν ἐπὶ τὸν λύχνον** [ἔλαιον]· **2**) δίδω ὡς μερίδιον εἴς τινα, παρέχω : Εὐρ.Κύκλ.531 **οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προσδοῦναι ποτοῦ;,** Ἀριστφ.Ἱππ.1222 **σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν**· **3**) εἰδ. ἐπὶ θυσιάζοντος ἱερέως, διανέμω, μοιράζω : Ἀριστφ.Εἰρ.1111 **οὐδεὶς προσδώσει μοι τῶν σπλάγχνων,** Πλούτ.Κράσσ.19 **τὰ σπλάγχνα τοῦ μάντεως αὐτῷ προσδόντος**· **4**) προσφέρω τι ἐξ εὐσπλαγχνίας, φιλανθρωπίας, ἐλεῶ : Σοφ.Φιλ.309 **καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν οἰκτίραντες,** Ξεν.Ἀπομν.1,2,29 **προσαιτεῖν ὥσπερ τοὺς πτωχοὺς ἱκετεύοντα καὶ δεόμενον προσδοῦναι**· **5**) παραχωρῶ, ἐπιτρέπω : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.324, 20· **6**) μτ. αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. ἐγχειρίζω τι εἴς τι : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.24 **τὸν Καίσαρα τῷ Κάτωνι προσδοῦναι τὸ δελτάριον ἐγγὺς ἑστῶτι,** αὐτ.Βροῦτ.5· **7**) ρηματ. π. πρόσδοσις, πρόσδομα, προσδοτέον.

προσδιεγγυῶ-άω πάπ. δίδω πρόσθετον ἐγγύησιν διά τι, μτ. γενικ. : **προσδιεγγυῶ . . τοῦ ὀφειλήματος.**

προσδιερευνῶμαι-άομαι μτγν. ἐξερευνῶ ἐντελῶς, ἐξετάζω τι προσέτι : Φίλ.2,333 **πρ- ἤθη.**

προσδιέρχομαι ἀποθ. διεξέρχομαι, διηγοῦμαι, ἐξηγοῦμαί τι προσέτι : Ἱππ.Προρρ.1,92· **2**) περιγράφω, πραγματεύομαι προσέτι : Πλούτ.Θεμ.28 **ἐπεθείασε τῷ λόγῳ προσδιελθὼν τὴν ὄψιν,** αὐτ.Ἠθ.362E.

προσδιευκρινῶ-έω μτγν. διευκρινῶ, διακρίνω, διασαφῶ τι προσέτι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.280,27.

προσδιηγοῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. διηγοῦμαί τι προσέτι : Θεόφρ.Χαρ.7,6 **προσδιηγήσασθαι δὲ καὶ τὴν . . τῶν ῥητόρων μάχην,** Λουκ.Περεγρ.43 **ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι.**

προσδιηθῶ-έω διαπερῶ τι διὰ τοῦ ἠθμοῦ διϋλίζω προσέτι, περνῶ ἀπὸ τὸ πανί· κ. μέσ. : Ἀριστλ. Πρ.933b,37 **θάλασσα προσδιηθουμένη.**

προσδιίστημι μτγν. στήνω τι προσέτι κατὰ διαστήματα, διαχωρίζω, ἐπεκτείνω προσέτι : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,10,14 **ἐπὶ μεῖζον αὐτοὺς προσδιαστήσει πλάτος,** Σωρ.1,46 **πρ- τραύματα.**

προσδικάζω ἀπονέμω τινί τι ὡς δικαστής, ἀναγνωρίζω ἴδιον, κτῆμά τινος, ὡς δικαστὴς ἀποδίδω τινί τι ἀνῆκον αὐτῷ : Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,52 **ἀμφισβητουμένην χώραν.. ἑαυτῷ προσδικάσει**· **2**) κ. μέσ. δικάζομαι μετά τινος : Δημ.176 **αὐτὸς δυοῖν ταλάντοιν προσδικάζεται.**

προσδιοικῶ-έω μτγν. διοικῶ, διατάσσω, κυβερνῶ τι προσέτι ἤ συγχρόνως : Δίων Κ 51,18 **τἆλλα τὰ προσήκοντα προσδιῴκησε**· ‖ κ. μέσ. : αὐτ.40,60 **καὶ τὰ οἴκοι προσδιοικήσασθαι**· **2**) πάπ. κανονίζω, ρυθμίζω, τακτοποιῶ προσέτι.

προσδιορθῶ-όω διορθῶ προσέτι : Ἀνών.Βί. Πλ.6W **προσδιορθῶ . . τοὺς μαθητάς**· ‖ κ. μέσ. διορθῶ ἐμαυτόν, διορθώνομαι ὁ ἴδιος εἰς τοῦτο : Αἰσχίν.2,87 **τοῦτο γὰρ προσδιορθοῦμαι**· **2**) πάπ. μέσ. ἐπανορθῶ, ἀνορθῶ, ἐπισκευάζω προσέτι : **καὶ ἱερὰ καὶ ναοὺς καὶ βωμοὺς ἱδρύσατο τά τε προσδεόμενα ἐπισκευῆς προσδιωρθώσατο.**

προσδιορίζω κ.νεώτ., ἀόρ. **προσδιώρισα** κ. παθ. **προσδιωρίσθην,** μτχ. παθ. παρακ. **προσδιωρισμέ-**

νος, ὁρίζω, διορίζω προσέτι : Δημ.496 **καὶ σὺ προσδιώρισας ἐν τῷ νόμῳ,** 'Αριστλ.Ψυχ.407b,16, αὐτ.414a,23· ὁμ. κ. μέσ. : αὐτ.ΗΝικ.139b,32 **ὅσα ἄλλα προσδιοριζόμεθα,** αὐτ.Μεταφ.1005b,21· κ. παθ. : αὐτ.Μεταφ.1005b,27 **προσδιωρίσθω . . τὰ εἰωθότα·** **2**) μέσ. ἰσχυρίζομαι, ἀποφαίνομαι περί τινας προσέτι : Πολύβ.32,7,10 **προσδιωρίζετο μηδὲν αὐτῷ δυσχερὲς ἀπαντήσειν ὑπὸ 'Ρωμαίων,** Πλούτ.Νικ.7· **3**) νεώτ. δι' ἐρεύνης ἢ δι' ἐλέγχου ὁρίζω τι ἐπακριβῶς : **προσδιώριζαν τὴν ταχύτητα τοῦ φωτός·** ‖ ὁρίζω, καθορίζω : **ἡ ἐπιτροπὴ προσδιώρισε τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου - τῶν ὠνίων·** κ. παθ. : **διὰ πειραμάτων προσδιωρίσθη ἡ ταχύτης τοῦ ἤχου·** **4**) ρηματ.π προσδιορισμός, προσδιοριστικός.

προσδιορῖσμός (ὁ) (προσδιορίζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προσδιορίζειν, ὁ περαιτέρω ὁρισμός, προσδιασάφησις : Γαλ.6,826, Δαμάσκ.'Αρχ.38,237, 'Ολυμπ.Μετ.314,17· **2**) ὁ ἐπὶ πλέον ὅρος ἔν τινι προβλήματι : Διόφ.1,14, αὐτ. 5,10· **3**) νεώτ. ὁ ὁρισμός, ὁ καθορισμός, χαρακτηρισμός : **ὁ προσδιορισμὸς τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός - τοῦ ἤχου - τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου·** **4**) νεώτ. γραμμ. εἰδ. ἐν τῷ συντακτικῷ, ἰδιαίτερον γνώρισμα τῆς προτάσεως ἢ ὅρου τῆς προτάσεως πρὸς ἀκριβέστερον ὁρισμὸν τοῦ τε τύπου καὶ τῆς ἐννοίας, οἷον ἐπιθετικός - ἐμπρόθετος - ἐπιρρηματικὸς - αἰτιολογικὸς - ὑποθετικὸς προσδιορισμός.

προσδιοριστικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος, ὁ ἐπιτήδειος εἰς προσδιορισμόν, ὁ προσδιορίζων : Στέφ.Βυζ.154C **ἔχων ὅρκους μετὰ τοῦ Μεχεμὲτ ἀγάπης προσδιοριστικῆς τριῶν ἐτῶν·** ‖ νεώτ. ἀστρον. **προσδιοριστικὸν σημεῖον** (σημεῖον ἐγγὺς τῷ στίγματι ἀναμετρήσεως τοῦ ὁποίου ὑπολογίζονται αἱ συντεταγμέναι, ὅπως δι' αὐτοῦ χαραχθῇ ἡ εὐθεῖα θέσεως δι' ὕψους).

πρόσδιφος-ον μτγν. ὁ κατεχόμενος ὑπὸ δίψης, ὁ διψῶν : 'Ορειβ.Σύνοψ.5,37.

προσδιωρισμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ προσδιορίζω) ἐπίρρ. μτγν. κατὰ προσδιοριστικὸν τρόπον, ὡρισμένως : Μάξ.'Ομολ.1,32D.

προσδόκημα-ατος (τὸ) (προσδοκῶ-άω) τὸ προσδοκᾶν, ἡ προσδοκία, ἡ ἐλπίς : Πλάτ.Φίλ.32C **τὸ τούτων τῶν παθημάτων προσδόκημα.**

προσδοκήσιμος-ον (προσδοκῶ-άω) μτγν. κ. μσν. ἐκεῖνος ὃν προσδοκᾷ τις, ὁ προσδοκώμενος, ὁ ἀναμενόμενος, ὁ προσδόκιμος : 'Ιω.Κλίμ.121C **κἂν προσδοκήσιμος ἀποπλεῖν γένοιτο,** Εἰσυδ.

προσδοκητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προσδοκίαν, ὁ τῆς προσδοκίας, τῆς ἀναμονῆς· ἰατρ. **προσδοκητικὴ ἀγωγὴ** (μέθοδος, καθ' ἣν ἁπλῶς παρακολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις τῆς νόσου ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ὅτι ἡ ἴασις θέλει ἐπέλθει ἀφ' ἑαυτῆς).

προσδοκητός-ή-όν (προσδοκῶ-άω) ὃν δύναταί τις νὰ προσδοκᾷ, νὰ ἐλπίζῃ, ν' ἀναμένῃ, ὁ προσδοκώμενος, ὁ προσδόκιμος, ὁ ἐλπιστός : Αἰσχ.Πρ. 935 **πάντα προσδοκητά μοι,** Πολύστρ. ἐν 'Ηρακλ. Παπ.346,78 **τύχη οὐ προσδοκητή.**

προσδοκία (ἡ) (προσδοκῶ-άω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ προσδοκᾶν, τὸ ἀναμένειν τι ἐπ' ἐλπίδι ἢ συνηθέστ. μετὰ φόβου, ἀναμονή, ἐλπὶς ἀνάμεικτος δέους, φροντίδος ἢ ἀγωνίας περὶ μέλλοντος κακοῦ, μτ. γενικ. ἀντικ. : Πλάτ.Λάχ.198B, αὐτ.Τίμ.70C **ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ,** 'Αριστλ.ΖΜ 669a,21 **ἐν ἐλπίδι γίνεσθαι καὶ προσδοκίᾳ τοῦ μέλλοντος,** αὐτ.ΗΝικ.1115a,9, Πολύβ.4,35,6, ΚΔ Λουκ.21,26 **ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ·** ‖ κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν καλῇ σημ. ἀναμονή, ἐλπίς, ἀπαντοχή· ὁμ. μτ. γενικ. ἀντικ. : Πλάτ.Συμπ.194A **διὰ τὸ οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ,** Ξεν.ΚΠ 1,6,19 **ἣν πολλάκις προσδοκίας ἀγαθῶν ἐμβαλὼν ψεύδηταί τις,** Δημ. 319, Αἰσχίν.2,178 **τὰς τῶν ἔργων προσδοκίας ἀπαιτοῦσι** (δηλ. τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διεγερθεισῶν προσδοκιῶν), Πάπ. **προσδοκία ἀγαθή, - προσδοκία κέρδους·** ὁμ. κ. ἀπολ. : Δημ 348 **πάντα . . τότε δεύτερ' ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων,** Διόδ.Σ 20,78 **μηδέ ποθ' ἑαυτὸν ἐν ταῖς ἐσχάταις προσδοκίαις ἀπελπίσας,** Μηναῖ.12,9 'Ορθρ.'Ωδ.9 Θεοτοκ. **σύ μου χαρά, σύ μου προσδοκία, σύ μου τὸ ὀχύρωμα·** ‖ ὁμ. ἑπομένης ἐξηρτ. προτάσεως: Θουκ.2,23,αὐτ.5,14 **προσδοκίας οὔσης μή τι . . νεωτερίσωσιν,** αὐτ.7,12 **προσδοκίαν παρέχων ὡς ἐπιπλεύσονται,** 'Ισοκρ. 8,6 **οἱ μὲν γὰρ προσδοκίαν ἐμποιοῦσιν, ὡς . .·** ‖ κ. μτ. προθ. ἐν φρς **πρὸς προσδοκίαν** κατὰ τὴν προσδοκίαν : Θουκ.6,63 **αὐτοῖς πρὸς τὸν . . φόβον καὶ (τὴν) προσδοκίαν . . ἐπέκειντο·** ὁμ. **κατὰ προσδοκίαν** : Πλάτ.Σοφ.264B **κατὰ τὴν προσδοκίαν ἣν ἐφοβήθημεν ἄρτι·** ‖ κ.νεώτ. ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἤλπιζεν, ἀνέμενέ τις : Φιλόδ. ἐν 'Ηρακλ.Παπ.1251,19 **τὸ παρὰ προσδοκίαν ἐξαπίναιον, - παρὰ προσδοκίαν τέλος·** ‖ **παρὰ προσδοκίαν** ἐν χρ. ὡς παιδιὰ συνήθ. π. κωμικοῖς. Δημήτρ.152 **ἔχειν ὑπὸ ποσσὶ παρὰ προσδοκίαν χίμεθλα** (ἔνθα ἀνέμενέ τις νὰ ἀκούσῃ πέδιλα), 'Ερμογ.Μεθ.34, Τιβερ.16.

προσδόκῐμος-ον (προσδοκῶ-άω) ὃν προσδοκᾷ, ἀναμένει τις, ὁ προσδοκώμενος, ὁ ἀναμενόμενος : 'Ηρ.8,20 **τοῖσι τότε παρεοῦσί τε καὶ προσδοκίμοισι κακοῖσι,** 'Ιππ.Προγν.9 **προσδόκιμος ὁ θάνατος,** Πολύβ.29,8,11 **μάλιστα γὰρ ἦν τότε προσδόκιμος ὁ περὶ τῶν ὅλων κίνδυνος·** ‖ συχν. ἐπὶ προσ. ὃν περιμένει τις, ὁ ἀναμενόμενος : 'Ηρ. 1,78 **στρατὸν . . προσδόκιμον εἶναι Κροίσῳ ἐπὶ τὴν χώρην,** αὐτ.5,108 **ἄνδρα . . προσδόκιμον ἐς τὴν Κύπρον εἶναι** (ὅστις ἀνεμένετο νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Κύπρον), αὐτ.6,6, αὐτ.9,89, Θουκ.1,14 **τοῦ βαρβάρου προσδοκίμου ὄντος,** αὐτ.7,15, Δημ.69 **δύναμιν μεγάλην ἔχων αὐτός ἐστι προσδόκιμος** (ἀναμένεται ὁ ἴδιος μετὰ μεγάλης δυνάμεως), Διόδ. Σ 18,64 **τὸν δὲ Πολυσπέρχοντα προσδόκιμον εἶναι συντόμως ἥξειν εἰς τὴν 'Αττικήν,** Πλούτ.Μάρ. 14, Πάπ. **ἄλλη λεγεὼν προσδόκιμός ἐστιν·** ἐπίρρ. -ως γλωσσ. μετὰ προσδοκίας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι.

προσδοκῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **προσδοκέω** (ὅπερ κ. ὡς ἐσφ.γρ., οἷον ἐν Πολύβ.23,7,3), μέλλ. **προσδοκήσω,** ἀόρ. **προσεδόκησα,** παρακ. **προσδεδόκηκα** (Μέν.45,3), παθ. **προσδοκῶμαι,** ἀόρ. **προσεδοκήθην** (Δημ.346), προαμένω τι μετὰ δέους ἢ ἐλπίδος, προσδέχομαι, ἀπεκδέχομαι, ἀπαντέχω, συνήθ. μτ. ἀπαρφ. μέλλ. ἀναμένω ὅτι θὰ πράξῃ τίς τι ἢ ὅτι θὰ γίνῃ τι : 'Ηρ.1,42, αὐτ.7,156 **προσδοκέοντας ἀπολέεσθαι,** αὐτ.235 **μάχας ἰσχυροτέρας ἄλλας τῶν γενομένων προσδέκεο ἔσεσθαί τοι,** Αἰσχ.Πρ.930 **προσδοκᾶν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα ;,** αὐτ.988, Πλάτ.Νόμ.699B **ταὐτὸν δὴ προσεδόκων καὶ τότε γενήσεσθαι·** ‖ μτ. ἀορ. ἀπαρφ. κ. τοῦ ἂν : 'Αριστφ.Βάτρ.556 **οὐ μὲν οὖν με προσεδόκας, ὁτιὴ κοθόρνους εἶχες, ἂν γνῶναί σ' ἔτι ;,** Πλάτ.Κρατ.438E **διὰ τίνος ἄλλου οὖν ἔτι προσδοκᾷς ἂν αὐτὰ μαθεῖν ;,** Ξεν.Λακ.1,3· κ. ἄνευ τοῦ ἂν : Αἰσχ.'Αγ.675 **Μενέλαον . . προσδόκα μολεῖν** (τὸ μολεῖν αὐτόν, πρόσμενε νὰ ἔλθῃ), ΚΔ Πράξ.3,3 **προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν·** κ. παθ. : Εὐρ.ἀπ.554 **ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μείζων βροτοῖς φανεῖσα μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον,** Πλάτ.Νόμ.966E **ὅς οὐ τοὐναντίον ἔπαθεν ἢ τὸ προσδοκώμενον ὑπὸ τῶν ἄλλων,** Δημ.1468, Πλούτ.'Ηθ.204D **θᾶσσον ἢ προσεδοκήθη·** ‖ ὁμ. μτ. ἐνεστ. ἀπαρφ. νομίζω, ὑποθέτω ὅτι τις πράττει τι ἢ ὅτι πρᾶγμά τι εἶναι : Εὐρ.'Αλκ.1091 **μῶν**

τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷς;» Πλάτ.Νόμ. 803E προσδοκῶντα καὶ τὸν ποιητὴν εὖ λέγειν τό, Ξεν.Ἀν.6,1,16 οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων ἄγοντά τι σφίσιν ἥκειν· κ. παθ. : Λυσ.19,47, αὐτ. 48 προσεδοκᾶτο . . πολλὰ . . ἔχειν· ‖ ὁμ. μτ. παρακ. ἀπαρφ. νομίζω ὅτι ἔχει τι ὑπάρξει : Πλάτ. Πολιτ.275A διορίσαντας τῆς ἀρχῆς τῆς πόλεως οὕτω τελείως τὸν πολιτικὸν ἡμῖν εἰρῆσθαι προσδοκᾶν· ‖ κ. μσν. κ. νεώτ. μτ. αἰτ. πράγμ. ἀναμένω, περιμένω, ἐλπίζω τι : Αἰσχ.Πρ.1026 τοιοῦδε μόχθου τέρμα μή τι προσδόκα, Σοφ.Φιλ.784 καί τι προσδοκῶ νέον, Ἀριστφ.Σφ.56 μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν . . μέγα, Ἀντιφ.5,19 ἃ γάρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγχωρεῖ, Ξεν. Ἱππ.8,14, Πλούτ.Θεμ.3 πόρρωθεν ἤδη προσδοκῶν τὸ μέλλον, ΚΔ Πέτρ.2,3,14 ταῦτα προσδοκῶντες, Πάπ. ζημίαν, ἣν μὴ προσδόκα, Σύμβολ.Πίστ.11 κ. 12 προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. προσ. προσμένω, ἀναμένω, περιμένω : Εὐρ.Ἀλκ.363 ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω, Πλάτ.Θεαίτ.170B σωτῆρας σφῶν προσδοκῶντας, Ξεν.Ἑλλ.3,1,20 ὁ δὲ Μειδίας προσδοκῶν.. τὸν Φαρνάβαζον, ΚΔΜατθ. 11,3 σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν;» αὐτ.Λουκ.1,21, αὐτ.8,40, αὐτ.Πράξ.10,24, Πάπ. προσδόκα ἡμᾶς· ὁμ. κ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Θεσμ.846 ἰλλὸς γεγένημαι προσδοκῶν, Πλάτ.Ἀπολ.17C μηδεὶς ὑμῶν προσδοκησάτω ἄλλως (τοῦτ' ἔσεσθαι), Μέν.Κιθ.ἀπ.7 πρᾶγμ' ἔστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν, ΚΔ Λουκ.3,15 προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ, αὐτ. Πράξ.28,6· ‖ Φώτ.458,19 «ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν, προσδέχεσθαι»· **2)** διστάζω, ἐνδοιάζω, ἀπορῶ, ἐμπροθ. (περί τινος) : Ἰώσ.ΠΙ 7,8,4· **3)** ρηματ.π. προσδόκημα, -κία, -κητός, προσδόκιμος.

προσδοκῶ-έω, ἀόρ. **προσέδοξα,** νομίζομαι προσέτι, φαίνομαι πρὸς τούτοις : Δημ.617 ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι (δ.γρ. πρὸς ἔδοξεν).

πρόσδομα-ατος (τὸ) μσν. τὸ διδόμενον ὡς προσθήκη, ὡς ἐπίμετρον : Πλαν.Βί.Αἰσώπ.24.

προσδοξάζω προσθέτω τι εἰς γνώμην τινά : Πλάτ.Θεαίτ.209D τὸ οὖν προσλαβεῖν λόγον τῇ ὀρθῇ δόξῃ τί ἂν ἔτι εἴη; εἰ μὲν γὰρ προσδοξάσαι λέγει ἢ διαφέρει τι τῶν ἄλλων· **2)** εἰσάγω ἔν τινι κρίσει πρόσθετόν τι στοιχεῖον, δοξάζω, νομίζω τι ἐπὶ πλέον, προσυπονοῶ : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,12· κ. παθ. : αὐτ.19U· **3)** πλάττω δοξασίαν τινὰ προσέτι, τὸ παθ. : Στράβ.11,7,4 προσεδοξάσθη δὲ καὶ περὶ τῆς θαλάττης ταύτης πολλὰ ψευδῆ, Γαλ. 10,84 τὸ προσδοξαζόμενον τοῖς ὀνόμασι.

προσδοξοποιοῦμαι-έομαι μτγν. ἐξαρτῶμαι προσέτι καὶ ἐκ δοξασιῶν, κατέχομαι προσέτι καὶ ὑπὸ φανταστικῶν ἰδεῶν : Πολύβ.18(17),15,16 τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ προσδεδοξοποιημένον, οὐχ ἧττον διὰ τὴν ἀλογιστίαν ἢ διὰ τὴν φύσιν ἁμαρτάνει (δ.γρ. ἀντὶ πρὸς δεδοξοποιημένον).

προσδόρπιος-ον ἐν ἐπ. τ. ποτιδόρπιος βλ.λ.

προσδόσιμον (τὸ) (προσδίδωμι) πάπ. συμπληρωματικὴ ἐντολή, διαταγή.

πρόσδοσις-εως (ἡ) (προσδίδωμι) μτγν. ἡ πρόσθετος δόσις, ἡ προσθήκη : Πάπ. ἠπείρου γῆς καὶ τῆς προσδόσεως τῆς ἐκεῖσε οὔσης νήσου· **2)** ἐσφ.γρ. ἀντὶ παράδοσις : Ἱεροκλ.Στ.63A πρόσδοσις ἐργαλείων.

προσδουλεύω γλωσσ. δουλεύω πρὸς τούτοις, εἶμαι δοῦλος, σκλάβος προσέτι.

προσδοχή (ἡ) (προσδέχομαι) μτγν. ἡ ὑποδοχή : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,38U· **2)** ἀναγνώρισις χρέους, χρέος: Πάπ. τοσαύτας προσδοχὰς χρεωστοῦμεν.

προσδρομή (ἡ) (προσδραμεῖν) ἔφοδος, ὡς στρατιωτικὸς ἑλιγμός : Ἐπιγρ. προσδρομὴ πεζῶν, αὐτ. προσδρομὴ συνωρίδι· ‖ αἰφνίδιος προσβολή, αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεσις : Πλούτ.Ἠθ.344A.

προσδύνω μτγν. ἐπὶ ἀστέρων, πλησιάζω νὰ δύσω, εὑρίσκομαι περὶ τὴν δύσιν μου, στὸ βασίλεμά μου : Κατ.Ἀστρλ.Κ Β(1),139.

προσδυσκολαίνω μτγν. δυσκολαίνω, φέρομαι μετὰ δυστροπίας πρός τινα : Πλούτ.Ἠθ.818A.

προσδυσχεραίνω μτγν. δυσχεραίνω, στενοχωροῦμαι, δυσαρεστοῦμαί τινι : Ἰώσ.ΑΙ 6,12, προσδυσχεραίνειν τοῖς οἰκέταις.

προσδυσωπῶ-έω μσν. δυσωπῶ, καταισχύνω, καταντροπιάζω τινὰ προσέτι : Ἰω.Ἱεροσολ.Βί.Δαμασκ.1 263,1 (ἔκδ. Mayor).

προσδωροῦμαι-έομαι μτγν. δωροῦμαί τινί τι προσέτι, δίδω τινί τι πρὸς τούτοις : Διόδ.Σ 17,38

προσεβάζομαι Ἐπιγρ. σεβάζομαι, σέβομαι, ἀπονέμω σεβασμόν τινι.

προσεγγελῶ-άω ἐπιγελῶ τινι προσέτι, περιγελῶ, ἐμπαίζω τινὰ προσέτι : Αἴσωπ.330 τούτῳ δὲ καὶ προσεγγελῶσιν (δ.γρ. ἀντὶ προσγελῶσιν).

προσεγγίζω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. προσήγγισα, φέρω τι ἐγγύς, πλησίον ἄλλου τινός, κάμνω τι νὰ πλησιάσῃ πρὸς ἄλλο : Λουκ.Ἔρωτ.53 ἠρέμα χείλη προσεγγίσας χείλεσιν, - προσπάθησε νὰ προσεγγίσῃ τὰ δύο ἄκρα τοῦ ἐλάσματος· **2)** ἀμτβ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἔρχομαι, φθάνω ἐγγύς, ἐγγίζω, πλησιάζω, ζυγώνω, μτ. δοτ. : Λεωνίδ.ΑΠ 7,422, Διόδ.Σ 3,16 ὥστε μηδένα δύνασθαι τοῖς τόποις προσεγγίζειν, ΚΔ Μᾶρκ.2,4 μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30,9 προσεγγίζειν τοῖς τῆς ἀκμῆς ἰδιώμασι, Φιλούμ.12,1, Μηναῖ.12,5 Ὄρθρ. Ὠδ.1 Θεοτοκ. ὁ θάνατος.. τῷ σῷ τόκῳ προσεγγίσας ὤλετο· κ. μτ. γενικ. : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.585· κ. μτ. αἰτ. : ΨΚωδ.199,11 (ἔκδ. Preg.)· κ. ἀπολ. : Πολύβ.39,1,4 καὶ προσεγγίσας ἤρετο τίνα φοβούμενος τὴν πανοπλίαν ἔχων ἥκε, Ἐζεκ.Ἐξ. 96· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πλοίου, εἰσέρχομαι εἰς λιμένα, σταθμεύω, πιάνω : τὸ ἀτμόπλοιον θὰ προσεγγίσῃ εἰς Τῆνον, Μύκονον καὶ Δῆλον· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. προσεγγίζομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.439· ὁμ. ἐμπροθ. (πρός τινα) : Κατ. Ἀστρλ.Κ 1,167· **3)** νεώτ. ἐπὶ χρόνου, ἐπίκειμαι, πλησιάζω, εἶμαι κοντά, κοντεύω : προσεγγίζουν αἱ ἐξετάσεις, - προσήγγισεν ἡ ἄνοιξις, - προσεγγίζει ἡ ἐποχὴ τοῦ θερισμοῦ· **4)** ρηματ.π. προσέγγισις, προσεγγισμός.

προσέγγισις-εως (ἡ) (προσεγγίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πλησιάζειν, ὁ πλησιασμός : Ψελλ. Δαμ.85 (Gaulm.)· ‖ νεώτ. φρ. κατὰ προσέγγισιν ὡς ἔγγιστα, περίπου, ἀντίθ. ἀκριβῶς· **2)** νεώτ. ἐπὶ πλοίου, ἡ εἴσοδος, ἡ ἄφιξις, ἡ στάθμευσις εἰς λιμένα : ἀπηγορεύθη ἡ προσέγγισις ξένων πλοίων εἰς τὸν ναύσταθμον.

προσεγγισμός (ὁ) (προσεγγίζω) μτγν. ἡ προσέγγισις, πλησίασις : Γρηγ.Νύσσ.3,654 θεοῦ προσεγγισμὸν τοπικὴ μετάστασις οὐ κατεργάζεται.

προσεγγράφω ἐγγράφω, ἀναγράφω τι προσέτι ἐπὶ στήλης : Ἡρ.2,102 τούτοισι δὲ ἐνέγραφε ἐν τῇσι στήλῃσι κατὰ ταὐτὰ . . καὶ δὴ καὶ αἰδοῖα γυναικὸς προσενέγραφε, Ἐπιγρ.· ‖ γράφω τί που προσθέτως, προσθέτω ὄνομά τι : Ὑπερείδ. Ἀθ.8 προσεγγράφειν ἐν ταῖς συνθήκαις· **2)** ἐγγράφω προσθέτως περιοριστικήν τινα διάταξιν, προσθέτω ἔν τινι ἐγγράφῳ περιοριστικόν τινα ὅρον : Αἰσχίν.3,203 τὸν ῥήτορα ἐξήλεγξα γράφαντα Δημοσθένην ὑπεύθυνον ὄντα στεφανοῦν οὐδὲν προβαλλόμενον, οὐδὲ προσεγγράφαντα «ἐπειδὰν δῷ τὰς εὐθύνας», Δίων Κ 48,22.

προσεγγυῶμαι-άομαι ἐγγυῶμαι περί τινος προσέτι, δίδω, παρέχω ἐγγύησιν προσέτι διά τι, γίνομαι προσέτι ἐγγυητής : Δημ.879 τὸν ἀδικήσανθ' ὡς δίκαιόν τι ποιήσοντα καὶ τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος προσεγγυήσασθαι, Ἀριστεíδ.2,204).

προσεγείρω μτγν. κ. μσν. ἐγείρω, ὑφῶ, σηκώνω τι : Φιλόστρ.Γυμν.35 **προσεγείρειν στέρνον** **2**) μσν. τὸ μέσ. **προσεγείρομαι** ἐγείρομαι ἐνώπιόν τινος ἐκ σεβασμοῦ καὶ παραχωρῶ εἰς αὐτὸν τὴν θέσιν, ὑπανίσταμαι, προσηκώνομαι : Ἀπολλ. ἐν Τύρ.π.Κορ.Ἀτ.4Λ,462 **ἐν λ. ὅλοι τῆς προσεγέρθησαν καὶ δίδουσίν της τόπον** **3**) διεγείρω, ἐρεθίζω, κινῶ, παροξύνω : Φιλόστρ.Γυμν.55 **προσεγείρειν αὐλῷ τινα,** αὐτ.Σοφ.2,9,2.

προσεγκαινίζω μσν. ἀντὶ ἐγκαινίζω βλ.λ.2): Ἰώσ. Γενέσ.113,13 **προσεγκαινίζειν ναόν.**

προσεγκᾰλῶ-έω ἐγκαλῶ τινα προσέτι, κατηγορῶ, αἰτῶμαί τινα ὡς ἔνοχόν τινος πρὸς τούτοις, ἑπομένης εἰδικῆς προτάσεως : Διόδ.Σ 14,17 **προσεγκαλούντων ὅτι τοὺς Ἕλληνας καταδουλοῦνται,** Δίων Κ 41,6 **προσεγκαλεῖν ὅτι . .** · ὁμ. μτ. δοτ. κ. μτχ. : Πλούτ.Ἠθ.401Β· κ. ἀπολ. : Ἀλεξ.146,8 **αὗται δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι,** Διον. Ἁλ.Ρωμ.7,46 **προσεγκαλῶν καὶ ἀπειλῶν,** Γαλ.Χρ. Μορ.5,4, παροιμ. ἐν Λιβάν.Ἐπιστ.1134,1 **οἱ φῶρες προσεγκαλοῦσι.**

προσέγκειμαι ἐπιτετ. τ. τοῦ ἔγκειμαι βλ.λ. Ἡσ. «προσεγκεῖσθαι· ἐγκεῖσθαι, ἐπικεῖσθαι».

προσεγκελεύομαι μτγν. ἐγκελεύομαί τινα προσέτι, προτρέπω, παρακινῶ, παρορμῶ τινα εἴς τι πρὸς τούτοις : Πλούτ.Ἀλέξ.10,αὐτ.Αἰμ.33 **ἐπορεύοντο σαλπιγκταὶ μέλος . . προσεγκελευόμενοι** [παίζοντες μέλος διεγερτικόν].

προσεγκαλάπτω Ἐπιγρ. ἐγκολάπτω τι προσέτι, ἐγχαράττω τι προσθέτως.

προσεγκρίνω μτγν. ἐγκρίνω τι προσέτι, παραδέχομαι πρὸς τούτοις, συγκαταλέγω : Γρηγ.Ναζ. 2,194C **τούτοις προσεγκρίνουσι τὴν Ἐσθὴρ τινες.**

προσεγκύπτω μσν. ἐγκύπτω πρός τι : Πρόδρ. 418 **προσεγκύπτουσα πυκνὰ ταῖς βίβλοις.**

προσεγρήγορα ἀμτβ. παρακ. τοῦ προσεγείρω, ἀγρυπνῶ προσέτι, μένω ἄγρυπνος πρὸς τούτοις : Ἀριστλ.Πρ.916b,3 [εἰκ. ἀντὶ προεγρήγορα].

προσεγχέω, μέλλ. **προσεγχεῶ,** ἐγχέω τι προσέτι, χέω τι ἐντός τινος πρὸς τούτοις : Δίφιλ.17,10.Ἀριστλ.ΖΓ 753a,20,αὐτ.Πρ.961a,25 **προσεγχέειν εἰς τὰ ὦτα ἔλαιον,** Πλούτ.Ἠθ.149Β **εἰς φυκτῆρα κεράσας μέγαν καὶ προσεγχέας ἄκρατον ἐξέπιεν**· κ. παθ. : αὐτ.ΖΓ 723a,19 **οἷον οἶνος ὕδατος προσεγχυθέντος** [ἄ.γρ. παρεγχυθέντος], Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ 2,5· ‖ τὸ μέσ. **προσεγχέομαι** κάμνω νὰ χυθῇ τι ἐντός προσέτι : Ἀριστλ.Πρ.961a,18 **ἐὰν εἰς τὸ οὖς ὕδωρ ἐγχυθῇ, ἔλαιον προσεγχέανται.**

προσεγχρίμπτω κ. μσν. πλησιάζω βιαίως πρός τι, προσκρούω ἐπί τινος : Ἱππ.Ἄρθρ.60 **τῇ πτέρνῃ προσεγχρίμπτουσιν,** Νικ.Χων.350Α **αἱ τῷ τῆς πόλεως αἰγιαλῷ προσεγχρίψασαι.**

προσεγχρίω μτγν. ἐγχρίω, χρίω τι προσέτι, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω ἔτι ἅπαξ : Φίλ.2,454, Στράτ.ΑΠ 11,117 **ἂν δὲ προσεγχρίσας αὐτὸν φθάσῃ. .**

προσέγχυμα-ατος [τό] **νεώτ. ἀνατ.** ἱστός ἀποτελούμενος ἐξ ἰνῶν.

προσεγχώννῡμι μσν. ἐγχώννυμι προσέτι, καλύπτω διὰ χώματος, γεμίζω τι μὲ χῶμα προσέτι : Γεωπ 11,7,2 **ἁδρὰν προσεγχώσαντες γῆν.**

προσεδᾰφίζω καταρρίπτω τι εἰς τό ἔδαφος, ῥίπτω τι κατὰ γῆς : Ἀνών. ἐν Ρήτ.3,661 **λαῖλαψ πρόρριζον ἀνασπάσασα τῇ γῇ προσεδαφίζει,** Μᾱρκ. Ἐρ.137 [ἔκδ.Paris 1563 .]· **2**) προσάγω τι εἰς τὴν γῆν, προσερείδω, προσαρμόζω τι εἰς τὸ ἔδαφος: Αἰσχ.Ἑπτ.496 **ὄφεων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου** [σχόλ. «προσπέπλεκται, ὑπέστρωται», Βερναρδ. Γρηγ. «τὸ κούφωμα τοῦ κοιλογάστορος κύκλου [τῆς ἀσπίδος] γύρῳ γύρῳ [κυρ. ἐν ᾧ τρέχει γύρω γύρω = περίδρομον] εἶνε προσηρμοσμένον μὲ τὸ ἔδαφος διὰ πλεκτανῶν ὄφεων»].

προσεδρ(ε)ία [ἡ] [προσεδρεύω] τὸ προσκαθῆσθαι, τὸ καθῆσθαι πλησίον τινός, ἰδ. ἡ περικάθισις, ἡ πολιορκία, ὁ ἀποκλεισμός : Θουκ.1,126 **καὶ προσκαθεζόμενοι ἐπολιόρκουν χρόνου δὲ ἐγγιγνομένου οἱ Ἀθηναῖοι τρυχόμενοι τῇ προσεδρίᾳ ἀπῆλθον οἱ πολλοί,** Δίων Κ 36,51· **2**) ἐπιμελὴς θεραπεία, διαρκὴς προσοχὴ εἴς τι, μεγάλη ἐπιμέλεια περί τι : Φιλόδ.Ρήτ.1,232S, Λογγῖν. π. Πορφ. Πλωτ.19 **τῷ δ' ἦν ἄλλο προὐργιαίτερα τῆς τοιαύτης προσεδρίας,** Ἰάμβλ.Προτρ.6 **μεθ' ἡδονῆς ἡ προσεδρεία γίγνεται,** Πάπ. **τῶν πραγμάτων πολλῆς προσεδρίας δεομένων**· ‖ εἰδ. τὸ καθῆσθαι παρὰ τὴν κλίνην ἀσθενοῦς, ἡ περιποίησις ἀρρώστου : Εὐρ.Ὀρ.93 **ὡς ἄσχολός γε συγγόνου προσεδρίᾳ,** αὐτ.304 **εἰ γὰρ προλείψεις μ' ἢ προσεδρίᾳ νόσον κτήσει τιν', οἰχόμεσθα** [Βερναρδ.Γρηγ. «ἐὰν μὲ ἀπολίπῃς [ἐὰν με «ἀφήσῃς, ἐὰν ἀποθάνῃς» Σχ.] ἢ τῷ προσεδρεύειν νόσον κτήσῃ τινά, ἀπολλύμεθα [κἀγὼ ἀπόλλυμαι]»], Ἱεροκλ.Στ.58Α **αἱ τῶν τέκνων προσεδρεῖαι** [αἱ φροντίδες, αἱ περιποιήσεις τῶν τέκνων].

προσεδρευτικός-ή-όν ὁ προσκαθήμενός τινι, ὁ ἐπιμένων εἴς τι, ὁ ἐπιμελής· κ. ἐπίρρ. **-ῶς** : Ἡσ. ἐν λ. λιπαρῶς.

προσεδρεύω προσκάθημαί τινι, ἑδρεύω, κάθημαι, παραμένω πλησίον τινός, μτ. δοτ. : Εὐρ.Ὀρ. 403 **πότερα κατ' οἴκους ἢ προσεδρεύων πυρᾷ;**· ‖ εἶμαι πάντοτε πλησίον τινός, παρακολουθῶ τι ἐκ τοῦ πλησίον, ἐνδελεχῶς σπουδάζω περί τι, ἐπιμελοῦμαί τινος, φροντίζω περί τινος, μτ. δοτ. : Δημ.914 **οἳ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον,** Πολύβ.12,26e,2 **φιλοπονώτατα προσεδρεύσαντες τοῖς ὑπομνήμασιν,** Φιλόδ.Ρητ.2,61,5, ΚΔ Κορινθ.1,9,13 **οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται;** Ἰώσ.Ἀπ. 1,7 **τῇ θεραπείᾳ τοῦ θεοῦ προσεδρεύειν,** αὐτ.ΑΙ 3,4,1, Ἐπιγρ. [τοῖς ἐφήβοις] **προσκαρτερῶν ἐπιμελῶς καὶ προσεδρεύων** [ἐπὶ τοῦ κοσμητοῦ], Ἐπιγρ. **τοῖς τῆς Ἀσίας πράγμασιν προσεδρεύειν**· ὁμ. κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.ΖΙ 568b,15 **ἔστι δὲ βραδυτάτη .. ἐκ τῶν ᾠῶν ἡ τοῦ γλάνιος αὔξησις· διὸ προσεδρεύει ὁ ἄρρην . . πεντήκοντα ἡμέρας ὅπως μὴ κατεσθίηται ὁ γόνος ὑπὸ τῶν . . ἰχθύων,** Πολύβ.11,4(5),2 **ἐξ ὅτου τὸν πόλεμον ἐνεστήσασθε, προσεδρεύοντες .. οὐ διαλείπομεν**· ‖ μτφ. κάθημαι πλησίον καὶ παραφυλάττω, μτ. δοτ. : Δημ.14 **προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι,** Πολύβ.38,5,9 **προσεδρεύσων τοῖς καιροῖς** [διὰ νὰ παραφυλάξῃ τὰς εὐκαιρίας]· ‖ πάπ. παρακολουθῶ τὴν ἀνύψωσιν τῆς στάθμης τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου· ‖ ἐμμένω, ἐπιμένω εἴς τι : Ἀλεξ. 234 **προσεδρεύειν τῷ πόθῳ,** Ἀριστλ.Πολιτ.1338b,25 **αὐτοὺς τοὺς Λάκωνας ἴσμεν, ἕως μὲν αὐτοὶ προσήδρευον ταῖς φιλοπονίαις, ὑπερέχοντας τῶν ἄλλων**· ‖ ἐπιδίδομαι εἴς τι μετὰ ζήλου, καταγίνομαι εἴς τι μετὰ θέρμης : Ἀριστλ.Πολιτ. 1337b,16,αὐτ.1263a,29 **μᾶλλον δ' ἐπιδώσουσιν ὡς πρὸς ἴδιον ἑκάστου προσεδρεύοντος,** Πάπ. **προσεδρεύειν εἰς τὰ μαθήματα**· **2**) κάθημαι πλησίον πόλεώς τινος καὶ πολιορκῶ αὐτήν, πολιορκῶ, ἀποκλείω, μτ. δοτ. τόπου : Πολύβ.8,9,11 **προσεδρεύουσι ταῖς Συρακούσαις**· κ. ἐμπροθ. . Δίων Κ 37,39 **πρὸς ταῖς Φαισούλαις προσεδρεύοντες**· **3**) ἀναμένω, περιμένω : Πάπ. **προσήδρευσα ἐφ' ἡμέρας δύο ἐκδεχόμενός σε**· ‖ ἰδ. παρευρίσκομαι, ἐν τῷ δικαστηρίῳ : Πάπ. **παρεῖναι καὶ προσεδρεύειν τῷ βήματι**· ‖ φοιτῶ, συχνάζω κανονικῶς εἰς δικαστήριον, ἀθ. ὑπηρετῶ ὡς γραφεὺς δικαστηρίου : Πάπ. **προσεδρεύειν τῷ δικαστηρίῳ,** αὐτ. **προσεδρεύουσίν σου τῷ δικαστηρίῳ**· **4**) εἶμαι ἐν ὑπηρεσίᾳ, ὑπηρετῶ, ἐργάζομαι ὡς ὑπηρέτης : Δημ.313 **τῷ πατρὶ**

τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων, τὸ μέλαν τρίβων καὶ τὰ βάθρα σπογγίζων· όμ. ἐπὶ ὑπηρέτου, θεράποντος : Πάπ. **παραμένειν . . καὶ προσεδρεύειν·** || όμ. ἐπὶ μαθητευομένου : Πάπ. **προσεδρεύειν τῷ διδασκάλῳ·** **5**) ρηματ.π. προσεδρεία, προσεδρευτικός.

προσεδρία (ἡ) ἄ. προσεδρεία βλ.λ.

προσεδρικῶς γλωσσ. σπουδαίως, προθύμως, ἐπιμελῶς, φιλοπόνως.

πρόσεδρος-ον (ἕδρα) κ. νεώτ. ὁ καθήμενος πλησίον τινός, ὁ προακαθήμενος, ὁ παράκαθήμενος, ὁ πάρεδρος· Ἡσ. «πρόσεδρος· παρακαθήμενος, σχολάζων» : Δίων Κ 57,7 **ἔλεγεν ὅσα ἐδόκει αὐτῷ ὡς πρόσεδρος** (εἰκ. ἀντὶ πρόεδρος, ἀλλὰ ἀναγν. πάρεδρος)· || νεώτ. μ. ἐν τῇ φρ. **πρόσεδρος ὑπουργός** βαθμὸς ἀνωτάτων διπλωματικῶν ὑπαλλήλων· || μτφ. ἐν Σοφ.Τρ.794 **ἐκ προσέδρου λιγνύος** (Βερναρδ.Γρηγ. «τοῦ προακειμένου (καὶ περικεχυμένου) καπνοῦ ἐκ τῆς θυσίας»)· **2**) Ἡσ. ὁ συνεχῶς, ἀδιαλείπτως συχνάζων, φοιτῶν που.

προσεθίζω ἐθίζω, συνηθίζω τινὰ εἴς τι : Ξεν. Ἀπολ.25 **τοὺς νέους . . καρτερίαν καὶ εὐτέλειαν προσεθίζων·** όμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : αὐτ. ΚΠ 8,1,36 **δίψος δύνασθαι φέρειν . . προσείθιζε τοὺς κοινῶνας,** αὐτ.Ἱππαρχ.1,17, Γαλ.16,142· τὸ παθ. συνηθίζω ἐμαυτόν εἴς τι : Ξεν.Λακ.2,4 **ἑνὶ ἱματίῳ δι' ἔτους προσεθίζεσθαι,** Αἰλ.Τακτ.35,6· όμ. μτ. ἀπαρφ. : Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.17 **δοκῶ μοι κατὰ σμικρὸν πρασεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν·** **2**) ρηματ. π. προσεθισμός.

προσεθισμός (ὁ) (προσεθίζω) γλωσσ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προαεθίζειν βλ.λ.

προσειδέναι ἀπαρφ. τοῦ πρόσοιδα βλ.λ.

προσειδής-οῦς-ές (εἴδομαι) μτγν. ὁ ὁμοιάζων πρός τινα, ὁ ὅμοιός τινι : Νίκ.ἀπ.74,3 **ὠχρόν τε χρυσῷ τε φυὴν εἰς ὦπα προσειδές.**

προσέθου β' ἑν. μέσ. ἀόρ. β' τοῦ προστίθημι βλ.λ.

πρόσει β' ἑν. ἐνεστ. τοῦ πρόσειμι βλ.λ.

προσεῖδον, ἀπαρφ. **προσιδεῖν,** μτχ. **προσιδών,** ἀόρ. β' ἄνευ ἐνεστ. ἐν χρ. ἀνθ' οὗ λαμβάνεται ὁ ἐνεστ. προσορῶ, βλέπω πρός τινα ἢ πρός τι, προσατενίζω, κοιτάζω πρός τι : Ἡσίοδ.ἀπ.93,2, Σαπφ.69 **προσιδεῖν φάος ἀλίω,** Ἡρ.1,129 **ὁ δέ μιν προσιδὼν ἀντείρετο,** Αἰσχ.Πρ.553 **ἔμαθον τάδε σὰς προσιδοῦσ' ὀλοὰς τύχας,** Σοφ.ΟΤ 1372 **οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἅδου μολών·** || τὸ μέσ. προσιδέσθαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀδ.Ν 155 **ὁππότε κεν δὴ πάντες ἐλαυνομένην προσίδωνται** (δ.γρ. ἀντὶ προΐδωνται), Ἡσίοδ.Α 386 **χαλεπὸς προσιδέσθαι κάπρος** (δ.γρ. ἀντὶ προϊδέσθαι), Πίνδ.Π 1,26 **τέρας . . θαυμάσιον προσιδέσθαι,** Αἰσχ.Πέρσ.48 **φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι,** αὐτ.694 **σέβομαι μὲν προσιδέσθαι.**

προσείδω ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. **προσείδομαι** εἶμαι ὅμοιος πρός τινα, ὁμοιάζω τινί : Αἰσχ.Χο.178 **μάλιστ' ἐκείνου βοστρύχοις προσείδεται** (τὰ μάλιστα ὁμοιάζει μὲ τοὺς βοστρύχους ἐκείνου).

προσεῖκα ἀττ. ἀντὶ προσέοικα βλ.λ.

προσεικάζω, μέλλ. **προσεικάσω,** ἀόρ. **προσῄκασα,** ποιῶ, καθιστῶ τι ὅμοιον, ἀφομοιῶ, ἐξομοιῶ, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Πλάτ.Τίμ.40Α **τοῦ . . θείου τὴν πλείστην ἰδέαν ἐκ πυρὸς ἀπειργάζετο, . . τῷ δὲ παντὶ προσεικάζων εὔκυκλον ἐποίει,** Ξεν. Ἀπομν.3,10,8 **δεῖ . . τὸν ἀνδριαντοποιὸν τὰ ἔργα τῆς ψυχῆς τῷ εἴδει προσεικάζειν·** τὸ μέσ. **προσεικάζομαι** εἶμαι ὅμοιος πρός τινα, ὁμοιάζω τινί, μτ. δοτ. : Αἰσχίν.3,247 **ἔστι δὲ ὄνειδος μὴ τοῖς προγόνοις ἡμᾶς, ἀλλὰ τῇ Δημοσθένους ἀνανδρίᾳ προσεικασθῆναι·** **2**) μτφ. συγκρίνω, παραβάλλω τινὰ πρός τι, θεωρῶ τι ὅμοιον πρός τι ἄλλο, παρομοιάζω, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Αἰσχ.Ἐπτ. 431, αὐτ.Ἀγ.1131 **κακῷ δέ τῳ προσεικάζω τάδε** (Βερναρδ.Γρηγ. «κυρ. τὰ παρομοιῶ πρός τι κακόν, τ.ἔ. ἐν τούτοις ὑποπτεύω (ὑπολανθάνον) τι κακόν»), Εὐρ.Ἠλ 559, Πλάτ.Πολ.473C **ὃ τῷ μεγίστῳ προσεικάζομεν κύματι** (δ.γρ. ἀντὶ προεικάζομεν), Ἰώσ.ΠΙ 7,8,3· **3**) εἰκάζω, συμπεραίνω, τεκμαίρομαί τι διὰ συγκρίσεως, παραβολῆς : Αἰσχ.Ἀγ.163 **οὐκ ἔχω προσεικάσαι πάντ' ἐπισταθμώμενος πλὴν Διός,** Πλούτ.Νόμ.15 **οὓς τὰ μὲν ἄλλα Σατύρων ἄν τις ἢ Πανῶν γένει προσεικάσειε·** **4**) εἰκάζω, συμπεραίνω τι προσέτι, προσθέτως : Στράβ.3,5,8 **δῆλον ἐξ ὧν καὶ προσεικάζει γίνεσθαι τὰς μειώσεις.**

προσείκελος-η-ον ὁ κατά τι, ὁ ὀλίγον τι, ὁ κάπως ὅμοιος, ὁ παρόμοιος, ὁ παρεμφερής, μτ. δοτ. : Ἡρ.2,12 **τῇ Ἀραβίῃ . . ἐούσῃ** τὴν Αἴγυπτον **προσεικέλην,** αὐτ.3,110 **θηρία πτερωτά, τῇσι νυκτερίσι προσείκελα,** αὐτ.4,177 **γλυκύτητα δὲ τοῦ φοίνικος τῷ καρπῷ προσείκελος** (κατὰ τὴν γλυκύτητα), Ἀγαθοκλ.π.Ἀθήν.14,650Α **τὴν σάρκα . . ταύτῃ προσείκελον.**

προσεικέναι ἀττ. ἀπαρφ τοῦ προσέοικα βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.1161 **μηδὲ . . ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι.**

προσεικής-οῦς-ές μτγν. ὁ προσείκελος βλ.λ. Νίκ.Θηρ.292· **2**) γλωσσ. ὁ κολακευτικός, ὁ θωπευτικός.

προσεικονογραφῶ-έω μσν. περιγράφω δι εἰκόνων προσέτι.

προσείλημα-ατος (τὸ) (προσειλῶ) τὸ δι' οὗ περικαλύπτει τίς τι, τὸ περιτυλισσόμενον περί τι, τὸ περικάλυμμα, τὸ περιτύλιγμα : Κρέ.1 **προσείλημα κεφαλῆς** (τὸ σαρίκι, τὸ τουρβάνι).

προσείληφα παρακ. τοῦ προσλαμβάνω βλ.λ.

προσείληχα παρακ. τοῦ προσλαγχάνω βλ.λ.

πρόσειλος-ον (εἵλη) ὁ προσήλιος, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὰς ἡλιακὰς ἀκτῖνας, ὁ εὐήλιος, ὁ προσηλιακός, ὁ θερμός· Φώτ.458,21 «πρόσειλος, πρὸς τὴν τοῦ ἡλίου αὐγὴν ἐστραμμένος» : Αἰσχ. Πρ.451 **κοὔτε πλινθυφεῖς δόμους προσείλους ἦσαν,** Εὐπ.378 **πρόσειλος αὐλή,** Θεόφρ.ΦΑίτ. 1,13,11 **τόποι εὐσκεπεῖς καὶ πρόσειλοι,** Πλούτ.Ἠθ. 649C, Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,18 **τὰ πρόσειλα,** αὐτ.Γυμν. 58 **ἡλιούσθων πρόσειλοι.**

προσειλῶ-έω κ. ἐπ. **προτιειλέω** ἀναγκάζω τινὰ νὰ τραπῇ πρός τι, συνωθῶ, συνελαύνω, διώκω τινὰ πρός τι μέρος· Ἡσ. «προτιειλεῖν· ἐγκλίνειν» : Ἰλ.Κ 347 **αἰεὶ μὲν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιειλεῖν** (νὰ τὸν στρέφωμεν ἀπὸ τοῦ στρατοῦ πρὸς τὰ πλοῖα), Εὐρ.Ἑλ.445 **ἃ μὴ προσείλει χεῖρα μηδ' ὤθει βίᾳ·** || τὸ παθ. **περικλείομαι,** περιορίζομαι : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,4 **τοῖς κατὰ μέρος προσειλεῖσθαι.**

πρόσειμι (ΙΙ) (εἶμι), ἀπαρφ. **προσιέναι,** ἐν χρ. π. τοῖς Ἀττικοῖς ὡς μέλλ. τοῦ προσέρχομαι κ. τὸ **προσῄειν** ὡς παρατ., πορεύομαι, ὑπάγω, πηγαίνω πρός τινα τόπον, προσέρχομαι, πλησιάζω που, ἐν χρ. ἀπολ. π. Ὁμ. κ. Ἡσιόδ. κατὰ δοτ. κ. αἰτ. τῆς μτχ. : Ἰλ.Ε 682 **χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι,** αὐτ.Η 308 **ὡς εἶδον ζωὸν . . προσιόντα,** Εὐρ.Ὀρ. 149 **πρόσιθ' ἀτρέμας,** Θουκ.4,47 **ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας** (δ.γρ. προϊόντας), Ξεν.Ἀν.1,8,11 **βραδέως προσῇσαν·** όμ. μτ. αἰτ. τόπου : Αἰσχ.Εὐμ.242 **πρόσειμι δῶμα,** Εὐρ. Κύκλ.40 **Ἀλθαίας δόμους προσῇτ' ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι·** όμ. μτ. κατηγορημ. μτχ. : Πάπ. **ὁ δεῖνα πρόσεισιν ἐκδικάσων αὐτόν·** όμ. κ. μτ. προθ. συντασσομένων μτ. αἰτ. (εἰς, πρός τινα) : Ἡρ.8,52 **προσιόντων τῶν βαρβάρων πρὸς τὰς πύλας,** Σοφ.Ἠλ.437 **εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδέν,** Πλάτ.Πολ.620D **προσιέναι**

πρὸς τὴν Λάχεσιν, Ξεν.Ἑλλ.7,5,15 προσιόντες εἰς τὴν Μαντίνειαν, Αἰσχίν.1,77 ἐπειδὰν προσίω πρὸς τὸ δικαστήριον· ‖ πλησιάζω σπουδαῖον, σημαντικόν τι πρόσωπον, ἀπολ. : Θουκ.1,130 τῇ ὀργῇ οὕτω χαλεπῇ ἐχρῆτο ἐς πάντας ὁμοίως ὥστε μηδένα δύνασθαι προσιέναι· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. προσ. ὑπάγω εἴς τινα, πλησιάζω τινά : Ἡρ.1,62 ὅς οἱ προσιὼν χρᾷ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ τάδε λέγων, Ξεν.Ἀπομν.1,2,47 Σωκράτει μὲν οὐκέτι προσῇσαν, αὐτ.Συμπ.4,38 αἷς ἂν προσέλθω ὑπερασπάζονταί με διὰ τὸ μηδένα ἄλλον αὐταῖς ἐθέλειν προσιέναι (δηλ. γυναιξίν, ἐπειδὴ δὲν θέλει κανεὶς ἄλλος νὰ τὰς πλησιάσῃ ἐρωτικῶς)· ὁμ.ἀπολ. : Ὀκελλ.4,1· ‖ προσέρχομαί τινι ὡς βοηθός, μτ. δοτ. προσ. : Πάπ. διὸ πρόσειμί σοι· **2)** ἐν ἐχθρικῇ σημ. ἐπιτίθεμαί τινι, προσβάλλω τινά, μτ. δοτ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.353 τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσιόντι προσῆμεν (πρβλ.Σχόλ.Ὀδ.Α 406, Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. εἶναι), Ξεν.ΚΠ 2,4,12 ἀκούει τοὺς πολεμίους προσιόντας ἡμῖν, αὐτ. Ἀν.7,6,24 προσῆτε τῇ πόλει (πιθ. ἀντὶ τὴν πόλιν)· ὁμ. ἐμπροθ. (πρός, ἐπί τινα): Ἡρ.9,100 προσήϊσαν πρὸς τοὺς βαρβάρους, Ξεν.ΚΠ 7,1,24 προσῄεσαν τρεῖς φάλαγγες ἐπὶ τὸ .. στράτευμα· **3)** πορεύομαι, ὑπάγω, πηγαίνω μὲ τὸ μέρος τινὸς ἐν πολέμῳ : Θουκ.4,85 ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόσεισι, αὐτ.1,39· **4)** προσέρχομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι, ἰδ. ἵνα ὁμιλήσω, μτ. δοτ. : Ξεν.Ἀπομν. 3,7,1 ὀκνοῦντα δὲ προσιέναι τῷ δήμῳ, Δημ.346 τούτων .. παρὰ τὸ ψήφισμα πεπρεσβευκότων, προσῆμεν τῇ βουλῇ, Πολύβ.4,34,5 παραυτίκα προσῆσαν τοῖς ἐφόροις, Πλούτ.Ἠθ.1033F προσιέναι τῇ πολιτείᾳ· ὁμ. μτ. τῆς πρὸς κ. αἰτ. : Θουκ. 1,90 ἐς τὴν Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐ προσῄει πρὸς τὰς ἀρχάς, Ξεν.Ἀθ.3,3 προσιέναι πρὸς βουλὴν ἢ δῆμον, Αἰσχίν.1,165 οὐκ ὢν ἰδιώτης, ἀλλὰ τὰ κοινὰ προσιών, αὐτ.3,217· ‖ κ. ἀπολ. προβαίνω ὅπως ὁμιλήσω : Ἀνδοκ.1,111 προσῄει ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν γεγενημένων Ἐλευσῖνι· **5)** ἐπὶ πραγμ., προστίθεμαι, προσγίγνομαι, μτ.δοτ. : Αἰσχ. Ἀγ.817 τῷ δ' ἐναντίῳ κύτει ἐλπὶς προσῄει χειρὸς οὐ πληρουμένῳ, Ἀριστλ.ΖΓ 723e,11 σάρκας ἐκ τῆς τροφῆς προσιέναι ταῖς σαρξί· **6)** ἐπὶ χρόνου, ἐπίκειμαι, ἐπέρχομαι, πλησιάζω, ἐγγίζω : Ἡρ.4,30 ἐπεὰν προσίῃ ἡ ὥρη κυΐσκεσθαι τὰς ἵππους (ἰδ.γρ. προσῇ), αὐτ.2,41 ἐπεὰν .. προσίῃ ὁ τεταγμένος χρόνος, Πλάτ.Φαίδ.103D προσιόντος τοῦ θερμοῦ, Ξεν.ΚΠ 3,2,25 ἐπεὶ δ' ἑσπέρα προσῄει, αὐτ.Ἀπομν.4,3,14 προσιόντων αὐτῶν αἰσθανόμεθα (τῶν ἀνέμων)· **7)** ἐπὶ χρημάτων, προσόδων κττ., εἰσέρχομαι, εἰσάγομαί που ὡς ἔσοδον, εἰσπράττομαι : Ἡρ.3,89, αὐτ.91 ἀπ' Αἰγύπτου .. ἑπτακόσια προσήϊα τάλαντα, Ἀριστφ. Σφ.657 τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν προσιόντα, αὐτ.Ἐκκλ.712, Θουκ.2,13 προσιόντων .. ἑξακοσίων ταλάντων, Λυσ.30,19 δαπανᾶν ἐκ τῶν προσιόντων χρημάτων, Ξεν. Προσ.4ί, Ἐπιγρ. τῶν τε ὄντων χρημάτων καὶ τῶν προσιόντων τοῖς θεοῖς· ‖ τὸ οὐδ. μτχ. κτ. πληθ. τὰ προσιόντα αἱ δημόσιαι πρόσοδοι : Ἀριστφ. Σφ.664 οὐδ' ἡ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγνεθ' ὁ μισθός, Λυσ.21,13 τὰ προσιόντα τῇ πόλει ὡς ὀλίγα ἐστί.

πρόσειμι (2) (εἰμί), ἀπαρφ. προσεῖναι, προστίθεμαί τινι, μτ. δοτ. : Ἡρ.2,99 προσέσται δὲ αὐτοῖσί τι καὶ τῆς ἐμῆς ὄψιος, αὐτ.7,173 καί σφι προσῆν ἡ τῶν Θεσσαλῶν ἵππος, Πλάτ.Πολ.437E ἐὰν .. θερμότης τῷ δίψει προσῇ· ‖ προσπέφυκα, προσυπάρχω, συνυπάρχω τινί, ἀνήκω εἴς τινα, μ. δοτ. : Σοφ.Αἴ.521 ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι, αὐτ.Ἠλ.654, Εὐρ.Φοίν.529 οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά .. πρόσεστιν, Ἀριστφ.Νεφ.588, Ξεν. Ἀπομν.1,2,10 τῇ .. βίᾳ πρόσεισιν ἔχθραι καὶ κίνδυνοι, Ἰσοκρ.12,115 τῶν ἀγαθῶν οὔτε τῶν κακῶν τῶν προσόντων ἑκατέρᾳ τῶν δυνάμεων, Δημ. 318 ὡς ἐὰν πρότερός τις εἴπῃ τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλου (τὰς ἰδίας ἰδιότητας, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν ἑαυτόν του), Πάπ. θαρρῶν τεύξεσθαι τῶν προσόντων μοι δικαίων· κ. ἀπολ. : Πλάτ.Μενξ. 234C καὶ τὰ προσόντα καὶ τὰ μὴ περὶ ἑκάστου λέγοντες· ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.Θεαίτ.150A οὐ .. πρόσεστι γυναιξὶν .. εἴδωλα τίκτειν (αἱ γυναῖκες δὲν ἔχουσι τὸ προσόν)· **2)** ἀπολ. ἐπίκειμαι, εἶμαι παρών, πλησίον προσέτι : Αἰσχ.Ἀγ.558 τὰ δ' αὖτε χέρσῳ .. προσῆν πλέον στυγός, Σοφ. Φιλ.129 ὡς ἂν ἀγνοίᾳ προσῇ, αὐτ.Ἀντ.720 γνώμη .. εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ .. πρόσεστι, αὐτ.Τρ.251, Ἀριστφ.Ὄρν.1315 τύχη μόνον προσείη, Ξεν.Ἑλλ.3, 1,28 ἂν δέ τι προσεργασώμεθα, καὶ ταῦτα προσέσται (καὶ ταῦτα θὰ εἶναι ἰδικά μας), Δημ.17 πρόσεσθ' ἡ ὕβρις καὶ ἔθ' ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη, αὐτ.571 κατεχειροτονήσατε μὲν διὰ ταῦτα, καὶ οὐδ' ὁτιοῦν ἄλλο προσῆν (καὶ οὔτε ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο), αὐτ.949 δοῦναι .. τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσὸν (τὸ περίσσευμα)· **3)** κεῖμαι, εὑρίσκομαι πλησίον τινός, παράκειμαι : Ἐπιγρ. εἰ πὸς τᾷ οἰκίᾳ μὴ πόεστι (πρόσεστι), Πάπ. οἰκίας καὶ τῆς προσούσης αὐλῆς, αὐτ. τὸ ἱερὸν καὶ τὰ προσόντα αὐτῶι ταμιεῖα, αὐτ. ἡ προσοῦσα τῇ οἰκίᾳ παραδρομίς.

προσεῖπον κ. ἐπ. προσέειπον κ. ποτιείποι (Ἰλ. Χ 329), ἀόρ. β' τῶν ρ. προσαγορεύω, προσφωνῶ, προσλέγω, πρόσφημι, ἀττ. ἀόρ. προσεῖπα, -ας (Εὐρ.Μήδ.895, αὐτ.Κύκλ.101, Ξεν.Ἱέρ.8,3), ὁμιλῶ πρός τινα, ἀποτείνω τὸν λόγον πρός τινα, προσφωνῶ, προσαγορεύω τινά, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Α 105 Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσάμενος προσέειπεν, Ὀδ.Δ 375, Ἡσίοδ.Θ 749 ἀλλήλας προσέειπον, Πίνδ.Ι 1,56 παῖδας προσειπεῖν, Αἰσχ.Ἀγ.811, αὐτ.785 βασιλεῦ, .. πῶς σε προσείπω ;, Σοφ.Αἴ.538 δός μοι προσειπεῖν αὐτόν, Πλάτ.Γοργ.467B ἵνα προσείπω σε κατὰ σε (διὰ νὰ σὲ προσαγορεύσω κατὰ τὸν ἰδικόν σου τρόπον), Ξεν.Ἱέρ.8,3 προσειπάτω τινὰ φιλικῶς ὅ τε ἄρχων καὶ ὁ ἰδιώτης· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἰλ.Ε 632 τὸν καὶ .. πρὸς μῦθον ἔειπεν (προσηγόρευσεν), Εὐρ.Ἡρακλ.573, Ἀριστφ.Εἰρ.520 τί προσείπω σ' ἔπος ;· ὁμ. κ. ἀπολ.: Ἐπιγρ. καλὸς μὲν ἰδεῖν, τερπνὸς δὲ προσειπεῖν· **2)** προσαγορεύω τινὰ ὡς τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον, προσφωνῶ τινα ὥς τι· Ἡσ. «πρόσειπε· ἄσπασαι, προσαγόρευσον. προσκύνησον» : Πλάτ.Πολ.463C νομίσαι τινὰ ἢ προσειπεῖν ὡς ἀλλότριον, Πλούτ. Γάλβ.5 πάντες αὐτὸν ὁμοφώνως αὐτοκράτορα προσεῖπον (τὸν ἐχαιρέτισαν ὡς αὐτοκράτορα)· ‖ προσεῖπόν τινα χαίρειν προσαγορεύω τινὰ διὰ τοῦ «χαῖρε», χαιρετίζω τινά : Εὐρ.Κύκλ.101 χαίρειν προσεῖπα .. τὸν γεραίτατον, Ξεν.Ἀπομν.3, 13,1 προσειπών τινα χαίρειν οὐκ ἀντιπροσερρήθη· **3)** δίδωμί τινι ὄνομά τι, καλῶ, ὀνομάζω : Αἰσχ.Χο.997 τί νιν προσειπὼν καὶ τύχοιμ' ἂν εὐστοχῶν, Σοφ.ΟΤ 1072 τοῦτο .. σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν, Πλάτ.Θεαίτ.148D πολλὰς ἐπιστήμας ἑνὶ λόγῳ προσειπεῖν, Δημ.232 τί σ' εἰπὼν ὀρθῶς προσείπω ;, αὐτ.1351 προσειποῦσα δ' αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας· **4)** λέγω τι ἐπὶ πλέον, λέγων προστίθημί τι, προσθέτω : Πλάτ.Σοφ.250B ὡς ὑπ' ἐκείνου τήν τε στάσιν καὶ τὴν κίνησιν περιεχομένην .. οὕτως εἶναι προσεῖπες ἀμφότερα;

προσείρομαι Ἡσ. μέσ. ἐν τῷ μέλλ. προσερήσομαι ἐρωτῶ προσέτι.

προσείρω λεξ. προσαρμόζω, προσάπτω, προσαρτῶ, συνδέω τι μετά τινος : Φώτ., Σουΐδ.

προσεισάγω μτγν. εἰσάγω τι προσέτι, προσθέτω τι πρὸς τούτοις : Ἰώσ.ΠΙ 5,1,3 προεισάγειν τινὰ

ἑαυτῷ τύραννον, Διογ.Λ 9,88· κ. παθ. : Γαλ.9,432· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὑπόθ.Δημ.46 **τῶν φθασάντων τιν᾿ ἐπικατασκευάζεται, καὶ ἕτερα** προεισάγεται.

προσεισδέχομαι εἰσδέχομαί τι προσέτι, παραδέχομαί τι προσθέτως : Πάπ.**προσεισδεδέχθαι εἰς τὴν μίσθωσιν ἀρτάβας υ'.**

προσεισέρχομαι μτγν. εἰσέρχομαι, ἐμβαίνω που προσέτι : Σιμπλίκ.Κατ.156,29, Πάπ.

προσεισευπορῶ-έω βοηθῶ τινι προσέτι πρὸς ἀπόκτησιν, προμήθειαν πράγματός τινος : Ἰσαῖ. ἀπ.66 **προσεισευπόρησα ἀργυρίου.**

προσεισκρίνω μτγν. εἰσκρίνω, εἰσάγω τι προσέτι κ. ἰδ. ἐντὸς δοχείου : Ἥρων Πνευμ.] Προοίμ. πολὺ **προσεισκρινεῖ πνεῦμα**· τὰ παθ. εἰσέρχομαι προσέτι : αὐτ.

προσεισοδιασμός (ὁ) ὁ ἔκτακτος εἰσοδιασμός, ὁ πρόσθετος ἔρανος, συνεισφορά : Ἐπιγρ. **ποιεῖσθαι προσεισοδιασμοὺς ἐκ τῶν ἰδίων.**

προσεισπέμπω ἐκκλ. εἰσπέμπω τι προσέτι, ἀποστέλλω τι ἐντὸς προσέτι : Ἰω.Χρυσ.5,928,21.

προσεισπράσσω μτγν. εἰσπράττω τι προσέτι, συνάζω, ἀπαιτῶ τι πρὸς τούτοις : Ἐπιγρ.· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Πλούτ.Ἀλκ.8 **ἄλλα πάλιν δέκα προσεισπρᾶξαι τὸν Ἀλκιβιάδην** (τάλαντα), Θεμίστ. Λόγ.8,116 D, Πάπ.· κ. παθ. : Πάπ. **ἐὰν δέ τινες ἀνάγωσιν, τοῦ τε ἐλαίου στερέσθωσαν καὶ προσεισπρασσέσθωσαν τοῦ μετρητοῦ δραχμὰς ρ.**

προσεισφέρω συνεισφέρω τι προσέτι, προσφέρω τι πρὸς τούτοις : Ἑρμεί.Ἰστ.2 **οὐδὲ τοῖς σιτουμένοις ἐν πρυτανείῳ ἔξωθεν προσεισφέρειν τι βρώσιμον ἔξεστι,** Φίλ.2,596 **τὰς οὐσίας ὅλας προσεισφέρειν,** Λογγῖν.15,9· ‖ **τὸ μέσ. προσεισφέρομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἐπιγρ.· **2)** προτείνω τι προσέτι πρὸς ἐκλογήν : Ἐπιγρ.· **3)** ρηματ.π. προσεισφορά.

προσεισφορά (ἡ) (προσεισφέρω) μτγν. τὸ προσεισφέρειν, ἡ πρόσθετος εἰσφορά, εἰδ. ἡ προσθήκη εἴς τινα. Ἱστορίαν : Ἰώσ.Ἀ] 17,7,1.

προσείω σείω, κινῶ τι ἔμπροσθέν τινος (ἀπειλητικῶς) : Εὐρ.Ἡρ.1218 **τί μοι προσείων χεῖρα σημαίνεις φόνον ;,** αὐτ.Βάκχ.930· ‖ κρατῶ τι καὶ σείω αὐτὸ ἔμπροσθέν τινος : Πλάτ.Φαῖδ.230 D **ὥσπερ γὰρ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἤ τινα καρπὸν προσείοντες ἄγουσι,** Αἰλ.ΖΙ 1,29 **προσείειν θήρατρα τοῖς ὄρνισι,** αὐτ.ΠΙ 12,23 **προσείειν γυμνὰ τὰ ξίφη**· **2)** μτφ. : Αἰλ.ΖΙ 17,22 **προσείειν Σειρῆνας,** αὐτ.Ἐπιστ.16 **προσείειν αὐλητρίδας** (παρουσιάζω αὐτὰς ὡς δέλεαρ)· ‖ **προσείειν φόβον** ἐπισείω τι ὡς φόβητρον : Θουκ.6,86 **οὐκ ἄλλον τινὰ προσείοντες φόβον.**

προσεκβάλλω ἐκβάλλω, ἀποβάλλω, ἐκδιώκω, ἀπορρίπτω τινὰ ἤ τι προσέτι : Δημ.555 **καὶ ταῦτ᾿ ἔπραττε καὶ χρήματ᾿ ἀνήλισκε ἐπὶ τῷ μετ᾿ ἐκείνου κἀμὲ προσεκβαλεῖν ἀδίκως,** Πλούτ.ΓΓράκχ. 14 **φονεύσαντες αὐτοὶ δήμαρχον ὄντα καὶ τὸν νεκρὸν προσεξέβαλον**· **2)** σύρω τι περαιτέρω, ἐπιμηκύνω, ἐκτείνω τι πρὸς τὰ ἔξω προσέτι : Στράβ.2,1,37 **ἐκ Θαψάκου προσεκβάλλων ἄλλην μέχρι Αἰγύπτου τοσοῦτον ἐπιλαμβάνουσαν πλάτος** (γραμμήν)· κ. παθ. : Γαλ.Χρ.Μορ.10,12, Κλεομήδ.2,1· **3)** ἀρχίζω, ἐπιχειρῶ καταμέτρησιν, ἐν ἀναφ. πρὸς ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμούς : Ἡφαιστ.Ἀστρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,93.

προσεκβοῶ-άω μτγν. κ. μσν. ἐκβοῶ, κραυγάζω συγχρόνως : Δίων Κ 44,20, Παῦλ.Αἰγ.3,15.

προσεκδέρω μτγν. ἐκδέρω τινὰ προσέτι : Ποσείδ.26,14 **καὶ προσεκδαρεὶς ἄπει** (διόρθ. πρὸς ἐκδαρείς).

προσεκδιδάσκω μτγν. ἐπιτετ. τ. τοῦ προσδιδάσκω βλ.λ., διδάσκω τινά τι ἀκριβῶς προσέτι : Ἰώσ.Ἀ] 17,6,1 (δ.γρ.), Δίων Κ ἀπ.6,6.

προσεκδίδωμι Ἐπιγρ. ἐκδίδωμι, παραχωρῶ τι διὰ συμβολαίου προσέτι· ‖ εἰδ. δίδωμί τι ἐπὶ μισθῷ προσέτι, ἐκμισθῶ τι προσέτι : Ἐπιγρ.

προσεκδύω ἐκδύω, ἀπογυμνῶ τινα προσέτι : Σοφ.Κόλχ. κτ. Σχολ.Ἀπολλ.Ρ 3,1372 **χαλκηλάτοις ὅπλοισι μὴ προσεξέδυ** (ἀμφ.γρ.).

προσεκθλίβω μτγν. ἐκθλίβω τι προσέτι, πιέζων ἐξάγω τι πρὸς τούτοις : Γαλ.12,238.

προσεκθρώσκω μτγν. κάμνω τινὰ ἤ τι νὰ ἐκπηδήσῃ προσέτι, ὅθ. ἐκβάλλω, κάμνω τι νὰ ἐκβῇ προσέτι : Πλούτ.Ποτ.23,4 **υἱὸν ἔχειν βουλόμενος, καὶ τὸ τῶν γυναικῶν γένος μισῶν, πέτρᾳ τινὶ προσεξέθορεν** (ἐξέβαλε τὸν θορόν, τὸ σπέρμα πρὸς τῇ πέτρᾳ).

προσεκκαθαίρω μτγν. μέλλ. **προσεκκαθᾰρῶ,** ἐκκαθαίρω τι περαιτέρω, ἐκκαθαρίζω τι ἐπὶ πλέον : Ἐπίκ.Φύσ.11,13.

προσεκκαίω μτγν. ἐκκαίω, ἀνάπτω, ἀναφλέγω τι προσέτι : Δίων Κ 62,17· **2)** μτφ. ἐξάπτω, διεγείρω, ἀνάβω τι προσέτι : Φιλόδ.Παρρ.210, Πλούτ. Κλεομ.2 **προσεκκαῦσαι τὴν φιλοτιμίαν,** αὐτ.Ἠθ. 60F (τινὰς) **περὶ τοὺς ἔρωτας . . προσεκκάουσιν,** Πορφ.Ἀποχ.2,41 **προσεκκαίειν τὰς ὑπολήψεις,** Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.5,16,4 **προσεξέκαυσεν αὐτῶν τὴν διάνοιαν**· κ. παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,179 **ποιήσεις ἀναγνόντες προσεκκαίονται**· κ. μτ. δοτ. : Ἰώσ. ΠΙ 3,9,6 **προσεκκαίεσθαι ταῖς κακοπραγίαις,** Λόγγ.4,16 **προσεκκαυθεὶς τοῖς γεγενημένοις** (παροργισθεὶς διὰ τὰ γενόμενα).

προσεκκαλύπτω μτγν. ἐκκαλύπτω, ἀποκαλύπτω, ξεσκεπάζω τι προσέτι : Στράβ.11,6,4 **ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων ἐπικράτεια . . πλεῖόν τι προσεκκαλύπτει τῶν παραδεδομένων πρότερον.**

προσέκκειμαι κοινοποιοῦμαι προσθέτως : Πάπ. **τὴν προσεκκειμένην ἀγορὰν τοῦ οἴνου.**

προσεκκόπτω μτγν. ἐκκόπτω, πλήττων ἀποκόπτω, ἐκβάλλω τι προσέτι : Τέλ.59Η **καὶ τὰ ἄλλα** (δένδρα), **καὶ τὸν ἕτερον** (ὀφθαλμὸν) **προσεκκόπτειν,** Λιβάν.Ἐπιστ.1385,5 **τὸν δράκοντα προσεκκόπτειν** (ἐαφ.γρ. ἀντὶ προεκκόπτειν).

προσεκλεαίνω μτγν. ἐκλεαίνω, τρίβω τι προσέτι : Διοσκ.2,171, Γαλ.12,793.

προσεκλέγω μτγν. ἀφέλκω, ἀποσπῶ τι προσέτι, ἐκβάλλω, ἀφαιρῶ τι προσθέτως : Τέλ.60Η **καὶ τοὺς ἄλλους** (ὀδόντας) **προσεκλέγειν,** Φίλ.2,596 **τόκους καὶ ἐπιτοκίας προσεκλέγειν**· **2)** μέσ. **προσεκλέγομαι** ἐκλέγω τι δι᾿ ἐμαυτὸν προσέτι : Πολύβ.6,24,2 **προσεκλέγονται δ᾿ οὗτοι πάλιν αὐτοὶ τοὺς ἴσους οὐραγούς.**

προσεκλιπᾰρῶ-έω μσν. ἐκλιπαρῶ τινα προσέτι, παρακαλῶ τινα θερμῶς προσέτι : Νικήτ.Εὐγ.6, 530 **τούτους ἔθελγε καὶ προσεξελιπάρει.**

προσεκλογίζομαι μτγν. ἐκλογίζομαι, ὑπολογίζω, λογαριάζω τι πρὸς τούτοις : Δίων Κ 58,7.

προσεκλοιδορῶ-έω μτγν. λοιδορῶ, ὑβρίζω, προπηλακίζω, διασύρω τινὰ προσέτι: Ἰώσ.Ἀ] 13,13,5.

προσεκλύω μτγν. ἐκλύω, παραλύω, ἐξασθενῶ, χαλαρῶ τι ἐπὶ πλέον : Ἰώσ.Ἀ] 15,7,1 **προσεκλύσαντα** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσελκύσαντα), Πλούτ.Ἠθ.143D, Ἀθήν.2,45D **μὴ προσεκλύειν τὸν στόμαχον.**

προσεκμαίνομαι μτγν. ἐκμαίνομαι, περιπίπτω εἰς μανίαν προσέτι, γίνομαι προσέτι μανιώδης : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,11 **προσεκμαίνονται τὴν γνώμην.**

προσεκπέμπω κ. μσν. ἐκπέμπω τινὰ προσέτι, ἀποστέλλω, ἐξαποστέλλω τινὰ πρὸς τούτοις : Ξεν. ΚΠ 5,3,24 **πεζούς τε ὁπόσους ἐδύναντο προσεξέπεμψαν,** Πρόδρ.Ῥόδ.2,280.

προσεκπετάννῡμι μσν. ἐκπετάννυμί τι προσέτι, ἁπλώνω, ἀνοίγω τι πρὸς τούτοις : Εὐστ.Ἀντιοχ. π. Θεοδ.Διαλ.3, Φαβρίκ.Ἑλλην.Βιβλ.8,178.

προσεκπίνω μτγν. πίνω τι ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ πλέον· **2)** ρηματ.π. προσεκποτέον: Πλούτ.Ἠθ.1111C

προσεκπίπτω ἐπὶ τῶν νεύρων κ. σαρκῶν, ἐκπίπτω, καταπίπτω προσέτι, μαραίνομαι, νεκροῦμαι: Ἱππ.Ἀγμ.27 **τῶν νεύρων προσεκπεσουμένων** 2) μτφ. περιέρχομαι εἴς τινα κατάστασιν, καταντῶ που: Λογγῖν.15,8 **μυθώδες τὸ πλάσμα καὶ εἰς πᾶν προσεκπῖπτον τὸ ἀδύνατον.**

προσεκπλᾰτύνω μτγν. ἐκπλατύνω, διαπλατύνω περαιτέρω, διακρίνω ἔτι πλέον: Σωρ.1,103.

προσεκπληρῶ-όω ἐπιπληρῶ ὀπήν τινα, γεμίζω, κλείω ἕνα ἄνοιγμα: Σωρ.1,ἑθ· 2) συμπληρῶ τι προσέτι: Ἐπιγρ. **προσεκπληροῦν τὰς τιμήσεις** (explere census).

προσεκπλήσσω μαν. ἐκπλήσσω τινὰ προσέτι, ἐκφοβίζω τινὰ πρὸς τούτοις: Ζωναρ.Χρον.2,85.

προσεκπνέω μτγν. κ. μσν. ἐκπνέω προσέτι, ἐκβάλλω τὴν πνοὴν ἐκ τῶν ἀναπνευστικῶν μου ὀργάνων προσέτι: Χοῦμν.Ν ἐν Ἀν.Βοασα.5,331 **προσεκπνεύσω .. τὸ πνεῦμα** (θὰ ἀποθάνω)· 2) ἐξατμίζομαι: Ζώσ.Ἀλχ.173Β.

προσεκπονῶ-έω μτγν. ἐκπονῶ, ἐξεργάζομαι, ἀποτελειῶ τι, περαίνω προσέτι: Κλήμ.Ἀλ.565 **τούτοις ἕτερα προσεκπονεῖν**· ὁμ. κ. ἀπολ. ι αὐτ.371 **τὸ προσεκπονεῖν ζητοῦντα τὴν ἀλήθειαν**· κ. παθ.: Πλούτ.Νικ.17 **νόσον νοσῶν νεφρῖτιν, ἧς τὸ μὴ προσεκπονηθὲν λεῖμμα ποιεῖσθαι δίκαιόν ἐστι.**

προσεκπορίζω μτγν. ἐκπορίζω τι προσέτι, προμηθεύω, παρέχω τινί τι προσέτι: Γαλ.10,433 **χρηστόν τι προσεκπορίζουσι.**

προσεκπρίᾰμαι μτγν. ἐξωνοῦμαι, ἀγοράζω τι προσέτι: Δίων Κ 49,14 **προσεκπρίασθαι χώραν.**

προσεκπῠρῶ-όω μτγν. ἐκπυρῶ, ἀνάπτω, ἀναφλέγω τι προσέτι, ὅθ. μτφ. ἐξάπτω, διεγείρω, ἀνάβω τινὰ προσέτι: Λουκ.Τόξ.15 **ἱκανὸν δὲ καὶ τοῦτο βλᾶκα ἐραστὴν προσεκπυρῶσαι.**

προσεκρίπτω μσν. ἐκρίπτω, ἀπορρίπτω τι προσέτι: Πρόδρ.Ἐπιστ. ἐν Lazerii Misc.1,54.

προσεκσπῶ-άω ἐκσπῶ, ἀποσπῶ τι, ἀνασπῶ, ἐξέλκω τι πρὸς τούτοις, παθ.: Ἀριστλ.Πρ.877a,38.

προσεκτᾰπεινῶ-όω μτγν. ταπεινῶ, ἐξευτελίζω τινὰ προσέτι: Πλούτ.Ἠθ.814Ε.

προσεκτᾰράσσω μτγν. ἐκταράσσω, συνταράσσω ἐπὶ μᾶλλον: Πλούτ.Ἠθ.463F, Δίων Κ 61,8.

προσεκτείνω μτγν. ἐκτείνω τι περαιτέρω, ἐξαπλῶ τι ἔτι πλέον, τὸ παθ.: Γαλ.2,367, αὐτ 18(2),565.

προσεκτής (ὁ) μτγν. ἡ προσέκτης ὁ ἀνήκων τινί, μτ.δοτ.: Γρηγ.Ναζ.3,220Α **φροντίδα τῶν ὑπὲρ γῆς αὐτῷ κατὰ τὸ γένος προσεκτῶν ἔχειν.**

προσεκτίθημι μτγν. ἐκτίθημί τι δημοσίᾳ προσθέτως, τὸ παθ.: Πάπ.· || ἐκθέτω, διηγοῦμαί τι προσέτι: Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.ΙΙ **προσεκθησόμεθα τὴν τοῦ Πυθαγορικοῦ .. κανόνος κατατομήν,** Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.38Ρ **προεκτίθεσθαί τι.**

προσεκτῐκός-ή ό(ν) (προσέχω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα ἢ τὴν ἕξιν νὰ προσέχῃ, ὁ προσέχων: Ξεν.Ἀπομν.3,5,5 **ὁ δὲ φόβος προσεκτικωτέρους τε καὶ .. εὐτακτοτέρους ποιεῖ,** Ἀριστλ.Ρητ.1415a,36 **πρόσεκτικὸς ἀκροατής,** Πλούτ. Β'Ομ.163 **χρωμένων τῶν ῥητόρων .. τοῖς προοιμίοις, ὑπὲρ τοῦ προσεκτικώτερον ἢ εὐνούστερον ποιεῖν τὸν ἀκροατήν,-προσεκτικὸς μαθητής - ἐπιστήμων - ἐργάτης**· || Ἡσ. «προσεκτικώτεροι· νηφαλιώτεροι»· || νεώτ. κ. δημ: συνεκδ. ὁ συνετός, ὁ φρόνιμος: **πολὺ προσεκτικὸ παιδί**· 2) ἐπὶ λόγων κττ., ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ συγκρατῇ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀκροατοῦ: Ἑρμογ.Εὑρ.3,2 **προσεκτικὸς λόγος**· 3) νεώτ. κ. δημ. ὁ μετὰ προσοχῆς γινόμενος, ὁ ἀκριβής: **προσεκτικὴ καὶ ἐπιμεμελημένη ἐργασία, - προσεκτικὴ μελέτη, -** προσεκτικὰ πορίσματα.

προσεκτικῶς ἐπίρρ., μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -ά, συγκρ. **προσεκτικώτερον** κ. ὑπερθ. **προσεκτικώτατα,** κατὰ τρόπον προσεκτικόν, μετὰ προσοχῆς, ἐνδελεχῶς, ἐπιμελῶς: Φιλόδ.Ρητ.1,250S, Γαλ.4,445, Στουδ.Θεόδ.390C· 2) τὸ συγκρ. **προσεκτικώτερον,** δημ. -α περισσότερον προφυλακτικῶς, μετὰ μεγαλυτέρας προφυλάξεως: Σωρ.1,55.

προσεκτίλλω ἐκτίλλω, μαδῶ προσέτι: Ἀριστφ. Ὀρν.286 **προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.**

προσεκτίνω, μέλλ. **προσεκτίσω** κ. **προσεκτείσω** (πάπ.) ἐκτίνω, ἀποτίνω, προσέτι, εἰδ. πληρώνω τι ὡς ἀποζημίωσιν ἢ πρόστιμον πρὸς τούτοις: Πλάτ.Νόμ.934Α **δίκην .. ἕκαστος .. προσεκτισάτω,**Πλούτ.Φωκ.27 **χρήματα τοῦ πολέμου καὶ ζημίαν προσεκτίσασιν,** αὐτ.Ἄρατ.54 **χίλια προσεκτίσειν .. τάλαντα,** Χορίκ.246Β **προσεκτίνειν τοὺς τόκους,** Πάπ. **δαπανήματα προσεκτίνειν.**

προσεκτρᾰγῳδῶ-έω. μτγν. ἐκτραγῳδῶ, διεκτραγῳδῶ τι προσέτι, παριστάνω τι ἐπὶ τὸ τραγικώτερον προσέτι: Ὠριγ.Κέλσ.2,75(409).

προσεκτρᾰχηλίζω μτγν ῥίπτω τινὰ ἢ τι προσέτι ἀπὸ τοῦ τραχήλου πρὸς τὰ ἐμπρός, καταρρίπτω τινὰ προσέτι κατὰ κεφαλῆς, κ. γεν. καταρρίπτω, κατακρημνίζω τινὰ προσέτι: Ἀρρ.Ἐπικτ.3,7,16· κ. παθ. ἐν χρ. μτφ: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,179 **εἰς πάθος προσεκτραχηλίζεσθαι.**

προσεκτυφλῶ-όω μτγν. ἐκτυφλῶ, καθιστῶ τινα ἐντελῶς τυφλὸν πρὸς τούτοις: Πλούτ.Ἠθ.176F.

προσεκφέρω μτγν. συνεισφέρω, καταβάλλω συνεισφορὰν προσέτι: Πολύβ.3,27,8 **ἐκχωρεῖν Καρχηδονίοις Σαρδόνος καὶ προσεξενεγκεῖν ἄλλα χίλια .. τάλαντα**· 2) ἐπὶ δρομέων, διανύω μεγάλην ἀπόστασιν: Χρύσ.Στωϊκ.3,127.

προσεκφοβῶ-έω μτγν. ἐκφοβῶ, τρομάζω τινὰ πρὸς τούτοις: Δίων Κ 77,15 **προσεκφοβήσας.**

προσεκφῡσῶ-άω μσν. ἐκφυσῶ, φυσῶ τι πρὸς τὰ ἔξω πρὸς τούτοις: Εὐστ.Πον.328,7 **ὑπὲρ τὸν Αἰτναῖον (κρατῆρα) προσεξεφύσησεν.**

προσεκφυτεύω Ἐπιγρ. φυτεύω τι προσέτι.

προσεκχέω μτγν. ἐκχέω τι προσέτι, χύνω τι ἔξω πρὸς τούτοις: ΠΔ'Ἑξ.29,16.

προσεκχλευάζω ἐκχλευάζω τινὰ προσέτι, ἐμπαίζω, περιγελῶ τινα πρὸς τούτοις: Δημ.703 **ὑβριστικῶς προσκεχλευακὼς ὑμᾶς φανήσεται.**

προσελᾰσία (ἡ) γλωσσ. ἀντὶ προσέλασις βλ.λ.

προσέλᾰσις-εως (ἡ) (προσελαύνω) μτγν. τὸ ἐλαύνειν, τὸ ὁδηγεῖν πρὸς τὰ ἐμπρός: Πλούτ.Ἠθ. 866C **προσέλασις τῶν ὄνων**· 2) ἐπίθεσις, ἔφοδος, προσβολή: Δίων Κ 40,22 **προσέλασις τῶν κοντοφόρων.**

προσελαύνω, ἀττ.μέλλ. **προσελῶ** (Ξεν.ΚΠ 6,2,18), ἀόρ. α' **προσήλᾰσα** (Θουκ.4,72), ἐλαύνω, ὠθῶ τινα ἢ τι πρός τι μέρος, ὁδηγῶ τινα ἢ τι εἴς τι: Πλούτ.Ἠθ.755Β **προσελαύνειν τὸν ἵππον,** Ἐπιγρ. **ποτέλαντι βοῦν**· || προωθῶ, σπρώχνω τινὰ πρός τι: Διογ.Λ 7,5 **προσελαύνειν τινὰ φιλοσοφίᾳ**· || τὸ παθ. προσηλοῦμαι, στερεοῦμαι ἐπί τινος: Πλούτ.Κράσσ.25 **πόδας διαμπὰξ προσεληλαμένους πρὸς τοὔδαφος**· 2) συνήθ. ἀμτβ. κτ. παράλειψιν τῆς αἰτ. ἵππον, ὀχοῦμαι πρός τι, ἱππεύων προχωρῶ πρός τι, ἔρχομαι, πλησιάζω ἔφιππος πρός τι μέρος, ἐμπρ. (πρός τι(να)): Ἡρ.7,208 **ὡς δὲ προσήλασε ὁ ἱππεὺς πρὸς τὸ στρατόπεδον,** Θουκ.4,72, Ξεν.ΚΠ 4,2,17 **ὁ δὲ προσελαύνει πρὸς τοὺς Ὑρκανίους**· κ.μτ. δοτ.: αὐτ.1,4,23 **προσήλαυνον ἀλλήλοις**· κ. ἀπολ.: **οἱ προσελαύνοντες**· ἀντίθ. οἱ προσθέοντες (οἱ πεζοί): αὐτ.Ἀν. 6,3,7 **οἱ δὲ προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες ἠκόντιζον**· || ὁμ. κ. μτ. δοτ. τοῦ μέσου ἐφ' οὗ τις ὀχεῖται: Ἡρ.9,44 **προσελάσας ἵππῳ πρὸς τὰς φυλακάς,** Ξεν.Ἑλλ.4,5,7· ὁμ. ἐμπροθ. (ἐπί τινος): αὐτ.ΚΠ 6,2,18 **κάμηλοι εἰσὶν αὐτοῖς ἐφ' ὧν προσελῶσιν**· 3) ὁμ. κτ. παράλειψιν τῆς αἰτ. στρατόν, πλησιάζω: Ξεν.Ἀν.1,5,12 **Κῦρος δὲ οὔπω ἧκεν, ἀλλ' ἔτι προσήλαυνε**· || κ. ἐπὶ χρόνου, ἐννίζω.

ἐπίκειμαι : Πάπ. ἐπὶ τὸν ἀεὶ ἑξῆς ἅπαντα καὶ προσελαύνοντα χρόνον· 4) ρηματ. π. προσελασία, προσέλασις.

προσελαφρύνω μτγν. ἐλαφρύνω τινὰ περαιτέρω, καθιστῶ τινα ἐπὶ πλέον ἐλαφρόν : Φιλόστρ. Γυμν.55 τῷ ἁλτῆρι τὸν πηδῶντα προσελαφρύνειν.

προσέλευσις-εως (ἡ) (προσέρχομαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ προσέρχεσθαι, ἡ ἔλευσις, ἡ ἄφιξις πρός τινα, ἡ πρόσοδος, ἡ προσέγγισις, ὁ ἐρχομὸς εἴς τι μέρος : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,33,4, Ἰω.Χρυσ.5, 518 τὸν καιρὸν τῆς προσελεύσεως . . τῶν . . παθῶν, Πρόκλ.Παρμ.655S, Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.ΖΓ (78,31), Γεω.9,4,4 προσλαμβάνει τὸ θερμὸν ἀπὸ τῆς ἡλιακῆς προσελεύσεως, - ἡ προσέλευσις τῶν κληρωτῶν - τῶν ἐφέδρων· || Ἐπιγρ. ἡ προσέλευσις τοῦ περιβόλου ἡ εἴσοδος αὐτοῦ.

προσεληναῖος-α-ον κ. δωρ. -σελᾱναῖος ἀντὶ προσέληνος βλ.λ. : Λυρ.Ἀδέσπ.84,8.

προσεληνίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «Προσεληνίδες· αἱ Ἀρκαδικαὶ νύμφαι».

προσέληνος-ον (σελήνη) κ. μσν. ὁ πρὸ τῆς σελήνης, ὁ προγενέστερος, ὁ ἀρχαιότερος τῆς σελήνης, ὁ πρωτύτερα ἀπὸ τὸ φεγγάρι, ἐπωνυμία τῶν Ἀρκάδων, οἵτινες ἐθεώρουν ἑαυτοὺς ὡς προγενεστέρους καὶ τῆς σελήνης : Ἵππυς 2, Ἀριστλ. ἀπ.591, Πλούτ.Ἠθ.282A, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,264, Εὐστ. 300,24 Προσέληνοι, οἱ Ἀρκάδες· πρβλ. προυσέληνος· 2) ἀρχ. λεξ. ὑβριστικός : ΕΜ 690,11· 3) μσν. προσέληνοι ἡμέραι αἱ ἡμέραι πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς νέας σελήνης : Γεωπ.1,6,2 ταῖς προσελήνοις μόναις, τουτέστι ταῖς πρώταις τρισὶν ἡμέραις.

προσελκύω νεώτ. τ. τοῦ προσέλκω βλ.λ., ἀόρ. προσείλκυσα, παθ. ἀόρ. προσειλκύσθην, ἕλκω, σύρω πρὸς ἐμαυτόν, τραβῶ μὲ τὸ μέρος μου, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐφελκύω, ἰδ. ἐν μτφ. σημ. : προσείλκυσε τὴν προσοχήν του - τὸ ἐνδιαφέρον της - τὴν εὔνοιάν του, - προσελκύω ὀπαδούς.

προσέλκω ἕλκω, σύρω τι πρός τι : Πινδ.Ο 6,83 ἅ μ' ἐθέλοντα προσέλκει καλλιρόοισι πνοαῖς (πιθ.γρ.), Κωμ.Ἀδέσπ.139 τὰ τόξα προσέλκειν, Ἀριστλ.Οὐρ.293a,27 πρός τινας . . δόξας αὐτῶν τὰ φαινόμενα προσέλκειν· || ἕλκω, σύρω πρὸς ἐμαυτόν, προσελκύω : Θέογν.372 εἰς φιλότητα . . προσελκόμενος, Πλάτ.Πολ.439B αἱ χεῖρες τὸ τόξον ἀπωθοῦνταί τε καὶ προσέλκονται, Ἀθήν.13, 600F δυναμένης . . διὰ τὴν ὁμιλίαν τοὺς ἐραστὰς προσελκύσασθαι· || μέσ. κτ. ἀόρ. προσειλκυσάμην ἐναγκαλίζομαι, περιπτύσσομαί τινα : Εὐρ.Ἱππ.1432 λαβοῦ σὸν παῖδ' ἐν ἀγκάλαισι καὶ προσέλκυσαι, αὐτ.ΙΑ 1452 προσέλκυσαί νιν ὕστατον θεωμένη, Ἀριστφ.Ἐκκλ.910 ὄφιν εὕροις καὶ προσελκύσαιο βουλομένη φιλῆσαι.

προσελλείπω μτγν. μένω ὀπίσω ἀκόμη, ὑπολείπεταί μοι πρὸς συμπλήρωσιν: ΛουκίλλΑΠ 11,85 Μᾶρκος ἦλθε προσελλείπων τῷ σταδίῳ στάδιον (μείνας ὀπίσω καθ' ὁλόκληρον τὸ μῆκος τοῦ δρόμου, ἐπὶ λίαν νωθροῦ δρομέως)· || ἐλλείπω προσέτι : Διόδ.Σ 20,101 ἀξιούντων . . εἰς τὰ προσελλείποντα τῶν χρημάτων δοῦναι χρόνον (τὰ προσαπαιτούμενα πρὸς συμπλήρωσιν ποσά).

προσελπίζω μσν. ἐλπίζω προσέτι, προσδοκῶ πρὸς τούτοις : Πέτρ.Πατρίκ.433D, Ἀνών.π.Σουΐδ. ἐν λ. σπάδων εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες.

προσελυτρῶ-όω μτγν. ἐλυτρῶ τι, περικαλύπτω, ἐπικαλύπτω τι προσέτι : Ἀθήν.1,6C οὐ περιγλωττίδα μόνον . . φορεῖν ἀλλὰ καὶ προσελυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις.

προσελῶ-έω λεξ. ἀντὶ προυσελεῖν βλ.λ.· Ἡσ. «προσέλει· προπηλακίζει, προυσελεῖν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν», Σουΐδ. «προσελοῦμεν· προπηλακίζομεν, ἐλαύνομεν, εἰσβάλλομεν».

προσελώδης-ους-ες ὁ ὀλίγον τι ἑλώδης ἢ ὁ πλησίον ἑλῶν κείμενος : Ἀριστλ.Πρ.935a,22 προσελώδεις τόποι.

προσεμβαίνω ἐμβαίνω, πατῶ ἐπί τινος προσέτι, καταπατῶ, λακπατῶ, ποδοπατῶ τινα προσέτι, ὅθ. περιϋβρίζω, προσβάλλω, χλευάζω τινὰ προσέτι : Σοφ.Αἶ.1348 οὐ γάρ θανόντι καί προσεμβῆναί με χρή· 2) εἰσέρχομαί που : Διοσκ.5,11 εἰ προσεμβαίνει τις εἰς θερμὸν αὐτό, ὠφελεῖ.

προσεμβάλλω ἐμβάλλω τι προσέτι, ρίπτω ἢ θέτω τι ἐντός τινος προσέτι : Πλάτ.Κρατ.439C οὗτοι αὐτοί τε ὥσπερ εἴς τινα δίνην ἐμπεσόντες κυκῶνται καὶ ἡμᾶς ἐφελκόμενοι προσεμβάλλουσι, Διόδ.Σ 3,14 μείξαντες . . μολίβδου βῶλον καὶ χόνδρους ἁλῶν . . καὶ κρίθινον πίτυρον προσεμβάλλουσιν, Πλούτ.Δημήτρ.34 προσενέβαλε φρουρὰν εἰς τὸ Μουσεῖον, ὡς μή . ., Διοσκ.1,56, Δίων Κ 43,31· 2) ἀμτβ. ἐμβαίνω που προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.751F ἡσυχῇ προσεμβαλὼν (ἀμφ.γρ.).

προσεμβᾰτεύω μτγν. ἀντὶ προσεμματεύω βλ.λ. : Ἀρισταίν.2,22 (εἰκ.).

προσεμβιβάζω μσν. ἐμβιβάζω τινὰ ἤ τι προσέτι, εἰσάγω τινὰ ἐντός τινος προσέτι· || ὅθ. μτφ. ἐξηγοῦμαί τι προσέτι : Χοῦμν.Ν ἐν Ἀν.Βοασσ.5,347 ἐπὶ τὰ βελτίω διαδεικνὺς καὶ προσεμβιβάζων.

προσεμβλέπω μτγν. κ. μσν. ἐμβλέπω, πρὸς τὰ ἔσω, βλέπω τι προσέτι : Πλωτῖν.4,4,8 προσεμβλέπειν ταῖς αὐτῶν ψυχαῖς τὸ ζῆν, Νικ.Χων.138C.

προσεμβρέχω μτγν. ἐμβρέχω, ὑγραίνω τι προσέτι : Γαλ.12,589.

προσεμβρῑμῶμαι-άομαι μτγν. ἐμβριμῶμαι, ὀργίζομαι ἢ ἀπειλῶ προσέτι : ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,3 πλούσιος ἠδίκησε, καὶ αὐτὸς προσενεβριμήσατο (ἔμπηξε τὶς φωνὲς γιὰ νὰ βγῇ ἀποπάνω).

προσεμμᾰτεύω εἰσάγων που τὴν χεῖρά μου ψηλαφῶ τι, ψηλαφῶ ἐντός : Ἀρισταίν.2,22 γυναικὸς ἔτι προσεμματεύοντα τὸν μοιχὸν ἔνδον ἐχούσης (πιθ.γρ. προσεμβατεύοντα).

προσεμμένω ἐμμένω προσέτι : Παιαν.Μετ.Εὐτροπ.8,13,3.

προσεμπαίω μτγν. κεντῶ, πλήττω προσέτι, τὸ παθ. Ἀέτ.13,22 (εἰκ.).

προσεμπαλῶ-όω μσν. Στουδ.Θεόδ.1741 «μπαλώνω ἐνδύματα».

προσεμπάσσω μτγν. κ. μσν. ἐμπάσσω, ἐπιπάσσω, πασπαλίζω τι προσέτι: Διοσκ.2,76,6, Ροῦφ. π.Ὀρειβ.8,47,11· κ. παθ. : Ἱππιατρ.211 καταβρεχέσθω οἴνῳ . . προσεμπασσόμενον ἀλεύρου.

προσεμπεδῶ-όω ἐμπεδῶ, στερεῶ τι προσέτι· Ἡσ. «προσεμπεδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες».

προσεμπείρω μσν. διαπερῶ, διατρυπῶ τι προσέτι : Πισίδ.Γ Ἑξαήμ.436, Στουδ.Θεόδ.285E.

προσεμπελάζω μσν. ἐμπελάζω, πλησιάζω, προσεγγίζω εἴς τι προσέτι, μτ. δοτ. : Ἰωσ.Γενέσ. 15A μέρεσι τοῖς κατὰ Θρᾴκην προσεμπελάσας.

προσεμπικραίνομαι ἐμπικραίνομαι ἔτι πλέον τινί, ἔχω μεγαλυτέραν πικρίαν, ὀργὴν κατά τινος, μτ. δοτ. : Ἡρ.3,146 ὡς παθόντες οἱ Πέρσαι κακῶς προσεμπικρανέεσθαι ἔμελλον τοῖσι Σαμίοισι.

προσεμπίπλημι μτγν. ἐμπίπλημι, πληρῶ, γεμίζω τι διά τινος προσέτι : Κλήμ.Ἀλ.935 προσεμπλήσουσι τὰς γνώμας τῶν πλουσίων ταῖς ἡδοναῖς τῶν ἀμέτρων ἐπαίνων.

προσεμπίπρημι μτγν. ἐμπίμπρημι, κατακαίω, πυρπολῶ τι πρὸς τούτοις· Ἡσ. «προσεμπρῆσαι· καῦσαι» : ΠΔ Ἐξ.22,6 ἐὰν δὲ ἐξελθὸν πῦρ εὕρῃ ἀκάνθας, καὶ προσεμπρήσῃ ἅλωνας ἢ στάχυς, Ἰώσ.ΠΙ 3,7,36· || τὸ παθ. ἐπὶ ἑλκῶν, φλεγμαίνομαι ἐπὶ μᾶλλον : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,9.

προσεμπίπτω μτγν. ἐμπίπτω που, πίπτω ἐντός τινος προσέτι : Ἀριστείδ.Λόγ.25(43),22 τούτοις ἕτερα προσενέπιπτε σώματα.

προσεμπλάσσω μτγν. ἀναμειγνύω προσέτι στοιχεῖόν τι ἔν τινι μείγματι : 'Αέτ.12,67.

προσεμπλέκω μτγν. κ. μσν. ἐμπλέκω, περιπλέκω τι προσέτι, ἐπιπροσθέτως : Γρηγ.Νύσσ.'Αντιρρ.κτ.'Απολλ.6,135, Πρόδρ.401.

προσεμπλήσσω μέλλ. τοῦ προσεμπίπλημι βλ. : Κλήμ.'Αλ.935.

προσεμπολῶ-άω λεξ. προσλαμβάνω, κερδαίνω τι προσέτι, προσκτῶμαί τι : Φώτ.,Σουΐδ. «προσημπόλησα, προσέλαβον».

προσεμπονῶ-έω γεωργῶ, καλλιεργῶ τι πρὸς τούτοις : 'Επιγρ. **προσεμπονεῖν τὴν ἀρχαίαν γῆν.**

προσεμπυρίζω μτγν. ἐμπυρίζω, πυρπολῶ τι προσέτι : ΠΔ'Εξ.22,6 **ἐάν . . πῦρ εὕρῃ** ἀκάνθας, **καὶ προσεμπυρίσῃ ἅλωνας** (δ.γρ. ἀντὶ προσεμπρήσῃ).

προσεμφαίνομαι φαίνομαι ὑπάρχων ἔν τινι πράγματι : 'Αριστλ.Μηχ.847b,24 **γραμμῇ . . τἀναντία πως προσεμφαίνεται τὸ κοῖλον.**

προσεμφανίζω μτγν., ἀττ μέλλ. προσεμφανιῶ (Φίλ.Μηχ.Βελοπ.72,6), ἐμφανίζω, καθιστῶ τι πρόδηλον πρὸς τούτοις : Φιλόδ.Μουσ.107K· ‖ ἐπιμαρτυρῶ τι προσέτι : 'Ιώσ.Αἰ 8,7,3 **δωρεαῖς . . τὴν περὶ αὐτὰν σπουδὴν προσεμφανίζων.**

προσεμφέρεια (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐμφέρεια, ἡ ὁμοιότης: 'Επίκ.'Επιστ.1,17U,Φιλόδ.Θε.3,12,Εὔδοκ.186.

προσεμφερής-οῦς-ές ὁ παρεμφερής, ὁ παρομοιάζων, ὁ παρόμοιος, μτ. δοτ. : 'Ηρ.4,2 **φυσητῆρας . . ὀστεΐνους, αὐλοῖσι προσεμφερεστάτοις,** Εὐρ.ἀπ.385,13 **τὸ λοίσθιον δὲ τῷ τρίτῳ προσεμφερές,** Ξεν.Συμπ.4,19 **ὁ δὲ . . ἐτύγχανε προσεμφερὴς τούτοις ὤν,** 'Αριστλ.ΖΙ 629a,31 **ἡ δὲ τενθρηδὼν προσεμφερὴς μέν ἐστι τῇ ἀνθρήνῃ,** Θεόφρ.Φἰ 3,10,1, 'Επίκ.'Επιστ.1,19U

προσεμφέρω μτγν. εἶμαι προσεμφερής, παρόμοιος, ὁμοιάζω, προσομοιάζω : Πολυδ.9,131.

προσεμφερῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον προσεμφερῆ, παρομοίως : Διόδ.Σ 24,3 **πολλὰ διώκει μανίᾳ προσεμφερῶς.**

προσεμφορῶ-έω μτγν. εἰσάγω, ἐμβάλλω τινὶ τι προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.168A **προσεμφορῶν αὐτῷ δείματα καὶ φόβους,** αὐτ.547 κ.ἀ.

προσεμφράσσω μτγν. κ. μσν. κ. ἀττ. -άττω ἐμφράσσω τι προσέτι, ἀποκλείω τι πρὸς τούτοις : Γαλ.6,263 **προσεμφράττουσι τὰς στενὰς ὁδούς,** αὐτ.15,633, 'Ακτουάρ.'Ιω. ἐν Ideler.Phys.2,165,29 **προσεμφράξαι τὰς τροφὰς ᾠόμην . . δεῖν.**

προσεμφυσιῶ-όω προκαλῶ ἐπί τινος ἐντύπωσιν προσέτι, ἐμβάλλω, ἐμπνέω ἰδέαν εἴς τινα προσέτι : Πάπ. **προσεμπεφυσιωκότων ἔτι λόγῳ τινὶ ταῦτα βραβευθῆναι.**

προσεμφυσῶ-άω μτγν. ἐμφυσῶ ἔτι πλέον, τὸ παθ. : 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.ἀπ.59.

προσεμφύω μτγν. ἐμφύω, ἐμφυτεύω τι ἐπιπροσθέτως : Φιλόδ.'Ορχ.50W **προσεμφύειν παραγωγάς·** **2)** τὸ μέσ. προσκολλῶμαί τινι ἔτι στενότερον : Διόδ.Σ 10,18 **πολὺ μᾶλλον προσενεφύετο.**

προσέναγχος ἐπίρρ. μτγν. λίαν νεωστί, ἀρτίως, προσφάτως, μόλις πρὸ ὀλίγου : Λογγῖν.44,1 **ὅπερ ἐζήτησέ τις τῶν φιλοσόφων προσέναγχος.**

προσεναλείφω μτγν. ἐναλείφω, ἐπαλείφω, ἐγχρίω τι προσέτι, τὸ παθ. : Φιλούμ.π. 'Αέτ.5,78.

προσενδαψιλεύομαι μτγν. μέσ. δίδωμί τι ὡς ἐπίμετρον, δίνω παραπάνω ἀπὸ τὰ συμφωνηθέντα : Φίλ.1,514 **δεῖ καὶ τρίτον τῶν φοβερῶν προσενδαψιλεύεσθαι, τὸν λιμόν.**

προσενδείκνυμαι μτγν. ὑποδεικνύω, περιγράφω τι προσέτι : Δίων Κ 59,13, αὐτ.71,32 **τοῦτο ταῖς χερσὶ προσενεδείξαντο,** Σιμπλίκ.'Επίκτ.33D.

προσενδέχομαι ἐνδέχομαι, ἀποδέχομαι, ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω τι προσέτι : 'Επιγρ. **προσενδέχεσθαι κατὰ δωρεὰν πρεσβεύσειν.**

προσενδίδωμι μτγν. ἐνδίδω προσέτι, ὑπείκω, ὑποχωρῶ πρὸς τούτοις : Σωρ.1,70B.

προσένεγμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ προσφερόμενον, ἡ προσφορά, δῶρον : 'Ανδρ.Κρ.174.

προσένεγξις-εως (ἡ) μσν. πρόσοδος, εἰσόδημα : Θωμ.Μ 306R, Νικ.Χων.283D.

προσενεδρεύω ἐνεδρεύω τινὰ προσέτι : Αἰν.Τακτ.4 (δ.γρ. ἀντὶ προενεδρεύω).

προσενείρω μσν. ἐνείρω, παρενείρω προσέτι : 'Ιωσ.Γενέσ.43C **προσενείρει τὸ ἐξ ἀπαιδευσίας πολυανάλωτον.**

προσενέχομαι μτγν. κ. μσν. ἐνέχομαι εἴς τι προσέτι : ΠΔ Μακκ.2,5,18 **προσενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτήμασι** (δ.γρ. ἀντὶ προενέχεσθαι), Εὐστ.Πον. 106,17 **οὔτε κατὰ κακίαν ὑμῖν ὅλως προσενέξομαι.**

προσενεχυράζω λαμβάνω τι ὡς πρόσθετον ἐνέχυρον : Δημ.610 **εἶτ' ἐπὶ τούτοις, ὡς ὁτιοῦν ἐξὸν ἑαυτῷ ποιεῖν, Σινώπην προσηνεχύραζεν.**

προσενθυμοῦμαι-έομαι κ. μσν. ἐνθυμοῦμαι, σκέπτομαι, συλλογίζομαι, λαμβάνω τι ὑπ' ὄψιν μου πρὸς τούτοις : Λυσ.26,13 **κἀκεῖνοι προσενθυμηθῶσιν, ὅτι** (διόρθ. πρὸς ἐνθυμηθῶσιν), Θέων Ρητ.5, Λιβάν.Λόγ.64,58, Πράξ.Πατέρ.2,1266B.

προσένι 'Επιγρ. ἀντὶ προσένεστι.

προσενίημι μτγν. ἐνίημί τι προσέτι, ἐγχέω τι προσθέτως : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,4 **προσενίημι καστόριον.**

προσεννέπω ποι., παρατ. προσήνεπον (Πίνδ.Π 4,97), προσφωνῶ, προσαγορεύω, χαιρετίζω τινά : Πίνδ.Π 9,29 **Χείρωνα προσέννεπε φωνᾷ,** Σοφ.Αἴ. 857 **τὸν διφρευτὴν ἥλιον προσεννέπω,** Εὐρ.'Ορ. 428· ‖ **προσεννέπειν τινά τι** ὀνομάζω τινὰ ὀνομαστί, καλῶ τινα διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ : Αἰσχ. 'Αγ.162 **τοῦτό νιν προσεννέπω,** αὐτ.1291· **2)** μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἱκετεύω, δέομαι ἢ κελεύω : Πίνδ.Ι 5;6),17 **Κλωθὼ . . προσεννέπω ἕσπεσθαι.**

προσεννοῶ-έω κ. μσν. ἐννοῶ, σκέπτομαι, συλλογίζομαί τι προσέτι : Ξεν.Συμπ.2,16 **ἄλλα τι προσενενόησα, ὅτι,** 'Αριστλ.Ψυχ.430b,1, Πλούτ.'Ηθ. 640E **προσεννοεῖν ὅτι,** Πρόδρ.Ροδ.130· **2)** ἐννοῶ τι ἐπιπροσθέτως, ἀντιλαμβάνομαι, καταλαβαίνω τι πρὸς τούτοις : Σιμπλίκ.'Επίκτ.58D **προσεννοεῖν συμπλεκτικὸν σύνδεσμον.**

προσενοχλῶ-έω ἐνοχλῶ ἢ προσβάλλω τινὰ προσέτι, ἔτι μᾶλλον : 'Ιππ.'Ιητρ.2 **προσενοχλέει τὴν ὄψιν,**Φιλόδ.Ποιημ.2,3 **προσενοχλεῖν τὴν ἀκοήν.**

προσένστημα-ατος (τὸ) μτγν. ἀντίστασις, ἀντίρρησις : Φιλόδ.Θαν.16.

προσένταξις-εως (ἡ) (προσεντάττω) μτγν. ἡ τοποθέτησις ἐλαφρῶς ὡπλισμένων στρατευμάτων εἰς τὰς πτέρυγας τῆς φάλαγγος : 'Ασκληπιόδ.6,1.

προσεντάττω μτγν. ἐντάσσω, ἐντίθημί τι προσέτι, παρεμβάλλω τι ἔν τινι τάξει, παρενείρω τι πρὸς τούτοις : Φίλ.2,536· κ. παθ. : Πάπ. **τὸ προσεντεταγμένον ὑπόμνημα·** ‖ παρεμβάλλω τι ἔν τινι διαγράμματι : Πτολ.Μαθ.8,6.

προσεντείνω ἐντείνω τι ἔτι πλέον, τανύω, τεντώνω τι περισσότερον, μ. ἐν τῇ φρ. **προσεντείνειν πληγάς τινι** ἐξακολουθῶ νὰ δέρω τινά : Δημ.518 **περὶ τῶν πληγῶν εἰπεῖν ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι,** Πλούτ.'Ηθ.237D **προσεντείνειν ἑτέρας** (ἐνν. πληγάς), Λουκ.Τίμ.47 **ἐπειδὴ νοσοῦντα πρῴην εἶδέ με . . , πληγὰς ὁ γενναῖος προσενέτεινεν·** ‖ τὸ παθ. ἐντείνομαι ἔτι μᾶλλον : 'Ηρόδ 'Ιατρ. ἐν Rh.Mus.58,71.

προσεντέλλομαι ἐντέλλομαι προσέτι, παραγγέλλω, ἐπιτάσσω τινί τι πρὸς τούτοις : Ξεν.ΚΠ 4,5,34 **δοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἀπέπεμψε, προσεντειλάμενος οὕτω σπεύδειν,** Πολύβ.14,2,6 **ἅμα δὲ τούτοις προσενετείλατο τοῖς πρεσβευταῖς μὴ πρότερον ὡς αὐτὸν ἀπιέναι,** Πάπ.

προσεντίθημι τίθημι ἐντός τινος προσέτι : Rost.Diss.de περιγραφῇ 17 (Boiss.).

προσεντρίβομαι μτγν. ἐντρίβομαι προσέτι, ἔτι μᾶλλον : Ἐπιφάν.1,476B προσεντριβομένη ἡ τῶν λόγων παρολκή.

προσεντρῠφῶ-άω μτγν. ἐντρυφῶ τινι προσέτι· || συνεκδ. ἐμπαίζω, περιπαίζω τινὰ προσέτι, μτ. δοτ. : Ῥήτ.1,482,482 προσεντρυφᾶν τῇ κόρῃ.

προσεντυγχάνω μτγν. ἐντυγχάνω τινὶ προσέτι, συναντῶ τινα πρὸς τούτοις : Γαλ.10,624.

προσεντῡπῶ-όω μτγν. ἐντυπῶ προσέτι : Σωρ.2,14.

προσενυβρίζω μτγν. ἐνυβρίζω τινά, φέρομαι ὑβριστικῶς πρός τινα ἢ κακομεταχειρίζομαί τινα προσέτι· τὸ παθ. : Πολύβ.4,4,2 οἱ . . τῶν Μεσσηνίων ἔφοροι, . . προσενυβρίζεσθαι δόξαντες.

προσενῠφαίνω μτγν., ἀόρ. ἀπαρφ. προσενυφῆναι, ἐνυφαίνω τι προσέτι, ὑφαίνω ἢ κεντῶ τι ἐντός τινος πρὸς τοῖς ἄλλοις : Πλούτ.Δημήτρ.12 ὁ . . πέπλος ᾧπερ ἐψηφίσαντο μετὰ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς προσενυφῆναι Δημήτριον.

προσενῶ-όω μτγν. κ. μσν. ἑνῶ τινα ἤ τι μετά τινος, ἑνώνω τι μαζὶ μὲ ἄλλο, μτ. δοτ. : Εὐστ.17,32 τὸν ἄνθρωπον ταῖς ἀνωτάτω θέαις προσενοῦντος· κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 8,3,6 ἀψῖδες τοῖς πλευροῖς τῶν βάσεων προσηνωμέναι, Σωρ.1,96, Γεωπ.10,3,5.

προσεξαγρῐαίνω μτγν. ἐξαγριαίνω τινὰ ἔτι μᾶλλον, ἐξοργίζω τινὰ ἔτι πλέον : Ἰώσ.ΑΙ 2,14,3 προσεξαγριαίνει . . τὸν θεόν, νομίσας ἀπατήσειν αὐτοῦ τὴν πρόνοιαν.

προσεξαίρω μτγν. ἐξαίρω τι ἔτι μᾶλλον, ὑψῶ, σηκώνω τι περισσότερον : Ἰώσ.ΑΙ 8,6,1 [τείχη] πύργοις . . προσεξῆρεν.

προσεξαιρῶ-έω μτγν. κυριεύω, καταλαμβάνω, ὑποτάσσω προσέτι : Ἰώσ.13,15,3 προσεξαιρεῖν φρούριον, Λιβάν.Λόγ.30,44 οὐκ ἔχουσι κἀκεῖνον προσεξελεῖν· **2)** τὸ μέσ. προσεξαιροῦμαι ἐκλέγω τι δι' ἐμαυτὸν προσέτι : Ἡρ.3,150 γυναῖκα ἕκαστος μίαν προσεξαιρέετο τὴν ἐβούλετο.

προσεξᾰμαρτάνω ἐξαμαρτάνω προσέτι, σφάλλομαι, διαπράττω σφάλματα πρὸς τούτοις : Δημ.1295 πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι πολλῷ μείζω προσεξημαρτήκασι, Πλούτ.Ὄθων 10.

προσεξᾰνδραποδίζομαι ἐξανδραποδίζομαί τινα προσέτι, καθιστῶ τινα ἀνδράποδόν μου πρὸς τοῖς ἄλλοις, ὑποδουλῶ τινα πρὸς τούτοις : Δημ.375 τὸν δ' Ὀρχομενὸν καὶ τὴν Κορώνειαν προσεξηνδραπόδισται, Παυσ.3,23,4 προσεξανδραποδισάμενος δὲ καὶ γυναῖκας καὶ τέκνα.

προσεξανίσταμαι μτγν. παθ. μτ. ἀόρ. προσεξανέστην, ἐξανίσταμαι, ἀνεγείρομαι, σηκώνομαι πρό τινος : Πλούτ.Πύρρ.3 προσερπύσας καὶ λαβόμενος τοῦ ἱματίου ταῖς χερσὶ καὶ προσεξαναστὰς πρὸς τὰ γόνατα· || ἀνεγείρομαι, σηκώνομαι πρὸς συνάντησίν τινος, μτ.δοτ : Δίων Κ 60,6.

προσεξᾰπᾰτῶ-άω ἐξαπατῶ, ἀπατῶ, φενακίζω, δολιεύομαί τινα προσέτι : Ἱππ.Ἄρθρ.46, Ἀριστλ.Ἀτόμ.969b,5 ἑαυτοὺς μείζους ἀπάτας προσεξαπατᾶν, αὐτ.Ρητ.1412a,19, Δίων Κ 49,19.

προσεξαπλῶ-όω μτγν. ἐξαπλῶ τι προσέτι, ἀναπτύσσω, ἑρμηνεύω τι πρὸς τούτοις : Ἐρωτιαν.Πρόλ.2 προσεξαπλοῦντες δὲ καὶ τὰς . . τέλεον παραλελειμμένας, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,56 (ἀμφ. γρ.).

προσεξάπτω μτγν. ἐξάπτω, ἀνάπτω τι προσέτι, καίω, ἀναφλέγω τι ἔτι πλέον, τὸ παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 2,16,3 βρονταὶ σκληραὶ προσεξαπτομένης ἀστραπῆς· **2)** μτφ. ἀνάπτω, διεγείρω τι ἔτι μᾶλλον : αὐτ.14,9,4 προσεξῆφαι τὴν ὀργήν· **3)** ρηματ.π. προσέξαψις.

προσεξασκῶ-έω μτγν. κοσμῶ τινα ἤ τι ἐπὶ πλέον, ἐπικοσμῶ τι, τὸ παθ. : Ἰώσ.ΠΙ 3,10,7 τὸ φυσικὸν κάλλος ὑπὸ τῆς βασιλικῆς προσεξήσκηται πολυτελείας· **2)** ἐξασκοῦμαι, γυμνάζομαι εἴς τι προσέτι : Πλούτ.Καῖσ.17 προσεξήσκησεν ἱππαζόμενος τὰς ἐπιστολὰς ὑπαγορεύειν καὶ δυσὶν ὁμοῦ γράφουσιν ἐξαρκεῖν.

προσέξαψις-εως (ἡ) (προσεξάπτω) μτγν. ἡ συνεχὴς ἔξαψις βλ.λ.2), ἡ διαρκὴς καῦσις : Ἀλέξ.Ἀφρ.Μετ.34,34.

προσεξελαύνω μτγν. ἀμτβ. ἐξελαύνω προσέτι, ἐξορμῶ ἔφιππος κατά τινος πρὸς τούτοις : Δίων Κ 45,16 ἀποπηδήσαντα καὶ προσέτι ἰσχυρῶς προσεξελάσαντα.

προσεξελέγχω μτγν. ἐξελέγχω τινὰ προσέτι, ἀποδεικνύω τινὰ ἔνοχον πρὸς τούτοις : Δίων Κ 38,43 προσεξελέγχειν αὐτὸν τοῦτο πεποιηκότα, αὐτ.59,2 προσεξελέγχειν αὐτὸν ὅ,τι. . .

προσεξελίσσω μτγν. ἐξελίσσω, ἐκτυλίσσω, ἀναπτύσσω τι προσέτι, ἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς στρατιώτας, διατάσσω αὐτοῖς ἑλιγμόν τινα πρὸς τὰ δεξιὰ ἢ τὰ ἀριστερά : Πολύβ.6,40,13 μιᾷ κινήσει τὸ μὲν τῶν ὁπλιτῶν σύστημα λαμβάνει παρατάξεως διάθεσιν, ἐὰν μή ποτε προσεξελίξαι δέῃ τοὺς ἀστάτους.

προσεξεμῶ-έω μτγν. ἐξεμῶ τι προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.524Α ὅσα πεινῶντες ἔλαβον προσεξεμοῦσιν.

προσεξεργάζομαι ἐξεργάζομαί τι προσέτι, φέρω εἰς πέρας, ἀποπερατῶ, ἐκτελῶ τι πρὸς τούτοις : Ἱππ.Διαίτ.65 εἶναι δὲ καὶ τὸν λουόμενον κόσμιον . . καὶ μηδὲν αὐτὸν προσεξεργάζεσθαι (δ.γρ. ἀντὶ προσεργάζεσθαι), Δημ.550 πολλῷ δεινότερ' ὕστερον ἄλλα προσεξεργάζοιτο, Μάχ.π.Ἀθήν.13,578D προσεξειργάζετο αὐτὴ τὸ πλεῖον, Πολύβ.12,10,8· || ὁ παρακ. ἐν παθ. σημ. : Δημ.549 προσεξείργασται ταῦτα τῷ βδελυρῷ τούτῳ· **2)** κατεργάζομαι λίθον προσέτι : Ἐπιγρ. προσεξεργάζεσθαι σφόνδυλον ἑκάστῳ τῷ κίονι.

προσεξερεθίζω μτγν. ἐξερεθίζω τινὰ ἔτι πλέον, παροργίζω, παροξύνω τινὰ ἔτι μᾶλλον : Ἰώσ.ΒΙ.57 προσεξερεθίσαι μᾶλλον βουλόμενος τὸν δῆμον.

προσεξερείδομαι μτγν. μέσ. ἀόρ. ἀπαρφ. προσεξερείσασθαι, ἐρείδομαι, στηρίζομαι ἐπί τινος : Πολύβ.3,55,4 ὁπότε πεσόντες βουληθεῖεν ἢ τοῖς γόνασιν ἢ ταῖς χερσὶ προσεξερείσασθαι πρὸς τὴν ἐξανάστασιν.

προσεξέρχομαι μέσ. ἀποθ. μτ. ἐνεργ. ἀορ ἀπέρχομαι ἐπίσης : Πλούτ.Ἀρτξ.27 τὸν ἐν πορείᾳ προσεξελθόντα (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προεξελθόντα).

προσεξετάζω ἐξετάζω τι προσέτι, ἐξελέγχω, ἐρευνῶ τι πρὸς τούτοις : Δημ.722 εἰ . . δημοτικὸν τις ὑπείληφεν τὸ πρᾴους εἶναι τοὺς νόμους, τίσιν τοῦτο προσεξεταζέτω, Λουκ.Τυραννίς 11 κἀκεῖνο προσεξετάσειν μοι δοκεῖς, Γαλ.6,723· κ. παθ. : Δημ.586 καὶ τἄλλα προσεξήτασται τὰ πεπραγμένα τῷ μιαρῷ τούτῳ.

προσεξευμαρίζω μτγν. ἐξευμαρίζω τι προσέτι, καθιστῶ τι εὔκολον, ἐλαφρὸν πρὸς τούτοις : Εὐσ.Ἐγκώμ.Κωνστ.16 προσεξευμαρίζειν πάντα τινί.

προσεξευπορῶ-έω μτγν. εἶμαι καλύτερον παρεσκευασμένος : Ἀμμών.Φιλ.Ἀριστλ.Ἑρμ.116,9· **2)** παρουσιάζω, παρέχω ἔτι πλέον ἐπιχειρήματα : Σιμπλίκ.Φυσ.1204,8.

προσεξεύρεσις-εως (ἡ) (προσεξευρίσκω) μτγν. ἡ πρόσθετος ἐξεύρεσις, ἡ συμπληρωματικὴ ἐφεύρεσις, ἀνακάλυψις : Πλούτ.Ἠθ.1135D.

προσεξεύρημα-ατος (τὸ) (προσεξευρίσκω) μσν. ἡ προσεξεύρεσις βλ.λ. : Εὐστ.Πον.316,67.

προσεξευρίσκω ἐξευρίσκω τι προσέτι, ἐφευρίσκω, ἀνακαλύπτω, ἐπινοῶ τι πρὸς τούτοις : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.4 οἱ τῶν γυμνασίων τε καὶ ἀσκησίων ἐπιμελούμενοι αἰεί τι προσεξευρίσκουσιν κατὰ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ζητέοντες, Ἀριστφ.Ἱππ.1283 οὐ μόνον πονηρὸς . . ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι, Ἰσοκρ.4,167 πολλῶν . . κακῶν τῇ φύσει τῇ τῶν ἀνθρώπων ὑπαρχόντων αὐτοὶ πλείω . . προσεξευρήκαμεν, Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,27U, Πολύβ.1,68,10 ἔν τε αἰεὶ καινὸν προσεξεύρισκον, Λουκ.Ὀρχ.61· **2)** ρηματ.π. προσεξεύρεσις, προσεξεύρημα.

προσεξηγοῦμαι-έομαι μτγν. ἐξηγοῦμαι, διηγοῦμαί τι προσέτι, ἐκτίθημι, ἐξιστορῶ τι πρὸς τούτοις : ΠΔ Μακκ.2,15,11 **προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιόπιστον ὕπαρ τι πάντας εὔφρανεν.**
προσεξηπειρῶ-όω μτγν. ἐξηπειρῶ ἔτι μᾶλλον, μεταβάλλω εἰς ἤπειρον, ξηρὰν ἔτι πλέον, ἰδ. ἐπὶ ποταμῶν συσσωρευόντων ἰλὺν περὶ τὰ στόμια αὐτῶν : Στράβ.12,2,4 **τοῦ Νείλου προσεξηπειροῦντος ἀεὶ τὴν θάλατταν τῇ προσχώσει.**
προσεξικμάζω μτγν. ἐξικμάζω, ἀφαιρῶ τὴν ἰκμάδο, τὴν ὑγρασίαν τινὸς προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.689F.
πρόσεξις-εως (ἡ) (προσέχω) προσοχή, προσήλωσις· Πλάτ.'Ορ.413D «**πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν**» : Πλάτ.Πολ.407B νοσοτροφία . . **ἐμπόδιον τῇ προσέξει τοῦ νοῦ.**
προσεξίστημι μτγν. ἐξίστημι ἔτι μᾶλλον, συνταράσσω ἔτι πλέον, ἐπιφέρω, προκαλῶ ταραχήν, σύγχυσιν προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.128E **οἶνος ἐν σώματι κακῶς . . ἔχοντι . . φλέγμα καὶ χολὴν κινεῖ καὶ ταράττει καὶ παρεξίστησιν.**
προσεξορκίζω 'Επιγρ. κ. πάπ. ἐξορκίζω τινὰ προσέτι : 'Επιγρ. **προσεξορκίζω σε κατὰ γῆν τὸ ὄνομα 'Εκάτης**, Πάπ. **προσεξορκίζω ὑμᾶς, δαίμονες· 2)** δωρ. ποτεξορκίζω ἐπιβάλλω πρόσθετον ὅρκον : 'Επιγρ. **ποτεξορκίζειν τινάς.**
προσεξυβρίζω μτγν. ἐξυβρίζω τινὰ προσέτι, μεταχειρίζομαί τινα ὑβριστικῶς πρὸς τούτοις, τὸ παθ. : 'Ηράκλειτ.'Αλληλ.52.
προσεξυφαίνω ὑφαίνω τι ἐπιπροσθέτως : Πάπ. **τὸ ἄλλο ἱμάτιον προσεξυφαίνειν.**
προσεξωθῶ-έω μτγν. ἐξωθῶ, ἐκβάλλω βιαίως τινὰ ἤ τι πρὸς τούτοις : 'Ιω.Χρυσ.3,336,27.
προσέοικα παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ., ἀττ. ἀπαρφ. **προσεικέναι** (Εὐρ.Βάκχ.1283), δωρ. ὑπερσ. **ποτῳκειν** (Νοσσ.ΑΠ 6,353), μτχ. θηλ. **ποτεοικεῖα** (π:θ. ἐν Μυίας 'Επιστ.), παθ. τ. παρακ. **προσῇξαι** (Εὐρ. 'Αλκ.10,63), φαίνομαι ὅμοιός τινι, ὁμοιάζω πρός τινα, μτ. δοτ. : Εὐρ.Βάκχ.1283 **λέοντι φαίνεται προσεικέναι**· ὁμ. μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : 'Αριστφ.'Εκκλ.1161 **ταῖς . . ἑταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι**, Κρατῖν.5, Πλάτ.Θεαίτ.143E **προσέοικε . . σοὶ τὴν . . σιμότητα**, ὁμ. μτ. δοτ. κ. ἔμπροθ. αἰτ. (κατά, εἴς τι): 'Αριστλ.Ζ1 563b,22 **κατὰ τὸ χρῶμα μόνον προσέοικεν ἱέρακι**, Πλούτ.Νόμ.19 **ἑορτὴν εἰς τὰ πολλὰ καθαρμῷ προσεοικυῖαν· 3)** φαίνομαι κατάλληλος, προσήκων, ἁρμόδιος : Σοφ. Φιλ.903 **δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα**, αὐτ.'Ηλ.618· **3)** φαίνομαι ὅτι πράττω τι, μτ. ἀπαρφ. : Δημ 505 **τοιούτοις δὲ τισιν προσέοιχ' ὁ γράφων χρῆσθαι.**
προσεοικότως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ὅμοιον, ὁμοίως : Δίων Χρ.12,55.
προσεπαγγέλλομαι μτγν. μέσ. ἐπαγγέλλομαι, ὑπόσχομαί τι πρὸς τούτοις : Διόδ.Σ 3,54 **προσεπαγγείλασθαι τὸ ἔθνος εὐεργετεῖν**, αὐτ.19,86.
προσεπάγω μτγν. ἐπάγω, ἐπιφέρω τινί τι προσέτι, προσθέτω εἴς τι : Γαλ.Φιλ.'Ιστ.1,'Αθήν.5, 216B **προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέγων οὕτως**, 'Ιουλ.Γαλ.358E **προσεπάγειν ὅτι . .** · κ. παθ. : Πολύβ.15,25.6 **ὕβρεως ἀεὶ προσεπαγομένης· 2)** τὸ παθ **προσεπάγομαι** ἄγομαι, ὁδηγοῦμαι ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου : Πάπ.
προσεπᾴδω μτγν. ᾄδω τι ἐπὶ πλέον, προσέτι : 'Ιουλ.Λογ.7,220C.
προσεπαινῶ-έω κ. μσν. ἐπαινῶ τινα προσέτι, πρὸς τούτοις : Αἰσχίν.2,156 **τὸν κωμικὸν ὑποκριτὴν προσεπαινέσας**· κ. παθ. : Δίων Κ 47,13.
προσεπαίρω μτγν. ἐπαίρω, ἐγείρω, ἀνυψῶ τι προσέτι : Σωρ.1,102 **προσεπαίρειν κεφάλιον**, Κλήμ.'Αλ.171· **2)** τὸ παθ. μτφ. ὑπερηφανεύομαι, ἀλαζονεύομαι ἔτι μᾶλλον, τὸ παίρνω πάνω μου πολύ : 'Αρρ.'Αν.4,5,4 **προσεπήρθη ὑπὸ τῆς ξυμμαχίας τῆς Σκυθικῆς**, Δίων Κ 48,21.

προσεπαιτιῶμαι-άομαι μτγν. ἐπαιτιῶμαι, κατηγορῶ τινα πρὸς τούτοις, προσέτι : Πλούτ.ΓΓράκχ. 6 **προσεπαιτιάσασθαι τὸν Φάβιον ὡς...**
προσεπαιτῶ-έω ἐκκλ. ἐπαιτῶ, ζητῶ τι προσέτι.
προσεπαμύνω μσν. βοηθῶ τινα καὶ ἐγὼ προσέτι : Παχυμ.Γ 'Ανδρ.Παλ.283A **προσεπαμύνειν τοῖς 'Ρωμαίοις.**
προσεπανερέσθαι μτγν. ἀόρ. τοῦ ἀχρ. προσεπανείρομαι, ἐρωτῶ προσέτι : Δίων Κ 77,8.
προσεπανθῶ-έω ἐπανθῶ, ἀνθῶ ἐπί τινος προσέτι, μτ. δοτ. : Mai Spicil.Rom.5,456.
προσεπανίσταμαι μτγν. ἐπανίσταμαι, ἐπαναστατῶ κατά τινος προσέτι· κ. μτφ. ἐναντιοῦμαί τινι προσέτι : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.9,8.
προσεπαπειλῶ-έω μτγν. ἐπαπειλῶ τινι προσέτι : Δίων Κ 38,35, αὐτ.41,31.
προσεπάρχω μτγν. ἄρχω, διοικῶ, κυβερνῶ χώραν τινὰ ὡς ἔπαρχος προσέτι μτ. γενικ. : 'Ιώσ.ΑΙ 8,2,3.
προσεπαρῶμαι-άομαι μτγν. ἐπαρῶμαί τι, κατεύχομαί τι τινος, καταρῶμαι προσέτι : Δίων Κ 41,38 **προσεπαράσθαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ.**
προσεπαυξάνω μτγν. ἐπαυξάνω τι προσέτι. Δίων Κ 43,39 **προσεπαυξάνειν τισὶ τὸν φόρον.**
προσεπαύξησις-εως (ἡ) μσν. ἡ πρόσθετος αὔξησις : Εὐστ.Πον.200,7.
προσεπαυρίσκομαι παθ. προσβάλλομαι ὑπὸ νόσου προσέτι : 'Ιππ.Νούσ.4,51.
προσεπεγείρω ἐπεγείρω τι προσέτι, ἐξεγείρω τι κατά τινος πρὸς τούτοις : Θεοφύλ.Φυσ.Ζητ.15 **προσεπεγείρειν κλύδωνα τοῖς ὕδασι.**
προσεπεῖδον μτγν. ἄνευ ἐνεστ. ὡς ἀόρ. β' τοῦ ἀχρ. προσεφορῶ, θεῶμαι, βλέπω, παρατηρῶ τι προσέτι : Θεμίστ.Λόγ.25,310B.
προσεπεῖπον μτγν. ἀόρ. β' τοῦ προσεπιλέγω βλ.λ., εἰπόν τι ἐν τέλει προσέτι : Πολύβ.4,85,2 καί τι **προσεπεῖπε τοιοῦτον**, Πλούτ.Καῖσ.14 Πομπήϊος **δὲ καὶ προσεπεῖπεν, ὡς**, Μᾶρκ.Αὐρ.8,50.
προσεπεισάγω μτγν. εἰσάγω τι ἐπὶ πλέον, προσέτι : Γαλ.8,575.
προσεπεισφέρω μτγν. εἰσάγω, παρεισάγω τι προσέτι : Λογγῖν.'Υφ.9,12 **ὡς ἐπεισόδιά τινα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου προσεπεισφέρειν· 2)** συνεισφέρω ἐπιπροσθέτως : Πολυδ.5,140.
προσεπεκθλίβω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐκθλίβω βλ.λ. : Διοσκ.4,150.
προσεπεκτείνω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐπεκτείνω βλ.λ.· κ. παθ. : Γαλ.2,752,αὐτ.18(2),451.
προσεπελπίζω μτγν. προσπαθῶ νὰ ἑλκύσω τινὰ παρέχων αὐτῷ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐλπίδας : Δίων Κ 45,6 **ἄλλο . . αὐτοὺς πολλὰ προσεπελπίζει.**
προσεπεμβαίνω μτγν. βαίνω, πατῶ ἐπί τινος προσέτι· **2)** μτφ. ἐπιγελῶ, περιγελῶ, χλευάζω τινὰ διά τι προσέτι· 'Ησ. «**προσεπεμβαίνει**· ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾷ» : 'Ιω.Χρυσ.241,28 **μὴ προσεπεμβαίνωμεν αὐτοῦ ταῖς συμφοραῖς.**
προσεπεμβάλλω μτγν. ἐμβάλλω ἐπὶ πλεον προσέτι : Γαλ.6,637,αὐτ.12,389.
προσεπεννοῶ-έω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐννοῶ : Εὐστ.'Οδ.1826,18.
προσεπεξεργάζομαι μτγν. ἀποθ. ἐπεξεργάζομαι, διασκευάζομαί τι ἐπιμελῶς προσέτι, ἐκ νέου : Φίλ.2,203 **πρ- τρίτον παρανόμημα**, αὐτ. 2,522· **2)** παθ. προστίθεμαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Εὐστ. εἰς Διον.Θρ. ἐν προοιμίῳ 72B **προσεπεξείργασται δὲ μετρίως καὶ εἴ τι τούτοις ἑτέρωθεν σύμφωνον· 3)** ρηματ. π. προσεπεξεργασία.
προσεπεξεργασία (ἡ) ἡ ἐπιπρόσθετος, ἐκ νέου ἐπιμελὴς ἐργασία, ἡ ἐκ νέου διασκευή.
προσεπεξευρίσκω, ἀόρ. β' προσεπεξηῦρον, ἐξευρίσκω, ἐπινοῶ πρός τινα σκοπὸν προσέτι : Θουκ.2,76 **δεδιότες δὲ μὴ οὐδ' οὕτω δύνωνται . . πρὸς πολλοὺς ἀντέχειν, προσεπεξηῦρον τόδε.**

προσεπεξηγοῦμαι-έομαι μτγν. άποθ. έπεξηγῶ έπιπροσθέτως βλ.λ. : Κλήμ.'Αλ.302.

προσεπεργάζομαι έπεξεργάζομαι έπὶ πλέον : Φίλ.2,522,25 **προσεπεργάζεται άεί τι νεώτερον.**

προσεπερείδω μτγν. έπιστηρίζω, στερεώνω έπί τινος προσέτι : 'Αθανάσ.2,421.

προσεπερωτητής (ὁ) (προσεπερωτῶ) γλωσσ. ὁ πρός τινι ἄλλῳ, ὁ μετά τινα ἄλλον έπερωτητής.

προσεπερωτῶ-άω μτγν. κ. μσν. έπερωτῶ τινὰ τι προσέτι : 'Αριστέ.1 53, Εὐστ.Πον.218,56, Θωμ.Μ 135R· **2)** ρηματ. π. προσεπερωτητής.

προσέπεσον άόρ. β' τοῦ προσπίπτω.

προσεπευφημῶ-έω μσν. έπὶ πλέον, προσέτι έπευφημῶ βλ.λ. : Παχυμ.Γ 1,300,14.

προσεπεύχομαι μτγν. άποθ. μτ. αἰτ. κ. άπαρφ. έπεύχομαί τι προσέτι, εὔχομαι, παρακαλῶ, έπιθυμῶ τι προσέτι : Δίων Κ 55,9.

προσεπευωνίζω μτγν. πωλῶ ἔτι μᾶλλον φθηνά· κ. παθ. : Φίλ.2,276 **έκεῖνα** (τὰ ἀνδράποδα) **πρὸς τὰς τῶν σωμάτων εὐεξίας καὶ εὐμορφίας ἢ τούναντίον προσεπευωνίζονται.**

προσεπέχω μτγν. πιέζω προσέτι, έπὶ πλέον· κ. παθ. : Γαλ.16,521 **οἷς προσεπεσχέθη γαστήρ.**

προσεπηρεάζω άπειλῶ, κακοποιῶ, προσβάλλω τινὰ προσέτι : 'Αριστλ.Τοπ 161a,23· || κ. παθ. κακοποιοῦμαι έπὶ πλέον, προσέτι : Δίων Κ 52,29.

προσεπηχῶ-έω μτγν. κ. μσν. έπαυξάνω τὸν ἦχον, έπηχῶ ἔτι μᾶλλον : Γαλ.Χρ.Μορ.11,12 **οὐ μόνον ἀποκωλύσειν ἔμελλε τὰ προτεταγμένα τὴν τῆς φωνῆς ἔμπτωσιν, ἀλλὰ καὶ προσεπηχήσειν τι,** Ζωναρ.'Επιτ.'Ιστ.2,84.

προσεπὶ πάπ. μτ. δοτ. έπὶ πλέον, προσέτι : **προσεπὶ τούτοις πᾶσι έπωμόσαντο.**

προσεπιβαίνω μσν. ἀναβαίνω, πατῶ έπί τινος προσέτι : Λέων Δ 87,7 **τῆς ἠπείρου προσεπιβαίνων.**

προσεπιβάλλω βάλλω, ρίπτω, θέτω τι έπί τινος προσέτι : Πολύβ.9,38,2 **προσεπιβαλόντας τῆς γῆς κελεύειν ἀπαγγεῖλαι τῷ Ξέρξῃ,** Γαλ.11,489· **2)** έπιβάλλω τινί τι προσέτι : 'Ισοκρ.6,39 **πλείω προσεπιβάλλειν οἷς ἂν ἐξ ἀρχῆς διανοηθῶσιν·** **3)** ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσπεριβάλλειν : 'Ιώσ.ΑΙ 5,1,20.

προσεπιβεβαιῶ-όω μτγν. κ. νεώτ. έπιβεβαιῶ προσέτι : 'Αλλάτ.'Ορθ.'Ελλ.2,298D.

προσεπιβλάπτω μσν. βλάπτω τινὰ ἢ τι προσέτι, ἀκόμη : Στέφ.'Αθ.Γαλ.1,320D,Εὐστ.Πον.101,2.

προσεπιβλαστάνω μτγν. ἀμτβ. έπιβλαστάνω προσέτι ἢ πάλιν, έκφύω ἔπειτα καὶ ἄλλους βλαστούς : Θεόφρ.ΦΑΙτ.3,7,7 **καὶ ἔτι προσεπιβλαστάνει κατ' ἐνιαυτόν.**

προσεπιβλέπω έπιβλέπω, έπιτηρῶ, προσέχω τι προσέτι : 'Αριστλ.ΑΠρ.45a,21 **συμβαίνει τοῖς οὕτως ἐπισκοποῦσι προσεπιβλέπειν ἄλλην ὁδὸν τῆς ἀναγκαίας,** Στράβ.3,3,6 **προσεπιβλέπει τὰς ἐν τῇ πλευρᾷ φλέβας.**

προσεπιβοηθῶ-έω μτγν. ἔρχομαι εἰς βοήθειάν τινος καὶ ἐγὼ προσέτι : 'Ιώσ.ΑΙ 7,7,1.

προσεπιβοῶ-άω μτγν. φωνῶ πρός τινα, παρορμῶ τινα διὰ τῆς φωνῆς προσέτι, έπευφημῶ τινι πρὸς τούτοις : Δίων Κ 75,4.

προσεπιγάνυμαι μσν. χαίρω, ἀγάλλομαι προσέτι έπὶ πλέον : Μιχ.'Αττολ.315,1.

προσεπιγεννῶ-άω μτγν. γεννῶ, παράγω τι προσέτι : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,11,6 **ταῦτα δὲ καὶ προσεπιγεννᾶν ἕτερα διὰ τὴν ἰδίαν δῆλον ὅτι φύσιν.**

προσεπιγί(γ)νομαι ἀποθ. προσέρχομαι, προστίθεμαι προσέτι : 'Ιππ.Νοῦσ.1,19 **τῶν ἐνεόντων κακῶν καὶ τῶν προσεπιγινομένων,** Πολύβ.4,45,10 **προσεπιγενομένων δὲ Γαλατῶν αὐτοῖς .. εἰς πᾶν ἦλθον περιστάσεως·** **2)** γίνομαι καὶ ἐγὼ ἀλλοῖος, διαφορετικός : Πλούτ.Εὐγ.19.

προσεπιγιγνώσκω μσν. έπιγιγνώσκω, έννοῶ, ἀναγνωρίζω τι προσέτι· κ. παθ. : 'Ακτουάρ.'Ιω. έν Ideler.Phys.2,46 **τοιοῦτο τὸ χρῶμα φαίνεται, προσεπιγνωσθείη δὲ τῇ ὀδύνῃ.**

προσεπιγλισχραίνω μτγν. ποιῶ τι γλίσχρον, κολλητικὸν έπὶ πλέον : 'Ακτουάρ.'Ιω.Ideler.Phys.2,112.

προσεπιγράφω μτγν. κ. μσν. έπιγράφω τι προσέτι· **2)** μτφ ἀποδίδω, θεωρῶ τι προσέτι ἴδιον χαρακτηριστικόν τινος : Θεόφρ Χαρ.13,10 **καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν,** Νικηφ.Πατρ. έν Ρήτ.1,490

προσεπιδαψιλεύομαι μτγν. ἀποθ. έπιδαψιλεύω, δίδω τινί τι γενναιοδώρως προσέτι : Φίλ 2,66, αὐτ.2,286 **προσεπιδαψιλεύεσαί τι τῶν ἰδίων,** Λιβάν.Προγ.40,77 **εἴ σοι δεῖ χρημάτων .. ἐγώ σοι τὰ δυνατὰ προσεπιδαψιλεύσομαι,** 'Ιω.Χρυσ.3,345.

προσεπιδείκνυμι μτγν. κ. μσν. κ. -ύω, έπιδεικνύω, έρμηνεύω τι προσέτι : Πολύβ.4,82,5,Φιλόδ. Σημ.36, Πτολ.Γεωγρ.1,2,5, Δίων Κ 54,14 **τὰς στρατείας κατηρίθμησε καὶ τὰς οὐλὰς προσεπέδειξε,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,55, Νικηφ.Πατρ. έν Ρήτ.1,510.

προσεπιδέομαι γλωσσ. μέσ. δέομαι, ἔχω ἀνάγκην τινὸς προσέτι.

προσεπιδεσμῶ-έω προσεπιδέω βλ.λ.· κ. παθ. : Ρήτ.1,638W **προσεπιδεσμοῦμαι ἀνθρωπίνῳ δεσμῷ.**

προσεπιδέχομαι μτγν. έπὶ πλέον προσέτι δέχομαι : Φίλ.άπ.63Η (ἀμφ.).

προσεπιδέω έπιδένω τι προσέτι εἴς τι: 'Ιππ.'Αγμ. 14· || συνδέω τι μετά τινος προσέτι : Αἰν.Τακτ.18,19.

προσεπιδημῶ-έω μτγν. ἔρχομαι, διαμένω που, ἔν τινι δήμῳ ὡς ξένος, παρεπίδημος : 'Ιώσ.ΠΙ 2,11,2 (δ.γρ. πρὸς έπιδημῶ).

προσεπιδιαιρῶ-έω μτγν. διαιρῶ, διατέμνω, διαμελίζω τι προσέτι, έπὶ πλέον : Γαλ.2,229.

προσεπιδιακαίω έν χρ. παθ. δ.γρ. κεχωρ. προσέτι διακαίομαι : Γαλ.10,786.

προσεπιδιδάσκω μτγν. διδάσκω τινὰ έπὶ πλέον, προσέτι : Κλήμ.'Αλ.825.

προσεπιδίδωμι δίδω τινί τι προσέτι, έπὶ πλέον : Πλάτ.Σοφ.222E **ὅτι τοῖς θηρευθεῖσι δῶρα προσεπιδιδόασιν,** Διον.'Αλ.Θουκ 5 (δ.γρ. προσαποδίδωμι), 'Ιώσ.ΑΙ 10,2,1,Δίων Κ 49,31.

προσεπιδιίσταμαι μτγν. έπὶ σφυγμοῦ, εἶμαι, γίνομαι ἔτι διεσταλμένος : Μαρκελλῖν.'Ιατρ.421.

προσεπιδιορίζω μτγν. διορίζω, διακρίνω τι προσέτι : Γαλ.11,308 **πρ· τὰ μὴ διωρισμένα.**

προσεπιδομῶ-έω μσν. δομῶ, κτίζω τι έπί τινος προσέτι : Λέων Δ 'Ιστ.99,22 **προσεπιδομήσας τοῖς παλαιοῖς δόμοις .. καὶ ἑτέρας οἰκίας.**

προσεπιδοξάζω μτγν. προστίθεμαι καὶ ἐγὼ τῇ γνώμῃ τινός, έγκρίνω καὶ ἐγὼ τὴν δοξασίαν τινός : 'Επίκτ.άπ.9, Γέλλ.19,1 **τὰς τοιαύτας φαντασίας οὐ συγκατατίθεται οὐδὲ προσεπιδοξάζει.**

προσεπιδοτικός-ή-όν μσν. ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τὸ δίδειν προσέτι, ὁ μεταδοτικός : Εὐστ.Πον.117,40.

προσεπιδράσσομαι μτγν., ἀττ. -ττομαι ἁρπάζω, λαμβάνω τι δι' ἐμαυτόν, οἰκειοποιοῦμαί τι προσέτι : Πολύβ.21,11,6 **τῆς 'Ασίας βούλονταί τινα προσεπιδράττεσθαι·** **2)** μτφ. έπιούρω τι προσέτι κατ' ἐμαυτοῦ, οἷον φθόνον : Πολύβ.9,10,6 **προσεπιδραττομένους ἅμα καὶ τὸν ἐξακολουθοῦντα τοῖς τοιούτοις φθόνον.**

προσεπιδυσφορῶ-έω μσν δυσφορῶ, ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ έπί τινι προσέτι : 'Ακτουάρ.'Ιω. έν Ideler. Phys 2,425.

προσεπιζεύγνυμι γλωσσ., μσν. κ. -ύω έπιζευγνύω, προσθέτω τι προσέτι : 'Ανν.Κομν.499D **ξύλ' ἄττα προσεπιζεύξασα.**

προσεπιζητῶ-έω μτγν. κ. μσν. έπιζητῶ, ζητῶ τι προσέτι : Πολύβ.25,5,11 **ἀλλ' ἀεί τι προσεπιζητούντων καὶ μεταμελομένων,** Μᾶρκ.Αὐρ.5,6 **μηδὲν ἄλλο προσεπιζητοῦσα,** Εὐστ.Πον.202,90.

προσεπίθεσις-εως (ἡ) (προσεπιτίθημι) νεώτ. **ἡ** έπὶ πλέον έπίθεσις, ἡ προσθήκη έπιθεμάτων.

προσεπιθεσπίζω μτγν. ἐπιθεσπίζω, προφητεύω προσέτι : Φίλ.2,170.

προσεπιθεῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ., μέλλ. **προσεπιθεάσομαι**, παρατηρῶ, θεωρῶ τι προσέτι : Λογγῖν.30,1 **ἂν τοῦ φραστικοῦ μέρους ᾖ τινα λοιπὰ ἔτι, προσεπιθεασώμεθα.**

προσεπιθεωρῶ-έω προσεπιθεῶμαι βλ.λ. : Ἱππ. Κῳακ.204 πρ- **τοὺς πυρετούς,** Γαλ.9,359 πρ- **ἀκριβῶς τοὺς ὀφθαλμούς,** Σωκρ.Ἐπιστ.6,2 **τὸν ἄλλον ἡμῶν προσεπιθεωρεῖν βίον**· **2)** ρηματ.π. προσεπιθεωρητέον.

προσεπιθλίβω μσν. ἐπιθλίβω, πιέζω **τι ἄνωθεν** προσέτι : Εὐμάθ.Ὑσμ.IB.

προσεπιθρύπτομαι μτγν. παθ. ἐπιθρύπτομαι, θραύομαι, ἐξασθενοῦμαι προσέτι : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ. 186 **προσεπιθρύπτονται σπαταλῶσαι.**

προσεπιθύω μσν. προσφέρω προσέτι θυσίαν διά τι : Ἀνδρ.Κρ.I,1348D.

προσεπικαλλωπίζω μτγν. ἐκκλ. καλλωπίζω, σταλίζω τινὰ ἤ τι ἐπὶ πλέον, προσέτι : Γρηγ.Ναζ.I, 365C, Ἀποστ.Διατ.202.

προσεπικαλῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. μτ. διπλῆς αἰτ. ἐγκαλῶ, κατηγορῶ τινα ἐπί τινι προσέτι, προσθέτως : Δίων Κ 42,6 **τοῦτο δὲ . . προσεπικαλῶν τινα, ἧτει,** Νικηφ.Πατρ. ἐν Ρητ.I,482,30 **πολλὴν μέθην προσεπικαλέσονται**· **2)** νεώτ. καλῶ εἰς τὸ δικαστήριον, κλητεύω τρίτον τινά, ὅπως μετάσχῃ ὡς ἐνάγων ἢ ὡς ἐναγόμενος δικαστικοῦ ἀγῶνος, εἰς ὃν εἶμαι διάδικος· **3)** μτγν. κ. νεώτ. μέσ. ἐπικαλοῦμαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Δίων Κ 62,6 **προσεπικαλοῦμαί σε γυνὴ γυναῖκα,** - **προσεπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τοῦ προϊσταμένου μου**· **4)** ρηματ.π. προσεπίκλησις.

προσεπικαταβάλλω μσν. καταβάλλω, καταρρίπτω ἐπὶ πλέον προσέτι : Εὐστ.Πον.280,73.

προσεπικατάγω μτγν. κατάγω, εἰσάγω ἐπὶ πλέον, προσέτι εἰς ὑπολογισμόν : Βέττ.Βάλ.275,21.

προσεπικαταδέω ἐπιδένω, δένω τι ἐπί τινος δι' ἐπιδέσμου ἢ ὡς ἐπίδεσμον προσέτι : Ἱππ.Ἄρθρ.14 **μολύβδιον βαρὺ προσεπικαταδέειν.**

προσεπικαταστρέφω μτγν. καταστρέφω, ἀνατρέπω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Βέττ.Βάλ.87,23.

προσεπικατατείνω μτγν. κατατείνω, τανύω, ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου προσέτι, ἔτι πλέον : ΠΔ Μακκ.4,9,19 **τὸν τροχὸν προσεπικατατείνοντες.**

προσεπικαταψεύδομαι μτγν. προσεπιψεύδομαι βλ.λ. : Γαλ.π.Ὀρειβ.2,16,1.

προσεπίκειμαι ἀποθ. ἐπίκειμαί τινι, πιέζω τινὰ διὰ παρακλήσεως ἢ ἀξιώσεως ἐπὶ πλέον, προσέτι, ἐπιμένω εἴς τι προσέτι : Δημ.834 **προσεπίκειται ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν.**

προσεπικερδαίνω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι κερδαίνω βλ.λ. : Ἀκροπ.Γ 832.

προσεπικερτομῶ-έω μτγν. προσβάλλω τινὰ διὰ πειρακτικῶν λόγων, χλευάζω προσέτι : Ἡρακλ.Πολ.36.

προσεπικηρύσσω μτγν. ἐπικηρύσσω, προκηρύσσω, κοινοποιῶ τι διὰ κήρυκος προσέτι· κ. παθ. : Δίων Κ 38,17.

προσεπικληρῶ-όω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐπικληρῶ βλ.λ. : Μιχ.Ἀκομ.2,413,16.

προσεπίκλησις-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις τοῦ προσεπικαλεῖν βλ.λ.2!.

προσεπικλίνω μσν. ἀμτβ. ἐπικλίνω, κλίνω πρός τι ἢ πρός που προσέτι : Φώτ. ἐν Ἀν.Βολλ.I,123 **τῇ δόξῃ προσεπέκλινε Σεργίου** [δ.γρ. προσαπέ-].

προσεπικλύζω μτγν. μσν. κατακλύζω, καταπλημμυρῶ τι προσέτι : Ἀνών.8ί.Ἰω.Χρυσ.361,16.

προσεπικλώθω γλωσσ. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐπικλώθω βλ.λ., προορίζω τινί τι προσέτι.

προσεπικοσμῶ-έω μτγν. κ. σχόλ. ἐπικοσμῶ, καλλωπίζω, στολίζω προσέτι : Φίλ.2,6, Σχόλ.Πίνδ. Π 5,15· κ. παθ. : Πολύβ.6,22,3· **προσεπικοσμεῖται δὲ καὶ λιτῷ περικεφαλαίῳ.**

προσεπικρατῶ-έω μτγν. ἐπικρατῶ, ὑπερισχύω προσέτι : Δίων Κ 44,27 **οὔτε ἐξ ὧν ἰσχύει τις προσεπεκράτησεν.**

προσεπικρεμάννυμι ἐπικρεμῶ, κρεμῶ τι ἐπί τινος, εἴς τι προσέτι· κ. παθ. : Ἱππ.Ἄρθρ.782 **προσεπικρεμασθήτω τούτου ὄπισθέν τις . . παῖς.**

προσεπικρίνω πάπ. ἐπὶ πλέον ἐκλέγω· κ. παθ. : **τὸν μὲν πατέρα ἐπικεκρίσθαι τῷ α ἔτει, ἐμὲ δὲ προσεπικεκρίσθαι τῷ ο ἔτει.**

προσεπικροτῶ-έω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐπικροτῶ βλ.λ. : Ἀνών. εἰς Ἰω.Κομν.417.

προσεπικρούω μτγν. κρούω, κτυπῶ τι ἐπάνω εἴς τι προσέτι : Δίων Κ 36,49 **οἱ δὲ καὶ λίθους πρὸς τὰ χαλκᾶ σκεύη προσεπέκρουσαν.**

προσεπίκτισμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἐπὶ πλέον ἢ ἐπί τινος κτίσματος ἅ. κτίσμα : Νικ.Χων.225,22.

προσεπικτῶμαι-άομαι κ. μσν. ἀποθ. ἐπικτῶμαί τι προσέτι : Ἀριστλ.Ρητ.1367b,14 πρ- **τιμήν,** Ἰώσ.ΑἸ 15,6,7 **προσεπικτῶμαι τιμήν,** Πάπ. **ὅσα ἂν προσεπικτήσωμαι,** Ἀνν.Κομν.24C· ‖ προσθέτω τι εἴς τι : Ἡρ.1,29 **προσεπικτωμένου Κροίσου Λυδοῖσι** [τινάς].

προσεπικυρῶ-όω νεώτ. ἐπικυρῶ, ἐπιβεβαιῶ καὶ ἐγώ· **2)** ρηματ. π. προσεπικύρωσις.

προσεπικύρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προσεπικυρῶ βλ.λ.

προσεπιλαλῶ-έω μσν. ὁμιλῶ τι προσέτι ἢ προσθέτω τι ἐν τῇ ὁμιλίᾳ μου : Εὐστ.Πον.285,30.

προσεπιλαμβάνω περιλαμβάνω μετά τινος ἄλλου : Ἱππ.Ἀγμ.8 πρ- **ταινίῃ τὸν βραχίονα περὶ τὸ στῆθος περιδέοντα**· κ. μέσ. : Σωρ.Ἐπιδ.26· **2)** λαμβάνω, ἀπαιτῶ ἔτι μᾶλλον : Θεόφρ.ΦΙ 8,2,7 **πυροὶ δ' ἔτι προσεπιλαμβάνουσι**· κ. μτ. γενικ. : Πορφ.Ἀποχ.2,27· **3)** λαμβάνω, καταλαμβάνω, ἐμπεριλαμβάνω τι προσέτι : Πολύβ.10,10,5 **ἀπὸ δὲ τῶν δύσεων λίμνη προσεπιλαμβανούσῃ καὶ τοῦ πρὸς ἄρκτον μέρους,** Γέμιν.18,3· **4)** λαμβάνω, ἀναλαμβάνω ἐπιπροσθέτως : Πλούτ.Δημήτρ. 26 **ἅμα καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δημητρίου προσεπιλαβόντος,** Λουκ.Ἀλ.41· **5)** κ. ἀπολ. σφετερίζομαι : Θεόφρ.Πυρ.50· **6)** ἐπεκτείνω, μεγαλώνω : Ἀριστλ.Ἀθ.41,2 **ἀεὶ προσεπιλαμβάνουσα τῷ πλήθει τὴν ἐξουσίαν**· **7)** μέσ. μετέχω, λαμβάνω μέρος τινός : Διόδ.Σ 19,9 **προσεπελάβετο δὲ καὶ τῶν ἐν τῇ μεσογείῳ . . πόλεων τὰς πλείστας,** Πλούτ.Ποπλ.20 **ὡς δὴ κατὰ τὸ συγχώρημα τῆς τιμῆς ἀεὶ τοῦ δημοσίου προσεπιλαμβανομένου**· **8)** δράττομαι, ἁρπάζω : Ἱππ.Ἀγμ.13 πρ- **κατὰ τὸ γόνυ**· **9)** μτφ. ἐπιλαμβάνομαι, βοηθῶ εἴς τι πρᾶγμα προσέτι : Ἡρ.5,44 **Κροτωνιῆται δὲ οὐδένα σφίσι φασὶ ξεῖνον προσεπιλαβέσθαι τοῦ πρὸς Συβαρίτας πολέμου**· ‖ λαμβάνω μέρος εἰς ἔργον τι : Δίων Κ 75,6 **προσεπελάβετο τοῦ ἔργου**· **10)** κ. ἀπολ. προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι προσέτι : Πλάτ.Τίμ.65D **πέρα μὲν τοῦ μετρίου τοῦτο δρῶντα καὶ προσεπιλαμβανόμενα**· **11)** ἀναφέρω προσέτι : Παυσ.3,6,9 **προσεπελάβετο δὲ ὁ λόγος μοι**· πρβλ. Κόντ. ἐν Ἀθηνᾶ 4,106.

προσεπιλάμπω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι λάμπω : Μιχ.Ἀκομ.1,291,1.

προσεπιλεαίνω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι λεαίνω βλ.λ. : Ἡρακλ.Ταρ.π.Γαλ.13,718.

προσεπιλέγω μτγν., μέσ. ἀόρ. προσεπελεξάμην (Διόδ.Σ 19,6), λέγω τι προσέτι, προσθέτω ἐν τῷ λόγῳ : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,21,7 **προσεπιλέγει δὲ τοῖς εἰρημένοις,** Πολύβ.22,7,14 **προσεπέλεγον ὅτι πᾶν ὑπομενοῦσιν, εἰ πάντως τοῦτο κέκριται Ῥοδίοις**· **2)** μέσ. λαμβάνω, ἐκλέγω προσέτι : Διόδ.Σ 19,6 **ταῖς προαιρέσεσιν εὐθετωτάτων πρὸς τὴν κατάλυσιν τῆς δημοκρατίας προσεπελέξατο.**

προσεπιλῑμώττω μτγν. πεινῶ προσέτι, λιμάζω ἀκόμη : Ἰω.Λυδ.Διοσ.58 (δ.γρ. προσεπιλοιμώττω).

προσεπιλῐπαίνω μσν. ποιῶ τι λιπαρόν, παχύνω τι προσέτι : Εὐστ.Διον.Περ.71B **ἐκμυζῶν τῆς ἐκείνου ἱστορίας ἅπαν εἴ τι νόστιμον προσεπιλιπαίνει ἄλλως αὐτήν.**

προσεπιλιχμῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ. λείχω τι προσέτι, γλείφω ἀκόμη : Φίλ.2,318 **τὰ λείψανα προσεπιλιχμῶνται αὐτῶν οἰωνῶν οἱ σαρκοβόροι.**

προσεπιλογίζομαι κ. μσν. ἀποθ. λογίζομαί τι ἀκριβῶς προσέτι, σκέπτομαι, συμπεραίνω προσέτι : Εὐκλ.Ὀπτ.144H, Εὐστ.Πον.87,30· **2)** ὑπολογίζω ἐπὶ πλέον, προσέτι : Γαλ.18(2),62· **3)** ἀπολ. στοχάζομαι προσέτι : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.57,29.

προσεπιλοιμώττω μτγν. πάσχω ἐκ λοιμοῦ προσέτι : Ἰω.Λυδ.Διοσ.58 **προσεπιλοιμωττόντων τῶν βασκημάτων** (δ.γρ. προσεπιλιμώττω).

προσεπιμανθάνω μτγν. μανθάνω τι κατόπιν προσέτι : Διόδ.Σ 4,25 **κἀκεῖ πολλὰ προσεπιμαθών,** Γαλ.Θρασ.39.

προσεπιμαρτῠρῶ-έω μτγν. κ.μσν. ἐπιμαρτυρῶ προσέτι : Ἀνν.Κομν.167A **προσεπιμαρτυρούντων τῶν πολλῶν,** Κ.Μανασσ.Χρον.5548 **τῷ Ῥωμανῷ δὲ τἀγαθὰ προσεπιμαρτυροῦσαν.**

προσεπιμάσσομαι μσν. μέσ. προσάπτω, συμφύρω προσέτι : Νικ.Χων.Χρον.313C **κοινῇ συναναπραπέντες καὶ συμφορὰς ἰδίας προσεπιμασσόμεθα** (δ.γρ. προσεπιμαζόμεθα).

προσεπιμᾰσῶμαι-άομαι μασῶ τι ἐπὶ πλέον, προσέτι : Ἡσ.ἐν λ. ἐπιμάσσεται **οὐ λιμώσσει, ἀλλὰ καὶ προσεπιμασᾶται πλείω**(κῶδ.προσεπιμάσσεται).

προσεπιμείγνῡμι μτγν. μσν. ἀναμειγνύω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideler.Phys.2,50.

προσεπιμελοῦμαι-έομαι ἀποθ. μτ. γενικ. ἐπιμελοῦμαί τινος προσέτι : Πλάτ.Νόμ.755B **ὧν δεῖ πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις προσεπιμελεῖσθαι.**

προσεπιμέτρησις-εως (ἡ) (προσεπιμετρῶ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προσεπιμετρῶ βλ.λ.· || νεώτ. νομ. ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ καθορισμὸς τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς **ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τεθειμένων ὁρίων.**

προσεπιμετρῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. μετρῶ καὶ δίδω τινί τι προσέτι, ὡς ἐπίμετρον, προσθέτω ἐπὶ πλέον : Πολύβ.4,51,6 **προσεπιμετρήσαντες τοῖς περὶ τὸν Ἀχαιὸν τιμάς τινας,** Πλούτ.Ἠθ.513A, Ἀθήν.2,35A **τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας προσεπιμετρεῖ τῷ ὕπνῳ·** **2)** μτφ. ἐπὶ διηγήσεως, ἱστορίας κτλ., ἐπιπροσθέτω τι πρὸς καλλωπισμόν : Λουκ.Μισθ.Συν.29 **οὐ μόνον τἀληθῆ ὁρῶντες, ἀλλ' ἀεί τι καὶ προσεπιμετροῦντες,** αὐτ.Ἀλέξ.30· **3)** νεώτ. νομ. καθορίζω τὴν ἐπιβλητέαν ποινὴν ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου τεθειμένων ὁρίων· **4)** ρηματ.π. προσεπιμέτρησις.

προσεπιμηχᾰνῶμαι-άομαι μτγν. ἐπιμηχανῶμαι, ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω τι προσέτι : Ἀσπάσ.ΗΝικ. 91,11· **2)** ρηματ. π. προσεπιμηχανητέον.

προσεπιμίγνυμι ἄ. προσεπιμείγνυμι βλ.λ.

προσεπιμιμνήσκομαι μτγν. κ. μσν. μέσ. ἐνθυμοῦμαί τι ὕστερον, προσέτι : Γαλ.2,227, Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideler.Phys.2,146 **τῶν ἐκεῖσε ῥηθέντων προσεπιμνησθῶμεν.**

προσεπινέμω ἐν χρ. ὡς παθ. ἐπὶ ἐπιδέσμου, διανέμομαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Γαλ.18(2),556.

προσεπινεύω σχόλ. ἐπινεύω, ἐπιδοκιμάζω, συγκατανεύω εἴς τι προσέτι : Σχόλ.Ἰλ.Ε 290.

προσεπινοῶ-έω μτγν. ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω τι προσέτι : Πολύβ.20,6,4 **ἀεί τι προσεπινοῶν ὃ κατὰ τὸ παρὸν ἐδόκει τοὺς πολλοὺς ὠφελεῖν,** Διόδ.Σ 1,15 **τὴν ἐργασίαν τοῦ ταύτης καρποῦ προσεπινοήσαντα,** Πρόκλ.Εὐκλ.120F, Ἐπιγρ. **προσεπινοεῖ αὐτὸς τὰ δυσθεώρητα·** κ. παθ. : Πάπ. **ἀεὶ δέ τινος ἐπὶ τὸ βέλτιον προσεπινοουμένου·** **2)** ρηματ.π. προσεπινοητέον.

προσεπινύσσω μτγν., ἀττ. -ττω ἐπινύσσω, κεντῶ τι προσέτι· κ. παθ. : Σωρ.Κατ.13 **τὸ δέρμα .. προσεπινύττεται.**

προσεπιξέω μσν. ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως ἐπιξέω βλ.λ. : Μιχ.Ἀκομ.2,424,6.

προσεπιορκῶ-έω ἐπιορκῶ προσέτι : Ἀριστφ. Λυσ.1238 **ἐπῃνέσαμεν ἂν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.**

προσεπιπαρακᾰλῶ-έω πάπ. προσκαλῶ προσέτι : **ἐπὶ σὲ προσεπιπαρακαλέσω περὶ τῶν . . .**

προσεπιπάσσω μτγν. ἐπὶ πλέον ἐπιπάσσω βλ.λ.: Ἀπολλ.Ἰατρ.π.Γαλ.12,649, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,7.

προσεπιπέμπω μτγν. ἀποστέλλω τινὰ ἐπὶ πλέον: Προκ.Μυστ.18 **τοὺς λογοθέτας προσεπιπέμψας.**

προσεπιπηδῶ-άω μτγν. ἐπιπηδῶ ἐπί τινος ἢ ἀναπηδῶ προσέτι· || κ. μτφ. : Λιβάν.Προγ.43,22.

προσεπιπίπτω μτγν. ἐπιπίπτω, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ κατά τινος προσέτι : Φίλ.2,86.

προσεπιπλάσσω μτγν., ἀττ. -ττω, σχηματίζω ἐπὶ πλέον, προσέτι· || ἰατρ. ἐπὶ ἐμπλάστρου, πλάσσω προσθέτως ἐπὶ τοῦ ἤδη πεπλασμένου· Σωρ.π.Γαλ.12,495· **2)** μτφ. ἐπινοῶν προστίθημί τι ἀνύπαρκτον, μυθεύομαί τι ἐπὶ πλέον, προσέτι· κ. παθ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.17 (δ.γρ.).

προσεπῐπλέκω μτγν. κ. μσν. πλέκω, συμπλέκω τι προσέτι : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.19P· κ. παθ. : Ἀλέξ.Τραλλ.8,424 **τοῖς ἔξω προσεπιπλεκομένοις** (δ.γρ.προσεπιπλαττομένοις), Ἀκτουάρ.Ἰω.ἐν Ideler. Phys.2,27,22 πρ· **τοῖς χρώμασι συστάσεις.**

προσεπιπλέω μτγν., μέλλ.-εύσομαι, ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι κατά τινος καὶ διὰ θαλάσσης : Πολύβ.1,124

προσεπιπληρῶ-όω μτγν. πληρῶ, γεμίζω ἐντελῶς, ἕως ἐπάνω : Γαλ.6,415.

προσεπιπλήσσω, ἀττ.-ττω, κτυπῶ, δέρω τινὰ προσέτι· || μτφ. ἐπιπλήττω, ἐπιτιμῶ τινα προσέτι : Ἀριστλ.Ῥητ.1408b,2 **δεῖ γὰρ αὐτὸν ἑαυτῷ προσεπιπλήττειν** (δ.ἀνάγν.).

προσεπιπλουτῶ-έω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι πλουτίζω, γίνομαι πλούσιος : Εὐστ.Μαν.Κομν.417.

προσεπιπνέω μτγν. ἐπὶ ἀέρος, ἐπιπνέω, φυσῶ εὐνοϊκῶς προσέτι : Πλούτ.Σερτ.17 **αὔρα μαλακὴ προσεπέπνει** (δ.γρ. προσαπέπνει), Κλήμ.Ἀλ.698.

προσεπιπονῶ-έω ἐργάζομαι προσέτι, ἐπὶ πλέον· **2)** μτφ. ἀποκάμνω, βαρύνομαι ἔκ τινος προσέτι, ἔτι πλέον : Αἰσχίν.2,44 **προσεπιπονεῖν ἀκούοντας καὶ τὴν λοιπὴν διήγησιν** ἵνα βαρυνθῶσιν ἐπὶ πλέον ἀκούοντες).

προσεπιρραίνω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐπιρραντίζω βλ.λ. : Εὐνάπ.ΒΣοφ.475B.

προσεπιρρέπω μσν. ἐπιρρέπω, κλίνω πρός τι ἐπίσης : Νικ.Χων.Χρον.360D **ταῖς γνώμαις ταύταις προσεπέρρεπον.**

προσεπιρρέω, παθ. ἀόρ. β' **προσεπερρύην,** ἐπὶ ὑγρῶν, ἐπὶ πλέον, προσέτι ἐπιρρέω βλ.λ.· κ. παθ. : Ἱππ.Νούσ.1,32 **πολλὸν προσεπιρρυῇ καὶ ἐκ τοῦ ἄλλου σώματος·** **2)** κ. παθ. πληροῦμαι ὕδατος προσέτι : Ἀνών.ἐν Ἀν.Ὀξ.3,166 **οὐδὲ γὰρ ἄλλοθεν προσεπιρρεῖσθαι τὰς ἐμὰς ἁμάρας ἀνεσχόμην ἢ παρὰ σοῦ τῆς μεγάλης πηγῆς.**

προσεπιρρητορεύω μτγν. μεγαλοποιῶ ῥητορικῶς : Φιλόδ.Εὐσ.19J **μὴ προσεπιρρητορεύειν αὐταῖς ἐπὶ μεῖζον, ἀλλ' ἀποσπᾶν ὅτι δύναται.**

προσεπιρρίπτω μτγν. ἐπιρρίπτω τι εἴς τινα προσέτι : Αἰσώπ.Μῦθ.164 **διηνεκῶς αὐτῷ φωμοὺς προσεπέρριπτε.**

προσεπιρροφῶ-έω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι ῥοφῶ : Φιλοῦμ.17,6.

προσεπιρρώννυμι μτγν., παθ. ἀόρ. **προσεπερρώσθην,** ἐπιρρωννύω, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω ἐπὶ πλέον : Ἰώσ.ΠΙ 1,6,6 **προσεπέρρωσε τὴν ὁρμὴν ὁ Μιθριδάτου θάνατος,** Φάλ.103· || κ. παθ. ἐνισχύομαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Πολύβ.4,80,3 **οἱ δὲ Λεπρεᾶται προσεπερρώσθησαν ταῖς ὁρμαῖς.**

προσεπισαφηνίζω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι σαφηνίζω : Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideler.Phys.2,23.

προσεπισείω μσν. ἐπισείω ἐπὶ πλέον, προσέτι : Μιχ.Ἀκομ.1,50,21.

προσεπισεμνύνω μτγν. τιμῶ τινα προσέτι : Δίων Κ 51,21 **τὸν Ἀγρίππαν σημείῳ ναυκρατητικῷ προσεπεσέμνυνε.**

προσεπισημαίνω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι σημαίνω βλ.λ. : Μέν.Ρητ.371S· ‖ κ. μέσ. δεικνύω, ποιῶ προσέτι σημεῖα εὐαρεσκείας ἢ ἀπαρεσκείας ἐπί τινι : Φιλόδ.Ρητ.1,371S, Φίλ.1,16· κ. παθ. : Νεχέφ.π.Βέττ.Βάλ.291,33.

προσεπισιτίζομαι μτγν. ἀποθ. ἐπὶ πλέον ἐπισιτίζομαι, προμηθεύομαι πλείονας τροφὰς ἀκόμη : Πολύβ.1,29,1 **μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν οἱ Ῥωμαῖοι προσεπισιτισάμενοι.**

προσεπισκέπτομαι μτγν. τ. τοῦ προσεπισκοπῶ, παρατηρῶ τι προσέτι : Γαλ.10,512 **προσεπισκέπτου δ' αὐτοῖς τόδε.**

προσεπισκευάζω μτγν. ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθώνω τι προσέτι : Ἰώσ.ΑΙ 8,6,1 **ταῦτά τε προσεπεσκεύαζε καὶ πύργοις αὐτά.. προσεξῆρεν·** ‖ Ἐπιγρ. παθ. ἐπὶ τάφου, εὐρύνομαι, μεγαλώνω.

προσεπισκήπτω μτγν. παρακαλῶ τινα θερμῶς προσέτι : Ἡλιόδ.ΑΙθ.4,18 **ὁ δὲ Θεαγένης καὶ ἕτερα προσεπέσκηπτε.**

προσεπισκοπῶ-έω μτγν. ἐπισκοπῶ, ἐξετάζω, θεωρῶ προσέτι : Γαλ.Αlp.Elσ.3.

προσεπισκώπτω μτγν. ἐπισκώπτω τινὰ ἢ διά τι, ἀστεΐζομαι προσέτι : Πλούτ.Ἀγησ.15 **Ἀλέξανδρος δὲ καὶ προσεπέσκωψε πυθόμενος τὴν πρὸς Ἆγιν Ἀντιπάτρου μάχην,** Δίων Κ 47,8 πρ- **πολλὰ καὶ μιαρά.**

προσεπισπῶμαι-άομαι ἀποθ. σύρω πρὸς τὰ ἐμπρὸς δι' ἐμαυτόν, προσλαμβάνω τινὰ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ προσέτι : Ἱππ.Διαίτ.59 **χαλκίτιδος τῷ δακτύλῳ προσεπισπασάμενος προσπίεσον** (δ.γρ. ἐπισπασάμενος), Πολύβ.12,13,3 **κωμικόν τινα μάρτυρα προσεπισπασάμενος,** Διόδ.Σ 13,77, Ἐπιγρ.

προσεπιστάζω μσν. στάζω τι ἐπί τινος προσέτι : Εὐστ.Πον.3195,9 πρ- **τοῦ θείου ὑγροῦ.**

προσεπίσταμαι ἀποθ. ἐπίσταμαι, γνωρίζω τι προσέτι : Πλάτ.Φαῖδρ.268Β **τί γε ἄλλο ἢ ἐρέσθαι, εἰ προσεπίσταται καὶ οὕστινας δεῖ.**

προσεπιστείχω μτγν. προσέρχομαι, ἐπέρχομαί τινι : Ὀρφ.Ἀργ.538 **ὅσσε κυβερνήτη προσεπέστειχε νήδυμος ὕπνος** (δ.γρ.).

προσεπιστέλλω ἐπιστέλλω, παραγγέλλω, μηνύω, διατάσσω τι προσέτι : Θουκ.2,85 **τῷ δὲ κομίζοντι αὐτὰς προσεπέστειλαν ἐς Κρήτην πρῶτον ἀφικέσθαι,** Ξεν.ΚΠ 5,4,2 **προσεπέστειλε δὲ τοῖς αὐτοῦ οἰκέταις·** ‖ ἰδ. παραγγέλλω δι' ἐπιστολῆς· κ. παθ. : Θουκ.1,132 **ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτον προσεπεστάλθαι,** Πάπ. **τὰ προσεπεσταλμένα.**

προσεπιστεφανῶ-όω Ἐπιγρ. κ. πάπ. στεφανώνω τινὰ ἢ τι προσέτι : Πάπ. **προσεπιστεφανῶσαι πάλιν χρυσῷ στεφάνῳ.**

προσεπισυγκρίνω μτγν. συντίθημι ἐπὶ πλέον προσέτι διαδοχικῶς : Πτολ.Τετράβ.105 **προσεπισυγκρίνειν ὕλην ἑαυτῷ.**

προσεπισυνάπτω γλωσσ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπισυνάπτω, συνδέω, προσαρτῶ τι προσέτι **ἐπὶ πλέον** : Εὐστ.Πον.202,93.

προσεπισυνείρω μσν. συνείρω, συναρμόζω, συγκατατάσσω, συνδέω τι προσέτι :Εὐστ.Πον.245,5.

προσεπισυνετίζω μτγν. καθιστῶ τι περισσότερον ἀντιληπτόν, καταληπτόν : Φιλόδ.Ποιημ.2,40.

προσεπισύρω μτγν. σύρω τι πλησίον προσέτι, ἐπισύρω, ἐφέλκω ἐπίσης : Φίλ.1,695· κ. παθ. : Ἀνών. π. Θησ.Στεφ.ἐν λ. **οὔτε ἐν τῇ διαλύσει προσεπισύρεταί τι τῶν τοῦ σώματος ἢ αἶσχους εἴτε κάλλους ψυχή**

προσεπισφάζω μτγν. προσεπισφάττω βλ.λ. : Σοφ.Ἀντ.Ὑπόθ. ἀγανακτήσας **ἑαυτὸν προσεπισφάζει τῇ κόρῃ ἀπολομένῃ ἀγχόνῃ.**

προσεπισφάττω μτγν. κ. -άζω σφάζω ἐπί τινος προσέτι· ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.1104Ε.

προσεπισφίγγω μτγν. ἐπισφίγγω τι προσέτι, στερεώνω τι ἐπί τινος ἐπὶ πλέον, προσέτι : Φίλ. 1,291, Γρηγ.Ναζ.ἐν Ἀν.Muratοr.201.

προσεπισφραγίζομαι ἀποθ. ἐπισφραγίζω, βεβαιῶ τι τῇ σφραγῖδί μου προσέτι· κ. γεν. ἐπιβεβαιῶ τι προσέτι : Δημ.1487 **προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,192, Ἀριστείδ.Λόγ.36(48),106.

προσεπισχυρίζω μτγν. ποιῶ τι ἰσχυρόν, δυνατὸν προσέτι : Δίων Κ 40,39 **ἀπλήστοις σώμασι τὴν τόλμαν προσεπισχυρίσαντες,** Διογ.Λ 9,77 **μὴ αἴρειν τὸν λόγον, ἀλλὰ προσεπισχυρίζειν.**

προσεπισωρεύω μτγν. ἐπισωρεύω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Πολύστρ.31W, Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,2,24, Ἀρτεμίδ.Δαλδ 1,16· κ. παθ. : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,16.

προσεπιταλαιπωρῶ-έω μτγν. ἀμτβ. ὑποφέρω, ὑπομένω ταλαιπωρίαν ἐπὶ μακρότερον ἔτι χρόνον : Ἰώσ.ΑΙ 4,5,2 **οἷς προπεπονήκεσαν προσεπιταλαιπωρῆσαι προθέμενοι.**

προσεπιτάσσω, ἀττ.-ττω διατάσσω, προστάσσω, ἐπιβάλλω τί τινι ἐπιτακτικῶς προσέτι : Ἰσοκρ. 6,39 (δ.γρ.), Δίων Κ 72,2· **2)** κ. μέσ. λαμβάνω ἐν συνεχείᾳ τὴν ὡρισμένην τάξιν, θέσιν μου : Πολύβ. 1,50,7 **ἅμα δὲ καὶ τῶν ἐπιπλεόντων ἀεὶ τοῖς συνάπτουσι προσεπιταττομένοις ταὐτὸ ποιεῖν παρήγγειλε διὰ τῶν ὑπηρετῶν.**

προσεπιτείνω μτγν. κ. μσν. ἐπιτείνω ἐπὶ πλέον, τανύω τι προσέτι· **2)** μτφ. στενοχωρῶ τινα, αὐξάνω τι προσέτι : Πολύβ.3,24,14 **Σαρδόνα προσεπιτείνουσιν ἐξιδιαζόμενοι·** **3)** ποιῶ ἔτι ἰσχυρότερον : Φιλόδ.Ρητ 2,290S πρ- **τὴν παροῦσαν ἐπιθυμίαν,** Φίλ.2,306 πρ- **τὴν καλὴν νεανιείαν·** κ.παθ.: Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ideler.Phys.2,126,4 **αἱ συστάσεις ὅμοιαι τοῖς ὑγιέσι τε καὶ συμμέτροις, ἐνίοτε δὲ καὶ προσεπιτείνονται,** Ἰώσ.ΠΙ 7,3,3 πρ- **τὴν ὀργήν,** Πλούτ.Ἠθ 689Ε πρ- **τὸ δίψος·** ‖ ἀμτβ. ἐπὶ πυρετῶν : Γαλ.7,859· ‖ κ. παθ. ἐπὶ ἀνέμου : Φίλ. 2,99· **4)** ἐπιβάλλω ὅρους τινὰς ἐπί τινος : Πολύβ.1,63,2 **βραχέα δὲ προσεπέτειναν τοὺς Καρχηδονίους·** ‖ κ. ἀπολ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ βασάνοις, χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι αὐστηρότερα βάσανα : Διόδ.Σ 10,18 **τοῦ τυράννου πολὺ μᾶλλον ταῖς βασάνοις προσεπιτείναντος·** **5)** ἀμτβ ἐπιμηκύνομαι, μακραίνω : Ὀρειβ.ἀπ.74.

προσεπιτελῶ-έω μτγν. ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ, ἀποτελῶ τι προσέτι· κ. παθ. : Γαλ.18(1),822, Εὐσ.Ἐγκώμ. Κωνστ.16 **τὰς δι' αἱμάτων καὶ λύθρων καπνοῦ τε προσεπιτελουμένας θυσίας.**

προσεπιτέμνω μτγν. κόπτω προσέτι ἐπὶ **τῆς** ἐπιφανείας : Ἐπιγρ.· **2)** ποιῶ ἐντομὴν παρά τινι : Γαλ.13,607, Παῦλ.Αἰγ.6,88.

προσεπιτερατεύομαι μτγν. ἀποθ. ἐπιτερατεύομαι προσέτι, πλάττω τι προσέτι ὡς τέρας, θαῦμα· ‖ μτφ. διηγοῦμαι προσέτι πλαστὰ τέρατα : Κλήμ. Ἀλ.16 **προσεπιτερατεύεται τῇ συμφορᾷ.**

προσεπιτέρπομαι τέρπομαι, διασκεδάζω προσέτι, ἔτι μᾶλλον· κ. παθ. : Ἀριστοφ.Βάτρ.231 **προσεπιτέρπεται δ' ὁ φορμικτὰς Ἀπόλλων.**

προσεπιτεχνῶμαι-άομαι μτγν. ἀποθ. τεχνάζομαι, ἐπινοῶ τι τεχνικῶς, πανούργως προσέτι : Προκ.Γοτθ.1,19.

προσεπιτίθημι ἐπιτίθημι, θέτω τι ἐπί τινος προσέτι : Ἱππ.Ἄρθρ.47 πρ- **τὸ θέναρ τῆς ἑτέρης χειρὸς [ἐπὶ τὴν ἑτέρην],** Πολύβ.35,2,7 **ἐκ χειρὸς ἐπιθήσουσι τὴν δίκην αὐτοῖς·** ‖ κ. παθ. ἐπιτίθεμαι, ἐπιβάλλομαι ἐπὶ πλέον : Ἀριστλ.ΖΙ 549a,33 **τοῦ δ' ἄκρου προσεπιτεθέντος καλύπτει πάντα·**

2) προσθέτω περαιτέρω : Ἀριστλ.ΗΝικ.1148b,6 **προσεπιτιθέντες τὴν ἀκρασίαν περὶ ἑκάστου λέγουσιν,** αὐτ.Μεταφ 987a,15, Ἰώσ.Ἀπ.1,22· ‖ μέσ. προσθέτω εἰς ἐμαυτόν, ἀναλαμβάνω : Δίων Κ 37,21 πρ- **ἐπωνυμίαν·** **3)** μέσ. λαμβάνω προσέτι : Δίων Χρ.11,60 **οὐκ ἦν ἱκανὸν αὐτῷ τὴν γυναῖκα ἀπαγαγεῖν, ἀλλὰ καὶ τὰ χρήματα προσεπέθετο·** **4)** μέσ. μτ. δοτ. προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Δίων Κ 53,29.

προσεπιτῑμῶ-άω μτγν. ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω τινὰ προσέτι : ΠΔ Σοφ.Σειρ.13,22 **ταπεινὸς ἔσφαλε, καὶ προσεπετίμησαν αὐτῷ,** Δίων Κ 53,19 **τοῖς κατηγορήσασιν αὐτοῦ προσεπετίμησε·** **2)** ὑπερτιμῶ ἐπὶ πλέον, ὑψώνω ἔτι μᾶλλον τὴν τιμὴν πράγματός τινος, ἀκριβαίνω ἀκόμα : Αἰλ.ἀπ.41.

προσεπιτρᾰγῳδῶ-έω μτγν. προσθέτω εἴς τι πομπώδη ὑπερβολήν, διηγοῦμαί τι μετὰ τραγικοῦ πάθους, πομπώδους ὑπερβολῆς, δεινολογῶ : Ἀνών.π.Σουΐδ. **δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις.**

προσεπιτρέπω μτγν. ἐμπιστεύομαι, ἀναθέτω τί τινι προσέτι : Δίων Κ 38,8 **πρ- τὸ στρατόπεδον·** **2)** μτ. ἀπαρφ. κ. δοτ., ἐπιτρέπω προσέτι : Δίων Κ 54,10.

προσεπιτρίβω μτγν. κ. μσν. κατατρίβω, καταθλίβω τινὰ προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.1048F **οἱ θεοὶ βλάπτειν ἐθέλοιεν ἡμᾶς καὶ κακοῦν καὶ διαστρέφειν καὶ προσεπιτρίβειν,** Ἡλιόδ.Αἰθ.1,14 **καὶ μὴν προσεπιτρίψεις γε ἡμᾶς,** Ἱππιατρ.123 **προσεπιτρίβει τὸ ζῷον καὶ διαφθείρει.**

προσεπιτροπεύομαι παθ. διατελῶ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν τινός : Δημ.833 **ἓξ ἔτη προσεπετροπεύθην ὑπ' αὐτῶν.**

προσεπίτροπος (ὁ) πάπ. ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐπιτροπεύων, διευθύνων, ἀρχηγεύων : **Ἀρχαγάθην τὸν κράτιστον τοῦ κακοῦ καὶ προσεπίτροπον.**

προσεπιτυγχάνω μτγν. μτ. ἀπαρφ. ἐπιτυγχάνω, ἐκτελῶ τὸ ποθούμενον προσέτι, πιτυχαίνω κάτι ἀκόμη : Ἰώσ.Πἰ 1,10,3 **προσεπιτυγχάνει τὰ τείχη τῆς πατρίδος ἀνακτίσαι κατεστραμμένα.**

προσεπιφαίνομαι μσν. παθ. ἐπιφαίνομαι, ἐμφανίζομαι ἐξαίφνης προσέτι : Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Ἀκραιφία **κάπρος προσεπιφανείς.**

προσεπιφέρω ἐπιφέρω, ἀποφέρω, παράγω τι προσέτι : Ξεν.Οἰκ.5,2 **ταῦτα ἡ γῆ φέρει ἐργαζομένοις, καὶ ἀφ' ὧν τοίνυν ἡδυπαθοῦσι, προσεπιφέρει·** **2)** ἐπιθέτω τί τινι προσέτι, προσθέτω προσέτι : Ἰώσ.ΑἸ 3,9,1 **τὰ κατὰ νηδὺν τοῖς ἄλλοις καθαγισθησόμενα προσεπιφέρουσι,** Φἰλ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ 8,7, Κλήμ.Ἀλ.760 **πρ- τὸν κολοφῶνα·** **3)** προσάγω, προαφέρω ἀπωτέρω, περαιτέρω : Φιλόδ.Εὐσ.94C.

προσεπιφημίζω μτγν. ἐπιφημίζω, διαφημίζω, διαδίδω προσέτι : Φίλ. π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.8,7 **συνέρχονται . . σιωπῇ, πλὴν εἴ τι προσεπιφημίσαι τοῖς ἀναγινωσκομένοις νομίζεται·** κ. παθ. : Στράβ.17,1,19 **προσεπιφημισθῆναι δὲ καὶ τὸ Αἴγυπτόνδ' ἰέναι δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.**

προσεπιφθέγγομαι μτγν. ἀποθ. ἐπιφθέγγομαι προσέτι, προσεπιλέγω : Πολύβ.10,4,7 **τῆς δὲ παθούσης τὸ γυναικεῖον πάθος καί τι προσεπιφθεγξαμένης·** **2)** δηλῶ προσέτι : Γαλ.16,744· **3)** μτφ. ἐπὶ πτηνῶν, κράζω δυσοιώνως : Δίων Κ 72,24.

προσεπιφθονῶ-έω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι φθονῶ : Διόδ.Σ 34/5,2,48.

προσεπιφιλον(ε)ικῶ-έω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι φιλονικῶ βλ.λ. : Φώτ.Ἀμφ.145.

προσεπιφιλοσοφῶ-έω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι φιλοσοφῶ, σκέπτομαι ὡς φιλόσοφος : Εὐστ. Πον.259,38 **προσεπιφιλοσοφεῖν ὡς φυλακτικόν τι χρῆμα ἢ τοῦ ἀχύρου φύσις.**

προσεπιφιλοτῑμοῦμαι έομαι μσν. προσδωροῦμαί τινί τι γενναιοδώρως : Ἀνν.Κομν.24D **καθάπερ τι ἕδνον αὐτῷ ἐδεδώκει καὶ ἄλλ' ἄττα προσεφιλοτιμήσατο.**

προσεπιφοιτῶ-άω μτγν. ἐπιφοιτῶ, **συχνάζω,** προσέρχομαί που συνήθως προσέτι : Φίλ 2,67.

προσεπιφορτίζω μσν. κ. νεώτ. ἐπιφορτίζω, ἐπιβαρύνω τι προσέτι ; Εὐστ.Πον.66,8 **προσεπιφορτίζειν τὸ ἐν λύπαις παρήγορον.**

προσεπιφύομαι μτγν. παθ. φύομαι **ἐπί τινος** προσέτι : Κλήμ.Ἀλ.488· **2)** μτφ. προσκολλῶμαι ἐπί τινος ὡς συμπεφυκώς.

προσεπιφωνῶ-έω μτγν. ἐπιφωνῶ, λέγω τι προσέτι, προσθέτω τι ἐν τῇ ὁμιλίᾳ μου : Πλούτ.Κάτ. Πρεσβ.27 **τὸ περὶ παντὸς οὗ δήποτε πράγματος γνώμην ἀποφαινόμενον προσεπιφωνεῖν οὕτως.**

προσεπιφωτίζω πάπ. ἐπίσης ῥίπτω **φῶς ἐπί** τινος.

προσεπιχᾰράσσω μτγν., ἀττ. -ττω ἐγχαράσσω τι ἐπί τινος προσέτι : Λιβάν.Προγ.40,46 **προσεπιχαράξας τῷ πίνακι.**

προσεπιχᾰρίζομαι ἀποθ. ἐπὶ πλέον, **προσέτι** ἐπιχαρίζομαι, παρέχω τινί τι ὡς χάριν **προσέτι :** Ξεν.Ἱππαρχ.3,2 **πρ- ἄλλοις θεοῖς.**

προσεπιχειρῶ-έω μσν. ἐπιχειρῶ προσέτι, προαβάλλω, ἐπιτίθεμαι κατά τινος προσέτι : Ζωναρ.Ἐπιτ.Ἱστ.2,137.

προσεπιχέω μτγν., μέλλ. **προσεπιχεῶ,** ἐπιχέω τι προσέτι : Διοσκ.2,76,7 **προσεπίχεε οἶνον εὐώδη,** Γαλ.6,670 (δ. ἀνάγν.), Φιλούμ.π.Ὀρειβ.5,45,2.

προσεπιχλευάζω μτγν. μσν. χλευάζω, **περι**γελῶ τινα προσέτι : Ρητ.1,482.

προσεπιχραίνω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι **ἐπι**χραίνω βλ.λ. : Μιχ.Ἀκομ.2,421,9.

προσεπιχρώννῡμαι μσν. παθ. χρωματίζομοι προσέτι : Ἀκτουάρ.Ἰω ἐν Ideler.Phys. 2,147 **τὰ προσεπιχρωσθέντα τῶν οὔρων.**

προσεπιχώνευμα-ατος (τὸ) νεώτ. πρόσθετος τύπος ἄνευ πυθμένος ὑπενδεδυμένος ἐσωτερικῶς διὰ πυριμάχου καὶ δυσθερμαγωγοῦ ὑλικοῦ.

προσεπιχώννῡμι μτγν. ἐπισωρεύω ἐπί τινος χῶμα προσέτι : Πλούτ.Ἠθ.1058A **ἀλλὰ καὶ προσεπιθέντος καὶ προσεπιχώσαντος.**

προσεπιψεύδομαι μτγν. ἀποθ. **ἐπὶ πλέον,** προσέτι ψεύδομαι : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,2 **ὡς ὁ Θύαμις συγκατατίθοιτο προσεπιψευδόμενος·** μεγαλοποιῶ κακὰς ἰδιότητας : Γαλ.6,640 **διὰ τοῦτο προσεπιψεύδονταί τινες αὐτοῦ.**

προσεπιψηφίζομαι μτγν. ἀποθ., μέλλ. **προσεπιψηφιοῦμαι,** ἐπὶ πλέον, προσέτι ψηφίζομαι, συμψηφίζω τι προσέτι, συμφωνῶ ἐπί τινι : Φίλ.2,362.

προσεποικοδομῶ-έω μτγν. μσν. ἐποικοδομῶ, κτίζω τι ἐπί τινος προσέτι : Maii Spicil.Rom.5,456.

προσεπόμνῡμι μτγν. ὀμνύω προσέτι : Δίων Κ 37,38 **ἀντιφιλονικήσας προσώμοσεν ὅτι. .**

προσεπονομάζω μτγν. ἐπονομάζω, παρονομάζω τινὰ ἤ τι προσέτι : Ἀνών.Βί.Ἰω.Χρυσ.344,43.

προσεπόπτομαι μσν. ἀποθ. ἐποπτεύω, θεωρῶ προσέτι : Νικηφ.Πατρ.ἐν Ρήτ.1,513,6 **προσεποφοίμην τὸν πατέρα τὸν ἥλιον.**

προσεπορέγομαι μσν. **ἐπὶ** πλέον ἐπορέγομαι βλ.λ. : Χρυσόβουλ. τοῦ ἔτ. ςχνς' ἐν Συντ.καν.2,611.

προσεπορχοῦμαι-έομαι μσν. ἀποθ. ἐπορχοῦμαι προσέτι, χορεύω ἐμπαικτικῶς προσέτι : Νικηφ.Πατρ. ἐν Ρήτ.1,483 **προσεπορχοῦμαι τοῖς σκώμμασιν,** αὐτ.493,20.

προσεποφλισκάνω μτγν. ἐποφείλω, χρεωστῶ, τι ὡς χρέος ἢ ζημίαν, εἶμαι ἔνοχός τινος προσέτι· **2)** ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ γέλωτα, ἐπισύρω γέλωτα κατ' **ἐμαυτοῦ** προσέτι, γίνομαι **ἐπὶ** πλέον ἀξιογέλαστος : Δίων Κ 43,20 **γέλωτα προσεπωφλίσκανον.**

προσερᾰνίζω μτγν. συνεισφέρω προσέτι ὡς ἔρανον : Πάπ.· **2**) μτφ. παθ. δέχομαι ἐρανικὸν φόρτον, ὑπερφορτώνομαι : Διον.Ἁλ.Συνθ.9 **τὴν Πλατωνικὴν ἐκείνην περίοδον.. τίς οὐκ ἂν φαίη παραπληρώματι λέξεως οὐκ ἀναγκαίῳ προσηρανίσθαι;**

προσεργάζομαι ἀποθ. ἐργάζομαι, ποιῶ τι προσέτι : Εὐρ.Ἡρ.1013 **ὡς μηδὲν προσεργάσαιτο τοῖς δεδραμένοις,** Πλούτ.Περ.31 **τὸ χρυσίον τῷ ἀγάλματι προσειργάσατο καὶ περιέθηκεν· 2**) ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἀγαθά, ποιῶ κάμνω καλὴν ὑπηρεσίαν πρός τινα προσέτι : Ἡρ.6,61 **κοινὰ τῇ Ἑλλάδι ἀγαθὰ προσεργαζόμενον ὁ Δημάρητος διέβαλε** [δ. ἀνάγν. προεργαζόμενον]· **3**) κτῶμαι, κερδαίνω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Ξεν.Ἑλλ.3,1,28 **μισθὸς εἴργασται τῇ στρατιᾷ.. ἣν δέ τι προσεργασώμεθα,** ΚΔ Λουκ.19,16 **ἡ μνᾶ σου προσειργάσατο δέκα μνᾶς,** Πλούτ.σύγκρ Νικ.κ.Κράσσ.4 **προσεργάσασθαι τὴν Ἀσίαν· 4**) φονεύω, θανατώνω τινὰ προσέτι : Πλούτ.ΓΓράκχ.17 **ὠμότατον δὲ προσειργάσαντο τοῦ Φουλβίου τὸν νεώτερον υἱόν.**

πρόσεργον (τὸ) κέρδος, τόκος χρημάτων : Δημ.819 **ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ πρόσεργον τῶν δέκ' ἐτῶν** (δ.γρ.), αὐτ.824· **2**) ἔκτακτος, πρόσθετος ἐργασία : Ἐπιγρ Λεβαδείας.

πρόσεργος-ον ὁ προσφέρων ἐπὶ πλέον ἔργον : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,288 **πρόσεργον ἄτρακτον** [διόρθ. ἐριουργόν]· **2**) τὸ πρόσεργον ὡς οὐσ. βλ.λ.

προσέρδω Ἐπιγρ. προσφέρω θυσίαν : **προσέρδειν Νύμφῃσιν κἀπόλλωνι θῆλυ καὶ ἄρσεν.**

προσερεθίζω μτγν. κ. μσν. ἐρεθίζω τινὰ προσέτι : Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,2,16· **2**) προκαλῶ, παροξύνω περαιτέρω : Λιβάν.Λογ.21,21 **χαρίσασθαι θυμῷ μεγάλῳ λόγοις προσερεθίζουσι;,** Εὐστ.Πον.254,51· **3**) ἐπιδεινῶ, ἐξερεθίζω ἐν χρ. μ. παθ. : Σωρ.1,123.

προσερείδω, παρακ. **προσήρεικα** (Πολύβ.1,11,10) κ. **προσερήρεικα** (Πλούτ.Αἰμ.19) κ. παθ. ἐν μτχ. **προσερηρεισμένος** (Ἱππ.Ἄρθρ.78, Ἀριστλ.Μηχ.853a,35), ἐρείδω, στηρίζω τι ἐπί τινος, προσκλίνω, ἀκουμβῶ τι ἐπάνω εἴς τι : Ἀριστλ.ΖΜ 695a,11 **ἡ φύσις τὸ ἰσχίον εἰς μέσον προσήρεισεν,** Πολύβ.4,19,3 **προσερείδοντες τὰς κλίμακας τοῖς τείχεσι κατεπείραζον τῆς πόλεως,** Πλούτ.Ἄρατ.7 **προσήρεισαν τὰς κλίμακας ἀσφαλῶς,** αὐτ.Ἠθ.933B **πρ- πηλὸν τοίχοις·** ‖ κ.μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.332A **ὠκεανῷ προσερεῖσαι Μακεδονίαν** (καταστῆσαι αὐτὴν οὕτω μεγάλην, ὥστε νὰ ἔχῃ ὅρια τὸν ὠκεανόν), Ἡλιόδ.Αἰθ.1,21 **τὸ βλέμμα τῇ γῇ προσερείσασα·** ‖ κ. παθ. ἐπὶ ἐπιδέσμου : Γαλ.14,793· ‖ κ. μέσ. στηρίζω τι ἰδικόν μου ἐπί τινος : Ἰώσ.ΑΙ 8,13,6 **πρ- τοῖς γόνασι τὴν κεφαλήν· 2**) ὠθῶ μεθ' ὁρμῆς κατά τινος, ἐμπήγω τι ἐπί τινος διὰ τῆς βίας : Πολύβ.15,33,4 **οἱ δὲ τὰς λόγχας προσερείσαντες ἐξεκέντησαν,** Πλούτ.Αἰμ.19 **τὰς σαρίσας προσερηρεικότας τοῖς θυρεοῖς τῶν Ῥωμαίων,** Πάπ. **τοὺς δεῖνα προσερείσαντας τῷ τόπῳ ξύλον· 3**) προσδίδω πρόσθετον δύναμιν : Ἀσκληπιόδ.7,4· **4**) ἀμτβ. στερεοῦμαι : Πολύβ.6,25,5 **πρὸ τοῦ γε τὴν ἐπιδορατίδα πρός τι προσερεῖσαι· 5**) πιέζω ἐπί τινος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.67,31· **6**) στενοχωρῶ, πολιορκῶ : Πολύβ.1,17,8 **φέροντες δὲ παντὶ τῷ στρατεύματι, πρὸς αὐτὸν Ἀκράγαντα προσήρεισαν· 7**) ρηματ.π. προσέρεισις.

προσέρεισις-εως (ἡ) (προσερείδω) μτγν., μσν. ἡ ἔρεισις, ἡ στήριξίς τινος ἐπί τινος, εἴς τι : Ἱεροκλ.Ἀστ.19A, Εὐστ.Πον.35,19.

προσερέσθαι ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ προσερωτῶ βλ.λ., ἐρωτᾶν προσέτι : Πλάτ.Πρωτ.311E **εἰ οὖν καὶ τοῦτό τίς σε προσέροιτο.**

προσερέσσω μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ προερέσσω βλ.λ. · Αἰλ.ΖΙ 13,19.

προσερεύγομαι ἀποθ. ἐρεύγομαι, ἐκπνέω πρός τινα ὀξεῖαν ὀσμὴν τοῦ στομάχου μετ' ἠχηρῶν ἐρευγμῶν, ἐξερῶ πρός τινα, ξερνῶ : Διόδ.Σιν.2,35· ‖ μτφ. ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, θραύομαι ἀφρίζων ἐπί τινος, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Ο 621 **τά τε προσερεύγεται αὐτήν** (πέτρην), Ὀδ.Ε 438 (δ.γρ.).

προσερίζω μτγν., δωρ. **ποτερίσδω** ἐρίζω, φιλονικῶ πρός τινα προσέτι : Θεόκρ.5,60 **αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάζευ,** Λόγγ.4,2· **2**) ἐξοργίζω : Ἀκύλ.ΠΔ Ἔξ.23,21, αὐτ.ΠΔ Δευτ.9,7· **3**) ρηματ.π. προσεριστής.

προσερινός-ή-όν μσν. δημ. ὁ προσωρινός, ὁ πρόσκαιρος, ὁ ἐφήμερος : Ἐρωτόκρ.3,456, αὐτ.1193 **προσερινὰ ξετρέχεις.**

προσεριστής (ὁ) (προσερίζω) μτγν. ὁ προσερίζων βλ.λ.2), ὁ ἐξοργίζων : Ἀκύλ.ΠΔ Ἰεζ.12,2.

προσερμηνεύω μτγν. ἐπὶ πλέον ἑρμηνεύω : Συνέσ.1161· **2**) ρηματ. π. προσερμηνευτέον.

προσέρπω, δωρ. ποθέρπω, ἀόρ. **προσείρπυσα** (Αἰλ.ΖΙ 2,3), ἀπολ. πλησιάζω κρυφίως, εἰσδύομαι ὡς ἑρπετὸν βαθμηδόν, σιγὰ σιγά, προσέρχομαι : Σοφ.Ἠλ.900 **τύμβον προσεῖρπον ἆσσον·** ‖ ἐπὶ ζῴων : Ἀριστφ.Σφ.1509 **τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον,** Πλούτ.Ἠθ.77F **εἶτα μέντοι μῦν τινα προσερπύσαντα λέγεται περὶ τὰς ψίχας αὐτοῦ τῆς μάζης ἀναστρέφεσθαι·** ‖ ἐπὶ κισσοῦ : Λουκ.Ἔρωτ.12 **παντί γε μὴν δένδρῳ περιπλέγδην ὁ φίλερως προσείρπυζε κιττός·** ‖ κ. μτφ. ποι. : Πίνδ.Π 1,57 **τὸν προσέρποντα χρόνον** (τὸν ἐρχόμενον, τὸν ἑπόμενον), Αἰσχ.Πρ.127 **πᾶν μοι φοβερὸν τὸ προσέρπον,** αὐτ.272 **τὰς προσερπούσας τύχας,** Σοφ.Αἶ.227 **φοβοῦμαι τὸ προσέρπον** (τὸ μέλλον), αὐτ.ΟΤ 539 **τοὔργον.. δόλῳ προσέρπον·** ‖ ἐπὶ παροξυσμοῦ : Σοφ.Φιλ.787 **προσέρπει.. τόδ' ἐγγύς· 2**) μτ. αἰτ. προσ. ἐπέρχομαι : Πίνδ.Ο 6,83 **ἅ μ' ἐθέλοντα προσέρπει καλλιρόοισι πνοαῖς** (δ.ἀνάγν. προσέλκει)· κ. μτ. δοτ. : Σοφ.Αἶ.1255 **πρόσερπον.. τὸ φάρμακον ὁρῶ.**

προσερυγγάνω, ἀόρ. β' **προσήρῠγον,** προσερεύγομαι βλ.λ. : Διόδ.Σιν.2,35· κ. ἀπολ. : Θεόφρ.Χαρ.19,4 **ἅμα πιὼν προσερυγγάνειν,** Αἰμ.ΖΙ 9,11.

προσέρχομαι κ. μσν. κ. νεώτ. ἀποθ. παρατ. **προσηρχόμην** (Θουκ.4,121) κ.ἀττ. παρατ. **προσῄειν,** μέλλ. **προσελεύσομαι** (Πολύβ.21,14,6) κ. ἀττ. **πρόσειμι,** ἀόρ. **προσήλυθον** κ. **προσῆλθον,** παρακ. **προσελήλυθα,** μτ. δοτ. ἔρχομαι πρός τινα ἢ πρός τι : Αἰσχ.Εὐμ.285, Σοφ.ΟΚ 1104 **προσέλθετ',.. πατρὶ καὶ τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε,** Ξεν.Ἀπομν.1,2,47 **ὧνπερ ἕνεκεν καὶ Σωκράτει προσῆλθον,** αὐτ.Συμπ.4,38 **αἷς ἂν προσέλθω** (γυναιξί) (πρὸς συνουσίαν)· ‖ κ. μτ. δοτ. τόπου : Αἰσχ.Εὐμ.474, Εὐρ.Ἑλ.1539 **Ἕλληνες ἄνδρες Μενέλεῳ ξυνέμποροι προσῆλθον ἀκταῖς ναυφθόροις·** ‖ κ. μτ. αἰτ. τόπου : Εὐρ.Μήδ.68 **πεσσοὺς προσελθών,** αὐτ.1205, αὐτ.Ἄλκ.171· ‖ κ. σπαν. μτ. αἰτ. προσ. : Ἀριστομ.4 **ἐπειδὴ τοὺς πρυτάνεις προσήλθομεν·** ‖ κ. μτ. προθ. συντασσομένων αἰτιατικῇ : Ἡρ.2,121 **ἐπεὶ πρὸς τὸ ἄγγος προσῆλθε,** Πάπ. **προσῆλθον πρὸς Ἀπολλώνιον·** ‖ κ. μτ. ἐπιρρ. : Σοφ.Αἶ.1171 **πρόσελθε δεῦρο καὶ σταθεὶς πέλας ἱκέτης ἔφαψαι πατρός,** Εὐρ.Ἀνδρ.589 **πέλας πρόσελθέ μου,** Πλάτ.Πολιτ.289D **ἴθι δὴ σκεψώμεθα τοὺς λοιποὺς προσελθόντες ἐγγύθεν,** αὐτ.Πολ.327B, αὐτ.493B **ὅπῃ τε προσελθεῖν χρή· 2**) κ. ἀπολ. ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω, ἐγγίζω : Ἡρ.1,86 **τοὺς προσελθόντας ἐπειρωτᾶν,** αὐτ.1,199 **αἱ μὲν γὰρ προσέρχονται, αἱ δὲ ἀπέρχονται·** ‖ κ. ἐπὶ πόνου, ἡδονῆς κττ., εἶμαι πλησίον, πρόχειρος : Σοφ.Φιλ.788 **προσέρχεται τόδ' ἐγγύς,** Εὐρ.Ὀρ.857 **προσῆλθεν ἐλπίς, ἣν φοβουμένη πάλαι τὸ μέλλον ἐξετηκόμην γόοις· 3**) ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ., προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : Ξεν.ΚΠ 6,

2,16 **οἱ Ιππεῖς αὐτῶν παρεσκευασμένοι πρός τοὺς Ιππέας προσέρχονται·** **4)** παραδίδομαι, συνθηκολογῶ : Θουκ.3,59 **ὑμῖν δὲ πιστεύσαντες προσήλθομεν·** **5)** ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι ὅπως ὁμιλήσω : Αἰσχίν.3,220 **ἀλλά διαλείπων πρὸς τὸν δῆμον προσέρχομαι,** Δημ.229 **οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ·** ‖ γεν. παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι : **δὲν προσῆλθεν εἰς τά μαθήματα·** **6)** γεν. ἐνασχολοῦμαι περί τι : Ξεν.Ἑλλ.6,3,3, Δημ.891 **μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμ᾽ ἴδιον προσεληλυθέναι,** αὐτ.1331· **7)** προσεταιρίζομαί τινα : Δημ.6,14 **καὶ τἄλλ᾽ οὕτω προσελήλυθεν πάντα πρός ὑμᾶς,** αὐτ.755, Πάπ. **προσελήλυθα διὰ βιβλιδίων τῷ λαμπροτάτῳ ἡγεμόνι·** ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ θεοῖς, ἐπισκέπτομαι ἐν ἱκετείᾳ, ὡς ἱκέτης : Δίων Κ 56,9· **8)** ἀσχολοῦμαι εἴς τι ἤ περί τι : Διόδ.Σ 1,95 **μετά δὲ τοῦτον προσελθεῖν λέγεται τοῖς νόμοις Ἄμασιν τὸν βασιλέα,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,18 **πρ- τῇ φιλοσοφίᾳ,** Πάπ. **ἐπεὶ προσῆλθον ἀγορασμῷ ἢ καὶ ὑποθήκῃ κλήρου κατοικικοῦ·** **9)** ἐπὶ πραγμ., προστίθεμαι : Ἀριστλ. ΖΓεν.723a,13· **10)** ἐπὶ προσόδων, εἰσέρχομαι ἐν τῷ ταμείῳ ὡς **πρόσοδος**, εἰσόδημα ἀπό τινος : Ἡρ.7,144 **τά ἐκ τῶν μετάλλων σφι προσῆλθε τῶν ἀπό Λαυρείου,** Λυσ.30,20 **ὡς οὐχ ἱκανά ἦν ἃ προσῆλθε τῇ πόλει,** Ξεν.Ἀπομν.3,6,12 **ὥστ᾽ ἔχειν εἰπεῖν διότι νῦν ἐλάττω ἢ πρόσθεν προσέρχεται αὐτόθεν·** **11)** προσέρχομαι, διατρίβω που : Ἱππ.Ἐπιδ.6,3,14· **12)** ρηματ.π. προσέλευσις.

προσερῶ-έω ἐν χρ. ὡς μέλλ. τοῦ προσαγορεύω, ἀόρ. β᾽ **προσεῖπον,** παθ. μέλλ. **προσρηθήσομαι,** παθ. ἀόρ. **προσερρήθην,** παρακ. **προσείρηκα** κ. παθ. **προσείρημαι,** προσαγορεύω, προσφωνῶ : Εὐρ.Ἄλκ.1005 **τοῖαί νιν προσεροῦσι φᾶμαι,** Πλάτ. Φαίδ.60A **ὕστατον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι καὶ σὺν τούτους·** κ. παθ. : Εὐρ.Ἄλκ.195 **οὔτις ἦν οὕτω κακός, ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν·** ‖ ἐπὶ τοῦ προσαγορεύοντος θεόν, ἀποτεινομένου πρός θεόν : Ἡρ.5,72 **ἤιε ἐς τό ἄδυτον τῆς θεοῦ ὡς προσερέων·** **2)** μτ. διπλῆς αἰτ. καλῶ τινα μέ τι ὄνομα, ὀνομάζω : Πλάτ.Πολ.463A **πολίτας μὲν δὴ πάντες οὗτοι ἀλλήλους προσεροῦσιν ;,** αὐτ.Τίμ.31A, αὐτ.Σοφ.227B **τί προσεροῦμεν ὄνομα συμπάσας δυνάμεις ;·** κ. παθ. : Πλάτ.Πολιτ.259B **βασιλικὸς προσρηθήσεται,** αὐτ.Κρατ.403A· **3)** παθ. ἐντέλλομαι, προστάσσομαι, διατάσσομαι : Ἀριστείδ.1,484J.

προσερωτῶ-άω ἐρωτῶ τινα προσέτι : Πλάτ.Θεαίτ.165D **πλείω ἂν τοιαῦτ᾽ ἔπαθες, εἴ τίς σε προσερώτα εἰ ἐπίστασθαι ἔστι μὲν ὀξύ·** κ. παθ. : Ξεν. Ἀπομν.3,9,4 **προσερωτώμενος δέ, εἰ τούς ἐπισταμένους μὲν ἃ δεῖ πράττειν·** ‖ κ. μτ. αἰτ. πράγμ.: Ἀριστλ.Σοφ.Ἐλ.169b,35 **πρ- τὸ ἐνδεές·** κ. παθ. : αὐτ.Ρητ.1419a,7 **ἑνὸς προσερωτηθέντος.**

προσεσηρώς-υῖα-ός μτχ. παρακ. β᾽ τοῦ προσαίρω βλ.λ.

προσέσθαι ἀπαρφ. μέσ. ἀορ. β᾽ τοῦ προσίημι.

προσεσθίω μτγν. μ. ἐν προστ. ἀορ. β᾽ **πρόσφαγε,** ἐσθίω, τρώγω προσέτι : Διογ.Ἐπιστ.29,5.

πρόσεσις-εως (ἡ) (προσίημι) ἡ λῆψις, ἡ ἀπόλαυσις τροφῆς : Ἀριστλ.Πρ.957a,15 **π- τῶν σιτίων.**

προσέσκληκα παρακ. τοῦ προσκέλλω βλ.λ.

προσεσπέριος-ον ἐπὶ τοῦ τῆς ἡμέρας χρόνου, ὁ περὶ τὴν ἑσπέραν, ὁ ἑσπερινός· **2)** ὁ πρὸς δυσμὰς κείμενος, ὁ δυτικός : Σκύμν.157, Ἀριστλ. ἀπ.474, Πολύβ.1,2,6 **τῆς δ᾽ Εὐρώπης τὰ μαχιμώτατα γένη τῶν προσεσπερίων ἐθνῶν ἰσχνῶς εἰπεῖν οὐδ᾽ ἐγίγνωσκον,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,13 **τά προσεσπέρια τῆς Εὐρώπης,** Στράβ.9,5,10, Διοδ.Σ 14,34 **προσεσπέριοι Λοκροί.**

προσέσπερος-ον μτγν. κ. μσν., δωρ. **ποθέσπερος** ὁ περὶ τὴν ἑσπέραν, ὁ ἑσπερινός· ‖ **τά προσέσπερα** ὡς ἐπίρρ. πρὸς τὴν ἑσπέραν, περὶ τὴν ἑσπέραν, πρὸς τὸ βράδυ, προσπεονά : Θεόκρ.4,3 **ἢ πᾷ φε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις ;,** αὐτ.5,113· **2)** ὁ πρὸς δυσμάς, ὁ δυτικός, ὁ προσεσπέριος : Στέφ.Βυζ ἐν λ. Ἀντιγόνεια.

προσέσχε γ᾽ ἑν. ἀορ. β᾽ τοῦ προσέχω βλ.λ.

προσεταιρίζομαι κ. νεώτ. ,μέσ. μτ. παθ παρακ. **προσηταίρισμαι** κ. ὑπερσυντ. **προσηταιρίσμην,** προσλαμβάνω τινὰ ἑταῖρον, σύντροφον, φίλον : Ἡρ.3,70 **ἔδοξέ σφι ἕκαστον ἄνδρα Περσέων προσεταιρίσασθαι τοῦτον,** Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.4 **Ἀντίπατρον δὲ Τύριον τῶν ἀπό τῆς Στοᾶς φιλοσόφων προσεταιρισάμενος,** Λουκ.Ἀλ.18 **προσεταιρίζεται καθ᾽ ἡμῶν . . τὴν ἀλήθειαν·** ‖ κ. ἐπὶ κακῆς σημ. : ΨΛουκ.Φιλόπ.9 **προσηταιρίζετο ἐς πανδοχεῖον·** **2)** λαμβάνω συμμέτοχον, ἐξασφαλίζω τὴν ἐπιδοκιμασίαν τινός, παίρνω μὲ τὸ μέρος μου : Ἡρ.5,66 **ἑσσούμενος δὲ ὁ Κλεισθένης τὸν δῆμον προσεταιρίζεται,** Πορφ.Ἀποχ.2,40 **προσεταιρίζεται τά πλήθη, - ἡ κυβέρνησις προσεταιρίσθη τοὺς ἐργάτας·** **2)** συνεταιρίζομαι μετά τινος : Πλάτ.Ἀξ.369B **ὁ δὲ τούτῳ προσεταιριζόμενος ἀθλιώτερος μακρῷ·** **3)** ρηματ. π. προσεταιριστός, προσεταίριστος, προσεταιρισμός.

προσεταιρισμός (ὁ) (προσεταιρίζομαι) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσεταιρίζεσθαι βλ.λ.2), ἡ πρόσληψις ἑταίρων, τό συντρόφιασμα.

προσεταίριστος (ἡ) (προσεταιρίζομαι) Ἐπιγρ. κ. πάπ. ὁ ἑταῖρος, ὁ σύντροφος, ὁ φίλος.

προσεταιριστός-όν (προσεταιρίζομαι) ὁ εἰς τὴν αὐτὴν ἑταιρείαν ἀνήκων, ὁ ὡς σύντροφος προσερχόμενος ἢ εὑρισκόμενος ἰδίᾳ ἐν συνεκφ.μτ. τοῦ ὁπλίτης, ὁ ἐθελοντής : Θουκ.8,100 **διακομίσαντες ἔκ τε τῆς Κύμης προσεταιριστοὺς ὁπλίτας ὡς πεντήκοντα·** ‖ τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ μετ᾽ ἄλλων ἑταῖρος, σύντροφός τινος : Δίων Κ 42,51 **τῶν προσεταιριστῶν καὶ συναγωνιστῶν.**

προσεταιροῦμαι-έομαι μτγν., μέσ. προσεταιρίζομαι βλ.λ. : Λουκ.Κατάπλ.26 **τούς θρασυτάτους προσεταιρουμένους.**

προσέτι ἐπίρρ. κ. νεώτ. πρὸς τούτοις, ἔτι πλέον, ἀκόμη : Ἡρ.1,41 **προσέτι ῥώμη ὑπάρχει,** Ἀριστφ.Ἀχ.984 **προσέτι πολλά προκαλουμένου,** αὐτ.Ὄρν.855, Θουκ.1,80 **προσέτι θαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι,** Πλάτ.Φίλ.30B **προσέτι καλῶν καὶ εἰλικρινῶν·** ‖ ἐνίοτε χωρίζεται διά τινος παρεμπιπτούσης λέξεως : Ξεν.Ἀν.3,2,2 **πρὸς δ᾽ ἔτι καὶ οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον,** αὐτ ΚΠ 6,2,18 **πρὸς δ᾽ ἔτι κάμηλοί εἰσιν αὐτοῖς ἐφ᾽ ὧν προσελῶσιν.**

προσετοιμάζω πάπ. ἑτοιμάζω προσέτι, κάνω προετοιμασίες.

προσευαγγελίζομαι μτγν. κομίζω καὶ ἄλλην καλήν, χαροποιὸν ἀγγελίαν : Γρηγ.Θαυμ.78.

πρόσευγμα-ατος (τό) (προσεύχομαι) ἡ πρὸς θεόν τινα προσευχή, ἰδίᾳ προσφορά, ἀφιέρωμα, ἀνάθημα κατά προηγηθεῖσαν εὐχὴν εἰς τὸ ἄγαλμα θεοῦ τινος : Εὔβουλ.96 **ὃν προσεύγμασιν ἐν τῷ κυλικείῳ λαμπρὸν ἐκτετριμμένον.**

προσευεργετῶ-έω μτγν. εὐεργετῶ τινα προσέτι, ποιῶ τινι εὐεργεσίαν, καλὸν προσέτι : Διόδ.Σ 13,22 **οὐχ ὅπως ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ προσευηργέτησε,** Δίων Κ 41,63.

προσευθύνω ἐξετάζω, ἐρευνῶ τι προσέτι, ζητῶ προσέτι παρά τινος εὐθύνην, λογισμὸν ἐπὶ τῷ ἀνατεθέντι αὐτῷ ἔργῳ : Ἀριστλ.Πολιτ.1322b,9 **ἀρχὴ προσευθύνουσα καὶ λογισμὸν ληψομένη.**

προσευκαιρῶ-έω μτγν. ἔχω εὐκαιρίαν, καιρὸν κατάλληλον πρὸς τὸ ἐνασχολεῖσθαι εἴς τι, μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.316A, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,22,72 **βασιλεὺς ὁ τοῖς κοινοῖς προσευκαιρῶν,** Πάπ. **προσευκαιρῶ τῇ γεωργίᾳ μου,** αὐτ. **προσευκαιρῶ ταῖς λειτουργίαις.**

προσευκτήριον (τό) (προσεύχομαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τόπος προσευχῆς, προσευχητήριον, εὐκτήριον : Φίλ.2,168, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.179Β.
προσευκτικός-ή-όν μτγν. ὁ κατάλληλος πρὸς προσευχήν : Μέν.Ρητ.342S **προσευκτικοὶ ὕμνοι.**
προσευλαβοῦμαι-έομαι μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι εὐλαβοῦμαι : Φάλ.67,3.
προσευλογῶ-έω μτγν. ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω τινὰ προσέτι : Ἰώσ.ΑΙ 4,8,47 **π- τὴν θεοῦ δύναμιν.**
προσευνάζομαι μτγν. εὐνάζομαι, κατακλίνομαι, κοιμῶμαι ἐπάνω εἴς τι : Φιλόστρ.Ἡρ.19,12 **τῇ γῇ προσηυνάσθη.**
πρόσευξις-εως (ἡ) (προσεύχομαι) ἡ προσευχή : Ὀρφ.Ὕμν.15,2.
προσευπαθῶ-έω μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ κεχωρ. πρὸς εὖ παθῶ : Ἰάμβλ.Πυθ.33.
προσευπορῶ-έω κ. μσν. πορίζω, παρέχω τινί τι προσέτι : Δημ.962 **τοσαῦτα γάρ.. χρήμαθ' ὑμῖν ἀνεγνώσθη προσηυπορηκώς,** Εὐστ.Παν.186, 48 ‖ κ. παθ. προσπορίζομαι, προμηθεύομαι : Δημ.731 **οὗτός ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν προσευπορεῖσθαι** (δ. γρ. προευπορεῖσθαι)· **2)** κατορθῶ, φέρω εἰς πέρας : Πρόκλ.Εὐκλ.66F **πολλὰ προσευπόρησαν τοῖς πρὸ αὐτῶν,** αὐτ.Ὑποτ.7,57.
προσευρίσκω ἐπινοῶ, ἐφευρίσκω, εὑρίσκω τινὰ ἤ τι προσέτι : Ἀσκληπιόδ.12,10· κ. παθ. : Πολύβ.1, 59,6 **εἰς τὰ κοινὰ φιλοτιμίαν καὶ γενναιότητα προσευρέθη ἡ πρὸς τὴν συντέλειαν· 2)** ἁπλῶς εὑρίσκω : Σοφ.Ἠλ.1352 **ὃν μόνον προσεῦρον πιστόν** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.19.
προσευσχολῶ-έω μτγν. μτ. δοτ. δ.γρ. τοῦ προσασχολῶ, μεταχειρίζομαι, διέρχομαι τὸν χρόνον τῆς ἀναπαύσεώς μου ἐνασχολούμενος εἴς τι, ἐνασχολοῦμαι εἴς τι ἐν ἀνέσει· Σουΐδ. «προσευσχολεῖν· ἐπιμελῶς βλέπειν» : Ἰώσ.ΑΙ 2,9,6, αὐτ.ΠΙ 4,10,2.
προσευτελίζω μτγν. ἐξευτελίζω ἐντελῶς· κ. παθ. : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,17 (κῶδ.).
προσεύτροχος-ον μτγν. ἀμφ.γρ. ἀντὶ ὁ πρόσθεν εὔτροχος βλ.λ. : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,6 **τὰ προσεύτροχα βλέφαρα** (ἀμφ.γρ. ἀντὶ πρόσθεν εὔτροχα).
προσευφημῶ-έω μσν. ἐπὶ πλέον, προσέτι εὐφημῶ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω : Ἰω.Διάκ.14,11.
προσευφραίνω μτγν. ἐπὶ πλέον, προσέτι, εὐφραίνω τινά, διασκεδάζω · Φίλ.1,230 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προευφραίνω).
προσευχάδιον (τὸ) μσν. τὸ προσευχητήριον, τὸ εὐκτήριον : Δουκάγγ.
προσευχαριστῶ-έω μτγν. εὐχαριστῶ τινὰ ἐπί τινι προσέτι, εὐχαριστῶ τινα προσέτι διά τι : Βασ.360Ε.
προσευχή (ἡ) (προσεύχομαι) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρὸς θεόν τινα παράκλησις, δέησις : ΠΔ Ἡσ.56,7 **ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου** (ἐπὶ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ), Πάπ. **κατὰ τὰς κοινὰς ἡμῶν εὐχὰς καὶ προσευχάς,** Μηναῖ.2,4 **Οἶκος ὅμως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς λύμης ψυχοφθόρου λυτρωθέντες,** Καλβ.6,10· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐν φρ. **νηστεία καὶ προσευχή** ἐπὶ περιπτώσεως ὑλικῶν στερήσεων ἢ ἐπὶ λίαν λιτοδιαίτων ἀνθρώπων· **2)** τόπος προσευχῆς, ἰδ. εὐκτήριος οἶκος, προσευκτήριον : Φίλ.2,523, ΚΔ Πράξ.16,13 **τῇ τε ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως παρὰ ποταμὸν οὗ ἐνομίζετο προσευχὴ εἶναι· 3)** νεώτ. ὡρισμένον κείμενον δεήσεων πρὸς τὸν Θεόν : **βιβλίον προσευχῶν, - προσευχὴ ἁμαρτωλῶν** (θρησκευτικὸν ποίημα, συνταχθὲν πιθανῶς κατὰ τὸν 12ον αἰ.)» ‖ τίτλος κατανυκτικοῦ ποιήματος ἀποτελουμένου ἐξ εἴκοσι δύο τριμέτρων καὶ συνταχθέντος πιθανῶς ὑπὸ τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ τοῦ νεωτέρου.
προσευχητάρι(ον) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. βιβλίον περιέχον προσευχάς.
προσευχητήριον (τὸ) νεώτ. τὸ προσευκτήριον.
προσεύχομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **προσεύξομαι,** ἀόρ. **προσηυξάμην** κ. παθ. **προσηυχήθην,** δέομαι, παρακαλῶ, ἱκετεύω τὸν θεόν, κάνω τὴν προσευχήν μου : Αἰσχ.Ἀγ.317 **θεοῖς μὲν αὖθις, .. προσεύξομαι,** Εὐρ.Ἱππ.116, Ξεν.ΚΠ 2,1,1 **προσευξάμενοι θεοῖς καὶ ἥρωσι,** Πλάτ.Κριτί.106Α **νῦν δὲ λόγοις ἄρτι θεῷ γεγονότι προσεύχομαι,** αὐτ. 220D, Πάπ. **Ἀτ[..]ς προσεύχεται τοῖς ἐν Ἀβύδῳ θεοῖς,** Μηναῖ.3,5 Συνξ. **προσευξάμενος τῷ θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν· 2)** μτ. αἰτ. προσφωνῶ ἐν προσευχῇ : Εὐρ.Τρῳ.885 **προσηυξάμην σε,** Ἀριστφ.Πλ.958 **ἵνα προσεύξῃ τὸν θεόν· 3)** ἀπολ. λατρεύω, τιμῶ : Ἡρ.1,48 **αὐτίκα προσεύχετό τε καὶ προσεδέξατο,** Αἰσχ.Πρ.937 **σέβου, προσεύχου, θῶπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί,** Σοφ.Ἀντ.1337 **μή νυν προσεύχου μηδέν·** κ. μτ. δοτ. : ΚΔ Κορινθ. 1,14,14 **ἐὰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, τὸ πνεῦμά μου προσεύχεται,** αὐτ.1,14,15 **προσεύξομαι τῷ πνεύματι· 4)** μτ. αἰτ. πράγμ. παρακαλῶν ζητῶ τὴν ἐπίτευξίν τινος : Ξεν.Ἑλλ.3,2,22 **προσεύχεσθαι νίκην πολέμου·** μτ. ἀπαρφ. : Φιλύλλ.20 **ἕλκειν τὸ βέδυ πρ-,** Ἑλλ.Ἐπιγραμμ.1040,11 **ζῆσαι προσεύχου** (ὑπὲρ τῆς ζωῆς σου)· **5)** ρηματ.π. προσευχή, προσευκτήριον, -ευχητήριον, -άριον.
προσεφάλλομαι μσν. ἀποθ. ἐφάλλομαι, ἐπιπηδῶ προσέτι : Ἀνν.Κομν.146.
προσεφαπλῶ-όω μσν. ἐφαπλῶ, ἐξαπλώνω τι ἐπί τινος προσέτι : ΚΜανασσ.Χρον.5152 **γυμνὸν.. προσεφαπλοῦσι ψυχρῷ μαρμάρῳ.**
προσεφάπτομαι μτγν. μέσ. ἐφάπτομαι, ἐγγίζω, θίγω τι προσέτι : Γαλ.2,263, Ἀνών. Βί.Ἰω.Χρυσ.8, 369,40 **ῥακίων προσεφαπτόμενος.**
προσεφαρμόζω μτγν. ἐφαρμόζω τι προσέτι, ταιριάζω τι ἐπάνω εἴς τι ἀκόμη : Γρηγ.Ναζ.3,264C· **2)** ρηματ.π. προσεφαρμοστέον.
προσεφέλκομαι μέσ. ἐφελκύω πρὸς ἐμαυτόν : Ἀριστλ.Πολιτ.1278a,27 **ἐν πολλαῖς δὲ πολιτείαις προσεφέλκεται καὶ τὸν ξένον ὁ νόμος** (προβαίνει εἰς σημεῖον ὥστε νὰ προσελκύῃ καὶ τὸν ξένον νὰ γίνῃ πολίτης).
προσεφέπομαι μσν. ἀποθ. ἕπομαι, ἐπακολουθῶ τινι προσέτι : Νικ.Χων.275Β **ὁπόσον αὐτῷ κατὰ γένος ἐπίσημον προσεφέπεται.**
προσεφευρίσκω μτγν. προσευρίσκω, ἐπινοῶ τι προσέτι : Κλήμ.Ἀλ.565.
προσεφίεμαι μσν. μέσ. ἐπιτρέπω, ἐπιτάσσω τινί τι προσέτι : Νικ.Χων.Χρον.281Α **προσεφεῖτο ἐπιλέγειν τοῖς κόλαξιν.**
προσεφίπταμαι μσν. προσέτι, ἐπὶ πλέον ἐφίπταμαι βλ.λ. : Μιχ.Ἀκομ.2,85,7.
προσέχεια (ἡ) (προσέχω) μτγν. ἡ προσοχή : Πρόκλ.Εὐκλ.208F, Σουΐδ.
προσεχής-οῦς-ές (προσέχω) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ποτεχής** ἐπὶ τόπου, ὁ πλησίον τινός, ὁ ἐγγύς, ὁ κοντινός : Ἡρ.9,28 **προσεχέας δέ σφι εἵλοντο ἑστάναι οἱ Σπαρτιῆται τοὺς Τεγεήτας** (ἐν μάχῃ), Στράβ.6,2,1 **προσεχὴς τῇ Λιβύῃ,** Ἀρρ.Ἰνδ.33 **ἔπλωον προσεχέες τῇ γῇ** (μὴ ἀπομακρυνόμενοι ἀπ' αὐτῆς)· κ. ὑπερθ. : Στράβ.14,6,1 **νῆσος προσεχεστάτη τῇ ἠπείρῳ·** κ. μτ. γενικ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ. 1,32 **προσεχὴς τῶν κρημνῶν νάπη** (πιθ. τῷ κρημνῷ), Παυσ.8,37,3 **οὐδέν ἐστιν ἑτέρου λίθου προσεχὲς σιδήρῳ καὶ κόλλῃ· 2)** μτ. δοτ. ἐπὶ γεωγραφικῆς σημ., ὁ συνορεύων, ὁ γειτνιάζων : Ἡρ. 3,91 **ἀπ' Αἰγύπτου δὲ καὶ Λιβύων τῶν προσεχέων Αἰγύπτῳ··** κ. μτ. γενικ. : Ἀριστλ.Μετ. 340b,12 **τὸ προσεχὲς τοῦ κάτω κόσμου,** Παυσ. 8,4,3· κ. ἀπολ. : Ἡρ.3,89 **ὑπερβαίνων τοὺς προσεχέας** (τοὺς πλησιεστάτους αὐτῶν γείτονας), αὐτ.3,93· **3)** μτ. δοτ. ὁ ἐκτεθειμένος εἴς τι : Στράβ.5,3,6 **προσεχὴς αἰγιαλὸς Λιβὶ** (πιθ. προσεχής), Ἀνών.π.Σουΐδ. **διὰ τὸ προσεχὲς εἶναι ἀκτάς**

έτησίαις· κ. άπολ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.3,44, Στράβ.4,6,2 **προσεχὴς καὶ ἀλίμενος,** αὐτ.5,4,4· **4)** ὁ στενῶς συνημμένος, ἐνωμένος· κ.συγκρ. : Πλωτῖν.5,4,2 **προσεχέστερον νῷ**· κ. ὑπερθ. : Φίλ.1,17 **τὰ προσεχέστατα τῶν εἰδῶν ἐνυπάρχει τῷ γένει**· **5)** ὁ ἁρμόδιος, ὁ κατάλληλος, ὁ εὔθετος : Φιλόδ.Ρητ. 2,272S **ὑποθῆκαι προσεχεῖς τῇ πολιτικῇ διοικήσει**· κ. συγκρ. : 'Αφίν.280Η **προσεχέστερα παραδείγματα**· κ. ὑπερθ. : Διον.'Αλ.Συνθ.3 **κυριώτατα καὶ προσεχέστατα ὀνόματα,** Φιλόστρ.Εἰκ.1,10 **ἄγαλμα προσεχέστατον τῇ λύρᾳ**· **6)** μτφ. ὁ ἄμεσος,ὁ προσεκτικός, ὁ ἀκριβής : Πλούτ.'Αρέσκ. Φιλ.4,4,1 **κατὰ τὰ προσεχὲς καὶ ἀκριβές** [ἀντίθ. κατὰ τὸν ἀνωτάτω λόγον], Γαλ.7,735 **τὰ προσεχῆ καλούμενα μόρια,** 'Ιουλ.Γαλ.99D **ὁ προσεχὴς τοῦ κόσμου δημιουργός,** Πρόκλ.Στοιχ.Φυσ.31 **ἡ προσεχὴς αἰτία**· **7)** σχόλ. ὁ ἐσχετισμένος διὰ συγγενείας· κ. συγκρ. : Σχόλ.Πίνδ.Ν 3,45· **8)** κ. μαν. κ. νεώτ. ἐπὶ χρόνου, ὁ συνεχής, ὁ διαρκής, ὁ ἑπόμενος : Παῦλ.Αἰγ.6,118, **- τὸ προσεχὲς ἔτος, - τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα θὰ δώσω ἐξετάσεις**· ‖ γεν. ὁ ἐγγίζων, ὁ πλησιάζων, ὁ ἐπικείμενος : **ὁ πόλεμος εἶναι προσεχής.**

προσεχίζομαι μσν. μέσ. εἶμαι συνεχής, διαρκής : Παχυμ.Γ'Ανδρόν.Παλ.61D **καὶ τὸ προσεχίζεσθαι τὸ φῶς τῷ ἡλίῳ διὰ τὴν τῆς ἀκτῖνος μεσιτείαν οὐκ ἀπαρνούμεθα.**

προσεχόντως [ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ προσέχω] ἐπίρρ. μετὰ προσοχῆς, προσεκτικῶς, ἐπιμελῶς : 'Ιππ.'Οδοντ.12, Μέν.Μον.191, Κρίτ.π.Γαλ.13,884.

προσέχω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δ. τ. **προσίσχω,** Κυπρ. ποέχω, ἀόρ. **προσέσχον,** νεώτ. κ. δημ. (ἐ)**πρόσεξα,** δημ. μτχ. πάθ. παρακ. **προσεγμένος,** ἔχω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Πλάτ.Πολ.521D **δεῖ ἄρα καὶ τοῦτο προσέχειν τὸ μάθημα, ὃ ζητοῦμεν πρὸς ἐκείνῳ**· ‖ δθ. κ. προσυπολογίζω : Δημ 877 **καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις**· **2)** φέρω πρός : 'Ηρ.4,200 **προσίσχε** [τὴν ἀσπίδα] **πρὸς τὸ δάπεδον τῆς πόλεως,** Πλούτ.'Ηθ.1103F **προσέχειν γῇ τὸ σῶμα**· ‖ δθ. κ. προτείνω, φέρω πρός τινα, προσφέρω : Αἰσχ.Χο.531 **αὐτὴ τ' ἐπισχεῖν μαστὸν ἐν τὠνείρατι**· ‖ εἰδ. φέρω τι ἐπί τινος, ἐπιθέτω, ἀποθέτω : 'Ιππ.Γυν.2,129 **προσέχειν χλιάσματα**· **3)** ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα, ἄγω, ὁδηγῶ τινά που, φέρνω : Σοφ.Φιλ.236 **τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε; τίς προσήγαγε χρεία;**· **4)** εἰδ. ἀναφ. πρὸς πλοῖον, φέρω, ὁδηγῶ εἰς τὸν λιμένα : 'Ηρ.9,99 **προσχόντες τὰς νέας ἀπέβησαν ἐς τὸν αἰγιαλόν**· ‖ κ. μτ. προσδιορισμοῦ : Δίων Κ 42,4 [ναῦν] **πρὸς τὴν γῆν προσσχεῖν**· οὕτω κ. : Εὐρ.Ορ. 362 **Μαλέᾳ προσίσχων πρῷραν**· **5)** οὕτω κ. ἀμτβ. [παραλ. τοῦ ναῦν] προσεγγίζω εἴς τινα τόπον, μτ. αἰτ. : Σοφ.Φιλ.244 **τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν;**· ὁμ. κ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. : 'Ηρ.1,2 **'Ελλήνων τινάς φασι τῆς Φοινίκης ἐς Τύρον προσσχόντας,** αὐτ.3,58 **ἐπείτε γὰρ τάχιστα πρὸς τὴν Σίφνον προσῖσχον οἱ Σάμιοι,** αὐτ.4,76,145,147, αὐτ. 6,99· κ. μτ. δοτ. τοπ. : αὐτ.4,156 **οἱ δὲ Θηραῖοι καταγομένους ἔβαλλον καὶ οὐκ ἔων τῇ γῇ προσίσχειν,** Θουκ.4,30 **τῆς νήσου τοῖς ἐσχάτοις προσίσχοντας,** Πλούτ.Σερτ.7 **καὶ διαπεράσας τὸ πέλαγος, Λιβύῃ κατὰ τὴν Μαυρουσίαν προσέσχεν**· ‖ οὕτω κ. **προσέχω νηΐ** : Θουκ.43,11 **οἱ δὲ κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι, διότι οὐκ ἦν πλείοσι προσσχεῖν,** Δημ.1285 ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι **ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσσχεῖν εἰς Ῥόδον**· ‖ κ. ἀπολ. **ἀποβιβάζομαι,** ἀφικνοῦμαι, ἀράζω, πιάνω κάπου : 'Ηρ.2,182 **τὸ ἱερὸν τὸ ἐν Λίνδῳ τὸ τῆς 'Αθηναίης λέγεται τὰς Δαναοῦ θυγατέρας ἱδρύσασθαι προσσχούσας**· **6)** στρέφω τι πρός που : Εὐρ.'Ηρ.931 **καὶ χρονίζοντος πατρὸς παῖδες προσέσχον ὄμμ'**· **7)** ἐν συχν. χρ. προσέχω τὸν νοῦν ἔχω ἐστραμμένον τὸν νοῦν, ἔχω τὸ μυαλό μου, τὸ νοῦ μου σὲ κάτι, μτ. δοτ. : 'Αριστφ. 'Ιππ.503 **ὑμεῖς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀναπαίστοις,** αὐτ.1014· οὕτω κ. : Πλάτ.Συμπ.174D **τὸν οὖν Σωκράτη ἑαυτῷ πως προσέχοντα τὸν νοῦν** [ὄντα εἰς τὰς ἰδίας σκέψεις βεβυθισμένον] ‖ ὁμ. κ.ἐμπροσθ. μτ. αἰτ. ἢ δοτ. : 'Αντιφ.3,4,1 **τοῦτον μὲν . . πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν προσέχοντα τὸν νοῦν,** 'Αριστφ.Νεφ.1010 **ἢν ταῦτα ποιῇς ἀγὼ φράζω, καὶ πρὸς τούτοις προσέχῃς τὸν νοῦν**· ‖ ὁμ. κ. μτ. πλαγ. προτάσεως : Πλάτ.Πολ. 432B **προσέχοντας τὸν νοῦν, μή πῃ διαφύγῃ ἡ δικαιοσύνη**· ‖ κ. ἄνευ προσδιορισμοῦ τινος : Κρατῖν.284,Φερεκρ.154,'Αριστφ.Πλ.113· ‖ οὕτω κ. ὡς φρ. ἐν ἀπειλῇ, ἢ νουθεσίᾳ, **προσεχέτω τὸν νοῦν** ἄς προσέξῃ, ἄς ἔχῃ τὸ νοῦ του : 'Αριστφ. Νεφ.1122 **ἢν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὢν οὔσας θεάς, προσεχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται κακά**· **8)** ὁμ. **προσέχω τὴν γνώμην - τὴν διάνοιαν ἐν τῇ αὐτῇ** σημ. : αὐτ.'Εκκλ.600, Θουκ.1,95 **οἱ δὲ 'Αθηναῖοι ἐδέξαντό τε τοὺς λόγους καὶ προσεῖχον τὴν γνώμην ὡς οὐ περιοψόμενοι,** αὐτ.2,11,αὐτ.5,26 **καὶ προσέχων τὴν γνώμην ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι,** αὐτ.7,15,Πλούτ.Νομ. 14· ‖ φρ. **προσέχω τῇ διανοίᾳ** μτ ἐμπροθ. γενικ. ἢ αἰτ. : ΠΔ 'Εξ.9,21 **ὃς δὲ μὴ προσεσχε τῇ διανοίᾳ εἰς ῥῆμα Κυρίου,** 'Επιγρ. **περὶ τούτου τῇ διανοίᾳ προσέχειν**· **9)** δθ. κ. ἔχω ἐστραμμένην τὴν προσοχήν, τὴν διάνοιαν, προσηλοῦμαι εἴς τι, μτ. δοτ. : Κρατῖν.286 **μὴ πρόσισχε . . βουκόλοις,** 'Αριστφ.'Εκκλ.294,Ξεν.'Απομν.3,7,9 **ἀλλὰ διατείνου μᾶλλον πρὸς τῷ σαυτῷ προσέχειν,** Μνησίμ.4,21 **πρόσεχ' οἷς φράζω,** Δημ.132, 'Αριστλ.ΗΝικ.1143b,11 **προσέχειν τῶν ἐμπείρων . . ταῖς ἀναποδείκτοις φάσεσι**· ὁμ. μτ. αἰτ. : Κριτί.25,19D **προσέχων τε ταῦτα,** Φιλήμ.73,4 **οὐ προσέχει τὰ πράγματα,** ΠΔ 'Ησ.1,11 **προσέχετε νόμον θεοῦ**· κ. ἀπολ. : Δημ.516 **προσέχων ἀκουσάτω** [ἄς ἀκούσῃ μὲ προσοχή, μὲ προσήλωση], 'Αθηνί.1,8 **πρόσεχε, κἀγώ σοι φράσω**· **10)** ἀντιλαμβάνομαι, διακρίνω : **ἤτανε στὴν συγκέντρωση, μὰ δὲν τὸν πρόσεξα**· ‖ ὁμ. συμπαθῶς βλέπω, ρίπτω εὐμενὲς βλέμμα : ΠΔ Γέν.4,5 **ἐπὶ δὲ Κάϊν καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις αὐτοῦ οὐ προσέσχε**· ‖ κ. νεώτ. ἐρωτικῶς, συμπαθῶς προσβλέπω : **πέρασαν ἔτσι τὰ νιάτα του, χωρὶς οὔτε μία γυναίκα νὰ τὸν προσέξῃ**· ‖ ἀντιλαμβάνομαί τι ὡς ἔχον ἰδιαιτέραν ἀξίαν, σημασίαν : **τὸ ἔργο του ἐλάχιστοι τὸ ἐπρόσεξαν**· **11)** συνεκδ. ἀφοσιοῦμαι εἴς τι, ὁλοψύχως δίδομαι, προσηλοῦμαι ἐπιμελῶς, σταθερῶς, μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : 'Ηρ.9,33 **προσεῖχε γυμνασίοισι ὡς ἀναιρησόμενος γυμνικοὺς ἀγῶνας,** 'Αριστφ.Πλ.533 **τοῖς ἔργοις προσέχοντα,** Θουκ.1,15,αὐτ.7,4 **προσεῖχέ τε ἤδη μᾶλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ,** Πλάτ.'Αλκ.1,122D, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,11,3 **γεωργίᾳ καὶ εἰρήνῃ προσεῖχον,** Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.19· οὕτω κ. δημ. : **νὰ προσέχῃς τὴ δουλειά σου καὶ ν' ἀφήσῃς τὰ παιχνίδια, - δὲν προσέχει ἀρκετὰ τὰ μαθήματά του, - δὲν προσέχει τὰ παιδιά του - τὸ σπίτι του**· ‖ λαμβάνω ἰδιάζουσαν μέριμναν περί τινος· ‖ ἰδιαζόντως ἐπιμελοῦμαι, κ. παθ. : **εἶναι πολὺ προσεγμένο τὸ γράψιμό του**· **12)** προφυλάσσομαι ἀπό τινος : ΚΔ Λουκ.12,1 **προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν ὑπόκρισις, - νὰ προσέχῃς ἀπὸ τὰ ρεύματα**· ‖ ἐπιτηρῶ τινα, δυσπιστῶν παρακολουθῶ· δθ. κ. εἶμαι ἐφεκτικός, ἐπιφυλακτικός ἔναντι τινος : **νὰ προσέχῃς κάποιους ἀπὸ τοὺς φίλους σου**· **13)** λαμβάνω ἔντασιν, ὀξύτητα, ἐξακολουθῶ ἐντεινόμενος : 'Ιππ. 'Εντ.Παθ.11 **ἡ νοῦσος προσέχει,** αὐτ.7 **ἡ ὀδύνη προσέχει**· **14)** μέσ. **προσέχομαι** ἔχομαί τινος,

προσκολλῶμαι : Ἡρ.2,136, Ἀριστφ.Σφ.105 **ὥσπερ λέπας προσεχόμενος τῷ κίονι,** Ἀριστλ.Ζ1 555a,1· || κ.ἀπολ.κολλῶμαι: αὐτ.134b,27 **οἱ πολύποδες οὕτω προσέχονται ὥστε μὴ ἀποσπᾶσθαι·** || κ. ὡς παθ. συγκρατοῦμαι στερεῶς ὑπό τινος : Εὐρ. Βάκχ.756 **ὁπόσα θ' ἐπ' ὤμοις ἔθεσαν, οὐ δεσμῶν ὕπο προσείχετ'·** || ὁμ. μέσ. μτφ. σταθερῶς ἐμμένω, ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τινός : Πίνδ.Π 6,51 (ἀμφ.)· **15)** ὁμ. μτφ. ἐμπλέκομαι εἴς τι, συνδέω τὴν τύχην μου, ἀναμειγνύουαι ἐνεργῶς : Θουκ.1,127 **εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου προσεχόμενον αὐτῷ** (τῷ ἄγει).

προσεχῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., δωρ. **ποτεχεῖ** ἀμέσως, εὐθύς, μετ' ὀλίγον χρόνον : Ἰουλ.Λόγ.5,175Α, Πλωτῖν.2,1,5, Πορφ.Εἰσ.2,24· **2)** προσεκτικῶς, μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελῶς : Φιλόδ.Ρητ.2,259S· κ. συγκρ. : Σωρ.1,90 **προσεχέστερον, τὸ γάλα κρίνειν.**

προσέφημα-ατος (τὸ) (προσέφω) μτγν. τ. τοῦ προσόφημα βλ.λ. : Φίλ.1,542, Δημοσθ. Ὀφθ.π.Ἀετ. 7,33, Φιλούμ.π. Ὀρειβ.45,29,55.

προσεφία (ἡ) Ἡσ. «**προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός** τινα ὁμιλία» (κῶδ. προαεφιά).

προσέφω μτγν.,μέλλ. **προσεφήσω** φήνω, βράζω, μαγειρεύω τι προσέτι, μαζί : Ὀρειβ.ἀπ.93· **2)** ρηματ.π. προσέφημα.

προσεῶ-άω μτγν., μέλλ. **προσεάσω,** ἀφήνω τινὰ προσέτι νὰ πλησιάσῃ, ἐπιτρέπω : ΚΔ Πράξ.27,7 **μὴ προσεῶντος ἡμᾶς τοῦ ἀνέμου·** **2)** πάπ. ἐπιτρέπω, συγχωρῶ ἐπίσης.

προσεωλίζομαι μτγν. παθ. γίνομαι προσέτι ἕωλος, παλαιοῦμαι, μπαγιατεύω : Γαλ.16,761 (δ.γρ. προεωλίζομαι).

προσέψξα ἀόρ. τοῦ ρ. προσσίγω.

προσεῷος-ον μτγν. ὁ πρὸς ἀνατολάς, ὁ ἀνατολικός : Στράβ.11,8,2 **τοὺς δὲ προσεῴους τούτων μᾶλλον Μασσαγέτας καὶ Σάκας ὀνομάζουσι.**

προσζεύγνῡμι προσάπτω εἰς ζυγόν, διὰ ζυγοῦ ἑνώνω τι πρὸς ἄλλο : Πορφ.Ἀποχ.2,30 **προσζεύγνυμι τὸ ἄροτρον·** **2)** μτφ. συνδέω, συνάπτω, συναρμόζω : Πλούτ.Ἀρέσκ Φιλ.1,3,5 **τῇ ὕλῃ τὸν τεχνίτην προσέζευξεν·** συνήθ. ἐν τῷ παθ. ζεύγνυμαι, ἀπασχολοῦμαι μετ' ἄλλων εἴς τι : Λουκ.Νέρ.4 **προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ·** || τὸ παθ. ἀπολ. εἶμαι συνδεδεμένος, προσηρτημένος : Ἀριστλ.Μηχ.851a,33 **ᾗ τὸ πηδάλιον προσέζευκται·** **3)** μτφ. μτ. δοτ. εἰμί, γίνομαι ἀκόλουθος, ἕπομαι : Εὐρ.Ἀλκ.482 **τῷ προσέζευξαι πλάνῳ** (δ.γρ. πότμῳ)· **4)** παθ. συνέχομαι, συνορεύομαι : Ἰώσ.ΠΙ 5,4,4 **ἡ τοῦ βασιλέως αὐλὴ προσέζευκτο.**

πρόσζευξις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπίτευξις : **πρόσζευξις τῶν τοῦ βασιλέως δωρεῶν.**

προσζημιῶ-όω ἐπιβάλλω πρόσθετον ζημίαν,τιμωρίαν : Πλάτ.Γοργ.516D **φυγῇ προσεζημίωσαν,** Ἰσοκρ.1,33 **προσεζημίωσε τοὺς ἔχοντας.**

προσζητῶ-έω μτγν. ζητῶ τι ἐπιπροσθέτως, προσέτι : Μάξιμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.7,22.

προσζωγραφῶ-έω μσν. ζωγραφῶ τι προσέτι : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mes.8,120.

προσζωννύω γλωσσ. ζωννύω προσέτι.

πρόσζωστος-ον γλώσσ. ὁ προσέτι ἐζωσμένος.

πρόσηβος-ον (ἥβη) κ. νεώτ. -ὁ πλησιάζων πρὸς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ὁ περίπου ἔφηβος, ἐπὶ προσ. ἄρρενος ἢ θήλεος : Ξεν.ΚΠ 1,4,4 **εἰς ὥραν τοῦ πρόσηβον γενέσθαι,** Κλέαρχ.π. Ἀθήν.548Β **ᾠνοχόει παιδίσκη πρόσηβος,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,71, Λουκ.Ἐνύπν.1 **τὴν ἡλικίαν πρόσηβος ὤν,** Αἰλ.ΠΙ 3,32.

προσηγόρημα-ατος (τὸ) ποι. τὸ πρὸς ὃν ἀπευθύνει τις τὴν προσηγορίαν : Εὐρ.Ἰκ.803 **ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων προσηγόρημα πατέρων.**

προσηγορητικὸν (τὸ) γλώσσ. προσηγορικόν.

προσηγορία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. φιλικὸς χαιρετισμός, πρόσρησις, προσφώνησις : Πλούτ.Ἠθ. 709Β, Διογ.Λ 3,98· || κ. ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος χαιρετισμός : Πάπ. **τὸ γραμματεῖον γενόμενον εἰς προσηγορίαν τοῦ μακαρίου ἡμῶν πατρός·** **2)** τὸ ἀπευθύνεσθαι εἴς τινα : Ἀριστλ.Κατ.'a,13 **ἡ κατὰ τοὔνομα προσηγορία,** αὐτ.3b,14 **τῷ σχήματι τῆς προσηγορίας·** || ὀνομασία, ἐπωνυμία, χαρακτηρισμὸς δι' ἐπιθ., τίτλος ἀπονεμόμενός τινι : Ἰσοκρ.15,284 **προσῆκον τῆς προσηγορίας ταύτης τυγχάνειν τοὺς ἄριστα πρὸς ἀρετὴν πεφυκότας,** Ἀριστλ.Πολιτ.1275a,6 **τυγχάνοντα ταύτης τῆς προσηγορίας** (ἐνν. τοῦ πολίτου), Δημ.72 **Φίλιππον ἀλλοτριώτατα ταύτῃ** (τῇ ἐλευθερίᾳ) **καὶ ταῖς προσηγορίαις ἔχοντα** (ἤτοι ἐπονομαζόμενον βασιλέα, τύραννον), Θεόφρ.Φ 13,3,6, Πολύβ.3,49,5 **ἔχουσαν τὴν προσηγορίαν ἀπ' αὐτοῦ τοῦ συμπτώματος,** Διον.Ἀλ.Σύνθ.26, Κοϊντιλ.1,4,21, Κωμ.Ἀδέσπ.143· **3)** τίτλος, ἀξίωμα, ἰδιότης : Ἐπιγρ. **ἡ τοῦ ἄρχοντος προσηγορία,** Πάπ. **ἡ Καίσαρος προσηγορία·** **4)** γραμμ. κοινὸν ὄνομα, ὄνομα προσηγορικόν : Ζήν.Κ 1,19, Διον.Ἀλ.Ἀμμ.2,11· **5)** ὁμ. γραμμ. ἡ σημασία, ἡ ἔννοια : Διαν.Θρ.634,6 **ἡ προσηγορία ὡς εἶδος τῷ ὀνόματι ὑποβέβληται.**

προσηγορικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προσηγορίαν βλ.λ.2), τὴν ὀνομασίαν ἢ τὸ ἐπώνυμον : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,65 **Σερούϊος αὐτῷ προσηγορικὸν ὄνομα ἦν, Τήλιος δὲ τὸ συγγενικὸν** (λατ. praenomen, ἀντίθ. nomen τὸ συγγενικόν), αὐτ.70,4,1 **αὐτὸς μὲν ἐκαλεῖτο τὸ κοινὸν ὄνομα καὶ προσηγορικὸν Νέβιος, τὸ δὲ συγγενικὸν Ἄττιος·** || παρωνύμιον, παρατσούκλι : Πλούτ.Μάρ.1 **προσηγορικὸν ἐξ ἐπιθέτου πρὸς τὰς φύσεις ἢ τὰς πράξεις ἢ τὰ τοῦ σώματος εἴδη καὶ πάθη τίθεσθαι·** **2)** γραμμ. κ. νεώτ. κοινὰ οὐσιαστικὰ ὀνόματα σημαίνοντα αἰσθητὰ ἢ νοητὰ ὄντα : Διον.Ἀλ.Συνθ.2 **τὰ προσηγορικὰ** (ἀντίθ. ὀνοματικά), Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.120, 23 **ὄνομα κύριον ἢ προσηγορικόν,** Διον.Θρ. 636,9, Ἑρμογ.Στάσ.1 **τὰ ἁπλᾶ προσηγορικά·** || **περὶ τῶν προσηγορικῶν** τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου : Διογ.Λ 7,192.

προσηγορικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. διὰ τοῦ κοινοῦ ὀνόματός τινος, ἐπωνυμικῶς : Φίλ.1,150, Γαλ. 18(2),717 **τὰ προσηγορικῶς «ἄρμενα» καλούμενα** (τὰ κοινῶς ὀνομαζόμενα ἐξάρτια).

προσήγορος-ον (ἀγορεύω), δωρ. **ποτάγορος** ὁ ἀπευθύνων τὸν λόγον, ὁμιλῶν πρός τινα, ὁ προσαγορεύων, προσφωνῶν, χαιρετίζων τινά : Σοφ.ΟΤ 1338 **τί δῆτ' ἐμοὶ .. προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν** (Βερναρδ.Ἑρμην. «τίνα προσηγορίαν ἐμοῦ δύναμαι νὰ ἀκούω;»), Μοσχ.1,9,8 **προσήγορον φάτιν ὤρεξε·** κ. μτ. γενικ. : Σοφ.Ἀντ.1185 **παλλάδος θεᾶς ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος** (δι' εὐχῶν προσαγορεύουσα, σχόλ.)· || συνεκδ. ποι. ἐπὶ τῶν μαντικῶν δρυῶν τῆς Δωδώνης, ὁ θροῶν, ὁ διὰ τοῦ θροῦ αὐτοῦ ἐκφωνῶν (χρησμούς) : Αἰσχ.Πρ.832 **αἱ προσήγοροι δρύες·** **2)** γεν. ὁ εὐπροσήγορος, ὁμιλητικός, ἀμοιβαίως εὐχάριστος, ἀσπάσιος, φίλος : Πλάτ.Θεαίτ.146Α **φίλους τε καὶ προσηγόρους ἀλλήλοις γίγνεσθαι,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,70 **γενόμενος ἐν τοῖς μάλιστα προσήγορος** (φίλος), Μάξ. Τύρ.11,8 **θεοῖς προσήγορος,** Ἰάμβλ.Πυθ.33,237 **γνώριμοί τε καὶ προσήγοροι·** || ἐπὶ συμποσίου, συναναστροφῆς κττ., ὁ ἐν ᾧ ἐπικρατεῖ φιλικὴ συνδιάλεξις τῶν μετεχόντων : Πλούτ.Ἠθ.678Ι **συμπόσιον μηκέτι προσήγορον ἑαυτῷ** (τόσον πολὺ μέγα, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ οἰκειότης ὁμιλίας)· || ἐπὶ ἰδεῶν, οἰκεῖος, σχετικός : Πλούτ.Κικ.40 **γνώριμα καὶ προσήγορα μηχανησάμενος·** **3)** ἐπὶ πραγμ., ὁ σύμφωνος, ὁ ἁρμόζων : Πλάτ.Πολ.546Β **πάντα προσήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἄλληλα,** Φιλόλ 11, Πῶλος π. Στοβ.3,9,51 **ὁμόφρονα καὶ ποτάγορα ἀλλάλοις·** **4)** παθ. προσφωνούμενος : Σοφ.

Φιλ.1353 τῷ προσήγορος (ὑπὸ τίνος προσαγορευθείς)· 5) ὁμ. ὁ καλούμενος, ὀνομαζόμενος : Σοφ. ἀπ.411 πόλις δὲ Μυσῶν Μυσία προσήγορος.

προσηγορῶ-έω προσαγορεύω, προσφωνῶ : Σοφ.Ἠλ.1471 τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως· 2) παρηγορῶ : Εὐρ.Φοίν.987 προσηγορήσων εἶμι καὶ σώσων βίον.

προσήδομαι, παθ. ἀόρ. προσήσθην, ἡδύνομαι, τέρπομαι προσέτι, ἀμφ. π. Ἡσ. ἐν λ. ποθήνυτο.

προσῆϊξαι ἀντὶ προσήϊκται τοῦ προσέοικα βλ λ.

προσηκάμην μέσ. ἀόρ. β' τοῦ προσίημι βλ.λ.

προσηκόντως ἐπίρρ. κ. νεώτ. πρεπόντως, ὀφειλομένως, δεόντως, καλῶς : Θουκ.2,43 προσηκόντως τῇ πόλει, Μέν.Ἐπιγρ.432 εὖ μοι κέχρηται καὶ προσηκόντως πάνυ τὸ δαιμόνιον.

προσήκω κ. νεώτ. (γρ. ἐν Ἐπιγρ. προσhεκ- δηλ. προσήκ-), δωρ. ποθήκω (Ἐπιγρ.), ὑπερδωρ. ποθάκω (Διοτογ.π.Στοβ.4,1,133), ἔχω φθάσει εἴς τινα τόπον, ἔχω ἔλθει πλησίον, φθάνω, ἐξικνοῦμαι, εἶμαι ἐγγύς, πάρειμι : Αἰσχ.Πέρσ.143 χρεία προσήκει, Σοφ.Φιλ.229 ὡς φίλοι προσήκετε, αὐτ.ΟΚ 35, αὐτ.Ἠλ.1142, Εὐρ.Ὀρ.693 ἐνταῦθ' ἐλπίδος προσήκομεν, Ξεν.Ἀν.4,3,23 τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμόν, αὐτ.Ἑλλ.7,4,31 τοῦ πρὸς ταῦτα προσήκοντος θεάτρου· 2) μτφ. κ.νεώτ. κτ. γ' ἑνικ. πρόσ. ἐνεστ. κ. παρατ. προσήκει - προσῆκεν ἀνήκει, ἁρμόζει, πρέπει, πρέπεται, μτ. δοτ., νεώτ. μτ. ἔμπροθ. αἰτ. (εἰς) ἢ μτ. ἀναλυτ. ἀπαρφ. (νὰ . .), εἴς τινα ἢ εἴς τι : Σοφ.ΟΤ 814 εἰ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐου τι συγγενές, αὐτ. Ἠλ.909, Εὐρ.Βάκχ.1301 πενθεῖ δὲ τί μέρος ἀφροσύνης προσῆκ' ἐμῆς;· ‖ κ. κτ. ἀπαρφ.:Θουκ. 1,126 νομίσας ἑορτὴν . . ἑαυτῷ τι προσήκειν, Πλάτ.Κριτί.117D ὅσα τριήρεσι προσήκει, αὐτ. Πολ.527D γεωργίᾳ, ναυτιλίᾳ προσήκει (ἀνήκει εἰς . .)· σπαν. μτ. ἔμπροθ. διορ. (πρός) : Ἡρ.8,100 οὐδὲν πρὸς Πέρσας τοῦτο προσήκει τὸ πάθος· πρβλ. Δίων Κ 58,27· ‖ ὁμ. ἔχει σχέσιν πρός . . , ἔχει νὰ κάνῃ μὲ . ., συχν. μτ. ἀρνήσεως κ. γενικ. πράγματος : Ἀντιφ.6,33 οὐδέν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης (οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω πρός), Ξεν.Ἀν. 3,1,31, αὐτ.ΚΠ 8,1,37, Ἀνδοκ.4,34 ἐμοὶ μὲν οὐδαμόθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, Δημ.1056 οὐδ' ὁτιοῦν προσήκειν ἑαυτοῖς οὐδενὸς τῶν Ἁγνίου· μτ. τῆς περὶ κ. γενικ. : Φιλόδ.Ρητ.1,2023· ὁμ. μτ. ἐρωτήσεως : Ἀριστφ.Ὄρν.969 τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;· ‖ μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. ἀνήκει εἴς τινα, εἶναι ἁρμόδιον, πρέπον : Αἰσχ.Χο.173 οἷς προσῆκε πενθῆσαι, Σοφ.Ἠλ.1213 οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν, Ἀριστφ.Πλ.14 τοὐναντίον δρῶν ἢ προσῆκ' αὐτῷ ποιεῖν, Ξεν.Ἀν.3,2,11 ἀγαθοῖς ὑμῖν προσήκει εἶναι, Πλάτ.Φαῖδρ.233Α· κ. νεώτ. μτ. τοῦ νὰ κ. ὑποτ. : προσήκει νὰ δειχθῆτε γενναιότεροι· ‖ μτ. αἰτ. προσ. : Αἰσχ.Ἀγ.1551 οὐ σὲ προσήκει . . λέγειν (δὲν εἶναι καλὸν σὺ νὰ λέγῃς). Εὐρ. Ὀρ.1071, Πλάτ.Γοργ.491D, Ξεν.Ἀν.3,2,15 (ὅπου ὁ παρατ. προσῆκεν εἶναι ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ προσήκει π. Ξεν.7,7,18, αὐτ.Ἱππ.12,14· ἡ χρ. αὕτη ἀττ. κτ. τὸν Θωμ.Μ 287R)· σπανιώτ. αἱ δύο συντάξεις συνάπτονται : Ἰσοκρ.5,127 προσήκει τοῖς μὲν ἄλλοις . . στέργειν, σὲ δὲ . . νομίζειν· σπον. τὸ ἀπαρφ. παραλειπόμενον νοεῖται : Θουκ.2,46 ἑκάστῳ ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει (ἀπολοφύρασθαι) ἄπιτε, Ξεν.Ἀπομν.2,1,32, Ἰσοκρ.15,119, Δημ. 288 ἐγὼ δὲ πάνθ' ὅσα προσῆκε τὸν ἀγαθὸν πολίτην (πράττειν) ἔπραττον· 3) ἐπὶ προσ., ἔχω σχέσιν, σύνδεσμον μετά τινος, εἰδ. εἶμαι συγγενής, συγγενεύω, εἶμαι τοῦ αὐτοῦ γένους : Εὐρ.ΙΤ 550 μῶν προσῆκέ σοι;, Ἀριστφ.Εἰρ.616 αὐτῇ προσήκει Φειδίας (ἔχει σχέσιν πρὸς αὐτὴν ὁ Φειδίας), αὐτ. Βάτρ.698 προσήκουσιν γένει, Θουκ.2,29 Τήρει . . ὁ Τήρης οὗτος οὐδὲν προσήκει· ‖ ἀνήκω εἴς τινα, συνάπτομαι, συναρμόζομαι μετά τινος, ταιριάζω : αὐτ.6,84 προσήκετε ἡμῖν τὰ μέγιστα· κ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ.Ὀρ.771 οὐ προσήκομεν κολάζειν τοῖσδε (δὲν ἀνήκομεν εἰς τούτους πρὸς τιμωρίαν, δηλ. δὲν προσήκει εἰς αὐτοὺς νὰ τιμωρήσωσιν ἡμᾶς)· 4) κ. νεώτ. συνήθ. κτ. μτχ. ὡς ἐπίθ. ὁ ἀνήκων, ὁ ἁρμόζων εἴς τινα, ὁ πρέπων : Δημ.550 αἰτίαν . . οὐδὲν ἐμοὶ προσήκουσαν, Ἀντιφ.5,2,· ἡ προσήκουσα τιμή, - μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ· κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Νόμ.643Β ἐν τοῖς τοῦ πράγματος ἑκάστοις προσήκουσιν (εἰς τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὰ πράγματα)· κ. ἀπολ.: Ἀντιφ.3,2,10 τὰς οὐ προσηκούσας ἁμαρτίας· ‖ τὰ προσήκοντα τὰ ἴδια, τὰ ἀνήκοντα τινί : Θουκ.4,61 τὰ μὴ προσήκοντα (ἀλλότρια) ἐπικτωμένους, αὐτ.1,40 τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους· ‖ ὁμ. κτ. μτχ. κατάλληλος, ἁρμόδιος, πρόσφορος : Θουκ.6,83 τὴν προσήκουσαν σωτηρίαν, αὐτ.1,40 μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων ἐρχόμεθα, Ξεν.ΚΠ 3,3,1 εἰπεῖν περὶ Κύρου τὰ προσήκοντα, αὐτ.Ἀπομν.1,1,12 τὰ προσήκοντα πράττειν (ἐκτελεῖν τὸ καθῆκον), αὐτ.Ἑλλ.3,4,16 τὰ προσήκοντα ἔργα, Πλάτ.Πολ.332C τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, αὐτ.Νόμ.952C, Ὑπερείδ.Εὐξ.24, Δημ.577, Πάπ. ἡ προσήκουσα ἡμῖν βοήθεια, αὐτ. κατὰ τὸ προσῆκον, Μηναῖ.12,2 Συνξ. τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τελοῦντες· ‖ κ. νεώτ. ὡς οὐσ. τὸ προσῆκον τὸ πρέπον, τὸ ὀφειλόμενον, τὸ καθῆκον, συνήθ. ἔμπροθ. (κατά, παρά) : Εὐρ.Ἡρακλ.214 ἐκτὸς τοῦ προσήκοντος, Ἀντιφ.5,1 πέρα τοῦ προσήκοντος, Πλάτ.Κρατ.413Α μακρότερα τοῦ προσήκοντος, αὐτ.Νόμ.697C, αὐτ.Φίλ.36D, Θεόφρ. Χαρ.17,1 παρὰ τὸ προσῆκον, Πλούτ.Ἠθ.122Α κατὰ τὸ προσῆκον· ὁμ. κτ. πληθ. : Θουκ.3,67 οὐκ ἐκ προσηκόντων, - ἡ ὑπηρεσία θὰ ἐνεργήσῃ τὰ προσήκοντα· ‖ ὁμ. ἡ μτχ. μτ. ἀπαρφ. ὁ κατάλληλος, ὁ ἁρμόζων εἴς τινα νὰ.. : Πλάτ.Πολ.496Α προσήκοντα ἀκοῦσαι σοφίσματα (κατάλληλα, ἁρμόζοντα νὰ ἀκούσῃ τις αὐτά), αὐτ.Νόμ.811D· ‖ οὐδὲν προσήκων μὴ ἔχων καμμίαν σχέσιν πρὸς τὴν ὑπόθεσιν : Πλάτ.Πολ.539D, αὐτ.Κρατ.397Β οὐδὲν προσῆκον ἐνίοις (ἂν καὶ δὲν ὑπάρχει καμμία σχέσις, συνάφεια εἴς τινας περιπτώσεις)· κ. μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Ἀγ.1079 θεὸν . . οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν, Ἀριστλ.Ρητ.1375b,12· 6) ἐπὶ προσ., ἡ μτχ. προσήκων συγγενής, ἰδ. κτ. πληθ. ἔναρθρ. οἱ προσήκοντες οἱ συγγενεῖς, οἱ συνδεόμενοι διὰ συγγενείας, οἱ οἰκεῖοι, οἱ δικοί : Ἡρ.6, 128 τὸ ἀνέκαθεν τοῖσι Κυψελίδῃσι ἦν προσήκων, αὐτ.4,14 οἱ προσήκοντες τῷ νεκρῷ, αὐτ.1,216, Εὐρ. Μήδ 1304 οἱ προσήκοντες γένει, Ξεν.Ἀν.1,6,1 γένει προσήκων βασιλεῖ, Πλάτ.Νόμ.874Α, Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.14 προσήκοντα διὰ συγγένειαν, αὐτ. Θησ.19· ὁμ. ὡς οὐσ. : Ἡρ.3,24 οἱ μάλιστα προσήκοντες, Θουκ.1,128 βασιλέως προσήκοντες (οἱ συγγενεῖς, οἱ οἰκεῖοι), Λυσ.18,1, Πλάτ.Ἀπολ.33D πατέρας καὶ ἀδελφοὺς καὶ ἄλλους τοὺς προσήκοντας, αὐτ.33Β· δωρ. οἱ ποθίκοντες : Χρησμ.π. Δημ.1072· ‖ ὅθ. αἱ προσήκουσαι ἀρεταὶ κληρονομικὴ ἀγαθὴ φήμη : Θουκ.4,92· 7) ἀπολ. ἐν τῷ οὐδ. : Θουκ.3,40 οὐ προσῆκον (ἂν καὶ οὐδόλως ἁρμόζει), αὐτ.6,82 οὐδὲν προσῆκον ἐπιτάσσειν· κ. ἄνευ ἀρνήσεως : Πλάτ.Θεαίτ.196Ε ὡς προσῆκον αὐτοῖς χρῆσθαι, πιθ. ἐν Ὑπερείδ.Δημ.ἀπ.10.

προσηκώνομαι μσν. κ. δημ., παθ. ἀόρ. δημ. (ἐ)προσηκώθηκα, μτχ. παθ. παρακ. προσηκωμένος, ἐγείρομαι, σηκώνομαι ἐκ σεβασμοῦ τῆς θέσεώς μου διὰ νὰ καθίσῃ ἄλλος, παραχωρῶ τὴν θέσιν μου : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.21 ἐμβαίνοντας μέσα, εὐθὺς τὸν ἐπροσηκώθη, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.98,33 καθὼς τοὺς εἶδε ἡ λυγερὴ ἐπροσηκώθηκέ τους.

προσηλιάζω μσν. κ. νεώτ. ἐκθέτω εἰς τὸν ἥλιον, λιάζω· τὸ μέσ. **προσηλιάζομαι** ἐκτίθεμαι εἰς τὸν ἥλιον, λιάζομαι : Γεωπ.6,2,6 **προσηλιασμένη γῆ** [ἐκτεθειμένη εἰς τὸν ἥλιον].

προσηλιακός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ προσήλιος, εὐήλιος, ὁ ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτινοβολούμενος, ἡλιαζόμενος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.65,3 **καὶ στὸν προσηλιακὸ οὐρανὸ τὸ ἄστρο τῆς μέρας φέρνει**, - **προσηλιακὸ σπίτι - μέρος**· || **προσηλιακὴ Μάνη** (ἡ ἐπὶ τῶν νοτίων κλιτύων τοῦ Ταϋγέτου).

προσηλίασις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ προσηλιάζεσθαι βλ.λ., ἡλιάσιμο, λιάσιμο· || ἄστρον. ἡ στροφὴ πρὸς τὸν ἥλιον· πρβλ. προσανατολισμός.

προσηλιασμός (ὁ) νεώτ. προσηλίασις βλ.λ., ἡ πρὸς τὸν ἥλιον ἔκθεσις.

προσήλιος-ον κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὸν ἥλιον κείμενος, ἐστραμμένος, ὁ ἐκτεθειμένος πρὸς τὸν ἥλιον, ὁ ὑπ' αὐτοῦ προσβαλλόμενος, ἡλιαζόμενος, εὐήλιος, προσηλιακός : Ξεν.Κυν.4,6 **τόποι ξηροὶ καὶ προσήλιοι**, Θεόφρ.'Οσμ.40 **προσήλιοι οἰκίαι**.

πρόσηλος ἀντὶ πρόσειλος βλ.λ. [ἐσφ. γρ. ἐν Φιλοστρ.Γυμν.58].

προσηλύτευσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ παροικεῖν, διαμένειν ἐν ξένῳ τόπῳ : 'Ακύλ.ἐν ΠΔ Γέν.47,9.

προσηλυτεύω μτγν. ζῶ, κατοικῶ, διαμένω ἔν τινι τόπῳ ὡς ξένος, παροικῶ : ΠΔ 'Ιεζ.14,7 **τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ 'Ισραήλ**.

προσηλυτίζω νεώτ. καθιστῶ τινα προσήλυτον, ὀπαδόν, πείθω τινὰ νὰ ἀσπασθῇ τὸ θρησκευτικὸν δόγμα μου : **προσηλυτίζω εἰς τὸ χριστιανικὸν δόγμα**· || συνεκδ. προσελκύω τινὰ πρὸς ἐμαυτόν, καθιστῶ τινα ὁμόφρονα πολιτικῶς ἢ ἄλλως, φέρω, παίρνω μὲ τὸ μέρος μου : **τοὺς προσηλύτισα πρὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ τώρα ἀνήκουν ὁριστικῶς εἰς** τὸ **Α κόμμα**.

προσηλυτίσιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ προσηλυτισθῇ βλ.λ.

προσηλυτισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσηλυτίζω, ἡ προσπάθεια πρὸς ἀπόκτησιν ὀπαδῶν, ὁμοφρόνων.

προσηλυτιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀποβλέπων εἰς τὸν προσηλυτισμὸν βλ.λ., ὁ τοῦ προσηλυτισμοῦ : **προσηλυτιστικὴ ἐνέργεια**, -**προσηλυτιστικὰ βιβλία**· || ἐπίρρ. -**ῶς**.

προσήλυτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ προσελθών, ἐλθών, ἀφιχθεὶς εἴς τινα τόπον ξένος, πάροικος : ΠΔ 'Εξ.12,49 **νόμος εἷς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν ὑμῖν**· **2**) ὁ εἰς τὸν 'Ιουδαϊσμὸν προσελθών, ὁ ἀσπασθεὶς τὰ δόγματα αὐτοῦ : Φίλ.2,219, ΚΔ Ματθ.23,15 ποιῆσαι **ἕνα προσήλυτον**, αὐτ.Πράξ.2,10 **οἱ ἐπιδημοῦντες 'Ρωμαῖοι, 'Ιουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι**· || νεώτ. ὁ νεωστὶ προσχωρήσας εἴς τι θρησκευτικὸν δόγμα· || κ. κτ. ἐπέκτ. ὁ μεταλλάξας φρόνημα πολιτικὸν ἢ ἄλλο.

προσηλῶ-όω κ. 'Επιγρ. κ. νεώτ., δημ. κ. **προσηλώνω**, ἐνεργ. ἀόρ. α' **προσήλωσα**, παθ. **προσηλώθην** κ. δημ. (ἐ)**προσηλώθηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **προσηλωμένος** ἡλῶ, καρφώνω, στερεώνω τί που δι' ἥλων : Εὐρ. π. Πλούτ.'Ηθ.19E ('Ιξίονα) **τῷ τροχῷ προσηλῶσαι**, 'Ιώσ.Πι 2,14,9 π- **σταυρῷ** τινα, Λουκ.Προμ.2, 'Επιγρ. **ἐν δέλτῳ γεγραμμένα** π-· || παθ. στερεοῦμαι ἐπί τινος δι' ἥλων ἢ δίκην ἥλου, καρφώνομαι δι' ἥλων : Λουκ.Θε.Δ 1,1 **τῷ Καυκάσῳ προσηλωμένος**, 'Επιγρ.· || κ. μτφ. : Πλάτ.Φαίδ.83D **προσηλοῖ ψυχὴν πρὸς τὸ σῶμα**, 'Ιάμβλ.Μυστ.2,6· κ. παθ. : Λιβάν.Λόγ.64,99 **δεῖ πάσας ἀφελόντα τὰς ἔξωθεν ἡδονὰς προσηλῶσθαι τοῖς λόγοις**· **2**) μτ. αἰτ. προσ. καθηλῶ, **καρφώνω ἐπὶ** σταυροῦ, σταυρώνω : Πλούτ.'Ηθ. 206A· || ἐπὶ προσ., προσπασσαλεύω βλ.λ., **καρφώνω εἰς σανίδα**· 'Ησ. «προσήλωσαν· προσέπηξαν· ἐσταύρωσαν», καὶ «προσήλωται· ἀνεσταύρωται» : Δημ.548 **καὶ μόνον οὐ προσηλῶσθαι**, ΠΔ Μακκ.3,4,9 **τοῖς ζυγοῖς τῶν πλοίων προσηλωμένοι τοὺς τραχήλους**· **3**) ἀποφράττω καρφώνων σανίδας κττ. : Δημ.520 **τὰ παρασκήνια φράττων, προσηλῶν**· κ. παθ. : 'Επιγρ. τὸ **ἐργαστήριον σανιδίοις προσηλοῦσθαι**· **4**) ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἀφοσιοῦμαι : Φίλ.1,237 π- **φθαρτικαῖς ὕλαις**, Πορφ.'Αποχ.1,57 **προσηλωθέντα εἰ χρὴ φάναι, τῷ θεῷ**· || νεώτ. μτφ. κατευθύνω τι σταθερῶς που : **προσηλῶ τὴν προσοχήν μου** - **τὸ βλέμμα μου**· || τὸ μέσ. προσέχω ἐντατικῶς : Καλλιγ.Θάν.Βλ.93 **ἵστατο προσηλωμένη εἰς τὰ γενόμενα**, - **εἶχε προσηλωθῆ εἰς τὴν μελέτην τοῦ βιβλίου**· || ἀφοσιώνομαι, ἔχομαι σταθερῶς τινος : Παπαντ.''Αγ.''Ορ.5 **προσηλωμένος στὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου**.

προσήλωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ προσηλῶ βλ.λ., στερέωσίς τινος πρός τι ἢ ἐπί τινος δίκην ἥλου, κάρφωμα ἐπί τινος : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.155,12· **2**) νεώτ. κ. δημ. ἐντατικὴ προσοχή : **οἱ ἀκροαταὶ μετὰ προσηλώσεως παρηκολούθουν τὰ ὑπὸ τοῦ ῥήτορος λεγόμενα**· **3**) ἀφοσίωσις : **διακρίνεται διὰ τὴν εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη προσήλωσιν**.

πρόσημαι κάθημαι ἐπί τινος ἢ πλησίον τινός, μτ. δοτ. : Αἰσχ.'Αγ.1191 **δώμασιν προσήμεναι**, αὐτ. 1617 **νερτέρᾳ προσήμενος κώπῃ**, Σοφ.ΟΤ 15 **προσήμεθα βωμοῖσι**· σπαν. μτ. αἰτ. : Αἰσχ.'Αγ.834 **καρδίαν προσήμενος**· || γεν. εἶμαι ἢ κεῖμαι πλησίον τινός : Αἰσχ.Πέρσ.831 **τᾷδε γᾷ προσήμεναι**· **2**) πολιορκῶ : Εὐρ.Ῥῆσ.390 **προσήμενον πύργοισιν ἐχθρῶν**.

προσημαίνω κ.μσν. κ.νεώτ. προμηνύω, προλέγω, προαγγέλλω, προδηλῶ διὰ σημείων τὸ μέλλον : Εὐρ.Μήδ.725 **τοσόνδε μέντοι σοι προσημαίνω, γύναι**· || ἐπὶ τῶν θεῶν : 'Ηρ.1,45 **προεσήμαινε τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι**, Εὐρ.'Ικ.213, Πλούτ. Νικ.) **προσημαίνειν αὐτοῖς τὸ δαιμόνιον**· κ. μτ. ἀπαρφ. : 'Ηρ.6,123 τὴν **Πυθίην ἀναπείσαντες προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι ἐλευθεροῦν τὰς 'Αθήνας** [κελεύει αὐτοὺς νὰ . .]· κ.ἀπολ. : 'Ηρ.6,27 **φιλέει δέ κως προσημαίνειν**· || ἐπὶ τοῦ δαιμονίου **τοῦ** Σωκράτους : Ξεν.'Απομν.1,1,4 **ὡς τοῦ δαιμονίου προσημαίνοντος**· || ἐπὶ ἰατρικῶν συμπτωμάτων : 'Ιππ.Προγν.**6** (δ.γρ.)· || ἐπὶ ἀνέμου, προδηλῶ : 'Αριστλ Μετ.367a,13, Θεόφρ.Σημ. 31· **2**) ἐπὶ κήρυκος, κηρύττω προηγουμένως : 'Ηρ.6,77 **κῆρυξ προσημαίνοι τι Λακεδαιμονίοισι**· **3**) παθ. **ἡ** προσημανθεῖσα τιμή ἡ προειρημένη τιμή : Πάπ.· **4**) παθ. σημειῶ τι ἐκ τῶν προτέρων, προσημειῶ : Παῦλ.Αἰγ.6,4 π- **μέλανι γραφικῷ**·

προσήμανσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων σήμανσις βλ.λ. : **σφῦρα προσημάνσεως** (εἰδικοὶ πελέκεις δι' ὧν ἐνεργεῖται ἡ προσήμανσις ἀποκοπτέων ἐν δάσει δένδρων).

προσημαντικός-ή-όν μτγν. ὁ προσημαίνων, προδηλῶν, προδηλωτικός : Διόδ.Σ4,6 **προσημαντικὰ γίγνεσθαι ποτὲ μὲν κακῶν, ποτὲ δ' ἀγαθῶν**, 'Αθήν.11,490A **προσημαντικὰς πλειάδας**.

προσημάντωρ-ορος (ὁ) μσν. ὁ προσημαίνων, προμηνύων, προλέγων, προφήτης : Μηναῖ.12,3 'Εσπ. **προσημάντωρ καὶ ὑποφήτης θεῖος γενόμενος**.

προσημασία (ἡ) μτγν. προγνωστικόν, προσημαντικὸν σημεῖον, προδήλωσις, προμήνυσίς τινος διὰ σημείου : Στράβ.7,3,11 **προσημασίας ἐκμεμαθηκότα τινάς**, 'Ιάμβλ.Μυστ.3,27.

προσημειοῦμαι-όομαι μτγν. κ. μσν. μέσ. προλέγω, προμηνύω, προγιγνώσκω, διακρίνω ἐκ τῶν προτέρων : ΠΔ Μακκ.4,15,19 **καὶ τοὺς μυκτῆρας προσημειουμένους αὐτῶν τὸν θάνατον**· **2**) παθ. **σημ**ειοῦμαι προηγουμένως : Εὐστ.225,15.

προσημειῶ-όω νεώτ., δημ. προσημειώνω, ἐνεργ. ἀόρ. α' **ἐπροσημείωσα**, παθ. ἐπροσημειώθην, μτχ. παθ. παρακ. προσημειωμένος, σημειῶ; ἀναγράφω τι ἐκ τῶν προτέρων· **2**) νομ. ἐγγράφω προσωρινῶς κατάσχεσιν ἐπὶ περιουσιακοῦ τινος στοιχείου, ἐνεργῶ προσημείωσιν βλ.λ.2) ἐπὶ κινητοῦ ἢ ἀκινήτου κτήματος : **τοῦ προσημείωσαν τὸ σπίτι, - τὸ μαγαζί του εἶναι προσημειωμένον.**

προσημείωσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ προσημειῶ βλ.λ.· **2**) δημ. -η, νομ. συντηρητικὸν μέτρον προσωρινῆς ἐγγραφῆς δικαιώματος κατασχέσεως.

προσημερεύω διέρχομαι τὴν ἡμέραν μετά τινος : Σουΐδ. ἐν λ. δράκαυλος, ΕΜ 287,18.

προσήμερος-ον (ἡμέρα) μτγν. ὁ ἐπὶ μίαν ἡμέραν διαρκῶν, ἐφήμερος : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,84.

πρόσημον ἐσφ.γρ. ἀντὶ πρόσσημον βλ.λ.

προσήνεια (ἡ) κ. νεώτ. πραότης, ἀγαθοφροσύνη, εὐπροσηγορία, καταδεκτικότης : Ἱππ.Διαίτ. 2) **προσηνείης εἵνεκεν** (χάριν ἀνέσεως), Ἡροδ. Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,18,5 **μετὰ προσηνείας** (εἰκ.)· ‖ ἐπὶ ὕφους, τρόπου τοῦ λέγειν : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,194 **ἡ σαφήνεια καὶ ἡ προσήνεια τῶν δηλουμένων**· ‖ ἠπιότης, ἡσυχία, ἠρεμία : Σύμμ ἐν ΠΔ Ἐκκλ.9,17.

προσήνεμος-ον (ἄνεμος) κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὸν ἄνεμον ἐστραμμένος, ὁ κείμενος πρὸς τὸ μέρος ἐκ τοῦ ὁποίου πνέει ὁ ἄνεμος, σοβράνο, ἀντίθ. ὑπήνεμος : Ξεν.Οἰκ.18,6 **ἐκ τοῦ προσηνέμου μέρους**, Ἀριστλ.ΖΙ 616b,14 **καθίζει .. ἐν προσηνέμῳ καὶ σκιᾷ**, αὐτ.ΖΓ 783a,32 **τὰ προσήνεμο**, Θεόφρ. ΦΑἰτ.2,9,1 **τὰ εὔπνοα καὶ προσήνεμα, - προσήνεμος πλευρὰ - θέσις.**

προσηνεμῶ-όω νεώτ. ἱστιοδρομῶν προχωρῶ πρὸς μέρος προσήνεμον βλ.λ., σοβραντάρω.

προσηνέμως ἐπίρρ. νεώτ. πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἀνέμου, ἀπὸ σοβράνο.

προσηνεύομαι Ἡσ. γλώσσ. τοῦ σαίνω βλ.λ.

προσηνής-οῦς-ές κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ., δωρ. προσᾱνής κ. παραθ. **-έστερος -έστατος**, πρᾶος, ἤπιος, μαλακός, γλυκύς, εὐπροσήγορος, καταδεκτικός : Πίνδ.Π 10,64 **ξενίᾳ προσανεῖ**, αὐτ.3,52 **προσανέα πίνοντας** (πίνοντας πραϋντικὰ ποτά), Ἐμπ. 130, Ἱππ.Διαίτ.10 **γλίσχρασμα λεῖον .. καὶ προσηνές**, αὐτ.21, Θουκ.6,77 **ἑκάστοις τι προσηνὲς λέγοντες** (μετὰ προσηνείας, μετὰ πραότητος), Ἐπίκ. ἀπ 411 **αἱ κατὰ σάρκα .. προσηνεῖς κινήσεις**, Κερκ.13iii10 **τὸ μειλιχῶδες καὶ προσηνές**, Διόδ.Σ 17,28 **τὰ προσηνέστατα βρωτὰ καὶ ποτά**, αὐτ. 3,69 **τόπον .. ἐνδιατρίψαι προσηνέστατον** (λίαν εὐάρεστον, εὐχάριστον), Φίλ.1,322 **λεία καὶ προσηνὴς κίνησις**, Πλούτ.Ἠθ.46Ε **ἐπὶ τὰς προσηνεῖς καὶ ἁπαλὰς ἀποστρέφοντες ὁμιλίας τὰ ὦτα**, αὐτ.466Ι!, Δίων Χρ.6,33 **τὰ ἀπήνεμα καὶ προσηνῆ**, Λουκ.Ρητ.Διδ.12 **μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος**· **2**) χρήσιμος, ἐπιτήδειος, κατάλληλος εἴς τι, μτ. δοτ. : Ἡρ.2,94 **λύχνῳ προσηνές** (δηλ. κατάλληλος πρὸς καῦσιν)· **3**) ἐπὶ προσ., πρᾶος, ἤρεμος, ἀγαθόφρων, εὐμενής, φιλόφρων, ὑποχρεωτικός, καλός : Ἀνακρ.15 **οὐδ' ἀστοῖσι προσηνής**, Πλούτ.Νικ.5 **τοῖς φίλοις οὐ προσηνὴς οὐδὲ ἡδύς ἐστιν**, αὐτ.Ἠθ.708C **εὔνους καὶ προσηνής**, Λουκ.Ἀλ.13 **τὴν προσηνῆ τὸ βλέμμα** ὁμ. προσηνὴς **ὄψις** : Μέν.584, Ἐπίκτ.Ἐγχ.34 **τὸ προσηνὲς αὐτοῦ** (τὸ ἑλκυστικόν)· κ.συγκρ.: Ἀριστλ.Φυσιογν.809a,31 **προσηνέστερα .. τὰς ψυχὰς τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων**· κ. ὑπερθ. : Πλούτ.Φωκ.5 **τῷ ἤθει -έστατος**· ἀνώμ. ὑπερθ. **-όστατος** (Ἐπιγρ.).

προσηνίη (ἡ) Ἰων. προσήνεια βλ.λ. : Ἱππ.Καρδ.5.

προσηνῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον προσηνῆ βλ.λ., **εὐγενῶς**, πράως : Διοδ.Σ 2,57 **προσηνῶς πρὸς ὕπνον κατενεχθείς**, Πλούτ Ἠθ. 55Α **ἔλουσε προσηνῶς**, αὐτ.74D, αὐτ.100D γῆρας **ἐλαφρῶς καὶ προσηνῶς .. φέρουσιν**, Δίων Χρ. 32,53· συγκρ. **προσηνεστέρως** : Πολύβ.38,5,7 **ἡ γεῦσις προσηνεστέρως ἀποδέχεται τὰ λιτὰ τῶν ἐδεσμάτων** (πρβλ. ἀπηνής).

προσήπω μτγν., ἀορ. β' **προσαπέντα**, καθιστῶ τι σαπρὸν πρότερον, κάμνω νὰ πάθῃ σῆψιν προτοῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 594b,16 **τὰ κρέα πάντα κατεσθίει προσήπουσα πρῶτον**, Γαλ.16,761· παθ. σήπομαι ἀπ' ἐμαυτοῦ πρότερον : Πλούτ.Ἠθ.995C.

προσήρενε Ἡσ. «προσέθιγεν».

προσηρμοσμένως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα, ἁρμοδίως, εὐαρμόστως, πρεπόντως· Ἡσ. ἐν λ. ἀραρῶσαι.

προσηττῶμαι-άομαι μσν. ἀποθ., ἡττῶμαι, νικῶμαι ὑπό τινος προσέτι: Παχυμ.Γ ἐν Βί.Ἀνδ.Παλ.184Β.

προσηχής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἠχῶν, ἀντηχῶν προσέτι, πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσεχής : Πλούτ.Ἀλέξ.17.

προσηχῶ-έω μτγν. ἠχῶ, ἐκβάλλω ἤχους, ἀντηχῶ προσέτι : Πλούτ.Ἀλέξ.31 **ἐξ ἀχανοῦς προσήχει πελάγους**, Φιλόστρ.Εἰκ.2,16 **π- θαλάττῃ** (μετὰ τῆς θαλάσσης), αὐτ.Σοφ.1,7, Θεμίστ.Λόγ.2,27Β **κύματα π- αἰγιαλοῖς**· μτ. δοτ. προσ. : Χορίκ. εἰς Jahrb.9,188 **τούτων ῥημάτων ἐμοὶ προσηχούντων**· κ. μτ. αἰτ. : Ἱμέρ.Ἐκλ.12,8 **π- μέλος τῇ σύριγγι**, αὐτ.Λόγ.14,3 **π- μέλος τῷ Μουσηγέτῃ.**

προσηῷος-α-ον κ. Ἐπιγρ. ἑλληνιστικ. τ. ἀντὶ προσεῷος, δωρ. **ποτᾱῷος ὁ** πρὸς ἀνατολὰς κείμενος : Θεόκρ.4,33 **καὶ τὸ ποταῷον τὸ Λακίνιον**, Διόδ.Σ 5,55 **προσηῴους δαίμονας**, Πλούτ.Θεμ.8, Ἐπιγρ. **Ἄρτεμις προσηῴα** (ἐν Εὐβοίᾳ ὡς ἐκ τῆς θέσεως ταῦ ναοῦ αὐτῆς).

προσθαγενής-οῦς-ές (γρ. κωδ. προασθ-) Ἐπιγρ. προηγούμενος : **προσθαγενὲς Fέργον.**

προσθᾱκῶ-έω κάθημαι πλησίον ἢ ἐπί τινος, παρακάθημαι, ἐπικάθημαι : Σοφ.ΟΚ 1166 **τίς .. ὁ προσθακῶν ἕδραν** (παρακάθημαι ὡς ἱκέτης).

προσθαλασσῶ-όω νεώτ. καταβιβάζω ὁμαλῶς ὑδροπλάνον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης· συνήθ. παθ. **προσθαλασσοῦμαι.**

προσθαλάσσωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης ὁμαλὴ ἐπαφὴ ὑδροπλάνου, ἀντίθ. ἀποθαλάσσωσις.

προσθάλπω μτγν. θάλπω, θερμαίνω τινὰ προσέτι, ἐνθαρρύνω, ἐνισχύω : Ἰώσ.ΠΙ 4,3,10 **προσθάλπειν τισὶ τὰς γνώμας.**

προσθαρρῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἔχω ἐμπιστοσύνην εἴς τινα, ἐμπιστεύομαι εἴς τινά τι : Προκ.Μυστ.14 **οἱ ἐπ' αὐτῷ προστεθαρρηκότες**· ‖ κ.μέσ. **προσθαρροῦμαι** ἐμπιστεύομαι ἀπόρρητόν τι εἴς τινα : Κορ. Ἀτ.2,313 ἐν λ. **καὶ προσθαρρεῖται τὴν βουλὴν αὐτοῦ πρὸς τὴν Χρυσάτζα.**

προσθαυμάζω σχόλ. θαυμάζω τι προσέτι : Σχολ.Σοφ.ΟΚ 1119.

προσθαφαίρεσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἀστρον. πρόσθεσις ἢ ἀφαίρεσις κατὰ τὰς ἀνάγκας : Πτολ.Μαθ.5,2, Βέττ.Βάλ.23,33, Πρόκλ.Ὑποτ.3,89, Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(2),129 (πληθ.)· ‖ νεώτ. προσθέσεις καὶ ἀφαιρέσεις εἴς τινα λογαριασμόν, ἄλλων ποσῶν πρόσθεσις καὶ ἄλλων ἀφαίρεσις.

προσθαφαιρῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. προσθέτω καὶ ἀφαιρῶ κατὰ τὰς ἀνάγκας : Πτολ.Μαθ.6,10· ‖ νεώτ. κάμνω προσθαφαιρέσεις βλ.λ.

πρόσθε Ἰων. κ. ποι. ἀντὶ πρόσθεν βλ.λ.

πρόσθεμα-ατος (τὸ) κ. πάπ. κ. νεώτ. τὸ προστιθέμενον, προσθήκη βλ.λ., ἄ. πρόθημα βλ.λ. : Σωκρ. Ἐπιστ.1, Φίλ.1,592· ‖ αὔξησις : ΠΔ Λευΐτ.19,25 **πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γεννήματα αὐτοῦ**, αὐτ.Ἰεζ. 41,7 **κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ τοῦ τοίχου**· **2**) ἐξάρτημα, ὀθ. πόσθη βλ.λ. : ΑΠ 12,3, Γλωσσ.· **3**) Ἡσ. προσθέματα τὰ πυγιαῖα (ἀμφ. ἐνν.)· **4**) πεσσός, ὑπόθετον ἐμβαλλόμενον εἰς τὸν πρωκτὸν ὡς ἴαμα : Ἱππ.Γυν.Φύσ.67, αὐτ.Γυν.1,20, Διοσκ.1,16· **5**) ἐπὶ

γῆς, τεμάχιον γῆς προστιθέμενον εἰς ἄλλην ἔκτασιν: Πάπ.τὰς ὑπαρχούσας μοι ἐκ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Θεοδότου τοῦδ [. .] Ἀρτέμωνος προσθέματος κατοικικῆς γῆς ἀρούρας.

προσθεμέλιον (τὸ) Ἐπιγρ. ἐπιπρόσθετον θεμέλιον.

προσθεμελιῶ-όω ἐν χρ. μ. ἐν τῷ παθ. προσθεμελιοῦμαι ἐπεκτείνω θεμελίωσιν : Ἐπιγρ. ὁ τόπος προσθεμελιούμενος.

πρόσθεν ἐπίρρ. κ. πάπ., π. ποι. κ. Ἰων. πεζοῖς πρόσθε, δωρ. κ. αἰολ. πρόσθα (Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.153,20, ΕΜ 424,12), δωρ. κ. πρόσθεν (Γρηγ. Κορ.222S), ἐν ἐκθλ. πρόσθ' (Ἀλκμ.73, Σαπφ.άπ.1,5), ὡς πρόθ. μτ. γενικ. πρό, ἔμπροσθεν : Ἰλ.Ε 170 στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, αὐτ.Ν 385, αὐτ.Τ 13 κατὰ τεύχε' ἔθηκε πρόσθεν Ἀχιλλῆος, αὐτ.Μ 145, αὐτ.Π 220, Αἰσχ.Πέρσ.447 νῆσος . . πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων, Ξεν.ΚΠ 5,3,52, αὐτ.Ἀν.3,1,33 εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκαθέζοντο, Πλάτ.Πολ.618A εἰς τὸ πρόσθεν σφῶν θεῖναι ἐπὶ τὴν γῆν· ‖ συχν. μτ. παραλλήλου ὑπονοουμένης σημ. ὑπερασπίσεως : Ἰλ.Δ 129 ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος . . ἄμυνεν, αὐτ.Π 321 στὰς πρόσθεν νέκυος, αὐτ.Δ 54· ‖ δθ. ὡς αἱ προθέσεις ὑπέρ, πρό : Ἰλ.Φ 587 πρόσθε φίλων τοκέων ἀλόχων τε καὶ υἱῶν, αὐτ. Π 833, Ὀδ.Θ 524 ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν· **2**) μτ. ρημ. δηλούντων κίνησιν ἐμπρός, πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἰλ.Ε 56 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, αὐτ.80, αὐτ.Υ 402, αὐτ.Ο 307 πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ, Ἡρ.8,89 ἐς τὸ πρόσθε . . παριέναι, Ἀριστφ.Ἀχ.43 πάριτ' εἰς τὸ πρόσθεν, Πλάτ.Πολ.437A εἰς τὸ πρόσθεν προΐωμεν, αὐτ. Νόμ.732B· **3**) μτφ. πρὸς δήλωσιν προτιμήσεως, ὡς τὸ δημ. (ἐ)μπρός : Εὐρ.Βάκχ.225 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου, αὐτ.Ἑκ.129, αὐτ. άπ.659,7 αἰσχρὰ πρόσθεν τοῦ καλοῦ ζητεῖν· **4**) ἐπὶ χρόνου, πρότερον, πρίν : Ἰλ.Β 359 πρόσθ' ἄλλων, αὐτ.Ν 66, Ἡσίοδ.Θ 746, Αἰσχ.Πέρσ. 529 ἐμοῦ πρόσθεν, Σοφ.Ἀντ.462 τοῦ χρόνου πρόσθεν θανοῦμαι, Ξεν.ΚΠ 7,5,43 πρόσθεν ἑσπέρας (ἡ γενικ. σπαν. πρὸ τοῦ πρόσθεν : Ἰλ.Δ 54· ὅταν φέρεται ἐν τῷ λόγῳ μτ.δοτ., αὕτη πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὸ ρ., τὸ δὲ πρόσθεν νὰ ληφθῇ ὡς ἐπίρρ.)· ‖ κ. μτ. τοῦ ἄρθρ. ὁ προγενέστερος : Ἰλ.Ι 524 οἱ πρόσθεν ἄνδρες (οἱ πάλαι, οἱ προγενέστεροι), Σοφ.ΟΚ 375 τὸν πρόσθεν γεννηθέντα, Εὐρ.Φοίν.58 ἡ πρόσθεν (ἡ πρεσβυτέρα), Πολύβ.3,84,12 ἀεὶ τοῦ πρόσθεν ὀρεγόμενοι· ‖ κ. ἐπὶ πραγμάτων : Αἰσχ.Ἱκ.52 οἱ πρόσθεν πόνοι (οἱ προγενέστεροι, οἱ πρότεροι, προηγούμενοι), Σοφ.Ἠλ.504 ἁ πρόσθεν ἱππεία, αὐτ.ΟΤ 851 τοῦ πρόσθεν λόγου, Ξεν.Ἀν.2,3,1 ἡ πρόσθεν ἡμέρα, Πλάτ.Φαῖδρ.238B τὰ πρόσθεν (τὰ παρελθόντα)· ‖ τὸ πρόσθεν ὡς ἐπίρρ. πρότερον, ἄλλοτε : Ἰλ. Ψ 583 τὸ πρόσθεν ἔλαυνες, Ὀδ.Δ 688 τὸ πρόσθεν ἀκούετε, Αἰσχ.Ἀγ 19 τὰ πρόσθεν, Πλάτ. Φαῖδρ.241B ταὐτὰ τῷ πρόσθεν (τὰ αὐτὰ ἅπερ καὶ πρότερον)· κ. μτφ. : Σοφ.Αἴ.1249 τοὺς ὄπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν, Πλάτ.Σοφ.258C εἰς τὸ πρόσθεν ἔτι ζητήσαντες· ‖ κ. ὡς ἐπίρρ. πρότερον, προηγουμένως, πρῶτον, πρωτύτερα, ἄλλοτε : Ἰλ.Η 325 οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή, Σοφ.Αἴ.318 οὔποτε πρόσθεν, Ξεν.Ἀν.5,4,18 οὔπω πρόσθεν, Πλάτ.Σοφ.242D ἔτι πρόσθεν ἀρξάμενον, αὐτ.Νόμ.969B σμικρῷ πρόσθεν· **5**) ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ τόπου ἢ τοπικῆς ἐκτάσεως, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον : Ἰλ.Ζ 181 πρόσθε λέων, ὄπισθεν δὲ δράκων, αὐτ.Ε 300, Ὀδ.Ε 452 πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, Ἡσίοδ.Θ 323 **6**) μτ. ἄρθρ. ὡς ἐπίθ. ὁ πρόσθεν ὁ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ : Ξεν.ΚΠ 6,3,2 τὰ πρόσθεν (τὰ ἐμπρόσθια), αὐτ.Ἱππ.1,12 τὰ πρόσθεν (ἐνν. σκέλη)· **7**) ἑπομένης ἐξηρτημένης προτάσεως διὰ τοῦ μορίου πρίν, πρότερον, πρὶν νά . ., πρὶν ἤ, συχν. μετ. ἀρνήσεως : Ὀδ.Ρ 7 οὐ πρόσθεν . . πρίν γε . . με ἴδηται, Ξεν.ΚΠ 1,4,23 οὐ πρόσθεν . . πρὶν ἤ, Ἀνών. Μυθογρ. ἐν Πάπ. μὴ πρόσθεν ἐξελθεῖν ἢ τὰν ματέρα κατακάνῃ· κ. ἄνευ ἀρνήσεως : Πίνδ.Π 2,91 πρόσθε πρὶν . . τυχεῖν, Σοφ.ΟΤ 736· **8**) μᾶλλον, καλύτερα : Ξεν.Ἀν.2,1,10 πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν ἢ τὰ ὅπλα παραδοίησαν.

προσθερμαίνω ἐαφ. γρ. ἀντὶ προθερμαίνω . Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,54 (παθ.).

πρόσθεσις-εως (ἡ) (προστίθημι) κ. Ἐπιγρ., πάπ. κ νεώτ., δωρ. ποτίθεσις (Ἐπιγρ.) ἐφαρμογή, τὸ ἐπιτιθέναι τι ἐπί τινος : Ἱππ.Ἀγμ.6 πρόσθεσις ναρθήκων· ‖ ὁμ. ἐπὶ ὑποθέτων, πεσσῶν : Ἱππ.Γυν. 1,11 (πληθ.), αὐτ.Γυν.Φύσ.11· κ. ἐπὶ κόμης : Φιλόστρ. Ἐπιστ.22 κόμης προσθέσεις (φενάκη)· ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς κλίμακα, τοποθέτησις : Θουκ.4,135 πρόσθεσις (κλίμακος), Πολύβ.5, ,7· ‖ ἐπὶ προσκολλήσεως σικύας (βεντούζας) : Ἀριστλ.Ρητ. 1405b,3· ‖ κ. μτφ. : Φιλόδ.Σημ.26· **2**) προσκόλλησις : Ἐπιγρ. πρόσθεσις ζῳδίων· ‖ ἐπὶ φύλλου προσκεκολλημένου εἰς τὸ στέλεχος αὐτοῦ : Θεόφρ.ΦΙ 7,6,2· **3**) ἡ παροχή, χορήγησις τροφῆς, ἡ θρέψις : Ἱππ.Ἀφορ.1,19 (πληθ.), Γαλ.Φυσ. Δυν.1,11, αὐτ.17(2),364· **4**) τὸ προστιθέναι, αὔξησις, προσθήκη : Πλάτ.Φαίδ.97A διὰ τὴν πρόσθεσιν τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ, πρβλ.αὐτ.101B, Ἀριστλ. Γεν.Φθορ.333b,1 αὔξησις κατὰ πρόσθεσιν, αὐτ.Φυσ.245a,27· ἀντίθ. ἀφαίρεσις : Ἀριστλ.Φυσ. 190b,6, Ἱππ.Διαίτ.38· ὁμ. ἐν ἀριθμ. ἐννοίᾳ : Ἀριστλ.Μεταφ.1081b,14 ἀριθμεῖσθαι κατὰ πρόσθεσιν, αὐτ.1092b,31· ‖ νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσθέτειν, ἰδ. ἐπὶ ἀριθμῶν, ἡ συνένωσις δύο ἢ περισσοτέρων ἀριθμῶν πρὸς ἀπαρτισμὸν ἑνός· ‖ ἀριθμ. ἡ πρώτη τῶν θεμελιωδῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, καθ' ἣν δοθέντων δύο ἢ περισσοτέρων ἀριθμῶν εὑρίσκομεν ἄλλον, ὅστις ἔχει τόσας μονάδας ὅσας πάντες ὁμοῦ οἱ δοθέντες· **5**) ἐπαύξησις : Βέττ.Βάλ.20,17· **6**) ἐν τῇ λογικῇ τοῦ Ἀριστοτέλους, ἡ προσθήκη γνωρισμάτων, οἷον ἰδιοτήτων, γεγονότων κτт., πρὸς καθορισμὸν γενικῆς ἐννοίας : Ἀριστλ.Ἑρμ.21b,27, αὐτ.Μεταφ.1029b,30, αὐτ.1030b,15 ὁ ἐκ προσθέσεως λόγος, (ἀντίθ. ὁ ἐξ ἀφαιρέσεως· δθ. ἐκ προσθέσεως ἐπὶ μεικτῶν ἐπιστημῶν)· ἀντίθ. ἐξ ἀφαιρέσεως, ἐπὶ τῶν ἀφῃρημένων ἐπιστημῶν : Ἀριστλ.Οὐρ.297a,17· ‖ ὁμ. ἡ ἐξ ἐλαττόνων (ἐπιστήμη), ἀντίθ. ἡ ἐκ προσθέσεως, ἐπὶ ἀριθμητικῆς, ἀντίθ. γεωμετρία : Ἀριστλ.Ποιητ. 87a,34· ‖ ἀκροατὴς κατὰ πρόσθεσιν μετά τινος διαφορᾶς· ἀντίθ. τὸ ἁπλῶς : αὐτ.ΗΝικ.1148a,10· **7**) ἐν Ἐπιγρ. ἐκχώρησις, ἀπονομή προμήθεια· **8**) κ. νεώτ. γραμματ. προσθήκη φθόγγου ἢ γράμματος ἐν ἀρχῇ, μέσῳ ἢ τέλει λέξεως (ὡς F ἐν λ. F-ρῆξις, ἀ ἐν λ. ἀ-σταχύς, σφῶιν, μούσῃι) : Τρύφ. Παθ.1,11, αὐτ.3,2, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.370A· **9**) πάπ. πρόσθεσις τοῦ ἡλίου αὔξησις τῆς θερμότητος τοῦ ἡλίου, δηλ. τὸ ἔαρ· **10**) ἐν τῇ μουσ. παῦσις δύο χρόνων : Ἀριστείδ.Κ 1,10· **11**) (προστίθεμαί τινι) ἐπιδοκιμασία, συναίνεσις, συγκατάθεσις : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,4,11, Στωϊκ.άπ.3,147· **12**) βοήθεια, ἀρωγή : Πολύαιν.2,3,8 πρόσθεσις τοῦ θεοῦ.

προσθέτης (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἀστρολ. ἐπὶ ἀστέρος, ὁ ἐπιταχύνων, ἐπισπεύδων : Κατ.Ἀστλ.Κ 7,119· **2**) ὁ προστιθείς, προσθέτων τι : Εὐστ.Πον.83.

προσθέτησις-εως (ἡ) παρέμβασις, παρεμβολή : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,41U (κῶδ.πληθ.πιθ.ἀνάγν ἐπιπροσθ-).

προσθετικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιπρόσθετος, ἀντίθ. ἀφαιρετικός : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ 7,8,2· **2**) ὁ προσδίδων πρόσθετον δύναμιν Πορφ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11 δύναμις προσθετικὴ εἰς τὸ τίκτειν· ‖ νεώτ. ὁ πρόσθεσιν ἐπιφέρων ὁ προσθέτων τι, ὁ ἐκτελῶν πρόσθεσιν βλ.λ.5)

προσθετικὴ μηχανή· **3)** θρεπτικός, ὁ τῆς θρέψεως : Γαλ.14,694 **προσθετικὰ βοηθήματα**· **4)** ἄστρον. προχωρητικός, ἐπὶ πλανητῶν : Πτολ.Μαθ. 13,2 **προσθετικὸν ἡμικύκλιον**, αὐτ.Τετράβ.52, Παῦλ.'Αλ.C I· **4)** πάπ. ἐν τῷ συγκρ. **τροπὴ προσθετικωτέρα** πρόσθετος θερμότης εἰς τὸν ἥλιον' πρβλ. πρόσθεσις 9).

προσθετικῶς ἐπίρρ. μτγν. διὰ τῆς θρέψεως: 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Αέτ.5,129 **προσθετικῶς θεραπεύειν.**

πρόσθετος-ον κ. -η-ον κ. νεώτ., μτγν. κ. -ός -ή-όν, ὁμ. κ. δημ., ὁ προστεθείς, προσαρμοσθείς, μετακινητός : 'Αριστείδ.Λόγ.51(27),65 **πρόσθετοι κλίμακες**, Παλαίφ.12 **πρόσθετοι πτέρυγες**· **2)** προστεθειμένος, ἐπιτεθειμένος, προσηρμοσμένος, οἷον ἐπὶ ψευδοῦς κόμης:'Αριστφ.άπ.321 **πρόσθετοι** (ἐνν. κόμαι ἢ κόσμοι), Ξεν.ΚΠ 1,3,2 **κόμαις προσθέτοις**, Λουκ.'Αλέξ.3, αὐτ.'Ορχ 27 **προσθετὴν παχύτητα**, Πολυδ.2,30 **προκόμιον πρόσθετον**, - **προσθετὰ δόντια**· **3)** κ. νεώτ. ὁ προστεθείς, προσαρτηθείς, ὁ ἐπὶ πλέον ὑπάρχων, παραπανήσιος : 'Επιγρ. **προσθέτας συκᾶς φυτεύειν**, - **πρόσθετοι ἀσχολίαι**, - **πρόσθετα βάρη**· **4)** ὁ παραχωρηθείς, ἐκχωρηθείς, μεταβιβασθείς, ἐπὶ δὲ προσ. κ. ὁ παραδοθεὶς εἰς τὸν δανειστήν, ὀφειλέτης : Διον.'Αλ.Ρωμ.6,59 **π- τινὰ ποιήσασθαι'** πρβλ. Πλούτ.Λουκ.20· ‖ 'Επιγρ. (κτήματα) **πρόσθετα ποιήσαντες Μαυσσώλλῳ**· **5)** τὸ οὐδ. **πρόσθετον** ὡς οὐσ. ὑπόθετον, πεσσός : 'Ιππ.'Επιк.33, 'Αριστλ.ΖΓ 747a,8 **τὰς γυναῖκας βασανίζουσι τοῖς προσθέτοις.**

προσθέτω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. (ἐ)πρόσθεσα, παθ. προσθέτομαι, ἀόρ. **προστέθηκα**, μτχ. παρακ. **προσθεμένος**, προστίθημι βλ.λ.· εἰδ. αὐξάνω τι, καθιστῶ μεῖζον' **2)** συνάπτω τι πρὸς ἕτερον' ‖ εἰδ. ἐπὶ λόγου, λέγω, ἰσχυρίζομαι, παραθέτω ἐπὶ πλέον, ἀκόμη' **3)** ἐκτελῶ τὴν ἀριθμητικὴν πρᾶξιν τῆς προσθέσεως.

προσθετῶ-έω ἐσφ. γρ. εἰς 'Ιππ.Γυν.Φύσ.8.

προσθέτως ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον πρόσθετον βλ.λ., ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις, ἀκόμη.

προσθέω τρέχω πρός τι : Θουκ.4,33 **αὐτοῖς προσθέοντες** (δ. γρ. ἀντὶ ἐπι-), Ξεν.ΚΠ 5,3,20 **προσθεῖ τῷ Κύρῳ**, Πολύαιν.5,8,1 **π- πρὸς τὰ καιόμενα'** κ. ἀπολ. : Ξεν.'Αν.5,7,21 **ὁρῶμεν πολλοὺς προσθέοντας λίθους ἔχοντας.**

προσθεωρῶ-έω θεωρῶ, ἐξετάζω, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν πρὸς τούτοις, ὅθ. συνεκδ. νομίζω τι προσέτι : 'Αριστλ.ΖΙ 538a,6 **οὐ προσθεωρήσαντες, ποῦ ἔχουσιν**, 'Επίκ.Φύσ.62,9· κ. μέσ. : 'Αριστλ.Χρωμ. 792b,1· **2)** θεωρῶ, κρίνω, εὑρίσκω, παρατηρῶ ὅτι . . : 'Αριστλ.Οἰκ.1344b,10.

πρόσθη (ἡ) 'Ησ. πρόσθεσις (πιθ. προσθήκη)).

προσθήκη (ἡ) (προστίθημι) κ. νεώτ. κ. δημ. πρόσθεσις, προσάρτησις, προσάρτημα, ἐπαύξησις. συμπλήρωμα : 'Ηρ.4,30 **προσθήκας . . μοι ὁ λόγος ἐξ ἀρχῆς ἐδίζητο**, 'Αριστλ.Ρητ.1354a,14, Αἰσχ. 'Αγ.500 **εὖ γὰρ πρὸς εὖ φανεῖσι προσθήκη πέλοι**, Πλάτ.Λάχ.182C, Δημ.22 **ἐν προσθήκης μέρει** (ἐν εἴδει παραρτήματος' δ.γρ. ἐν προσθήκῃ μερίς), αὐτ.37 **ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει**, Διον. 'Αλ.Ρωμ.5,67 **προσθήκης μοῖραν ἐπέχειν** (ἦσαν εἶδος προσθήκης), Πλούτ.'Αντ.62 ('Αντώνιος) **προσθήκη τῆς γυναικὸς ἦν** (σύμμαχος, ἐπίκουρος), Λουκ.Ζεῦξ.2 **ἐν προσθήκης μοίρᾳ**, - **προσθήκη δαπάνης**· **2)** πρόσθετος πληρωμή : Πάπ. **ἐσχήκαμεν προσθήκης ἐξαργυρισμοῦ δραχμάς**, αὐτ. **σὺν ναύλοις καὶ προσθήκαις**· **3)** πρόσθετος χαρακτηρισμός, ἐπὶ τῆς ἀξίας : Δημ 1477 **τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην**, αὐτ.645 **πᾶσιν εἰσὶ πράγμασι καὶ λόγοις δύο προσθῆκαι**, ἡ τοῦ δικαίου καὶ ἀδίκου· ‖ ὅθ. ἐπίθετον : Γαλ.(!,74, Δοσίθ.398K· **4)** γεγονός, περιστατικόν τι, ἁπλῆ τις περίστασις : "Αλεξ.271,5 **τὰ δ' ἄλλα προσθήκας ἅπαντα** χρὴ **καλεῖν**· **5)** βοήθεια, ἀρωγή, **συνδρομή**, ἐπικουρία : Σοφ.ΟΤ 38 **προσθήκῃ θεοῦ**, Δημ.777 **τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ τῶν αἰσχρῶν περίεστι**' ‖ κ. παροιμ. **αἱ λαχάνων προσθῆκαι** ἐπὶ πράγμ. μὴ λυσιτελοῦς, μὴ παρέχοντος οὐδεμίαν βοήθειαν: Διογεν.2,52· **6)** μόριον (γραμμ.) : Λογγῖν.21,2 **ὑπὸ τῶν συνδέσμων καὶ τῶν ἄλλων προσθηκῶν ἐμποδιζόμενον τὸ πάθος**· ὁμ. ἐπὶ τῶν παραπληρωματικῶν : Δημήτρ.55.

προσθηλιάζω δημ. (προφ. τετρασύλλ.), ἀόρ. (ἐ)προσθήλιασα, ἐν ἀναφ. πρὸς ἀμνοὺς κ. ἐρίφια, ἀφήνω εἰς τὰς τεκούσας πρὸς γαλουχίαν, βάλλω, κλείω ἐντὸς μάνδρας, μανδρίζω : Κρυστ.Τρογ. ὁ γέννος 39 **πενήντα ἀρνιὰ προσθήλιασε μέσ' στὴν τσαγγαδομάντρα.**

πρόσθημα-ατος (τό) κ. νεώτ. προσθήκη βλ.λ. : Εὐρ.'Ηλ.123 **χρύσεά τε χάρισι προσθήματ' ἀγλαΐας**, Ξεν.'Απομν.3,10,13 **προσθήματι ἐοίκασιν**· **2)** νεώτ.τὸ προστιθέμενον, προσαρτώμενον φύλλον εἰς συναλλαγματικάς, γραμμάτια, ἐπιταγὰς κτλ., ὅταν τὸ ἀρχικὸν δὲν ἐπαρκῇ διὰ τὰς ὀπισθογραφήσεις· **3)** ὁμ. νεώτ. ζῳολ. τὸ ἀνώτερον τμῆμα τῆς φυλλοειδοῦς ρινικῆς ἀποφύσεως θηλαστικῶν τινων ἐκ τῶν χειροπτέρων' **4)** πρόσθεμα βλ.λ.4), πεσσός : 'Ιππ.Γυν.Φύσ.32.

προσθιάξειν 'Ησ. «ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας».

προσθιγγάνω, μέλλ. προσθίξομαι, ἐφάπτομαί τινος, ἐγγίζω, ψαύω : Σοφ.Φιλ.9 **ἐκήλσις προσθιγεῖν**, Εὐρ.ΙΑ 339 **δεξιᾶς προσθιγγάνων**, αὐτ.'Ηρακλ.652 **εἰ δὲ τῶνδε προσθίξει χερί**· κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Χο.1059 **Λοξίου δὲ προσθιγών**, Σοφ.Φιλ.817, Φιλούμ.36,3.

προσθίδιος-α-ον μτγν. ποι. ἀντὶ πρόσθιος βλ.λ.: Νόνν.Δ 1,316 **καὶ πόδα προσθίδιον . . λαγωοῦ.**

πρόσθιος-α-ον (πρόσθεν) κ. 'Επιγρ. κ. νεώτ. ὁ ἔμπροσθεν, ὁ ἐμπρόσθιος, μπροατινός, ἀντίθ. ὀπίσθιος : 'Ηρ.2,69 **οἱ πρόσθιοι πόδες** (δ. γρ.ἐμπρ-), Ξεν.Κυν.9,19 **πρόσθιος πούς**, Πλάτ.Τίμ.91Ε **τὰ πρόσθια κῶλα** (δ. γρ. ἐμπρ.-), 'Αριστλ.ΖΜ 688a,3 **τὰ πρόσθια σκέλη**· ‖ συχν. μ. **τὰ πρόσθια** τὰ ἔμπροσθεν μέρη, ἀντίθ. τὰ ὀπίσθια : 'Αριστλ.ΖΙ 493a, 11· ‖ κ. ἄλλως ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ πρανῆ : αὐτ.ΖΓ 720a,14 **ἢ πρὸς τὰ πρόσθια τοῦ σώματος, ἢ πρὸς πρανῆ συμβαίνειν**, Εὐρ.Ρῆσ.210 **βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας** (μεταχειριζόμενος τὰς χεῖρας ὡς προσθίους πόδας), αὐτ.ΖΙ 501a,13 **οἱ πρόσθιοι ὀδόντες**, αὐτ.492b,22 **σιαγόνες δύο, τὸ πρόσθιον γένειον τὸ δ' ὀπίσθιον γένυς**, ΑΠ 9,279 **πρόσθια τραύματα** (τὰ ἐμπροσθινά), 'Επιγρ. **οἱ κίονες οἱ πρόσθιοι** (ἡ πρώτη, ἡ ἔμπροσθεν σειρὰ τῶν κιόνων)

προσθλίβω μτγν. θλίβω, πιέζω, ζουλῶ τι πρός τι ἢ ἐπί τινος : ΠΔ 'Αρ.22,25 **προσέθλιψεν ἑαυτὴν πρὸς τὸν τοῖχον**' κ. παθ. : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.1,4,4 **προσεθλίβετο πᾶς ὁ μικρομερὴς σχηματισμός.**

πρόσθλιψις-εως (ἡ) μτγν. θλῖψίς τινος πρός τι ἢ ἐπί τινος, κατάθλιψις, καταπίεσις, ζούλημα ἐπάνω εἴς τι: 'Ακύλ.ἐν.ΠΔ Ψαλμ.42(43),2.

προσθλῶ-άω σχόλ. θλῶ, κτυπῶ τι πρός τι ἢ ἐπί τινος καὶ συντρίβω, σπάζω τι ἐπάνω εἴς τι : Σχόλ. 'Αριστφ.Εἰρ.541 **τοῖς κυάθοις τὰ ὑπώπια.**

προσθόδομος (ὁ) ὁ ἀρχηγὸς ἢ προστάτης οἴκου, ἢ ὁ πρώην κύριος αὐτοῦ : Αἰσχ.Χο.322 **προσθοδόμοις 'Ατρείδαις.**

προσθοπίσθιος-α-ον νεώτ. ὁ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν πρὸς τὰ ὄπισθεν διήκων ἢ βαίνων.

προσθοφανής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὁρατός, φαινόμενος : Γαλλ.18(1),777.

προσθροῶ-έω καλῶ τινα διὰ τοῦ ὀνόματός του, ὁμιλῶ πρός τινα, προσφωνῶ, προσαγορεύω : Αἰσχ.Πρ.595 **ἔτυμα προσθροεῖς.**

προσθύμιος-ον μτγν.,ποι. ποτιθύμιος ὁ κατὰ τὴν καρδίαν, ἐπιθυμίαν τινός, εὐάρεστος : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,288 **ἔργων ἐκ δεκάτας** ποτιθύμια . .

προσθυραῖος (ὁ) πάπ. ὁ πρό, ὁ πλησίον τῆς θύρας, ὁ θυρωρός.

προσθυρεύς-έως (ὁ) πάπ. προσθυραῖος βλ.λ.

προσθύω μτγν. θύω, προσφέρω θεῷ τινι θυσίαν προσέτι : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.154D.

προσιᾶγών-όνος (ὁ) Ἐπιγρ. τὸ γένειον.

προσιατρεύω, Ἰων. προσιητρεύω ἰατρεύω τινὰ ἤ τι προσέτι : Ἱππ.Ἄρθρ.14 κ. παθ. : αὐτ.Νούσ. προσιητρεύεται **διὰ πλείονος.**

προσιδιάζω νεώτ. ἁρμόζω, ταιριάζω εἴς τι, ἄ. ἰδιάζω : **ὁ χαρακτὴρ ποὺ ἔχει προσιδιάζει μᾶλλον εἰς ἀγροῖκον - εἰς γυναῖκα.**

προσιδρύω μτγν. κ. Ἐπιγρ. ἱδρύω, τοποθετῶ τινα ἤ τι πλησίον τινός : Πρόκλ.Ἀλκ.138C **προσιδρύειν ἑαυτοὺς τῷ θεῷ**· || μέσ. ἐν Ἐπιγρ. ἱδρύω, θεμελιῶ πλησίον πρὸς προσθήκην, αὔξησιν· κ.παθ.: Ἡλιόδ.Αἰθ.10,18 **νυνὶ δὲ τοῖς** βωμοῖς **εἰς** τὴν **ἱερουργίαν προσιδρυμένος**· **2**) παθ. ἐν Ἐπιγρ. ἐπὶ ἱερείας, ἐγκαθίσταμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν.

προσίερος ποθίερος βλ.λ.

προσιζάνω κάθημαι πλησίον, προσκάθημαι, δθ. ἡσυχάζω, ἠρεμῶ, σχολάζω : Ἀριστλ.ΖΙ 535a,2 **ἡ μέλιττα πρὸς οὐδὲν προσιζάνει** σαπρόν, Νουμήν.π.Πορφ.Νυμφ.10 **ἡγοῦντο προσιζάνειν τῷ ὕδατι τὰς ψυχὰς θεοπνόῳ ὄντι**· **2**) συνάπτομαι, προσκολλῶμαι εἴς τι : Διοσκ.5,95 (δ. γρ. ἀντὶ προσίζω)· κ. ἀπολ. : αὐτ.5,74, Παυσ.5,14,5 **τὸ ἄγαλμα ἀπὸ τῶν προσιζανόντων καθαίρειν** (ἀπὸ παντὸς δ,τι προσκολλᾶται, οἷον ῥύπου)· || ἐπὶ ἐνδύματος, προσαρμόζομαι καλῶς : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.10 **ἀφεστῶσα ἡ ἐσθὴς τοῦ σώματος καὶ μὴ προσιζάνουσα**· **3**) κ. μτφ. προσκολλῶμαι, πιάνω : Σιμων.7,84 **κείνῃ μῶμος οὐ προσιζάνει**, Αἰσχ.Πρ. 276 **πρὸς ἄλλοτ' ἄλλον** πημονὴ προσιζάνει, αὐτ. Ἑπτ.696 ἐχθρὰ μοι . . ἀρὰ προσιζάνει.

προσίζησις-εως (ἡ) (προσίζω) μτγν. προσκόλλησις . Γαλ.2,903.

προσίζω, μέλλ. **προσιζήσω** μτ. αἰτ. ἔρχομαι καὶ κάθημαι πλησίον, ἐπὶ ἱκετῶν : Αἰσχ.Ἱκ.189 **πάγον προσίζειν τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,** Εὐρ.Ἑκ. 935 **σεμνὰν προσίζουσ' οὐκ ἤνυσ' Ἄρτεμιν ἁ τλάμων,** Πλάτ.Πολ.564D **περὶ τὰ βήματα** προσίζον· || κάθημαι, ἠρεμῶ : Ἀριστλ.ΖΙ 596b,15 **ἡ δὲ μέλιττα μόνον πρὸς οὐδὲν προσίζει σαπρόν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,10,3 **προσίζειν ἐν τοῖς ἄνθεσιν**· **2**) προσκολλῶμαι εἴς τι : Διοσκ.5,95· || κ. μτφ. κολλῶ, προσκολλῶμαι, προσαρτῶμαι : Εὐρ.ἀπ.910,9 **μελέτημα προσίζει τινί,** Ἱππ.Δι.1,6 συγγνώμονα ἀλλήλοισι γινώσκει **πρὸς ὃ προσίζει**· προσίζει **γὰρ τὸ σύμφορον τῷ συμφόρῳ,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7 **ἡ** προσίζουσα αἰτίη (ἡ συμφυής, ἐνυπάρχουσα, ἔμφυτος αἰτία).

προσίημι, μέλλ. **προσήσω,** μέσ. μέλλ. **προσήσομαι,** ἀόρ. α' **προσῆκα,** μέσ. ἀόρ. **προσηκάμην,** ἀφήνω τινὰ νὰ ὑπάγῃ πρός τι, νὰ πλησιάσῃ, ἐπιτρέπω νὰ ἔλθῃ τις εἴς τι : Ξεν.Ἀν.4,5,5 **οὐ προσίεσαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας,** αὐτ.ΚΠ 7,5,39· **2**) ἐφαρμόζω : Ξεν.Κυν.10,21 **π- ἀπειρηκότι τὰ προβόλια**· **3**) συνηθέστ. **ἐν τῷ μέσ.** τ. ἀφήνω νὰ ἔλθῃ τις πλησίον, προσδέχομαι, παραδέχομαι : Ξεν.Ἀν.3,1,30 **ἐμοὶ . . δοκεῖ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μήτε προσίεσθαι εἰς ταὐτὸ ἡμῖν αὐτοῖς** (νὰ μὴ ἀφήνωμεν νὰ ἔρχηται εἰς τὸ αὐτὸ **μὲ ἡμᾶς μέρος,** νὰ μὴ τὸν δεχώμεθα εἰς τὰ συμβούλιά μας), αὐτ.4,2,12 **ἐγγὺς δ' οὐ προσίεντο,** Πλάτ.Φαῖδρ.255A **ἤγαγεν εἰς τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὁμιλίαν,** Δημ.124 προσέσθαι τὸν πόλεμον **εἰς τὴν χώραν**· || ἐπὶ ζῴων : Ξεν.Ἱππ.3,3 **ἵπποι χαλεπῶς π- ὃ πρόδηλα** αὐτοῖς ἐστιν, Ἀριστλ.ΖΙ 608a,26 **τιθασεύεται καὶ προσίεται τὰς χεῖρας,** Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.20 **παιδάρια τῷ μαστῷ προσιεμένη**· **4**) δέχομαί τι, νομίζω, πιστεύω : Ἡρ.1,75 **τοῦτο μὲν οὐ προσίεμαι,** αὐτ.6,123 **οὐ προσίεμαι τὴν διαβολήν,** Εὐρ.Ἠλ.622 **προσηκάμην τὸ ῥηθέν,** Θουκ.4,38 **προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα** (συμφωνῶ πρὸς τὰς γενομένας προτάσεις), Πλάτ.Φαιδ. 97B **τοῦτον** (τὸν τρόπον) **οὐδαμῇ προσίεμαι**· || ἀποδέχομαί τι, παραδέχομαι : Ἡρ.1,135 **ξεινικὰ νόμαια προσίενται,** Ξεν.ΚΠ 3,3,45 **ἧττον προσίεται,** αὐτ.8,7,4, αὐτ.Ἀπομν.2,8,5, αὐτ.4,2,17 **πρ- φάρμακον** (λαμβάνω φάρμακον), Ἀριστλ.ΖΙ 574a,33 **οὐ προσίενται ὀχείαν,** Ἀλεξ.255,3 **π- οἶνον,** Πορφ. Ἀποχ.2,55 **προσήκατο ὁ δαίμων ἀντὶ ἀνθρώπου τὸν βοῦν**· || προσδέχομαί τι, ἐπιτρέπω, ἐπιδοκιμάζω : Ἡρ.6,10 **οὐ προσίεντο τὴν προδοσίην,** Εὐρ.ἀπ.893 **τὸ δ' ἄκαιρον . . μὴ προσείμαν,** Ξεν. Ἀπομν.2,6,18 **τὰ αἰσχρὰ ἥκιστα προσιέμεναι,** αὐτ. Ἀν.5,5,3 **οὐδαμῇ προσίοιντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον,** αὐτ.ΚΠ 7,1,13,Δημ.770 **προσίεσθαι πονηρίαν**· || δέχομαι ἀναγνωρίζω τὴν τιμήν, τὴν ἀξίαν νομίσματος: Πάπ. **αἰτιασαμένων .. τοὺς τραπεζείτας** ὡς ταύτας ἀποκλείσαντος **τῷ** μὴ προσίεσθαι **τὸ θεῖον τῶν Σεβαστῶν νόμισμα**· **5**) μτ. ἀπαρφ. ἀναλαμβάνω νὰ πράξω, νὰ ἐνεργήσω, νὰ παράσχω, νὰ ὑποστῶ, ἐπιχειρῶ, τολμῶ τι, ῥιψοκινδυνεύω νὰ πράξω : Ξεν.Ἀπομν.2,7,11 **οὐ προσιέμην δανείσασθαι,** αὐτ.ΚΠ 7,5,83 **προσιοίμεθα κακίονες** ἤ **πρόσθεν γενέσθαι,** Πλάτ.Νόμ.908B **προσίενται** πράττειν, Ἀλεξ.193 προσεῖτ' ἂν ἀποθανεῖν (θὰ ἐδέχεσθε νὰ ἀποθάνητε)· **6**) μτ. αἰτ. προσ. προσελκύω εἰς ἐμαυτόν, εὐαρεστῶ : Ἡρ.1,48 **οὐδὲν προσίετό μιν** (κανὲν ἀπὸ ταῦτα δὲν τῷ ἤρεσε), Ἀριστφ.Ἱππ.359 **ἐν δ' οὐ προσίεταί με** (ἓν ὅμως δὲν μὲ εὐχαριστεῖ), αὐτ.Σφ.742, Ἐπικρ.3,23 προσίεται (ἐνν. ἡ Λαΐς) . . **καὶ** γέροντα **καὶ νέον.**

προσϊκετεύω μτγν. ἱκετεύω προσέτι : Φίλ.2,581

προσικνοῦμαι-έομαι προσέρχομαι, ἔρχομαι, φθάνω εἴς τι : Αἰσχ.Ἀγ.792 **δῆγμα δὲ λύπης οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ** προσικνεῖται· || κ.μτ. γενικ. φθάνω μέχρι . . : Αἰσχ.Χο.1033 τόξῳ **γὰρ οὔτις πημάτων** προσίξεται, Ἀριστφ.Ἱππ.761 **πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι σου** (ἐνθ. ἐσφ. γρ. προκεῖσθαι)· **2**) πλησιάζω ὡς ἱκέτης, μτ. αἰτ. τοῦ τόπου : Αἰσχ.Χο.1035 **προσίξομαι** μεσόμφαλον **θ' ἵδρυμα Λοξίου πέδον.**

προσίκτης (ὁ) προσίκτωρ βλ.λ., ὁ ὡς ἱκέτης προσερχόμενος : Μοσχί.9,3 **προσίκτης θαλλός.**

προσίκτωρ-ορος (ὁ) ὁ ἱκετευτικῶς προσερχόμενος εἰς ναόν, ὡς ἱκέτης : Αἰσχ.Εὐρ.441 **σεμνὸς προσίκτωρ ἐν τρόποις Ἰξίονος**· **2**) παθ. ὁ πρὸς ὃν προσέρχεται, καταφεύγει τις ὡς ἱκέτης, ὁ προστάτης, ἐπὶ θεοῦ : Αἰσχ.Εὐμ.119 **οὐκ ἐμοῖς προσίκτορες** (διόρθ.Weil προσεικότες).

προσϊλαρεύομαι μτγν. ἀποθ. φέρομαι ἐν ταὐτῷ μετὰ ἱλαρότητος, πραότητος : Παλλάδ. Λαυσ.965B **ἑκάστῳ προσιλαρευόμενος.**

προσιλιγγιῶ-άω μσν. ἰλιγγιῶ ἐπί τινι : Μετοχ. Θ Σύμμικτα σελ.366.

προσϊνής-οῦς-ές γλωσσ. δυσμενής.

προσίνομαι μτγν.κ. **προσινῶ**-όω, παθ. ἀόρ. α' κτ.μτχ. **προσινωθείς,** βλάπτω, κακοποιῶ τινα πρότερον· Ἡσ. «προσίναντες· βλάψαντες» : Ἀρετ. Χρον.Νούσ.1,4, Βέττ.Βάλ.168,1 **ἐτελεύτα προσινωθεὶς στόμαχον καὶ βηχὸς** προπειραθείς.

προσιππάζομαι μτγν. προσιππεύω βλ.λ. : Διόδ. Σ 3,37 **ἔφθασαν τῶν κυνηγῶν τινες προσιππασάμενοι** (δ.γρ. ἀντὶ προσιπτάμενοι), Ἰώσ.ΠΙ 4,2,2.

προσιππεύω ἱππεύω, τρέχω ἔφιππος πρός τινα ἤ κατά τινος, ἐπιπίπτω, κάμνω ἔφοδον : Θουκ.2,79 **οἵ τε ἱππῆς . . προσιππεύοντες . . ἐσέβαλλον,** Πλούτ.Πύρρ.16, αὐτ.Μάρ.25 **προσιππεύσας τῷ στρατοπέδῳ προὐκαλεῖτο τὸν Μάριον.**

προσίπταμαι μτγν. ἐνεστ. προσπέτομαι βλ.λ.: Ἀντίγ.Καρ.12.

προσιπῶ-όω γλωσσ. προσπιέζω.

προσίστημι κ. μσν., μτγν. κ. **προσιστῶ-άω** φέρω, θέτω, στήνω τι πλησίον ἢ ἀπέναντι: Εὐρ.Τρῳ. 103 **μηδὲ προσίστω πρῷραν βιότου πρὸς κῦμα,** Ἀντιφ.3,2,4 **τὸ σῶμα προσστήσαντος·** **2)** ζυγίζω τι: Μάχ.π.Ἀθήν.6,243F **μὴ προσίστα τοῦτό μοι τούστοῦν** (μὴ μου ζυγίσῃς καὶ τοῦτο τὸ ὀστοῦν)· **3)** συμπλησιάζω τὰ ἄκρα τραύματος, πληγῆς, σταματῶ, ἐμποδίζω, δηλ. αἷμα ρέον ἐκ τραύματος: Ἱππ.Ἑλκ.10· **4)** σταματῶ: Ἀριστλ.Πρ. 864a,13 **π- τὸ πνεῦμα·** **5)** συνήθ. τὸ παθ. **προσίσταμαι,** λαμβάνον χρόνους ἐκ τοῦ ἐνεργ. τ., μτ. δοτ. ἵσταμαι πλησίον τινὸς ἢ παρά τινι: Ἡρ.1,129 **τῷ Ἀστυάγει προσστάς,** αὐτ.5,51 **προσέστηκε τῷ Κλεομένει θυγάτηρ,** Αἰσχ.Ἐπτ.126 **προσίστανται πάλῳ λαχόντες,** Εὐρ.ἀπ.1038· ‖ μτ. αἰτ. προσεγγίζω, πλησιάζω: Αἰσχ.Πέρσ.203 **βωμὸν προσέστην,** Σοφ.ἀπ.580 **προσστῆναι τράπεζαν,** Πάπ. **ἄνδρας δύο προσιστῶν ἐξ αὐτῶν·** ‖ ὁμ. μτ. προθ.: Αἰσχίν.1,117 **π- πρὸς τῷ δικαστηρίῳ·** κ. ἀπολ.: Ξεν.ΚΠ 6,2,13 **προσίστασθαι ἀκουσόμενος τῶν λόγων,** Πλάτ.Λύσ.207B, **ἐπηλυγισάμενος προσέστη,** Μέν.Περικ.61· **6)** προσκολλῶμαι, μτ. δοτ.: Ἀρχιγ.π.Παύλ.Αἰγ.4,7· **7)** ἐπὶ πόνου, προσβάλλω, ἐπέρχομαι: Ἱππ.Νοῦσ.2,56 **ἢ ἂν ὀδύνη π-·** ‖ κ. μτφ.: Αἰσχ.Χο.183 **κἀμοὶ προσέστη καρδίαν κλυδώνιον χολῆς,** Πλάτ.Συμπ.175D **ὅ σοι προσέστη** (ἐπῆλθέ σοι), αὐτ.Θεαίτ.173D· ὁμ. μτ. αἰτ.: Ἡρ.1,86 **ὡς δὲ ἄρα μιν προσστῆναι τοῦτο·** **8)** λαμβάνω ἐχθρικὴν στάσιν ἀπέναντί τινος, τοποθετοῦμαι ἐναντίον τινός, ἐπιτίθεμαι: Πλάτ.Φίλ. 41B **προσιστώμεθα καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον τὸν λόγον** (δ.γρ. ἀντὶ περιπατώμεθα)· **2)** συνηθέστ. μτ. δοτ. προσβάλλω, δυσαρεστῶ, ἀπαρέσκω: Δημ.1393 **προσέστη τοῖς ἀκούουσιν,** Ὑπερείδ.Εὐξ.1 **προσίστανται ὑμῖν αἱ τοιαῦται εἰσαγγελίαι** (ἔχετε βαρεθῇ τὰς..), Ἐπίκ.Ἐπιστ.3,61U, Διον.Ἀλ.Συνθ.12(πτώσεις) **μηκυνόμεναι προσίστανται ταῖς ἀκοαῖς,** Πλούτ.Ἠθ.629F, Μᾶρκ.Αὐρ.6, 46 **προσίσταταί σοι τὰ ἐν τῷ ἀμφιθεάτρῳ·** **10)** ἐπὶ τροφῆς, βλάπτω τὸν στόμαχον: Πλάτ.Κωμ.95, Πλούτ.Ἠθ.655F.

προσιστορῶ-έω μτγν. ἱστορῶ, διηγοῦμαι, ἀφηγοῦμαί τι προσέτι: Χρύσ.Στωϊκ 2,259 **π- τὸ πῶς,** Στράβ.2,4,1 **προσιστορήσαντος δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς Θούλης καὶ τῶν τόπων ἐκείνων·** ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ.: Πλούτ.Θεμ.27, Λογγῖν.9,15 (παθ.)· κ. μτ. τοῦ **ὅτι..**: Ἀσκληπιάδ.Τρ.3J, Πλούτ.Ἠθ. 301D· **2)** περιλαμβάνω εἰς ἱστορίαν τινά, εἰς διήγησιν: Φιλόδ.Ρητ.2,108S· **3)** παρατηρῶ, ἀνακαλύπτω **ἐπὶ πλέον**: Πλούτ.Ἠθ.276E.

προσισχύω μτγν. ἰσχύω, δύναμαι, εἶμαι ἱκανὸς προσέτι, ἐπὶ πλέον, μτ. ἀπαρφ.: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8, 368 **προσισχυόντων διδάσκειν.**

προσίσχω ἀντὶ προσέχω βλ.λ.

προσιτεύω μσν. μ. ἐν τῷ παθ. προσιτεύομαι τρέφω προηγουμένως: Γεωπ.5,3,1 **φυτώριον.. ἐν ᾧ τὰ φυτὰ μεταφυτεύεσθαι μέλλοντα κατατίθεται καὶ ὡς οἱ Βιθυνοὶ λέγουσι προσιτεύεται.**

προσιτήριον (τὸ) νεώτ. στρατ. ὄρυγμα γινόμενον ὑπὸ πολιορκοῦντος στρατοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν ὀχυρᾶς θέσεως, ἁ. ἔργον προσπελάσεως: **προσιτήρια ὀρύγματα.**

προσιτός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ προσεγγίσῃ, πλησιάσῃ, ἀναφ. πρὸς τόπον: Στράβ.6,2,8 **οὔτε προσιτὸν εἶναι τὸν τόπον οὔθ' ὁρατόν,** Ἰώσ.ΠΙ 3,7,8 τὸ προσιτὸν τοῦ τείχους, αὐτ.3,7,7, **- προσιτὴ ἀκτή·** **2)** νεώτ. μτφ. εὐαπόκτητος, εὐθηνός: **προσιτὰ κοσμήματα, - πωλοῦνται εἰς τιμὰς προσιτάς·** **3)** ἐπὶ χαρακτῆρος, μαλακός, ἥμερος, πρᾶος: Πλούτ.Φιλ.15 **τὸ ἦθος ἐγγύθεν οὐδαμῇ προσιτόν.**

προσκαθαίρω πάπ. καθαρίζω τι προσέτι.

προσκαθαιρῶ-έω κ. μσν. καταβιβάζω, καθέλκω, καταστρέφω προσέτι· ἐσφ.γρ. ἐν Ἀριστφ. Ἱππ.152, Ἁρποκρ. ἐν λ. ἐλεοκόπων· **2)** περιορίζω περαιτέρω: Ἱππιατρ.)· κ. παθ.: Δίων Κ 42,26.

προσκαθάπτομαι μτγν. μέσ. καθάπτομαι, προσβάλλω, μέμφομαι, φέγω τινὰ ἤ τι προσέτι: Ἀριστείδ.2,117J **προσκαθάπτομαί τινος.**

προσκαθεδρία (ἡ) μτγν. πολιορκία, **διὰ πολιορκίας** ἀποκλεισμός: Ἀγαθ.2,13.

προσκαθέζομαι, μέλλ. **προσκαθεδοῦμαι,** παθ. μέλλ. **προσκαθεσθήσομαι** (ἐσφ.γρ. εἰς Αἰσχίν.3, 167), παρατ. μτ. σημ.ἀορ. **προσκαθεζόμην,** κάθημαι, καταμένω ἐνώπιον πόλεως, πολιορκῶ: Θουκ. 1,26 **προσκαθεζόμενοι δὲ τὴν πόλιν προεῖπον,** Πολύβ.8,9,6 **τῇ πόλει προσκαθεζόμενοι,** αὐτ.3, 98,7· κ. ἀπολ.: Θουκ.1,134 **προσκαθεζόμενοι ἐξεπολιόρκησαν,** αὐτ.11, Ξεν.Ἑλλ.1,5,21· **2)** παρακολουθῶ ἐπιμελῶς: Δημ.14 **προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει τοῖς πράγμασι.**

προσκαθέλκω μτγν., ἀόρ.**προσκαθείλκυσα,** καθέλκω, σύρω τι κάτω, καταβιβάζω εἰς τὴν θάλασσαν προσέτι: Πλούτ.Κάμ.8 **π- πλοῖα.**

προσκαθεύδω μτγν. κοιμῶμαι ἐγγύς, πλησίον τινός: Ἰουλ.Ἐπιστ.59 **προσκαθεύδω τῇ κορυφῇ.**

προσκαθέψω βράζω περαιτέρω, ἐπὶ πλέον: Ἱππ.Δι.2,52 (παθ.,ἀμφ. λ.).

προσκαθηλοῦμαι-όομαι μτγν. καθηλοῦμαι, καρφώνομαι ἰσχυρῶς εἴς τι: Κλήμ.Ἀλ.45.

προσκάθημαι κ. Ἐπιγρ., ἰων. **προσκάτημαι** ἐν χρ. ὡς παρακ. τοῦ προσκαθέζομαι, κάθημαι, μένω πλησίον τινός: Θεόφρ.Χαρ.29,5 **προσκαθημένους δὲ εἰπεῖν** (κῶδ. πρὸς καθημένους)· **2)** ἀναπαύομαι, προσφύομαι, στηρίζομαι ἐπί τινος: Ἀριστλ.ΖΙ 510a,21 **προσκαθήμενοι τοῖς ὄρχεσιν,** Θεόφρ.ΦΙ 7,13,6· **3)** προσκολλῶμαι: Διοκλ. ἀπ.141 **π- τοῖς ὀδοῦσι,** Ὀρειβ.ἀπ.76· **4)** παραμένω ἐνόπλως ἔναντι πόλεως, πολιορκῶ: Ἡρ. 2,157 **μεγάλην πόλιν προσκατήμενος ἐπολιόρκεε,** αὐτ.5,104, Θουκ.7,48 **τρίβειν οὖν ἔφη χρῆναι προσκαθημένους·** **5)** μτφ. ἐνοχλῶ τινα: Ἡρ.6,94 **Πεισιστρατιδέων προσκατημένων καὶ διαβαλλόντων Ἀθηναίους·** ‖ γίνομαι φορτικὸς εἴς τινα, τοῦ γίνομαι φόρτωμα: Δημ.676 **καὶ πρότερον προσκαθήμενος τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν ἔπεισε·** **6)** ἀφοσιοῦμαι: Ἰουλ.Λόγ.3,110C **προσκάθημαι τοῖς παισί·** ‖ καταγίνομαι εἴς τι: Λυκόφρ.386 **τέχνῃ προσκάθημαι·** ‖ ἐνδελεχῶς ἀσχολοῦμαι: Ἐπιγρ. **π- ταῖς θεραπείαις ἐπιμελῶς·** **7)** μτφ. ἐπὶ μελισσῶν, φοιτῶ κατ' ἐπανάληψιν, συχνάζω: Πλούτ.Ἠθ.41F **ἐπὶ τὸ δριμύτατον θύμον καταίρουσι καὶ τούτῳ προσκάθηνται·** **8)** **προσκαθήμενον** (ἀμφ. ἐνν.) δ.γρ. ἀντὶ προσκαθεφημένον: Ἱππ.Δι.2,52.

προσκαθιδρύω μτγν. τοποθετῶ τι εἴς τι: Φίλ. 2,559 **προσκαθιδρύεσθαι περίαπτα ξοάνοις.**

προσκαθιερῶ-όω Ἐπιγρ. καθιερῶ προσέτι.

προσκαθίζω κάθημαι πλησίον, μτ. συστοίχ. αἰτ.. Εὐρ.Ἑλ.895 **προσκαθίζω θᾶκον οὐκ εὐδαίμονα·** ‖ κ. ἀπολ. ἐγκαθίσταμαι, ἐπὶ οἴστρων ἢ μελισσῶν: Πλάτ.Ἀπολ.31A **πανταχοῦ προσκαθίζων,** Ἀριστλ.ΖΙ 625a,14 **οὐ προσκαθίζουσιν·** μέσ.:Πλάτ. Ἐρυξ.397D **μειράκιον.. προσκαθεζόμενον κατεγέλα τε καὶ ἐχλεύαζε,** Θεόφρ.Ἀν.61· **2)** καταπίπτω, κατακάθημαι εἰς τὸν πυθμένα ἀγγείου τινός, ἐπὶ μείγματος: Ἀέτ.15,57,21 **ἔφε μαλακῷ πυρὶ κινῶν συνεχῶς, ἵνα μὴ προσκαθίσῃ· καίεται γὰρ τάχιστα·** πρβλ. Διοσκ.5,40· ‖ μτφ. κατοπίπτω, ἐπὶ ὑπερηφανείας: Ἀρρ.Ἐπικτ.2,16,10 **τὸ φυσημάτιον ἐκεῖνο ἐκεντήθη καὶ προσεκάθισε·** **3)** ὁμ.

μέσ. παραμένω ἄεργος, κάθημαι ἀργός : Αἰσχίν. 3,167· **4**) κάθημαι ἐνώπιον πόλεως, παραμένω ἐνόπλως, περιβάλλω διὰ πολιορκίαν : Πολύβ.1,12,4 **προσκαθίσας αὐτὰς ἐπεβάλετο πολιορκεῖν**· κ. ὁπλ. : Ἰώσ.ΑΙ 12,8,5.

προσκαθίννυμαι θέτω, βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ πλησίον, παραπλεύρως : Ἱππ.Γυν.1,69.

προσκάθισις-εως (ἡ) κάθισις, τὸ καθῆσθαι πλησίον, μετά τινος : Πλούτ.Ἠθ 166Α **αἰσχρὰς προσκαθίσεις** (δ.γρ. ἀντὶ προκαθίσεις).

προσκαθίστημι μτγν. κ. πάπ. καθιστῶ, τάσσω, διορίζω τινὰ προσέτι : Διόδ.Σ 13,80 **προσκαθίστημι στρατηγόν**, Πλούτ Νομ.7· ὁμ. ἐν τῷ μέσ. ἀόρ. : Δίων Κ 66,8 **π- κενὰ ἕτερα** (τέλη)· ‖ διευθετῶ, τακτοποιῶ προσέτι : Δίων Κ 42,46 **τὰ ἐν Πόντῳ προσκατεστήσατο**· **2**) συγκαταριθμῶ, συνυπολογίζω : Πάπ. **ἐνόχους ἐν τούτῳ προσκαταστήσας καὶ τοὺς ἐμοὺς κληρονόμους.**

προσκαθοπλίζω μτγν. καθοπλίζω, ἐξοπλίζω, τινὰ προσέτι : Πλούτ.Κλεομ.23 **εἱλώτων δισχιλίους δὲ προσκαθοπλίσας Μακεδονικῶς.**

προσκαθορῶ-άω καθορῶ, παρατηρῶ τι προσέτι, συνάμα : Πλάτ.Χαρμ.172Β **ἅτε πρὸς ἑκάστῳ ᾧ ἂν μανθάνῃ προσκαθορῶντι τὴν ἐπιστήμην.**

προσκαθοσιῶ-όω Ἐπιγρ. καθιστῶ τι ὅσιον, καθιερῶ προσέτι : **προσκαθοσιῶ δύο ἡμέρας.**

προσκαινουργῶ-έω μτγν. ἐργάζομαι, ποιῶ νέον τι κακόν, πραξικόπημα : Ἰώσ.ΑΙ 17,11,2.

προσκαινῶ-όω μτγν. ἀνανεώνω τι προσέτι : Πλουτ.Ἠθ.273Ι. (πιθ. λ.).

πρόσκαιρος(-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατὰ περιστάσεις τελούμενος: Ἐπιγρ. **π- ἑορτή**· **2**) ἐπιπρόσθετος : **αἱ π- ἐπιβολαί**, αὐτ.**τὰ δημόσια τέλη κανονικά τε καὶ πρόσκαιρα τούτων**· **3**) κατάλληλος : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.274 **πρόσκαιρον ῥῆμα**· **4**) ὁ ἔγκαιρος, ἐπίκαιρος : Γαλ.1,78 **τὰ πρόσκαιρα ἄδηλα**· **5**) κ. νεώτ. ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον διαρκών, ὁ πρὸς καιρὸν ὑφιστάμενος, προσωρινός : Στράβ.7,3,11 **μερισμοὶ πρόσκαιροι καὶ ἄλλοτ' ἄλλοι**, Διον.Ἀλ.Ρητ.7,4,6 **πρόσκαιρος ἡ τέρψις** (ἀντίθ. ἀθάνατος), ΚΔ Κορινθ.2,4,18 **τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα** (ἀντίθ. αἰώνια), Πλούτ. Πελ.15 **ἐκδρομὰς προσκαίρους τιθέμενοι**, Δίων Κ ὀπ.46,1 **πρόσκαιρος ἀνοχή, - πρόσκαιρος εὐτυχία - χαρά**· ‖ παροδικός : ΚΔΜατθ.13,21 **οὐκ ἔχει ῥίζαν ἐν ἑαυτῷ, ἀλλὰ πρόσκαιρός ἐστι**, Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.31 **πρόσκαιροι θόρυβοι**, Πλωτῖν. 4,8,8, Βιζυην.92 Ἐπικούρειον) **σ' αὐτὴ τὴν πρόσκαιρη ζωή μας**, Παπαντ."Αγ."Ορ.13 **πρόσκαιρες ἀνησυχίες τῆς ψυχῆς τους**· ‖ ἐν πάπ. ὡς οὐσ. **τὸ πρόσκαιρον** εὐχαρίστησις προσωρινή, μὴ ἔχουσα διαρκῆ σημασίαν, παροδική· ‖ ἐκκλ. κτ. πληθ. **τὰ πρόσκαιρα** ἡ ἐπίγειος ζωή : Μηναῖ.3,2 Ὠδ.9 **ἐλύθης τῶν προσκαίρων**· ‖ νεώτ. **πρόσκαιρα δεσμὰ** φυλάκισις 10 ἕως 20 ἐτῶν· ‖ νεώτ. ἀστρον. **πρόσκαιροι ἀστέρες οἱ** αἰφνιδίως παρουσιαζόμενοι εἰς τὸ στερέωμα **καὶ σὺν τῷ χρόνῳ** ἀμυδρούμενοι μέχρι τελείας ἐξαφανίσεως.

προσκαίρως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πρόσκαιρα** κατὰ τρόπον πρόσκαιρον βλ.λ. : Σωρ.1,31, Ψ Διοακ.4,58, Ἡρωδιαν.4,14,7.

προσκαίω, ἀττ. **προσκάω**, μέλλ. **προσκαύσω**, ἀόρ. **προσέκαυσα**, ἀναφλέγω, ἀνάπτω, καίω τι προσέτι : Ἀριστλ.ΖΓ 767a,20 **ἐν τοῖς ἑφομένοις προσκάει τὸ πλεῖον πῦρ**, Θεόφρ.ΦΙ 9,3,4 **π- τὴν δᾷδα**, Ἀλεξ.124,3 **ὄψον προσκέκαυκε**· κ. παθ. : Ἀριστφ.Σφ.939 **μάρτυρας παρεῖναι τρύβλιον . . καὶ τἆλλα τὰ σκεύη προσκεκαυμένα** (κεκαυμένα εἰς τὸ πῦρ, φημένα, ἐκτὸς ἐὰν πρέπῃ νὰ ἀναγν. προσκεκλημένα), Ἀριστλ.Μετ.38 a,27· **2**) μτφ. διακαίομαι **ὑπὸ** ἔρωτος πρός τινα : Ξεν.Συμπ. **4,23 ἐκείνῳ τότε ἰσχυρῶς** προσεκαύθη.

προσκᾰκοπᾰθῶ-έω μτγν. κ. μσν. κακοπαθῶ, πάσχω προσέτι, ὑφίσταμαι καὶ ἄλλας κακοπαθήσεις : Γρηγ.Ναζ.2,383C, Μηναῖ.12,6 Συνξ. **διῆγον . . οἱ ἄνδρες τῇ φυλακῇ προσκακοπαθοῦντες.**

προσκᾰκουργῶ-έω μτγν. κακουργῶ, κακοποιῶ, βλάπτω τινὰ προσέτι : Δίων Κ 45,22.

προσκᾰκῶ-όω κακοποιῶ, βλάπτω προσέτι, ἔτι πλέον : Σωρ.1,49· κ. παθ. : Ἱππ.Χυμ.4.

προσκάλεσμα-ατος (τὸ) δημ. πρόσκλησις, κάλεσμα, οἷον εἰς γάμον, γεῦμα κτт.

προσκᾰλεύω μσν. σκάπτω, σκαλίζω, σκαλεύω προηγουμένως : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,174 D.

προσκᾰλινδοῦμαι-όομαι καταναλίσκω τὸν χρόνον μου, χάνω τὸν καιρόν μου κάπου, συχνάζω : Εὐνάπ.Β Σοφ.472Β, Ἰουλ.Γαλ.335C **π- τάφοις.**

προσκᾰλῶ-έω κ. νεώτ., δημ. **-άω κ. προσκαλνῶ**, μέλλ. **προσκαλέσω**, ἀόρ. **προσεκάλεσα**, δημ. **(ἐ)-προσκάλεσα**, παθ. ἀόρ. **προσεκλήθην** κ. δημ. παθ. **προσκαλέστηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **προσκεκλημένος**, δημ. **προσκαλεσμένος**, καλῶ τινα νὰ ἔλθῃ πρός με, τὸν κράζω, τὸν φωνάζω νὰ ἔλθῃ ἐδῶ πλησίον : Σοφ.Αἶ.89 **δεύτερόν σε προσκαλῶ**, Θουκ.8,98 **προσκαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς** (δ.γρ. προσπαρακαλέσαντες), Πλάτ.Μέν.82Α **ἀλλά μοι προσκάλεσον . . ἕνα**, Ἐρωτόκρ.2,1255 **μὲ τὴ σιγανὴ λαλιὰ τὸν ἥλιο προσκαλοῦσι**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 65,2 **φίλοι τοὺς ἐπροσκάλεσαν, τοὺς εἴχανε τραπέζι, - προσκεκλημένοι εἰς γάμον - εἰς ἑορτήν**· ‖ μέσ.μτ.παθ παρακ. καλῶ πρὸς ἐμαυτόν : Ξεν. Ἀν.7,7,2 **προσκαλεῖται Ξενοφῶντα ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατεύματος** (δ γρ. προκαλεῖται), Πλούτ.Ἠθ. 354D, Λουκ.Θε.Δ 19,1· **2**) προσαγορεύω, ὁμιλῶ πρός τινα:ΔίωνΚ 71,34 **προσκαλῶ ὀνόματι**· **3**) μτφ. προκαλῶ, διεγείρω, ἐξεγείρω : Σωρ.1,26 **προσκαλῶ ἔκκρισιν**, αὐτ.1,31 **π- ἱδρῶτα**· **4**) καλῶ εἰς βοήθειάν μου : Φίλιππ.π.Δημ.283 **τίνα σπουδὴν ποιεῖσθε προσκαλέσασθαι βουλόμενοι Θετταλοὺς καὶ Θηβαίους**, Πλούτ.Δημ.21 **προσκαλούμενος ὡς εὔνουν ἐς τὴν πολιτείαν** (δ.γρ. προκαλούμενος)· κ. μτ. διπλ. αἰτ. : ΚΔΠράξ.13,2 **εἰς τὸ ἔργον ὃ προσκέκλημαι αὐτούς**· **5**) ὡς νομ. ὅρ. ἐπὶ κατηγόρου, ἐγκαλῶ, ἐνάγω εἰς τὸ δικαστήριον : Τελεκλ.2, Ἀριστφ.Σφ.1334 **ἀθρόοι γὰρ ἥξομέν σε προσκαλούμενοι**, αὐτ.1417 **προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον, ὕβρεως** (σὲ ἐνάγω ἐπὶ ἐξυβρίσει), Ξεν.Ἀπομν.2,9,5 **προσεκαλέσατο εἰς δίκην δημοσίαν**, Δημ.1052 **προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν**, Λουκ.Τίμ.46 **προσκαλοῦμαί σε τραύματος εἰς Ἄρειον Πάγον**· ‖ παθ. καλοῦμαι εἰς τὸ δικαστήριον : Δημ.999 **λιποταξίου προσεκλήθη**, αὐτ. **ξενίας προσκληθείη** (κατηγορούμενος ἐπὶ . .), Ἀριστλ.Ἀθ.16,8 **προσκληθεὶς φόνου δίκην**, αὐτ.Πολιτ.1315b,21· ‖ **ὁ προσκληθεὶς** τὸ κληθὲν εἰς τὸ δικαστήριον πρόσωπον : Ἀντιφ.5,13, Δημ.1190, Ἀριστφ. Νεφ.1277· **5**) προσκαλῶ τινα εἰς μαρτυρίαν, καλῶ ὡς μάρτυρα : Πλάτ.Νόμ.936Ε **προσκαλεῖσθαι τὸν δεόμενον**, Δημ.850 **προσκαλοῦμαι εἰς μαρτυρίαν** (δ.γρ. προκ-), Πλούτ.Ἠθ.205Β **προσκαλοῦμαι μάρτυρα.**

προσκάμνω μτγν. ἐργάζομαι ἐπὶ μακρότερον χρόνον, προσέτι, **ἔτι** πλέον : Ἀππ.Λιβ.97 **μικρὸν ἔτι προσκάμνω**· **2**) πάσχω, ὑποφέρω, προσέτι: Παυσ.5,13,6 **προσέκαμνεν . . ὑπὸ τῆς θαλάσσης.**

προσκάρδιος-ον μτγν., δωρ. ποτικάρδιος ὁ πρὸς τὴν καρδίαν, **ὁ** εἰς τὴν καρδίαν, καρδιακός: Βίων 1,17 **προσκάρδιον ἕλκος.**

προσκαρτέρησις-εως (ἡ) μτγν. τὸ προσκαρτερεῖν βλ.λ., καρτερία, ἐπιμονὴ εἴς τι : Φιλόδ.Ρητ. 1,11S, ΚΔ Ἐφεσ.6,18 **ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει** καὶ **δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων.**

προσκαρτερητικῶς ἐπίρρ. μτγν. μετὰ πολλῆς καρτερίας, λίαν φιλοπόνως : Φιλόδ.Ρητ.1,92S.

προσκαρτερία (ἡ) Ἐπιγρ. προσκαρτέρησις βλ.

προσκαρτερῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. ποτικαρτερῶ ἐπιμένω μετὰ καρτερίας, ἐξακολουθῶ τι μετὰ πολλῆς ἐπιμονῆς : Πολύβ.1,55,4 προσεκαρτέρουν ταύτῃ (τῇ πολιορκίᾳ), Διόδ.Σ 14,87 προσεκαρτέρει τῇ πολιορκίᾳ τὸν χειμῶνα, Φιλόδ.Ρητ. 1,158S, ΚΔΠράξ.1,14 προσκαρτεροῦντες.. τῇ προσευχῇ, Λίβ.Ροδ.771 ἀλλὰ ἂς προσκαρτερήσωμεν, γυρεύσωμεν τὸ κάστρον· κ. ἀπολ. : Ξεν.Ἑλλ.7,5,14, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.101,9,ΠΔ Ἀρ.13,21 προσκαρτερήσαντες λήψεσθε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, Ἰώσ.ΠΙ 6,1,3, Ἀχιλλ.Τάτ.1,10· **2)** προσκολλῶμαι εἴς τινα ἄνθρωπον, εἶμαι λίαν πιστὸς εἰς αὐτόν : Πολύβ.28, 5,3, ΚΔΠράξ.8,13 προσκαρτερῶν τῷ Φιλίππῳ, αὐτ.10,7 στρατιώτην εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ· ‖ ἐπὶ ὑπηρετῶν, παραμένω εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τινός : Δημ.1386 τὰς θεραπαίνας τὰς Νεαίρᾳ τότε προσκαρτερούσας· ὁμ. ἐν Ἐπιγρ. ἐπὶ κοσμητοῦ· ‖ παραμένω ἐν ἀναμονῇ εἰς τὸ δικαστήριον : Πάπ. προσκαρτερεῖν τῷ βήματι, αὐτ. προσκαρτερῆσαι τῷ κριτηρίῳ· **3)** ἀφιερώνομαι, ἀφοσιοῦμαι, ἐπιδίδομαι μετὰ ζήλου εἰς ἔργον τι ἢ ἀσχολίαν : Πάπ. προσκαρτερεῖν τῇ στρατηγίᾳ, αὐτ. προσκαρτερεῖν τῇ ἑαυτῶν γεωργίᾳ· **4)** παθ. ὁ προσκαρτερούμενος χρόνος ὁ χρόνος τοῦ ὁποίου γίνεται ἐπιμελὴς χρῆσις : Διόδ.Σ 2,29· **5)** ἀναμένω, ἐπὶ προσώπου : Πάπ. προσκαρτερεῖν Φιλέᾳ· κ. ἀπολ. : Πάπ. προσκαρτερεῖν ἕως ἂν Ἑτέαρχος παραγένηται.

προσκαρφῶ-όω σχόλ. καρφώνω τι(ν)ά) εἴς τι, προσηλῶ : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.56, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.944.

προσκαταβαίνω μτγν. καταβαίνω προσέτι : ΠΔ Ἰεζ.31,14 προσκαταβαίνοντα εἰς βόθρον, Κέβ. 16, ΑΠ 11,99· **2)** πάπ. ἀπολ. καταβαίνω ἵνα συναντήσω.

προσκαταβάλλω πάπ. κ. σχόλ. καταβάλλω, καταθέτω τι προσέτι : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.1237.

προσκαταβλάπτω Ἐπιγρ. βλάπτω προσέτι, ἔτι πλέον : εἰ δ' ἄν τις.. προσκαταβλάφῃ τι (ὑποτ. ἀρκαδ. ἀορ. α').

προσκατάβλημα-ατος (τό) τὸ προσέτι καταβαλλόμενον, ἐκτινόμενον· εἰδ. κτ. πληθ. τὰ καταβληθέντα χρήματα, ὅπως ἀναπληρωθῇ ὑπάρχον ἔλλειμμα εἰς τὰς προσόδους : Δημ.431 τὰ προσκαταβλήματ' ὀνομαζόμενα διὰ τὸν τοῦ νόμου τούτου φόβον καταβάλλεται.

προσκαταβόλημα-ατος (τό) Σουΐδ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσκατάβλημα βλ.

προσκαταγέλαστος-ον μτγν. ὁ προσέτι γελοῖος, ὁ λίαν ἀξιογέλαστος : Λόγγ.2,19 (ἔνθ. ἀναγν. καὶ πρὸς καταγέλαστοι.

προσκαταγελῶ-άω μτγν. καταγελῶ τινος προσέτι, περιγελῶ τινα ἀκόμη : Ἀθήν.11,508b τῶν δὲ τοῦ Πλάτωνος καὶ προσκαταγελᾶν.

προσκαταγιγνώσκω καταγιγνώσκω, καταδικάζω τινὰ προσέτι : Ἀντιφ.3,3,4 αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν· **2)** ἐπιδικάζω τινί τι, κατακυρῶ τι ὡς κτῆμά τινος : Δημ.1281 αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται.

προσκαταγράφω μτγν. καταγράφω προσέτι : Διόδ.Σ 19,15 προσκατέγραφε στρατιώτας· κ.παθ.: αὐτ.Σ 19,40 τοῖς ἐκ Μηδίας προσκαταγραφεῖσι, Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,47 προσκαταγραφέντες βουλευταὶ (καταγραφέντες, ἐγγραφέντες ὡς νέοι βουλευταί), ἐπὶ συμβουλίου, συνόδου).

προσκατάγω μτγν. κατάγω, ὁδηγῶ, φέρω τινὰ ἤ τι πρὸς τὰ κάτω προσέτι : Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 74,47 (παθ.)· ‖ πάπ. μεταφέρω πρὸς τὴν κάτω χώραν διὰ τοῦ Νείλου : προσκατάγω ἀγγεῖα.

προσκαταγωνίζομαι μσν. καταγωνίζομαι, ἀναλαμβάνω ἀγῶνα προσέτι : Νικ.Χων.ἐν Σάθ. 1,131 προσκατηγωνίσω καὶ τὸ ἀλλότριον.

προσκαταδείδω μτγν. ἔχω πρὸς τούτοις δέος, φοβοῦμαι προσέτι : Δίων Κ 37,39.

προσκαταδείκνυμι μτγν. ὁρίζω, προσδιορίζω ἐπὶ πλέον : Δίων Κ 77,9.

προσκαταδεσμῶ-έω μτγν. δεσμεύω, συσφίγγω προσέτι : Σωρ.1,83.

προσκαταδέω δένω ἐπί τινος ἢ πρός τι : Ἱππ. Ἄρθρ.7 πρ- τὴν χεῖρα πρὸς τὸ ξύλον, αὐτ.9.

προσκαταδικάζομαι καταδικάζω τινὰ προσέτι : Δείν.π.Πολυδ.8,24.

προσκαταίρω μτγν., ἀόρ.α' προσκατῆρα, ἀπαίρω, ἀποπλέω πρός τι, καταπλέω ἐναντίον τινός : Διόδ.Σ 11,61 ὁ Κίμων.. παντὶ τῷ στόλῳ προσκατῆρεν ἐπὶ τὸ πεζὸν τῶν Περσῶν στρατόπεδον.

προσκαταισχύνω μτγν. καταισχύνω προσέτι : Πλούτ.Φωκ.22 οὖσαν τὴν ὑπουργίαν ταύτην ἀγεννῆ προσκατῄσχυνεν ὁ τάφος συντελεσθείς.

προσκατακλαίομαι μτγν. μέσ. κλαίω, θρηνῶ ἐπί τινι μετ' ἄλλων : Πολύβ.40,2,9.

προσκατακλείω μτγν. κ. μσν. κατακλείω προσέτι : Ἡσ. ἐν λ. κατακυνῶν· ὁμ. ἐν τῷ παθ. ἀόρ. α': Αἰσώπ.Μῦθ.349b προσκατεκλείσθην φρουρᾷ.

προσκατακλίνομαι παθ. κατακλίνομαι, πλαγιάζω προσέτι : Ἡσ. ἐν λ. πρόσβαλον.

προσκατακλύζω μτγν. κατακλύζω προσέτι, ἔτι πλέον, μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.549Ε πρ- τὸν λόγον.

προσκατακρύπτω μσν. ἀποκρύπτω, κατακρύπτω προσέτι : Πρόδρ.218.

προσκατακτείνω μτγν. κατακτείνω, φονεύω προσέτι : Παλαίφ.3((δ.γρ. ἀντὶ προσαποκτείνω).

προσκατακτῶμαι-άομαι μτγν. κατακτῶμαι, κυριεύω προσέτι : Πολύβ.15,4,4 τὴν τοῦ Σόφακος (ἀρχὴν) προσκατακτήσασθαι, Διόδ.Σ 2,32 προσκατακτωμένους πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας· **2)** παραγγέλλω κατασκευήν : Σωρ.1,4.

προσκατακυκῶ-άω καταμειγνύω τι προσέτι, ἀναμειγνύω τι μετά τινος : Ἱππ.Νούσ.3,17.

προσκαταλαλῶ-έω μτγν. κ. Ἐπιγρ. ἀντιφέρομαι πρός τινα βιαίως διὰ λόγων: Ἐπιγρ.· ‖ παθ. ὑφίσταμαι βιαίαν ἐπίθεσιν διὰ λόγων, ὑβρίζομαι, φέγομαι θορυβωδῶς : Ὑπόθεσις γ' ἐν Ἀριστφ.Νεφ. προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδός.

προσκαταλαμβάνω στερεώνω, δένω ἐπί τινος ἢ πρός τι πρᾶγμα : Ἱππ.Ἄρθρ.43 τὰς δὲ χεῖρας παρὰ τὰς πλευρὰς περιτείναντα προσκαταλαβεῖν πρὸς αὐτὸ τὸ σῶμα· ‖ παθ. ἔναιμ ῥητίνῃ προσκαταλαμβάνεται ἔχουσι, περιέχουσι καὶ ῥητίνην ὡς συστατικόν : Ἱππ.Ἄρθρ.63· **2)** καταλαμβάνω προσέτι : Δίων Κ Ἐκλογ.92,1 (Sturz.).

προσκαταλέγω μτγν. καταλέγω, ἐγγράφω προσέτι ἢ εἰς προσθήκην τινός : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,67 παρθένοις τέτταρσιν οὔσαις δύο ἑτέρας προσκαταλέγω, Ἰώσ.ΑΙ 12,7,1, Πλούτ.Ἄρατ.14· κ. παθ. : Πλούτ.Ρωμ.20 ἑκατὸν μὲν ἐκ Σαβίνων πατρίκιοι προσκατελέχθησαν· **2)** ἀναγνωρίζω ὡς ἀνῆκόν τινί τι, συγκαταλέγω, συγκαταριθμῶ : Στράβ. 6,1,15 τοῖς ἔθνεσιν ἑκάστοις τὰς γειτνιώσας προσκαταλέγοντες νήσους.

προσκαταλείπω ἀφήνω προσέτι ὡς κληροδότημα, κληρονομίαν : Θουκ.2,36 ἀρχὴν.. προσκατέλιπον· ‖ ἐγκαταλείπω, ἀφήνω ἢ χάνω προσέτι : Θουκ.4,62 προσκαταλιπεῖν τὰ αὑτῶν, Πλούτ.Ἠθ.840Ε προσκαταλείπειν σχολήν· **2)** ἀφήνω περίσσευμα : ΠΔ Ἔξ.36,7 τὰ ἔργα ἦν αὐτοῖς ἱκανὰ εἰς τὴν κατασκευὴν ποιῆσαι καὶ προσκατέλιπον· **3)** εἰδ. εἰς ἀνατομὰς ἢ χειρουργίας, ἀφήνω ὀπίσω : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.50,48,5, Γαλ. 2,531· ‖ γεν. ἀφήνω τι ὄπισθέν μου : Ἰώσ.ΑΙ 2,4,5.

προσκαταλείφω καταλείφω προσέτι : Ἀριστλ. ΖΙ 552b,28 πηλῷ προσκαταλείφαντες ἐντίκτουσιν.

προσκαταλεπτύνω μτγν. λεπτύνω ἐντελῶς : Ῥούφ.Σατ.Γόν.15 (πιθ. λ.).

προσκαταλιπαρῶ-έω μσν. καταλιπαρῶ, ἐκλιπαρῶ λίαν προσέτι : Ἀνν.Κομν.2,242 (ἐκδ.Β.).

προσκαταλλάττομαι παθ. διαλλάττομαι, συνδιαλλάττομαι, συμφιλιοῦμαι προσέτι : Ἀριστλ.Ρητ. 1372ε,19 (δ.γρ. προ-).

προσκαταλύω μτγν. καταλύω, διαλύω προσέτι : Δίων Κ 47,32· ‖ προσαπολλύω, τελειώνω τὴν καταστροφήν τινος : Λιβάν.Λόγ.26,15 **τὸν ἀπειρηκότα αὐχένα μείζονι κακῷ τούτῳ προσκατέλυε.**

προσκαταμανθάνω καλῶς μανθάνω ἐπιπροσθέτως : Ἱππ.Διαίτ.1.

προσκαταμένω διαμένω, μένω ἔν τινι τόπῳ προσέτι ἢ ἔτι πλέον : Ὑπερείδ.Λυκόφρ 17 **προσκατέμεινα δὲ αὐτόθι τὸν τρίτον ἐνιαυτόν.**

προσκαταμετρῶ-έω πάπ. μετρῶ ἐπιπροσθέτως γῆν· ἐν χρ. τὸ παθ.

προσκατανέμω μτγν. παρέχω, χορηγῶ προσέτι : Πλούτ.Σόλ.19 **δευτέραν προσκατένειμε βουλὴν ἀπὸ φυλῆς ἑκάστης·** **2**) δίδω τινί τι προσέτι ὡς ἀνάλογον μερίδιον, διανέμω, διαμοιράζω προσέτι : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.33 **τὴν Καμπανίαν . . προσκατανέμοντα τοῖς ἀπόροις καὶ πένησιν.**

προσκατανόησις-εως (ἡ) τὸ προσέτι κατανοεῖν, αἴσθησις, παρατήρησίς τινος : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,29U.

προσκατανοῶ-έω κατανοῶ, διακρίνω, αἰσθάνομαι, παρατηρῶ τι προσέτι : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,24U.

προσκαταξαίνω μτγν., μέλλ. **προσκαταξᾰνῶ,** φθείρω, κατατρίβω προσέτι, ἐπάγω εἴς τινα ἢ εἴς τι φθοράν : Λυκόφρ.173.

προσκαταξύω καταξύω προσέτι : ΕΜ 412,53 **ζωγράφος . . τῇ γραφίδι προσκαταξύει.**

προσκαταπήγνῡμι μτγν. ἐμπήγω τι προσέτι : Αἰλ.ΖΙ 8,10 **προσκατέπηξε τὰ κέρατα εἰς θάμνον.**

προσκαταπίμπραμαι μτγν. κατακαίομαι προσέτι : Δίων Κ 62,17 **πολλοὶ προσκατεπρήσθησαν.**

προσκαταπλάσσω μτγν. κ. μσν. καταπλάσσω, ἐφαρμόζω ὡς ἔμπλαστρον προσέτι : Γαλ.12,819, Παῦλ.Αἰγ.3,81, Παράφρ.Ποι.π.Βοταν.86.

προσκαταπλήσσω μτγν. καταπλήσσω, κατατρομάζω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Δίων Κ 38,4.

προσκαταποντίζω μτγν. προσκαταποντῶ βλ.λ., μτφ. : Λιβάν. Λόγ. 33,13 **π- τὴν βουλήν.**

προσκαταποντῶ-όω μτγν. καταποντίζω, καταβυθίζω τινὰ ἤ τι ἐν τῇ θαλάσσῃ προσέτι : Δίων Κ 42,38 **προσκαταποντῶ ὁλκάδας** (ἀμφ.).

προσκαταπράττω μτγν. καταπράττω, ἐπιτελῶ, κατορθώνω τι προσέτι . Ἀριστείδ.1,394 J.

προσκαταπυκνῶ-όω μτγν. καθιστῶ τι ἔτι πυκνότερον, βεβαιότερον, στερεώτερον· ‖ κ. μτφ.: Πλούτ.Ἠθ.491Α **προσκαταπυκνῶ τὴν εὔνοιαν.**

προσκατᾰριθμῶ-έω καταριθμῶ, συγκαταριθμῶ, συγκαταλέγω προσέτι : Θεόφρ.Μεταφ.18 **τὸ μὴ ὂν προσκαταριθμεῖν εἰς τὴν τοῦ παντὸς φύσιν,** Πλούτ.Μάρκελλ.30 **τὴν ἀνθύπατον ἀρχὴν . . προσκατηρίθμησεν ταῖς ὑπατείαις.**

προσκαταρρήγνῡμι μτγν. διαρρηγνύω, ἀποσπῶ, κατασπῶ τι προσέτι : Δίων Κ 78,7 **προσκαταρρήγνυμι τὴν ἐσθῆτα·** ὁμ. κ. μέσ. : Δίων Κ 54,1.

προσκαταρῶμαι-άομαι σχόλ. καταρῶμαι προσέτι : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.248.

προσκατασήπω προξενῶ, ἐπιφέρω σῆψιν προσέτι : Ἱππ.Νούσ.2,2.

προσκατασκάπτω μτγν. κατασκάπτω, καταστρέφω τι προσέτι : Ἰωσ.Βί.10.

προσκατασκευάζω κ. παθ. κατασκευάζω, παρασκευάζω ἢ ἑτοιμάζω τι προσέτι : Δημ.467, Πολύβ.21,11,6 **δυνάστην προσκατασκευάζειν,** Διόδ.Σ 11,21 **πύλας . . καὶ ἄλλας προσκατεσκεύασε,** αὐτ. 43, Ἰώσ.ΑΙ 8,5,2 **π- πόλεις πόλεσι** (οἰκοδομῶ προσέτι), Πάπ. **προσκατασκευάζειν θησαυρὸν** (ἑτοιμάζειν ἄλλην σιταποθήκην)· κ. παθ. : Δημ.365 **ὀνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει·** **2**) ἀποδεικνύω ἐπιπροσθέτως : Ἀλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.260,32· **3**) μέσ. προμηθεύω δι' ἐμαυτόν, ἐφοδιάζομαι : Ἀριστλ.Τοπ.118a,13 **προσκατασκευάζεσθαι ἄλλα τινὰ τῶν καλῶν,** Ἰώσ.ΑΙ 15,9,4 **π- φρούριον.**

προσκατασκευαστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀποδεικνύων τι ἐπὶ πλέον : Ἀλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.750,11.

προσκατασπῶ-άω εἰδ. ἐπὶ πλοίων, σύρω πρὸς τὰ κάτω, ἤτοι ἀπὸ τῆς ξηρᾶς εἰς τὴν θάλασσαν, καθέλκω : Πολύβ.4,53,1 **ναῦς . . προσκατασπάσαντας αὐτοῖς ἀποστεῖλαι·** **2**) παθ. ἐν ἀναφ. ἔμετον, ἐξάγομαι μετά τινος ἄ. : Ἱππ.Κωακ.626.

προσκαταστρέφομαι μτγν. ὑποτάσσω εἰς ἐμαυτὸν προσέτι: Διον.Ἀλ.Ἰσοκρ.14 (δ.γρ.), Δίων Κ 37,7.

προσκατασύρω μτγν. σύρω τινὰ ἤ τι πρὸς τὰ κάτω προσέτι : Λουκίλλ.ἐν ΑΠ 11,174 **προσκατασύρειν χερὶ Ἄδωνιν.**

προσκατατάσσω μτγν. κ. πάπ. κατατάσσω, ἐξαρτῶ, προσαρτῶ, ἐπισυνάπτω : Πολύβ. 3,20,1 **προσκατατάττοντες ἔτι καὶ εἰς ἑκάτερα ῥηθέντας λόγους·** κ. παθ. κτ. μτχ. μελλ. : Πάπ. **εἰς τὴν φυλὴν ταύτην καταλεχθῆναι τοὺς δεῖνα καὶ τοὺς προσκαταταγησομένους·** **2**) διαβιβάζω, ποιοῦμαι μετάστασιν πράγμ. τινος εἴς τι : Φίλ.1,31 **προσκατατάσσειν τὸ γλυκὺ ὕδωρ τῇ γῇ,** Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32 **προσκατατάσσειν τὸ ὑγρὸν τῷ αἰθέρι·** **3**) συνεκδ. προσκολλῶ τινα εἴς τινα, ἐμβάλλω εἴς τινα ἀφοσίωσιν πρός τινα : Ἀρρ.Ἐπικτ.4,1,98 **προσκατατάσσειν τῷ θεῷ ἑαυτόν,** αὐτ. 89,91 ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. παθ. κτ. μτχ. μέλλ. β' : Ἐπιγρ. **τοὺς προσκατατᾰγησομένους.**

προσκατατείνω κατατείνω, ἐκτείνω, ἁπλώνω τι προσέτι : Ἱππ.Ἄρθρ.77, ΠΔΜακκ.4,9,19 (δ.γρ.).

προσκατατίθημι καταθέτω, καταβάλλω, πληρώνω προσέτι, ἢ ὡς ἐπὶ πλέον κατάθεσιν : Ἀριστφ.Νεφ.1235 **προσκατατιθέναι τριώβολον,** Πλάτ.Θεάγ.128Α **προσκατατιθέντας ἀργύριον πάνυ πολὺ μισθόν·** **2**) μτφ. προσθέτω, προσυποβάλλω παρατήρησιν : Γαλ.6,9.

προσκατατρέχω μτγν. ἐν ἀναφ. πρὸς χώραν διατρέχω ἐχθρικῶς προσέτι : Ἰώσ.ΑΙ 13,12,6.

προσκαταφεύγω λεξ. καταφεύγω, προσφεύγω που ἢ πρός τινα καὶ ἐγώ : Σουΐδ. ἐν λ. καθοσίωσις **προσκαταφεύγω τοῖς σηκοῖς.**

προσκαταφθείρω καταφθείρω, καταστρέφω τι προσέτι : Τέλ.59,604.

προσκαταφρονῶ-έω μτγν. καταφρονῶ τινος προσέτι : Δίων Κ 42,37.

προσκαταφυτεύω πάπ. φυτεύω ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως : Πάπ. **προσκαταφυτεύειν ἀρούρας.**

προσκαταχέω, μέλλ. **προσκαταχεῶ,** καταχέω, ἐπιχέω τι προσέτι : Ἱππ.Διαίτ.(παθ.).

προσκαταχρημᾰτίζω πάπ., μτχ. παθ. παρακ. **προσκατακεχρηματισμένην,** ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ προσκατακεχωρισμένην.

προσκαταχρῶμαι-άομαι μτγν. φονεύω προσέτι : Δίων Κ 72,14 **προσκαταχρῶμαι τοὺς ἐχθρούς.**

προσκαταχωρίζω πάπ. καταχωρίζω, καταγράφω τι προσέτι, εἰδ. προσθέτω πιστωτικὸν ποσὸν εἰς τὸ κατάστιχον **τραπέζης** ; Πάπ. **τὰ δ' ἐν τῷ ἐνεστῶτι μηνὶ γεγενημένα μὴ προσκαταχωριζέτωσαν εἰς τὴν ἐπάνω ἀναφοράν·** **2**) παθ. ἐπὶ ἐγγράφου, συνάπτομαι μετ' ἄλλου ἐγγράφου ἢ παραδίδομαι ὁμοῦ μὲ ἄλλο.

προσκαταψεύδομαι μτγν. ἀποθ. ψεύδομαι ὅλως διόλου περί τινος προσέτι : Πολύβ 12,13,3 **προσκατέψευσται τἀνδρός·** ‖ βεβαιῶ ψευδῶς προσέτι : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,17,8, Δίων Κ 45,31.

προσκατειλῶ-έω μτγν. τυλίσσω τι περὶ τὸ σῶμα : εἰκ.εἰς Σωρ.1.84 (παθ.).

προσκατεργάζομαι μτγν. ἀποθ. κατεργάζομαι, ἐκτελῶ, κατορθώνω τι προσέτι: Δίων Κ 37,39 **προσκατεργάζομαι τὰ λοιπά·** **2**) κερδαίνω τι διά

τῆς ἐργασίας προσέτι : Δίων Κ 56,41 **προσκατεργάζομαι μηδὲν ἕτερον·** **3)** φονεύω, ξεκάνω τινὰ προσέτι : Δίων Κ 63,29.

προσκατερείδομαι πάπ. πιέζομαι πρὸς τὰ κάτω προσέτι : Ἱππ.'Αρθρ.58 **προσκατερείδομαι πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ τῆς χειρός.**

προσκατερείπω μτγν. συμπληρώνω τὴν καταστροφήν τινος, κατακρημνίζω τι προσέτι: Παυσ. 3,7,10 **τὴν Ἑλλάδα . . προσκατήρειψε.**

προσκατεσθίω, μέλλ. **προσκατέδομαι,** κατεσθίω, κατατρώγω τι προσέτι : 'Αλεξ.π.'Αθήν.12,516f: **προσκατέδει τοὺς δακτύλους.**

προσκατεύχομαι κατεύχομαι, καταρῶμαι προσέτι : Θεόφρ.ΦΑΙτ.9,8,8 (δ. γρ.).

προσκατέχω κρατῶ τι σταθερῶς ἐπί τινος, οἷον ἐπὶ προσκεφαλαίου : Ἱππ.'Αρθρ.30 **προσκατέχειν τὴν κεφαλήν τινος·** **2)** ἐπαυξάνω τὴν δύναμιν τῆς συνοχῆς : 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,1,24.

προσκατηγορῶ-έω κατηγορῶ προσέτι : Θουκ. 3,42 **προσκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα** (κατηγορεῖν τινα προσέτι ἐπὶ ἐπιδείξει), Ξεν.'Απομν.2,6,34 **ἐὰν δέ σου προσκατηγορήσω ὅτι . . ,** Πλούτ.Περ. 32 **προσκατηγοροῦντες ὡς . . ·** **2)** ἐν τῇ λογικῇ, χρησιμοποιῶ πρόσθετον ὄνομα ἢ κατηγορούμενον : Γαλ.π.'Ορειβ.44,27,2· ‖ ἀποδίδω πρόσθετόν τι κατηγόρημα : Δέξιππ.Κατ.35,18· κ. παθ. : 'Αριστλ.'Ερμ.19b,19, αὐτ.Μεταφ.1054a,16· κ. μτ. δοτ. : 'Αριστλ.ΑΠρ.25b,22.

προσκατοικίζω μτγν. βάλλω, ἐγκαθιστῶ τινα νὰ διαμείνῃ προσέτι εἰς κατοικίαν ἢ ἀποικίαν, μεταφέρω τινὰ εἰς ἄλλον τόπον : 'Αρρ.'Αν.4,22,5 **προσκατοικίσας καὶ ἄλλους τῶν περιοίκων.**

προσκατόμνυμαι μτγν. ὁρκίζομαι προσέτι : Παυσ.5,42,2 **καὶ τόδε ἔτι προσκατόμνυνται.**

προσκατορθῶ-όω μτγν. καθιδρύω προσέτι : 'Ηλιόδ.ΑΙθ.6,13 **προσκατορθώσειν τῷ Θυάμιδι . . τὴν τῆς προφητείας ἱερωσύνην·** **2)** κατορθώνω, ἐπιτυγχάνω τι προσέτι : Δίων Κ 49,23.

προσκαυλῶ-έω, παρακ. **προσκεκαύληκα,** ἐκφύομαι ὡς καυλός, ἐν εἴδει στελέχους: Ἱππ.'Οστ.15.

πρόσκαυμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσκαίω βλ.λ. : **πρόσκαυμα χύτρας** (ἀσβόλη ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τοῦ δοχείου), **ΠΔ** 'Ιωὴλ 2,6, αὐτ.Να.2,10(11).

πρόσκαυσις-εως (ἡ) ἐπὶ ἄρτου, καῦσις, ἀνθράκωσις τῆς ἐπιφανείας, τῆς κόρας : Διεύχ.π.'Ορειβ. 4,5,2· ‖ κ. γεν. ἐπὶ ἐδωδίμων ὀπτῶν : Πλούτ. 'Ηθ.461C· **2)** μτφ. ζωηρὸς ζῆλος, ἔνθερμος πόθος : Φιλόδ.Ρητ.1,361S.

προσκαυστικός-ή-όν μτγν. ἐπὶ μαγείρου, ὁ αυνάζων, καίων τὰ ὀπτώμενα : Ποσειδ.1,7.

προσκεδάννυμι διασκορπίζω, διασκεδάζω προσέτι : **Προσκεδαννύμενος** (τίτλος κωμῳδίας τοῦ 'Αλέξιδος).

πρόσκειμαι κ. πάπ. κ. νεώτ. (περὶ τῶν ἰων. τ. βλ.λ. κεῖμαι) **ἐν χρ.** ὡς παθ. τοῦ προστίθημι κεῖμαι, εἶμαι τεθειμένος, εὑρίσκομαι πλησίον ἢ ἐπί τινος : 'Ιλ.Σ 379 **οὔατα . . προσέκειτο,** 'Αριστφ.Σφ.142 **σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο** (εὑρίσκεσαι πλησίον τῆς θύρας), Εὐρ.Φοίν.739, Θουκ. 4,112 **δοκοὶ τῷ τείχει προσκείμεναι·** ‖ ἐπὶ τόπων, κεῖμαι πλησίον, συνέχομαι, εἶμαι γειτονικός, συνορεύω : Πολύβ.3,24,2 **πρόσκειται τῷ καλῷ ἀκρωτηρίῳ·** ‖ **ὁ προσκείμενος ἵππος** ὁ πρὸς τὸ ἔσω μέρος εὑρισκόμενος ἵππος, ὅταν ὁ ἁρματηλάτης περικάμπτῃ γωνίαν:Σοφ.'Ηλ.722· **2)** μτφ. ὑπάρχω ἐπιπροσθέτως: Ξεν.Οἰκ.6,15 **προσέκειτο τὸ καλὸς** (π. Στοβ. ὁ καλὸς) **τῷ ἀγαθῷ·** **3)** κεῖμαι πλησίον τινός, εἶμαι κοντὰ κοντὰ : Σοφ.'Αντ.1223 **ἀμφὶ μέσσῃ περιπετῆ προσκείμενον·** **4)** ἐπὶ πεσσῶν, ὑποθέτων, ἐφαρμόζομαι, παραμένω **εἰς τὴν θέσιν μου** : Ἱππ.Γυν.Φύσ.109, **αὐτ.**Γυν.1,37· **5)** γεν. συμπεριλαμβάνομαι ἔν τινι, συνδέομαι μετά τινος : Σοφ.'Ηλ.240 **εἰ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ,** αὐτ.1040 **ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ,** Εὐρ.άπ 418 **κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη·** **6)** εἶμαι προσκεκολλημένος ἢ ἀφωσιωμένος εἴς τινα : 'Ηρ.6,61 **τῷ προσεκέετο τῶν ἀστῶν μάλιστα ὁ 'Αρίστων,** Θουκ.6, 89 **τῷ δήμῳ προσεκείμην μᾶλλον·** κ. ἀπολ. : Θουκ.8,52 **θεράπων προσέκειτο·** ‖ ἀφοσιοῦμαι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, λατρείαν θεοῦ τινος : Δίων Κ 51,25 **πρόσκειμαι τῷ Διονύσῳ,** 'Αρρ.'Επικτ.4,7,20 **πρόσκειται διάκονος καὶ ἀκόλουθος ἐκείνῳ** (ἐν τῷ θεῷ)· ‖ νεώτ. μτφ. διάκειμαι φιλικῶς πρός τινα, συμμερίζομαι τὰς ἀπόψεις, εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός : **πρόσκειται εἰς τὸ κόμμα, - προσκείμενοι τῇ κυβερνήσει·** **7)** ἀναφ. πρὸς πράγμ. ἢ γεγονότα, δίδω πίστιν εἰς ἱστορίαν τινά, εἰς τὸ λεγόμενον : 'Ηρ.4,11 **τῷ λεγομένῳ πρόσκειμαι·** **8)** ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν οἶνον, εἶμαι ἔκδοτος: 'Ηρ. 3,34 **τῇ φιλοινίῃ.. προσκέεσθαι·** **9)** ἐπιδίδομαι εἴς τι, ἔχω τὸν νοῦν μου,προσέχω εἴς τι:Σοφ.ΑΙ.407 **ἄγραις προσκείμεθα** (ἐπιδίδομαι εἰς τὴν θήραν), Θουκ.1,93 **ταῖς ναυσὶ μάλιστα προσέκειτο·** ‖ τείνω ν' ἀποδεχθῶ, ἀποδέχομαί τι, ἐγκύπτω εἴς τι : Πλάτ.Σοφ.254A **τῇ τοῦ ὄντος . . προσκείμενος ἰδέᾳ,** Πλούτ.Νικ.4 **θειασμῷ προσκείμενος,** 'Αριστείδ.2,315J **πρόσκειμαι τοῖς Δημοσθένους λόγοις,** Παυσ.2,21,10 **πρόσκειμαι . . τῇ 'Ομήρου ποιήσει·** **10)** ἐπιμένω, αἰτούμενος ἢ παρακαλῶν, ἱκετεύω : 'Ηρ.1,123 **Κύρῳ . . προσέκειτο δῶρα πέμπων,** Ξεν. 'Ελλ.3,4,7· κ. ἀπολ. : 'Αριστφ.άπ.543 **ἐπηκολούθουν κηντιδόλουν προσκείμενοι** (μετ' ὀχλήσεων), Θουκ. 7,18, Πλούτ.Περ.33 **δεόμενοι προσέκειντο·** ‖ ἐπὶ στρατ. ἐνν. πιέζω, στενοχωρῶ, καταδιώκω ἐκ τοῦ σύνεγγυς : 'Ηρ.9,57 **ἡ ἵππος . . προσεκέετο πᾶσα,** αὐτ.9,61 **τὸ γὰρ προσκείμενόν σφεας ἐλύπεε** (ἡ πίεσις τοῦ ἐχθροῦ . .), Εὐρ.ΙΤ 316 **κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον,** Θουκ.4,33 **ᾗ μάλιστα αὐτοῖς . . προσκέοιντο·** κ. μτφ. : Πλάτ.Φαῖδρ.240E **ἀνάγκης ἀεὶ προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι·** σπαν. μτ. αἰτ. : Εὐρ.ΙΑ 814 **οἱ μ' ἀεὶ προσκείμενοι** (δ.γρ. **οἵ δ' ἀεὶ**)· **11)** περιέρχομαι εἴς τινα, ἀνήκω τινί, ὑπάγομαι : 'Ηρ 1,118 **τοῖσι θεῶν τιμὴ αὕτη προσκέεται,** αὐτ.2,83, Εὐρ.Τρῳ.185 **τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων·** ‖ ἐπὶ ποιοτήτων : Σοφ.'Αντ.1243 **τὴν ἀβουλίαν ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν,** Εὐρ.Ρῆσ.266, αὐτ.Ἱππ.970 **τὸ δ' ἄρρεν αὐτοὺς ὠφελεῖ προσκείμενον,** 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 243,20 **τὸ ῥῆμα πρόσκειται τῇ προτέρᾳ αἰτιατικῇ** (ἀνήκει εἰς . .)· **12)** τριτοπροσ. ἀπόκειται εἴς τινα ὡς ἔργον : 'Ηρ.6,57 **προξείνους ἀποδεικνύναι τούτοισι προσκεῖσθαι,** αὐτ.1,119, Εὐρ.'Ελ.443 **ἐμοὶ τοῦτα πρόσκειται . . μηδένα πελάζειν . . δόμοις·** **13)** ἐπὶ ποινῶν, καταλογίζομαι : Ξεν.Προσ.4,21 **προσκειμένης ζημίας τῷ πωλοῦντι** (δ. ἀνάγν. πρακ-)· **14)** προστίθεμαι εἴς τι, ἐπισυνάπτομαι : Εὐρ.'Αλκ.1039 **ἄλγος ἄλγει προσκείμενον,** αὐτ.'Ηρακλ.483, Πλάτ.'Απολ.30E **προσκείμενον τῇ πόλει ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὥσπερ ἵππῳ,** 'Ισοκρ.15,196 **ταῦτα προσκείσθω . . τοῖς εἰρημένοις·** κ. ἀπολ. : Σοφ. ΟΤ 232 **ἡ χάρις προσκείσεται,** Πλάτ.Κρατ.393D **εἰ πρόσκειταί τι γράμμα οὐδ' εἰ ἀφῄρηται,** 'Απολλ. Δύσκ.'Αντων.86,12,Γαλ.16,491 **τὰ ἀντίγραφα οὐκ ἔχει προσκείμενον τῷ «φρενιτικοί» τὸ «εἰσίν»,** αὐτ.840· **15)** ἐχθρὸς **πρόσκειμαί τινι** μισοῦμαι ὑπό τινος : Σοφ.'Αντ.94· **16)** ἀριθμ. κ. γεωμ. προστίθεμαι, ἀντίθ. ἀφῃρῆσθαι : 'Αριστλ.ΗΝικ.1132b,7, αὐτ.1138a, 19, 'Αρχιμ.'Ελ.10 **προσκείσθω ποτί . .·** **17)** ἐν τῇ λογικ. προστίθεμαι ὡς γνώρισμα ὁρίζον γενικὴν ἔννοιαν : 'Αριστλ.'Ερμ.21a,21 **τὸ προσκείμενον,** αὐτ.ΑΠρ.30a,1, αὐτ Μεταφ.1029b,31· **18)** καθορίζομαι, ὁρίζομαι, **ἐν ἀναφ.** πρός τι : **Πάπ. ὁ οὗτος χρόνος πρόσκειται.**

προσκείρομαι μτγν. κείρομαι προσέτι: Χρύα. Στωϊκ.π.'Αθήν.13,565A **τὸν πρῶτον προσκειράμενον παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην.**

προσκέλλω, ἀόρ. προσέκελσα, ὠθῶ, φέρω εἰς τὴν ξηράν, προσορμίζω πλοῖον : 'Ορφ.'Αργ. 1050 **ποιάνθη** (ἢ ποιανθεῖ) **νήσῳ προσεκέλσαμεν,** 'Οππ.'Αλ.2,500, Νόνν.Δ 3,47.

προσκενῶ-όω μτγν. κενῶ, ἀδειάζω προσέτι : Γαλ.15,727, 'Επιφάν.1,132C.

προσκέπασμα-ατος (τὸ) μτγν. προκάλυμμα, προφυλακτικὸν σκέπασμα : Πολυδ.7,208.

προσκεπαστής (ὁ) μτγν. προασπιστής, ὑπερασπιστής, προστάτης : Μέν Πρ.115D.

προσκέπτομαι προσκοπῶ βλ.λ.

προσκερδαίνω, ἀόρ. προσεκέρδανα (Πολύβ. 31,28,12, Αἰν.Γαζ.Θεόφρ.35B), παρακ.**προσκεκέρδηκα** (Δημ.1292), προσέτι, ἐπὶ πλέον κερδαίνω, εἶμαι κερδισμένος μὲ τὸ παραπάνω, ἀπολ. : Δημ.1292 **ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν οἱ δανείσται προσκεκερδήκασι καὶ οὐκ ἀφείκασι τούτοις οὐδέν·** **2)** κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένα ἀγαθά· μτ. αἰτ. τοῦ ἀντικ.: Πολύβ.31,28,12 **πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων ἡδονῶν ἀποσχόμενος προσεκέρδανε τὴν σωματικὴν ὑγίειαν καὶ τὴν εὐεξίαν.**

προσκεφαλάδα (ἡ) δημ. μέγα προσκεφάλαιον.

προσκεφαλάδι(ον) (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ προσκεφάλαιον βλ.λ., μαξιλάρι κλίνης : Εὐστ.1552,31, 'Ερωτόκρ.3,1649 **ἐκούμπισε τὴν κεφαλὴ εἰς τὸ προσκεφαλάδι,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.125,1 **δὲ μ' εἶδες, δὲ μ' ἐγνώρισες . . ποὺ φὲς ἐβραδιαστήκαμε σ' ἕνα προσκεφαλάδι ;** (συνεκοιμήθημεν).

προσκεφαλαιοθήκη (ἡ) νεώτ. ἡ ἐξ ὑφάσματος θήκη προσκεφαλαίου, κελύφι, μαξιλαροθήκη.

προσκεφάλαιον (τὸ) κ. νεώτ.¶δημ. **προσκεφάλι,** δωρ. ἐπιγρ. **ποτικεφάλαιον** κ. **ποικεφάλαιον** τὸ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν τιθέμενον ὑπόθημα κατὰ τὸν ὕπνον ἢ τὴν ἀνάπαυσιν, τὸ μαξιλάρι : 'Ιππ.'Αγμ.16, 'Αριστφ.Πλ.542 **ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου, λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ,** Λυσ.12,18 **τῶν φίλων ὁ μὲν ἱμάτιον ὁ δὲ προσκεφάλαιον . . ἔδωκεν εἰς τὴν ἐκείνου ταφήν,** ΚΔ Μάρκ.4,38 **καὶ ἦν αὐτὸς . . ἐπὶ τὸ προσκεφάλαιον καθεύδων,** Πάπ. **καὶ ἄλλα προσκεφάλαια πολύμιτα,** Γρυπ.Σκ.Τερρ. 72,4 **καὶ κρύβω τὸ κεφάλι | βαριά στὸ προσκεφάλι·** || πᾶν τὸ πρὸς ἀνάπαυσιν ὑποτιθέμενον : Κρατῖν.269, 'Ερμιππ.54, Θεόφρ.Χαρ.2,11 **καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελόμενος τὰ προσκεφάλαια αὐτὸς ὑποστρῶσαι,** ΠΔ'Ιεζ.13,18 **οὐαὶ ταῖς συρραπτούσαις προσκεφάλαια ἐπὶ πάντα ἀγκῶνα χειρός·** **2)** ἐν εἰδ. σημ. **προσκεφάλαιον βασιλικὸν** θησαυροφυλάκιον παρὰ τὴν κλίνην τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν : Χάρ.'Ιστ.2J· **3)** νεώτ. μηχανολ. ἕδρανον, ὑπέρεισμα **ἐφ' οὗ** ἐπικάθηται ἡ ἄτρακτος τῆς μηχανῆς ἢ μηχανήματός τινος.

προσκεφαλίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. τὸ προσκεφάλαιον, ἡ μαξιλάρα.

προσκέφαλο(ν) (τὸ) μτγν., **νεώτ. κ. δημ.** τὸ προσκεφάλαιον βλ.λ.I), ὑπόθημα τῆς κεφαλῆς, μαξιλάρι : Κυραν.25, 'Ερωτόκρ.2,21, αὐτ.4,90 **ἦτον καὶ τὸ προσκέφαλο τὰ δάκρια τζὶ γεμάτο,** αὐτ. 2,71· || φρ. **ἀγρύπνησε στὸ προσκέφαλό μου** μὲ περιεποιήθη λίαν κατὰ τὴν διάρκειαν ἀσθενείας μου· **2)** κ. κατὰ ποι. μτφ. χρ. πᾶν τὸ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν κοιμωμένου, ἀναπαυομένου ἢ τεθνηκότος κείμενον : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.21,5 **στρῶμά 'χουνε τὴ μαύρη γῆς, προσκέφαλο λιθάρια,** Σολωμ.Δυὸ 'Αδέλφια 16,1 **προσκέφαλο κόκκινο | τῆς κεῖται ἀποκάτου,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.20,9.

προσκηδής-οῦς-ές ὁ πρόξενος οἰκειότητος, στενής, ἀβρόφρονος φιλίας : 'Οδ Φ 35 **ἀρχὴν ξεινοσύνης προσκηδέος** (Εὐστ. «κηδεμονικῆς, φροντιστικῆς»)· || **ἀβρόφρων,** προσηνής : 'Απολλ.Ρ 3,588· **2)** συγγενὴς ἐξ ἀγχιστείας πρός τινα, μτ. δοτ. τοῦ προσ. : 'Ηρ.8,136· || κ. κτ. πληθ. **προσκηδέες** οἱ συγγενεῖς, οἱ δικοί, τὸ σμγγενολόϊ : Θεαίτ. ἐν ΑΠ 7,444, 'Απολλ.Ρ 4,717.

προσκήνιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δωρ. 'Επιγρ. **προσκάνιον** τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου, ὅπου ἕδρων οἱ ἠθοποιοί, τὸ λογεῖον βλ.λ.I) : Πολύβ.30,22,4 **τούτους δὲ στήσας ἐπὶ τὸ προσκήνιον μετὰ τοῦ χοροῦ αὐλεῖν ἐκέλευσε,** Πολυδ.4,123, 'Επιγρ.· || ὁμ. κ. ἐν τῷ νεωτέρῳ θεάτρῳ τὸ μεταξὺ τῆς αὐλαίας καὶ τῆς ὀρχήστρας μέρος· **2)** παραπέτασμα πρὸ τῆς σκηνῆς φέρον ἀπεικονισμένας παραστάσεις : Δοῦρ. 14J **γινομένων δὲ τῶν δημητρίων 'Αθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ παρασκηνίου ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὀχούμενος,** 'Επιγρ.Δελφ. **τὸ προσκάνιον ἱστάτω 'Ηρακλείοις·** **3)** ἡ εἴσοδος σκηνῆς ὡς ἐνδιαιτήματος : ΠΔ 'Ιουδ.10,22 **καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ περὶ αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸ προσκήνιον·** || πάπ. τὸ προπύλαιον οἰκίας, κτ. πληθ.

προσκήπτω 'Ησ. προσημαίνω, προμηνύω, προαγγέλλω, προλέγω.

προσκηρυκεύομαι ἀποθ. ἀποστέλλω κήρυκα πρός τινα : Θουκ.4,118 **Βοιωτοὺς δὲ καὶ Φωκέας πείσειν φασὶν ἐς δύναμιν προσκηρυκευόμενοι.**

προσκηρύσσω μτγν., ἀττ. -ττω προσέτι κηρύττω : 'Επιγρ.· **2)** ἐπὶ πλέον, προσέτι καλῶ, προσκαλῶ : Λουκ.'Αλ.39 **κατακύφας ἐς τὸ ἄστυ, προσκήρυττε τοὺς φιλοσόφους.**

προσκιαγραφῶ-έω μτγν. σκιογραφῶ προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : 'Ιω.Χρυσ.2,509.

προσκίασμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ πρὸς σκίασιν τιθέμενον· κ. μτφ. πρόφασις : Νικητ.Χων.Χρον.184D.

προσκιγκλίζομαι μτγν., δωρ. **ποτικιγκλίζομαι** κινῶ τὴν πυγὴν ἢ τὴν ὀσφὺν ἐνώπιόν τινος, τοῦ κάνω τσακίσματα, λυγίσματα : Θεόκρ.5,117 **καὶ τὺ σεσαρὼς εὖ ποτεκιγκλίζευ.**

προσκιθαρίζω, δωρ. **ποτικιθαρίζω** συνοδεύω διὰ τῆς κιθάρας, ἀκκομπανιάρω : 'Επιγρ.Δελφ.

προσκινδυνεύω μτγν. ἐπιθέτω ἐμαυτὸν **εἰς** κινδύνους : Δίων Κ ἀπ.83,2.

προσκινητός-ή-όν μτγν. ὁ δεκτικὸς κινήσεως πρός τι : Νεῖλ.'Επιστ.264.

προσκινοῦμαι-έομαι παθ. μτ. μέσ. μέλλ. κινοῦμαι πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ ἐνώπιόν τινος· ἐν αἰσχρ. σημ. ἐπὶ γυναικὸς συνουσιαζομένης, κάνω τσαλίμια, κουνήματα : 'Αριστφ.Εἰρ.903, σύτ.'Εκκλ.256 **προσκινήσομαι, ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων,** Ξέναρχ.4,23· **2)** σπαν. κ. ἐν ἐνεργ. σημ. ἐπὶ ἀνδρός : Φερεκρ.131,3.

προσκίρτησις-εως (ἡ) μτγν. ἐλαφρὰ σκίρτησις, ἀναπήδησις ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος, ὡς ἐκδήλωσις συναισθήματος χαρᾶς : Γρηγ.Ναζ.2,352C.

προσκιρτῶ-άω μτγν. σκιρτῶ, ἀναπηδῶ ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος, ἐκ χαρᾶς:Γρηγ.Ναζ.2,352C.

προσκιχρῶ-άω μτγν. κ. γλωσσ. δανείζω προσέτι : Γλωσσ.,'Αθανάσ.1,133.

προσκλαίω μτγν., μσν. κ. νεώτ. κλαίω ἐπί τινι, ἢ διαρκοῦντός τινος : Αἰλ.ΠΙ 9,39· **2)** μσν. κ. νεώτ. τὸ μέσ. **προσκλαίομαι** μεμφιμοιρῶ, παραπονοῦμαι, κλαίγομαι : Καισάρ Δαπ ἐν Σάθ.3,13 **ἐβγῆκαν ἔμπροσθέν του πολλοὶ καὶ ἐπροσκλαίοντο πολλὰ ἀπὸ τὸν Δούκα Βόδα.**

πρόσκλαυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. **ἐκκλ.** ἡ μετὰ κλαυθμῶν παράκλησις, ἱκεσία· **εἰδ.** ὡς πρῶτος βαθμὸς τῆς μετανοίας· **2)** εἰδ. ἡ βαρυτέρα τῶν ποινῶν τῶν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ 'Εκκλησίᾳ ἐπιβαλλομένων εἰς τοὺς δημοσίᾳ ἁμαρτάνοντας, καθ' ἣν ἀπηγορεύετο εἰς αὐτοὺς ἡ εἰς τοὺς ναοὺς εἴσοδος, ἐπετρέπετο δὲ μόνον ὅπως πρὸ τῶν πυλῶν ἱστάμενοι παρακαλῶσι τοὺς εἰσερχομένους νὰ εὔχωνται ὑπὲρ αὐτῶν, ἵνα τύχωσι συγγνώμης.

προσκλείω μτγν. κλείω, περιορίζω : Γλωσσ.· 2) δωρ. τ. ποτικλαίγω άμτβ. ορίζομαι, συνάπτομαι, συνδέομαι πρός τι : Ήρακλεωτ.Πίν.2,69 τὰν . . διαστολὰν . . τὰν ποτικλαίγωσαν πότ τὰν πότοδον, αὐτ.2,107 τὸ ἔγγωνον τὸ ποτικλαῖγον πότ τὰν Ἡρακλείαν.

προσκληρῶ-όω μτγν. διανέμω τί τινι διὰ κλήρου, μτ. αἰτ. τοῦ προσ. κ. δοτ. τοῦ πράγμ.: Λουκ. Ἐρωτ.3 ἄχθῃ γὰρ ὅτι τούτῳ τῷ βίῳ ἡ τύχη προσεκλήρωσέ σε (σὲ προώρισε πρὸς τοῦτον τὸν βίον)· ‖ ἁπλῶς ἀπονέμω, προσδίδω, μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Φιλόδ.Στωϊκ.339,6 ἀκοσμίαν τινὶ προσκληροῦν· 2) ὁμ. τὸ μέσ. ἀπονέμω, προσνέμω : Φίλ.1,339 τιμὴν αὐτῷ προσκληρώσομαι· 3) παθ. ἀπονέμομαι, ἀποδίδομαι : αὐτ.2,366, Ἰώσ.ΠΙ 2,20,4· 4) ὁμ. παθ. προσκολλῶμαι, ἑνοῦμαι μετά τινος, ἀκολουθῶ τινα : ΚΔ Πράξ.17,4 καί τινες ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ.

πρόσκλησις-εως (ἡ) (προσκαλῶ) κ. νεώτ., δημ.-η κλῆσις βλ.λ., εἰδ. κλήτευσις διαδίκου ἢ μάρτυρος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου· Φώτ. «κλῆσις ἐπὶ δίκην» : Ἀριστφ.Σφ.1041 προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συνεκόλλων, Πλάτ.Νόμ.846C λήξεών τε πέρι δικῶν καὶ προσκλήσεων καὶ κλητήρων, Δημ.1054 καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον, καθ' ὃν ἡ πρόσκλησίς ἐστι παρὰ τοῦ ἔχοντος τὸν κλῆρον· 2) νεώτ. κ. δημ. καθόλου, πᾶσα κλῆσις, κάλεσμα, προσκάλεσμα : πρόσκλησις εἰς χορόν - εἰς ἑορτὴν - εἰς γάμον· 3) ἰδθ.νεωτ.κ. τὸ ἔγγραφον ἢ δελτίον δι' οὗ προσκαλεῖταί τις που, προσκλητήριον : ἔλαβον ἐπίσημον πρόσκλησιν διὰ τὴν αὐριανὴν ἑσπερίδα, - ἡ παροῦσα θεωρηθήτω καὶ ὡς ἰδιαιτέρα πρόσκλησις (συνήθης κατακλεὶς τῶν ἀγγελτηρίων κηδείας)· ‖ κτ. συνεκδ. δελτίον ἐπιτρέπον τὴν δωρεὰν εἴσοδον εἰς δημόσιον θέαμα ἢ ἀκρόαμα : ἔχω πρόσκληση γιὰ τὴν ἀποψινὴ διάλεξη· 4) ὁμ. νεώτ. εἰδ. ἡ ὑπὸ τὰ ὅπλα κλῆσις κληρωτῶν ἢ ἐφέδρων, ὡς καὶ ἡ εἰδικὴ ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν δι' ἧς οὗτοι καλοῦνται : μελετᾶται ἡ πρόσκλησις τῶν ἀγυμνάστων ἐφέδρων.

προσκλητήριο(ν) νεώτ. κ. δημ. ἔγγραφον ἢ ἔντυπον σημείωμα ἢ δελτίον δι' οὗ γίνεται πρόσκλησις : προσκλητήριον χοροῦ - γεύματος, - μᾶς ἔστειλαν προσκλητήρια γιὰ τὸ γάμο τῆς κόρης των· 2) εἰδ. στρατ. ὡς οὐσ. σάλπισμα ἢ τυμπάνισμα δι' οὗ καλοῦνται οἱ ἄνδρες πρὸς σύνταξιν : βάρεσε προσκλητήριο· ‖ ὁμ. ἡ καθ' ἑσπέραν γινομένη μεγαλοφώνως ἀνάγνωσις τοῦ ὀνομαστικοῦ καταλόγου τῶν ἀνδρῶν στρατιωτικοῦ τινος τμήματος ἢ ὑπηρεσίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς παρουσίας αὐτῶν.

προσκλητικός-ή-όν μτγν. ὁ δι' οὗ προσκαλεῖταί τις, ὁ χρησιμεύων πρὸς πρόσκλησιν : Πλούτ. Ἠθ.354D προσκλητικὴ φωνή· 2) προκλητικός, ἀγηνευτικός : Φίλ.2,496 προσκλητικὴν ἔχει δύναμιν τὸ κάλλος.

πρόσκλητος-ον σχόλ. κ. Ἐπιγρ. ὁ προσκληθείς, ὁ διὰ προσκλήσεως συνελθὼν : Σχόλ. Ἀριστφ. Ἀχ. 19 πρόσκλητος ἐκκλησία (ἔκτακτος συνέλευσις τοῦ λαοῦ εἰς τὰς δημοκρατουμένας ἑλληνικὰς πόλεις συγκαλουμένη ὅπως δικάσῃ ἄνδρας ἐπιφανεῖς, ὡς π.χ. πρεσβευτάς, ξένους δικαστάς), Πάπ. συναγαγεῖν πρόσκλητον βουλήν· 2) ἰδθ. τὸ θηλ. ἡ πρόσκλητος ὡς οὐσ. ἡ συνέλευσις : Ἐπιγρ.

πρόσκλιμα-ατος (τό) πάπ. κλίσις πρός τι, ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, κτ. πληθ.

προσκλινής-οῦς-ές μσν. κ. νεώτ. κεκλιμένος ἐπί τινος, ἀνακεκλιμένος, γερμένος : Γεωπ.9,3,2· 2) νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐπίπεδος ἀνωτάτη ἐπιφάνεια τοῦ προπετάσματος ὀχυρώματος.

πρόσκλιντρον (τό) τὸ ἐφ' οὗ προσκλίνεταί τις, ἔρεισμα ἀνακλίντρου : ΕΜ 690,29 κλιντῆρα, τὸν θρόνον τὸν ἔχοντα πρόσκλιντρον.

προσκλίνω κ. νεώτ., ἐπ. κ. δωρ. ποτικλίνω κλίνω τι πρός τι, στηρίζω τι ἐπί τινος, γέρνω, ἀκουμπῶ : Ὀδ.Φ 138 ὠκὺ βέλος καλῇ προσέκλινε κορώνῃ, αὐτ.165· ‖ παθ. στηρίζομαι, ἐρείδομαι : αὐτ.Ζ 308 ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμεῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ (τῇ κίονι)· κ. ἀπολ. : Πίνδ.Π 1,28 νῶτον ποτικεκλιμένον· 2) κλείω : Ἰώσ.ΑΙ 5,4,2 προσκλίνειν τὴν θύραν· 3) ἀμτβ. στρέφομαι πρός τινα : Φιλόστρ. Ἀπολλ.3,30· 4) στρέφω, κλίνω τι πρός τι· μτφ. προσέλκω : Πλούτ.Ἠθ.36D προανοίγει καὶ προσκλίνει τὴν τοῦ νέου ψυχὴν τοῖς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγοις (ἰδ. ἀνάγν. ἀντὶ προκινεῖ), Ἰάμβλ.Μυστ.1,12 τὸν νοῦν τῶν θεῶν τοῖς ἀνθρώποις προσκλίνειν· 5) ἔχω κλίσιν, ῥοπήν, αἰσθάνομαι ψυχικὴν συμπάθειαν πρός τινα, συντάσσομαι πρὸς τὰς ἀπόψεις τινός, πηγαίνω μὲ τὸ μέρος του: Πολύβ.4,51,5 οὐ μὴν ἀλλὰ προσκλίνων τοῖς Ῥοδίοις ὁ Πτολεμαῖος κατὰ τὴν ὅλην αἵρεσιν· ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένα : Ἀγαθρχ. ἀπ. Ἱστ.16J ταῖς Μιθριδάτου ἐλπίσιν προσκλίνειν· ‖ κ. παθ. προσκλίνομαί τινι προσκολλῶμαι, ἀφοσιοῦμαι : ΠΔ Μακκ.2,14,24 ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσεκέκλιτο, ΚΔ Πράξ.5,36, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,234· 6) εἰδ. ἐν γραμμ. ἐνν. κλίνω, σχηματίζω τοὺς τύπους : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.324,18· 7) ῥηματ. π. πρόσκλισις, πρόσκλιτον.

πρόσκλισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κλίσις, ἐπιστήριξις ἐπί τινος, ἀκούμπημα : Διόδ.Σ 3,27 διόπερ τὸ δένδρον διὰ τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸ πλεονάκις πρόσκλισιν τοῦ ζῴου· ‖ ἐν εἰδ. σημ. στήριξις, κλίσις τῶν γονάτων πρὸς τὴν γῆν, γονυκλισία, κτ. πληθ. : Ἰάμβλ.Μυστ.1,12 2) κλίσις, ῥοπὴ πρός τινα κατεύθυνσιν : Πολύβ.6,10,10 τὴν μερίδα . . ταύτην ἀεὶ γίγνεσθαι μείζω τῇ τῶν γερόντων προσκλίσει· ‖ ὁμ. κ. μτ. δοτ. τοῦ προσ. ψυχικὴ κλίσις, συμπάθεια πρός τινα : αὐτ.5, 51,8 πρόδηλον μὲν ἀπεδείκνυε τὴν μετάνοιαν καὶ πρόσκλισιν τῷ βασιλεῖ . .· ‖ οὕτω κ. ἀναφ. πρὸς πράγμ. ἢ ἀφῃρημένας ἰδέας, μτ. δοτ. : Στωϊκ.ἀπ.2,37 πρόσκλισις δόγμασιν, Διογ.Λ Προοίμ.20, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,16· ‖ ὁμ. κ. μτ. γενικ. : Στωϊκ.ἀπ.2,37 αἵρεσίς ἐστι πρόσκλισις δογμάτων· κ. ἀπολ. : Καρνεάδ.κ.Κλειτόμ.π.Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1, 230 μετὰ προσκλίσεως· ‖ φρ. κατὰ πρόσκλισιν μὲ ἰδιαιτέραν εὔνοιαν, μεροληπτικῶς : ΠΔ Τιμ. 1,5,21 μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν.

πρόσκλιτον (τό) μσν. ἀνάκλιντρον : ΕΜ 519,42.

προσκλύζω, δωρ. ποτικλύζω κατακλύζω, καλύπτω διὰ κυμάτων, πλημμυρίζω, μτ. δοτ. : Χρησμ. π.Αἰσχίν.3,112 πρίν γε θεοῦ τεμένει κῦμα ποτικλύζῃ, Πολύβ.5,59,5 ὄρος . . ᾧ πρὸς μὲν τὴν ἀφ' ἑσπέρας πλευρὰν προσκλύζει τὸ καταλῆγον τοῦ πελάγους· κ. παθ. κατακλύζομαι, καλύπτομαι : Διόδ.Σ 1,31 πλευρὰ πᾶσα σχεδὸν ἀλιμένῳ θαλάττῃ προσκλυζομένη· 2) ἀμτβ. ἐκχειλίζω, πλημμυρῶ : Ξεν.ΚΠ 6,2,22 ἔνθα . . θάλαττα . . προσκλύζει, Πλούτ.Δίων 24 ἡ δὲ προσκλύζουσα πρὸς τὴν ἀκρόπολιν θάλασσα· 3) κ.ἐν μτφ. χρ.: Λουκ. Ἐρωτ.53 τοῖς ὄμμασι τοῦ κάλλους μονονουχὶ προσκλύζοντος· 4) ῥηματ. π. πρόσκλυσις, πρόσκλυσμα, προσκλύστιος.

πρόσκλυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ δι' ὕδατος λοῦσις, πλημμύρισμα : Διόδ.Σ 3,19 τὸ δὲ φυσικὸν περὶ τοὺς τόπους καῦμα τῇ συνεχεῖ τοῦ κύματος προσκλύσει διορθούμενοι· 2) νεώτ. εἰδ. ἐν νομ. χρ. ἡ διὰ ποταμίου ῥεύματος ἀπότομος προσθήκη εἰς κτῆμα τεμαχίου γῆς ἐξ ἄλλου κτήματος ἀποσπασθέντος : κτῆσις κυριότητος διὰ προσκλύσεως ἐπὶ ὀχθῶν ποταμῶν πλευσίμων.

πρόσκλυσμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ πρὸς πλύσιν, πρὸς λοῦσιν ὕδωρ : Διοσκ.I,II5, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ. 9,23 Τίτλ.' || εἰδ. ὕδωρ πρὸς λοῦσιν τῆς κόμης, λοσιόν : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,1,39· || ὁμ. πρὸς πλύσιν τῶν ὀδόντων : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,17,1.'

προσκλύστιος (ὁ) μτγν. ὁ ἐπὶ τῶν θαλασσίων ὑδάτων ὁρμητικῶς φερόμενος, ὁ διὰ τῶν κυμάτων ὁρμῶν κατά τινος, ὡς προσωνυμία τοῦ Ποσειδῶνος : Παυσ.2,22,4 **Ἀργεῖοι . . ἱερὸν Ποσειδῶνι ἐποίησαν Προσκλυστίῳ.**

προσκλῶμαι-άομαι, παθ. παρακ. προσκέκλασμαι, συντρίβομαι, συνθλίβομαι ἐπί τινος, σπάζω ἐπάνω : Ξεν.Ἱππ.7,6 **τὸ σκέλος, εἰ προσκόψειέ τῳ προσκεκλασμένον ἂν εἴη**

προσκνήθω κνήθω, ξέω, τρίβω : Τραγ.Ἀδέσπ. 383 **κάπρον παῖς χειρὶ προσκνήθων νέᾳ** (γαργαλίζοντας μὲ τὸ χέρι).

πρόσκνισμα-ατος (τὸ) σχόλ. ἐρεθισμός, μτφ. σκῶψις : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1582.

προσκνυζῶμαι-άομαι μτγν. ἐπὶ κυνός, μετὰ κνυζηθμῶν, ὑλακῶν, σκιρτῶ πρό τινος, περισσαίνω τινά : Φιλόστρ.Ἡρ.Προοίμ.' || κ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου κολακεύοντος : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,10 **πολλὰ τοῖς ποσὶ τῆς Ἀρσάκης προσκνυζομένη, καὶ παντοίαις κολακείαις ἐξειπεῖν τὸ πάθος ἐπαγομένη.**

προσκνῶμαι-άομαι, ἀπαρφ. προσκνῆσθαι, παθ. ἢ μέσ. κνήθομαι, προστρίβομαι πρός τινι, τρίβομαι πάνω, μτ. δοτ. : Ξεν.Ἀπομν.1,2,30 **ὁ Κριτίας ἐπιθυμῶν Εὐθυδήμῳ προσκνῆσθαι,** Πλούτ.Ἠθ.917D· **μτ. αἰτ.** ἐμπροθ. : Δίων Χρ.6,18 **ἰχθύες προσκνώμενοι πρὸς τὸ τραχύ.**

προσκογχυλίζομαι μτγν. μέσ. γαργαρίζω, κάνω γαργάρα : Ἀέτ.8,44.

προσκοιμίζομαι κατακλίνομαι,κοιμῶμαι πλησίον, μτ. δοτ : Ξεν.Ἑλλ.5,1,19 **τοτὲ δὲ κώπαις προσκοιμιζόμενος** (ἐν τοῖς πλείστοις κώδ. προσκομιζ-).

προσκοινοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. ἐπὶ κρίκων, εἶμαι ὁμοίως προσηρμοσμένος, συνδεδεμένος : Ἰώσ.ΑΙ 3,7,5.

προσκοινωνῶ-έω κοινωνῶ, μετέχω τινός, μτ.γενικ. τοῦ πράγμ. : Πλάτ.Σοφ.252Α **τί δαί; ἔσται πότερον αὐτῶν, οὐσίας μὴ προσκοινωνοῦν;** || λαμβάνω μέρος, εἶμαι συνεργός· ὁμ.μτ. γενικ. : Δίων Κ 66,12 **προσκοινωνεῖν τῶν δρωμένων** 2) μτβ. παρέχω εἴς τινα μέρος, μτ. δοτ. τοῦ προσ.κ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Δίων Κ 37,56 **προσκοινωνεῖν σφίσι τῶν παρόντων** κ. ἐμπροθ. : Δημ.918 **προσκοινωνήσας τούτῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων.**

πρόσκοιτος-ον μτγν. ὁ ἐν τῇ κοίτῃ χρησιμεύων, ὁ κατὰ τὴν πρὸς ὕπνον κατάκλισιν ἐν χρήσει ὤν : Φίλ.1,635 **πρόσκοιτον ἱμάτιον** (τὸ νυκτικὸν ἔνδυμα)· πρβλ. κοιτωνίτης βλ.λ.2).

προσκόλλημα-ατος (τὸ) μτγν. συγκόλλησις, προσκόλλησις : Γαλ.Χρ.Μορ.9,18.

προσκόλλησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσκολλῶ βλ.λ., συγκόλλησις, ἐπικόλλησις, διὰ κολλώδους ὕλης προσάρμοσις : Ἰώσ.ΑΙ 8,3,2· 2) νεώτ. εἰδ. πρόσκαιρος τοποθέτησις ἀνδρῶν ἢ κτηνῶν εἰς στρατιωτικὸν τμῆμα πρὸς μισθοτροφοδοσίαν ἢ νομήν· 3) μτφ. ἔμμονος, πιστὴ ἀφοσίωσις εἰς πρόσωπον ἢ ἰδεολογίαν· || ὁμ. ἡ σχληρὰ ἐπιμονὴ εἰς τὴν μετ' ἄλλου προσώπου σχέσιν ἢ συναναστροφήν· || φρ. **εἶναι τῆς προσκολλήσεως** περὶ αὐτοκλήτου φορτικοῦ ἢ παρασίτου.

προσκολλητός-όν σχόλ. κ. πάπ. ὁ διὰ προσκολλήσεως ἡρμοσμένος, προσκεκολλημένος : Σχόλ. Σοφ.Τρ.768· 2) πάπ. εἰδ. ἐπὶ οἰκίσκων προσηρτημένων τῷ κυρίῳ οἰκοδομήματι : Πάπ. **τὸ ἐποίκιον τὸ κτιζόμενον προσκολλατόν.**

προσκολλίζομαι μτγν. προσκολλῶμαι : Ἀνθέμ. 155W (ἀμφίβ.).

πρόσκολλος-ον, δωρ. ποτίκολλος ὁ διὰ προσκολλήσεως ἡρμοσμένος, προσκολλητός : Πίνδ.όπ. 241 **ποτίκολλον ὅτε ξύλον ξύλῳ,** Ζώσ.Ἀλχ.222Β **πρόσκολλος τῷ βατανίῳ·** 2) εἰδ. τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. ἐπὶ παραρτημάτων οἰκίας : Πάπ. **πρόσκολλα τοῦ αὐτοῦ οἴκου·** πρβλ. προσκολλητός 2).

προσκολλῶ-άω κ. νεώτ. κ. δημ. κολλῶ τι ἐπί τινος, εἴς τι, διὰ κόλλας, κολλώδους οὐσίας, προσαρμόζω : Ἱππ.Ἄρθρ.33· || παθ. γενικ. σταθερῶς κολλῶμαι : Διοσκ.2,9 **τοῖς θαμνίσκοις προσκολλᾶσθαι** (ἐπὶ κοχλίου), Ἀλέξ.Ἀφρ.Προβλ.2 **ἀφ' ἑαυτοῦ προσκολλᾶσθαι τῷ τρεφομένῳ μορίῳ·** 2) παθ. μτφ. ἐμμένω εἴς τι, ἐμμόνως, σταθερῶς ἀφοσιοῦμαι : Πλάτ.Φαίδ.82Β **παραλαβοῦσα οὕτων τὴν ψυχὴν ἡ φιλοσοφία ἀτεχνῶς διαδεδεμένην ἐν τῷ σώματι καὶ προσκεκολλημένην,** αὐτ.Νόμ.728Β,Φίλ.ἀπ.514 **ψυχαὶ προσκεκολλημέναι Θεῷ·** || ἀκολουθῶ τινα, γίναμαι θιασώτης : ΠΔ Λευϊτ.19,31 **καὶ τοῖς ἐπαοιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε·** 3) ὁμ. παθ. ἐν εἰδ. χρ. περὶ τῶν συζυγικῶν σχέσεων : ΠΔ Γεν.2,24 **καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν,** ΚΔ Ματθ.19,5· 4) ὁμ. παθ. νεώτ. κ. δημ. ἐπιμένω σχληρῶς, φορτικῶς εἰς τὰς σχέσεις μετά τινος προσώπου, καὶ δὴ καὶ μετ' ἰδιοτελείας· || νεώτ.κ. ἁπλῶς, παρεισάγομαι, μπαίνω σὲ παρέα : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.7 **ὅλην τὴν ἡμέραν προσεκολλήθη εἰς μίαν συντροφιάν·** 5) ἀμτβ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ λογοτεχνικοῦ ὕφους, εἶμαι πυκνός, συμπαγής : Διον.Ἀλ.Δημ.43· 6) νεώτ. εἰδ. στρατιωτ. τοποθετῶ προσκαίρως στρατιώτην ἢ βαθμοφόρον ἢ κτήνας εἴς τι στρατιωτικὸν τμῆμα πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ἢ πρὸς μισθοτροφοδοσίαν ἢ νομήν· 7) ρηματ. π. προσκόλλημα, προσκόλλησις, προσκολλητός, πρόσκολλος.

προσκομιδή (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ προσκομίζω βλ.λ., προσαγωγή : Πάπ. **προσκομιδὴν ποιήσασθαι πλακῶν·** || Ἡσ. «προσκαμιδή· ἀναφορά»· 2) ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ἡ προετοιμασία τῶν τιμίων δώρων διὰ τὸ μυστήριον τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἄ. πρόθεσις, προσφορά : Παλλάδ.Λαυσ.1250C **τὸν ἄρτον τῆς προσκομιδῆς, - ἡ προσκομιδὴ τῶν τιμίων δώρων·** 3) ὁμ. ἡ κόγχη ἢ ἡ μικρὰ τράπεζα (παρατραπέζιον) ἡ ἐντὸς τοῦ Ἁγίου Βήματος τῶν ὀρθοδόξων ναῶν, ἀριστερὰ τῆς Ἁγίας Τραπέζης κειμένη, ἡ χρησιμεύουσα πρὸς τὴν ἱερὰν ταύτην τελετήν.

προσκομίζω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. προσκομιῶ (Θουκ.4,115), φέρω, κομίζω τι εἴς τινα τόπον, μεταφέρω : Θουκ.1,50 **καὶ τῶν πλείστων ἐκράτησαν ὥστε προσκομίσαι πρὸς τὰ Σύβοτα,** αὐτ.4,115, Ξεν.ΚΠ 7,3,4 **ἡ γυνὴ ἀνελομένη τὸν νεκρόν . . προσκεκομικέναι αὐτὸν ἐνθάδε,** αὐτ.Οἰκ.11,16,Δημ. 1277 **ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀνοικοδομεῖ·** || κ.παθ. εἰδ. ἐπὶ πλοίων, φέρομαι εἴς τινα τόπον : Θουκ.1,51 **αἱ εἴκοσι νῆες . . προσκομισθεῖσαι κατέπλεον εἰς τὸ στρατόπεδον,** Ξεν.Γαλ.5,1,19· || κ. ἐν εἰδ. ἐνν. φέρω τι πρὸς τὸ μέρος τινός : Πλούτ.Ἄρατ.25 **τοῖς Ἀχαιοῖς πρ- τὴν πόλιν·** 2) παρουσιάζω, ἐμφανίζω : Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,2,11 **προσκομίζουσι πάντα τὸν σύνδεσμον τῶν ἐπιστολῶν,** Χρον.Μορ.231Η **τὰ πιττάκια ὅπου ἐβάσταξαν, πρῶτα τοῦ ἐπροσκομίσαν, - ὁ ἐνάγων δὲν προσεκόμισεν ἐπαρκεῖς ἀποδείξεις εἰς τὸ δικαστήριον·** 3) κ. μέσ. κομίζω οἴκαδε : Θουκ. 1,74 **ὥστε καὶ ναυάγια πλεῖστα καὶ νεκροὺς προσκομίσασθαι·** || φέρω ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰσάγω : Ξεν.ΚΠ 6,1,23 **ἐκάθισε τὸ στράτευμα ἔνθα ᾤετο ὑγιεινότατον εἶναι καὶ εὐπροσοδώτατον ὅσα ἔδει προσκομίζεσθαι·** 4) εἰδ. ἐν πάπ. καταβάλλω, καταθέτω : Πάπ. **προσκόμισαι τὰ καθήκοντα τέλη·** 5) εἰδ. ἐκκλ. τελῶ τὴν προσκο-

μιδὴν βλ.λ.2)· **6)** ρηματ. π. προσκομιδή, προσκόμισις, προσκομιστής, προσκομιστικός.

προσκόμισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσκομίζω βλ.λ., ἡ εἴς τινα τόπον κόμισις· || προσαγωγή, παρουσίασις: **ὁ ἐνάγων ὑποχρεοῦται εἰς προσκόμισιν τῶν ἀποδεικτικῶν στοιχείων**· **2)** εἰδ. τὸ πνευματιστικὸν φαινόμενον τῆς παρὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ ἄνευ ὑλικῆς τινος ἐπεμβάσεως εἰσδύσεως ἀντικειμένου τινὸς ἐντὸς κλειστοῦ χώρου.

προσκομιστής (ὁ) μτγν. ὁ κομίζων, προσκομίζων τι: Κύριλλ. κτ. Ἰουλιανοῦ 205Α.

προσκομιστικός-ή-όν μσν. ὁ εἰς προσκόμισιν χρησιμεύων: Ζωναρ. ἐν λ. προσαγωγικός.

πρόσκομμα-ατος (τό) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐφ' οὗ τις προσκόπτει, σκοντάφτει: ΠΔ Ἠσ.8,14 **καὶ οὐχ ὡς λίθου προσκόμματι συναντήσεσθε**, ΚΔΡωμ. 9,32 **προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκόμματος**· || γεν. κώλυμα, ἐμπόδιον: **ἡ ἀντιπολίτευσις προβάλλει προσκόμματα εἰς τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως**· **2)** ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ἡ πρὸς ἁμαρτίαν ἀφορμή, σκάνδαλον: ΠΔ Ἔξ.23,33 **ἐὰν γὰρ δουλεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονταί σοι πρόσκομμα**, ΚΔ Καρ.Ι,8,9 **βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν**, αὐτ.Ρωμ.14,13· **3)** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσκόπτω βλ.λ., βλάβη, πληγή, κτύπημα, ζημία: Πλούτ.Ἠθ.1048C, Ἀθήν.3,97F.

προσκοπεύομαι βλέπω, σκοπῶ ἐκ τῶν προτέρων, προβλέπω: Δημόκρ.92, Σύμμ.ΠΔ Ἰὼβ 15,22.

προσκοπή (ἡ) (1) ἡ προηγουμένως ἐνεργουμένη κατασκόπευσις, προκατόπτευσις: Θουκ.Ι,116 **ἐπὶ Καρίας ἐς προσκοπὴν τῶν Φοινισσῶν νεῶν οἰχόμεναι**, Δίων Κ 36,7 **ἐς προσκοπὴν πεμφθέντες**.

προσκοπή (ἡ) (2) μτγν. δυσαρέσκεια, ἀγανάκτησις, ἀπέχθεια: Πολύβ.6,7,8 **ἐφ' οἷς μὲν φθόνου γενομένου καὶ προσκοπῆς**, αὐτ.30,29,7,αὐτ. 31,10,4 **τοιαύτην γενέσθαι τὴν τῶν ὄχλων πρὸς αὐτὸν ἀλλοτριότητα καὶ προσκοπήν**, Διόδ.Σ 31, 17,Χρύσ.Στωϊκ.3,102,Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.Ι,195 **προσκοπῆς ἄξιοι**· || ἀφορμὴ δυσαρεσκείας, σκάνδαλον: ΚΔ Κορ.2,6,3 **μηδεμίαν.. διδόντες προσκοπήν**.

προσκόπησις-εως (ἡ) μτγν. πρόβλεψις, προνόησις: Ἀκύλ.κ.Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.7,7.

προσκοπιάζω Ἐπιγρ. προβλέπων, προνοῶν παρέχω: **πάντα τισὶ προσκοπιάζειν**.

προσκοπικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρόσκοπον βλ.λ.3): **προσκοπικὴ στολή, - προσκοπικαὶ ὀργανώσεις**· || δημ. τὸ οὐδ. **τὰ προσκοπικὰ** ἡ στολὴ τοῦ προσκόπου: **τοῦ πᾶνε ὡραῖα τὰ προσκοπικά του**.

προσκόπιον (τό) μτγν. εἶδος πετάσου, σκιαδίου, προκάλυμμα προφυλακτικὸν τοῦ μετώπου καὶ τῶν ὀφθαλμῶν: Ποσειδών.2J **πετάσια δ' ἐπιτεθειμένοι καὶ προσκόπια, σκιὰν μὲν ποιοῦντα**.

προσκοπισμός (ὁ) νεώτ. ὁ θεσμὸς καὶ ἡ ὀργάνωσις τῶν προσκόπων βλ.λ.3): **ὁ προσκοπισμὸς ἀποβλέπει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ σωματικὴν ἀγωγὴν τῶν παίδων, καὶ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν εἰς τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν καὶ προπαρασκευήν**.

πρόσκοπος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ προβλέπων, προσκοπῶν, προνοητικός: Πίνδ.ἀπ.231 **πρόσκοπος σύνεσις**, Αἰσχ.Εὐμ.105 **μοῖρα πρόσκοπος φρενῶν** (γρ. κῶδ. διόρθ. μοῖρ' ἀπρόσκοπος)· **2)** κ. νεώτ. ὡς οὐσ. ὁ παρατηρῶν πρὸ τῶν ἄλλων, ὁ προπορευόμενος πρὸς κατόπτευσιν, ἀνιχνευτής: Ξεν.Λακ. 12,6· κ. κτ. πληθ. σῶμα ἀνιχνευτῶν, κατασκόπων, ἡ προφυλακή: **αὐτ.ΚΠ 5,2,6 προεισπέμψας οὖν ὁ Κῦρος προσκόπους καὶ δύναμιν αὐτὸς οὕτως εἰσῄει**, Δίων Κ 40,10· **3)** νεώτ. κ. δημ. πρόσκοπος (ὁ,ἡ), δημ. θηλ. **προσκοπίνα** παῖς ἢ ἔφηβος ἀνήκων **εἰς τὴν ὀργάνωσιν** προσκόπων, σκοποῦσαν τὴν σωματικὴν καὶ ἠθικὴν ἀγωγὴν τῶν νέων, τὴν δι' ἀσκήσεων καὶ ἐκδρομῶν ἐν εἴδει ἀνιχνεύσεων στρατιωτικὴν προπαίδευσιν, ὡς καὶ τὸν ἐθισμὸν αὐτῶν εἰς τὴν πειθαρχίαν· πρβλ. προσκοπισμός· **4)** νεώτ. ναυτ. **πρόσκοπον πλοῖον** κ. ἁπλῶς **πρόσκοπος** ταχύπλουν πολεμικὸν σκάφος χρησιμεῦον πρὸς ἀνιχνεύσεις, ἄ. ἀνιχνευτικόν, ἀπόστολον, ἀγγελιοφόρον, δημ. ἀβίζο.

προσκοπτικός-ή-όν μτγν. ἐπιρρεπὴς ἢ ἐπιτήδειος εἰς δημιουργίαν σκανδάλων: Ἀρρ.Ἐπικτ. 1,18,9 **προσκοπτικὸς καὶ μισητικός**, Βέττ Βάλ.65,24.

προσκόπτω κ. νεώτ., μελλ.-κόψω, κρούω, κτυπῶ τι πρός τι, πρός τινι, ἐπάνω σὲ κάτι: Ἀριστφ.Σφ. 275 **ἢ προσέκοψ' ἐν τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που**, ΠΔ Ψαλμ.90(91),12 **ἐκ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου**· **2)** ἀμτβ. προσκρούω, προσπταίω τινί, κτυπῶ: Ξεν.Ἱππ.7,6. Ἀλεξ.81, Γρηγ.Ναζ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ.: **προσκοπτόμενα τῇ πέτρᾳ νήπια**, Ἐπιγρ.· || γεν. ἐμποδίζομαι: Ἀριστλ.Πρ.882b,18 **προσκόπτομεν τῷ ἀέρι**· ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ ὑγροῦ: Πλούτ.Λυκ.9 **καὶ τοῦ θολεροῦ προσκόπτοντος ἐντὸς καὶ προσισχομένου τοῖς ἄμβωσι**· || **πνεῦμα προσκόπτον** διακεκομμένη ἀναπνοή: Ἱππ.Ἀφ.4,68· || νεώτ. κ. μτφ. συναντῶ ἐμπόδια, προσκόμματα, ἀδυνατῶ νὰ προχωρήσω ἕνεκα δυσχερειῶν παρεμβαλλομένων, σκοντάφτω: **ἡ ἐπιχείρησις προσκόπτει εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν κεφαλαίων, - ἡ προσπάθεια συμβιβασμοῦ προσέκοψεν εἰς τὴν ἑκατέρωθεν ἀδιαλλαξίαν**· **3)** προστρίβομαι: Ἀριστλ.Μηχ. 852a,32 **προσκόπτειν τῷ ἄξονι**· **4)** ἔρχομαι εἰς κροῦσιν πρός τινα, δυσαρεστῶ τινα, γίνομαι κακός, μτ. δοτ.: Πολύβ.5,49,5 **προσέκοπτε μὲν τοῖς πολλοῖς, ἐλύπει δὲ καὶ τὸν Ἀντίοχον**· κ. ἐν ἐντονωτέρᾳ τοῦ **δυσαρεστεῖν** σημασίᾳ: αὐτ.7,5,6· **5)** δυσαρεστοῦμαι, ἀγανακτῶ κατά τινος, μτ. δοτ.: Πολύβ.1,21,7 **προσκόψαντες τῇ βαρύτητι τοῦ Μάρκου**, Διόδ.Σ 13,59 **τοὺς δὲ θεοὺς.. προσκόψαντες τοῖς ἐνοικοῦσι**, Πάπ. **ἵνα μή μοι προσκόψῃς**· || ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημ. καταστάσεις, βαρύνομαι, ὄχθομαι· ὁμ.μτ. δοτ.: Διόδ.Σ 4,61 **προσκόπτειν τῷ ζῆν**· κ. ἐν τῷ παθ. τ.: Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.2,27 **δῆμος προσκεκομμένος αὐτῷ** (δυσηρεστημένος πρὸς αὐτόν), Φιλόδ.Εὐσ.30,Μᾶρκ.Αὐρ.9,3 **προσκόπτεσθαι μὲν γὰρ αὐτοῖς ἥκιστα δεῖ**· **6)** ρηματ. π. πρόσκομμα.

προσκοπῶ-έω, μέλλ. προσκέψομαι, ἀόρ. προυσκεψάμην, παρατηρῶ, στοχάζομαι πρότερον, καλῶς ἐξετάζω τι, προβλέπω, προνοῶ περί τινος: Ἡρ.7,177 **ἅπαντα γὰρ προσκεψάμενοι**, αὐτ.7,10,4, Σοφ.Ἀντ.686 **πάντα προσκοπεῖν ὅσα λέγει τις ἢ πράσσει τις**, Εὐρ.Ἡρακλ.470 **ἃ κεῖνον πάντα προσκοπεῖν χρεών**, αὐτ.Ἀνδρ.257,Θουκ.1,120 **χρὴ γὰρ τοὺς ἡγεμόνας.. τὰ κοινὰ προσκοπεῖν**· κ. μτ. ἐξῃρτ. προτ. Ξεν.ΚΠ 1,6,42 **ἀλλὰ τῆς μὲν νυκτὸς προσκόπει τί σοι ποιήσουσιν οἱ ἀρχόμενοι**· ὁμ. **προσκοπῶ εἴς τι** προνοῶ περί τινος: Μέν.Μον. 486 **οὐδεὶς εἰς τὰ πάντα προσκοπεῖ**· κ. παθ. ἐξετάζομαι ἢ καθορίζομαι ἐκ τῶν προτέρων, προβλέπομαι: Πλάτ.Πολ.435D **τῶν.. προειρημένων τε καὶ προεσκεμμένων**, Θουκ.8,66 **τὰ ῥηθησόμενα πρότερον αὐτοῖς προὔσκεπτο**· || κ. μτ. ἀπαρφ. φροντίζω, λαμβάνω μέριμναν, φύλαξιν ὅπως: Θουκ.3,83 **μὴ παθεῖν μᾶλλον προυσκόπουν**· || κ. μέσ.: Εὐρ.Μήδ.459 **τὸ σὸν δὲ προσκοπουμένη, γύναι**· **2)** παρατηρῶ, παρακολουθῶ ὡς πρόσκοπος, ὡς κατάσκοπος, κατασκοπεύω τινά, μτ. αἰτ. τοῦ προσ.: Ἀριστφ.Ἱππ.154 **ἐγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα**· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ.: Εὐρ.ΙΑ 1098 **ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν**· κ. ἑπομ. ἐξῃρτ. προτ.: Θεόφρ.Χαρ. 25,4 **τὸν παῖδα.. κελεύσας προσκοπεῖσθαι ποῦ**

εἰσιν οἱ πολέμιοι· **3**) ρηματ. **π.** προσκοπή, προσκόπησις, πρόσκοπος.

προσκορής-οῦς-ές μτγν. ὁ προξενῶν κόρον, ἀηδίαν, ἀηδής, ἀπεχθής, βαρετός : Θουκ.Νεκρ.Δ 26,2 . . **καὶ τἀνταῦθα ὅμοια ὄντα προσκορῆ ὁμοίως ἂν γένοιτο,** Ἑρμογ.Εὑρ.2,11,Σχόλ.Ἀριστφ. Ἱππ.1055· ‖ **εἰδ.** περὶ λόγου, ἀνιαρός, ἀνούσιος: Ἑρμογ.Εὑρ.3,10· **2**) κ. ἐν παθ. σημ. **κεκορεσμένος,** κεχορτασμένος : Φιλόδ.Μουσ.109K· κ. μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.3,4 **ἀδολεσχία τοσαύτη προσκορῆ γεγενημένον.**

προσκορίζομαι σχολ. αἰσθάνομαι κόρον, ἀηδίαν, ἀπεχθάνομαι, μτ. αἰτ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.1332.

προσκοροδοφαγῶ-έω μτγν. προηγουμένως τρώγω σκόρδα : Διοσκ.4,184,αὐτ.Εὐπ.2,68.

προσκόρως ἐπίρρ μτγν. ἰώς ἐξ ἐπιθ. πρόσκορος] μετὰ κόρου, κεκορεσμένως, κεχορτασμένως: Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 4,3,3 **ἔτι που τὰ σιτία προσκόρως ἐρυγγάνειν·** ‖ κατὰ κόρον, καθ' ὑπερβολήν : Ἑρμογ.Εὑρ.2,91 **προσκόρως χρῆσθαι κόσμῳ,** αὐτ. 1,12 **λόγος προσκόρως κεκοσμημένος.**

προσκόσμημα-ατος [τὸ] σχόλ. κ. Ἐπιγρ. πρόσθετον κόσμημα, στόλισμα, ἐπικόσμημα : Σχόλ. Πλάτ.Πολ.4,167, Ἐπιγρ.Γυθείου **εἰς «Ἑλληνικά»** 1,78, Ἐπιγρ.Ἐφέσου **προσκόσμημα τῆς Ἀρτέμιδος.**

προσκόσμησις-εως [ἡ] Ἐπιγρ. ἡ πρόσθετος, ἐπίθετος διακόσμησις.

προσκοσμῶ-έω μτγν. προσθέτω, ἐπιθέτω πρόσθετον κόσμημα, ἐπικοσμῶ, καλλωπίζω : Ἰώσ.ΠΙ 5, 13,6 **ἱερὸν προσκοσμεῖν,** Ἐπιγρ.Κυζίκου **ξόανα προσκοσμεῖν·** ‖ κ. παθ. διακοσμοῦμαι προσθέτως, στολίζομαι : Φίλ.2,575 **ἀφειδέσι δαπάναις προσκοσμεῖται,** Πλούτ.Καῖσ.66 **ἀνάθημα . . τῶν προσκεκοσμημένων τῷ θεάτρῳ·** **2**) ρηματ. π προσκόσμημα, προσκόσμησις.

προσκοτῶ-έω μτγν. σκιάζω, σκοτίζω πρότερον, ἐπισκοτίζω : Πολύβ.1,48,8 **τὸ μὲν γὰρ προσκοτοῦν καὶ βλάπτειν δυνάμενον.**

προσκουφίζομαι μτγν. ἀνακουφίζομαι, ἐλαφρώνομαι : Ἀέτ.9,30.

πρόσκοψις-εως [ἡ] ἡ προστριβή : Ἀριστλ.Μηχ. 852a,32, αὐτ.Πρ.940a,12 [ἀμφ.].

πρόσκρανον [τὸ] ἐν δωρ. τ. **ποτίκρανον** βλ.λ.

προσκρατύνω προσέτι κρατύνω, ἐνισχύω, δυναμώνω : Ἱππ.Ἄρθρ.58.

προσκρεμάννυμι κ. μσν. κρεμῶ τι πρός τι ἢ ἀπό τινος : Γεωπ.10,5 **ὅταν θήκας προσκρεμῶσι τοῖς στελέχεσι·** ‖ κ. παθ. κρέμαμαι, ἐξαρτῶμαι : Ἀριστ.ἀπ.131 **ὅπου τὰ μορμολυκεῖα προσκρεμάννυται·** ὁμ. κ. ἐν τῷ **τ. προσκρέμαμαι** : Ἱππ.Ἐπικ.8, Ἀριστλ.Μηχ.856a,23,Πολύβ.2,10,4 **τὰ . . σκάφη προσκρεμαμένων αὐτοῖς περὶ τοὺς ἐμβόλους τῶν ἐζευγμένων λέμβων.**

προσκρίνω ἐπιδικάζω, προδικάζω τινί τι : Ἰώσ. ΠΙ Προοίμ.4,Διογ.Λ 1,74,Ἐπιγρ. **τὴν χώραν αὐτῷ προσκρίνειν·** κ. παθ. ἀφιεροῦμαι, ἀπονέμομαι, προσφέρομαι : Φίλ.1,690 **τῷ θεῷ προσκρίνεται,** Πάπ. **προσεκρίθη τῇ πόλει,** αὐτ. **προσκριθέντων μοι τῶν ὑπαρχόντων·** **2**) παθ. ἐν εἰδ. σημ. ἑνοῦμαι μετά τινος, ἀφομοιοῦμαι, ὅρος τῆς περὶ ἀτόμων φιλοσοφίας, ἀντίθ. ἀποκρίνομαι : Ἀναξαγ.ἀπ. 14· οὕτω κ. : Γαλ.8,271, Δαμάσκ.Ἀρχ.402 **προσκρίνεσθαι τῷ σώματι·** **3**) ρηματ. π. πρόσκρισις.

πρόσκρισις-εως [ἡ] μτγν. αὔξησις διὰ προσθήκης, ἑνώσεως, ἀφομοιώσεως : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,38U, Δημήτρ.Λάκ.10,55,9· ‖ ἀφομοίωσις : Μιχ.Ἐφ.Ἠθ. Νικ.52,14· **2**) ἐπιδίκασις : Γλωσσ.

πρόσκρουμα-ατος [τὸ] δ.γρ. τοῦ πρόσκρουσμα.

πρόσκρουσις-εως [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. τὸ προσκρούειν ἐπί τινος, ἔρχεσθαι εἰς βιαίαν ἐπαφήν, κροῦσιν : Πλούτ.Ἠθ.696A· **2**) προσβολή, δυσαρέστησίς τινος : **αὐτ.**Νικ.34 **ἐκ τούτου προσέκρουσεν ὁ Κικέρων αὐτῷ πρόσκρουσιν εἰς οὐδὲν ἐμφανὲς προελθοῦσαν,** αὐτ.Ἠθ.138C.

πρόσκρουσμα-ατος [τὸ] κ. μσν. τὸ καθ' οὗ τις προσκρούει, ἐμπόδιον, κώλυμα : Ἀριστλ ΖΜ 658a,7 **οὐκ ἔχει δὲ πολλὰ τὰ προσκρούσματα πρὸς τὴν ὄψιν** [τὸ ὕδωρ]· **2**) πλῆξις, κροῦσις, χτύπημα : Ἱππιατρ.96· **3**) ἠθικὴ σύγκρουσις, δυσαρέσκεια : Δημ.1257 **ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ προσκρούσματα ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,31 **πολιτικὰ προσκρούσματα τοῖς δημάρχοις πρὸς τοὺς ὑπάτους,** Ἰώσ.ΠΙ 1,26,3.

προσκρουσμός [ὁ] μτγν. πρόσκρουσις βλ.λ.[ι], κροῦσις ἐπί τινος : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.3,3,12.

προσκρουστήρ-ῆρος [ὁ] νεώτ. πᾶν ἀντικείμενον χρησιμεῦον ὡς ὅριον τῆς κινήσεως ἑτέρου ἀντικειμένου προσκρούοντος ἐπ' αὐτοῦ· **εἰδ. τεμάχιον** σιδηροῦν κατά τι ὑπερέχον τοῦ **ἐδάφους καὶ ἐφ' οὗ** προσκρούουσι τὰ φύλλα βαρείας θύρας, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μετὰ δυνάμεως κρούσεως αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἑκατέρωθεν τοίχων· **2**) **εἰδ.** σιδηροδρ. **προσκρουστῆρες σιδηροδρομικῶν ὀχημάτων** ἰσχυραὶ δοκοὶ στερεῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐμπεπηγμέναι, φέρουσαι δὲ εἰς τὸ ὕψος τῶν ἀντωστήρων τῶν σιδηροδρομικῶν ὀχημάτων ἀντωστῆρας μετ' ἐλατηρίων· **3**) ἐν τῇ ὀχυρωτικῇ, στρωτὴρ ἢ τετραγωνικὴ δοκὸς τιθεμένη ἔμπροσθεν τῆς κλίνης τοῦ πυροβόλου πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπὶ τοῦ προπετάσματος κρούσεως τῶν τροχῶν κατὰ τὴν μεθ' ἑκάστην πυροβόλησιν ἐπαναφορὰν τοῦ πυροβόλου εἰς τὴν ἀρχικὴν του θέσιν.

προσκρουστικός-ή-όν μτγν. προσβλητικός, δυσαρεσκείας πρόξενος, ἐχθροποιός : Δαμάσκ. Ἰσιδ.285, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.316· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ προσβλητικοῦ : **Τιβέρ.**11 **τὸ προσκρουστικὸν τῶν ἐπιτιμήσεων.**

προσκρούω κ. νεώτ. κρούω, κτυπῶ, ἔρχομαι **εἰς** κροῦσιν, εἰς βιαίαν ἐπαφὴν μετά τινος, προσκόπτω, χτυπῶ, πέφτω ἐπάνω : Πλάτ.Τίμ.43D, Ἐπίκ. Ἐπιστ.2,38U, **αὐτ.**Φύσ.2,3, Ζηνόβ.3,29, - **τὸ αὐτοκίνητον προσέκρουσεν ἐπὶ τοῦ στύλου·** ‖ προσκόπτω, ἐμπίπτω εἰς δυσχερῆ περίστασιν, πέφτω σὲ δυσκολίες : Πλούτ.Σύλλ.11 **μικρὰ προσκρούσας περὶ Χαιρώνειαν,** αὐτ.Λούκ.17· ‖ κ. νεώτ. **προσκρούω εἴς** τι εὑρίσκω ἐναντίωσιν, συναντῶ ἐμπόδιο : **ἡ προαγωγή του προσκρούει εἰς ἀντιδράσεις·** **2**) ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν ἠθικήν, ψυχικὴν πρός τινα, ἀντιμάχομαι : Δημ.63 **τὸ προσκρούειν καὶ φιλονικεῖν περὶ τούτων·** κ. μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Θεμ.20 **ἐκ τούτων μὲν οὖν μάλιστα τοῖς Λακεδαιμονίοις προσέκρουσε,** αὐτ. Φάβ.26, Πάπ.· ‖ νεώτ. ἀντιβαίνω εἴς τι, ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημ. καταστάσεις : **ἡ ἐνέργειά του προσκρούει εἰς** ρητὴν **διάταξιν** τοῦ **κειμένου δικαίου·** **3**) ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ κατά τινος, μτ. δοτ. προσ. : Δημ.534 **ὅτι τῳ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε,** Δεῖν.1,99, Ἀριστλ.Πολιτ.1263a, 18 **καὶ ἐκ μικρῶν προσκρούοντες ἀλλήλοις·** ‖ κ. ἀπολ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ ὀργίλης διαθέσεως : Πλάτ.Φαίδ.89E θαμὰ προσκρούων μι**σεῖ τε πάντας,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1166a,6· ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημ. κατάστασιν, εἶμαι ὅλως ἀντίθετος, περιφρονητικῶς, ἐχθρικῶς διάκειμαι, ἀποκρούω τι : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.23 **ὅλως φιλοσοφίᾳ προσκεκρουκώς·** **4**) ρηματ. π. πρόσκρουμα, πρόσκρουσις, πρόσκρουσμα, προσκρουσμός, προσκρουστήρ, προσκρουστικός.

πρόσκτησις-εως [ἡ] [προσκτῶμαι] μτγν. κ. **νεώτ.** ἡ προσέτι κτῆσις, αὔξησις τῶν ὑπαρχόντων, τῆς περιουσίας : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,61, - **πρόσκτησις γειτονικοῦ ἀγροῦ·** **2**) κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημένα, ἡ προσέτι ἢ νεωστὶ κτῆσις ἰδιότητός τινος : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.11,442M **π- τῆς ἀρετῆς.**

πρόσκτητος-ον μτγν. ὁ προσέτι ἢ μετέπειτα κτηθείς, γινόμενος κτῆμά τινος, ἐπίκτητος : Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,5,5 **προσκτήτῳ σεμνυνόμενοι ἀρχῇ.**

προσκτίζω μτγν. κτίζω, ἱδρύω πρὸς τούτοις, προσέτι : Στράβ.3,5,3 **πόλιν δὲ .. ᾤκουν παντάπασι μικράν, προσέκτισε δὲ αὐτοῖς .. ἄλλην ἣν νέαν καλοῦσιν·** ὁμ. κ. μτ. δοτ. δηλούσης τὸν παρακείμενον τόπον: αὐτ.9,3,2 **ἐκεῖνοι δὲ τὰς Θήβας τῇ Καδμείᾳ προσέκτισαν·** κ. παθ. : Ἰώσ. Πἰ 5,4,3· κ. μτ. δοτ. τοῦ τόπου : αὐτ.3,3,7 **τῷ ὄρει προσκτίζεσθαι·** **2)** εἰδ. ἐν πάπ. προσέτι καθιερῶ· κ. παθ. : **τῶν προσεκτισμένων αὐτοῦ ἄλλων ἡμερῶν δύο** (τῶν ἐπιπροσθέτως καθιερωθεισῶν πρὸς τιμήν του ἑορτασίμων ἡμερῶν).

προσκτῶμαι-άομαι κ. νεώτ., μέλλ. **προσκτήσομαι** (Ἡρ.8,136), ἀόρ. **προσεκτησάμην**, παθ. ἀόρ. **προσεκτήθην,** μτχ. παθ. παρακ. **προσκεκτημένος,** κτῶμαι, πορίζομαι, λαμβάνω προσέτι, ἐπικτῶμαι : Ἡρ.3,21 **οὐκ ἐπὶ νόον τρέπουσι Αἰθιόπων παισὶ γῆν ἄλλην προσκτᾶσθαι τῇ ἑωυτῶν,** αὐτ.1,73 **προσεκτήσατο μεγάλην περιουσίαν·** ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένα : Θουκ.6,18 **βραχὺ ἄν τι προσκτώμενοι αὐτῇ** (τῇ ἀρχῇ), Ξεν.Ἀν.5,6,15· κ. παθ. : **ἡ διὰ τῆς ἀσκήσεως προσκτωμένη δεξιότης·** ‖ ὁμ. κατακτῶ προσέτι, τίθημί τι ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου : αὐτ.7,8 **τὰ νυν .. κατεργάσαντο καὶ προσεκτήσαντο ἔθνεα,** Θουκ.4,95 **ἐν δὲ μιᾷ μάχῃ τήνδε τε προσκτᾶσθε** (ἐνν. χώραν), Λυσί. 12,39· κ. παθ. : Θουκ.2,62 **τὰ προσκεκτημένα .. ἐλασσοῦσθαι·** ‖ ὁμ. προσέτι **κτῶμαι**, λαμβάνω ἰδιότητα, χαρακτηρισμόν τινα· **εἰδ.** δέχομαι μομφήν : Δημ.409 **μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε·** **2)** κ. νεώτ. ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα, κερδίζω τὴν εὔνοιαν, παίρνω μὲ τὸ μέρος μου, προσεταιρίζομαι : Ἡρ.1,56 **ἐφρόντιζε ἱστορέων τοὺς ἂν Ἑλλήνων δυνατωτάτους ἐόντας προσκτήσαιτο φίλους·** ‖ δθ. κ. πείθω, παίρνω μὲ τὴ γνώμη μου, καταφέρνω : αὐτ.6,110 **ταῦτα λέγων ὁ Μιλτιάδης προσκτᾶται τὸν Καλλίμαχον,** αὐτ.8,136· κ. μτ. ἀπαρφ. πείθω τινὰ ὅπως : αὐτ.5,103 **Καρίης τὴν πολλὴν προσεκτήσαντο σφίσι σύμμαχον εἶναι·** **3)** ῥηματ.π. πρόσκτησις, πρόσκτητος.

προσκυλινδοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. κυλινδοῦμαι, κυλίομαι πρός τινα : Κλέαρχ.73 **ὅταν δ' ἱκανῶς αὐτῷ τὰ πρὸς τὴν ἀνάπαυσιν ἔχῃ, προσκυλινδεῖται τῷ ὑγρῷ.**

προσκυλίω μτγν. κυλίω τι πρός τι : Ἀριστφ. Σφ.202 **καὶ τῇ δοκῷ προσθεὶς τὸν ὅλμον τὸν μέγαν ἀνύσας τι προσκύλιέ γ',** ΚΔ Ματθ.27,60 **καὶ προσκυλίσας λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ** τοῦ **μνημείου,** αὐτ.Μᾶρκ.15,46· **2)** παθ. μτφ. κυλίομαι, σέρνομαι, μτ. δοτ. : Ἀνών. εἰς Ἀριστλ.ΗΝικ.436,7 **προσκυλινδεῖσθαι τοῖς ἀφροδισίοις.**

προσκύλλω μτγν. προηγουμένως κακοποιῶ· παθ. εἰδ. περὶ γυναικῶν, προηγουμένως διακορεύομαι : Βέττ.Βάλ.120,6 **προεσκυλμέναις συνέρχεσθαι·** πρβλ.Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1.

προσκυμαίνω μτγν. κυματίζων **ἐφορμῶ**, προσκρούω κατά τινος : Φιλόστρ.Ἡρ.19,12 **ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγίγνετο καὶ προσεκύμαινε τῷ στρατοπέδῳ.**

πρόσκυνες (οἱ) ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ πρόκυνες πληθ. τοῦ προκύων βλ.λ. : Ἱππ.Ἐρ.1.

προσκύνημα-ατος (τό) Ἐπιγρ., πάπ., μσν., **νεώτ.** κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσκυνῶ βλ.λ., ἐκδήλωσις λατρευτικοῦ **σεβασμοῦ,** ἰδίως τιμῆς, λατρείας πρὸς τὸ θεῖον : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.1004,1010, Πάπ. **τὸ προσκύνημά σοι ποιῶ τῷ κυρίῳ Σαράπιδι,** Χρον.Μορ.1217P **εἰς τοῦ Χριστοῦ τὸν τάφον .. συφάμελοι ὑπαγαίνουν .. διὸ τὸ προσκύνημα, - τὸ προσκύνημα τῶν ἁγίων εἰκόνων·** ‖ **εἰδ.** νεώτ. ἡ πρὸ τῆς σοροῦ ἐπιφανοῦς **νεκροῦ παρέλασις** τοῦ λαοῦ **εἰς** ἐκδήλωσιν τιμῆς : **ἡ σορὸς τοῦ Μητροπολίτου ἐξετέθη ἀπὸ χθὲς εἰς λαϊκὸν προσκύνημα,** Εὐστ.Πον.11,59· **2)** ἡ πρὸς προσκύνησιν μετάβασίς που, τὸ ταξίδιον τοῦ προσκυνητοῦ : Ἐπιγρ., - **ἑτοιμάζεται μέγα προσκύνημα εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους·** **3)** ὁμ. ὁ τόπος **εἰς ὃν** μεταβαίνουσιν οἱ προσκυνηταὶ πρὸς ἀπόδοσιν θρησκευτικῆς λατρείας, ὁ ἅγιος τόπος : **ἡ Μέκκα εἶναι τὸ προσκύνημα τῶν Μωαμεθανῶν·** ‖ ναός, ἱερόν : Ζερβ.Ἱστ.150 **ἀπεφάσισεν ὁ Γαβατάμας νὰ κτίσῃ ἕνα προσκύνημα·** **4)** ἡ ὑποταγὴ ὑποτελοῦς πρὸς τὸν κυρίαρχον, τὸν δεσπότην· εἰδ. ἐπὶ τουρκοκρατίας, ἡ ἰδίως ἔγγραφος δήλωσις τῶν ραγιάδων περὶ τῆς πιστῆς αὐτῶν ὑποταγῆς **εἰς** τὸν σουλτάνον : **οἱ Σουλιῶται δὲν ἔστερξαν εἰς προσκύνημα τῶν Τούρκων·** **5)** δημ. κτ. πληθ. **τὰ προσκυνήματα** οἱ μετὰ σεβασμοῦ χαιρετισμοί, προσρήσεις: **τὰ προσκυνήματά μου στὴ μητέρα σας.**

προσκυνήσιμος-ον μτγν. ὁ ἄξιος προσκυνήσεως, λατρείας : Ἰω.Χρυσ.5,877,41 **προσκυνήσιμος ἡμέρα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ** (καθ' ἣν πρέπει νὰ προσκυνήσωμεν τὸν Τίμιον Σταυρόν).

προσκύνησις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **προσκύνηση** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσκυνῶ βλ.λ., ἡ ἐκδήλωσις εὐλαβοῦς λατρείας, ἀπονομὴ σεβασμοῦ, τιμῆς, ἰδίως πρὸς τὸ θεῖον : Πλάτ.Νόμ.887E θεοῖς .. **ἀνατέλλοντός τε ἡλίου καὶ σελήνης .. προκυλίσεις ἅμα καὶ προσκυνήσεις,** Ἀριστλ.Ρητ.1361a,36 **τὰ βαρβαρικά, οἷον προσκυνήσεις, καὶ ἐκστάσεις,** Φιλόδ.Εὐσ.69· **2)** ἐκδήλωσις πιστῆς ὑποταγῆς εἰς πρόσωπον : Πλούτ. Ἀλέξ.54 **ἀλλὰ τήν γε προσκύνησιν ἰσχυρῶς ἀπωσάμενος καὶ φιλοσόφως,** Ἀρρ.Ἀν.4,11,8 **τοὺς Ἕλληνας τοὺς ἐλευθερωτάτους προσαναγκάσεις ἐς τὴν προσκύνησιν·** **3)** ὁμ. ἀπόδοσις τιμῆς εἴς τινα : Πάπ. **ἡ ὀφειλομένη κατὰ χρέος προσκύνησις τῷ δεῖνα·** ‖ ὁμ. μετὰ τιμῆς χαιρετισμός : Πάπ. **προσκύνησις καὶ ἀσπασμός** (εἰς ἐπιστολήν, **τὰ σέβη**)· ‖ **εἰδ.** εὐλαβὴς χαιρετισμός, ἰδίως μεθ' ὑποκλίσεως πρὸς ἡγεμόνα, κ. γεν. πρὸς ὑψηλὸν ἢ σεβαστὸν πρόσωπον : Μηναῖ.3,4 Συνξ. **καὶ τὴν κεφαλὴν ὑπέκλινεν ὡς ἐν σχήματι προσκυνήσεως,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,45 **καὶ καθὼς ἐμβῆκαν, μετὰ τὴν προσκύνησιν.**

προσκυνητάρι(ον) μσν., νεώτ. κ. δημ. βιβλίον περιέχον περιγραφὰς τῶν ἱερῶν προσκυνημάτων : Montf.Peleogr.441, - **προσκυνητάριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους - τοῦ Ἁγίου Τάφου·** **2)** ἐκκλησιαστικὸν ἀναλόγιον ἐφ' οὗ τοποθετεῖται ἁγία εἰκὼν ἢ ἱερὸν λείψανον πρὸς προσκύνησιν : Βιζυην.Ἡ τέχνη μου 16 **Ἁγία σ' ἐκκλησιᾶς προσκυνητάρι·** **3)** εἰδ.ἔπιπλον ἐν ταῖς καθολικαῖς ἐκκλησίαις ἐφ' οὗ γονυπετοῦσι κατὰ τὴν προσευχήν· **4)** τὸ μέρος ἔνθα τελεῖται ἡ προσκύνησις· συνηθέστ. προσκυνητήριον βλ.λ. : Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.51,1 **εἶν' ἱερὸ προσκυνητάρι | ποὺ δὲ θέλει πατηθῆ,** Πορφύρ.Σκ.111,3 **στὸ δάσος μέσα τὸ ἅγιο τους θὰ βρῇς προσκυνητάρι.**

προσκυνητήρ-ῆρος (ὁ) Ἐπιγρ. τόπος προσκυνήσεως, προσκυνητήριον.

προσκυνητήριον (τό) **πάπ.**, μσν. **κ. νεώτ.** τόπος προσκυνήσεως, ἰδιαίτερον μέρος ἔνθα γίνονται προσευχαί : Πάπ., Νικ.Βυζ.720C, 768A.

προσκυνητής (ὁ) μτγν., μσν., **νεώτ.** κ. δημ., θηλ. **προσκυνήτρια,** δημ. **-ήτρα,** ὁ προσκυνῶν, ὁ ἀποδίδων εὐλαβῆ λατρείαν : ΚΔ Ἰω.4,23 **ἀλλ' ἔρχεται ὥρα .. ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ,** Πάπ. **ἡδέως καταδέχεσθαι τὴν αἴτησιν τῶν προσκυνητῶν ὑμῶν,** Προκ.Κτισμ.5,7· ‖ συνεκδ. λάτρις : Παλαμ.Περ.Χαιρ.95,4 **σήμερα τοῦ ἡλίου ὁ**

κόσμος ὅλος **εἶναι | προσκυνητής, ἐρωτευτής**· **2)** εἰδ. ὁ εἰς ἱερὸν προσκύνημα μεταβαίνων : Γρυπ.Σκ.Τερρ.57,2 **γιὰ νὰ ξοφλήσω παλιὸ τάμα | ξεκίνησα προσκυνητής.**

προσκυνητός-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ὤν, γινόμενος ἀντικείμενον προσκυνήσεως, εὐλαβοῦς λατρείας : Κῶδ.'Ιουστιν.1,5,20,1, Πάπ.· **2)** μσν. δημ. ἐν ἐπιστολαῖς, ἀναφοραῖς κττ. ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει ὡς φιλοφρόνημα, οἷον τὰ δοῦλός σας, ὑμέτ. θεράπων.

προσκυνητῶς ἐπίρρ. μσν. μετὰ προσκυνήσεως, λατρευτικά : Εὐστ.Πον.255,90.

προσκυνῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **προσκυνήσω** ('Ιππῶν.32, Πλάτ.Πολ.469Α), ἀόρ. **προσεκύνησα** (Ξεν.ΚΠ 5,3,18), δημ. **προσκύνησα**, ποι. **προσέκυσα** ('Αριστφ.'Ιππ.640), προστ. **πρόσκυσον** (Σοφ.Φιλ.776, 'Αριστφ.'Ιππ.156), ἀπαρφ. **προσκύσαι** (Σοφ.Φιλ.657), μτχ. **προσκύσας** (αὐτ.533), παρακ. **προσκεκύνηκα** (ΠΔ 'Εξ.32,8, 'Επιγρ.Αἰγύπτ.), παθ. ἀπαρφ. ἐνεστ. **προσκυνεῖσθαι** (Εὐρ.Τρῳ. 1021), ἀόρ. **προσεκυνήθην** ('Αρρ.'Αν.4,11,9), προσκλίνω εὐλαβῶς ἐνώπιόν τινος, προσφέρω, ἀποδίδω λατρείαν, εὐλαβῆ σεβασμόν, λατρεύω, σέβω, τιμῶ· ἀναφορ. πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ τὰς **θείας** δυνάμεις ἢ τὰς ὑλικὰς ἀπεικονίσεις αὐτῶν, μτ. αἰτ. ἢ (μτγν.) δοτ. : 'Ηρ.2,121 **τοῦτον μὲν προσκυνέουσί τε καὶ εὖ ποιέουσι** (τὸν ἀνδριάντα), Αἰσχ.Πέρσ.499 **γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν,** Σοφ.ΟΚ 1654, 'Αριστφ.'Ιππ.156 **πρόσκυσον . . τοὺς θεούς,** ΠΔ Γεν.24,26 **καὶ εὐδοκήσας ὁ ἄνθρωπος προσεκύνησε Κυρίῳ,** ΚΔ 'Ιω.4,23 **προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ,** 'Ιώσ.ΑΙ 9,13,2 **προσκυνεῖν τῷ θεῷ,** Μηναῖ.3,8 'Ωδὴ **προσέσχε σοι ὁ Ὕψιστος τὴν αὐτοῦ εἰκόνα προσκυνήσαντι**· ‖ παροιμ. φρ. **οἱ προσκυνοῦντες τὴν 'Αδράστειαν** οἱ εὐχόμενοι τὴν ἀποτροπὴν τῆς ὀργῆς τῆς Νεμέσεως (σχόλ. «θεὰ γὰρ ἦν ἡ 'Αδράστεια τοὺς ὑπερηφάνους τιμωροῦσα») : Αἰσχ.Πο.936, Πλάτ.Πολ.451Α· ‖ ἀναφορ. πρὸς ἱεροὺς **τόπους,** προσφέρω σεβασμοῦ ἐκδήλωσιν διὰ προσκυνήσεως : Σοφ.'Ηλ.1374 **πατρῷα προσκύσασθ' ἕδη,** αὐτ.Φιλ.1408, 'Αριστφ.'Ιππ.156 **ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον,** Πλάτ.Πολ.469Α **ὡς δαιμόνων . . θεραπεύσομέν τε καὶ προσκυνήσομεν αὐτῶν τὰς θήκας,** Δημ.442, 'Ερωτόκρ.1,188 **εἰσὲ παλάτια βασιλιῶ τὰ μάτια ὄντε στραφοῦσι, | πρέπει νὰ τὰ δοξάζουσι καὶ νὰ τὰ προσκυνοῦσι**· ‖ ὅθ. μαν μεταβαίνω εἰς ἱεροὺς τόπους διὰ προσκύνημα : Χρον.Μορ.8Ρ **νὰ προσκυνήσῃ λέγουν του εἰς τὰ ἅγια μοναστήρια**· **2)** προσπίπτω, προσκλίνω ἐνώπιον ὑψηλοῦ, γεν. σεβαστοῦ προσώπου εἰς ἐκδήλωσιν τιμῆς, χαιρετίζω μεθ' ὑποκλίσεως, μτ. αἰτ. : 'Ηρ.3,86 **οἱ δὲ καταθορόντες ἀπὸ τῶν ἵππων προσεκύνεαν τὸν Δαρεῖον,** αὐτ.1,134, αὐτ.8,188, Εὐρ.'Ορ.1507 **προσκυνῶ σ' ἄναξ, προσπίτνων,** Ξεν.ΚΠ 5,3,18 **ὁ εὐνοῦχος . . ἐξῆλθε πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ τῷ νόμῳ προσκυνήσας εἶπε,** αὐτ.'Αν.3,2,13, Δημ.549, Πλούτ.Θεμ.27 **τιμᾶν βασιλέα καὶ προσκυνεῖν,** ΚΔ Ματθ.2,2 **καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ** (τῷ βασιλεῖ), Διή/ 'Αχιλλ.246 **ὅλοι τὸν προσεκύνησαν**· **3)** ἀσπάζομαι μετὰ σεβασμοῦ, φιλῶ εὐλαβικά : Πάπ. **σοῦ προσκυνήσω τὴν χεῖρα,** αὐτ. **τὴν γλυκυτάτην σου ὄψιν προσκυνῆσαι,** αὐτ **ἕως οὗ προσκυνήσωμεν τοὺς πόδας ὑμῶν**· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἀναφορ. πρὸς ἅγια λείψανα ἢ εἰκόνα : **πῆγε νὰ προσκυνήσῃ τὸν 'Αη Γεράσιμο**· κ. ἀπολ. : **ἤμουν βιαστικός, προσκύνησα κι ἔφυγα**· **4)** χαιρετίζω εὐσεβάστως : Πάπ. **ἔλθω πρὸς ὑμᾶς ἵνα ὑμᾶς προσκυνήσω διὰ πολλοῦ χρόνου,** Πρόδρ. 1,181 **ἐσέβηκα στὸ σπίτι της καὶ προσεκύνησά την,** φρ. **σᾶς προσκυνῶ, - προσκυνῶ, ἀφεντικό**· **5)** μετὰ σεβασμοῦ λαμβάνω, δέχομαι : Πάπ. **προσεκύνησά σου τὰ γράμματα**· κ. παθ. : 'Επιγρ. **τὴν θείαν ἀντιγραφὴν ὑπὸ πάντων προσκυνουμένην**· **6)** μσν. κ. δημ. ὑποτάσσομαι εἰς κυρίαρχον, δηλῶ ὑποτέλειαν, ὑποταγήν : Λίβ.Ροδ. 2935 **καὶ νὰ σὲ προσκυνήσουσιν ἄρχοντες τῆς Αἰγύπτου,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,4 **καὶ ὅλοι οἱ πασάδες τῆς 'Ανατολῆς τὸν ἐπροσκύνησαν,** δ.τραγ. **ὅσο εἶν' ὁ Διάκος ζωντανὸς πασᾶ δὲν προσκυνάει** κ. ἀπολ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.13,6 **τὸ Σούλι κι ἂν προσκύνησε, κι ἂν τούρκεψεν ἡ Κιάφα**· ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς καταστάσεις : Κάλβ.Εἰς τὸν Προδότην 2,4 **ἐπροσκύνησε | βάρβαρον νόμον**· **7)** ρηματ.π. προσκύνημα, προσκυνήσιμος, προσκύνησις, προσκυνητάριον, προσκυνητήρ, προσκυνητήριον, προσκυνητής, προσκυνητῶς· ἐπίρρ. -**ῶς.**

προσκύπτω κ.μσν. κύπτω, κλίνω πρός τινα, πρός που, γέρνω, σκύβω, ἀπολ. : 'Αριστφ.Σφ.608 **καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με . . προσκύψασα φιλήσῃ,** Πλάτ.Πολ.449Β **καὶ προτείνας ἑαυτὸν ἔλεγεν ἄττα προσκεκυφώς**· ὁμ. προσκύπτειν **πρός τινα** : 'Αθήν.5,181F· ‖ κ. μτ. δοτ. : αὐτ.Εὐθ.275Ε **καὶ ἐν τούτῳ . . προσκύψας μοι σμικρὸν πρὸς τὸ οὖς** (γέρνοντας στ' ἀφτί μου)· ὁμ. : Λογγῖν.Ρητ. 180Η **προσεκεκύφει τῇ γῇ**· **2)** εἰδ. κύπτω πρὸς τὰ ἔξω, γέρνω ἀπὸ τὸ παράθυρο ἢ ἀπὸ τὸν ἐξώστη : Λίβ.Ροδ.1026 **κι ἀπέκει ὅπου ἦτον ὁ κοιτὼν τῆς κόρης τῆς Ροδάμνης ἔβλεπα ὅτι ἐπρόσκυπταν φεδοῦλες ὡραιωμένες.**

προσκύρησις-εως (ἡ) ἐπίτευξις : 'Ιππ.Παραγγ.10 **προσκύρησις ἀκέσιος.**

προσκύρια (τὰ) νεώτ. ἐκκλ. ὀνομασία περιληπτικὴ δεκαπέντε ἐκ τῶν ψαλμῶν τοῦ Δαυίδ., (119 - 133), λεχθέντων οὕτω ἐκ τῆς συχνῆς ἐν αὐτοῖς ἐπαναλήψεως τῆς φράσεως **«Πρὸς Κύριον», ἅ. ᾠδαὶ τῶν ἀναβαθμῶν.**

προσκυρῶ-έω κ. -**κύρω,** παρατ. **προσέκυρον,** μέλλ. **προσκύρσω,** ἀόρ. **προσέκυρσα,** προσικνοῦμαι, φθάνω, ἔρχομαι πρός τινα, πρός που, προσεγγίζω, πιάνω σὲ . ., μτ. δοτ. τοῦ τόπου : 'Ησιοδ.Θ 198 **προσέκυρσε Κυθήροις**· **2)** συνάπτομαι, συνδέομαι : 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.10,5,10, '**Επιγρ. ἕλος παπυρικὸν ὃ προσκυρεῖ τῇ λεγομένῃ Βαθείᾳ**· ‖ συνορεύω : Πάπ. **οἱ προσκύροντες τόποι**· **3)** συναντῶ τινι : 'Εμπ.2,5· ‖ προσκρούω, πέφτω ἐπάνω, μτ. δοτ. : Θέογν.1361 **ναῦς πέτρῃ προσέκυρσας**· **4)** κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. συμβαίνει μοί τι, ὑφίσταμαι, δοκιμάζω : Σοφ.ΟΤ 1299 **ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη**· **5)** κ ἐπὶ πραγμ., κατέχω, καταλαμβάνω : Αἰσχ.Χο.13 **δόμοισι** πῆμα προσκυρεῖ· **6)** ἀνήκω : Διόδ.Σ 16,42, Πλούτ.'Αρτ.21 **καὶ νήσους, ὅσαι προσκυροῦσιν 'Ασίᾳ,** 'Επιγρ.Αἰγύπτ. **τὰ προσκύροντα τῷ ἱερῷ.**

προσκυρῶ-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπικυρῶ, βεβαιῶ προσέτι : 'Ησ., Γλωσσ.· κ. παθ. : 'Απολλ. Δύσκ.Συντ.114,17 (διόρθ. προσκυρῆσθαι)· **2)** ὁμ. παθ. περιβάλλομαι διὰ κύρους : Πάπ. **τὴν προσκυρωθεῖσάν σοι παρ' ἐμοῦ δεσποτείαν**· **3)** νεώτ. νομ. ἐπὶ δικαστικῆς ἀρχῆς, δίδω τὴν κυριότητα πράγματός τινος εἴς τινα, ἀφαιρῶν αὐτὸ ἀναγκαστικῶς ἀπό τινος ἄλλου· πρβλ. προσκύρωσις· **4)** ρηματ.π. προσκύρωσις, προσκυρωτικός.

προσκύρωσις-εως (ἡ) γλωσσ., μσν. κ. νεώτ. ἐπικύρωσις, ἐπιβεβαίωσις : Γλωσσ.· **2)** μσν. κ. νεώτ. νομ. ἡ ὑπὸ τῆς πολιτείας διὰ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀπονομὴ κυριότητος : Βασιλικὰ 421.

προσκυρωτικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ χρησιμεύων εἰς προσκύρωσιν βλ λ., ἐπιβεβαίωσιν : Ψελλ. ἐν Σάθ 5,211 **προσκυρωτικὸν πιττάκιον.**

προσκῦσαι ἀπαρφ. ἀορ. α' τοῦ ρ. προσκυνῶ.

προσκωμάζω μτγν. εἰσορμῶ που κωμάζων, μπαίνω τραγουδώντας : Φιλόστρ.'Απολλ.4,6.

πρόσκωπος-ον ὁ πρός τῇ κώπῃ, ἐρέτης, κωπηλάτης : Θουκ.1,10 τοξότας γὰρ πάντας πεποίηκε τοὺς προσκώπους, Λουκ.Κοτάπλ.19.

προσλαγχάνω κινῶ ἀγωγὴν κατά τινος, ἐγκαλῶ, κατηγορῶ τινα : Δημ.884 τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν δίκην προσείληχεν, Πλούτ. Περ.36 ἐκείνου δ' ὕστερον ἀπαιτοῦντος ὁ μὲν Περικλῆς καὶ δίκην αὐτῷ προσέλαχε.

προσλάζομαι μτγν. ἀποθ. ἀντὶ προσλάζυμαι βλ.λ. : Πομπ.Τραγ.1,3.

προσλάζυμαι ἀποθ. λαμβάνω, ἔχομαί τινος : Εὐρ.Ἑκ.64 γεραιᾶς χειρὸς προσλαζύμεναι.

προσλάκκιον (τὸ) μτγν. λακκίσκος ὑπερχειλίζων· μτφ. περὶ τῶν νεφρῶν : Γαλ.19,362.

προσλάλημα-ατος (τὸ) προσλαλιὰ βλ.λ. : Ἀν. Βοασα.4,447.

προσλαλιά (ἡ) γλωσσ., μσν. κ. νεώτ. προσηγορία, προσφώνησις, προσαγόρευσις : Γλωσσ., Εὐστ.Πον.325,32, - ὁ δήμαρχος προσεφώνησε τὸν ἄνακτα δι' ἐμπνευσμένης προσλαλιᾶς.

προσλαλῶ-έω ὁμιλῶ πρός τινα, μετά τινος, μτ. δοτ. : Ἀντιφάν.218,3, Ἡνίοχ.4,3, Θεόφρ.Χαρ.7,5 τοσαῦτα καὶ προσλαλεῖ τοῖς παιδοτρίβαις καὶ διδασκάλοις, Λουκ.Νιγρ.7, ΚΔ Πράξ.13,43 προσλαλοῦντες αὐτοῖς ἔπειθον αὐτούς, Πάπ.· αὐτω κ.: Πλούτ.Ἠθ.602Ε προσλαλεῖν ἑαυτῷ τὰ Πινδαρικά· **2)** ρηματ.π. προσλάλημα, προσλαλιά.

προσλαμβάνω κ. μσν. κ.νεώτ., μέλλ. προσλήψομαι (Ξεν.Ἀν.7,3,13), ἀόρ. προσέλαβον (αὐτ.Ἀπομν. 3,14,4), παρακ. προσείληφα (αὐτ.Ἀν.7,6,32), ἰων. προσλελάβηκα (Εὐσέβ.Μύνδ.51), λαμβάνω προσέτι, ἐπὶ πλέον, παίρνω ἀκόμη : Ξεν.Ἀν.7,3,13 εἰ (δὲ) μισθὸν προσλήψοιντο, εὕρημα ἐδόκει (ἐνν. αὐτοῖς) εἶναι, αὐτ.Ἀπομν.3,14,4, Δημ.386 ἐπὶ τούτοις οὗτος δωρειάς προσλαβὼν φαίνεται· || κ. μέσ. εἰδ. κτῶμαι ἐπὶ πλέον, λαμβάνω ὑπὸ τὴν κυριότητά μου προσέτι, ἀναφ. πρὸς τμῆμα γῆς : Πάπ. προσλαβόμενος τῇ ἑαυτοῦ οἰκίᾳ φιλοὺς τόπους· || κ. νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἰδιότητας ἢ καταστάσεις : Αἰσχ.Πρ.321 οὐδ' εἴκεις κακοῖς, πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις, Εὐρ.ΙΑ 1145, Θουκ.5,111, Ξεν.Ἀν.7,6,32 καὶ πρὸς ἐκείνοις νῦν ἄλλην εὔκλειαν προσειλήφατε, αὐτ.Συμπ.4,8, Πλάτ.Θεαίτ.207D, Δημ.1413 ὅλως γὰρ ἅπασα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν, - ἡ πόλις προσέλαβεν ὄψιν πανηγυρικήν· **2)** εἰδ. λαμβάνω, προσκτῶμαι γνώσεις, ἐκμονθάνω : Σοφ.ἀπ.779 προσλαμβάνειν δὲ δεῖ καθ' ἡμέραν ἀεί, ἕως ἂν ἐξῇ μανθάνειν βελτίονα, Ἰσοκρ.1,18 ἃ δὲ μὴ μεμάθηκας προσλάμβανε ταῖς ἐπιστήμαις· κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.77C ὅσῳ γὰρ πλέον ἐστὶ τὸ προσειλημμένον ἐκ φιλοσοφίας· || νεώτ. ἐν τῇ ψυχολογίᾳ : προσλαμβάνουσαι παραστάσεις αἱ συγγενεῖς πρός τινα νέαν ἐρχομένην παράστασιν καὶ βοηθοῦσαι εἰς τὴν ἀφομοίωσιν αὐτῆς· **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. μτ.αἰτ. τοῦ προσ. λαμβάνω μετ' ἐμαυτοῦ ὡς βοηθόν, ἑταῖρον, συνεργάτην : Αἰσχ.Πρ.217 προσλαβόντα μητέρα ἑκόνθ' ἑκόντι Ζηνὶ συμπαραστατεῖν, Σοφ. ΟΚ 378 προσλαμβάνει.. ξυνασπιστὰς φίλους, Ξεν.ΚΠ 1,4,16 ὅπως ἂν ἀσφαλῶς θηρῴη, ἱππέας τε προσέλαβε πολλοὺς καὶ πελταστάς, - προσέλαβε νέον γραμματέα· κ. παθ. : Πάπ. προσληφθέντες εἰς τὴν κατοικίαν,-προσελήφθη ὡς βοηθός· || κ. μέσ. : Πλούτ.Πελοπ.27 μισθοφόρους τινὰς αὐτόθεν προσλαβόμενος· || εἰδ. όμ. μέσ. ἐν φρ. λαμβάνω τινὰ ὡς συνεταῖρον : Πάπ. μισθωτὴς λίμνης προσελάβετο κοινωνὸν τῆς αὐτῆς λίμνης· **4)** εἰδικώτ. προσεταιρίζομαι, παίρνω μὲ τὸ μέρος μου : Ξεν.Ἑλλ.4,1,1, Δημ.194 ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν, Ἀριστλ.Πολιτ.1312b,17 καὶ προσλαβὼν τὸν δῆμον, ἐκεῖνον ἐκβαλὼν διεφθάρη· || κ. μέσ. : Πολύβ.1,37,5 σπουδάζοντές τινας τῶν ἐν παράπλῳ πόλεις.. προσλαβέσθαι· **5)** ἐν τῇ Λογικῇ, παραδέχομαι προσέτι : Ἀριστλ.Α'Ὑστ.78a,14 προσλαμβάνειν ὅρους· κ. παθ. : αὐτ.ΑΠρ.58b,27· || εἰδ. δέχομαι, λαμβάνω τὴν ἐλάσσονα πρότασιν τοῦ συλλογισμοῦ : Στωϊκ.ἀπ.2,85, Μουσών.ἀπ.1,2Η, Πρόκλ.Παρμ.855Β· πρβλ.πρόσληψις· **6)** λαμβάνω ἔκ τινος ἄλλου: Εὔδοξ.Ἀστρον.11,15 ἡ σελήνη φέγγος ἴδιον οὐκ ἔχει, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἡλίου προσλαμβάνει, Μηναῖ.3,2 Θεοτοκ. καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα ἐκ σοῦ προσλαβόμενον· || εἰδ. δανείζομαι : Μέν.Ἡρ.32 προσλαμβάνειν τι κερμάτιον· **7)** δράττομαί τινος, κρατῶ, πιάνω : Σοφ.Τρ.1024 ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ; τᾷδε με τᾷδε με πρόσλαβε κουφίσας· || κ. μέσ. : Ἀριστοφ.Ἀχ.1215 λάβεσθέ του τοῦ σκέλους· παπαῖ, προσλάβεσθ', ὦ φίλοι, αὐτ.Λυσ.202· || κ. ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημένα, ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν, δέχομαι τὴν ἐπίδρασιν : Πλάτ. Πολ.566Ε ὥσπερ σῶμα νοσῶδες μικρᾶς ῥοπῆς ἔξωθεν δεῖται προσλαβέσθαι πρὸς τὸ κάμνειν· **8)** στερεῶ, σφίγγω : Ἱππ.Ἄρθρ.78, Ἀριστλ.ΖΜ 670a,14 τούτων γὰρ τῶν σπλάγχνων ἡ φύσις, οἷον ἧλοι πρὸς τὸ σῶμα προσλαμβάνουσιν αὐτήν.., Θεόφρ.ΑΙ 6,2,2 κατοδεῖν καὶ προσλαμβάνειν (ὃ. γρ.)· || κ. παθ. συγκρατοῦμαι διά τινος, ἀπό τινος : Ἀριστλ.ΖΜ 654b,27 περὶ δὲ τὰ ὀστᾶ αἱ σάρκες περιπεφύκασι, προσειλημμέναι λεπτοῖς καὶ ἰνώδεσι δεσμοῖς· πρβλ.αὐτ.ΖΓ 497a,22· || εἰδ. παθ. εἶμαι κεκαλυμμένος ὑπὸ.. : Ῥοῦφ.Ἀνατ.32· **9)** ἐπιλαμβάνομαι πράξεώς τινος καὶ ἐγώ· ὅθ. εἶμαι, γίνομαι ἐπίκουρος, βοηθῶ, συνεργῶ : Ξεν. Ἀν.2,3,11, αὐτ.2,3,12 ἐπεὶ δὲ Κλέαρχον ἑώρων σπουδάζοντα, προσελάμβανον καὶ οἱ πρεσβύτεροι, Πλάτ.Νόμ.897D διὸ δὴ καὶ ἐμὲ τῆς ἀποκρίσεως ὑμῖν δίκαιον τὰ νῦν προσλαμβάνειν (νὰ μὲ βοηθήσητε εἰς τὴν εὕρεσιν τῆς ἀπαντήσεως)· || κ. παθ. λαμβάνω βοήθειαν, ἐπικουρίαν ὑπό τινος : Βέττ.Βάλ.58,16· **10)** ρηματ. π. πρόσλημμα, προσληπτικός, πρόσληψις.

προσλάμπω λάμπω, ἐκπέμπω λάμψιν πρός τι, ἐπί τινος : Πλάτ.Πολ.617Α τὸν δὲ τοῦ ὀγδόου (ἐνν. σφονδύλου) τὸ χρῶμα ἀπὸ τοῦ ἑβδόμου ἔχειν προσλάμποντος· || κ. παθ. δέχομαι φῶς, φωτίζομαι, αὐγάζομαι : Πλούτ.Ἠθ.889C τοὺς πλάνητας ὑπὸ τοῦ ἡλίου προσλάμπεσθαι.

πρόσλαμψις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐκπέμπειν λάμψιν, φῶς, πρός τι, πρός που : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,51U.

προσλέγω κ. μσν. λέγω ἐπιπροσθέτως, προσθέτω εἰς τὰ ἤδη ὑπ' ἐμοῦ λεχθέντα : Λουκ.Ψευδολ.31 τὰ μὲν ἄλλα ἑκὼν ἀφίημί σοι, ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω· **2)** ἀνακοινῶ, γνωστοποιῶ πρός τινα : Πρόδ.2,376 καὶ ταῦτα μέν, ὡς ἔχουσιν, ὁ δοῦλός σου προσλέγω· **3)** προσφωνῶ, χαιρετίζω διὰ προσφωνήσεως : Πάπ. προσειπεῖν τὴν ἀνάμιλλητόν σου θεοσεβίαν· **4)** μέσ. ἀόρ. α' προσελεξάμην, δωρ. ποτ- ἀπευθύνομαι πρός τινα, ἀποτείνω τὸν λόγον, προσαγορεύω τινά : Θεόκρ.1,92 τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, Ἀπολλ.Ρ 4,833· || οὕτω κ. προσλέγομαι θυμῷ διανοοῦμαι κατ' ἐμαυτόν, λέω, βάζω μὲ τὸ νοῦ μου : Ἡσίοδ.Ἔργ.499 πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ.. κακὰ προσελέξατο θυμῷ (Μοσχόπ. «τουτέστιν ἐνενόησεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ, ἤγουν καθ' ἑαυτόν»)· **5)** ὁ ἐν Ὀδ.Μ 34 ἀπαντῶν τ. προσέλεκτο ἑρμ. ἀποδίδεται τῷ ρ. τούτῳ ἀντὶ τῷ προσλέχομαι.

προσλείπω εἶμαι ἐλλιπής, λειψός, ὅθ. τὸ προσλεῖπον ἡ ἔλλειψις : Ἀριστλ.Πολιτ.1337a,2 πᾶσα γὰρ τέχνη καὶ παιδεία τὸ προσλεῖπον βούλεται τῆς φύσεως ἀναπληροῦν· || όμ. ὁ προσλείψας ὁ ὑπολειπόμενος : Ἐπιγρ.Λοοδ. τὰ προσλείψαντα τοῦ ἔργου τὰ ὑπολειπόμενα μέρη τοῦ ἔργου τὰ

δεόμενα . συμπληρώσεως ὅπως τοῦτο τελειωθῇ· **2**) μτβ.ἀφήνω ἐπάνω, ἐπί τινος, καταλείπω:Θεόφρ. Φι 4,11,6 **τῷ μεσογονατίῳ τὸ πρὸς τοὺς βλαστοὺς γόνυ προσλείπειν**· **3**) ἀφήνω ἀτελές, ἀσυμπλήρωτον καταλείπω : Ἐπιγρ.Λεβαδείας **ἐὰν δέ που παρὰ τὸ ἔργον συνφέρῃ τινὶ μέτρῳ τῶν γεγραμμένων προσλιπεῖν ἢ συνελεῖν.**

προσλειτουργῶ-έω μτγν. ὁμοῦ μετά τινος λειτουργῶ, ὑπηρετῶ, μτ. δοτ. : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,8.

προσλειῶ-όω μτγν. λειοτριβῶ : Γαλ.13,406.

προσλεπτύνω καθιστῶ τι περισσότερον λεπτόν: Γλωσσ.· ‖ παθ. ἀπισχνοῦμαι, γίνομαι λεπτότερος, πιὸ ἀδύνατος : Ἱππ.Μοχλ.5.

προσλεύσσω βλέπω πρός τινα, πρός που, προσβλέπω, παρατηρῶ, μτ. αἰτ. : Σοφ.Αἴ.546 **ταρβήσει γὰρ οὐ νεοσφαγῆ τοιόνδε προσλεύσσων φόνον**, αὐτ.1044. κ. ἀπολ. : αὐτ.Φιλ.1068.

προσλέχομαι ἐπ. μ. κατὰ β' ἀόρ. **προσέλεκτο**, κατακλίνομαι πλησίον τινός, πέφτω, πλαγιάζω κοντά : Ὀδ.Μ 34 **ἡ δ' ἐμὲ χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο** [μὲ κάθισε καὶ πλάγιασε κοντά μου].

πρόσλημμα-ατος [τὸ] μτγν. τὸ ἐπάνω φόρεμα, τὸ ἐξωτερικὸν ἔνδυμα : Ἐπιγρ.Σάμου **πρόσλημμα τὴν θεοῦ παραλοργὲς ἀμφιθύσανον**· **2**) ἐν ειδ. ἐκκλ. σημ. τὸ προσέτι ληφθέν, ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ἡ ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ θεοῦ διὰ τῆς σαρκώσεως ληφθεῖσα πρὸς τῇ θείᾳ : Γρηγ.Ναζ.2,524Β.

προσληπτικός-ή-όν μτγν. ὁ προσλαμβάνων, ὁ προσέτι λαμβάνων· ειδ. ἐκκλ. πρβλ. πρόσλημμα 2) : Ἐπιφάν.1,966Β· **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόσληψιν βλ.λ.2), ὁ τῆς ἐλάσσονος προτάσεως : Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.250,96.

πρόσληψις-εως [ἡ] κ. νεώτ. ἡ προσέτι, ἡ ἐπὶ πλέον λῆψίς τινος : Πλάτ.Θεαίτ.210Α **λόγου γὰρ πρόσληψις τοῦτ' ἂν εἴη κατ' ἐκεῖνον**, Ἀριστείδ. Τρ.1,473, αὐτ.534S, Ἑρμαγ.Ἰδ.1,11· ‖ κ. ειδ. γραμμ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συν.170,3 **πρόσληψις τοῦ ἄρθρου, αὐτ.**Ἀντων.87,13 **πρόσληψις τοῦ ι**· **2**) ἡ πρόσκτησις, ἡ ἐπὶ πλέον ἀπόκτησις : Ἰώσ.ΑΙ 17,1,2 **δυνάμεως πρόσληψις**, αὐτ.18,9,6, Ἀνὼν.περὶ Τρόπων 23 **πρόσληψις μείζονος τιμῆς**· **3**) ειδ. νεώτ. ἡ λῆψις προσώπου εἴς τινα ὑπηρεσίαν, ἐργασίαν, διορισμός : **ἡ τράπεζα θὰ ἐνεργήσῃ διαγωνισμὸν διὰ τὴν πρόσληψιν δέκα δοκίμων ὑπαλλήλων,-ὁ καθηγητὴς ἐζήτησε τὴν πρόσληψιν καὶ νέου βοηθοῦ**· **4**) ειδ. ἐν τῇ Λογ. ὁ διὰ τῆς λήψεως ἑτέρας προτάσεως σχηματισμὸς συλλογισμοῦ : Ἀριστλ.ΑΠρ.589b,9 [ἀμφ.], Θεόφρ.π.Ἀλέξ.Ἀφρ.Α Πρ.378,14 **κατὰ πρόσληψιν**, Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.εἰς Ἀριστλ.ΑΠρ.416,24, Ἀψίν.Ρητ.288Η **ἐνθύμημα γίνεται . . κατὰ πρόσληψιν**· ‖ δθ. κ. ἡ ἐλάσσων πρότασις ἐν τῷ συλλογισμῷ : Κρίν.Στωϊκ.3,269, Πλούτ.Ἠθ.387C, Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.250,21, Σέξτ. Ἐμπ.Πυρρ.2,.9, Διογ.Λ 7,82· **5**) νεώτ. ψυχολ., ἡ **ὑπὸ τῶν ἐν τῇ συνειδήσει προϋπαρχουσῶν παραστάσεων προσοικείωσις νέας : ὁ Κάντιος διακρίνει μεταξὺ ἐμπειρικῆς καὶ ὑπερβατικῆς προσλήψεως, - αἱ ὑποβοηθοῦσαι τὴν πρόσληψιν παραστάσεις καλοῦνται προσλαμβάνουσαι.**

προσλιμενίζομαι σχόλ. παθ. καταπλέω εἰς λιμένα, προσορμίζομαι : Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.70.

προσλιπαίνω μτγν. λιπαίνω, παχύνω προσέτι, καθιστῶ τι λιπαρώτερον : Διον.Ἀλ.Ρωμ.5,13 **τοῦ ποταμοῦ προσλιπαίνοντος αὐτῇ ἰλὺν γενέσθαι.**

προσλιπάρησις-εως [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἐπιμονή, ἔντανος ζῆλος ἔν τινι πράγματι : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ. 6,10,14· **2**) θερμή, ἀδιάλειπτος, ἐπίμονος παράκλησις, ἐκλιπάρησις : Λουκ.Πιστ.Διαβ.20 **μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ ἀκούοντος ἥ τε ἀπάτη . . καὶ ἡ ἐπιορκία καὶ προσλιπάρησις.**

προσλιπαρῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. παραμένω που, διαμένω, μτ. δοτ. : Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,24,23· **2**) ἐπιμένω εἴς τι, ἐνασχολοῦμαι περί τι ἐπιμόνως, ἀδιαλείπτως, μτ.δοτ. τοῦ πράγμ. : Πλούτ.Αἰμ.23 **τοῖς χρήμασι, ὥσπερ κηρίοις μέλιτται προσλιπαροῦσαι**· ‖ κ.μτ.μτχ. ἐπιμένω νά.. : Ἀγαθιν.π.Ὀρειβ.10,7, 25 **προσλιπαρεῖν νηχόμενον**· ‖ κ.ἀπολ. προθύμως ἀπασχολοῦμαι, διαθέτω **ἐμαυτόν** : Λουκ.Ἀποκ.16 **ἧκον, ἐβοήθησα, προσελιπάρησα, ἰασάμην**, Ροῦφ. π.Ὀρειβ.8,21,15· **3**) φορτικῶς ἐπιμένω εἴς τι, ἀξιῶ, ἐνθέρμως ζητῶ : Πλούτ.Πομπ.13 **ἄχρι οὗ προσλιπαρούντων καὶ καταβοώντων ὤμοσεν ἀναιρήσειν ἑαυτόν, εἰ βιάζοιντο**· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἰουλ.Λόγ.7,225Α **προσλιπαρῶν ταῦτα πραχθῆναι.**

προσλιχνεύομαι μσν. λίχνως, λαιμάργως ἐπιθυμῶ τι : Παχυμ.ΓΜιχ.Παλαιολ.328Β.

προσλογεύω πάπ. κ. Ἐπιγρ. ἐπὶ πλέον καταλογίζω, δθ. κ. προσθέτως ἀπαιτῶ τι ἔκ τινος : Πάπ., Ἐπιγρ.Ἀμοργοῦ· κ. παθ. : Πάπ.

προσλογίζομαι ὑπολογίζω προσέτι, συνυπολογίζω, λογαριάζω ἐπὶ πλέον : Ἡρ.2,16 **τέταρτον γὰρ δὴ σφέας δεῖ προσλογίζεσθαι Αἰγύπτου τὸ Δέλτα**, αὐτ.5,54· ‖ ειδ.περὶ χρηματικοῦ ποσοῦ, συναριθμῶ, λογαριάζω ἀκόμη καί . . : Λυσ.19,44 **καὶ οὐ προσλογιζόμεθα ὅσα αὐτὸς ἐν Κύπρῳ ἔσχε ..** [τάλαντα]· ‖ κ. παθ. συνυπολογίζομαι : Σκύλ.113, Πάπ. **ἡ τιμὴ οὐ προσλογισθήσεται**· **2**) λαμβάνω προσέτι ὑπ' ὄψιν μου, ὑπολογίζω ἀκόμη : Ἀριστλ.Οὐρ.294a,4· **3**) καταλογίζω, ἀποδίδω, προσδίδω : Πλούτ.Κάμ.28 **καὶ μὴ τῷ πλέον διδόναι προσλογίζεσθαι τὸ αἰσχρόν**· **4**) παραβάλλω, παραθέτω εἰς ἐκτίμησιν, συγκρίνω : Ἀριστείδ.1,450J **τὸ ἑκατέρων ἦθος τῇ πράξει προσλογίζεσθαι**· **5**) κρίνω προσέτι, συλλογίζομαι ὅτι : Πλούτ.Δημήτρ.38 **ἐπὶ τούτοις προσλογιζόμενον τὸν Ἐρασίστρατον . . ὡς . .**

προσλογισμός [ὁ] πάπ. ἰδιοποίησις, σφετερισμός : Πάπ. **τοὺς . . γεγονότας ἐν ἀθετήμασιν ἢ προσλογισμοῖς.**

πρόσλογο [τὸ] δημ. κακολογία : Βλαστ.Συνμ.99.

προσλογοποιῶ-έω μτγν. διηγοῦμαι προσέτι, προστίθημι ἐν τῇ ἀφηγήσει : Ἰώσ.ΠΙ 1,19,3 **ἡ φήμη προσλογοποιοῦσα . . ἀεί τι χαλεπώτερον.**

προσλοιδορῶ-έω μτγν. προσέτι, ἐπὶ πλέον λοιδορῶ, ὑβρίζω : Δίων Κ 38,10· ‖ ὁμ. σημ.κ.μέσ. : Θεμίστ.Λόγ.23,289Ρ, Ἰώσ.ΑΙ 7,8,1· ‖ ὁμ. ὁ παθ. ἀόρ. α' ἐν μέσ. σημ. : αὐτ 15,7,4.

πρόσλοιπος-ον μτγν. ὁ ὑπόλοιπος, ἀπομένων : Εὔδοξ.Τέχν Ἀστρον.4, Ἐπιγρ. **τῆς κονιάσεως τὸ πρόσλοιπον**· ‖ τὰ πρόσλοιπα ἡ ὑποστάθμη, τὰ κατακάθια : Πάπ.· **2**) ἐν χρον. σημ. ὁ ὑπολειπόμενος, ὁ μέλλων χρόνος : Ἐπιγρ.Ἐφέσ.

προσλυμαίνομαι μτγν, παρακ. γ' πληθ. **προσλελύμανται**, ἐπὶ πλέον λυμαίνομαι, βλάπτω, φθείρω : Ἀριστείδ.Λόγ.25[43],9.

προσλυπῶ-έω μσν. ἔτι μᾶλλον λυπῶ, θλίβω, στενοχωρῶ : Παχυμ.Γ'Ἀνδρόν.Παλαιολ.109D.

προσλυσσῶ-άω μτγν. λυσσῶ, μανιωδῶς ἐφορμῶ, καταφέρομαι κατά τινος, μτ. δοτ. τοῦ προσ. ὡς ἀντικειμ. : Ἰώσ.ΑΙ 7,9,4.

πρόσμακρος-ον ἀντὶ πρόμακρος βλ.λ.· δ.γρ. κώδ. ἐν Ἱππ.Ἐπιδ.6,7,2, αὐτ.Ἀφ.235.

προσμανθάνω μανθάνω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον ἐκμανθάνω : Αἰσχ.Πρ.697 **ἐπίσχες ἔστ' ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς**, Τραγ.Ἀδέσπ.516Α, Ἀριστφ. Θεσμ.20 **νὴ τὸν Δί' ἥδομαί γε τουτὶ προσμαθών**· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. ἐκμανθάνω νά . . : αὐτ.Σφ.1208 **ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεὶς προσμάνθανε ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός** [δ. ἀνάγν. προμ-], αὐτ.Θεσμ.24.

προσμαντεύομαι ἐσφ.ἀνάγν. ἀντὶ προμαντεύομαι βλ.λ. : Ἀριστείδ.2,277J.

προσμαρίδα (ἡ) δημ. πλατύφυλλον πικρολάχανον τῆς ἀνοίξεως, ὅ. προσμήθρα, ζυμαρήθρα.

προσμαρτύρομαι σχόλ. ἐπικαλοῦμαι προσέτι ὡς μάρτυρα : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.88.

προσμάρτυρος-ον μτγν. ἀστρολ. ὁ ἐν ὄψει τινὸς ὤν : Μαν.4,161.

προσμαρτυρῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. μαρτυρῶ τι προσέτι : Ἰσαῖ.6,45 προσμαρτυρεῖν τούτους εἶναι κληρονόμους· ‖ βεβαιῶ διὰ προσθέτου μαρτυρίας : Δημ.1105 εἰ μὲν τοίνυν μὴ προσεμαρτύρουν τῇ προκλήσει τῇ διαθήκῃ οὗτοι, Πάπ. προσμαρτυρήσαντος τοῦ δεῖνα γεγενῆσθαι τὴν ἐπάνοιξιν τοῦ ταμείου· ‖ καταγγέλλω διὰ μαρτυρίας : Πάπ. ἐν οἷς καὶ τὸν δεῖνα προσμεμαρτυρηκέναι· 2) γεν. ἐπικυρῶ, ἐπιβεβαιῶ τι, μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Πολύβ.3,89,4 ταχὺ δὲ καὶ τὰ πράγματα προσεμαρτύρησε τοῖς λογισμοῖς αὐτοῦ, Πλούτ.Ἠθ.119Ε προσμαρτυρήσας τῷ καλῶς ὑπὸ Μενάνδρου ῥηθέντι τούτῳ· 3) κ. ἀναφ. πρὸς πρόσ. ἐπιβεβαιῶ, ἐπικυρῶ ἐπισήμως τὴν ὕπαρξιν ἢ τὴν ἰδιότητά τινος· εἰδ. ἐκκλ. περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἀναγνωρίσεως τῆς θείας ἰδιότητος τοῦ Ἰησοῦ : Μηναῖ.1,6 Ἀπολυτ. τοῦ γὰρ Γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι· 4) ἀπονέμω, ἀφιερῶ τινί τι : Ἰώσ.ΑΙ 5,8,9 πάντα τῷ θεῷ προσμαρτυρεῖν· 5) ἐν εἰδ. ἀστρολ. σημ. εἶμαι ἐπίσης ἐν ὄψει : Πρόκλ.Τετράβ.249, Μαν.4,384.

προσμάσσω προσκολλῶ, σταθερῶς προσάπτω, ἀκουμπῶ : Θεόκρ.12,32 ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χείλεσι χείλη, Νίκ.Θηρ.922 σικύην τύφει προσμάξαι· ‖ κ. παθ. προσκολλῶμαι, ἐφάπτομαι στερεῶς : Σοφ.Τρ.1053 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον . . πλευραῖσι . . προσμαχθέν, Λυκόφρ. 1029· ‖ οὕτω κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Θεόκρ.3,29 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο (ἐκόλλησε πάνω στὸ χέρι)· 2) συμφύρω, συνζυμῶ· ὅθ. μτφ. ἀναμειγνύω, συνενῶ : Ἀριστφ.Ἱππ.815 τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν (τῇ πόλει) (σχόλ. «προσέθηκε· προσεκόλλησε· μάττειν λέγεται τὸ ἀναμειγνύναι καὶ εἰς ἓν συνάγειν»)· 3) ὁμ. μτφ. τὸ παθ. : Φιλόστρ. Ἀπολλ.3,42 κηλῖδα προσμεμάχθαι τῇ ψυχῇ.

προσμαστιγῶ-όω μτγν. ἐπὶ τούτοις μαστιγῶ, παθ. : Πάπ.· ‖ κ. μτφ. : Βασίλ.Ὁμιλ.Ἠθ.295.

προσμάχομαι, μέλλ. προσμαχέσομαι, ἀττ.προσμαχοῦμαι, ἀόρ. προσεμαχεσάμην (Ἰώσ.ΑΙ 20,4,9), μάχομαι, ἀγωνίζομαι κατά, ἐναντίον τινός, μτ. δοτ. : Πλάτ.Νόμ.830Α ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ οὐδενὶ καθ' ἡμέραν προσμαχόμενοι ;, Πολύβ.1,28,9 οἱ δὲ Καρχηδόνιοι τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς προσμαχομένων . .· ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένας καταστάσεις, πολεμῶ, ἀντιδρῶ, ἀντιμάχομαι : Πλάτ.Νόμ.647C τῇ μὲν δειλίᾳ τῇ ἐν αὐτῷ προσμαχόμενον καὶ νικῶντα αὐτήν· 2) ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ κατά τινος, προσβάλλω τι : Ξεν. ΚΠ 7,5,7 ὅπως μὲν ἄν τις τείχη οὕτως . . ὑψηλὰ προσμαχόμενος ἕλοι, αὐτ.Ἑλλ.7,2,7· ‖ ὁμ. κ. μτ. δοτ. : Πλούτ.Δημήτρ.33 Μεσσήνην ἐπολιόρκει καὶ προσμαχόμενος τοῖς τείχεσιν ἐκινδύνευσε.

προσμείγνυμι κ. προσμίσγω (Ἡρ.4,46, Θουκ.6, 104), μέλλ. προσμείξω, ἀόρ. προσέμειξα, μείγνυμί τι πρός τι, ἑνῶ, συνάπτω, προσπελάζω τι εἴς τι : Πλαύτ.Ἀλκ.15 τὰ μακρὰ τείχη συνέπεισε καθεῖναι καὶ προσμείξαντος τῇ θαλάσσῃ τὴν πόλιν .., αὐτ.Ἀρτοξ.15· 2) μτφ. συνδέω τὴν τύχην, τὴν ὑπόστασίν τινος πρός τινα κατάστασιν : Πίνδ.Ο 1, 22 κράτει δὲ προσέμειξε δεσπόταν (τὸν ἤγαγεν εἰς ἐπικράτησιν)· ‖ οὕτω κ. ἀντιστρόφως, ἐπιφέρω, δημιουργῶ τινι κατάστασίν τινα : Αἰσχίν.3, 146 προσέμειξε . . τὸν κίνδυνον ἀπαρασκεύῳ τῇ πόλει· 3) ἀμτβ. ἔρχομαι εἰς ἐπαφήν, συναναστρέφομαι μετά τινος, πλησιάζω κάποιον, σμίγω μὲ κάποιον : Σοφ.Φιλ.106 οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμεῖξαι θρασύ ;, Εὐρ.ἀπ.911 Ζηνὶ προσμείξων· ‖ ἐπικοινωνῶ : Πλάτ.Νόμ.904D ψυχὴ ἀρετῇ θείᾳ προσμείξασα· ‖ συνεκδ. κ. ἐπὶ πραγμ. : αὐτ. 878Β ὅρος ὅρῳ προσμειγνύς· 4) μτφ. ἐπάγω, προσαρμόζω τι πρός τινα, ὅθ. ἐπὶ χρησμοῦ, προρρήσεως κττ., ἐπαληθεύω ἐπί τινος, μτ. δοτ. : Σοφ.Τρ.821 προσέμειξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν· 5) ἔρχομαι, φθάνω πλησίον, προσεγγίζω, ζυγώνω, σιμώνω κοντό : Θουκ.3,22 προσέμειξαν τῷ τείχει τῶν πολεμίων, αὐτ.7,70 ἐπειδὴ δὲ οἱ ἄλλοι Ἀθηναῖοι προσέμισγον τῷ ζεύγματι· ὁμ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. : Θουκ.3,22 προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, αὐτ.7,22· ‖ μτ.δοτ. κ. αἰτ. ἐμπροθ. : Ξεν.ΚΠ 2,4,21 προσμείξας πρὸς τὰ ὅρια τῶν Ἀρμενίων· ‖ ποι. μεθ' ἁπλ. αἰτ. : Εὐρ.Ὀρ.1290 τάχα τις Ἀργείων ἔνοπλος ὁρμήσας ποδὶ βοηδρόμῳ μέλαθρα προσμείξει· ‖ κ. μτ. ἐπιρρ. τοπ. : Θουκ.4,93 ἐπεὶ προσέμειξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος, Πλάτ.Πολιτ.290C· 6) εἰδ. ἀποβιβάζομαι, ἀγκυροβολῶ, πιάνω, μτ.δοτ. δηλούσης τὸν τόπον, τὸν λιμένα : Ἡρ.6,96 ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγεος προσφερόμενοι προσέμειξαν τῇ Νάξῳ, αὐτ.7,168, αὐτ.8,130, Θουκ.6,104 ἀποφέρεται ἐς τὸ πέλαγος, καὶ πάλιν χειμασθεὶς ἐς τὰ μάλιστα τῷ Τάραντι προσμίσγει· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. ἐμπροθ. : Πλούτ.Νικ.17 ὥστε λαθεῖν μὲν εἰς Θάσον ταῖς ναυσὶ προσμείξας καὶ ἀποβάς· 7) ἐν ἐχθρ. σημ. ἔρχομαι εἰς σύγκρουσιν, ἐπέρχομαι, συναντῶμαι μετά τινος ἐν μάχῃ : Ἡρ.6,112 Ἀθηναῖοι δὲ ἐπεί τε ἀθρόοι προσέμειξαν τοῖσι βαρβάροισι· ‖ κ. ἀπολ. μάχομαι, συγκρούομαι μετὰ τοῦ ἐχθροῦ κ. εἰδ. ἐκ τοῦ συστάδην : Ἡρ.4,46 πῶς οὐκ ἂν εἴησαν οὗτοι ἄμαχοί τε καὶ ἄποροι προσμίσγειν ;, Ξεν.ΚΠ 5,4,46 ὅπῃ προσμείξαιεν· 8) ῥηματ.π. πρόσμειξις.

προσμειδιῶ-άω μτγν. κ. νεώτ. μειδιῶ πρός τινα, ὅθ. κ. εὐνοϊκῶς διάκειμαί τινι, ἐπιδοκιμάζω, μτ. δοτ. προσ. : Πλούτ.Ἠθ.821F ὄχλων ἀεὶ τῷ διδόντι προσμειδιώντων, Χορίκ.Βρουμ.6 αὐτοῖς ἡ Τύχη προσεμειδίασε· ‖ ὁμ. κ. μτ. δοτ. τοῦ πράγμ. : Πλούτ.Ἠθ.28Α μηδὲ προσμειδιάτω ταῖς τοιαύταις εὑρεσιλογίαις· 2) κ. ἀπολ. ἔχω μειδίαμα εἰς τὰ χείλη, εἶμαι χαμογελαστός : Λουκ.Μισθ. Συν.16 καί που καὶ μειράκια διακονούμενα καὶ ἠρέμα προσμειδιῶντα, αὐτ.7.

πρόσμειξις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἀνάμειξις, σύμμειξις· εἰδ. ἐχθρικὴ προσέγγισις, συνάντησις ἐν μάχῃ, προσβολή, ἐπίθεσις : Θουκ.5,72 καὶ τοὺς πολεμίους φθάσαι τῇ προσμείξει· οὕτω κ. : Δίων Κ 40,2 ἡ τῶν ἁρμάτων πρόσμειξις· 2) νεώτ. εἰδ. χημ. ἡ ἐντὸς οὐσίας τινὸς ἀνάμειξις ἑτέρας· ‖ πᾶσα ξένη ὕλη περιεχομένη εἰς μὴ χημικῶς καθαρὸν προϊόν, συχνότατα αἰσθητῶς ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῶν φυσικῶν καὶ χημικῶν ἰδιοτήτων τοῦ σώματος, ὀφειλομένη δὲ εἴτε εἰς δευτερεύουσαν ἀντίδρασιν ἢ μὴ ἀφαιρεθεῖσαν ἀρχικὴν ἀκαθαρσίαν εἴτε εἰς ἀποσύνθεσιν· ‖ ὁμ. ὀρυκτολ. γεωλογ. πᾶσα ξένη ὕλη ἐνυπάρχουσα ἐν ὀρυκτῷ ἢ μεταλλεύματι.

προσμελετῶ-άω μτγν. ἀσαφ. ἀνάγν. ἀντὶ προμελετῶ : Ῥοῦφ.ἀπ.61.

προσμελοῦμαι-έομαι ἀποθ. Ἡσ. «προσμελοῦ· ἐπιμελοῦ».

προσμελῳδῶ-έω μτγν. μελῳδῶ πρός τι, συνοδεύω διὰ μελῳδίας : Σῆμ.10 ἀγὼν συμφωνίας ἀμοιβαῖος αὐλοῦ καὶ ῥυθμοῦ χωρὶς λόγου τοῦ προσμελῳδοῦντος, Ἀριστείδ.Λόγ.2(22),15.

προσμένω κ. νεώτ. κ. δημ. μένω ἔν τινι καταστάσει, παραμένω, ὑπομένω : Ἡρ.1,999 χρόνον πολλὸν προσμένουσι οὐ δυνάμεναι τὸν νόμον ἐκπλῆσαι, αὐτ.5,19, Σοφ.Ἠλ.1236, αὐτ.ΟΤ 620, Ξεν. Ἑλλ.2,4,7· 2) ἐμμένω εἴς τι, ἐπιμένω, μτ. δοτ. : ΚΔ Τιμ.1,5,5 καὶ προσμένει ταῖς δεήσεσι καὶ ταῖς

προσευχαῖς, Γαλ.15,436 **ταῖς ἑαυτῶν ἀγωγαῖς προσμένειν**· ‖ οὕτω κ. σταθερῶς ἀφοσιοῦμαι, μένω πιστός : αὐτ.Πράξ 11,23 **καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδία- προσμένειν τῷ Κυρίῳ**· **3)** **κ.** νεώτ. κ. δημ. μτβ. ἀναμένω, περιμένω, ἰδίως ἀναφορικῶς πρὸς ζωηρῶς προσδοκώμενον, ἐξόχως ἀγαπητὸν πρόσωπον : Σοφ.'Ηλ. 164 **ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' ἄτεκνος**, αὐτ.ΟΤ 837,Παλαμ.43,13 **σὲ προσμένω πάντοτε | νύχτα κι αὐγὴ καὶ μέρα**· ‖ ὁμ. κ. ἀναφ. πρὸς προσδοκωμένας ποθητὰς καταστάσεις ἢ γεγονότα : Θέογν.1044 **εὐσεβέων περὶ θεοὺς ἐλπίδα προσμενέτω,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 33,28 **κι ἀκόμη κάτι ἐρχόμενο ποὺ ἀπὸ** καιροὺς προσμένω· ὁμ. ἐν συντάξει μτ. πλαγ. προτάσεως : Γρυπ.Σκ.Τερρ.21,4 **προσμένει | ἀπ' τίς.. κορφὲς τὸ ἀγέρι νὰ φρεσκάρῃ**· ‖ κ. ἐπὶ καταστάσεων οἱονεὶ προσωποποιουμένων : Κάλβ. Εἰς 'Ελευθερίαν 15 Ἴσως **εὑρίσκεται | μετὰ τὸν θάνατόν μου | γλυκυτέρα ζωὴ | καὶ μὲ προσμένει,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,8 **νὰ φτάσουμε ξεκούραστοι κεῖ ποὺ ἡ χαρὰ προσμένει**· **4)** καθόλου ἀναφορ. πρὸς πᾶν γεγονός, πρᾶγμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον συγκεκριμένον, οὗτινος ἡ ἐπέλευσις ἀναμένεται ὡς βεβαία ἢ λίαν πιθανή : Πίνδ.Ν 3,60 **δορίκτυπον ἀλαλὰν .. προσμένοι,** Κάλβ. Εἰς 'Αγαρηνοὺς 20,5 **στόμα μαχαίρας, βάσανα, | κλαύματα φυλακῆς | τότε ὡς προσμένη**· **5)** ὁμ. ἐπὶ γεγονότων ἢ καταστάσεων, ἐπίκειμαι, μέλλω ν' ἀκολουθήσω, μτ. δοτ. : Αἰσχ.Εὐμ.497 **πάθεα προσμένει τοκεῦσιν μεταῦθις ἐν χρόνῳ** [ὃ. ἀνάγν. προσνεμεῖ]· κ. δημ. αἰτ. : **μᾶς προσμένουν πολλὲς δυστυχίες ἀκόμα**· φρ. **δὲν ξέρει τί τὸν προσμένει** [εἶναι ἀνίδεος τῶν συμβαινόντων ἢ τῶν ἐνεργουμένων εἰς βάρος του]· **6)** ρημστ. π. προσμονή.

προσμερίζω μτγν. ἀπονέμω εἴς τινα, προσνέμω : Πολύβ.27,9,5.Διόδ.Σ 14,107· ‖ κ. παθ. ἀπονέμομαι, δίδομαί τινι : Πολύβ.21,22,15 **πάντων δὲ τούτων ἢ τῶν πλείστων αὐτῇ** [ἐνν. τῇ βασιλείᾳ] **προσμερισθέντων,** Διον.'Αλ.Ρωμ.6,42, Σωρ.1,42, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,284, 'Επιγρ., Πάπ.

προσμεταδίδωμι πάπ. προσέτι ἀνακοινῶ.

προσμεταπέμπομαι μέσ. δι' ἀπεσταλμένων ζητῶ τι ἀπό τινος : Θουκ.2,100 **ἵππους δὲ προσμεταπεμψάμενοι ἀπὸ τῶν ἄνω ξυμμάχων,** Αἰσχ.3,87 **καὶ παρὰ Φιλίππου δύναμιν προσμεταπεμψάμενος**· ‖ προσκαλῶ, καλῶ ἔκ τινος : αὐτ.8,71 **προσμεταπεμψάμενοι δὲ ἐκ Πελοποννήσου στρατιάν.**

προσμετασκευάζω μτγν. μετατρέπω, μεταβάλλω ἔτι μᾶλλον : Διον.'Αλ.Συνθ.7.

προσμετεωρίζω μτγν. μετεωρίζω, ὑψῶ ἔτι μᾶλλον : Γαλ.18(2),769.

προσμέτρησις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐπὶ πλέον μέτρησις, συνυπολογισμός : **ἐζήτησε τὴν εἰς τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας του προσμέτρησιν τοῦ χρόνου καθ' ὃν ὑπηρέτει εἰς τὸν στρατόν.**

προσμετρῶ-έω κ. νεώτ. μετρῶ πρός τι, ἐπὶ πλέον, συναριθμῶ, συνυπολογίζω : 'Ισαῖ.ἀπ.169,'Υπερείδ.ἀπ.269· κ. παθ. : **ἠξίωσε νὰ τοῦ προσμετρηθοῦν καὶ τὰ ἔξοδα παραστάσεως**· **2)** ἐν εἰδ. σημ. καταβάλλω πρόσθετον ὀφειλὴν εἰς εἶδος : Πάπ. **προσμετρῆσαι αὐτῷ πυροῦ ἀρτάβας χ'** κ. παθ. : Πάπ.· **3)** συνάπτω στενῶς, συνδέω, μτφ. : 'Επιγρ.Κύμης **προσμετρεῖν τὴν ἑαυτῷ τύχαν τοῖς ἐφίκτοισιν ἀνθρώπῳ.**

προσμηκύνω ἐκτείνω τι εἰς διάρκειαν, παρατείνω : 'Επιγρ.Μαντινείας **τὰ δειπνιστήρια προσεμήκυναν δειπνιστηρίοις**· κ. παθ. : αὐτ.

πρόσμηλο[ν] νεώτ. ἰατρ. κ. δημ. μορφὴ τῆς κολποκήλης βλ.λ. καθ' ἣν τὸ πρόσθιον τμῆμα τοῦ κόλπου προπίπτει ἐντὸς τῶν προπυλαίων τοῦ αἰδοίου, ὁ. κυστεοκήλη.

προσμηνύω μτγν. μηνύω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,273 [ὃ.ἀνάγν. προμηνύειν].

προσμηχανῶμαι-άομαι μηχανῶμαι, ἐπινοῶ, κατορθῶ, ἐπιτυγχάνω τι ἐντέχνως : Πλάτ.Πολ.467C **προσμηχανᾶσθαι δ' αὐτοῖς ἀσφάλειαν,**Διον.'Αλ. Ρωμ.7,37, 'Ιώσ.ΑΙ 8,13,1 **τούτοις ἄλλα παράδοξα προσμηχανᾶσθαι,** Πορφ.'Αποχ.1,9· **2)** προσαρμόζω, προσάπτω τεχνικῶς, παθ. : Αἰσχ.'Επτ.541 **Σφίγγ' ὠμόσιτον προσμεμηχανημένην γόμφοις ἐνώμα,** αὐτ.643.

προσμήχω μτγν. κ. μσν. τρίβω, ἀπομάσσω, ἀποκαθαίρω προηγουμένως : 'Αρχιγ.π.Γαλ.12,407· **κ.** παθ. : Γεωπ.16,15,2.

προσμιλῶ δημ. ὁμιλῶ πρός τινα, ἀποτείνω τὸν λόγον τινί : 'Εφταλ.'Οδ.Γ 22 **Μέντορα, πῶς νὰ πάω μαθὲς καὶ νὰ τοῦ προσμιλήσω ;**

προσμίμνει ἐσφ.ἀνάγν. ἀντὶ πυρὸς μένει : 'Ορφ. Λιθ.277.

προσμίσγω ἰων. τ. τοῦ προσμείγνυμι : Θουκ.6,104.

προσμισθῶ-όω δίδω τι προσέτι ἐπὶ μισθῷ, ἐκμισθώνω τι, εἰδ. ἐπὶ κεφαλαίων, δίδω, παρέχω ἐπὶ τόκῳ : Δημ.948 **οὐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν** ἀφορμὴν [ὅτι ἐτόκισε ἴδια κεφάλαια]· ‖ κ. μέσ. λαμβάνω ἐπὶ πλέαν ὡς μισθωτόν, προσλαμβάνω ἐπὶ μισθῷ : Θουκ.2,33 **καὶ αὐτὸς ἐπικούρους τινὰς προσεμισθώσατο,** Ξεν.'Ελλ.4,8,7, Δημ.663 **καὶ τὸν Χαρίδημον τοῦτον προσμισθωσάμενος.**

προσμισῶ-έω ἔχω, τρέφω μῖσος πρός τινα : Δημ.1001 **τοὺς κοινοὺς παῖδας προσμισεῖν.**

προσμοιράζω μτγν. μοιράζω τι, ἀπονέμω τινὶ τὸ προσῆκον, παθ. : 'Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,44.

προσμοιχεύω μτγν. ἐπὶ πλέον ἐνεργῶ, τελῶ μοιχείαν : Βέττ.Βάλ.118,35.

προσμολεῖν ποι. ἀόρ. ἀπαρφ. τοῦ ἀρχ. ρημ προσβλώσκω προσέρχομαι, μτ. αἰτ. : Σοφ.Αἴ.721 **μέσον δὲ προσμολών**· ‖ ἀπολ. προσεγγίζω, πλησιάζω : αὐτ.72 **σὲ .. προσμολεῖν καλῶ.**

προσμολυβδοχοῶ έω μτγν. ἐπὶ πλέον χύνω μόλυβδον ἐπί τινος, παθ. : 'Ερατοσθ. π. Εὐτοκ. εἰς 'Αρχιμ.94Η

προσμονὴ [ἡ] δημ. ἡ πλήρης ἐλπίδος ἀναμονή, ζωηρὰ ἢ τρυφερὰ προσδοκία : Σημηρ.'Ονείρ. **'Ησκιοι στῆς προσμονῆς σου .. τώρα τὴ χώρα.**

πρόσμονος-ον μτγν. διαρκής, ἐπίμονος : 'Αντυλλ. π. 'Ορειβ.10,29,1.

προσμόνως μτγν. διαρκῶς, ἐπιμόνως : 'Αντυλλ. π.'Ορειβ.9,24,25.

πρόσμορος-ον **ὁ** ὑπὸ τῆς μοίρας καταδικασθεὶς εἰς δυστυχίαν, εἰς θλῖψιν : Αἰσχ.'Επτ.576 **καὶ τὸν σὸν αὖθις πρόσμορον ὁμόσπορον ἐξυπτιάζων ὄμμσ Πολυνείκους βίαν.. καλεῖ** [ἔφθαρμ.].

προσμυθεύω μτγν. πλάττω, προσθέτω καὶ ἄλλους μύθους : Στράβ.1,2,19 **ὁ ζητῶν τί οἱ παλαιοὶ προσμυθεύουσιν,** αὐτ.10,2,24· ‖ κ. παθ. πλάττομαι, μορφοῦμαι εἰς μῦθον : Πολυβ.34,2,9 **μικρὰ μευ προσμεμυθεῦσθαι,** Στράβ.1,2,19.

προσμυθολογῶ-έω μτγν. μυθολογῶν, φλυαρῶν συνομιλῶ μετά τινος, στήνω κουβεντολόϊ : Λουκ.'Επ.Κρον.7 **τῷ 'Ιαπετῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν.**

προσμυθοποιῶ-έω μτγν. πρὸς τούτοις πλάττω, μορφῶ τι εἰς μῦθον : Στράβ.1,2,40 **προσμυθοποιεῖ δὲ τὸν ἐξωκεανισμὸν τὸν κατὰ τὴν πλάνην συμβάντα τὴν ἀπ' ἐκείνου τοῦ πλοῦ.**

προσμυθοῦμαι-έομαι ἀποθ., ἐπ. προτι- προσαγορεύω τινά, προσφωνῶ : 'Οδ.Λ 143 **οὐδ' ἑὸν υἱὸν ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν οὐδὲ προτιμυθήσασθαι**· κ. μτ. δοτ. προσ. : Θεόκρ.25,66 **μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιτο σπερχομένου.**

προσμύρομαι μτγν. ἀποθ. μύρομαι, μορμύρω, μουρμουρίζω εἰς ἀπάντησιν ἄλλου : ΑΠ 9,362,23 **μυρομένῳ ποταμῷ προσεμύρετο πηγή.**

προσναυπηγῶ-έω ἐπὶ πλέον, προσέτι ναυπηγῶ : Ἡρ.7,144 **ἑτέρας** (νέας) . . **ἔδει προσναυπηγέεσθαι**· || ὁμ. κ. μέσ. : Διόδ.Σ 17,95.

προσνεανιεύομαι μτγν. ἀποθ. νεανιευόμενος προσθέτω, λέγω τι, καυχῶμαι προσέτι μετὰ νεανικῆς κομπορρημοσύνης : Δίων Κ 55,23· || κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. ὑπισχνοῦμαί τι προσέτι νεανιευόμενος : αὐτ.59,26 **χρηστά τινα προσνεανιεύεσθαι.**

προσνέμω καθιερῶ, προσορίζω τινί τι, ἀφιερῶ : Πλάτ.Νόμ.828Ⅽ **τοὺς δὲ γυμνικούς, κατὰ τὸ πρέπον προσνέμοντας τοῖς θεοῖς,** Δημ.1475 **τότε ταῖς τοῦ δήμου προαιρέσεσιν προσένειμεν ἑαυτόν,** αὐτ.783, αὐτ.1392, Πολύβ.6,10,9 **πάντες ἔμελλον ἀεὶ τῷ δικαίῳ προσνέμειν ἑαυτούς,** Ἀλκίφρ. 1,14, Ἐπιγρ.· **2)** προστίθημι : Δημ 182 **ὀκτακοσίους αὐτοῖς προσνείμαντας**· || εἰδ. ἀναφ. πρὸς ἐδάφη, τμήματα γῆς, προσαρτῶ, φέρω εἰς τὴν κυριότητά τινος : Ἀριστλ.Κόσ.394a,4 **τὰς νήσους ταῖς γείτοσι μοίραις προσνέμειν,** Πολύβ 2, 43,5 **καὶ τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν διαπραξάμενος προσένειμε τοῖς Ἀχαιοῖς**· **3)** κ. μέσ. προσδίδω, παρέχω : Σοφ.Τρ.1216 **πρόσνειμε δὲ μοι χάριν βραχεῖαν**· || ἀφιερῶ : Ἀριστφ.Ὄρν.563 **προσνείμασθαι δὲ πρεπόντως τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων**· **4)** παθ. ἐν εἰδ. σημ. συντάσσομαι μετά τινος : Δημ.26 **οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε ὡς τούτους, ὡς ἐκείνους,** αὐτ.172, Διον.Ἁλ.Ρωμ. 10,48 **ὁ ὄχλος ὁ ἐκ τῶν ἀγρῶν προσνεμηθεὶς τῷ κατὰ πόλιν**· || συμμορφοῦμαι, προσαρμόζομαι : Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1237b,33 **προσνέμεται ὁ φίλος τοῖς πράγμασι οὐ τὰ πράγματα τοῖς φίλοις**· **5)** πλησίον νέμω, βόσκω κοντά : Εὐρ.Κύκλ.36 **ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ ποίμνας.**

πρόσνευμα-ατος (τό) μτγν. ἡ πρόσνευσις βλ.λ., κατάνευσις : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,24.

πρόσνευσις-εως (ἡ) μτγν. κατάνευσις, συγκατάνευσις : Κικ.Ἀττ.5,4,2· **2)** ἀστρον. κλίσις, ροπή, κατεύθυνσις, κτ. πληθ. : Πτολ.Μαθ.5,5, Πρόκλ. Ὑποτ.1,30· || **εἰδ.** προσέγγισις, ἐπὶ πλανήτου : Βέττ.Βάλ.215,10· **3)** ἡ πρὸς τὰ κάτω ροπή, κατεύθυνσις πίπτοντος σώματος : Πτολ.Μαθ.1,7.

προσνεύω κ. νεώτ. νεύω, κλίνω τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ μέρος τινός, γέρνω : Πλούτ.Βροῦτ.1 **προσνεύσαντα πατάξας ἀπέκτεινε**· **2)** κ. νεώτ. ἐπινεύω, συγκατανεύω : Πλωτῖν.5,1,6 **οὐ προσνεύσαντος, οὐδὲ βουληθέντος**· **3)** καθόλου κλίνω πρός τινα κατεύθυνσιν, προσκλίνω : Ἀπολλδ.Δαμ. Πολιορκ.154,5· || εἰδ. ἐν τῇ πάλῃ, κλίνομαι ἐπί τινος, γέρνω, πέφτω ἐπάνω : Γαλ.6,142 (δ.ἀνάγν. ἀντὶ προνεύω) : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,32,4· **4)** εἰδ. ἐπὶ γεωγραφικῶν θέσεων, εἶμαι τοποθετημένος, κλίνω, βλέπω πρὸς . . : Στράβ.2,4,3 **ἡ πολὺ τὴν Λιβύην κατὰ τοῦτο τὸ μέρος προσνεύειν ἐπὶ τὴν ἄρκτον**· **5)** ἀστρολ. προσεγγίζω, ἐπὶ πλανήτου : Βέττ.Βάλ.7,14· **6)** κ. καταχρηστικῶς ἐν γραμματ. χρ. ἐπὶ λέξεων ἐν τῇ προτάσει ἁρμόζω, δύναμαι νὰ συνταχθῶ: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.243,8 **προσνεῦον τὸ ἀπαρέμφατον ἀμφοτέραις ταῖς αἰτιατικαῖς**· **7)** ρηματ. π. πρόσνευμα, πρόσνευσις.

προσνέω (1), μέλλ. προσνεύσομαι, κολυμβῶ πρός τινα κατεύθυνσιν, νήχομαι, πλέω πρός που : Θουκ. 3,112 **καὶ ὡς εἶδον τὰς Ἀττικὰς ναῦς προσπλεούσας ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ, προσένευσαν,** Λουκ.Δὶς Κατ.21.

προσνέω (2) μτγν., μέλλ προσνήσω, συσσωρεύω τι προσέτι, ἐπισωρεύω : Πλούτ.Ἠθ.775C **προσνέειν ξύλα ταῖς θύραις.**

προσνήχομαι μτγν. ἀποθ. νήχομαι, κολυμβῶ, πλέω πρός που : Καλλ Δῆλ.47 **ἐς Ἀθηναίων προσενήξαο Σούνιον ἄκρον**· || μτ. δοτ. προσεγγίζω τινὶ κολυμβῶν : Διόδ.Σ 3,21 **οἱ δὲ τὰς νήσους κατοικοῦντες βάρβαροι κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἠρέμα προσνήχονται ταῖς χελώναις,** Πλούτ. Μάρ.37· **2)** ὁμ. ἐπὶ ὕδατος, προσκλύζω, κατακλύζω : Θεόκρ.21,18 **ἁ δὲ παρ' αὐτὰν θλιβομέναν καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.**

προσνικῶ-άω κατανικῶ, μτ. δοτ. τοῦ μέσου : Ἱππ.Ἄρθρ.62 π· **τῷ χρόνῳ** (χρησιμοποιεῖν τὸν χρόνον ὡς μέσον πρὸς καταπολέμησιν κακοῦ τινος).

προσνίσσομαι ἀποθ., δωρ. ποτινίσσομαι πρόσειμι, προσέρχομαι : Πίνδ.Ο 6,99 **οἴκοθεν οἴκαδ' ἀπὸ Στυμφαλίων τειχέων ποτινισσόμενον** (σχόλ. «παραγινόμενον»)· || προσεγγίζω, πλησιάζω, πηγαίνω κοντά : Αἰσχ.Πρ.530 **θεοὺς θοίναις ποτινισσομένα**· **2)** εἰδ. εἰσάγομαι : Ἰλ.Ι 381 **οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται**· **3)** ἐν ἐχθρ. σημ. ἐπέρχομαι, προσελαύνω : Σοφ.Ἀντ.129 **καὶ σφας ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους.**

προσνομίζω μτγν. δέχομαι, τηρῶ τι, προσέτι ὡς νόμιμον, ὡς γενικῶς παραδεδεγμένην συνήθειαν : Ἀριστείδ.Λόγ.45(8),9,23· κ. παθ. : Ἐπιγρ.Κανώπου.

προσνομοθετῶ-έω μτγν. νομοθετῶ, ὁρίζω προσέτι διὰ νόμου : Φιλ.2,227, Δίων Κ 27,29.

προσνοῶ-έω προσέτι παρατηρῶ : Ξεν.Συμπ.2,16 (κωδ.), Δίων Χρ.21,14 **προσνοεῖν τὸ ἐν τοῖς ὕδασι γιγνόμενον . . . ὅτι . .**· **2)** ἀντιλαμβάνομαί τινα : ΠΔ Τωβ.11,5 **καὶ προσενόησεν αὐτὸν ἐρχόμενον**· || κ. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.Κριτ.3,26 **καὶ Ἀὼδ διεσώθη ἕως ἐθορυβοῦντο, καὶ οὐκ ἦν ὁ προσνοῶν αὐτῷ**· κ. ἀπολ. : αὐτ. Ἠσ.63,5 **καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο**· **3)** ἔχω τεταμένην τὴν προσοχὴν πρός τι, ἀναμένω : Ξεν.ΚΠ 6, 3,7 **ἔπειτα δὲ μένοντας ἐν ταῖς τάξεσι τὸ παραγγελλόμενον προσνοεῖν** (δ.γρ. κώδ. ἀντὶ περιμένειν)· **4)** ὑπονοῶ προσέτι : Πλωτῖν.3,8,11 **φθεγξάμενος τὸ ἀγαθὸν μηδὲν ἔτι προσνόει**· κ. παθ. : αὐτ.6,6,17 **ἐν τῷ λόγῳ τῆς αὐτογραμμῆς οὐκ ἔνι προσνοούμενον πέρας.**

προσνωμῶ-άω πρόσειμι, πλησιάζω πρός : Σοφ. Φιλ.717 **λεύσσων δ' εἴ που γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ, ἀεὶ προσενώμα.**

προσξενολογῶ-έω Ἐπιγρ. συναθροίζω ξενικὸν στρατὸν πρός τι, διά τινα ὑπηρεσίαν.

προσξηραίνομαι ἐπὶ πλέον ξηραίνομαι, ακληροῦμαι : ΕΜ 384,55.

προσξυν- ἀττ. ἀντὶ προσσυν- βλ.λ.

προσοβῶ-έω μτγν. ἐκφοβίζω, πτοῶ προώρως, διώκω πρὸ τῆς ἁρμοδίας ὥρας : Συνέσ.3Β.

προσογκῶ-έω ἀμτβ. αὐξάνομαι κατ' ὄγκον ἢ κατὰ βάρος : Ἀριστλ.Πρ.964b,4.

προσοδάρχων-οντος (ὁ) διαχειριστὴς τῆς περιουσίας θρησκευτικοῦ σωματείου : Ἐπιγρ.Κυζίκου.

προσόδευμα-ατος (τό) μσν. πρόσοδος, εἰσόδημα : Μετοχ.Θ 512.

προσοδεύω μτγν. ἀποφέρω, παράγω : Κλήμ. Ἀλ.566 || οὕτω κ. μτφ. συνάγω διὰ τῆς σκέψεως, ἐξάγω : Ἰάμβλ.Πυθ.17,17 **καθαρμοὺς ἐκ ποικίλων θεωρημάτων προσοδεύσαντας**· **2)** μέσ. λαμβάνω εἰσόδημα, πρόσοδον : Στράβ 12,8,16 **φέρει δ' ὁ περὶ τὴν Λαοδίκειαν τόπος προβάτων ἀρετάς . . ὥστε καὶ προσοδεύσονται λαμπρῶς ἀπ' αὐτῶν,** Φιλ.2,371, Πάπ. **προσοδεύεσθαι ἐνιαυσίως**· || κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. ὠφελοῦμαι ἔκ τινος, ἐκμεταλλεύομαί τι : αὐτ.2,389 **τὴν ἀθλίων ἀνθρώπων γαστρὸς ἔνδειαν προσοδεύειν,** Ἰώσ. ΑΙ 4,8,25 **τὰς τύχας τοῦ ὁμοφύλου προσοδεύειν**· **3)** ὁμ. ἐν τῷ μέσ. τ. παρέχω καρπόν : αὐτ 15,5,3· || κ. παθ. λαμβάνομαι ὡς εἰσόδημα : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.4,5, Ἐπιγρ.

προσοδιάζω μτγν. κ. μσν. λαμβάνω τι ὡς πρόσοδον, ὡς εἰσόδημα, κέρδος : Εὐστ.1206,18 **ἑκάστης ἡμέρας ἀρτάβην ἀργυρίου προσοδιάζων**

‖ παθ. μτχ. **τὰ προσοδιασθέντα τὰ κέρδη** : Βέττ. Βάλ.292,30 **οὐ μόνιμα τὰ προσοδιασθέντα.**

προσοδιακός-ή-όν μτγν. προσόδιος βλ.λ., πομπικός, τελετουργικός : Δημοχ.2J **προσοδιακοὶ χοροὶ** (πιθ.)· **2)** εἰδ. **προσοδιακὸν μέτρον** ἡ ἀναπαιστικὴ τριποδία (υυ-υυ-υυ-) ἐν χρήσει κατὰ τὰ προσόδια : Ἡφαιστ.15,3, Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.651· ‖ δθ. κ. **προσοδιακὸς ῥυθμός** ὁ. ἐνόπλιος βλ.λ.3)· ‖ ὁμ. κ. : Διον.Ἀλ.Συνθ.4 **προσοδιακοὶ στίχοι.**

προσοδικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀποφέρων προσόδους, παραγωγικός, προσοδοφόρος, κτ. συγκριτ.: Στράβ.17,3,12 **ἦν δὲ ἡ μὲν πρὸς τῇ Μαυρουσίᾳ προσοδικωτέρα τε καὶ δυναμικωτέρα· 2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόσοδον : πάπ. **προσοδικαὶ κρίσεις·** ‖ **τὰ προσοδικὰ** λογαριασμοὶ τῶν προσόδων : Ἐπιγρ.Αἰγύπτου· ‖ ἐν εἰδ. σημ. **ἐδάφη προσοδικὰ** ἀνήκοντα εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον : Πάπ· **3)** ὡς ούσ. **προσοδικός** (ὁ) ἐνοικιαστὴς δημοσίων προσόδων, δημοσιώνης : Πάπ.

προσόδιος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρόσοδον βλ.λ., εἰς πανηγυρικὴν πομπήν, τελετουργικός, πομπικός : Φίλ.2,484 **ὕμνοι προσόδιοι,** Πλούτ.Αἰμ.33 **ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἐπορεύοντο σαλπιγκταὶ μέλος οὐ προσόδιον καὶ πομπικόν,** Παυσ.4,4,1 **τὸ δὲ σφισιν ᾆσμα προσόδιον ἐς τὸν θεόν·** ‖ δθ. κ. ἁπλῶς **προσόδιον** (κτ. παράλ. τοῦ μέλος) κ. δωρ. τ. **ποθόδιον** ᾆσμα ᾀδόμενον ἐν πανηγυρικαῖς πομπαῖς ὑπὸ χοροῦ, μετὰ ρυθμικῶν κινήσεων τῇ συνοδείᾳ αὐλοῦ, κατὰ τὴν προσέγγισιν τῆς πομπῆς πρὸς τὸν ναὸν ἢ τὸν βωμὸν τοῦ τιμωμένου θεοῦ· Ἡσ. «προσόδιον· ᾠδὴ ὕμνον θεοῦ περιέχουσα» : Ἀριστφ.Ὄρν.853 **συμπαραινέσας ἔχω προσόδια μεγάλα σεμνὰ προσιέναι θεοῖσιν,** Ἀθήν.6,253B **παιᾶνας καὶ προσόδια ᾄδοντες,** Ἐπιγρ.Δελφῶν **παιὰν καὶ προσόδιον εἰς τὸν θεόν,** Ἐπιγρ.Θεσπιῶν.

προσοδοιπορῶ-έω μτγν. ὁδοιπορῶ, κατευθύνομαί που : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,2 (πιθ. ἐσφ. ἀνάγν.).

προσοδοποιός (ὁ) πάπ. κλητὴρ δικαστηρίου.

πρόσοδος (ἡ) κ. νεώτ., δωρ. **πόθοδος** (Ἐπιγρ. Χαλκηδόνος), ἀρκαδ. **πόσοδος** (Ἐπιγρ. Τεγέας) ὁδὸς πρός τι, πρός που, δρόμος πρὸς . ., δίοδα : Πίνδ.Ν 6,45 **πλατεῖαι πάντοθεν λογίοισιν ἐντὶ πρόσοδοι νᾶσον εὐκλέα τάνδε κοσμεῖν,** Θουκ. 4,110 **καὶ προελθόντες τινὲς αὐτῶν λάθρᾳ ὀλίγοι ἐτήρουν τὴν πρόσοδον,** Ξεν.Ἀν.5,2,3, Ἡρακλεωτ. Πίν.2,43 **ἐτάμομες . . κοινὰν πόθοδον πὸτ τὰν οἰκίαν·** ‖ εἰδ. κτ. πληθ. τὰ πρόθυρα, ἡ εἴσοδος : Εὐρ.Ἄλκ.861 **ἰὼ στυγναὶ πρόσοδοι, στυγναὶ δ᾽ ὄψεις χήρων μελάθρων· 2)** προσέγγισις, προσέλευσις πρός τινα: Ἡρ.1,205 **ἡ δὲ Τόμυρις, συνιεῖσα οὐκ αὐτήν μιν μνώμενον ἀλλὰ τὴν Μασσαγετέων βασιληίην, ἀπείπατο τὴν πρόσοδον· 3)** εἰδ. παρουσίασις, προσέλευσίς τινος ἐνώπιον δημοσίας ὁμηγύρεως ἢ ἀρχῆς ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ : Αἰσχίν.2,49 **τὰς πρὸς τὴν βουλὴν αὐτῶν προσόδους,** αὐτ.1,81, Ἐπιγρ. **πρόσοδον εἶναι αὐτῷ πρός τε τοὺς πρυτάνεις . . . ,** Ἐπιγρ. **πρόσοδον ποιήσασθαι τῷ δικαστηρίῳ·** ‖ δθ. **γράφομαι πρόσοδον** αἰτοῦμαι ἄδειαν ἐμφανίσεως ἐνώπιον τῆς ἐκκλησίας τοῦ δήμου : Δημ.715· ‖ ὁμ. δημηγορία, λόγος : Ἰσοκρ.7,1 **περὶ . . σωτηρίας τὴν πρόσοδον ἐποιησάμην· 4)** προσέλευσις, φοίτησις μαθητοῦ παρὰ τῷ διδασκάλῳ : Πλούτ. Ἠθ.1044A· **5)** σαρκικὴ ἐπαφή, μεῖξις, συνουσία, κ. κτ. πληθ. : Ἱππ.Ἐπιδ.6,3,14, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ. 2,12· **6)** πανηγυρικὴ πομπὴ πρὸς ναὸν μετὰ ᾄσματος καὶ μουσικῆς : Ἀριστφ.Νεφ.307 **καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,** αὐτ.Εἰρ.397, Λυσί. 6,33 **καὶ συμβουλεύει εἰς τὴν βουλὴν εἰσιὼν περὶ θυσιῶν καὶ προσόδων καὶ εὐχῶν,** Ξεν.Ἀν.6,1,11, Πλάτ.Νόμ.796C **πᾶσι θεοῖς προσόδους τε καὶ πομπὰς ποιουμένους,** Ἐπιγρ.Κρήτης **ἐπιτελέων τᾶν εὐχᾶν γενομενᾶν θυσίαν καὶ πόθοδον ποιήσασθαι· 7)** ἐν ἐχθρ. σημ. ἔφοδος, ἐπίθεσις κατά τινος, προσβολή : Ἡρ.7,223 **Ξέρξης δὲ ἐπεὶ ἡλίου ἀνατείλαντος σπονδὰς ἐποιήσατο . . πρόσοδον ἐποιέετο,** αὐτ.9,201, αὐτ.7,212, Ξεν.Κυν.12,3 **αἱ πρόσοδοι αἱ πρὸς τοὺς πολεμίους· 8)** κ. νεώτ. ἔσοδον, εἰσόδημα : Λυσί.32,28 **πρόσοδον μὲν οὐδεμίαν ἀποφαίνων, ἀπὸ δὲ τῶν ὑπαρχόντων ἀναλίσκων,** αὐτ.24,6, Δημ.819 **ἄλλας τοίνυν ἔχει τριάκοντα μνᾶς, τοῦ δικαστηρίου λαβὼν τὴν πρόσοδον, - τὸ κτῆμα δὲν τοῦ ἀποφέρει ἐπαρκῆ πρόσοδον·** κ. κτ. πληθ. : Ἀνδοκ.4,11 **ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο,** Αἰσχίν. 3,173· ‖ γεν. κέρδος, ὠφέλεια : Πλάτ.Νόμ.847A **εἰκότως μᾶλλον ἐπιμελεῖται ἐκείνων διὰ τὸ τὴν πρόσοδον ἐκεῖθεν αὐτῷ πλείω γίγνεσθαι·** ‖ εἰδ. τὰ δημόσια ἔσοδα, τὰ εἰσοδήματα τῆς πολιτείας : Ἡρ.3,69, αὐτ.6,46 **ἡ δὲ πρόσοδός σφι ἐγίνετο ἔκ τε τῆς ἠπείρου καὶ ἀπὸ τῶν μετάλλων,** Θουκ.2, 9,7, αὐτ.3,13 ἀλλὰ τὸ πλεῖστον κτ. πληθ. : Ἡρ.2,109 **κλῆρον . . διδόντα . . καὶ ἀπὸ τούτου τὰς προσόδους ποιήσασθαι, ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ᾽ ἐνιαυτόν,** Θουκ.1,4, αὐτ.1,31, αὐτ.7,28 **αἱ μὲν γὰρ δαπάναι . . πολλῷ μείζους καθέστασαν . . αἱ δὲ πρόσοδοι ἀπώλλυντο,** Ἰσοκρ.5,5, Ξεν.Ἑλλ.5,2,16 **χρημάτων πρόσοδοι ἐκ πολλῶν μὲν λιμένων ἐκ πολλῶν δ᾽ ἐμπορίων,** Αἰσχίν.3, 104, Πάπ. **ὁ πράκτωρ ὁ ἐπὶ τῶν βασιλικῶν προσόδων τεταγμένος·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἐν τῇ πολιτικῇ οἰκονομίᾳ ποσότης παραγομένων ἀγαθῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν παραγωγικὴν πηγὴν ἐξ ἧς ταῦτα προέρχονται· ‖ **ἔγγειος πρόσοδος** ἡ ἀπορρέουσα ἐκ τῶν ἰδιαζουσῶν ἰδιοτήτων τοῦ **ἐδάφους** ὡς συντελεστοῦ παραγωγῆς· ‖ **καθαρὰ πρόσοδος** τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων ἀπομένον κέρδος : **φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου·** ‖ νομ. πᾶσα περιοδικὴ παροχὴ πηγάζουσα ἀπὸ οἱουδήποτε κεφαλαίου : **πρόσοδοι διηνεκεῖς** (τὰ ποσὰ ἅτινα κατ᾽ ἐξακολούθησιν ἀπολαύει τις ὡς εἰσοδήματα παγίου κεφαλαίου καὶ ὧν ἡ διάρκεια ἤρτηται ἐκ τῆς ζωῆς τοῦ πιστωτοῦ, τοῦ ὀφειλέτου ἢ τρίτου προσώπου, ἀποσβεννύμενα διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν).

προσοδοφόρος-ον νεώτ. ὁ ἀποφέρων προσόδους, κέρδη, ὀφέλη, ἐπικερδής : **ἱκανῶς προσοδοφόρ- ἐπιχείρησις - κτῆμα.**

προσοδύρομαι μτγν. ἀποθ. ὀδύρομαι, θρηνῶ πλησίον, μτ. δοτ. : ΠΔΣοφ.Σαλ.19,3 **καὶ προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν.**

προσόζω, δωρ. **ποτόσδω,** παρακ. **προσόδωδα,** ὄζω τινός, ἐκπέμπω, ἀναδίδω ὀσμήν, μυρίζω, μτ. γενικ. : Φιλήμ.41 **κοὐχὶ λοπάδος προσῶδεν οὐδ᾽ ἡδυσμάτων,** Θεόκρ.1,28 **ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον·** ‖ οὕτω κ. μτφ. ἀναφορ. πρὸς ἰδιότητας ἐμφανεῖς : Ἀριστφ.ἀπ.246 **κακοῦ προσόζειν,** Λιβάν.Ἐπιστ.219,3 **ἡμερότητος προσόζειν· 2)** κ. ἀπολ. ἀναδίδω δυσοσμίαν, βρωμῶ : ΠΔ Ψαλμ 37(38),6 **προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου.**

προσοίγνυμι μτγν. προσέτι, ἐπὶ πλέον ἀνοίγω : ΠΔ Γεν.19,6 **ἐξῆλθε δὲ ὁ Λὼτ πρὸς αὐτοὺς πρὸς τὸ πρόθυρον, τὴν δὲ θύραν προσέῳξεν ὀπίσω αὐτοῦ,** Ἰω.Χρυσ.1,354,32.

πρόσοιδα παρακ. ἄνευ ἐνεστ. (πρβλ.εἴδω), προσέτι γιγνώσκω, γνωρίζω ἐπὶ πλέον ἐν φρ. **χάριν προσειδέναι** : Ἀριστφ.Σφ.1420, Πλάτ.Ἀπολ.20A.

προσοίκειος-ον μτγν. ἁρμόδιος, κατάλληλος, πρόσφορος : Ὀρειβ.8,32,1.

προσοικειῶ-όω μτγν., νεώτ. κ. -**ώνω** ἀπονέμω τινί τι ὡς οἰκεῖον : Στράβ.5,4,5 **Ἔφορος δὲ τοῖς Κιμμερίοις προσοικειῶν τὸν τόπον· 2)** προσάπτω, προσαρμόζω : Ἀσπάσ.ΗΝικ.26,11· **3)** κ. νεώτ.

καθιστῶ τινα φίλον, οἰκεῖόν τινι : Πλούτ.'Αντών 60 **προσῳκείου ἑαυτὸν 'Αντώνιος 'Ηρακλεῖ·** || νεώτ. ὡς μέσ. καθιστῶ τινα ὀπαδόν, φίλον : **ἡ κυβέρνησις κατώρθωσε νὰ προσοικειωθῇ τινας τῶν ἀντιθέτων·** || κ. παθ.οἰκειοῦμαι πρός τινα, μτ. δοτ. : Κλήμ.'Αλ.488· || ὁμ. παθ. μτχ. **οἱ προσῳκειωμένοι** εἰδ. οἱ πλησιαίτατοι συγγενεῖς : Διόδ. Σ 3,9· **4)** κ. νεώτ. ἀναφορ. πρὸς καταστάσεις. ἐξοικειῶ, συνηθίζω τινὰ εἴς τι : Φιλόδ.Θε.3,2, Γαλ. 4,819 **προσοικειοῦν πρὸς τὴν ἡδονήν·** || νεώτ. κ. μέσ. ἀμτβ. ἐξοικειοῦμαι, συνηθίζω : **ἔχει ἐπαρκῶς προσοικειωθῆ πρὸς τὴν νέαν μέθοδον τῆς ἐργασίας·** **5)** εἰδ. ἀστρολ. εὑρίσκομαι ἐν τῷ αὐτῷ οἴκῳ βλ.λ.6) μετά τινος ἄλλου ἀστέρος, παθ.: Βέττ.Βάλ.101,33 **Κρόνος προσοικειωθεὶς τῇ Σελήνῃ.**

προσοικείωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. οἰκείωσις, ἐξοικείωσις : Φιλόδ.Θε.3,2, - **θ' ἀπαιτήσῃ κόπον ἡ προσοικείωσις πρὸς τὰς νέας μεθόδους.**

προσοίκησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πλησίον τινὸς οἴκησις, κατοίκησις, γειτνίασις : Παυσ.6,25,6 **μετὰ τὴν Πατρέων προσοίκησιν.**

προσοικίζω μτγν. ἱδρύω, οἰκίζω, θεμελιῶ πλησίον, παθ. : Διόδ.Σ 13,79 **ἡ μὲν .. ἀρχαία πόλις μικρὰ νῆσός τις ἐστιν· ἡ δ'ὕστερον προσοικισθεῖσα·** || ὁμ. παθ. προσέτι κατοικίζομαι : 'Ιώσ.Πἱ 5,5,8 **λόφος μέρει πόλεως προσῴκιστο·** **2)** κτίζω, ἀνεγείρω πρός τινα σκοπόν, περὶ ναοῦ, πρὸς λατρείαν : Πορφ.π.Εὐα.Εὐαγγ.Προπ.3,11.

προσοικοδομία (ἡ) ἡ οἰκοδόμησις παραρτήματος, προσαρτήματος κτιρίου : 'Επιγρ. **προσοικοδομία τοῦ ἱεροῦ.**

προσοικοδομῶ-έω οἰκοδομῶ, κτίζω προσθέτως : Θουκ.2,76 (ἰδ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐσοικ-), αὐτ.6,54 **καὶ τῷ μὲν ἐν τῇ ἀγορᾷ προσοικοδομήσας ὕστερον ὁ δῆμος 'Αθηναίων μεῖζον μῆκος [τοῦ βωμοῦ]**, Πάπ. **οἰκίαν προσοικοδομεῖν·** κ. παθ. ἐπὶ πλέον οἰκοδομοῦμαι, κτίζομαι : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,79, 'Ιώσ.Π 5,12,2 **φρούρια προσοικοδομεῖσθαι τῷ τείχει·** **2)** κ. μτφ. πλάττω, διαμορφῶ, σχηματίζω ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις : Πλάτ.Τίμ.69C **ἄλλο τε εἶδος ἐν αὐτῷ ψυχῆς προσῳκοδόμουν τὸ θνητόν·** κ. παθ. : 'Αριστλ.Πρ.866b,17 **τὸ κακῶς προσοικοδομημένον ἐν τῇ σαρκί·** || εἰδ. πλάττω, δημιουργῶ φανταστικῶς ἐπὶ πλέον καὶ ἄλλο : Πλούτ.'Ηθ.168A **πάθη χαλεπὰ καὶ μεγάλα καὶ δυσαπάλλακτα τῇ λύπῃ προσοικοδομῶν.**

προσοικονομοῦμαι-έομαι ἐσφ.γρ. ἀντὶ προοικονομοῦμαι βλ.λ.

πρόσοικος-ον ὁ πλησίον τινὸς οἰκῶν, κατοικῶν, ὁ γείτων : 'Ηρ.1,144, Θουκ.1,24 **ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προσοίκων, βαρβάρων ἐφθάρησαν·** || οὕτω κ. κτ. πληθ. **οἱ πρόσοικοι** οἱ γείτονες : αὐτ.1,7, Αἰν.Τακτ.10,1, Πλούτ.'Ηθ.421D **τοὺς Λυκίων προσοίκους·** **2)** κ. **ἐπὶ** τόπων, ὅμορος, γειτονικός : Πλάτ.Νόμ.705A **πρόσοικος γὰρ θάλαττα χώρᾳ·** || κ. ἄνευ τοῦ οὐσ. : Πλάτ.Φάβ.2 **καὶ τὴν πρόσοικον** (ἐνν. χώραν) **ἐπαύσαντο τῆς 'Ιταλίας λῃζόμενοι·** κ. μτ. δοτ. : 'Ιουλ.Λόγ.2,56B.

προσοικῶ-έω οἰκῶ, κατοικῶ πλησίον : 'Ισοκρ.6, 46 **ἡττήθη γὰρ ὑπὸ τῶν βαρβάρων τῶν προσοικούντων·** μτ. δοτ. τοπ. : Ξεν.Προσ.1,8 **πόλεσι .. βάρβαροι προσοικοῦντες**, Πλάτ.Τίμ.22D **τῶν ποταμοῖς καὶ θαλάσσῃ προσοικούντων·** ὁμ. μτ. αἰτ. τοπ. : Θουκ.1,24 **προσοικοῦσι δ' αὐτὴν** (ἐνν. τὴν 'Επίδαμνον) **Ταυλάντιοι βάρβαροι**, 'Αριστλ.Πολιτ.1256a,37 **ὅσοι λίμνας καὶ ἕλη .. προσοικοῦσιν·** || ὁμ. κ. παθ. μτ. δοτ. κατοικῶ πλησίον : 'Ιώσ.Πἱ 4,4,3 **τῇ πόλει προσῳκημένοι·** **2)** παθ. εἰδ. **ἐπὶ** τόπου, εἶμαι κατῳκημένος : Πλούτ.'Ηθ.938D· **3)** τὸ παθ. ἐν εἰδ. σημ. μτφ. εἶμαι στενῶς συνδεδεμένος μετά τινος : 'Αλέξ. 'Αφρ.2,67 **τῷ σώματι προσοικεῖσθαι.**

προσοιμοῦμαι-έομαι (οἶμος) προσεγγίζω, πλησιάζω τινί : 'Επιγρ. **βλῷ προσοιμέεσθε.**

προσοιμώζω μτγν. οἰμώζω, θρηνῳδῶ ἐπί τινι, μτ. δοτ. : 'Ιώσ.Πἱ 1,17,3 **πάθει προσοιμώζων·** ὁμ. μτ. δοτ. προσ. : Λιβάν.Προγ.29,27 **προσοιμώζων μοι ἔλεγε.**

πρόσοισμα-ατος (τὸ) τὸ προσφερόμενον, τὸ παρεχόμενόν τινι ὡς τροφή : 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.43.

προσοίχομαι ἀποθ. πρόσειμι, προσεγγίζω, πλησιάζω πρός τινα τόπον : Πίνδ.Π 6,4 **ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονὸς ἐς νάιον προσοιχόμενοι.**

προσοκέλλω μτγν. ἐν ἀναφ. πρὸς πλοῖον, ῥίπτω εἰς τὴν ξηράν, ῥίχνω ἔξω· 'Ησ. «τῷ αἰγιαλῷ προσεγγίζω» : Δίων Κ ἀπ.4,4· || ὁμ. μτ. δοτ. ἐπὶ ναυτιλλομένων, προσωθῶ, ῥίπτω τὸ πλοῖον ἐπί τινος : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,2 **πολλοῖς τῶν ἐκ τῆς ναυμαχίας νεκροῖς ἀπηντῶμεν καὶ προσωκέλλομεν·** **2)** ἀμτβ. ἐπὶ πλοίου, πίπτω εἰς τὴν ξηράν, ἐξοκέλλω, προσαράσσω : Λουκ.Τίμ.3 **ἐν τι κιβώτιον περισωθῆναι προσοκεῖλαν τῷ Λυκωρεῖ·** **3)** μτφ. ἐξοκέλλω, παρεκτρέπομαι, παραστρατῶ : Δῖος π. Στοβ.4,21,17 **ἁ εὐμορφία τοῖς ποτοκέλλουσιν ἀδονὰς παρέχει**, 'Αρετ.Χρον.Παθ.2,10 **προσοκέλλειν χρόνῳ** (ἰδ.γρ.).

προσολοφύρομαι ὀλοφύρομαι πρός τινα, λέγω μετὰ θρήνων τὰ πάθη μου πρός τινα, μτ. δοτ. προσ. : Θουκ.8,66 **κατὰ δὲ ταὐτὸ τοῦτο προσολοφύρασθαί τινι ἀγανακτήσαντα**, Πλούτ.Κικ.47 **τὰ φορεῖα παραβάλλοντες ἀλλήλοις προσωλοφύροντο** (ἔλεγον ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον μετὰ θρήνων τὰ πάθη του), Δίων Κ 42,28.

προσομάλος-ον μτγν. **ὁ** ἱκανῶς, **ὁ** ἀρκετὰ ὁμαλός, ὁ σχεδὸν ἐπίπεδος, πεδινός : Διογεν.1,65 **ἐν προσομάλῳ τόπῳ.**

προσομαρτῶ-έω συμπαρομαρτῶ, συμπορεύομαι, συμβαδίζω, συνοδεύω, παρακολουθῶ τινα, μτ. δοτ. : Θέογν.607 **γίνεται οὐδ' ἔτι καλὸν ὅτῳ ψεῦδος προσομαρτῇ.**

προσομίλησις-εως (ἡ) (προσομιλῶ) μτγν. τὸ προσομιλεῖν, ἡ προσομιλία : Κλήμ.'Αλ 220.

προσομιλητικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόδιος εἰς τὴν προσομιλίαν, ὁ τῆς προσομιλίας ἢ ὁ διὰ τὴν προσομιλίαν· || τὸ θηλ. **προσομιλητική** (τέχνη), ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ προσομιλεῖν, τοῦ συναναστρέφεσθαι : Πλάτ.Σοφ.222C **τὴν δέ γε δικανικὴν καὶ δημηγορικὴν καὶ προσομιλητικὴν .. μίαν τέχνην προσειπόντες.**

προσομιλία (ἡ) μτγν. κ. ἰων. **προσομιλίη** ἡ ὁμιλία πρός τινα, ἡ συναναστροφή, ἡ ἐπικοινωνία, ἡ σχέσις : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1) **νηπιάχων μύθων προσομιλίη**, 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,115 **θερμανθέντα ὑπὸ τῆς τοῦ θερμοῦ προσομιλίας.**

προσομιλῶ-έω κ. μσν. ὁμιλῶ, συγγίγνομαί τινι, συναναστρέφομαι μετά τινος, κάνω παρέα, μτ. δοτ..προσ. : Θέογν.31 **κακοῖσι .. μὴ προσομίλει ἀνδράσιν**, Εὐρ.Μήδ 1086, αὐτ.ἀπ.889 **προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων πάντων ἥδιστος ἔφυ θνητοῖς**, Πλάτ.Γοργ.502E **παισὶ προσομιλοῦσι**, Μηναῖ.12,10 'Ορθρ.'Ωδ.1 Θεοτοκ. **ὃν ἐκ τῶν σῶν .. αἱμάτων ἐσωμάτωσας, ἡμῖν προσομιλήσαντα·** ὁμ. ἐμπροθ. (πρός τινα) : Ξεν.'Ελλ.1,1,30 **οἱ πρὸς 'Ερμοκράτην προσομιλοῦντες·** ὁμ. μτ. αἰτ. τῆς ἀναφ. : Θουκ.2, 37 **τὰ ἴδια προσομιλοῦντες** (ἐξακολουθοῦντες τὰς ἰδιωτικάς μας σχέσεις)· μτ. ἐμπροθ. τροπικοῦ προσδιορισμοῦ (διά τινος) : Πλάτ.Σοφ.222E **τὸ μὲν προσομιλοῦν διὰ χάριτος·** || συνομιλῶ μετά τινος, κουβεντιάζω μὲ κάποιον : 'Ιωα.Αἱ 4,8, 48· **2)** ἐπὶ σαρκικῆς κοινωνίας, μείξεως, συνουσιάζομαι, συνευρίσκομαι, μτ.δοτ. : Λουκ.'Ερωτ. 17 **τῷ λίθῳ προσωμίλησε**, 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,8 **καί μοι καὶ προσωμίλει τότε ὁ πατὴρ ὁ σός**, Πάπ. **ἑτέρῳ γάμῳ προσομιλῆσαι·** **3)** κ. μσν. ὁμιλῶ ἐνώ-

πιον ἀκροατηρίου, ἀγορεύω, ἐκφωνῶ λόγον, διδάσκω: Πορφ.Πυθ.25 προσομιλεῖν τοῖς γνωρίμοις περί τινος, Μαλάλ.1362,12· 4) προσκολλῶμαι ἐπί τινος, μτ. δοτ. : Θέογν.216 πολύπου . . ὃς ποτὶ πέτρῃ, τῇ προσομιλήσῃ, 'Αλκίφρ.1,14 (δίκτυον) ὑφάλῳ πέτρᾳ προσομιλεῖν· || μσν. ἐκτίθεμαί που, μτ. δοτ. : Γεωπ.7,6,8 προσομιλῶν ἀεὶ οἶνος ἀέρι· 5) μτ. δοτ. πράγμ. ἔρχομαι εἰς συνάφειαν πρός τι, ἀσχολοῦμαι περί τι, καταγίνομαι εἴς τι : Σοφ.Τρ.591 πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω (ἀκόμη δὲν ἐδοκίμασα, δὲν ἔκαμα τὴν δοκιμήν), Θουκ.1,122 ὁ μὲν εὐοργήτως αὐτῷ (τῷ πολέμῳ) προσομιλήσας βεβαιότερος, Πλάτ.Τίμ.88C γυμναστικῇ προσομιλοῦντα· || μτφ. ἐν Πλάτ.Φαῖδρ. 250E καὶ ὕβρει προσομιλῶν οὐ δέδοικεν (συμπεριφερόμενος ὑβριστικῶς).

προσόμνῡμι ἢ προσομνύω (Δημ.1044), δωρ. ποτόμνυμι ('Επιγρ.), ὀμνύω προσέτι, ὁρκίζομαι, κάνω ὅρκον πρὸς τούτοις : Ξεν.'Αν.2,2,8 οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως· ὁμ. μτ. αἰτ. : Δημ.1044 προσομνύειν τόνδε τὸν ὅρκον, 'Επιγρ. προσομνύναι τὸν Δία· 2) περιλαμβάνω τι ἐν ὅρκῳ προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.223B οὐκ ἔφη προσομωμοκέναι ταῖς ἡμέραις τὰς νύκτας.

προσόμοια (τὰ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. βυζ. μουσ. τροπάρια τῆς ὀρθοδόξου 'Ανατολικῆς 'Εκκλησίας ψαλλόμενα καθ' ὅμοιον τρόπον (συνήθ. εἰς σύντομον εἱρμολογικὸν μέλος) πρὸς ἄλλα ἀρχαιότερα τροπάρια, πρὸς ἃ διατηροῦσιν ὁμοιότητα κατά τε τὰ κόμματα, τὰς συλλαβὰς καὶ τοὺς προσῳδιακοὺς τόνους, ἔχοντα προσέτι ρυθμικὴν ποικιλίαν καὶ μελικὴν πρωτοτυπίαν : Μηναῖ.12,14 'Εσπ. στιχηρὰ προσόμοια, Τυπικὸν Σάβα 23,50,58.

προσομοιάζω μσν. κ. νεώτ., δημ. προσμοιάζω ὁμοιάζω κατά τι, ὁπωσοῦν πρός τι(να), εἶμαι προσόμοιός τινι : Γεωπ.2,21,6 κόπρος προσομοιάζουσά πως ταύτῃ.

προσόμοιος-ον κ. προσόμοιος-α-ον (Στράβ.3,4,18) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ὁμοιάζων περίπου πρός τι(να), ὁ ὁπωσοῦν, ὁ σχεδὸν ὅμοιός τινι, ὁ παρόμοιος, ὁ παρεμφερὴς πρός τι(να), μτ. δοτ. : Εὐρ.Φοίν.128 γίγαντι γηγενέτᾳ προσόμοιος, 'Αριστφ. Σφ.356 οὐδὲν γάρ τοῦτ' ἐστιν ἐκείνῳ προσόμοιον, αὐτ."Ορν.685, 'Αμειψ.19, Πλάτ.Σοφ. 267A τὸ σὸν σχῆμά τις τῷ ἑαυτοῦ χρώμενος σώματι προσόμοιον ἢ φωνὴν φωνῇ φαίνεσθαι ποιῇ, Στράβ.3,4,18 ἐκ βοτάνης σελίνῳ προσομοίας· || μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. προσόμοια ὡς οὐσ. βλ.λ.· κ.ἐπίρρ.-ως : Πλάτ.Νόμ.811C ἔδοξαν δ' οὖν μοι παντάπασι ποιήσει τινὶ προσομοίως εἰρῆσθαι, Πολυβ.9,13).

προσομοιῶ-όω κ. μσν., νεώτ. κ. προσομοιώνω θεωρῶ τινα προσόμοιόν τινι, ἀποδίδω εἴς τι(να) σχετικὴν ὁμοιότητα πρὸς ἄλλο τι, ἐξομοιῶ, παρομοιάζω, παραβάλλω : Διογ.Λ 7,40, Χρον.Μορ.533H ὡς ἄρμενον τὴν προσομοιῶ· 2) ἀμτβ. εἶμαι προσόμοιος, προσομοιάζω : Δημ.1398 τὴν σύνεσιν μὲν αὐτοῦ προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ, τὴν δὲ ἀλκὴν δράκοντι· ὁ παθ. παρακ. προσωμοιῶσθαι : Πολυβ.9,13)· 3) παριστῶ, παριστάνω ἐν τῇ τέχνῃ : Δίων Χρ.12,77· 4) ρηματ.π. προσομοίωσις.

προσομοίωσις-εως (ἡ) (προσομοιῶ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσομοιῶ βλ.λ.

προσομολόγησις εως (ἡ) (προσομολογῶ) νεώτ. ἡ πρόσθετος ὁμολόγησις, ἡ ἀνανέωσις ὁμολογίας· || εἰδ. νομ. ἡ σύμβασις, δι' ἧς ἀναλαμβάνεται ὑπὸ τρίτου ἡ ὀφειλή τινος, μὴ οὔσης ἀναγκαίας τῆς πρὸς τοῦτο συγκαταθέσεως τοῦ ὀφειλέτου.

προσομολογία (ἡ) (προσομολογῶ) ἡ ἐπὶ πλέον ὁμολογία, ἡ πρόσθετος συναίνεσις : Δημ.1007 κατὰ τοὺς νόμους καὶ . . τοὺς ὅρκους καὶ κατὰ τὴν τούτου προσομολογίαν.

προσομολογῶ-έω ὁμολογῶ, παραδέχομαί τι προσέτι : 'Υπερείδ.'Αθ.8· || μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. μτ. ἢ ἄνευ δοτ., παραδέχομαι, ἀναγνωρίζω ὁμοίως ὅτι : Πλάτ.Γοργ.461B, αὐτ.Σοφ.248D εἰ προσομολογοῦσι τὴν μὲν ψυχὴν γιγνώσκειν, Δημ.1179 προσωμολόγουν ἀληθῆ εἶναι πάντα· || ἀναγνωρίζω προσέτι ὀφειλήν, χρέος, παραδέχομαι πρὸς τούτοις ὅτι ὀφείλω : 'Ισοκρ.17,39 τούτῳ προσομολογῆσαι τριακοσίας δραχμάς, Δημ.826· || συμφωνῶ πρός τι, εἶμαι σύμφωνος μέ τινα : 'Ιππ.Δι.1,1 προσομολογεῖν τοῖσι ὀρθῶς εἰρημένοισι· 2) γεν. ὁμολογῶ, συμφωνῶ, παραδέχομαι : 'Ισοκρ.9,50 οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν Εὐαγόραν αἴτιον εἶναι προσομολογήσειεν· || δέχομαι, ἀναγνωρίζω : 'Ισοκρ.15,35 εἰ . . προσομολογήσαιμι πάντων ἀνθρώπων εἶναι δεινότατος, 'Ιώσ.Πἰ 1,25,1 τὴν ἐπιβουλὴν προσομολογεῖν· κ. παθ. : 'Ανδοκ.1,15 ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται ἅπαντα, Αἰσχίν.3,53 παλαιὰ καὶ λίαν προσωμολογημένα (δ.γρ. προωμολογημένα)· 3) ὑπισχνοῦμαι, ὑπόσχομαι προσέτι : Δημ. 1284 προσομολογοῦσι πλεύσεσθαι δεῦρο, Πάπ.· 4) ἐπὶ ἡττημένου, ὑποχωρῶ, παραδίδομαι, ὑποτάσσομαι : Ξεν.'Αν.7,4,24 οἱ μὲν οὖν ταύτῃ πάντες δὴ προσωμολόγουν· 5) ρηματ.π. προσομολόγησις, προσομολογία.

προσομόργνῡμαι μτγν. μάσσω, σπογγίζω τι ἐπί τινος ἄλλου, μεταδίδω τινί τι διὰ προστριβῆς, προσάπτω, προσκολλῶ τινί τι : Πλούτ.Κράσσ.2 βουλόμενος . . πλείστοις . . προσομόρξασθαι τὸ ἄγος, Θεμίστ.Λόγ.21,248D τὸ βάναυσον ἐκεῖνο . . πάντως δή τι προσομόργνυται τῇ ψυχῇ.

προσόμουρος-ον ἰων. τ. τοῦ ἀχρ. προσόμορος, ὁ ὅμορος, ὁ γείτων, ὁ γειτονικός, ὁ παρακείμενος, μτ. δοτ. : 'Ηρ.4,173.

προσόν-όντος (τὸ) (οὐδ. τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ πρόσειμι) νεώτ. κ. δημ. 1δ. κτ. πληθ. προσόντα, ὅ,τι πρόσεστί τινι, ὅ,τι ὑπάρχει ἐπὶ πλέον εἴς τινα, ἐξαιρετικὴ ἰδιότης, ἡ ἱκανότης, προτέρημα, πλεονέκτημα, ἀρετή : ἔχει τὸ προσὸν τῆς μετριοπαθείας· 2) εἰδικόν, ἐπίσημον τεκμήριον ἱκανότητος ἀπαραίτητον ἐφόδιον, ὅπως πράξῃ ἢ ὅπως γίνῃ τίς τι, οἷον δίπλωμα, πτυχίον κττ. : δὲν ἔχει τὰ προσόντα διὰ νὰ διορισθῇ.

προσονειδίζω μτγν. κ. μσν. ὀνειδίζω τινί τι προσέτι, ἀναφέρω, προβάλλω τι ὡς ὄνειδος προσέτι : Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.664 προσονειδίζειν τὴν ἀταξίαν· ὁμ. ἑπομένης εἰδ. προτάσεως : 'Ιώσ.Πἰ 2,2,25 προσωνείδιζεν . . ὡς . .· κ. παθ. : αὐτ.2,16,4· 2) μσν. ὀνειδίζω, χλευάζω τινά : Λίβ.Ροδ.958 καὶ ὁποὺ μὲ βλέπει γέροντα μὴ μὲ προσονειδίσῃ.

προσονομάζω κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. ποτονομάζω ('Επιγρ.), τὸ παθ. προσονομάζομαι, αἰολ. προσονυμάσδεσθαι ('Επιγρ.), ἀόρ. προσωνομάσθην, δίδω τινὶ ὄνομά τι, καλῶ τινα διά τινος ὀνόματος, ὀνοματίζω : 'Ηρ.2,52 θεοὺς δὲ προσωνόμασάν σφεας ἀπὸ τοῦ τοιούτου ὅτι (ἔδωσαν εἰς αὐτοὺς τὸ ὄνομα θεοί, ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι), 'Αριστλ.Οὐρ.270b,22 αἰθέρα προσονομάζειν τὸν ἀνωτάτω τόπον, ΠΔ Μακκ.2,6,2 μολῦναι . . τὸν ἐν 'Ιεροσολύμοις νεών, καὶ προσονομάσαι Διὸς 'Ολυμπίου, 'Επιγρ. ποτονομάζοντας 'Αλκεσίππεια, (ὀνομάζοντες τοὺς ἀγῶνας A)· κ. παθ. : 'Επιγρ. εὐεργέταν προσονυμάσδεσθαι, Πάπ. ἡ προσονομασθήσεται πέμπτη φυλή· 2) μτγν. κ. νεώτ. ὀνομάζω τινὰ διὰ προσθέτου ὀνόματος, ἀπονέμω τινὶ πρόσθετον ὄνομα, ἐπονομάζω : Πλούτ.Θησ.36 ὃν 'Ασφάλειον καὶ Γαιήοχον προσονομάζομεν, Δίων K 57,5· κ. παθ. : Δίων K 76,10 ἐπὶ τὸν Φήλικα· καὶ τοῦτο γὰρ αὐτὸς προσωνόμαστο, "Ανν.Κομν.382C τῆς δουκικῆς καθέδρας, ὅπερ πραιτώριον προσωνόμαστο, Πάπ. Σαρᾶτος Ζωΐλου προσωνομασμένου 'Αμόττος· 3) ρηματ. π. προσονομασία.

προσονομᾰσία (ἡ) (προσονομάζω) μτγν. κ. νεώτ., αἰολ. **προσονῠμασία** ('Επιγρ.) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσονομάζειν βλ.λ.)), ὀνομασία, ὄνομα: Διογ.Λ 7,108 **τὸ καθῆκον ἀπὸ τοῦ κατά τινας ἥκειν τῆς προσονομασίας** εἰλημμένης· **2)** νεώτ. ἡ πρόσθετος ὀνομασία, ἡ ἐπονομασία, ἡ προσωνυμία, προσωνύμιον· || εἰδ. ρητορ. σχῆμα, καθ' ὃ ὑπάρχει ὁμοιότης ἤχου ἐν ταῖς λέξεσι τῆς αὐτῆς φράσεως.

προσονῠμάσδεσθαι αἰολ. παθ. ἀπαρφ. τοῦ προσονομάζω βλ.λ.)) : Ἐπιγρ.

προσονῠμᾰσία (ἡ) αἰολ. τ. τοῦ προσονομασία βλ.λ. : Ἐπιγρ.

προσόπλιον (τὸ) νεώτ. τὸ πρόσθιον μέρος τῆς ἐξωτ. ἐπιφανείας τῆς ὁπλῆς τῶν ἱπποειδῶν.

προσοπτάζω μ. ἐν τῷ δωρ. τ. ποτοπτάζω βλ.λ.: Νοσσ.ΑΠ 6,353.

προσοπτίλλω προσβλέπω ἀτενῶς, παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, μ. ἐν τῷ δωρ. τ. ποτοπτίλλω βλ.λ.: Δίος π. Στοβ.4,21,17 (πιθ. ἀντὶ ποτοκέλλειν).

πρόσοπτος-ον μτγν. μ. ἐν δωρ. τ. προτίοπτος ὁ πρασόρατος, ὁ ὁρατός : Μαν.2,31 **δοιοὶ μὲν προτίοπτοι (δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρητοὶ** (κῶδ. προδίοπτοι).

προσοργίζομαι μτγν. ὀργίζομαί τινι ἐπί τινι, παροργίζομαι διά τι : Ἰώσ.ΠΙ 2,14,6 (ἰδ. γρ.), Πλούτ. Ἠθ.13Ε **πρὸς καιρὸν προσοργισθέντας ταχέως ἀποφλεγμῆναι** (ἰδ. γρ. ἀντὶ ὀργισθέντας).

προσορέγω ἐκτείνω, ἁπλώνω τὴν χεῖρα ἵνα προσφέρω τι εἴς τινα : Κράτ.Θηβ.'Επιστ.34,3 (ἄρτον) **ἤσθιε καὶ ἡμῖν προσώρεγεν**· **2)** τὸ μέσ. ζητῶ νὰ λάβω τι διὰ παρακλήσεων, παρακαλῶ ἐπιμόνως περί τινος, μτ. δοτ. : Ἠρ.7,6 **καὶ δή τι πρὸς τούτοισι ἔτι πλέον προσωρέγοντό οἱ.**

πρόσορθρος-ον μτγν. ὁ πρὸς τὸν ὄρθρον, ὁ περὶ τὸν ὄρθρον, κατὰ τὴν χαραυγήν, τὴν αὐγήν, τὴν πρωΐαν· || δωρ. τὸ οὐδ. **τὸ πότορθρον** ὡς ἐπίρρ. πρὸς τὸν ὄρθρον, κατὰ τὴν χαραυγήν, σύναυγα : Θεόκρ.5,126 **καὶ τὸ πότορθρον ἁ παῖς ἀνθ' ὕδατος τᾷ κάλπιδι κηρία βάψαι**· πρβλ. προσεῷος, προσέσπερος.

προσορίζω περικλείω, περιλαμβάνω τι ἐντὸς τῶν ὁρίων τινός, προστίθημι χώραν τινὰ τοῖς ὁρίοις ἐπικρατείας τινός, προσθέτω τι εἴς τινα κτῆσιν, εἴς τι κράτος, μτ. δοτ. : Διόδ.Σ 2,3 **τοῖς δὲ κατοικισθεῖσι πολλὴν τῆς ὁμόρου χώρας προσώρισεν**, Ἐπιγρ. **αὐλὴν τῷ μνημείῳ προσορίζειν**· κ. ἀπολ.: Πλούτ.Λούκ.19 **ἑκατὸν σταδίων χώραν προσορίσας**· κ. παθ. : Στράβ.4,2,1, **περὶ τῶν 'Ακυιτανῶν .. καὶ τῶν προσωρισμένων αὐτοῖς ἐθνῶν**, Πλούτ. Κικ.11 **ὅσα διὰ Πομπηΐου νεωστὶ προσώριστο**, Πάπ. **καὶ προσωρίσθη ἄλλο κατὰ ἄρουραν πυροῦ ἀρτάβης δίμοιρον**· || τὸ μέσ. προσθέτω τι εἰς τὸ κράτος μου : Παυσ.2,36,5 **καταβαλόντες τὴν 'Ασίνην καὶ τὴν γῆν προσορισάμενοι τῇ σφετέρᾳ**· **2)** ὁρίζω προσέτι τὰ ὅριά τινος, καθορίζω, προσδιορίζω : Πλούτ.Λυκ.27 **προσορίζω χρόνον πένθους**· κ. παθ. : Πάπ. **ὁ προσοριζόμενος χρόνος**· || τὸ μέσ. **προσορίζομαι**, μτ. ἀττ. μέλλ. προσοριοῦμαι, ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀριστλ. Φυσ.252a,27 **εἰ δὲ προσοριεῖται τὸ ἐν μέρει, λεκτέον ἐφ' ὧν οὕτως, ὥσπερ ὅτι ἔστι τι ὃ συνάγει τοὺς ἀνθρώπους**, αὐτ. Ρητ.1407b,5· **3)** τὸ μέσ. ἀττ. δικαν. ὅρος **προσορίζομαι κτῆμά τι** μτ. γενικ. τοῦ ποσοῦ, σημειῶ προσέτι κτῆμά τι διὰ τῶν ὅρων βλ.λ.3), καὶ διὰ τι ποσόν, δηλῶ ἐκ περισσοῦ διὰ τῶν ὅρων βλ.λ.3), ὅτι κτῆμά τι εἶναι ὑποθηκευμένον διά τινος ποσοῦ : Δημ.877 **τὸ μὲν χωρίον ἀποτετιμῆσθαι ταλάντου, τὴν δ' οἰκίαν ὡς προσωρίσατο δισχιλίων**· **4)** ἀμτβ. κεῖμαι, εὑρίσκομαι πλησίον τινός, εἶμαι ὅμορος, συνορεύω : Διόδ.Σ 2,50 **θηρίων τε πλῆθος ἀλκίμων ἡ προσορίζουσα τῇ Συρίᾳ τρέφει.**

προσορμίζω κ. νεώτ., παθ. ἀόρ. **προσωρμίσθην**, φέρω, εἰσάγω πλοῖον εἰς ὅρμον, πρὸς ἀγκυροβόλησιν, ὁδηγῶ πλοῖον εἰς λιμένα, ἀράζω τὸ καράβι, μτ. δοτ. : Λουκ.'Ερωτ.(1 **Κνίδῳ προσορμίσαι** (τὴν ναῦν) **κατὰ θέαν τοῦ 'Αφροδίτης ἱεροῦ**, Ἰάμβλ. Πυθ.3,14 **προσορμίζειν τοῖς αἰγιαλοῖς**· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (πρός τινα) : Ἐπιγρ. **πρὸς τὴν Σιφνίων χώραν προσορμίσαι**· || τὸ μέσ. κ. παθ. **προσορμίζομαι** εἰσέρχομαι εἰς ὅρμον πρὸς ἀγκυροβόλησιν, προσεγγίζω εἰς λιμένα καὶ ἀγκυροβολῶ, ἀράζω : Ἠρ.6,97 **οὐκ ἔα τὰς νέας πρὸς τὴν νῆσον προσορμίζεσθαι**, Δημ.795 **μὴ .. πρὸς τούτους** (τοὺς λιμένας) **προσορμίζου**· || ὁμ. μτ. ἐπιρρ. τόπου : αὐτ.52 **ποῖ .. προσορμιούμεθα ;**· || ὁμ. μτ. δοτ. τόπου : Πλούτ.Αἰμ.26 **προσορμισάμενος τῇ** Σαμοθρᾴκῃ, 'Αρρ.'Αν.6,20,4 **αὐτὸς προσορμισθεὶς τῷ αἰγιαλῷ**, Αἰλ.ΠΙ 8,5 **τῇ Νάξῳ προσωρμίσθη**· κ. ἀπολ. : ΚΔ Μᾶρκ 6,53 **ἦλθον ἐπὶ τὴν γῆν Γεννησαρὲτ καὶ προσωρμίσθησαν**· **2)** ὁμ. τὸ μέσ. ἐν μτφ. σημ. : Φίλ. 2,39 **πλοῦτοι καὶ εὐγένειαι προσορμίζονται** καὶ τοῖς φαυλοτάτοις (πιθ.γρ. ἀντὶ προσορίζονται), Φιλόστρ.'Ηρ. 11 **προσορμίζεσθαι τοῖς μύθοις**· **3)** ρηματ. προσόρμισις, προσορμισμός, προσορμιστήριον.

προσόρμισις-εως (ἡ) (προσορμίζω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσορμίζειν ἢ προσορμίζεσθαι, ἡ προσαγωγὴ πλοίου εἰς ὅρμον, εἰς λιμένα, τὸ ἄραγμα : Θουκ.4,10 **πολὺ ὂν ἀπορίᾳ τῆς προσορμίσεως, - τὰ πλοῖα συνεκρούσθησαν κατὰ τὴν προσόρμισιν**· || γεν. ἡ προσέγγισις : Συνέσ.'Επιστ.136,272D **τῆς προσορμίσεως αὐτῷ γενομένης οὐ πρὸς ἄνδρας χαρίεντας.**

προσορμισμός (ὁ) (προσορμίζω) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσορμίζειν ἢ προσορμίζεσθαι : Σχόλ.'Ιλ.Α 434,-**ὅπου λόγῳ τῶν ὑφάλων εἶναι δυσχερὴς ὁ προσορμισμός.**

προσορμιστήριον (τὸ) (προσορμίζω) τόπος κατάλληλος πρὸς προσόρμισιν, τόπος ἀγκυροβολίας, ὅρμος, ναυλόχιον, ἀγκυροβόλιον, ἀραξοβόλι, καραβοστάσι· Ἡσ. ἐν λ. ἐπήνιον.

πρόσορμος (ὁ) μτγν. τὸ προσορμιστήριον βλ.λ.: Στράβ.14,3,8 **μία δ' αὐτῶν καὶ πρόσορμον ἔχει.**

προσορμῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. εἰσέρχομαι εἰς ὅρμον πρὸς ἀγκυροβόλησιν, προσορμίζομαι, ἀγκυροβολῶ, ἀράζω : Πολύβ.10,42,1 **τοὺς περὶ τὸν Ἄτταλον διάραντας καὶ προσορμήσαντας τῇ Πεπαρήθῳ**, Πάπ. **προσορμεῖν εἰς Μέμφιν**· ὁμ. κ. ἀπολ. : Πάπ. **τὸ προσορμοῦν πλοῖον**· || νεώτ. εἶμαι ἠγκυροβολημένος ἐν ὅρμῳ, ὁρμῶ.

πρόσορος-ον, Ἰων. **πρόσουρος**-ον ὁ ὅμορος, ὁ πλησιόχωρος, ὁ συνορεύων, ὁ γειτνιάζων, ὁ γειτονικός, ὁ παρακείμενος, ὁ συνεχόμενος, μτ. δοτ. : Ἠρ.2,18 **οἰκέοντες Αἰγύπτου τὰ πρόσουρα Λιβύῃ**, αὐτ.12 **τῇ 'Αραβίῃ προσούρῳ ἐούσῃ** (τῇ Αἰγύπτῳ), αὐτ.3,97· ὁμ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 6,1,17 **φρουρήσειν ὑμῖν ἀναδεχόμεθα τὰ ἐγγύτατα χωρία τῶν πολεμίων ὑμεῖς δὲ τὰ πρόσορα ὑμῖν αὐτοῖς τῆς 'Ασσυρίας**, Πολύβ.1,177, Δίων Κ 36,53· || ἐν Σοφ.Φιλ.691 **ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος** (Βερναρδ. Γρηγ. «ὅπου αὐτὸς ἑαυτῷ ἦν γείτων καὶ ὅμορος»).

προσορχοῦμαι-έομαι μτγν. ὀρχοῦμαι προσέτι, συγχρόνως ἢ πρός τι, χορεύω τῇ συνοδείᾳ ὀργάνου τινός : Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαβ.16 **λαβὼν ταραντινίδιον ἐκυμβάλισε καὶ προσωρχήσατο.**

προσορῶ-άω, μέλλ. προσόψομαι (Σοφ.'Αντ.764), κ. δωρ. **ποθόρημι** (Θεόκρ.6,22), ἀπαρφ. **ποθορῆν** (Νοσσ.ΑΠ 9,604), βλέπω πρός τινα, εἴς τι, προσβλέπω, προσατενίζω, θεῶμαι, παρατηρῶ τι(να) : Μίμν.1,8 **οὐδ' αὐγὰς προσορῶν τέρπεται ἠελίου**, Ξενοφ.2,6, Σοφ.'Αντ.764 **σύ τ' οὐδαμὰ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν**, αὐτ. Ἠλ.381, αὐτ.Τρ.842, Πλάτ.Φαῖδρ.250Ε **θεώμε-**

νας αὐτοῦ τὴν τῇδε ἐπωνυμίαν, ὥστε οὐ σέβεται προσορῶν, Ξεν.Συμπ.8,18, Πλούτ.'Ηθ.679Β, 'Αριστεῖδ.1,56Ι· πρβλ. προσεῖδον· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Σοφ.ΟΚ 244 ἄντομαι οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν.

προσορῶ-έω (ὅρος) μτγν. συνορεύω τινί, γειτνιάζω πρός τινα, εἶμαι πρόσορός τινι, κ. δοτ. : Πολύβ.10,41,4 τοὺς προσοροῦντας τῇ Μακεδονίᾳ Θρᾷκας, αὐτ.22,5,14 τὰ προσοροῦντα ταύτῃ (τῇ Χερρονήσῳ) τῆς Εὐρώπης.

προσοσφραίνω μσν. δίδω, προτείνω τινί τι, ἵνα ὀσφρανθῇ αὐτό, μτ. διπλῆς αἰτ. : Γεωπ.19,2,17 ἐὰν κυνὸς ἑτέρου χόριον εἰς πανίον ἐνδήσας προσοσφράνῃς αὐτόν.

προσουδίζω (οὖδος) ρίπτω τι κατὰ γῆς, καταρρίπτω χαμαί, προσαράσσω πρὸς τὸ ἔδαφος : Ἡρ.5,92, γ' τὸν πρῶτον αὐτῶν λαβόντα τὸ παιδίον προσουδίσαι, Πλούτ Γαλβ 26, Προκ.Γοτθ.4,29 ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας προσουδίζει χαμαί· κ. παθ. : Πλούτ.'Ηθ.506Β προσουδιζομένοις ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος, Δίων Κ 72,13.

πρόσουρος-ον ἰων. τ. τοῦ πρόσορος βλ.λ. : Ἡρ.3,97 Αἰθίοπες οἱ πρόσουροι Αἰγύπτῳ, αὐτ. 3,102 τῇ Πακτυϊκῇ Χώρῃ εἰσὶ πρόσουροι.

προσουρῶ-έω οὐρῶ ἐπί τινος, κατουρῶ ἐπάνω εἴς τι, μτ. δοτ.: Δημ.1257 τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυσαν καὶ προσεούρουν (αὐταῖς), 'Αριστλ.Θαυμ. 845a,33, Θεόφρ.άπ.175· **2)** μτφ. ἐν 'Αριστφ.Βάτρ. 95 ἅπαξ προσουρήσαντα τῇ τραγῳδίᾳ (σχόλ. «βραχύν τινα χρόνον διατρίψαντα καὶ τῶν αὐτῶν λήρων ἐκχέαντα τῇ τραγῳδίᾳ, ἢ εὐθυδρομήσαντα, εὐδοκιμήσαντα, ἐν τραγῳδίας δράματι ἐπαινεθέντα)· πρβλ.Πορφ.'Αποχ.3,14.

προσουσία (ἡ) μτγν. πιθ. ἀντὶ συνουσία, ὀνομασία κωμῳδίας τοῦ Εὐβούλ. : 'Αθήν.7,301Α Εὔβουλος ἐν Προσουσίᾳ ἢ Κύκνῳ.

προσοφειλέτης (ὁ) μτγν. ὁ προσέτι ὀφείλων, χρεωστῶν τινί τι : 'Ωριγ.2,503.

προσοφείλω, μέλλ. προσοφειλήσω, ὀφείλω τινί τι προσέτι, χρεωστῶ τι εἴς τινα ἀκόμη : Θουκ.7, 48 δισχίλια.. τάλαντα ἤδη ἀνηλωκέναι καὶ ἔτι πολλὰ προσοφείλειν, Ξεν.Οἰκ.20,1 οἱ δ' οὐδὲ τὰ ἀναγκαῖα δύνανται πορίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσοφείλουσιν, Δημ.825 προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραφεν (δ. γρ. ἀντὶ πρὸς ὀφείλοντας), Πλούτ.'Αλέξ. 15 διακόσια τάλαντα προσοφείλειν· ὁμ. μτ. δοτ. προσ. : Πάπ. τὸ λοιπὸν ὃ προσοφείλεις μοι· τὸ παθ. ὀφείλομαι, χρεωστοῦμαι, μένω ὡς χρέος προσέτι : Θουκ.8,45 οὐχ ὑπολιπόντες ἐς ὀμηρείαν τὸν προσοφειλόμενον μισθόν, Πάπ. τὰ ὀφειλόμενα καὶ τοὺς προσοφειλομένους τόκους· ‖ εἶμαι προσέτι ὀφειλέτης, χρεώστης : 'Αριστφ. Βάτρ.1134 πρὸς τρισὶν ἰαμβείοισι προσοφείλων φανεῖ (Βερναρδ.Γρηγ. «πρὸς τοῖς τρισὶν ἐκείνοις ἰαμβικοῖς στίχοις σου (τοῖς ἐπικριθεῖσι) θὰ φανῇς ὀφειλέτης καὶ δι' ἄλλους ἀκόμη, τ. ἔ. καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἔτι στίχοι σου θὰ ἐπικριθῶσιν»)· **2)** μτφ. ἀναγνωρίζω, χρεωστῶ προσέτι προσγενομένην εὐεργεσίαν, ὀφείλω προσέτι ἀνταπόδοσιν, μτ.δοτ. προσ. : Ξεν.ΚΠ 3,2,6 προσοφείλοντές σοι ἄλλας χάριτας, Δημ.650 προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ, Πολύβ.5,88,4 χάριν προσοφείλειν αὐτοῖς, ΚΔ Φιλήμ.19 σεαυτόν μοι προσοφείλεις· κ. παθ. : Ἡρ. 5,82 ἡ.. ἔχθρη ἡ προσοφειλομένη ἐς 'Αθηναίους ἐκ τῶν Αἰγινητέων· **3)** μένω ὀπίσω, ὑστερῶ, καθυστερῶ ἔτι πλέον : Πολύβ 39,2,6 ἐξεπορεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας.., ὥστε τοὺς ἐν ταῖς τραγῳδίαις τυράννους πολύ τι προσοφείλειν.

προσοφθάλμιος-ον νεώτ. ὁ ἐγγύς, ὁ πλησίον τοῦ ὀφθαλμοῦ εὑρισκόμενος ἢ ὁ πρὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ τιθέμενος : προσοφθάλμιος φακὸς τηλεσκοπίου - ἀστρονομικῆς διόπτρας.

προσοφθαλμιῶ-άω μτγν. προσβλέπω τι ἐπιθυμητικῶς, μετὰ πόθου, ἐποφθαλμιῶ τι : Φίλ.2,560 προσοφθαλμιῶν .. ταῖς μεγάλαις οὐσίαις.

προσοφλισκάνω, μέλλ. προσοφλήσω ('Αριστλ. ΗΝικ.1124b,11), ἀόρ. β' προσῶφλον (Δημ.939), ἀόρ. α' προσοφλῆσαι ('Αλκίφρ.3,26), ὀφλισκάνω, ὀφείλω προσέτι, χρεωστῶ, εἶμαι χρεώστης ἔτι πλέον : Δημ.1327 πεντακοσίας δραχμὰς.. ἃς προσῶφλεν· ‖ ἀπολ. περιπίπτω εἰς χρέος, ἔχω χρέος, χρεωστῶ : 'Αριστλ.ΗΝικ.1124b,11· **2)** ὡς νομ. ὅρος, καταδικάζομαι εἴς τινα δίκην ὑποβαλλόμενος προσέτι εἰς τὴν καταβολὴν προστίμου, χάνω τὴν δίκην καὶ καταδικάζομαι προσέτι εἰς πρόστιμον : Δημ.939 εἰς τὸ δεσμωτήριον παραδοθῆναι ὑφ' ὑμῶν προσοφλόντας τὰ ἐπιτίμια, αὐτ.1103 προσοφλὼν δὲ τὴν ἐπωβελίαν, αὐτ.647, Αἰσχίν.1,163· ὁμ. ἀπολ. : 'Αντιφάν.204,5 στρατηγήσας προσῶφλεν· **3)** γεν. περιπίπτω προσέτι εἴς τι, ἰδ. κακόν, ἐπισύρω τι προσέτι κατ' ἐμαυτοῦ, ἢ θεωροῦμαι, λογίζομαι ἄξιός τινος, μτ. αἰτ. δηλούσης κατηγορίαν, μορφήν, λοιδωρίαν κττ.: Δημ.58 προσοφλεῖν αἰσχύνην, αὐτ.93, Πολύβ.15,20,3 ὥστε προσοφλεῖν τὸν λεγόμενον τῶν ἰχθύων βίον (Βερναρδ.Γρηγ. «ὥστε νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς αὐτοὺς τὸ παροιμιῶδες, ὅτι ζῶσι τὸν βίον τῶν ἰχθύων (ὅτι δηλ. «τὸ μεγάλο ψάρι τρώγει τὸ μικρό»), Πλούτ. Πύρρ.23 ἀπιστίας προσώφλισκανε δόξαν, αὐτ. 'Ηθ.856C ἀνελευθερίαν τῇ κακοηθείᾳ προσοφλισκάνειν (προσθέτω εἰς τὴν κακοήθειαν τὴν ἀνελευθερίαν ὡς χαρακτηριστικόν), 'Αλκίφρ.3,26 γέλωτα προσοφλῆσαι.

προσοχή (ἡ) (προσέχω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ προσέχειν τὸν νοῦν, ἡ προσήλωσις τοῦ νοῦ εἴς τι : Χρύσ.Στωϊκ.3,41, ΠΔ Σοφ.Σειρ.Πρόλ.13 παρακέκλησθε οὖν μετ' εὐνοίας καὶ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν ποιεῖσθαι, αὐτ.Σοφ.Σαλ.6,19 προσοχὴ δὲ νόμων βεβαίωσις ἀφθαρσίας, Διον.'Αλ.Ρωμ. 6,85, Φίλ.2,342 προσοχὴ ἀκροατοῦ τῷ λέγοντι, Πλούτ.'Ηθ.48Α προσοχῆς καὶ δριμύτητος ἐν οὐ δέοντι θηρώμενοι, αὐτ.514Ε, Δίων Χρ.34,27, Λουκ. 'Ιστ.Συγγρ.53 προσοχὴν καὶ εὐμάθειαν εὐπορήσει τοῖς ἀκούουσι, Πάπ. ἡ προσοχὴ τοῖς πράγμασι· ‖ εἰδ. νεώτ. φιλοσ. ἡ πνευματικὴ καὶ ψυχικὴ ἰδιότης τοῦ προσελκύεσθαι καὶ προσηλοῦσθαι εἰς ὡρισμένα ἐξωτερικὰ ἢ ἐσωτερικὰ ἀντικείμενα, οἷον αἰσθήματα, παραστάσεις, διανοήματα κττ., πρὸς ἀκριβεστέραν κατανόησιν καὶ ἐπεξεργασίαν αὐτῶν· **2)** φροντίς, ἐπιμέλεια : 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.inc.21,20, Πάπ. μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ τῆς δεούσης ἐπιμελείας, Λεωνίδ. 'Ιατρ.π.'Αέτ.15,5, Σωρ.2,86· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. πρόνοια, προφύλαξις πρὸς ἀποφυγὴν ἀπευκταίου τινός, φροντίς, ἐπαγρύπνησις ὅπως μὴ πάθῃ τίς τι : Στράβ 3,5,1 ἄμφω γὰρ εὐδαίμονες καὶ εὐλίμενοι, χοιραδώδεις δὲ κατὰ τὰ στόματα, ὥστε δεῖν προσοχῆς τοῖς εἰσπλέουσι· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ κλητ. προσοχή! ἔσο προσεκτικός· **4)** ἡ νηφαλιότης : Σουΐδ. ἐν λ. νηφαλισμός· **5)** ἡ προσέγγισις εἰς τὴν ξηράν, ἡ προσόρμισις : 'Ιάμβλ.Πυθ. 3,16 τοῦ σκάφους προσοχή.

προσοχθίζω μτγν., μέλλ. προσοχθιῶ, εἶμαι ὠργισμένος κατά τινος, ἄχθομαι, βαρύνομαι, δυσαρεστοῦμαι, βδελύττομαι, ἀγανακτῶ κατά τινος· 'Ησ. «μισῶ, περικακέω..», Σουΐδ. «προσώχθισα· ἐβδελυξάμην, δυσηρεστήθην», μτ. δοτ. : ΠΔ Γεν. 27,46 προσώχθισα τῇ ζωῇ μου διὰ τὰς θυγατέρας τῶν υἱῶν Χέτ (βαρέθηκα τὴν ζωήν μου), αὐτ. Λευΐτ.20,22 καὶ οὐ μὴ προσοχθίσῃ ὑμῖν ἡ γῆ, αὐτ. Ψαλμ.94(95),10 προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, ΚΔ 'Εβρ.3,17 τίσι δὲ προσώχθισε τεσσαράκοντα ἔτη;· **2)** τὸ παθ. τυγχάνω ἀντικείμενον κακομεταχειρίσεως, συμπεριφέρονται κακῶς πρὸς ἐμέ, μὲ κα-

κομεταχειρίζονται : ΠΔ Βασ.2,1,21 **ὅτι ἐκεῖ προσωχθίσθη θυρεὸς δυνατῶν**· **3)** προσκρούω, σκοντάφτω· Σουΐδ. «προσώχθικε, προσκέκρουκε, ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι».

προσόχθισις-εως (ἡ) (προσοχθίζω) μσν. τὸ προσοχθίζειν βλ.λ.1) : Ἰωσ.Γενέσ.9,13, αὐτ.71,4.

προσόχθισμα-ατος (τὸ) (προσοχθίζω) μτγν. κ. μσν. ἀντικείμενον βδελυγμοῦ, βδέλυγμα· Σουΐδ. «προσοχθίσματα ἡ γραφὴ καλεῖ τὰ εἴδωλα» : ΠΔ Βασ.4,23,13, Εὐστ.Πον.173,30 **τραυμάτων μαρτυρικῶν ὑγρότης ἐκθρώσκουσα προσοχθίσματα παρασύρει ἀνθρώπινα.**

προσοχθισμός (ὁ) (προσοχθίζω) Ἡσ. «πρόσκρουσις, δεινοπάθεια, πάθος γνώμης, συμπάθεια».

προσοχθῶ-έω μσν. ἀντὶ προσοχθίζω βλ.λ.1) : Πισίδ.Γ π. Σουΐδ. ἐν λ. **προσώχθησα εἰ δ' αὖ σχαλάζει καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.**

προσοχλῶ-έω μτγν. ἐνοχλῶ, ταράσσω προσέτι : Ἀθήν.5,180Α **οὐκ εἶπεν . . τὸν πολύφρονα ὁ οἶνος ποιεῖ φάσαι, ἀλλὰ μάλ' ἀεῖσαι, τουτέστιν ἀμέτρως καὶ ἐπὶ πλεῖον, ὥστε προσοχλεῖν.**

πρόσοχος-ον (προσέχω) γλωσσ. «προσέχων τὸν νοῦν»· κ. ἐπίρρ. -ως : Σουΐδ. ἐν λ. ἀτενές.

προσοχυρῶ-όω μτγν. ὀχυρῶ τόπον τινὰ προσέτι, καθιστῶ τόπον τινὰ ἔτι πλέον ὀχυρόν, ἰσχυρόν εἰς ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ : ΠΔ Μακκ. 1,13,48 **ἐξέβαλεν ἐξ αὐτῆς πᾶσαν ἀκαθαρσίαν, . . καὶ προσωχύρωσεν αὐτήν,** Σχόλ.Θουκ.4,9 **ξύλοις ὀρθοῖς προσωχύρωσεν αὐτάς.**

προσόφημα-ατος (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἐπόφημα, παρόφημα, προσφάγιον βλ.λς : Διόδ.Σ 2,59 **ἐνίοτε δὲ ἐλαιῶν, καὶ τῶν λιτοτάτων προσοφημάτων,** Φίλ.2,483, Διοσκ.1,84, αὐτ.107, Ἀθήν.4,162C **περὶ προσοφημάτων καὶ περὶ ἄρτων,** αὐτ.7,276Ε, Κλήμ. Ἀλ.139,9, αὐτ.171,22, Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.962 (δ. γρ. προσέφημα), Εὐστ.867,54.

προσοφίδιον (τὸ) γλωσσ. ἀ. προσόφιον βλ.λ.

προσόφι(ον) (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ πρὸς ἀπόμαξιν τοῦ προσώπου μάκτρον, πετσέτα τοῦ προσώπου, πεσκίρι : Νικ.Χων.Χρον.786,20 **τὰ χρυσοϋφαντα σεντάνια καὶ προσόφια.**

προσόφιος-ον (ὄφις) ὁ φαινόμενος πλήρης ἢ ἐντελής, ὁ ἐπόψιος : Σοφ.ΟΚ 1600 **Δήμητρος εἰς προσόψιον πάγον** (δ.γρ.).

πρόσοψις-εως (ἡ) (προσορῶ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις, θέα, ἐμφάνισις ἀντικειμένου τινός : Πίνδ.Π 4,29 **φαιδίμαν ἀνδρὸς αἰδοίου πρόσοψιν θηκάμενος** (σχόλ. «ἀνδρὸς αἰδεσίμου καὶ ἀξιοπρεποῦς φαιδρὰν καὶ εὐπρεπῆ ὄψιν ἑαυτῷ περιθείς», Θεόφρ.Φ 17,6,4, Διόδ.Σ 13,27 **ἐν ἀσχήμονι προσόψει** (εἰς ἐλεεινὴν μορφήν, πένθιμον στολήν)· ‖ ὁμ. ἐν περιφρ. ἡ ὄψις, τὸ πρόσωπον : Σοφ.Αἶ.70 **σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν** (σχόλ. «τὴν σὴν ὄψιν, πρόσωπον»), Εὐρ.Ἑλ.636 **ὦ πόσις, ὦ φιλτάτη πρόσοψις,** αὐτ.Ὀρ.952, Ἑλλ. Ἐπιγράμμ.376,Β **νεκρὰν πρόσοψιν . . τέκνου** (τέκνον τεθνηκός), Χρον.Μορ.1374, Ἐρωφ.1,605 (ὁ Ζεὺς) **ἔρχετ' ἐδῶ στὴ γῆ μὲ πρόσοψ' ἄλλη,** Ἐρωτόκρ.1,1550, αὐτ.4,894, δημ. μ. ἐν τῇ φρ. τοῦ **ἔδωκε μιὰ γροθιὰ καὶ τοῦ χάλασε** (ἢ τοῦ τσαλάκωσε) **τὴν πρόσοψη**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ προσθία ὄψις οἰκοδομήματός τινος, τὸ πρόσθιον μέρος κτιρίου τινός, ἔνθα καὶ ἡ κυρία εἴσοδος : **ἡ πρόσοψις τῆς βουλῆς - τῶν ἀνακτόρων**· **2)** τὸ προσορᾶν, ἡ ὄψις, ἡ θεωρία, ἡ θέα : Εὐρ. Ὀρ.1021, αὐτ.Ἀνδρ.685 **εἰς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ γυναικός,** Θουκ.2,89 **μὴ ἔχων τὴν πρόσοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ** (Βερνορδ. Γρηγ. «οὐ δυνάμενος προσορᾶν (ἤτοι νὰ παρατηρῇ ἀπροσκόπτως καὶ ἀδιακόπως) τοὺς πολεμίους ἐκ πολλοῦ διαστήματος, τόπου (πόρρωθεν)»), Λουκ.Ἀνάχ.29 **οἶδα γὰρ ὡς αὐτίκα ἔλοιο ἂν ἐκ πρώτης προσόψεως**· **3)** θέα, θέαμα : Πολύβ.3,114,4 **ξενίζουσαν ἅμα καὶ καταπληκτικὴν συνέβαινε γίγνεσθαι τὴν πρόσοψιν**· **4)** ἐπαγρύπνησις, προσοχή : Ἀριστλ.Πρ.940a,12 (ἀμφ.γρ.).

προσοφωνῶ-έω μτγν. προσθέτω ἔδεσμά τι εἰς τὰ ἤδη μνημονευθέντα, ἀναφέρω πρὸς τοῖς προειρημένοις ἐδέσμασι καὶ ἕτερόν τι : Ἀθήν.8,331C **δεῖ γὰρ καὶ ἡμᾶς μικρὰ προσοφωνῆσαι,** αὐτ.346C.

προσπάθεια (ἡ) (προσπαθῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **προσπαθία** (Φιλόδ.Θε.α' 14) ἡ μετὰ πάθους προσήλωσις, ἀφοσίωσις εἴς τι, ἡ ἐμπαθὴς ἐπιθυμία, ἡ σφοδρὰ συμπάθεια, ἀγάπη πρός τι(να)· Ἀνδρόν.ΡΠαθ.572Μ «ἐπιθυμία δεδουλωμένη» : Δικαίαρχ.Γεωγ.1,10 **προσπάθεια πρός τι γένος ἀκρασίας,** Φιλόδ.Θε.α' 14 **προσπαθία,** Κλήμ. Ἀλ.317,25 (Sylb.) **προσπάθειαι αἱ σαρκικαί,** Σέξτ. Ἐμπ.Πυρρ.1,230 **ἄνευ προσκλίσεως καὶ προσπαθείας,** Ζώσ.Ἀλχ.118Β **προσπαθείας** (ἕνεκα), Ἡράκλ. Παραδ.16 **γενομένους ἐν προσπαθείᾳ,** Ἀνδρ.Κρ. 40,54, Μηναῖ.3,4 Ὄρθρ.Ὠδ.5 **τῆς χαμαιζήλου ἡμᾶς προσπαθείας οἰκτίρμον, νηστείᾳ ἀφαρπάσας, πρὸς τὸ ὕψος εἵλκυσον . . τῆς σῆς ἀγαπήσεως**· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος πνευματικὴ ἢ σωματικὴ ἐνέργεια, ταυτόχρονος ἔντασις τῶν σωματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος : **κατεβλήθησαν σύντονοι προσπάθειαι πρὸς διάσωσιν τῶν ναυαγῶν, - μάταιαι αἱ προσπάθειαι τοῦ ἐχθροῦ πρὸς διάσπασιν τῶν γραμμῶν μας, - καταβάλλει μεγάλην προσπάθειαν διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς οἰκογενείας του**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἀπόπειρα, δοκιμή : **ἔγινε κάποια προσπάθεια συνεννοήσεως**· **3)** εἰδ. μτγν. φιλοσ. ἡ προσκόλλησις, ἡ προσήλωσις τῆς ψυχῆς εἰς τὸ σῶμα καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ : Μᾶρκ.Αὐρ.12,3 **ἐὰν χωρίσῃς . . τοῦ ἡγεμονικοῦ τούτου τὰ προσηρτημένα ἐκ προσπαθείας,** Πορφ.Γνῶμ.28, αὐτ.29 **ἡ πρὸς τὸ σῶμα προσπάθεια,** Ἱεροκλ.Πλ.Χρ. Ἔπ.3,425Μ **ἡ θνητὴ προσπάθεια.**

προσπαθής-οῦς-ές (πάθος) μτγν. ὁ μετὰ πάθους, ὁ θερμῶς ἀφωσιωμένος εἴς τινα, ὁ ἔχων σφοδρὰν ἀφοσίωσιν, ἐπιθυμίαν, συμπάθειαν εἴς τι(να) : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.11,443Μ **τὸ παρ' ἡμῶν προσπαθὲς** (ἡ ἀφοσίωσίς μας εἰς αὐτόν), Σχόλ. Πίνδ.Π 2,165 **οὐκ ἰαίνει ταῦτα οὐδὲ προσπαθῆ ποιεῖ τὸν νοῦν αὐτῶν**· **2)** ὁ δεκτικὸς ἐντυπώσεων, ὁ εὐκόλως λαμβάνων ἐντυπώσεις: Πλωτῖν.4,3,11.

προσπαθῶ-έω (προσπαθής) μτγν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **προσεπάθησα** κ. δημ. **(ἐ)προσπάθησα,** αἰσθάνομαι πλήρη πάθους ἀγάπην πρός τι(να), ἔχω πάθος, σφοδρὰν συμπάθειαν πρός τι(να)· μτ.δοτ.: Ἀρρ.Ἐπικτ.4,1,77 **ᾧ τινι ἂν τῶν ὑπευθύνων προσπαθῇς**· ὁμ. ἐμπροθ. (πρός τινα) : αὐτ.3,24,82 **κἂν πρὸς ἄλλην χώραν προσπαθῇς**· κ. ἀπολ. : Μᾶρκ. Αὐρ.5,1 **οὗτοι, ὅταν προσπαθῶσιν, οὔτε φαγεῖν, οὔτε κοιμηθῆναι θέλουσι μᾶλλον, ἢ ταῦτα συναύξειν, πρὸς ἃ διαφέρονται**· **2)** ὑφίσταμαι ἐπίδρασιν ἐκ τῆς ἐποψῆς τινος, γίνομαι εὐαίσθητος, εὐερέθιστος : Δαμάσκ.Ἀρχ.414 **προσπαθεῖν τῇ ὕλῃ**· **3)** νεώτ. κ. δημ. καταβάλλω προσπάθειαν βλ.λ.2), ἐνεργῶ μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος, ἐντείνω συγχρόνως τὰς σωματικὰς καὶ πνευματικάς μου δυνάμεις πρὸς ἐπίτευξιν σκοποῦ τινος : **προσπάθησε νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ἐπιστημονικῶς τὴν ὕπαρξιν θεοῦ, - δυὸ χρόνια τώρα προσπαθεῖ νὰ διοριστῇ**· ‖ πειρῶμαι, δοκιμάζω : **προσεπάθησε νὰ δραπετεύσῃ ἐκ τῶν φυλακῶν, - προσπάθησε νὰ τὴν ξεγελάσῃ**· **4)** ῥηματ.π. προσπάθεια.

προσπαθῶς ἐπίρρ. κ. μσν., συγκρ. **προσπαθέστερον,** μετὰ σφοδρᾶς ἐπιθυμίας, ἀγάπης, περιπαθῶς : Πυθ.Ἐπιστ.5,5 (Θεανώ) **προσπαθέστερον,** Κλήμ.Ἀλ.554, αὐτ.557, Εὐστ.18,41 **λουτροῖς προσπα-**

θῶς ἔχειν· 2) μετὰ προκαταλήψεως : Γολ.Ι,146 προσπαθῶς ἱστορεῖν.

προσπαίζω, μέλλ. προσπαίξομαι ('Απη.'Εμφ.Πολ. 4,118), ἀόρ. προσέπαισα (Πλάτ.Εὐθ.283Β) κ. προσέπαιξα ('Αλκίφρ.3,5), παίζω μετά τινος, διασκεδάζω μέ τινα, ἀστεΐζομαι πρός τινα, χαριεντίζομαι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Εὐθ.278Β **φημὶ ἐγὼ σοι τούτους προσπαίζειν**, Ξεν.'Απομν.3,1,4 **προσέπαιζεν αὐτῷ λέγων**, Πολύβ.8,29,4 **προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπανάγοντας**, Πορφ.'Αποχ.3,4 (ἐπὶ πέρδικος)· κ. ἀπολ. : Πλάτ.Φαῖδρ.262D **προσπαίζειν ἐν λόγοις**, αὐτ. Νόμ.604Ε· ὁμ. ἀντίθ. τῷ σπουδάζειν: αὐτ.Εὐθ.283Β **διὰ ταῦτα προσεπαισάτην τε καὶ οὐκ ἐσπουδασάτην**· 2) μτφ. ἐπὶ ἀψύχων, κινοῦμαι τῇδε κἀκεῖσε ἐπί τινος, σείομαι, ταλαντεύομαι, πάλλομαι ἐπάνω εἴς τι, μτ. δοτ : Πολυδ.2,25 **προσπαίζουσα τοῖς ὤμοις κόμη**· 3) περιγελῶ, περιπαίζω, μτ.δοτ.: Μεν.'Επιτρ.182,Πλούτ.'Ηθ.197D, αὐτ.Καῖσ.63 **προϊὼν .. εἰς τὴν σύγκλητον ἀσπασάμενος προσπαίξειε τῷ μάντει φάμενος**, Λουκ.Δημῶν.21 **ἐγέλα τὰ πολλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις προσέπαιζε**· || τὸ μέσ. προσπαίζομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: 'Απη.'Εμφ. Πολ.4,118 **μὴ ἀδοξῆτε, εἰ προσπαίζονται ἡμῖν καὶ προκαλοῦνται**· || τὸ ἐνεργ. σατυρίζω : Διογ.Λ 4,61.αὐτ.7,164· 4) ἐμπαίζω, σκώπτω, εἰρωνεύομαι, πειράζω, μτ. αἰτ. : Πλάτ.Μενξ.235C **ἀεὶ σὺ προσπαίζεις, ὦ Σώκρατες, τοὺς ῥήτορας**· || βασανίζω, τυραννῶ : Λουκ.Οἰκ.24 **προσπαίζει τὸν κύνα**, Αἰλ.Ζ.4,45 **προσπαίζειν τὸν ἄρκτον**· 5) μτ. αἰτ. **θεοὺς προσπαίζειν** ᾄδω πρὸς τιμὴν τῶν θεῶν, ἐξυμνῶ τοὺς θεοὺς δι'ἐγκωμιαστικοῦ ὕμνου : Πλάτ. 'Επιν.980Β **θεοὺς προσπαίσαντι**· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : αὐτ.Φαῖδρ.265C **μυθικὸν .. ὕμνον προσεπαίσαμεν .. τὸν .. Ἔρωτα** (προσῄσαμεν, ἐψάλαμεν ἐγκωμιαστικὸν ὕμνον πρὸς τιμὴν τοῦ Ἔ.).

πρόσπαιος-ον (παίω) ὁ προσπαίσας, ὁ προσκρούσας, δθ. ὁ ἀπροσδόκητος, ὁ τυχαῖος, ὁ νέος, ὁ πρόσφατος : Αἰσχ.'Αγ.347 **εἰ πρόσπαιά πῃ τεύχοι κακά**,Λυκόφρ.211,Πολύβ.6,43,3 **ὥσπερ ἐκ προσπαίου τινὸς τύχης σὺν καιρῷ λάμψαντας** (ἐκ τυχαίας περιστάσεως)· 2) φρ. **ἐκ προσπαίου** ὡς ἐπίρρ. ἐξ ἀπροόπτου, αἰφνιδίως, ἀπροσδοκήτως, προσφάτως, νεωστί : 'Αριστλ.ΗΝικ.1166b,35· || τὸ οὐδ. **πρόσπαιον** ὡς ἐπίρρ. ἐκ προσπαίου, ἀπροσδοκήτως, νεωστί : Σοφ.'Ιχν.119,Νίκ.Θηρ.690 **εἰ δὲ σύ γε σκύλακας γαλέης ἢ μητέρα λαιδρὴν ἀγρεύσεις πρόσπαιον.**

προσπαίω κ. μσν. προσπίπτω, προσκρούω : Σοφ.ἀπ.335 (ἀμφ.γρ.), Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.885 **προσπαίουσι τῷ τῶν κακῶν κλύδωνι**, 'Ανν.Κομν.197Β **τῇ τοῦ Σκύθου κεφαλῇ .. τὸ ξίφος προσέπαισεν**· || μσν. μτφ. : Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ.186Ε **τὸ τοῦ μύθου ὡς ἀληθείᾳ προσπαῖον ἐπαινετόν**· 2) μσν. τὸ μέσ. προσπαίομαι χειροκροτῶ : 'Ανδρ.Κρ.238 **χεῖρες προσπαιόμεναι.**

προσπαίως ἐπίρρ. ἐκ προσπαίου βλ.λ.2) : 'Αριστλ.ΗΝικ.1167a,2 **προσπαίως εὖνοι γίνονται καὶ ἐπιπολαίως στέργουσι.**

προσπάλαίω κ. μσν. παλαίω πρός τινα, ἀγωνίζομαι κατά τινος : Πίνδ.Ι 3(4),71 **προσπαλαίσων ἦλθ' ἀνὴρ τὰν πυροφόρον Λιβύαν**· ὁμ. μτ. δοτ. : αὐτ.Π 4,290 **Ἄτλας οὐρανῷ προσπαλαίει** (ἀνατείνει πρὸς τὸν οὐρανόν), Πλάτ.Θεαίτ.162Β **νεωτέρῳ .. προσπαλαίειν**, αὐτ. 'Αλκ.Ι,107Ε, Φίλ.Ι,654 **κὴρ προσπαλαίει ψυχῇ**· || **προσπαλαίειν σφαίρᾳ** γυμνάζεσθαι εἰς τὴν σφαῖραν : Πλούτ.'Ηθ.793Β· || μτφ ἀγωνίζομαι : Πλάτ.Θεαίτ.169Β **τὸν γὰρ προσελθόντα οὐκ ἀνίης πρὶν ἀναγκάσῃς .. ἐν τοῖς λόγοις προσπαλαῖσαι**, Βασ.Ι,125Ε **αὐθαιρέτῳ δαίμονι προσπαλαίων**, Πάπ. **πολλοῖς χρέεσιν προσπαλαίω** (ἀγωνίζομαι μὲ τὰ χρέη), Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ.221Α, Μηνοΐ.12,2 Συνξ.3 **βλέπουσα .. τοὺς στρατιώτας ταλαιπωρίᾳ .. προσπαλαίοντας.**

προσπάλλομαι σχόλ. μέσ. ποιοῦμαι διάπειραν πράγματός τινος πάλλων αὐτό, ὡς γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ πῆλε δὲ χεῖρας : Σχόλ.'Απολλ.Ρ 2,45.

Προσπάλτιος (ὁ) ὁ κάτοικος τῶν Προσπάλτων, ἑνὸς ἐκ τῶν ἀρχαίων δώδεκα δήμων τῆς 'Ακαμαντίδος φυλῆς ἐν 'Αττικῇ : 'Επιγρ.· || κτ. πλ. **Προσπάλτιοι** ὀνομασία κωμῳδίας τοῦ Εὐπόλιδος: 'Αθήν.7,326Α **Εὔπολις ἐν Προσπαλτίοις λέγῃ.**

προσπαλτόθεν ἐπίρρ. ἐκ τοῦ ἐν 'Αττικῇ ἀρχαίου δήμου Προσπάλτων, ἀπὸ τὰ Πρόσπαλτα : Δημ.1071 **ἦν ἐξ ἑτέρας φυλῆς 'Ακαμαντίδος καὶ ἐξ ἑτέρου δήμου Προσπαλτόθεν.**

πρόσπαππος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ πρόπαππος βλ.λ. : Γρύπ.Σκ.Τερρ.75,6 **ἡ ἀρχαία μας γενεά, πάπποι προσπάπποι.**

προσπαραβάλλομαι μτγν. μέσ. παραθέτω φαγητὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης προσέτι, δθ. μτφ. παραθέτω, προσάγω, προσφέρω : Πλούτ.'Ηθ.575Ε (πιθ.γρ.)· || ὡς παθ. παραθέτομαι παρὰ τὴν τράπεζαν προσέτι : Πλούτ.Κλεομ.13 **δύο μὲν προσπαρεβάλλοντο κλῖναι.**

προσπαραγγέλλω μτγν. παραγγέλλω τι προσέτι, διατάσσω, ἐπιτάσσω, προστάσσω τι πρὸς τούτοις : Δίων Κ 56,25 **τῷ ὑπηκόῳ προσπαρήγγειλε μηδενὶ .. τιμήν τινα διδόναι.**

προσπαραγράφω κ. μσν. παραγράφω τι προσέτι, γράφων προστίθημί τι : Πλάτ.Φαῖδρ.257Ε, Δημ.997 **προσπαραγράφουσι .. τὸν ἐκ Πλαγγόνος, ἂν σὲ γράφωσιν, ἂν δ' ἐμέ, τῆς ἐμῆς μητρὸς τοὔνομα**, Εὐγεν.'Εκφρ.335.

προσπαραδείκνυμι δεικνύω, ὑποδεικνύω ἀντικείμενόν τι ὡς ἀνῆκαν εἴς τινα : Πάπ. **ὁ προσπαρέδιξα τοῦ ὑποχρέου μου ἥμισυ μέρος οἰκίας.**

προσπαραδίδωμι 'Επιγρ. κ. μσν. παραδίδωμί τινί τι προσέτι, ἐγχειρίζω τι εἴς τινα πρὸς τούτοις : 'Επιγρ. **τάδε προσπαρέδοσαν οἱ ταμίαι**, Στουδ.Θεόδ.921 (ἐκδ.Μί.) **προσπαρέδωκα.**

προσπαραινῶ-έω μτγν. παραινῶ τινα προσέτι, προτρέπω, παρορμῶ, ἐνθαρρύνω, συμβουλεύω τινὰ πρὸς τούτοις : Δίων Κ 62,8.

προσπαραιροῦμαι-έομαι μτγν. μέσ. ἀφαιρῶ τι προσέτι, ἁρπάζω τι πρὸς τούτοις : Δίων Κ 46,40 **τὰς δυνάμεις, ἃς εἶχε, προσπαρείλοντο.**

προσπαρακαλῶ-έω, μέλλ. προσπαρακαλέσω, παρακαλῶ, προσκαλῶ τινα προσέτι : Θουκ.1,67 **προσπαρακαλέσαντες τῶν ξυμμάχων τε καὶ εἴ τίς τι ἄλλος ἔφη ἠδικῆσθαι**, αὐτ.2,68,αὐτ.8,98, Λουκ.Ψευδολ.2 **προσπαρακαλέσας καὶ τὸν Σιμωνίδην .. συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ**· 2) παρακινῶ, ἐνθαρρύνω, παροτρύνω τινὰ προσέτι : Πολύβ. 3,64,11 **προσπαρακαλέσας ἑτοίμους εἶναι πρὸς τὸ παραγγελλόμενον**, Πάπ. **προσεντέλλομαί σοι .. προσπαρακαλέσαι Νίκωνα περὶ τῆς λογείας.**

προσπαράκειμαι μτγν. παράκειμαί τινι, εἶμαι προσκεκολλημένος ἢ προσηρτημένος εἴς τινα : 'Αντιγ.Καρ.15 **ἡ ἅμαξα προσπαράκειται**, 'Ιουλ. Γαλ.290C· || ὁμ. ἐπὶ ἐγγείου κτήσεως, συνορεύω : Πάπ. **τῆς προσπαρακειμένης λίμνης**, Πάπ. **αἰγιαλῶν .. προσπαρακειμένων τῷ αὐτῷ κτήματι**

προσπαρακελεύομαι μτγν. παρακελεύομαί τινα προσέτι, προστάζω, διατάσσω τι πρὸς τούτοις : 'Ιώσ.ΑΙ 7,9,7 **προσπαρακελεύεσθαι ταχέως διαβῆναι**, αὐτ.7,14,2.

προσπαραλαμβάνω μτγν. λαμβάνω, παραλαμβάνω τι προσέτι : Δίων Κ 42,58 **προσπαραλαμβάνειν τινὰ ἐκ τοῦ γένους τοῦ τῶν Σκιπιώνων ὄντα**, 'Ιάμβλ.Μυστ.8,4· || περιλαμβάνω, περιέχω, περικλείω : Διοσκ.Ι Προοίμ.6,Πλωτῖν.6,8,7 **ἡ ἔννοια τὴν οὐσίαν οὐ .. προσπαραλαμβάνει**· 2) χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαί τι πρὸς τούτοις :

Πάπ. **προσπαραλαμβάνειν Παῆσιν·** κ. παθ. : Σωρ. Ι,26· **3)** ρηματ. π. προσπαράληψις.

προσπαράληψις-εως (ἡ) (προσπαραλαμβάνω) μτγν. τὸ προσπαραλαμβάνειν, τὸ λαμβάνειν τι προσέτι, ἡ πρόσθετος λῆψις, ἡ πρόσληψις : Φίλ.Ι, 585 **μόνῳ τῷ θεῷ χωρὶς ἑτέρου προσπαραλήψεως οὐ ῥᾴδιον πιστεῦσαι,** Κλήμ.'Αλ.861 **ὁμολογία . . μετὰ προσπαραλήψεως θείας·** **2)** εἰδ. γραμμ. ἡ κατὰ συλλαβὴν ἢ γράμμα ἐπαύξησις τῆς ληγούσης λ. ἢ φρ., ἄ. παραγωγὴ βλ.λ.12): Διομ.441Κ.

προσπαραμένω παραμένω, διαμένω, ἐμμένω πρός τινι : Αἴσωπ.337 **ὁ ὄνος προσπαραμένων τῇ δρόσῳ, λιμῷ διεφθάρη,** Κῶδ.'Ιουστιν.12,37,19,3.

προσπαραμυθοῦμαι-έομαι προτρέπω, παρακινῶ, παρορμῶ τινα προσέτι δι' ἐνθαρρυντικῶν λόγων, ἐνθαρρύνω, παρηγορῶ τινα πρὸς τούτοις : 'Επιγρ.' κ. παθ. : Πτολ.Φάσ.13Η.

προσπαραπήγνυμι μσν. πηγνύω, ἐμπήγω, στερεῶ τι πλησίον τινὸς προσέτι : Γεωπ.4,12,18 **προσπαραπηγνύναι χάρακα.**

προσπαρασκευάζω παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι προσέτι : Δημ.94 **δύναμιν . . ἑτέραν αὑτοὺς παρασκευάζειν,** Διόδ.Σ 13,8 **τάς τε προϋπαρχούσας ναῦς καθείλκυσαν, καὶ ἄλλας προσπαρασκευάσαντες,** Πλούτ.Θεμ.16· || τὸ μέσ. παρασκευάζω, ἑτοιμάζω τι δι' ἐμαυτὸν προσέτι : Δημ. 445 **ὁρμητήρι' ἐφ' ὑμᾶς· ἐν Εὐβοίᾳ Φίλιππος προσπαρασκευάζεσθαι,** Φίλ.2,232,7 **προσπαρασκευάζεσθαι κλοπήν.**

προσπαρατίθημι προσάπτω, προσαρτῶ, προσκολλῶ, προσηλῶ : 'Αντίγ.Καρ.15 (ἄρθροις) **διάρθρωσιν προσπαρατιθέναι,** Κλήμ.'Αλ.550· || παρατίθημί τινί τι προσέτι, προσθέτω προσέτι : 'Αθήν.4,137Ε **μᾶζαν παρέχειν κελεύει, ἄρτον δὲ ταῖς ἑορταῖς προσπαρατιθέναι·** **2)** φέρω, ἀναφέρω, προβάλλω τι ὡς παράδειγμα προσέτι : Πολύβ.3,99,7 **καὶ προσπαρατιθεὶς τὴν αὑτοῦ μετάθεσιν, πολλοὺς . . παρώρμησε.**

προσπαρατρώγω μτγν. περιτρώγω, περιδάκνω τι προσέτι, ὅθ. μτφ. θίγω, προσβάλλω τὴν ὑπόληψίν τινος προσέτι, ἐξευτελίζω, χλευάζω τινὰ προσέτι : Διογ.Λ 2,107 **προσπαρατρώγειν καὶ τοὺς λοιποὺς Σωκρατικούς.**

προσπαραφύομαι μτγν. παθ. μτ. ἐνεργ. παρακ. **προσπαραπέφυκα,** παραφύομαι πρός τι, προσαρτῶμαι, προσκολλῶμαι ἐν τῇ πλευρᾷ τινος : Σωρ. Ι,12 **προσπαραπεφύκασι οἱ δίδυμοι ἀνὰ εἷς.**

προσπαραχωρῶ-έω πάπ. παραχωρῶ τινί τι προσέτι, ἐπιπροσθέτως.

προσπάρειμι (εἰμί) μτγν. πάρειμι, εἶμαι παρὼν προσέτι : Πετόσ.π.βέττ.Βάλ.124,10.

προσπαρεισέρχομαι μτγν. παρεισέρχομαί που προσέτι, εἰσέρχομαί που πλαγίως προσέτι : Εὐνάπ.Β Σοφ.476Β.

προσπαρεμβάλλω μτγν. παρεμβάλλω τι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Οὐλπ.Δημ.508.

προσπαρενοχλῶ μσν. παρενοχλῶ, ἐνοχλῶ τινα προσέτι : Παλαιολ.Μαν. ἐν 'Αν.Βοασσ.2,301.

προσπαρέχω κ. μσν. παρέχω τινί τι προσέτι, δίδω, προμηθεύω, χορηγῶ τινί τι προσθέτως, μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Θουκ.1,9 **ναυσί τε πλείσταις αὐτὸς ἀφικόμενος καὶ 'Αρκάσι προσπαρασχὼν** (ναῦς), Δίων Κ 56,40, Νικ.Χων.Χρον.12,177· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Πολ.437Ε **ἐὰν μέν τις θερμότης τῷ δίψει προσῇ, τὴν τοῦ θερμοῦ ἐπιθυμίαν προσπαρέχοιτ' ἄν,** αὐτ.Νόμ.808C, Πλούτ.Τιμ.8 **ναῦς . . Λευκαδίων προσπαρασχόντων·** **2)** ἐπιφέρω, προξενῶ τινί τι προσέτι : 'Ιππ. Ἄρθρ.47 **προσπαρέχειν βλάβας.**

προσπαρίσταμαι μτγν. μέσ. φέρω τινὰ πρὸς τὸ μέρος μου διὰ τῆς βίας προσέτι, ὑποτάσσω τινὰ προσέτι : Δίων Κ 50,12 **εἴ πως σφᾶς ἐθελοντὰς ἢ καὶ ἄκοντας προσπαραστήσαιτο** (πιθ. γρ. προπαρ-)· **2)** ἐμβάλλω τι εἰς τὸν νοῦν τινος, διεγείρω προσέτι : 'Ιώσ.ΑΙ 19,1,10 **προσπαρίστατο τὴν τόλμαν αὐτῷ·** **3)** ἀμτβ. ἔρχομαι προσέτι εἰς τὸν νοῦν τινος ὡς ἰδέα, ἐπέρχομαι ὡς ἔμπνευσις προσέτι : Δίων Κ ἀπ.102,9 **τοῖς ὁρῶσι προσπαρέστη νομίζειν** (πιθ. γρ.) (ἦλθε προσέτι εἰς τὸν νοῦν τῶν . . ἡ ἰδέα . .).

προσπαροικῶ-έω παροικῶ τινι προσέτι, κατοικῶ πλησίον τινὸς ἐπίσης· Σουίδ. ἐν λ. βροχμᾶνες **πρὸς τὸ μέρος τοῦ ὠκεανοῦ προσπαροικεῖν.**

προσπαροινῶ-έω μτγν. παροινῶ προσέτι, προσθέτω καὶ ἄλλην προσβολήν : Φιλόστρ.Εἰκ.2, 23 **ποιηταὶ προσπαροινοῦσι καὶ ξυνδοῦσι τὸν 'Ηρακλέα.**

προσπαροξύνω, παρακ. **προσπαρώξυγκα** (Δίων Κ 37,29) παροξύνω τι προσέτι, ἐπιφέρω, προκαλῶ πρόσθετον ἄλγος ἢ φλόγωσιν, φλεγμονήν : 'Ιππ.Διαίτ.16 **τὴν ὀδύνην προσπαροξύνειν·** **2)** μτφ. ἐρεθίζω, προκαλῶ, παροργίζω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Στράβ.14,2,24 **προσπαρώξυνε φωνῇ τινι μειράκιον εὐερέθιστον,** Πλούτ.'Αλέξ.52, Δίων Κ 37,29.

προσπαρορμῶ-άω μτγν. παρορμῶ, παρακινῶ, προτρέπω τινὰ προσέτι : 'Ιώσ.ΑΙ 7,14,10 **προσπαρώρμησε δὲ.. αὐτὸν πάσῃ χρήσασθαι προθυμίᾳ.**

προσπαρτός-όν (πείρω) ὁ προσηλωμένος, ὁ καρφωμένος που : Αἰσχ.Πρ.142 **ἐσίδεσθ' οἵῳ δεσμῷ προσπαρτὸς** (κῶδ., διόρθ. πρὸς πατρὸς κ. προσπορπατός)

προσπασσαλεύω, ἀττ. **προσπατταλεύω** προσηλῶ τι(να) διὰ πασσάλου πρός τι, ἐπί τινος, καρφώνω τι στερεῶς ἐπί τινος : 'Ηρ.9,120 **σανίδας προσπασσαλεύσαντες** (ἐνν. αὐτῷ), Αἰσχ.Πρ. 20 **σὲ . . προσπασσαλεύσω τῷδε . . πάγῳ,** 'Αριστφ.Πλ.943· κ. παθ. : Μέν.ἀπ.535,1 **προσπεπατταλευμένον γράφουσι τὸν Προμηθέα πρὸς ταῖς πέτραις,** Λουκ.'Ενάλ.Δ 14,3 **ὁρᾷ τὴν 'Ανδρομέδαν . . προσπεπατταλευμένην·** || τὸ παθ. μτφ. : 'Ηγήσιππ.Κωμ.1,25 **ἑστήξετ' ἀχανής, προσπεπατταλευμένος, ἄφωνος** (οἱονεὶ προσηλωμένος ἐκ τῆς ἐκπλήξεως)· **2)** προσαρτῶ, ἀναρτῶ τι εἰς πάσσαλον, κρεμῶ κάτι στὸ καρφί : 'Ηρ.1,144 **φέρων δὲ πρὸς τὰ ἑωυτοῦ οἰκία προσεπασσάλευσε τὸν τρίποδα·** κ. παθ. : Κρατῖν.164.

προσπασσαλῶ-όω, ἀττ. **προσπατταλῶ-όω** ἀντὶ προσπασσαλεύω βλ.λ.2) : Θεόφρ.Χαρ.21,7 **τὸ προμετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατταλῶσαι** (δ.γρ. προσπατταλεῦσαι)· **2)** κ. μτφ. προσηλῶ, καρφώνω τι ἐπί τινος : Κλήμ.'Αλ.486 **ἑκάστη ἡδονή τε καὶ λύπη προσπασσαλοῖ τῷ σώματι τὴν ψυχήν.**

προσπάσσω μτγν., ἀττ. **προσπάττω,** ἀόρ. **προσέπασα,** πάσσω, ἐπιπάσσω, ραντίζω τι ἐπί τινος : ΠΔ Τωβ.11,10 **προσέπασε τὴν χολὴν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,** Διοσκ.1,52, Ἀντυλλ.π.'Ορειβ.7,21,6 **σποδὸν προσπάσσωμεν τοῖς στόμασι,** Σχόλ.Νίκ.'Αλεξ.563.

προσπάσχω αἰσθάνομαι τὸ αὐτὸ ψυχικὸν πάθος ἢ αἴσθημα πρός τινα, κατέχομαι ὑπὸ ὁμοίων πρός τινα ἄλλον αἰσθημάτων, συμπάσχω, συμπονῶ : Πλάτ.Φαίδ.74Α **ὅταν . . ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἀναμιμνήσκηταί τίς τι, ἄρ' οὐκ ἀναγκαῖον τόδε προσπάσχειν·** || πάσχω, ὑποφέρω προσέτι : 'Αριστείδ.1,156J **μείζω τῶν προτέρων προσπάσχειν,** Λιβάν.Λόγ.12,74· || συγκινοῦμαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : 'Ισοκρ.10,55 **περαιτέρω δὲ περὶ αὐτῶν οὐδὲν τῇ ψυχῇ προσπεπόνθαμεν·** **2)** εἶμαι ἀφωσιωμένος, παραδεδομένος, ἔκδοτος εἴς τι, ἔχω πάθος, σφοδρὰν ἐπιθυμίαν πρός τι(να), ἐμπαθῶς ἔχω πρός τι, μτ. δοτ. : Δικαίαρχ Γεωργ.1,24 **ταῖς κατὰ θάλασσαν ἐργασίαις προσπάσχειν,** Κικ.'Αττ.2,19,1 **τῷ καλῷ προσπάσχειν,** Φιλόδ.Παρρ.60 **ᾧ προσπε-**

πονθε, Πλούτ.'Ηθ.514Α, αὐτ.Σερτ.26, 'Αρρ.'Επίκτ. 2,16,46 (τῷ θεῷ) μόνῳ προσπεπονθώς, Λουκ.Δημ. 'Εγκώμ.40 φύσει μὲν . . αὐτῷ . . προσπεπόνθειν' κ. ἀπολ. : Μάχ.2,2· || τὸ προσπεπονθὸς τὸ ἔχον συγγένειαν πρὸς ἄλλο : Πλούτ.'Ηθ.499Β (πιθ.γρ.).

πρόσπατρις-ιδος-ι μσν. ὁ ἐν τῇ πατρίδι ὤν, εὑρισκόμενος, ἀντίθ. ἀπόπτολις : Τζέτζ.'Επιστ.6,7.

προσπατταλεύω ἀττ. τ. τοῦ προσπασσαλεύω βλ.λ. : 'Αριστφ.Πλ.943 κοτίνῳ προσπατταλεύσω.

πρόσπεινος-ον μτγν. ὁ πειναλέος, ὁ πεινασμένος : Δημοσθ.'Οφθ.π.'Αέτ.7,33, ΚΔΠράξ.10,10 ἐγένετο δὲ πρόσπεινος καὶ ἤθελε γεύσασθαι.

προσπειράζω γλωσσ. ποιοῦμαι ἀπόπειραν, δοκιμὴν προσέτι, πειρῶμαι, δοκιμάζω τινὰ προσέτι.

προσπελάζω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. προσπελάσω, ἀόρ. προσεπέλασα, πελάζω τι πρός τι, ἐνεργῶ, κάμνω τι νὰ πλησιάσῃ, νὰ προσεγγίσῃ εἴς τι, φέρω τι ἐγγύς που, πλησίον : 'Οδ.Ι 285 νέα μέν μοι κατέαξε . . ἄκρῃ προσπελάσας (πλησιάσας τὸ πλοῖον πρὸς τὸ ἀκρωτήριον συνέτριψεν)· κ. παθ. : Σοφ.ΟΤ 1100 Πανὸς . . προσπελασθεῖσα (ἐσφ.γρ. ἀντὶ πατρὸς πελασθεῖσα)· **2)** φρ. προσπελάζειν τὴν ἁφὴν ἐφαρμόζω, ἐπιθέτω τὴν ἁφήν : Μαρκελλῖν.'Ιατρ.130· **3)** ἀμτβ. κ. μσν. κ. νεώτ. προσεγγίζω, πλησιάζω, προσέρχομαι, ἔρχομαι κοντά, μτ. δοτ. : Πλάτ.Συμπ.206D ὅταν μὲν καλῷ προσπελάζῃ τὸ κυοῦν, Διόδ.Σ 15,42· || κ. ἀπολ.: Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,77 τὰ τῶν ἀρωμάτων εὐώδη τῆς ἰδίας εὐπνοίας τοὺς . . προσπελάζοντας . . ἀποπληροῖ· || ὁμ. μτφ. μτ. δοτ. : Μηναῖ. 12,6 "Ορθρ.'Ωδ.7 πύλαις ᾅδου προσεπέλασα· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἐχθροῦ : Αἰν.Τακτ.22,12, αὐτ.39,6· **4)** ἀμτβ. συναναστρέφομαί τινα, κάνω παρέα μὲ κάποιον : Φιλόδ.'Οργ.47W· || ἐπισκέπτομαι, φοιτῶ, μτ. δοτ. : 'Αλέξ.Τραλλ.8,2 τοῖς αὐτοφυέσι . . ὕδασιν προσπελάζειν· **5)** ἀμτβ. μτφ. διεξέρχομαι, πραγματεύομαί τι ἐν συζητήσει : Γαλ. 18(1),278· **6)** ρηματ. π. προσπέλασις, -λάτης.

προσπέλασις-εως (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. τὸ προσπελάζειν, προσέγγισις, πλησίασις· || νεώτ στρατ. προσπέλασις πεζικοῦ ἡ φάσις τῆς ἐπιθέσεως, καθ' ἣν τὸ πεζικὸν λαμβάνει ἁπάσας τὰς προπαρασκευαστικὰς διατάξεις, ἵνα ἀγάγῃ ἑκάστην μονάδα αὐτοῦ ἀπέναντι τοῦ ἀντικειμενικοῦ αὐτῆς σκοποῦ καὶ εἰς ἀπόστασιν, ἀφ' ἧς νὰ δύναται νὰ ποιῆται ἐπωφελῆ χρῆσιν τοῦ ἐκηβόλου ὁπλισμοῦ.

προσπελάτης (ὁ) ὁ πελάτης βλ.λ.3) : Θεόπομπ. 'Ιστ.39(b) κέκτηνται προσπελατῶν, ὥσπερ εἱλώτων, τριάκοντα μυριάδας.

προσπέμπω πέμπω, ἀποστέλλω τινὰ πρός τινα ἐν ἀναφορ. πρὸς ἀγγελιαφόρους, πρέσβεις κτλ. : 'Αριστφ.'Ιππ.473 προσπέμπων φίλους, Θουκ.7,3 κήρυκα προσπέμπει αὐτοῖς λέγοντα· || ὁμ. ἁπλῶς μτ. δοτ. ἀποστέλλω πρός τινα (δηλ. ἄγγελον) : Θουκ.7,35 καὶ αὐτοῖς οἱ Κροτωνιᾶται προσπέμψαντες εἶπον, Δημ.393 ἑκάστῳ προσπέμπων ἰδίᾳ· ὁμ. κ. ἑπομένης τελικῆς προτάσ. : 'Αρρ.'Επικτ.1,2,19 προσπέμπειν τινὶ ἵνα . .· ὁμ. κ. ἀπολ. : 'Ηρ.9,108 ὡς δὲ οἱ προσπέμποντι οὐκ ἐδύνατο κατεργασθῆναι· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἔς τινα) : Θουκ.2, 79 προσπεμψάντων δὲ ἐς "Ολυνθον (δ.γρ. προπεμψάντων)· || ὁμ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. ἀποστέλλω ἢ ὁδηγῶ, προπέμπω τινὰ πρός τινα : Σοφ.ΟΚ 1349 τῆσδε δημοῦχος χθονὸς μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ Θησεύς, Θουκ.1,53 ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας . . προσπέμψαι τοῖς 'Αθηναίοις, Ξεν.ΚΠ 8,5,18· || ὁμ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημ. ἐννοίας : Θουκ.8,47 προσπέμψαντος λόγους ἐς τοὺς δυνατωτέρους αὐτῶν ἄνδρας.

προσπενθῶ-έω μσν. πενθῶ προσέτι διά τι, ἔχω πένθος πρὸς τούτοις:Μιχ.'Ακομ.1,356,16 (ἐκδ.Λ.).

προσπεπαίνομαι μτγν. πεπαίνομαι προσέτι, καθίσταμαι ὥριμος πρὸς τούτοις· **2)** μτφ. καταπραΰνομαι προσέτι : Κλήμ.'Αλ.1,128.

προσπεποιημένως ἐπίρρ. γλωσσ. προσποιητῶς, μὲ προσποίησιν, μὲ ὑποκρισίαν.

πρόσπερα ἐπίρρ. δημ. ἔτι πέρα, ἀκόμα πιὸ πέρα, συνήθ. μτ. τοῦ πέρα : πέρα καὶ πρόσπερα, Γρυπ.Σκ.Τερρ.61,10.

προσπέρδομαι μτ. ἐνεργ. ἀορ.β' προσέπαρδον, πέρδομαι πρός τινα, κατὰ πρόσωπόν τινος : 'Αριστφ.Βάτρ.1074 προσπαρδεῖν γ' εἰς τὸ στόμα τῷ θαλάμακι, Δαμόξ.2,39 λαβὼν ἕκαστον αὐτῶν κατὰ μέρος προσπαρδέτω· **2)** ἐκδηλῶ ὑβριστικῶς τὴν περιφρόνησίν μου πρός τινα, οἱονεὶ περδόμενος κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ : Ζωσίπ.1,12 τοῖς λοιποῖς δὲ προσπέρδου.

προσπεριβάλλω περιβάλλω, περιτίθημι, περιτυλίσσω τι προσέτι, ἐπὶ ἐπιδέσμου : 'Ιππ.'Αγμ.20· κ. παθ. περιβάλλομαι προσέτι δι' ἐπιδέσμου : αὐτ.48· **2)** ἐν ἀναφ. πρὸς ὀχυρωματικὰ κ. ἄ. παρόμοια ἔργα, οἰκοδομῶ, κτίζω πέριξ τινὸς προσέτι : Θουκ. 5,2 τὸ περιτείχισμα . ., ὃ προσπεριέβαλε τῇ πόλει· κ. παθ. : αὐτ.8,40 στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐφόρματας . . προσπεριβαλλομένου· || τὸ παθ. : Πλάτ.Κριτί.112Β κῆπον ἐνὶ περιβόλῳ προσπεριβεβλημένοι (ἔχοντες καὶ κῆπον περιβεβλημένον διὰ φραγμοῦ)· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. : Φιλ. 2,181 νεὼς οὕταις (εἴκοσι) πρ·· || τὸ μέσ. ἐγείρω, οἰκοδομῶ, κτίζω ὀλόγυρά μου πρὸς τούτοις : 'Ισοκρ.9,47 χώραν . . προσεκτήσατο καὶ τείχη προσπεριεβάλετο· || περικλείω, περικυκλῶ τι πρὸς τούτοις : Πλούτ.Θεμ.7 τὸν πεζὸν στρατὸν ταῖς ναυσὶ προσπεριβάλλεσθαι· **3)** μτφ. περικαλύπτω τι προσέτι, σκεπάζω τι ὀλόγυρα πρὸς τούτοις : Φιλ.1,1 ὄγκον τοῖς νοήμασι προσπεριβάλλειν· **4)** τὸ μέσ. ἐπιζητῶ νὰ ἐπιτύχω τι προσέτι, προσπαθῶ νὰ ἀποκτήσω τι ἐπὶ πλέον τῶν ὑπαρχόντων : Δημ.42 οὐχ οἷός ἐστ' ἔχων ἃ κατέστραπται μένειν ἐπὶ τούτων, ἀλλ' ἀεί τε προσπεριβάλλεται, Πλούτ.'Ηθ.831Α προσπεριβάλλεσθαι πλείονα μολυσμόν, Παυσ.1,10,1.

προσπεριγίγνομαι ὑπολείπομαι προσέτι, μένω ὑπόλοιπος, δηλ. ὡς περίσσευμα ἢ καθαρὸν κέρδος : Δημ.467 ὥστε πεντεκαίδεκ' ἀργυρίου τάλανθ' . . προσπεριγενέσθαι, Πλούτ.'Αγησ.32 ὥστε τὰ πάλαι δεδογμένα πράττουσιν αὐτοῖς ἐφόδιον παρὰ τῶν πολεμίων προσπεριγενέσθαι, Συνέσ.60.

προσπεριειλῶ-έω μτγν. περιειλῶ τι προσέτι, περιτυλίσσω τι πρὸς τούτοις, τὸ παθ. : Σωρ.1,50 ἐρίων προσπεριειληθέντων.

προσπεριεργάζομαι μτγν. κ. μσν. περιεργάζομαι προσέτι, καταγίνομαι κοπιωδῶς εἴς τι ἐπὶ πλέον ἀσχολοῦμαι περί τι μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελείας ἢ περιεργείας : Φιλ.1,12, αὐτ.2,88 ἀεί τι προσπεριεργάζεσθαι, Δίων Κ 44,35 εὐθυμοῦντο μήτε προσπεριεργαζόμενοι, Μετοχ.Θ 174· **2)** συγκρούομαι, ἐναντιοῦμαι πρὸς τὴν πορείαν τῆς φύσεως : Γαλ.12,665.

προσπερίκειμαι μτγν. περίκειμαί τινι, περιβάλλω, περικαλύπτω τι, προσέτι : 'Ορειβ.ἀπ.114.

προσπερικόπτω περικόπτω προσέτι, ακυλεύω, διαρπάζω, ληστεύω πρὸς τούτοις : 'Υπερείδ.'Αθ.2 προσπερικόπτειν τριακοσίας δραχμάς.

προσπεριλαμβάνω περιλαμβάνω τι(νὰ) προσέτι, ὁμοῦ, συμπεριλαμβάνω : Δημ.714 ἀόριστον γὰρ ἅπαντα τὸν χρόνον παρεληλυθότα προσπεριείληφε χρόνον, αὐτ.726, Φιλ.1,1 (δ.γρ.), 'Αντυλλ.π. 'Ορειβ.44,23,13· ὁμ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Πολύβ.3,24,1 ἑτέρας ποιοῦνται συνθήκας, ἐν αἷς προσπεριειλήφασι Καρχηδόνιοι Τυρίους, αὐτ.5,32,3 μὴ προσπεριλαβόντα τῷ νῷ τὴν συντέλειαν, Σχόλ.Σοφ. 'Αντ.32 κόμὲ προσπεριείληφε τῷ κηρύγματι, Λι-

βάν.1,459,21 **ῥήτορας . . προσπεριείληφας τοῖς ἀπὸ τῶν μέτρων χρησίμοις.**

προσπεριοδεύω μτγν. περιοδεύω, περιηγοῦμαι καὶ περιγράφω τι προσέτι : Στράβ.10,5,14.

προσπεριορίζομαι μτγν. μέσ. περιλαμβάνω τι προσέτι, συμπεριλαμβάνω : Λογγῖν.28,3 **μεγάλην τινὰ ἔννοιαν τῷ ἐπαίνῳ προσπεριωρίσατο.**

προσπεριποιῶ-έω περιποιῶ τι προσέτι, ἰδ. ἐν ἀναφορ. πρὸς χρήματα, διαφυλάττω, διασῴζω, ἀποταμιεύω, ἀποθησαυρίζω πρὸς τούτοις : Δημ. 832 **ὅσ᾽ ἐξ αὐτῶν περιεγίγνετο, ταῦτα προσπεριποιεῖν, τὴν δ᾽ ἄλλην οὐσίαν ἐνεργὸν ποιήσασιν.**

προσπερμεία (ἡ) Ἐπιγρ.᾽ τελετουργικὸν ῥάντισμα διὰ σπόρων αἴτου.

προσπερνῶ δημ. κ. **προσπερνάω, ἀόρ. (ἐ)προσπέρασα,** ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω **τινὰ ἐν τῷ τρέχειν** ἢ πορεύεσθαι, κατορθώνω **νὰ ὑπερβῶ** τινα **κατὰ τὸ τρέξιμον,** νὰ περάσω πρὸ **αὐτοῦ, ὑπερτρέχω τινά, ἁ.** ξεπερνῶ· **2)** γεν. εἶμαι ἀνώτερός **τινος** εἴς **τι, ὑπερβάλλω,** ὑπερτερῶ **τινος εἴς τι· 3)** διέρχομαι πρό τινος, περνῶ μπροστὰ ἀπὸ κάποιον : Ζερβ.Λυρ.Σάτ.Πρόλ.3 κι **ἴδιο παλιάτσους ἔνιωθα νὰ προσπερνᾶνε μπρός μου·** || **προηγοῦμαί τινος ἐπὶ** τῆς αὐτῆς ὁδοῦ : **αὐτ.Τραγ.ΚΚ 36,** || **προσπέρναγαν τὸ δρόμο της.**

προσπερονῶ-άω (περόνη) διατρυπῶ τι **καὶ** προσαρμόζω διὰ περόνης, προσάπτω, συνδέω τι **μετά** τινος διὰ περόνης κ. γεν. προσηλῶ, **προσκολλῶ** τι **ἐπί** τινος : Πλάτ.Φαίδ.83D **προσηλοῖ αὐτὴν** (τὴν ψυχὴν) **πρὸς τὸ σῶμα καὶ προσπερονᾷ,** Ἐπιγρ. **εἰς τὴν στοὴν προσπερονᾶν·** κ. παθ. : Ξεν.Ἀν.7,3,21 **ἄρτοι . . προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι·** || διατρυπῶ, καρφώνω, κεντῶ : **Θεόφρ.** Φ1 2,8,3 **καρκίνους προσπερονᾶν.**

προσπέταμαι, ἀόρ. μτχ. **προσπετασθέντες** (Διον.Ἁλ.Ῥωμ.4,63) ἀντὶ προσπέτομαι **βλ.λ.** : Ἀριστλ.ΖΙ 629a,35 **ἡ δὲ τενθρηδὼν . . πρὸς τὰ μαγειρεῖα . . προσπέτεται,** Διον.Ἁλ.Ῥωμ.4,63.

προσπετής-οῦς-ές μτγν. ὁ προσπίπτων, μτφ. ἐν Διον.Ἁλ.Δημ.40 **προσπετεῖς ἁρμονίαι (ἐσφ.**γρ. ἀντὶ προπετεῖς) (αἱ τοῖς ὠσὶ ἀρεστῶς προσπίπτουσαι, ὧν ὁ ἦχος ἐμποιεῖ εὐάρεστον **αἴσθησιν** εἰς τὴν ἀκοήν).

προσπέτομαι, μέλλ. προσπτήσομαι, ἀόρ. **προσεπτάμην,** ποι. μτ. ἀόρ. ἐνεργ. **προσέπτην,** πέτομαι πρός τι, ἵπταμαι, πετῶ πρός τι(να) : Ἀριστφ. Ἀχ.865 **πόθεν προσέπτανθ᾽ οἱ . . βομβαύλιοι** (ἐσφ. γρ. προσέπτονθ᾽), Ἀριστλ.ΖΙ 593a,8 **πρὸς τὰ ξύλα προσπετόμενα·** ὁμ. κ. μτ. δοτ. : Ξεν.Ἀπομν.3,11,5 **ἐὰν τίς σοι φίλος ὥσπερ μυῖα πρόσπηται· 2)** γεν. **ἐπέρχομαί** που οἱονεὶ πετῶν **αἰφνιδίως,** ἀπροσδοκήτως, καταλαμβάνω τινά : Αἰσχ.Πρ.115 **τίς ἀχώ, τίς ὀδμὰ προσέπτα μ᾽ ἀφεγγής** (Βερναρδ.Γρηγ. «τίς ἠχώ, τίς ὀδμὴ ἀφεγγὴς ἐπτη πρὸς ἐμὲ (προσέβαλέ με ἀπροσδοκήτως»), **αὐτ.555 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα** (ἀπροσδοκήτως ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτά μου)· **3) ἐπὶ κακοῦ, ἐνσκήπτω,** ἐπισκήπτω : Σοφ.Αἰ.282 **τίς γάρ ποτ᾽ ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο,** Εὐρ.Ἀλκ.421.

προσπεύθομαι ποι. ἀντὶ προσπυνθάνομαι **βλ.λ.:** Σοφ.ΟΚ 122 **προσπεύθου πανταχῇ.**

προσπέφτω μσν. κ. δημ., ἀόρ. **(ἐ)πρόσπεσα, πίπτω εἰς τοὺς** πόδας **τινός,** ἵνα παρακαλέσω **αὐτόν,** γονυπετῶς ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ τινα : Παλαμ. Δωδ.Γύφτ.69 **μήτε πρόσπεσα στὸ ἥσκιο σου καὶ γιὰ νὰ σοῦ δεηθῶ·** || συνεκδ. ταπεινοῦμαι ἐνώπιόν **τινος, ὁμολογῶ** τὸ σφάλμα μου, ζητῶ **συγγώμην τεταπεινωμένος** : Ἐρωτόκρ.5,239 **ἂν ὁ γάμος μιληθῇ, πα᾽ θέλῃ** καὶ προσπέσῃ..

προσπεφυκότως ἐπίρρ. ΕΜ 132,53 **κατὰ τὸν τρόπον τῶν** φυσικῶς συγκεκολλημένων **πραγμάτων, προσφυῶς,** ἀσφαλῶς, **σταθερώτατα.**

πρόσπηγμα-ατος (τὸ) (προσπήγνυμι) ἡ ἔν τινι μέρει συνοθροιζομένη καὶ στερεοποιουμένη ὕλη : Ἱππ.Προρρ.2,23 **προσπήγματα μύξης· 2)** Ἡσ. μέρος τι τοῦ πλοίου.

προσπήγνυμι κ. μσν., μέλλ. **προσπήξω** (τὸ προσπήξομαι, ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσπτύξομαι· Ἡσ.), παθ. **προσπήγνυμαι,** μτ. **ἐνεργ.** παρακ. **προσπέπηγα,** πήγνυμι, **ἐμπηγνύω τι ἐπί τινος,** προσκολλῶ, προσηλῶ, στερεῶ τι **ἐπάνω εἴς** τι : Εὐρ.ἀπ.680 **προσπηγνύναι κράδαις ἐριναῖς** (τι)· ὁμ. ἔμπροθ. (πρός τι) : Δίων Κ 40,9 **πρὸς πύργον προσέπηξε** (τὸ ἀκόντιον)· ὁμ. κ. μτ. δοτ. ὀργάν. : αὐτ.63,2 (τὸν ἀκινάκην) **ἥλοις τῷ κολεῷ προσέπηξε** κ. παθ. : Ἡλιόδ. **Χειρ.**π.Ὀρειβ.49,4,72, Δίων Κ 45,17 **προσπήγνυμαι περί τι,** Ἀρισταίν.1,7 **ἰχθὺς προσπεπηγὼς τῷ ἀγκίστρῳ,** Ἰω.Χρυσ.1,384C **τῶν ἀκανθῶν . . τοῖς ἱματίοις προσπηγνυμένων·** || **κ.** μσν. προσηλῶ, **καρφώνω ἐπὶ τοῦ σταυροῦ,** σταυρώνω, ἀπολ. : ΚΔ Πράξ.2,23 **τοῦτον . . διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε·** || κ. **παθ.** μτ. δοτ. **σταυρῷ** : Μηναῖ.3,4 Ὄρθρ.Ὠδ.3 Σταυροθ. **σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρανόμων.**

προσπηδῶ-άω, μέλλ. **προσπηδήσομαι** (Ἀλεξ.124, 16), πηδῶ πρός τι ἢ ἐπί τινος, ἐπιπηδῶ : Ἀνδοκ.2, 15 **εὐθὺς προσπηδῶ πρὸς τὴν ἑστίαν καὶ λαμβάνομαι τῶν ἱερῶν,** Ἀλεξ.124,16 **ἀτμὸς . . προσπηδήσεται ταῖς ῥισίν,** Ἀρρ.Ἐπικτ.1,2,32 **προσπηδᾶν ἐπὶ τὰ** μὴ **προσήκοντα,** Πάπ.· κ. ἀπολ. : Δίων Κ 76,4· || μτφ. ἐν Ἀπ.Ἐμφ.Πολ.2,45 **δόξα ψευδὴς προσεπήδησεν** (ἀνεπήδησεν αἰφνιδίως).

προσπηλῶ-όω πηλῶ τι προσέτι, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω τι διὰ πηλοῦ πρὸς τούτοις : Κυρσν.99 **προσπηλοῦν χύτραν.**

προσπήσσω μτγν. τ. προσπήγνυμι βλ.λ., τὸ παθ.: Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,74.

προσπηχύνομαι μτγν., μέσ. κ. δωρ. **ποτιπηχύνομαι** (Ῥιαν.72,3) λαμβάνω εἰς τοὺς βραχιόνάς μου προσέτι, ἐναγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω πρὸς ταύτοις : Καλλ.Δία 46 **Ζεῦ σὲ δὲ Κυρβάντων ἑτάραι προσεπηχύναντο Δικταῖαι Μελίαι.**

προσπιέζω κ. μσν. κ. προσπιεζῶ-έω (Φίλ.π.Εὐσ. Εὐαγγ.Προπ.8,14), πιέζω τι προσέτι, θλίβω, συνθλίβω τι πρὸς τούτοις : Ἱππ.Διαίτ.(Νόθα)59 **τοὺς χόνδρους ἔξωθεν** προσπίεζε **ἑκατέρωθεν·** || πιέζω, θλίβω τι **περί** τι : Ἀρχιγ.π.Γαλ.12,860 **προσπιέζειν τοὺς ὀδόντας·** || παθ. μτχ. **προσπεπιεσμένη** ἐσφιγμένη, σφικτή, ἐπὶ ἐπιδέσμου : Ἡλιόδ.Χειρ.π. Ὀρειβ.47,14,7, Θεοφάν.Νόνν.1,344· **2) προσπιέζειν τι πρός τι πιέζειν τι εἴς τι ἢ ἐπί** τινος : Ἀριστλ.ΖΙ 526a,23 **κινοῦσι δὲ τὸ ἄνω μέρος . . καὶ προσπιέζουσι πρὸς τὸ κάτω·** κ. παθ. : Φίλ.2,400.

προσπιεζῶ-έω μτγν. ἀντὶ προσπιέζω βλ.λ. : **Φίλ.π.Εὐσ.**Εὐαγγ.Προπ.8,14 **τὰς φλέβας προσπιεζοῦντες ἀκριβοῦσι τοὺς παλμούς.**

προσπικραίνομαι ὀργίζομαι **κατά** τινος, μτ. δοτ. προσ. : Πάπ. **ὁ δεῖνα προσπικρανθείς** μοι.

προσπίλναμαι προσπελάζω, προσεγγίζω, πλησιάζω **πρός** τι, μτ. δοτ. : Ὀδ.Ν 95 **νήσῳ προσεπίλνατο . . νηῦς.**

προσπιλῶ-όω σχόλ. προσπιέζω **βλ.λ.2),** πιέζω, συνθλίβω τι **πρός** τι, τὸ παθ. : Σχόλ.Διον.Θρ.43Η **τῆς γλώττης ἐν τῇ ἐκφωνήσει προσπιλουμένης τῷ οὐρανίσκῳ.**

προσπίνω μτγν. **πίνω προσέτι ἢ** ἔπειτα, **κατόπιν** : Δίων Κ 75,2 **καὶ τότε μὲν οὕτω καὶ ἄλλοι τινὲς προσπιόντες ἀνερρώσθησαν.**

προσπιπίσκω δίδω εἴς τινα νὰ πίῃ **προσέτι,** ποτίζω **τινὰ** πρὸς τούτοις : Ἱππ.Νοῦσ.2,48 **προσπιπίσκοντα ἐλλέβορον, αὐτ.66.**

προσπιπράσκω μτγν., **παθ.** παρακ. ἀπαρφ. **προσπεπρᾶσθαι,** πιπράσκω, **πωλῶ** τι **προσέτι** ἢ **συγχρόνως** : Πολυβ.7,13.

προσπίπτω κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. ποτιπίπτω ('Αρχύτ.1), δημ. προσπέφτω, μέλλ. προσπεσοῦμαι (Εὐρ.'Αλκ.350), ἀόρ. προσέπεσα κ. δημ. (ἐ)πρόσπεσα (περὶ τοῦ ποτιπεπτηυῖαι βλ. προσπτήσσω), πίπτω πρός τινι ἢ πρός τινα, ἐπιπίπτω, προσκρούω ἐπί τινος, μτ. δοτ. : Ξεν.'Ιππ.7,6 προσπίπτειν τινί· κ. ἐμπροθ. (ἐς, πρός τι) : Σοφ.'Αντ.855 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες, 'Αριστλ.'Ακουστ. 800a,2 προσπίπτειν πρός τι· || πίπτω ἐπάνω εἴς τι : Θουκ.2,75 διελόντες τοῦ τείχους ᾗ προσέπιπτε τὸ χῶμα ἐσεφόρουν τὴν γῆν (Βερναρδ.Γρηγ. «ἀφ' οὗ ἐχάλασαν μέρος τοῦ τείχους ἐκεῖ, ὅπου ῥιπτόμενον ἔπιπτε τὸ χῶμα, ἔφερον μέσα (ἐφόρουν εἰς τὴν πόλιν) τὴν γῆν (τὸ χῶμα)»)· **2)** πίπτω εἰς τὰς ἀγκάλας ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τινός, περιβάλλω, περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαί τινα : Εὐρ. 'Αλκ.350 ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρας, αὐτ.ΙΑ 1191 ἥκων δ' ἐς 'Αργος προσπεσεῖ τέκνοισι σοῖς· || δθ. προσπίπτειν τινί προσέρχομαί τινι, προσχωρῶ εἰς τὴν μερίδα τινός, συντάσσομαι μετά τινος · Ξεν.'Ελλ.7,1,42 προσπεσόντων δ' αὐτῷ τῶν βελτίστων ἐκ τῆς 'Αχαΐας, Πλάτ.Φαῖδρ.270A προσπεσὼν γάρ, οἶμαι, . . τοιούτῳ ὄντι 'Αναξαγόρᾳ· || ἀσχολοῦμαι μετὰ προσοχῆς καὶ ἀφοσιώσεως περί τι : Φιλόδ.Σημ. 36 προσπίπτειν τῇ διαφορᾷ· **3)** ἐντυγχάνω, συναντῶ τινι τυχαίως : Σοφ.Φιλ.46 μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών, αὐτ.156, Εὐρ.'Ηρακλ.338· ὁμ. μτ. δοτ. πράγμ. : Πλάτ.Θεαίτ.154B οὐκ ἄν ποτε ἄλλῳ προσπεσὸν ἄλλο ἂν ἐγεγόνει· || ἐμπίπτω, περιπίπτω, μτ. δοτ : Εὐρ.Τρῳ.291 ἃ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ προσέπεσον κλήρῳ, Ξεν.'Απολ.30 προσπεσεῖσθαί τινι αἰσχρᾷ ἐπιθυμίᾳ, Πλάτ.Νόμ.637A μεγίσταις προσπίπτουσιν ἡδοναῖς, Αἰλ.ΖΙ 6,51 προσπίπτειν δήγματι (δάκνομαι)· κ. μτ. αἰτ. : Εὐρ. 'Ιππ.19 μείζω βροτείας προσπεσὼν ὁμιλίας· κ. ἐμπρόθ. (πρός, εἴς τινα) : Πλάτ.Νόμ.906B ψυχαὶ .. πρὸς τὰς τῶν παντάπασιν ἀκροατῶν . . προσπίπτουσαι, Πολύβ.1,39.3 (δ.γρ. προπεσόντες), Πλούτ. 'Ηθ.728C πρὸς τὰ κοινὰ προσπίπτειν· **4)** τρέχω πρός τι(να) : 'Ηρ.2,2, Ξεν.ΚΠ 1,4,4 τὸ σκυλακώδως πᾶσιν προσπίπτειν οὐκέθ' ὁμοίως προπετὲς εἶχεν· || φέρομαι, ἐπιπίπτω μεθ' ὁρμῆς κατά τινος : ΚΔ Ματθ.7,25 ἦλθον οἱ ποταμοὶ καὶ ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι καὶ προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· **5)** ἐπὶ ἐχθρικῆς ἐννοίας, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι κατά τινος, μτ. δοτ. : Θουκ.1,5 προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις..ἥρπαζον, Ξεν. 'Ελλ.3,2,3 πελτασταὶ καὶ ἱππεῖς . . προσπίπτουσι τοῖς ὁπλίταις· κ.ἀπολ.:Θουκ.3,30, Ξεν ΚΠ 7,1,38 ἀνεβόησάν τε πάντες καὶ προσπεσόντες ἐμάχοντο. **6)** ἐπὶ γεγονότων, συμβάντων κττ., ἐπέρχομαι αἰφνιδίως, συμβαίνω, ἐπισυμβαίνω, μτ.δοτ.: Εὐρ.Μήδ 225, αὐτ.ΙΤ 1229 μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε, 'Αντιφ.3,3,8, Πλάτ.Κρατ.396D, αὐτ.Νόμ.791C τὰ προσπίπτονθ' ἡμῖν δείματα· κ. ἀπολ. : 'Ηρ.1,32 ἄτην . . προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι, αὐτ.7,46 αἱ . . συμφοραὶ προσπίπτουσαι (συμβαίνουσαι), Εὐρ.ἀπ. 507 τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν (δ.γρ. τὰ τυγχάνοντα), Θουκ.1,84 τὰς προσπιπτούσας τύχας, Πλάτ Πολ 561C χαριζόμενος τῇ προσπιπτούσῃ ἐπιθυμίᾳ, 'Ισοκρ.'Επιστ.5,4 τὰς πράξεις τὰς προσπιπτούσας καθ' ἑκάστην . . ἡμέραν, 'Υπερείδ.ἀπ.117 οἱ προσπίπτοντες κίνδυνοι, αὐτ. 'Επιτ.43 τὰ πρ· εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, 'Αριστλ. Πολιτ.1286a,11 πρὸς τὰ προσπίπτοντα ἐπιτάττειν (κατὰ τὰς περιστάσεις), Στοβ.4,44 γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα, Πάπ. αἱ προσπίπτουσαι χρεῖαι, αὐτ. οἱ τὰ προσπίπτοντα κρίναντες χρηματισταί· || περιέρχομαι, περιπίπτω που εἰς τὰς χεῖρας τινος : 'Αριστλ.ΖΙ 590a,27 αἱ δ' ἀκαλῆφαι τρέφονται ὅ,τι ἂν προσπέσῃ ἰχθύδιον Πάπ. προσπεσούσης μοι τῆς . . ἐπιστολῆς (ἐπειδὴ ἡ σὰν ποὺ ἔπεσε στὸ χέρια μου)· **7)** ἐπὶ δαπανῶν, καταβάλλομαι, καταναλίσκομαι : Θουκ. 7,28 καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων, Πάπ.· || ἐπὶ χρημάτων, καταβάλλομαι, πληρώνομαι εἰς λογαριασμόν τινος : Πάπ.· **8)** ἐπὶ δικαιωμάτων, καθηκόντων κττ., περιέρχομαι εἴς τινα, ἰδ. διὰ κλήρου, πίπτω εἰς τὴν ἐξουσίαν τινός, λαγχάνω τινὶ : Πάπ. ὅταν λειτουργία προσπέσῃ ἀπολύειν αὐτούς· **9)** ἐπὶ λόγου, φήμης κττ., πίπτω, ἔρχομαι, ἐξικνοῦμαι μέχρι τῶν ὤτων τινός, λέγομαι ὡς νεώτερον : Αἰσχίν.3,59 εἴ τισιν ἐξαίφνης ἀκούσασιν ἀπιστότερος προσπέπτωκεν ὁ τοιοῦτος λόγος, Πολύβ.5,101,3, αὐτ.9,6,1 οὗ γενομένου καὶ προσπεσόντος εἰς τὴν 'Ρώμην, Πλούτ.Περ.16, Πάπ. ἐάν τί σοι προσπίπτῃ τῶν κατ' αὐτόν· || ἀπρόσ. προσέπεσε ἦλθεν ἀγγελία ὅτι, μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Πολύβ.25,4,10 ἄρτι κατεστρατοπεδευκότων αὐτῶν προσέπεσε παραγενέσθαι τοὺς ἐκ τῆς 'Ρώμης πρεσβευτὰς ἐπὶ τὰς διαλύσεις, αὐτ.31,22,8· ὁμ. μ. μτ. ἀπαρφ. : 'Επιγρ. προσπέπτωκεν Παῶν ἀναπλεῖν· ὁμ. ἐμπροθ. (περί τινος) : ΠΔ Μακκ.2,5,11 προσπεσόντων . . τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν γεγονότων· **10)** κ. νεώτ.γεν. πίπτω, περιπίπτω, ὑποπίπτω εἰς τὴν αἴσθησιν : 'Αρχύτ.1 τὰ ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἴσθησιν, Θεόφρ. Αἰσθ.5,41, - προσπίπτει εἰς τὴν ὅρασιν· || φρ. προσπίπτει δι' ἑαυτοῦ ἢ αὐτόθεν εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ προφανές, φανερόν, εἶναι αὐταπόδεικτον : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.2,168, αὐτ.Μαθ.1,300· **11)** ἐπὶ ἐπιδέσμου, ἐφαρμόζομαι καλῶς : 'Ιππ.'Αγμ.5 προσπεπτωκὸς (ἀντίθ. χαλαρόν)· **12)** εἰδ. γεωμ. συμπίπτω, συναντῶμαι : 'Αριστλ.Μετ.376a,19 πόλος πρὸς ὃν αἱ γραμμαὶ προσπίπτουσιν, 'Αρχιμ.'Ελ.6· || ἐπὶ γραμμῶν, σύρομαι μέχρι συναντήσεως : Εὐκλ.3,37 πρὸς κύκλον προσπίπτειν· || προσπίπτειν ἐπί . . διέρχομαι διά τινος σημείου : 'Αρχιμ.'Ελ.14· **13)** ἐπὶ σφυγμοῦ, ὑποπίπτω : Ροῦφ. Σφυγμ.6,2· || ὁμ. ἐπὶ τῆς μήτρας : 'Ιππ.Γυν.Φυσ. 44 ἔνθα καὶ ἔνθα προσπίπτειν, αὐτ.Γυν.2,125· **14)** κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. προσπέφτω πίπτω εἰς τοὺς πόδας τινὸς ἵνα παρακαλέσω αὐτόν, ταπεινοῦμαι ἐνώπιόν τινος, ὅθ. γονυπετὴς παρακαλῶ, ἱκετεύω, ἐκλιπαρῶ τινα· 'Ησ. «προσπίπτω, λιπαρῶ, ἱκετεύω» : 'Ηρ.1,134 προσπίπτων προσκυνέει τὸν ἕτερον, Σοφ.Αἴ.1181 προσπεσὼν ἔχου, Ξεν.ΚΠ 4,6,2 ἱκέτης προσπίπτω, Μηναῖ.12,6·Μικρ.'Εσπ. προσπίπτοντά με οἴκτιρον, δέομαί σου· ὁμ. μτ. δοτ. Σοφ.Τρ.904 βρυχᾶτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ', Εὐρ.'Ορ.1332, αὐτ.'Ανδρ.860 γόνασι προσπέσω, Πλάτ.'Επιατ.349A προσπεσὼν δ' αὐτῷ . . ἱκέτευε, Πολύβ.10,18,7, ΚΔ Λουκ.8,28 προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπε . . δέομαί σου, αὐτ.Πράξ.16,29 προσέπεσε τῷ Παύλῳ, Πάπ.· ὁμ. μτ. αἰτ. : Αἰσχ.'Επτ.94 ποτιπέσω βρέτη δαιμόνων ;· κ. ἐμπροθ. (πρός τινα) · Εὐρ.'Ηρ.79 πρὸς πατρῷον προσπεσούμενοι γόνυ, 'Αριστφ.'Ιππ.31, ΚΔ Μᾶρκ.7,25 ἐλθοῦσα προσέπεσε πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ· παβλ. προσπίτνω.

προσπιστεύω μτγν. πιστεύω τι προσέτι, πρὸς τούτοις : Φίλ.2,384 προσπιστεύειν ἑαυτῷ (ὁμ.·δ γρ.), 'Αριστείδ.Λόγ.36(48),6 κἀκεῖνο . . χρὴ προσπιστεύειν ὅτι . . .

προσπίτνω ποι τ. τοῦ προσπίπτω βλ.λ.2), πίπτω εἰς τὸν τράχηλόν τινος, περιπτύσσομαί τινα, ἐναγκαλίζομαι, ἀγκαλιάζω, μτ. δοτ. : Εὐρ.'Ηλ.576 μέλλεις προσπίτνειν τοῖς φιλτάτοις, αὐτ.Μήδ.1205, αὐτ.'Ηρ.1208 ἀμφὶ σὰν γενειάδα . . προσπίτνων· **2)** εἰσέρχομαι, παρουσιάζομαι, ἰδ. ἐπὶ τῆς σκηνῆς : Εὐρ.Φοίν.1429 ἐν τῷδε μήτηρ ἡ τάλαινα προσπίτνει· **3)** ἐπὶ πραγμ., ἐπιπίπτω : Αἰσχ.Πέρσ 461 (οἱ προσπίτνοντες ὤλλυσαν· ὁμ. ἐπὶ παθῶν Εὐρ.Μήδ.1266 τί σοι φρενῶν βαρὺς χόλος προσ

πίτνεις· 4) ἐν ἐχθρ. ἐννοίᾳ, ἐπιπίπτω, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι κατά τινος, μτ. αἰτ. : Εὐρ.Βάκχ 1115 **πρώτη δὲ μήτηρ ἦρξεν ἱερία φόνου καὶ προσπίτνει νιν·** 5) πίπτω χαμαὶ ἢ ἐνώπιόν τινος ὅπως ἱκετεύσω αὐτόν, δθ. ἱκετεύω, παρακαλῶ, ἀπολ. : Σοφ.'Ηλ.453 αἰτοῦ **δὲ προσπίτνουσα·** ὁμ. μτ. δατ. : αὐτ.ΟΚ 1754 **προσπίτνομέν σοι·** συνηθέστ. μτ. αἰτ. : Αἰσχ.Πέρσ.152 **βασίλεια δ' ἐμὴ προσπίτνωμεν,** Εὐρ.'Ανδρ.537 **τί με προσπίτνεις,** αὐτ.Φοίν.924, αὐτ.Τρω.762, αὐτ.'Ικ.10 **προσπίτνουσ' ἐμὸν γόνυ,** αὐτ.'Ελ.64 **Πρωτέως μνῆμα προσπίτνω,** αὐτ.Φοίν.293· ὁμ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Σοφ.Φιλ.485 **προσπίτνω σε γόνασι·** ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ.'Ηλ. 221 **προσπίτνω σε μὴ θανεῖν** (σὲ ἱκετεύω νὰ μὴ ἀποθάνω).

προσπιτύω μτγν. ἐκφυσῶν ἐκ τοῦ στόματος οἶνον προσραίνω δι' αὐτοῦ τινα, τὸν πιτυλίζω : Διογ.Λ 2,67 **Διονυσίου δὲ προσπιτύσαντος αὐτῷ** (διόρθ. προσπτύσαντος).

προσπλάζω κρούω, πλήττω, κτυπῶ ἐπί τινος, προσκρούω, θίγω : 'Ιλ.Μ 285 **κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται·** κ. μτ. δατ. : 'Οδ.Λ 583 (λίμνη) **προσέπλαζε γενείῳ,** Ξενοφ.28,2 **γαίης.. πέτρας ἠέρι προσπλάζον.**

προσπλάσσω κ. μσν., ἀττ. **-άττω** πλάττω, σχηματίζω, κατασκευάζω ἐπί τινος, πλάθω τι προσκολλῶν αὐτὸ ἐπί τινος : Πλούτ.'Ηθ.433Β **τέφραν προσπλάττουσι τῷ βωμῷ·** κ. παθ. : 'Ηρ.3, 111 **νεοσσιὰς προσπεπλασμένας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήμνοισι ὄρεσι·** ‖ τὸ παθ. ἐφαρμόζομαι ὡς ἔμπλαστρον : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.15· ‖ τὸ παθ. ἀλείφομαι ἐπί τινος, ἐπαλείφομαι : Αἰν.Τακτ.22,25· ‖ τὸ παθ. συνάπτομαι, προσκολλῶμαι εἴς τι : 'Αλέξ.Τραλλ.7,7· 2) προστίθημί τινί τι : Πλούτ. 'Ηθ.831Α **προσπλάττειν τοὺς τόκους·** ‖ τὸ παθ. **ποτεπλάσθη** μτφ. ἐπὶ τῆς Βερενίκης ὡς τετάρτης Χάριτος : Καλλ.'Επιγρ.51 **τέσσαρες αἱ Χάριτες, ποτὶ γὰρ μία ταῖς τρισὶ τήναις ἄρτι ποτεπλάσθη·** ‖ μσν. τὸ ἐνεργ. προσδίδω τινί τι : Εὐστ.Πον.332,32 **τί τῷ μύρμηκι λέοντος προσπλάττεις ἀλκήν·** 3) αὐξάνω, προσαυξάνω, τὸ παθ. ἐπὶ τοῦ σώματος, αὐξάνομαι διὰ συνεχοῦς ἀναπτύξεως : Γαλ.4,541· 4) ρηματ. π. προσπλαστικός, προσπλαστός.

προσπλαστικός-ή-όν (προσπλάσσω) μτγν. ὁ προσπλάσσων, ὁ προσκολλῶν, ὁ προσκολλητικός, ὁ προσαρμοστικός : Διοσκ.5,75.

προσπλαστός-ή-όν (προσπλάσσω) μτγν. ἃ. προσπλαστικός : Γαλ.17(1).902.

πρόσπλᾶτος-ον (προσπίλναμαι) ὁ προσιτός, ὁ εὐπρόσιτος, ὁ προσβατός, μτ. δοτ. : Αἰσχ. Πρ.716 **ἀνήμεροι.. οὐδὲ πρόσπλατοι ξένοις** (διόρθ. ἀντὶ πρόσπλαστοι).

προσπλέκω μτγν. κ. μσν. πλέκω τι πρός τινι, συμπλέκω τι μετά τινος, συνάπτω, σχετίζω τι πρός τι, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Μᾶρκ.Αὐρ.10,7 **ὑπόθου δ' ὅτι ἐκείνῳ σε λίαν προσπλέκει τῷ ἰδίως ποιῷ,** Θεοφάν.Νόνν.1,176 **προσπλέκων τούτοις καστόριον·** κ. ἀπολ. : αὐτ.374 **προσπλέκειν ἰσχάδας·** ‖ τὸ παθ. ἐμπλέκομαι, περιπλέκομαι εἴς τι : Στράβ.1,1,10 **μυθώδη τινὰ προσπέπλεκται τοῖς λεγομένοις·** ‖ τὸ παθ. ἐπὶ ἀστρον. σχέσεως : Βέττ.Βάλ.119,27· 2) τὸ παθ προσκολλῶμαι εἴς τι, ἐπί τινος : Πολύβ 5,60,7 **εἰ μὴ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεκόμενοι βιάζοιντο,** Πλούτ.'Ηθ.796Β, Δαμάσκ. 'Αρχ.84 **εἴδει ἑτέρῳ προσπλέκεσθαι·** ‖ μσν. τὸ παθ. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως τῶν ἑρπετῶν : Φιλῆς Περὶ Ζ 170,1 **ἔχις δὲ θερμὸς προσπλακεὶς τῇ συζύγῳ·** 3) τὸ παθ. ἐν ἐχθρ. ἐννοίᾳ, συμπλέκομαι μετά τινος, μτ. δοτ. : 'Υπόθ.1 'Αριστφ.Βάτρ. **προσπλεκομένων τῷ Διονύσῳ·** 4) τὸ παθ. μτφ ἐπιμένω ἔν τινι συζητήσει ἢ ἐπιχειρήματι : Γαλ.1,176· 5) ἀναμειγνύω τι μετά τινος φαρμάκου : 'Αρχιγ.π. Γαλ.12,645· 6) ρηματ. π. προσπλοκή.

προσπλεονάζω μτγν. εἶμαι λίαν συχνὸς ἢ ὑπερισχύων : Δημοσθ.'Οφθ.π.'Αέτ.7,14 **προσπλεονάζειν ἐν θέρει.**

προσπλέω, ἰων. **προσπλώω** (μ.ὡς δ. γρ. : 'Ηρ.8, 6), μέλλ. **προσπλεύσομαι,** ἀόρ. **προσέπλωσα** ('Αρρ. 'Ινδ.39,4), πλέω πρός τινα ἢ ἐναντίον τινός, ἐπιπλέω τινί : 'Ηρ.8,6 **ἐκ μὲν δὴ τῆς ἀντίης προσπλώειν οὔ κώ σφι ἐδόκεε τῶνδε εἵνεκα** (δ. γρ. ἀντὶ προσπλέειν), 9,96, Θουκ.1,47 **οἱ δὲ Κερκυραῖοι ὡς ᾔσθοντο αὐτοὺς προσπλέοντας,** Ξεν.ΚΠ 6,2,10 **Αἰγυπτίους δὲ προσπλεῖν·** κ. μτ. δοτ. : Θουκ.2,83 **κατεῖδον τοὺς 'Αθηναίους.. προσπλέοντας σφίσι·** ὁμ. μτ. τῆς ἐν καὶ τῆς δοτ. πλοίῳ : Δημ.646 **ὁ μὲν ἐν πλοίῳ προσπλεύσας·** ‖ ὁμ. ἐπὶ **πλοίου** : Ξεν.'Ελλ.6,2,33· 2) ρηματ. π. πρόσπλους, προσπλωτός.

προσπληρῶ-όω πληρῶ τι προσέτι, συμπληρῶ ποσὸν ἢ ἀριθμόν τινα : Ξεν.ΚΠ 5,3,24 **ἱππεῖς προσεπλήρωσαν εἰς δισχιλίους** (δ. γρ. ἀντὶ ἐξεπλήρωσαν)· ‖ εἰδ. ἐν ἀναφορ. πρὸς πλοῖα, πληρῶ ἀνδρῶν ἔτι περισσότερα πλοῖα, συγκροτῶ τὰ πληρώματα πλοίων καὶ ἐξοπλίζω αὐτὰ προσέτι: Θουκ. 6,104 **τρεῖς προσπληρώσαντες ὕστερον ἔμελλον πλεύσεσθαι,** αὐτ.7,34· ‖ τὸ μέσ. **προσπληροῦμαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ξεν.'Ελλ.5,4,66 **ἐκ Κερκύρας προσπληροῦσθαι,** αὐτ.5,1,27.

προσπλησιάζω μσν. ἀμτβ. πλησιάζω πρός τινα προσέτι, προσεγγίζω τινὶ ἔτι πλέον : 'Ανδρ.Κρ.17Β.

προσπλήσσω μτγν. κ. ἀττ. **προσπλήττω,** μέλλ. **προσπλήξω** ('Ησ.), τύπτω, πλήττω, κτυπῶ· 'Ησ. «προσπλήξω· τύψω» : Προκ.Γαζ.171Β.

προσπλοκή (ἡ) (προσπλέκω) μτγν. κ. μσν. ἡ πρός τι περιπλοκή, προσάρτησις, προσκόλλησις, ἡ στενὴ πλοκή, ἡ περίπτυξις, ὁ ἐναγκαλισμός : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,77 **τὰς προσπλοκὰς τοῦ κισσοῦ,** 'Ακύλ.ΠΔ 'Εξ.28,32, 'Επιφάν.1,192Β, Πρόδρ.'Ανδρόν. Κομν.112 **τὰς πατρικὰς προσπλοκὰς καὶ προσφύσεις·** 2) μεῖξις ἀνάμειξις : 'Αλέξ.Τραλλ.1,15.

πρόσπλοκος-ον (προσπλέκω) μτγν. μτ. τοῦ θεῷ ὁ θεόπλοκος βλ.λ.1) : Ρητόρ.ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4).148.

πρόσπλους (ὁ) (προσπλέω) μτγν. τὸ πλέειν πρός τινα ἢ κατά τινος, ὁ πλοῦς πρός τι, ἡ προσέγγισις, εἰδ. ἐπίπλους κατὰ τοῦ ἐχθροῦ : 'Αππ.'Εμφ. Πολ.4,102, Δίων Κ 37,53 **τῷ ῥοθίῳ σφᾶς τοῦ πρόσπλου.. ἐξεφόβησε,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.9,5 **ἔβαλλον δὲ οὐχ ὥστε καὶ τιτρώσκειν, ἀλλ' ὅσον ἀπείργειν τὸν πρόσπλουν καταστοχαζόμενοι.**

προσπλουτῶ-έω μσν. πλουτῶ προσέτι, ὅθ: μτφ. ἔχω τι ἐπὶ πλέον, κέκτημαι πλεονέκτημά τι ἐπὶ πλέον : Νικ.Χων.352Β **καὶ τοῦτο προσπλουτοῦντα ἴδοι τις ἂν τὸν 'Αλέξιον.**

προσπλωτός-ή-όν ὁ πρὸς **ὃν** δύναταί τις νὰ πλεύσῃ ἔκ τινος μέρους, ὁ προσιτὸς ἔκ τινος μέρους, ὁ πλωτός, ὁ πλεύσιμος : 'Ηρ.4,47 (ποταμοὶ) **ὅσοι.. προσπλωτοὶ ἀπὸ θαλάσσης,** αὐτ.71.

προσπλώω ἰων. τ. τοῦ προσπλέω βλ.λ. : 'Ηρ.8, 6 (δ. γρ.).

πρόσπνευμα-ατος (τὸ) (προσπνέω) μτγν. ἔμπνευσις, ἐνθουσιασμός : Πολύβ.ἀπ.202 **προσπνεύματι ἐνηλαμένων καὶ συμφερομένων** (ὀργίλως).

πρόσπνευσις-εως (ἡ) (προσπνέω) μτγν. ἡ πρός τι πνεῦσις, φύσησις, τὸ φύσημα πρός τι : Πλωτῖν. 2,9,14· 2) ἡ προσπνεομένη ὀσμή, εὐωδία : Διόδ Σ 2,49· 3) ἔμπνευσις, εἴσπνοή : Φιλόδ.Ποιημ.2,5, 18, 'Ιουλ.Λόγ.2,72Α.

προσπνέω κ. μσν., ποι. **προσπνείω** (Θεόκρ.17,52), μέλλ. **προσπνεύσομαι,** πνέω, φυσῶ ἐπί τινος, ἐμπνέω, ἐμφυσῶ : Θεόκρ.17,52 **πᾶσιν δ' ἤπιος ἠδὲ βροτοῖς μαλακοὺς.. ἔρωτας προσπνείει,** 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.26,478Μ **τὸ σώματι ζωὴν προσπνεῖν**

κ. παθ. : Γεωπ.2,27,1 προσπνείσθω τόπος ἀπὸ βορρᾶ· 2) ἀμτβ. πνέω ἐπί τινος ἢ φυσῶ πρός τι : Θεόφρ.᾿Αν.27 τόποις προσπνεῖν, Λουκ.᾿Ερωτ.12 εὐθὺς ἡμῖν ἀπ᾿ αὐτοῦ τοῦ τεμένους ᾿Αφροδίσιοι προσέπνευσαν αὖραι· ‖ ἀπρόσ. προσπνέει μτ. γενικ. ἔρχεται ὀσμή, εὐωδία τινός : ᾿Αριστφ. Βάτρ.338 ὡς ἡδύ μοι προσέπνευσε χοιρείων κρεῶν· 3) εἰδ. γραμμ. προφέρω ἢ γράφω λέξιν τινὰ μὲ δασεῖαν : ᾿Απολλ.Δύσκ.᾿Αντων.55,23· κ. παθ. : αὐτ.Σύντ.114,4,Σέλευκ.π.᾿Αθήν.9,398B μήποτε ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὁ ταῶς πρὸς τῶν ᾿Αττικῶν προσπνεῖται· 4) ρηματ. π. πρόσπνευμα, πρόσπνευσις.

προσπογγίζω μτγν. σπογγίζω πρότερον, προηγουμένως : ᾿Αέτ.9,1.

προσποθῶ-έω ποθῶ νὰ μάθω τι προσέτι : Πλάτ. Χαρμ.174Α τόδε δὴ ἔτι προσποθῶ τίς αὐτὸν τῶν ἐπιστημῶν ποιεῖ εὐδαίμονα ;.

προσποίημα-ατος (τὸ) (προσποιῶ) πᾶν ὅ,τι λαμβάνει τις δι᾿ ἑαυτὸν ἀναρμόστως, οὐ προσηκόντως ἢ πλαστῶς, οἰκειοποίησις, ἰδιοποίησις πράγματός τινος, πρόσχημα, πρόφασις : ῾Ηρακλ.Ποντ.π. ᾿Αθήν.14,625Α, ᾿Αριστλ.ΗΝικ.1127a,20, Πλούτ.᾿Ηθ. 858F· 2) ἀπάτη, πλάνη : ᾿Επίκ.Φύσ.11,7· 3) μετομφίεσις, μεταμόρφωσις, ὑποκρισία : Διον.᾿Αλ. Ρωμ.10,13 ἐν προσποιήματι φίλων, Πλούτ.Ποπλ.3, ᾿Αππ.᾿Εμφ.Πολ.3,64.

προσποίησις-εως (ἡ) (προσποιῶ) κ. νεώτ., δημ. -η- τὸ λαμβάνειν τι πρὸς ἑαυτόν, ἡ πρόσκτησις, ἡ κτῆσις : Θουκ.3,82 ξυμμαχίας ἅμα ἑκατέροις τῇ τῶν ἐναντίων κακώσει καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἐκ τοῦ αὐτοῦ προσποιήσει ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο, ᾿Ιώσ.ΑΙ 17, 4,1 ἐπὶ προσποίησιν ἐρώτων· 2) ἀντιποίησις, ἀξίωσις, ἰσχυρισμός, ἀπαίτησις περί πράγματός τινος : Θουκ.2,62 οὐδ᾿ ἂν νῦν ἐχρησάμην κομπωδεστέραν ἔχοντι τὴν προσποίησιν· κ. μτ. γενικ. : αὐτ.6,16 τῶν . . ἔπειτα ἀνθρώπων προσποίησίν τε ξυγγενείας τισὶ καὶ μὴ οὖσαν καταλιπόντας (Βερναρδ.Γρηγ. «κατέλιπον εἴς τινας τῶν μεταγενεστέρων ἀξιώσεις (ἀντιποίησιν) συγγενείας καὶ μάλιστα μὴ πραγματικάς»), Πλάτ.Λάχ.184C ἐπίφθονος . . ἡ προσποίησις τῆς τοιαύτης ἐπιστήμης, Πλούτ.Νικ.11· κ. ἐμπραθ. (εἴς τι) : Πλωτῖν 6,6,18 ἡ εἰς οὐσίαν προσποίησις (ἡ ἀξίωσις εἰς πραγματικὴν ὕπαρξιν)· 3) οἰκειοποίησις ἀλλοτρίων πραγμάτων, ἰδιοποίησις, σφετερισμός : ᾿Αριστλ.ΗΝικ. 1165b,10 ἡ δὲ προσποίησις ἡ μὲν ἐπὶ τὸ μεῖζον, ἀλαζονεία· 4) κ. νεώτ. κ. δημ. ὑπόκρισις, ὑποκριτικὸς τρόπος : Θεόφρ.Χαρ.1,1 ἡ . . εἰρωνεία . . προσποίησις ἐπὶ χεῖρον πράξεων καὶ λόγων, Πορφ.Μαρκ.3, Συνέσ.᾿Επιστ.44 δεινοὶ γὰρ ἐξελέγξαι προσποίησιν οἱ βασανισταί· ‖ νεώτ. ὁ μὴ κατὰ φύσιν τρόπος συμπεριφορᾶς, ὁμιλίας κττ., ὁ ἐξεζητημένος τρόπος, ἡ ἀπόκρυψις τῆς πραγματικῆς διαθέσεως, ἡ ἐπιτήδευσις.

προσποιη(σί)σοφος-ον μτγν. ὁ προσποιούμενος τὸν σοφόν : Πτολ.Τετράβ.163.

προσποιητής (ὁ) (προσποιῶ) γλωσσ. ὁ προσποιούμενος, ὁ ὑποκριτής.

προσποιητικός-ή-όν ὁ ἐγείρων ἀξιώσεις ἐπί τινος πράγματος, ὁ ἀντιποιούμενός τινος, μτ. γενικ. : Πλάτ.῞Ορ.416Α ἀλαζονεία ἕξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν μὴ ὑπαρχόντων, ᾿Αριστλ.ΗΝικ.1115b,30 προσποιητικὸς ἀνδρείας (ὁ προσποιούμενος τὸν ἀνδρεῖον).

προσποιητός-όν ἢ προσποιητός-ή-όν (Δημάρατ. π.Πλούτ.᾿Ηθ.309D) ἢ προσποίητος-ον (προσποιῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ προσπεποιημένος, ὁ κατὰ προσποίησιν γενόμενος, ὁ ἐπίπλαστος, ὁ ψευδής, ὁ ὑποκριτικός, ὁ ἐπιτετηδευμένος : Πλάτ. Λυσ.222Α τῷ γνησίῳ ἐραστῇ καὶ μὴ προσποιήτῳ, Δημ.1334 τὰς προσποιήτους ταύτας ἔχθρας, Δείν. 3,18 ἡ προσποίητος καλοκαγαθία, ᾿Αριστλ.᾿Αρετ. 1251b,3 προσποίητος φιλανθρωπία, Δημάρατ. π. Πλούτ.᾿Ηθ.309D προσποιητὴ φυγή, Φίλ.2,16,26 προσποιητὴ ὁμολογία, - προσποιητὴ καλωσύνη, - προσποιητὰ δάκρυα· ‖ μσν. κ. ἐπὶ προσ. : Μαλάλ.159,14 γυνὴ . . προσποιητὴ οὖσα ὡς τὸ ἔθνος . . θέλουσα προδοῦναι· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. ἀντὶ προσποιητῶς : Βάβρ.103,5, αὐτ.106,17· 2) ἐκεῖνος ὃν πρέπει νὰ υἱοθετήσῃ τις : Στωϊκ.ἀπ.1,57· πρβλ. εἰσποίησις, εἰσποιητός.

προσποιητῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἢ προσποιήτως, δημ. -ά κατὰ τρόπον προσποιητόν, ὑποκριτικόν, μετὰ προσποιήσεως, προσπεποιημένως, πλαστῶς, ἐπιτετηδευμένως, ἀντίθ τῷ ὄντι : Πλάτ. Θεαίτ.174D ἔν τε τοῖς ἐπαίνοις καὶ ταῖς τῶν ἄλλων μεγαλαυχίαις, οὐ προσποιητῶς, ἀλλὰ τῷ ὄντι γελῶν ἔνδηλος γιγνόμενος ληρώδης δοκεῖ εἶναι, ΔίωνΚ 44,47,᾿Αθανάσ.1,502,Γρηγ.Νύσσ.3,175Α.

προσποιῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μ. ἐν τῷ μέσ. προσποιοῦμαι-έομαι μτ. παθ. ἀορ. προσεποιήθην (Διόδ.Σ 15,46), κ. δημ. προσποιήθηκα, μτχ. παρακ. προσπεποιημένος κ. δημ. προσποιημένος, ποιῶ τι πρός τινι, προσθέτω ἢ προσάπτω τινί τι, περιποιῶ τινί τι, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Θουκ.1,55 ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προσποιήσειαν, αὐτ.2,2,αὐτ.3,70, Ξεν.᾿Ελλ.4,8,28 ὡς φίλην προσποιήσαντες Λέσβον τῇ πόλει· ὁμ. ἀπολ. : Δημ.1393 δόξαν ἤνεγκε καὶ χάριν προσποιεῖ, Πλωτῖν.6,1,21· ‖ ἐπιφέρω τινί τι : ᾿Επιγρ. μνημείῳ κακὸν προσποιεῖν· 2) κ. νεώτ. κ. δημ. συνήθ. τὸ μέσ. προσποιοῦμαι, μτ. παθ. ἀορ. προσεποιήθην (Διόδ.Σ 15,19), προσάπτω, προσαρμόζω, προμηθεύω τι ἐμαυτῷ : ῾Ηρ.9,37 προσποιησάμενος ξύλινον πόδα· ‖ συνηθέστ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. προσελκύω, προσλαμβάνω τινὰ ἐμαυτῷ, λαμβάνω τινὰ μὲ τὸ μέρος μου, προσκτῶμαί τινα : ῾Ηρ.5,71 προσποιησάμενος . . ἑταιρηίην τῶν ἡλικιωτέων καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειράθη, αὐτ.6,66,᾿Αριστφ.᾿Ιππ.215 τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ, Θουκ.2,101 τὸν δὲ . . ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν . . προσποιεῖται, Ξεν.Προσ.6,3 θεοὺς προσποιεῖται· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : ῾Ηρ.1,6 τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο, Εὐρ.᾿Ελ.1387 σὲ προσποιούμεθα εὔνουν, Θουκ.1,8 προσεποιοῦντο ὑπηκόους, αὐτ.2,30· 3) ὁμ. τὸ μέσ. λαμβάνω τι δι᾿ ἐμαυτὸν μὴ ἀνῆκον εἰς ἐμέ, ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπί τινος, ἀντιποιοῦμαι, οἰκειοποιοῦμαι, σφετερίζομαι· Φώτ. «προσποιεῖται· οἰκειοποιεῖται . .» : Θουκ.1,137 τὴν τῶν γεφυρῶν, ἣν ψευδῶς προσεποιήσατο, τότε δι᾿ αὐτὸν διάλυσιν, Αἰσχίν.2,166 φήμην προσποιεῖσθαι, ᾿Αριστλ.ΗΝικ.1127b,9 μείζω τῶν ὑπαρχόντων προσποιεῖσθαι· κ. μτ. γενικ. διαιρετ. : ᾿Αριστφ.᾿Εκκλ.871 ὅταν κατατιθῶ, προσποιῇ τῶν χρημάτων (νὰ ἐγείρῃς ἀξιώσεις ἐπὶ τῶν . .), ᾿Ισαῖ.4,3,αὐτ.7· 4) τὸ ἐνεργ. ὑποκρίνομαι ὅτι εἶμαι ἢ ὅτι κάμνω ἢ ἔχω τι : Ξεν.᾿Εφ.1,5 προσποιεῖν ὡς εἴη· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. προσποιοῦμαι ὑποκρίνομαί τι, προσπαθῶ νὰ φανῶ ἀλλοῖος ἢ οἷος πράγματι εἶμαι πρὸς ἐξαπάτησίν τινος, καμώνομαι· Φώτ. «προσποιεῖται . . πλάττεται καὶ ὑποκρίνεται» : ῾Ηρ.2,121,δ᾿ τὸν δὲ διαλοιδορέεσθαι πᾶσι ὀργὴν προσποιεύμενον, Θουκ.8,108 ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον, ᾿Ισοκρ.1,24 ἐὰν μὴ δεόμενος τὸ δεῖσθαι προσποιῇ, Φίλ.2,531 προσποιούμενος τὸν ἡδόμενον, Λουκ.᾿Αλ.50 ὁ τὸν ᾿Αριστοτέλην προσποιούμενος, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,33 ἐπροσποιήθη πὼς κάμνει παραίτησιν, - προσποιεῖται τὸν παράφρονα - τὸν σοφὸν - τὸν κωφάλαλον, - προσεποιήθη ὅτι δὲν μᾶς ἀνεγνώρισε· ‖ τὸ μέσ. μτ. ἀπαρφ. (νεωτ. δημ. ἀναλυτ. ὅτι . . πὼς . .) ὑποκρίνομαι ὅτι κάμνω

ἢ εἶμαί τι : Ἡρ.3,2 προσποιούμενοι τῇ Κύρου οἰκίῃ συγγενέες εἶναι, Ἀντιφ.2,4,2, Λυσ.1,13,αὐτ.13,75 μὴ ἀποκτείνας προσποιεῖται (ἐνν. ἀποκτεῖναι), Πλάτ.Γοργ.519C ὅσοι τε πολιτικοὶ προσποιοῦνται εἶναι καὶ ὅσοι σοφισταί, αὐτ.Ἀπολ.23D προσποιούμενοι μὲν εἰδέναι, εἰδότες δὲ οὐδέν, Ξεν. ΚΠ 8,2,27 ὁ δ᾽ αὖ νικῶν τῷ δικαίῳ προσεποιεῖτο νικᾶν, Δημ.269, Διόδ.Σ 19,6, ΚΔΛουκ.24,28 καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι, Λουκ.Θε.Δ 16,1 προσποιεῖται . . πάντα εἰδέναι· κ. κτ. μέλλ. ἀπαρφ. κάμνω ὅτι τάχα : Ξεν.Ἀν.4,3,20 προσποιούμενος ταύτῃ διαβὰς ἀποκλείσειν τοὺς.. ἱππεῖς· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. μτ. ἀρνήσ. οὐ προσποιοῦμαί τι, ὑποκρίνομαι οὐκ ἔχειν τι, ὃ πράγματι ἔχω : Θουκ.3,47 δεῖ δέ, καὶ εἰ ἠδίκησαν, μὴ προσποιεῖσθαι (νὰ προσποιηθῶσιν ὅτι δὲν ἠδίκησαν), Δημ.1142 τούτων οὐ προσποιουμένων, Μέν. Ἐπιτρ.ἀπ.8 οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ, Πολύβ.5,25,7· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ μτχ. παρακ. προσ(πε)ποιημένος-η-ον ὁ προσποιητός, ὁ πλαστός, ὁ ψευδής : Παπαδ.Χρίστ.Τεμπ.10 εἰς τὸν κίβδηλον προσποιημένον κόσμον· **5**) ρηματ. π. προσποίημα, προσποίησις, προσποιητής, -ητός.

προσπολεμοῦμαι-όομαι ποιῶ τινα ἐχθρόν μου προσέτι, ἀναλαμβάνω πόλεμον κατά τινος πρὸς τούτοις : Θουκ.3,3 Λέσβον προσπολεμώσασθαι· **2**) ἀντὶ προσπολεμῶ βλ.λ. : Δίων Κ 37,20,αὐτ.48,49.

προσπολεμῶ-έω κ. μσν. πολεμῶ πρός τινα, ποιῶ, διεξάγω πόλεμον κατά τινος, μτ. αἰτ. : Ξεν. Ἀν.1,6,6 αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα ὥστε δόξαι τούτῳ τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι· κ. μτ. δοτ. : Αἰσχίν.1,64 ὅτι καὶ προσεπολέμει Ἀριστοφῶντι, Ζώσ.3,5 τοῖς περιοίκοις προσπολεμήσαντες, Ἀγαθ.260,17,αὐτ.266,7 προσπολεμήσας τοῖς πέλας· κ. ἀπολ. : Θουκ.8,96 πάντων δὴ ξυμφορώτατοι προσπολεμῆσαι ἐγένοντο, Πλάτ.Πολ. 332E ἐν τῷ προσπολεμεῖν καὶ ἐν τῷ ξυμμαχεῖν, αὐτ.Μενξ.243A, Ἰσοκρ.4,138 χαλεπὸς ἔσται προσπολεμεῖν, Δημ.24 ὁρῶν φοβερὸν προσπολεμῆσαι.

προσπολῖτεύομαι μέσ. κυβερνῶ ἢ πράττω τὰ τῆς πολιτείας προσέτι : Φάλ.93,2 εἰδεῖσθε πάντως τῶν προσπολιτευομένων (κῶδ.).

πρόσπολος (ὁ) (πέλομαι) ὁ πρός τινι πολούμενος, πρόπολος, ὑπηρέτης, θεράπων, ἀκόλουθος : Ἡρ.2,63 τοὺς προσπόλους τῆς μητρὸς (δ.γρ. ἀντὶ προπόλους), Σοφ.ΟΚ 897 οὔκουν τις . . προσπόλων μολών, Εὐρ.Ὀρ.106· ‖ ὁμ. ὁ ἐν ὑπηρεσίᾳ ἱερεύς, ὑπηρέτης θεοῦ : Αἰσχ.Εὐμ.1024, Σοφ.ΟΚ 1053 προσπόλων Εὐμολπιδᾶν, Εὐρ.Ἰκ.2 οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς, ΑΠ Συμπλ.1,193 Λητοῖ πρόσπολος· ‖ ὁμ. πρόσπολος φόνου ὁ ὑπηρέτης φόνου : Αἰσχ.Ἑπτ.574 Ἐρινύος . κλητῆρα, πρόσπολον φόνου· ‖ ὁμ. ὡς θηλ. θεράπαινα, θεραπαινίς, ἡ ἀκόλουθος, ὑπηρέτρια : Βακχ.14,2 Ἀθάνας πρόσπολος, Λιμέν.46 Βάκχου πρόσπολοι (Βάκχαι)· **2**) ὁμ. ὡς θηλ. ἡ θαλαμηπόλος : Σοφ. ΟΤ 945 ὦ πρόσπολ᾽, οὐχὶ δεσπότῃ τάδ᾽ ὡς τάχος μολοῦσα λέξεις ;, αὐτ.ΟΚ 746.

προσπολῶ-έω εἶμαι πρόσπολός τινος, ὑπηρετῶ, ἐργάζομαι ὡς θεράπων τινός : Εὐρ.Τρῳ.264 τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως, αὐτ.Ἄλκ. 1024 δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις· **2**) τὸ παθ. συνοδεύομαι ὑπὸ πλήθους ὑπηρετῶν : Σοφ.ΟΚ 1098 κόρας . . προσπολουμένας.

προσπόνια (τὰ) δημ. κ. μπροσπόνια αἱ πρῶται ὠδῖνες τοῦ τοκετοῦ.

προσπονοῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. πονῶ, μοχθῶ, κοπιάζω εἴς τι, ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι, ἐργάζομαι εἴς τι : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,81,αὐτ.4,128, Συμ. ἐν Βί.Χρυσ.8,398,18 ἐχόμενον τοῦ γράφειν, καὶ αὐτῷ προσπονούμενον· κ. μτ. δοτ. : Ἀππ.Λιβ.87 προσπονεῖσθαι γεωργίᾳ (εἰς τὴν γεωργίαν).

προσπορεύομαι, δωρ. ποτιπορεύομαι (Ἐπιγρ.) πορεύομαι πρός τινα, προσέρχομαί τινι, προσεγγίζω, πλησιάζω εἴς τινα : Ἀριστλ.ΖΙ 625a,13 ὅταν γὰρ μὴ ἔχωσιν ὁδόν, ᾗ προσπορεύσονται· κ. μτ. δοτ. : Πολύβ.4,3,13, ΚΔ Μᾶρκ.10,35 προσπορεύονται αὐτῷ . . λέγοντες· ὁμ. ἐμπροθ. κ.μτ. ἀπαρφ.: ΠΔ Ἔξ.30,20 ὅταν προσπορεύωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν· **2**) πορεύομαι ζητῶν, ἐπιδιώκω τι, προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω, ἐπιχειρῶ τι : Πολύβ.10,27,8,αὐτ.4,1 προσπορευομένου πρὸς τὴν ἀγορανομίαν (ἐπιδιώκοντος τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀγορανόμου), Πάπ. προσπορεύεσθαι πρὸς ταῦτα καὶ πρὸς τὰ λοιπὰ μαθήματα, αὐτ. προσπορεύεσθαι πρὸς τὰς προσοδικὰς κρίσεις (ἐπὶ συνηγόρων, ἀναλαμβάνω ὑποθέσεις εἰσοδημάτων)· ‖ κ. μτ. γενικ. : Πάπ. προσπορεύεσθαι τῶν μὴ καθηκόντων (ἐπεμβαίνω εἰς πράγματα μὴ ἀφορῶντα εἰς ἐμέ)· ‖ πάπ. ἐπιδιώκω τὴν σύναψιν δανείου· ‖ ἐπιζητῶ τὴν μίσθωσιν, τὴν ἐνοικίασιν πλοίου : Πάπ.· **3**) ἐπὶ ὡρισμένης τινὸς ἡμέρας, ἐγγίζω, ἐπίκειμαι, πλησιάζω : Ἀριστλ.Οἰκ.1353b,1 προσπορευομένης . . τῆς νουμηνίας· **4**) προσκολλῶμαι ὡς ὀπαδός τινος, ἀφοσιοῦμαί τινι, μτ. δοτ. : ΠΔ Σοφ.Σωρ.12,14 τὸν προσπορευόμενον ἀνδρὶ ἁμαρτωλῷ καὶ συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ· ‖ ὁμ. ἐπὶ προσηλύτων : αὐτ.Ἀρ. 1,51 ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσπορευόμενος ἀποθανέτω· **5**) ἐπὶ προσόδων, ἐσοδεύομαι : Ἐπιγρ.

προσπορίζω κ. νεώτ., ἀττ. μέλλ. προσποριῶ, ἀόρ. προσεπόρισα, παθ. ἀόρ. προσεπορίσθην, πορίζω τινί τι προσέτι, παρέχω, προμηθεύω τινί τι πρὸς τούτοις, ἐπὶ πλέον : Ξεν.Ἀπομν.3,6,5, Δημ.48 προσποριεῖ τὰ λοιπὰ αὐτὸ τὸ στράτευμ᾽ ἀπὸ τοῦ πολέμου, Μέν.ἀπ.534,8 αὐτοὶ παρ᾽ αὐτῶν ἕτερα (κακὰ) προσπορίζομεν, Πάπ. ὁ δεῖνα προσπορίζων τῷ ἰδίῳ δεσπότῃ τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐνοχὴν (παρέχω τινὶ τὴν ἀγωγὴν καὶ ἐνοχὴν τῆς συμβάσεως)· κ. παθ. : Αἰν.Τακτ.11,3 (ἀναγν. προπορίζεσθαι), Πάπ. τὰ προσποριζόμενα ἐκ τοῦ λουτροῦ (τὰ εἰσπραττόμενα), · προσεπορίσθη μεγάλα κέρδη· **2**) εἰδ. μαθημ. προσθέτω, τὸ παθ. : Ἀριστλ.Μετ.376a,14, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.47P· **3**) λεξ. τὸ παθ.· Ἡσ. «προσπορισθέν· ἐπινοηθέν», Φώτ. κ. Σουΐδ.«ἐπινοηθέν, προσοδευθέν»· **4**) ρηματ. π. προσπόρισμα, προσπορισμός.

προσπόρισμα-ατος (τὸ) (προσπορίζω) μτγν. τὸ πόρισμα : Δαυΐδ Προλ.160,27.

προσπορισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσπορίζειν βλ.λ.1), ἡ πρόσκτησις.

προσπορπατός-όν (προσπορπῶ) ὁ προσηρμοσμένος διὰ πόρπης, ὁ καρφωμένος : Αἰσχ.Πρ.142 οἵῳ δεσμῷ προσπορπατός.

πρόσπου ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἐπὶ στρογγύλων ἀριθμῶν, σχεδόν, περίπου, πάνω κάτω.

προσπράσσω, ἀττ. προσπράττω εἰσπράττω ἢ ἀπαιτῶ τι προσέτι, μτ. δύο αἰτ. : Ἀριστφ.ἀπ. 286 ἵνα μή με προσπράττωσι γραῦν αἱ φράτορες· κ. παθ. : Πάπ. τὰ ὑπὸ τῶν δεῖνα προσπραχθέντα· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀνδοκ.4, 13 ἕτερα τοσαῦτα προσεπράξατο· **2**) τὸ παθ. εἰσπράττεταί τι διὰ τῆς βίας παρ᾽ ἐμοῦ προσέτι : Δίων Κ 66,8 καὶ προσεπράσσοντο χρήματα (εἰσεπράττοντο, ἀπῃτοῦντο παρ᾽ ἐμοῦ κ. ἄ. χρ.).

προσπρίασθαι ἀόρ. τοῦ προσωνοῦμαι βλ.λ. : Ἐπιγρ. προσπρίασθαί τι παρά τινος.

πρόσπταισις-εως (ἡ) (προσπταίω) μτγν. ἡ πτῶσις, ἡ ὀλίσθησις πρός τι, ἡ πρόσκρουσις : Διον. Ἀλ.Ρωμ.1,79 πρόσπταισις λίθου· **2**) ἡ σύγκρουσις : Ὀλυμπ.Μετ.204,15.

πρόσπταισμα-ατος (τὸ) (προσπταίω) τὸ προσπταίειν, προσκόπτειν, ἡ πρόσκρουσις, τὸ πρόσκομμα, τὸ ὀλίσθημα : Ἀριστλ.ΗΝικ.1138b,3, Φίλ.ἀπ.

58Η, Γαλ.12,286 **ἕλκη ἐκ προσπταισμάτων** |κῶδ. προπταισμάτων|˙ || μτφ. ἐν Ἀγαθρχ.49 **προσπταίσματα τοῦ βίου** |δυστυχίαι|˙ **2**) παρωνυχία, παρωνυχίδα : Θεόφρ.Χαρ.19,3 **ἕλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνημίοις καὶ προσπταίσματα ἐν τοῖς δακτύλοις,** Λουκ.Περεγρ.45 **τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα,** Γαλ.7,136 **πρόσπταισμα δακτύλου.**

προσπταίω κ. νεώτ., ἐπ. **ποτιπταίω** (Κόϊντ.7,81), βλάπτω, πληγώνω τι διὰ προσκρούσεως αὐτοῦ ἐπί τινος : Ἡρ.6,134 **οἱ δὲ αὐτὸν τὸ γόνυ προσπταῖσαι λέγουσι,** Πλούτ.Ἀγησ.3 **προσπταίσας τις τὸν πόδα,** Ἀχιλλ.Τάτ.8,1 **προσπταίειν τὴν χεῖρα**˙ || ἀπολ. προσκρούω, προσκόπτω, ὀλισθαίνω, σκοντάφτω : Ἀριστφ.Πλ.121 **ὅστις τε προσπταίσαντα περινοστεῖν ἐᾷ,** Πλάτ.Πολ.604C **μὴ προσπταίσαντας καθάπερ παῖδας ἐχομένους τοῦ πληγέντος ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν,** Ξεν.Ἑλλ.3,3,3˙ ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἔν τινι, πρός τι) : Θεόφρ.Χαρ.15,8 **καὶ προσπταίσας ἐν τῇ ὁδῷ δεινὸς καταράσασθαι τῷ λίθῳ,** Πλάτ.Ἱππάρχ.17 **καὶ πρὶν ἐξελθεῖν προσέπταισε πρὸς τὸν οὐδόν**˙ κ. μτ. δοτ.: Κόϊντ.7,81 **πόδεσσι ποτιπταίω**˙ || μτ. δοτ. ἀντικειμ. προσκρούω, προσκόπτω ἐπί τινος, σκοντάφτω πάνω σέ κάτι : Δημ.148 **ὥσπερ προβόλοις προσπταίοντας ὑστερίζειν ἐκείνων,** Πορφ.Χριστ.30 **προσπταίειν τῷ νόμῳ**˙ **2**) **ἐπὶ πλοίων,** προσκρούω, συντρίβομαι, ναυαγῶ : Ἡρ.7,22 **ὡς προσπταισάντων τῶν πρώτων περιπλεόντων περὶ τὸν Ἄθων**˙ **3**) γεν. ἐμποδίζομαι, συγκρατοῦμαι, σταματῶ : Ἱππ.Διαίτ.42 **πνεῦμα προσπταῖον ἐν τῇ ἄνω φορῇ**˙ || ὁμ. ἐπὶ τῆς γλώσσης : Ἀριστλ.Πρ.905b,30,αὐτ. Ρητ.1409b,19 **προσπταίειν . . ποιεῖ τὸν ἀκροατήν**˙ **4**) μτφ. δυστυχῶ, ἀποτυγχάνω, ὑφίσταμαι δυστύχημα, συμφοράν, ἀντίθ. εὐτυχῶ : Ἡρ.3,40 **τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν**˙ || εἰδ. ἀποτυγχάνω **ἐν πολέμῳ,** ὑφίσταμαι ἧτταν ἐν πολέμῳ, ἡττῶμαι : Ἡρ.9,107 **προσπταίσας τῇ ναυμαχίῃ,** αὐτ.1,16 **προσπταίσας μεγάλως,** αὐτ.6,45˙ **5**) μτ. δοτ. προσκρούω τινί, συγκρούομαι μετά τινος, παρέχω τινὶ **ἀφορμὴν** ἔριδος, ἔχθρας : Πλούτ.Περ.32 **ὡς δὲ διὰ Φειδίου προσέπταισε τῷ δήμῳ,** αὐτ.Κάτ.Νεώτ.30˙ **6**) ρηματ. π. πρόσπταισμα, πρόσπταισις.

προσπτῆναι ἀόρ. ἀπαρφ. τοῦ προσπέτομαι βλ.λ.

προσπτήσσω, ἐπ. παρακ. μτχ. **ποτιπεπτηυῖαι** ἀντὶ **προσπεπτηκυῖαι,** κλίνω, κύπτω πρός τι, ἔχω κλίσιν πρός τινα διεύθυνσιν, προσνεύω, προσκλίνω πρός τι : Ὀδ.Ν 98 **ἀκταὶ ἀπορρῶγες, λιμένος ποτιπεπτηυῖαι.**

πρόσπτυγμα-ατος (τὸ) (προσπτύσσω) τὸ πρόσωπον ἢ πρᾶγμα ὅπερ ἐναγκαλίζεταί τις, τὸ διὰ τῆς ἀγκάλης περιβαλλόμενον, **ἀ.** ἐναγκάλισμα : Εὐρ. Ὀρ.1049 **ὦ φίλον πρόσπτυγμ' ἐμόν,** αὐτ.Τρῳ.782.

προσπτυγμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. μικρὸν πτύγμα βλ.λ.2) : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.48,34,1.

πρόσπτυξις-εως (ἡ) (προσπτύσσω) μσν. ἡ περίπτυξις, ὁ ἐναγκαλισμός, τὸ ἀγκάλιασμα : Στουδ. Θεόδ.530Β **πρόσπτυξις τιμίου λειψάνου.**

προσπτύσσω κ. μσν., ἐπ. **ποτιπτύσσω** (Ὀρφ. Λιθ.322), περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαί τινα, ἀγκαλιάζω : Εὐρ.Ἠλ.1255, αὐτ.1325 **πρόσπτυξον σῶμα θανόντος,** Ὀρ.Λιθ.322˙ **2**) συνήθ. τὸ μέσ. **προσπτύσσομαι,** ἐπ. **ποτιπτύσσομαι,** (κτ. Σχολ. ἐν Ὀδ.Β 77 προτιπτύσσομαι), μέλλ. **προσπτύξομαι** (Ὀδ.Λ 451), ἀόρ. **προσεπτυξάμην,** κ. ἐπ. **προσπτυξάμην** (Ὀδ.Δ 647), παρακ. **προσέπτυγμαι** (Πίνδ.Ι 2,39), **ἐπὶ** ἱματίου, ἐνδύματος, προσαρμόζομαι στενῶς, σφιγκτῶς πρός τι, προσκολλῶμαι **ἐπί** τινος : Σοφ.Τρ.767 **προσπτύσσεται πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον**˙ || μτ. δοτ. θλίβω, πιέζω τι ἐπί τινος : Ὀππ.Ἁλ.3,151 **ὁρμῇ λαγόνας προσπτύσσεσθαι**˙ **3**) κ. μσν. τὸ μέσ. συνήθ. ἐν ἀναφορ. πρὸς πρόσ. περιπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαί τινα : Ὀδ.Λ 451 **κεῖνος πατέρα προσπτύξεται,** Εὐρ.Βάκχ.1319, αὐτ. Φοίν.1671, Θεόκρ.3,19 **πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον,** Λουκ.Θε.Δ 7,3 **τῆς Ἀφροδίτης . . προσπτυξαμένης αὐτόν,** Στουδ.Θεόδ.Ἑορτ.Ἁγ.Σταυρ.132Β **τὰ χείλη τῶν προσπτυσσομένων**˙ **4**) τὸ παθ. μτ. **δοτ.** συμπτύσσομαι πλησίον τινός, πτήσσω, συμμαζεύομαι, ζαρώνω κοντὰ σὲ κάποιον : Σοφ. Ἀντ.1237 **ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται**˙ **5**) τὸ μέσ. μτφ. μεταχειρίζομαί τινα φιλοφρόνως, ὑποδέχομαι, δεξιοῦμαί τινα φιλικῶς, ἀσπάζομαί τινα θερμῶς, Ἡσ. «προσπτύσσεται˙ προσάγεται. προσέλκεται. προσαγορεύει, ἀσπάζεται» : Ὀδ.Θ 478 **καί μιν προσπτύξομαι**˙ || ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. προσ. κ. πράγμ. ἀποτείνω, ἀπευθύνω φιλικὸν χαιρετισμὸν πρός τινα : αὐτ.Ρ 509 **ὄφρα τί μιν προσπτύξομαι,** Ὕμν.Δήμ.199 **οὐδέ τιν' οὔτ' ἔπεϊ προσπτύσσετο οὔτε τι ἔργῳ**˙ || φρ. **προσπτύσσομαι μύθῳ** δέομαι ἐνθέρμως, ἱκετεύω, παρακαλῶ ἐπιμόνως : Ὀδ.Β 77 **τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ χρήματ' ἀπαιτίζοντες,** αὐτ.Δ 647˙ **5**) μέσ. ἐπιμελοῦμαι τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς θυσιῶν : Πίνδ.Ι 2,39 **θεῶν δαῖτας προσέπτυκτο πάσας** (σχόλ. «πάσας θεῶν πανηγύρεις ἐπιτηδείους προσεδέχετο», αὐτ. «προσήγετο, ἠσπάζετο»)˙ **6**) ρηματ. π. πρόσπτυξις.

πρόσπτυστος-ον (προσπτύω) μτγν. ὁ ἄξιος νὰ προσπτυσθῇ, ὁ κατάπτυστος, ὁ ἀποτρόπαιος, ὁ καταπεφρονημένος, ὁ ἐξευτελισμένος, ὁ σιχαμερός : Πλούτ.Ἠθ.565Β **προγόνοις αὐτοῦ πρόσπτυστον ὄντα καὶ ἀνάξιον.**

προσπτύω, μέλλ. **προσπτύσω** κ. **προσπτύσομαι** (Λουκ.Νεκρ.Δ 20,2), πτύω πρός τινα ἢ ἐπί τινος, ἰδ. εἰς ἔκφρασιν καταφρονήσεως, βδελυγμοῦ, καταπτύω, μτ. δοτ. : Θεόφρ.Χαρ.19,11 **ἀποπτύσαι . . βουλόμενος ὑπὲρ τῆς τραπέζης, προσπτύσαι τῷ οἰνοχόῳ,** Λουκ.Νεκρ.Δ 20,2 **ἀλλὰ προσπτύσομαί γε πάντως ἀνδρογύνῳ γε ὄντι,** Διογ.Λ 2,75 **προσπτύειν τῇ ὄψει** (εἰς τὸ πρόσωπόν τινος)˙ ὁμ. ἐμπροθ. (πρός τι) : Ὑπερείδ.ἀπ 98 **προσπτύειν πρὸς τὸ πρόσωπον**˙ σπαν. μτ. αἰτ. : Πλούτ.Λούκ.18 **κἀκεῖνο μὲν ἀπέρριψε προσπτύσασα,** Λουκ.Συμπ.33 **ἐπιστραφεὶς προσέπτυσε . . τὸν Ζηνόθεμιν**˙ κ. ἀπολ. : Πλούτ.Φωκ.36 **εἷς δὲ καὶ προσέπτυσεν ἐξεναντίας προσελθών**˙ κ. παθ. : Φιλούμ.16,4 **οἱ προσεπτυσμένοι ὑπὸ τῆς πτυάδος**˙ **2**) μτφ. καταφρονῶ, περιφρονῶ, ἀποστρέφομαί τινα τὰ μέγιστα : Ἐπικ.ἀπ.512 **προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν,** αὐτ.181 **προσπτύειν ταῖς ἐκ πολυτελείας ἡδοναῖς,** Βασ.1,421Β **οὐ προσπτύσεις τῷ χρυσῷ,** Γρηγ.Νύσσ.3,123Α˙ **3**) μτβ. ἐκπτύω, ἐκβάλλω τι πτύων : Ἱεροκλ.Στ.13Α **προσπτύειν ἰόν,** Ἀρρ.Ἐπικτ.3,24,71 **τὸ σωμάτιον ὅλον προσπτύσας τινὶ ἀπελθεῖν,** Διογ.Λ 9,59 **τὴν γλῶτταν αὐτῷ προσπτύειν**˙ **4**) ὁμ. μτβ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀπορρίπτω ἐπὶ τῆς ἀκτῆς, ἐκβράζω : Κλήμ.Ἀλ.29 **Ἰσθμοῖ σκύβαλον προσέπτυσεν . . ἡ θάλασσα**˙ **5**) ρηματ.π. πρόσπτυστος.

πρόσπτωσις-εως (ἡ) (προσπίπτω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσπίπτειν, ἡ πτῶσις ἐπί τινος : Ἱππ.Γυν.Φύσ.44˙ || ἡ πρόσκρουσις πρός τι ἢ ἐπί τινος : Θεόφρ.Ἀν.21, Φιλόδ. Μουσ.50Κ **πρόσπτωσις φωνῆς,** Διόδ.Σ 3,44 **κατὰ δὲ τὰς τοῦ ῥοῦ προσπτώσεις,** Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ. 4,16,1 **τὴν ἀκοὴν γίνεσθαι κατὰ πρόσπτωσιν πνεύματος τῷ κοχλιώδει,** Γαλ.8,712, Σωρ.Κατ.3 (κῶδ. πρόπτωσις), Γρηγ.Νύσσ.1,687D **τῇ προσπτώσει τοῦ πνεύματος**˙ **2**) ἡ πίεσις, τὸ σφίξιμο τῶν ἐπιδέσμων : Γαλ.18(1),770.

προσπυνθάνομαι πυνθάνομαί τι προσέτι, ἐρωτῶ ὅπως μάθω ἢ βεβαιωθῶ πρὸς τούτοις, ζητῶ

πληροφορίας περί τινος προσέτι : 'Αριστλ Σοφ. 'Ελεγχ.173b,12, Μάχ.π.'Αθήν.8,349Α πρόσπυνθανομένων δ' ὅτι πολὺν πίνων ἀεὶ οἶνον ἐμεθύσθη, Πολύβ.5,16,3 συντυχὼν δ' αὐτῷ προσεπυνθάνετο τίς ἐτόλμησεν, Πλούτ.'Αλέξ.60 προσπυθομένου δέ, μή τι ἄλλο λέγει, 'Επιγρ., Πάπ.

προσπῦριῶ-ιάω μτγν. πυριῶ τι προσέτι, θερμαίνω τι πρὸς τούτοις : 'Αρχιγ.π.'Αέτ.16,100(90).

προσπῦρῶ-όω μτγν. ἀνάπτω, ἐξάπτω τι ἔτι μᾶλλον· κ. μτφ. παροξύνω, ἐρεθίζω τινὰ ἐπὶ πλέον : ΠΔ Μακκ.4,14,11 δυσμενῶς ἔχοντες τὰ πρὸς τὸν 'Ιούδαν προσεπύρωσαν τὸν Δημήτριον.

προσπωλῶ-έω μτγν. πωλῶ τινί τι προσέτι : 'Ιώσ. ΠΙ 4,4,3 π- ἑαυτοὺς τοῖς 'Ρωμαίοις· κ.παθ.: 'Επιγρ.

προσπωρῶ-όω μτγν. πωρῶ, ἀπολιθῶ τι προσέτι, ὅθ. μτφ. σκληρύνω τι ἔτι μᾶλλον, τὸ παθ. : Γρηγ. Ναζ.2,533Α οἷς προσεπωρώθη τὰ πάθη.

προσραίνω κ. μσν., δωρ. ποτιρραίνω ('Επιγρ.), μέλλ. προσρᾰνῶ (ΠΔ Λευΐτ.4,6), ραίνω, ραντίζω τι προσέτι : 'Αριστφ.'Εκκλ.379 καὶ δῆτα πολὺν ἡ μίλτος .. γέλων παρέσχεν, ἣν προσέρραινον κύκλῳ, Γεωπ.4,10 πρόσρανον ἔλαιον· ‖ ραίνω, ραντίζω ἐπί τινος, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Λυκόφρ.684 ψυχαῖς αἷμα προσράνας· μ. μτ. δοτ. : Στράβ.14,5, 14 εὔλυτον τὸ κοιλίδιον ἔχων προσέρρανε πολὺ τῇ θύρᾳ καὶ τῷ τοίχῳ· ὁμ. μτ. δοτ. κ. γενικ. διαιρετ. : Γαλ.11,418 προσραίνειν τινὶ ὕδατος· κ. ἀπολ. : 'Αριστλ.ΖΙ 620a,14 οἱ δὲ κέπφοι ἁλίσκονται τῷ ἀφρῷ κάπτουσι γὰρ αὐτόν· διὸ προσραίνοντες θηρεύουσιν· κ. παθ. : αὐτ.596a,26 πάντα δὲ μᾶλλον πιαίνει ἅλμῃ προρρανθέντα (μὲ ἅλμην), αὐτ. Θαυμ.835b,35, Πλούτ.'Ηθ.627C προσραίνεσθαι ταῖς φλοξὶ (ἐπὶ τῶν φλογῶν).

πρόσραμμα-ατος (τὸ) (προσράπτω) λεξ. κ. νεώτ. τὸ ἐπί τινος προσερραμμένον, τὸ διὰ ραφῆς προστεθειμένον ἐπί τινός, ἐπίρραμμα, ἐμβάλωμα : Φώτ. ἐν λ. ὀχθοίβους περὶ τὸ στῆθος τοῦ χιτῶνος ἁλουργὲς πρόσραμμα.

προσραντίζω σχόλ. ἀντὶ προσραίνω : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.410.

πρόσραξις-εως (ἡ) (προσράσσω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσράσσειν, ἡ πρόσρηξις, τὸ πάταγμα, τὸ μεθ' ὁρμῆς κτύπημα ἐπί τινος : Φίλ.2,489 τὴν δὲ φθοράν, ἀντικοπαῖς καὶ προσράξεσι τῶν γεγονότων.

προσράπτω κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. παρατ ποτιρράπτεσκον (πιθ.ἐν 'Ερατοσθ.3), ράπτω τι ἐπί τινος, προσαρμόζω τι διὰ ραφῆς ἐπί τινος, ἐπιρράπτω, μπαλώνω : 'Ιππ.'Αρθρ.62 προσράπτειν τι πρός τι, Κ Μανασσ.Χρον.5506 προσράπτειν τὴν ἀλωπεκῆν· ὁμ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. : Σωρ.'Επιδ.92 προσράπτειν τί τινι, Δίων Κ 62,7 τοὺς μαστοὺς .. τοῖς στόμασι προσέρραπτον, Διογ.Λ 6,91· κ. παθ. : 'Ιππ.Καρδ.4, 'Ιώσ.ΑΙ 3,7,5, Πλούτ.'Αγησ.30 τρίβωνας .. προσερραμμένους (μπαλωμένους), Σωρ.'Επιδ.41· ‖ κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.1,447D ἐμαυτὸν προσκολλήσας τε καὶ προσράψας· **2)** ρηματ.π. πρόσραμμα.

προσράσσω μτγν. προσαράττω, προσρήγνυμι, κατασυντρίβω τι ἐπί τινος : Παυσ.8,27,14 τοῦ Μήδων ναυτικοῦ ταῖς Σηπιάσι προσράξας τὰς πολλὰς (ναῦς)· κ. παθ. : Διόδ.Σ 31,45 πέτραις προσραχθέντες, Φίλ.2,123 (δ.γρ.).

προσρέπω μτγν. ρέπω, κλίνω πρός τι, μτ. δοτ.: 'Ιώσ.ΑΙ 18,6,5 τριβομένοις ἀχθηδόνι τῇ ἐπικειμένῃ μείζονα προσρέπειν τὴν δυστυχίαν· κ. ἐμπροθ. (ἐπί τι) : 'Ολυμπ.Μετ.218,27 ἐπὶ τὸ μελάντερον προσρέπειν· **2)** ρηματ.π. πρόσρεψις, προσροπή.

πρόσρεψις-εως (ἡ) 'Ησ. ἄ. προσροπή βλ.λ.

προσρέω κ. μσν., παθ. ἀόρ. προσερρύην, ρέω πρός τι σημεῖον, ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων, συρρέω, συνέρχομαι, συναθροίζομαι : 'Ηρ.1.62 ἄλλοι τε ἐκ τῶν δήμων προσέρρεον· ‖ τρέχω πρός τινα, ἕρπω, πλησιάζω πρός τι· 'Ησ. «(προσρέουσι)· προσέρχονται», αὐτ. «προσρυέντων· προσελθόντων» : Πλούτ.'Ηθ.760Α τῶν οἰκετῶν τινος προσρυέντος ἔξωθεν τῇ τραπέζῃ· ‖ κ. μσν. ὁρμῶ πρός τινα, μτ. δοτ. : Πλούτ.Βροῦτ.16 ἐκβάντι δ' αὐτῷ τοῦ φορείου προσρυεὶς Ποπίλιος .. διελέγετο, Λουκ.'Ερωτ.8 εὐθὺ γάρ μοι δύο .. προσερρύησαν .. πᾶσαν ἱστορίαν ἀφηγούμενοι, Φιλόστρ.Σοφ.2,30, Μαλάλ.1 414,21 προσερρύη τῷ βασιλεῖ Περσῶν· **2)** τὸ μέσ. ἐν 'Ιππ.'Επικ.42 ὅταν γυνὴ κύουσα προσρέηται (ἔχῃ ρύσιν)· **3)** ρηματ.π. πρόσρυσις.

προσρήγνῦμι μτγν. κ. μσν., μέλλ. προσρήξω, προσαράσσω τινί τι, κρούω τι πρός τι, κτυπῶ ἢ ρίπτω τι κατά τινος κατασυντρίβων αὐτό : 'Ιώσ. ΑΙ 9,4,6 παιδία ἀπολεῖς προσρηγνὺς πέτραις· ‖ ὁμ. μτφ. : Κλήμ.'Αλ.130 τὸ παιδίον ὥσπερ σκάφος εἰς θηριώδη καὶ ἀσελγῆ προσρῆξαι δίαιταν· **2)** ἀμτβ. ἐπὶ ποταμοῦ, προσκρούω, κτυπῶ μεθ' ὁρμῆς ἐπί τινος : ΚΔ Λουκ.6,48 πλημμύρας δὲ γενομένης προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Εὐστ. 131,8· **3)** διαρρηγνύω : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,2 προσρηγνύναι τὰς φλέβας· **4)** ρηματ.π. πρόσρηξις.

πρόσρημα-ατος (τὸ) (προσερῶ) τὸ δι' οὗ προσαγορεύει τίς τινα, προσφώνημα, χαιρετισμός, προσηγορία : Πλάτ.Χαρμ.164Ε οὐκ ὀρθοῦ ὄντος τοῦ προσρήματος, τοῦ χαίρειν, Δίων Χρ.67,3 τὸ Δελφικὸν πρόσρημα (ἐνν. τὸ γνῶθι σεαυτόν), Δίων Κ 69,18 ἑωθινὸν πρόσρημα τὸ «χαῖρε»· **2)** τὸ δι' οὗ τις προσαγορεύεται, ὀνομασία, ὄνομα, ἐπίκλησις : Πλάτ.Φαῖδρ.2,38Β, αὐτ.Νόμ.960C τὰ τῶν Μοιρῶν προσρήματα, Δημ.630.

πρόσρηξις-εως (ἡ) (προσρήγνυμι, μτγν. ἡ μεθ' ὁρμῆς πρόσκρουσις, τὸ κτύπημα καὶ τὸ σπάσιμον πράγματός τινος : Σύμμ.ΠΔ Βασ.2,5,24, Σχόλ.D 'Ιλ.Α 34 τύπτεσθαι τῇ προσρήξει τῶν κυμάτων.

πρόσρησις-εως (ἡ) (προσερῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσαγορεύω, προσαγόρευσις, προσφώνησις, χαιρετισμός : Εὐρ.ΙΑ 34), αὐτ.'Ελ. 1166 ἐπ' ἐξόδοισι .. ἔθαψα .. σ' ἕνεκ' ἐμῆς προσρήσεως (διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ σὲ προσαγορεύσω), Πλάτ.Χαρμ.164D πρόσρησις οὖσα τοῦ θεοῦ τῶν εἰσιόντων ἀντὶ τοῦ χαῖρε, αὐτ.Νόμ.777Ε οἰκέτου πρόσρησιν, Καισάρ.Δοπ.3,184 τὰς ἐξιτηρίους προσφωνοῦντα προσρήσεις,-τὰς προσρήσεις μου εἰς τοὺς γονεῖς σου· ‖ ἀντικείμενον προσαγορεύσεως, τὸ ὅπερ προσαγορεύει τις πρόσωπον ἢ πρᾶγμα : Πλάτ.Κωμ.183 ὁ σὸς δὲ τύμβος .., τοῖς ἐμπόροις πρόσρησις ἔσται πανταχοῦ, 'Ιω.Χρυσ. 1,727C προσρήσεως δεῖ κοινωνεῖν τούτοις, καὶ λόγου μεταδιδόναι· **2)** συμβουλή, παραίνεσις, σύστασις : Γαλ.12,2· **3)** ὀνομασία, ὄνομα : Πλάτ Πολιτ.258Α τοῦ δ' ἡμῖν ἡ κλῆσις ὁμώνυμος οὖσα καὶ ἡ πρόσρησις· ‖ ὁρισμός : αὐτ.306Ε μιᾷ χρώμενοι προσρήσει τῇ τῆς ἀνδρείας· κ. μτ. γενικ. : 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.4,425Μ· **4)** ἐν τῇ λογικῇ π.'Αριστλ.Α Πρ.25a,3 καθ' ἑκάστην πρόσρησιν (κατὰ τὸν τρόπον τὸν προστιθέμενον ἑκάστοτε).

προσρήσσω μτγν. ἀντὶ προσρήγνυμι βλ.λ.2), τὸ παθ. : Μᾶρκ.Αὐρ.4,49 ἄκρᾳ, ᾗ διηνεκῶς τὰ κύματα προσρήσσεται, ΕΜ 703,18 ρηγνύμενον, προσρησσόμενον, φθειρόμενον τὸ κῦμα.

προσρητός-ή-όν (προσερῶ) μτγν. ἐπὶ χρόνου, ὁ καθ' ὃν γίνονται αἱ προσρήσεις, οἱ προσαγορεύσεις, οἱ χαιρετισμοί· Πολυδ.5,137 «καὶ ἡ μὲν ἡμέρα ἐν ᾗ ἀσπασμὸς προσρητή» (δ.γρ.).

προσρῑγῶ-όω ριγῶ προσέτι : 'Ιππ.'Επιδ.7,107 προσερρίγωσε πόδας.

πρόσριζος-ον ὁ παρά, ὁ εἰς τὴν ρίζαν : 'Αριστλ. ΖΙ 616a,2 τὴν δὲ νεοττίαν ποιεῖται μὲν ἐκ τοῦ συμφύτου πρόσριζον (δ.γρ. πρόρρ-), 'Αρρ.ἀπ.ΙΙ.

προσριζόφυλλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων **τὰ** φύλλα ἐπὶ τῆς ρίζης, ἄμισχα : Θεόφρ.Φl 6,6,2.

προσριζῶ-όω κάμνω τι νὰ ριζώσῃ, φυτεύω στερεῶς, κ. μτφ. στερεῶ τι ὡς διὰ ρίζης : Φlλ.1,207 **τὰς βάσεις γῇ προσριζοῦν,** αὐτ.334 **τὰ ἀμείνω τῷ ἡγεμονικῷ προσριζοῦν**· κ. παθ. : 'Αρρ.'Επικτ.3, 24,8 **μένωμεν ὡς τὰ φυτὰ προσερριζωμένοι,** Γαλ. 19,181 **κἂν ἔτι ταῖς μήτραις ᾖ προσερριζωμένα**· κ. μτ. δοτ. : Μένων 6,19.

προσρίπτω μτγν. κ. μσν. ρίπτω τι πρός τι ἢ ἐπί τινος : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.24 **ἐπιστόλιον . . προσρῖψαί τε τῷ Καίσαρι,** 'Αθήν.3,114λ **ὡς κυνιδίοις ἄρτων ἢ ὀστέων προσρίψῃ,** Σχόλ.'Ιλ.Α 245 **προσέρριψε τῇ γῇ τὸ σκῆπτρον διὰ τὴν ὀργήν,** Πάπ.· κ. παθ. : Πλούτ.Κράσσ.27 **ἡ προσριφεῖσα . . τῷ Κοπωνίῳ φωνή,** αὐτ.Πομπ.74 **προσερριμμένον ἐνὶ σκάφει**· || τὸ μέσ. ρίπτω ἐμαυτόν που, ρίπτομαι, ὁρμῶ εἴς τι, ἐπί τινος : Πάπ. **τὰ μοσχάρια προσερρίφθαι τῷ κυάμῳ** [ρίχθηκαν στὰ κουκκιά]· **2)** μτφ. ρίπτω τινά που περιφρονητικῶς : Πλούτ. ΤΓράκχ.7 **στρατηγοὺς . . τοῖς πολεμίοις γυμνοὺς προσέρριψαν,** αὐτ.'Αλέξ.71 **ἀσθενεῖς . . προσριπτεῖν ταῖς πατρίσι καὶ τοῖς γονεῦσιν**· **3)** ἐπιρρίπτω, προσάπτω τινί τι : Πολύβ.18,14,1 **ὄνειδος τοῖς ἐπιφανεστάτοις . . προσέρριψε** [δ.γρ. ἀντὶ προσέτριψε]· **4)** ρίπτω που παρατήρησιν τινα ἢ ἐπιχείρημά τι : 'Ιάμβλ.Μυστ.3,18· τὸ παθ. ρίπτομαί που τυχαίως, ἐπὶ παρατηρήσεων : Γαλ.15,10· || τὸ παθ. **τὰ προσερρειμένα** (sic), ἀντίθ. **τὰ ὁμολογούμενα** : Φιλόδ.Ρητ.2,94S· || ὁμ. τὸ παθ. προστίθεμαι : Δαμάσκ.'Αρχ.290 **τὰ ἄλλα σαφηνείας ἕνεκα προσέρριπται**· **5)** ρίπτω πρός τινα λόγον ἢ φράσιν, ἀποκρίνομαί τινι : Λουκ.Εὐν.9 **ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸ ἀγένειον μάλιστα ἐσκώφθη, χαριέντως τοῦτο . . προσέρριψεν.**

προσριπτῶ-έω μτγν. ἀντὶ προσρίπτω βλ.λ.1) : Πλούτ.Λούκ.35 **οἱ δ' ἀπετρίβοντο τὰς δεξιώσεις καὶ κενὰ προσερρίπτουν βαλάντια**· || 'Ησ. κ. παθ. «προσριπτούμενον· τοῖς κύμασι περικρουόμενον, κυματιζόμενον».

προσροπή (ἡ) [προσρέπω] 'Ησ. ἅ. πρόσρεψις, ἡ πρός τι κλίσις, πρόσκλισις.

προσρόφησις-εως (ἡ) νεώτ. φυσ. κ. χημ. ἡ ἐπιφανειακὴ συμπύκνωσις σώματός τινος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἑτέρου ἢ ἐπὶ τῆς ὁρικῆς ἐπιφανείας δύο διαφόρων καταστάσεων τῆς ὕλης.

προσρυθμίζω μτγν. ρυθμίζω τι πρός τι, προσαρμόζω : Γαλ.15,415 **προσρυθμίζειν τὴν κρᾶσιν.**

προσρύομαι μτγν. καταφεύγω πρὸς ἀσφάλειαν, διασῴζομαί που : Φιλόστρ.Σοφ.2,622.

πρόσρυσις-εως (ἡ) (προσρέω) μσν. ἡ πρός τι ρύσις, ρεῦσις, ροή : Παχυμ.ΓΜιχ.Παλ.322C **τῆς συχνῆς ἐκ τοῦ ποτομοῦ καὶ αὖθις εἰς τὰ κενὰ προσρύσεως.**

προσσαίνω κ. μσν. κυρ. ἐπὶ κυνός, σαίνω πρός τινα, σείω τὴν οὐράν μου πρός τινα : Σοφ.ἀπ.1082, Φιλ.2,422 **προσσαίνειν ταῖς κέρκοις,** 'Αρρ.Κυν.7,2· **2)** συνήθ.μτφ. κολακεύω, φέρομαι κολακευτικῶς, θωπεύω, χαϊδεύω τινά : Αἰσχ.'Αγ.1665 **οὐκ ἂν 'Αργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσσαίνειν κακόν,** Νικήτ. Δαυὶδ Γρηγ.Ναζ.67,10(Dronk.) **θηρίῳ προσσαίνοντι μὲν κολακικῶς, δάκνοντι δ' ἐνίοτε πικρῶς**· κ.μτ. δοτ. : 'Αθήν.3,99E **προσσαίνειν τοῖς συνδείπνοις**· **3)** ἐπὶ πραγμ., τέρπω, εὐφραίνω, εὐχαριστῶ: Αἰσχ. Πρ.835 **τῶνδε προσσαίνει σέ τι;,** Εὐρ.'Ιππ.863.

προσσαίρω σαίρω πρός τινα ὡς κύων· || κ. μτφ. μειδιῶ πρός τινα μὲ διεσταλμένα τὰ χείλη, γελῶ πρός τινα εἰρωνικῶς, χαιρεκάκως : Φερεκρ. 131,2 **μελιλώτινον λαλῶν καὶ ρόδα προσσεσηρώς,** Λυκόφρ.880 **θρυλιγμάτων δέρτροισι προσσεσηρότας** (ἐπὶ ναυαγῶν ναυτῶν), Μάρκ.Αὐρ.1,15 **τὸ . . κατηφές, ἢ προσσεσηρό;** [δ. γρ. προσε-].

προσσαλπιστός-όν ὁ καθ' ὃν ἠχεῖ ἡ σάλπιγξ· πρβλ. προσαλπιστός.

προσσέβω σέβομαι, τιμῶ τινα προσέτι ἢ ἔτι πλέον : Αἰσχ.'Επτ.1023 **μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν.**

προσσεύω μτγν., παρακ. παθ. μτχ. **προσεσσούμενος,** ἐφορμῶν, σπεύδων πρός . . : Κόϊντ.8,166.

προσσημαίνω σημαίνω, δηλῶ, δεικνύω τι προσέτι : 'Αριστλ.Ποιητ.1457a,17 **τὸ δὲ βαδίζει ἢ βεβάδικεν προσσημαίνει τὸ μὲν τὸν παρόντα χρόνον τὸ δὲ τὸν παρεληλυθότα,** αὐτ.Ρητ.1374a,13, αὐτ. 'Ερμ.16b,6· **2)** ρηματ. π. προσσημαντικός.

προσσημαντικός-ή-όν ὁ σημαίνων καὶ ἕτερόν τι προσέτι : γραμμ ἐν Θηα.Στεφ. **ρῆμα ἐστι μέρος λόγου χρόνων διαφόρων προσσημαντικόν.**

προσσημειῶ-όω καυτηριάζω, στιγματίζω προσθέτως : 'Επιγρ. **προσσημειοῦν ἐπὶ ποδός**· **2)** τὸ μέσ. γλωσσ. σχολιάζω.

προσσιελίζω μτγν. πτύω ἐπί τινος, προσπτύω : ΠΔ Λευϊτ.15,8 **ἐὰν δὲ προσσιελίσῃ ὁ γονορρυὴς ἐπὶ τὸν καθαρόν.**

προσσίτια (τὰ) 'Ησ. γλῶσσ. τοῦ ποτιδόρπια.

προσσιτῶ-έω μτγν. σιτίζω, τρέφω τινὰ προσέτι, τὸ παθ. : Φιλούμ.π.'Ορειβ.45,29,10.

προσσκελεύω ἐν τῷ παθ. ἔχω ἀποξέσει τοὺς ὀδόντας μου : 'Ιππ.'Επιδ.6,6,13.

προσσκάπτω 'Επιγρ.,δωρ. μέλλ. **ποτισκαφεῖ,** περισκάπτω τι, σκάπτων συσσωρεύω πέριξ τινὸς χῶμα : 'Ηρακλεωτ.Πίν.1,173 **δένδρεα ποτισκαφεῖ**· **2)** ρηματ.π. πρόσσκαφις.

πρόσσκαφις-εως (ἡ) (προσσκάπτω), δωρ. **ποτίσκαφις** ἡ σκάφις καὶ συσσώρευσις χώματας πέριξ τινός : 'Ηρακλεωτ.Πίν.245.

προσσκέλλω λεξ. ξηραίνω, καταξηραίνω τι ἐπί τινος· || μτφ. ἀμτβ. παρακ. **προσέσκληκα** παραμένω σταθερὸς παρά τινι, ἐμμένω σταθερῶς : ΕΜ 384,54, Φώτ., Σουΐδ. ἐν λ. ἐσκληκότα.

προσσκηνῶ μτγν. εἰμὶ ὅμορας, συνορεύω : Κστ.'Αστρλ.Κ 7,140 **ἐν Αἰθιοπίᾳ καὶ τοῖς προσσκηνοῦσιν αὐτὴν τόποις** (πιθ. ἀντὶ προσκυνοῦσιν).

προσσκοπῶ-έω σκοπῶ, παρατηρῶ, ἐξετάζω τι προσέτι : Στράβ.8,3,3 **καὶ τὰ τοῦ ποιητοῦ παρατιθέντας ἐφ' ὅσον προσήκει προσσκοπεῖν.**

προσσκώπτω σκώπτω τινὰ ἐπιπροσθέτως : 'Ιώσ. ΑΙ 6,9,4· || ὁμ. τὸ παθ. : Διογ.Λ 2,120.

πρόσσοθεν ἐπίρρ. ἐπ. ἀντὶ πρόσθεν, πρὸς τὰ ἐμπρός : 'Αρίσταρχ.Σχόλ.'Ιλ.Ψ 533· **2)** κατ'ἄλλους ἀντὶ πρόσωθεν, πόρρωθεν, μακρόθεν : 'Ιλ.Ψ 533 **ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.**

προσσοτέρω ἐπίρρ. ποι. ἀντὶ προσωτέρω.

προσσπαίρω σπαίρω, σπαρταρῶ πρός τι, ἐκ σφοδρᾶς ἐπιθυμίας κινοῦμαι πρός τι, λαχταρῶ κάτι τι : Πλούτ.'Οθ.2 **ἀκαθάρτους ἐγκυλινδήσεις, αἷς ἔτι προσέσπαιρε** (τὰς ὁποίας ἐλαχταροῦσεν ἡ ἀκολασία του).

προσσπαστικός-ή-όν ὁ προσελκτικός, ὁ ἕλκων, ὁ σύρων τι, ὁ ἔχων δύναμιν ἑλκυστικήν : Ψ'Αριστλ. ΖΙ 10,2 «προσσπαστικαὶ οὖσαι σημαίνουσι καλῶς ἔχειν πρὸς τὸ συλλαβεῖν».

προσσπένδω ἐπὶ πλέον προσφέρω τινὶ σπονδήν : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,72,15 **προσέσπενδον οἶνον κατὰ τῶν ἁγιαζομένων.**

προσσπεύδω σπεύδω πρός τι, βιάζομαι ἵνα ἐπιτύχω τι προσέτι : Τέλ.43H [π.Στοβ.'Ανθολ.524,35] **ἕτερον** (δοῦλον) **προσσπεύδει κτήσασθαι.**

προσσπουδάζω ἐπιμελῶς σπουδάζω, ἀσχολοῦμαι εἴς τι : Φιλόστρ.'Απολλ.6,3 **προσσπουδάζειν τοῖς βιβλίοις.**

προσσπῶμαι-άομαι συστέλλομαι, σύρομαι, ἕλκομαι : 'Αριστλ.Φυσιογν.807b,1 **γαστροκνημίαι κάτω προσεσπασμέναι**· || 'Ησ. **ἀπεσφακέλισεν . . ἀντὶ τοῦ προσεσπάσθη.**

προσστάζω, δωρ. ποτιστάζω στάζω πρό. τι, ἐπισταλάζω τι προσέτι' κ. ἐν μτφ. : Πίνδ.Ο 6,76, αὐτ.Π 4,137 πραῢν μαλθακᾷ φωνᾷ ποτιστάζων δαρον βάλλετο κρηπῖδα σαφῶν ἐπέων (σχόλ. «μαλθακῇ δὲ καὶ οὐ τραχείᾳ φωνῇ ἀπὸ τοῦ στόματος λόγον στάζων κατεβάλλετο βάσιν καὶ ἀρχὴν τῶν σοφῶν λόγων»).

πρόσσταλσις (ἡ) συστολή : Παῦλ.Αἰγ.1,97 τῆς γαστρὸς πρόσσταλσις.

προσσταλτικός-ή-όν συσταλτικός : Ἀέτ.12,49 προσσταλτικὰ τῶν ὄγκων φάρμακα.

προσστασιάζω κ. παθ. -άζομαι ὑποκινῶ κ. ἄλλαν πρὸς στάσιν' κ. τὸ παθ. ὑποκινοῦμαι εἰς στάσιν : Δίων Κ 38,37, αὐτ.44,10 ὡς ὑπ' αὐτῶν ἐκείνων πρόσστασιαζόμενος.

πρόσστασις προσκόλλησις : Ἱππ. Τοπ.Ἄνθρ.13 (κῶδ. πρόστασις)' 2) εἶδ. κτ. πληθ. προσστάσεις τὰ εἰς τὴν γλῶσσαν προσκολλώμενα, ἐπιστρωνύμενα : Ἱππ.Ἐπιδ.6,5,10 (κῶδ. προστάσεις)' 3) δωρ. ποίστασις, ποτίστασις βλ.λ.

προσστάτης ἐσφ. ἀντὶ προστάτης : Ἐπιγρ.

προσσταυρῶ-όω κατασκευάζω πρό τινος σταύρωμα βλ.λ.), μτ. αἰτ. : Θουκ.4,9 καὶ τὰς τριήρεις .. ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τείχισμα προσεσταύρωσε, Ἀππ.Ἐμφ.Πόλ.5,33 τὰς τάφρους προσσταυροῦν.

προσστείχω ἔρχομαι, πορεύομαι πρός τι : Ὀδ. Υ 73 εὖτ' Ἀφροδίτη δῖα προσέστιχε μακρὸν Ὄλυμπον, Σοφ.ΟΚ 30 δεῦρο προσστείχοντα κἀξορμώμενον, αὐτ.ΟΤ 79. (κῶδ. Σοφ. κ. προστ.).

προσστέλλω φέρω πλησίον τινός, προσαρμόζω, συμμαζεύω : Λουκ.Ἐρωτ.6 τὸν ἱστὸν ἐκ τῶν μεσοκοίλων ἀπάραντες καρχησίῳ τὸ κέρας προσεστείλαμεν, Δίων Κ 40,23 ταῖς τῶν προστατῶν ἀσπίσι τὰς γυμνώσεις σφῶν προσστέλλειν' 2) τὸ μέσ. ἐπὶ προσ., ἔρχομαι πλησίον, προσωθοῦμαι, συμμαζεύομαι μὲ ἄλλους κάπου : Πλούτ. Σύλλ.19 προσεστέλλετο τοῖς ὀρεινοῖς (προσερείδετο εἰς τὰ ὄρη, ἐνν. ὁ στρατηγός)' 3) συστέλλω, συμμαζεύω : Ἀριστλ.ΖΙ 713a,22 προσστέλλω τοὺς μηρούς, Φιλάγρ.π.Ἀέτ.12,49 προσστείλας τὰ ἄρθρα (συστείλας τὰ οἰδήματα τῶν ἁρμῶν)' 4) τὸ παθ. συστέλλομαι, προσκολλῶμαι, συμμαζεύομαι : Γαλ.(8)2),599 προσστέλλεται τῷ χρωτὶ τὸ δέρμα, Πολυδ.2,30, Γαλ.π.Γλαῦκ.2,10,379 προσέσταλτο ὁ σκιρρώδης ὄγκος' ‖ ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ.προσεσταλμένος-η-ον συνεσφιγμένος, συνεσταλμένος, συμμαζωμένος : Ἱππ.Προγν.7, Ξεν. Κυν.4,1 ἰσχία ἔνδοθεν προσεσταλμένα (συνεσταλμένα, συνεσφιγμένα), Ἀριστλ.Φυσιογν.807a,34 κοιλία πλατεῖα καὶ προσεσταλμένη, αὐτ.ΖΙ 630a,25 ἡ (τοῦ βονάσου) θρὶξ τῆς τοῦ ἵππου . . προσεσταλμένη μᾶλλον (περισσότερον προσκεκολλημένη πρὸς τὸ δέρμα), Λουκ.Ἐρωτ.14 αἱ σάρκες αὐτοῖς ὀστέοις προσεσταλμέναι, Γαλ.8,451 αἰδοῖον προσεσταλμένον, αὐτ.8,452, Διοσκ.4,88 φύλλα προσεσταλμένα ἐπ' ἄλληλα, Γεωπον.16,1,9 ὦτα προσεσταλμένα' 5) μτφ. ἁπλοῦς, ἀνεπιτήδευτος, συνεσταλμένος, μετριόφρων : Πλάτ.Γοργ.511D ἐπιστήμη προσεσταλμένη καὶ κοσμία.

προσστερνίζομαι μέσ. προσπτύσσομαι, ἐναγκαλίζομαι, σφίγγω εἰς τὸ στῆθός μου' Ἡσ. «προσστερνισάμενος, προσπτυξάμενος» : Ἰώσ.ΑΙ 2,9,7, Σωρ.1,106, Λόγγ.4,23.

προσστηρίζομαι μσν. στηρίζομαι πρός τι, ἐπερείδομαι : ΑΒΒ Αἰγ.3,269,39 τοὺς ἀγκῶνας τῇ γῇ προσεστηριγμένους.

προσστοχάζομαι εἰκάζω, ἐπινοῶ, στοχάζομαί τι προσέτι : Δημήτρ.256 τὰ ἄλλα προσστοχαζόμεθα τὰ ὅμοια.

προσστρατοπεδεύω στρατοπεδεύω πλησίον τινός : Πολύβ.1,42,8 προσστρατοπεδεύω τῇ πόλει, Διοδ.Σ 14,17 τῇ Πύλῳ προσστρατοπεδεύσας.

προσστρώννυμι τοποθετῶ πρόσθετον στρῶμα θεμελίων : Ἐπιγρ. [τόπον] πώροις προσστρώννυμι.

προσσυγχρίω ἐπιχρίω τινὰ προσέτι : Ἀλέξ. Τραλλ.Πυρ.7 προσσυγχρίσεις αὐτὸν ἐλαίῳ.

προσσυγχωρῶ-έω πάπ. συμφωνῶ καὶ ἐγώ.

προσσυκοφαντῶ-έω συκοφαντῶ προσέτι : Δημ. 280,2 τοὺς ἠδικημένους προσσυκοφαντοῦσι.

προσσυλλαμβάνω προσθέτω, συνάπτω πρός τι : Πορφ.Τετράβ.192' 2) τὸ μέσ. προσσυλλαμβάνομαι ἐπιλαμβάνομαί τινος προσέτι, συμβάλλω, συντελῶ εἴς τι προσέτι : Θουκ.3,36 καὶ προσξυνελάβετο οὐκ ἐλάχιστον τῆς ὁρμῆς αἱ Πελοποννησίων νῆες (δ.γρ. προσξυνεβάλετο)' ‖ μέσ. συμβάλλω εἰς τὴν βεβαίωσίν τινος : Δίων Κ 43,47 προσσυνελάβετο τοῦ λόγου τούτου.

προσσυλῶ-άω πάπ. κλέπτω ἢ ἀφαιρῶ τι προσέτι.

προσσυμβάλλομαι μέσ. ἀπολ. συμβάλλω, συντελῶ καὶ ἐγὼ προσέτι ἢ συγχρόνως : Ἱππ.Ἀγμ.27 προσξυμβάλλεται ἐνίοισι σὺν τῇ νούσῳ καὶ τὰ σχήματα' ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (πρός τι) : Ἱππ.Ἄρθρ.30 προσσυμβάλλεται μέντοι καὶ τάδε πρὸς τὸ ἐκπίπτειν.

προσσυμβιῶ ἐσφ.γρ. ἐν Φίλ.ἀπ.51Η.

προσσυμπάθεια (ἡ) μτγν. ἡ πρός τινα συμπάθεια : Ὠριγ.3,320Α.

προσσυμπλέκω μτγν., παθ. -έκομαι, μέλλ. β' -ακήσομαι, συμπλέκω, περιπλέκω τι προσέτι' ‖ παθ. συμπλέκομαι, περιπλέκομαι προσέτι : Θεοδοτ.ΜΔΔαν.11,10.

προσσυνάγω Ἐπιγρ. ἐπιπροσθέτως συνάγω.

προσσυναποβάλλω πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀποβάλλω : Φίλ.2,284 προσσυναποβάλλειν τὰ ὄντα.

προσσυνάπτω συνάπτω τι, προσαρτῶ προσέτι : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,46 προσσυνάψαντες τῷ ἐνεστῶτι τοῦ παρῳχημένου (χρόνου), Ἀθήν.5,180C προσσυνῆψαν τοιούτους τινὰς στίχους.

προσσυνεδρεύω συνεδρεύω παρά τινι, παρακάθημαι μετά τινος ἐν συνεδρίῳ : Διόδ.Σ 11,34 (δ.γρ. προσυνεδρεύω).

προσσυνεργῶ-έω μτγν. ἐργάζομαι ἐπίσης μετά τινος : Ροῦφ.Νεφρ.Κυστ.13,5.

προσσυνθερμαίνω θερμαίνω ἐπὶ πλέον, προσέτι, ἐν. χρ. τὸ παθ. : Ἱππ.Νοῦσ.4,51 προσξυνθερμαίνει τὸ ἄλλο σῶμα' ‖ ὁμ. τὸ παθ. : Ἱππ. Νοῦσ.4,46 ἡ κοιλίη προσσυνθερμαίνεται.

προσσυνίημι ἐννοῶ τι προσέτι : Ἱππ.Διαίτ.52 προσξυνιέναι δὲ χρὴ τάδε, αὐτ.Ἀγμ.8, Ἀρετ. Χρον.Παθ.1,9 προσξυνιέναι τούτοισι καὶ τὴν ἕξιν . . καὶ τὰ χωρία.

προσσυνίστημι συνιστῶ τινα προσέτι : Δημ.1411,5 προσσυνέστησεν ἡ ἡμετέρα καλοκαγαθία.

προσσυνοικίζω πρὸς τοῖς ἄλλοις κατοικίζω τινὰ μετά τινος' ‖ εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς θυγατέρα, προσέτι δίδω τινὶ εἰς γάμον : Δίων Κ 60,5 ἐκεῖνο αὐτῷ τὸ πρόσρημα ἀπέδωκε καὶ τὴν θυγατέρα προσσυνῴκισε' 2) τὸ παθ. μτφ. ἐπὶ ψυχῆς, μετ' ἄλλης ἢ ἄλλων ψυχῶν διαμένω, εὑρίσκομαί που, συνδιάγω : Μᾶρκ.Αὐρ.4,21 χώραν ταῖς προσσυνοικιζομέναις (ψυχαῖς) παρέχουσιν.

προσσυνοικῶ-έω συνοικῶ καὶ ἐγὼ μετά τινος ἔν τινι τόπῳ, ἑνοῦμαι μετ' ἄλλων ἐν συνοικισμῷ : Θουκ.6,2 προσξυνῴκησαν δὲ αὐτοῖς καὶ Φωκέων τινὲς τῶν ἀπὸ Τροίας.

προσσυντελῶ-έω πάπ. φέρω εἰς πέρας προσέτι.

προσσυντίθεμαι μέσ. συντίθεμαι, συμφωνῶ προσέτι μετά τινος : Δίων Κ 46,56 προσσυνέθεντο τῶν ἐχθρῶν σφαγὰς ποιήσασθαι.

προσσυρίζω συρίττω καὶ ἐγὼ προσέτι : Πολύβ. 8,29,5 (δ.γρ. προσυρίζω).

προσσύρω σύρω πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ πρὸς ἐμαυτόν τι : Γαλ.6,155 καὶ προσσύρουσι καὶ διασχίζουσιν ἐπὶ πλεῖστον τὰ σκέλη' ‖ τὸ μέσ. σύ-

ρομαι πρός τινα κατεύθυνσιν: Βασ.2,65D **ἐλεεινὸς τῇ γῇ προσεσύρετο.**

πρόσσφαγμα-ατος (τό) πρόσθετον σφάγιον θυσίας, δ.γρ. πρόσφαγμα βλ.λ.

προσσφάζω σφάζω τινὰ ἤ τι ἐπί τινος ἢ πρός τινι: Πλούτ.Βροῦτ.28 **Ὀρτήσιον λαβὼν τῷ μνήματι τοῦ ἀδελφοῦ προσέσφαξε.**

προσσφετερίζομαι μσν. ἀποθ. μέσ. σφετερίζομαι, καταλαμβάνω τι προσέτι: Παχυμ.Γ 89Β **πολλὰ τῆς νέας Ἠπείρου προσεσφετερίσατο.**

προσσφίγγω σφίγγω ἰσχυρῶς, στενότερον: Γαλ. 18(1),350 **οἱ προσσφίγγοντες τὸ ἄρθρον μύες**· κ. παθ.: Ἀρρ.Τακτ.34,7.

προσσφραγίζω Ἐπιγρ. δωρ., μτχ. παθ. παρακ. ποτεσφραγισμέναν, σφραγίζω καλῶς.

προσσχεδιάζω σχεδιάζω, προστίθημι ἐπὶ πλέον: Ἰώσ.Π 3,9,5 **προσεσχεδιάζετο τοῖς πεπραγμένοις καὶ τὰ μὴ γενόμενα.**

προσσχηματισμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. ὀρθὴ γρ. τοῦ προσχηματισμὸς βλ.λ.

πρόσσω ποι. τ. τοῦ πρόσω βλ.λ.

προσσωματοποιῶ-έω μσν. μεταβάλλω τι προσέτι εἰς σῶμα, σωματοποιῶ καὶ ἕτερόν τι προσέτι· ὅθ. μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, μεταβάλλω αὐτὴν εἰς ὕλην: Θεοφύλ.Βουλγ.1,371D **ὁ ἁμαρτωλὸς κατασαρκώσας τὴν ψυχὴν καὶ προσσωματοποιήσας αὐτήν.**

προσσώρευσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐπὶ πλέον σώρευσις· εἰδ. μαθ. ἡ ἀθροιστικὴ παράστασις ἢ τὸ ἄθροισμα ἀριθμῶν ὧν ὁ ἑκάστοτε ἑπόμενος εἶναι μείζων τοῦ προηγουμένου κατὰ μίαν μονάδα, οἷον 1, 2, 3, 4 . . . : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,8.

προσσωρεύω μτγν. κ. μσν. συσσωρεύω τι πρός τι: Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.16 **προσσωρεύουσι τοῖς ἑρμαῖς τοὺς λίθους,** Λουκ.Ἀνάχ.25, Γεωπον. 11,7,2 **προσσωρεύουσιν τὴν γῆν.**

πρόστα Ἐπιγρ. δωρ. πρόσθεν βλ.λ.

προσταγή (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. διαταγή, πρόσταγμα: ΠΔ Δαν.3,28(95), Ἐπιγρ., Διογ.Οἰν.11, ΨΠλουτ.Ποτ.6,4, αὐτ.10,2, Ἰω.Χρυσ.Ὁμ.80 2,497,11, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,134 **προσταγῇ τοῦ ἐκεῖσε πασᾶ,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 4 **στὸ θροῦ κάθε δεντροῦ καὶ κάθε βάτου διαβαίνει τῆς θεᾶς ἡ προσταγή**· || ἐμπροθ. **κατὰ προσταγὴν** κατόπιν διαταγῆς, συμφώνως πρὸς τὴν διαταγήν: Ἰώσ.Π 1,7,1· || ὁμ. ἡ δοτ. **προσταγῇ** κατὰ προσταγήν: Ἐπιγρ.· || δημ. ἔντονος διαταγή, κέλευσμα: Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 46,3 **μιὰ προσταγὴ ἀφοκράζεται.**

πρόσταγμα-ατος (τό) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ποτίταγμα** προσταγή, διαταγή: Πλάτ.Πολ. 423C **οὐκοῦν καὶ τοῦτο αὖ ἄλλο πρόσταγμα τοῖς φύλαξι προστάξομεν,** Ἰσοκρ.4,176· || ἐμπροθ. **ἐκ προστάγματος** κατὰ πρόσταγμα: Δημ.216 **ὅσῳ ἐκ προστάγματος ἄλλοις τε ἑτέρωσε καὶ τὸν παιδοτρίβην εἰς Σικυῶνα κατήγαγε**· || ὁμ. **κατὰ πρόσταγμα**: Διόδ.Σ 14,41, Ἐπιγρ., Πάπ.· || τὸ διάταγμα, ὡς τὸ λατ. edictum: Ἐπιγρ.· || διάταξις, ὁδηγία: Ἀριστλ.ΗΝικ.1119b,3 **κατὰ τὸ πρόσταγμα τοῦ παιδαγωγοῦ ζῆν,** Πάπ., Αἰλιαν.Π 9,23· || πάπ. εἰδ. ἐντολὴ πληρωμῆς ἢ ἀπαλλαγῆς, ἔνταλμα· **2)** στρατιωτικὴ διοίκησις, ὡς διαίρεσις τοῦ στρατοῦ: Πάπ. **ὑπηρέτης προστάγματος** (ἴσως ἐσφ. ἀντὶ τάγματος).

προστάδιον (τό) πάπ. ὑποκορ. τοῦ προστὸς βλ.λ.

προστάζω μσν. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπρόσταξα,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προσταγμένος,** προστάσσω βλ.λ.

προστακτικός-ή-όν (προστάσσω) ὁ προστάσσων, ἐπιτακτικός: Πλούτ.Ἠθ.1037F **προστακτικὸς λόγος τοῦ ποιεῖν,** αὐτ.Φωκ.5 **προστακτικὴ καὶ αὐστηρὰ βραχυλογία,** Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.16 **προστακτικὸς τινῶν**· || ἐπὶ προσ., ὁ ἄρχων: Μάξ. Τύρ.13,2· || τὸ οὐδ. **τὸ προστακτικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ψυχή, ἀντίθ. τὸ ὑπηρετικὸν ἐπὶ τοῦ σώματος: Ἀριστλ.Τοπ.128b,19· || **τὸ ἀρσ. προστακτικὸς** (ἐνν. λόγος) τίτλος ἔργου τοῦ Πρωταγόρου: Διογ.Λ 9,55· || κ. νεώτ. γραμμ. **ἡ προστακτικὴ ἔγκλισις ἡ προστακτικὴ** ἁπλῶς, ἡ ἔγκλισις ἡ ἐκφράζουσα προσταγήν: Διον.Θρ.638,7, Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.31,20· || ὁμ. **προστακτικὴ ἐκφορὰ** ἡ κατὰ προστακτικὴν ἔγκλισιν διατύπωσις ἐν τῷ λόγῳ: αὐτ.69,20 **προστακτικὴ ἐκφορὰ τῶν ρημάτων**· || ὁμ. **τὸ προστακτικὸν σχῆμα**: Ἀνῶν. Σχημ.24· || ὁμ. κ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ προστακτικόν**: Διογ.Λ 7,66,67, ΨΠλούτ.Β Ὁμ.53.

προστακτικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον προστακτικόν: Ἰω.Χρυσ.1,47,18 **οὐδὲ γὰρ προστακτικῶς εἶπε, ποίησον, ὡς ὑποδεεστέρῳ. . ἀλλὰ ποιήσωμεν**· **2)** γραμμ. κατὰ προστακτικὴν ἔγκλισιν: Διον.Ἀλ.Ρητ.4,18 **ὃ ἡμεῖς ῥῆμα προστακτικῶς σχηματίζοντες ἐκφέρομεν κάλει.**

προστακτός-ή-όν ὁ προστεταγμένος, ὁ κατὰ προσταγήν· ὅθ. **προστακτὴ λειτουργία** τακτική, διατεταγμένη λειτουργία βλ.λ.1), ἀντίθ. ἐγκύκλιος: Ψήφ.π.Δημ.256.

προσταλαιπωρῶ ὑπομένω, ἐπιμένω ταλαιπωρούμενος, ἐγκαρτερῶ: Ἀριστφ.Λυσ.766 **ἀνάσχεσθ' ὦ 'γαθαὶ καὶ προσταλαιπωρήσατέ γ' ὀλίγον χρόνον**· || κ. μτ. δοτ. εἴς τι: Θουκ.2,53 **καὶ τὸ μὲν προσταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ οὐδεὶς πρόθυμος ἦν,** Πλούτ.Ἄρατ.27 **τῷ πόνῳ προσταλαιπωρεῖν,** Παχυμ.π.Στεφ. **εἰ ζῇ τις ἀτιμίᾳ προσταλαιπωρῶν καὶ πενίᾳ ἥκιστα φορητῇ**· || ἐν χρ. ἀπολ.: Πλούτ.Ἀντ.40 **προσταλαιπωρεῖν καὶ θυραυλεῖν.**

πρόσταμα Ἡσ. «κοιτών».

πρόσταξις-εως (ἡ) (προστάσσω) κ. μσν., δημ. -η ἡ διάταξις, ἡ τοποθέτησις προστιθεμένου τινὸς εἴς τι· ὅθ. εἰδ. ἡ τοποθέτησις προσθέτων στρατευμάτων εἰς τὴν φάλαγγα· Σουΐδ. «πρόσταξις ὅθεν ἐστὶν ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως ἢ ἐκ θατέρου κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι κατευθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως»: Αἰλ.Τακτ.24,3, Ἀρρ.Τακτ.20,3· **2)** κ. μσν. κ. δημ. διαταγή, προσταγή: Πλάτ.Νόμ.631D, αὐτ.673C **πρόσταξις διαπεράνασθαι τὰ περὶ γυμναστικῆς,** αὐτ.761E, Μηναῖ.12,11 Συνξ. **καὶ τοῦτον εἷλκεν εἰς ἐκστρατείαν ἡ τῶν κρατούντων πρόσταξις,** παροιμ. **τὸ δάρσιμο ἀπὸ πρόσταξη ἔχει διπλὸ τὸν πόνο**· **3)** ἐν φρ. **πρόσταξιν ποιεῖσθαι** προστάττειν: Λυσ.2,1 **διὰ τοῦτο καὶ ἡ πόλις μοι δοκεῖ . . ἐξ ὀλίγου τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι,** Ἀριστλ.Τοπ.103a,35· || εἰδ. ἐν Ἀθήν. ἡ ἀπαίτησις ὡρισμένου ἀριθμοῦ πλοίων παρὰ τῶν συμμαχικῶν πόλεων· ὅθ. **τὴν πρόσταξιν ποιεῖσθαι** καθορίζειν τὸν ἀριθμὸν τῶν ναυπηγηθησομένων ὑφ' ἑκάστης τῶν συμμαχικῶν πόλεων πλοίων: Θουκ.8,3 **τὴν πρόσταξιν ταῖς πόλεσιν ἑκατὸν νεῶν τῆς ναυπηγίας ἐποιοῦντο**· || **ἐκ προστάξεως** κατὰ διαταγήν: Πάπ. **ἐκ προστάξεως τοῦ κυρίου μου**· || εἰδ. ἀττ. δίκ. **ἄτιμοι κατὰ προστάξεις** πολῖται ἐστερημένοι ὡρισμένων πολιτικῶν δικαιωμάτων ἐν ὡρισμέναις περιπτώσεσιν· ἀντίθ. παντάπασιν ἄτιμοι: Ἀνδοκ.1,75.

προσταπεινῶ-όω μσν. ταπεινώνω προσέτι: Νεῖλ.Ἐπιστ.236,13.

προσταράσσω ταράσσω ἐπὶ πλέον: ΠΔ Σοφ. Σειρ.4,3 **καρδίαν παρωργισμένην μὴ προσταράξῃς.**

προσταργανῶ-όω (ταργάνη) διὰ σαργάνης (πλέγματος) στερεῶ, προσδένω τι, ὅθ. γεν. προσδένω τι εἴς τι: Λυκόφρ.748 **[βᾶριν] γόμφοις προστεταργανωμένην** (σχόλ. «ξυλίναις περόναις προσδεδεμένην, συμπεπλεγμένην, προσηλωμένην»).

προστάς-άδος (ἡ) (προΐστημι) κυρίως τὸ μέρος τὸ μεταξὺ τῶν δύο παραστάδων οἰκοδομήματος, ὅθ. τὸ προστῷον, ἡ πρὸ τοῦ οἰκοδομήματος

στοά, ὁ πρόδομος : Βιτρούβ.6,7,1, ΕΜ 688,35 «πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας στοά, ἣν καὶ αἴθουσαν καλεῖ Ὅμηρος· ἔνιοι μὲν παστάδα, τινὲς δὲ προστάδα προσαγορεύουσιν, ἣν Ὅμηρος πρόδομον εἴρηκεν» : Καλλιξ.1, ΠΔΚριτ.3,23, Πάπ.

προστασία (ἡ) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. -ίη τὸ ἵστασθαι ἔμπροσθέν τινος : Πολύβ.11,1,3 κατὰ τὴν προστασίαν τῶν ἐλεφάντων· 2) δθ. τὸ προΐστασθαί τινος, τὸ εἶναί τινα προϊστάμενον, ἀρχηγόν τινος : Θουκ.2,65,αὐτ.6,89 καὶ ἀπ' ἐκείνου ξυμπαρέμεινεν ἡ προστασία ἡμῖν τοῦ πλήθους· || δθ. γεν. ἀξίωμα, προεδρία, ἀρχή, ἀρχηγία : Θουκ.2,80 ὧν ἡγοῦντο ἐπετησίῳ προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ, Δημ. 435 οἱ προστασίας ἀξιούμενοι· || τὸ ἀξίωμα τοῦ διοικητοῦ, ἡ διοίκησις : Φίλ.2,63· || εἰδ. ὡς μετάφρ. τοῦ λατ. praefectura : Φίλ.1,675· 3) συνεκδ. τὸ κῦρος, ἡ αὐθεντία : Ἱππ.Παραγγ. 10 ἡ ἰατρικὴ προστασία, Πολύβ.12,28,6 ἡ τοῦ ξυγγραφέως προστασία, Χρύσιππ.Στωϊκ.3,43, Πλωτῖν. 3,4,3· || ἡ ἰσχὺς καὶ ἐξουσία καὶ ἡ ἐκ ταύτης μεγαλοπρέπεια, πομπή, ἐπίδειξις : Πολύβ.4,2,6 οὐ μόνον προστασία βασιλική, ἀλλὰ καὶ δύναμις, αὐτ.7,10,3 ἡ τοῦ βίου προστασία, αὐτ.22,17,10 κατὰ τὴν ἐσθῆτα καὶ τὴν ἄλλην προστασίαν λιτός, αὐτ.1,55,8, αὐτ.10,18,8 γυνὴ πρεσβυτέρα καί τινα προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα, Διόδ. Σ 17,34 λῦσαι τὴν σεμνότητα τῆς προστασίας· 4) ἡ ἐπιστασία, ἐπιμέλειά τινος, διαχείρισίς τινος : Πάπ. ἡ τοῦ θεοῦ προστασία καὶ ὅλου ἡμῶν τοῦ οἴκου, Πάπ. εὐθηνίας προστασία· || ἐπιμέλεια, φροντὶς περί τινος : Πάπ. δι' ἣν ποιεῖται ἡμῶν προστασίαν, Σωραν.1,4 πρὸ τῆς προστασίας (ἐπὶ τῆς μαίας, πρὸ τοῦ ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ τοκετοῦ), Πάπ. τοῦ σωματίου προστασίαν ποιησαμένη (ἐπὶ τροφοῦ)· 5) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑπεράσπισις, τὸ προστατεύειν: Ἐπιγρ.,Πάπ., Ἰώσ.ΑΙ 16,2,4, Συνέσ.Ἐπ.57 ἀπογνῶναι δὲ προστασίας ἀδικουμένων, Μικρὸς Παρακλ.Καν.Ὠδ.5 προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, Καισάρ Δαπ ἐν Σάθ.3,74· || συνεργία, ἐπικουρία : Δημ.872 ταῦτ'.. οὐχ ὁμολογουμένη προστασία; [Ἁρποκρ. «ἀντὶ τοῦ βοήθεια προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ»]· || εἰδ. πρὸς δήλωσιν τοῦ λατ. patronatus : Πλούτ.Ρωμ.13 οἱ δὲ (πατρικίους κληθῆναι λέγουσιν) ἀπὸ τῆς πατρωνείας· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὴν προστασίαν καὶ καλοῦσιν· || ὁμ. εἰδ. πρὸς δήλωσιν τοῦ λατ. patrocinium : Λιβάν.Λόγ.47,7· 6) δθ. ἐπὶ κακῆς σημ. προσωποληψία, φατριασμός : Δημ.145 ἔπειτα προστασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται καὶ τοῦ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν πάντες· 7) τὸ πρό τινος οἰκοδομήματος εὑρισκόμενον, προστῷον, προστὰς βλ.λ. (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. ὀξυτόνως προστασιά : Ἡρωδιαν.1,294) : Αἰσχίν.2,105 τὰ τῆς Ἀθηναίων Ἀκροπόλεως Προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείας· 8) ὡς θηλ. τοῦ προστάσιος, ἤτοι προστατήριος βλ.λ. : Πολύβ.15,30,4 τῆς περὶ τὸ Διονυσιακὸν θέατρον προστασίας.

προστάσιμον πάπ. πρόστασις, προστὰς βλ.λ.

προστάσιος-α-ον προστατήριος βλ.λ.2) : Παυσ. 2,11,3 Δημήτηρ προστασία.

πρόστασις-εως (ἡ) τὸ προΐστασθαι, τὸ πρωτεύειν, δθ. ἡ ἐξωτερικὴ μεγαλοπρέπεια, ἡ ἐπίδειξις, κενή, ἐπίπλαστος δόξα, προστασία βλ.λ.· 2) ἐν εἰδ. σημ. : Πλάτ.Πολ.577Α ὥσπερ μὴ καθάπερ παῖς ἔξωθεν ὁρῶν ἐκπλήττεται ἀπὸ τῆς τῶν τυραννικῶν προστάσεως· 3) Ἐπιγρ.κ.πάπ. προστῷον, προστὰς βλ.λ.· 4) δ.γρ.τοῦ πρόσστασις.

προστάσσω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. -ττω, δημ. -άζω, δωρ. ποτιτάσσω κ. ποιτάσσω, δημ. ἀόρ. (ἐ)πρόσταξα, παρακ. προστέταχα, παθ. ἀόρ. α' προσετάχθην, παθ. ἀόρ. β' προσετάγην, δημ. -άχθηκα, δημ. μτχ. παθ. παρακ. προσταγμένος, μτ. αἰτ. προσ. τοποθετῶ, παρατάσσω τινὰ εἴς τινα θέσιν : Εὐρ.Ὀρ.1678 χωρεῖτε οἷ προστάσσομεν (ἐνν. ὑμᾶς)· || τὸ παθ. τοποθετοῦμαι, παρατάσσομαι εἴς τινα θέσιν : Αἰσχ.Ἑπτ.527 πέμπταισι προσταχθέντα Βορραίαις πύλαις, Σοφ.Ἀντ.670, Θουκ.2,87 ᾗ ἄν τις προσταχθῇ· 2) τάσσω πλησίον τινός, προσαρτῶ εἴς τινα : Ἡρ.3,89 καὶ πρὸς τοῖσι ἔθνεσι τοὺς πλησιοχώρους προστάσσων· || μτ. αἰτ. κ. δοτ. ὑποβάλλω τινὰ ὑπὸ τὰς διαταγάς, ὑπὸ τὴν διοίκησίν τινος : Θουκ.5,8 ἀπολεξάμενος οὖν αὐτὸς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁπλίτας, καὶ τοὺς ἄλλους Κλεαρίδᾳ προστάξας, Ξεν.ΚΠ 7,1,20· || παθ. τάσσομαι ὑπὸ τὰς διαταγάς τινος : Ἡρ.7,65 προσετετάχατο δὲ συστρατευάμενος Φαρναζάθρῃ τῷ Ἀρταβάτεω (ἦσαν ὑπὸ τὰς διαταγάς του), Θουκ.6,42 κατὰ τέλη στρατηγῷ προστεταγμένοι· 3) εἶμαι ἀρχηγός, ἄρχω, ἐξουσιάζω : Ἡρ 1,94 καὶ ἐπὶ μὲν τῇ μένειν αὐτοῦ λαγχανούσῃ τῶν μοιρέων ἑωυτὸν τὸν βασιλέα προστάσσειν· || μτ. δοτ. ὁρίζω ἄρχοντα, ἀρχηγὸν εἴς τινας : Θουκ.6,93 καὶ Γύλιππον τὸν Κλεανδρίδου προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακοσίοις· || κ. ἄνευ τῆς δοτ. : Θουκ. 3,16 καὶ ναύαρχον προσέταξαν Ἀλκίδαν, αὐτ. 8,23· || τὸ παθ. ὁρίζομαι ἀρχηγός, ἄρχων : Θουκ.8,8 προσετέτακτο δὲ ἐς αὐτὸν ἄρχων Κλέαρχος ὁ Ῥαμφίου· 4) κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. ἀντικ. κ. συνήθ. μτ. διορισμ. διατάσσω, δίδω διαταγήν, ἐπιβάλλω : Ἐπιγρ. περὶ βοηθείας ἢ ἄλλο τι προστάττοντες τῇσι πόλεσι, Ἡρ.1,114 ὡς ἑκάστῳ ἔργον προστάσσων, Εὐρ.Ἴων 1176, Πλάτ. Παρμ.136D πολὺ ἔργον προστάττεις ὡς τηλικῷδε, Ἀριστλ.Πολιτ.1299b,8 πολλὰς ἐπιμελείας προστάσσειν, - ἐπρόσταξε τὴν ἐκτόπισιν τῶν πρωταπεργῶν· κ. παθ. : Αἰσχ Εὐμ.208 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον· || ἡ μτχ. προσταττόμενον, τὸ προσταχθὲν κλπ., κ.κτ. πληθ., ἡ προσταγή : Ἡρ.2,121,δ' ἐπιτελέσαντα τῇ μητρὶ τὰ προσταχθέντα, αὐτ.9,104 οἱ δὲ πᾶν τὸ ἐναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον, αὐτ.1,114, Σοφ. Φιλ.1010, Ξεν.Ἀπ.3,5,6 ἀλλὰ καὶ σιγῶσι καραδοκοῦντες τὰ προσταχθησόμενα· || ἀπολ. προσταχθὲν αὐτῷ δοθείσης διαταγῆς εἰς αὐτόν : Λυσ. 30,2 προσταχθὲν γὰρ αὐτῷ.. ἀναγράψαι τοὺς νόμους τοῦ Σόλωνος, Δημ.1210· || ὁμ. προστεταγμένον ἔκ τινος : Ἀρρ.Ἀν.7,3,6 οὕτως ἐξ Ἀλεξάνδρου προστεταγμένον· || ὁρίζω, προσδιορίζω διὰ διαταγῆς, διατάσσω : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1106b,2 προσέταξε μνᾶς ἕξ· κ. παθ. : Λυσ.25,13 καίτοι διὰ τοῦτο πλείω τῶν ὑπὸ τῆς πόλεως προσταττομένων ἐδαπανώμην· || μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. διατάσσω τινὰ νὰ πράξῃ τι : Ἡρ.5,105 εἰ πάντα δὲ ταῦτα προστάξαι ἐπὶ τῶν θεραπόντων δείπνου προκειμένου αὐτῷ ἐς τρὶς ἑκάστοτε εἰπεῖν, αὐτ.9,99, Σοφ.ΟΚ 1018, Θουκ.7,29 προστάξαντες κομίσαι αὐτοὺς Διειτρέφει, Ξεν. ΚΠ 8,6,3, Πάπ.· || ἡ δοτ. ἐνίοτε παραλείπεται : Ἡρ.1,80 σκευάσαι δὲ αὐτοὺς προσέταξε τῆς ἄλλης στρατιῆς προϊέναι, Σοφ.ΟΚ 494· || τὸ παθ. ἀπροσ. : Ἡρ.7,39 ἐκέλευσε τοῖσι προσετέτακτο ταῦτα πρήσσειν διαταμεῖν, Ἐπιγρ. ὁ βασιλεὺς.. ἢ ἄλλος τις οἷς προστέτακται περὶ τούτων· || ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἑλ.890· || ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω συντάξεις εἰς συνεχεῖς προτάσεις : Δημ.1070 ὅσα οἱ νόμοι προστάσσουσι τοὺς προσήκοντας ποιεῖν· || τὸ παθ. διατάσσομαι νὰ πράξω τι : Ἡρ.1,192 τέσσερες.. κῶμαι.. τοῖσι κυσὶ προσετετάχατο σιτία παρέχειν, Θουκ.5,75 Ἀθηναῖοι δὲ ὥσπερ προσετά-

χθησον τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθὺς ἐξειργάσαντο· 5) ἀπολ. κελεύω, διατάσσω ὡς κύριος, ἀντίθ. ὑπηρετῶ : Ἀριστλ.Τοπ.129a,12· ‖ τὸ παθ. λαμβάνω διαταγάς, διατάσσομαι : Θουκ.1,136 καὶ διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων κατὰ πύστιν ᾗ χωροίη (ὑπὸ τῶν διαταχθέντων).

προστατιαλγία (ἡ) νόσος τοῦ προστάτου βλ.λ.9).

προστατεία (ἡ) (προστάτης) τὸ προΐστασθαί τινος, ἡ προστασία βλ.λ.2), δθ. ἡ ἀρχή, ἡ ἐξουσία : Θουκ.2,80 ὧν ἡγοῦντο ἐπετησίῳ προστατείᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ (ἴδ.γρ. προστασίαι), Ξεν.Ἀπ.3,6,10 ἴσως γὰρ καὶ διὰ τὸ μέγεθος αὐτῶν ἄρτι ἀρχόμενος τῆς προστατείας οὔπω ἐξήτακας, αὐτ.Οἰκ.2,6, Ἐπιγρ., Δίων Κ 41,34, Πορφ.Ἀποχ.4,18.

προστατεκτομία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἀφαίρεσις τοῦ προστάτου βλ.λ.9).

προστατευτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ἁρμόζων εἰς προστάτην : Πολυδ.1,178, - προστατευτικὸν ὕφος· 2) νεώτ. ὁ ἀποβλέπων πρὸς προστασίαν, ἴδ. ἐν οἰκονομ. σημ. : προστατευτικὸς δασμός, - προστατευτικὴ πολιτική· ‖ ὁ ἀποβλέπων πρὸς προστασίαν, πρὸς προφύλαξιν : προστατευτικὴ προσωπίς.

προστατευτισμός (ὁ) νεώτ. οἰκονομικὴ πολιτικὴ σκοπὸν ἔχουσα τὴν προστασίαν καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας διὰ μέτρων ἀνασταλτικῶν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου καὶ βιομηχανίας.

προστατεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. εἶμαι προστάτης, ἀρχηγός τινος, προΐσταμαί τινος, προστατῶ βλ. : Ξεν.Ἀπ.3,4,6 ὡς οὕτω ἄν τις προστατεύῃ .. ἀγαθὸς ἂν εἴη προστάτης, εἴτε χοροῦ εἴτε οἴκου εἴτε πόλεως εἴτε στρατεύματος προστατεύοι, αὐτ.Ἱέρ.11,5,7, Ἐπιγρ. θυσίας προστατεύειν· 2) ἀπολ. ἐξασκῶ ἐξουσίαν, ἄρχω, ἐξουσιάζω, προΐσταμαι : Ξεν.Ἑλλ. 3,3,6, αὐτ.Πόρ.5,6, αὐτ.Ἀπ.2,8,4 καὶ μὴν οἵ γε ἐν ταῖς πόλεσι προστατεύοντες καὶ τῶν δημοσίων ἐπιμελόμενοι . .· 3) μτ. τελ. προτ. προστατεύω.. ὅπως ἔχω ἐξουσίαν νὰ φροντίσω ἵνα.., ἐπιμελοῦμαι, ἐπιστατῶ ἵνα . . : Ξεν.Ἀν.5,6,21, αὐτ.ΚΠ 1,2,5· ‖ ὁμ. μτ. γεν. κ. τελ. προτ. : αὐτ.ΚΠ 1,6,7· 4) εἰδ. ἐξασκῶ τὴν ἀρχὴν τοῦ προστάτου, εἶμαι προστάτης, προϊστάμενος, πρόεδρος : Ἐπιγρ.· 5) εἶμαι ἐπίτροπός τινος : Ἀππ.Συρ.52 προστατεύω τῶν βασιλέων (εἶμαι ἀντιβασιλεύς)· 6) νεώτ. κ. δημ. ὑπερασπίζω, ὑποστηρίζω τινά : προστατεύει τοὺς πτωχούς· ‖ νεώτ. ἐνισχύω, ἐνθαρρύνω : προστατεύω τὰς τέχνας καὶ τὰς ἐπιστήμας· ‖ προασπίζω, προφυλάττω : ὀχυρωματικὰ τινὰ ἔργα προστατεύουσι τὴν πόλιν.

προστατήριος-α-ον ὁ ἱστάμενος ἔμπροσθέν τινος, ἐνώπιόν τινος: Αἰσχ.Ἀγ.976 τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως δεῖμα προστατήριον καρδίας τερασκόπου ποτᾶται; (ὁ πρὸ τῆς καρδίας αἰωρούμενος φόβος, ὁ κυριεύων, ὁ σταθερῶς ἐμμένων ἐν τῇ καρδίᾳ φόβος)· 2) ὁ ἱστάμενος ἔμπροσθεν, ὁ προστατεύων ὡς ἐπιθ. θεῶν : Ἐπιγρ. προστατήριος θεός· ‖ ὡς τῆς Ἀρτέμιδος : Αἰσχ.Ἑπτ.449· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὗ τὸ ἄγαλμα ἵστατο πρὸ τῶν θυρῶν : Σοφ.Ἠλ.637, Χρησμ.π.Δημ.531,8, Ἐπιγρ.· 3) τὸ ἀρσ. ούσ. προστατήριος (κτ. παραλ. τοῦ μήν) ὄνομα εὐβοϊκοῦ τινος μηνός : Πλούτ.Ἠθ.655E.

προστάτης (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κυρίως ὁ ἔμπροσθεν ἱστάμενος, ὁ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ ἱστάμενος, ἀντὶ πρωτοστάτης : Ξεν.ΚΠ 3,3,41, αὐτ. Ἱππαρχ.2,2,6· 2) δθ. ὁ ἀρχηγός, μάλιστα δὲ ὁ ἀρχηγὸς μερίδος τινός, κόμματος : Ἡρ.1,127 Πέρσαι μὲν νυν προστάτεω ἐπιλαβόμενοι ἄσμενοι ἐλευθεροῦντο, αὐτ.5,23, Θουκ.3,75 οἱ δὲ τοῦ δήμου προστάται πείθουσιν αὐτόν, αὐτ.4,46, Ἀριστφ.Βατρ.569 ὁ προστάτης Κλέων, αὐτ.Ἱππ.1128, Πλάτ.Πολ.565D μεταβολὴ ἐκ προστάτου ἐπὶ τύραννον, Ἀριστλ.Ἀθ.2,2 (Σόλων) πρῶτος τοῦ δήμου προστάτης· 3) δθ. γεν. κυβερνήτης, προϊστάμενος, ἀντίθ. ἀστός : Αἰσχ.Ἱκ.963 προστάτης δ' ἐγὼ ἀστοί τε πάντες, ὧνπερ ἥδε κραίνεται ψῆφος, αὐτ.Ἑπτ.1031, Εὐρ.Ἡρακλ.964 προστάτης χώρας, αὐτ.ΙΑ 373, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,9,3 Κνωσίων προστάται· ‖ προστάτης τῶν Ἑλλήνων ἢ τῆς Ἑλλάδος ὁ ἔχων τὴν ἡγεμονίαν τῶν Ἑλλήνων : Ξεν. Ἑλλ.3,1,3 τῆς Ἑλλάδος προστάται (ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων), Ἰσοκρ.4,103, Δημ.116· ‖ δθ. ὁ πρῶτος, ὁ πρωτεύων ἔν τινι : Ἡρ.2,178 καὶ προστάται τοῦ ἐμπορίου αὗται αἱ πόλιες εἰσὶ αἱ παρέχουσαι (ἐπὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων)· ‖ συνεκδ. ὁ πρωτουργός, ὁ πρωτεργάτης : Ξεν.ΚΠ 7,2,23 προστάτης τοῦ πολέμου, αὐτ.Ἑλλ.5,136 προστάται τῆς εἰρήνης· 4) ὁ ἐπιμελητής, ὁ ἐπιστάτης τινός : Δημ.618,8 προστάτης τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας, Πλάτ.Νόμ.766B προστάτης καὶ ἐπιμελητὴς (τῆς παιδείας), πάπ. προστάτης τῆς κεχωρισμένης προσόδου, αὐτ. προστάτης τοῦ ἱεροῦ, - προστάτης τῆς θεᾶς· ‖ ὁμ. μτφ. : Πλάτ. Πολ.572E ἔρως προστάτης τῶν ἀργῶν ἐπιθυμιῶν· 5) προϊστάμενος, πρόεδρός τινος : Ἐπιγρ. προστάτης τοῦ γυμνασίου, αὐτ. προστάτης συνεδρίου - προβούλων - γερουσίας - δαμιουργῶν - βουλᾶς, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,232 προστάτης τῆς μέσης Ἀκαδημίας· ‖ συνήθ. κτ. πληθ. προστάται οἱ προϊστάμενοι, πρόεδροι, πρυτάνεις : Ἐπιγρ. γνώμα προστατᾶν· 6) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ οἱονεὶ ἱστάμενος ἔμπροσθέν τινος καὶ ὑπερασπίζων αὐτόν, δθ. ὁ ὑπερασπιστής, ὁ φύλαξ, πρόμαχός τινος : Αἰσχ.Ἑπτ.408 ἐγὼ δὲ Τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλωμάτων, αὐτ.798, Πλάτ.Γοργ.519B προστάτης τῆς πόλεως, αὐτ.Πολ.607D προστάτης τῆς ποιητικῆς, Δημ.199,21 προστάτης τῆς ἐλευθερίας· 7) ὁ προστατεύων, ὁ ὑποστηρίζων τινά : Προδρ, 2,548 τῶν ὀρφανῶν καὶ τῶν χηρῶν πατέρα καὶ προστάτην, - προστάτης οἰκογενείας· ‖ κ. ἐπίθ. θεοτήτων, προστατήριας βλ.λ.2) : Σοφ.Τρ.209, Ἐπιγρ.· 7) εἰδ. ἐν Ἀθήναις, ὁ πολίτης ὁ ἔχων ὑπὸ τὴν προστασίαν του μέτοικον ἢ ἄλλον τινὰ μὴ ἔχοντα πολιτικὰ δικαιώματα (ἀνάλογος ἡ παρὰ Ρωμαίοις σχέσις τοῦ patronus καὶ cliens)· δθ. ἐν διαφ. φρς, οἷον ἐπὶ προστάτου οἰκεῖν διατελεῖν ὑπὸ τὴν προστασίαν προστάτου : Λύσ.31,9, αὐτ.14, Λυκοῦργ.145· ‖ ὁμ. προστάτην ἐπιγράφειν τινὰ κ. προστάτην ἐπιγράφεσθαι ἐκλέγειν τινὰ ὡς προστάτην : Ἀριστφ.Εἰρ.684 αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο, Λουκ.Περιγρ.11· ‖ ὁμ. γράφεσθαι προστάτου ἐγγράφω τὸ ὄνομά μου πλησίον τοῦ ὀνόματος προστάτου, δθ. προσκολλῶμαι εἴς τινα προστάτην : Σοφ.ΟΤ 411 Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι· ‖ ὁμ. προστάτην ἔχειν : Ἀριστφ.Πλ.920· ‖ ὁμ.προστάτην νέμειν : Ἀριστλ. Πολιτ.1275a,13· ‖ τὸ λατ. patronus : Πλούτ.Ρωμ. 13, Ἐπιγρ.· 8) θεοῦ προστάτης ὁ ἱστάμενος ἐνώπιον θεοῦ τινος, ὅπως ἱκετεύσῃ αὐτόν, ἱκέτης : Σοφ.ΟΚ 1278· 9) κ. νεώτ. κ. δημ. ἰατρ. ἀδὴν προσηρτημένος εἰς τὸ γεννητικὸν σύστημα τοῦ ἀνδρός : Ἡρόφ.π.Γαλ.ΥΡ 14,11.

προστατικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς προστάτην, εἰς ἀρχηγόν : Πλάτ.Πολ.565D ἐκ προστάτου ῥίζης ἐκβλαστάνει τύραννος· 2) τὸ ούδ. τὸ προστατικὸν ὡς ούσ. τὸ ἁρμόζον εἰς προστάτην, δθ. τὸ μεγαλοπρεπὲς ὕφος, ἡ μεγαλοπρέπεια : Πολύβ.6,33,9 τὸ τῆς τιμῆς σεμνὸν καὶ προστατικόν· 3) πρόθυμος, ἕτοιμος πρὸς προστασίαν, πρὸς ὑπεράσπισιν : Πλούτ. Θεμ.36 προστακτικὸς καὶ βοηθητικός· 4) πάπ.

τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ προστατικόν** ἀπαίτησις περιλαμβανομένη ἐν συμβολαίῳ.

προστατίνα (ἡ) Ἐπιγρ. προστάτις, τίτλος ἱερείας τῆς Μεσσήνης.

προστάτις-ιδος (ἡ) κ. μσν. θηλ. τοῦ προστάτης βλ.λ. : Σοφ.ΟΚ 458 **ἐὰν .. θέληθ' ὁμοῦ προστάτισι ταῖς σεμναῖσι .. θεαῖς,** Λουκ.Δὶς Κατ.29 **προστάτιν ἐπιγράφεσθαί τινα,** Ἀππ.Ἐμφ.1,1 **ὁ δῆμος ἀρχὴν ἑαυτοῦ προστάτιν ἀπέφηνε καὶ ἐκάλεσε δημαρχίαν,** Πορφ.Νυμφ.12 **νύμφαις ὑδάτων προστάτισιν,** Ἐπιγρ. **τὴν ἰδίαν προστάτιν,** Πάπ. **προστάτιν τοῦ Ἀνούβεως.**

προστατῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. φλεγμονὴ τοῦ προστάτου ἁπλῆ ἢ διαπυητική.

προστατοκήλη (ἡ) ἡ ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὑπερτραφία, φλεγμονή, διαπύησις, ὄγκος κ. γενικῶς διόγκωσις τοῦ προστάτου ἐξέχουσα πρὸς τὸ ἀπευθυσμένον καὶ ψηλαφητὴ δι' αὐτοῦ.

προστατόλιθος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. λίθος ἐν τῷ προστάτῃ, λιθίασις τοῦ προστάτου.

προστατόρροια (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὑποτιθεμένη ὑπεραύξησις τῆς προστατικῆς ἐκκρίσεως μὴ ἐξακριβωθεῖσα ἐν τῇ πραγματικότητι.

προστάτρια (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ θηλ. τοῦ **προστάτης,** ἡ προστάτις : Λεξ.Ἀρμ.π. Schmidt Ἡσ. ἐν λ. ταΐη.

προστάττω ἀττ. τ. τοῦ προστάσσω βλ.λ.

προστατῶ-έω (προστάτης) εἶμαι προστάτης, προΐσταμαι, κυβερνῶ : Εὐρ.Ἡρακλ.206 **προστατεῖν χθονός,** αὐτ.Ἠλ.932, Πλάτ.Γοργ.519C **προστατεῖν τῆς πόλεως,** αὐτ.Λάχ.197E· ‖ ἀπολ. **ὁ προστατῶν** ὁ ἄρχων, ὁ προϊστάμενος : Ξεν.ΚΠ 8,3,25 Πλάτ.Πολ.562D **ὅταν δημοκρατουμένη πόλις ἐλευθερίας διψήσασα κακῶν οἰνοχόων προστατούντων τύχῃ·** ‖ τὸ παθ. κυβερνῶμαι, διοικοῦμαι : Ξεν.Ἱέρ.5,1· **2)** εἶμαι ἐπιμελητής, ἐπιστάτης : Ξεν. Ἀν.5,8,25 **προστατεῖν τοῦ ἀγῶνος,** Πάπ **προστατεῖν τοῦ λύχνου τῶν ἱερῶν·** ‖ ἐπὶ ἰατροῦ, **προστατῶ νόσου** φροντίζω, παρακολουθῶ ὡς θεράπων ἰατρὸς τὴν νόσον, θεραπεύω : Ἱππ.Παραγγ.13· ‖ **προστατῶ ὅπως ..** (ἢ μετ' ἄλλης τελικῆς ἐκφράσεως), φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι ὅπως : Ξεν.Ἀπ.2,7,9 **ἐὰν δὲ προστατήσῃς ὅπως ἐνεργοὶ ὦσι,** Ἐπιγρ. **προστατεῖν τοῦ θεμελιωθῆναι τὴν σύνοδον·** **3)** εἶμαι πρόεδρος: Ἐπιγρ. **προστατεῖν ἐκκλησίας,** αὐτ. **προστατεῖν βουλᾶς·** **4)** ἵσταμαι ἔμπροσθέν τινος ὡς ὑπερασπιστής, ὑπερασπίζομαί τινα· πρβλ. προστάτης 6) : Αἰσχ.Ἑπτ.396 **τίς Προίτου πυλῶν κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;,** Εὐρ.Ἡρακλ.349 **Ἥρα προστατεῖ** (Ἀργείων), Ἐπιγρ. **ἡ διὰ παντὸς Χερσονασιτᾶν προστατοῦσα παρθένος,** Αριστφ.Ἱππ. 325 **ἀναίδειαν, ἥπερ μόνη προστατεῖ ῥητόρων,** Μεν.578 **πολιτῶν προστατεῖ αἱρούμενον·** **5)** **προστατεῖν περί τινος** εἰσάγειν πρότασιν περί τινος : Ἐπιγρ. **προστατεῖν περὶ τοῦ ἀνατεθέντος ἀργυρίου·** **6)** **ὁ προστατῶν χρόνος** ὁ ἔμπροσθεν, ὁ ἄρτι παρελθὼν χρόνος : Σοφ.Ἠλ.781.

προσσταυρῶ-όω κατασκευάζω σταυρώματα πρὸ ἢ κατὰ μῆκός τινος : Θουκ.6,75 **τὴν θάλασσαν προσεσταύρωσαν πανταχῇ ᾗ ἀποβάσεις ἦσαν·** ‖ παθ. περιφράσσομαι διὰ σταυρῶν : Ἀππ.Ἐμφ. 4,79 **πυλίδα, ἣ προσεσταύρωτο σταυροῖς.**

προσσταφιδοῦμαι-όομαι ἐπὶ σταφυλῶν, σταφιδοῦμαι, σταφιδιάζω πρότερον, προώρως, μεταβάλλομαι εἰς σταφίδα : Διοσκ.5,3.

προσταχή (ἡ) Ἐπιγρ. προσταγὴ βλ.λ.

προστέγασμα-ατος (τὸ) μτγν. νεώτ. προεξέχον στέγασμα, τὸ προεξέχον μέρος τῆς στέγης : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.154,6.

προστεγαστήρ (ὁ) Ἐπιγρ. προστέγασμα βλ.λ.

προστέγιον (τὸ) προτέγιον βλ.λ. : Πλούτ.Καῖσ.17.

προστεγνῶ-όω στεγνώνω πρότερον : Γαλ.11,480.

πρόστεγον (τὸ) (πρός, στέγη) πάπ. ἐνοίκιον οἰκίας· **2)** νεώτ. τὸ κατὰ τὸ πρωραῖον ἄκρον τοῦ ἀνωτάτου καταστρώματος τῶν πλοίων ὑπόστεγον, τὸ χρησιμοποιούμενον πρὸς στέγασιν τῶν ἀνδρῶν τοῦ πληρώματος, δημ. καμπούνι.

προστειχίζω ἐπὶ τόπου, χωρίου, κώμης κττ., περιλαμβάνω ἐντὸς τῶν τειχῶν τῆς πόλεως : Θουκ. 6,3 **ὕστερον δὲ χρόνῳ καὶ ἡ ἔξω προστειχισθεῖσα πολυάνθρωπος ἐγένετο,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,1 **προστειχίζειν τῇ πόλει τὸν λόφον.**

προστείχω ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσστείχω.

προστεκμαίρομαι ἀμτβ. τεκμαίρομαί τι προσέτι : Ἱππ.Ἀρθρ.50 (δ. γρ. προτεκμαίρομαι).

προστεκταίνομαι μτγν. τεκταίνομαι, μηχανῶμαί τι προσέτι : Πλούτ.Λύσ.26.

προστελεύω δημ. κ. **προφτελεύω** διαρκῶ, διατηροῦμαι, φτουρόω : **δὲν τοῦ προστελεύει τίποτε.**

προστέλλω στέλλω τινὰ ὡπλισμένον εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τοῦ πολέμου, εἰς τὸν πόλεμον· ὁμ. τὸ μέσ. : Αἰσχ.Ἑπτ.415 **Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται·** ‖ τὸ παθ. στέλλομαι ἐμπρὸς ὑπό τινος : Σοφ.ΟΚ 20 **μακρὰν γὰρ ὡς γέροντι προὐστάλης ὁδόν·** **2)** καλύπτω, προστατεύω τινά : Θουκ.5,71 **διὰ τὸ .. προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον .. τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι,** Δίων Κ 40,23.

προστελῶ-έω, μέλλ. **-έσω,** τελῶ, πληρώνω προσέτι : Ξεν.Ἀν.7,6,30 **μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν προσετέλει τῆς ἀσφαλείας,** Πάπ.· ‖ ἐσφ. γρ. ἀντὶ προτελῶ ἐν Θουκ.6,31.

προστέμνω κόπτω ὡσαύτως : Ἀντιφάν.71 **ἀλλᾶντος προστετμημένον τεμάχιον** ἀλλᾶντος προσέτι : Ἐπιγρ. **ποτέτσμε.**

προστενάζω προστένω βλ.λ.

προστένω στενάζω, θλίβομαι προηγουμένως : Αἰσχ.Ἀγ.252 **τὸ μέλλον δ' ἐπεὶ γένοιτ' ἂν κλύοις, πρὸ χαιρέτω· ἴσον δὲ τῷ προστένειν.**

προστερατεύομαι ἐπιτερατεύομαι βλ.λ. : Φίλ. 2,189, Δαμασκ.Ἰσιδ.88.

προστερνίδιον (τὸ) κ. νεώτ. κάλυμμα ἢ τὸ κόσμημα τοῦ ἐπὶ τοῦ στέρνου καλύμματος τοῦ ἵππου : Ξεν.Ἱππ.12,8, αὐτ.Ἀν.1,8,7, αὐτ.ΚΠ 6,4,1· **2)** πρόσθετον ψευδὲς στῆθος, δι' οὗ ὁ φέρων αὐτὸ ἐφαίνετο παχύτερος : Λουκ.Ὀρχ.27.

προστερνίζομαι λεξ. ἐν ἀπαρφ. ἀορ. **προστερνίσασθαι** ἀντὶ προσσ- τοῦ προσστερνίζομαι βλ.λ.: Πολυδ.2,162.

πρόστερνος-ον ὁ πρὸ τοῦ στήθους τιθέμενος : Αἰσχ.Χο.29 **πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις ξυμφοραῖς πεπληγμένων·** ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πρόστερνον** προθώραξ βλ.λ.

προστέρπω, δωρ. **ποτιτέρπω** τέρπω, εὐαρεστῶ τινα προσέτι : Ἰλ.Ο 401 **ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω·** κ. παθ. : Φώτ.Βιβλ.400,1.

προστεφανῶ-όω στεφανώνω ἐκ τῶν προτέρων: Ἀθήν.128C **προστεφανοῦν τινά τινι.**

προστεχνῶμαι-άομαι ἐπινοῶ τι, τεχνῶμαί τι προσέτι : Πλούτ.Σερτ.11, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.101P.

προστήθειος-ον πρόστερνος βλ.λ. : Εὐστ.1328,32.

προστηθίδιος-ον προστήθειος βλ.λ.· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ **προστηθίδιον** κόσμημα τοῦ στήθους: Πολύβ.21,6,7, Πολυδ 2,162.

προστήθιον (τὸ) μτγν. κ.νεώτ. ζώνη τοῦ στήθους: Γρηγ.Νύσσ.1,227D· **2)** νεώτ. γεν. πᾶν τὸ καλύπτον τὸ στῆθος.

προστηθίς-ίδος (ἡ) (στῆθος) τὸ ὑπὸ τοὺς δακτύλους ἐξέχον σαρκῶδες μέρος τοῦ ποδός· Πολυδ. 2,198 «τὸ προῦχον ὑπὸ τοὺς δακτύλους στῆθος ποδὸς ἢ προστηθίς».

προστήκομαι παθ., μτ. παρακ. **προστέτηκα,** τ[illegible] κομ[illegible] προσκολλῶμαι, τήκομαι, λειων[illegible]

νος : Σοφ.Τρ.833 προστακέντος ἰοῦ (ἐπὶ τοῦ δηλητηρίου τοῦ χιτῶνος τοῦ Ἡρακλέους, ὅστις προσεκολλᾶτο ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ καθὼς τὸ δηλητήριον ἐτήκετο), αὐτ.836 ὕδρας προστετακὼς φάσματι (περὶ τοῦ Ἡρακλέους)· 2) μτφ. προσκολλῶμαι, ἀφοσιοῦμαι εἴς τι : Πλούτ.Ἠθ. 524D ὅταν ἄνδρα τῷ πορισμῷ προστετηκότα («προσπεφυκότα, δυσαποσπάστως ἔχοντα»), αὐτ.600E προστετηκότα τοῖς ἀνιαροῖς, Αἰλιαν.ΠΙ 3, 31 προστήκεσθαι τῇ τέχνῃ, Φιλόστρ.Σοφ.2,1,14 προστήκεσθαι τῷ Κριτίᾳ, Ἰουλ.Λόγ.7,226A προστήκεσθαι δόξῃ, Γαλ.8,657.

πρόστηξις-εως (ἡ) ἡ προσκόλλησις, ἡ ἀφοσίωσις: Πλούτ.Ἠθ.1089C πρόστηξις τῆς ψυχῆς.

προστήρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ στροφὴ τῆς προσοχῆς πρός τι : Γρηγ.Νύσσ.1,952A.

προστηρῶ-έω δίδω προσοχὴν εἴς τι:Φλέγ.ἀπ.36.1.

πρόστησις-εως (ἡ) νεώτ. νομ. πρόταξις προσώπου καλουμένου προεστῶτος πρὸς διαχείρισιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἄλλου προσώπου (προστήσαντος) ἢ κλάδου αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συνάψεως σχετικῶν δικαιοπραξιῶν.

προστιβάζομαι Ἡσ. «προστιβάζεται· μερίζεται, προσπορεύεται».

προστιβάς (ἡ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ στιβάς : Διόδ.Σ 17,85.

προστίζιος-α-ον προσθίδιος βλ.λ. : Ἐπιγρ.

προστίθημι, δωρ. ποτιτίθημι, νεώτ. προσθέτω, μτγν. προστιθῶ (Ψλουκ.Φιλόπ.18,27), προστ. προστίθει (Αἰσχ.Πρ.83), μέλλ. προσθήσω, ἀόρ. προσέθηκα, πλ. προσέθεμεν, ὑποτ. προσθῶ (Θουκ.4,86), ἰων. προσθέω (Ἡρ.1,108), ἀπαρφ. δωρ. ποιθέμεν κ. ποτθέμειν, μέσ.μέλλ. προσθήσομαι (ΠΔ Ἔξ.14,13), ἀόρ. α' προσεθηκάμην (Ἡρ.4,65), συχν. ἀόρ. β' προσεθέμην, ὑποτ. προσθῶμαι (ὄχι πρόσθωμαι), γ' ἑν. πρόσ. εὐκτ. προσθεῖτο (Δημ.68) κ. πρόσθοιτο (αὐτ.154), μτχ. δωρ ποτθέμενος, παρακ. προστέθειμαι (ΠΔ Δευτ.23,15), παθ. ἀόρ. α' προσετέθην (Θουκ.3,82), μέλλ. προστεθήσομαι (ΠΔ Ἀριθμ.27,13)· ὡς παθ. παραλαμβάνεται κυρίως τὸ πρόσκειμαι, σπανίως καὶ τὸ προσπίπτω· τίθημί τι πλησίον τινός, πλησιάζω : Ὀδ.Ι 305 χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὃν προσέθηκεν, Αἰσχ.Χο.229 σκέψαι τομῇ προσθεῖσα βόστρυχον τριχὸς σαυτῆς ἀδελφοῦ, Εὐρ. Βάκχ.1110 προστιθέναι χέρα ἐλάτῃ, αὐτ.Ἀνδρ.895 σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς, Θουκ 3,23 κλίμακας προσθέντες .. τοῖς πύργοις· || ὁθ. φρ. προστιθέναι τὰς θύρας ἢ τὴν θύραν ἢ τὰς πύλας κλείω τὴν θύραν : Ἡρ.3,78 ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα .. θέλων αὐτοῦ προσθεῖναι τὰς θύρας, Λυσ.1,13 ἐκείνη δὲ ἀναστᾶσα, καὶ ἀπιοῦσα προστίθησι τὴν θύραν, Θουκ.4,67· || ἐπιθέτω, πλησιάζω : Πλάτ.Πολ.420C τοῖς καλλίστοις τοῦ ζῴου τὰ κάλλιστα φάρμακα προστιθέναι, Εὐρ. Φιλ.1699 προστιθέναι χεῖρ' ἐπὶ πρόσωπα, Ἀριστλ. Πρ.890b,24· || εἰδ. ἰατρ. ἐπιθέτω ὑπόθετον : Ἱππ.Γυν.32, Σωρ.1,62· κ. παθ. : Διοσκ.1,76, Σωρ.1,35· || προστιθέναι μύωπας τίθημι εἰς ἐνέργειαν τοὺς πτερνιστῆρας : Πολύβ.11,18,4· 2) παρέχω, χορηγῶ, παραδίδω : Αἰσχ.Πρ.83 θεῶν γέρα .. ἐφημέροισι προστίθει, Ὕμν.Ἑρμ.129, Ἡρ.6,126 Ἑλλήνων ἁπάντων ἐξευρὼν τὸν ἄριστον, τούτῳ γυναῖκα προσθεῖναι (δίδω, παραδίδω ὡς σύζυγον), Πίνδ.Ν 3,68 νᾶσον εὐκλέϊ προστιθένσι λόγῳ, Ὑπερείδ.Λυκόφρ.13 προστιθέναι γυναικὶ τάλαντον (ὡς προῖκα), Εὐρ.Ἴων 1545 προστιθέναι τινὰ ἄλλῳ πατρί, αὐτ.Ἑκ.368, Θουκ.4,86 μὴ ἐγώ τισι προσθῶ τὴν πόλιν, Δίων Κ 52,14 προστιθέναι τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν ἑαυτῷ· 3) γεν. δίδω, παρέχω : Εὐρ.Ἱππ.628, Δημ.402,5, αὐτ.307,7 προστιθέναι χρήματα, Μέν.557 προστιθέναι τὰ ἴδια τοῖς ἀλλοτρίοις· || ὁμ. ἀπολ. πληρώνω, παρέχω χρήματα ; Πλάτ.Εὐθφρ.3D οὐ μόνον ἄνευ μισθοῦ, ἀλλὰ καὶ προστιθεὶς ἂν ἡδέως, Ἀριστλ.ΗΝικ 1130a,25, Ἰάμβλ.Προτρ.9· 4) καθόλου, ἐπιβάλλω, ἐπιφορτίζω : Ἡρ.1,108 πρῆγμα τὸ ἄν τοι προσθέω, αὐτ. 3,62, Αἰσχ.Χο.796, Σοφ.ΟΤ 820 ἢ 'γὼ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς, Ἀντιφ.5,1,2 ἐνθύμιον τοῖς ζῶσι προστιθέναι, Θουκ.3,39 καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσιν τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε, Ἐπιγρ. προστιθέναι ἀναλώματα· || ὁθ. προκαλῶ, προξενῶ, παρέχω : Αἰσχ.Χο.482 προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ ⟨πόνον⟩, Σοφ.ἀπ.350, Εὐρ.Ἱκ.946 προστιθέναι λύπην· || ποιοῦμαι χρῆσίν τινος, ὁθ. κ. ἐπιβάλλω τι : Δημ.384 τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθέντα ἄξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν Θηβαίων πρᾶξαι· 5) ἀποδίδω εἴς τινα : Εὐρ.Ἴων 1525 προστιθέναι τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν, αὐτ.Ἡρακλ.475, αὐτ.Ἀνδρ.219 ἀπληστίαν λέχους γυναιξὶ προστιθέναι, Θουκ.3,82 τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ ἀνδρὸς μοίρᾳ προσετέθη· 6) κ. νεώτ. προσθέτω : Ἡρ.1,20 Μιλήσιοι δὲ τάδε προστιθεῖσι τούτοισι, αὐτ.4,139, Εὐρ.Ἡρ.327 χάριτι χάριν προστιθέναι, αὐτ.Ἄλκ.1048, Θουκ.2,35 ἤδη ἐπαινοῦσι τὸν προσθέντα τῷ νόμῳ τὸν λόγον τόνδε, Πλάτ.Κρατ.432A ἐάν τι ἀφέλωμεν ἢ προσθῶμεν ἢ μεταθῶμεν, Ἀριστλ.ΗΝικ.1106b,11 τοῖς εὖ ἔχουσιν ἔργοις οὔτ' ἀφελεῖν ἔστιν οὔτε προσθεῖναι· || ὅρκον προστιθέναι (ἐνν. τῷ λόγῳ) λέγω τι προσθέτων καὶ ὅρκον : Σοφ.Ἠλ.47 ἄγγελλε δ' ὅρκον προσθεὶς (κώδ. ὅρκῳ, ἐνν. ὅρκῳ πρ- λόγον)· πρβλ. αὐτ. ἀπ.472 ὅρκου προστεθέντος· || ὁμ. ἐμπροθ. : Σοφ.Τρ.1253 ἐπὶ τοῖσδε χάριν προστιθέναι, Ἀριστφ.Νεφ.63 ἵππον πρὸς τοὔνομα προστιθέναι, Ξεν.Ἑλλ.1,5,6 πρὸς τὸν μισθὸν ἑκάστῳ ὀβολὸν προστιθέναι· || ἀπολ. κάμνω προσθήκας, αὐξήσεις, αὐξάνω : Θουκ.3,45 ἐπεὶ διεξεληλύθασί γε διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι προστιθέντες, Ἀριστλ.Ρητ.1359b,28 πρὸς τὰ ὑπάρχοντα προστιθέντες πλουσιώτεροι γίνονται· || ὁμ. προσθέτω, κάμνω προσθήκας εἰς τὴν ἔκθεσιν ἱστορίας ἢ γεγονότος τινός : Ἀριστλ.Ποιητ. 1460a,18· || ὁμ. ἐπὶ συγκρ. : αὐτ.1461b,30· || εἰδ. ἐπὶ προσθήκης ἄρθρων εἰς διαθήκας, εἰς συνθήκας κ. γεν. εἰς ἐπίσημα ἔγγραφα : Ἰσοκρ.12,264 προσθεῖναι οὐδὲν εἶχον τοῖς εἰρημένοις οὐδ' ἀφελεῖν, Πάπ.· || ὁμ. ἐμπροθ. : Συνθ.π.Θουκ 5,23 ἢν δέ τι δοκῇ Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις προσθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας, αὐτ. 47, Συνθ.π.Πολύβ.7,1,43,27 προστιθέναι πρὸς τὰς συνθήκας· || ὁμ. μτ. προτ. : Δημ.304 οὐκέτι προστίθημ' ὅτι τῆς μὲν ὠμότητος .. ἑτέροις πειραθῆναι συνέβη· || ἐπὶ λογαριασμῶν : Πάπ. προσετέθη τὰ τέλη τῷ κυριακῷ λόγῳ· || ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς χρῆμα, καταβάλλω τινὶ ἢ καταθέτω εἰς τράπεζαν ἢ νομισματοκοπεῖον: Πάπ.· || πρόσθες εἰς ὄνομα Ἐπωνύχου (εἰς πίστωσιν λογαριασμοῦ Ε-)· || μτ. αἰτ. προσ. : Αἰσχ.Χο.114 τίνα τῆδε προστιθῶ στάσει;, Θουκ.3,92 τὸ πρῶτον μελλήσοντες Ἀθηναίοις προσθεῖναι σφᾶς αὐτοὺς (νὰ προσχωρήσουν εἰς τὴν μερίδα τῶν Ἀθηναίων), αὐτ.8,46, αὐτ.8,50 προσέθηκέ τε, ὡς ἐλέγετο, ἐπὶ ἰδίοις κέρδεσι Τισσαφέρνει ἑαυτόν· || εἰδ. μαθ. : Ἐπιχ.170,8 πότ' ἀριθμόν .. ψᾶφον προστιθέναι, Πλάτ.Μέν.84D (χωρίον) ἕτερον αὐτῷ τουτὶ ἴσον προστιθέναι, Ἀριστλ.Φυσ.266b,2 πρὸς πεπερασμένον ἀεὶ προστιθέναι, - νὰ προσθέσωμεν δύο ἀριθμούς· κ. παθ. : Ἀρχιμ.Ἰσορρ.1 εἶκα .. ποτὶ τὸ ἕτερον τῶν βαρέων ποτιτεθῇ .. ῥέπειν ἐπὶ τὸ βάρος ἐκεῖνο ᾧ ποτετέθη, Εὐκλ.Ἀξ.1,2· || ὁμ. μαθ. τὸ μέσον προσθέτω : Ἐπιγρ.· || ἐν τῇ λογικῇ προσθέτω λέξιν τινὰ σαφῶς διορίζουσαν, ἀντίθ. ἀφαιρῶ : Ἀριστλ.Α Ὑστ 91b27, αὐτ.ΗΝικ.1147b,33· 7) ἐν τῇ Π κ. ΚΔ συνεχίζω ἢ ἐπαναλαμβάνω πρᾶξίν τινα, μτ. ἀπαρφ. : ΠΔ Γέν.

18,29 **προσέθηκεν ἔτι λαλῆσαι,** αὐτ.8,21 **οὐ προσθήσω ἔτι πατάξαι,** ΠΔ Ἰὼβ 27,1 **προσθεὶς Ἰὼβ εἶπεν** (συνέχισε καὶ εἶπεν), ΠΔ Γέν.38,5 **προσθεῖσα ἔτεκεν υἱὸν** (ἐγέννησεν ἐν συνεχείᾳ καὶ ἕτερον υἱόν), ΚΔ Μᾶρκ.14,25 **οὐ μὴ προσθῶ πιεῖν** (δ.γρ.), αὐτ. Λουκ.19,11 **προσθεὶς εἶπε παραβολὴν** (συνεχίσας εἶπε παραβολήν)· **8**) τὸ μέσ. **προστίθεμαι** εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός, συνεννοοῦμαι : Σοφ.ΟΚ 1332 **οἷς ἂν σὺ προσθῇ,** Θουκ.3,11 **ἢ ὑμῖν ἢ ἄλλῳ τῷ προσθέμενον κίνδυνον σφίσι παράσχῃ,** Δημ. 68 **εἰ δ' ἐκείνοις προσθεῖτο, συνεργοὺς ἕξειν τῆς αὐτοῦ πλεονεξίας**· ‖ εἰμὶ εὔνους τινί, εὐνοῶ τινα : Ἡρ.2,160 **οὐδεμίαν γὰρ εἶναι μηχανὴν ὅκως οὐ τῷ ἀστῷ ἀγωνιζομένῳ προσθήσονται, ἀδικέοντες τὸν ξεῖνον,** Δημ.1060· ‖ δθ. **προστίθεμαι τῇ ἡδονῇ** ἀρέσκομαι, κλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς : Ἀριστλ.ΗΜ 1201ε,2· ‖ ἀπολ. παραδίδομαι, ὑποτάσσομαι : Ἐπιστ.Φιλίππ.π.Δημ.238 **ὅσα ἑκουσίως προσετίθετο τῶν πολιτῶν**· **9**) ὁμ. τὸ μέσ. συμφωνῶ, συναινῶ, συγκατανεύω : Ἡρ.1, 109 **οὐ οἱ ἔγωγε προσθήσομαι τῇ γνώμῃ,** αὐτ.2, 120 **ἐγὼ δὲ τῷ λόγῳ τῷ περὶ Ἑλένης λεχθέντι καὶ αὐτὸς προστίθεμαι,** Θουκ.6,50 **Λάμαχος μὲν ταῦτα εἰπὼν ὅμως προσέθετο καὶ αὐτὸς τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ,** Ξεν.Ἀν.1,6,10, Πλάτ.Νόμ.674Α **προστίθεσθαι τῷ Καρχηδονίων νόμῳ**· ‖ μτγν. μτ. ἀπαρφ. συμφωνῶ : Ἰώσ.ΙΑ 19,1,8· **10**) φρ. **ψῆφον προστίθεσθαι** ψηφίζω ὑπέρ τινος : Αἰσχ.Εὐμ. 735 **ψῆφον δ' Ὀρέστῃ τήνδ' ἐγὼ προσθήσομαι** (θὰ ρίψω τὴν ψῆφόν μου ταύτην ὑπὲρ τοῦ Ὀρέστου), Δημ.1325 **ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον εὐορκοίητε,** Θουκ.1,20 **ὥσπερ τούς τε Λακεδαιμονίων βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον ἀλλὰ δυοῖν**· ‖ φρ. **ψῆφον προστίθεσθαι ἐναντίαν τινί** ρίπτω ψῆφον καταδικαστικήν : Θουκ.1,40 **οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς Σαμίων ἀποστάτων ψῆφον προσεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν,** Ἐπιγρ. **ψῆφον προστίθεσθαι ὥστε ἀποκτεῖναι**· **11**) ὁμ. τὸ μέσ. μτ. αἰτ. προσοικειοῦμαι, λαμβάνω τινὰ πρὸς ἐμαυτόν, κάμνω τινὰ φίλον, σύμμαχον, βοηθόν : Ἡρ.5,69 **ὡς γὰρ δὴ τὸν Ἀθηναίων δῆμον . . πρὸς τὴν ἑωυτοῦ μοῖραν προσεθήκατο,** αὐτ.1,53, Σοφ.ΟΚ 404, Θουκ 6,18 **οὐ γὰρ ἵνα δεῦρο ἀντιβοηθῶσι προσεθέμεθα αὐτούς**· ‖ φρ. **προστίθεμαι δάμαρτα** λαμβάνω γυναῖκα, σύζυγον : Σοφ.Τρ.1224 **ταύτην προσθοῦ δάμαρτα**· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ κακῆς σημ. : Ξεν.ΚΠ 2,4,12 **πολέμιον προστίθεσθαί τινα**· **12**) ὁμ. τὸ μέσ. μτ. αἰτ. πράγμ. ἐφαρμόζω εἰς ἐμαυτόν : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26,α' **βάλανον προσθεμένην,** Ἀριστφ.Ὄρν.361 **ὀξύβαφον προσθοῦ λαβών,** Εὐρ.Ἡρ.1408 **πατρὸς στέρνα προσθέσθαι θέλω**· ‖ μτφ. ἐπιφέρω, προκαλῶ : Θουκ.2,37 **λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι**· **13**) ὁμ. τὸ μέσ. ἐπιφέρω ὠφέλειαν, ὠφελῶ : Σοφ.Ἀντ.40 **τί ἂν προσθείμην πλέον ;** ‖ **προστίθεμαι χάριν** ἐπιχαρίζομαι : αὐτ.ΟΚ 767· ‖ ἰδίᾳ ἐπὶ κακῶν, ἐπιφέρω κατ' ἐμαυτοῦ : Αἰσχ. Πέρσ.531, Σοφ.ΟΤ 1460, Εὐρ.Ἡρακλ.146, αὐτ.Ἀνδρ. 396 **ἄχθος ἐπ' ἄχθει προστίθεσθαι διπλοῦν,** Θουκ. 1,78, αὐτ.144, Πλάτ.Πρωτ.346Β **ἔχθρας ἑκουσίους πρὸς ταῖς ἀναγκαίαις προστίθεσθαι**· ‖ ἐπιφέρω ἐναντίον ἄλλων : Ἡρ.4,65 **οἱ . . πόλεμον προσεθήκαντο,** αὐτ.7,229· **14**) μτγν. συνεχίζω ἢ ἐπαναλαμβάνω μίαν πρᾶξιν : ΠΔ Ἐξ.14,13 **οὐ προσθήσεσθε ἔτι ἰδεῖν αὐτούς,** ΚΔ Λουκ.20,11 **προσέθετο πέμψαι ἕτερον,** αὐτ.Πράξ.12,3.

προστίκτω ἐπιτίκτω, γεννῶ προσέτι : Ἀριστλ.ΖΙ 549a,17 **μετὰ ταῦτα προστίκτουσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν εἰς τὰς πτύχας.**

προστιλῶ-άω κατατιλῶ, πιτσιλίζω μὲ ἀκαθαρσίας : Ἀριστφ.Νεφ.411 **πρὸς αὐτὼ τὠφθαλμώ μου προσετίλησεν**· κ. παθ. : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,26.

προστιμάρω δημ. κ. -έρνω κ. προστιμεύω τιμωρῶ διὰ προστίμου, ἐπιβάλλω πρόστιμον.

προστιμάρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προστιμάρω, ἐπιβολὴ προστίμου, τιμωρία διὰ προστίμου.

προστιμέρνω δημ. ὅ. προστιμάρω βλ.λ.

προστιμεύω δημ. ὅ. προστιμάρω βλ.λ.

προστίμημα-ατος (τὸ) πρόστιμον βαρύτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου, τὸ δικαστικῶς ἐπιβληθὲν ἐκτὸς τῆς συνήθους ποινῆς πρόστιμον : Δημ. 700 **ταῦτα ἄκυρα ποιεῖ τῶν προστιμημάτων,** Πολυβ.6,180, αὐτ.8,21, αὐτ.149.

προστίμησις-εως (ἡ) μτγν. καταδίκη τινὸς εἰς πρόστιμον βαρύτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου, αὔξησις ζημίας : Αἰλ.ΠΙ 14,7· **2**) πάπ. ἐκτίμησις, ἀποτίμησις : **προστίμησις τῶν ὀθονίων.**

προστίμιον (τὸ) μσν. τὸ πρόστιμον : Νομικὰ Τεμάχ. ἐν Bul. de cor.hel. 4,453-4.

πρόστιμο(ν) (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ δικαστοῦ ἢ τοῦ νόμου, ἡ κατ' ἀπόφασιν δικαστικὴν ἐπιβληθεῖσα ζημία : Ἱππ.Νόμ.1, Πολύβ.1,17,11, Αἰλ.ἀπ.237 **τοιάδε τοῖς κακῶς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη**· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ θεοῦ : ΠΔ Μακκ.2,7,36 **σὺ δὲ τῇ τοῦ θεοῦ κρίσει δίκαια τὰ πρόστιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίσῃ**· **2**) νεώτ. κ. δημ. χρηματικὴ ποινὴ ἐπιβαλλομένη ὑπὸ δικαστηρίου διὰ παραβάσεις εἰς βαθμὸν πταίσματος· ‖ ὁμ. χρηματικὴ πειθαρχικὴ ποινὴ εἰς ὑπαλλήλους.

προστιμῶ-άω κ. νεώτ., δημ. κ. **προστιμάρω** ἐπιβάλλω βαρυτέραν ἢ πρόσθετον ποινὴν πλὴν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἐπετρέπετο εἴς τινας δίκας, αἱ ὁποῖαι ἐκαλοῦντο δίκαι ἀτίμητοι : Πλάτ.Νόμ.767Ε **προστιμᾶν τοὺς κρίναντας τὴν δίκην ὅ,τι χρὴ πρὸς τούτῳ παθεῖν,** αὐτ.943Β, Δημ.736, Ἀριστλ.Ἀθ.63,3· ‖ τὸ ἐνεργ. ἔκειτο ἐπὶ τοῦ δικαστηρίου καθόλου, τὸ δὲ μέσον ἐπὶ τοῦ δικαστοῦ ἐκείνου, ὁ ὁποῖος προέτεινε τὴν πρόσθετον ποινήν : Νόμ.π.Δημ.733 **ἐὰν προστιμήσῃ ἡ ἡλιαία (τὸ δεδέσθαι), προστιμᾶσθαι δὲ τὸν βουλόμενον**· κ. παθ. : αὐτ.1152 **εἴκοσι δραχμῶν προσετιμήθη αὐτῷ**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἐν φρ. **προστιμᾶταί τινι δεσμοῦ** ἐπιβάλλεται εἴς τινα ἡ πρόσθετος ποινὴ τῆς εἱρκτῆς : αὐτ. 715· **2**) νεώτ. δημ. κ. -άρω ἐπιβάλλω πρόστιμον βλ.λ.2)· **3**) **προστιμῶ τῷ δημοσίῳ** ἐπιδικάζω τι εἰς τὸ δημόσιον ὡς ὀφειλήν : αὐτ.528· **4**) ρηματ. π. προστίμημα, προστίμησις.

προστιμωρῶ-έω βοηθῶ προσέτι, προσβοηθῶ : Ἱππ.Διαίτ.16· **2**) μτγν. προσβοηθῶ, ἐνθαρρύνω, παρακινῶ : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,7· κ. μέσ. : Γαλ.Φυσ. Δυν.1,13 **νοσήματι προστιμωρεῖται.**

προστινάσσω μτγν., δωρ. τ. **ποτιτινάσσω** τινάσσω, σείω τι πρός τινα ἢ προσέτι : ΑΠ 12,67 **τὸν χαρίεντα** (Διονύσιον) **ποτὶ πτερὰ πυκνὰ τινάξας, πῶς ἔφερες ;**

προστιχίζω μσν. τάττω ἔμπροσθεν εἰς στίχον, σειράν : ΚΠορφ.Ἔκθ.797 (ἔκδ.2).

προστοιχειῶ-όω μτγν. διδάσκω τὰ πρῶτα στοιχεῖα, προκαταρτίζω εἰς τὰ στοιχειώδη, ὁρίζω προηγουμένως τὰς πρώτας ἀρχάς τινος· ἐν χρ. τὰ παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,104.

προστοιχίζω δημ. προαγοράζω, καπαρώνω.

προστοίχιος-ον νεώτ. ὁ πρὸς τὸν τοῖχον ἐστραμμένος· ‖ **προστοίχειος στερέωσις** εἶδος τι στερεώσεως ἐφ' ἅρματος παλαιῶν ἐπινηΐων πυροβόλων, καθ' ἣν τὸ στόμα ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ τοιχώματος τοῦ πλοίου στερρῶς συγκρατούμενον εἰς τὴν θέσιν του διὰ συσπάστων.

προστολίζω δημ. στολίζω προηγουμένως.

προστομιαῖον (τὸ) Ἐπιγρ. τὸ μετὰ τὴν βόρειον στοὰν τοῦ Ἐρεχθείου πρῶτον ὀρθογώνιον ἐπίμη-

κες διαμέρισμα, τὸ ὁποῖον ἐλέγετο καὶ «πρόστασις ἡ πρὸ τοῦ θυρώματος».

προστομιαπόκλισις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀπόκλισις τῶν ὀδόντων πρὸς τὰ ἔξω, προοδοντισμός.

προστόμιον (τὸ) κ. νεώτ. τὸ στόμιον, ἰδίᾳ ποταμοῦ : Αἰσχ.᾿Ικ.3 **ἀρθέντ᾿ ἀπὸ προστομίων λεπτοψαμάθων Νείλου᾿** **2)** μτγν. συμβολή, συνάφεια τῶν χειλέων᾿ Πολυδ.2,90 «ἡ εἰς ἄλληλα τῶν χειλέων συμβολή» : Ροῦφ.᾿Ονομ.41᾿ **3)** νεώτ. ἀνατομ. ἡ μεταξὺ τῶν παρειῶν καὶ τῶν φραγμῶν τῶν ὀδόντων κοιλότης τοῦ στόματος ἡ κοινωνοῦσα πρὸς τὰ ἔξω διὰ τῆς σχισμῆς τῶν χειλέων, ἄ. πρόδομος τοῦ στόματος.

προστομίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ μέρος πνευστοῦ ὀργάνου, τὸ προωρισμένον νὰ εἰσάγηται εἰς τὸ στόμα καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐμφυσᾶται εἰς τὸ ὄργανον ἡ πνοὴ τοῦ παίζοντος, ἐπιστόμιον, μποκαδούρα : ᾿Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.152,4.

πρόστομος-ον ὁ εἰς ὀξὺ ἀπολήγων : Εὔβουλ.107, 10᾿ ‖ **πρόστομον** ξίφος ἐστομωμένον, κοπτερόν : Πολυδ.2,101᾿ **2)** πάπ. ὁ ἔχων προτεταμένα, προεκβεβλημένα τὰ χείλη.

πρόστοον (τὸ) ᾿Επιγρ. κ.νεώτ. τὸ προστῷον βλ.λ.

προστοχάζομαι μτγν. προμαντεύω, προφητεύω : Κατ.᾿Αστρλ.Κ 8(1),245 **π- τὸ μέλλον.**

προστραγῳδῶ-έω μτγν. προσθέτω, μεγαλοποιῶ τι δίκην τραγικοῦ ποιητοῦ, μετὰ τραγικῆς μεγαλορρημοσύνης: Στράβ.17,1,43 **προστραγῳδεῖ δὲ τούτοις ὁ Καλλισθένης᾿** **2)** **τὸ ἔξωθεν προστραγῳδούμενον** ὁ ἐξωτερικὸς διάκοσμος, καλλωπισμός : Λογγῖν.᾿Υψ.7,1 **καὶ ὅσα δὴ ἄλλα ἔχει πολὺ τὸ ἔξωθεν προστραγῳδούμενον.**

προστρατεύω ἀρχ. λεξ. ὑπηρετῶ ὡς στρατιώτης πρότερον, προϋπηρετῶ ἐν τῷ στρατῷ, κτ μτχ. παρακ.᾿ ᾿Ησ. ἐν λ. ἀμοιβοί.

προστρατηγῶ-έω πάπ. κατέχω τὸ ἀξίωμα τοῦ στρατηγοῦ πρότερον.

προστρατοπεδεύω μτγν. στρατοπεδεύω, κατασκηνῶ ἐνώπιόν τινος, ἐν χρ. τὸ μέσ.:Διόδ.Σ 14,17.

προστραχηλίζω μτγν. ἐν τῇ πάλῃ, συλλαμβάνω τὸν ἀνταγωνιστήν μου ἀπὸ τοῦ τραχήλου, ὃν συνθλίβω, σφίγγω ἰσχυρῶς : Πλούτ.᾿Ηθ.234D.

προστρεβλῶ-όω μτγν. βασανίζω διὰ στρέβλης πρῶτον, ἐν χρ. τὸ παθ. : ᾿Ιώσ.ΠΙ 4,5,3 (δ.ἀνάγν.).

προστρέπω στρέφω πρός τι(να), ἰδίᾳ πρὸς θεὸν ὡς ἱκέτης, ὅθ ἱκετεύω, προσαιτοῦμαι : Σοφ.Αἴ.831 **τοσαῦτά σ᾿, ὦ Ζεῦ, προστρέπω᾿** ‖ μτ. ἀπαρφ. ἱκετεύω τινὰ νὰ πράξῃ τι : αὐτ.ΟΚ 50 **μή μ᾿ ἀτιμάσῃς . . , ὧν** (τούτων ἅ) **σε προστρέπω φράσαι᾿** ‖ ὁμ. δέομαι νά . . : Εὐρ.᾿Ικ.1195 **ὀλέσθαι πρόστρεπ᾿ ᾿Αργείων χθόνα᾿** ‖ κ. τὸ μέσ. μτ. ἀορ. β᾿ **προσετραπόμην** : ᾿Ομ.᾿Επιγρ.15,1, Αἰσχ.Εὐμ.205, Σοφ.ἀπ.844, Πλούτ.Κλεομ.39, Αἰλ.ΖΙ 15,21᾿ **2)** προσεγγίζω, πλησιάζω ὡς ἐχθρός : Πίνδ.Ν 4,55 **᾿Ιαωλκὸν πολεμίᾳ χερὶ προστραπών᾿** **3)** τὸ μέσ. ἐπιφέρω, ἐπισύρω κατὰ τῆς ἰδίας μου κεφαλῆς ἢ κάμνω τι ὑπόθεσιν προστροπῆς βλ.λ. : Πλάτ.Νόμ. 866Β **τοῦ παθόντος προστρεπομένου τὴν σπουδὴν** ... **θην᾿** **4)** μτγν. τὸ ἐνεργ. μτφ. περιποιοῦμαι, σέβομαι, ἐγκωμιάζω : Πλούτ.᾿Ηθ.1117Α.

προστρέφω τρέφω, ἀνατρέφω τινὰ προσέτι, συνάμα, ἐν χρ. τὸ παθ. : Αἰσχ.᾿Αγ.736 **ἱερεύς τις ἄτας δόμοις προσεθρέφθη᾿** **2)** μτγν. τρέφω ἐπιπροσθέτως χάριν ἐμαυτοῦ : Τέλ.40Η᾿ **3)** ὁμ. ἁπλῶς, τρέφω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Ροῦφ.ἀπ.68 (πιθ.εἰκ.)

προστρέχω κ. μσν. κ. νεώτ., μέσ. μέλλ. μτ. ἐνεργ σημ. **προσδραμοῦμαι** (Δημ.21,224), ἀόρ. α᾿ **προσέτρεξα,** ἀόρ. β᾿ **προσέδραμον,** τρέχω πρός τι(να), ἔρχομαι, προσέρχομαι, μτ. δοτ. : ᾿Αριστφ.᾿Αχ.1084, αὐτ.᾿Ορν.759, Ξεν.᾿Αν.4,3,10 **καὶ ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον δύο νεανίσκοι᾿** ‖ κ. μτ. ἔμπροθ διορ. : Πλάτ.Πολ.440Α **προσδραμὼν πρὸς τοὺς νεκρούς᾿** ‖ ἀπολ. ἀνατρέχω, τρέχω πρός : Ξεν.᾿Ελλ.3,1,18, αὐτ.Κύ᾿ **2)** ἐν ἐχθρικῇ σημ ἐφορμῶ ἐναντίον τινός : αὐτ.5,4,47 **τοῖς δ᾿ ἐκ τοῦ τείχους βραχὺ πρὸς τὸ ἐγγὺς καὶ προσδραμεῖν καὶ πάλιν ἀπελθεῖν᾿** **3)** ἐπὶ πραγμ., συμβαίνω εἴς τινα : Διόδ.Σ 13,37, Δομάσκ.᾿Αρχ.401 **προστρέχει πολλαχοῦ τὸ «γίγνεται»** (συμβαίνει συχνάκις)᾿ **4)** μτφ. ἔρχομαι πρὸς τὸ μέρος τινός : Πολύβ.24, 10.4, αὐτ.28,7,8 **πρὸς τὴν τῶν πολλῶν γνώμην προστρέχειν,** αὐτ.18.15,2᾿ **5)** νεώτ. μτφ. σπεύδω πρὸς παροχὴν ἢ ζήτησιν βοηθείας: **εἰς τὰς φωνάς της προσέτρεξαν πολλοί᾿** **6)** ὁμ.νεώτ. καταφεύγω, προσφεύγω : **καὶ πάλιν προστρέχω εἰς τὰ εὐγενῆ σας αἰσθήματα᾿** **7)** πάπ. πλησιάζω : **προστρέχων τῇ εὐνόμῳ ἡλικίᾳ᾿** **8)** μτ. δοτ. ὁμοιάζω πρός τινα : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32.

προστριβή (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προστρίβω βλ.λ., τριβὴ δύο πραγμάτων πρὸς ἄλληλα᾿ **2)** μτφ. διένεξις, φιλονικία : **ἔρχεται τακτικὰ εἰς προστριβὰς μὲ τοὺς ὑφισταμένους του.**

προστρίβω κ. νεώτ. τρίβω τι ἐπί τινος ἢ πρός τι ἢ μέ τι : ᾿Αριστλ.ΖΙ 535b,23 **πνεῦμα γὰρ ἔχει τούτων ἕκαστον, ὃ προστρίβοντα καὶ κινοῦντα ποιεῖ τοὺς ψόφους᾿** ‖ κ.μέσ. τρίβω ἐμαυτόν, τρίβομαι ἐπί τινος ἢ πρός τι : ᾿Επιγρ. **προστρίβεσθαι τῷ τοίχῳ᾿** κ. παθ. : Διοσκ.4,153᾿ **2)** μτφ. κατατρίβω, ἐξαντλῶ, ἐν χρ. τὸ παθ. : Αἰσχ Εὐμ.238 **ἀμβλὺν ἤδη προστετριμμένον τε πρὸς ἄλλοισιν οἴκοις᾿** **3)** ἀπονέμω, ἀποδίδω : Διογ Λ Προοίμ.5 **πᾶν τὸ ἀνθρώπειον πάθος τοῖς θεοῖς προστρίβειν᾿** **4)** συχν. ἐν τῷ μέσ. τ. ἐπὶ κακῆς σημ. ἐπιβάλλω ἢ ἐνεργῶ ὥστε νὰ ἐπιβληθῇ τι : ᾿Αριστφ. ᾿Ιππ.5, ᾿Αντιφ.4,2,8 **ὑμῖν τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρίψομαι,** Δημ.786, Πλούτ.᾿Ηθ.89F᾿ κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.331 **γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται,** Πάπ.᾿ **5)** ἐπὶ καλῆς σημ., προσάπτω εἴς τινά τι : Δημ.617 **πλούτου δόξαν προστρίψασθαι τοῖς κεκτημένοις.** αὐτ.757᾿ **6)** μτγν. προσδίδω : Γαλ.7,96 **προστρίβεσθαι** (χροιᾶς) **φάντασμα τοῖς ὁρατοῖς᾿** **7)** ρηματ. π. πρόστριψις, προστριβή, πρόστριμμα.

πρόστριμμα-ατος (τὸ) τὸ ἐπιτριβόμενον, τὸ προστριβόμενον, ὅθ. μτφ. τὸ προσκολλώμενον, προσαπτόμενον, ἰδίᾳ ὄνειδος, στίγμα : Αἰσχ.᾿Αγ. 395 **πόλει πρόστριμμα ἄφερτον ἐνθείς.**

πρόστριψις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ προστριβή βλ λ.Ι): ᾿Αριστλ.Χρωμ.798a,19 **τῶν ὑποζυγίων τὰ τριχώματα γίνεται λευκὰ ἐκ προστρίψεως τῆς ἀστράβης.**

προστρόπαιος-ον (προστροπή), δωρ. **ποτιτρόπαιος** (Αἰσχ.᾿Ικ.362, αὐτ.Εὐμ.176), ἐν ἐνεργ. σημ. ὁ στρέφων ἑαυτὸν πρός τι(να), ὅθ. μτφ. ἐπὶ μιανθέντος ἐκ φόνου ἢ ἄλλου ἐγκλήματος ἢ ἀσεβείας τρεπομένου πρὸς θεὸν ἢ ἄνθρωπον, ὅπως τύχῃ ἁγνισμοῦ, ἱκέτης ἐπιζητῶν ἁγνισμόν, ἐξάγνισιν : Αἰσχ. ᾿Ικ.362, αὐτ.Εὐμ.234, αὐτ.445, Σοφ.Φιλ.930, αὐτ.Αἴ. 1173 **θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χεροῖν ἔχων κόμας ἐμάς,** Εὐρ.᾿Ηρακλ.1015᾿ ‖ κ. ὡς ἐπίθ. : Αἰσχ. Εὐμ.41 **ἕδραν ἔχοντα προστρόπαιον,** Σοφ.ΟΚ 1309᾿ **2)** ἱκέτης ἐπιζητῶν ἐκδίκησιν : Αἰσχ Χο.286, αὐτ. ᾿Αγ.1587 **προστρόπαιος ἑστίας μολὼν πάλιν τλήμων Θυέστης,** ᾿Αντιφ.2,3,10 **3)** ἐπὶ τοῦ μήπω ἐξαγνισθέντος μετὰ τὴν διάπραξιν ἐγκλημάτων, ἄνθρωπος μεμιασμένος : Εὐρ.᾿Ηρ.1259 **ὅστις κτανὼν μητρὸς γεραιὸν πατέρα προστρόπαιος ὢν ἔγημε τὴν τεκοῦσαν᾿** ‖ **προστρόπαιος τῆς πόλεως** ὁ ἐπιφέρων μίασμα εἰς τὴν πόλιν : Εὔπ.120, Αἰσχίν.2,158 **αὐτοῦ προστρόπαιος, μὴ γὰρ δὴ τῆς πόλεως᾿** **4)** ἐπὶ τοῦ μιάσματος ἢ ἄγους εἰς ὃ ἐνέχεταί τι(ς) : ᾿Αντιφ.3,4,9 **οὐδενὶ οὐδὲν προστρόπαιον καταλείψει᾿** ‖ ὅθ. **προστρόπαιον αἷμα** ἐνοχὴ ἐπὶ φόνῳ : Εὐρ.᾿Ιων 1260, αὐτ.᾿Ηρ.1161 **καὶ τῷδε προστρόπαιον αἷμα προσβαλών᾿** ‖ τὸ οὐδ. προστρόπαιον ὡς οὐσ. ἡ ἐνοχή : Δίων Κ 42,3

προστρόπαιον ἑαυτοῖς **προσέθεντο**· **5**) κ ὡς παθ. ὁ θεὸς πρὸς ὃν ὁ παθὼν τρέπεται ζητῶν ἐκδίκησιν, ἐκδικητής· πρβλ.Εὐστ.1807,11 «ᾧ ἂν τις προστρέποιτο δεόμενος» : Ἀντιφ.4,1,4 **οἱ τῶν θανόντων προστρόπαιοι**, αὐτ.2 8, Πολύβ 23, 0,2, Παυσ.2,18,2.

προστροπή (ἡ) τροπή, στροφή τινος πρός τι μέρος ἢ πρός τινα, δθ. τροπὴ ἱκέτου προσερχομένου πρός τινα καὶ προστασίαν ἐξαιτουμένου, ἰδίᾳ τοῦ διαπράξαντος φόνον καὶ προσφεύγοντος εἴς τινα θεὸν ἢ ἄνθρωπον πρὸς ἐξιλέωσιν καὶ κάθαρσιν ἀπὸ τῆς βαρυνούσης αὐτὸν μιαιφονίας, ἱκεσία ἱκέτου : Αἰσχ.Εὐμ.718 **ἢ καὶ πατὴρ τι σφάλλεται βουλευμάτων πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς** Ἰξίονος ;, Πλούτ.Ἠθ.560Ε **λιταὶ καὶ προστροπαί**· **2**) γεν. προσευχή ἢ ἱκετεία, παράκλησις ἱκέτου : Αἰσχ.Πέρσ.216 **θεοὺς . . προστροπαῖς ἱκνουμένη**, Εὐρ.Ἄλκ.1156, αὐτ.ἩρακΧ.103, Αἰσχίν.3,110 **προστροπὴν καὶ ἀρὰν ὑπὲρ τούτων ἐποιήσαντο**· ‖ **θεᾶς ἔχω προστροπὴν** ἐκτελῶ τὸ καθῆκον τῆς πρὸς τὴν θεὰν λατρείας, ἤτοι **εἶμαι** ἱέρεια αὐτῆς : Εὐρ. ΙΤ 618· ‖ **πόλεως προστροπὴν ἔχω** κάμνω αἴτησιν πρὸς τὴν πόλιν : Σοφ.ΟΚ 558· ‖ κ. ἐπὶ σπονδῶν : Αἰσχ.Χο.85· **3**) **προστροπὴ γυναικῶν** χορὸς γυναικῶν ἱκετίδων : αὐτ.21 **ὡς ἂν σαφῶς μάθω γυναικῶν ἥτις ἥδε προστροπή**· **4**) μτγν. ἡ ἐνοχή, τὸ μίασμα τοῦ φονέως : Συνέσ.186Α.

προστρόπιος-ον ποι. τ. τοῦ προστρόπαιος βλ.λ.: Ὀρφ.Ἀργ.1235.

πρόστροπος (ὁ) ὁ προστρόπαιος βλ.λ.1) : Σοφ. Φιλ.773 **ὄντα σαυτοῦ π-**· κ. ἀπολ. : αὐτ.ΟΤ 41· **2**) Φώτ. ἐν λ. προστρόπαιος «κατηραμένος».

προστρουθίζω πάπ. καθαρίζω προηγουμένως διὰ στρουθίου, μὲ τσουένι· ἐν χρ. τὸ παθ.

προστροφή (ἡ) πάπ. ζημία : **ἐπὶ προστροφῇ τοῦ φίσκου.**

προστροχάζω μτγν τροχάζω, τρέχω πρός τι : Φιλόδ.Γυμν.250.

προστροχαστής (ὁ) μτγν. χαμερπὲς πρόσωπον, συκοφάντης : Φιλόδ.ἐν Ἡρακλ.1457,4.

πρόστροχος-ον Ἡσ. «στρογγύλος».

προστρωννύω Ἐπιγρ. καταστρώννυμι, καταστρώνω.

προστυγχάνω κ. μσν., νεώτ., μ. κτ. μτχ. ἀορ. β', παρατυγχάνω, συντυγχάνω, συναντῶ τινα τυχαίως : Πίνδ.ἀπ.42,5 **εἰ δέ τις κακότας προστύχῃ**· **2**) μτγν. πρόσειμι βλ.λ. : Σωρ.1,-8 **φασὶ τῷ ἐμβρύῳ προστυγχάνειν ἕτερον χιτῶνα**· **3**) λαμβάνω μερίδιον ἔκ τινος, ἐπιτυγχάνω, ἀπολαύω τινός : Σοφ. Φιλ.552, αὐτ.Ἠλ.1463 **ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχών**· ‖ μτ. δοτ. συναντῶ τι, ἐπιτυγχάνω τι : Πλάτ.Νόμ. 844Β, αὐτ.893Ε, αὐτ.Πολιτ.262Β, αὐτ.Σοφ.246Β **ἤδη γὰρ καὶ ἐγὼ τούτων συχνοῖς προσέτυχον**· **4**) ἀπολ. κτ. μτχ. **ὁ προστυγχάνων** κ. νεώτ. **ὁ προστυχὼν** ὁ πρῶτος τυγχάνων τινί, ὁ πρῶτος τυχών, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος, τὸν ὁποῖον συναντᾷ τις : Θουκ.1,97 **οἱ αἰεὶ προστυγχάνοντες**, Πλάτ.Νόμ. 914Β, αὐτ.808Ε **πᾶς ὁ προστυγχάνων**, Ἡρώνδ.3, 36 **ὁ προστυχὼν Φρύξ**, - **τὸ ρεῦμα παρέσυρε πᾶν τὸ προστυχὸν** (τὸ κάθε τι ποὺ εὑρέθη ἐμπρός του, ἤτοι τὰ πάντα ἀδιακρίτως)· ‖ **τὰ προστυχόντα ξένια** τὰ παρατιθέμενα εἰς τὸν φιλοξενούμεναν, αἱ παρατιθέμεναι τροφαὶ ξενίας : Εὐρ. Ἄλκ.754· ‖ **τὸ προστυχὸν** τὸ τυχαῖον : Πλάτ. Τίμ.34C· ‖ **τὸ προστυχὸν ἑκάστοτε** τὸ τυχαίως ἐμφανιζόμενον, τὸ προσπῖπτον : αὐτ.Νόμ. 962C **εἰ πράξει τὸ προστυχὸν ἑκάστοτε**· ‖ **ἐκ τοῦ προστυχόντος** τυχαίως, κατὰ σύμπτωσιν : Πλούτ.Ἠθ.150D, αὐτ.407Β· ‖ **κατὰ τὸ προστυχὸν ἐκ τοῦ προχείρου** : Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,1.

πρόστῡλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ οἰκοδομῶν, ὁ ἔχων πρὸ αὐτοῦ στύλους, ἤτοι στοὰν ἐν τῇ προσόψει : Βιτρ.3,2,1 **πρόστυλος ναὸς** (ὁ ἔχων πρὸ τῆς κυρίας εἰσόδου του στοὰν ἐκ τεσσάρων, ἐξ ἢ ὀκτὼ κιόνων, πρβλ. ἀμφιπρόστυλος, περίστυλος)· **2**) Ἐπιγρ. τὸ οὐδ. **πρόστυλον ὡς οὐσ.** στοά, προστῷον.

πρόστυμμα-ατος (τὸ) (προστύφω) ἀρχ.λεξ. κ.νεώτ. ἐπὶ βαφῆς, πᾶσα οὐσία ἔχουσα τὴν ἰδιότητα νὰ προσκολλᾶται ἐπὶ τῶν ἰνῶν καὶ νὰ στερεώνῃ τὴν βαφικὴν ὕλην, ὡς ἐπὶ παραδείγματι ἡ ταννίνη: Ἡσ. ἐν λ. μήλωθρα **πρόστυμμα πορφύρας.**

προστυπής-οῦς-ές μτγν. ὁ προσκεκολλημένος εἴς τι : Ἀρχιγ.π.Γαλ.8,91 **προστυπεῖς ὑμένες**, Σωρ. 2,41, Γαλ.13,710· κ. μτ. δοτ. : Ροῦφ.Ἀνατ.4· κ. μτφ. : Ἰώσ.ΑΙ 3,6,5 **θρόνῳ προστυπεῖ.**

πρόστυπος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἀναγλύφων, ὁ ἔχων τὰς ἐπ' αὐτοῦ μορφὰς ἐλαφρῶς ἐξεχούσας ἐκ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ, ἀντίθ. ἔκτυπος : Καλλίξ.π.Ἀθήν.5,199Ε **ἐν ταῖς γάστραις πρόστυπα ἐπιμελῶς πεποιημένα**, Πλίν.ΦΙ 35,152· **2**) τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. **πρόστυποι** ἐπὶ τῶν Χερουβείμ : Ἰώσ.ΑΙ 3,6,5· **3**) γεν. ὁ προσκείμενος, προσκεκολλημένος : Διοσκ.4,10 **πρόστυπα φύλλα.**

προστυπόω-όω μτγν. προσκολλῶ ἢ προσαρμόζω τι οὕτως, ὥστε νὰ λάβῃ τὸ σχῆμα πράγματός τινος : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,10,4· κ. παθ. : Διοσκ.2,105, Γαλ.2,700 **προστυποῦσθαι τὸν πνεύμονα τῷ θώρακι.**

προστύπωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ὁμαλὴ σώματός τινος πίεαις πρὸς ἄλλο, ἰσχυρὰ πίεσις πρὸς ἄλλο πρὸς συγκράτησιν αὐτῶν : Παῦλ.Αἰγ.6,117.

προστύφω κ. νεώτ. συμπυκνῶ προηγουμένως : Θεόφρ.Ὀσμ.24 **προστύφειν τὰ ἀρώματα**, Διοσκ. 1,39· **2**) κ. νεώτ. ἐν τῇ βαφικῇ, ἐμποτίζω ὑφάσματα, πρὶν ἢ ἐμβαπτισθῶσι ταῦτα εἰς τὴν χρωστικὴν ὕλην, διὰ διολύσεως ἐχούσης τὴν ἰδιότητα νὰ στερεώνῃ καὶ νὰ συγκρατῇ τὰ χρώματα : Κλήμ. Ἀλ.144, Πάπ.· κ. μτφ. : αὐτ.366 **προστύφειν τὸ ἦθος εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ἀληθείας.**

προστυχάδα (ἡ) δημ. ἡ προστυχιὰ βλ.λ.

προστυχαίνω δημ. καθιστῶ, κάμνω τι πρόστυχον, ἐκχυδαΐζω ἢ ἀλλοιῶ, χαλνῶ τὴν ποιότητά του : **ἄρχισε νὰ προστυχαίνῃ τὰ προϊόντα του**· **2**) ἀμτβ. γίνομαι, καθίσταμαι πρόστυχος, ἐκχυδαΐζομαι ἢ γίνομαι χειρότερος τὴν ποιότητα : **ὅσο πλουταίνει, τόσο καὶ προστυχαίνει**, - **ὕστερ' ἀπ' τὸν πόλεμο προστυχήνανε ὅλοι καὶ ὅλα.**

προστυχάντζα (ἡ) δημ. πρόστυχος ἄνθρωπος ἢ πρόστυχον ἐμπόρευμα.

προστυχής-οῦς-ές ὁ περί τι ἀσχολούμενος, ὁ ἐνασχολούμενος εἴς τι : Πλάτ.Πολιτ.264C, αὐτ.Ἐπιν.990Ε **προστυχεῖς** (τῇ στερεομετρίᾳ) **γεγονότες**, αὐτ.973C· ‖ **προστυχὴς γίνεται** προστυγχάνει : αὐτ.Νόμ.955D.

προστυχιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ προστύχου, χυδαιότης, εὐτέλεια, κακὴ ποιότης· **2**) πρᾶξις πρόστυχη : **ἔκανε μεγάλη προστυχιά.**

προστυχόγουστο (τὸ) δημ. πρόστυχο γοῦστο.

προστυχοδουλειά (ἡ) δημ. ἐργασία κακῆς ποιότητος· ‖ πρόστυχη πρᾶξις, προστυχιά.

προστυχόκοσμος (ὁ) δημ. χυδαῖος λαός, ἀγενεῖς ἄνθρωποι.

προστυχόλογα (τὰ) δημ. λόγια πρόστυχα, χυδαῖοι, πρόστυχοι λόγοι.

προστυχολογιά (ἡ) δημ. πλῆθος χυδαίων ἀνθρώπων, προστυχόκοσμος.

προστυχόπραμα (τὸ) δημ. ἐμπόρευμα ἢ πρόσωπον πρόστυχον, κακῆς ποιότητος ἢ φύσεως.

πρόστυχος-η-ο δημ. ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνθρωπίνων πράξεων, χυδαῖος, οὐτιδανός, χαμερπής : **πρόστυχο φέρσιμο**, - **πρόστυχη γυναίκα** (χυδαία, δθ. συνεκδ. πόρνη)· ‖ τὸ θηλ. **πρόστυχη** (γυναίκα) ἡ πόρνη· **2**) ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ὁ κακῆς ποιότητος, ὁ εὐτελής : **πρόστυχο ὕφασμα** -

δέρμα· **3)** τὸ οὐδ. πληθ. πρόστυχα ὡς ἐπίρρ. μὲ πρόστυχον τρόπον : **μιλάει πάντα πρόστυχα.**

προστυχούλης-ούλα ἐπὶ προσ., ὑποκορ. τοῦ πρόστυχος, ὁ μετρίως, ὁ ὀλίγον, οὐχὶ καθ' ὑπερβολὴν πρόστυχος.

προστυχούλικος-η-ο ἐπὶ πραγμάτων, ὁ μετρίως, ὁ οὐχὶ καθ' ὑπερβολὴν πρόστυχος.

προστυχῶς ἐπίρρ., μτγν. κατὰ τύχην : Νουμῆν. π.Εὐσ.Εὐάγγ.Προπ.14,5.

πρόστυψις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προστύφω βλ.λ.· **2)** ἐμποτισμὸς τῶν ὑφασμάτων, πρὸ τῆς βαφῆς, διὰ διαλύσεως ἐχούσης τὴν ἰδιότητα νὰ στερεώνῃ καὶ νὰ συγκρατῇ τὰ χρώματα.

προστῷον κ. νεώτ. ἀρχιτ. τὸ πρὸ τῆς στοᾶς τῆς πύλης οἰκοδομήματος κτίσμα, τὸ ὁποῖον βασταζόμενον ἐπὶ κιόνων ἀποτελεῖ εἶδος προστεγάσματος : Πλάτ.Πρωτ.314B, Πλούτ.'Ηθ.838D.

πρόστῳος-ον σχόλ. ὁ πρὸ τῆς στοᾶς κείμενος, εὑρισκόμενος : Σχόλ.'Ιλ.Υ 11 πρόστῳοι τόποι.

προσυβρίζω καθυβρίζω, προσβάλλω, κακοποιῶ, κακομεταχειρίζομαί τινα προσέτι, ἔτι πλέον : Δημ. 524 **τοὺς νόμους ἤδη ὁ τοῦτο** ποιῶν **προσυβρίζει**, 'Ιώσ.ΑΙ 12,4,5· κ. παθ. : Δημ.1269, 'Ιώσ.ΑΙ 6,13,7.

προσυγγίγνομαι παλαιὸν ἀττ. προξυγγ- συγγίγνομαι, συνέρχομαι, συνομιλῶ μετά τινος πρότερον: Θουκ.8,14 **προξυγγενόμενοι τῶν ξυμπρασσόντων Χίων τισί**· **2)** μτγν. λαμβάνω γνῶσίν τινος πρότερον : Δίων Κ 52,33 **προσυγγίγνεσθαι τοῖς ἤθεσι καὶ τοῖς βουλεύμασί σου.**

προσυγγράφομαι σχόλ. μέσ. γράφω, ἐκθέτω πρότερον : Σχόλ.Πλάτ.Γοργ.448C.

προσύγκειμαι εἶμαι προσυμπεφωνημένος : Αἰν. Τακτ.18,18, 'Ιώσ.ΑΙ 18,3,2 **ὁ προσυνέκειτο σημεῖον**· ‖ κ. ἀπολ. **τὸ προσυγκείμενον** ἡ προσυμφωνία : Αἰν.Τακτ.31,16, 'Ιώσ.ΑΙ 19,2,5.

προσυγχέω μτγν. συγχέω πρότερον, ἐπιφέρω σύγχυσιν προηγουμένως : Πολύβ.5,84,9.

προσυγχρίω μτγν. χρίω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων : 'Ορειβ.ἀπ.74.

προσυδατῶ-όω νεώτ., ἀόρ. **προσυδάτωσα**, παθ. ἀόρ. **προσυδατώθην**, κάμνω ὑδροπλάνον νὰ κατέλθῃ ὁμαλῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων· πρβλ. προσθαλασσῶ, προσγειῶ.

προσυδάτωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσυδατῶ· πρβλ. προσθαλάσσωσις, προσγείωσις.

προσυδρεύω πάπ. ἐσφ. προφ. τοῦ προσεδρεύω.

προσυζεύγνυμι μαν. συζευγνύω, ζευγνύω τι πρότερον ἐν τῷ αὐτῷ ζυγῷ μετ' ἄλλου, παθ. : Εὐστ. 61,29 **ἑτέρῳ εἰς γάμον προσυζευγνύναι.**

προσυλάκτησις-εως (ἡ) μτγν. ὑλάκτημα πρός τινα, ὅθ. μτφ. ὀνειδισμός : Σιμπλίκ.Φυσ.1182,38.

προσυλακτῶ-έω μτγν. ὑλακτῶ, γαυγίζω κατά τινος : Διον.'Αλ.Θουκ.2, Θεμίστ.Λόγ.16,205D.

προσυλλαμβάνω νεώτ. συλλαμβάνω τι(νὰ) πρὸ ἄλλου ἢ ἐκ τῶν προτέρων : **ἡ ἀστυνομία προσυνέλαβε τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀπεργῶν.**

προσυλλέγω μτγν. συλλέγω, συναθροίζω, συνάζω προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δίων Κ 37,33 **καὶ τοὺς προσυνειλεγμένους ὑπὸ τοῦ Μαλλίου συνεκρότει**, 'Ησ.ἐν λ.πρηγορεών.

προσυλλογίζομαι κ. νεώτ. μεταχειρίζομαι προσυλλογισμὸν βλ.λ., συμπεραίνω κατὰ προσυλλογισμόν, κάμνω προσυλλογισμόν : 'Αριστλ.ΑΠρ. 66a,35· **2)** νεώτ. συλλογίζομαι, σκέπτομαί τι ἐν τῶν προτέρων : **ἔπρεπε νὰ τὸ προσυλλογισθῇ**

προσυλλογισμός (ὁ) κ. νεώτ. ἐπὶ συλλογιστικῆς σειρᾶς, ἕκαστος τῶν ἐπὶ μέρους συλλογισμῶν, οὗ τὸ συμπέρασμα χρησιμεύει ὡς μία τῶν προκειμένων τοῦ ἀμέσως ἑπομένου, πρβλ. ἐπισυλλογισμός : 'Αριστλ.ΑΠρ.44a,22, αὐτ.42b,5.

προσυλλογιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν προσυλλογισμὸν ἢ ὁ ἔχων χαρακτῆρα προσυλλογισμοῦ.

πρόσυλος-ον (ὕλη) μτγν. κ. μσν. ὁ τῇ ὕλῃ προσκεκολλημένος, ὅθ. ὁ ὑλικός : Πρόκλ.Κρατ.71P, Δαμάσκ.'Αρχ.265, Εὐστρ.ΗΝικ.284,14.

προσυλῶ-άω μτγν. συλῶ, διαρπάζω, λαφυραγωγῶ πρότερον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Δίων Κ 60,6 **ἀλλὰ καὶ τῶν προσυληθέντων ἐπὶ .. Τιβερίου.**

προσυμβαίνω μτγν. συμβαίνω πρότερον : 'Αγαθ.5,15, Σχόλ.'Οδ.Η 243 **τὰ προσυμβεβηκότα.**

προσύμβασις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η σύμβασις προκαταρκτική ὑποχρεοῦσα τοὺς συμβαλλομένους εἰς τὴν σύναψιν τῆς ὁριστικῆς συμβάσεως, ἄ. προσύμφωνον.

προσυμβιβάζω μτγν. συμβιβάζω προηγουμένως, πρότερον : 'Ιεροκλ.Χρ.'Επ.14,450M.

προσύμβολον (τὸ) τὸ προηγούμενον σύμβολον, χαρακτηριστικὸν σημεῖον διδόμενον πρὸ πράξεώς τινος, πρόσημον, προγνωστικὸν σημεῖον : 'Ανών.π. Σουΐδ. **ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὥς φασι.**

προσυμμίσγω ἀναμειγνύω πρότερον, προηγουμένως μετά τινος : 'Ηρ.7,129 **τό τε Πήλιον .. καὶ ἡ "Οσσα.. συμμίσγοντα τὰς ὑπωρέας ἀλλήλοισι.**

προσυμναῖος-α-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Προσύμνην ἤτοι τὴν Δήμητρα, ὁ τῆς Προσύμνης : Στέφ.Βυζ.· ‖ κ. ἐπίθ. τῆς "Ηρας ἐν "Αργει : Τιμόθ.'Ιστ.κ.'Αγάθων Σάμ.π.Πλούτ.Ποτ.18,3, 'Επιγρ.Λέρνης **προσυμναῖος λεώς**, αὐτ.Μεγαλοπόλεως **ἁ πάτρα τῶν Προσυμναίων.**

προσυμνῶ-έω μτγν. ὑμνῶ, ἐγκωμιάζω τινὰ ἤ τι προσέτι, προσᾴδω : Σχόλ.Θεόκρ.2,11 **σοὶ γὰρ καλὸν ὕμνον προσυμνήσω, ὦ σελήνη**· ‖ **ἐξυμνῶ** τινα προσέτι δι' ἐγκωμιαστικοῦ ᾄσματος : ΠΔ Μακκ.2,15,9 **προσυμνήσας δὲ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἀγῶνας, οὓς ἦσαν ἐκτετελεκότες** (δ.ἀνάγν. προσυπομνήσας).

προσυμπάσσω μτγν. πάσσω, ἐπιπάσσω πρότερον, προηγουμένως : 'Αγαθιν.π.'Ορειβ.10,7,22.

προσυμπλέκω μτγν., παθ. μέλλ. **προσυμπλακήσομαι**, συμπλέκω, συνδέω τι προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Θεοδοτ.ΠΔ Δαν.11,10 (δ. ἀνάγν. συμπροσυμπλακήσομαι).

προσυμφύομαι, ἀόρ. β' ἐνεργ **προσεφύην**, συμφύομαι πρότερον, προηγουμένως : 'Ιππ.Νοῦσ.1,21 **ἢν προσυμφυῇ τὸ ἔξω τῷ ἔσω.**

προσύμφωνο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. προκαταρκτικὴ συμφωνία συντασσομένη πρὸ τῆς συνάψεως ὁριστικοῦ συμβολαίου ἢ ὁριστικῆς συμβάσεως.

προσυμφωνῶ-έω μτγν. συμφωνῶ πρότερον, ἐν χρ. τὸ παθ. : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.8,183.

προσυνάγω μτγν. καταλήγω εἰς ἄθροισμα προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : Βέττ.Βάλ.32,3 **ὁ προσυναχθεὶς ἀριθμός.**

προσυναθροίζω μτγν. συναθροίζω, συνάγω τινά(ς) πρότερον, προηγουμένως, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Ιώσ.ΒΙ.27, αὐτ.ΑΙ 18,4,1.

προσυναίρεσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ προηγουμένη ἄθροισις, τὸ πρότερον ἄθροισμα· Δαμάσκ.'Αρχ.96.

προσυναιρῶ-έω μτγν. συναιρῶ πρότερον, προηγουμένως : Δαμάσκ.'Αρχ.96.

προσυναντῶ-άω μσν. συναντῶ πρότερον, προηγουμένως : Λέοντ.Νεαρὰ Κ.

προσυναπάντησις-εως (ἡ) μτγν. ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ, ἐν ᾧ προηγοῦνται δύο ὀνόματα, τὰ οἰκεῖα αὐτῶν ἐπίθετα ἐναλλάσσουσι θέσιν (οἷον ἐν 'Ιλ.Δ 450) : 'Αλέξ.'Αφρ.Σχήμ.2,27.

προσυνεδρεύω συνεδρεύω, συνεδριάζω πρότερον, προηγουμένως ἢ ἀποφασίζω ἐν συνεδρίῳ προηγουμένως : 'Ιππόδ.π.Στοβ.4,1,94· κ. παθ. : αὐτ. **τὰ προσυνηδρευμένα** (τὰ προβεβουλευμένα).

προσυνεθίζω ἐθίζω τινὰ εἴς τι πρότερον: ΑΒ 1415.

προσύνειμι πάπ. συνοικῶ, συζῶ μετά τινος προηγουμένως : αὐτ. **ᾧ προσύνεστι ἀνδρί.**

προσυνίστημι μτγν. συνιστῶ τι(να) ἢ ἐπαινῶ προηγουμένως : Διον.'Αλ.Ρητ.10,5, Πλούτ.'Ηθ.19Β· **2)** σχόλ. μνείαν ποιοῦμαι, ἀναφέρω πρότερον : Σχόλ.'Οδ.1 187.

προσυνοικίζω ἐσφ.γρ. ἀντὶ προσσυνοικίζω βλ.λ.2): Μᾶρκ.Αὐρ.4,21 **τοῦτον τὸν τρόπον χώραν ταῖς προσυνοικιζομέναις παρέχουσι** (διόρθ. προσσ-)

προσυνοικῶ-έω συνοικῶ πρότερον, συγκατοικῶ προηγουμένως, ἰδ. ἐπὶ γυναικός, συνοικῶ μετ' ἀνδρὸς πρότερον, συζῶ ὡς σύζυγος μετά τινος προηγουμένως, μτ. δοτ. : 'Ηρ.3,88 **τὴν . . 'Ατοσσαν προσυνοικήσασαν Καμβύσῃ,** Πλούτ.Δημήτρ.14

προσυντάσσω μτγν. συντάσσω πρότερον, κατατάσσω τινὰ προηγουμένως : Πολύαιν.4,ά,19 **προσυντάσσειν στρατιώτην ἐσδραμεῖν·** ‖ όμ. τὸ μέσ. **προσυντάσσομαι** τακτοποιῶ τι πρότερον: 'Ιώσ.Πΐ 5,1,1 **προσυντάξασθαι τὰς δυνάμεις· 2)** συντάσσω, συνθέτω τι πρότερον, τὸ παθ. : Βέττ.Βάλ. 330,8 **προσυντεταγμέναι βίβλοι,** αὐτ.173,28

προσυντελῶ-έω μτγν., μέλλ. **προσυντελέσω,** συντελῶ, τελειώνω τι μετά τινος πρότερον, ἐκπληρῶ τι προηγουμένως, τὸ παθ. : 'Αριστείδ.1 55, αὐτ.77.

προσυντίθεμαι συμφωνῶ ἐπί τινος, διευθετῶ τι πρότερον : Αἰν.Τακτ.18,13, 'Ιώσ.Πΐ 5,13,1 **οὐδὲν προσυνθέμενος· 2)** συνάπτω μετά τινος πρότερον, συναμολογῶ τινί τι προηγουμένως : Δίων Κ 36,45 **προσυντίθεμαι φιλίαν τινὶ ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς.**

προσυντρίβω μτγν συντρίβω τι πρότερον, μεταβάλλω τι εἰς συντρίμματα, προηγουμένως : Δίων Κ 59,20 **τὰς ῥάβδους προσυντρίψας**

προσυπάγομαι μτγν. προσάγω, προσελκύω τινὰ πρός τι δολίως προσέτι, παραπλανῶ τινα πρὸς τούτοις : Εὐάγρ 3,31,360 **προσυπάγονται δὲ πολλαῖς λόγων ἀπάταις καὶ τοὺς 'Ισαυρίους.**

προσυπαινίττομαι μσν. μέσ. ὑπαινίττομαί τι προσέτι, δηλῶ τινί τι πρὸς τούτοις αἰνιγματωδῶς, ἀσαφῶς : ASS Μαΐου 2,767,4.

προσυπακούω κ. μσν. ἀκούω, ἀκροῶμαί τι προσέτι : Πλάτ.Νόμ.898D **κάλλιστα . . ὑπήκουσας τοῖς λόγοις· τόδε δὲ προσυπάκουσον ἔτι** (δ.γρ. προσάκουσον)· **2)** εἰδ. γραμμ. ἐννοῶ τι μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον, ὑπονοῶ τι προσέτι : Γαλ.16,740, 'Αλέξ 'Αφρ.Αἰσθ.105,13, 'ΙερακλΠλ Χρ.'Επ.3,423Μ· κ. παθ.: Φιλόδ.Πο.ημ.5,10(ἀμφ.γρ.), Φίλ.1,443,'Ιω.Χρυσ. 1,999 **εἰς διάφορα προσυπακούεται τό, Σὸς εἰμί· σὸς γάρ εἰμι δοῦλος,** Σχόλ.Λουκ.'Ανάχ.17.

προσυπαναπτύσσω μτγν. ἀναπτύσσω τι προσέτι, ἑρμηνεύω τι πρὸς τούτοις : Λιβάν.Προγ. 43,61 **μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῦ βήματος προσυπαναπτύσσεις τὰ γράμματα.**

προσυπανάπτω μσν. ἀνάπτω τι κάτωθεν, μτφ. ἐξάπτω, διεγείρω τι κρυφίως προσέτι Εὐστ.Πον.73,80 **προσυπανάπτειν τὴν ἔχθραν.**

προσυπαντῶ-άω μτγν. κ. μσν. ὑπαντῶ, ἀπαντῶ τινι προσέτι, πορεύομαι προσέτι εἰς προϋπάντησίν τινος : Φίλ.2,186 **προσυπαντῶσα,** ΨΧρυσ.11, 934Α **προσυπαντᾷ,** 'Ακροπ.Κ ἐν ASS Μαΐου 7,81,20 **προσυπαντῶντες·** κ. μτ. αἰτ. : 'Ιω.'Ιεροσ.αὐτ.2,729, 24 **οὓς προσυπαντήσας,** Νικ.Χων.Χρον.21,20.

προσυπάρχω ὑπάρχω προσέτι, πρὸς τούτοις: Δημ.549 **ἁπάντων ἂν ἀπεστερήμην ἐγὼ καὶ μηδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν οἴκοι μοι** (προσέτι δὲ οὐδὲ ταφῆς τόπος ὑπῆρχε δι' ἐμέ, οὐδὲ νὰ ταφῶ που εἶχον), 'Αριστλ.Γεν.Φθορ.335a,31 **δεῖ τὴν τρίτην ἔτι προσυπάρχειν,** Δίων Κ 38,21 **ἂν μὴ τὰ τῆς φυχῆς προσυπάρχῃ τινί.**

προσύπειμι μσν. ὑπόκειμαι εἴς τι προσέτι, μτ. δοτ. : Εὐστρ.ΗΝικ.113,10.

προσυπεμφαίνω σχόλ. ὑπεμφαίνω, ὑποδηλῶ τι πρὸς τούτοις, τὸ πάθ. : Σχόλ.Αἰσχ 'Επτ.495.

προσυπερβάλλω μτγν. ὑπερβάλλω, ὑπερνικῶ τινα προσέτι, ὑπερτερῶ, ὑπερέχω τινὸς πρὸς τούτοις : Φίλ.2,44 **προσυπερβάλλειν τινὰς ὠμότητι,** 'Ιώσ.Πΐ 7,8,1 **προσυπερβάλλειν ἀλλήλους ἐν ἀσεβείαις· 2)** ὑπερβαίνω, παραβαίνω τι προσέτι : Φίλ.2,393 **προσυπερβάλλειν τοὺς ἐπιεικείας ὅρους·** ‖ ἀπολ. προβαίνω πέρα τοῦ δικαίου ἢ ἀναγκαίου: αὐτ.1,276, αὐτ.2,262.

προσυπεργάζομαι μτγν. ὑπεργάζομαι χάριν τινός, παρασκευάζω τὸ ἔδαφος διά τινα ἄλλον : Πλούτ.Σόλ.12 **πολλὰ προσυπειργάσατο καὶ προωδοποίησεν αὐτῷ τῆς νομοθεσίας.**

προσυπερέχω ἐξέχω πέρα τινός : 'Ιππ.'Επιδ.5,49.

προσυπέρχομαι μτγν. ὑπέρχομαι προσέτι : Μεθόδ.Συμπ.67, αὐτ.10,145.

προσυπέχω (λόγον) εἶμαι προσέτι ὑπόλογος περί τινος, ὑπέχω προσέτι εὐθύνην περί τινος : Δημ.1436 **τῆς δὲ τύχης προσυποσχεῖν ἔν τι τῶν ἀδυνάτων** (δ.γρ. πρὸς ὑπ-), 'Αριστείδ.2,429J **προσυπέχειν δίκην τῆς ὕβρεως,** Γρηγ.Νύσσ.2,782D.

προσυπισχνοῦμαι-έομαι μτγν. ὑπισχνοῦμαι, ὑπόσχομαί τι προσέτι : Πλούτ.Δημήτρ.10 **καὶ προσυπέσχετο παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῖς ἀφίξεσθαι σίτου,** 'Αντωνῖν.Λιβ.41,6 **προσυπέσχετο δώσειν,** Δίων Κ 38,31, αὐτ.40,60· **2)** πλειοδοτῶ, ὑπερθεματίζω : Πάπ.

προσυπνῶ-έω κοιμῶμαι πλησίον τινός : 'Ιωσ.Γενέσ.530 **τῷ κοιτῶνι τῶν προσυπνούντων.**

προσυποβάλλω μτγν. ὑποβάλλω, τοποθετῶ τι ὑποκάτω προσέτι : Πλούτ.'Ηθ.814F **τοῦ σκέλους δεδεμένου προσυποβάλλειν καὶ τὸν τράχηλον** (παροιμ.)· κ. παθ. : Γαλ.18(2), 454 **προσυποβάλλεταί τι πρὸ τῶν ἐπιδέσμων.**

προσυπογραφή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσυπογράφω βλ.λ.3), ἡ πρόσθετος ὑπογραφή.

προσυπογράφω μτγν. κ. νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. **προσυπογεγραμμένος,** ὑπογράφω, σχεδιάζω τι προσέτι : Φίλ.1,577,Διογ.Λ 6,103,Λογγῖν.14,2 **εἰ κἀκεῖνο τῇ διανοίᾳ προσυπογράφοιμεν·** κ. ἀπολ. : Φίλ. 1,590 **προσυπογράφει ἀναδιδάσκων ἐν ταὐτῷ ὅτι· 2)** ἐπισυνάπτω τι : Πτολ.Φάσ.10Η· ‖ γράφων προσθέτω τι περαιτέρω:Πάπ.· **3)** νεώτ.ὑπογράφω θέτω τὴν ὑπογραφήν μου πρὸς τῇ ὑπογραφῇ ἄλλου τινός : **τὰ συμβόλαια προσυπογράφουσι καὶ οἱ μάρτυρες·** κ. παθ. : **τὸ ἔγγραφον εἶναι προσυπογεγραμμένον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου.**

προσυποδείκνυμι μτγν. ὑποδεικνύω τινί τι προσέτι : 'Αριστέ.1 136, αὐτ.168 **προσυποδεικνῦναι διότι,** Πολύβ.23,10,4 **καὶ προσυπέδειξε τῷ Καικιλίῳ διὰ τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα παρατριβὴν ἕτερον ἔγκλημα κατὰ τῶν 'Αχαιῶν.**

προσυποθήγω μτγν. ὑποθήγω τι ἐπί τινος, προστρίβω, ἀκονίζω τι ἐπί τινος ὀλίγον, μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Αἰλ.ΖΙ 9,16 **τῷ μαράθῳ προσυποθήγων τε καὶ παραφήχων τὸ ὄμμα ἑκάτερον.**

προσυπόκειμαι μτγν. παθ. ὑπόκειμαι προσέτι: Γαλ.Χρ.Μορ.38 **δύο φαίνεται προσυποκεῖσθαι κάτωθεν οἷον ἑρμστά τινα** (δ.γρ. προϋποκεῖσθαι)· **2)** ἐνεχυριάζομαι, ὑποθηκεύομαι προσέτι : 'Επιγρ.· **3)** τίθεμαι ἢ λαμβάνομαι ὡς ὑπόθεσις προσέτι : Γαλ.6,246, αὐτ.10,351.

προσυποκλίνω μσν. θέτω, τοποθετῶ τι διὰ κλίσεως αὐτοῦ ὑποκάτω τινός : Παῦλ.Αἰγ.3,76 **προσυποκλίνειν τοῖς μηροῖς τὰ γόνατα.**

προσυπολαμβάνω ὑπολαμβάνω, ὑποθέτω, νομίζω, παραδέχομαί τι προσέτι : 'Αριστλ.Οὐρ.308a, 27· **2)** περιλαμβάνω, συνεπάγομαί τι προσέτι : Διον.'Αλ.Θουκ.35 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προϋπολαμβάνω)· κ παθ. : Φιλόδ.Μουσ.74Κ.

προσυπολογίζω μτγν. ἀφαιρῶ τι ἔκ τινος ποσοῦ προσέτι : Πτολ.Γεωγρ.1,13,7.

προσυπομένω μτγν., παρακ. προσυπομεμένηκα (Ἐπιγρ.), ὑπομένω ἔτι πλέον περαιτέρω : Φίλ.2,531 **μηδὲν ἔτι δεινὸν προσυπομεῖνασαι**, Ἐπιγρ., Πάπ.

προσυπομιμνήσκω μτγν. κ. μσν. ὑπομιμνήσκω τινί τι προσέτι, ὑπενθυμίζω τι εἴς τινα πρὸς τούτοις, μτ. διπλῆς αἰτ. : Πολύβ.39,2,2 **τοῦ δὲ βασιλέως βουλομένου τι προσυπομιμνήσκειν τὸν Σκιπίωνα**· κ. ἀπολ. : αὐτ.22,18,7· μτ. δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Δαμασκ.Ι ἐν Ἀν. Βοασσ.4,138 **εἰ τῷ σῷ πατρὶ τοιαῦτά τις προσυπομιμνήσκει** : κ. παθ. : Φιλόδ.Ὀργ.19W **προσυπομνησθέντος**.

προσυπομνηματίζομαι σχόλ. ὑπομνηματίζομαί τι, γράφω ὑπόμνημά τι προσέτι : Σχόλ.Εὐρ. Μήδ.209 **οἱ προσυπομνηματισάμενοι**.

προσυπονοῶ-έω μτγν. ὑπονοῶ τι, ὑποπτεύω τι, προστεκμαίρομαί τι προσέτι : Εὐνάπ.Β Σοφ.501Β **προσυπονοεῖν τι τῶν ἀληθῶν**.

προσυποπτεύω μτγν. ὑποπτεύω τι προσέτι : Φιλόδ.Στωϊκ.Π 4, Δίων Κ 40,46Α, αὐτ.ἀπ.40,46 **προσυποπτεύειν μή**· κ. μτ. μέλλ. ἀπαρφ. : αὐτ.ἀπ.111,3.

προσυποστρώννυμι μτγν. ἐκτείνω, ἐξαπλῶ, στρώννω τι ὑποκάτω : Bilabel Ὀφαρτ.10 **προσυποστρωννῦναι τὰ χλωρά**.

προσυποσχεῖν ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ προσυπέχω βλ.λ.

προσυποτάσσω μτγν. τάσσω, τοποθετῶ τι ὑποκάτω προσέτι, ἐπισυνάπτω τινί τι προσέτι : Ἀριστφ.Βυζ.35,19, Βέττ.Βάλ.96,24, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 11,1 **τὰς εἰς τὸ ἠθικὸν φέρεσθαι δυναμένας ἀπορίας προσυποτάττειν**, Πάπ. **προσυποτάξας καὶ τοῦ ὑπομνήματος ἀντίγραφον**.

προσυποτίθημι μτγν. κ. μσν. θέτω τι ὑποκάτω προσέτι : Διοσκ.1,68,7· κ. παθ.: Ἱππιατρ.74 **προσυποτιθέντα τὰ ἔρια** (δ. γρ.)· 2) τὸ μέσ. -**εμαι** ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαί τι προσέτι : Γαλ.6,127.

προσυποτοπῶ-έω μτγν. ὑποτοπῶ τι προσέτι, ὑποπτεύω, ὑποθέτω, συμπεραίνω τι πρὸς τούτοις : Δίων Κ 58,18 **προσυποτοπήσας αὐτούς**, αὐτ.66,5.

προσυπουργῶ-έω μτγν. ὑπουργῶ τινι προσέτι, βοηθῶ τινι πρὸς τούτοις : Ἰώσ.ΑΙ 15,6,2 **καὶ τοῦτο προσυπουργῆσαι παρεκελεύετο**.

προσυριγγοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. συριγγοῦμαι πρότερον : Διόδ.Σ 32,10 **διόπερ τὸν προσεσυριγγωμένον τόπον ἑλκώσαντες δεῖν κατουλῶσαι**.

προσυρίζω μτγν. συρίζων ποιῶ σημεῖον, συρίζω προηγουμένως : Πολύβ.8,22,5 **τὸ σύνθημα προσυρίξας ὁ Βῶλις ἀπέδωκε** (δ.γρ. ἀντὶ προσσυρίξας), αὐτ.27,10 **προσεγγίσας τῷ τείχει προσυρίξαι νυκτός** (δ.γρ. ἀντὶ προσσυρίξαι).

προσύρω μσν. ἕλκω, σύρω πρὸς τὰ ἔμπρός, προέλκω : Πρόδρ.373 **τοῖς δεξιοῖς μὲν νεκράν, οὐ κινουμένην, εὐωνύμοις δὲ προσεσυρμένην**.

προσύστασις-εως (ἡ) (προσυνίστημι) μτγν. προεισαγωγικὴ ἔκθεσις : Ἀφίν.Ρητ.242(1).

προσυστέλλομαι μτγν. παθ. συστέλλομαι συμμαζεύομαι προηγουμένως : ΠΔΜακκ.3,2,29 **οὓς καὶ καταχωρίσαι εἰς τὴν προσυνεσταλμένην αὐθεντίαν**· 2) ρηματ. π. προσυστολή.

προσυστολή (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πρὸ τῆς συσταλῆς λειτουργία τῆς καρδίας, καθ' ἣν συστέλλονται οἱ κόλποι καὶ διαστέλλονται αἱ κοιλίαι αὐτῆς.

προσυστολικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προσυστολήν, ὁ συμβαίνων κατὰ τὴν προσυστολήν : **προσυστολικὸν φύσημα** (ἐνδοκαρδιακὸν φύσημα ἀκουόμενον κατὰ τὴν στένωσιν τῆς μιτροειδοῦς), - **προσυστολικοὶ ἦχοι**.

προσυφαίνω, ἀόρ. α' ἀπαρφ. **προσυφᾶναι** (Σευῆρ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.13,17), ὑφαίνω τι πρός τι ἄλλο, ὑφαίνω τι μετά τινας, συνυφαίνω : Πλάτ.Τίμ. 41D **ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες**, Φίλ.1,511 **τὸ ἀκόλουθον τῇ γραφῇ προσυφαίνειν**, Σευῆρ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.13,17, Θεμίστ.Λόγ.26,316Α **καινόν τι.. προσυφαίνουσαι τοῖς ἀρχαίοις**, Ἰουλ.Γαλ.178Β· κ. παθ. : Φίλ.1,536, Πορφ.Μαρκ.32 **προσυφάνθη τὸ χόριον** (τῷ σώματι)· 2) μτφ. ἐν ἀναφορ. πρὸς οἰκοδομήματα, κατασκευάζω τι πρός τι ἄλλο : Φιλόστρ.Εἰκ.2,28 **οἰκίας προσυφαίνουσι ταῖς γωνίαις**, Λιβάν.Λόγ.11,218 (στοαὶ) **αἷς ἱππόδρομός τε προσύφανται καὶ θέατρον**.

προσυφαπλῶ-όω μσν. ἁπλῶ, ἐκτείνω τι κάτωθεν προσέτι : Λέων Δ 7,21 **ταύτας** (τὰς κλίμακας) **ἐπὶ τὴν ἠιόνα προσυφαπλῶν**, Βί.Ἰω.Χρυσ.8,136,33.

προσυφάπτω μτγν. δένω, στερεῶ τι ὑποκάτω προσέτι, τὸ παθ. : Θέων Σμ.180Η.

προσυφίσταμαι μτγν., μέλλ. προσυποστήσομαι, ἀποκρίναμαι, ἀπαντῶ, ἀνταπαντῶ : Φιλόδ.Παρρ. 60· 2) ὑφίσταμαι, ὑπάρχω προσέτι, παρουσιάζομαι εἰς τὸν νοῦν ἔξωθεν, ἐν τῇ μτχ. παρακ. **τὰ προσυφεστῶτα τὰ ἔξωθεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐπιδρῶντα ἀντικείμενα** : Μᾶρκ.Αὐρ.5,19 (ἡ ψυχὴ) **καὶ οἵων ἂν κριμάτων καταξιώσῃ ἑαυτὴν τοιαῦτα ἑαυτῇ ποιεῖ τὰ προσυφεστῶτα**.

προσυψῶ-όω μτγν. ὑψῶ τι ἔτι πλέον, σηκώνω τι ὑψηλότερα : ΠΔΜακκ.1,12,36 **προσυψῶσαι τὰ τείχη**, Ἰώσ.ΠΙ 3,7,30 **προσυψῶσαι τὰ χώματα**.

προσφάγημα-ατος (τὸ) τὸ προσφάγιον βλ.λ.· Μοῖρ.274Ρ **«ὄψον Ἀττικοί, προσφάγημα Ἕλληνες»**: Αἴσωπ.64 **παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης καὶ προσφαγήματος θερμοῦ σφόδρα ὄντος**.

προσφά(γ)ι (τό) δημ. τὸ προσφάγιον βλ.λ.(1) 2).

προσφα(γ)ίζω δημ. μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ ὡς προσφάγιον : **προσφαΐζει πάντα τυρί**.

προσφάγιον (τό) (1) (φαγεῖν) μτγν. μσν. κ. νεώτ., δημ. **προσφά(γ)ι**, τὸ ὄψον βλ.λ.1)· Εὐστ.867,54 **«ἐπὶ τοῦ ἁπλῶς προσοψήματος, ταυτὸν δ' εἰπεῖν καινῶς προσφαγίου»** : Αἴσωπ.325 **πῶς οὕτω τῇ ἁπαλῇ γλώσσῃ τὸ σκληρὸν καὶ ἀκανθῶδες προσφάγιον ἐσθίεις;**, ΚΔ Ἰω.21,5 **παιδία, μή τι προσφάγιον ἔχετε;**· 2) σχόλ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **προσφά(γ)ι** πᾶν τὸ ἐσθιόμενον μετὰ τοῦ ἄρτου ὡς συμπλήρωμα αὐτοῦ, ἄ. ὄψον βλ.λ.2) : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.901 **ὀσπρίου ἢ ἄλλου τινὸς προσφαγίου**, Πρόδρ.1,307 **τοῦ προσφαγίου ἡ μέριμνα κι ἡ λεῖψις τοῦ ψωμίου | τὰς ἐνθυμήσεις τὰς πολλὰς πολλὰ τὰς περικόπτουν**, παροιμ. **τ' αὐγὸ προσφάϊ κι ὁ συμπέθερος γενιὰ** (εἰρων.).

προσφάγιον (τὸ) (2) (προσφάζω) θῦμα θυσιαζόμενον πρότερον, προηγουμένως : Ἐπιγρ. **προσφαγίωι (χ)ρῆσθ(αι κ)α(τ)ὰ τὰ π(άτρια)**.

πρόσφαγμα-ατος (τὸ) (προσφάζω) θῦμα θυσιαζόμενον ὑπὲρ ἄλλων : Εὐρ.Ἑκ.41 **αἰτεῖ . . Πολυξένην τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα λαβεῖν**, αὐτ.ΙΤ 243 **θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον** (Βερναρδ.Δημ. «κοινῶς τὸ θυτήριον=θῦμα .. Καθ' ἡμᾶς τὸ θυτήριον εἶναι ἐπίθετον : θεᾷ Ἀρτέμιδι φίλον καὶ θυτήριον (=θυτικόν) πρόσφαγμα (=σφάγιον)»), Πλούτ.Σύγκρ.Θησ.Ρωμ.1(2) **πρόσφαγμα τοῖς Ἀνδρόγεω τάφοις**· || κτ. πληθ. ἐπὶ ἑνὸς μ. θύματος : Εὐρ.Ἑκ.265 **Ἑλένην νιν αἰτεῖν χρῆν τάφῳ προσφάγματα**· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ θύματος : αὐτ.Ἄλκ.845 **καί νιν εὑρήσειν δοκῶ πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων**· 2) τὸ προσφάττειν, τὸ θυσιάζειν θεῷ τινι, ἡ θυσία, ἡ σφαγή : Αἰσχ.Ἀγ.1278 **βωμοῦ . . δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει, θερμῷ κοπείσης φοίνιον προσφάγματι**, Εὐρ. Τρῳ.628 **σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων**.

προσφάζω κ. μσν., ἀττ. προσφάττω (Πλάτ.Μίν. 315C), σφάζω τι πρότερον, θύω, θυσιάζω τι προηγουμένως : Πλάτ.Μίν.315C **ἱερεῖά τε προσφάττοντες πρὸ τῆς ἐκφορᾶς τοῦ νεκροῦ**· κ. παθ. : Εὐρ. Ἑλ.1255 **προσφάζεται μὲν αἷμα πρῶτα νερτέροις**· 2) φονεύω, σφάζω τινὰ πρῶτον : Πλούτ. Φωκ.30 **πρῶτα μὲν τὸν υἱὸν ἐγγὺς προσαγαγὼν (προσ)έσφαξεν** (ἀμφ.γρ.), Τζέτζ.Λυκόφρ.329.

προσφαίνομαι φαίνομαι, ἐμφανίζομαι προσέτι: Ξεν.ΚΠ 4,5,57 **οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ κήρυκος ἄσμενοι πολλοὶ προσεφάνησαν** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προεφάνησαν), Ἀριστεἰδ.Λόγ.45(8),24 **προσφαίνεσθαι κοινωνὸς τινος**, Γρηγ.Νύσσ.2,465C **ἐκ τῶν κατὰ τὴν αἴσθησιν ἡμῶν προσφαινομένων**· πρβλ. ποτιφαίνω· **2)** ρηματ.π. προσφανής

προσφάλλομαι μσν. μέσ. σφάλλομαι πρῶτον ἢ πρότερον : Θεοφύλ.Σ 1,1,11 **ἵνα τοῖς προσφαλεῖσιν ἐκεῖνοι τὴν . . διόρθωσιν εἰσαγάγωσιν.**

προσφᾰνής-οῦς-ές (προσφαίνομαι) ὁ ἐμφανής, ὁ προφανής, ὁ φανερός· Ἡσ. «προσφανῆ· Θεόφραστος ἐν Μεταλλικῷ χρυσίου συρροάς».

προσφαντάζω μσν. παριστάνω τι προσέτι : Θαλάσ.Ἑκατ.1196Β.

προσφάσθαι ἀπαρφ. μέσ. ἐνεστ. τοῦ πρόσφημι: Ὀδ.ψ 106 **οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος.**

προσφάτης Ἡσ. «πλάγιος πεσών».

πρόσφᾰτος(-η)-ο(ν) (πέφαμαι, παθ. παρακ. τοῦ ἀχρ. φένω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ νεωστὶ σφαγεὶς ἢ φονευθείς, ὁ νεοσφαγής· Φώτ. «πρόσφατος, κυρίως μὲν ὁ νεωστὶ ἀνῃρημένος· φάσαι γὰρ τὸ φονεῦσαι. . . καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν ὁτιοῦν ἄρτι συμβεβηκός»· δθ. συνεκδ. ὁ νωπός, ὁ φρέσκος : Ἰλ.Ω 757 **νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν κεῖσαι** (Ζερβ. μτφρ. «καὶ σὺ δροσερός τώρα καὶ φρέσκος κοίτεσαι ατό σπίτι μου»), Ἡρ.2,89 **μισγόμενον νεκρῷ προσφάτῳ γυναικός**, αὐτ.121,ε΄, Ἱππ.Δι.2,44 **πρόσφατα ἄλφιτα καὶ ἄλητα**, αὐτ.Ἐπιδ.7,10 **αἷμα πρόσφατον** (ἀντίθ. πεπηγότες θρόμβοι), αὐτ.Διαίτ. (νόθ.)49 **κρέα πρόσφατα**, Ἀντιφάν.218,1 **ἰχθύες πρόσφατοι**, Ἀριστλ. ΖΙ 675b,32 **τροφὴ . . ἔτι πρόσφατος**, αὐτ.ΖΙ 520b,3) (ζῷα) **τὰ πεπωκότα πάμα πρόσφατον** (ὅσα πρὸ μικροῦ ἔπιαν), αὐτ.534a,12 **τοῦ τε γὰρ μὴ προσφάτου δελέατος οὐκ ἐθέλουσιν ἅπτεσθαι οἱ πλεῖστοι τῶν ἰχθύων**, αὐτ.ΖΓ 764a,6 **τὴν τῶν καταμηνίων . . ῥύσιν . . προσφατωτέραν**, αὐτ.Πρ.926a,30 **καρποὶ πρόσφατοι**, αὐτ.927a,29 **ἔλαιον πρόσφατον**, αὐτ.924b,28 **σπέρμα πρόσφατον**, αὐτ.907b,25 **οὖρον πρόσφατον**, Θεόφρ.ΦΙ 6,3,5 **πρόσφατοι ῥίζαι**, Μέν.ἀπ.462,4 **ἰχθύες πρόσφατοι**, Ποσειδ.14 **ἐχῖνοι πρόσφατοι**, ΠΔ Ἀρ.6,3 **σταφυλὴν πρόσφατον.. οὐ φάγεται**, Πολύβ.3,55,1 **χιόνα πρόσφατον**, Ἀγαθρχ.35 **φῦκος πρόσφατον**, Διόδ.Σ 3,3) **πολλὰ τῶν ζῴων χειροῦνται· τῶν δὲ ληφθέντων ἃ μὲν πρόσφατα κατεσθίουσιν, ἃ δὲ εἰς ἅλας ἀποτιθέντες θησαυρίζουσι**, Πλούτ.Ἀλέξ.36 **πορφύρας . . πρόσφατον . . τὸ ἄνθος ἔτι . . φυλαττούσης**, αὐτ. Ἠθ.690C **ὕδωρ πρόσφατον** (τὸ νεωστὶ ἀντληθέν), Διοσκ.1,7 **νάρδος πρόσφατος**, Γαλ.6,728, αὐτ. Λεπτ.Δι.8, Πορφ.Μαρκ.4 **ποτὸν πρόσφατον**, Ζαλοκ.20,9 **ὁ ἱδρὼς εἰς τὸ πρόσφατον αἷμα | μὲ κονίσαλον ῥέει πηκτόν**, - **μουρουνέλαιον πρόσφατον**· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ γεγονότων, πράξεων, καταστάσεων κττ., ὁ νεωστὶ γενόμενος, ὁ ἄρτι ὑπάρχων ἢ συμβάς· Ἡσ. «πρόσφατον, τὸ ἀρτίως γενόμενον, νέον, νεαρόν» : Αἰσχ.Χο.804 **τῶν πάλαι πεπραγμένων λύσασθ᾽ αἷμα προσφάτοις δίκαις**, Σοφ.ἀπ.128 **ἐπιστολαὶ πρόσφατοι**, Λυσ.18, 19 **ἔτι τῆς ὀργῆς οὔσης προσφάτου**, Αἰν.Τακτ.3,1 **πρόσφατος φόβος**, Ἀριστλ.ΖΙ 509b,31 **ὅταν ἡ ὀχεία πρόσφατος ᾖ**, αὐτ.ΗΕὐδ.1237a,24 **θεωρίαι καὶ μαθήσεις πρόσφατοι**, αὐτ.ΗΜ 1203b,4 **ὁ ἐκ τῆς προσφάτου φαντασίας ἀκρατής**, Ζήν.Κ 1,52 **δόξα πρόσφατος κακοῦ παρουσίας** (ἡ λύπη), Πολύβ.2,46,1 **προσφάτους . . εὐεργεσίας**, Πλούτ. Θεμ.24 **πρόσφατον φθόνον ὀργῆς παλαιᾶς**, αὐτ. Ἠθ.146Β, Γαλ.18(2),145 **πρόσφατοι ὄγκοι** (οἰδήματα), Σωρ.1,123 **πρόσφατος ῥὴξ** (ὁ μὴ χρόνιος), - **τὰ πρόσφατα γεγονότα**, - **εἶναι ἀκόμα πρόσφατο τὸ πένθος του**, - **πρόσφατος εἴδησις**· ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ., ὁ πρόσφατος ὡς πρὸς τὴν χρονολογίαν, χρονολογικῶς : Ἀριστλ.Μετ.351b,35 αὐτ.Ρητ.1375b,27 **μάρτυρες . . οἱ μὲν παλαιοί, οἱ δὲ πρόσφατοι**· ‖ ἐν χρ. ὡς κατηγορούμενον : Δημ.551 (τοῖς πλουσίοις) **χρόνοι . . τοῦ δίκην ὑποσχεῖν . . δίδονται, καὶ τἀδικήμαθ᾽ ἕωλα τὰ τούτων ὡς ὑμᾶς καὶ ψυχρ᾽ ἀφικνεῖται, τῶν δ᾽ ἄλλων ἡμῶν ἕκαστος πρόσφατος κρίνεται** (ἀμέσως δικάζεται), αὐτ.788 **νεαλὴς δὲ καὶ πρόσφατος** (ἀντίθ. τεταριχευμένος)· **3)** ὁ καινός, ὁ νέος : ΠΔ Ἐκκλ.1,9 **καὶ οὐκ ἔστι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον**, αὐτ.Ψαλμ.80(81),10 **οὐκ ἔσται ἐν σοὶ θεὸς πρόσφατος**, ΚΔ Ἑβρ.10,20 **ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν**, Ἀλκίφρ.1,39 **ἡδίων ἡ πρόσφατος Ἀφροδίτη**· ‖ τὸ οὐδ. **πρόσφατον** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ χρόνου, προσφάτως, ἄρτι, νεωστί : Πίνδ.Ι4,299 **πρόσφατον Θήβᾳ ξενωθείς.**

προσφάτως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ χρόνου, ἄρτι, νεωστί, ἐσχάτως, τελευταῖον, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου : Αἰν.Τακτ.16,2 **προσφάτως ἠγγελμένων**, ΠΔ Δευτ.24,5 **ἐὰν δέ τις λάβῃ γυναῖκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον**, Βάθρ. 30,3, Παρθ.28,1, Διόδ.Σ 14,115 **πόλιν . . προσφάτως . . κατεσκευασμένην**, Ἰώσ.ΠΙ 1,6,2, ΚΔ Πράξ.18,2 **προσφάτως ἐληλυθότα ἀπὸ τῆς Ἰταλίας**, - **οἱ προσφάτως ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ.**

προσφερής-οῦς-ές (προσφέρω) ὁ πλησίον φερόμενος, ὁ πλησιάζων, δθ. μτφ. ὁ παρεμφερής, ὁ παρόμοιος, ὁ ὁμοιός τινι, μτ. δοτ. : Ἡρ.2,105 **εἴπω περὶ τῶν Κόλχων, ὡς Αἰγυπτίοισι προσφερέες εἰσί**, αὐτ.4,33, Αἰσχ.Ἀγ.1218 **ὀνείρων προσφερεῖς μορφώμασιν**, αὐτ.Χο.176, Εὐρ.Ἑλ.591 **Ἑλένη προσφερὴς . . εἶ**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.67 **γυναικὶ προσφερής**, Ἀντιφ.240 **βίος οἴνῳ προσφερής**, Θουκ.1,49 **ἡ ναυμαχία . . πεζομαχίᾳ . . τὸ πλέον προσφερὴς οὖσα**, Πλάτ.Τίμ,24D **προσφερεστάτους αὐτῇ . . ἄνδρας**, αὐτ.Πολ.494Β **τὸ σῶμα φυῇ προσφερὴς τῇ ψυχῇ**· σπσν. μτ. γενικ. : Εὐρ.Ἡρ.131 **πατρὸς ὡς γοργῶπες οἵδε προσφερεῖς ὀμμάτων**· **2)** ὁ πρόσφορος, ὁ συντελεστικός, ὁ χρήσιμος, ὁ ὠφέλιμος, μτ. δοτ. : Ἡρ.5,111 **ἔμοιγε δοκέει εἶναι τοῖσι σοῖσι πρήγμασι προσφερέστερον** (δ.γρ. προφερέστερον).

προσφέρνω δημ. προσφέρω βλ.λ.

προσφερτός-ή-ό δημ. ὃν δύναταί τις νὰ προσφέρῃ ὡς δῶρον, νὰ χορίσῃ : Μαλακ.Συντρίμμ. 120,4 **νὰ δώσω δὲ μοῦ μένει | παρὰ ὁ διπλὸς χιτώνας μου, κι αὐτός, | . . στὸν πιὸ γυμνότερό μου, προσφερτός.**

προσφέρω κ. ἅπαξ **ποσφέρω** βλ.λ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **προσφέρνω**, δωρ. **ποτιφέρω** (παροιμ. π. Πλούτ.Ἠθ.239Α) μέλλ. **προσοίσω** (Εὐρ. Ἀνδρ.257), ἀόρ. β΄ **προσήνεγκον**, νεώτ. ἀόρ. α΄ **προσέφερα**, δημ. (ἐ)**πρόσφερα**, ἰων. ἀόρ. **προσένεικα** (Ἡρ.3,87), μέσ. μέλλ. **προσοίσομαι** (Θουκ. 6,44, Φιλόδ.Σημ.8), ἀόρ.**προσηνεγκάμην**, παθ. ἀόρ. **προσηνέχθην**, ἰων. **προσηνείχθην** (αὐτ.9,71) νεώτ. **προσεφέρθην**, δημ. **προσφέρθηκα**, δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προσφερμένος**, φέρω τι πρός τι, ἐπί τινος, δθ. ἐφαρμόζω, προσαρμόζω : Ἡρ.6,18 **ὑπορύσσοντες τὰ τείχεα καὶ παντοίας μηχανὰς προσφέροντες** (ἐν τείχεσι), Εὐρ.Φοίν.488 **μήτε προσφέρειν πύργοισι πηκτῶν κλιμάκων προσαμβάσεις**, Αἴσωπ.64 **τῷ στόματι προσέφερε καὶ ἐφύσα**· ‖ ἐν φρ. **προσφέρω χεῖρά τινι** ἐπιβάλλω, ἐπιθέτω τὴν χεῖρα ἐπί τινος, ἁπλώνω τὸ χέρι μου ἐπάνω : Πίνδ.Π 9,36 **ὁσία κλυτὰν χέρα οἱ προσενεγκεῖν**· ‖ κ. ἐν ἐχθρ. σημ. ἐπιτίθεμαι κατά τινος : Πολύβ.3,79,4 **ἵν᾽ ἐὰν κακοπαθοῦντες τρέπωνται πάλιν εἰς τοὐπίσω, κωλύῃ διὰ τῶν ἱππέων καὶ προσφέρῃ τὰς χεῖρας αὐτοῖς**· **2)** τίθημί τι εἰς ἐφαρμογήν, μετέρχομαι, μεταχειρίζομαι, θέτω εἰς

ἐνέργειαν : Ἡρ.3,19 Καμβύσης γὰρ βίην οὐκ ἐδικαίου προσφέρειν Φοίνιξι, Πίνδ.Ν 10,30, Αἰσχ.ἀπ. 332 τεχνήματα προσφέρειν, Σοφ.ἀπ 702, Εὐρ.ΙΤ 1112 ἐκ ναοῦ λαβεῖν ἄγαλμα πάσας προσφέροντε μηχανάς, αὐτ.Μήδ.229, Ἀριστφ.Λυσ.484, Θουκ.2, 58· || ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. μέσ. προσφέρομαι : Πλούτ.Πολ.563D κἂν ὁτιοῦν δουλείας τι προσφέρηται, ἀγανακτεῖν καὶ μὴ ἀνέχεσθαι, Πολύβ. 1,18,11 πᾶσαν σπουδὴν καὶ μηχανὴν προσφερόμενος, Ἐπιγρ.Προύσης· || εἰδ. τὰ προσφερόμενα πράγματα τὰ ὑποβαλλόμενά τινι ζητήματα, ὑποθέσεις : Ἡρ.2,173· **3)** φέρω, ἐπὶ πλέον, προσθέτω : Ἡρ.6,125 Ἀλκμέων πρὸς τὴν δωρεήν, ἐοῦσαν τοιαύτην, τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε, Σοφ.ΟΚ 481 (πλήσας) ὕδατος, μελίσσης· μηδὲ προσφέρειν μέθυ· κ. ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημένα : Εὐρ.Μήδ.78 ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν νέον παλαιῷ, Πλάτ.Θεαίτ.205C, Δημ.937 οὐδὲ προσφέρειν οὔτε νόμον οὔτε ψήφισμα .. πρὸς τὴν συγγραφήν· || κ. παθ. προστίθεμαι : Λογγῖν.Πρόλ.89C· **4)** κ. μαν. κ. δημ. δωροῦμαι, δίδωμί τι εὐγενῶς, φιλοφρόνως, χαριστικῶς : Πίνδ. Ο 9,108, Σοφ.Ἠλ.434 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί, αὐτ.Φιλ.775, Ἀριστφ.Πλ.1052 ἃ ἅ, τὴν δᾷδα μή μοι πρόσφερ', αὐτ.Λυσ.436, Θουκ. 2,97 καὶ δῶρα .. χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου προσεφέρετο· || εἰδ. ἐπὶ ἀναθημάτων, θυσιῶν πρὸς τοὺς θεούς, ἀφιερῶ, εὐλαβῶς ἀνατίθημι : Ἀριστλ. ἀπ.101 οὐθὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς τοὺς θεούς, ΠΔ Ἀμ.5,25 μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσενέγκητέ μοι .. ;, ΚΔ Ἑβρ.11,4 πλείονα θυσίαν Ἄβελ παρὰ Κάϊν προσήνεγκε τῷ θεῷ, αὐτ.Ματθ. 5,24 πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου· κ. παθ. : Μηναῖ.3,2 Ὠδὴ ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον προσηνέχθης τῷ ὑπὲρ σοῦ τιθέντι· || συνεκδ. ᾄδω, ὑμνῳδῶ πρὸς τιμήν : Ἀκολουθία Μεγ.Σαββάτου Στάσις Γ' ὕμνους ἐξοδίους προσοίσωμεν τῷ κτίστῃ· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ., ἐν συνήθ. χρ. περὶ φαγητοῦ, ποτοῦ ἢ καὶ φαρμάκου, παραθέτω, φιλοφρόνως παρέχω : Σοφ.ἀπ.763 διψῶντι γάρ τοι πάντα προσφέρων σοφὰ οὐκ ἂν πλέον τέρψειας ἢ πιεῖν διδούς, αὐτ.ἀπ.502, Ἱππ.Νούσ.26 προσφέρειν τὰ ῥυφήματα καὶ τὰ πόματα, Ξεν.Ἀπομν. 3,11,14 τῶν βρωμάτων τὰ ἥδιστα ἐὰν μέν τις προσφέρῃ, πρὶν ἐπιθυμεῖν, Πλάτ.Φαῖδρ.270B τῷ μὲν φάρμακα καὶ τροφὴν προσφέρων ὑγίειαν καὶ ῥώμην ἐμποιήσειν, Πλάτ.Κωμ.55, Ἀλεξ.189, -σοῦ προσφέρω ἕνα παγωτό· κ. μτ.ἀπαρφ. : Ξεν. ΚΠ 7,1,1 τῷ δὲ Κύρῳ καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτὸν προσήνεγκαν οἱ θεράποντες ἐμφαγεῖν καὶ πιεῖν· || μέσ. προσφέρομαί τι παρέχω ἐμαυτῷ φαγητὸν ἢ ποτόν, ἐσθίω ἢ πίνω : Ξεν.ΚΠ 4,2,41 τοιοῦτον σῖτον ἡμᾶς προσφέρεσθαι δεῖν καὶ τοιοῦτον ποτόν, Αἰσχίν.1,145 καὶ σῖτον προσενέγκασθαι, Θεόφρ.ΦΙ 8,4,5, Ἐπίκ.Ἐπιστ.3,64U, Πλούτ.Κικ.3 ἀρρωστίᾳ στομάχου μικρὰ καὶ γλίσχρα μόγις ὀψὲ τῆς ὥρας προσφερόμενος· κ. παθ. : Πλάτ.Σοφ. 230C μὴ πρότερον ἂν τῆς προσφερομένης τροφῆς ἀπολαύειν δύνασθαι σῶμα, Ξεν.Κυν.6,2 τὰ προσφερόμενα (φαγητὰ ἢ ποτά)· οὕτω κ. νεώτ.: προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά· **6)** εἰσφέρω, συνεισφέρω, μετέχω εἰσφορᾶς, καταβολῆς : Ἡρ. 3,91 ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν τάλαντα προσέφερον, Ξεν.Πόρ.2,1 προσφέρω μετοίκιον (πληρώνω φόραν μετοίκου), - δὲν προσφέρει τίποτε στὸ δημόσιο· || νεώτ. χαριστικῶς καταβάλλω, κάνω δωρεάν : προσφέρω ἑκατὸν χιλιάδας δραχμῶν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων,- ὑπὲρ τοῦ στόλου· || ἀποδίδω πρόσοδον : Ξεν.Πόρ.4,1, Δημ.816 κλινοποιοὺς .. οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς αὐτῷ προσέφερον· **7)** ἐκφέρω, ἀποτείνω : Ἡρ.3,134 ἡ Ἄτοσσα προσέφερε ἐν τῇ κοίτῃ Δαρείῳ λόγον τοιόνδε, αὐτ.5,30, Θουκ.3,4 λόγους ἤδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς· || φρ. λόγους ποιοῦμαι ἀναφέρω περὶ .., ποιοῦμαι μνείαν τινός, προτείνω περὶ.., μετὰ καθορισμοῦ τοῦ προτεινομένου ἀντικειμένου : Ἡρ.8,52 οὐδὲ λόγους τῶν Πεισιστρατιδέων προσφερόντων περὶ ὁμολογίης ἐνεδέκοντο, Θουκ. 2,70 οὕτω δὴ λόγους προσφέρουσι περὶ ξυμβάσεως τοῖς στρατηγοῖς, αὐτ.3,109· **8)** νεώτ. κ. δημ. προτείνω εἴς τινα τὴν λῆψιν, τὴν ἀποδοχήν τινος : τοῦ προσέφεραν θέσιν νομάρχου καὶ ἠρνήθη· κ. παθ. : ἀπεδέχθη τὸ προσφερθὲν εἰς αὐτὸν ἀξίωμα· **9)** ὁμ. προτείνω πρὸς πώλησιν· κ. παθ. : προσφέρονται ὑφάσματα μεταξωτὰ εἰς τιμὰς συμφερούσας· || εἰδ. προτείνω χρηματικὸν ἀντάλλαγμα πρὸς ἀπόκτησιν δικαιώματος : οὐδεὶς προσέφερε τὴν ὁρισθεῖσαν πρώτην τιμὴν κατὰ τὸν ἐκπλειστηριασμόν· **10)** ἀμτβ. εἶμαι ἐμφερής, προσφερής τινι, ὁμοιάζω τινί : Πίνδ.Ν 3,64 ἀλλά τι προσφέρομεν ἔμπαν ἢ μέγαν νόον ἤτοι φύσιν ἀθανάτοις, αὐτ.ἀπ.43, Τραγ.Ἀδέσπ.453 προσφέρειν τρόπους παιδί· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ἡρ.1,116 καί οἱ ὅ τε χαρακτὴρ τοῦ προσώπου προσφέρεσθαι ἐδόκει ἐς ἑωυτόν· **11)** μέσ. κ. παθ. φέραμαι, μεταβαίνω, πορεύομαι ἢ πλέω ἔκ ἢ πρός : Ἡρ.8,94 προσφέρεσθαι τοῖσι Κορινθίοισι, αὐτ.6,96 ἐπεὶ δὲ ἐκ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους προσφερόμενοι ..· || ἀφικνοῦμαι, φθάνω : Ξεν.ΚΠ 5,4,6 καὶ ὥσπερ εἰς λιμένα ἐκ χειμῶνος προσφέρεσθαι αὐτούς, Λουκ.Νεκρ.Δ 19,2 ἐπεὶ προσεφέρεσθε τῇ Τρῳάδι· **12)** φέρομαι κατά, ἐναντίον τινὸς ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω τινά, μτ.δοτ.: Ἡρ.5,109 ἀλλ' οὐκ ἵνα Κυπρίοισι τὰς νέας παραδόντες, αὐτοὶ πεζοὶ Πέρσῃσι προσφερώμεθα, Θουκ.4,126 μὴ προειδώς τις ἂν αὐτοῖς τολμηρότερον προσφέροιτο· ὁμ. μτ. αἰτ. ἐμπροθ. : Ἡρ.5, 34 πρὸς πεφραγμένους προσεφέροντο καὶ ἐπολιόρκεον μῆνας τέσσαρας, αὐτ.5,111, αὐτ.7,209, Ξεν.Ἑλλ.4,3,30· || κ. ἀπολ. ἐφορμῶ, κάνω ἔφοδο, ἐπίθεση : Ἡρ.9,71 κατὰ τὸ ἰσχυρότερον προσηνείχθησαν καὶ τούτων ἐκράτησαν, Θουκ.7,44· || κ. περὶ ἀθλητοῦ πυγμάχου : Πλάτ.Πολ.422B οὐδ' εἰ ἐξείη, .. ὑποφεύγοντι τὸν πρότερον ἀεὶ προσφερόμενον ἀναστρέφοντα κρούειν· || εἰδ. φρ. ἄπορος προσφέρεσθαι ὁ μὴ παρέχων τὴν δυνατότητα τῆς ἐκ τοῦ συστάδην ἐμπλοκῆς : Ἡρ. 9,49 ἐσακοντίζοντές τε καὶ ἐστοξεύοντες .. καὶ προσφέρεσθαι ἄποροι· **13)** κ. νεώτ. μέσ. φέρομαι πρός τινα κατά τινα τρόπον, συμπεριφέρομαι : Εὐρ.Κύκλ.176 καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον, Θουκ.1,140, αὐτ.4,18, Ξεν.ΚΠ 7, 2,16, Πλάτ.Λύσ.205B, Δημ.117 ἐπειδή τισιν οὐ μετρίως ἐδόκουν προσφέρεσθαι, - προσηνέχθη οὐχὶ εὐγενῶς πρὸς τοὺς ξένους· **14)** ὁμ. μέσ. νεώτ. προθυμοποιοῦμαι, θέτω τὰς ὑπηρεσίας μου εἰς τὴν διάθεσίν τινος : προσφέρεται νὰ μᾶς ἀντιπροσωπεύσῃ· **15)** ὁμ. νεώτ. μέσ. εἶμαι πρόσφορος εἴς τι : τὸ ἔδαφος προσφέρεται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος· **16)** ῥηματ. π. προσφορά, προσφόρημα, πρόσφορος.

προσφερῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον προσφερῆ, παρεμφερῶς, παρομοίως, ὁμοίως, μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.4,4,4 ταῦτα .. ἐπιτέτακται διὰ τῶν οἰκείων ὀργάνων προσφερῶς ταῖς τοῦ πολύποδος πλεκτάναις, Πολυδ.9,131.

προσφεύγω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. β' προσέφυγον, κ. δημ. (ἐ)πρόσφυγα, καταφεύγω πρός τι(να) ζητῶν ἀσφάλειαν, προστασίαν, προσέρχομαί που πρὸς εὕρεσιν καταφυγίου, ἐπικαλοῦμαι τὴν βοήθειαν ἢ τὴν παρέμβασίν τινος, μτ. δοτ.: Πλούτ.Πομπ.46 ἐκπίπτων δὲ καὶ περιωθούμενος ὁ Παμπήϊος ἠναγκάζετο δημαρχοῦσι προσφεύ-

γειν, αὐτ.Κικ.3, Ἰώσ.ΑΙ 1,19,8, Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.29,16, Πάπ. **διόπερ προσφεύγειν σοι ἠναγκάσθην,** αὐτ. **οἱ ταῖς ἐκκλησίαις προσφεύγοντες,** Κεδρ.Γεώργ. 437C **προσφυγὼν τοῖς Ῥωμαίοις·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἐπί, πρός τινα) : Πάπ. **ἐπὶ σὲ προσφυγόντες,** αὐτ. **προσφεύγειν ἐπὶ τὸν δεῖνα,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ. 3,186 **ὁ πρωτοσπαθάριος ἀπὸ τῶν πρὸς αὐτὸν προσφυγόντων τὴν αἰτίαν μαθὼν·** ‖ νεώτ. εἰδ. νομ. ἐνεργῶ, κάμνω προσφυγὴν εἰς ἐπίσημόν τινα ἀρχὴν πρὸς ἀκύρωσιν, ἀνάκλησιν ἢ μεταρρύθμισιν πράξεως, ἀποφάσεώς τινος : **προσέφυγεν εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας·** **2)** ρηματ.π. προσφυγή, προσφύγιον, πρόσφυγος, πρόσφυξ.

πρόσφημι συνήθ. ἐν χρ. τό γ' ἑν. ἀορ. **προσέφη,** δωρ. ἀόρ. **προσέφᾱσεν** (Καλλ.Λουτρ.Παλ.79), φημί, λέγω, ὁμιλῶ πρός τινα, προσαγορεύω, προσφωνῶ τινα, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Α 84 **τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη . . Ἀχιλλεύς,** Ἡσίοδ.Α 77 **ὅς ῥα τόθ' ἡνίοχον προσέφη·** ὁμ. ἔν τινι παρῳδίᾳ τοῦ Ὁμ. : Κρατῖν.68· ὁμ. κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἰλ.Δ 401 **τὸν δ' οὔ τι προσέφη . . Διομήδης·** κ. ἀπολ.: αὐτ.Ν 768 **ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσιν,** Ὀδ.Λ 565 **προσέφη κεχολωμένος·** ‖ ὁμ. τὸ ἀπαρφ. τοῦ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ὀδ.Ψ 106 **οὐδέ τι προσφάσθαι δύναμαι ἔπος.**

προσφηνοειδὲς λόβιον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. τὸ κατέχον τὴν ἔσω ἐπιφάνειαν τοῦ βρεγματικοῦ λοβοῦ τοῦ ἐγκεφάλου λόβιον.

προσφθέγγομαι κ. μσν., δωρ. **ποτιφθέγγομαι** (ΑΠ 7,656) φθέγγομαι πρός τινα, προσαγορεύω, προσφωνῶ τινα : Εὐρ.Ἀλκ.331 **τόνδ' ἄνδρα νύμφη . . προσφθέγξεται,** αὐτ.Ἱππ.1097 **ὕστατον γάρ σ' εἰσορῶν προσφθέγγομαι,** αὐτ.Ὀρ.481, Μηναῖ. 12,6 Μεγ.Ἑσπ.Προεόρτ. **καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτῆς· πῶς ἐνεσπάρης μοι·** ‖ χαιρετῶ : Λεωνίδ.ΑΠ 7,656 **ποτιφθέγγεσθαι σῆμα·** **2)** καλῶ τι(να) διά τινος ὀνόματος, ὀνομάζω, ἐπονομάζω : Πίνδ.Ο 10(11),50 **πάγον Κρόνου προσεφθέγξατο,** Πλάτ.Πολιτ.287Ε **ἀγγεῖον . . μιᾷ κλήσει προσεφθεγγόμεθα·** **3)** ἀμτβ. φθέγγομαι, ἠχῶ ἐν συμφωνίᾳ πρός τι, συνοδεύω διὰ τῆς φωνῆς, προσᾴδω : Πολυδ.4,81 **οἱ δὲ** (αὐλοὶ) **ὑπερτέλιοι προσεφθέγγοντο ἀνδρῶν χοροῖς·** **4)** προσφθεγκτήριος, προσφθεγκτός, πρόσφθεγμα, πρόσφθεγξις, πρόσφθογγος.

προσφθεγκτήριος-α-ον (προσφθέγγομαι) μτγν. ὁ προσφωνητικός, ὁ ἀσπαστικός : Πολυδ.3,36 **προσφθεγκτήρια δῶρα** (τὰ μετὰ προσφθεγμάτων ὑπὸ τοῦ νυμφίου εἰς τὴν νύμφην προσφερόμενα κατὰ τὴν πρώτην πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν).

προσφθεγκτικός-ή-όν προσφθεγκτήριος βλ.λ., ἢ ὁ ἄξιος προσφωνηθῆναι : Σχόλ.Σοφ.Φιλ.1067.

προσφθεγκτός-ή-όν (προσφθέγγομαι), δωρ. **ποτιφθεγκτός**-ή-όν ὁ προσφθεγγόμενος, ὁ προσφωνούμενος ἢ ὁ ἄξιος νά προσφωνηθῇ, ὁ προσφωνητός : Σοφ.Φιλ.1067 **οὐδὲ σου φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτός,** Ἀνύτ.ΑΠ 7,649 **ποτιφθεγκτά** (προσφωνητά, ἀσπαστά).

πρόσφθεγμα-ατος (τὸ) (προσφθέγγομαι) κ. μσν. τὸ προσφθέγγεσθαι, ἡ προσφώνησις, ἡ προσαγόρευσις, ὁ χαιρετισμός, συνήθ. κτ. πληθ. : Αἰσχ. Ἀγ.903 **τοιοῖσδέ τοί νιν ἀξιῶ προσφθέγμασιν,** αὐτ.Χο.876, Σοφ.Αἶ.500 **καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ,** αὐτ.Φιλ.235, Εὐρ.Ἴων 401, ΨΧρυσ.11,929Α **τί βούλεται τοῦτο τὸ πρόσφθεγμα,** Μηναῖ.3,1 Ἑσπ. **νεκροὺς ἐξανέστησας, ζωοποιῷ σου προσφθέγματι·** ‖ ὁμ. ὡς ἐπίθ. : Φιλόστρ. Εἰκ.2,1 **Σαπφοῦς τὸ ἡδὺ πρόσφθεγμα.**

πρόσφθεγξις-εως (ἡ) γλωσσ. τὸ προσφθέγγεσθαι, ἡ προσφώνησις, ὁ χαιρετισμός.

προσφθείρομαι συναντῶ τινα ἐπ' ὀλέθρῳ, συμπίπτω, συντυγχάνω τινὶ ἐπὶ βλάβῃ, ἐπὶ κακῷ, ἔρχομαι εἰς κακὴν ὥραν : Ἀριστφ.Ἐκκλ.248 **ἢν . . σοι λοιδορῆται προσφθαρεὶς** (ἐὰν κατὰ κακήν του τύχην συμπέσῃ νὰ σὲ ὑβρίσῃ), Αἰλ.ΖΙ 2,17 **θεούσῃ νηῒ προσφθαρεὶς** (συναντήσας πλοῖον ταχέως πλέον καὶ καταστραφείς)· ‖ μτφ. ἐπὶ προσ. : Ἀλκίφρ.1,32 **τοιούτῳ θηρίῳ προσέφθαρσαι·** ‖ κάμνω τὴν γνωριμίαν τινὸς εἰς κακὴν ὥραν, ἔρχομαι εἰς σχέσιν, εἰς συνάφειον μετά τινος ἐκ κακῆς περιστάσεως : Πλούτ.Ἠθ 482Β **ἀλλοτρίων ἐκ πότου τινὸς προσφθαρέντων.**

πρόσφθογγος-ον ὁ χρησιμεύων πρὸς πρόσφθεγξιν, ὁ προσφθεγκτικός : Αἰσχ.Πέρσ.153 **προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν πάντας μύθοισι προσαυδᾶν** (σχόλ. «προσηγόροις λόγοις»), αὐτ.935 **πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν κακοφάτιδα βοάν,** (σχόλ. «προσφώνησίν σοι τοῦ νόστου (ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ) πέμψω τὴν κακοφάτιδα βοήν»).

προσφθονῶ-έω μτγν. φθονῶ τινα προσέτι, ἐναντιοῦμαί τινι ἕνεκα φθόνου : Πλούτ.Κόμ.36 **ἦν δὲ τῶν δισμαχομένων αὐτῷ καὶ προσφθονούντων ἐπιφανέστατος·** ‖ βλέπω, θεωρῶ τινα μετὰ φθόνου, ζηλοτύπως : αὐτ.Ἀλέξ.33 **τῆς Ἀλεξάνδρου δυνάμεως βαρυνόμενον καὶ προσφθονοῦντα.**

προσφίγγω μτγν., μέλλ. προσφίγξω, σφίγγω ἢ δένω τι ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.18(1),350 **τῶν προσφιγγόντων τὸ ἄρθρον μυῶν** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσσφίγγειν), Κλήμ.Ἀλ.7 **τοιούτοις . . εἰδώλοις προσφίγξας τῷ . . δεσμῷ.**

προσφίλεια (ἡ) κ. μσν. ἡ ἀγαθότης διαθέσεως, ἡ φιλικὴ σχέσις, ἡ φιλία, ἡ εὐμένεια πρός τινα : Αἰσχ.Ἑπτ.515 **τοιάδε μέντοι προσφίλεια δαιμόνων** (σχόλ. «οἰκείωσις»), ASS Μαΐου 2,775,50 **τῆς τοῦ αὐτοκράτορος προσφιλείας.**

προσφιλής-οῦς-ές (φιλῶ) κ. νεώτ., παραθ. **προσφιλέστερος, προσφιλέστατος** κ. μσν. **προσφιλώτατος** (Λεόντ.Μον.561Β) ὁ φιλούμενος, ὁ ἀγαπώμενος, ὁ ἀγαπητός· Ἡσ. «προσφιλεστάτοις, ἀγαπητοῖς» : Ἡρ.1,123 **ἐόντι τῶν ἡλίκων . . προσφιλεστάτῳ·** ὁμ. μτ. δοτ. : αὐτ.163 **τούτῳ τῷ ἀνδρὶ προσφιλέες οἱ Φωκαιέες,** Σοφ.Ἰχν.78, Θουκ.5,40 **πρέσβεις . . , οἳ ἐδόκουν προσφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι,** Πλάτ.Γοργ.507Ε **οὔτε . . ἂν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ προσφιλὴς ἂν εἴη ὁ τοιοῦτος·** κ. μτ. γενικ. : Πάπ. **ὁ προσφιλέστατός μου ἀδελφός·** ‖ ὁμ. ἐπὶ πραγμ., πράξεων, καταστάσεων κττ., ὁ ἀρεστός, ὁ εὐχάριστος, ὁ ἀγαπητός : Αἰσχ.Ἑπτ.580 **ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,** Σοφ.Φιλ.224 **σχῆμα . . στολῆς . . προσφιλεστάτης ἐμοί,** αὐτ.558, Ἀριστλ.Πολιτ. 1340a,5 **πάσαις ἡλικίαις . . ἡ χρῆσις αὐτῆς** (τῆς μουσικῆς) **ἐστι προσφιλής,** αὐτ.ΖΙ 590a,10 **προσφιλὲς . . ἑκάστῳ . . τὸ κατὰ φύσιν,** Θεόφρ.Ὀσμ.45 **προσφιλὲς τῇ αἰσθήσει,** ΚΔ Φιλ.4,8 **ὅσα προσφιλῆ·** **3)** ἐνεργ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ἀγαθὰς, εὐμενεῖς διαθέσεις πρός τινα, ὁ εὔνους, ὁ εὐμενής : Σοφ.Φιλ.532 **ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ** (Βερναρδ. Γρηγ. «πόσον μὲ ὑπεχρεώσατε, πόσον σᾶς εἶμαι ὑποχρεωμένος»), Θουκ.7,86 **ἀνθ' ὧν οἵ τε Λακεδαιμόνιοι ἦσαν αὐτῷ προσφιλεῖς,** Πολύβ.10,5,6 **ὑπάρχων εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόδωρος καὶ προσφιλὴς κατὰ τὴν ἀπάντησιν.**

προσφιλία (ἡ) μτγν. ἀντὶ προσφίλεια βλ.λ. Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.44(45),1.

προσφιλιῶ-όω μτγν. φιλιῶ βλ.λ. : Ἀστέρ.236Α.

προσφιλοκαλῶ-έω μτγν. προσθέτω τι μετὰ καλαισθησίας, πρὸς ἐξωραϊσμὸν καὶ μεγαλοπρέπειαν, φιλοκάλως διακοσμῶ τι προσέτι : Στράβ. 13,4,2 **ἀναθήματα καὶ βιβλιοθήκας καὶ τὴν . . κατοικίαν τοῦ Περγάμου . . ἐκεῖνος προσεφιλοκάλησε,** αὐτ.17,1,8 **ὥσπερ τοῖς κοινοῖς ἀναθήμασι προσεφιλοκάλει τινὰ κόσμον·** **2)** ἀπολ. ἐπὶ καλλιτεχνῶν, ἔχω ἔρωτα τοῦ κάλλους : Φίλ.1,495 **ἤδη δέ τινες καὶ προσφιλοκαλοῦντες.**

προσφῐλον(ε)ικῶ-έω κ. μσν. φιλονικῶ, ἐρίζω πρός τινα διά τι πρᾶγμα, ἁμιλλῶμαί τινι διά τι: Πολύβ.2,19,6 **προσφιλονικήσαντες πρὸς τὸ γεγονὸς ἐλάττωμα αὐτοῖς Ῥωμαῖοι**, Φώτ.Ἐπιστ.320,29· **2)** ὑπερασπίζομαί τι ἐπιμόνως,ἐνθέρμως,άθ.προσκολλῶμαι εἴς τι μετὰ ζήλου ἢ ἁμίλλης: Ἀριστλ. Μετ.343b,25 **Δημόκριτος προσπεφιλονείκηκε τῇ δόξῃ τῇ αὐτοῦ·** || ἐμμένω, ἐγκαρτερῶ, μτ. δοτ.: Χαρίτ.5,1 **προσφιλονεικεῖν πολέμῳ.** || ἐπιμένω, ἰσχυρίζομαι, ἀμφισβητῶ τι, μτ. απαρφ.: Ἡλιόδ. Αἰθ.10,19 **εἰ.. προσφιλονεικοίη τις ἄρτιον καὶ ἐξ ἑκατέρου γένους, ἐπιτελεῖσθαι τὴν ἱερουργίαν·** ὁμ. ἀπολ.: Ἰώσ.Πl 5,11,3, Πλούτ.Ἠθ.648D **καίτοι πολλὰ τοῦ Ἀρπάλου πραγματευομένου καὶ προσφιλονεικοῦντος.**

προσφῐλοπονῶ-έω μτγν. ἀσχολοῦμαι φιλοπόνως περί τι, καταγίνομαι εἴς τι μετὰ φιλοπονίας, ἀφοσιοῦμαι εἴς τι μετὰ ζήλου: Γρηγ.Νύσσ.Ι,111C, Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Μετ.88,20 **τῇ ἰδίᾳ δόξῃ π-.**

προσφῐλοσοφῶ-έω μτγν. φιλοσοφῶ ἐπί τινος, ἐξετάζω τι φιλοσοφικῶς προσέτι: Πλούτ.Ἠθ.669C **ἔτι τῷ λόγῳ προσφιλοσοφεῖν**, Λουκ.Κρόν.9 **παρρήσαι γοῦν μου χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον οὐ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν·** **2)** ὁμιλῶ φιλοσοφικῶς, διά φιλοσοφικῶν ἐκφράσεων πρός τινα, μτ. δοτ. προσ.: Λουκ.Ὄνειρ.11 **τοιοῦτα πολλὰ οὐδὲν δεομένῳ προσφιλοσοφῶν συνείρει**, Φιλόστρ.Σοφ.2,1,9, **Μουσωνίῳ προσφιλοσοφήσας**, Βασ.2,747D· || εἰρων. κ. μτ. δοτ. πράγμ.: Λουκ.Τίμ.6 **τῇ ἐρημίᾳ καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφῶν.**

προσφῐλοτεχνῶ-έω μτγν. μετοχειρίζομαι περισσοτέραν τέχνην ἢ τεχνάσματα εἴς τι, προσεξευρίσκω τι ἐντέχνως: Ἀθηνί.1,25 **τὸ προσφιλοτεχνεῖν διά τε τῶν ἡδυσμάτων ἐπὶ πλεῖον αὔξειν τὴν μαγειρικὴν τέχνην·** || προσθέτω τι μετὰ τέχνης, ἐντέχνως: Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,11 **τοῖς καταπήροις ὀνείροις παρ' ἑαυτοῦ τι προσφιλοτεχνεῖν·** κ. μτ. ἀπαρφ.: Ἀρρ.Ἐπικτ.2,20,21 **οὐ προσφιλοτεχνεῖ τούτοις προσθεῖναι τὰ λείποντα·** **2)** ἀπολ. σοφίζομαι, στρεφοδικῶ: Φίλ.2,509.

προσφῐλοτῑμοῦμαι-έομαι φιλοτιμοῦμαι, ὑπερηφανεύομαι ἐπί τινι προσέτι, καυχῶμαι ἐπί τινι πρὸς τούτοις, θεωρῶ τι προσέτι ἀντικείμενον τιμῆς, μτ. δοτ.: Αἰλ.Πl 9,9 **προσφιλοτιμούμενος τῇ ῥαθυμίᾳ·** κ. ἀπολ.: Φάλ.142,2,Φίλ.1,451 **προσφιλοτιμούμεναι.. καὶ τὰ κάτοπτρα ἑαυτῶν συγκαθιεροῦσιν**, Ἐπιγρ.,Ἰω.Χρυσ.7,65,30.

προσφῐλοφρονοῦμαι-έομαι μτγν. ποιοῦμαι φιλόφρονα πρότασιν, φέρομαι φιλοφρόνως, ἰδ. πρός τινα γυναῖκα: Νικόλ.Δαμ.47,7J.

προσφιλῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., ποι. **προσφιλέως** (Ἐπιγρ.), συγκρ. **προσφιλέστερον**, ὑπερθ. **προσφιλέστατα** κ.**προσφιλεστάτως** (Ἰσοκρ.π.Πολυδ.3,63), ἡδέως, τερπνῶς, εὐχαρίστως: Πλούτ.Ἠθ.461D **σιτεῖται προσφιλῶς καὶ προθύμως·** κ. μτ. δοτ.: Ἐπιγρ.· **2)** κ. νεώτ. φιλοφρόνως, εὐμενῶς, εὐνοϊκῶς: Σοφ.Ἠλ.442 **σκέψαι.. εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξεσθαι νέκυς**, Πλάτ.Νόμ.822B,αὐτ.Μενξ.248D **καὶ ζῶεν κάλλιον.. καὶ ἡμῖν προσφιλέστερον**, Ξεν.Ἑλλ.2,3.44 **προσφιλῶς ἡμῖν ἔχειν** (διάκειμαι εὐμενῶς πρὸς ἡμᾶς, εἶμαι εὐμενής πρὸς ἡμᾶς), αὐτ.Ἀπομν.2,3,16 **τοὺς δὲ καλοὺς.. προσφιλῶς χρώμενος**, αὐτ. Ἱππαρχ.1,1 **προσφιλέστατα**, Ἰσοκρ.π.Πολυδ.3,63 **προσφιλεστάτως**, Ἐπιγρ. **προσφιλέως.**

προσφλεγμαίνω μσν. φλεγμαίνω ἔτι **πλέον**: Παῦλ.Αἰγ.3,78.

προσφλέγω μτγν. φλέγω, ἀνάπτω τι ὀλίγον ἢ ἐπιπολαίως: Ἰω.Χρυσ.6,22,34 **τὴν δὲ λοιπὴν ἅπασαν οἰκοδομὴν.. ἀπ' ἐκείνου τοῦ καπνοῦ προσέφλεξε καὶ ἠμαύρωσεν.**

προσφοιτῶ-άω κ. μσν. πορεύομαι ἢ ἔρχομαι εἴς τι μέρος συχνάκις, φοιτῶ, συχνάζω που: Λυσ. 23,3 **ἐπὶ τὸ κουρεῖον.., ἵνα οἱ Δεκελεῖς προσφοιτῶσιν**, αὐτ.24,20, Δημ.786 **οὐδὲ προσφοιτᾷ πρός τι.. τῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων**, Ὑπερείδ. Ἠθ.6· || μτ. δοτ. προσ. συναναστρέφομαι μετά τινος, κάνω παρέα μὲ κάποιον: Στράβ.14,1,32 **τοῖς καθορμιζομένοις ἐμπόροις προσφοιτᾶν**, Ἀνδρ.Κρ.135· || προσέτι φοιτῶ εἰς διδάσκαλον: Διον.Ἀλ.Ρητ.9,11 **Ἀναξαγόρᾳ προσεφοίτησεν Εὐριπίδης**, Πλούτ.Ἠθ.653B **τοῖς παλαιοῖς λόγοις προσφοιτᾶν·** **2)** μτφ. ἐπισκέπτομαι: Ἀντιφάν. 240 **τὰ κακὰ προσφοιτᾷ πρὸς τὸ γῆρας.**

προσφορά (ἡ) (προσφέρω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσφέρειν, τὸ φέρειν τι εἴς τι, πλησίον τινός, τὸ προσαρμόζειν, τὸ ἐπιθέτειν τι ἐπί τινος: Πολύβ.5,16,7· **2)** ἡ προσαγωγή, ἐφαρμογή, χρῆσις: Πλάτ.Νόμ.638C **μὴ διαπυθόμενος αὐτοῦ μήτε τὴν ἐργασίαν μήτε τὴν προσφοράν·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ προσφέρειν, παρέχειν, τὸ προτείνειν τινί τι, ἡ παροχή, ἡ εἰσφορά, ἡ δωρεά: Πλάτ.Νόμ.792 **αἱ τροφαὶ ἀκοποῦσαι, τίνος ἐπιθυμεῖ τούτοις αὐτοῖς ἐν τῇ προσφορᾷ τεκμαίρονται**, ΚΔ Ἑβρ.10 10 **ἡγιασμένοι ἐσμὲν διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ·** || νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ πολιτ. οἰκονομίᾳ, παροχὴ ἐργασίας ἐπὶ μισθῷ ἢ ἐμπορευμάτων πρὸς πώλησιν, ἀντίθ. ζήτησις: ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως (πρβλ. ζήτησις 2)· || νεώτ. εἰδ. διδακτ. τὸ μετὰ τὴν προπαρασκευὴν τοῦ μέλλοντος νὰ διδαχθῇ μαθήματος στάδιον, καθ' ὃ προσφέρεται εἰς τοὺς μαθητάς τμηματικῶς ἡ νέα ὕλη· **4)** (ἐκ τοῦ παθ.), πᾶν ὅ,τι προσφέρεται, προστίθεται εἴς τι ἄλλο, προσθήκη, αὔξησις· Σουΐδ. «προσφορά, προσθήκη, πρόσοδος»: Σοφ.ΟΚ 1270 **τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι** (δὲν δύναταί τις νὰ προσθέσῃ πλέον καὶ ἄλλα)· || εὐεργεσία: αὐτ.581 **ποίῳ γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;·** || αὐτὸ τοῦτο τὸ προσφερόμενον δῶρον: Θεόφρ.Χαρ.30,19 **καὶ γαμοῦντός τινος τῶν φίλων.., πρὸ χρόνου τινὸς ἀποδημῆσαι ἵνα μὴ προπέμψῃ προσφοράν·** || ἀφιέρωμα, ἀνάθημα: ΠΔ Ψαλμ.39(40),7 **θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας**, αὐτ.Βασ.3,7,48 **τὴν τράπεζαν ἐφ' ἧς οἱ ἄρτοι τῆς προσφορᾶς** (οἱ προσφερόμενοι ἄρτοι, οἱ ἄρτοι τῆς προθέσεως), ΚΔ Πράξ. 21,26, αὐτ.Ἐφεσ.5,2 **προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ**,Ἰώσ.Αl 11,4,1, Πάπ. **βούλομαι καὶ τὰς ἁγίας μου προσφορὰς.. γίνεσθαι ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ἐμῆς ψυχῆς·** || ἡ τέλεσις τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας: Εὐσ.2,625A Βασ.4,724B, Ἀθανάσ.1,296C· || τὰ στοιχεῖα τῆς θείας Μεταλήψεως: Ἀποστ.Διατ.8,13 **5)** μτγν. μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ὁ ὑπὸ τῶν πιστῶν προσφερόμενος εἰς τὸν ναὸν ἄρτος πρὸς τέλεσιν τῆς θείας Εὐχαριστίας, τὸ πρόσφορο: Παλλάδ.Λαυσ.1042C, Μόσχ.1 2896B, ΨΧρυσ.12,777B, Παλαμ.Περ.Χαιρ.39,2 **οὔτε καὶ ἡ σμύρνα, οὐδὲ καὶ τὸ λιβάνι | μήτε ἡ ποὺ λάμπει προσφορὰ ἡ χρυσή·** **6)** εἰδ. δωρεά, δῶρον ἕνεκα γάμου: Πάπ. **δεδωκέναι ἐν φερνῇ κατὰ προσφορὰν ἀναφαίρετον τῇ θυγατρὶ ἀρούρας Χ**, Πάπ. **προσφορᾶς οἰκίας δοθείσης αὐτῇ ὑπὸ τοῦ δεῖνα·** **7)** πρόσοδος, εἰσόδημα· Ἀρποκρ. «προσφορά, πρόσοδος»: Ἀντιφ.άπ.31,Ἰώσ. Αl 19,8,2 **προσωδεύσατο πλείστας προσφοράς·** **8)** (ἐκ τοῦ μέσ.) τὸ λαμβάνειν τροφήν, ἡ λῆψις τροφῆς: Ἀριστλ.Ὕπν.458a,22 **μετὰ τὴν τῆς τροφῆς προσφοράν**, αὐτ.Μεταφ.1000a,14, Ἀριστλ.ΖΜ 671a,13 **δι' ὀλιγότητά γε τῆς τοῦ ὑγροῦ προσφορᾶς**, Θεόφρ.Φl 7,9,4, αὐτ.8,4,4, αὐτ.Ὀσμ.5, Πλούτ. Ἠθ.129B **ἐν πόσεσι καὶ προσφοραῖς·** **9)** τρο-

φή, τρόφιμα : Ἱππ.Ἀφορ.2,33, Ὀρφ.ἀπ.49 87, Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,9,6 κουφοτέραν ποιοῦσι καὶ τὴν προσφοράν· **10)** εὐχυμία, ἡδύτης, γεῦσις : Θεόφρ.ΦΙ 4,8,11 ἑφόμενον δὲ γίνεσθαι .. ἡδὺ ἐν τῇ προσφορᾷ, Ἀθήν.1,33F πολλαὶ τῶν οἴνων αἱ ἰδιότητες κατά τε τὰ χρώματα καὶ τὴν προσφοράν· **11)** ἀνθοδέσμη, μπουκέτο : Θεόφρ ΦΙ 9, 19,1 οἷον γὰρ προσφορά τις γίνεται δύναμιν ἔχοντος οἰνώδη.

προσφόρημα-ατος (τὸ) (προσφέρω) ἀντὶ προσφορὰ βλ.λ.7) : Εὐρ.Ἠλ.423 πολλά τοι γυνὴ χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα, Λόγγ.3,12.

προσφορία (ἡ) (προσφέρω) μτγν. ἀστρολ. ροπὴ ἀστρικοῦ σημείου πρὸς ἕτερον, προσέγγισις : Βέττ.Βάλ.5,16 προσφορία τῶν δεσποτῶν (πιθ.).

πρόσφορος-ο(ν) (προσφέρω) νεώτ. κ. δημ., δωρ. ποτίφορος ὁ προσφερόμενος εἴς τι, ὁ χρήσιμος, ὁ ὠφέλιμος· Ἡσ. «πρόσφορα, τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα»· μτ. δοτ. : Ἡρ.7,20 τὰ πρόσφορα τῇ στρατιῇ, Σοφ.ΟΚ 1774 πάνθ' ὁπόσ' ἂν μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν· κ. ἀπολ. : Θουκ. 1,125 ἐκπορίζεσθαι .. ἃ πρόσφορα ἦν· **2)** κ. νεώτ. συνεκδ. ὁ ἁρμόδιος, ὁ κατάλληλος, ὁ ἐπιτήδειος : Πίνδ.Ν 3,31 ποτίφοραν δὲ κόσμον ἔλαβες, αὐτ.8,48 πρόσφορον ἐν μὲν ἔργῳ κόμπον ἱείς, Εὐρ.Ἡρακλ.480 εἰμὶ γάρ πως πρόσφορος, Ἐπίκ.ἀπ.250 πρόσφορον καὶ οἰκεῖον· κ. μτ. δοτ. : Πίνδ.Ν 7,63 ποτίφορος δ' ἀγαθοῖσι μισθὸς οὗτος, Εὐρ.Ἱκ.338 τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις φεύγειν τὰ δεινά, αὐτ.Φοίν.127 οὐχὶ πρόσφορος ἀμερίῳ γέννᾳ (σχόλ. «τῇ τῶν ἀνθρώπων γενέσει καὶ φύσει»), αὐτ.Ἑκ.1246, Ἀριστφ.Σφ.807, αὐτ.Ὀρν.124 μείζω μὲν οὐδέν, προσφορωτέραν δὲ νῷν, Ἀντιφάν.62 τροφαὶ πρόσφοροι· κ. μτ. ἀπαρφ. : Πίνδ.Ο 9,81 εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ, Αἰσχ.Εὐμ.207 οὐ γὰρ δόμοισι τοῖσδε πρόσφοραι μολεῖν, Πλάτ. Κριτί.109C χώραν .. οἰκείαν καὶ πρόσφορον ἀρετῇ καὶ φρονήσει πεφυκυῖαν, Ὀκελλ.4,12, Ἰώσ.ΠΙ 6,3,3 ζῴοις πρόσφορα ἐσθίειν, - τὸ ἔδαφος δὲν εἶναι πρόσφορον διὰ τὴν καλλιέργειαν καπνοῦ· **3)** κ. μσν. τὸ οὐδ. πρόσφορον πᾶν ὅ,τι εἶναι κατάλληλον, ἁρμόδιον· Ἡσ. «πρόσφορον· ἐπιτήδειον, ἁρμόδιον. οἰκεῖον. ἀκόλουθον», Σουΐδ. «πρόσφορον, οἰκεῖον, ἁρμόδιον, ἐπιτήδειον» : Ἀριστλ ΗΝικ.1180b,12, αὐτ.ΖΙ 615a,26 ἡ .. φύσις αὐτὴ ζητεῖ τὸ πρόσφορον· κ. μτ. γενικ. : Αἰσχ. Χο.711 μακρᾶς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα (μετὰ μακρὰν ὁδοιπορίαν ν' ἀπολαύσωσι καταλλήλων περιποιήσεων), Εὐρ.Ἑλ.508 τὰ πρόσφορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς αἰτήσομαι, Θεοφύλ.Σ 62 οὐ γὰρ διὰ τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον· κ. μτ. δοτ. : Δημ.1364 τὰ πρόσφορα τῇ νάσῳ, Πολύβ.25,9,4 πᾶν τὸ πρόσφορον Ῥωμαίοις, Λουκ.Ὄνειρ.5 τὰ πρόσφορα ἑκάστῳ βίῳ· κ. ἀπολ. : Ἡρ.4,14 τοὺς δὲ προσήκοντας τῷ νεκρῷ ἐπὶ τὸ καφήιον παρεῖναι ἔχοντας τὰ πρόσφορα ὡς ἀναιρησομένους (τὰ ἁρμόζοντα, τὰ πρέποντα εἰς νεκρόν), Εὐρ.Ἀλκ.148 οὔκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα, Ἀριστφ.Εἰρ.1025 τιθέναι .. τὰ .. πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ πρόσφορα ὡς ἐπίρρ. προσφόρως, καταλλήλως, ἁρμοδίως : Εὐρ.Ἱππ.112 ὅπως ἂν ἅρμασι ζεύξας ὑπὸ βορᾶς κορεσθεὶς γυμνάσω τὰ πρόσφορα, αὐτ.1351· **4)** δημ. τὸ οὐδ. πρόσφορο ὡς οὐσ. ὁ ὑπὸ τῶν πιστῶν προσφερόμενος εἰς τὸν ναὸν ἄρτος πρὸς τέλεσιν τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἡ προσφορά βλ.λ.4)· ‖ ποι. γεν. ἀφιέρωμα, ἀνάθημα : Παλαμ. Δωδ.Γύφτ.3,63 λείψαν' ἅγια, τίμια ξύλα, κάθε πρόσφορο ἱερά· **5)** τὸ προσλαμβανόμενον ἢ ἐσθιόμενον, τροφή : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.24 (ἐσφ.γρ.)· πρβλ. προσφορὰ 7)· **6)** τὸ οὐδ. κτ. ἑν. ἢ πληθ. ὡς οὐσ. αἱ πρόσοδοι, τὰ εἰσοδήματα : Πάπ. καρπείαν καὶ ἐνοίκησιν καὶ τὰ ἄλλα πρόσφορα, Πάπ. ἄλλο πρόσφορον μηθὲν ἔχειν, αὐτ. ἐν τῷ οἰκόματι τῷ πρὸς τοῖς Ἀριστίππου λεγομένοις προσφόροις (εἰς τὴν τοποθεσίαν ἡ ὁποία λέγεται Πρόσφορα τοῦ Ἀριστίππου).

προσφορῶ-έω προσφέρω, φέρω πρός τι(να), προσάγω : Ἡρ.1,82 σκυλεύσας τοὺς .. νεκροὺς καὶ προσφορήσας τὰ ὅπλα, Ξεν.Ἑλλ.7,2,8 τὰ δράγματα .. προσφορεῖν, Μέν.ἀπ.158 τῷ θανόντι δῶρα προσφορεῖν.

προσφόρως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. συμφόρως, ἁρμοδίως, καταλλήλως, ἐπιτηδείως : Θεόφρ. ΦΑἰτ.4,7,2 προσφόρως ἔχειν τῇ ὥρᾳ, Δίων Κ 74,5, Εὐάγρ.297,13, Θεοφύλ.Σ 55,3 ἵνα καί τι τῆς θύραθεν παιδείας προσφόρως ἐνείρω, - δὲν ἐχρησιμοποίησε τὸν καιρόν του προσφόρως.

προσφοῦσα Ἡσ. «ἐνδακοῦσα».

προσφραγίζω Ἐπιγρ. σφραγίζω τι πρότερον, ἐκ τῶν προτέρων, τὸ παθ. : τοῖς προεσφραγισμένοις μέτροις.

πρόσφυγας (ὁ) δημ., τὸ θηλ. προσφυγῖνα, ὁ πρόσφυξ βλ.λ.

προσφυγεῖα (τὰ) βυζαντ. δικ. διάφοροι τόποι ἀσυλίας, οἷον ναοί, μοναστήρια κτλ., εἰς οὓς καταφεύγοντες ὑπόδικοι ἢ κατάδικοι ἐτύγχανον προστασίας, ἀπαγορευομένης ὑπὸ τοῦ χριστιανικοῦ δικαίου τῆς ἐκεῖθεν βιαίας ἐκδιώξεως αὐτῶν.

προσφυγή (ἡ) (προσφεύγω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσφεύγειν, καταφυγὴ πρός τινα, ἰδ. πρὸς ζήτησιν προστασίας : Πάπ. τόπος προσφυγῆς, - ἡ προσφυγὴ εἰς τὰ ὅπλα· **2)** νεώτ. κ. δημ. νομ. πᾶσα αἴτησις πρὸς ἀνωτέραν ἐκ τοῦ νόμου ὡρισμένην διοικητικὴν ἢ δικαστικήν τινα ἀρχὴν ἐπιδιώκουσα τὴν ἀκύρωσιν, ἀνάκλησιν ἢ μεταρρύθμισιν πράξεως, ἀποφάσεως κτλ. : προσφυγὴ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας· **2)** γλωσσ. προστασία.

προσφυγιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης ἢ κατάστασις τοῦ πρόσφυγος : ἀπὸ τότε ποὺ δοκιμάσαμε τὴν προσφυγιά, δὲν εἴδαμε μιὰ καλὴ ἡμέρα· **2)** συνεκδ. τὸ σύνολον τῶν ἔν τινι τόπῳ καταφυγόντων προσφύγων : τὸν ψηφίζει πάντα ὅλη ἡ προσφυγιά, - πλάκωσε ἡ προσφυγιά.

προσφυγικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρόσφυγα ἢ τοὺς πρόσφυγας : προσφυγικὴ ἀποκατάστασις, - προσφυγικαὶ ἀποζημιώσεις, - προσφυγικοὶ συνοικισμοί.

προσφύγι(ον) (τὸ) (προσφεύγω) μτγν., μσν. κ.δημ. ὁ τόπος ἢ τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον καταφεύγει τις πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σωτηρίαν, καταφύγιον : Ἄλλοι ΠΔ Βασ.2,19,42(43), Μαλάλ.Ι 485,6, αὐτ. 493,23, Φώτ.Βιβλ.469,10 ἱλαστήριον καὶ προσφύγιον, Ἀνν.Κομν.52, Μηναῖ.3,5 Ὀρθρ.Ὠδ.3 Σταυροθ. Μαρία, τὸ προσφύγιον ἁμαρτωλῶν.

προσφυγοκάπηλος (ὁ) νεώτ. ὁ καπηλευόμενος τοὺς πρόσφυγας, ὁ καπηλικῶς, ἀθεμίτως ἐκμεταλλευόμενος τοὺς πρόσφυγας.

προσφυγοπατέρας (ὁ) δημ. εἰρων. ὁ ἐπαγγελλόμενος τὸν προστάτην τῶν προσφύγων.

προσφυγοπούλα (ἡ) δημ. θυγάτηρ πρόσφυγας· ‖ νεαρὰ πρόσφυξ.

προσφυγόπουλο (τὸ) δημ. τέκνον πρόσφυγας· ‖ νεαρὸς πρόσφυξ.

πρόσφυγος-ον (προσφεύγω) κ. μσν. ὁ καταφεύγων που πρὸς ἀσφάλειαν καὶ προστασίαν, ὁ πρόσφυξ : Αἰσωπ.417 τὰ λοιπὰ ὄρνεα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων κατεσθίεσθαι, μόνην δὲ τὴν χελιδόνα ὡς πρόσφυγον καὶ ἐν ταῖς αὐτῶν οἰκίαις ἀδεῶς νεοττοποιεῖσθαι, Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,3,10 ἦσαν δέ τι-

νες ἐξ αὐτῶν καὶ πρόσφυγοι οἰκεῖοί τε τῆς Μαίσης [δ.γρ. ἀντὶ πρόσφυγες], ΚΠορφ.Θεμ.136 **εἰς τὴν Μελιτηνὴν ἔτι πρόσφυγος ἦν.**

προσφυὴ [ἡ] [προσφύω] κ. μσν. ἄ. πρόσφυσις βλ.λ.]: Ἀριστλ.ΖΙ 528a,33 **τὰ δὲ ἀκίνητα ἐκ τῆς προσφυῆς, ὥσπερ ἡ πίννα** [ἀμφ.γρ.] **2)** μδν. κτ. πληθ. ὑπεράριθμοι ὀδόντες: Ἱππιατρ.95.

προσφυής-οῦς-ές [προσφύω] κ. νεώτ. ὁ προσπεφυκώς, ὁ φυόμενος ἐπί τινος, ὁ φύσει συνηνωμένος, ἡρμοσμένος εἴς τι: Θεόφρ.ΦΑΙτ.Ι,6,3 **προσφυὴς γενομένη ἡ ἐμφυτεία**, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,2,2 **προσφυὴς χοιράς** [ἀντίθ. προσαρτής], Ἀδαμ.2,4 **ὄνυχες προσφυεῖς τῇ σαρκί**, Πάπ. **λοβοὶ ὤτων προσφυεῖς· 2)** ὁ προσκεκολλημένος, ὁ προσηλωμένος εἴς τι : Ὀδ.Τ 58 **θρῆνυν . . προσφυέ' ἐξ αὐτῆς** [τῆς κλισίης], Διογ.Οἰν.39 **τοῖς ὀστέοις προσφυής·** ‖ μτφ. ὁ ἀχώριστος ἔκ τινος : Ἐπίκ. ἀπ.200· ‖ τὸ συγκρ. ὁ περισσότερον συγγενὴς εἴς τινα : Πλάτ.Φίλ.64C **τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ ταῦτ' ἐπισκεψόμεθα, εἴθ' ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ προσφυέστερον καὶ οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ ξυνέστηκεν**, αὐτ.67A **νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφυέστερον· 3)** μτ. δοτ. ὁ ἀφωσιωμένος, ὁ ἔκδοτος εἴς τι : Πλάτ.Πολ.519B **ἐδωδαῖς . . ἡδοναῖς τε . . προσφυεῖς· 4)** ὁ ἐκ φύσεως ἀνήκων εἴς τινα, ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος, ἐπιτήδειος εἴς τι, ὁ πρόσφορος : Πλάτ.Ἐπιστ.344A **ὁπόσοι τῶν δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυεῖς εἰσὶ καὶ ξυγγενεῖς**, Διον.Ἀλ.Θουκ.5 **τοῖς πράγμασι προσφυὴς λέξις**, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ. Ἐπ.Ι,421Μ **προσφυὲς τῷ θεῷ ἄγαλμα**, - **τόπος προσφυὴς πρὸς ἐγκατάστασιν ἀεροδρομίου**, - **προσφυὴς ἀπάντησις·** ‖ μτ.. ἀπαρφ. : Λογγῖν. 84,2 **οἰκτίσασθαί τε προσφυέστατος** [ἁρμοδιώτατος ὅπως κινήσῃ τὸν οἶκτον].

προσφῠλακή [ἡ] πρόσθετος φυλακή, φρουρὰ [πιθ. διόρθ.] προφυλακὴ βλ.λ. : Πολύβ.3,75,4 **πέμποντες . . εἰς Τάραντα προφυλακάς.**

πρόσφῠμα-ατος [τὸ] [προσφύω] κ. νεώτ. τὸ προσπεφυκός, τὸ προσφυόμενον, τὸ ἔκφυμα : Δημήτρ.55 **τοῖς παραπληρωματικοῖς δὲ συνδέσμοις χρηστέον, οὐχὶ ὡς προσθήκαις κεναῖς καὶ οἷον προσφύμασιν·** ‖ νεώτ. γραμματ. γράμμα ἢ γράμματα προστιθέμενα εἰς τὴν ῥίζαν τῶν ὀνομάτων πρὸς σχηματισμὸν τῶν παραγωγικῶν καταλήξεων ἢ εἰς τὴν ῥίζαν ὡρισμένων ρ. πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θέματος τοῦ ἐνεστ. κ. παρατ., ἄ. ἐπίθημα, ἀντίθ. πρόθημα, οἷον μάν-τι-ς, κόπ-τ-ω [ἔνθα -τι- κ.-τ- εἶναι τὰ προσφύματα].

πρόσφυξ-ῠγος [ὁ, νεώτ. κ. ἡ] [προσφεύγω] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πρόσφυγας** ὁ προσφεύγων πρός τινα, ἵνα τύχῃ προστασίας ἢ ὁ διατελῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τινός· Ἡσ. «**πρόσφυγα**· καταφυγόντα», Σουΐδ. «**πρόσφυξ**, αὐτόμολος» : Φιλ.Ι,187 **πρόσφυξ θεοῦ**, Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,3,10 **ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν καὶ πρόσφυγες οἰκεῖοί τε τῆς Μαίσης**, ΚΜανασσ.Χρον.1179· ‖ νεώτ. ἰδ. κτ. πληθ. **πρόσφυγες** οἱ ἐκ ξένων ἐπικρατειῶν ἕνεκα πιέσεων ἢ διώξεων καταφυγόντες εἰς Ἑλλάδα ἑλληνικοὶ πληθυσμοί· **2)** ὁ πελάτης, ὁ προστατευόμενος : Προκ.Γαζ.Ἐπιστ.72· **3)** γλῶσα. τοῦ πρόπολος : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.435.

προσφύρω μτγν. καταβρέχω, ραντίζω : Διον. Ἀλ.Ρωμ.ΙΙ,37 **αἵματι προσέφυρεν αὐτὸν ἡ σφαγὴ τῆς κόρης.**

προσφῠρῶ-άω μτγν. ἀναμειγνύω, ἀνακατώνω μετά τινος : Ἀσκληπιάδ.Πρ.π.Γαλ.13,248.

προσφύσημα-ατος [τὸ] [προσφυσῶ] μτγν. ἡ προσφύσησις : Γρηγ.Ναζ.Ι,849C, αὐτ.2,60A.

προσφύσησις-εως [ἡ] [προσφυσῶ] μτγν. τὸ φυσᾶν ἐπί τινος, ἡ πρός τι φύσησις, ἡ πρόσπνευσιν, ἡ ἐπιφύσησις : Γρηγ.Ναζ.2,526C.

πρόσφῦσις-εως [ἡ] [προσφύομαι] κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ προσφύεσθαί τινι, ἡ αὔξησις καὶ συνένωσίς τινος μετ' ἄλλου κατὰ προσκόλλησιν ἢ χημικὴν ἀλλοίωσιν, ἡ προσκόλλησις ἢ τὸ σημεῖον τῆς προσκολλήσεως, οἷον τῶν σκελῶν ἐπὶ τοῦ σώματος : Διογ.Ἀπ.6, Ἱππ.Ἄρθρ.45 **ὀδύνη λαμβάνει εἰς τὴν πρόσφυσιν τοῦ ἰσχίου·** ὁμ. τοῦ διαφράγματος ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης : αὐτ. **πρόσφυσις τῶν φρενῶν·** κ. ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ ἐν τοῖς ἐμβρύοις : Ἀριστλ.ΖΓ 745b,24 **ἔχει δὲ τὴν αὔξησιν τὰ ζωοτοκούμενα τῶν ἐμβρύων . . διὰ τῆς τοῦ ὀμφαλοῦ προσφύσεως·** κ. ἐπὶ τῶν σπονδύλων τοῦ κόκκυγος τῶν πτηνῶν : αὐτ.ΖΠ 710a,4· ὁμ. τῶν ἀνθέων καὶ τῶν φύλλων **ἐπὶ τῶν κλάδων** : Θεόφρ. ΦΙ 3,16,4, αὐτ.Ι,10,8· ‖ π. Ἀριστλ. ἐπὶ πάσης ἐξωτερικῆς ἢ μετέπειτα γενομένης αὐξήσεως μὴ ἀποτελούσης μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ, ἀντίθ. σύμφυσις : Ἀριστλ.Φυσ.227a,17 **γίνεται τὸ συνέχον ἕν, .. κόλλῃ ἢ ἀφῇ προσφύσει**, αὐτ.ΖΓ 754b,12 **ἡ τοῦ ᾠοῦ πρόσφυσις·** κ. ἐπὶ τῶν ζωοφύτων : αὐτ.ΖΙ 548b,8· ‖ ἐπὶ τῶν δένδρων, ἡ αὔξησις νέου ξύλου : Θεόφρ.ΦΙ 9,2,6· ὁμ. ἐπὶ τοῦ μύκητος : αὐτ. ἀπ.168· ‖ νεώτ. φυσ. ἡ τελεία πρὸς ἄλληλα ἕνωσις δύο σωμάτων· **2)** ἡ ὑπεισαγωγὴ τῆς τροφῆς εἰς τοὺς ἱστούς : Γαλ.Φυσ.Δυν.Ι,ΙΙ· ‖ ὅθ. ἀφομοίωσις : Ἀριστλ.Πρ.866b,21 **πρόσφυσις τῆς τροφῆς· 3)** τὸ σταθερῶς ἔχεσθαι, τὸ ἰσχυρῶς συγκρατεῖσθαι ἀπό τινος, οἷον ὁ ἱππεὺς ἐπὶ τοῦ ἵππου : Ξεν.Ἱππ.Ι,ΙΙ **ἰσχυροτέραν τὴν πρόσφυσιν παρέχεται·** κ. ἐπὶ τῆς ἀμπέλου εἰς δένδρον : Διον. Ἀλ.Ρωμ.19,2· ‖ μσν. ἡ στενὴ περίπτυξις, ἐναγκαλισμός : Πρόδρ.Ὠδ.Ἀνδρόν.Καμν.ΙΙ2 **καὶ τὰς πατρικὰς προσπλοκὰς καὶ προσφύσεις· 4)** νεώτ. μηχανολ. **πρόσφυσις συρμοκινητῆρος** ἡ μεγίστη συνολικὴ τριβή, ἥτις δυνατὸν ν' ἀναπτυχθῇ εἰς τὰ σημεῖα ἑδράσεως πάντων τῶν συνεζευγμένων τροχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τῶν τροχιῶν, χωρὶς οἱ τροχοὶ οὗτοι νὰ ὀλισθαίνωσι, στρεφόμενοι ἐπιτοπίως.

προσφῡσῶ-άω κ. μσν. φυσῶ πρός τι, προσπνέω : Ἀριστλ.Θαυμ.845a,22 **ὃ προσφυσᾷ πρὸς τὰ πρόσωπα·** κ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.ΙΙ,37 [αἷμα] **ὃ προσεφύσησεν αὐτῷ ἡ σφαγή·** κ. παθ. : Πολύβ.ΙΙ,4,5 **ὁ πόλεμος.. προσφυσώμενος·** ‖ μσν. φυσῶν περιρραίνω τινὰ διά τινος : Ἱππιατρ.40,21· κ. μτ. αἰτ. : αὐτ.44,19 **τῷ χυλῷ προσφύσησον τὸν ὀφθαλμόν.**

προσφῠτεύω Ἐπιγρ., γ' ἑν. δωρ. μέλλ. **ποτιφυτευσεῖ**, φυτεύω τι προσέτι : Ἡρακλεωτ.Πίν.Ι,174.

πρόσφῠτος-ον [προσφύω] ὁ προσφυής, ὁ προσφυόμενος : Ἱππ.Ἄρθρ.45 **πρόσφυτοι τόνοι.**

προσφύω κ. νεώτ. [μ. ἐν τῷ μέσ.], μέλλ. **προσφύσω**, ἀόρ. α' **προσέφυσα**, ἀόρ. β' **προσέφυν** [ἐν μέσ. σημ.], μτχ. παρακ. **προσπεφυκὼς** [ἐν παθ. σημ.], μέσ. μέλλ. **προσφύσομαι**, παθ. ἀόρ. **προσεφύην**, κάμνω τι νὰ φυτρώσῃ, ὅθ. μτφ. προσκολλῶ τι σταθερῶς ἐπ' ἄλλου, προσαρμόζω, συνδέω τι στενῶς μετά τινος : Αἰσχ.Ἱκ.276 **ταῦτ' ἀληθῆ . . προσφύσω λόγῳ** [θὰ βεβαιώσω], Ἀριστφ. Νεφ.372 **τοῦτο . . τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας** [ταὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα καλῶς προσήρμοσες εἰς τὴν . . συζήτησιν]· **2)** κ. νεώτ. συνήθ. τὸ μέσ. ἢ παθ. μτ. ἐνεργ. ἀορ. β' κ. παρακ. κ. μτ. μέσ. μέλλ., φύομαι πρός τι, ἐπί τινος, φυτρώνω ἐπάνω εἴς τι : Εὐρ.Βάκχ.921 **σῷ κέρατα κρατὶ προσπεφυκέναι**, Πλάτ.Ἐπιστ.313D **σοὶ ταῦτα . . προσφύσεται** [θὰ φυτρώσωσιν ἐπάνω σου], Ἀριστλ.ΖΙ 517a,27 **τὰ δὲ κέρατα προσπέφυκε μᾶλλον τῷ δέρματι·** ‖ συχν. π. Ἀριστλ. ἐπὶ πάσης ἐξωτερικῆς αὐξήσεως μὴ ἀποτελούσης μέρος τοῦ ὀργανισμοῦ : Ἀριστλ.ΖΓ 752a,ΙΙ **προσπέφυκε τῇ ὑστέρᾳ τὸ ᾠόν**, αὐτ.772b, 29 **προσπέφυκε δὲ ὥσπερ τὰ φύματα·** κ. ἐπὶ ζωοφύτων : αὐτ.ΖΙ 487b,ΙΙ, αὐτ.588b,13, αὐτ.ΖΜ 681b,6

προσφύεσθαι . . ταῖς πέτραις τῷ γένει τῶν φυτῶν παραπλήσιον· κ. ἐπί τῶν ἑλμίνθων : αὐτ.Ζ1 515ε,11 ἡ δὲ πλατεῖα προσπέφυκέ τε μόνῳ τῷ ἐντέρῳ· ‖ προσκολλῶμαι, προσαρμόζομαι τελείως ἐπί τινος : Ἱππ.Ἄρθρ.45 πλευραὶ προσπεφύκασι (τοῖς σφονδύλοις)· 3) ἐπὶ τῆς τροφῆς, ἀφομοιοῦμαι : Ἀριστλ.Πρ 864b,8, αὐτ.927a,20 4) ἔχομαί τινος στερρῶς, προσπλέκομαι, προσκολλῶμαί τινι ἰσχυρῶς· Σουΐδ. «προσφύς, προσπλακείς», μτ. δοτ. : Ὀδ.Μ 433 τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς, Θεόκρ.21,46 χὠ μὲν τὠγκίστρῳ ποτεφύετο (ὁ ἰχθύς)· κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ω 213 τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι ἐσθέμεναι προσφῦσα [Γαζ.Θ «οὗ ἐγὼ εἴθε ἔχοιμι τὸ μέσον τοῦ ἥπατος ἐσθίειν, προσβαλοῦσα τὸ στόμα»], Ἡρώνδ.ἀπ.11 προσφὺς ὅκως τις χοιράδων ἀναρίτης· κ. ἐπὶ βδελλῶν : Γαλ.8,265· ‖ μτφ. : Πλάτ.Νόμ.728Β προσπεφυκότα . . τοῖς τοιούτοις, Λουκ.Ἀλ.51 οἱ δὲ προσφύντες ἔχονται τοῦ χρυσίου [προσκολλῶνται εἰς τό . .]· 5) ρηματ. π. προσφυή, προσφυής, πρόσφυσις, πρόσφυτος.

προσφυῶς ἐπίρρ. κ. μαν. κ. νεώτ., Ἰων. προσφυέως, ὑπερθ. προσφυεστάτως [Τζέτζ.Χιλ.8,764], κατὰ τρόπον προσφυῆ βλ.λ.2), σφιχτά, δυνατά : Λουκ. Ἑταιρ.Δ 3,2 ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, ὥστε μόλις ἀπέσπασε τὰ χείλη· 2) κ. μσν. κ. νεώτ. καταλλήλως, ἁρμοδίως, ἐπιτηδείως : Ἡρ.1,27 προσφυέως . . δόξαι λέγειν (πρεπόντως), Φίλ.2,421, Εὐστ.104,47, - ἀπήντησε προσφυῶς.

πρόσφωλο (τὸ) δημ. κ. **προσφῶλι** γνήσιον ἢ τεχνητὸν ᾠὸν τιθέμενον ἐν τῇ φωλεᾷ τῶν ὀρνίθων, ἵνα προσελκύεται ἡ ὄρνις πρὸς ᾠοτοκίαν, ἄ. φώλος, φώλι, φωλίτης, ἀπότοκο.

προσφωνή (ἡ) μσν. προσφώνησις : Στουδ.Θεόδ.1679D ἡ τῆς προσφωνῆς ἑβδομάς.

προσφωνήεις-εντος-εσσα-εν κ. ἐπ. ποτιφωνήεις-εσσα-εν ὁ προσφωνῶν, ὁ ἱκανός, ἐπιτήδειος εἰς τὸ προσφωνεῖν τινα, ὁμιλεῖν εἴς τινα, ὁ δυνάμενος νὰ ἀρθρώσῃ λόγον : Ὀδ.Ι 456 εἰ . . ποτιφωνήεις .. γένοιο εἰπεῖν [ἐὰν ἐλάμβανες ἀνθρωπίνην φωνήν, ἐὰν ἠδύνασο νὰ ὁμιλήσῃς].

προσφώνημα-ατος (τὸ) (προσφωνῶ) πᾶν ὅ,τι ἀπευθύνεται πρός τινα ὡς προσφώνησις, προσφώνησις, προσλαλιά, προσαγόρευσις : Σοφ.ΟΚ 325, αὐτ.891 ὦ φίλτατ᾿, ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου, Εὐρ.Ἄλκ.1144 προσφωνημάτων κλύειν.

προσφωνηματικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. οὗ γίνεται χρῆσις ἐν προσφωνήσει, ὁ χρήσιμος, ἐπιτήδειος εἰς τὸ προσφωνεῖν τινα : Διον.Ἀλ.Ρητ.5 (τίτλ.) λόγος προσφωνηματικός, Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.299, Πράξ. Συνόδ.3,893,7 [ἔκδ.Hard.].

προσφωνημάτιον (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ προσφώνημα βλ.λ., βραχύ, σύντομον προσφώνημα : Πλήθ.Γ ἐν Mi.160,803 ἐν σημ.

προσφωνήσιμος-ον [προσφωνῶ] μσν. ὁ προαγγελτικός : Νηστ.Ι 1913C, Στουδ.Θεοδ.1697 ἡ ἑβδομὰς τῆς προσφωνησίμου [τὸ ἀρτσιβούριον].

προσφώνησις-εως (ἡ) [προσφωνῶ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ προσφωνεῖν τινα, ἡ προσαγόρευσις, ἡ προσλαλιά : Παρθενίσκος π.Ἀθήν.4,156D πλεονάζων ἐν ταῖς προσφωνήσεσι πρός σε περὶ τῶν ἐπιφανῶν κλήσεων ἀγωνιῶ μή ποτε εἰς πληθώραν ἐμπεσὼν μεμψιμοιρήσῃς, Φιλόδ.Θαν.37, Διον.Ἀλ.Ρητ.5,1, Λογγῖν.26,3 ταῖς εἰς ἑαυτὸν προσφωνήσεσιν ἐξεγειρόμενον, Θεοφύλ.Σ 63,11· 2) ἀφιέρωσις : Κικ.Ἀττ.13.12,3, Ὀνήσανδρ.Προοίμ.1 προσφώνησις συνταγμάτων, Πλούτ.ΤΓράκχ.8 τετιμημένος ὑπ᾿ αὐτοῦ προσφωνήσεσι γραμμάτων φιλοσόφων· 3) ἐκχώρησις, παραχώρησις, μεταβίβασις ἰδιοκτησίας : Πάπ.· 4) ἔκθεσις, δήλωσις, διακήρυξις : Πάπ. ἔγγραφος προσφώνησις· ‖ ἐπίσημος ὑπόδειξις, ὑπαινιγμός : Πάπ. μηδεμιᾶς προσφωνήσεως προσπεπτωκυίας.

προσφωνητήριος-ον μσν. ὁ προσφωνητικὸς βλ.λ. : Πρόδρ.ἐν Notitt.Mss.8,208 π- λόγοι.

προσφωνητής (ὁ) νεώτ. ὁ προσφωνῶν, ὁ προσαγορεύων τινά, ὁ κάμνων προσφώνησιν.

προσφωνητικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ἀντὶ προσφωνηματικὸς βλ.λ.: Ρήτ.9,284, Εὐάγρ 274,1 προσφωνητικὸς λόγος· κ. ἐπιρρ. -ῶς : Εὐστ.1410,27.

προσφωνῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. προσεφώνησα, π.Ὁμ.ἐν χρ. μ. παρατ., ἐπ. ἀόρ. προσέειπον, φωνῶ, λαλῶ πρός τινα, ἀπευθύνω πρός τινα χαιρετιστήριον προσλαλιάν, προσαγορεύω τινά· Ἡσ. «προσφωνεῖ· προσαγορεύει»· μτ. αἰτ. προσ. : Ἰλ.Β 22 μιν . . προσεφώνεε, Ὀδ.Δ 69 προσεφώνεε Νέστορος υἱόν· κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἰλ.Α 332 οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ᾿ ἐρέοντο, Αἰσχ.ἀπ.159, Εὐρ. Μήδ.664 τοῦδε γὰρ προοίμιον κάλλιον οὐδεὶς οἶδε προσφωνεῖν φίλους [μὲ καλύτερον προοίμιον κανεὶς δὲν ἠξεύρει νὰ προσαγορεύῃ τοὺς φίλους]· κ. ἀπολ. · Ὀδ.Ε 159, αὐτ.Κ 109 οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ΚΔ Πράξ.21,40 πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης προσεφώνησε . . λέγων· μτγν. μτ. δοτ. προσ. : ΠΔ Ἔσδρ.1,2,18 προσφωνῆσαι τῷ.. βασιλεῖ, ΚΔ Ματθ.11,16 (παιδία) ἃ προσφωνοῦντα τοῖς ἑταίροις αὐτῶν λέγουσιν, αὐτ.Πράξ.22,2 τῇ Ἑβραΐδι διαλέκτῳ προσεφώνει αὐτοῖς, Διογ.Λ 7,7· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : Καισάρ.Δαπ.3,184 τοὺς πάντας εὐπροσηγοροῦντα καὶ τὰς ἐξιτηρίους προσφωνοῦντα προσρήσεις· 2) καλῶ τινα διὰ τοῦ ὀνόματος, κατ᾿ ὄνομα : Αἰσχ.236 ποδαπὸν ὅμιλον τόνδε . . προσφωνοῦμεν, Εὐρ.Τρῳ.942 Ἀλέξανδρον θέλεις ὀνόματι προσφωνεῖν· ‖ ὀνομάζω, χαιρετίζω τινὰ ὡς . . : Πολύβ.10,38,3 προσκυνησάντων αὐτὸν καὶ προσφωνησάντων βασιλέα, αὐτ.40,2 βασιλέα προσεφώνουν τὸν Πόπλιον· 3) μτ. αἰτ. πράγμ. προφέρω, ἀπαγγέλλω, λέγω : Σοφ.Ἠλ.1213 οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν, Ἐπιγρ. τὰ ὑπογεγραμμένα προσφωνεῖν· 4) ἀνατίθημί τινι βιβλίον, ἀφιερῶ εἴς τινα σύγγραμμά τι, μτ. δοτ. : Κικ.Ἀττ.16,11,4, Πλούτ. Λεύκ.1 τὰς αὐτοῦ πράξεις ἀναγράφων ἐκείνῳ προσεφώνησεν, Ἀθήν.7,313F ἐν τῇ ὀψαρτυτικῇ τέχνῃ, ἣν προσεφώνησέ τινι τῶν ἑταίρων Δυσώνῃ· 5) ἐκδίδω ὁδηγίας ἢ διαταγάς, μτ. δοτ. : Πάπ. καὶ Ἀσκληπιάδει προσπεφωνήκαμεν· κ. ἀπολ. ἑπομένου τοῦ ὅπως : αὐτ.· κ. παθ. : Πάπ.· ‖ ἀναγγέλλω, εἰδοποιῶ, γνωστοποιῶ, ἐκθέτω, κάνω ἔκθεσιν : Πάπ. ἐγγράφως ἠθέλησας ἡμᾶς αὐτὸ τοῦτο προσφωνῆσαι· κ. ἔμπροθ. (περί, ὑπέρ τινος) : Πάπ. περὶ τούτου προσφωνησάτω ἡμῖν ὁ πρυτανικός, Πάπ. ἠξίωσα ὑμᾶς προσφωνῆσαι καὶ συγγράφασθαι ὑπὲρ ἐμοῦ Σιλβανῷ· κ. ἀπολ. : Ἐπιγρ.· 6) ρηματ.π. προσφώνημα, προσφωνήσιμος, προσφώνησις, προσφωνητήριος, -νητής.

προσχαιρητήρια Ἁρποκρ. «Λυκοῦργος ἐν τῇ Κροκωνιδῶν διαδικασίᾳ· ἑορτὴ παρ᾿ Ἀθηναίοις ἀγομένη ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη».

προσχαίρω μτγν. κ. μσν. χαίρω ἐπί τινι, χαίρομαι γιὰ κάτι, μτ. δοτ. : ΠΔ Παροιμ.8,30 ἐγὼ ἤμην, ᾗ προσέχαιρεν, Πλούτ.Ἀντ.29 προσέχαιρον αὐτοῦ τῇ βωμολοχίᾳ, Ἰω.Χρυσ.4,73, Μετοχ.ΘΣύμμ. 389· 2) ρηματ. π. προσχαρής.

προσχαλῶ-άω μσν. καταβιβάζω πρός . . : Ψ Χρυσ.11,893E.

πρόσχαρα ἐπίρρ., δημ. μετὰ χαρᾶς, φαιδρῶς, φιλοφρόνως, χαρούμενα : Πορφύρ.Σκ.24,11 ἅμα τὸν δοῦνε χαμηλώνουν πρόσχαρα, | χαμοπετοῦν καὶ τὸν καλωσορίζουν.

προσχάραιος-ον δωρ. συνηρ. τ. ἀντὶ προεσχάραιος, ὁ πρὸ τῆς ἐσχάρας προσφερόμενος, γιγνόμενος : Ἐπιγρ. προσχάραιος θυσία.

προσχᾰρακτηρικῶς ἐπίρρ. μτγν. ὡς ἐπέκτασις τοῦ χαρακτῆρος : Φιλόδ.Παρρ.60 (ἀμφ.γρ.).

προσχαρής-οῦς-ές (προσχαίρω) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. πρόσχαρος-η-ο ὁ πλήρης χαρᾶς, ὁ φαιδρός, ὁ ἐπίχαρις, ὁ εὐάρεστος, ὁ φιλόφρων : Ἱππόλ.ΑΊρ.82,35, Βασ.2,739Β **τοῖς συντυγχάνουσι προσχαρής,** Νικήτ.Εὐγ.4,167 **ἂν προσχαρές τι μειδιῶντα προσβλέπῃς.**

προσχᾰρίζομαι κ. μσν. χαρίζομαί τινι, μτ. δοτ. : Ξεν.Οἰκ.13,9 **τῇ . . γαστρὶ αὐτῶν ἐπὶ ταῖς ἐπιθυμίαις προσχαριζόμενος·** ‖ ποιῶ τι χάριν τινός : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 9,5 **ἐρυμάτιον ἐφρούρεις τάχα διμοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι,** Πάπ. **ἐάν περ μὴ θελήσωσιν προσχαρίσασθαι συνδούλῳ,** Πάπ. **μάλιστα δὲ προσχαριζόμενος ἔσει τὰ μέγιστα,** Λεόντ.Νεαπ.ἐν ASS Ἰουλίου I,167,22 **προσεχαρίσατό μοι,** αὐτ.Ἰουνίου 3 344,3 **οὐδὲν προσκεχαρίσμεθα τῷ δούλῳ·** ‖ παραδέχομαι, ἀποδέχομαι τὴν ἀλήθειάν τινος : Στράβ.7,7,12 **Θετταλοῖς μυθώδεις λόγους προσχαριζόμενος . . φησίν·** **2**) χαρίζομαί τινί τι προσέτι, δωροῦμαί τινί τι πρὸς τούτοις: Ἀθήν.5,211Β **συνεχώρησε καὶ τὸν στέφανον προσχαρισάμενος·** **3**) θυσιάζω τι χάριν τινός : Σωρ.2,89 **τῶν πτερυγωμάτων τι τῇ μήτρᾳ προσχαρίζεσθαι·** **4**) ρηματ.π. προσχαρισμός.

προσχαρισμός (ὁ) γλωσσ. τὸ προσχαρίζεσθαι.

προσχαριστήρια ΑΒ 295,3 «ἡ μυστικὴ θυσία τῆς Ἀθηνᾶς ὑπὲρ τῶν φυομένων καρπῶν».

προσχαριώδης-ους-ες μτγν. ὁ προσχαρής βλ.λ. : Ἱππόλ.ΑΊρ.80,20.

πρόσχαρος-η-ο δημ. ὁ προσχαρής, ὁ φαιδρός, ὁ φιλόφρων, ὁ εὐάρεστος, ὁ χαρούμενος : Κρυστ.Τραγ.Ἡλιοβασίλεμα 26 **γλυκὸ καὶ πρόσχαρο χαιρετισμό,** Πορφύρ.Σκ.22,1, Ζερβ.Τραγ ΚΚ 23,16 **οἱ βοσκοπούλες μου στέκανε μπρός μου | πρόσχαρες καὶ χαμηλοβλεποῦσες.**

προσχάσκω, ἀόρ. **προσέχᾰνον,** παρακ. **προσκέχηνα** (ἐν σημ. ἐνεστ.), χάσκω, χαίνω ἐνώπιόν τινος, μένω ἐνεὸς πρό τινος, προσβλέπω τινὰ μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα : Αἰσχ.Ἀγ.920 **μηδὲ . . χαμαιπετὲς βόαμα προσχάνῃς ἐμοί** (Βερναρδ.Γρηγ. «μηδὲ . . ν' ἀνοίξῃς τὸ στόμα σου καὶ νὰ μὲ προσφωνήσῃς ἀπὸ τῆς γῆς κάτω (χαμαὶ πεσοῦσα)»)· ‖ χάσκω λαιμάργως πρός τι, θαυμάζω τινὰ ἢ τι χάσκων : Πολύβ.4,42,7, Φίλ.2,560, Ἰώσ.ΑΙ 11,3,5 **τῷ εἴδει τῆς ὁραθείσης προσκεχήνσμεν.**

προσχεδιάζω μσν. κ. νεώτ., μτχ παθ. παρακ. **προσχεδιασμένος,** σχεδιάζω τι ἐκ τῶν προτέρων, συντάσσω, καταρτίζω προσχέδιον, σκέπτομαί τι προκαταβολικῶς, προμελετῶ : **τὰ πράγματα ἦσαν προσχεδιασμένα, - προσχεδιασμένη ἐπίθεσις·** ‖ μσν. τὸ μέσ. **-ομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πρόδρ.ἐν Notitt.Mss.8,2,79 **οὐκ ἔστιν ὅς μοι προεσχεδίασται·** **2**) ρηματ. π. προσχεδίασμα.

προσχεδίασμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσχεδιάζειν βλ.λ.· **2**) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσχεδιάζειν, τὸ προσχέδιον.

προσχέδιον (τὸ) νεώτ. προκαταρκτικὸν σχέδιον, ἀ. προσχεδίασμα : **προσχέδιον συμβάσεως.**

προσχεθεῖν ἀόρ. ἀπαρφ. τοῦ προέχω βλ.λ., ἔχω, κρατῶ τι πρὸς τὰ ἐμπρός· ὁμ. τὸ μέσ. : Θεόκρ. 25,254 **ἐγὼ δ' ἑτέρηφι βέλεμνα χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λώπην.**

προσχειμάζω μτγν. διαχειμάζω, ἐπὶ στρατοῦ : Πολύαιν.4,6,11 **προσχειμάζειν ἐν . .**

πρόσχειρος-ον μτγν. ἀντὶ πρόχειρος βλ.λ. : Φιλόδ.Ὀργ.62W.

προσχειρουργῶ-έω μτγν. ἀποπερατῶ τι προσθέτως, ἐκπληρῶ τι προσέτι, κατορθῶ τι πρὸς τούτοις : Ἰώσ.ΠΙ 4,8,3 **προσχειρουργεῖν ταῖς εὐχαῖς πολλὰ ἐξ ἐπιστήμης.**

πρόσχερος-ον μτγν. πιθ. ὁ ἀνήκων εἴς τινα ὡς μερίδιον : Ἀρμόδ.I **εἶτα δ' εἰς τὸ κοινὸν ζωμὰς καὶ περίκομμα, πρόσχερα δ' ἑκάστῳ δύο κρέα·** **2**) πιθ. ἐξωτερικὸν δωμάτιον : Πάπ. **προσχέρων β' πήχεις νστ'** (δύο πρόσχερα=56 πήχεις, ἔν τινι λογαριασμῷ δι' ἐπίχρισιν λουτροῦ)· πρβλ. πρόσχορος 2).

πρόσχεσις-εως (ἡ) (προέχω) μτγν. γλωσσ. τὸ ἔχειν, τὸ κρατεῖν τι εἰς τὰ ἔμπροσθεν· **2**) ἐσφ. γρ. ἀντὶ ὑπόσχεσις βλ.λ. : ΠΔ Μακκ.4,15,2 **κατὰ τὴν τοῦ τυράννου πρόσχεσιν** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ ὑπόσχεσιν).

προσχετλιάζω μτγν. θρηνῶ πρότερον, προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ.2,377Β.

προσχέω, μέλλ. **προσχεῶ,** χέω τι πρός τι, χύνω τι ἐπί τινος : ΠΔ Λευΐτ.1,5 **προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον·** κ. παθ. : Φίλ.2,242, Ἀρετ. Χρον.Νούσ.2,3 **προσεχύθη πρὸ τῶν οὔρων αἷμα,** Λουκ.Θυσ.9 **αἷμα πίνοντες τοῖς βωμοῖς προσχεόμενον** (δ. γρ. ἀντὶ περιχεόμενον)· ‖ τὸ μέσ. χέω ὕδωρ ἐπ' ἐμαυτοῦ, ἐπάνω μου : Ἱππ.Ἀφ.230 **προσχεαμένη καὶ καθαρὴν ἑωυτὴν ποιήσασα,** Ἀριστλ.Ὕπν.457b,14 **ὥσπερ τοῖς προσχεομένοις τὸ θερμὸν ἐξαίφνης φρίκη γίνεται,** αὐτ.Πρ.875a,9· **2**) μτφ. ἐν τῷ παθ. κατακλύζομαι : Γαλ.5,318 **ὑπὸ τοῦ Χρυσίππου προσχυθεὶς ἀδολεσχίας·** **3**) ρηματ. π. πρόσχυσις, προσχύτης.

πρόσχημα-ατος (τὸ) (προέχω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ ἔμπροσθέν τινος κρατούμενον, ὅθ. τὸ προβαλλόμενον ὡς κάλυμμα, τὸ προκάλυμμα: Θουκ.3,82 **τὸ δὲ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα·** ‖ κ. νεώτ. πρόφασις, προσποίησις· Ἡσ. «πρόσχημα, πρόφασις, ὑπόκρισις, προκάλυμμα» : Ἡρ.7,157 **πρόσχημα . . ποιεύμενος ὡς ἐπ' Ἀθήνας ἐλαύνει** (προσποιούμενος, προφασιζόμενος ὅτι . .), Σοφ.Ἠλ.525 **πατήρ . . σοὶ πρόσχημ' ἀεὶ ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν,** Λυσ.6,37 **τοῦτο πρόσχημα ποιούμενος,** Πλάτ.Πολ.495D **χώραν.. ὀνομάτων καὶ προσχημάτων μεστήν, - νὰ ἀφήσῃς τὰ προσχήματα** (νὰ παύσῃς νὰ μεταχειρίζεσαι προφάσεις, νὰ ὁμιλῇς ἢ νὰ ἐνεργῇς ἀπροκαλύπτως)· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.4,167 **αὕτη . . ἡ αἰτίη πρόσχημα τοῦ λόγου ἐγίνετο,** αὐτ.6,44 (αἱ πόλεις) **αὗται . . ὧν σφι πρόσχημα ἦσαν τοῦ στόλου,** Δημ.58 **τῷ μὲν τῆς τέχνης προσχήματι τυγχάνοντ' ἀδείας,** Πολύβ.11,5,4 **ὁ μὲν Φίλιππος ὄνομα γίγνεται καὶ πρόσχημα τοῦ πολέμου·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Θουκ 5,30 **πρόσχημα . . ποιούμενοι τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης μὴ προδώσειν** (προφασιζόμενοι ὅτι..), αὐτ.1,96 **πρόσχημα . . ἦν ἀμύνεσθαι·** ὁμ. **πρόσχημα ποιεῖσθαι ἢ ποιήσασθαί τι** : Πλάτ.Πρωτ.316D **πρόσχημα ποιεῖσθαι καὶ προκαλύπτεσθαι τοὺς μὲν ποίησιν** (προσεποιοῦντο . . ὅτι εἶναι ποιηταί)· ‖ **πρόσχημα** ὡς αἰτ. ἀπολ. κατὰ πρόφασιν, ἐπὶ τῇ προφάσει, ψευδῶς : Ἡρ.9.87 **εἰ μὲν χρημάτων χρηίζοντες πρόσχημα ἡμέας ἐξαιτέονται·** **2**) προοίμιον, πρόλογος, εἰσαγωγή : Πλάτ.Ἱππ.Μ 286Α **πρόσχημα δέ μοι καὶ ἀρχὴ τοιάδε τις τοῦ λόγου·** **3**) τὸ προβαλλόμενον ὡς κόσμημα, καλλώπισμα, στολίδι : Ἡρ.5,28 **Μίλητος . . τῆς Ἰωνίης ἦν πρόσχημα** (τὸ στολίδι τῆς . .), Σοφ.Ἠλ.682 **τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος** (ἐπὶ τῶν Πυθικῶν ἀγώνων), Ἀριστφ.Βάτρ.913 **καθῖσεν .. Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγῳδίας,** Δημ.1359 **ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς οὖσα,** Ἀριστλ.Κόσ.398a,12 **Δαρείου πρόσχημα** (ἡ ἐξωτερικὴ λαμπρότης καὶ μεγαλοπρέπεια), Πολύβ.5,10,1 **ἀρχηγὸς τοῦ προσχήματος τῆς οἰκίας,** αὐτ.6,33,12 **κοσμεῖ τὸ πρόσχημα τῆς ἀρχῆς,** Στράβ.10,2,3 **πρόσχημα τῆς Ἑλλάδος,** Διόδ.Σ 2,6 **βασιλικὸν . . πρόσχημα,** Πλούτ. Ἀλέξ.17 **τὸ πρόσχημα τῆς ἐπὶ θαλάσσῃ τῶν βαρβάρων ἡγεμονίας,** Ἐπιγρ. **τὸ τοῦ γένους πρό-**

σχημα (ἡ εὐγένεια τῆς καταγωγῆς αὐτοῦ), Ἐπιγρ. ἡ πόλις . . **κάλλιστον ἑαυτῆς ἀπαβεβληκυῖα πρόσχημα**· **4)** ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις ἢ κατάστασις πληγῆς : Ἱππ.Ἑλκ.24 (δ.γρ.)· || ὄψις, θέα : Ἰάμβλ. Μυστ.4,2 **τῆς ὅλης θεουργίας διττόν ἐστι πρόσχημα, τὸ ἱερατικὸν τῶν θεῶν πρόσχημα**· **5)** μτγν. κ. μσν. ἔνδυμα, ἐνδυμασία, στολή, φορεσιά : Πάπ. **ἄνευ προσχήματος στρατιωτικοῦ ἢ κληρικοῦ**, Καν. τῆς ἐν Χαλκ. Συνόδ.4· || εἰδ. τὸ μαναχικὸν ἔνδυμα : Θεοδώρ.4,1261A.

προσχηματίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προεσχημάτισα**, σχηματίζω προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων, τό παθ. ἐπὶ αἱμορροΐδων, προέχω, ἐξέχω, γίνομαι φανερός, βγαίνω ἔξω : Διοσκ.Εὐπ.1,204· **2)** μσν. κ. νεώτ. τό μέσ. **-αμαι** προφασίζομαι, μεταχειρίζομαι, **φέρω ὡς** πρόσχημα : Ἀποστόλ.Ἀρ. Ἰων.3,33· **3)** ρηματ. π. προσχηματισμός.

προσχηματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόσχημα βλ.λ.1), ὁ χρησιμεύων ὡς πρόσχημα : **προσχηματικοὶ λόγοι**· ἐπίρρ.-**κῶς**.

προσχημᾰτισμός (ὁ) (προσχηματίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἐξωτερικὴ **ἐκδήλωσις**, ἐπίδειξις : Γαλ.Ψυχ. Παθ.2,2 **τιμῆς ἕνεκεν ἢ καὶ προσχηματισμοῦ**· **2)** νεώτ. **ὁ ἐκ** τῶν προτέρων σχηματισμός· || ὁμ. εἰδ. βιολ. ὅρος τῆς ἐξελικτικῆς θεωρίας, καθ' ἣν προϋπάρχει ἐν μικρογραφίᾳ ἐντὸς τοῦ ᾠορίου ἢ τοῦ σπέρματος ἑκάστου ζῴου ὁ ὅλος ὀργανισμὸς αὐτοῦ· **3)** μτγν. κ. νεώτ. γραμμ., ὀρθ. γρ. **προσσχηματισμός** ἡ κατὰ συλλαβὴν ἐπαύξησις τῆς καταλήξεως λέξεώς τινος : Ρήτ.3,567,30 «προσχηματισμός ἐστι προσθήκη μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος, οἷον ὄνειρα ὀνείρατα»· || νεώτ. καλοῦνται **προσσχηματισμοὶ** μόριά τινα δι' ὧν ἐπαυξάνονται ἀντωνυμίαι, ἐπιρρήματα κττ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐννοίας των, οἷον ὁδ-ί, οὑτοσ-ί, ὅ-νε, ὅδε, ὅτι-ή, πηνί-κα, ὅ-κα κττ.

προσχίζω γλωσσ. σχίζω τι πρότερον ἢ ἔμπροσθεν· **2)** ρηματ.π. πρόσχισμα.

πρόσχισμα-ατος (τὸ) (προσχίζω), εἶδος ὑποδήματος ἐσχισμένου κατὰ τὸ ἔμπροσθεν μέρος· Ἡσ. «εἶδος ὑποδήματος ἐσχισμένου ἐκ τῶν ἔμπροσθεν»: Ἀριστφ.ἀπ.842· **2)** τὸ πρόσθιον μέρος ὑποδήματός τινος ἔχοντος σχίσμα ἢ ἄνοιγμά τι : Ἀριστλ. Ρητ.1392a,31 **πρόσχισμα, κεφαλίς, χιτών**, αὐτ.Πρ. 956b,4, Πολυδ.7,91.

προσχλευάζω μτγν. χλευάζω τινὰ πρὸς τούτοις : Πολύβ.4,16,4 **οὐδ' ἀπολογίας ἔτι κατηξίουν τοὺς ἐγκαλοῦντας, ἀλλὰ καὶ προσεχλεύαζον**.

προσχολάζω μτγν., παρακ. **προσεσχόλακα**, σπουδάζω πρότερον μετά τινος, μτ. δοτ. : Φιλόδ. Στωϊκ.Π 46 **προσχολάζειν τινί**.

προσχόλιον (τὸ) γλωσσ. προθάλαμος σχολείου.

πρόσχολος (ὁ) μτγν. ὁ βοηθὸς τοῦ διδασκάλου σχολείου τινός : Aus.Prof.22 tit., Augustin. Serm.Apost.17B No.8.

προσχόμενον Ἡσ. «προτείναντα».

πρόσχορδος-ον (χορδή) ὁ ἡρμοσμένος πρὸς ἔγχορδον μουσικὸν ὄργανον, ὁ ἐμμελής, ὁ συνᾴδων τινί : Πλούτ.Ἠθ.1141B **πρόσχορδα κρούειν** || κ. γεν. ὁ ἐν ἁρμονίᾳ ἢ ἐν συμφωνίᾳ πρός τι, ὁ σύμφωνος πρός τι : Πλάτ.Νόμ.812D **ἀποδίδονται πρόσχορδα τὰ φθέγματα τοῖς φθέγμασι** (Σουΐδ. «σύμφωνα»), Ἀρισταίν.2,5 **πρόσχορδος ἡ γλῶττα τοῖς κρούμασι**, Πολυδ.4,58, αὐτ.63.

προσχορεύω μτγν. ὀρχοῦμαι πρὸς μουσικόν τι ὄργανον, χορεύω συμφώνως πρὸς τὸ μέλος μουσικοῦ τινος ὀργάνου, μτ. δοτ. : Πολυδ.4,81 **ταῖς μὲν παρθενίοις αὐλοῖς παρθένοι προσεχόρευον**.

προσχορηγῶ-έω χορηγῶ τινί τι ἐπὶ πλέον, προσέτι, προμηθεύω τινί τι προσθέτως, τὸ παθ. : Πάπ.

πρόσχορος-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς χορόν: Ἀριστφ.ἀπ.843· || Ἡσ. «πρόσχορος· ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος»· **2) οἶκοι πρόσχοροι** ἐξωτερικὰ δωμάτια : Γαλ.13,570 (πιθ. γρ. πρόσχεροι).

προσχρεμετίζω μτγν. χρεμετίζω πρός τινα : Κλήμ.Ἀλ.51 **ἵπποι ἵπποις προσχρεμετίζουσιν**.

προσχρεωστῶ-έω μτγν. ὀφείλω, χρεωστῶ ἐπὶ πλέον : Γρηγ.Ναζ.3,215A.

προσχρῄζω, ἰων. **-ηΐζω**, ἔχω χρείαν τινὸς προσέτι, χρειάζομαι ἐπιθυμῶ, ζητῶ τι ἐπὶ πλέον, μτ.γενικ. : Ἡρ.5,11 **τυραννεύων τῆς Μιλήτου, τυραννίδος μὲν οὐδεμιῆς προσεχρήϊζε**, Σοφ.Φιλ. 1055 **οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν**· κ. μτ. γενικ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.8,140, β' **προσχρηΐζω . . ὑμέων πείθεσθαι Μαρδονίῳ** (ἀπαιτῶ παρ' ὑμῶν νὰ ὑπακούητε..)· κ. μτ. μ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΤ 1155 **τί προσχρῄζων μαθεῖν**; ὁμ. π. ποιηταῖς, μτ. μ. ἀπαρφ. ἐννοουμένου : Αἰσχ.Πρ.641 **πᾶν ὅπερ προσχρῄζετε** (ἐνν. πυθέσθαι) **πεύσεσθε**, Σοφ.ΟΚ 520, αὐτ.1160.

πρόσχρησις-εως (ἡ) (προσχρῶμαι) μτγν. ἡ πρόσθετος χρῆσις : Μᾶρκ.Αὐρ.7,5 **προσπαραλαβὼν τὸν δυνάμενον κατὰ πρόσχρησιν τοῦ ἐμοῦ ἡγεμονικοῦ ποιῆσαι**, Λογγῖν.Ὕφ.27,2 **ἡ πρόσχρησις τοῦ σχήματος τότε . . ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα**, Πρόκλ.Ἱερ.149B.

προσχρίμπτω, ἐπ. ποτιχρίμπτω, ἐγγίζω, ἐπιψαύω, τὸ μέσ. : Ὀρφ.Λιθ.53 **ποτιχρίμπτοιτο**.

προσχρίω χρίω, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω, ἐπιθέτω ἀλοιφήν : Ἱππ.Νούσ.2,30 **πρὸς γαργαρεῶνα προσχρίειν ἄνθος χαλκοῦ ξηρόν**.

προσχρῶμαι-άομαι χρῶμαι, μεταχειρίζομαί τι ἢ ὠφελοῦμαι ἔκ τινος προσέτι, μτ. δοτ. : Πλάτ.Φαίδ. 99B **ἀλλοτρίῳ ὀνόματι προσχρώμενοι**, Ἀριστλ. Ρητ.1358b,19, Λουκ.Ἀλ.12 **πρὸς εὐπρέπειαν τῷ ἀθεραπεύτῳ δοκοῦντι προσχρωμένη**· || συνηθέστ. ἁπλῶς, χρῶμαι, μεταχειρίζομαί τι, μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. (εἴς τι, χάριν τινός, πρός τι) : Πλάτ. Κρατ.435C **τῷ φορτικῷ τούτῳ προσχρῆσθαι, . . εἰς ὀνομάτων ὀρθότητα**, αὐτ.Κριτί.115A **ὅσοις χάριν τοῦ σίτου προσχρώμεθα**, Ἀριστλ.Πολιτ.1263a, 20 (θεράπουσι) **πλεῖστα προσχρώμεθα πρὸς τὰς διακονίας**· κ. μτ. δοτ. κ. αἰτ. : αὐτ.Φίλ.44D **τούτοις . . ταῦτα ἂν προσχρήσαιο**· κ. μτ. διπλῆς δοτ.: αὐτ.C **ὥσπερ μάντεσι προσχρῆσθαί τισι**· κ. μτ. ἁπλῆς δοτ. : ΠΔ Ἐσθ.8,13 (16,17) **προσχρησάμενοι τοῖς . . ἀποσταλεῖσι γράμμασι**, Πάπ. **μηδὲ προσχρῆσθαι τῷ περὶ τῶν τοιούτων νόμῳ ἢ ἐθισμῷ**· κ. παθ. : Πάπ. **τάλαντα X, τὸ προσχρησθέντα**· **2)** μτ. δοτ. ἐν αἰσχρ. σημ. καταχρῶμαι, ἀπατῶ, διαφθείρω : Πάπ. **προσχρῆσθαι αὐτῇ** (τῇ παιδίσκῃ)· **3)** ρηματ. π. πρόσχρησις.

πρόσχρωμον (τὸ) δεῖγμα χρώματός τινος : Πάπ. **τῆς γινομένης συνθέσεως τὸ πρόσχρωμον ἐνείλικται τῇδε τῇ ἐπιστολῇ**.

προσχρώννῡμι μτγν., μέλλ. **προσχρώσω**, χρωματίζω τι δι' ἐπιψαύσεως ἢ προστριβῆς, ἐπιτρίβω, ἐπιπάσσω ἢ ἐπαλείφω, τὸ παθ. : Διόδ.Σ 19,33 **φθαρτικὰς δυνάμεις . . προσχρωσθείσας . . τοῖς ἐδέσμασιν ἢ ποτηρίοις**, Γρηγ.Νύσσ.1,485B· **2)** μτφ.: Πλούτ.Ἠθ.859E **Λακεδαιμονίους ὑποπεσόντας . . τῷ γραφείῳ προσέχρωσε** (ἐχρωμάτισε μαύρους).

προσχρῶτα ἐπίρρ. μτγν. σῶμα πρὸς σῶμα : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,79 (δ. γρ. πρὸς χρῶτα, διόρθ. πρόσχρωτα), πρβλ. συγχρῶτα.

πρόσχῠσις-εως (ἡ) (προσχέω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσχέειν, ἡ πρός τι χύσις, ἡ ἐπίχυσις, τὸ περίχυμα : ΚΔ Ἑβρ.11,28 **πίστει πεποίηκε τὸ πάσχα καὶ τὴν πρόσχυσιν τοῦ αἵματος**, Ἰουστ.50D, Ἐπιφάν.1,57B· **2)** νεώτ. ἰατρ. ὑδροθεραπευτικὴ μέθοδος συνισταμένη εἰς τὴν ἀπὸ μικροῦ ὕψους (ὀλίγων ἑκατοστομ.) χύσιν ψυχροῦ ὕδατος ἐφ' ὁλοκλήρου ἢ μέρους τοῦ σώματος, ἃ. ἐπιβροχή.

προσχυτής (ὁ) (προσχέω) γλωσσ. ὁ χέων τι πρός τι, ὁ ἐπισχέων, προχέων τι.

προσχῶ-όω, γ' έν. ένεστ. **προσχοῖ** (Θουκ.2,102), παθ. παρατ. **προσεχοῦτο,** άπαρφ. **προσχοῦσθαι** ('Αριστλ.Μετ.353a,8), μτχ. **προσχούμενος** (αὐτ.351b,7) ἀντὶ προσχώννυμι βλ.λ. : Θουκ.2,102 **ὁ ποταμὸς προσχοῖ ἀεί.**

πρόσχωμα-ατος (τό) (προσχώννυμι) κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσχώννυμι, τὸ διὰ προσχώσεως συσσωρευθὲν χῶμα, ἰλύς : Αἰσχ.Πρ.847 **Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι** (ἐπὶ τοῦ Δέλτα τοῦ Νείλου), Στράβ.13,1,36 **πᾶν πρόσχωμα τῶν ποταμῶν ἐστι τὸ πρὸ τῆς πόλεως ἐπὶ θαλάττῃ πεδίον·** 2) συσσώρευσις χώματος ἐν εἴδει λόφου πρὸς ἐπίθεσιν ἐναντίον πόλεως : ΚΔ Βασ.2,20,15 **ἐξέχεαν πρόσχωμα πρὸς τὴν πόλιν.**

προσχωματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόσχωμα βλ.λ.1), ὁ διὰ προσχωμάτων σχηματισθείς : **π- ἔδαφη.**

προσχώννῦμι (Πολύβ.9,41,4) κ. μσν. κ. **προσχωννύω** (Θεόφρ.ΦΙ 2,5,5) κ. **προσχῶ** (Θουκ.2,102) κ. μσν., νεώτ. **προσχώνω,** ἀόρ. **προσέχωσα** ('Ηρ.2,10), παρακ. **προσκέχωκα** (Διόδ.Σ 1,39). παθ. ἀόρ. **προσεχώσθην** (Γεωπ.2,24,2), παρακ. **προσκέχωσμαι** (Θεόφρ.ΦΙ 5,8,3), μτχ. **προσκεχωσμένος,** ἐπισωρεύω χῶμα ἐπί τι, κ. ἰδ. ὑδάτων, προσκλύζων πληρῶ τὴν ὄχθην ἢ τὴν παραλίαν ἰλύος, ἀποθέτων που ἰλὺν σχηματίζω νέαν χέρσον ἢ ἐπαυξάνω τὴν προϋπάρχουσαν : 'Ηρ.2,10 **τῶν . . ταῦτα τὰ χωρία προσχωσάντων ποταμῶν·** κ. ἀπολ. : Θουκ.2, 102 **ὁ ποταμὸς προσχοῖ ἀεὶ** (σχηματίζει ἀπαύστως νέας προσχώσεις)· ‖ τὸ παθ. συνενοῦμαι πρὸς τὴν ξηρὰν διὰ τῆς ἀποθέσεως ἰλύος ὑπὸ τῶν ποταμῶν : Θεόφρ.ΦΙ 5,8,3 **ὑπὸ ποταμῶν . . προσκεχῶσθαι καὶ εἶναι ἠιόνα·** 2) ἀποφράττω ἢ πληρῶ τι διὰ τῆς συσσωρεύσεως ἰλύος, χώματος : Πολύβ.9,41,4 **οἵ τε προσχωννύντες τὰς ἀνωμαλίας τῶν τόπων** (φράσσαντες, πληροῦντες τὰ κοιλώματα), Στράβ.6,2,10 **προσκεχώκασιν . . πολὺ μέρος τοῦ πόρου·** κ. παθ. : 'Αριστλ.Μετ. 351b,7 **ἡ θάλαττα ἐξηραίνετο προσχουμένη,** αὐτ. 353a,8· 3) σωρεύω ἢ ρίπτω χῶμα ἐπί τινος : 'Ιώσ.ΠΙ 5,5,1 **ἀεί τι τοῦ λαοῦ προσχωννύντος·** κ. παθ. : Γεωπ.2,24,2 **ὅταν . . αἱ ῥίζαι προσχωσθῶσι·** ‖ ἐγείρω, κατασκευάζω πρόχωμα δι' ἐπισωρεύσεως : Δίος π. 'Ιώσ.ΑΙ 8,5,3 **προσχωννῦναι μέρη τῆς πόλεως·** κ. παθ. : Θουκ.2,75 **ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ᾗ προσεχοῦτο** (ἔνθα ἐρρίπτετο χῶμα)· ‖ σχηματίζω, κατασκευάζω προβλῆτα, μῶλον : 'Ηρ.2,99 **τὸν πρὸς μεσαμβρίης ἀγκῶνα προσχώσαντα τὸ μὲν ἀρχαῖον ῥέεθρον ἀποξηρᾶναι·** 4) γεν. συσσωρεύω, συναθροίζω τι, τὸ παθ. : Παλαιφ.28 **ὄρος ἐξ οὗ ἡ ὕλη . . προσκέχωσται·** 5) ρηματ. π. πρόσχωμα, πρόσχωσις.

προσχώρησις-εως (ἡ) (προσχωρῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσχωρεῖν, ἡ πρόσοδος, ἡ προσέλευσις, ἡ προσέγγισις : Πλάτ.Τίμ.40C **τὰς τῶν κύκλων πρὸς ἑαυτοὺς ἐπανακυκλήσεις καὶ προσχωρήσεις** (ἰδ γρ. ἀντὶ προχωρήσεις), Θεοφύλ.Σ 131,16· 2) μσν. παράδοσις, ὑποχώρησις, ὑποταγή : Μέν.Πρ.102D· ‖ νεώτ. ἡ ἀποδοχὴ τῶν ἀντιλήψεων ἢ δογμάτων τινός : **προσχώρησις βουλευτοῦ εἰς τὰς τάξεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως·** 2) εἰδ. διεθν δίκ. πρᾶξις πολιτείας τινὸς δι' ἧς ἀποδέχεται αὕτη τοὺς ὅρους τῆς μεταξὺ δύο ἢ καὶ πλειόνων πολιτειῶν συνομολογηθείσης συνθήκης καὶ ἀναλαμβάνει τὰς ἐκ ταύτης ἀπορρεούσας ὑποχρεώσεις καὶ τὰ ἀντίστοιχα δικαιώματα.

προσχώριος-ον μτγν. ἀντὶ πρόσχωρος βλ.λ. : Στράβ.15,1,70 **καλεῖσθαι . . τοὺς δὲ πολιτικοὺς καὶ προσχωρίους,** 'Ιώσ.ΑΙ 11,4,1, Παυσ.2,18,1 **ἔχει . . ἐνταῦθα τιμὰς παρὰ τῶν προσχωρίων.**

πρόσχωρος-ον (χώρα) ὁ χώρῳ τινὶ προσκείμενος, ὁ πλησίον κείμενος, ὁ πλησιόχωρος, ὁ γειτονικός : Αἰσχ.Πέρσ.273 **Σαλαμῖνος ἀκταὶ πᾶς τε πρόσχωρος τόπος,** Σοφ.ΟΤ 1127, αὐτ.ΟΚ 493 **κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων,** 'Επιγρ. **πρόσχωροι τοῖχοι·** 2) τὸ ἀρσ. ἰδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. οἱ γείτονες : 'Ηρ.9,15 **οἱ . . βοιωτάρχαι μετεπέμφαντο τοὺς προσχώρους τῶν 'Ασωπίων,** Σοφ. ΟΚ 1065 **δεινὸς ὁ προσχώρων 'Αρης,** Θουκ.Β,11 **παρῆσαν . . οἵ τε Κορίνθιοι . . καὶ οἱ ἄλλοι πρόσχωροι,** Πλάτ.Νόμ.737D, 'Αριστλ.Πολιτ.1269b,6 **πολεμεῖν ἔτι τοῖς προσχώροις·** 3) τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ μεθόριος, τὰ σύνορα : 'Επιγρ.

προσχωρῶ-έω κ. νεώτ., μέλλ. **προσχωρήσω** (Θουκ.2,2) κ. **προσχωρήσομαι** (Ξεν.'Ελλ.7,4,16), ἀόρ. **προσεχώρησα,** χωρῶ πρός τι(να), πορεύομαι, προσέρχομαι πρός τι, προσεγγίζω, πλησιάζω, μτ. δοτ. : 'Ηρ.4,112 **προσεχώρεον δὲ πλησιαιτέρω τὸ στρατόπεδον τῷ στρατοπέδῳ,** 'Επίκ. Φύσ.2,3· κ. ἀπολ., ἀντίθ. ἀπιέναι · Ξεν.'Απομν.4,3,8 **πάλιν αὖ τρέπεσθαι καὶ προσχωρεῖν·** 2) κ. νεώτ. μτφ. συντάσσομαι πρὸς τὰς γνώμας ἢ τὰς ἀρχάς τινος, μτ. δοτ. : 'Ηρ.1,58 **προσκεχωρηκότων αὐτῷ καὶ ἄλλων ἐθνέων,** Θουκ.1,74 **εἰ δὲ προσεχωρήσαμεν πρότερον τῷ Μήδῳ δείσαντες,** Θουκ.1,117 **προσεχώρησαν ὁμολογίᾳ,** αὐτ.2,100· κ. ἐμπροθ. (πρός τινα, εἴς τι) : 'Ηρ.4,120 **καὶ πρὸς μὲν τὴν μίαν τῶν μοιρέων, π- Σαυρομάτας,** αὐτ. 7,156 **ἐς ὁμολογίην προσεχώρησαν,** Θουκ.3,61 **προσεχώρησαν πρὸς 'Αθηναίους,** Πλάτ.Πολ.539Α **πρὸς ὁποῖον βίον ἄλλον . . προσχωρήσεται** (πρὸς ποίου εἴδους βίον θὰ παραδώσῃ τὸν ἑαυτόν του), Δημ.171 **προσκεχωρήκασι πρὸς τούτοις,** **- προσεχώρησεν εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν·** κ. μτ. δοτ. κ. ἐμπροθ. : Θουκ.1,103 **προσεχώρησαν δὲ . . Μεγαρῆς 'Αθηναίοις ἐς ξυμμαχίαν·** κ. ἀπολ. : αὐτ.2,79 **ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις,** αὐτ.3,7 **ὡς δ' οὐ προσεχώρουν,** αὐτ.52· ‖ συμφωνῶ πρός τι, εἶμαι μὲ τὸ μέρος τινός, παραδέχομαί τι· 'Ησ. «**προσχωρεῖ· συμμίσγεται**» : 'Ηρ.8, 60,γ' **οὐκ ἐθέλει οὐδὲ ὁ θεὸς προσχωρέειν πρὸς τὰς ἀνθρωπηίας γνώμας,** αὐτ.9,55, αὐτ.5,45 **τούτοισι προσχωρέειν·** ‖ συγκατανεύω, συναινῶ, συγκατατίθεμαι εἴς τι, συνομολογῶ τινί τι · Σοφ. Φιλ.964 **τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις,** Εὐρ.Μήδ. 222 **χρὴ . . τὸν ξένον . . προσχωρεῖν πόλει·** ‖ νεώτ. ἐπὶ πολιτειῶν, συμμετέχω τῆς μεταξὺ ἄλλων πολιτειῶν προϋπαρχούσης συμφωνίας : **προσεχώρησεν εἰς τὸ μέτωπον εἰρήνης, - ἡ Βουλγαρία προσεχώρησεν εἰς τὸ βαλκανικὸν σύμφωνον·** 3) προσεγγίζω, πλησιάζω, συμφωνῶ, ὁμοιάζω τινί, εἶμαι ὅμοιος πρός τινα, μτ. δοτ. : 'Ηρ.4,104 **τὰ δ' ἄλλα νόμαια Θρήϊξι προσκεχωρήκασι·** κ. ἐμπροθ. : αὐτ.1,172 **προσκεχωρήκασι δὲ γλῶσσαν μὲν πρὸς τὸ Καρικὸν ἔθνος·** 4) χρησιμεύω, χρησιμοποιοῦμαι πρός τι : Πάπ. **δραχμαὶ Χ, αἳ προσεχώρησαν εἰς συνωνὴν πυροῦ,** Πάπ. **ὠμοπλίνθων προσχωρούντων εἰς τὸ κτίσμα τοῦ ἐποικίου·** 5) ρηματ. π. προσχώρησις.

πρόσχωσις-εως (ἡ) (προσχώννυμι) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσχώννυμι, ἡ διὰ προσκλύσεως ποταμοῦ ἢ θαλάσσης ἐπισώρευσις ἰλύος ἐπὶ τῆς ὄχθης ἢ τῆς παραλίας συντελοῦσα εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς χέρσου : Θουκ.2,102 **τὴν πρόσχωσιν . . τοῦ 'Αχελῴου,** 'Αριστλ.Μετ.351b,30 **πᾶσα** (Αἴγυπτος) **. . πρόσχωσις οὖσα τοῦ Νείλου,** αὐτ.353a,3, Στράβ.1,2,30 **αἱ δὲ προσχώσεις καὶ ἐκ τῶν ἀναβάσεων μὲν δύνανται ὑπονοεῖσθαι,** Πάπ. **βασιλικῆς** (γῆς) **ἄρουραι ε, Κερκεσούχων προσχ(ώσεως) ἄρουραι ε.** Γεωπ. 9,9,2 **προσχώσεως ὕψος,** 'Ανν.Κομν.1,40· ‖ νεώτ. γεωλ. ἡ ἀπόθεσις γαιωδῶν ὑλικῶν διενεργουμένη

ὑπὸ τῶν ρεόντων ὑδάτων, τοῦ ἀνέμου καὶ τῶν παγετώνων καὶ συντελοῦσα εἰς τὴν ἐπαύξησιν τῆς χέρσου· **2)** ἡ ὕψωσις τῆς στάθμης τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης καὶ ἡ ἔξαδος αὐτῶν εἰς τὴν ξηράν, ἔνθα ἀπαθέτουσιν ἰλύν : Στράβ.1,2,29 **τοιοῦτον δ' ἔστι καὶ ἡ τοῦ Νείλου ἀνάβασις καὶ ἡ πρόσχωσις τοῦ πελάγους,** αὐτ.7,3,6· **3)** ἀνάχωμα ἐγειρόμενον ἐνσντίον τόπου τινός : Θουκ.2,77 **φοροῦντες δὲ ὕλης φακέλους παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος ἐς τὸ μεταξὺ . . τοῦ . . τείχους καὶ τῆς προσχώσεως·** **4)** ἡ ἐπισώρευσις χώματος : Ἰώσ.ΑΙ 4,8,5 **προσχώσεως** (τῷ βωμῷ) **κατὰ πρανοῦς γενομένης,** Πάπ. **χωρὶς τῶν ποταμειτῶν εἰς τὴν πρόσχωσιν ἐργ(άταις) Χ δραχμαὶ Χ.**

προσχωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρόσχωσιν βλ.λ.1), ὁ διὰ προσχώσεως σχηματισθεὶς : **προσχωτικὰ ἐδάφη**· κ. ἐπίρρ. **-ῶς.**

πρόσφαυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ προσφεύειν, ἡ φαῦσις, ἡ ἐπαφή : Σωφρ.3312C, Ἀθανάσ.2,537, Στεφ.Ἀθ.Ἱππ.1,98D, ΚΠορφ.85.

προσφαύω, δωρ. κ. ποι. **ποτιφαύω** ἐπιφαύω, προσθίγω, ἐφάπτομαί τινος, ἐγγίζω, μτ. δοτ. : Πίνδ. ἀπ.121,3 **ποτιφαύειν τιμαῖς,** ΚΔ Λουκ.11,46 **καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσφαύετε τοῖς φορτίοις**· κ. υτ. γενικ. : Αἰλ.ΖΙ 1,57· κ. ἀπολ. : Σαφ.Φιλ.1054 **ἄφετε γὰρ αὐτὸν μηδὲ προσφαύσητ' ἔτι,** αὐτ.ΟΚ 329, αὐτ.Τρ.1214· κ. παθ. : Διοσκ.Εὐπ.1,167· **2)** ρηματ. π. πρόσφαυσις.

προσφελλίζω μτγν. κ. μσν. φελλίζω τι πρός τινα, ὁμιλῶ πρός **τινα** ὡς παιδίον, **νήπιον** : Ἰω. Χρυσ.5,43,25.

προσφεύδομαι μτγν. φεύδομαι προσέτι, ἔτι μᾶλλον, προσθέτω τι φευδῶς προσέτι, λέγω φεύδη προσέτι : Στράβ.17,3,3 **πλεῖστα δὲ πλάσματα τῇ Λιβυκῇ παραλίᾳ . . προσεφεύσαντο,** Διόδ.Σ 14,65 **εἰ καί τινα προσέφευσται Διονύσιος.**

προσφηφίζομαι, δωρ. **ποτιφᾶφίζομαι** (Ἐπιγρ.) φηφίζομαι, ἀποφσσίζω τι διὰ τῆς φήφου μου προσέτι : Λυσ.6,24 **προσεφηφίσασθε ὑμεῖς αὐτὸν εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,18 **Καίσαρι . . πενταετίαν προσεφηφίσαντο**· κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.32 **προσεφηφίσαντο τὴν σύγκλητον ὀμόσαι πᾶσαν**· || ὡς παθ. **προσεφηφίσθη** ἐφηφίαθη, ἀπεφασίσθη διὰ ψηφοφορίας προσέτι, μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Δίων Κ 56,28· ὁμ. ἐν Ἐπιγρ. **τὰ προσεφηφισμένα,** αὐτ. **τὰ προσφηφισθησόμενα**· **2)** ρηματ. π. προσφήφισμα.

προσφήφισμα-ατος (τὸ) προσθήκη εἰς φήφισμά τι : Σχόλ.Ἑρμογ. ἐν Ρητ.4,818W **φηφίσματα καὶ προσφηφίσματα καὶ ἁπλῶς πάντα ῥητά.**

προσφῐθῠρίζω μτγν. φιθυρίζω πρός τινα : Μελέαγρ.ΑΠ 5,151 **οὔασι δ' ἄκροις . . φαύσας προσφιθύριζε τάδε,** Πλούτ.Ἠθ.505C, Πορφ.Πυθ.24.

προσφύχω ἐπὶ ἀνέμου, πνέω φυχρός, φυσῶ φυχρά : Ἱππ.Γυν.2,133 **ὅκου ἄνεμος μὴ προσπνεύσῃ μηδὲ προσφύχῃ** (ἐσφ.γρ.)· **2)** ριγῶ ἢ ἀλγῶ, πονῶ περί τι προσέτι, μτφ. ἐν Ἑλλ.Ἐπιγράμμ. 292,5 **τί μάτην κενεῷ προσφύχετε τύμβῳ** (δ.γρ. πρὸς φύχετε).

πρόσω (πρό) **ἐπίρρ. ἐπ.,** Ἰων. (π.Πίνδ.κ.τραγ.[1], μσν. κ. νεώτ., ποι. **πρόσσω** κ. **πόρσω** (Πίνδ.κ τραγ.), ἀττ. **πόρρω,** συγκρ. **προσωτέρω** κ. **πορρωτέρω,** ὑπερθ. **προσωτάτω,** κ.**πορρωτ-,** ποι.συγκρ.**πόρσιον** (Πίνδ.Ο 1,114), ὑπερθ. **πόρσιστα** (Πίνδ.Ν 9,29), ἀπολ. **ἐπὶ τόπου,** γεν. μτ. τῆς ἐννοίας κινήσεως, πρὸς τὰ ἐμπρός· Ἡσ. «**πρόσω**· ἔμπροσθεν, πρὸ τούτου» : Ἰλ.Σ 388 **πρόσω ἄγε,** αὐτ.Μ 274 **πρόσσω ἵεσθε,** αὐτ.Λ 572, αὐτ.615, αὐτ.Π 265, αὐτ.Ρ 734. Ὀδ.Ι 542 **τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα,** Πίνδ.Ο 1,117 **μηκέτι πάπταινε πόρσιον,** Ἡρ.3,133 **ἐνέμετο πρόσω,** Αἰσχ.Ἀγ.294 **παρήγγειλαν πρόσω,** αὐτ 853 **πρόσω πέμφαντες,** **Σοφ.**Τρ.195 **βῆναι πρόσω,** αὐτ.547, αὐτ.Ἠλ.213 **μὴ πόρσω φωνεῖν** (μὴ φωνεῖν πλείονα)· ὁμ. κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : Ἡρ.3,25 **ἤϊε αἰεὶ ἐς τὸ πρόσω,** αὐτ.7,30, Ξεν.Ἀν.1,3,1 **οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω,** Μηναῖ.12,6 Συνξ. **τοῦ πνεύματος σφοδροτέρως ἐπὶ τὰ πρόσω βιάζοντος**· || νεώτ. ναυτ. **πρόσω** κέλευσμα τοῦ ἀπὸ τῆς γεφύρας κυβερνῶντος τὸ πλοῖον πρὸς τὸν μηχανικόν, ὅπως τεθῶσιν εἰς κίνησιν οἱ μηχαναὶ πρὸς πρόωσιν τοῦ πλοίου : **πρόσω ἠρέμα - ἡμιταχῶς - ὁλοταχῶς - πάσῃ δυνάμει**· **2)** ἐπὶ ἀποστάσεως, πολὺ μακράν, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν : Πίνδ. Π 3,22 **παπταίνει τὰ πόρσω,** Αἰσχ.Εὐμ 65 **ἐγγὺς παρεστὼς καὶ πρόσω δ' ἀποστατῶν,** Σοφ.ΟΚ 15, αὐτ.ἀπ.858,3 **πρόσω λεύσσειν** (βλέπειν εἰς μεγάλην ἀπόστασιν), Εὐρ.Φοίν.596, Ἀριστφ.Νεφ.212 **παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ,** Ἀναξίλ.22,18 **ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ** (δὲν ἀπέχει πολὺ τῆς . .), Πλάτ.Πρωτ.356E **εἴτ' ἐγγὺς εἴτε πόρρω εἴη,** αὐτ.Πολ.499C, Ξεν.ΚΠ 4,3,16 **πάνυ πόρρω αὐτὸ γενέσθαι,** Ἀριστλ.Ρητ. 1361b,24 **τὰ σκέλη κινεῖν ταχὺ καὶ πόρρω** (ἐπὶ δρομέως), αὐτ.ΗΝικ.1149a,11 **οἱ πόρρω βάρβαροι**· || παρὰ πολὺ μακράν : Πλάτ.Γοργ.458B **καὶ νῦν ἴσως πόρρω ἀποτενοῦμεν** (τὸν λόγον), αὐτ.Συμπ. 176D **πόρρω ἐθελήσαιμι ἂν πιεῖν**· **3)** κατὰ μέτωπον, εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρας : Γαλ.16,680 **τὰ πρόσω μέρη,** αὐτ.15,141· **4)** ἐπὶ χρόνου, εἰς τὰ ἐμπρός, ἐν τῷ μέλλοντι, εἰς τὸ μέλλον : Ἰλ.Α 343 **οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσω** (σχόλ. «τουτέστιν, οὐκ οἶδε προσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος»), Πίνδ. Ο 10(11),55 **χρόνος . . πόρσω κατέφρασεν**· || ὁμ. ἐπὶ διαρκείας : Αἰσχ.Εὐμ.747 **ἡμῖν γὰρ ἔρρειν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν**· || εἰς τὸ ἑξῆς : Πίνδ.Π 3,111 **ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι κεν ὑφηλὸν πρόσω,** αὐτ.Ν 9,29 **ἀναβάλλομαι ὡς πόρσιστα** (ὅσον εἶναι δυνατὸν ἀργά), Αἰσχίν.3,122 **ἤδη . . πόρρω τῆς ἡμέρας οὔσης** (κατὰ πολὺ παρελθούσης), Ἀριστλ.ΖΙ 581a,26 **καὶ μέχρι πόρρω διαμένει** (ἕως ἀργά)· **5)** μτ. γενικ. ἐπὶ τόπου, περαιτέρω, ἀπωτέρω, παραπέρα, παρέκει· Σουΐδ. «**πρόσω** ἀντὶ τοῦ ἀπωτέρω» : Ἱππ.Γυν.1,2, Ξεν.Ἀν. 4,3,28 **μὴ πρόσω δὲ τοῦ ποταμοῦ προβαίνειν,** Σουΐδ. ἐν λ. **εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν**· || μτφ. : Ἡρ.7,237 **εἰ μὴ πρόσω ἀρετῆς ἀνήκοι** (εἰς μέγαν βαθμὸν ἀρετῆς), Ἀριστφ. Σφ.192 **πόρρω τέχνης,** Πλάτ.Εὐθ.294E **πόρρω σοφίας ἥκεις,** αὐτ.Εὐθφρ.4B, αὐτ.Γοργ.486A, Ξεν.ΚΠ 1,6,39 **πρόσω πάνυ ἐλάσαι τῆς πρὸς τοὺς πολεμίους πλεονεξίας**· ὁμ. κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : Ἡρ.1,5 **προβήσομαι ἐς τὸ πρόσω τοῦ λόγου,** αὐτ.3,56 **ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πρηγμάτων,** αὐτ.156 **αἱ ἀγαθοεργίαι ἐς τὸ πρόσω μεγάθεος τιμῶνται** (τιμῶνται λίαν μεγάλως). Σουΐδ. ἐν λ. **εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων** («ἀντὶ τοῦ οὐ πλείους»)· **6)** ὁμ. μτ. γενικ. ἐπὶ ἀποστάσεως, μακράν τινος : Ἡρ.5,13 **ὁ δὲ Στρυμὼν οὐ πρόσω τοῦ Ἑλλησπόντου,** Εὐρ.Ἀνδρ.733 **ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω Σπάρτης πόλις τις,** Πλάτ.Νόμ.800D **στάντες οὐ πόρρω τῶν βωμῶν**· κ. ἑπομένης τῆς ἀπό : Ἡρ.4,196 **ἐξαναχωρέειν πρόσω ἀπὸ τῶν φορτίων,** Ἀντιφ.5,27 **πόρρω ἀπῆλθεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης,** Ξεν.ΚΠ 5,4,49 **ὁπόταν πρόσω δέῃ ἀπὸ τοῦ τείχους ἀπιέναι**· || κ. μτφ. : Ἱππ.Ἄρθρ.11 **πρόσω τοῦ χειρίσματος,** Αἰσχ.Εὐμ.414 **πρόσω δικαίων,** Ἀριστφ. Σφ.192 **πόρρω τέχνης** (κτ.σχόλ. οὐκ ἀπὸ τέχνης, δηλ. φύσει), Πλάτ.Φαῖδρ.238D, αὐτ.Φαίδ.96E **πόρρω . . τοῦ οἴεσθαι,** Ἰσοκρ.4,16,15,240, αὐτ.7,77, Δημ.32[c] **πόρρω . . που τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων** (πολὺ κατωτέρω), Ἀριστλ.ΖΙ 404b,11 **οὔτε γὰρ σάρξ ἐστιν οὔτε πόρρω σαρκὸς τὴν φύσιν**

(πολὺ μακράν, δηλ. διαφόρως)· ὁμ. κ. ἑπομένης τῆς περὶ : Πλάτ.Πολ.343C οὕτω πόρρω εἶ περὶ .. τοῦ δικαίου (τόσον μακρὰν τῶν περὶ τοῦ δικαίου ἰδεῶν τινος)· **7)** ὁμ. μτ. γενικ. ἐπὶ χρόνου : Ἡρ.2,121, δ' ὡς πρόσω ἦν τῆς νυκτός (προεχώρησεν ἡ νύξ), αὐτ.9,44, Εὐρ.Ἀλκ.910 βιότου τε πόρσω, Πλάτ.Ἀπολ.38C πόρρω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου, θανάτου δὲ ἐγγύς, αὐτ.Συμπ.217D διελεγόμην πόρρω τῶν νυκτῶν, αὐτ.Πρωτ.310C, Ξεν.Ἑλλ. 7,2,19 ἐκάθευδον μέχρι πόρρω τῆς ἡμέρας, Πλούτ. Δημ.2 ὀψέ ποτε καὶ πόρρω τῆς ἡλικίας ἠρξάμεθα· ‖ π. Ἱππ.Ἐπιδ.4,38 οὐ πρόσω ἑπτὰ ἡμερέων (ὄχι περισσότερον ..).

προσωβράγχια (τά) νεώτ. ζωολ. τάξις γαστεροπόδων μαλακίων φερόντων ἐν ἢ δύο βράγχια πρὸ τῆς καρδίας.

προσώδης-ους-ες (ὄζω) ὁ προσόζων, ὁ ἀναδίδων ὀσμήν τινα κ. ἰδ. δυσώδη, ὁ δυσώδης : Ἱππ. π.Γαλ.19,133 προσωδέστερον («δυσωδέστερον»).

προσῳδής-οῦς-ές (οἰδῶ) οἰδαλέος, ὀγκώδης : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.ἀπ.π.Γαλ.19,133.

προσῳδία (ἡ) (ᾠδή) κ. μσν. κ. νεώτ. ᾆσμα ᾀδόμενον πρὸς μουσικόν τι ὄργανον, συνοδεία μουσικοῦ ὀργάνου, ἡ πρὸς ᾠδὴν συμφωνία μουσικοῦ ὀργάνου· Κριτί.57 «ᾠδὴ πρὸς κιθάραν», Ἡσ. «προσῳδία· μετ' ὀργάνου ᾠδή», Φώτ., Σουΐδ.· **2)** ἡ προσφώνησις βλ.λ.1) : Αἰσχ.ἀπ.299· **3)** ἡ μεταβολή, ἡ ποικιλία τοῦ τόνου τῆς φωνῆς : Πλάτ.Πολ.399A ἐν πάσῃ βιαίῳ ἐργασίᾳ πρεπόντως ἂν μιμήσαιτο φθόγγους τε καὶ προσῳδίας· **4)** ὁ τόνος· Λατ.Γραμμ.IV 529K «Dionysius .. Thrax .. tres (prosodias) .. tradidit .., βαρεῖαν ὀξεῖαν περισπωμένην» : Ἀριστλ.Σοφ. Ἐλ.166b,1, αὐτ.177b,3, αὐτ.Ποιητ.1461b,22, Διον.Θρ. 629,15 ἀναγνωστέον κατὰ προσῳδίαν, Φιλόδ. Ρητ.1,155S τὸ δασύνειν ἢ ψιλοῦν ἢ ταῖς προσῳδίαις ἑτέρως τῆς συνηθείας ἐκφέρειν, Διον.Ἁλ. Συνθ.11,19, Πλούτ.Ἠθ.439D· ‖ περὶ καθολικῆς προσῳδίας τίτλος ἔργου Ἡρωδιανοῦ Γραμματικοῦ· Ἡρωδιαν.2,924· **5)** συνηθέστ. γεν ἐπὶ τῶν τόνων, τῶν πνευμάτων κ.ἄ. σημείων προφορᾶς· Χοιροβ. ἐν Σχολ.Διον.Θρ.124H «ὅτι προσῳδίαι κυρίως ἑπτά εἰσιν, ἤγουν ἡ ὀξεῖα, ἡ βαρεῖα, περισπωμένη (οἱ τόνοι), δασεῖα, ψιλή (τὰ πνεύματα), μακρά, βραχεῖα (οἱ χρόνοι)· ἡ γὰρ ἀπόστροφος καὶ τὸ ὑφέν, καὶ ἡ ὑποδιαστολὴ οὐκ εἰσὶ κυρίως προσῳδίαι» : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,113 οὐ δύο μόνον ὑπειλήφασιν εἶναι προσῳδίας γραμματικῶν παῖδες, τήν τε μακρὰν καὶ βραχεῖαν, ἀλλὰ καὶ ὀξεῖαν βαρεῖαν περισπωμένην δασεῖαν ψιλήν· ‖ νεώτ. μετρ. ἡ ποσότης τῶν συλλαβῶν ἐν τῇ ἐκφωνήσει, ἤτοι ὁ μακρὸς ἢ ὁ βραχὺς χρόνος αὐτῶν, ἀποτελῶν τὴν βάσιν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν καὶ λατινικῶν (μετὰ τὸν Λίβιον Ἀνδρόνικον) μέτρων· ‖ νεώτ. ἐν τῇ ἀπαγγελίᾳ, τὸ προφέρειν τὰς λέξεις συμφώνως πρὸς τοὺς τόνους ἢ τὴν ποσότητα τῶν συλλαβῶν· ‖ νεώτ. μουσ. τὸ προσαρμόζειν τοὺς μουσικοὺς τόνους πρὸς τοὺς τόνους τῶν λέξεων καὶ τἀνάπαλιν· **6)** γραπτὰ σημεῖα τιθέμενα ἐπὶ τῶν διαφόρων λέξεων πρὸς δήλωσιν τῆς διαφορᾶς ἐν τῇ προφορᾷ αὐτῶν· Χοιροβ. ἐν Σχολ.Διον.Θρ.124H «αὐτὸς ὁ χαρακτὴρ τῶν τόνων καὶ τῶν χρόνων καὶ τῶν πνευμάτων, οἷον ʹ ʹ Λ—υ ⊢ ⊣ »· **7)** ἐσφ. ἐπὶ τῶν παθῶν βλ.λ.· Χοιροβ. ἐν Σχολ.Διον.Θρ.125H.

προσῳδιακός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσοδιακός βλ.λ.2) : Διον.Ἁλ.Συνθ.4 (δ.γρ. προσῳδικός), Ἀθήν.14,631D Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.651· **2)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προσῳδίαν βλ.λ.5) : προσῳδιακὰ μέτρα (τὰ ἐπὶ τῆς ποσότητος τῶν συλλαβῶν βασιζόμενα, ἀντίθ. τονικά)· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.

προσῴδιον (τό) (1) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ προσόδιον : Πρόκλ.π.Φώτ.Βιβλ.320B.

προσῴδιον (τό) (2) ὕμνος· Σουΐδ.ἐν λ. προσῳδῖα.

προσῳδός-όν (ᾠδή) ὁ ᾄδων ἢ ἠχῶν ἐν συμφωνίᾳ, ἐν ἁρμονίᾳ, ὁ ἐναρμόνιος, ὁ ἁρμονικός : Εἰρ.ἀπ.632 κοσσάβων ἀραγμὸς Κύπριδος προσῳδὸν ἀχεῖ μέλος, Κωμ.Ἀδέσπ.1203,6 ὑμνεῖτο δ' αἰσχρῶς .. οὐ προσῳδά, Πλούτ.Ἠθ.443A, Πολυδ. 4,58 προσῳδὰ ὄργανα (πρὸς ἃ ᾄδουσι κρούοντες αὐτὰ διὰ πλήκτρου, ἀντίθ. ἐμπνευστά, πνευστά)· **2)** μτφ. ὁ σύμφωνος πρός τι(να) : Εὐρ. Φοίν.1498 τίνα προσῳδὸν .. στοναχάν· κ. μτ. δοτ. : αὐτ.Ἴων 359 προσῳδὸς ἡ τύχη τὠμῷ πάθει, Πλούτ.Ἠθ.138B χρήσιμον ἄν τι ποιῆσαι καὶ τῷ νόμῳ προσῳδόν.

πρόσωθεν (πρόσω) ἐπίρρ., ἐπ. πρόσσοθεν (Ἰλ.Ψ 533), δωρ. πόρσωθεν (Ἀρχύτ.1), κ. ἀττ. πόρρωθεν, συγκρ. πορρωτέρωθεν (Ἰσοκρ.4,23), μακρόθεν, ἀπὸ μακριά, ἀντίθ. ἐγγύθεν : Ἰλ.Ψ 533 ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους, Αἰσχ.Ἀγ.947 μή τις πρόσωθεν ὄμματος βάλοι φθόνος, αὐτ.Ἴων 586 οὐ ταὐτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων, Πλάτ.Χαρμ. 153B πόρρωθεν ἠσπάζοντο ἄλλος ἄλλοθεν, αὐτ. Πολ.368D· ‖ τὸ συγκρ. πορρωτέρωθεν ἐξ ἀπωτέρω κειμένου σημείου : Ἰσοκρ.4,23 ὅσῳ γὰρ ἄν τις πορρωτέρωθεν σκοπῇ περὶ τούτων, αὐτ.16,4, Θεόφρ.Ἱδρ.4· **2)** μακρόθεν, κατὰ σημασίαν : Διογ.Λ 7,16· **3)** ἐπὶ χρόνου, ἀπὸ μακροῦ, παλαιοῦ χρόνου : Εἰρ.Ἱππ.831 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν δαιμόνων, Πλάτ.Χαρμ.155A πόρρωθεν ὑμῖν τὸ καλὸν ὑπάρχει ἀπὸ τῆς Σόλωνος συγγενείας, Δημ.143 τῶν δὲ παρόντων πραγμάτων .. πολλὰ πόρρωθέν ἐστι τὰ αἴτια.

προσώθησις-εως (ἡ) (προσωθῶ) κ. νεώτ. ἡ πρὸς τὰ πρόσω ὤθησις.

προσωθῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. προσώθησα, ὠθῶ, σπρώχνω, πρός τι ἢ πρὸς τὰ πρόσω : Ἱππ. Νοῦσ.1,8 (δ.γρ. προωθεῖν), ΠΔΜακκ.2,13,6 τὸν ἱεροσυλίας ἔνοχον .. ἅπαντες προσωθοῦσιν εἰς ὄλεθρον, Διόδ.Σ 20,91 οἱ δὲ ἐκ τῶν ὄπισθεν μερῶν παριστάμενοι προσώθουν, Γεωπ.17,19,4 εἰς τὴν ἕδραν ἐσωτάτω προσωθοῦσι (κρόμμυα)· κ. παθ. : Πολύβ.1,48,8 πᾶν ἐξεφυσᾶτο καὶ προσεωθεῖτο κατὰ τῶν ὑπεναντίων (δ.γρ. ἀντὶ προεωθεῖτο)· **2)** Ἡσ. «προσωθεῖται· προστρίβεται»· **3)** ρηματ.π. προσώθησις.

προσωκρατικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ φιλοσόφων ἢ φιλοσοφικῶν συστημάτων, ὁ πρὸ τοῦ Ἀθηναίου φιλοσόφου Σωκράτους ἀναφανεὶς ἢ ἀκμάσας.

προσώμι(ν) (τό) μσν. κ. δημ. ὑπόστρωμα τοποθετούμενον ὑπὸ τῶν ἐργατῶν ἢ τῶν ἀχθοφόρων μεταξὺ τοῦ ὤμου καὶ τοῦ φορτίου διὰ νὰ μὴ τρίβεται ἡ ράχις, τύλη· πρβλ. χαμαλίκα : Πρόδρ. 1,239 φόρει καὶ τὸ προσώμιν σου, καὶ τὸν πηλὸν κουβάλει.

προσωμίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ἡ κάτω κοίλη τομὴ τοῦ κοντακίου τοῦ τυφεκίου καὶ τοῦ ὁπλοπολυβόλου, ἡ στηριζομένη εἰς τὸ πρόσθιον μέρος τοῦ ὤμου τοῦ σκοπευτοῦ.

προσωνοῦμαι-έομαι ὠνοῦμαί τι προσέτι : Ξεν. Πορ.4,7, Δημ.823 τῷ βουλομένῳ προσωνεῖσθαι τῶν ἄλλων (ἐσφ. γρ. ἀντὶ πρὸς ὠνεῖσθαι).

προσωνυμία (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. προσωνυμίη πρόσθετον ὄνομα, ἐπωνυμία, ἐπωνύμιον, ἐπίθετον, παρανόμι : Ἱππ.Ἱερ.Νοῦσ.1, Πλούτ.Περ.8 αἱ κωμῳδίαι .. εἰς αὐτὸν ἐπὶ τῷ λόγῳ μάλιστα τὴν προσωνυμίαν γενέσθαι δηλοῦσιν, αὐτ.39, Διοσκ. 2,142, Γαλ.6,778, Δίων Κ 41,39· **2)** τὸ δικαίωμά τινος τοῦ ἀναγράφειν τὸ ἴδιον αὐτοῦ ὄνομα ἐπὶ κεφαλῆς ἑνὸς καταλόγου ὀνομάτων: Ἐπιγρ.Κάσσου.

προσώνυμος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐπώνυμος βλ.λ.

προσωπαιδοῦντες Ἡσ. «ἐπιβεβαιοῦντες» (ἀναγν. προσεμπεδοῦντες).
προσωπάκι (τό) δημ. ὑποκορ. τοῦ πρόσωπον.
προσωπαλγία (τά) νεώτ. Ιατρ. παροξυστική συνήθως καὶ ἑτερόπλευρος νευραλγία τοῦ τριδύμου, προερχομένη ἐκ φύξεως ἢ ἐκ δυσκόλου ἐκφύσεως σωφρονιστῆρος ὀδόντος.
προσωπαλγικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προσωπαλγίαν βλ.λ.
προσωπανθῆ (τά) νεώτ. βοταν. τάξις ἀγγειοσπέρμων δικοτυληδόνων συμπετάλων φυτῶν.
προσωπάρχης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. διευθυντὴς τοῦ προσωπικοῦ ὑπηρεσίας τινός: **προσωπάρχης τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, - τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.**
προσώπατα (τά) ἐπ. κ. δημ. ὀνομαστ. πληθ. τοῦ πρόσωπον βλ.λ.: Ὀδ.Σ 192 **κάλλεϊ μὲν οἱ πρῶτα προσώπατα . . κάθηρεν,** Ἀππ.Κυν.Ι,419.
προσωπεῖον (τό) κ. νεώτ. ὁμοίωμα προσώπου φερόμενον ὑπὸ τῶν ἠθοποιῶν τοῦ θεάτρου ἢ χρησιμεῦον πρὸς κάλυψιν τοῦ προσώπου τῶν νεκρῶν ἢ ὡς ἀνάθημα εἰς τοὺς θεούς, μάσκα· Ἡσ. «προσωπεῖον· ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς»: Θεόφρ.Χαρ.6,3 **προσωπεῖον ἔχων ἐν κωμικῷ χορῷ,** ΠΔ Μακκ.4,15,15 **σάρκας, ὥσπερ προσωπεῖα προκειμένας,** Πλοῦτ.Ἠθ.857F **ἐν τῷ Σόλωνος προσωπείῳ ταῦτ' εἴρηκεν** (ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τοῦ Σ), Διοσκ.3,144, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,29,41, Λουκ.Τίμ.27 **προσωπεῖόν τι . . περιθέμενος,** αὐτ. Νιγρ.11, Ἐπιγρ. **τὸ γῆρας φέρει προσωπεῖον** (δυσειδῆ ὄψιν)· ‖ νεώτ. τὸ ἐκ χαρτονίου ἢ ὑφάσματος ὁμοίωμα προσώπου, δι' οὗ καλύπτουσι τὸ πρόσωπον κατὰ τὰς μεταμφιέσεις, ἄ. προσωπίς, μάσκα· **2)** μτφ. πρόσχημα, προσποίησις, ὑποκριτικὴ ἐμφάνισις· Σουΐδ. «προσωπεῖον· πρόσχημα»: Ἰω.Χρυσ.5,941 **προσωπεῖον φιλανθρωπίας,** Βασ.Σελ.Λόγ.37,147 **προσωπεῖον χριστιανισμοῦ,** Ἰσίδ.Πηλ.Ἐπιστ.1,281,76 **προσωπεῖον εὐλαβείας, - ὑπὸ τὸ προσωπεῖον τῶν φιλειρηνιστῶν παρασκευάζουσι πόλεμον,** φρ. **τοῦ ἀφῃρέθη τὸ προσωπεῖον** (ἀπεκαλύφθη ὁποῖος εἶναι).
προσωπεύομαι μτγν. ταυτίζω πρόσωπόν τι πρὸς ἄλλο· πρβλ. προσωποποιῶ μέσ.: Καισάρ.1033.
προσώπη Ἡσ. «πρόσοψις».
προσωπιάς-άδος (ἡ) μτγν. ἀντὶ προσώπιον βλ.λ.2): Διοσκ.Εὐπ.2,119 (πιθ γρ.).
προσωπίδιον (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πρόσωπον ἢ προσωπεῖον: Ἀριστφ.ἀπ.264, Μαρία Ἀλχ. π.Ζώσ.Ἀλχ.157Β, Πάπ.
προσωπιδοφορία (ἡ) νεώτ. τὸ φέρειν, φορεῖν προσωπίδα, τὸ νὰ εἶναί τις μετημφιεσμένος εἰς προσωπιδοφόρον, μασκαρεμένος.
προσωπιδοφόρος-ον νεώτ. ὁ φορῶν προσωπίδα, μουτσούνα· κ. ἰδ. ὁ μετημφιεσμένος τῶν ἀπόκρεω, ὁ μασκαράς, ὁ μασκέ.
προσωπικός-ή-ό(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου, ὁ τοῦ ἢ ἐπὶ τοῦ προσώπου: Εὐστ.Πον. 217,28 **ῥύπασμά τι προσωπικὸν ἐπιφαίνεται, - προσωπικὸν νεῦρον, - προσωπικὴ παράλυσις, -προσωπικὴ νευραλγία·** ‖ νεώτ. ἀνθρωπολ. **προσωπικὴ γωνία** ἡ σχηματιζομένη ὑπὸ δύο νοητῶν εὐθειῶν ἀγομένων τῆς μὲν μιᾶς ἐκ τοῦ ἀκουστικοῦ πόρου, τῆς δ' ἑτέρας ἐκ τοῦ μετώπου πρὸς τὴν βάσιν τῆς ρινός· **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρόσωπον, τὸ ἄτομον, ὁ ἀτομικός: Εὐστ.Πον.267,65 **προσωπικὴ ποιότης,** Παπαντ.Ἀγ. Ὀρ.5 **μὲ τὴ θυσία τῆς προσωπικῆς του ὑπάρξης, - προσωπικός μου φίλος, - προσωπικὸν συμφέρον - ζήτημα, - ἡ προσωπική μου περιουσία, - προσωπικὴ ὕβρις** (ἡ γενομένη εἰς ὡρισμένον ἄτομον), **- ἀναλαμβάνω τὴν ὑπόθεσιν ὑπὸ προσωπικήν μου εὐθύνην, - προσωπικὴ πρόσκλησις·** ἢ κ. νεώτ. γραμμ. **προσωπικὸν ῥῆμα** οὗ ἡ διάθεσις δηλοῦται μετ' ἐννοίας ὑποκειμένου, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀπρόσ., τοῦ ὁποίου ἡ διάθεσις δηλοῦται ἄνευ ἐννοίας ὑποκειμένου: Εὐστ.95,43· ‖ νεώτ. γραμμ. **προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι** αἱ δηλοῦσαι τὰ τρία πρόσωπα τοῦ λόγου, δηλ. τὸ ὁμιλοῦν, τὸ πρὸς ὃ ἀποτείνεται ὁ λόγος καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος, ἤτοι ἐγώ, σύ, οὗ (κ. νεώτ. αὐτός)· ‖ νεώτ. νομ. **προσωπικὴ ἀγωγή** (δι' ἧς ἐπιδιώκεται προσωπικὸν δικαίωμα)· **προσωπικὴ ἐλευθερία** (τὸ δικαίωμα τοῦ ἀτόμου ὅπως κινῆται ἐλευθέρως, ἤτοι νὰ μὴ καταδιώκεται, συλλαμβάνεται καὶ φυλακίζεται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν νόμων)· **προσωπικὴ κράτησις** (στέρησις τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας τινὸς ἐπί τινας ἡμέρας, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τῆς πολιτείας ὡς ποινὴ διὰ μικρὰ ἀδικήματα ἢ διὰ χρέη)· ‖ νεώτ. διεθν. δίκ. **προσωπικὴ ἕνωσις** ἕνωσις δύο ἢ περισσοτέρων πολιτειῶν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον ἑνὸς ἡγεμόνος· **3)** δημ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **προσωπικά** ὡς οὐσ. ἀφορμαὶ ἐρίδων, διαφορῶν, διενέξεων, δυσαρέσκειαι, προστριβαί: **τὰ λέγει αὐτὰ γιατί ἔχει προσωπικὰ μαζί του·** **4)** νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **προσωπικό(ν)** ὡς οὐσ. τὸ σύνολον τῶν προσώπων τῶν ἀσχολουμένων εἰς δημοσίαν τινὰ ἢ ἰδιωτικὴν ὑπηρεσίαν εἴτε ἐπιχείρησιν: **τὸ προσωπικὸν τοῦ γραφείου - τῆς τραπέζης - τοῦ θεάτρου, - τὸ ὑπηρετικὸν προσωπικόν.**
προσωπικότης-ητος (ἡ) νεώτ., δημ. **προσωπικότητα** κ. **προσωπικότη** ἡ ἑνιαία ψυχικὴ καὶ πνευματικὴ ὀντότης τοῦ ἀτόμου, τοῦ ὑποκειμένου, τὸ ἰδιάζον γνώρισμα τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἔχοντος ἰδίαν ὑπόστασιν, ἀτομικότης: **δὲν ἔχει προσωπικότητα** (στερεῖται ἀτομικῆς θελήσεως, εἶναι ἑτερόβουλος)· **2)** κτ. ἐπέκτ. ἄτομον ἔξέχον εἴς τι, πρόσωπον διακεκριμένον, σπουδαῖος ἄνθρωπος, αὐθεντία, ἐξοχότης: **ἐπιστημονικὴ - πολιτικὴ - διπλωματικὴ προσωπικότης.**
προσωπικῶς ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **προσωπικά** αὐτοπροσώπως, ἀπ' εὐθείας ὁ ἴδιος: Ἱππόλ.840Β, Εὔδοκ Μ 37, **τὸν προσεκάλεσα προσωπικῶς, - σᾶς καθιστῶ προσωπικῶς ὑπεύθυνον·** ‖ ὡς πρόσωπον, ἀτομικῶς: **τὸν γνωρίζω προσωπικῶς·** **2)** ἐν σχέσει πρὸς γραμμ. πρόσωπον: Χοιροβ.Θεο.2,29Η **ῥήματα προσωπικῶς κινούμενα,** οἷον **τύπτω τύπτεις τύπτει.**
προσώπιον (τό) μτγν. **ἀ.** προσωπεῖον βλ.λ.: Ἐπιγρ.· **2)** τὸ ποῶδες φυτὸν ἄρκτιον βλ.λ.: Διοσκ.4,106.
προσωπίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-ίδα** τὸ προσωπεῖον βλ.λ.: Πολυδ.10,127, Ἡσ. ἐν λ. προσωπεῖον **ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς·** ‖ νεώτ. τὸ ἐκ χαρτονίου, ὑφάσματος ἢ ἄλλης ὕλης ὁμοίωμα τῆς μορφῆς ἀνθρώπου ἢ ζῴου, φερόμενον ἰδ. ὑπὸ τῶν μετημφιεσμένων τῶν ἀπόκρεω πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν, μάσκα, μουτσούνα· ‖ μερικὸν κάλυμμα τοῦ προσώπου χρησιμεῦον πρὸς ἀπόκρυψιν τῆς ταυτότητος τοῦ φέροντος αὐτό· ‖ γεν. πᾶν ἐκ ποικίλης ὕλης κάλυμμα τοῦ προσώπου χρησιμεῦον πρὸς προστασίαν τοῦ φέροντος αὐτό, ἀπὸ τῶν ἐντόμων, ἀπὸ τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων, ἀπὸ τῶν ξιφισμῶν κατὰ τὴν ξιφασκίαν κττ., μάσκα· **2)** νεώτ. μαιευτ. τμῆμα τοῦ ἀμνίου χιτῶνος ἐπικαλύπτον ἐνίοτε τὴν ἐξωθηθεῖσαν κεφαλὴν τοῦ νεογνοῦ· **3)** κ. νεώτ. τὸ ποῶδες φυτὸν ἄρκτιον βλ.λ.: Διοσκ.4,106· ‖ νεώτ. βοταν. γένος δικοτυληδόνων **χεδροπῶν** φυτῶν· **4)** νεώτ. ζῳολ. γένος ὑμενοπτέρων **μελισσιδῶν** ἐντόμων.
προσωπῖτις-ιδος (ἡ) μσν. ἀντὶ προσωπίς βλ.λ. 3): Γεωπ.5,48,4 **τὴν προσωπῖτιν . . θυμιάσαντες.**
προσωπογραφία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ζωγραφία προσώπου τινός, ζωγραφικὴ ἀναπαράστασις τῆς φυσιογνωμίας ἀτόμου τινός, τὸ πορτραῖτο: **προσ-**

ωπογραφία **τοῦ βασιλέως**· **2)** κτ. ἐπέκτ. ἡ διά λόγου **λεπτομερής** περιγραφὴ **τῆς** φυχικῆς φυσιογνωμίας, **ἤτοι** τῶν **ἀρετῶν καὶ** κακιῶν κ. γεν. τῶν ἰδιοτήτων προσώπου τινός· || **ὁ τρόπος ἢ** ἡ δεξιότης **τῆς** τοιαύτης περιγραφῆς : **ἡ Ξενοφώντειος προσωπογραφία.**

προσωπογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν **προσωπογραφίαν**· **ἐπίρρ.-ῶς.**

προσωπογράφος (ὁ,ἡ) νεώτ. κ. δημ. ζωγράφος εἰδικῶς ἀσχολούμενος **εἰς** τὴν προσωπογραφίαν βλ.λ.)), ὁ πορτραιτίστας.

προσωποδέρνω δημ. ὀνειδίζω τινὰ αὐστηρῶς, καθυβρίζω· **2)** ρηματ.π. προσωποδάρσιμο.

προσωποειδής-οῦς-ές μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς πρόσωπον, πρὸς ἄνθρωπον : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.70,20.

προσωποκράτησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ **προσωποκρατῶ**, ἄ. ἀναλυτ. προσωπικὴ κράτησις.

προσωποκρατία (ἡ) **νεώτ.** τὸ κράτος τῶν προσώπων καὶ οὐχὶ τῶν ἀξιῶν, ἄ. ὀλιγαρχία.

προσωποκρατῶ-έω νεώτ., παθ. ἀόρ. ἐπροσωποκρατήθην, περιορίζω τινὰ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως· **2)** ρηματ.π. προσωποκράτησις.

προσωπολήπτης (ὁ) (προσωποληπτῶ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ προσωποληπτῶν, ὁ χαριζόμενος εἰς πρόσωπα, ὁ εἰς πρόσωπον ἀποβλέπων μεροληπτικῶς, ὁ μεροληπτικός : ΚΔ Πράξ.10,34 **οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός.**

προσωποληπτῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐπροσωπολήπτησα,** χαρίζομαι εἰς πρόσωπα, ἀποβλέπω μεροληπτικῶς εἰς πρόσωπόν τι, μεροληπτῶ : ΚΔ Ἰακ.2,9 **εἰ δὲ προσωποληπτεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε,** Πισίδ.Γ'Ἑξαήμ.404· **2)** ρηματ. π. προσωποληφία, προσωπολήπτης.

προσωποληψία (ἡ) (προσωποληπτῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια ταῦ **προσωποληπτεῖν**, ἡ μεροληψία : **ΚΔ** Ρωμ.2,11 **οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ,** αὐτ.Κολ.3,25, αὐτ.Ἰακ.2,1 **μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ . . Χριστοῦ,** Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.1,6,31, Ἐπιφάν.1,821Α, Οἰκουμ. Ἀποκ.458,21 (Gramer) **ὑπ'οὐδεμιᾷ δεδουλωμένον προσωποληψίᾳ.**

προσωπομετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μέτρησιν ταῦ προσώπου· || τὸ θηλ. **προσωπομετρική** ὡς οὐσ. κλάδος τῆς **ἀνθρωπομετρικῆς,** ἔχων ἀντικείμενον τὴν μέτρησιν τῶν διαστάσεων τοῦ κρανίου καὶ τῆς ὀστεοφυΐας **τοῦ προσώπου** ἰδ. τῶν ἐγκληματιῶν πρός ἐξακρίβωσιν τῆς ταυτότητος αὐτῶν.

προσωπόμετρον (τὸ) νεώτ. εἶδος μηχανήματος, **δι' οὗ** ἐξετάζεται ἡ πλαγία κατατομὴ τοῦ προσώπου καὶ μετροῦνται αἱ ἀποστάσεις μεταξὺ τῶν κυρίων αὐτοῦ σημείων καὶ τῆς νοητῆς ἐγκαρσίας γραμμῆς τῆς ἐνούσης **τοὺς** δύο ἔξω ἀκουστικοὺς πόρους.

πρόσωπο(ν) (ὦφ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., πληθ. **πρόσωπα, ἐπ.** (αἰολ. κτ. Σχολ.Ἰλ.Η 212) κ. δημ. **προσώπατα** (Ὀδ.Σ 192, ΑΠ 5,230), δοτ. **προσώπασι** (Ἰλ.Η 212), ὁμ.ὀνομαστ.κ.**πρόσωπος** (ὁ) (Πλάτ. Κωμ.250), **τὸ** ἐκ μαλακῶν μορίων πρόσθιον μέρος **τῆς** κεφαλῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἡ μορφή, τὸ μοῦτρο, τὸ μούτσουνο : Ἰλ.Σ 24 **χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον,** Ὑμν.Ὀμ.10,2, αὐτ.31,12, Σιμων.37,12 **πρόσωπον κλιθὲν προσώπῳ,** Εὐρ.Ἱππ.280 **εἰς πρόσωπον . . βλέπων,** αὐτ.Φοίν.457, Πλάτ.Εὐθ.275Ε **μειδιάσας τῷ προσώπῳ,** ΠΔ Γεν.43,3 **οὐκ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου,** ΚΔ Ματθ.6,17 **τὸ πρόσωπόν σου νίψαι,** Πολυδ.5,102 **προσωπεῖον ποιεῖν τὸ πρόσωπον,** Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.334,12 (Dind.), Λιβάν.Λόγ.59,122, αὐτ.271,4 **ἐπὶ τοῦ μετρίου σχήματος** τὸ πρόσωπον **καταστήσας ἔχει,** Πάπ. **φακοὶ προσώπῳ μέσῳ,** Ἐρωτόκρ.4,890 **θὲ νὰ μαυρίσῃ | τὸ πρόσωπο,** Πολιτ.Ἐκλ.Τραγ.100,79 **ὁ γῦρος τοῦ προσώπου του γιὰ κόρη εἶναι θλιμμένος,** Σολωμ.Φαρμακωμ.10 **ἐκαθόσουν | . . μὲ πρόσωπο ἀχνό, πρόσωπον κανονικὸν στρογγύλον - ᾠοειδὲς ἐπίμηκες - ὡραῖον - ἄσχημον**· π.Ὁμ. ἰδ. συνηθέστ. κτ. πληθ. κ. ἐπὶ ταῦ προσώπου ἑνὸς μ. ἀνθρώπου : Ἰλ.Η 212 **μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι,** αὐτ.Σ 414, Ὀδ.Τ 361 **γρῆυς δὲ κατέσχετο χερσὶ πρόσωπα**· ὁμ. κ. π.ἄλλοις συγγραφεῦσι . Ἡσίοδ.Ἔργ.594 (δ.γρ. πρόσωπον), Σοφ.Ἠλ.1277 **μὴ μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἁδονὰν μεθέσθαι,** αὐτ. ΟΚ 314, Ξεν.Ἀν.2,6,11 **τὸ . . φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς ἄλλοις προσώποις ἔφασαν φαίνεσθαι** (ἀμφ.), Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,322· || ἐν διαφόροις φρς, οἷον **ἐν** Σοφ.ΟΤ 53 **τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον** (τόσον θρασὺς καὶ ἀναιδὴς εἶσαι), Εὐρ.Ἱππ.720 **οὐδ' εἰς πρόσωπον Θησέως ἀφίξομαι** (ἐνώπιον τοῦ Θ.), Θουκ.1,106 **κατὰ πρόσωπόν τε εἶργον τοῖς ὁπλίταις** (κατὰ μέτωπον, μὲ τὸ πρόσωπον ἐστραμμένον κατέναντι), Ξεν.ΚΠ 1,6,43,αὐτ.6,3,35 **κατὰ πρόσωπον τῆς ἀντίας φάλαγγος τάξιν ἔχειν,** Πολύβ. 1,28,9 **τῶν μὲν κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς προσμαχομένων, τῶν δὲ κατὰ νώτου προσπιπτόντων,** αὐτ.11,14,6, ΚΔ Λουκ.2,31 **ὃ ἑτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,** αὐτ.Πράξ.3,13, Πλαύτ. Καῖα.17 **τὴν κατὰ πρόσωπον ἔντευξιν** (τὴν προσωπικὴν συνάντησιν, tête-à-tête),Ἐπιγρ. **κατὰ πρόσωπαν παραμυθήσασθαι** (ἀντίθ. διὰ τοῦ ψηφίσματcς), - **τοῦ τὰ ἔψαλα κατὰ πρόσωπον** (ἀπ' εὐθείας, ἐνώπιον αὐτοῦ, μετὰ παρρησίας)· ὁμ. κ. κτ. πληθ. **κατὰ πρόσωπα** : Εὔδοξ.11,21· ὁμ. **πρός τὸ πρόσωπον** : Ξεν.Κυν.10,9· ὁμ. κ. π.Ἡρώνδ.8,59 **ἔρρ' ἐκ προσώπου,** ΠΔ Γεν.3,19 **ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου** (κ. νεώτ. ὡς φρ. διὰ τοῦ προσωπικοῦ σου μόχθου, τῆς ἰδίας σου ἐργασίας), αὐτ.32,30 **εἶδον γὰρ θεὸν πρόσωπον πρὸς πρόσωπον** (ἀπέναντι ἀλλήλων), ΚΔ Ματθ.26, 39 **ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων** (ἔπεσεν εἰς τὰ γόνατα, πρηνής) αὐτ. 22,16 **οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου** (δὲν ἀποβλέπεις μεροληπτικῶς εἰς . .), Ἀχιλλ.Τάτ.5,2 **ποίῳ γὰρ ἴδοιμι προσώπῳ τὸν πατέρα ;,** Ἀπολλ. **ἐν** Τύρῳ π. Καρ.Ἀτ.2,314 ἐν λ. **ἔχεις λοιπὸν καὶ πρόσωπον, καὶ στέκεις καὶ διγᾶσαι ;,** - **δὲν ἔχω πρόσωπο νὰ βγῶ στὸν κόσμο** (δὲν τολμῶ, ἐντρέπομαι), - **δὲν εἶδε ποτὲ** πρόσωπο **Θεοῦ** (οὐδέποτε ἐπέτυχε εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του, ὅλα τοῦ ἔρχονται ἀνάποδα), - **μὲ ποιὸ πρόσωπο θὰ τὴν ἀντικρύσῃς,** - **τὸ πρόσωπο** εἶναι **σπαθὶ** (ἡ αὐτοπρόσωπας ζήτησις πράγματός τινος ἄγει συντόμως καὶ ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν), - **κάλλιο κόκκινο** πρόσωπο **παρὰ μαύρη καρδιά** (προτιμότερον νὰ στενοχωρηθῇ τις πρὸς στιγμὴν ἀρνούμενος αἰτουμένην χάριν παρὰ νὰ μετανοήσῃ βραδύτερον)· || ὁμ. μτφ. : Πίνδ.Ι 2,8 **ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα . . ἀοιδαὶ** (ᾄσματα ἐπ' ἀργύρῳ, ἀργυρώνητα)· || ὁμ. κ. ἐπὶ ζῴων, ἡ προτομή, οἷον τῆς ἴβιος : Ἡρ.2,76 **πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίγρυπον**· ὁμ. ἐπὶ τῶν κυνῶν : Ξεν.Κυν.4,2 **ἀπὸ τῶν προσώπων φαιδραί**· κ. **ἐπὶ** τῶν ἵππων : Ἀριστφ.Ζ1 631a,5 **ἀπεκαλύφθη τὸ πρόσωπον τῆς ἵππου**· κ. **ἐπὶ** τῶν ἐλάφων : αὐτ.579a, 2 **καὶ τὰ πρόσωπα διὰ τὸ φαίνεσθαι μέλανα γίγνεται**· ὁμ. κ. ἐπὶ ἰχθύων : Ἀναξαδρ.30,33, αὐτ.16· || νεώτ. **πρόσωπον πτηνῶδες** ἰδιάζουσα μορφή, **ἣν** λαμβάνει τὸ πρόσωπον κατὰ τὰς ἐκ γενετῆς ἀγκυλώσεις τῆς κροταφογναθικῆς διαρθρώσεως **ἐξ** ἀτελοῦς ἀναπτύξεως, καθ' ἃς ὑπάρχει πάντοτε σημαντικὸς περιορισμὸς τῶν κινήσεων· πρβλ. ἀγκύλωσις· **2)** μεταφ. τὸ πρόσθιον, τὸ κατὰ μέτωπον μέρος παντὸς πράγματος, ἡ πρόσοψις : Πίνδ.Π 6,14 **φάει δὲ πρόσωπον ἐν καθαρῷ πατρὶ**

τεῷ, Εὐρ.Ἴων 189 παρὰ Λοξίᾳ τῷ Λατοῦς διδύμων προσώπων . . φῶς, Ἀσκληπιόδ.Μ π.Ἀθήν.11, 501D οὕτω . . τιθέασι τὰς φιάλας ἐπὶ πρόσωπον, Ἀχιλλ.Τάτ.3,1 κατὰ πρόσωπον τῆς νεώς, αὐτ.2, Πάπ. κατὰ πρόσωπον τοῦ ἱεροῦ, - τὸ πρόσωπο τοῦ σπιτιοῦ - τῆς βιβλιοθήκης· ‖ ἡ ὄψις τῆς σελήνης : Σοφ.ἀπ.871,6, Πλούτ.Ἠθ.920Β· ‖ μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐπιφάνεια, ἰδ. τῆς γῆς : ΚΔ Πράξ.17,26 πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ‖ φρς : ΠΔ Γεν.25, 18 ἥ ἐστι κατὰ πρόσωπον Αἰγύπτου (ἀπέναντι τῆς Αἰγύπτου), αὐτ.Δευτ.34,1 ἥ ἐστι ἐπὶ προσώπου Ἱεριχὼ (ἀπέναντι), Ἐρωτόκρ.2,1250 ἀπὸ τσὶ γῆς τὸ πρόσωπο ἡ σκοτεινάγρα βγαίνει, - χάθηκε ἀπ' τὸ πρόσωπο τῆς γῆς· 3) ἡ ὄψις, ἡ θέα, ἡ μορφή, ἡ ἔκφρασις τοῦ προσώπου, ἡ φυσιογνωμία τινός : Αἰσχ.Ἀγ.639 ὅταν . . ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει στυγνῷ προσώπῳ . . φέρῃ, αὐτ.Εὐμ.990, Σοφ.ΟΤ 448 οὐ τὸ σὸν δείσας πρόσωπον· ‖ μτφ.: Πίνδ.Ν 5,17 οὔ τοι . . κερδίων φαίνοισα πρόσωπον ἀλάθει' ἀτρεκές· 4) εἰδ. ἀστρολ. δεκανὸς βλ.λ.1) θεωρούμενος ὡς κατοικία πλανήτου τινός : Βέττ.Βάλ.62,21 ἐν ἰδίοις προσώποις, Παῦλ. Ἀλ.C 2· 5) τὸ προσωπεῖον βλ.λ.1), ἡ προσωπίς, ἡ μάσκα : Πλάτ.Κωμ.142 ὀθόνινον πρόσωπον (πιθ. γρ.), Ἀρισταρ.5 πρόσωπον περίθετον, Δημ.433 ὃς ἐν πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει, Ἀριστλ.Ποιητ.1449a,36, αὐτ.b,4, αὐτ.Πρ.958a,17, Διοσκ.3,144, Πολυδ.2,47, Λουκ.ΖΤραγ.41 ἡγεῖσθαι θεοὺς εἶναι . . ἢ τὰ πρόσωπα τῶν θεῶν αὐτά, Ἐπιγρ. πρόσωπον ὑπάργυρον κατάχρυσον· ‖ ἐπὶ τῶν imagines τῶν Ρωμαίων, δηλ. τῶν εἰκόνων τῶν προγόνων αὐτῶν : Πολύβ.6,53,5 ἡ δὲ εἰκών ἐστι πρόσωπον εἰς ὁμοιότητα διαφερόντως ἐξειργασμένον· ‖ προτομὴ ἢ προσωπογραφία τινός : Πάπ.· 6) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἥρως δραματικοῦ τινας ἔργου ὡς καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἀνῆκον μέρος τοῦ ἔργου, ὁ ρόλος : Κικ.Ἀττ.13,19,3 κωφὸν πρόσωπον, Φιλόδ.Ρητ.1,199S, Ἀρρ.Ἐπικτ.1,29,45, αὐτ.57, Σουΐδ.ἐν λ. εὐθυδικία, πόσα εἶναι τὰ πρόσωπα τοῦ δράματος, - πρόσωπον τραγικὸν - κωμικόν· ‖ νεώτ. κ. δημ. κατ' ἐπέκτ. τὸ μέρος τὸ ὁποῖον διαδραματίζει τις ἔν τινι περιστάσει : τί πρόσωπον ἔπαιξεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν; ‖ ὁ χαρακτήρ, τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα : Καλλισθ. 44J ἀστοχεῖν τοῦ προσώπου (ἐπὶ συγγραφέως), Πολύβ.8,13,5 ποιήσασθαι μετάβασιν ἐπὶ τὸ τῆς Ἑλλάδος ὄνομα καὶ πρόσωπον, αὐτ.12,27,10 προθέμενος τὸ τοῦ Ὀδυσσέως πρόσωπον λέγει, Φιλόδ.Ποιημ.5,32, Αἰλ.ἀπ.168 ἐπὶ προσχήματι καὶ προσώπῳ δικαστῶν· 7) κ. νεωτ. κ. δημ. ὁ ἄνθρωπος, τὸ ἄτομον, ἀδιαφόρως φύλου κ. κατ' ἀντιδιαστ. πρὸς τὸ ζῶον κ. τὸ πρᾶγμα : ΠΔ Δευτ 10,17 ὁ θεὸς ὁ μέγας . . ὅστις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, αὐτ.Παροιμ.18,5, αὐτ.Μαλ.1,8 εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σου, ΨΦωκυλ.10 ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον, Φιλόδ.Ρητ.1,52S, ΚΔ Θεσσ.α,2,17 προσώπῳ οὐ καρδίᾳ (ἐν προσωπικῇ παρουσίᾳ), αὐτ.Κορινθ. 2,5,12, Πάπ. ποίησόν μου τὸ πρόσωπον (νὰ μὲ ἐκπροσωπήσῃς, ἀντιπροσωπεύσῃς), Πάπ. οἱ τὸ σὸν πρόσωπον πληροῦντες (οἱ ἐκπροσωποῦντές σε), - γνωρίζει καλὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, - ζητάει κάποιο πρόσωπο, - ὕποπτο πρόσωπο, - τιμὴ στὰ προσώπατα· ‖ νεώτ. φιλοσ. ὂν κεκτημένον νοῦν, αὐτοσυνείδητον καὶ δυνάμενον νὰ καθαρίσῃ ἑαυτό· 8) κ. νεώτ νομ. πᾶν τὸ δυνάμενον νὰ ἔχῃ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις : Βίων Βόρ.π.Διογ.Λ 4,46,- νομικὸν πρόσωπον, - φυσικὸν πρόσωπον (ὁ ἄνθρωπος)· 9) κ. νεώτ. κ. δημ. γραμμ. παρεπόμενον τῶν ρημάτων καὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν : Διον.Θρ.638,4, Ἀπολλ Δύσκ.Ἀντων.3,12,- πρῶτον πρ- (ὁ λέγων, ὁ ὁμιλῶν),- δεύτερον πρ- (ὁ πρὸς ὃν ἀποτείνεταί τις), - τρίτον πρ- (ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος)· 10) πρόσωπον πόλεως τὸ σχῆμα, τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς πόλεως, ἐπὶ προσώπου : Κικ.Οἰκ.15,17,2· 11) ἐσφ.γρ. ἐν Ζήν.Κ 1,23· πρβλ.Νικόλ.Ρητ.4F· 12) ἐν ΠΔ Βασ.1, 21,2 οἱ ἄρτοι τοῦ προσώπου (οἱ τῆς προθέσεως)· ‖ εἰδ. ἐκκλ. πρόσωπον Κυρίου-Θεοῦ-οὐρανοῦ κττ. ἀντὶ ὁ Θεός, ὁ οὐρανός : ΠΔ Βασ.1,2,11 ἦν λειτουργῶν τῷ προσώπῳ κυρίου, ΚΔ Ματθ.16,3 τὸ . . πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ . . διακρίνειν, Εὐσ. 2,293C ἐκ προσώπου τῆς Ῥωμαίων Ἐκκλησίας (παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ρωμαίων, ὡς ἀντιπρόσωπος αὐτῆς)· 13) εἰδ. θεολ. οἱ τρεῖς ἀΐδιοι τρόποι τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καθ' ἑαυτὸν καὶ τῆς ἀποκαλύψεως αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἃ. ὑποστάσεις : Ἱππόλ.821Α, Βασ.3,601Α κ. C, Ἀθανάσ.2,729Β.

προσωποπαγής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἀδιασπάστως μετά τινος προσώπου συνυπάρχων, ὁ στενῶς ἡρμοσμένος πρός τι πρόσωπον : προσωποπαγῆ δικαιώματα (τὰ μὴ μεταβιβαζόμενα εἰς ἄλλο πρόσωπον), - προσωποπαγὴς πελατεία (ἡ δημιουργηθεῖσα ὑπό τινος προσώπου καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ὑφισταμένη), - προσωποπαγὲς κόμμα (τὸ ὑφιστάμενον οὐχὶ ἐκ λόγων κοινῆς ἰδεολογίας τῶν ἀνηκόντων εἰς αὐτό, ἀλλ' ἐξ ἀφοσιώσεως αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν).

προσωποποίησις-εως (ἡ) (προσωποποιῶ) ἐκκλ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προσωποποιῶ, ἡ παράστασις πράγματος ἢ ἀφῃρημένης τινὸς ἰδέας ὡς προσώπου : εἶναι ἡ προσωποποίησις τῆς καλωσύνης· ‖ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια, ὅταν ἐμφανίζεται διὰ τοῦ λόγου ἢ δι' ἀπεικονίσεως ὡς πρόσωπον.

προσωποποιΐα (ἡ) (προσωποποιῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ρητορ. ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ ἄψυχα πράγματα ἢ ἀφῃρημέναι ἰδέαι παρίστανται ὡς ἔμψυχα διαλεγόμενα καὶ δρῶντα· Ἡσ. «προσωποποιΐα· ὅταν πρόσωπον ὑποθέμενός τις εἴπῃ τι» : Δημήτρ.265, Φιλόδ.Ποιημ.5,12, Διον.Ἀλ.Κρίσ.3,1, Ἑρμογ.Προγυμν.9 (ἀντίθ. ἠθοποιΐα), Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.182Α, Μαρκελλῖν.Βί.Θουκ.38 δι' ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιΐας μᾶλλον ἤπερ δημηγορίας· 2) τὸ θέτειν φανταστικοὺς λόγους εἰς τὸ ἴδιον στόμα ἢ εἰς τὸ στόμα ἄλλου τινός : Ἑρμογ.Εὑρ.3,10,15, Ρουτίλ.2,6, Χαρίσ.284Κ· 3) ἡ ἀλλαγή, ἡ μεταβολὴ τοῦ γραμματικοῦ προσώπου : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.131,16.

προσωποποιικῶς ἐπίρρ. μσν. διὰ προσωποποιΐας : Εὐδοκ.328.

προσωποποιός-όν (προσωποποιῶ) μτγν. ὁ προσωποποιῶν, ὁ παριστῶν δραματικῶς ἄψυχα πράγματα ἢ ἀφῃρημένας ἰδέας ὡς πρόσωπα διαλεγόμενα καὶ δρῶντα : Μεθόδ.367Α προσωποποιὸς τινος· 2) τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ποιῶν, κατασκευάζων προσωπεῖα : Κωμ.Ἀδέσπ.332.

προσωποποιῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ἀποδίδω εἰς ἄψυχόν τι πρᾶγμα ἢ ἀφῃρημένην τινὰ ἔννοιαν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν, ἰδιότητας ἐμψύχου, παριστῶ, ἐμφανίζω ἄψυχόν τι πρᾶγμα ἢ ἀφῃρημένην τινὰ ἔννοιαν ὡς ἔμψυχον λαλοῦν καὶ δρῶν : Διόν. Ἀλ.Θουκ.37 διάλογον προσωποποιῶ (δραματοποιῶ διάλογόν τινα), - οἱ πρωτόγονοι λαοὶ προσωποποιοῦν τὰς δυνάμεις τῆς φύσεως· 2) τὸ μέσ. προσωποποιοῦμαι ταυτίζω πρόσωπόν τι : Ὀλυμπ.Ἀλκ.80Β· 3) ρηματ.π. προσωποποίησις, προσωποποιΐα, προσωποποιός.

πρόσωπος (ὁ) πρόσωπον βλ.λ. : Πλάτ.Κωμ.250.

προσωποῦττα (ἡ) μτγν. συνῃρ. τ. τοῦ προσωπόεσσα, ἀγγεῖον μετὰ προσώπου· Πολυδ.2,48 «χαλκοῦν ἀγγεῖον, ἐχίνῳ παραπλήσιον, περὶ τὸ στόμα ἔχον πρόσωπα λεόντων ἢ καὶ βοῶν, ἀφ' ὧν καὶ

ὠνομάσθη», Ἡσ. «προσωποῦττα· Πολέμων (147) ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον».

προσωρεύω μτγν. ἐπισωρεύω τι ἔμπροσθεν, τὸ παθ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,69 **σῖτος ἦν προσεσωρευμένος.**

προσωρινός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ πρὸς ὥραν ὑπάρχων, ὁ βραχὺν χρόνον διαρκῶν, ὁ πρόσκαιρος, ὁ βραχυχρόνιος, ὁ ὀλιγοχρόνιος, ἀντίθ. μόνιμος, παραμόνιμος, διαρκής : **προσωρινὴ ἐγκατάστασις - διαμονή**· || εἰδ. νομ. ὁ προσκαίρως **ἐκτελούμενος μέχρις** ὁριστικῆς ρυθμίσεως αὐτοῦ: **προσωρινὰ μέτρα** (δικαστικαὶ διαταγαί, δι' ὧν κανονίζεται ἢ ἐξασφαλίζεται προσκαίρως ἐπίδικός τις διαφορά, ἰδ. **κτηματική**)· || ἐπίρρ. **-ῶς**, κ. δημ. **-ά.**

προσωρινότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ κατάστασις τοῦ προσωρινοῦ : **ἡ προσωρινότης τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων.**

προσωτέρω, ἀττ. πορρωτέρω (πορρώτερον δ.γρ. ἐν Ἀριστλ.Κόσ.397b,35), **προσώτερον** (Ἰάμβλ. Μυστ.5,9), συγκρ. τοῦ πρόσω βλ., περαιτέρω, ἀπωτέρω : Ἡρ.2,175 **ἔτι προσωτέρω.** αὐτ.Β,111, Ἱππ. Ἄρθρ.46 **προσωτέρω ἀπεῖναι,** Πολύβ.5,34,8 **τῶν.. πορρώτερον.. πόλεων** (τῶν μᾶλλον ἀπεχουσῶν)· ὁμ. κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : Ἡρ.1,105 **ἀποτρέπει τὸ προσωτέρω μὴ πορεύεσθαι,** αὐτ.3,45· || κ. μτ. γενικ. πλέον ἢ : Ἡρ.4,16 **προσωτέρω Ἰσσηδόνων αὐτὸς ἐν τοῖσι ἔπεσι** ποιέων, αὐτ.6,124, Πλάτ.Πολ. 562D **πορρωτέρω τοῦ δέοντος,** αὐτ.Φίλ.22Ε, Ξεν. Ἑλλ.7,5,13 κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : Ἡρ.2,103 **τὸ δὲ προσωτέρω τούτων**· **2)** περαιτέρω, ὀπωτέρω ἀπό τινος : Πλούτ.Κάμ.4 **ὡς πορρωτέρω τῶν πυλῶν ἐγεγόνεισαν**· **3)** τὸ ὑπερθ. προσωτάτω κ. **προσώτατα** (Ἡρ.2,103, Σοφ.Ἠλ.391), ἀττ. πορρωτάτω ἀπώτατα, μακρότατα : Ἡρ.2,103 **προσώτατα ἀπικέσθαι,** Σοφ.Ἠλ.391 **ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσωτάτω φύγω** (ὅσον τὸ δυνατὸν μακράν..), Ξεν.Ἀπομν.1,2,54 **σίαλον.. ἀποπτύουσιν ὡς δύνανται πορρωτάτω,** αὐτ.ΚΠ 2,1,11· κ. μτ. τοῦ ἄρθρου, **τὰ προσωτάτω** τὰ πλεῖστον ἀπέχοντα μέρη : Ἡρ.4,43, Σοφ.Αἶ.731 **δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω**· **4)** ὁμ. τὸ ὑπερθ. μτ. γενικ., εἰς μεγίστην ἀπό τινος ἀπόστασιν, ἀπώτατα ἔκ τινος : Πλάτ. Τίμ.70Ε **ὅ,τι πορρωτάτω τοῦ βουλευομένου κατοικοῦν,** Ἰσοκρ.3,37· κ. ἐμπροθ. (ἀπό τινος) : αὐτ. 17,19 **ἵν' ὡς πορρωτάτω ἀπὸ τῆσδε τῆς πόλεως διαλύσαιε τὸ συμβόλαιον.**

προσωφέλημα-ατος (τὸ) (προσωφελῶ) κ. μσν. βοήθεια ἢ ὠφέλεια εἴς τι ἢ πρόσθετον, ἐκ προσθήκης ὠφέλημα, μτ. γενικ. : Εὐρ.Μήδ.611 **εἴ τι βούλει παισὶν.. προσωφέλημα χρημάτων ἐμῶν λαβεῖν,** Εὐστ.315,30 **ἔσται δέ σοι κἀντεῦθέν τι βραχὺ προσωφέλημα.**

προσωφέλησις-εως (ἡ) (προσωφελῶ) ἡ πρός τι ἡ πρόσθετος ὠφέλησις, ἡ ὠφέλεια, ἡ βοήθεια, τὸ κέρδος : Σοφ.Φιλ.1406 **τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις,** Διόδ.Σ 19,27, Πλούτ.Λούκ.28.

προσωφελῶ-έω ὠφελῶ, βοηθῶ τινι προσέτι, συμπράττω εἰς βοήθειαν, μτ. αἰτ. : Ἡρ.9,68 **προσωφέλεε τοὺς φεύγοντας,** Πάπ. **προσωφελεῖν** σε· κ. μτ. δοτ. : Ἡρ.9,103 **προσωφελέειν.. τοῖσι Ἕλλησι,** Εὐρ.Ἄλκ.41, αὐτ.Ἡρακλ.330 **τοῖς.. ἀμηχάνοις.. προσωφελεῖν**· κ. ἀπολ. : αὐτ.34, Διον.Ἁλ. Ρωμ.8,74· κ. ἐμπροθ. (εἴς τι) : Ἱππ.Ἄρθρ.53 **μέγα προσωφελέειν ἐς τὸ εὔσαρκον** (συντελῶ εἰς τὸ νὰ εἶναι..)· κ. παθ. : αὐτ. **ὁ βραχίων τι προσωφελεῖται ἐς εὐσαρκίην** (κερδαίνει τι πρὸς..)· **2)** ρηματ.π. προσωφέλημα, προσωφέλησις.

πρόταγμα-ατος (τὸ) (προτάσσω) μτγν. τὸ προπορευόμενον τάγμα, ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ στρατοῦ, **ἡ πρώτη γραμμὴ μάχης : Διόδ.Σ 19,27 πρόταγμα δὲ τούτων ἴλας δύο ξυστοφόρων** (ἔταξε), Πλούτ. Λούκ.28 **ἐφ' οὗ καὶ τῶν καταφράκτων ἐν προτάγματι τὸ πλεῖστον ἦν.**

πρόταγος (ὁ) μσν. ὁ προτεταγμένος, ὁ ἀρχηγέτης, ὁ ἀρχηγός : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.154Β **πρόταγον τούτων τὸν Σατίμερ κατεστήσατο,** Τζέτζ.Χιλ.534 **ὁ πρόταγος τῶν ταγῶν.**

προταινί ἐπίρρ., βοιωτ. προτηνί (Ἐπιγρ.) ἔμπροσθέν τινος : Εὐρ.Ῥῆσ.523 **ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων φρουρεῖν ἐγερτί.**

προταίνιον Ἡσ. «πρὸ μικροῦ»· **2)** αὐτ. «παλαιόν».

προτακτέον (τὸ) (προτάσσω) δεῖ προτάσσειν : Ξεν.Ἀπομν.3,1,10 **ἆρα τοὺς φιλοτιμοτάτους προτακτέον,** Δαμασκ.Ἀρχ.44 **προτακτέον τῆς τριάδος τὸ ἕν**· **2)** προτιμητέον : Αἰσχίν.3,170 **τήν γ' εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέον τοῦ λόγου.**

προτακτικός-ή-όν (προτάσσω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ προτασσόμενος, ὁ προτιθέμενος : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.7,5 **προτακτικὰ στοιχεῖα,** αὐτ.7,7 **προτακτικὴ συλλαβή,** αὐτ.306,6 **προτακτικὸς σύνδεσμος** (ἀντίθ. ὑποτακτικός), αὐτ.Ἐπιρρ.180,7 **προτακτικὴ θέσις,** Τρύφ.π.Ἀπολλ.Δύσκ.306,15 **ἄρθρον προτακτικὸν** (τὸ προτασσόμενον ἄρθρον ὁ, ἡ, τό)· || μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. **προτακτικὰ φωνήεντα** τὰ πρῶτα ἐκ τῶν δύο φωνηέντων α,ε,η,ο,ω, ἐξ ὧν ἀποτελοῦνται αἱ δίφθογγοι, τὰ δεύτερα καλοῦνται ὑποτακτικὰ καὶ εἶναι τὰ ι κ. υ : Διον.Θρ.631,7.

προτακτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον προτακτικὸν βλ., κατὰ πρόταξιν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 227,15 **προτακτικῶς ἢ ὑποτακτικῶς.**

πρότακτος-ον (προτάσσω) μτγν. κ. **προτακτός -όν** ὁ προτεταγμένος, ὁ εἰς τὰ ἔμπροσθεν, ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῆς μάχης τεταγμένος : Πλούτ.Κάμ. 41 **φόνος μὲν ἦν πολὺς τῶν προτάκτων.**

προτἄλαιπωροῦμαι-έομαι μτγν. ἀποθ. ταλαιπωροῦμαι πρότερον, κοπιάζω προηγουμένως : Πολυδ.ό,139, Γρηγ.Ναζ.1,1089C· || ἐν τῷ ἐνεργ. ὡς δ.γρ. : Θουκ.2,53.

προτἄμιεῖον (τὸ) τὸ ἔμπροσθεν ταμιείου, ἀποθήκης δωμάτιον : Ξεν.Ἑλλ.5,4,6.

προτἄμιεύω μτγν. συνάγω τι ἐν ταμιείῳ, ἀποταμιεύω πρότερον, δθ. διατηρῶ ἕτοιμον, πρόχειρον πρὸς χρῆσιν : Λουκ.Ὀρχ.61.

προτάμνω ἰων. τ. ἀντὶ προτέμνω βλ.

προταμοίμην εὐκτ. μέσ. ἀόρ. β' τοῦ προτέμνω.

προτἄνέα (ἡ) Ἐπιγρ. δ. ἀττ. τ. τοῦ πρυτανεία.

προτἄνεία (ἡ) Ἐπιγρ. δ. ἀττ. τ. τοῦ πρυτανεία.

προτανεύω Ἐπιγρ. δ. ἀττ. τ. τοῦ πρυτανεύω.

προτανήϊον (τὸ) Ἐπιγρ. αἰολ. τ. ἀντὶ πρυτανεῖον.

πρότἄνις-εως (ὁ) Ἐπιγρ. αἰολ. τ. ἀντὶ πρύτανις.

πρόταξις-εως (ἡ) (προτάσσω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προτάσσειν, τοῦ τοποθετεῖν τινα ἔμπροσθεν : Κλήμ.Ἀλ.558, - **ἡ πρόταξις τῆς δεῖνος δίκης**· || κ. γραμμ. ἀντίθ. ὑπόταξις : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.125,7 **ἐν προτάξει εἶναι τοῦ ῥήματος**· **2)** μτγν. ἡ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς μάχης παράταξις στρατιωτῶν· Σουΐδ. «πρόταξις φιλῶν ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται, ὑπόταξις δὲ ὅταν ὑποτάττωνται, προσύνταξις δὲ ὅταν καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται, λέγεται καὶ παρένταξις τοῦτο» : Ἀσκληπιόδ.6,1.

προτἄράσσω, ἀττ. -ττω, ταράσσω τι πρότερον, καθιστῶ τι προτοῦ εἰς ταραχήν, ἀταξίαν· κ. παθ. : Ἱππ.Ἐπιδ.4,25 **ἡ γαστὴρ προεταράχθη,** Θεμίστ.Λόγ.4,50Β **κρυστάλλοις προταρασσόμενον καὶ πνεύμασι καὶ νιφετοῖς.**

προταρβῶ-έω ἀμτβ. ταρβῶ, φοβοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων : Αἰσχ.Ἑπτ.332 **βαρείας τοι τύχας προταρβῶ,** Εὐρ.ἀπ.162,25 **θάνατον προταρβοῦσα**· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.Ἡρ.968 **ὃ δὲ νιν Εὐρυσθέως**

δοκῶν πατέρα προταρβοῦνθ' ἱκέσιον φαύειν χερός· 2) μτ. γενικ. φοβοῦμαι, εἶμαι ἀνήσυχος περί τινος : Σοφ.Τρ.89 **ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ εἴα πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν,** αὐτ.83.

προτᾰρῑχεύω ταριχεύω τι πρότερον, βαλσαμώνω, ἁλατίζω προηγουμένως : Ἡρ.2,77 **τὰ σμικρὰ τῶν ὀρνιθίων ὠμὰ σιτέονται προταριχεύσαντες·** 2) διὰ τῆς νηστείας ἰσχναίνω τινὰ πάσχοντα : Ἱππ.Διαίτ.26 **βούλονται γὰρ πάντες ὑπὸ τὰς ἀρχὰς τῶν νούσων προταριχεύσαντες τοὺς ἀνθρώπους ἢ δύο . . ἢ καὶ πλείους ἡμέρας·** 3) πάπ. διαλύω χημικὰς ὕλας, οὐσίας πρότερον· κ. παθ. : Ζώσ.Ἀλχ.166Β.

πρότασις-εως (ἡ) [προτείνω] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η,** ἰων. γενικ. **-ιος,** τὸ προτείνειν, τὸ ἐκτείνειν πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἱππ.396,42 **προτάσιες πνευμάτων** [κοπώδεις προσπάθειαι πρὸς ἀναπνοήν]· ‖ **νεώτ. εἰδ.** ἐν τῇ γυμναστικῇ, ἡ θέσις ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ἐντελῶς **τεταμένων** κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὰ **πρόσω·** 2) παθ. ἡ προτεινομένη ἐρώτησις· Σουΐδ.· 3) ζήτημα **προτεινόμενον,** πρόβλημα : Σωρ.1,27, Πλούτ.Ἠθ.736Ε **ἤδη δὲ καὶ προτάσεις καὶ προκλήσεις ἦσαν ἄκριτοι καὶ ἄτακτοι,** Ἀθήν.6,234C **ἐφιλοτιμήσαντο γὰρ οἱ πολλοὶ τὰς τοῦ Οὐλπιανοῦ ἀπολύσασθαι προτάσεις·** 4) πάπ. κ. **νεώτ.** κ. δημ. διατύπωσις, ὑποβολὴ γνώμης, **εὐχῆς,** ἐπιθυμίας, αἰτήσεως: **πρότασις γάμου, - προτάσεις εἰρήνης, - πρότασις νόμου** (νομοσχέδιον μὴ ὑποβαλλόμενον ὑπό τῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ὑπὸ ἀριθμοῦ τινος βουλευτῶν)· 5) εἰδ. ἐν τῇ λογικῇ· Ἀριστλ.ΑΠ 24a,16 «πρότασίς ἐστι λόγος καταφατικὸς ἢ ἀποφατικός τινος κατά τινας»· ‖ ἰδίᾳ τὸ δεδομένον ἐν τῷ συλλογισμῷ : αὐτ.42a,32 **ἐκ δύο προτάσεων** (πᾶς συλλογισμός)· ‖ ἡ πρότασις εἶναι ἡ μείζων, ἡ ἑτέρα δὲ ἡ τελευταία ἡ ἐλάσσων : αὐτ.ΗΝικ. 1143b,3 ἡ **ἑτέρα, ἡ τελευταία πρότασις,** αὐτ.1147b,9· ‖ τὸ ἀξίωμα : Πλούτ.Ἠθ.1009C· 6) κ. **νεώτ.** γραμμ. εἰδ. ἐν τῷ συντακτικῷ ἐν τοῖς ὑποθετικοῖς λόγοις, τὸ ἡγούμενον, ἡ ὑπόθεσις, πρὸς ἣν ἀνταποκρίνεται ἡ ἀπόδοσις : Διογ.Λ 3,52· 7) νεώτ. γραμμ. ὁ μικρότατος λόγος δι' οὗ δηλοῦται διανόημά τι· 8) μτγν. **κ.νεώτ. μαθ. πᾶν ὅ,τι** προτείνεται πρὸς λύσιν, **πρὸς ἔρευναν,** θεώρημα, πρόβλημα : Αὐτόλ.2,6, Ἐρατοσθ. **ἐν** προοιμίῳ, Πρόκλ.Τίμ. 190D· 9) νεώτ. νομ. **ἔγγραφον** ὑπόμνημα ἑκατέρου τῶν διαδίκων ὑποβαλλόμενον κατὰ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου δίκην τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων καὶ περιέχον πάσας τὰς αἰτήσεις καὶ **τοὺς** ἰσχυρισμοὺς αὐτῶν· 10) **τὸ** πρῶτον μέρος τοῦ δράματος, ἀντίθ. ἐπίτασις (ὅταν ἄρχηται ἡ ἐνέργεια) κ. καταστροφή (ἡ λύσις ἢ τέλος) : Δονάτ.69Κ· 11) ἐξώθησις, παρόρμησις, παρακίνησις : Πλωτῖν. 4,4,44 αἱ **τοῦ πάθους προτάσεις.**

προτάσσω κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω,** μέλλ. **προτάξω,** μέσ. **προτάξομαι,** παθ. **προταχθήσομαι,** ἀόρ. **προέταξα,** δημ. **(ἐ)πρόταξα,** μέσ. **προεταξάμην,** παθ. **προετάχθην** κ. ἀόρ. β' **προετάγην** [Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.306,16], δημ. **(ἐ)προτάχθηκα,** παρακ. **προτέταχα** κ. παθ. **προτέταγμαι,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προταγμένος,** θέτω, τοποθετῶ ἔμπροσθεν : Θουκ.3,52 **προτάξαντες σφῶν αὐτῶν Ἀστύμαχον,** Ἀνδοκ.1,107 **ἠξίουν σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ τῶν Ἑλλήνων, - προτάσσω τὰ στήθη μου** (διακινδυνεύω ὑπέρ τινος)· κ. μέσ. . Ξεν.Ἑλλ.6,4,10 **προετάξαντο τῆς φάλαγγος τοὺς ἱππέας** (ἐτοποθέτησε τοὺς ἱππεῖς πρὸ τῆς φάλαγγος)· ‖ ὁμ. μέσ. ἵσταμαι ἔμπροσθέν τινος (πρὸς προφύλαξιν, ὑπεράσπισιν : Αἰσχ.Ἱκ.835 **ἄναξ, προτάσσου·** κ.παθ.: Ἀριστφ.Εἰρ.1340 **ἀλλ' ἀράμενοι φέρωμεν οἱ προτεταγμένοι τὸν νυμφίον,** Ξεν. Π 5,3,37 **τὸ γὰρ προταχθὲν ἀποδιδράσκει,** Ἰσοκρ. 4,99 **προταχθέντες ὑπὲρ ἁπάντων·** 2) συνήθ. γραμμ. τάσσω πρὸ ἄλλου, ἐν ἀρχῇ· κ. παθ. : Διον.Θρ.631,7, Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.116,6 **προτάσσεται τῷ ῥήματι καὶ ὑποτάσσεται, - προτάσσονται τὰ εὔκολα καὶ ἐπιτάσσονται τὰ δυσκολώτερα·** 3) **τάσσω, τοποθετῶ** τινα **ὡς πρῶτον** : Πλωτῖν.6,1,25· 4) προτιμῶ : Σχόλ.Ἀριστφ.**Βάτρ.** 546· 5) γεν. ὁρίζω τι **ἐκ** τῶν προτέρων, **προηγουμένως** : Σοφ.Τρ.164 **χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον,** Ἀριστλ.Πρ.956b,17· κ. παθ. : Αἰν.Τακτ. 1,5· 6) μέσ. τάσσω πρὸ ἐμοῦ, λαμβάνω **ὡς** παράδειγμα : Πλάτ.Σοφ.218Ε **τί δῆτα προταξαίμεθ' ἂν εὔγνωστον μὲν καὶ σμικρόν·** 7) μέσ. προτείνω εἰς ἐμαυτόν, θέτω ὡς σκοπόν μου, προτίθεμαι : Πλάτ.Σοφ.224D **πωλῶν ἐκ τούτου τὸ ζῆν προυτάξατο·** 8) ρηματ.π. προτατέον, προτατικός, πρότασις.

προτατικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρότασιν βλ.λ.5)· ‖ **ὁ προτατικός** ὁ δυνάμενος νὰ κάμνῃ προτάσεις βλ.λ.5) : Ἀριστλ.Τοπ. 155b,30, αὐτ.161a,19· 2) εἰδ. ἐπὶ προσ., τὸ μόνον ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος ἐμφανιζόμενον : Δονάτ. εἰς Τερεντ.ἀνδρί.1,1.

προτατικῶς ἐπίρρ. συνήθ. ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ ἐρωτᾶν, προτείνειν ἐρώτησίν τινα **ἐν εἴδει** προτάσεως : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.174b,39.

πρόταφρος (ἡ) νεώτ. στρατ. **πᾶσα** τάφρος ἀνορυσσομένη ἔμπροσθεν τῆς **κυρίας τάφρου** ἀμυντικῆς ὀργανώσεως.

προτέγγω μτγν., μέλλ. **προτέγξω,** νοτίζω, ὑγραίνω τι πρότερον : Ἀθήν.15,692Β **ὡς ἐλάσσονος βίας γενησομένης, εἰς ταύτην προτέγξαιεν.**

προτέγιον (τό) μτγν. τὸ προστέγασμα, **τὸ** προτέγισμα βλ.λ. : Πολυβ.7,120.

προτέγιος-α-ον νεώτ. ἄ. προστεγιος, ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὸ ἔμπροσθεν σημεῖον τῆς στέγης.

προτέγισμα-ατος (τὸ) μτγν. κτ. πληθ. τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς στέγης· Πολυβ.1,81 «**τὰ δὲ** ὑπὲρ αὐτοῦ (τοῦ **τέγους**) **προύχοντα,** ὡς καὶ τὸν ὄμβρον ἀπερύκειν, προτεγίσματα».

προτείνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **προύτεινα** κ. **προέτεινα,** δημ. **ἐπρότεινα,** μέσ. μέλλ. **προτενοῦμαι,** παθ. **προυτάθην,** κ. **προετάθην,** νεώτ. κ. **ἐπροτάθην,** μτχ. παρακ. **προτεταμένος,** τείνω, τανύω, ἁπλώνω, προβάλλω τι πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἀριστφ.Θεσμ.1183 **καθιζομένη δ' ἐπὶ . . γόνασι τοῦ Σκύθου, τὼ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω,** Ἀριστφ.ΖΙ 525a,28 (ὁ ναυτίλος) **προτείνει τὰς πλεκτάνας, - προτείνω τὸν πόδα - τὴν χεῖρα - τὸ ὅπλον, - προτείνατε λόγχην !** (ὡς στρατ. παράγγελμα, ὅπως προταθῇ τὸ ὅπλον μετὰ τῆς ἐπ' αὐτοῦ λόγχης), **- προτείνω δοράτιον** (ναυτ. προωθῶ τὸ δοράτιον κεραιας πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ πλοίου πρὸς ἀναπέτασιν παριστίου βλ.λ.)· κ. παθ.: Ξεν.Ἱππ.6,11 **τὸν χαλινὸν προτείνεσθαι·** ‖ **ἐκτείνω,** ἁπλώνω τι πρὸς τὰ ἐμπρός κ. ἰδ. ὡς ἱκέτης : Ἀρχίλ.130 **προτείνειν χεῖρα,** Ἡρ.1,45 **παρεδίδου ἑωυτὸν Κροίσῳ προτείνων τὰς χεῖρας,** Καλλ. Ἰαμβ.1,275Α **φύλλον οἱ ἱκέται προτείνουσι·** ‖ φρ. **προτείνειν χεῖρα δεξιάν** προτείνειν, προσφέρειν τὴν δεξιὰν χεῖρα ὡς ἐχέγγυον πίστεως: Σοφ. Φιλ.1292 **τοὔργον παρέσται φανερόν· ἀλλὰ δεξιὰν πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων,** Εὐρ.Ἀλκ.1118 **τόλμα προτεῖναι χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης·** ὁμ. κ. **προτείνειν πίστιν** : Δημ.659 **ἐξαπατώντων τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων πίστιν ἣν τινα βούλεται λαμβάνειν·** ‖ κ. μσν. **προτείνειν δεξιάν τείνειν, ἐκτείνειν τὴν δεξιὰν χεῖρα** πρὸς χαιρετισμόν, πρὸς χειραψίαν : Δημ.323 **κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι, τὴν δεξιὰν προτείνων,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,185 **οἱ δ' ἅμα πάντες εὐφημοῦντες ἐπηύχοντο καὶ τὰς δεξιὰς προτείνοντες**

καὶ ἀλλήλοις περιπτυσσόμενοι· || προτείνειν ἑαυτὸν κλίνειν πρὸς τὰ ἐμπρός : Πλάτ.Πολ.449Β **προτείνας ἑαυτὸν ἔλεγεν·** || όμ. ἐκτείνομαι, τεντώνομαι, ἐξαπλώνομαι : Πλούτ.Καῖσ.59 **ἡ μὲν εἰς στρωματόδεσμον ἐνδῦσα προτείνει μακρὰν ἑαυτήν·** **2)** ἐκτίθημι, ἐκθέτω εἰς κίνδυνον : Σοφ. Αἱ.1270 **οὐ σὺ . . τὴν σὴν προτείνων προύκαμες ψυχήν·** **3)** προβάλλω, ὑπισχνοῦμαι, προσφέρω, παρέχω : Ἡρ.8,140,β' **μεγάλα προτεινόντων ἐπ' οἷσι ὁμολογέειν ἐθέλουσι,** Αἰσχ.Πρ.777, Εὐρ.Βάκχ. 238, αὐτ.Ἑλ.28, αὐτ.ἀπ.130 **μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ,** Ἀριστφ.Πλ.1019 **προτείνομέν γε δραχμὰς εἴκοσιν,** Ἀντιφ.5,50, Πλάτ.Πολ.382Α, αὐτ.Φαῖδρ.230D **σὺ ἐμοὶ λόγους οὕτω προτείνων ἐν βιβλίοις,** Πλούτ.Ἠθ.13Α **δέλεαρ . . προτείνοντες τὴν ἡδονήν·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.Οἰκ.5,8 **προτείνουσα προσιόντι λαβεῖν ὅ,τι χρῄζει·** κ. παθ. : Ἰσοκρ.6,37 **δυοῖν . . προτεινομένοιν ἀγαθοῖν,** αὐτ.12,117· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.5,24 **τάδε τοι ἐγὼ προτείνομαι,** αὐτ.7,161, Πλάτ.Φαῖδρ.266Β **ἔρωτα . . προτεινάμενος,** Δημ. 179 **φιλίαν προτείνεται,** αὐτ.341 **τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους·** || τὸ ἐνεργ. παραδίδω, παραχωρῶ, ἐγχειρίζω : ΚΔ Πράξ.22,25 **ὡς δὲ προέτειναν αὐτὸν τοῖς ἱμᾶσιν, εἶπε . . Ῥωμαῖον . . ἔξεστιν ὑμῖν μαστίζειν;·** κ. παθ. : Πάπ. **χάρτης ἀνίσχυρος ἁπανταχοῦ προτεινόμενος·** **4)** μτφ. προβάλλω ὡς πρόφασιν, ἀφορμήν, δικαιολογίαν : Ἡρ.1,156 **ἣν μὴ ἀξιόχρεον πρόφασιν προτείνῃ,** Σοφ.Φιλ.992, Εὐρ.Ἠλ.1067 **σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον . . διώλεσας, σκῆψιν προτείνουσ', ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν ἔκτεινας,** αὐτ.Ἀνδρ.428· || τὸ μέσ. προτείνομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Ἐπιστ.317C **καί τοι τὴν θ' ἡλικίαν αὐτοῖς προυτεινόμην καὶ περὶ σοῦ διισχυριζόμην·** **5)** ὑποβάλλω πρὸς κρίσιν, παρουσιάζω, προβάλλω τινὶ ζήτημα, πρόβλημα πρὸς λύσιν : Πλούτ.Ἠθ.737D **προτείνειν ζητήματα,** Ἀρρ.Ἐπικτ.3,8,1 **προτείνειν ἐρωτήματα,** Διογ.Λ 2, 70 **αἴνιγμά τινι προτείνειν·** κ. παθ. : Σωρ.2,1, Ἰάμβλ.Μυστ.1,3· || τὸ μέσ. προβάλλω ὡς παράδειγμα : Πλάτ.Γοργ.518Β **δοκεῖς μοι ὁμοιοτάτους προτείνεσθαι ἀνθρώπους περὶ τὰ πολιτικά·** **6)** κ. νεώτ. προβάλλω, κάμνω πρότασιν, ὑποβάλλω γνώμην, εὐχήν, αἴτησιν, ἐπιθυμίαν ἢ ὑποδεικνύω πρόσωπόν τι πρός τινα σκοπόν : Ἀριστλ.ΑΠρ.47a,15, αὐτ.Τοπ.104a,5,-**προτείνω γάμον - εἰρήνην - συμβιβαστικὴν λύσιν - διορισμὸν - παῦσιν ὑπαλλήλου·** κ. παθ. : αὐτ.164b,7,-**ἐπροτάθη διὰ τὴν θέσιν τοῦ εἰσαγγελέως·** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀριστλ.Τοπ.164b,4· **7)** τὸ μέσ. ἐν φρ. **μισθὸν προτείνεσθαι** ἀπαιτεῖν, ζητεῖν μισθόν, ἀμοιβὴν δι' ἑαυτόν : Ἡρ.9,34 **μισθὸν προετείνατο τῆς βασιληίης τὸ ἥμισυ·** **8)** ἀμτβ. ἐκτείνομαι πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἢ μακράν, προεξέχω : Πλάτ.Κριτί.111Α **προτείνουσα εἰς τὸ πέλαγος . . ἄκρα,** Πολύβ.1,29,2 (ἄκρα) **ἣ . . προτείνει πελάγιος ὡς πρὸς τὴν Σικελίαν·** **9)** ρηματ.π. πρότασις.

προτειχίζω μτγν. κ.νεώτ., ἀόρ. **προετείχισα,** παθ. παρακ. **προτετείχισμαι,** ἐγείρω, κτίζω ἔμπροσθέν τινος τεῖχος πρὸς ὑπεράσπισιν, προκαλύπτω τι διὰ **προτειχίσματος·** κ. παθ. : Στράβ.5,3,7 **διηρτημένα καὶ ἀπ' ἀλλήλων καὶ ἀπὸ τῶν προτετειχισμένων·** || κ. μτφ. ἐξασφαλίζω : Βασ.1,221Β **προτειχίζει σε πάντοθεν·** **2)** ρηματ. π. προτείχισμα, προτείχισις.

προτείχιον (τὸ) νεώτ. στρατ. ὀχυρωματικὸν ἔργον ἐγειρόμενον ἄλλοτε πρὸ τοῦ περιβόλου ὠχυρωμένων πόλεων.

προτείχισις-εως (ἡ) (προτειχίζω) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προτειχίζω βλ.λ.

προτείχισμα-ατος (τὸ) (προτειχίζω) κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προτειχίζω, τεῖχος, ὀχύρωμα ἐγειρόμενον πρὸ τοῦ κυρίου τείχους : Θουκ.4,90 **καθίστατο φυλακάς τε καὶ τὰ περὶ τὸ προτείχισμα,** ΠΔ Βασ 2,20,15 **ἔστη ἐν τῷ προτειχίσματι,** Πολύβ.2,69,6 **προτείχισμα στρατοπέδου.**

προτειχισμάτιον (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ προτειχίσματα βλ.λ. : Μιχ.Ἀτταλ.278,2.

προτεκμαίρομαι δ.γρ. προστεκμαίρομαι βλ.λ.

προτεκνῶ-όω πάπ., παρακ. **προτετέκνωκα,** τεκνῶ προηγουμένως : **ἐὰν δὲ ἦν προτετεκνωκὼς ἐξ ἀστῆς· καὶ ἔχῃ τέκνα γ.**

προτεκτοράτο(ν) (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. πολιτεία ἐξηρτημένη ἀπὸ ἄλλης, καλουμένης προστάτιδος ἢ κυριάρχου.

προτέλεια (ἡ) πάπ. ἡ **προτέρα πληρωμή, ἡ** πρὸ τῆς λήξεως καταβολή.

προτέλειος-ον (τέλος) κ. νεώτ. ὁ πρὸ τοῦ τέλους, πρὸ τῆς τελέσεως ἐπισήμου τινὸς πράξεως γινόμενος· **2) τὰ προτέλεια** ὡς οὐσ. (ἱερά), ἡ πρό τινος πράξεως ἢ ἐπιχειρήσεως συνήθως θυσία, ἰδίᾳ ἱλαστήριος θυσία : Αἰσχ.Ἀγ.227 **θυτὴρ γενέσθαι . . , προτέλεια ναῶν** (τὴν θυσίαν τῆς Ἰφιγενείας τῇ Ἀρτέμιδι πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς παρωργισμένης θεᾶς), Εὐρ.ΙΑ 718 **προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;,** Ἐπιγρ. **προτέλεια Ἐλευσινίων·** || Τίμ.Λεξ. «προτέλεια, αἱ πρὸ τῶν γάμων τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί», Σουΐδ. «προτέλεια· ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν θεόν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι» : Πλάτ. Νόμ.774Ε **προτέλεια γάμων,** Μέν.1058· || σπαν. ἐν τῷ ἑν. : Ἀριστείδ.Κ 3,27· **3)** γεν. ἡ ἀρχή : Αἰσχ.Ἀγ.65 **ἐν προτελείοις κάμακος** (κατὰ τοὺς προκαταρκτικοὺς ἀγῶνας), αὐτ.720 **ἐν βιότου προτελείοις** (ἐν τῇ ἀρετῇ)· **4)** υτφ. αἱ ὀρχαί, τὰ στοιχεῖα ἐπιστήμης : Φίλ.1.294 **τὰ προτέλεια τῆς φιλοσοφίας,** Πρόκλ.Παρμ.541S **προτέλεια γράφων τῆς ἀκροάσεως·** || σπαν. κτ. ἑν. : Θεμίστ.Λόγ.20,235D **εἶναι τῆς Πλάτωνος κακίας τὴν Ἀριστοτέλους φιλοσοφίαν γενναῖον προτέλειον·** **5)** ἐκκλ. ὁ γενόμενος τέλειος πρότερον : Διον.Ἀρεοπ.Ἐπιστ.8,790 **προτέλειος** Ἰησοῦς.

προτελειῶ-όω πάπ. Ἡσ. «προτελειωσαμένη· προμυησαμένη»· **2)** πάπ. παθ. ἐπὶ πράξεως, ἐκτελοῦμαι προηγουμένως : **καταγέγραμμαι κατὰ τὰ προτετελειωμένα γράμματα ἐνεχυρασίας.**

προτέλεσις-εως (ἡ) (προτελῶ) μτγν. ἡ ἐκ τῶν ἀστέρων πρόγνωσις, προφητεία τοῦ μέλλοντος, τῆς τύχης ἀνθρώπου, ἡ ἀστρομαντεία : Πτολ.Φάσ. ΙΙ Η, αὐτ.Τετράβ.7.

προτέλεσμα-ατος (τὸ) μτγν. μσν. ἡ προτέλεσις βλ.λ., ἡ πρόρρησις, πρόγνωσις : Πτολ.Τετράβ.77· **2)** μσν. ἡ προτέρα καθιέρωσις : Εὐστ.Πον.242.91 **προτέλεσμά τι μυστικόν.**

προτελεσματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ προτέλεσμα βλ.λ.1), τὴν πρόρρησιν, τὴν προφητείαν : Πρόκλ.Τετράβ.48.

προτελευταῖος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ πρὸ τοῦ τελευταίου κείμενος ἢ γινόμενος : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.2, 249D, - **ἡ προτελευταία ἡμέρα τοῦ μηνός·** || νεώτ. κ. ἐπίρρ. **-ως** κ ἐπίρρ. **-α.**

προτελευτή (ἡ) μτγν. ὁ πρότερος θάνατος · Βέττ.Βάλ.101,2, Παῦλ.Ἀλ.Μ.4.

προτελεύτησις-εως (ἡ) (προτελευτῶ) μτγν. **ἡ** προτέλεσις βλ.λ. : Παῦλ.Ἀλ.Q.2 (πιθ. δ. ἀναγν.).

προτελευτῶ-άω μτγν. κ. νεώτ. ἀμτβ., ἀόρ. **προετελεύτησα,** παρακ. **προτετελεύτηκα,** τελευτῶ, ἀποθνήσκω πρότερον, προαποθνήσκω : Φιλόχ.169. Διόδ.Σ 1,91 **ὁρῶσι τοὺς γενεαῖς πολλαῖς τῆς ἑαυτῶν γενέσεως προτετελευτηκότας,** Πλούτ.Ἠθ 113Ε **μεῖον γὰρ ὄντως ἐδάκρυσεν . . εἰ προετελεύτησεν,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,15,8, Πάπ. **κἀκείνου αὐτῆς προτελευτήσαντος·** **2)** ρηματ. π. προτελευτή.

προτελής-οῦς-ές μτγν. ὁ προτέλειος, ἰδ. ἐπὶ θυσίας, ἡ πρὸ τοῦ γάμου προσφερομένη: Ἀγαθοκλ. 2 **αὕτη προτελὴς αὐτοῖσι θυσίη νενόμισται.**

προτελίζω (προτελής) μτ. αἰτ. κ. δοτ. μυῶ ἢ καθιερῶ διὰ τελετῆς πρὸ τοῦ γάμου : Εὐρ.ΙΑ 433 **Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεάνιδα** (ὁδηγοῦσιν αὐτὴν πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀρτέμιδος, ὅπως προσενέγκῃ τὴν γαμήλιον θυσίαν)· **2)** παθ. προμυοῦμαι, προκαθαίρομαι εἰς ἑτοιμασίαν μυστηρίου : Κρατῖν.180,Πολυδ.3,38.

προτελῶ-έω, ἀόρ. προετέλεσα, παθ. προετελέσθην (πάπ.). πληρώνω ὡς φόρον, κ. γεν. πληρώνω, δαπανῶ ἐκ τῶν προτέρων : Ξεν.Ἀν.7,7,25 **σὺ τί προτελέσας ἡμῖν συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες,** αὐτ.Ἀγησ.1,18 **ὥστε οὐδὲν προτελέσοντες** οἱ φίλοι αὐτοῦ, Λουκ.Φιλοψ.14 **ἔδει γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας**· || πάπ. κ. παθ. : φόρου τοῦ **προτελεσθέντος**· **2)** μτ. δοτ. δανείζω πρότερον : Δημόκρ.255· **3)** προμυῶ, προαγνίζω, προπαρασκευάζω τινὰ πρὸς μυστήριον· κ. παθ. : Λουκ.Ρητ.Διδ.14 **εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς,** Ἀριστείδ.1,97J ψυχὴ **προκαθαίρεται ὥσπερ ἐν ἱεροῖς προτελουμένη**· **4)** ἐκτελῶ τι πρότερον, προεκτελῶ : Ἀλκίφρ.2,4 καθαρσίν τινα **δεῖ προτελέσαι τὴν γυναῖκα**· κ. παθ : Φίλ.Βυζ.Θαυμ.4,5 **τὰ προτετελεσμένα ἔργα**· **5)** ῥηματ. π. προτέλεσις, προτέλεσμα, προτελεσματικός.

προτεμένισμα-ατος (τὸ) (τέμενος) κ. μον. ὁ περίβολος, ἡ εἴσοδος εἰς τέμενος : Θουκ.1,134 **νῦν κεῖται ἐν τῷ προτεμενίσματι,** Χορίκ.85Β· || ὁ πρόναος, τὰ πρόθυρα ναοῦ ἔνθα ἐτηρεῖτο τὸ ὕδωρ τοῦ ἁγνισμοῦ· Ἡσ. «προτεμενίσματα· προπύλαια ναῶν» : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,15 **τοὺς δὲ ἄνδρας ἐν τῷ προτεμενίσματι κατακλίνας.**

προτέμνω κ. μον., Ἰων. κ. ἐπ. τ. προτάμνω, μέλλ. προτεμῶ, ἀόρ. β' **προὔταμον,** κόπτω τι πρότερον εἰς κομμάτια, κόπτω εἰς κομμάτια καὶ θέτω ἔμπροσθέν τινος : Ἰλ.Ι 489 **πρίν γ' ὅτε δὴ σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας, ὄψου τ' ἄσαιμι προταμών**· **2)** ἀποκόπτω, περικόπτω τι ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους : Ὀδ.Ψ 196 **κορμὸν ἐκ ῥίζης προταμών** (περικόψας πλησίον τῆς ῥίζης ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους). Γεωπ.5,23 **προτέμνειν καὶ μὴ τελείως κλαδεύειν**· **3)** πάπ. ἐπὶ ἀμπέλου, κλαδεύω· **4)** μέσ. τέμνω, κόπτω πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἢ πρότερον ἄλλου τινός : Ὀδ.Σ 375 **εἰ ὦλκα διηνεκέα προταμοίμην** (Εὐστ. «τὸ προταμοίμην ἀντὶ τοῦ, πρὸ σοῦ ἀροτριάσαιμι, καὶ ὡς εἰπεῖν προφάνοιμι»)· **5)** μέσ. κόθερίζω πρότερον : Ἀπολλ.Ρ 3,1387 **προταμέσθαι ἀρούρας.**

προτενής-οῦς-ές (προτείνω) μτγν. ὁ πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἐκτεινόμενος, ὁ προτεταμένος : Διον.Βυζ.53 **προτενὴς ἄκρα**· κ. **ἐπὶ** κεράτων : Ὀππ.Κυν.2,304 **κεράτων . . ἀκρέμονες προτενεῖς**· κ. ἐπὶ τῶν κεραιῶν **ἐντόμων** : Ὀππ.Ἁλ.2,122· κ. ἐπὶ δόρατος : Ἀπολλ.Ρ 1,756 **προτενὲς δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς** (σχόλ. «προτεταμένον ἔχων τὸ δόρυ»).

προτενθεύω μτγν. κ. μον., ἀόρ. προυτένθευσα, προλιχνεύομαι, γεύομαί τινος πρότερον λίχνως, γεύομαί τι προτοῦ ἀπὸ λιξουράδα : Ἀριστφ.Νεφ. 1200 **προυτένθευσαν ἡμέρᾳ μιᾷ** (τὰ πρυτανεῖα) (σχόλ. «προελιχνεύσαντο, προυθέσμευσαν ἡμέραν μίαν. προέλαβον τὴν προθεσμίαν ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ κέρδους. ἐλαιμάργησαν»· || κ. μέσ. : Εὐστ.1202,3 **χαίνει δὲ ὡς οἷον προτενθευόμενος λιχνότερον κατὰ τοῦ βαλόντος** (ὁ λέων).

προτένθης (ὁ, κ. θηλ. ἡ, Αἰλ.ΖΙ 15,10), κτ. πληθ. **προτένθαι** οἱ ἑορτάσαντες τὴν ἑορτὴν τῆς Δορπίας : Φιλύλλ.8 **τίς εἰμ' ἐγώ; ἡ τῶν προτενθῶν Δορπία καλουμένη,** Ψήφισμα Ἀθην.π.Ἀθήν.4,171Ε **ἀφεῖσθαι τοὺς βουλευτὰς . . ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς οἱ προτένθαι ἄγουσι πέντε ἡμέρας**· **2)** ὁμ. κτ. πληθ. οἱ προαγοράζοντες, ὀθ. οἱ μεταπράται ὄψων : Σουΐδ. «οἱ προαρπάζοντες καὶ μεταπιπράσκοντες πλείονος, οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι, οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι» : Φερεκρ.7, Ἀριστφ.Νεφ.1198 **ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν**· **3)** ὡς ἐπίθ. ὁ προλιχνευόμενός τι, ὁ ἐκ τῶν προτέρων ἀπογευόμενός τι, ὀθ. ὁ ἄπληστος, ὁ λαίμαργος· Ἡσ. «προτένθης· ὁ λίχνος» : Αἰλ.ΖΙ 15,10 ἡ **μάλιστα προτένθης** (πηλαμύς)· **4)** ὁ προγεύστης : Ἀρτεμίδ.π. Ἀθήν.4,171C **ὃν νῦν καλοῦσι Ῥωμαῖοι προγεύστην τότε οἱ Ἕλληνες προτένθην ὠνόμαζον.**

προτεραῖος-α-ον (πρότερος) κ. νεώτ., συγκρ. **προτεραίτερος** (Ἀριστφ.Ἱππ.1165), ὁ τῆς προτέρας, τῆς προηγουμένης ἡμέρας : Πλάτ.Φαίδ.59D **τῇ γὰρ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ . . ἐξήλθομεν**· μτ. γενικ. : Θουκ.5,75 **τῇ προτεραίᾳ ἡμέρᾳ τῆς μάχης**· || συνήθ. ἡ **προτεραία** ὡς οὐσ. ἡ προηγουμένη ἡμέρας τινός, ἡ παραμονή: Ἡρ.1,84 **οὗτος ὁ Μάρδος ἰδὼν τῇ προτεραίῃ τῶν τινα Λυδῶν,** αὐτ.1,126· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.9,9 **τῇ προτεραίῃ τῆς . . καταστάσιος μελλούσης ἔσεσθαι** (κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς ἀκροάσεως), Ἀνδοκ.4,29 **τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας**· || κ. γεν. : Λυσ.19,22 **τῇ προτεραίᾳ ἢ ἀνήγετο,** Πλάτ.Συμπ.176Ι1 **κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας,** Δημ.553 **τῇ προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε**· **2)** πάπ. ὁ πρίν, ὁ παρελθών : ἡ τῶν **γονέων προτέρα ὄψις.**

προτεραιότης-ητος (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις πρότερος ἄλλου, τὸ νὰ προηγῆται ἄλλου κατὰ τάξιν ἢ χρόνον : **δικαίωμα προτεραιότητος**

προτεραίτερος-α-ον συγκρ. τοῦ πρότερος βλ. : Ἀριστφ.Ἱππ.1165 **ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.**

προτερανδρία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἀ. πρωτανδρία, ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ἐν ἑρμαφροδίτῳ ἄνθει οἱ στήμονες ὡριμάζουσι πρὸ τῶν σπερματικῶν βλαστῶν.

προτερανδρικός-ή-όν νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων ἑρμαφροδίτων, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προτερανδρίαν βλ.· πρβλ. προτερόγονος.

προτέρανδρος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἑρμαφροδίτων ἀνθέων, ὁ οὗ οἱ στήμονες ὡριμάζουσι πρὸ τῶν σπερματικῶν βλαστῶν.

προτεράσιος-α-ον Ἐπιγρ. δωρ. τ. ἀντὶ προτερήσιος, ὁ τῆς προτεραίας, προτέρας ἡμέρας: **τὴν προτεράσιαν ὠνὰν ἀρμέναν εἶμεν καὶ ἄκυρον.**

προτερεία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ προτεραία, ἡ προτέρα ἡμέρα : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,101 **τὸ μίσθωμα . . πὰρ Fέτος ἀεὶ Πανάμου μηνὸς προτερείαι.**

προτερεύω μτγν. κ. μον. ἀδόκιμος τ. τοῦ προτερῶ (Κόντ. ἐν Ἀθηνᾷ 17,322), εἶμαι πρότερος, προηγοῦμαι : Γρηγ.Νύσσ.3,897D **τοῦ μὲν σωματικοῦ προτερεύοντος ἐν αὐτῷ, τοῦ δὲ ἑτέρου ἐφυστερίζοντος** Σιμπλίκ.Κατ.420,36· **2)** εἶναι σπουδαιότερος : Σωφρόν.3361Α, Εὐδοκ.303.

προτερηγενής-οῦς-ές ὁ πρότερον γεννηθείς, ὁ προγενέστερος, ὁ παλαιότερος : Ἀντίμ.42 Καλλ. Δία 58 **τῷ τοι καὶ γνωτοὶ προτερηγενέες περ ἐόντες,** Ἀπολλ.Ρ 4,268 **πρ- αἰζηῶν.**

προτέρημα-ατος (τὸ) (προτερῶ) κ. μον., νεώτ. κ. δημ. τὸ προτερεῖν, πρωτεῖον βαθμοῦ ἢ ἡλικίας, ἀνωτέρα ἀξία· Ἡσ. «πρόκριμα, προτίμησις»· **2)** κ. μον., νεώτ. κ. δημ. συνήθ. κτ. πληθ. προσὸν φυσικὸν ἢ ἐπίκτητον, πλεονέκτημα, ὑπεροχή, ἀρετή, ἀντίθ. ἐλάττωμα : Πολύβ.1,51,3, αὐτ.16,20,6 **τὰς τῶν πέλας ἁμαρτίας ἴδια προτερήματα νομίζειν,** Φιλόδ.Ρητ.2,87S **προτερήματα φυσικά,** Διόδ.Σ 15, 39,-**νύμφη διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένη**· || σπαν. κτ. ἑν. : Ἐπικτ.Ἐγχ.6 **ἐν μηδενὶ ἐπαρθῇς ἀλλοτρίῳ προτερήματι**· **3)** εἰδ. ἐν τῷ πολέμῳ, ἡ ὑπεροχή, ἡ νίκη : Πολύβ.1,9,7 **θεωρῶν**

δὲ τοὺς βαρβάρους ἐκ τοῦ προτερήματος θρασέως καὶ προπετῶς ἀναστρεφομένους, αὐτ.2,10,6, ΠΔ Κριτ.4,9 **πλὴν γίνωσκε ὅτι οὐκ ἔσται τὸ προτέρημά σου**, Διόδ.Σ 2,19 **τῷ προτερήματι δεξιῶς χρησαμένη**, αὐτ.3,54· **4**) κτ. πληθ. τὰ προνόμια: Διόδ.Σ 31,19 **τὰ τῆς βασιλείας προτερήματα.**

προτέρησις-εως (ἡ) (προτερῶ) μτγν. ἡ πρώτευσις, ἡ ὑπεροχή τινος κατὰ τόπον ἢ χρόνον, ἡ καθ' ὁδὸν ὑπέρβασις, ἡ ὑπερτέρησίς τινος ἑτέρου : Ἡλιόδ.Αἰθ.4,20 **εἰ δὲ οἰκτιζόμενοι .., πλείονα τῇ μελλήσει τὴν προτέρησιν αὐτοῖς παράσχοιμεν**, Ἰω.Χρυσ.4,271,8 **καὶ τὰ μυστήρια οὐδεμίαν προτέρησιν ἔχουσι.**

προτερίζω μτγν. προτερῶ, προηγοῦμαι : Γρηγέντ.Διαλ.165 **προτεριζούσας τῶν παρὰ τοῖς δυτικωτέροις**· πρβλ.Κόντ.ἐν Ἀθηνᾷ 17,484.

προτερικὸν (τό) πάπ. ἡ προτέρα, προηγουμένη ἀπαίτησις, ἀξίωσις : **ἐγὼ γὰρ ἔχω τὸ προτερικόν, ἐπεὶ γὰρ καὶ γείτων αὐτοῦ εἰμι.**

προτερόγλυφα (τά) νεώτ. ζῳολ. κατηγορία ἑρπετῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ἀφιδίων.**

προτερογυνία (ἡ) νεώτ. βοταν. **ἄ.** πρωτογυνία, ἡ παραγωγὴ **ἑρμαφροδίτων** ἐξ ἑνὸς θήλεος.

προτερογυνικός-ή-όν νεώτ. βοταν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προτερογυνίαν βλ.λ.

προτερόγυνος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων ἑρμαφροδίτων, ὁ οὗ τὰ θήλεα ὄργανα ὡριμάζουσι πρὸ τῶν ἀρρένων ἐπιφέροντα τὴν ἀναγκαστικὴν ἑτερογονιμοποίησιν.

προτεροζωϊκός-ή-όν νεώτ. γεωλ. ὁ ὑπάρχων ἢ ἀναγόμενος εἰς ἐποχὴν παλαιοτέραν τοῦ παλαιοζωϊκοῦ αἰῶνος τῆς ἱστορίας τῆς γῆς : **προτεροζωϊκὸν ἄθροισμα στρωμάτων** (τὸ ἄθροισμα στρωμάτων τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, τὸ παρεντιθέμενον μεταξὺ τοῦ ἀζωϊκοῦ καὶ τοῦ παλαιοζωϊκοῦ ἀθροίσματος στρωμάτων), -**προτεροζωϊκὸς** αἰὼν (ὁ τρίτος αἰὼν τῆς προϊστορίας τῆς γῆς).

πρότερος-α-ον (συγκρ. ἐκ τῆς προθ. πρό) κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. Ἰων. ἐπ. -η, ὑπερθ. σχηματισθὲν ἐκ τῆς πρὸ βλ.λ. ἐπὶ χρόνου, ὁ προηγούμενος, ὁ προγενέστερος, ὁ πρωτύτερος, ἀντίθ. ὕστερος : Ἰλ.Δ 308 **ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν** (ἄνθρωποι τοῦ παλαιοῦ καιροῦ), αὐτ.Ε 637, αὐτ.Ψ 790, Αἰσχ.Α 1338 **νῦν δ' εἰ προτέρων αἷμ' ἀποτείσας**, - **ἡ προτέρα του δράσις**· || ὁ πρεσβύτερος, ὁ γεραντότερος, ἀντίθ. ὁπλότερος : Ἰλ.Β 707 **ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων**, αὐτ. Ο 182 **πρότερος γενεῇ**, Ξεν.Ἑλλ.7,4,12 **ὁ πρότερος Διονύσιος**· || τὸ θηλ. **προτέρα** ὡς οὐσ. ἡ προηγουμένη : Ἰλ.Ν 794 **ἠοῖ τῇ προτέρῃ**, Ὀδ.Π 50 **οἵ ῥα τῇ προτέρῃ ὑπέλειπον ἔδοντες** (κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν)· || τὸ ἐπίθ. συχνάκις τίθεται ὅπου ἰδίᾳ προσεδοκᾶτο ἐπίρρ. : Ἰλ.Γ 351 **ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργεν**, Θουκ.1,123 **σπονδὰς οὐ λύσετε πρότεροι**, Ξεν.Ἀν.1,4,12 **ὥσπερ τοῖς προτέροις μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι**, Πλάτ.Παλ.336D **εἰ μὴ πρότερος ἑωράκει αὐτὸν ἢ ἐκεῖνος ἐμέ**, Παπ. **ὅτι εἴη πρότερος ὑπὸ ἐκείνων ἠδικημένος**· κ. μτ. γενικ. : Ἰλ.Κ 124 **ἐμέο πρότερος**, Ἡρ.1,163 **τὴν πρότερος τούτων Κλαζομένιος Τιμήσιος κτίσας οὐκ ἀπόνητο**, Ἀριστλ.Πολιτ.1316a,16 **τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ τῆς τροπῆς**, Πολύβ.4,43,6 **τῷ προτέρῳ ἔτει τῆς ἥττης**, Ἐπιγρ. **τὰς γυναῖκας μὴ ἀπιέναι προτέρας τῶν ἀνδρῶν**, αὐτ. **τῷ προτέρῳ ἔτει Παναθηναίων τῶν μεγάλων**· || ὁμ. ἑπομένου τοῦ ἤ : Ἡρ.3,47 **τῷ προτέρῳ ἔτεϊ ἢ τὸν κρητῆρα** (ἐληΐσαντο)· **2**) ἐπὶ τοπικῆς σημ., ὁ πρόσθιος, ὁ μπροστινός : Ὀδ.Τ 228 **ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλόν**· **3**) ἐπὶ τάξεως κοινωνικῆς, ἀξίας, τιμῆς, ὁ ἀνώτερος, ὁ ὑπέρτερος : Πλάτ.Λάχ.183B **πολλοὺς σφῶν προτέρους εἶναι πρὸς τὰ τοῦ πολέμου** (ἀνωτέρους .. εἰς τὰ πολεμικά), Δημ.32 **πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστιν**, Ἰσαῖ.1,17 **προτέρῳ τῷ γένει**, Λιβάν.Λόγ.58,52 **πρότερος ποιήσασθαι τὰ σὰ πράγματα**· **4**) κ. μσν. κ. νεώτ. μτ. Ὁμ. τὸ οὐδ. **πρότερον** συχνάκις κεῖται ὡς ἐπίρρ., προηγουμένως, προγενεστέρως, πρωτύτερα, ἀντίθ. ὕστερον : Ἡρ.4,45 **πρότερον δὲ ἦν ἄρα ἀνώνυμος ὥσπερ αἱ ἕτεραι**, Πινδ.Ο 13,31 **ἀντεβόλησεν τῶν ἀνὴρ θνατὸς οὔπω τις πρότερον**, Πλάτ.Πρωτ.317E **περὶ ὧν ὀλίγον πρότερον μνείαν ἐποιοῦ**· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.8,95 **ὀλίγον τι πρότερον τούτων**, αὐτ. 8,96, Αἰσχ.Ἐπτ.866 **πρότερον φήμης**, Δημ.126 **ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς αἱρέσεως**, Παυσ.1,1,2· || συνήθ. ἕπεται τὸ ἢ : Πλάτ.Σοφ.264B **πρότερον ἢ κατὰ προσδοκίαν**· || μτ. ρ. καθ' ὁριστ. : Ἡρ. 6,45 **οὐ γὰρ δὴ πρότερον ἀπανέστη ἐκ τῶν χωρέων τούτων Μαρδόνιος**· κ. καθ' ὑποτακτ. : αὐτ.9,87 **μὴ πρότερον ἀπαναστῆναι ἢ ἐξέλωσι**, αὐτ.7,54, Θουκ.7,63· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.7,2 **ἦσαν γὰρ Δαρείῳ καὶ πρότερον ἢ βασιλεῦσαι γεγονότες τρεῖς παῖδες**, Θουκ.1,69· || ἐνίοτε μετὰ τὸ πρότερον δύναται νὰ ἀκολουθήσῃ καὶ τὰ πρίν, πρὶν ἄν, πρὶν ἤ : Ἡρ.1,82 **μὴ πρότερον θρέψειν κόμην Ἀργείων μηδένα, .. πρὶν ἂν Θυρέας ἀνασώσωνται**, αὐτ.1,140 **ὡς οὐ πρότερον θάπτεται ἀνδρὸς Πέρσεω ὁ νέκυς πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος .. ἑλκυσθῆναι**, αὐτ.9,93· || ὁμ. οὐ πρότερον.. ἕως, εἰ μή, μὴ πρότερον, ἀλλ' ὅταν κττ. : Λυσ.12,71 **οὐ πρότερον εἴασε τὴν ἐκκλησίαν γενέσθαι, ἕως ὁ λεγόμενος ὑπ' ἐκείνων καιρὸς .. ἐτηρήθη**, Πολύβ.9,13,3 **καὶ τούτοις μὴ πρότερον, ἀλλ' ὅταν ὁ τῆς ἑκάστου χρείας καιρὸς ἐπαναγκάζῃ**, Πλούτ. Λύσ.10 **οὐ πρότερον ἐκ τῶν νεῶν τοὺς στρατιώτας ἀφῆκεν εἰ μὴ δύο καὶ τρεῖς τριήρεις**, Ἀθήν. 14,640C **οὐ πρότερόν γε .. ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπιδορπισμάτων εἴπῃ**· || ὁμ. ὡς ἐπίρρ. κεῖται μτ. τοῦ ἄρθρου : Ξεν.Ἀν. 4,4,14, Πλάτ.Πολ.522A **ἀλλ' ἄρα μουσική, ὅσην τὸ πρότερον διήλθομεν**, || κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.2, 144 **τὸ δὲ πρότερον τῶν ἀνδρῶν τούτων θεοὺς εἶναι τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντας**· || ὁμ.ὡς ἐπίθ. ἢ ὡς ἐπίρρ. τίθεται μεταξὺ τοῦ ἄρθρου καὶ τοῦ οὐσ. : Ἡρ.1,84 **ὁ πρότερον βασιλεύς**, αὐτ.6,87 **τὰ πρότερον ἀδικήματα**, Ἀριστφ.Ἱππ.1355 **αἰσχύνοι καί τοι ταῖς πρότερον ἁμαρτίαις.**

προτέρω (ἐκ τῆς προθ. πρό) ἐπίρρ. ἐπὶ τόπου, προσωτέρω, περαιτέρω, παρεμπρός, παραπέρα, μακρύτερα Ἡσ. «προτέρω· εἰς τοὔμπροσθεν» : Ἰλ.Δ 507 **ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω**, αὐτ.Σ 387,αὐτ. Ψ 490 **καὶ νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ'** (ἡ ἔρις θὰ προυχώρει περαιτέρω), Ὀδ.Ξ 356 **μαίεσθαι προτέρω**, Ἀπολλ.Β 1,919 **τῶν μὲν ἔτ' οὐ προτέρω μυθήσομαι** (οὐχὶ περαιτέρω)· || κ. μτ. γενικ. : Διον.Περ.923· **2**) ἐπὶ χρόνου, πρότερον, προηγουμένως, πρωτύτερα, ἄλλοτε : Καλλ.Ἄρτ.72 **κούρα σὺ δὲ προτέρω περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα.**

προτερῶ-έω (πρότερος) εἶμαι πρότερος, πρό, ἔμπροσθέν τινος, προηγοῦμαι : Ἡρ.9,57 **προτερεόντων δὲ τῶν σὺν Παυσανίῃ**· || ἐν συνεκφ. μτ. τῆς ὁδοῦ, προπορεύομαι, προηγοῦμαι : Ἡρ.9,66 **προτερεῶν δὲ τῆς ὁδοῦ ὁρᾷ**· **2**) ἐπὶ χρόνου, εἶμαι χρονικῶς πρότερος προηγοῦμαι, ἀντίθ. ὑστερῶ : Ἀριστλ.ΖΓ 741b,35 **τὸ προτερεῖν τῇ γενέσει τὸ ἄνω κύτος τοῦ κάτωθεν**, αὐτ.Μετ.369b,9 **ἡ ὄψις προτερεῖ τῆς ἀκοῆς**, Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,46U **προτερεῖ ἀστραπὴ βροντῆς**· || ἐπὶ τοκετοῦ, γενομένου πρὸ τοῦ καιροῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 1544b,21 **ἐὰν μή τι προτερῇ διά τι τερατῶδες πρᾶγμα**· || ἐπὶ φυτῶν, εἶμαι πρώϊμος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,24,2 **ὅσα γὰρ εὐβλαστεῖ, καὶ ταχὺ παραγίνεται, καθάπερ τὰ τριμηνιαῖα, σπαρέντα πρωΐα, προτερεῖ καιρόν**· || **ἐν φρ. προτερῶ εἰς τὴν φθορὰν φθεί-**

ρομαι πρῶτος : Θεόφρ.ΦΑΙτ.4,2,1· || ἐπὶ ἀστερισμῶν : Ἱππαρχ.2,4,4 **προτερεῖ ἐν ταῖς ἀνατολαῖς τῶν κατ' αὐτὰ δωδεκατημορίων·** 3) λαμβάνω τὴν πρώτην θέσιν, τὴν ἀρχηγίαν· Ἡσ. «προτερεῖ· προΰχει, τὰ πρωτεῖα λαμβάνει» : Θουκ.1,33 **ἡμέτεραν δὲ γ' αὖ ἔργον προτερῆσαι·** 4) κερδαίνω τι : Φίλιππ.π.Δημ.239 **οὐδὲν προτερήσετε ἔξω τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες·** 5) ὑπερτερῶ, πρωτεύω τινὸς κατὰ τὸ ἀξίωμα ἢ τὸν βαθμόν, δθ. ὑπερισχύω, ὑπερέχω, ὑπερνικῶ : Πολύβ.3,110,6 **ἐπροτέρουν κατὰ τὴν ὅλην συμπλοκήν,** αὐτ.11,14,4, Διόδ.Σ 3,49 **στοχαζόμενοι τοῦ προτερεῖν ταῖς εὐκινησίαις ἐν τοῖς διωγμοῖς,** αὐτ.15,53, Πάπ. **ὁ πατήρ μου προετέρει παρὰ πάντας τοὺς ἐκεῖ·** || κ. παθ. ἡττῶμαι : Ἐπιγρ. **ἐπροτερήθης διὰ τοῦ δικαστηρίου·** || κ. μτ. γενικ. πλεονεκτῶ ἐπί τινος : Χρύσιππ.Στωϊκ.3,188 **τὰ κακὰ τῶν ἀνὰ μέσον προτερούντων,** Φιλόδ.Ρητ.1,236S **πλοῦτον προτεροῦντα πενίας,** Σαλλούστ.17 **οὐδὲ τὸ παρὰ φύσιν προτερεῖν τῆς φύσεως·** || κ. μτ. αἰτ. ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ, ὑπερέχω : Ἐπιγρ. **στοργῇ φύσιν ἐπροτέρησεν·** 6) ρηματ.π. προτέρημα, προτέρησις, προτερητέον.

προτέρωθεν ἐπίρρ. μτγν. μον. κ. **προτέρωθε** (ΕΜ 385,49) ἐκ τοῦ προτέρου, ἀπὸ πρωτύτερα : Θεόγνωστ.Καν.156.

προτέρως ἐπίρρ. μσν.· πρότερον : Ἰωσ.Γενέσ. 17D **τῷ προτέρως ποιηθέντι υἱῷ.**

προτέρωσε (πρότερος) ἐπίρρ. εἰς τὰ ἔμπροσθεν, πρὸς τὰ ἐμπρός : Ὀρφ.Ὕμν.32,10 **εὖτ' ἂν . . Σελήνη . . ἐσσυμένως προτέρωσ' ἐλάσῃ καλλίτριχας ἵππους,** Ἀπολλ.Ρ 1,306 **προτέρωσε δόμον ἐξῶρτο νέεσθαι,** αὐτ.1,1241 **προτέρωσε κελεύθου.**

προτεστάντης (ὁ) (λατ.) νεώτ. κ. δημ., θηλ. -ις κ. -ισσα, ὁ ὀπαδὸς τοῦ θρησκευτικοῦ δόγματος τοῦ Λουθήρου, ὁ διαμαρτυρόμενος.

προτεσταντικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς προτεστάντας.

προτεσταντισμός (ὁ) νεώτ. τὸ δόγμα τῶν προτεσταντῶν βλ.λ.

προτεταμένως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ προτείνω) ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εἰς τὰ ἔμπροσθεν ἢ ἔμπροσθέν τινος τεταμένου πράγματος· Ἡσ. ἐν λ. προνόπως.

προτέταρτον ἐπίρρ. Ἐπιγρ. πρὸ τῆς τετάρτης ἡμέρας.

προτεύχω κ. μσν. κτ. ἀπαρφ. παθ. παρακ. **προτετύχθαι** (Ἰλ.Π 60) κ.ἐν γ' ἐν. **προτέτυκται** (Ἀπολλ.Ρ 4,84), τεύχω, ποιῶ τι πρότερον, κάνω πρωτύτερα : Τζέτζ.πρὸ Ὁμ.380 **ὣς φάτο, οὐδ' ἐγίνωσκε τὰ δὴ προέτευξαν ἐκεῖνοι προτετύχθαι·** κ. παθ. : Ἰλ.Π 60 **ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν,** αὐτ.Σ 112· 2) παθ. ποι. ἐν τμ., ἔρχομαι, φέρομαι εἰς τὸ φῶς: Ἀπολλ.Ρ 4,84 **πρὸ γάρ τ' ἀναφανδὰ τέτυκται.**

προτεχνολόγημα-ατος (τό) (προτεχνολογῶ) μτγν. μσν. ἡ προεισαγωγὴ τέχνης ἢ ἐπιστήμης, τὸ προεισάγειν τινὰ ἐν αὐτῇ διὰ τῶν ἀναγκαίων προκαταρκτικῶν γνώσεων : Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Αἰθίοψ **ἐν τοῖς τῶν ἐθνικῶν προτεχνολογημάτων.**

προτεχνολογῶ-έω μτγν., παθ. παρακ. προτετεχνολόγημαι, προεισάγω, προτάττω τὰς ἀναγκαίας προεισαγωγικὰς γνώσεις τέχνης ἢ ἐπιστήμης ἐν συγγραφῇ ἢ διδασκαλίᾳ, πραγματεύομαι τεχνικῶς προηγουμένως : Ἀμμών.Φιλ. εἰς Πορφ.21,7· κ. παθ. : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,17 **προτετεχνολογημένον ἡμῖν περί τινος,** Σχόλ.Ἑρμογ.εἰς Ρητ.7,551W **ἡ προβολὴ ἐν τῷ ὅρῳ καὶ ἀντιλήψει προτεχνολογηθεῖσα·** 2) ρηματ. π. προτεχνολόγημα.

προτεχνοῦμαι-όομαι μτγν., παθ. παρακ. **προτετέχνωμαι,** εἶμαι ἠσκημένος ἤδη : Γαλ.13,656.

προτήθη (ἡ) μτγν. ἡ προμάμμη· Πολυδ.3,18 «**ἡ δὲ πάππου ἢ τήθης μήτηρ προτήθη**» : Δίων Κ 59,2.

πρότηθύς-ύος (ἡ) ἡ ὑπέργηρως, ἡ πάρα πολὺ γριά : ΑΒ 59,23 «**ἡ οὕτω γραῦς, ὡς πρὸ Τηθύος τῆς Ὠκεανοῦ γεγονέναι γυναικός·** Κρατῖνος τὴν ὑπέργηρων οὕτω λέγει παίζων» : Κρατῖν.438.

προτήκτωρ-ορος (ὁ) (λατ.) πάπ. κ. νεώτ. κ. **προτίκτωρ** π. Ρωμ. κ. Βυζαντ. σωματοφύλαξ τοῦ αὐτοκράτορος· || κτ. πληθ. **προτήκτορες** σῶμα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν ἑταίρων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου.

προτήκω μτγν. κ. μσν. τήκω, χωνεύω, διαλύω τι πρότερον ἐν χωνευτηρίῳ διὰ πυρός : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.ἀπ.133, Ἱππιατρ.34 **στέαρ προτήξαντα·** 2) ρηματ. π. πρότηξις.

προτηνί ὁ. προταινί βλ.λ.

προτήνιον Φώτ. «ἡλικία τις αἰγός· ἐν Καμειρέων ἱεροποιίᾳ τράγον προτήνιον θύειν νόμος»· πρβλ. πρατήνιον, πρητήν.

πρότηξις-εως (ἡ) (προτήκω) ἡ προηγουμένη χώνευσις μετάλλου, ἡ διάλυσις ἐν χωνευτηρίῳ.

προτηρῶ-έω μτγν. παρατηρῶ πρότερον, προεκθέτω : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.369C· κ. παθ. : αὐτ.441A **τούτων χρησίμως ἡμῖν προτετηρημένων.**

προτήτερα μσν. κ. δημ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ πρωτύτερα βλ.λ. : Διγεν.Ἀκρ.2056.

προτί Ἐπιγρ. ἐπ. τ. τῆς προθ. πρὸς βλ.λ.

προτιάπτω δωρ. τ. ἀντὶ προσάπτω βλ.λ. : Ἰλ.Ω 110 **αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω.**

προτιβάλλομαι δωρ. τ. ἀντὶ προσβάλλομαι.

προτϊθασεύω μτγν. τιθασεύω, ἐξημερώνω ζῷόν τι πρότερον : Ὀλυμπ.Ἀλκ.87.

προτιθέμειν Ἐπιγρ. ἀπαρφ. ἐνεστ. τοῦ προτίθημι, ἀντὶ προτιθέναι.

προτίθημι κ. μσν. κ. νεώτ., γ' ἐν. **προτιθεῖ** (Ἡρ. 1,133) κ. γ' πληθ. **προτιθεῖσι** (Ἡρ.7,177) κ. **προθέουσι** (Ἰλ.Α 291), παρατ. **προετίθην** κ. ἐπ. γ' πληθ. **πρότιθεν** ἀντὶ προυτίθεσαν, μέλλ. **προθήσω** (Θουκ. 3,67), ἀόρ. **προὔθηκα** (Ἰλ.Ω 409), μέσ. **προεθηκάμην** (Ἡρ.6,21) κ. β' **προυθέμην** κ. παθ. **προυτέθην** (Εὐρ.Ρῆσ.803), παρακ. **προτέθηκα** κ. παθ. **προτέθειμαι,** ὁ ἐνεστ. κ. παρατ. τοῦ παθ. λαμβάνεται ἐκ τοῦ πρόκειμαι· συνήθ. ἐπὶ φαγητῶν, θέτω, τοποθετῶ τι ἔμπροσθέν τινος, παραθέτω : Ὀδ.Α 112 **τραπέζας νίζον καὶ πρότιθεν,** Ἡρ.1,207 **τούτοισι προθεῖναι δαῖτα,** αὐτ.7,29. Σοφ.Ἀντ.775 **φορβῆς τοσοῦτον ὡς ἄγος μόνον προθείς,** αὐτ. Αἰ.1294, Πρόδρ.2,357 **ἡμᾶς δὲ προτιθέασιν κυάμους βεβρεγμένους·** || ἐν συνεκφ. μτ. τῶν λ. κυσίν, θηρσὶν κττ., ρίπτω τινὰ εἰς τοὺς κύνας, τὰ θηρία κττ. : Ἰλ.Ω 409 **ἠέ μιν κυσὶν προὔθηκεν,** Εὐρ.Ἠλ.896 **ὃν εἴτε χρῄζεις θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες·** || κ. μέσ. θέτω ἐμπρός μου, βάλλω καὶ θέτουσιν ἐμπρός μου : Ἡρ.1,133 **ἐν ταύτῃ δὲ πλέω δαῖτα τῶν ἄλλων δικαιεῦσι προτίθεσθαι,** αὐτ.4, 26, Πλούτ.Ἠθ.99E **κλίνας προσθέμενος πολυτελεῖς·** || ὁμ. μέσ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ἄριστον : Χιωνίδ.7 **προτίθεσθαί τινι ἄριστον** (προστάσσω νὰ παρατεθῇ εἴς τινα)· 2) τίθημι ἐνώπιόν τινος, παρουσιάζω, δίδω : Σοφ.Ἠλ.1198 **ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν·** 3) ἐκτίθημι, ἐκθέτω : αὐτ.Ἠλ.1198 **προθέντες ἐνθάδε ᾤχοντ' ἔρημον·** κ. παθ. : Εὐρ.Φοίν.803 **ὁ θανάτῳ προτεθείς·** 4) δίνω ἀφορμήν, γίνομαι αἴτιος, ἐγείρω, ἰδίᾳ ἐπὶ ἐρίδων : Ἡρ.7,197 **μετέπειτεν δὲ ὡς ἐκ θεοπροπίου Ἀχαιοὶ προτιθεῖσι τοῖσι ἐκείνου ἀπογόνοισι ἀέθλους τοιούσδε,** Εὐρ.Μήδ.546 **ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων,** αὐτ.Ἱππ.1046, Θουκ.3,67 **ποιήσατε δὲ τοῖς Ἕλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες·** || προτίθημι αἵρεσιν προτείνω ἐκλογήν : Πλάτ.Θεαίτ.196C **ἄπορον αἵρεσιν προτίθης·** κ. μέσ. : αὐτ.Νόμ.858A· 5) ὁρίζω ὡς σημεῖον ἢ βραβεῖον, προτείνω · Θουκ.2,46 **ὠφέλιμον στέφανον τοῖσδε τε καὶ τοῖς λειπομέ-**

νοις τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα, Πολύβ.7, 8,9 σκοπὸν προέθηκε κάλλιστον ἐν τῷ ζῆν τὸ πειθαρχεῖν τῷ γεννήσαντι· κ. παθ. : Εὐρ. Ἑλ.42 προυτέθην ἐγὼ ἆθλον .. δορός· 6) ἐπὶ νόμου, προτίθημι ζημίαν ἢ ἐπιτίμιον ορίζω ὡς ποινήν : Θουκ.3,44 θάνατον ζημίαν προθεῖσι, αὐτ.3,82, Δημ.918 οἱ νόμοι τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθείκασι· 7) γεν ὁρίζω : Ἡρ.1,32 ἐς γὰρ ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζόης ἀνθρώπῳ προτίθημι· || κ. μέσ. : αὐτ.1,74 οὖρον προθέμενος ἐνιαυτὸν τοῦτον· 8) προβάλλω, προτείνω ὡς ἔργον : Σοφ.Τρ.1049 κοὔπω τοιοῦτον οὔτ᾽ ἄκοιτις ἡ Διὸς προύθηκεν, αὐτ.᾽Αντ.216, αὐτ. 1249· || κ. νεώτ. μέσ. προτείνω εἰς ἐμαυτὸν ὡς ἔργον ἢ σκοπόν, σκοπῶ, σκοπεύω, σχεδιάζω : Πλάτ.Φαῖδρ.259Ε ὅπερ προυθέμεθα σκέψασθαι, αὐτ.Πολ.352D, ᾽Αριστλ.ΗΝικ.1142b,19 |ἀμφ.|, ΚΔ Ρωμ.1,13 πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, Λουκ.Νεκυομ.19 οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅπως περὶ τούτου λέγειν προθέμενος· 9) μέσ. προβάλλω ἐκ μέρους, ἐπιδεικνύω : Σοφ.᾽Ηλ.1334 νῦν δ᾽ εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ, Θουκ.2,42 τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· 10) μέσ. ἐλεῶ, οἰκτίρω : Αἰσχ.Πρ. 241 θνητοὺς ἐν οἴκτῳ προθέμενος (κατοικτίρας, λυπηθείς)· 11) ἐπὶ χρημάτων, προκαταβάλλω : ᾽Επιγρ. τὸ διδόμενον ἆθλον ὑπὸ τοῦ δήμου αὐτὸς προέθηκεν ἐκ τοῦ ἰδίου· 12) ἐν συνεκφ μτ. τοῦ νεκρόν, ἐκθέτω νεκρὸν κεκοσμημενον πρὸς ταφήν : Ἡρ.5,8 τρεῖς μὲν ἡμέρας προτιθεῖσι τὸν νεκρόν· || κ. μέσ. : Εὐρ.῎Αλκ.662 θανόντα σε περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν, ᾽Αριστφ. Λυσ.611 μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προυθέμεσθά σε, Θουκ.2,34 τὰ μὲν ὀστᾶ προτίθενται τῶν ἀπογενομένων, Λυσ.12,18· 13) ἐκθέτω τι δημοσίᾳ, ἐνώπιον τοῦ δήμου, τοῦ λαοῦ· || κ. μέσ. : Ἡρ.3,148 ὅπως ποτήρια.. χρύσεα προθέοιτο· 14) ἐκθέτω ἐμπορεύματα πρὸς ἐπίδειξιν ἢ πρὸς πώλησιν:Λουκ Νιγρ.25 τὴν ἀρετὴν ὤνιον ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς προθεῖναι· 15) ᾽Επιγρ. κ. πάπ. ἐκθέτω, ἀναπτύσσω δημοσίαν ἀνακοίνωσιν : ᾽Επιγρ. προτίθημι τὸ λεύκωμα πρὸ τοῦ ναοῦ, Πάπ. ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς οἰκίας προτίθημι ἐν λευκώματι· 16) ᾽Επιγρ κ.πάπ. κοινοποιῶ δημοσίᾳ : ᾽Επιγρ. τοὺς προτιθέναι περὶ ὧν δεῖ βουλεύεσθαι (προέδρους)· κ. παθ. : Πάπ. τὰς πράξεις τῶν προτιθεμένων· 17) καλῶ πρὸς ἐκδίκασιν διὰ δημοσίας ἀνακοινώσεως : Πάπ. οἱ προτεθέντες ἐπ᾽ ἐμὲ καὶ μὴ ὑπακούσαντες ἴστωσαν ὅτι ..· || πάπ. εἰδοποιῶ διὰ πώλησιν ἢ ἄλλον σκοπόν· || πάπ. προκηρύττω ἀμοιβὴν διὰ τὴν σύλληψιν : τοῖς συλλημψαμένοις ὑμῖν γέρα προτιθέντα· 18) προκηρύττω τι, προτείνω εἰς συζήτησιν ἢ ψηφοφορίαν, ἐκθέτω γνώμην, ἰδέαν : Ἡρ.1,206 ἐς μέσον σφι προτίθεε τὸ πρῆγμα, αὐτ.8,59 πρὶν ἢ τὸν Εὐρυβιάδην προθεῖναι τὸν λόγον, Θουκ.1,139 ποιήσαντες ἐκκλησίαν οἱ ᾽Αθηναῖοι γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προυτίθεσαν, αὐτ.6,14 Ξεν ᾽Απομν.4,2,3 τῆς πόλεως λόγον περὶ τινος προτιθείσης, Αἰσχίν.2,65 λόγον δὲ μὴ προτιθέναι, Διον.῾Αλ.Ρωμ.6,15 πρ- βουλὴν εἴτε .. εἴτε ..· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.9,27 προέθηκε παλαιὰ καὶ καινὰ λέγειν, Σοφ.᾽Αντ.1249 προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν, Δημ.317 τὸ συμφέρον ἡ πόλις προυτίθει σκοπεῖν, ᾽Επιγρ. τὸν ἐπιμήνιον, ἣν μὴ προθῇ, ἑκατὸν στατῆρας ὀφείλειν· || μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.3,38 εἰ γάρ τις προθείη πᾶσι ἀνθρώποισι ἐκλέξασθαι, αὐτ.9,94· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : αὐτ.8,49 προθέντος Εὐρυβιάδεω γνώμην ἀποφαίνεσθαι τὸν βουλόμενον· || κ. μέσ. : Ἡρ.6,91 πένθος μέγα προεθήκαντο (ἔκαμαν μέγαν θρῆνον), Πλάτ.Θεαίτ.169C περαιτέρω ὧν σὺ προτίθεσαι, ᾽Επιγρ. ἣν τις προθῆται ψῆφον, ὥστε μὴ εἶναι τὸν νόμον τοῦτον· κ. παθ. : Ξεν.῾Ελλ.1,7,5 οὐ προυτέθη σφίσι λόγος, Δημ.361 ψῆφος περὶ ἡμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ προτεθεῖσα· 19) ὁρίζω συνέλευσιν, συνεδριάζω:Διον.῾Αλ.Ρωμ.6,15 προτίθημι βουλήν, Λουκ. Νεκυομ.19 προύθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν· || κ. μέσ. : Σοφ.᾽Αντ.161 σύγκλητον τήνδε γερόντων προύθετο λέσχην· 20) προβάλλω, οἷον τὸν ἕνα πόδα πρὸ τοῦ ἄλλου : Εὐρ.῾Εκ.67 βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων προτιθεῖσα· 21) προβάλλω, προτείνω ὡς πρόφασιν : Σοφ.Αἶ.1051 οὔκουν ἂν εἴποις ἥντιν᾽ αἰτίαν προθείς· || κ. μέσ. : Πολύβ. 2,19,1 δωροφοροῦντες καὶ προτιθέμενοι τὴν συγγένειαν· 22) θέτω πρότερον ἢ πρῶταν, προτάσσω : Πλάτ.Νόμ.723C ὅτι πάσης ἀρχόμενον νομοθεσίας χρὴ προτιθέναι παντὸς τοῦ λόγου τὸ πεφυκὸς προοίμιον ἑκάστοις, ᾽Αριστλ.Ρητ. 1394a,15 προτιθέντι ἀνάγκη .. λέγειν (ἀντίθ. ἐπιλέγοντι)· || κ. μέσ. προτάσσω, θέτω εἰς τὴν πρώτην γραμμήν : Πολύβ.1,33,9 προθέμενοι τοὺς γροσφομάχους πολλὰς ἐπ᾽ ἀλλήλαις κατόπιν ἵστασαν σημαίας· || κ. μέσ. λαμβάνω ὡς δεδομένον : Πολύβ.3,118,11 τότ᾽ ἤδη προθέμενοι φιλῶς τὸν ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ῾Ρωμαίων πολιτείας ποιησόμεθα λόγον, αὐτ.4,25,6 προθέμενοι δὲ τὰς προειρημένας αἰτίας· κ. παθ. : Πλάτ.Σοφ.257Β τὸ μὴ καὶ τὸ οὐ προτιθέμενα τῶν ἐπιόντων ὀνομάτων· || κ. μτφ. : Θουκ.2,42 τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι· 23) θέτω ἐμπρός, ἔμπροσθεν . Εὐρ.ΙΑ 1550 ὀμμάτων πέπλον προθέσθαι· 24) προτιμῶ : Ἡρ.3,53 πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθεῖσι, Εὐρ Μήδ.963, αὐτ.῾Ιππ.382 οἳ δ᾽ ἡδονὴν προθέντες ἀντὶ τοῦ καλοῦ ἄλλην τινά· || κ. μέσ. : Σοφ.ΟΚ 419 πάρος τοὐμοῦ πόθου προύθεντο τὴν τυραννίδα· πρβλ. Κόντ. ἐν ᾽Αθηνᾷ 4,130· 25) ρηματ.π. πρόθεσις.

προτίκτω κ. μσν., ἀόρ. β᾽ προέτεκον, μτχ. παρακ, προτετοκώς, τίκτω, γεννῶ τι πρότερον : ῾Ιππ.᾽Επιδ.17 προέτεκον οὐ γόνιμα· κ. παθ. : Κατ ᾽Αστρλ.Κ 2,167, ᾽Αχμ.᾽Ονειροκρ.192,21· || ἐν μτχ. παρακ. ἡ προτετοκυῖα ἡ ἔχουσα γεννήσει: Σωρ.1,4.

προτίκτωρ-ορος μτγν. μσν. κ. προτήκτωρ σωματοφύλαξ τοῦ αὐτοκράτορος : ᾽Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,46 πριμοσκουτάριοι, ὑπερασπισταί, οἳ νῦν λεγόμενοι προτίκτορες, Προκ.3,24,24.

προτίλλω γλωσσ. τίλλω πρότερον, μαδῶ τι πρότερον ἢ ἐκ τῶν ἔμπροσθεν.

προτιμάρης (ὁ) δημ. ὁ πλέον τῶν ἄλλων προτιμώμενος, ὁ πρότιμος : Συμβόλ.Νενήτων 1797 ἂν θέλουν οἱ κληρονόμοι της νὰ κάμουν αὐτὰ τὰ ἔξοδα, νὰ εἶναι προτιμάρηδες.

προτιμάσσω δωρ. τ. ἀντὶ προσμάσσω βλ.λ.

προτιμή (ἡ) δημ. ἡ προτιμία, ἡ προτιμησις : Συμβόλ.Νενήτων 1772 ἐν πρώταις μὲν τῆς δίνουν διὰ προτιμὴν τὸ χωράφιν τοῦ κάμπου.

προτίμησις-εως (ἡ) (προτιμῶ) κ. νεώτ, δημ. -η, δωρ. προτίμασις, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προτιμᾶν, τὸ τιμᾶν ἢ ἐκτιμᾶν τινα περισσότερον ἄλλου : Θουκ.3,82 πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει· κ. κτ. πληθ. : Πολυδ.3,40· 2) ὁ προσδιορισμός, ἡ ἀπόδοσις ὑψηλῆς ἀξίας εἴς τι : Πλωτῖν.6, 7,20 τῶν αὐτῶν ἡ προτίμησις καὶ ἡ αἵρεσις· 2) ρητ. τὸ κατὰ προτίμησιν λεγόμενον ἢ τὸ κατὰ προτίμησιν σχῆμα ρητορικον σχῆμα, καθ᾽ ὃ τὰ μέρη λόγου τινὸς κατατάσσονται βαθμηδόν, προτασσομένου ἑκάστοτε τοῦ σπουδαιοτέρου : ῾Ερμογ.᾽Ιδ.1,11.

προτιμητικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν προτίμησιν, πρόκρισιν ἢ πρωτεῖον, ἀνώτερον βαθμόν : Σχόλ.᾽Αριστφ.Λυσ.58.

προτῑμία (ἡ) μτγν. ἡ προτίμησις ἐν τῇ ἀπονομῇ τιμητικῆς ἐκδηλώσεως, ἐξαιρετική τιμή : Μάξ.Τύρ. 2,5, Ἐπιγρ. **εἰς τὸ θεῖον . προτιμία.**

προτίμιον (τὸ) μτγν. ὁ ἀρραβών : Λουκ.Ρητ.Διδ. 17 (δ.γρ. προνόμιον).

πρότῑμος-ον (τιμή) ὁ ὑπέρ τινα τιμώμενος, ὁ ἄξιος πλείονος τιμῆς : Ξενοφ.2,17 **οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τόπερ ἔστι πρότιμον ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει·** κ. συγκρ. : Πλάτ.Ἐρυξ.393D **προτιμότερον τῶν χρημάτων** (δ.γρ.), Ἰώσ.ΑΙ 6,10,2 **προτιμότερον δῶρον,** Λουκ. Θε.Δ 5,3 **οὐκέτι μέμφῃ μοι προτιμότερον τοῦ νέκταρος οἰομένῳ τὸ φίλημα εἶναι,** Αἰλ.ΖΙ 8,4 (δ.γρ.)· **2)** ἐπὶ λίθων, ὁ πολύτιμος : Πλάτ.Νόμ. 947D **πρότιμοι λίθοι** (δ.γρ.).

προτιμότερος-α-ο(ν) νεώτ., δημ. θηλ. **-η,** ὁ μᾶλλον προτιμώμενος, ὁ μᾶλλον ἄξιος ἀποδοχῆς· || τὸ οὐδ. **προτιμότερον** ὡς ἐπίρρ. ἀποδεκτότερον : **προτιμότερον νὰ ἐργασθῶ ὀλίγον.**

προτιμῡθέομαι δωρ. κ. ἐπ. τ. ἀντὶ προσμυθοῦμαι βλ.λ.

προτιμῶ-άω κ.μσν.κ.νεώτ., δημ. κ. **προτιμάω,** Ἰων. **-έω** (Ἡράκλειτ.55), μέλλ. **προτιμήσω** κ. μέσ. προτιμήσομαι, ἀόρ. **προετίμησα** κ. μέσ. **προετιμησάμην** κ. παθ. **προετιμήθην,** παρακ. **προτετίμηκα** κ. παθ. **προτετίμημαι,** τιμῶ τινα πλειότερον ἑτέρου, ἀποδίδω εἴς τι πλειοτέραν ἢ εἰς ἄλλο σημασίαν, προκρίνω: Ἀντιφ.2,2,5 **οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρδους προτιμῶντες,** Πλάτ.Νόμ. 913B **πρὸ ἀρετῆς ὁπόταν τις προτιμᾷ κάλλος,** αὐτ.Λύσ.219D· **2)** μτ. αἰτ. ἐκτιμῶ πλειότερον, νομίζω πλείονος ἄξιαν : Αἰσχ.Εὐμ.739 **οὕτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μόρον ἄνδρα κτανούσης δωμάτων ἐπίσκοπον,** Θουκ.8,64 **ὕπουλον εὐνομίαν οὐ προτιμήσαντες** (δ.γρ.), Ἀριστλ.ΗΝικ.1096a,16 **προτιμῶ τὴν ἀλήθειαν,** Ἐπιγρ. **πρ· τὸν ἄνδρα ἀξίως τῆς ἡμετέρας κρίσεως·** || κ. παθ. ἐκτιμῶμαι πλειότερον, θεωροῦμαι ἀνώτερος : Θουκ.6,9 **οὔτε ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ διὰ τὸ προτιμᾶσθαι εἶπον παρὰ γνώμην,** Ξεν.Ἀν.1,6,5 **προτιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων,** Ἰσοκρ.10,60 **μᾶλλον προτετίμηται τὸ κάλλος παρ' ἐκείνοις ἢ παρ' ἡμῖν·** || κ. μέσ. μέλλ. μτ. παθ. σημ. : αὐτ.1,4,14 **τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε·** || ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ ἀποθανεῖν, ἐκλέγομαι ὡς θῦμα, ὡς μέλλων νὰ ὑποβληθῶ εἰς θάνατον : Θουκ.1,133 **προτιμηθείη δὲ ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν·** || ἐν φρ. **προτιμῶμαι ἐς τὰ κοινὰ** προκρίνομαι δημοσίᾳ, εἰς τὰς δημοσίας τιμάς : Θουκ. 2,37 **οὐκ ἀπὸ μέρους τὰ πλέον ἐς τὰ κοινὰ ἢ ἀπ' ἀρετῆς προτιμᾶται·** || κ. μέσ. : Ξεν.Ἀπομν.2,5,3 **τὸν δ' οὐδ' ἂν ἡμιμναίου προτιμησαίμην·** **3)** μτ. ἀπαρφ. ἑπομένου τοῦ **ἤ,** μᾶλλον ἐπιθυμῶ : Ἡρ.2, 37 **προτιμέοντες καθαροὶ εἶναι ἢ εὐπρεπέστεροι·** || μτ. μ. ἀπαρφ. μεγάλως ἐπιθυμῶ νὰ . . : αὐτ.3,21 **προτιμῶν πολλοῦ ἐμοὶ ξεῖνος γενέσθαι,** Σοφ.Τρ. 722 **ζῆν . . κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετὸν ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι,** Εὐρ.Μήδ.343· || μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.1,86 **τὸν ἂν ἐγὼ πᾶσι τυράννοισι προετίμησα μεγάλων χρημάτων ἐς λόγους ἐλθεῖν·** **4)** μ. μτ. γενικ. φροντίζω, λογίζομαι, σκέπτομαι περί τινος : Αἰσχ.Ἀγ.1672 **μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων,** Εὐρ.Ἀλκ.762 **τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν οὐδὲν προτιμῶν,** Ἀριστφ.Πλ. 883 **οὐδὲν προτιμῶ σου·** κ. μτ. μτχ. : Ἀριστφ. Βάτρ.638 **χὠπότερον ἂν νῷν ἴδῃς . . προτιμήσαντά τι τυπτόμενον** (σχόλ. «φροντίσαντα, αἴσθησιν λαβόντα»· || κ. μτ. τοῦ ὅπως : Ἀριστφ.Ἀχ. 27 **εἰρήνη δ' ὅπως ἔσται προτιμῶσ' οὐδέν·** **5)** ρηματ. π. προτίμησις, προτιμητέον.

προτῑμωρῶ-έω (τιμωρός) βοηθῶ τινι πρότερον: Θουκ.1,74 **μὴ ὀργισθῆναι ὅτι ἡμῖν οὐ προυτιμωρήσατε·** **2)** μέσ. ἐκδικοῦμαί τινα πρότερος τιμωρῶ : Θουκ.6,57 **ἐβούλοντο πρότερον, εἰ δύναιντο, προτιμωρήσασθαι.**

προτῑνάσσω μτγν. τινάσσω πρότερον· κ. παθ.: Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.Β,1,1.

προτινός-ή-ό δημ. ὁ προγενέστερος, ὁ παλαιότερος, ὁ πρωτυτερινός· || τὸ οὐδ. τὰ **προτινά** ὡς οὐσ. τὰ γινόμενα πρότερον, τὰ περασμένα, τὰ παλιά : **νὰ θυμηθοῦμε τὰ προτινά μας.**

προτίοπτος-ον μτγν. ἐπ. ἀντὶ πρόσοπτος βλ.λ. : Μαν.2,31 **κύκλοι . . προτίοπτοι ἰδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρητοί** (κῶδ. προδίοπτοι).

προτιόσσομαι ἐπ. ἀποθ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. κ. οὐδέποτε ἐν τῷ τ. προσόσσομαι, προσβλέπω τινά, τὸν βλέπω, τὸν κοιτάζω : Σουΐδ. «προτιόσσομαι, προσβλέπω, ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά» : Ὀδ.Η 31 **μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο·** **2)** ἐπὶ τοῦ νοῦ, προσβλέπω, προαισθάνομαί τι, προσδοκῶ, περιμένω· Ἡσ. «προτιόσσεται· προορᾶται, προσδέχεται, προσαγορεύει» : Ἰλ.Χ 356 **ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι** (τὸ προέβλεπον, διότι σὲ γνωρίζω καλῶς, κτ. ἄ. δ. ἑρμ. καλῶς γνωρίζων σε προσβλέπω, σὲ ἀναγνωρίζω καλῶς, ὅτι εἶσαι ὁ ἴδιος πάντοτε), Ὀδ.Ε 389 **πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον** (προσεδόκα τὸν ὄλεθρον), αὐτ.Ξ 219, Ἀπολλ.Ρ 4,1372.

προτῑταίνω μτγν. προτείνω, ἐκτείνω τι : Παῦλ. Σιλ.Ἔκφρ.Ἁγ.Σοφ.225 **χεῖρα τεὴν προτίταινε.**

προτιτλῶ-όω μσν. τιτλῶ, βάλλω τίτλον εἰς βιβλίον : Εὐστ.888,17.

προτιτρώσκω μτγν. τιτρώσκω τινὰ πρότερον, τραυματίζω, πληγώνω· κ. παθ. : Γαλ.18(1),86 **προτιτρώσκεσθαι τὰς μήνιγγας.**

προτῑτύσκω Ἐπιγρ. Περγάμ. προπαρασκευάζω, προετοιμάζω τι : **ταύρου μηρία ῥέζοντες προτιτύσκετε δαῖτα.**

προτίω, μέλλ. **προτίσω,** τιμῶ περισσότερον, προτιμῶ, προκρίνω : Αἰσχ.Ἀγ.789 **πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι προτίουσι δίκην παραβάντες,** αὐτ.Εὐμ.546· || ἐν φρ. **προτίω τινὰ τάφου** θεωρῶ τινα μᾶλλον ἄξιον ταφῆς ἢ ἕτερον, ἀντίθ. ἀτιμάζω : Σοφ.Ἀντ.22.

πρότμησις-εως (ἡ) (προτέμνω) ἐπ. ἡ ἄνωθεν τῶν μηρῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος τμῆσις ἢ ἐντομή, μέση δι' ἧς διαχωρίζεται τὸ ἄνω μέρος τοῦ σώματος, ἡ ὀσφύς : Ἰλ.Λ 424 **δουρὶ κατὰ πρότμησιν ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,** Κόϊντ.6,374 **μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρί, βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν·** **2)** Σουΐδ. πρότμησιν, ὀμφαλόν, τὸ παρ' ἡμῖν ἦτρον, διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι» πρβλ. ΕΜ 691,18 «ἔνιοι δὲ κακῶς πρότμησιν τὴν ὀσφὺν ἀποδεδώκασιν»· || Ἡσ. «πρότμησις· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνα τόπος».

προτμητός-ή-όν (προτέμνω) ὁ μέλλων, ὁ δυνάμενος ἢ πρέπων τμηθῆναι· || τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ.: Ἡσ. «προτμητόν· τὸν ὀμφαλόν».

προτόλημα-ατος (τὸ) πάπ. πιθ. **τὸ πρωτόληνον.**

προτολμῶμαι-άομαι πάπ., παθ. ἀόρ. **προετολμήθην** κ. **προυτολμήθην,** παθ. παρακ. **προτετόλμημαι,** τολμῶμαι πρότερον, πρῶτον : Θουκ.3,84 **ἐν Κερκύρᾳ τὰ πολλὰ προυτολμήθη,** Δίων Κ 47,4 **τὰ προτολμηθέντα,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,7,10 **δέον ἐπεξελθεῖν καὶ τιμωρήσασθαι Γερμανοὺς ἐπὶ τοῖς προτετολμημένοις.**

προτομᾱφόρος (ὁ) πάπ., γλωσσ. **προτομοφόρος** ὁ φέρων, κρατῶν προτομήν, εἰκόνα.

προτομή (ἡ) (προτέμνω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ πρόσθιον ἢ ἀνώτατον μέρος πράγματός τινος, ἰδίᾳ τὸ πρόσωπον ἢ ἡ κεφαλὴ ζῴου· Πολυδ.1,180 «πρόσωπον, ὃ μόνον ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτω καλοῦμεν· ἐπὶ γὰρ τῶν ζῴων προτομήν» πρβλ. κα-

τωτ. Σουΐδ. : Ἀντιφάν.132,4 **γλαύκου προτομή,** Διόδ.Σ 1,18 **λύκου προτομή,** αὐτ.1,62, αὐτ.1,96 **προτομὴ Κερβέρος** Κορνοῦτ.Φύσ.Θέ.20 **προτομὴ Γοργόνος,** Ὀρειβ.49,4,28 **προτομὴ χηνισκων,** Ἐπιγρ. **προτομὴ λέοντος** ‖ ἐπὶ ὁμαιώματος δελφῖνος ὡς ἀκροστολίου : Ἀνύτ.ΑΠ 1,215 **τάμφ τερπόμενος προτομᾷ** ‖ **προτομὴ Ἵππου** ὄνομα ἀστερισμοῦ τινος : Γέμιν.3,8· **2)** κύπελλον ἔχον σχῆμα ρύγχους ζῴου : Φιλόξ.5 **πίνετο νεκτάρεον πῶμ' ἐν χρυσέαις προτομαῖς γνομπτῶν κεράτων· 3)** κ. νεώτ. γλυπτικὴ ἀναπαράστασις τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, τοῦ μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, ὁ μποῦστος· Ἡσ. «προτομή· εἰκὼν βασιλική, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος», Σουΐδ. «προτομαί, βασιλικαὶ εἰκόνες» : Πλούτ.Ἠθ. 1161E **κάπρον χρύσεον εἰς ἀνθρώπου προτομὴν ἠσκημένον,** Ἀντίφιλ.ΑΠλ.147, Ἐπιγρ.· ‖ κ. **αἱ προτομαὶ τοῦ Καίσαρος** αἱ ἐπὶ τῶν ρωμαϊκῶν σημαιῶν : Ἰώσ.ΑΙ 18,3,1· **4)** ἡ πρῷρα πλοίου, τὸ πρόσθεν μέρος αὐτοῦ· Σουΐδ. «τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ περιέλαβε διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες»· **5)** ἐπὶ πολεμικῆς μηχανῆς, τὸ πρόσθεν μέρος· Σουΐδ.· **6)** νεώτ. στρατ. τμῆμα τοῦ σωλῆνος τῶν πυροβόλων, τὸ ἔμπροσθεν τῶν κρατυαμάτων μέχρι τοῦ στομίου αὐτοῦ.

προτομίζεσθαι Φώτ. «προάρχεσθαι».

προτονίζω μτγν. προτόνοις τανύω, ἀνοίγω τὰ ἱστία : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 10,2 **λαίφεα . . προτονίζετε.**

προτόνιον (τὸ) μτγν. Πολυδ.10,191 «ἱματίδιον, ὃ ἡ ἱέρεια ἀμφιέννυται, ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι»· **2)** Ἡσ. «ὕφασμα».

προτονίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ναυτ. χαμηλὸν προϊστιον αἰρόμενον εἰς τὸν πρότονον τοῦ ἱστοῦ, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἀκατίου, σταντζιέρα.

προτονίσκος (ὁ) νεώτ. ναυτ. μικρὸς ἀφαιρετὸς πρότονος τῆς στήλης τοῦ ἱστοῦ λέμβου, ἀπολήγων εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δορατίου.

πρότονος (ὁ) (προτείνω) κ. νεώτ. ναυτ. συνήθ. κτ. πληθ. κ. ἑτερογ. π. **τὰ πρότονα** (Ε Γουδ.483,13) δύο σχοινία ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ ἱστοῦ πρὸς τὴν πρῷραν, στάντζαι, ἀντίθ. ἐπίτονοι· Ἡσ. «πρότονοι· οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἱστοῦ σχοῖνοι, ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρῷραν καὶ πρύμναν ἔμπροσθε», Σουΐδ. «πρότονος· προτεταμένος κάλως» : Ἰλ.Α 434 **ἱστὸν προτόνοισιν ὑφέντες,** Ὀδ.Β 425 **κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν** (τὸν ἱστόν), αὐτ.Μ 409 **ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα ἀμφοτέρους, ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν** (ὅτε ταῦτα ἐκόπτοντο, ὁ ἱστὸς κατέπιπτεν)· κ. σπαν καθ' ἐν. : Αἰσχ. Ἀγ.897 **σωτῆρα ναὸς πρότονον,** Λουκ.Πλ.5 **οἴῳ καὶ πρατάνῳ κέχρηται καὶ συνέχεται· 2)** μτφ. οἴκημα νεὼς κατὰ τὴν πρῷραν : Μελέαγρ.ΑΠ 5,203 **πολίος πρότονος ἐκλέλυται· 3)** κτ. πληθ. τὰ σχοινία, δι' ὧν τὰ ἱστία ἀνειλκύαντο : Εὐρ.Ἑκ.114 **τὰς ποντοπόρους δ' ἔσχε σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας,** αὐτ.ΙΤ 1134 **ἀέρι δ' ἱστία πρότονοι κατὰ πρῷραν . . ἐκπετάσουσι,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.779 **κατὰ προτόνων ἱστίον ἐκπετάσας.**

προτοῦ (ἐκ τοῦ πρό, τοῦ) κ. μσν , νεώτ. κ. δημ. σύνδ. χρον. κ. κεχωρ. πρὸ τοῦ, πρὸ τούτου, πρὶν ἤ, προηγουμένως, πρότερον : Θουκ.1,32 **ξύμμαχοί τε γὰρ οὐδενός πω ἐν τῷ πρὸ τοῦ ἑκούσιοι γενόμενοι** (χρόνου), Μόσχ.1 2989D **προτοῦ ἐγκλεισθῶ** (πρὶν ἐγκλεισθῶ εἰς μοναστήριον)· ‖ δημ. κ. ὡς ἐπίρρ. πρότερον, πρωτύτερα, ἄ. πριχοῦ : **μερικὲς μέρες προτοῦ.**

πρότραγος (ὁ) μσν. ὁ ἐμπρόσθιος, ὁ πρῶτος, ὁ προπορευόμενος τράγος : Τζέτζ.Χιλ.9,534 **πρότραγος τῶν τράγων** (ἐσφ. γρ.).

προτράγουδο (τὸ) δημ. πρόασμα, προῳδή.

προτρᾰγῳδῶ-έω μτγν. σχόλ. ἐπιδίδομαι εἰς τραγικὴν ἀπαγγελίαν προηγουμένως : Γρηγ.Νύσσ. 2,378A **τὰ βαρέα καθ' ἡμῶν ἐκεῖνα προετραγῴδησεν,** Σχόλ.Εὐρ.Ἱππ.601 **προτραγῳδήσας ἱκανῶς·** κ. παθ. : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,21.

προτραπεζίτης (ὁ) νεώτ. ἕκαστος τῶν τραπεζιτῶν ὀδόντων τῶν ἐμφανιζομένων κατὰ τὴν πρώτην ὀδοντοφυΐαν.

πρότραπος (ὁ) λεξ. ὁ πρότραπος βλ.λ. : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. **ἐν τράπεον πρότραπος οἶνος.**

προτρᾰχύνω μτγν. καθιστῶ τι τραχὺ προηγουμένως : Γαλ.17(1),901· κ. παθ. : Σωρ.1,36.

προτρέπτης (ὁ) (προτρέπω) μτγν. ὁ προτρέπων ἢ ὁ ἐπιτιμῶν, νουθετῶν τινα : Ὀλυμπ.Ἀλκ.31C.

προτρεπτικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ χάριν προτροπῆς γενόμενος, ὁ προτρέπων εἴς τι: Ἰσοκρ. 1,3 **ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους συγγράφουσι,** Φιλόδ.Ποιημ.5,ἀπ.1· κ. συγκρ. : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,23,36 **οὐδὲν προτρεπτικώτερον·** κ. ὑπερθ. : Αἰσχίν. 3,154 **κήρυγμα προτρεπτικώτατον πρὸς ἀρετήν·** ‖ ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ σοφία, ἡ ρητορικὴ τέχνη, ἡ δεξιότης : Πλάτ.Εὐθ.278C **ἐφάτην γὰρ ἐπιδείξασθαι τὴν προτρεπτικὴν σοφίαν·** ‖ τίτλος ἔργων τῶν Ἀριστοτέλους, Ἐπικούρου, Κλεάνθους κτλ.· **2)** γεν. ὁ παρακινῶν, ὁ διερεθίζων, ὁ διεγερτικός : Ἱππ.Διαίτ.59 **ἐς οὔρησιν προτρεπτικόν,** Γεωπ.12,13,2 **ἔδεσμα γάλακτος προτρεπτικόν.**

προτρεπτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον προτρεπτικόν, πειστικῶς, ἐνθαρρυντικῶς: Λουκ. Ἐνύπν.3 **οὐ προτρεπτικῶς κατήρξατό μου.**

Π

προτρέπω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. προτρέψω, ἀόρ προέτρεψα, τρέπω, ὠθῶ τι πρὸς τὰ πρόσω, ἐν χρ. π. Ὁμ. ἀμτβ. ἐν τῷ μέσ. ἢ παθ. προτρέπομαι, τρέπαμαι, στρέφομαι, γυρίζω πρός τι καὶ φεύγω : Ἰλ.Ε 700 προτρέποντο . . ἐπὶ νηῶν (σχόλ. «ἔφευγον προτροπάδην»)· κ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Ὀδ. Λ18 ὅτ᾽ ἂν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ᾽ οὐρανόθεν προτράπηται (Εὐστ. «ἀποκλίνῃ, ὁδεύσῃ»)· πρβλ. προτροπάδην· ‖ μτφ. ἐν φρ. ἄχεϊ προτρέπεσθαι τρέπεσθαι, παραδίδεσθαι εἰς θλῖψιν, λύπην : Ἰλ.Ζ 336 ἔθελον δ᾽ ἄχεϊ προτραπέσθαι· **2)** τὸ ἐνεργ. κ. μσν. κ. νεώτ. τρέπω, ὠθῶ τινα πρός τι, διεγείρω, παρακινῶ, παρορμῶ, παροτρύνω, ἐνθαρρύνω τινὰ εἴς τι : Σοφ.Ἠλ.1193 τίς . . σ᾽ ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν (τίς σὲ φέρει εἰς ταύτην τὴν ἀνάγκην), Ἰσοκρ.5,123 ἣν τοὺς Ἕλληνας προτρέψῃς, Ἀριστλ.ΗΝικ.1113b,26 (ἀντίθ. κωλύω), αὐτ.Ρητ. 1358b,15 συμβουλεύει ἢ προτρέπων ἢ ἀποτρέπων· κ. μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Ἡρ.9,90 προέτρεπε αὐτοὺς ῥύσασθαι . . Ἕλληνας, Σοφ.Ἀντ 270, Πλάτ.Συμπ.181Α ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν, Δημ. 18, Αἰσχίν.2,3, Πάπ. ἐὰν μὴ προτρέψῃς αὐτὸν ἐλθεῖν· ὁμ. κ. μτ. τοῦ ὥστε : Θουκ.8,63 προύτρεψαν τοὺς δυνατοὺς ὥστε πειρᾶσθαι (δ.γρ. προυτρέψαντο)· κ. ἐμπροθ. (εἰς, ἐπί, πρός τι) : Πλάτ. Εὐθ.275Α κάλλιστ᾽ ἂν προτρέψαιτε εἰς φιλοσοφίαν, αὐτ.307Α προτρέπω . . ἐπὶ φιλοσοφίαν, αὐτ. Νόμ.699Ε ἐπὶ . . ἐλευθερίαν προτρέπουσι τὰ πλήθη, αὐτ.Φαίδ.89Α προύτρεψε πρὸς τὸ παρέπεσθαι, Ἰσοκρ.2,8, αὐτ.7,46, Λυκοῦργ.10,-προέτρεψαν τοὺς στρατιώτας εἰς στάσιν· κ. παθ. : Ξεν. Ἀπομν.1,1,4 ὑπὸ . . τῶν ὀρνίθων . . ἀποτρέπεσθαί τε καὶ προτρέπεσθαι, Λουκ.Ἰκαρ.29 ὑπὸ τῆς Σελήνης . . προτραπείς· κ. μτ. ἀπαρφ. : Φιλόδ. Μουσ.87Κ ὑπ᾽ ἐκείνων προτραπήσεσθαι ὅ,τι ἂν κελεύωνται ποιεῖν, Ἀχιλλ.Ἀρ.Φαιν.77 προετράπη γράφαι· ‖ τὸ μέσ. προτρέπομαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.1,31 ὡς . . προετρέψατο ὁ Σόλων τὸν Κροῖσον εἴπας . , ἐπειρώτα (ὁ Σόλων διήγειρε τὴν περιέργειαν τοῦ Κροίσου), Σοφ.ΟΤ 1446 καὶ σοί γ᾽ ἐπισκήπτω τε καὶ προστρέψομαι (θὰ σὲ παρακινήσω), ΚΔ Πράξ.18.27 βουλομένου . . διελθεῖν εἰς τὴν Ἀχαΐαν προτρεψάμενοι οἱ ἀδελφοὶ ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν· κ. μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Πρ.990 οὐκ ἔστιν.. μηχάνημ᾽ ὅτῳ προτρέψεταί με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε, Σοφ.ΟΤ358, Μηναι.12,5 Ὀρθρ.Ὠδ.9, Θεοτ. ὁ θεόφρων πάντας ἡμᾶς ἑορτάσαι προτρέπεται· κ. ἐμπροθ. (πρός, εἰς, ἐπί τι) : Πλάτ.Νόμ.711Β πρὸς ἀρετῆς ἐπιτηδεύματα προτρέπεσθαι τοὺς πολίτας, αὐτ Πρωτ.348C, Ξεν.ΚΠ 2,2,14 νόμοι . . πολίτας εἰς δικαιοσύνην προτρέπονται, αὐτ.Ἀπομν. 1,4,1 προτρέψασθαι . . ἀνθρώπους ἐπ᾽ ἀρετήν, αὐτ.4,5,1· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. παραγγέλλω, διορίζω, ἐπιτάσσω : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.9, Γαλ.15,122, αὐτ.19,133· **3)** πραάγω, αὐξάνω τὴν παραγωγήν, συντελῶ εἰς τὴν αὔξησιν τῆς ἐκκρίσεως πράγματός τινος : Γαλ. 11,32 προτρέπειν οὖρα, αὐτ. προτρέπειν χυμόν, αὐτ.771 προτρέπειν γάλα, αὐτ. προτρέπειν σπέρμα· κ. παθ. : Ἱππ.Διαίτ.51 ἣν προτρέπηται ὁποῖα δεῖ· **4)** τὸ μέσ. προτρέπομαι προτρέχω, ὑπερφέρω, ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ : Πλούτ.Ἠθ.624C προτρέπεσθαι πάντας ἐν τῷ πίνειν· **5)** ἀνευρίσκω, ἀνακαλύπτω, ἐφευρίσκω : Εὐρ.Ἱππ.715 ἓν δὲ προτρέπουσ᾽ ἐγὼ ηὕρηκα . . συμφορᾶς ἄκος (σχόλ. «ἀντὶ τοῦ ζητοῦσα καὶ ἐξερευνῶσα, μετατρέπουσα φησί, καὶ πολλὰ δοκιμάζουσα καὶ εἰς πολλὰ μεταφέρουσά μου τὴν γνώμην ἓν μόνον ἴαμα τῆς συμφορᾶς εὗρον»)· **6)** ῥηματ.π. προτρεπτικός, προτροπή, προτροπάδην, πρότροπος.

προτρέφω μτγν. τρέφω τινὰ ἢ τι, προηγουμένως, πρότερον : Ἀλέξ.Τραλλ.9,3.

προτρέχω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. προδραμοῦμαι, ἀόρ β᾽ προὔδραμον (Ἀντιφ.3,2,8), νεώτ. προέτρεξα τρέχω ἔμπροσθεν, εἰς τὰ ἐμπρός : Ξεν. Ἀν.1,5,2 οἱ ὄνοι προδραμόντες ἕστασαν, αὐτ.4, 7,10 προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου δύο βήματα, Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ἀέτ.9,37 τῷ στομάχῳ προτρέχουσαι (ἕλμινθες)· **2)** τρέχω πρὸ ἄλλου τινός, ὑπερβαίνω τινὰ τρέχων, ξεπερνῶ στὸ τρέξιμο : Ξεν.Ἀν.5,2,4 οἱ δὲ πελτασταὶ προσδραμόντες στάδια πέντε . . τῶν ὁπλιτῶν, Ἰσοκρ.1,41 πολλοῖς ἡ γλῶττα προτρέχει τῆς διανοίας, Θεόφρ.ΦΙ 8,7,7 καὶ ἡ κόπρος δὲ μεγάλα βοηθεῖ τῷ διαθερμαίνειν καὶ συμπίπτειν· προτρέχει γὰρ τὰ κοπριζόμενα τῶν ἀκόπρων (ὡριμάζουσι ταχύτερον)· **3)** ἐν φρ. ἡ προτρέχουσα εἰκασία ἡ προβλέπουσα : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.5.

προτριακάς-άδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ πρὸ τῆς τριακοντάδος ἡμέρα, ἡ εἰκοστὴ ἐνάτη τοῦ μηνός.

προτριβεῖς Ἡσ. «δριμεῖς καὶ ὀξεῖς».

προτρίβω κ. σχόλ. τρίβω τι πρότερον, λειοτριβῶ : Ἱππ.Γυν.2,133, Διοσκ.1,98· **2)** τρίβω τὸ πρῶτον, μάσσω : Σχόλ.Ἄρατ.1035 (κῶδ. προστρίβω).

πρότριτα (τρίτος) ἐπίρρ. πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἢ ἐπὶ τρεῖς κατὰ συνέχειαν ἡμέρας, τρεῖς μέρες πρωτύτερα· Σουΐδ. «πρότριτα· τῇ τρίτῃ ἐπάνω ἡμέρᾳ. Θουκυδίδης ἐν β᾽ (34) τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς» : Θουκ.2,34 τὰ μὲν ὀστᾶ προτίθενται τῶν ἀπογενομένων πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες, Ἀριστείδ.Λόγ.51(27),34 προγράψας πρότριτα εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην· **2)** Ἡσ. «πρότριτα· πρὸ πολλοῦ».

πρότροπα Ἡσ. «θυσίας εἶδος».

προτροπάδην (προτρέπω) κ. νεώτ., δωρ. -δαν ἐπὶ ἀνθρώπου ἢ ζῴου φεύγοντος τροπῆς δίκην, ἐστραμμένος πρὸς τὰ ἐμπρός, χωρὶς νὰ βλέπῃ πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀμεταστρεπτί, ὅθ. δρομαίως, τάχιστα, στὰ τέσσερα· Ἡσ. «προτροπάδην· εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι, ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ» : Ἰλ.Π 304 προτροπάδην φοβέοντο (Σχόλ. «ἠπειγμένως καὶ ὁλοσχερῶς ἐκστρέψαντες τὰ νῶτα», Πίνδ.Π 4,94 ἀνὰ δ᾽ ἡμιόνοις ξεστᾷ τ᾽ ἀπήνᾳ προτροπάδαν Πελίας ἵκετο σπεύδων, Πλάτ.Συμπ. 221Β τοὺς προτροπάδην φεύγοντας, Πολύβ.12,4,4 προτροπάδην ἅμα φέρεται καὶ συντρέχει πρὸς τὴν σάλπιγγα, Φίλ.2,432 φήμαις ψευδέσι προτροπάδην πεσοῦνται, Πλούτ.Ἀγησ.18 ὤσασθαι προτροπάδην τοὺς Θηβαίους (εἰς φυγὴν τρέψασθαι), Ἀρρ.Ἀν.3,28,3.

προτροπή (ἡ) (προτρέπω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ παρόρμησις, ἡ διέγερσις, ἡ ἐνθάρρυνσις, ἡ παρακίνησις, ἀντίθ. ἀποτροπή : Τίμ.Λοκρ.104Α, Δημόκρ.181, αὐτ.Κλειτ.408D **ἡ Σωκράτους προτροπὴ ἡμῶν ἐπ' ἀρετήν**, 'Αριστλ.Ρητ.1358b,8 **συμβουλῆς δὲ τὸ μὲν προτροπὴ τὸ δὲ ἀποτροπή**, Πλούτ.'Ηθ. 1128Β ἡ εἰς ἀδοξίαν **προτροπή**, 'Ονήσανδρ.1,13 **εἰς προτροπὴν ἀρετῆς**, Πάπ. **κατὰ προτροπὴν τοῦ δεῖνα**, Μηναῖ 12,6 Συνξ. **προτροπῇ τοίνυν τοῦ πρὸς πατρὸς αὐτοῦ θείου**· ‖ ἡ παρακίνησις πρὸς ἀρετήν, συγκεκρ. ἐπὶ προσ. : 'Ελλ.'Επιγραμμ. 3,583,24 **ἵνα τοῖς λοιποῖς προτροπὴ ὦσι**· **2)** πάπ. ἡ ἐπείγουσα πρόσκλησις : **κατὰ τὴν προτροπὴν τῆς βουλῆς**· **3)** ἡ αὐθόρμητος παρώθησις : Πλάτ.Νόμ.920D **ἃ προτροπὴν ἔχει τινὰ ἰσχυρὰν πρὸς τὸ προτρέπειν κακοὺς γίγνεσθαι** (διόρθ. ροπὴν), 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.6,20,14, Κορνοῦτ.Φύσ. Θε.27· **4)** ἡ ἀπωστικὴ δύναμις : Διον.Βυζ.3 **διὰ τὴν τῆς θαλάττης προτροπήν**· **5)** ἡ αἰτία : 'Αρρ.'Αν.5,28,3 ὑπομένοντα **εἰ δή τις προτροπὴ ταῖς γνώμαις τῶν Μακεδόνων, . . ἐμπεσοῦσα εὐπειθεστέρους παρέξει αὐτούς** (διόρθ. τροπή).

προτροπίς 'Ησ. «σπυρίς».

πρότροπος (ὁ) μτγν. ἐπὶ οἴνου, ὁ ρεύσας πρὶν νὰ πατηθῇ ἡ σταφυλή· Πολυδ.6,17 «πρότροπος δ' ἥν τις οἶνος, ὁ πρὶν ἀποθλίβεσθαι ἐκρυείς», Μοῖρ.305Ρ «πρότροπος οἶνος, ὁ πρὸ τοῦ πατηθῆναι τὴν σταφυλὴν ῥεύσας»· ‖ ὁ ἐκ σταφυλῆς ἐπὶ τῶν κλημάτων ὀπτηθείσης : Διοσκ.5,6· **2)** ὁ γλυκὺς Λέσβιος οἶνος : 'Ανδρόμ.π.Γαλ.13,30, 'Αθήν.30Β **Μυτιληναῖοι τὸν παρ' αὐτοῖς γλυκὺν οἶνον πρόδρομον καλοῦσιν, ἄλλοι δὲ πρότροπον**, αὐτ.45Ε.

πρότροχος (ὁ) (τροχός) μτγν. ὁ πρόσθιος τροχός : 'Αθήν.Μηχ.34,7 **πρότροχον κατασκευάζειν**.

προτρύγαιος-ον (τρύγη) ἐπίθ. τοῦ Διονύσου, ὁ προϊστάμενος τοῦ τρυγητοῦ, ὁ προστάτης τοῦ τρύγου : 'Αχιλλ.Τάτ.2,2 **ἑορτὴ Διονύσου προτρυγαίου**, Αἰλ.ΠΙ 3,41 **Διόνυσον προτρύγην καὶ σταφυλίτην**· ‖ κ. ἐπὶ ἄλλων θεῶν : Πολυδ.1,24 **προτρύγαιοι θεοί**· **2)** **τὰ προτρύγαια** ὡς οὐσ. ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος· 'Ησ.

προτρύγησις-εως σχόλ. ἡ πρὸ τοῦ τρύγου ἐποχή, ὁ πρώϊμος τρυγητός : Σχόλ.'Αράτ.150.

προτρυγητήρ-ῆρος (ὁ) (προτρυγῶ) μτγν. ἄστρον. ἀστὴρ πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Παρθένου ἀνατέλλων ὀλίγον πρὸ τοῦ τρυγητοῦ, ὁ τρυγητήρ : 'Αρατ.138, Γέμιν.3,6, Πτολ.Τετράβ.24· κ. κτ. πληθ. : Πλούτ.'Ηθ.303Α.

προτρυγητής (ὁ) (προτρυγῶ) μτγν. **ὁ προτρυγητὴρ** βλ.λ. : Πτολ.Μαθ.7,5 (κῶδ.).

προτρυγῶ-άω πάπ. τρυγῶ πρότερον· **2)** ρηματ.π. προτρύγησις, προτρυγητήρ, προτρυγητής.

προτρώγω κ. μσν. τρώγω τι προηγουμένως, πρωτύτερα : 'Ιππ.Νούσ.2,15 **λάχανα προτρώγων**, Γεωπ.12,30,4 **σκόρδον προτρώγων**· κ. παθ. : Γαλ. 14,574,6 **ἑφθὴ κράμβη προτρωγομένη**.

προτυγχάνω, ἀόρ. β' **προέτυχον**, παρακ. **προτετύχηκα**, συμβαίνω, γίνομαι πρότερον : Πίνδ. Π 4,35 **δεξιτερᾷ προτυχὸν ξένιον μάστευσε δοῦναι** (σχόλ. «προστυχόν, παρατυχόν»)· **2)** μτ. γενικ. ἐπιτυγχάνω πρότερον ἢ πρῶτος : Δίων Κ 47, 34 χρεῶν ἀποκοπῆς **προτετυχηκότες**· κ. ἀπολ. : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.1,53 **ἐς τὰς φυλὰς ὅμοια τοῖς προτυχοῦσιν, ἕκαστοι κατελέγοντο**.

προτυμβίδιος-α-ον πάπ. ὁ πρὸ τοῦ τύμβου, τοῦ τάφου εὑρισκόμενος, ἐστημένος : **λαΐνεον τόδε σῆμα προτυμβίδιον στήσαντο μητρί**.

πρότυπο(ν) (τό) μτγν., νεώτ. κ. δημ. προεσχηματισμένος τύπος φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ πράγματος, ἀναπαραγόμενος διὰ μιμήσεως, ὑπόδειγμα, μοντέλο : Διοσκ.1,27· **2)** νεώτ. μτφ. πρόσωπον οὗ ἰδιότης τις δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα διὰ τοὺς ἄλλους : **πρότυπον ἀρετῆς - φιλοπονίας, - πρότυπον πειθαρχικοῦ στρατιώτου**· ‖ κ. κτ. ἐπέκτ. **πρότυπον μαθητοῦ - ὑπαλλήλου** (ὁ ἄριστος)· **3)** μτγν. κτ. πληθ. αἱ προεξέχουσαι εἰκόνες, οἷον λεόντων κεφαλαὶ κατὰ τὰς ἄκρας τῆς συναρμογῆς **κεράμων** : Πλίν.Φ1 35,43· **4)** νεώτ. τύπος κοῖλος ἐκ ξύλου ἢ γῆς ὀπτῆς, δι' οὗ ἐνειργασμένον ἀνάγλυφον ἀπετυποῦτο εἰς πολλὰ ἀντίτυπα ἐκ πηλοῦ, μήτρα, καλούπι· **5)** νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ναυπηγικῇ, τὸ ἰχνάριον, τὸ περιτύπωμα βλ λ.· ‖ εἰδ. τὸ ἐν σμικρῷ κατ' ἀκριβῆ ἀναλογίαν πανομοιότυπον τοῦ ὑπὸ κατασκευὴν πλοίου ἢ τμήματος αὐτοῦ ἢ καὶ μηχανῆς μετὰ πάντων αὐτῶν τῶν ἐμφανῶν σκευῶν καὶ ἐξαρτημάτων· **6)** εἰδ. ἐν τῇ γλυπτικῇ καὶ ἀρχιτεκτονικῇ τὸ πρόπλασμα· **7)** γεν. **ἐν ταῖς εἰκαστικαῖς τέχναις, πρόσωπον ἐκθέτον ἑαυτὸ γυμνὸν ἐπ' ἀμοιβῇ, ὅπως ἀναπαραστήσῃ τὴν μορφὴν αὐτοῦ ὁ ζωγράφος ἢ ὁ γλύπτης**, μοντέλο.

προτυποποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργαστήριον **ἐν** ναυπηγείῳ ἢ ναυστάθμῳ, ὅπου κατασκευάζονται πρότυπα ὁλοκλήρων πλοίων ἢ μερῶν αὐτῶν.

προτυποποιός (ὁ) νεώτ. τεχνίτης ναυπηγείου ἢ ναυστάθμου πρὸς κατασκευὴν προτύπων ὁλοκλήρων πλοίων ἢ μερῶν αὐτῶν.

πρότυπος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα : **πρότυπον σχολεῖον** (ἐν ᾧ νέοι διδάσκαλοι λαμβάνουσι πρακτικὴν μόρφωσιν ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν **εἰδικῶν**, ἢ εἰς ὃ δοκιμάζονται νέαι μέθοδοι καὶ νέα βοηθητικὰ μέσα, πειραματικὸν σχολεῖον),-**πρότυπος μονὰς** (ἡ παρὰ τῷ σχολείῳ ἐφαρμογῆς ἑνὸς ἑκάστου ὅπλου προσκεκολλημένη διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἐξάσκησιν τῶν ἀνθυπολοχαγῶν μαθητῶν τοῦ σχετικοῦ σχολείου)· **2)** νεώτ. ὁ τέλειος εἴς τι, ὁ ἀξιομίμητος : **πρότυπος στρατιώτης - ὑπάλληλος**· **3)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **πρότυπον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

προτύπτης (ὁ) (τύπτω) μτγν. ὁ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν πρῶτος ὁρμῶν (ἑρμ.ἀμφ.) : 'Ηρωδιαν.2,898.

προτύπτω ἀμτβ., ἀόρ. **προέτυψα** κ. **προύτυψα**, παθ. ἀόρ. β' **ἐν** μτχ. **προτυπείς**, σπεύδω, ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐξορμῶ : 'Ιλ.Ν 136 **Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες** (σχόλ.«προέκρουσαν, προενέβαλον εἰς πόλεμον»), 'Οδ.Ω 319 **ἀνὰ ῥῖνας δριμὺ μένος προύτυψε** (σχόλ. «ἤγουν προενέπεσε ταῖς ῥισίν ὃ δὴ προπάσχει ὡς τὰ πολλὰ ὁ μέλλων δακρύειν» : Νίκ.Θηρ.176 **Νεῖλος . . προύτυψεν πόντῳ** (ὥρμησε πρὸς τὴν θάλασσαν), 'Οππ. 'Αλ.4,545· **2)** ἐπικέλλω, προσορμίζομαι : 'Απολλ. Ρ 3,1397 **ὅσσαν ἄνω προύτυψαν εἰς ἠέρα** (σχόλ. «προῆλθον ἢ προέσχον ὑπὲρ τῆς γῆς»), 'Οππ.'Αλ. 4,392 **ὕστατος ἐς θάλαμον προύτυψεν**· **3)** κρούω, κτυπῶ τι προτοῦ, πρωτύτερα· κ. παθ. : Αἰσχ.'Αγ.132 **προτυπὲν στόμιον μέγα Τροίας** (κτ. ἄ. δ. ἑρμ. προωσθὲν κατὰ τῆς Τροίας)· **4)** μτγν. κτυπῶ πρῶτος ἢ πρὸ ἄλλου τινός : Προκ.Βανδ.1,18· **5)** ρηματ. π. προτύπτης.

προτυπῶ-όω (πρότυπον) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀπεικονίζω, σχηματίζω τι πρότερον, ὁρίζω, σχεδιάζω τὸ σχῆμα κατασκευασθησομένου τινός : Φίλ.1,69 **θεὸς προτυποῖ τὸν γενικὸν ἄνθρωπον**, Μηναῖ.12,2 'Ωδ.6 **προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον**· ‖ ἀμτβ. **εἶμαι πρότυπον** : ΑΠ 1,59· **2)** μτφ. προορίζω, προδιαγράφω ἰδέαν τινά, μέλλον τι : Κλήμ. 'Αλ.366 **προτυπῶ τὸ ἦθος**· **3)** μέσ. σχηματίζω δι' ἐμαυτόν : 'Ηλιόδ.ΑΙθ.9,25 **ψυχῆς τὰ μέλλοντα εἴδωλα προτυπουμένης**· ‖ μέσ. σχηματίζω, πλάττω πρότερον **ἐν νῷ** ἰδέαν τινά, φαντάζομαι, ἰνδαλματίζομαί τι πρότερον, ἐπινοῶ : Λουκ.Παράσ.40 **προτυπωσώμεθα παρ' ἡμῖν αὐτοῖν ἠγγέλθαι . . ἐμβεβληκέναι πολεμίους**· κ. παθ. : Φιλόδ.Μουσ.

77Κ, Ἐπιγρ. **οὕτως τῆς τάξεως προτετυπωμένης ἵνα . .** 4) ρηματ. π. προτύπωμα, προτύπωσις.

προτύπωμα-ατος (τὸ) (προτυπῶ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ πρότυπον, τύπος, ὑπόδειγμα : Σιμπλικ.Ἐπίκτ.121D **προτύπωμα ἑαυτῷ χρὴ προτιθέναι.**

προτύπωσις-εως (ἡ) (προτυπῶ) μτγν. κ. μσν. ἡ προσχημάτισις : Πλωτῖν.6,6,10 **παρασκευὴ πρὸς τὰ ὄντα καὶ προτύπωσις,** Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.126 Μηναῖ. 12,2 Ὠδ.3 **τῶν μελλόντων προεθεώρεις, θεοφάντορ, τὴν προτύπωσιν.**

προτύτερος-η-ο δημ. ἐσφ. ἀντὶ πρωτύτερος.

προῦ Ἡσ. «προσέρχου».

προῦ μσν. πρίν : Χρον.Μορ.8361H.

προὔβαλε κ. ἄνευ κορωνίδος προύβαλε ἀντὶ τοῦ προέβαλε, γ' ἀόρ. β' τοῦ προβάλλω βλ.λ.

προὔβη κ. ἄνευ κορωνίδος προύβη ἀντὶ τοῦ προέβη, γ' ἐν. ἀόρ. β' τοῦ προβαίνω βλ.λ.

προϋβρίζω μσν. ὑβρίζω, προσβάλλω τινὰ πρότερον· κ. παθ. : Εὐστ.Ἰλ.1081,29.

προὔγγυος-ον κ. ἄνευ κορωνίδος προύγγυος κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προέγγυος βλ.λ.

προυγελεῖν Ἡσ. «προπηλακίζειν, ὑβρίζειν»· πρβλ. προυσελῶ.

προϋγιαίνω ἀμτβ. ὑγιαίνω πρότερον, εἶμαι ἐκ τῶν προτέρων ὑγιής. Ἱππ.1,166.

προϋγραίνω ὑγραίνω, νοτίζω τι πρότερον : Ἱππ. Ἀφ.4,13 **πρ- σώματα τροφῇ,** Γαλ.11,346.

προὔγραφε κ. ἄνευ κορωνίδος προύγραφε ἀντὶ προέγραφε, γ' ἐν. παρατ. τοῦ προγράφω βλ.λ.

προὐδιδάξατο κ. ἄνευ καρωνίδος προυδιδάξατο, κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεδιδάξατο, γ' ἐν. μέσ. ἀόρ. τοῦ προδιδάσκω βλ.λ.

προϋδροποτῶ-έω μτγν. πίνω ὕδωρ προηγουμένως, πρότερον : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.7,16,2.

προὔδωκα κ. ἄνευ κορωνίδος προύδωκα ἀντὶ προέδωκα, γ' ἐν. ἀόρ. τοῦ προδίδωμι βλ.λ.

προυεσμένη Ἡσ. «ἀναβαλλομένη, προϊοῦσα».

προυκανάδοχος (ὁ) μσν. ὁ μεσιτεύων, ὁ διευκαλύνων τὸν γάμον· Γιάνναρης γλωσσ. «προξενητής» : Ἐρωτόκρ.2,626 **ὁ ἔρωτας . . σπουδάζει, γίνεται προυκανάδοχος καὶ γλήγορα τὰ σάζει.**

προὔκειτο κ. νεώτ. κ. ἄνευ κορωνίδος προύκειτο ἀντὶ προέκειτο, τοῦ πρόκειμαι βλ.λ.

προυκί (τὸ) μσν., συνήθ. κτ. πληθ. τὰ **προυκιά,** ἡ προίξ : Ἐρωτόκρ.1,196 **ἐτοῦτα κι ἄλλα πλία κακὰ θὲ νὰ 'ν' προυκιὰ τοῦ γάμου,** αὐτ.5,856.

προϋλακτῶ-έω μτγν. μτ. γενικ. ὑλακτῶ ὑπέρ τινος, πρὸς προφύλαξίν τινος, γαυγίζω : Ἀλκίφρ.3,62 **τῶν κυνῶν, αἳ τῶν τρεφόντων προϋλακτοῦσι καὶ κήδονται** (πιθ. προσυλακτῶ).

προυλέσι Ἡσ. «πεζοῖς ὁπλίταις».

προὐλίγου κ. ἄνευ κορωνίδος προυλίγου, κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ πρὸ ὀλίγου.

προῦμνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. βοταν. ἡ συριακὴ κοκκυμηλέα, ἡ κορομηλιά, ἡ ἀγριοδαμασκηνέα, ἡ δαμασκηνιά : Θεόφρ.Φ1 9,1,2· ‖ νεώτ. βοταν. γένος ὀπωροφόρων δένδρων ἐκ τῶν ἀμυγδαλοειδῶν, ὁ προῦνος.

προῦμνον (τὸ) μτγν. ὁ τῶν ἀγριοκοκκυμήλων καρπός : Γαλ.12,33 **ὁ τῶν ἀγριοκοκκυμήλων** (καρπός), **ἃ προῦμνα παρ' ὑμῖν καλοῦσι,** Ἀέτ.1,214.

προυμνόπιτυς-υος (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος κωνοφόρων δένδρων ἐκ τῶν τοξοειδῶν.

προῦμορ Ἡσ. «**εἶδος σικύου ἢ σύκου**» (κῶδ. οἴκου) (πιθ. ἀντὶ προῦ(ι)μορ, ὁ πρώϊμος).

προύνεικος (ὁ) (πρό, ἤνεικα) κ. μσν. κ. **προύνικος κ. προυνικός** (Ἡσ.) ὁ ἐπὶ μισθῷ οἴκαδε κομίζων τὰ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀγοραζόμενα, ὅθ. ὁ μισθωτός· Πολυδ.7,132 «προυνίκους τοὺς μισθωτοὺς οἱ νέοι κωμῳδαδιδάσκαλοι», Ἡσ. «οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια τῆς ἀγορᾶς»: Κωμ.Ἀδέσπ.333, αὐτ.1343, Ἡρωδιαν.2,445, Αἰλ.Δ άπ.284· ‖ ἐν χρ. ὡς ὕβρις, ὁ ποταπός, οὐτιδανός : Ἡρώνδ.3,12, αὐτ.3,65, Διον.Λ 4,6 **τοὺς θορυβώδεις πάντας καὶ προυνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ,** Ἀθήν.14,639D **ἀνδράσι προυνεικοῖσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἔχοντες** (δ.γρ. πάρ Κῴοισιν)· 2) ὡς ἐπίθ. ὁ λάγνος : Στράτ.ΑΠ 12,209 **προύνεικα φιλήματα.**

προυνικία (ἡ) ἡ ἀσελγής, ἡ ἀκόλαστος διαγωγή: Ἡσ. ἐν λ. σκίταλος, **προυνικίας τῆς νυκτερινῆς.**

προύνῑκος (ὁ) κ. προύνεικος βλ.λ.

προὐννέπω κ. προεννέπω βλ.λ.

προῦνον (τὸ) κ. προῦμνον βλ.λ. : Ἀλεξ.Τράλλ.4.

προῦνους Ἡσ. «βουνούς».

προῦντζινος-η-ο δημ. ἀ. μπρούντζινος βλ.λ., ὁ κατεσκευασμένος ἐξ ὀρειχάλκου, ὁ φτιαγμένος ἀπὸ μπροῦντζο : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,135 **ἐκεῖ θέλει εὑρεθῆ ἕνα καΐκιον μὲ ἕνα ἄνθρωπον προύντζινον ὁποῦ νὰ κουπίζῃ.**

προὐξένησε κ. ἄνευ κορωνίδος κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεξένησε, γ' ἐν. ἀορ. τοῦ προξενῶ βλ.λ.

προὐξεπίσταμαι κ. ἄνευ κορωνίδος κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεξεπίσταμαι βλ.λ., γνωρίζω τι ἐκ τῶν προτέρων ἀκριβῶς, καλῶς : Αἰσχ.Πρ.101 **πάντα προυξεπίσταμαι σκεθρῶς τὰ μέλλοντα.**

προὐξερευνῶ-άω κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεξερευνῶ βλ.λ., ἐξερευνῶ τι πρότερον : Εὐρ.Φοίν.92.

προὐξεργάζομαι κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεξεργάζομαι βλ.λ.

προὐξερευνητής (ὁ) κ. ἄνευ κορωνίδος, κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεξερευνητής βλ.λ. : Εὐρ Ῥῆσ. 296 **στείχων δ' ἄνακτος προυξερευνητὰς ὁδοῦ ἀνιστόρησα Θρῃκίοις προσφθέγμασιν.**

προὐξεφίεσο κ. ἄνευ κορωνίδος, κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προεξεφίεσο, β' ἐν. μέσ. παρατ. τοῦ προεξεφίημι βλ.λ. : Σοφ.Τρ.759.

προϋπάγομαι μτγν. μέσ. ὁδηγῶ εἴς τινα : Δίων Κ 58,28 **εἰς ἔρωτά τινος προϋπῆκτο.**

προϋπακούω μτγν. ὑπακούω πρότερον, πρωτύτερα : Ἀππ.Ἰλλυρ.15 **πρ- Ῥωμαίων·** 2) ρηματ. π. προϋπακουστέον.

προϋπαλείφω μτγν. χρίω, ἀλείφω πρότεραν, πρωτύτερα : Γαλ.11,103.

προϋπαλλάττω πάπ., παθ. ἀόρ. α' **προϋπηλλάγην,** ὑποθηκεύω προηγουμένως· κ. παθ. : **ἀρούρας προϋπαλλαγείσας αὐτῇ πρὸς τὴν φερνήν.**

προϋποναχωρῶ-έω μσν. ὑποναχωρῶ πρότερον : Λέων Φιλ.1121.

προϋπάντησις-εως (ἡ) (προϋπαντῶ) μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ μετάβασις πρὸς συνάντησιν τοῦ ἐρχομένου : Παχυμ.Γ ἐν Βίῳ Μιχ.Παλαιολ.232D **δεξιώσεις καὶ προϋπαντήσεις,** Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,9 **ἐβγῆκεν ὁ βασιλεὺς . . εἰς προϋπάντησιν.**

προϋπαντιάζω προϋπαντῶ βλ.λ. : Ὀλυμπ.Ἱστ. 465D, Φίλ.2,22.

προϋπαντῶ-άω μτγν. κ. νεώτ., δημ. **προαπαντῶ** κ.-**άω** μεταβαίνω εἰς συνάντησιν ἐρχομένου προσώπου, ἀπαντῶ, **δεξιοῦμαί τινα** πρὶν φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα : Ἰωσ.ΑΙ 8,1,2 **προϋπαντήσαντος αὐτῇ τοῦ παιδός,** Ἡλιόδ.Αἰθ.9,22 **πάσης μὲν τῆς πόλεως καὶ διὰ πάσης ἡλικίας προϋπαντώσης, - πᾶμε νὰ τὸν προϋπαντήσωμε στὸ σταθμό·** κ. ἀπολ. : Φίλ.2,13· 2) ρηματ. π. προϋπάντησις.

προϋπαρκτῖται (οἱ) μσν. οἱ προϋπαρξιν ψυχῶν πρεσβεύοντες κατὰ τὸν Ὠριγένη : Στουδ. Θεόδ.1161.

προϋπαρξις-εως (ἡ) (προϋπάρχω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρότερον ὕπαρξις, ἡ προϋπόστασις : Εὐσ.Εὐαγγ. Ἀπ.6,980Α **ἡ προϋπαρξις τῶν ψυχῶν.**

προϋπαρχή (ἡ) (προϋπάρχω) ἡ προηγουμένη ὑπηρεσία, ἐξυπηρέτησις, ἡ προευεργέτησις: Ἀριστλ.Η Νικ.1165a,5 **ἑτέρου τὴν προϋπαρχὴν ἀμείψασθαι.**

προϋπαρχόντως (ἐκ τῆς μτχ. τοῦ ἐνεστ. τοῦ προϋπάρχω) μτγν. κατὰ προϋπαρξιν ἀναλόγως

προϋπάρξεως : Ἰω.Χρυσ.Λόγ.5,937 **καὶ τίς γνώσεται αὐτόν ; τὸ δὲ καὶ ἄνθρωπος δηλονότι καὶ προϋπαρχόντως ὅτι καὶ Θεός.**

προϋπάρχω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **προϋπῆρξα,** παθ. παρακ. **προϋπῆργμαι,** μτ. γενικ. προηγοῦμαι εἴς τι πρᾶγμα, πρῶτος ἄρχομαί τινος, κάνω ἀρχή: Θουκ.3,40 **ἄλλως τε καὶ προϋπάρξαντας ἀδικίας,** Ἰσοκρ.5,36 **ὑπολήψονται διὰ τὸ πλῆθος τοῦ χρόνου τοῦ μεταξὺ προϋπάρχειν τῶν εὐεργεσιῶν·** κ. μτ. δοτ. : Δημ.471 **οἱ προϋπάρχοντες τῷ ποιεῖν εὖ·** ‖ κ. μτ. οὐδ. ἐπιθ. : Δίων Κ 38,34 **μὴ καὶ προϋπάρχειν τι ἐς αὐτὸν νομισθῇ·** κ. παθ. : Δημ.1191 **τῶν τε προϋπηργμένων εἰς αὐτὸν ἐπῄνει** |τῶν προτέρων εὐεργεσιῶν|, Ἰάμβλ.Μυστ.4,5 **προϋπηργμένα ἀδικήματα·** **2)** κ. νεώτ. ἀμτβ. ὑπάρχω, ὑφίσταμαι ἐκ τῶν προτέρων : Θουκ 2,85 **τὰς προϋπαρχούσας ἐξηρτύοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν** |ναῦς|, αὐτ.4,126, Πλάτ.Πρωτ.317D **ἐκεῖ γὰρ προϋπῆρχε τὰ βάθρα,** Ἀριστλ.Πολιτ.1272b,20 **ἡ τῶν σωμάτων αὔξησις ἐκ τῶν προϋπαρχόντων ἐστὶν** |ἐκ τῶν πρότερον ὑπαρχόντων ὑλῶν|, αὐτ.Α΄Ὑστ.71a,1 **πᾶσα μάθησις ἐκ προϋπαρχούσης γίνεται γνώσεως,** Δημ.12 **πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων . . κρίνεται,** Πολύβ.3,106,2 **οἱ δὲ** προϋπάρχοντες **ὕπατοι** |οἱ πρότερον ὄντες ὕπατοι|, Δίων Κ 38,38, ΚΔ Λουκ.23,12 **προϋπῆρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς,** αὐτ.Πράξ.8,9 **ἀνὴρ δέ** τις **ὀνόματι Σίμων προϋπῆρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων,** Μηναῖ.3,1 Ὠδ.7 **προϋπάρξασα Μάρτυς,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,55 **ἔπρεπε νὰ εἶναι προϋπάρχουσα ἑτοιμασία διὰ νὰ ὑπάγῃ ὡς βασιλεύς·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Ρητ.1367b,13, Δημ. 314 **οὐ κατῄσχυνας μὰ Δί' οὐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 132,21, Ἰωσ.Ἀπ.1,29 **οἰκειότης, χάρις προϋπηργμένη·** ‖ κ. μτ. γενικ. ὑπάρχω, ὑφίσταμαι πρό τινος ἄλλου : Ἀριστλ.ΖΚ 700b,1 **προϋπάρχειν δεῖ τὸ κινοῦν τοῦ κινουμένου** |τὸ κινοῦν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ πρὸ τοῦ κινουμένου|, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,208 **προϋπῆρχε ἑαυτοῦ,** Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,4 **μέθοδος πασῶν προϋπάρχουσα καὶ κυριωτέρα, - ὁ Ἰησοῦς προϋπῆρξε τοῦ Μωάμεθ·** **3)** ρηματ. π. προϋπαρξις, προϋπαρχή.

προϋπαυγάζω μσν. πρότερον ὑπαυγάζω βλ.λ. : Γερμ.Κ/πόλεως 221 |ἔκδ. Mi.|.

προϋπειδόμενος-η-ον μτχ. τοῦ προϋφορῶμαι βλ.λ. : Γρηγ.Ἀκράγ.ἐν Mi 48,849.

προϋπειμι μτγν. ὑπάρχω, ὑφίσταμαι ἐκ τῶν προτέρων, προϋπάρχω : Φίλ.1,282 **νόσος ἀργαλεωτέρα τῆς προϋπούσης·** **2)** προηγοῦμαι : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.17,22 **προϋπόντα μόρια,** αὐτ.43,20.

προϋπεκλύω μτγν. ὑπεκλύω τι πρότερον, λύω, παραλύω, ἐξασθενῶ τι πρότερον, ὑποκάτωθεν, κρυφίως : Ἡλιόδ.Αἰθ.9,17 **τὴν ῥύμην τῶν ἱππέων τῷ μεταξὺ προϋπεκλύων.**

προϋπεμφαίνω μσν. ὑπεμφαίνω βλ.λ., ὑποδηλῶ, ὑποδεικνύω πρότερον : Κεδρ.Γεώργ.1,394,10.

προϋπεμφα κ. ἄνευ κορωνίδος προύπεμφα, κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προέπεμφα, ἀόρ. τοῦ προπέμπω.

προϋπεξάγω μσν. ἐξάγω, ἀφαιρῶ τι πρότερον κρυφίως : Γαζ.Γρηγ.1,585C **τοὺς μὲν θανάτῳ** προϋπεξαγαγὼν **πρότερον,** τοὺς **δὲ παρωσάμενος.**

προϋπεξέρχομαι μτγν. ἀπαθ. ἐξέρχομαι, ἀπέρχομαι, ἀποχωρῶ πρότερον κρυφίως : Δίων Κ 48,13 **μαθὼν τοῦτο προϋπεξῆλθε.**

προϋπεξορμῶ-άω μτγν. κρυφίως ἐξορμῶ καὶ πορεύομαί που, ἐξέρχομαι, προχωρῶ πρὸ τῶν ἄλλων κρυφίως : Λουκ.Νεκρ.Δ 27,3 **πολὺ τῶν ἄλλων προϋπεξορμήσας.**

προϋπεργάζομαι μτγν. ἐργάζομαί τι πρότερον ὀλίγον, ἐκτελῶ τι πρότερον κρυφίως : Διόδ. Σ 3,16 **τὰς δὲ σκληρὰς λίθοις θραύοντες καὶ προϋπεργαζόμενοι κατεσθίουσι·** κ. παθ. : Φίλ. 2,94 **προϋπείργαστο ἡ ψυχὴ πρὸς πειθαρχίαν·** **2)** ρηματ. π. προϋπεργασία.

προϋπεργασία (ἡ) |προϋπεργάζομαι| μτγν. ἡ προτέρα ἐργασία, προετοιμασία, εἰσαγωγή· ‖ ρητ. σχῆμα ρητορικόν, οἷον ἡ προπαρασκευή, ἡ προεισαγωγὴ εἰς τὸ θέμα : Ρουφινιαν.32.

προϋπερείδομαι μτγν. παθ. ἐρείδομαι, στηρίζομαι πρότερον, οἷον ἀπὸ τροφῆς, ἐνισχύομαι, δυναμώνω : Ἀρετ.Ὀξ.Νοῦσ.2,3.

προϋπεροχή (ἡ) μτγν. οἴδημα, ἐξόγκωμα ὑπεράνω τοῦ ὀφθαλμοῦ : Ἀέτ.13,35.

προϋπέρχομαι μτγν. κ. μσν. ἐπὶ τῶν ἐντέρων, κινοῦμαι πρότερον : Γαλ.18(2),271, Στουδ.Θεόδ.160.

προϋπέστην ἀόρ. β' τοῦ προϋφίστημι βλ.λ.

προϋπεύθυνος-ον πάπ. μτ. δοτ. ὁ ὑπεύθυνος ἐκ τῶν προτέρων.

προϋπηργμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ προϋπάρχω βλ.λ. : Δημ.314.

προϋπηρεσία (ἡ) |προϋπηρετῶ| νεώτ. ἡ ἐν προτέρῳ χρόνῳ ὑπηρεσία.

προϋπηρετῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. ὑπηρετῶ πρότερον, προηγουμένως : Γαλ.14,74· **2)** ρηματ. π. προϋπηρεσία.

προϋπισχνοῦμαι-έομαι μτγν., ἀόρ. β' προϋπεσχόμην |Πολύβ.32,4,2|, παθ. παρακ. **προϋπέσχημαι** (Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,74), ὑπισχνοῦμαί τι πρότερον, πρωτύτερα : Πολύβ.32,9,2 **προϋπεσχόμην γὰρ διηγήσεσθαι διὰ τί .. προέκοψε,** Ἰωσ.ΑΙ 20,7,1, Δίων Κ 60,25· κ. παθ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,74 **προϋπεσχημέναι δραχμαί·** **2)** πάπ. διατάσσω πρότερον, προδιατάσσω· **3)** ρηματ. π. προϋπόσχεσις.

προϋποβάλλω μτγν. κ. νεώτ. ὑποβάλλω τι ἐκ τῶν προτέρων : Γαλ.11,138, αὐτ.18(2),568· **2)** μέσ. θέτω τι πρότερον ὑποκάτω ὡς βάσιν, ὑποβάλλω ὡς θεμέλιον : Πλούτ.Ἠθ.496D **αἱ χελιδόνες πρὸ τῆς τεκνοποιΐας . . στερεὰ κάρφη προϋποβάλλονται,** Θεμίστ.Ψυχ.49,6 **τὰς λοιπὰς πάσας δυνάμεις εἰς δορυφορίαν τοῦ λόγου προϋποβάλλεται·** **3)** παθ. παρασκευάζομαι, ἑτοιμάζομαι ὡς ὑλικὸν πρὸς συγγραφήν : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.51 **ἡ μὲν ὑπῆρχε καὶ προϋπεβέβλητο** |ἱστορία|.

προϋποβρέχω μτγν. βρέχω, ὑγραίνω τι πρότερον, μουσκεύω· κ. παθ. : Ἱππιατρ.58.

προϋπογραφή (ἡ) |προϋπογράφω| μτγν. ἐν μτφ. σημ. ἡ προαπεικόνισις : Πλωτῖν.6,7,7.

προϋπογράφω μτγν. ὑπογράφω, σχεδιαγράφω, σχεδιάζω τι ἐκ τῶν προτέρων, προσχεδιάζω· ‖ μτφ. προϋποδηλῶ, προϋποδεικνύω : Κλέαρχ.39 **δοῦσι δὲ τῷ προϋπογράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς μεταδιδόναι τῆς ὥρας** |δ. γρ. ὑπογράφειν|, Πλωτῖν.6,7,7, Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.50D **προϋπογράφειν ἑαυτῷ καὶ προελπίζειν·** ‖ μέσ. : Πλούτ.Λαύκ.31 **σχῆμα πόλεως ἐν αὐτῷ προϋπογράφεσθαι·** **2)** μτγν. κ. νεώτ. ὑπογράφω τι ἐκ τῶν προτέρων, πρὶν ἀπὸ ἄλλον : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.2,10 **π- συνθήμασι·** **3)** ρηματ. π. προϋπογραφή.

προϋποδείκνυμι μτγν. κ. μσν., παθ. παρακ. **προϋποδέδειγμαι,** ὑποδεικνύω, ὑποδηλῶ, ἐξηγῶ τι πρότερον : Φίλ.1,480, Ἀριστείδ.Λόγ.2,226J **οὐ ταῦτά γ' ἐστὶν ὧν προϋπέδειξεν αὐτοῖς ὁ διδάσκαλος,** Παχυμ.Γ Μιχ.Παλαιολ.161E· κ. παθ. : Λογγῖν.Ὕφ.43,6 **προϋποδεδειγμένων γὰρ τῶν ὅσα εὐγενεῖς καὶ ὑψηλοὺς ἐργάζεται τοὺς λόγους,** Σεξτ.Ἐμπ.Μαθ.2,71.

προϋποδέχομαι μσν. μέσ. ἀποδέχομαι, δεκτὸν παραδέχομαί τι πρότερον : Βαλσ.ἐν Συντ.Καν.2,540· **2)** ρηματ. π. προϋποδοχή.

προϋποδοχή (ἡ) μσν. ἡ πρᾶξις τοῦ προϋποδέχεσθαι βλ.λ. : Βαλσ.ἐν Συντ.Καν.2,541.

προϋπόθεσις-εως (ἡ) |προϋποτίθημι| νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων ὑπόθεσις, τὸ ἐκ τῶν προτέρων

ὡς δεδομένον, λαμβανόμενον πρὸς στήριξιν ἐπιχειρήματος ἢ συναγωγὴν συμπεράσματος ἢ ἐπίτευξιν συναινέσεως.

προϋποθέτω νεώτ., ἀόρ. **προϋπέθεσα,** ὑποθέτω **τι ἐκ** τῶν προτέρων, λαμβάνω τι ὡς δεδομένον· **2)** ἐξαρτῶμαι ἀπὸ ὡρισμένην προϋπόθεσιν : **τοιαύτη ἐπιχείρησις προϋποθέτει μεγάλα κεφάλαια·** πρβλ. προϋποτίθημι.

προϋποκατασκευή (ἡ) μτγν. ἡ πρόγευσις, ἡ προαίσθησις : Σιμπλίκ.Κατ.249,33.

προϋπόκειμαι μτγν. κ. μσν. ἐν χρ. ὡς παθ. παρακ. τοῦ προϋποτίθημι, ὑπόκειμαι προηγουμένως : Διοσκ.1,3, Γαλ.6,289, Σωρ.1,68· **2)** ὑπάρχω, ὑφίσταμαι πρότερον, προϋπάρχω : Στράβ.5,3,7 **ἐδούλευον τοῖς προϋποκειμένοις** (ἐπὶ τῶν ἤδη θεμελιωθέντων μερῶν τῆς πόλεως), Φίλ.2,490 **τὸ δεξόμενον προϋπόκειται σώματι,** Πλούτ.'Ηθ.678F **χώραν ἔδει καὶ τόπον προϋποκεῖσθαι τοῖς γενομένοις,** 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.29,19 **προϋποκειμένη γνώσις,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.10,218 **προϋπόκειται τοῦ ἀνδριάντος τὸ ἐργαστήριον,** Λογγῖν.'Υφ.8,1 **προϋποκειμένης ὥσπερ ἐδάφους τῆς ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως,** Δαμάσκ.'Αρχ.14 **σῶμα προϋποκείμενον,** Πάπ. **διὰ τὴν προϋποκειμένην αἰτίαν·** **3)** διατελῶ **ἐν** ὑποθήκῃ, πρότερον : Πλούτ.Σόλ.15.

προϋπολαμβάνω ὑπολαμβάνω, παραδέχομαι, νομίζω, δοξάζω τι πρότερον : 'Αριστλ.Α'Υστ.71a,12, αὐτ.Ποιητ.1461b,1 **ἀλόγως προϋπόκειται** (κάμνει μίαν ἀπίθανον εἰκασίαν)· . **2)** σχηματίζω γνώμην ἐκ τῶν προτέρων : 'Αριστλ.Ρητ.1375,6.

προϋπολογίζω νεώτ., ἀόρ. **προϋπελόγισα** κ. παθ. **προϋπελογίσθην,** ὑπολογίζω τι ἐκ τῶν προτέρων κατὰ προσέγγισιν, κάμνω προϋπολογισμόν : **προϋπελόγισα τὴν δαπάνην τῆς οἰκοδομῆς·** κ. παθ. : **ἡ δαπάνη τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων προϋπελογίσθη εἰς δέκα ἑκατομμύρια δραχμάς·** **2)** ρηματ. π. προϋπολογισμός.

προϋπολογισμός (ὁ) (προϋπολογίζω) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ προϋπολογίζω, ὁ ἐκ τῶν προτέρων ὑπολογισμός· **2)** πίναξ προβλέψεως τῶν ἐτησίων ἐσόδων καὶ ἐξόδων οἰκονομικοῦ τινος ἢ νομικοῦ προσώπου, οἷον κράτους, δήμου, κοινότητος· ‖ **ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ κράτους** νόμος δι' οὗ προβλέπονται καὶ ἐγκρίνονται αἱ ἐτήσιοι πρόσοδοι καὶ δαπάναι τοῦ κράτους· **3)** τὸ σύνολον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων ἀτόμου τινὸς **ἐν** χρον. διαστήματι **ἔτους ἢ** μηνός· **4)** ὁμ. τὸ σύνολον προβλεπομένης δαπάνης δι' ἔργον τι.

προϋπομιμνήσκω μτγν. ὑπομιμνήσκω, ἀναμιμνήσκω **τινί τι** προηγουμένως, ὀλίγον πρότερον, προϋπενθυμίζω : Κύριλλ.333C.

προϋπομνηματίζομαι σχόλ. ἀποθ. γράφω ὑπομνήματα, σχόλια εἴς τι πρὸ τῶν ἄλλων προερμηνεύω τι διὰ σημειώσεων, σχολίων : Σχόλ.Πίνδ.Ι, 'Υπόθ.2 **οἱ προμνηματισάμενοι,** Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.209.

προϋπονοῶ-έω μτγν. ὑπονοῶ, εἰκάζω, ὑποπτεύω τι πρότερον : 'Ολυμπ.Κατ. 149,5.

προϋποπάσσω μσν. ὑποπάσσω, πασπαλίζω τι ὑποκάτωθεν πρότερον : Γεωπ.12,14,1 **προϋποπάσας κόπρον.**

προϋποπτεύω μτγν. ὑποπτεύω τι πρότερον : 'Ιώσ.ΠΙ 7,7,4, Δίων Κ 38,15, 'Ηλιόδ.Αἰθ.7,2 **ἐξ ὧν τὴν 'Αρσάκην προϋπώπτευε.**

προϋπορρίπτω μτγν. ὑπορρίπτω, ρίπτω τι ὑποκάτω πρότερον· κ. **παθ.** : Σωρ.2,13.

προϋποσπείρω μτγν. σπείρω πρότερον, προηγουμένως· ‖ κ. μτφ. παθ. : Βέττ.Βάλ.269,30 **προϋποσπείρουσαι φιλίαι καὶ ἐλπίδες.**

προϋπόστασις-εως (ἡ) (προϋφίστημι) μτγν. κ. νεώτ. ἡ προϋπαρξις, τὸ νὰ ὑπάρχῃ **τι** ἐκ τῶν προτέρων : Διοσκ.Θηρ.ἐν **προοιμίῳ,** Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.2, Δαμάσκ.'Αρχ.118.

προϋποστέλλομαι μτγν. χρησιμοποιῶ, μεταχειρίζομαι πρότερον ὑποχήν : 'Αρχιγ.π.'Ορειβ. 8,2,17· **2)** παθ. τίθεμαι ὑποκάτω πρότερον : Ροῦφ. 'Ανατ.28 **προϋπέσταλται τοῖς ὑποχονδρίοις ὁ σπλὴν καὶ τὸ ἧπαρ·** **3)** ρηματ. π. προϋποστολή.

προϋποστίζω μτγν. ὑποστίζω τι πρότερον, σημειῶ τι πρότερον δι' ὑποστιγμῶν : Μαν.3,235 (δ γρ.)· **2)** ρηματ.π. προϋποστικτέον (Σχόλ.'Ιλ.Β 155).

προϋποστολή (ἡ) (προϋποστέλλομαι) μσν. ἡ προσυστολή, ἡ προαπόσυρσίς τινος· **2)** Δουκάγγ. «ἡ ἀνατολικὴ ἀψὶς τῆς ἁγίας τραπέζης» : Θεοφάν.198 **ἔπεσε τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς προϋποστολῆς τοῦ θυσιαστηρίου.**

προϋποστρώννυμι μτγν. κ. μσν. κ. **-ννύω** ὑποστρώννυμί τι πρότερον, στρ νω τι πρότερον ὑποκάτω· κ. παθ : Γεωπ.4,15,5 **προϋποστρωθέντων ἀχύρων,** αὐτ.5,8,5 **προϋποστρωννυμένης γῆς·** **2)** παθ. ἀποτελῶ πρότερον, προηγουμένως θεμελίωσιν : Δαμάσκ.'Αρχ 341.

προϋποστυφή (ἡ) μτγν. ἡ πρὸ τῆς βαφῆς συστολὴ τοῦ ἐρίου διὰ δριμέων ἐμβαμμάτων, ἡ προπαρασκευὴ αὐτοῦ πρὸς βαφήν· ‖ κ. μτφ. κτ. πληθ. : Θεανὼ 'Επιστ.4,4 **οἱ πόνοι προϋποστυφαί τινες τοῖς παισίν εἰσι . . ἀρετῆς.**

προϋποσύρω μτγν. σύρω τι ὑποκάτωθεν ἢ ὀλίγον προτοῦ, ἀποσύρω πρότερον : Βασ.3 634.

προϋπόσχεσις-εως (ἡ) (προϋπισχνοῦμαι) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ ἐκ τῶν προτέρων δοθεῖσα ὑπόσχεσις : Σχόλ.'Ερμογ. ἐς Ρητ.6,184W.

προϋπόσχομαι νεώτ. ὑπόσχομαί **τι** ἐκ τῶν προτέρων, προϋπισχνοῦμαι.

προϋποτάσσω μτγν. ὑποτάσσω τινὰ **ἢ** εἴς τινα πρότερον, ἐμπιστεύομαί τινί τι πρότερον· κ. παθ. : ΠΔ Μακκ.3,1,2 **παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα.**

προϋποτέμνω μτγν. κ. μσν ὑποτέμνω, ἀποκόπτω **τι** ὑποκάτωθεν πρότερον· ‖ κ. μτφ. παθ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ.4,18 **ἀδικεῖσθαι μὲν φάσκων εἰ προλήψει τοῦ ὅρκου τὸ πιστὸν τοῦ τρόπου προϋποτέμνεται,** 'Αν.Κομν.ΙΙΑ **ἐπειδὴ τὰς ἐφόδους αὐτοῦ προϋποτέμνεσθαι τὸν 'Αλέξιον μεμαθήκοι.**

προϋποτίθημι κ. νεώτ. προϋποθέτω βλ.λ., θέτω τι ὑποκάτω πρότερον : 'Ιππ.Διαίτ.21 **προϋποτιθέναι δὲ χρὴ μαλθακόν τι πρὸς τὴν πλευρὴν προσηνείης εἵνεκεν·** κ. παθ. : Αἰν.Τακτ.36,2 **προϋποσπόνδυλον** (θύρα), Φίλ.Βυζ.Θαυμ.6,2 **προϋποθεὶς τὸν "Ατλαντα τοῖς βάρεσι·** **2)** παθ. τίθεμαι, στρώννυμαι ὡς θεμέλιον πρότερον : Δαμάσκ. 'Αρχ.121 **θεμέλιον ἢ οἷον ἔδαφος προϋποτιθέμενον,** αὐτ. **προϋποτιθεμένην ἀρχήν·** ‖ μέσ. παρέχω ὡς προκαταρκτικόν : 'Αριστλ.Πολιτ.1325b,38 **διὸ δεῖ πολλὰ προϋποτεθεῖσθαι,** Πλούτ.'Ηθ.1013B **τοῖς μήτε γένεσιν αὐτοῦ, μήτε τῶν γεννητικῶν σύνοδον ἐξ** ἀρχῆς **προϋποθεμένοις·** **4)** μέσ. ὑποδηλῶ ἐκ τῶν προτέρων : Στράβ.1,2,11, Λογγῖν. 'Υφ.1,3 **σχεδὸν ἀπήλλαγμαι καὶ διὰ πλειόνων προϋποτίθεσθαι·** **5)** πάπ. μέσ. ὑποθηκεύω πρότερον· **6)** ρηματ.π. προϋπόθεσις, προϋποθετέον.

προϋποτοπάζω μσν. προϋποτοπῶ βλ.λ. : Μιχ. 'Ατταλ.226,41.

προϋποτοπῶ-έω μτγν. ὑποτοπῶ, **εἰκάζω,** ὑποθέτω τι πρότερον : Δίων Κ 39,57 **προϋποτοπήσας τὸν 'Αρχέλαον,** αὐτ.46,49.

προϋποτρέφω 'Επιγρ. ἀνατρέφω, **ἐκπαιδεύω** πρότερον· κ. παθ. : **ἐν συγγενείᾳ καὶ φιλίᾳ προϋποτεθραμμένοι.**

προϋποτυποῦμαι-όομαι μτγν. σχεδιάζω συντόμως πρότερον : Διόδ.Σ 'Εκλογ.586,4 **προεῖχεν ἤδη τι τῶν προὔργου καὶ προϋπετυποῦτο·** κ παθ. : Φίλ.1,493 **τούτων προϋποτυπωθέντων εἰδέναι χρὴ ὅτι παθῶν Αἴγυπτος σύμβολόν ἐστι·** **2)** ρηματ.π. προϋποτύπωσις.

προϋποτύπωσις-εως (ἡ))προϋποτυποῦμαι) **μτγν.** τὸ προηγούμενον σχεδίασμα : Ὠριγ.3,534C.

προϋποφαίνω μτγν. ὑποφαίνω, ὑποδηλῶ, ὑποδεικνύω πρότερον : Πλούτ.Ἠθ.583B **τὸ δαιμόνιον ἐναργῶς προϋπέφαινε τὴν τελευτήν.**

προϋποφεύγω λεξ. φεύγω κρυφίως πρότερον· Σουΐδ. ἐν λ. διώκειν.

προϋποχέω μτγν. ὑποχέω, χύνω ὑποκάτω πρότερον : Διοσκ.Εὐπ.1,235.

προϋποχρησμῳδῶ-έω μτγν. χρησμῳδῶ προηγουμένως : Κύριλλ.534A, αὐτ.551A.

προϋποχρίω μτγν. κ. μσν. χρίω τι πρότερον ὀλίγον, ἐλαφρῶς : Ἀσκληπιάδ.Ν π. Γαλ.13,743, Ἀέτ. 7,43, Παῦλ.Αἰγ.168,43.

προϋπτιάζω σχόλ. ἐν μτφ. χρ. καθιστῶ τινα ὑπερήφανον πρῶτον : Σχόλ.Δίων Χρ.33,17 **προϋπτιάσας αὐτοὺς τῷ κατὰ τῆς πόλεως ἐπαίνῳ**

προὔπτας-ον συνηρ. ἀντὶ πρόοπτος βλ.λ.

προὐργιαίτερος-α-ον συγκρ. τοῦ προὔργου.

προὐργιαίτατος-η-ον ὑπερθ. τοῦ προὔργου.

προὔργου συνηρ. ἀντὶ πρὸ ἔργου, κ. προέργου (Ἀριστλ.ΖΜ 674b,2) χρήσιμον, ἐπωφελές, ὠφέλιμον, συμφέρον πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου, σκοποῦ : Ἀριστφ.Πλ.623 **μή πάλιν τις αὖ ἐλθὼν διακωλύσῃ τι τῶν προὔργου ποιεῖν** (ὠφέλιμόν τι), αὐτ.Ἐκκλ.784,Θουκ.4,17,Ἀνδοκ.2,21 **οὐδὲν προὔργου ὑμῖν ἀκοῦσαι ταῦτα,** Πλάτ.Θεαίτ.197A **φαίνεται . . προὔργου τι ἂν γενέσθαι,** αὐτ.Πολ.376C **ἆρά τι προὔργου ἡμῖν ἐστιν αὐτὸ σκοποῦσι πρὸς τὸ κατιδεῖν;** (εἶναι συντελεστικὸν πρὸς τὸν σκοπόν), αὐτ.Μέν.87A, Ἰσοκρ.4,19 **ἵνα προὔργου τι γένηται·** κ. μτ. γενικ. : Πλάτ.Δημόδ.380C **τί ὑμῖν προὔργου τῆς ξυνόδου ταύτης ἂν εἴη;·** κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Ἀλκ.2,149E **ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προὔργου θύειν,** Δημ.57 **μηδὲν εἶναι προὔργου περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν·** **2**) ὡς ἐπίρρ. χρησίμως, καλῶς, προσφόρως : Εὐρ.ΙΤ 309 **ὡς δ' ἐσείδομεν προὔργου πεσόντα,** αὐτ.Ἠλ.1379· **3**) συγκρ. **προὐργιαίτερος** ὁ χρησιμώτερος, ὁ ἀναγκαιότετερος : Ἀριστφ.Λυσ.20 **ἕτερα ἦν προὐργιαίτερα αὐταῖς,** Δημ.412 **ἕτερά ἐστιν ἑκάστῳ προὐργιαίτερα,** Δείν.1,114 **χάριν προὐργιαιτέραν·** || συνήθ. ἐν χρ. κτ. οὐδ.· Ἡσ. «προὐργιαίτερον· προκρινόμενον, προτιμότερον· κρεῖττον. ἀναγκαιότερον. ὠφελιμώτερον» : Θουκ.3,109 **τὰ ἑαυτῶν προὐργιαίτερον ἐποιήσαντο** (μᾶλλον ἐκήδοντο τῶν ἰδίων συμφερόντων, ἐπροτίμων τὰ ἴδια συμφέροντα), Πλάτ.Γοργ.458C **ὥστε ἀφεμένῳ προὐργιαίτερόν τι γενέσθαι ἄλλο πράττειν,** Ἰσοκρ.6,35 **ὅπως δὲ χρὴ τοῦ δικαίου ποιεῖσθαί τι προὐργιαίτερον,** Πολύβ.2,7,10 **οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιοῦμαι τούτου** (οὐδὲν τούτου ἀναγκαιότερον θεωρῶ)· **4**) κ. ὑπερθ. **προὐργιαίτατος-η-ον** κ. **προυργιέστατος** (ἀμφ. π. Ἡσ. ἐν λ. προκαδέστατον) Σουΐδ. «προὐργιαίτατον, ἀναγκαιότατον, προτιμότατον», αὐτ. «προὐργιαίτατα· προνοητικώτατα»· || **κ.** τὸ οὐδ. κτ. αἰτ. ἐν. **ἢ** πληθ. ὡς ἐπίρρ. : Ἱππ.Ὑγρ.6, Παῦλ.Αἰγ.3,61.

προυρός (ὁ) Ἐπιγρ. φρουρὸς βλ.λ., **ἐν χρ. ὡς** ἐπίσημος τίτλος ἐν Κλαζομεναῖς.

προυσέληνος ὁ. προσέληνος βλ.λ.

προυσελῶ-έω προπηλακίζω, ὑβρίζω· Ἡσ. «προυσελεῖν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν», ΕΜ 690,11 «προυσελεῖν λέγουσι τὸ ὑβρίζειν» : Ἀριστφ.Βάτρ.730 **οὓς μὲν ἴσμεν εὐγενεῖς . . προυσελοῦμεν** (κῶδ.)· || κ. μέσ. : Αἰσχ.Ι Ιρ.438 **ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προυσελούμενον** (κῶδ.Μεδ. προσηλούμενον).

προϋστερήσαντα (τά) μσν. τὰ καθυστεροῦντα ὀφώνια τῶν στρατιωτῶν : Μιχ.Ἀτταλ.95,23.

προὐτίθει καὶ ἄνευ κορωνίδος προυτίθει, κατὰ συναλοιφὴν ἀντὶ προετίθει, γ' ἐν. παρατ. τοῦ προτίθημι βλ.λ.

προὔφαινε καὶ ἄνευ κορωνίδος προύφαινε, κτ. συναλοιφὴν ἀντὶ προέφαινε τοῦ προφαίνω βλ.λ.

προϋφαιρῶ-έω προϋποκλέπτω βλ.λ. : Αἰσχίν.2,61 **προϋφαιρῶν ταῖς ἐκκλησίαις πρὶν ἐπιδημῆσαι τοὺς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρέσβεις** (συγκροτῶν συνέλευσιν αὐτῆς πρὸ τοῦ ὡριαμένου χρόνου).

προϋφαρπάζω σχόλ. ὑφαρπάζω πρότεραν : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.289, Σχόλ.Σοφ.Αἴ.1 **βλάβην προϋφαρπάσαι,** ΕΜ 401,2 **τὴν σημασίαν αὐτοῦ προϋφήρπασε τὰ παθητικά.**

προυφῆτις-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ. θηλ. **τοῦ προφήτης** βλ λ. : Ὕμν. ἐν Ἐπιγρ.

προϋφίστημι, μέσ. μέλλ. **προϋποστήσομαι** (Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.14,12), ἀόρ. β' **προϋπέστην** (Νικόμ. Γερ.Ἀριθμ.1,6), μτχ. παρακ. **προϋφεστώς,** ὑφίστημι πρότερον : Γρηγ.Ναζ.3,367C· **2**) μέσ. προϋποθέτω : Φιλόδ.Σημ.16· **3**) παθ. μτ. ἀορ. β' ἢ παρακ. ἐνεργ. ὑπάρχω πρότεραν, προϋπάρχω : ΠΔ Σοφ.Σαλ.19,7 **ἐκ δὲ προϋφεστῶτος ὕδατος ξηρᾶς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη,** Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.7,2 **προϋφεστῶσα γνῶσις,** Πλούτ.Ἠθ.636D, Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,6 **ἀριθμὸν προϋποστάντα ἐν τῇ τοῦ θεοῦ διανοίᾳ·** κ. μτ. γενικ. : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.142,25 **τὸ ὁλόκληρον προϋποστὰν παντὸς πεπονθότος,** Πλούτ.Ἠθ.570F **τὸ δυνατὸν προεστάναι τοῦ ἐνδεχομένου·** **4**) ρηματ.π. προϋπόστασις.

προὔχω καὶ ἄνευ κορωνίδος **προύχω,** κατὰ συναλοιφὴν ἀντὶ προέχω βλ.λ.

προύχων οντος (ὁ) (ἐκ τῆς μτχ. προέχων) νεώτ., δημ. **προύχοντας** ὁ τὰ πρῶτα φέρων, ὁ πρόκριτος, ὁ προεστώς : **οἱ προύχοντες τοῦ τόπου.**

προφαγεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ προεσθίω βλ.λ. τρώγω πρότερον, προηγουμένως : Θεόπομπ.Ἱστ. 177(α), Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.29 **τοῖς φοίνικας ἢ ἰσχάδας προφαγοῦσιν,** Γεωπ.12,13,12.

προφαίνω κ. μσν., ποι. παθ. ἀόρ. β' **προφάνη** (Βακχ.5,77), φέρω εἰς τὸ φῶς, εἰς τὸ φανερόν, φανερώνω, κατάδηλον ποιῶ : Ὀδ.Μ 394 **τοῖσι . . θεοὶ τέραα προὔφαινον,** Σοφ.Ἠλ.753 **οὐρανῷ σκέλη προφαίνων,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,17,4 **ὡς τέρατα πρ-,** Μηναί.12,1,Ὠδ.4 **προφαίνων, θεοφάντορ, τὸ ἄφυκτον·** **2**) ἐπιδεικνύω : Λουκ.Νιγρ.21 **οἱ πλουτοῦντες αὐτοὶ καὶ τὰς πορφυρίδας προφαίνοντες·** **3**) μτφ. ἀναδεικνύω, καθιστῶ ἐπιφανῆ, ἔνδοξον : Πίνδ.Ι 8(7),123 **Αἴγιναν πρόφαινεν·** **4**) παθ. **προφαίνομαι** ἔρχομαι εἰς τὸ φῶς, γίνομαι φανερός, ἐμφανίζομαι, φαίνομαι, φανερώνομαι : Ἰλ.Ξ 332 **προπέφανται ἅπαντα** (εἶναι προφανῆ, φανερά), Ὀδ.Ν 169 **προὐφαίνετο πᾶσα** (νηῦς), Ἀλκ. Συμπ.12,3 **προφάνητε Κάστορ καὶ Πολύδευκες,** Βακχ.5,77 **ψυχὰ προφάνη Μελεάγρου,** Σοφ. Ἀντ.1149, Εὐρ.Ἱππ.1228, Ἱππ.Ἀέρ.8, Ξεν.ΚΠ 6,3,12 **ἱππέων τάξις μεγάλη ἐν τῷ πεδίῳ πραφαίνοιτο·** **5**) μτφ φανεροῦμαι, ἐμφανίζομαι εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς, εἰς τὸ πνεῦμα : Πλάτ.Ἱππ.Μ 300C **πολλά γέ μοι προφαίνεται τοιαῦτα πρὸ τῆς ψυχῆς,** αὐτ.Χαρμ.172E· κ. μτ. ἀπαρφ. : Ὀδ.Ι 143 **οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι** (οὐδὲ ὑπῆρχεν ἀρκετὸν φῶς ὥστε νὰ βλέπωμεν)· ἐν χρ. κ. κτ. μτχ. παθ. ἀορ : Ἰλ.Θ 378 **προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας** (δ.γρ -εῖσαι), **αὐτ.**Ρ 487 **ἐς πόλεμον προφανέντε,** Ὀδ.Ω 160, Σοφ.ΟΚ 246 **ὥς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα·** **6**) μτφ. ἐπὶ ἦχου, ἀκούομαι ἀκριβῶς, σαφῶς, καθαρά : Σοφ.Φιλ.202 **προυφάνη κτύπος,** αὐτ.ΟΤ 790 **δεινὰ . . προυφάνη λέγων** (ἀλλ' ἀναγν. προὔφηνεν)· **7**) δηλῶ διὰ λόγου, καθιστῶ φανερόν, φανερώνω, διακηρύττω προηγουμένως : Σοφ.Τρ.324 **προὔφηνεν οὔτε μεῖζον' οὔτ' ἐλάσσονα·** κ. παθ. : Πλάτ.Πολ.545B **ὁ νῦν προφαινόμενος λόγος,** Δημ.532 **οἱ ἐφ' ἑκάστης μαντείας προφαινόμενοι θεοὶ** (οἱ διὰ χρησμοῦ προδηλούμενοι θεοί)· **8**) φανερώνω

ἐμπρός, φέρω ἐνώπιον, προτίθημι βλ.λ., δθ. ἐπὶ βραβείων, προσφέρω : Ξεν.ΚΠ 2,1,23 ἆθλα προύφαινε τοῖς ταξιάρχοις· 9) εἰδ. ἐπὶ χρησμῶν καὶ θείων ἀποκαλύψεων, δεικνύω ἐκ τῶν προτέρων, προδεικνύω, προδηλῶ : Ἡρ.7,37 προφαίνειν τὸ φάσμα, Σοφ.Τρ.849 μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλην ἄταν, Ξεν.ΚΠ 4,5,15 ὁ θεὸς προφαίνει πολλὰ κἀγαθά, Θεόφρ.ΦΙ 4,14,9 π· πολὺν καρπὸν (δεικνύει ὅτι θὰ ἔχουν πολὺν καρπόν)· κ. ἀκολουθούσης εἰδικ. πρoτάσεως : Ἡρ.1,210 ὁ δαίμων προέφαινε ὡς αὐτὸς μὲν τελευτήσειν . . μέλλοι, αὐτ.7,161 ὅκως στρατιὴν πέμψεις . ., οὐ προφαίνεις (οὐδεμίαν ἐλπίδα δεικνύεις ὅτι . .)· κ. μτ. ἀπαρφ. . Ἡρ.3,65 τόν μοι ὁ δαίμων προέφαινε ἐν τῇ ὄψι ἐπαναστήσεσθαι· 10) ἀμτβ. (ὑπονοουμ. τῆς συστοιχ. αἰτ. φῶς) ἐκπέμπω φῶς, λάμπω : Ὀδ.1 145 οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προύφαινε· ‖ κρατῶ φῶς ἔμπροσθέν τινος, δᾳδουχῶ : Πλούτ. Κικ.22 προύφαινον ἐπὶ τιμῇ καὶ θέᾳ τοῦ ἀνδρός· ‖ ἐπὶ λύχνου, φέγγω πρό τινος : Πλούτ.Σόλ.21 λύχνου προφαίνοντος· ‖ ἡ μτχ. ἐπὶ δᾳδούχου: αὐτ.Κάτ.Νεώτ.4) ὁ προφαίνων ἐπιστὰς τῷ Δομιτίῳ πληγεὶς . . ἀπέθανε.

προφάνεια (ἡ) μτγν. διάκρισις, ἐπισημότης, ἐξοχότης : Βέττ.Βάλ.181,33 (πληθ.).

προφανερῶ-όω μτγν. φανερώνω τι ἐκ τῶν προτέρων : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.4 15.

προφανής-οῦς-ές (προφαίνω) κ. Ἐπιγρ., πάπ., μσν. κ. νεώτ., συγκρ. -έστερος κ. ἀνώμ. προφανώτερας (Πτολ.Τετράβ.167), ὑπερθ. προφανέστατος, ὁ προβλεφθείς, ὁ ἐκ τῶν προτέρων φανείς : Βάκχ. 3,51 ὁ προφανὴς ἔχθιστος φόνων, Ἀριστλ.ἨΝικ. 1117a,21 τὰ προφανῆ· 2) ὁ ἐναργῶς, καθαρῶς φαινόμενος, κατάδηλος, καταφανής : Ξεν.ΚΠ 4,2, 15 φῶς τῷ Κύρῳ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ προφανὲς γενέσθαι, Θεόφρ.ΦΙ 19,8 τὰ προφανέστατα εἴδη· 3) κ. νεώτ. μτφ. σαφής, κατάδηλος, πρόδηλος, καταφανής, ὁλοφάνερος, ἐν χρ. κ. ἐπὶ κακοῦ : Θουκ.1,35 ἀπὸ τοῦ προφανοῦς (φανερῶς), αὐτ.66, αὐτ.3,43 ἐκ τοῦ προφανοῦς, Πλάτ.Πολ.530D ἡμῖν προφανῆ, Διόδ.Σ 12,39 ἐκ τοῦ προφανεστάτου, Πάπ. προφανοῦς αἰτίας, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,113 προφανέστατον ψεῦδος, - προφανὴς ἀλήθεια - κίνδυνος· 4) μτφ. λίαν ἐπιφανής, πεφημισμένος, περίφημος, ἔνδοξος, διάσημος : Μαν.2,362 προφανεῖς καὶ ἀγκαλέας ἄνδρας.

πρόφανσις-εως (ἡ) κ. μσν. πρόδειξις, προδήλωσις, ὁδηγία : Σοφ.Τρ.662 ἐπὶ προφάνσει θηρὸς (κτ. διόρθ. Dindorf), Εὐατ.Πον.96,10.

προφαντασιοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. ἔχω καταστῆ ἤδη ἱκανὸς νὰ διανοηθῶ ἢ νὰ φαντασθῶ : Πάπ.678,9 προφαντασιοῦσθαι τοῖς ὑπὸ Εὐκλείδου γεγραμμένοις ἤδη.

προφαντικά ἐπίρρ. μσν. φανερῶς, εἰς τὸ φανερόν, στὰ φανερά : Χρον.Μορ.6748Α καὶ λέγει του προφαντικὰ ἐνώπιον πάντων, ὅλων.

πρόφαντις-ιδος (ἡ) μτγν. προφῆτις βλ.λ. : Τραγ. Ἀδεσπ.425, Πολυδ.1,14 ἔργων μυστικῶν πρ-.

πρόφαντος-ον (προφαίνω) δημ., θηλ. -η, προφανής, ὁ μακρόθεν ὁρώμενος, φαινόμενος, δθ. περίφημος, διάσημος : Πίνδ.Ο 1,120 πρόφαντον σοφίᾳ καθ' Ἕλλανας· 2) ὁ δηλούμενος προηγουμένως, ἐκ τῶν προτέρων, ὁ προδηλούμενος, ἰδ. διὰ χρησμοῦ : Ἡρ.5,63 ὡς σφι αἰεὶ τὠυτὸ πρόφαντον ἐγίνετο, αὐτ.9,93 πρόφαντα δέ σφι . . ἐγίνετο (ἐδίδοντο εἰς αὐτοὺς χρησμοί), Σοφ.Τρ. 1159 ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρός, αὐτ.1163 ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον (καθὼς ὁ θεῖος χρησμὸς ἔλεγεν), Ἰώσ.ΑΙ 18,6,9 σημεῖον πρόφαντον· 3) δημ. ὁ ἐξαιρέτως φωτεινός, φαεινός : Κάλβ. ὁ Ὠκεανὸς 23,5 πρόφαντος λάμψις, Γρυπ.Σκ.Τερρ. 53,12 φαντάζει, μέσ' στὴν πρόφαντη ἀντηλιά.

προφαντός-ή-ό δημ. ἐπὶ καρπῶν, ὁ πρὸ τῶν ἄλλων φαινόμενος, ὁ πρῶτος ὡριμάζων, ἀ. πρωτοφανήσιμος, πρωτόλουβος, πρωτολούβι : προφαντὰ ἀχλάδια - σταφύλια.

προφάντωρ-ορος (ὁ) μσν. προφήτης βλ.λ. : Νικ.Χων.Χρον.142Β.

προφανῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον προφανῆ βλ.λ., φανερῶς, ὁλοφάνερα : Λύσις π. Ἰάμβλ.Πυθ.17,77, Πολύβ.1,21,9 εἰς ἁμάρτημα προφανῶς ἐνέπεσεν, ΠΔ Σοφ.Σειρ.51,13 ἐζήτησα σοφίαν προφανῶς ἐν προσευχῇ μου, Γαλ.1,643, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.59 δὲν εἶχε προφανῶς κανὲν συμφέρον διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ἀλήθειαν.·

προφασίζομαι κ. πάπ., νεώτ. κ. δημ., παρατ. προυφασιζόμην, μέλλ. ἀττ. προφασιοῦμαι κ. μτγν. προφασίσομαι (σχόλ. εἰς Ἀριστφ.Ἐκκλ.1019), ἀόρ. προυφασισάμην κ. προεφασισάμην (Δίων Κ 59,26), παθ. ἐπροφασίσθην, δημ. (ἐ)προφασίστηκα, διατείνομαι, προβάλλω ὡς πρόφασιν πλαστὴν αἰτίαν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ μομφῆς, κατηγορίας, δικαιολογοῦμαι ψευδῶς, μτ. αἰτ. : Θέογν.941 οὐδὲ τὸν αὐλητὴν προφασίζομαι, Θουκ.5,54 τὸν μῆνα προυφασίσαντο, Δημ.1173 ἀεί τι προυφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο, Πάπ. ἀγαπητὸν οὖν ἐγένετο Ἰάσονι προφασίζεσθαι· ‖ μτ. ἀπαρφ. προβάλλω ὡς δικαιολογίαν ὅτι . . : Δημ.379 ἀρρωστεῖν προφασίζεται· ὁμ. : Ξεν.Οἰκ.20,14 προφασίσασθαι ὅτι οὐκ ἐπίστανται· ‖ μτ. συστοιχ. αἰτ. : Πλάτ.Πολ.474Β πάσας προφάσεις προφασίζεσθε· ‖ ἀπολ. προβάλλω δικαιολογίας, δικαιολογοῦμαι : Ἀριστφ.Λυσ.756 τί λέγεις; προφασίζει, Θουκ.1,90, αὐτ.6,25 οὐκ ἔφη χρῆναι προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν, Ἰσοκρ.4,13 προφασιζομένους ὑπὲρ τῶν μελλόντων· ‖ ὁ ἀόρ. ἐν παθ. ἐνν. : Θουκ.8,33 ὡς πῦρον ἅπαν . . προφασισθὲν (ὅτι ἅπαν τοῦτο ἦτο ἁπλῆ πρόφασις), Δίων Κ ἀπ.57,72, - προφασίστηκε πὼς ἔχει δουλειά· ‖ προβάλλω, ἀναφέρω (ὡς κατηγορίαν) ὅτι δῆθεν : Πλάτ.Μενξ.240 Σάρδεσιν ἐπιβουλεῦσαι (ἡμᾶς) προφασιζόμενος· 2) ζητῶ φιλονικίαν ἐναντίον τινός : ΠΔ Βασ.4,5,7 ἴδετε ὅτι προφασίζεται οὗτός μοι.

πρόφασις-εως (ἡ) (προφαίνω) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ., δημ. κ. πρόφαση, ἰων. γενικ. προφάσιος, κλητ. πρόφασι (Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.204,6), λόγος ἀληθὴς ἢ ψευδὴς προβαλλόμενος ὡς δικαιολογία : Θέογν.323 ἐπὶ σμικρῇ προφάσει, Πίνδ.Π 4,32 νόστου πρόφασις γλυκεροῦ κώλυεν μεῖναι, Ἡρ. 1,29 κατὰ θεωρίης πρόφασιν ἐκπλώσας, αὐτ.6,133 πρόφασιν ἔχων ὡς . . , Θουκ.1,141 ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει (εἴτε ἡ δικαιολογία εἶναι σπουδαία εἴτε ἀσήμαντος), αὐτ.3,13, Ἀνδοκ.4,17 προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, Λυσ.9,7 τῆς αἰτίας τὴν πρόφασιν (τὴν βάσιν τῆς κατηγορίας)· 2) κ. νεώτ. κ. δημ. ψευδής, πλαστὴ δικαιολογία, ἣν προβάλλει τις διὰ νὰ ἀποκρύψῃ τὴν πραγματικὴν αἰτίαν, πρόσχημα : Δημόκρ.119 πρόφασις ἰδίης ἀβουλίης, Ἀριστφ.Σφ.468 οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον, Λυσ.12,6 Λασκαρ.Ληξ.1,63 φέρνουμε μέσα προφάσες πολλές· ‖ κ. ἐλλειπτικῶς : Ἀριστφ.Ἀχ.345 μή μοι πρόφασιν (μή, παρακαλῶ, προφάσεις), Ἀλεξ.127,1 μὴ προφάσεις ἐνταῦθά μοι· ἀπολ. κτ. αἰτ. πρόφασιν κατὰ τὸ φαινόμενον, φαινομενικῶς, δῆθεν : Ἰλ.Τ 302 στενάχοντο γυναῖκες Πάτροκλον πρόφασιν, Ἡρ.5,33, Εὐρ.ΙΑ 362, Ἀριστφ.Ἱππ. 466· ἀντίθ. τὸ ἀληθές : Θουκ.6,33· ὁμ. κτ. δοτ : Θουκ.3,86 ἔπεμψαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς μὲν οἰκειότητος προφάσει, Ἐπιγρ. προφάσει τῶν δημοσίων (ἐπὶ τῇ δικαιολογίᾳ ὅτι ὀφείλονται εἰς τὸ δημόσιον χρήματα)· ‖ πρὸς τὸ θεαθῆναι : ΚΔ Μάρκ.12,40 οἱ κατεσθίοντες τὰς οἰκίας τῶν χη-

ρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι, αὐτ. Λουκ.20,47· ‖ συνήθ. κτ. γενικ. μτ. τῶν προθ. εἵνεκεν, ἕνεκα, χάριν, ἐκ, ἐπὶ : Ἡρ.4,135 προφάσιος (εἵνεκεν), αὐτ.7,150 ἐπὶ προφάσιος, Ἀντιφ.6,14 προφάσεως ἕνεκα, Ἀριστλ.Πολιτ.1297a,14 προφάσεως χάριν, Πολύβ.2,17,3 ἐκ μικρᾶς προφάσεως· ‖ κ. ἑπομ. ἀπαρφ. : Σοφ.Φιλ.1034 αὕτη γάρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ, Πλάτ.Τίμ.20C οὔτε ἔστιν οὐδεμία πρόφασις ἡμῖν τοῦ μὴ δρᾶν, αὐτ. Πολ.469C· κ. μτ. εἰδ. προτ. μτ. τοῦ ὡς : Ξεν.ΚΠ 2,2,15 οὐδεμία σοι πρόφασίς ἐστιν ὡς . . · ‖ εἰς δ.φρς, οἷον πρόφασιν διδόναι, παρέχειν ἀφορμήν : Δημ.1067 πρόφασιν οὐδεμίαν δίδωσι· ὁμ. πρόφασιν ἐνδιδόναι, Θουκ.2,87 οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι· ‖ πρόφασιν προτεῖναι, - προΐσχεσθαι - τιθέναι - παρέχειν προβάλλειν δικαιολογίαν : Ἡρ.1,156, αὐτ.8,3 πρόφασιν τὴν Παυσανίεω ὕβριν προϊσχόμενοι, Θουκ.2,87 πρόφασιν μηδεμίαν θέμενος, Ἀριστφ.Ὄρν.581, Δημ.140· ‖ ὁμ. προφάσεις ἕλκω ἐπιμένω προφασιζόμενος : Ἡρ.6,86, Ἀριστφ.Λυσ.726 πάσας προφάσεις ἕλκουσιν· ‖ μτγν. νεώτ. φρ. προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις(ἐπὶ προσχημάτων προβαλλομένων πρὸς δικαιολογίαν ἐνεργείας τινὸς ἢ παραλείψεως· **3)** κτ. προσωποποίησιν : Πίνδ.Π 5,28 τὰν Ἐπιμαθέος ὀψινόου θυγατέρα Πρόφασιν (σχολ. τοῦ βραδέως βουλευσαμένου Ἐπιμηθέως)· **4)** ἡ ἀληθὴς αἰτία, πραγματικὸς σκοπός : Ἰλ.Τ 262 οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος οὔτε τευ ἄλλου, Θουκ.7,13 ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, αὐτ.1,23 ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ, Ἐπιγρ., Πάπ. τὸ ἐκ προφάσεως τῶν . . στρατιωτῶν δηληγατευθὲν μέτρον ἐλαίου· **5)** εἰδ. ὡς ἰατρικὸς ὅρος, ἐξωτερικὴ ἐρεθιστικὴ αἰτία: Ἱππ. Ἀφορ.3,12 ἐκ πάσης προφάσεως ἐκτιτρώσκουσι· **6)** γεν. ἡ αἰτία : Ἡρ.2,161 ἐπεὶ δέ οἱ ἔδεε κακῶς γενέσθαι, ἐγένετο ἀπὸ προφάσιος τὴν ἐγὼ . . ἀπηγήσομαι, Εὐρ.ΙΑ 1180 βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον ἐφ' ᾗ . . δεξόμεθα, Ἱππ.Κῳακ.477 βραχεῖα πρόφασις, αὐτ.Ἀφορ.2,41 φανερὴ πρόφασις, Πλάτ.Πολ.556E σμικρᾶς προφάσεως ἔξωθεν, Δίφιλ.106 ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει, Διοκλ.Καρ.άπ.82 ἀπὸ μηδεμιᾶς προφάσεως ἔξωθεν ἀξιολόγου, Φιλήμ.194· **7)** εὐκαιρία, ὅθ.φρ. πρόφασιν φάσκω εὑρίσκω εὐκαιρίαν νὰ εἴπω : Ἀριστφ.Νεφ.55 θοἰμάτιον δεικνὺς τοδὶ πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς, Λυσ.6,19 ἐπὶ τῇ ἐμῇ προφάσει (προκειμένου δι' ἐμέ), Πάπ. ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐμαυτοῦ ἀρχῆς (ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνόδου μου)· **8)** προειδοποίησις, προειδοποιητικὸν σημεῖον : Θουκ.2,49 τοὺς δὲ ἄλλους ἀπ' οὐδεμιᾶς προφάσεως ἀλλ' ἐξαίφνης . . τῆς κεφαλῆς θέρμαι . . ἐλάμβανε· **9)** πειθώ, κατάπεισις : Σοφ.Τρ.662· **10)** πρόλογος : Διοσκ.Θηρ.3 τὰς σημειώσεις ὑπὸ μίαν ἐκθησόμεθα πρόφασιν.

προφᾰσιστικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς πρόφασιν, δικαιολογίαν χρήσιμος, ὁ ὡς πρόφασις λεγόμενος : ΠΔ Δευτ.22,14 ἐπιθῇ αὐτῇ προφασιστικοὺς λόγους, αὐτ.17, Φίλ.2,448.

προφάσκω γλώσσ. τοῦ προχαίνω : Εὐστ.1109,40 (διόρθ. προχάσκω).

προφάτας δωρ. ἀντὶ προφήτης βλ.λ.

προφᾱτεύω δωρ. ἀντὶ προφητεύω βλ.λ.

πρόφᾰτος-ον πρόφαντος βλ.λ., ὀνομαστός, διάσημος : Πίνδ.Ο 8,16 (πιθ.γρ. πρόφαντον ἐν κῶδ.).

προφάω μτγν. ποι. φέγγω, φωτίζω, λάμπω ἔμπροσθεν : Μάξιμ.280 εἰ μὲν ἀπ' Ὠκεανοῖο νέον προφάῃσιν ἀγαυὴ Πληιάς.

προφερής-οῦς-ές (προφέρω) ποι. ὁ φερόμενος, τοποθετούμενος πρὸ ἄλλων, ὁ προφερόμενος, προαγόμενος, ὅθ. προέχων, ὑπερέχων, ἔξοχος, μτ. γενικ. : Ἡσίοδ.Α 260 ἀλλάων προφερής τ' ἦν πρεσβυτάτη τε· π. Ὁμ. μ. τὸ συγκρ. (πλὴν τοῦ ὑπερθ. ἐν Ὀδ.Θ 128) ἐξοχώτερος, ὑπέρτερος : Ὀδ.Θ 221 τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι· μτ. δοτ. πράγμ. : Ὀδ.Φ 134 βίῃ προφερέστεροί ἐστε· μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Κ 352 (ἡμίονοι) βοῶν προφερέστεραί εἰσιν ἑλκέμεναι· ὑπερθ. προφερέστατος-η-ον : Ἡσίοδ.Θ 79 προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων, αὐτ.361 (ὅπερ συνήθ. μεταφράζεται πρεσβυτάτη), Ἐπιγρ. ἀνὴρ προφερέστατος ἀνδρῶν, αὐτ. ἡνιόχων προφερέστατος· **2)** κ. συγκρ. κ. ὑπερθ. προφέρτερος, προφέρτατος εἰδ. ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ πρεσβύτερος, πρεσβύτατος : Σοφ.ΟΚ 1531 τῷ προφερτάτῳ γόνῳ, αὐτ.άπ.447· **3)** ὁ νέος μὲν ὤν, πρεσβύτερος δὲ φαινόμενος : Πλάτ.Εὐθ.271B οὗτος δὲ προφερὴς καὶ καλὸς καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν, Αἰσχίν. 1,49· ‖ ἐπὶ φυτῶν καὶ νέων ἀνθρώπων, ὁ ἔχων πρώϊμον ἀνάπτυξιν, ὁ προώρως ἀνεπτυγμένος : Ἀριστόξ.π.Στοβ.4,37, Ἰάμβλ.Πυθ.31,209.

προφέριστος-ον μτγν. ἐξοχώτατος, ὑπέρτατος : Διόσκουρας ἐν Πάπ.

προφέρτερος, προφέρτατος παραθ. τοῦ προφερής βλ.λ.

προφέρω κ. Ἐπιγρ., πάπ. κ. νεώτ., δημ. κ. προφέρνω, ἐπ. κ. ἰων. παρατ. προφέρεσκον (Κόϊντ. 4,275, Ἐπιγρ.), μέλλ. προοίσω, ἀόρ. α' προήνεγκα, δημ. ἐπρόφερα, ἀόρ. β' προήνεγκον (Θουκ 5,17), π. Ὁμ. μ. ὁ ἐνεστ., γ' ἑν. ὑποτ. ἐνεστ. προφέρῃσι, φέρω ἐνώπιόν τινος, φέρω πρός τινα, προσφέρω, δίδω : Ἰλ.Ι 323 ὡς ὄρνις . . νεοσσοῖσι προφέρῃσι μάστακα, αὐτ.Ρ 121, Θουκ.6,69 μάντεις σφάγια προύφερον, Πάπ. προενέγκας τὴν ἐπιστολήν· **2)** ἐπιρρίπτω ὀνείδη, μομφὰς κατά τινος : Ἰλ.Β 251 καί σφιν ὀνείδεα προφέροις (κατακρίνω τινὰ διά τι, εἰδ. ὡς ψόγον ἢ ἀντίρρησιν) : Ἰλ. Γ 64 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης, Ἡρ.1,3 προφέρειν σφι Μηδείης τὴν ἁρπαγήν, Θουκ.5,17 δικαιώσεις προενεγκόντων ἀλλήλοις, Ἰσοκρ.4,100 ἐν τούτοις τοῖς λόγοις ἡμῖν προφέρουσιν· ‖ ἀπολ. ψέγω : Ἡρ.3,120 τὸν Μιτροβάτεα τῷ Ὀροίτῃ προφέροντα· κ. μέσ. : Πολύβ.5,11,2 τὴν ἐν Δωδώνῃ . . προφερόμενος ἀσέβειαν εἰς τὸ θεῖον, Πάπ. προφέρεται . . τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἠγορακέναι οἰκίαν· **3)** κ. νεώτ. ἐκφέρω, ἀπαγγέλλω, ἐκστομίζω, λέγω : Εὐρ. Μήδ.139 μῦθον προφέρων, - δὲν μπορεῖ νὰ προφέρῃ τὸ ρ, - προφέρει καλὰ τὰ γαλλικά· ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,73 ζῷα ἀνθρωπίνας π- φωνάς, αὐτ.15, Ἰουλ.Λόγ.7,218C· ‖ εἰδ. φρ. προφέρω Αἴγιναν πάτραν παρουσιάζω, διακηρύττω αὐτὴν ὡς πατρίδα : Πίνδ.Ι 5(4),43· **4)** προφέρω εἰς μέσον ἢ εἰς τὸ μέσον δημοσιεύω : Πλάτ Νόμ.812C, αὐτ.936A· ὁμ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Πλάτ.Φίλ.57A ταῦτα προηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον· **5)** ἀναφέρω, κάμνω λόγον, μνημονεύω : Θουκ.3,64 μὴ προφέρετε τὴν τότε γενομένην ξυνωμοσίαν, Πλάτ.Σοφ.259D τἀναντία ἀεὶ προφέροντα ἐν τοῖς λόγοις· ὁμ. κ. μέσ. : Ξεν.Οἰκ. 14,6 καὶ ἄλλα τῶν βασιλικῶν νόμων προφερόμενος πειρῶμαι . . , Πολύβ.4,66,10 ἀναμνήσεως χάριν αὐτὰ προηνεγκάμεθα, Πλούτ.Λυκ.21 οὐ χεῖρόν ἐστιν ἕν τι προενέγκασθαι, Ἐπιγρ. αὐτοῦ προφερομένου τὴν περὶ τὸ σῶμα γεγενημένην ἀσθένειαν· **6)** προβάλλω τὴν ἐξουσίαν τινός : Αἰσχ.Ἀγ 201 προφέρων Ἄρτεμιν· ‖ ἀναφέρω ὡς παράδειγμα : Ἀριστλ.ΗΝικ.1173b,21 προφέρειν τὰς ἐπονειδίστους τῶν ἡδονῶν· **7)** ἀπαγγέλλω ποιήματα : Διόδ.Σ 14,109 ἐν τῇ πανηγύρει τὰ ποιήματα προφερόμενοι· **8)** ἐπὶ μαντείου, προβάλλω, προτείνω, ἀναθέτω τινὶ ὡς ἔργον : Ἡρ.

.4,151 τοῖσι Θηραίοισι προέφερε ἡ Πυθίη τὴν ἐς Λιβύην ἀποικίην, αὐτ.5,63 τὴν Πυθίην.. προφέρειν σφι τὰς Ἀθήνας ἐλευθεροῦν' κ. παθ. : Αἰσχ. Ἀγ.964 δόμοισι προυνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις (ἐὰν ἤθελε διαταχθῇ τις νὰ πράξῃ οὕτω)' **9**) παρουσιάζω, δεικνύω, ἐπιδεικνύω : Ἰλ.Κ 479 **ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος**, ΠΔ Σοφ.Σειρ. Πρόλογ. **προενέγκασθαι τινὰ σπουδήν**' **10**) φρ. **προφέρω ἔριδα** ἁμιλλῶμαι : Ὀδ.Ζ 92' || μέσ. προκαλῶ εἰς ἅμιλλαν ἀγώνων : Ὀδ.Θ 210 **ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων**' || **πόλεμον προφέρω** πολεμῶ, κάμνω πόλεμον : Ἡρ. 7,9,γ' **σοὶ δὲ δὴ μέλλει τις, ὦ βασιλεῦ, ἀντιώσεσθαι πόλεμον προφέρων**' **11**) ἐκφέρω, ἐξάγω : Ἰσοκρ.1,44 **ἐντεῦθεν ὥσπερ ἐκ ταμιείου προφέρῃς**, ΚΔ Λουκ.6,45 **ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν**, Πάπ. **ἤνοιξα τὸν τόπον τῶν οἰναρίων καὶ προενήνεχα** [sic] **οἴνου κεράμια να'** κ. παθ. : αὐτ. **ἠξίωσαν προενεχθῆναι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ δεσμωτηρίου**' **12**) ἁρπάζω τι καὶ τὸ φέρω μακράν, παρασύρω, ἐπὶ θυέλλης : Ἰλ.Ζ 346 **προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα εἰς ὄρος ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης**, Ὀδ.Υ 64' || ἐπὶ θανάτου, ἀπάγω, παίρνω : Εὐρ.Μήδ.1111 **θάνατος προφέρων σώματα τέκνων**' **13**) θέτω ἢ κινῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, προβάλλω, φέρω πρὸς τὰ πρόσω : Εὐρ. Τρ.1332 **πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν**, Αἰν.Τακτ.22,27 **προφέρειν σκυταλίδα**' || ὃθ. ὑποκινῶ, προάγω, βοηθῶ : Ἡσίοδ.Ἔργ.579 **ἠὼς ται προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου** [προάγει εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὸ ἔργον]' κ. ἄνευ γενικ. : Λεωνίδ.Ἀλ. ἐν ΑΠ 9,344' || συντελῶ, συντείνω : Θουκ.1,93 **μέγα προφέρειν εἰς τὸ κτήσασθαι δύναμιν**, Δίων Κ 78,38 **μεγάλη τύχη πρὸς πάντα προφέρειν**' παθ. κινοῦμαι πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἀριστλ.ΖΙ 711ε,29 **προενεχθέντος τοῦ σώματος**' **14**) ἀμτβ. ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερτερῶ τινα : Σιμων.161 **δόξας ἔργα πολὺ προφέρει**' κ. μτ. δοτ. πράγμ. : Ἡρ.3,106 **εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων**, αὐτ.6,127 **πλούτῳ καὶ εἴδεϊ προφέρων Ἀθηναίων**, αὐτ.5,28, Εὐρ.Μήδ.1092 **προφέρειν εἰς εὐτυχίαν τῶν γειναμένων**' κ. ἀπολ. : Πίνδ.Π 2,86 **ἐν πάντα νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει**, Θουκ.1,123 **πλούτῳ καὶ ἐξουσίᾳ ὀλίγον προφέρετε**, αὐτ.2,89 **εὐψυχίᾳ γε οὐδὲν προφέρουσι**, Δίων Κ 77,11 **προφέρω ἔν τινι**' **15**) γεννῶ τέκνα : Ἐπιγρ. [Ρώμης]' **16**) φέρω ἐνώπιον, ἔμπροσθέν τινος : Δίων Κ 39,31 **προφέρω λύχνον τινί**' κ. παθ. : Δίων Κ 72,17 **τὸ ῥόπαλον προεφέρετο αὐτοῦ**.

προφεσσίων (ἡ) (λατ.) πάπ. δήλωσις, ὑπόσχεσις : **δέλτος προφεσσίωνος ἐπὶ σφραγείδων**.

προφέσσορας (ὁ) (ἰταλ.) δημ. κ. προφεσσόρος ἐν χρ. κ. εἰρων. διδάσκαλος, καθηγητής, σοφός, πεπαιδευμένος.

προφεύγω, μέλλ. **προφεύξομαι**, ἀόρ. **προύφυγον** (π. Ὁμ. μ. ἐν τῷ τ. τοῦ ἀορ.), φεύγω εἰς τὰ ἔμπροσθεν, πρὸς τὰ ἐμπρός, φεύγω μακράν : Ἰλ.Λ 340 **οὐδὲ οἱ ἵπποι ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν**, Αἰσχ.ἀπ. 64 **ἐς μελανίππου προφυγὼν ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν**' **2**) μτ. αἰτ. φεύγω ἀπό τινος, ἀποφεύγω τι : Ἰλ.Ζ 502 **προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας** Ἀχαιῶν, αὐτ.Ξ 81 **προφύγῃ κακόν**, Ὀδ.Λ 107 **προφυγὼν ἰοειδέα πόντον**, αὐτ.Χ 325, Ἡσίοδ.Ἔργ.647 **χρέα προφυγεῖν** (ἀποφεύγω τὰ χρέη).

πρόφημι πάπ. κ. μσν. λέγω προηγουμένως, πρότερον, προλέγω : Πάπ. **ὡς προέφην**, Μηναῖ.12,2 Ὠδ.6 **ὁ θεὸς.. ἐπεδήμησεν ὡς προέφης**.

προφημίζω μτγν. διαδίδω φήμην τινὸ προηγουμένως, διαφημίζω τι πρότερον : Δίων Κ 41,41 **προφημίσας ὡς.. ἀνεληλυθὼς εἴη**.

προφητάζω μτγν. προφητεύω βλ.λ. : Μαν.4,217

προφητάναξ-ακτος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ προφήτης καὶ ἄναξ συγχρόνως, προσωνυμία τοῦ Δαβίδ.

προφητεία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ χάρισμα τοῦ διερμηνεύειν τὴν θέλησιν τῶν θεῶν, ἡ θείᾳ χάριτι πρόρρησις τῶν μελλόντων : ΠΔ Σοφ.Σειρ. 24,33 **διδασκαλίαν ὡς προφητείαν ἐκχεῶ**, Χρησμ. π. Λουκ.Ἀλέξ.40 **ἡ δὲ προφητείη δίης φρενός ἐστιν ἀπορρώξ**, Χρον.Μαρ.8924, Μηναῖ.12,1 Ὠδ.5 **τῶν προφητείᾳ τετιμημένων**' || νεώτ. κτ. ἐπέκτ. πᾶσα πρόρρησις : **αἱ προφητεῖαι του ἐπηλήθευσαν**' **2**) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προφητεύειν, ἡ διατύπωσις τῆς προρρήσεως, ὁ χρησμός : ΠΔ Παραλ.2,15,8 **ἐν τῷ ἀκοῦσαι τοὺς λόγους τούτους καὶ τὴν προφητείαν** Ἀδὰδ **τοῦ προφήτου**, Ἡλιόδ.Αἰθ.2,27' || μτγν. τὸ ἀξίωμα τοῦ προφήτου βλ.λ.2) : Ἐπιγρ. **εἴ τοι μέμηλεν ἔμπεδας προφητεία**; Πάπ. **προφητειῶν καὶ γραμματειῶν καρπεῖαι**' || ἐν τῇ ΚΔ τὸ δῶρον, τὸ χάρισμα τοῦ ἑρμηνεύειν τὴν Ἁγ. Γραφὴν ἢ τὸ ὁμιλεῖν καὶ διδάσκειν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος: ΚΔ Ρωμ.12,6 **ἔχοντες τὰ χαρίσματα.. εἴτε προφητείαν**.

προφητεῖον (τὸ) μτγν. ἱερὸν ἀφιερωμένον εἰς προφήτην : Act.3 Concilii submenna 605 **ἔφησαν προάστιον ἔχειν .. πλησίον τοῦ προφητείου**.

προφήτεμα-ατος (τὸ) δημ. προφήτευμα βλ.λ., προμάντευμα : Παλαμ.Παράκ.94,1 **τοῦ πρώτου πόθου τὸ ἱερὸ προφήτεμα**.

προφήτευμα-ατος (τὸ) προφητεία, χρησμοδοτικὴ δήλωσις : Φώτ. κ. Σουΐδ. ἐν λ. θεοπροπία.

προφήτευσις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ πρᾶξις τοῦ προφητεύειν βλ.λ.: Σχολ.Ὀδ.Μ 9 [κῶδ.Harl.5674] **μήτε τῆς προφητεύσεως ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου ἐκθαμβηθείς**.

προφητεύω κ. Ἐπιγρ., μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **προφατεύω**, ἐν τῷ παρατ. κ. ἀορ. α' ἡ αὔξησις τίθεται ἐνίοτε μετὰ τὴν πρόθεσιν **προεφήτευον, προεφήτευσα** [ΠΔ Βασ.3,22,12 δ. γρ., αὐτ.Σοφ. Σειρ.46,20, ΚΠ Πράξ.19,6 δ.γρ.] ἀλλὰ κ. **ἐπροφήτευσα** [ΠΔ Ἀρ.11,25], εἶμαι προφήτης ἢ ἑρμηνευτὴς τῆς θελήσεως τῶν θεῶν : Πίνδ.ἀπ.150 **μαντεύεο, Μοῖσα, προφατεύσω δ' ἐγώ**, Ἡρ.7,111 **οἱ προφητεύοντες τοῦ ἱεροῦ**, Εὐρ.Ἴων 413 **τίς προφητεύει θεοῦ** [ποῖος ἑρμηνεύει τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ], αὐτ.369, Πλάτ.Φαῖδρ.244D, Ἀριστλ.Κόσ. 391a,16 **ἡ ψυχὴ τὰ θεῖα καταλαβομένη τοῖς τε ἀνθρώποις προφητεύουσα**, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,33 **οὐ προειστήκει προφητεύων**, Πλούτ.Ἠθ.412Β' κ. παθ. : Σχόλ.Ὀδ.Μ 9 **τὰ προφητευθέντα**' || κτ. ἐπέκτ. προλέγω, προμαντεύω, προβλέπω ἐκ συμπερασμοῦ : Ἐρωτόκρ.4,204 **τὸ θέλαν ἐπροφήτεψε, δίχως νὰ τὸ κατέχῃ**, αὐτ.675' μσν. κ. μέσ. : Πρόδρ.2,307 **τάχατε προφητεύομαι καὶ λέγω το μεγάλως**' **2**) ἑρμηνεύω τὴν Γραφὴν ἢ ὁμιλῶ καὶ κηρύττω ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος : ΚΔ Λουκ.1,68 **ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου καὶ προεφήτευσε λέγων**, αὐτ.Ἰω.11,51, αὐτ.Κορινθ.1,11,4' **3**) ἐκτελῶ ἔργον προφήτου : Ἐπιγρ. **Θεοδώρου προφατεύοντος**' **4**) εἰδ. ἐν κακῇ σημ. κατὰ τὸ δοκοῦν διαγινώσκω νόσους ἢ ὁρίζω φάρμακα, ὃθ. εἶμαι ἀγύρτης ἰατρός : Γαλ.15,172.

προφήτης (ὁ) (πρόφημι) κ. Ἐπιγρ., πάπ., μσν. κ. νεώτ., δωρ. **προφάτας** κυρ. ὁ λαλῶν, ὁμιλῶν ἀντὶ θεοῦ τινος καὶ ἑρμηνεύων τὴν θέλησιν τούτου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἷον ὁ Τειρεσίας ἢ ὁ Κάλχας, ἀλλ' οὐχ ἧττον κ. ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θεοῦ, οἷον τοῦ Ἀπόλλωνος (Λοξίου) ὡς χρησμοδότου : Πίνδ.Ν 1,60 **Διὸς ὑψίστου προφάταν ἔξοχον** [ὃθ. ἐπὶ τοῦ Ὀρφέως], Εὐρ.Βάκχ.551 **Διόνυσε, σοὺς προφήτας ἐν ἁμίλλαισιν ἀνάγκας** [ἐπὶ τοῦ Γλαύκου], Εὐρ.Ὀρ. 364' || εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος : Αἰσχ.Εὐμ.19 **Διὸς προφήτης δ' ἐστὶ Λοξίας πατρός**' || ἐπὶ τοῦ ἱερέως καὶ ἑρμηνευτοῦ ἐν Δελφοῖς.

Ἡρ.8,36 πλὴν ἑξήκοντα ἀνδρῶν καὶ τοῦ προφήτεω, αὐτ.135 τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ προφήτεω γράφειν ἐς αὐτήν· πρβλ. προφῆτις· 2) ἐπίσημος τίτλος τῶν χρησμοδοτῶν τῶν ἐν τῷ μαντείῳ τῶν Βραγχιδῶν ἢ καὶ ἀλλαχοῦ : Ἐπιγρ.Μιλήτου, Ἐπιγρ.Μασσαλίας· 3) ἐν αἰγυπτιακοῖς ναοῖς, ἀνώτερος ἀξιωματοῦχος ἐν τῷ ἱερατείῳ : Πάπ. προφήτης θεῶν Εὐεργετῶν· 4) ἑρμηνευτὴς τῶν ἀσαφῶν χρησμῶν τοῦ μάντεως : Πλάτ.Τίμ.72Α τὸ τῶν προφητῶν γένος ἐπὶ ταῖς ἐνθέοις μαντείαις κριτὰς ἐπικαθιστάναι νόμος· κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τῶν ποιητῶν : Πινδ.Παιᾶν.6,6 Πιερίδων προφῆται, Βακχ.Β,3 Μουσᾶν προφήτης· πρβλ. Πλάτ. Φαῖδρ.262D· 5) ὁ ἔχων χρησμοδοτικὴν ἱκανότητα, ἐπὶ τοῦ Ἀμφιαράου : Αἰσχ.Ἑπτ.611 μέγας προφήτης, αὐτ.Ἀγ.409· ‖ ἐπὶ τοῦ ψευδοβάκιδος : Ἀριστφ.Ὄρν.972 ὃς δέ κ' ἐμῶν ἐπέων ἔλθῃ πρώτιστα προφήτης, τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρόν· ‖ ἐπὶ τοῦ Ἐπιμενίδου : ΚΔ Τίτ.1,12 εἶπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐτῶν προφήτης· 6) γεν. ὁ ἐξηγητής, σχολιαστὴς λόγου, θεωρίας κττ. : Εὐρ. Βάκχ.211 ἐγὼ προφήτης σοι λόγων γενήσομαι· ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς ἐπικαυρείους, ὁ ἑρμηνευτής, ὁ διευκρινιστής, ὁ προφαίνων ἤτοι φανερώνων, διασαφηνίζων : Ἀθήν.5,187Β ὁ δ' Ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγε προφήτας ἀτόμων· ‖ ἐπὶ τοῦ Τίμωνος : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,53 τῶν Πύρρωνος λόγων προφήτης· ‖ ἅπαξ μ. ἐν ΠΔ μὲ τὴν σημασίαν τοῦ ἑρμηνέως ἢ πιθ. ἀντιπρασώπου : ΠΔ Ἐξ. 7,1 Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ἔσται σοι προφήτης· 7) μτφ. ὁ προάγγελος : Πινδ.Ν 9,50 γλυκὺν κώμου προφάταν (ἐπὶ τοῦ οἰνοδοχείου), Ἀντιφάν.217, 23 δείπνου προφήτης λιμός, Πλάτ.Κωμ.184,4 φθόης προφήτης, Ἀνακρεόντ.32,11 τέττιξ . . θέρεος γλυκὺς προφήτης· 8) ὁ κήρυξ κατὰ τοὺς ἀγῶνας : Βακχ.9,28 (πληθ.)· 9) ἐν τῇ ΠΔ ὁ ὑπὸ τοῦ θεοῦ κινούμενος διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ ν' ἀποκαλύπτῃ τὴν θέλησιν τοῦ θεοῦ : ΠΔ Βασ.1,9,9 τὸν προφήτην ἐκάλει ὁ λαὸς ἔμπροσθεν· 10) ἐν τῃ ΚΔ ὁ ἐμπνευσμένος, ὁ θεόπνευστος κήρυξ καὶ διδάσκαλος : ΚΔ Κορίνθ.1,12,28 ἔθετο ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφήτας, αὐτ.14,32· ‖ εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὰ ἐν τῇ ΠΔ εἰρημένα, ὁ ἐν ὀνόματι τοῦ θεοῦ προλέγων τὰ μέλλοντα, ἐν παραβολαῖς, δι' ὑπαινιγμῶν, ἀλληγοριῶν κττ. : ΚΔ Πράξ.2,30, αὐτ.3,18 ὁ δὲ θεὸς ἃ προκατήγγειλε διὰ στόματος πάντων τῶν προφητῶν, αὐτ.Πέτρ.2,3,2, Μηναῖ.12,1 Ἀπολ.· ‖ κ. νεώτ. γεν. ὁ προλέγων τὸ συμβησόμενον : Σολωμ. εἰς Φραγκίσκα Φραῖζερ 1 μικρὸς προφήτης ἔρριξε σὲ κορασιὰ τὰ μάτια, Παλαμ.Τάφ.71,6 προφήτης καινούριων ;· ‖ φρ. πᾶς μετὰ Χριστὸν προφήτης γάϊδαρος (εἰρων. πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας νὰ προμαντεύσουν μελλοντικὰ γεγονότα)· παροιμ. οὐδεὶς προφήτης δεκτὸς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ (εὐκολώτερον ὁ ἄξιος ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ κῦδος καὶ ἀναγνώρισιν παρὰ τοῖς ξένοις ἢ παρὰ τοῖς οἰκείοις)· ‖ ὡς κύρ. ὄν. ἐπωνύμ. τοῦ Μωάμεθ· 11) ὁ συλλογεὺς φαρμακευτικῶν κατ' εἰκασίαν αὐτοῦ βοτανῶν, ὅθ. ὁ ἀγύρτης ἰατρός, κομπογιαννίτης : ΨΔιοσκ.1,10, Γαλ.16,761.

προφητίζω προφητεύω βλ.λ. : Ἱππ.Προρρ.2,1.

προφητικός-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν προφήτην βλ.λ., ὁ τοῦ προφήτου, χρησμοδοτικός, μαντικός : Φίλ.1,515 προφητικὸς ἀνήρ, αὐτ.95 προφητικὸς λόγος, ΚΔ Πέτρ.2,1,19, Λουκ.Ἀλέξ.60, Μηναῖ.12,2 Ὠδ.8 δόξης προφητικῆς . . μετέχων· 2) Ἐπιγρ. εἰκὼν χαλκῆ προφητικὴ χαλκῆ εἰκὼν φερομένη ἐπὶ τοῦ ἐνδύματος τοῦ ἱερέως προφήτου βλ.λ.2)· πρβλ. πάπ. ἠμφιεσμένος προφητικῷ σχήματι, αὐτ. στολίσας σεαυτὸν προφητικῷ σχήματι.

προφητικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον προφητικὸν βλ.λ., μαντικῶς : Κ Μανασσ. Χρον.5370 προφητικῶς εἰπεῖν.

προφῆτις-ῖδος (ἡ) κ. Ἐπιγρ. θηλ. τοῦ προφήτης βλ.λ., εἰδ. ἐπὶ τῆς Πυθίας : Εὐρ.Ἴων 42 προφῆτις εἰσβαίνουσα μαντεῖον θεοῦ, αὐτ.321 Φοίβου προφῆτις, Πλάτ.Φαῖδρ.244Α ἥ ἐν Δελφοῖς προφῆτις, Φιλόδ.Ἀκαδ.26Μ· ‖ μτγν. γεν. ἡ προφητεύουσα γυνή : ΠΔ Ἐξ.15,20 Μαριὰμ ἡ προφῆτις, αὐτ.Κριτ.4,4, ΚΔ Λουκ.2,36 Ἄννα προφῆτις· ‖ κ. μτφ. : Διόδ.Σ 1,2 τὴν προφῆτιν τῆς ἀληθείας ἱστορίαν· 2) μτγν. ΚΔ ἡ σύζυγος προφήτου : ΠΔ Ἡσ.8,3 προσῆλθον πρὸς τὴν προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε καὶ ἔτεκεν υἱόν.

προφητοκράτωρ-ορος (ὁ) μσν. ὁ κρατῶν ἤτοι ὁ πρῶτος τῶν προφητῶν : Δαμασκ.1 2,850C.

προφητοκτόνος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ κτείνων τοὺς προφήτας : Κύριλλ.11, Ἀνδρ.Κρ.σελ.86.

προφητοπάτωρ-ορος (ὁ) μσν. ὁ πατὴρ προφήτου ἢ προφητῶν : Στουδ.Θεόδ.756 (ἔκδ.Mi.).

προφητοτόκος (ἡ) μτγν. ἡ τεκοῦσα, γεννήσασα προφήτην : Φίλ.1,658,14 ἡ προφῆτις καὶ προφητοτόκος Ἄννα.

προφητόφθεγκτος-ον μσν. ὁ ὑπὸ προφητῶν φθεγχθείς, ῥηθείς, προρρηθείς : Δαμασκ.1 1,680Β.

προφητοφόντης (ὁ) μτγν. προφητοκτόνος : Εὐσ.5,16.

προφήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ποι. ἀντὶ προφήτης βλ.λ.: Μαν.2,317, αὐτ.4,227.

προφθάδίην ἐπίρρ. μτγν. κατὰ πρόφθασιν, προλαβόντως, πρoφθαστά : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.16,19.

προφθάνω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. προφ. προφτάνω κ. προφταίνω, μέλλ. προφθάσω κ. προφθήσομαι, ἀόρ. ἐπρόφθασα, δημ. κ. ἐπρόφταξα, μέσ. ἀόρ. προφθάμενος (Ἀπολλ.Ρ 4,913), νεώτ. κ. δημ. παθ. προφθάνομαι, μτ. μτχ. παθ. παρακ. προφθασμένος, φθάνω πρὸ ἄλλου, πρότερόν τινος, προλαμβάνω, καταφθάνω, φθάνω ἐν καιρῷ, μτ. αἰτ. : Αἰσχ.Ἀγ.1028 προφθάσασα καρδία γλῶσσαν, Πλάτ.Πολ.500Α ἐγὼ μὲν γάρ σε προφθάσας λέγω, ΚΔ Ματθ.17,25 ὅτε εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, προέφθασεν αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 24,46 ἀγνάντιαζαν κι ἐπρόφτασαν τὰ παλληκάρια τ' Ἁρμυροῦ, Ζερβ.Λυρ.Σάτ.2,172 καὶ πρὶν προφτάσω γρῦ νὰ βγάλω, - τὸν πρόφτασα τὴν ὥρα ποὺ ἔβγαινε ἀπ' τὸ σπίτι του, - δὲν ἐπρόφτασα τὸ τραῖνο· ὁμ. μτ. μτχ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.884 νῦν μέν με παρακύψασα προὔφθης· πρβλ.Θουκ.7,73, ΠΔ Βασ.1,20,25· κ. μτ. γενικ. : προέφθασα τοῦ φυγεῖν, αὐτ.Μακκ.1,40,4· ‖ νεώτ. κ.δημ. πράττω τι ἐγκαίρως, προλαμβάνω : πρόφτασε κι ἔφυγε προτοῦ νά 'ρθῃ ἡ ἀστυνομία· κ. παθ.· 2) νεώτ. κ. δημ. ἔχω τὸν ἀπαιτούμενον καιρὸν πρός τι, ἐπαρκῶ εἰς χρόνον ἢ κ. γεν. εἰς χρῆμα, δυναμικότητα, ἀντοχὴν κττ. : θὰ προφτάσω νὰ τελειώσω τὴ δουλειὰ ἀπόψε, - δὲν προφταίνω τὰ ἔξοδα, - εἶναι πολὺ ἀπαιτητικὸς καὶ μόλις τὸν προφτάνω· κ. παθ. : τὰ παιδιά μας δὲν προφθάνονται σὲ ροῦχα· 3) ἀπολ. προλαμβάνω : Εὐρ.Φοίν.1385 στόματι προφθῆναι θέλων, Θέων Σμ.160Η.

προφθάσια (ἡ) μτγν. τὸ προφθάνειν ὡς ὄνομα ἑορτῆς παρὰ τοῖς Κλαζομενίοις : Διόδ.Σ 15,18 τὴν πανήγυριν ὀνομάσαντες προφθασίαν (δ.ἀνάγν. πραφθάσια (τά)).

προφθέγγομαι γλωσσ. φθέγγομαι πρότερον.

πρόφθεγξις-εως (ἡ) μτγν. τὸ προφθέγγεσθαι βλ.λ. : Πολυδ.2,118.

προφθείρω μτγν. φθείρω, διαφθείρω, καταστρέφω προηγουμένως : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1 (παθ.).

προφθίμενος-η-ον μτγν. ὁ προαποθανὼν ἢ πρότερον φονευθείς : Παρμέν· ἐν ΑΠ 7,184.

προφϊλιοῦμαι-όομαι μτγν. τυγχάνω φιλικῆς μεταχειρίσεως κατὰ πρῶτον : Πλούτ.Ἡσίοδ.31.

προφιλοσοφητέον μτγν. τοῦ ἀχρ. προφιλοσοφῶ, πρέπει νὰ φιλοσοφήσῃ τις προηγουμένως, προκαταρκτικῶς : Πλούτ.'Ηθ.15F **προφιλοσοφητέον τοῖς ποιήμασι.**

προφιλοτεχνοῦμαι-έομαι μσν. φιλοτεχνῶ τι πρότερον, προηγουμένως : Μιχ.'Ακομ.Ι,76.

προφιλοτομηθέν μσν. πρότερον φιλοτίμως, ἐλευθερίως δοθέν : Χρυσόβουλ. ἐν Συντ.Καν.2,603 **προφιλοτιμηθέν τινι δίκαιον.**

προφλεβοτομῶ-έω μτγν. φλεβοτομῶ πρότερον, τοῦ παίρνω αἷμα πρωτύτερα : Ποσειδ.'Ιατρ. π.Γαλ.19,711, Γαλ.10,786 (παθ.), 'Αλέξ.Τραλλ.7,9.

προφοβητικός-ή-όν ὁ ἐκ τῶν προτέρων φοβούμενος, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ προφοβῆται, μτ.αἰτ. : 'Αριστλ.Ρητ.1389b,29 **πάντα προφοβητικός.**

προφοβοῦμαι-έομαι παθ. φοβοῦμαι ἐκ τῶν προτέρων : Αἰσχ.'Ικ.1045 **πολέμους θ' αἱματόεντας προφοβοῦμαι,** Ξεν.ΚΠ Ι,6,24 **προφοβούμενον μὴ . .** (δ.γρ. φοβούμενον)· κ. ἀπολ. : Δίων Κ 55,18.

προφοιβῶμαι-άομαι προλέγω τὸ μέλλον : Κατ. 'Αστρλ.Κ 8(4).137, αὐτ.147 (παθ.).

προφοινίσσω μτγν. φοινίσσω, κοκκινίζω, κάμνω τι κόκκινον προηγουμένως : Σωρ.π.Γαλ.12,419, 'Αρχιγ.αὐτ.407 (δ.γρ.π.'Αλέξ.Τραλλ.Ι,ΙΙ.

προφοιτῶ-άω μτγν. φοιτῶ πρότερον, φθάνω, ἔρχομαι προηγουμένως, προηγοῦμαι : 'Ιάμβλ.Πυθ. 2,12 **ἡ προφοιτήσασα ἤδη δόξα.**

προφορά (ἡ) (προφέρω) μτγν., πάπ. κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ προφέρειν, ὁ τρόπος τοῦ ἐκφωνεῖν φθόγγους ἢ λέξεις ὁλοκλήρους, ἀπαγγελία, ἄρθρωσις φθόγγων ἢ λέξεων : Φιλόδ.Ρητ.Ι,159S **προφορᾷ καὶ γραφῇ,** Διον.'Αλ.Δημ.22, Φίλ.Ι,50, Πλούτ. 'Ηθ.41A **λέξις καὶ προφορά,** 'Ηρωδιαν.Ι.8,6 **περὶ τὴν τῶν ῥημάτων προφοράν,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.Ι,15 **προφορὰ τῶν φωνῶν,** αὐτ.203 **προφορὰ τοῦ λόγου,** - **ξενίζουσα προφορά,** - **δὲν ἔχει καλή(ν) προφορά(ν)**· || **ὁ κατὰ προφορὰν ἢ ὁ ἐν προφορᾷ λόγος ὁ** προφορικὸς λόγος : Φίλ.Ι,232, Πλούτ.'Ηθ.777B· **2)** πομπὴ προβαίνουσα· πρβλ. ἐκφορά : Πλωτῖν.2,9,Ι, αὐτ.4,3,2 **προφορὰ καὶ ἐνέργεια·** **3)** τὸ πρόσθιον μέρος πολιορκητικοῦ κριοῦ : 'Αθήν.Μηχ.25,3· **4)** δημοσία μομφή, ἐπιτίμησις, ἔλεγχος : Πολύβ.9,33,12 **ἄξιόν γε τὸ γεγονὸς ὀνείδους καὶ προφορᾶς·** **5)** δικαστικὴ ἀπόφασις : Πάπ. **ἐκέλευσα τήνδε τὴν προφορὰν ὑπομνηματισθῆναι.**

προφορικός-ή-όν (προφορά) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς προφορὰν ἀνήκων, ὁ διὰ προφορᾶς ἐκδηλούμενος, ὁ διὰ ζώσης φωνῆς ἐκφερόμενος, ἀντίθ. ἐνδιάθετος, κ. νεώτ. ἔγγραφος, γραπτός : Φίλ.2,154, Στωϊκ. ἀπ.2,43,74, Πλούτ.'Ηθ.777 **καὶ τοῦ ἐνδιαθέτου λόγου καὶ τοῦ προφορικοῦ,** αὐτ. 973A, - **προφορικὴ ἀνακοίνωσις** - **διαταγή,** - **προφορικαὶ ἐξετάσεις.**

προφορικῶς ἐπίρρ. νεώτ., δημ. **-ά** κατὰ τρόπον προφορικὸν βλ.λ., **διὰ** ζώσης φωνῆς, ἀντίθ. γραπτῶς, ἐγγράφως.

πρόφορος-ον ὁ τιθέμενος ἔμπροσθέν τινος, ὁ προβαλλόμενος : 'Ιλ.Πέρσ.6,2 **προφόρῳ ποδί**· **2)** ὡς οὐσ. **πρόφορος** (ἐννοουμένου τοῦ ἰχώρ) τὸ ὑγρὸν τὸ μεταξὺ τοῦ ἐμβρύου καὶ τῶν περιστοιχούντων αὐτὸ ὑμένων, ὅπερ ἐκχύνεται πρὸ τοῦ τοκετοῦ (ἁ. τὰ νερὰ τῆς ἑτοιμόγεννης γυναίκας) : 'Αριστλ.ΖΙ 586a,30 **ὑγρότης ὑδατώδης ἢ αἱματώδης, ὁ καλούμενος ὑπὸ τῶν γυναικῶν πρόφορος.**

προφοροῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. μέσ., **ἐν τῷ** ὑφαίνειν, φέρω **εἰς τὰ** ἔμπροσθεν καὶ ἐγχειρίζω εἰς τὰς διαζομένας τοὺς μίτους τοῦ στήμονος, ἵνα στήσουν τοῦτον ἢ τὸν ἱστὸν διάζομαι βλ.λ.· Πολυδ.7,32, 'Ησ. **«προφορεῖσθαι·** τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμανα παραδιδόναι»; Φώτ., Σουΐδ. (πιθ. π. Καλλ.ἀπ.244)· || συνεκδ. ἐπὶ ἀράχνης : Καλλί.Κωμ.2 **τὴν ὁδὸν προφορεῖσθαι·** || εἰδ. ἐπὶ κυνῶν, τρέχειν δεῦρο κακεῖσε : Ξεν.Κυν.6,15 **προφορεῖσθαι παρὰ τὰ αὐτά.**

προφούρνια (τὰ) μσν. τὰ πρῶτα ὀπτώμενα εἰς τὸν φοῦρνον καὶ πρῶτα συρόμενα ἔξω : Πρόδρ.Ι,175 **προφούρνια νὰ χόρταινα καὶ νὰ καλοπαθούμην,** αὐτ.329.

πρόφραγμα-ατος (τό) (προφράσσω) φραγμός, φράκτης τιθέμενος **ἔμπροσθεν** : 'Αριστλ.Οἰκ.1347a, 5, Διόδ.Σ 19,30 **οὐδ' ἀξιόλογον ἔχοντες πρόφραγμα περὶ αὐτούς·** || κ.μτφ. προασπιστής : Πολύβ. 9,35,3 **εἰ μὴ Μακεδόνας εἴχομεν πρόφραγμα.**

προφράζω λέγω ἢ ἀγγέλλω προηγουμένως, προλέγω, προαγγέλλω, **προσημαίνω** : 'Ηρ.Ι,120 **εἰ φοβερόν τι ἑωρέομεν, πᾶν ἄν σοι προεφράζομεν·** κ. κτ. μτχ. **παθ. παρακ.** : 'Ησίοδ.'Εργ.655 **προπεφραδμένα . . ἄθλα** (προκεκηρυγμένα βραβεῖα)· πρβλ. 'Απολλ.Ρ 3,131,5· **2)** παθ. ἐξηγοῦμαι ἀνωτέρω προηγουμένως : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.Ι,19.

πρόφρακτος-ον (φράσσω) μτγν. ὁ ἔχων **φραγμὸν ἢ** μεμβράναν, ἐπὶ ὀστρακοδέρμων : Ξενακρ. π.'Ορειβ.2,58,107 (εἰκ.).

πρόφρασσα ἐπ. θηλ. τοῦ πρόφρων βλ.λ., πρόθυμος, ἄσμενος : 'Ιλ.Κ 290 **πρόφρασσα παρέστης,** 'Οδ.Ε 161 **ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω** (κατ' ἀναλογίαν **τοῦ ἑκών-** ἑκασσα).

προφρονέως ἐπ. ἐπίρρ. προφρόνως βλ.λ. : 'Ιλ.Ε 810 **προφρονέως μάχεσθαι,** αὐτ.Ρ 224 **νήπια τέκνα προφρονέως ῥύοισθε.**

προφροντίζω φροντίζω, σκέπτομαι, συλλογίζομαί τι πρότερον : 'Ιππ.'Αέρ.2 (δ.ἀνάγν. πρόφραντις ἤ, πρόφρων τις ἦ)· **2)** ποιῶ διανοητικὸν ἔργον, ἐργάζομαι διανοητικῶς : Γαλ.17(2),175.

προφρόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. προθύμως, ἀσμένως, ἑτοίμως, μετὰ ζήλου : Θέογν.786 **καί μ' ἐφίλευν προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον,** Πινδ.Π 2,16 **προφρόνως ἐφίλησ' 'Απόλλων,** Αἰσχ.'Ικ.Ι **Ζεὺς . . ἐπίδοι προφρόνως,** αὐτ.'Αγ.173.

προφρύγω μτγν. φρύγω, φήνω τι ἐπὶ τῆς πυρᾶς πρότερον· μτχ. παθ. ἀορ. **προφρυγείσης** δ.γρ. ἀντὶ προφωχθείσης εἰς Διοσκ.2,90 (π. Γαλ.6,517).

πρόφρων-ονος (ὁ,ἡ) (φρήν, φρονῶ) κ. μσν. κ.νεώτ. ἐπίθ., κυρ. ὁ ἔχων πρόθυμον καρδίαν, ὁ ἐλευθέρᾳ θελήσει πράττων τι : 'Ιλ.Α 543 **οὐδέ τί πώ μοι πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος,** 'Οδ.Ξ 406 **πρόφρων κεν δὴ ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην·** || **δθ.** πρόθυμος, εὐμενής, ἕτοιμος πρὸς τὸ ποιῆσαί τι, **ἐν** κατηγορημ. χρ. (π.'Ομ. οὕτω πάντοτε ἐπὶ προσώπων) : 'Ιλ.Α 77, αὐτ.Θ 175 **πρόφρων κατένευσε Κρονίων,** Σαπφ.118, Πινδ.Π 5,117 **πρόφρων τελεῖ,** αὐτ.Ι 4(3),61 **προφρόνων Μοισᾶν τύχοιμεν,** Αἰσχ.Χο.1063 **καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι,** Σοφ.'Ηλ.1380 **γενοῦ πρόφρων ἡμῖν** ἀρωγός, Εὐρ.'Αλκ.743 **πρόφρων σε . . 'Ερμῆς 'Αιδης τε δέχοιτο,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,151 **ὑπάρχει πρόφρων ἀντιλήπτωρ καὶ ἑτοιμότατος·** || πρόθυμος, ἕτοιμος, πλήρης ζήλου καὶ δραστηριότητος : 'Ιλ.Θ 23 **ὅτε δὴ . . πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσσαι,** 'Οδ.Π 257 **ἀμύνοι πρόφρονι θυμῷ,** 'Ησίοδ.Θ 536 **βοῦν πρόφρονι θυμῷ δασσάμενος προὔθηκε.**

προφυάς-άδος (ἡ) γλώσσ. πᾶν προφυόμενον, ἐκφυόμενον, **ἐκβλαστάνον** : **προφυὰς σταφυλῆς** (ὁ μίσχος τῆς σταφυλῆς ἐξ οὗ κρέμανται αἱ ῥάγες).

προφύλαγμα-ατος (τό) μσν. κ. νεώτ. προφυλακὴ βλ.λ.· 'Ησ. ἐν λ. φρούριον· **2)** νεώτ. τὸ δι' οὗ προφυλάσσεταί τις· **3)** ὁμ. προφύλαξις.

προφυλακή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἔμπροσθεν φυλακή, ἐμπροσθοφυλακή, φρουρά, ἐν τῷ πληθ. **οἱ** προπορευόμενοι φύλακες, φρουροί, πρόσκοποι, ἐμπροσθοφύλακες : Ξεν.ΚΠ 3,3,25 **κατάσκοποι ἐνέπιπτον εἰς τὰς προφυλακὰς αὐτῶν,** αὐτ.'Ιππαρχ. 7,13, Πλούτ.Καῖσ.39 **ταῖς προφυλακαῖς τῶν πολε-**

μίων ἐπιδραμόντες· κ. κτ. ἐν. : Θουκ.4,30 **ἀριστοποιεῖσθαι διὰ προφυλακῆς** (ἔχοντες τεταγμένους προσκόπους), Ξεν.'Ελλ.4,1,24 **ἡ προφυλακὴ αὐτοῦ** (οἱ πρόσκοποι αὐτοῦ)· || νεώτ. τακτ. τὸ σύνολον τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ ἐν σταθμεύσει στρατοῦ· **2**) φυλακή, φύλακες, φρουρά, φύλαξις : Πολύβ.5,95,5 **τῆς τῶν ἄρτι ῥηθεισῶν πόλεων προφυλακῆς**· πρβλ.Διόδ.Σ 11,2 (πληθ.)· **3**) νυκτερινοὶ φύλακες, σκοποί, νυκτοφυλακή : ΠΔ'Ἐξ. 12,42 **προφυλακή ἐστι τῷ κυρίῳ**· **4**) φυλακτήριον, τόπος ἢ τρόπος προφυλακτικός : Φιλ.1,283 **προφυλακῇ χρῆσθαι περί τι**· **5**) προφύλαξις ἐναντίον τινός, μτ. γενικ. : Φίλ 2,368· πρβλ.'επίκ.ἐν Πάπ.· ὁμ. Ιατρ. : Σωρ.1,118 **προφυλακῆς χάριν** (χάριν προφυλάξεως)· πρβλ.Διοσκ.2,47.

προφυλακίζω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπροφυλάκισα,** φυλακίζω τινὰ ἐκ τῶν προτέρων, πρὸ τῆς ὁριστικῆς καταδίκης.

προφυλακὶς ναῦς (ἡ) τὸ ὡς προφυλακὴ τεταγμένον, πρόσκοπον πλοῖον : Θουκ.1,117.

προφυλάκισις εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προφυλακίζω βλ.λ., ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προδικασίας ὑπὸ τῆς δικαστ. **ἐξουσίας ἐπιβαλλομένη** κτ. νόμον φυλάκισις τοῦ κατηγορουμένου.

προφυλακτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ., δημ. **-ῆρας** πᾶν μέσον δι' οὗ προφυλάσσεταί τις, εἰδ. διάταξις μηχανήματος δι' ἧς ἀποσκοπεῖται ἡ προφύλαξις ἐκ κινδύνων πτώσεων, συγκρούσεων κλπ. : **προφυλακτὴρ αὐτοκινήτου, - προφυλακτῆρες τροχῶν.**

προφυλακτήριον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. προφύλαγμα βλ.λ.· 'Ησ.ἐν λ.φρούριον : Τζέτζ.Χιλ.7,148 **πᾶν προφυλακτήριον καὶ τὰς προμάχους ἕδρας**· || νεώτ. τὸ δι' οὗ προφυλάσσεταί τις.

προφυλακτικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ., δημ. ὁ κατάλληλος, ἐπιτήδειος εἰς προφύλαξιν, ὁ προφυλάττων τι : Διοσκ.3,146 **προφυλακτικὸν ἰοβόλων,** Γαλ.10,877 **προφυλακτικὴ ἐπιμέλεια,** αὐτ.1,296, **προφυλακτικὴ ζώνη**· **2**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ προφυλασσόμενος, ὁ ἐπέχων· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **προφυλακτικὸν** πᾶν μέσον χρησιμεῦον πρὸς προφύλαξιν: **τὰ προφυλαχτικὰ κατὰ τοῦ τύφου.**

προφυλακτικῶς ἐπίρρ. μτγν.κ.νεώτ., δημ. **-ά** διὰ προφυλακτικοῦ τρόπου : 'Αστέρ.349C, **-νὰ μπῆς σιγὰ καὶ προφυλαχτικά.**

προφύλαξ-άκος (ὁ) κ. 'Επιγρ. κ. νεώτ. ὁ ἔμπροσθέν τινος φύλαξ, πρόσκοπος, ἐν τῷ πληθ. αἱ ὡς προφυλακὴ τεταγμένοι στρατιῶται : Θουκ.3,112 **οἱ προφύλακες** (αἱ προφυλακαί), Ξεν.'Αν.2,4,15 **ἠρώτησε τοὺς προφύλακας,** Ζαλοκ.17,10 **θανατώνουν . . τρεῖς προφύλακας ἄλλους**· || ἐπίθ. τοῦ 'Απόλλωνος : 'Επιγρ. **προφύλαξ 'Απόλλων**· **2**) ἀξιωματικὸς φρουρᾶς : Αἰν.Τακτ.22,9 || κ. ὡς θηλ. : 'Ερατοσθ.Κατ.22 **γραίας προφύλακας.**

προφύλαξις-εως (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ., δημ. **-η** τὸ προφυλάσσειν ἢ προφυλάσσεσθαι, πρόνοια, μέριμνα, φροντὶς πρὸς ἀποφυγὴν κακοῦ τινος, προσοχή : Σχολ.Αἰσχ.Πρ.906, Βιζυην.Μητέρα Τῶν 'Επτὰ 124,203 **νὰ βροῦν αὐτὰ προφύλαξη, - μετὰ πολλῶν προφυλάξεων διέβημεν ἀντίπεραν, - τὸ παιδὶ θέλει μεγάλη προφύλαξη.**

προφυλάσσω κ. νεώτ., ἀττ. **προφυλάττω,** δημ. κ. **προφυλάω** κ. **προφυλάγω,** ἀόρ. **ἐπροφύλαξα,** παθ. ἀόρ. **ἐπροφυλάχθην,** δημ. **(ἐ)προφυλάχτηκα,** δημ. μτχ. παθ. παρακ. **προφυλαγμένος,** εἶμαι φύλαξ, φρουρὸς πρὸ ὀχυροῦ τινος τόπου ἢ οἰκίας, προφυλάττω τι ὡς φύλαξ, μτ. αἰτ. : 'Υμν.'Απόλλ.538 **προφυλάσσω νηόν** (ἐπ. τ. προστακτ. **προφύλαχθε** ἀντὶ προφυλάσσετε), Ξεν.'Απομν.2, 7,14· μτ. γενικ. : Ξεν.'Ιέρ.6,10· || νεώτ. κ. δημ. φυλάττω, προασπίζω, φροντίζω νὰ ἀποφύγη τις ἐνδεχόμενον κίνδυνον : **τίποτε δὲν σὲ προφυλάσσει ἀπὸ θεϊκὴν ὀργήν, - προφυλάσσει ἀπὸ τὸ ψῦχος, - ἐγὼ θὰ σὲ προφυλάξω**· **2**) ἀπολ. ἀγρυπνῶ, φυλάττω, φρουρῶ, προσέχω : 'Ηρ.8,92 **τὴν προφυλάσσουσαν** (ἐνν. νέα) **ἐπὶ Σκιάθῳ,** αὐτ. 7,179, 'Αριστφ.'Αχ.1146, Θουκ.2,93· **3**) π. μτγν. τὸ ἐνεργ. **εἶναι** ἐν χρ. ὡς τὸ μέσ. προφυλάσσομαι, λαμβάνω τὰ μέτρα μου ἐναντίον τινός Πλούτ.'Ηθ.129A **τὰ τοῦ σώματος κινήματα . . μὴ προλαμβάνειν μηδὲ προφυλάττειν**· || μέσ. **προφυλάσσομαι** κ. **προφυλάττομαι,** δημ. κ. **προφυλάγομαι** φυλάττω ἐμαυτόν, φροντίζω περὶ ἐμαυτοῦ, λαμβάνω προφυλάξεις : 'Ηρ.1,185 **προεφυλάξατο ὅσα ἐδύνατο μάλιστα,** Θουκ.6.38, **-νὰ προφυλάγεσαι ἀπὸ κρυολογήματα - ἀπὸ τοὺς φεῦτες**· **4**) μτ. αἰτ. λαμβάνω προφυλακτικὰ μέτρα ἐναντίον τινός : 'Ηρ.7,176 **προεφυλάξαντο οἱ Φωκέες,** αὐτ.9,99, Ξεν.'Ελλ.5,3,5, αὐτ.'Απομν.1,4,13 **προφυλάττεσθαι ἢ λιμὸν ἢ δίψος.**

πρόφυλλα (τὰ) νεώτ. βοταν. τὰ ὑπὸ τὸ περιάνθιον τῶν ἀνθέων πράσινα φύλλα, ἄ. βράκτια.

πρόφυξ-ύγος (ὁ) μτγν. φυγάς, δραπέτης : 'Ηρωδιαν.2,744, Μαλάλ.1 474,15 **τῶν προφύγων τῶν ὄντων ἐν τῷ ἁγίῳ Λαυρεντίῳ,** Χοιροβ.Θεο.83.

προφύομαι παθ. μτ. ἀόρ. β' κ. ἐνεργ. παρακ. φύομαι, γεννῶμαι πρότερον, προηγουμένως : Σοφ. Αἰ.1291 **ὃς προὔφυ πατήρ,** Γαλ.18(2),642 **προπεφυκυῖα φλεγμονή** (ἡ προηγουμένως ὑπάρχουσα).

προφύραμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. φύραμα ζυμωθὲν προηγουμένως : 'Ερατοσθ.π.'Αθήν.4,140A **τὰ προφυράματα τῶν μαζῶν**· || νεώτ. χημ. φύραμα εὑρισκόμενον εἰς μὴ ἐνεργὸν κατάστασιν.

προφυρητός-ή-όν ἰων. ἀντὶ προφυρατός, ὁ ἐζυμωμένος πρότερον : 'Ιππ.Δι.3,68,81 **προφυρητὴ μᾶζα** (καλῶς ἐζυμωμένη μᾶζα ἐκ κριθῆς).

προφυρῶ-άω ζυμώνω πρότερον, προηγουμένως· ὁμ. ἐν τῷ παθ. : 'Ιππ.Δι.2,40 **μᾶζα προφυρηθεῖσα**· || ὁμ. ζυμοῦμαι προηγουμένως : Θεόφρ.'Οσμ.23 **προφυρῶμαι οἴνῳ, ὕδατι**· || κ. μτφ : **προπεφύραται λόγος** ὁ λόγος ἔχει ἤδη ζυμωθῆ, παρασκευασθῆ : 'Αριστφ.'Ορν.462, αὐτ.Θεσμ.75 **ἔστιν κακόν μοι προπεφυραμένον.**

προφύσιον (τὸ) μαν. κ. νεώτ.· 'Ησ. «προφύσια· ἐν τοῖς μετάλλαις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα»· **2**) νεώτ. κτ. πληθ. κωνικοὶ σωλῆνες τῶν ὑφικαμίνων οἵτινες ἀποτελοῦν συνέχειαν τοῦ ἀεραγωγοῦ των καὶ προσαρμόζονται εἰς τὸν σωλῆνα τῆς φύσης, δι' ἧς εἰσάγεται ὁ ἀπαιτούμενος διὰ τὴν καῦσιν ἀήρ.

πρόφυσις-εως (ἡ) (προφύομαι) τὸ προφύεσθαι, προεξέχειν : 'Ιππ.π.Γαλ.19,133.

προφυτεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. φυτεύω πρότερον, προηγουμένως· κ. δημ. παθ. ἀόρ. **ἐπροφυτεύθηκα** : Γεωπ.5,11,4 **προπεφυτεῦσθαι κράμβην**· **2**) μτφ. παράγω προηγουμένως, κατασκευάζω πρότερον, προκατασκευάζω : Σοφ.'Ηλ. 198 **δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν.**

προφώγνυμι μτγν., μτχ. παθ. ἀόρ. **προφωχθείς,** φρύγω τι πρότερον, προφρύγω : Διοσκ.2,90 **ζέας προφωχθείσης.**

προφώνεσις-εως (ἡ) μσν. δ.γρ. ἀντὶ προφώνησις βλ.λ. : Χρον.Μορ.2453H **μὲ προφώνεσιν.**

προφώνησις-εως (ἡ) μσν. ἡ ἐν ἀρχῇ προσαγόρευσις, προαλαλιά : Χρον.Μορ.2453P **ὥρισεν, μὲ προφώνησιν γλυκέα τοὺς παραγγέλλει.**

προφωνῶ-έω κ. μαν. φωνῶ, λέγω, ἐκφράζω, διακηρύττω προηγουμένως : Αἰσχ.'Ικ.617 **Ζηνὸς κότον προφωνῶν,** αὐτ.'Αγ.882 **πήματα ἐμοὶ προφωνῶν,** αὐτ.Εὐμ.466, ΑΠ 5,20 **οὐ προεφώνουν, ἥξουσιν ταχέως αἱ διαλυσίφιλοι;**· || φωνῶ ἐνώπιον πάντων : Αἰσχ.Πέρσ.363 **πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον,** Σοφ.'Ηλ.109 ἠχὼ πᾶσι **προφωνεῖν,** Διήγ.'Αχιλλ.235 **τοῦτο δὲ πᾶσι προφωνῶ καὶ πᾶσι παραγγέλνω**· **2**) διατάσσω προηγου-

μένως ἢ ἐνώπιον πάντων, μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ.:Σοφ. Αἶ.1089 **καί σοι προφωνῶ τούσδε μὴ θάπτειν,** Εὐρ.'Ιππ.956, αὐτ.'Ηλ.685· κ. ἄνευ ἀπαρφ. : Σοφ. ΟΤ 223 **ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε.**

προφωσφορῶ-έω μσν. προηγοῦμαι φέρων φῶς : Παχυμ.Γ ἐν Βὶ.'Ανδρ.Παλ.210D.

προφώτια [τὰ] μσν. ἡ παραμονὴ τῶν Φώτων, τῶν Θεοφανίων : Στουδ.Θεόδ.701 [ἔκδ.Mi.].

προφωτίζω μτγν. φωτίζω τι πρότερον : Κύριλλ. 'Ιεροσ.18,14,224, Εὐσ.4,345B.

προφώτισμα-ατος [τὸ] μτγν. ἡ πρὸς τὸ βάπτισμα προπαρασκευή : Εὐτύχ.2392A.

προχάζω Φώτ. «προχάζοις· προβαίνοις»· **2)** 'Ησ. «προχάζοις· ἀναποδίζοις».

προχαίνω προφασίζομαι, ἐτυμ. τῆς λ. προχάνη π. Εὐστ.1109,29, ἐσφ. γρ. π. Πρόκλ.Πλάτ.Θεολ.5,37.

προχαιρετίζω μσν. χαιρετίζω πρότερον, προηγουμένως : Κ Μανασσ. ἐν Χρον.9,74.

προχαιρετισμός [ὁ] μσν. τὸ προχαιρετίζειν βλ.λ. : Κ Μανασσ. ἐν Χρον.9,74.

προχαιρητήρια [ἐνν. ἱερὰ] [τὰ] θυσία ἥτις ἐτελεῖτο πρὸ τοῦ «χαίρετε» μετὰ συμβολικῆς τελετῆς καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἐπισφράγισις τῶν 'Ελευσινίων.

προχαίρω χαίρω ἐκ τῶν προτέρων : Πλάτ.Φίλ. 39D **ὥσθ' ἡμῖν ξυμβαίνει τὸ προχαίρειν,** 'Ορφ. 'Υμν.85,9 **προχαρέντες·** **2)** κτ. ἀντίθ. σημ. εἰρων. ἐν τῷ γ' προσ. τῆς προστακτ. : Αἰσχ.'Αγ.252 **προχαιρέτω** [ἄς μᾶς λείπῃ].

προχαλκεύω χαλκεύω τι προηγουμένως : Αἰσχ. Χο.647 **προχαλκεύει δ' Αἶσα φασγανουργός.**

προχαλῶ-άω μτγν. κ. μσν. χαλαρώνω προηγουμένως, ποιῶ, ἀφήνω τι πρότερον χαλαρόν : 'Αρετ.124,36 **προχαλάσαντα ἐπιπλάσματι καὶ τέγξει σικύην πρὸς τὸ ἧπαρ προσβάλλειν,** 'Ιππιατρ.43· κ. παθ. : ΠΔ Μακκ.4,10,19 **προκεχάλασται ἡ γλῶσσα.**

προχάνη [ἡ] μτγν., δωρ. προχάνα [γρ.κώδ. προχανά] πρόφασις : Καλλ.Δήμ.73 **προχάνα δ' εὑρίσκετο πᾶσα·** ὁμ. κτ. πληθ. : Καλλ.ἀπ.26.

προχάραγμα-ατος [τὸ] μτγν. κ. μσν. προκέντημα, ὑπόδειγμα, ἀχνάρι : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,6, Εὐστρ.ΗΝικ.41,18 **τὰ εἴδη παραδείγματα προκεῖσθαι τῷ δημιουργῷ, ἵν' ἀφορῶν πρὸς αὐτὰ ὡς προκεντήματα καὶ προχαράγματα.**

προχαράσσω μτγν., ἀττ. **προχαράττω** χαράσσω πρότερον, ὅθ. κάμνω σχέδιον, σχεδίασμα : Φίλ.1, 609, Γρηγ.Ναζ. ἐν 'Επιταφ.120 **βραχέα τῆς εὐφημίας.. σκιαγραφήσω καὶ προχαράξω.**

προχαρής-οῦς-ές 'Επιγρ. ὁ προσφερόμενος ὡς προσφορὰ εὐχαριστήριος : **προχαρὴς ἄρτος.**

προχαρίζομαι μσν. χαρίζομαι πρότερον, προηγουμένως : Εἰρην.1127C.

προχαρισία [ἡ] ἐπών. τῆς Θέτιδος· 'Ησ. «προχαρισία· ἡ Θέτις οὕτω που τιμᾶται».

προχάρισμα-ατος [τὸ] μτγν. **εὐμενὲς δῶρον** : Χρησμ.Σιβ.5,330.

προχαριστήρια [τὰ] **εὐχαριστίαι ἐπὶ τῇ ἐνάρξει** τοῦ ἔτους, ἑορτὴ **τελουμένη ἐν** 'Αθήναις πρὸς τιμὴν τῆς 'Αθηνᾶς **ὑφ' ὅλων τῶν ἀθηναϊκῶν** ἀρχῶν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος : **Λυκοῦργ.ἀπ.53** [ἐν ΑΒ 295 προσχαριστήρια].

προχειλής-οῦς-ές μτγν. ὅ. πρόχειλος, **χειλαράς** : Λουκ.Φιλοψ.34.

προχειλίδιον [τὸ] μτγν. **τὸ προέχον μέρος τοῦ χείλους** : Πολυδ.2,90 **καὶ τὰ μὲν προέχον αὐτῶν** [τῶν χειλέων], **προχειλίδια.**

πρόχειλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὰ χείλη προέχοντα, ἐξέχοντα, χειλαράς : Στράβ.2,2,3 **προχείλους καὶ πλατύρρινας γεννᾶσθαι·** ‖ **πρόχειλα** [τὰ] τὰ ἄκρα τῶν **χειλῶν** : Ρούφ.'Ονομ.41.

προχειμάζω **ἐπὶ τοῦ καιροῦ, εἶμαι θυελλώδης** πρότερον, **εἶμαι** προώρως θυελλώδης : 'Αριστλ.Πρ. 26.8 **ἧττον δέ ἐστι φοβερὸν ὅταν προχειμάσαντος** ἢ ὅταν **ἐξ εὐδίας τοῦτο συμβῇ,** Πλίν.Φl 18,207 **2)** ἐπὶ τῆς σελήνης, προκαλῶ πρωΐμους θυέλλας : Βέττ.Βάλ.188,27, Κατ.'Αστρλ.Κ 2,146, αὐτ.5(1),174.

προχείμασις-εως [ἡ] μτγν. πρώϊμος θυελλώδης καιρός, πρώϊμη χειμωνιά: Veget.4,40.

προχειράριος [ὁ] · γλωσσ. μσν. χειρῶναξ.

προχειρίζω κ. 'Επιγρ., πάπ., μσν. κ. νεώτ., ἀττ. μέλλ. **προχειριῶ,** ποιῶ τι πρόχειρον, ἐγχειρίζω τινί τι, βάλλω εἰς χεῖράς τινος, παραδίδω : Δείν.3,14 **προκεχειρικέναι τινὰ ἐπὶ τὸ** [πιθ. τῷ] **τὴν τιμωρίαν δοῦναι·** ‖ παθ. συνηθέστ. κτ. μτχ. ὁ εἰς χεῖρας εἰλημμένος, ὁ περιελθὼν εἰς χεῖράς τινος, ὁ εὔχεροῦς χρήσεως : Πλάτ.Νόμ.643A **τὸν προκεχειρισμένον λόγον,** Δημ.85 **προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων ὄντων τῶν ἀγαθῶν·** **2)** παράγω : 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.11 **ὡς ἴδια αὐταὶ ἀφ' ἑαυτῶν προχειρίζειν·** ‖ συχνότ. ἐν τῷ μέσ. **προχειρίζομαι,** μέλλ. προχειριοῦμαι, λαμβάνω τι ἀνὰ χεῖρας, ἐπιχειρῶ, ἑτοιμάζω, προετοιμάζω δι' ἐμαυτόν : 'Αριστφ.'Εκκλ.729 **προχειριοῦμαι κἀξετάσω τὴν οὐσίαν,** Δημ.45 **δύναμιν .. προχειρίσασθαι δεῖν ὑμᾶς,** Πολύβ.1,16,2 **στρατόπεδα .. προχειρίζονται,** αὐτ.3,107,10, Πλούτ.'Ηθ.396C **τὰς ῥήσεις προχειρίζεσθαι,** αὐτ.813D, Λουκ.Μισθ.Συν.14 **ἐσθῆτα καθαρὰν προχειρισάμενος,** αὐτ.'Αλ.'Ιστ.2, 46, Γαλ.6,555 **βιβλίον προχειρίζεσθαι·** **3)** ἐκλέγω : 'Ισοκρ.8,122 **προχειρίζεσθε δημαγωγούς,** Δημ.773 **κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν,** Πολύβ.2,43,1, αὐτ.3,44,4, Πλούτ.Καῖσ.6,58 **ἐπὶ τούτῳ προχειρισάμενος·** **4)** ἐγκαθιστῶ, διορίζω τινά : Δίων Κ 54,1 **προχειρίζειν τινὰ δικτάτορα·** κ. παθ. : Πολύβ. 3,106,2 **προχειρισθέντες .. ἀντιστράτηγοι,** Στράβ. 2,3,4 **τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι,** Διον. 'Αλ.4,27, Διόδ.Σ 16,66, 'Επιγρ. **προχειρισθεὶς .. ἀγωνοθέτης,** Πάπ. **ὅπως καὶ ὑπὸ σοῦ πρὸς ταῖς οἰκονομίαις καὶ ἀρχιφυλακείαις προχειρισθῶσιν ἀξιόλογοι·** ‖ νεώτ. συνεκδ. [ἐπὶ τὸ εἰρωνικώτερον] : **προεχειρίσθη ὑπουργός·** ‖ ὁμ. **ἐν τῷ** παθ. τ. παραχωρῶ : Πολύβ.3,40,14 **τὰ Ποπλίῳ προκεχειρισμένα στρατόπεδα,** Πάπ. **διὰ τὸ προκεχειρίσθαι αὐτῷ τὴν γῆν·** ‖ προκαθορίζω, προορίζω **ἐκ τῶν** προτέρων : ΚΔ Πράξ.3,20 **τὸν προκεχειρισμένον ὑμῖν Χριστὸν 'Ιησοῦν** [τὸν προωρισμένον, ὑπεσχημένον ἐκ τῶν προτέρων]· **5)** ἐκκλ. χειροτονῶ : Μηναῖ.12,6 Συνέ. **ἐπίσκοπον προχειρίσασθε·** **6)** προτιμῶ : Διον.'Αλ. Δεῖν.8 **οἱ Δημοσθένην προχειρισάμενοι·** **7)** μτ. ἀπαρφ. ἀποφασίζω νὰ πράξω τι : Πολύβ.3,40,2 **προεχειρίσαντο πέμπειν μετὰ στρατοπέδων·** ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : 'Επιγρ. **τῆς πόλεως προκεχειρισμένης τὸν ἀγῶνα .. στεφανίτην εἶναι·** **8)** συζητῶ ἢ ἐξετάζω πρῶτον : 'Αριστλ.Κατ.10b,19 **τὰς ἄλλας κατηγορίας πρ-,** αὐτ.Τοπ.105a,35 **τὰς πάντων δόξας πρ-** ‖ ὁμ. π- **περί τινος** : 'Αριστλ.Οὐρ.271b,21, αὐτ.Μετ.378b,6 **πρ- περὶ ἕκαστον γένος** [δ.γρ. ἑκάστου γένους]· **9)** ἐπὶ λόγου ἢ θέματος, προβάλλω, ἐκθέτω πρότερον προδιατυπώνω, προτείνω : 'Αριστλ.Πρ.953a,33 **ἐπὶ παραδείγματος προχειρίζειν·** κ. παθ. : 'Αριστλ.Κατ.2a,36, Φιλόδ.Θε.3,14 **ὁ περὶ τῶν προχειρισθέντων λόγος.**

προχείριον [τὸ] πάπ. σακκίδιον τῆς χειρός, τσαντάκι· ὁμ. **ἐν τῷ πληθ.**

προχείρισις-εως [ἡ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἔκφρασις, ἀπαγγελία : Πλωτῖν.3,8,6· **2)** τὸ εἰς χεῖρας λαμβάνειν, ἐκτέλεσις : Πορφ.Γνῶμ.16· **3)** ψηλάφησις, διεξαγωγή, χρῆσις : Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.165,1 **προχείρησις τῶν θεωρημάτων·** ‖ ἄσκησις, ἐξάσκησις : Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.227,26, Εὐστρ.ΗΝικ.37,16· **4)** νεώτ. **ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν** ἀξιωμάτων, χειροτονία : **προχείρισις ἐπισκόπου·** ‖ κ. γεν. συνηθέστ. ἐν εἰρων. φρ. ἐκλογή, διορισμός.

προχειρισμός (ὁ) μτγν. κ. πάπ. προχείρισις βλ.λ.: Δαμάσκ.᾽Αρχ.270 προχειρισμός τῆς δημιουργίας· **2)** πάπ. οἱ ἐν προχειρισμῷ νεοσύλλεκτοι εὑρισκόμενοι εἰς τὰ γυμνάσια· **3)** διορισμός, ἐπὶ ὑπαλλήλου : Πάπ.

προχειρογράφος (ὁ) πάπ. πιθ. προχειράριος βλ.λ.

προχειρολογία (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ προχειρολογῶ βλ.λ., τὸ προχείρως λεγόμενον.

προχειρολόγος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ λέγων, ὁμιλῶν ἐκ τοῦ προχείρου· ὅθ. κ. οὐχὶ ἐμβριθῶς.

προχειρολογῶ-έω νεώτ. κ. δημ. μτβ., ἀόρ. ἐπροχειρολόγησα, ὁμιλῶ, λέγω ἐκ τοῦ προχείρου, ἄνευ προπαρασκευῆς, ὅθ. κ. ὁμιλῶ ἐπιπολαίως, οὐχὶ ἐμβριθῶς.

πρόχειρον (τὸ) πάπ. προχείριον βλ.λ.· **2)** ξύλον δι᾽ οὗ ἀνεκίνουν τὰ ἔρια κατὰ τὴν ὥραν τοῦ χρωματισμοῦ αὐτῶν, τοῦ βαφίματός των.

πρόχειρος (-η)ο(ν) (χείρ) κ. μσν. νεώτ. κ. δημ., συγκρ. προχειρότερος κ. ὑπερθ. προχειρότατος, ὁ πρὸ ἢ παρὰ χεῖρας, ὁ ἐγγύς, πλησίον τῶν χειρῶν, εὔκολος διὰ νὰ τὸν λάβῃ τις, νὰ τὸν μεταχειρισθῇ, ἐν χρ. κ. μτφ. : ῾Ιππ.῎Αρθρ.11, Θουκ.4,34 ἔβαλλον λίθοις καὶ . . ἀκοντίοις, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχεν, Πλάτ.Θεαίτ.198D τὴν ἐπιστήμην.. πρόχειρον οὐκ εἶχε τῇ διανοίᾳ, αὐτ.Φαίδ.61B τὰ κατὰ πάντων τῶν φιλοσοφούντων πρόχειρα, αὐτ. Μίν.313B, Δημ.491 ἔστιν τοίνυν τις πρόχειρος λόγος, Πάπ. ἁρπάζει μου ἀεὶ τὸ πρόχειρον τῶν σκευῶν, - δώσατέ μου τὸ βιβλίον, ἐὰν τὸ ἔχετε πρόχειρον· ‖ ἐπὶ ξίφους γυμνοῦ ἢ μαχαίρας, ὁ ἐν χειρὶ κρατούμενος : Σοφ.Φιλ.747 πρόχειρον . . ξίφος, Εὐρ.᾽Ελ.1564 φάσγανον . . πρόχειρον ὤθει αὐτ.᾽Ηλ.696 πρόχειρον ἔγχος, Ξεν.ΚΠ 4,2,32 τὰς κοπίδας προχείρους ἔχοντες· **2)** κτ. οὐδ. τὸ εὐχερές, τὸ οὗ δύναταί τις ἀμέσως νὰ ποιήσηται χρῆσιν, μτ. ἀπαρφ. : ᾽Ισοκρ.11,9 τὸ προχειρότατον ποιεῖν, Δημ.700 προχειρότατον. πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν· κ. ἄνευ τοῦ ἀπαρφ., τούτου ἐννοουμένου : Ξενοφ.1,16 ταῦτα γὰρ ὧν ἐστι προχειρότερον (ἐνν. εὔξασθαι)· ‖ ἕτοιμος : Αἰσχ.Πρ. 54 πρόχειρα ψέλια δέρκεσθαι πάρα· ‖ ὁ ἀμέσως προαιτός, ἐξωτερικός, ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ σώματος : Σωρ.1,17,69· κ.συγκρ. : αὐτ.2,64,85· ‖ φρ. τὰ πρόχειρα τῶν ἀπόρων προφανεῖς δυσκολίαι : ᾽Αριστλ.Μεταφ.982b,13, αὐτ.1024b,14· **3)** πρόχειρόν (ἐστι) εἶναι εὔκολον, μτ. ἀπαρφ. : Λυσ.ἀπ.86 ψεύδεσθαι προχειρόταταν τοῖς ἁμαρτάνουσιν, Πλάτ.Φίλ.251B πρόχειρον . . εἶναι, Φιλήμ.24· ὁμ. ἐν προχείρῳ (ἐστὶ) μτ. ἀπαρφ. : ᾽Αριστλ.Μετ.356b,19· **4)** κοινός, συνήθης : Πλάτ.Θεαίτ.147A φαῦλα καὶ πρόχειρα, αὐτ.Φίλ.45A αἱ πρόχειροι τῶν ἡδονῶν· **5)** πάπ. ὡς οὐσ. τίτλος ἀξιώματός τινος ἐν Αἰγύπτῳ : πρὸς τῷ ἰδίῳ λόγῳ καὶ τοῖς προχείροις· **6)** ἐπιρρημστ. ἐκ προχείρου εὐκόλως, εὐχερῶς : Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.6,19, Γαλ.1,241· ‖ νεώτ. ἐκ τοῦ προχείρου ἀπροπαρασκευάστως, ἀμελετήτως· **7)** ἐπὶ προσώπων, ἕτοιμος νὰ πράξῃ τι, πρόθυμος, μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.᾽Ηλ.1494 σκότου δεῖ κοὐ πρόχειρος εἶ κτανεῖν· κ. μτ. δοτ.: Εὐρ.῾Ηρ.161 τῇ φυγῇ πρόχειρος (ἕτοιμος πρὸς φυγήν), Πολυδ.6,120 πρόχειρος γλῶττα· **8)** ὁ ταχέως ἀντιλαμβανόμενος, εὐφυής : Πολύβ.23,5,7 ἐν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις καὶ πρόχειρος· **9)** εὔγλωττος : ῾Ιππ.᾽Ιητρ.1 τὸ προπετὲς καὶ πρόχειρον, Φιλόδ.Ποιημ.5,14· **10)** ταχύς : ῾Ιππ.Προρρ.1,25 πνεῦμα οἷον τοῖσι πνιγομένοισι πρόχειρον, Πλούτ. Βροῦτ.34 σφοδρὸς . . καὶ πρόχειρος.

προχειρότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἑτοιμότης, τὸ νὰ εἶναί τι ἕτοιμον, προθυμότης : Κορνοῦτ. Φύσ.Θε.35 ἡ ἐπὶ τοσοῦτον προχειρότης τινῶν, ᾽Αρρ.᾽Επικτ.3,21,18· κ. ἐν τῷ πληθ. : Φιλόδ.Ρητ. 1,119S προχειρότητες συκοφαντικαί· ‖ νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ προχείρου βλ.λ., ἔλλειψις μελέτης, ἐπεξεργασίας : μετὰ προχειρότητος ἐπιλαμβάνεται παντὸς θέματος· **2)** ἡ προχειρότης τῆς ἀμεθόδου ὕλης τὸ διδόμενον εἰς τὸ ἀκατέργαστον ὑλικόν, δηλ. τὸ ὑλικὸν φιλολογικοῦ τινος ἔργου : Σέξτ.᾽Εμπ.Μαθ.1,249.

προχειροτόνητος (ὁ) μσν. ὁ πρὸ ἄλλων, πρότερον ἢ πρῶτος χειροτονηθείς : Στουδ.Θεόδ.704 (ἔκδ.Mi.) προχειροτόνητος ἐν ἀποστόλοις.

προχειροτονία (ἡ) προκαταρκτικὴ ψηφοφορία, ἡ δι᾽ ὑψώσεως τῶν χειρῶν τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ δήμου δήλωσις τῆς γνώμης τούτου ἐπὶ τῶν προβουλευμάτων τῆς Βουλῆς τῶν Πεντακοσίων : ᾽Αριστλ.᾽Αθ.43,6 ἄνευ προχειροτονίας, αὐτ.ἀπ. 436 περὶ τῆς ὀστρακοφορίας προχειροτονίαν δίδοσθαι, εἰ δοκεῖ ἢ μή.

προχειροτονῶ-έω ἐκλέγω διὰ χειροτονίας προηγουμένως, ἐν τῷ παθ. : Πλάτ.Νόμ.765B εἷς ἐκ προχειροτονηθέντων δέκα, ΚΔ Πράξ.10,41 προκεχειροτονημένοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ, Δίων Κ 50,4 ἐς ὑπατείαν π-· **2)** λαμβάνω προκαταρκτικὴν ψῆφον : Αἰσχίν.1,23 προχειροτονεῖν κελεύει . . περὶ ἱερῶν, Δημ.703 γενομένης ἐκκλησίας προυχειροτόνησεν ὁ δῆμος.

προχειροῦμαι-όομαι μτγν. παθ. καθυποτάσσομαι πρότερον : ᾽Ιώσ.ΠΙ 4,8,1 προκεχειρωμέναις ἑκατέραις (ταῖς πόλεσι) ἐγκαταστήσας οἰκήτορας.

προχειρουργῶ-έω μτγν. ἐγχειρῶ, ἐκτελῶ προηγουμένως : ᾽Ιώσ.ΠΙ 4,8,3 πολλὰ προχειρουργήσας ἐξ ἐπιστήμης.

προχείρως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. πρόχειρα ἐκ τοῦ προχείρου, ἑτοίμως, προθύμως, ταχέως : Πλάτ. Συμπ.204D προχείρως ἀποκρίνασθαι, ᾽Αριστλ. Τοπ.163b,25 περί τι προχείρως ἔχειν, Αἰσχίν.1,22 τῶν προχείρως εἰς τὰ ἑαυτῶν σώματα ἐξαμαρτανόντων, ῎Αμφις 33,7 ἐπὶ τὰ πράγματα ὁρμᾶν προχείρως· ‖ ὁρμητικῶς : Θεόπομπ.᾽Ιστ.217(α), Πολύβ.5,7,2 προχείρως αὐτὸν δοῦναι· ‖ ἀποτόμως : Δημήτρ.281 προχείρως εἰπεῖν· **2)** συνήθως ἢ προφανῶς : Φιλόδ.Ρητ.2,268S προχείρως δηλούσης· συγκρ. προχειροτέρως : Πλάτ.᾽Αλκ.2,144D προχειροτέρως μέλλωμεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν, Πολύβ.1,21,5 προχειρότερον τοῦ δέοντος ἔπλει.

προχεράρης (ὁ) μσν. χειρῶναξ : Πρόδρ.1,238 ἔκβαλε τὰ παπαδικὰ καὶ γίνου προχεράρης.

προχέριον (τὸ) μσν. τὸ χεροκάλαθον : Κασσιαν.1,1131A.

πρόχευμα-ατος (τὸ) (προχέω) τὸ ἔμπροσθεν χυνόμενον, τὸ προχεόμενον, καθίζημα : ᾽Αριστλ.ΖΜ 647b,4 τὰ σπλάγχνα τῆς διὰ τῶν φλεβῶν ῥύσεως τοῦ αἵματος οἷον προχεύματά ἐστιν.

προχεύω ποι. προχέω βλ.λ. : Διον.Περ.52 προχεύω οἶδμα.

προχέω κ. νεώτ., μέλλ. προχεῶ, ἀόρ. προέχυσα, χέω, χύνω πρὸς τὰ ἐμπρός : ᾽Ιλ.Φ 219 προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν (ἐπὶ ποταμοῦ), ῞Υμν. ᾽Απόλλ.241, ῾Ησίοδ.῎Εργ.596 τρὶς ὕδατος προχέειν (ἐμβάλλειν πρῶτον τρία μέρη ὕδατος), Πίνδ.Π 1,22 ποταμοὶ δ᾽ ἁμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ (περὶ τῆς Αἴτνης), ῾Ηρ.7,192 σπονδὰς προχέαντες, Κριτί.17D πλημοχόας προχέειν· κ. μτφ.: Πίνδ.Π 10,56 προχεόντων ὄπα γλυκεῖαν, ᾽Ανακρεόντ.41,10 προχέειν λίγειαν ὀμφήν : παθ. ἐκχέομαι πρὸς τὰ ἐμπρός : ῎Αντυλλ.π.᾽Αέτ.9,40 ἱδρῶτες προχυθήσονται, Δίων Κ 42,26 αἷμα προχυθὲν πρβλ.᾽Οππ.Κυν.2,39· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ μεγάλου πλήθους ἀνθρώπων, οἵτινες δίκην ὕδατος ἐκχύνονται, ἐκτείνονται καὶ καλύπτουσιν ἔκτασίν τινα : ᾽Ιλ.Β 465 ἐς πεδίον προχέοντο, αὐτ.Ο 360, Εὐρ.ἀπ.912,5 θυσία . . προχυθεῖσα (εἰκ.), ᾽Απολλ.Ρ 1,635, Φίλ.1,14 τὰς προκεχυμένας ἄκρας (τὰς μακρὰν προβεβλημένας), Λογγῖν.14 προχεῖται τὰ λεγόμενα,

πρόχθες ἐπίρρ. πάπ. προχθὲς βλλ. : κατὰ τὴν πρόχθες ἡμέραν.

προχθές ἐπίρρ. σχόλ., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. προχτὲς κ. προφές, τὴν προηγουμένην ἡμέραν τῆς χθές, πρὸ δύο ἡμερῶν : Σχόλ.Φιλόστρ.'Ηρ.578Β, Πρόδρ.2,460 **πανίντζιν ἔδωκα προχθὲς εἰς τὸν βαφέαν**, - **προχθὲς ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς λέσχης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων**.

προχθεσῖνός-ή-όν μτγν.,μσν.κ.νεώτ., δημ. κ. προφεσινός, ὁ γενόμενος προχθές, ὁ τῆς προχθὲς βλλ. ἢ ὁ ἀπὸ τῆς προχθὲς ὑπάρχων : ΕΜ 691,56, 'Ερωτόκρ.4.1477 **κι ἐκεῖνο τὸν προχθεσινό, γιέ μου, τὸ παλληκάρι**, - **ἡ προχθεσινὴ τελετή**.

προχλιαίνω μτγν. χλιαίνω, κοθιστῶ τι χλιαρὸν προηγουμένως, ἐν παθ. τ. : Σωρ.2,62 **προκεχλιασμένος ἐλαίῳ ἐμβρυουλκός**, 'Αέτ.12,65.

πρόχλωρος-ον χλωρός πως, ὑποπράσινος :Σχόλ. 'Αριστφ.Πλ.204 **πρόχλωρον δοκεῖ εἶναι** [τὸ χρυσίον] (πιθ. ὑπόχλωρον).

πρόχνυ ἐπίρρ. ἐπ. ὁλοσχερῶς, ἐξ ὁλοκλήρου, καθ' ὁλοκληρίαν : 'Ιλ Φ 460 **ὥς κε . . ἀπόλλωνται πρόχνυ κακῶς**, 'Οδ.Ξ 69 **ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι πρόχνυ**· **2**) γνύξ, μὲ τὰ γόνατα πρὸς τὰ ἐμπρός, γονατιστά : 'Ιλ.Ι 570 **πρόχνυ καθεζομένη** (πίπτουσα εἰς τὰ γόνατα)· **3**) μτγν. πάνυ βλλ. : 'Απολλ.Ρ Ι,1118, αὐτ.2,249.

προχόη (ἡ) μτγν. πρόχους βλλ. : 'Απολλ.Ρ Ι,456 **μέθυ . . ἀφυσσαμένων προχόῃσιν**, ΑΠ 6,292 **χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην**, 'Αλκίφρ 3,47.

προχοή (ἡ) (προχέω) ποι. σχεδὸν πάντοτε κτ. πληθ. ἐκβολαί, στόμιον, ἰδ. ποταμοῦ, λίμνης, ὠκεανοῦ κλπ. : 'Ιλ.Ρ 263 **ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο**, 'Οδ.Ε 453 **ἐς ποταμοῦ προχοάς**, αὐτ.Λ 242 **ἐν προχοῇς ποταμοῦ**, αὐτ.Υ 65 **ἐν προχοῇς . . ὠκεανοῦ**, Πινδ.Π 4,20 **Τριτωνίδος ἐν προχοαῖς λίμνας**, Αἰσχ.'Ικ.1026 **μηδ' ἔτι Νείλου προχοάς**· ‖ γεν. ρύσις ὕδατος : αὐτ.όπ 192,8 **θερμαῖς ὕδατος μαλακοῦ προχοαῖς**, ΑΠ 9,147· ‖ **προχοὴ τῶν ὑδάτων** ἐκκένωσις ἀμνιωτικοῦ ὑγροῦ : Κστ.'Αστρλ. Κ 8(4),127·. **2**) ὑπερεκχείλισις : 'Απολλ.Ρ 4,271 (πληθ.)· **3**) συνεκδ. σπονδαί, λοιβαί · Πορφ.Μαρκ.23, 'Επιγρ.· **4**) πρόχωσις, ἀκρωτήριον, προβλής, μῶλος : 'Αρχέατρ.άπ.40 (ἀλλ' ἀναγν. προβολαῖαι).

προχοΐδιον (τό), ἀττ. προχοίδιον ὑποκορ. τοῦ πρόχους βλλ. : Κρατῖν.193, Στράττ.22, Στράβ. 17,1,38 **καὶ προχοΐδιόν τι μελικράτου**.

προχοΐς-ΐδος (ἡ) ὑποκορ. τοῦ πρόχους βλλ., ἀμίς, οὐραδοχεῖον : Ξεν.ΚΠ Β,8,10 **μηδὲ προχοΐδας εἰσφέρεσθαι εἰς τὰ συμπόσια**, 'Αθήν.11,496C· **2**) ἐπίχυσις : ΑΒ 294.

προχορεύω ὀρχοῦμαι πρῶτος ἐν χορῷ : Εὐρ. Φοίν.791 **κῶμον ἀναυλότατον προχορεύεις** (προεξάρχεις κώμου ἢ ἑορταστικοῦ ὁμίλου).

προχορηγῶ-έω 'Επιγρ. χορηγῶ, παρέχω προηγουμένως : 'Επιγρ. **τὸ ἀνάλωμα προχορηγεῖν**.

πρόχους-οος (ἡ) (προχέω) αἰτ. ἑν. κ. **πρόχον** ('Επιγρ.), ὀναμαστ. πληθ. **πρόχοι** ('Επιγρ.), δοτ.πληθ. πρόχουσι (ἐσφ. γρ. εἰς Εὐρ.'Ιων 435), αἰτ. πληθ. πρόχους (Ξεν.ΚΠ 5,2,9, Αἰλ.ΖΙ 5,23), δοχεῖον, ὑδρία, λάγυνος, κανάτι, εἰδ. δοχεῖον δι' οὗ ἐπέχεον ὕδωρ πρὸς νίψιν τῶν χειρῶν τῶν ἐπισκεπτῶν : 'Ιλ.Ω 304 **πρόχοον θ' ἅμα χερσὶν ἔχουσα**, 'Οδ.Α 136 **προχόῳ ἐπέχευε**, αὐτ.Δ 52, 'Ησίοδ.Θ 785 **ἐν χρυσέῃ προχόῳ**, Σοφ.'Αντ.430 **ἔκ τ' εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου**, 'Αναξανδρ.41,27, Ξέναρχ.7,14· **2**) οἰνηρὸν ἀγγεῖον, δι' οὗ ὁ οἰνοχόος ἐγχέει εἰς τὰ ποτήρια : 'Οδ.Σ 397 **πρόχοος δὲ χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα**· **3**) ἀντὶ λήκυθος βλλ. : Κλείταρχ.π.'Αθήν.11,495C **Θεσσαλοὺς δὲ τὴν πρόχοον**· **4**) 'Επιγρ. ἐν Σικελίᾳ μέτρον ὑγρῶν

προχόω ἀ. προχώννυμι βλλ. : Πλάτ.Κριτ.118 (δ. ἀνάγν. προσχοῖ), πρβλ.'Αριστεῖδ.Ι,128J.

προχρεία (ἡ) πάπ. προκαταβολικὴ δόσις χρημάτων, προπληρωμὴ ὡς δάνειον διδομένη : Πάπ. **ἔλαβον ἐπὶ προχρείᾳ πυροῦ ἀρτάβην μίαν**· **2**) κεφάλαιον πρὸς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, πρῶτον κεφάλοιον, ἀ. ἀφορμή : ΑΒ 472· **3**) ἡ εἰς ἐργαλεῖα, σκεύη κτπ. ἐγκατάστασις ἐπιχειρήσεως, οἷον γεωργίας, οἰνοποιίας κτπ. : Πάπ. **ἀμπελικὸν χωρίον . . καὶ προχρείας καὶ χρηστήρια**.

προχρηματίζω 'Επιγρ. κ. μσν. διεξάγω προηγουμένως ἐμπορικὴν ὑπόθεσιν : 'Επιγρ. **ἄλλο δὲ προχρηματίζειν μηδέν**· **2**) ἐπὶ ὀνόματος, ἀναφέρομαι εἰς τὴν ἀρχήν : 'Επιγρ. **προχρηματίζειν τὸ τοῦ Διὸς παναμάρου ὄνομα**· **3**) προφητεύω : Μεθόδ.Κ/πλ.400Α **προχρηματίσαντος τοῦ προφήτου τὸ θαῦμα**.

πρόχρησις-εως (ἡ) μτγν. κ. πάπ. ἡ κατὰ προτίμησιν χρῆσις : Λογγῖν.27,2 **πρόχρησις σχήματος** (ἀμφ.)· **2**) δάνειον : 'Επιγρ. **πολλάκις τῇ πόλει εἰς τὰς χρείας τῶν καιρῶν κεχαρισμένον καὶ προχρήσεις χρήσαντα**, Πάπ.

προχρησμῳδῶ-έω μσν. χρησμῳδῶ προηγουμένως, προφητεύω : Τζέτζ.8,1002 **ἡ ἅλωσις Μιλήτου δὲ πρὶν προεχρησμῳδήθη**.

προχρηστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ προτέραν χρῆσιν : 'Επιφάν.Ι,830C **προχρηστικῶς φησί, τὰ πάντα ἀναφέρεται εἰς αὐτὸν ἀπ' ἀρχῆς**.

προχρίω χρίω, ἀλείφω πρότερον : Γαλ.13,514· ‖ μτ. δοτ. ἀλείφω διά τινος, **μέ τι** : Σοφ.Τρ.696 **ᾧ προύχριον**, Λουκ.'Αλέξ.21 **σιάλῳ τὴν σφραγῖδα προχρίσας**.

προχρόνιος-ον μτγν. πρόχρονος : Δίδ.'Αλ.301Β.

προχρονολόγησις-εως (ἡ) νεώτ. χρονολόγησις φανεροῦσα προγενέστερον τοῦ πραγματικοῦ χρόνον : **προχρονολόγησις ἐπιστολῆς**.

προχρονολογῶ-έω νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. **προχρονολογημένος**, τὸ θέτειν χρονολογίαν προγενεστέραν τῆς πραγματικῆς.

πρόχρονος-ον μτγν. ὁ εἰς προτέρους χρόνους ἀνήκων, ὁ τῶν προτέρων χρόνων : Λουκ.'Ορχ. 80 **τὰ πράγματα δὲ μετάχρονα ἢ πρόχρονα**.

προχρονῶ-έω μτγν. προηγοῦμαι κατὰ τὸν χρόνον ἢ τινα χρονολογικὴν τάξιν, εἶμαι πρόχρονος, μτ. γενικ. : Πτολ.Φάσ.8Η, Κλήμ.'Αλ.932 **τὸ αὐτὸ προχρονεῖν τῇ ὕλῃ, καθὸ αἴτιόν ἐστιν, ἅμα καὶ ὑστερεῖν καὶ ὑστεροχρονεῖν**.

προχρῶ-άω κ. 'Επιγρ. κ. πάπ., ἀπαρφ. ἀορ. **προχρῆναι** (πάπ.), ἀπαρφ. παρακ. **προκεχρηκέναι** (πάπ.), δανείζω ἢ προκαταβάλλω· κ. παθ. : Πάπ. **τὰ ὑπ' ἐμοῦ προχρησθέντα . . τελέσματα, αὐτ. προχρησθέντα λόγῳ δαπανημάτων τοῦ ἁμιρᾶ νομίσματα**· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Πάπ. **προεχρησάμην παρ' αὐτοῦ δηνάρια Χ**· **2**) ἐν τῷ μέσ. τ. χρῶμαι, χρησιμοποιῶ προηγουμένως : 'Αριστλ.Ξεν.974b,11, Γαλ.11,365 πιθ. γρ. προσχρ-).

προχυλῶ-όω μτγν. μεταβάλλω εἰς χυλὸν χειλοποιῶ τι προηγουμένως : Κρῖτ.'Ιατρ.π.Γαλ.13,788.

πρόχυμα-ατος (τό) (προχέω) μτγν. κ. μσν. οἶνος ἐκρυεὶς ἐκ τῆς σταφυλῆς ἄνευ πιέσεως, πρότροπος : Γεωπ.6,16,1 **πρὶν θλιβῆναι τοὺς βότρυας, τὸ ἐξ αὐτῶν αὐτομάτως ἀποστάζον γλεῦκος, ὃ πρόχυμά τινες καλοῦσι**· **2**) φυκτὴρ βλλ. (πιθ. ἀγγεῖον πρὸς πλύσιν ποτηρίων) : Μοῖρ.422Ρ· **3**) ἐν τῇ οἰκοδομικῇ, δοκὸς προεξέχουσα, προεξοχή : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.166,10.

πρόχυσις-εως (ἡ) ἡ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν ἢ τὰ πρόσω χύσις, ἔκχυσις : 'Ηρ.Ι,160 **οὐλὰς κριθέων πρόχυσιν ἐποιέετο** (προέχεε)· **2**) πρόχυσις τῆς γῆς κατάθεσις ἰλύος ἐκ τοῦ ὕδατος, γῆ ἐκ προσχώσεως σχηματισθεῖσα : 'Ηρ.2,5, αὐτ.12 **πρόχυσιν ἐξ Αἰθιοπίης κατενηνειγμένην ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ**, 'Απολλ.Ρ 2,964, Διον.Περ.772 **'Ασσυρίης π- χθονός**, 'Οππ.'Αλ.Ι,116 **πρόχυσις ἰλυόεσσα**· **3**) ἐκ-

κρισις ἱδρῶτος : Φίλ.Ι,29 **ἡ δι' ὅλου τοῦ σώματος ἐν ἱδρῶτι πρόχυσις· 4)** μτφ. ἔκχυσις, ἐξόρμησις : Λογγῖν.9,13 **πρόχυσις τῶν παθῶν.**

προχῦται (κριθαὶ (αἱ) οὐλοχύται βλ.λ. : Εὐρ.'Ηλ. 803 **λαβὼν προχύτας.. ἔβαλλε βωμούς,** αὐτ.ΙΑ 1112, 'Απολλ.Ρ 1,425· **2)** ἄνθη ἢ στέφανοι ἐπιρριπτόμενοι εἰς δημοφιλεῖς πρὸς ἔνδειξιν τιμῆς : Πλούτ.Δίων 29 **προχύτας τε βαλλόντων καὶ προστρεπομένων ὥσπερ θεὸν κατευχαῖς.**

προχυταῖος-α-ον ὁ συνιστάμενος ἐκ μιᾶς σπονδῆς : Εὐρ.ἀπ.912,5 **προχυταία θυσία** (εἰκ.).

προχύτης (ὁ) πρόχους : 'Ιων Χ Λυρ.2, 'Αλέξ.Κωμ.4, Σιμάριστος κ. Φιλέτ.π.'Αθήν.11,496C.

προχυτικός-ή-όν σχόλ. ὁ κατάλληλος, χρήσιμος πρὸς ἔκχυσιν, χύσιν : Σχολ.'Οδ.Α 136 π- ἀγγεῖον.

προχυτός-ή-όν ὁ κεχυμένος, συνεσωρευμένος ἔμπροσθεν, ἐνώπιον : 'Υμν.'Απόλλ.383 **πέτρῃσι προχυτῇσιν·** || εἰδ. **Προχύτη νῆσος** ἡ ἐν τῷ κόλπῳ τῆς Νεαπόλεως νῆσος, σχηματισθεῖσα δι' ἐκρήξεως τοῦ Βεζουβίου : Διον.'Αλ.1,53, Στράβ.5,4,9.

πρόχωλος-ον μτγν. ὁ πολὺ χωλός, ἐντελῶς, ὁλοσδιόλου χωλός : Λουκ.'Ωκ.146 **οὐκοῦν με δὲ πρόχωλον ἐξαντλεῖν βίον;**

πρόχωμα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. χῶμα σεσωρευμένον πρὸ τόπου : Στράβ.13,1,36 **διότι τοῦτο πᾶν πρόχωμα τῶν ποταμῶν ἐστι τὸ πρὸ τῆς πόλεως,** 'Επιγρ. (ἰδ.γρ. ἐν ΠΔ Βασ.2,20,15 πρόσχωμα)· || νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἔργον κατασκευαζόμενον διὰ συσσωρεύσεως χωμάτων, χρησιμεῦον πρὸς προάσπισιν μαχομένων καὶ παρεμπόδισιν προελάσεως τοῦ ἐχθροῦ.

προχῶναι (αἱ) οἱ γλουτοὶ βλ.λ. : 'Αρχιππ.41.

προχωνεύω μτγν. χωνεύω, ἀπαλύνω, μαλακώνω προηγουμένως : Κύριλλ.'Ιερασ.127(189Β) **προχωνεύουσιν ὕδατι τὸν πηλόν,** Πάπ.

προχωννύω, μέλλ. προχώσω, παρακ. προκέχωκα, σχηματίζω, διαμορφῶ πρὸ τόπου τινὸς τὴν ἔκτασιν διὰ χωματώσεως : 'Αριστλ.Θαυμ.836a,30 **πρ- τὰς νήσους·** || πληρῶ, γεμίζω τι διὰ καθιζήματος, μωλώνω : 'Αριστείδ.Λόγ.46(3),17 **προχωννύειν τὴν θάλατταν.**

προχώρημα-ατος (τὸ) μτγν. περίττωμα, ἀποπάτημα : ΠΔ'Ιεζ.32,6 **ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τῶν προχωρημάτων σου.**

προχώρησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ προχωρεῖν, προβαίνειν, πρὸς τὰ πρόσω πορεία, προχώρεμα : 'Ιππ.'Αγμ.16 **προχωρήσεις ἐς ἔφοδον· 2)** εἰδ. ἡ πρόοδος τῆς παλιρροίας : Θεόφρ.Μεταφ.29 (πληθ.)· **3)** πρόοδος, ἐπίδοσις, προκοπή : 'Ιάμβλ. Προτρ.21, κ' **ἡ διὰ τῶν σωμάτων.. τὴν προχώρησιν ποιουμένη** (φιλοσοφία)· **4)** εἰδ. ἡ ἀριθμητικὴ πρόοδος : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.63Ρ.

προχωρητικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. προφορικὸς λόγος : Νουμήν. π. 'Ιω. Λυδ. Μην.4,80· **2)** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς προχώρησιν βλ.λ.3), ὁ κατὰ προχώρησιν συμβαίνων ἢ ἐξελισσόμενος : **προχωρητικὴ συλλογιστικὴ σειρὰ** (ἡ ἀποτελουμένη ἐκ πολλῶν συλλογισμῶν χωρούντων ἐκ τοῦ λόγου πρὸς τὴν ἀκολουθίαν).

προχωρῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. (-άω), ἀόρ. προυχώρησα, δημ. (ἐ)προχώρησα κ. -εσα, μτχ. παθ. παρακ. **προκεχωρημένος,** δημ. **προχωρημένος** κ. **-εμένος,** χωρῶ, βαδίζω πρὸς τὰ ἐμπρός, προβαίνω ἀπὸ σημείου τινὸς εἰς ἄλλο : Σοφ.Φιλ. 148 **πρὸς ἐμὴν χεῖρα προχωρῶν** (πρὸς τὸ μέρος ὅπου σὲ ὁδηγεῖ ἡ χείρ μου), Σολωμ.'Εθν.'Υμν.97 **μὲ φωνὴν ποὺ καταπείθει, προχωρώντας ὁμιλεῖς, - τὸ πλοῖον προχωρεῖ πρὸς τὰ ἐδῶ, - μὲ δυσκολία προχωροῦσαμε ἀνάμεσα στὰ θάμνα·** || ἐπὶ στρατευμάτων : Θουκ.2,12 **ἅμα τῷ στρατῷ προυχώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν,** αὐτ.3,111· || ἀπολ. προβαίνω, προοδευτικῶς χωρῶ εἴς τι : Λουκ.Νεκρ.Δ 12,2 **ἐπὶ μέγα προεχώρησαν** || ἐπὶ τόπου, προβάλλω πρός τινα διεύθυνσιν : Λουκ.'Ιππ.7 **οἶκος εἰς βορρᾶν προκεχωρηκώς** (τετραμμένος πρὸς βορρᾶν)· || ἐπὶ χρόνου : Ξεν.ΚΠ 8,7,1 **τοῦ αἰῶνος προκεχωρηκότος,** αὐτ.'Αν.7,3,26 **προυχώρει ὁ πότος·** || ἐπὶ βαθμοῦ : Πλάτ.Φίλ.24D **προχωρεῖ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον ἀεὶ καὶ τὸ ψυχρότερον ὡσαύτως** || ἐπὶ ὑπερβολῆς : 'Ηρωδιαν.1,15,8 **ἐς τοσοῦτον μανίας πρ- ὡς..,** Δίων Κ 39,37 **ἐς πᾶν τρυφῆς πρ-·** **2)** ἐπὶ νομισμάτων, κυκλοφορῶ, ἔχω πέραση, περνῶ : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.47, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,178· **3)** ἐπὶ χρημάτων, διαθέτω ἢ ἐξοδεύω : 'Επιγρ. **προχωρῶ εἰς τὴν τῶν τειρώνων συντέλειαν· 4)** εἰσάγομαι : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.6· **5)** ἐπὶ πωλουμένων πραγμ. ἐν ἀναφ. πρὸς τιμὴν αὐτῶν, εὑρίσκω ἀγοραστάς : Πάπ. **οὐ προχωρεῖ ὁ πυρὸς εἰ μὴ ἐκ δραχμῶν ἑπτά· 6)** μτφ. ἐπὶ κυβερνήσεως πολιτειῶν, ἐπὶ πολέμων, ἐπιχειρήσεων κτλ., συχν. ἐν συνεκφ. μτ. λέξεως δηλαύσης καλὴν ἢ κακὴν ἀπόληξιν, προβαίνω, ἔχω κατεύθυνσιν πρός τινα κατάστασιν, τείνω πρός.. ἢ φθάνω εἴς τινα ἔκβασιν : 'Ηρ.7,50 **τὰ Περσέων πρήγματα ἐς ὃ δυνάμιος προκεχώρηκε,** Θουκ.1,16 **'Ιωσι προχωρησάντων ἐπὶ μέγα τῶν πραγμάτων,** αὐτ.1,74 **αὐτῷ προυχώρησε τὰ πράγματα ᾗ ἐβούλετο,** αὐτ.3,81, Ξεν.'Ελλ.5,2,1 **τούτων προκεχωρηκότων ὡς ἐβούλοντο,** αὐτ.ΚΠ 2,3,1,6 Πολύβ.5,29,1 **παρὰ δόξαν αὐτοῖς προχωρούντων τῶν πραγμάτων,** Λουκ.'Αλέξ. 36· || ἀπολ. πηγαίνω καλά, εὐτυχῶ, πάω μπρός : 'Ηρ.8,108 **οὔ τι προχωρέειν οἷόν τε ἔσται τῶν πρηγμάτων,** αὐτ.5,62, 'Ιππ.'Αγμ.15 **ἤν τινά γε προχωρῇ** (ἰδ.γρ. προσχωρῇ), Θουκ.8,68 **τὸ ἔργον καίπερ μέγα ὂν προυχώρησεν,** αὐτ.4,73 **τὰ πλείω αὐτοῖς προυκεχωρήκει,** αὐτ.4,18 **τὰ νῦν προχωρήσαντα** (αἱ παροῦσαι ἐπιτυχίαι ὑμῶν)· || ἐπὶ οἰωνῶν κτλ., εἰμὶ αἴσιος : Θουκ.5,54 **τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προυχώρει,** Ξεν.'Αν.6,4,21 **ἴσως ἂν τὰ ἱερὰ μᾶλλον προχωροίη ἡμῖν· 7)** μαν. κ. νεώτ. μτφ. προοδεύω, προκόπτω, εὐδοκιμῶ : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,16 **τόσον ἐπροχώρησεν εἰς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ἔγινεν ὀνομαστή·** || ὁμ. μτφ. αὐξάνω εἰς ἔκτασιν ἢ ἔντασιν, ἰδ. ἐπὶ κακοῦ : **ὁ πυρετός του προχωρεῖ, - ἐπροχώρησε πολὺ τὸ κακό· 8)** ἀπροσ. προχωρεῖ μοι ἐπιτυγχάνει εἰς ἢ δι' ἐμὲ καλῶς, αἰσίως, ἐπιτυχῶς δι' ἐμὲ γίνεται, μοῦ πάει καλὰ ἡ δουλειά, συνήθ. μετ' ἀρνήσεως : 'Ηρ.1,205 **ὡς οἱ δόλῳ οὐ προεχώρεε** (ὅτε δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ διὰ δόλου), αὐτ.84,Θουκ. 3,18 **οὐ προυχώρει ᾗ προσεδέχοντο** (τὰ πράγματα δὲν ἀπέβαινον ἐπιτυχῶς, καθὼς περιέμενον)· κ. μτ. ἀπαρφ. : Θουκ.4,59 **ἢν μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν·** || ὁμ. εὐχερές, εὔκολον δι' ἐμὲ εἶναι, μοῦ βολεῖ : 'Αρρ.'Αν.1,1,12 **ῥίψαντες ὡς ἑκάστοις προυχώρει** (ἐνν. ῥῖψαι), Πάπ. **ἐὰν τοῖς γεωργοῖς προχωρῇ πωλεῖν·** || κ. ἀπαλ. κτ. μτχ. : Ξεν.'Ελλ.5,3,27 **προκεχωρηκότων τοῖς Λακεδαιμονίοις ὥστε..** (ὅτε τὰ πράγματα εἶχον προχωρήσει καλῶς δι' αὐτούς)· **9)** προβαίνω, βγαίνω ἐμπρὸς ὅπως ὁμιλήσω, δημηγορήσω : Δειν.3,14 **προχωρῶ τῶν ἄλλων** (ἰδ.γρ.).

πρόχωσις-εως (ἡ) μτγν. ἀκρωτήριον, προβλής, μῶλος : 'Αριστείδ.Λόγ.46(3),17,Φιλόστρ.Σοφ.2,23,3.

προψαλάσσω ἐπιτίθεμαι βιαίως : Σοφ.'Ιχν.241.

προψάλλω μσν. ψάλλω προκαταρκτικῶς, προανακρούω, κτυπῶ τὴν κιθάραν πρότερον : 'Ανδρ. Κρήτ.14Α **Δαυὶδ θεοπάτωρ προέψαλλεν.**

πρόψαλμα-ατος (τὸ) μτγν. εἶδος προοιμίου ψαλλόμενον πρὸ τοῦ κυρίως ᾄσματος : Φιλόπ.'Ιω. 'Υπομν.'Αριστλ.Α Πρ.136 **τερετίσματα καλοῦνται τὰ προψάλματα τῶν κιθαρῳδῶν** (κωδ. προδιαψηλαφήματα).

προψελλίζω μτγν. οἱονεὶ ψελλίζω, ὁμιλῶ ἀσαφῶς πρότερον, εἰσαγωγικῶς : Γρηγ.Νύσσ.Ι,861Β **προψελλίζουσα καὶ οἱονεὶ σκιαγραφοῦσα.**
προψές ἐπίρρ. δημ. προχθὲς βλ.λ.
προψηλάφημα-ατος (τὸ) μτγν. ἐν τῇ μουσικῇ προοίμιον, προανάκρουσμα : Πρόκλ.Τίμ.Ι,355D.
προψηλαφῶ-άω μσν. ψηλαφῶ προηγουμένως, πρότερον : Παῦλ.Αἰγ.4,1 (παθ.).
προψηνίζω ψηνίζω προηγουμένως, ἐρινάζω πρότερον, κεντρίζω τι διὰ ψηνῶν καὶ ποιῶ ὥριμον προώρως, πρωΐμως, οἷον σῦκα καὶ ἄλλους καρπούς : ΕΜ 818,29.
προψηφίζω μτγν. ἀριθμῶ, λογαριάζω προηγουμένως : Πάπ.˙ κ.παθ. : Βέττ.Βάλ.312,35˙ || μέσ. **προψηφίζομαι** ψηφίζομαι, ἀποφασίζω πρότερον, προηγουμένως, ἴδ. κτ. μτχ. παρακ. ἐν παθ. σημ. : Δίων Κ 43,14 **τὰ ἐπινίκια τὰ προεψηφισμένα,** Ἐπιγρ. (Πριήνης-Μυτιλήνης).
προψιθυρίζω μσν. κ. νεώτ. ψιθυρίζω τι πρότερον : Εὐμάθ.3,81 **οἷον ἐκείνη προεψιθύριζεν.**
προψυχρίζω μτγν. προψύχω βλ.λ. : Γαλ.6,813.
προψύχω μτγν. ψύχω, κάμνω τι ψυχρὸν πρότερον : Γαλ.11,480, Πάπ.˙ κ. παθ. : Πλούτ.Ἠθ.690F (ἴδ.ἀνάγν. περιψύχω), Γαλ.6,690.
προῳδικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς προῳδὸν βλ.λ. : Ἡφαιστ.Ποιημ.4, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.1142.
προωδίνω μτγν. ὠδίνω, κυοφορῶ, προηγουμένως˙ κ. μτφ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.106 **προωδίνειν τὴν κοσμικὴν ἰδέαν.**
προῳδός (ἡ) (ᾠδή) μτγν. κ. νεώτ. μέλος πρώτου μεμελισμένου ἐκ κωμῳδίας, προοίμιον προανάκρουσμα : ΕΜ 691,48, Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν. 1372˙ **2)** στίχος βραχὺς πρὸ μακροῦ, ἀντίθ. ἐπῳδός : Ἡφαιστ.130 **ὅταν δὲ ἔμπαλιν ἡ τάξις ᾖ προῳδὸς καλεῖται, ὡς παρ' Ἀνακρέοντι˙ ὀρθεὶς ηὖτ' ἀπὸ Λευκάδος | πέτρης ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ μεθύων ἔρωτι˙** || νεώτ. στροφὴ χρησιμεύουσα ὡς προεισαγωγὴ εἰς μελικὸν ᾆσμα.
προῴδων (ὁ,ἡ) μτγν. προόδους βλ.λ. : Φρύν. ἐν ΑΒ 58,21 «προῴδων ἡ προέχουσα εἰς τὸ ἔξω μέρος τοὺς ὀδόντας˙ καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρρενος».
προώθησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ προωθῶ βλ.λ., ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὤθησις, σπρώξιμο.
προωθῶ-έω κ. νεώτ., μέλλ. **προωθήσω** κ. **προώσω,** ἀόρ. **προέωσα,** συνηρ. μτχ. **πρώσας,** νεώτ. **προώθησα,** προστ. **πρῶσον** (πιθ. εἰς Ἡσ.), ὠθῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, σπρώχνω ἢ ἐπείγω, βιάζω μτφ. : Πλάτ.Φαῖδ.84D **τὸν ἕτερον προωθεῖ καὶ κελεύει,** Ἀριστλ.Ζῷ 611b,32 **ὅταν φεύγωσι, τὰ σκυμνία προωθοῦσι,** Χρύσ.Στωϊκ.3,95, Ἀγαθρχ.5, Πάπ.˙ || **προωθῶ ἐμαυτὸν** ὁρμῶ πρὸς τὰ ἐμπρός, ἐφορμῶ : Ξεν.Κυν.10,10˙ || ὠθῶ, σπρώχνω, ἐν κακῇ σημ. : Λουκ.Ὄν.9 **πρώσας νύσσε.. ἕως πονέσῃ˙** **2)** ἁπλῶς ὠθῶ, ἀπωθῶ : Ἱππ.Γυν.1,69 **προωθεῖν ὀπίσω,** αὐτ.2,145, αὐτ.Γυν.Φύσ.63 **προωθεῖν κάτω,** Ἡρόδ.Ἰατρ.Μουσ.Ρῆν.58,100 (παθ.), Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.46,27,6˙ || παθ. **προωθοῦμαι** ὠθοῦμαι πρὸς τὰ ἐμπρός : Θεόφρ.ΦΙ 3,6,2, Ἀριστείδ.Λόγ.49(25),17 **τὸ στῆθος ἔξω προεωθεῖτο** (κατὰ τὸν τέτανον).
προώλης-ους-ες (ὄλλυμι) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁ τελείως, παντελῶς κατεστραμμένος, ἠφανισμένος : Δημ.395 **ἐξώλης καὶ προώλης,** αὐτ.332, Αἰλ.ἀπ. 325, Ἐπιγρ. **ἄβιος καὶ προώλης σὺν τῷ σπέρματι ἀποθάνοι˙** || νεώτ. συνήθ. ἐν φρ. **ἐξώλης καὶ προώλης** (ὅλως διεφθαρμένος ἄνθρωπος).
προωμοσία (ἡ) Πολυδ.8,55 «ὅρκος ὃν ὁ κατήγορος προσομνύει ἢ μὴν ἀληθῆ κατηγορεῖν».
προωνοῦμαι-έομαι μτγν. κ. Ἐπιγρ. ὠνοῦμαι, ἀγοράζω προηγουμένως, προαγοράζω : Γαλ.14,68, 16 **ἐκ πολλοῦ προεωνημένοις αὐτόν,** Ἐπιγρ **προωνεύμενος.**
προωνύμιον (τὸ) (ὄνομα) γλώσσ. ἐπὶ ρωμαϊκῶν ὀνομάτων, τὸ πρῶτον, τὸ κύριον ὄνομα, ὅπερ παρὰ Ρωμαίοις δὲν ἐγράφετο ὁλόκληρον.
προώνυμος-ον μτγν. ὁ δι' ὀνόματος καλούμενος προηγουμένως, ὁ ἔχων ὄνομά τι ὡς κύριον : Νόνν.Δ 17,397 **βλεμύεσσι προώνυμον ἡγεμονῆα,** αὐτ.Εὐαγγ.Ἰω.9,37 **ὕδωρ στελλομένοιο προώνυμον ἐκ σέο πομπῆς.**
προώριος-ον μτγν. ὁ ἀποθνήσκων προώρως : Νόνν.Δ 33,53.
προωρισμένως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένον : Κλήμ.Ἀλ.778 **καθάπερ προωρισμένως κεῖται δι' ὧν πράξει.**
πρόωρος(-η)-ο(ν) (ὥρα) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρὸ τῆς ὥρας, πρὸ τοῦ καιροῦ γινόμενος : Φίλ. 2,314 **πρόωρον πένθος,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,13 **πρόωροι πολιοί,** Λουκ.Ἔρωτ.21 **γῆρας πρόωρον,** Ἀθήν.Ἰατρ. π. Ὀρειβ.ἀθέθ.21,8, Πλούτ.Ἠθ.101F, **- πρόωρος θάνατος˙** || κ. συγκρ. : Σωρ.1,33˙ || ἐπὶ προσ., ὁ ἀποθνήσκων προώρως, ἄ. προώριος βλ.λ. : ΑΠ 13,27, Ἐπιγρ.
πρόωσις-εως (ἡ) (προωθῶ) κ. νεώτ., συνηρ. **πρῶσις** (πιθ. π. Ἡσ.) τὸ ὠθεῖν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἡ πρὸς τὰ πρόσω ὤθησις : Ἀριστλ.Οὐρ.2,14 **ἀνισαζομένων τῶν ἐλαττόνων ὑπὸ τῶν μειζόνων τῇ προώσει,** αὐτ.Κόσ.396a,8, Θεόφρ.ΦΙ 3,6,3, **οὗτος** (ὁ σῖτος) **ἀεὶ τῇ προώσει τῆς ὑπαρχούσης αὐξάνεται˙** || νεώτ. ναυτ. ἡ ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τῆς κινητηρίου δυνάμεως κίνησις τοῦ πλοίου πρὸς τὰ ἐμπρός˙ **2)** ἰατρ. ἡ διὰ τῆς οὐρήθρας ἔξοδος λίθων : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.110,5 **πρόωσις τῶν λίθων.**
προωσμός (ὁ) μτγν. πρόωσις βλ.λ.Ι, προβολή : Ἥρων Αὐτομ.8,3.
προωστήρ-ρος (ὁ) νεώτ. ὄργανον χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν προώθησιν τῶν πλοίων ἰδίως οἷον τροχὸς ἢ ἕλιξ.
προωστήριος-α-ον νεώτ. ὁ χρησιμεύων εἰς τὴν πρόωσιν βλ.λ., ὁ προκαλῶν αὐτήν, ἄ. προωστικός.
προώστης (ὁ) κ. νεώτ. δοκὸς ἄνωθεν τοῦ τείχους ἐξέχουσα καὶ χρησιμεύουσα πρὸς κατακύλισιν λίθων κατὰ τῶν πολιορκούντων : Αἰν.Τακτ. 32,5 (πληθ.)˙ **2)** νεώτ. ναυτ. τὸ ἀναρτώμενον εἰς τὰ πλευρὰ πλοίου σῶμα πρὸς παρεμπόδισιν προσκρούσεως ἐπὶ τῆς παραλίας ἢ πρὸς ἄλλο πλοῖον.
προωστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς πρόωσιν, προώθησιν, ὁ ἀπωθῶν, ἐκδιώκων : Γαλ.Φυσ.Δυν.3,3, αὐτ.Χρ.Μορ.4,7.
προωστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον προωστικὸν βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,83 **προωστικῶς ἑαυτὸ κινεῖ.**
προωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ πρὸ τοῦ ὠτὸς κείμενος : **προωτικὸν γάγγλιον** (τὸ πρὸ τοῦ τράγου τοῦ ὠτὸς εὑριακόμενον γάγγλιον).
προωφελῶ-έω μτγν ἐπικουρῶ, βοηθῶ πρότερον : Φίλ.1,186 (ἴδ.γρ. προσωφελῶ).
πρόωφος Ἡσ. «πρόσκοπος».
προωχής Ἡσ. «ἵππος˙ ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ».
πρύανος Ἡσ. «νέος».
πρυλέες-έων (οἱ), δοτ. πληθ. (Βοιωτ. ἢ Λακων.) **πρυλέσι,** πεζοὶ στρατιῶται, ὁπλῖται : Ἰλ.Λ 49 **αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες** (ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς ὀρχηγοὺς οἵτινες ἐμάχοντο ἀπὸ τοῦ ἅρματος) : αὐτ.Φ 90 **πρώτοισι μετὰ πρυλέεσι,** αὐτ.Ο 517 **Λαοδάμαντα ἡγεμόνα πρυλέων,** Ἡσιόδ.Α 193 **Ἄρης.. πρυλέεσσι κελεύων˙** **2)** μτγν. ὡς ἐπίθ. κατὰ πλήθη, κατὰ πυκνὰς ὁμάδας, πυκνοί, πάμπολλοι ὡς οἱ πεζοὶ στρατιῶται : Ὀππ.Κυν. 3,124 **τοὶ δ' ἄρα δειλοὶ τεῖχος ὑπ' εὐπτέρυγον πρυλέες τρίζουσι νεοσσοί.**
πρυλεύσεις Ἡσ. «ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευσάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ».

πρύλῐς-εως (ἡ) πολεμικὸς χορός, ὃν ἐχόρευον ἔνοπλοι : Καλλ.Δία 52 **περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο**· || κρητ. πυρρίχη βλ.λ. : Ἀριστλ.ἀπ.519.

πρύμα ἐπίρρ. δημ. μὲ τὸν ἄνεμον ἐκ τῆς πρύμνης, πρύμνηθεν, ἐπὶ πλοίου : **ἔχουμε πρύμα τὸν ἀέρα** (οὔριον)· || κ.φρ.**πάω πρύμα** (οὐριοδρομῶ), - **τὸ βάζω στὰ πρύμα** (παραδίδομαι εἰς τὸν ἄνεμον), - **πρύμα πλῶρα** (ἀπὸ τῆς πρύμνης πρὸς τὴν πρῷραν, καθ' ὅλον τὸ διάμηκες τοῦ πλοίου, συνεκδ. ἐξ ὁλοκλήρου, ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον, ἄ. πέρα γιὰ πέρα), - **ἀπὸ πρύμα** (πρύμνηθεν)· || μτφ. καλῶς, ἐπιτυχῶς, κατ' εὐχήν : **οἱ δουλειὲς πᾶνε πρύμα** (οἱ ὑποθέσεις εὐοδοῦνται, προκόπτουν).

πρυμάτσα (ἡ) δημ. ναυτ. τὸ πρυμνήσιον βλ.λ.

πρύμη (ἡ) δημ. ἡ πρύμνα βλ.λ.

πρυμίζω δημ. στρέφω τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου πρὸς τὸν ἄνεμον, πλέω μὲ οὔριον ἄνεμον, ἄ. οὐρίζω· || μτφ. φεύγω ταχέως : **τὰ πρύμισε γιὰ τὴν πόλη**· κ. ἁπλῶς **τὰ πρύμισε** (ἔφυγε ταχέως ἢ ὑπανεχώρησεν εἰς τὰς γνώμας του, ἄ. τὰ 'στριφε).

πρυμιός-ιά-ιό δημ. πρυμναῖος βλ.λ. : **πρυμιὸς μπαλαοῦρος** (ἡ ἐν τῷ πρυμναίῳ κύτει ἀποθήκη), - **πρυμιὰ σκάλα**, - **πρυμιὸ ἄλμπουρο** (πρ. ἱστός).

πρύμισμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ λόγῳ ἀνωτέρας βίας ἀλλαγὴ τῆς πλεύσεως τοῦ πλοίου, γινομένη ὅπως ταχθῇ τοῦτο κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου φεῦγον πρὸ αὐτοῦ, ἐπούρισμα.

πρύμνα (ἡ) κ. νεώτ., αἰτ. πρύμνᾰν, ἰων. κ. ἐπ. **πρύμνη** (ὁμ. ἐν Σοφ.Φιλ.482, Ἀριστφ.Σοφ.399, ἀμφότ. οἱ τ. ἀπαντῶσι π. Φρύν.Σοφ.Παρ.114B), κυρ. θηλ. τοῦ πρυμνὸς (ἐνν. ναῦς), τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ πλοίου, ὅπου τὸ πηδάλιον, ἀντίθ. πρῷρα· π. Ὁμ. συνήθ. ἀπαντᾷ πλήρως **πρύμνη νηῦς** : Ἰλ.Η 383 **νηῒ παρὰ πρύμνῃ**, αὐτ.Ο 435 **νηὸς ἀπὸ πρύμνης**, αὐτ.Λ 600, Ὀδ.Β 417 **νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ**· ὁμ. ἐν τῷ πληθ. : Ἰλ. Μ 403 **νηυσὶν ἔπι πρύμνῃσι**, αὐτ.Ν 333· ἀλλ' ὁμ. τῆς (ἐνν. νηὸς) **πρύμνη** : Ὀδ.Ν 84· πρβλ. Πλάτ.Φαίδ. 58A· κ. ἁπλῶς **πρύμνα** : Ἰλ.Α 409, ΚΔ Πράξ.27,29 **ἐκ πρύμνης ῥίψαντες ἀγκύρας**, αὐτ.Μᾶρκ.4,38, Σολωμ.Λάμπρ.15 **τρέμει στὴν πρύμνη ἡ κόρη καθισμένη**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.55, Γρυπ.Σκ.Τερρ.25,8 **ἀπὸ τὴ συρμὴ τῆς πρύμνης**· || τὰ πλοῖα συνήθ. προσεδένοντο ἢ ἀνειλκύοντο εἰς τὴν ξηρὰν ἀπὸ τῆς πρύμνης : Ἰλ.Ξ 32 (νῆας) **πεδίονδε εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν**, αὐτ.Α 409, Εὐρ.Ἑκ.539 **πρύμνας λῦσαι**· || φρ. **ἐπὶ πρύμνην ἀνακρούομαι** κάμνω τὸ πλοῖον νὰ ὀπισθοχωρῇ χωρὶς νὰ στραφῇ· ὁμ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπου : Ἀριστφ.Σφ.399 **πρύμνην ἀνακρούσηται**· ὁμ. **χωρεῖν πρύμναν** ὀπισθοχωρεῖν, ὑποχωρεῖν : Εὐρ. Ἀνδρ.1120· ὁμ. **ἐπείγει κατὰ πρύμναν** ἐπὶ οὐρίου ἀνέμου : Σοφ.Φιλ.1451· ὁμ. **κατὰ πρύμναν ἵσταται τὸ πνεῦμα** : Θουκ.2,97· ὁμ. Δαμάσκ.Ἀρχ.400 **ἄγειν ἑαυτὴν ἐκ πρύμνης** (μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς)· ὁμ. νεώτ. **ἀνακρούω πρύμναν** στρέφων φεύγω πρὸς ἀντίθετον διεύθυνσιν· κ. μτφ. μεταβάλλω στάσιν ἢ γνώμην· **2)** μτφ. **πρύμνα πόλεος** ἡ Ἀκρόπολις : Αἰσχ.Ἱκ.344· || ὁμ. μτφ. ἐπὶ τοῦ σκάφους τῆς πολιτείας : Αἰσχ.Ἑπτ.2 **ἐν πρύμνῃ πόλεως**, αὐτ.760· || ὁμ. **ἐκ πρύμνης φρενὸς** : Αἰσχ.Ἱκ.989 (πιθ.)· **3)** πρόποδες : Εὐρ. Ἠλ.445 **ἀνά τε Πήλιον ἀνά τε πρύμνας Ὄσσας**.

πρύμνᾰδε ἐπίρρ. Ἡσ. πρὸς τὴν πρύμνην.

πρυμναῖος-α-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ τῆς πρύμνης, ὁ εἰς πρύμνην ἀνήκων : Ἀπολλ.Ρ 4,208 **πρυμναῖα πείσματα**, Ὀππ.Ἁλ.1,191 **πρυμναῖα χαλινὰ οἰήκων**, Τρυφιόδ.139, Νόνν.Δ 28,273 **πρυμνεὺς εὔδιος ἦλθεν, ἅτε πρυμναῖος ἀήτης**, - **πρυμναῖον πυροβολεῖον**· || νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐν τῷ πληθ. **πρυμναῖα** (τὰ) πάντα τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου σκεύη τὰ πρὸς τὸ μέρος τῆς πρύμνης.

πρύμνη (ἡ) ἰων. κ. ἐπ. τ. τοῦ **πρύμνα** βλ.λ.

πρύμνηθεν ἐπίρρ., δωρ. **πρύμναθεν** ἐκ τῆς πρύμνης, ἀπὸ τῶν ὄπισθεν τοῦ πλοίου : Ἰλ.Ο 716 **Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν**, Αἰσχ.Ἑπτ.209 **πρύμνηθεν ηὗρε μηχανὴν σωτηρίας**, Εὐρ.ΙΤ1349, Ἠρινν.1 **πομπεύσαις πρύμναθεν**, Λουκ.Λεξιφ.15 **τὴν ναῦν πρύμνηθεν ἀπὸ τοῦ ἀνέμου καταυρουμένην**.

πρυμνήσιος-α-ον κ. νεώτ. πρυμναῖος βλ.λ., ὁ κείμενος ἢ ἀνήκων εἰς τὴν πρύμνην : Εὐρ.Ἡρ.479 **κάλως πρυμνησίοισι**· || κ. νεώτ. συνήθ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ πρυμνήσια** (ἐνν. δεσμὰ) σχοινία ἢ καλώδια, δι' ὧν προσδένεται τὸ πλοῖον ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τὴν ἀκτήν, ἄ. πρυμάτσες : Ἰλ.Α 436 **κατὰ δὲ πρυμνήσια δῆσαν**, Ὀδ.Ι 135 **οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι**, αὐτ.178 **πρυμνήσια λῦσαι**· κ. μτφ. : ΑΠ 12,159 **ἐν σοὶ τἀμὰ πρυμνήσι' ἀνῆπται**.

πρυμνήτης (ὁ) κ. νεώτ. ὁ κυβερνήτης ἢ πηδαλιοῦχος, οὗ ἡ θέσις ἦτο εἰς τὴν πρύμνην, ὁ οἰακοστρόφος, οἰακιστής, ποδότης· κ. μτφ. πηδαλιοῦχος, κυβερνήτης, ἡγεμὼν τῆς χώρας : Αἰσχ.Εὐμ.16 **χώρας τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ**, αὐτ.765 **ἄνδρα .. πρυμνήτην χθονός**· || νεώτ. ναύτης πολεμικοῦ πλοίου τεταγμένος εἰς τὴν πρύμνην· **2)** ὡς ἀρσ. ἐπίθ. πρυμνήσιος βλ.λ. : Εὐρ.Μήδ.770 **πρυμνήτην κάλων**· **3)** ἐπὶ οὐρίου ἀνέμου, δ.ἀνάγν. ἀντὶ ἀργέστης : Ἀπολλ.Ρ 4,1628.

πρυμνητικός-ή-όν μτγν. κ. πάπ. πρυμνήσιος βλ.λ.: Καλλίξ.π.Ἀθήν.5,203F **ἀπὸ τῶν πρυμνητικῶν ἀφλάστων**· **2)** πάπ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **πρυμνητική** (ἡ) ὑπόστεγον τῆς πρύμνης.

πρυμνοδέτης (ὁ) νεώτ. ναυτ. σχοινίον ἰσχυρὸν διερχόμενον διά τινος ὀφθαλμοῦ τῆς πρύμνης καὶ δενόμενον ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἢ ἄλλου τινὸς πλοίου, κουτούκι.

πρυμνόδετος-ον νεώτ. ὁ ἀπὸ τῆς πρύμνης δεδεμένος εἰς τὴν ἀκτήν.

πρυμνοδετῶ-έω νεώτ. ἐπὶ πλοίου, δένω ἀπὸ τῆς πρύμνης εἰς τὴν ξηρὰν μὲ τὴν πρυμάτσα.

πρυμνόθεν ἐπίρρ. πρύμνηθεν βλ.λ. : Ἄρατ.343, Ἀπολλ.Ρ 4,911· **2)** ἀπὸ τοῦ πυθμένος, ὅθ. ὁλοσχερῶς, παντελῶς, ἄρδην, ἐκ θεμελίων, πρόρριζα: Αἰσχ.Ἑπτ.71 **πόλιν πρυμνόθεν πανώλεθρον**.

πρυμνόν (τὸ) οὐδ. ὡς οὐσ. τοῦ ἐπιθ. πρυμνὸς βλ.λ., τὸ κατώτατον μέρος, τὸ ἄκρον : Ἰλ.Ε 339 **πρυμνοῦ θέναρος**· κ. πληθ. Πίνδ.Π 5,93 **πρυμνοῖς ἀγορᾶς ἔπι** (κατὰ τὰ ἄκρα τῆς ἀγορᾶς).

πρυμνός-ή-όν ἐπ. ἐπίθ. ἔσχατος, τελευταῖος, ὀπισθιαίτατος : Ἰλ.Ν 532 **πρυμνὸς βραχίων** (τὸ ἔσχατον τοῦ βραχίονος ὅπου συνδέεται πρὸς τὸν ὦμον), αὐτ.Ε 292 **γλῶσσαν πρυμνήν**, αὐτ.Ν 705 **πρυμνὸν κέρας** (εἰς ὅλα ταῦτα σημαίνει τὸ πρὸς τὸ σῶμα ἔσχατον μέρος τοῦ μέλους), αὐτ.Μ 149 **ὕλην πρυμνὴν ἐκτάμνοντες** (κόπτοντες τὰ δένδρα τοῦ δάσους ἐκ τῆς ρίζης), αὐτ.Ρ 618 **δόρυ πρυμνὸν** (τὸ κατώτατον μέρος τῆς αἰχμῆς δόρατος καθ' ὃ συνάπτεται μετὰ τοῦ ξύλου), αὐτ.Μ 446 (λᾶας) **πρυμνὸς παχὺς** (πλατὺς κατὰ τὴν βάσιν, ἀντίθ. ὕπερθεν ὀξύς), πιθ.π.Εὐρ.Ἀντ.21Α **πέτραι τε πρυμναί**· ὁμ. κ. ὑπερθ. : Ὀδ.Ρ 463 **πρυμνότατον κατὰ νῶτον**· **2)** Ἡσ. «πρυμνός· κάτωθεν βαρὺς ἢ πλοῦτος»· **3)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πρυμνὸν βλ.λ.

πρυμνοῦχος-ον (ἔχω) ὁ κατέχων, κρατῶν, συγκρατῶν τὴν πρύμνην τοῦ πλοίου : Μᾶρκ.Ἀργ.ἐνΑΠ 7,374 **πρυμνοῦχος κάλος**· **2)** ὁ κρατῶν τὰ πλοῖα (ἐπειδὴ ἦσαν ἠγκυροβολημένα ἢ πρὸς τὴν ξηρὰν προσδεδεμένα ἀπὸ τῆς πρύμνης), τὸν στόλον : Εὐρ.Ἠλ.1022 **πρυμνοῦχον Αὖλιν**.

πρυμνώρεια (ἡ) (ὄρος) τὸ ἔσχατον, κατώτατον μέρος τοῦ ὄρους, ἡ ρίζα, οἱ πρόποδες αὐτοῦ: Ἰλ.Ξ 307 **ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης**, Πεία.Λ π.Στέφ.Βυζ.ἐν λ. Νιφάτης.

πρύμος-α-ο δημ. ἐπὶ ἀνέμου, ὁ ἀπὸ τῆς πρύμνης πνέων, ὁ οὔριος.

πρυμόσκοινο (τὸ) δημ. (δ. κτ. πληθ. πρυμόσκοινα τὰ πρυμνήσια βλ.λ.: 'Εφταλ.'Οδ.Λ 637 **τὰ πρυμόσκοινα νὰ λύσουν.**

πρῠτᾰνάρχης (ὁ) 'Επιγρ. ὁ ἄρχων, ὁ προϊστάμενος, ὁ ἀρχηγός τῶν πρυτάνεων.

πρυτανεία (ἡ) (πρυτανεύω) κ. νεώτ., ἰων. **πρυτανηΐη** ἡ ἐν 'Αθήναις προεδρία, καθ' ἣν οἱ πρυτάνεις **ἑκάστης** φυλῆς προήδρευον ἐξ ὑπαμοιβῆς **ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ** ἐκκλησίᾳ : 'Αντιφ.6,45 **τὴν πρώτην πρυτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν ἡμέραιν,** 'Ανδοκ.1,73 **ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας,** Ψήφισμ.π. Δημ.708 **ἐνδεκάτῃ τῆς πρυτανείας,** αὐτ.712· ὁμ. **κατὰ πρυτανείαν** κατὰ τὴν προεδρίαν, ἥτις περιελάμβανε χρονικὸν διάστημα 35 ἢ 36 ἡμερῶν : Λυσ.30,5, Δημ.1353, Αἰσχίν.3,25 **καθ' ἑκάστην πρυτανείαν,** 'Επιγρ. **ὁ γραμματεὺς ὁ κατὰ πρυτανείαν·** **2)** τὸ ἀξίωμα ἢ ἡ κυβέρνησις τῶν **πρυτάνεων** ἐν Μιλήτῳ : 'Αριστλ.Πολιτ.1305,17 **ἐν Μιλήτῳ ἐκ τῆς πρυτανείας·** ὁμ. εἰς Ρόδον: Πλούτ. 'Ηθ.813D **στρατηγίας 'Αθήνῃσι καὶ πρυτανείας ἐν 'Ρόδῳ, καὶ βοιωταρχείας παρ' ἡμῖν·** ὁμ. εἰς 'Αλικαρνασσόν : 'Επιγρ.· ὁμ. εἰς Μυτιλήνην : 'Επιγρ.· || νεώτ. **τὸ** ὑπούργημα **τοῦ** πρυτάνεως ἤτοι **τοῦ** προϊσταμένου τῆς διοικήσεως Πανεπιστημίου ἢ 'Ανωτάτης Σχολῆς, ὡς καὶ ὁ χρόνος καθ' ὃν εἶναί τις πρύτανις : **ἐπὶ πρυτανείας τοῦ Α·** **3)** πᾶν δημόσιον ἀξίωμα ἔχον διάρκειαν ὡρισμένην : 'Ηρ.6,110 **πρυτανηΐη τῆς ἡμέρης** (ἡ κατὰ διαδοχὴν μιᾶς ἡμέρας προεδρία ἢ ἀρχιστρατηγία ἑκάστου τῶν δέκα ἐν 'Αθήναις στρατηγῶν).

πρῠτᾰνεία (ἡ) θηλ. τοῦ πρυτάνειος βλ.λ., ἐπώνυμον τῆς θεᾶς 'Εστίας **ἐν** Σύρῳ : 'Επιγρ. 'Εστία **πρυτανεία.**

πρυτανεῖον (τὸ) κ. 'Επιγρ. κ. ἰων. **πρυτανήϊον** **βρυτανεῖον** ἐν 'Επιγρ.) δημόσιον οἰκοδόμημα εἰς ὃ συνήρχοντο οἱ πρυτάνεις, ἐπέχον θέσιν σημερινοῦ δημαρχείου : 'Ηρ.1,146 **ἀπὸ τοῦ πρυτανηΐου τῶν 'Αθηναίων ὁρμηθέντες,** αὐτ.3,57, 'Αριστφ.'Αχ.125 **καλεῖ εἰς τὸ πρυτανεῖον,** Θουκ.2,15 **κατὰ πόλεις ᾤκεῖτο πρυτανεῖά τε ἐχούσας καὶ ἄρχοντας,** Δημ.414 **εἰς πρυτανεῖον ἐκάλεσα,** αὐτ.1210, Αἰσχίν. 2,46· || ἐν 'Αθήναις ἐκαλεῖτο καὶ θόλος ὅπου οἱ **ἑκάστοτε** πρυτάνεις καὶ ἄλλοι τινὲς ἄρχοντες ἐσιτοῦντο καὶ πρὸς τούτοις ἐξένιζον τοὺς ξένους πρέσβεις δημοσίᾳ δαπάνῃ : 'Αριστφ.Εἰρ.1084 **ἐν πρυτανείῳ δειπνεῖν,** Πλάτ.'Απολ.36D **ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι·** κ. μτφ. : Πλάτ.Πρωτ.337D **τῆς 'Ελλάδος αὐτὸ τὸ πρυτανεῖον τῆς σοφίας·** **2)** κτ. ἐπέκτ. συμπόσιον εἰς ὃ ἐλάμβανον μέρος ἄνευ οὐδεμιᾶς καταβολῆς : Τιμοκλ.8,18 **οὐ γὰρ μὴ τίθενται συμβολαί, πρυτανεῖα ταῦτα πάντα προσαγορεύεται·** **3)** κατώτατον δικαστήριον ἐν 'Αθήναις : Ψήφισμ.π.'Ανδοκ.1,78 **οἱ ἐκ πρυτανείου καταδικασθέντες,** Δημ.645 **τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον·** πρβλ.Πλούτ.Σόλ.19· **4)** πρυτανεῖα **(τὰ) τὸ** ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεντο ὁ ἐνάγων καὶ **ὁ ἐναγόμενος** πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς δίκης : 'Αριστφ.Νεφ.1180 **θήσειν τὰ πρυτανεῖα,** αὐτ.1191 **ἵν' αἱ θέσεις γίγνοιντο τῇ νουμηνίᾳ** (ἐνν. τῶν πρυτανείων), Δημ.1074 **πρυτανεῖα τιθέτω ὁ διώκων τοῦ αὐτοῦ μέρους,** 'Επιγρ.· || κ. φρ. **δέχεσθαι τὰ πρυτανεῖα** δέχομαι τὴν καταβολήν, δηλ. ἐπιτρέπω τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀγωγῆς : 'Αριστφ. Νεφ.1197, Δημ.1158 **πρυτανεῖα ἐκτίνειν** (πληρώνω τὴν δικαστ. πρὸς ἐκδίκασιν καταβολήν).

πρυτάνειος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς πρυτάνεις, ὁ τῶν πρυτάνεων : 'Αριστείδ.Λόγ.50(26),88.

πρυτάνευμα-ατος (τὸ) μσν. κράτος : Θεοφύλ.Σ 4,4,8 **δίκης ἠφάνισται πρυτανεύματα.**

πρυτανεύς-έως (ὁ) 'Επιγρ. πρύτανις **βλ.λ.,** δ. γρ. π. 'Αρποκρ.ἐν λ. πρυτανεύοντα.

πρῠτᾰνεύω κ. 'Επιγρ., πάπ. κ. νεώτ. (κ. **βρυτανεύω** : 'Επιγρ.) εἶμαι πρύτανις ἢ πρόεδρος, κυβερνῶ : 'Υμν.'Απόλλ.68 **πρυτανεύειν ἀθανάτοισι** (κυβερνᾶν μεταξὺ τῶν ἀθανάτων)· ὁμ. ἐπὶ θεοῦ : Φίλ. 2,595· **2)** εἶμαι πρόεδρος διαιτητικοῦ δικαστηρίου : Δημ.542 **πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον·** κ. ἐπὶ τῆς βουλῆς : Πάπ.· **3)** ἐν 'Αθήναις, ἀσκῶ, ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ πρυτάνεως, κυρ. τῆς φυλῆς κατὰ τάξιν πρυτανείας, ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ : Θουκ.4,118 **'Ακαμαντὶς ἐπρυτάνευε,** Πλάτ.'Απολ.32B **ἡ φυλὴ 'Αντιοχὶς πρυτανεύουσα·** ὁμ. σπαν. κ. ἐπὶ ἑνὸς μόνου μέλους τῆς πρυτανείας : 'Αντιφ.6,45 **πρυτανεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν,** 'Ανδοκ.1,46 **τοὺς τότε πρυτανεύσαντας,** 'Επιγρ.· **4)** γεν. ὑποβάλλω πρότασιν νόμου : Δημ.191 **πρυτανεύσας ταῦτα·** **5)** νεώτ. μτφ. ἄρχω, πρωτεύω, ἐπικρατῶ, κυριαρχῶ : **ἡ πρυτανεύουσα ἰδέα, - ἐπρυτάνευσεν ἡ σκέψις . .·** **6)** **πρυτανεύειν εἰρήνην** μτ. δοτ. ὑποβάλλω πρότασιν περὶ εἰρήνης καὶ προκαλῶ ἐπ' αὐτοῦ ψηφοφορίαν (διότι τὸ καθῆκον τοῦτο εἶχον οἱ πρυτάνεις) : 'Αριστφ.'Αχ.60· || κ.ἀπόλ. : 'Ισοκρ.4,121 **τὴν εἰρήνην ἐπρυτάνευσε·** || ὅθ. ἐπιτυγχάνω τὴν εἰρήνην ὑπέρ τινος : Λουκ.Δημῶν.9 **εἰρήνην πρυτανεύειν,** 'Αριστείδ.Λόγ.26(14),109 **πρυτανεύειν πᾶσι τὰ ἀγαθά,** Δίων Κ 46,11 **φιλίαν τισὶ πρυτανεύειν,** Προκ Γαζ.1418 (αἱ Πλειάδες) **τὸ ἔαρ ἡμῖν π-** (προαγγέλλουσι τὸ ἔαρ)· **7)** ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ διοικῶ, ἐλέγχω, κανονίζω : Δημ.59 **τὰ παρ' ὑμῶν διοικοῦντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα·** **8)** παθ. ἀνέχομαι νὰ διευθύνωμαι ὑπό τινος : Δημ.126 **πρυτανευόμενοι παρ' ἐκείνου·** **9)** μτφ. **δεῖπνον χαριέντως πεπρυτανευμένον** μετὰ χάριτος παρεσκευασμένον : 'Αλεξ.110,4· || ἐπὶ προσ., τυγχάνω περιποιήσεων : Πλούτ.'Ηθ.602Α **χορηγίᾳ βασιλικῇ πρυτανευόμενος ὁ Θεμιστοκλῆς** (θεραπευόμενος βασιλικαῖς δαπάναις).

πρυτανηΐη, πρυτανήϊον ἰων. τ. τῶν πρυτανεία, πρυτανεῖον βλ.λς.

πρυτανῐκός-ή-όν μτγν. κ. 'Επιγρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς πρύτανιν, ὁ τοῦ πρυτάνεως : 'Επιγρ. **ἡ πρυτανικὴ ἐξουσία·** || **πρυτανικὴ γραφὴ** γραφή, δίκη κατὰ τοῦ πρυτάνεως : 'Αρποκρ. ἐν λ. ρητορικὴ γραφή, 'Ερμεί. Ἱστ. 2 **πρυτανικαὶ ἐσθῆτες·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **πρυτανικὸν** τὸ πρυτανεῖον βλ.λ. : 'Επιγρ. **στῆσαι ἐν τῷ πρυτανικῷ·** **2)** ὁ ἔχων τὴν τάξιν τοῦ πρώην πρυτάνεως, ὁ διατελέσας πρύτανις : Πάπ.

πρῠτανις-εως κ. νεώτ., αἰολ. πρότανις βλ.λ., ἡγεμών, κυβερνήτης, διοικητής, ἄρχων, πρῶτος, ἐπὶ τοῦ 'Ιέρωνος : Πίνδ.Π 2,58 **πρύτανι κύριε . . ἀγυιᾶν καὶ στρατοῦ·** ἐπὶ τοῦ Διός : Πίνδ.Π 6,24 **στεροπᾶν κεραυνῶν τε πρύτανιν,** Αἰσχ.Πρ.170 **μακάρων π-,** Εὐρ.Τρῳ.1288 **Κρόνιε πρύτανι Φρύγιε·** ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : Στησίχ.49 **πρύτανις ἵππων·** ἐπὶ τοῦ 'Απόλλωνος : Σιμων.146 **ἀγορῆς πρύτανις·** || **πρύτανις συμποσίων** ὁ Διόνυσος : 'Ιων Λυρ. 1,14· || ἐπὶ τῆς Σφιγγός : Αἰσχ.ἀπ.236 **δυσαμεριᾶν π-·** || ἐπὶ προσ., ὁ προέχων : ΑΠαράρτ.2,21 **'Ηρόδοτον . . ἱστορίης πρύτανιν,** 'Επίγρ.π.Διογ.Λ 1,97 **πλούτου καὶ σοφίης πρύτανις** (ἐπὶ τοῦ Περιάνδρου), Λυρ.'Αδέσπ.80 **πρύτανις ὕμνων** (ἐνν. ᾠδή), 'Ελλ.'Επιγράμμ.440,10 **μούσης ὑφινόου πρύτανις·** κ.γενικώτ. : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,205 **τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς,** 'Ιεροκλ.Χρ.'Επ.2,422Μ **ὅρκος . . ἀληθείας γενόμενος ἡμῖν πρύτανις·** || ἐπὶ τῶν ἀστέρων : ΠΔ Σοφ.Σολ.13,2 **πρυτάνεις κόσμου·** **2)** νεώτ. ὁ καθ' ἕκαστον ἔτος ἐκλεγόμενος καθηγητὴς **τοῦ** πανεπιστημίου ἢ πολυτεχνείου, ὁ προϊστάμενος τῆς διοικήσεως αὐτοῦ· **3)** ἐν 'Αθήναις, μέλος τῆς φυλῆς προεδρεῦον **ἐν** τῇ βουλῇ ἢ ἐκκλησίᾳ : 'Ανδοκ.1,46 **τοὺς πρυτάνεις . . τοὺς τότε πρυτανεύσαντας·** κ. ἐν ἄλλαις

πολιτείαις : Ἐπιγρ. **οἱ πρυτάνεις οἱ πρυτανεύοντες τὸν μῆνα·** **4**) **πρυτάνεις τῶν ναυκράρων** ἀξιωματοῦχοι ναύκραροι βλ.λ.· **5**) εἰς ἄλλας πολιτείας τῆς Ἑλλάδος, τίτλος ἀρχιδικαστοῦ, οἷον ἐν Ῥόδῳ : Ἐπιγρ.· ἐν Λυκίᾳ : Ἐφιππ.5,19· ἐν Μιλήτῳ : Ἀριστλ.1305a,18 **πολλῶν γὰρ ἦν καὶ μεγάλων κύριος ὁ πρύτανις·** **6**) τίτλος ἀρχιερέως ἐν Ἐπιγρ.Μιλήτου· ‖ σπαν. ἐπὶ γυναικός : Ἐπιγρ. Φωκαίας· **7**) τίτλος συλλόγου ἀρχόντων : Ἐπιγρ.· **8**) ἐν πάπ. πρόεδρος συμβουλίου.

πρυτανῖτις-ιδος (ἡ) τίτλος τῆς Ἑστίας, **ἄ.** πρυτανεία βλ.λ. : Ἑρμεί.Ἰστ.2.

πρῴ ἐπίρρ. ἀττ. ἀντὶ πρωΐ βλ.λ.· Φρύν.ἐν AB 61,18 «πρῴ· δύο σημαίνει, τὸ πρὸ καιροῦ καὶ ἕωθεν. Λέγεται καὶ δισυλλάβως» : Ἀριστφ.Σφ.104 **πρῴ πάνυ,** Ξεν.ΚΠ 1,4,16.

πρῳαίτερον, πρῳαίτατα, συγκρ. κ. ὑπερθ. τοῦ πρωΐ βλ.λ.· ΕΜ 692,40 «πρωιαίτερον· θᾶττον· ἢ ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον» : Πλάτ.Φαίδ.59D.

πρωγγυεύω δωρ. τ. τοῦ προεγγυεύω βλ.λ., παρακ. ἀπαρφ. **πεπρωγγυευκῆμεν** : Ἡρακλεωτ.Πίν. 1,155 **τὼς δὲ πρωγγύως τὼς ἀεὶ γενομένως πεπρωγγυευκῆμεν τῶν τε μισθωμάτων καὶ τῶν ἐπιζαμιωμάτων.**

πρώγγυος-ον **δωρ. τ.** τοῦ προέγγυος βλ.λ. : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,100.

πρώειρα (ἡ) ἀχρ. τ. θεωρούμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιαν. ὡς ἀσυναίρετος τ. τοῦ πρῷρα: Ἡρωδιαν.2,410.

πρῳζός-όν ἀττ. τ. τοῦ πρωϊζὸς βλ.λ.: Καλλ.ἀπ.63P.

πρωή (ἡ) γλωσσ. ἡ πρωΐα.

πρώην ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. **πρῴην,** δωρ. **πρῶαν** (Θεόκρ.5,4), συνηρ. **πρῶν** (Καλλ.ἀπ.84, Ἡρώνδ. 5,62) κ. **πρᾶν** (Θεόκρ.2,115), νεωστί, ἄρτι, ἀρτίως, ἐσχάτως, πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου : Ἰλ.Ε 832 **ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ᾽ ἀγορεύων Τρωσὶ μαχήσεσθαι,** αὐτ.Ω 500, Ἀριστφ.ἀπ.408, Ἄλεξ.259, Ἡρώνδ.5,62, Κικ.Ἀττ.6,4,3, Πάπ. **ἄρουραι, ἃς καὶ** πρώην εἶχον, Πάπ. **ὁ δεῖνα πρώην μὲν οἰκῶν ἐν τῷ ὄρει, νῦν δέ·** ‖ ἐν βιβλίῳ, ὑπεράνω, ἀνωτέρω : Ἀριστλ.ΗΝικ.1104b,18· **2**) πάλαι, ἔκπαλαι, πρὸ πολλοῦ, πρότερον : Λουκ.Φιλόπ.4 **τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρῴην κατεκεραύνωσε,** αὐτ.5, αὐτ.6, αὐτ.13 **ἐγὼ . . σε διδάξω τί τὸ πᾶν καὶ τίς ὁ πρῴην πάντων** (ὁ πρὸ πάντων), Προκ.Γαζ.Ἀναστ.505B, **αὐτ.**514B **Ἀγησίλαος ὁ πρώην** ‖ νεώτ. πρὸ ὀνόματος πρὸς δήλωσιν **τοῦ ὅτι τὴν ὑπὸ** τούτου σημαινομένην ἰδιότητα ἔπαυσεν ἤδη νὰ ἔχῃ πρόσωπον ἢ πρᾶγμά τι : **πρῴην ὑπουργός - βουλευτής - δήμαρχος - νομάρχης** κτλ.· **3**) ἐπὶ μᾶλλον καθωρισμένης σημ., κατὰ **τὴν πρὸ** τῆς χθὲς ἡμέραν, προχθές· Φώτ.468,12 «πρώην· τὴν τρίτην ἡμέραν· λέγουσι δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπάνω ἡμερῶν» μτ. τοῦ χθές, προτασσομένου ἢ ἐπιτασσομένου : Ἡρ.2,53 **οὐκ ἠπιστέατο μέχρι οὗ πρώην τε καὶ χθὲς ὡς εἰπεῖν λόγῳ,** Ἀριστφ. Βάτρ.726 **χθές τε καὶ πρώην,** Θουκ.3,113 **οὐδενὶ ἐμαχόμεθα χθές, ἀλλὰ πρῴην,** Πλάτ.Νόμ.677D **χθὲς καὶ πρώην γεγονότα,** αὐτ.Γοργ.470D, Ἰσοκρ. 6,27, Δημ.1093 **τὸν πρώην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα·** ὁμ. μτ. τοῦ ἄρτι κ. ὀψέ : Πλούτ.Βροῦτ.1 **ἄρτι καὶ** πρώην **εἰς ἄρχοντα προελθεῖν,** αὐτ.Ἠθ.394B.

πρωθαλιεύς-έως (ὁ) μσν. ὡς ἐπίθ. τοῦ Χριστοῦ, ὁ πρῶτος τῶν ἁλιέων : Στουδ.Θεόδ.777 (ἔκδ. Mi.) πρωθαλιεὺς ὁ **δεσπότης Χριστός.**

πρωθευρετής (ὁ) μτγν. ὁ πρῶτος εὑρέτης, **ἐπινοητής** : Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.Ἐκλ.1.

πρωθήβης (ὁ) (ἥβη) κ. μσν., τὸ θηλ. **πρωθήβη** (Ὀδ.Α 431) κ. **πρωθῆβις** (Ἐπιγρ.) **ὁ ἐν τῇ πρώτῃ** ἀκμῇ τῆς ἥβης, ὁ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας, ὁ πρόσηβος, ὁ νεαρός· ΕΜ 692,44 «πρωθῆβαι· οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες» : Ἰλ.Θ 518 **παῖδας πρωθήβας** (σχόλ. «πρώτως ἡβῶντας»), Ὀδ.Θ 263 **κοῦροι πρωθῆβαι,** αὐτ.Α 431 **πρωθήβην ἔτ᾽ ἐοῦσαν** (Ἡσ. «ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν»), Ἀππ.Ἰβηρ.65, Λουκ.Νεκρ.Δ 5,2 **ἀντὶ γέροντος αὖθις πρωθήβης γενόμενος,** ΚΜανασσ.Χρον.3700.

πρωθῆβις ἀντὶ πρωθήβη, θηλ. τοῦ προθήβης βλ.λ. : Ἐπιγρ., Ἡρωδιαν.2,67.

πρώθηβος-ον ὁ πρωθήβης βλ.λ. : Βακχ.17,57 **πρώθηβον παῖδα.**

πρωθιεράρχης (ὁ) νεώτ. ὁ πρωτεύων ἐν τοῖς ἱεράρχαις, ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν ἱεραρχῶν, ἄ. πρῶτος, πριμᾶτος.

πρωθιεραρχία (ἡ) νεώτ. τὸ ἀξίωμα ἢ τὸ ὑπούργημα τοῦ πρωθιεράρχου βλ.λ.

πρωθιερεύς-έως (ὁ) νεώτ. ὁ πρῶτος μεταξὺ τῶν ἱερέων, ἄ. πρωτοπρεσβύτερος, πρωτοπαπάς.

πρωθύπνιον (τό) μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος ὕπνος, πρωτοῦπνι· κ. μτφ. ἡ πρώτη φυλακὴ τῆς νυκτός : Παλλάδ.Λαυσ.984B, Πασχ.Χρον.308C **καλανδαῖς Ἀπριλίαις πρωθυπνίῳ,** ASS Ἰουνίου 3,325,35 **εὐχόμενος ὀρθρινά, τρίτην, ἕκτην, ἐνάτην, λυχνικά, πρωθύπνια.**

πρωθυπουργεύω νεώτ. ἐκτελῶ καθήκοντα πρωθυπουργοῦ, ἀναπληρῶ τὸν ἀπουσιάζοντα πρωθυπουργόν.

πρωθυπουργία (ἡ) νεώτ. τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωθυπουργοῦ ὡς καὶ ἡ ἐξάσκησις τοῦ ἀξιώματος τούτου· **2**) ὁ χρόνος καθ᾽ ὃν διατελεῖ τις πρωθυπουργός : **ἐπὶ πρωθυπουργίας** Χ. Τρικούπη.

πρωθυπουργικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τὸν πρωθυπουργόν : **πρωθυπουργικὴ ἐνέργεια, - πρωθυπ- θῶκος.**

πρωθυπουργός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος τῶν ὑπουργῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, τῆς κυβερνήσεως.

πρωθυπουργῶ-έω νεώτ. εἶμαι, διατελῶ προθυπουργός : **πρωθυπουργοῦντος τοῦ τάδε·** **2**) ἐκτελῶ καθήκοντο πρωθυπουργοῦ, ἄ. πρωθυπουργεύω.

πρωθύστερος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ προτασσόμενος ἄλλου τινὸς ἀντὶ νὰ ἐπιτάσσηται αὐτοῦ, ὁ τιθέμενος πρῶτος, ἐνῷ ἔπρεπε νὰ τίθεται ὕστερος : Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.702 **πρωθύστερος ὁ τρόπος·** ‖ κ. νεώτ. γραμμ. τὸ οὐδ. πρωθύστερον ἢ **πρωθύστερον σχῆμα** σχῆμα λόγου, καθ᾽ ὃ ἐν τῇ συντάξει προτάσσεται τὸ φύσει ὕστερον καὶ ἐπιτάσσεται τὸ φύσει πρότερον, ἄ. ὕστερον πρότερον, ὑστερόπρωτον, ὑστερολογία, οἷον ἐν Ἰλ.Α 251 **οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο,** Ξεν. Ἀπομν.3,5,10 **λέγω γάρ, καὶ τὴν Ἐρεχθέως γε τροφὴν καὶ γένεσιν,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.17,1 **γίνεσαι Τοῦρκος, Διάκο μου, τὴν πίστη σου ν᾽ ἀλλάξῃς;·** πρβλ. Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.887.

πρωΐ (πρό) ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ. **πρῴ** (Σχόλ.Ἀριστφ.Ὀρν.132) (καίτοι συνήθ. π.κώδ. πρῶϊ, πρωΐ ἢ πρῷ), συγκρ. **πρωΐτερον** ἢ **πρῳτερον** (Θουκ.7,39) κ. **πρωϊαίτερον** ἢ **πρῳαίτερον** (Πλάτ.Φαίδ.59E), ὑπερθ. **πρωΐτατα** ἢ **πρῴτατα** κ. **πρωϊαίτατα** ἢ **πρῳαίτατα** (Πλάτ.Πρωτ.326C), χρον. κατὰ τὸν περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου χρόνον, κατὰ τὸ πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου διάστημα ἢ καὶ τὸ μετὰ ταύτην, ἐνωρὶς κατὰ τὴν πρωΐαν, ἀντίθ. ὀψέ : Ἰλ.Θ 530 **πρωΐ ὑπηοῖοι** (δ.γρ. πρῶϊ) (Σχόλ. «ὑπὸ τὴν ἕω, ὑπὸ τὸν ὄρθρον)· κ. μτ. γενικ. : Ἡρ.9,101 **πρωῒ ἔτι τῆς ἡμέρης,** ΚΔ Μᾶρκ. 16,2 **λίαν πρωῒ τῆς μιᾶς σαββάτων·** κ. μτ. δοτ. : Ξεν.ΚΠ 1,4,16 **ὡς πρῴ τῇ ὑστεραίᾳ** θηράσων (ἐνωρὶς τὴν ἐπομένην ἡμέραν)· κ. ἀπολ. : Ἀριστφ. Σφ.104 **προκαθεύδει πρῴ πάνυ,** ΚΔ Ματθ.20,1 **ἐξῆλθεν ἅμα πρωΐ,** αὐτ.Μᾶρκ.1,35, αὐτ.Πράξ.28,23 **ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, - ξυπνᾷ πάντα πρωΐ, - ἔφυγε πρωῒ πρωΐ** (λίαν πρωΐ), **- πολλὰ πρωΐ·** ‖ τὸ πρὸ τῆς μεσημβρίας χρονικὸν διάστημα τῆς ἡμέρας, ὁ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς με-

σημβρίας χρόνος· Θεόφρ.Σημ.9, Φώτ.468,15 «πρωῒ καὶ τὸ πρὸ μεσημβρίας δηλοῖ»· || δημ. κατὰ τὸ πρὸ μεσημβρίας χρονικὸν διάστημα : **πηγαίνει μόνο πρωῒ στὸ γραφεῖό του**· || κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ ὄρθρου, ὡς ούσ. (μ. κτ. ὀνομαστ. κ. αἰτ. ἑν., τῶν ἄλλων πτώσεων ἀντικαθισταμένων ἐν τῇ δημ. διὰ τῆς λ. πρωϊνό), ἡ πρωΐα, μτ. γενικ. : Ξεν. Ἑλλ.1,1,30 **ἑκάστης ἡμέρας τὸ πρῷ καὶ πρὸς ἑσπέραν**· κ. ἀπολ. : ΠΔ Γέν.19,27 **ὤρθρισε δὲ .. τῷ πρωῒ εἰς τὸν τόπον**, ΚΔ Μᾶρκ.15,1 **εὐθέως ἐπὶ τὸ πρωῒ συμβούλιον ποιήσαντες**, Μαλάλ.1 140,3 **εἶδεν ἐν ὁράματι ἔλαφον .. καὶ ἀναστᾶσα τῷ πρωῒ .. ἔφυγεν**, - **ἦρθε χθὲς τὸ πρωΐ**, - **ἀπὸ τὸ πρωῒ ὥς τὰ βράδυ** (καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας), - **ἀπὸ τὸ βράδυ ὥς τὸ πρωῒ** (καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός), παροιμ. **ὁ ποὺ δὲν εἶδε τὸ πρωΐ, αὔτ' ὅλη τὴν ἡμέρα** (ὁ μὴ εὐτυχήσας κατὰ τὴν νεότητα αὐτοῦ, οὐδέποτε θὰ εὐτυχήσῃ)· **2**) γενικ. ἐνωρίς, ἐγκαίρως, ταχέως· Φώτ. 468,25 «πρωΐ· ταχέως» : Ἡσίοδ.Ἔργ 461 **πρωῒ μάλα σπεύδων**, αὐτ.άπ.204, Ἀριστφ.Ὄρν.132 ὅπως **παρέσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία λουσάμενα πρῴ**· κ. μτ. γενικ. : Ἱππ.Ἐπιδ.1,1 **πρωῒ .. τοῦ ἦρος**, αὐτ.2 **πρωῒ .. τοῦ θέρεος**· **3**) παρὰ πολὺ ἐνωρίς· κτ. Φρύν.Σοφ.Παρ.106Β «πρὸ καιροῦ», Φώτ. 468,15 «πρωΐ· .. καὶ τὸ πρὸ τοῦ καιροῦ καὶ θᾶττον τοῦ δέοντος», αὐτ.25 « .. *πρὸ ὥρας*» : Αἰσχ. Πρ.696 **πρῴ γε στενάζεις** (δ.γρ. πρό), Σοφ Τρ.631 **δέδοικα μὴ πρῷ λέγοις ἄν**, Θουκ.4,6 πρῷ **ἐσβαλόντες καὶ τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος**, Θεμίστ. Λόγ 16,206C **τὸ ὀψὲ μᾶλλον αἰτιάσαιτ' ἂν ἐφ' ἡμῶν, οὐχὶ τὸ πρωΐ**.

πρωΐα (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κυρ. θηλ. τοῦ πρώϊος (ἐξυπ. ὥρα), ὁ περὶ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου χρόνος, ἀντίθ. ἑσπέρα : Ἀριστέ.1 304 **ἅμα τῇ πρωΐᾳ**, ΚΔ Ματθ.27,1 **πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον .. οἱ ἀρχιερεῖς**, αὐτ.Ἰω.21,4, Ἰώσ. ΑΙ 7,8,1 **καθ' ἑκάστην πρωΐαν**, Ἐπιγρ. **ἀπὸ πρωΐας ἄχρις ἡλίου δύσεως**, Πάπ. **ἀπὸ πρωΐας ἕως ὀψέ**, Μαλάλ.1 340,16 **τῷ πέμπτῳ βαΐῳ πρωΐας**, Ἀνν.Κομν.275Β· || ἡ γενικ. **πρωΐας** ὡς ἐπίρρ. τὸ πρωΐ, τὴν πρωΐαν : Στράβ.5,3,6 **ἐμβάντες ἀφ' ἑσπέρας ἐκβαίνειν πρωΐας καὶ βαδίζειν τὸ λοιπὸν τῇ ὁδῷ**, ΚΔ Ματθ.21,18 **πρωΐας δὲ ἐπανάγων εἰς τὴν πόλιν ἐπείνασε**· **2**) νεώτ. τὸ ἀπὸ τῆς αὐγῆς μέχρι τῆς μεσημβρίας χρονικὸν διάστημα τῆς ἡμέρας : **εἰργάσθη καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν**.

πρωϊανθής-οῦς-ές κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἐνωρίς, ὁ πρωΐμως ἀνθῶν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,1,12 **ὀψιανθὲς δὲ σφόδρα, καὶ ὀψιβλαστὲς ἢ πρωϊανθές**.

πρωΐβλαστα (τὰ) τὰ πρωΐμως, προώρως βλαστάνοντα : Θεόφρ.ΦΙ 3,4,2.

πρωϊβλαστής-οῦς-ές (βλάστη) ὁ ἐνωρίς, πρωΐμως, προώρως βλαστάνων ἢ θάλλων, ἀντίθ. ὀψιβλαστής : Θεόφρ.ΦΙ 1 14,3. αὐτ.ΦΑἰτ.1,10,7 **μεγέθει καὶ σμικρότητι τὸ πρωϊβλαστὲς .. ἀφοριστέον**.

πρωϊβλαστία (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ πρωϊβλαστοῦς, τὸ πρωΐμως, προώρως βλαστάνειν ἢ θάλλειν, ἡ πρώϊμος βλάστησις : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,21,3.

πρωϊβλαστῶ-έω ἐπὶ φυτῶν, βλαστάνω ἐνωρίς, πρωΐμως, θάλλω προώρως, πρὸ τοῦ καιροῦ μου : Θεόφρ.ΦΙ 1,9,6, αὐτ.ΦΑἰτ.5,6,6.

πρωϊζός-όν κ. μσν., ἀττ. **πρῳζός-όν** (ἀμφ. σημ. ἐν Καλλ.άπ.631?) ὁ ὑπόγυος, ὁ προχθεσινός· ΕΜ 691,56, Εὐστ.225,42· **2**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πρωϊζά** ὡς ἐπίρρ. πρώην, προχθές : Ἰλ.Β 303 **χθιζά τε καὶ πρωΐζ'** (χθὲς καὶ προχθές), Πλάτ.Ἀλκ.2,141D **ἐνιά γε χθιζά τε καὶ πρωϊζά γεγενημένα**· **3**) ὁμ. τὸ οὐδ. κτ πληθ. ὡς ἐπίρρ. λίαν ἐνωρίς : Θεόκρ. 18,9 **οὕτω δὴ πρώϊζα κατέδραθες**.

πρωΐζω μτγν. ἐγείρομαι ἐνωρίς, σηκώνομαι πρωῒ : Γρηγ.Ναζ.295.

πρωΐθεν (πρωΐ) ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἀπὸ πρωΐας, ἀπὸ τὸ πρωΐ, ἔμπροσθ. (ἀπό, ἐκ) : ΠΔ Ἔξ.18,13 **παρειστήκει .. ὁ λαὸς .. ἀπὸ πρωΐθεν ἕως δείλης**, αὐτ.Ρούθ 2,7, αὐτ.Βασ.3,18,26 **ἐκ πρωΐθεν ἕως μεσημβρίας**, Ἡρωδιαν.1.501, Εὐστ.Πον.290,77 **τῇ ἐπαύριον πρωΐθεν**.

πρωϊκαρπία (ἡ) ἡ πρώϊμος, πρόωρος καρποφορία : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,17,8.

πρωΐκαρπος-ον ὁ πρωΐμως, προώρως καρποφορῶν : Θεόφρ.ΦΙ 1,14,3 **πρωϊβλαστῆ καὶ πρωΐκαρπα**, αὐτ.ΦΑἰτ.1,10,7.

πρωϊκαρπῶ-έω (πρωΐκαρπος) καρποφορῶ ἐνωρίς, πρωΐμως, προώρως : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,9 **ἃ καὶ πρωϊκαρποῦντα**.

πρωϊμάδι (τὸ) δημ. καρπὸς ἢ λαχανικὸν παραχθεὶς πρὸ τῆς συνήθους ἐποχῆς αὐτοῦ, ἀ. πρώϊμο, πρωτολούδι.

πρωϊμιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πρωΐμου, τὸ νὰ εἶναι τι πρώϊμον· **2**) κτ. πληθ. **πρωϊμιές οἱ** πρώϊμοι καρποί, ἀ. πρωϊμάδια, ἀντίθ. ὀψιμιά.

πρώϊμος (-η)-ο(ν) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. κ. δημ. κ. **πρῷμος(-η)-ο(ν)**, ἰων. **πρόϊμος** (εἰκ.ἐν Καλλ.άπ. 482) ἐπὶ καρπῶν, ἀνθέων κττ., ὁ γινόμενος ἐνωρίς, ὁ παραγόμενος πρὸ τοῦ πρέποντος ἢ διωρισμένου καιροῦ, πρὸ τῆς ὥρας του· Πολυβ.7,152 «ὁ πρὸ ὥρας πεπαινόμενος καρπὸς πρώϊμος» : Ξεν.Οἰκ. 17,4 **ὁ πρώϊμος κράτιστος ἢ ὁ μέσος ἢ ὁ ὀψιμώτατος** (σπόρος), Ἀριστλ.Πρ.924b,5, Ἰω.Χρυσ.εἰς Ματθ.598 **καὶ ἐπὶ τῶν καρπῶν λέγομεν πρώϊμα**, Πάπ. **πρώϊμος σπόρος**, Γεωπ 11,18,5 **ῥόδα πρώϊμον ἐνεγκεῖν καρπόν**, Ζερβ.Λυρ.Σάτ.1,54 **τὰ πρώϊμα τ' ἄνθια τῶν δεντρῶν**, - **πρώϊμα ἀχλάδια**· || ὁ γεννώμενος πρὸ τοῦ συνήθους, τοῦ καθωρισμένου καιροῦ : Πάπ. **πρώϊμοι ἄρνες**, - **πρώϊμα ἀρνιά**· || ὁμ. ἐπὶ ἐποχῶν, καιρικῶν καταστάσεων, μεταβολῶν κττ., ὁ γινόμενος πρὸ τοῦ καθωρισμένου χρόνου, ὁ ἐπερχόμενος ἢ συμβαίνων πρὸ τῆς ὥρας του : Καλλ.άπ.482 **πρόϊμος ὥρη**, ΚΔ Ἰάκ.5,7 **ἕως λάβῃ ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον**, Κατ.ἈστρλΚ 1,172 **πρώϊμος χειμών**, Χρυστ.Τραγ.Γέννος 79 **μὰ ἦταν ὁ γέννος πρώϊμος**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.33,7 **πρώϊμη ζέστη**, - **πρώϊμο καλοκαίρι**· **2**) μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πρὸ τοῦ πρέποντος χρόνου ἐκδηλούμενος, ὁ λαμβάνων πρόωρον αὔξησιν, ὁ προπετής, ὁ πρόωρος : Μητροδ.Λ άπ.56 **νέος φιλοδοξῶν πρώϊμος πονηρία**, - **πρώϊμος ἐνέργεια**· **3**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ δένδρων κ. φυτῶν, ὁ ἀνθίζων ἢ καρποφορῶν πρὸ τοῦ καθωρισμένου καιροῦ, ὁ παράγων, ὁ γεννῶν πρὸ τῆς ὥρας του : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 13,4 **ἐκεῖ θ' ἀνθίζῃ | κάποια πρώϊμη ἀγκαθιά**, - **πρώϊμο ἀμπέλι**.

πρωϊμότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πρωΐμου, τὸ νὰ εἶναι τι πρώϊμον.

πρωΐμως ἐπίρρ., πάπ. κ. νεώτ., δημ. **πρώϊ(ϊ)μα**, συγκρ. **πρωϊμώτερον** (πάπ.), ὑπερθ. **πρωϊμώτατα**, ἐνωρίς, πρὸ τοῦ διατεταγμένου, τοῦ καθωρισμένου καιροῦ, προώρως : Γρυπ.Σκ.Τερρ.59,9 **πρῷμα | ξεσπρίζουν τ' ἄμεστά μας θέρη**, Ζερβ.Ἰστ.Ἰδ.115 **πρωϊμώτατα ἔφυγε μακρὰν ἀπὸ τὴν πολιτείαν**, - **πρώϊμα μᾶς ἦλθε ἐφέτος τὸ καλοκαίρι**, - **πρώϊμα ἄνθισαν οἱ μυγδαλιές**.

πρωϊνός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἀντὶ πρώϊος, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρωΐαν, ὁ γινόμενος κατὰ τὴν πρωΐαν : ΠΔ Ἔξ.29,41 **κατὰ τὴν θυσίαν τὴν πρωϊνήν**, Βάβρ.124,17 **πρωϊνὰ ἔργα**, Πλούτ.Ἠθ.726F **πρωϊνὴν ἐδωδήν**, ΚΔ Ἀπ 2,28 **τὸν ἀστέρα τὸν πρωϊνόν**, Ἀθήν.1,11C **τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα**, - **πρωϊνὸς περίπατος**, - **πρωϊνὴ δρόσος**, - **πρωϊνὸ ἀγεράκι** - **ξεκίνημα**, - **πρωϊνὸ φόρεμα** (ὅπερ φορεῖται κατὰ τὴν πρωΐαν)· || **πρωϊνὴ δόξα** τὸ ποῶδες καὶ κοσμητικὸν φυτὸν Ἰπομοία ἡ πορφυρᾶ· **2**) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου μέχρι τῆς μεσημ-

δρίας διάστημα : **περὶ τὴν τρίτην πρωϊνὴν ὥραν** (τὴν τρίτην ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου ὥραν, ἄ. εἰς τὰς 3 π.μ.)· || δημ. τὸ θηλ. πρωϊνή ὡς οὐσ. ἡ **πρωΐα** : Βιζυην.Ποιήμ.65,25 (ἔκδ Φέξη) **ἐπῆγα τόσες πρωϊνὲς | στὸ μαῦρό της τὸ μνῆμα·** || δημ. ὁμ. τὸ οὐδ. πρωϊνό ὡς οὐσ. ἡ πρωΐα· **3)** δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων τὴν συνήθειαν νὰ ἐγείρεται ἐκ τῆς κλίνης λίαν πρωΐ, ἐνωρίς.

πρωϊνῶς ἐπίρρ., συγκρ. **πρωινώτερον** ('Αν.Βοασσ. 5,468) κατὰ τὴν πρωΐαν : Σουΐδ. ἐν λ. πρώϊμος.

πρωϊόθεν ἐπίρρ., μτγν. ἀντὶ πρωΐθεν βλ.λ. : ΠΔ Βασ.2,2,27 **ἐκ πρωϊόθεν ἀνέβη ἂν ὁ λαός.**

πρώϊος-α-ον (πρωΐ, πρῴ) κ. μσν. κ. νεώτ. (μ. τὸ θηλ. πρωΐσ) κ. ἀττ. **πρῷος-α-ον** ὁ κατὰ τὴν πρωΐαν, ὁ τῆς πρωΐας, ὁ πρωϊνός : Καλλ.Λαυτρ. Παλ.27 **πρώϊον οἷαν . . ῥόδον,** Φανί.ΑΠ 6,304 **καί με λάβ' εὐάρχαν πρώιον ἐμπολέα·** || φρ. **δείλη πρωΐα,** πρβλ. δείλη ||· Φώτ.468,22 «πρωΐαν· οὐ λέγουσι καθ' ἑαυτό, ἀλλ' ἐν συντάξει, δείλην πρωΐαν, τὸ πρῶτον τῆς δείλης μέρος» : 'Ηρ.8,6 **περὶ δείλην πρωΐην . . ἀπίκατο,** Φιλήμ.210 **δείλης πρωΐας·** || τὸ οὐδ. **πρώϊον** ὡς ἐπίρρ. κατὰ τὴν πρωΐαν, πρωΐ : 'Ιλ.Ο 470 **ἣν ἐνέδησα πρώιον· 2)** κ. νεώτ. τὸ θηλ. **πρωΐα** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **3)** ὁ ἐνωρίς, ὁ κατὰ τὴν ἀρχὴν περιόδου τινός γινόμενος, ὁ πρώϊμος, ἀντίθ. ὄψιος : 'Ηρ.8,130 (ὁ στρατός) **πρώϊος συνελέγετο ἐς Σάμον,** 'Αριστφ.Σφ.264 **τῶν καρπίμων ἅττα μὴ 'στι πρῷα,** αὐτ.Εἰρ.1001 **σικύων πρῴων,** 'Αριστλ.ΖΙ 543a,9 **διὰ τὸ τὰ μὲν πρώϊα, τὰ δ' ὄψια ποιεῖσθαι** (τὰ ᾠά), Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,11,1, αὐτ.Σημ.40 **πρώϊας χειμών** (ὁ πρὸ τῆς καθωρισμένης ὥρας, ὁ πρώϊμος), αὐτ.ΦΑἰτ.5,6,5 **πρωΐτερος** (κῶδ.), Πάπ. **τὸν πρῷον σῖταν·** || ἐπὶ τόπων, ὁ παράγων πρωΐμους καρπούς : Θεόφρ. ΦΙ 8,2,9 **τόπον τινὰ πρώϊον καὶ εὔφορον.**

πρωϊότης-ητος (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ πρωΐου βλ.λ.3), ἡ πρωϊμότης, ἡ πρωϊμιά, ἀντίθ. ὀψιμότης, ἐπὶ καρπῶν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,11,9.

πρῳΐρα (ἡ) ποι. ἀντὶ πρῷρα βλ.λ. : Σιμων.32.

πρωΐσπορος-ον ὁ ἐσπαρμένος ἢ ὁ μέλλων νὰ σπαρῇ πρωΐμως, ἀντίθ. ὀψίσπορος:Θεόφρ.ΦΙ 8,1,2.

πρωϊσποροῦμαι-έομαι σπείρομαι ἐνωρίς, πρωΐμως : Θεόφρ.ΦΙ 8,1,2 **τὰ μὲν αὐτῶν φιλεῖ πρωϊσπορεῖσθαι, τὰ δὲ ὀψέ.**

πρωΐτερον κ. **πρωΐτατα** παραθετ. τοῦ πρωΐ βλ.λ.

πρώκεα 'Ησ. «δῶρα» (ἀναγν. προίκια).

πρώκϊος-η-ον (πρώξ) μτγν. ἢ **πρώκϊνος-η-ον** ὁ δροσοσταγής : Καλλ.Αἴτ. ἐν Πάπ.'Οξ.2079,34 (=ἀπ.542).

πρωκτατρησία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄ. ἀπρωκτία, ἀτρησία δακτυλίου βλ.λ.

πρωκτίζω χρῶμαι παιδικοῖς, πουνιάζω : 'Αριστφ. Θεσμ.1124 **εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πύγισο, τὴ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρώκτισον.**

πρωκτικός-ή-όν **νεώτ.** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρωκτὸν βλ.λ., ὁ τοῦ πρωκτοῦ : **πρωκτικὴ πτυχή, - πρωκτικὸν τρίγωνον, - πρωκτικὸς κόλπας, - πρωκτικὸς ὑμήν.**

πρωκτῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς περὶ τὸν πρωκτὸν χώρας, προερχομένη ἐκ διαφόρων ἐρεθισμῶν ἢ παρασίτων : **πρωκτῖτις γονοκοκκική** (ἡ ὀφειλομένη εἰς τὸν γονόκοκκον).

πρωκτοδιαστολεύς-έως (ὁ) νεώτ. ἰατρ. εἰδικὸν ὄργανον πρὸς διαστολὴν τοῦ πρωκτοῦ.

πρωκτοκήλη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πρόπτωσις τοῦ ἀπευθυσμένου ἐκτὸς τοῦ δακτυλίου.

πρωκτοπεντετηρίς-ίδος (ἡ) ἡ κατὰ πενταετίαν ἑορτὴ τοῦ πρωκταῦ, ἡ πενταετηρὶς τῆς ἀκολασίας : 'Αριστφ.Εἰρ.876 **ὅσην ἔχει τὴν πρωκτοπεντετηρίδα** (σχόλ. «παρ' ὅσον διὰ πενταετηροῦς χρόνου ἤγοντο αἱ θεωρίαι τῶν Διονυσίων»).

πρωκτοπτωσία (ἡ) **νεώτ.** ἰατρ. ἡ πρωκτοκήλη.

πρωκτορραγία (ἡ) **νεώτ.** ἰατρ. ἡ ἐπὶ αἱμορροΐδων καὶ ἐξηλκωμένων νεαπλασματικῶν ὄγκων παρατηρουμένη αἱμορραγία τοῦ πρωκτοῦ.

πρωκτόρροια (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐκ τοῦ πρωκτοῦ μόνιμος ἐκροὴ βλεννώδους ὑγραῦ, ὀφειλομένη ἰδ. εἰς βλενναρροϊκὴν μόλυνσιν.

πρωκτός (ὁ) κ. νεώτ. ἀνατ. ἡ **ἔξοδος τοῦ ἐντερικοῦ** σωλῆνος, τὸ τελικὸν ἄκρον τοῦ ἀπευθυσμένου, ἄ. δακτύλιος, σφιγκτήρ, ἕδρα, ἀφεδρών, κῶλος· Σουΐδ. «ὁ κόλος, παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός», ΕΜ 692,46 «πρωκτός προακτός τίς ἐστι· παρὰ τὸ δι' αὐτοῦ προάγεσθαι τὰ περιττώματα» : 'Αριστφ.Σφ.604 **κἀναφανήσει πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος** (ὡς παροιμ. ἐπὶ τῶν ἐκ διαρροίας πασχόντων καὶ εἰς μάτην πειρωμένων ἀποσπογγίσαι τὸν ἑαυτῶν πρωκτόν), αὐτ.Ερ 758 **πρωκτὸν . . καμήλου,** αὐτ.'Αχ.863 **π- κυνός** Λουκ.'Ον.56.

πρωκτοτηρῶ-έω ἐπιτηρῶ, παρατηρῶ τοὺς πρωκτούς· Σαυΐδ. «πρωκτοτηρεῖν, τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν· ἀπείρητο δὲ τοῖς ταιούτοις δημηγορεῖν» : 'Αριστφ.'Ιππ.878 **οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινόν ἐστι πρωκτοτηρεῖν** (σχόλ. «πρωκτοὺς ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων»)

πρωκτοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ ἡ χειρουργικὴ τομὴ τοῦ πρωκτοῦ καὶ τοῦ ἀπευθυαμένου.

πρωκτοτόμος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὸν μαχαιρίδιον εἰδικὸν πρὸς ἐκτέλεαιν πρωκτατομίας.

πρωλυθίαι 'Ησ. «παρειμένοι, παραλελυμένοι».

πρωλύθιον 'Ησ. «ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα».

πρῷμος (-η)-ο(ν) ἀττ. κ. δημ. ἀντὶ πρώϊμος **βλ.λ.** : 'Αριατφ.ἀπ.373.

πρών (ὁ), γενικ. **πρῶνος** (Παυσ.2,34,11 κῶδ.) κ. **πρωνός** (Παυσ.2,35,4), ἐπ. **πρηών-ῶνος** ('Ησίοδ.Α 437), δοτ. πληθ. **πρηόσιν** (Καλλ.'Αρτ.52), κ. **πρώνεσσι** (Κόϊντ.4,520), μτγν. ποι. **πρεών-όνος** (Κριναγ.ΑΠ 6, 253), τὸ προεξέχον μέρος γῆς ἢ ὄρους, προεξοχὴ ὄρους, ἰδ. ὁ πρὸς τὴν θάλασσαν προεκτεινόμενος λόφος, ἄκρα, ἀκρωτήριον· 'Ησ. «τὸ ὑπερέχον, ἡ τοῦ ὄρους ἐξοχή» : 'Ιλ.Ρ 747 **ὥς τε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ ὑλήεις,** αὐτ.Θ 557 **σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,** αὐτ.Μ 282, 'Ησίοδ.Α 437 **ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλου πέτρη πρηῶνος ὀρούσῃ,** 'Αλκμ.60,2 **πρώονές τε καὶ χαράδραι,** Πίνδ.Ν 4, 52 **πρῶνες ἔξοχοι,** Βακχ.5,67 **"Ιδας ἀνὰ μηλοβότους πρῶνας,** Αἰσχ.'Αγ.307 **πορθμαῦ κάτοπτον πρῶνα** (ἐπὶ τῶν Γερανείων), αὐτ.Πέρσ.132 **ἀμφοτέρας ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας** (αἱ ἄκραι ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν τοῦ 'Ελλησπόντου), αὐτ. 879 **κατὰ πρῶν' ἅλιον** (ἐπὶ τῆς Τρῳάδος), Σοφ. Τρ.788, αὐτ.ἀπ.371 **Πόσειδον, ὃς Αἰγαίου μέδεις πρῶνας,** Εὐρ.Κύκλ.116 **ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων,** Καλλ.'Αρτ.52 **πρηόσιν 'Οσσείοισιν ἐοικότα,** Παιὰν Δελφ.7 **Δελφὸς πρὼν** (ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ), 'Αντωνῖν.Λιβ.11,1, αὐτ.23,5, Θεμίστ.Λόγ.13,168Β **ἠλιβάτους πρῶνας,** 'Αγαθ.ΑΠ 6,32.

πρῶν ἐπίρρ. δωρ. συνηρ. **τ. τοῦ πρώην βλ.λ.** : Καλλ.ἀπ.84, 'Ηρώνδ.5,62.

πρώξ (ἡ), γενικ. **πρωκός,** μτγν. **σταγὼν δρόσου,** δροσοσταλίδα, κ. γεν. σταγών, μ. κτ. πληθ. : 'Ησ. «πρῶκες· σταγόνες, φακάδες, σταλαγμοί»:Θεόκρ. 4,16 **μὴ πρῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ,** Καλλ. 'Απόλλ.41 **ἐν ἄστει δ' ᾧ κεν ἐκεῖναι πρῶκες ἔραζε πέσωσιν ἀκήρια πάντ' ἐγένοντο.**

πρώξιμος (ὁ) (λατ.) ὁ ὑπασπιστής : Πάπ. **τῷ λαμπροτάτῳ πρωξίμῳ τῆς ἡγεμονικῆς τάξεως τῆς 'Αρκάδων ἐπαρχίας.**

πρῷος-α-ον ἀττ. ἀντὶ πρώϊος βλ.λ.3) : 'Αριστφ. Εἰρ.1001 **σικύων πρῴων,** Πάπ. **τὸν πρῷον σῖτον.**

πρωπέρῠσι ἐπίρρ. ἀντὶ προπέρυσι βλ.λ. : ΑΒ 60, 32 «πρωπέρυσι· διὰ τοῦ ω λέγουσιν οἱ 'Αθηναῖοι».

πρῷρᾰ (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. ἰων. **πρῴρη,** δημ. **πλώρη** τὸ πρόσθιον **σφηνοειδὲς ἄκρον τοῦ**

πλοίου, τὸ πραωριαμένον νὰ διασχίζῃ τὸ ὕδωρ, ἀντίθ. πρύμνη : Ὀδ.Μ 230 **εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον πρῴρης**, Ἡρ.1,194 **οὔτε πρύμνην ἀποκρίνοντες οὔτε πρῴρην συνάγοντες**, Σοφ.Φιλ.639 **ἐπειδὰν πνεῦμα τοὐκ πρῴρας ἀνῇ** (ἀφοῦ κοπάσῃ ὁ ἀντίπρωρος, ὁ ἐναντίος ἄνεμος), Θουκ.7,36 **τὰς πρῴρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες**, ΚΔ Πράξ.27,30 **ἐκ πρῴρας μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν**, αὐτ.41 **ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος, ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων**, Εὐστ.63,5· ‖ **νεώτ.** συνεκδ. τὸ πρόσθιον ἥμισυ μέρος τοῦ πλοίου· **2)** μτφ. ἐν Αἰσχ.Χο.390 **πάροιθεν δὲ πρῴρας . . κραδίας** (ἔμπροσθεν τῆς καρδίας μου), Σοφ.ἀπ.726 **ὦ πρῷρα λοιβῆς Ἑστία** (ἡ πρώτη ἔχουσα δικαίωμα σπονδῆς), Εὐρ. Τρῳ.103 **μηδὲ προσίστω πρῷραν βιότου** (ἡ πρῷρα τοῦ πλοίου τοῦ βίου, δηλ. ἡ πρώτη νεότης), Δίων Χρ.2,120 **ὑμεῖς γὰρ ἐστὲ νῦν, τὸ δὴ λεγόμενον πρῷρα καὶ πρύμνα τῆς Ἑλλάδος**· **3)** ἡ ἄκρα τοῦ κλήματος : Θεόφρ.Φ1 2,13.

πρῳράζω μτφ. κροτῶ· Ἡσ. «πρῳράσαντες· κροτήσαντες».

πρῴρᾱθεν ἐπίρρ. κ. νεώτ., Ἰων. **πρῴρηθεν**, ποι. πρὸ συμφώνου, **πρῴραθε**, ἐκ τῆς πρῴρας, ἐκ τοῦ μέρους τῆς πρῴρας, ἀπὸ τὴν πλώρη : Πινδ.Π·4,22 **ξείνια πρῴραθεν καταβὰς δέξατ'**, αὐτ.10,52, Θουκ. 7,36 **πρῴραθεν ἐναυμάχουν**, Θεόκρ.22,11 **οἱ δὲ σφεων κατὰ πρύμναν ἀείραντες μέγα κῦμα, ἠὲ καὶ ἐκ πρῴρηθεν**, Πλούτ.Ἠθ.984Β **ἐκ πρῴραθεν**, Κόϊντ.14,378 **ἀπὸ πρῴρηθεν**.

πρῳραῖος-α-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς πρῴρας ἢ πρὸς τὴν πρῷραν κείμενος, ὁ πλωριός : **πρῳραῖος ὁλκός**, - **πρῳραῖον πέτασμα** (τὸ σύνολον τῶν ἱστίων τοῦ πραβόλου καὶ τοῦ ἀκατίου ἱστοῦ).

πρῳρᾱτεύω (πρῳράτης) εἶμαι πρῳράτης, ἐκτελῶ ἔργα πρῳράτου : Ἀριστφ.Ἱππ.543 **πρῳρατεῦσαι καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι**, Δημάδ.π.Πλούτ. Κλεομ.27 **πρότερόν ἐστιν . . τοῦ πρῳρατεῦσαι τὸ φυρᾶσαι**, Ἀλκίφρ.2,4· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυτικοῦ : Ἐπιγρ. **πρῳρατεύειν τριηρέων**.

πρῳράτης (ὁ) κ. νεώτ. ναυτ. ὁ πρωρεὺς βλ.λ.1), ἀντίθ. πρυμνήτης : Ξεν.Ἀθ.1,2, Πολυδ.1,95· ‖ νεώτ. ναυτ. ἀνὴρ τοῦ πληρώματος τεταγμένος κατὰ τὴν τάξιν χειρισμοῦ καὶ τὴν πολεμικὴν κλῆσιν εἰς τὸ πρῳραῖον μέρος τοῦ πλοίου· **2)** μτφ. ἀρχηγός, διοικητής : Σοφ.ἀπ.524,1 **πρῳράτης στρατοῦ**.

πρῳρατικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρῳράτην βλ.λ.1), ὁ τοῦ πρῳράτου : Πολυδ.1,89 **πρῳρατικὸν ἑδώλιον**· ‖ νεώτ. **πρῳρατικὰ ἔργα** (τὰ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν πρῳρέων ἢ ναυκλήρων ἐκτελούμενα ἐπὶ πλοίου ἢ ἐν τῷ ναυστάθμῳ ἔργα, οἷον ἡ σχοινοπλοκία, συρραφὴ ἱστίων, κατασκευὴ ρίπων, ἀμματίσεις καὶ σύνδεσμοι κττ.), - **πρῳρατικὰ ἐργαλεῖα** (τὰ διὰ τὰ πρῳρατικὰ ἔργα χρησιμοποιούμενα)· **2)** τὸ θηλ. **πρῳρατική**, ὡς οὐσ. τὸ ἔργον τοῦ πρῳράτου βλ.λ.1) : Πάπ.

πρῳραχθής-οῦς-ές Ἡσ. ὁ πεφορτωμένος κατὰ τὴν πρῷραν κ. μτφ. ἐπὶ γέροντος, ὁ κεκλιμένος πρὸς τὰ ἔμπρός.

πρῳρεύς-έως (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ναυτ. ὁ ἀμέσως μετὰ τὸν κυβερνήτην ἀξιωματικὸς τοῦ πλοίου ὁ διευθύνων τοὺς χειρισμοὺς αὐτοῦ κατὰ τὴν πρῷραν, ἄ. πρῳράτης : Ξεν.Οἰκ.8,14 **τὸν δὲ τοῦ κυβερνήτου διάκονον, ὃς πρῳρεὺς τῆς νεὼς καλεῖται**, αὐτ.Ἀν.5,8,20, Δημ.884 **ἔπειθε τὸν πρῳρέα καὶ τοὺς ναύτας εἰς τὴν λέμβον ἐκβαίνειν**, Ἀριστλ.Πολιτ.1253b,29 **τῷ κυβερνήτῃ ὁ μὲν οἴαξ ἄψυχον, ὁ δὲ πρῳρεὺς ἔμψυχον**, Διόδ.Σ 14,43 **τῶν . . νεῶν . . αἱ μὲν ἡμίσεις εἶχον πολιτικοὺς κυβερνήτας καὶ πρῳρεῖς**, Ἰω.Χρυσ.10,187D **τοῦ κυβερνήτου πρῳρέα διαστασιάζοντος**, Ἐπιγρ., Πάπ· ‖ ἐν βυζαντ. ναυτ. ὁ μετὰ τὸν κυβερνήτην τοῦ πλοίου ἀξιωματικός, ὁ ὕπαρχος· **2)** νεώτ. ναυτ. ὁ ἐπὶ τῶν ἀρμένων ὑπόλογος ὑπαξιωματικὸς τῶν πολεμικῶν πλοίων, βοηθὸς τοῦ ἐπὶ τῶν ἀρμένων ἀξιωματικοῦ, ἄ. ναύκληρος, ὁ λοστρόμος.

πρῴρηθεν ἐπίρρ. Ἰων. ἀντὶ πρῴραθεν βλ.λ.: Κόϊντ 14,378 **ἀπὸ πρῴρηθεν**.

πρῳρήσια (τὰ) τὰ κόρυμβα, τὰ ἄκρα τῆς πρῴρας πλοίου· ΕΜ 177,47 «ἄφλαστα λέγονται τὰ πρυμνήσια· κόρυμβα δὲ τὰ πρῳρήσια».

πρωρός (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ φρουρός.

πρώσας συνῃρ. ἀόρ. μτχ. τοῦ προωθῶ βλ.λ. : Ἱππ.Γεν.Φύσ.3.

πρῶσις (ἡ) συνῃρ. τοῦ πρόωσις : Ἡσ. (πιθ γρ.).

πρῶσον συνῃρ. ἀόρ. προστ. τοῦ προωθῶ βλ.λ. : Ἡσ. (πιθ. γρ.).

πρωσσικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Πρώσσους ἢ τὴν Πρωσσίαν ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς : **πρωσσικὸς στρατός**, - **πρωσσικὴ γλῶσσα** (μία τῶν τριῶν γλωσσῶν τοῦ βαλτικοῦ κλάδου τῆς σλαυοβαλτικῆς ὁμογλωσσίας), - **πρωσσικὸν ὀξὺ** (ἄ. ὑδροκυανικὸν ὀξύ).

πρῶτα ἐπίρρ. δημ., συγκρ. πρωτύτερα, πρῶτον, κατὰ πρῶτον, ἐν πρώτοις, κατ' ἀρχάς : **πρῶτα ν' ἀκούῃς κι ὕστερα νὰ κρίνῃς**, φρ. **πρῶτα νὰ φᾷς κι ὕστερα νὰ δοξάσῃς**, - **πρῶτα νὰ ζήσῃ κανείς**, - **μὴ τὸ πιστεύῃς, ἂν δὲν τὸ δῇς** πρῶτα **μὲ τὰ μάτια σου**· κ. ἐπιτατ.κτ. διπλασιασμὸν πρῶτα πρῶτα : **πρῶτα πρῶτα θέλω νὰ γνωρίζω ποῦ πῆγες τ' ἀπόγευμα**· ‖ πρὸ παντός : **πρῶτα ἡ ὑγεία**· **2)** εἰς χρόνον προγενέστερον, πρότερον, προηγουμένως, πρίν : Μαβίλ.Ἀγάπη 14 **θὰ χαροῦμε ἄλλην ἄνοιξη σὰν πρῶτα**, δ. δίστ. **ἀγάπα με, πουλάκι μου, ὡς μ' ἀγαποῦσες πρῶτα**, - **ἄλλα μοῦ ἔλεγες πρῶτα καὶ ἄλλα τώρα**.

πρωτάγγελος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος ἀγγέλλων τι, μτ. γενικ. : ΑΠ 9,383,8 **ῥόδων πρωτάγγελός ἐστιν**, Νόνν.Δ 27,14 **ὄμβρον . . φόνου πρωτάγγελον**, Ἐφραίμ 2578· **2)** πάπ. ὁ ἀρχάγγελος.

πρωτᾰγόρειος-α-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐξ Ἀβδήρων περίφημον σοφιστὴν τοῦ πέμπτου π.Χ. αἰῶνος Πρωταγόραν, ὁ τοῦ Πρωταγόρου : Πλάτ.Θεαίτ.162C **τὸ Πρωταγόρειον μέτρον**, αὐτ.164D **μῦθος ἀπώλετο ὁ Πρωταγόρειος**, Σχόλ.Πλάτ,359 **τοῦ Πρωταγορείου δόγματος**.

πρωτάγριον (τὸ) μτγν. αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἄγρας, τὰ πρῶτα ἀγρευθέντα ζῷα, ἡ πρώτη ἄγρα, τὸ πρῶτο κυνήγι : Καλλ.Ἄρτ.104 **τοῦτό κεν Ἀρτέμιδος πρωτάγριον ἄξιον εἴη**· ‖ συνήθ. κτ. πληθ. μτφ. οἱ πρῶτοι καρποί, τὰ πρῶτα βραβεῖα : ΑΠ 9,656,8 **βασιλῆϊ φέρων πρωτάγρια μόχθων**, Νόνν. Δ 19,196, αὐτ.37,467 **τερπομένῃ παλάμῃ πρωτάγρια κούφισε νίκης**.

πρωταγροίκητος-η-ο δημ. ὁ τὸ πρῶτον, ὁ διὰ πρώτην φορὰν ἀκουόμενος, ἄ. πρωτάκουστος.

πρωτᾰγωνιστής (ὁ) νεώτ., τὸ θηλ. **πρωταγωνίστρια**, ἐν τῇ σκηνῇ, ὁ πρῶτος ἀγωνιστής, ὑποκριτής, ὁ ἠθοποιὸς ὁ ὑποδυόμενος τὸ πρῶτον, τὸ κύριον πρόσωπον θεατρικοῦ τινος ἔργου : Πλούτ. Ἠθ.816F, **τὸν μὲν ἐν τραγῳδίᾳ πρωταγωνιστήν**, Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαθ.7 **τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος**, - **ἡ πρωταγωνίστρια τῆς ὀθόνης**· ‖ μτφ. κ. νεώτ. τὸ κύριον, τὸ σπουδαιότερον δρῶν πρόσωπον ἔν τινι πράξει, ὑποθέσει : Ἀριστλ.Ποιητ.1449a,18 (ὁ Αἰσχύλος) **τὸν λόγον πρωταγωνιστὴν παρεσκεύασεν** (δηλ. νὰ εἶναι τὸ κύριον μέρος τοῦ δράματος)· ‖ γεν. τὸ πρωτεῦον πρόσωπον, ὁ ἀρχηγός : Κλέαρχ.Ἱστ.25 **ὥσπερ ἦν τῆς ὑπηρεσίας πρωταγωνιστής**, ΠΔ Μακκ.2,15,30 **ὁ . . πρωταγωνιστὴς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν**, αὐτ.1,9,11 ΨΔιοκλ.Καρ.π.Παύλ.Αἰγ.1,100 **πρωταγωνιστὴς τοῖς μαθηματικοῖς**, Γρηγ.Νύσσ.3,137D **ὁ γενναῖος τῆς**

ἀληθείας πρωταγωνιστής· **2)** ἐξήγησις τοῦ πρόμαχος· ΕΜ 612,51 «καὶ μετὰ προμάχων δαριστύν, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ τῶν πρωταγωνιστῶν ὁμιλίᾳ . .».

πρωτἄγωνιστῶ-έω κ. νεώτ. ἐπὶ ὑποκριτῶν, ἠθοποιῶν, εἶμαι πρωταγωνιστὴς βλ.λ.1), ὑποδύομαι τὸ πρῶτον, τὸ κύριον πρόσωπον θεατρικοῦ τινος ἔργου : Πλούτ.Λύσ.23, Πολυδ.4,124 **πᾶν τὸ πρωταγωνιστοῦν τοῦ δράματος·** **2)** προπορεύομαι, εἶμαι ἀρχηγός, πρωτεύω, ὑπερέχω, ἔχω τὰ πρωτεῖα : Ἀριστλ.Πολιτ.1336b,30 **ὥστε τὸ καλὸν ἀλλ' οὐ τὸ θηριῶδες δεῖ πρωταγωνιστεῖν,** Πλούτ.Ἠθ. 1141D, αὐτ.332D **πρωταγωνιστεῖ πράξεως ἑκάστης μία ἀρετὴ** (ἕν τινι πράξει).

πρωτάθλημα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἀγὼν γινόμενος πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ πρώτου μεταξὺ πάντων τῶν ἀθλητῶν τοῦ κόσμου ἢ χώρας τινός εἰς ὡρισμένον ἀγώνισμα· ‖ ἡ νίκη κατὰ τὸ πρωτάθλημα : **κατέχει ἐπὶ σειρὰν τὸ πρωτάθλημα τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν δισκοβολίαν.**

πρωταθλητής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **πρωταθλήτρια,** ἀθλητὴς κατέχων τὴν καλυτέραν ἐπίδοσιν εἴς τι ἀγώνισμα, ἀθλητὴς μεταξὺ τῶν πρώτων ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεως· ‖ ὁ νικήσας, ὁ ἀναδειχθεὶς νικητὴς εἰς πρωτάθλημα· **2)** μτφ. τὸ κυριώτερον ἢ ἓν ἐκ τῶν κυριωτέρων προσώπων, τὰ ὁποῖα ἀγωνίζονται ἢ ἠγωνίσθησαν ὑπὲρ μεγάλης τινός υποθέσεως ἢ ἰδέας.

πρώταθλος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ὁ πρῶτος ἀθλήσας, ἀγωνισθείς, μαρτυρήσας ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ, ὁ πρωταγωνιστής : Θεοφάν.Κερ.232.

πρωταίτιος-α-ο(ν) αχόλ., μαν., νεώτ. κ. δημ. ὁ γενόμενος πρώτη αἰτία γεγονότος τινός, ὁ πρῶτος, ὁ κατ' ἐξοχὴν αἴτιος, ὁ κυρίως ὑπαίτιος, ἄ. πρωτουργός, πρωτεργάτης : Σχόλ.Θουκ.3,36, Σχόλ. Ἑρμογ.ἐν Ρητ.6,412 W., Ἀνν.Κομν.362A **πρωταίτιος καὶ πρωτουργός, - οἱ πρωταίτιοι τῆς στάσεως.**

πρωταίχμεια (τὰ) μτγν. πρωτόλεια βλ.λ. : Λυκόφρ.469 **δοθεῖσα πρωταίχμεια τῷ πυργοσκάφῳ.**

πρωτάκουστος-(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ τὸ πρῶτον, ὁ διὰ πρώτην φορὰν ἀκουόμενος, ὁ μὴ ἀκουσθεὶς προηγουμένως, ἐν καλῇ σημ. : Βαλαωρ. Λίμνη 17 **μὲ μιᾶς τραγούδι οὐράνιο πρωτάκουστο, δροσάτο | τὸ γέρο τὸν ἀντίλαλο τριγύρω μας ξυπνᾷ·** ‖ κ. ἐν κακῇ σημ. ὁ ἀνήκουστος, ὁ καταπληκτικός, ὁ ἀπίθανος, ὁ ἀπίστευτος, ὁ τραμερός : Παλαμ.Τάφ.35,4 **κι ἔστρωσ' ἡ Χαρόντισσα | πρωτάκουστο τραπέζι, - πρωτάκουστος αὐθάδεια - σκληρότης.**

πρωταλλαγάτωρ-ορος (ὁ) βυζαντ. ὀξιωματοῦχος ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ τοῦ Βυζαντίου κατέχων τὴν πεντηκοστὴν τετάρτην τάξιν ἐν τῇ σειρᾷ τῆς αὐλικῆς ἱεραρχίας καὶ διατελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ μεγάλου πριμμικηρίου.

πρωταμῖναι (αἱ) νεώτ. χημ. αἱ ἁπλούστεραι τῶν πρωτεϊνικῶν οὐσιῶν ἐξαχθεῖσαι ἐκ τῶν σπερματοζωαρίων τῶν ἰχθύων.

πρωτανακλίτης (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἀνακλινόμενος πρῶτος ἐν τῇ τραπέζῃ, τίτλος τοῦ προέδρου σωματείου τινός.

πρωτανδρία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ περίπτωσις τῆς διχογαμίας βλ.λ., καθ' ἣν οἱ στήμονες ὡριμάζουσι πρὶν ἢ τὰ στίγματα δυνηθῶσι νὰ παρέξωσι γονιμοποιὸν γῦριν.

πρωτανοπία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἁ. ἀνερυθροψία βλ.λ.

πρωτάνωψ-οπος (ὁ) νεώτ. ὁ πάσχων ἐκ πρωτανοπίας, ἀνερυθροψίας βλ.λ.

πρωταπλώνω δημ. ἐκτείνω, ἁπλώνω πρῶτος τὴν χεῖρα ὅπως λάβω τι : φρ. **εὐλόγησον τὴν πόσιν καὶ τὴν βρῶσι(ν) καὶ χαρὰ στονε ποὺ πρωταπλώσῃ** (ἀστεϊσμὸς εἰς συμπόσια).

πρωταπογράφομαι ἀπογράφομαι, ἐγγράφομαι ἐν τῷ καταλόγῳ τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φορὰν : Πάπ. Σωκιάτῃ **Διδᾶ τοῦ Σαμβᾶ ἀπὸ Βιθυνῶν Ἰσίωνας πρωταπογεγραμμένῳ.**

πρωταποστολάριος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, οὗ ὁ κάτοχος εἶχεν ὡς ἔργον τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀποστόλων : Δουκάγγ.1,110 ἐν λ. Ἀπόστολος.

πρωταπόστολος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος τῶν ἀποστόλων βλ.λ.2), ἐπὶ τοῦ Πέτρου : Κεδρ.Γεώργ.1,760.

πρωταπριλιά (ἡ) δημ. ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου· **2)** τὸ κατ' ἔθος τὴν πρώτην Ἀπριλίου λεγόμενον πρὸς ἀστειότητα ψεῦδος.

πρωταπριλιάτικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρωταπριλιὰν ἢ ὁ κατ' αὐτὴν γινόμενος : **πρωταπριλιάτικο ψέμα·** ‖ τὸ οὐδ. πρωταπριλιάτικο ὡς οὐσ. ἄ. πρωταπριλιὰ βλ.λ.2).

πρωτάρα (ἡ) δημ. κ. **πρωταριά** θηλ. τοῦ πρωτάρης βλ.λ.

πρωταργόλη (ἡ) νεώτ. χημ. ὀργανικὴ ἕνωσις ἀργύρου μετὰ προπεπτων.

πρωτάρης (ὁ) δημ., τὸ θηλ. **πρωτάρα,** ὁ τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φορὰν πράττων ἢ δοκιμάζων τι, ὁ πρωτόπειρος, ὁ ἀρχάριος, ὁ ἀδέξιος· **2)** τὸ θηλ. **πρωτάρα** κ. **πρωταριὰ** ἐπὶ γυναικὸς ἢ θήλεος ζῴου, ἡ τὸ πρῶτον τίκτουσα, ἡ διὰ πρώτην φορὰν γεννῶσα, ἡ πρωτοτόκος, ἡ πρωτόγεννη.

πρωτάρικος-η-ο δημ. ὁ ἐκ πρωτάρας βλ.λ. γεννηθείς : **πρωτάρικο κατσίκι.**

πρωτάρχης (ὁ) μτγν. ὁ ἀρχηγός : Μαν.1,324 **πρωτάρχας σκαφέων** (εἰκ. ἀντὶ πλωτάρχης), αὐτ.4, 399 **πρωτάρχας . . νεῶν.**

πρωταρχικός-ή-όν νεώτ. ὁ πρῶτος καὶ ἀρχικός· ‖ ὁ κύριος, ὁ κυριώδης.

πρωταρχ(ιν)ίζω δημ. κ. **πρωταρχινῶ,** ἀόρ. (ἐ)πρωτάρχισα κ. **πρωταρχίνισα,** μτχ. παρακ. **πρωταρχινισμένος,** ἄρχομαί τινος τὸ πρῶτον, ἀρχίζω διὰ πρώτην φορὰν ἢ ἄρχομαί τινος πρῶτος, κάμνω πρῶτος ἀρχήν· **2)** ρηματ.π. πρωτάρχισμα κ. πρωταρχίνισμα, πρωταρχιστής, πρωτάρχιστος.

πρωτάρχισμα (τὸ) δημ. ἔναρξις, ἀρχίνημα.

πρωταρχιστής (ὁ) δημ. ὁ ἀρχόμενός τινος πρῶτος, ποὺ κάμνει πρῶτος ἀρχήν : **πρωταρχιστὴς τοῦ κακοῦ.**

πρωτάρχιστος-η-ο δημ. ἐκεῖνος οὗ γίνεται **τὸ** πρῶτον ἔναρξις· πρβλ. πρωταρχίζω.

πρωταρχοντεύω Ἐπιγρ. ἀντὶ πρωταρχῶ βλ.λ.

πρώταρχος-ον κ. υσν. ὁ πρῶτος, ὁ ἀρχικός : Αἰσχ.Ἀγ.1192 **ὑμνοῦσι . . πρώταρχον ἄτην,** Ἀρέθ. ἐν Ἀν.Βοασσ.5,13,22.

πρωταρχῶ-έω εἶμαι πρῶτος ἄρχων : Ἐπιγρ. πρωταρχ(οῦντος) **τοῦ δεῖνα.**

πρωτάρχων-οντος (ὁ) ὁ πρῶτος ἄρχων : Ἐπιγρ. **πρωτάρχων στρατηγός.**

πρωτασηκρήτης (ὁ) μσν. κ. πρωτασηκρῆτις ἢ **πρωτασεκρῆτις** π. Βυζαντ. ὁ πρῶτος τῶν ἀσεκρητῶν βλ.λ.

πρωτάτο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρώτη θέσις, τὸ πρωτεῖον· **2)** κτ. πληθ. **πρωτάτα** (τὰ) οἱ τὰ πρῶτα φέροντες τόπου τινός, οἱ ἄρχοντες, οἱ προύχοντες : δ.τραγ. **ἐκάλεσε τὴν κλεφτουργιά, τὰ δώδεκα πρωτάτα,** Κρυστ.Τραγ.Σκάρος 21 **γιὰ κοῦρσες μολογάει, γιὰ κλέφτες, γιὰ πρωτάτα,** Ζερβ.Λυρ.Σάτ.1,87 **κάλεσμα καθεσπερὶς νὰ γίνῃ στοῦ τόπου τὰ πρωτάτα.**

πρωταύλης (ὁ) ὁ πρῶτος, ὁ ἀρχηγός, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν αὐλητῶν : Ἐπιγρ. **πρωταύλης Διὸς Οὐρυδαμηνοῦ,** αὐτ. **Ἔθενος πρωταύλης Ἱεροκλῇ τῷ ἰδίῳ συριστῇ ἐκ τοῦ ἰδίου τὸ μνημῆον.**

πρωταυράριος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἀρχηγός, ὁ προϊστάμενος τοῦ σωματείου τῶν χρυσοχόων.

πρωτέγγρἄφος-ον Ἐπιγρ. ὁ πρῶτος **ἐν** τοῖς καταλόγοις ἔγγραφείς, ἐπὶ ἐφήβων· **πρβλ. ἐπέγγραφος.**

πρωτεία (ἡ) μτγν. ἅ. πρωτεῖον βλ.λ.1), ἡ ἀρίστευσις : Ἰουστ.193A κ. Β.

πρωτεΐδαι (αἱ) νεώτ. χημ. οὐσίαι πολυπλοκωτάτης συνθέσεως ἀποτελοῦσαι τὰ κύρια συστατικὰ παντὸς ζῶντος κυττάρου καὶ τῶν τροφῶν τοῦ ζωϊκοῦ ὀργανι-:οῦ, ἅ. πρωτεϊκαὶ οὐσίαι.

πρωτεΐζω μσν. κ. ›τ. μιμοῦμαι τὸν Πρωτέα, λαμβάνω διαφόρους μορφάς, μεταμορφοῦμαι ὡς ὁ Πρωτεύς : Εὐστ.Πον.26,1,11 **πρωτεΐζων ταῖς τοιαύταις μεταβολαῖς.**

πρωτεϊκός-ή-όν νεώτ. ὁ μεταβάλλων διαρκῶς ἰδέας, ὡς ὁ θεὸς Πρωτεὺς μετέβαλλε ˈ μορφάς.

πρωτεΐναι (αἱ) νεώτ. χημ. οὐσίαι πολυπλόκου συνθέσεως ἀποτελοῦσαι τὸ κύριον συστατικὸν τοῦ πρωτοπλάσματος τῶν ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν κυττάρων ὡς καὶ τῶν μεσοκυτταρίων ὑλῶν.

πρωτεϊνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς πρωτεΐνας βλ.λ. : **πρωτεϊνικὸν ὀξύ.**

πρωτεϊνοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. θεραπευτικὴ μέθοδος συνισταμένη εἰς τὴν δι᾽ ἐνέσεων εἰσαγωγὴν πρωτεϊνῶν εἰς τὸν ὀργανισμὸν πρὸς καταπολέμησιν διαφόρων λοιμώξεων ἢ πρὸς ἐπαύξησιν τῆς πηκτικότητος τοῦ αἵματος.

πρωτεϊνόκοκκοι (οἱ) νεώτ. βοταν. πολυάριθμα μικρὰ χυμοτόπια τοῦ φυτικοῦ κυττάρου περιέχοντα λευκωματώδεις οὐσίας ἐν ξηρᾷ καταστάσει καὶ ἀπαντῶντα ἐν τοῖς σπέρμασι τῶν φυτῶν.

πρωτεῖο(ν) (πρωτεύω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρώτη τάξις, ἡ πρώτη θέσις, ἡ ὑπεροχή : Δημ.151 **τὴν πόλιν δ᾽, ἣ προειστήκει τῶν Ἑλλήνων τέως καὶ τὸ πρωτεῖον εἶχε,** Διόδ.Σ 1,2 **ἀποδοτέον τῶν ἐπαίνων τὸ πρωτεῖον τῇ τούτων μάλιστ᾽ αἰτίᾳ ἱστορίᾳ·** ‖ κ. νεώτ. συνήθ. κτ. πληθ. τὸ πρῶτον ἆθλον τῆς νίκης, τὸ πρῶτον βραβεῖον ἀγῶνος, ἡ πρώτη θέσις ἔν τινι ἀγῶνι, τὸ ἀριστεῖον : Πλάτ. Φίλ.22E **οὔτ᾽ ἂν τῶν πρωτείων οὐδ᾽ αὖ τῶν δευτερείων,** Δημ.247 **περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα,** Πολύβ.1,24,3 **περὶ τῶν ἐν ταῖς μάχαις πρωτείων,** Φιλόδ.Στωϊκ. 339,11 **τὰ πρωτεῖα τῆς ἀγωγῆς,** Διον.᾽Αλ.Συνθ.24 **τὰ πρωτεῖα φέρεσθαι,** Διόδ.Σ 17,54 **τῶν πρωτείων ὀρέγεσθαι,** Λουκ.Τόξ.22 **ἀνδρὶ . . περὶ τῶν . . πρωτείων ἁμιλλωμένῳ,** ᾽Αγαθ.3,2 **τινὶ τὰ πρωτεῖα τῆς ἡγεμονίας παρασχέσθαι·** πρβλ. δευτερεῖα, τριτεῖο.

πρώτειος-α-ον μτγν. ἢ **πρωτεῖος-α-ον** ὁ κατέχων τὴν πρώτην θέσιν, τὸν πρῶτον βαθμόν, ὁ πρώτης ποιότητος, ὁ πρωτεύων, ὁ ἔξοχος : ᾽Ορειβ.5,33,4 **πρώτειος οἶνος,** ᾽Ιω.Χρυσ.6,610,14 **πρωτείου δούλου τιμὴν κατέβαλε,** ᾽Ιω.Λυδ.Ρωμ.2,4 **πρωτεία μέταξα,** Πάπ. **καὶ τὰ ἴσα σαι παρασχεῖν ἐν πρωτείῳ οἴνῳ.**

πρωτείρης (ὁ) (εἴρην) λεξ. συνήθ. κτ. πληθ. **πρωτεῖραι,** π. Λάκωσιν, οἱ εἰκοσαέτεις νεανίαι· Ἡσ. κ. Φώτ. ἐν λ. κατὰ πρωτείρας «**πρωτεῖραι οἱ περὶ τὰ εἴκοσι ἔτη παρὰ Λάκωσι**».

πρωτεκδικεῖον (τὸ) μσν. τὸ δικαστήριον τοῦ πρωτεκδίκου βλ.λ. : Νικ.Χων.155A **εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ νεὼ . . ὃ καὶ πρωτεκδικεῖον.**

πρωτεκδικικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πρωτέκδικον βλ.λ., ὁ τοῦ πρωτεκδίκου : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.6,561.

πρωτέκδικος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος δικαστής : Παχυμ.Γ 1,4A **ἕως καὶ ἐς πρωτεκδίκου φθάσας τιμήν,** Κωδ.᾽Οφφ.1,7 **πρωτέκδικος εἰς τὸ ἀναλαμβάνεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους καὶ κριτὴς τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων·** ‖ νεώτ. ἐκκλ. ὁ πρῶτος τῶν ἐκδίκων βλ.λ.5), τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς πρεσβύτερον ἢ διάκονον.

πρωτεκδικῶ-έω μσν. ·ἐνεργῶ ὡς πρωτέκδικος βλ.λ., ἐκτελῶ καθήκοντα πρωτεκδίκου : Πρόδρ. ἐν Notitt.Mss.6,527.

πρωτελάτης (ὁ) μσν. ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ τῶν Βυζαντινῶν, προϊστάμενος τῶν κωπηλατῶν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ δρόμωνος ἢ τῶν αὐτοκρατορικῶν ἀγρονόμων : Δουκάγγ.

πρωτέλεια (τὰ) νεώτ. τὰ πρότερον τελούμενα ἐν ταῖς γαμικαῖς καὶ λοιπαῖς ἱεροπραξίαις· ‖ γεν. εἰσήγησις· πρβλ. πρωτόλεια.

πρωτελληνοδίκης (ὁ) ὁ πρῶτος ἑλληνοδίκης, ὁ ἀρχηγός, ὁ προϊστάμενος τῶν ἑλλανοδικῶν βλ.λ.1) : Ἐπιγρ. **πρωτελληνοδίκης τῶν Ὀλυμπίων ἐν Ἐφέσῳ.**

πρωτενίαυτον (τὸ) ὁ πρῶτος ἐνιαυτός, τὸ πρῶτον ἔτος : Πάπ. **τὸ π- τῆς λιτουργησίας.**

πρωτενσιτεύω εἶμαι, φέρομαι ἐγγεγραμμένος πρῶτος ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν λαμβανόντων δωρεὰν σίτισιν : Ἐπιγρ. **πρωτενσιτεύοντος τοῦ δεῖνα.**

πρωτεξάδελφος (ὁ) μσν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. **πρωτεξαδέλφη** (᾽Ακροπ.Γ 50A), δημ. **πρωταξάδερφος,** τὸ θηλ. **-έρφη** κ. **-έρφισσα,** πρῶτος ἐξάδελφος, τέκνον τοῦ ἀδελφοῦ ἢ τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἑτέρου τῶν γονέων τινός, ἅ. οὑτανέφιος : Θωμ.Μ 361R, ᾽Αρμενόπ.4,6,12, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.17 **πρωτεξάδελφος τῆς πρὸς μητρὸς μάμμης μου·** ‖ δημ. ὡς οὐδ. κτ. πληθ. **πρωτεξαδέλφια** κ. **πρωταξαδέρφια** κ. **πρωτοξαδέρφια** κ. **πρωτοξάδερφα** (ἐν χρ. κ. ἐπὶ θηλέων) πρῶτοι ἐξάδελφοι.

πρωτεοειδῆ (τὸ) νεώτ. βοταν. οἰκογέν. **δικοτυληδόνων** φυτῶν.

πρωτεόσωμα-ατος (τὸ) νεώτ. μικροβιολ. ζωϊκὸν παράσιτον τοῦ αἵματος τῶν πτηνῶν.

πρωτεπίσκοπος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος τῶν ἐπισκόπων, ὁ ἀρχιεπίσκοπος : Ms.π.Montf.Palaeogr. 44 **ἀρχιερέως καὶ πρωτεπισκόπου Εὐρίπου.**

πρωτεπιστάτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἐν ταῖς μοναῖς, ὁ προϊστάμενος τῶν ἐπιστατῶν : Παπαντ. ᾽Αγ.᾽Ορ.18 **ὁ πρωτεπιστάτης, ὁ πρωθυπουργὸς περίπου, μᾶς ἔδωσε μ᾽ εὐγένεια τὸ χέρι.**

πρωτεπίτριτος (ὁ) μσν. ἐπὶ μετρ. ποδῶν, ὁ πρῶτος ἐπίτριτος βλ.λ.3) : Τζέτζ. ἐν ᾽Αν Κρ.3,306,6.

πρωτεργάτης (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. **πρωτεργάτις-ιδος** κ. **-άτρια,** δημ **-άτισσα,** ὁ πρῶτος ἐργάτης ἔργου τινός, ὁ σχὼν τὴν πρωτοβουλίαν νὰ πράξῃ τι, ὁ πρωτουργός, ὁ πρωταίτιος : Θεοδόσ.Διακ.᾽Ακρ.1,50 **εἰδὼς ἑαυτὸν τῆς μάχης πρωτεργάτην,** Νικ.Χων.88 **τῆς πρωτεργάτιδος τῆς ἐπιβουλῆς, - ὁ πρωτεργάτης τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας - τοῦ κινήματος.**

πρῳτερικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ πρόωρος, ὁ πρώϊμος : ᾽Αθήν.3,77D **Σέλευκος δ᾽ ἐν γλώσσαις πρῳτερικὴν φησι καλεῖσθαι γένος τι συκῆς** (ἐπὶ εἴδους τινὸς συκῆς καρποφορούσης πρωΐμως), Ἡσ. **πρῳτερικὸν παιδίον,** Εὐστ.225,44.

πρωτεσιλάειον (τὸ) μτγν. τὸ ἐν τῇ Θρᾳκικῇ χερσονήσῳ μνημεῖον τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Θεσσαλῶν ἐν τῷ κατὰ τῆς Τροίας πολέμῳ Πρωτεσιλάου : Στράβ.13,1,31 **κατὰ δὲ τὴν Σιγειάδα ἄκραν ἐστὶν ἐν τῇ Χερρονήσῳ τὸ Πρωτεσιλάειον·** 2) κτ. πληθ. **πρωτεσιλάεια** ἑορτὴ τελουμένη πρὸς τιμὴν τοῦ Πρωτεσιλάου : Σχόλ.Πίνδ.Ι 1,11.

πρωτεύοντα (τὸ) νεώτ. ζῳολ. ἡ ἀνωτάτη ὁμὰς τάξεων τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου κ. ἰδ. τῆς ὁμοταξίας τῶν θηλαστικῶν καὶ τῆς ὑποομοταξίας τῶν εὐθηρίων ἢ πλακουντοφόρων.

πρωτεύουσα (ἡ) νεώτ. κ. δημ. κυρ. θηλ. τῆς μτχ. τοῦ πρωτεύω, ὡς οὐσ., πόλις, κώμη ἢ χωρίον ἔνθα ἑδρεύουσιν αἱ ἀνώτεραι ἀρχαὶ διοικητικῆς τινος περιφερείας ἢ ἡ κυβέρνησις πολιτείας τινός : **πρωτεύουσα κοινότητος - δήμου - ἐπαρχίας - νομοῦ - τῆς Ἑλλάδος·** ‖ κτ. ἐπέκτ. ἡ μεγαλυτέρα, ἡ κυριωτέρα πόλις περιφερείας τινός.

Πρωτεύρυθμος (ὁ) Ἐπιγρ. θεὰ τις λατρευομένη ὑπὸ τῶν ἰοβάκχων βλ.λ.2).

πρωτεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ. ὁ πρώτιστος : Τιμόθ. Μιλ.Πέρσ.248 **ἀ δυώδεκα τειχέος λαοῦ πρωτέος ἐξ Ἀχαιῶν·** 2) πρώτη ἀρχή, μ. ἐν τῷ δωρ. τ. πρατεύς βλ.λ.· 3) εἶδος κολλυρίου : Ἀέτ.7,106· 4) κ. νεώτ. Πρωτεύς όν. θαλασσίας θεότητος, ἥτις ἠδύνατο νὰ λαμβάνῃ ἀλληλοδιαδόχως ποικιλωτάτας μορφάς : Ὀδ.Δ 365 **Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ,** αὐτ.385· 5) νεώτ. μικροβ. γένος βακτηρίων τῆς οἰκογεν. τῶν **βακτηριοειδῶν.**

πρωτεύω (πρῶτος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπρώτευσα,** δημ. **-εψα,** εἶμαι πρῶτος, κατέχω τὴν πρώτην θέσιν, σειράν, βαθμόν, ἔχω ἢ λαμβάνω τὰ πρωτεῖα, ἀντίθ. δευτερεύω : Ἀνδοκ.4,41 **εἰ τῶν πρωτευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν** (δ.γρ. ἀντὶ πρεσβευόντων), Πλάτ.Νόμ.692D (πόλις) **ἡ.. πρωτεύουσα ἐν τοῖς τότε χρόνοις,** Ἀριστλ.ΗΝικ. 1124b,23· ‖ τὸ ἀρσ. τῆς μτχ. κτ. πληθ. **πρωτεύοντες** οἱ πρῶτοι ἄνδρες πολιτείας τινός, οἱ προύχοντες : Ἰσοκρ.5,68 **ἐνάμιλλον τὴν σαυτοῦ δόξαν καταστήσεις τοῖς πρωτεύσασι,** Λουκ. Ὀρχ.79 **οἱ εὐγενέστατοι καὶ πρωτεύοντες ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.8,7,2 **πρεσβείας ἔπεμπον τῶν πρωτευόντων παρ' αὐτοῖς ἀνδρῶν·** ‖ νεώτ. τὸ θηλ. τῆς μτχ. **πρωτεύουσα** ὡς οὐσ. βλ.λ.· ‖ νεώτ. ζῳολ. τὸ οὐδ. τῆς μτχ. κτ. πληθ. **πρωτεύοντα** βλ.λ.· ‖ νεώτ. μετεωρ. **πρωτεύοντες ἄνεμοι** οἱ τέσσαρες κύριοι ἄνεμοι, ἤτοι βορρᾶς, ἀπηλιώτης, νότος καὶ ζέφυρος· ‖ εἰδ. μετρ. **πρωτεύων τόνος** ὁ κύριος τόνος μετρικοῦ τινος συστήματος κ. ἰδ. ἡμιστιχίου· ‖ ὁμ. μτ. προσδιορισμοῦ, οἷον δοτ. εἶμαι ὁ πρῶτος εἴς τι : Ξεν. Ἀγησ.10,1 **πρωτεύειν καρτερίᾳ.** Ἰσαῖ.1,21 **πρωτεύειν γένει,** Αἰσχίν.1,192 **ὁ πρωτεύων βδελυρίᾳ,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,295 **πρωτεύειν λόγῳ καὶ ἔργῳ ἤθελεν·** κ. ἐμπροθ. (ἐν, παρά τινι, περί, εἴς τι) : Ξεν.ΚΠ 8,4,5 **τὸν δὲ πρωτεύοντα ἐν ἕδρᾳ,** αὐτ.2,28 **πρωτεύειν.. φιλίᾳ παρὰ Κύρῳ,** Ἰσοκρ. 3,60, αὐτ.7,48 **τοὺς ἐν τούτοις πρωτεύοντας,** Αἰσχίν.2,159 **πρωτεύοντα περὶ ταύτην** (τὴν κακίαν), **- ἐπρώτευσεν εἰς τὰς ἐξετάσεις·** ‖ μτ. γενικ. προσ. εἶμαι ἢ ἀναδεικνύομαι πρῶτος μεταξύ, ἀνάμεσα, καταλαμβάνω τὴν πρώτην θέσιν μεταξύ, εἶμαι ἀνώτερός τινος : Ἰσοκρ.7,6 **ἐπρωτεύσαμεν τῶν Ἑλλήνων,** Αἰσχίν.1,171 **τῶν ῥητόρων πρωτεύσοντα,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.489 **πρωτεύειν Ἑλλάδος εἰς ἀρετήν·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἔν τινι) : Ἰσοκρ.8,24 πρωτεύειν ἐν τοῖς Ἕλλησιν, Δημ.436 **ἐπρώτευεν ἐν τῷ δήμῳ·** 2) κατέχω τὴν θέσιν τοῦ πρώτου βλ.λ. : Ἐπιγρ. **πρωτεύειν τοῦ ἔθνους·** 3) ἐξέχω, ὑπερέχω, ὑπερβάλλω τινά : Διόδ.Σ 4,81 **τῆς Ἀρτέμιδος αὐτὸν πρωτεύειν ταῖς κυνηγεσίαις.**

πρωτήκτωρ πάπ. ὁ προστάτης.

πρωτηρότης (ὁ) (ἀρῶ) ὁ πρῶτος ἢ πρωϊαίτατα ἀρῶν, ἀροτριῶν, ἀντίθ. ὀψαρότης : Ἡσίοδ.Ἔργ. 490 **οὕτω κ' ὀψαρότης πρωτηρότῃ ἰσοφαρίζοι** (Σχόλ.Μοσχοπ. «οὕτως ὁ ὀψὲ τοῦ χρόνου ἀρόσας τὸ ἴσον ἂν φέροιτο τῷ πρωταρότῃ, ἤγουν τῷ τὴν ἀρχὴν ἀρόσαντι»).

πρωτητερινός-ή-όν μσν. δημ. ἐσφ.γρ. τοῦ πρωτυτερινὸς βλ.λ. : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,95 **ἱστορίαν ὡραιοτέραν ἀπὸ τὴν πρωτητερινήν.**

πρωτιά (ἡ) δημ. τὸ νὰ ἔχῃ τις τὴν πρώτην θέσιν ἔν τινι σειρᾷ, ἐν φρς **ἔχω πρωτιά** (ἐπὶ χαρτοπαικτούντων, λαμβάνω πρῶτος ἐξ ὅλων τὰ παιγνιόχαρτα κατὰ τὸ μοίρασμα καὶ παίζω πρῶτος), **- μοῦ 'κανε πρωτιά** (ἀ. μοῦ 'κανε σεφτέ).

πρωτινός-ή-ό δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς παλαιὰν ἐποχήν, ὁ τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς, ἀ. παλαιικός : Παλαμ.Περ.Χαιρ.81,9 **ξεχάνουμε τῶν πρωτινῶν τὴ μνήμη,** παροιμ. **τῶν πρωτινῶν τὰ λόγια, Θεοῦ λόγια** (αἱ γνῶμαι καὶ αἱ κρίσεις τῶν παλαιῶν εἶναι ἀλάθητοι).

πρωτιστεύω μτγν. κ. μσν., δωρ. **πρατιστεύω** εἶμαι ὁ πρώτιστος πάντων : Μᾶρκ.Αὐρ.7,55 **ἡ δὲ νοερὰ** (κίνησις) **ἐθέλει πρωτιστεύειν, καὶ μὴ κατακρατεῖσθαι ὑπ' ἐκείνων,** ΚΜανασσ.Χρον.2497.

πρώτιστος-η-ον κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πρώτιστος-ον** (Ὑμν.Δήμ.157), ὑπερθ. τοῦ πρῶτος βλ.λ., ὁ πρῶτος ἐξ ὅλων, ὁ πάμπρωτος, ὁ πρῶτος πρῶτος, ὁ κατάπρωτος : Ἰλ.Β 228, αὐτ.Π 656 **Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῆκεν,** Ὀδ.Τ 447, Ὑμν.Δήμ.157 **κατὰ πρώτιστον ὀπωπὴν** (εἰς τὸ πρώτιστον βλέμμα), Πίνδ.Π 2,32 **ἐμφύλιον αἷμα πρώτιστος .. ἐπέμιξε θνατοῖς·** κ. μτ. τοῦ **πολύ :** Ἰλ.Β 702, Ὀδ.Ξ 220 **πολὺ πρώτιστος·** κ. **ἐν** Πάπ. **ἀπὸ τοῦ πρωτίστου χρόνου ἕως τοῦ ἐνεστῶτος·** ‖ ὁ πρωταρχικός, ὁ κύριος : Δέξιππ.Ἱστ.Ἀπ.32(B)J, Φιλόδ.Εὐσ.14 **θεὰ πρωτίστη νύξ,** Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.12 **πρωτίστη αἰτία,** Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.3,424M **τῶν φύσει κρειττόνων πρώτιστος ὁ δημιουργός,** Ἀγαθ.3,2· 2) τὸ οὐδ. **πρώτιστον** ὡς ἐπίρρ. πρὸ παντὸς ἄλλου, πρὸ πάντων, πρῶτα πρῶτα, κυρίως : Ὀδ.Κ 462 **οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν,** αὐτ.Υ 60, Πίνδ.Ν 5,25 **αἱ δὲ πρώτιστον μὲν ὕμνησαν.. Θέτιν,** Βακχ.8,11, Ἀριστφ. Λυσ.555 **ἢν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὅπλοισιν ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους,** Δημ.1076 **καὶ πρώτιστον μὲν τὸν νόμον τουτονὶ ἀνάγνωθι·** κ. μτ. ἄρθρου : Εὐρ.Ἰκ.430 **ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι κοινοί·** ‖ ὁμ. κ. κτ. πληθ. **πρώτιστα** : Ἰλ.Α 105, Ὀδ.Γ 419, Ἡσίοδ.Ἔργ.109, Ἀλκ.15,7 **ἐπειδὴ πρώτιστα,** Αἰσχ. ἀπ.195, Σοφ.ΟΤ 1439 **τοῦ θεοῦ πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον,** αὐτ.Ἠλ.669, Ἀριστφ.Πλ. 792 **ἐμοῦ γὰρ εἰσιόντος εἰς τὴν οἰκίαν πρώτιστα·** κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : Ὀδ.Λ 168 **ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι·** ‖ ὁμ. κ. νεώτ. κτ. πληθ. ἰδίως, ἐξαιρέτως, μάλιστα, ἀ. πρωτίστως : Στράβ.12,3,19 **πρώτιστα .. ἁλίσκεται ἐνταῦθα τὸ ὄψον τοῦτο, - πρώτιστα θέλω νὰ γνωρίζω ..·**

πρωτίστως ἐπίρρ., νεώτ. κ. **πρώτιστα** πρὸ πάντων, κυρίως, πρῶτα πρῶτα.

πρωτ(ο)- πρῶτον συνθετικὸν πολλῶν λέξεων δηλοῦν· 1) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινόμενον κατέχει τὴν πρώτην θέσιν ἢ τάξιν μεταξὺ τῶν ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινομένων, οἷον πρωταγωνιστής, πρωτεργάτης, πρωτοδιάκονος, πρωτόμαντις, πρωτομάστορας, πρωτοπαλλήκαρο· 2) ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινόμενον γίνεται τὸ πρῶτον, συμβαίνει διὰ πρώτην φοράν, οἷον πρωτόγαμος, πρωτόκαυρος, πρωτόπειρος, πρωτόφαντο, πρωτοφορῶ· ‖ ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθ. σημαινόμενον ἔρχεται πρῶτον ἢ διὰ πρώτην φοράν, οἷον πρωτόγαλα, πρωτόπαις· 3) ὡς ἐπιτατ. τῆς ἐννοίας τοῦ δευτέρου **συνθετικοῦ,** οἷον πρωτοκλέφτης, πρωταφεύστης.

πρωτόαθλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος ἀθλήσας, ὁ πρωτομάρτυς : Μηναῖ.12,27 Ἑσπ.Ἀπολ. μαρτύρων πρωτόαθλε (π. τοῦ ἁγ. Στεφάνου).

πρωτοαθλητής (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος ἀθλητής, ἐπίθ. τοῦ πρωτομάρτυρος Στεφάνου : ΨΧρυσ.12,1052C.

πρωτόαλος-ον (ἅλς) Ἡσ. πρωτόπλους.

πρωτοαναπνέω νεώτ. ἀναπνέω τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φοράν.

πρωτόαρχος-ον μσν. ἀντὶ πρώταρχος βλ.λ. : ΚΜανασσ.Χρον.4494 **τῶν ἄλλων τε πρωτοάρχων** ἱεροπόλων, αὐτ.6592.

πρωτοασηκρήτης (ὁ) μσν. ἀντὶ πρωτασηκρήτης βλ.λ. : ΨΚωδ.144,3 (ἔκδ. **Preg.**), αὐτ.235,23.

πρωτοαττικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παλαιοτάτην **περίοδον** τῆς ἱστορίας ἢ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς Ἀττικῆς : **πρωτοαττικὰ** ἀγγεῖα (τὰ κατατασσόμενα χρονολογικῶς

μεταξὺ τῶν γεωμετρικῶν ἀγγείων τοῦ Διπύλου καὶ τῆς μετὰ ταῦτα ἐξελιχθείσης μελανομόρφου ἀττικῆς ἀγγειογραφίας).

πρωτοβάζω δημ., ἀόρ. **πρωτόβαλα** κ. **-ανα,** μτχ. παθ. παρακ. **πρωτοβαλμένος,** τίθημι, θέτω, τοποθετῶ τι τὸ πρῶτον, βάζω κάτι διὰ πρώτην φοράν : **χθὲς πρωτόβαλα στὸ στόμα μου μπίρα·** **2)** θέτω ἢ φορῶ τι πρῶτος : **αὐτὸς πρωτόβαλε τὰ εὐρωπαϊκὰ στὸ νησί μας·** **3)** ρηματ. π. πρωτόβαλτος.

πρωτοβάθμιος (κ. -ία)-ον νεώτ. ὁ πρῶτος κατὰ τὸν βαθμὸν ἢ τὴν σειράν, ὁ τοῦ πρώτου βαθμοῦ, πρώτης σειρᾶς ἢ τάξεως : **πρωτοβάθμιος καθηγητής - διδάσκαλος·** **2)** εἰδ. νομ. ἐπὶ δικαστηρίων, ἐπιτροπῶν κτт., ὁ εἰς ὃν κρίνεται, δικάζεται κατὰ τρόπον ὑπόθεσις, ἐξυπονοουμένου ὅτι δύναται νὰ δικασθῇ αὕτη αὖθις ὑπὸ ἀνωτέρου δικαστηρίου, ἀντίθ. δευτεροβάθμιος : **πρωτοβάθμιον δικαστήριον** (ἄ. πρωτοδικεῖον).

πρωτόβαθρος-ον ὁ ἐπὶ τοῦ πρώτου βάθρου καθήμενος, ὁ κατέχων τὴν πρωτοκαθεδρίαν, τὴν προεδρίαν : Φερεκρ.226· **2)** ΑΒ 122 «ἐν ταῖς σκηναῖς οἱ πρῶτοι τῶν χορευτῶν ἑστῶτες».

πρωτοβάθρῶ-έω (πρωτόβαθρος) μτγν. εἶμαι πρωτόβαθρος βλ.λ., κάθημαι ἐπὶ τοῦ πρώτου βάθρου, κατέχω τὴν πρωτοκαθεδρίαν : ΠΔ Ἐσθ.3,1 **καὶ ἐπρωτοβάθρει πάντων τῶν φίλων αὐτοῦ.**

πρωτόβαλτος-η-ο δημ. ὁ τὸ πρῶτον τιθέμενος ἢ ὁ διὰ πρώτην φορὰν φερόμενος, ὁ πρωτοβαλμένος : **πρωτόβαλτο φόρεμα - καπέλλο.**

πρωτοβάνω μσν. δημ. ἐμβάλλω τινί τι τὸ πρῶτον : Ἐρωτόκρ.1,1304 **ὁ λογισμὸς κι ἡ ὄρεξη πάντα 'ναι μετὰ κείνη, | ὁποὺ μᾶς ἐπρωτόβαλε 'ς τσ' ἀγάπης τὴν ὀδύνη.**

πρωτοβγάζω δημ. κ. **πρωτοβγάνω,** ἀόρ. **πρωτόβγαλα,** μτχ. παθ. παρακ. **πρωτοβγαλμένος,** μτβ. ἐμφανίζω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τὸ πρῶτον, ὁθ. ἐκφύω, βγάζω κάτι διὰ πρώτην φοράν : **τώρα ἀρχίζει νὰ πρωτοβγάζῃ δόντια - μουστάκι - γένια, - ἡ ἀμυγδαλιὰ πρωτοβγάζει ἄνθη τὸν Γενάρη·** **2)** ἐκβάλλω, ἐξάγω, ἀνασπῶ πρῶτος : **αὐτὸς πρωτόβγαλε τὸ μαχαίρι·** **3)** ἀνακοινῶ, κοινοποιῶ, δημοσιεύω, διαδίδω τι πρῶτος : **αὐτὸς μοῦ τὸ πρωτόβγαλε τὸ παρατσούκλι, - πρωτόβγαλε αὐτὸ τὸ τραγούδι·** **4)** ἐν ἀναφορ. πρὸς ἔντυπα, ἐκδίδω, δημοσιεύω πρῶτος : **αὐτὸς πρωτόβγαλε ἐφημερίδα στὴν Ἑλλάδα·** **5)** διαδίδω ὡς συρμόν, πρῶτος : **αὐτὸς πρωτόβγαλε τὸ ψηλὸ καπέλλο·** **6)** ρηματ.π. πρωτόβγαλτος.

πρωτοβγαίνω δημ., ἀόρ. **πρωτοβγῆκα,** μτχ. παθ. παρακ. **πρωτοβγαλμένος** ἀμτβ. ἐκβαίνω, ἐξέρχομαί που τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φοράν : **ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ πρωτοβγῆκαν οἱ γυναῖκες στοὺς δρόμους, - τώρα πρωτοβγαίνει στὴν πιάτσα, - πρωτοβγῆκε στὸ κλαρί** (ἔγινε τὸ πρῶτον ληστής), **- πρωτοβγῆκε στὸ θέατρο** (ἀνῆλθε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς σκηνῆς), **- τώρα πρωτοβγαίνει στὸ μεϊντάνι** (ἐπὶ γυναικός, πράττει φανερῶς ἀνήθικα διὰ πρώτην φοράν)· **2)** ἐπὶ καρπῶν κτт., ἐκτίθεμαι πρὸς πώλησιν, ἐμφανίζομαι διὰ πρώτην φοράν : **τὸν Ἰούλιο πρωτοβγαίνουν τὰ σῦκα·** **3)** ἐπὶ λόγου, κοινολογοῦμαι τὸ πρῶτον, διαδίδομαι ἐν φήμῃ, φέρομαι διὰ πρώτην φοράν : **αὐτὸς ὁ λόγος πρωτοβγῆκε πέρυσι·** ‖ ἐπὶ ἐντύπων, ἐκδίδομαι τὸ πρῶτον, κυκλοφορῶ διὰ πρώτην φοράν : **οἱ ἐφημερίδες πρωτοβγῆκαν στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν Ἐπανάστασι·** **4)** διαδίδομαι ὡς συρμός, ὡς μόδα διὰ πρώτην φοράν : **ἀπὸ τότε ποὺ πρωτοβγῆκαν τὰ ψηλὰ τακούνια·** **5)** ἐπὶ ἀστέρων, εὑρίσκομαι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁλικῆς ἐμφανίσεως, ἀνατολῆς μου : δ.δίστ. **ὁ ἥλιος ὅταν πρωταβγῇ πάνω σου σημαδεύει, - ὅταν πρωτοβγαίνῃ τὸ φεγγάρι·** **6)** ἀναδεικνύομαι δι' ἐκλογῆς, ἐκλέγομαι πρῶτος : **ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ πρωτοβγῆκε γερουσιαστής.**

πρωτόβγαλτος-η-ο δημ. ἐπὶ πραγμ. κ. ἰδ. καρπῶν, ὁ τὸ πρῶτον παραγόμενος, φυόμενος, ὁ διὰ πρώτην φορὰν ἐξαγόμενος : **πρωτόβγαλτα κεράσια** (πρώϊμα, προφαντά), **- πρωτόβγαλτα δόντια - γένια·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ τὸ πρῶτον ἐμφανιζόμενός που, ὁ ποιούμενος ἔναρξιν τοῦ σταδίου αὐτοῦ· κ. συνεκδ. ὁ ἄπειρος, ἄ. πρωτάρης, ἀτζαμής : **πρωτόβγαλτη θεατρίνα, - πρωτόβγαλτος γιατρός.**

πρωτοβεστάρχης (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἢ **πρωτοβεστιάρης** ἢ **πρωτοβεστιαρίτης** ἢ **πρωτοβεστιάρχης,** ὅ. πρωτοβεστιάριος βλ.λ.

πρωτοβεστιάρης (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πρωτοβεστιάριος βλ.λ. : Χρον.Μορ.7937Η.

πρωτοβεστιάριος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. π. Βυζαντινοῖς, ὁ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βεστιαρίου βλ.λ 1) ἀνώτερος αὐλικός, ὅ.βεστάρχης:ΨΚωδ.141,1 (ἐκδ.Preg.).

πρωτοβιολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς βιολογικῆς ἐπιστήμης ἔχων ἀντικείμενον τὴν μελέτην τῶν μονοκυττάρων ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν ὀργανισμῶν.

πρωτοβλάστη (ἡ) νεώτ. βιολ. τὸ πρωτόπλασμα καὶ ὁ πυρὴν τοῦ κυττάρου.

πρωτόβλαστος-ον μσν. ὁ βλαστήσας πρῶτος, ὁθ. μτφ. ὁ πρωτότοκος : ΚΜανασσ.κτ.'Αρίστανδρ. κ. Καλλιθ.9,50.

πρωτοβλέπω δημ., ἀόρ. **πρωτοεῖδα** κ. **πρωτόειδα,** βλέπω τι(νὰ) πρῶτος : Λασκαρ.Ποιήμ.Ληξ. 1,29 **ἐκείνη πρωτοβλέπει ὅποιον περνάει·** **2)** βλέπω τι(νὸ) διὰ πρώτην φοράν.

πρωτόβοιος-ον ἀντὶ βούπρωρος βλ.λ.2) : Ἐπιγρ. **πρωτόβοιος δωδεκῄς.**

πρωτοβολία (ἡ) μτγν. ἡ ἐκβολή, ἡ ἀποβολὴ ἢ ἀλλαγὴ τῶν πρώτων ὀδόντων : Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν. ΖΓ 128,22.

πρωτόβολος-ον ὁ πρῶτος βληθεὶς ἢ βαλλόμενος : Εὐρ.Τρῳ.1068 **τέρμονα πρωτόβολον ἁλίῳ.**

πρωτοβόλος-ον (βάλλω) κ. μσν. ὁ ἀνθηρός, ὁ δροσερός, ὁ ἀκμαῖος : Ἀσκληπιάδ.ΑΠ 7,217 **πρωτοβόλος ἥβῃ,** Ρουφῖν.'Επίγρ.αὐτ.5,61 **ἡνίκα πρωτοβόλων λάμπεν ἀπὸ βλεφάρων·** **2)** κ. μσν. ὁ τὸ πρῶτον ρίπτων τι, ἰδ. ἐπὶ ζῴων ὁ ἀποβάλλων, ὁ ἀλλάσσων τοὺς πρώτους ὀδόντας : Ἐπιγρ., Πάπ. **κάμηλος . . πρωτοβόλος,** αὐτ. **ὄνος θήλεια πρωτοβόλος,** Ἱππιατρ.20 **ἵππος πρωτοβόλος.**

πρωτοβολῶ-έω μτγν. κ. μσν. ρίπτω τι πρῶτος : Πλούτ.'Ηθ.173D **πρωτοβολεῖν ἐκέλευσε τῶν συγκυνηγετούντων τοὺς .. βουλομένους·** **2)** μσν. ἀποβάλλω, ἀλλάσσω τοὺς πρώτους ὀδόντας : Γεωπ. 16,1,13 **ὁ πῶλος πρωτοβολεῖ τῶν ἐμπροσθίων ὀδόντων,** Ἱππιατρ.95· **3)** ἐκφύω τὰς πρώτας κάλυκας, τὰ πρῶτα ἄνθη ἢ παράγω τοὺς πρώτους καρπούς : ΠΔ Ἰεζ.47,12 **ὁ καρπὸς αὐτοῦ τῆς καινότητος αὐτοῦ πρωτοβολήσει·** ‖ κ. μτφ. : Φιλόδ.ΑΠ 5,123 **βότρυς ὁ παρθενίους πρωτοβολῶν χάριτας.**

πρωτοβουλία (ἡ) νεώτ. τὸ ἐνεργεῖν αὐθορμήτως καὶ κατ' ἰδίαν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν, ἀπόφασις καὶ ἐνέργεια ὀφειλομένη ἀπολύτως εἰς τὴν ἰδίαν ἑκάστου κρίσιν καὶ θέλησιν : **ἐνήργησεν ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας·** ‖ στρατ. ἡ ἱκανότης διοικητοῦ τινος νὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις ἐντὸς τῶν ληφθεισῶν διαταγῶν· **2)** ἡ ἀρχικὴ ἔμπνευσις καὶ ἐνέργεια πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργου τινός : **εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ πρωτοβουλία τῆς ἱδρύσεως τῶν παιδικῶν ἐξοχῶν.**

πρωτόβουλος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ τὴν πρώτην βουλήν, γνώμην ἔχων, ὁ πρῶτος σύμβουλος : ΚΜανασσ.Χρον.6177 **πρωτοβούλοις χρώμενος νήπιος τοῖς νηπίοις.**

πρωτοβρόχι [τό] δημ., συνηθέστ. κτ. πληθ. **πρωτοβρόχια** αἱ πρῶται βροχαὶ τοῦ φθινοπώρου : Πορφύρ.Σκ.116 **ἀπ' τὸ νεράκι π' ἄφησεν ἐκεῖ τὸ πρωτοβρόχι**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.52 **δέρνει στὶς στοῖβες τὰ ξερόφυλλα | τὸ πρωτοβρόχι.**

πρωτόγαλα-ακτος [τό] μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀμέσως μετὰ τὸν τοκετὸν ἐκκρινόμενον γαλακτῶδες ὑγρὸν ἐκ τῶν μαστῶν τῶν θηλαστικῶν, **ἅ.** πῦαρ, πυός, κολάστρα : Γαλ.19,131 **πρωτογάλακτα·** πρβλ. Δουκαγγ.

πρωτογάμια [ἡ] Ἐπιγρ. π. Ἰουδαίοις, **τὰ** προεόρτια τοῦ γάμου.

πρωτόγαμος-ον ὁ πρὸ μικροῦ, πρὸ ὀλίγου, νεωστὶ νυμφευθείς, ὁ νεόγαμος : Ὀρφ.Λιθ.256.

πρωτογένεθλος-ον μτγν. ὁ πρωτογενὴς βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.2,174.

πρωτογένεια [ἡ] κ. νεώτ. Ιδιότυπον θηλ. τοῦ πρωτογενὴς βλ.λ., ἡ γεννηθεῖσα πρώτη, ἡ πρωτότοκος : Ὀρφ.Ὕμν.10,5· || ἀντὶ τοῦ λατ. Primigenia ὡς ἐπίθ. τῆς Τύχης : Πλούτ.Ἠθ.289B, Ἐπιγρ. **Ἴσιδι Τύχῃ Πρωτογενείᾳ· 2)** νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πρωτογενοῦς· **3)** νεώτ. νομ. ἡ προτίμησις τοῦ πρώτου υἱοῦ κατὰ τὴν διαδοχὴν τῶν δικαίων τῆς οἰκογενείας, ἅ.τὰ πρωτοτόκια, τὰ πρεσβυτέρια.

πρωτογένειος-ον μτγν. ὁ οὗ ἤρχισε νὰ ἐκφύεται τὸ πρῶτον γενειάς, ὁ τὰς πρώτας τρίχας τοῦ γενείου του φύσας νέος, ὁ ἔχων ἡλικίαν μεταξὺ μειρακίου καὶ νεανίου βλ.λς : Φίλ.1,159 **τὸ μειράκιον, ὁ πρωτογένειος, ὁ νεανίας,** Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ. 8,379B **οὐδὲ πρωτογένειος ἢ μειράκιον.**

πρωτογενέσια [τά] ἡ ἑορτὴ τῆς πρώτης ἐπετείου τῶν γενεθλίων τινός : Πάπ. **παιδίου πρωτογενεσίοις.**

πρωτογένημα-ατος [τό] μτγν. ἀντὶ πρωτογέννημα βλ.λ. : Φίλ.2,294.

πρωτογενής-οῦς-ές [γενέσθαι] κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος γενόμενος ἢ γεννηθείς, ὁ πρωτόγονος, ὁ ἀρχιγενής, ὁ ἀρχικός, ὁ πανάρχαιος, ὁ παλαιότατος : Πλάτ.Πολιτ.288E **πᾶν τὸ πρωτογενὲς ἀνθρώποις κτῆμα,** αὐτ.289B, Γρηγ.Νύσσ.2,881D, Ψ Χρυσ.9,959D· ὁμ. κ. ἐπὶ προσ. : Ὀρφ.Ὕμν.25,2 **Πρωτέα πρωτογενῆ,** ΠΔ Ἐξ.13,2 **ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές·** κ. ὡς ἐπίθ. τῆς Τύχης : Ἐπιγρ., Γλωσσ. **τύχη πρωτογενής** [Fortuna Primigenia]· || νεώτ. γεωλ. **πρωτογενῆ πετρώματα** τὰ σχηματισθέντα ἀμέσως διὰ τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ὑλικοῦ, ἐξ οὗ συνίστανται, εἰς ἃς θέσεις ἀναπτύσσονται ταῦτα, χωρὶς νὰ ὑποστῶσι βραδύτερον ἀλλοίωσίν τινα ἐν τοῖς συστατικοῖς αὐτῶν· **2)** νεώτ. μτφ. ὁ μὴ ἐξελιχθείς, προαχθεὶς εἰς πολιτισμόν, **ἅ.** πρωτόγονος.

πρωτογέννημα-ατος [τό] [πρωτογεννῶ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ πρῶτον γέννημα, τὸ πρῶτον τεχθέν, συνήθ. κτ. πληθ. **τὰ πρῶτα γεννήματα** βλ.λ.4], οἱ πρῶτοι καρποί, **αἱ** ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν : ΠΔ Ἐξ. 34,26 **τὰ πρωτογεννήματα τῆς γῆς σου θήσεις εἰς τὸν οἶκον . . τοῦ θεοῦ σου,** Φίλ.1,172 **ἀπὸ τῶν πρώτων καρπῶν, ὧν σύνθετον ὄνομα πρωτογεννήματα,** Κλήμ.Ἀλ.970,33, Εὐστ.Πον.335,63.

πρωτογέννητος [-η]-ο[ν] μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος γεννηθείς, ὁ πρωτότοκος· γλωσσ. : Σχόλ.Ἰλ.Δ 102, Ἐπιφάν.2,268A **Ἀδὰμ ὁ πρωτόπλαστος καὶ πρωτογέννητος.**

πρωτογεννῶ-άω μτγν. ἀντὶ πρωτοβολῶ βλ.λ.3] : Ἄλλοι ΠΔ Ἰεζ.47,12· **2)** ρηματ.π. πρωτογέννημα, πρωτογέννητος.

πρωτόγερος [ὁ] μσν. κ. δημ. ὁ πρῶτος, ὁ μᾶλλον τιμώμενος ἐκ τῶν γερόντων ἔν τινι κοινότητι, ὁ δημογέρων : Ἐρωτόκρ.2,1367 **τρεῖς ἦσαν σὰν πρωτόγεροι, ποὺ 'χαν τσὶ γνώση χάρι.**

πρωτογεύστης [ὁ] μτγν. ὁ πρῶτος γευόμενός τινος, ὁ πρῶτος γεύστης· γλωσσ.· **2)** ὀνομασία ζῴου τινὸς τῶν Ἰνδιῶν : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,60 **τῷ λεγομένῳ πρωτογεύστῃ Ἰνδικῷ ζῴῳ ὄντι.**

πρωτογεωργός [ὁ] μσν. ὁ πρῶτος γεωργός : Εὐστ.Πον.162,93 **φαυλοτάτου σπέρματος πρ-.**

πρωτογλυφής-οῦς-ές μτγν. ὁ τὸ πρῶτον ἢ νεωστὶ γλυφείς : Ρουφῖν.Ἐπιγρ.ΑΠ 5,35,8 **οἷα καὶ νηῷ πρωτογλυφὲς ξόανον.**

πρωτόγναφος-ον πάπ. ὁ νεωστὶ γναφθείς.

πρωτογνώριστος-η-ο δημ. ὁ ὃν γνωρίζει, αἰσθάνεταί τις τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φοράν : Παλαμ.Τάφ.30,3 **μιὰν ἀνατριχίλα πρωτογνώριστη.**

πρωτογονία [ἡ] μτγν. ἡ πρώτη γέννησις, ὁ πρῶτος τοκετός, ὀνομασία ἔργου τινὸς τοῦ ἱστοριογράφου Κλειδήμου : Ἀθήν.14,660A **ὥς φησι Κλειτόδημος ἐν Πρωτογονίας πρώτῳ** [δ.γρ.].

πρωτόγονον [τό] μτγν. τὸ ποῶδες φυτὸν ἀείζωον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,88.

πρωτόγονος-ον κ. **πρωτόγονος**-η-ο[ν] [Παυσ.1, 31,4] κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος γεννηθείς, ὁ πρωτογέννητος, ὁ πρωτότοκος ἢ ὁ νεωστὶ γεννηθείς, ὁ νεογέννητος : Ἰλ.Δ 102 **ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν . . ἑκατόμβην,** Ἡσίοδ.Ἔργ.543 **πρωτογόνων . . ἐρίφων,** Εὐρ.ΙΤ.209 **πρωτόγονον θάλος** [ἐπὶ παιδίου], Φίλ.1,308 **πρωτόγονος υἱός,** αὐτ.427 **πρωτόγονος λόγος,** Ἐπιγρ. **πρωτόγονον τῶν τέκνων,** Γεωπ.15,4,4· || ἐπὶ φυτῶν, ὁ κατὰ πρῶτον φυείς : Εὐρ.Ἑκ.458 **πρωτόγονος . . φοῖνιξ·** || ἐπὶ ὑφασμάτων, τὸ ὁμοιομερῆ : Πλάτ.π.Γαλ.4,773· || κ. ἐπὶ τῆς τριάδος [1+2] : Ἀδαμ.46· || τὸ οὐδ.κτ. πληθ. **πρωτόγονα** αἱ πρῶται φυόμεναι ἄωροι σταφυλαί : ΠΔ Μιχ.7,1 **οὐχ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα· 2)** κ. νεώτ. συνεκδ. ὁ πρῶτος γενόμενος, ὁ ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχων, ὁ ἀρχέγονας, ὁ ἀρχικός : Λουκ.Ὀρχ.7 **κοινωνία καὶ .. ἁρμονία τῆς πρωτογόνου ὀρχήσεως δείγματά ἐστι·** || νεώτ. ὁ ἔχων, ὁ διατηρῶν τὴν πρωταρχικὴν αὐτοῦ μορφήν, ὁ μὴ ἐξειλιγμένος εἰς τὸν πολιτισμόν, ὁ ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει διατελῶν : **πρωτόγονοι ἄνθρωποι, - οἱ πρωτόγονοι τῆς Ὠκεανίας, - πρωτόγονος κατάστασις** [ἡ ἐστερημένη πολιτισμοῦ καὶ τάξεως], - **πρωτόγονα μέσα καλλιεργείας** [τὰ ἀτελῆ]· **3)** ἐπὶ κοινων. τάξεως, ὁ πρῶτος τὸ γένος, τὴν καταγωγήν, ὁ εὐγενής : Σοφ.Φιλ.180 **οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος· 4)** ὡς ἐπίθ. θεῶν : Δαμάσκ.Ἀρχ.123· || ὁ θμ. ὡς κύρ. ὄν. **Πρωτογόνη** [ἡ] ὀνομασία τῆς Περσεφόνης : Παυσ.1,31,4 **καὶ Κόρης Πρωτογόνης· 5) πρωτόγονος** ἡ τὸ πρῶτον τίκτουσα, γεννῶσα, ἡ πρωτοτόκας, ἡ πρωτόγεννη : Πολυδ.4,208· **5)** μτγν. ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. πρωτόγονον βλ.λ.

πρωτόγραφος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος γραφεὶς ἢ γεγραμμένος : Τζέτζ.ἐν Ἀν.Κρ.3,370 **βίβλος πρωτόγραφος,** αὐτ.371 **πρωτόγραφον βιβλίον·** || νεώτ. τὸ οὐδ. πρωτόγραφον ὡς οὐσ. τὸ πρωτότυπον ἐγγράφου τινός, ἐξ οὗ γίνεται ἀντίγραφον ἢ ἀντίγραφα.

πρωτογύναικες [οἱ] οἱ τὸ πρῶτον νυμφευθέντες ἢ οἱ ἔχοντες εἰσέτι τὴν πρώτην αὐτῶν γυναῖκα· Ἡσ. «οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα».

πρωτόγυφτος [ὁ] δημ. ὁ πρῶτος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν γύφτων βλ.λ.2], ὁ ἀρχισιδηρουργός, ἐπὶ τοῦ Χάροντος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,25 **καὶ τὸν πρωτόγυφτο θωρεῖ | καθήμενο στὸ θρόνο.**

πρωτοδαής-οῦς-ές [δαῆναι] μτγν. ὁ τὸ πρῶτον μαθών, διδαχθείς τι, ὁ πρωτόπειρος, ὁ ἀρχάριος : Ὀππ.Ἀλ.4,323 **ἔχει δ' ἄρα θαῦμα νομῆας πρωτοδαεῖς.**

πρωτοδακτυλικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ μεικτῶν μέτρων, ὁ ἔχων δάκτυλον ἐν τῇ πρώτῃ χώρᾳ αὐτοῦ [οἷον -ˊυυ - ˊυ - ˊυ].

πρωτόδαμνος-ον [δαμνῶ] ὁ τὸ πρῶτον δαμασθείς, τιθασευθείς· Ἡσ. ἐν λ. ἄδαμνον.

πρωτοδέκανος (ὁ) γλωσσ. ὁ πρῶτος τῶν δεκανῶν βλ.λ.4).
πρωτοδεύτεροι (οἱ) μσν. οἱ πρῶτοι δύο: Παλλάδ.᾿Ιατρ.᾿Ιππ.2,107D.
πρωτοδημότης (ὁ) πάπ. ὁ πρῶτος ἀστός.
πρωτοδιάκονος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος διάκονος, ὁ ἀρχιδιάκονος: Εὐστ.Πον.239,81, ᾿Επιγρ.᾿ || ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ ᾿Αγίου Στεφάνου : ΨΒασ.3, 1641C, Γεώργ.Σύγκ.623,10.
πρωτοδίκαιος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος δίκαιος, ἐπίθ. τοῦ ῎Αβελ : ᾿Επιφάν.2,268A.
πρωτοδικεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ προέδρου, δύο δικαστῶν, τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ δικάζον κατὰ πρῶτον μὲν βαθμὸν πᾶσαν ἀστικὴν ὑπόθεσιν μὴ ὑπαγομένην εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν εἰρηνοδικείων, κατὰ δεύτερον δὲ βαθμὸν τὰς ἐφέσεις κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν εἰρηνοδικείων· **2)** τὸ οἴκημα ἐν ᾧ εἶναι ἐγκαθιδρυμέναι αἱ διάφοροι ὑπηρεσίαι τοῦ οἰκείου δικαστηρίου καὶ ἐν ᾧ ἐκδικάζονται αἱ εἰς αὐτὸ ὑπαγόμεναι ὑποθέσεις· πρβλ. πρωτοβάθμιος 2).
πρωτοδίκης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ δικαστής.
πρωτόδικος-ον νεώτ. ὁ ὑπαγόμενος εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου, ὁ ἐκ τοῦ πρωτοδικείου προερχόμενος : **πρωτόδικος ἀπόφασις - διαδικασία.**
πρωτοδότης (ὁ) μτγν. ὁ πρῶτος δοτήρ, χαριζόμενός τινί τι : Διον.᾿Αρεοπ 29,41.
πρωτόδοτος-ον μτγν. ὁ δεδομένος πρῶτος· ὅθ. ἐπίρρ. **-δότως** : Διον.᾿Αρεοπ.28.
πρωτοδουρῶ δημ. ἀντέχω κατὰ πρῶτον, βαστῶ πρῶτα πρῶτα : Βλ.Συνμ.48 ἐν λ. βαστῶ.
πρωτοδρομία (ἡ) μσν. ὁ πρῶτος δρόμος, τὸ πρῶτο τρέξιμο : ΚΜανασσ.Χρον.6497.
πρωτοεδρία (ἡ) μσν. ἡ πρώτη ἕδρα, τὸ πρῶτον κάθισμα : Τζέτζ.Χιλ.4,569.
πρωτόεδρος (ὁ) μσν. ὁ τὴν πρώτην ἕδραν κατέχων : ᾿Ανών.᾿Επίγραμμ.ἐν περιοδ.᾿Αθηναίῳ 4,226.
πρωτοελλαδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀμέσως μετὰ τὴν νεολιθικὴν περίοδον τῆς προϊστορίας τῆς Στερεᾶς ῾Ελλάδος καὶ τῆς Πελοποννήσου.
πρωτοέξαρχος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος ἔξαρχος, ὁ πρῶτος τῶν ἐξάρχων : ᾿Αλλάτ.Hotting.335 **οἱ πρωτοέξαρχοι καὶ διατάκτορες τῶν συνόδων.**
πρωτοετής-οῦς-ές νεώτ. κ. δημ. ὁ διανύων τὸ πρῶτον ἔτος φοιτήσεως εἴς τινα σχολὴν τῆς ἀνωτάτης ἐκπαιδεύσεως : **πρωτοετὴς τῆς Νομικῆς - τοῦ Πολυτεχνείου·** **2)** ἐπὶ μαθητῶν, ὁ τὸ πρῶτον ἔτος φοιτῶν εἴς τινα τάξιν.
πρωτοευνοῦχος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. π. Βυζαντ. ὁ ἀρχηγός, ὁ προϊστάμενος τῶν εὐνούχων τοῦ βασιλικοῦ γυναικωνίτου, ἄ. ἀρχιευνοῦχος, πραιπόσιτος: Θεοφάν.306C, Κεδρ.Γεώργ.442A, Τζέτζ.Χιλ.1,97· || νεώτ. ὁ π.Τούρκοις ἀρχηγὸς τῶν εὐνούχων φυλάκων τοῦ γυναικωνίτου. ὁ κιζλάραγας.
πρωτοζαριστής (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος, ὁ ἄριστος εἰς τὴν τέχνην τῶν ζαριῶν βλ.λ. : Σαχλ.ἐν Κορ. ῎Ατ.2,120 καὶ **νὰ ῾βρουν πρωτοζαριστὴν καὶ νὰ τὸν ἐμπρεδαίσουν, | καὶ νὰ τοὺς δώσῃ τὸ ταβλίν, καὶ ἐμπρός του νὰ τὸ θέσουν.**
πρωτόζευκτος-ον ὁ νεωστὶ ζευχθείς, συζευχθείς, ὁ πρὸ ὀλίγου ἐλθὼν εἰς γάμον, νυμφευθείς, ὁ πρωτόυπανδρος : ΕΜ 17,54 **πρωτόζευκτος παρθένος.**
πρωτόζυγον (τό) μτγν. ἡ πρώτη γραμμὴ οὐλαμοῦ ἱππικοῦ : ᾿Αφρικαν.Κεστ.58V.
πρωτοζύμιον (τὸ) μτγν. ἡ πρώτη ζύμη ἢ ζύμωσις : Ζώσ.᾿Αλχ.113B.
πρωτόζυξ-ύγος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ πρωτόζευκτος βλ.λ. : ᾿Αντιφάν.ΑΠ 9,245 **Κύπρις πρωτόζυξ** (ἡ πρώτη συνουσία), Κίνναμ.146A **πρωτοζύγων τῶν ἵππων ὄντων.**
πρωτόζῳα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. μονοκύτταροι ὀργανισμοὶ στερούμενοι ἱστῶν καὶ ὀργάνων.
πρωτόθαυμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ πρῶτον θαῦμα, ἐπὶ χρυσοῦ τινος ὀργάνου ἐν τοῖς ἀνακτόροις τῆς Κων/πόλεως : ΚΠορφ.῎Εκθ.505 (ἔκδ.Β.).
πρωτοθεός (ὁ) δημ. ὁ πρῶτος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν θεῶν : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 78,11 **πρωτοθεός, | ποὺ ᾿ν οἱ θεοὶ δικά μου πλάσματα.**
πρωτοθεράπων-οντος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος θεράπων, ὁ ἀρχηγός, ὁ προϊστάμενος τῶν θεραπόντων : Εὐστ.Πον.291,30.
πρωτόθετος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος τεθείς, πλασθείς, ποιηθείς, δημιουργηθείς, ὁ πρωτόπλαστος, ἐπὶ τοῦ ᾿Αδάμ. : Εὐστ.Πον.264,73 **πρωτόθετος ᾿Αδάμ,** αὐτ.146,50, αὐτ.144,10· || εἰδ. γραμμ. ὁ πρῶτος πλασθείς, ὁ ἀρχικός, ὁ ἀπολύτως πρωτότυπος : αὐτ.315,60 **λέξις ἢ ῥῆμα πρωτόθετον·** **2)** νεώτ. ναυτ. **πρωτόθετος ἀριθμός** ὁ πρῶτος ἀριθμός, ὃν ἔλαβεν ἕκαστον πολεμικὸν πλοῖον ἀπὸ τῆς ναυπηγήσεως καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ αὐτοῦ.
πρωτοθέτως ἐπίρρ., μσν. ἀρχικῶς : Εὐσ.Πον. 40,90 **εἰς οὐδέν τι ταπεινὸν ἔχει ἀπενεχθῆναι, οὔτε πρωτοθέτως οὔτε πρωτολογικῶς.**
πρωτόθνητος-ον μτγν. ὁ πρῶτος θνητός, ὁ πρῶτος ἀποθανών, ἐπὶ τοῦ ᾿Αδάμ.: ᾿Επιφάν.2,223B· κ. ἐπὶ τοῦ ῎Αβελ : αὐτ.268A.
πρωτοθοινία (ἡ) (θοίνη) Πολυδ.1,34 **«τὸ δὲ ἐν ταῖς εὐωχίαις ἢ κρεονομίαις τὴν πρώτην τῶν μερίδων λαμβάνειν, πρωτοθοινία ὀνομάζεται».**
πρωτοθρόνιος-α-ον μτγν. ἄ. πρωτόθρονος βλ.λ.: Παυσ.10,38,6 **τοῦ βωμοῦ τῆς Πρωτοθρονίας καλουμένης ᾿Αρτέμιδος.**
πρωτόθρονος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἑτεροκλ. πληθ. **πρωτόθρονες** (᾿Επιγρ.), ὁ κατέχων τὸν πρῶτον θρόνον, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῆς πρώτης ἕδρας : Καλλ.῎Αρτ.228 **Χησιὰς ᾿Ιμβρασίη πρωτόθρονε,** Νόνν.Δ 8,166, Κόλουθ.153 **πρωτόθρονος ῞Ηρη·** **2)** μσν. κ. νεώτ. ὁ κατέχων τὸν πρῶτον κατὰ τάξιν ἐπισκοπικὸν θρόνον ἔν τινι χώρᾳ : **ὁ πρωτόθρονος Καισαρείας,** Δουκάγγ.1,498· **3)** νεώτ. τὸ ἀρσ. **πρωτόθρονος** ὡς οὐσ. ὁ ἐπισκοπικὸς θρόνος ὁ τῇ τάξει ἡγούμενος τῶν λοιπῶν.
πρωτόθροος-οος-ουν-οον μτγν. ὁ πρῶτος ἀντηχῶν, ὁμιλῶν, ὁ προφητικός : Νόνν.Εὐαγγ.᾿Ιω.3,36 **πρωτόθροος κῆρυξ,** αὐτ.12,31 **πρωτόθροος ὀμφή.**
πρωτοθυμᾶμαι δημ. κ. **πρωτοθυμοῦμαι,** ἀόρ. **πρωτοθυμήθηκα,** ἐνθυμοῦμαί τι πρῶτον· φρ. **καὶ τί νὰ πρωτοθυμηθῶ** (λεγομένη ὑπὸ τῶν ἀπορούντων τί πρῶτον νὰ ἀφηγηθῶσιν ἐκ τοῦ πλήθους τῶν συμβάντων αὐτοῖς)· **2)** ἀναμιμνήσκομαί τι τὸ πρῶτον, ἐνθυμοῦμαί τι διὰ πρώτην φοράν· **3)** ἐνθυμοῦμαί τι πρῶτος, πρὶν ἢ ἄλλος τις.
πρωτόθυρον (τὸ) μσν. ἡ πρώτη θύρα : ΚΠορφ. ῎Εκθ.360 (ἔκδ.Β.).
πρωτοθύτης (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος θύτης ὁ προϊστάμενος τῶν θυτῶν, ὁ ἀρχιθύτης, κ. μτφ. ὁ ἀρχιερεύς : Παχυμ.ΓΒί.Μιχ.Παλ.46D, ᾿Εφραὶμ 10268.
πρωτόθυτος-ον σχόλ. ὁ πρῶτος θυσιασθείς, γλῶσσ. τοῦ πρωτόσφακτος βλ.λ.:Σχόλ.Λυκόφρ.329.
πρωτοϊερεύς-έως (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων, ὁ πρωτοπαπᾶς : Εὐχολόγ.
πρωτοκαγκελλάριος (ὁ) νεώτ. π. Βυζαντ. ἀνώτατος τιτλοῦχος, προϊστάμενος τῶν γραφείων τοῦ στρατηγείου ἑκάστου στρατηγοῦ.
πρωτοκαθεδρία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρώτη καθέδρα ἢ τὸ καθέζεσθαι ἐν τῇ πρώτῃ καθέδρᾳ, τὸ κατέχειν τὴν πρώτην ἕδραν ἐν δημοσίᾳ τινὶ συγκεντρώσει : ΚΔ Ματθ.23,6 **φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς,** αὐτ.Λουκ.

11,43, αὐτ.Μάρκ.12,39, Κλήμ.'Αλ.113,16, Θεοφάν.140Β· || νεώτ. μτφ. ἡ πρωτεύουσα θέσις, ἢ τὸ κατέχειν τὴν πρωτεύουσαν θέσιν : ἐπιζητεῖ πάντοῦ τὴν πρωτοκαθεδρίαν (νὰ ἡγῆται, νὰ διακρίνεται τῶν ἄλλων, νὰ τιμᾶται περιασσότερον)· **2)** νεώτ.ἐκκλ. τὸ δικαίωμα τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ τὴν χειροτονίαν κληρικῶν νὰ ἡγῶνται τῶν νεωτέρων.

πρωτοκαθεδρίτης (ὁ) μσν. κ. νεώτ. κ. πρωτοκάθεδρος ὁ ἐν τῇ πρώτῃ καθέδρᾳ καθήμενος, ὁ ἔχων, ὁ κατέχων τὴν πρωτοκαθεδρίαν : Antioch. de dign.Pont.1229A ἡγουμένους τῆς ἐκκλησίας καὶ πρωτοκαθεδρίτας.

πρωτοκάθεδρος (ὁ) νεώτ. ὁ πρωτοκαθεδρίτης.

πρωτοκαθίζω δημ., ἀόρ. (ἐ)πρωτοκάθισα κ. πρωτόκατσα, καθίζω που πρῶτος ἢ διὰ πρώτην φοράν.

πρωτοκαίριος-ον μτγν. ὁ πρῶτος ἐν καιρῷ, ὁ πρώϊμος : Ἐπιστ.Συνόδ.Νικολ.π.Montefalc.Bibl. Coisl.96,4,3 πρωτοκαίριον ἔαρ· **2)** τὸ θηλ.πρωτοκαιρία ὡς οὐσ. εὐνοϊκὴ σύμπτωσις, κατάλληλος περίστασις, εὐκαιρία : Πάπ. οἶδας, ὅτι, εἰ ὑστερήσει τῆς πρωτοκαιρίας.

πρωτοκαιρίτικος-η-ο δημ. ἐπὶ καρπῶν καὶ λαχανικῶν, ὁ πρώϊμος : πρωτοκαιρίτικα σῦκα.

πρωτοκάλεστος-η-ο δημ. ὁ κληθεὶς πρῶτος ἢ μεταξὺ τῶν πρώτων, ὁ πρωτόκλητος.

πρωτοκαλλιγράφος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος, ὁ ἄριστος καλλιγράφος : Στουδ.Θεόδ.1740 (ἐκδ.Mi.).

πρωτοκανονάρχης (ὁ) νεώτ. ἐκκλ. κ. πρωτοκανόναρχος ὁ πρῶτος κατὰ τάξιν κανονάρχης ναοῦ.

πρωτοκανονικά (τὰ) νεώτ ἐκκλ. τὰ εἴκοσι τέσσαρα βιβλία τῆς ΠΔ τὰ ἀποτελοῦντα τὸν πρῶτον ἢ Ἑσδραῖον καλούμενον κανόνα βλ.λ.13), ὃν δέχονται οἱ Ἑβραῖοι καὶ οἱ Διαμαρτυρόμενοι.

πρωτοκαπετάν(ι)ος (ὁ) δημ. ὁ πρῶτος κατὰ τάξιν καπετάνιος βλ.λ.2)· || ὁ ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος, ὑπεροχῆς πλοίαρχος· **2)** ὁ ἀρχηγὸς τῶν καπεταναίων βλ.λ.1), ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὁπλαρχηγῶν ἢ ὁ διαπρέπων μεταξὺ αὐτῶν.

πρωτοκάραβος (ὁ) νεώτ. π.Βυζαντ. ὁ πηδαλιοῦχος τῶν βυζαντινῶν δρομώνων βλ.λ.1).

πρωτόκαρπος-ον μτγν. ὁ ἀποδίδων, ἀποφέρων τοὺς πρώτους καρπούς, τὴν πρώτην ἐσοδείαν : Λιμέν.12 πρωτόκαρπος Ἀτθίς.

πρωτοκατασκεύαστος-ον γλωσσ. ὁ ἀρχικῆς, πρωτογόνου κατασκευῆς.

πρωτοκήριος (ὁ) (κηρός) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τοῦ κεκηρωμένου πίνακος ἐγγεγραμμένος, ὁ πρωτεύων : Δουκάγγ.· πρβλ. πριμικήριος.

πρωτοκήρυξ-ῦκος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος κήρυξ, ὁ πρῶτος ἀπόστολος : Εὐσ.κ.Μαρκ.75D οἱ πρωτοκήρυκες (οἱ Ἀπόστολοι), Παχυμ.ΓΒΙ.Μιχ. Παλ.325C ὁ πρωτοκήρυξ τῆς ἐκκλησίας.

πρωτοκλέφτης (ὁ) δημ., τὸ θηλ. πρωτοκλέφτρα, ὁ πρῶτος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν ληστῶν, ὁ καπετάνιος τῶν κλεφτῶν βλ.λ.1)· **2)** ὁ ὑπερβάλλων τοὺς πάντας εἰς τὴν πρὸς κλοπὴν ἱκανότητα, ὁ κατ' ἐξοχὴν κλέφτης βλ.λ.1) : Λασκαρ.Ποιήμ.Γέννησή μου 169 ὦ πρωτοκλέφτες, λέω κι ἐγώ, ποῦ στρίφετε.

πρωτοκλήσια (τὰ) μτγν. τὰ ἀνακλητήρια βλ.λ.1) : ΠΔ Μακκ.2,4,21 ἀποσταλέντος δὲ εἰς Αἴγυπτον .. διὰ τὰ πρωτοκλήσια Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος βασιλέως (ἐσφ.γρ. πρωτοκλίσια).

πρωτόκλητος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος κληθείς, ὁ πρωτοκάλεστος : Κλήμ.'Αλ.976 παρὰ τῷ νυμφίῳ καταλύων μετὰ τῶν πρωτοκλήτων· || ἰδ. ὡς ἐπίθ. τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ὡς πρώτου ἀκολουθήσαντος τὸν Ἰησοῦν : Ἐπιφάν.Βί. Ἀνδρ.44,3 τοῦ ἁγίου .. καὶ πρωτοκλήτου τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέου, Τζέτζ.Ἐπιστ.524,7, Μηναῖ. 11,30 Ἀπολ. ὡς τῶν Ἀποστόλων πρωτόκλητος καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος· **2)** πρωτόκλητοι π. Βυζαντ. οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων τῆς πρώτης γραμμῆς ὑπηρετοῦντες.

πρωτοκλίναρχος (ὁ) Ἐπιγρ. κ.πάπ. ὁ πρόεδρος κλίνης, ἤτοι θρησκευτικοῦ θιάσου, ὁ προϊστάμενος θρησκευτικῆς ἑταιρείας : Ἐπιγρ. ἐγώ εἰμι ὁ πρωτοκλίναρχος, Πάπ.· πρβλ. δημοκλίναρχος.

πρωτοκλισία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ πρώτη τιμητικὴ θέσις ἐν δείπνῳ : ΚΔ Ματθ.23,6, αὐτ.Λουκ.20,46 φιλούντων .. πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, Κλήμ. 'Αλ.8,2, Στουδ.Θεόδ.454Α· πρβλ. πρωτοκαθεδρία.

πρωτόκλιτος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. γραμμ. ἐπὶ ὀνομάτων, ὁ κατὰ τὴν πρώτην κλίσιν κλινόμενος, ὁ τῆς πρώτης κλίσεως βλ.λ.9) : πρωτόκλιτα ὀνόματα (ἀρσενικὰ λήγοντα εἰς -ας κ. -ης, οἷον ταμίας, μαθητής, κ. θηλυκὰ εἰς -α κ. -η, οἷον χαρά, φωνή).

πρωτοκόλλησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πρωτοκολλᾶν, ἡ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ βλ.λ.2) καταγραφὴ ἐγγράφου τινός.

πρωτοκολλητής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. πρωτοκολλήτρια, ὑπάλληλος ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὴν πρωτοκόλλησιν βλ.λ.

πρωτόκολλο(ν) (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ πρῶτον κόλλημα βλ.λ.1) κυλινδρικοῦ παπύρου, φέρον τὴν ἐπίσημον ἐπικύρωσιν καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς κατασκευῆς τοῦ παπύρου : Ἰουστιν.Νεαρ.44,2· πρβλ. ἐσχατοκόλλιον· **2)** νεώτ. κ. δημ. βιβλίον, ἐν ᾧ καταγράφεται κατ' αὔξοντα ἀριθμὸν καὶ χρονολογικὴν σειρὰν πᾶν εἰσερχόμενον καὶ ἐξερχόμενον ἔγγραφον δημοσίας τινὸς ὑπηρεσίας ἢ νομικοῦ προσώπου μετ' ἀκριβοῦς περιλήψεως τοῦ περιεχομένου αὐτοῦ· **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐπίσημον ἔγγραφον, δι' οὗ πιστοποιεῖται ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως γενομένη τις πρᾶξις : πρωτόκολλον παραδόσεως καὶ παραλαβῆς (ἔγγραφον συντασσόμενον μεταξὺ παραδίδοντος καὶ παραλαμβάνοντος ὑπηρεσίαν τινά, ἐν ᾧ καταγράφονται πάντα τὰ παραδοτέα εἴδη), - τοῦ κοψε πρωτόκολλο ὁ ἀστυφύλακας, γιατὶ δὲν ἔκλεισε τὴν ὡρισμένη ὥρα· **4)** νεώτ. διεθν. δίκ. διπλωματικὸν ἔγγραφον δι' οὗ διαπιστοῦται ἡ μεταξὺ δύο ἢ καὶ περισσοτέρων πολιτικῶν συμφωνία ἐπί τινος θέματος, ἄ. σύμβασις, συμφωνία· || εἰδικὸν ἔγγραφον προσαρτώμενον εἰς γεναμένην σύμβασιν ὡς ἑρμηνευτικὸν ἢ συμπληρωματικὸν αὐτῆς : ὑπέγραψαν δύο συμβάσεις καὶ ἕνα μυστικὸν πρωτόκολλον· **5)** νεώτ. σύνολον κανόνων ἐθιμοτυπίας, ἰσχυόντων ἐν ταῖς αὐλαῖς ἡγεμόνων ἢ προέδρων δημοκρατιῶν ὡς καὶ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων πολιτειῶν ἐπισήμους σχέσεις : Παπαντ.'Αγ.'Ορ.112 ἡ παράσταση αὐτὴ .. ἔγινεν ἀπάνω στὸ πρωτόκολλο τῆς βυζαντινῆς αὐλῆς.

πρωτοκολλῶ-άω νεώτ. κ. δημ. καταγράφω ἔγγραφόν τι ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ βλ.λ.2)· **2)** ῥηματ.π. πρωτοκόλλησις, πρωτοκολλητής.

πρωτοκόμης (ὁ) σχόλ. ὁ ἄκαρτον ἔχων τὴν κόμην, ὁ ἀκερσεκόμης : Σχόλ.Πίνδ.Π 4,145 Ἀχιλλεὺς νέος ἦν πρωτοκόμης.

πρωτοκόμιον (τὸ) μτγν. ἡ προτίμησις, τὸ προνόμιον, ἡ ὑπεροχή : Κύριλλ.8,104, αὐτ.206Β.

πρωτοκομμάνδος (ὁ) νεώτ. π. Βυζαντινοῖς, ὁ ἀρχιεπιστολεὺς πολεμικοῦ πλοίου.

πρωτοκομμάνδον (τὸ) νεώτ. π. Βυζαντινοῖς, τὸ διοικητήριον τοῦ πρωτοκομμάνδου βλ.λ.

πρωτόκοπος-ον πάπ. ὁ τὸ πρῶτον ἀποκοπείς, θερισθείς, ὁ πρωτόκουρας : τιμὴ χόρτου ξηροῦ πρωτοκόπου.

πρωτοκορινθιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παλαιοτάτην περίοδον τῆς κορινθιακῆς τέχνης καὶ ἰδ. τῆς ἀγγειοπλαστικῆς : πρωτοκορινθιακὰ ἀγγεῖα.

πρωτοκορυφαῖος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος κορυφαῖος, ὡς ἐπίθ. τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου : Καισάρ.Δαπ.3,127 **εἰς τοὺς πρωτοκορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον.**

πρωτόποσμος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. **ἐν** Κρήτη, ὁ πρόεδρος, ὁ προϊστάμενος τοῦ συλλόγου τῶν κόσμων βλ.λ.5), ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν παρ' Ἀθηναίοις ἐπώνυμον ἄρχοντα.

πρωτοκοσμῶ-έω Ἐπιγρ. εἶμαι πρωτόκοσμος βλ.λ.

πρωτοκουρία (ἡ) μτγν. τὸ ἐκ τῆς πρώτης κουρᾶς βλ.λ.1) ἔριον : ΠΔ Τωβ.1,6 **τὰς ἀπαρχὰς καὶ τὰς δεκάτας τῶν γεννημάτων, καὶ τὰς πρωτοκουρίας ἔχων·** πρβλ. αὐτ.Δευτ.18,4.

πρωτόκουρος-ον (κείρω) ὁ τὸ πρῶτον καρείς, θερισθείς, ἐπὶ τριφύλλου : Ἀριστλ.Ζ1 595b,26 **τῆς δὲ πόας τῆς Μηδικῆς ἢ τε** πρωτόκουρος φαύλη.

πρωτοκούρσωρ-ωρος (ὁ) νεώτ. π. Ρωμ. κ. Βυζαντ. ὁ ἀρχηγὸς τῶν αὐτοκρατορικῶν διογγελέων.

πρωτοκτίστης (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος κτίστης, ἱδρυτής : Πάπ.· ‖ ὁ πρῶτος πλάστης, δημιουργός : Ἰσίδ.Πηλ.Ἐπιστ.3,31,258 **πρωτοκτίστης οὐ** πρωτόκτιστος.

πρωτόκτιστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος κτισθείς, ἱδρυθείς, πλασθείς, δημιουργηθείς : Κλήμ. Ἀλ.252,32 (ἔκδ. Sylb.), αὐτ 336.20, Πάπ., Δαμασκ.1 4,8,293 **υἱὸς μονογενὴς πρωτότοκος καὶ οὐ πρωτόκτιστος λέγεται.**

πρωτοκτίτωρ-ορος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πρῶτος κτίτωρ.

πρωτοκτόνος-ον ὁ τοῦ πρώτου φονέως ἀνθρώπου, ἀνθρωποκτόνου : Αἰσχ.Εὐμ.718 **πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς** Ἰξίονος.

πρωτοκύμων-ονος (ὁ,ἡ) (κῦμα 6)) μτγν. ὁ τὸ πρῶναν κυοφορῶν, ὁ διὰ πρώτην φορὰν ἔγγυος : Ἀχιλλ.Τάτ.1,10 **νεανίσκος ἔρωτος πρωτοκύμων οὐ δεῖται διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν.**

πρωτοκυνηγός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀρχικυνηγός : Γρηγορ.Ν 3,3,5,38D.

πρωτοκύων-κυνος (ὁ) μτγν. ὁ πρῶτος κύων, ἤτοι ὁ ἀρχηγὸς τῶν κυνικῶν βλ.λ 3) : ΑΠ 11,154.

πρωτοκωμήτης (ὁ) κ. μσν. ὁ πρῶτος κωμήτης βλ.λ.1), ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κωμητῶν, ὁ κοινοτάρχης, ὁ δημογέρων : Ἐπιγρ., Παλλάδ.Λαυσ.6, Πάπ., ASS Σεπτεμβρίου 8,151,21 **πρωτοκωμήτης ἀπὸ Θεκούων τῆς κώμης.**

πρωτολάτης (ὁ) δημ. ὁ πρῶτος ἐλάτης, ὁ ἡγούμενος, ὁ προπορευόμενος τῶν ἐλατῶν : **πρωτολάτης τῶν καμηλιῶν ὁ γάϊδαρος.**

πρωτολέγω δημ., ἀόρ. πρωτοεῖπα κ. **πρωτό(ει)πα, λέγω** τι τὸ πρῶτον, διὰ πρώτην φοράν · **ἔλαμπε ἀπὸ χαρὰ ὅταν τῆς τὸ πρωτοεῖπε πὼς τὴν ἀγαπᾷ·** **2)** λέγω τι πρῶτος, πρὶν ἢ ἄλλος τις : **αὐτὸς μοῦ πρωτοεῖπε τὸ χαμπέρι.**

πρωτόλεια (τὰ) (λεία) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρώτη λεία, τὰ πρῶτα λάφυρα ἐν πολέμῳ κ. γεν. οἱ πρῶτοι καρποί, αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν αἱ προσφερόμεναι εἰς τοὺς θεούς· Φώτ.469,7 «πρωτόλεια, τὰ ἀπάργματα τῆς λείας ἃ τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν· ἢ αἱ τῶν καρπῶν ἀπαρχαί, οἷον πρωτολήια» : Εὐρ. Ὀρ.382 **τῶν σῶν γονάτων πρωτόλεια θιγγάνω** ἱκέτης (ὡς ἀπαρχὰς τῆς ἱκετείας μου), Λυκόφρ. 2/8, Ἰώσ.Αἱ 4,8,22 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ προτέλεια), Ἰουλ. Ἐπιστ 184 **τὰ πρωτόλεια τῶν ἐμαυτοῦ σώστρων·** κ. κτ. ἐν. **πρωτόλειον** : Φώτ.· ‖ κ. ὡς ἐπίθ. : Λυκόφρ.1228 **τὸ πρωτόλειον στέφος·** **2)** νεώτ. κτ. ἐν. τὸ πρῶτον πνευματικὸν ἔργον τινὸς κ. ἰδ. ποιητικόν· ‖ αυνεκδ. τὸ ἐστερημένον ὡριμότητος πνευματικὸν ἔργον τινός.

πρωτολεκτῶ-έω μτγν. κ. μσν. μεταχειρίζομαι λέξιν τινὰ ἐν τῇ πρώτῃ, τῇ κυρίᾳ, τῇ ἀρχικῇ αὐτῆς σημασίᾳ, κυριολεκτῶ : Εὐστ.Ἰλ.1089, (ἔκδ. Mi.) **Ὅμηρος χαλκοτύπους εἰπὼν ὠτειλὰς πρωτολεκτεῖ κατὰ κυρίαν φράσιν.**

πρωτολεχής-οῦς-ές μτγν. ὁ τὸ πρῶτον γεννῶν, ἐπὶ γυναικός, ἡ διὰ πρώτην φορὰν τίκτουσα, ἡ πρωτοτόκος, ἡ πρωτάρα : Ὀππ.Ἁλ.4,197 **θυγατρὸς πρωτολεχοῦς.**

πρωτολῆδεσθαι Ἡσ.«τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι».

πρωτολήνια (τὰ) ἡ πρώτη πίεσις σταφυλῶν ἐν ληνῷ, τὸ πρῶτον ἐξαγόμενον γλεῦκος : Πάπ. **ἐξεῖναι ὑμῖν ἐκ τοῦ γλεύκους ἀπολαμβάνειν ὑπὲρ πρωτοληνίων μεστὰ ἀγγῖα τριάκοντα,** Πάπ. **ὑμᾶς τοὺς γεούχους λαβεῖν τὸ ἥμισυ μέρος τοῦ οἴνου ἀπὸ τοῦ κοινοῦ πίθου λόγῳ πρωτοληνίων.**

πρωτολιχνιστής (ὁ) δημ. ὁ πρῶτος, ὁ προϊστάμενος τῶν λικμητῶν : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.197,7 **τὸ γιὸ τοῦ πρωτολιχνιστῆ ἄντρα θελὰν τὸν πάρω.**

πρωτολογία (ἡ) τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ὁμιλήσῃ τις πρῶτος ἐν δικαστηρίῳ : Δημάδ.3, ΠΔ Παροιμ.18,17 **δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ·** **2)** τὸ δικαίωμα τῆς προσαγωγῆς συνηγόρου, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ πρῶτος : Δημ. 454 ὁ **Ἀφεφίων γὰρ ὡς πρεσβύτερος ἔλαβε τὴν** πρωτολογίαν.

πρωτολογικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πρωτολογίαν ἢ πρωτολόγον· **ἐν** χρ. μ. τὸ ἐπίρρ. **πρωτολογικῶς ὡς πρωτολόγος** βλ.λ. : Εὐστ.Πον.40,94.

πρωτολόγιμος-ον πάπ. ὁ ἐλλόγιμος **τῶν ἐλλογίμων,** ὁ πρῶτος κατὰ τὴν ὑπόληψιν.

πρωτολόγος-ον μτγν. ὁ πρῶτος **λέγων,** ἀγορεύων, ἰδίᾳ ἐν δικαστηρίῳ, ὅθ. κτ. ἐπέκτ. ὁ πρωταγωνιστής : Τέλ.5Η· **2) ὁ πρωτολόγος ἄρχων** ὁ πρῶτος ἄρχων, ὁ κυβερνήτης, ἐν Ἀφροδισιάδι : Ἐπιγρ· ‖ κ. ἐν Ἰκονίῳ : αὐτ.

πρωτολοῦδι (τὸ) δημ. καρπὸς πρωϊμὼς ὡριμάσας, πρωϊμάδι, πρωϊμιά.

πρωτόλουδος-η-ο δημ. ἐπὶ καρπῶν, **ὁ πρῶτος** ὡριμάζων, πρώϊμος, προφαντός· ‖ κ. **ἐν** μτφ. χρ. : Βαλωρ.Μνημ.Ἡ πρωτομαρτιά ἢ **τὸ χελιδόνι** 2 **καλῶς μᾶς ἦρθες τοῦ Μαρτιοῦ πρωτόλουδο λουλούδι** (τὸ χελιδόνι), Κρυστ. Στὸ θάνατο τοῦ Μπότσαρη 27 **τὸ γιαταγάνι ἐτρόχησε πρωτόλουδος λεβέντης.**

πρωτολοχία (ἡ) μτγν. ἡ πρώτη γραμμὴ τῶν λόχων ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας : Ἀσκληπιόδ.2,5, Ἀρρ.Τακτ.8,1, Σουΐδ. ἐν λ. μῆκος φάλαγγος.

πρωτομαγειρευτής (ὁ) μσν. ὁ πρωτομάγειρος.

πρωτομάγειρος (ὁ) μσν. κ. νεώτ., δημ. **πρωτομάγερας,** θηλ. **-είρισσα,** δημ. **-έρισσα,** ὁ προϊστάμενος τῶν μαγείρων, ὁ πρῶτος μάγειρος, ἀρχιμάγειρος : Συμεὼν Σηθῆς Ichnel.170 (Boiss.).

πρωτομαγειρεύω δημ., ἀόρ. **(ἐ)πρωτομαγείρεψα,** μαγειρεύω τι διὰ πρώτην **φοράν.**

πρωτομαγιά (ἡ) δημ. ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ μηνὸς Μαΐου καὶ ὁ κατ' αὐτὴν ἢ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς παρομονῆς ἑορτασμός : Σολωμ.Λάμπρ. 19,28,6 **αὔριο θὰ φάλουμε κάτι τραγούδια εἰς τὴν πολύανθη πρωτομαγιά.**

πρωτομαγιάτικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων **ἢ ἀναφερόμενος εἰς** τὴν πρωτομαγιάν : Θιζυην.83,12 **μᾶς φέρει πρωτομαγιάτικη δροσιά, - πρωτομαγιάτικο γλέντι - πρωτομαγιάτικη ἐκδρομή.**

πρωτομάγισσα (ἡ) δημ. ἡ πρώτη τῶν μαγισσῶν, ἡ ὑπερβάλλουσα πάσας κατὰ τὴν ἱκανότητα ὡς πρὸς τὰς μαγείας : Κρυστ.Ἀγροτ.Τὸ μαγεμένο μαντήλι 92 **θὰ πάω στὴν πρωτομάγισσα καὶ μάγια θὰ τῆς κάνω.**

πρωτομαθαίνω δημ., ἀόρ. **(ἐ)πρωτόμαθα, μανθάνω** τι διὰ πρώτην **φορὰν ἢ ἄρχομαι μανθάνων** τι· **2)** μανθάνω, πληροφοροῦμαί τι πρῶτος.

πρωτομάθητος-η-ο δημ. ὁ **νῦν μανθάνων τι,** ὁ τώρα ἐκμανθάνων, ὅθ. ὁ ἄπειρος **εἰσέτι.**

πρωτομανδάτωρ-ωρος (ὁ) μσν., **γενικ. κ. -ορος** παρὰ **Βυζαντινοῖς ὁ πρῶτος τῶν μανδατόρων**

ἤτοι τῶν διαγγελέων τοῦ στόλου, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν νῦν ἀρχιεπιστολέα.

πρωτόμαντις-εως (ὁ,ἡ) ὁ πρῶτος μάντις, προφήτης ἢ ἡ πρώτη μάντις, προφῆτις : Αἰσχ.Εὐμ.2 **πρῶτον μὲν εὐχῇ τῇδε πρεσβεύω θεῶν τὴν πρωτόμαντιν Γαῖαν**· πρβλ.ΕΜ 455,49.

πρωτομάρτυς-υρος (ὁ,ἡ) μτγν., μσν κ. νεώτ. κ. πρωτομάρτυρ ὁ πρῶτος ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ ὑποστὰς μαρτυρικὸν θάνατον· ἐν χρ. ὡς ἐπίθ. τοῦ ἁγίου Στεφάνου καὶ τῆς Ἁγίας Θέκλης : Ἐπιφάν.1,321Α, Ἀποκρυφ.Πράξ.Παύλου καὶ Θέκλης 63, Εὐαγρ.2612Β, Δαμάσκ.2,253C, Ὡρολόγ. Μέγα 12,27, αὐτ.9,24, Μηναῖ 12,4 Ὀρθρ.Ὠδ.5,3 **τὴν ἀοίδιμον πρωτομάρτυρα Θέκλαν**· **2)** νεώτ. ὁ περιλαμβανόμενος μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων μαρτύρων τῆς πίστεως, ἄ. μεγαλομάρτυς.

πρωτομάστορας (ὁ) δημ. κ. πρωτομάστορης ὁ πρῶτος τῶν μαστόρων, ἀρχιτεχνίτης· **2)** ἐμπειροτέχνης ἀρχιτέκτων ἀναλαμβάνων ἐργολαβικῶς τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.249,13 **βρίσκει τὸν πρωτομάστορη κι ἔκανε τὸ κιβούρι.**

πρωτόμαχος-ον μτγν. ὁ πρῶτος ἢ ἐν τοῖς πρώτοις μαχόμενος, πρόμαχος : Ἀθήν.4,154Ε ὡς **ἐν τῷ σύμμαχος, πρωτόμαχος, ἐπίμαχος**, ΑΠ 5,70

πρωτομέλτεμα (τὰ) δημ. ναυτ. ἐλαφροὶ ἐτησίαι ἄνεμοι, ἤτοι μελτέμια, πνέοντες περὶ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἀπριλίου· πρβλ. πρωτονότια.

πρωτομηνία (ἡ) Ἐπιγρ., δωρ. τ. **πρᾶτομηνία**, δημ. **πρωτομηνιά**, νουμηνία, ἡ πρώτη ἡμέρα ἑκάστου μηνός, ἀρχιμηνιά : Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου.

πρωτομήτωρ-ορος (ἡ) μσν. ἡ πρώτη μήτηρ : Κ Μανασσ.Χρον.341 **Εὔα πρωτομήτωρ** αὐτ.4760.

πρωτομιλῶ δημ. κ. -άω ὁμιλῶ πρῶτος· **2)** ὁμιλῶ πρώτην φοράν : **τὸ μωρὸ πρωτομίλησε χθές.**

πρωτομινωϊκός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παλαιοτέραν περίοδον τοῦ μινωϊκοῦ πολιτισμοῦ : **πρωτομινωικὰ ἀγγεῖα.**

πρωτόμισθος-ον μτγν. ὁ τὸ πρῶτον ἢ πρῶτος ἐπὶ μισθῷ ὑπηρετῶν : Λυκόφρ 1384.

πρωτομόναχοι (οἱ) μσν. οἱ πρῶτοι τῶν μοναχῶν : Εὐστ.Πον.254,76 (ἐκδ.Taf.).

πρωτόμορος-ον ὁ ἀποθνήσκων ἢ ἀποθανὼν πρῶτος : Αἰσχ.Πέρσ.568 **τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ, ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας**, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.369 (ἀμφ.).

πρωτόμορφος-ον γλωσσ. ὁ πρῶτος λαβὼν μορφήν.

πρωτομυσής-οῦς-ές σχόλ. ὁ πρῶτος μιανθείς : Σχόλ.Αἰσχ.Εὐμ.718.

πρωτομύστης (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν. ὁ πρῶτος ἢ πρὸ μικροῦ μυηθείς : Ἐπιγρ.Ἀνδανίας, Ἀχιλλ.Τάτ.3,22.

πρωτόμφαλον (τὸ) Ἡσ. «τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον».

πρωτοναύκληρος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος ναύκληρος : Γ Ἀλεξ.ἐν Βί.Ἰω.Χρυσ.3,202,44.

πρωτονεολιθικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρὸ τῆς νεολιθικῆς περίοδον τῆς προϊστορίας τοῦ ἀνθρώπου.

πρωτόνεως-ω Φώτ. «ὁ πρῶτον πλέων ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον πεπλευκώς», Σουΐδ.

πρωτόνημα-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ προέμβρυον φυτῶν τινων (βρυοφύτων) ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ νηματοειδοῦς σχήματος αὐτοῦ.

πρωτόνιον (τὸ) νεώτ. κ. **πρώτον** τὸ ἐλάχιστον στοιχειῶδες ποσὸν θετικοῦ ἠλεκτρισμοῦ.

πρωτόνοια (ἡ) μσν. ἡ πρώτη ἔννοια, σκέψις, ἰδέα, ὁ πρῶτος στοχασμός : Μάρκ.Ἐρημίτ.169.

πρωτονοικοκύρης (ὁ) δημ. ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκογενείας : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.233,26 **μᾶς λείπει ὁ κάλλιος τοῦ σπιτιοῦ κι ὁ πρωτονοικοκύρης.**

πρωτονοτάριος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος τῶν ἐκκλησιαστικῶν νοταρίων, ἀξίωμα διδόμενον εἰς πρεσβυτέρους ἢ καὶ διακόνους.

πρωτονότια (τὰ) δημ. ναυτ. ἐλαφροὶ νότιοι ἄνεμοι πνέοντες μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν· πρβλ. πρωτομέλτεμα.

πρωτονύμφευτος-ον μτγν. ὁ τὸ πρῶτον νῦν ἢ πρὸ ὀλίγου νυμφευθείς, νεόγαμος : Καλλικρατ. π.Στοβ.4,28,18.

πρωτόνυμφος-ον μσν. ὁ πρωτονύμφευτος βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.488Ε.

πρωτονυχτιά (ἡ) δημ. ἡ πρώτη νύξ : Σολωμ. Λάμπρ.19,16,6 **ἦταν στὴν ἄλαλη τὴ μοναξιὰ .. σὰν τὴ λαμπρόπλαστη πρωτονυχτιά.**

πρωτοξίδιον (τὸ) νεώτ. χημ. τὸ ἐκ τῶν ὀξιδίων στοιχείου τινὸς πτωχότερον εἰς ὀξυγόνον, ἄ. ὑποξίδιον.

πρωτοξύλωμα-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ πρῶτον ἀναπτυσσόμενον μέρος τοῦ ξυλώματος φυτοῦ.

πρωτοπαγής-οῦς-ές (πήγνυμι) ὁ τὸ πρῶτον ἢ πρὸ ὀλίγου πεπηγμένος, κατεσκευασμένος, νεοκατασκεύαστος : Ἰλ.Ε 194, αὐτ.Ω 267 **ἐκ μὲν ἅμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην, καλήν, πρωτοπαγέα**, Ἡράκλ.Ἀλληγ.23 **τὰ πρωτοπαγέα στοιχεῖα τῆς φύσεως**· || **τὸ πρωτοπαγὲς σχῆμα** ἐπὶ ἀρχομένου καταρράκτου τῶν ὀφθαλμῶν : Κάσσ. Πρ.19· || κ. μτφ. : Λυρ.Ἀλεξ.Ἀδέσπ.20,5 **ἀοιδὰν πρωτοπαγεῖ σοφίᾳ διαποίκιλον.**

πρωτοπάθεια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πρωτοπαθοῦς, ἡ πρώτη πάθησις ἢ αἴσθησις, τὸ πρῶτον αἴσθημα, ἀντίθ. συμπάθεια : Γαλ.8,31.

πρωτοπαθής-οῦς-ές μσν. κ. νεώτ., δημ. **πρωτόπαθος**-η-ο ὁ διὰ πρώτην φορὰν πάσχων ἢ αἰσθανόμενός τι : Εὐστ.41,22· **2)** νεώτ. ἐπὶ νοσημάτων, ὁ αὐτοτελῶς ἐμφανιζόμενος, ὁ μὴ ὢν ἀποτέλεσμα ἄλλου τινός· || μσν. ἐπίρρ. **-ῶς** : αὐτ.38,8 (ἐσφ ἀνάγν. ἀνθρωποπαθῶς).

πρωτοπαθῶ-έω μτγν. πάσχω ἢ αἰσθάνομαί τι τὸ πρῶτον : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,7,4, Σωρ.2,38, Ἀρχιγ.π.Γαλ.8,138.

πρωτοπαίρνω δημ. παίρνω, λαμβάνω διὰ πρώτην φορὰν ἢ πρῶτος : Λασκαρ.Παιήμ.26, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 36,28 **ὁ θησαυρός, ποὺ ἀπ' τ' ἄγνωστου τὸν πλοῦτο πρωτοπῆρα.**

πρωτόπαις-αιδος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ πρῶτος ἢ ἡ πρώτη παῖς, τὸ πρῶτον τέκνον : Ἐφραίμ.Καισ.7427.

πρωτοπαλλήκαρο (τὸ) δημ. ἐπὶ ἐπαναστατῶν ἢ κλεφτῶν, τὸ πρῶτον, τὸ καλύτερο παλληκάρι τοῦ ὅλου σώματος μετὰ τὸν ἀρχηγόν, τὸν καπετάνιον, ὑπαρχηγός : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.93,20 **νὰ 'ναι πρωτοπαλλήκαρο καὶ κλεφτοπολεμάρχος**· **2)** μτφ. ἐπὶ παντὸς διακρινομένου περισσότερον ἄλλων ἐπὶ δραστηριότητι, τόλμῃ κτλ. : **τὸ πρωτοπαλλήκαρο τοῦ κόμματος - τῆς γειτονιᾶς.**

πρωτόπαλος (ὁ) μτγν. ὁ πρῶτος λαχὼν νὰ ἀγωνισθῇ μονομάχος : Δίων Κ 72,22 **πρωτόπαλος σεκουτόρων, . . μόνος νικήσας δωδεκάκις.**

πρωτοπαντιμοϋπέρτατος-η-ον μσν. ὁ πρῶτος, πάντιμος καὶ ὑπέρτατος : Μιχ.Ἀκομ.2,69 (ἐκδ.Λ).

πρωτοπαπάς (ὁ) Ἐπιγρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **πρωτόπαπας** ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων, πρωτοπρεσβύτερος, ἀρχιπρεσβύτερος, πρωθιερεύς : Ἐπιγρ., Κ Πορφ.Ἐκθ.17,16, Κεδρ.Γεώργ.2,285,12.

πρωτόπαππος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος πρόγονος : Κ Μανασσ.Χρον.5927.

πρωτοπασχῖται (οἱ) νεώτ. αἱρετικοὶ χριστιανοί, ἄλλως καλούμενοι τεσσαρεσκαιδεκατῖται ὡς ἑορτάζοντες τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν 14ην τοῦ Νισάν.

πρωτοπατρίκιος (ὁ) πάπ. ἐν τῇ βυζ. αὐλῇ, ὁ πρῶτος τῶν πατρικίων πρόεδρος τῆς συγκλήτου.

πρωτοπάτωρ-ορος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος πατήρ, προπάτωρ : Εὐστ.Πον.248,71.

πρωτόπειρα (ἡ) γλωσσ. δ. τ. τοῦ **πρωτοπειρία.**

πρωτοπειρία (ἡ) γλωσσ. ἡ πρώτη **δοκιμή.**

πρωτόπειρος-ο(ν) [πεῖρα] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. θηλ. -**η**, ὁ ἐπιχειρῶν τι, πειρώμενός τινος διὰ πρώτην φοράν, ἄπειρος, ἅ. πρωτόβγαλτος, πρωτάρης, ἀτζαμής : Θεόπομπ.Κωμ.94, Ἄλεξ.98,4 **πρωτόπειρος τῆς τέχνης**, Πολύβ.1,61,4 **πρωτόπειρος πάσης κακοπαθείας**· || σπανιώτ.μτ.ἐμπροθ. διορ. : Ἀχιλλ.Τάτ.2,37, αὐτ.38, Ἀν.Ὀξ.3,175.

πρωτοπηγαίνω δημ. κ. **πρωτοπαγαίνω**, ἀόρ. (ἐ)**πρωτοπῆγα**, μτχ. παθ. παρακ. **πρωτοπηγαιμένος** κ. **πρωτοπαγ-**, πηγαίνω διὰ πρώτην φοράν : **χθὲς πρωτοπῆγα στὸν κινηματογράφο**· **2**) πηγαίνω που πρῶτος : παροιμ. **ὅποιος πρωτοπαγαίνει στὸ μύλο ἀλέθει** [ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τοὺς ἄλλους, ἐπ' ὠφελείᾳ των].

πρωτοπήμων-ονος (ὁ,ἡ) [πῆμα] ποι. ὁ τὸ πρῶτον ἢ πλεῖστον βλάπτων, ὁ πρῶτος αἴτιος κακοῦ τινος : Αἰσχ.Ἀγ.223 **βροτοὺς θρασύνει γὰρ αἰσχρόμητις τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων**.

πρωτοπιάνω δημ., ἀόρ. (ἐ)**πρωτόπιασα**, λαμβάνω, πιάνω κάτι διὰ πρώτην φοράν ; **σήμερα ἔπιασα κρασὶ ἀπ' τὸ καινούργιο βαρέλι - λίρα στὸ χέρι μου - παιδὶ στὴν κοιλιά**· **2**) πιάνω πρῶτος.

πρωτόπιασμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πρωτοπιάνω.

πρωτόπιαστος-**η**-**ο** δηλ. ὁ τὸ πρῶτον ληφθείς, πρωτοπιασμένος.

πρωτόπισσα (ἡ) νεώτ. ἡ ἐξ ἀποστάξεως τῶν λιθανθράκων πίσσα, ἅ. πρόπισσα βλ.λ.

πρωτόπλασις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ πρώτη πλάσις ἢ δημιουργία : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.120.

πρωτόπλασμα-ατος (τὸ) νεώτ. βιολ. ἡ κυριωτέρα οὐσία ἐξ ἧς ἀποτελεῖται τὸ κύτταρον, ἅ. κυτταρόπλασμα, πλάσμα.

πρωτοπλασματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πρωτόπλασμα.

πρωτοπλάστης (ὁ) νεώτ. ἡ ἐντὸς τοῦ κυττάρου μᾶζα τοῦ πρωτοπλάσματος.

πρωτόπλαστος-ον μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος πλασθείς, ἐπὶ τοῦ Ἀδάμ : ΠΔ Σοφ.Σαλ.7,1, αὐτ.10,1 **αὕτη πρωτόπλαστον πατέρα κόσμου κτισθέντα διεφύλαξεν**, Φίλ.ἀπ.61Η, Κλήμ.Ἀλ.55 || μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. **πρωτόπλαστος** ὡς οὐσ. ὁ Ἀδάμ : Μηναῖ.12,6 Λιτὴ Θεοτοκ. **δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν**· ἀρσ. κτ. πληθ. **οἱ πρωτόπλαστοι** ὡς οὐσ. ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα.

πρωτόπλοια (ἡ) γλωσσ. **ὁ πρῶτος πλοῦς, τὸ** πρῶτον ταξίδιον.

πρωτόπλους-οος-ουν-οον κ. νεώτ. ἐπὶ πλοίων, ὁ διὰ πρώτην φορὰν διαπλέων τὴν θάλασσαν, ὁ διὰ πρώτην φορὰν ταξιδεύων, πρωτοτάξιδος : Ὀδ. Θ 35 **ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν πρωτόπλοον**, Εὐρ.Ἑλ.1531, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9, 32· || **πρωτόπλοος πλάτα** ἡ κατὰ πρῶτον χρησιμοποιηθεῖσα κώπη, ἐπὶ τοῦ πλοίου τῆς Ἀργοῦς: Εὐρ.Ἀνδρ.865· || μτφ. **πρωτόπλοος νεότης** νεότης νῦν πρῶτον ἀρχομένη νὰ πλέῃ ἐπὶ τῆς θαλάσσης τοῦ ἔρωτος : Πλάτ.Ἐπιγρ.30 **ὦ δειλοί, νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης πρωτοπλόου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς**· **2**) ὁ περιπλέων : Ξεν. Ἑλλ.5,1,27 **παραγγείλας δὲ τοῖς πρωτόπλοις τῶν μεθ' ἑαυτοῦ μὴ ἐμβαλεῖν ταῖς ὑστάταις**· **3**) νεώτ. τὸ ἀρσ. **πρωτόπλους** ὡς οὐσ. τὸ πρῶτον πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἡγεῖται ναυτικῆς δυνάμεως πλεούσης εἰς γραμμὴν παραγωγῆς, ἀντίθ. οὐραγός.

πρωτοποιητικὸς αἴτιος (ὁ) μτγν. ἡ πρώτη αἰτία, ἐν προσωποποιήσει : Ζώσ.Ἀλχ.132Β.

πρωτόπολις-εως (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν., μτγν. ποι. κ. **πρωτόπτολις** (Νόνν.Δ·41,357) : ὁ πρῶτος ἢ ἡ πρώτη ἐν τῇ πόλει : Πλούτ.Ἠθ.322C· **2**) τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ πρώτη πόλις : ΚΜανασσ.Χρον.2622 **πρὸς πόλιν τὴν πρωτόπολιν**.

πρωτοπολίτης (ὁ) γλωσσ. κ. μσν. ὁ πρῶτος πολίτης, ὁ πρῶτος τῶν πολιτῶν : ΚΜανασσ. Χρον.245, αὐτ.287· **2**) κτ. πληθ. **πρωτοπολῖται** οἱ ἄριστοι, οἱ ἐπιφανεῖς **πολῖται** : Γλωσσ.

πρωτοπορ(ε)ία (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ νὰ προπορεύεταί τις ἢ τι ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν προπορευομένων, ὅθ. οἱ πρόσκοποι στρατοῦ, ἡ ἐμπροσθοφυλακή, ἡ προπορεία : Πολύβ.1,76,5, Ὀνήσανδρ.6,3, αὐτ.6· **2**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπὶ τμήματος πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων βαίνοντος, ἐπὶ παντὸς προοδευτικοῦ : **οἱ ζωγράφοι αὐτοὶ ἀποτελοῦν τὴν πρωτοπορίαν τῆς τέχνης**.

πρωτοπόρος-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ τὴν πρώτην πορείαν αὐτοῦ ἐκτελῶν : Ἀθήν.13,589D **νεότητος πρωτοπόρου**· **2**) νεώτ. ὁ πορευόμενος πρῶτος ἢ πρὸ τῶν ἄλλων· **3**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ μετέχων προοδευτικῆς τινος κινήσεως, ἀντίθ. ὀπισθοδρομικός.

πρωτόποσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ τὸ πρῶτον εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχομένη γυνή, ἡ τὸν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου σύζυγον ἔχουσα· πρβλ.Πολυδ.3,39 «ἡ ἐκ παρθενίας τινὶ γεγαμημένη» : Θεμίστ.Ἰστ.1.

πρωτοπραξία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ προνόμιον προσώπου τινὸς νὰ ἱκανοποιηθῇ ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου κατὰ προτίμησιν τῶν ἄλλων δικαιούχων, λατ. privilegium creditorum : Πλίν.Ep. Traj.108, Ἐπιγρ., Πάπ., Γλῶσσ.

πρωτοπρεσβύτερος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὡς τίτλος ἐκκλ., ἅ. πρωθιερεύς, πρωτοπαπάς.

πρωτοπρίσας (ὁ) μτχ. ἀορ. τοῦ ἀχρ. ρ. **πρωτοπρίω** πρίω, πριονίζω πρῶτος : Πάπ. **τοῖς δὲ πρωτοπρίσασι εἰς τὰ ξύλα τοῦ** μοναστηρίου (πιθ.).

πρωτοπρόεδρος (ὁ) ὁ πρῶτος πρόεδρος, ὁ πρῶτος τῶν προέδρων : Δουκάγγ.1236.

πρωτοπρόσωπος-ον μσν. ὁ τοῦ πρώτου προσώπου : Μοσχόπ.Σχεδ.11.

πρωτοραβδοῦχος (ὁ) γλωσσ. ὁ πρῶτος, προϊστάμενος τῶν ῥαβδούχων.

πρωτόρριζος-ον μτγν. ὁ τὴν πρώτην ῥίζαν, τὴν ἀρχὴν ἐν ἑαυτῷ ἔχων, πρωτότυπος, ἀρχέγονος: Λουκ.Ἐρωτ.19 **τὴν προμήτορα καὶ πάσης γενέσεως πρωτόρριζον** (φύσιν) **μάρτυρα ἐπικαλοῦμαι**.

πρωτόρρυτος-ον (ῥέω) μτγν. ὁ τὸ πρῶτον ῥέων : Γαλ.13,626, Ὀππ.Κυν.4,238.

πρῶτος-η-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **πρᾶτος** (Ἐπιχ.88, Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου) ἐπίθ. ὑπερθ. βαθμ. ἐκ τῆς προθ. πρό, μτ. συγκριτ. βαθμ. πρότερος βλ.λ., ὁ προηγούμενος εἴς τι πάντων τῶν ἄλλων, εὑρισκόμενος πρὸ αὐτῶν κατὰ τόπον, χρόνον, βαθμόν, ἀξίαν, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν δεύτερον, τρίτον καὶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἔσχατον καὶ ὕστατον, ὅθ. ἐπὶ τόπου : Ἰλ.Τ 424, αὐτ.Λ 64, αὐτ.Ο 340, αὐτ.Ρ 380 **ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι**, Ὀδ.Σ 379, Λυσ.16,15, Ἰσοκρ.12,180 **τῆς πρώτης τάττειν** (τάξεως), -**ἐτάχθησαν εἰς τὴν πρώτην γραμμήν**· || **ἐν πρώτῳ ῥυμῷ** κατὰ τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ : Ἰλ.Ζ 40, αὐτ.Π 371· || **αἱ πρῶται θύραι** αἱ ἐξώτεραι θύραι : αὐτ.Χ 66· || **πρῶτον ξύλον** ἡ πρώτη, ἡ προσθία σειρὰ (τῶν καθισμάτων) : Ἀριστφ.Ἀχ.25, Πολυδ.4,121· || **οἱ πρῶτοι πόδες** οἱ πρόσθιοι πόδες : αὐτ.1,193· || κ. ἐπὶ χρόνου : Σοφ. ΟΚ 477 **χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω**, Πολυδ.1,70 **περὶ πρώτην νύκτα**, - **βγῆκανε τὰ πρῶτα σταφύλια-σῦκα**· || ***ἡ πρώτη*** **τοῦ** μηνὸς ἡ πρώτη ἡμέρα ἑκάστου μηνός, πρωτομηνιά, ἀρχιμηνιά· || **ἡ πρώτη τοῦ ἔτους** ἡ πρώτη ἡμέρα ἑκάστου νέου ἔτους, πρωτοχρονιά· || δημ. **μὲ τὴν πρώτη ἢ μὲ τὸ πρῶτο εὐθύς**, ἀμέσως· || κ. ἐπὶ βαθμοῦ ἢ ἀξίας, τάξεως ἢ σειρᾶς : Ἡρ.2,2, αὐτ. 7,168, Πλάτ.Κράτ.421D **τὰ πρῶτα τῶν ὀνομάτων**, Πρόδρ.2,516 καὶ τὸν **Κελλάρην ὅμοια τῷ πρώτῳ**

κατηχίζει, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.25,1 πρῶτος ἦτο κι ἐμπροστινά ὁ γιός τοῦ γέρο βασιλιᾶ, - πρῶτος γραμματεύς, - πρῶτος πλοίαρχος· || κ. ἐπὶ θέσεως ἢ ἀξιώματος, ὁ πρωτεύων : 'Οδ.Ζ 60 μετὰ πρώτοισιν ἐόντα βουλὰς βουλεύειν, Θουκ.6,28 νομίσαντες πρῶτοι ἂν εἶναι, Ξεν.'Αν.2,6,26, 'Αριστλ.Πολιτ.1266a,18, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.25,4 εἶχε στά πόδια του φτερά πού 'τον ὁ πρῶτος ἄγουρος, - ὁ πρῶτος μαθητής· || αἱ πρῶται πόλεις αἱ πρωτεύουσαι εἰς πάντα : Θουκ.2,8· || ὁ πρῶτος ἄρχων ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἔν τινι σειρᾷ : 'Επιγρ. Θήρας, αὐτ.'Αφροδισιάδος· || ὁ πρῶτος τῆς πόλεως τίτλος ἀνωτάτου ἀξιωματούχου : αὐτ. Πάρου· || ὁμ. κ. ὁ πρῶτος τῆς νήσου : ΚΔ Πράξ.28,7 ὑπῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου ὀνόματι Ποπλίῳ· κ. μτ. γενικ. : 'Ιλ.Ο 643 ἐν πρώτοισι Μυκηναίων, Σοφ.Φιλ.1305, Εὐρ.'Εκ.304· κ. μτ. δοτ. τροπ. : Σοφ.Φιλ.1425, Θουκ.3,65 οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει, 'Ισοκρ.16,31 πλούτῳ πρῶτοι τοῦ βίου· || τοῦ πρώτου (ἱερείου) τοῦ κατὰ πρῶτον προσενεχθέντος : Ξεν.'Αν.4,3,9 καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἐπὶ τοῦ πρώτου || ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἰς τὰ πρῶτα βιβλία : 'Αριστλ.Φυσ.263a,11· || ἐν τοῖς πρώτοις ὁ πρώτιστος : Θουκ.1,6, Φερεκρ.145,4· || συχν. τίθεται τὸ ἐπίθ. ἔνθα προσεδοκᾶτο τὸ ἐπίρρ. : 'Ιλ.Κ 532 Νέστωρ πρῶτος κτύπον ἄϊε, 'Ερατοσθ.Κατ.42 πρῶτος ἀνατέλλει, Λουκ.Τυραν.21 εἴθε πρῶτός σοι ἐνέτυχον· || ὁμ. ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ πρότερος : 'Ιλ.Ν 502 Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν· || μτγν. συχν. μτ. γενικ. : ΚΔ'Ιω.1,15 ἔμπροσθέν μου γέγονεν ὅτι πρῶτός μου ἦν, αὐτ.30, αὐτ.15,18, ΑΙλ.ΖΙ 8,12 οἱ πρῶτοί μου ταῦτα ἀνιχνεύσαντες· 2) εἰδ. μαθ. κ. νεώτ. οἱ πρῶτοι ἀριθμοὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἄλλον διαιρέτην πλὴν τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ τῆς μονάδος : Εὐκλ.7 'Ορ.11,12· || νεώτ. ἀριθμοὶ πρῶτοι πρὸς ἀλλήλους οἱ μὴ ἔχοντες ἄλλον κοινὸν διαιρέτην πλὴν τῆς μονάδος· || ἐν τῇ ἀναγραφῇ τοῦ 'Αρχιμήδους πρῶτοι ἀριθμοὶ καλοῦνται ἀπὸ 1-100000000 : αὐτ.Ψαμμ.3,2· || ἐν χρ. ὡς τακτικὸν τοῦ ἀπολύτου ἀριθμητικοῦ εἷς : 'Ιλ.Ψ 265 ἄεθλα θῆκε.. τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ .„ αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ· || κ. ἀντίθ. τοῦ ὕστατος : αὐτ.Β 281, αὐτ.Ε 703· || κ. ἀντίθ. τοῦ τελευταῖος : Αἰσχ.'Αγ.314· || κ. τοῦ πανύστατος : 'Οδ.Ι 449· 3) ἐν φιλοσοφ. σημ., ὁ πρῶτος κατὰ σειρὰν ἢ τάξιν ὑπάρξεως, πρωταρχικός, ἀρχικός : 'Αριστλ.Κατ.26,26 αἱ πρῶται οὐσίαι, αὐτ.Μεταφ. 1032b,2, αὐτ.1015a,7 πρώτη ὕλη, αὐτ.1061b,19· || πρῶτα κατὰ φύσιν ἤτοι ἡ ὑγεία καὶ ἡ δύναμις ἡ νοητική : Στωϊκ.ἀπ.3,34· 4) ὁ πρωτόγονος ἢ ἁπλοῦς : αὐτ.Πολιτ.1253b,10 ἐκ μὲν οὖν τούτων τῶν δύο κοινωνιῶν οἰκία πρώτη, αὐτ.1291a,17, αὐτ.1257a,19, αὐτ.1295a,14· || τὰ πρῶτα σώματα ἢ μόρια τὰ ὁμοιομερῆ : Γαλ.5,673, αὐτ.674· 5) εἰδ. νεώτ. κ. δημ. πρῶται ὗλαι, δημ. πρῶτες ὗλες ἀνεπεξέργαστα φυσικὰ προϊόντα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῶν διαφόρων βιομηχανιῶν· 6) νεώτ. ὁ στοιχειώδης, ὁ πρόχειρος : αἱ πρῶται γνώσεις, - σταθμὸς πρώτων βοηθειῶν· 7) νεώτ. ὁ ἐπείγων, ὁ ἀπαραίτητος : αἱ πρῶται ἀνάγκαι· 8) ὁ κανονικός, ὁ τυπικός : 'Αριστλ.Ρητ.1357a,17 ὁ πρῶτος συλλογισμός· 9) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. τὰ πρῶτα (ἆθλα) ὡς οὐσ. τὸ πρῶτον βραβεῖον : 'Ιλ.Ψ 275 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην, Σοφ.ΟΚ 1313 τὰ πρῶτα δόρει κρατύνων, 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 6,118 ἔχειν πρῶτα κυνηγεσίας· || φρ. τὰ πρῶτα φέρομαι λαμβάνω τὸ πρῶτον βραβεῖον, πρωτεύω : Δίων Κ 42,57 τὰ πρῶτα δι' αὐτὴν ἀξιοῦντος φέρεσθαι· 10) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πρῶτον μέρος, ἡ ἀρχή : Πλάτ.Πρωτ. 343C τὸ πρῶτον τοῦ ᾄσματος, Συμπ.221D, αὐτ. Πολ.342C τῆς 'Ιλιάδος τὰ πρῶτα· 11) ὁμ. τὰ οὐδ. ὡς οὐσ. ὁ μέγιστος, ὁ ἀνώτατος βαθμός: 'Αριστφ. 'Αχ.743 τὰ πρᾶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμοῦ κακῶς (θὰ δοκιμάσετε τὰ ἔσχατα τοῦ λιμοῦ, θὰ φοφήσετε ἀπὸ τὴν πεῖνα), Θουκ.3,39, Λουκ.Χάρ.10 ἐχέτωσαν τὰ πρῶτα τῆς εὐδαιμονίας· || ὁ ἄριστος βαθμός, τὸ ἄριστον μέρος : 'Ηρ.7,13 φρενῶν ἐς τὰ ἐμεωυτοῦ πρῶτα οὔκω ἀνήκω (δὲν ἔχω φθάσει εἰς τὰς ἀρίστας τῶν σκέψεών μου, δηλ. δὲν ἔχω ἐξετάσει τὸ πρᾶγμα ἐντελῶς), Δίων Κ 38,22· || κ. ἐπὶ προσ. : 'Ηρ.6,100 ἐὼν τῶν 'Ερετριέων τὰ πρῶτα, αὐτ.9,78, Εὐρ.Μήδ.917· 12) π. φιλοσοφ. ὁμ. τὰ πρῶτα τὰ στοιχεῖα, τὰ ἀρχικὰ στοιχεῖα, ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ὕλης : 'Εμπ. 38,1, 'Αριστλ.Γεν.Φθορ.335a,29· || κ. κτ. ἑνικ. : αὐτ.Φυσ.193a,10 τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἑκάστῳ· 13) ἐν τῇ λογικῇ, αἱ πρῶται ἀναπόδεικτοι προτάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται πάντα τὰ μετὰ ταῦτα συμπεράσματα : αὐτ.Τοπ.100b,18, αὐτ.Α' Ύστ. 71b,26 τὰ πρῶτα ἀναπόδεικτα· 14) νεώτ. τὸ οὐδ. τὸ πρῶτον ὡς οὐσ. τὸ πρωτόνιον βλ.λ.· 15) νεώτ. τὸ ἀρσ. ὁ πρῶτος ὡς οὐσ. ὁ πνευματικὸς προϊστάμενος μοναστικῆς πολιτείας (τοῦ 'Αγίου "Ορους), ὁ προεδρεύων τῆς συνάξεως μοναχῶν 16) ὁμ. νεώτ. τὸ θηλ. ἡ πρώτη ὡς οὐσ. μουσικὸς φθόγγος παραγόμενος ὁ αὐτὸς ὑπὸ δύο ἢ πλειόνων φωνῶν· 17) ἡ αἰτ. τοῦ θηλ. τὴν πρώτην (ὥραν, ὁδόν) ἐν ἐπιρρ. χρ. ἐν πρώτοις, ἀμέσως, τώρα δά : 'Ηρ.3,134 ὅρα νυν, ἐπὶ Σκύθας τὴν πρώτην ἰέναι ἔασον, 'Αριστφ.Θεσμ.662 ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρή σ' ὡς τάχιστ' ἤδη κύκλῳ, 'Αριστλ.Μεταφ.1038a,35· || μσν.δημ. τὴν πρώτην (φορὰν) ἐξ ἀρχῆς : 'Ερωτόκρ.1057 τὴν πρώτην, ὅπου τ' ἄκουσα, κι ἤπαιζε τὸ λαγοῦτο· 18) κ. ἐμπροθ. ἀπὸ τῆς πρώτης (ἀρχῆς) εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς : 'Αντιφ.5,56, Θουκ.1,77,Λουκ.'Ιστ.Συγγρ 1 ἀπὸ τῆς πρώτης εὐθύς· || κ. κατὰ πρώτας κατ' ἀρχάς : Πλάτ.Πολιτ.292Β, Δίων Κ 52,19 φημὶ .. χρῆναί σε κατὰ πρώτας εὐθὺς τὸ βουλευτικὸν πᾶν καὶ φιλοκρινῆσαι καὶ διαλέξαι· || κ. κτ. ἑνικ. : αὐτ.62,3· || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν πρώτοις κατὰ πρῶτον, κατὰ πρῶτον λόγον, πρὸ πάντων, κυρίως : 'Ηρ.8,69, Πλάτ.Πολ.522C ὃ καὶ παντὶ ἐν πρώτοις ἀνάγκη μανθάνειν, 'Ισαῖ.7,40· 19) παρὰ τὴν πρώτην τὴν πρώτην φοράν : Φιλόστρ.'Απολλ.1,22· 20) κ. νεώτ. κ. δημ. συχν. ὡς ἐπίρρ. ἡ αἰτ. τοῦ ἑνικ. πρῶτον κ. ἡ αἰτ. τοῦ πληθ. πρῶτα ἐν ἀρχῇ, κατ' ἀρχάς : 'Ιλ.Ζ 179, αὐτ.Ε 458 Κύπριδα μὲν πρῶτα .., αὐτὰρ ἔπειτ', αὐτ.Α 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο .. αὐτὰρ ἔπειτα· || κ. νεώτ. ἐν φρ. μτ. τοῦ ὕστατον, ἐν χρ. κ. π. πεζ. : 'Οδ.Ι 14 τί πρῶτόν τοι ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω ;, 'Ησιοδ.Θ 34 πρῶτόν τε καὶ ὕστατον· || κ. ἐν φρ. κτ. ἀντίθ. (μὲν .. δὲ) : Σοφ.ΟΚ 632 πρῶτον μὲν .. ἔπειτα δέ, Ξεν.ΚΠ 2,1,2, αὐτ.23, αὐτ.'Αν. 5,8,7, Πλάτ.Φαίδ.89Α, Λυσ.4,10, Δημ.1097 πρῶτον μὲν .., ἔτι τοίνυν, Αἰσχίν.1,7 πρῶτον μὲν .., ἔπειτα δεύτερον .., τρίτον δὲ· || κ. πρῶτα μὲν .. ἔπειτα δέ : Ξεν.'Ελλ.7,1,7· || συχν. κ. ἄνευ τοῦ μέν : αὐτ.Φίλ.15Β, Δημ.123· || κ. πρῶτα μὲν .. ἔπειτα : Σοφ.Τρ.616, 'Αριστφ.Πλ.728· || κ. πρῶτα μὲν .., ἔπειτα .., εἶτα : Εὐρ.Μήδ 548· || ἐνίοτε ἡ ἀνταπόδοσις παραλείπεται ὡς εὐκόλως νοουμένη : Αἰσχ.'Αγ.810, Δημ.78· || σπαν. ἡ ἀνταπόδοσις μετὰ τοῦ μήν : Πλάτ.Φίλ.66Λ πρῶτον μὲν .. δεύτερον μήν· || τὸ πρῶτον κατὰ πρῶτον, ἐν πρώτοις : 'Ιλ.Δ 267 ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα, αὐτ.Γ 443, αὐτ.Ζ 345, 'Οδ.Ψ 214 οὕνεκά σ' οὐ τὸ πρῶτον, ἐπεὶ ἴδον, ὧδ' ἀγάπησα, Πινδ.Π 9,41, αὐτ.Ν 3,49, Πλάτ.Πρωτ.333D· || κ. τὰ πρῶτα : 'Ιλ.Α 6, 'Οδ.Α 257, Αἰσχ.Πέρσ.412,Σοφ. ἀπ.149,5, αὐτ.966· 21) παρὰ πολὺ ἐνωρίς, πρω-

ώρως : 'Οδ.Ω 28 **ἦ τ' ἄρα** καὶ σοὶ πρῶτα παραστήσεσθαι **ἔμελλε** Μοῖρ' ὀλοή· **22**) πρότερον : 'Αριστφ.'Εκκλ.1079 **ἢν . .** πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς, Ξεν.'Ελλ.5,4,1 **πρῶτον οὐδ' ὑφ' ἑνὸς . . κρατηθέντες**, 'Ηράκλειτ.31 θάλασσα πρῶτον ἦν ἢ γενέσθαι γῆν, 'Αριστλ.Ρητ.'Αλ.1420b,28, Αἰλ.ΠΙ 5,18 **οὐ πρῶτον αὐτὴν ἀπέκτειναν πρὶν ἢ ἀπεκύησεν**, Στράτ.ΑΠ 12,206 **πρῶτον συμμελετᾶν ἢ μελετᾶν μαθέτω·** **23**) διὰ πρώτην φοράν : 'Ιλ.Υ 89 **οὐ . . νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' 'Αχιλῆος στήσομαι**, Σοφ.Φιλ.966 **οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι**, Ξεν.'Αν.2,3,16 **ἐνταῦθα πρῶτον ἔφαγον**, - **πρῶτον ἔρχομαι νὰ ἐρωτήσω διὰ τὴν καλήν σας ὑγείαν'** || **τὸ πρῶτον ἢ πρῶτα** τίθενται κ. μτ. τὴν ἀναφορ. ἀντων. κ. μτ. τὰ ἀναφορ. κ. χρον. ἐπιρρήματα : 'Ιλ.Α 319, αὐτ.Τ 136, 'Οδ.Ν 127 **οὐδ' ἐνοσίχθων λήθετ' ἀπειλάων, τὰς . . 'Οδυσσῆϊ πρῶτον ἐπηπείλησε**, αὐτ.Γ 320, αὐτ.Κ 328, αὐτ.Ν 132· || ἐν συνεκφ. μτ. μτχ. : 'Οδ.Δ 509 **τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·** **2)** δημ. **πρῶτα πρῶτα** κατὰ πρώτιστον λόγον, ἐμπρὸς ἐμπρός : **πρῶτα πρῶτα βάλε τὰ γυαλικὰ στὴν κάσσα.**

πρωτός-ή-όν (πέπρωμαι) μτγν. ὁ πεπρωμένος : 'Ηρωδιαν.1,215.

πρωτοσάββατον (τὸ) μσν. τὸ πρῶτον σάββατον τῆς Τεσσαρακοστῆς : Δουκάγγ.1268.

πρωτοσέβαστος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος ἐν τιμῇ ὤν, τιμητικὸν ὄνομα ἀξιώματος ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Βυζαντίου : Δουκάγγ.1302.

πρωτοσέληνος-ον ὁ προσέληνος βλ. : 'Αριστφ.ἀπ.55D.

πρωτοσπαθάριος (ὁ) 'Επιγρ. κ. μσν. παρὰ Βυζαντινοῖς τίτλος τιμητικὸς ἀπονεμόμενος εἰς ἀνωτάτης περιωπῆς πρόσωπα πολιτικὰ ἢ στρατιωτικά: 'Επιγρ., Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,186 **ὁ πρωτοσπαθάριος . . τὴν αἰτίαν μαθών.**

πρωτόσπορος-ον ὁ πρῶτος σπαρεὶς ἢ γονιμοποιηθείς : Θεοδέκτ.18, Νόνν.Δ 9,142.

πρωτοσπόρος-ον μτγν. ὁ σπείρων ἢ γεννῶν ἢ γονιμοποιῶν πρῶτος : Λουκ.'Ερωτ.32, Κόλουθ.62 **μόθου πρωτοσπόρος ἀρχή.**

πρωτόστακτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος σταλάζων, πρῶτος ἐσταλαγμένος, σταλακτός· δθ. **πρόστακτος κονία τὸ** ἐκ τέφρας καὶ τιτάνου σταλακτὸν μεῖγμα· πρβλ. Παῦλ.Αἰγ.7,17 **«κονία, τὸ οἷον περίπλυμα τῆς τέφρας ὀνομάζεται· εἰ δὲ προσλάβοι καὶ τιτάνου ἡ τέφρα, καυστικὴν ἐργάζεται τὴν κονίαν, ἣν δὴ καὶ πρωτόστακτον ὀνομάζουσι»** : 'Αλέξ.Τραλλ.3,7, 'Ιππιατρ.82.

πρωτοστασία (ἡ) μτγν. τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοστάτου βλ.λ.4) : Κῶδ.Θεοδ.11,23,1, Κῶδ.'Ιουστιν.10, 42,8, αὐτ.10,62,3· **2**) ἡ πρωτεία, τὰ πρωτεῖα, τὸ πρωτεύειν : Γλωσσ.

πρωτοστάσιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. θεμέλιον, κρηπίς, βάσις, ἐν χρ. μ. μτφ. : Παῦλ.'Αλ.Σ 1.

πρωτοστάτης (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἕκαστος τῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐτάσσοντο εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῆς φάλαγγος, ἰδ. ὁ ἱστάμενος εἰς τὴν πρώτην θέσιν πρὸς τὰ δεξιὰ αὐτῆς, πρόμαχος : Θουκ.5,71 **ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέρως**, Ξεν.ΚΠ 3,3,57,αὐτ.6,3,24,αὐτ.Λακ.11,5· **2**) ὁ λοχαγός : Αἰλ.Τακτ.5,1· **3**) μτγν. μτφ. ὁ πρῶτος ἢ ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς τμήματος : ΚΔΠράξ.24,5 **πρωτοστάτην τε τῆς τῶν Ναζωραίων αἱρέσεως**, Πορφ.Χριστ. 26,1 **πρωτοστάτης τοῦ χοροῦ τῶν μαθητῶν**, Μέν. Πρ.8D **πρωτοστάτης τοῦ θητικοῦ καὶ οἰκετικοῦ·** **4**) μσν. ὡς ἐπίθ. ὁ σπουδαιότερος, ὁ σημαντικωτέραν ἢ τὴν πρώτην θέσιν κατέχων ἔν τινι ἱεραρχίᾳ : 'Ακολ.'Ακαθίστου 'Υμνου Οἶκος 1 **ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη** (ὁ Γαβριήλ)· **5**) νεώτ. ὁ πρωτουργός, πρωτεργάτης, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς πράξεώς τινος ἢ κινήσεως.

πρωτοστατῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι πρωτοστάτης βλ.λ.1), ἵσταμαι πρῶτος ἢ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει : Φίλ.2,109, Αἰλ.Τακτ.3,2, αὐτ.28,2· **2**) νεώτ. εἶμαι πρωτοστάτης βλ.λ.5), πρωτεργάτης, προΐσταμαι πράξεως ἢ κινήσεώς τινος : **συνελήφθησαν ἅπαντες οἱ πρωτοστατήσαντες εἰς τὴν ἀπεργίαν·** **3**) μτγν. ἐν Αἰγύπτῳ, εἶμαι πρωτάτοκος : Φίλ.2,291.

πρωτοσταφυλιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ριβήσιον τὸ ἀκανθῶδες, λαγοκερασιά.

πρωτοστέφανος (-ή)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος στεφανούμενος, πρῶτος στεφανηφόρος· **2**) δημ. ὁ διὰ πρώτην φορὰν νυμφευόμενος, πρωτόγαμος.

πρωτοστολιστής (ὁ) πάπ. ὁ πρῶτος ἐκ τῶν στολιστῶν, ἀρχηγὸς αὐτῶν.

πρωτοστρατηγία (ἡ) τὸ ἀξίωμα τοῦ πρωτοστρατήγου : 'Επιγρ.Φιλαδελφείας.

πρωτοστράτηγος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος στρατηγός, ἀρχιστράτηγος : ΚΜανασσ.Χρον.5725.

πρωτοστράτωρ-ορος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ πρῶτος τῶν στρατόρων ἤτοι τῶν ἱπποκόμων τῆς Βυζαντινῆς αὐλῆς: 'Ηρωδιαν.'Επιμ.193,Χρον.Μορ.163P.

πρωτόστροφος-ον νεώτ. ἐπὶ τροχῶν μηχανῆς, ὁ πρῶτος στρεφόμενος καὶ μεταδίδων τὴν κίνησιν εἰς πάντας τοὺς ἄλλους.

πρωτοσύγκελλος (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος τῶν συγκέλλων βλ.λ. ἐπισκοπῆς τινος, τίτλος ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος : 'Ιω.ΨΧρυσ.12, 777B, Κεδρ.Γεώργ.2,619,14, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3, 103 **Καισάριος Βλάχος ἀπὸ πρωτοσύγκελλος Φιλαρέτου Ζακυνθίου**, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.25,35 **νὰ σακουστῇ ἡ παράκληση τ' ἁγίου πρωτοσύγκελλου.**

πρωτόσυκα (τὰ) δημ. ὁ καρπὸς ποικιλίας τινὸς τοῦ φυτοῦ συκῆ ἡ ἥμερος.

πρωτοσύμβουλος (ὁ) μσν. ὁ πρῶτος, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συμβούλων : Εὐστ.Πον.16,40.

πρωτοσύστατος-ον νεώτ. ὁ τὸ πρῶτον συσταθείς, ὁ ἄρτι ἱδρυθείς, νεοσύστατος : **πρωτοσύστατος βιομηχανία.**

πρωτόσφακτος-ον μτγν. ὁ πρῶτος σφαγείς : Λυκοφρ.329.

πρωτοσχεδής-οῦς-ές μσν. κ. **πρωτοσχέδιος**-ον ὁ ἐν τῷ πρώτῳ σχεδίῳ γεγραμμένος, ὁ ὅλως ἐκ τοῦ προχείρου γραφείς: Τζέτζ.Χιλ.11,987,αὐτ.10,366.

πρωτόσχολος (ὁ) νεώτ., δημ. **πρωτόσκολος**, κατὰ τὴν παλαιὰν ἀλληλοδιδακτικὴν μέθοδον ὁ πρωτεύων μαθητὴς ἑκάστης τάξεως ὁ βοηθῶν εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἄλλων μαθητῶν καὶ ἐποπτεύων τὴν εὐταξίαν.

πρωτοταγής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐν τῇ πρώτῃ τάξει τεταγμένος, ἐν χρ. μ. τὸ ἐπίρρ. **πρωτοταγῶς** ἐν τῇ πρώτῃ τάξει : Διον.'Αρεοπ.153.

πρωτοτακτῶ-έω μσν. ἵσταμαι ἐν τῇ πρώτῃ τάξει, εἶμαι τεταγμένος ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ : Παχυμ.Γ ἐν Βί.ΜΠαλ.225Α.

πρωτοταξιδιάρης (ὁ) δημ. ὁ ἱκανώτατος εἰς τὸ πλέειν, ὁ πρῶτος, ἤτοι ὁ πεφημισμένος, ὁ μέγας ταξιδευτής : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.137,24 **εἶχα ἀδερφὸ στὴν ξενιτειὰ καὶ πρωτοταξιδιάρη.**

πρωτοτάξιδος-η-ο δημ. ἐπὶ πλοίων, ὁ διὰ πρώτην φορὰν ταξιδεύων, πρωτόπλους : Βαλαωρ.Εὐχὴ εἰς τοὺς γάμους ΠΒαλαωρίτου 1 **τώρα, ποὺ πρωτοτάξιδο θ' ἁπλώσῃς τὰ πανιά σου.**

πρωτότευκτος-ον μτγν. ὁ τὸ πρῶτον διαμορφωθείς, τεχνουργηθείς : 'Εζεκ.'Εξ.172.

πρωτότμητος-ον ὁ πρωτόκουρος: 'Επιγρ.Πάρου.

πρωτότοιχος (ὁ) νεώτ. ἕκαστος τῶν κυρίων τοίχων οἰκοδομῆς, ἐφ' ὧν στηρίζεται αὕτη, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τοὺς πλαγίους τοίχους καὶ τοὺς μεσοτοίχους.

πρωτοτοκεῖα (τὰ) μτγν. δ. γρ. τοῦ πρωτοτόκια βλ.λ. : ΠΔΔευτ.21,17 **καὶ τούτῳ καθήκει τὰ πρωτ-**

πρωτοτοκεύω μτγν. κάμνω πρωτότοκον, παρέχω εἴς τινα τὰ δικαιώματα τοῦ πρωτοτόκου : ΠΔΔευτ.21,16 **οὐ δυνήσεται πρωτοτοκεῦσαι τῷ υἱῷ τῆς ἠγαπημένης.**

πρωτοτόκια (τὸ) μτγν. μον. κ. νεώτ. κ. **-εῖα** τὰ δικαιώματα τοῦ πρωτοτόκου : ΠΔ Γέν.25,32 **καὶ ἵνα τί μοι ταῦτα τὰ πρωτοτόκια;**, ΚΔ Ἑβρ.12,16.

πρωτοτοκία (ἡ) μτγν., μον. κ. νεώτ. ὁ πρῶτος τοκετός ἢ πρώτη γέννα ἢ τὸ νὰ εἶναί τις πρωτότοκος : Ἀκύλ.ΠΔ Γέν.25,34, αὐτ.Δευτ.21,17.

πρωτότοκος (-η)-ο(ν) μτγν., μον., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τέκνων, ὁ πρῶτος γεννηθείς, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν δευτερότοκον, τριτότοκον κλπ. καὶ γενικῶς τοὺς ὑστεροτόκους : ΠΔ Γέν.22,21 **τὸν Οὒζ τὸν πρωτότοκον καὶ τὸν Βαὺξ ἀδελφὸν αὐτοῦ**, ΚΔ Λουκ.2,7, Ματ.3,9, Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ ζῴων : ΠΔ Γέν.4,4 **τὰ πρωτότοκα τῶν προβάτων**· ‖ τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ πρῶτος γεννηθείς, τὸ πρῶτον τέκνον : ΠΔ Βασ.2,19,43 **πρωτότοκος ἐγὼ ἢ σύ**· ‖ κ. μτφ. : ΚΔ Κολ.1,15 **πρωτότοκος πάσης κτίσεως**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν Νίκανδρον : ΑΠ 9,213.

πρωτοτόκος-ον κ. νεώτ., δωρ. **πρᾱτοτόκος-ον** ἐπὶ θηλαστικῶν ζῴων, ὁ διὰ πρώτην φορὰν τεκών, πρωτόγεννος, πρωτάρης : Ἰλ.Ρ 5 **ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ πρωτοτόκος, κινυρή**, Ἀριστλ.Ζ1 546a,12 **πρωτοτόκος ὗς**, αὐτ.564a,30, Θεόκρ.5,27, Διοσκ.2,70,6· ‖ κ. ἐπὶ γυναικῶν : Πλάτ.Θεαίτ.151C, Ὀρφ.Λιθ.193.

πρωτοτοκῶ-έω μτγν. κ. μον. γεννῶ τὸ πρῶτον μου τέκνον : ΠΔ Βασ.1,6,7 **καὶ δύο βόας πρωτοτοκούσας ἄνευ τῶν τέκνων**· **2)** μον εἶμαι πρωτότοκος : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,188.

πρωτοτόκως ἐπίρρ. μον. διὰ πρώτου τοκετοῦ : Οἰκουμέν. ἐν Mi.119,20.

πρωτότομος-ον ὁ τὸ πρῶτον τμηθείς, κοπείς : Θεόφρ.Φ1 4,14,6, Φιλόδ.ΑΠ 9,412 **πρωτότομος κράμβη**, Ἀρχιγ.π.Γαλ.13,331.

πρωτότροφος-ον μτγν. ὁ πρῶτος τραφείς : Πτολ.Τετράβ.119, Πάπ. **πρωτότροφος κριός.**

πρωτοτρόφος-ον μτγν. ὁ πρῶτον καρπόν, τὸ πρῶτον τέκνον τρέφων : Μαν.3,9.

πρωτοτρώγω δημ., ἀόρ. **(ἐ)πρωτόφαγα**, τρώγω τι διὰ πρώτην φοράν : **χθὲς πρωτόφαγα σταφύλια**· **2)** τρώγω πρῶτος, πρὸ τῶν ἄλλων : παροιμ. **ὅποιος πρωτοφάῃ στερνοκοιτάζει** (οἱ σπαταλῶντες τὴν περιουσίαν των, ὅταν εἶναι νέοι, στεροῦνται ὅταν γηράσουν).

πρωτοτυπία (ἡ) μον., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀρχικὴ μορφή : Εὐστ.50,38· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ πρωτοτύπου βλ.λ.2),3),4) : **διακρίνεται διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῆς ἐκφράσεως.**

πρωτότυπος (-η)-ο(ν) μτγν., μον., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὸν πρῶτον τύπον, τὴν πρώτην μορφήν, πανάρχαιος, πρωτόγονος, ἐν γραμμ. σημ. : Γαλ.18(2),167, Λογγῖν.Προλ.86C· ‖ **πρωτότυποι ἀντωνυμίαι** αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, ἀντίθ. αἱ κτητικαί : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.62,15· ‖ κ. κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ παράγωγος : αὐτ.Ἐπίρρ.166,5· ‖ νεώτ. **πρωτότυπος λέξις** ἡ μὴ παραγομένη ἐξ ἄλλης, ἀντίθ. παράγωγος· **2)** ὁ ἀποτελῶν τὸν πρῶτον, τὸν ἀρχικὸν τύπον ἄλλων πραγμάτων, ἀρχέτυπος : Σιμπλίκ.Οὐρ.277,4, Δαμάσκ.Ἀρχ.340· ‖ τὸ οὐδ. **πρωτότυπον** ὡς οὐσ. τὸ ἀρχέτυπον, τὸ πρῶτον γενόμενον πρᾶγμα, ἐξ οὗ γίνονται ἄλλα : Πολυδ. 5,102· **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ μὴ ὢν ἀπομίμησις, ἀντίγραφον, μετάφρασις ἄλλου : **πρωτότυπον σχέδιον - μυθιστόρημα**· **4)** ὁμ. ὁ οὕτως εἰπεῖν **διὰ** πρώτην φορὰν λεγόμενος ἢ γινόμενος, καινοφανής, ἰδιότυπος : **πρωτότυπος ἰδέα - λύσις**· **5)** ὁμ. ἐπὶ προσ., ἐκεῖνος, οὗ τὰ ἔργα ἢ οἱ λόγοι **ἔχουν** τὸν χαρακτῆρα τῶν πρωτοτύπων πραγμάτων : **πρωτότυπος ἄνθρωπος - συγγραφεύς - ζωγράφος**· **6)** ὁμ. νεώτ. νομ. **πρωτότυπος** ὀφειλέτης ὁ κατὰ πρῶτον λόγον ὑπόχρεως εἰς βαρύνουσαν πολλοὺς συνοφειλέτας ὑποχρέωσιν.

πρωτοτυπῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι πρωτότυπος βλ.λ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.66,1· **2)** νεώτ. κάμνω πρωτοτυπίαν βλ.λ.2), εἶμαι πρωτότυπος βλ.λ.3) : **δὲν ἐπρωτοτύπησε καθόλου παρ' ἁπλῶς ἐβάδισεν ἐπὶ τῶν προγενεστέρων.**

πρωτοτύπως ἐπίρρ. μτγν., μον. κ. νεώτ. κατὰ πρωτότυπον βλ.λ.1) τρόπον, ἀρχικῶς, ἐν πρώτοις : Ἀνών.Κατ.48,7, Πάπ., Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,37, Ἡσ.· **2)** νεώτ. διὰ πρωτοτυπίας βλ.λ.2).

πρωτοτύπωσις-εως (ἡ) μον. τὸ πρῶτον σχῆμα, ἡ πρώτη μορφή, ὁ ἀρχικὸς σχηματισμός.

πρωτοϋδρῶ-έω πάπ. δικαιοῦμαι πρῶτος, χρησιμοποιῶ πρῶτος τὸ ὕδωρ πρὸς ἄρδευσιν.

πρωτοΰπνι(ον) (τὸ) μτγν. κ. δημ. ὁ πρῶτος ὕπνος, τὸ πρωθύπνιον : Ἀθανάσ.135B, αὐτ.271Α.

πρωτούργησις-εως (ἡ) μον. ἡ πρώτη ἐκτέλεσις : Νικ.Χων.389D.

πρωτουργία (ἡ) μτγν. ἡ πρωταρχικὴ ποίησις, κατασκευή τινος, ἀρχικὴ ἐνέργεια : Κύριλλ.4,1056D.

πρωτουργικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πρωτουργίαν, ἀρχικός : Πρόκλ. Πολ.400 (ἔκδ. Βασ.) **πρωτουργικὴ αἰτία.**

πρωτουργός-όν κ. νεώτ. ἀρχικός, ἀρχέγονος, πρωταρχικός : Πλάτ.Νόμ.897Α **πρωτουργοὶ κινήσεις**, Πρόκλ.Ἀλκ.32C **πρωτουργὸς ἔρωτος ἀρχή**, Ἰάμβλ.Προτρ.3, αὐτ.Μυστ.1,5, Ἰουλ.Λόγ.4,150B· ‖ νεώτ. ὁ πρῶτος ποιήσας ἢ ποιῶν τι, πρῶτος αἴτιος ἔργου τινός, πρωτεργάτης.

πρωτοΰφαντος-ον πάπ. ὁ τὸ πρῶτον ἢ ἄρτι ὑφανθείς, ἢ ὁ ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

πρωτοφαής-οῦς-ές μτγν. ὁ κατὰ πρῶτον λάμπων, ὁ ἀρχίζων νὰ λάμπῃ, νὰ φέγγῃ, ὅθ. **πρωτοφαὴς σελήνη** ἡ νέα σελήνη : Τρυφιόδ.517, Πάπ., Σουΐδ. ἐν λ. βοῦς ἕβδομος.

πρωτοφάνεια (ἡ) μτγν. ἡ πρώτη ἐμφάνισις : Διον.Ἀρεοπ.Οὐραν.Ἱεραρχ.15,6.

πρωτοφάνερος-η-ο δημ. ὁ πρωτοφανὴς βλ.λ.

πρωτοφανής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ πρώτην φορὰν φαινόμενος, γινόμενος ἢ συμβαίνων : Θεολ.Ἀριθμ.16, Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.451· ‖ κ.μτφ. : Ἐπιγρ. Θεσσ. **πρωτοφανῶν καλύκων**· **2)** νεώτ. συνεκδ. ὁ καταπληκτικός : **πρωτοφανὴς ἀναίδεια-ἀνδρεία.**

πρωτοφανήσιμος-η-ο δημ. ἐπὶ καρπῶν καὶ λαχανικῶν, ὁ τὸ πρῶτον ἢ πρῶτος ἐμφανιζόμενος, παραγόμενος, πρώϊμος, προφαντός, πρωτόλουβος : **πρωτοφανήσιμα πεπόνια - σταφύλια.**

πρωτόφαντος-η-ο δημ. ὁ πρωτοφανήσιμος βλ.λ.

πρωτοφανῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον πρωτοφανῆ βλ.λ.

πρωτοφλοίωμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ πρῶτον ἀναπτυσσόμενον μέρος τοῦ φλοιοῦ τῶν φυτῶν.

πρωτοφόνος-ον μτγν. ὁ τὸ πρῶτον φονεύων, ὁ πρῶτος φονεύσας : Καισάρ.893.

πρωτοφόρημα-ατος (τὸ) μτγν. ὁ πρῶτος, πρώϊμος καρπὸς τῆς γῆς, αἱ ἀπαρχαὶ τῆς γῆς, οἱ πρῶτοι καρποὶ ἢ τὸ πρωϊανθὲς ἄνθος : Λόγγ.3,12.

πρωτοφορῶ-έω μτγν. φέρω τι, ἰδίᾳ πολεμικὰ ἐμβλήματα ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων : Ἀθήν.13,565F **ἐγκρίνουσι καὶ τούτους πρωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν** (δ.γρ. κροκωτοφορεῖν).

πρωτοφτάνω δημ., ἀόρ. **(ἐ)πρωτόφτασα**, μτχ. παθ. παρακ. **πρωτοφτασμένος**, φθάνω πρὸ τῶν ἄλλων, πρῶτος ἢ διὰ πρώτην φοράν.

πρωτοφυής-οῦς-ές μτγν. ὁ πρῶτος φυείς, γεννηθείς, παραχθείς, πρωτότυπος : Ἀπολλ.Ρ 3,851.

πρωτοφυλακή (ἡ) νεώτ. στρατ. τμῆμα προφυλακῆς εἰς ὃ εἶναι ἀνατεθειμένη ἡ πρώτη ἄμυνα στρατεύματος ἐν στάσει.

πρωτοφύλαξ-ακος (ὁ) πάπ. ὁ πρῶτος, ὁ προϊστάμενος, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν φυλάκων.
πρωτόφυτα (τὰ) νεώτ. βοταν. κατηγορία θαλλοφύτων, εἰς ἣν ὑπάγονται τὰ φύκη καὶ οἱ λειχῆνες.
πρωτόφυτος-ον μτγν. ὁ πρωτοφυὴς βλ.λ. : Φίλιππ.ΑΠ 4,2,2.
πρωτοφωνῶ-έω μσν. φωνῶ πρῶτος : Ἐπιστ. Γρηγ.Ἀντιοχ. ἐν Μιχ.Ἀκομ.2,404,23 (ἔκδ. Λ).
πρωτοχαιρετίζω μσν. κ. δημ. χαιρετίζω, ἀπευθύνω χαιρετισμὸν πρῶτος : Περὶ δυστυχ. κ. εὐτυχ. 6,249 (ἔκδ. Λ), Κρυστ.Ἀγροτ.Τραγούδι κλέφτικο 7 **κι ἐμᾶς τὸ γλυκοχάραγμα νὰ πρωτοχαιρετίζῃ.**
πρωτοχαίρομαι δημ. χαίρομαι τὸ πρῶτον : Σολωμ.Ἑλ.Πολ.1,39,1 **χθὲς πρωτοχάρηκε τὸ φῶς καὶ τὸν γλυκὸν ἀέρα.**
πρωτοχάραγος-η-ο δημ. ὁ ἄρτι ἐμφανισθείς, πρωτοφανέρωτος : Παλαμ.Παρακ.140,1 **τοῦ ἀγῶνα** πρωτοχάραγη **βλάστηση.**
πρωτόχνους-οος-ουν-οον μτγν. ὁ ἔχων τὸν πρῶτον χνοῦν, τὸ πρῶτο χνούδι : Λουκ.Ἔρωτ.53 **μετὰ τοῦτο καὶ πρωτόχνουν ἄνθος ἥβης.**
πρωτόχορος (ὁ) ὁ πρῶτος χορός, ὀνομασία δραματικοῦ ἔργου τοῦ Ἀλέξιδος : Ἀθήν.7,287F· || κ. τοῦ Ἀντιδότου : αὐτ.6,240B· **2**| ὁ ἀρχηγὸς τοῦ χοροῦ : Ἐπιγρ.
πρωτοχρονιά (ἡ) δημ. **ἡ πρώτη τοῦ ἔτους,** ἤτοι ἡ 1η Ἰανουαρίου, ἄ. ἀρχιχρονιὰ καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἀγομένη ἑορτή.
πρωτοχρονιάτικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς** τὴν πρωτοχρονιὰν ἢ ὁ ἁρμόζων εἰς αὐτήν : **πρωτοχρονιάτικα δῶρα, - πρωτοχρονιάτικος μποναμάς·** || ἐπίρρ. -α κατὰ τὴν πρωτοχρονιάν : **πρωτοχρονιάτικα ἀρρώστησε.**
πρωτόχρονος-ον γλωσσ. πρώθηβος, νεαρός.
πρωτοχρονῶ-έω μτγν. προηγοῦμαι χρονικῶς, μτ. γενικ. : Διογ.Οἰν.26.
πρωτοχτυπῶ-άω δημ. κτυπῶ τὸ πρῶτον ἢ πρῶτος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.105,19 **ὄντας σοῦ πρωτοχτύπησε, ἂς εἰχές της ἀνοίξει.**
πρωτόχυτος-ον μτγν. ὁ πρῶτος χεόμενος, ἐκρέων : ΑΠ 6,44 **πρωτόχυτος οἶνος.**
πρωτοψάλτης (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πρῶτος κρούστης, παίκτης κρουομένου ὀργάνου, ὅθ. ὁ πρῶτος τῶν ψαλτῶν ἐκκλησίας τινός, ἄ. χοράρχης, δομέστικος : Ἐπιγρ.Κορυκοῦ.
πρωτοψεύτης-εύτρα-εύτικο δημ. ὁ ὑπερβαίνων πάντας τοὺς ἄλλους ψεύστας κατὰ τὴν ψευδολογίαν, ἀρχιψεύτης· πρβλ. πρωτοκλέφτης.
πρωτρίς-ίδος (ἡ) πάπ. ἐργαλεῖον ἀρόσεως : **ἀγόρασε λεπτὰς πρωτρίδας δραχμῶν X.**
πρωτυτερινός-ή-ό μσν. κ. δημ. ὁ γενόμενος πρωτύτερα, πραγενέστερος· πρβλ. πρωτητερινός.
πρωτύτερος-η-ο μσν. δημ. ὁ πρὸ ἄλλου ἢ ἄλλων κείμενος ἢ συμβαίνων, προγενέστερος· || ἐπίρρ. -α μσν. δημ. ἐξ ἀρχῆς, τὴν πρώτην φορὰν : Ἐρωτόκρ.1,325 **πρωτύτερα ὀντὲ τὰ 'κουγα νὰ μοῦ τὰ λέσιν ἄλλοι·** || δημ. **προγενεστέρως,** πρότερον, πρίν.
πρωτώλη Ἡσ. «πρώτη ἢ πτερόν».
πρώτως ἐπίρρ. πρῶτον, διά, κατὰ πρώτην φορὰν : Ἀριστλ.ΗΝικ.1157a,30 **πρώτως καὶ κυρίως,** αὐτ.1158b,31, αὐτ.Φυσ.192b,22, Γαλ.1,692, Ἰουλ.Λόγ. 5,168 · **2**) πρότερον, πρωτύτερα : Ἐπιγρ.Σπάρτης.
πρωυδᾶν ἀπαρφ. ἐνεστ. τοῦ προαυδῶ-άω βλ.λ. : Ἀριστφ.Ὄρν.556.
πρώων-ονος (ὁ) ἐπ. κτ. ἐπέκτ. τ. τοῦ πρὼν **βλ.λ.**
πτάζω ποι. αἰολ. τ. τοῦ πτήσσω : Ἀλκ.27.
πταῖμα-ατος (τὸ) τὸ πταῖσμα : Ἐπιγρ.Κῶ.
πταίρω κ. μσν. κ. **πτείρω** (Ἡρωδιαν.1,191), ἀόρ.β' **ἔπταρον** (Ὀδ.Ρ 541), μτχ. ἀορ. α' **πτάραντες** (Ἀριστλ.Πρ.963a,33), ὁ ἐν χρ. ἐνεστ. εἶναι τὸ ἀποθ. **πτάρνυμαι** (Ἱππ.Νούσ.2,54, Ξεν.Ἀν.3,2,9, Φιλήμ. 100,4, Ἀριστλ.Πρ 962b,8), γ' ἑν. κ. **πτάρνεται** (γλωσσ.), παρατ. **ἐπταρνύμην,** (Διογ.Ἐπιστ.35,3), μτχ. παθ. ἀορ. β' **πταρείς** (Ἱππ.Ἐπιδ.5,14, Ἀριστλ. Πρ.887b,35) πταρνίζομαι, φτερνίζομαι, φτιαρμίζομαι : Ὀδ.Ρ 541 **Τηλέμαχος δὲ μέγ' ἔπταρεν** (ἐπταρνίσθη δυνατά) (ἐνταῦθα ἐκλαμβάνεται ὡς καλὸς οἰωνός)· πρβλ. Ἀριστφ.Βάτρ.647· || ἀλλὰ κ. ὡς κακὸς οἰωνός : Πλάτ.Συμπ.185E **ἀναλαβὼν τοιοῦτόν τι, οἵῳ κινήσαις ἂν τὴν ῥῖνα, πτάρε,** Μέν.534,9 **λυπούμεθ' ἂν πτάρῃ τις,** Μακεδ.ΑΠ 11,375 **ἔπταρον εἰς ἀνέμους,** αὐτ.268 **οὐδὲ λέγει «Ζεῦ σῶσον», ἐὰν πτάρῃ·** **2**| μσν. μτφ. ἐπὶ λύχνου, πτυαλίζω : Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 6,333.
πταίσιμο(ν) (τὸ) μσν. δημ. κ. **φταίξιμο,** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πταίειν, τὸ πταῖσμα βλ.λ. : Διγεν.Ἀκρ.831 **ὁ δὲ μὴ ἔχων πταίσιμον** *σιγὴν* **τε ὑποφέρει,** Ἀραβ.Μυθ.Χαλ.1,32, Πολίτ.277,15.
πταῖσμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πταίω, πρόσκομμα, σφάλμα, σκόνταμα, ὅθ. μτφ. λάθος, παράπτωμα : Θέογν. 1222 **πολλὰ φέρειν εἴωθε λόγος θνητοῖσι βροτοῖσιν πταίσματα,** Πλούτ.Ἠθ.549C, Μηναῖ.12,6 Ὄρθρ. Ὠδ.7 Θεοτοκ. **τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι·** || σφάλμα ἐν τῇ γραφῇ : Λογγῖν.Ὕψ.33,4· || σφάλμα, ἐλάττωμα : Ἰώσ.Ἀ 7,7,1, Ἰάμβλ.Μυστ.3,31 **τῆς ἀνοσιουργίας ἀσεβῆ πταίσματα·** **2**) μτφ. ἀποτυχία, δυστύχημα, ἧττα : Ἡρ.7,149 **ἢν σφέας καταλάβῃ πταῖσμα πρὸς τὸν Πέρσην,** Δημ.135, αὐτ.1479 **ἄν τι γένηται πταῖσμα,** Αἰσχίν.3,164· **3**) νεώτ. νομ. ἐλαφρὸν ἀδίκημα τιμωρούμενον δι' ἀστυνομικῆς ποινῆς· **4**) δημ. τὸ πταισματοδικεῖον βλ.λ. : **τὸν πήγανε στὸ πταῖσμα** (τὸν ἐνήγαγον εἰς τὸ πταισματοδικεῖον).
πταισμάτιον (τὸ) γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ πταῖσμα.
πταισματοδικεῖον (τὸ) νεώτ. κατώτατον ποινικὸν μονομελὲς δικαστήριον δικάζον τὰ πταίσματα.
πταισματοδίκης (ὁ) νεώτ. ὁ δικαστὴς ὁ δικάζων ἐν τῷ πταισματοδικείῳ τὰ πταίσματα.
πταίστης (ὁ) μσν. κ.νεώτ., θηλ. **πταίστρια** (Ἀραβ. Μυθ.Χαλ.1,123), δημ. **φταίχτης,** θηλ. **φταίχτρα,** ὁ πταίσας εἴς τι, ἔνοχος.
πταιστός-ή-όν μσν. ὁ δυνάμενος νὰ πταίσῃ, νὰ ἀποτύχῃ : Εὐστ.48,24.
πταίω κ. νεώτ., δημ. **φταί(γ)ω,** μέλλ. **πταίσω** (Δημ.23), ἀόρ. **ἔπταισα** (Ἡρ.9,101), δημ. **ἔφταιξα,** παρακ. **ἔπταικα** (Μέν.675, Βάτ.1, Πολύβ.3,48,4), παθ. ἀόρ. **ἐπταίσθην** (Πλούτ.Σύγκρ.Δίων κ.Βρούτ.3, Λουκ.Δημῶν.7), ἐν μτβ. χρ. κάμνω τινὰ νὰ προσκόψῃ ἢ νὰ πέσῃ : Πίνδ.ἀπ.205 **σύνθεσιν ποτὶ ψεύδει πταῖσαι,** ΠΔ Βασ.1,4,3 **κατὰ τί ἔπταισεν ἡμᾶς κύριος σήμερον ἐνώπιον ἀλλοφύλων;** || κ. παθ. ἐπὶ πραγμ., ἀποτυγχάνω, δὲν ἐπιτυγχάνομαι : Αἰλ.Ζ 2,15· || **τὰ πταισθέντα** αἱ ἀποτυχίαι, αἱ πλάναι, τὰ σφάλματα : Λουκ.Δημῶν.7· || **ἃ ἐπταίσθη** αἱ ἀποτυχίαι αὐτοῦ : Πλούτ.Συγκρ.Δίων κ.Βρούτ.3· **2**) ἀμτβ. προσκόπτω, σφάλλομαι, σκοντάφτω· ὅθ. πίπτω : Αἰσχ.Πρ.926 **πταίσας δὲ τῷδε πρὸς κακῷ,** Πλάτ.Πολ.553B, Ξεν.Ἀν.4,2,3 **οἱ φερόμενοι πρὸς τὰς πέτρας πταίοντες διεσφενδονῶντο,** Θεόκρ.7,26· || παροιμ. **μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν** δὲν πρέπει νὰ ὑποπίπτωμεν πάλιν εἰς τὸ ἴδιον σφάλμα· Πολύβ.31,11,5· **3**) ἀτυχῶ, περιπίπτω ἀτυχήματι, ἡττῶμαι ὑπό τινος : Ἡρ.9,101 **μὴ περὶ Μαρδονίῳ πταίσῃ ἡ Ἑλλάς·** **4**) μτφ. σφάλλομαι, λανθάνω, ἁμαρτάνω, ὑποπίπτω εἰς σφάλματα : Θουκ.2,43 **ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα ἤν τι πταίσωσιν,** Δημ.23, Μέν. 672· || κ. ἐπὶ ἰατρῶν : Φιλήμ.75,5 **ἐὰν πταίσωσί τι·** **5**) νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. εἶμαι ὑπαίτιος, ἔνοχός τινος : **ἔπταισα, συγχώρησέ με, - αὐτὸς φταίει γιὰ τὸ κακὸ ποὺ πάθαμε, - φταίω ἐγώ, ποὺ σοῦ μίλησα·** **6**) ἐπὶ ἐλπίδος, διαψεύδο-

μαι : Ἡρωδιαν.Ἱστ.8,5,1 **πταίειν τῆς ἐλπίδος· 7)** ἡ γλῶσσα πταίει προσκόπτει, ἐμποδίζεται ἡ γλῶσσα : Ἀριστλ.Πρ.873b,19.

πτακάδις (πτάξ) ἐπίρρ. μετὰ φόβου, δειλῶς : Θεόγνωστ.Καν.163.

πτακάλα (ἡ) ἡ **πτανάκα** Πολυδ.10,166 «φίαθος ἐν τοῖς ἀκατίοις».

πτάκις-ιδος (ἡ) ποι. ἰδιότυπον θηλ. τοῦ πτὰξ βλ.λ. : Κωμ.Ἀδέσπ.1127.

πτακισμός (ὁ) ποι. δειλία : Κωμ.Ἀδέσπ.1128.

πτακωρῶ-έω Ἡσ. «πτήσσω, πτώσσω».

πταλόν Ἡσ. «ἐφ' ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται» (κῶδ. πύαλον).

πτανός-ή-όν δωρ. τ. τοῦ πτηνὸς βλ.λ.:Αἰσχ.Ἀγ.136.

πτάξ-κός (ὁ, ἡ) (πτήσσω) ποι. πτὼξ βλ.λ. : Αἰσχ.Ἀγ.137 **αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν.**

πταρμική (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν Ἀχίλλειος ἡ πταρμική· πρβλ. Διασκ.2,162 «θαμνίον ἐστί, κλῶνας ἔχον μικρούς, πολλοὺς περιφερεῖς, ὁμοίους ἀβροτόνῳ· περὶ οὓς φύλλα ἐπιμήκη ἐοικότα τῆς ἐλαίας πολλά· ἐπ' ἄκρῳ δὲ ὥσπερ ἀνθεμίδος κεφάλιον μικρόν, περιφερές, δριμὺ κατὰ τὴν ὀσμήν, ἐρεθιστικὸν πταρμοῦ, ὅθεν καὶ ὠνόμασται» : Γαλ.12,108.

πταρμικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ προκαλῶν πταρμόν : Ἀριστλ.Πρ.962b,4, Διογ.Ἐπιστ.35,3· ‖ τὰ πταρμικὰ τὰ κινητικὰ πταρμῶν : Ἱππ.Ἐπιδ.7,112.

πταρμογόνος-ον νεώτ. ὁ πταρμικὸς βλ.λ. : πταρμογόνα ἀέρια.

πταρμός (ὁ) κ. νεώτ. ἀκούσιος ἀντανακλαστικὸς σπασμὸς τῶν ἀναπνευστικῶν μυῶν ὀφειλόμενος εἰς ἐρεθισμὸν τοῦ βλεννογόνου τῆς ρινὸς καὶ προκαλῶν βιαίαν καὶ ἠχηρὰν ἐκπνοὴν ἀέρος, φτάρνισμα : Ἱππ.Διαιτ.6,13, Ἀριστφ.Ὀρν.720 **πταρμόν τ' ὄρνιθα καλεῖτε,** Θουκ.2,49 **ἔπειτα ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο,** Πλάτ. Συμπ.189A, Ἀριστλ.Πρ.961b,9, αὐτ.ΖΙ 492b,6· ‖ κ. ὡς κακὸς οἰωνός : Πολύαιν.3,10,2.

πταρνίζομαι νεώτ., δημ. **φταρνίζομαι** κ. **φτερνίζομαι,** ἀόρ. **ἐπταρνίσθην,** δημ. (ἐ)**φταρνίστηκα;** καταλαμβάνομαι ὑπὸ πταρμοῦ, ἐξάγω ἀέρα ἐκ τῆς ρινὸς βιαίως καὶ θορυβωδῶς, πταίρω, πτάρνυμαι.

πτάρνυμι, ἀπαρφ. **πταρνύναι** (Κάσσ.Πρ.44), μέσ. πτάρνυμαι (Ἱππ.Νούσ.2,54), παρατ. **ἐπταρνύμην** (Διογ.Ἐπιστ.35,3), πταρνίζομαι : Ἀριστλ.Πρ.962b,8.

πταώτην Ἡσ. «κατεπτηχότα».

πτείρω δ. τ. τοῦ πταίρω βλ.λ. : Ἡρωδιαν.1,191.

πτεκάς-άδος (ὁ, ἡ) Φώτ. «πτάξ».

πτέλας (ὁ) μτγν. κάπρος βλ.λ. : Λυκόφρ.833.

πτελέα (ἡ) κ. νεώτ., Ἰων. -η φυτὸν ἐκ τῶν πτελεοειδῶν οὗ τὸ εἶδος πτελέα ἡ πεδινὴ καλεῖται φτελιά, φτελιάς, φτελιός, βρυασός, καραγάτσι : Ἰλ.Ζ 419 **περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν Νύμφαι ὀρεστιάδες,** αὐτ.Φ 242, αὐτ.350, Ἡσίοδ.Ἔργ.435, Ἀριστφ.Νεφ.1008, Θεόφρ.ΦΙ 3,14,1, Διοσκ.1,84· **2)** Ἡσ. «σῦς. Λάκωνες».

πτελεάδες Ἡσ. «πτελεῶδες».

πτελέϊνος-η-ον κ. νεώτ. κ. **πτελεΐνος** - (Ἐπιγρ.) ὁ ἐκ ξύλου πτελέας πεποιημένος, κατεσκευασμένος : Θεόφρ.ΦΙ 5,3,5, Ἐπιγρ.

πτελεώδης-ους-ες Ἡσ. «ὁ ὅμοιος πτελέᾳ».

πτελεών-ῶνος (ὁ) γλωσσ. δάσος πτελεῶν.

πτελιά (ἡ) δημ. κ. **φτελιά** τὸ φυτὸν πτελέα βλ.λ.

πτενός-ή-όν μσν. δημ. λεπτός, διαφανής, φτενός : Διγεν.Ἀκρ.3715 **ἐνεδυσάμην παντελῶς πτενώτατον μαχλάμι.**

πτέον (τὸ) ἀττ. τ. τοῦ πτύον βλ.λ.

πτεράφορος (ὁ) πάπ. κ. **πτερλαφόρος** (sic) (αὐτ.) ὁ πτεροφόρος βλ.λ.

πτερίδιος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπτερωμένος, ὁ ἔχων πτερά· ΕΜ 783,23· **2)** νεώτ. βοταν. τὸ οὐδ. **πτερίδιον ὡς οὐσ. βλαστίδιον** βλ.λ.

πτεριδοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. κατηγορία κρυπτογαμικῶν **πτεριδοφύτων** φυτῶν.

πτεριδοφόρος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν παραδεισιδῶν.

πτεριδόφυτα (τὰ) νεώτ. βοταν. ἄθροισμα κρυπταγαμικῶν φυτῶν περιλαμβάνον πολυπληθῆ γένη καὶ εἴδη ἀπαντῶντο κυρίως εἰς τὰς τροπικὰς χώρας.

πτέρινος (-η)-ο(ν) (πτερόν) κ. νεώτ. ὁ ἐκ πτερῶν πεποιημένος : Πολύβ.6,23,12 **πτέρινος στέφανος,** Στράβ.9,3,9, Ἐρατοσθ.Κατ.29, Πορφ.π.Στοβ. 3,21,26· ‖ **πτέρινος κύκλος** ριπίδιον ἐκ πτερῶν : Εὐρ.Ὀρ.1429· ‖ κ. **πτερίνη ριπίς** : Ἀρίστων ΑΠ 6,306· **2)** ὁ πτερωτός : Ἀριστφ.Ὀρν.903.

πτέριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πτερὸν βλ.λ. : Ἡρωδιαν. 1,356· **2)** πτερὶς βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,184· **3)** τὸ φυτὸν καλλίτριχον βλ.λ. : αὐτ.134· **4)** τὸ φυτὸν τριχομανὲς βλ.λ. : αὐτ.135.

πτέρις-εως (ἡ), νεώτ. γενικ. **-ιδος,** κ. **πτερίς-ίδος,** αἰτ. **πτέριν** (Διοσκ.4,185), ὀνομ. πληθ. **πτέρεις** (Πολύβ.3,71,4) τὸ φυτὸν ἀσπίδιον : Θεόφρ.1,10,5, αὐτ.8,7,7, αὐτ.9,20,5, Θεόκρ.3,14 **τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν· 2)** μτγν. τὸ φυτὸν πολυπόδιον : ΨΔιασκ.1,186· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν **πολυποδιοειδῶν· 3)** μτγν. **νυμφαία πτερὶς** τὸ φυτὸν νεφρίδιον ἡ θηλύπτερις βλ.λ. : Διοσκ.4,185· **4)** ὁμ. τὸ φυτὸν δρυοπτερὶς βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,187.

πτερίσκος (ὁ) μτγν.ὑποκορ. τοῦ πτερόν:Βάβρ.118,5.

πτέρισμα-ατος (τὸ) διορθ. εἰς πτερύγιασμα ἢ τερετίσματα ἐν Λογγῖν.Πραλ.83C.

πτέρνη (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. **πτέρνα** (Λυκόφρ. 500, ΠΔ Γέν.3,15), δημ. **φτέρνα** τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ἄκρου ποδὸς καὶ ἰδίᾳ τοῦ πέλματος τῶν ἀνθρώπων : Ἰλ.Χ 397 **ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης,** Ἱππ.Ἄρθρ.3, αὐτ.Ἐπιδ.5,48, Ἀριστλ.ΖΙ 494b,7, ΚΔ Ἰω.13,18 **ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ ἄρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ,** Ἀκολ.ΜΣαββάτου Ὄρθρ. Ἐγκώμ.Στάσις 3,7 **οὓς ἔθρεφε τὸ μάννα ἐκίνησαν τὴν πτέρναν κατὰ τοῦ εὐεργέτου,** παροιμ. : Δημ.88 **εἴ περ τὸν ἐγκέφαλον . . μὴ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε·** ‖ τὸ κάτωθεν μέρος τῆς πτέρνης : Αἰσχ.Χο.209· **2)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ αὐτόθι εὐμέγεθες καὶ ἀκραῖον ὀστοῦν τοῦ ταρσοῦ : Γαλ. 2,776· **3)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ μέγιστον τῶν ὀστῶν τοῦ ταρσοῦ τῶν ἱπποειδῶν, ὁπλή : ΠΔ Κριτ.5,22 **ὅτε ἐνεποδίσθησαν πτέρναι ἵππου· 4)** μτγν. κ. νεώτ. συνεκδ. τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ ὑποδήματος : Ἡρώνδ.7,21, Φρύν.Σοφ.Πορ.69B· **5)** μτγν. ἴχνος ἀφηνόμενον διὰ τοῦ ὀπισθίου μέρους τοῦ πέλματος : ΠΔ Ἆσμ.1,8 **ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων· 6)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ κατώτατον μέρος, βάσις διαφόρων πραγμάτων : Λυκόφρ.442, Πολύβ.8,6,2 **πτέρνα τῆς μηχανῆς·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ : Ἀσκληπιάδ.Μ π. Ἀθήν.11,474F· ‖ νεώτ. **πτέρνα προσωμίδος** τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ πεδίλου τῆς προσωμίδος τῶν τυφεκίων· ‖ **πτέρνα σπάθης** τὸ πέδιλον τοῦ κολεοῦ αὐτῆς· **7)** μτγν. τὸ ἄκρον τοῦ ἀγκῶνος πολιορκητικῆς μηχανῆς : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.59,30, αὐτ.66,2· ‖ κ. ἐπὶ χειρουργικοῦ ἐργαλείου : Ὀρειβ.49,4,9· **8)** νεώτ. ἀρχιτ. εἶδος γλυφῆς κατὰ τὸ ἥμισυ κοίλης καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ κυρτῆς· **9)** κωλῆ ἢ χαιρομήριον : Βατραχομ.37.

πτερναλγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄλγος ἑδραζόμενον εἰς τὴν πτέρναν.

πτερνίζω κ. μσν, κ. νεώτ., μέλλ. -ιῶ (ΑΠ Ἱερ. 9,4(3)), ἀόρ. **ἐπτέρνισα,** παρακ. **ἐπτέρνικα** (αὐτ. Γέν.27,36), κτυπῶ διὰ τῆς πτέρνης, λακτίζω : Ἱππιατρ.40, Σουΐδ.· **2)** νεώτ. κτυπῶ ἰδίᾳ ἵππον διὰ τοῦ πτερνιστῆρος, σπιρουνίζω· **3)** μτγν. ἀνατρέπω, ὑποσκελίζω, ἀπατῶ : ΠΔ Γέν.27,36 **ἐπτέρνισε γάρ με δεύτερον τοῦτο· 4)** ἐπισκευάζω ὑπόδημα διὰ νέου πέλματος : Κωμ.Ἀδέσπ.46.

πτέρνιξ-ῖκος (ὁ) ὁ μέσος καυλὸς τῆς σικελικῆς κάκτου : Θεόφρ.Φ.Ι 6,4,11.
πτερνίον (τὸ) γλῶσσα. κ. **πτέρνιον** ὑποκορ. τοῦ πτέρνα βλ.λ.
πτέρνις (ὁ)· **εἶδός** τι ἱέρακος : 'Αριστλ.ΖΙ 620a,19.
πτερνίς-ίδος (ἡ) πυθμὴν λεκάνης· 'Ησ. «τὸ πυθμένιον ἰατρικῆς λεκανίδος» : "Αλεξ.329.
πτέρνισμα-ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ. ὁ πτερνισμός βλ.λ. : Τζέτζ.Χιλ.9,179· **2)** νεώτ. ἀντὶ πτάρνισμα.
πτερνισμός (ὁ) μτγν. ὑποσκελισμός, ὑποσκέλισις : ΠΔ Ψαλμ.40(41),10 **ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν· 2)** γεν. δολιότης, πανουργία, ἐπιβουλή : αὐτ.Βασ.4,10,19 **καὶ 'Ιοὺ ἐποίησεν ἐν πτερνισμῷ, ἵν' ἀπολέσῃ τοὺς δούλους τοῦ Βάαλ.**
πτερνιστήρ-ῆρος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. μεταλλικὸν ἀντικείμενον προσαρμοζόμενον εἰς τὴν πτέρναν τῶν ὑποδημάτων τῶν ἱππέων καὶ φέρον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἄκρον του αἰχμὴν ἢ τροχίσκον δι' ὧν ὁ ἀναβάτης νύσσει τὸ ὑποζύγιον ἵνα τρέξῃ, ἄ. ἐγκεντρίς, σπιρούνι : Λέων Σοφ.6,4.
πτερνιστήριον (τὸ) μσν. ὁ πτερνιστὴρ βλ.λ. : Διγεν.'Ακρ.1541, Διήγ.'Αχιλλ.1120.
πτερνιστής (ὁ) μτγν. κ. μαν., θηλ. **πτερνίστρια** ['Ανών.Φυσιολ.6,695 ἐν Anecd.7,264], ὁ διὰ τῆς πτέρνης λακτίζων, λακτιστής : Φίλ.1,84, Τζέτζ.Χιλ.9,181· **2)** μτγν. ὁ ὑποσκελίζων, ἀπατῶν : Φίλ.1,55, Πολ. Φυσ.21 [ἐσφ.ἀνάγν. τοῦ φροντιστής].
πτερνοβάμων-ονος-ον νεώτ. ὁ βαίνων ἐπὶ τῆς πτέρνης, ὁ πάσχων ἐκ πτερνοποδίας.
πτερνοβάτης (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **-ις-ιδος** ὁ πτερνοβάμων βλ.λ. : 'Ιππ."Αρθρ.60· **2)** 'Ησ. «τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων».
πτερνοβατῶ-έω μσν. δημ. περιπατῶ ἐπὶ τῶν πτερνῶν, πάσχω ἐκ πτερνοποδίας, εἶμαι πτερνοβάτης, πτερνοβάμων : Παῦλ.Αἰγ.6,118.
πτερνογλύφος (ὁ) ὁ γλύφων, διακοιλαίνων πτέρνας βλ.λ.9), ἤτοι χοιρομήρια, ὀνομασία μυός : Βατραχομ.224.
πτερνοκόπημα-ατος (τὸ) νεώτ., δημ. **φτερνοκόπημα** κ. **φτερνοκόπι** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πτερνοκοπῶ βλ.λ.
πτερνοκοπίς-ίδος (ἡ) ἡ κοπὶς πτερνῶν βλ.λ.9), χοιρομηρίων, κωμικὸν ἐπίθετον παρασίτου : Μέν. 276, 'Αξιόνικ.6,2.
πτερνοκοπῶ-έω μτγν. κ. νεώτ., δημ. **φτερνοκοπῶ-άω** πλήττω τι διὰ τῶν πτερνῶν, ποδοπατῶ, ἰδίᾳ κτυπῶ διὰ τῶν πτερνῶν τὸ ἔδαφος, ἐγείρω διὰ τῆς κρούσεως τῶν πτερνῶν θόρυβον ἐν θεάτρῳ εἰς ἔνδειξιν ἀποδοκιμασίας : Πολυβ.2,197, αὐτ.4,122· **2)** νεώτ. ναυτ. ἐπὶ προσαράξαντος πλοίου ἢ τοῦ πηδαλίου αὐτοῦ, ὅταν ἡ πρύμνη ἢ τὸ πηδάλιον κτυποῦν ἐπὶ τοῦ βυθοῦ.
πτερνοποδία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἶδος ραιβοποδίας, καθ' ἣν ὁ πάσχων βαδίζει ἐπὶ τῶν πτερνῶν μὲ ὑψωμένον τὸ λοιπὸν πέλμα τοῦ ποδός.
πτερνοσκόπος-ον μσν. ὁ σκοπῶν, παρατηρῶν, παραμονεύων τὴν πτέρναν, ἐπὶ τοῦ Διαβόλου : 'Ιω.Διάκ. ἐν Mi.105, 968-9· πρβλ.ΠΔ Γέν.3,15.
πτερνοτήρης (ὁ) μσν. ὁ πτερνοσκόπος βλ.λ. : Μαι.968.
πτερνοτρώκτης (ὁ) ὁ δάκνων, ροκανίζων πτέρνας βλ.λ.9), χοιρομήρια, ὄνομα μυός : Βατραχομ.29.
πτερνοφάγος (ὁ) ὁ τρώγων πτέρνας βλ.λ.9), χοιρομήρια : Βατραχομ.227.
πτερνοφύλαξ-ακος (ὁ) μσν. ὁ τηρῶν, παραφυλάττων τὴν πτέρναν : Νικ.Χων.193D ποιά τις θανατηφόρος ἔχιδνα ἢ πτερνοφύλαξ ἔχιδνα.
πτεροβάμων-ονος (ὁ,ἡ) ὁ βαίνων, ὁ κινούμενος διὰ πτερύγων : 'Εμπ.20,7.
πτεροβολῶ-έω μσν. πτεροφυῶ κ 'Ησύχ. Πρεσβύτ.1008.

πτεροδόνητος-ον (δονῶ-έω) ὁ κινούμενος διὰ τῆς δονήσεως, τῆς κινήσεως τῶν πτερύγων, ἐθ. μτφ. ὁ ὑψηλὰ πετῶν : 'Αριστφ."Ορν.1390 **τῶν διθυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται ἀέρια .. καὶ πτεροδόνητα**, αὐτ.1402.
πτεροδρομία (ἡ) ποι. πτῆσις : ΑΠ 7,699 (δ.γρ.).
πτεροείμων-ονος (ὁ,ἡ) (εἷμα) μτγν. ὁ πτερωτός : 'Οππ.Κυν.2,190, Χρησμ.π.Φλέγ.όπ 37,5].
πτερόεις-εντος-εσσα-εν κ. νεώτ., θηλ. συνηρ. πτεροῦσσα [Εὐρ.'Ιππ.733, αὐτ.Φοίν.1019], ἀρσ. κ. οὐδ. γενικ. **πτεροῦντος** [αὐτ.'Ιων 202], αἰτ. **πτεροῦντα** [Αἰσχ.'Ικ.1000], ὁ ἔχων πτερά, πτεροφόρος, πτερωτός : 'Ιλ.Ε 171 **ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί**, αὐτ.Π 773, 'Ησίοδ.Α 220, Πίνδ.Π 2,50, αὐτ.Ι 7(6),44· || **πτερόεσσα κόρα** ἡ Σφίγξ : Σοφ.ΟΤ 508· || **πτερόεις ἵππος** ὁ Πήγασος : Εὐρ.'Ιων 202· || ἵπποι **πτερόεντες** οἱ ἵπποι τοῦ ἡλίου : αὐτ.'Ηλ.466· || κ. ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ : 'Αριστφ."Ορν.576· **2)** ὁ ὅμοιος πρὸς πτερόν, ἐλαφρός : 'Ιλ.Ε 443 **ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα**, αὐτ.Μ 426· || μτφ. ἐν ἐπ. χρ. ἰδίᾳ ἐν τῇ φρ. **ἔπεα πτερόεντα** λόγοι ταχεῖς, εὐκίνητοι, φευγαλέοι : αὐτ.Α 201 **καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα**· || **πτερόεις ὕμνος** : Πίνδ.Ι 5(4),63· || **πτερόεις τροχός** : αὐτ.Π 2,22· || κ. **φυγὴ πτερόεσσα** : Εὐρ.'Ιων 1238· || κ. **θυμὸς πτερόεις** : 'Απολλ.Ρ 4,23.
πτερόϊππος-ον μσν. ὁ πτερωτοῦ ἵππου ἐπιβαίνων, ὁ ἔχων πτερωτὸν ἵππον : Τζέτζ.Χιλ.3,164.
πτεροκοπῶ-έω κόπτω τὰ πτερά τινος : Κωμ. 'Αδέσπ.25a,3D.
πτέρομαι γλωσσ. κ. μσν. πτάρνυμαι βλ.λ. : Γλωσσ., 'Ιππιοτρ.38.
πτερόμυς-υος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. θηλαστικὸν ἐκ τῶν σκιουροειδῶν, βιοῦν ἐπὶ τῶν δένδρων.
πτερόν (τὸ) (πέτομαι, πτέσθαι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **φτερό** ἕκαστον τῶν μετὰ τριχοειδῶν ἀποφύσεων στελεχῶν τῶν καλυπτόντων τὸ σῶμα πτηνοῦ, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀποτελούντων τὰς πτέρυγας καὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰ πτίλα : 'Οδ.Ο 527 **κατὰ δὲ πτερὰ χεῦεν ἔραζε μεσσηγὺς νηός τε**, 'Ηρ.2,73, Εὐρ.Ρῆσ.618, 'Αριστφ. 'Αχ.584, αὐτ.1105, Πλάτ.Τίμ.91D **ἀντὶ τριχῶν πτερὰ φύειν**, αὐτ.Φαῖδρ.264D, Λουκ."Ορχ.2 **τὰ ὦτα πτερῷ κνωμένοις**· || **πτεροῦ σῦριγξ** τὸ κάτω μέρος, ὁ κάλαμος πτεροῦ : 'Ιππ.Συρίγγ.6· || **πτερὸν ἱέρακος** γραφὶς κατεσκευασμένη ἐκ πτεροῦ ἱέρακος, τὴν ὁποίαν **ἔφερον** οἱ ἱερογραμματεῖς ἐν Αἰγύπτῳ : Διόδ.Σ 1,87· || παροιμ. **πόνου δ' ἴδοις ἂν οὐδαμοῦ ταὐτὸν πτερόν** (τῆς δυστυχίας τὰ πτερὰ εἶναι ποικίλα, δηλ. ἡ δυστυχία εἶναι πολλῶν εἰδῶν) : Αἰσχ.'Ικ.329· || ὁμ. **τοῖς ἐμαυτοῦ πτεροῖς ἁλίσκομαι** συλλαμβάνομαι τοξευόμενος μὲ βέλη ἀπὸ τὰ ἰδικά μου πτερά : αὐτ.ἀπ.139· || ὁμ. **ἀλλοτρίοις πτεροῖς ἀγάλλομαι** κομπάζω διὰ ξένα πτερά, πετῶ μὲ ξένα φτερά : Λουκ.Μισθ.Συν.4· || παροιμ. φρ. **κεῖρευ πτερά** κόφε τὰ φτερά σου, πάψε νὰ νομίζῃς τι κατορθωτόν : Καλλ.'Επιγρ. 47,8· **2)** συνεκδ. πτέρυξ, φτερούγα : 'Ιλ.Λ 454, 'Οδ.Β 151 **ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά**, Αἰσχ.Πρ.396 **οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς**, αὐτ.ἀπ.304,4, Εὐρ.'Ηρακλ.10· || κ. μτφ. : Αἰσχ.Εὐμ.1001 **Παλλάδος ὑπὸ πτεροῖς ὄντας**· || δημ. **στὸ φτερό** κατὰ τὴν πτῆσιν, στὸν ἀέρα, ἐθ. μτφ. ταχέως, γοργῶς, ἄ. στὰ πεταχτά· || δημ. φρ. **κάνω φτερὸ ἢ φτερά** πτερυγίζω, ἀνίπταμαι κ. μτφ. ἐξαφανίζομαι : **τὰ λεπτά μας κάνανε φτερά** (ἐδαπανήθησαν ἢ ἀπωλέσθησαν)· || κ.ὡς σύμβολον ταχύτητος : 'Οδ.Η 36 **ὡσεὶ πτερὸν ἠὲ νόημα**, Εὐρ.ΙΤ 32 **πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς**, αὐτ ἀπ.506· || **τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετο** εἰς αὐτὸν (τὸν 'Αχιλλέα) τὰ ὅπλα ἐγίγνοντο κοῦφα καὶ ἁρμό-

δια ὡς πτερά : Ἰλ.Τ 386· ‖ **νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης** [Ἀφροδίτης] **πτερόν, ἐν θηρσίν, ἐν βροτοῖσιν, ἐν θεοῖς** [ἡ δύναμις αὐτῆς] : Σοφ. ἀπ 941,11· ‖ αἱ πτέρυγες νυκτερίδος : Ἡρ.2,76 **ἀλλά τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτεροῖσι μάλιστά κῃ ἐμφερέστατα·** ‖ κ. ἐπὶ ἐντόμων : Ἀριστλ.ΖΙ 532a,25, αὐτ.ΖΜ 682b,18· ‖ κ. μτφ. ἀέθλων πτερά τὸ βραβεῖον, ὁ στέφανος τῆς νίκης ὁ ὑψῶν τὸν ποιητὴν μέχρις οὐρανοῦ : Πίνδ.Ο 14,24, αὐτ.Π 9,125· ‖ κ. δημ. **φτερά τῆς φαντασίας·** ‖ ὁμ. δημ. **τοῦ κόπηκαν τὰ φτερά** ἔχασε τὸ θάρρος του ἢ τοὺς ὑποστηρικτάς του· ‖ **μαζεύω τὰ φτερά μου** ὑποστέλλω τὴν ὁρμητικότητα ἢ τὴν ἔπαρσίν μου· **3**) πᾶν τὸ φέρον πτέρυγας, οἷον ἡ Σφίγξ : Εὐρ.Φοίν.806 **μηδὲ τὸ παρθένειον πτερόν, οὔρειον τέρας·** ‖ ὁ κάνθαρος : Ἀριστφ.Εἰρ.76 **ὦ Πηγάσειον, φησί, γενναῖον πτερόν·** **4**) οἰωνός, πτηνὸν παρέχον προφητικὸν σημεῖον : Σοφ. ΟΚ 97 **πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν·** **5**) κ. νεώτ. κτ. ἐπέκτ. πᾶν τὸ ὁμοιάζον πρὸς πτερόν, πτέρυγα, ὅθ. τὸ πλατὺ μέρος τῆς κώπης : Ὀδ.Λ 125 **ἐρετμά, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται**, Ἡσίοδ.Ἔργ. 628 **νηὸς πτερά**, Εὐρ.Ἑλ.147, αὐτ.Τρῳ.1086 **σκάφος ἀΐσσον πτεροῖσι·** ‖ ὅθ. ἀντιστρόφως ἐπὶ τῶν πτηνῶν : αὐτ.ΙΤ 289 **πτεροῖς ἐρέσσει**, Λουκ.Τίμ.40 **πτερῶν εἰρεσίᾳ·** **6**) τὸ φύλλωμα τῶν δένδρων : Σοφ.ἀπ.23,3 [ἀμφ.]· **7**) ριπίδιον ἢ θολία, σκιάδιον, παρασόλι : Κωμ.Ἀδέσπ.1129· **8**) βέλος ἐπτερωμένον : Εὐρ.Ἑλ.76 **τῷδ' ἂν εὐστόχῳ πτερῷ ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης·** **9**) **τοῦ πώγωνος τὰ πτερά** τὰ ἄκρα τοῦ πώγωνος : Λουκ. Μισθ.Συν.33· **10**) μτγν. κ. νεώτ. ὁ παρὰ τὸ ὕνιον ἀνατρεπτὴρ τοῦ ἀρότρου : Λυκόφρ.1072 **ὁλκαίῳ πτερῷ·** **11**) μτγν. πλευρικὴ πτέρυξ αἰγυπτιακοῦ οἰκοδομήματος, ἰδίᾳ ναοῦ : Στράβ. 17,1,28 **τοῦ δὲ προνάου παρ' ἑκάτερον πρόκειται τὰ λεγόμενα πτερά**, Πλαύτ.Ἡθ.359Α· ‖ νεώτ. κιονοστοιχία ἐξωτερικὴ κατὰ μῆκος ἑκατέρας τῶν μακρῶν πλευρῶν ἀρχαίου ναοῦ· **12**) ὁμ. εἶδός τι γείσου ἢ ἐπάλξεως : Προκ.Κτισμ.2,8· **13**) ὁμ. σιδηρόφρακτος ἢ σιδηροπαγὴς γέφυρα κινητὴ εὑρισκομένη πρὸ τῆς πύλης πόλεως : Σχόλ.Εὐρ. Φοίν.114· **14**) ὁμ. **πτερὰ Θεσσαλικά** τὰ εὐκίνητα κράσπεδα τῆς χλαμύδος, πρβλ. πτέρυξ : Πολύδ.7,46· **15**) νεώτ. πτερύγιον ὑδραυλικοῦ τροχοῦ· **16**) ὁμ. ἕκαστος τῶν πεπλατυσμένων βραχιόνων ἕλικας· **17**) νεώτ. κ. δημ. ἕκαστος τῶν ἡμικυλινδρικῶν ἐλασμάτων τῶν τιθεμένων περὶ τὸ ἄνω ἥμισυ τῶν τροχῶν αὐτοκινήτου ἢ ἀμάξης· **18**) ὁμ. πτερωτὸν κόρηθρον, ξεσκονιστήρι.

πτερονόμος-ον Ἡσ. «τοῖς πτεροῖς νομῶσα καὶ νεμομένη».

πτερόπλοκος-ον μσν. ὁ διὰ πτερῶν πεπλεγμένος : Φιλῆς 2,15 [ἔκδ. Mil.] **πτερόπλοκος σκέπη τοῖς πετεινοῖς.**

πτερόποδα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. τάξις γαστεροπόδων μαλακίων.

πτεροποίκιλος-ον ὁ ποικίλον ἔχων τὸ πτέρωμα, ποὺ ἔχει πλουμιστὰ φτερά : Ἀριστφ.Ὄρν.1244 **ὄρνις τε πτεροποίκιλος ἀτταγᾶς ἀτταγᾶς**, αὐτ.1410.

πτεροποιῶ-έω μτγν. κ. μσν. πτεροφυῶ βλ.λ. : Σουΐδ. ἐν λ. νύμφαι· κ. παθ. : Ἰω.Λυδ.Μην.4,11.

πτερόπους-ποδος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων πτερά, ὁ ἔχων πτέρυγας εἰς τοὺς πόδας, φτερωτός· ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ : Φιλόδ. ἐν ΑΠλ.4,234· **2**) νεώτ. ζῳολ. γένος καρποφάγων ζῴων **χειροπτέρων**, περιλαμβάνον πολλὰ εἴδη νυκτερίδων.

πτεροπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλητὴς πτερῶν.

πτερόρροια (ἡ) μσν. κ. νεώτ. πτερορρύησις βλ.λ. : ΚΠαντεχν. ἐν Annuaire des Études Gr.6,50.

πτερορρύησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πτῶσις τοῦ πτερώματος πτηνοῦ καὶ ἡ ἀντικατάστασις αὐτοῦ διὰ νέου, πτερόρροια : Γρηγ.Νύσσ.2,668Β, Πλ.Χρ.Ἐπ. 420Μ, Συριαν.Μεταφ.82,18.

πτερορρυῶ-έω ἀποβάλλω τὸ πτέρωμα, χύνω, ἀλλάζω τὰ φτερά μου : Ἀριστφ.Ὄρν.106 **ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τὤρνεα πτερορρυεῖ**, Κωμ. Ἀδέσπ.172, Ἀριστλ.ΖΙ 564a,32 **πτερορρυεῖ δὲ ἅμα τοῖς πρώτοις τῶν δένδρων**, αὐτ.600a,23· ‖ κ. περὶ τῆς ψυχῆς : Πλάτ.Φαῖδρ.246C **ἡ δὲ πτερορρυήσασα φέρεται, ἕως ἂν στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται·** **2**) κ. μτφ. ληστεύομαι, κλέπτομαι, πληρώνω κάτι ἀκριβά· πρβλ. δημ. φρ. «μὲ μάδησε» : Ἀριστφ.Ὄρν.284 **ὡς πτερορρυεῖ, ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται·** ‖ ὅθ. κ. μτβ. : Φιλόστρ.Ἀπόλλ.6,36 **πτερορρυήσας τὸν πλοῦτον.**

πτεροσχιδής-οῦς-ές νεώτ. βοταν. ἐπὶ φύλλων, φέρω ἑκατέρωθεν παραλλήλους ἐντομάς.

πτερότης-ητος (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ πτερωτοῦ, τὸ ἔχειν πτέρυγας, πτέρωμα : Ἀριστλ.ΖΜ 642b,27 **τῶν δὲ διαφορῶν αἱ μὲν καθόλου εἰσὶ καὶ ἔχουσιν εἴδη, οἷον πτερότης.**

πτερότιλσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδίως κατὰ τὰς περιόδους τῆς πτερορρυήσεως γινομένη ἀφαίρεσις τῶν πτίλων ζῶντος πτηνοῦ, πρὸς χρησιμοποίησιν αὐτῶν ὡς ὑλικοῦ διὰ τὴν πλήρωσιν προσκεφαλαίων, ἐφαπλωμάτων κλπ.

πτερόφοιτος-ον ὁ διὰ πτερύγων πορευόμενος : Πλάτ.Φαῖδρ.752Β [πιθ. ἐσφ. γρ. κώδ. διόρθ. πτεροφύτωρ βλ.λ.].

πτεροφόρας (ὁ) μτγν. κ. -ης ὁ φέρων πτερά, εἰδ. ὀνομασία ἱερῶν τινων λειτουργῶν ἐν Αἰγύπτῳ, φερόντων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πτέρυγα ἱέρακος : Διόδ.Σ 1,87, Ἐπιγρ.Κανωπ. **2**) ὁμ. ὡς προσωνυμία στρατιωτικοῦ ἀξιωματούχου : Μέν.Περικ.104.

πτεροφορίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογένεια ἐντόμων λεπιδοπτέρων.

πτεροφόρος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων πτερά, πτέρυγας, φτερωτός : Αἰσχ.Ἀγ.1147 **περίβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας θεοί**, Εὐρ.Ὀρ.317, Ἀριστφ. Ὄρν.1757 **ὦ φῦλα πάντα συννόμων πτεροφόρ'·** ‖ ὅθ. κ.μτφ. ὁ ταχέως βαλλόμενος : αὐτ.1714 **πτεροφόρον Διὸς βέλος** [περὶ τοῦ κεραυνοῦ]· **2**) ὡς οὐσ. ἐν εἰδ. σημ. κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων, ὁ ταχυδρόμος: Πλούτ.Ὄθ.4.

πτεροφυής-οῦς-ές ὁ φέρων, φύων πτερά, πτέρυγας, ὁ φτερωτός : Πλάτ.Πολιτ.266Ε **τὴν δίποδα ἀγέλην πάλιν τῷ ψιλῷ καὶ τῷ πτεροφυεῖ τέμνειν.**

πτεροφύησις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. πτεροφυΐα βλ.λ. : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.160Α, Γεωπ.15,2,33.

πτεροφυΐα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἔκφυσις πτερῶν, πτερύγων, ὁ σχηματισμὸς πτερώματος : Ἱεροκλ. Χρ.Ἐπ.479Μ.

πτεροφύτευτος-ον μσν. ὁ διὰ πτερῶν οἱονεὶ κατάφυτος, ὅθ. πλουσίως διὰ πτερώματος διακοσμηθείς, περὶ τοῦ ταὼ : ΚΜανασσ.Χρον.264 **κῆπον πτεροφύτευτον εἰργάζετο τὸ ζῷον** [τὸ διεκόσμησε ὡς κῆπον ποικίλην ἔχοντα τὴν **φυτείαν**].

πτερόφυτος-ον σχόλ. πτεροφυὴς βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Ἱππ.1341.

πτεροφύτωρ-ορος (ὁ) ὁ ἐκφύων πτερά, ὅθ. πετόμενος· κ. μτφ. : Πλάτ.Φαῖδρ.252Β **διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην** [διόρθ. ἐσφ. γρ. κώδ. πτερόφυτον].

πτεροφυῶ-έω κ. νεώτ. ἐκφύω πτερὰ ἢ πτέρυγας, σχηματίζω πτέρωμα : Πλάτ.Φαῖδρ.251C **ταὐτὸν δὴ πέπονθεν ἡ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχή**, αὐτ.255D, Λουκ.Ἴκαρ.10 **εἰ αὐτὸς πτερωθείς πως ἀνέλθοιμι εἰς τὸν οὐρανόν**, Πλούτ. Ἡθ.751F, Θεμίστ.Λόγ.26,234D, Λιβάν.Λόγ.59,148.

πτερυγίζω κ.νεώτ. κινῶ, κτυπῶ τὰ πτερά, τὰς πτέρυγας, ἐν τῇ προσπαθείᾳ τῆς ἀποπτήσεως, ἰδίως ἐπὶ νεοσσῶν : Ἀριστφ.Ὄρν.795 **οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀπέπτετο**, αὐτ.1466, Θε-

ὀφρ.Σημ.28· ‖ εἰδ. κινῶ τὰς πτέρυγας ὡς ὁ ἀλέκτωρ ὅταν φωνῇ, ὁθ. κ μτφ. ἐπὶ ἀνδρός : Ἀριστφ.Πλ.575 **ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις·** **2**) νεώτ. κτ. ἐπέκτ. πέτομαι, φτερουγίζω.

πτερύγινος-ον γλωσσ. πτέρινος βλ.λ.

πτερύγιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πτέρυξ βλ.λ., μικρὰ πτέρυξ, φτερούγι, φτερόκι : Ἀριστλ.ΖΙ 615b, 30 **τὰ δ' ἐπ' ἄκρων τῶν πτερυγίων ἐρυθρά·** **2**) ὁθ. κ. ἐπὶ παντὸς ὁμοιάζοντος πρὸς μικρὰν πτέρυγα, εἰδ. κτ. πληθ. τὰ νηκτικὰ ὄργανα τῶν ἰχθύων : αὐτ.489b,24 **ὅσα δὲ δοκεῖ πόδας ἔχειν .. τούτοις νεῖ καὶ τοῖς πτερυγίοις**, αὐτ.504b,30, αὐτ. ΖΠ 714a,11 **τὰ πτερύγια τῶν ἰχθύων διακρίνονται εἰς τὰ ζυγὰ καὶ εἰς τὰ ἄζυγα·** ‖ τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς τοῦ καρκίνου ἢ τῶν καρκινοειδῶν: Ἀριστλ. ΖΙ 490a,3, αὐτ.ΖΜ 684a,13· ‖ ὁμ. τὰ πρὸς πτερύγιον παρεμφερῆ ἄκρα μαλακοστράκων τινῶν : αὐτ.ΖΙ 532b,22 **τὸ μὲν χρῶμα ἐρυθρά, πτερύγια δ' ἔχοντα πυκνά,** αὐτ.532b,24 ‖ οἱ πλόκαμοι τῆς σηπίας : Σωτ.Κωμ.1,16 **πτερύγι' .. σηπίας ὠπτημένα,** Ἀλεξ.187,3, Ἀριστλ.ΖΙ 524a,31, αὐτ.ΖΜ 685b, 16· **3**) πᾶν ὅμοιον πρὸς πτερύγιον : αὐτ.ΖΙ 597b,22 **ὁ δὲ ὦτος . . περὶ τὰ ὦτα πτερύγια ἔχων·** **4**) ὁμ. κτ. πληθ. τὰ ἄκρα τοῦ πηδαλίου· Πολυδ.1,90· ‖ κ. ἐπὶ πασσάλου : Ἡσ.· ‖ κ. νεώτ. ναυτ. τὸ ὕφαλον μέρος τοῦ πηδαλίου· ‖ ὁμ. ἑκατέρα τῶν τριγωνικῶν προεξοχῶν τῶν σχηματιζουσῶν τὸν ὄνυχα τῆς ἀγκύρας· **5**) ἐν οἰκοδομήματι, πύργος, ἔπαλξις, προεξέχον ἄκρον ἢ ἀέτωμα : ΠΔ Λουκ.4,9 **καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ·** **6**) ὁμ. μετάλλινα ἐλάσματα κρεμάμενα ἀπὸ τοῦ θώρακος καὶ καλύπτοντα τὰ κάτωθι τῆς ὀσφύος μέρη μέχρι τῶν γονάτων, ἄ. πτέρυγες : Ἀριστλ.Ἀκουστ.802a,39, ΠΔ Ἀριθμ.15,38 **καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τὰ πτερύγια τῶν ἱματίων αὐτῶν,** αὐτ.Ρούθ 3,9, Πολυδ.7,62· ‖ αἱ φολίδες τοῦ θώρακος: Αἰν.Τακτ.31,8· ὁμ. κ. Ἐπιγρ. **πτερύγια κρανῶν·** **7**) ὁμ. κτ. πληθ. τὰ ἑκατέρωθεν τῶν ὠμοπλατῶν μέρη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος : Πολυδ.2,177· ‖ τὸ ἐπὶ τοὺς κροτάφους μέρος τῶν ὤτων : αὐτ.2,85, Ἡσ. ‖ ὁμ. νεώτ. ἀνατομ. **πτερύγιον τοῦ ὠτός** κογχοειδῶς ἐξέχουσα καὶ χονδρώδης ἔσωθεν πτυχὴ τοῦ δέρματος ἑκατέρωθεν τῆς κεφαλῆς καὶ περὶ τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἔξω ἀκουστικοῦ πόρου, σχηματίζουσα τὸ ἔξω οὖς· ‖ τὰ ἑκατέρωθεν τοῦ ἀκρορρινίου μέρη, τὰ πρὸς τὰς παρειάς : Πολυδ.2,80, Σωρ.1,71, Γαλ.Χρ.Μορ. 11,12· **8**) ἐν τῇ ἰατρ. νόσος τοῦ ὀφθαλμοῦ καθ' ἣν μεμβρᾶνά τις φύεται ἐπ' αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ἐσωτερικοῦ κανθοῦ : Ἱππ.Προρρ.2,20, Κέλσ 7,7,4, Γαλ. 7,732· ‖ κ. νεώτ. ὀφθαλμολ. νοσηρὰ πτυχὴ τοῦ ἐπιπεφυκότος, οὗτινος ἡ κορυφὴ προχωρεῖ ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς μεθ' οὗ στερρῶς ἑνοῦται· **9**) σαρκῶδες ἔκφυμα, ἐξόγκωμα : Κέλσ.6,19,1, Διοσκ.1,100, Παῦλ.Αἰγ.6,85· **10**) κτ. πληθ. Ἡσ. «τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα»· **11**) νεώτ. ἐν τῇ πυροβολικῇ κτ. πληθ. τόρμοι ἐκ μαλακοῦ μετάλλου ἐφαρμοζόμενοι εἰς τὰς ὀβίδας τῶν ηὐλακωμένων πυροβόλων πρὸς διευκόλυνσιν τῆς σφηνώσεως καὶ τῆς περιστροφικῆς κινήσεως αὐτῶν.

πτερυγιόποδα (τὰ) νεώτ. ζωολ. τάξις θαλασσίων θηλαστικῶν ζῴων, ἐν οἷς ἡ φώκη κ. ἄ.

πτερυγιοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων πτερύγια.

πτερύγισμα (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κίνησις τῶν πτερύγων κατὰ τὴν πτῆσιν : Λογγῖν.Προλ.83C· ‖ εἰδ. νεώτ. ἡ προσπάθεια τῶν νεοσσῶν πρὸς πτῆσιν.

πτερυγισμός (ὁ) νεώτ. ταχεῖα κίνησις, τανυσμὸς καὶ κροῦσις τῶν πτερύγων, φτεροκόπημα : Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.11 **εἰς τὰς φωλεὰς ὅπου κρύπτονται τ' ἀγριοπερίστερα μὲ ἀπότομον πτερυγισμόν.**

πτερυγιστής (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος θηλαστικῶν χειροπτέρων τῆς οἰκογεν. τῶν **νυκτεριδιδῶν.**

πτερυγοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ἀνατομ. ὁ ἐν εἴδει πτέρυγος ἐσχηματισμένος, ὁ ὅμοιος πτέρυγι : Γαλ.2,743 **πτερυγοειδὴς ἀπόφυσις, - πτερυγοειδῆ νεῦρα, - πτερυγοειδεῖς μύες** (οἱ δύο μασητήριοι μύες οἱ κινοῦντες καὶ ἕλκοντες πρὸς τὰ ἄνω τὴν κάτω γνάθον), **- πτερυγοειδὴς βόθρος** (κοίλωμα μεταξὺ τοῦ ἔσω καὶ τοῦ ἔξω πετάλου τῆς πτερυγοειδοῦς ἀποφύσεως τοῦ σφηνοειδοῦς, ἐξ οὗ ἐκφύεται ὁ ἔσω πτερυγοειδὴς μῦς).

πτερυγοειδῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐν εἴδει, ἐν σχήματι πτέρυγος : Θεόφρ.ΦΙ 3,12,7, Πάπ.Μαγ.

πτερυγοποίκιλος-ον ὁ ποικιλοχρώμους ἔχων τὰς πτέρυγας : Ἀριστφ.Ὄρν.249 (διόρθ. ἀντὶ πτεροποίκιλος).

πτερυγόπους-ποδος-πουν μσν. πτερόπους βλ.λ.

πτερυγοτομία (ἡ) μτγν. ἰατρ. ἐγχείρησις πρὸς ἀποτομὴν πτερυγίου βλ.λ.7).

πτερυγοτόμος (ὁ) μτγν. μσν. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον ἐν χρήσει κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις πρὸς ἀποκοπὴν πτερυγίων βλ.λ.8) τῶν κανθῶν τοῦ ὀφθαλμοῦ : Παῦλ.Αἰγ.6,18.

πτερυγοτομῶ-έω μτγν. ἰατρ. τέμνω, ἀποκόπτω δι' ἐγχειρήσεως τὸ πτερύγιον βλ.λ.8) τοῦ ὀφθαλμοῦ· κ. παθ. : Ἀέτ.7,59.

πτερυγοτύραννος (ὁ) ὁ οἱονεὶ βασιλεὺς τῶν πτερωτῶν, εἶδός τι Ἰνδικοῦ ὀρνέου· Ἡσ. «ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθείς».

πτερυγοῦμαι-όομαι πέτομαι, πτερυγίζω πρός τινα, ὁθ. σπεύδω ταχέως : Σαπφ.32 **ὡς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερύγωμαι.**

πτερυγοϋπερῷιος πόρος (ὁ) νεώτ. ἀνατομ. μικρὸς πόρος σχηματιζόμενος μεταξὺ τῆς πτερυγοειδοῦς ἀποφύσεως τοῦ σφηνοειδοῦς καὶ τοῦ ὑπερῴου ὀστοῦ, δι' οὗ διέρχονται ἡ ἄνω φαρυγγικὴ ἀρτηρία καὶ τὸ ὁμώνυμον νεῦρον.

πτερυγοφόρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων, ἔχων πτέρυγας : Διοσκ.2,81,3.

πτερυγώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ἐν εἴδει, ἐν σχήματι πτέρυγος ἐσχηματισμένος : Θεόφρ.ΦΙ 3, 12,7, Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,13 **ὦτα πτερυγώδη** (περὶ τῶν ὤτων τοῦ ἐλέφαντος)· **2**) ἐν εἰδ. σημ. ἰατρ. ἐπὶ ἰσχνῶν ἀνθρώπων ὧν αἱ ὠμοπλάται ἐξέχουσι δίκην πτερυγίων· Γαλ.1,623 «ὅταν δὲ καὶ τὰ κατ' ὠμοπλάτας αὐτοῖς ἄσαρκα τελέως ᾖ καὶ γυμνὰ καὶ προπετῆ δίκην πτερύγων, ὀνομάζονται μὲν αἱ τοιαῦται φύσεις ὑπὸ τῶν ἰατρῶν πτερυγώδεις» : Ἱππ.Ἐπιδ.3,14 **λευκοφλεγματίαι, πτερυγώδεες.**

πτερυγωκής-οῦς-ές ποι. ὁ ὠκὺς τὰς πτέρυγας, ὁ ταχέως πετόμενος : Αἰσχ.Πρ.288 **τὸν πτερυγωκῆ .. οἰωνὸν** (σχόλ. «τὸν ἐν τοῖς πτεροῖς ταχύτατον»).

πτερύγωμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. αἱ πτέρυγες ἢ τὸ σύνολον τῶν πτερῶν πτηνοῦ, τὸ πτέρωμα : Ὡραπ.2,118· **2**) ὁμ. πᾶν τὸ ὡς πτέρυξ ἐκτεινόμενον, εἰδ. τὸ πτερύγιον τοῦ ὠτός : Γαλ.14,701· **3**) ὁμ. κτ. πληθ. τὰ ἑκατέρωθεν τῆς κλειτορίδος τοῦ γυναικείου αἰδοίου δίκην πτερυγίων προεξέχοντα σαρκώματα, αἱ μυρτοχειλίδες : Σωρ.1,16, Γαλ.19,114, Πολυδ.2,174· **4**) τὸ περίστυλον ἑλληνικοῦ ναοῦ : Βιτρ.10,11,7· **5**) εἰδ. ἐν πάπ. ἡ ἐν σχήματι πτέρυγος διάταξις γραμμάτων κειμένου.

πτερυγωτός-ή-όν ὁ ἔχων πτέρυγας ἢ πτερύγια : Ἀριστλ.ΖΜ 659b,7 **δίπουν γάρ ἐστι καὶ πτερυγωτόν,** αὐτ.693b,7· **2**) κ. μτφ. : Ἀριστφ.Ἱππ.1086 **ἀλλὰ γάρ ἐστιν ἐμοὶ χρησμὸς περὶ σοῦ πτερυγωτός, αἰετὸς ὡς γίγνει.**

πτέρυξ-υγος (ἡ) κ.νεώτ., ἐπ.δοτ πληθ. **πτερύγεσσι,** ἕκαστον τῶν εὐκινήτων μελῶν τοῦ σώματος τῶν πτηνῶν, τὸ χρησιμεῦον αὐτοῖς πρὸς πτῆσιν, τὸ πτερόν, τὸ φτερό, ἰδ. κτ. πληθ. : Ἰλ.Β 316, αὐτ.462 **ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,** Ὀδ.Β 149 **ἐπέτοντο . . πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν,** Ἡσίοδ.Α 134, Ἡρ.2,76

λευκή πτεροῖσι πλὴν κεφαλῆς, Αἰσχ.'Αγ.52 πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι, ΠΔΜατθ.23,37 ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νεοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, Κάλβ.'Ωκεανός 29,2· ‖ ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος καὶ τῆς Νίκης παριστωμένων ὡς πτερωτῶν : Ἀριστοφ.11,8· ‖ κ. ἐπὶ τῶν Μουσῶν : Πίνδ. 11,64 πτερύγεσσιν ἀέρθεντ' ἀγλααῖς Πιερίδων· ‖ οὕτω κ. ἐν μτφ. φρ. : Σοφ.'Ηλ.242 ἴσχουσα πτέρυγας ὀξυτόνων γόων· 2) ὁθ. κ. ζῷον πτερωτόν, πτηνόν : Ἰουλιαν.ΑΠ 6,12 Πίγρης σοὶ γὰρ ἀπὸ πτερύγων ταῦτα φέρει· 3) ὁμ. οἰωνός, προφητικὸν σημεῖον : Καλλ.Λουτρ.Παλ.124 οὐκ ἀγαθοὶ πτέρυγες· 4) πᾶν τὸ ὁμοιάζον πρὸς πτέρυγα· κτ. πληθ. τὰ πτερύγια τῶν ἰχθύων : Ἀριστλ.ΖΙ 505b,21 διὰ τὸ τὰς πτέρυγας ὁμοίας ἔχειν ποσί, αὐτ.Θαυμ.835b,10, Αἰλ.ΖΙ 11,24· ‖ ὁμ. τὰ κινητικὰ ὄργανα τῶν φωκῶν : Ἀριστλ.ΖΜ 697b,5 αἵ τε γὰρ φῶκαι ὡς μὲν ἔνυδροι πόδας ἔχουσιν, ὡς δὲ πεζαὶ πτέρυγας· ‖ ὁμ. τὰ πτερύγια τοῦ δελφῖνος ἢ τῆς φαλαίνης : αὐτ.ΖΙ 537b,3· ‖ οἱ πόδες τῆς χελώνης : Νίκ.'Αλ.559· ‖ τὸ ρύγχος τοῦ ξιφίου : Αἰλ.ΖΙ 9,40· 5) φύλλον ἐν σχήματι πτέρυγος : Θεόφρ.ΦΙ 3,9,6· ‖ νεώτ. βοταν. ἑκάτερον των δύο πλαγίων πετάλων τοῦ ἄνθους τῶν ψυχανθῶν· ‖ τὸ φυτὸν ἄσπληνος βλ.λ.3) : Διοσκ. 3,134· 6) τὸ πηδάλιον : Σοφ.1083· ‖ κτ. πληθ. αἱ κῶπαι : Ἐπιγρ. ἐξήρετμοι πτέρυγες· ‖ νεώτ. πτέρυξ ἀεροπλάνου ἑκάστη τῶν ἐπιπέδων ἐπιφανειῶν αὐτοῦ, ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τῶν ὁποίων εἰς τὸν ἀέρο δημιουργεῖται κυρίως ἡ ἀνυψωτικὴ δύναμις ἡ εἰς τὴν βαρύτητα ἀντιδρῶσα· 7) κτ. πληθ. τὰ κρεμάμενα ἀπὸ τοῦ θώρακος μετάλλινα ἐλάσματα, ἅτινα διεστέλλοντο καὶ συνεστέλλοντα ὁπότε ἠνωρθοῦτο ἢ ἔκυπτεν ὁ μαχόμενος ὁπλίτης : Ξεν.'Αν.4,7,15 εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς μέχρι τοῦ ἤτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα, αὐτ.'Ιππ.12,4,6· πρβλ. πτερύγιον 6)· ‖ τὰ κάτω πλάγια μέρη τὰ κράσπεδα τοῦ ἀνεωγμένου χιτῶνος, ἰδ. τοῦ δωρικοῦ καὶ τοῦ θεσσαλικοῦ : Ἀριστφ.ἀπ.325, Μέν.'Επιτρ.187, Κωμ.'Αδέσπ.17,1D, Πλούτ.Σύγκρ.Λυκ.Νομ.3 τοῦ παρθενικοῦ χιτῶνος αἱ πτέρυγες οὐκ ἦσαν συνερραμμέναι κάτωθεν, Πολυδ.7,2· 8) ἡ πτερυγοειδὴς λεπὶς ξίφους, πελέκεως : Πλαύτ.'Αλέξ.11 ὥστε τῶν πρώτων ψαῦσαι τριχῶν τὴν πτέρυγα τῆς κοπίδος· ‖ ὁμ. κ. περὶ τῆς λόγχης : Πολυδ.5,21 ὅθεν δὲ πλατύνεται, πτέρυγες αἱ ἑκατέρωθεν προβολαί· 9) ὁ λοβὸς τῶν πνευμόνων : Ἱππ.Κωακ. 394· 10) τὸ ἐξέχον ἄκρον, ἡ κορυφὴ οἰκοδομήματος : Πολυδ.7,121· ‖ φράκτης, μάντρα : Λυκόφρ.291· ‖ νεώτ. τὸ πλάγιον μέρος οἰκοδομήματος τὸ ἐγειρόμενον κατ' ὀρθὴν γωνίαν πρὸς τὸ κύριον σῶμα αὐτοῦ ἢ ἐνίοτε καὶ χαμηλότερον : ἡ δεξιὰ πτέρυξ τοῦ Πανεπιστημίου· ‖ ἐν τῇ ὀχυρωτικῇ ἐπίμηκες πλάγιον σκέλος ἀφράκτου ὀχυρώματας· 11) τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ σκελετοῦ πολιορκητικῆς μηχανῆς : Φίλ.Βελοπ.101,8· 12) ἡ ὠμοπλάτη : Φιλόστρ.Γυμν.30· ‖ νεώτ. ἀνατομ. κτ. πληθ. αἱ ἀνὰ δύο ἑκατέρωθεν τοῦ σφηνοειδοῦς ὀστοῦ τοῦ κρανίου ἀποφύσεις ἢ προεξαχαί, δεχόμεναι διὰ τῶν χασμάτων αὐτῶν τὴν δίοδον διαφόρων ἐγκεφαλικῶν νεύρων καὶ ἀγγείων· 13) κτ. πληθ. τὰ ἱστία πλοίου : Κωμ.'Αδέσπ.9D, Λυρ.'Αλ.'Αδέσπ.20,9· 14) σχηματικὸν ποίημα οὗ οἱ στίχοι εἶναι διατεταγμένοι ἐν σχήματι πτέρυγος: ΑΠ 15,24· 15) γεν. πᾶν τὸ καλύπτον ἢ τὸ προστατεῦον ὡς αἱ πτέρυγες : Εὐρ.'Ιων 1143 πτέρυγα περιβάλλει πέπλων· οὕτω κ. : αὐτ.ΙΑ 120 κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας (περὶ τῆς Αὐλίδος)· ‖ εἰδ. κτ. πληθ. αἱ ἀκρώρειαι : Μουσαῖ.48 πτέρυγες Λιβάνου· 16) εἰδ. νεώτ. στρατ. ναυτ. ἑκάτερον τῶν ἄκρων τῆς κατὰ μέτωπον παρατάξεως στρατεύματος ἢ στόλου, ἄ. κέρας : ἡ ἀριστερὰ πτέρυξ τοῦ στρατεύματος· 17) ἡ ἐν τῇ βουλῇ θέσις τῶν βουλευτῶν πολιτικοῦ κόμματος· κ. τὸ σύνολον τῶν βουλευτῶν κόμματος : ἀριστερὰ πτέρυξ (ἡ ἀντιπολίτευσις).

πτέρυξις-εως (ἡ) μτγν. ταχεῖα κίνησις καὶ κροῦσις τῶν πτερύγων : Εὐμάθ.385.

πτερύσσομαι μτγν., ἀττ. πτερύττομαι, μέλλ. πτερύξομαι, ἀποθ. κινῶ τὰς πτέρυγας καὶ κρούω αὐτὰς μετὰ ταχύτητος, φτεροκοπῶ : Βάβρ.65,6, Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,41, Αἰλ.ΖΙ 7,7 πτερύσσομαι καὶ φρυάττομαι· 2) μτφ. ἐκ συναισθήματος χαρᾶς οἱονεὶ πέτομαι, πρβλ. δημ. φρ. «πέταξε ἀπὸ τὴ χαρά του» : Δίφιλ.61,6 γέγηθα καὶ χαίρω καὶ πτερύσσομαι· 3) ὁμ. μτφ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, οἱονεὶ τανύω τὰς πτέρυγας πρὸς πτῆσιν : Φίλ.2,32.

πτερῶ-όω κ. νεώτ. δίδωμι, παρέχω τινὶ πτερά, κάνω φτερωτό : Ἀριστφ.'Ορν.1334 ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως πρὸς ἄνδρ' ὁρῶν πτερώσεις, αὐτ. Βάτρ.1347, Πλάτ.Πολ.467D· ‖ κ. παθ. ἐκφύω πτερά, ἔχω ἢ κτῶμαι πτέρυγας, γίνομαι φτερωτός : Ἀριστ.'Ορν.804 οἶσθ' ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος, αὐτ.1382, Πλάτ.Φαῖδρ.249Α οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσούτου χρόνου, Κωμ.'Αδέσπ. 172· ‖ ἐν εἰδ. σημ. ἔπος ἐπτερωμένον : Ἀριστφ. Βάτρ.1388 σὺ δ' εἰσέθηκας τοὔπος ἐπτερωμένον· πρβλ. ἔπος πτερόεν· 2) ἀναφορ. πρὸς πλοῖον, ὑφῶ, τείνω τὰς κώπας ὡς πτέρυγας ἕτοιμος νὰ τὰς βυθίσω εἰς τὸ ὕδωρ : Πολύβ.1,46,11 ἀλλὰ καὶ βραχὺ προπλεύσας ἐπέστη πτερώσας τὴν ναῦν, Πλούτ.'Αντών.63· ‖ οὕτω κ. ὁ παρακ. ἀμτβ. : Πολύβ.1,46,9 αἱ δὲ νῆες . . ἐπτερωκυῖαι πρὸς τὴν ἐμβολήν· κ. παθ. : Εὐρ ΙΤ 1346 νεὼς σκάφος, ταρσῷ κατῆρες, πίτυλος ἐπτερωμένος (ἡ διὰ τῶν κωπῶν πλῆξις τῆς θαλάσσης)· ‖ ὁμ. νεώτ. ναυτ. παράγγελμα πτέρωσον ! παράγγελμα πρὸς τοὺς κωπηλάτας ὅπως φέρωσι τὰς κώπας εἰς ὁριζοντίαν θέσιν ἀκινησίας· 3) μτφ. διεγείρω, ἐξεγείρω : Ἀριστφ.'Ορν.1446 λόγοισι τἄρα καὶ πτεροῦνται;· ‖ κ. παθ. διεγείρομαι, ἐνθουσιωδῶς τείνω, κλίνω πρός τι, κινοῦμαι ὑπὸ πάθους ἢ ἐλπίδας πρός τι, μτ. αἰτ. ἐμπροθ. : Φιλόστρ.'Απόλλ.1,7 ἐπὶ τὸν Πυθαγόρου βίον πτεροῦσθαι, Ἀνακρεόντ. 51,4 τότ' ἐς χορείην ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι, Λουκ.Οἰκ.4 ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· ‖ κ. μτ. δοτ. : Ἰουλ. Λόγ.7,235Β πτεροῦσθαι τοῖς ἔξωθεν πλεονεκτήμασιν· ‖ ὁμ. μτ. γενικ. τοῦ ποι. αἰτίου : Κλήμ.'Αλ. Στρωμ.288· ‖ κ. ἀπολ. ἐνθαρρύνομαι, ἀναπτεροῦμαι : Πλούτ.'Αρταξ.24 ὥστε τοὺς ἄλλους πτεροῦσθαι . . τὴν ἐκείνου . . τόλμην ὁρῶντας.

πτέρωμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἔχειν, φέρειν πτερά : Αἰσχ.ἀπ 139· 2) τὸ σύνολον τῶν πτερῶν, ἡ πτέρωσις : Ἀριστλ.Χρωμ.792a,24, -ὡραῖον - στιλπνὸν - λευκὸν πτέρωμα· ‖ ὁθ. κ. : Πλάτ.Φαῖδρ. 246Ε τούτοις δὴ τρέφεται . . τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα· ‖ νεώτ. κ. ἡ ἔκφυσις πτερῶν, πτεροφυΐα : νεοσσοὶ πρὸ τοῦ πτερώματος· 3) ὁθ. κ. ἡ πτητικὴ ἢ γενικ. ἡ κινητικὴ δύναμις ἐνισχυμένη : Γαλ.7,586 οἷον . . πτέρωμα τῆς κινήσεως· 4) τὸ πτερωτὸν ἄκρον τοῦ δόνακος βέλους : Λυκόφρ. 56· 5) τὰ πτεροειδῆ ἢ τριχοειδῆ πτερύγια τῶν βραγχίων ἰχθύος : Αἰλ.ΖΙ 16,12· 6) τὸ περίστυλον ναοῦ : Βιτρ.3,3,9, αὐτ.4,8,6· 7) προεξοχὴ ἐν εἴδει σκέπης, γεῖσον : Ἐπιγρ.'Εφέσ. τὰ πτερώματα πετάσου· 8) νεώτ. ἀναπτέρωσις, ἐνθάρρυνσις : Κάλβ.Εἰς Πάργαν 3,1 φρενῶν πτέρωμα.

πτέρων-ονος (ὁ) εἶδος ὀρνέου : Κωμ.'Αδέσπ.592.

πτερώνυμος-ον ὁ ἐπονομασθεὶς ἐκ τῶν πτερῶν αὐτοῦ : Πλάτ.Φαῖδρ.252C.

πτέρως-ωτος (ὁ) ὁ πτερωτὸς θεός, παιγνιώδης λέξις ἐκ τοῦ ὀνόματος Ἔρως : Πλάτ.Φαῖδρ.252Β.

πτέρωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὰ πτερὰ ἐν συνόλῳ, τὸ πτέρωμα : Ἀριστφ.Ὄρν.94 **τίς ἡ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;**, αὐτ.97, Ἀριστλ. Ζἱ 564b,2 **καὶ ἄρχεται αὖθις ἀπολαμβάνειν τὴν πτέρωσιν**, σύτ.ΖΜ 642b,24· **2)** νεώτ. ναυτ. ἡ κατὰ τὴν κωπηλασίαν ὕψωσις ἐν ὁριζοντίᾳ θέσει τῶν ἐρετμῶν· **3)** τὸ προσάπτειν πτερὰ εἰς τὸ βέλος : Αἰτ.Τακτ.31,27· **4)** πληθ. ὀνομασίαι μερῶν τινων χειρουργικῆς μηχανῆς : Ὀρειβ.49,4,9.

πτερωτής (ὁ) μτγν. ἐκκλ. ὁ παρέχων, ὁ διδοὺς πτερά· κ. μτφ. ὁ ἐνθαρρύνων, ἀναπτερῶν

πτερωτικός-ή-όν μτγν. ὁ τοῦ πτερώματος : Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.25,477M.

πτερωτός-ή-όν κ. -ός -όν (Σοφ.ΟΚ 1460) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **φτερωτὸς** βλ.λ. ὁ πτερὰ ἢ πτέρυγας ἔχων, ἐπτερωμένος : Ἡρ.2,76 **πτίλα δὲ οὐ πτερωτὰ φέρει**, αὐτ.2,75 **ἐς τοῦτο τὸ χωρίον ἦλθον πυνθανόμενος περὶ τῶν πτερωτῶν ὀφίων**, Αἰσχ.Πρ.135 **σύθην δ' ἀπέδιλος ὄχῳ πτερωτῷ**, Εὐρ.ΙΑ 251 **Παλλάδ' ἐν μωνύχοις ἔχων πτερωτοῖς ἅρμασιν** ‖ περὶ τοῦ Ἔρωτος : Λίβ.Ροδ.1174 **ἦλθεν ὀκάτι πτερωτὸν παιδόπουλον εἰς αὔτην'** οὕτω κ. Τιμόθ.2 **πτερωτὸς ἰξὸς ὀμμάτων Ἔρως'** ‖ κ. περὶ τῆς ψυχῆς παριστωμένης ὡς ἐπτερωμένης : Πλάτ.Φαῖδρ.251B **πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή'** ‖ ὁμ. κ. περὶ τῶν ὀνείρων : Λουκ. Ἀλ.Ἱστ.2,34 **ἦσαν δ' ἐν αὐτοῖς καὶ πτερωτοί τινες καὶ τερατώδεις'** ‖ οὕτω κ. **πτερωτὸν γένος** τὰ πτηνά : Ἀριστλ.ΖΙ 490a,12· κ. νεώτ. **ὁ πτερωτὸς κόσμος'** **2)** δθ. κ. ὁ ταχύς, γοργὸς ὡς ἐὰν εἶχε πτέρυγας, ὁ ταχέως βαλλόμενος : Σοφ. ΟΚ 1460 **Διός πτερωτὸς ἥδε μ' αὐτίκ' ἄξεται βροντὴ πρὸς Ἅδην**, Εὐρ.Ἡρ.571 **τοὺς δὲ πτερωτοῖς . . τοξεύμασι . . ἐμπλήσω φόνου**, Κάλβ. Εἰς Μούσας 13,3 **ὦ Μοῦσαι, τώρα ἁρπάξατε τὴν πτερωτὴν βροντήν'** **3)** ὁ ἠχῶν ἐν τῷ ἀέρι ὡς αἱ πτέρυγες: Ἀριστφ.Ὄρν.1198 **δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται'** **4)** ὁ διὰ πτερῶν πεπληρωμένος, πουπουλένιος : Πολύδ.6,10 **προσκεφάλαιον πτερωτόν'** **5)** ὁ διὰ πτερῶν κεκοσμημένος, πλουμιαμένος : Πλούτ.Ἠθ.330B **πτερωτοῖς ἀμπέχονται χιτωνισκίοις ἄγραις ἐπιχειροῦντες ὀρνίθων'** **6)** ὡς οὐσ. **οἱ πτερωτοὶ** (κατὰ παράλ. τοῦ ὄρνιθες) κ. **τὰ πτερωτὰ** τὰ πτηνά, τὰ πουλιά : Αἰσχ.Ἱκ.510 **οὔτοι πτερωτῶν ἁρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν**, Εὐρ.Βάκχ.256' ‖ εἰδ. περὶ τῶν οἰωνῶν : αὐτ.Ἑλ.747 **οὐκ ἦν ἄρ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐμπύρου φλογὸς οὐδὲ πτερωτῶν φθέγματ'** ‖ εἰδ. π. Ἀριστλ. **τὰ πτερωτὰ** τὰ πτερυγοφόρα ζῷα εἰς ἃ περιλαμβάνονται μετὰ τῶν πτηνῶν καὶ αἱ νυκτερίδες καὶ ἔντομά τινα : Ἀριστλ.ΖΙ 518b,35, αὐτ. 523b,18 **καὶ πτερωτά, οἷον μέλιττα, καὶ μηλολόνθη καὶ σφήξ'** ‖ ἐν εἰδ. διακρίαει περὶ τῶν ὀρνέων κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰ ἄλλα πτηνά : αὐτ.490a,6 **τῶν δὲ πτηνῶν τὰ μὲν πτερωτά ἐστιν . . τὰ δὲ πτιλωτά'** **7)** νεώτ. τὸ θηλ. **πτερωτὴ** ὡς οὐσ. ὁ τροχὸς ὑδρομύλου, ἡ φτερωτή.

πτέσθαι ἀπαρφ. μέσ. ἀορ. β' τοῦ ρ. πέτομαι βλ.λ.

πτῆμα-ατος (τὸ) Σουΐδ. ἡ πτῆσις.

πτήν, πτηνός (ὁ) μτγν. ὁ πτῆναι δυνάμενος, πτερωτός : Ἡρωδιαν. ἐν Ἀν.Ὀξ.3,243,ΕΜ 694,7.

πτῆναι ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ ρ. πέτομαι βλ.λ.

πτηνάριον (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ πτηνόν, μικρὸ πουλί : Νικ.Χων.Χρον.66,19.

πτηνάρχης (ὁ) μσν. ὁ ἄρχων τῶν πτηνῶν : Γερμ.Κων/πόλεως ἐν Κῶδ.Coisl.278d,112V°.

πνηνοβόλος-ον ὁ τὰ πτηνὰ βάλλων, κτυπῶν : Ὀρφ.Ἀργ.12,16 **ἰοὶ πτηνοβόλοι.**

πτηνοδρομῶ-έω μσν. τρέχω ὡς ἐὰν εἶχον πτερά, σὰν πουλί : Νικήτ.Εὐγ.4,386.

πτηνοκράτωρ-ορος (ὁ) μσν. ὁ βασιλεύων, ὁ κρατῶν τῶν πτηνῶν.

πτηνολέτις-ιδος (ἡ) μτγν. ἡ τὰ πτηνὰ φονεύουσα, ἡ ἀφανίστρια τῶν πουλιῶν : Ζώσιμ. ἐν ΑΠ 6,185 **δίκτυον ἄνθετο θηρῶν πτηνολέτιν νεφέλην.**

πτηνόν (τὸ) κ. νεώτ., δωρ. τ. πτανόν τὸ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. πτανὸς βλ.λ. ὡς οὐσ., τὸ ζῷον τὸ πετόμενον, τὸ ἔχον πτέρυγας, πουλί· ἰδίως κτ. πληθ. : Αἰσχ.Χο.591 **πτανά τε καὶ πεδοβάμονα**, Σοφ.Αἴ. 168, Πλάτ.Νόμ.823B **πολλὴ μὲν γὰρ ἡ τῶν ἐνύδρων, πολλὴ δὲ ἡ τῶν πτηνῶν** (θήρα), Ἀριστλ. Ζἱ 488a,4,-**ἐνδημικὰ - ἀποδημητικὰ πτηνά.** ‖ ἐν διακρίαει κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰ **πεζὰ καὶ** πρὸς τὰ πλωτά : Πλάτ.Συμπ.207A, Ἀριστλ.ΖΙ 488a,1, αὐτ.542a,23· ‖ νεώτ.ζωολ.τὰ πτηνὰ ἡ δευτέρα ὁμοταξία τῆς συνομοταξίας τῶν σπονδυλωτῶν **ζῴων.**

πτηνοπέδιλος-ον ὁ φέρων πτερωτὰ **πέδιλα,** πτερόπους ὡς ἐπιθ. τοῦ Ἑρμοῦ : Ὀρφ.Ἀργ.28,4.

πτηνόπους-ποδος (ὁ) μσν. ὁ ἔχων οἱονεὶ πτερωτοὺς τοὺς πόδας, ὠκύπους : ΚΜανασσ.Χρον.171.

πτηνοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλητὴς πτηνῶν.

πτηνός-ή-όν κ. **-ός-όν** (Πλάτ.Πρωτ.320E), **δωρ.** πτανός-ά-όν ὁ ἔχων **πτερὰ** ἢ πτέρυγας, ὁ δυνάμενος **νὰ πετᾷ,** πτερωτός, **πετούμενος** : Αἰσχ. Πρ.1022 **Διὸς δέ τοι πτηνὸς κύων, δαφοινὸς αἰετός**, αὐτ.Ἀγ.136, αὐτ.Εὐμ.181, Σοφ.Φιλ.955 **οὐ πτηνὸν ὄρνιν οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην**, Εὐρ.ΙΤ 193 **δινευούσαις ἵπποις πταναῖς**, αὐτ.Ἱππ.1275, Πλάτ. Φαῖδρ.246E **Ζεύς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα'** ‖ οὕτω κ. ἐπὶ ἐπτερωμένων βελῶν : Σοφ.Φιλ.166 **θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς**, Εὐρ.Ἡρ.179· **2)** κ. μτφ. ἐπὶ λόγων, ὁ οἱονεὶ **πετόμενος'** πρβλ. **πτερόεις** : αὐτ.Ὀρ.1176 **πτηνοῖσι μύθοις ἀδαπάνως τέρψαι φρένα'** οὕτω κ. : Πλάτ.Νόμ.717C **διότι κούφων καὶ πτηνῶν λόγων βαρυτάτη ζημία'** **3)** ὁμ.μτφ. ἐπὶ τῶν ἐλπίδων, ταχέως ἀποπταμένων : Εὐρ.ἀπ.271 **πτηνὰς διώκεις ἐλπίδας'** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν ὀνείρων : αὐτ.ΙΤ 571 **οὐδ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι'** **4)** ὁμ. ἐν ποι. μτφ. ὁ ἔχων τὴν τάσιν τῆς ὑψώσεως, τῆς μεγαλουργήσεως : Πίνδ.ἀπ.107,3 **πτανὰ ἰσχύς'** **5)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πτηνὸν βλ.λ.

πτηνοσκοπεῖον (τὸ) νεώτ. πρόσφορος **θέσις** ἢ σταθμός, ὁπόθεν ἐπισκοπεῖται ἡ **κίνησις τῶν** ἀποδημητικῶν πτηνῶν καὶ ἐκτελεῖται ἡ διὰ δακτυλιώσεως βλ.λ. ἐπισήμανσις αὐτῶν πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν τε ἐνδιαιτημάτων καὶ τῆς πορείας ἣν ταῦτα ἀκολουθοῦσιν ἀπὸ τῶν θερινῶν ἐνδιαιτημάτων εἰς τὰ χειμερινά.

πτηνοσκοπία (ἡ) νεώτ. ἡ κατ' ἐπιστημονικὴν μέθοδον παρατήρησις, ἐπισκόπησις τῆς κινήσεως τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν, πρβλ. πτηνοσκοπεῖον.

πτηνοσκοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πτηνοσκοπίαν βλ.λ. : **πτηνοσκοπικὸς σταθμός** (ἄ. πτηνοσκοπεῖον βλ.λ.).

πτηνοτοξοπυρφόρος-ον μσν. ὁ φέρων πτέρυγας, τόξον καὶ πῦρ, **περὶ τοῦ Ἔρωτος** : Νικήτ. Εὐγ.2,143.

πτηνοτροφεῖον (τὸ) νεώτ. ἐγκατάστασις ἔνθα γίνεται ἐπιστημονικῶς ἁρμοδία ἀναπαραγωγὴ καὶ ἐκτροφὴ πτηνῶν.

πτηνοτροφία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ζωοτεχνίας ἀσχολούμενος μὲ τὴν δι' ἐπιστημονικῶς ἁρμοδίων μεθόδων ἀναπαραγωγὴν καὶ ἐκτροφὴν πτηνῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν.

πτηνοτροφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πτηνοτροφίαν βλ.λ. : **πτηνοτροφικὴ ἐπιχείρησις - ἐγκατάστασις.**

πτηνοτρόφος (ὁ) νεώτ. ὁ συστηματικῶς καὶ μεθοδικῶς ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἀναπαραγωγὴν καὶ ἐκτροφὴν πτηνῶν πρὸς οἰκονομικὴν ἐκμετάλλευσιν' ‖ ὁ γνώστης, εἰδήμων τῶν πτηνοτροφικῶν μεθόδων ἰδίως τῶν πρὸς συντήρησιν ὀρνίθων, ὁ σπουδάσας τὴν πτηνοτροφίαν.

πτηνώδης-ους-ες μσν. κουφόνους, όρνιθόμυαλος, κοκορόμυαλος : Νικ.Χων.Χρον.936Β **πτηνώδεσι καὶ κούφοις ἀνδράσι.**

πτῆξις-εως (ἡ) (πτήσσω. μτγν. φόβος, συστολή, ζάρωμα ἀπό φόβο : 'Ακυλ.ΠΔΠαροιμ.18,7.

πτήσιμος-ον μτγν. ὁ δυνάμενος πτῆναι, ποὺ μπορεῖ νά πετάη, ἀναφορ. πρὸς λόγους:'Ιουλ.'Επιστ.191.

πτῆσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ πέτεσθαι, ἵπτασθαι, τὸ πέταγμα, ἐπὶ πτηνῶν : Αἰσχ.Πρ 488 **γαμφωνύχων τε πτῆσιν οἰωνῶν,** 'Αριστλ.ΖΜ 639b,2 **διαφέρει γάρ πτῆσις καὶ νεῦσις καὶ βάδισις καὶ ἕρψις,** αὐτ.ΗΝικ.1174a,1, Κόϊντ.12,5· **2**) νεώτ. εἰδ. κ. τὸ διά μηχανικῶν μέσων ἵπτασθαι : **πτῆσις ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων ὑπὲρ τὸ γαλλικόν ἔδαφος, - κατερρίφθη τὸ ρεκόρ τῆς κατ' εὐθεῖαν πτήσεως** (δι' ἀεροπλάνου)· **3**) μτφ. ἐπὶ πάσης ταχείας ἐνεργείας : Λιβάν.'Επιστ 949,2 **ἡ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν πτῆσις.**

πτήσσω (οὐδέποτε πτήττω), μέλλ. **πτήξω** (Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 12,141), ἀόρ. **ἔπτηξα** (Εὐρ.'Ηρ.974), δωρ. **ἔπταξα** (Πίνδ.Π 4,57), ἐπ. **πτῆξα** ('Ιλ.Ξ 40), ἀόρ. β' **ἔπτακον** (μ. ἐν συνθ. **καταπτακών** : Αἰσχ.Εὐμ. 252), ἐπ. γ' δυϊκ. **καταπτήτην** : 'Ιλ.Ο 136', παρακ. **ἔπτηχα** ('Ισοκρ.5,58, κ. ἐν συνθ. **κατ-**: Λυκοῦργ.40, Δημ.42), μτγν. **ἔπτηκα** (**κατ-** : Θεμίστ.Λόγ.24,309Ι), ἐπ. μτχ. **πεπτηώς-ῶτος** (ὅπερ ὡσαύτως εἶναι καὶ μτχ. παρακ. τοῦ πίπτω), ἐμβάλλω τινὶ φόβον, πτοῶ, φοβίζω : 'Ιλ.Ξ 40 **πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν 'Αχαιῶν,** Θέογν.1015 **πρίν τ' ἐχθροὺς πτῆξαι·** **2**) μτβ. καθιστῶ τι φοβερόν : Παῦλ.Σιλ. 'Εκφρ.1,26 **ζυγόν πτῆξαι·** **3**) συνήθ. ἀμτβ. συμπτύσσομαι, συστέλλομαι ἐκ φόβου, μαζεύομαι, ζαρώνω, κυρίως ἐπὶ ζώων : Αἰσχ.Πέρσ.209, Σοφ. Αἴ.171 **ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι τάχ' ἄν . . πτήξειαν ἄφωνοι,** αὐτ.ἀπ.659,9, 'Αριστφ.'Όρν.777 **πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,** 'Αριστλ.ΖΙ 629b,13 **ὁ λέων . . ὁρώμενος . . οὐδέποτε φεύγει, οὐδὲ πτήσσει·** ‖ ἐπὶ ἀνθρώπων, πτοοῦμαι, μαζεύομαι ἀπό φόβο, ἀπό συστολή : Πίνδ.Π 4,57 **ἔπταξαν ἀκίνητοι σιωπᾷ,** Εὐρ.Βάκχ.1036 **οὐκέτι γάρ δεσμῶν ὑπὸ φόβῳ πτήσσω,** Πλάτ.Συμπ.184Β **ἐάν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ,** Ξεν.ΚΠ 3,1,26 **καὶ πταίσαντα ταχὺ πτῆξαι·** ‖ κ. ἐμπροθ. : Εὐρ.Κύκλ. 408 **ἄλλοι δ' . . ἐν μυχοῖς πέτρας πτήξαντες εἶχον,** αὐτ.'Ηρ.974, 'Αριστφ.Λυσ.770· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. τοῦ τόπου, καταφεύγω που, μαζεύομαι κάπου : Εὐρ.'Ίων 1280 **βωμὸν πτῆξαι·** ‖ σπαν. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. φοβοῦμαι, πτοοῦμαι ἔκ τινος αἰτίας : Αἰσχ.Πρ.175 **οὔποτ' ἀπειλὰς πτήξας τόδ' ἐγὼ καταμηνύσω,** Λυκόφρ.280 **δόρυ πτῆξαι,** 'Επιγρ.' **4**) εἰδ. συστέλλω τὰ μέλη ὡς ἄγριον ζῷον μέλλον νὰ ἐφορμήσῃ κατὰ τῆς λείας, ἐπὶ ἐνεδρευόντων : 'Οδ.Ξ 474 **ὑπὸ τεύχεσι πεπτηῶτες κείμεθα,** Εὐρ.'Ανδρ.753 **μὴ . . εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ πτήξαντες οἵδε πρὸς βίαν ἄγωσί με.**

πτητικός-ή-όν κ. νεώτ. ἱκανός, ἐπιτήδειος εἰς πτῆσιν, πτερωτός, ἐπὶ τῶν πτηνῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 504b,8 **ἔστι δὲ τὰ μὲν γαμφώνυχα τῶν πτητικῶν,** Θεόφρ.ἀπ.180 **βαρέα καὶ μὴ πτητικά·** ‖ ὅθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ πετομένου, τοῦ πτερωτοῦ, ἡ ἱκανότης πρὸς πτῆσιν : 'Αριστλ ΖΜ 693b,13 **τῷ δ' ὄρνιθι ἐν τῇ οὐσίᾳ τὸ πτητικόν ἐστιν·** ‖ ἐπίρρ. **-ῶς** : Πλούτ.'Ηθ.405Β· **2**) νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τῆς ταχείας ἐξατμίσεως ἢ ἐξαερώσεως : **πτητικά ἔλαια** (ἄ. αἰθέρια ἔλαια).

πτίλλος (ὁ) γλωσσ. ἄ. πτίλος βλ.λ.

πτιλοβάφος (ὁ) γλῶσσ. ὁ βάπτων πτίλα.

πτίλον (τὸ) (πέτομαι, πτέσθαι) κ. **νεώτ.**, δωρ. **φίλον** μαλακόν χνοῶδες πτερὸν ἐκ τῶν φυομένων ὑπὸ τὰ μεγάλα καὶ σκληρὰ πτερὰ τῶν πτηνῶν, πούπουλο· 'Ησ., Φώτ., Σουΐδ. «πτίλα· πτερὰ ἁπαλά» : Σοφ.ἀπ.1127,3 **πτίλον κύκνειον.** Πλάτ.Κωμ.97 **κνεφάλλων ἢ πτίλων σεσαγμένος,** Κλύτ.1, Αἰλ.ΖΙ 12,4· **2**) ὁ χνοῦς, αἱ λεπταὶ τρίχες αἱ φυόμεναι κατὰ τὸν πώγωνα νεανίου, ἴουλος : Jacobs ΑΠαλ 773· **3**) κωμ. ὡς ὑποκορ. τοῦ πτερόν, περὶ τῶν πτερῶν τοῦ λοφίου περικεφαλαίας : 'Αριστφ.'Αχ.585 **φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν· - Τουτὶ πτίλον σοι·** ‖ ὁμ. σκωπτ. : αὐτ.1182 **πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσόν·** **4**) ἡ πτέρυξ κυρίως τῶν ἐντόμων : 'Αριστλ.ΖΠ 713a,10· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ τῆς πτερυγώδους μεμβράνης ὄφεών τινων : 'Ηρ.2,76 **τοῦ δὲ ὄφιος ἡ μορφὴ οἵη περ τῶν ὕδρων· πτίλα δὲ οὐ πτερωτὰ φορέει·** **5**) ὅθ. κ. πᾶν τὸ πρὸς πτέρυγα ὁμοιάζον· εἰδ. φύλλον ἐν σχήματι πτέρυγος : Νίκ.Θηρ.524· **6**) κτ. πληθ. **τὰ** ἱστία πλοίου : Λυκόφρ.25.

πτιλόνωτος-ον μτγν. ὁ ἔχων πτιλωτὰ βλ.λ. νῶτα : 'Αντιφάν.Μακ.ΑΠ 9,256 **πτιλόνωτος κάμπη**

πτίλος (ὁ) μτγν., πιθ. **κ. πτιλός** ὁ πάσχων ἐκ πτιλώσεως βλ.λ.2) : ΠΔ Λευΐτ.21,20 **ἄνθρωπος . . πτίλος τοῖς ὀφθαλμοῖς·** οὕτω κ. ἄνευ προσδιορισμοῦ τινος : Γάλ.10,1017, αὐτ.799· ‖ ὁμ. κ. Διοσκ. 1,69,3 **πτίλα βλέφαρα.**

πτιλῶ όω μτγν. ἐφοδιάζω διὰ πτίλων, πτερῶ : 'Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,69 **πτηνὰ ἐπτίλωσε** (ἡ φύσις)· ‖ κ. παθ. πτεροῦμαι, σχηματίζω πτίλωσιν : Φιλόστρ.'Απόλλ.3,48.

πτίλωσις-εως (ἡ) (πτίλον) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ἔχοντος πτίλα, πτέρωσις : Αἰλ.ΖΙ 16,4· **2**) νόσημα τῶν βλεφάρων καθ' ὃ τὰ ἄκρα αὐτῶν φλεγμαίνονται καὶ οἰδαίνονται, ἐκπίπτουσι δὲ αἱ βλεφαρίδες : Γαλ.10,1004, 'Αέτ.7,80.

πτιλώσσω μτγν. πάσχω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ πτιλώσεως βλ λ.2) : 'Αρχύτ.π.Σιμπλίκ.Κατ 395,35.

πτιλωτός-ή-όν ὁ φέρων πτίλα, ἐπτιλωμένος, ἐπτερωμένος· ὅθ. **πτιλωτὰ** ἔντομα φέροντα μεμβρανώδεις πτέρυγας, ὑμενόπτερα : 'Αριστλ.ΖΙ 490a,6 **τὰ δὲ πτιλωτά, οἷον μέλιττα καὶ μηλολόνθη·** **2**) εἰδ. ὁ πεπληρωμένος διὰ πτίλων, πουπουλένιας, ἐπὶ προσκεφαλαίου : Πολυδ.6,10.

πτισάνη (ἡ) κ. νεώτ. χόνδροι ἀπολελεπισμένης κριθῆς· ὅθ. κ. ἀφέψημα λαμβανόμενον ἐκ τῆς τοιαύτης κριθῆς ἐν χρήσει ὡς ρόφημα, κριθαρόνερο : 'Ιππ.Διαίτ 6 **πτισάνης χυλός,** αὐτ.7,10 **πτισάνη παχεῖα,** 'Αριστφ.ἀπ.159 **πτισάνην ἕψειν,** 'Άλεξ.142,3 **τούτῳ δότε πτισάνης ἕωθεν,** Νικοφ.15, Πάπ.' **2**) νεώτ. ἀφέψημα, ἔγχυμα περιέχον μικρὰν ἀναλογίαν τοῦ δραστικοῦ συστατικοῦ τῆς δρόγης, χρησιμοποιούμενον ὡς ποτὸν τῶν ἀσθενῶν, χορηγούμενον πάντοτε πρόσφατον καὶ γλυκαζόμενον διὰ γλυκορρίζης, μέλιτος ἢ σακχάρου.

πτισάνης (ὁ), δωρ. **πτισάνας** ὁ πτίσσων, ἐκλεπίζων τὰς κριθάς : Παλλάδ. ἐν ΑΠ 11,351,6 (ἀμφίβ.).

πτίσανον (τὸ) μτγν. ποι. τ. τοῦ πτισάνη βλ.λ.1) : Νίκ.Θηρ.590.

πτισανορρυφία (ἡ), ἰων. **-ίη** ἡ ρόφησις πτισάνης βλ λ.1) : 'Ιππ.Διαίτ.16 **ὁ τρόπος τῆς τοιαύτης πτισανορρυφίης.**

πτίσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μαν. ἡ ἐκλέπισις, ἀφαίρεσις τοῦ φλοιοῦ τῆς κριθῆς, τὸ ξεφλούδισμα τοῦ κριθαριοῦ : Γαλ.19,115· κτ. πληθ. : Γεωπ.2,34,1.

πτίσμα-ατος μτγν. ἡ ἐκλελεπισμένη κριθή, ξεφλουδισμένο κριθάρι : Στράβ.17,1,24 **ἐνίοις δὲ καὶ ὡς ἂν πτίσμα οἷον ἡμιλεπίστων ὑποτρέχει.**

πτισμός (ὁ) μτγν. ἐκλέπισις, καθαρισμὸς τῆς κριθῆς, πτίσις : Νικοφ.17 **πτισμὸν προσαυλεῖν** (αὐλεῖν τὴν ᾠδὴν τὴν ἐπὶ τῇ πτίσει τῆς κριθῆς)

πτίσσω, ἀττ. **πτίττω** ('Αριστφ.ἀπ.271, Λουκ.'Ερμότ. 79), ἀόρ. **ἔπτισα** ('Ηρ.2,92), παθ. ἀόρ. **ἐπτίσθην** (Θεόφρ.Φ 4,4,10 **περι-**, Γεωπ.12,23,2), παρακ. **ἔπτισμαι** ('Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.14, 'Αριστλ ΖΙ 595b,10), ἐκλεπίζω, ἀποφλοιῶ σῖτον· κ. γεν. σιτηρά, δημητριακά : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.14 **ἢ ἀπτίστων πυρῶν ἢ ἐπτι-**

σμένων, Φερεκρ.183· || εἰδ. : Ἀριστφ.ἀπ.339 πτισσουσῶν ᾠδή (ᾀδομένη ὑπὸ γυναικῶν ἐκλεπιζουσῶν τὴν κριθήν)· 2) κοπανίζω, ἀλέθω ἐντὸς ὅλμου : Ἡρ 2,92 **τὸ ἐκ μέσου τοῦ λωτοῦ . . πτίσαντες ποιεῦνται ἐξ αὐτοῦ ἄρτους**, Διογ.Λ 9,59, Λουκ.Ἑρμότ.79 **ὑπέρῳ σιδηρῷ πτίττοι.**

πτιστής (ὁ) διόρθ. ἀντὶ πτισάνης βλ.λ.

πτιστικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πτίσιν βλ.λ. : Φρύν.Κωμ.14 **ἐγὼ δὲ νῷν τερετιῶ τι πτιστικόν** (ᾆσμα ᾀδόμενον κατὰ τὴν πτίσιν).

πτόα σπάν. τ. τοῦ πτοία βλ.λ. : Φίλ.1,531 (διάφ. γρ.), ΕΜ 695,1.

πτοαλέος-α-ον μτγν. κ. μσν. ποι. τ. **πτοιαλέος** πεφοβημένος : Ὀππ.Ἁλ.3,431, Εὐστ.Πον 4,96.

πτόη (ἡ) μτγν. ἄ. πτοία βλ.λ. : ΠΔΜακκ.1,3,25.

πτόησις-εως (ἡ) κ. **πτοίησις** ψυχικὴ ταραχὴ ἐκ φόβου, ἐκφόβησις, ὅθ. καθόλου σφοδρὸν ψυχικὸν πάθος, ταραχή : Πλάτ.Πρωτ.310D **καὶ ἐγὼ γιγνώσκων αὐτοῦ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν πτοίησιν,** αὐτ.Κρατ.404A **ἔχοντες τὴν τοῦ σώματος πτόησιν καὶ μανίαν,** αὐτ.Συμπ.206D, Ἀριστλ.ΖΙ 774a,5 (ἀμφ.), Κλέαρχ.π.Ἀθήν.15,670C, Φίλ.1,509, ΚΔΠέτρ. 1,3,6 **μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν.**

πτοητός-ή-όν μτγν., ποι. **πτοιητός** τεταραγμένος, πεφοβημένος : Νίκ.Ἀλεξ.243,Μάξ.Καταρχ.164.

πτοία (ἡ), ἐπ. **πτοίη** (Ὀππ.Ἁλ.3,431, Νίκ.Ἀλεξ.312), σπαν. **πτόα** (ΕΜ 695,1) κ. **πτόη** (ΠΔΜακκ.1,3,25) ψυχικὴ ταραχὴ ἐκ φόβου, τρόμος, τρομάρα : Ὀνήσανδρ.6,5, Πλούτ.Φάβ.11 **ἀδιήγητος κατεῖχε ταραχὴ καὶ πτοία τοὺς Ρωμαίους,** Φιλόστρ.Ἀπόλλ.7,14 **ἀμυδραὶ καὶ φαντασιώδεις πτοῖαι**· || εἰδ. κατάστασις τοῦ ἔχοντος καταπεπτωκὸς τὸ ἠθικόν : Πολύβ.1,39,14 **θεωροῦντες οἱ Ρωμαῖοι τὴν ἐν τοῖς πεζοῖς στρατοπέδοις πτοίαν καὶ δυσελπιστίαν**· 2) διέγερσις, ὁρμή : Ζήν. Στωϊκ.1,51 **πάθος ἐστὶ πτοία ψυχῆς,** Χρύσ.Στωϊκ. 3,127· || **πτοία περί** τι ὁρμή, σφοδρὰ κλίσις τείνουσα πρός τι : Ἐπίκ.ἀπ.458 **πτοία περὶ τὰ ἀφροδίσια,** Πρόκλ.Ἀλκ.43C **ἡ περὶ φιλοσοφίαν πτοία**· ὁμ. **πτοία εἴς τι** : Αἰλ.ΖΙ 10,27· || κ. ἀπολ. ψυχικὴ ὁρμή : Πλούτ.Ἠθ.83D **οἴστρους δὲ καὶ πτοίας**· || συνεκδ. κτ. πληθ. ἄλογος διέγερσις, μανία : Τίμ.Λοκρ.103B **δυσθυμίαι καὶ λῆθαι, παραφροσύναι τε καὶ πτοῖαι.**

πτοιαλέος-α-ον ποι. τ. τοῦ πτοαλέος βλ.λ.

πτοίησις-εως (ἡ) ἄ. πτόησις βλ.λ.

πτοιητός-ή-όν ποι. τ. τοῦ πτοητός βλ.λ.

πτοῖος (ὁ) καθ' Ἡσ. πτοία βλ.λ.

πτοιώδης-ους-ες (πτοία) δειμαλέος, πεφοβημένος : Ἱππ.Ἐπιδ.6,2,20· πρβλ.Ἐρωτιαν.· || οὕτω καὶ ἐπὶ ἐκδηλώσεων, διαθέσεων, ὁ εἰς φόβον, ψυχικὴν ταραχὴν ὀφειλόμενος : Στωϊκ.3,166 **ὁρμαὶ πτοιώδεις,** αὐτ. **πτοιώδης ἄγνοια.**

Πτολεμαεῖον (τὸ) μτγν. τέμενος ἀφιερωμένον εἰς τὸν Πτολεμαῖον, τιμηθέντα ὡς θεὸν ἐν Ρόδῳ : Διόδ.Σ 20,100 **τέμενος ἀνῆκαν ἐν τῇ πόλει τετράγωνον . . ὃ προσηγόρευσαν Πτολεμαεῖον.**

πτολεμαῖα (τὰ) Ἐπιγρ. κ. πάπ. ἑορτὴ ἀγομένη ἐν Ἀθήναις πρὸς τιμὴν Πτολεμαίου Β' τοῦ Φιλαδελφέως· || ὁμ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ γένους τῶν Πτολεμαίων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ : Ἐπιγρ. Τεγέας· || ὁμ.**Πτολεμαίεια** ἑορτὴ ἐν Δήλῳ· || ὁμ. **Πτολεμαίεα** ἑορτὴ ἀγομένη ἐν Ἱερᾳ τῆς Σικελίας: Πάπ.

πτολεμαϊκός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου Πτολεμαῖον ἢ τοὺς Πτολεμαίους : ΠΔ Μακκ.3,1,2 **παραλαβὼν τῶν προϋποτεταγμένων αὐτῷ ὅπλων Πτολεμαϊκῶν τὰ κράτιστα,** Πολυβ.9,85, Πάπ. **Πτολεμαϊκὸν νόμισμα**· || ὅθ. κ. **τὰ πτολεμαϊκὰ** τὰ νομίσματα τῶν Πτολεμαίων : Ἐπιγρ.· 2) εἰδ.· ὁ ἀνήκων εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Πτολεμαίων : Στράβ.2,5,12 **πρότερον ἐπὶ** τῶν **Πτολεμαϊκῶν βασιλέων.**

Πτολεμαΐς -ίδος (ἡ) μτγν.,Ἐπιγρ. **Πτολεμαΐς** ὄνομα φυλῆς ἐν Ἀττικῇ κληθείσης οὕτως ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου : Πολυβ. 5,110· || οὕτω κ. : Ἐπιγρ. **ἐπὶ τῆς Πτολεμαΐδος . . πρυτανείας**· 2) ὁμ. κ. ὄνομα διαφόρων πόλεων· εἰδ. ἡ ἐν τῇ Φοινίκῃ, νῦν Ἄκρη καλουμένη : Στράβ.2,5,39.

πτολεμαΐτης (ὁ) μτγν. κ. **πτολεμαιεύς** ὁ κάτοικος τῆς Πτολεμαΐδος βλ.λ.2) : Στέφ.Βυζ.

πτολεμίζω ἐπ. τ. τοῦ πολεμίζω βλ.λ.

πτολεμιστής (ὁ) ἐπ. τ. τοῦ πολεμιστής βλ.λ.

πτόλεμος (ὁ) ἐπ. τ. τοῦ πόλεμος βλ.λ.· || ὁμ. **πτόλεμόνδε** ἀντὶ πόλεμόνδε βλ.λ.· || ὁμ. κ. ἐν ἅπασι τοῖς ἐξ αὐτοῦ παραγώγοις, ὁσάκις τὸ βραχὺ ληκτικὸν φωνῆεν δέον νὰ γίνῃ μακρὸν κατὰ θέσιν· πρβλ. πτολεμίζω, πτολεμιστής.

πτολιάρχης (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πολίαρχος βλ.λ. : Ἐπιγρ.Νικομηδείας.

πτολίαρχος (ὁ) μτγν. ποι. τ. ἀντὶ πολίαρχος βλ.λ. : Καλλ.Δία 73 **σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους αὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος.**

πτολίεθρον (τὸ) ἐπ. τ. ὑποκορ. τοῦ πόλις ἄνευ ὑποκοριστικῆς σημ. : Ἰλ.Β 133 **Ἴλιον ἐκπέρσαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,** Ὀδ.Α 2, Ἡσίοδ.Α 81.

πτολίοικος-ον μτγν. ὁ τὴν πόλιν οἰκῶν, ὁ τῆς πόλεως οἰκήτωρ : Βρεττ.Μουσ.Κατ.Κρητ.Νομισμ.8.

πτολιπόρθης (ὁ) (πέρθω) ποι. ὁ πορθῶν, κυριεύων πόλεις, πτολίπορθος βλ.λ. : Αἰσχ.Ἀγ.472 **μήτ' εἴην πτολιπόρθης, μήτ' οὖν αὐτὸς ἁλοὺς ὑπ' ἄλλων βίον κατίδοιμι.**

πτολιπόρθιος-ον ἐπ. πτολίπορθος βλ.λ., ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως : Ὀδ.Ι 504 **φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,** αὐτ.530.

πτολίπορθος-ον (πέρθω) ποι. ὁ πορθῶν, κυριεύων πόλεις, ὁ τῶν πόλεων πορθητής, καταστροφεύς, δορικτήτωρ, ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἄρεως, θεοῦ τοῦ πολέμου : Ἰλ.Ψ 152, Ἡσίοδ.Θ 936· || ὁμ. ὡς ἐπίθ. ἡρώων, ἐπὶ τοῦ Οἰλέως : Ἰλ.Β 728 **τὸν ῥ' ἔτεκεν Ρήνη ὑπ' Οἰλῆϊ πτολιπόρθῳ**· ὁμ. ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως : αὐτ.278· ἀλλὰ τὸ πλεῖστον ὡς προσωνυμ. τοῦ Ἀχιλλέως : αὐτ.Ο 77 **λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον**· || οὕτω κ. ἐπὶ στρατευμάτων : Ἐπιγρ.π.Διοδ.Σ 11,14 **πτολίπορθον στῖχα Μήδων**· 2) ὅθ. κ. ἐπὶ ἐνεργειῶν ἢ καταστάσεων, ὁ ἐπιφέρων τὴν καταστροφήν, τὴν πόρθησιν πόλεων : Πίνδ.Ο 8,35 **πτολιπόρθοις ἐν μάχαις λάβρον ἀμνεῦσαι καπνόν.**

πτόλις-ιος (ἡ) ἐπ. τ. ἀντὶ πόλις : Ἰλ.Β 130 **Τρώων οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν** (πιθ. ἕνεκα μετρικῶν λόγων· πρβλ. πτόλεμος)· || κ. π. τραγ. : Αἰσχ.Ἑπτ.114 **περὶ πτόλιν δοχμολοφᾶν ἀνδρῶν,** αὐτ.843, αὐτ. Εὐμ.79, Εὐρ.Ἀνδρ.699, αὐτ.Ἑκ.767· || κ. ἐν Σχόλ. Ἰλ.Ψ 1,Ἐπιγρ.Κύπρου· || σπάν. π. πεζογρ. : Ἡρόδ. Ἰατρ.14· κ. κτ. γενικ. **πτόλεις** : Ἑρμησιάν.7,72.

πτόλισμα-ατος (τὸ) πόλισμα βλ.λ. : Φῶτ., Σουΐδ.

πτορθάκανθος-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, οὗ οἱ πτόρθοι, οἱ βλαστοὶ **φέρουσιν ἀκάνθας**: Θεόφρ.Φl 6,1,3.

πτορθεῖον (τὸ) μτγν. πτόρθος βλ.λ.((βλαστάρι, βλασταράκι : Νίκ.Ἀλεξ.267.

πτόρθιος (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος : Ἐπιγρ.

πτόρθος (ὁ) ὁ νέος βλαστός, ὁ τρυφερὸς κλάδος φυτοῦ, τὸ βλαστάρι : Ὀδ.Ζ 128 **ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ φύλλων,** Εὐρ.Ἑκ.20 **ὥς τις πτόρθος ηὐξόμην,** αὐτ.Ἴων 103, Ἀριστφ.Πλ.544 **μαλάχης πτόρθους,** Πλάτ.Πρωτ. 334B, Εὐπ.14,2 **πτόρθους ἁπαλοὺς ἀποτρώγουσαι,** Θεόφρ.Φl 5,1,3, Ἐπιγρ. **πτόρθοι καλλίκομοι βοτρυώδεος οἴνης**· || εἶτα κ. γεν. κλάδος, βλαστός : Ἀριστλ.ΖΜ 687a,2· || κ. Ἡσ. «**πτόρθος**· ὁρπήξ, βλαστός, κλάδος ἢ ἔκφυσις δένδρου, θαλλός» 2) ὅθ. κ. ἡ βλάστησις, ἡ ἔκφυσις κλάδων, κλώνων : Ἡσίοδ.Ἔργ.421 **φύλλα δ' ἔραζε**

χέει, πτόρθοιό τε λήγει· 3) τὸ ἐκ κλάδου ἢ κορμοῦ δένδρου κατασκευαζόμενον· ὅθ. πτόρθος μέγας ἐπὶ τοῦ ραπάλου τοῦ Ἡρακλέους : Τύλλ.Γέμ. ἐν ΑΠλ.4,103.

πτορθοφορῶ-έω μτγν. διόρθ. ἀντὶ πρωτοφορῶ π.Ἀθήν.13,565F.

πτόρμος (ὁ) αἰολ. ἀντὶ πταρμὸς βλ.λ. : Ἰω.Γραμμ. Συγκρ.3,47

πτόρος (ὁ) μτγν. πταρμός : Ἡρωδιαν.1,191.

πτοῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. κ. πτοιῶ, μέλλ. πτοιήσω (ΑΠ 7,214), ἐπ. ἀόρ. ἐπτοίησα, αἰολ. ἐπτόαισα (Σαπφ.2,6), παθ. ἐπ. ἀόρ. ἐπτοιήθην (Καλλ.Ἄρτ.191), παρακ. ἐπτόημαι, ἐπ. ἐπτοίημαι, τρόμον, φόβον ἐμποιῶ τινι, τρομάζω, φοβίζω τινά : ΑΠ 7,214, - δὲν μᾶς πτοοῦν αἱ ἀπειλαὶ τῶν κακῶν γειτόνων· ‖ εὐχρ. ἰδ. ἐν τῷ παθ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ φόβου, ὑπὸ τρόμου, ἰδίως αἰφνιδίου : Ὀδ.Χ 298 τῶν δὲ φρένες ἐπτοίηθεν, Αἰσχ. Χο.535 ἡ δ᾽ ἐξ ὕπνου κέκλαγγεν ἐπτοημένη, Εὐρ. Ἠλ.1255, αὐτ.Τρῳ.559 ἔβαλλε χεῖρας ἐπτοημένας, Πολύβ.31,11,4 πτοηθεὶς ἐπὶ τοῖς ἠγγελμένοις, ΠΔ Ἐξ.19,16, ΠΔΛουκ.21,9 ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε, Μηναῖ.12,6 Συνξ.Ἁγίου Νικολάου οὐδὲν ὑποδείσας ἢ πτοηθείς· ‖ πτοοῦμαί τι διστάζω, δειλιῶ εἴς τι : Πρόδρ.1,33 πτοούμενοι τὴν σύγκρισιν· 2) ἐπὶ πάθους, αἰσθήματος, ἐπιφέρω ψυχικὴν ταραχήν, συγκίνησιν, κινῶ τὴν καρδίαν, τὴν ψυχήν : Σαπφ.2,6 τὸ δή ἔμαν καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπτόασεν, αὐτ. Λυρ.Συμπλ.14,6, Ἀπόλλ.Ρ 1,1232 τὴν δὲ φρένας ἐπτοίησεν Κύπρις, Ποιητὴς π.Παρθ.21,2· 3) παθ. ταράσσομαι ψυχικῶς, συγκινοῦμαι ἔκ τινος πάθους, αἰσθήματος : Θέογν.1018 πτοιῶμαι δ᾽ ἐσορῶν ἄνθος ὁμηλικίης, Αἰσχ.Πρ.856 οἱ δ᾽ ἐπτοημένοι φρένας, Εὐρ.Βάκχ.214· ‖ κυριεύομαι ὑπό τινος ἐπιθυμίας, ὑπό τινος πάθους, μτ. δοτ. : Εὐρ. ΙΑ 1029 ἐπτοάθης ἔρωτι· κ. ἐμπροθ. : Καλλ.Ἄρτ. 191 ἧς ποτε Μίνως πτοιηθεὶς ὑπ᾽ ἔρωτι, Παρθ.4,2 ἐπὶ γυναικὶ πτ-· ‖ ὁμ. μτ.αἰτ. ἐμπροθ. πτοοῦμαι περί τι ἰσχυρῶς φέρομαι πρός τι, ἄγομαι, κινοῦμαι ὑπὸ σφαδρᾶς ἐπιθυμίας πρός τι : Πλάτ.Φαίδ. 68C σωφροσύνην, τὸ περὶ τὰς ἐπιθυμίας μὴ ἐπτοῆσθαι, Ἀριστλ.ΖΙ 614a,26, Λουκ.Ἔρωτ.5 ὁ δ᾽ ἁγνεύων ἔρωτος ἄρρενος ἐς γυναῖκας ἐπτόητο, Πλούτ.ΗΘ.1128B, αὐτ.Σύλλ.7 ἐπτόητο τὴν γνώμην πρὸς τὸν . . πόλεμον· ‖ γεν. ἐξίσταμαι, γίνομαι ἐκτὸς ἐμαυτοῦ : Ἡσίοδ.Ἔργ.447 κουρότερος γὰρ ἀνὴρ μεθ᾽ ὁμήλικας ἐπτοίηται (Πρόκλ.Ὑπομν. «ὡσανεὶ ῥέμβεται ὁ νοῦς τοῦ τοιούτου ἐπὶ τοὺς ὁμήλικας»)· 4) τὸ αὐδ. μτχ. παθ. ἀορ. τὸ πτοηθὲν ὡς οὐσ. πτόησις, ψυχικὴ διατάραξις ταραχή, φόβος : Εὐρ.Βάκχ.1268 τὸ δὲ πτοηθὲν τόδ᾽ ἔτι σῇ ψυχῇ πάρα ;.

πτυαλίζω κ. πτυελίζω ἀποχρέμπτομαι, ἀποπτύω σίελον συχνῶς, πάσχω πτυαλισμὸν βλ.λ. : Ἱππ. Πρόρρ.1,31, αὐτ.Κωακ.555.

πτυαλισμός (ὁ) κ. νεώτ. κ. πτυελισμός ἡ συχνὴ ἐκροὴ καὶ ἀπόπτυσις σιέλου, ἰδ. ὡς νοσηρὰ ἐκδήλωσις : Ἱππ.Προγν.17, αὐτ.Διαίτ.40 ἢ ἐμπεπλασμένα τὰ ὦτα ἢ ῥίς, ἢ πτυαλισμός, ἢ γονάτων βάρος.

πτύαλον (τὸ) κ. νεώτ. κ. πτύελον, σπαν. κ. πτύελος βλ.λ. τὸ ἀποπτυόμενον, πτύαμα, ἀπόχρεμμα, φλέμα, ρόχαλο : Ἱππ.Ἀφ.1,12, αὐτ.Προγν.15 πρὸς τὰς τῶν πτυέλων καθάρσιας, αὐτ.Διαίτ.66, Ἀριστλ.ΖΙ 607a,30 ἔστι δὲ τοῖς πλείστοις.. πολέμιον τὸ τοῦ ἀνθρώπου πτύελον, αὐτ.ΖΓ 747a,10.

πτυαλώδης-ους-ες κ. πτυελώδης · σιελώδης τὴν σύστασιν : Ἱππ.Κωακ.571· · 2) ὁ ἐκκρίνων ἄφθονον σίελον, σαλιάρης : Διαγεν.8,71.

πτυαρίζω νεώτ. χρησιμοποιῶν τὸ πτύον βλ.λ. μετατοπίζω, ἀναμοχλεύω σωρὸν στερεῶν σωμάτων, δημ. φτυαρίζω κ. φκυαρίζω.

πτυάριον (τὸ) μτγν., μσν. πτυάριν, δημ. φτυάρι, ὑποκορ. τοῦ πτύον βλ.λ. : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.117, ΕΜ 562,43 Παροιμ Βυζαντ. σταυρὸς καὶ πτυάριν ἀπὸ ξύλον ἕνα (ἐπὶ τῆς ἀνίσου ἀξίας τῶν ἀνθρώπων).

πτυάς-άδος (ἡ) (πτύω) μτγν. εἶδος ἀσπίδος, δηλητηριώδους ὄφεως ὅστις ἀνατείνων τὸν τράχηλον ἐμπτύει τὸν ἰὸν κατὰ παντὸς ὃν συναντᾷ : Ἱεροκλ. ΙΙΑ, Γαλ.14,235, Φιλούμ.16.

πτύγμα-ατος (τὸ) τὸ πτυσσόμενον, πτύξις, δίπλωσις : Ἰλ.Ε 315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμα κάλυφεν (σχόλ. «διπλῷ τῷ πέπλῳ»), Φαίδιμ. ἐν ΑΠ 6,271 πέπλων ὀλίγον πτύγμα· ‖ εἰδ. πτυχή, ρυτὶς τοῦ δέρματος, ζάρα : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ. 45,15,8· ἐν εἰδ. σημ. : Παῦλ.Αἰγ.3,64 πτύγμα τῆς ὑστέρας (ὁ πυθμὴν τῆς ὑστέρας)· 2) ὁμ. π. ἰατρ. συγγρ. τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος ἐπιτιθεμένου ἐν διπλώσει ἐπὶ τραύματος, πληγῆς πρὸς ἔμφραξιν : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,13,27· 3) διπλωμένος ἐπίδεσμος : Γαλ.18(1),826.

πτυγμάτιον (τὸ) μτγν. ἰατρ. ὑποκορ. τοῦ πτύγμα βλ.λ 2) : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.44,10,7, Σωρ.1,82,Λεωνίδ.Ἰατρ.π.Ἀέτ.7,71.

πτύγξ-υγγός (ὁ) γλαῦξ, ὑβρίς : Ἀριστλ.ΖΙ 615b,11.

πτυελίζω ἄ. πτυαλίζω βλ.λ.

πτυελισμός (ὁ) κ. νεώτ. ἄ. πτυαλισμὸς βλ.λ.

πτυελίστρα (ἡ) νεώτ. μικρὸν πτυελοδοχεῖον ὑάλινον μὲ εἰδικὸν πῶμα, φερόμενον ὑπὸ φυματικῶν ἐν θυλακίῳ αὐτῶν, πρὸς πρόχειρον χρῆσιν.

πτυελοδοχεῖον (τὸ) νεώτ. κ. πτυελοδόχη (ἡ) μικρὸν δοχεῖον μετὰ ἢ ἄνευ καλύμματος ἐν ᾧ πτύουσιν, ἐν χρ. ἰδίως εἰς τοὺς θαλάμους ἀσθενῶν καὶ τὰ νοσοκομεῖα, ἀλλὰ καὶ εἰς διάφ. μέρη, ὅπου πολλοὶ συχνάζουσι.

πτύελον (τὸ) κ. νεώτ. ἄ. πτύαλον βλ.λ.

πτυΐδιον (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ πτύον βλ.λ., πτυάριον : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1150.

πτυκτίον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πτὺξ βλ.λ., πτυκτὸν βιβλίον συμπτυσσόμενον, διπλούμενον δελτίον, γραμματεῖον : Γρηγ.Ναζ.

πτυκτός-ή-όν (πτύσσω) πτυσσόμενος, διπλούμενος, δεδιπλωμένος· ‖ εἰδ. πίναξ πτυκτὸς δέλτας διπλωτὴ συνισταμένη ἐκ δύο λεπτῶν ξυλίνων πινακίδων κλειομένων : Ἰλ.Ζ 169 πόρεν δ᾽ ὅ γε σήματα λυγρὰ γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ, Ἀριστείδ.Λόγ.17(15),22, Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,6,5 οἷς ἔδωκε κατασεσημασμένα γράμματα ἐν πτυκτοῖς πίναξι· 2) γεν. ὁ δεκτικὸς διπλώσεως : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 5,36, αὐτ.Ἰβηρ.94· 3) τὸ οὐδ. πτυκτὸν ὡς οὐσ. εἶδος ἐπιδέσμου, γάζα : Παῦλ.Αἰγ.6,90.

πτύξ-υχός (ἡ) ὁμ. κ. ποι. τ. τοῦ πτυχὴ βλ.λ. (ἐν τῇ ὀνομαστ. μόν. π. γραμματ.) : Ἰλ.Η 247, αὐτ.Σ 481, Ὀδ.Τ 432, Εὐρ.Ἱκ.979, Ἐζεκ.Ἐξ.69.

πτύξαγρις-ιδος (ὁ) κ. πύξαγρις εἶδος καρκίνου· Ζωναρ. «πτύξαγρις καὶ πύξαγρις· ὁ καρκίνος διὰ τὸ τὰς πτυχὰς τῶν ὀστρείων ἀγρεύειν· λέγεται γὰρ ἔνδον τῶν πτυχῶν τιθέναι λιθίδιον μικρόν, ὅπως ῥᾷον διὰ τοῦ ποδὸς ἐφελκύσῃ τὴν ὀστρειακὴν σάρκα».

πτύξις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πτύσσω βλ.λ., δίπλωσις· Ἡσ., Εὐστ.633,19· ‖ ἐν εἰδ. σημ. συρρίκνωσις : Ἱππ. Κωακ.515 πτύξις ὑστερῶν (ἀμφ.)· ‖ νεώτ. ναυτ. πτύξις ἱστίων ἢ σκηνῶν ἡ ἐργασία καθ᾽ ἣν τὰ ἱστία ἢ αἱ σκηναὶ τυλίσσονται καὶ δένονται χωρὶς νὰ ἐκλυθῶσιν ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν· 2) πτυχή, ζάρα : ΠΔ Ἰὼβ 41,4(5) τίς ἀποκαλύψει πρόσωπον ἐνδύσεως αὐτοῦ, εἰς δὲ πτύξιν θώρακος αὐτοῦ τίς ἂν εἰσέλθοι ;· 3) στρατιωτικὸς ἑλιγμός, κτ. πληθ. : Ἀρρ.Τακτ.9,4.

πτύον (τὸ) κ. νεώτ., ἐπ. γενικ. πτυόφιν, γεωργικὸν ἐργαλεῖον ἐν χρ. ἐπὶ τῆς ἅλω πρὸς λίκμησιν τῶν σιτηρῶν : Ἰλ.Ν 588 ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ πλατέος πτυό-

φιν μεγάλην κατ' άλωὴν θρώσκωσιν κύαμοι, Αἰσχ.άπ.210 πρὸς πτύοις πεπλεγμένην, Σοφ.άπ. 1084, Θεόκρ.7,156 ἇς ἐπὶ σωρῷ αὖτις ἐγὼ πάξαιμι μέγα πτύον, Πορφ.Νυμφ.35, ΚΔΜατθ.3,12 οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα αὐτοῦ· ὁμ. κ. ὁ τ. πτέον μνημονευόμενος ὡς Ἀττικός : ΑΙλ.Δ άπ.288, Πολυδ.1,245· ‖ ὁμ. νεώτ. ἐργαλεῖον ἀποτελούμενον ἐκ πεπλατυσμένου ἐλάσματος, συνήθως μεταλλικοῦ, εἰς τὸ ἄκρον στειλεοῦ ἐστερεωμένου, χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν μετατόπισιν ἢ ἀναμόχλευσιν σεσωρευμένων στερεῶν σωμάτων (χώματος, ἀνθράκων, σπόρων, σκύρων) ἰδίως κατὰ τὰς γεωργικὰς ἢ οἰκοδομικὰς ἐργασίας, φτυάρι.

πτυοσκαπάνη (ἡ) νεώτ. φορητὸν σκαφευτικὸν ἐργαλεῖον ἀπολῆγον πρὸς μὲν τὸ ἓν ἄκρον εἰς μικρὸν τετράγωνον πτύον, πρὸς δὲ τὸ ἕτερον εἰς μικρὰν σκαπάνην, χρησιμοποιούμενον παρὰ τῶν στρατευμάτων πεζικοῦ καὶ ἱππικοῦ.

πτύρμα-ατος (τό) μσν. πτυρμός : Μολάλ.1 184,23.

πτυρμός (ὁ) (πτύρω) ἀρχ. λεξ. κ. μσν. πτόησις, φρίκη, κατάπληξις· Ἡσ. ἐν λ. πτοία, Φώτ. ἐν λ. πταίαν, Εὐστ.795,29.

πτύρομαι, ἀόρ.β' ἐπτύρην (Πλούτ.Φάβ.3), ἀπαρφ. πτυρῆναι (Πλάτ.Ἀξ.370Α), παθ. καταπλήσσομαι, πτοοῦμαι, τρομάζω : Ἱππ.Γυν.1,25, Μάρκ.Αὐρ.8,45 ἵνα δι' αὐτὸ κακῶς μοι ἔχῃ ἡ ψυχὴ . . ταπεινουμένη, ὀρεγομένη . . πτυρομένη ; ‖ συνήθ. ἐπὶ ἵππων, πτοοῦμαι, σκιάζομαι : Διόδ.Σ 2,19 συνέβαινε πτύρεσθαι τοὺς τῶν Ἰνδῶν ἵππους, Πλούτ. Φάβ.3· ‖ οὕτω κ. μτ. δοτ. πράγμ. : αὐτ.Μάρκελλ.6 συντυγχάνει τὸν ἵππον πτυρέντα τῇ γαυρότητι τῶν πολεμίων, αὐτ.Ἠθ.800Ι: φωνῇ πτύρεσθαι ὥσπερ θηρίον· ‖ κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. ἀποβλέπω μετὰ δέους πρός τι, φοβοῦμαί τι : Πλάτ.Ἀξ.370Α οὐκ ἄν ποτε πτυρείης τὸν θάνατον· ‖ κ. ἔμπροθ. πτύρεσθαι πρός τι : Φίλ. Βύβλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.1,10 ‖ κ. μτ. γενικ. τοῦ προσ. αἰτ. κ. δοτ. τοῦ πράγμ. ἔμπροθ. : ΚΔΦιλ.1,28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων· 2) σπσν. ἐν τῷ ἐνεργ. τ. πτύρω βλ.λ.

πτυρτικός-ή-όν κ. μσν. ὁ εὐκόλως πτυρόμενος, ὑποκείμενος εἰς φόβον, εἰς τρόμον, φοβιτσάρης, ἰδ. ἐπὶ ἵππων : Ἀριστλ.Θαυμ.846b,35, Στράβ. 6,1,13 ὁ μὲν οὖν Σύβαρις τοὺς πίνοντας ἵππους ἀπ' αὐτοῦ πτυρτικοὺς ποιεῖ, Εὐστ.εἰς Διον.Περ.373.

πτύρω μτγν. σπαν. ἐνεργ. τ. τοῦ πτύρομαι βλ.λ., πτοῶ, φοβίζω : Κλήμ.Ὁμιλ.2,39 πτύραντες τοὺς ἀμαθεῖς ὄχλους.

πτύσις-εως (ἡ) ἡ πρᾶξις τοῦ πτύειν, ἀπόπτυσις, φτύσιμο : Ἱππ.Ἀφ 3,29 πτύσεις αἵματος (αἱμοπτύσεις) : Ἀριστλ.Φυσ.243b,13.

πτύσμα-ατος (τό) (πτύω) κ. νεώτ. τὸ πτυόμενον, ἀποχρεμπτόμενον, πτύελον, ἀπόχρεμμα, φτύσμα : Ἱππ.Ἀφ.5,11· εὐχρ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. : αὐτ.Διαίτ. 42 καὶ πτύσματα λεπτὰ καὶ ἁλυκὰ καὶ κεχρωσμένα ἀκρήτῳ χρώματι, αὐτ.Κωακ.401, Πολύβ.8, 12,5 καί τι τῶν πρὸς τῷ τοίχῳ πτυσμάτων ἐπισημηναμένου, ΚΔἸω.9,6 ταῦτα εἰπὼν ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτύσματος· 2) ἰός, δηλητήριον ὄφεως : Πορφ.Ἀποχ.3,9.

πτυσμός (ὁ) κ. νεώτ. ἡ πτύσις βλ.λ., τὸ φτύσιμο : Ἱππ.Ἐπιδ.7,25.

πτύσσω κ. νεώτ. (οὐδέποτε πτύττω), μέλλ. πτύξω (ἀνα- Εὐρ.Ἡρ.1256), ἀόρ. ἔπτυξα, ἀπαρφ. πτύξαι (Ὀδ.Α 439, Σοφ.ΟΚ 1611), μέσ. (Ὀδ.2,77 ποτι-), ἀόρ. ἐπτυξάμην (Ἀριστφ.Νεφ.267), παθ. (Ἰλ.Ν 134), ἀόρ. ἐπτύχθην (ἀν- : Ξεν.ΚΠ 7,5,5, δι- : Σοφ. Ἀντ.709), ἀόρ. β' ἐπτύγην (ἀν- : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.48), παρακ. ἔπτυγμαι (Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,72· κ. ἐν συνθ. ἀν- : Εὐρ.Ἠλ.357), ὁμ. γ' πρόσ. πέπτυκται (Ἀριστλ. ΖΙ 536a,11), ὑπερσ. ἔπτυκτο (προσ- : Πίνδ.Ι 2,39), διπλῶ, ἀναδιπλῶ, μαζεύω : Ὀδ.Α 439 ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα, αὐτ.Ζ 111· ἀναφορ. πρὸς ἐπίδεσμον : Ἱππ.Ἀγμ.8· ‖ εἰδ. διὰ διπλώσεως κλείω : ΚΔΛουκ.4,20 καὶ πτύξας τὸ βιβλίον ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ· κ. παθ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,17 λαβὼν γραμματεῖον τούτων δὴ τῶν . . ἐπαλλήλῳ τε ἀνακλάσει ἀμφοτέρωθεν ἐπτυγμένων· ‖ νεώτ. ναυτ. πτύσσω τὸ ἱστίον τυλίσσω τὸ ἱστίον καὶ περιδένω διὰ στελμάτων ἢ πλεξίδων, μαζώνω τὸ πανί· παράγγελμα πτύξον ! · 2) κ. ἐν. εἰδ. σημ. περὶ τῶν χειρῶν, κλίνω, συμπτύσσω πρὸς ἐναγκαλισμόν : Σοφ.ΟΚ 1611 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν (ἐναγκαλισθείς, περιβαλὼν διὰ τῶν χειρῶν)· 3) κ. παθ. ἐν εἰδ. σημ. λογίζομαι : Ἰλ.Ν 134 ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειράων σειόμεν'· ‖ ὁμ. ἐπὶ πολιορκητικῶν μηχανῶν δυναμένων νὰ διπλωθῶσι : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.4,72 πύργοι ἐπτυγμένοι· ‖ ὁμ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ ἐνδύματος, ἀναπτύσσομαι, σχηματίζομαι εἰς πτυχώσεις, φορμάρομαι : Σοφ.άπ.872 χιτὼν . . ἀμφὶ μηρὸν πτύσσεται· 4) μέσ. καλύπτομαι, περιβάλλομαι, σκεπάζομαι: Ἀριστφ.Νεφ.267 μήπω . . πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.

πτύσχλοι (οἱ) Ἡσ.«πτύσχλον· ὑπόδημα ἀνδρεῖον», Φώτ. «ὑποδημάτιόν τι»· πρβλ. ἔπτυσκλος.

πτυχή (ἡ) κ. νεώτ., π. γραμματ. πτύξ (Ἡρωδιαν.1, 396, Ἡσ.), π. Ὁμ. δοτ. πτυχί (Ἰλ.Υ 22), ποι. αἰτ. κ. πτύχα (Εὐρ.Ἱκ.977), πληθ. πτυχαί, π. Ὁμ. πτύχες, αἰτιατ. πτυχάς, π.τραγ. κ. πτύχας, ἑκάστη τῶν ἀναδιπλώσεων ἐπτυγμένης τινὸς ἐπιφανείας, ζάρα, δίπλα, εἰδ. ἐπὶ ἐνδύματος : Ὑμν.Ὁμ.Δήμ.176, Σοφ. άπ.494, Εὐρ.Ἱκ.979 δάκρυσι νοτερὸν ἀεὶ πέπλων πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω, Χαιρήμ.π.Ἀθήν.13,608C ἡ δὲ ῥαγέντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας ἔφαινε μηρόν· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ἐπεστρωμένων δερμάτων τῆς ἀσπίδος, στιβάς, στρῶμα : Ἰλ.Η 247 ἐξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής, αὐτ. Σ 481 πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἦσαν σάκεος πτύχες, αὐτ.Υ 269, Ἡσίοδ.Α 143· 2) γεν. ἐπὶ πράγματος διπλουμένου, οἷον ἐπὶ πινακίδων, δέλτων πρὸς γραφήν : Αἰσχ.Ἱκ.947 ταῦτ' . . οὐδ' ἐν πτυχαῖς βίβλων κατεσφραγισμένα, Σοφ.άπ.144 γραμμάτων πτυχὰς ἔχων, Εὐρ.ΙΑ 98 ἐν δέλτου πτυχαῖς, Ἐπιγρ.· 3) ὁμ. ἐπὶ τῶν ἐντοσθίων : Εὐρ.Ἱκ.212 καὶ κατὰ σπλάγχνων πτυχὰς μάντεις προσημαίνουσιν, Ἀριστλ.ΖΙ 549a,17 καὶ μετὰ ταῦτα προστίκτουσιν ὑπὸ τὴν κοιλίαν εἰς τὰς πτυχάς· ‖ νεώτ. ἀνατομ. πᾶσα ἀναδίπλωσις ὑμενώδους δερματικῆς ἢ ἐγκεφαλικῆς ἐπιφανείας : πτυχὴ ἐπιγάστριος - γλουτιαία· 4) αὐλακοειδής, κοῖλος σχηματισμὸς τοῦ ἐδάφους, εἰδ. κοιλότης ὄρους, κρημνός, χαράδρα, φαράγγι : Ἰλ.Λ 77 ἧχι ἑκάστῳ δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο (μτφρ. Ζερβ. «ἐκεῖ ποὺ εἶχε καθένας κτισμένα ὡραῖο σπίτι στὶς ρογὲς τοῦ Ὀλύμπου»), Ὀδ.Τ 432, Πίνδ.Π 6,18 εὔδοξον ἅρματι νίκαν Κρισαίαις ἐνὶ πτυχαῖς ἀπαγγελλεῖ, αὐτ.9,15, αὐτ.Ν 2,21 ἐν ἐσλοῦ Πέλοπος πτυχαῖς, Σοφ.ΟΤ 1026 ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς, Εὐρ.Ἱκ.757, αὐτ. Βάκχ.62 ἐγὼ δὲ Βάκχαις, εἰς Κιθαιρῶνος πτυχὰς ἐλθών, αὐτ.Ἀνδρ.1277, Πλάτ.Ἐπιστ.2,312D ἄν τι ἡ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ· σπαν. καθ' ἑν. τ. : Ἰλ.Υ 22 ἀλλ' ἤ τοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο ἥμενος· ‖ νεώτ. γεωλογ. σύμπλεγμα στρωμάτων τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, κεκαμμένων ἅπαξ : ἁπλαῖ - συμμετρικαὶ πτυχαὶ (ὧν τὰ σκέλη κλίνουσιν ὑπὸ τὴν αὐτὴν γωνίαν), - λοξὴ - καταδυομένη πτυχὴ ἐδάφους· ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἰδεατῶν πτυχώσεων τοῦ οὐρανίου στερεώματος : Εὐρ.Ὀρ.1631 ἥδ' ἔστιν, ἣν ὁρᾶτ' ἐν αἰθέρος πτυχαῖς, αὐτ.Ἑλ.44, αὐτ.Φοίν.84 ἀλλ' ὦ φαεννὰς οὐρανοῦ ναίων πτυχὰς Ζεῦ· σπαν. καθ' ἑν. : Ἐ-

-ζεκ.'Εξ.69 **μέχρις οὐρανοῦ πτυχός**· **5**) κτ. πληθ. τὰ φύλλα διπλωτῆς θύρας· κ. μτφ. : Πάπ. ὁ **κλείσας οὐρανοῦ δισσάς πτυχάς**· || Πολυδ.10,24 «πτύχες· θύραι, σανίδες»· **6**) εἰδ. ἡ κατὰ τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου σανὶς ἐφ' ἧς ἦτο ἀναγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ : Σχόλ.'Απολλ.Ρ 1,1089· **7**) ἐν μτφ. ποι. φρ. : Πίνδ.Ο 1,105 **κλυταῖσι ὕμνων πτυχαῖς** (Βερναρδ.Γρ.'Ερμην.Λεξ. ἐν λ. «ταῖς ἐντέχνοις στροφαῖς καὶ καμπαῖς· τῶν ᾀσμάτων, τῇ ποικίλῃ μετρικῇ, μουσικῇ καὶ ὀρχηστικῇ τέχνῃ τῶν ὕμνων»).

πτύχιον (τὸ) μτγν. πτυκτὸν βιβλίον, δελτίον : 'Ηρωδιαν.1,356, Ζηνόβ.5,82, Πάπ.

πτυχίον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. διάφ. τ. τοῦ πτύχιον βλ.λ. : Εὐστ.924,42· **2**) νεώτ. πιστοποιητικὸν σπουδῶν, ἐπὶ χάρτου ἢ περγαμηνῆς, χορηγούμενον ὑπὸ ἀνωτάτης σχολῆς εἰς τὸν περατώσαντα τὴν ἐν αὐτῇ φοίτησιν καὶ ὑποστάντα τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις, καὶ ἐν ᾧ ἀναγράφονται ὁ βαθμὸς ἢ καὶ τὰ εἰς τὸν πτυχιοῦχον ἀπονεμηθέντα ἀξιώματα : **ἔλαβε πτυχίον νομικῆς - φιλοσοφίας - ἰατρικῆς.**

πτύχιος-α-ον πτυκτὸς βλ.λ.· ΕΜ 64,28.

πτυχιοῦχος-ον νεώτ. ὁ λαβὼν πτυχίον βλ.λ.2) παρ' ἀνωτάτης σχολῆς : **πτυχιοῦχος τῆς φιλολογίας - τῆς νομικῆς μὲ βαθμὸν ἄριστα.**

πτυχὶς-ίδος (ἡ) μτγν. πλάξ : Προκ.Γαζ.'Εκφρ. 151Β **μαρμάρων πτυχίς**· **2**) ἡ κατὰ τὴν πρύμναν τοῦ πλοίου σανὶς ἐφ' ἧς ἦτο ἀναγεγραμμένον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, τὸ ἀκροστόλιον : Πολυδ.1,86 **τὸ δὲ ὑπὲρ τὸ προῦχον ἀκροστόλιον ἡ πτυχίς.**

πτυχόζῳον (τὸ) νεώτ. ζῳολ. γένος νυκτοβίων σαυρῶν τῆς οἰκογεν. τῶν γεκοειδῶν.

πτυχοπυρὴν-ῆνος (ὁ) νεώτ. γεωλογ. τὸ ἐσώτατον τμῆμα πτυχῆς ἐδάφους, ἄ. πυρὴν τῆς πτυχῆς.

πτυχόσπερμα-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν φοινικοειδῶν, περιλαμβάνον 15 εἴδη ὧν ἀξιολογώτερον τὸ πτυχόσπερμα **τῆς 'Αλεξάνδρας** καλλιεργούμενον ὡς κοσμητικόν.

πτυχῶ-όω νεώτ. κ. πτυχώνω σχηματίζω πτυχάς, πτυχώσεις ἐπί τινος· παθ. : **τὸ φόρεμα πτυχοῦται κατὰ τὰ κράσπεδα.**

πτυχώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ πλήρης πτυχῶν, ρικνώσεων, γεμάτος ζάρες : 'Αριστλ.ΖΙ 541b,27 **τὰ ἐπικαλύμματα τὰ πτυχώδη πρὸς ἄλληλα συμβάλλοντες**· ὁμ. κ. νεώτ. γεωλογ. **πτυχώδης διάπλασις τοῦ ἐδάφους**· πρβλ. πτυχή.

πτυχωσιγενὴς-οῦς-ὲς νεώτ. ἐν τῇ γεωλογίᾳ, ὁ γεννηθεὶς διὰ πτυχώσεως τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, δθ. κ. ὁ ἐκ πτυχῶν συγκείμενος : **πτυχωσιγενεῖς ὀροσειραί, - πτυχωσιγενὴς χώρα.**

πτύχωσις-εως (ἡ) νεώτ. ὁ σχηματισμὸς πτυχῶν, σούρωμα, ζάρωμα : **ἡ κατὰ τὸ κράσπεδον πτύχωσις τοῦ φορέματος**· || εἰδ. γεωλογ. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ τὰ διάφορα γεωλογικὰ στρώματα διαταρασσόμενα ὑπὸ τῶν ὀρεογενετικῶν δυνάμεων, πτυχοῦνται εἰς πτυχὰς ἀποτελουμένας ἐξ ἐναλλασσομένων σαγμάτων ἢ ἀντικλίνων καὶ λεκανῶν ἢ συγκλίνων.

πτυχωτὶς-ίδος (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **σκιαδοφόρων.**

πτυχωτὸς-ή-όν νεώτ. ὁ ἔχων πτυχάς, πτυχώσεις, ὁ πτυχώδης : **πτυχωτὸν ὕφασμα - φόρεμα.**

πτύω κ. νεώτ., δημ. φτύνω κ. φτυῶ κ. φτῶ, μέλλ. **φτύσω** ('Ιππ.Προρρ.2,40) ἢ κ. πτύσομαι (αὐτ.Νούσ. 1,28), ἀόρ. **ἔπτυσα** (Σοφ.'Αντ.653), δημ. **ἔφτυσα**, παρακ. **ἔπτυκα** (Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.8,252, Γαλ.10, 374, αὐτ.11,281), παθ. μέλλ. **πτυσθήσομαι** (ἀνα- : αὐτ.9,686, αὐτ.15,700, **ἐμ-** : ΚΔΛαυκ.18,32), ἀόρ. **ἐπτύσθην** ('Ιππ.Νούσ.1,28), μτχ. ἀορ. β' **πτυέντα** (αὐτ.'Επιδ.2,3,4) (**ῦ ἐν τῷ ἐνεστ. κ. παρατ.**' π. μτγν. ἐπικ. ῠ ἐν τῷ παρατ. πρὸ βραχείας συλλαβῆς, **ἀλλὰ** συνήθ. ἐν τοῖς **συνθέτοις ἀνα-, ἀπο-, ἐξ-**· ῠ πάντοτε ἐν τῷ ἀορ.), ἐκβάλλω ἐκ τοῦ στόματος σίελον, πτύελον, ἀποπτύω, ἐκπτύω : 'Ηρ.1,99 **πρὸς τε τούτοισι ἔτι γελᾶν τε πτύειν ἀντίον καὶ ἅπασι τοῦτό γε εἶναι αἰσχρόν**, Ξεν.ΚΠ 8,1,42 **ἐμελέτησε δὲ καὶ ὡς μὴ πτύοντες μηδὲ ἀπομυττόμενοι φανεροὶ εἶεν**, ΚΔ Μᾶρκ.7,33 **καὶ πτύσας ἥψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ**, - ἀπαγορεύεται **τὸ πτύειν εἰς τὸ δάπεδον**, Σολωμ.Λάμπρ.25,95 **φτυοῦνε τὰ χείλη σὰν ἀπὸ φαρμάκι**· || εἰδικώτ. ἐκβάλλω ἐκ τοῦ στόματός τι, μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : 'Ιλ.Ψ 697 **οἳ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν αἷμα παχὺ πτύοντα**, - **ἔφτυσε αἷμα καὶ τὸν τρέξανε στοὺς γιατρούς**, - **νὰ κάνῃς γαργάρα μὲ ἰώδιο καὶ νὰ τὸ φτύσῃς**· **2**) εἰδικώτ. ἐν φρ. ἐμπτύω τινὰ ἢ πτύω ἐνώπιόν τινος εἰς ἐκδήλωσιν βδελυγμοῦ ἢ ἀποστροφῆς : Σοφ.'Αντ.653 **ἀλλὰ πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες τὴν παῖδ'**· οὕτω κ. : αὐτ.1232 **πτύσας προσώπῳ κοὐδὲν ἀντειπών**, 'Επικρ.3,20 **ἰδεῖν ῥᾴδιόν ἐστι καὶ πτύσαι**· || κ.ἀναφόρ. πρὸς ἀφῃρημένα, περιφρονῶ, ἀδιαφόρως ἔχω πρός τι : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 7,468 **στοργὰν ἔπτυσας εἰς ἀνέμους**· || κ. δημ. φρ. **τὸν ἔφτυσε κατὰ πρόσωπο, - οὔτε νὰ φτύσῃς ἀπάνω του δὲν ἀξίζει** (εἶναι κατώτερος καὶ τῆς ἐσχάτης περιφρονήσεως), παροιμ. **ὅποιος φτεῖ τὸν οὐρανό, φτεῖ τὰ μοῦτρά του** (ὅταν ἀσεβῇ τις πρὸς ἀνώτερον, ἡ ὕβρις ἐκσπᾷ εἰς βάρος αὐτοῦ)· **3**) ὁμ. ἐν φρ. **εἰς κόλπον πτύω** κ. δημ. **φτυῶ στὸν κόρφο μου** σημεῖον πρὸς ἀποτροπὴν κακοῦ οἰωνοῦ, κακῆς ἐπηρείας ἢ βασκανίας : Θεόφρ.Χαρ.16,14 **μαινόμενον δὲ ἰδὼν ἢ ἐπίληπτον, φρίξας εἰς κόλπον πτύσαι**, Θεόκρ.6,39 **ὡς μὴ βασκανθῶ, τρὶς εἰς ἐμὸν ἔπτυσα κόλπον**, Λουκ.Πλ.15· ὁμ. κ. : ΑΠ 12,229 **ὑπὸ κόλπον πτύσαι**· **4**) ἐν εἰδ. σημ. βοηθῶ τὴν ἔκκρισιν σιέλου ἐπί τινων εἰδῶν οἴνων : 'Ιππ.Δι.2,52· **5**) ποι. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐκβράζω, ἐκβάλλω : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,283 **πτύει με . . τηλόσ' ἀπὸ . . ἠϊόνος**, 'Οππ. 'Αλ.5,596· || ἀμτβ. ἐκαπῶ : Θεόκρ.15,133 **οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀϊόνι πτύοντα**· || οὕτω κ. πίπτω, καταπίπτω που : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 9,290 **ἱστὸς ὤλισθεν εἰς ἅλα πτύσας.**

πτῷος (ὁ) 'Επιγρ. κ. συνηρ. πτῷος ἐπώνυμον τοῦ ἐν Δελφοῖς 'Απόλλωνος κληθέντος οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ ὄρους Πτῴου· || τὰ πτῷα ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Πτῴου 'Απόλλωνος : 'Επιγρ.

πτωκάζω ἐσφ. γρ. ἀντὶ πτωσκάζω βλ.λ.

πτωκὰς-άδος (ἡ) (πτώξ, πτώσσω) δειλή, πεφοβημένη : 'Ομ.'Επιγράμμ.8,2 **πτωκάσιν αἰθυίῃσι**· || οὕτω κ. ἐπὶ βοτανῶν, οἱονεὶ συνεσταλμένη, μαζεμένη, ζαρωμένη : Σιμμ.12 **πτωκὰς κύπειρος** ('Ησ. «παρὰ Σιμμίᾳ ἡ πόα, διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι»)· **2**) π. Σοφ. κτ. πληθ. **πτωκάδες** ὡς οὐσ. σημαῖνον τὰς 'Αρπυίας βλ.λ. : Σοφ.Φιλ.1093 **εἴθ' αἰθέρος ἄνω πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος ἕλωσί μ'** (ἀμφ. ἀνάγν.).

πτῶμα-ατος (τὸ) (πίπτω, πέπτωκα) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πίπτειν, πτῶσις, πέσιμο· κ. μτφ. : Αἰσχ.Πρ.919 **πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά**, Σοφ.'Αντ.1046 **πίπτουσι βροτῶν χοἱ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρά**, Εὐρ.'Ηλ.686, Πλάτ. Λάχ.181Β **ὀρθὴ ἂν ἡμῶν ἡ πόλις ἦν καὶ οὐκ ἂν ἔπεσε τότε τοιοῦτον πτῶμα**· || ὁμ. μτφ. μτ. προσδ. δηλοῦντος τὴν ἔκ τινος προερχομένην δυστυχίαν, κατάπτωσιν : Εὐρ.'Ηρ.1228 **τὰ γ' ἐκ θεῶν πτώματα**· || εἰδ. πτῶσις κατὰ τὸ ἀγώνισμα τῆς πάλης : Καλλ.'Ιαμβ.1,274, Διότ. ἐν ΑΠ 9,391· || ὀλίσθησις, γλίστρημα : Γαλ.10,124· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. πεπτωκός, νεκρὸν σῶμα ἀνθρώπου ἢ ζῴου· τὸ πλεῖστον μτ. γενικ. ὑποκειμ. : Εὐρ.'Ορ. 1196 **Μενέλαος, 'Ελένης πτῶμ' ἰδὼν ἐν αἵματι**, αὐτ.Φοίν.1697 **'Ετεοκλέους δὲ πτῶμα Πολυνεί-**

κους τε ποῦ;, ΠΔ Κριτ.14,8 καὶ ἐξέκλινεν ἰδεῖν τὸ πτῶμα τοῦ λέοντος, Διον.'Αλ.Ρωμ.4,70· οὕτω κ. κτ. πλεονασμόν : Εὐρ.Φοίν.1482 πτώματα νεκρῶν· || κ. ἀπολ. ἄνευ γενικ. προσ. : Αἰσχ.'Ικ.662 μηδ' ἐπιχωρίοις .. πτώμασιν αἱματίσαι πέδον γᾶς, Πολύβ.15,14,2, Πλούτ.'Αλέξ.33 ἀλλ' οἵ τε τροχοὶ συνείχοντο πτώμασι πεφυρμένοι, ΚΔ Ματθ.24,28 ὅπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί, 'Επιγρ. εἴ τις δ' ἕτερος ἕτερον βουληθῇ καταθέσθαι πτῶμα (θελήσῃ νὰ φονεύσῃ)· || κ. ἐν περιληπτ. χρ. ἀντὶ τοῦ πληθ. : ΚΔ 'Αποκ.11,8 καὶ ἀποκτενεῖ αὐτοὺς καὶ τὸ πτῶμα αὐτῶν ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς πόλεως, Πολύαιν.6,18,1, 'Επιγρ.· || νεώτ. κ.δημ. κτ.συνεκδ. ἐπὶ ἀνθρώπου ἐξηντλημένου σωματικῶς ἢ ἠθικῶς ἐξουθενωμένου : ἔγινα πτῶμα μ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστια, - ἡ χρεοκοπία του τὸν κατήντησε πτῶμα· 3) ἐπὶ οἰκοδομημάτων, τὸ πεπτωκός, τὸ πεσμένο μέρος : Πολύβ.16,31,8 ὥστ' ἐπειδὰν πέσῃ τὸ διατείχισμα, τότ' ἐπὶ τοῦ πτώματος διαμάχεσθαι, αὐτ.5,4,9, 'Αριστείδ.Λόγ.25(43),27, 'Επιγρ. πτῶμα οἰκίας· || εὔχρ. ἰδίως κτ. πληθ. τὰ ἐρείπια : Φίλ.Βελοπ. 100,45, Πολύβ.21,28,2, 'Επιγρ.· || εἰδ. ρῆγμα εἰς τὸ τεῖχος, τὸν περίβολον πόλεως : Διόδ.Σ 16,8· || κ. ἐπὶ παντὸς πεπτωκότος, οἷον ἐπὶ κορμοῦ δένδρου : Λυσί.ἀπ.203S πτώματα ἐλαιῶν· || ὁμ. οἱ πεπτωκότες καρποί : Διοσκ.1,109, Πάπ. διαλέγοντες πτῶμα παῖδες Χ· 4) εἰδ. πάπ. ἡ πληρωμή, μέτρησις ὀφειλομένων, καταβολὴ χρέους : Πάπ. ἐν οἷς ἔτεσιν τὰ πτώματα γέγονεν· || ὅθ. κ. ἐξοφλητικόν, ἀπόδειξις καταβολῆς : Πάπ. ἀντίγραφον πτώματος· 5) μαν. ἠθικὴ κατάπτωσις : Πρόδρ.2,365 ὢ τοῦ μεγίστου πτώματος, ὢ τῆς ἀπανθρωπίας.

πτωμαΐνη (ἡ) νεώτ. γενικὴ ὀνομασία τοξικῶν οὐσιῶν σχηματιζομένων ἐντὸς τῶν ἀποσυντεθειμένων πτωμάτων.

πτωματίζω μτγν. καταβάλλω τινά, καταρρίπτω, τὸν κάνω νὰ πέσῃ : 'Ακύλ.ΠΔ Δευτ.25,2, 'Επιγρ.Συρίας· || κ. παθ. ἐν εἰδ. σημ. οἱ πτωματιζόμενοι οἱ πάσχοντες ἐξ ἐπιληψίας, οἱ σεληνιαζόμενοι : 'Απολλ.Παραδ.36, Παῦλ.'Αλ.4· 2) κ. ἀμτβ. πίπτω ἢ εἶμαι ἕτοιμος νὰ πέσω : Θεανὼ 'Επιστ.4,3, 'Επιγρ.

πτωματικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ πτωματιζόμενος βλ.λ., ὁ εἰς ἐπιληψίαν ὑποκείμενος, ἐπιληπτικός, σεληνιαζόμενος : Βέττ.Βάλ.113,1· || ὅθ. κ. τὰ πτωματικὰ ὁ πτωματισμὸς βλ.λ., σεληνιασμός : Πρόκλ.Τετράβ.215· 2) νεώτ. ὁ τοῦ πτώματος βλ.λ.2) : πτωματικὴ ἀκαμψία (ἀ. νεκρική).

πτωμάτιον (τὸ) 'Επιγρ.ὑποκορ. τοῦ πτῶμα βλ.λ.2).

πτωματίς-ίδος (ἡ) (πίπτω) μτγν. εἶδός τι ποτηρίου, ὅπερ ὡς ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ πυθμένος αὐτοῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὀρθοστατήσῃ, ὅθεν καὶ ἐκενοῦτο ὁλόκληρον διὰ μιᾶς : 'Αθήν.11,485Ε κεραμεικὸν ἀγγεῖον .. ἐοικὸς ταῖς .. πτωματίσιν.

πτωματισμός (ὁ) (πτωματίζομαι) μτγν. ἐπιληψία, σεληνιασμός : Πτολ.Τετράβ.153, Κατάλ.'Αστρλ.Κ2,179.

πτωματώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πτῶμα.

πτώξ-πτωκός (ὁ) ὁ πτώσσων, ὁ μετὰ φόβου συστελλόμενος, ἐπίθ. τοῦ λαγωοῦ : 'Ιλ.Χ 310 ἁρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν, Βάβρ. 102,10· || κ. ὡς οὐσ. ὁ λαγωός : 'Ιλ.Ρ 676 πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ, Θεόφρ.Φ14,3,5, Θεόκρ. 1,110 καὶ πτῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει· || μτφ. ἀναφ. πρὸς πρόσωπον : Αἰσχ.Εὐμ. 326 τόνδ' ἀφαιρούμενος πτῶκα, ματρῷον ἄγνισμα κύριον φόνου· 2) κ. ὡς ἐπίθ. ἐν γεν. σημ. δειλός : Λυκόφρ.944 *πτῶκα δ' ἐν κλόνῳ δορός*.

πτώσιμος-ον ὁ πεσών, πεπτωκός : Αἰσχ.'Αγ.1122 ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις ξυνανύτει βίου δύντος αὐγαῖς· || εἰδ. ὁ *πεσών*, φονευθεὶς ἐν τῇ μάχῃ : αὐτ.639 ὅταν δ' ἀπευκτὰ πήματ' ἄγγελος πόλει στυγνῷ προσώπῳ πτωσίμου στρατοῦ φέρῃ.

πτῶσις-εως (ἡ) κ. μον. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πίπτειν, πέσιμο : Πλάτ.Πολ.604C ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων, 'Αριστλ. Μετ.339a,3 πτῶσις κεραυνῶν, Πολύβ.2,16,13 λέγω δὴ τὰ περὶ Φαέθοντα καὶ τὴν ἐκείνου πτῶσιν, Πλούτ.'Ηθ.1005Β, ΚΔ Ματθ.7,27 καὶ προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ (οἱ ἄνεμοι) καὶ ἔπεσε, καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη, - πτῶσις χιόνος - χαλάζης - γεφύρας - σκεπῆς, - κάταγμα ἐκ πτώσεως· || εἰδ. ἀπόσπασις ἔκ τινος μέρους, θέσεως : ἡ κατὰ τὸ φθινόπωρον πτῶσις τῶν φύλλων, - πτῶσις τῶν τροχῶν· || εἰδ. νεώτ. ἰατρ. *πᾶσα* πρὸς τὰ κάτω μετατόπισις σπλάγχνου ὀφειλομένη εἰς χαλάρωσιν τῶν συγκρατούντων αὐτὸ συνδέσμων ἢ μυϊκῆς ἀτονίας ἢ ἀραιώσεως τοῦ περὶ αὐτὸ λιπώδους ἱστοῦ : πτῶσις τοῦ στομάχου - τοῦ νεφροῦ· ὁμ. κ. ἡ ἐκ μυϊκῆς παραλύσεως ἀδράνεια καλυπτηρίου τινὸς μορίου : πτῶσις βλεφάρου· 2) ἐν μτφ. ταπείνωσις, κατάπτωσις, ἀντίθ. ἔπαρσις : Ζήν.Στωϊκ.1,51 πτῶσις τῆς ψυχῆς, - πτῶσις τοῦ ἠθικοῦ· 3) ὁμ. τὸ περιέρχεσθαι εἰς ἥσσονα, εἰς δυσχερῆ θέσιν, μείωσις, κατάπτωσις : ΠΔ Σοφ.Σειρ.3,31 καὶ ἐν καιρῷ πτώσεως εὑρήσει στήριγμα, 'Ορφ.ἀπ.251 πτώσεις ἀνθρώπων· || ἠθικὴ ἔκπτωσις : ἡ πτῶσις τῶν πρωτοπλάστων, - οὐδεὶς ἀνέμενε τοιαύτην πτῶσιν τῆς οἰκογενείας - τῆς γυναικός· 4) νεώτ. ἔκπτωσις ἀπό τινος ἀρχῆς ἢ θέσεως ἣν κατέχει τις : ἡ πτῶσις τῶν 'Αψβούργων - τοῦ Μ. Ναπολέοντος, - ἡ πτῶσις τῆς κυβερνήσεως· 5) νεώτ. ἐλάττωσις, ἐξασθένησις, μείωσις, ἀναφορ. πρὸς ἀφῃρημένα πράγματα : ἐσημειώθη σημαντικὴ πτῶσις τῆς θερμοκρασίας - τοῦ πυρετοῦ· || ὁμ. ἀναφορ. πρὸς αἰσθήματα, πάθη, ἐκδηλώσεις τοῦ ψυχικοῦ κόσμου : παρατηρεῖται πτῶσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐνδιαφέροντος· || νεώτ. κ. δημ. ἀναφορ. πρὸς οἰκονομικὰς ἀξίας, ὑποτίμησις : ἐσημειώθη πτῶσις τῆς τιμῆς τῶν ἐθνικῶν χρεογράφων, - πτῶσις τῶν ἐνοικίων - τῆς ἀξίας τῶν οἰκοπέδων· 6) ἀναφ. πρὸς πόλεις ἢ ὀχυρά, ἅλωσις, παράδοσις, ἐκπόρθησις : ἡ πτῶσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως - τῆς Βαστίλλης· 7) ἀναφ. πρὸς πρόσ. ἐν εἰδ.σημ., ὁ θάνατος : 'Ιω.Λυδ.Διοσκ. 12,14,20· 8) κ. νεώτ. κ. δημ. γραμμ. ἡ μεταβολὴ τῆς καταλήξεως τῶν ὀνομάτων, παντὸς κλιτοῦ μέρους τοῦ λόγου : 'Αριστλ.Ποιητ.1457a,18 πτῶσις δ' ἐστὶν ὀνόματος ἢ ῥήματος· || εἰδ. ἕκαστος τῶν ὑπὸ τῶν καταλήξεων προσδιοριζομένων κλιτικῶν τύπων, οὓς λαμβάνουσι τὰ πτωτικὰ βλ.λ. μέρη τοῦ λόγου, πρὸς δήλωσιν τῶν διαφόρων ἐν τῷ λόγῳ σχέσεων (τοῦ ὑποκειμένου, τοῦ ἀντικειμένου, τοῦ ὀργάνου ἢ μέσου, τοῦ τόπου) : περὶ τῶν πέντε πτώσεων (τίτλος ἔργου τοῦ Χρύσ.Στωϊκ.), Διον.Θρ.634,16, - ὀνομαστικὴ - γενικὴ - δοτικὴ - αἰτιατικὴ - κλητικὴ πτῶσις· ὅθ. κατὰ μίαν πτῶσιν ἀκλίτως : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.165,10· 9) ἐν τῇ Λογικῇ τοῦ 'Αριστοτέλους, ὁ συλλογιστικὸς τύπος ἐν παντὶ σχήματι συλλογισμοῦ : 'Αριστλ.ΑΠρ. 42b,30· || ὁμ. ὁ κανονισμὸς ἢ διάταξις τῶν ὅρων συλλογισμοῦ : αὐτ.Α'Υστ.94a,12· 10) νεώτ. μουσ. μελῳδικὴ διαδοχὴ φθόγγων ἢ συγχορδιῶν σημαίνουσα τὸ τέλος μουσικῆς φράσεως ἢ τῆς ὅλης συνθέσεως ὡς καὶ μέρους αὐτῆς.

πτωσκάζω ἐπ. ἀντὶ πτώσσω βλ.λ., συστέλλομαι ἐκ φόβου, μαζεύομαι, ζαρώνω : 'Ιλ.Δ 372 οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν.

πτώσσω (παράλλ. τ. τοῦ πτήσσω βλ.λ.) ἐν χρ. μόν. κτ. ἐνεστ. συστέλλομαι ἐκ φόβου, πτοοῦμαι, δειλιῶ, ζαρώνω, ἐπὶ ζῴων καὶ κυρίως ἐπὶ πτηνῶν : 'Οδ.Χ 304 ταὶ μέν τ' ἐν πεδίῳ νέφεα πτώσ-

σουσαι ἵενται (ὄρνιθες), 'Αρχίλ.106 **πτώσσουσαν ὥστε πέρδικα**· ‖ ἔμφοβος, ἔντρομος κρύπτομαι : 'Ιλ.Φ 14 **ἀκρίδες.. πτώσσουσι καθ' ὕδωρ**· **2)** ἐπὶ ἀνθρώπων, δειλιῶ, πτοοῦμαι : αὐτ.Δ 371 **ὤμοι, Τυδέος υἱέ..· τί πτώσσεις..;**, αὐτ.Ε 634, αὐτ.Η 129 **τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσαι**, Πίνδ.Π 8,87, 'Ηρ.9,48,1 **οὐδὲν τοιοῦτο λέγοντας ὑμέας εὕρομεν ἀλλὰ πτώσσοντας μᾶλλον**· ‖ κρύπτομαι, φυλάσσομαι ὄπισθεν τινός, μαζεύομαι πίσω ἀπό.. : Τυρτ.11,36 **πτώσσειν ὑπ' ἀσπίδος**· ‖ λάθρα φεύγω που, δραπετεύω, μτ. τοπ. προσδ. : Εὐρ.Βάκχ.223 **ἄλλην δ' ἄλλοσ' εἰς ἐρημίαν πτώσσουσαν εὐναῖς ἀρσένων ὑπηρετεῖν**· **3)** μτ. αἰτ. τοῦ προσ. φοβοῦμαί τινα : 'Ιλ.Υ 427 **οὐδ' ἂν ἔτι δὴν ἀλλήλους πτώσσοιμεν**· ‖ οὕτω κ. : Εὐρ.'Εκ.1065 **ποῖ καί με φυγῇ πτώσσουσι μυχῶν;** (ποῦ ἔχουν φύγει ἀπ' τὸ δικό μου φόβο;)· ‖ ὁμ. κ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : Κόϊντ.5,300 **πτώσσειν δόρυ**, αὐτ.7,531· **4)** περιέρχομαι δειλῶς, συνεσταλμένως δίκην ἐπαίτου, δθ. ἐπαιτῶ, ζητιανεύω : 'Οδ.Ρ 227 **οὐκ ἐθελήσει ἔργον ἐποίχεσθαι, ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον βούλεται αἰτίζων**, αὐτ.Σ 363· ‖ κ. μτ. αἰτ. δηλούσης τόν τόπον : 'Ησίοδ.'Εργ.393 **μή πως τὰ μέταζε χατίζων πτώσσῃς ἀλλοτρίους οἴκους** (Τζέτζ. «μήπως μὴ ἔχων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ καιροῦ πτώσσῃς, πτωχεύῃς ἢ δίκην πτωχὸς γυμνὸς καὶ περιδεὴς πορεύῃ πρὸς τοὺς ἀλλοτρίους οἴκους»).

πτωτικός-ή-όν κ. νεώτ. γραμμ. ὁ εἰς τὴν πτῶσιν βλ.λ.8) ἢ τὰς πτώσεις ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, εἰδ. ὁ κλινόμενος κατὰ πτώσεις : Διαγ.Βαθ.Στωϊκ. 3,214 **ἄρθρον ἐστὶ στοιχεῖον λόγου πτωτικόν**, Διον.Θρ.634 **ὄνομά ἐστι μέρος λόγου πτωτικόν**, 'Απολλ.Δύσκ.'Αντων.9,5· ‖ **πτωτικὸν σχῆμα** ἐν τῇ ρητορικῇ, τὸ σχῆμα καθ' ὃ δύο ἢ καὶ πλείονες πτώσεις τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος ἀκολουθοῦσιν ἀλλεπάλληλοι : Σιμπλίκ.Κατ.259,9· ‖ δθ. **τὰ πτωτικὰ** τὰ μέρη τοῦ λόγου τὰ κατὰ πτώσεις κλινόμενα, τὰ τέσσαρα ὀνοματικὰ μέρη τοῦ λόγου (ἤτοι τὸ ἄρθρον, τὸ ὄνομα, οὐσιαστικὸν καὶ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνυμία καὶ ἡ μετοχή)· **2)** μαθημ. **τὸ πτωτικὸν** εἰδικὴ περίπτωσις προβλήματός τινος : Πάππ.850,19.

πτωτός-ή-όν μτγν. ὁ δεκτικὸς πτώσεως, ποὺ ἐνδέχεται, μπορεῖ νὰ πέσῃ : 'Ηρωδιαν.2,943, 'Ησ.

πτωχά ἐπίρρ. νεώτ., δημ. **φτωχά** κατὰ τρόπον πτωχόν, εὐτελῶς : **πτωχὰ ἐνδεδυμένος**.

πτωχαίνω δημ. κ. **φτωχαίνω** πτωχεύω βλ.λ.

πτωχαλαζονεία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πτωχαλαζόνος βλ.λ., φωροπερηφάνεια.

πτωχαλαζών-όνος (ὁ) κ. νεώτ. μεγάλαυχος ἐπαίτης, πτωχὸς καυχηματίας, φωριάρης καὶ περήφανος, φωροπερήφανος : Φρύν.Κωμ.4, 'Αθήν. 6,230C **οἶδα δὲ κἀγὼ τινὰ πολίτην ἡμέτερον πτωχαλαζόνα**.

πτωχεία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **πτωχηίη**, δημ. **φτώχεια**, πρβλ. ἡ κατάστασις τοῦ πτωχοῦ βλ.λ.1), τοῦ ἐπαίτου, ἡ ἐπαιτεία, ζητιανιά· δθ. κ. πενία, ἔνδεια, στέρησις τῶν ἀναγκαίων πρὸς τὸ ζῆν : 'Ηρ.3,14 **ὃς ἐκ πολλῶν τε καὶ εὐδαιμόνων ἐκπεσὼν ἐς πτωχηίην ἀπῖκται ἐπὶ γήραος οὐδῷ**, 'Αριστφ.Πλ.549 **οὐκοῦν δήπου τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν**, Λυσί.32,10, Πλάτ.Νόμ. 936Β **ὥστ' εἰς πτωχείαν τὴν ἐσχάτην ἐλθεῖν**, αὐτ.Πολ.618Α (κτ. πληθ.), ΚΔ 'Αποκ.2,9 **οἶδά σου τὰ ἔργα καὶ τὴν θλῖψιν καὶ τὴν πτωχείαν**· **2)** εἰδ. σημ. παροχὴ μικρᾶς, εὐτελοῦς βοηθείας, ἀνακουφίσεως : Κῶδ.'Ιουστιν.1,3,41,23.

πτωχεῖον (τό) μτγν. κ. μσν. ἵδρυμα, κατάστημα ἐν ᾧ κατοικοῦσι καὶ διατρέφονται πένητες, πτωχοκομεῖον : Προκ.Κτισμ.5,9, ΕΜ 187,22· ‖ 'Επιγρ. **πτωχῖον**· ‖ οὕτω κ. λατ. ptochium : Κῶδ. 'Ιουστιν.1,3,48,1.

πτωχελένη (ἡ) μτγν. ἡ πτωχὴ 'Ελένη, ὡς ἐπώνυμον ἑταίρας τινὸς ὀνομ. Καλλίστιον : 'Αθήν.13,585Β.

πτώχευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ κατάστασις καὶ τὰ ἀποτέλεσμα τοῦ πτωχεύω βλ.λ.· ‖ εἰδ. ἐμπορ. δίκ. ἡ κατάστασις τοῦ ὀφειλέτου ἐμπόρου τοῦ παύσαντος τὰς πληρωμὰς αὐτοῦ, ἡ κηρυχθεῖσα διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, χρεοκοπία, μουφλούζεμα, φαλλίρισμα, φαλλιμέντο· ‖ ὁμ. διεθν. δίκ. **πτώχευσις κράτους** ἡ ἀναστολὴ τῶν πληρωμῶν τῶν τοκοχρεολυσίων τοῦ δημοσίου χρέους τοῦ κράτους τούτου.

πτωχευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πτώχευσιν βλ.λ. : **πτωχευτικὸν δίκαιον** (ὁ κλάδος τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου, ὁ περιλαμβάνων σύνολον κανόνων δι' ὧν σκοπεῖται ἀφ' ἑνὸς ἡ ὁμαδικὴ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας τοῦ ἐν παθητικῇ οἰκονομικῇ καταστάσει ὀφειλέτου ἐμπόρου, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἐκ τῆς ἐκκαθαρίσεως ἱκανοποίησις τῶν δανειστῶν αὐτοῦ, προτιμωμένων τῶν ἐκ τοῦ νόμου ἐχόντων τοιοῦτον δικαίωμα προτιμήσεως, - **πτωχευτικὴ διαδικασία**, - **πτωχευτικὴ περιουσία**, - **πτωχευτικὴ ἀνάκλησις** (τὸ ἔνδικον μέσον δι' οὗ σκοπεῖται ἡ ἀνάκλησις ὡρισμένων τινῶν πράξεων πτωχεύσαντος ἐμπόρου).

πτωχεύω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πτωχαίνω**, ἐπ. παρατ. **πτωχεύεσκον** ('Οδ.Σ 2), ἐπαιτῶ, ζητιανεύω, ψωμοζητῶ : 'Οδ.Ο 309 **ἠῶθεν προτὶ ἄστυ λιλαίομαι ἀπονέεσθαι πτωχεύσων**, αὐτ.Σ 2, αὐτ.Τ 73, Τυρτ.10,4, 'Αριστφ.Νεφ.921 **σὺ δ' εὖ πράττεις. καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες**· ‖ κ. μτβ. μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. λαμβάνω τι ἐπαιτῶν : 'Οδ.Ρ 11 **τὸν ξεῖνον δύστηνον ἄγ' ἐς πόλιν, ὄφρ' ἂν ἐκεῖθι δαῖτα πτωχεύῃ**, αὐτ.19· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. τοῦ προσ. ζητῶ ἐλεημοσύνην, προσαιτῶ παρά τινος : Θέογν. 922 **πτωχεύει δὲ φίλους πάντας ὅπου τιν' ἴδῃ**· **2)** διατελῶ ἐν πτωχείᾳ, πένομαι, στεροῦμαι τῶν ἀναγκαίων, εἶμαι φτωχός : 'Αντιφάν.322, Πλάτ.'Ερυξ. 394Ε **ἢ πῶς ἂν οὗτος πλουσιώτατος εἴη, ὃν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν..;**, Μηναῖ.1,3 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα **πτωχεύειν ἤρξατο ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος**· ‖ κ. μτφ. : ταπεινοῦμαι : ΚΔ Κορ. 2,8,9 **γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὤν**, Μηναῖ.12,4 'Ωδὴ **εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι Χριστῷ**· ‖ κ. μτ. γεν. μτφ. στεροῦμαί τινος, ἐλλείπει μοί τι : Πολύβ.7,7,6 **οἱ τὰς ἐπὶ μέρους γράφοντες πράξεις.. πτωχεύοντες πραγμάτων**· ‖ ὁμ. μτφ. μτ. αἰτ. τοῦ κατά τι : 'Ιω.Χρυσ. **πτωχεύειν τὴν διάνοιαν**· **3)** νεώτ. κ.δημ. ἐν εἰδ. σημ. ἐπὶ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἀσκούντων ἐμπορίαν, περιέρχομαι εἰς ἀδυναμίαν ὅπως ἐκπληρώσω τὰς χρηματικὰς ὑποχρεώσεις μου, κηρύσσομαι εἰς πτώχευσιν βλ.λ., χρεοκοπῶ, δημ. μουφλουζεύω, φαλλίρω.

πτωχηίη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ πτωχεία βλ.λ.

πτωχίζω μτγν. ποιῶ, καθιστῶ τινα πτωχόν, πένητα, τόν φτωχαίνω : ΠΔ Βασ.1,2,7 **Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ**.

πτωχικός-ή-όν κ. νεώτ., δημ. φτ- ὁ εἰς πτωχόν, εἰς ἐπαίτην ἢ πένητα ἀνήκων ἢ ἁρμόζων : Εὐρ. Ῥῆσ.503 **ἤδη δ' ἀγύρτης πτωχικὴν ἔχων στολὴν εἰσῆλθε πύργους**, 'Αριστφ.'Αχ.448 **ἀτὰρ δέομαί γε πτωχικοῦ βακτηρίου**, Λυκοῦργ.86 **κατῴκει εἰς πτωχικὸν οἰκίσκον**, - **φτωχικὰ ροῦχα**· ‖ ὁμ. κ. ἀναφορ. πρὸς ἀφηρημένα : Πλάτ.Πολ.554Β **κηφηνώδεις ἐπιθυμίας.. μὴ φῶμεν ἐγγίγνεσθαι, τὰς μὲν πτωχικάς, τὰς δὲ κακούργους**, Λουκ.'Ιστ.Συγγρ. 22 **οὕτως εὐτελῆ ὀνόματα καὶ δημοτικὰ καὶ πτωχικά**· **2)** νεώτ. εἰδ. **τὸ πτωχικόν**, συνήθ. ἐν τῷ δημ. τ. **τὸ φτωχικό**, οἶκος πτωχοῦ, πένητος· κ.

εἶτα κτ. ἔκφρ. μετριοφροσύνης, γεν. πᾶς οὐχὶ πολυτελὴς οἶκος : **ἔλα καὶ στὸ φτωχικό μας.**

πτωχίστερος-ον ἀνώμ.συγκρ. τ. τοῦ πτωχὸς βλ.λ., πτωχότερος, πενέστερος : Ἀριστφ.Ἀχ.425 **τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.**

πτωχογνωμοσύνη (ἡ) μσν. γνώμη, νοοτροπία πτωχοῦ, πένητος, φιλαργυρία: Κ Μανασσ.Χρον.5798.

πτωχοδοχεῖον (τὸ) μσν. ἵδρυμα, κατάστημα δεχόμενον τοὺς πένητας, πτωχοκομεῖον.

πτωχοεπισκοπή (ἡ) μσν. ἐπισκοπὴ πτωχή, στερουμένη ἐπαρκῶν πόρων : Βασίλ.Πεδιαδ. ἐν Κερκυρ.Ἀνέκδ.49,9 (ἔκδ.Λάμπρ.).

πτωχοηγούμενος (ὁ) μσν. πτωχός, πένης ἡγούμενος : Μιχ.Ἀκομ.311,10 (ἔκδ.Λάμπρ.).

πτωχοκομεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. φιλανθρωπικὸν κατάστημα δεχόμενον τοὺς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν πτωχούς, ἰδίᾳ δὲ τοὺς γέροντας.

πτωχόκομπος-ον μσν. ὁ πτωχὸς κομπαστής, πτωχαλαζών, φτωχοπερήφανος.

πτωχοκτόνος-ον μσν. ὁ φονεὺς τῶν πτωχῶν, τῶν πενήτων : Μάξ.Ὁμολ.1,86.

πτωχόμουσος-ον ὁ λιμώττων, πτωχῶς ζῶν ἐν τῇ εὐφυΐᾳ του· κ. κτ. διάφ. ἑρμηνείαν ὁ ἄμοιρος ποιητικῶν, διανοητικῶν προτερημάτων : Γοργ.άπ.15 **πτωχόμουσος κόλαξ.**

πτωχόνοια (ἡ) μσν. ἔνδεια τοῦ νοῦ, μικρόνοια.

πτωχόπαιδο (τὸ) δημ. κ. φτωχόπαιδο παῖς ἢ νεανίας ἀνήκων εἰς πτωχὴν οἰκογένειαν, παιδὶ ἀπὸ φτωχοφαμελιά : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.52.

πτωχοποιός-όν ὁ πτωχίζων βλ.λ., καθιστῶν τινα πτωχόν : Πλούτ.Σύγκρ.Ἀριστ. κ. Κάτ.Πρεσβ.3 **καὶ τὴν δικαιοσύνην συνδιέβαλεν ὡς οἰκοφθόρον καὶ πτωχοποιόν·** **2)** ἐν εἰδ. σημ. ἀναφ. πρὸς ποιητήν, ὁ δραματοποιῶν, παριστῶν ἐν δράματι πτωχὰ πρόσωπα, περὶ τοῦ Εὐριπίδου : Ἀριστφ. Βάτρ.842 **ὦ . . πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.**

πτωχοπρεπής-οῦς-ές μσν. ὁ ἁρμόζων εἰς πτωχόν, ταπεινὸς τὴν ἐμφάνισιν, τὴν ὄψιν : Στουδ. Θεόδ.744 (ἔκδ. Mi.) **πτωχοπρεπὴς ἐνανθρώπησις.**

πτωχός-ή-όν (πτώσσω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. φτωχός· ποι. κ. ὡς δικατάληκτον **πτωχός-όν** (Αἰσχ.Ἀγ. 1274, Σοφ.ΟΚ 444), συγκρ. **πτωχότερος** (Τιμοκλ. 6,10, Μέν.221) κ. ἀνωμ. **πτωχίστερος** (Ἀριστφ.Ἀχ. 425), ὑπερθ. **πτωχότατος** (Παλλδ. ἐν ΑΠ 10,50), ὁ ἐν πτωχείᾳ, πενίᾳ διατελῶν, ὁ στερούμενος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων πόρων, ὁ διὰ τῆς ἐπαιτείας ἀποζῶν· ὁθ. ἐπαίτης, ζητιάνος, διακονιάρης : Ὀδ.Ζ 208, αὐτ.Ξ 400 **ὄφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλεύεται ἠπεροπεύειν,** αὐτ.Π 209, αὐτ.Ρ 475, αὐτ.Τ 74, αὐτ.Φ 327 **ἀλλ' ἄλλος τις πτωχὸς ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθών,** Ἡσίοδ.Ἔργ.26 **πτωχὸς πτωχῷ φθονέει,** Ἡρ.3,14 **ἐκπεπτωκότα ἐκ τῶν ἐόντων ἔχοντά τε οὐδὲν εἰ μὴ ὅσα πτωχός,** Εὐρ.Μήδ.515 **πτωχοὺς ἀλᾶσθαι παῖδας,** Ἀριστφ.Πλ.552 **πτωχοῦ βίος ζῆν ἐστιν μηδὲν ἔχοντα,** παροιμ. ἐν Καλλ.άπ.360 **πτωχοῦ πήρη οὐ πίμπλαται·** κ. θηλ. **πτωχὴ** ἡ ἐπαῖτις, ζητιάνα : Ἀθήν.10,453Α **πτωχῆς τὴν γαστέρα πονούσης·** **2)** ὁ ἔχων ἀνεπαρκεῖς πόρους ζωῆς, πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα, ἀντίθ. πλούσιος : ΚΔ Μᾶρκ.12,42 **καὶ πολλοὶ πλούσιοι ἔβαλλον πολλά καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο,** αὐτ.Λουκ.6,20, Μηναῖ.12,3 Συνξ. **ὡσεὶ χρυσίον λιτρῶν πεντακοσίων πεντήκοντα τοῖς πτωχοῖς διανείμας,** Πρόδρ.2,553, Σέργ.Μακραῖος ἐν Σάθ.3,290 **διανέμοντες εἰς πτωχοὺς καὶ εἰς ἐκκλησίας, - προήρχετο ἐκ πτωχῆς οἰκογενείας, - διενεργεῖται ἔρανος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως·** ‖ δημ. ἐν ποικίλαις φρ. οἷον **φτωχὸς Λάζαρος** (ἐπὶ πάνυ ἐνδεοῦς), **ὅπου φτωχὸς κι ἡ μοῖρά του** (τοὺς ἀπόρους καταδιώκει ἡ ἀτυχία), **- φτωχὸς γεννιέται** (φράσις λεγομένη ὁσάκις ἐν συναναστροφῇ ἐπέλθῃ αἰφνιδίως σιγή), παροιμ. **βόηθα με, φτωχέ μου, νὰ μὴ σοῦ μοιάσω** (ἐπὶ εὐπόρων σφετεριζομένων πλεονεκτικῶς τοὺς κόπους τῶν ἀπόρων)· **3)** κ. ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, ἀνεπαρκής, ἐλλιπής, λειψός : Σοφ.ΟΚ 751 **ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα πτωχῷ διαίτῃ,** ΚΔ Γαλ.4,9 **πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, - πτωχαὶ γνώσεις, - πτωχὸν λεκτικόν·** ‖ εἰδ. ὁ ἀφ' οὗ ἐλλείπει τι ἢ ὁ ἐν ᾧ τι ὑφίσταται ἀνεπαρκῶς, ὁ ὑστερῶν, μειονεκτῶν εἴς τι, μτ. γενικ. τοῦ πράγματος : Ἀντιφάν. ἐν ΑΠ 9,258 **(πηγὴ) πτωχὴ νυμφῶν·** κ. νεώτ. **ἡ Ἑλλὰς εἶναι πτωχὴ εἰς πνευματικὴν ἀνάπτυξιν - εἰς σιτηρά, - τροφαὶ πτωχαὶ εἰς βιταμίνας·** **4)** ταπεινός, οὐχὶ ἐπηρμένος : ΚΔ Ματθ. 5,3 **μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, - πτωχὸς εἰς ἐμφάνισιν ἀλλὰ πλούσιος εἰς ψυχικὸν κόσμον·** **5)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄξιος οἴκτου, συμπαθείας, τάλας, δυστυχής, ἄμοιρος : Πρόδρ.2,502 **καὶ τοὺς πτωχοὺς τοὺς μοναχοὺς νὰ διώχνῃς ὥσπερ ξένους,** Πορφύρ.Σκ.97,1 **φτωχή μου ἀγάπη, δύστυχη γυναίκα, ἀλίμονό σου,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 20,12 **νὰ μὴν τὸν γεννοῦσε κἂν ἡ μάννα του ἡ φτωχή, - τί τράβηξε ἡ φτωχὴ γυναίκα ἀπ' τὸν κακορρίζικο τὸν ἄντρα της!**

πτωχόστολος-ον μσν. ὁ πτωχῶς ἐνδεδυμένος, ὁ πτωχικὴν στολὴν φέρων : **Φιλῆς** 2,36 (εἰκασ.· διάφ. ἀνάγν. πτωχόσχολος).

πτωχότης-ητος (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ κατάστασις τοῦ πτωχοῦ : Ἑρμᾶς (ἔκδ.Ang. et Hind.21,33).

πτωχοτροφεῖον (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἵδρυμα ἔνθα τρέφονται, περιθάλπονται οἱ πένητες, πτωχοκομεῖον : Ἐπιφάν.Κῶδ.Ἰουστιν.1,2,19, αὐτ.7,37,3,3.Σουΐδ.,Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,17 **τῷ παρ' ἐμοῦ συστάντι πτωχοτροφείῳ.**

πτωχοτροφία (ἡ) μτγν ἡ διατροφὴ κ. γεν. ἡ περίθαλψις τῶν πτωχῶν : Γρηγ.Ναζ.Ἐπιστ.2,19,1.

πτωχοτροφικός-ή-όν μσν. ὁ ἀποβλέπων εἰς τὴν διατροφὴν τῶν πτωχῶν : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ. 1,16 **τοῦ εἰρημένου πτωχοτροφικοῦ** οἴκου.

πτωχοτρόφος-ον μσν. ὁ διατρέφων πτωχούς, πένητας : Κῶδ. Ἰουστιν.1,3,41,13, Ἰουστιν Νεαρ.150, 6,2· **2)** ἐν εἰδ. σημ. ὁ διευθυντὴς ἢ ὁ διαχειριστὴς τῆς περιουσίας πτωχοτροφείου βλ.λ. : Μιχ. Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,17 **καὶ λήψονται οἱ μοναχοὶ ἐκεῖθεν παρὰ τοῦ κληρονόμου μου καὶ πτωχοτρόφου τὰ τετυπωμένα τούτοις ἐτήσια.**

πτωχοτροφῶ-έω μσν. τρέφω, διατρέφω πτωχούς, γεν. περιθάλπω πένητας.

πτωχοφανής-οῦς-ές μσν. ὁ φαινόμενος ὡς πτωχός, ὁ ἐμφανιζόμενος ὡς ἐπαίτης: Πρόδρ.13,7

πτωχῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον πτωχόν, ἀνεπαρκῶς, φτωχικά : Βάβρ.55,2 **ἠροτρία πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως·** κ. νεώτ. εὔχρ. συνήθ. ἐν τῷ συγκριτ. κ. ὑπερθ. : **ἔζησε πτωχότατα.**

πυαιμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. γενικὴ λοίμωξις τοῦ αἵματος, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἐν αὐτῷ κυκλοφορίαν πυογόνων μικροοργανισμῶν (στρεπτοκόκκων, σταφυλοκόκκων).

πυαιμικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυαιμίαν βλ.λ.

πυαλίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. πυελίς βλ.λ.5).

πυαλίτης (ὁ) βολή τις τῶν κύβων : Εὔβουλ.57,4.

πύαλος (ὁ) Ἐπιγρ. πύελος βλ.λ.5) κ. 6).

πυανέφια (τὸ) κ. πυανόψια (κτ. παράλ. τοῦ ἱερά) ἡ ἐπὶ τῇ συγκομιδῇ τῶν ὀσπρίων ἑορτὴ ἡ ἀγομένη ἐν Ἀθήναις κατ' ἔτος τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς πυανεψιῶνος βλ.λ. πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς, βραδύτερον δὲ καὶ τοῦ Διονύσου καὶ ἐν ᾗ παρεσκεύαζον καὶ ἥσθιον ἔδεσμα ἐκ κυάμων ἢ ἄλλων ὀσπρίων καὶ ἐκλελεπισμένης κριθῆς (πτισάνης)· Εὐστ.1283,Η

«πυανέφια .. διὰ τὸ πυάνους πρότερον τοὺς κυάμους καλεῖσθαι» : Λυκοῦργ.ἀπ.84,'Αθήν.408Δ.

πυανεφιών-ῶνος (ὁ) κ. **πυανοψιών** ὁ τέταρτος μὴν τοῦ 'Αττικοῦ ἡμερολογίου, ἀντιστοιχῶν περίπου πρὸς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 'Οκτωβρίου καὶ τὸ πρῶτον τοῦ Νοεμβρίου, καθ' ὃν ἐτελοῦντο ἐν 'Αθήναις τὰ πυανέφια βλ.λ. : Θεόφρ.Φl 4,2,10, Πλούτ.Θησ.22,'Επιγρ.

πυάνιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ πύανος βλ.λ., ἔδεσμα ἀνάμεικτον ἐκ διαφόρων εἰδῶν ὀσπρίων : 'Αθήν.14,648Β **ἔστι δὲ τὸ πυάνιον . . πανσπερμία ἐν γλυκεῖ ἡψημένη**· **2)** 'Ησ. «πυάνιον· τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα· οἱ δὲ πανσπερμίαν ἡψημένην ἐν γλυκεῖ».

πυάνιος (ὁ) ὁ ἐκ πυάνων βλ.λ, ἐκ κυάμων πεποιημένος : 'Αλκμ.75 **ἤδη παρέξει πυάνιόν τε πόλτον**· πρβλ. πυάνιον.

πύανος (ὁ) μτγν. σκευασία τις ἐκ σίτου βεβρασμένου, ἄ. ὀλόπυρος : 'Ηλιόδ.Περ.3 **τῆς τῶν πυρῶν ἑψήσεως ἐπινοηθείσης οἱ μὲν παλαιοὶ πύανον, οἱ δὲ νῦν ὀλόπυρον προσαγορεύουσι**, Πολυδ.6, 61· || ἐν Κώδ.'Ιππ.Γυν.2,113 ὡς οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ πύανα**· || 'Ησ. (ὁ λακων. τ.) «πούαμος· κύαμοι ἑφθοί»· πρβλ. πυανέφια.

πυανόψια (τὰ) ἄ. πυανέφια βλ.λ.

πυανοψιών-ῶνος (ὁ) ἄ. πυανεφιὼν βλ.λ.

πῦαρ-ατος (τὸ) μτγν. πυός, τὸ πρωτόρρυτον γάλα τῆς μητρὸς ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζῴων, τὸ πρωτόγαλα : Αἰλ.Δ ἀπ.290· **2)** 'Ησ. «πῦαρ· πυτία».

πυαρίτης (ὁ) ἐσφ. ἀντὶ πυριάτη : Εὐστ.1626,5.

πυγαῖος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυγὴν βλ.λ., ὁ τῆς πυγῆς, οὐραῖος : 'Ηρ.2,76 **λευκὴ πτεροῖσι πλὴν κεφαλῆς καὶ [τοῦ] αὐχένος καὶ ἄκρων τῶν πτερύγων καὶ τοῦ πυγαίου ἄκρου** (περὶ τῆς ἴβιος)· || ὅθ. κ. ὡς οὐσ. **τὸ πυγαῖον** ἡ πυγή : 'Ιππ.'Αρθρ.57,78,'Αριστλ.Ζl 620a,15 **τὸ δὲ πυγαῖον μόνον θινὸς ὄζει**· || ὁμ. κ.κτ.πληθ. **τὰ πυγαῖα** Σουΐδ. «τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν» : 'Αρχιππ.41 (πιθ.ἀνάγν.), Σωρ.1,102,Διοσκ.Εὐπ.2,56,'Ησ.,Φώτ.· || ὁμ. **ἡ πυγαία** : Πολυδ.2,183· **2)** Σουΐδ. «πυγαῖος· ὁ ἀκόλαστος»· **3)** εἰδ. σημ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ **τὰ πυγαῖα** ἡ βάσις κίονος, τὸ βάθρον στύλου ἢ στήλης· 'Ησ. «πυγαῖα, τὰς σπείρας τῶν κιόνων».

πυγαλγής-οῦς-ές δ. ἀνάγν. ἀντὶ πυγαλγίας.

πυγαλγίας (ὁ) μτγν. ὁ ἀλγῶν τὴν πυγήν : Στράβ. 14,1,20 **πυγαλγίας γάρ τινας καὶ γενέσθαι καὶ κληθῆναι** (διόρθ. τοῦ ἐν κώδ. πυγαλίας).

πύγαργος (ὁ) (πυγή) λευκὸς τὴν πυγήν, τὰ ὀπίσθια, ὄνομα εἴδους τινὸς δορκάδος : 'Ηρ.4,192 **πύγαργοι καὶ ζορκάδες καὶ βουβάλιες**, ΠΔ Δευτ.14,5 **ἔλαφον καὶ δορκάδα καὶ πύγαργον**, Αἰλ.Ζl 7,19· **2)** εἶδός τι ἀετοῦ : 'Αριστλ.Ζl 618b,19 **τῶν δ' ἀετῶν ἔστι πλείονα γένη· ἓν μὲν ὁ καλούμενος πύγαργος**· || ἀντίθ. μελάμπυγος : 'Αρχίλ.189, Λυκόφρ.91· **3)** ὁμ. εἶδός τι σεισοπυγίδος, σουσουράδας : 'Αριστλ.Ζl 593b,5· **4)** κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ **μελάμπυγος** βλ.λ. ἐν μτφ. σημ. περὶ δειλοῦ ἀνθρώπου : Σοφ.ἀπ.1085.

πυγή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἑτερόκλ. αἰτ. πῦγα ('Αριστλ.Φυσιογν.810b,1) ὁ πρωκτὸς μετὰ τῶν γλουτῶν, ἡ ἕδρα, τὰ ὀπίσθια, τὰ πισινά : 'Αρχίλ.91, 'Αριστφ.'Ιππ.365 **ἐγὼ δέ σ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα**, Σωρ.2,60· κ. κτ. πληθ. : Λουκ.Περεγρ.17 **εἶτα παίων καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγάς**· || φρ. **ποτὶ πυγὰν ἅλλομαι** ἐν εἰδ. σημ. ὑφῶ τοὺς πόδας πρὸς τὰ ὀπίσω ἁλλόμενος, ὥστε διὰ τῆς πτέρνης ἐγγίζω τοὺς γλουτούς, γύμνασμα τῶν κορασίδων ἐν Σπάρτῃ : 'Αριστφ.Λυσ. 82,'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,31,2· οὕτω κ. : 'Ιππ.Φύσ.Παιδ. 13 **πρὸς πυγὰν πηδῆσαι**, Σωρ.1,60 **πρὸς πυγὰς πηδᾶν**· **2)** μτφ. τὸ παχύτατον μέρος ἀγροῦ : Εὐστ.310,2· **3)** ἡ οὐρά : ΕΜ 513,14 «σεισοπυγίς .. παρὰ τὸ σείειν τὴν πυγήν, ὅ ἐστι τὴν οὐράν».

πυγηδὸν ἐπίρρ. ὀπισθίως, πρὸς τὰ ὀπίσω, ὀπισθοβατικῶς : 'Αριστλ.ΖΜ 659a,20 **καὶ γὰρ ἐκείνους** (τοὺς βοῦς) **νέμεσθαί φασιν, ὑποχωροῦντας πάλιν πυγηδὸν** (διορθ. παλιμπυγηδόν)· **2)** κατὰ πυγήν, μὲ τὰ πισινά, ἐκ τῶν ὄπισθεν : αὐτ Ζl 539b,23 **ἀλλὰ τὰ μὲν ὀπισθουρητικὰ συνιόντα πυγηδόν, οἷον λέοντες καὶ δασύποδες καὶ λύγκες**.

πυγίδιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πυγὴ βλ.λ., μικρά, λεπτὴ πυγή, ἰσχνὰ ὀπίσθια : 'Αριστφ.'Αχ.638 **ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε**, αὐτ.'Ιππ.1688· **2)** νεώτ.' ἐν τῇ ζῳολογίᾳ τὸ ἀκροτελεύτιον ἀρθρωτὸν τμῆμα τοῦ σώματος τῶν ἐντόμων.

πυγίζω, παρακ. **πεπύγικα** (ΑΠ 9,317), ἐν αἰσχρ. σημ. πυγηδὸν ὀχεύω, βατεύω : 'Αριστφ.Θεσμ.1120, Θεόκρ.5,41 **ἀνίκ' ἐπύγιζόν τυ, τὺ δ' ἄλγεες**.

πύγισμα-ατος (τὸ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πυγίζω βλ.λ., ἡ πυγηδὸν ὀχεία : Θεόκρ. 5,43 **μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος, ὗδε, ταφείης**.

πυγιστὶ ἐπίρρ. ἀμφ. ἐνν. π. 'Ιππῶν. ἐν Πάπ.

πυγλίον (τὸ) ἢ πυγαῖον 'Επιγρ. μέρος τοῦ ἀκινάκου διάφορον τῆς λαβῆς καὶ τοῦ κολεοῦ.

πυγμαϊκός-ή-όν μσν. ὁ πρὸς πυγμαῖον βλ.λ. ὁμοιάζων, σπιθαμιαῖος, νανώδης : Νικ.Χων.Χρον. 345 **πυγμαϊκὸν ἀνδράριον**.

πυγμαϊσμὸς (ὁ) νεώτ. ὅρος δηλωτικὸς τῆς φυλετικῆς βραχυσωμίας τῆς ὁμαδικῶς ἀπαντωμένης εἴς τινας περιοχὰς τῆς γῆς.

πυγμαιομάχος-ον μτγν. ὁ πρὸς τοὺς πυγμαίους μαχόμενος, πολεμῶν : 'Εκατ.Μ 328J.

πυγμαῖος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων μῆκος, μέγεθος πυγμῆς, σπιθαμιαῖος : Φιλόστρ.Σοφ.1,19,2 **ἀκρόθινα πυγμαίῳ κολοσσῷ ἐφαρμόζων**· **2)** ἐπὶ μικροῦ ἀναστήματος ἀνθρώπων, σπιθαμιαῖος, νᾶνος : 'Ηρ.3,37 **πυγμαίου ἀνδρός μίμησίς ἐστι**, 'Αριστλ.Πρ.892a,12, Φιλοδ.Σημ.2· **3)** ὡς κύρ. ὂν. **πυγμαῖοι** φυλὴ νάνων κατοικοῦσα κατὰ τὰ ἄνω τοῦ Νείλου, ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ : 'Ιλ.Γ 6 **πέτονται ἐπ' 'Ωκεανοῖο ῥοάων, ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι**, 'Αριστλ.Ζl 597a,6 **ὅθεν ὁ Νεῖλος ῥεῖ. Ἔστι δὲ ὁ τόπος οὗτος περὶ ὃν οἱ Πυγμαῖοι κατοικοῦσιν**, Βάβρ.26 **τὰ Πυγμαίων** (ἡ χώρα τῶν Πυγμαίων), Στράβ.2,1,9· || ὁμ. μυθικὸς λαὸς κατοικῶν τὴν νῆσον Θούλην : Εὐστ 732· || νεώτ. ἐν γεν. σημ. ὀνομασία διαφόρων φυλῶν νάνων βιουσῶν ἐν τῇ ἰσημερινῇ 'Αφρικῇ, τῇ νοτίῳ 'Ασίᾳ, καὶ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς Αὐστραλίας.

πυγμαχία (ἡ) κ. νεώτ., ἐπ. -ίη τὸ πυγμαχεῖν βλ.λ., ὁ διὰ τῆς πυγμῆς ἀγών, ἀθλητικὸν ἀγώνισμα μεταξὺ δύο ἀγωνιστῶν προσπαθούντων νὰ καταρρίψωσι τὸν ἀντίπαλον διὰ κτυπημάτων διδομένων διὰ τῶν γρόνθων (δημ. μπόξ) : 'Ιλ.Ψ 653 **αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα**, αὐτ.665, Πίνδ. Ο 11(10),12 **τεᾶς . . πυγμαχίας ἕνεκεν κόσμον ἐπὶ στεφάνῳ χρυσέας ἐλαίας ἁδυμελῆ κελαδήσω**, **- πρωταθλητὴς τῆς πυγμαχίας**· κ. κτ. πληθ. : Πρατίν.Λυρ.1,8, 'Οππ.Κυν.2,20.

πυγμαχικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς πυγμαχίας βλ.λ. : **πυγμαχικαὶ ἐπιδείξεις, - πυγμαχικοὶ ἀγῶνες**.

πυγμάχος (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ τῆς πυγμῆς παλαίων, ἀγωνιζόμενος κ. εἰδ. ἀθλητής, ἀγωνιστὴς ἐπιδιδόμενος εἰς τὴν πυγμαχίαν, πύκτης, μποξέρ : 'Οδ.Θ 246 **οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί**, Πίνδ.l 8(7),68 **Νικοκλέους μνᾶμα πυγμάχου κελαδῆσαι**, Λουκ.ΖΤραγ.33· || νεώτ. **πυγμάχος ἐλαφρῶν - μέσων - βαρέων βαρῶν**.

πυγμαχῶ-έω κ. νεώτ. μάχομαι, ἀγωνίζομαι διὰ τῆς πυγμῆς, πυκτεύω, ἀγωνίζομαι ἐν πυγμαχίᾳ, κ. μτ. αἰτ.προσ. : 'Επιγρ.π.'Ηρ.5,60 **Σκαῖος πυγμαχέων με ἐκηβόλῳ 'Απόλλωνι νικήσας ἀνέθηκεν τεΐν**

περικαλλὲς ἄγαλμα, Ἀπολλ.Ρ 2,783· || νεώτ. εἶδ. ἐπιδίδομαι εἰς τὸ ἀγώνισμα τῆς πυγμαχίας βλ.λ.

πυγμή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **πυγμά** (Ἀντίπ. Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,256) ἡ παλάμη τῆς χειρὸς μὲ συνεσφιγμένους τοὺς δακτύλους, γρόνθος, γροθιά, μπουνιά : Ἱππ.Ἄρθρ.71, Εὐρ.ΙΤ 1368 **πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,** Ἀριστφ.Σφ.1394 **εἶτα τῇ πυγμῇ θενὼν ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,** ΠΔ Ἔξ.21,18 **καὶ πατάξῃ τις τὸν πλησίον αὐτοῦ λίθῳ ἢ πυγμῇ,** Πάπ. **πυγμῇ ἔτυπτεν·** **2**) κτ. συνεκδ. τὸ διὰ τῆς πυγμῆς μάχεσθαι, ἡ πυγμαχία ὡς ἀθλητικὴ παιδιά, ὡς ἀγώνισμα : Πίνδ. Ο 7,16 **ὄφρα πελώριον ἄνδρα .. αἰνέσω πυγμᾶς ἄποινα,** Εὐρ.Ἀλκ.1031 **τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην,** Πλάτ.Νόμ.795Β, Δημ. 1408 **τοὺς δὲ τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτ' ἀσκήσαντας πρὸς τῷ σώματι,** Ἀντίπ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,256 **ἄνδρας πυγμὰν ἐνίκα Ὀλύμπια,** Ἐπιγρ. Θεσπιῶν πυγμὴν Ζωΐλος (ἐνίκησε), Πάπ. **ἐνίκησεν ἐν τῇ Ἀντινόου πόλει ἀνδρῶν πυγμὴν τῶν μεγάλων Ἀντινοείων·** **3**) γενικ. πάλη, ἀγών : Ἐδικτ.Καίσ. π.Ἰώσ.ΑΙ 14,10,6 **πυγμὴ μονομάχων καὶ θηρίων·** κ. περὶ περδίκων : Γεωπ.14,20,1 **εἰς πυγμὴν καθίστασθαι,** αὐτ.14,20,2· **4**) ὡς μέτρον μήκους, τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν δακτύλων διάστημα, ἴσον πρὸς δεκαοκτὼ δακτύλους (περίπου 0,35 μέτρ.) : Θεόφρ.ΦΙ 9,11,5, Πολύβ.2,147· **5**) νεώτ. μτφ. ἰσχύς, δύναμις, ἐπιβολή : **ἐπὶ τέλους ἀπεκτήσαμεν κυβέρνησιν πυγμῆς.**

πυγμικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυγμὴν βλ.λ.2), πυγμαχικός : Ἀν. Ὀξ.3,223.

πυγμομαχία (ἡ) ἡ διὰ τῆς πυγμῆς μάχη, ἐσφ. γρ. ἀντὶ πυγμαχία βλ.λ. : ΕΜ 695,55.

πυγμόμετρον (τὸ) νεώτ. εἶδος δυναμομέτρου σημειοῦντος τὴν ἔντασιν τοῦ διὰ τῆς πυγμῆς καταφερομένου ἐπ' αὐτοῦ κτυπήματος.

πυγολαμπίς-ίδος (ἡ) (πυγή) κ. νεώτ. ἔντομον κολεόπτερον τῆς οἰκογενείας τῶν **καραβιιδῶν,** ἐκπέμπον ἐν καιρῷ νυκτὸς διαλείπουσαν φωσφορικὴν λάμψιν, κωλοφωτιά: Ἀριστλ.ΖΙ 523b,21 (δ.ἀνάγν. πτερόποδες), αὐτ.ΖΙ 551b,24 (δ.ἀνάγν. πυρολαμπίδες)· πρβλ. πυρολαμπίς κ. λαμπυρίς.

πυγονιαῖος-α-ον ὁ ἔχων μῆκος πυγόνος βλ.λ.: Ἱππ.Νούσ.2,33, Θεόφρ.ΦΙ 3,17,6 (κῶδ.-γων-), Μενεσθ.π.Ἀθήν.11,494Β **ὕφος ὡς πυγονιαῖον.**

πυγονιπτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. νιπτὴρ πρὸς πλύσιν τῆς πληγῆς καὶ τῶν γλουτῶν, ἄ. μπιντές.

πυγόπους-οδος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος νηκτικῶν πτηνῶν ἐκ τῶν **κολυμβιδῶν.**

πυγόριζα (ἡ) Ἡσ. ρίζα τις, ἄ. κωλορίζι.

πυγοσκελίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. ὑδρόβιον πτηνὸν ἔχον τὰ σκέλη πολὺ ὀπίσω ὡς ἡ κολυμβίς.

πυγοστόλος-ον ὁ στολίζων τὰ περὶ τὴν πυγήν, τὰ ὀπίσθιά του, ἐπίθ. ἀκολάστου, ἀσέμνου γυναικός : Ἡσίοδ.Ἔργ.373 **μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω.**

πυγοστύλιον (τὸ) νεώτ. ζωολ. τὸ τελευταῖον ὀστοῦν τῆς σπονδυλικῆς στήλης τῶν πτηνῶν.

πυγούσιος-α-ον ποι. ἀντὶ πυγονιαῖος βλ.λ. : Ὀδ.Κ 517 **βόθρον ὀρύξαι, ὅσον τε πυγούσιον ἔνθα καὶ ἔνθα,** αὐτ.Λ 25.

πυγών-όνος (ἡ) ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ πρώτου ἁρμοῦ τῶν δακτύλων· || ὁθ. μέτρον μήκους εἴκοσι δακτύλων ἢ πέντε παλαιστῶν (περίπου 0,38 μ.) : Ἡρ.2,175, Ξεν.Κυν.10,2.

πυγωνιαῖος-α-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ πυγονιαῖος βλ.λ.

πυδαρίζω χοροπηδῶ : Παροιμιογρ.4,25 **ὄνον ἐπάραντα τὰ σκέλη πυδαρίζειν·** πρβλ. ἀποπυδαρίζω (Ἀριστφ.Ἱππ.697) κ. διαπυδαρίζω (Κωμ.Ἀδεσπ.977)· || ἐσφ. εἰκάζεται ὡς αἰολ. τ. ἀντὶ τοῦ ἀχρ. ποδαρίζω (πούς) ἢ τοῦ ἀχρ. **πυγαρίζω** (πυγή) ἐν ΕΜ 696,2, Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.697.

πυελικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πύελον βλ.λ.

πυέλιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πύελος, σκαφιδάκι : παροιμ.π.Διογεν.3,7 **ἀστραπὴ ἐκ πυελίου** (ἐπὶ ἀπιθάνων, μὴ φυσικῶν)· **2**) νεώτ. μέγα βαθὺ κοχλιάριον ἐν ᾧ τήκουσι τὸν μόλυβδον.

πυελίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐν δακτυλίῳ **θέσις,** ὑποδοχὴ τοῦ σφραγιδολίθου, ἡ συγκρατοῦσα τὸν λίθον σφενδόνη : Ἀριστφ.ἀπ.315, Λυσ.ἀπ.1065· **2**) θήκη, ὑποδοχὴ ἄξονος : Ἥρων Αὐτομ.5,3, Ἀπολλδ.Πολιορκ.148,8· **3**) κόγχη ὀφθαλμοῦ : Ροῦφ. Ἀνατ.9· || νεώτ. ἰατρ. πλήρως **πυελίδες τῶν ὀφθαλμῶν** ἄ.κόγχοι ὀφθαλμικοί· **4**) κάλυξ ἄνθους: Διοσκ.4,164· **5**) τὸ πρῶτον ἐν τῷ τ. **πυαλίς,** δοτ. **πυαλίδι,** αἰτ. **πυαλεῖδα** κ. **πιελεῖδα** λάρναξ, σαρκοφάγος : Ἐπιγρ.· **6**) ἐν τῷ τ. **πυαλίς** δεξαμενή: Ἐπιγρ.Τροιζῆνος· **7**) νεώτ. ἰατρ. πυελὶς **κρικοειδοῦς χόνδρου** τὸ ὀπίσθιον τριτημόριον τοῦ κρικοειδοῦς χόνδρου τοῦ λάρυγγος· **8**) νεώτ. στρατ. μετάλλινον τεμάχιον προσαρμοζόμενον εἰς τὰ διάφορα κύρια μέρη τῆς σκηνῆς βαρέος πυροβόλου φέρον ὀπὴν διὰ τὴν ὑποδοχὴν ἄξονός τινος· **9**) νεώτ. ἀνατομ. ἡ νεφρικὴ πύελος βλ.λ.7).

πυελῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς νεφρικῆς πυέλου βλ.λ.

πυελογεννητικός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πύελον βλ.λ. καὶ τὰ γεννητικὰ ὄργανα τῆς γυναικὸς ταυτοχρόνως : **πυελογεννητικὸς σωλὴν** (ὁ σωλὴν ὁ ἀποτελούμενος ἐκ τῶν ὀργάνων, δι' ὧν τὸ ἔμβρυον κατέρχεται ἀπὸ τῆς μήτρας μέχρι τῆς σχισμῆς τοῦ αἰδοίου).

πυελομέτρησις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ δι' εἰδικοῦ ὀργάνου μέτρησις τῶν ἐξωτερικῶν διαμέτρων τῆς πυέλου τῶν γυναικῶν.

πυελόμετρον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. τὸ ὄργανον δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ πυελομέτρησις βλ.λ.

πυελονεφρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ταυτόχρονος φλεγμονὴ τῆς πυέλου καὶ τῶν νεφρῶν.

πυελοπεριτονῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ περιτοναίου κατόπιν πυελίτιδος.

πύελος (ἡ) κ. νεώτ. ἐπιμήκης σκάφη, ἰδ. ἐν ᾗ ἐτίθετο τροφὴ διὰ τὰ ζῷα : Ὀδ.Τ 553 **χῆνας .. ἐρεπτομένους παρὰ πύελον·** || λουτήρ : Ἱππ.Διαίτ.1060 **τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ,** Ἀριστφ.Εἰρ.843, αὐτ.Θεσμ.562, Κράτ.15,5, Εὔπ.256· || λέβης μαγειρείου: Ἀριστφ.Σφ.141 **ἄθρει, κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρῆμ' ὅπως μὴ 'κδύσεται·** **2**) πυελὶς βλ.λ.1) : Πολυδ.7,179· **3**) κ. **πύαλος** λάρναξ, σαρκοφάγος : Ἐπιγρ., ἄ. πυελὶς 5)· **4**) ἡ χοάνη βλ.λ.2) τοῦ ἐγκεφάλου: Γαλ.2,709, αὐτ.Χρ.Μορ.3,93· **5**) ἰατρ. χειρουργικόν τι ἐργαλεῖον : Ἐπιγρ.· **6**) νεώτ. ἀνατ. τὸ τμῆμα τοῦ σκελετοῦ τὸ ἀποτελούμενον ἐκ τῶν λαγονίων ὀστῶν, τοῦ ἱεροῦ ὀστοῦ καὶ τοῦ κόκκυγος, ἄ. λεκάνη· **7**) νεώτ. ἀνατ. **πύελος νεφροῦ ἢ νεφρικὴ πύελος** χωνοειδὴς εὐρεῖα κοιλότης, εἰς ἣν ἐκβάλλουσι τὰ στόμια τῶν οὐροφόρων σωληναρίων, ἄ. πυελὶς βλ.λ.9).

πυελοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως τομὴ τῆς πυέλου βλ.λ.6) πρὸς μεγέθυνσιν αὐτῆς· **2**) ἡ πρὸς ἐξαγωγὴν λίθου τοῦ νεφροῦ ἢ κένωσιν ὑγρᾶς τινος συλλογῆς διάνοιξις ὀπῆς ἐπὶ τῆς πυελίδος τοῦ νεφροῦ.

πυελώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πύελον, σκάφην, κοῖλος : Ἀριστλ.ΖΙ 547b,27 (δ.γρ. πηλώδεσιν).

πυέμεσις (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄ. πυεμεσία ἢ βρογχοπυόρροια, ἡ ἔμεσις πύου.

πυετία (ἡ), ἰων. -ίη κ. **πυτία** ὁ ἐν τῷ στομάχῳ τῶν θηλαζόντων μηρυκαστικῶν ὑπάρχων πηκτὸς γαλακτώδης χυμός, χρήσιμος πρὸς πῆξιν γάλακτος, πυτιά· Ἀριστλ.ΖΙ 522b,5 «ἡ δὲ πυετία γάλα ἐστί· τῶν γὰρ ἔτι θηλαζόντων ἐστὶν ἐν τῇ κοιλίᾳ»: αὐτ.ΖΜ 676a,6, αὐτ.ΖΓ 739b,22, Νίκ.Ἀλεξ.68,323.

πύη (ἡ) μτγν. φθίσις, φυματίωσις, πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ φθόη : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8.
πυήρ· Ἡσ. «ἀναπεπλησμένον».
πυηρόν Θεόγνωστ.Καν.23 «ἀναπεπλασμένον».
πύησις (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. σχηματισμὸς πύου, διαπύησις, ἔμπυασμα : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,7.
πυητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πύησιν βλ.λ. : Γαλ.10,887 **πυκτικὴ δύναμις** (ἡ δύναμις τοῦ προκαλεῖν διαπύησιν).
πυθαγόρειος(-α)-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν φιλόσοφον Πυθαγόραν ἢ τὴν σχολὴν αὐτοῦ : Ἀριστλ.Μεταφ.985b,23, Στράβ.280,Τζέτζ.Ἐπ.523,- **πυθαγόρειος φιλοσοφία - σχολή**· ‖ γεωμ. **πυθαγόρειον θεώρημα** τὸ θεώρημα, καθ' ὃ τὸ τετράγωνον τῆς ὑποτεινούσης παντὸς τριγώνου ἰσοῦται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τῶν δύο ἄλλων πλευρῶν· **2)** ὡς οὐσ. ἰδ. κτ. πληθ. **Πυθαγόρειοι** οἱ φιλόσοφοι τῆς πυθαγορείου σχολῆς : Πλάτ.Πολ.530D **ὡς οἵ τε Πυθαγόρειοί φασι καὶ ἡμεῖς.**
πυθαγορίζω κ. νεώτ. εἶμαι μαθητὴς ἢ ὀπαδὸς τοῦ Πυθαγόρου : Ἀντιφάν.226,8,Ἀλεξ.220,1.
πυθαγορικός-ή-όν κ. νεώτ. πυθαγόρειος βλ.λ.: Ἀριστλ.Ψυχ.407b,22 **πυθαγορικοὶ μῦθοι**, Ἱεροκλ. Πλ.Χρ.Ἐπ.26,480Μ. **πυθαγορική βαθύτης**· ‖ ὡς οὐσ. τὰ **πυθαγορικά** ἡ διδασκαλία τοῦ Πυθαγόρου, τίτλ. ἔργου Ζήνωνος τοῦ Στωϊκοῦ : Διογ.Λ7,4· ‖ ἐπίρρ. **πυθαγορικῶς** κατὰ τὴν πυθαγόρειον διδασκαλίαν : Πλούτ.Ἠθ.728Ε, Ἰάμβλ.Μαθ. Ἐπιστ.22· συγκρ. **πυθαγορικώτερον** : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.4,(1).
πυθαγορίς-ίδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ πυθαγοριστής : Ἰάμβλ.Πυθ.36,267 **πυθαγορίδες γυναῖκες.**
πυθαγορισμός (ὁ) κ. νεώτ. τὸ πυθαγορίζειν βλ.λ., ἡ κατὰ πυθαγόραν ἔρευνα, φιλοσόφησις : Ἀλεξ.220,7 **Πυθαγορισμοὶ καὶ λόγοι λεπτοὶ διεσμιλευμέναι τε φροντίδες τρέφουσ' ἐκείνους.**
πυθαγοριστής-οῦ (ὁ) κ. νεώτ., δωρ. πυθαγορικτάς-ᾶ (Θεόκρ.14,5) ὀπαδὸς τοῦ Πυθαγόρου : Ἀντιφάν.160· ὡς τίτλ. κωμῳδίας τοῦ Ἀριστοφῶντος : Ἀθήν.4,161Ε· ‖ εἰδ. ἐν χρ. ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν μαθητῶν τοῦ Πυθαγόρου : Ἰάμβλ.Πυθ.18,80.
πυθαγοριστί μτγν. πυθαγορικῶς βλ.λ.:Διογ.Λ 8,1.
πυθαΐζω Εὐστ.274,16 ζητῶ χρησμὸν παρὰ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος τῶν Δελφῶν.
πυθαΐς-ίδος (ἡ) ἱερὰ θεωρία πεμπομένη εἰς Δελφούς : Ἰσ.7,27, Ἐπιγρ. Δελφῶν.
πυθαϊστής-οῦ (ὁ) μτγν. μέλος τῆς πυθαΐδος βλ.λ. : Στράβ.9,2,11· **2)** κ. ὡς ἐπίθ. **πυθαϊστὴς χορὸς ὁ ἐκ πυθαϊστῶν ἀποτελούμενος** : Καλλ. Ἰαμβ.1,229.
πυθαύλης-ου (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ αὐλῶν τὰ πύθια, τὸ μέλος τὸ παριστῶν τὴν μεταξὺ Ἀπόλλωνος καὶ Πύθωνος μάχην, τὸν ἄ. πυθικὸν βλ.λ. νόμον.
πυθεδών-ῶνος (ὁ) (πύθω) μτγν. σῆψις, σηπεδών, σάπισμα : Ἐρατοσθ.18, Νικ.Θηρ.466.
πυθεῖον (τό) μσν. μαντεῖον : Ζωναρ.1597.
πύθια (τά) (ἐνν. ἱερὰ) οἱ πυθικοὶ ἀγῶνες τελούμενοι ἐν Δελφοῖς πρὸς τιμὴν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἀνὰ πᾶν τέταρτον ἔτος : Πίνδ.Ν 2,9 **ἐν Πυθιοισι νικᾶν**, Ἡρ.6,122 **Πύθια ἀνελόμενος**, Δημ.1356 **ἐνίκα τὰ Πύθια τῷ τεθρίππῳ**· **2)** μικρότεραι ἑορταὶ ἀλλαχοῦ τελούμεναι : Ἐπιγρ.
Πυθία (ἡ), ἰων. **Πυθίη** ἡ ἱέρεια τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος, δι' ἧς ἐδίδοντο αἱ ἀποκρίσεις τοῦ μαντείου : Ἡρ.1,13 **τοσόνδε μέντοι εἶπε ἡ Πυθίη**, Καλλ.Ἰαμβ.1,222· πρβλ. προφήτης· **2)** **Πυθίη** ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος π. Βραγχίδαις : Ἐπιγρ.
πυθιάζω Στέφ.Βυζ. ἐν λ. πυθώ, ἐμπνέομαι ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, χρησμοδοτῶ, προφητεύω.
πυθιάς-άδος (ἡ) ἰδιότυπον θηλ. τοῦ πύθιος βλ.λ. : Σοφ.ἀπ.490 **Πυθιὰς βοά** (ᾠδὴ εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἄ. πύθιον μέλος), Πλάτ.Νόμ.807C. **Πυθιὰς νίκη**· **2)** ὡς οὐσ. (ἐνν. ἱέρεια) ἡ Πυθία βλ.λ. : Πλούτ. Ἠθ.295D· ὁμ. **Πυθιὰς προφῆτις** πρόσωπον τῆς τραγῳδίας Εὐμενίδες τοῦ Αἰσχύλου· **3)** ὡς οὐσ. ἐνν. (ἑορτὴ) οἱ πυθικοὶ ἀγῶνες, τὰ Πύθια : Πίνδ.Π 1,32, αὐτ.5,21, Ἐπιγρ. **ἁ Πυθιὰς ἁ ἱαρά**· ‖ ὁμ. **ὁ ἱερομηνία ἁ Πυθιάς** ἡ τῆς τελέσεως τῶν Πυθίων : Ἐπιγρ.· **4)** ὡς οὐσ. (ἐνν. νίκη), ἡ νίκη εἰς τοὺς πυθικοὺς ἀγῶνας : Παυσ.6,14,10 **ἐνίκησε . . Πυθιάδας ἕξ**, αὐτ.10,7,4· **5)** ὡς αὐσ. (ἐνν. πομπή), ἱερὰ θεωρία ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Δελφούς : Ἔφορ.31J (ἀναγν. Πυθαΐς)· **6)** ὡς οὐσ. (ἐνν. ὁδός), ἱερὰ ὁδὸς ἀπὸ Τεμπῶν εἰς Δελφούς : Αἰλ.Π1 3,1.
πυθιασταί (οἱ) οἱ πυθαϊσταὶ βλ.λ.· Ἡσ. **ἐν λ.** ἀστραπὴ δι' Ἅρματος.
πυθικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Πυθὼ ἢ τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα ἢ τὴν Πυθίαν ἢ τὰ Πύθια βλ.λς : Αἰσχ.Ἑπτ.747 **ἐν μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις**, Σοφ.Ἠλ.32 **Πυθικὸν μαντεῖον**, αὐτ.Ἠλ.49 **Πυθικὰ ἄθλα**, Εὐρ.Ἀνδρ.1067 **Πυθικὴ ἑστία**, Ἀριστφ.Πλ.213 **Πυθικὴ δάφνη**, αὐτ.Ἱππ. 220 **τὸ Πυθικὸν** (ἐνν. χρηστήριον), Ἐπιγρ. **Πυθικὸς αὐλητής, κιθαριστής**, Ἐπιγρ. **νικήσαντα παίδων Πυθικῶν πάλην**· **2)** **Πυθικὸν** (τό) ὄν. ἔργου τοῦ Δαμοκράτους περὶ τῆς πλύσεως τῶν ὀδόντων καὶ τοῦ στόματος : Γαλ.12,889.
Πύθιον (τό) ναὸς τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐν Ἀθήναις : Θουκ.2,15· ὁμ ἐν Οἰνόῃ τῆς Ἀττικῆς : Στράβ.9,2,11· ὁμ. ἐν Βοιωτίᾳ : Παυσ.9,35,7.
πυθιονίκη (ἡ) κ. **πυθονίκη** θηλ. τοῦ πυθιονίκης βλ.λ. ὡς κύρ. ὄν. ἑταίρας τινὸς θεοποιηθείσης κατόπιν ὑπὸ τὸ ὄν. Πυθιονίκη Ἀφροδίτη : Πύθων 1,8, Ἀντιφάν.26,20, Τιμοκλ.17, Φιλήμ.16, Παυσ.1,37,2· ὁμ. π. Διόδ.Σ 17,103 **Πυθονίκη**, Πλούτ.Φωκ.22· **2)** μτγν. **πυθιονίκη** ἡ ἐν τοῖς Πυθίοις νίκη : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,19.
πυθιονίκης-ου (ὁ), δωρ. -ας ὁ νικητὴς τῶν πυθικῶν ἀγώνων : τίτλ. ᾠδῶν τοῦ Πινδ., αὐτ.9,1, Ἡρ. 8,47, Ἡλιόδ.Αἰθ.5,19.
πυθιόνικος-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πυθικὴν νίκην : Πίνδ.Π 6,5 **πυθιόνικος ἔνθ' ὀλβίοισιν Ἐμμενίδαις . . θησαυρὸς . . τετείχισται.**
πύθιος-α-ον (Πυθώ) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Πυθώ, τὴν περὶ τοὺς Δελφοὺς χώραν τῆς Φωκίδος, δελφικός, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Ὕμν. Ἀπόλλ.Πύθ.373 **οἱ δὲ ἄνακτα Πύθιον καλέουσιν ἐπώνυμον**, Πίνδ.Ο 14,11, Θουκ.6,54 **ἐν Πυθίου** (ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος), Ἐπιγρ. **Πυθίου ἐν τεμένει**· ‖ **οἱ Πύθιοι, αἱ Πύθιαι** οἱ ἐν Δελφοῖς λατρευόμενοι θεότητες : Ἀριστφ.Θεσμ 332 **εὔχεσθαι . . καὶ τοῖς Πυθίοις καὶ ταῖσι Πυθίαισι**· **2)** πυθικὸς βλ.λ.) : Πίνδ.Π 3,73 **Πύθια ἄεθλα**, αὐτ.Π 10,26 **Πύθιοι στέφανοι**, αὐτ.Ι 7(6),15 **πύθια μαντεύματα**, Εὐρ.Ἴων 285 **Πύθιαι ἀστραπαί**, Ἀριστφ.Ὄρν.870 **Πύθιος κύκνος**· **3)** **Πύθιοι** (οἱ) οἱ κάτοικοι τῶν Δελφῶν : ΕΜ 255,12· **4)** **πύθιοι** (οἱ) ἐν Σπάρτῃ τέσσαρες ἄνδρες ἐκλεγόμενοι ἀνὰ δύο ὑπὸ τῶν βασιλέων παρ' οἷς ἐσιτίζοντο, στελλόμενοι εἰς Δελφοὺς νὰ λαμβάνωσι παρὰ τῆς Πυθίας χρησμοὺς περὶ ὑποθέσεων τῆς πολιτείας : Ἡρ.6,57, Ξεν.Λακ.15,5.
πυθμενίζομαι (πυθμήν) μσν. ἱδρύω, θεμελιώνω τι : Εὐστ.Πον.206,91.
πυθμενικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πυθμένα βλ.λ.5), ριζικὸν ἀριθμόν : Θεολ. Ἀριθμ.13 **ὁ δύο ῥίζα τῆς πυθμενικῆς τοῦ μείζονος σχέσεως**, Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.49Ρ **πυθμενικοὶ ὅροι**· ἐπὶ τῆς τριάδος : Ἀδαμ.34, Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,2,Θεολ.Ἀριθμ.(1· ‖ ἐπίρρ. **πυθμενικῶς** κατὰ τρόπον, σχέσιν πυθμενικήν : Θεολ.Ἀριθμ.34.
πυθμένιον (τό) πάπ., μσν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πυθμὴν βλ.λ.1), μικρὸς πυθμήν : Πάπ., Γεωπ 4,4,Ἡσ. ἐν λ. πτερνίς· **2)** νεώτ. **πυθμένιον βλήματος** τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ κάλυκος φυσιγγίου.

πυθμενόθεν ἐπίρρ. ἀπὸ τοῦ 'πυθμένος, ἐκ θεμελίων, ἀπὸ τὸν πάτο, ὅθ. τελείως : Ἱππ.Διαίτ.40 **πυθμενόθεν οὐκ ἴσασιν** (ἀγνοοῦν ἐκ θεμελίων).

πυθμήν-ένος (ὁ) κ. νεώτ. ἐπὶ ἀντικειμένων χωρητικότητος ἐν γένει, ἡ κατωτάτη ἐπιφάνεια, πάτος : Ἰλ.Λ 635 **δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν** (ὑπὸ τὸν κυρίως πυθμένα τοῦ ποτηρίου καὶ ἕτερος ἐξωτερικὸς ὑπερείδων τὸν πρῶτον ὡς εἰς τὰ φοσκύφια· πρβλ. Ἀθήν.488F) : Ἡσίοδ.Ἔργ.362 **δειλὴ δ' ἐνὶ πυθμένι φειδώ,** Ἀλκ.Συμπληρ.25,9 **τῷ δὲ πίθω πατάγεσκ' ὁ πύθμην,** Ἀριστλ.Πρ.936ε,32, Σωρ.1,91, Ἀσκληπιάδ.Μ.π.Ἀθήν.11,501D **φιάλη . . ἡ ἐπὶ τὸν πυθμένα καὶ τὸ στόμα τιθεμένη,** Ἐπιγρ. Δήλου **ἐν τῷ πυθμένι ἐπιγραφὴν ἔχουσα, - πυθμὴν ποτηρίου·** ‖ εἰδ. ἐπὶ θαλάσσης, λίμνης κττ., ὁ πάτος : Ἡσίοδ.Θ 9,32 **πυθμὴν θαλάσσης,** Σόλ.13,20 **πυθμὴν πόντου,** Θέογν.1035 **πυθμὴν λίμνης,** Πλάτ.Φαίδ.109C **πυθμὴν τοῦ πελάγους,** Μηναῖ.12,6 Συναξ. **εἰς τὸν πυθμένα τοῦ πελάγους καταποντισθείς,** Ζολοκ.8,15· ‖ ὁμ. **πυθμὴν Ταρτάρου** ἄβυσσος, χάος, **τὰ** κατάβαθα : Πίνδ.ἀπ. 207· ‖ μτφ. **πυθμὴν κακῶν** ἄβυσσος κακῶν· **2**) γεν. κ. συνήθ. κτ. πληθ. τὸ κάτω μέρος, ἡ βάσις, ἡ θεμελίωσις παντὸς πράγματος : Αἰσχ.Πρ. 1046 **χθόνα ἐκ πυθμένων κραδαίνειν,** Σοφ.ΟΤ 1261 **ἐκ πυθμένων ἔκλινε κλῇθρα,** Ὀρφ.Ἀργ.92 **πυθμὴν γαίης,** αὐτ.Λιθ.162 **πυθμὴν πέτρης·** ‖ οἱ πόδες τρίποδος : Ἰλ.Σ 375 **χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν·** ‖ οἱ πρόποδες ὄρους : Ἄρατ.989· ‖ μτφ. **ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφὴν** ἀπὸ τὸ κατώτατον μέχρι τοῦ ἀνωτάτου, πατόκορφα : Σολ.13,10· **3**) πρέμνον, στέλεχος δένδρου μετὰ τῆς ρίζης αὐτοῦ : Ὀδ.Ν 122 **παρὰ πυθμέν' ἐλαίης,** αὐτ.Ν 372, Ἡσίοδ.ἀπ.134,8 **ἐν πυθμένι φηγοῦ,** παροιμ. φρ. π. Αἰσχ.Χο.204 **σμικροῦ γένοιτ' ἂν σπέρματος μέγας πυθμὴν** (δηλ. ἐκ μικρᾶς αἰτίας δύναται νὰ προέλθῃ μέγα ἀποτέλεσμα), Ἴων Τραγ.28 **πυθμὴν δρυός,** Θεόφρ. Φ) 2,2,9 **ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πυθμένος,** Στράβ.2,1,4 **πυθμὴν ἀμπέλου,** Διοσκ.4,104 **ὁ πυθμὴν τῆς ρίζης,** Πάπ. **σεύτλου πυθμένες** (αἱ ρίζαι τοῦ τεύτλου), αὐτ. **ἁλικακκάβου πυθμένες·** ‖ στέλεχος φυτοῦ : Ἀριστλ.ΖΓ 728b,36 **πυθμὴν πυροῦ,** Διόδ.Σ 1,14 **πυθμένας . . κριθῶν,** Πολυδ.2,170 **πυθμένες σύκων,** Νίκ.Θηρ.639 **τυτθὸν . . ἐν χθονὶ πυθμένα τείνει** (ἡ ρίζα) (ριζοβολεῖ παραφυάδα)· **4**) τὸ κατώτατον ἐσωτερικὸν μέρος τῶν μονοθύρων ὀστρακοδέρμων : Ἀριστλ.ΖΙ 529a,6, αὐτ.ΖΜ 680a, 23· ‖ τὸ ἀνώτερον μέρος τῆς ὑστέρας : Σωρ. 1,7, Γαλ.2,889· **5**) μτφ. ἡ βάσις, τὸ ἐφ' οὗ τι ἵσταται, πατεῖ : Αἰσχ.Χο.646 **Δίκας ἐρείδεται πυθμὴν** (τὸ βάθρον, τὸ θεμέλιον τῆς Δίκης εἶναι σταθερόν)· ‖ ὁ βαστάζων, προστατεύων, ἐξουσιάζων τι : Ὀρφ.ἀπ.168,4 **Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ·** ‖ στήριγμα, προστάτης οἰκογενείας : Αἰσχ.Χο.260 **οὔτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὅδ' αὐανθεὶς πυθμὴν βωμοῖς ἀρήξει,** αὐτ.Ἱκ.106, Βακχ.5 **πυθμένες θάλλουσιν ἐσθλῶν·** ‖ φρ. **πυθμὴν δικῶν** ὡς χαρακτηρισμὸς φιλοδίκου προσώπου : Κωμ.Ἀδέσπ.896· **6**) ἐν τῇ ἀριθμ. ὁ βασικός, θεμελιώδης, ριζικὸς ἀριθμός, ἡ τετραγ. ρίζα : Σπεύσ. ἐν Θεολ.Ἀριθμ.62· ‖ **ἐπίτριτος πυθμὴν** τὸ πρῶτον ζεῦγος ἀριθμῶν ἐχόντων τὴν σχέσιν 4 : 3 : Πλάτ.Πολ.546C **ἐπίτριτος πυθμὴν πεμπάδι συζυγεὶς δύο ἁρμονίας παρέχεται.**

πυθόθεν (Πυθώ) ἐπίρρ. π. Στεφ.Βυζ., ἐκ Δελφῶν.

πυθοῖ (Πυθώ) ἐπίρρ. ἐν Πυθοῖ, **ἐν** Δελφοῖς : Πίνδ. Ο 7,10, αὐτ.Π 11,49, Σιμων.153, Εὐρ.ἀπ.923, Ἀριστφ. Λυσ.1131, Θουκ.5,18· **2**) πρὸς Πυθώ, πρὸς Δελφούς : Πλούτ.Δημήτρ.11 **Πυθοῖ καὶ Ὀλυμπίαζε·** ὁ τρισύλλ. τ. **Πυθόϊ** παραδίδεται ὑπὸ τοῦ Χοιροβ. Θεο.1,310Η ἐκ τοῦ Πίνδ.· πρβλ. Πίνδ.Ι 7(6),51

πυθοῖδε ἐπίρρ. πυθώδε βλ.λ. : Ἡσίοδ.Α 480 **ὅστις ἄγοι Πυθοῖδε,** Ἀριστοκλ.π.Εὐστ.Εὐαγγ.Προπ.14,18.

πυθοῖος (ὁ) Ἐπιγρ. (ἐνν. μὴν) ὄνομα μηνός τινος ἐν Ἅλῳ τῆς Θεσσαλίας.

πυθοκλεῖα (τά) **Διὶ σωτῆρι** Ἐπιγρ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Διὸς ἐν Κῷ καθιερωθεῖσα ὑπό τινος Πυθοκλέους.

πυθόκραντος-ον (κραίνω) ὁ ὑπὸ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος κρανθείς, βεβαιωθείς· κτ.οὐδ. **τὰ πυθόκραντα** οἱ πυθικοὶ χρησμοί : Αἰσχ.Ἀγ.1255.

πυθοκτόνος-ον ὁ φονεύσας τὸν ὄφιν Πύθωνα, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Ὀρφ.Ὕμν.34,4.

πυθολέτης-ου (ὁ) πάπ. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος, πυθακτόνος βλ.λ. : Πάπ. **Χρυσοφάη λαιφηρὲ καὶ πυθολέτα.**

πυθόληπτος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ ὑπὸ πυθικῆς μανίας καταληφθείς ἃ. φοιβόληπτος : Ἡσ.,Φώτ.

πυθόμαντις-εως (ὁ,ἡ) ὁ πυθικὸς μάντις· ὅθ. γεν. μάντις : Αἰσχ.Χο.1030 **Πυθόμαντις Λοξίας.**

πυθονίκη (ἡ) πυθιονίκη βλ.λ. : Διόδ.Σ 17,108.

πυθοχρήστης-ου (ὁ) (χράω), δωρ. **Πυθοχρήστας** ὁ ἐνταλείς, ὑποδειχθείς, ὑπαγορευθείς ὑπὸ πυθικοῦ χρησμοῦ : Αἰσχ.Χο.940 **Πυθοχρήστας φυγὰς θεόθεν . . ὡρμημένος** (δ.ἀνάγν. πυθόχρηστος).

πυθόχρηστος-ον (χράω) ἐπὶ χρησμῶν κττ., ὁ παρὰ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος δοθείς, χρησμοδοτηθείς : Αἰσχ.Χο.901 **Λοξίου μαντεύματα . . πυθόχρηστα,** Ξεν.Λακ.8,5 **πυθόχρηστοι νόμοι·** ‖ **πυθόχρηστον μαντεῖον** τὸ δίδον τοὺς πυθικοὺς χρησμούς, τὸ πυθικόν : Ἀριστλ.Πολιτ.1331a,27· **2**) τὸ οὐδ. ὡς αὐσ. **πυθόχρηστον** (τὸ) πυθικὸς χρησμός : Φιλόδ.Μουσ.85Κ **Πυθόχρηστον ἔσχον** (μτ. ἀπαρφ.), Ὑπόθ.Σοφ.ΟΚ **κατὰ Πυθόχρηστον** (κατόπιν πυθικοῦ χρησμοῦ)· **3**) ὁ διὰ πυθικοῦ χρησμοῦ ἀναγορευθείς, **ὁριοθείς,** ὁ κατόπιν τοιούτου γενόμενος : Εὐρ.Ἴων 1218 **ὁ Πυθόχρηστος Λοξίου νεανίας,** Κλειτόδ.14 **Πυθόχρηστος** θυσία, Πλούτ.Ἠθ.163Β **Πυθόχρηστος** ἀποικίας ἡγεμών, Τίμ.Λεξ.ἐν λ. ἐξηγηταί, Ἐπιγρ. **πυθόχρηστος ἐξηγητής·** **4**) ἐπίθ. τῆς **Ἀφροδίτης** : Ἐπιγρ.· ὁμ. τοῦ Διονύσου : Ἐπιγρ.

πύθω, ἐπ. παρατ. **πύθεσκον,** μέλλ. πύσω, ἀόρ. ἔπυσα (κατ- : Ὕμν.Ἀπόλλ.371), ἐπ. **πῦσα** (αὐτ.374), παθ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., σήπω, ποιῶ τι σαπρόν, προξενῶ, ἐπιφέρω σῆψίν τινος : Ἰλ.Δ 124 **σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα,** αὐτ.Λ 395 **ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων πύθεται,** Ὀδ.Α 161, αὐτ.Μ 46, Ὕμν.Ἀπόλλ.369 **σὲ γ' αὐτοῦ πύσει γαῖα,** αὐτ.374, Ἡσίοδ.Α 153, Ἀπολλ.Ρ 4,1405 **πυθομένοισιν ἐφ' ἕλκεσι,** Πάπ. **ἐπύθετό μοι ὁ ὀφθαλμός.**

Πυθώ-οῦς (ἡ) ἡ χώρα ὅπου κεῖται ἡ πόλις τῶν Δελφῶν : Ἰλ.Ι 405 **Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ·** ‖ κ. αὐτοὶ οἱ Δελφοί : Πίνδ.Π 4,66.

πυθώδε (Πυθώ) (κεχωρ. **πυθὼ δέ·** πρβλ. Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.87,30) πρὸς (εἰς) Πυθώ, πρὸς Δελφούς : Ὀδ.Λ 581 **Πυθώδ' ἐρχομένην διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος,** Σοφ.ΟΤ 603, αὐτ.ΟΤ 788, Ἀριστφ. Ὀρν.189, Πλάτ.Νόμ.950Ε.

πυθῶθεν (Πυθώ) ἐπιγρ. **ἐκ Πυθοῦς, ἐκ Δελφῶν** : Πίνδ.Ι 1,65, Στέφ.Βυζ.

πύθων-ωνος (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος φονευθεὶς δράκων : Ἔφορ.31(b), Ἀπολλδ.1,4,1, Πλούτ.Ἠθ.293C· **2**) μτγν. **πνεῦμα Πύθωνος** προφητικόν, μαντικὸν πνεῦμα : ΚΔ Πράξ.16,16 **ἔχουσαν πνεῦμα Πύθωνος** (δ. ἀνάγν. Πύθωνα)· **3**) ἐγγαστρίμυθος· Ἡσ. «**ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐγγαστρίμαντις**» : Πλούτ.Ἠθ.414Ε· **4**) νεώτ. ζωολ. γένος μεγάλων ἀπαντώντων **ἐν** Ἀσίᾳ ὄφεων τῆς οἰκογ. τῶν πυθωνιδῶν.

Πυθών-ῶνος (ἡ) ἡ Πυθὼ βλ.λ.: Ἰλ.Β 519, Πίνδ.Ο 6,48.

πυθωνάδε ἐπίρρ. πυθώδε βλ.λ. : Πίνδ.Ο 9,12 **πτερόεντα δ' ἵει γλυκὺν Πυθωνάδ' ὀιστόν.**

πυθωνικός-ή-όν μσν. ὁ εἰς τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα ἀναφερόμενος, δθ. πυθόληπτος βλ.λ. γεν. ὁ ὑπὸ μαντικοῦ πνεύματος καταληφθείς, ἐμπνευσμένος : Εὐστ.Πον.292,16.

πυθώνιον (τὸ) μτγν. τὸ φυτόν ὑοσκύαμος βλ.λ.: ΨΔιοσκ.4,68.

πυθωνόθεν ἐπιρρ. πυθῶθεν βλ.λ. : Τυρτ.4,1 **Φοίβου ἀκούσαντες Πυθωνόθεν οἴκαδ' ἔνεικαν.**

πυθῷος-α-ον πύθιος βλ.λ.: Στέφ.Βυζ.

πύϊον Ἡσ. «τὸ γάλα» πρβλ. πυός.

πύκα ἐπίρρ. ποι. πυκνῶς, συμπαγῶς, στερεῶς : Ἰλ.Σ 608 **σάκεος πύκα ποιητοῖο**, Ὀδ.Α 436 **θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο**, αὐτ.Χ 455· **2**) πυκνῶς, πολυαρίθμως : Ἰλ.Ι 558 **θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο** (μὲ βέλη πυκνῶς ριπτόμενα, πολυάριθμα)· **3**) συνετῶς, φρόνιμα, μυαλωμένα : Ἰλ.Ι 554 **πύκα περ φρονεόντων**, αὐτ.Ξ 217· || ἐπιμελῶς, μὲ φροντίδα : αὐτ.Ε 70 **πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ** (Ἀντήνορος υἱόν).

πυκάεις-εντος πευκήεις βλ.λ.2), ὀξύς : Αἰσχ.Ἀγ. 385 **πυκάεντ' ὀλολυγμὸν ἀνδρός**, Θεόγνωστ.Καν.23.

πυκάζω (πύκα), δωρ. **πυκάσδω**, παρατ. **ἐπύκαζον**, ἀόρ. **ἐπύκασσα** (Σαπφ.89), ἐπ. ἀόρ. **πύκασα**, μτχ. **πυκάσσας** (Ἡσίοδ.Ἔργ.542), μέσ. πυκάζομαι, ἐπ. μέλλ. **πυκάσσομαι** (Μάξιμ.513), ἀόρ. ὑποτ. **πυκάσωμαι** (Στρατ.ἐν ΑΠ 11,19), παθ. ἀόρ. **ἐπυκάσθην** (Ἡρ.7,197), παρακ. **πεπύκασμαι**, αἰολ. μτχ. παθ. παρακ. **πεπυκάδμενος** (Σαπφ.56), ποι.ρ. ἐν χρ. κ.π. Ἡρ κ.μτγν.πεζ. καλύπτω, σκεπάζω, κρύπτω, μτ. παρολλ. ἐννοίας προστασίας : Ἰλ.Ρ 551 **νεφέλῃ πυκάσασα ἓ αὐτήν**, αὐτ.Κ 271 **πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα** (ἡ κυνέη)· || περιβάλλω, ἀσφαλίζω : Ἡσίοδ.Ἔργ.624 **νῆα . . πυκάσαι τι λίθοισι πάντοθεν**· **2**) γεν. καλύπτω πυκνῶς, περικαλύπτω, ἐπικαλύπτω, σκεπάζω : Ὀδ.Λ 320 **πρὶν . . πυκάσαι . . γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ**, Ἡσίοδ.Ἔργ.542 **πέδιλα πίλοις ἔντοσθε** πυκάσσας· παθ π.Ὁμ.ἐν χρ. μ.κτ.μτχ.παρακ. πεπυκασμένος, Ἰλ.Β 777 **ἅρματα εὖ πεπυκασμένα** (κεκαλυμμένα καλῶς ἄνωθεν), Ὀδ.Χ 488 **ῥάκεσι πεπυκασμένος ὤμους**, Ἡσίοδ.Θ 484 **ὄρος πεπυκασμένον** (κατάφυτον), Εὐρ. Ῥῆσ.713, Διόδ.Σ 5,13 **χώρα πεπυκασμένη δρυμοῖς**· ὁμ. αἰολ. **πεπυκάδμενος** κεκαλυμμένος, κρυπτός : Σαπφ.56 || μέσ. περιβάλλομαι, ἐνδύομαί τι, φορῶ : Εὐρ.Ἡρακλ.725 **κόσμῳ πυκάζου τῷδε**, αὐτ.Ῥῆσ.90 **πυκάζου τεύχεσι δέμας** (δ. γρ. πύκαζε)· **3**) καλύπτω πρὸς κόσμον, διακοσμῶ, στολίζω διά τινος : Ἰλ.Ψ 503 **ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε**, Ξενοφ.1,11 **βωμὸς ἄνθεσι πεπύκασται**· || αἰδοῖ πυκάζομαι ἐρυθριῶ ἐξ αἰδοῦς : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ 875,2 **παρθενίης αἰδοῖ πεπυκασμένος**· || **πυκάζω στεφάνοις, στέμμασι, δάφνῃ** κττ. ἐπιστέφω, στεφανώνω τινὰ πρὸς τιμὴν ἢ κόσμον διὰ στεφάνων κττ. : Ἡρ.7,197 **στέμμασι πᾶς πυκασθείς**, Εὐρ.Ἄλκ.756, αὐτ.Ἀνδρ.1115 **δάφνῃ πυκασθείς** (δ. ἀνάγν. σκιασθείς), Χρησμ.π. Δημ.531 **πυκάζειν στεφάνοις**, Θεόκρ.2,153· ὁμ.μέσ.: Κρατῖν.987 **μελιλώτῳ κάρα πυκάζωμαι**, Στράτ. ΑΠ 11,19 **στεφάνοις κεφαλὰς πυκασώμεθα**· || κ. ἀπολ. στεφανώνω : Εὐρ.Τρ.353 **πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον**· κ. μέσ. : Ρουφῖν.ΑΠ 5,11 **λουσάμενοι .. πυκασώμεθα** (ἂς στεφανωθῶμεν)· **4**) μτφ. περικαλύπτω, ἐπισκιάζω : Ἰλ.Θ 124 **Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας**, αὐτ.Ρ 83· || ὁμ.νόον **πεπυκασμένος** προσεκτικός, ἐπιφυλακτικός, δύσπιστος : Ἡσίοδ.Ἔργ.793· **5**) κλείω, κατακλείω, συγκλείω : Ὀδ.Μ 225 **ἐντὸς πυκάζοιεν σφέας αὐτούς**, Σοφ.Αἶ.581 **πύκαζε θᾶσσον** (ἐνν. τὸ δῶμα).

πύκασις-εως (ἡ) μσν. πύκνωσις, ἡ διὰ πυκνώσεως περικάλυψις : Εὐστ.Ὀδ.218,52.

πύκασμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ πεπυκνωμένον ἢ κεκαλυμμένον : Σύμμ.ΠΔΨαλμ.117 (118),27.

πυκασμός (ὁ) μτγν. ἡ πύκνωσις, πυκνὴ κάλυψις, τὸ σκέπασμα : Γρηγ.Νύσσ.3,1129Λ.

πυκιμηδής-οῦς-ές (πύκα, μῆδος) κ. **πυκιμήδης** ὁ πυκνὰ μήδεα βλ.λ. ἔχων, συνετός, μὲ πηγμένο, γερὸ μυαλό, ἄ. πυκινόφρων : Ὀδ.Α 438 **γραίης πυκιμήδεος**, αὐτ.Ω 282, Ὑμν.Δήμ.153 **Τριπτοπολέμου πυκιμηδέος**, Κόϊντ.Σμ.7,187.

πυκινά οὐδ. πληθ. τοῦ πυκινὸς ἐν χρ. ὡς ἐπίρρ.

πυκινόθριξ-τριχος (ὁ) μτγν. ἄ. πυκνόθριξ βλ.λ. : Νόνν.Δ 7,322.

πυκινοκίνητος-ον ὁ πυκνῶς, συχνῶς κινούμενος, συχνοκίνητος : Ἱππ.Ἄρθρ.14.

πυκινόρριζος-ον πυκνόρριζος βλ.λ. : Ἱππ.Ὀστ.16.

πυκινός-ή-όν ποι. τ. τοῦ πυκνὸς βλ.λ.

πυκινόφρων-ονος (ὁ,ἡ) πυκιμηδὴς βλ.λ. , Ὑμν. Ἑρμ.538, Ἡσίοδ.ἀπ.36, Ἀγαθ.ΑΠ 11,350.

πυκινῶς ποι. τ. τοῦ πυκνῶς βλ.λ.

πύκνα (ἡ) δημ. ἡ πυκνότης, ἡ πύκνωσις, τὸ πύκνωμα, ἄ. πυκνάδα : Βλαστ.Συνμ.185 ἐν λ.

πυκνά οὐδ. πληθ. ἐν χρ. ὡς ἐπίρρ βλ λ. πυκνὸς (1).

πυκνάδα (ἡ) δημ. πύκνα βλ.λ. : Βλαστ.Συνμ 185.

πυκνάζω λεξ. εἶμαι συχνός, γίνομαι, συμβαίνω συχνά : ΕΜ 442,21.

πυκναία (ἡ) ἡ πνὺξ βλ.λ. : Ἴων Τραγ.65.

πυκνάκις ἐπίρρ. συχνάκις, συχνῶς, συχνά . Ἀριστλ.Πρ.872a,22, αὐτ.Πρ.874a,9.

πυκναραδιασμένος-η-ο δημ. ὁ ἀραδιασμένος πυκνά, ἐπὶ πολλῶν κειμένων πυκνῶς πλησίον ἀλλήλων : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.49,7 **πού 'ναι τὰ δέντρα τὰ δασιά, τὰ πυκναραδιασμένα.**

πυκνάρμων-ονος ὁ πυκνῶς ἡρμοσμένος : Δημόκρ. ἐν Ἀρέσκ.Φιλ.3,3,11.

πυκνερός-ή-ό μσν. δημ. πυκνός· ἐπὶ δασῶν, πυκνόφυτος : Ἐρωφ.2,123 **εὑρίσκομου σήμερο σφαλισμένη σὲ δέντρη, δάση πυκνερά.**

πύκνη (ἡ) Φῶτ. πνὺξ βλ.λ.

πυκνιά (ἡ) δημ. πυκνότης, πύκνα, ἰδ. ἐπὶ τοῦ σκότους, τὸ νὰ εἶναι πυκνόν : Βλαστ.Συνμ.185.

πυκνίδιον (τὸ) νεώτ. βοταν. μικρὰ κοιλότης τοῦ μυκηλίου ἀνοιγομένη πρὸς τὰ ἔξω τοῦ θαλλοῦ καὶ περικλείουσα νήματα μετὰ στηριγμάτων σχηματιζόντων ἐπιμήκη γονίδια.

πυκνίλα (ἡ) δημ. πυκνιὰ βλ.λ. : Βλαστ.Συνμ.185.

πυκνίτης-ου (ὁ), θηλ. **πυκνῖτις-ιδος**, ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Πνύκα· εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἀθηναϊκοῦ λαοῦ, ὁ συναθροιζόμενος εἰς τὴν Πνύκα : Ἀριστοφ.Ἱππ.42 **ἀκράχολος Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον ὑπόκωφον**· **2**) ὁ προερχόμενος ἐκ Πνυκός : Ἐπιγρ. **πυκνῖτις** (κονία).

πυκνόβλαστος-ον ὁ ἔχων πυκνοὺς βλαστούς, δασὺ φύλλωμα : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,7,11.

πυκνογόνατος-ον (γόνυ) μτγν. ἐπὶ φυτῶν, **ὁ ἔχων** πυκνὰ γόνατα, πολλοὺς ἀλλεπαλλήλους κόμβους : Διοσκ.1,18.

πυκνογονίδιον (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ ἐντὸς τοῦ πυκνιδίου βλ.λ. σχηματιζόμενον γονίδιον.

πυκνογόνον (τό) νεώτ. ζωολ. γένος ἀρθροπόδων θαλασσοβίων.

πυκνογυριζόμενος-η-ο μσν. δημ. μτχ. μέσ. ἐνεστ. τοῦ πυκνογυρίζω, ὁ πυκνά, συχνὰ γυρίζων, περιφερόμενος, ἐπιστρέφων : Πρόδρ.2,222 **συχνὰ περιστρεφόμενος . . καὶ πυκνογυριζόμενος μὴ νὰ 'βρω κἂν σαυρίδιν ἢ παλαμύδαν.**

πυκνοδενδρία (ἡ) μσν., δημ. **πυκνοδενδριά** κ. **πυκνοδεντριά** τόπος πυκνῶς κεκαλυμμένος ὑπὸ δένδρων : Καλλίμ.Χρυσ.6,2515.

πυκνόδους-οντος (ὁ) σχόλ. ὁ ἔχων πυκνούς, δασεῖς ὀδόντας : Σχολ.Ὀππ.Ἀλ.1,170.

πυκνοέθειρος-ον μσν. πυκνόθριξ βλ.λ. : Τζέτζ. Μεθ' Ὅμ.471.

πυκνοζύμη (ἡ) νεώτ. καθαρὰ καλλιέργεια ζύμης χρησιμοποιουμένης διὰ ζυμώσεις.

πυκνοήσκιωτος-η-ο δημ. κ. πυκνόησκιωτος ὁ παρουσιάζων πυκνήν, βαθεῖαν σκιάν, ἐπὶ δένδρων ἢ δασῶν: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 27 πώς στά πυκνόησκιωτα τά δάση πού δέν ἔχει ἄνθρωπος περάσει.

πυκνόθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων πυκνόν, δασὺ τρίχωμα, δασύτριχος, δασύμαλλος. Νόνν. Δ 36,302 (δ. ἀνάγν. πυκινόθριξ).

πυκνόκαρπος-ον μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων πυκνοὺς καρπούς : Λουκ.Ἐρωτ.12 ἡ πυκνόκαρπος ἐτεθήλει μυρρίνη.

πυκνοκίνδυνος-ον ὁ πυκνῶς, συχνῶς ριψοκινδυνεύων : Ἀριστλ.Ἠθ.Ν 1124b,7 (δ.γρ. μικροκίνδ-).

πυκνόκλωστος-ον μσν. ὁ πυκνῶς κεκλωσμένος, πυκνοΰφαντος : Μαν.Φιλ.2,63 (ἔκδ.Mil.).

πυκνόκοκκον (τὸ) μτγν. ὄνομα φυτοῦ τινος ἔχοντος καθαρτικὰς ἰδιότητας : Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.7, 26,37 (δ. γρ. πυκνόκολον, πυκνόκομον).

πυκνοκόμβι (τὸ) δημ. κ. πυκνοκόμπι τὸ φυτὸν ἱππαυρὶς ἡ κοινή.

πυκνόκομον (τό) τό ἔχον πυκνήν, δασεῖαν κόμην, ὄνομα τοῦ φυτοῦ λεοντόνουρος ὁ καρδιακός: Διοσκ.4,174, Πλίν.ΦΙ 26,57· πρβλ. πυκνόκοκκον.

πυκνομετρικός-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πυκνόμετρον ἢ εἰς τὴν μέτρησιν τῆς πυκνότητος τῶν ὑγρῶν.

πυκνόμετρον (τὸ) νεώτ. φυσ. ὄργανον δι' οὗ μετρεῖται ἡ πυκνότης τῶν διαφόρων ὑγρῶν.

πυκνομματῶ-έω ἐπὶ ἀσπίδος, ἔχω πυκνά, πολυάριθμα ὄμματα, γόμφους : Σοφ.ἀπ.35.

πυκνόν οὐδ. ἐν χρ. ὡς ἐπίρρ. τοῦ ἐπιθ. πυκνός.

πυκνονεφής-οῦς-ές σχόλ. ὁ ὑπό πυκνῶν νεφῶν κεκαλυμμένος : Σχόλ.Ἄρατ.412.

πυκνοπλοῶ-έω μτγν. πλέω, ταξιδεύω πυκνῶς, συχνά : Ἵππαρχ.1,7,1 (δ.γρ. ἀντὶ νυκτοπλοῶ).

πυκνοπνεύματος-ον ὁ ἔχων πυκνήν, ταχεῖαν, ἀναπνοήν : Ἱππ.Ἐπιδ.6,4,4.

πυκνόπνοια (ἡ) μτγν. ταχεῖα ἀναπνοή:Γαλ.17(2),128.

πυκνοποιῶ-έω Εὐστ.1546,44 ποιῶ τι πυκνόν.

πυκνόπορος-ον μτγν. ὁ ἔχων πυκνοὺς πόρους, ὀπάς, ἀνοίγματα : Ἀλεξ.Ἀφρ.Πρ.2,76.

πυκνόπτερος-ον ὁ ἔχων πυκνὸν πτέρωμα : Σοφ. ΟΚ 17 πυκνόπτεροι δ' . . ἀηδόνες.

πυκνόπυργος-ον μσν. ἐπὶ πόλεως ἢ χώρας, ὁ ἔχων πυκνούς, πολλοὺς πύργους : ΚΜανασσ. ἐν Annu. etc.9,56 πυκνόπυργος πόλις.

πυκνόρραξ-αγος (ὁ) (ῥάξ) μτγν. κ. -ἀξ-ἄγος ὁ ἔχων πυκνάς ῥᾶγας : ΑΠ 6,22 βότρυν . . πυκνόρραγα (δ. γρ. -ωγα), Σουΐδ.· πρβλ. πυκνορρώξ.

πυκνόρρευστος-ον νεώτ. ἐπὶ ὑγρῶν, ὁ ἔχων πυκνὴν ῥοήν, ὁ ἔχων μεγάλην πυκνότητα βλ.λ.2), ἀ. παχύρρευστος.

πυκνόρριζος-ον (ῥίζα) ὁ ἔχων πυκνάς, ἀφθόνους ῥίζας : Θεόφρ.ΦΙ 3,11,4, Διοσκ.1,1.

πυκνορρώξ-ῶγος (ὁ) μτγν. κ. πυκνόρρωξ (δ. γρ. ἐν ΑΠ 6,22) ἀ. πυκνόρραξ βλ.λ. : Στράβ.15,2,4 βότρυν πυκνορρῶγά τε ὄντα καὶ μεγαλορρῶγα.

πυκνός κ. γενικ. τοῦ πνύξ βλ.λ.

πυκνός-ή-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ποι. κ. πυκινός-ή-όν ἀμφότεροι οἱ τ. π. ἐπ. κ. λυρ. (Πίνδ. Ο 13,52, Βακχ.ἀπ.1), αἰολ. πύκνος (Σαπφ.1,11, Ἀλκ. Συμπλήρ.14,9· ὁ τ. πύκινος ἐν Ἀλκ.82 πιθ. ἐσφ. ἀνάγν.)· π. τραγ. συνήθ. πυκνός, σπαν. ἐν λυρ. χωρίοις κ. πυκινός (Σοφ.Αἴ.1208, αὐτ.Φοίν.854)· ὁμ. ἅπαξ π. κωμ. (Εὔβ.38 πιθ. δ.γρ.), ὁ περιέχων πολλὴν ὕλην ἐν μικρῷ χώρῳ· ἐπὶ πραγμ. παρουσιαζόντων φύσει ἢ τέχνῃ μεγάλην ἑνότητα μερῶν, ὁ ἔχων τὰ συστατικὰ αὐτοῦ ἐγγύτατα πρὸς ἄλληλα, συμπαγής, σφιχτός, κρουστός, πηχτός, ἀντίθ. μανός, ἀραιός : Ἰλ.Ρ 529 πυκινὸς θώρηξ, αὐτ.Ε 751 πυκινὸν νέφος, αὐτ.Ν 804, αὐτ.Ι 521 πυκινὸν λέχος (καλῶς πεπληρωμένη στρωμνή), Ὀδ.Ξ 521 χλαῖναν πυκινὴν καὶ μεγάλην, Ἡσίοδ.Ἔργ.553 πυκνὰ νέφεα, Παρμ.8,59 πυκνὸν δέμας, Ἐμπ.27,3 Ἁρμονίης πυκινῷ κρυφῷ, Ἱππ.Ἑλκ.2 (ἐπὶ σπόγγου), Ξεν.Ἀν.4,7,15 σπάρτα πυκνὰ ἐστραμμένα, Πλάτ. Τίμ.59Β χρυσοῦ πυκνότερον, αὐτ Τίμ.75Β πυκνὸν ὀστοῦν, Θεόφρ.ΦΙ 1,5 πυκνὸς ἔβενος, Πλούτ.Ἠθ. 698Ι πυκνὸς πλεύμων, Ἐπιγρ. ξοῖς χαρακτὴ πυκνή, - πυκνὴ ὕφανσις· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ σκότους κττ., ἀδιαπέραστον, πηχτό : πυκνὰ σκοτάδια· **2)** στερεῶς συνηρμοσμένος, καλῶς κεκλεισμένος, ἠσφαλισμένος : Ἰλ.Κ 267 πυκινὸς δόμος, αὐτ.Ξ 167 πυκινὰς θύρας, Ὀδ.Ν 68 χηλὸν πυκινήν, αὐτ.Κ 283, αὐτ.Ψ 229 πυκινὸς θάλαμος, Ξενοφ.17 πυκινὸν δῶμα· **3)** μτφ. κλειστός, σκοτεινός, ὕπουλος : Ἰλ.Ζ 187 πυκινὸς δόλος, αὐτ.Δ 392 πυκινὸν λόχον (δολίαν ἐνέδραν), Ὀδ.Λ 525 ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον· **4)** στενός, περιωρισμένος τὴν ἔκτασιν : Ἱππ.Γυν.1,73 διέρχεται . . ἀρκέουσα ἰκμάς . . πυκνῆς τῆς ὁδοῦ ἐούσης, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,6 πυκνοὺς ἔχουσι τοὺς πόρους τοῦ σώματος· **5)** μτγν. εἰδ. ἐπὶ γυναικός, ἡ πυκνὰς ἔχουσα σάρκας βραχύσωμος, κοντόχονδρη : Σωρ.1,34· **6)** ἐν τῇ μουσικῇ ὡς οὐσ. τὸ πυκνὸν ἡ ἔκτασις τῶν δύο κατωτέρων διαστημάτων τοῦ τετραχόρδου εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον γένος ὁμοῦ λαμβανομένων, ἥτις εἶναι μικροτέρα τῆς τοῦ ἀνωτέρου διαστήματος : Ἀριστόξ.Ἁρμ. 24Μ· πρβλ. Πλούτ.Ἠθ.1135Β· **7)** ἐπὶ πολλῶν ἐγγύτατα κειμένων πρὸς ἄλληλα, συγκεντρωμένος, συνεπτυγμένος, μαζεμένος : Ἰλ.Δ 281 πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες, αὐτ.Η 61 στίχες . . πυκναί, αὐτ. Λ 309 πυκνὰ καρήατα λαῶν, αὐτ.Ν 133, αὐτ.Ω 453 σταυροῖσι πυκινοῖσι, Ὀδ.Ε 480, αὐτ.Ξ 12, αὐτ.Μ 92 τρίστοιχοι ὀδόντες πυκνοὶ καὶ θαμέες, Πλούτ. Ἠθ.650D πυκνὰ χωρία, - πυκναὶ οἰκοδομαί, - πυκνὰ δόντια - γράμματα· ‖ ἐπὶ πτερώματος ἢ κόμης, δασύς, δασύτριχος : Ἰλ.Λ 454 πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμη, αὐτ.Ε 53, Αἰσχ.Χο.1050 πεπλεκτανημέναι πυκνοῖς δράκουσιν (ἐπὶ τῶν Ἐρινύων), Ξεν.Κυν.4,6 πυκνὴ θρίξ, Πλάτ.Πρωτ.321Α πυκναὶ τρίχες, - πυκνὰ μαλλιά - φρύδια· ‖ ἐπὶ φυλλώματος, βλαστήσεως, πυκνόφυτος, δασύφυλλος, σκιώδης : Ἰλ.Σ 320 πυκνὴ ὕλη, αὐτ.Φ 245 πυκνοὶ ὄζοι, Ὀδ.Τ 439 πυκινὴ λόχμη, αὐτ.Ξ 473 πυκινὰ ῥωπήϊα, αὐτ.Κ 150 πυκινὰ δρυμά, αὐτ.Τ 520 πυκινὰ πέταλα, Ἡρ.4,22 πυκινὰ δένδρεα, Θεόφρ. ΦΙ 1,8,2 τὰ μὲν πυκνὰ . . τὰ δὲ μανὰ κατὰ τὴν φυτείαν, Πάπ. (ὁ ἐλαιὼν) πυκνός ἐστι τοῖς φυτοῖς, - πυκνὴ βλάστησις, - πυκνὸν δάσος· ‖ ἐπὶ βροχῆς, χιόνος κττ., ὁ καταπίπτων μὲ πυκνὰς σταγόνας, νιφάδας κτλ., ἄφθονος : Σοφ.ἀπ.636 πυκνῆς ἀκοῦσαι ψακάδος, αὐτ.Αἴ.1208 πυκιναῖς δρόσοις, Εὐρ.Ἀνδρ.1129 πυκνῇ νιφάδι, Κρυστ. Ἀγροτ.82 χιόνι πυκνό κι ἀγέρας· ‖ ὁμ. πυκνὸς ῥόος ἄφθονον, ἰσχυρὸν ῥεῦμα : Ἐμπ.100,14· ‖ ἐπὶ ῥιπτομένων βελῶν κττ., συχνός, ἀλλεπάλληλος, πολυάριθμος : Ἰλ.Λ 576 πυκινοῖσι βελέεσι, Ὀδ.Ξ 36 πυκινοῖσι λιθάδεσσιν, Ἡρ.7,218 τοξεύματα πολλὰ καὶ πυκνά· ‖ ὁμ. ἐπὶ βλεμμάτων, συχνός, γοργός : Αἰσχ.Πρ.678 πυκνοῖς ὄσσοις δεδορκὼς (ὁ Ἄργος)· **8)** στρατ. κ. νεώτ. ὁ ἐν σχηματισμῷ ἐκ πολλῶν ἐγγὺς ἀλλήλων τεταγμένων : Ἀσκληπιόδ.4,1, Ἀρρ.Τακτ.11,1 πυκνὴ φάλαγξ, - πυκνὸς σχηματισμός· ‖ νεώτ. στρατ. ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως ἀσκήσεις ἀποβλέπουσαι εἰς τὴν δημιουργίαν παραστήματος καὶ ἐν γένει παρουσιαστικοῦ καὶ πειθαρχημένης παραστάσεως τμήματός τινος· **9)** ἐπὶ συχνάκις ἐπαναλαμβανομένης πράξεως, ἀλλεπάλληλος, συχνός, πολυάριθμος, ἄφθονος : Αἰσχ.Πρ.658 πυκνοὺς θεοπρόπους ἴαλλε, αὐτ.ἀπ.135 τῶν πυκνῶν φιλημάτων, Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22 ὀδύναι πυκνόταται, αὐτ. Ἀέρ.13 μεταβολαὶ πυκνόταται, Ἐπίχ.109 πυκινῶν

κρεγμῶν ἀκροαζόμεναι, Εὐρ.Τρ.235 **πυκνὰς ὁδοὺς ἐλθόντα,** αὐτ.Φοίν.844 **πυκνὴν βαίνων ἤλυσιν** [ἐπὶ τυφλοῦ], Θουκ.7,44 **ἐρωτήμασι πυκνοῖς χρώμενοι**· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ ταχέως περιστρεφομένου τροχοῦ : Σοφ.ἀπ.871,1 **ἐν πυκνῷ θεοῦ τροχῷ κυκλεῖται,** Ξεν.Προσ.5,1 **πυκνοτέραν εἰσαφικνεῖσθαι πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν τὴν πόλιν,** Πλάτ.'Απολ.40A **ἡ . . εἰωθυῖά μοι μαντικὴ . . πάνυ πυκνὴ ἦν,** αὐτ.Πολ.573E **ἐπιθυμίαι πυκναί τε καὶ σφοδραί,** Ἰσοκρ.1,20 **τὰς ἐντεύξεις πυκνὰς ποιεῖσθαι,** Πάπ. **ἀντιφωνεῖν μοι πυκνότερον, - πυκναὶ ἐρωτήσεις - ἐπισκέψεις - ἐνοχλήσεις**· || ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς, συχνός, ταχύς, κοντός : Ἱππ.Διαίτ.16 **πνεῦμα πυκνότερον,** Πλούτ.'Ηθ.136F **πυκνὸς σφυγμὸς ἢ μανός, - πυκνὴ ἀνάσα**· ὁμ. νεώτ. **πυκνοὶ παλμοί**· **10**) γεν. ἰσχυρὸς εἰς τὸ εἶδός του, ὑπέρμετρος, ὑπερβολικός : Ἰλ.Ω 480 **ἄτη πυκινή,** αὐτ.Π 599 **πυκινὸν ἄχος** [μεγάλη, βαρεῖα λύπη], Ὀδ.Τ 516 **πυκιναὶ μελεδῶναι**· **11**) μτφ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ νοῦς, φρήν, διάνοια, μῆτις κττ. ἐπὶ τοῦ πνεύματος, συνετός, σοφός, γερός : Ἰλ.Ξ 294 **πυκιναὶ φρένες,** αὐτ.Ο 461 **πυκινὸς νόος** Χρησμ.π. Ἡρ.7,141 **μήτιδι πυκνῇ,** Εὐρ.ΙΑ 67 **πυκνὴ φρήν,** Πλάτ.Πολ.568A **πυκνὴ διάνοια**· || ὁμ. ἐπὶ ἰδεῶν, λόγων, πράξεων, φρόνιμος : Ἰλ.Ω 282 **πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες,** αὐτ.Γ 208, αὐτ.Β 55 **πυκινὴ βουλή,** αὐτ.Λ 788 **πυκινὸν ἔπος,** αὐτ.Σ 216 **πυκινὴ ἐφετμή,** Ὀδ.Γ 23 **πυκινοὶ μῦθοι,** Πινδ.Ι 7(6),8 **πυκιναὶ βουλαί**· || ὁμ. ἐπὶ προσ., σοφός, εὐφυής, ἐπιδέξιος, πανοῦργος : Πινδ.Ο 13,52 **Σίσυφος πυκνότατος παλάμαις,** αὐτ.ἀπ.106 **κύων πυκινώτατον ἑρπετόν,** Ἀριστφ.Ὄρν.430 **πυκνότατον κίναδος,** Κριτί.25,12 **πυκνός τις καὶ σοφὸς γνώμην ἀνήρ**· ὁμ. ἁπλῶς **πυκινοί** [οἱ] οἱ συνετοί : Σοφ.Φοίν. 854· **12**) μτγν. **τὸ πυκνὸν** ἐπὶ ὕφους συγγραφέως, ἡ περιεκτικότης, ἡ συντομία : Διον.'Αλ. Θουκ.24· || ὁμ. νεώτ. **πυκνὸν ὕφος** περιεκτικόν, σύντομον, συνοπτικόν, κ. κτ. συνεκδ. σκοτεινόν· ὁμ. **πυκνὴ ἔκφρασις - διατύπωσις**· **3**) τὸ οὐδ. **πυκνόν, πυκνά, πυκινόν, πυκινά** ὡς ἐπίρρ., συγκρ. **πυκνότερον** κ. **πυκνότερα,** ὑπερθ. **πυκνότατα,** πυκνῶς, πολυαρίθμως, ἀφθόνως, παρὰ πολύ : Ὀδ.Ν 438 **πήρην πυκνὰ ῥωγαλέην** [πλήρη ρωγμῶν, ὀπῶν, γεμάτη τρῦπες]· || συχνάκις, πολλάκις, ἀδιαλείπτως : αὐτ.Λ 88 **πυκινὸν περ' ἀχεύων,** Ἡσίοδ.Ἔργ.884 **τέττιξ . . καταχεύατ' ἀοιδὴν πυκνάν,** Ἱππ.Ἄρθρ.2 **πυκνὰ ἐκπίπτει ὦμος,** Πλάτ.Πολ.501B **πυκνὰ ἀποβλέπειν,** αὐτ.Πολ.328D **πυκνότερον ἰέναι,** αὐτ.Κρατ.420D, Ξεν.'Αν.6,1,8 **πυκνὰ στρέφεσθαι,** Ἀριστλ.Ρητ.1357b,19 **πυκνὸν ἀναπνεῖν,** Δημ.1035 **πυκνότερον παρέρχεσθαι**· || νεώτ. κ. δημ. ἐν φρ. **συχνὰ - πυκνὰ** συχνότατα.

πυκνόσαρκος-ον ὁ ἔχων σάρκα συμπαγῆ, σφιχτοδεμένην : Ἱππ.Δι.3,78, Ἀριστλ.Πρ.861b,29.

πυκνοσπόριον [τὸ] νεώτ. βοταν. ἕκαστον τῶν ἐντὸς τῶν πυκνιδίων γεννωμένων σπορίων.

πυκνόσπορος-ον ὁ πυκνῶς ἐσπαρμένος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,21,5.

πυκνοσπορῶ-έω σπείρω πυκνῶς, ρίπτω πυκνὸν τὸν σπόρον : Θεόφρ ΦΙ 8,6,2, αὐτ.8,7,2 **κύαμοι πυκνοσπορούμενοι,** αὐτ.ΦΑἰτ.4,14,2.

πυκνόστικτος-ον ὁ φέρων πυκνὰ στίγματα, κατάστικτος : Σοφ.ΟΚ 1092 **πυκνόστικτοι ἔλαφοι.**

πυκνόστυλος-ον μτγν. ἐπὶ περιστύλων ἀρχιτεκτονημάτων, ὁ ἔχων πυκνοὺς τοὺς στύλους, ἤτοι εἰς ἀπόστασιν 1 1/2 διαμέτρου ἀπ' ἀλλήλων, ἀντίθ. ἀραιόστυλος : Βιτρ.3,3,1.

πυκνοσύγκριτος-ον πάπ. ὁ ἔχων δυσκοιλιότητα : **διὰ τὸ πυκνοσύγκριτον τῶν καμνόντων.**

πυκνοσύναπτος-ον πάπ. πυκνοσύγκριτος βλ.λ.

πυκνοσφυξία [ἡ] [σφυγμός] μτγν. ταχυπαλμία : Μαρκελλῖν.'Ιατρ.260.

πυκνότης-ητος [ἡ] κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ πυκνοῦ, τὸ νὰ εἶναι τὰ συστατικά τινος ἢ μέρη τινὸς ὅλου φύσει ἢ τέχνῃ συμπεπυκνωμένα, συμπαγῆ : Θουκ.5,71 **νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς συγκλήσεως εὐσκεπαστότατον εἶναι,** Ἀριστφ.Νεφ.384 **τὰς Νεφέλας . . ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητα,** αὐτ.Νεφ.406, Πλάτ.Τιμ. 59B **πυκνότης χρυσοῦ**· ἀντίθ. ἀραιότης : Ἀριστλ. Φυσ.260b,10. **- πυκνότης δάσους - γάλακτος**· || ἐπὶ σαρκός, συμπαγής, σφικτός, δεμένος : Ἱππ.'Αρχ. Ἰητρ.22, Ἀριστλ.ΗΝικ.1129a.23· **2**) νεώτ. φυσ. ἐπὶ στερεῶν, ὑγρῶν καὶ ἀερίων, ὁ λόγος τῆς μάζης σώματός τινος πρὸς τὸν ὄγκον αὐτοῦ· || εἰδ. ἐπὶ τῶν ἀερίων **σχετικὴ πυκνότης** ὁ λόγος τῆς μάζης ἀερίου πρὸς τὴν μᾶζαν ἴσου ὄγκου ὕδατος ἀπεσταγμένου **καὶ θερμοκρασίας** 4°C· **3**) στρατ. ὁ πυκνὸς σχηματισμὸς φάλαγγος: Ἀρρ. Τακτ.11,1, αὐτ.Τακτ.12,11, Πλούτ.Κράσσ.24 **ἡ συνέχεια καὶ πυκνότης τῶν Ῥωμαίων**· **4**) νεώτ. **πυκνότης πληθυσμοῦ** ἐπὶ κατῳκημένων τόπων, ὁ λόγος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῶν κατεχόμενον χῶρον : **τὸ Βέλγιον ἔχει μεγάλην πυκνότητα πληθυσμοῦ**· **5**) μουσ. ἡ μικρὰ ἔκτασις τῶν δύο κατωτέρων διαστημάτων εἰς τὸ χρωματικὸν καὶ ἐναρμόνιον γένος **ἐν** σχέσει πρὸς τὸ ἀνώτερον τοιοῦτον, ἀντίθ. μανότης : Πλάτ.Νόμ. 812D· **6**) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ νοημάτων, ἐκφράσεων κττ., περιεκτικότης, βραχύτης, συντομία, ἁδρότης : Ἑρμαγ.'Ιδ.2,10 **ἡ πυκνότης τῶν ἐννοιῶν,** Λογγῖν.ἐν Πορφ.Πλωτ.19, **- πυκνότης λόγου - ἐκφράσεως - ὕφους**· **7**) ἰατρ. **πυκνότης κοιλίας** δυσκοιλιότης : Ἱππ.'Επιδ.6,3,1· **8**) συχνότης, συχνὴ ἐπανάληψις : Πλάτ.Νόμ.743A **μέγεθος καὶ πλῆθος καὶ πυκνότητες** [λυπῶν], Ἰσοκρ.4,116 **πυκνότης μεταβολῶν, - πυκνότης ἐνοχλήσεων - ἐπισκέψεων**· **6**) μτφ. εὐφυΐα, ἐπιτηδειότης, δεξιότης, πανουργία : Ἀριστφ.'Ιππ.1132 **πυκνότης ἔνεστ' ἐν τῷ τρόπῳ,** Πλούτ.ΤΓράκχ.15 **πιθανότης καὶ πυκνότης τοῦ ἀνδρός.**

πυκνόφθαλμος-ον ὁ ἔχων πυκνούς, πολλοὺς ὀφθαλμούς, πολυόμματος : Εὐρ.ἀπ.1063,14 **Ἄργου τὰς πυκνοφθάλμους κόρας**· **2**) ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων πολλοὺς ὀφθαλμούς, μπουμπούκια, μάτια : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,15,3, αὐτ.ΦΙ 5,4,1 [συγκρ.].

πυκνόφυλλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων πυκνά, ἄφθονα φύλλα : Ἀριστλ.Πρ.927a,3 [συγκρ.], Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 50,26 **πυκνόφυλλ' ἦταν καρυδιά.**

πυκνῶ-όω νεώτ., δημ. **πυκνώνω** συμπυκνώνω, προκαλῶ μεγάλην προσέγγισιν τῶν συστατικῶν τινος, συσφίγγω, συστέλλω, ἀντίθ. μανῶ βλ.λ. : Ἱππ. Φυσ.8 **ὁ ἀτμὸς πυκνοῦται καὶ σταγόνες ἀποπίπτουσι,** Ἀριστλ.Πνεύμ.485a,31· || ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ ψύχους συστέλλω, στερεοποιῶ, παγώνω : Ἀντιφ.Σοφ.29, Ἀριστλ.ΖΓ 783b,1 **τὸ . . ψυχρόν, οὐ μόνον σκληρύνει, ἀλλὰ καὶ πυκνοῖ,** αὐτ.Μεταφ.1042b,28, Πλούτ.'Αλκ.6 **ὁ σίδηρος ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ πυκνοῦται**· || ἐπὶ νεφῶν, συμπυκνώνω, συνάγω ἐπὶ τὸ αὐτό : Ἀριστλ.Μετ.342b,21, Ἐπίκ.Φυσ.14 **νεφῶν πυκνουμένων,** Σολωμ.'Εθν. Ὕμν.91,3 **καὶ τὸ σύγνεφο τ' ἀχνὸ γύρω γύρω της πυκνώνει ποὺ σκορπάει τὸ θυμιατό**· || ὅθ. καθιστῶ τι συμπαγές, στερεόν : Ἀριστλ.Πρ.865b,18 **πυκνοῦν τὴν σάρκα,** Φιλόδ.Θαν.8· **2**) ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς, συγκρατοῦμαι : Πλούτ.Δημ.11 **τὴν φωνὴν γυμνάσασθαι λόγους τινὰς ἢ στίχους ἅμα τῷ πνεύματι πυκνουμένῳ προφερόμενον** [ἐν μιᾷ ἀναπνοῇ, μὲ μιὰν ἀνάσα] **3**) συσφίγγω, στενεύω, κλείω : Ἱππ.Διαίτ.'Υγ.7 **φλέβες πυκνωθεῖσαι,** Θεόφρ.'Ιδρ.27 **πυκνοῦν τοὺς πόρους**· **4**) ἐπὶ τοῦ στομάχου ὑπερπληρῶ, γεμίζω τελείως, φουσκώνω : Πλούτ.'Ηθ.687D **πυκνοῦν τὸν στόμαχον**· **5**) καλύπτω τι πυκνῶς διά τινος, σκεπάζω, γεμί-

ζω τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ : Ξεν.Κυν.5,7 ἡ γῆ οὖν τῶν μὲν ἰχνῶν τοῦ λαγωοῦ) πυκνοῦται, τῶν δὲ οὐ πίμπλαται, Ἀριστλ.Μετ.364b,24 νέφεσι πυκνοῦσι τὸν οὐρανόν, καικίας μὲν σφόδρα, λὶψ δὲ ἀραιοτέροις (καλύπτουσι πυκνῶς)· **6)** νεώτ. κ. δημ. πολλαπλασιάζω τι, καθιστῶ πολυπληθέστερον, πολυαριθμότερον, αυχνότερον : πυκνώνω τὰς συγκοινωνίας, - ἐπύκνωσε τὰς ἐπισκέψεις του· ‖ κ. ἀμτβ ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: πύκνωσε τὸ δάσος,-πύκνωσαν τὰ φύλλα-τὰ μαλλιά μου· **7)** νεωτ. κ.δημ. ἀναφορ. πρὸς ὑγρά, προσθέτω εἰς τὰ συστατικὰ αὐτῶν, οὕτως ὥστε ν' ἀποδῶσι πυκνότερα, παχύτερα, ποιῶ τι παχύρρευστον : πυκνώνω τὴν διάλυσιν τῆς κόλλας - τὸ γάλα· **8)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀναφαρικῶς πρὸς πολλὰ καὶ κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων, φέρω πλησιέστατα πρὸς ἄλληλα, συνωθῶ, περιορίζω, συμμαζεύω : Ἀριστλ Οὐρ.296α,18 πυκνοῦσθαι εἰς ἐλάττω τόπον· κ. ἀμτβ. ἐπὶ τῆς σημ. ταύτης : αὐτ.Μετ.344a,30, αὐτ.Πρ.934b,15· ‖ εἰδ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς στρατόν, στρατ. παράταξιν ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.9,18 πάντῃ συστρέψαντες ἑαυτοὺς καὶ πυκνώσαντες, Ἀσκληπιόδ.10,4, Αἰλ. Τακτ.11,2, Πολυβ.18,24,8, Πλούτ.Φλαμ.8 τὴν τάξιν εἰς βάθος πυκνοῦν, - πυκνώνω τὰς γραμμάς - τὴν πλαγιοφυλακήν· κ. ἀμτβ. : Πολύβ.3,115,6 πεπυκνωκότες ἀπὸ τῶν κεράτων, Ἀσκληπιόδ.4,4, Αἰλ.Τακτ.11,6,-ἐπύκνωσαν αἱ τάξεις τῶν στρατιωτῶν· ‖ νεώτ. κτ. προστακτ. πυκνώσατε ! στρατ. κ. γυμν. παράγγελμα πυκνώσεως τμήματός τινος εὑρισκομένου ἐν ἀραιᾷ τάξει, ἀντίθ. ἀραιώσατε· **9)** μτφ. πυκνῶ ἐμαυτὸν συγκεντροῦμαι, συγκεντρῶ τὸν νοῦν μου ἐπί τι, μαζεύω τὸ μυαλό μου, ἐπιχειρῶ τι μετ' ἐνσυνειδήτου σπουδῆς : Ἀριστφ. Νεφ.701 σαυτὸν στρόβει πυκνώσας· ‖ παθ' ἐπὶ τοῦ νοός, συγκεντροῦμαι, συνέρχομαι Πλούτ. Ἠθ.715C (τὴν διάνοιαν) πυκνοῦσθαι εἰκός· **10)** ἐν τῇ λογικῇ, συμπτύσσω, συμπυκνώνω ὡς πρὸς τὴν σημασίαν, ὡς πρὸς τὸ νόημα : Ἀριστλ.Α Ὑστ.84b, 35 πυκνοῦται τὰ μέσον· ‖ ὁμ. παθ. ἐπὶ προσ., εἶμαι σύντομος καὶ περιεκτικός : Διον.Ἀλ.Λυσ.5 πεπύκνωται (ὁ Λυσίας) τοῖς νοήμασι.

πύκνωμα-ατος (τό) κ. νεώτ. κ. δημ. πυκνὸν ὕφασμα, περίβλημα, ἔνδυμα : Αἰσχ.Ἱκ.235 πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν χλίοντα· **2)** κ.νεώτ. συμπύκνωσις, σύμπτυξις:Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,40· ‖ στρατ. πύκνωσις παρατάξεως ἡ φάλαγγος : Ἰώσ.Π1 6,1,3 τὸ πύκνωμα τῶν πολεμίων, Πλούτ.Αἰμ.20· πρβλ. αὐτ.Φιλ.9· ‖ συμπίεσις, σύνθλιψις : Σωρ.2,41· **3)** πυκνότης, τὸ νὰ εἶναί τι δασύ, ἄφθονον, πολυπληθές : Στράβ.17,1,15 πύκνωμα τῶν κυάμων, Ἀλκίφρ.3,66 τὸ πύκνωμα τῶν τριχῶν ἀποφιλῶν, αὐτ.3,37 πύκνωμα τῶν δένδρων, Βλαστ.Συνμ.185 ἐν λ. πύκνα· **4)** μαν. πυκνόν βλ.λ.4) : Πλάτ.Πολ.531Α.

πυκνῶς ἐπιρρ. κ. νεώτ., ἐπ. πυκινῶς (Ἰλ.Ι 475, Ὀδ. Β 344), δημ. πυκνά, συγκρ. πυκνοτέρως (Λεαβῶν. 23, Πάπ.), στερεῶς, στέρεα : Ἰλ.Ι 475 θύραι πυκινῶς ἀραρυῖαι· **2)** σφοδρῶς, ἰσχυρῶς : αὐτ.Τ 312 Νέστωρ Ἰδομενεύς τε γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ, τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· **3)** ἐν ταχείᾳ διαδοχῇ συχνά : Ξεν.Κυν.6,22 ὅταν πυκνῶς διάττωσι· **4)** μετ' ἀγχινοίας, διορατικότητος, εὐφυῶς, ἔξυπνα, ἢ συνετῶς, φρόνιμα Ἰλ.Φ 243, Ὀδ.Α 279 σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι ; Ἀριστφ.Θεσμ.438 πυκνῶς ἀνευρεῖν· **5)** κατὰ τρόπαν πυκνόν, μετὰ πυκνότητος.

πύκνωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πυκνῶ ἢ πυκνώνω, συμπύκνωσις, μεγάλη προσέγγισις τῶν μερῶν τινος ἢ πολλῶν πρὸς ἄλληλα, ἀντιθ. μάνωσις : Ἀριστλ.Φυσ.260b 8, αὐτ.Μετ.372b,31 πύκνωσις ὑδατώδης (ἐπὶ τοῦ ἀέρος), αὐτ.Τοπ.146b,29 τὸ νέφος πύκνωσις ἀέρος, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,238 ἡ διὰ ψῦχος πύκνωσις ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀραίωσις : Ἐπίκ.Φύσ.14, αὐτ.ἀπ.11, Πλούτ Ἠθ.695Β· **2)** (ἐκ τοῦ πυκνοῦμαι) συμπεπυκνωμένη ὕλη : Ἀριστλ.Μετ.344a,16, Πλούτ.Ἠθ. 721Α (πληθ.)· **3)** στρατ. τοποθέτησις ἐν πυκνῇ τάξει : Πολύβ.18,29,2 κατὰ τὰς ἐναγωνίους πυκνώσεις, αὐτ.18,30,3 πύκνωσις τῶν σαρισῶν, Ὀνήσανδρ.10,2 (πληθ.)· εἰδ. ἐπὶ τῆς φάλαγγος : Ἀσκληπιόδ.4,1,3, Αἰλ.Τακτ.11,3, Ἀρρ.Τακτ.11,3· **4)** ἐπὶ τῶν παλμῶν, συχνότης, ἐπιτάχυνσις : Μαρκελλῖν. Ἰατρ.228· **5)** ρητ. συγκεφαλαίωσις : Λογγῖν.10 πύκνωσις τῶν ἐκλελεγμένων.

πυκνωτής-οῦ (ὁ) νεώτ. ὁ πυκνῶν τι· **2)** φυσ. ἠλεκτρικὸς πυκνωτής συσκευὴ δι' ἧς ἀποταμιεύεται ἠλεκτρικὴ δύναμις.

πυκνωτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πύκνωσιν, ὁ προκαλῶν πύκνωσιν, σύσφιγξιν, συστολὴν τῶν πόρων τοῦ σώματος : Διοσκ.3,22 δύναμις πυκνωτικὴ τῶν σωμάτων, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,1· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν βορείων ἀνέμων, ὁ προκαλῶν τόνωσιν : Πτολ.Τετράβ.30.

πυκνωτός-ή-ό δημ. συμπεπυκνωμένος, πυκνός : Βλαστ.Συνμ.185 ἐν λ. πυκνός.

πυκταλεύω πυκτεύω βλ.λ. : Σώφρ.111.

πυκταλίζω πυκτεύω βλ.λ. : Ἀνακρ.62,4.

πυκτεῖον (τό) λεξ. κ. μσν. τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται οἱ πύκται : Σουίδ.· **2)** ἐξ ἀχρ. τ. πυκτός=πτυκτός, τόπος ἔνθα εἶναι ἀποτεθειμένα τὰ πυκτία, πινακίδια, βιβλιοθήκη : Ζων.1597.

πύκτευσις-εως (ἡ) γλωσσ. πυγμαχία.

πυκτευτής-οῦ (ὁ) γλωσσ. πυγμάχος.

πυκτεύω, βοιωτ. πουκτεύω πυγμαχῶ, μάχομαι ἢ ἀγωνίζομαι πρὸς τινα διὰ τῶν πυγμῶν : Κόρινν.11 περὶ τεοῦς Ἑρμᾶς ποτ' Ἄρευα πουκτεύειν, Ξεν. Λακ.4,6 πυκτεύουσι διὰ τὴν ἔριν ὅπου ἂν συμβάλωσι· ‖ εἶμαι πυγμάχος : Πλάτ.Γοργ.456D πυκτεύειν καὶ παγκρατιάζειν· ‖ πλήττω, κτυπῶ διὰ τῆς πυγμῆς : Εὐρ.Κύκλ.229 τίς εἰς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν ;, ΚΔ Κορ.1,9,26 οὕτω πυκτεύω ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ὁμ. μέσ. : Φιλόστρ.Εἰκ.2,19 πεπύκτευται αὐτόν· **2)** συνεκδ. ἀγωνίζομαι, μάχομαι, μανομαχῶ : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,31 ξιφήρη πυκτεύειν, Πάπ.

πυκτή (ἡ) (ἀντὶ πτυκτή) μσν. δίπτυχον βλ.λ. : Κῶδ.Ἰουστιν.4,21,16, Ἰουστιν.Ἔδικτ.13,15· **2)** κῶδιξ βλ.λ. : Κῶδ.Ἰουστιν.4,21,22,10.

πύκτης-ου (ὁ), δωρ. πύκτας ὁ πυγμάχος : Ξενοφ.2,15, Πίνδ.Ο. 10 (11),16 πύκτας δ' ἐν Ὀλυμπιάδι νικῶν, Σοφ.Τραχ.442, Πλάτ.Γοργ.460D· ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ παλαιστής : αὐτ.Νόμ.819Β· **2)** ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Πλούτ.Ἠθ.724C.

πυκτίζω ἀρχ. λεξ. ἀντὶ πτυκτίζω, συμπτύσσω, διπλώνω : Σουίδ.· **2)** πυκτεύω βλ.λ. : ΕΜ 345,38.

πυκτικός-ή-όν ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυγμαχίαν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ παλαιστικός : Ἀριστλ.Ρητ. 1361b,25, αὐτ.Κατ.10b,3 πυκτικὴ ἐπιστήμη (ἡ τῆς πυγμαχίας)· ‖ ὡς οὐσ. ἡ πυκτικὴ (ἐνν. τέχνη) ἢ πυγμαχία: Πλάτ.Γοργ.460D· **2)** ὁ ἔμπειρος, ἐξησκημένος εἰς τὴν πυγμαχίαν : Πλάτ.Γοργ.456D· **3)** ὁ τῶν πυκτῶν, ὁ ἀνήκων, ἢ ἁρμόζων εἰς πυγμάχους : Πλάτ.Πολ.333Ε πυκτικὴ μάχη, Ρούφ.Σατ.Γον.34 πυκτικοὶ πόνοι, Γαλ.10,690 πυκτικὸν γυμνάσιον· ‖ ὡς οὐσ. ἡ πυκτικὴ ἔμπλαστρον κατάλληλον διὰ πύκτας : Γαλ.13,509.

πυκτικότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἱκανότης τοῦ πυκτεύειν βλ.λ. : Σιμπλίκ.Κατ.214,18.

πυκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον τοῦ πυγμάχου, διὰ τῆς πυγμῆς : Φιλόστρ.Γυμν.35.

πυκτίον (τό) ἀρχ. λεξ. κ. σχόλ. κ. πύκτιον (σχόλ. Διον.Θρ.195Η) πινακίδιον βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ. 39, Σουίδ. ἐν λ. πύκτης· ‖ βιβλίον : Ζωναρ.

πυκτίς-ίδος (ἡ) μτγν. πίναξ, εἰκὼν ζωγραφικῆς Λεωνίδ.Ἀλ.ΑΠ 9,346· **2)** περγαμηνή : Γαλ.12,423.

πυκτίς-ίδος (πιθ. ἡ) σχόλ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ πικτίς βλ.λ., ἄγνωστόν τι πτηνόν : Ἀριστφ.Ἀχ.879.

πυκτομαχῶ-έω πυκτεύω βλ.λ. : Σουΐδ.

πυκτοσύνη (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ πυκτεύω, ἡ πυγμαχία: Ξενοφ.2,4.

πυλαγόρας-ου (ὁ) (Πύλαι, ἀγείρω) κ. πυλαγόρος Ἡρ.7,214) κ. πυλάγορος (Δημ.278, Αἰσχίν.3,113) ἕκαστος τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων τῶν πεμπομένων ὑφ᾽ ἑκάστης τῶν 12 πόλεων τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ συνεδρίου κατὰ τὴν μετοπωρινὴν σύνοδον τούτου εἰς Ἀνθήλην τῶν Θερμοπυλῶν : Ἡρ.7,214 οἱ τῶν Ἑλλήνων πυλαγόροι, Ἀριστφ.ἀπ.322 ἥκειν.. φασι τοὺς πυλαγόρας, Δημ.278 προβληθεὶς πυλάγορος οὗτος, Αἰσχ.3,113, αὐτ.3,114, Στράβ.9,3,7, Ἐπιγρ. πυλάγορος διὰ βίου· πρβλ. πυληγόρος.

πυλαγορῶ-έω εἶμαι πυλαγόρας βλ.λ. : Δημ.279 καθ᾽ οὓς (ἐνν. χρόνους) ἐπυλαγόρησεν οὗτος.

πυλαία (ἡ) ἰων πυλαίη θηλ. τοῦ πυλαῖος βλ.λ. (ἐνν. σύνοδος) ἡ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Δήμητρος ἐν Ἀνθήλῃ τῶν Θερμοπυλῶν σύνοδος, τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ συνεδρίου Ἡρ.7,213, Θεόφρ.Φι 9,10,2· || τὸ Ἀμφικτιονικὸν συνέδριον καθόλου· ὅθ. ἐαρινὴ πυλαία ἡ ἐν Δελφοῖς σύνοδος τούτου : Ψήφ. Ἀμφικτ.π.Δημ.278 ἐπὶ ἱερέως Κλειναγόρου, ἐαρινῆς πυλαίας, Ἐπιγρ. πυλαία ἠρινά· || ὀπωρινὴ ἢ μετοπωρινὴ πυλαία ἡ ἐν Ἀνθήλῃ σύνοδος : Στράβ.9,3,7 μετοπωρινὴ πυλαία, Ἐπιγρ. πυλαία ὀπωρινά· 2) τὸ δικαίωμα τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸ Ἀμφικτιονικὸν συνέδριον δι᾽ ἀντιπροσωπείας : Δημ.62 τῆς πυλαίας δ᾽ ἐπεθύμουν, αὐτ.71 τὸν τὴν πυλαίαν ἀποδόντα· 3) ὁ τόπος ἔνθα συνήρχοντο οἱ Ἀμφικτίονες : Πλουτ.Ἠθ.409Α· 4) συρροὴ πλήθους ὡς ἐν ταῖς συνόδοις τῶν Ἀμφικτιόνων, πλῆθος ἀνάμικτον, κυκεών : Πλούτ.Ἀρτοξ.1 μύθων ἀπιθάνων.. πυλαία· 5) τόπος τις πιθ. ἐν Ἀρκαδίᾳ θεωρούμενος ἀνεπιθύμητος διὰ τὴν σπαρτιατικὴν νεολαίαν : Πλούτ.Ἠθ.239C.

πυλαιασταί (οἱ) ἀρχ. λεξ. θαυματοποιοί, ἀγύρται οἵτινες συνέρρεον κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Ἀμφικτιονικοῦ συνεδρίου εἰς Ἀνθήλην καὶ Δελφούς : Φώτ., Σουΐδ.· 2) ἐν Ῥόδῳ, οἱ φεῦσται: Ἡσ.

πυλαϊκός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυλαίαν βλ.λ. : Στράβ.9,5,19 Πυλαϊκὸς κόλπος, αὐτ.9,5,15 Πυλαϊκὴ πανήγυρις· || ὁ σχετικὸς πρὸς τοὺς πυλαϊστὰς βλ.λ., ἀγυρτικός, φεύτικος : Πλούτ.Πύρρ.29 ταῦτα μὲν ἐστι Πυλαϊκῆς ὀχλαγωγίας.

πυλαιμάχος-ον ὁ ἐν τῇ πύλῃ, πρὸ τῆς πύλης μαχόμενος : πιθ.Στησίχ.48 (κῶδ. πυλαμάχος), Καλλ. ἀπ.503 (κῶδ. πυλεμάχας)· 2) ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν λογοπαιγνίῳ ἐπὶ τῆς λ. Πύλος, ἐν ᾗ ἐνίκησε καὶ ἠχμαλώτισε τοὺς Σπαρτιάτας ὁ Κλέων : Ἀριστφ. Ἱππ.1172 ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.

πυλαῖος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἐν τῇ πύλῃ ἢ πρὸ τῆς πύλης, θυραῖος : Ἀνών.π.Διογ.Λ 8,31 πυλαῖος Ἑρμῆς, Σχόλ.Ἰλ.Β 842· πρβλ. προπύλαιος· || πυλαῖος Ὀρθώσιος ὁ π. Λατ.Ianus Geminus : Γλωσσ.· 2) (Πύλαι) ὁ τῶν Πυλῶν, Θερμοπυλῶν, ἐπίθ. τῆς ἐν Ἀνθήλῃ τῶν Θερμοπυλῶν λατρευομένης Δήμητρος, ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ὁποίας συνήρχοντο οἱ Ἀμφικτίονες : Καλλ.Ἐπιγρ.40 Δημήτηρ ἡ Πυλαίη· 3) νεώτ. ἰατρ. πυλαία φλὲψ μία τῶν φλεβῶν τοῦ ἥπατος.

πυλαιοφλεβῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς πυλαίας βλ.λ. φλεβὸς τοῦ ἥπατος

πυλαῖτις-ιδος (ἡ) (πύλη) ἡ φύλαξ, προστάτις τῆς πύλης, ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς : Λυκόφρ.356.

πυλᾱμάχος-ον ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ πυλαιμάχος βλ.λ.

πυλάοχος-ον μτγν. πυλοῦχος βλ.λ., ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Πλούτ.Ἠθ.364F.

πυλάρτης-ου (ὁ) (ἀραρίσκω) ὁ κρατῶν συνηρμοσμένας, ἑρμητικῶς κεκλεισμένας τὰς πύλας τοῦ Ἅδου. ὁ φύλαξ τῶν πυλῶν τοῦ Ἅδου : Ἰλ.Θ 367 Ἀΐδαο πυλάρταο, αὐτ.Ν 415 εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα, πυλάρταο, Ὀδ.Λ 277 (κτ. τὸν Ἀπίωνα «ὁ ταῖς πύλαις προσηρτημένος»).

πυλᾶτις-ιδος ποι. θηλ. τοῦ πυλαῖος βλ.λ.2) : Σοφ. Τρ.639 ἔνθ᾽ Ἑλλάνων ἀγοραὶ πυλάτιδες.

πυλαυρός (ὁ) Ἡσ. πυλαωρός βλ.λ.

πυλαωρός (ὁ) κ. πυλαουρός κ. πυλαορός (δ.γρ. ἐν Ἰλ.Ω 681, Φ 530) κ. πυλαυρός κ. πυλευρός βλ.λς ἐπ. τ. ἀντὶ πυλωρὸς βλ.λ., ὁ φρουρὸς τῆς πύλης, τῶν πυλῶν : Ἰλ.Φ 530 παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς, αὐτ.Ω 681, αὐτ.Χ 69 (κύνας) πυλαωρούς (ὑπὸ τοῦ Ἀριστάρχου ἀναφέρεται ὡς θυραωρούς), Ἀπολλ.Ρ 3,747, ΑΠ 7,319 πυλαωρὸς Πλούτωνος κέρβερος· ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Ὀδυσσέως διὰ τὴν ἐπινόησιν τοῦ Δουρείου Ἵππου : Τρύφ.201.

πυλευρός (ὁ) Ἡσ. πυλαωρὸς βλ.λ.

πυλεών-ῶνας (ὁ) κ. νεώτ. πυλὼν βλ.λ. : Δημόκρ. 238, Ὀππ.Κυν.3,419, Ἐρατ.Ἐπιγρ. ΑΠ 5,241, Νόνν.Δ 3,136· || νεώτ. πύλη κλείουσα τὴν θολωτὴν εἴσοδον τῶν μανῶν φυλασσομένη ὑπὸ τοῦ πυλωροῦ, τοῦ πορτάρη· 2) λακων. στέφανος· Ἀθήν.15,678Α «ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασιν οἱ Λάκωνες» : Ἀλκμ.681, Καλλ.ἀπ.358.

πύλη (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κυρ. τὸ ἕτερον τῶν φύλλων διφύλλου θύρας, εἰσόδου : Ἡρ.3,156 ὀλίγον τι παρεκκλίναντες τὴν ἑτέρων πύλην· || κυρ. κτ. πληθ. τὰ θυρόφυλλα, ὅθ. ἡ εἴσοδος τοῦ τείχους πόλεως : Ἰλ.Γ 145 Σκαιαὶ πύλαι, αὐτ.Η 339 πύλας εὖ ἀραρυίας, αὐτ.Μ 454, αὐτ.Φ 531 πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετε, αὐτ.Φ 537 ἄνεσαν.. πύλας, Αἰσχ.Ἀγ.604 πύλας ἀνοῖξαι, αὐτ. Ἑπτ.125 πύλαις ἑβδόμαις προσίστανται, αὐτ.Ἑπτ. 160 ἐν πύλαις (εἰς ἢ κατὰ τὰς πύλας), αὐτ.Ἑπτ.213, αὐτ.Ἑπτ.377 πρὸς πύλας, Ἀριστφ.Ἱππ.1247 ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὤνιον, Πλάτ.Παλ. 560C πύλας κλῇσαι (π. πεζ. ἐνίοτε τὸ ἄρθρον παραλείπεται), ΚΔ Λουκ.6,12 τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, Πάπ. πύλη Νοτινή, πύλη Λιβυκὴ (τῆς Ὀξυρύγχου), αὐτ. πραγματευτὴς πύλης Φιλαδελφίας, - αἱ πύλαι τῆς πόλεως - τοῦ τείχους· 2) π. τραγ. ἐνίοτε ἡ θύρα οἰκοδομήματος : Αἰσχ.Χο.732 δωμάτων πύλαι, αὐτ.878 γυναικείους πύλας (τὴν εἴσοδον τοῦ γυναικῶνας), Σοφ.ΟΤ 1261 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατο, αὐτ.Ἀντ.18 ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν· || ὁμ. νεώτ. μετά τινος ἐμφάσεως κ. μεγαλοπρεπείας : αἱ πύλαι τῶν ἀνακτόρων τῆς βουλῆς - τοῦ ναοῦ· || ὁμ. ἐν τῷ ἑνικ. μτ. τῆς αὐτῆς σημ.: Σοφ.Ἀντ.1186, αὐτ.Ἠλ.818, αὐτ.ἀπ.775 πύλης ἄναξ θυρωρέ· || ἡ θύρα, εἴσοδος σκηνῆς : αὐτ.Αἴ. 11 εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης, - πύλη οἰκίας - ναοῦ· 3) γεν. πύλη ἢ πύλαι ἡ (κυρία) θύρα, εἴσοδος· πύλαι Ἅδου αἱ θύραι δι᾽ ὧν εἰσέρχεταί τις εἰς τὸν κάτω κόσμον κ. κτ. συνεκδ. ὁ Ἅδης : Ἰλ.Ε 646 ὑπ᾽ ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν, αὐτ.Ι 312, Ὀδ.Ξ 156, Αἰσχ.Ἀγ.1291 Ἅδου πύλας δὴ τάσδ᾽ ἐγὼ προσεννέπω, ΚΔ Ματθ.16,18 πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς· ὁμ. σκότου πύλαι ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Εὐρ.Ἑκ.1· ὁμ. νερτέρων πύλαι : αὐτ.Ἱππ.1447· || μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, τοῦ παραδείσου κτλ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Μηναῖ.3,27 Ὠδ.1,5 ἡ πύλη τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Κύριε συγκαταβάσεως, - πύλαι τοῦ οὐρανοῦ, - πύλη τοῦ παραδείσου· 4) σταθμὸς τελωνειακός : Πάπ. τετελώνηται διὰ πύλης, αὐτ. μισθωταὶ ἱερᾶς πύλης Σοήνης· 5) μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. ὡραία πύλη π. Βυζ. ἡ μεσαία τῶν τριῶν πυλῶν τοῦ νάρθηκος τῶν ἀγουσῶν εἰς τὸν κυρίως ναόν, δι᾽ ἧς εἰσήρχοντο κυρίως οἱ αὐτοκράτορες, ἄ. βασιλικὴ πύλη· || νεώτ. κ. δημ. ἡ μεσαία πύλη τοῦ τέμπλου, δι᾽ ἧς ἀπαγορεύεται νὰ διέρχωνται οἱ λαϊκοί· 6) νεώτ. ὑψηλὴ πύλη

παρὰ Τούρκοις, ἀρχικῶς ἡ πύλη τῆς σουλτανικῆς σκηνῆς ἐν καταυλισμοῖς κττ.· || ὁμ. τὸ ἔσω τῶν προθύρων μέρος τῶν ἀνακτόρων ἔνθα κατὰ παλαιὸν ἀσιατικὸν ἔθιμον ὁ Μέγας Βεζύρης **ἐδέχετο** τοὺς ξένους πρέσβεις ἢ τοὺς ἔχοντας ὑποθέσεις μετὰ τῆς διοικήσεως· || **κτ. ἐπέκτ.** τὸ μέγαρον τῆς διοικήσεως ἔνθα ἦτο ἐγκατεστημένος ὁ Μ. Βεζύρης· || **συνεκδ.** ἡ ὀθωμανικὴ διοίκησις ἐν τῷ συνόλῳ της, τὸ ὀθωμανικὸν κράτος **ἰδ. εἰς τὰς ἐξωτερικὰς** αὐτοῦ σχέσεις· **7)** **μτφ. κτ.** πληθ. τὸ σημεῖον δι' οὗ τις εἰσέρχεταί που, τὰ πρόθυρα : Πίνδ.Ο 6,27 **πύλας ὕμνων ἀναπιτνάμεν,** Βακχ. ἀπ.4 **ἐπέων πύλαι,** Δίων Κ 57,24 **ἐν πύλαις γήρως·** **8)** μσν. μτφ. ὡς ἐπίθ. τῆς Παναγίας : Μηναῖ.3,25 Ὠδ.9,6 ὁ **Δαυῒδ ἁγίασμα φάσκει, πύλην δέ σε ἄλλος·** **9)** κ. νεώτ. κτ. πληθ. στενὴ διὰ μέσου ὀρέων δίοδος **εἴς** τινα τόπον : Ἡρ.5,52 ὁ **Ἅλυς.. ἐπ' ᾧ πύλαι τε ἔπεισι·** ὅθ. Πύλαι (αἱ) αἱ Θερμοπύλαι δι' ὧν εἰσήρχετό τις ἐκ Θεσσαλίας **εἰς** Λοκρίδα, θεωρούμεναι ὡς πύλη τῆς Ἑλλάδος : Ἡρ. 7,201· ὁμ. ἐπὶ ἄλλων διόδων : Ξεν.Ἀν.1,4,4 **πύλαι τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας,** αὐτ.1,4,5 **αἱ Σύριαι πύλαι,** Στράβ.11,12,1 **αἱ Κάσπιαι πύλαι,** αὐτ.13,1,65 **πύλαι Λύδιαι,** αὐτ.14,5,18 **Ἀμανίδες πύλαι·** ὁμ. ἐνίοτε κλειόμεναι διὰ πραγματικῶν πυλῶν, θυρῶν : Ἡρ.7,176 **τό γε παλαιὸν πύλαι ἐπῆσαν,** αὐτ.3,117, αὐτ.5,52· || **πόντοιο πύλαι** ὁ Ἰσθμὸς τῆς Κορίνθου : Πίνδ.Ν 10,27· ὁμ. **Κορίνθου πύλαι** : αὐτ.Ο 9,86· ὁμ. **πύλαι τῆς Πελοποννήσου** : Ξεν.Ἀγησ. 2,17· ὁμ. **Πέλοπος νάσου θεόδματοι πύλαι** : Βακχ. 437J· **10)** κτ. πληθ. στενὸς πορθμός : Πίνδ.ἀπ. 256 **Πύλαι Γαδειρίδες** (τὸ στενὸν τοῦ Γιβραλτάρ), Αἰσχ.Πρ.729 **ἐπ' αὐταῖς στενοπόροις λίμνης πύλαις** (ἐπὶ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου), Εὐρ.ΙΑ 803 **ἐν πύλαις** (ἐπὶ τοῦ Εὐρίπου)· **11)** γεν. δίοδος, ἄνοιγμα, στόμιον, ὀπὴ ἢ τὸ κλεῖον, ἐμφράττον ταῦτα : Πλάτ.Συμπ.218Β **πύλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε,** Ἀθήν.4,169Α **ἀναπεπταμένας ἔχω τῶν ὤτων τὰς πύλας·** ὁμ. **ἡλίου πύλαι** ὀν. τῶν ὀφθαλμῶν π. Πυθαγορείοις : Διογ.Λ Β,29· **12)** ἱππάφεσις, ἀφετηρία ἐν ἱπποδρομίῳ: Ἀριστείδ.1,124J· **13)** ἰατρ. **πύλαι καὶ δοχαὶ χολῆς** αἱ ἄ. πύλαι ἥπατος, βλ. κατωτ. : Εὐρ.Ἠλ.828· πρβλ. Ἱππ.Ἐπιδ.2,4,1, αὐτ.Ἀνατ.1), Πλάτ.Τίμ.71C, Ἀριστλ.Ζ1496b,32, Γαλ.15,145· **14)** ὁμ. ἡ πυλαία βλ.λ. φλέψ: Ῥοῦφ.Ὀνομ.179,Γαλ.2, 785, αὐτ.5,542· **15)** νεώτ.ἰατρ. γεν. **ἐντομαί,** σχισμαί, ὀπαὶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας σπλάγχνων τινῶν χρησιμεύουσαι πρὸς δίοδον νεύρων, αἱμοφόρων ἀγγείων ἢ ἄλλων ὀργάνων, ὡς **πύλαι ἥπατος** (ἐγκαρσία αὖλαξ ἐπὶ τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ ἥπατος)· **πύλαι πνεύμονος** (ἐντομὴ ἐπὶ τῆς ἔσω ἐπιφανείας ἑκατέρου πνεύμονος)· **πύλαι παρεγκεφαλίδος** (ἐγκαρσία σχισμὴ ἐν τῷ κέντρῳ τῆς προσθίας ἐπιφανείας τῆς παρεγκεφαλίδος)· **πύλαι νεφροῦ** (ἡ ἄγουσα εἰς τὸν κόλπον τοῦ νεφροῦ ἐντομὴ τοῦ ἔσω χείλους αὐτοῦ)· **πύλαι σπληνὸς** (ἐπιμήκης σχισμὴ ἐπὶ τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ σπληνός, δι' ἧς διέρχονται τὰ σπληνικὰ ἀγγεῖα)· **πύλαι ᾠοθήκης** (τὸ πρόσθιον χεῖλος ταύτης).

πυληγενής-οῦς-ές Πυλοιγενής βλ.λ. : Ὕμν.Ἀπόλλ. 398 **ἐς Πύλον ἠμαθόεντα Πυληγενέας τ' ἀνθρώπους,** αὐτ.424, Εὐφορ.63.

πυληγόροι Ἡσ. «τελῶναι, **καὶ οἱ** τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί».

πυληδόκος (ὁ) ὁ παρὰ τὴν πύλην φυλάττων, πυλωρός, ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ : Ὕμν.Ἑρμ.15 **νυκτὸς ὀπωπητῆρα, πυληδόκον.**

πυλιάς-άδος (ἡ) ἄγνωστός τις πολύτιμος λίθος : ἐσφ.ἀνάγν. ἐν Ἀριστέ.66.

πύλιγξ-γγος (ἡ) Ἡσ. «πύλιγγες· αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες· καὶ ἴουλοι, βόστρυχοι κίκκινοι».

πυλίον (τὸ) πάπ. πυλίς βλ.λ. : **ἔσωθεν πυλίου.**

πυλίς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τοῦ πύλη, θυρίδιον, πορτίτσα : Ἡρ.1,180 **πυλίδες ἐπῆσαν, ὅσαι περ αἱ λαῦραι,** αὐτ.1,186, Θουκ.4,110 **τὴν κατὰ Καναστραῖον πυλίδα,** Δημ.1146 **ὁ Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλίδι,** Ὀνήσανδρ.10,20 **πυλὶς χάρακος,** Ἐπιγρ. **τὸν .. τοῖχον σὺν τῇ πυλίδι·** **2)** πληθ. ἀσθένειά τις τοῦ πρωκτοῦ, πιθ. πολλαπλοῦν συρίγγιον :Γαλ.15,329.

πυλίτης-ου (ὁ) μσν. ὁ προσελθὼν εἰς πύλην μοναστηρίου ἵνα γίνῃ μοναχός : Εὐστ.Πον.218,52.

πυλλεῖ Ἡσ. «θραύει, λέγει, διαβοᾷ, θρυλλεῖ».

πυλοειδής-οῦς-ές μσν. ὁ ὅμοιος, ὁ παρεμφερὴς πρὸς πύλην : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.10,19 **τὰ ὄρη κλειόμενα πυλοειδῆ φαίνεσθαι.**

πυλόθεν ἐπίρρ. τοπ. ἐκ Πύλου : Ὀδ.Π 323.

πυλοιγενής-οῦς-ές ὁ γεννηθεὶς ἐν Πύλῳ, ὁ ἐκ Πύλου : Ἰλ.Β 54 **παρὰ νηὶ Πυλοιγενέος βασιλῆος,** αὐτ.Ψ 303· πρβλ. πυληγενής.

πυλοκλείστης-ου (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ κλείων τὰς πύλας, ὅθ. ὁ φυλάττων ἐν ταῖς πύλαις, πυλωρός.

πύλονδε ἐπίρρ. τοπ. εἰς, πρὸς Πύλον : Ἰλ.Λ 760.

πύλος (ὁ) πύλη βλ.λ. : μ. ἐν Ἰλ.Ε 397 **ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν** (ἐν τῇ πύλῃ τῶν νεκρῶν βαλὼν τὸν Ἅδην ὁ Ἡρακλῆς), Ἀρίσταρχ.π.Σχολ.· κρεῖττον ἐν **Πύλῳ** : Παυσ.6,25,3.

πυλουρός (ὁ,ἡ) ὁ πυλωρός βλ.λ. : Ἡρ.3,72 **ὃς ἂν .. τῶν πυλουρῶν ἑκὼν παριῇ,** αὐτ.3,77, αὐτ.3,156 (δ.γρ. πυλωρὸς), Γλωσσ. (ὡς θηλ.).

πυλοῦχος (ὁ) μτγν. **δοκὸς** βαστάζουσα πύλας: Ἰώσ.Π Ι 3,6,2 (πληθ.).

πυλῶ-όω ἐφοδιάζω τι διὰ πυλῶν : Ἀριστφ.Ὄρν. 1158, Ξεν.Ἑλλ.5,4,34 **ἐπύλωσαν τὸν Πειραιᾶ.**

πυλωλάκτας Ἡσ. «κακῶν μεστούς».

πύλωμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κτ. πληθ. **ἡ πύλη** μετὰ τοῦ περὶ αὐτὴν χώρου, ἡ εἴσοδος : Αἰσχ. Ἑπτ.799 **καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἓξ πυλώμασιν,** αὐτ.Ἑπτ.408, Εὐρ.Ἱππ.808, αὐτ.Φοίν.1113· **2)** νεώτ. ἰατρ. **πυλώματα κολικοὶ πόνοι** ἐπὶ δυσεντεροειδοῦς κατάρρου ἢ ἐντεροκολίτιδος.

πυλών-ῶνος (ὁ) κ. **νεώτ.** μεγάλη ἐξωτερικὴ πύλη μεγάρου, ναοῦ κττ. : Ἀριστλ.Κόσ.398a,16· συνήθ. **κεχωρισμένη** τοῦ οἰκοδομήματος ἐν εἴδει προπυλαίων ἢ πύργου μετὰ πύλης : Καλλίξ.1 **τετράθυρος πυλών,** Πολύβ.4,18,2 **ποιεῖσθαι .. τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων,** Διόδ.Σ 1,47 **πυλὼν τὸ μῆκος δίπλεθρος,** Πλούτ.Τιμ.12 **ἱεροὶ τοῦ νεὼ πυλῶνες,** Λουκ.Νιγρ.23, ΚΔ Πράξ.12,13 **ἡ** θύρα τοῦ **πυλῶνος,** Πρόδρ.2,137 **μὴ ἐξέρχεσαι ποσῶς εἰς τὸν πυλῶνα,** αὐτ.2,54· **2)** ἑκάτερος τῶν δύο πύργων τῶν ὑψουμένων κατὰ τὰς γωνίας τῆς προσόψεως τῶν αἰγυπτιακῶν ἀνακτόρων καὶ ναῶν.

πυλωνοφύλαξ-ακος (ὁ) πάπ. ὁ φύλαξ πυλῶνος βλ.λ.1), πυλωρός, πορτάρης.

πυλωρεκτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐξαίρεσις τῆς πυλωρικῆς μοίρας τοῦ στομάχου, συνήθ. ἐπὶ καρκίνων τοῦ πυλωροῦ.

πυλωρικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πυλωρὸν βλ.λ.1) : Αἰν.Τακτ.28 τίτλ.· **2)** **νεώτ.** ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πυλωρὸν βλ.λ.2) : **πυλωρικὴ βαλβίς, - πυλωρικὴ μοῖρα τοῦ στομάχου,-πυλωρικὸν σύνδρομον** (γεν. ὀνομασία τῶν πολλαπλῶν φαινομένων ἅτινα προκαλεῖ ἡ λόγῳ στενώσεως τοῦ πυλωροῦ κατακράτησις τοῦ περιεχομένου τοῦ στομάχου).

πυλώριον (τὸ) μτγν. ὁ χῶρος διαμονῆς, ἡ κατοικία τοῦ πυλωροῦ, τὸ θυρωρεῖον : Πολυδ.1,77.

πυλωροπλαστία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. χειρουργικὴ ἐπέμβασις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς διαχωρητικότητος τοῦ πυλωροῦ βλ.λ.2).

πυλωρός (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. ὁ φύλαξ τῆς πύλης, θυρωρός : Αἰσχ.Ἑπτ.621 **φῶτα .. ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,** Εὐρ.Τρ.956 **πυλωρὸς πύργων,** αὐτ.ΙΤ 1227 **πυλωρὸς ναῶν,** αὐτ.ΙΤ 1153 **ἡ πυ-**

λωρός δωμάτων γυνή, αὐτ.Ἡρ.1277 πυλωρὸς Ἅιδου κύων, Αἰν.Τακτ.28,2, Φιλ.2,216, παροιμ.π. Πλούτ.Ἠθ.221F κακοὺς πυλωροὺς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι, ἡ Πελοπόννησος ἔχει· ἐπὶ τῶν φρουρῶν τῶν Προπυλαίων ἐν Ἀθήναις : Ἐπιγρ.· ‖ γεν. φύλαξ, φρουρός, προστάτης : Σοφ.Αἴ.562 τοῖον πυλωρὸν φύλακα .., τροφῆς (τοιοῦτον ἄγρυπνον φρουρὸν τῆς ζωῆς σου)· 2) ἰατρ. κ. νεώτ. ἰατρ. τὸ κατώτερον στόμιον τοῦ στομάχου τὸ ἐκβάλλον εἰς τὸ δωδεκαδάκτυλον ἔντερον : Γαλ.Χρ. Μορ.4,7 οἷον πυλωρός τις, Κέλσ.Ἰατρ.4,1,7, Ροῦφ. Ὀνομ.169, αὐτ. π.Ὀρειβ.7,6,34· 3) θηλ. ἡ πυλωρός τὸ ὀστοῦν τῆς μήτρας : ΨΔημόκρ.π.Ἱππ. Ἐπιστ.23· πρβλ. πυλαωρός.

πυλωροστένωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. στένωσις τοῦ πυλωροῦ συνεπείᾳ ἕλκους τοῦ στομάχου.

πυλωροτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ πυλωρικοῦ βλ.λ. συνδρόμου γινομένη ἐγχείρησις.

πυλωρῶ-έω εἶμαι πυλωρός, φρουρῶ, φυλάσσω τὴν πύλην : Πλούτ.Ἠθ.980B ὁ πινοτήρης πυλωρεῖ τὴν κόγχην προκαθήμενος, Λουκ.Νεκρ.Δ 20,1, Κλήμ.Ἀλ.671 πυλωρεῖν τὴν πάροδον· μτφ. : ΨΔημόκρ.π.Ἱππ.Ἐπιστ.23 γλῶσσα πυλωρεῖ τὴν γεῦσιν.

πυματηγόρος-ον μτγν. ὁ ἔσχατος ὁμιλῶν, λαλῶν : ΑΠ 8,206 ἠχὼ .. πυματηγόρος.

πύματος-η-ον ἐπ. ἐπίθ. ἐπὶ τόπου, ἔσχατος, τελευταῖος : Ἰλ.Δ 254 πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας, αὐτ.Λ 65 ἐν πυμάτοισι, (ἀντίθ.μετὰ πρώτοισι) ‖ ὁ ἐξώτατος, ὁ τελείως ἐξωτερικός : αὐτ.Ζ 118 ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος· ‖ ὁ τῆς κορυφῆς ἢ τῆς ἄκρας, κορυφαῖος, ἀκραῖος : αὐτ.Ν 616 ῥινὸς ὕπερ πυμάτης (ἄνωθεν τῆς ῥίζης τῆς ῥινός), Ἄρατ.448 πυμάτῃ (ἐνν. Ὕδρῃ) δ' ἐπίκειται εἴδωλον κόρακος· ‖ ὁ κατώτατος, πατινός : Πλάτ.Ἐπιγρ.12,2 πύματος φάρος, Λουκ.Τραγῳδ.295 πύματα.Ταρτάρου βάθη· ‖ ὁ ἀπομεμακρυσμένος : Ὀππ.Κυν.3,451 πύματοι φωλειοί· 2) ἐπὶ χρόνου, ὁ ἔσχατος, τελευταῖος : Ἰλ.Λ 759 ἄνδρα κτείνας πύματον, αὐτ.Ψ 373, Ὀδ.Ι 369 Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι, αὐτ.Η 138 ἀργειφόντῃ πυμάτῳ σπένδεσκον, αὐτ.Β 20· π. τραγ. μ. ἐν λυρ. : Σοφ.ΟΚ 1236 πύματον γῆρας· ‖ τὸ οὐδ. πύματον, πύματα ὡς ἐπίρρ. χρον. δι' ἐσχάτων, τελευταίαν φαρὸν ἢ ἐν τῷ τέλει : Ἰλ.Χ 203 πύματόν τε καὶ ὕστατον, Ὀδ.Δ 685 ὕστατα καὶ πύματα, αὐτ.Υ 13, Σοφ.ΟΚ 1675 ἐν πυμάτῳ· 3) μτφ. ἔσχατος, ὁ εἰς μέγιστον βαθμόν, ποὺ δὲν παίρνει περισσότερο : Σοφ. ΟΤ 661 ὅ τι πύματον ὀλοίμαν (τελείως, χείριστα).

πύνδαξ-ακος (ὁ) (πρβλ. πυθμήν) ὁ πυθμὴν ἀγγείου, πατηρίου ἢ ἄλλου δοχείου, ὁ πάτος, συνήθ. ἐν τῇ φρ. εἰσκρούω τὸν πύνδακα ἐπὶ οἰνοπωλῶν κτλ., κρούω πρὸς τὰ ἔσω τὸν πυθμένα μεταλλίνου δοχείου πρὸς ἐλάττωσιν τῆς χωρητικότητος αὐτοῦ : Φερεκρ.105 τὸν πύνδακα εἰσκρούειν, Θεόφρ.Χαρ. 30,11 μέτρῳ τὸν πύνδακα εἰσκεκρουμένῳ μετρεῖν, Ἀριστφ.ἀπ.270 ἐκκρουσομένους τοὺς πύνδακας· 2) πυθμὴν πλοίου : Πάπ.· 3) τὸ ἐπικάλυμμα ἀμφορέως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πυθμένα : Ἀριστλ.Πρ.938a,13· 4) λαβὴ ξίφους : Σοφ.ἀπ.311.

πυνθάνομαι, ποι.κ. πεύθομαι βλ.λ., παρατ.ἐπυνθανόμην, ἐπ. πυνθανόμην, μέλλ. πεύσομαι, δωρ. πευσοῦμαι (Θεόκρ.3,51), ὡς μέσ. Αἰσχ.Πρ.988), ἀόρ. ἐπυθόμην, ἐπ. κ. λυρ. πυθόμην, προστ. πυθοῦ, ἰων. πυθεῦ (Ἡρ.3,68), ἐπ. εὐκτ.πεπύθοιτο (Ἰλ.Ζ 50), γ' πληθ. πυθοίατο (Σοφ.ΟΚ 921) (ἡ ὑποτ. πεπύθωνται ἐσφ. γρ. ἀντὶ γε πύθωνται), παρακ. πέπυσμαι, β' ἑνικ. πέπυσαι, ἐπ. κ. πέπυσσαι (Ὀδ.Λ 494), ὑπερσ. ἐπεπύσμην, γ' ἑνικ. ἐπέπυστο, ἐπ. κ. πέπυστο (Ἰλ.Ν 521), γ' δυϊκ. πεπύσθην, ἐνεργ. μτχ. ἀόρ. α' πεύσασα (πάπ.), μανθάνω κατόπιν ἐρωτήσεως, ἐρωτῶ, ζητῶ νὰ μάθω ἢ ἐξ ἀκοῆς λαμβάνω γνῶσιν, πληροφοροῦμαι, ἀκούω, γνωρίζω, μαθαίνω (συντάσσεται περίπου ὡς τὸ ἀκούω), ἀπολ. : Ἰλ.Β 119 αἰσχρὸν τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι, Πίνδ.Π 7,7, Ἡρ.1,22 ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι· ‖ μτ. αἰτ. πράγμ. κ. γενικ. προσώπου, πληροφοροῦμαι, μανθάνω τι ἐκ μέρους τινός : Ἰλ.Ρ 408 τό γε μητρὸς ἐπεύθετο νόσφιν ἀκούων, Ὀδ. Κ 537, Αἰσχ.Ἀγ.599 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον, Ἀριστφ.Βάτρ.1417 πύθεσθέ μου ταδί, Πολύβ.4,73,1 πεπυσμένοι τὰ γεγονότα· ‖ ὁμ. πυνθάνομαί τι παρά τινος - ἀπό τινος - ἔκ τινος μτ. τῆς αὐτῆς σημ. : Ἡρ.2,91 πεπυσμένον παρὰ τῆς μητρός, Αἰσχ.Χο.737 ἀπ' ἀνδρὸς τὴν νεάγγελτον φάτιν ἐλθὼν πύθηται, Σοφ.ΟΚ 1266 πυνθάνεσθαί τι ἐξ ἄλλων, Θουκ.1,22· ‖ πυνθάνομαι (τι) περί τινος μανθάνω, πληροφοροῦμαι, περί τινος, ὡς πρός τι : Ἡρ.2,75 πυνθανόμενος περὶ τῶν πτερωτῶν ὀφίων, Σοφ.Τρ.91 πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι· ‖ μτ. αἰτ. κ. γενικ. πυνθάνομαί τινά τινος ἐρωτῶ περί τινος : Ἀριστφ.Ἀχ.204 τὸν ἄνδρα πυνθάνου τῶν ὁδοιπόρων ἁπάντων (ρώτησε ὅλους τοὺς ὁδοιπόρους διὰ τὸν..)· ‖ ὁμ. κ. μ. μτ. αἰτ. : Ἀριστφ.Θεσμ. 619 τὸν ἐμὸν ἄνδρα πυνθάνει;· 2) μτ. αἰτ. πράγμ.μ., μανθάνω, ζητῶ νὰ μάθω, πληροφοροῦμαί τι : Ὀδ.Β 411 μήτηρ δ' ἐμὴ οὔ τι πέπυσται, Ἡρ.7,195 ἐξιστορήσαντες τὰ ἐβούλοντο πυθέσθαι, Αἰσχ.Χο.765 τόνδε πεύσεται λόγον, Ἀντιφ. 5,25· 3) μτ. γενικ. ἀντικ. ἀκούω, ἐρωτῶν μανθάνω περί τινος : Ἰλ.Ο 224 μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι, Ὀδ.Α 281 ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, αὐτ.Β 255, Σοφ.Ἠλ.35, Πλάτ.Νόμ.635B· 4) μτ. κατηγ. μτχ. πληροφοροῦμαι, μανθάνω ὅτι, πῶς : Ἰλ.Ρ 377 οὔπω .. πεπύσθην Πατρόκλοιο θανόντος, Ὀδ.Δ 732 πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα, Ἡρ.9,58 ὡς ἐπύθετο τοὺς Ἕλληνας ἀποιχομένους, Σοφ.Αἴ.692, Θουκ.4,6 ὡς ἐπύθοντο τῆς Πύλου κατειλημμένης, αὐτ.7,31, Ξεν.Ἀν.1,7,16· ‖ ὁμ. μτ. εἰδ. ἀπαρφ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.1,62 ἐπύθοντο .. αὐτὸν πορεύεσθαι ἐπὶ τὸ ἄστυ, αὐτ. 5,15, Σοφ.Τρ.103 πυνθάνομαι τὰν Δηιάνειραν .. οὔποτ' εὐνάζειν, Θουκ.7,25· 5) μτ. πλαγ. ἐρωτ ἢ ἰσαδυνάμου πρὸς ταιαύτην ἐξηρτ. προτάσεως, ἐρωτῶ νὰ μάθω, ἐάν, τί, πότε, ποῦ, πῶς κτλ. : Ἡρ.3,68 πυνθάνεσθαι .. ὅτεω .. συνοικέει, Σοφ.ΟΚ 11 πυθώμεθα ὅπου ποτ' ἐσμέν, αὐτ.ΟΚ 993, Ξεν.Ἀντ.4,6,17 πυνθάνεσθαι τινῶν, ὅτι .., αὐτ.Ἀν.3,1,7 πυνθάνεσθαι, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη, αὐτ.ΚΠ 1,4,7, Πλάτ.Λαχ.196C αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τί ποτε νοεῖ, αὐτ.Σοφ.216D, Πολύβ.3,107, 6, Πάπ. ἐπύθετο, πόσον ἔχει· 6) πάπ. ἐνεργ. μτχ. ἀορ. α' πεύσασα πληροφορηθεῖσα, ἀκούσασα, μαθοῦσα· πρβλ. πεύθω.

πυνικοί Ἡσ. βραστοὶ κύαμοι, κουκκιὰ βρασμένα.

πυννιάζω Ἡσ. «πουνιάζω» βλ.λ.

πύξ ἐπίρρ. διὰ τῆς πυγμῆς, μὲ τὴν γροθιά : Ἰλ.Ψ 634 πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, αὐτ.Ψ 660 πὺξ πεπληγέμεν, αὐτ.Ψ 621, Ὀδ.Θ 103 περιγιγνόμεθ' ἄλλων πύξ τε παλαιμοσύνῃ τε, Ἡσίοδ.Α 302 μάχοντο πύξ τε καὶ ἑλκηδόν, Σιμων.158 Ἴσθμι' ἑλὼν πύξ, Πίνδ.Ο 7,89 ἄνδρα πὺξ ἀρετὰν εὑρόντα (διὰ τῆς πυγμῆς, διὰ τῆς πυγμαχίας), Λυσ.4,6, Ξεν.Ἀν. 5,8,16· ‖ κατὰ τὴν πυγμήν : Ἰλ.Γ 237 πὺξ ἀγαθὸς Πολυδεύκης; Ὀδ.Θ 130 πολὺ φέρτατος .. πύξ· ‖ πὺξ ἔχω τοὺς δακτύλους ἔχω τοὺς δακτύλους συνεσφιγμένους : Ἱππ.Νούσ.3,13.

πύξ-γός (ἡ) μτγν. τ. ἀντὶ πυγή βλ.λ.

πύξαγρις δ. τ. τοῦ πτύξαγρις βλ.λ.

πυξάκανθα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος ἀκάνθης ὁμοίας πρὸς πύξον βλ.λ., δ. λύκιον : Διοσκ.1,100· ‖ νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν πύξος ἡ ἀειθαλής.

πυξάκανθος (ἡ) μτγν. πυξάκανθα βλ.λ. : Πλίν. Φl 12,3), αὐτ.Φl 24,125, Γαλ.12,63.
πυξάρι-ιοῦ (τό) δημ. τό φυτὸν πύξος βλ.λ. ἡ ἀειθαλής : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.142,9 **ἔχω καράβι ἀπὸ καρυὰ καὶ τὰ κουπιὰ πυξάρι.**
πυξεὼν-ῶνος (ὁ) γλῶσσ. δάσος ἐκ πύξων βλ.λ.
πυξίδιον (τό) κ. νεώτ. πυξίον βλ.λ.1) : 'Αριστφ. ἀπ.846, Γλωσσ.· **2)** ὑποκορ. τοῦ πυξίς βλ.λ. : Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.902, Πάπ.· **3)** νεώτ. εἶδος ξηροῦ συνθέτου καρποῦ (συγκαρπίου) διαρρηγνυμένου ἐγκαρσίως ὡς ὁ τοῦ ὑοσκυάμου.
πυξιδοθήκη (ἡ) νεώτ. ναυτ. κυλινδρικὸν κιβώτιον ἐστερεωμένον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, περικαλύπτον τὴν ναυτικὴν πυξίδα, ἅ. γκριζόλα.
πυξίζω ἔχω τὸ (κίτρινον) χρῶμα τοῦ ξύλου τῆς πύξου βλ.λ. : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,63.
πυξίνεος-α-ον πύξινος βλ.λ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6, 309 **πυξινέην πλατάγην.**
πυξινόπους-οδος-ουν 'Επιγρ. ἐπὶ ἐπίπλων, ὁ ἔχων πόδας ἐκ πύξου : **πυξινόπους κλίνη.**
πύξινος-η-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ ξύλου πύξου, πυξαριοῦ βλ.λς : 'Ιλ.Ω 269 **ζυγὸν ἥρεον ἡμιόνειον, πύξινον ὀμφαλόεν,** 'Αρχιππ.13 **πυξίνη ἁλία,** Πλάτ. Κωμ.34 **πυξίνη κλίνη,** Θεόκρ 24,110 **πυξίνη φόρμιγξ,** Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,211 **πυξίνη κτένα,** Πάπ. **πύξινοι πόδες κλίνης,** 'Επιγρ. πυξίνῳ πλαισίῳ (δυϊκ.)·
2) **πύξινον** (τό) ὡς οὐσ. πινακὶς ἐκ πύξου : Πάπ.· **3)** κίτρινος ὡς τὸ ξύλον τῆς πύξου, ὠχρός : Εὔπ. 239 **Χαιρεφῶν ὁ πύξινος,** Φιλόστρ Σοφ.Ι Προίμ., Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.1399.
πυξίον (τό) πινακὶς ἐκ ξύλου πύξου, ἐφ' ἧς ἐζωγράφουν : 'Αναξανδρ.13, 'Αμφις 51· ὁμ. χρησιμοποιουμένη πρὸς γραφήν : 'Αριστφ.ἀπ 845, Λουκ. 'Απαίδ.15· || νεώτ. ἡ μικρὰ συνήθ. ξυλίνη πινακὶς **ἐφ' ἧς** θέτουσι τὰ χρώματα οἱ ζωγράφοι, ἅ. παλέττα· **2)** ὁ γεγραμμένος ἐπὶ πινακίδος κατάλογος· δθ. ὑποδιαίρεσις, τμῆμα : 'Επιγρ. **τῷ ὀγδόῳ πυξίῳ τῆς γερουσίας.**
πυξίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πυξίδα** (ἡ) κυτίον, κιβώτιον μικρὸν ἐκ ξύλου πύξου· δθ. γεν. μικρὸν κυτίον : Φίλ.Βελοπ.77,23 **πυξίδες ἰατρικαί,** Τρύφ.Τρόπ.1,2 **πυξὶς χαλκῆ,** Λουκ.'Ον.12, αὐτ.Φιλοψ.21· || νεώτ. ἡ πυξιδοθήκη βλ.λ.· **2)** μελανοδοχεῖον : 'Ιώσ.Πl 1,30,7· **3)** κύλινδρος ἐν ᾧ παλινδρομεῖ ἔμβολον : 'Ηρων Πνευμ.1,28· **4)** πυξίον βλ.λ.1) : Εὐστ.632,57· **5)** δν. ἐμπλάστρου τινός : 'Αέτ.12,63, αὐτ.15,15, Παῦλ.Αἰγ.3,78· **6)** νεώτ. ὄργανον προσανατολισμοῦ στηριζόμενον ἐπὶ τῆς ἰδιότητος τῆς μαγνητικῆς βελόνης νὰ ἕλκηται πρὸς τὸν βορρᾶν, φέρον ταύτην ἐντὸς κυτίου κυλινδρικοῦ, σπουδαιότατον εἰς τοὺς ναυτικούς, ἀεροπόρους κτλ., ἅ. μπούσουλας· || νεώτ. ναυτ. **γυροσκοπικὴ πυξὶς** ὄργανον προσανατολισμοῦ στηριζόμενον ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς εὐσταθείας καὶ προεκχωρήσεως, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ναυτικοῖς καὶ σπανιώτερον ἐν τῇ ἀεροπορίᾳ, λόγῳ τοῦ πολυπλόκου αὐτοῦ· **7)** νεώτ. φυσ. ὁ ἁπλούστερος τύπος γαλβανομέτρου μετὰ κινητοῦ μαγνήτου.
πυξογραφέ-έω μτγν. γράφω ἢ ζωγραφίζω ἐπὶ πυξίου, πινακίδος : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,51.
πυξοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς τὸ ξύλον πύξου βλ.λ. : Διόδ.Σ 3,35 **πυξοειδὴς χρόα** πρβλ. Διοσκ.4,183.
πύξος-ου (ἡ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν πύξος ἡ ἀειθαλής : 'Αριστλ.Κόσ.401a,3, αὐτ.Θαυμ.831b,23, Θεόφρ.Φl 3,15,5, παροιμ.π.Εὐστ.88,3 **πύξον εἰς Κύτωρον ἤγαγες** (ὡς τὸ κομίζειν γλαῦκα εἰς 'Αθήνας)· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν πυξοειδῶν, περιλαμβάνον θάμνους ἀειθαλεῖς ἔχοντας δερματώδη φύλλα, οὗ κυριώτερον εἶδος ἡ πύξος ἡ ἀειθαλής, ἅ. πυξάρι· **2)** κ. νεώτ. τὸ ξύλον τοῦ πύξου, σκληρὸν ἀλλ' εὐέργαστον, χρησιμοποιούμενον καὶ π.ἀρχαίοις καὶ νῦν εὐρύτατα ἐν τῇ ξυλουργικῇ βιομηχανίᾳ : Νίκ.'Αλεξ.579, αὐτ.Θηρ.516·
πυξώδης-ους-ες, μτγν. πυξοειδής βλ.λ. : Διοσκ. 1,16 τὴν χρόαν πυξώδης.
πυξὼν-ῶνος (ὁ) μτγν. πυξεὼν βλ.λ. : Ψ'Ηρωδιαν. ἐν Γρηγ.Κορ.2259.
πυοβακίλλωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πυογενὴς λοίμωξις τῶν χοίρων, προβάτων, αἰγῶν καὶ βοῶν ἐμφανίζουσα πυώδεις ἑστίας ἐπὶ τοῦ σώματος.
πυογένεια (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ παραγωγὴ πύου ἐπὶ ψυχρῶν ἀποστημάτων, ἰδ. τῶν προερχομένων ἐξ ὀστεοπαθειῶν.
πυογενής-οῦς-ές νεώτ. ἰατρ. ὁ γεννῶν, προκαλῶν τὴν ἀνάπτυξιν πύου : **πυογενὴς στρεπτόκοκκος - σταφυλόκοκκος.**
πυογόνος-ον νεώτ. ἰατρ. πυογενὴς βλ.λ.
πυοδερμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα φλεγμονὴ τοῦ δέρματος προερχομένη ἐκ μολύνσεως διὰ πυοκόκκων βλ.λ.
πυοειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πύον: 'Αριστλ.ΖΙ 573a,24 **πυοειδὲς γάλα.**
πυοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. θεραπευτικὴ μέθοδος, καθ' ἣν ἐγχύνεται δι' ἐνέσεων πύον τοῦ ἀσθενοῦς ἐν φυσικῇ καταστάσει καὶ ἄνευ ἀποστειρώσεως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἐφαρμοζομένη ἐπὶ λοιμωδῶν παθήσεων, ἅ. αὐτοπυοθεραπεία.
πυοθώραξ-ακος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ ὑπεζωκότος χαρακτηριζομένη ὑπὸ συλλογῆς πυώδους ἐξιδρώματος ἐντὸς τῆς κοιλότητος αὐτοῦ, προερχομένη ἐκ μολύνσεως τοῦ ὑπεζωκότος, μεταδόσεως ἐκ γειτονικῆς ἑστίας (πνευμονία), ἐξωτερικοῦ τραύματος κτλ.
πυόκοκκος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ὁ κόκκος, τὸ μικρόβιον τὸ προκαλοῦν τὴν παραγωγὴν πύου.
πυοκύτταρον (τό) νεώτ. ἰατρ. λευκοκυτταρικὸν ἢ ἱστογενὲς κύτταρον ἐκφυλισμένον ἢ νενεκρωμένον ἀνευρισκόμενον μικροσκοπικῶς ἐν τῷ πύῳ.
πύον (τό) νεώτ. ἰατρ. κ. **πύος-εος** (τό) ('Ιππ.Νοῦσ. 1,15, 'Ηρωδιαν.Γρ.1,376), πληθ. **πύα** ('Ιππ.'Εντ.Παθ.2), παθολογικὴ πυκνόρρευστος οὐσία κιτρίνης καὶ ἀδιαφανοῦς χροιᾶς περιέχουσα νεκρὰ λευκὰ αἱμοσφαίρια, λιποσφαίρια καὶ διαφόρους πυογόνους μικροοργανισμούς, τὸ ἔμπυον, ὄμπυο : 'Ιππ. 'Αφ.2,47, αὐτ.Νοῦσ.1,15, αὐτ.'Εντ.Παθ.2, 'Αριστλ. ΖΓ 777a,11,'Αρετ.Χρον.Παθ.1,10· **2)** πυός : 'Εμπ.68.
πυονέφρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **πυόνεφρος** (ὁ) ἡ διαπύησις τοῦ νεφροῦ καὶ τῆς πυέλου μετὰ σχηματισμοῦ πυωδῶν κοιλοτήτων ἐν τῷ νεφρῷ καὶ ἐξογκώσεως αὐτοῦ.
πυοπνευμ(ατ)οθώραξ-ακος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. σώρευσις πύου καὶ ἀέρος ἐν τῷ ὑπεζωκότι.
πυοποίησις-εως (ἡ) μτγν. ὁ σχηματισμὸς πύου, διαπύησις, ἔμπυασμα : 'Αλέξ.Τραλλ.3,7.
πυοποιός-όν μτγν. ὁ σχηματίζων, προκαλῶν, δημιουργῶν πύον : Διοσκ.2,181, 'Αρετ.'Οξ.Νοῦσ.2,6, 'Αέτ.15,5 **πυοποιὸς ἀγωγή,** αὐτ.15,7.
πυοποιέ-έω μτγν. παράγω πύον : Διοσκ.2,155.
πυόρροια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐκροὴ πύου ἀπό τινος πόρου φυσιολογικοῦ ἢ παθολογικοῦ : Διοσκ.5,113.
πυορροϊκός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυόρροιαν : **πυορροϊκὴ κατάστασις** (ὀργάνου τινός)· || ὁ πάσχων, παρουσιάζων πυόρροιαν.
πυορροέ-έω κ. νεώτ. ἰατρ. ἐκρέω πύον, βγάζω ἔμπυο : 'Ιππ.'Επιδ.7,5, Διοσκ.1,64, αὐτ.2,151, Ροῦφ. π.'Ορειβ.8,24,67.
πύος (τό) πύον βλ.λ.
πυός (ὁ) τὸ πρῶτον γάλα μετὰ τὸν τοκετὸν γυναικὸς ἢ ζῴου : Κρατῖν.142, Φερεκρ.108,19, 'Αριστφ. Εἰρ. 1150 **ἦν δὲ καὶ πυός τις ἔνδον καὶ λαγῷα τέτταρα,** αὐτ.Σφ.710, αὐτ.ἀπ.318.

πυοσφαίριον (τὸ) νεώτ. Ἰατρ. λευκὸν ἐκφυλισμένον αἱμοσφαίριον ἐκ τῶν ἀποτελούντων τὰ ἔμμορφα στοιχεῖα τοῦ πύου.
πυουλκός (ὁ) (πύον, ἕλκω) μτγν. χειρουργικόν τι ὄργανον πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ πύου : Ἥρων Πνευμ. 2,18, Ἀφρικαν.Κεστ.27V, Γαλ.11,125.
πυουρία (ἡ) νεώτ. Ἰατρ. ἡ διὰ τῶν οὔρων ἀποβολὴ πύου.
πυοφθαλμία (ἡ) νεώτ. πυόρροια τῶν ὀφθαλμῶν.
πυοφθαλμικός-ή-όν νεώτ. Ἰατρ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυοφθαλμίαν βλ.λ.
πυοφύτης-ου (ὁ) νεώτ. Ἰατρ., δημ. μπυοφύτης πυοδερμῖτις τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῶν παίδων, ἃ μολυσματικὸν κηρίον.
πυππάζω ἀνοφωνῶ πύππαξ βλ.λ. : Κρατῖν.52.
πύππαξ ἡ πυππάξ ἐπιφών. θαυμασμοῦ : Πλάτ. Εὐθύδ.303Α **πυππάξ, ὦ Ἡράκλεις, ἔφη, καλοῦ λόγου,** Κωμ.Ἀδέσπ.1130· || Φώτ. «πύππαξ ἐπίφθεγμα σχετλιασμοῦ· ὡς πένθους ἀμετάφραστον».
πῦρ (τό) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **πύυρ** (Σιμων.Ἀμ.59), γενικ. **πυρός,** δοτ. **πυρί,** πληθ. ἑτερόκλ. **πυρά** (ἐξ ἀχρ. ἑνικ. **πυρόν** ἀναφερομένου ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιαν.2,944 ἀλλ' ἀπορριπτομένου ὑπὸ Εὐστ.729,63), ἡ διὰ τῆς καύσεως παραγομένη θερμότης μετὰ φωτός, φωτιά: Ἰλ.Θ 521 **πῦρ.. καιόντων,** αὐτ.Ο 577, Ὀδ.Η 7 **δαῖε δέ οἱ πῦρ γρηῦς** Ἀπειραίη, αὐτ.Θ 501, Ἀριστφ.Λυσ.293 **πῦρ φυσητέον,** Ξεν.Ἀν.5, 2,14 **πῦρ προσέφερον,** αὐτ.5,2,27 **πῦρ ποιήσασθαι,** Ἀνάξιππ.1,12 **πῦρ ποιεῖν,** Μέν.Σαμ.208 **«πῦρ» βοᾷ** (κραυγάζει «φωτιά»), Πλούτ.Φλαμ.21 **πῦρ ῥιπίζειν, - ἀνάπτω πῦρ, - θέτω πῦρ, - τὸ πῦρ μετεδόθη - ἐξηπλώθη·** || φρς. **πῦρ ἀνακαίειν - ἅπτειν - ἐξάπτειν - αἴθειν - ἐναύειν** βλ.λς.· **ζῶντα δίδωμί τινα πυρὶ** παραδίδω εἰς τὸ πῦρ, κατακαίω τινὰ ζῶντα : Ἡρ.1,86· νεώτ. **παραδίδω τι εἰς τὸ πῦρ** κατακαίω τι· || ὡς μέσον χαράξεως τοῦ σώματος, ἐπισημάνσεως : Πάπ. **κάμηλον πυρὶ κεχαραγμένον ἀραβικῷ χαράγματι·** **2)** **πῦρ τεχνικὸν** βλ.λ. τεχνικός· **3)** τὸ πῦρ τῆς ἑστίας, ἡ πυρά, ἡ φωτιά : Ἰλ.Κ 418 **ὅσσαι.. Τρώων πυρὸς ἐσχάραι,** Ὀδ.Ε 59 **πῦρ.. ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο,** Αἰσχ.Ἀγ.1435 **ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ' ἑστίας ἐμῆς,** Εὐρ.Ὀρ.47 **πυρὶ δέχεσθαί τινα·** **4)** **πῦρ ἀθάνατον** τὸ πῦρ τῶν Ἑστιάδων π. Ρωμ. κ. τὸ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος ἐν Δελφοῖς : Πλούτ.Νομ.9· κ. νεώτ. **πῦρ ἄσβεστον** πῦρ συντηρούμενον διὰ θρησκευτικοὺς ἢ ἄ. λόγους διαρκῶς· **5)** ἡ νεκρικὴ πυρά, ἐφ' ἧς ἔκαιον τοὺς νεκρούς: Ἰλ.Η 79 **ἵνα πυρὸς λελάχωσι θανόντα,** αὐτ. Ψ 76· **6)** ἡ πυρὰ τῆς θυσίας, ἐφ' ἧς ἐκαίοντο τὰ προσφερόμενα : Ἰλ.Ι 220 **ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς,** Ὀδ.Γ 341, αὐτ.Γ 446, Πλάτ.Κριτί.120Α **κατὰ τοῦ πυρὸς σπένδειν,** Δημ.1269 **διὰ τοῦ πυρὸς ὀμνύναι·** || ἐπὶ τῆς καμίνου τῶν τριῶν παίδων ἐν τῇ ΠΔ : Μηναῖ 3,21 Ὠδ.8,1 **τὸν ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρὸς τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα,** Πρόδρ.2,643 **τρεῖς παῖδας διέσωσε πυρὸς ἑπταπλασίου·** **7)** ὁ κεραυνός, τὸ ἀστροπελέκι, ἡ ἀστραπή : Πίνδ.Π 1,6 **κεραυνὸς ἀενάου πυρός,** αὐτ. ἀπ.146 **πῦρ πνέοντος κεραυνοῦ,** Αἰσχ.Πρ.1044 **ἐπ' ἐμοὶ ῥιπτείσθω.. πυρὸς ἀμφήκης βόστρυχος,** Σοφ.ΟΤ 470 **πυρὶ καὶ στεροπαῖς,** αὐτ.Ἀντ.131, αὐτ. Φιλ.728 **θείῳ πυρὶ παμφαής·** || **δῖον πῦρ** ὁ ὑπὸ τοῦ Διὸς βαλλόμενος κεραυνός : αὐτ.Βάκχ.8· **8)** τὸ φῶς καὶ ἡ θερμότης ὁμοῦ τοῦ ἡλίου ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ χειμών : Πίνδ.Π 3,50 **θερινὸν πῦρ·** πρβλ. Πλάτ.Νόμ.865Β· || ὁμ. ἐπὶ τῶν ἄστρων : Σοφ. Ἀντ.1146 **πῦρ πνείοντα ἄστρα·** || τὸ θερινὸν ἡλιοστάσιον : Ἀλκμ.79, Παῦλ.Ἀλ.3· **9)** ἡ φλὸξ τῶν ἀπὸ ὄρους **εἰς** ὄρος πυρῶν, αἵτινες μετεδίδον ἀγγέλματα, ὡς τὸ τῆς ἁλώσεως τῆς Τροίας : Αἰσχ.Ἀγ.21 **εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός,** αὐτ.Ἀγ.282 **φρυκτὸς.. φρυκτὸν.. ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔπεμπεν,** αὐτ.Ἀγ.299 **πομποῦ πυρός·** **10)** ἡ θερμότης τοῦ πυρετοῦ, ὁ πυρετός, ἡ θέρμη : Ἱππ. Ἐπιδ.1,26 **πῦρ ἔλαβεν** (κατέλαβε πυρετός), Ἀριστφ.ἀπ.690 **ὁ δ' ἔχων θέρμαν καὶ πῦρ ἧκεν,** Καλλ.Αἴτ.3,1,17 **τεταρταίῳ πυρί·** || μτφ. ἐπὶ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους : Καλλ.Ἐπιγρ 27,5 **ἀρσενικῷ θέρεται πυρί·** ὁμ. ἐπὶ θερμῆς ἐλπίδος : Σοφ.Ἠλ.888 **θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί·** || Ἰατρ. **πῦρ ἄγριον** τὸ ἐρυσίπελας, ἀνεμοπύρωμα : Ἱππ.Ἐπιδ. 7,20· πρβλ.Γαλ.19,134· **11)** ὡς ἓν τῶν στοιχείων τῆς φύσεως ἴδ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς θερμότητος : Πλάτ.Πρωτ.329· **12)** **ὑγρὸν ἢ ἑλληνικὸν πῦρ** π. Βυζ. ἐμπρηστικὴ συσκευασία ἐξ εὐφλέκτων ὑλῶν χρησιμοποιηθεῖσα κατὰ τοῦ στόλου τῶν Σαρακηνῶν (627 μ.Χ.)· **13)** νεώτ. στρατ. ἡ ὑπὸ πυροβόλου ὅπλου ἐκτοξευομένη καταστρεπτικὴ δύναμις, ἴδ. κτ. πληθ. **πυρά** βολαί, βλήματα, ριξιές : **πυρὰ πυροβολικοῦ - ἀκροβολιστικά,** φρ. στρατ. **ἀνοίξατε πῦρ ἢ ἀρχίσατε πῦρ·** || ὁμ. πῦρ παράγγελμα βολῆς πυροβόλου ἢ τυφεκίου· || γεν. τὸ σύνολον τῆς ἐκτοξευομένης διὰ τῶν παντοίων ὅπλων δυνάμεως : **συνδυασμὸς πυρὸς καὶ κινήσεως** (ἐν τῇ ἐπιθέσει)· || **φραγμὸς πυρὸς** ἡ ἐπί τινος ἐδαφικοῦ τμήματος ὀργάνωσις ἀμύνης διὰ τῆς ἐν αὐτῷ συγκεντρώσεως καὶ καταλλήλου διατάξεως τῶν τροχιῶν πλείστων καὶ πάσης φύσεως ὅπλων, οὕτως ὥστε νὰ βάλλεται πανταχοῦ ἐν δεδαμένῃ στιγμῇ πᾶν σχεδὸν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ σημεῖον μέχρις ὕψους ἀνθρώπου· || **γραμμὴ πυρὸς** ἡ πρώτη γραμμὴ τῆς μάχης· || φρ. **μεταξὺ δύο πυρῶν εἶμαι - τίθεμαι** κτλ. βάλλομαι ἑκατέρωθεν κ. μτφ. προσβάλλομαι ἀμφοτέρωθεν· **14)** ὡς σύμβολον δεινῶν, ἀκατασχέτων, ἀκαταμαχήτων πραγμάτων ἐν παρομοιώσεσι, μεταφοραῖς κτλ.· πρβλ. φωτιά : Ἰλ.Υ 371 **ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,** αὐτ.Ρ 565, Πίνδ.Π 4,114 **τὸ πεπρωμένον οὐ σχήσει πῦρ,**Σοφ.ΟΤ 177 **κρείσσον ἀμαιμακέτου πυρός,** Εὐρ.Ἑκ.608 **ναυτικὴ.. ἀναρχία κρείσσων πυρός,** αὐτ.Ἀνδρ.271 **ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,** Ἀριστφ.Λυσ.1015 **οὐδὲν θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον, οὐδὲ πῦρ,** Πλάτ. Πολ.569Β **φεύγων καπνὸν εἰς πῦρ δεσποτείας ἐμπεπτωκὼς** (ἀπὸ τὸ μικρότερο κακὸ στὸ μεγαλύτερο), αὐτ.Πολ.413Ε· || μτφ. ἐπὶ προσώπων, ὁ δεινός, ἀκαταμάχητος, σκληρός : Σοφ.Φιλ.927 **ὦ πῦρ σύ,** Πλούτ.Φλαμ.21 (ἐπὶ τοῦ Ἀννίβα)· || νεώτ. **φρ. πῦρ καὶ μανία** (εἶμαι, γίνομαι), καταλαμβάνομαι ὑπὸ σφοδρᾶς ὀργῆς, ἐκδικητικοῦ μένους, ἀγριεύω· **15)** δ. φρς. **ἐν πυρὶ γίγνομαι** φθείρομαι, καταστρέφομαι, ἀφανίζομαι, σβήνω : Ἰλ.Β 340 **ἐν πυρὶ βουλαί τε γενοίατο** (ἀρά, πρβλ. δημ. φωτιὰ νὰ τὰ κάψῃ)· **διὰ πυρὸς ἔρχομαι** ὁρμῶ πρὸς πάντα κίνδυνον : Ξεν.Συμπ.4,16· **διὰ πυρὸς ἔρχομαί τινι** ὁρμῶ πλήρης μένους κατά τινος : Εὐρ.Ἀνδρ.487 **διὰ πυρὸς ἦλθε ἑτέρῳ λέκτρῳ,** αὐτ.Ἠλ.1182· ὁμ. : Ἀριστφ.Λυσ.133 **διὰ τοῦ πυρὸς ἐθέλω βαδίζειν·** || **πῦρ διέρπω** ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ πυρὸς βασάνου, πατῶ στὴ φωτιά : Σοφ. Ἠλ.888· ὁμ. **εἰς πῦρ ἅλλομαι** : Ξεν.Ἀπομν.1,39· **εἰς πῦρ ἐμβαίνω** : Λιβάν.Ἐπιστ.31,4,3· || παροιμ. **εἰς πῦρ ξαίνειν** (ἐπὶ ματαίων ἐπιχειρήσεων) : Πλάτ. Νόμ.780C· || ὁμ. φρ. **πῦρ ἐπὶ πῦρ ἐγχέω - ἄγω, φέρω, ἐπεισφέρω** ρίχνω, προσθέτω φωτιὰ στὴ φωτιά, κακὸ στὸ κακό : Κρατῖν.18, Ἀριστφ. ἀπ.453, Ἀριστλ.Πρ.880a,21, Πλούτ.Ἠθ.61Α· || νεώτ. φρ. **γίνομαι παρανάλωμα τοῦ πυρὸς** καταστρέφομαι παντελῶς ὑπὸ πυρός· || νεώτ.φρ. **διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου** ἐπὶ πολεμικῆς ἐπικρατήσεως, διὰ πυρπολήσεων καὶ σφαγῶν, ὠμῶς, ἀγρίως· **16)** πληθ. **πυρὰ** (τὰ) π. Ὁμ. ἐν χρ. μ. κτ. ὀνομαστ. κ. αἰτιατ. πολλαὶ πυραί, φωτιές, ἴδ. αἱ ἀναπτόμεναι ὑπὸ τῶν

στρατιωτῶν χάριν συνθήματος, πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἐχθροῦ κττ. : 'Ιλ.Θ 509 **καίωμεν πολλὰ πυρά**, αὐτ.ΙΘ554, αὐτ.Ι 97, 'Ηρ.4,134 **ἐκκαύσαντες πυρά**, Εὐρ.Ρῆσ.136 **πυρὰ δαίεται**, Ξεν.'Αν.6,3,25 **πυρὰ κατασβεννύναι**, αὐτ.7,2,18, αὐτ.ΚΠ 4,2, 16· || τὸ πῦρ ἡφαιστείου : 'Αριστλ.Θαυμ.833ε,1 Σκύμν.258 **πυρὰ .. εὔδηλα πᾶσι**· || κ. μτφ. Δίων Κ 55,13 **δῆμος πυρὰ εἰς τὸν Τίβεριν .. ἐνέβαλε**.

πύρα (ἡ) μσν. κ. δημ. ἄ. πυράδα, ἀκτινοβολία τῆς θερμότητος τοῦ πυρός : **ἡ πύρα τοῦ τζακιοῦ, τοῦ φούρνου**· **2)** φλόγωσις πάσχοντος μέλους τοῦ σώματος, πληγῆς κτ.τ. ἡ ἐκ τοῦ ἐρεθισμοῦ θερμότης· || μτφ. ἐπὶ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους : Διγεν.'Ακρ.252 **κι ἀπὸ τὴν πύραν τὴν πολλὴν ὁ νοῦς της ἐσκορπᾶτον**.

πυρά (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. Ἰων. πυρή ὁ τόπος, τὸ μέρος ἔνθα ἀνάπτεται τὸ πῦρ· θ. τὸ ἀναπτόμενόν που πῦρ, ἡ φωτιά, κ. εἰδ. ἡ πρὸς καῦσιν νεκρῶν : 'Ιλ.Α 52 **πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί**, αὐτ.Ψ 165 **ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν**, Πίνδ.Ν 9,24, 'Ηρ.2,107 **ἐπὶ τὴν πυρὴν ἐκτείναντα** (τοὺς δύο παῖδας), Σοφ.'Ηλ.757 **τινὰ πυρῇ κέαντες**, αὐτ.Φιλ.1432, αὐτ.Τρ.1254, Πλάτ.Πολ.614Β **ἐπὶ τῇ πυρᾷ κείμενος**, αὐτ.Πολ.391Β· || **πυρὴν νῆσαι**-συννῆσαι ἐπισωρεῦσαι ξύλα πυρᾶς : 'Ηρ.1,50, αὐτ.Λ 86· || νεώτ. εἰδ. τὸ πῦρ τῆς ἑστίας, ἡ φωτιά : Βιζυην.74,5 **μὴ φυσᾷς, κοπέλι, στὴν πυρά, νὰ σοῦ κάψῃ θέλει τὰ φτερά**· **2)** χῶμα συνεσωρευμένον ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς πυρᾶς ἐν ᾗ ἐκάη νεκρός, τύμβος : Πίνδ.Ι 8(7),58 **παρά τε πυρὰν τάφον θ'**, Σοφ.'Ηλ.901, Εὐρ.'Εκ.386 **ἡμᾶς .. ἄγοντες πρὸς πυρὰν 'Αχιλλέως**, αὐτ.ΙΤ 26· **3)** βωμὸς πρὸς θυσίαν διὰ πυρός, θυσιαστήριον ὁλοκαυτώματος : 'Ηρ.7,167 **ἐκαλλιερέετο ἐπὶ πυρῆς μεγάλης**, Εὐρ.'Ιων 1258· || ὁμ. **ἑρκεῖος πυρὰ** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.Τρ.483· **4)** μσν. κ. δημ. μτφ. ἡ ἐρωτικὴ φλόξ : 'Ερωτόκρ.3,347 **εἶν' ἡ καρδιά μου στὴν πυρὰ καὶ καίγεται στὴ λάβρα**, Διόδ.Σ 17,36.

πυρά (τὰ) βλ. πῦρ (6) κ. (13).

πυράγηρα 'Ησ. «τὰ θωράκια».

πυράγρα (ἡ) κ. νεώτ. λαβὶς πρὸς σύλληψιν ἢ διευθέτησιν πυρᾶς, ἄ. πυρολαβίς, μασιά, τσιμπίδα : 'Ιλ.Σ 477 **ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην**, 'Οδ.Γ 434, Καλλ.Δῆλ.144· || λαβὶς ἐν γένει : Γαλ.2,635.

πυραγρέτης καρκίνος (ὁ) μσν. πυράγρα βλ.λ. : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,92.

πυραγρικὸς καρκίνος (ὁ) μσν. πυραγρέτης καρκίνος βλ.λ. : Εὐστ.Πον.34,25.

πύραγρον (τὸ) μτγν. πιθ. δ. τ. τοῦ πυράγρα βλ.λ.: 'Ηρῶνδ.4,62 **ἐν τῇ σανίσκῃ τὤργυρεῦν δὲ πύραγρον** (δ. γρ. πύραστρον).

πυράδα-ας (ἡ) δημ. πύρα βλ.λ., εἰδ. τὸ ἡλιακὸν πῦρ, τὸ λιοπύρι : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ·43 **κι ἂν μὲ καφάλισε στὸ πάτισμα ἡ πυράδα**.

πυράζω λεξ. πυρακτῶ, κατακαίω : ΕΜ 697,16 (ρ. πεπλασμένον ὡς ἔτυμον τοῦ πυρακτῶ).

πύρᾰθος (ὁ) μτγν. ποι. σπύραθος βλ.λ. : Νίκ. Θηρ.932 (πληθ.).

πυραιθεῖον (τὸ) μτγν. ναὸς πυραίθων, Περσῶν πυραλατρῶν : Στράβ.15,3,15 **ἔστι δὲ καὶ πυραιθεῖα, σηκοὶ τινὲς ἀξιόλογοι**.

πῠραιθής-οῦς-ές (αἴθω) μτγν. πυρώδης, πεπυρακτωμένος, πυροκαυμένος : 'Αγλ.ἀπ.11.

πύραιθοι (οἱ) (αἴθω) οἱ τὸ πῦρ λατρεύαντες, πυρολάτραι Πέρσαι : Εὐστ.σχόλ.εἰς Διον.Π 970 «ὡς πῦρ αἴθοντες καὶ δι' αὐτοῦ μαντευόμενοι» : Στράβ. 15,3,15 **οἱ καὶ πύραιθοι καλοῦνται**.

πῠραίθουσα (ἡ) κάμινος, θερμάστρα· 'Ομ.'Επιγράμμ.14,11 (ἀμφ.).

πυράϊνος πύρινος βλ.λ., φλογερός : 'Επιγρ. πυράϊνον ἀστέραν, Μαγ.Πάπ. (ἀμφ.).

πύραινος 'Ησ. δ. γρ. πύραυνος βλ.λ.

πῡρᾰκανθα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., αἰτ. πυρακάνθην (Διοσκ.1,19,93), ὀξυάκανθα βλ.λ. : Διοσκ.1,19,118, Νίκ. Θηρ.856· || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ροδοειδῶν**· **2)** ακόλυμος βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,14.

πυράκμων-ονος (ὁ) νεώτ. μικρὸς διότρητος κύλινδρος εἰς τὸ κάτω ἄκρον τῆς κάννης τῶν φορητῶν ἐμπροσθογεμῶν ὅπλων, **ἐφ' οὗ τὸ καφύλλιον**.

πυρακτῶ-έω στρέφω, ἀναστρέφω εἰς τὸ πῦρ· || πυροκοκκινίζω· 'Ησ. «ἐμπυρεύω» : 'Οδ.Ι 328 **ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ**· || συνεκδ. ὀξύνω καὶ σκληρύνω τι βάλλων καὶ περιστρέφων τοῦτο ἐν τῷ πυρί· **2)** ἀνάπτω, καίω : Νίκ.Θηρ.688.

πυρακτῶ-όω μτγν., νεώτ. κ. πυρακτώνω θερμαίνω τι μέχρις οὗ καταστῇ διάπυρον : Σκύλ.112,Διόδ. Σ 3,25 **χρώμενοι ξύλοις πεπυρακτωμένοις**, Στράβ. 17,2,3 **τόξα πεπυρακτωμένα**,-**διὰ πεπυρακτωμένου σιδήρου**, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.10,64,165 **πεπυρακτῶσθαι** (ἀντίθ. ἐψύχθαι)· || θερμαίνω· ἐν τῷ παθ. θερμαίνομαι, πυρέσσω : Λεωνίδ.'Ιατρ.π.Παῦλ.Αἰγ.6,44, Γαλ.14,280· **2)** ὁμ. παθ. κ. νεώτ. μτφ. φλέγομαι : 'Ηλιόδ.Αἰθ.2,9 **ζήλῳ πυρακτουμένη**.

πυράκτωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐμπύρευσις, τὸ ποιεῖν τι διάπυρον, φλόγωσις : Γαλ.14,539,9,-**πυράκτωσις σιδήρου**.

πῡρᾰλ(λ)ίς-ίδος κ. πυρραλίς ('Ηα.) εἶδός τι περιστερᾶς : 'Αριστλ.ΖΙ 609α,18 **καὶ τρυγὼν καὶ πυραλλίς**, Καλλ.π.'Αθήν.9,394D **πυραλλίδα περιστεράν τρυγόνα**, Αἰλ.ΖΙ 4,5· **2)** ἔντομόν τι μυθευόμενον ὡς ζῶν ἐντὸς τοῦ πυρός : Πλίν.ΦΙ 11,119· **3)** **ἐλαῖαι πυραλλίδες** εἶδος ἐρυθρῶν ἐλαιῶν : Φυλότ.π.'Ορειβ.2,69,9.

πῡρᾰμη (ἡ) σχόλ. ἄμη βλ.λ. : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ. 298 (πληθ.)· **2)** νεώτ. σκάφη τῶν σιδηρουργῶν ἐν ᾗ ἐν ὕδατι σβέννυται ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος.

πῡρᾰμητός (ὁ) (πυρός, ἀμητός) ἡ ἐπαχή, ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ τοῦ σίτου ἢ κ. γεν. ὁ τοῦ σίτου θερισμός : 'Αριστλ.ΖΙ 571ε,26 **τίκτουσι περὶ τὸν πυραμητόν**, Θεόφρ.ΦΙ 7,6,2, αὐτ.9,9,2, Δημοκράτ.π.Γαλ.14,94 **τῷ πυραμητῷ σκίλλαν εὐμεγέθη λαβὼν .. ἔμβαλ' αὐτήν**.

πῡρᾰμῐδικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. **ὁ ἔχων σχῆμα πυραμίδος**, πυραμοειδής, πυραμιδωτός : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.72Ρ· || νεώτ. ἀνατ. **πυραμιδικὰ δεμάτια** ἡ προσθία καὶ πλαγία δέσμη τῆς λευκῆς οὐσίας τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

πυραμιδικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πυραμιδικὸν βλ.λ. : Εἰκ.π.Θεολ.'Αριθμ.22.

πυραμιδοειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ τῆς πυραμίδος τὸ σχῆμα ἔχων : 'Επίκ.Φύσ.14,4, - **πυραμιδοειδὲς οἰκοδόμημα**· || ἐπιρρ. νεώτ. -**ῶς** ἐν εἴδει πυραμίδος.

πῡρᾰμῐδοῦμαι-όομαι λαμβάνω τὸ σχῆμα πυραμίδος : 'Αριστλ.Φυτ.2,9,1.

πῡρᾰμῖνος-η-ον (πυρός) ποι. ἀντὶ πύρινος, ὡς τὸ κριθάμινος ἀντὶ κρίθινος, ὁ ἐκ πυρῶν, ἤτοι ἐκ σίτου, ὁ σίτινος : 'Ησιοδ.ἀπ.117 **πυράμινοι ἀθέρες**, Πολύαιν.4,3,32· πρβλ. απυράμινος.

πῡρᾰμίς-ίδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. λίθινον οἰκοδόμημα ἔχον βάσιν πολυγωνικήν, πλευρὰς δὲ ἰσοσκελῆ τρίγωνα καταλήγοντα εἰς κοινὴν κορυφήν· || εἰδ. διὰ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ τοιαῦτα ὑπερμεγέθη μὲ βάσιν τετράγωνον κτίσματα ἅτινα ἐχρησίμευον ὡς βασιλικοὶ τάφοι : 'Ηρ.2,8 **αἱ λιθοτομίαι αἱ εἰς τὰς πυραμίδας κατατμηθεῖσαι**, αὐτ.124, Στράβ.17,1,33 **πολλαὶ μὲν εἰσὶ πυραμίδες**, Διόδ.Σ 1,63 **τὴν μεγίστην τῶν τριῶν πυραμίδων**, Πάπ.· **2)** νεώτ. γεωμετρικὸν σχῆμα μορφῆς πυραμίδος : Πλάτ.Τίμ.56Β **τὸ μὲν τῆς πυραμίδος στερεὸν γεγονὸς εἶδος πυρὸς στοιχεῖον καὶ σπέρμα**, 'Αριστλ.Οὐρ.304α,12· || εἰδ. μαθ. ὁρισμός, τὸ στερεὸν οὗ ἡ μία ἕδρα εἶναι ἓν οἱονδήποτε πολύγωνον, αἱ δὲ ἄλλαι τρίγωνα ἔχοντα βάσιν τὰς πλευρὰς τοῦ πολυγώνου,

κορυφὴν **δὲ** κοινὴν **εἰς** σημεῖον **ἐκτός** τοῦ **ἐπιπέδου** τοῦ πολυγώνου **κείμενον**· **3)** πυραμιδοειδὴς ἀριθμός : Σπεύσ.π.Θεολ.᾽Αριθμ.62· **4)** ᾽Επιγρ. ὄνομα ἀγροικίας τινός· ὁμ. κ. πηγῆς· **5)** εἶδος πλακοῦντος ἐκ πυρῶν καὶ μέλιτος· πρβλ. ΕΜ 697,27 : ᾽Εφιππ.13,5· διάφορος τοῦ πυραμοῦς κτ. τὸν ᾽Ιατροκλ.π.᾽Αθήν.14,647C **διαφέρειν λέγων τῆς πυραμίδος καλουμένης** (ἀλλὰ πρβλ. ᾽Ησ. «πυρσαμοῦντα· τὴν πυραμίδα»).

πῦρᾰμοειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. πυραμιδοειδὴς βλ.λ. : Θεόφρ.Πυρ.52, Φίλ.1,11 **πυραμοειδὲς σχῆμα,** ᾽Αρρ.᾽Αν.5,7,3 **πλέγματα πυραμοειδῆ,** Σέξτ. ᾽Εμπ.Μαθ.10,280.

πῦραμός (ὁ) μτγν. εἶδος πλακοῦντος, **ά.** πυραμοῦς βλ.λ.ΙΙ : ᾽Αρτεμίδ.Δαλδ.1,72 (πληθ.).

πῦρᾰμοῦς-οῦντος (ὁ) (πυρὸς) συνῃρ. τ. τοῦ πυραμόεις, εἶδος πλακοῦντος **ἐκ πεφρυγμένου** σίτου καὶ μέλιτος : ᾽Εφιππ.8,3· πρβλ.Τρύφ.π.᾽Αθήν.3,114Β· ‖ εἶδ.πλακοῦς τοιοῦτος προσφερόμενος εἰς ἐκεῖνον ὅστις διέμενεν ἄγρυπνος **ἐν** παννυχίδι : Καλλ. ἀπ.2,6Ρ· **2)** γεν. τὸ **ἆθλον τῆς** νίκης, βραβεῖον : ᾽Αριστφ.Θεσμ.94 **τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς,** αὐτ.᾽Ιππ.277.

πυρανόμετρον (τὸ) **νεώτ.** **ὄργανον δι᾽ οὗ** μετρεῖται ἡ θερμικὴ ἀκτινοβολία.

πυράρδευτος βάτος (ὁ) μσν. ὁ ὑπὸ **τοῦ** πυρὸς ἀρδευόμενος : Στουδ.Θεάδ.733 (ἔκδ. Mi.).

πυράρχης (ὁ) νεώτ. ναυτ. ὁ ἀρχαιότερος ἢ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ὑπαξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἐν πολεμικῷ πλοίῳ.

πῦραστρον (τό) πιθ. πυράγρα, πυραύστρα . ᾽Ηρώνδ.4,62 (ῦ, πρβλ. πυραύστης).

πυρασφάλεια (ἡ) νεώτ. ἀσφάλεια κατὰ τῶν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀτυχημάτων· ‖ συνεκδ πυρασφαλιστικὴ ἑταιρεία.

πυρασφαλιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυρασφάλειαν βλ.λ.

πῠραυγής-οῦς-ές (αὐγή) ὁ λαμπρός, φεγγοβολῶν, λάμπων, ὡς τὸ πῦρ : ῞Υμν.῞Αρ.6, ΑΠ 12,41, Λουκ. Πλ.5 **τοῦ ἱστίου τὸ παράσειον πυραυγές.**

πῦραυγίζω μσν. πυραυγῶ βλ.λ.

πυραυγῶ-έω εἶμαι λαμπρὸς ὡς τὸ πῦρ, λάμπω, φεγγοβολῶ : Ρήτ.ἐν Walz.1,476.

πυραυλίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ναυτ. παλαιοτέρα ὀνομασία τῶν ἐμπροσθογεμῶν πιστολίων τοῦ ναυτικοῦ.

πύραυλος (ὁ) **νεώτ.** πυροτέχνημα ἐκσφενδονιζόμενον εἰς ὕψος κατὰ τὴν **νύκτα καὶ ἐκρηγνυόμενον** εἰς τὸν ἀέρα, ρουκέττα.

πυραυλοστοιχία (ἡ) νεώτ. στρατ. ὀνομασία λόχου ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ῎Οθωνος συσταθέντος διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν πυραύλων οἵτινες ἐξεσφενδονίζοντο πρὸς **ἐμπρηστικὴν ἐν πολέμῳ** δρᾶσιν ἐναντίον πόλεων, πυριτιδαποθηκῶν, ἐργαστασίων **κτπ.** ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ ἐχθροῦ.

πῦραυνος (ὁ) (αὔω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. **πύραυνον** (τὸ) **μεταλλικὸν ἢ κ. πήλινον φορητὸν** ἀγγεῖον ἀνοικτὸν πρὸς τὰ ἄνω, **ἐν ᾧ τίθεται** ἢ ἀνάπτεται πυρά, **εἴτε** πρὸς θέρμανσιν, μαγκάλι, εἴτε πρὸς παρασκευὴν φαγητοῦ, φουφού : Πολυδ.6,88, αὐτ. 10,104· **2) ὁ** ἐναυόμενος, ἤτοι ὁ λαμβάνων πῦρ, ποὺ παίρνει φωτιά· Φώτ., Εὐστ.1547,64· **3)** ὀνομ. κωμῳδίας τοῦ ᾽Αλέξιδος· ὁμ. κ. ἄ. κωμικῶν.

πῦραύστης (ὁ) (αὔω) τὸ περὶ τὸν λύχνον πετόμενον καὶ ἐν τέλει καιόμενον ἔντομον : Αἰσχ.ἀπ 288 **δέδοικα μῶρον κάρτα πυραύστου μόρον.**

πῠραύστρα (ἡ) ᾽Επιγρ. πυράγρα βλ.λ.· πρβλ. πύραυστρον.

πυράφλεκτος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἄφλεκτος, ὁ μὴ καιόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός : ᾽Αθανάσ.2,423F **βάτον πυράφλεκτον.**

πυρβατῶ-έω μσν. βαίνω **ἐπὶ τοῦ πυρός** : ῾Ιερόθ.ἐν Ideler.Phys.2,341.

πυρβολάρχης (ὁ) **νεώτ.** **ὁ διοικητὴς πυροβολαρχίας** βλ.λ.

πυρβολαρχία (ἡ) **νεώτ.** πυροβολαρχία βλ.λ.

πυρβόλος-ον μτγν. ὁ βάλλων πῦρ : Μαν.5,93.

πυργαλίδαι (οἱ) ᾽Επιγρ. ὄνομα θιάσου ἐν Καμίρῳ.

πύργειος-α-ον ὁ πρὸς πύργον ὅμοιος : ῎Ιων Τραγ.47 **πύργειος σκοπή.**

πυργηδόν ἐπίρρ. δίκην πύργου, εἰς σχῆμα πύργου· Σουΐδ. «πυργηδόν· στοιχηδόν, **κατὰ τάξιν**» : ᾽Αρετ.Χρον.Παθ.2,13· **2) ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ κατὰ** φάλαγγας συμπεπυκνωμένας, ἐν πυκνῇ παρατάξει : ᾽Ιλ.Μ 43 **πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,** αὐτ.Ν 152, Διον.᾽Αλ.Ρωμ.6,33· ‖ **μτγν. ποι. κ. ἐπὶ τῶν νεφῶν** : Νόνν.Δ 32,76.

πυργήρης-ους-ες μτγν. **ἐπὶ** τόπου ἢ χωρίου, ὁ ἔχων πύργους, ὁ ὠχυρωμένος : Χρησμ.π.Πουσ.10, 18,2 **πυργήρεα κώμην.**

πυργηρῶ-έω κ. μσν. **περιφράττω διὰ** πύργων : Εὐστ.Πον.285,62· **2)** ᾽Ησ. «**πυργηροῦμεν**· φυλάττομεν τὰ τείχη»· ‖ ὁμ.κ.μέσ.: Φώτ.«πυργηρούμενοι· τὰ τείχη φυλάττοντες»· **3)** μέσ. **πυργηροῦμαι ἐγκλείομαι ὡς ἐν** πύργῳ, ὅθ. συνεκδ. πολιορκοῦμαι· ᾽Ησ. «πυργηρούμεθα· ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι» : Αἰσχ.᾽Επτ.22 **χρόνου τόνδε πυργηρουμένοις καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ,** αὐτ.184, Εὐρ.᾽Ορ.762.

πυργί (τὸ) δημ. πυργίον βλ.λ.· ‖ **ἐν χρ. κ. ὡς** τοπων. πολλαχοῦ.

πυργία (ἡ) πάπ. πυργίον βλ.λ. : **ὑποθήκη οἰκίας καὶ πυργίας.**

πυργίδιον (τὸ) κ. ᾽Επιγρ. κ. **νεώτ. ὑποκορ. τοῦ** πύργος βλ.λ., μικρὸς πύργος, πυργίσκος, πυργί(ον): ᾽Αριστφ.᾽Ιππ.793 **καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ ἐλεαίρεις**· **2)** ᾽Επιγρ **οἰκία μεμονωμένη** ἐν ἀγροικίᾳ.

πύργῐνος-η-ον ὅμοιος πρὸς πύργον : Αἰσχ.Πέρσ. 859 **πολίσματα πύργινα** (πιθ.ἀντὶ νομίσματα, κῶδ.).

πυργίον (τό) μτγν. κ. **νεώτ.,** δημ. **πυργί ὑποκορ.** τοῦ πύργος βλ.λ. : Στράβ.3,5,5 **πυργίον τι καὶ ὁ τοῦ Πελώρου λεγόμενος πύργος,** αὐτ.12, 3,18, Λουκ.Ψευδολ.19 **τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον,** αὐτ.Β.Πρ.9· **2) νεώτ.** ὀχυρωτ. κατασκεύασμα **περιλαμβάνον** 1—2 **πυροβόλα** ἢ **πολυβόλα μετὰ τῶν** μηχανημάτων κινήσεως καὶ βολῆς καὶ **προστατευόμενον ἄνωθεν διὰ** θολωτῆς θωρακίσεως.

πυργίς-ίδος (ἡ) **μτγν.** δωμάτιον ἔνθα ἐφυλάσσοντο τὰ σκεύη, σκευοφυλάκιον : ῾Ηρώνδ.7,15.

πυργισκάριον (τό) γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ πύργος.

πυργίσκιον (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ πύργος βλ.λ. : Σχόλ.Αἰσχ.᾽Επτ.158.

πυργίσκος (ὁ) **μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ** πύργος βλ.λ.· ‖ **εἰδ. θολωτὸν κτίσμα ἐν χρ.** πρὸς ταφήν, θολοειδὴς τάφος : ᾽Επιγρ.· **2)** πυργίς βλ.λ. : ᾽Αρτεμίδ.Δαλδ.1,74, Αἰλ.ΠΙ 13, Σέξτ.᾽Εμπ. Μαθ.7,102, αὐτ.9,78· **3) νεώτ.** ναυτ. τὸ **ἐπὶ τοῦ** πλοίου καὶ ἐν ὑψηλῇ **θέσει** μικρὸν **τεθωρακισμένον περιστροφικὸν** διαμέρισμα **ἐν ᾧ** παραμένουσιν **οἱ** τὴν βολὴν διευθύνοντες **ἐν** ὥρᾳ μάχης.

πυργίτης (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εἰς πύργον ἀνήκων, ὁ τοῦ πύργου· **2)** εἰδ. ὀνομ. τοῦ ξηροβατικοῦ πτηνοῦ σπίζα ἡ κοινή, σπουργίτης : Γαλ.6, 435 **στρουθὸς πυργίτης** (τὸ εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰς πόλεις στρουθίον).

πυργῖτις-ιδος (ἡ) ᾽Ησ. φυτόν τι.

πύργιτρον (τὸ) πάπ. πυργίς **βλ.λ.** : **πύργιτρον ἰατρικόν.**

πυργόβᾶρις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὀχυρὸν μετ **ἐπάλξεων,** φρούριον : ΠΔΨαλμ.121(122),7 **εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου**· **2)** νεώτ. ναυτ. παλαιὸς τύπος μικροῦ πολεμικοῦ τεθωρακισμένου πλοίου ἔχοντος ἕνα ἢ δύο **περιστρεφομένους** πύργους ἐν χρ ὡς πυροβολεῖα,

πυργοδάϊκτος-ον (δαΐζω) ὁ κατασυντρίβων, καταστρέφων τοὺς πύργους : Αἰσχ.Πέρσ.6,105 **πολέμους πυργοδαΐκτους.**

πυργοδέσποινα (ἡ) νεώτ. ἡ δέσποινα, ἡ σύζυγος τοῦ πυργοδεσπότου βλ.λ.

πυργοδεσπότης (ὁ) νεώτ. ἐπὶ φεουδάρχου τοῦ μεσαίωνος, ὁ δεσπότης, ὁ κύριος τοῦ πύργου.

πυργοδόμημα-ατος (τὸ) μσν. οἰκοδόμημα ὅμοιον πρὸς πύργον : Κ Μανασσ.Χρον.4,823.

πυργοδόμος-ον μτγν. ὁ οἰκοδομῶν πύργους : Νόνν.Δ 5,67 **πυργοδόμος κιθάρη,** αὐτ.44,41 **πυργοδόμος μόσχος.**

πυργοδρόμος-ον μσν. ἐπὶ στρατοῦ, ὁ βαδίζων πυργηδὸν βλ.λ.2) · Θεοδόσ.Διάκ.᾿Ακρ.1,52 **πυργοδρόμοι οὐλαμοί.**

πυργοδώματα (τὰ) μτγν. δώματα ἐπὶ πύργων : Καλλ.κ.Χρυσ.194 (ἔκδ.Λάμπρ.).

πυργοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς πύργον ὅμοιος : ᾿Ιώσ.ΠΙ 5,5,8, Δίων Κ 74,5.

πυργόεις-εντος-εσσα-εν μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς πύργους : Νικ.Χων.366C.

πυργόθεν ἐπίρρ. μσν. ἀπὸ τοῦ πύργου, ἐκ τοῦ πύργου : ῎Ανν.Κομν.276, αὐτ.880.

πυργοκάστελλον (τὸ) μσν. φρούριον ἔχον κατ᾿ ἀποστάσεις πύργους : Προκ.Κτισμ.2,5.

πυργοκέρατα (τὰ) αἰτ. κτ. μεταπλασμόν, μὲ ὑψηλὰ ὡς πύργοι κέρατα : Βακχ.ἀπ.31.

πυργοκεφαλία (ἡ) νεώτ. παραμόρφωσις τοῦ κρανίου χαρακτηριζομένη ὑπὸ τῆς ὑπερμέτρου ἀναπτύξεως τῆς ἰνιακῆς χώρας μετὰ διαπλατύνσεως τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὰ πλάγια.

πυργοκράτεια (ἡ) μσν. τὸ κρατεῖν, δεσπόζειν διὰ τῶν πύργων : Μιχ.᾿Ατταλ.111,12 (ἔκδ.Β) **πυργομαχοῦντες ἐν μέρει, καθ᾿ ὃ λείψανον ὑπολέλειπτο τῆς πυργοκρατείας.**

πυργομαγδῶλ (τὸ ;) πάπ. φρούριον μετὰ πύργων.

πυργομάχος-ον μτγν. ὁ κατὰ πύργου ἐπιτιθέμενος, μαχόμενος, καστροπολεμίτης : ᾿Αθήν.4,154F.

πυργομαχῶ-έω προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι κατὰ πύργου : Ξεν.ΚΠ 6,4,18 **πῶς ἅμα δυνήσεται ἱππομαχεῖν τε καὶ φαλαγγομαχεῖν καὶ πυργομαχεῖν ;,** αὐτ.᾿Αν.7,8,13 **πυργομαχοῦντες ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν τὴν τύρσιν,** Πλούτ.᾿Ηθ.228D· **2**) μάχομαι ἐκ πύργου : Πολύβ.5,84,2 **ἐποίουν ἀγῶνα καλὸν οἱ πυργομαχοῦντες.**

πυργοποιΐα (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ κατασκευή, τὸ κτίσιμον πύργου : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.82,43, **- ἡ πυργοποιΐα τῆς Βαβέλ.**

πυργοποιός-όν ᾿Επιγρ. ὁ κατασκευάζων, οἰκοδομῶν πύργον.

πύργος (ὁ) ᾿Επιγρ., πάπ., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὑψηλὸν καὶ ὀχυρὸν οἰκοδόμημα ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ὀρόφων ἀποτελούμενον καὶ χρησιμεῦον πρὸς ἄμυναν, εἰδ. τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως τοιαῦτον κτίσμα, τὸ κατάλληλον πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς : ᾿Ιλ.Η 219, ῾Ησίοδ.Α 242 **ἐπὶ πύργων χαλκέων,** ῾Ηρ.3,74 **ἐκέλευον ἀναβάντα ἐπὶ πύργου,** Θουκ.2,17 **ἐν τοῖς πύργοις τῶν τειχῶν,** Πολίτ.᾿Εκλ.Τραγ.47,13 **πρέπει νὰ κρέμωνται ψηλὰ σ᾿ ἀραχνιασμένα πύργο·** ‖ κ. μτφ. ἐπὶ προσ., ἰσχυρός, ἀκλόνητος : ᾿Ερωτόκρ.2,2094 **σὰν πύργος ἦτο δυνατὸς εἰς τὸ φαρὶν ἀπάνω·** ‖ π. Βυζ. πυργωτὴ κατοικία φεουδάρχου, καστέλλι· ‖ δημ. τοῖχος, ἰδ. ὑψηλός : Σολωμ.῾Η τρελλὴ μάννα 6,3 **ἐκεῖ ὅπου στέκει ὁ πύργος, - γκρεμίστηκε ὁ πύργος τῆς μάντρας·** **2**) ἐν τῷ πληθ. **τείχη ἢ ἐπάλξεις** μετὰ τῶν πύργων των : ᾿Ιλ.Η 338 πύργους ὑψηλούς· ὅθ. ἐν τῷ ἑν. : ᾿Οδ.Ζ 262 **πόλιος ἣν πέρι πύργος ὑψηλός,** Εὐρ.῾Εκ.1209 **πέριξ δὲ πύργος εἶχ᾿ ἔτι πτόλιν·** **3**) κινητὸς πύργος δι᾿ ἐφόδους ἐναντίον πόλεων : Ξεν.ΚΠ 6,1,53 **πύργοι σὺν τάξει ἀκολουθοῦντες,** αὐτ.6,2,18, ᾿Ονήσανδρ.42,3 **πύργοι ὑπότροχοι·** ‖ μικρὸς ξύλινος πύργος ἐπὶ τῶν νώτων πολεμικῶν ἐλεφάντων : ᾿Αρρ.Τακτ.2,4· **4**) **Ζανὸς πύργος** πυθαγόρειον ὄνομα τοῦ κεντρικοῦ πυρὸς τοῦ σύμπαντος : ᾿Αριστλ.ἀπ.204· **5**) μτφ. μέγας ὑπερασπιστής, ἰσχυρὸ ὑπεράσπισις : ᾿Οδ.Λ 556 **τοῖος . . σφιν πύργος ἀπώλεο** (ἐπὶ τοῦ Αἴαντος), ᾿Αλκ.Λυρ.Συμπλ.11,10 **ἄνδρες πόλιος πύργος ἀρεύϊος,** Σοφ.ΟΤ 1201 **θανάτων δ᾿ ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστα** (ἄμυνα κατὰ τῶν θανάτων), Εὐρ.᾿Αλκ.311 **παῖς ἄρσην πατέρ᾿ ἔχει πύργον μέγαν,** αὐτ.Μήδ.390, Τραγ.᾿Αδέσπ.392 **ἅπας μοι πύργος ῾Ελλήνων πατρίς,** Πρόδρ.2,547 **τὸν πύργον τῆς ᾿Ανατολῆς, τῆς Δύσεως τὸ δόρυ·** **6**) τὸ ὑψηλότατον διαμέρισμα οἰκίας (πιθ. ἰδιαιτέρα οἰκοδομή), ἐν ᾧ διέμενον καὶ εἰργάζοντο αἱ γυναῖκες : Δημ.1156 **αἱ ἄλλαι θεράπαιναι ἐν τῷ πύργῳ ἦσαν, οὗπερ διαιτῶνται,** Μουσαῖ.32,187· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῆς καλύβης Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου : Παυσ.1,30,4 **φαίνεται πύργος Τίμωνος·** πρβλ. ΑΠ 7,402· **7**) οἰκοδόμημα ἐν χρ. εἰς τὴν βιομηχανίαν ἢ γεωργίαν : ΠΔ ᾿Ησ.5,2 **ἐφύτευσα ἄμπελον καὶ ᾠκοδόμησα πύργον,** ΚΔ Μᾶρκ.12,1, Πάπ. **πύργος ἐν ᾧ βαφεῖον καὶ ἕτερα χρηστήρια·** **8**) νεώτ. εἰδ. λίαν ὑψηλὸν οἰκοδόμημα, οὗ ἡ κορυφὴ ὑπερέχει τῶν πέριξ καὶ εἶναι θεατὴ ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως : **πύργος τῆς Πίζας, - ὁ πύργος τοῦ ῎Αϊφελ·** ‖ κτ. ἐπέκτ. μεμονωμένον ἐξοχικὸν μέγαρον, ἔπαυλις, βίλλα : Κρυστ.᾿Αγροτ.῾Η νησιωτοπούλα 1 **νησιωτοπούλα κάθεται σὲ μαρμαρένιον πύργο·** ‖ θωρακωτὸν ἐν σχήματι πύργου κατασκεύασμα χρησιμεῦον πρὸς προστασίαν πυροβόλου ἐν πλοίῳ ἢ ἐν ὀχυρώματι· **9**) τμῆμα στρατιᾶς ἐν πυκνῇ τάξει, ἐν συμπεπυκνωμένῃ φάλαγγι : ᾿Ιλ Δ 334 **πύργος ᾿Αχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν Τρώων ὁρμήσειε,** αὐτ.347· **10**) ᾿Επιγρ.π.Τηΐοις ὀνομ. διαιρέσεως τινος τοῦ λαοῦ· **11**) **πυξὶς τῶν κύβων, θήκη** ἀφ᾿ ἧς ἔρριπτον αὐταύς : ΑΠ 9,482,24.

πυργοσείστης (ὁ) μτγν. ὁ σείων τοὺς πύργους ὄνομα πολιορκητικῆς μηχανῆς· ᾿Ανών. ἐν Ρήτ.3,580W.

πυργοσκάφος-ον μτγν. ὁ ὑποσκάπτων, κατασκάπτων τοὺς πύργους : Λυκόφρ.469.

πυργοῦχος (ὁ) (ἔχω) μτγν. ὁ ἔχων πύργον· ‖ εἰδ. ἐπὶ πολεμικῶν πλοίων ἐπίπεδον κατάστρωμα φέρον πύργους πρὸς ἄμυναν : Πολύβ.16,3,12 **ἀπέβαλε τὸν δεξιὸν ταρσὸν τῆς νεώς, ὁμοῦ συρραγέντων καὶ τῶν πυργούχων,** Πολυδ.1,92.

πυργοφόρος-ον μτγν. ὁ φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πύργον, ἐπὶ τῆς Κυβέλης : Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 5,259 **῾Ρείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων·** ὁμ. ἐπὶ τῆς Δήμητρος : ᾿Ιω.Λυδ.Μην.4,63, Σουΐδ. ἐν λ. Δημήτηρ· ‖ κ. ἐπὶ ἐλέφαντος, ὁ φέρων ἐπὶ τῶν νώτων πύργον : Πλούτ.᾿Ηθ.307B, ῾Ηλιόδ.Αἰθ.9,16 **πυργοφόρους ἐλέφαντας ἀντέταξε.**

πυργοφορῶ-έω μτγν. φέρω, βαστάζω πύργον ἢ πύργους : Λουκ.Συρ.15 **τύμπανον ἔχει καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει.**

πυργοφύλακτος-ον μσν. ὁ ἐν πύργῳ φυλαττόμενος : Διήγ.Φλωρίου κ. Φλώρης 1757 (ἔκδ. Μαυροφρύδου) **πυργοφύλακτον ῥόδον.**

πυργοφύλαξ-ακος (ὁ) κ. πάπ. ὁ φύλαξ, ὁ φρουρὸς πύργου : Αἰσχ.᾿Επτ.168 **τέλειοι.. γᾶς τᾶσδε πυργοφύλακες.**

πυργῶ-όω κ. νεώτ., δημ. **πυργώνω,** μέλλ. **πυργώσω,** περιβάλλω, περιζώνω ἢ περιφράττω διὰ πύργων : ᾿Οδ.Λ 264 **Θήβης ἕδος ἔκτισαν . . πύργωσάν τε,** ᾿Ομ.᾿Επιγράμμ.4,3, Χρησμ.π.᾿Ηρ.1,174 **᾿Ισθμὸν δὲ μὴ πυργοῦτε μηδ᾿ ὀρύσσετε,** Εὐρ.Βάκχ.172 **λιπὼν ἐπύργωσ᾿ ἄστυ Θηβαίων τόδε·** ‖ μέσ. ἐνισχύω, ὀχυρῶ διὰ πύργων, κτίζω πύργους : Ξεν.ΚΠ 6,1,20 **τέκτονας δὲ εἰς τὸ ἡμῖν ὀχυρὰ πυργοῦσθαι,** Μοσχ.6,27· κ. παθ. : Στράβ.12,3,39 **κορυφαὶ πεπυργωμέναι·** **2**) μτφ. προφυλάττω,

ὑπερασπίζω : Νόνν.Δ 30,52 **δέμας ἀσπίδι π-'** **3)** **πυργωθεὶς** ἐπὶ ἐλέφαντος,φέρων ἐπὶ τῶν νώτων πύργον : ΑΠ 9,285· **4)** μτφ. ἀνυφῶ, ὑψώνω εἰς μέγα ὕψος : Ἀριστφ.Βάτρ.1004 **πρῶτος..πυργώσας ῥήματα σεμνά,** αὐτ.Εἰρ.749 **τέχνην . . ἐπύργωσ' οἰκοδομήσας ἔπεσιν μεγάλοις·** ὁμ. **ἀοιδὰς εὐδαιμονίας ἐπύργωσε** : Εὐρ.Ἱκ.998· πρβλ.ΑΠ 7,39· ‖ ὁθ. ἐξυφῶ, ἀνεγείρω, ὑψώνω : Εὐρ.Τρῳ.612 **πυργοῦσ' ἄνω τὰ μηδὲν ὄντα,** αὐτ.844 **Τροίαν ἐπύργωσα,** αὐτ.Ἡρ.475 **ὑμᾶς.. τυραννίσι πατὴρ ἐπύργου·** ‖ ἐπὶ ἰατρῶν : Μέν.497 **οἷα δὴ φιλοῦσιν ἰατροὶ λέγειν τὰ φαῦλα μείζω . . πυργοῦντες αὐτοὺς** (ἐξαίροντες τὴν ἱκανότητά των)· ὁμ.**πυργῶ χάριν - τέχνην** κ. ἄ. μεγαλοποιῶ, ἐξογκώνω αὐτήν : Εὐρ.Μήδ.526, αὐτ.Ἡρακλ.293 **δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γιγνομένων,** Λιβάν.Ἐπιστ.834,5 **πυργοῦν τὴν τέχνην,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.903 **π· καθαροῖς λούμασι** (κοσμῶ τὴν πόλιν μὲ . .)· ‖ ὁμ. ἀμτβ. λέγω, ἀπαγγέλλω κατ' ἔμφασιν, ῥητορεύω : Φιλόδ.Θαν. 33 **μάταιον τὸ πυργοῦν λέγοντα·** ‖ παθ. ἐπαίρομαι, κορδώνομαι : Αἰσχ.Πέρσ.192 **τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ** (ἐπὶ ἵππου), Εὐρ.Ὀρ.1568 **πεπύργωσαι θράσει,** αὐτ.Ἡρ.238 **πεπύργωσαι λόγοις·** **5)** ὁμ. παθ. ἀνυψοῦμαι, ὑψώνομαι, σηκώνομαι ὑψηλά : Βιζυην.Τὰ ὄρη καὶ τὰ κύματα 17 **κι εὐθὺς ἐπυργωθήκανε τὰ κύματ' ὥς τ' ἀστέρια.**

πυργώδης-ους-ες πυργοειδὴς βλ.λ. : Σοφ.Τρ.273 **ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός.**

πύργωμα-ατος (τὸ) κ. μσν. τὸ ἐφωδιασμένον μὲ πύργους, πόλις περιπεφραγμένη καὶ ὠχυρωμένη διὰ πύργων : Χρησμ.π.Ἡρ.7,140 **πολλὰ δὲ κάλλ' ἀπολεῖ πυργώματα,** Εὐρ.Φοίν.287 **ἑπτάστομον πύργωμα Θηβαίας πόλεως,** Λίβ.Ροδ.788 **καὶ ἐπάνω εἰς τοῦ πυργώματος τὸ δόντι τὸ καθέναν·** ‖ ἐν τῷ πληθ. τείχη ἔχοντα πύργους : Αἰσχ.Ἑπτ.30 **ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες,** αὐτ.251, Εὐρ.Κύκλ.115 **πόλεως πυργώματα,** αὐτ.Ἑλ.51 **Ἰλίου πυργώματα.**

πύργωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ οἰκοδομὴ πύργου, ἀνέγερσις πύργου : Φίλ.1,505.

πυργῶτις-ιδος θηλ. τοῦ πυργωτὸς βλ.λ. : Αἰσχ. Ἑπτ.346 **ὀρκάνα πυργῶτις.**

πυργωτὸς-ή-όν (πυργῶ-όω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν εἴδει, εἰς σχῆμα πύργου κατεσκευασμένος, πυργοειδής : Καλλίξ.2 **ἐμπετάσματα πυργωτά,** Στράβ.15,3,19 **περὶ δὲ τῇ κεφαλῇ πίλημα πυργωτόν,** Ἐπιγρ. **χιτωνίσκος πυργωτός,** αὐτ. **πυργωτὸς στέφανος** (corona muralis)· ‖ δημ. κ. ὁ ἔχων πύργον ἢ πύργους, ὁ προστατευόμενος ὑπὸ πύργων, ἐπὶ τείχους : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.101 **τὰ πολεμόχαρα μουράγια τὰ πυργωτά.**

πυρδαής-οῦς-ές (δαίω)·ὁ ἐν πυρὶ καίων, φλογερός, πυριφλεγής, καυστικός, ἐπὶ τῆς Ἀλθαίας καιούσης τὸν μοιραῖον δαυλὸν τοῦ Μελεάγρου : Αἰσχ.Χο.606 **πυρδαῆ τινα πρόνοιαν** (Ἑρμανν. πυρδαῆτιν πρόνοιαν).

πύρδαιον (τὸ) Ἐπιγρ., λακων. **πούρδαιν** πύρδαλον βλ.λ.· πρβλ. πυροδάνσιον.

πύρδαλον μτγν. κ. μσν. κ. **πύρδανον** (Λυρ.Ἀλ. Ἀδέσπ.31) Ἡσ. «τὸ καύσιμον φρύγανον ἢ ξύλον»· **2)** Ἡσ. «ὀψοποιεῖον, ὀπτανεῖον», πιθ. ἐν ταύτῃ τῇ σημ. π. Μεν.Περινθ.2.

πύρεθρον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **πύρεθρος** (ὁ) τὸ φυτὸν πύρεθρον τὸ παρθένιον : Διοσκ.3,73, Νίκ. Θηρ.938, Γαλ.12,110.

πυρεῖον (τὸ) κ. νεώτ.,ἰων. **πυρήϊον,** συνήθ. κτ. πληθ. **πυρεῖα** τεμάχια σκληροῦ ξύλου τὰ ὁποῖα προσετρίβοντο ἐπ' ἄλληλα μέχρις ὅτου ἀναφθῶσι (τούτων τὸ ἀκίνητον διαμένον ἐκαλεῖτο **ἐσχάρα** ἢ **στορεύς,** τὸ δὲ ἐπ' αὐτοῦ ταχέως στρεφόμενον ἐκαλεῖτο **τρύπανον**)· πρβλ.Θεόφρ.Πυρ.64: Ὕμν.Ἑρμ. 111 (ἔνθα ὁ πανάρχαιος οὗτος τρόπος τοῦ ἀνάπτειν πῦρ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑρμῆν), Σοφ.Φιλ.36, Πλάτ. Πολ.435Α **τάχ' ἂν . . τρίβοντες, ὥσπερ ἐκ πυρείων ἐκλάμψαι ποιήσαιμεν τὴν δικαιοσύνην,** Θεόφρ.Φ1 5,3,4, Θεόκρ.22,33 **πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων,** Ἀπολλ.Ρ 1,1184 **ἀμφὶ πυρήϊα δινεύεσκον,** Διόδ.Σ 5,67 **εὑρετὴν γενόμενον τῶν πυρείων** (π. τοῦ Προμηθέως), Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,32 **πυρεῖα συντρίψαντες·** ‖ νεώτ. μικρὸν καὶ λεπτὸν ξυλάριον ἀπολῆγον κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον εἰς κεφαλὴν ἐξ εὐφλέκτου ὕλης, ἥτις διὰ προστριβῆς ἀναφλέγεται, σπίρτο : **πυρεῖα ἄνευ θείου καὶ φωσφόρου, - πυρεῖα κήρινα** (τὰ ἔχοντα στέλεχος κήρινον ἀντὶ ξυλίνου)· **2)** συνήθ. ἐν τῷ ἑν. κεράμειον ἀγγεῖον ἐν χρ.πρὸς ἔνθεσιν ἀνθράκων ἀνημμένων (θυμιατήριον κτ.Ἡσ.,Φώτ.Σουΐδ.): ΠΔ Ἐξ.27,3 **τὸ πυρεῖον αὐτοῦ·** κ. κτ. πληθ. : ΠΔ Παραλ.2,4,11 **τὰ πυρεῖα καὶ τὴν ἐσχάραν τοῦ θυσιαστηρίου.**

πυρειοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλητὴς πυρείων.

πύρειος-ον μτγν. πύριος βλ.λ. : Ὀλυμπ.Μετ.17,15.

πυρεκβόλησις-εως (ἡ) μσν. τὸ ἐκβάλλειν πῦρ : Ἑρμ.Α' Cod.Goisl.278, fol.218Vo.

πυρεκβόλιον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐκ χάλυβος ἐξάρτημα τῶν παλαιῶν ἐμπροσθογεμῶν ὅπλων, ἐφ' οὗ προσκρούων ὁ πυριτόλιθος μετέδιδε τὸ πῦρ.

πυρεκβολίτης λίθος (ὁ) σχόλ. λίθος ἐκβάλλων σπινθῆρας πυρός : Σχόλ.Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.1,32.

πυρεκβόλος-ον μτγν κ. νεώτ. ὁ ἐκβάλλων πῦρ : **πυρεκβόλος λίθος** (πυριόβολο, τσακμακόπετρα)· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐν τῷ πληθ **πυρεκβόλα** μηχαναὶ ἐκβάλλουσαι πῦρ : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,38.

πυρεκβολῶ-έω μσν. πυράγω, ἐκβάλλω πῦρ : Εὐστ.Πον.240,7 **πυρεκβολεῖν ἐκ λίθου.**

πῡρεκτικὸς-ή-όν (πυρέσσω) μτγν. ὁ πυρετώδης, ὁ εἰς πυρετὸν ἀνήκων : Γαλ.16,491, Θεολ.Ἀριθμ.51.

πυρεκτικῶς ἐπίρρ. μσν. πυρετωδῶς : Παῦλ. Αἰγ.3,43.

πυρεκτρίπτης (ὁ) νεώτ. πυροβολ. ἡ σχοινίνη σειρὶς ἥτις ἐχρησίμευε διὰ τὴν βιαίαν ἕλξιν τῆς ταινίας τοῦ ἐκκαύματος τῶν παλαιῶν βραδυβόλων, δι' ἧς ἐπήρχετο ἡ ἀνάφλεξις τῆς πυριτοκόνεως μεταδίδουσα πῦρ εἰς τὸ πυροβόλον.

πυρένδυτος-ον μσν. ὁ ὑπὸ πυρὸς περιβεβλημένος : Ἑρμ.Κων/λεως 692 (ἔκδ. Mi.) **πυρένδυτος βάτος.**

πύρεξις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ πυρέσσειν βλ.λ.

πυρεργάτις τέχνης (ἡ) μσν. ἡ διὰ πυρὸς ἐργαζομένη : Τζέτζ.Ὁμ.Ἀλλ.Ἰλ.Ε 26.

πῡρεσσός (ὁ) πάπ. πυρετὸς βλ.λ.

πυρέσσω (πυρετός) κ. νεώτ., ἀττ. **πυρέττω,** μέλλ. **πυρέξω,** ἀόρ. **ἐπύρεξα,** παρακ. **πεπύρεχα,** παθ. παρακ. **πεπύρεγμαι,** ἔχω πυρετόν, κατέχομαι ὑπὸ πυρετοῦ, νοσῶ, πάσχω ἐκ πυρετοῦ : Ἱππ.Ἀφορ.2, 28, Εὐρ.Κύκλ.228 **πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας,** Αἰσχίν.3,115 **παραχρῆμα τὸν ἱερομνήμονα Διόγνητον πυρέττειν,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,30, Σαλλ.9.

πῡρκοτία (ἡ) πάπ. ἑστία, τζάκι.

πυρεταίνω πυρέσσω βλ.λ. : Ἱππ.Ἀρχ.17, αὐτ. Ἐπιδ.4,7· κ. μέσ. : Ἱππ.Ἀγμ.11 **ὅσα συνεχῆ πυρεταίνηται** (ἐσφ.γρ.).

πυρετικὸς-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. πυρεκτικὸς βλ.λ., ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πυρετόν : Πτολ.Τετράβ.85, - **πυρετικὸς σφυγμός - παροξυσμός·** ‖ νεώτ. συνεκδ. ὁ πάσχων ἐκ πυρετοῦ : **εἰς τὸ χωρίον εἶναι πολλοὶ πυρετικοί.**

πυρέτιον (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πυρετὸς βλ.λ.: Ἱππ.Ἐπιδ.3,17, σ' **πυρέτια συνεχέα,** Πάπ. (πληθ.).

πυρετιῶ-ιάω μτγν. κ. μσν. πυρέσσω βλ.λ. : Κυραν.44, Γεωπ.11,23,2.

πυρετογόνος-ον νεώτ. ὁ γεννῶν, προξενῶν, προκαλῶν πυρετόν : **πυρετογόνοι τοξῖναι.**

πυρετοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ τεχνητῶν μέσων ὕψωσις τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώμα-

τος, ἐπὶ πάσχοντος ὀργανισμοῦ, πρὸς ἐπίτευξιν θεραπευτικοῦ ἀποτελέσματος.
πυρετολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν πυρετῶν· ‖ ἡ περὶ πυρετῶν πραγματεία.
πυρετολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυρετολογίαν βλ.λ. : **πυρετολογικὴ μελέτη.**
πυρετολόγος (ὁ,ἡ) νεώτ. ἐπιστήμων ἀσχολούμενος εἰδικῶς περὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν πυρετῶν.
πυρετός (ὁ) (πῦρ) κ. νεώτ. κ. δημ. καίουσα φλογερὰ θερμότης, θέρμη καυστική, ζέστη, φλόγα, κάφα : Ἰλ.Χ 31 **φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν** (ἐνν. ὁ Σείριος)· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ κατάστασις τοῦ πυρέσσοντος, παθολογικὴ ὕψωσις τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος, θέρμη, ζέστη : Ἱππ.Ἀφορ.2,26, Ἀριστφ.Σφ. 1038 **τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειρῆσαι πέρυσιν καὶ τοῖς πυρετοῖσιν**, Πλάτ.Τίμ.86A **πυρετοὶ ἀμφημερινοί - τριταῖοι - τεταρταῖοι** (οἱ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, οἱ κατὰ πᾶσαν τρίτην, κατὰ πᾶσαν τετάρτην ἡμέραν ἐπανερχόμενοι), Ἀριστλ.Πρ.866a,23 **διαλείποντες πυρετοί**, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.247 **θνήσκειν ἐκ πυρετοῦ - ἐπιλόχειος - κίτρινος πυρετός**· ‖ νεώτ. κτ. πληθ. **πυρετοὶ** συνήθ. οἱ ἑλώδεις, οἱ θέρμες· **2)** νεώτ. μτφ. **ἐξαιρετικὴ** κίνησις, δραστηριότης : **προεκλογικὸς πυρετός, - πυρετὸς ἐργατικότητος.**
πυρετοφόρος-ον σχόλ. ὁ φέρων, προξενῶν πυρετόν : Σχόλ Σοφ.ΟΤ 27.
πυρέττω ἀττ. τ. τοῦ πυρέσσω βλ.λ.
πυρετῶ-έω πάπ. πυρεταίνω βλ.λ.
πῦρετώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ τοῦ πυρετοῦ, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πυρετόν : Ἱππ. Ἀγμ.34 **πυρετώδη ῥίγεα**· **2)** ὁ φλεγμονώδης : Ἱππ.Ἀγμ.25 **πυρετῶδες ἕλκος** (δ. γρ. πυρῶδες)· **3)** ὁ εἰς πυρετὸν ὑποκείμενος : Ἱππ.Ἀέρ.9 **πυρετώδης κύστις**· **4)** ἐπὶ νοσηρᾶς ἐποχῆς τοῦ ἔτους : Ἱππ.Ἀέρ.10 **πυρετῶδες θέρος**, Ἀριστλ.Πρ. 862a,17· κ. συγκρ. **πυρετωδέστερος**: Ἱππ.Ἀρθρ.49· **5)** νεώτ. μτφ. ὁ μετὰ πυρετοῦ, μετὰ ζέσεως, μετὰ πολλοῦ ζήλου, μετ' ἐνεργητικότητος γενόμενος : **πυρετώδεις πολεμικαὶ προπαρασκευαί.**
πυρετωδῶς ἐπίρρ. νεώτ. μετὰ ζέσεως, μετὰ ζήλου : **ἐργάζεται πυρετωδῶς.**
πῦρεύς-έως (ὁ) (πῦρ) Ἡσ. ἐμπρηστής, πυρπολητής· **2)** σκεῦος ἀντέχον εἰς τὸ πῦρ : ΑΠ 13,13 (πιθ.).
πῦρευτής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἁλιεύων ὑπὸ τὸ φῶς πυρσοῦ, ὁ φαρεύων μὲ πυροφάνι : Πολυδ. 1,96· **2)** νεώτ. ναυτ. πυροδότης.
πῦρευτικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὸν πυρευτὴν βλ.λ., εἰς τὴν μετὰ πυρσοῦ ἁλιείαν : Πλάτ.Σοφ.220D **πυρευτικὴν** (θήραν)· **2)** ὁ πρὸς καῦσιν κατάλληλος : Θεόφρ.Φl 5,1,12 **π- χρεία.**
πῦρεύω ἀνάπτω, πῦρ, πυράν, βάνω φωτιά : Πλάτ. Νόμ.843E **ἐὰν πυρεύων τὴν ὕλην μὴ διευλαβηθῇ τῶν τοῦ γείτονος.**
πῦρή-ῆς (ἡ) Ἰων. τ. ἀντὶ πυρὰ βλ.λ.
πῦρήϊον (τὸ) Ἰων. τ. ἀντὶ πυρεῖον βλ.λ.
πυρηλιόμετρον (τό) νεώτ. εἰδικὴ συσκευὴ ἐν χρ. πρὸς προσδιαρισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς θερμότητος, ἣν λαμβάνει ἡ γῆ ἐκ τοῦ ἡλίου.
πῡρήν-ῆνος (ὁ) κ. νεώτ., δημ. **πυρήνας** ὁ κόκκος, τὸ σκληρὸν σπέρμα τῶν σαρκωδῶν καρπῶν, τὸ κουκκούτσι, οἷον τῆς ἐλαίας : Ἡρ.2,92 **πυρὴν ἐλαίης**, Θεόφρ.ΦΑίτ.5,18,4· ἐπὶ τῆς ῥοιᾶς : Ἱππ.Παθ.54, Θεόφρ.Φl 1,11,6· ἐπὶ τοῦ μεσπίλου : Θεόφρ.Φl 3,12,5· ἐπὶ τῆς φοινικοβαλάνου : Ἀριστλ. Μετ.342a,10, Θεόφρ.ΦΑίτ.1,19,2 (ἔνθα τὸ ἐλάας πιθ. ἀντὶ ἰτέας)· ἐπὶ τῆς ἀκταίας, κουφοξυλιᾶς : Ἱππ.Γυν.2,133· ἐπὶ τῆς μυρσίνης καὶ τοῦ βότρυος : Ἀριστλ.Πρ.925b,26· ἐπὶ ἀγρίας κερασέας: Ἡρ.4,23 **πυρῆνα δὲ ἔχει**· **2)** δημ. εἰδ. ἄ. **πυρήνα** ἡ ἐκ τῶν συντεθλιμμένων πυρήνων τοῦ ἐλαιοκάρπου κοκκοειδὴς πρὸς καῦσιν ὕλη : **στὸ μαγκάλι καίω πυρήνα, - ἀκρίβηνε ὁ πυρήνας**· **3)** ἐδώδιμον κάρυον, ἐπὶ τῶν στροβίλων ἢ κώνων πίτυος, κόκκαλος : Μνησίθ.Ἀθ.π.Ἀθήν.2,57B **καλεῖ τῶν κώνων τοὺς πυρῆνας, ἔτι δὲ κώνους**, Ἐπιγρ.· **4)** τὸ σκληρὸν βατοῦν, ἡ ἄκανθα τῶν ἰχθύων : Ἀρχέστρ. άπ.8,9· **5)** χόνδρος, κόκκος λιβάνου, θυμιάματος : Ἱππ.π.Γαλ.19,134· **6)** ἄγνωστόν τι ἀρωματικὸν φυτόν : Πάπ.· **7)** τὸ φυτὸν κράταιγος ἢ ὀξυάκανθα βλ.λ. : Διοσκ.1,93· **8)** στρογγύλη κεφαλὴ μήλης, καθετῆρος : Γαλ.Χρ.Μορ.15,7· **9)** ὀδοντοειδὴς ἀπόφυσις τοῦ τραχήλου, ὀδοὺς βλ.λ.3): Γαλ.Χρ.Μορ.2,462· **10)** ἐξόγκωμα ὑπὸ τὸν πώγωνα ζῴου : Στράβ.4,6,10 **ὑπὸ δὲ τῷ γενείῳ πυρῆνα ἴσχειν**· **11)** ὄνομα πολυτίμου τινὸς λίθου : Πλίν.Φl 37,188· ἐχρησίμευε δ' οὗτος ὡς προσφορὰ εἰς θεόν : Ἐπιγρ. (Ὠρωποῦ)· **12)** νεώτ. ἀνατ. κυστιοειδὲς σωμάτιον ἐντὸς τοῦ πρωτοπλάσματος τῶν κυττάρων· **13)** ὁμ.ἄστρον. τὸ κέντρον οὐρανίου σώματος : **ὁ πυρὴν τοῦ ἡλίου - τῆς γῆς - τοῦ κομήτου**· **14)** ὁμ. μτφ. ὁμὰς προσώπων ἢ πραγμάτων ἀποτελούντων τὰ ἀρχικὰ καὶ βασικὰ στοιχεῖα πράγματός τινος, ὀργανώσεως κλπ. : **πυρὴν κόμματος - τῆς συνωμοσίας**· **15)** εἰδ. νεώτ. δημ. **-ήνας** ἐν χρ. ὡς ὄνομ. ἑκάστης ὁμάδος κομμουνιστικοῦ κόμματος δρώσης κατηχητικῶς εἰς ὡρισμένην περιοχήν.
πυρήνα (ἡ) δημ. ἄ. πυρήνας βλ.λ.2).
πῡρηνάδες (αἱ) Ἐπιγρ. ὄνομα συλλόγου ἐν Ἐφέσῳ.
πυρηναϊκός-ή όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη.
πυρηνέλαιον (τὸ) νεώτ. τὸ ἀπὸ τῶν πυρήνων τῆς ἐλαίας λαμβανόμενον ἔλαιον.
πυρηνελαιουργία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ τῶν πυρήνων τῶν ἐλαιῶν ἐλαιουργία, ἡ ἐκ τῶν ὑπολειμμάτων τῆς πρώτης ἐκπιέσεως.
πῠρήνεμος-ον (ἄνεμος) μτγν. ὁ φυσῶν, προσφυσῶν, ῥιπίζων τὸ πῦρ : ΑΠ 6,101 (δ.γρ.).
πῡρηνίδιον (τὸ) Ἐπιγρ. κ. πάπ. ὑποκορ. τοῦ πυρήν, φῦμα, οἴδημα, πρήξιμον· **2)** γεν. μικρὸς στρογγύλος ὄγκος, χάντρα.
πυρηνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πυρῆνα, ὁ τοῦ πυρῆνος.
πυρήνιον (τὸ) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ πυρήν βλ.λ., μικρὸς πυρήν, κουκκουτσάκι : Θεόφρ. Φl 3,7,4, Πορφ.Ἀποχ.2,7· **2)** πυρηνίδιον βλ.λ.2) : Ἐπιγρ. **πυρήνια χρυσᾶ**· **3)** νεώτ. ἀνατ. κοκκίον ἢ κοκκία ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τῶν κυττάρων.
πυρηνίσκος (ὁ) νεώτ. ἀστρον. ἕκαστον τῶν στρογγύλων καὶ λίαν σκοτεινῶν στιγμάτων ἐντὸς τῶν ἡλιακῶν κηλίδων.
πυρηνοειδής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς πυρῆνα καρποῦ ὅμοιος: Γαλ.2,756,αὐτ.Χρ.Μορ.12,7, Παῦλ.Αἰγ.6,2 **καυτῆρας πυρηνοειδεῖς**· **2)** νεώτ. ἀνατ. **πυρηνοειδὴς ἀπόφυσις** ὀδοντοειδὴς ἀπόφυσις τοῦ δευτέρου αὐχενικοῦ σπονδύλου.
πυρηνολυσία (ἡ) νεώτ. ἀνατ. ἡ ἐκ τῶν κυττάρων ἐξαφάνισις τοῦ πυρῆνος.
πυρηνομύκητες (οἱ) νεώτ. βοταν. μύκητες τῆς κλάσεως τῶν ἀσκομυκήτων.
πυρηνόπλασμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ λευκωματοειδὴς οὐσία ἡ πληροῦσα τὸν χῶρον τοῦ πυρῆνος, ἐν ᾗ ὑπάρχει τὸ νῆμα τῆς χρωματίνης.
πυρηνοσμίλη (ἡ) μσν. ἐαφ.γρ. ἀντὶ πυρῆνος μήλης ἐν Παῦλ.Αἰγ.6,9,21.
πυρηνοτομία (ἡ) νεώτ. βιολογ. ἡ αὐτόματος διαίρεσις τοῦ πυρῆνος τῶν κυττάρων· ἡ ἐπάγουσα τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν.
πῡρηνώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πυρῆνα καρποῦ, πυρηνοειδής : Θεόφρ.Φl 1,11,3 **πυρηνώδη σπέρματα**· **2)** μτφ. ἐπὶ ὀφθαλμῶν, ἄχαρις : Ἀριστλ.Ζl 568a,1 **πυρηνώδεις ὀφθαλμοί.**

πῡρητόκος-ον (πῦρ) μτγν. ὁ τίκτων, παράγων πῦρ : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,90 **λίθου τε ναύταις ἑσπέρης πυρητόκου** (δ.γρ. πυρσητόκου).

πῡρήφᾰτος-ον μτγν. ποι. ὁ τοὺς πυρούς, τὸν σῖτον συντρίβων : ΑΠ 7,394 **πέτρον . . πυρήφατον Δάματρος λάτριν** (ἡ μυλόπετρα).

πῡρηφόρος-ον ποι. ἀντὶ πυροφόρος, ὁ παράγων πυρούς, σῖτον : Ὀδ.Γ 495 **πεδίον πυρηφόρον**, Ὑμν Ἀπόλλ.228.

πῡρία (ἡ) κ. Ἐπιγρ., Ἰων. **πυρίη** ἀτμόλουτρον παρασκευαζόμενον διὰ πυρακτώσεως καὶ μέρους τοῦ δαπέδου, ἐφ' οὗ συνήθως ἐρρίπτοντο εὐώδεις ὗλαι : Ἡρ.4,75 **οἱ δὲ Σκύθαι ἀγάμενοι τῇ πυρίῃ ὠρύονται**, Στράβ.3,3,6 **χρωμένους δὶς καὶ πυρίαις ἐκ λίθων διαπύρων**, Πλαύτ.Ἠθ.658D **τὰ σώματα ταῖς πυρίαις εὖ διατίθησι**, Παλαίφ.43 **πυρίαν ἐφεῦρεν** (Μήδεια)· ‖ ἐν χρ. κ. μτφ. : Ἀριστλ.ΖΜ 651a,1 **γίνονται οἷον πυρίαι ἐν τῷ αἵματι**· **2**) γεν. ἐπὶ παντὸς εἴδους ἐξωτερικῆς ἐφαρμογῆς τῆς θερμότητος : Ἱππ.Διαίτ.2] **ξηραὶ πυρίαι**, αὐτ.Ἀφορ.5,28, Γαλ.15,519· ‖ ἐπὶ καυτήρων : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2 **πυρίῃσι καυτήρων**· **3**) πύελος βλ.λ.2) : Μοσχί.π.Ἀθήν.5,207F **πυρίας χαλκᾶς ἔχον τρεῖς**· ὁμ. πιθ.ἐν ΑΠ 11,243· **4**) Ἐπιγρ. εἰσώστη βλ.λ.· ‖ θολωτὸς τάφος, κιβούρι : Ἐπιγρ.· **5**) ἡ διὰ πυρσοῦ ἁλιεία, φάρεμα μὲ πυροφάνι : Ἀριστλ.ΖΙ 537a,18 **ἐν ταῖς πυρίαις ἁλίσκεται**.

πυριάζω μτγν. πυριῶ βλ.λ. : Γαλ.14,351,15.

πυριάκ(μ)ονας (ὁ) δημ. ὁ πυράκμων βλ.λ.

πῡριάλωτος-ον (ἁλίσκω) μτγν. ὁ ὑπὸ πυρὸς ἁλισκόμενος, ἀφανιζόμενος : Φιλόστρ.Εἰκ.2,17.

πῡρίᾱμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ., Ἰων. **πυρίημα** πυρία βλ.λ.1,2) : Ἱππ.Φυσ.9, Φίλιστ.63, Ἀριστλ.Πρ. 886a,24, Παλαίφ.43 (πυρία 1,1)· **2**) νεώτ. ἰατρ. θερμὸν ἐπίθεμα πρὸς θεραπευτικὸν σκοπόν, οἷον φιάλαι πλήρεις θερμοῦ ὕδατος, θερμαὶ κέραμοι, καταπλάσματα κττ.

πῡρίᾱσις-εως (ἡ) ἡ διὰ πυρίας, δι' ἀτμολούτρου ἀφίδρωσις:Θεόφρ.Πυρ.37 (πληθ.),Διόσκ.1,16 (πληθ.).

πυριάτη (ἡ) τὸ πρωτόγαλα πρωτοτόκου δαμάλεως ἢ ἄλλου ἡμέρου ζῴου, ἡ κολάστρα· Ἀέτ. 2,99 «μετὰ τὴν ἀποκύησιν εὐθέως ἀμελχθὲν τὸ γάλα, καὶ πυρωθὲν ἐπὶ θερμοσποδιᾶς ἐπ' ὀλίγον ἄνευ πυτίας, αὐτίκα πήγνυται· οἱ δὲ παλαιοὶ τοῦτο ἐκάλουν πυριάτην, τινὲς δὲ πυρίεφθον» : Κρατῖν. 142 **ἐμπιπλάμενοι πυριάτῃ**, Ἀριστφ.Σφ.710 **πυῷ καὶ πυριάτῃ**, Εὔβουλ.74,5, Λουκ.Λεξιφ.3, Γαλ.6,694.

πυριᾱτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. φιάλη θερμοῦ ὕδατος ἢ θερμαντικὴ χύτρα : Σωρ.2,10.

πυριατήριον (τὸ) κ. νεώτ., Ἰων. **πυριητήριον** συσκευὴ δι' ἧς ἐθερμαίνετο τὸ πρὸς λουτρὸν ὕδωρ ὡς καὶ ὁ τόπος, τὸ δωμάτιον ἔνθα ἐγίνοντο τὰ θερμὰ λουτρά : Ἱππ.Ἀφ.230 **πυριητήριον τὸ ἐκ τῆς σικύης**, Εὐπ.128, Ἀριστλ.Πρ.869a,19, Πλούτ. Κίμ.1 **εἶτ' ἀλειφόμενον ἐν τῷ πυριατηρίῳ διέφθειραν**, Δίων Κ 53,27 **τὸ πυριατήριον τὸ Λακωνικόν**, Ἐπιγρ.· ‖ **πυριατήρια φακωτὰ** φιάλαι θερμοῦ ὕδατος ἔχουσαι σχῆμα φακοῦ : Ἀρχιγ.π.Ἀέτ. 9,28· **2**) νεώτ. εἶδος φορητοῦ κλιβάνου τῶν χημικῶν ἐργαστηρίων ἐν χρ. πρὸς ξήρανσιν διαφόρων χημικῶν ὑλῶν ἢ σκευῶν ὡς καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν μικροοργανισμῶν.

πυριατός-ή-όν μτγν. ὁ ἐν λουτρῷ ἢ διὰ λουτρὸν θερμαινόμενος : Γαλ.16,86 **πυριατὴ κέραμος**· **2**) Ἡσ. «πυριατὸν τὸ ἑφθὸν πυρί, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος»· πρβλ. πυριάτη.

πῡριβήτης (ὁ) (βαίνω) μτγν., ποι. γενικ. **πυριβήτεω**, ὁ βαίνων, ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ πυρός : Ἄρατ.983 **πυριβήτης τρίπους**· πρβλ. ἐμπυριβήτης.

πυρίβῐος-ον μτγν. ὁ ἐν τῷ πυρὶ ἢ παρὰ τὸ πῦρ βιῶν : Διογ.Λ 9,79 **πυρίβια ζῷα**· **2**) Σουΐδ. «πυρίβια, τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωΰφια».

πῡρίβλητος-ον μτγν. ὁ βαλλόμενος ἢ βληθεὶς διὰ πυρός : Νόνν.Δ 8,355· **2**) μτφ. ὁ πυρέσσων : Νίκ.Θηρ.774· **3**) ἐνεργ. ὁ πῦρ βάλλων : ΑΠ 12,76 πυρίβλητοι ἀκίδες, Νόνν.Δ 30,9).

πυρίβολον (τὸ) γλωσσ. μόσχευμα.

πυριβόλος-ον φλογώδης, θυμώδης : Εὐρ.ἀπ.781, 69 **πυριβόλοι πληγαί**.

πυρίβουλος-ον πάπ. ὁ δίδων παραφόρους συμβουλάς : **πυρίβουλας Ἑκάτη**.

πῡριβρεμέτης (ὁ) διόρθ. ἀντὶ πυριγενέτης βλ.λ.

πῡριβρῑθής-οῦς-ές (βρίθω) μτγν. ὁ βρίθων, γέμων, κατάφορτος πυρός:Χρησμ.π.Πρόκλ.Τίμ.2,54D.

πῡρίβρομος-ον ὁ ἐν πυρὶ ἢ διὰ πυρὸς βρέμων, βροντῶν : Ὀρφ.Ἀργ.1122 **πυρίβρομος ἠέλιος** (δ. ἀνάγν. πυρίδρομος), αὐτ.Ὕμν.20,2 **πυρίβρομος Ζεύς**.

πῡρίβρωτος-ον (βιβρώσκω) μτγν. ὁ ὑπὸ πυρὸς καταβιβρωσκόμενος ἢ καταβρωθείς, ἐξαφανισθείς : Στράβ.17,1,27 **οἱ μὲν ἑστῶτες ἀκμὴν πυρίβρωτοι οἱ δὲ καὶ κείμενοι**.

πῡρῐγενέτης (ὁ) πυριγενὴς βλ.λ., ὁ ἐν πυρὶ εἰργασμένος : Αἰσχ.Ἑπτ.207 **στόμια πυριγενετᾶν χαλινῶν** (διαρθ. ὁ Δίνδορφ **πυριβρεμετᾶν**· πρβλ. Τιμαχίδ.π.Ἡσ. ἐν λ. πυριβρεμέτας).

πῡρῐγενής-οῦς-ές κ. νεώτ. πυριγενέτης βλ.λ., ὁ ἐντὸς τοῦ πυρὸς ἢ ἐκ τοῦ πυρὸς γεννηθείς : Εὐρ.ἀπ.943 **πυριγενὴς δράκων**, Στράβ.13,4,11 **πυριγενῆ τὸν Διόνυσον λέγεσθαί φασιν**· ‖ νεώτ. εἰδ. ὅρος **πυριγενῆ πετρώματα** (τὰ ἀνελθόντα ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς ἐν τετηκυίᾳ καταστάσει καὶ στερεοποιηθέντα ἐπ' αὐτῆς)· **2**) ἐπὶ ὀργάνων, ἐργαλείων, ὁ εἰργασμένος ἢ σφυρηλατηθεὶς διὰ τοῦ πυρός : Εὐρ.Ἱππ.1223 **στόμια πυριγενῆ**, αὐτ.Ὀρ.820, Ἡνίοχ.1 **πυριγενὴς κώθων**.

πυρίγληνος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς πυρίνους, φλογερούς, σπινθηροβόλους : Ὀππ.Κυν.3,97, Ὀρφ.Λιθ.657.

πῡριγλώχῑν-ινος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ ἔχων πυρώδη, φλογερὰν ἀκωκήν, ἀκμήν, κόψιν : Ὀππ.Κυν.2,166 (δ.γρ. περι-), Νόνν.Δ 1,151.

πυρίγονος-ον ὁ ἐκ πυρὸς ἢ ἐν πυρὶ γεννηθείς, παραχθείς : Φίλ.1,263 **τὰ πυρίγονα**, Αἰλ.ΖΙ 2,2.

πῡρῐγόνος-ον μτγν. ὁ γεννῶν, παράγων πῦρ : Πλούτ.Ἀλέξ.35 **φύσιν λιπαρὰν καὶ πυριγόνον**.

πῡρίδαπτος-ον (δάπτω) ὁ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταναλωθείς, φθαρείς : Αἰσχ.Εὐμ.1041 **πυριδάπτῳ λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν**.

πυρίδεινος-ον πάπ. ὁ ἐν πυρὶ δεινός, τρομερός, ὡς ἐπίθ. δαιμόνων.

πυρίδειπνος-ον πυρίδαπτος βλ.λ. : Καλλ.ἀπ.346 (πιθ. διηρημ.).

πυριδῖνης (ὁ) πάπ., κλητ. **πυριδῖνα**, δίνη πυρός, φλὸξ περιστροφική.

πῡρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ πῦρ βλ.λ., σπινθήρ, λάμψις : Θεόφρ.ἀπ.33.

πῡρίδιον (τὸ) κ. πάπ. ὑποκορ. τοῦ πυρὸς βλ.λ., σιταράκι : Ἀριστφ.Λυσ.1205 **ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτά**, Πάπ. **τὰ πυρίδια, ἃ συνέταξας τῶι παιδί, ὅπως ἂν δῶι, οὐκ ἀπέδωκέ μοι**.

πῡριδρᾰκοντόζωνος-ον πάπ. ὁ ἐζωσμένος μὲ πυρίνους δράκοντας, ὄφεις.

πῡρίδρομος-ον ὁ ἐν πυρί, πυρίνῳ δρόμῳ τρέχων, ὁ πύρινον δρόμον ἔχων : Ὀρφ.Ὕμν.8,11 **πυρίδρομος ἥλιος**, πιθ. αὐτ.Ἀργ.1122.

πυριέθειρα (ἡ) ποι. ἡ οἱονεὶ πυρίνην, φλογώδη κόμην ἔχουσα, ἐπὶ τῆς ἀστραπῆς : Βακχ.16,56.

πῡριευτής (ὁ) μτγν. πυρευτὴς βλ.λ. : Πολυδ.1,96.

πυριεφθής-οῦς-ές ὁ ἐν πυρὶ ἑψημένος, βρασμένος, μαγειρευμένος· Ἡσ. ἐν λ. φηραπυρίτας ὡς γλωσσ. τοῦ ξηροπυρίτας.

πῡρίεφθον (τὸ) πυριάτη βλ.λ. : Φιλιππδ.10 ἐν Πολυδ.6,54 (ἀλλ' ἐν Ἀθήν.14,658D **περιέφθας** κ. ἐν Ἡσ. «πυρὶ ἔφθαι (sic)· τὸ πρῶτον γάλα»).

πυριήκης-ους-ες (ἀκή) κ. **περιηκής-οῦς-ές** ὁ ἔχων πυρίνην ἀκήν, ἀκωκήν, αἰχμήν, ὁ ἐν πυρὶ αἰχμηρὸς γενόμενος : 'Οδ.Ι 387 **ὡς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες δινέομεν.**

πῡρῐθαλπής-οῦς-ές μτγν. ὁ διὰ πυρὸς θαλπόμενος, θερμαινόμενος : 'ΑπολλΡ 4,926, Νίκ.Θηρ.40.

πυρίθυμος-ον πάπ. ὁ ὡς πῦρ ὁρμητικός, ὀργίλος, λίαν ὀξύθυμος.

πυρικᾰής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὑπὸ πυρός, ὑπό ὑπερβολικῆς θερμότητος καιόμενος, πεφλεγμένος, πυρίκαυστος βλ.λ.1) : Λεωνίδ.Ταρ ἐν ΑΠ 6,281 **Φρυγίης πυρικαέος**· **2)** ὁ λίαν θερμός, φλογερός : Γαλ.16,709 **πυρικαής πυρετός.**

πυρίκαοι (οἱ) οἱ καίοντες διὰ τοῦ πυρός, πυροπληταί, ἐπὶ τῶν κατοίκων τῶν Δελφῶν : Χρησμ.π. Πλούτ.'Ηθ.406

πῠρίκαυστος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐν τῷ πυρὶ κεκαυμένος, πεφλεγμένος καὶ ἐσκληρυμμένος : 'Ιλ.Ν 564 **ὥς τε σκῶλος πυρίκαυστος**, Πλούτ.'Ηθ.922Α, Βέττ.Βάλ.127,32, Νόνν Δ 12,74· **2)** ὁ ἐκ πυρὸς προξενούμενος· 'Ιππ.'Επιδ.2,1,1 **φλυκταινίδες ὥσπερ πυρίκαυστοι,** αὐτ.'Αγμ.27, 'Αριστλ.Πρ.866a,6, 'Αρετ.'Οξ.Παθ.1,9 **πυρίκαυστα ἕλκεα,** Διοσκ.1,68,2· **3)** τὸ οὐδ **πυρίκαυστον** ὡς οὐσ. ἔμπλαστρον ἢ ἀλοιφὴ διὰ κεκαυμένον μέρος τοῦ σώματος : Θεόφρ.Φ1 9,19,3· ὁμ. κ. **ἡ πυρίκαυστος ἔμπλαστρος** : 'Ασκληπιάδ.π.Γαλ.13,525.

πυρίκαυτος-ον δ. τ. τοῦ πυρίκαυστος βλ.λ., φλογιατικός, πεφλογισμένος : Πλάτ.Τίμ.85C **καθειργνυμένη δ' ἐντὸς πυρίκαυτα νοσήματα πολλὰ ἐμποιεῖ,** Λουκ."Ον.6 **τραῦμα ἔχων πυρίκαυτον αὐτοῦ μοι παρεδρεύσεις**· **2)** ὁ φλέγων, ὁ ἔχων φλόγωσιν: 'Αριστείδ.Λόγ.49(25),30 **ὑπερῴα πυρίκαυτος.**

πυρικαύτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ ὢν πυριφλεγὴς καὶ διὰ τοῦ πυρὸς αὐτοῦ καίων τι : Τίμων Φλ.67,7 σφαίρης πυρικαύτορα **κύκλον.**

πυρικλόνος-ου πάπ. ὁ διὰ τοῦ πυρὸς ἐνοχλῶν.

πυρικλοπία δ.ἀνάγν. τοῦ πυροκλοπία βλ.λ.

πυρίκμητος-ον (κάμνω) ὁ ἐν τῷ πυρὶ ἢ διὰ πυρὸς κατειργασμένος : Καλλ.Δῆλ.145 **πυρίκμητοι λέβητες**· ‖ ὁ διὰ πυρὸς παρεσκευασμενος ἢ πεφλογισμένος, κεκαυμένος : Νίκ.Θηρ.241 **πυρίκμητος χρώς**· ‖ ὁ ἐν πυρὶ παρεσκευασμένος, μαγειρευμένος : Πορφ.'Αποχ.1,13 **πυρίκμητα κρέα.**

πῡρῐκοίτης (ὁ) ποι., δωρ. -ας ὁ χρησιμεύων ὡς κοίτη τοῦ πυρός, ὁ ἐμπεριέχων καὶ διατηρῶν πῦρ : ΑΠ 6,294 **πυρικοίταν νάρθηκα** (ἐπὶ τοῦ καλάμου τοῦ Προμηθέως).

πυρικός-ή-όν 'Επιγρ. κ. πάπ. ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ σίτου : 'Επιγρ. **πυρικὸς γόμος,** Πάπ. **πυρικὸς φόρος**· ‖ **πυρικά** (τὰ) ὡς οὐσ. τὰ σιτηρά : Πάπ.

πῡρικρότᾰφος 'Ησ. «ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος».

πῠρίκτῑτος-ον (*κτίω) ποι. ὁ ἐν πυρὶ κατεσκευασμένος: Τίμ ἀπ.23 **ἐν πυρικτίτῳ στέγᾳ** (ἐν πηλίνοις ἀγγείοις, κτ. διόρθ. Kock ἀντὶ πυρικτίτοισι γάς):

πυριλαμπής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὡς πῦρ λάμπων : ΑΠ 5,15 **πυριλαμπεῖς ἀστέρες** (δ.γρ. περιλαμπεῖς), πρβλ."Υμν."Ισ.8, "Αρατ.1040, 'Οππ.Κυν.3,72.

πυριλαμπίς-ίδος (ἡ) Φώτ. δ.τ.τοῦ πυρολαμπίς βλ.λ.

πυρίληπτος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καταληφθείς : Στράβ.12,2,7 **πυρίληπτα πεδία** (ἡφαιστειώδη), αὐτ.16,2,44 **πέτραι πυρίληπτοι.**

πυριλόχευτος Διόνυσος (ὁ) μσν. ὁ πυρὶ λοχευθείς, ὁ ἐν πυρὶ ἢ ἐκ πυρὸς γεννηθείς : Βί.'Αλεξ.2, 282 **ὁ πυριλόχευτος Διόνυσος ἐτέχθη.**

πυριμανῶ-έω μτγν. ἐξάπτομαι εἰς μανιώδη φλόγα, ἐκρήγνυμαι εἰς σφοδρὸν πῦρ : Πλούτ.'Αλέξ.35 **πυριμανοῦντα μεταβάλλειν ὀξέως τὴν ὕλην.**

πυριμάρμαρος-ον μτγν. ὁ μαρμαίρων, σπινθηρίζων ὡς τὸ πῦρ : Μαν.4,93,391 **πυριμάρμαρος ἀστήρ,** Κατ.'Αστρλ.Κ 1,173.

πυρίμᾰχος-ον κ. νεώτ. πυρίμαχος ὁ ἀνθιστάμενος εἰς τὸ πῦρ, ἐπὶ λίθου : 'Αριστλ.Μετ.383b,5, αὐτ.Θαυμ.833b,27· ‖ νεώτ. ἐπὶ ὑλῶν αἵτινες ἀντέχουσιν εἰς ὑψηλὰς θερμοκρασίας, δι' ὃ καὶ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἐπένδυσιν καμίνων : **πυρίμαχοι πλίνθοι** (ά. ἀλεξίπυροι)· **2)** 'Ησ. ὁ ἐν τῇ μάχῃ φλογερός, ὁρμητικός.

πυριμᾰχῶ-έω μτγν. ἀντέχω εἰς τὸ πῦρ : Ζώσ. 'Αλχ.252Β.

πυριμόνιμος-ον νεώτ. ὁ ἀντέχων εἰς τὸ πῦρ, ἀλεξίπυρος, πυρίμαχος βλ.λ.2).

πυρίμορφος-ον μσν. ὁ ἔχων μορφὴν πυρίνην, φλογώδη : Μιχ.Σύγκ. ἐν Βί.Διον.'Αρεοπ.368.

πυρίνη (ἡ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ πυρὴν ἐν 'Ιππ.Γυν.2,133,'Ησ.

πυρινίζειν 'Ησ. ἄνευ ἑρμ. πιθ. πυρηνίζειν βλ.λ.

πῡρῑνόθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) πάπ. ὁ ἔχων πυρρὰς τρίχας, κοκκινωπὰ μαλλιά.

πύρινον (τὸ) μτγν. πύρεθρον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,73.

πύρινος-η-ον (πῦρ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ πυρὸς συνιστάμενος, πυρώδης, καίων, φλογερός, καυστικός, διάπυρος : 'Αριστλ.Ψυχ.435a,12 **πύρινον σῶμα,** αὐτ.Μεταφ.1049a,26 **εἰ . . ὁ ἀὴρ μὴ πῦρ, ἀλλὰ πύρινος,** αὐτ.Οὐρ.289a,16 **πύρινα ἄστρα,** Διόδ.Σ 15,50 **πυρίνη δοκίς,** ΚΔ 'Απ.9,17 **ἔχοντας θώρακας πυρίνους,** Μαρία 'Αλχ.π.Ζωσ.'Αλχ.201(1) **πύρινον φάρμακον** (πιθ. τὸ ἀρσενικόν), ΨΚωδ. 172,16 **ἅρμα ἡλίου ἐν τετράσιν ἵπποις πυρίνοις,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 18,6 **σβῆσε τὶς πύρινες σαΐτιές,** - **πύρινη ρομφαία** (τῶν ἀρχαγγέλων)· ‖ **πύριναι νύμφαι** ὡς ὄνομ. θερμῶν πηγῶν : ΑΠ 14,52· **2)** μτγν. μτφ. **πύρινος πόλεμος** ἄγριος, σκληρός πεισματώδης : Πολύβ.35,1,6, Διόδ.Σ 31,40· **3)** κ. νεώτ. μτφ. φλογερός : **πύρινα δάκρυα,** - **πύρινος ἔρως**· ‖ ὁμ. πάπ. **πύρινον ἀσπαστικὸν** (πύρινος, θερμότατος χαιρετισμός).

πῡ́ρῑνος-η-ον (πυρός) κ. πάπ. κ. μσν. ὁ ἐκ πυροῦ, σίτου, σίτινος, σταρένιος : Εὐρ.ἀπ.373 **πύρινος** (στάχυς) (πιθ. ἐσφ. ἀνάγν.), Ξεν.'Αν.4,5,31 **σὺν πολλοῖς ἄρτοις . . πυρίνοις,** 'Αριστλ.Πρ.863a,35 **πυρίνη πτισάνη,** Θεόφρ.Φ1 8,4,1 **πύρινον ἄχυρον,** Βάβρ.26,2, Διοσκ.3,102 **πύρινον ἄλευρον,** Πάπ. **γράστις πυρίνη ἦν,** 'Ιππιατρ.68· ‖ **ἡ πυρίνη** ὀν. ἐμπλάστρου περιέχοντος ἄρταν : ΠαῦλΑἰγ.7,17,15.

πυριόβολο (τὸ) δημ. κ. **πριόβολο** τὸ πυρέκβολον βλ.λ., ἐλλειψοειδὴς χάλυψ πληττόμενος ἐπὶ πυρίτου λίθου πρὸς παραγωγὴν σπινθήρων, τσακμάκι.

πυρίον (τὸ) ἐσφ.γρ. ἀντὶ πυρεῖον βλ.λ. : Κορνοῦτ. Φύσ Θε.19, 'Αρτέμων 153W.

πύριος-α-ον μτγν. ὁ ἐκ πυρὸς ὤν, πύρινος βλ.λ. : 'Ιάμβλ.Μυστ.2,7, Δαμάσκ.'Αρχ.9.

πῡ́ρῐπαις-αιδος (ὁ) μτγν. ὁ υἱὸς τοῦ πυρός, ἐπὶ τοῦ Διονύσου : 'Οππ.Κυν.4,287.

πυριπηγάναξ-ακτος (ὁ) πάπ. ὁ κύριος τῆς πηγῆς τοῦ πυρὸς (δ.γρ. πυριπηγάνυξ).

πῡριπληθής-οῦς-ές μτγν. ὁ πλήρης πυρός : Χρησμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.4,9 **πυριπληθὴς βωμός.**

πῡρίπλοκος-ον μτγν. ὁ πεπλεγμένος διὰ πυρός, ὁ ἐν πυρὶ συνδεδεμένος : Νόνν.Δ 30,83.

πυρίπνευστος-ον μτγν. πυρίπνους βλ.λ. : Μουσαῖ.88 **πυρίπνευστοι ὀϊστοί**· **2)** ὁ πνέων, ἐκπέμπων πνοὴν ἀτμῶν, ὁ ἀναδίδων ἀτμοὺς μέσῳ τοῦ πυρός : Νόνν.Δ 33,6 **πυρίπνευστοι λέβητες.**

πῠριπνέων-ουσα-ον, ἐπ. **πυριπνείων** μτχ. ἐξ ἀχρ. ρ. ὁ πνέων πῦρ, πυρίπνους : Εὐρ."Ιων 203· **τὰν πυριπνέουσαν . . ἀλκὰν** (διόρθ."Ερμαννι πῦρ πνέουσαν), Μουσαῖ.41.

πῡρίπνους-οος-ουν-οον (πνέω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πνέων, φυσῶν, ἐκπέμπων, ἐκβάλλων πῦρ : Λυκόφρ. 1314, Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 5,179 **πυρίπνοα τόξα** (τοῦ Ἔρωτος), αὐτ.7,354 **πυρίπνους ζᾶλος,** - **πυρίπνους δράκων,** - **πυρίπνους κρατήρ.**

πυρίπολος-ον πάπ. πύρπολος βλ.λ.

πῦρίπτερος-ον μσν. ὁ πυρίνας πτέρυγας ἔχων: Πρόδρ.[4] **κεραυνῶν τὰς πυριπτέρους φλόγας.**
πῦρίρραγής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. πυρορραγής βλ.λ.: Πολυδ.7,164,Φώτ.
πυρίρρόθιος-ον ὁ ἀναδίδων πῦρ: Εἰκ. εἰς Ὀρφ. Ὕμν.7,4 **πυριρρόθιοι ἀστέρες.**
πυρισθενής-οῦς-ές μτγν. ὁ σθένων, ἰσχυρὸς εἰς τὸ πῦρ, ὁ ἔχων τὴν ἰσχὺν τοῦ πυρός: Νόνν.Δ 24,6 **πυρισθενὴς Διόνυσος,** αὐτ.29,193 **πολιῆται πυρισθενεῖς·** πρβλ. Πάπ.
πυρισμάραγος-ον μτγν. ὁ ἀπὸ πυρὸς ἠχῶν, θορυβῶν, κτυπῶν: Θεόκρ.Συρ.8 (δ.γρ.πυρισφάρ).
πῦρίσπαρτος-ον μτγν. ὁ σπείρων πῦρ, ὁ φλογίζων: ΑΠ 4,208 **πυρίσπαρτον δῆγμα.**
πῦρισπείρητος-ον μτγν. ὁ πυρὶ ἐσπειραμένος, ὁ διὰ πυρὸς περικυκλωμένος: Παῦλ.Σιλ.Ἔκφρ.475.
πῦρίσπορος-ον ὁ σπαρείς, ὁ λαβὼν τὴν ἀρχὴν ἐν πυρί, πυριγενής: Ὀρφ.Ὕμν.45,1, Ὀππ.Κυν.4,304.
πῦρισπόρος-ον πάπ. ὁ πυρίσπαρτος βλ.λ.
πῦρίσσοος-ον (σῴζω) ἀντὶ πυρίσοος, ὁ ἀπὸ τοῦ πυρὸς σωθείς: Ἀγαμήστωρ π. Σχολ.Λυκόφρ.178.
πῦρίστακτος-ον ὁ σταλάζων, στάζων πῦρ: Εὐρ. Κύκλ.293 **πυρίστακτος πέτρα** (ἐπὶ τῆς Αἴτνης).
πῦριστάτης (ὁ) σχόλ. τρίπους ἱστάμενος ἐπὶ τοῦ πυρός, ἡ πυροστιά: Σχολ.Ἀριστφ.Ὄρν.436.
πυρίστατον (τὸ) γλωσσ. πυριστάτης βλ.λ.
πῦρίστατος (ὁ) μσν. ὁ πυριστάτης: Εὐστ.1827,56.
πυριστεφής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὑπὸ πυρὸς ἐστεμμένος, περικυκλωμένος: Νόνν.Δ 8,289 **πυριστεφὴς εὐνή.**
πυρισφάραγος-ον δ.ἀνάγν. τοῦ πυρισμάραγος.
πυρισφρήγιστος-ον μτγν. (ἰων. ἀντὶ πυρισφράγιστος) ὁ διὰ πυρὸς ἐσφραγισμένος:Νόνν.Δ 13,323.
πυρισχησίφως-ωτος (ὁ) μτγν. πάπ. μαγ. ὁ διατηρῶν φῶς διὰ τοῦ πυρός.
πῦρισώμᾰτος-ον πάπ. ὁ ἐκ πυρίνου σώματος ὤν.
πῦρίτης (ὁ) (πῦρ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ πυρός, ὁ περὶ τὸ πῦρ καταγινόμενος, ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου: Λουκ.Ζ'Ἔλεγχ.8 **πυρίτης τὴν τέχνην,** αὐτ.Θυσ.6· **2)** κ. νεώτ. **πυρίτης** λίθος πυρόλιθος βλ.λ., στουρναρόπετρα: Πλίν.Φl 36,133, Διοσκ. 5,125· || κ. ἐπὶ ἄλλων λίθων ἀγνώστου τανῦν συστάσεως: Πλίν.36,137, Ζώα.Ἀλχ.120Β, Σουΐδ. ἐν λ. ἄφαντον φῶς· πρβλ. πυρῖτις 3).
πῦρίτης ἄρτος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἐκ πυρῶν, ἐκ σίτου ἄρτος: Ἀέτ.2,263 (πληθ.), Σουΐδ.
πυριτιδαποθήκη (ἡ) νεώτ. ἀποθήκη πυρίτιδος || κτ. ἐπέκτ. ἀποθήκη πυρομαχικῶν.
πυριτιδόκονις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ μόνης τῆς τριβῆς κονιοποιηθεῖσα μαύρη πυρῖτις, ἧς τὰ συστατικὰ ἀναμειγνύονται μηχανικῶς ἄνευ ἄλλης προπαρασκευῆς, καιομένη βραδέως. εἰδ. ἐν χρ. εἰς τὴν κατασκευὴν πυροτεχνημάτων.
πυριτιδοποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον ἐν ᾧ παρασκευάζεται κυρίως πυρῖτις, περαιτέρω δὲ καὶ ἄλλαι ἐκρηκτικαὶ οὐσίαι, ὡς καὶ μέρος τι ἐκ τῶν χρησιμοποιουμένων πρώτων ὑλῶν.
πυριτιδοποιία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη ἢ ἡ βιομηχανία τῆς πυρίτιδος.
πυριτιδοποιός (ὁ) νεώτ. ἐργάτης ἢ βιομήχανος κατασκευάζων πυρίτιδα.
πυριτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πυρίτιον βλ.λ., ὁ περιέχων πυρίτιον, ἐπὶ χημικῶν οὐσιῶν: **πυριτικὸν ἅλας, - πυριτικὸν ὀξύ.**
πυριτιοκαλίωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ πυριτικοῦ καλίου ἐμπότισις τῶν ἐξ ἀσβεστολίθου λαξευτῶν ἀντικειμένων πρὸς σκλήρυνσιν αὐτῶν.
πυρίτιον (τὸ) νεώτ. χημικὸν στοιχεῖον ἐκ τῶν ἀμετάλλων, τὸ κύριον συστατικὸν τῶν πετρωμάτων.
πυριτιοχάλυψ-υβος (ὁ) νεώτ. χάλυψ περιέχων πυρίτιον ἄνω τοῦ ποσοῦ τῶν 5 o/o.
πυρῖτις-ιδος (ἐνν. βοτάνη) (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πύρεθρον βλ.λ.: Νίκ.Θηρ.683, αὐτ.Ἀλ.531· **2)** ὀρεινὴ νάρδος βλ.λ.: Διοσκ.1,9· **3)** **πυρῖτις** (ἐνν. λίθος) ἄγνωστός τις πολύτιμος λίθος: Πλίν.Φl 37,189· **4)** νεώτ. ἡ ἐκ νίτρου, ἄνθρακος καὶ θείου συνισταμένη ἐκρηκτικὴ ὕλη, ἡ (ἡ τό) μπαρούτη.
πυριτοδόκη (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἀγγεῖον **ἐν ᾧ φυλάσσεται** ἀσφαλῶς ἡ πυρῖτις.
πυριτοδότης (ὁ) νεώτ. ναυτ. ναύτης πολεμικοῦ πλοίου, οὗ ἔργον εἶναι ἡ μεταφορὰ πυρομαχικῶν ἐκ τῶν ἀποθηκῶν εἰς τὰ βάλλοντα πυροβόλα.
πυριτοδόχη (ἡ) νεώτ. τὸ μέρος τῆς κάννης τοῦ σωλῆνος τῶν ἐμπροσθογεμῶν πυροβόλων ὅπλων, ὅπου γίνεται ἡ ἀνάφλεξις τῆς πυρίτιδος.
πυριτοθήκη (ἡ) νεώτ. φορητὴ θήκη πυρίτιδος, ἄ. πυριτόκερας, παλάσκα.
πυριτοκάμινος (ἡ) νεώτ. κάμινος ἐντὸς τῆς ὁποίας φρύγεται ὁ σιδηροπυρίτης **κατὰ** τὴν βιομηχανικὴν παρασκευὴν τοῦ θειικοῦ ὀξέος.
πῦρίτοκος-ον μτγν. ὁ ἐν τῷ πυρὶ γεννηθείς, ἐπὶ τοῦ Διονύσου: Ἰω.Λυδ.Μην.4,160.
πυριτρεφής-οῦς-ές μτγν. κ. παθ. ὁ ἐν τῷ πυρὶ ἢ διὰ πυρὸς τραφείς: Νόνν.Δ 2,486, Πάπ.
πῦρίτρόφος-ον μτγν. ὁ τρέφων, βοηθῶν **τὸ** πῦρ: ΑΠ 6,101 **πυριτρόφους ῥιπίδας.**
πῦρίτροχος-ον μτγν. ποι. μτφ. ὁ ὁρμητικὸς **κατὰ** τὸν δρόμον του: Νόνν.Δ 14,292.
πῦριφᾰνής-οῦς-ές πάπ. μαγ. ὁ ἐμφανιζόμενος, παρουσιαζόμενος ἐν πυρί.
πῦρίφατος-ον ὁ ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλωθείς, καταστραφείς, ἐρημωθείς: Αἰσχ.Ἱκ.633 **πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν.**
πῦριφεγγής-οῦς-ές κ. πάπ. ὁ ὡς τὸ πῦρ φέγγων, πυριλαμπής, πυραυγής: Ὀρφ.Ἀργ.214.
πῦριφερής-οῦς-ές πάπ. ὁ ὑπὸ τοῦ πυρὸς φερόμενος (ἀμφ.).
πῦρίφευκτος-ον μτγν. ὁ πτητικός, ὁ ἐξατμιζόμενος: ΨΔημόκρ.π.Ζώσ.Ἀλχ.122Β.
πῦρίφθαγγος-ον μτγν. μτφ. ὁ ἐκπέμπων πυρίνους, φλογεροὺς φθόγγους: Graec.Orthod 1,252.
πῦριφλεγέθης-ους-ες πυριφλεγὴς βλ.λ.2): Ἱππ. Γυν.1,52 **πυριφλεγέθης κοιλίη,** αὐτ.2,178.
πῦρῖφλεγέθων-οντος-ουσα ον ὁ ὡς τὸ πῦρ φλεγόμενος, ὁ πρὸς πυρίνας φλόγας ὅμοιος: Πλούτ.Ἠθ.921Β **πυριφλεγέθον ἔσοπτρον·** **2)** ὡς οὐσ. **πυριφλεγέθων** (ὁ) εἷς τῶν ποταμῶν τοῦ Ἅδου, οὗ τὰ ῥεῖθρα ἐμυθεύοντο πυριφλεγῆ: Ὀδ.Κ 513 **εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσιν Κώκυτός θ',** Πλάτ.Φαίδ.114Α.
πῦριφλεγής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ φλέγων, καίων ὡς πῦρ, ὁ ἀναδίδων πυρίνας φλόγας: Πλούτ.Ἠθ. 948C (ἐσφ.γρ. ἐν Ξεν.Ἑλλ.5,3,19 ἀντὶ περιφλεγής)· **2)** ὁ δεινῶς φλεγμονῶν: Ἱππ.Γυν.1,54 **πυριφλεγεῖς ὑστέραι,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,2 **πυριφλεγεῖς δίψαι** (καυστικαὶ δίψαι)· **3)** νεώτ. μτφ. **πυριφλεγὴς ἔρως** (λίαν σφοδρός, δυνατός).
πῦριφλέγων-οντος (ὁ) ὁ πυριφλεγὴς βλ.λ.1): Εὐρ. Βάκχ.1018 **πυριφλέγων λέων.**
πῦρίφλεκτος-ον (φλέγω) ὁ ἀναδίδων φλόγα πυρὸς ἢ ὁ λάμπων ἐκ πυρός: Αἰσχ.ἀπ.[7] **πυρίφλεκτοι κάμακες,** Εὐρ.Ἴων 195 **πανὸν πυρίφλεκτον αἴρει τις,** Λυκόφρ.218 **πυρίφλεκτοι βλάβαι** (δειναί), ΑΠ 12,151 **πυρίφλεκτοι πόθοι,** αὐτ.11,66 **πυρίφλεκτα βοστρύχια.**
πῦρίφλογος-ον ὁ ἐκβάλλων φλόγας, φλογερός: Ἐμπ.113 **ἡλίου βολαῖς πυριφλόγοις.**
πῦρίφοιτος-ον μτγν. ὁ φοιτῶν, βαίνων ἐν πυρί, ἐντὸς φλογῶν, ἐπίθ. τῆς Περσεφόνης: Ὕμν.Μαγ.3,25.
πῦριφόρος-ον μτγν. ὁ φέρων, ἔχων θερμότητα: Σωρ.1,76 (πιθ.γρ.).
πῦρίχαλκον (τὸ) μτγν. εἶδος χαλκίνου ἐργαλείου πρὸς κοπήν: Ἀνών.Ἀριστλ.Ρητ.170,11.
πῦριχαρής-οῦς-ές πάπ. ὁ χαιρόμενος, ὁ εὐφραινόμενος ἐπὶ τῷ πυρί.

πῠρίχη (ἡ) ποι. ἀντὶ πυρρίχη βλ.λ.: Στράτ.ΑΠ 12,186.
πῠρίχρως-ωτος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων πύρινον χρῶμα, ὁ πυρρός, ὁ πυρρώδης : Ἀλκιδ.π.Ἀριστλ.Ρητ.1406a,2.
πῠριῶ-άω κ. μσν., Ἰων. ὁπαρφ. **πυριῆν** (Ἱππ.Γυν. Φυσ.107) κ. **πυριᾶν** (Ἱππ.Νούσ.2,14), ἀόρ. **ἐπυρίασα** (Ἱππ.Νούσ.19), κ. **πυρίασα** (Ἱππιατρ.100), μέσ. ἀπαρφ. **πυριῆσθαι** (Ἱππ.Δι.1,35), ἀόρ. **ἐπυριασάμην** (Ἱππ.Γυν.Φυσ.7,107), παθ. ἀόρ. **ἐπυριήθην** (Ἱππ. Ἐντ.Παθ.1), θέτω, τοποθετῶ τινα ἐν πυριατηρίῳ, βάλλω κάποιον εἰς ἀτμόλουτρον, μτ. αἰτ. : Ἱππ. Ἄρθρ.47, Παλαίφ.43· κ. μτ. συστοίχ. αἰτ.: Ἱππ.Γυν.1, 75 **πυριᾶν αὐτὴν ὅσον τριήκοντα πυρίας**· κ. παθ. θερμαίνομαι ἐν πυριστηρίῳ : Ἀθήν.12,519E **παρὰ Συβαρίταις δ' εὑρέθησαν καὶ πύελοι, ἐν αἷς κατακείμενοι ἐπυριῶντο**· ‖ κ.μτφ. : Κρωβ.8 **τὸν λάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις**· **2**) γεν. θερμαίνω: Στράβ.15,1,43 **τὰ δ' ἕλκη σαρξὶν ὑείαις πυριῶσιν**· κ. παθ. : Διοσκ.3,9 **πυριῶνται διά τινος οἱ ὀδόντες**· **3**) τὸ παθ. χρησιμοποιοῦμαι ὡς πυριατήριον : Διοσκ.1,4 (κύπερος) **πρός τι πυριωμένη ἁρμόζει**· **4**) ρημ. π. πυρίαμα, πυρίασις, πυριατήρ, πυριατήριον, πυριατός.
πυριώνω δημ. ἀντὶ πυρώνω, τὸ παθ. **πυριώνομαι** ἀντὶ τοῦ πυροῦμαι, θερμαίνομαι : Γρυπ.Σκ. Τερρ.45,6 **πυριωμένο τό αἷμ' ἀπὸ τὴ ζέστη**.
πυρκαεύς-έως (ὁ) ὁ ἐμπρήσας, ὁ ἐμπρηστής, ὁ πυρπολητής : **Ναύπλιος πυρκαεὺς** (τίτλος δράματος τοῦ Σοφ.) : Πολυδ.9,156.
πυρκᾰῐά (ἡ) (καίω) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **πυρκαϊή**, κ. τρισύλλ. **πυρκαιά** (Εὐρ.Ἱκ.1207), ὁ τόπος ἔνθα ἀνάπτουσι πῦρ, ἰδ. πρὸς καῦσιν νεκρῶν, ὁ τόπος τῆς νεκρικῆς πυρᾶς : Ἰλ.Η 428 **οἱ δὲ . .νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον**, αὐτ.Ψ 228, αὐτ.250, Εὐρ.Ἱκ.1207 **ἑπτὰ πυρκαιὰς νεκρῶν**, Ἀριστλ.ΖΙ 609b,10 **χλωρίωνι, ὃν ἔνιοι μυθολογοῦσι γενέσθαι ἐκ πυρκαϊᾶς**· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑπὸ τοῦ πυρὸς καῦσις πραγμάτων ἐχόντων μεγάλην σχετικῶς ἔκτασιν : Ἡρ.2,66 **πυρκαϊῆς δὲ γινομένης**, Ἀριστλ.Κόσ.400a,29, Λουκ.Τόξ.61 **πυρκαϊὰ μεγάλη ἐξανίσταται καὶ πάντα περιεκλείετο . . ἡ φλόξ**, αὐτ.Μισθ.Συν.18, - **πυρκαϊὰ τῶν ἀποθηκῶν καπνοῦ**· ‖ ἐμπρησμός, πυρπόλησις : Νόμ.π.Δημ. 627 **δικάζειν . . τὴν βουλὴν . . φόνου καὶ τραύματος . . καὶ πυρκαϊᾶς**, Πολυδ.8,40 **πυρκαϊᾶς γραφή**, αὐτ.117· **3**) μτφ. ἡ ἐρωτικὴ φλόξ: Ἀσκληπιάδ. ΑΠ 7,217 **δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς**· **4**) ὑπολείμματα πυρκαϊᾶς : Διόδ.Σ 16,45· **5**) κτ. πληθ. αἱ ἐκ τῶν κεκαυμένων κορμῶν τῶν μοριῶν ἀναφυόμεναι ἄγριαι παραφυάδες : Λυσ.7,24 **ἐν τῷ πεδίῳ πολλὰς μορίας οὔσας καὶ πυρκαϊὰς ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς ἐμοῖς χωρίοις**.
πυρκᾰῐός-ά-όν ὁ διὰ τὴν καῦσιν τῶν θυμάτων χρησιμοποιούμενος : Ἐπιγρ. **πυρκαιαὶ ἐσχάραι**.
πυρκόος-ον (κοῶ) οἱ μαντευόμεναι ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ πυρὸς τῶν θυσιῶν, ἰδ. ἐν Δελφοῖς· Ἡσ. «πυρκόοι· ὑπὸ Δελφῶν ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι».
πυρναῖος-α-ον (πύρνον) ὁ κατάλληλος πρὸς βρῶσιν, ὁ βρώσιμος, ὁ τρώξιμος, ὁ ἐδώδιμος, ὁ φαγώσιμος, ὁ ὥριμος : Θεόκρ.1,46 **πυρναίαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἀλωὰ** (πιθ. γρ., κτ. Σχολ. «περκαζούσαις καὶ τρωξίμοις»).
πύρνηται Ἡσ. «ἐσθίηται».
πύρνον (τὸ) (πύρινος, πυρός) ἄρτος ἐκ πυρῶν, σιταρένιο φωμί : Ὀδ.Ο 312 **οἵ κέν τις κοτύλην καὶ πύρνον ὀρέξῃ**, αὐτ.Ρ 362· ‖ ἰδ. ἐπὶ ἄρτου ἐξ ἀλεύρου μετὰ πιτύρων· Φιλήμ.Γραμμ.ἐν Ἀθήν. 3,114D «**τὸν ἐκ πυρῶν ἀσήστων γινόμενον ἄρτον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ ἔχοντα**»· **2**) γεν. τροφή, φαγητόν : Λυκόφρ.482 **φήγινον πύρνον**, Ἡσ.
πύρνος (ὁ) Ἡσ. «φωμός», Σουΐδ. «πύρνος· τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου» κ. κτ. πληθ. : Ἡσ. «πύρνοι· ζεια) κνηστώδεις, ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος, ἄλλοι χόρτος, ἄλλοι μαγίδα».
πυρνοτόκος-ον μτγν. ὁ παράγων τροφήν, ὁ πυροφόρος : Ὕμν.Ἶσ.45 **πυρνοτόκος ἄρουρα**.
πυροβολάρχης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ διοικητὴς πυροβολαρχίας βλ.λ.
πυροβολαρχία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. κ. **πυροβολαρχία** μονὰς πυροβολικοῦ ἔχουσα 2-6 πυροβόλα καὶ διοικουμένη ὀργανικῶς ὑπὸ λοχαγοῦ.
πυροβολεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. δημ. τόπος, θέσις ὡς τμῆμα ὀχυρωματικοῦ ἔργου εἴτε ὡς χῶρος ἐν πολεμικῷ πλοίῳ, ἔνθα εἶναι τοποθετημένα πρὸς δρᾶσιν πυροβόλα, κανονιοστάσιον.
πυροβόλησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πυροβολῶ, ἡ βολὴ διὰ πυροβόλου ὅπλου.
πυροβολητής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. στρατιώτης ἢ ναύτης ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πυροβόλου, κανονιέρης.
πυροβολικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πυροβόλον, ὁ τοῦ πυροβόλου· ‖ τὸ θηλ. **πυροβολική** ὡς οὐσ. κλάδος τῆς πολεμικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἔχων ἀντικείμενον τὴν σπουδὴν τῶν πυροβόλων ὅπλων καὶ τῆς διὰ τούτων ἐκτελουμένης βολῆς· **2**) τὸ οὐδ. **πυροβολικό(ν)** ὡς οὐσ. ἓν ἐκ τῶν πέντε μαχίμων ὅπλων τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ διεξάγον ἀγῶνα ἐκηβόλον : **πυροβολικὸν βαρὺ - πεδινὸν - ὀρειβατικὸν - φρουριακὸν - ἔφιππον - ἀντιαεροπορικόν**· ‖ εἰδ. ναυτ. τὸ σύνολον τῶν ἐπί τινος πολεμικοῦ πλοίου πυροβόλων ὡς καὶ τὸ ἐξυπηρετοῦν ταῦτα προσωπικόν.
πυροβολισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πυροβολῶ, ἡ ἐκπυρσοκρότησις πυροβόλου ὅπλου· **2**) ὁ κατὰ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν οἱουδήποτε πυροβόλου ὅπλου παραγόμενος ἦχος.
πυροβολιστής (ὁ) νεώτ. παλαιοτέρα ὀνομασία τοῦ πυροβολητοῦ βλ.λ.
πυροβολομηχανικός (ὁ) νεώτ. ναυτ. μηχανικὸς εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ παρακολούθησιν τῆς καλῆς λειτουργίας τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου πυροβόλων καὶ ἐξαρτημάτων αὐτῶν.
πῡροβόλος-ον μτγν. ὁ βάλλων, ὁ ρίπτων, ὁ ἐξακοντίζων πῦρ· ‖ τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πυροβόλα** ἀκόντια ἢ βέλη πυρφόρα : Πλούτ.Σύλλ.9 **τοὺς τοξότας ἐκέλευε χρῆσθαι τοῖς πυροβόλοις**, αὐτ. Ἀντ.66· **2**) νεώτ. ὁ διὰ τοῦ πυρός, δι' ἐκπυρσοκροτήσεως πυρίτιδος βάλλων : **πυροβόλον ὅπλον**· ‖ τὸ οὐδ. **πυροβόλον** ὡς οὐσ. γεν. πᾶν ἐκηβόλον ὅπλον ἐκσφενδονίζον εἰς μεγάλην ἀπόστασιν βλήματα δι' ἰσχυρᾶς πιέσεως ἀερίων, παραγομένων εἰς μεγάλην ποσότητα ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ ἐκ τῆς καύσεως πυρίτιδος ἐντὸς εἰδικοῦ σωλῆνος· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εὐμέγεθες καὶ μὴ φορητὸν ἐκηβόλον ὅπλον βάλλον ἀπὸ κιλλίβαντος, ἄ. τηλεβόλον, τὸ κανόνι : **βαρέα πυροβόλα**.
πυροβολοστάσιον (τὸ) νεώτ. τὸ μέρος ἔνθα τοποθετοῦνται ἢ ἀποτίθενται τὰ πυροβόλα· ‖ εἰδ. στρατ. παλαιοτέρα ὀνομασία τοῦ ὄρχου.
πῡροβολῶ-έω (1) πάπ. σπείρω πυρόν, σῖτον.
πυροβολῶ-έω (2) νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπυροβόλησα**, ἀμτβ. βάλλω διὰ πυροβόλου ὅπλου· ‖ μτβ. ρίπτω, κατευθύνω κατά τινος τὴν βολὴν πυροβόλου ὅπλου : **τὸν ἐπυροβόλησεν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως**· **2**) ρημοτ. π. πυροβόλησις, πυροβολητής.
πῡροβόρος-ον μτγν. ὁ ἐσθίων πυρούς, ὁ τρώγων σῖτον, ὁ σιτοβόρος, ὁ σιτοφάγος : Κόϊντ.2,197.
πυρογαλλόλη (ἡ) νεώτ. χημ. ἡ **πυρογαλλικὸν ὀξὺ** τρισθενὴς φαινόλη παρασκευαζομένη διὰ ξηρᾶς ἀποστάξεως τῆς ταννίνης ἢ τοῦ γαλλικοῦ

ὀξέος ἐν χρ. πρός ἀναγωγήν τῶν ἁλάτων χρυσοῦ, ἀργύρου κττ., ὡς καὶ εἰς τήν φωτογραφικήν.

πῠρογενής-οῦς-ές (1) (πῦρ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ πυρός ἤ ἐν πυρὶ γεννηθείς, ἄ. πυριγενής, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Αὐσ.Ἐπιγρ.49,3· **2)** νεώτ. ὁ γινόμενος ἤ παραγόμενος ἤ σχηματισθείς εἰς ὑψηλήν θερμοκρασίαν : **πυρογενῆ πετρώματα**· ἐπίρρ. νεώτ.-ῶς.

πῡρογενής-οῦς-ές (2) μτγν. ὁ ἐκ πυρῶν πεποιημένος, κατεσκευασμένος : Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 9,368.

πῠρογόνος-ον μτγν. ἀντί πυριγόνος βλ.λ. : Ὠριγ.3,289D.

πυρογραφία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη διακοσμήσεως διαφόρων στερεῶν ἐπιφανειῶν κ. ἰδ. ξύλου, δέρματος, ὀστῶν κττ. διά πεπυρακτωμένης ἀκίδος.

πυρογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τήν πυρογραφίαν, ἤ ὁ διά τῆς πυρογραφίας γενόμενος : **πυρογραφική διακόσμησις**· ἐπίρρ. **-ῶς**.

πυροδαίσιον (τό) (δαίω) Ἡσ. τόπος **ἔνθα δαίουσι**, καίουσι πῦρ, ἑστία, μαγειρεῖον.

πῠροδάνσιον (sic κῶδ.) Ἡσ. μαγειρεῖον· πρβλ. πύρδανον.

πυροδιάσπασις-εως (ἡ) νεώτ. χημ. ἡ δι' ἐντόνου θερμάνσεως διάσπασις ὀργανικῶν οὐσιῶν εἰς ἑνώσεις ἁπλουστέρας καὶ μικροτέρου μοριακοῦ βάρους, ἄ. πυρόλυσις.

πυροδόκος-ον (πυρός) μτγν. ὁ δεχόμενος πυρούς, ὁ περιέχων, ὁ περιλαμβάνων σῖτον : Ὀππ. Ἁλ.4,501 **πυροδόκος στεφάνη**.

πυροδότης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ῥάβδος φέρουσα κατά τό ἕτερον ἄκρον αὐτῆς ἅπτραν, δι' ἧς μετεδίδετο τό πῦρ εἰς τό ἔκκαυμα τῶν παλαιοτέρων πυροβόλων· || γεν. πᾶν μέσον πρός ἄναψιν ἤ μετάδοσιν πυρός : Γρ.Σκ.Τερρ.106,8 **μά ἡ Ἅγια ἡ Φωτιά, μιά πού 'σβησε, δέν τήν ἀνάβει πλιά | ἀνθρώπινο προσάναμμα ἤ πυροδότης**.

πυροδότησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τό ἀποτέλεσμα τοῦ πυροδοτῶ, ἡ μετάδοσις τοῦ πυρός εἰς τό ἔκκαυμα ἐκρηκτικοῦ τινος γεμίσματος.

πυροδοτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τόν πυροδότην ἤ τήν πυροδότησιν : **πυροδοτικόν μηχάνημα - ζύγωθρον** (δι' ὧν γίνεται ἡ πυροδότησις).

πυροδοτῶ-έω **νεώτ.** **μεταδίδω** πῦρ εἰς ἐκρηκτικόν τι γέμισμα, ἐνεργῶ πυροδότησιν· **2)** ρηματ. π. πυροδότης, πυροδότησις.

πῠροειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρός πῦρ, ὁ πυρώδης : Πλάτ.Νόμ.895C **ἐν τῷ γηΐνῳ ἤ ἐνύδρῳ ἤ πυροειδεῖ**, Ἀριστλ.Γεν.Φθορ.330b,24, Ἐπίκ.Ἐπιστ. 2,390 **πυροειδεῖς φύσεις**· κ. ἐπί τοῦ πλανήτου Ἄρεως : Εὔδοξ.5,13· κ. ἐπίρρ. μτγν. **-ῶς** : Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.2,13,9 **καθάπερ τόν ἐν Αἰγός ποταμοῖς πυροειδῶς κατενεχθέντα ἀστέρα πέτρινον**.

πῠρόεις-εντος-εσσα-εν (πῦρ) ὁ πλήρης πυρός, ὁ πυρώδης, ὁ πύρινος, ὁ φλογώδης : Κλεάνθ.1,10 **πυρόεις κεραυνός**, Ἀπολλ.Ρ 3,1377 **πυρόεις ἀστήρ**· || μτφ. ὁ φλογερός, ὁ ὁρμητικός : Ὀππ. Κυν.1,389 **πυρόεις κάπρος**, Ρουφῖν.Ἐπιγρ.ΑΠ 5,14 **πυρόεντα ὄμματα**, αὐτ.9,132 **πυρόεις πόθος**, Νόνν. Δ 2,436 **πυρόεν βέλος**· **2) ὁ Πυρόεις** ὁ πλανήτης Ἄρης, ὡς ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος αὐτοῦ : Ἀριστλ.Κόσ.399a,9, Κικ.Φυσ.Θε.2,20,53, Φίλ. 1,504, Κλεομήδ.1,3· **3)** ὡς ἐπίθ. ἐπί θεοτήτων, συνήθ.π.Νόνν., οἷον ἐπί τοῦ Ἄρεως : Νόνν.Δ 41,348· κ. ἐπί τοῦ Διονύσου : αὐτ.21,222· κ. ἐπί τοῦ Ἡφαίστου : αὐτ.2,225· κ. ἐπί τοῦ Διός : αὐτ.6,218· **4) πυροῦντες** (οἱ) εἶδος ποταμίου τινός ἰχθύος, πιθ. ἡ πέστροφα : Μνησίθ.Ἀθ.π.Ἀθήν.8,358C **οἵ τε πυροῦντες . . διαφέρουσι . . τῶν ποταμίων ἰχθύων εὐπεψίᾳ**.

πῠροεργής-οῦς-ές (ἔργω) μτγν, ὁ ἐν τῷ πυρὶ ἤ διά τοῦ πυρός ἐργαζόμενος : Μαν.1,78.

πυροηλεκτρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τόν πυροηλεκτρισμόν : **πυροηλεκτρικοί κρύσταλλοι**.

πυροηλεκτρισμός (ὁ) νεώτ. φυσ. τό φαινόμενον, καθ' ὅ ἐμφανίζονται ἐπί τῆς ἐπιφανείας ὑπερθερμανθέντων κρυστάλλων φορτία ἀντιθέτων ἠλεκτρισμῶν.

πῡροκᾰπηλεύω μτγν. ἐμπορεύομαι τόν σῖτον, ἄ. σιτοκαπηλεύω : Πολυδ.7,18.

πυροκατεχόλη (ἡ) νεώτ. χημ. ἄ. κατεχόλη βλ.λ.

πῠροκλοπία (ἡ) μτγν. ἡ κλοπή τοῦ πυρός ἐπί τοῦ Προμηθέως : Κριναγ.ΑΠ 6,100 **οἷα Προμηθείης μνῆμα πυροκλοπίης** (δ. γρ. πυρικλοπίης).

πυροκρόταλον (τό) νεώτ. ἡ δρομοκροτίς βλ.λ.

πυροκροτητής (ὁ) νεώτ. πυροβολ. εἰδική μεταλλική θήκη πλήρης ἰσχυρᾶς ἐκρηκτικῆς οὐσίας κοχλιουμένη εἰς τόν πυροσωλῆνα μεταξύ τούτου καὶ τοῦ ἐμπυρεύματος.

πῡρολᾰβίς-ίδος (ἡ) (λαμβάνω) γλωσσ. **λαβίς** τοῦ πυρός, πυράγρα, τσιμπίδα, μασιά.

πῠρολᾰμπίς-ίδος (ἡ) ἡ ἐκπέμπουσα λάμψιν πυρός, πυγολαμπίς, κωλοφωτιά : Ἀριστλ.Ζ 551b,24 **ἐκ . . μεγάλων καμπῶν . . γίνονται πυγολαμπίδες** (δ γρ. ἀντί πυγολαμπίδες).

πυρολατρ(ε)ία (ἡ) νεώτ. ἡ λατρεία τοῦ πυρός ὡς θεότητος, ἄ. ζωροαστρισμός, παρσισμός.

πυρολάτρης (ὁ) νεώτ., τό θηλ. **πυρολάτρις-ιδος**, ὁ λατρεύων τό πῦρ· || εἰδ. ὁ ὀπαδός τῆς θρησκείας τοῦ Ζωροάστρου, τῆς πυρολατρείας.

πυρολατρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τήν πυρολατρείαν, ὁ τῆς πυρολατρείας.

πυρόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτόν ἀποτελοῦν παραλλαγήν τοῦ χαλαζίου, ἔχον τήν ἰδιότητα, κρουόμενον διά χάλυβος, νά παράγῃ σπινθῆρας, ἄ. πυρίτης λίθος, πυριτόλιθος, στουρναρόπετρα.

πῡρολόγος-ον (πυρός) μτγν. ὁ συλλέγων, ὁ θερίζων πυρούς, ὁ θεριστικός : Φίλιππ.Θεσσ.6,104 **πυρολόγους δρεπάνας**.

πυρολουσίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτόν διοξίδιον τοῦ μαγγανίου.

πυρόλυσις-εως (ἡ) νεώτ. χημ. ἄ. πυροδιάσπασις.

πυρομαγνητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τόν πυρομαγνητισμόν βλ.λ.

πυρομαγνητισμός (ὁ) νεώτ. φυσ. ὁ εἰς τά πυροηλεκτρικά φαινόμενα παραγόμενος ἠλεκτρισμός.

πυρομανής-οῦς-ές νεώτ. ὁ πάσχων ἐκ πυρομανίας, ὁ κατεχόμενος ὑπό ἀσυγκρατήτου ἐνορμήσεως πρός ἐμπρησμούς.

πυρομανία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ψυχοπάθεια, καθ' ἥν ὁ πάσχων, καίτοι διατηρεῖ πλήρη καὶ ἀκεραίαν τήν συνείδησιν αὐτοῦ, κατέχεται ὑπό ἀσυγκρατήτου ἐνορμήσεως πρός ἐμπρησμούς ἄνευ αἰτίας μίσους ἤ ἐκδικήσεως.

πῡρομαντεία (ἡ) μτγν. μον. κ. νεώτ. **ἡ διά** τοῦ πυρός μαντεία : Ἰσίδ.Σεβ.Ἐτυμ.8,9,13.

πῡρόμαντις-εως (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ., γενικ. θηλ. κ. -ιδος ὁ διά τοῦ πυρός μαντευόμενος : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,69 (δ.γρ. ἀντί τυρόμαντις).

πυρομαχικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἤ ἀναφερόμενος εἰς τά πυρά τῆς μάχης· || συνήθ. τό οὐδ. κτ. πληθ. **πυρομαχικά** ὡς οὐσ. τά ἀναγκαιοῦντα εἰς τόν στρατόν ἤ τόν στόλον παντοῖα ἐφόδια βολῆς, οἷον φυσίγγια, βλήματα, χειροβομβίδες, βόμβαι, τορπίλλαι κττ.

πῠρομάχος-ον κ. δημ. ἀντί πυριμάχος βλ.λ. || : Θεόφρ.Λιθ.9 **λίθοι πυρομάχοι**· **2)** δημ. τό ἀρσ. **πυρομάχος** ὡς οὐσ. ὁ πυροστάτης, ἡ πυροστιά: Κρυστ.Τραγ.Γέννος 123 **καί παραστιάς ὁλόγυρα, μέσ' ἀπ' τον πυρομάχο**.

πῠρομᾰχῶ-έω μτγν. πυριμαχῶ βλ.λ.:Ζώσ.Ἀλχ.168B.

πῡρομέτρης (ὁ) μτγν. κ. **-μετρητής** ὁ μετρῶν πυρούς, ὁ σιτομέτρης : Πολυδ.7,18.

πῦρομετρητής (ὁ) (πυρός) μτγν. ἄ. πυρομέτρης βλ.λ. : Πολυδ.7,18.

πυρομετρία (ἡ) (πῦρ) νεώτ. ἡ μέτρησις τῶν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν.

πυρομετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυρομετρίαν ἢ τὸ πυρόμετρον.

πυρόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν λίαν ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν.

πῦρομετρῶ-έω (πυρός) μτγν. μετρῶ πυρούς, σιτομετρῶ : Πολυδ.7,18.

πῦρόν (τὸ) ἄχρ. ἑν. τοῦ πυρὰ (τὰ) βλ.λ., ἀναφερόμενος ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιαν.2,944, ἀλλ' ἀπορριπτόμενος ὑπὸ τοῦ Εὐστ.729,63.

πυρόξανθος-ον μσν. ὁ ἐρυθροκίτρινος : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,15D (πιθ. διορθ. πυρρόξανθος).

πυρόξενοι (οἱ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὰ ἅλατα τοῦ μεταπυριτικοῦ ὀξέος ἀπαρτίζοντα ἰδίαν ὁμάδα.

πυροξυλίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἄ. κολλωδιοβάμβαξ.

πυροπαθής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς παθών, ὁ ὑποστὰς καταστροφὴν ἢ ζημίας ὑπὸ πυρκαϊᾶς· πρβλ. πολεμοπαθής.

πυροπάλλιον (τὸ) νεώτ. ὀρυκτολ. κ. **πυροπάλλιος** (ὁ) ἡμιπολύτιμος λίθος ἀποτελῶν παραλλαγὴν τοῦ εὐγενοῦς ὀπαλίου.

πῦροπεμφίφλογος-ον πάπ. ὁ ἐκπέμπων, ὁ ἀναδίδων φλόγας πυρός.

πῦροπίπης (ὁ) (ὀπιπεύω) ὁ ἐπιθυμητικῶς προσβλέπων τὸν σῖτον, κωμ. λ. ἀντὶ σιτοφύλαξ : Ἀριστφ.Ἱππ.407 **γέροντα πυροπίπην** (σχόλ. «τὸν φύλακα τοῦ σίτου, ὡς εἰς τὸ πρυτανεῖον παρέχοντα ἄρτους», Σουΐδ ἐν λ. πυραπίπας), Κρατῖν.340.

πυροπλασμίασις-εως (ἡ) νεώτ. κτηνίατρ. ὀξὺ ἢ χρόνιον μολυσματικὸν νόσημα τοῦ αἵματος διαφόρων ζῴων ὀφειλόμενον εἰς τὸ μικρόβιον ἀπιόσωμα, ἄ. ἀπιοσωματίασις, πυροσωματίασις.

πυροπυξίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ἡ δεικνύουσα τὴν θερμοκρασίαν τῶν κλιβάνων πυρομετρικὴ πυξίς.

πῦροπωλεῖον (τὸ) μτγν. τὸ μέρος ἔνθα πωλοῦνται πυροί, σιτοπωλεῖον, σιταγορά : Πολυδ.7,18.

πῦροπώλης (ὁ) μτγν. ὁ πωλητὴς πυρῶν, ὁ σιτέμπορος : Πολυδ.7,18.

πῦροπωλῶ-έω πωλῶ πυρούς, σῖτον, εἶμαι πυροπώλης, σιτοπωλῶ : Δημ.376 **πυροπωλῶν, οἰκοδομῶν**, Πολυδ.7,18.

πῦρορρᾰγής-οῦς-ές (ῥήγνυμι) κ. νεώτ. ὁ ἐν τῷ πυρὶ ἐρρηγμένος, ὁ διὰ τοῦ πυρὸς ραγείς, ποὺ ράγισε ἢ ἔσκασε ἀπὸ τὴ φωτιά, ἐπὶ κεραμίων : Κρατῖν.253 **ἴσως πυρορραγὲς κακῶς ὠπτημένον**· **2)** ἐπὶ ἤχου, ὁ τραχύς : Ἀριστφ.Ἀχ.933 **φοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές** (ὡς κρότος ἐν καμίνῳ ῥηγνυαμένης χύτρας).

πῦρός (ὁ) κ. σπυρός σῖτος, σιτάρι : Ἰλ.Θ 188 **μελίφρονα πυρόν**, αὐτ.Κ 569, Ὀδ.Υ 109· ὡς τροφὴ τῶν χηνῶν: Ὀδ.Τ 536 **χῆνες.. πυρὸν ἔδουσιν**, Πάπ.ἡ **ἐν πυρῷ σπειρομένη γῆ**· ἴδ. κτ. πληθ. κ. μτ. ἄλλων σιτηρῶν : Ὀδ.Δ 604 **πυροί τε ζειαί τε**, αὐτ.Ι 110, Ἡρ.2,36 **ἀπὸ πυρῶν καὶ κριθέων ὦλλοι ζώουσι**, αὐτ.4,33, Ἀριστφ.Σφ.1405, αὐτ.Εἰρ.1145 αὐτ.Ὀρν. 580, Θουκ.6,22 **πυροὺς καὶ πεφρυγμένας κριθάς**, Δημ.386, Θεόφρ.ΦΙ 8,4,3, Διόδ.Σ 20,96 **πυρῶν μεδίμνους τετρακισμυρίους, καὶ κριθῶν τοὺς ἴσους**, Διοσκ.2,85, Πάπ. **ἀρτάβας πυρῶν**· **2)** κόκκος σίτου : Ἀριστλ.ΖΓ 728b,35 **ἐξ ἑνὸς σπέρματος ἓν σῶμα γίνεται, οἷον ἑνὸς πυροῦ εἷς πυθμήν**· **3) πυρὸς ἄγριος** τὸ φυτὸν χελιδόνιον: Διοσκ.2,181.

πυρός-ή-ό μσν. δημ. ὁ πυρώδης, ὁ φλογερός, ὁ διάπυρος : Ἐρωτόκρ.2,194 **πυρὴ φωτιά**.

πυροσβέστης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ σβεννύων τὸ πῦρ, ἰδ. ἀνὴρ ἀνήκων εἰς ὠργανωμένον σῶμα ἔχον ἔργον τὴν κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν.

πυροσβεστικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πυροσβέστας, ὁ τῶν πυροσβεστῶν : **πυροσβεστικὴ ἀντλία, - πυροσβεστικὸς λόχος, - πυροσβεστικὴ ὑπηρεσία** ἡ **πυροσβεστικὸν σῶμα** (εἰδικῶς ὠργανωμένον σῶμα πυροσβεστῶν, ἐφωδιασμένον δι' ὅλων τῶν πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῶν μέσων).

πυροσειρίς-ίδος (ἡ) νεώτ. σειρὶς ἐξ εὐφλέκτου οὐσίας ἐν χρήσει πρὸς μετάδοσιν τοῦ πυρὸς ἐξ ἀποστάσεως, ἄ. θρυαλλίς, ἄπτρα, φιτίλι.

πυροσθενής-οῦς-ές γλωσσ. ὁ σθεναρὸς ἐν πυρί, ὁ κύριος τοῦ πυρός.

πῦροσῑτόχρους-οος-ουν-οον πάπ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ σίτου, ὁ σιτόχρους, ὁ σιταράτος.

πῠρόσπορος-ον ὁ σπαρείς, ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ πυρός, ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Ὀρφ.Ὕμν.52,2.

πῦροσπορῶ-έω σπείρω γῆν διὰ σίτου : Πάπ. **τὰς ἀρούρας τρεῖς πυροσπορῆσαι**.

πῠροστάτης (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀντὶ πυριστάτης βλ.λ., ἡ πυροστιά : Εὐστ.1827,56.

πυροστιά (ἡ) δημ. εἶδος τριγωνικοῦ ἢ κυκλικοῦ μεταλλικοῦ τρίποδος ἐν χρήσει πρὸς ὑποβάστασιν χύτρας ἢ λέβητος ὑπεράνω πυρᾶς, ὁ πυροστάτης· || κάμινος μετὰ πυροστάτου : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 48,21 **ἔχουν χιλιάδες πυροστιὲς | καὶ φυσερὰ κι ἀμόνια**· **2)** **Πυροστιά** (ἡ) ὀνομασία τοῦ ἀστερισμοῦ τοῦ Ἡνιόχου.

πυρόσφαιρα (ἡ) νεώτ. γεωλ. ὁ θεωρούμενος διάπυρος ἐσώτατος πυρὴν τῆς γῆς, ἄ. βαρύσφαιρα, κεντρόσφαιρα.

πυροσωλήν-ῆνος (ὁ) νεώτ. πυροδοτικὸν μηχάνημα προσαρμοζόμενον ἐπὶ τῶν βλημάτων τοῦ πυροβολικοῦ καὶ χρησιμεῦον πρὸς μετάδοσιν τοῦ πυρὸς εἰς τὸ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ κοιλότητι τῆς ὀβίδος ἐκρηκτικὸν γέμισμα.

πυροσωματίασις-εως (ἡ) νεώτ. κτηνιατρ. ἄ. πυροπλασμίασις βλ.λ.

πυροτέχνημα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. παρασκεύασμα ἐξ εὐφλέκτων ὑλῶν, ὅπερ ἀναπτόμενον παράγει φῶς ἢ κρότους καὶ πολλάκις πολύχρωμα φωτεινὰ σχήματα· **2)** μτφ. λόγος ἐντυπωσιακὸς καὶ ἄνευ βαθυτέρας ἐννοίας.

πυροτέχνης (ὁ) νεώτ. κ. **πυροτεχνίτης** ὁ κατασκευαστὴς πυροτεχνημάτων **βλ.λ.**· **2)** εἰδ. στρατ. ὁ πυροτεχνουργὸς **βλ.λ.**

πυροτεχνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν τέχνην τοῦ πυροτέχνου· || τὸ θηλ. πυροτεχνικὴ ὡς οὐσ. ἡ πυροτεχνουργία **βλ.λ.**

πυροτεχνουργία (ἡ) νεώτ. κ. **πυροτεχνική** ἡ τέχνη τοῦ πυροτεχνουργοῦ· || κλάδος τῆς γενικῆς στρατιωτικῆς τεχνολογίας, ἔχων ἀντικείμενον τὸν τρόπον τῆς παρασκευῆς, τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

πυροτεχνουργός (ὁ) νεώτ. ἐν τῷ στρατῷ κ. τῷ ναυτ. τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὴν παρασκευήν, συντήρησιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν ἐκρηκτικῶν ὑλῶν.

πῠρότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ πολλὴ θερμότης, ἡ φλογερότης, ἡ ζέσις, ἡ φλόγα, ἡ πυράδα : Γαλ.19, 442, Πλωτῖν.2,6,1.

πῡροτομία (ἡ) (πυρός, τέμνω) ἡ τομὴ τῶν πυρῶν, ὁ θερισμὸς τοῦ σίτου : Θεόφρ.ΦΙ 9,8,2.

πῡροτρόφος-ον ὁ τοὺς πυρούς, τὸν σῖτον τρέφων, ἐπὶ τοῦ βορρᾶ : Μιχ.Ἀκομ.2,202,30 (ἔκδ.Λ.).

πῦροφαγεῖν μτγν. κ. μσν. ἐσθίειν πυρούς, τρώγειν σῖτον : Εὐστ.Ἰλ.Θ 188.

πυροφάγος (ὁ) νεώτ. ὁ ἐσθίων, τρώγων, καταπίνων φλεγομένας ὕλας.

πυροφάνι (τὸ) δημ. σιδηρᾶ ἐσχάρα προβάλλουσα ἐκ τῆς πρῴρας ἁλιευτικοῦ πλοιαρίου, ἐφ' ἧς καίονται δᾳδία ἢ ἐξαρτᾶται ἀνημμένος φανὸς ἀσετυλίνης πρὸς προσέλκυσιν τῶν ἰχθύων κατὰ τὴν νυκτερινὴν ἁλιείαν.

πυροφανίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. **ὀρυκτὸν** τριοξίδιον τοῦ μαγγανιοτιτανίου.

πυροφεγγής-οῦς-ές μτγν. ὁ πυριφεγγής βλ.λ.: Χρησμ.Σιβ.8,435.

πυροφθόρος-ον ὁ φθείρων τοὺς πυρούς, τὸν σῖτον : Ἐπιγρ. **πυροφθόρος νοῦσος.**

πύροφις-εως (ὁ) νεώτ. παλαιότερον φορητόν ὅπλον καὶ πυροβόλον χρησιμοποιούμενον ἀπὸ τοῦ ιγ' μέχρι τοῦ ιζ' αἰῶνος.

πυροφοβία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. νασηρὸς φόβος τοῦ πυρός, τῆς πυρκαϊᾶς.

πῦροφοβοῦμαι-έομαι φοβοῦμαι τὸ **πῦρ** : Ἱππ.Ἐπιστ.19.

πῦροφορικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς πυροφόρους βλ.λ., ὁ τῶν πυροφόρων : Ἐπιγρ. **πυροφορικὰ δεῖπνα.**

πῦροφόρος-ον (πῦρ) κ. νεώτ. ὁ φέρων πῦρ, ὁ πυρφόρος:Ζώσ.256,2 **βέλη πυροφόρα** (πυροβόλα), - **πυροφόρα κράματα** (τὰ ἔχοντα τὴν ἰδιότητα νὰ παράγωσι σπινθῆρας κρουόμενα ἢ ρινιζόμενα), - **πυροφόρα σώματα** (τὰ ὑφιστάμενα αὐτοανάφλεξιν ἅμα τῇ ἐπαφῇ αὐτῶν μετὰ τοῦ ἀέρος)· **2)** τὸ ἀρσ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. φλεγόμενα βλήματα : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.91,41, αὐτ.94,8· || ὁμ. ὡς οὐσ. μηχαναὶ ἐξακοντίζουσαι φλεγόμενα βλήματα : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.95,20· **3)** τὸ ἀρσ. κτ. ἑν. ὡς οὐσ. ὁ φέρων τὸ πῦρ θυσίας, ἐν Ἐπιδαύρῳ κ. Ἄργει : Ἐπιγρ.· **4)** δ.γρ. ἀντὶ πυρφόρος βλ.λ.5): ΠΔ Ὀβδ.18 **οὐκ ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ·** **5)** ὁ ἡφαιστειώδης : Ζώσ.256,2 **πυροφόρον πεδίον.**

πῡροφόρος-ον (πυρός) κ. νεώτ. ὁ φέρων, ὁ παράγων πυρούς, σῖτον, ὁ σιτοφόρος, ὁ σιτοπαραγωγός, ἐπὶ χωρῶν, γαιῶν κτλ.: Ἰλ.Μ 314 **ἀρούρης πυροφόροιο,** αὐτ.Φ 602 **πεδίοιο πυροφόροιο,** Ὀδ.Γ 495, Σόλ.24,2 **γῆς πυροφόρου πεδία,** Σιμων. 15,Πίνδ.Ι 3(4),72 **τὰν πυροφόρον Λιβύαν,** Αἰσχ.Ἐλεγ.4 **πυροφόρος Γέλα,** Εὐρ.Φοίν.644 **πεδία.. πυροφόρα,** Θεόφρ.ΦΑΙτ.3,21,2, Φἰλ.2,117 **πυροφόρος πεδιάς,** Πάπ.· **2)** **ἀὴρ πυροφόρος** ἀὴρ προάγων τὸν σῖτον, συντελῶν εἰς τὴν αὔξησιν αὐτοῦ : Ἡσίοδ.Ἔργ.549 **ἀὴρ πυροφόρος.. ἐπὶ ἔργοις** (πιθ.γρ. πυροφόροις . ἐπὶ ἔργοις).

πῡροφορῶ-έω (I) μτγν. φέρω, παράγω πυράς : Ἀπ.Ἐμφ.Πόλ.2,40 **νῆσον πυροφοροῦσαν.**

πῦροφορῶ-έω (2) εἶμαι πυροφόρος, πυρφόρος, πυρφορῶ : Ἐπιγρ. **πυροφορήσας Ἀσκληπιοῦ.**

πυροχημεία (ἡ) νεώτ κλάδος τῆς χημείας ἔχων ἀντικείμενον τὴν δ ὑψηλῶν θερμοκρασιῶν ἀνίχνευσιν μετάλλων ἐντὸς ὀρυκτῶν.

πυροχημικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυροχημείαν

πῦρόχρους-οος-ουν-οον μτγν. ἀντὶ πυρίχρως βλ.λ. : Γαλ.19,495.

πῦρόχρως-ωτος-ων μσν ἀντὶ πυρίχρως βλ.λ. : Ἀχμ. Ὀνειροκρ.149,18.

πυρόχωμα-ατος (τὸ) νεώτ. εἰδικὸν χῶμα ἐν χρ. ἐν τῇ προσθετικῇ ὀδοντιατρικῇ πρὸς κατασκευὴν τῶν χυτῶν καὶ τῶν ἐκ πορσελλάνης ἐργασιῶν.

πυρπάλᾰμος-ον ὁ δεξιῶς κατειργασμένος ἐκ πυρὸς ἢ ὁ ἐκτινασσόμενος πυρώδης : Πίνδ.Ο 10 (11),80 **πυρπάλαμον βέλος** (ὁ κεραυνός)· πρβλ. πυριγενής· **2)** κ. **-άμης** ἐπὶ προσ., Ἡσ. «πυρπαλάμης· πυρπαλάμους ἔλεγον τοὺς διὰ τάχους τι μηχανᾶσθαι δυναμένους, καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος», Φώτ. «πυρπαλάμην· ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί», Εὐστ.513,30.

πῦρπᾰλᾰμῶμαι-άομαι μτγν. κ. μσν. μεταχειρίζομαι πῦρ, κατακαίω· **2)** μτφ. κακοτεχνῶ, ἐξαπατῶ τινα, δι' ἀπάτης ἀδικῶ· πρβλ. δημ. τὸν Ἐκαφε : Εὐστ.513,30 **πυρπαλάμησεν** (ἐξηγεῖ τὸ τοῦ Ὑμν.Ἑρμ.357 οἷον διὰ πυρὸς ἰέναι τῇ κακοτεχνίᾳ).

πυρπερέγχει ἐσφ. γρ. ἀντὶ πῦρ πύο ἔγχει : Κρατῖν.18.

πύρπνους-οος-ουν-οον ὁ πυρίπνους, ὁ πνέων πῦρ. : Αἰσχ.Ἑπτ.511 **πύρπνοον Τυφῶνα,** αὐτ.Πρ.917 **τινάσσων πύρπνοον.. βέλος** (ἐπὶ ἀστραπῆς), αὐτ. 371 (ἐπὶ τῆς Αἴτνης), Εὐρ.Μήδ.478, αὐτ.Ἠλ.473, Ἀναξίλ.22,3, Ἐπίν.2,10 **πύρπνοος χίμαιρα.**

πυρπόλημα-ατος (τὸ) (πυρπολῶ) νυκτερινοὶ πυρσοὶ χάριν τῶν πλεόντων, φρυκτωρία : Εὐρ.Ἑλ.767 **τὰ Ναυπλίου τὰ Εὐβοϊκὰ πυρπολήματα.**

πυρπόλησις-εως (ἡ) (πυρπολῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πυρπολῶ, ἡ διὰ τοῦ πυρὸς ἀνάλωσις, κατάκαυσις, ὁ ἐμπρησμός : Ἰώα.ΑΙ 3,7,11 **ἡ πυρπόλησις τῆς τουρκικῆς ναυαρχίδος ἐν Χίῳ.**

πυρπολητής (ὁ) Ἡσ. κ. νεώτ. γλῶσσ. τοῦ πυρεὺς βλ.λ.1)· **2)** νεώτ. ὁ πυρπολῶν· || κυβερνήτης ἢ καὶ ναύτης πυρπολικοῦ πλοίου, μπουρλοτιέρης : **ὁ πυρπολητὴς Παπανικολῆς.**

πυρπολικό(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. πεπαλαιωμένον πλοῖον πλῆρες εὐφλέκτων ὑλῶν καταλλήλως παρεσκευασμένον, ἐν χρήσει ἄλλοτε πρὸς πυρπόλησιν ἐχθρικῶν πολεμικῶν διὰ προσκολλήσεώς του ἐπ' αὐτῶν, τὸ μπουρλότο.

πυρπολικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυρπόλησιν, ὁ προκαλῶν τὴν πυρπόλησιν, ὁ ἐμπρηστικός· || τὸ οὐδ. **πυρπολικό(ν)** ὡς οὐσ. βλ λ.

πυρπόλιον (τὸ) νεώτ. ἐμπρηστικὸν μεῖγμα, ὅπερ τιθέμενον ἐντὸς σφαιρικῶν κοίλων βλημάτων μετέδιδε τὸ πῦρ εἰς εὔφλεκτα σώματα, ἐφ' ὧν βαλλόμενα τὰ βλήματα ταῦτα διερρηγνύοντο.

πυρπόλος-ον ὁ πυρπολῶν, ὁ κατακαίων τι, ὁ καταστρέφων, ὁ ἀφανίζων, ἐρημῶν διὰ τοῦ πυρός : Εὐρ.Ἰκ.640 **ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ·** **2)** παθ. ὁ πυρὶ κατακεκαυμένος, ὁ ἠρημωμένος ὑπὸ τοῦ πυρός:Χρησμ.π.Φλέγ.ἀπ.36,3 **ἄστη δέ τε πυρπόλα θήσει** (πυρίκαυστα ποιήσει).

πυρπολῶ-έω (πυρπόλος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀνάπτω πῦρ καὶ διατηρῶ πυράν, πυρσεύω· Ἡσ. «πυρπολεῖ· ἅπτει, καίει, πυρσεύει», αὐτ. «πυρπολέοντας· πυρπολουμένους, ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένους»: Ὀδ.Κ 30 **καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντας,** Ξεν.ΚΠ 3,3,25 **ὄπισθεν τοῦ στρατοπέδου ἐπυρπόλουν** (ἀνῆπτον πυρά)· ὁμ. **πυρπολεῖν τοὺς ἄνθρακας** ἀνακινῶ, ἀναρριπίζω, φυσῶ τὸ πῦρ : Ἀριστφ.Ὄρν.1580 **πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας·** **2)** ἀναφ. πρὸς πρόσ., καίω διὰ τοῦ πυρός, ἀπανθρακῶ : Φάλ.66,2 **πυρπολεῖν τινα** (ἐπὶ τοῦ ταύρου τοῦ Φαλάριδος), Ἀριστφ.Θεσμ.727 **καταίθειν τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὅσον τάχος·** κ. παθ. : Φιλόδ.Εὐσ.89· || κ. νεώτ. κ. ἀναφ. πρὸς πρᾶγμ. θέτω πῦρ, βάζω φωτιὰ εἴς τι, καταστρέφω τι διὰ τοῦ πυρός : Ἀριστφ.Νεφ.1497 **τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;** αὐτ.Σφ.1079 **τὴν πόλιν.. πυρπολῶν,** Πολύβ.3,82,10 **ἐπυρπόλει καὶ κατέφθειρε τὴν χώραν,** Πλούτ.Θεμ.9 **Ξέρξου.. τὰ τῶν Φωκέων ἄστη πυρπολοῦντος,** Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαβ.19 **πυρπολοῦσι πάντα καὶ καίουσι καὶ σφάττουσι·** || τὸ μέσ. **πυρπολοῦμαι** ἐνεργῶ ὥστε νὰ ἐμπρησθῇ τι διὰ πυρός : Ἡρ.8,50 **τὴν Ἀττικὴν.. πᾶσαν.. πυρπολέεσθαι·** **4)** ἐπιτίθεμαι κατά τινος διὰ φλογερῶν, διαπύρων βλημάτων : Παλαίφ.38 **πυρπολεῖν τοὺς ἐπὶ τῷ πύργῳ τοξότας·** **5)** μτφ. καταφλέγω, βασανίζω τινὰ ψυχικῶς : Ἀναξίλ.22,9 **ὥσπερ ἡ χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους** (ἐπὶ ἑταίρας), Μέν.Μον.195· ὁμ. ἐπὶ νόσου ἢ πόνου, θλίψεως : Νίκ.Θηρ.245 **ἄλγεα πυρπολέοντα,** αὐτ.364· || ὁμ. ἐξάπτω τινὰ εἰς ἔρωτα : Ἀχιλλ.Τάτ.1,11, Ἀνακρεόντ.68,6· **6)** ρηματ.π. πυρπόλημα, πυρπόλησις, πυρπολητής.

πυρρά (ἡ) (πυρρός) μτγν. εἶδος πτηνοῦ ἔχοντος χρῶμα ἐρυθρόν : Αἰλ.Ζ1 4,5.

πυρράζω μτγν. κ. μσν. εἶμαι πυρρόχρους, πυρρός, ἐρυθρός, κόκκινος ὡς τὸ πῦρ, ἐπὶ τοῦ οὐρα-

νοῦ : ΚΔ Ματθ.16,2, αὐτ.3 **πυρράζει γὰρ στυγνάζων ὁ οὐρανός,** Εὐστ.Πον.239,33.

πυρραία (ἡ) 'Επιγρ. **πιθ.** ἔνδυμα ἐρυθροῦ χρώματος.

πυρράκειος (ὁ) γλωσσ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων πυρράν κόμην, ὁ πυρρόθριξ, ὁ κοκκινομάλλης, πιθ. ἀντὶ porracius.

πυρράκης (ὁ) μτγν., αἰτ. ἐν. πυρράκη (Πάπ.), ὁ πυρρός, ὁ ἐρυθρός, ὁ κόκκινος, ὁ κοκκινωπός, ὁ ξάνθούλης : Σουΐδ. «πυρράκης, ξανθὸς καὶ πυρράκων ὁμοίως» : ΠΔ Βασ.1,16,12 **καὶ αὐτὸς πυρράκης μετὰ κάλλους ὀφθαλμῶν,** Πάπ.

πυρράκων Σουΐδ. ἁ. πυρράκης βλ.λ.

πυρραλίς-ίδος (ἡ) 'Ησ. ἀντὶ πυραλίς βλ.λ.(I).

πυρρίας (ὁ) εἶδος ὄφεως ἔχοντος πυρρὸν χρῶμα· 'Ησ.· **2)** ὁ ἔχων πυρρὰν κόμην, κοινὴ ὀνομασία δούλων κ. ἰδ. τῶν ἐκ Θρᾴκης πυρροτρίχων ἀνδραπόδων : 'Αριστφ.Βάτρ.730 **τοῖς δὲ χαλκοῖς καὶ ξένοις καὶ πυρρίαις.**

πυρρίζω μτγν. εἶμαι πυρρός, κοκκινωπός, ἢ ἐρυθριῶ, κοκκινίζω : ΠΔ Λευϊτ.13,19 **οὐλὴ λευκή, ἢ τηλαυγὴς λευκαίνουσα ἢ πυρρίζουσα.**

πυρρϊκός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν βασιλέα τῆς 'Ηπείρου Πύρρον, ὡς ἐπίθ. εἴδους τινὸς προβάτων : 'Αριστλ.ΖΙ 522b,24 **τὰ πρόβατα τὰ καλούμενα Πυρρικά, τὴν ἐπωνυμίαν . . ἔχοντα ἀπὸ Πύρρου τοῦ βασιλέως·** || ὁμ. πιθ. ἀντὶ πυρρίχας : αὐτ.595b,18.

πυρρίχη (ἡ) (ὄρχησις), εἶδος ἐνοπλίου ὀρχήσεως κληθείσης αὕτως ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ πρώτου εὑρετοῦ αὐτῆς ἥρωος Πυρρίχου (πρβλ. 'Αριστόξ. 'Ιστ.ἀπ.46, Στράβ.10,3,8) ἢ ἐκ τοῦ ὅτι ἐγένετο κατὰ πρῶτον χρῆσις ταύτης κατὰ τὴν ταφὴν τοῦ Πατρόκλου (πρβλ. 'Αριστλ.ἀπ.519), καθ' ἣν οἱ ὀρχησταί, τῇ συνοδείᾳ μουσικοῦ ὀργάνου καὶ ᾄσματος, ἐξετέλουν πάσας τὰς ἀμυντικὰς καὶ ἐπιθετικὰς κινήσεις πολεμιστῶν ἐν ὥρᾳ μάχης : 'Αριστφ. Βάτρ.153 **κεἰ τὴν πυρρίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου,** Πλάτ.Νόμ.815Α, αὐτ.816Β **δύο δὴ τῶν ὀρχήσεων . . εἴδη . . τὸ μὲν πολεμικὸν πυρρίχην, τὸ δὲ εἰρηνικὸν ἐμμέλειαν,** Ξεν.'Αν.6,1,12· || κ. ἐπὶ ἁμίλλης περὶ βραβείου : 'Επιγρ.· || παροιμ. **πυρρίχην βλέπω** ἐμφανίζω ἐμαυτὸν ἀγριωπόν : 'Αριστφ.'Όρν.1169 **ἔσθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρίχην βλέπων** (σχόλ. «ἔνοπλον καὶ πολεμικόν»)· **2)** γεν. **δειναὶ πυρρίχαι** παράδοξοι συστροφαὶ τοῦ σώματος : Εὐρ.'Ανδρ.1135 **δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου βέλεμνα παιδός.**

πυρριχῐακός-ή-όν μτγν. ὁ πυρρίχιο : 'Ηφαιστ. 8,8 **πυρριχιακὸν μέτρον,** 'Ηρωδιαν.1,562 **πυρριχιακὴ λέξις·** κ. ἐπίρρ. **-ῶς** : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.905.

πυρρῐχίαμβος (ὁ) λεξ. ὁ ἐκ πυρριχίου καὶ ἰάμβου συγκείμενος μετρικὸς πούς : 'Αν.Κρ.3,306.

πυρριχίζω ὀρχοῦμαι, χορεύω τὴν πυρρίχην βλ.λ.: 'Αριστλ.ἀπ.519, Πλούτ.'Ηθ.554Β, Λουκ.Θε.Δ Β,1 **πηδᾷ καὶ πυρριχίζει καὶ τὴν ἀσπίδα τινάσσει·** **2)** ρηματ.π. πυρριχισμός, πυρριχιστής, πυρρίχισις.

πυρριχιονάπαιστος (ὁ) μτγν. πούς μετρικὸς συγκείμενος ἐξ ἑνὸς πυρριχίου καὶ ἑνὸς ἀναπαίστου ἤτοι υυυυ- : Διομ.481Κ.

πυρρίχῐος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πυρρίχην βλ.λ., ὁ τῆς πυρρίχης : Λουκ.'Ορχ.9 **διαπρέψαντα ἐν τῇ ὀρχηστικῇ καὶ εἶδος . . αὐτῇ προστεθεικότα, Πυρρίχιον ἀπ' αὐτοῦ κεκλημένον,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.4,2,9 **πυρριχίῳ δρόμῳ καὶ ρυθμῷ,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,10 **τὴν ἐνόπλιον τῶν ἐφήβων καὶ πυρρίχιον ὄρχησιν·** **2)** κ. νεώτ. μετρ. **πούς πυρρίχιος** ὁ ἐκ δύο συλλαβῶν ἀποτελούμενος μετρικὸς πούς, τοῦ ὁποίου ἐγένετο χρῆσις ἐν τῇ πυρρίχῃ, ὁπόθεν ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομα : 'Ηφαιστ.3,1, 'Αριστείδ.Κ 1,15, Λογγῖν.41,1 **πυρρίχιοι καὶ τροχαῖοι καὶ διχόρειοι.**

πυρρίχισις-εως (ἡ) μτγν. ὁ πυρριχισμὸς βλ.λ.· 'Ανών.ἐν Anna.etc.θ,278 «πυρρίχισις, ἡ ὄρχησις».

πυρριχισμός (ὁ) (πυρριχίζω) μτγν. τὸ πυρριχίζειν, τὸ ὀρχεῖσθαι τὴν **πυρρίχην** βλ.λ. : 'Ιώσ.ΑΙ 19,1,14.

πυρριχιστής (ὁ) (πυρριχίζω) κ. νεώτ. ὁ ὀρχούμενος τὴν πυρρίχην, ὁ χορευτὴς τῆς πυρρίχης βλ.λ.: Λυσ.21,1 **εἰς πυρριχιστὰς Παναθηναίοις** (εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸν χορὸν τῆς πυρρίχης), 'Ισαῖ.5,36.

πυρριχιστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πυρριχιστήν, ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς πυρριχιστήν : Πολυδ.4,73.

πύρριχος-η-ον μτγν. δωρ. ἀντὶ πυρρὸς βλ.λ. : Θεόκρ.4,20 **ταῦρος ὁ πύρριχος.**

πυρριχοτροχαῖος (ὁ) λεξ. ὁ ἐκ πυρριχίου καὶ τροχαίου συγκείμενος μετρικὸς πούς : 'Αν.Κρ.3,306.

πυρριῶ-άω μτγν. εἶμαι ἢ γίνομαι πυρρός, ἐρυθρός, ἐρυθριῶ, κοκκινίζω, ἰδ. ἐξ αἰδοῦς : 'Αχιλλ. Τάτ.2,11, 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,5 **ὥσπερ καταιδεσθέντες τὸ γεγονὸς ἐπυρρίασαν·** **2)** ἔχω πυρράν, ἐρυθρὰν ὄψιν : Προκ.Μυστ.8 **ἐπυρρία τὸ εἶδος καὶ δυοῖν ἡμέραις ἀπόσιτος ὤν.**

πυρρόγειος-ον μτγν. ὁ ἐκ πυρρᾶς γῆς ἀπὸ κοκκινόχωμα συνιστάμενος, ὁ ἔχων πυρρόχρουν γῆν : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.9,11,6.

πυρρογένειος-ον μτγν. ὁ ἔχων πυρρὸν γένειον, ὁ κοκκινογένης : Διοσκ.'Επιγρ.ΑΠ 7,707.

πυρρόθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πυρρὰς τρίχας, ὁ πυρρόξανθος, ὁ κοκκινομάλλης, ὁ κοκκινοτρίχης : Σόλ.22 (ὃ.γρ.), 'Αριστλ.Πρ.966b,33.

πυρροκέφᾰλος-ον 'Ησ. ὁ ἔχων πυρρὰν κεφαλήν, ὁ κοκκινοκέφαλος.

πυρροκόμης (ὁ) σχόλ. ὁ πυρσόκομος, ὁ πυρρόθριξ : Σχόλ.Δ 'Ιλ.Β 642.

πυρροκόραξ-ᾰκος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν πυρροκόραξ ὁ ἄλπειος, τὸ γουράνι : Πλίν.ΦΙ 10,133· || **νεώτ.** ζωολ. γένος ᾠδικῶν κορακιδῶν πτηνῶν.

πυρρόξανθος-ον μσν. ὁ ἐρυθρὸς καὶ ξανθὸς συνάμα : Παλλάδ.'Ιατρ.'Ιπп.2,15D.

πυρροπίπης (ὁ) (ὀπιπεύω) ὁ ἐπιθυμητικῶς προσβλέπων τοὺς πυρρούς, ξανθοκόμους παῖδας, παιδεραστής, ἐν λογοπαιγνίῳ παρ' 'Αριστφ. ἀντὶ πυροπίπης ἤτοι ὁ εἰς τὴν ἐν πρυτανείῳ σίτισιν ἀποβλέπων : 'Αριστφ.'Ιππ.407.

πυρροποίκιλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ποικίλα πυρρόχροα στίγματα ἔχων, ὁ πεποικιλμένος δι' ἐρυθρῶν στιγμάτων, ὁ ἐρυθροποίκιλος, ἐπίθ. ἐρυθροῦ γρανίτου : Πλίν.ΦΙ 36,157, Τζέτζ.Χιλ.6,610.

πυρροπτέρυξ-υγος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων ἐρυθρὰς πτέρυγας, πιθ. εἰκ. ἐν Κωμ.'Αδέσπ.1D.

πυρρός-ά-όν (πῦρ) κ. νεώτ., ἰων. **πυρρός-ή-όν,** τραγ. κ. δωρ. **πυρσός-ή** (δωρ. **-ά**) (Εὐρ.Φοίν.32, Μόσχ.2,70, Πλούτ.Πελ.22), ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πυρός, πυρρόχρους, ἐρυθροκίτρινος, ξανθοκόκκινος : 'Ιππ.Γυν.2,171 **ᾠοῦ τὸ πυρρὸν** (ἐπὶ τοῦ κρόκου τοῦ ᾠοῦ), αὐτ.'Αέρ.20 **ἡ λευκότης γίγνεται πυρρή,** αὐτ.'Επιδ.6,1,5 (ἐπὶ καθιζήματος ἐν τοῖς οὔροις), Αἰσχ.Πέρσ.316 **πυρσὴν . . γενειάδα,** Εὐρ. Φοίν.32, Πλάτ.Τίμ.68C **πυρρὸν δὲ ξανθοῦ τε καὶ φαιοῦ κράσει γίγνεται,** 'Αριστλ.Μεταφ.1054b,13, αὐτ.ΖΓ 785a,19 **αἱ πυρραὶ θᾶττον πολιοῦνται τρίχες τῶν μελαινῶν,** Θεόκρ.15,130, Γαλ.9,600· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων κόμην πυρράν, ὁ πυρρόθριξ, ὁ ροῦσος : Ξενοφ.16,2, 'Ηρ.4,108, 'Ιππ.'Αέρ.20 **πυρρὸν τὸ Σκυθικὸν γένος,** 'Αριστλ.Πρ.966b,26 **οἱ ἁλιεῖς πυρροί·** || γεν. κ. ἐπὶ ζῴων, ὁ χρυσόχρους, ὁ ξανθοκόκκινος, ὁ μαυροκίτρινος : Εὐρ.'Ηρ.361, Ξεν. Κυν.4,7 **πυρρὰ τὰ χρώματα τῶν κυνῶν,** 'Αριστλ. ΖΓ 785b,17 **οἱ λέοντες πυρροὶ πάντες,** Λεωνίδ.ΑΠ 6,263, Πλούτ.Πελ.22 (πώλου) **ἡ . . χρόα στίλβουσα τῆς χαίτης πυρσότατον,** αὐτ.'Ηθ.363Β, ΚΔ 'Απ.6,4, Πάπ. **πυρραὶ αἶγες,** Πάπ. **πυρρὸς ἵππος·** **3)** ἐπὶ

μᾶλλον **καθωρισμένου** χρώματος, ὁ ἐρυθρός, ὁ κόκκινος : Ἡρ.3,139 **χλανίδα . . πυρρήν**, ΠΔ Γεν. 25,30 **γεῦσόν με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος πυρροῦ τούτου**, Μόσχ.2,70 **ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου**· ‖ ἐπ. συγκρ. **πυρώτερα**, ἀντὶ πυρρότερα : Ἄρατ.798 **πυρώτερα φοινίσσεσθαι** (ἔχειν λαμπρότερον πορφυροῦν χρῶμα)· ‖ **τὸ** οὐδ. **πυρρόν** ὡς οὐσ. ἡ πυρρότης, ἡ ἐρυθρότης : Ἀριστφ.Ἐκκλ.329 **τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν**· **4)** ὁ ἐρυθριῶν, ὁ κοκκινίζων : Ἀριστφ.Ἱππ.900 **οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου 'γένεσθε πυρροί;'** ‖ ἐν Εὐρ. Ἑκ.1265 **κύων . . πύρσ' ἔχουσα δέργματα** (προσβλέπουσα μὲ ἐρυθροὺς ὀφθαλμούς).

πυρρότης-ητος (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ πυρροῦ, ἡ ἐρυθρότης, ἐπὶ τῶν τριχῶν : Ἀριστλ.ΖΓ 785a,20 **ἡ πυρρότης ὥσπερ ἀρρωστία τριχός**, Γαλ.6,21.

πυρρότριχος-ον μτγν. ἀντὶ πυρρόθριξ βλ.λ. : Θεόκρ.8,3 **ἄμφω τὼ γ' ἤστην πυρροτρίχω**.

πυρρούλας (ὁ) κ. νεώτ., δημ. **πύρρουλας** εἶδος πυρρόχρου πτηνοῦ, πιθ. τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν πυρρούλας ὁ κοινὸς τῆς οἰκογ. τῶν **σπιζιδῶν** : Ἀριστλ.ΖΙ 592b,22 **συκαλίς, μελαγκόρυφος, πυρρούλας** (δ.γρ. **πυρρουράς**).

πυρρόχρους-οος-ουν-οον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα πυρρόν, ὁ ξανθοκόκκινος, ὁ κοκκινωπός : Πλούτ.Ἠθ.363B, Πάπ. **δέλφαξ πυρρόχρους**.

πυρρῶ-όω ποιῶ τι πυρρόν, πυρρόχρουν : Πλούτ. Ἠθ.1081B (ἀμφ.γρ.)· κ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.966b,32 **αἱ τρίχες πυρροῦνται**, Ἀκύλ.ΠΔ Ἔξ.25,5.

πυρρώδης-ους-ες ἐσφ.γρ. ἀντὶ ῥυπώδης : Ἡσ. ἐν λ. σκεῖρος.

πυρρώνειος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐξ Ἤλιδος σκεπτικὸν φιλόσοφον Πύρρωνα : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,27,2 **Πυρρώνεια σοφίσματα**, Γαλ.1,589, Διογ.Λ Πρόλ.20 **Πυρρώνειαι ὑποτυπώσεις** (τίτλος ἔργου τοῦ Σέξτ.Ἐμπ.), - **πυρρώνειος φιλοσοφία - σκέψις**· πρβλ. πυρρωνισμός.

πυρρωνιαστής (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ πυρρωνιστής βλ.λ.

πυρρωνισμός (ὁ) νεώτ. φιλοσ. τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα τοῦ Ἠλείου φιλοσόφου Πύρρωνος, **τὸ ἀποδοκιμάζον** ἀμφότερα τὰ μέσα τῆς γνώσεως, **τήν τε κατ'** αἴσθησιν ἀντίληψιν καὶ τὴν κριτικὴν **νόησιν**, ὡς μὴ συντελοῦντα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας· πρβλ. σκεπτικισμός.

πυρρωνιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ὀπαδὸς τῆς φιλοσ. θεωρίας τοῦ πυρρωνισμοῦ· ‖ ὁ σκεπτικιστής.

πυρρωπός-όν μτγν. εἶμαι ὑπόπυρρος, ἐρυθρόφαιος τὴν χροιάν, ὀλίγον τι πυρρόχρους, κοκκινωπός : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.115.

πυρσαίνω (πυρσός 2) ποιῶ, καθιστῶ τι πυρρόν, βάπτω τι δι' ἐρυθροῦ χρώματος, κοκκινίζω : Εὐρ. Τρῳ.227 **ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων**, Πολυδ.5, 102 **τὸ πρόσωπον φύκει πυρσαίνειν**, Φιλόστρ.Ἐπιστ.40 **ἡ πυρσαίνουσα μίλτος τὰ χείλη**.

πυρσανίδες Ἡσ. «οὕτω Νύμφαι καλοῦνται».

πυρσαυγής-οῦς-ές ὁ λάμπων ὡς τὸ πῦρ, ὁ πυρσαυγής, ὁ λαμπρός : Ὀρφ.Ὕμν.19,1.

πυρσεία (ἡ) (πυρσεύω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διὰ τῶν πυρσῶν συνεννόησις ἢ μετάδοσις εἰδήσεως, πληροφορίας : Πολύβ.10,43,1 **τοῦ . . κατὰ τὰς πυρσείας γένους, μεγίστας . . παρεχομένου χρείας ἐν τοῖς πολεμικοῖς**· πρβλ. **φρυκτωρία**· ‖ ἡ διὰ πυρσῶν συμβολικὴ **ἀγγελία**, τὸ διὰ πυρσῶν σῆμα : αὐτ.45,8 **τοὺς μέλλοντας ἀποδιδόναι τὴν πυρσείαν ἀλλήλοις**.

πύρσευμα-ατος (τὸ) (πυρσεύω) μτγν. κ. μσν. ὁ **πυρσός**, ἡ δᾴς, ἡ **λαμπάς**, μτφ. : Μηναῖ.3,2 Ἑσπ. **φωταγωγοῦσι τὰ πέρατα θείοις πυρσεύμασιν ὡς φωστῆρες διαυγέστατοι**.

πυρσευτήρ-ῆρος (ὁ) (πυρσεύω) μτγν. ὁ ἀνάπτων **τὸ πῦρ ἐν τοῖς ἰπναῖς τῶν βαλανείων, ὁ θερμαίνων τὰ λουτρά : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,11**.

πυρσευτής (ὁ) (**πυρσεύω**) ὁ πυρσεύων, ὁ ποιούμενος σῆμά τι διὰ **πυρσῶν**, ὁ διὰ πυρσῶν ἀγγέλλων **τι εἴς** τινα μακρὰν εὑρισκόμενον : Αἰν.Τακτ.6,7· πρβλ. φρυκτωρός.

πυρσεύω (πυρσός 1) κ. μσν. κ. νεώτ. γεν. ἀνάπτω, καίω, φωτίζω : Εὐρ.Ἑλ.1126 **πυρσεύσας . . σέλας . . Εὔβοιαν** (ποιήσας τὴν Ε. νὰ λάμπῃ διὰ τῶν πυρσῶν), Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.35,16 **γαῖαν πᾶσαν πυρσεύειν** (ἐπὶ τοῦ Ἡλίου)· κ. παθ. πυρσεύομαι ἀναλάμπω, φεγγοβολῶ : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,5 **κράνος . . μαρμαρυγῇ πυρσευόμενον**, αὐτ.5,13 **ἐαρινή τις ὥρα πυρσεύεται** (ἀναλάμπει)· ‖ μτφ. φωτίζω : Μηναῖ.1,30 Ἀπολ. **τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας . . τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτῖσι δογμάτων θείων πυρσεύσαντας**· **2)** ὁμ. μτφ. ὑπεκκαίω, ὑποδαυλίζω : Διόδ.Σ 11,64 **ἀεὶ μᾶλλον τὴν ἔχθραν ἐπύρσευον**, Φιλόστρ.Ἐπιστ.12 **τί γάρ, ὦ κακοὶ δᾳδοῦχοι ἔρωτος** (ὀφθαλμοί), **πρῶτοι ἡμῖν τὸ κάλλος ἐπυρσεύσατε**· **3)** καίω τι διὰ τοῦ πυρός, πυρπολῶ : Ὀππ.Κυν.1,327 **αἰθομένῳ χαλκῷ ταναὴν τρίχα πυρσεύοντες**· **4)** κ. νεώτ. διὰ πυρσῶν ἀγγέλλω τί τινι μακρὰν εὑρισκομένῳ, ποιῶ σήματα διὰ πυρσῶν : Ξεν.Ἀν.7,8,15 **κεκραγότων δὲ αὐτῶν καὶ πυρσευόντων ἐκβοηθοῦσιν**· κ. μτ. δοτ. : Ἀριστλ.Κόσ.398a,33 **τῶν φρυκτωρῶν κατὰ διαδοχὰς πυρσευόντων ἀλλήλοις**, Διόδ.Σ 12,49 **τῶν δὲ Σαλαμινίων πυρσευσάντων τοῖς κατὰ τὴν Ἀττικήν**· κ. παθ. : Αἰν.Τακτ,15,1 **ἄν τι πυρσευθῇ**, Πλούτ.Ἠθ.182F **δόξα ὥσπερ ἀπὸ σκοπῆς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν οἰκουμένην πυρσεύεται**· ‖ τὸ ἐνεργ. κτ. μτφ. : Εὐρ.Ἠλ.694 **εὖ πυρσεύετε κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε** (ἀναγγείλατέ μοι τὴν μάχην διὰ τῶν **ὑμετέρων** κραυγῶν)· **5)** τὸ παθ. ἀπρόσ. **πυρσεύεται** γίνονται σήματα διὰ **πυρσῶν** : Λουκ. Ἱστ.Συγγρ.62 **ὡς πυρσεύοιτο ἀπ' αὐτοῦ τοῖς ναυτιλλομένοις**· **6)** ῥηματ.π. πυρσεία, πύρσευμα, πυρσευτήρ, πυρσευτής.

πυρσίζω (πυρσός) μσν. εἶμαι ἐρυθρὸς ὡς τὸ πῦρ, ἀποκλίνω εἰς τὸ πυρρὸν χρῶμα, φαίνομαι πυρρόχρους: Κίνναμ.Ἱστ.119D **πυρσίζων ἅτε ῥόδων**.

πυρσίτης (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων πυρρὸν χρῶμα ἢ μτ. δ.ἑρμ. ὁ πυρσευτής βλ.λ.: Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,7 (δ.γρ.).

πυρσοβόλος-ον μτγν. ὁ ἐξακοντίζων πῦρ : Νόνν. 4,438, Στράτ.ΑΠ 12,196 **πυρσοβόλοι ἀκτῖνες**.

πυρσοβολῶ-έω μτγν. βάλλω, ἐκπέμπω πῦρ : Μαν.4,214 **πυρσοβολεῦσα ἀκτῖνας**.

πυρσογενής-οῦς-ές (γενέσθαι) μτγν. ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ πυρός : Νόνν.Δ 2,495.

πυρσόγλωσσος-ον μσν. ὁ ἔχων πυρίνην γλῶσσαν : Πισίδ.Γ Ἑξαήμ.1766.

πυρσοδυνάστης (ὁ) γλωσσ. ὁ ἡγεμών, ὁ κύριος τοῦ πυρός.

πυρσοέλικτος-ον μτγν. **ὁ ἐν** πυρὶ ἑλισσόμενος, συστρεφόμενος : Πρόκλ.π.Μαρίν.Πρόκλ.28.

πυρσόθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) ἀντὶ πυρρόθριξ βλ.λ. : Εὐρ.ΙΑ 225 **πώλους . . πυρσότριχας** (πιθ.γρ. ἀντὶ πυρρότριχας), Πολυδ.4,144.

πυρσόκομος-ον μσν. ὁ ἔχων πυρρόχρουν κόμην, ὁ κοκκινομάλλης : Παῦλ.Σιλ.Ἔκφρ.464.

πυρσόκορσος-ον ὁ ἔχων πυρρὰν, ξανθὴν χαίτην· Ἡσ. «πυρσοκόρσου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου» : Αἰσχ.ἀπ.110 **πυρσόκορσος λέων**.

πυρσοκόρυμβος-ον μσν. ὁ ἔχων πυρρούς, ἐρυθροὺς κορύμβους βλ.λ.1) : Παῦλ.Σιλ.Ἀμβ.166.

πυρσοκροτῶ-έω νεώτ. ἀντὶ ἐκπυρσοκροτῶ βλ.λ.

πυρσολαμπής-οῦς-ές μτγν. ὁ λάμπων ὡς πῦρ, ὁ πυριλαμπής : Ῥητ.3,525.

πυρσολατρεία (ἡ) μσν. ἡ πυρολατρεία βλ.λ. : Φίλιππ.Μονότρ.888C ἐν Mi.

πυρσολατρεύω μσν. ἀντὶ πυρολατρεύω, εἶμαι πυρολάτρης : Tourgard. ἐν Guid. ad Prof.Mor.177, πρβλ. Χαριτωνίδου Ποικίλ.Φιλολ.867.

πυρσολάτρης (ὁ) μσν. ὁ λατρεύων τὸ πῦρ ὡς θεόν, ἄ. πυρολάτρης, ἰδ. ὡς ἐπίθ. τῶν Περσῶν : Πισίδ.Γ 'Ηρακλ.1,14 **ὁ πυρσολάτρης Χοσρόης**, Παχυμ.Γ 'Ανδρ.Παλ.90B.

πυρσολατρῶ-έω μσν. λατρεύω τὸ πῦρ ὡς θεόν, εἶμαι πυρολάτρης : Γλυκ.140B, Γρηγορ.Ν 3, 514,9 (ἔκδ. 2).

πυρσολεῖφοι ἢ **πυρσόλειφθοι** 'Ησ. «οἱ ὑπό πυρός μεμαδισμένοι καὶ πεφλ(ογι)σμένοι».

πυρσόλευκον **τὸ μαγούλων** τὸ πυρρὸν καὶ λευκόν : Κ'Ερμ. μτφρ. 'Ιλ.599,2451 (ἔκδ.Μαυρ.).

πυρσόλοφοι (οἱ) ἱμάντες ἐκ δέρματος ἀποξηρανθέντος διὰ κατεργασίας ἐν πυρί· 'Ησ. «πυρώλοφοι (sic), ἱμάντες οἱ παρ' ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι» : 'Αντίμ.'Επικ.ἀπ.93.

πυρσόμορφος-ον μσν. ὁ ἔχων πυρώδη μορφήν : **Mai's Spicil.**5,290· κ. ἐπίρρ. **-φως** : αὐτ.376, Εὐστ.748 (ἔκδ.**Mi.**).

πυρσομορφῶ-όω μσν. ἐξομοιῶ τι πρὸς πυρσόν, λαμπρύνω : Εὐατ.281 (ἔκδ.**Mi.**).

πυρσόνωτος-ον ὁ ἔχων πυρρὰ τὰ νῶτα, ὑπόπυρρον ράχιν, ὁ ἐρυθρόνωτος : Εὐρ.'Ηρ.397 **δράκοντα πυρσόνωτον.**

πυρσός (ὁ) (1) (πῦρ, πυρρός) κ. νεώτ., ἑτερόκλ. πληθ. **πυρσά** (Εὐρ.Ρῆσ.97), ἀνημμένη δᾴς, λαμπάς, δαυλός : 'Ιλ.Σ 211 **πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι** (κτ. 'Ησ. λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες), Εὐρ.Φοίν.1377 **ἐπεὶ δ' ἀφείθη πυρσός·** || κτ. πληθ. γεν. πῦρ, πυρά, φωτιές : 'Οππ.'Αλ.4,353 **πυρσοὶ ἠελίοιο**, 'Ιουλ.Αἰγ.ΑΠ 6,28· ὁμ. κ. ἐπὶ ἀστραπῆς : Χρησμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.6,3· **2)** μτφ. κ. κτ. πληθ. ἐπὶ τῆς ἐρωτικῆς φλογός : Θεόκρ.23,7 **οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον**, ΑΠ 12,17 **πυρσοὶ ἄρρενες·** ὁμ. κ. κτ. ἐν. : Λιβάν.Προγ.12,3 **πολὺν ἀνάπτειν πυρὸν εἴς τινα·** || ὁμ. φρ. **ὀπτειν** ἢ **ἀνάπτειν πυρσός τινος** προκαλῶ τὴν ζωηρὸν ἐκδήλωσίν τινος : Πίνδ.Ι 3(4),61 **κεῖνον ἅψαι πυρσὸν ὕμνων**, 'Επιγρ. **πυρσὸν ἄναπτε κακῶν·** **3)** τὸ κατὰ τὴν νύκτα ὑπὸ τεταγμένων φυλάκων διὰ πυρσῶν ποιούμενον σημεῖον τοῖς μακρὰν εὑρισκομένοις, τὸ διὰ πυρῶν σῆμα, φρυκτός, φρυκτωρία : 'Ηρ.7, 182 **τοῦτα . . πυνθάνονται παρὰ πυρσῶν ἐκ Σκιάθου**, αὐτ.9,3, Αἰν.Τακτ.6,7, Πολύβ.10,44,10 **πυρσὸν ἆραι κελεύει**, Λουκ.Νιγρ.7 **ἐν πελάγει καὶ νυκτὶ.. φερόμενος ἐς πυρσόν τινα τοῦτον ἀποβλέπω·** || μτφ. : Βακχ.12,82 **πυρσὸν ὣς Ἕλλασι φαίνων·** **4)** κτ.πληθ. **πυρσά** λαμπάδας πυρός, πυρά : Εὐρ. Ρῆσ.97 **ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν.**

πυρσός-ή-όν (2) τραγ. κ.δωρ. τ. τοῦ πυρρὸς βλ.λ. : Εὐρ.Φοίν.32 **πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρούμενος παῖς οὑμός**, Μόσχ.2,70.

πυρσοτόκος-ον ὁ γεννῶν, παράγων πῦρ : Θεαίτ.ΑΠ 6,27 **λίθον . . πυρσοτόκον** (ἤτοι πυρίτην) : Μαν.4,467 **πυρσοτόκος Ἄρης**, Νόνν.Δ 37,59.

πυρσούριον (τὸ) μτγν. ὁ τόπος, ὁ σταθμὸς ἔνθα οἱ φύλακες ἀνάπτουσι πυρσοὺς καὶ δι' αὐτῶν ποιοῦσιν σήματα τοῖς μακρὰν εὑρισκομένοις, ἄ. φρυκτώριον : Πολυβ.9,14 (κῶδ. πυρσούργια).

πυρσουρίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ πυρσούριον βλ.λ. : 'Ανών.π.Σουίδ.

πυρσουρός-όν μτγν. ὁ φρυκτωρὸς βλ.λ. : Πολύαιν.3,9,55 (πιθ.γρ.), Πάπ.

πυρσοφαεῖς οὐσίαι τῶν Σεραφείμ (αἱ) μσν. αἱ φαινόμεναι ὡς πυρσοί : Θεοφάν.Κερ.789 (ἔκδ.**Mi.**).

πυρσοφαῖαι γλωττόμορφοι (αἱ) μσν. αἱ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς φανεῖσαι γλῶσσαι πυρός : Κ Πορφ.'Έκθ.59 (ἔκδ. 2).

πυρσοφἄνής-οῦς-ές μσν. ὁ πυροφανής βλ.λ. : Δαμασκ.Ι.

πυρσοφορόγλωσσοι (οἱ) μσν. οἱ 'Απόστολοι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς : Συνοδ.'Επιστ. Τριῶν Πατριαρχῶν (13 ἔκδ. Σακκελ.).

πυρσοφόρος-ον μτγν. ὁ φέρων πῦρ, ὁ πυρφόρος : Διόδ.Σ 20,48 **πάντας τοὺς πυρσοφόρους ἀπὸ τῶν τειχῶν ἀφέντες** (ἀμφ.γρ.), Νόνν.Δ 7,340 **πυρσοφόρος νάρθηξ·** **2)** τὸ ἀρσ. πυρσοφόρος ὡς οὐσ. 'Ησ. «ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα. **ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων** ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ».

πυρσοφορῶ-έω ἀντὶ πυρφορῶ βλ.λ.

πυρσόχαιτος-ον ὁ ἔχων πυρσήν, πυρρόχρουν χαίτην, ὁ πυρσοκόμης : **Βακχ.17,51 (Bl.) κρατὸς ὑπὲρ πυρσοχαίτου.**

πυρσῶ-όω ἐκκλ. ἀντὶ πυρσεύω.

πυρσώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πυρσόν, ὁ λαμπρῶς καίων, ὁ πυρώδης, ὁ λαμπρός : Εὐρ. Βάκχ.146 **ἔχων πυρσώδη φλόγα πεύκας.**

πυρσωπός-όν (ὤψ) μτγν. ὁ ἔχων πυρῶδες βλέμμα : 'Οππ.Κυν.Ι, 81· **2)** ὁ πυρρός, ὁ ἐρυθρός : Μάρκελλ.Σιδ.49.

πυρσωρίς-ίδος (ἡ) Σουίδ. κ. νεώτ. φάρος, ἀφ' οὗ ποιοῦσι σήματα διὰ πυρσῶν· || νεώτ. ναυτ. πλωτός φάρος ἢ φανὸς ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ ἱστοῦ παλαιοῦ πλοίου ἢ εἰδικῆς σχεδίας ἠγκυροβολημένης εἰς ἀβαθῆ μέρη ἢ πλησίον ὑφάλων πρὸς προφύλαξιν τῶν πλοίων ἀπὸ προσαράξεως.

πυρφόρος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων πῦρ κ. ἰδ. ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ ἢ τῆς ἀστραπῆς κττ. : Πίνδ.Ν 10,71 **πυρφόρον . . κεραυνόν**, Αἰσχ.'Επτ.444, Σοφ.ΟΤ 200 **τᾶν πυρφόρων ἀστραπᾶν**, 'Αριστφ.'Όρν.1749 **Διὸς . . ἔγχος πυρφόρον**, αὐτ.Θεσμ.1050 **πυρφόρος αἰθέρος ἀστήρ·** **2)** **πυρφόροι οἰστοί, - πυρφόρα βέλη** βέλη ἔχοντα προσδεδεμένας εὐφλέκτους οὐσίας ἀνημμένας ὥστε ριπτόμενα νὰ δύνανται νὰ πυρπολῶσι πᾶν ξύλινον κατασκεύασμα : Θουκ.2,75 **τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι**, Διόδ.Σ 20,96 **βέλεσι πυρφόροις . . χρώμενοι**, 'Αρρ.'Αν.2,21,3· || κ. ἁπλῶς **πυρφόροι** τὰ πυρφόρα βέλη : Διόδ.Σ 20,96 **οἱ μὲν πυρφόροι διέλαμπον φερόμενοι βιαίως·** || ὁμ. κ. τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **πυρφόρα** τὰ πυρφόρα βέλη : Διόδ.Σ 20,88 **κατέσβεσαν τὰ πυρφόρα·** || τὸ ἀρσ. **πυρφόρος** ὡς οὐσ. εἶδος πολεμικῆς μηχανῆς, δι' ἧς ἐξηκοντίζετο πῦρ : Πολύβ.21,5,1 **πυρφόρος, ᾧ ἐχρήσατο Παυσίστρατος ὁ τῶν 'Ροδίων ναύαρχος** (ἀμφ.γρ.), 'Ιουλ.Λόγ.2,62D· **3)** ὡς ἐπίθ. πολλῶν θεῶν, οἷον τοῦ Διός, διὰ τοὺς κεραυνοὺς αὐτοῦ : Σοφ.Φιλ.1198 **πυρφόρος ἀστεροπητής·** κ. ἐπὶ τῆς Δήμητρος, πιθ. διὰ τοὺς πυρσούς, οὓς οἱ λατρεύοντες αὐτὴν ἔφερον : Εὐρ.'Ικ. 260 **τήν τε πυρφόρον θεὰν Δήμητρα·** ὁμ. ἐπὶ Δήμητρος κ. Περσεφόνης : Εὐρ.Φοίν 687 **πέμπε πυρφόρους θεάς**, 'Επιγρ.· κ. ἐπὶ τῆς 'Αρτέμιδος : Σοφ.ΟΤ 206 **τάς τε πυρφόρους 'Αρτέμιδος αἴγλας·** κ. ἐπὶ τοῦ Καπανέως : Αἰσχ.'Επτ.432, Σοφ. 'Αντ.135· κ. ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος : Ρουφῖν.'Επιγρ.ΑΠ 5, 87· ὁμ. **Προμηθεὺς πυρφόρος** ὁ φέρων τὸ πῦρ (ἰδ. ὡς τίτλος ἀπολεσθέντος σατυρικοῦ δράματος τοῦ Αἰσχ.) : Σοφ.ΟΚ 55· ὁμ. **θεὸς πυρφόρος** ὁ φλέγων θεός, δηλ. ὁ φέρων πυρετὸν ἢ λοιμόν : Σοφ.ΟΤ 27 **ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει·** **4)** **ὁ φέρων**, ὁ κομίζων τὸ ἱερὸν πῦρ ἐν τῇ λατρείᾳ τοῦ 'Ασκληπιοῦ : 'Επιγρ. **'Ασκληπιοῦ δμῶα πυρφόρον·** || ὁμ. κ. ἐν τῇ λατρείᾳ τῆς Συρίης Θεαῦ : Λουκ.Συρ.42 **ἱερέες . . ἄλλοι . . πυρφόροι καλέονται καὶ ἄλλοι παραβώμιοι·** **5)** τὸ ἀρσ. **πυρφόρος** ὡς οὐσ. ἱερεὺς ἐν τῷ στρατῷ τῶν Λακεδαιμονίων διατηρῶν ἄσβεστον τὸ πρὸς θυσίαν πῦρ, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐπετρέπετο νὰ σβεσθῇ : Ξεν.Λακ.13,2· || ὅθ παροιμ. ἐπὶ ὁλοσχεροῦς ἥττης : 'Ηρ.Β,6 **ἔδεε δὲ μηδὲ πυρφόρον.. περιγενέσθαι·** πρβλ.κ. ΠΔ'Οδδ.18 **οὐκ ἔσται πυρφόρος τῷ οἴκῳ 'Ησαῦ** (δ.γρ.πυροφόρος), **Δίων**

K 39,45· **6)** 'Επιγρ. **πυρφόρος ἡ ἐκ Δελφῶν** ἡ φέρουσα τὸ ἱερὸν πῦρ ἐκ Δελφῶν· ὁμ. **Φοίβου πυρφόροι·** ‖ ὁμ. ἀξίωμα ἐν Βακχικῷ τινι θιάσῳ.

πυρφορῶ-έω φέρω πυρσὸν ἢ δᾷδα, εἶμαι πυρφόρος : Εὐρ.Τρῳ.348 **οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖ μαινὰς θοάζουσα·** κ. μτ. αἰτ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ.4,1 **τῇ λαιᾷ μὲν ἡμμένον πυρφοροῦσα λαμπάδιον·** ‖ εἶμαι πυρφόρος βλ.λ.4), φέρω τὸ ἱερὸν πῦρ : 'Επιγρ. **ὁ παῖς ὁ τῷ θεῷ πυρφορῶν·** ‖ κομίζω, μεταφέρω πῦρ : Φιλόστρ.'Ηρ.19,14 **θεωρὶς ναῦς ἐκ Δήλου πυρφοροῦσα·** **2)** ἐμπίμπρημι, πυρπολῶ : Αἰσχ.'Επτ.341 **ἄλλος δ' ἄλλον . . φονεύει, τὰ δὲ πυρφορεῖ·** ‖ μτφ. καταφλέγω, κατσκαίω: Χαρίτ.2,4 **πυρφορεῖν τὴν ψυχήν.**

πῠρῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πυρώνω,** καίω τι πυρί, κατακαίω τι διὰ τοῦ πυρός, καταφλέγω, πυρπολῶ : 'Ηρ.7,8, β' **πρὶν ἢ ἕλω τε καὶ πυρώσω τὰς 'Αθήνας,** αὐτ.8,102, Αἰσχ.ἀπ.281 **πυροῦν στέγην,** Σοφ.'Αντ.286, Εὐρ.Κύκλ.594 **πυροῦν Κύκλωπος ὄψιν·** κ. παθ. καίομαι, πυρπολοῦμαι : Πίνδ.Π 11,33 **πυρωθέντων Τρῴων,** Εὐρ.'Ανδρ.400 **Ἴλιον πυρούμενον,** αὐτ.ΙΤ 685, Φίλ.1,256, ΚΔ Πέτρ.2,3,12 **οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθήσονται καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται·** ‖ καίω τι ὡς ἔμπυρον θυσίαν : Αἰσχ.Πρ.497 **μακρὸν ὀσφῦν πυρώσας,** Εὐρ.'Ηρ.244 **ἐμπίπρατ' αὐτῶν καὶ πυροῦτε σώματα·** ‖ καίω τι ἐπὶ τῆς πυρᾶς : 'Επιγρ. **ἣν πεπύρωκαν (sic) ἐγώ·** ‖ ὁμ. τὸ μέσ. : Λεωνίδ.ΑΠ 7,466 **παῖδα πυρωσαμένη** [θέτουσα τὸν υἱόν της ἐπὶ τῆς πυρᾶς]· ‖ τὸ ἐνεργ. **πυροῦν τὴν γεῦσιν - τὴν γλῶσσαν** παρέχειν αἴσθημα θερμότητος εἰς τὴν γεῦσιν ἢ τὴν γλῶσσαν : Διοσκ.1,16, αὐτ. 4,170· **2)** κ. μσν. μτφ. ἀνάπτω, ἀναφλέγω τινὰ διά τινος : 'Ανακρεόντ.10,15 **ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με πύρωσον·** ‖ παθ. διακαίομαι, διαφλέγομαι: Αἰσχ.'Αγ.481 **φλογὸς παραγγέλμασιν . . πυρωθέντα καρδίαν·** κ. μτ. δοτ. : Φιλ.1,60 **εὐχαριστίᾳ πυροῦσθαι,** ΑΠ 12,87 **ἄλλοτε γὰρ Δήμωνι πυρούμενος** [φλεγόμενος διὰ τὸν Δήμωνα], Μηναῖ.12,4 'Ορθ.'Ωδ.5 **πυρωθεῖσα ζήλῳ ψευδωνύμων θεῶν,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,136 **ζήλῳ πυρούμενος τῆς ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν·** κ. ἀπολ. : ΚΔ Κορινθ. 1,7,9 **κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι** [παρὰ νὰ ἐρεθίζηται], αὐτ.2,11,29 **τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι·** **3)** ἀπολ. παράγω πῦρ : 'Αριστλ.ΖΜ 649b,5 **τοδὶ δὲ τῷ φλόγα ποιεῖν καὶ πυροῦν·** κ. παθ. γίνομαι πῦρ, ἀνάπτομαι : Πλάτ.Τίμ.51Β **πῦρ μὲν ἑκάστοτε αὐτοῦ τὸ πεπυρωμένον μέρος φαίνεσθαι,** 'Αριστλ.Οὐρ.307a,24· **4)** μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ πῦρ, ὅθ. φρύγω, ὀπτῶ, φήνω : 'Ιππ.Δι.2,56, Φίλ.1,420 **πυροῦν πλίνθους·** κ. παθ. : 'Αριστλ.Πρ.927b,39 **πυρούμενον τὸ σταῖς·** ‖ θερμαίνω τι ἐπὶ τοῦ πυρός, παθ. : 'Αγαθρχ.61· ‖ τήκω, διαλύω : 'Επιγρ. **πυροῦν ἀργυρώματα·** ‖ καυτηριάζω, τὸ παθ. : 'Αριστλ.ΖΙ 515b,18 ἡ **μὲν οὖν φλὲψ δύναται πυροῦσθαι, νεῦρον δὲ πᾶν φθείρεται πυρωθέν·** ‖ καπνίζω, θυμιάζω, ἀπολυμαίνω : Θεόκρ.24,96 **καθαρῷ δὲ πυρώσατε δῶμα θεείῳ πρᾶτον·** **5)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. πυρακτῶ, πυρώνω, τὸ παθ. : Φίλ.1,625, ΚΔ 'Αποκ.1,15 **ἐν καμίνῳ πεπυρωμένοι,** Μηναῖ.3,2 Συνξ. 2 **ἐπὶ πυρωθέντος σιδηροῦ κραββάτου·** ‖ κ. μτφ.: ΚΔ 'Εφεσ.6,16 **τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα·** ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. : Θέων Ρήτ.π.Γαλ. **ἡ ζεστολουσία . . πυροῦσα τὴν ἐπιφάνειαν** [καθιστῶσα ἐρυθρὰν . .]· ‖ τὸ παθ. ἐπηρεάζομαι, προσβάλλομαι ὑπὸ τοῦ πυρός, ὑφίσταμαι πυράκτωσιν : 'Αριστλ.Μετ.378b,4 **ὁ χρυσὸς μόνος οὐ πυροῦται·** **6)** τὸ παθ. ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ, δοκιμάζομαι διὰ τοῦ πυρός : ΚΔ 'Αποκ.3,18 **χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός·** **7)** μτφ. γίνομαι δεκτός, ἐπιδοκιμάζομαι, ἐγκρίνομαι : ΠΔ Ψαλμ.17(18),31 **τὰ λόγια κυρίου πεπυρωμένα,** αὐτ.113(119),140, Φίλ.1,57· **8)** εἰδ. ἰατρ. προσβάλλομαι ὑπὸ καρδιαλγίας . 'Ηρόδ.'Ιατρ.π.'Αέτ.9,2· **9)** ρηματ.π.πύρωμα, πύρωσις, πυρωτής, πυρωτός.

πῡρώδης-ους-ες (1) (πυρός) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πυρόν, πρὸς σῖτον, ὁ σιτώδης : Στράβ.2,2,3 **πλὴν σιλφίου καὶ πυρωδῶν τινων καρπῶν.**

πῠρώδης-ους-ες (2) (πῦρ) κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πῦρ ἢ ὁ πλήρης πυρός, ὁ πυροειδής, ὁ φλογερός, ὁ ἔμπυρος : 'Εμπ.π.'Αριστλ.ΖΓ 779b,15 **ὄμματα πυρώδη,** Παρμεν.π.Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,7,1 **στεφάνη πυρώδης,** 'Αριστφ.'Ορν.1746 **τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπάς,** Πλάτ.Κριτί.116C **μαρμαρυγὰς . . πυρώδεις,** 'Αριστλ.Μετ.344a,17 **ἀρχὴ πυρώδης,** αὐτ.372b,33 **ἀναθυμίασις ξηρὰ καὶ πυρώδης,** Φίλ. 1,39 **χωρίον πυρῶδες,** 'Ιώσ.ΠΙ 5,5,6 **πυρωδεστάτη αὐγή·** ‖ τὸ οὐδ **πυρῶδες** ὡς οὐσ. ἡ πυρώδης ἢ θερμὴ οὐσία : Παρμεν.π.Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,7,1, 'Αριστλ.ΖΚ 703a,24, Πλούτ.'Ηθ.19F **ἀέρος τινὰ κάθαρσιν εἶναι βούλονται τῷ πυρώδει πλησιάζοντος·** **2)** μτφ. ὁ φλογερός, ὁ ὁρμητικός : Φίλ.1,144 **πυρώδης λόγος·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πυρῶδες ἡ πυρώδης, ὁρμητικὴ φύσις, ἐπὶ τοῦ 'Αχιλλέως : 'Αθήν.14,624Α **καταστέλλειν τὸ πυρῶδες αὐτοῦ δυναμένην** [τὴν κιθάραν]· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Πολυδ.5,79 **πυρῶδες ὑποβλέπειν·** **3)** ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πυρός, ὁ ὅμοιος πρὸς φλόγα, ὁ φλογωπός : 'Αριστλ.Μετ.342b,2, αὐτ.Ψυχ.419a,3, Πλούτ.Δημήτρ.38 **ἐρύθημα πυρῶδες·** **4)** εἰδ. ἰατρ. ὁ ἠρεθισμένος, ὁ προμηνύων φλεγμονήν : 'Ιππ.'Αγμ.25 **πυρῶδες ἕλκος** (δ.γρ. πυρετῶδες)· ‖ ἐν χρ. κ.μτφ. ὡς τὸ φλογερός : Πλούτ.'Ηθ.432Α **ἔνθερμος ἡ ψυχὴ γενομένη καὶ πυρώδης.**

πῠρωδῶς ἐπίρρ. δ. γρ. ἀντὶ πυροειδῶς : Διογ.'Απ π.Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.2,13,9 **καθάπερ τὸν ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς πυρωδῶς κατενεχθέντα ἀστέρα πέτρινον** (δ. γρ. ἀντὶ πυροειδῶς).

πύρωθρον (τό) μτγν. ἀντὶ πύρεθρον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,73.

πύρωμα-ατος (τό) (πυρῶ) μτγν. κ. δημ. ἡ φλόγωσις, ἡ φλεγμονή : Πτολ.Τετράβ.152, Κατ.'Αστρλ.Κ 8(1),182, Σωφρόν.3633D· **2)** δημ. ἡ παρὰ τὴν πυρὰν θέρμανσις ἢ ἡ πυράκτωσις.

πῡρωνία (ἡ) (πυρός, ὠνοῦμαι) μτγν. ἡ ὤνησις σίτου, σιτωνία : Πάμφ.'Εκκλ.1552 ἐν Mi.· **2) Πυρωνία** ἐπίθ. τῆς 'Αρτέμιδος ὡς προεδρευούσης κατὰ τὴν ὤνησιν τοῦ σίτου : Παυσ.8,15,9 **Πυρωνίας ἱερόν ἐστιν 'Αρτέμιδος.**

πυρώνω δημ. τ. τοῦ πυρῶ βλ.λ.5), πυρακτῶ τι· ‖ θερμαίνω τι εἰς τὴν πυράν, ζεσταίνω : **πύρωσα τὰ χέρια στὸ τζάκι·** **2)** ἀμτβ. πυρακτοῦμαι : **πύρωσε τὸ σίδερο·** ‖ θερμαίνομαι, ζεσταίνομαι, ἐπὶ προσ. κ. πραγμ. : **καθόμουνα κοντὰ στὴ φωτιὰ καὶ πύρωσα, - πύρωσε ἡ ἄσφαλτος ἀπὸ τὸν ἥλιο·** **3)** μτφ. ἐρεθίζομαι, ἐξάπτομαι, ἐξεγείρομαι : **λίγα λόγια, γιατὶ αὐτὸς πυρώνει εὔκολα·** ‖ ὁμ. κ. ἐν ἀφροδισ. ἐννοίᾳ.

πῡρώπης-ους-ες (ὤψ) μτγν., θηλ. **πυρῶπις-ιδος** (Νόνν.Δ 5,221), ἄ. πυρωπός βλ.λ. : 'Οππ.Κυν.2,317.

πυρωπός-όν (ὤψ) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πυρώδη ὄψιν, πυρώδη βλέμματα, ὁ ὅμοιος πρὸς πῦρ, ὁ πυρώδης : Αἰσχ.Πρ.667 **πυρωπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν κεραυνόν,** αὐτ.ἀπ.300,4, Πλούτ.'Ηθ.648Α (ῥόδον) **τῇ ὄψει πυρωπόν,** αὐτ.404D, 'Επιγρ. **δι' ἀστέρων διῆλθε τὰν πυρωπὸν κέλευθον·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Φίλ.2,331 **πυρωπὸν ἐμβλέπειν·** **2)** ὡς οὐσ. εἶδος ἐρυθροῦ ὀρειχάλκου, ἐξ οὗ κατεσκεύαζον πλάκας ἢ ράβδους : Πλίν.ΦΙ 34,94· **3)** νεώτ. ὀρυκτολ. τὸ οὐδ. **πυρωπόν** ὡς οὐσ. ὀρυκτὸς ἀργιλλομαγνησιοῦχος γρανίτης.

πύρωσις-εως (ἡ) (πυρῶ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ πυρῶ βλ.λ.1), ἡ διὰ τοῦ πυρὸς καῦσις : Θεόφρ.Φ,

5,9,1 **ὕλη πρὸς πύρωσιν**· **2)** τὸ ἐκτιθέναι εἰς τὴν ἐνέργειαν, τὴν ἐπήρειαν τοῦ πυρός, ἕψησις ἐν πυρί : Ἀριστλ.Πρ.928a,24, αὐτ.Μετ.380b,28 **ἡ ἐν τῷ ὑγρῷ πύρωσις** (ἡ βράσις), Θεόφρ.ΦΙ 7,7,2, αὐτ.Λίθ.4, Μνησίθ.'Αθ.π.'Αθήν.8,357D **μαλακῆς γὰρ τῆς πυρώσεως καὶ μεθ' ὑγροῦ διδομένης οἱονεὶ πλύσις αὐτῶν γίνεται**· **3)** νεώτ. ἡ πυράκτωσις, τὸ πύρωμα· πρβλ. ἐρυθροπύρωσις, λευκοπύρωσις· **4)** ἡ διὰ τοῦ πυρὸς δοκιμασία : ΠΔ Παροιμ.27, 21 **δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις**, Ἡσ.· **5)** μτφ. ἡ πρὸς δοκιμασίαν ἐπαγομένη θλῖψις : ΚΔ Πέτρ.1,4,12 **μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένῃ**· **6)** ἡ καυτηρίασις : Ἀντυλλ.π.'Ορειβ.44,23,42· **7)** ἡ διὰ τοῦ πυρὸς καταστροφή, ἡ πυρπόλησις : Ἰώσ.ΑΙ 1,11,4 **γῆν πυρώσει ἀφανίζων**, ΚΔ Ἀποκ.18,9 **καὶ κλαύσωσιν αὐτὴν . . , ὅταν βλέπωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρώσεως αὐτῆς**· **8)** ἡ φλόξ, τὸ πῦρ : Ἀριστλ. Μετ 369b,6· **9)** μτφ. διακαὴς πόθος, φλογερὰ ἐπιθυμία : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.975· ‖ ἐκκλ. ὁ φλογερὸς ζῆλος· **10)** πυρετός : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.2,240· **11)** φλόγωσις : Ἐπίκ.ἀπ.60, Διοσκ.2,124 **στομάχου πύρωσις**· ‖ κτ. πληθ. πυρετώδεις καταστάσεις: Ἱππ.Τόπ.'Ανθρ.27· ‖ νεώτ. ἰατρ. αἴσθημα καύσου ἀνερχομένου ἀπὸ τοῦ στομάχου πρὸς τὸν οἰσοφάγον μέχρι τοῦ φάρυγγος καὶ τοῦ στόματος, ὀφειλόμενον εἰς ὑπεροξύτητα τοῦ στομάχου καὶ ηὐξημένην ἔκκρισιν γαστρικοῦ ὑγροῦ, ἡ καῖλα.

πῡρώτερος-α-ον ἐπ. συγκρ. τοῦ πυρρὸς βλ.λ. : Ἄρατ.798 **πυρώτερα φοινίσσεσθαι**.

πῡρωτής (ὁ) (πυρῶ) μτγν. ὁ διὰ τοῦ πυρὸς ἐργαζόμενος, ὁ σιδηρουργός : ΠΔ Νε.3,8 **Ὀζιὴλ υἱὸς Ἀραχίου πυρωτῶν** (δ. γρ.), Ἀκύλ.ΠΔ'Ησ.41,7.

πῡρωτικός-ή-όν μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πύρωσιν, ὁ ἐπιφέρων πύρωσιν, ὁ καυστικός, ὁ θερμαντικός : Καρνοῦτ.Φύσ.Θε.30 **τὸ πυρωτικὸν τῶν σωμάτων**, Διοσκ.2,171 **σκίλλα δύναμιν ἔχει . . πυρωτικήν**, Ἱππιατρ.103 **ἄκοπον τὸ πυρωτικόν**· ‖ δημ. τὸ οὐδ. **πυρωτικό** ὡς οὐσ. ποτὸν θερμαντικόν.

πῡρωτός-ή-όν ὁ πεπυρωμένος, ὁ διάπυρος, ὁ πυρώδης, ὁ φλογερός : Ἀντιφάν.217,21 **τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῆ φύσιν σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασιν**· ‖ ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ πλανήτου Ἄρεως : Βέττ.Βάλ.249,5.

πῦς ἐπίρρ. δωρ. ἀντὶ ποῖ βλ.λ. : Ἀμμών.121 ε. «**τὸ μὲν γὰρ πῦς καὶ ποῖ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ**» : Σώφρ.75.

πυσκῖναι δεξαμεναί : Πάπ : (ὑπὲρ) **ἀνακαθάρσεως τῶν πυσκινν(ων) (sic) νομισμάτιον δίμοιρον**.

πύσιος (ὁ) μτγν. ἀντὶ βύσιος βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ. 292E **ἔστιν οὖν Πύσιος ὁ Βύσιος** (μήν), **ἐν ᾧ πυστιῶνται καὶ πυνθάνονται τοῦ θεοῦ**.

πῦσμα-ατος (τὸ) (πυνθάνομαι) μτγν. ἐρώτησις δεομένη ἁπλῆς καὶ συντόμου ἀπαντήσεως : Φίλ.1, 99, Πλούτ.'Ηθ.408C· ‖ διάφορον τοῦ ἐρώτημα, καθ' ὅσον ἀπαιτεῖ ἀπάντησιν μετὰ προσθέτου ἐξηγήσεως καὶ οὐχὶ ἁπλῆν κατάφασιν ἢ ἄρνησιν : Ἀλέξ.Ρητ.1,23, Σέξτ.'Εμπ.Πυρ.1,189· **2)** ἐρωτηματικὸν μόριον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.307,12.

πυσμᾰτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ πύσμα, ὁ τοῦ πύσματος βλ.λ.1), ὁ ἐρωτηματικός : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.72,23, Ἑρμογ. Προγυμν.3 **πυσματικαὶ χρεῖαι**, Σέξτ.'Εμπ.Παθ.1,315 **πυσματικὴ φωνὴ** (ἐρώτημα), Τιβέρ.13 **πυσματικὸν σχῆμα**· ‖ **τὰ πυσματικὰ** τὰ ἐκφέροντα ἐρώτησιν μόρια, ἐρωτηματικὰ μόρια : ΕΜ 67,6· ὁμ. διάφορα τῶν **πευστικά** : αὐτ.759,29· ἐπίρρ. **-κῶς** : Ἀπολλ.Δύσκ.'Αντων.27,16, Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 3.

πύσσᾰκος (ὁ) πιθ. πύσσαχος : Λυρ.'Αδέσπ.46Α.

πύσσᾰχος (ὁ) Ἡσ.«**ξύλον καμπύλον, τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον, ὃ κωλύει θηλάζειν**».

πύστις-εως (ἡ) (πυνθάνομαι) πεῦσις, ἐρώτησις, ἐξέτασις, ἔρευνα : Θουκ.1,5 **τὰς πύστεις . . ἐρωτῶντες εἰ** (ποιοῦντες τὰς ἐρωτήσεις ἐάν), Πλάτ. Λάχ.196C **κοινὴ γὰρ ἔσται ἡ πύστις ὑπὲρ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ**· **2)** πᾶν ὅ,τι μανθάνει τις ἐρωτῶν, πληροφορία, ἀγγελία, φήμη : Αἰσχ.'Επτ.54 **καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὄκνῳ χρονίζεται** (δ.γρ. πίστις), Εὐρ.'Ηλ.690, Θουκ.1,136 **κατὰ πύστιν, ᾗ χωροίη** (κατὰ τὰς πληροφορίας ἃς ἐλάμβανον ποῦ εἶχεν ὑπάγει), αὐτ.3,82 **πύστει τῶν προγενομένων** (ἕνεκα τῆς πληροφορίας περὶ τῶν πρότερον γενομένων), Διον.'Αλ.Ῥωμ.1,81 **κατὰ πύστιν τοῦ τρέφοντος** (κατὰ πληροφορίαν ληφθεῖσαν ἐκ τοῦ τροφέως), Ἰώσ.ΑΙ 5,2,3 **τὰ ὑπὸ πύστιν ἐρχόμενα**, ΑΠ 6,203 **πύστιν κατ' ἐσθλὴν ὕδατος**.

πυστιῶμαι-ιάομαι μτγν. πυνθάνομαι, ἐρωτῶ νὰ μάθω, ζητῶ πληροφορίας, οἷον παρὰ θεοῦ : Φώτ. «**πυστιᾶσθαι· πυνθάνεσθαι**» : Πλούτ.'Ηθ.292E **ἐν ᾧ πυστιῶνται καὶ πυνθάνονται τοῦ θεοῦ**.

πυστός-ή-όν (πυνθάνομαι) λεξ. ὁ γνωστός, ὁ περίφημος, ὁ ξακουστός· ΕΜ 323,48 «**ἐκ τοῦ πεύθω, ὃ σημαίνει τὸ ἀκούω, γίνεται πυστὸ καὶ ἔκπυστα, σημαίνει δὲ τὰ ἐξάκουστα καὶ ἐξάγγελτα καὶ ἔκδηλα**», Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.907, Εὐστ.1684,37.

πυτά Ἡσ. «**τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια· Λάκωνες**».

πυτζάμα (ἡ) (ἰνδ.) δημ. κ. **πυζάμα** ἡ ἐκ χιτωνίσκου καὶ ἐλαφρᾶς καὶ πλατείας περισκελίδος ἐνδυμασία, ἡ φερομένη ὡς νυκτικὸν ἢ ὡς ἔνδυμα δωματίου ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

πῡτία (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **πυτιά** ἀντὶ πυετία βλ.λ., τὸ ἐν τῷ τετάρτῳ στομάχῳ τῶν νεογνῶν τῶν μηρυκαστικῶν ἐξ εἰδικῶν ἀδένων ἐκκρινόμενον ἔνζυμον, χρήσιμον πρὸς πῆξιν τοῦ γάλακτος : Μοῖρ. 290 «**ὀπὸς Ἀττικοί· πυτία Ἕλληνες**», Σουΐδ. «**ὁ ὀπὸς ὁ τυρεύων τὸ γάλα**» : Ἀριστλ.ΖΙ 729a,12 **τὸ μὲν σῶμα τὸ γάλα ἐστίν· ὁ δὲ ὀπός, ἡ πυτία** (δ.γρ. πιτύα), αὐτ.Μετ.381a,7 (δ.γρ. πυετία), αὐτ. Θαυμ.835b,31 (δ.γρ. πιτύα), Πάπ.· ‖ νεώτ. ἔνζυμον τοῦ γαστρικοῦ ὑγροῦ, δρῶν εἰδικῶς ἐπὶ τοῦ γάλακτος καὶ ἰδ. ἐπὶ τῆς τυρίας αὐτοῦ, ἣν διασπᾷ εἰς παρατυρίαν καὶ ὀρογαλακτολεύκωμα· **2)** τὸ πρῶτον μετὰ τὸν τοκετὸν γάλα τῶν ζῴων, πυός, πρωτόγαλα, κουλιάστρα : Πλούτ.'Ηθ. 86D **χολαῖς καὶ πυτίαις ἰατρευόμενοι**· **3)** εἶδος γλυκύσματος : Ἀλκίφρ.ἀπ.6,10 (πληθ.)· **4)** νεώτ. τὸ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τοῦ ἅλατος ἐν ταῖς ἁλυκαῖς ἀπομένον ἁλμόλοιπον.

πυτιάζω μσν. κ. δημ. (προφ. τρισύλλαβος) πηγνύω γάλα διὰ τῆς πυτίας βλ.λ.1)· ‖ ῥίπτω πυτίαν ἐντὸς γάλακτος πρὸς παρασκευὴν τυροῦ.

πῡτίζω μτγν., μέλλ. **πυτίσω**, πτύω συχνάκις, ἀποπτύω ὕδωρ ἐκ τοῦ στόματός μου· ΕΜ 697,57· ὁθ. τὸ λατ. pytissare, ἀποπτύειν τὸν οἶνον γευσάμενον : Τερεντιαν.'Εαυτ.457· **2)** ῥηματ.π. πύτισμα.

πῡτιναῖος-α-ον ὁ τῆς πυτίνης, ὁ ἐκ τρυφερῶν κλάδων ἰτέας ἢ λύγου πεπλεγμένος : Ἀριστφ. Ὄρν.798 **πυτιναῖα . . ἔχων πτερά**.

πῡτίνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος πλεκτῆς λαγύνου ἢ φιάλης ἐπενδεδυμένης διὰ πλέγματος ἰτέας ἢ λύγου, ἁ. βυτίνη, νταμιτζάνα· Ἡσ. «**πυτίνη πλεκτή, λάγυνος. ἔπλεκον δὲ ταύτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα . .**» : Πολυδ.7,175· ‖ ὀνομασία κωμῳδίας τοῦ Κρατίνου· πρβλ.Δράκ.45,10, αὐτ.99,14· **2)** Ἡσ. « . . ἡ ἀμίς».

πῡτινοπλόκος (ὁ) σχόλ. ὁ κατασκευάζων πυτίνας βλ.λ., ὁ ἐπενδύων λαγύνους ἢ φιάλας διὰ πλέγματος ἰτέας ἢ λύγου : Σχόλ.'Αριστφ.'Ορν.1442 **ὁ Ἀριστέφης πυτινοπλόκος ὢν γέγονε φύλαρχος καὶ ἵππαρχος**.

πύτῑνος (ἡ) μτγν. ὀνομασία εἴδους τινὸς ἰχθύων : Νουμήν.'Ηρ.π.'Αθήν.7,327F **ἐγχέλυάς τε καὶ ἐννυχίην πύτινον** (πιθ. ἀνάγν.)· πρβλ. πίτυνος

πυτιογόνος-ον νεώτ. ὁ γεννῶν, ὁ παράγων πυτίαν βλ.λ.1)· ‖ τὸ θηλ. πυτιογόνος ἢ τὸ οὐδ. **πυτιογόνον** ὡς οὐσ. ἡ πρόδρομος μορφὴ τῆς πυτίας εἰς ἣν κατάστασιν εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ βλεννογόνου τοῦ στομάχου.

Πύτιος Ἀπόλλων (ὁ) Ἐπιγρ. Κρητ. ἀντὶ τοῦ Πύθιος βλ.λ.

πύτισμα-ατος (τὸ) μτγν. ἐν λατ. μεταγραφῇ **pytisma**, πτύσμα, ἀπόπτυσμα : Βιτρ.7,4,5,Ἰουβεν.11,175.

πυῶ-όω (πύον) κ. μσν. ἐνεργῶ ὥστε νὰ γίνῃ πύον, ἐπιφέρω ἐμπύησιν, προκαλῶ διαπύησιν : Εὐστ.464, 27· κ. παθ. διαπυοῦμαι : Ἀριστλ.Ἀναπν.479b,30.

πυώδης-ους-ες (πύον) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς πύον ἢ ὁ πλήρης πύου : Ἱππ.Προγν.18 **πυώδες πτύελον,** αὐτ.19 **πυῶδες οὖρον,** αὐτ.Προρρ.1, 113 **οὐρήσιες πυώδεες** (δ.γρ. ἀντὶ ἀφρώδεες), Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,3, Ἱππιατρ.6, - **πυώδης νεφρῖτις** (φλεγμονώδης διαπύησις τοῦ νεφροῦ, ἄ. πυόνεφρος, πυονέφρωσις, κ. νεφροπύησις)· **2**) κ. μτφ.: Μᾶρκ.Αὐρ.3,8 **οὐδὲν ἂν ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ κεκολασμένου καὶ ἐκκεκαθαρμένου πυῶδες.**

πύωσις-εως (ἡ) (πυῶ) μτγν. κ. νεώτ. πύησις, ἐμπύησις, διαπύησις, ἔμπυασμα : Γαλ.19,433.

πω, (ἰων. **κω** ἐγκλιτικὸν μόριον, ἀκόμη, ποτέ, κάπως, π. Ὁμ. κ. Ἡσιόδ.· ἀείποτε μτ. ἀρνήσεως, μεθ' ἧς πολλάκις ἀποτελεῖ μίαν λέξιν, οἷον οὔπω, μήπω,οὐδέπω, μηδέπω, ἐνίοτε ὅμως παρεμβάλλεται ἄλλη τις λέξις, ὄχι ἀκόμη : Ἰλ.Ρ 401 **οὐδ' ἄρα πώ τι ᾔδεε,** αὐτ.Ψ 7 **μὴ δή πω . . λυώμεθα . . ἵππους,** Αἰσχ.Πρ.27,Σοφ.ΟΤ 105 **οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω,**αὐτ. 1110 **εἰ χρή τι κἀμὲ μὴ συναλλάξαντά πω·** **2**) π. Ὁμ. μτ. ἀρνήσεως, καθ' ὅλου : Ἰλ.Α 124 **οὐδέ τι πω ἴδμεν** (Ἀριστφ.Βυζ.πού), αὐτ.Γ 306 **οὔ πω τλήσομ',** αὐτ.Ο 426 **μὴ δή πω χάζεσθε·** ‖ μεθ' Ὁμ. ἀπαντᾷ κ. οὐχὶ ἀρνητικῶς, ἀλλὰ μ. ἐπὶ ἐρωτήσεων ὧν ἡ ἀπόκρισις ἀρνητική: Σοφ.ΟΤ 1130 **ἦ ξυναλλάξας τί πω ;,** Θουκ.3,45 **πόλις ἀφισταμένη τίς πω τούτῳ ἐπεχείρησε ;** (ποία τις ἀπωτάτη πόλις . .· ἀπόκρ. οὐδεμία).

πῶ ἐπίρρ. δωρ. ἀντὶ ποῦ ; ἢ μᾶλλον ἀντὶ πόθεν, ποῦ, ὅπου, πῶς : Σώφρ.125 **πῶ τις ὄνον ὠνασεῖται** (πόθεν, ἀπὸ ποῦ, πῶς θ' ἀγοράσῃ τις ὄνον ;), Αἰσχ.Ἀγ.1507 **πῶ πῶ ; πατρόθεν δὲ συλλήπτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστωρ,** Ὀρφ.ἀπ.32(b),3,Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.185,15· **2**) **πῶ μάλα** ἢ **πώμαλα ;** ποῦ ἐπὶ τέλους; πῶς τέλος; ἢ ἄνευ ἐρωτήσεως, οὐδαμῶς, οὐδόλως, διόλου, κάθε ἄλλο : Φερεκρ.9, Ἀριστφ. Πλ.66 **ὦ τάν, ἀπαλλάχθητον ἀπ' ἐμοῦ. -Πώμαλα,** αὐτ.ἀπ.346, Λυσ.ἀπ.254, Δημ.357 **καίτοι καὶ ἐπιστολὰς ἔπεμψεν ὁ Φίλιππος δύο καλούσας ὑμᾶς, οὐχ' ἵν' ἐξέλθοιτε· πώμαλα.**

πῶ συντετμ. ἀντὶ πῶθι, πίνε· ΕΜ698,51 «ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα (πῶ) παρ' Αἰολεῦσιν· οἷον χαῖρε καὶ πῶ· ὅπερ λέγεται ἐν ἑτέρῳ σύμπωθι» : Ἀλκ.54Α.

πώγων-ωνος (ὁ) κ. νεώτ. τὸ τρίχωμα τὸ φυόμενον ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας ἢ κατά τι βραδύτερον κατὰ τὰς παρειὰς καὶ τὴν κάτω σιαγόνα τῶν ἀρρένων, ἡ γενειάς, τὸ γένειον, τὸ γένι : Ἡρ.1,175 **πώγωνα μέγαν ἴσχει,** αὐτ.8,104, Ἀριστφ. Ἐκκλ.99 **τὸν πώγωνά τε ὅταν καθῶμεν** (τὰ γένια ὅταν ἀφήνωμεν),Πλάτ.Πρωτ.309Α **πώγωνα ἤδη ὑποπιμπλάμενος** (ἀρχόμενος ἤδη νὰ ἔχῃ π-),Ἔφιππ.14,7 **ὑποκαθιεὶς ἄτομα πώγωνος βάθη,** Χρύσ.Στωϊκ.3, 198 **τὸν πώγωνα ξύρεσθαι,** Πλούτ.Ἠθ.52C **πώγων ποδήρης καθεῖται,** Λουκ.Φιλοφ.5 **βαθὺν πώγωνα καθειμένος** (μακρὰ τὰ γένεια ἀφήσας, χαρακτηριστικὰ τῶν φιλοσόφων ἐπὶ Λουκιανοῦ)· **2**) ἐπὶ ζῴων, τὸ παρά τισι μαστοφόροις ἀνεξαρτήτως φύλου ὑπὸ τὴν σιαγόνα φυόμενον μακρὸν τρίχωμα : Ἀριστλ.ΖΙ 498b,34 **ἰδίᾳ δὲ ὁ ἱππέλαφος πώγωνα ἔχει κατὰ τὸν λάρυγγα, - ὁ πώγων τῆς αἰγός·** ‖ **ἐπὶ τοῦ** ἰχθύος τοῦ **καλουμένου τράγου** : Κλέαρχ.73 **πλὴν τοῦ ὑπὸ τὸν στόμαχον μέλανος, ὃ καλοῦσι τοῦ τράγου πώγωνα·** **3**) ἡ ἐρρυτιδωμένη σὰρξ ἡ περὶ τὸ ράμφος τῆς στρουθοκαμήλου : Ἀριστλ.ΖΙ 613a,31 **τοῦ ἔαρος οὐ φαίνονται ἔχοντες εὐθὺς τὰ περὶ τὸν πώγωνα μέλανα·** **4**) τὰ σαρκώδη ἐκφύματα τὰ ὑπὸ τὴν σιαγόνα τοῦ ἀλεκτρυόνος, τὰ χαρχάλια : Ἀμμών. ἐν λ. κάλλαια· **5**) πάπ. κ. νεώτ. τὸ ὑπὸ τὸ στόμα ἄκρον τῆς κάτω σιαγόνος, τὸ πωγώνιον, τὸ πηγούνι : Πάπ. **ὁ δεῖνα οὐλὴ πώγωνι·** **6**) νεώτ. ἐπὶ ἵππων, τὸ ὄπισθεν τοῦ κάτω χείλους κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν δύο γνάθων μέρος τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου, ὅπου ἀκουμβᾷ τὸ φέλλιον τῆς στομίδος· **7**) μτγν. ἐπὶ ὄφεως, ἐξόγκωμα κάτωθεν τοῦ πωγωνίου : Φιλούμ 30,2· **8**) ἐπὶ φυτῶν, ὁ τραγοπώγων, τὸ λαγόχορτο, τὸ σκούλι : Θεόφρ.Φἱ 6,4,5 (ἀμφ.), Γαλ.12,420,Νίκ.ἀπ.74,71 **γεραὸν πώγωνα·** **9**) μτφ. ·ἀκίδες βέλους· Πολυδ.7,158 «βέλους δ' αἱ ἀκίδες ὄγκοι καὶ πώγωνες καλοῦνται», Ἡσ. ἐν λ. ὄγκους : Νόνν.Δ 29,100· **10**) μτφ. πώγων πυρός, ἡ πλατεῖα κάτωθεν καὶ εἰς ὀξὺ ἀπολήγουσα γλῶσσα πυρός· Πολυδ.2,88 «πώγων πυρός· ἡ εἰς ὀξὺ ἀναδρομὴ τῆς φλογός», Ἡσ. «ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός» : Αἰσχ.Ἀγ.306 **πέμπουσι δ' ἀνδαίοντες ἀφθόνῳ μένει φλογὸς μέγαν πώγωνα,** Εὐρ.ἀπ 833 **πώγωνα πυρός·** **11**) λιμὴν τῆς Ἀργολίδος, σχηματιζόμενος μεταξὺ τῆς ἀκτῆς τῆς Τροιζηνίας καὶ τῆς νήσου Καλαυρίας : Ἡρ.8,42 **ἐς γὰρ Πώγωνα τὸν Τροιζηνίων λιμένα προείρητο συλλέγεσθαι·** **12**) σχόλ. πωγωνοειδὲς μετέωρον : Σχόλ.Πλάτ.249· **13**) νεώτ. ἀστρον. ἀνώμαλος οὐρὰ κομήτου, ἔχουσα **κατεύθυνσιν** πρὸς τὸ μέρος τοῦ Ἡλίου.

πωγωνάτος-η-ον νεώτ. ὁ φέρων πώγωνα, ὁ γενειοφόρος, ὁ γενάτος· **2**) τὸ ἀρσ. ὡς ἐπών. τοῦ βασιλέως τοῦ Βυζαντίου Κωνσταντίνου Δ'.

πωγωνιαῖος-α-ον γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πώγωνα, ὁ πωγωνατος· **2**) νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν πώγωνα, ὁ ἐπὶ τοῦ πώγωνος : **πωγωνιαῖον φῦμα.**

πωγωνίας (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πώγωνα, πωγωνάτας· Πολυδ.2,10 «ὁ πώγωνος ὑποπιμπλάμενος.ὡς Κρατῖνος» : Κρατῖν.439, Προκ.Πέρσ.2,4 , **2**) ἐπὶ ἀλεκτρυόνος, ὁ φέρων πώγωνα βλ λ.4), σαρκώδη ἐκφύματα ὑπὸ τὴν σιαγόνα, χαρχάλια · Πτολ.Γεωγρ. 7,2,23 **ἀλεκτρυόνες πωγωνίαι·** **3**) ἀστρον. κομήτης ἔχων πώγωνα βλ.λ.13) : Ἀριστλ.Μετ.344a,23, Στωϊκ.ἀπ.2,201, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.3,2,5· **4**) νεώτ. ζῳολ. γένος ἰχθύων ἀκανθοπτερυγίων τῆς οἰκογεν. **τῶν συαινιδῶν.**

πωγωνιάτης (ὁ) λεξ., ἰων.-ιήτης ἐπίθ. τοῦ Διός, ὁ πωγωνίτης βλ.λ.,ὁ φέρων πώγωνα· Σουΐδ., ΕΜ 698,8.

πωγωνικός-ή-όν γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν πώγωνα, ὁ φέρων πώγωνα, γένειον, ὁ πωγωνοφόρος.

πωγώνιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. **τοῦ πώγων,** μικρὸν γένειον, γενάκι : Λουκ.Παράσ.50 **μακρὸν πωγώνιον ἔχοντα,** Ἀμμιαν.ΑΠ 11,157· **2**) νεώτ. ἀνατ. τὸ μᾶλλον προέχον σημεῖον τῆς συμφύσεως τῆς κάτω γνάθου, ὁ πώγων, τὸ πηγούνι.

πωγωνίτης (ὁ) μτγν. κ. σχόλ. ὁ ἔχων πώγωνα, γένειον : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.112, Σχόλ Θεοκρ.6,2.

πωγωνοκουρεῖον (τὸ) γλωσσ. κουρεῖον πωγώνων, ἐν ᾧ κείρουσι, ξυρίζουσι πώγωνας.

πωγωνοκουρία (ἡ) γλωσσ τὸ κείρεσθαι, ἡ κουρά, τὸ ξύρισμα τοῦ πώγωνος, τοῦ γενείου.

πωγωνοστήμων-ονος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **χειλανθῶν,** οὗ τὸ εἶδος πωγωνοστήμων ὁ πατσούλειος παράγει τὸ πατσουλὶ βλ.λ.

πωγωνοτροφία (ἡ) μτγν. τὸ τρέφειν, ἔχειν πώγωνα, γένειον : Πλούτ.Ἠθ.352C.

πωγωνοτρόφος-ον μτγν. δ.γρ. πωγωνοφόρος βλ.λ. : Λουκ.Ἐπιγρ.46.

πωγωνοτροφῶ-έω μτγν. τρέφω πώγωνα, ἀφήνω τὰ γένια, ἔχω γένια : Στράβ.15,1,71 **κομᾶν δὲ καὶ πωγωνοτροφεῖν πάντας**, Διόδ.Σ 4,5 τοὺς ἀρχαίους πάντας **πωγωνοτροφεῖν**, Πλούτ.'Ηθ.230Β.

πωγωνοφορία (ἡ) νεώτ. ἡ πωγωνοτροφία βλ.λ., τὸ ἔχειν πώγωνα, γενειάδα.

πωγωνοφόρος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων πώγωνα, ὁ γενειοφόρος, ὁ πωγωνίας, ὁ πωγωνάτος, ὁ γενάτος : Σκύλ.112, Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,42, Λουκ.'Επιγρ 46 **τοῦ πωγωνοφόρου Κυνικοῦ .. εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην σοφίαν.**

πωγωνώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πώγωνα, πρὸς γένειον : Θεόφρ.Φl 6,4,5 **πωγωνώδης καρπός.**

πῶεα (τὰ) πληθ. τοῦ πῶυ βλ.λ.

πῶθι κυπρ. β' ἑν. προστ. ἀόρ. β' ἀντὶ πῖθι, τοῦ πίνω κ. συγκεκομμ. πῶ βλ.λ.

πωλάριον (τό) κ. σχόλ. ὑποκορ. τοῦ πῶλος, μικρὸς πῶλος, πουλάρι : Πλάτ.π.Διογ.Λ 5,2 **ἡμᾶς ἐλάκτισε, καθαπερεὶ πωλάρια γεννηθέντα τὴν μητέρα** (περὶ τοῦ 'Αριστοτέλους), 'Αριστφ.Βυζ.'Επικτ. 145,1, Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.195.

πωλέα (ἡ) πάπ. ἄ. πωλεία βλ.λ. : **ἀπὸ νεοφύτων γ' ἔτους πωλέας ἄρουραι Χ.**

πωλεία (ἡ) (πωλεύω), πάπ. **πωλέα** ἡ πώλευσις, ἡ δάμασις, ἐκγύμνασις πώλων εἰς τὸ πορεύεσθαι, τρέχειν : Ξεν.'Ιππ 2,2 **ὁ μὲν δὴ ὥσπερ ἐγὼ γιγνώσκων περὶ πωλείας·** || ἡ ἀνατροφὴ τῶν πώλων : Στράβ.5,1,4 **ὥστε καὶ ὄνομα ἐν τοῖς Ἕλλησι γενέσθαι τῆς 'Ενετικῆς πωλείας.**

πωλείμενα 'Επιγρ. μτχ. ένεατ. τοῦ πωλοῦμαι ἀντὶ πωλούμενα.

πώλειος-α-ον Σουΐδ. ὁ ἀνήκων εἰς πῶλον.

πώλευμα-ατος (τό) (πωλεύω) μτγν. πῶλος, νέος ἵππος δεδαμασμένος, ἱππευμένος καὶ γεγυμνασμένος εἰς τὸ πορεύεσθαι, τρέχειν : Μάξ.Τύρ 7,8 **μήτε ἀποσβεννύντες τὸν θυμὸν τῶν πωλευμάτων.**

πώλευσις-εως (ἡ) (πωλεύω) ἡ δάμασις, γύμνασις πώλου εἰς τὸ παρεύεσθαι, τρέχειν : Ξεν.'Ιππ.2,1.

πωλευτής (ὁ) (πωλεύω) μτγν. ὁ δαμαστής, γυμναστὴς πωλαρίων εἰς ἱππασίαν, ὁ ἱππεύων καὶ γυμνάζων αὐτὰ εἰς βάδισμα καὶ δρόμον, ὁ πωλαδάμνης : Μάξ.Τύρ.7,8· **2)** γεν. ὁ δαμάζων καὶ γυμνάζων ζῷα, ὁ φύλαξ καὶ ἐπιμελητὴς αὐτῶν : Αἰλ.Ζl 7,41 **πωλευτὴς ἐλέφαντος**, αὐτ.8,17.

πωλευτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔμπειρος εἰς πωλοδαμνίαν, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ δαμάζειν, γυμνάζειν δι' ἱππεύσεως πώλους, πουλάρια **κ. ἐν γένει** γυμνάζειν **εἴς τι** νεογνὰ ζῷα : Αἰλ.Ζl 11,36.

πωλεύω (πῶλος) δαμάζω, ἱππεύω καὶ γυμνάζω πῶλον, πουλάρι, πωλοδαμνῶ· 'Ησ. «πωλεύειν· παιδεύειν πώλους» : Ξεν.'Ιππ.2,1 **ὅπως γε μὴν δεῖ πωλεύειν δοκεῖ ἡμῖν μὴ γραπτέον εἶναι**, Πολυδ.1,182, 'Ιμέρ.'Εκλ.13,36· **κ.** παθ. : αὐτ.21,4· **2)** γεν. γυμνάζω **εἴς τι νέον** ζῷον, οἷον **ἐλέφαντα·** κ. παθ. : Αἰλ.Ζl 13,8 **ὀσμῇ πωλευθησόμενοι**, αὐτ.16,36 **ἐκ νηπίων πεπωλευμέναι·** **3)** ρηματ.π. πώλευμα, πώλευσις, πωλευτής, πωλευτικός.

πωλή (ἡ), δωρ. **πωλά**, ἡ πώλησις· 'Αρποκρ. «πωλάς· ἀντὶ τοῦ πράσεις 'Υπερείδης ἐν τῷ πρὸς 'Απελλαῖον.. ἔστι τοὔνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος 'Ανδρείοις» : Σώφρ.71 (πληθ.), 'Υπερείδ.άπ.12.

πώλημα-ατος (τό) (πωλῶ) τὸ πιπρασκόμενον ὤνιον, τὸ πρὸς πώλησιν ἐμπόρευμα ἢ ἡ πώλησις, τὸ πούλημα : Ξεν.π.Πολυδ.3,127, αὐτ.7,8.

πώλης (ὁ) ἐν χρ. μ. ἐν συνθέσει πλὴν ἐν 'Αριστφ., ὁ πωλῶν, ὁ πωλητής : 'Αριστφ.'Ιππ.131, αὐτ.133.

πώλησις-εως (ἡ) (πωλῶ) κ. νεώτ., δημ. πούληση ἡ πρᾶξις τοῦ πωλῶ βλ.λ., τὸ πούλημα : Ξεν.Οἰκ.3,9 **ἄλλως τε καὶ τῶν αὐτῶν ὄντων ἀγαθῶν εἴς τε τὴν χρῆσιν καὶ κερδαλέων εἰς τὴν πώλησιν ὄντων**, 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1232a,3

πωλητήρ-ῆρος (ὁ) (πωλῶ) μτγν **ὁ** πωλητὴς βλ.λ.: Φίλ.1,161. 'Επιγρ. **τοὶ πωλητῆρες τᾶν δεκατᾶν.**

πωλητήριον (τό) (πωλῶ) κ. νεώτ., δημ. πουλητήριο τόπος ἔνθα γίνονται πωλήσεις ἢ δημοπρασίαι, πρατήριον : 'Ερμιππ.93 (δ.ἀνάγν. πωλητῆρα), Ξεν.Πρoσ.3,13,'Aππ.'Εμφ.Πολ.3,23· **2)** τόπος, ἐν ᾧ συνηθροίζοντο οἱ πωληταὶ βλ.λ.21, ὅπως τὰ τέλη, τὰς δημοσίας προσόδους τῷ πλειοδότῃ ἐκμισθώσωνται ἢ εἰσπράξωσι : Δημ.787 **λαβὼν αὐτὸς αὐτοχειρίᾳ πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε·** **3)** νεώτ. κ. δημ. ἔγγραφον, δι' οὗ πιστοποιεῖται ἡ πώλησις κτήματος, συμβόλαιον πωλήσεως.

πωλητής (ὁ) (πωλῶ) κ. νεώτ., δημ. **πουλητής**, θηλ. **πωλήτρια**, ὁ πωλῶν τι εἴς τινα, ἀντίθ. ἀγοραστής : Πλούτ.Γάλβ.24 **παλαιὰν ἐωνημένος οἰκίαν βούλεται τὰ ὕποπτα δεῖξαι τοῖς πωληταῖς· 2)** κτ. πληθ. ἐν 'Αθήναις, δέκα ἐνιαύσιοι οἰκονομικοὶ ἄρχοντες ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν **τελῶν καὶ** δασμῶν τῷ πλείονος μισθουμένῳ καὶ πωλοῦντες τοὺς μετοίκους τοὺς μὴ πληρώνοντας τὸ μετοίκιον ἢ τὸ ἐπιβληθὲν πρόστιμον : 'Αντιφ.6,49 **οἵ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ' ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ πωλητῶν**, 'Αριστλ.'Αθ.7,3 **τοὺς ἐννέα ἄρχοντας καὶ τοὺς ταμίας καὶ τοὺς πωλητάς**, αὐτ.47,2 **ἔπειθ' οἱ πωληταὶ ι' μὲν εἰσι, κληροῦται δ' εἷς ἐκ τῆς φυλῆς**, Δημ.788 **κάλει δέ μοι πρῶτον πάντων τὸν τῆς Ζωβίας προστάτην.. καὶ τοὺς πωλητάς, πρὸς οὓς ἀπήγαγεν αὐτὴν·** || 'Επιγρ. κ. π. Ροδίοις : 'Επιγρ. **τοὶ π- μισθωσάντω ἀναγράφαι τὸ ψάφισμα·** **3)** ἐν 'Επιδάμνῳ, ἄρχων κανονίζων **τὰς ἐμπορικὰς** ὑποθέσεις τῆς πόλεως μετὰ τῶν ἐγγὺς βαρβάρων: Πλούτ.'Ηθ.297F.

πωλητικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς πώλησιν, ὁ πωλῶν τι : Πλάτ.Σοφ.224D **ἀρετῆς πωλητικὸν δεύτερον ἀνεφάνη σοφιστική** (τὸ ἐπάγγελμα τοῦ πωλεῖν τὴν ἀρετήν).

πωλητός-ή-όν (πωλῶ) 'Επιγρ., δωρ. θηλ. -ά, ὁ πωλούμενος ἀντὶ χρημάτων, ὁ ὠνητός, ὁ ἀγοραστός : 'Επιγρ. Κῶ **καθάπερ καὶ πρὶν πωλητὰν γενέσθαι τὰν ἱερωσύναν συνετάχθη.**

πωλήτρια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. **πουλήτρα** θηλ. τοῦ πωλητής· Πολυδ.3,80 «**πωληταὶ πωλήτριαι**».

πωλιείτης (ὁ) πάπ. πιθ. ἀντὶ πωλητὴς βλ.λ.

πωλικός-ή-όν (πῶλος) **ὁ ἀνήκων** ἢ ἀναφερόμενος εἰς πώλους, νέους ἵππους, πουλάρια : Σοφ.ΟΤ 802 **κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς** (ἐπὶ ἁμάξης συρομένης ὑπὸ πώλων), Εὐρ.ΙΑ 623 **καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ**, αὐτ.Ῥῆσ.567, αὐτ.'Ανδρ.992 **πωλικοῖς διώγμασιν** ('Ησ. «**τοῖς διὰ** τῶν ἁρμάτων διώγμασιν») || ἐν τοῖς ἀγῶσι **πωλικὸν τέθριππον**, ἀντίθ. τέλεον τέθριππον : 'Επιγρ. **ἵππων πωλικῷ ζεύγει**, αὐτ. **πωλικὴ συνωρίς**, αὐτ. **πωλικὸν ἅρμα· 2)** γεν. νέον, μικρᾶς ἡλικίας ζῷον : 'Αλκ.Κωμ.14 **πωλικὸν ζεῦγος βοῶν· 3)** ποι. **ὁ** παρθενικός, ὁ κοριτσήσιος : Αἰσχ.'Επτ.454 **πωλικῶν θ' ἑδωλίων ὑπερκόπῳ δορί ποτ' ἐκλαπάξαι** (τῶν διαμερισμάτων τῶν κορασίων)· || κ. ἐπὶ ἡβῶντος νέου: Θεοδωρίδ.ΑΠ 6,156 **πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.**

πωλικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πωλικόν, ὡς πῶλος : 'Ιούδ.Πηλ.113 **πωλικῶς ἐνάλλεσθαι.**

πώλιμος-ον πάπ. πωλήσεως δεκτικός, εἰς πώλησιν ὑποκείμενος, ὁ ὠνητός, ὁ ἀγοραστός.

πωλίον (τό), πάπ. **πολῆον**, ὑποκορ. τοῦ πῶλος, πωλάριον, πουλάρι : 'Αριστφ.Σφ.189 **ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ**, αὐτ. Εἰρ.75, 'Ανδοκ.1,61 **ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλίον ὅ μοι ἦν ἀναβάς, ἔπεσον**, 'Αριστλ.ΖΓεν.748a, 29· **2)** μικρὸς ἐλέφας : Αἰλ.Πl 3,46· **3)** ὁ ὑμήν, ὁ περικαλύπτων τὸν πῶλον, ἔμβρυον ὄντα **ἐν τῇ μητρικῇ κοιλίᾳ** : 'Αριστλ.Ζl 605a,6 **καὶ τὸ κα-**

λούμενον πωλίον **αἱ ἵπποι προεκβάλλουσι πρὸ τοῦ πώλου** (πρὸ τοῦ τοκετοῦ τοῦ πώλου).

πωλοδάμαστής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἄ. πωλοδάμνης βλ.λ.: Διόδ.Σ 17,76.

πωλοδάμαστική (ἡ) μτγν. μσν ἡ πωλοδαμνική βλ.λ.: Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Ἄχναι.

πωλοδάμνης (ὁ) (δάμνημι) ὁ πωλοδαμαστής, ὁ δαμαστής, γυμναστής πωλαρίων εἰς ἱππασίαν, ὁ ἱππεύων καὶ γυμνάζων αὐτὰ εἰς βάδισμα καὶ δρόμον, τρέξιμα: Ξεν.Ἱππ.2,2 **πολὺ δὲ κρείττων τοῦ πωλοδάμνην εἶναι τῷ μὲν νέῳ εὐεξίας τε ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἑαυτοῦ**, Πορφ.Ἀποχ.3,6.

πωλοδαμνία (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ δαμάζειν καὶ γυμνάζειν ἵππους πρὸς ἱππασίαν, ἄ. πωλοδαμνική: Ἱππιατρ.115, αὐτ.116.

πωλοδαμνικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν πωλοδαμνίαν, τὴν τέχνην τοῦ δαμάζειν τοὺς πώλους: Εὐστ.743,64 **πωλοδαμνικὴ λέξις·** ‖ ἡ **πωλοδανικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ δαμάζειν, γυμνάζειν πώλους εἰς τὸ ἱππεύεσθαι, βαδίζειν καὶ τρέχειν, ἡ πωλοδαμνία: Αἰλ.ΖΙ 6,8.

πωλοδαμνῶ-έω (δαμῶ) δαμάζω, ἱππεύω καὶ γυμνάζω πῶλον εἰς τὸ ἱππεύεσθαι, βαδίζειν καὶ τρέχειν: Εὐρ.Ῥῆσ.187 **δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ Πηλεῖ Ποσειδῶν**, αὐτ.624, Ξεν.Οἰκ.3,10 **πωλοδαμνεῖν με κελεύεις·** κ. παθ.: Πλούτ.Ἠθ.2Ε **τίνες δ' ἵπποι καλῶς πωλοδαμνηθέντες οὐκ εὐπειθεῖς ἐγένοντο τοῖς ἀναβάταις·** **2**) μτφ. παιδαγωγῶ, ἀνατρέφω: Σοφ.Αἴ.549 **αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν**, Λουκ.Ἔρωτ.45 **βραχὺ τὴν νεότητα πωλοδαμνήσας ἐν εἰρήνῃ μελετᾷ τὰ πολεμικά·** κ. παθ.: Πλούτ.Ἠθ.13F **σκιρτῶσα νεότης πωλοδαμνεῖται.**

πωλοκόμος-ον γλωσσ. ὁ περιποιούμενος πώλους.

πωλόμαχος-ον ὁ διὰ πωλομαχίας, ἱππομαχίας, ἁρματοδρομίας τρεφόμενος, γινόμενος: ΑΠ 15,50 πωλόμαχος νίκη.

πωλομάχος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἀπὸ πώλου ἤτοι ἀφ' ἵππου ἢ ὁ ἀπὸ ἅρματος μαχόμενος.

πῶλος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. μικρὸς ἢ νέος ἵππος, ἡμίονος ἢ ὄνος εἴτε ἄρρην εἴτε θῆλυς, πουλάρι: Ἰλ.Λ 681 **ἵππους.. πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν**, αὐτ.Υ 222, Ὀδ.Ψ 246, Πίνδ.Π 2,8 **ἐδάμασσε πώλους**, Αἰσχ.Ἀγ.1641 **οὔτι μὴ σειραφόρον κριθῶντα πῶλαν**, αὐτ.Πρ.1009 **πῶλος νεοζυγής**, Ξεν.Ἱππ.1,1 **ὁ ἔτι ἀδάμαστος πῶλος**, ΚΔ Μάρκ.11,2 **εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον**, Πάπ. **ὄνους θηλείας β καὶ πώλους β·** ‖ π. ποι. ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ ἵππος, ἡμίονος, ὄνος: Αἰσχ.ἀπ.326, Σοφ.ΟΚ.313 **Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν** (ἐπὶ ἡμιόνου), αὐτ.1055 **πᾶσα δ' ὁρμᾶται καθεῖσ' ἀμπυκτήρια πώλων ἄμβασις**, αὐτ.Ἠλ.705· ‖ κ. ἐν τοῖς ἀγῶσιν ὑπῆρχεν ἀγὼν νέων ἵππων, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν τέλειον· πρβλ. πωλικός: Πλάτ.Νόμ.834C **πώλοις τε ἀβόλοις καὶ τελείων τε καὶ ἀβόλων τοῖς μέσοις**, Ἐπιγρ. **πώλων ἀβόλων ἅρμα·** ‖ μτφ. ἐπὶ πορνῶν: Εὔβουλ.84,2 **πῶλοι Κύπριδος·** **2**) γεν. μικρὸν ἢ νέον ζῷον, νεογνὸν ζῴου, οἷον τοῦ **ἐλέφαντος**: Ἀριστλ.ΖΙ 610a,33 **ἔστι δὲ ἡ θήρα καὶ μεγάλων ἤδη ὄντων καὶ πώλων** (ἐπὶ ἐλέφαντος) ‖ ἐπὶ κσμήλου: αὐτ. 630b,34 **ὁ ἐπιμελητὴς περικαλύψας τὴν μητέρα, ἐφῆκε τὸν πῶλον**, Πάπ. **κάμηλος πῶλος·** ‖ ἐπὶ κυνός ὁ σκύλαξ, τὸ σκυλάκι: Στράτ.ΑΠ 12,238· ‖ ἐπὶ βουβαλίδων: Αἰλ.ΖΙ 7,47 **πῶλοι βουβαλίδων·** ‖ ἐπὶ ὀρνίθων, τὸ ὀρνίθιον, τὸ κοτόπουλο: Ἀλέξ.Τραλλ.5,6· **3**) μτφ. π. ποι. ἐν τῷ θηλ. γένει, μικρὸν κοράσιον, παρθένος, κόρη, κοπέλλα· πρβλ. δάμαλις, μόσχος, πόρτις: Ἀνακρ.75,1, Εὐρ.Ἑκ.142 **πῶλον ἀφέλξων σῶν ἀπὸ μαστῶν ἔκ τε γεραιᾶς χερὸς ὁρμήσων**, αὐτ.Ἀνδρ.621 **κακῆς γυναικὸς πῶλον**, αὐτ.Ἱππ.546· **4**) μτφ σπαν. ἐν τῷ ἀρσ. γένει, ὁ νέος, ὁ νεανίας, τὸ παλληκάρι: Αἰσχ.Χο.794 **ἀνδρὸς φίλου πῶλον.. ζυγέντ' ἐν ἅρμασιν πημάτων**, Εὐρ.Ῥῆσ.386, αὐτ.Φοίν.947· **5**) κορινθιακὸν νόμισμα, ὡς ἐκ τῆς ἐπ' αὐτοῦ εἰκόνας τοῦ Πηγάσου: Εὐρ.ἀπ.676 **καὶ τὰς μὲν ἄξει, πῶλον ἣν διδῷς ἕνα**, Πολυδ.9,76· **6**) Ἐπιγρ. τίτλος ἱερείας τινὸς τῆς Δήμητρος ἢ τῆς Περσεφόνης· ‖ πάπ. τίτλος ἱερείας τῆς Ἴσιδος ἐν Αἰγύπτῳ: **ἱερὸς πῶλος Ἴσιδος.**

πωλοτροφία (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ πωλοτροφεῖν, ἡ διατροφὴ πώλων: Διοτογ.π.Στοβ.4,1,96.

πωλοτροφικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν πωλοτροφίαν, τὴν ἱπποτροφίαν· ‖ **ἡ πωλοτροφικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ διατρέφειν πώλους, γεν. ἵππους: Αἰλ.ΖΙ 4,6.

πωλοτρόφος-ον μτγν. ὁ διατρέφων, ὁ ἐκτρέφων πώλους, πουλάρια: ΑΠ 9,21· **2**) τὸ ἀρσ. **πωλοτρόφος** ὡς οὐσ. γεν. ὁ ἀνατρέφων, ἐκγυμνάζων μικρὰ ζῷα κ. ἰδίᾳ ἐλέφαντας: Αἰλ.ΖΙ 16,36 **ο πωλοτρόφοι ἐλεφάντων.**

πωλοτροφῶ-έω μσν. διατρέφω, ἐκτρέφω, μεγαλώνω πώλους, πουλάρια: Γεωπ.16,1,1.

πωλοῦμαι-έομαι ἐπ. κυρίως θαμιστικὸν τοῦ πολέομαι, ἰων. **πωλεῦμαι**, π. Ὁμ. εἶναι ἐν χρ. ἐν τῷ β' ἑν. **πώλεαι** (Ὀδ.Δ 811), ἐν μτχ. **πωλεύμενος** (Ὀδ Β 55 κ.π.Αἰσχ.Πρ.645), παρατ. **πωλεύμην** (Ὀδ.Χ 352); κ. γ' ἑν. **πωλεῖτο** (Ὀδ.Ι 189) κ. ἰων. **πωλέσκετο** (Ἰλ. Α 490), μέλλ. **πωλήσομαι** (Ὕμν.Ἀπόλλ.329) κ. ἐπ. β' ἑν. **πωλήσεαι** (Ἰλ.Ε 350), περιστρέφομαι, περιφέρομαι, εὑρίσκομαί που συχνά, ἰδίᾳ παραγίναμαι, προσέρχομαι συχνὰ ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον, φοιτῶ που πολλάκις, συχνάζω: Ἡσ. «πωλεῖται· συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται, τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περνᾶσθαι λέγουσι»: Ἰλ.Α 490 **οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο.., οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον**, αὐτ.Ε 350, Ὀδ.Β 55 **εἰς ἡμέτερον** (δῶμα) **πωλεύμενοι ἤματα πάντα**, αὐτ.Δ 384 **πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων**, αὐτ.Ι 189, Ἀρχίλ.46 **περὶ πόλιν πωλεύμενος**, Ἐμπ.112,5 **π- μετὰ πᾶσι τετιμένος**, Ὕμν.Ἀπόλλ.170, αὐτ.329, Ὕμν.Ἀφρ.80, Αἰσχ. Πρ.645 **ὄψεις ἔννυχοι πωλεύμεναι ἐς παρθενῶνας·** ‖ μτ. γενικ. πορεύομαί που: Ἡσίοδ.Θ 781 **ἀγγελίην πωλεῖται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·** **2**) ἐπὶ πόρνης, διάγω τὸν βίον: Ἀρχίλ.32 **κύβδ' ἦν πωλευμένη** (διόρθ. κύβδα δ' ἦν πονευμένη).

πωλύπιον (τό) ὑποκορ. τοῦ πώλυπος, μικρὸς πολύπους, χταποδάκι: Ἱππ.Ἐπιδ.2,6,29.

πώλυπος (ὁ) αἰολ. κ. δωρ.τ. ἀντὶ πολύπους βλ.λ.: Ἐπίχ.ἀπ.33,1 **πώλυποί τε σηπίαι τε καὶ.. τευθίδες.**

πῶλυφ-υπος (ἡ) αἰολ. κ.δωρ.τ. ἀντὶ πολύπους βλ.λ.

πωλῶ-έω κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. **πουλῶ κ.-άω**, ἰων. γ' ἑν. παρατ. **πωλέεσκε** (Ἡρ.1,196), μέλλ. **πωλήσω** (Ἀριστφ.ἀπ.543) κ. δωρ. γ' πληθ. **πωλησεῦντι** (Ἐπιγρ.) κ. μέσ. **πωλήσομαι** (Εὔβουλ.74,1) κ. τετελεσμένος **πεπωλήσομαι** (Αἰν.Τακτ.10,19), ἀόρ. **ἐπώλησα** (Πλούτ.Φιλ.16) κ. δημ. **(ἐ)πούλησα** κ. παθ. **ἐπωλήθην** (Πλάτ.Πολιτ.280D), δημ. **(ἐ)πουλήθηκα** μτχ.παθ. παρακ. **πεπωλημένος**, νεώτ. **πωλημένος**, δημ. **πουλημένος**, ἀνταλλάσσω ἐμπορεύματα, προσφέρω εἰς πώλησιν, ἀντίθ. ὠνοῦμαι, ἀγοράζω: Ἡρ.1,165 **τὰς Οἰνούσας.. οὐκ ἐβούλοντο ὠνευμένοισι πωλέειν δειμαίνοντες**, αὐτ.1,196· ‖ ὁμ. ἀντίθ. τοῦ ἀποδίδομαι δηλοῦντος τὴν πραγματικὴν πώλησιν: Λυσ.ἀπ.50 **μετ' ἀβακίου καὶ τραπεζίου πωλεῖ ἑαυτόν**, Ξεν.Συμπ.8,21, αὐτ.Ἀπομν.2,5,5 **ὥσπερ ὅταν τις οἰκέτην πονηρὸν πωλῇ καὶ ἀποδῶται τοῦ εὑρόντος·** κ. παθ.: αὐτ. **τοὺς δὲ χρηστοὺς οὔτε οἰκέτας πάνυ τι πωλουμένους ὁρῶ·** ‖ μτ. γενικ. τοῦ τιμήματος, προσφέρω, ἐκχωρῶ πρᾶγμά τι εἰς ἄλλον ἀντὶ τιμήματος: Ἡρ.8,105 **παῖδας εἴδεος ἐπαμμένους.. ἀγινέων ἐπώλεε ἐς Σάρδις χρημάτων μεγάλων**, αὐτ.3,139, Ἐπίχ.287

τῶν πόνων πωλοῦσι ἡμῖν πάντα τἀγάθ' οἱ θεοί, Ἀριστφ.άπ.543, Θουκ.2,60 τὰ ξύμπαντα τούτου ἑνὸς ἂν πωλοῖτο, Ξεν.Ἀπομν.1,2,36 μηδὲ.. ὁπόσου πωλεῖ ; (μηδὲ νὰ ἐρωτήσω τὴν τιμήν), Δημ.157 τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες· ‖ κ. γεν. μτ. αἰτ. κ. δοτ. ἢ ἐμπροθ. κτλ. : Ἡρ.9,80 πολλὰ μὲν κλέπτοντες ἐπώλεον πρὸς τοὺς Αἰγινήτας οἱ εἵλωτες, Πλάτ.Νόμ.741Β μὴ ἀτιμάσητε τῷ τε ὠνεῖσθαι καὶ τῷ πρὸς ἀλλήλους, Δημ.1234 μόνον οὐχ ὑπὸ κήρυκος πωλοῦσι τὰ κοινά, ΑΠ 11,3 τὴν Ἀσίην πωλῶ πρὸς μύρα· ‖ κ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Ἀχ.722 ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ· ‖ ἐν συνεκφ. τοῦ πάλιν, μεταπωλῶ : Πλάτ.Πολιτ.260D πωλοῦσι πάλιν οἱ κάπηλοι· ‖ κ. παθ. ἐκτίθεμαι, προσφέρομαι πρὸς πώλησιν : Ὁμ.Ἐπιγράμμ.14,5 εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, Ξεν.Ἱέρ.1,13 ταῦτα τοιαῦτα ὄντα οὕτω τίμια πωλεῖται τοῖς τυράννοις, Θεόφρ.ΦΙ 9,6,4· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἔχω, διαθέτω τι πρὸς πώλησιν : πωλῶ τὰ βιβλία μου - τὴν οἰκίαν· **3)** μτ. αἰτ. ἐκμισθοῦμαι, παραχωρῶ τί τινι ἀντὶ μισθοῦ ἐπὶ ὡρισμένῳ χρόνῳ : Αἰσχίν.1,119 καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ἡ βουλὴ πωλεῖ τὸ πορνικὸν τέλος, Ἀριστλ.Ἀθ.47,2 τὰ μέταλλα πωλοῦσι, Ἐπιγρ. πωλῶ τὰς ὠνάς· πρβλ. πωλητὴς 2)· **4)** ἐκμισθοῦμαι ἀξιώματα ἰδίᾳ ἱερατικά : Ἀριστλ.Ἀθ.62,1 ἐπειδὴ δ' ἐπώλουν οἱ δῆμοι, καὶ ταύτας ἐκ τῆς φυλῆς ὅλης κληροῦσι (ἀρχάς), Ἐπιγρ. ἐπὶ τοῖσδε πωλοῦμεν τὴν ἱερωσύνην τοῦ Διονύσου· **5)** κ. νεώτ. κ.δημ. μτφ. προδίδω : Δημ.80 τὰ οἴκοι πωλοῦντες, αὐτ.1333 τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν πωλοῦντα τὰς γραφάς, αὐτ.384, - ἐπούλησε τὴν πατρίδα του· ‖ κ. παθ. ἐπὶ προσ., προδίδομαι, ἀπατῶμαι : Ἀριστφ.Εἰρ.633 τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανε· **7)** δημ. ἐν φρ. ἐπούλησε τὴν ψυχή του στὸ διάβολο (παρεδόθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ κακόν), ὁμ. φρ. σὲ πουλάει καὶ σ' ἀγοράζει (ἐπὶ τῶν λίαν ἐπιτηδείων καὶ πονηρῶν), ὁμ. σὲ ποιὸν τὰ πουλᾷς αὐτά ; (εἰς ποῖον τολμᾷς νὰ ψεύδεσαι τόσον ἀσυστόλως ;)· **8)** ρηματ. π. πώλημα, πώλησις, πωλητός, πωλητικός, πωλητής, πωλήτρια, πωλητήριον, πωλητήρ.

πωλωνεῖα (τὰ) Ἐπιγρ. ἀμφ. τὸ ὠνεῖσθαι πώλους, πουλάρια.

πῶμα-ατος (τὸ) (1) κ. νεώτ. τὸ ἐπίθεμα, κάλυμμα, ακέπασμα, βούλλωμα, τάπα : Ἰλ.Δ 116 αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης, αὐτ.Π 221 χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγεν καλῆς, Ὀδ.Θ 443, αὐτ.Ι 314 ὡς εἴ τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη, Ἡσίοδ.Ἔργ.94 γυνὴ χείρεσσι πίθου μέγα πῶμ' ἀφελοῦσα ἐσκέδασ', αὐτ.98, Ἀρχίλ.4, Ἀριστλ.Ἀναπν.476a,34 ἔχει ἡ ἀρτηρία οἷον πῶμα τὴν ἐπιγλωττίδα (ὁ λάρυγξ), Πολύβ.22,11,16 πῶμα σιδηροῦν, Πλούτ.Ρωμ.28 τὸ πῶμα κατακλείσαντα συνέχειν ἐντός, ὥστε ἀποσπάσαι μὴ δύνασθαι πολλοὺς ὁμοῦ βιαζομένους (κιβωτοῦ), Λουκ.Ἐνάλ.Δ 2,2 ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα (τὸν λίθον ὅστις ἔφραττε τὴν εἴσοδον), Πάπ. ἐμοῦ δεδωκότος τῷ δεῖνα πώματα κεραμίων Χ· ‖ Ἐπιγρ. ἐπὶ τάφου, μνήματος : εἶδε δὲ τέκνου πώματι λαϊνέῳ σῶμα κατισχόμενον· **2)** μτγν. ἐπὶ μονοθύρου, τὸ κάλυμμα, τὸ σκέπασμα : Διοσκ.2,7 πορφύρας πώματα· ‖ κ. ἐπὶ τῶν αἰγυπτιακῶν κυάμων : Εὐπ.2,106.

πῶμα-ατος (τὸ) (2) (πίνω, πέπωκα) κ. νεώτ. κ. βραχὺς τ. πόμα (Πίνδ.Ν 3,79, Νίκ.Ἀλεξ.105) τὸ ποτόν, τὸ πινόμενον, τὸ πιοτό : Αἰσχ.Εὐμ.266 ἀπὸ δὲ σοῦ βοσκὰν φεροίμαν πώματος δυσπότου, Σοφ.Φιλ.715, Εὐρ.Ἑκ.392 δὶς τόσον πῶμ' αἵματος, αὐτ.Βακχ.279, Πλάτ.Πολ.406Α ἄτοπόν γε τὸ πῶμα οὕτως ἔχοντι, αὐτ.Νόμ.844Β· ‖ κ. κτ. πληθ. ἐπὶ τῆς Δίρκης : Αἰσχ.Ἑπτ.308 εὐτρεφέστατον πωμάτων· **2)** Ἡσ. τὸ ἔκπωμα, τὸ ποτήρι.

πωμάζω (πῶμα (1)) κ. μσν. ἐπιτίθημί τινι πῶμα, σκεπάζω διὰ πώματος, βουλλώνω, ταπώνω : Ἀριστλ.ΖΙ 627b,8 εἰς τὸ πῦρ πωμάσαντες ἐπιτιθέασι, αὐτ.Πρ.899b,26, Βάβρ.58,2, Διοσκ.1,8· **2)** καλύπτω, σφραγίζω : Γεωπ.6,16,1 π. ἀγγεῖα γύψῳ· ‖ καλύπτω ὀπὴν διὰ σφραγίσεως : Γεωπ.7,15,2 π. τρῆμα τῷ δακτύλῳ· ‖ κ. γεν. καλύπτω : Ἐνὼχ 10,5· **3)** ρηματ. π. πωμαστέον, πωμαστήριον.

πώμαλα ἐπίρρ. εὔχρ. π. Σικελοῖς Δωριεῦσι, πῶ βλ.λ.2).

πωμάριον (τὸ) πάπ. κῆπος ὀπωροφόρων δένδρων, ἰδίᾳ ὁ μηλεών.

πωμαρίτης (ὁ) πάπ., θηλ. -ίτισσα, ὁ ὀπωροπώλης, φρουτατζής : αὔριον ἄρχεται ὁ πωμαρίτης .. δι' ἐμαυτοῦ ἀπῆλθον εἰς τὸ πωμάριν.

πωμαστήριον (τὸ) (πωματίζω) μτγν. τὸ πῶμα, τὸ κάλυμμα, τὸ σκέπασμα, τὸ βούλλωμα : Συνέσ. 73Α, αὐτ.94D (διόρθ. κωμαστήριον).

πωμᾰτίας (ὁ) (πῶμα (1)) μτγν. κοχλίας κλείων κατὰ τὸν χειμῶνα τὸ ὄστρακόν του διά τινος λεπτοῦ καλύμματος ὁμοιάζοντος πρὸς λεπίδα ἰχθύος, οἷον οἱ νῦν ἐκ Κρήτης κομιζόμενοι κοχλίαι, σαλιγκάρια : Διοσκ.2,9 «κοχλίας δ' ἐν ταῖς κατὰ Λιγυρίαν Ἄλπεσι πωματίας καλούμενος».

πωμᾰτίζω (πῶμα (1)) μτγν. κ. νεώτ. πωμάζω βλ.λ., κλείω, ἐμφράττω δοχεῖον διὰ πώματος, βουλλώνω, ταπώνω : Γαλ.Χρ.Μορ.14,29)· κ. παθ. : αὐτ.4,Β, Διοσκ.2,76,9 (δ. γρ.)· **2)** ρηματ. π. πωμάτισμα, πωματισμός.

πωμάτιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ πῶμα (1), μικρὸν κάλυμμα, σκέπασμα, βουλλωματάκι : Σωρ. 1,71· **2)** μσν. ὁ πωματίας βλ.λ. : Γεωπ.20,29.

πωμάτισμα-ατος (τὸ) (πωματίζω) νεώτ. ἄ. πωματισμός, ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πωματίζω βλ.λ.· **2)** ἰατρ. ἡ διὰ βύσματος ἐξ ἀσήπτου ὀθόνης ἔμφραξις φυσιολογικῆς τινος ἢ τραυματικῆς κοιλότητος πρὸς ἰαματικὸν σκοπόν.

πωματισμός (ὁ) (πωματίζω) νεώτ. τὸ πωμάτισμα βλ.λ.

πωματοκοχλίας (ὁ) νεώτ. πῶμα κυλινδρικὸν φέρον ἕλικωσιν εἰς τὴν κυλινδρικήν του ἐπιφάνειαν.

πωμήριον (τὸ) νεώτ. ἡ παρὰ τὰ συμβολικά, οὐχὶ δὲ τὰ πραγματικὰ τείχη ἢ ὀχυρώματα τῆς Ρώμης λογιζομένη ἱερὰ γραμμή, σημειουμένη διὰ λιθίνων στύλων, ἐγειρομένων κατὰ διαστήματα : Πλαύτ.Ρωμ.11 τῇ μὲν οὖν γραμμῇ τὸ τεῖχος ἀφορίζουσι καὶ καλεῖται κατὰ συγκοπὴν πωμήριον, οἷον ὄπισθεν τείχους ἢ μετὰ τεῖχος.

πωνίω ἄ. φωνῶ βλ.λ.

πῶννα Ἡσ. «γραφίον, λύπη».

πῶντς (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. κ. πῶντσι κ. πούντς μεῖγμα ἐξ ἰσχυροῦ οἰνοπνευματώδους ποτοῦ μετ' ἄλλων οὐσιῶν, οἷον ὀποῦ λεμονίου, πορτοκαλλίου κτλ.

πώνω δωρ. κ. αἰολ. τ. ἀντὶ τοῦ πίνω βλ.λ. : Ἀλκ. 20,52, Εὔβουλ.12, Καλλ.Δήμ.96 μαστὸς τὸν ἔπωνε.

πωολογία (ἡ) πάπ. ἀντὶ ποιολογία βλ.λ.

πῶπαι Ἡσ. «φοραί.Δωριεῖς» (πιθ. ἐπωπᾷ· ἐφορᾷ).

πώποκα δωρ. τ. ἀντὶ πώποτε βλ.λ. : Ἐπίχ.170) ἀεί τοι θεοὶ παρῆσαν, καὶ ὑπέλιπον οὐ πώποκα.

πώποτε (πω, ποτέ) ἐπίρρ. κ. μσν., δωρ. πώποκα (Ἐπίχ.170)) π. Ὁμ. κ. Ἡσίοδ. ἀείποτε μετ' ἀρνήσεως, ἡ δὲ χρῆσις αὕτη ἐπεκράτησε κ. π. τοῖς μετέπειτα, ἤδη ποτέ, ποτὲ ἕως τώρα : Ἰλ.Γ 442 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδέ γ' ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν, Ἡσίοδ.Ἔργ.650, Βατραχομ.178 οὐκ ἄν πώ ποτ' ἐγὼ .. ἐλθοίμην, Ἀριστφ.Σφ.1188 πώ ποτ' οὐδαμοῖ· ‖ μτγν. μτ. μέλλ. : ΠΔ Βασ.1,25,28 κακία οὐχ εὑρεθήσεται ἐν σοὶ πώποτε, ΚΔ Ἰω.6,35 ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ οὐ μὴ διψήσῃ πώποτε· ‖ κ. μτ. ὑποτ. ἀορ. : Κρατῖν.Νεώτ.8 μηδ' ὄφον .. μετὰ τούτου πώποτε δαίσῃ, Πάπ. οὐ μὴ γένωνται καθαραὶ πώποτε, Πρόδρ.2,448 οὐκ ἂν μα-

λάξη πώποτε τὸν νοῦν τοῦ Ἡγουμένου· πρβλ. οὐ πώποτε, μὴ πώποτε, οὐδεπώποτε, μηδεπώποτε· 2) ἐνίοτε π. τοῖς μεθ' Ὅμ. ἄνευ ἀρνητικοῦ μορίου μετ' ἐρωτημ. προτ., ἐν αἷς ἡ ἀπόκρισις ἀρνητική, καί ποτε, καὶ κάποτε, ἐνίοτε : Ἀριστφ.Νεφ.370 ποῦ γὰρ πώποτ' ἄνευ νεφελῶν ὕοντ' ἤδη τεθέασαι ;, Πλάτ.Πολ.493D ἤδη πώποτέ που ἤκουσας;· ‖ κ. μτ. μέλλ. : Δημ.1115 τίς γὰρ ἁλώσεται πώποτε ; (δ. γρ.)· ‖ ὁμ. μτ. προτάσεως ὑποθετικῆς ὑπονοούσης ἄρνησιν : Ἀριστφ.Βάτρ.147 εἴ που ξένον τις ἠδίκησε πώποτε, αὐτ.Ἀχ.405, Πλάτ.Θεαίτ.196A εἴ τις ἀνθρώπων ἤδη πώποτε ἐσκέφατο· ‖ ὁμ. μτ. ἀναφορ. προτ.: Πλάτ.Πολ.352C οὓς φαμεν πώποτέ τι.. πρᾶξαι, αὐτ.Φαῖδρ.258D, αὐτ. Ἀπολ.19D ὅστις ἐμοῦ πώποτε ἀκηκόατε διαλεγομένου, Δημ.19 τὸ δὲ πάνθ' ὅσα πώποτ' ἔπραξε διεξιόντ' ἐφ' ἅπασι τοιοῦτον ἐλέγχειν, αὐτ.54· ‖ ὁμ. μτ. τοῦ ἄρθρου κ. μετοχῆς : Πλάτ.Φαίδ. 116C ἄριστον ἄνδρα ὄντα τῶν πώποτε δεῦρο ἀφικομένων, Ἰσοκρ.10,38 νομίζειν πολὺ τῶν πώποτε γενομένων διενεγκεῖν· ‖ ἐνίοτε ἡ μτχ. παραλείπεται : Ξεν. Ἑλλ.3,5,14 ἐὰν ὑμεῖς αὖ προστῆτε τῶν οὕτω φανερῶς ἀδικουμένων, νῦν ὑμᾶς πολὺ ἤδη μεγίστους τῶν πώποτε γενέσθαι, Λυκοῦργ.134 οἱ πώποτε προδόται.

πωρεία λίθος (ἡ) μτγν. ὁ πώρινος λίθος, πῶρος, πουρί : Στράβ.17,1,34 οὗτος δ' ἐστὶ μεστὸς ψήφων φακοειδῶν λίθου πωρείας.

πωρητύς-ύος (ἡ) μτγν. κ. σχόλ. ἡ δυστυχία, ἡ ἀθλιότης, θλίψεις, βάσανα· Ἡσ. «πωρητύς· ταλαιπωρία, πένθος» : Ἀντίμ.56, Σχόλ.Εὐρ.Ὀρ.392.

πωρί (τὸ) δημ. κ. πουρί τὸ πωρίον βλ.λ., ὁ πωρόλιθος.

πωρίασις-εως (ἡ) (πῶρος) μτγν. φῦμα, ἀπόστημα τῶν ὀστέων τοῦ ὀφθαλμοῦ : Γαλ.14,767.

πωρίδιον (τὸ) μτγν. ἰατρ. ὑποκορ. τοῦ πῶρος βλ.λ.4) : Ῥοῦφ.Νεφρ.Κύστ.3,1.

πωρικό(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ ὀπωρικόν, ὀπώρα, καρπός : Ἀραβ.Μῦθ.Χαλ.1,117 ἡ τροφή μου ἦτον τὰ ἄγρια πωρικὰ τῶν δένδρων· 2) μτφ. τὸ γέννημα, τὸ προϊόν, τὸ ἀποτέλεσμα : Ἐρωτόκρ. 1,179, αὐτ.5,717 τὰ πωρικά, ὁπού ἡ ἀγάπη κάνει.

πώρινος-η-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ πώρου, ἀπὸ πουρί· ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ λίθος ὁ πῶρος, ὁ πωρόλιθος, τὸ πουρί : Ἡρ.5,62 συγκειμένου σφι πωρίνου λίθου ποιέειν τὸν νηὸν Παρίου τὰ ἔμπροσθε αὐτοῦ ἐξεποίησαν, Ἀριστφ.ἀπ.510, Παυσ.6, 19,1 ἔστι δὲ λίθου πωρίνου κρηπὶς ἐν τῇ Ἄλτει· ‖ λατόμιον πώρινον ἢ ἁπλῶς πώρινον λατομεῖον πωρίνου λίθου : Ἐπιγρ. λατόμια.. πώρινα, αὐτ. λιθουργοῖς τῶν πωρίνων.

πωρί(ον) (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. πουρί ὁ πῶρος, ὁ πωρόλιθος· 2) μτγν. μικρὸς τύλος, κάλος, ρόζος : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.45,5,3· 3) νεώτ. ἡ ἐπὶ τῶν ὀδόντων σχηματιζομένη σὺν τῷ χρόνῳ ὕλη, ἡ τρύξ, ἡ τρυγία τῶν ὀδόντων.

πωροειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πῶρον, πωρόλιθον, πουρί, ὁ πωρώδης : Ἀρετ.Χρον. Παθ.2,3 πωροειδὴς λίθος· 2) ἰατρ. ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς νεφροῖς λίθων, ὁ ὀστεοφυματοειδής : Γαλ.8, 384 συνηθεῖταί τι.. ὅπερ θερμαινόμενον ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ νεφροῦ πωροειδῆ λαμβάνει σύστασιν.

πωροκήλη (ἡ) (πῶρος) μτγν. κ. μσν. πωρῶδες σκλήρωμα, σκληρὸν ἀπόστημα τῶν ὄρχεων· Πολυδ.4,203 «πώρωμα πρὸς τὸ ὄσχεον ἐξ ἀποστήματος» : Γαλ.19,448, Παῦλ.Αἰγ.6,63.

πωρόλιθος (ὁ) νεώτ. ἀσβεστολιθικὸν πέτρωμα, ἔχον κοκκιώδη ἱστὸν εὐλάξευτον, χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν οἰκοδομικήν, ὁ πῶρος, τὸ πουρί.

πωρολυτικός-ή-όν (πῶρος) μσν. ὁ λύων, ὁ διαλύων τὴν πώρωσιν, τὴν σκλήρυνσιν, τὰ πωρώδη σκληρώματα : Παῦλ.Αἰγ.6,109.

πωρόμφαλον (τὸ) μτγν. ἰατρ. ἡ πώρωσις, ἡ σκλήρυνσις τοῦ ὀμφαλοῦ· Γαλ.19,445 «πωρόμφαλόν ἐστι πώρου σύστασις κατὰ τὸν ὀμφαλόν».

πωροποιοῦμαι-έομαι μτγν. παθ. πωροῦμαι, μεταβάλλομαι εἰς πῶρον βλ.λ.4) : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ. 50,3,3 πεπωροποιημένης τῆς οὐρήθρας.

πῶρος (ὁ) κ. νεώτ. εἶδος μαρμάρου ὁμοίου τῷ Παρίῳ τὸ χρῶμα καὶ τὴν λευκότητα, ἀλλ' ἐλαφροτέρου, πωρόλιθος, πουρί : Θεόφρ.Λίθ.7, Πλίν. Φl 36,132, Παυσ.5,10,2 πεποίηται δὲ ἐπιχωρίου πώρου (ἐπὶ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὀρυσσομένου κροκαλοπαγοῦς λίθου)· ‖ Ἐπιγρ.κτ.πληθ. ἐπὶ λίθων χρησιμοποιουμένων διὰ βάσεις κτιρίων : τῶν εἰς τὰν στοιβὰν πώρων, αὐτ. τῶν εἰς τὰ ἀντιθέματα πώρων τομᾶς· 2) σταλακτίτης λίθος, σχηματιζόμενος ἐν σπηλαίοις· Ἡσ. «πῶρος· ἀπολίθωσις ὑγρῶν» : Ἀριστλ.Μετ.388b,26· 3) πωρώδης σύστασις, οἷον ἐπὶ τῶν ὀστῶν, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἀρθρώσεων τῶν πασχόντων ἐξ ἀρθρίτιδος : Ἀριστλ.Ζ1 521a,21 σηπόμενον δὲ γίγνεται τὸ αἷμα ἐν τῷ σώματι πῦον, ἐκ δὲ τοῦ πύου πῶρος, Διοσκ.5,93· 4) λίθος ἐν τῇ οὐροδόχῳ κύστει : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.14· 5) κ. νεώτ. ἰατρ. ὕλη πωρώδης ἐξερχομένη ἐκ τεθραυσμένων ὀστῶν καὶ χρησιμεύουσα πρὸς σύνδεσιν τῶν διερρωγότων μερῶν· 6) κ. μτφ. : Μᾶρκ.Αὐρ.9,36 πῶροι γῆς τὰ μάρμαρα.

πωρός-ά-όν Ἡσ. «ταλαίπωρος»· 2) Σουΐδ. «τυφλός».

πωρῶ-έω (1) (πωρός) σχόλ. ἀμτβ. λ. τῶν Ἠλείων, εἶμαι τυφλός, δυστυχής, ἄθλιος : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 14, Σουΐδ. ἐν λ. ταλαίπωρος· 2) Ἡσ. «πωρεῖν· κηδεύειν· πενθεῖν»· ‖ αὐτ. «πωρῆσαι· λυπῆσαι».

πωρῶ-όω (2) (πῶρος) κ. νεώτ., μέλλ. πωρώσω, ἀόρ. ἐπώρωσα κ. παθ. ἐπωρώθην, παθ. παρακ. πεπώρωμαι, μεταβάλλω εἰς πῶρον, ἀπολιθῶ, σκληρύνω· κ. παθ : Αἰλ.Ζ1 10,13 λίθος πεπωρωμένος· 2) παθ. ἐπὶ τοῦ ὕδατος, μεταβάλλομαι εἰς πώρινον λίθον ἐν τῇ κύστει: Ἱππ.Ἀέρ.9 συναρμόζει πρὸς ἑωυτὸ καὶ οὕτως αὔξεταί τε καὶ πωροῦται· 3) συγκολλῶ, ἰῶμαι κάταγμά τι ὀστοῦ δι' ὀστεΐνου πώρου (βλ.λ.5) : Διοσκ.1,70, αὐτ.1,84· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀγμ.47· 4) γίνομαι σκληρός, σκληρύνομαι· κ. παθ. : Ἀριστλ.Ἀκουστ.802b,8, Θεόφρ. Φl 4,15,2· 5) πυκνοῦμαι, συμπυκνοῦμαι : Ἱππ. Ἀφ.222· 6) παθ. ἐπὶ σαρκός, γίνομαι ἀναίσθητος, ναρκοῦμαι : Νύμφ.16 ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκός· 7) κ. νεώτ. καθιστῶ τινα ἠθικῶς ἀναίσθητον, ἀσυνείδητον· κ. παθ. : ΚΔ Μᾶρκ.6,52 ἦν αὐτῶν ἡ καρδία πεπωρωμένη, αὐτ.8,17, αὐτ.Ῥωμ.11,7 οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, - πεπωρωμένη συνείδησις, - πεπωρωμένος ἄνθρωπος (ὁ μὴ αἰσθανόμενος ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως)· 8) ἐπὶ ὀφθαλμῶν, ἀποτυφλοῦμαι, ἰδ. ὑπὸ πάθους τινός : ΠΔ Ἰὼβ 17,7 πεπώρωνται γὰρ ἀπὸ ὀργῆς οἱ ὀφθαλμοί μου· 9) ρηματ.π. πώρωμα, πώρωσις.

πωρώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς πῶρον, ὁ πωροειδής· ‖ ἰατρ. ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς νεφροῖς λίθων : Γαλ.6,760 παχύνονται δὲ οἱ χυμοί, καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς νεφροὺς οἱ πωρώδεις λίθοι συνίστανται, Ἡσ. ἐν λ. σπίλος.

πώρωμα-ατος (τὸ) (πωρῶ) μέρος ἐσκληρυμμένον, σκλήρωμα, κάλος, ρόζος : Ἱππ.Ἀγμ.47.

πώρωσις-εως (ἡ) (πωρῶ) κ. νεώτ. ἡ ἀπολίθωσις· 2) ἰατρ. ἡ συγκόλλησις καὶ ἴασις κατεαγότος ὀστοῦ δι' ὀστεΐνου πώρου (βλ.λ.5) : Ἱππ.Ἀγμ.47, Γαλ.4,203· ‖ Ἡσ. «ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος»· 3) μτγν. κ. νεώτ. μτφ. ἡ σκλήρυνσις, ἡ παντελὴς διαστροφὴ τοῦ χαρακτῆρος, πλήρης ἠθικὴ ἀναισθησία, ἀποχαύνωσις : ΚΔ Μᾶρκ. 3,5 συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, - πώρωσις συνειδήσεως· κ. ἀπολ. : ΚΔ

Ρωμ.11,25 **πώρωσις.. τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν ἐθνῶν εἰσέλθῃ.**

πως· κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. κως, ἐγκλιτικὸν ἐπίρρ. δηλοῦν τὸν τρόπον, κατά τινα τρόπον, ὁπωσδήποτε, κάπως: Ἰλ.Δ 158 **οὐ μὲν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον,** Ὀδ.Υ 392, Αἰσχ.Ἀγ.1249 **ἀλλ' ᾗ μὴ γένοιτό πως,** - **εἶναι περίεργός πως ἡ στάσις του·** πρβλ. οὔπως, μήπως· ‖ συνήθ. κατόπιν ἄλλων ἐπιρρ. τρόπου, οἷον **ὧδέ πως** κατὰ τοιοῦτον περίπου τρόπον, σχεδόν· **ἄλλως πως** κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον κττ.: Ξεν.ΚΠ 3,3,7 **ἔλεξεν ὧδέ πως εἰς τὸ μέσον τῶν ταξιάρχων,** αὐτ.1,3,9 **εὐσχημόνως πως,** αὐτ.Ἀν.3,1,20 **ἄλλως δέ πως πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια,** αὐτ.6,1,5 **τεχνικῶς πως·** ‖ ἐνίοτε ἁπλῶς τροποποιεῖ τὴν δύναμιν τῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτε καὶ δυσαπόδοτον ἐν ἑρμηνείᾳ: Ἰλ.Μ 211 **αἰεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν,** αὐτ.104, Ξεν. ΚΠ 4,5,54 **μάλα πως ἡμεῖς οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα,** Πλάτ.Πρωτ.328D· ‖ κ. μτ. ῥημάτων: Ἡρ. 3,78 **καὶ ἔτυχέ πως τοῦ μάγου,** Σοφ.Ἠλ.372 **ἤθὰς εἰμί πως τῶν τῇσδε μύθων,** Θουκ.2,3 **πράσσοντές πως ταῦτα,** αὐτ.3,20· ‖ συχνὰ τίθεται μτ. τοῦ γάρ: Αἰσχ.Πρ.224 **ἔνεστι γάρ πως.. τῇ τυραννίδι νόσημα,** αὐτ.Χο.958· ‖ συνηθέστ. μτ. ὑποθετ. μορίων, εἴ πως, ἐάν πως, ἤν πως: Ὀδ.Ξ 460 **εἴ πώς οἱ ἐκδὺς χλαῖναν πόροι ἤ τιν' ἑταίρων ἄλλον ἐποτρύνειεν,** Σοφ.ΟΚ 1770, αὐτ.Τρ.584, Ἀριστφ.Σφ.399 **2)** οὐχὶ ἐγκλιτικόν, πως, πῶς ἢ πώς κατά τινα τρόπον, ἀντίθ. ἁπλῶς: Ἀριστλ. Πολιτ.1275a,16 **τοὺς γέροντας τοὺς ἀφειμένους φατέον εἶναι μὲν πως πολίτας,** αὐτ.ΗΝικ.1106a,1 **οὐδ' ὁ ἁπλῶς ὀργιζόμενος, ἀλλ' ὁ πώς,** αὐτ. 1137a,12 **ἀλλὰ πραττόμενα καὶ πὼς νεμόμενα δίκαια·** **3)** **πὼς μέν.., πὼς δέ..** κατά τινα μὲν τρόπον, κατ' ἄλλον δέ: Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.13, Θεμίστ.Ψυχ.4,25,28· πρβλ. Ἀριστλ.Πολιτ.1263a,26 **δεῖ γὰρ πὼς μὲν εἶναι κοινάς, ὅλως δ' ἰδίας.**

πὼς δημ. σύνδεσμος εἰδικός, ὅτι: **ἔμαθα πὼς παντρεύτηκε,** - **φαίνεται πὼς δὲν εἶναι καλά·** **2)** ἐπίρρ.ἀναφορ.ἢ τροπικόν, ὅπως, καθὼς· συνήθ. μτ. τῆς κατά: **κατὰ πὼς ἔγινε, τί νὰ τὸν κάμῃς.**

πῶς ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. προτασσόμενον πρὸς ἀπ' εὐθείας ἐρώτησιν (ὡς τὸ ἀναφορ. αὐτοῦ **ὅπως** πρὸς πλαγίαν ἐρώτ.) ἔχον ἐν τῇ ἐρωτήσει τροπικὴν σημ., τίνι τρόπῳ, κατὰ ποῖον τρόπον· συνήθ. ἐν ἀναφορ. πρὸς καταστάσεις πάθους, οἷον δυσαρεσκείας, ἐκπλήξεως, ἀπορίας, ἀμφιβολίας, θαυμασμοῦ κττ.: Ἰλ.Δ 26 **πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον..;** (ἔκφρ. ἀγανακτήσεως), Αἰσχ.Πέρσ.793 **πῶς τοῦτ' ἔλεξας;** (ἔκφρ. θαυμασμοῦ ἅμα κ. ἀπορίας), αὐτ.Ἀγ.768 **πῶς φῄς;** (ἔκφρ. ἐκπλήξεως), Σοφ.Φιλ.1407 **πῶς λέγεις;** (ὁμ.), Πλάτ. Πολιτ.309C **πῶς τοῦτ' εἶπες αὖ;,** Ἐρωτόκρ.1,175 **σὺ πῶς ἐποκότησες..;** (ἔκφρ. ἀπορίας ἐπιτιμητικῆς)· ‖ νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ **δὲν** δηλοῖ ἔντονον ἀπορίαν: **πῶς δὲν γκρεμίστηκες;** - **δὲν κουράστηκες;** - **δὲν τὸν ἐξύλισες;·** ‖ ὁμ. μτ. ἀναλυτ. ὑποτακτ. (νά) δηλοῖ τὸ δυσχερὲς ἢ τὸ ἀδύνατον τῆς διὰ τοῦ ῥ. ἐκφραζομένης ἐνεργείας: **μὲ χιλίας δραχμὰς τὸν μῆνα πῶς νὰ συντηρηθῇ μία οἰκογένεια;,** - **πῶς νὰ πάρῃ δίπλωμα χωρὶς νὰ διαβάζῃ;·** κ. ἐν ἀρν. ἐκφρ.: **πῶς νὰ μὴν ἀρρωστήσῃς, ἀφοῦ ξενυχτᾷς;·** **2)** συνήθ. ἐν διαλόγῳ, ἐπαναλαμβανομένης ἐν τῇ δι' αὐτοῦ ἐρωτήσει προρρηθείσης λέξεως ἢ καὶ φράσεως, ἧς οὕτω ζητεῖται ἐξήγησις, διασαφήνισις: Σοφ.Τρ.412 **μὴ δίκαιος ὤν. - Πῶς μὴ δίκαιος;,** αὐτ.ΟΚ 832, Ἀλεξ. 143 **συμβολάς.-Πῶς συμβολάς;·** **3)** μτ. δευτέρας ἐρωτήσεως ἐν τῇ αὐτῇ προτ.: Εὐρ Ἑλ.1543 **πῶς ἐκ τίνος νεὼς ποτε.. ἥκετε** (τίνι τρόπῳ καὶ μὲ τί πλοῖον;), αὐτ.873, Πλάτ.Τίμ.22B **πῶς τί τοῦτο λέγεις;** (κατὰ ποῖον τρόπον λέγεις καὶ τί;), αὐτ. Θεαίτ.146D· **4)** μτ. προσδιορισμοῦ κτ. γενικ. ὡς τὰ μόρια ὡς, ποῦ: Εὐρ.Ἠλ.751 **πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;** (τίνι τρόπῳ ἔχομεν δειχθῆ ἐν τῷ ἀγῶνι), Πλάτ.Γοργ.451C **πῶς ἔχει πλήθους ἐπισκοπεῖ·** **5)** μτ. ῥ. δηλούντων πώλησιν, εἰς ποίαν τιμήν; πόσο;: Ἀριστφ.Ἀχ.758 **πῶς ὁ σῖτος ὤνιος,** αὐτ.Ἱππ. 480, Στράττ.13 **τὰ δ' ἄλφιθ' ὑμῖν πῶς ἐπώλουν;** Ἀπόκρ. **τεττάρων δραχμῶν.. τὸν κόφινον·** **6)** μτ. ἄλλων μορίων, οἷον πῶς ἄν..; πῶς κεῖνι..;, πρὸς δήλωσιν εὐχῆς: Ἰλ.Ι 437 **πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο.. λιποίμην οἶος;,** Ὀδ.Α 65, Εὐρ.Ἠλ.534 **πῶς ἂν γένοιτ' ἂν.. ποδῶν ἐκμακτρον;·** ‖ ὁμ. κ. μεθ' ὁριστ.: Ἰλ.Χ 202 **πῶς δέ κεν Ἕκτωρ Κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,** Εὐρ.Ἀλκ.96 **πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἄδμητος κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;·** **7)** π. τραγ. κ. απαν. π. κωμ. μτ. εὐκτ. πρὸς δήλωσιν ἐπιθυμίας: Σοφ.ΑΪ.389 **πῶς ἄν.. τέλος θάνοιμι καὐτός;,** Εὐρ.Ἰκ.796, Ἀριστφ.Θεσμ. 22 **πῶς ἂν οὖν πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοισιν ἐξεύροις·** πρβλ. Ὀδ.Ο 195· ‖ κ. π. μτγν. πεζογρ. συνήθ. μτ. ἀορ. ἢ σπαν. ἐνεστ. ὑποτακτ. ἄνευ τοῦ ἂν ἐν θετ. ἢ ἀρν. ἐκφρ.: ΠΔ Δευτ.28,67 **πῶς ἂν γένοιτο ἑσπέρα;,** Ἀρρ.Ἐπικτ.4,10 **πῶς μὴ μοι μέγας λέων ἐπιφανῇ;,** Μᾶρκ.Αὐρ.9,40 **πῶς κοιμηθῶ;,** αὐτ. **πῶς μὴ χρῄζω;·** **8)** **πῶς ἄρα..;** ἐν ἀποκρίσει, τίνι τρόπῳ λοιπόν;: Ἰλ.Σ 188 **πῶς τ' ἄρ' ἴω..;,** Ὀδ.Γ 22, Ὕμν.Ἀπόλλ.19,207· ‖ ὁμ. **πῶς οὖν..;**: Αἰσχ.Ἰκ.257, Σοφ.ΟΤ 568 **πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;·** ‖ κ. μτ. εὐκτ. **πῶς ἂν οὖν..;**: Αἰσχ.Πέρσ.243, Εὐρ.ΙΤ 98· ‖ ὁμ. **πῶς οὖν;** ἢ **πῶς οὖν ἄν,** κ. ἐν διακεκομμέναις κ. ἐλλειπτ. προτ., τίνι τρόπῳ λοιπόν;, ἔπειτα;: Εὐρ.Ἱππ.598 **πῶς οὖν; τί δράσεις, ὦ παθοῦσ' ἀμήχανα,** αὐτ.Μήδ.1376, Ξεν.Ἀπομν.1,2,64 **πῶς οὖν ἂν ἔνοχος εἴη τῇ γραφῇ;,** Δημ.379· **9)** **πῶς γάρ..;** ἐν ἀποκρίσει ὡς ἐὰν εἶχε προηγηθῆ τι, ὅπερ δὲν δύναται νὰ γίνῃ, διότι κατὰ ποῖον τρόπον εἶναι δυνατόν..;: Ἰλ.Α 123 **πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί,** Ὀδ.Κ 337, Σοφ. Φιλ.250 **πῶς γὰρ κάτοιδα;·** ‖ ὁμ. ἐν διακεκομμέναις κ. ἐλλειπτικαῖς προτ. παρεμβαλλόμενον παρενθετικῶς ἐν ἀρνητικῇ προτ., κατὰ ποῖον τρόπον δύναται ἢ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ οὕτω;: Σοφ.Ἠλ.911 **κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, οὐδ' αὖ σύ· πῶς γάρ;,** Λυσ.1,27 **οὐδ' ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφυγὼν (πῶς γὰρ ἄν),** ὅστις.., Πλάτ.Σοφ.263C, Δημ.329 **οὐκ ἀπορῶν (πῶς γάρ;), ὅς γε..·** ‖ ἀντίθ. τὸ **πῶς γὰρ οὔ;** τίνι τρόπῳ νὰ μὴ ἔχῃ οὕτω, ἤτοι οὕτω πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ πρᾶγμα: Αἰσχ.Χο.754 **τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερεὶ βοτὸν τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ;,** Σοφ.Ἠλ.1307, Πλάτ.Θεαίτ. 160C· ‖ ἐν τῇ αὐτ. σημ. κ. τὸ **πῶς γάρ;**: Σοφ. ΑΪ.279 **πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται;·** **10)** **πῶς δέ..;** εἰσάγει ἰσχυρὰν ἀντίρρησιν: Ἰλ.Φ 481 **πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδεές..;,** Ὀδ.Σ 31, Αἰσχ.Πρ.41, αὐτ.261· **11)** **πῶς δή;** τίνι τρόπῳ μὰ τὴν ἀλήθειαν;: Ἰλ.Δ 351 **πῶς δὴ φῄς πολέμοιο μεθιέμεν,** αὐτ.364, Αἰσχ.Ἀγ.543 **πῶς δή; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγου·** ‖ ὁμ. κ. **πῶς γὰρ δή;**: Ὀδ. Π 70· ‖ ὁμ. κ. **πῶς δῆτα;**: Αἰσχ.Ἀγ.622 **πῶς δῆτ' ἂν εἰπὼν κεδνὰ τἀληθῆ τύχοις;,** αὐτ.1211, Ἀριστφ.Νεφ.79 **πῶς δῆτ' ἂν ἥδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι;·** ‖ ὁμ. κ. **πῶς δή;** κ. **πῶς δῆτα;** ἐν διακεκομμέναις κ. ἐλλειπτικαῖς προτ., κατὰ ποῖον τρόπον λοιπόν;: Αἰσχ.Εὐμ.601 **πῶς δή; δίδαξον τοὺς δικάζοντας τάδε,** Ἀριστφ.Νεφ.664, αὐτ.673, Πλάτ.Γοργ.469B **πῶς δῆτα, ὦ Σώκρατες;·** **12)** **πῶς καί;** κ. **πῶς δὲ καί;** τίνι τρόπῳ ἀκριβῶς;: Αἰσχ. Πέρσ.721, Εὐρ.Ἑκ.515 **πῶς καί νιν ἐξεπράξατ';,** αὐτ.Φοίν.1354· **13)** **καὶ πῶς..;** ἐν χρ. πρὸς ἔκφρ. ἀντιρρήσεως: Εὐρ.Φοίν.1373· ‖ ὁμ. **καὶ**

πῶς τίνι τρόπῳ εἶναι δυνατόν ;, ἤτοι εἶναι ἀδύνατον : Πλάτ.'Αλκ.Ι,134C, αὐτ.Θεαίτ.163D **καὶ πῶς, ὦ Σώκρατες ; τέρας γὰρ ἂν εἴη ὃ λέγεις·** || ὁμ. κ. ἐν ἀρνητ. ἐκφρ. πῶς οὐ . . ; κατὰ ποῖον τρόπον ὄχι ;, ἤτοι βεβαίως οὕτως ἔχει : 'Αριστφ.Νεφ. 398, Θουκ.3,66 **πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε ;**, Δημ.317· || ὁμ. ἐν διακεκομμέναις κ. ἐλλειπτικαῖς προτ. πῶς δ' οὔ ;, ὡς τὸ πῶς γάρ οὔ ; τίνι τρόπῳ εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἔχῃ οὕτω ; : Σοφ.Οτ.1015 **πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν ;**, 'Αριστφ.Εὐρ. 1027, Πλάτ.Θεαίτ.153Β, αὐτ.Πολ.457Α· || κ. παρενθετικῶς : Αἰσχ.Πρ.759, Σοφ.ΟΤ 567 **παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί ; κούκ ἠκούσαμεν** **14)** ἐν διακεκομμέναις κα' ἐλλειπτικαῖς προτ. **πῶς δοκεῖς ;** παρενθετικῶς ἐν διαλόγῳ, τίνι τρόπῳ νομίζεις ;' || κ. ἄνευ ἐρωτηματικῆς τινος ἐννοίας, λίαν : 'Αριστφ.Πλ.742 **οἱ δ' ἐγκατακείμενοι παρ' αὐτῷ πῶς δοκεῖς τὸν Πλοῦτον ἠσπάζοντο**, αὐτ.'Αχ.24· || ὁμ. πῶς **οἴει σφόδρα** μὴν τὰ ρωτᾶς πόσο πολύ, ἤτοι πάρα πολύ : αὐτ.Βάτρ.54· **15)** ἐν πλαγίαις ἐρωτ. ἀντὶ τοῦ ὅπως βλ.λ. : Αἰσχ.Εὐμ.677 **μένω δ' ἀκοῦσαι πῶς ἀγὼν κριθήσεται**, Σοφ.Τρ. 991, 'Αριστφ.'Ιππ.614, Ξεν.'Απομν.Ι,2,36 **εἴωθας πῶς ἔχει τὰ πλεῖστα ἐρωτᾶν**, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.8,16 **ζητηθήσεται πῶς ὅτι καὶ τοῦτο ἀληθές ἐστι**, 'Επιγρ. **ἐθαύμαζον ἂν πῶς . . ἔδεισαν·** || νεώτ. κ. δημ. κατὰ κανόνα ἐν χρ. ἀντὶ τοῦ ἐρωτημ. ἀναφ. ὅπως : **ἀγωνίζεται πῶς νὰ βγάλῃ τὸ φωμὶ τοῦ σπιτιοῦ του·** **16)** κ. ἐπὶ ἐπιφωνήσεων : Φιλήμ.2 **ὦ πῶς πονηρόν ἐστιν ἀνθρώπου φύσις τὸ σύνολον**, ΚΔ Ματθ.21,20 **πῶς παραχρῆμα ἐξηράνθη . .!**, αὐτ. Μᾶρκ.10,23 **πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελεύσονται !·** **17)** νεώτ. κ. δημ. μ. ρ. κτ. ὁριστ. ἀπολ. ἤτοι πρὸς ἐρώτησιν ἀναφ. πρὸς τὸν τρόπον καθ' ὃν γίνεται ἢ εἶναί τι : **πῶς ἔγινε ἡ σύγκρουσις ; - πῶς τὸ πουλοῦν ; - πῶς τὰ περνᾶτε,** **18)** δημ.διατί, διὰ ποῖον λόγον ;· ἰδ. ἀπολύτως ὡς ἐρωτηματικὸν μόριον πρὸς ἐπανάληψιν μὴ καλῶς ἀκουσθέντος λόγου : **πῶς ;** πρβλ. τί ;· || πολλάκις ἐν χρ. κ. ἐπιτιμητικῶς ; : **πῶς μιλᾶς ἔτσι ;·** **19)** δημ. φρ. **ἔκαμε πῶς καὶ πῶς ἢ πῶς καὶ τί** μετεχειρίσθη πᾶν μέσον, ἐπιμόνως ἐπεδίωξέ τι.

πωτήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ πετόμενος, ὁ ἱπτάμενος : Νόνν.Δ 8,177· || πάπ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου.

πώτημα-ατος (τὸ) (πωτῶμαι) ἄ. πότημα βλ.λ.(ΙΙ), ἡ πτῆσις, τὸ πέταγμα : Αἰσχ.Εὐμ.241 **ὑπέρ τε πόντον ἀπτέροις πωτήμασιν ἦλθον.**

πωτῶμαι-άομαι ποι. θαμιστ. τοῦ ποτῶμαι, ἰων. πωτάσκομαι, ἐπ. γ' πληθ. παρατ. **πωτῶντο**, δωρ. μέλλ. **πωτάσομαι** ('Αριστφ.Λυσ.1013), παθ. ἀόρ. **ἐπωτήθην** (ΑΠ 7,699), περιπέτομαι, περιίπταμαι : 'Ιλ.Μ 287 **ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαί**, 'Υμν.'Απολλ.442 **πωτῶνται . . σπινθαρίδες**, Πίνδ. ἀπ.132,1 **ψυχαὶ ἀσεβέων . . πωτῶνται ἐν ἄλγεσι** (ἰδ. ἀνάγν. ποτῶνται), Θεόκρ.7,142 **πωτῶντο . . μέλισσαι**, Κόϊντ.5,437 **πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα** (αἰετός), Χρησμ.π.Μαρῖν.Πρόκλ.28 **πωτάσκετο ἄμβροτος αἴγλη.**

πῶυ-εος (τὸ) ἐπ., πληθ. ὀνομαστ. **πώεα**, τὸ ποίμνιον, τὸ κοπάδι, συχνάκις π. 'Ομ. ἐν τῷ ἑν. κ. τῷ πληθ., ἀείποτε ἐπὶ προβάτων : 'Ιλ.Γ 198 **ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων**, 'Οδ.Δ 413 **πώεσι μήλων**, αὐτ.Λ 402 **οἰῶν πώεα καλά**, αὐτ.Μ 129· || κ. ἀπολ. : 'Ησίοδ.'Εργ.516 **πώεα δ' οὔτι, οὕνεκα ἐπηετανοὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν ἲς ἀνέμου Βορέου·** || μτγν. κ. ἐπὶ ἄ. ζῴων, συνεκδ. δὲ κ. ἐπὶ παίδων : 'Οππ.'Αλ.2,500, αὐτ.2,547, Νόνν.Δ 3,302 **πώεα παίδων**, αὐτ.41,33 **ἁλίτροφα πώεα λίμνης.**

πῶυγξ-υγγος (ἡ) μτγν. ἄ. πῶυξ βλ.λ. : 'Αντωνῖν.Λιβ. 5,5,ΕΜ 699,10.

πῶυξ (ἡ) πιθ. εἶδος ἐρῳδιοῦ : 'Αριστλ.ΖΙ 617a,9 **ἡ δὲ καλουμένη πῶυξ ἴδιον ἔχει πρὸς τὰ ἄλλο** (ἰδ. γρ. φῶυξ, θῶυξ).

Μ

Μ τὸ δέκατον ὄγδοον γράμμα τοῦ τυρρηνικοῦ ἀλφαβήτου ('Επιγρ.) καὶ πιθανῶς καὶ τῶν ἀρχαιοτάτων ἑλληνικῶν ἀλφαβήτων, προφερόμενον σάν, δυνάμενον δὲ νὰ ταυτισθῇ πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν **τσάδ**, ὅπερ κατέχει τὴν αὐτὴν ἐν τῇ σειρᾷ τῶν γραμμάτων θέσιν. Εἰς πολλὰ ἐκ τῶν παλαιοτέρων ἑλληνικῶν ἀλφαβήτων εἶναι ἰσοδύναμον πρὸς τὸ γράμμα Σ, θεωρούμενον μάλιστα ὡς δωρικὴ ὀνομασία τοῦ γράμματος ταύτου πρβλ. 'Ηρ.Ι,139 «τὸ Δωριέες μὲν σὰν **καλέουσι**, "Ιωνες δὲ σίγμα».

Ϙ

Ϙ κόππα, γράμμα τῶν ἀρχαιοτάτων ἑλληνικῶν ἀλφαβήτων ('Επιγρ.), ἀπαντῶν καὶ εἰς κορινθιακὰ καὶ ἄλλα νομίσματα, κείμενον μεταξὺ τῶν π κ. ρ. Δέκατον ἔνατον τοῦ τυρρηνικοῦ ἀλφαβήτου.'Επιγρ.), ἦτο ἀντίστοιχον πρὸς τὸ ἑβραϊκὸν κόφ. Εἶχε τὴν προφορὰν τοῦ λαρυγγικοῦ κ (q), ἐν χρήσει καταστάντος καὶ διὰ τὴν προφορὰν ταύτην τοῦ κ. 'Ως ἀριθμητικὸν ἰσοδυνάμει πρὸς τὸ 90. 'Εν χρ. κ. εἰς τὴν παροιμ. **οὐδὲ κόππα γιγνώσκων** (ἐπὶ ἀμαθοῦς ἢ ἀνοήτου) : Παρμέν.Ι.

Ρ

Ρ, ρ, ρῶ [τὸ] [Ἀριστφ. Θεσμ.781, Πλάτ.Κρατ.434C] (ἄκλ.) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δέκατον ἕβδομον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου προελθὸν ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ γράμματος τοῦ φοινικικοῦ ἀλφαβήτου ρὲς [resch] δηλοῦντος τὴν κεφαλήν· εἶναι ὑγρὸν ἢ ἀμετάβολον σύμφωνον ἢ ἡμίφωνον [πρβλ. Ἀριστλ.Ποιητ.1456b,28] προφερόμενον ὑπὸ τῶν ἀρχαίων περίπου ὡς καὶ νῦν, ἤτοι διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἄκρου τῆς γλώσσης πρὸς τὰ φατνία καὶ τῆς προσφαύσεως αὐτῆς πρὸς αὐτὰ ἢ πρὸς τὸ παρ' αὐτὰ μέρος τοῦ οὐρανίσκου, τιθεμένης συγχρόνως τῆς γλώσσης εἰς τρομώδη κίνησιν ὑπὸ τοῦ ἐκβαλλομένου ρεύματος ἀέρος· πρβλ.Πλάτ. Κρατ.426E «ἑώρα . . τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ [τῷ ρῶ] ἥκιστα μένουσαν, μάλιστα δὲ σειομένην»· ὁμ. ἐκφωνεῖται κτ. Διον.Ἁλ.Συνθ.14 «τῆς γλώσσης ἄκρας ἀπορραπιζούσης τὸ πνεῦμα καὶ πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐγγὺς τῶν ὀδόντων ἀνισταμένης»· τὸν αὐτὸν τρομώδη ἦχον εἶχε καὶ εἰς τὴν λατινικήν, καλούμενον ὑπὸ τῶν γραμματικῶν γράμμα κυνικὸν [lettera canica], καθόσον ἠχεῖ ὡς ὁ γρυσμὸς ἐξωργισμένου κυνός· πρβλ. Scal. Varro de Ling. Lat. VI, [192 Bip], αὐτ. ad Pers.1,109· || ἀλλ' ἡ προφορὰ τοῦ ρῶ φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο ἐντελῶς ἡ αὐτὴ εἰς πᾶσαν θέσιν τῆς λέξεως καὶ ἐν συνδυασμῷ πρὸς οἱονδήποτε φθόγγον· ἐν ἀρχῇ δηλ. λ. ἐξεφωνεῖτο ὡς ἄηχον λαμβάνον πάντοτε δασεῖαν, οἷον ῥοή· πρβλ. Rhodus, rhetor· ἐξαιρέσει τῶν λ. Ῥᾶρος κ. Ῥάριος· || κατά τινας τῶν γραμματικῶν ἐδασύνετο κ. ἐν μέσῳ λ. ἡγουμένου δασέος συμφώνου [θ,φ,χ], οἷον θρόνος, ἀφρός, χρόνας. πρβλ. Crhysippus, Prhonimus· ἐν ᾧ μετὰ ψιλὸν σύμφωνον ἐψιλοῦτο, οἷον Ἀτρεύς, κάπρος· εἰς δὲ τὰ διπλᾶ ἐτίθεντο ἄλλοτε καὶ τὰ δύο πνεύματα, οἷον μηχανοῤῥαφῶ· || ἡ προφορὰ καὶ ἡ δάσυνσις αὕτη τοῦ ἀρκτικοῦ ρ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι πρὸ αὐτοῦ ὑπῆρχε συνήθ. σ, οἷον sorbeo, *σροφέω, ῥοφῶ-έω, ἢ F, οἷον verbum, ῥῆμα, ὅπερ μετατραπὲν εἰς δασὺ μετετέθη καὶ ἐξεφωνήθη μετὰ τὸ ρ· || ἐν τῇ αἰολ. διαλέκτῳ τὸ ρ. οὐδέποτε δασύνεται [πρβλ. Schäf. εἰς Γρηγ.Κορ. 588], προτασσομένου αὐτοῦ ἀντὶ δασείας τοῦ β, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ F, οἷον βρόδον, βράκος βρήτωρ, βρίζα, ἀντὶ ῥόδον, ῥάκος, ῥήτωρ, ῥίζα· πρβλ. Γρηγ.Καρ.638, Ahrens D. Αἰολ.34· **2**) προῆλθεν ἐκ τοῦ ἐκ τῆς ἰαπετικῆς γλώσσης κληρονομηθέντος συμφώνου ρ, οἷον φέρω fero, τρεῖς, tres, ἀγρός, ager· || ἐκ τοῦ ἐκ τῆς ἰαπετικῆς γλώσσης κληρονομηθέντος ἡμιφώνου ρ, ὅπερ, προελθὸν κατὰ μετάπτωσιν ἐκ τῶν διφθόγγων ερ ἢ ρε καὶ σῳζόμενον ἐν τῇ ἰνδικῇ, μετεβλήθη ἐν μὲν τῇ λατινικῇ εἰς or ἢ ur, ἐν δὲ τῇ ἑλληνικῇ εἰς αρ ἐν ἀρχῇ καὶ τέλει λέξεως, εἰς αρ δὲ ἢ ρα ἀδιαφόρως ἐν μέσῳ λέξεως, οἷον καρδία ἢ κραδία cordis, ἄρκτος ursus· ἀλλ' εἰς τὰς αἰολικὰς διαλέκτους ἐξειλίχθη ἐπὶ τὸ ἰδιορρυθμότερον εἰς ορ ἢ ρο, οἷον κόρτερος (κρατερός), θροσέως (θρασέως), στρότος (στρατός) κττ.· || ἐξ ἀνομοιώσεως τοῦ ἑτέρου τῶν ὑγρῶν λ, οἷον ἀργαλέος ἀγαλέος, κεφαλαλγία κεφαλαργία κττ.· || ἐκ μεταβολῆς, συνήθους κ. μσν. κ. δημ., τοῦ λ ἐν συμπλέγματι μετὰ διαφόρων συμφώνων, οἷον τορμᾶν τολμᾶν, ἦρθεν ἦλθεν, ἀδερφὸς ἀδελφός, Εὐέρπιστος Εὐέλπιστος, ἐρπίδα ἐλπίδα ἐν Ἐπιγρ., ἀρμυρὸς ἁλμυρός, βορβὸς βολβός· πρβλ. λ [!]· || ἐν τῇ ἀττικῇ ἐκ τοῦ ἰων. κ. ἀρχαίου ἀττ. συμπλέγματος ρσ ἐν μέσῳ λ. προῆλθε ρρ, οἷον θάρσος θάρρος, ἄρσην ἄρρην, χερσόνησος χερρόνησος, πυρσὸς πυρρός κττ.· πρβλ. Koen. εἰς Γρηγ.Κορ.630· ἀλλ' ἐν τῷ ἀορ. ἀπεβλήθη τὸ σ μετ' ἀναπληρωματικῆς ἐκτάσεως τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, οἷον *ἔφθερσα ἔφθειρα, *ἔσπερσα ἔσπειρα κττ.· || ἐν τῇ αἰολικῇ, ἐκ τοῦ συμπλέγματος ρj ἐν τῷ μέσῳ λέξεως προῆλθε ρρ, οἷον φθέρρω ἐκ τοῦ *φθέρjω, φθείρω· *ὀλοφύρjω, ὀλοφύρρω· ἐγέρρω ἐκ τοῦ *ἐγέρjω, ἐγείρω· πρβλ. Koen εἰς Γρηγ.Κορ. 587, Ahrens D. Aeol. 8,5· οὐχ ἧττον ἀπαντᾷ οἰκτίρρω, ἀντὶ οἰκτείρω : αὐτ.· || ἐν τῇ λακωνικῇ κ. ἠλειακῇ, τὸ ρ προῆλθεν ἐκ τοῦ τελικοῦ σ, οἷον ἄνθρωπορ ἄνθρωπος, ἵππορ ἵππος, οὗτορ οὗτος, σκληρότηρ σκληρότης : Ἀριστφ. Λυσ.988 παλαιόρ γα .. ἄνθρωπος, Πλάτ.Κρατ.434C· || ἐν τῇ ἐρετριακῇ, ἐκ α ἐν μέσῳ λέξεως καὶ συνηθέστ. μεταξὺ φωνηέντων, οἷον παρτάδες [παστάδες], μιργῶσαι [μίσγουσαι], ἔχουριν [ἔχουσιν]· πρβλ. Στράβ.10,1,10 τῷ γράμματι τῷ ῥῶ πολλῷ χρησάμενοι οὐκ ἐπὶ τέλει μόνον τῶν ῥημάτων ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῳ κεκωμῴδηνται· πρβλ. Ahrens D. Dor.8, κ. λατ. erbor arbos, honor honos, ὅθ. κ. παροιμ. π. Διογεν.4,58 Ἐρετριέων ῥῶ· ἐπὶ τῶν κατακόρως τισὶ χρωμένων· κατακόρως γὰρ οὗτοι χρῶνται τῷ ῥῶ· πρβλ. ρωτσκίζω, ρωτακισμός· **3**) τὸ ἀρκτικὸν ρ ἐν συνθέσει μετὰ λέξεων ληγουσῶν εἰς βραχὺ φωνῆεν ἢ καὶ μετὰ τὴν συλλαβικὴν αὔξησιν διπλασιάζεται οἷον ἀναρρίπτω, ἀπορρίπτω, ἄρρωστος, ἔρρεον, ἔρραπτον, μελίρρυτος, εὐθύρριζος, βαθύρριζος· οὕτω πάντοτε παρὰ πεζογράφοις· ἀλλ' οἱ ποιηταὶ [σπαν. ὁ Ὅμ.] χρῶνται κ. τῷ ἁπλῷ ρ, ἰδ. ἐν συνθέσει μετ' ἐπιθέτου ἢ προθέσεως, οἷον καλλίροος, ἀπορίπτω, ἔριψε· ὁμ. π. ποι. πολλάκις ἁπλοῦν ἀντὶ διπλοῦ ρ μετὰ τὸ στερητ. α, οἷον ἄρωστος [ΑΠ 11. 206], σπανιώτ. δὲ κ. ἐν πρωτοτύπῳ λ. (τοῦτο κ. π. Ἀττ.), οἷον πυρίχη, πρβλ. Ἰάκωβ. εἰς ΑΠ 78, αὐτ. 489, αὐτ.774· **4**) τὸ ρ ἐν ἀρχῇ λ. εἶχε τόσον ἰσχυρὰν προφοράν, ὥστε ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ τὸ βραχὺ φωνῆεν τῆς προηγουμένης λ. θέσει μακρόν, ἀλλὰ μόνον ὅταν αἱ λέξεις συνεδέοντο στενῶς πρὸς ἀλλήλας κ. ἰδ. ὅταν ἡ βραχεῖα συλλαβὴ εὑρίσκηται ἐν ἄρσει στίχου, οἷον ἐν Ἰλ. O 171 ψυχρὴ ὑπὸ ῥιπῆς (ὡσεὶ ἐπροφέρετο ὑπὸρ ῥιπῆς)· πρβλ. αὐτ.Θ 25, Ὀδ.Σ 262, Ἀριστφ.Νεφ. 416, Καλλ.Ἄρτ.59 εὖθ' οἵ γε ρραιστῆρας ἀειράμενοι· σπαν. δὲ ἐν θέσει στίχου, οἷον ἐν Ἰλ.Ω 755, Ὀδ.N 438, Ἀριστφ.Νεφ.344, αὐτ.Θεσμ.781· **5**) ἔν τισιν ἀρχ.διαλέκτοις κ. τῇ κοινῇ τὸ ρ ἐνίοτε ἀποβάλλεται ἐντελῶς κατ' ἀνομοίωσιν πρὸς τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ ἢ ἑπομένῃ συλλαβῇ ρ, οἷον δρύφρακτος δρύφακτος, μάρτυρς μάρτυς, ρόπτρον ρόπτον, φατρία φρατρία· || ἐν Σαμοθρᾴκῃ

συνήθ. τὸ ρ ἀποβάλλεται ἐν μέσῳ δύο φωνηέντων, οἷον σκάα ἐσχάρα, σαάντα σαράντα τυῒ τυρί κτλ.· **6)** τὸ ρ μετεβλήθη εἰς λ κατ' ἀνομοίωσιν πρὸς ἑπόμενον ρ, οἷον ναύκραρος ναύκληρος· **7)** ἐνίοτε τὸ ρ ἤλλαξε θέσιν, οἷον Ἀφορδίτα Ἀφροδίτα, -τη (κρητ. Ἐπιγρ.), ἁ δαρχμὰ ἡ δραχμή (ἐν ἀρκαδ. κ. κρητ. Ἐπιγρ.), κάτοπτρον κάτροπτον, κρόταφος κόρταφος· **8)** π. μτγν. κ. δημ. συνήθ. μετατίθεται ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ, οἷον κροκόδειλος κορκόδειλος, πρόσωπον πόρσωπον, κρόκος κροκός, σκορπῶ σκροπῶ, πρινάρι πουρνάρι κτλ.· ὁμ. κ. εἰς προηγουμένην συλλαβήν, οἷον τόφρος τράφος, πικρὸς πρικός· **9)** σπανιωτ. εἶναι ἡ φωνητικὴ προσθήκη τοῦ ρ, οἷον ὄζος ῥάζος· **10)** ἐν τῇ ἀττικῇ τὸ ρ μόνον ἐκ τῶν συμφώνων ἠμπόδισεν, ὅπως καὶ τὰ φωνήεντα ι, ε, τὴν μετατροπὴν τοῦ μακροῦ α εἰς η, οἷον χώρα (ἰων. χώρη), μικρός-κρὰ (ἀλλὰ σοφὸς-ή), μαρᾶναι· **11)** κ. νεώτ. ὡς ἀριθμητικὸν ὀξυτονούμενον ἄνωθεν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν (100) καὶ τὸ τακτικὸν ἑκατοστὸς καὶ τὸ ἐπίρρ. ἑκατοντάκις· ὀξυτονούμενον δὲ κάτωθεν, πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν χιλιάδες (100.000) καὶ τὸ τακτικὸν ἑκατοντάκις χιλιοστὸς καὶ τὸ ἐπίρρ. ἑκατοντάκις χιλιάκις· **12)** νεώτ. τὸ μικρὸν ρ δηλοῖ διεθν. τὴν ἀκτῖνα εἰς τὰς ἐξισώσεις, δι' ὧν προαδιορίζονται αἱ πολικαὶ συντεταγμέναι καμπυλογράμμων σχημάτων· **13)** νεώτ. ναυτ. τὸ ρ ἐν χρ. ὡς βραχυγρ. τῆς λ. ἀριστερός.

ῥά ἐπ. ἐγκλ. μόριον ἀντὶ τοῦ ἄρα βλ.λ. (αὐτὸ καὶ τὸ κα εἶναι τὰ μόνα μονοσύλλαβα μόρια, ἅπερ μὴ λήγοντα εἰς ε ἐπιδέχονται ἔκθλιψιν) συχν. π. Ὅμ. κ. Πίνδ., σπανιώτερον π. τραγ. : Βακχ.18,33, Αἰσχ. Πέρσ.633 **ἦ ῥ' ἀΐει**, Σοφ.Αἶ.172,αὐτ.177 **ἦ ῥα**.

ῥᾶ ἐπίρρ. ἀντὶ ῥᾴδιον, π. Ὅμ. **ῥεῖα** κ. Ἀλκ. Λυρ.Συμπλ.12,7 **ῥῆα**, μτγν. ἰων. **ῥέα**, αἰολ. **βρᾶ** ῥᾳδίως, εὐκόλως, ἀκόπως : Ἀλκμ.42,Σοφ.ἀπ.1086, Ἴων Χ Τραγ.66 (π. κώδ. ῥᾶ κ. ῥά, μ. ῥᾴ (ῥάι) φαίνονται δεχόμενοι ὁ Ἀπολλ. Δύσκ. Ἐπιρρ.156,8, Εὐστ.163,20).

ῥᾶ (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἄκλ. τὸ ποῶδες φυτὸν ρηον τὸ φαρμακευτικὸν φυόμενον παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ Ρᾶ (Βόλγα), ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα (κτ. Ἀρμιαν.Μαρκ.22,8,28) : Διοσκ.3,2· || Ἡσ. «ῥιζίον τι» πρβλ. ῥῆον.

ῥάας· Ἡσ. «ῥεύματα».

ραβαΐσι (τὸ) (τουρκ.) δημ. διασκέδασις, γλέντι, ξεφάντωμα· || συνεκδ. θόρυβος, φασαρία.

ραβάνι (τὸ) δημ. κ. **ρεβάνι** εἶδος βαδίσματος τῶν ὑποζυγίων, ὁ πλαγιοτροχασμός.

ραβανί (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **ρεβανί** γλύκυσμα ἐξ ἀλεύρου, βουτύρου, ᾠῶν καὶ σακχάρεως.

ραβασάκι (τὸ) δημ. κ. **ραβάσι** ἐρωτικὴ ἐπιστολή.

ῥαβάσσω λεξ., ἀττ. -ττω ῥάσσω, ἀράσσω, προκολῶ κρότον, ἰδ. ὀρχούμενος ἢ κρούων τὸν ῥυθμὸν διὰ τοῦ ποδός· Ἡσ. «ῥαβάττειν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν. τινὲς δὲ τύπτειν, ψόφον ποιεῖν ταῖς ποσί, καὶ ῥάσσειν», Φώτ. «ῥαβάττειν· σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν καὶ ἄνω καὶ κάτω ἀντιβαδίζειν»· πρβλ. ἀρραβάσσω.

ῥαββί (ἑβρ.) μτγν. κ. νεώτ. διδάσκαλε (μου), τίτλος ἀποδιδόμενος ὑπὸ τῶν Ἑβραίων εἰς τοὺς διδασκάλους τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, ὁ μέγας διδάσκαλος : ΚΔ Ματθ.23,7 **καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββὶ ῥαββί**, αὐτ.8· || γεν. τίτλος παντὸς θρησκευτικοῦ διδασκάλου, οἷον ἐπὶ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ : ΚΔ Ἰω.3,26 **ἦλθον πρὸς τὸν Ἰωάννην καὶ εἶπον αὐτῷ· ῥαββί**· ὁμ. κ. ἐπὶ τοῦ Ἰησοῦ : ΚΔ Ματθ.26,25 **μή τι ἐγώ εἰμι ῥαββί**, αὐτ.Μάρκ.9,5,αὐτ.Ἰω.1,39· πρβλ.ῥαββονί, ῥαββουνί.

ραββινεία (ἡ) νεώτ. ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα τοῦ **ραββίνου βλ.λ.**· **2)** ἡ ἕδρα τοῦ ραββίνου.

ραββινικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ραββίνους ἢ τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν : **ραββινικὸν ἀλφάβητον** (τὸ τετραγωνικὸν ἑβραϊκὸν ἀλφάβητον).

ραββῖνος (ὁ) (ραββί) νεώτ. κ. δημ. θρησκευτικὸς λειτουργός, ἱεράρχης τῶν Ἑβραίων : **ὁ μέγας** ραββῖνος (ὁ ἀρχιρραβῖνος).

ραβγόχορτο (τὸ) δημ. ἢ **ραβόχορτο** τὸ κοσμητικὸν φυτὸν κεράστιον τὸ γναφαλῶδες.

ῥαβδέα (ἡ) μσν. ὁ ραβδισμός, ἡ ραβδιά : Πρόδρ.2,523 **ἂν ἔλθῃ ὁ δεῖνα πώποτε . . | ῥαβδέας καλὰς . . καὶ δίωξέ τον ἀπέκει.**

ῥαβδεύομαι μέσ. ἐπὶ ἰχθύος, ἀγρεύω, συλλαμβάνω μικροὺς ἰχθῦς διὰ τῶν ραβδίων· βλ.λ.2) : Ἀριστλ.ΖΙ 620b,32 **ῥαβδεύεται τοῖς ἐν τῷ στόματι, ἃ καλοῦσιν οἱ ἁλιεῖς ῥαβδία.**

ῥαβδηφόρος-ον μτγν. ποι. ἀντὶ ῥαβδοφόρας βλ.λ. : Λυκόφρ.1140 **ῥαβδηφόροις γυναιξίν.**

ραβδί (τὸ) δημ. ῥαβδίον βλ.λ., βακτηρία.

ραβδιά (ἡ) δημ. πλῆγμα διὰ ῥάβδου : παροιμ. **ὁ Θεὸς νὰ σὲ φυλάῃ ἀπὸ στραβοῦ ραβδιὰ κι ἀπὸ κουτσοῦ κλωτσιά.**

ῥάβδιδα Ἡσ. «τὰ διδασκαλεῖα».

ῥαβδίζω κ. νεώτ. κ. δημ. τύπτω, κτυπῶ τινα διὰ ῥάβδου, ζέρνω μὲ τὸ ραβδί, ξυλίζω : Ἀριστφ. Λυσ.587 **τούτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν**, Φερεκρ 50, ΚΔ Πράξ.16,22 **περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ῥαβδίζειν**· κ. παθ. : αὐτ.Κορινθ. 2,11,25 **τρὶς ἐρραβδίσθην**· || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς δένδρα, τινάσσω, καταρρίπτω τοὺς καρποὺς κτυπῶν τοὺς κλάδους διὰ ῥάβδου, διὰ τῆς ραβδιστῆρας : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,4,2 **ῥαβδίζειν ἐλάας**· κ. παθ. : αὐτ.1,19,4 **ἔτι δὲ καὶ τὰ δένδρα λυμαίνοιτ' ἂν ῥαβδιζόμενα**· || κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς σιτηρά, τύπτων ἀποχωρίζω τὰ σιτηρὰ τῶν ἀχύρων : ΠΔ Ρούθ 2,17 **καὶ ἐρράβδισεν ἃ συνέλεξε, καὶ ἐγενήθη ὡς οἰφὶ κριθῶν**, αὐτ.Κριτ.6,11 **ῥαβδίζων σῖτον ἐν ληνῷ**· **2)** ρηματ. π. ράβδισμα, ραβδισμός, ραβδιστῆρα, ραβδιστής.

ῥάβδινος-η-ον (ῥάβδος) γλωσσ. ὁ ἐκ ῥάβδου ἢ ῥάβδων ἀποτελούμενος.

ῥαβδί(ο)ν κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ραβδί**, ὑποκορ. τοῦ ῥάβδος βλ.λ., μικρὰ ῥάβδος ἢ κλαδίσκος, ραβδάκι· Φρύν. ἐν ΑΒ 61,33 «ῥάβδος ῥαβδίον· τὸ ὑποκοριστικὸν δόκιμον» : Θεόφρ.ΦΙ 3,17,6 **θαμνώδες ῥαβδίοις μικροῖς**, Στράβ 17,3,7 **μικροῖς ἵπποις χρώμενοι, ὀξέσι δὲ καὶ εὐπειθέσιν ὥστ' ἀπὸ ῥαβδίου οἰακίζεσθαι**, Διοσκ.1,14, Διγεν.Ἀκρ. 1442 **πλὴν τὸ ῥαβδίν σου κράτησον, καὶ τὸ σπαθί σου ἄφες**, δημ.Κάλαντα **καὶ στὸ ραβδίν του ἀκούμπησε νὰ πῇ τὴν ἀλφαβήτα**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,17 **παίρνει ραβδὶ . . κι ἴσα τραβᾷ . . στοῦ Χάρου τὰ καμίνια**· || εἰδ. ἐπὶ τοῦ κηρυκείου τοῦ Ἑρμοῦ : Βάβρ.117,9 **Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς τῷ τε ῥαβδίῳ παίων**, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,20,12· || μαντικὴ ῥάβδος : ΠΔ Ἰεζ.21,21(26) **τοῦ μαντεύσασθαι μαντείαν, τοῦ ἀναθρᾶσαι ῥαβδία, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς** (δ.γρ. ῥάβδον)· **2)** γεν. πᾶν τὸ ἔχον σχῆμα μικρᾶς ῥάβδου, οἷον πλακαμίσκοι τινὲς περὶ τὸ στόμα ἰχθύων τινῶν δι' ὧν ἀγρεύουσιν οὗτοι μικροτέρους ἰχθῦς : Ἀριστλ.ΖΙ 620b,32 **ῥαβδεύεται τοῖς ἐν τῷ στόματι, ἃ καλοῦσιν οἱ ἁλιεῖς ῥαβδία**· **3)** εἶδος σιδηρᾶς καρφίδας ἢ ὀξύ τι σιδήριον χρήσιμον ἐν τῇ ἐγκαυστικῇ : Πλούτ.Ἠθ.568Α **ῥαβδίον διάπυρον**, Ἀθήν.15, 687Β **τὸ λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ ῥαβδίων ὡς ἔκ τινων ποτηρίων ἑλκύσας**· **4)** **ῥαβδία ἀκοντίων** πιθ. οἱ κοντοὶ τῶν ἀκοντίων : Ἐπιγρ.· **5)** ἡ ῥάβδος τοῦ διδασκάλου : Εὔδημ.π.Σιμπλίκ.Φυσ. 732,32· **6)** δημ. κτ. ἐπέκτ. ραβδισμός : **ραβδὶ ποὺ τὸ θέλεις ἢ ποὺ σοῦ χρειάζεται**· **7)** νεώτ. ἀνατ. ραβδία κυλινδρικὰ νευρικὰ στοιχεῖα τοῦ

ἀμφιβληστραειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ, προσηρτημένα εἰς τὰ ῥαβδιοφόρα ὀπτικὰ κύτταρα καὶ ἀποτελοῦντα μετὰ τῶν κωνίων τὰ κύρια ὀπτικὰ ὄργανα τὰ δεχόμενα τὰς φωτεινὰς ἐντυπώσεις.

ῥάβδισμα-ατος (τὸ) (ῥαβδίζω) μσν., νεώτ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥαβδίζειν, ἄ. ῥαβδισμός: ΚΜανασσ.Χρον.9,1,48 **κάκωσις λιμοῦ κσ' ῥαβδισμάτων·** **2)** δημ. ἰδ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς δένδρα, τὸ τίναγμα τῶν καρπῶν διὰ ῥάβδου: **οἱ ἐλιὲς ὡρίμασαν καὶ θέλουν ῥάβδισμα.**

ῥαβδισμός (ὁ) (ῥαβδίζειν) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥαβδίζειν, τὸ δέρειν διὰ ῥάβδου ἢ ἄλλου παρεμφεροῦς ὀργάνου: ΚΜανασσ.Χρον.2447 || νεώτ. εἶδος ποινῆς· πρβλ. μαστίγωσις· **2)** πάπ. κ. νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς δένδρα ἢ σιτηρά, τὸ τίναγμα τῶν καρπῶν διὰ ῥάβδου ἢ ἡ τρίψις, τὸ ἀλώνισμα τῶν σιτηρῶν διὰ ῥάβδου.

ῥαβδιστήρα (ἡ) δημ. κ. **ῥαβδιστήρι** (τὸ) μακρὰ ῥάβδος χρησιμοποιουμένη διὰ τὸ ῥάβδισμα τῶν καρπῶν τῶν δένδρων κ. ἰδ. τῶν ἐλαιῶν καὶ καρύων.

ῥαβδιστής (ὁ) (ῥαβδίζω) πάπ. ὁ ἀλωνιστὴς βλ.λ.

ῥαβδόγλυφος-ον νεώτ. ἀρχιτεκτ. ἐπὶ κιόνων καὶ παραστάδων, ὁ ἔχων τὸ διάξυσμα αὐτοῦ πεπληρωμένον διὰ κυρτῶν ἡμικυλινδρικῶν γλυφῶν, ῥάβδων συνεχῶν ἢ κεκοσμημένων ἢ ἐξ ἑλίγματος.

ῥαβδόδετος-ον νεώτ. ἐπὶ σφαιρῶν συνδεδεμένων πρὸς ἀλλήλας διὰ σύρματος (μπαλαρμός).

ῥαβδοδίαιτος-ον (ῥάβδος, δίαιτα) μτγν. ὁ ζῶν διὰ τοῦ ζωγραφικοῦ ῥαβδίου βλ.λ.3), ἐπὶ τοῦ ζωγράφου Παρρασίου, κατὰ παρῳδίαν τοῦ ἁβροδίαιτος: Ἀθήν.12,543D **ἁβροδίαιτος ἀνὴρ .. καί τις ὑπεραλγήσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραφε ῥαβδοδίαιτος ἀνήρ,** αὐτ.15,687D.

ῥαβδοειδής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ.νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ῥάβδον, ὁ ἔχων τὸ σχῆμα ῥάβδου: Διον.Ἀλ. Ρωμ.2,70 **θυρεὸς ῥαβδοειδής,** Διοσκ.3,97 **ῥαβδοειδὴς πόα,** Γεωπ.12,37 **ῥαβδοειδὲς ἄνθος,** Ἱππιατρ. 96 **γόμφους .. ῥαβδοειδεῖς** (δ.γρ. ἀντὶ λαβδοειδεῖς).

ῥαβδομαντεία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ μαντεύεσθαι διὰ ῥάβδου, ἡ διὰ ῥάβδου γινομένη μαντεία, ἄ. ῥαβδασκοπία: Κύριλλ.3,75C.

ῥαβδόμαντις-εως (ὁ) νεώτ. ὁ διὰ τῆς ῥάβδου μαντευόμενος, ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν ῥαβδομαντείαν, ἄ.' ῥαβδοσκόπος.

ῥαβδομαχία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ διὰ ῥάβδων μάχη, εἶδος ὁπλομαχητικῆς ἀσκήσεως διὰ ῥάβδων παρεμφεροῦς πρὸς τὴν σπαθασκίαν: Πλούτ.Ἀλέξ.4 **θήρας τε παντοδαπῆς καὶ ῥαβδομαχίας.**

ῥαβδομάχος (ὁ) νεώτ. ὁ μαχόμενος διὰ τῆς ῥάβδου, ὁ ἀσκούμενος εἰς τὴν ῥαβδομαχίαν.

ῥαβδομαχῶ-έω νεώτ. μονομαχῶ διὰ τῆς ῥάβδου, ἀσκοῦμαι εἰς τὴν ῥαβδομαχίαν.

ῥαβδομετρία (ἡ) νεώτ. ἡ βακτηριομετρία βλ.λ.2).

ῥαβδομύωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ῥαβδομυοβλάστημα**-ατος νεόπλασμα ἐκ ῥαβδωτῶν ἢ γραμμωτῶν μυϊκῶν στοιχείων.

ῥαβδονόμος-ον (νέμω) μτγν. ὁ κρατῶν καὶ κινῶν τὴν ῥάβδον, ὁ ῥαβδοφόρος, ὅθ. ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων ῥαβδούχων, πελεκυφόρων: Πλούτ.Αἰμ.32 **ὑπηρέται τε πολλοὶ καὶ ῥαβδονόμοι·** **2)** γεν. πᾶς ἄρχων κρατῶν ῥάβδον ὡς σημεῖον τῆς ἀρχῆς, ἰδ. ὁ δικαστής, ὁ τοῦ ἀγῶνος κριτής. ὁ ἀγωνοδίκης Ἡσ. «βραβευτής».

ῥαβδονομῶ-έω (ῥαβδονόμος) εἶμαι ῥαβδονόμος βλ.λ.2), εἶμαι κριτὴς τοῦ ἀγῶνος ἀγωνοθέτης: Σοφ.Τρ.515 **μόνα δ' εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα.**

ῥάβδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιμηκές κυλινδρικὸν καὶ μᾶλλον λεπτὸν τεμάχιον ξύλου ἢ ξύλινον στέλεχος, κρατούμενον διὰ τῆς χειρὸς εἴτε πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ σώματος κατὰ τὸ βάδισμα, εἴτε ὡς πρόχειρον ὅπλον ἀμύνης ἢ ἐπιθέσεως κτλ., πά. βακτηρία, ῥαβδί, μπαστούνι: Ξεν.Ἱππ.11,4, ΚΔ Ματθ.10,10 **μὴ κτήσησθε .. δύο χιτῶνας μηδὲ ὑποδήματα μηδὲ ῥάβδον,** αὐτ.Λουκ.9,3, Διγεν. Ἀκρ.1610, αὐτ.2935 **ταχὺ πηδῶ τῆς κλίνης μου, λαμβάνω τὸ ῥαβδίν μου,** | **κρατῶν τὴν ῥάβδον ἐν χερσίν, ἔτρεχον πρὸς ἐκεῖνον,** - **ῥάβδος ξυλίνη - ἐξ ἐβένου·** **2)** μαγικὴ ῥάβδος, οἷον τοῦ Ἑρμοῦ: Ἰλ.Ω 343 **εἵλετο ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει·** κ. ἡ τῆς Κίρκης: Ὀδ.Κ 238 **ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ,** αὐτ.319· ὁμ. ἡ τῆς Ἀθηνᾶς, δι' ἧς αὕτη ἤγγισε τὸν Ὀδυσσέα ὅπως ἀποκαταστήσῃ τὴν νεανικὴν αὐτοῦ ὄψιν: αὐτ.Π 172 **ῥάβδῳ ἐπεμάσσατ' Ἀθήνη·** κ. ἡ τοῦ Ἅδου δι' ἧς κυβερνᾷ τὰς σκιὰς τῶν νεκρῶν: Πίνδ.Ο 9,33 **οὐδ' Ἀΐδας ἀκινήταν ἔχε ῥάβδον·** || μαντικὸν ῥαβδίον: Ἡρ.4,67 **οἱ μαντεύονται ῥάβδοισι ἰτεΐνῃσι,** - **μαγικὴ ῥάβδος** (τὸ ῥαβδίον ταχυδακτυλουργοῦ)· **3)** ἁλιευτικὴ ῥάβδος, κάλαμος, καλαμίδι: Ὀδ.Μ 251 **ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ ἰχθύσι .. δόλον .. βάλλων·** **4)** κλαδίσκος δι' ἰξοῦ ἀληλιμμένος πρὸς ἄγραν μικρῶν πτηνῶν, ξόβεργα: Ἀριστφ.Ὄρν.527 **ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθευτὴς ἵστησι βρόχους, παγίδας, ῥάβδους** (σχόλ. «εἶδος δικτύου, ὃ χρίουσιν ἰξῷ»)· **5)** τὸ ξυστόν, τὸ ξύλον τοῦ ἀκοντίου, ὁ κοντὸς τοῦ δόρατος: Ξεν.Κυν.10,3, αὐτ.16· **6)** κ. νεώτ. ἡ ῥάβδος ὡς σημεῖον τῆς ἀρχῆς, τοῦ ἀξιώματος, ὡς παρὰ τοῖς παλαιοτέροις τὸ σκῆπτρον: Αἰσχ.Ἱκ.248 **ἢ τηρὸν ἱροῦ ῥάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν** (ἀμφ.γρ. ἀντὶ ῥαβδοῦχον), Πλάτ.Ἀξ.367A **Λύκειον καὶ Ἀκαδημία καὶ γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι,** ΠΔ Ψαλμ.44(45),7 **ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου,** αὐτ.109(110),2, Φιλόθ. Κακ.25J, ΚΔ Ἀποκ.2,27 **καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ,** - **ῥάβδος ποιμαντικὴ ἢ ποιμαντορική** (ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἢ ἐκ πολυτίμου ξύλου, φέρουσα ἐπὶ τῆς κορυφῆς διδύμους ὄφεις ἀντιθέτως ἀτενίζοντας τὸν ἐν τῷ μέσῳ σταυρόν, ἀποτελοῦσα τὸ σύμβολον τῆς ἀρχιερατικῆς ἐξουσίας, ἄ. δεκανίκιον, πατερίτσα), - **στρατάρχικὴ ῥάβδος** (μικρὸν κεκοσμημένον ῥαβδίον, διακριτικὸν τοῦ ἀξιώματος τοῦ στρατάρχου)· **7)** ἡ ὑπὸ τῶν ῥαψῳδῶν φερομένη ῥάβδος: Καλλ.ἀπ.138 (ἀπ.3,10P) **τὸν ἐπὶ ῥάβδῳ μῦθον ὑφαινόμενον,** Παυσ.9,30,3 **δῆλα γὰρ δὴ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἐπῶν ὅτι ἐπὶ ῥάβδου δάφνης ᾖδε·** || ὅθ. φρ. **κατὰ ῥάβδον ἐπέων** κατὰ τὸ μέτρον τῶν ποιημάτων αὐτοῦ (τοῦ Ὁμήρου): Πίνδ.Ι 3(4),56(38) **κατὰ ῥάβδον ἔφρασεν θεσπεσίων ἐπέων λοιποῖς ἀθύρειν·** **8)** ῥάβδος πρὸς τιμωρίαν, ὡς ὄργανον κολασμοῦ, σωφρονισμοῦ: Πλάτ.Νόμ.700C **παισὶ .. ῥάβδου κοσμούσης ἡ νουθέτησις ἐγίγνετο,** Ξεν.Ἱππ.8,4 **ἔχων τις μάστιγα ἢ ῥάβδον** (χρήσιμον πρὸς ἱππασίαν), Μόσχ.ΑΠλ.4,200 **ῥάβδος βοηλάτις** (τὸ βούκεντρον), Πλούτ.Ἀλέξ.51 **πρὶν ἐπιδεῖν Μηδικαῖς ῥάβδοις ξαινομένους Μακεδόνας,** ΚΔ Κορινθ.Ι,4,21 **τί θέλετε; ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ,** - **ῥάβδος ἀστυνομική** (τὸ κλόμπ)· || δέσμη ῥάβδων (fasces) φερομένη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ῥαβδούχων (lictores): Πολύβ. 11,29,6 **πιστεύοντες .. ταῖς ῥάβδοις καὶ τοῖς πελέκεσι τοῖς προηγουμένοις αὐτῶν,** Διον. Ἀλ.Ρωμ.4,11, Στράβ.5,2,2, Πλούτ.Λούκ.36, αὐτ.Ποπλ. 10 **ὑπὸ ῥάβδοις ὁμοῦ πάσαις καὶ πελέκεσι κατιόντα μόνον ἐξ οἰκίας,** Ἐπιγρ. **πρὸς πέντε ῥάβδους** (λατ. ad quinque fasces) πρβλ. ῥαβδονόμος, ῥαβδοῦχος· **9)** ἡ ῥάβδος τοῦ ποιμένος, ἐν χρ. κ. μτφ.: ΠΔ Ψαλμ.22(23),4 **ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν,** αὐτ.Μιχ.7,14 **ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σου** **10)** ῥάβδος κληρονομίας ἡ ῥάβδος ὡς μέτρον ἐκτάσεως· ΠΔ Ψαλμ.73(74),2 **ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονο-**

μίας· **11)** νεώτ. πᾶν τὸ ἔχον σχῆμα ράβδου : **ράβδος τυφεκίου** (ἅ. ὀβελός βλ.λ.2), - **ράβδοι χρυσοῦ**, - **ράβδοι σιδηραδρομικαί** (αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν σιδηροδρομικὴν τροχιάν)· ‖ παροιμ. **ὅπου δὲν ἰσχύει (ἢ πίπτει) ὁ λόγος, πίπτει ἡ ράβδος** (οἱ παρήκοοι πρέπει νὰ τιμωρῶνται), παροιμ. φρ. **ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει** (ἐπὶ παραλόγων συλλογισμῶν ἢ ἀσυναρτήτων λόγων)· **12)** ταινία, δ.ἑρμ. γόμφος, ἧλος, κ. δ.ἑρμ. ραφή : Ἰλ.Μ 297 **ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς χρυσείῃς ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον** (σχόλ. «τοῖς κανόσιν, οἷς εἴχοντο αἱ ἀσπίδες»)· **13)** νεαρός, τρυφερὸς βλαστὸς δένδρων τινῶν, ἔρνος· Ἡσ. «ράβδοι .. καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες» : Ἴων Χ Τραγ.40, Θεόφρ.ΦΙ 2,1,2· **14)** γραμμή, σειρά, ταινία ἢ ράβδωσις ἐπὶ τοῦ δέρματος ζώων : Ἀριστλ.ΖΙ 525a,12 **διαποίκιλα ῥάβδοις**· ὁμ. κ. ἐπὶ ἰχθύων : Κλέαρχ.Ἱστ.73 **ἀπὸ τῶν βραγχίων .. μέχρι τῆς κέρκου μίαν ἔχει διηνεκῆ λευκὴν ῥάβδον**· ‖ αἱ ἐπὶ τῶν ὑφασμάτων γραμμαί : Πολυδ.7,53· ‖ ἡ ράβδωσις κίονος : Ἐπιγρ.· ‖ ἐπὶ ὀρυκτῶν, φλέψ· Ἡσ. «ράβδοι· καὶ τὸ σύνηθες καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὡσεὶ φλέβες .. » : Θεόφρ.ΦΑἴτ.4,12,6 **ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς μετάλλοις ῥάβδους**, Διόδ.Σ 5,37· ‖ ἔμφασίς τις ἐν τῷ ἀέρι ἐξ ἀνακλάσεως τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου : Ἀριστλ.Μετ.377a,30, αὐτ.Κόσ.395a,31 **ῥάβδος δέ ἐστιν ἴριδος ἔμφασις εὐθεῖα**, Θεόφρ.Σημ.11· **15)** εἰδ. γραμμ. γραμμή, στίχος : Σχόλ.Πινδ.Ι 3(4), 63· ‖ κριτικόν τι σημεῖον παρεμφερὲς πρὸς τὸν ὀβελὸν βλ.λ.5)· Ἡσ. «ράβδοι .. καὶ ὀβελοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς Ὁμήρου στίχοις».

ραβδοσκαπάνη (ἡ) νεώτ. ὀρειβατικὴ ράβδος φέρουσα κατὰ τὸ κάτω ἄκρον σιδηρᾶν αἰχμήν, κατὰ δὲ τὸ ἄνω σκαπάνην ἀντὶ λαβῆς, πιολέ.

ραβδοσκοπία (ἡ) νεώτ. κ. **ραβδομαντεία** ἡ ὑπὸ ὡρισμένων ἀτόμων, τῇ βοηθείᾳ μικρᾶς ράβδου, τελουμένη μαντεία πρὸς εὕρεσιν ὑπογείων στρωμάτων ὕδατος ἢ μετάλλων.

ραβδοσκοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραβδοσκοπίαν ἢ τὸν ραβδοσκόπον.

ραβδοσκόπος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ διὰ τῆς ράβδου μαντευόμενος, ὁ ἱκανὸς ἢ καταγινόμενος εἰς τὴν ραβδοσκοπίαν.

ραβδοσκοπῶ-έω νεώτ. μαντεύομαι διὰ ραβδοσκοπίας, ἐνεργῶ ραβδοσκοπίαν.

ραβδόσφαιρα (ἡ) νεώτ. ζῳολ. ὀνομασία σμικροτάτου μεγέθους ὀργανισμῶν εὑρισκομένων εἰς τὰς ἰλῦς τῶν πυθμένων βαθυτάτων θαλασσῶν.

ῥαβδοῦμαι-όομαι (ράβδος) μτγν. παθ. εἶμαι ἢ γίνομαι ραβδωτός, ἔχω ραβδώσεις : Δίων Κ 1,8 (Δίνδορφ) **πορφυροῖς ὑφάσμασι ῥεραβδωμένος**, Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,7· **2)** ρηματ.π. ράβδωμα, ράβδωσις, ραβδωτός.

ῥαβδουχία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἔργον ἢ τὰ καθήκοντα τοῦ ραβδούχου : Πάπ.· ‖ εἰδ. ἐν Ρώμῃ, τὰ ἐμβλήματα τοῦ ραβδούχου, κ. περιληπτ. οἱ ραβδοῦχοι : Πλούτ.Φάβ.4 **προῆλθε συνενεγκάμενος εἰς ταὐτὸ ῥαβδουχίας εἰκοσιτέσσαρας**.

ῥαβδουχικός-ή-όν γλωσσ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥαβδουχίαν, ὁ τῆς ῥαβδουχίας.

ῥαβδοῦχος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἢ ὁ φέρων ράβδον ὡς σημεῖον ἀξιώματος, οἷον ὁ δικαστής, ὁ διαιτητής, ὁ κριτὴς ἀγῶνος, ὁ ἀγωνοδίκης : Πλάτ.Πρωτ.338Α **ῥαβδοῦχον καὶ ἐπιστάτην καὶ πρύτανιν ἑλέσθαι, ὃς ὑμῖν φυλάξει τὸ μέτριον μῆκος τῶν λόγων ἑκατέρου**· **2)** ὁ θεράπων ἄρχοντος ὁ φέρων, ὁ κρατῶν τὴν ράβδον αὐτοῦ· κτ. πληθ. ὑπάλληλοι ἐπιβάλλοντες διὰ τῆς ράβδου αὐτῶν τὴν εὐταξίαν κατὰ τὰς ἑορτὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας : Ἀριστφ.Εἰρ.734 **τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς**, Θουκ.5,50 **ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβεν** (πιθ.), ΚΔ Πράξ.16,35 **ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς ῥαβδούχους λέγοντες· ἀπόλυσον τοὺς ἀνθρώπους**, Ἐπιγρ., Θεοφύλ.Σ Ἐπιστ.79 **προπομποὶ καὶ ῥαβδοῦχοι**, Πάπ.· ‖ ἰδ.ἐν Ρώμῃ ῥαβδοῦχοι δημόσιοι ὑπηρέται προπορευόμενοι τῶν κυρίως ἀρχόντων, φέροντες δέσμην ράβδων μετὰ πελέκεως ἐν τῷ μέσῳ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν κελευσμάτων ἐκείνων : Πολύβ.5,26,10 **βουλομένου δ' αὐτοῦ κατὰ τὴν .. συνήθειαν εἰσιέναι, παρακατέσχε τις τῶν ῥαβδούχων .. φήσας οὐκ εὐκαίρως ἔχειν τὸν βασιλέα**· ‖ ῥαβδοῦχοι (αἱ) αἱ γυναῖκες θεράπαιναι τῆς Οἰνάνθης, μητρὸς τοῦ Ἀγαθοκλέους : Πολύβ.15,29,13 **ταῖς ῥαβδούχοις ἀνείργειν προσέταξε καὶ παίειν τὰς μὴ πειθαρχούσας**.

ῥαβδουχῶ-έω μτγν. εἶμαι ραβδοῦχος, φέρω ράβδον, ἰδ. ὡς σημεῖον ἀρχῆς ἢ ἀξιώματος : Ἱππί.Ἐρ.π.Ἀθήν.6,259D **ἠνάγκαζόν τε τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν διφροφορεῖν τοὺς δὲ ῥαβδουχεῖν**· ‖ ἐπὶ τῶν Ρωμαίων ραβδούχων, φέρω τὰς δέσμας ράβδων μετὰ πελέκεως ἐν τῷ μέσῳ (fasces) : Δίων Κ 48,43 **μὴ δοῦλον ῥαβδουχεῖν**· κ. παθ. : Πλούτ.Νομ.10 **ῥαβδουχοῦνται δὲ προϊοῦσαι** (προπορεύονται αὐτῶν ραβδοῦχοι).

ραβδοφάγος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος διπτέρων κηκιδομυιιδῶν ἐντόμων προσβαλλόντων τὰ φύλλα τοῦ σφενδάμνου καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἰτεῶν.

ῥαβδοφορία (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ ραβδοφορεῖν, τὸ ἔργον ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ ραβδοφόρου βλ.λ.

ῥαβδοφορικόν (τό) πάπ. εἶδος φόρου ἐν Αἰγύπτῳ, πιθ. ἀστυνομικόν τι τέλος.

ῥαβδοφόρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων ράβδον· ‖ τὸ ἀρσ. **ῥαβδοφόρος** ὡς οὐσ. ὁ ραβδοῦχος βλ.λ.2), ἐν Ἀθήναις, εἶδος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ 733 **ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν**· ‖ ὁμ. ἐν Αἰγύπτῳ : Πάπ.· ‖ κτ.πληθ. ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπιβάλλοντες διὰ τῆς ράβδου αὐτῶν τὴν εὐταξίαν κατὰ τοὺς ἀγῶνας : Ἐπιγρ.· ‖ ὁμ. κ. ἐν τοῖς μυστηρίοις : Ἐπιγρ.· ‖ ἐν Ρώμῃ, δημόσιος ὑπηρέτης προπορευόμενος τῶν κυρίως ἀρχόντων φέρων δέσμην ράβδων μετὰ πελέκεως ἐν τῷ μέσῳ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν κελευσμάτων ἐκείνων (lictor) : Πολύβ 10,32,2 **οἱ ὕπατοι .. ἀναλαβόντες .. καὶ γροσφομάχους μετὰ τῶν ῥαβδοφόρων**· **2)** εἰδ. ἀστρολ. ἐπὶ τῶν πλανητῶν : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,31, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,262 **τὰ μὲν .. ζῴδια θεοὺς βουλαίους προσηγόρευσαν, τοὺς δὲ πλανήτας ῥαβδοφόρους**.

ῥαβδοφορῶ-έω μτγν. φέρω, κρατῶ ράβδον : Στράβ.16,4,25 **ἑκάστῳ .. δεῖν ῥαβδοφορεῖν ἔθος**.

ῥαβδῶ-όω τὸ ἐνεργ. μ. νεώτ. ἐνεργῶ ὥστε νὰ σχηματισθῶσι ραβδώσεις, ἐγχαράττω ραβδώσεις, αὐλακίζω· πρβλ. τὸ παθ. ραβδοῦμαι.

ῥαβδώδης-ους-ες μσν. ἀντὶ ραβδοειδὴς βλ.λ. : Ἰω.Διακ. εἰς Ἡσίοδ.Α 289.

ῥαβδῳδία (ἡ) ἀντὶ ῥαψῳδία βλ.λ. : Εὐστ.6,16.

ῥαβδῳδός (ὁ) ἀντὶ ῥαψῳδός : Εὐστ.6,24.

ῥάβδωμα-ατος (τὸ) (ῥαβδοῦμαι) ράβδος ἢ δέσμη ράβδων· Ἡσ. ἐν λ. σκυτάλια **αὐλίδια, περιστρώματα καὶ τὸ ῥάβδωμα**.

ῥάβδωσις-εως (ἡ) (ῥαβδοῦμαι) κ. νεώτ. μακρὰ καὶ στενὴ ἐγγλυφὴ ἢ ἀνάγλυφος προεξοχὴ ἐπὶ στερεᾶς ὕλης, ἰδ. αὐλάκωσις τῶν κιόνων : Ἀριστλ. ΗΝικ.1174a,24 **ἡ γὰρ τῶν λίθων σύνθεσις ἑτέρα τῆς τοῦ κίονος ῥαβδώσεως**, Ἀριστέ.1 64,74, Ἰώσ. ΑΙ 12,2, - **ραβδώσεις κίονος - ὅπλου**· **2)** νεώτ. συνεκδ. αἱ ποικίλων ἀποχρώσεων ραβδοειδεῖς γραμμαὶ ἢ ζῶναι ἐπὶ τινος ἐπιφανείας, οἷον ὑφάσματος, χάρτου, τοίχου, ζῴου κτλ., γραμμώσεις, ἀράδες, γραμμές, ρίγες, ζωνάρια.

ῥαβδωτός-ή-ό(ν) [ῥαβδοῦμαι] κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ κατεσκευασμένος ἢ πεπλεγμένος ἐκ ράβδων : Ἰώσ.ΑΙ 12,70 **πλέγμα ῥαβδωτὸν δικτύοις ἐμφερές**, Διοσκ.3,22 **ῥαβδωτὰς .. θύρας ἐπ᾽ ἄκρας αὐτὰς ἐπιστήσαντες** (πλεκτὰ καλύμματα)· **2**) κ. νεώτ. ὁ φέρων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ μακρὰς παραλλήλους γραμμὰς ἢ σειράς : Ξεν.ΚΠ 8,3,16 **ῥαβδωτοῖς ἱματίοις καταπεπταμένοι**· ‖ ὁ ἔχων ραβδώσεις, ὁ ηὐλακωμένος κατὰ παραλλήλους γραμμάς. ὁ αὐλακωτός, ἐπὶ ὀστράκων τινῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 528a,25 **καὶ τούτων τὰ μὲν ῥαβδωτά ἐστιν, οἷον κτεὶς καὶ κόγχων τι γένος, τὰ δ᾽ ἀρράβδωτα**, αὐτ.ἀπ.304· κ. ἐπὶ ποτηρίου τινός : Πολ. 60 **ἐν τῇ δεξιᾷ κώθωνα μόνωτον ῥαβδωτὸν κρατῶν**, Ἐπιγρ. **φιάλη ῥαβδωτή**· κ. ἐπὶ κιόνων : Εὐστρ.ΗΝικ.10,4, - **ραβδωτὸς κίων**, - ραβδωτὸν ὅπλον - **πυροβόλον** (τὰ φέροντα ἐν τῷ κοίλῳ ραβδώσεις καὶ αὐλάκια)· ‖ νεώτ. ἀνατ. **ραβδωτὸν σῶμα** ᾠοειδὴς νευρικὴ μᾶζα τοῦ τελικοῦ ἐγκεφάλου, **κειμένη** πρόσθεν καὶ ὀλίγον ἔξωθεν τοῦ ὀπτικοῦ θαλάμου κατὰ τὸ ἔδαφος τῆς πλαγίας κοιλίας.

ραθέντι (τὸ) δημ. κ. **ρεβέντι** τὸ ρίζωμα ποώδους καὶ φαρμακευτικοῦ φυτοῦ ρῆον, ἀποτελοῦν τονωτικὸν καὶ ἤπιον καθαρτικὸν φάρμακον.

ῥαβίνθιος (ὁ) ὁ ἔνατος μὴν τοῦ Κοινοῦ τῶν Κρητῶν ἐπὶ ρωμαιοκρατίας ἀντιστοιχῶν πρὸς τὰς ἀπὸ 24ης Μαΐου μέχρι 22ας Ἰουνίου ἡμέρας : Ἑρμ.μῆν.Ἑλλ.78.

ραβῖνος (ὁ) **νεώτ. ἀ.**, ραββῖνος βλ.λ.

ραβιόλια (τὰ) (Ἰταλ.) δημ. εἶδος ἐδέσματος ἐκ μικρῶν τετραγώνων τεμαχίων ζύμης περιεχούσης κρέας λειανιστὸν μετὰ πολλῶν καρυκευμάτων.

ράβω δημ. ἀντὶ ράπτω βλ.λ.· ‖ παροιμ. **ράβε ξήλωνε, δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ** [ἐπὶ τῶν ματαιοπονούντων], φρ. **κόβει** καὶ **ράβει** [ἐπὶ φλυάρου].

ῥάγα (ἡ) λεξ. κ. δημ. Ἡσ. «ἀκμή, βία, ὁρμή»· **2**) δημ. ἡ ρὰξ βλ.λ. : **μιὰ ῥάγα σταφύλι.**

ῥαγάδα (ἡ) δημ. ραγάς, ρωγμή : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 15,9 **καὶ μέσ᾽ στὶς ραγάδες .. τὸ νερὸ βουΐζει.**

ῥαγάδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ραγὰς βλ.λ. : Κέλσ.6,18,7.

ραγάζι (τὸ) δημ. **τὸ** πολυετὲς φυτὸν θρύον τὸ κυλινδρικόν.

ραγάλο (τὸ) δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ἀκτῆ ἢ χαμαιάκτη.

ραγάνι (τὸ) δημ. οὐραγκὰν βλ.λ.2), τυφών

ῥάγανον Ἡσ. «ῥάδιον, Θούριοι».

ῥαγάς-άδος (ἡ) (ραγῆναι, ῥήγνυμι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ραγάδα** ρῆγμα, ρωγμή, χάσμα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : Ἔφορ.65 (e) J, ΠΔ Ἡσ.7,19 **ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς πᾶσαν ῥαγάδα**, Διόδ.Σ 1,39 **τὴν Αἴγυπτον.. ῥαγάδας τε μεγάλας καὶ διηνεκεῖς ἔχειν**· ‖ γεν. ρῆγμα, μικρὰ σχισμή, γραμμοειδής, ρωγμή, ράγισμα, σκάσιμο, χαραματιά : Νίκαρχ.ΑΠ 11,407, Ζώσ. Ἀλχ.186Β, Γεωπ.5,2,2· ‖ **νεώτ.** βοταν. ραγάδες σχισμαὶ εὑρισκόμεναι εἰς τὰς νευρώσεις τῶν φύλλων τῶν φυτῶν ὁμοιάζουσαι συνήθ. πρὸς στόματα καὶ χρησιμεύουσαι πρὸς ἔκκρισιν διαφόρων ὑδαρῶν οὐσιῶν ἢ καὶ ὕδατος· ‖ κ. νεώτ. ἰατρ. γραμμοειδὴς ρωγμὴ του δέρματος παρουσιαζομένη ἰδ. κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ σώματος, σκάσιμο : Διοσκ.1,72, Γαλ.19,446, Διογ.Λ 181, ΕΜ 8,10,27· ‖ συρίγγιον καὶ αἱμορροΐδες : Γλωσσ.· **2**) Ἡσ. «σταφυλίς, ῥωγάς»· **3**) γλωσσ. «γυναικεία φύσις».

ῥαγδαῖος-α-ον [ῥάγδην] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ γινόμενος ἢ ἐπερχόμενος ράγδην, μετὰ σφοδρότητος καὶ εἰς μεγάλην ποσότητα, ὁ σφοδρός, ὁ ὁρμητικός, ὁ ἰσχυρός· Ἡσ. «ὀξύς, ὁρμῆς μεστός, ἀθρους, σφοδρός, ἰσχυρός, φοβερός, σκληρός» : Ἀριστλ.Μετ.349a,6 **ῥαγδαῖον ὕδωρ**, αὐτ.Ἀκουστ. 803a,5, Πλούτ Τίμ.28 **ὕδατι ῥαγδαίῳ καὶ χαλάζῃ**, Λουκ.Τίμ.3 **ὑετοί τε ῥαγδαῖοι καὶ βίαιοι**, Γεωπ.7, 4,1, Εὐστ.1598,29 **ραγδαιοτάτη βροχή**· κ. ἐπὶ ἀστραπῆς : Φιλόστρ.Εἰκ.1,14· κ. ἐπὶ ποτοῦ : Κλήμ. Ἀλ.185 **ῥαγδαίου τοῦ ποτοῦ φερομένου**· **2**) ἐπὶ προσ., ὁ σφοδρός, ὁ βίαιος, ὁ ἀκάθεκτος, ὁ μανιώδης· Σουΐδ. «ταχύς, κεκινημένος, βίαιος» : Τελεκλ.30, Ἀριστφ.ἀπ.243, Ἀντιφάν.7, Δίφιλ.67 **ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν**, Πλούτ.Πελ.1· ‖ νεώτ. συνεκδ. ὁ γινόμενος ἢ ἐπερχόμενος ταχέως καὶ ἀποτόμως : **ραγδαία καταδίωξις τοῦ ἐχθροῦ**, - **ραγδαία πτῶσις τῶν ἀξιῶν εἰς τὸ χρηματιστήριον**· ‖ τὸ οὐδ. **ῥαγδαῖον** ὡς οὐσ. βιαιότης, σφοδρότης, ὁρμή : Πλούτ.Ἠθ.456C **φορβειᾷ ..τοῦ πνεύματος τὸ ῥαγδαῖον ἐγκαθεῖρξε.**

ῥαγδαιότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ραγδαίου, ἡ βιαιότης, ἡ σφοδρότης, ἡ ὁρμητικότης, ἡ παραφορά, ἡ μανία : Πολυδ 4,22.

ῥαγδαίως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ., συγκρ. **ῥαγδαιοτέρως** (ΕΜ 807,28) βιαίως, σφοδρῶς, ὁρμητικῶς : Διοσκ.2,74 **ῥαγδαίως ἀναχεῖν**, Ἀριστείδ.Κ 2,11, Ἰω.Χρυσ.7,46 **ὑετός, .. ῥαγδαίως φερόμενος**, Θεοφύλ.Σ 44,14 **εἰ καὶ** ῥαγδαίως **ἐπιφοιτῶσι** (οἱ ἄνεμοι)· ‖ μτφ. ἐν Λιβάν.Προγ.26,22 **βιαίως θεῖν** [ἐπὶ φλυάρου γυναικός] ‖ νεώτ. συνεκδ. ταχέως : **τὰ στρατεύματά μας προελάσαντα ῥαγδαίως κατέλαβον τὰς ἐχθρικὰς θέσεις.**

ῥάγδην [ῥάσσω, ῥήγνυμι] ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον βίαιον, ὡς ὅταν διαρρηγνύῃ τίς τι, σφοδρῶς, ὁρμητικῶς, **ταχέως βιαίως** : Πλούτ.Ἠθ. 418Ε **ῥάγδην λαμβάνειν** [ἁρπακτικῶς]

ῥάγη (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ραγάς, ρῆγμα, σχισμάδα : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.12, Ζερβ.μετφρ.Ἰλ.Λ 77 **στὶς ραγὲς τοῦ Ὀλύμπου**· πρβλ. ράγα· ‖ νεώτ. ἰατρ. ἀτελὴς ρωγμὴ ὀστοῦ.

ραγιαδισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ συμπεριφορὰ τοῦ ραγιᾶ βλ.λ. (1), δουλοπρέπεια.

ραγιάδικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ραγιάν, ὁ τοῦ ραγιᾶ βλ.λ.(1).

ραγιάς (ὁ) (1) (ἀραβ.) δημ. ὁ μὴ Μουσουλμάνος ὀθωμανὸς ὑπήκοος, ἐπὶ τοῦ σουλτανικοῦ καθεστῶτος· κ. συνεκδ. ὁ δοῦλος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 19,11 **σκλάβος ραγιάδων ἔπεσες καὶ ζῇς ραγιάς ραγιάδων**, αὐτ.64,8 **νὰ 'ρθοῦν νὰ προσκυνήσουνε, ραγιάδες νὰ γενοῦνε.**

ραγιάς (ὁ) (2) νεώτ. τίτλος Ἰνδοῦ ἡγεμόνος, ὁ. ρατζάς.

ῥαγίζω (ῥάξ) (1) μτγν. κ. μσν., μέλλ. **ραγίσω**, συλλέγω ῥᾶγας, ραγολογῶ : Θεόκρ.5,113 **αἱ τὰ Μίκωνος αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα ῥαγίζοντι** (κτ. Σχολ. «τὰς ῥᾶγας ἀναλέγουσι, ραγολογοῦσιν αὐτάς»)· ‖ μσν. τὸ μέσ. **ραγίζομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Μιχ.Ἀκομ.1,55,12 (ἔκδ.Λ) **ῥαγίζονται νυκταλώπεκες λάθρᾳ τῶν φυτῶν τὰς βοτρυηφόρους.**

ρα(γ)ίζω (2) (ἐκ τοῦ ἀόρ. τοῦ ῥήγνυμι, ἐρράγην) μσν. κ. δημ. ἀόρ. **(ἐρ)ρά(γ)ισα**, παθ. ἀόρ **ἐρ(ρ)αΐσθην, κ. ἐρράγη**, δημ. **(ἐρ)ρα(γ)ίστηκα**, μτχ.παρακ. **ρα(γ)ισμένος**, ὡς ἀμτβ. ἰδ. ἐπὶ εὐθραύστων ἀντικειμένων, ρήγνυμαι, διασπῶμαι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν χωρὶς νὰ διαχωρισθῶ εἰς τεμάχια, ὑφίσταμαι ρωγμήν, ρῆγμα : Ἐρωτόκρ.4,607 **σὰν τὸ γυαλὶ ραΐζουσι**, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.89,27 **καὶ τὸ σπαθί μου ἐρράγισε, κόβοντας τὰ κεφάλια**, - ράγισε ἡ λεκάνη - **τὸ ποτήρι - τὸ** βάζο - **ὁ** καθρέφτης· ‖ μτφ. ἰδ. ἐν. φρς : Ἐρωτόκρ.5,1318 **μέσ᾽ ἡ καρδιά ντ᾽ ἐρράϊσε** (τὸν ἐκυρίευσε σφοδρὰ λύπη), Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.13,13 **τί μαῦρα μυρολόγια | ἀπὸ τὴν Πάργα βγαίνουνε, ποὺ τὰ βουνὰ** ραγίζουν· ‖ **ἀλίμονα στὸ γυαλὶ ποὺ ραΐσῃ** [ἐπὶ ἀνεπανορθώτου κλονισμοῦ τῆς ὑγείας τινός]· **2**) μτβ. διακόπτω τὴν συνοχὴν ἢ τὴν ἁρμογὴν πράγματός τινος, κάμνω τι νὰ ραγῇ χωρὶς νὰ διαλυθῇ εἰς τε-

μάχια : **τὸ ράγισες τὸ σταμνί·** κ. παθ. : Ἐρωτόκρ. 4,1667 **ὡσά γυαλὶν ἐρράγη,** αὐτ.2,2284 **καὶ πασπατεύγουν τ' ἅρματα, ἄν εἶναι ραϊσμένα,** Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 53,27 **ἐπά στὴ ραϊσμένη | πλάκα τῆς στέρνας·** || μτφ. : Διγεν.Ἀκρ.2678 **καὶ τὴν καρδιά μου ἐρράγισε, ἐλύπησε τὴν ψυχήν μου·** κ. παθ. : αὐτ.4399 **ὅπου ραΐσθην ἡ καρδιά και θάμπωσεν τὸ φῶς του** [ἐλυπήθη σφόδρα]· **3)** ρηματ. π. ράγισμα, ράγιση, ραγιστός.

ῥᾱγικός-ή-όν (ῥάξ) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς ῥᾶγας : Θεόφρ.Φl 3,18,12 **οἱ μίσχοι οἱ ῥαγικοὶ** (περὶ τῶν μίσχων τῆς σμίλακος).

ῥαγίον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ῥάξ βλ.λ. : ΕΜ 705,52 **ζῷον ἐστὶ μικρόν, ῥαγίῳ σταφυλῆς ὅμοιον·** **2)** εἶδος δηλητηριώδους ἀράχνης : Φιλούμ. 15,1, Ἀέτ.13,20· πρβλ. ῥώξ.

ράγιση (ἡ) δημ. ἡ ρωγμή, **τὸ** ράγισμα, ἡ σχισμάδα : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 53,9 **σπερδουκλιά . . νά βγαίνῃ ἀπὸ τὴ ράγιση μιᾶς πλάκας.**

ρά(γ)ισμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ραγίζω βλ.λ.(2), ἡ γραμμὴ καθ' ἣν ραγίζει τι, σχισμή, ραγάς, ρωγμή : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 54,5 **ἀπὸ τῆς πλάκας . . τὸ ράϊσμα ἡ φωνὴ σά νά'μοιαζεν ἀργάτη.**

ρα(γ)ισματιά (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ραγίζω (2), σχισμή, ρωγμή, ράγισμα.

ραγιστός-ή-ό δημ. ὁ ραγισμένος.

ῥᾱγοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ῥᾶγα, ὁ ἔχων μορφὴν ῥαγός : Ἡρόφ.π. (Ῥουφ.) Ἀνατ.13 **ῥαγοειδὴς χιτὼν** (ὁ χοριοειδὴς χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ) - **ραγοειδὴς ὑμὴν** (ὁ μεσαῖος ὑμὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ).

ραγοειδῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ ραγοειδοῦς ὑμένος τῆς ἴριδος.

ῥᾱγόεις-εντος-εσσα-εν (ῥαγή) μτγν. ὁ διερρωγώς, ὁ ἔχων ῥήγματα : Νίκ.Θηρ.821 **οὐδέ τί οἱ φλὸξ σίνεται ἀσβέστη ῥαγόεν δέρος, ἄκρα τε γυίων** (κτ. σχολ. «τὸ διερρωγός· διέρρηται γὰρ τὸ δέρμα τῆς σαλαμάνδρας, δι' ὧν ῥαγάδων ὁ ἱδρὼς αὐτῆς καταστάζων, τὸ πῦρ κατασβέννυσι).

ραγολέτης (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος διπτέρων **τρυπετιδῶν ἐντόμων, περιλαμβάνον διάφορα εἴδη** μικρῶν μυιῶν.

ραγολόγημα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ραγολαγεῖν βλ.λ.

ῥᾱγολογία (ἡ) (ῥαγολογῶ) νεώτ. κ. λεξ. τὸ ῥαγολογεῖν βλ.λ. : Σουΐδ.ἐν λ. ἐπιφυλλίδα.

ῥᾱγολόγος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ῥαγολογῶν, ὁ συλλέγων ῥᾶγας : ΑΠ 6,45 **ἐχῖνον, ῥαγολόγον γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων,** Ἰω.Κλίμ.189,12 **ὁ καλὸς ῥαγολόγος τὰς πεπείρους ῥᾶγας ἐσθίων.**

ῥᾱγολογῶ-έω σχόλ. κ. νεώτ. συλλέγω ῥᾶγας ἢ τὰ ὑπολειφθέντα ἐπὶ τῶν κλημάτων βοτρύδια, ἃ. ῥαγίζω : Σχόλ.Θεόκρ.5,113· **2)** ρηματ. π. ραγολόγημα, ραγολογία, ραγολόγος.

ῥᾱγόπους-οδος (ὁ,ἡ) λεξ. ὁ ἔχων κατερρωγότας, ἐσχισμένους τοὺς πόδας, σκασμένα τὰ πόδια : Ἡσ.ἐν λ. χειρόποδες, ΕΜ 810,28.

ῥάγος-ους (τὸ) πάπ. ἀντὶ ῥάκος βλ.λ.

ραγοστρόβιλος (ὁ) νεώτ. βοταν. ὁ στρόβιλος ἢ κῶνος τοῦ δένδρου ἄρκευθος, οὗτινος τὰ λέπια, μετὰ τὴν γονιμοποίησιν, καθιστάμενα σαρκώδη σχηματίζουσι ραγοειδῆ καρπόν.

ραγού (τὸ) κ. ραγκού (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ἔδεσμα παρασκευαζόμενον ἐκ κρέατος ἢ ἰχθύος βρασθέντος μετὰ διαφόρων καρυκευμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα προστίθενται καὶ λαχανικὰ ἢ ὄσπρια.

ράγουλο (τὸ) δημ. ναυτ. ὁ τροχίσκος τοῦ τροχίλου, τὸ κάρυον, ἃ. καρούλι.

ῥᾱγῶ-όω λεξ. μ. ἐν ΕΜ 703,3 κ. Σουΐδ. «ῥαγῶσαι· τεμεῖν» (πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ῥακῶσαι).

ῥᾱγώδης-ους-ες (I) ὁ ραγοειδὴς βλ.λ. : Θεόφρ. Φl 6,2,9 αὐτ.7,15,4 **ῥαγώδης καρπὸς στρύχνου.**

ῥᾱγώδης-ους-ες (2) γλωσσ. ὁ ρηγματώδης.

ῥάδα (I) Ἡσ. «τὰ ῥόδα· ὅθεν καὶ ῥαδινή».

ράδα (ἡ)(2) δημ. ναυτ. ἀνοικτὸν καὶ εὐρύχωρον ἀγκυροβόλιον· **2)** ὁ ἀνοικτὸς προλιμήν.

ῥᾰδᾰλός-ή-όν μτγν. ἀντὶ ῥοδανὸς βλ.λ. : Ζηνόδ. Ἰλ.Σ 576.

ῥαδαμεῖ Ἡσ. «βλαστάνει».

ῥάδαμνος (ὁ) μτγν. ἀντὶ ὀρόδαμνος βλ.λ.· Ἡσ «ῥάδαμνος· βλαστὸς ἁπαλός, κλάδος, ἄνθος, ὅρπαξ καὶ τὰ τοιαῦτα», Σουΐδ. «ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου καὶ σκιὰν ἐκτελῶν» : ΠΔ Ἰωβ 8,16 **καὶ ἐκ σαπρίας αὐτοῦ ὁ ῥάδαμνος αὐτοῦ ἐξελεύσεται,** Κλήμ.Ῥωμ. ἐν Ἀποστ.Διατ.75,6 **ὁ τὸ ἐκκοπὲν δένδρον εἰς ῥάδαμνον ἀναθάλλων.**

ῥᾰδαμνώδης-ους-ες σχόλ. ὁ ὅμοιος πρὸς ῥάδαμνον, μικρὸν κλάδον : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.543.

ῥᾰδᾰμος (ὁ) μτγν. ἀντὶ ῥάδαμνος βλ.λ. : Νίκ. Ἀλεξ.92 **καὶ δὲ σύ γ' ἢ μαλάχης ῥαδάμους ἢ φυλλάδα τήξας.**

ῥαδανᾶται Ἡσ. «πλανᾶται».

ῥαδάνη Ἡσ. «κρόκη, ὁμοίως ῥοδάνη».

ῥαδᾰνίζω μτγν. κ. μσν. ἀντὶ ῥοδανίζω βλ.λ. : Εὐστ.1165,22, «ὅθεν φασὶ καὶ ἐπὶ γυναικῶν ῥαδανίζειν τὸ συνεχῶς τινάσσειν τὴν κρόκην»· πρβλ.ΕΜ 702,8, Ἡσ. (παθ.).

ῥᾰδανός-ή-όν Ἡσ. ἀντὶ ῥαδινός, ῥοδανὸς βλ.λς.

ῥαδανῶροι Ἡσ. «οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί, Ταραντῖνοι».

ῥαδές Ἡσ. «τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον».

ῥᾴδια (τὰ) εἶδός τι σανδαλίων ἢ ἐμβάδων· Φώτ. 480,5 «ῥάδια, ὑπόδημα ποιόν» : Φερεκρ.227, Πλάτ. Κωμ.251.

ραδιενέργεια (ἡ) νεώτ. ἡ ὑπὸ τοῦ ραδίου καὶ ἄλλων συγγενῶν αὐτῷ σωμάτων αὐτόματος ἐκπομπὴ ἐνεργείας, ἀκτινοβολία, ἃ. ἀκτινεργία βλ.λ.

ραδιενεργός-όν νεώτ. ἃ. ἀκτινεργὸς βλ.λ. : **ραδιενεργοὶ πηγαὶ** (ὧν τὸ ὕδωρ περιέχει ραδιενεργὰ στοιχεῖα ἢ ἀπαρροὴν ἢ ἅλατα αὐτῶν).

ραδίκι (τὸ) δημ. τὸ λαχανευόμενον φυτὸν κιχώριον τὸ ἐντενές, ἃ. ραδίκι ἄγριο· || τὸ πολυετὲς καὶ λαχανευόμενον φυτὸν κιχώριον τὸ ἐντετμημένον, ἃ. πικραλίδα, πικρομάρουλο· **2)** τὸ ποῶδες πολυετὲς φυτὸν θρίγκιον τὸ κονδυλόρριζον· **3)** τὸ ποῶδες φυτὸν κρηπὶς ἡ ἀτημελής· **4)** τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν ταράξακος τὸ γυμνανθές.

ραδικοβλάσταρα (τὰ) δημ. οἱ τρυφεροὶ βλαστοὶ τοῦ ποώδους καὶ λαχανευομένου φυτοῦ κιχωρίου τοῦ ἐντενοῦς.

ραδικοζούμι (τὸ) δημ. κ. **ραδικόζουμο** ὁ διὰ βρασμοῦ τῶν ραδικιῶν παραγόμενος ζωμός.

ραδικοστ(ο)ιβάδα (ἡ) δημ. τὸ ποῶδες καὶ πολυετὲς φυτὸν κιχώριον τὸ ἀκανθῶδες, ἃ. ραδίκι τῆς θάλασσας, σταμνάγκαθο.

ῥαδινάκη (ἡ) περσικὸν ὄνομα μέλανός τινος καὶ δυσόσμου πετρελαίου, ὅπερ ἠντλεῖτο ἐν τῇ Ἀρδερίκκῃ παρὰ τὰ Σοῦσα : Ἡρ.6,119 **ἔλαιον . . τὸ οἱ Πέρσαι καλέουσι ῥαδινάκην· ἔστι δὲ μέλαν καὶ ὀδμὴν παρεχόμενον βαρέαν.**

ῥᾰδινός-ή-ό(ν) κ. νεώτ., δημ. κ. **ραϊδινός-ή-ό**, αἰολ. **βράδῖνος-α-ον** λεπτὸς καὶ ἐπιμήκης, εὐλύγιστος· Ἡσ. «ῥαδινόν· λεπτόν, ἰσχνόν, εὐκίνητον, ἁπαλόν, εὐδιάσειστον» : Ἰλ.Ψ 538 **ἱμάσθλην χερσὶν ἔχων ῥαδινήν,** Στησίχ.53· || ὁμ. ἐπὶ κιόνων, λεπτός, ἐπιμήκης ἢ ἃ. εὐμεγέθης : Ἴβυκ.58 **ῥαδινοὶ κίονες·** κ. ἐπὶ φυτῶν : Σαπφ.104 **ὄρπακι βραδίνῳ σε μάλιστ' εἰκάσδω,** Θέογν.6 **φοίνικος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψάμενη,** Θεόκρ.11,45 **ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος κ. ἐπὶ προσ. ὁ λεπτοφυής, ὁ χαρίεις, ὁ λυγερός, ὁ λεπτοκαμωμένος, ὁ βεργόλιγνος: Ὑμν.Δήμ. 183 **ῥαδινοὶ πόδες,** Ἡσίοδ.Θ 195, Σαπφ.90 **βραδίναν Ἀφροδίταν,** Θέογν.1002 **στεφανώματα δ'**

εἴσω εὐειδὴς ῥαδιναῖς χερσὶ Λάκαινα κόρη, Ἀνακρ.66 ῥαδινοὺς..μηρούς, Ξεν.Λακ.2,5 τροφὴ σώματα ῥαδινὰ ποιοῦσα, Θεόκρ.10,24 συναείσατε τὰν ῥαδινάν μοι παῖδ', Νικί.ΑΠ7,200 πτέρυγες ῥαδιναί, Φιλόδ.αὐτ.5,131 ὦ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου, Πλούτ.Ἠθ.723D ῥαδινὸν τῷ μήκει τοῦ σώματος, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8, Γρυπ.Σκ.Τερρ.23 ῥαϊδινὴ παρθένα τοὺς προσμένεις· **3)** γεν. ὁ ἁβρός, ὁ ἁπαλός, ὁ τρυφερός : Ἀχιλλ.Τάτ.1,15 ῥαδινῇ τῇ κόμῃ |ἐπὶ κισσοῦ|, αὐτ.3,21 δέρμα προβάτου ὡς ὅτι ῥαδινώτατον· **4)** μτφ. ὁ εὐκίνητος : Αἰσχ.Πρ.400 ἀπ' ὄσσων ῥαδινὸν λειβομένα ῥέος παρειὰν . . ἔτεγξα.

ῥάδιξ-ῖκος |ὁ| |ῥάσσω| μτγν. κλών, κλάδος : Νίκ. Θηρ.378, αὐτ.533 ἑρπύλλοιο περὶ ῥάδικας, αὐτ. Ἀλεξ.57, αὐτ.331· κ. ἐπὶ φοινίκων : Διόδ.Σ 2,53 πάντῃ τοὺς ῥάδικας ἔχει περικεχυμένους.

ραδιο- πρῶτον συνθετικὸν πλείστων ἐπιστημονικῶν ὅρων τῆς νεωτέρας γλώσσης σχετικῶν πρὸς τὸ στοιχεῖον ράδιον, οἷον ραδιοβιολογία, ραδιοθεραπεία· **2)** σχετικῶν πρὸς τὰς ἀκτῖνας Χ, οἷον ραδιογραφία, ραδιοσκόπησις· **3)** πρὸς τὰ ἑρτιανὰ ἠλεκτρικὰ κύματα, οἷον ραδιοτηλέγραφος, ραδιόφωνον κττ.

ραδιό |τό| ἄκλ. κτ. συγκ. τὸ ραδιόφωνον βλ.λ.

ραδιοακρόαμα-ατος |τὸ| νεώτ. τὸ μέσῳ τοῦ ραδιοφωνικοῦ δέκτου ἀκρόαμα μουσικῆς ἢ ὁμιλίας ἐκπεμπομένης ἀπὸ ραδιοφωνικοῦ τινος σταθμοῦ, ἄ. ραδιοφωνικὴ λῆψις.

ραδιογόνον |τό| νεώτ. παρασκεύασμα ραδίου θεωρούμενον ὡς ἔχον σταθερὰν ραδιενέργειαν.

ραδιογράφημα-ατος |τὸ| νεώτ. ἄ. ραδιοτηλεγράφημα βλ.λ.2). ἡ δι' ἀκτινογραφίας ληφθεῖσα εἰκών, φωτογραφία.

ραδιογράφησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἀκτινογράφησις βλ.λ

ραδιογραφία |ἡ| νεώτ. ἡ ἀκτινογραφία βλ.λ.· **2)** ἡ ραδιοτηλεγραφία, ἡ ἀσύρματος τηλεγραφία.

ραδιογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραδιογραφίαν βλ.λ.1), ἄ. ἀκτινογραφικός· **2)** ὁ τῆς ραδιογραφίας βλ.λ.2), ὁ ραδιοτηλεγραφικός.

ραδιογραφῶ-έω νεώτ. τηλεγραφῶ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου, ἄ. ραδιοτηλεγραφῶ· **2)** ἀκτινογραφῶ βλ.λ.· **3)** ρηματ.π. ραδιογράφημα, ραδιογράφησις, ραδιογραφία.

ραδιογωνι(α)κός-ή-όν νεώτ. ὁ ραδιογωνιομετρικός βλ.λ. : **ραδιογωνικὸν στίγμα.**

ραδιογωνιομετρία |ἡ| νεώτ. ὁ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου προσδιορισμὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὑδρογείου θέσεως τόπου τινὸς ἢ πλεόντων πλοίων, ἀεροπλάνων ἢ ἀεροπλοίων.

ραδιογωνιομετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραδιογωνιομετρίαν, ἄ. ραδιογωνικός : **ραδιογωνιομετρικὸς καθορισμὸς τοῦ στίγματος πλοίου, - ραδιογωνιομετρικὸς ἢ ραδιογωνιακὸς σταθμός** (σταθμὸς ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἐφωδιασμένος διὰ ραδιογωνιομέτρου καὶ χρησιμεύων εἰς τὴν ραδιογωνιομετρίαν).

ραδιογωνιόμετρον |τὸ| νεώτ. συσκευή, δι' ἧς ἐκτελεῖται ἡ ραδιογωνιομετρία βλ.λ.

ραδιοθερμῖτις-ιδος |ἡ| νεώτ. ἰατρ. πάθησις τοῦ δέρματος, ὀφειλομένη εἰς συχνὴν ἢ παρατεταμένην ἐπίδρασιν ἐπ' αὐτοῦ τῶν ἀκτίνων τοῦ ραδίου ἢ ἄλλων ἀκτινεργῶν σωμάτων.

ραδιοδιόπτευσις-εως |ἡ| νεώτ. γωνία σχηματιζομένη μεταξὺ τοῦ μεσημβρινοῦ τοῦ δέκτου καὶ τοῦ τόξου τοῦ μεγίστου κύκλου τοῦ ἀπὸ τοῦ δέκτου πρὸς τὸν πομπὸν ραδιοσταθμοῦ τινος, λαμβανομένη τῇ βοηθείᾳ τῆς ἐν τῷ σταθμῷ ραδιοπυξίδος κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ραδιογωνιομετρίας.

ραδιοενέργεια |ἡ| νεώτ. ἄ. ραδιενέργεια βλ.λ.

ραδιοηλεκτρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀσύρματον τηλεγραφικὴν ἢ τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν.

ραδιοηλεκτρισμός |ὁ| νεώτ. κεφάλαιον τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν ἠλεκτρομαγνητικῶν κυμάτων ὡς καὶ τὰς ἐφαρμογὰς αὐτῶν καὶ ἰδ. ἐν τῇ ἀσυρμάτῳ τηλεγραφικῇ ἢ τηλεφωνικῇ συγκοινωνίᾳ.

ραδιοηλεκτροτεχνία (ἡ) νεώτ. ἐπιστημονικὸς κλάδος, ἔχων ἀντικείμενον τὴν σπουδὴν τῆς τεχνικῆς τῶν ραδιοηλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων.

ραδιοθεραπεία |ἡ| νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ τοῦ ραδίου θεραπεία διαφόρων νοσημάτων, θεραπευτικὴ ἀγωγὴ χρησιμοποιοῦσα ὡς θεραπευτικὸν μέσον τὰ ἅλατα τοῦ ραδίου ἢ καὶ ἄλλων ἀκτινεργῶν σωμάτων, ὡς καὶ τὰς ἀπορροὰς αὐτῶν· **2)** ἡ ἀκτινοθεραπεία βλ.λ

ραδιοθεραπευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραδιοθεραπείαν· ‖ ἐπίρρ. -**κῶς.**

ραδιοθόριον (τὸ) νεώτ. χημ. ἀκτινεργὸν χημικὸν στοιχεῖον τῆς ὁμάδος τοῦ θορίου.

ραδιόλα |ἡ| δημ. τὸ ραδιόφωνον βλ.λ.

ραδιόλη |ἡ| νεώτ. βοταν. γένος λινοειδῶν φυτῶν.

ραδιολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς φυσικῆς ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τοῦ ραδίου καὶ τῶν ραδιενεργῶν σωμάτων ὡς καὶ τῶν λοιπῶν ἐφαρμογῶν αὐτῶν.

ραδιολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραδιολογίαν βλ.λ.

ραδιολόγος |ὁ| νεώτ. ἐπιστήμων εἰδικὸς εἰς τὴν ραδιολογίαν βλ.λ.

ραδιόμετρον (τὸ) νεώτ. τὸ ἀκτινόμετρον βλ.λ.

ραδιομόλυβδος |ὁ| νεώτ. χημ. χημικὸν στοιχεῖον ἰσότοπον πρὸς τὸν μόλυβδον, ἀποτελοῦν τὸ τελικὸν προϊὸν τῆς μεταστοιχειώσεως τοῦ ραδίου.

ράδιο(ν) (τὸ) νεώτ. χημ κ. δημ. ἀκτινεργὸν χημικὸν στοιχεῖον προκῦπτον ἐκ τῆς μεταστοιχειώσεως τοῦ οὐρανίου· **2)** δημ. τὸ ραδιόφωνον.

ραδιοναυτιλία (ἡ) νεώτ. ναυτ. κλάδος τῆς ναυτικῆς ἐπιστήμης ἔχων ἀντικείμενον τὴν σπουδὴν τῶν μεθόδων προσδιορισμοῦ τοῦ στίγματος πλεόντων σκαφῶν διὰ τῆς ραδιογωνιομετρίας.

ραδιοναυτιλιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραδιοναυτιλίαν : **ραδιοναυτιλιακὰ βοηθήματα.**

ραδιοπυξίς ίδος |ἡ| νεώτ. τὸ ἐπὶ πλοίου ραδιογωνιόμετρον βλ.λ.

ῥᾴδιος |α-ιον κ. νεώτ., ἐπ. κ. Ἰων. ῥαΐδιος-η-ον (πάντοτε π. Ὁμ.), ῥῄδιος-η-ον |Θέογν.574, αὐτ.577|, συγκρ. ῥᾳδιώτερος |Ὑπερείδ.π.Πολυδ.5,107|, πιθ. ἐσφ. ἀντὶ ῥᾳδιέστερος |Ὑπερείδ.ἀπ.86, Ἀριστλ. Πρ.870b,37, Πολύβ.11,1,1|· ὁ τ. ῥᾴων, ῥᾷον |συνηθέστ. π.Θουκ.5,36|· Ἰων. τ. κ. ῥηΐων, ῥήϊον, ἐπ. ῥηΐτερος |Ἰλ.Σ 258, αὐτ.Ω 243|· κ. συνῃρ. ῥῄτερος |Θέογν. 1370|· δωρ. ῥᾴτερος |Πίνδ.Ο 8,60|· ὁ. τ. ῥᾴσσων |ἐν ΕΜ 158,15|, ῥᾳότερον |Ἐρωτιαν.35Ν|· ὑπερθ. ἀττ. ῥᾷστος-η-ον, δωρ. ῥᾶϊστος |Θεόκρ.11,7|, Ἰων. κ. ἐπ. ῥήϊστος |Ὀδ.Δ 565| κ. συνῃρ. ῥῇστος (Τίμων Φλ.67,2)· ἐπ. ῥηΐτατος |Ὀδ.Τ 577|, κ. ἐπίρρ. ῥᾳδιέστατα |Φίλ.Μηχ.Βελοπ.96,33|· ὁ εὔκολος, ὁ εὐκόλως ποιούμενος ἢ τελούμενος, ἀντίθ. χαλεπὸς |πρβλ. Ἀριστλ.Ρητ.1363a,23| : Ὀδ.Λ 146 ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω |εὐκολονόητον|, Ἡσίοδ.Ἔργ. 292 οἶμος . . ῥηϊδίη |ὁδὸς εὔκολος, εὐδιάβατος|, Εὐρ.Ἱππ.1047 ταχὺς γὰρ Ἅιδης ῥᾷστος ἀνδρὶ δυσσεβεῖ |ἐλάχιστα ἀλγεινός|, Θουκ.6,21 ῥᾴδιαι αἱ κομιδαί· κ. μτ ἀπαρφ. : Ἰλ.Μ 54 τάφρος . . οὔτε περῆσαι ῥηϊδίη (ἦν δύναταί τις νὰ παράσχῃ εὐκόλως), αὐτ.Σ 258 ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοὶ |ἦτο εὐκολώτερον νὰ πολεμῇ τις τοὺς . .|, αὐτ.Ω 243 ῥηΐτεροι . . Ἀχαιοῖσιν . . ἐναιρέμεν |εὐκολώτερον εἰς αὐτοὺς νὰ φονεύσωσιν|, αὐτ.Υ 265,

Θουκ.4,10 ταῖς **ναυσὶ ῥᾷστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι** [ῥάδιόν ἐστιν αὐτοὺς ἀμύνεσθαι], Δημ.11 **ῥᾷονι . . ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ**· κ. ἐμπροθ. : Θουκ.7, 67 **ῥᾷσται ἐς τὸ βλάπτεσθαι** [αἱ νῆες]· **2)** ῥάδιόν [ἐστι] εἶναι εὔκολον, μτ. ἀπαρφ. : Πίνδ.Π 4, 272 **ῥᾴδιον . . πόλιν σεῖσαι καὶ ἀφαυροτέροις**, Σοφ.ἀπ.78 **τοῖς γὰρ δικαίοις ἀντέχειν οὐ ῥᾴδιον**, 'Αριστφ.Θεσμ.68, Θουκ.6,21 **ῥᾴδιον ἐλθεῖν**· κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΑΙ.1350 **τὸν . . τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον**, Ξεν.'Ελλ.6,2,10, Φιλήμ.27 **χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον**, Δημ.13 τὸ . . **ἐπιτιμᾶν . . ῥᾴδιον καὶ παντός εἶναι**, Μέν.Μον. 471 **ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν**, Λογγῖν.44,6 **ῥᾴδιον . . καὶ ἴδιον ἀνθρώπου τὸ καταμέμφεσθαι τὰ ἀεὶ παρόντα**, παροιμ. φρ. **φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥᾴδιον** [ἀδύνατον νὰ διορθωθῇ ὁ κακὸς καὶ διεστραμμένος χαρακτήρ]· || ὁμ.φρ. **ῥᾴδιόν ἐστι** ἀσήμαντον πρᾶγμα: Εὐρ.'Εκ. 1247 **τάχ' οὖν παρ' ὑμῖν ῥᾴδιον ξενοκτονεῖν** [ἴσως παρ' ὑμῖν (τοῖς βαρβάροις) δὲν θεωρεῖται κακὸν νὰ **φονεύωνται** οἱ ξενιζόμενοι]· **3)** μτγν. ἐν ἐπιρρ. φρ. **ἐκ ῥᾳδίας** ῥᾳδίως, εὐκόλως : Πλωτῖν. 4,8,1· **4)** ὁ εὐάρμοστος, ὁ προσφυής, ὁ κατάλληλος : Εὐρ.'Ιππ.1116 **ῥᾴδια . . ἤθεα**· || ἐν κακῇ σημ. ὁ ἀπερίσκεπτος, ὁ ἀπρόσεκτος, ὁ ἀμελής, ὁ ἐπιπόλαιος, ὁ ἀσυνείδητος : Λουκ.Μισθ. Συν.40 **ῥᾴδιος τὸν τρόπον καὶ πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν εὔκολος**, 'Αλκίφρ.1,6 **ῥᾴδιος τὼ ὀφθαλμὼ** [ὁ ἔχων ἀσταθεῖς ὀφθαλμούς]· πρβλ. ῥᾳδιουργός **5)** φρ. **ῥᾴων γενέσθαι** γίνομαι ἡσυχώτερος, βελτιοῦμαι κατὰ τὴν ὑγείαν, καλυτερεύω, ἐπὶ ἀσθενοῦς : 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.34, Θεόπομπ.Κωμ.62 **ταῦτ' ἢν ποιῇς ῥᾴων ἔσει**, Φιλιππδ.18 **Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥᾴων ἔσει**, Δημ.1118 **ὥσπερεὶ ῥᾴων ἔσομαι** [θὰ αἰσθανθῶ ἐμαυτὸν εἰς καλυτέραν κατάστασιν].

ῥαδιοσκόπησις-εως [ἡ] νεώτ. κ. **ῥαδιοσκοπία** ἡ ἀκτινοσκόπησις βλ.λ.

ῥαδιοσκοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥαδιοσκοπίαν, ὁ τῆς ῥαδιοσκοπίας, ἄ. ἀκτινοσκοπικός· κ. ἐπίρρ. -κῶς.

ῥαδιοσκόπος [ὁ,ἡ] νεώτ. ὁ ἀκτινοσκόπος βλ.λ.

ῥαδιοτελλούριον [τὸ] νεώτ. χημ. τὸ ῥαδιενεργὸν στοιχεῖον πολώνιον.

ῥαδιοτεχνία [ἡ] νεώτ. ἄ. ῥαδιοηλεκτροτεχνία.

ῥαδιοτηλεγράφημα-ατος [τὸ] νεώτ. τὸ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεγράφου τηλεγράφημα.

ῥαδιοτηλεγραφία [ἡ] νεώτ. ἡ ἄνευ διαβιβαστικοῦ σύρματος τηλεγραφία.

ῥαδιοτηλεγραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥαδιοτηλεγραφίαν : **ῥαδιοτηλεγραφικὴ ὑπηρεσία - ἕνωσις, - ῥαδιοτηλεγραφικαὶ συμβάσεις**· κ. ἐπίρρ. **-κῶς**.

ῥαδιοτηλέγραφος [ὁ] νεώτ. ὁ ἀσύρματος τηλέγραφος.

ῥαδιοτηλεφωνία [ἡ] νεώτ. ἡ διὰ τοῦ ἀσυρμάτου τηλεφώνου προφορικὴ ἐπικοινωνία, ἄ. ῥαδιοφωνία.

ῥαδιοτηλεφωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥαδιοτηλεφωνίαν· κ. ἐπίρρ. **-κῶς**.

ῥαδιοτηλέφωνον [τὸ] νεώτ. τὸ ἀσύρματον τηλέφωνον· **2)** τὸ ῥαδιόφωνον.

ῥᾳδιούργημα-ατος [τὸ] [ῥᾳδιουργῶ] μτγν. κ. μσν. ἀπερίσκεπτος, κακοῦργος πρᾶξις, κακούργημα : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,77, ΚΔ Πράξ.18,14 **εἰ μὲν οὖν ἦν ἀδίκημά τι ἢ ῥᾳδιούργημα πονηρόν**, Πλούτ. Πύρρ.6, Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαβ.20 **ἀπάτη καὶ τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἐπιορκία . . καὶ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα**, Γρηγ.Νύσσ.3,210C **τὸ τοιοῦτον ῥᾳδιούργημα**, Φώτ.'Επιστ.279,38 **εὐφώρατον τὸ ῥᾳδιούργημα**, Εὐατ.Παν.313,40.

ῥᾳδιουργία [ἡ] [ῥᾳδιουργῶ] κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐν τῷ πράττειν τι εὐκολία, εὐχέρεια· Φώτ. ἐν λ. ῥᾳδιουργός, «Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει [ῥᾳδιουργία]» : Ξεν.ΚΠ 1,6,34 **ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν αὐτοῖς ῥᾳδιουργίας προσγενομένης ἀμέτρως αὐτῇ χρῷντο οἱ νέοι**· **2)** τὸ πράττειν τι ἀκόπως, ὀκνηρία, ῥαθυμία, ῥᾳστώνη, νωθρότης : Ξεν.ΚΠ 7,5,74 **εἰ μὲν τρεψόμεθα ἐπὶ ῥᾳδιουργίαν καὶ τὴν τῶν κακῶν ἀνθρώπων ἡδυπάθειαν**, αὐτ.'Απομν.2,1,20· **3)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ῥᾳδιούργου, ὕπουλος καὶ μυστικὴ σκευωρία πρὸς βλάβην τινός, μηχανορραφία, δολοπλοκία, κακόβουλος διαβολή, πλεκτάνη : Πολύβ.12,9,5 **εὑρίσκειν ἀκολούθους καὶ τοὺς νόμους φησὶ τοὺς παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς ἐθισμοὺς οὐ τῇ τῶν οἰκετῶν ῥᾳδιουργίᾳ τῇ δὲ τῶν ἐλευθέρων ἀποικίᾳ**, αὐτ.25E,2, αὐτ.13,4,4, ΚΔ Πράξ.13,10 **ὦ πλήρης παντὸς δόλου καὶ πάσης ῥᾳδιουργίας**· || δόλος, ἀπάτη : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ. 16 **δευτέρῳ δέ τινι ῥᾳδιουργίας προσῆκε κρίσιν**.

ῥᾳδιουργικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥᾳδιουργίαν, ὁ ῥέπων εἰς τὴν ῥᾳδιουργίαν, ὁ μετερχόμενος ῥᾳδιουργίαν.

ῥᾳδιουργικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ., συγκρ. **ῥᾳδιουργικώτερον**, κατὰ τρόπον ῥᾳδιουργικόν, ἀπατηλῶς : Θεοφύλ.Σ 17B **οὐκ ἀναφανδόν, ῥᾳδιουργικώτερον δέ πως καὶ δολερώτερον**.

ῥαδιοῦργος [ὁ] νεώτ., δημ. θηλ. **-α**, ῥαδιουργὸς βλ.λ.2) κ. 4).

ῥᾳδιουργός-όν [ῥᾴδιος, ἔργον] κ. νεώτ., νεώτ. κ. δημ. **ῥαδιοῦργος** κυρ. ὁ ῥᾳδίως ἐργαζόμενός τι, ὁ πράττων τι εὐκόλως, ἀκόπως, μ. ἐν κακῇ σημ., ὁ ἀχρεῖος, ἀσυνείδητος, ὁ ἀνήθικος:'Αριστλ.'Αρετ. 1251a,20 **ῥᾳδιουργὸς εἶναι ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἐν τοῖς ἔργοις**· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ὀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ῥᾳδιουργῶν, ὁ μηχανορράφος, ὁ διαβολεύς, ὁ δολοπλόκος : Πολύβ.4,29,4 **τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ λεπτῶν φῦλον**, Πλούτ.'Ηθ.602A, 'Αρρ.'Επικτ.3,22,93, 'Επιγρ.· **3)** εἰδ. ἀντὶ πλαστογράφος : 'Ησ. «ῥᾳδιουργός, πλαστογράφας»,Φώτ., Σουΐδ. ἐν λ.· **4)** νεώτ. ἐπὶ ἠθοποιῶν, ὁ εἰδικευμένος εἰς τὴν ἀπόδοσιν ῥόλων μοχθηρῶν καὶ ὑπούλων προσώπων· **5)** ἐπὶ πραγμ., ὁ ἀκάθαρτος, ὁ ῥυπαρός, ἀντίθ. ἁγνός : Ξεν.Συμπ.8,9 **θυσίαι ῥᾳδιουργότεραι**· || τὸ αὐδ. τοῦ συγκρ. **ῥᾳδιουργότερον** ὡς ἐπίρρ. ἐν ὁμ. σημ. : 'Αρρ.'Αν. 2,5,4 **τὸ παῖζε ῥᾳδιουργότερον ἐγγεγράφθαι . . τῷ 'Ασσυρίῳ ὀνόματι**.

ῥᾳδιουργῶ-έω [ῥᾳδιουργός] κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐρρᾳδιούργησα**, ἐνεργῶ, πράττω τι μετ' εὐκολίας· 'Ησ. «ῥᾳδιουργεῖ, ῥᾳδίως ποιεῖ . .» : Λουκ.'Ερμότ. 71 **οἷα πολλὰ ἡ θεὸς ἐκείνη ῥᾳδιουργεῖ, ἡ Εὐχή**· || ἐπὶ ἱστορικῶν συγγραφέων, γράφω, ἀναφέρω ἢ διηγοῦμαί τι ἐκ τοῦ προχείρου, ἀνεξελέγκτως : Στράβ.11,6,4 **οὐδὲ τοῖς περὶ 'Αλεξάνδρου . . συγγράφασιν ῥᾴδιον πιστεύειν τοῖς πολλοῖς· καὶ γὰρ οὗτοι ῥᾳδιουργοῦσι διά τε τὴν δόξαν**· **2)** πράττω τι ἀπερισκέπτως ἢ ἀλογίστως, ἐνεργῶ τι μετὰ κουφότητος, ἀνοησίας καὶ ἀμελείας, φέρομαι κακῶς· 'Ησ. «ῥᾳδιουργεῖ, . . κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ» : Ξεν.ΚΠ 2,1,25 **οἱ δ' ἀγνοούμενοι ῥᾳδιουργεῖν πως μᾶλλον δοκοῦσιν, ὥσπερ οἱ ἐν σκότει ὄντες**, αὐτ.8,4,5, αὐτ.Οἰκ.20,17· κ. παθ. : αὐτ. Λακ.5,2 **γνοὺς πλεῖστα ῥᾳδιουργεῖσθαι**· **3)** κ. νεώτ. ἐνεργῶ δολίως καὶ πανούργως ἐναντίον τινός, φέρομαι ὑπούλως καὶ μετὰ πονηρίας, μηχανορραφῶ, δολοπλοκῶ, σκευωρῶ, διαβάλλω κακοβούλως: 'Απολλδ.Κωμ.13,13 **κλέπτει, τελωνεῖ, ῥᾳδιουργεῖ**, Πλούτ.'Ηθ.1076E **οἱ φαῦλοι φεύδονται καὶ ῥᾳδιουργοῦσι καὶ τοιχωρυχοῦσι**· || προσθέτω τι δολίως, καταγράφω τι κακοβούλως : Πλούτ.'Ηθ. 829D **ῥᾳδιουργοῦσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐφημερίσι, γράφοντες ὅτι τῷ δεῖνι τοσοῦτον διδόασιν, ἔλαττον διδόντες**· κ. μτ. αἰτ. : 'Ιώσ.81.65 **ῥᾳδιουργεῖν**

ἐπιστολάς· κ. παθ. : Πάπ. διαθήκη ἐραδιούργημένη· **4)** διάγω βίον ἀπράγμονα καὶ ἀφρόντιστον : Ξεν.ΚΠ 1,6,8 **τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ῥᾳδιουργεῖν χρῆναι διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ προνοεῖν τε καὶ φιλοπονεῖν**· **5)** μτ. αἰτ. μεταχειρίζομαί τι(να) ὑβριστικῶς, περιφρονητικῶς, ἀμελῶ, παραμελῶ τι : Φιλόστρ.Εἰκ.1,12 **οὐ διὰ πλῆθος αὐτῶν ῥᾳδιουργοῦσα τὴν ἀλήθειαν**· **6)** ρηματ.π. ῥᾳδιούργημα, ῥᾳδιουργία.

ῥᾳδιουργῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ῥᾳδιουργοῦ (βλ λ.2) : Ἐπιφάν.2,87C **ῥᾳδιουργῶς καὶ δολίως**.

ραδιοφάρος (ὁ) νεώτ. εἰδικὸς ραδιοηλεκτρικὸς σταθμὸς πρὸς ἐκπομπὴν σημάτων διὰ τὴν καθοδήγησιν τῶν ναυτιλλομένων ἢ ἀεροπλοούντων.

ραδιοφόρος-ον νεώτ. ἐπὶ σκευασμάτων τινῶν ἐχόντων ἀκτινεργὸν ἰδιότητα καὶ χρησιμευόντων ὡς θεραπευτικῶν μέσων ἀντὶ ραδίου.

ραδιοφυσική (ἡ) νεώτ. φυσ. κλάδος τῆς φυσικῆς ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν καὶ σπουδὴν τῆς ἀκτινεργείας, τῶν καθοδικῶν ἀκτίνων καὶ τῶν διαφόρων φαινομένων τῆς ἠλεκτρονικῆς ἐκπομπῆς.

ραδιοφωνία (ἡ) νεώτ. ἄ. ραδιοτηλεφωνία· ‖ εἰδ. ἡ διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ πομποῦ μεταβίβασις διαφόρων ἀκροαμάτων.

ραδιοφωνικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ραδιοφωνίαν, ὁ τῆς ραδιοφωνίας : **ραδιοφωνικὸς σταθμὸς** Ἀθηνῶν - **πομπός - δέκτης**· **2)** ὁ διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ ἐκπομπῆς μεταβιβαζόμενος καὶ ὑπὸ τῶν ραδιοφώνων λαμβανόμενος : **ραδιοφωνικὰ νέα**, **ραδιοφωνικαὶ εἰδήσεις - ἐκπομπαὶ - ὁμιλίαι**.

ραδιόφωνο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀσύρματον τηλέφωνον, ἄ. ραδιοτηλέφωνον· **2)** εἰδικὴ συσκευὴ πρὸς εὔκολον λῆψιν κατ' οἶκον ἀκροαμάτων ἐκπεμπομένων ἀπὸ τῶν διαφόρων ραδιοφωνικῶν σταθμῶν ἐκπομπῆς, ραδιόλα, ράδιον, ράντιο

ῥᾳδίως ἐπίρρ. κ. μαν. κ. νεώτ., αἰολ. **βραΐδίως** (Θεόκρ.30,27), ἐπ. κ. Ἰων. **ῥηϊδίως** (πάντοτε π. Ὁμ.) κ. **ῥηδίως** (Ἡρώνδ.7,69), συγκρ. **ῥᾷον**, Ἰων. **ῥῇον** (Ἱππ.Ἐντ.Παθ.12)· κ.**ῥηϊτέρως** (Ἱππ.Γυν.1,1,16), ὑπερθ. **ῥᾷστα**, κ. ἐπ. **ῥηΐτατα** (Ὀδ.Τ 577) κ. **ῥᾳόνως** (Νικ Χων.7,1,114), κατὰ τρόπον ῥᾴδιον, εὐχερῆ, εὐχερῶς, εὐκόλως, ἑτοίμως, προθύμως: Ἰλ.Δ 390 **πάντα δ' ἐνίκα ῥηϊδίως**, Ἡσίοδ.Ἔργ.43, Ἡρ.9,2 **τοὺς μὴ τὰ σὰ φρονέοντας ῥηιδίως μετὰ τῶν στασιωτέων καταστρέφεαι**, Εὐρ.Ἀνδρ.744 **τοὺς σοὺς . . μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω** (φέρω εὐχερῶς), αὐτ.232, Θουκ. 8,9, αὐτ.1,2 **ῥᾳδίως ἕκαστοι τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες**, Πλάτ.Φαίδ.63Α, Δημ.1269 **ῥᾷον ὀμνύναι κἀπιορκεῖν**, Νικ.Χων.Χρον.7,1,114 **τὸ δεινὸν τοῦτο ῥᾳόνως ὤσατο**· ‖ τὸ ὑπερθ. **ῥᾷστα**, ἰδ. ἐν φρς : Αἰσχ.Πρ.104 **αἶσαν φέρειν ὡς ῥᾷστα**, Σοφ. ΟΤ 983, Εὐρ.Ἑλ.254, Ξεν.Ἀπομν.2,1,9 **ῥᾷστά τε καὶ ἥδιστα βιοτεύειν**· ‖ κ.μτγν.ἐν φρ. **ἐκ τοῦ ῥᾴστου** : Διον.Ἀλ.Συνθ.25, Πλούτ.Φάβ.11 **τὸν λόφον ἐκ τοῦ ῥᾴστου κρύφα κατασχεῖν . . ἠθέλησεν**· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἰσαῖ.8,35 **ἀγρὸν . . ταλάντου ῥᾳδίως ἄξιον** (ὃν δύναταί τις νὰ πωλήσῃ εὐκόλως ἓν τάλαντον) ὁμ. **οὐ ῥᾳδίως** δυσκόλως, μόλις : Πλούτ. Λυκ.31 **τοῦτο δὲ οὐ ῥᾳδίως ἑτέρῳ τινὶ . . συμπεσεῖν**· **2)** ἐν κακῇ σημ. μετ' ἐλαφρότητος, κούφως, ἀλογίστως, ἀπερισκέπτως, ἀστοχάστως : Θουκ.1,73 **ὅπως μὴ ῥᾳδίως περὶ μεγάλων πραγμάτων . . βουλεύσησθε**, Λυσ.19,49, Πλάτ.Νόμ. 917Β, αὐτ.Πολ.377Β, αὐτ.378Α **φῄμην δεῖν ῥᾳδίως οὕτω λέγεσθαι πρὸς ἄφρονας**, Λουκ. τίτλος ἔργου **περὶ τοῦ μὴ ῥᾳδίως πιστεύειν διαβολῇ**.

ῥάδις (ὁ) (λατ. radius) μτγν. κνήμη, ἀκτὶς τοῦ τροχοῦ : Διοκλητ.Ἐδικτ.15,5 **ῥάδις τορνευτός**.

ράζαβο (τὸ) δημ. τὸ πολυετὲς κοσμητικὸν φυτὸν ἐρίανθος ὁ ραβέννιος.

ραζάδο (τὸ) δημ. τύπος καταφράκτου πλοίου, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀγῶνος, στερουμένου τῶν ἐπὶ τοῦ κυρίως καταστρώματος πυροβόλων καὶ ἔχοντος μόνον τὰ ἐν τοῖς πυροβολείοις.

ραζακί (τὸ) δημ. κ. **ροζακί** ποικιλία τοῦ φυτοῦ ἄμπελος ἡ οἰνοφόρος, ὡς καὶ ἡ σταφυλὴ αὐτῆς.

ῥάζω ῥύζω, γρυλλίζω, ὑλακτῶ, γαυγίζω, ἐπὶ κυνῶν· ‖ μτφ. ἐπὶ προσ., φωνάζω κατά τινος, ἐναντιοῦμαι : Κρατῖν.25· ‖ Φώτ.481 «ῥάζειν· τρώγειν κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἦχου».

ῥάθαγος (ὁ) (ῥαίω) σχόλ. ῥόθος, ῥόθιον, ἦχος, ψόφος, κρότος· Σχόλ.Νίκ.Θηρ.194 «τῶν κυμάτων ἦχος προσαγνυμένων ταῖς πέτραις»· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τοῦ ἦχου τῶν κωπῶν : αὐτ. «ῥάθαγος κυρίως, ὁ τῆς κώπης κτύπος».

ῥαθαγῶ-έω ροθῶ, ροθιάζω, κάμνω θόρυβον, κρότον : Ἡσ. ἐν λ. ἐρραθάγει.

ῥᾰθαίνω λεξ. ἀντὶ ῥαίνω βλ.λ. Ἡσ. «ῥοθαίνεται· ῥαίνεται, βρέχεται»· **2)** σπείρω· Φώτ. «ῥαθαίνεται, ἀντὶ τοῦ σπείρεται» πρβλ. Ἡσ. «ῥανᾶται· πλανᾶται σπείρεται».

ῥαθάμη Ἡσ. ῥαστώνη, ῥᾳθυμία».

ῥᾰθάμιγξ-ιγγος (ἡ) (ῥαίνω, ῥαθαμίζω) σταγών, ρανίς, σταλαματιά, πιτσυλιά: Ἡσ. «ῥαθάμιγγες· ῥανίδες, σταγόνες» : Ἰλ.Λ 536 **ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων**, Ἡσίοδ.Θ 183, Πίνδ.Παιᾶν.7,9, Ζώσ.Ἀλχ.175Β· **2)** κ. ἐπὶ στερεῶν, πᾶν διεσκορπισμένον μόριον, κόκκος, σπυρί· Ἡσ. «ῥοθάμιγγες· . . καὶ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός» : Ἰλ.Ψ 502 **ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον**· **3)** κηλίς, στίγμα : Ὀππ.Κυν.2,559.

ῥᾰθαμίζω μτγν. ῥαίνω βλ.λ. : Νόνν.Δ 6,256· κ. παθ. : Ὀππ.Ἀλ.5,657 **αἷμα ἀπὸ σπόγγων ῥαθαμίζεται**.

ῥᾰθαπυγίζω (ῥάσσω - πυγή) λεξ. κ. νεώτ., μσν. ροθοπυγίζω πλήττω, κτυπῶ τινα διὰ τῆς παλάμης ἢ τοῦ ποδὸς εἰς τοὺς γλουτούς, δίδω κόλαφον εἰς τοὺς γλουτούς· Φώτ.480,11 «ῥαθαπυγίζειν, τὸ πλατεῖ τῷ ποδὶ εἰς τὰ ἰσχία ῥαπίζειν», Σουΐδ «ῥοθοπυγίζων, τῇ πυγῇ ῥόθον ποιῶν».

ῥᾰθάσσω λεξ. ῥαίνω, τὸ παθ. : Ἡσ. κ. Φώτ. «ῥαθασσόμενοι, ῥαινόμενοι»· **2)** πλήσσω, τὸ παθ.· Ἡσ. «ῥαθασσόμενοι . . πληττόμενοι».

ῥαθμίζεσθαι Ἡσ. «ῥαίνεσθαι».

ῥᾳθυμία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ραθυμιά τὸ ἀνειμένως διαιτᾶσθαι, ἡ ἔλλειψις σοβαρότητος, ἐλαφρότης, ἐπιπολαιότης : Θουκ.2,39 **ῥᾳθυμίᾳ μᾶλλον ἢ πόνων μελέτῃ.. κινδυνεύειν**, Πάπ. **πάσης ῥαθυμίας μέμψιν ἐκκλίνειν**· **2)** εὐθυμία, τέρψις, διασκέδασις : Εὐρ.Κύκλ.203 **τίς ἡ ῥαθυμία; τί βακχιάζετ' ;**, Πλάτ.Νόμ.901C **ῥαθυμίᾳ καὶ τρυφῇ**, Ἰσοκρ.9,42, αὐτ.45, Ἀριστλ.Ρητ.1370a,14 **αἱ ῥαθυμίαι καὶ αἱ ἀπονίαι καὶ αἱ ἀμέλειαι**, Πολύβ.10, 19,5, Αἰλ.ΠΙ 9,9· **3)** κ. μσν. κ. νεώτ. συνήθ. ἐν κακῇ σημ. ἡ ἰδιότης ἢ κατάστασις τοῦ ῥαθύμου, ἀπροθυμία πρὸς ἐργασίαν, ἀδιαφορία, ἀφροντισία, ἀμέλεια, νωθρότης, ὀκνηρία· Ἡσ. «ῥαθυμία, ἀμέλεια, κατήφεια, ἀνοχή»: Εὐρ.Μήδ.218 **δύσκλειαν ἐκτήσαντο καὶ ῥαθυμίαν** (ἐκτήσαντο φήμην ἐπὶ ὀκνηρίᾳ), Λυσ.10,11, Ξεν.Ἀπομν.3,5,5, Δημ 112 **τῆς ῥαθυμίας.. καὶ τῆς ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος**, Λογγῖν.44,11 **ὅλως δὲ ταπεινὸν . . εἶναι τῶν νῦν γεννωμένων φύσεων τὴν ῥαθυμίαν, ᾗ πλὴν ὀλίγων πάντες ἐγκαταβιοῦμεν**, Ἀκολουθ.Μ Τρίτης Ὠδ.8 **ῥαθυμίαν ἄπωθεν ἡμῶν βαλώμεθα**· **4)** ἀπρονοησία, ἀπερισκεψία, τὸ ἀλόγιστον : Πλάτ. Φαίδ.49Β **ῥαθυμία . . τοῦ λόγου**· **5)** δημ. θλῖψις, στενοχωρία : δ.τραγ. **ἐμὲ σὰ μοῦ 'ρθῃ ῥαθυμιά, ποιὸς πά' νὰ μοῦ τὴ φέρῃ ;**.

ῥᾳθυμοποιός-όν μτγν. ὁ ποιῶν τινα ῥάθυμον, ἀμελῆ, ἀφρόντιν, ἐπιπόλαιον : Θεοφύλ.Ἐρ.29 **φιλοσύνηθές ἐστι κακὸν ῥαθυμοποιόν**.

ῥάθῡμος(-η)-ο(ν) [ῥᾶ-θυμός] κ.νεώτ.κ.δημ., συγκρ. ῥαθυμότερος, ὑπερθ. ῥαθυμότατος, ὁ ἄφροντις, ὁ ἀφρόντιστος, ὁ ἀμέριμνος, ὁ ἐλαφρός, ὁ ἐπιπόλαιος: Πλάτ.Θεαίτ.166Α **ὦ ῥαθυμότατε Σώκρατες**, Πάπ. **ἀπειρότερός δέ ἐστιν ὁ τοῦ δεῖνα υἱὸς καὶ ῥαθυμότερος**· 2) κ. νεώτ. συνήθ. ἐν κακῇ σημ. ὁ ἀπράθυμος πρὸς ἐργασίαν, ὁ μὴ ἔχων διάθεσιν πρὸς δρᾶσιν, ὁ ἀδρανής, ὁ νωθρός, ὁ ὀκνηρός, ὁ χαῦνος· Θωμ.Μ 771 «ῥάθυμος ἄνθρωπος, ὁ ἀμελὴς καὶ νωθρός»: Σαφ.Ἠλ.958, Εὐρ. ἀπ.239 **οὐδεὶς γὰρ ὢν ῥάθυμος εὐκλεὴς ἀνήρ**, Ἰσοκρ.9,35, Πολύβ.5,34,4 **ὀλίγωρον.. καὶ ῥάθυμον**· 3) ἐπὶ ὕφους λόγου, ὁ ἀνώμαλος, ὁ ἀκατάστατος: Κικ.Κόϊντ.2,15(16),5· 4) ὁ ἄνευ φροντίδων, ὁ εὔκολος, ὁ ἥσυχος, ὁ ἄνετος, ὁ ἀπράγμων: Πλάτ.Κρίτ.45D **σὺ δέ μοι δοκεῖς τὰ ῥαθυμότατα αἱρεῖσθαι**, Ἰσοκρ.4,108 **ῥάθυμον αὐτοῖς κατεστήσαντο τὸν βίον**, αὐτ.11,45 **ῥαθυμοτάτην .. καταφυγήν**, Ἀριστλ.Ρητ.1368b,18· 5) δημ. **ῥάθυμος-η-ο** ἀντὶ ἀράθυμος βλ.λ.

ῥᾱθῡμῶ-έω (ῥάθυμος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. εἶμαι ῥάθυμος βλ.λ.1), ἀμέριμνος, ἄφροντις, σχολὴν ἄγω, σχολάζω, ἀναπαύομαι· ΑΒ 300 «τὸ ἀργεῖν ἢ κατατρυφᾶν ἢ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν»: Πολύβ. 10,20,2 **τῇ δ' ἑξῆς ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν**, Πλούτ.Σύλλ.26 **ῥαθυμῶν ἅμα καὶ συνδιημερεύων τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις**· 2) κ. μσν. κ. νεώτ. συνήθ. ἐν κακῇ σημ. εἶμαι ῥάθυμος βλ.λ.2), μένω ἀδρανής, ἀργός, ἀμελῶ τὴν ἐργασίαν μου, ὀκνεύομαι: Πλάτ.Νόμ.903Α, Ξεν.Ἀν.2,6,6, Ἰσοκρ. 2,10 **μὴ ῥαθυμεῖν, μηδ' ἀμελεῖν** (Κορ. «ῥαθυμεῖν μὲν ἐστι τὸ τοὺς πόνους φεύγειν διὰ ψυχῆς ἔκλυσιν. Ἀμελεῖν δέ τινος ἐνδέχεται καὶ αὐτὸν τὸν φιλόπονον, ἢ ἑτέροις προσέχοντα τὸν νοῦν ἢ καὶ ἄλλως καταφρονοῦντα τοῦ πράγματος»), Πάπ. **ῥαθυμεῖτε**, Ἀκολουθ.Μεγ.Δευτ.Ὄρθρ. **ἀνάξιος δὲ πάλιν ὃν εὑρήσει ῥαθυμοῦντα**, αὐτ.Ἑσπ..Οἶκος **τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχή μου**· κ. ἐμπροθ. (ἐπί τινι, περί τινος, περὶ ἢ εἴς τινα): Δημ.4,27 **ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥαθυμεῖτε**, Πολύβ.2,49,9 **περὶ .. χάριτος ἀποδόσεως ῥαθυμεῖν αὐτόν**, Διόδ.Σ 2,18 **κατελήφθησάν τινες νυκτὸς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ῥαθυμοῦντες τὰ περὶ τὰς φυλακάς**, αὐτ.14,88, Πάπ. **ὅρα, μὴ ῥαθυμήσῃς εἰς αὐτήν**· 3) μτβ. μεταχειρίζομαί τινα κακῶς, ἀμελῶ, παραμελῶ, περιφρονῶ, τὸ παθ.: Λιβάν.Λόγ.11,154 **ἀμηχάνη οὐκ ἐρραθυμημένη**, αὐτ.60,5 **ῥαθυμούμενος, ἐστι δὲ καὶ προπηλακιζόμενος**· 4) δημ. ἀντὶ ἀραθυμῶ βλ.λ.1)· 5) μσν. ἀναμένω ἐναγωνίως, ἀδημονῶ, ἀνυπομονῶ: Ἐρωτόκρ.1,689 **καὶ ρεθυμῶ καὶ ραθυμῶ νὰ μάθω, νὰ κατέχω**· || δημ. ἐπιθυμῶ σφόδρα, ποθῶ, ὀρέγομαι: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 50,5 **χρυσῆ κορών' ἂν ραθυμᾷς, | φτάνει τὸ βιός σου, ρῆγα**· 6) δημ. θλίβομαι, στενοχωροῦμαι: **αὐτὸ τὸ παιδὶ μὲ κάνει πάντα καὶ ραθυμῶ.**

ῥαθυμώνω δημ. ἐξανίσταμαι, ἀραθυμῶ: δ.δίστ. **Χριστέ, νὰ ράγιζ' ἡ ὀτρά, νὰ σπάσῃ τὸ μασούρι, | ἡ κόρη νὰ ραθύμωνε, νὰ βγῇ στὸ παραθύρι.**

ῥαθύμως ἐπίρρ., συγκρ. ῥαθυμότερον κ. ῥαθυμοτέρως, κ. νεώτ. μετὰ ῥαθυμίας, ἀμελῶς, ἀπροσέκτως: Πλάτ.Νόμ.659Β **ἐκ ταὐτοῦ στόματος .. ψευδόμενον ἀποφαίνεσθαι ῥαθύμως τὴν κρίσιν**· 2) εὐχερῶς, εὐκόλως, μεθ' ἡσυχίας, ψυχικῆς ἠρεμίας, ἀπαθῶς: Ἀνδοκ.4,23 **ταῦτα .. ῥαθύμως φέρετε**, Πλάτ.Πολ.549D, αὐτ.Νόμ.879C **ῥαθύμως ὀργὴν ὑποφέρειν**, Ἰσοκρ.12,17 **ῥαθύμως εἶχον**, αὐτ.6,56 **ῥαθυμότερον τῶν ἄλλων**, Αἰν.Τακτ. 26,2 **ῥαθυμοτέρως διακείμενοι**, Ἀριστλ.Πολιτ. 1335b,17 **τὴν .. διάνοιαν .. ῥαθυμοτέρως ἁρμόττει διάγειν**, Πολύβ.4,7,6 **διὰ τὸ ῥαθύμως αὐτοὺς ἐσχηκέναι .. περὶ τὴν .. γυμνασίαν**, αὐτ.2,5,6.

ῥαθώδημα Ἡσ. «ψεῦσμα».

ῥαΐα (ἡ) λεξ. ἡ ἐκ τῆς νόσου ἀνάρρωσις· Ἡσ. «ῥαΐαν· ὑγείαν», Σουΐδ. ἐν λ. ὑγεία· πρβλ. ῥαΐζω.

ῥαιβηδὸν (ῥαιβός) ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ῥαιβοῦ, ὡς ὁ ῥαιβός, διεστραμμένως, πλαγίως· ΕΜ 701,12: Εὐφορ.20.

ῥαιβίας Ἡσ. «ἀζήμιας δῆμος»· πρβλ. ῥαμβάς.

ῥαιβοειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρὸς ῥαιβόν, ὁ ἔχων ῥαιβὸν σχῆμα, ὁ στρεβλός, ὁ στραβός: Ἱππ. Ἄρθρ.45, αὐτ.Μοχλ.1· πρβλ. ῥοικοειδής.

ῥαιβόκρανος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ῥαιβήν, ἐστρεβλωμένην τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν αὐτῆς, ὁ στραβοκέφαλος, ὁ στραβολαίμης: Λεωνίδ.ΑΠ 6,35 **τὰν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν**· || νεώτ. ἰατρ. τὸ οὐδ. **ῥαιβόκρανον** ὡς οὐσ. συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος πλημμελὴς κλίσις τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ λαιμοῦ πρὸς τὸ ἕτερον πλάγιον τοῦ σώματος.

ῥαιβοποδία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. συγγενὴς ἢ ἐπίκτητος στρεβλότης τῶν ἄκρων ποδῶν πρὸς τὰ ἔσω.

ῥαιβόπους-οδος-ουν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἔχων ῥαιβοὺς τοὺς ἄκρους πόδας, ἤτοι στρεβλοὺς πρὸς τὰ ἔσω καὶ στηριζομένους ἐπὶ τοῦ ἔξω χείλους, ὁ πάσχων ἐκ ῥαιβοποδίας, ἀντίθ. βλαισόπους.

ῥαιβός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπικαμπής, ὁ καμπύλος, ὁ κυρτός, ὁ μὴ εὐθύς, ὁ στρεβλός· Ἡσ. «ῥαιβόν· ἐπικαμπές, τὸ μὴ ὀρθόν, καμπύλον, στρεβλόν, σκαμβόν»: Λυκόφρ.238 **ῥαιβοὶ νηρῖται**, αὐτ.917 **ῥαιβὸς δράκων**, Νικ.Θηρ.799 **ῥαιβὰ γυῖα**, Γαλ.Χρ. Μαρ.3,9 **ῥαιβὸς μηρός**· || ἰδ. ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὰ σκέλη καμπύλα πρὸς τὰ ἔσω, ἅ. ῥαιβόπους βλ.λ.· Πολ.3.2,163 «ῥαιβοὺς δὲ καλοῦσιν οἷς καμπύλα εἰς τὸ ἔνδον τὰ σκέλη»: Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ. 182a,2 **τὸ ῥαιβόν**, Νικ.Θηρ.788 **ῥαιβοὶ πάγουροι**· πρβλ. βλαισός, ῥαικός.

ῥαιβοσκελής-οῦς-ές (σκέλος) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ῥαιβὰ τὰ σκέλη, ἤτοι διεστάμενα κατὰ τὰ γόνατα καὶ συμπλησιάζοντα κατὰ τοὺς ἄκρους πόδας, ὁ στραβοπόδης, ὁ στραβοκάνης: Στατύλλ.ΑΠ 6,196 **ῥαιβοσκελῆ .. πάγουρον.**

ῥαιβοσκελία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. δυσμορφία τῶν σκελῶν καθ' ἣν ὁ ἐπιμήκης αὐτῶν ἄξων σχηματίζει καμπύλην, ἧς τὸ ἀνοικτὸν βλέπει πρὸς τὸ μέσον ἐπίπεδον τοῦ σώματος· πρβλ. ῥαιβοποδία.

ῥαιβότης-ητος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ῥαιβοῦ, ἡ στρεβλότης: Εὐστ.914,47.

ῥαιβῶ-όω (ῥαιβός) μτγν. κ. μσν. ποιῶ τι ῥαιβόν, καθιστῶ τι καμπύλον, ἐπικάμπτω, κυρτώνω: Λυκόφρ.563 **ἐν χάρμαισι ῥαιβώσας κέρας** (Τζέτζ. «κυκλοτερὲς ποιήσας τὸ τόξον»)· κ. παθ.: Γαλ. Χρ.Μορ.3,9, Εὐστ.Πον.78.16.

ῥαΐδα (ἡ) μτγν. εἶδος τετρακύκλου ἁμάξης: ΚΔ Ἀποκ.18,13 **καὶ ἵππων καὶ ῥαιδῶν** (ἰδ. γρ. ῥεδῶν), Διοκλητ.Ἔδικτ.15,33.

ῥαΐδια Ἡσ. «σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα».

ῥαΐδιον (τὸ) γλωσσ. μικρὰ ῥαΐδα βλ.λ.

ῥαΐζω (ῥᾶ - ῥάων) κ. μσν., ἰων. ῥηΐζω, μέλλ. **ῥαΐσω**, γ' ἑν. ἀορ. ὑποτ. **ῥαείσῃς** (sic) (Πάπ.) κ. **ῥαΐσῃ** (Πάπ.), γίνομαι ἡσυχώτερος, καθίσταμαι πλέον ὑποφερτός, ἀνεκτός, ἐπὶ νοσημάτων: Ἱππ.Ἐπιδ. 2,3,18, αὐτ.4,56· 2) ἐπὶ προσ., ἀναλαμβάνω ἐκ νόσου, γίνομαι καλύτερα, καλυτερεύω: Ἡσ.«ῥαΐσαι· τρισυλλάβως Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν»: Ἱππ.Ἀγμ.5,19, Πλάτ.Πολ.462D **περί τε λύπης πονοῦντος μέρους καὶ περὶ ἡδονῆς ῥαΐζοντος**, Δημ. 13 **πάλιν ῥάσας οὐκ ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν ἀπέκλινεν** (Οὔλπ. «ῥαΐζω οὐχ ὑγιαίνειν σημαίνει, ἀλλ' ὥσπερ κουφότερον ἔχω ἐκ τοῦ νοσήματος»)· κ. ἐμπροθ. (ἔκ τινος): Ἀχιλλ.Τάτ.4,16 **ῥαΐζειν ἐκ νόσου**· || ἀναπαύομαι ἐκ τῶν ἔργων καὶ τῶν φροντίδων: Ξεν.ΚΠ 7,5,68 **ὁπότε ῥαΐσειεν** (ἰδ.γρ. ἀντὶ ὁπότ' ἐπὶ χώρας εἴη)· κ. μτ. γενικ.: Μέμν.4 **ῥαΐζειν πόνων**

(ἀναπαύεσθαι ἐκ τῶν μόχθων, ἡσυχάζειν)· πρβλ. ῥᾴδιος· || μσν. τὸ μέσ. **ῥαΐζομαι** ἐν τῇ αὐτῇ σημ.· Γεωπ.18,8,1· **3)** μτβ. καθιστῶ τινα ἡσυχώτερον ἀνακουφίζω ἐκ τῆς νόσου : Ἱππ.Ἀφορ.5,25.

ῥαικακερεῖς Ἡσ. «στρεβλοκέρατοι».

ῥαίκερος. Ἡσ. «χαλεπός».

ῥαίνω κ. μσν., νεώτ. κ.δημ., μέλλ. **ῥανῶ** (Ἀντιφάν. 217,12, κ. ἀττ. **ῥάνῶ** (κτ. Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.187, 27), ἀόρ. **ἔρρᾶνα** (Εὐρ.Ῥῆσ.73) κ. ἰων. **ἔρρηνα** (Ἱππ. Ἀγμ.21), κ.ἔρηνα (Ὀππ.Ἁλ.2,100), παρακ. **ἔρραγκα** (δι- : ΠΔ Παροιμ.7,17), μέσ. ἀόρ. **ἐρρᾶνάμην** (περι- : Πλούτ.Ἀριστ.20), παθ. ἀόρ. **ἐρράνθην** (Πίνδ.Π 5, 100), παρακ. **ἔρραμμαι** (Περσ.Κ π. Ἀθήν.4,140F) κ. **ἔρρασμαι** (Σχόλ.D Ἰλ.Μ 431), ἐπ. ἀόρ. προστ. **ῥάσσατε** (Ὀδ.Υ 150), γ' πληθ. παθ. παρακ. **ἐρράδαται** (Ὀδ.Υ 354), ὑπερσ. **ἐρράδατο** (Ἰλ.Μ 431) (ἐκ τοῦ ἐνεστ. ῥάζω), περιβρέχω τι ἰδ. διὰ ρανίδων ὑγροῦ, περιρραίνω, ραντίζω, φεκάζω, μτ. αἰτ. τοῦ ραντιζομένου προσ. ἢ πράγμ. : Ὀδ.Υ 150 **αἱ μὲν δῶμα κορήσατε . . , ῥάσσατε,** Κωμ.Ἀδέσπ.1211 **ῥάνον δόμοις,** Θεόφρ.ΦΑΙτ.4,3,3, δ. δίατ. **θάλασσα τοὺς θαλασσινοὺς μὴν τοὺς πολυμαραίνῃς, | ροδόσταμο νὰ γίνεσαι τὴν πόρκα τους νὰ ραίνῃς·** κ. μτ. αἰτ. κ. δοτ. ὀργάνου : Πίνδ.Ι 7 (8),50 **ῥαίνων φόνῳ πεδίον,** Ἱππ.Ἀγμ.21 **ἐλαίῳ ῥήνας,** Θεόφρ.ἀπ.10,6 **ὕδατι τοὺς λειποψυχοῦντας ῥαίνειν,** Πολύβ.31,3,17 **ἐκ . . καλπίδων μύροις ἔρραινον·** κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἀκολουθ.Μεγ.Σαββάτου Ὀρθ.Ἐγκώμ.Στάσ.3,45 **ἔρραναν τὸν τάφον αἱ Μυροφόροι μύρα,** Ἐρωτόκρ.5,1456 **καὶ δάκρυα τόνε ραίνει·** κ. ἐμπροθ. (ἔς τι) : Ἀριστφ.Βάτρ.1441 **ὀξίδας ῥαίνειν ἐς τὰ βλέφαρα** (ραντίζειν ὄξος εἰς τὰ βλέφαρα)· κ. παθ. : Ἰλ.Μ 431 **πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν ἐρράδατ᾽,** Ὀδ.Υ 354, Εὐρ. ΙΑ 1589 **αἵματι βωμὸς ἐραίνετ᾽,** Ἀριστλ.ΖΙ 579a,2 **τὰ πρόσωπα διὰ τὸ ῥαίνεσθαι μέλανα γίγνεται·** || κ. ἀπολ. ραντίζω ὕδωρ : Ἀριστλ.ΖΙ 620a,12 **ῥαίνουσαι γὰρ ἀπερύκουσι ταῖς πτέρυξιν·** ὁμ. **ῥανίσι ῥαίνειν** (ἀφήνω τὸ ὕδωρ νὰ πίπτῃ κατὰ ρανίδας, σταγόνας), αὐτ.Μετ.374b,1· || **ῥαίνειν** ραντίζειν ὕδωρ ἐπὶ τῶν ἰχθύων, ἵνα φαίνωνται πρόσφατοι : Ξέναρχ.7,7 **αὐτοῖς . . ῥαίνειν, ἀπείρηται . . τῷ νόμῳ·** **2)** κ. κτ. ἐπέκτ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς στερεά, περιρραίνω, ἐπιπάσσω, πασπαλίζω, διαχύνω ὑπεράνω τινός : Νόνν.Δ 2,65 **ῥαίνειν χθόνα καρπῷ, - τ᾽ ἄνθια τῆς μυγδαλιᾶς ραίνουνε τὴ γῆ·** κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Ἐρωτόκρ.1,1436 **καὶ πιάνει ἀθοὺς καὶ ραίνει τη, ρόδα καὶ περιχᾶ τη,** λ. δίστ. **ρόδα καὶ τριαντάφυλλα ραίνω τὴν ἑορτή σου, - ἔρραναν τὴ νύφη μὲ κουφέτα·** κ. παθ. : Ἰλ.Λ 282 (ἵπποι) **ῥαίνοντο . . νέρθε κονίῃ·** || διασπείρω, διασκορπίζω, μτ. αἰτ. τοῦ διασκορπιζομένου πράγμ. : Εὐρ.ἀπ. 388 **ῥανῶ πέδοι δ᾽ ἐγκέφαλον** (θὰ τὸν διασκορπίσω κατὰ γῆς), Λυκόφρ.1185 **ῥαίνειν χοάς,** Ὀππ. Ἁλ.2,100 **ῥαίνειν πυρούς·** **3)** μτφ. περιβάλλω τινὰ διά τινος, πληρῶ τινά τινος: Πίνδ.Π 8,57 **Ἀλκμᾶνα . . ῥαίνω . . καὶ ὕμνῳ,** αὐτ.Ι 5(6),21 **νᾶσον ῥαινέμεν εὐλογίαις,** Ἐπιγρ. **θεῶν . . ὅμιλον ἀμβρότᾳ ῥαίνοισα μοίσᾳ·** **4)** ρηματ. π. ῥαντήρ, ῥαντήριος.

ῥαΐξία Ἡσ. «τόπος ἴδιος ἰατροῦ ἐν Ταραντίνοις».

ῥαῖος-α-ον μτγν. κ. ἰων. **ῥηῖος**-η-ον, ἀντὶ ῥᾴδιος βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,101 **ῥηΐτον ἐς κάματον.**

ῥαιστάζω Ἡσ. «ῥαιστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ»· πρβλ. ραστάζει.

ῥαιστήρ-ῆρος (ὁ,ἡ) (ραίω) ὁ συνθλῶν, ὁ θραύων, ὁ κατασυντρίβων, δηλ. ἡ σφῦρα, τὸ σφυρί· Ἡσ. «ῥαιστήρ· σφῦρα σιδηρᾶ μονοκέφαλος· τινὲς δὲ σιαγόνα» : Ἰλ.Σ 477 **γέντο δὲ χειρὶ ῥαιστῆρα κρατερήν,** Αἰσχ.Πρ.56 **βαλὼν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει ῥαιστῆρι θεῖνε,** Καλλ.Ἀρτ.59 **οἳ γε ῥαιστῆρας ἀειράμενοι ὑπὲρ ὤμων,** Πλούτ.Συμποσ.3,6,4 κτυποι ῥαιστήρων, **καὶ τρισμοὶ πριόνων,** Παγκρά. ΑΠ 6,117 **ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστὴρ καὶ ὁ καρκίνος,** αὐτ.7,5 **με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος στήσητε** (θὰ μοῦ στήσετε ἄγαλμα σφυρήλατον ἐκ χρυσοῦ), Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.121P· **2)** γεν. καταστροφεύς, ἐξολοθρευτής : Ὀππ.Ἁλ.5,120 **δαλὸν μεγάρων ῥαιστῆρα.**

ῥαιστήριος-α-ον μτγν. ὁ συνθλῶν, ὁ θραύων, ὁ κατασυντρίβων, ὁ σφυρηλατῶν : Ὀππ.Ἁλ.5,153 **ἄκμοσι ῥ -** (σφυρηλατηθέντες ἐπὶ τοῦ ἄκμονος), αὐτ.2,28 **ῥαιστήριος ἱδρὼς** (ὁ ἱδρὼς ἢ ὁ κόπος τοῦ σφυρηλατοῦντος)· **2)** γεν.ὁ φθείρων, ὁ καταστρέφων, ὁ ἀφανίζων, ὁ καταστρεπτικός, ὁ ὀλέθριος : Ἀπολλ.Ρ 3,803 **ῥαιστήρια φάρμακα** (ἀντίθ. ἐσθλά)· κ. μτ. γενικ. : αὐτ.790 **ῥαιστήρια φάρμακα θυμοῦ,** αὐτ.4,921.

ῥαιστηροκοπία (ἡ) μτγν. τὸ διὰ τοῦ ῥαιστῆρος, τῆς σφύρας **ἐργάζεσθαι, τὸ σφυρηλατεῖν :** Φίλ.Βυζ.Θαυμ.42.

ῥᾷστος-α-ον δωρ. τ. **ἀντὶ ῥῆστος, ὑπερθ. τοῦ** ῥᾴδιος βλ.λ. : Θεόκρ.11,7 **οὕτω γοῦν ῥᾷστα διᾶγ᾽ ὁ Κύκλωψ ὁ παρ᾽ ἁμῖν.**

ῥαιστότυπος-ον (ραιστήρ, τύπτω) μτγν. ὁ διὰ τῆς σφύρας τυπτόμενος, κτυπούμενος, ὁ σφυρηλατούμενος : Μαν.1,289 **ἄκμονες ῥαιστότυποι.**

ῥαίστωρ Ἡσ. «κραντήρ».

ραιτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν παρὰ τὰς Ἄλπεις χώραν τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης Ραιτίαν ἢ τοὺς κατοίκους αὐτῆς : Ραιτικαὶ Ἄλπεις, - ραιτικὴ χώρα - γλῶσσα.

ραιτ[illegible]μίς (ἡ) νεώτ. γεωλ. ἡ νεωτέρα τῶν τριῶν [illegible]ίδων εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται ἡ ἀνωτέρα ἀλπ[illegible]κὴ τριάσιος ὑποδιάπλασις στρωμάτων.

ραιτορρωμανικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ραιτορρωμανούς, ὁ τῶν Ραιτορρωμανῶν : **ραιτορρωμανικὴ γλῶσσα** (τὸ γλωσσικὸν ἰδίωμα τῶν Ραιτορρωμανῶν).

ραιτορρωμανός (ὁ) νεώτ., τὸ θηλ. -νή, ὄν. τῶν ρωμανικῆς καταγωγῆς κατοίκων τῆς εἰς τὴν Ἑλβετίαν ἀνηκούσης περιοχῆς τῆς ἀρχαίας Ραιτίας.

ῥαιφάσσει Ἡσ. «ἁγνεύει».

ράϊχ (τὸ) (γερμ.) νεώτ. ἄκλ. κράτος, ἐπικράτεια ἀναφορ. πρὸς τὴν Γερμανίαν, ὅθ. γερμανικὸν πολιτειακὸν σύστημα : **τὸ τρίτον ράϊχ.**

ράϊχσβερ (ἡ) (γερμ.) νεώτ. ὁ ἐν Γερμανίᾳ ἀμυντικὸς στρατός, τοῦ ὁποίου μόνου ἐπετράπη ἡ ὕπαρξις μετὰ τὸν τελευταῖον μέγαν πόλεμον διὰ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν.

ράϊχσταγ (τὸ) (γερμ.) νεώτ. ἄκλ. τὸ κοινοβούλιον τῆς γερμανικῆς ὁμοσπονδίας.

ῥαίω, ποι. ὑποτ. **ῥαίησι** (Ὀδ.Ε 221), μέλλ. **ῥαίσω** (διαρ- : Ὀδ.Β 49), ἐπ. ἀπαρφ. **ῥαισέμεναι** (Ὀδ.Θ 569), ἀόρ. **ἔρραισα,** ὑποτ. **ῥαίσῃ** (Ὀδ.Ψ 235), παθ. μέλλ. **ῥαίσομαι** (διαρ-: Ἰλ.Ψ 355), ἀόρ. **ἐρραίσθην** (Ἰλ.Π 339), συνθλῶ, κατασυντρίβω, θραύω, σπῶ, τσακίζω : Ὀδ.Θ 569 **νῆα . . ῥαισέμεναι** (συντρίβω πλοῖον), αὐτ.Ψ 235,αὐτ.Ν 151· κ παθ. : Ἰλ.Π 339 **φάσγανον ἐρραίσθη** (ἐθραύσθη), Ὀδ.Ι 459 **τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος . . ῥαίοιτο πρὸς οὔδει** (εἴθε νὰ συντριβῇ τὸ κρανίον του καὶ νὰ χυθῇ ὁ ἐγκέφαλος), Ἀπολλ.Ρ 2,1112 **νηῦς ῥαισθεῖσα·** || ὁμ. τὸ παθ. ἐν Πίνδ.ἀπ.111 **αἰὼν δι᾽ ὀστέων ἐρραίσθη** (ὁ μυελὸς ἐχύθη ἐκ τῶν ὀστῶν συντριβέντων)· **2)** μτ. αἰτ. ἐπιφέρω ναυάγιον εἴς τινα, κάμνω κάποιον νὰ ναυαγήσῃ : Ὀδ.Ε 221 **εἰ δ᾽ αὖ τις ῥαίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·** || παθ. μτχ. **ῥαιόμενος** ὁ ναυαγός, ὁ καραβοτσακισμένος : Ὀδ.Ζ 326 **ἐπεὶ πάρος οὔποτ᾽ ἄκουσας ῥαιομένου·** **3)** γεν. καταστρέφω, ἐξολοθρεύω, ἐξαφανίζω : Ἀπολλ.Ρ 1,617· || τὸ παθ. Ἡσ. «ἐραίσθη, ἀπώλετο, διεσκεδάσθη, διεχωρίσθη» : Αἰσχ. Πρ.189 **ὅταν . . ῥαισθῇ** (Βερναρδ.Γρηγ. «ὅταν δα-

μασθῇ), Σοφ.Τρ.268, ΘεαδωρΙδ.ΑΠ 7,529· **4**) ρημ. **π.** ραιστήρ, ραιστός.

ῥακά (ἑβρ.) μτγν. κ. νεώτ. ἀκλ. λ. ὑβριστική, ὁ κοῦφος, ὁ μωρός, ὁ ἄμυαλος: ΚΔ Ματθ.5,22 **ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ συνεδρίῳ.**

ῥάκαλον (τό) ρόπαλον: Ἡσ. **ἐν** λ. ράκελος.

ῥάκαινα (ἡ) μτγν. ἢ ῥακάνη εἶδος **ἐνδύματος**: Διοκλ.Ἐδικτ.7,60, αὐτ.22,4.

ῥακεάζω Ἡσ. ξηραίνω τὰ ἱμάτια.

ῥάκελος κ. ῥακλεός Ἡσ. σκληρός.

ρακεμικός-ή-όν (λατ.) νεώτ. χημ. ἐπὶ ἀνενεργῶν προϊόντων ἀποτελουμένων ἐξ ἴσων μορίων δεξιοστρόφου καὶ ἀριστεροστρόφου μορφῆς καὶ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι ἁπλᾶ μηχανικὰ μείγματα, ἄ. συμμίκτων λεγομένων.

ῥακενδύτης (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. **-ύτις -ιδος**, ὁ ἐνδεδυμένος ράκη, ὁ φορῶν ἀπαρρακωθέντα **ἐνδύματα**, ρακένδυτος, ρακοδύτης: Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),165, Πρόδρ.2,20 **καὶ γὰρ ἀγράμματος εἰμὶ καὶ νέος ῥακενδύτης.**

ῥακένδυτος-ον λεξ. κ. νεώτ. ὁ **ἐνδεδυμένος** ράκη, ὁ κουρελής, ὁ κουρελιάρης, **ἄ.** ρακενδύτης Ἡσ. «κακοείμων».

ῥακενδυτῶ-έω μσν. **εἶμαι** ρακένδυτος, φορῶ ράκη: Πρόδρ.2,560 **γυμνοποδῶν, ῥακενδυτῶν, πεζοπορῶν, δουλεύων,** Εὐστ.Πον.245,90.

ῥακετρίζω ἄ. ραχετρίζω βλ.λ.· Φώτ. «**εἰς** τὴν ῥάχιν παίειν»: Πλάτ.Κωμ.252.

ῥάκετρον (τό) μτγν. εἶδος κοπίδος μαγείρου ἢ κρεοπώλου: Πολυδ.7,25 **τὰ δὲ ἐργαλεῖα κοπίδα καὶ ῥάκετρον** (δ. γρ. ῥάχετρον)· **2**) **βράκετρον** Ἡσ. «δρέπανον, κλαδευτήριον».

ράκεττ (τό) νεώτ. ἢ ράνκετ εἶδος ξυλίνου πνευστοῦ μουσικοῦ ὀργάνου μετὰ διπλῆς γλωττίδος.

ρακέτ(τ)α (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. ὄργανον ἀποτελούμενον ἐκ δικτυωτοῦ τεταμένου ἐντὸς ᾠοειδοῦς πλαισίου μετὰ λαβῆς, χρησιμοποιούμενον κατὰ τὴν παιδιὰν τῆς ἀντισφαιρίσεως, ἵνα πλήττεται δι' αὐτοῦ ἡ σφαῖρα.

ρακή (ἡ) (τουρκ.) νεώτ., δημ. **ρακί** (τό), ἀλκοολοῦχον ποτὸν παρασκευαζόμενον δι' ἀποστάξεως ἀραιοῦ οἰνοπνεύματος μετὰ διαφόρων φυτικῶν ἀρωματικῶν οὐσιῶν, οἷον μαράθρου, **κοριάνδρου, ἀνίσου,** μοστίχης κττ.

ρακινικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος **εἰς** τὸν διάσημον Γάλλον δραματικὸν ποιητὴν τοῦ 17ου αἰῶνος Ἰωάννην Ρακίναν: **ρακινικὸν ὕφος**· **2**) ὁ ὀπαδός, θαυμαστὴς ἢ μιμητὴς τοῦ Γάλλου δραματικοῦ ποιητοῦ Ἰω. Ρακίνα.

ῥάκινος-η-ον ὁ ρακώδης, ὁ ἀπὸ ράκη: Ἐπιγρ. **περίβλημα λίνου ῥάκινον,** αὐτ. **καταπέτασμα τῆς τραπέζης ῥάκινον**· **2**) τὸ οὐδ. ῥάκινον οὐσία τις ἐν χρ.π. ἀλχημισταῖς: Ζώσ.Ἀλχ.185Β (πιθ.γρ.).

ῥάκιον (τό) ὑποκορ. τοῦ ῥάκος βλ.λ., μικρὸν ράκος, κουρέλι: Ἀριστφ.Ἀχ.415 **δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος**· συνήθ. κτ. πληθ.: αὐτ. 412, αὐτ.Σφ.128 **ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετρημένα ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κἀπακτώσαμεν,** Λουκ.Νεκρ.Δ 1,2 **τριβώνιον.. πολύθυρον.. ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς τῶν ῥακίων ποικίλον**· ‖ ἐπὶ ρακώδους σημαίας: Θεμίστ Λόγ.16,210Β.

ῥακιοσυρραπτάδης (ὁ) ὁ συλλέγων καὶ συρράπτων ράκη, **ἐπὶ** τοῦ Εὐριπίδου, ὡς ἐνδύοντος, κοσμοῦντος μὲ ράκη τοὺς ἥρωας αὐτοῦ: Ἀριστφ. Βάτρ.842 **ὦ στωμυλιοσυλλεκτάδη καὶ πτωχοποιὲ καὶ ῥακιοσυρραπτάδη,**

ῥάκις-ιος (ἡ) πιθ. ἰων. ἀντὶ ράχις βλ.λ.: Ἡρώνδ.3, 50 **ὅρη δ' ὁκοίως τὴν ῥάκιν λελέπρηκεν.**

ῥακίς, πληθ. **ῥακῖδες** Ἡσ. «ὀρόδαμνοι, κλάδοι».

ρακιτζῆς (ὁ) δημ. ὁ πωλητὴς ἢ παραγωγὸς **ρακῆς**, ὁ ρακοπώλης ἢ ὁ παράγων ρακήν.

ῥακίωσις-εως (ἡ) μτγν. ράκωσις βλ.λ.: Διογεν.Β,70.

ῥακκίζω ἀντὶ ῥαχίζω βλ.λ.

ῥακκόδυτος-ον ἀντὶ ρακόδυτος βλ.λ.: Ἡσ. ἐν λ. κακοείμονας.

ῥακλεός Ἡσ. ἄ. ράκελος βλ.λ.

ῥακοδύτης (ὁ) μτγν. ὁ φέρων, ὁ ἐνδεδυμένος ράκη: Ρητόρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),148 **ῥ- ἐν ἱεροῖς.**

ῥακόδυτος-ον ὁ ρακοειδής, ὁ ρακώδης: Εὐρ. Ῥῆσ.712 **ῥακοδύτῳ στολᾷ πυκασθείς.**

ῥακοδυτῶ-έω μτγν. κ. μσν. εἶμαι ρακοδύτης, φορῶ ράκη: Ὠριγ.3,346C, Ἰω.Χρυσ.9,514D **αὐχμῶσα, πεινῶσα, ῥακοδυτοῦσα.**

ῥακόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ράκη ἢ ὁ πλήρης ρακῶν, ὁ ρακώδης, ὁ κουρελιασμένος: ΑΠ 6,21 **τὴν.. ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγόν**· **2**) μτφ. ἀντὶ ῥαγόεις, ὁ πλήρης ρυτίδων, ζαρωμένος: Ἀντίφιλ.ΑΠ 11,66.

ρακοκάζανο (τό) δημ. ἄμβυξ πρὸς ἀπόσταξιν ρακῆς ἢ καὶ ἄλλων οἰνοπνευματωδῶν.

ρακοπότης (ὁ) νεώτ. ὁ πίνων συνήθως καὶ καθ' ὑπερβολὴν ρακὴν βλ.λ.

ρακοκόπτης (ὁ) νεώτ. **εἰδικὸν** μηχάνημα τῶν ἐργοστασίων χαρτοποιίας πρὸς κοπὴν τῶν εἰς αὐτὴν χρησιμοποιουμένων ρακῶν.

ρακοπότηρο (τό) δημ. μικρὸν ποτήριον διὰ ρακὴν ἢ καὶ ἄλλα ἠδύποτα, ποτηράκι τοῦ ρακιοῦ.

ρακοπωλεῖον (τό) νεώτ., δημ. **ρακοπουλειό** τὸ κατάστημα, ἐν ᾧ πωλεῖται ἢ παρέχεται πρὸς πόσιν ρακὴ ἢ καὶ ἄλλα οἰνοπνευματώδη, ἄ. ποτοπωλεῖον, ρακιτζήδικο.

ρακοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλῶν ρακὴν ἢ καὶ ἄλλα οἰνοπνευματώδη, **οἷον** οὖζον, μαστίχαν κττ., **ἄ.** ποτοπώλης, ρακιτζῆς.

ῥάκος-ους(-εος) (τό) (ῥήγνυμι) κ.μσν., **νεώτ.** κ. δημ., **αἰολ. βράκος,** ἐφθαρμένον καὶ κατεξεσχισμένον ἔνδυμα: Ὀδ.Ζ 178 **δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,** αὐτ.Ν 434, αὐτ.Ξ 342, Ἀριστφ.Πλ.540 **ἀνθ' ἱματίου.. ἔχειν ῥάκος,** Ἀντιφάν.204,6 **ῥάκος φορεῖ,** Φιλήμ.146· ‖ τεμάχιον παλαιοῦ ὑφάσματος, κουρέλι, συνήθ. κτ. πληθ. **ῥάκεα,** κ. ἀττ. ῥάκη: Ὀδ. Ξ 512 **ἀτὰρ ἠῶθέν γε τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις,** αὐτ.Σ 67, αὐτ.74, αὐτ.Τ 507, Ἡρ.3,129 **ῥάκεσι ἐσθημένον,** Σοφ.Φιλ.39, αὐτ.274, Ἰσοκρ.Ἐπιστ.9,10 **γυμνάς, ἐνίας δ' αὐτῶν ἐν ῥάκεσι περιφθειραμένας δι' ἔνδειαν τῶν ἀναγκαίων**· **2**) μτγν. τεμάχιον, ἀπόκομμα ὑφάσματος: Ἡρ.7,76 **τὰς δὲ κνήμας ῥάκεσι φοινικέοισι κατειλίχατο,** ΚΔ Ματθ.9,16 **οὐδεὶς.. ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ,** αὐτ.Μᾶρκ.2,21, Ἀρρ.Τακτ.35,3· ‖ **λωρὶς** σαρκός, τεμάχιον ἀπεσπασμένον ἐκ τοῦ **σώματος**: Αἰσχ.Πρ.1023 **διαρταμήσει σώματος μέγα ῥάκος**· **3**) περιληπτ. μοτός, ξαντόν: Ἱππ. Νούσ.2,36, Διασκ.5,75,15 **ῥάκη λινᾶ**· **4**) κτ. πληθ. **αἱ** ρυτίδες τοῦ προσώπου: Ἀριστφ.Πλ.1065 **εἰ δ' ἐκπλυνεῖται τοῦτο τὸ φιμύθιον, ὄψει κατάδηλα τοῦ προσώπου τὰ ῥάκη**· **5**) κ. νεώτ. κ. δημ. μτφ. πᾶν ἐλεεινὸν λείψανον, ὑπόλοιπον, ἀπομεινάρι: Ἀνών.ἐν Ἀριστλ.Ρητ.1413a,6 **εἰκάσαι τὸ ἐρείπιον ῥάκει οἰκίας**· **ἐπὶ** γέροντος ναύτου: Ἀντίφιλ. ΑΠ 9,242 **μυριέτης, ἁλίοιο βίοιο ῥάκος**· κ. **ἐπὶ** ἄλλων: Λουκ.Τίμ.32 **παραλαβὼν αὐτὸν.. ἀποδῷ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον,** - **ῥάκος ἀνθρώπινον** (ἄνθρωπος ἐν τελείᾳ σωματικῇ ἢ ἠθικῇ καταπτώσει), - **ράκη φράσεων** (τεμάχια ἀσυνάρτητα φράσεων, λέξεις ἀπ' ἐδῶ καὶ ἀπ' ἐκεῖ).

ρακοσυλλέκτης (ὁ) νεώτ., θηλ. **-έκτις-ιδος, ὁ** συλλέγων ράκη πρὸς πώλησιν, **ὁ** κουρελάς.

ῥακοφόρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων, **ὁ** φορῶν ράκη, ὁ ρακένδυτος, **ὁ** κουρελής: Καισάρ. 989· **2**) **νεώτ.** ζωολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος ἀνούρων ἀμφιβίων βατραχιδῶν περιλαμβάνον μικροὺς **ἢ** μετρίου μεγέθους βατράχους.

ῥακοφορῶ-έω σχόλ. κ. νεώτ. φέρω, φορῶ ράκη, εἶμαι ἐνδεδυμένος ράκη, εἶμαι ρακένδυτος: Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.739.

ῥακτήριος-α-ον [ῥάσσω] ὁ δι' οὗ τις τύπτει, κτυπᾷ, ὁ κατάλληλος εἰς τὸ τύπτειν, πλήττειν: Σοφ. ἀπ.802 **ῥακτήρια κέντρα**· **2)** ὁ προκαλῶν θόρυβον, ὁ ἠχώδης, θορυβώδης, ὁ φοφώδης: Σοφ. ἀπ.699 **μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια** ('Ησ. «φοφώδη καὶ θορυβώδη»)· **3)** 'Ησ. «ῥακτήριον· ὄρχησίς τις»· **4)** 'Ησ. «ῥακτήρια· τύμπανα».

ῥακτός-ή-όν [ῥάσσω] μτγν. ἐπὶ τόπου, τραχύς, κρημνώδης, ἀνώμαλος, δύσβατος: Λυκόφρ.92 **ῥακτῶν βουστάθμων**· **2)** τὸ ἀρσ. ὡς ούσ. 'Ησ. «ῥακτοί. φάραγγες, πέτραι, χαράδραι».

ῥάκτρια [ἡ] μτγν. κ. **ῥάκτριον** [τὸ] (ἀμφ.π.'Ησ. κ. Φώτ.) μακρὰ ῥάβδος χρήσιμος διὰ τὸ ῥαβδισμα τῶν καρπῶν δένδρων τινῶν, οἷον τῆς ἐλαίας κ. ἄ., ἡ ραβδιστήρα: Πολυδ.7,146, αὐτ.10,130.

ῥακχίζω ἀντὶ ῥαχίζω βλ.λ.

ῥακῶ-όω ἐν τῷ παθ. γίνομαι πλήρης ρυτίδων, πληροῦμαι ρυτίδων, ρικνοῦμαι, ρυτιδοῦμαι, ἐπὶ τῶν δερμάτων νεκρῶν ζώων: Πλούτ.'Ηθ.642Β, Διοσκ. 5,87,12 **ἐρρακωμένα πρόσωπα** (πλήρη ρυτίδων)· **2)** τὸ παθ. διασπείρομαι, διασκορπίζομαι: 'Ιππ. Νούσ.4,49 **τὸ χολῶδες . . ῥακούμενον ἐν τῷ σώματι**· **3)** ρηματ. π. ράκωμα, ράκωσις.

ῥακώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀπορρακωθείς, ὁ κατεσχισμένος εἰς ράκη, ὁ ὅμοιος πρὸς ράκος ἢ ὁ πλήρης ρακῶν, ὁ κουρελιασμένος: Δίων Κ 65,20 **χιτωνίσκος ῥακώδης**· **2)** ὁ ἐρρυτιδωμένος, ὁ ζαρωμένος: Σωρ.1,88, Ρουφῖν.'Επιγρ. ΑΠ 5,20 **ῥυτίδες καὶ θρὶξ πολιὴ καὶ σῶμα ῥακῶδες**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ συρρικνουμένου δέρματος τῶν κατακοίτων ἀνθρώπων: Γαλ.11,132.

ῥακωλέον 'Ησ. «ῥάκος».

ῥάκωμα-ατος [τὸ] [ῥακῶ] κτ. πληθ. τὸ ράκος (βλ.λ.1): 'Αριστφ.'Αχ.432 **Τηλέφου ῥακώματα**.

ῥάκωσις-εως [ἡ] [ῥακῶ] μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρακῶ, τὸ καθίστασθαι ρακῶδες βλ.λ.1 κ. 2), ἐπὶ δέρματος, ἡ ρίκνωσις: Ζηνόβ.6,42, Σωρ.2,40· ‖ χαλάρωσις, χαύνωσις σώματος: Παῦλ.Αἰγ.6,67 **χαλωμένου τοῦ κατὰ τὸ ὄσχεον δέρματος, χωρὶς τῶν ἔνδον αὐτοῦ σωμάτων, ἡ ῥάκωσις γίνεται**.

ραλλίδαι [οἱ] νεώτ. ζωολ. οἰκογ. καλοβατικῶν ὑδροβίων πτηνῶν· ‖ γένος ταύτης **ὁ ράλλος**.

ραμαζάν(ι) [τὸ] [τουρκ.] δημ. ὁ ἔνατος σεληνιακὸς μὴν τοῦ μωαμεθανικοῦ ἔτους καθ' ὃν τηρεῖται ὑπὸ τῶν πιστῶν αὐστηρὰ νηστεία καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας· **2)** συνεκδ. ἡ κατὰ τὸν μῆνα ραμαζὰν τηρουμένη νηστεία.

ῥαμάς 'Ησ. «ὁ ὕψιστος θεός».

ῥάματα 'Ησ. «βοτρύδια, σταφυλίς. Μακεδόνες».

ῥαμβάς 'Ησ. «ὁ δῆμιος»· πρβλ. ραιβίας.

ραμί [τὸ] [ἀγγλ.] νεώτ. εἶδος χαρτοπαιγνίου παιζομένου ὑπὸ τριῶν μέχρις ἑπτὰ προσώπων καὶ διὰ δύο πλήρων δεσμίδων παιγνιοχάρτων.

ῥάμμα-ατος [τὸ] (1) ἐσφ.γρ. ἀντὶ ρεῦμα βλ.λ.: 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.183,7.

ῥάμμα-ατος [τὸ] (2) [ῥάπτω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πᾶν τὸ ἐρραμμένον, ἡ ραφή: Πίνδ.ἀπ.85, 'Ερμιππ. 48 **ῥάμμ' ἐπέκλωσας**, Πλάτ.Κωμ.36, 'Ιώσ.ΑΙ 3,7,5· **2)** ἡ διὰ ραφῆς στερέωσις ἐπιδέσμου: 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.8· **3)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δι' οὗ ράπτομεν, νῆμα, κλωστὴ διὰ ράφιμον: Διόδ.Σ 1,87 **βιβλίον . . φοινικῷ ῥάμματι περιειλημένον**, Διοσκ. Εὐπ.1,200, Γαλ.Χρ.Μορ.10,12, Πρόδρ.1,167 **ἂν ἔμαθα τὴν ραφτικὴν ἐντέχνως ἐπιστήμην, [μ' ἕναν βελόνιν τορνεσιοῦ, καὶ ράμματα σταμένου**· ‖ δημ. φρ. **ἔχω ράμματα γιὰ τὴ γοῦνά σου** (σοῦ ἐπιφυλάσσω δυσάρεστον ἀνταπόδοσιν), - **θὰ τοῦ ἀλλάξω τὰ ράμματα** (θὰ τὸν ταπεινώσω, θὰ τὸν ἐξευτελίσω)· ‖ νεώτ. χειρουργ. **πᾶσα** νηματοειδὴς ὕλη, δι' ἧς ράπτονται διῃρημένοι ἱστοί, τὰ χείλη τραύματος κττ.· ‖ νεώτ.ναυτ. τὸ ἱστιόρραμμα βλ.λ.· **4)** μσν.ἡ ραφὴ τραύματος: 'Ιππιατρ.71.

ῥαμμάτινος-η-ον μτγν. ὁ ἐκ ράμματος: 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.44,10,4 **ῥαμμάτινοι ἀγκτῆρες**.

ῥαμματώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς ράμμα, κλωστήν· 'Ησ. ἐν λ. κροσσούς.

ραμνίνη [ἡ] νεώτ. χημ. γλυκοζίτης ἀπαντῶν εἰς τὰ διάφορα εἴδη τῆς ράμνου.

ραμνίτης [ὁ] νεώτ. χημ. πολυσθενὴς τις ἀλκοόλη.

ῥαμνοδοκέντρια [τὰ] μσν. κεντρία ράμνου: Κ Μανασσ.Χρον.9,34.

ραμνοειδῆ [τὰ] νεώτ. οἰκογ. δικοτυληδόνων φυτῶν περιλαμβάνουσα πόας, θάμνους, δενδρύλλια.

ῥάμνος [ἡ] κ. νεώτ. εἶδος ἀκανθώδους θάμνου, ὁ παλίουρος, παλιούρι· 'Ησ. «ῥάμνος, τὸ φυτὸν ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται· καὶ δένδρον ἀκανθῶδες», Φώτ.432,8: Εὐπ.14,5, Θεόκρ. 4,57 **ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοι τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι**, αὐτ.21,36, Πολύβ.12,2,2 **ἔχει δὲ φύλλον χλωρὸν παραπλήσιον τῇ ῥάμνῳ**· ‖ **ράμνος λευκή** τὸ θαμνῶδες φυτὸν ράμνος ἡ ἑλληνική, τὸ πασούρι, κούτσουκας, λιτσιβέρι, μαύρη ἀσπαλάθρα, μπάλτιρος: Θεόφρ.ΦΙ 3,18,2· ‖ **ράμνος μέλαινα** τὸ θαμνῶδες καὶ ἀκανθῶδες φυτὸν ράμνος ἡ ἐλαιοειδής, ἡ ξυλαγκάθα, ἀμπαλόρος, μαξουλιά, πετραγκαθιά : αὐτ.ΦΙ 3,18,2· ‖ τὸ θαμνῶδες φυτὸν λύκιον τὸ εὐρωπαϊκόν: Διοσκ. 1,90, Παυσ.3,14,7 **ἡ δὲ ἄγνος λύγος καὶ αὐτὴ κατὰ ταὐτὰ ἐστι τῇ ῥάμνῳ**· ‖ νεώτ. βοταν. γένος **ραμνοειδῶν** φυτῶν περιλαμβάνον πλεῖστα εἴδη θάμνων ἢ δένδρων, οἷον **ράμνος ἡ εὔθραυστος** (ἡ βουρβουλιά), - **ράμνος ἡ πετραία**, - **ράμνος ἡ καθαρτική** (λευκαγκάθα ἢ σπυράκι), - **ράμνος ἡ βαφική** (λαντζοχέρι, μαυραγκαθιά), - **ράμνος ἡ ἀειθαλής** (κιτρινόξυλο, χρυσόξυλο, φιλίκι).

ῥαμνοῦς-οῦντος [ὁ] κ. νεώτ. συνηρ. τ. τοῦ ἀχρήστου ραμνόεις-εντος, τόπος κατάφυτος ἐκ ράμνων, ἀπαντῶν μ. ὡς τοπωνύμ., δῆμος τῆς 'Αττικῆς ἀνήκων εἰς τὴν Αἰαντίδα φυλὴν καὶ πόλις πρὸς Β τοῦ Μαραθῶνος: Στράβ.9,1,27, αὐτ.22 **'Ραμνοῦς, (ὅπου) τὸ τῆς Νεμέσεως ἱερόν**, Παυσ.1,33,2 **Μαραθῶνος δὲ σταδίους μάλιστα ἑξήκοντα ἀπέχει 'Ραμνοῦς τοῖς παρὰ θάλασσαν ἰοῦσιν ἐς 'Ωρωπόν**· ‖ κτ. δοτ. **'Ραμνοῦντι, οὐχὶ ἐν 'Ραμνοῦντι**: Λυσ.19,28 **πρὶν τὴν ναυμαχίαν νικῆσαι ἡμᾶς, οὐκ ἦν ἀλλ' ἢ χωρίδιον μικρὸν 'Ραμνοῦντι**.

ῥαμνούσιος-α-ον κ. νεώτ., τὸ θηλ. κ. **ῥαμνουσίς -ίδος** (Καλλ.''Αρτ.232) κ. **ῥαμνουσιάς-άδος** ('Επιγρ.), ὁ ἐκ τοῦ δήμου Ραμνοῦντος: Αἰσχίν.1,157 **υἱὸν δὲ Τισίου τοῦ 'Ραμνουσίου**, Παροιμ.2,77 **'Ραμνούσιος εἶ· ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων**· ‖ τὸ θηλ. ὡς ἐπίθ. τῆς Νεμέσεως ἐκ τοῦ ὅτι κτ. 'Ησ. «**ἐν 'Ραμνοῦντι** Νεμέσεως ἵδρυτο ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον» κ. ἐπὶ τῆς 'Ελένης: Καλλ.''Αρτ.232 **ἀμφ' 'Ελένῃ 'Ραμνουσίδι θυμωθεῖσαι**.

ῥαμνοφαγῶ-έω μσν. τρώγω ράμνους, ἀκάνθας: Κ Μανασσ.Χρον.4205 **ῥαμνοφαγοῦν ὀνάριον**.

ραμολί [ὁ,ἡ] [γαλλ.] δημ. ἄκλ. κ. **ραμολής** [ὁ] πάσχων ἐκ μαλακύνσεως τοῦ ἐγκεφάλου κ. ἰδ. ἐκ γεροντικῆς ἀνοίας, ὁ ξεκουτιάρης: **ἀπὸ τὶς πολλὲς καταχρήσεις κατάντησε ραμολί**.

ραμολιμέντο [τὸ] [ἰταλ.] δημ. ἐγκεφαλικὴ μαλάκυνσις, γεροντικὴ ἄνοια, κ. ἐν ἐπιθετ.χρ.: **αὐτὸς εἶναι σωστὸ ραμολιμέντο** (ἀντὶ ραμολί).

ραμολίρω [ἰταλ.] δημ., ἀόρ. **(ἐ)ραμολίρισα**, ἀμτβ. πάσχω ἐγκεφαλικὴν μαλάκυνσιν, καταλαμβάνομαι ὑπὸ γεροντικῆς ἀνοίας, παθαίνω ραμολιμέντο, γίνομαι ραμολής· **2)** ρηματ. π. ραμολίρισμα.

ραμολίρισμα [τὸ] δημ. ἄ. ραμολιμέντο βλ.λ.

ῥαμοσαίτης Ἡσ. «κατό... »
ῥάμπα (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἡ ... φώτων **ἐν τῷ** προσκηνίῳ θεάτρου.
ῥαμφαδέεται Ἡσ. «τὸ ...».
ῥαμφάζη Ἡσ. «ῥυγχωθήσῃ» Φώτ. «ῥαμφάζει· ῥυγχωθήσει».
ῥαμφή (ἡ) μτγν.— εἶδος μαχαίρας ἢ ξίφους κυρτοῦ, ῥαμφοειδοῦς· Ἡσ. «ῥαμφή· κοπίς· μάχαιρα»: Πολύβ.10,18,6 **τοῖς δὲ νεανίσκοις ῥαμφὰς καὶ μαχαίρας·** 2) Ἡσ. «ῥάμφος».
ῥαμφηστής (ὁ) μτγν. εἶδος ἰχθύος, πιθ. ἡ βελόνη, ἡ ζαργάνα: Ξενοκρ.14, Ἡσ.
ῥαμφίζω (ῥάμφος) νεώτ., ἀόρ. **ἐρράμφισα,** ἐπὶ πτηνῶν, πλήττω διὰ τοῦ ῥάμφους, τσιμπῶ μὲ τὴ μύτη· 2) λαμβάνω διὰ τοῦ ῥάμφους· 3) ρηματ.π. ῥαμφισμός, ῥάμφισμα.
ῥάμφιον (τὸ) σχόλ. μσν. ὑποκορ. τοῦ ῥάμφους βλ.λ.: Σχόλ.Διον.Τραγ.196Η, Γρηγ.Κορ.Τρόπ.29.
ῥάμφιος (ὁ) μτγν. ὁ πελεκάνος: Κυραν.96.
ῥαμφίς-ίδος (ἡ) μτγν. κυρτὸν ἄγκιστρον: Ἥρων Βελοπ.140· 2) Ἡσ. «νεὼς εἶδος».
ῥάμφισμα-ατος (τὸ) (ῥαμφίζω) νεώτ. κ. ῥαμφισμός ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥαμφίζω, πλῆγμα διὰ τοῦ ῥάμφους· 2) ἡ ἐκ πλήγματος διὰ τοῦ ῥάμφους σχηματιζομένη ὀπή.
ῥαμφισμός (ὁ) (ῥαμφίζω) νεώτ. τὸ ῥάμφισμα βλ.λ.1).
ῥαμφοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἔχων σχῆμα ῥάμφους.
ῥάμφος-ους (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., γενικ. κ. -**εος,** ἡ ἐπέκτασις τῶν σιαγονικῶν ὀστῶν τῶν πτηνῶν, ἐπενδεδυμένη διὰ κερατίνου φλοιοῦ, ἡ μύτη τοῦ πουλιοῦ, γκάγκα, ἰδίᾳ τῶν ἁρπακτικῶν: Ἀριστφ.Ὄρν. 99 **τὸ ῥάμφος ἡμῖν σου γέλοιον φαίνεται,** Πλάτ. Κωμ.138, Πλούτ.Ἠθ.2,980Ε· 2) νεώτ. μτφ. πᾶν τὸ ὁμοιάζον πρὸς ῥάμφος, οἷον ἐπὶ ἀγκύρας (ὁ ὄνυξ αὐτῆς, τὸ δόντι), ἐπὶ τῆς προσωμίδος τοῦ ὅπλου (ἡ κάτω ὀξεῖα γωνία τοῦ κοντακίου τῶν ὅπλων), ἐπὶ στομίου σωλῆνος ἀεριόφωτος (τὸ ἄκρον ὅπου ἀνάπτεται τὸ ἀέριον)· 3) ἀστρον. ἀστὴρ μεταξὺ τῶν ἀστερισμῶν Κόρακος καὶ Ἀετοῦ: Πτολ.Φάσ.3,84· 4) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων **ἐκ τῶν κουρκουλιονιδῶν.**
ῥαμφός-ή-όν ὁ καμπύλος, ὁ στραβός· π. Ἡσ.
ῥαμφώδης-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα ῥάμφους, ὁ ῥαμφοειδής: Φιλόστρ.Σοφ.2,6.
ῥαμφός-ή-όν ὁ ῥαιβός· Ἡσ. «ῥαμφόν· καμπύλον, βλαισόν».
ῥᾶνα Ἡσ. «ἄρνα· Ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον»· 2) αὐτ. «ἐξαμηνιαῖον πρόβατον».
ῥανᾶται Ἡσ. «πλανᾶται, σπείρεται».
ῥανίζω μτγν. ῥαίνω: Πολυδ.10,30.
ῥανίς-ίδος (ἡ) (ῥαίνω) κ. νεώτ. σταγών, σταλαματιά: Εὐρ.Ἴων 106 **θήσομεν ὑγραῖς τε πέδον ῥανίσιν νοτερόν,** αὐτ.Ἀνδρ.227, Χοίριλ.10 **πέτρην κοιλαίνει ῥ- ὕδατος ἐνδελεχείῃ,** Ἀριστφ.Ἀχ.171 **ῥανὶς βέβληκέ με** (σταγὼν βροχῆς), Ἀριστλ.Μετ. 349b,31, ΠΔ Σοφ.Σαλ.11,23 **ὡς ῥανὶς δρόσου ὀρθρινὴ κατελθοῦσα ἐπὶ γῆν·** || νεώτ. ἐν φρ. **μέχρι τελευταίας ρανίδος τοῦ αἵματός του** (μέχρις ἐσχάτων, μέχρι θανάτου)· 2) μτγν. τὸ σπέρμα τοῦ ἀνδρός: Παλλδ.ΑΠ 10,45· 3) μτγν. μτφ. κηλίς, στίγμα: Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,48 **πέτραι ἐστιγμέναι ταῖς τοῦ χρυσοῦ ῥανίσιν,** Αἰλ.ΖΙ 17,23 **τὰ πτίλα ἔχει ῥανίδας οἱονεὶ κρόκῳ παρεικασμένας,** αὐτ.17,38.
ῥάντα (ἡ) (1) (γαλλ.) δημ.κ. **ρέντα** σταθερὸν εἰσόδημα, ἰδίᾳ ἐκ χρεογράφων.
ῥάντα (ἡ) (2) (ἰταλ.) δημ. ἡ κεραία του πλοίου ἢ κέρκος· 2) εἶδος αἰώρας πρὸς κατάκλισιν 3) συνήθ. κτ. πληθ. κτ. συγκ. τοῦ τιράντα, ὁ ἀναρτὴρ τῆς περισκελίδος.
ῥαντήρ-ῆρος (ὁ) (ῥαίνω) μτγν. ὁ ὑγραίνων, ἰδίᾳ **ἐπὶ τοῦ ἐσωτέρου κανθοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ,** ἡ πρὸς τὴν ῥῖνα γωνία τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐξ ἧς ἐκχέεται τὸ δάκρυον, ἡ πηγή: Νίκ.Θηρ.673· πρβλ. Πολυδ.2,71· 2) ... ὁ ῥαίνων, ὁ ῥαντίζων, ὁ ῥάντης.
ῥαντήριος-α-ον ὁ ἐν ᾧ ἢ ἐφ' οὗ γίνεται ῥαντισμός: Αἰσχ.Ἀγ.1092 **ἀνδροσφαγεῖον καὶ πέδον ῥαντήριον** (πεδιὰς καταβεβρεγμένη ἀπὸ αἷμα, δ. ἀνάγν. Dindorf πεδορραντήριον)· 2) πάπ. τὸ ῥαντήριον ὡς οὐσ. τὸ περιρραντήριον.
ῥάντης (ὁ) (ῥαίνω) πάπ. ὁ ῥαντὴρ βλ.λ.2).
ῥαντίζω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. ῥαντιῶ (ΠΔ Ψαλμ.50(51),9) κ. παθ. **ῥαντισθήσομαι** (Ἀθήν. 12,521Α), ἀόρ. **ἐρράντισα,** παθ. **ἐρραντίσθην** (ΠΔ Λευϊτ.6,27), παθ. παρακ. **ἐρράντισμαι** (ΚΔ Ἑβρ. 10,22), περιβρέχω διὰ ρανίδων ὑγροῦ, ῥαίνω: ΠΔ Ψαλμ.50(51),9 **ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι,** ΚΔ Ἑβρ.9,13 **τὸ αἷμα ταύρων .. ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαριότητα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 23,9 **ποῦ νὰ 'βρω γιὰ νὰ τὶς ραντίσω τὸ ἀθάνατο νερό,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.23,14· κ. παθ.: ΠΔ Λευϊτ. 6,27 **ὃς ἐὰν ῥαντισθῇ ἐπ' αὐτό, πλυθήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ,** Ἀθήν.12,521Α **ἐφ' ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται οὔτε ἐμβήσεται ἕτερος,** Ἀλέξ.Τραλλ. Πυρ.4· 2) ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος, καθαρίζω, ἐξαγνίζω· ἐν χρ. τὸ παθ.: ΚΔ Ἑβρ.10,22 **ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς.** 3) μτφ. Ἡσ. «ῥαντίζει· σκώπτει»· 4) ρηματ.π. ῥάντισις, ῥάντισμα, ῥαντισμός, ῥαντιστήρ,-στήριον, ῥαντιστικός, ῥάντιστρον, ῥαντιστός, ῥαντισιά.
ῥαντισιά (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥαντίζω.
ῥάντισις-εως (ἡ) (ῥαντίζω) μσν. ὁ ῥαντισμός, τὸ ῥάντισμα βλ.λ.: Ἀχμ.Ὀνειροκρ.188.
ῥάντισμα-ατος (τὸ) (ῥαντίζω) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥαντίζειν, ὁ ῥαντισμός: Βασ.2,242D· 2) εἰδ. ἐκκλ. ὁ διὰ τοῦ περιρραντηρίου γινόμενος κατὰ σταγόνας διασκορπισμὸς ἡγιασμένου ὕδατος ἢ ἀρωματώδους ὑγροῦ ἐπὶ τὸ οὕτω ῥαντιζόμενον πρόσωπον, ἀντικείμενον ἢ χῶρον 3) μτγν. ὄνομα νόσου τινὸς τοῦ δέρματος: Βέττ.Βάλ.110,17 **ῥάντισμα .. περὶ τὰς ὄψεις.**
ῥαντισμός (ὁ) (ῥαντίζω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ῥαντίζειν, τὸ ῥάντισμα: ΠΔ Ἀρ.19,9 **ὕδωρ ῥαντισμοῦ ἅγνισμά ἐστι,** ΚΔ Ἑβρ.21,24 **αἵματι ῥαντισμοῦ κρεῖττον λαλοῦντι παρὰ τὸν Ἄβελ.**
ῥαντιστήρ-ῆρος (ὁ) (ῥαντίζω) νεώτ. τὸ δι' οὗ γίνεται τὸ ῥάντισμα: ῥαντιστήριον 2) βοταν. γένος μυκήτων ἐκ τῶν **περισποριδείων.**
ῥαντιστήρι(ον) (ῥαντίζω) νεώτ. κ. δημ. δοχεῖον φέρον διάτρητον πῶμα ἢ λεπτὸν σωλῆνα ἐκροῆς κλειόμενον διὰ πώματος διατρήτου, χρησιμοποιούμενον πρὸς ῥαντισμὸν φυτῶν, ἀνθέων κττ., φεκαστήρ, ῥαντιστήρ, ποτιστήρι· 2) ἐκκλ. μικρὸν δοχεῖον μετὰ διατρήτου πώματος πρὸς ῥαντισμὸν ἐκκλησιαζομένων ἐν τῷ ναῷ δι' ἡγιασμένου ὕδατος ἢ ἀρώματος· 3) συνεκδ. ἐκκλ. δέσμη βασιλικοῦ, ἣν ὁ ἱερεὺς ἐμβαπτίζει ἐντὸς ἁγιάσματος καὶ εἶτα ῥαντίζει δι' αὐτοῦ, ἁγιαστήρα, ἁγιαστούρα· 4) σωλὴν φέρων διάτρητον πῶμα ἐν ᾧ παλινδρομικῶς κινούμενον ἔμβολον ἐκπιέζει εἰς λεπτοτάτην βροχὴν τὸ εἰς τὸν σωλῆνα εἰσαγόμενον ὑγρόν, ἡ τρόμπα.
ῥαντιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ῥάντισμα: **ῥαντιστικὰ μηχανήματα** (αὐτοκίνητα χρησιμοποιούμενα πρὸς ῥάντισιν ἐπιφανείας ἢ κλειστοῦ χώρου ἢ φυτῶν δι' ὑγροῦ παρασκευάσματος ἢ διὰ κόνεως· πρβλ. καταβρεκτήρ.
ῥαντιστός-ή-όν (ῥαντίζω) δημ. ὁ γινόμενος διὰ ῥαντίσματος || κ. ἐπίρρ. **ῥαντιστὰ** διὰ ῥαντίσματος.
ῥάντιστρον (τὸ) (ῥαντίζω) μσν. κ. νεώτ. **ὄργανον** τῶν σιδηροδρόμων, ἡ βρεχτούρα.

ραντογένης (ὁ) δημ. ὁ ἔχων ὑπόλευκον γένειον, φαρός.

ραντομάλλης (ὁ) δημ. ὁ ἔχων κόμην, ἥτις ἄρχεται νὰ λευκαίνηται.

ῥαντός-ή-ό(ν) (ραίνω) κ. δημ. ὁ ραντισμένος, ὁ διὰ ραντίσματος ὑγρανθεὶς ἢ ὑγραινόμενος· || μτφ. ὁ ἔχων λευκὰς ρανίδας, ὁ κατάστικτος, ὁ παρδαλός : Ἱππ.Δι.2,40 **ῥαντὴ μᾶζα,** αὐτ.3,82, Ἑλλ.Ἐπιγράμμ. **ῥαντὸς ἄρτος**· || κ. ἐπὶ ζῴων : ΠΔ Γεν.30,33 **πᾶν διάλευκον καὶ ῥαντὸν ἐν ταῖς αἰξίν,** Πάπ. **θήλειαι μέλαιναι δ καὶ ῥαντὴ α'** || κ. ἐπὶ μαρμάρου ἔχοντος φλέβας : Ἐπιγρ. **σκούτλη ῥαντή**· **2)** δημ. ὁ γινόμενος διὰ ραντίσματος, ὁ ραντιστός.

ραντουρίζω δημ. κ. ραντουρῶ ραίνω, ραντίζω, πιτσυλίζω : Βλαστ.Συνμ.52.

ραντουρῶ δημ. κ. **-άω** ραντουρίζω βλ.λ., ραντίζω : Βλαστ.Συνμ.180.

ῥαντρίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ περιρραντήριον.

ράντσος (ὁ) (γαλλ.) δημ. κ. **ράντσο** (τὸ) κλίνη πτυκτὴ καὶ φορητή.

ῥάξ-ρᾶγός (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ράγα κ. ρώγα, ἰων. κ. μτγν. **ῥώξ-ῥωγός,** μικρός σφαιροειδὴς καρπός, ἰδίᾳ τῆς σταφυλῆς : Πλάτ.Νόμ.845A **κατὰ ῥᾶγα βοτρύων,** Ἀριστλ.ΖΙ 550a,28 **ῥᾶγες βότρυος,** Θεόφρ.ΦΑΙτ.5,5,1 **ἐν αὐτῷ τῷ βότρυϊ ῥᾶγας,** Φιλόστρ.Εἰκ.1,31 **τὰς σταφυλὰς καὶ ὡς κατὰ μίαν αἱ ῥᾶγες**· **2)** γεν. ὁ κόκκος : Διοσκ. 4,51, αὐτ.Εὐπ 2,117 **ῥὰξ γλυκυειδής**· **3)** ἡ σκελὶς τοῦ σκορόδου, τὸ λουβί : Διοσκ.Εὐπ.2,152· **4)** εἶδος ἀράχνης δηλητηριώδους, κληθείσης οὕτως ἐκ τοῦ σχήματος αὐτῆς, τὸ φαλάγγιον : Αἰλ.ΖΓ 3,36, Νικ.Θηρ.717· **5)** μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ προεξέχον σαρκῶδες ἄκρον τοῦ μαστοῦ, ἡ θηλή : Εὐστ.1485,58· **6)** μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἔσω μέρος τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων, τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν ὄνυχα· Πολυδ.2,146 «ῥᾶγες· τὰ ἔνδοθεν τῶν δακτύλων πέρατα» : Ῥοῦφ.Ὀνομ.85.

ράξιμο (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ προσόρμισις, ὁ κατάπλους πλοίου εἰς τὸν λιμένα : Ἐρωτόκρ.5,1527 **ἐσίμωσε τὸ ξύλο μου, τὸ ράξιμο γυρεύγει.**

ῥᾳόνως ἐπίρρ. μσν. ῥᾷον, εὐκολώτερον : Νικ. Χων.Χρον.114C.

ῥᾷος-ον ἐσφ. **παράλλ.** τ. τοῦ ῥᾴδιος βλ.λ.

ῥάπα (1) Ἡσ. «τὴν καλάμην, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπαύλους» (κῶδ. «ῥαπατὴν καλάμην» κ. «ῥαπάλους»).

ράπα (ἡ) (2) δημ. τὸ φυτὸν **ρέβα**

ῥάπαλος (ὁ) πάπ. ὁ ράφανος· **2)** Ἡσ. **ὁ αὐλῶν** εἰς τὴν ῥάπα βλ.λ.(1) (διορθ. ῥαπαύλους).

ῥαπάνι(ον) (τὸ) πάπ., νεώτ. κ. δημ. ὑποκορ. ραπανάκι· τὸ φυτόν **ῥαφανὶς** ἡ ἥμερος, τὸ ράπανο.

ράπανο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ῥαφανὶς ἡ ἥμερος, ἄ. ραπάνι.

ῥαπαταύλης (ὁ) **δ.γρ.** τοῦ ραπαύλης βλ.λ.

ῥαπαύλης (ὁ) **μτγν.** κ. μσν., δ.γρ. ῥαπαταύλης (Ἀμερίας π.Ἀθήν.4,176E) κ. **ῥαπταύλης** (Εὐστ.1157, 39), ὁ αὐλητής : Ἀμερίας π. Ἀθήν.4,176E **ὥσπερ τοὺς τῷ καλάμῳ αὐλοῦντας καλαμαύλας λέγουσι νῦν, οὕτω καὶ ῥαπαύλας, ὥς φησιν Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν ταῖς Γλώσσαις, τοὺς τῇ καλάμῃ αὐλοῦντας,** Εὐστ.1157,39.

ῥάπαυλος (ὁ) Ἡσ. ὁ αὐλῶν εἰς τὴν καλάμην ῥάπα βλ.λ.(1) (διόρθ. ἀντὶ **ῥαπάλους**).

ῥαπεύς-**έως** (ὁ) γλωσσ. ἡ ῥάπυς, ἡ **ῥαφανίς.**

ράπη (ἡ) δημ. **τὸ** φυτὸν τύφη ἡ στενόφυλλος.

ῥαπία (ἡ) μτγν. πιθ. **ῥαφανὶς** ἡ ἀγρία, ἡ ἀγριοραπανήθρα· Γαλ.6,357 «**τὰ τῶν ῥαφανίδων** (φύλλα) καὶ τὰ τῶν **καλουμένων ἐπιχωρίῳ φωνῇ** παρ' ἡμῖν ῥαπιῶν· **ἔστι δὲ ὡς ἂν τις** εἴποι ῥαφανὶς ἀγρία τὸ φυτὸν τοῦτο».

ῥαπήϊον (τὸ) μτγν. **τὸ ῥαπιδήϊον** βλ.λ.

ῥαπιδήϊον (τὸ) μτγν. **εἶδος** λαχάνου, ἄ. **λεοντοπέταλον** : ΨΔιοσκ.3,96.

ῥαπιδοποιός-όν ὁ κατασκευάζων καὶ καλλωπίζων ῥαπίδας βλ.λ.2), ὁ κρηπιδοποιός· Ἡσ. «τὸν ποιητήν, Δωριεῖς, ἢ ποικιλτήν, ἢ τὰς κρηπῖδας ποιοῦντα».

ῥαπίζω (ῥαπίς) κ. μσν. κ. νεώτ., **ἀόρ. ἐρράπισα** κ. παθ. **ἐρραπίσθην,** καρακ. κτ. μτχ. μτ. ἀναδιπλώσεως **ῥεραπισμένος** (Ἀνακρ.166), κτυπῶ τινα διὰ ῥάβδου, ῥαβδίζω, μαστιγώνω, δέρνω : Ξενοφ.7,4, Ἡρ.7,35 **ἐνετέλλετο δὴ ὦν ῥαπίζοντας λέγειν βάρβαρά τε καὶ ἀτάσθαλα,** αὐτ.7,223 **ἔχοντες μάστιγας ἐρράπιζον πάντα ἄνδρα,** Δημ.787 **τὴν τοιαῦτ' εὐεργετήσασαν αὐτόν, .. τὸ μὲν πρῶτον ῥαπίσας καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψεν ἀπὸ τῆς οἰκίας,** Πολύβ.8,6,6, ΠΔ Κριτ.16,25 **ἐρράπιζον αὐτόν, καὶ ἔστησαν αὐτὸν ἀνάμεσον τῶν κιόνων,** Φιλόδ.Ὀργ.40W, Ἀνακρεόντ.29,2· κ. παθ. . : Ἱππῶν.64, Ἀνακρ.166 **ῥεραπισμένα νῶτα,** Ἡρ.8,59 **ἐν τοῖσι ἀγῶσι οἱ προεξανιστάμενοι ῥαπίζονται,** Ἡράκλειτ.42 **ἐκ τῶν ἀγώνων ἐκβάλλεσθαι καὶ ῥαπίζεσθαι**· **2)** μτγν. κ. μσν. κ. νεώτ. κτυπῶ εἰς τὸ πρόσωπον διὰ τῆς παλάμης, μπατσίζω, συγγ. κολαφίζω (χαστουκίζω)· ΑΒ 300 «ῥαπίσαι τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἀκλείστῳ χειρί, οἷον τὸ ἐπὶ κόρρης» : Ἀχιλλ.Τάτ.2,24 ῥ- **κατὰ κόρρης,** ΚΔ Ματθ.5,39 **ὅστις σε ῥαπίσει ἐπὶ τὴν δεξιὸν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην,** αὐτ.Ματθ.26,67 **ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν**· κ. παθ. : Τιμοκλ.22,5 **ῥαπισθῆναί τε καὶ πληγὰς λαβεῖν ἁπαλαῖσι χερσίν,** Ὑπερείδ.ἀπ.97 **ἐρραπίσθη τὴν γνάθον**· || κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.713C **ἐπὶ κόρρης ῥ-**· **3)** γεν. τύπτω, κτυπῶ, πλήττω : Ἀριστλ.Ψυχ.419b,23 ῥ- **τὸν ἀέρα**· κ. παθ. : αὐτ.Μετ.368a,16, αὐτ.380a,14, Ἐπίκ.ἀπ. 398, **Σέξτ.**Ἐμπ.Μ 11,96 **ῥαπισθῆναι ἀέρος ψόφει**· **4)** ρηματ.π. ῥάπισμα, ῥαπισμός, ῥαπιστέον.

ράπις-ιδος (ἡ) **νεώτ.** βοταν. κράμβη ἡ ράπις.

ῥαπίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ῥάβδος, ῥαβδίον· πρβλ. χρυσόρραπις : Ἡσ., **Φῶτ.,** Εὐστ.1658,58· **2)** εἶδος ὑποδήματος ἢ **πεδίλου,** ἡ κρηπίς· Ἡσ. «ῥαπίδες· ὑποδήματα. **περόναι»,** ΕΜ 702,23· **3)** δωρ. τ. τοῦ ῥαφίς βλ.λ. : Ἐπίχ.51· **4)** ἡ γογγυλίς· Ἡσ.· **5)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **φοινικοειδῶν**· **6)** νεώτ. ἀνατ. νηματοειδὲς τμῆμα τοῦ πυρῆνος τῶν **κυττάρων.**

ῥάπισμα-ατος (τὸ) (ῥαπίζω) κ. νεώτ. κτύπημα διὰ ῥάβδου : Ἀντιφάν.217,21 **ἀνθράκων ῥαπίσμασι** (διορθ. ῥιπίσμασι)· **2)** μτγν. κ. νεώτ. ἡ **ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ** ῥαπίζω **βλ.λ.2),** κτύπημα διὰ τῆς παλάμης **εἰς τὸ πρόσωπον,** ὁ μπάτσος : ΚΔ Μᾶρκ.14,65 **οἱ ὑπηρέται ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλον,** αὐτ.Ἰω.18,22, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 8,2 **οὐκ οἶδα ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με,** Ἀγαθ.ΑΠ 5,288 **ῥαπίσμασιν ἀμφὶ πρόσωπον πλήσσει**· **3)** πάπ. **μώλωψ,** κτύπημα : **δούλην ἐλευθέραν οὖσαν ἀπὸ οἱουδήποτε σίνους παλαιοῦ καὶ ἐπαφῆς καὶ ῥαπίσματος.**

ῥαπισμός (ὁ) (ῥαπίζω) μτγν. κτύπημα, ἰδίᾳ τὸ διὰ ῥάβδου :Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.16,Σωρ.2,31, αὐτ.2,37.

ράπιτσα (ἡ) δημ. **τὸ φυτὸν κράμβη ἡ ἐλαιώδης,** ἡ ἐλαιοκράμβη.

ῥαπταύλης (ὁ) μσν. **ὁ ῥαπαύλης βλ.λ.:Εὐστ.1157,39.**

ραπτεργάτης (ὁ) **νεώτ., θηλ. -άτρια, ὁ ἐργάτης** ῥαφείου.

ῥάπτης (ὁ) (ῥάπτω) **μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. ράφτης,** θηλ. **-τρια** κ. γλωσσ. **-τις,** ὁ ράπτης, ὁ μπαλωματής : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),208· || **νεώτ. κ. δημ.** τεχνίτης ῥάπτων, **κατασκευάζων ἐνδύματα,** ἰδίᾳ ἀνδρικά· πρβλ. **φραγκοράφτης.**

ραπτική (ἡ) νεώτ., δημ. **ραφτική** **ἡ τέχνη τῆς** ῥαφῆς ἐνδυμάτων

ῥαπτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ., δημ. ραφτ- ὁ ἁρμόζων εἰς τὸν ράπτην, ὁ τοῦ ράπτου : Γαλ Θρασ. 5, Φιλόστρ.ἐν Ἡρακλ.2,19 **ραπτικὴ τέχνη**· **2**) νεώτ. κ δημ. **τὸ** θηλ. **ραπτικὴ** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **3**) νεώτ. πληθ. οὐδ. **ραπτικά** κ. δημ. **ραφτικά** ὡς οὐσ. ἡ ὁμοιβή, τὰ ἐργατικὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔξοδα τοῦ ράπτου· **4**) νεώτ. ἀνατ. **ραπτικὸς μῦς** ἐπιμήκης καὶ μᾶλλον ἐπιπόλαιος μῦς τοῦ προσθίου μέρους τοῦ μηροῦ.

ράπτις-ιδος (ἡ) γλωσσ. θηλ. τοῦ ράπτης βλ.λ.

ραπτομηχανή (ἡ) νεώτ., δημ. **ραφτ-** μηχανή δι᾽ ἧς ράπτουσι, ραπτικὴ μηχανή : **ποδοκίνητος - χειροκίνητος ραπτομηχανή.**

ῥαπτός-ή-όν (ράπτω) κ. νεώτ., δημ. **ραφτός** ὁ διὰ τῆς ραφῆς συνηρμοσμένος, ὁ ἐρραμμένος : Ὀδ.Ω 229 **περὶ δὲ κνήμησι βοείας κνημῖδας ραπτὰς δέδετο,** αὐτ.228, Ἀναξίλ.18,6 **ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖς,** Στράβ.7,4,1 **ῥαπτοῖς πλοίοις μόγις πλόιμος** (πεποιημένοις ἐκ δερμάτων συνερραμμένων), **- ραφτὰ παπούτσια** (ἀντίθ. καρφωτά)· || ἐπὶ σφαίρας, ἡ συνερραμμένη ἐκ δερμάτων διαφόρων χρωμάτων: Γλαῦκ. Ἀθ ΑΠ 12,44 **ῥαπτὴ σφαῖρα**· **2**) μτφ. ὁ συνειρμένος· κτ. δ.ἑρμ. ὁ διὰ κρουστοῦ ὀργάνου ᾀδόμενος : Πίνδ.Ν 2,2 **ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί**· πρβλ. ῥαψῳδός· **3**) ὁ διὰ τῆς βελόνης εἰργασμένος, ὁ πεποικιλμένος, ὁ κεντητός· δθ. **τὰ** ῥαπτὰ ὡς οὐσ. στρωμάτιον ποικιλτόν, **ἐφ᾽ οὗ ἐκάθηντο** ἀναπαυτικῶς οἱ Πέρσαι : Ξεν. Ἑλλ.4,1,40.

ῥαπτρεῖον (τὸ) Ἐπιγρ. ραφεῖον βλ.λ.

ῥάπτρια (ἡ) μσν. κ. νεώτ., δημ. **ράφτρα,** θηλ. τοῦ ράπτης, ἡ ράπτουσα ἐνδύματα, ἰδίᾳ γυναικεῖα, ἡ μοδίστρα : Εὐστ.1764,60.

ῥάπτω κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. **ράφτω** κ. **ράβω,** μέλλ. **ῥάψω** (Αἰσχίν.2,21), ἀόρ. **ἔρραψα** (Ἡρ.9,17) κ. ἐπ. **ῥάψα** (Ἰλ.Β 296), ἀόρ. β' **ἐρράφον** (Νόνν.Δ 7,152), μέσ. ἀόρ. **ἐρραψάμην** (Ἀριστφ. Ἱππ.784) κ. παθ. ἀόρ. β' **ἐρράφην** ὑπερσυντ. γ' ἑν. **ἐρραφήκει** (Ξεν. Ἐφ.1,9) κ παθ. **ἔρραπτο** (Κόϊντ.9,359), παθ. παρακ. **ἔρραμμαι** (Ἀριστφ. Ἐκκλ.24, Δημ.1268) κ.ἐν μτχ. **ἐρραμμένος** κ. δημ. **ραμμένος,** συνάπτω εἰς ἓν δύο ἢ πλείονα πράγματα διὰ βελόνης καὶ ράμματος, συνενώνω διὰ ραφῆς : Ἰλ.Μ 296 **ἔντοσθεν διὰ βοείας ῥάψε θαμειάς, - ἔρραψε τὸ τραῦμα, - ράψε μου τὸ κουμπί**· κ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Πλ.513 **χαλκεύειν ἢ ναυπηγεῖν ἢ ῥάπτειν**· ὁμ. κ. μέσ. : Ἡρ.3,9 **ῥαψάμενον τῶν ὠμοβοέων καὶ τῶν ἄλλων δερμάτων ὀχετόν,** Ἀριστφ. Ἱππ.784 **οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι τουτὶ φέρω,** αὐτ Νεφ.533· κ. παθ. : Εὐρ.Βάκχ.243 **ἐν μηρῷ ποτ᾽ ἐρράφθαι Διός,** Ἀριστφ. Ἐκκλ.24 **πότερον οὐκ ἐρραμμένους ἔχουσι τοὺς πώγωνας,** Δημ.268 **ἐρράφθαι τὸ χεῖλος** (ἔχειν ἐρραμμένον τὸ χεῖλος)· || **τὰ ἐρραμμένα** τὰ προσκεφάλαια : Ἀλεξ.98,11· || παροιμ. **ράβε ξήλωνε, δουλειὰ νὰ μὴ σοῦ λείπῃ** (ἐπὶ ἀσκόπων ἢ ἀνωφελῶν ἀπασχολήσεων), παροιμ. φρ. **κόβει καὶ ράβει ἡ γλῶσσά της** (φλυαρεῖ θρασέως, ἀνοήτως)· **2**) νεώτ. κ. δημ. κατασκευάζω ἔνδυμα δι᾽ ἄλλον : **ἡ μοδίστρα δὲν ἐπρόλαβε νὰ τῆς ράψῃ τὰ νυφικά**· || ἔχω ἀναθέσει εἰς ράπτην τὴν κατασκευὴν ἐνδύματος δι᾽ ἐμέ : **ράβω ἕνα παλτό**· || κ. μέσ. κατασκευάζω τὰ ἐνδύματά μου παρά τινι ράπτῃ : **σὲ ποιὸν ράβεσαι;**· **3**) κεντῶ, ποικίλλω· κ. παθ. : Ξεν. Ἱππ.12,9 **χρὴ τὸ ἐποχον τοιαῦτον ἐρράφθαι ὡς . .**· **4**) μτφ. μτ. δοτ. ἐπινοῶ, μηχανῶμαι, σχεδιάζω, βουλεύομαι κακὰ κατά τινος· Ἡσ. «ῥάπτειν· μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν· ἐρράπτομεν, ἐβουλεύομεν» : Ἰλ.Σ 367 **οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι,** Ὀδ.Γ 118 **εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες παντοίοισι δόλοισι,** αὐτ.Π 379, Ἡρ.9,17 **ἐπ᾽ ἀνδράσι Ἕλλησι φόνον ἔρραψαν,** Εὐρ. Ἀνδρ.911 **μῶν εἰς γυναῖκ᾽ ἔρραψας οἷα δὴ γυνή,** αὐτ.ΙΤ 681 **ῥάψαι μόρον σοι,** Ἀλεξ.98,2· || παροιμ. π. Ἡρ.6,1 **τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔρραψας μὲν σύ, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρης** (σὺ μὲν ἐσχεδίασες, ἔθεσε δὲ εἰς ἔργον ὁ Ἀρισταγόρας)· **5**) πλήττω, κτυπῶ, κρούω : Ἡρώνδ.6,51 **πλῆκτρον εἰς λύρην ῥάψαι**· || δθ. κρούω, παίζω εἰς κρουστὸν ὄργανον, κρέκω: Ἡσίοδ.ἀπ.265 **ῥ- ἀοιδήν**· **6**) μτγν. **ἡ ῥάπτουσα** ὄνομα ἐμπλάστρου : Κέλσ. Ἰατρ.5,19,6, αὐτ.5,26,23· **7**) ρηματ.π. ραφεύς, ραφή, ραφεῖον, ράπτης, ράπτρια, ραφίς, ραφτάδικο, ραπτός.

ῥάπυς-υος (ἡ) μτγν. κ νεώτ., δημ. κ. **ράπη,** βοταν. ἡ ράφυς, ἡ ραφανίς, ἡ λαψάνα, ἡ ρέβο· Γλαῦκ.π. Ἀθήν.9,369Β «τὴν δὲ ῥάφυν . . διό τοῦ π φιλῶς καλεῖ ῥάπυν», Σπεύσ. π. Ἀθήν.9,369Β «ῥαφανὶς φησὶ γογγυλὶς ῥάφυς ὀνάρρινον ὅμοια»· **2**) νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν τύφη ἡ στενόφυλλος.

ῥαρία (ἡ) (ἐνν. γῆ) μτγν. τὸ Ῥάριον βλ.λ.(1) πεδίον : Πλαύτ. Ἠθ.144Β **Ἀθηναῖοι τρεῖς ἀρότους ἱεροὺς ἄγουσι, . . δεύτερον ἐν τῇ Ῥαρίᾳ.**

ῥαριάς (ἡ) μτγν. ἡ Δημήτηρ : Στέφ.Βυζ.ἐν λ.

ῥάριον (τὸ) (1) κ. ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ πεδίον, ἡ ἐν Ἐλευσῖνι πεδιάς (ὀν. ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ Τριπτολέμου Ῥάρου) ὅπου ἐμυθεύετο ὅτι ἐσπάρη τὸ πρῶτον ὁ σῖτος καὶ ὅπου κατὰ τὴν τελετὴν τῶν Ἐλευσινίων ἐγίνετο ἡ ἱερὰ σπορά : Ὕμν.Δήμ 450, Παυσ.1,38,6.

ῥάριον (τὸ) (2) λεξ. ὑποκορ. **τοῦ ῥάρος βλ.λ.**· Ἡσ., Σουΐδ., ΕΜ 702,37.

ῥάρος (ὁ) μτγν. π. γραμμ. ἡ γαστήρ, ἡ κοιλία· ΕΜ 702,37, Σουΐδ.· **2**) αἰολ. τὸ ἔμβρυον : Σχόλ. Διον.Τραγ.143Η· **3**) τὸ προώρως τεχθὲν βρέφος· Λεξ.Πνευμ.215 «ἀμβλωθρίδιον βρέφος»· **4**) ὁ ἰσχυρός· Ἡσ., Φώτ., Σουΐδ.

ράς (ὁ) (αἰθιοπ.) νεώτ. κ. δημ. τίτλος ἡγεμόνος ἢ ἀρχηγοῦ ἢ φυλάρχου ἐν Αἰθιοπίᾳ.

ράσα (ἡ) δημ. τὸ ξύλον, δι᾽ οὗ ὁμαλύνουσι τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἐντὸς μέτρου δημητριακῶν, ὅπως μὴ ὑπερέχῃ αὐτοῦ, ὁμαλιστήρ, ἄ. ρήγλα.

ῥάσδον (τὸ) μτγν. ἡ **ῥάσδος** ὄνομα συστατικοῦ τινος τοῦ νάρδου : Ἀέτ.1,130, αὐτ 1,132.

ρασιοναλισμός (ὁ) (γαλλ.) δημ. ὁ ὀρθολογισμός.

ῥάσμα-ατος (τὸ) (ραίνω) μτγν. τὸ ράντισμα, τὸ πότισμα : Κρίτ. Ἰατρ.π.Γαλ.12,447 **ῥάσμα θαλαμίων**· **2**) πᾶν ὅ τι ραίνεται, ἡ ρανίς, σταλαματιά : Δοῦρ. 10J **ῥάσματα μύρων ἔπιπτεν ἐπὶ τὴν γῆν.**

ράσο(ν) μσν., **νεώτ.** κ. δημ. μέλαν εὐρὺ καὶ ποδήρες ἔνδυμα τῶν κληρικῶν καὶ τῶν μοναχῶν : Πρόδρ.2,480 **καὶ δίδουν σε καὶ ράσον**· || παροιμ. **τὸ ράσο δὲν κάνει τὸν παπά** (ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις δὲν εἶναι τὸ αὐτὸ μὲ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν)· **2**) συνεκδ. ὁ κλῆρος : **τὸ ράσο(ν) παρηγόρησε τὸ ἔθνος εἰς τοὺς χρόνους τῆς δουλείας.**

ρασοφορία (ἡ) νεώτ. τὸ ρασοφορεῖν βλ.λ.

ρασοφόρος-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ φέρων ράσον· || τὸ ἀρσ. **ὁ ρασοφόρος** ὡς οὐσ. ὁ κληρικὸς ἢ ὁ μοναχός, ὁ καλόγηρος.

ρασοφορῶ-έω νεώτ. ἀμτβ φέρω ράσον, εἶμαι ρασοφόρος, κληρικὸς ἢ μοναχός, καλόγηρος.

ράσπα (ἡ) (γαλλ.) δημ. ὀδοντωτὴ ρίνη.

ῥάσσω, ἀττ. **-ττω,** μέλλ. **ῥάξω** (ΠΔ Ἡσ.9,11)· κ. μέσ. **ῥάξομαι** (Πλαύτ.Καῖσ.44), ἀόρ. **ἔρραξα** (Δημ. 1259) κ. παθ. **ἐρράχθην** (ΠΔ Δαν.8,10), παίω, πλήττω, τύπτων καὶ ὠθῶν καταβάλλω, ρίπτω μεθ᾽ ὁρμῆς, ἀράσσω : Δημ.1259 **εἶθ᾽ ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον, οὕτω διέθηκαν ἐναλλόμενοι καὶ ὑβρίζοντες ὥστε . .**· **2**) πατάσσω, τιμωρῶ αὐστηρῶς : ΠΔ Ἡσ.9,11 **ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν ἐπ᾽ αὐτόν**· **3**) ἰων. τ. ἀντὶ τοῦ ῥήσσω, ἐπὶ χορευτῶν, κρούω, κτυπῶ τὸ ἔδαφος διὰ τῶν ποδῶν, χορεύω : Ἰλ.Σ 571 **ῥήσσοντες ἁμαρτῇ μολπῇ τ᾽**

ἰυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο, Ὕμν.Ἀπόλλ. 516 **οἱ δὲ ῥήσσοντες ἕποντο·** ‖ κ. μτ. δοτ. πληθ. τοῦ πούς : Ἀπολλ.Ρ 1,539 **ὥστε.. πέδον ῥήσσωσι πόδεσσι·** κ. παθ. : Εὐφορ.51,9 **αἴρησιν ὅτε ῥήσσοιτο σίδηρος·** ‖ κρούω, κτυπῶ ἰσχυρῶς : Ἀλέξ.ΑΠ 7,709 **ῥήσσειν τύμπανα.**

ῥᾴσσων ἀνώμ. συγκρ. τοῦ ῥάδιος βλ.λ. ἀντὶ ῥάων.

ῥαστάζει Ἡσ. «πονεῖ, ὠθεῖ, ταράττεται» πρβλ. ῥαιστάζει.

ρασταχουέρος (ὁ) (ἰταλ.) δημ. ὁ διάγων ἐπιδεικτικῶς πολυτελῆ βίον· ‖ ὁ ἔχων ἀδήλους τοὺς πόρους τοῦ ἐπιδεικνυομένου πλούτου.

ράστερ (τὸ) (γερμ.) δημ. πλέγμα διασταυρουμένων γραμμῶν, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀπόδοσις τῶν φωτοσκιάσεων τῶν εἰκόνων **εἰς τὰς** τσιγκογραφικὰς πλάκας, κλισέ.

ῥᾷστος ὑπερθ. τοῦ ῥάδιος **βλ.λ.**

ῥαστώνευσις-εως (ἡ) (ῥαστωνεύω) **ἡ** ῥαστώνη : Αἰλ.ἀπ.110.

ῥαστωνεύω κ. μέσ., παθ. παρακ. **ἐρραστώνευμαι** (Ἀριστείδ.Λόγ.54,652) ῥαθυμῶ, διάγω ἐν ῥαστώνῃ, εἶμαι ἀεργος : Ξεν.Οἰκ.20,18 **ὅταν ὁ μὲν πράττῃ ἐφ' ὧπερ ὥρμηται, ὁ δὲ ῥαστωνεύῃ τῇ ψυχῇ παρὰ κρήναις καὶ ὑπὸ σκιαῖς ἀναπαυόμενος,** Δίων Κ 38,39· ‖ ὁμ. κ. μέσ.· Ἡσ. «ῥαστωνεύεται· ῥαθυμεῖ. ἀμελεῖ. καταφρονεῖ» : Ζήν.1,23, Διογεν.1,21, Αἰλ.ἀπ.281· ‖ κ. παθ. ἐν μέσ. σημ : Ἀριστείδ.Λόγ.54,652, Θωμ.Μ 325R· **2)** ῥηματ.π. ῥαστώνευσις.

ῥαστώνη (ἡ) (ῥᾷστος) κ. νεώτ., ἰων. **ῥηστώνη** ἡ εὐχέρεια, ἡ εὐκολία, ἀντίθ. χαλεπότης : Πλάτ. Κριτί.107C **πολλὴν ῥαστώνην λέγεις τῆς παιδοποιίας ταῖς τῶν φυλάκων γυναιξίν,** αὐτ.460D, αὐτ.Νόμ.625B· κ. μτ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Γοργ. 459C **οὔκουν πολλὴ ῥαστώνη... γίνεται,.. μηδὲν ἐλαττοῦσθαι τῶν δημιουργῶν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1256a,26, Πλούτ.Κάμ.20 **τῷ μὲν ἐκπίπτοντι τῆς πόλεως ὄχλῳ ῥαστώνην φυγῆς παρέσχον· 2)** μτ. γενικ. τοῦ ἀντικ. ἡ πραότης, ἠπιότης : Ἡρ.3,136 **ἐκ ῥηστώνης τῆς Δημοκήδεος** (ἀπὸ καλὴν διάθεσιν πρὸς τὸν Δημοκήδην), Πολύβ.38,11,11 **χάριτι καὶ ῥαστώνῃ· 3)** ἡ ἀνακούφισις ἀπό τινος δυσαρέστου πράγματος : Δημ.722 **μηδενὶ τῶν ἀδικούντων φαίνεσθαι μηδεμίαν διδόντα ῥαστώνην·** ‖ ἡ ἀνακούφισις, μετρίασις τῶν πόνων : Ἱππ.Ἐπιδ.3,17,9 **δυσεντεριώδεα μετὰ πόνου, τῶν δὲ ἄλλων ῥαστώνη,** Πλάτ.Συμπ.176B **ῥαστώνη τῆς πόσεως** (ἀνάνηψις ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πόσεως), αὐτ.Νόμ.779A, Πολύβ.18,14,15 **ἀσφάλεια καὶ ῥαστώνη** τισὶν ἀπὸ Λακεδαιμονίων· **4)** ἀπολ. ἀνάπαυσις, ἀνάπαυλα, ἡσυχία : Λυσ. 24,10 **ἐμαυτῷ ῥαστώνην ἐξεῦρον,** Ξεν.Ἀν.5,8,16 **ἄλλον δέ γε** ἴσως ἀπολειπόμενόν **που διὰ ῥαστώνην** (χάριν ἀναπαύσεως), Πλάτ.Τίμ.70D **ἀναπνοὴν καὶ ῥαστώνην ἐν τῷ** καύματι **παρέχειν,** Ἰσοκρ.9,45 **ὀλίγοις πόνοις πολλὰς ῥαστώνας κτώμενος,** Δημ.1485 **ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν,** Ἀριστλ.Μεταφ.982b,23 **πρὸς ῥαστώνην καὶ διαγωγήν· 5)** κ. νεώτ. ἡ μετὰ τρυφῆς ἀνάπαυσις, ἡ τρυφηλότης, ὁ εὔκολος βίος· Φώτ. «ῥαστώνη· ἀνάπαυσις. τέρψις· τρυφή. εὐκολία. ῥαθυμία· ἡδυπάθεια· χαυνότης. ἀργία» : Θουκ.1,120 **ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ῥαστώνης τὸ τερπνὸν·** ‖ ἡ νωχέλεια, ἡ ἀδράνεια, ἡ ὀλιγωρία, ἡ νωθρότης : Δημ.133 **ἡ καθ' ἡμέραν ῥαστώνη καὶ ῥαθυμία· 6)** ἡ ἐποχή, ὁ χρόνος τῆς ἀναπαύσεως, τῆς ἡσυχίας : **Πολύβ.6,44,8 ἐν ὑπεριστάτοις ῥαστώναις σφάλλεσθαι.**

ῥαστωνέω-ῶ **ἐπὶ νοσούντων, ὑποφέρω ὀλιγώτερον, ξαλαφρώνω, πάω καλύτερα :** Ἱππ.Προρρ. 1,52, Γαλ.9,703.

ῥάστωρ Ἡσ. **«κρατήρ»·** πρβλ. ῥαίστωρ.

ῥατάνη (ἡ), δωρ. **ῥατάνα,** αἰολ. **βρατάνα·** Ἡσ. «ρατάναν· τορύνην».

ῥᾴτερος-α-ον δωρ. ἀνώμ. συγκρ. **τοῦ ῥάδιος.**

ρατζᾶς (ὁ) δημ. ὁ. ραγιὰς βλ.λ (2).

ῥατίζει Ἡσ. «περεαθεύει».

ῥατιχεύειν Ἡσ. **«καταρᾶσθαι».**

ρατιῶνες (οἱ) μτγν. οἱ λογισμοί : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,7.

Fράτρα (ἡ) δωρ. ἀντὶ ῥήτρα βλ.λ.

ράτσα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. γένος, γενεά, φυλή : **κρατάει ἀπὸ μεγάλη ράτσα·** ‖ γένος ἐκλεκτόν : **σκυλὶ ἀπὸ ράτσα· 2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ πανοῦργος, ὁ εὐφυής, ὁ κατεργάρης, τετραπέρατος : **σοῦ εἶναι μιὰ ράτσα!,-ράτσα τοῦ διαβόλου.**

ῥάττεν Φώτ. «ἐπιφώνημα χαιρόντων καὶ ὑπορχουμένων».

ῥατῶνα Ἡσ. «ῥεκτῆρα, σφαγέα».

ῥαυλόν Ἡσ. «ἄγραυλον, ἄγροικον».

ραφαηλικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ ἔργων ζωγραφικῆς, ὁ ὑπὸ τοῦ ζωγράφου Ραφαὴλ **ἢ** ὑπὸ μαθητοῦ αὐτοῦ ἢ μιμητοῦ γενόμενος ἢ ὁ εἰς τὸν Ραφαὴλ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος.

ραφαηλίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. σπάνιον ὀρυκτὸν εὑρεθὲν καὶ ἐν Λαυρίῳ, **ὁ.** παραλαυρειονίτης.

ῥαφανέλαιον (τὸ) μτγν., πάπ. **ῥεφανελαιον** ἔλαιον **ἐκ** ραφανίδων, ραπανόλαδο : Διοσκ.1,37.

ῥαφάνη (ἡ) κ. μον. ἡ ῥάφανος : Βατραχομ.53 **οὐ τρώγω ῥαφάνας,.. οὐ κολοκύντας** ιδ.γρ ῥαφάνους), Ἱππιατρ.33 **ῥαφάνης τῆς τρωξίμης.**

ῥαφανηδόν ἐπίρρ. μτγν. ἰατρ. ἐπὶ καταγμάτων, ἐν εἴδει ραφανίδων : Ἐρωτιαν. ἐν λ. ἀτρεκέως, Γαλ.10.424, Σωρ.Κατ.10· πρβλ. καυληδόν.

ραφανία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. νόσος προκαλοῦσα σπασμοὺς καὶ ἀποδιδομένη **εἰς** τὴν παραγομένην δηλητηρίασιν ὑπὸ τῶν σπερμάτων ραφανῖδος.

ραφανίδα (ἡ) δημ. ἡ ραφανὶς βλ.λ.

ῥαφανίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ραφανὶς βλ.λ. : Πλάτ.Κωμ.171.

ῥαφανιδόω-όω (ραφανίς), παθ. ἀόρ. ἐρραφανιδώθην, μτχ. παθ. παρακ. **ῥεραφανιδωμένος,** εἰσάγω, ἐμπήγω ραφανῖδα, ραπάνι εἰς τὸν πρωκτόν, ἡ ἐν Ἀθήναις συνήθης τιμωρία τῶν μοιχῶν· παθ : Ἀριστοφ.Νεφ.1083 **τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ.. τέφρᾳ τιλθῇ** (σχόλ. «ραφανῖδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς τέφραν θερμὴν ἐπέπασσον, βασάνους ἱκανὰς λογιζόμενοι ταύτας»· πρβλ. Λουκ.Περεγρ 9 **ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος· 2)** ῥηματ π. **ἐν** συνθ. ἀποραφανίδωσις.

ῥαφανιδώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος ραφανῖδι, ὁ ὁμοιάζων πρὸς ράπανον : Θεόφρ.Φ. 7,6,2.

ῥαφάνινος-η-ον μτγν. ὁ ἐκ ραφανίδος κατεσκευασμένος : Διοσκ.1,37 **ῥαφάνινον ἔλαιον.**

ῥαφάνιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ ραφανὶς **βλ.λ.**

ῥαφανίς-ῖδος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **ραφανίδα κ. ῥεφανίς** (Φιλούμ.18,4) φυτὸν ἐδώδιμον καὶ κηπευτικόν, ἔχον τὴν γεῦσιν δριμεῖαν καὶ καυστικήν, τὸ ραπάνι, ρεπάνι : Κρατῖν.313, Εὔπ.312, Ἀριστοφ.Νεφ. 981 **οὐδ' ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,** αὐτ.Πλ.544, αὐτ.ἀπ.253, Θεόφρ. ΦΙ 1,2,7, Διοσκ.2,112· ‖ **ἐν χρ.** ἐν Ἀθήναις διὰ τὴν τιμωρίαν τῶν μοιχῶν· **πρβλ.** ραφανιδῶ : Λουκ. Περεγρ.9 **ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος,** Σχόλ. Ἀριστοφ.Νεφ.1083 **ῥαφανῖδας λαμβάνοντες καθίεσαν εἰς τοὺς πρωκτοὺς τούτων· 2) ῥαφανὶς ἡ ἀγρία** ἡ λαφάνη, ἡ ραπανίδα, τὸ ἀγριοράπανο : Διοσκ.2,112, Πλίν.ΦΙ 19,82· ‖ **νεώτ. βοταν.** γένος φυτῶν **ἐκ τῶν σταυρανθῶν.**

ῥαφανῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. εἶδος κρίνου **κληθέντος** οὕτως **ἐκ** τοῦ σχήματος τῆς ῥίζης **αὐτοῦ,** ἶρις ἡ ἰλλυρική, τὸ ξιφίον : Πλίν.ΦΙ 21,41.

ραφανοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος **πρὸς** ροφανίδα, ποὺ μοιάζει **μὲ** ραπάνι.

ῥάφανος (ἡ) κ. νεώτ., Ἰων. ῥέφανος ('Ιππ.Γυν.2, 115)· 'Αμμων.122 «ῥέφαν καὶ ῥάφανον διαφέρει παρ' Ἴωσι καὶ Ἀττικοῖς· ῥέφανον μὲν ἣν καὶ ἡμεῖς φαμέν· ῥάφανον δὲ τὴν κράμβην», άττ. ἡ κράμβη, ἡ βράσκη, ἡ ρέβα· Ἡσ. «ῥαφανὶς καὶ ῥάφανος διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη, ῥαφανὶς δὲ ἡ παρ' ἡμῖν ῥάφανος» : Ἀριστφ.άπ.109, Νικόμ.15 (ἐτρώγετο ἐφθὴ βεβρασμένη), Ἀριστλ.ΖΙ 551a,15 **τῆς ῥαφάνου, ἣν καλοῦσί τινες κράμβην**, Ἀπολλδ.Καρ.27 **οἶδ' ὅτι καλοῦμεν ῥάφανον, ὑμεῖς δ' οἱ ξένοι κράμβην**, Θεόφρ.ΦΙ 1,6,6· **2)** **ῥάφανος** ἀγρία κράμβη ἡ ἀγρία : Θεόφρ.ΦΙ 7,6,2· **3)** ἡ ραφανὶς ἀγρία, ἡ λαφάνη : Θεόφρ.ΦΙ 9,15,5· **4)** τὸ φυτὸν εὐφόρβιον τὸ ἀπιοειδές, τσερλαπίδι, φλωμάκι : Διοσκ.4,175· ‖ **ῥάφανος ὀρεία** ἡ ὀρεινή : Θεόφρ.ΦΙ 9,12,1, ΨΔιοσκ.4,175· **5)** ἡ ραφανίς : Βατραχομ.53 (ἰδ.γρ. ῥαφάνας), Ἀριστλ.Πρ.924a,34.

ῥᾰφᾰνουρός (ὁ) ὁ φύλαξ τῶν κραμβῶν, κηπουρός· Ἡσ.· «ῥαφανουροί· κηπουροί».

ῥᾰφᾰνοφᾰγία (ἡ) (ἐσθίω) μτγν. τὸ ἐσθίειν, τὸ τρώγειν ραφανῖδας, ραπάνια : Ἱππόλ.Αἱρ.8,19.

ῥαφανώδης-ους-ες μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ραφανιδώδης βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΙ 7,6,2.

ῥαφάσσει Ἡσ. «πλανᾶται».

ῥᾰφεῖον (τὸ) (ράπτω) γλωσσ. **κ. νεώτ.** ἐργαστήριον ραπτικῆς, κατάστημα ράπτου ἀνδρικῶν ἐνδυμάτων, ραφτάδικο.

ῥαφεύς-έως (ὁ) (ράπτω) ὁ ράπτης : Πολυδ.7,42· **2)** μτφ. ἐν φρ. **ῥαφεὺς φόνου** ὁ μηχανώμενος φόνον, ὁ ἠθικὸς αὐτουργὸς φόνου : Αἰσχ.Ἀγ.1604 **κἀγὼ δίκαιος τοῦδε τοῦ φόνου ῥαφεύς.**

ῥάφη (ἡ), δωρ. **ῥάφα** εἶδος μεγάλης ραφανῖδος, μεγάλο ραπάνι· Ἡσ. «Τρύφων δέ φησι, παρὰ Δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανῖδας λέγεσθαι, τὰς δὲ μεγάλας ῥάφας» : Ἐπίχ.204 (ἀμφ.).

ῥαφή (ἡ) (ράπτω) κ. μσν., νεώτ. **κ. δημ.** συναρμογὴ πράγματος πρὸς ἄλλο, **εἰδ.** τεμαχίων ὑφάσματος ἢ δέρματος : Ὀδ.Χ 186 **ῥαφαὶ δ' ἐλέλυντο ἱμάντων**· ‖ ἡ πρὸς συναρμογὴν πτύχωσις : Πλούτ.Κλεομ.37 **ἐνδυσάμενος τὸν χιτῶνα καὶ τὴν ῥαφὴν ἐκ τοῦ δεξιοῦ παραλυσάμενος ὤμου**, Ἐρωτόκρ.4,780 **κουρφὴ γραφὴ τοῦ κάνει, καὶ κάτω στὸ στιβάνιν του εἰς τὶς ραφὲς τὴ βάνει**· ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ μεταλλίνων ἐλασμάτων δι' ἥλων συναπταμένων : **οἱ λέβητες τῆς ἀτμομηχανῆς εἶναι ἐφθαρμένοι κατὰ τὰς ραφάς, - κάπου ἄνοιξε ἡ ραφὴ τοῦ ντεπόζιτου καὶ τρέχει**· πρβλ. κόλληση (ι)· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. εἰδ. κ. κτ. συνηθέστ. χρ. ἡ κατὰ μῆκος σύνδεσις τεμαχίων ὑφασμάτων ἢ δερμάτων, ἀμοιβαδὸν κατὰ τὰ ἑνούμενα ἄκρα διαπερωμένων τῇ ἐνεργείᾳ βελόνης ἢ ἄλλου αἰχμηροῦ ἐργαλείου ὑπὸ κλωστῆς ἢ θώμιγγος τανυομένης τόσον, ὥστε νὰ συνάπτωνται τὰ ἑνούμενα ἤτοι συρραπτόμενα τεμάχια : **αἱ πλάγιαι ραφαὶ τοῦ ἐπενδύτου, - στὴ γούνα πρέπει νὰ μὴ φαίνεται καμιὰ ραφή, - ξηλώθηκε ἡ ραφὴ τοῦ λαιμοδέτη**· ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἰατρ. ἡ διὰ ράμματος ἕνωσις τοῦ δέρματος ἢ ὑμένος προτμηθέντος πρὸς ἐγχείρησιν ἢ ἐκ τραύματος, διατηρουμένη μέχρις ἐπουλώσεως : Δίων Κ 43,21 **αἱ ῥαφαὶ τοῦ τραύματος**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ράπτειν, διὰ κλωστῆς συνάπτειν, τὸ ράψιμο : Πλάτ.Πολιτ.1,280Ε **τμήσει καὶ ῥαφῇ χρωμένη σύνθεσις, - κοπὴ καὶ ραφὴ ἀμπεχόνων - πηληκίων - ὑποδημάτων**· ‖ ὁμ. ἰατρ. : **ἡ ραφὴ τοῦ ἐπὶ τοῦ προσώπου τραύματος ἀπήτησε πολλὴν προσοχὴν διὰ νὰ μὴ μείνῃ οὐλή**· **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀνατομ. ἡ γραμμὴ ὅπου συναρμόζονται ὀστᾶ τοῦ σκελετοῦ τοῦ σώματος κ. ἰδ. δύο ὀδοντωταὶ ἁρμόσεις τοῦ ὀστείνου κρανιακοῦ φλοιοῦ : Ἡρ.9,83 **κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφήν**, Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.1, Εὐρ.Ἰκ.503 **λοχαγέται πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς**, Πλάτ.Τίμ. 76Α **ἡ δὲ νοτὶς ὑπὸ τὰς ῥαφὰς ἀνιοῦσα ἦρδε**, Ἀριστλ.ΖΙ 491b,15 **ὠμμένη ἐστὶ κεφαλὴ ἀνδρὸς οὐδεμίαν ἔχουσα ῥαφήν**, αὐτ.ΖΜ 667a,7· **5)** νεώτ. βοταν. τὸ σημεῖον συμφύσεως τῆς φοθήκης μετὰ τῶν ἄκρων τῶν καρποφύλλων.

ῥάφι (τὸ) δημ., γενικ. **ραφιοῦ**, πληθ. **ράφια**, σανὶς ἐπιμήκης παραλλήλως πρὸς τὸ δάπεδον τοποθετημένη καὶ στερεῶς προσηρμοσμένη ἐπὶ τοῦ τοίχου δωματίου, ἀποθήκης κτλ., χρησιμεύουσα πρὸς ἀπόθεσιν ἐπ' αὐτῆς πραγμάτων, οἷον σκευῶν, τροφίμων, ἐργαλείων κτλ.· ‖ ὁμ. συνηθ. κτ. πληθ. σανὶς ἢ σανίδες ἐγκαρσίως τοποθετημέναι ἐντὸς ἑρμαρίου : **τὰ ράφια τοῦ ντουλαπιοῦ - τῆς βιβλιοθήκης**· ‖ ὁμ. κτ. πληθ. **αἱ ἐπὶ τῶν τοίχων** καταστήματος πωλήσεως διαφ. εἰδῶν ἢ ἐργαστηρίου προσηρμοσμέναι ἐπὶ ἄλλων καθέτων ἐγκάρσιαι σανίδες, ἐφ' ὧν τοποθετοῦνται τὰ πρὸς πώλησιν εἴδη ἢ τὰ ἐργαλεῖα· **2)** μτφ. φρ. ἐπὶ γυναικὸς προκεχωρημένης ἡλικίας : **ἔμεινε στὸ ράφι** (ἀπέμεινεν ἄγαμος).

ράφια (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἶνες τοῦ φοινικοειδοῦς **φυτοῦ** ραφία χρησιμοποιούμεναι εἰς τὴν κατασκευὴν φιάθων, εἰς τὴν καλαθοπλεκτικὴν κτλ.

ραφιαῖος-α-ον νεώτ. ἀνατ. ὁ ὡς διὰ ραφῆς συναπτόμενος : **ραφιαῖαι δεσμίδες** (αἱ μυϊκαὶ δεσμίδες τῆς ἐν τῷ βάθει στιβάδος τοῦ ἔσω τοιχώματος τῆς δεξιᾶς κοιλίας τῆς καρδίας).

ῥᾰφῐδᾶς-ᾶ (ὁ) πάπ. ὁ ἔχων ὡς ἔργον νὰ διακοσμῇ τεχνουργήματα, ὑφάσματα κτλ., ὁ ποικιλτής.

ῥαφίδεια (ἡ) Ἐπιγρ. θηλ. τοῦ ραφιδεὺς βλ.λ.

ῥαφιδεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ ραφεύς, ὁ ράπτης : Παλλδ.ΑΠ 11,288 **κουρεὺς καὶ ῥαφιδεὺς κατεναντίον ἦλθον ἀγῶνος.**

ραφίδευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ραφιδεύω βλ.λ., ἡ ραφή, τὸ ράψιμο.

ῥαφιδευτής (ὁ) (ραφιδεύω) μτγν. ὁ κεντῶν, ὁ ποικίλλων : ΠΔ Ἔξ.27,16 **βύσσου κεκλωσμένης τῇ ποικιλίᾳ τοῦ ῥαφιδευτοῦ.**

ῥαφιδευτική (ἡ) μτγν. ἡ τέχνη τοῦ ράπτειν, ἡ ραπτική : Ἰω.Χρυσ.6,733,41.

ῥαφῐδευτός-ή-όν μτγν. ἐπὶ ὑφασμάτων, ὁ διὰ ραφῆς συνηρμοσμένος, ὁ διὰ προσερραμμένων ποικιλμάτων κεκοσμημένος : ΠΔ Ἔξ.37,23 **ὃς ἠρχιτεκτόνησε τὰ ὑφαντὰ καὶ τὰ ῥαφιδευτά.**

ῥαφιδεύω (ραφίς) μτγν. κ. μσν. ράπτω διὰ ραφίδος, συρράπτω, προσράπτω : Φώτ.Ἐπιστ.325· **2)** ρηματ. π. ραφιδευτός, ραφιδευτής, ραφιδεύς, ραφίδευσις, ραφιδευτική.

ῥαφίδιον (τὸ) νεώτ. βοταν. ὑποκορ. τοῦ ραφὶς βλ.λ.3), βελανοειδὲς κρυστάλλιον ἐνίων ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν κυττάρων.

ραφι(δο)γραφία (ἡ) νεώτ. σύστημα δι' ἐξεχουσῶν στιγμῶν πρὸς χρῆσιν τῶν τυφλῶν.

ραφι(δο)γράφος (ὁ) νεώτ. εἰδικὸν μηχάνημα, δι' οὗ ἀναπαράγονται ἀνάγλυφοι οἱ στιγμοειδεῖς χαρακτῆρες τοῦ ἀλφαβήτου τῶν τυφλῶν.

ῥᾰφῐδοθήκη (ἡ) γλωσσ. θήκη ραφίδων, βελονῶν.

ῥαφιδοποιός (ὁ) γλωσσ. **ὁ** κατασκευάζων ραφίδας, βελόνας.

ραφιδοφόρος (ὁ) νεώτ. γένος **ἀρκοειδῶν** φυτῶν.

ῥαφιδῶ-όω νεώτ. κ. -ώνω ἀναδένω διὰ ραφιδώματος βλ.λ., φαλιδώνω· **2)** ρηματ.π. **ραφίδωμα**, ραφίδωσις.

ραφίδωμα-ατος (τὸ) (ραφιδῶ) νεώτ. ναυτ. ἡ διὰ λεπτοῦ σχοινίου ἀνάδεσις ἱστίου ἐπὶ ἀναδρόμου ἢ σκηνῆς τοῦ πλοίου ἐπὶ τοῦ σκηνούχου αὐτῆς, φαλίδο.

ραφίδωσις-εως (ἡ) (ραφιδῶ) νεώτ. ἡ διὰ σχοινίου σύνδεσις δύο τεμαχίων ὀθόνης διαπερωμένης δι' αὐτῶν ἐναλλάξ.

ραφινάδα (ἡ) νεώτ. πυκνὸν διάλυμα σακχάρεως περιέχον μεγάλην ποσότητα ἰμβερτοσακχάρου καὶ χρησιμοποιούμενον εἰς τὴν παρασκευὴν ἡδυπότων, τεχνητοῦ μέλιτος κτλ. : **ραφινάδα ὑγρά·** **2)** εἰδ. ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ἡ μὴ πλήρως καθαρισθεῖσα σάκχαρις ἐκ σακχαροκαλάμου ἢ σακχαροτεύτλων.

ραφινάρισμα-ατος (τὸ) (ραφινάρω) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ραφινάρω βλ.λ.

ραφιναρισμένος-η-ο μτχ. παθ. παρακ τοῦ ραφινάρω βλ.λ.

ραφινάρω (Ἰταλ.) δημ., παθ. ἀόρ. -ίστηκα, μτχ. παθ. παρακ. **ραφιναρισμένος,** συνήθ. ἐπὶ ἐλαίων κ. σακχάρεως, καθαρίζω χημικήν τινα οὐσίαν ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν ἢ προσμείξεων, διυλίζω· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ. ἡ μτχ. **ραφιναρισμένος** ὁ αἰσθητικῶς προηγμένος, **ὁ λεπτός,** εὐγενὴς τοὺς τρόπους· **3)** ρηματ. π. **ραφινάρισμα,** ραφινάτος.

ραφινάτος-η-ο (Ἰταλ.) δημ. ὁ διυλισμένος, ὁ κεκαθαρμένος· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ λεπτός, ὁ εὐγενής, ὁ ραφιναρισμένος βλ.λ.

ῥαφίς-ίδος (ἡ) (ῥάπτω) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ῥαπίς** τὸ ὄργανον δι᾽ οὗ ῥάπτομεν, ἡ πρὸς ῥαφὴν βελόνη, βελόνα τοῦ ραφίματος : Ἱππ.Νούσ. 2,66, Ἀρχιππ.38 **ῥαφίδα καὶ λίνον λαβὼν τὸ ῥῆγμα σύρραφον τόδε,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.61,14, Νίκορχ. ΑΠ 11,110, ΚΔ Ματθ.19,24 **εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν·** **2)** θαλάσσιός τις ἰχθύς, οὗ ἡ κεφαλὴ λήγει εἰς ὀξύτατον σχῆμα : Ἐπίχ.51 **ὀξυρύγχους ῥαφίδας,** Ἀριστλ. ἀπ.294, Ὀππ.Ἁλ.1,172, αὐτ.Κυν.2,392· **3)** νεώτ. βοταν. τὸ γένος φυτῶν ραφία βλ.λ.

ραφοδένω δημ., ἀόρ. (ἐ)ρραφόδεσα, δένω διὰ ραφῆς, συρράπτω· ‖ ἐν τῇ βιβλιοδετικῇ, συρράπτω τυπογρ. **φύλλα** πρὸς ἀποτέλεσιν βιβλίου.

ῥάφοι Ἡσ. «ὄρνεις τινές».

ραφτάδικο (τὸ) δημ. ραφεῖον βλ.λ.

ράφτης (ὁ) δημ., θηλ. **ράφτρα,** ὁ ράπτης βλ.λ. : παροιμ. **τσαγκάρης ξυπόλυτος καὶ ράφτης ξεσκισμένος** (ἐπὶ τῶν ἀμελούντων τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς εἰς τὸν κύκλον τῆς ἐπαγγελματικῆς των δράσεως).

ραφτικά (τὰ) δημ. ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ράπτου.

ραφτική (ἡ) δημ. ἡ ραπτικὴ βλ.λ. : Πρόδρ.1,166.

ραφτόπουλο (τὸ) δημ., θηλ. **-ούλα,** ὁ μαθητευόμενος ράπτης· ‖ ὁ νεαρὸς ράπτης.

ράφτρα (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ ράφτης, ἡ ράπτρια.

ράφτω δημ. ράπτω βλ.λ.

ῥάφυς-υος (ἡ) ἡ βουνιάς, οἱ βροῦβες : Σπεύσ.π. Ἀθήν.9,369Β **ῥαφανὶς (φησὶ) γογγυλὶς ῥάφυς ἀνάρρινον ὅμοια.**

ῥαχάδην (ῥάχις) Ἡσ. «ἐπὶ τῆς ῥάχεως».

ῥάχας (ὁ) Ἐπιγρ. ἡ ῥαχὰς βλ.λ.

ῥαχάς-άδος (ἡ) Ἡσ. «χωρίον αὔδενδρον καὶ μετέωρον διὰ τὸ φόφον ἀποτελεῖν καταπνεόμενον», Φώτ. «ῥαχάδας· τὰ δενδρώδη χωρία».

ραχατεύω (ραχάτι) δημ. ἀμτβ. διάγω βίον ἀπράγμονα, ἀναπαύομαι, χουζουρεύω.

ραχάτι (τὸ) (ἀραβ.) δημ. ἀργία καὶ ἀνάπαυσις, ξάπλα, χαυζούρι.

ραχατλήδικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ραχατλῆν βλ.λ.

ραχατλῆς (ὁ) δημ. ὁ ἀρεσκόμενος εἰς τὸ ραχάτι, ἤτοι τὸν ἀργὸν ἐν ἀναπαύσει βίον, τὸ χουζούρι, τὴν ξάπλα.

ραχεοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἄ. ροχιοτομία βλ.λ.

ῥαχετρίζω (ῥάχις) μτγν. κ. **ρακετρίζω** τέμνω, κόπτω τὴν ῥάχιν εἰς δύο· Πολυδ.2,136 «εἰς τὴν ῥάχιν παίειν, οὕτω Πλάτων».

ῥάχετρον (τὸ) μτγν. ἡ ῥάχις· Ἡσ. «ῥάχετρον· ῥαχίς· ὡς πλευρὸν καὶ πλευρά»· **2)** Ἡσ. «ῥάχετρον· οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου»· **3)** Φώτ. «τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ᾽ οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως»· **4)** Πολυδ.2,136· «**τὸ μέσον τῆς ῥάχεως**»· ‖ Δίδ.'Αλ.π.Φώτ. «τὸ πλευρόν»· **5)** ἐργαλεῖον τοῦ κρεοπώλου, τοῦ χασάπη : Πολυδ.7,25.

ῥάχη (ἡ) μτγν. κ. δημ. δ. γρ. ἀντὶ ῥάχος βλ.λ. : Πολυδ.1,225· **2)** δημ. ἡ ῥάχις βλ.λ.

ῥάχι Ἡσ. τὸ «στέμφυλον».

ῥαχία (ἡ) (ῥάσσω) κ. νεώτ., ἰων. **ῥηχίη** ἡ ῥηγνυομένη ἐπὶ τῆς ἀκτῆς θάλασσα, ἰδίᾳ ἡ πλημμυροῦσα, ἀντίθ. **ἄμπωτις** : Ἡρ.2,11 **ῥηχίη δ᾽ ἐν αὐτῷ καὶ ἄμπωτις ἀνὰ πᾶσαν ἡμέρην γίνεται,** αὐτ.7,198, Πολύβ.1,37,2 **ὑπὸ τῆς ῥαχίας πρὸς ταῖς σπιλάσι καταγνύμενα σκάφη,** Πλούτ.Σερτ.7 **τοῦ πελάγους ἀνισταμένου καὶ τὰ πλοῖα πλάγια ταῖς ῥαχίαις περιβάλλοντος·** ‖ ἐνίοτε συνάπτεται μτ. τοῦ πλημμυρίς : Ἡρ.8,129 **αἴτιον δὲ λέγουσι Ποτιδαιῆται τῆς ῥηχίης καὶ τῆς πλημμυρίδος καὶ τοῦ Περσικοῦ πάθεος γενέσθαι,** Ἱππ. π.Γολ.19,135· **2)** ὁ συνεχὴς κρότος τῶν κυμάτων ῥηγνυομένων κατὰ τῆς ἀκτῆς, ῥόχθος : παροιμ. π. Διογεν.7,99 **ῥαχίας λαλίστερος** (λάλος, φλύαρος, πολυλογάς)· ‖ μτφ. ἐπὶ ὄχλου, πάταγος, φόφος, θόρυβος, ταραχή : Ποσείδ.27,11 **ὄχλου τοιούτου ῥαχίαν ἠθροισμένην,** Πλούτ.'Ηθ. 789D **ῥαχίαν ποιοῦντος ἐν δήμῳ καὶ φόφον·** **3)** ἀπότομος καὶ πετρώδης ἀκτή, ἐφ᾽ ἧς τὰ κύματα ῥήγνυνται· Αἰλ.Δ ἀπ.42 «τὸν τόπον ᾧ προσαράττει τὰ κῦμα», Ἡσ. «πᾶς πετρώδης αἰγιαλός»: Αἰσχ.Πρ.713 **ῥαχίαι ἁλίστονοι,** Θουκ.4,10 **ἀμυνομένους παρ᾽ αὐτὴν τὴν ῥαχίαν σώζειν ὑμᾶς τε αὐτούς,** Πολύβ.3,39,4 **τῆς Ἰβηρίας ἁπάσης ἕως τῆς ῥαχίας,** Στράβ.16,4,23 **ῥαχίαις ἀλιμένοις παραβάλλων·** ‖ γεν. ἀκτή, παραλία : Λυκόφρ.379 **ἀνεκβάτους ῥαχίας,** Διοκλ.ΑΠ 7,393 **ἐν χέρσοισι ῥαχίαις·** **4)** ὀρεινὴ σειρά, ῥάχις, **ῥάχη** : Σοφ. ἀπ.1088· **5)** τὸ κατώτατον μέρος τῆς ῥάχεως, τῆς ραχοκοκκαλιᾶς : Νόν.Δ 11,182, αὐτ.39,334.

ῥαχιαῖος-α-ον (ῥάχις) κ. νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥάχιν τοῦ σώματος : Ἱππ.'Αφ.7,36 **τοὺς μύας τοὺς ῥαχιαίους,** Γαλ.Χρ. Μορ.12,105, - **ραχιαῖο περιτονία,** - **ραχιαῖον πάγκρεας·** ‖ κ. γεν. **ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς** τὴν ῥάχιν οἱουδήποτε πράγματος.

ραχιαλγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. **τὸ κατὰ τὴν ῥάχιν** ἄλγος βλ.λ.2).

ραχιαλγικός-ή-όν νεώτ. **ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος** εἰς τὴν ραχιαλγίαν.

ραχιαναισθησία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. **χειρουργ. μέθοδος** ναρκώσεως ἢ ἀναισθησίας δι᾽ **ἐνδοραχιαίας** ἐνέσεως.

ραχιαναλγησία (ἡ) νεώτ. ραχιαναισθησία βλ.λ.

ῥαχίζω (ῥάχις) κ. μσν. κ. δημ. συνήθ. ἐπὶ τῶν θυσιαζομένων ζῴων, ἀλλὰ κ. ἐπὶ προσ., διὰ τῆς ῥάχεως διατέμνω, διαμελίζω, διακόπτω, ὅθεν κατατέμνω, κομματιάζω, φονεύω· Ἡσ. «διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν **κατὰ τὴν ῥάχιν** γίνεσθαι» : Αἰσχ.Πέρσ.426 **ἔπαιον, ἐρράχιζον, εὐχωλὴ δ᾽ ὁμοῦ κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα,** Σοφ.ΑΪ.56 **ἔνθ᾽ εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον κύκλῳ ῥαχίζων,** αὐτ.299, Εὐρ.ἀπ.1105, Ἱππιατρ.22· **2)** κτυπῶ, τυμπανίζω **τὸ σφαγὲν ζῷον·** Ἡσ. «ῥαχίζειν· παίειν **τὸ ἱερεῖον**»· ‖ δημ. εἰδ. ἐπὶ ἀλιευθέντων διὰ **δικτύου μεγάλων ἰχθύων** ἀσπαιρόντων, πλήττω **διὰ κώπης πρὸς νέκρωσιν·** **3)** μτφ. ἀλαζονικῶς φευδολογῶ· Ἡσ. «ῥαχίζειν· τὸ εἰκαίως καὶ ῥᾳδίως φεύδεσθαι», ΑΒ 113 ἐραχίζει· ἀντὶ τοῦ μεγάλα φεύδεται» : Δείν.ἀπ.80· **3)** **ρηματ. π.** ραχιστής, ραχιστήρ, ραχιστός.

ραχιοκοκαΐνωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ **ἐφαρμογή,** ἡ χρησιμοποίησις τῶν ἀλάτων τῆς κοκαΐνης εἰς τὴν ραχιαναισθησίαν **βλ.λ.**

ῥαχίον (τὸ) μσν. ὑποκορ. τοῦ ῥάχις, μικρὴ ῥάχις βουνοῦ, ραχούλα : **Φωκ.'Ιω.'Εκφρ.27.**

ραχι(ο)τομία (ἡ) (τέμνω) νεώτ. ἰατρ. κ. **ραχεοτομία** χειρουργικὴ ἐπέμβασις γινομένη ἐπὶ τῆς σπονδυλικῆς στήλης· **2)** εἰδ. ἐν τῇ μαιευτικῇ, ἡ ἐμβρυοτομία, καθ' ἣν τέμνεται ἡ σπονδυλικὴ στήλη τοῦ ἐμβρύου πρὸς **εὐχερεστέραν ἐξαγωγὴν** αὐτοῦ ἀπὸ τῆς μητρικῆς κοιλότητος.

ραχι(ο)τόμον (τὸ) (τέμνω) νεώτ. ἰατρ. κ. **ραχεο-** ἐργαλεῖον χρησιμεῦον διὰ τὴν διάνοιξιν τοῦ σπονδυλικοῦ σωλῆνος, χωρὶς νὰ βλαβῇ ὁ μυελός.

ῥάχις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ράχη, δ. γρ. ράχι, ἰων. γενικ.-ιος, ἐπὶ προσ. κ. ζῴων, τὸ κατώτερον μέρος τῶν νώτων, τῆς πλάτης: Ἰλ.Ι 208 **ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ· 2)** κ. κ. νεώτ. σπαν. ἡ σπονδυλικὴ στήλη, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου, ἡ ραχοκοκκαλιά: Ἀρχίλ.π.Ἀντιγ.Καρ.89 **μυελὸς κοίλης ῥάχεως,** Αἰσχ.Εὐμ.190 **ὑπὸ ῥάχιν παγέντες** (ἀνασκολοπισθέντες), Σοφ. ἀπ.20, Πλάτ.Τίμ.77D **ταύτας δὲ καθῆκαν παρὰ τὴν ῥάχιν,** Ἀριστλ.ΖΙ 516a,11 **σύγκειται ἡ ῥάχις ἐκ σφονδύλων, τείνει δ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς μέχρι πρὸς τὰ ἰσχία· 3)** μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ κατὰ μῆκος τῆς σπονδυλικῆς στήλης ἀπὸ τοῦ αὐχένος μέχρι τῆς ἕδρας ἢ τῆς οὐρᾶς μέρος τοῦ σώματος τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν σπονδυλωτῶν ζῴων, τὰ νῶτα, ἡ πλάτη: Ἐρωτόκρ.4,1065 **τὸ πρόσωπο γυρίσανε, ποὺ δεῖχνασι τὴ ράχι·** ‖ δημ. ἐν φρ. **τοῦ γύρισε τὴ ράχη** (τοῦ ἔστρεψε τὰ νῶτα, τὸν περιεφρόνησε), **- δεῖξε μας τὴ ράχη σου** (φύγε ἀπ' ἐδῶ, ξεκουμπίσου), **- τὰ σηκώνει ἡ ράχη του** (εἶναι ἀνεκτικός), **- τὸν τρώει ἡ ράχη του** (θὰ δαρῇ), **- τὸν ἔχω στὴ ράχη μου** (τὸν συντηρῶ), **- ἔχει ἑξῆντα χρόνια στὴ ράχη του** (ἄγει τὸ ἑξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του)· **4)** νεώτ. δημ. ἡ ἐπίκυρτος ἢ ἀντίθετος πρὸς τὴν κυρίαν ὄψιν ἐπιφάνεια οἱουδήποτε πράγματος: **ἡ ράχη τοῦ βιβλίου, - ἡ ράχη τῆς πολυθρόνας** (τὸ ἐρεισίνωτον αὐτῆς), **- ἡ ράχη τοῦ μαχαιριοῦ** (τὸ ἀντίθετον πρὸς τὴν κόψιν μέρος αὐτοῦ)· **5)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ εἰς μῆκος ἐκτεινόμενον σχῆμα τοῦ ἀνωτέρου μέρους ὑψώματός τινος τοῦ ἐδάφους, ἡ πλαγίως διήκουσα ἀνηφορικὴ ἔκτασις ὄρους, δημ. ράχη κ. πληθ. ράχες, πλαγιά: Ἡρ.3,54 **κατὰ δὲ τὸν ἐπάνω πύργον τὸν ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ οὔρεος ἐπεόντα ἐπεξῆλθον,** αὐτ.7, 216, Πολύβ.3,101,2 **κατέβαινε κατὰ τὴν ἐπὶ τὰ πεδία κατατείνουσαν ῥάχιν,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 27,90 **στὶς ράχες οἱ σκίνοι, τ' ἀγρίλια, τὰ πεῦκα,** δ. τραγ. **ράχη σὲ ράχη περπατεῖ, λημέρι σὲ λημέρι·** ‖ αἱ κορυφογραμμαὶ χαμηλῶν ὀρέων: Στράβ.3, 2,3 **παράλληλοι δέ τινες ῥάχεις ὀρῶν παρατείνουσι τῷ ποταμῷ,** Ἐπιγρ. **κατὰ ῥάχιν** (κατὰ μῆκος τῆς ὀρεινῆς σειρᾶς)· πρβλ. Ἀρχίλ.21 **ὅνου ῥάχις** (ὅπου παραβάλλει τὴν Θάσον)· ‖ δημ. τόπος βραχώδης, ὀρεινὴ βραχώδης ἔκτασις: Σολωμ.Ἡ δόξα τῶν Ψαρῶν **στῶν Ψαρῶν τὴν ὁλόμαυρη ράχη | περπατώντας ἡ δόξα μονάχη· 6)** ἐπὶ τῆς ρινός, τὸ ἐξέχον μέρος τοῦ ὀστοῦ τῆς ρινός· Πολύδ.2,79 **«τὰ δ' ἑκατέρωθεν ἐπὶ τὰ μῆλα νεύοντα ὀστώδη ῥινὸς ῥάχις»**: Ῥοῦφ.Ὀνομ.35· **7)** κ.νεώτ. βοταν. τὸ μισχοειδὲς μέσον νεῦρον τῶν συνθέτων φύλλων, ἐφ' οὗ συναρτῶνται τὰ φυλλάρια: Θεόφρ.ΦΙ 3,7,5, αὐτ.3,17,4· **8)** ἡ ὀξεῖα, ἡ ἐξέχουσα πλευρὰ κατὰ μέσον τῆς ὠμοπλάτης. Γαλ. Χρ.Μορ 13,10, Ῥοῦφ.Ὀνομ.71· **9)** ἡ ἐξωτερικὴ ἄκρα τῶν πλοκάμων τοῦ πολύποδος: Ἀριστλ.ΖΙ 52Ιa,7 **ἔστι δὲ αὕτη ἐπὶ τῇ ῥάχει· καλεῖται δὲ ῥάχις τὸ λεῖον, οὗ πρόσω αἱ κοτυληδόνες εἰσί· 10)** ὁ κορμός: ΠΔ Βασ.1,5,4 **πλὴν ἡ ῥάχις Δαγὼν ὑπελείφθη.**

ραχιοχισία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παραμόρφωσις συγγενὴς τῆς ράχεως, συνισταμένη εἰς σχισμὴν ἢ ρωγμὴν τῆς σπονδυλικῆς στήλης.

ῥαχιστήρ-ῆρος (ὁ) (ῥαχίζω), ὁ ραχιστὴς βλ.λ.2)· Ἡσ. **«ῥαχιστήρ·** φεύστης· ἀλαζών, μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος».

ῥαχιστής (ὁ) (ῥαχίζω) ὁ διατέμνων τὸ σφάγιον κατὰ μῆκος τῆς ῥάχεως· Φώτ.· **2)** ὁ ἀλαζών, ὁ **κομπάζων, ὁ ψεύστης**· Θεόπομπ.Κωμ.43· **3)** Σχόλ. Σοφ.ΑΙ 56 **«τοὺς μεγάλως κακουργοῦντας ῥαχιστάς φαμεν».**

ῥαχιστός-ή-όν (ῥαχίζω) κ. δημ. ὁ σχιστός, ὁ κομματιαστός: Ἄμφις 16 **ῥαχιστὰ κρανίων μέρη εὔσαρκα· 2)** δημ. ἐπὶ ἰχθύων ὁ διὰ πλήξεως μετὰ τὴν ἀλίευσιν νεκρωθείς.

ῥαχίτης (ὁ) (ῥάχις) κ. νεώτ., θηλ. ραχῖτις βλ.λ. ὁ ὢν ἢ ἀνήκων εἰς τὴν ῥάχιν, ὁ τῆς ῥάχεως, ὁ νωτιαῖος: Ἱππ.Κωακ.499, Ἀριστλ.ΖΜ 615b,32 **ἥκιστα δὲ τοιοῦτος ὁ ῥαχίτης ἐστὶ μυελὸς διὰ τὸ δεῖν αὐτὸν εἶναι συνεχῆ** (ὁ νωτιαῖος μυελός).

ραχιτικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ὁ ὀφειλόμενος εἰς τὴν ραχῖτιδα: **ραχιτικὴ κρᾶσις, - ραχιτικὴ παραμόρφωσις· 2)** ὁ πάσχων ἐκ ραχίτιδος: **ραχιτικὸ παιδί· 3)** κτ. ἐπέκτ. ὁ ἀνωμάλως ἀνεπτυγμένος, ὁ δύσμορφος, κακοφτειασμένος.

ῥαχῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ., θηλ. τοῦ ραχίτης, μτ. ἢ ἄνευ τοῦ νόσος, πάθησις τῆς ράχεως, κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν, χαρακτηριζομένη ἐκ διαταραχῶν τῆς διατροφῆς τοῦ ὀστεώδους συστήματος καὶ κατὰ συνέπειαν ἐξ εἰδικῶν παραμορφώσεων τοῦ σκελετοῦ, ἅ. ραχιτισμός.

ραχιτισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ραχῖτις βλ.λ.

ραχιτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἅ. ραχιοτομία βλ.λ.

ραχιτόμον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἅ. ραχιοτόμον βλ.λ.

ῥαχιώδης-ους-ες μτγν. ὁ πλήρης ραχιῶν, ὁ πετρώδης καὶ ἀπότομος: Στράβ 5,4,4 **ῥαχιώδης γὰρ καὶ προσεχὴς ὁ πλησίον αἰγιαλός,** αὐτ.12,3, 11 **κύκλῳ δ' ἡ χερρόνησος προβέβληται ῥαχιώδεις ἀκτάς,** αὐτ.16,2,13.

ῥάχνος-ους (τὸ) πάπ. πιθ. ὁ μανδύας, ἡ χλαμύς, ὁ ἐπενδύτης: **καὶ ῥάχνη πράσινα ἔχουσι.**

ραχοκοκκαλιά (ἡ) δημ., ἅ. ραχοκόκκαλο ἡ σπονδυλικὴ στήλη.

ραχοκόκκαλο (τὸ) δημ. ἅ. ραχοκοκκαλιὰ βλ.λ.

ῥάχος (ὁ), ὀρθότ. **ῥάχος** μτγν. κ. νεώτ. ἡ ραχός βλ.λ.· ΕΜ 703,1: Παυσ.2,32,10· **2)** νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ἐλλοβοκάρπων.**

ῥάχος-ους (τὸ) Ἡσ. «ῥάχη· ἀπορραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα».

ῥαχός (ἡ), ἰων. ῥηχός (Ἡρ.7,142), ἡ ῥᾶχος κ. **ῥάχος** (ὁ) (ΕΜ 703,1) θάμνος ἀκανθώδης, ἀκανθώδη δασέα χαμόκλαδα, ἀντίθ. τοῖς ὑψηλὸν στέλεχος ἔχουσι δένδροις: Ξεν.Κυν.10,7 **καὶ τὸν περίδρομον ἐξάπτειν ἀπὸ δένδρου ἰσχυροῦ καὶ μὴ ἐκ ῥάχου· συνέχονται γὰρ αἱ ῥάχοι· 2)** συνεκδ.φράκτης ὑπὸ τοιούτων δενδρυλλίων ξηρῶν ἢ χλωρῶν, ἰδίᾳ ἀκανθωδῶν κατασκευαζόμενον περίφραγμα κήπων, ἀμπέλων, ποιμνίων κττ.· **3)** κοινὴ ράπη ἢ καὶ ὁ βούτιμος, δι' οὗ παραγεμίζουσι καὶ κατασκευάζουσι τὰ σάγματα οἱ σαγματοποιοί· Ἡσ. **«ῥαχοί,** χοιράδες, στιβαί, σάγματα· ἔνιοι τοὺς φακέλους τῶν ξύλων, ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν, ἀφ' οὗ τὸ περίφραγμα»: Σοφ.ἀπ.935· **4)** αἱ τραχεῖαι καὶ ἀκανθώδεις ῥάβδοι, βέργες τῶν ἀμπέλων, αἱ χρησιμεύουσαι πρὸς καταβολάδας: Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,7,3 **ἀφέντες τὰς ῥάχους** (τὰ νέα κλήματα τῆς καταβολάδος)· **5)** ἐν Τροιζῆνι, ἡ ἀγρία ἐλαία, ἀγριελιά: Παυσ.2,32,10 **κότινος πέφυκεν ὀνομαζόμενος ῥάχος στρεπτός· ῥάχους μὲν δὴ καλοῦσι Τροιζήνιοι πᾶν ὅσον ἄκαρπον ἐλαίας, κότινον καὶ φυλίαν καὶ ἔλαιον.**

ῥαχῶ-όω Ἐπιγρ. ἀποξύω τὸ κλῆμα, ὁ φυτεύω ὡς καταβολάδα· ΕΜ 703.3.

ῥαφαϝυδός (ὁ) Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. ἀντὶ ῥαφῳδός.

ῥάφιμο(ν)-ατος (τὸ) μσν. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ράπτω, ἡ ραφή : σχίστηκε τὸ παντελόνι μου καὶ θέλει ράφιμο, - βελόνι τοῦ ραφίματος (ἡ ραφίς), - μηχανὴ τοῦ ραφίματος (ἡ ραπτομηχανή)· **2)** μσν. ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ράπτου, τὰ ραφτικά : Πρόδρ.Ι,173 καὶ ράφε τὸ παράλυμαν, ἔπαρ' τὸ ράφιμόν σου.

ῥάφις-εως (ἡ) (ράπτω) μσν. μτφ. ἡ σύρραφις, τὸ ράφιμα : Εὐστ.6,36 ῥάφις ἐπῶν.

ῥαψῴδημα-ατος (τὸ) (ῥαψῳδῶ) μτγν. κ. μσν. τὸ ὑπὸ τοῦ ραψῳδοῦ ἀπαγγελλόμενον· **2)** περιφρονητικῶς, τὸ ἀπὸ στήθους ἀπαγγελλόμενον, τὸ μαθημένο ἀπ' ἔξω : Κύριλλ.2,324C, Φώτ.Λεξ.300.

ῥαψῴδησις-εως (ἡ) (ραψῳδῶ) νεώτ. ἡ ᾆσις ποιήματος, ἡ ὑπὸ ραψῳδοῦ ἀπαγγελία.

ῥαψῳδία (ἡ) (ραψῳδός) κ. νεώτ. ἀπαγγελία ἐπικῶν ποιημάτων : Πλάτ.Τίμ.21Β ἆθλα . . ἡμῖν οἱ πατέρες ἔθεσαν ῥαψῳδίας, αὐτ.Ἴων 533Β· **2)** ἐπικὴ ποίησις ἢ σύνθεσις, ἀντίθ. κιθαρῳδία : Πλάτ. Νόμ.658Β τὸν μέν τινα ἐπιδεικνύναι, καθάπερ Ὅμηρος, ῥαψῳδίαν, ἄλλον δὲ κιθαρῳδίαν, Κλέαρχ.62 ἐν ᾗ παριόντες ἕκαστοι τῷ θεῷ οἷον τιμὴν ἀπετέλουν τὴν ῥαψῳδίαν· ‖ κ. ἐπὶ παντὸς εἴδους ποιήσεως : Ἀριστλ.Ποιητ.1447b,22 ποιεῖν μικτὴν ῥαψῳδίαν ἐξ ἁπάντων μέτρων· **3)** τμῆμα ἐπικοῦ ποιήματος, ἔχον ἑνότητά τινα· Ἡσ. «σύνταξις ἢ συρραφὴ λόγων ἢ μέρος ποιήματος», ΑΒ 630 «ῥαψῳδία ἐστὶ μέρος ποιήματος ἐμπεριειληφός τινα ὑπόθεσιν· εἴρηται δὲ ῥαψῳδία οἱονεὶ ῥαβδῳδία τις οὖσα ἀπὸ τοῦ δαφνίνῃ ῥάβδῳ περιερχομένους ᾄδειν τὰ ποιήματα»· ‖ ἰδίᾳ δ' ἕκαστον τῶν 24 τμημάτων, εἰς ἃ διαιρεῖται ἡ Ἰλιὰς καὶ ἡ Ὀδύσσεια τοῦ Ὁμήρου : Πλούτ. Ἠθ.186Ε, Λουκ.Θε.Δ 20,2 βαβαί, Ὅμηρε, οἷά σοι τῶν ῥαψῳδιῶν τὰ κεφάλαια χαμαὶ ἔρριπται ἄγνωστα καὶ ἄμορφα, αὐτ.Χάρ.7· **4)** νεώτ. μουσ. διηγηματικὸν συμφωνικὸν ποίημα : ἡ Οὐγγρικὴ ῥαψῳδία τοῦ Λίστ· **4)** περιφρονητικῶς, σχοινοτενὴς ἀφήγησις, φλυαρία, ἀδολεσχία : Πλούτ. Ἠθ.514C εἰς τὰς ἑώλους καὶ πολυπατήτους περιιὼν εἰσελαύνει ῥαψῳδίας τὸν λόγον.

ῥαψῳδικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ραψῳδὸν ἢ ραψῳδίαν· ‖ ἡ ῥαψῳδική μτ. τῆς λ. τέχνη ἢ ἄνευ αὐτῆς ὡς οὐσ., ἡ τέχνη τοῦ ραψῳδοῦ : Πλάτ.Ἴων 538Β ἡ δὲ ῥαψῳδικὴ τέχνη ἑτέρα ἐστὶ τῆς ἡνιοχικῆς, αὐτ.504Α.

ῥαψῳδικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ραψῳδικόν βλ.λ. : Εὐστ.3,55.

ῥαψῳδομαντεία (ἡ) νεώτ. ἡ βιβλιομαντεία.

ῥαψῳδοποιία (ἡ) μτγν. ἡ ψευδολογία, ἡ φλυαρία : Ἐπιφάν.1,649.

ῥαψῳδός (ὁ) (ράπτω 5), ᾠδή· πρβλ. Ἡσίοδ.ἀπ.265 ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδήν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ συρράπτων, ὁ συνείρων, ὁ συνθέτων ᾠδάς, ἰδίᾳ ὁ ἀπαγγέλλων ἐπικὰ ποιήματα, ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ποιητοῦ τοῦ ἀπαγγέλλοντος τὰ ἴδια ἑαυτοῦ ποιήματα, οἷον ἐπὶ τοῦ Ὁμήρου καὶ τοῦ Ἡσιόδου : Νικοκλ.π.Σχόλ.Πινδ.2,2· ‖ συνήθ. κτ. πληθ. οἱ τὰ ὁμηρικὰ ἔπη ἢ τὰ τοῦ Ἡσιόδου, γεν. τὰ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐπικῶν ποιήματα συρράπτοντες εἰς ἓν ὅλον καὶ ἀπαγγέλλοντες ἢ κτ. δ. ἑρμ. παίζοντες εἰς κρουστὴν λύραν, περιφερόμενοι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· Πινδ.Ν 2,2 «ῥαπτῶν ἐπέων ἀοιδοί», Σχόλ.Πλάτ.Ἴων 530C «ῥαψῳδοί· οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες, οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους ἔχοντες ἀπήγγελλον» : Ἡρ.5, 67 ῥαψῳδοὺς ἔπαυσε ἐν Σικυῶνι ἀγωνίζεσθαι τῶν Ὁμηρείων ἐπέων εἵνεκεν, Πλάτ.Ἴων 530C οὐ γὰρ ἂν γένοιτό ποτε ῥαψῳδός, εἰ μὴ συνείη τὰ λεγόμενα ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· ‖ κτ. πληθ. οἱ ὑποκρινόμενοι καὶ ἀπαγγέλλοντες ἢ ᾄδοντες διάφορα λυρικὰ ᾄσματα, οἷον οἱ ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ ποιήματα τοῦ Διονυσίου ἀπαγγέλλοντες : Διόδ.Σ 14,109 ὡς δ' ἐπέβαλον οἱ ῥαψῳδοὶ προφέρεσθαι τοῦ Διονυσίου τὰ ποιήματα· **3)** ποι. ῥαψῳδὸς κύων ἡ ἐν Θήβαις Σφίγξ ἡ κατ' ἐπανάληψιν ἀπαγγέλλουσα ἐπικῶς τὰ αἰνίγματα: Σοφ.ΟΤ 391 ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων· πρβλ. Welcker Cycl.363.

ῥαψῳδῶ-έω κ. νεώτ., μέλλ. ῥαψῳδήσω, παρακ. ἐρραψῴδηκα (Δημ.770), εἶμαι ραψῳδός, ἀπαγγέλλω τὰ ποιήματα ἄλλων ὡς ραψῳδός, ἀπαγγέλλω ἐντέχνως : Πλάτ.Ἴων 533C ἅ τε εὖ ῥαψῳδεῖ καὶ ἃ μή, αὐτ.541Β τί δή ποτ' οὖν .. ῥαψῳδεῖς . . περιιών ;, Ἰσοκρ.12,33 οἶμαι γὰρ ἂν παῦσαι τοὺς ἐν τῷ Λυκείῳ ῥαψῳδοῦντας τἀκείνων, Λουκ.Ζ Ἔλεγχ.1 εἰ ἀληθῆ ἐστι τὰ περὶ τῆς Εἱμαρμένης καὶ τῶν Μοιρῶν ἃ ἐκεῖνοι ἐρραψῳδήκασιν· κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Ποιητ.1462a,6 ἐπεὶ ἔστι περιεργάζεσθαι τοῖς σημείοις καὶ ῥαψῳδοῦντα· ‖ κ. παθ. ἐπὶ ποιημάτων, ἀπαγγέλλομαι : Λυκοῦργ.102 ὥστε νόμον ἔθεντο καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ῥαψῳδεῖσθαι τὰ ἔπη· ‖ κ. ἐπὶ ποιητοῦ ἀπαγγέλλοντος τὰ ἴδια ἑαυτοῦ ποιήματα, ὡς ὁ Ὅμηρος, Ἡσίοδος, Ξενοφάνης κ. ἄ. : Πλάτ.Πολ.600D Ἡσίοδον ῥαψῳδεῖν ἂν περιιόντας, εἴων, Λουκ. Νεκυομ.1 ἐμμέτρως ἐρραψῴδει πρὸς ἄνδρας φίλους, Διογ.Λ 9,18 Ξενοφάνης . . ἐρραψῴδει τὰ ἑαυτοῦ· **2)** περιφρονητικῶς, ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Πλάτωνος, ἀπαγγέλλω, ἐκφωνῶ τι ἀπὸ μνήμης, ἐκ στήθους, μηχανικῶς καὶ ἀνοήτως, χωρὶς νὰ συγκινῶμαι ὑπὸ τῶν λεγομένων, ὅθ. μωρολογῶ, φλυαρῶ Δημ.181 οὐδὲν . . ἀλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιιόντες, Λουκ.Νεκρ.Δ 15,2 εἰ καὶ ὅτι μάλιστα, οἱ ἄνω ῥαψῳδήσουσι· κ. μτ. ἀπαρφ. : Δημ.770 μάτην ἐρραψῳδηκότας ἡμᾶς ἔσεσθαι· κ. παθ. : Πλάτ.Φαῖδρ.277Ε λόγοι ἄνευ ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς ῥαψῳδούμενοι· **3)** μτ. αἰτ. προσ. ᾄδω ὑπέρ τινος, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω : Ἀριστφ.Ἐκκλ.679 ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν τοὺς ἀνδρείους· **4)** ρηματ. π. ραψῴδημα.

ῥᾴων-ονος-ον συγκρ. τοῦ ῥᾴδιος βλ.λ.

ῥᾷον ἐπίρρ. συγκρ. τοῦ ῥᾴδιος βλ.λ.

ρέ ἐπιφ. δημ. ἄ. βρὲ βλ.λ.

ρέ (τὸ) νεώτ. μουσ. ἄκλ. ὄνομα τοῦ δευτέρου φθόγγου τῆς εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς κλίμακος.

Ῥέα (ἡ) κ. νεώτ., ἐπ. Ῥεῖα (Ἡσίοδ.Θ 453) κ. Ῥείη (Ἰλ.Ξ 203) κ. συνηρ. Ῥῆ (Φερεκ.Σύρ.9), θυγάτηρ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γαίας σύζυγος τοῦ Κρόνου, μήτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ἄ. Κυβέλη : Ἰλ.Ξ 203 δεξάμενοι Ῥείης, Ἡσίοδ.Θ 625 οὓς τέκεν ἠΰκομος Ῥεῖα Κρόνου ἐν φιλότητι, Ὕμν. Ἀπόλλ.93· **2)** π. Πυθαγ. ὄνομα τοῦ ἀριθμοῦ 2 : Ἀνατόλ.π.Θεολ.Ἀριθμ.12· **3)** νεώτ. ἄστρον. δορυφόρος τοῦ Κρόνου· **4)** ὁμ. νεώτ.ζωολ. στρουθοκάμηλος ἡ ἀμερικανική.

ῥέα κ. ῥεῖα κ. μονοσύλλ. ῥᾶ ἢ πρὸ φωνήεντ. ῥεῖ, ἐπίρρ. ἐπ. ἐκ τοῦ ῥᾴδιος, ῥᾳδίως, εὐκόλως, ἀπόνως : Ἰλ.Ε 304 ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος, αὐτ.Ι 477 ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς ῥεῖα.

ρεάλι(ον) (τὸ) (ισπαν.) νεώτ., δημ. κ. ριάλι παλαιὸν νόμισμα τῆς Ἱσπανίας· **2)** κτ. πληθ. χρήματα, λεπτά, περιουσία, παράδες.

ρεαλίζω (λατ.) νεώτ. ἀμτβ., σπαν. χρ., εἶμαι ὀπαδὸς τοῦ αἰσθητικοῦ ρεαλισμοῦ βλ.λ., ἀσκῶ αὐτὸν εἰς τὰ ἔργα μου· **2)** ρηματ.π. ρεαλισμός, ρεαλιστής, ρεαλιστικός.

ρεαλισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. φιλοσ. ὡς διεθν. ὅρος εἰδ. ἐν τῇ γνωσιολογίᾳ, θεωρία, καθ' ἣν ὑπάρχει ἐξωτερικὸς κόσμος ἀντικειμενικὸς ἔξω τοῦ ὑποκειμένου μας, καὶ τὸν κόσμον τοῦτον ἀντιλαμβανόμεθα διὰ τῶν αἰσθήσεών μας, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι, παρ' ἡμῖν ἀποδιδόμενος διὰ τοῦ ὅρου πρα-

΄γματοκρατία· **2)** εἰδ. ἐν τῇ αἰσθητικῇ κ. ταῖς ἐφαρμογαῖς αὐτῆς ἐν τῇ λογοτεχνίᾳ καὶ ταῖς καλαῖς τέχναις, ἡ τάσις πρὸς πιστὴν ἔντεχνον ἀπεικόνισιν τῆς ἀληθοῦς πραγματικότητος, ἄνευ προσπαθειῶν ἐξωραϊσμοῦ ἢ ἐξιδανικεύσεως, ἀντίθ. ἰδεαλισμός, ρωμαντισμός.

ρεαλιστής (ὁ) (ρεαλίζω) νεώτ. κ.δημ., θηλ.-**ίστρια**, ὁ ὀπαδὸς τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ αἰσθητικοῦ ρεαλισμοῦ βλ.λ., ἀντίθ. ἰδεαλιστής.

ρεαλιστικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ρεαλισμόν: **ρεαλιστικὸν μυθιστόρημα - ποίημα**· ‖ κ. ἐπίρρ. -**ῶς**, δημ. -**ά**.

ῥέανσις-εως (ἡ) πάπ. πιθ. ἡ λέανσις, ἡ στίλβωσις.

ῥεαντής (ὁ) πάπ. πιθ. ὁ λεαντής, ὁ στιλβωτής.

ρέβα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν βράσκη ἢ ράπυς.

ρεβανί (τὸ) δημ. ὅ. ραβανί βλ.λ.

ρεβάνι (τὸ) δημ. ὅ. ραβάνι βλ.λ.

ρεβεγιό(ν) (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. ἡ κατὰ τὴν παραμονὴν τῶν Χριστουγέννων νυκτερινὴ ἑορτὴ τῶν δυτικῶν.

ρεβέκα (ἡ) νεώτ. ἀρχαιότατον ἔγχορδον ὄργανον μετὰ τόξου, ἀποτελούμενον ἐκ δύο πεπλατυσμένων ἠχητικῶν πλακῶν ἠνωμένων διὰ στεφάνης.

ρεβένι (τὸ) δημ. καπνὸς ἀνωτέρας ποιότητος φυόμενος εἰς ὀρεινὰ καὶ ἐπικλινῆ ἐδάφη, γιακάς.

ρεβέντι (τὸ) δημ. ὅ. ραβέντι βλ.λ.

ρεβεντούκι (τὸ) δημ. εἶδος ὀθόνης πρὸς κατασκευὴν ἱστίων, ἐπικαλυμμάτων, ἡ ὀθονίς.

ρεβερέντζα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ὑπόκλισις ἐθιμοτυπικὴ πρὸς ἐκδήλωσιν σεβασμοῦ.

ρεβιγγυβότανο (τὸ) δημ. σύμμιγμα διαφόρων φυκῶν χρησιμοποιούμενον εἰς τὰς Κυκλάδας ὡς ἀνθελμινθικὸν φάρμακον.

ρεβιζιονισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐν τῇ κοινωνιολογίᾳ, ἡ τάσις πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν θεωριῶν καὶ ἀντιλήψεων τοῦ ἐπιστημονικοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς ἐπαναστατικῆς τακτικῆς.

ρεβιζιονιστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. -**ίστρια**, ὁ ὀπαδὸς τοῦ ρεβιζιονισμοῦ βλ.λ.

ρεβιζιονιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ρεβιζιονισμὸν βλ.λ., ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς τάσιν ἀναθεωρήσεως καθιερωμένης θεωρίας ἢ ἀντιλήψεως.

ρεβίθι (τὸ) δημ. κ. **ροβίθι** ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ ἐρέβινθου.

ρεβιθιά (ἡ) δημ. κ. **ρο-** τὸ φυτὸν ἐρέβινθος.

ρεβόλβερ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. κ. -**ρο** τὸ περίστραφον βλ.λ.

ρεγάλα (ἡ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. μικρὸν φορητὸν ἐκκλησιαστικὸν ὄργανον οἰκιακῆς χρήσεως, ἀποτελούμενον κυρίως ἐξ ὀλίγων συστοιχιῶν αὐλῶν μετὰ γλωττίδος.

ρεγάλο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **ριγάλο** φιλοδώρημα, δῶρον· ‖ **φρ. κάνω ρεγάλο** δωροῦμαι, χαρίζω τι εἴς τινα.

ρέγγα (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς ἀρίγγη.

ῥεγενδάριοι (οἱ) (λατ.) μτγν. κανονισταὶ χαράκται, ἐπόπται τῶν ὁδῶν: Ἰω.Λυδ.Ρωμ.3,4 **ῥεγενδάριοι δύο τὸν δημόσιον δρόμον εὐθύνοντες.**

ῥεγεύς-έως (ὁ) (ῥέγος) λεξ. ὁ βαφεύς· ΕΜ 703,23 «ῥεγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς» (δ.γρ.ραγεῖς, ῥηγεῖς).

ῥεγεών-ῶνος (ἡ) Ἐπιγρ. μτγν. κ. μσν. κ. **ῥεγιὼν** τὰ προάστειον πόλεως: Σύνοδ Χαλκηδ.1632Β· **2)** ὁδός, διαμέρισμα πόλεως, συνοικία: Γρηγέντ. 577C, Πασχ.Χρον.571, αὐτ.595.

ρεγεωνάριος (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ὅ. ρεγιωνάριος βλ.λ.: **ρεγεωνάριος ἑκατόνταρχος.**

ῥεγεωνάρχης (ὁ) πάπ. κτ. πληθ. ὁ ἐπόπτης, διοικητὴς τῶν ρεγεώνων: Ἰω.Λυδ.Μην.4,138.

ῥεγιστής (ὁ) Ἡσ. «ῥεγισταί· βαφεῖς».

ρεγιστράριος (ὁ) (λατ.) π. Ρωμ. ὁ κρατῶν βιβλία λογαριασμῶν, ὁ λογιστής.

ῥεγιών-ῶνος (ἡ) (λατ.) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ἕκαστον τῶν 14 τμημάτων εἰς ἃ διῃρεῖτο ἡ ἀρχαία Ρώμη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις.

ρεγιωνάριος (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ἐπόπτης τῶν ρεγιώνων ἔχων ὑφ' ἑαυτὸν κατωτέρους ὑπαλλήλους ἐπιφορτισμένους κυρίως νὰ ἀγρυπνῶσι καθ' ὅλην τὴν νύκτα πρὸς πρόληψιν καὶ καταστολὴν τῶν τυχὸν πυρκαϊῶν.

ρεγιωνάρχης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὅ. ρεγεωνάρχης.

ρεγκάτα (ἡ) δημ. συνήθ. κτ. πληθ. λεμβοδρομία ἢ ἱπποδρομία φιλάθλων.

ρεγκλάν (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἄκλ. κ. ραγκλάν εἶδος ἐπανωφορίου, οὗ αἱ χειρίδες δὲν ἀποτελοῦσιν ἰδιαίτερα τεμάχια, ἀλλὰ κατέρχονται μονοκόμματα ἐκ τοῦ περιλαιμίου.

ρεγκλότα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν πραύμνη.

ῥέγκος-εος (τὸ) κ. **ῥέγχος** ὁ κατὰ τὸν ὕπνον προερχόμενος ἐκ τοῦ λάρυγγος καὶ τῶν μυκτήρων ἦχος, τὸ ραυχάλισμα: Ἱππ.Διαίτ.17 **οἱ δ' ὑπὸ τῆς ἀρθοπνοίης τε καὶ τοῦ ῥέγχεος ἀποπνιγέντες.**

ῥέγκω, μέλλ. **ῥέγξω, ὅ.** ρέγχω, κοιμώμενος ἐκπέμπω ἦχον τραχὺν καὶ ρυθμικὸν ἀπὸ τοῦ φάρυγγος καὶ τῶν μυκτήρων κατὰ τὴν ἀναπνοήν, ροχαλίζω: Αἰσχ.Εὐμ.53 **ῥέγκουσι δ' οὐ πλατοῖσι φυσιάμασιν,** Εὐρ.267, Ἀριστφ.Νεφ.5 **οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν·** ‖ **ὅμ. κ. μέσ.**: Ἀριστφ.Ἱππ.115 **ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγὼν πέρδεται καὶ ῥέγκεται·** **2)** ἐπὶ ἵππων, φυσῶ, φρυάττομαι: Εὐρ.Ρησ.785 **αἱ δ' ἔρρεγκον ἐξ ἀρτηριῶν θυμὸν πνέουσαι κἀνεχαίτιζον φόβῃ·** ‖ κ. ἐπὶ δελφῖνος κοιμωμένου: Ἀριστλ.ΖΙ 537b,3 **δελφῖνος δὲ καὶ ῥέγκοντος ἤδη ἠκρόανταί τινες,** αὐτ.566b,15 **καὶ ῥέγκει καθεύδων** (δ.γρ. ῥέγχει)· **3)** ρηματ. π. ρέγξις.

ρεγκώδης-ους-ες ὅ. ρεγχώδης βλ.λ.

ῥέγμα-ατος (τὸ) (ῥέζω (2)) τὸ βεβαμμένον, τὸ χρωματισμένον: Ἴβυκ.10Β **ποικίλα ῥέγματα.**

ῥέγξις-εως (ἡ) (ῥέγκω) ὁ ρεγχασμός, τὸ ρουχάλισμα: Ἱππ.Διαίτ.17 **τὴν ῥέγξιν ποιεῖ ἐνισχόμενον ἐν τοῖς βρογχίοισι τοῦ πνεύμονος.**

ῥέγος-εος (τὸ) τὸ ρῆγος βλ.λ., τὸ σκέπασμα: Ἀνακρ.138· **2)** ΕΜ 703,28 ἐν λ. ρεγεὺς «ῥέγος τὸ βάμμα».

ρέγουλα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. **ρέγολα** τάξις, τὸ προσῆκον μέτρον, κανών: **πίνει μὲ ρέγουλα.**

ρεγουλάρισμα (τὸ) (ρεγουλάρω) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρεγουλάρω βλ.λ., ἡ τακτοποίησις: **ἡ μηχανὴ θέλει ρεγουλάρισμα.**

ρεγουλάρω (ἰταλ.) δημ. συνήθ. ἐπὶ μηχανῶν, κανονίζω τι, κάμνω τι νὰ λειτουργῇ κανονικῶς ἢ καθ' ὡρισμένον ρυθμόν: **ρεγούλαρε τὴ μηχανή·** **2)** ρηματ.π. ρεγουλάρισμα.

ρεγχάζω (ρέγχος) νεώτ. ρέγχω, ροχαλίζω βλ.λ.· **2)** ρηματ.π. ρεγχασμός, ρεγχαστικός.

ρεγχασμός (ὁ) (ρεγχάζω) νεώτ. ὁ ἦχος, ὃν ἐκπέμπει τὸ ρεγχάζον ἄτομον, τὸ ρουχάλισμα.

ρεγχαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ρεγχασμὸν βλ.λ.

ῥέγχη (ἡ) μτγν. τὸ ῥέγκος βλ.λ., τὸ ρουχάλισμα: Ἐρωτιαν. ἐν λ. διαρόγχος.

ῥέγχος-εος (τὸ) ὅ. ῥέγκος βλ.λ.: Ἱππ.Ἐπιδ.5,104, αὐτ.7,77.

ῥέγχω κ. νεώτ. ὅ. ρέγκω βλ.λ., ρουχαλίζω: Ἱππ. Ἀφ.6,51, Ἀριστλ.ΖΙ 566b,15 **καὶ ῥέγχει καθεύδων** (δ.γρ.), Μέν.Μον.711, Ἡρώνδ.8,2, Ὀρφ.ὀπ.148, ΠΔ Ἰων.1,5 **εἰς τὴν κοίλην τοῦ πλοίου, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγχε·** ‖ μέσ. ἀφήνω ρέγχοντα ρόγχον: Πάπ. **ἐν νόσῳ εἰμὶ καὶ τῆς πλευρᾶς ῥέγχομαι·** **2)** ρηματ. π. ρεγχασμός, ρεγχαστικός.

ῥεγχώδης-ους-ες ὁ ὡς ρέγχων, σὰν νὰ ρουχαλίζῃ: Ἱππ.Ἐπιδ.5,105, αὐτ.7,14.

ρέδα (ἡ) κ. ραῖδα βλ.λ., ἀκάλυπτος τετράτροχος γαλατικὴ ἅμαξα: ΚΔ Ἀπ.18,13 **ἵππων καὶ ῥεδῶν.**

ῥέδδω δωρ. κ. βοιωτ. ἀντὶ ῥέζω (1) βλ.λ. πράττω, διαπράττω : Εὐστ.226,8.

ῥέδιον (τὸ) κ. **ῥαίδιον** ὑποκορ. τοῦ ῥέδα· Ἡσ. «ῥεδίων· ἁρμάτων».

ρεδιγκότα (ἡ) (ἀγγλ.), δημ. κ. **ρεντιγκότα** κ. **ρεντε-** εἶδος ἐπισήμου κλειστοῦ ἀνδρικοῦ ἐνδύματος, οὗ αἱ ἄκραι φθάνουσι μέχρι τοῦ γόνατος.

ρεδίφης (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. **ρεντίφης** π. Τούρκοις, ἔφεδρος στρατιώτης· ἀντίθ. νιζάμης.

ῥέεθρον (τὸ) ἰων. κ. ποι. ἀντὶ ῥεῖθρον βλ.λ.

ρεζάδα (τὸ) δημ. κ. **ραζάδα** πλοῖον κατάφρακτον τῆς γραμμῆς, μὴ ἔχον πυροβόλα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος διὰ τὴν εὐκολίαν τῶν χειρισμῶν.

ρεζεδά (ἡ) δημ. κ. **ρεζεδάς** (ὁ) κ. **ρεζεντά** (τὸ) φυτὸν ἐκ τῶν **ρεζεδοειδῶν**, οὗ εἴδη τινὰ καλοῦντα ὤχρα, μεσαντρούλα, ἀγκυάστρα, γαϊδουρόχορτο, ὤχηστρα, βρωμούσα.

ρεζεδοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογ. δικοτυληδόνων φυτῶν.

ρεζέρβα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ἀποκείμενον πρὸς μέλλουσαν χρῆσιν, τὸ ἀπόθεμα, παρακαταθήκη : **ἔχω ρεζέρβα δύο τσουβάλια ἀλεύρι**· ‖ εἰδ. ἐπὶ μηχανημάτων, ἀνταλλακτικὸν μηχανῆς κ. ἰδίᾳ τροχὸς αὐτοκινήτου, ρόδα.

ρεζές (ὁ) (ἀραβ.) δημ. στρόφιγξ θύρας, παραθύρου.

ρεζίλεμα (τὸ) (ρεζιλεύω) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρεζιλεύω, ὁ ἐμπαιγμός, ὁ ἐξευτελισμός, ἡ διαπόμπευσις, τὸ ρεζιλίκι.

ρεζιλεύω (ρεζίλι) δημ. καθιστῶ τινα γελοῖον, ἐμπαίζω, χλευάζω, καταντροπιάζω, διαπομπεύω, ἐξευτελίζω τινά, καθιστῶ αὐτὸν ἀξιογέλαστον, τὸν κάνω ρεζίλι· **2)** ρηματ. π. ρεζίλεμα.

ρεζίλης (ὁ) δημ. ὁ ὑποστὰς ρεζιλίκι, ὁ κατησχυμμένος, ὁ ἐξευτελισθείς, ποὺ ἔγινε ρεζίλι.

ρεζίλι (τὸ) (ἀραβ.) δημ. ἡ γελοιοποίησις, ὁ χλευασμός : **τὸν ἔκαμε ρεζίλι** (τὸν κατεξηυτέλισε).

ρεζιλίκι (τὸ) δημ. πρᾶξις ἢ πάθημα προκαλοῦν τὴν χλεύην, τὴν καταισχύνην, τὸ ρεζίλεμα : **τί ρεζιλίκι ἦταν αὐτὸ ποὺ πάθαμε !**

ρέζιμο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἡ δεσμίς.

ρεζισσέρ (ὁ) (γαλλ.) δημ. ὁ σκηνοθέτης· **2)** καλλιτεχνικὸς διευθυντὴς θεάτρου, ἔχων ἐφ' ὅλων τὴν ἐποπτείαν καὶ ἐπὶ τοῦ σκηνοθέτου.

ῥέζω (1) συχνὰ π. ἐπ. κ. τραγ., δωρ. κ. βοιωτ. ῥέδδω (Εὐστ.226,8), παρατ. **ἔρεζον** (Ἰλ.Β 400), ἐπ. **ῥέζον** (Ὀδ.Γ 5) κ. ἰων. **ῥέζεσκον** (Ἰλ.Θ 250), μέλλ. **ῥέξω** (Ὀδ.Λ 31, Αἰσχ.Εὐμ.788), ἀόρ. **ἔρρεξα** (Ἰλ.Ι 536, Πλάτ.Νόμ.642C) κ. **ἔρεξα** (Ἡσίοδ.ἀπ.174), αἰολ. μτχ. ἀορ. ῥέξαις (Πίνδ.Ο 9,94), παθ. ἀόρ. κτ. εὐκτ. γ' ἑν. **ῥεχθείη** (Ἱππ.Ἐπιδ.7,11) κ. κτ. μτχ. **ῥεχθείς** (Ἰλ.Ι 250), π. Ὁμ. συχν. μτ. αἰτ. πράγμ., ποιῶ τι, πράττω, διαπράττω, κατορθώνω, κάνω : Ἰλ.Κ 524 **μέρμερα ἔργα, ὅσ' ἄνδρες ῥέξαντες..**, αὐτ.Χ 305, Ὀδ.Δ 205 **ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ εἴποι καὶ ῥέζειε**, αὐτ.Θ 148, Πινδ.Ν 4,32 **ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικε**, Αἰσχ.Εὐμ.788 **τί ῥέξω;**, αὐτ. 316· κ. παθ. : Ἰλ.Ι 250 **οὐδέ τι μῆχος ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν**, αὐτ.Ρ 32 **ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω**· ‖ κ. μτ. διπλῆς αἰτ. προσ. κ. πράγμ. : Ἰλ.Γ 354 **ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι**, αὐτ. Ω 370 **οὐδέν σε ῥέξω κακά**, Ὀδ.Β 72· ‖ σπαν. μτ. δοτ. προσ. : αὐτ.Υ 314 **μηκέτι μοι κακὰ ῥέζετε** (μή με βλάπτετε πλέον), Εὐρ.Μήδ.1292 **ὅσα βροτοῖς ἔρεξα κακά**· κ. μτ. ἐπιρρ. : Ὀδ.Ψ 56 **κακῶς μιν ἔρρεξε** (ἐκακομεταχειρίσθη αὐτόν), Πλάτ.Νόμ.642C **ἡ πόλις ἡμᾶς οὐ καλῶς ἔρρεξε**· κ. ἀπολ. : Ἰλ.Β 802 **σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι**, Ὀδ.Ι 352· **οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας**· **2)** μτ. τινος ἐπιτάσεως τῆς σημ. : Ἰλ.Ξ 62 **ὅπως ἔσται τάδε ἔργα, εἴ τι νόος ῥέξει** (ἐὰν ὁ νοῦς πράξῃ, συντελέσῃ εἴς τι)· **3)** εἰδ. τελῶ θυσίαν, θυσιάζω, μτ. αἰτ. δηλούσης τὸ θυόμενον : Ἰλ.Ψ 206 **ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας ἀθανάτοις**, αὐτ. Ι 535, Ὀδ.Ε 102, Πίνδ.Π 10,34 **κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας**, Σοφ.Τρ.288 **εὖτ' ἂν ἁγνὰ θύματα ῥέξῃ πατρῴῳ Ζηνὶ τῆς ἁλώσεως**· ‖ κ. ἀπολ. θυσιάζω : Ἰλ.Β 400 **ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων**, αὐτ.Θ 250· **3)** ρηματ. π. ῥεκτήρ, ῥέκτης, ῥεκτικός.

ῥέζω (2) δωρ. βάπτω, βάφω· Φώτ.485,17, ΕΜ 703,28 : Ἐπίχ.107.

ῥεθομαλίδας (ὁ) (ῥέθος, μῆλον) δωρ. κ. σχόλ. ὁ ἔχων παρειὰς ὁμοίας πρὸς τὰ μῆλα, ὁ κοκκινομάγουλος : Ἀλκ.150, Σχόλ.Ἰλ.Σ 68.

ῥέθος-εος (τὸ) συνήθ. κτ. πληθ. τὰ μέλη τοῦ σώματος : Ἰλ.Π 856 **ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη**, αὐτ.Χ 68, Θεόκρ.23,39 **ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν εἵματα**· **2)** κτ. ἑν. τὸ πρόσωπον· ΕΜ 701,34 «αἰολικῶς ῥόθος ἢ ῥέθος λέγεται τὸ πρόσωπον ἢ προσώπου ἐρυθήματα» : Σοφ.Ἀντ.529 **νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει**, Εὐρ.Ἡρ. 1204 **ῥέθος ἀελίῳ δεῖξον**, Θεόκρ.29,16 **καί κεν σεῦ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσῃ**, Εὐστ. 1090,27· **3)** τὸ σῶμα : Λυκόφρ.173.

ῥεῖα ἐπίρρ. ἐπ. τ. τοῦ ῥᾴδιος ἀντὶ ῥέα, ῥᾶ, συνήθ. π. Ὁμ. εὐκόλως, εὐχερῶς : Ἰλ.Ζ 138 **θεοὶ ῥεῖα ζώοντες** (ἐν ἀνέσει καὶ εὐμαρείᾳ ζῶντες), Ὀδ.Α 160 **τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή, ῥεῖα** (εὐαρέστως)· ‖ ἐνίοτε ἐπιτείνεται μὲ τὸ μάλα : Ἰλ.Γ 381 **τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός**· ‖ κ. μτ. τοῦ ὡς, μετὰ πόσης εὐκολίας, μετὰ πόσης εὐκινησίας : Ἰλ.Π 745 **ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ**.

Ῥείη (ἡ) ἐπ. κ. ἰων. τ. τοῦ Ῥέα βλ.λ.

ῥεῖθρον (τὸ) (ῥέω) κ. νεώτ., ἰων. κ. ἐπ. **ῥέεθρον** συχν. π. λυρικοῖς κ. ἅπαξ π. τραγ. (Αἰσχ.Πέρσ.497), συνήθ. κτ. πληθ. ῥεῦμα ὕδατος, ρυάκιον : Ἰλ.Θ 369 **οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα**, αὐτ.Ξ 245 **ποταμοῖο ῥέεθρα Ὠκεανοῦ**, αὐτ.Φ 218, Ὁμ.Ὕμν.19,9· ‖ κ. ἐπὶ αἵματος : Αἰσχ.Ἀγ.210 **μιαίνων παρθενοσφάγοισιν ῥείθροις πατρῴους χέρας πέλας βωμοῦ**· κ. κτ. ἑν. : Ἡρ.1,186 **ἐκτρέψασα τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥέεθρον πᾶν ἐς τὸ ὤρυξε χωρίον**, Πίνδ.Ο 9,18 **Ἀλφεοῦ ῥέεθρον**, Αἰσχ.Πέρσ.497 **ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος**, αὐτ.Πρ.790 **ὅταν περάσῃς ῥεῖθρον**· ‖ ἰδ. ἐπὶ ποταμίων καὶ ρυακίων : Ξεν.Κυν.5,15, Πολύβ.3,71,4, Ἰουλ.Λόγ.3,126D· **2)** ἡ κοίτη ποταμοῦ ἢ τὸ διὰ τῆς κοίτης ῥεῦμα, ἡ ροὴ τοῦ ὕδατος : Ἰλ.Φ 382 **ἄψορρον.. κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα**, Ἡρ.1,75 **ταύτῃ κατὰ τὴν διώρυχα ἐκτραπόμενος ἐκ τῶν ἀρχαίων ῥεέθρων** (τῆς ἀρχαίας κοίτης), αὐτ.7,109, αὐτ.1,191 **ὅταν διαβατὸν τὸ ῥέεθρον ἴδωνται γενόμενον** (τὸ ῥεῦμα), αὐτ.2,11· ‖ γενικ. ὁ χάνδαξ, ἡ αὖλαξ, δι' ἧς ῥέει ὕδωρ, τὰ ῥεῖθρα τῶν ὁδῶν· **3)** νεώτ. ἀνατ. **ῥεῖθρα τριχωτά** αἱ γραμμαί, ἃς ἀκολουθοῦσι καθ' ὡρισμένην κατεύθυνσιν αἱ τρίχες, ἐμφυόμεναι ἐν τῷ δέρματι τοῦ ἀνθρώπου.

ῥειθρώδης-ους-ες γλωσσ. ὁ ἔχων ἄφθονον ῥεῖθρον ἤτοι ῥεῦμα ὕδατος.

ρείκι (τὸ) δημ. κ. **ρείχι** τὸ φυτὸν ἐρείκη βλ.λ. συνήθ. κτ. πληθ.

ρεῖος ΕΜ 539,30 «οὕτως δὲ λέγουσι οἱ Κύπριοι τὸν ἀσθενῆ».

ρείπια (τὰ) δημ. ἀ. ἐρείπια βλ.λ., λείψανα καταστραφέντος κτίσματος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 60,20 **ποὺ τὴ νύχτα τὸ στοιχειώνουν σκοτωμένοι κάποιοι νιοὶ καὶ στὰ ρείπια ξεφαντώνουν**.

ῥειτά (τὰ) ἀ. ῥειτοί βλ.λ. : Σοφ.ἀπ.1089.

ῥείτης (ὁ) μτγν. μ. π. γραμμ. ὡς β' συνθετικὸν τῶν συνθέτων βαθυρρείτης, ἐϋρρείτης : Χοιροβ. ἐν Ἀν.Ὀξ.2,256.

Ῥειτοί [οἱ] μτγν. κ. **ῥεῖτοι** κ. **ῥῖτοι** (Ἡρωδιαν.2.577) δύο μικραὶ ἁλμυραὶ λίμναι παρὰ τὴν ὁδὸν τὴν ἀπὸ Ἐλευσῖνος εἰς Ἀθήνας, εἰς τὴν Δήμητρα καὶ Περσεφόνην ἀφιερωμέναι, αἱ νῦν ὀνομαζόμεναι λίμνη τοῦ Κουμουνδούρου : Παυσ.Ι,38,Ι **οἱ δὲ Ῥειτοὶ καλούμενοι ῥεῦμα μόνον παρέχονται ποταμῶν, ἐπεὶ τό γε ὕδωρ θάλασσα ἐστὶ σφίσι.**

ῥεῖτος [ὁ] Ἐπιγρ. ἡ **ῥειτός** ἀμφ. σημ. ὄνομα ἀντικειμένου τινὸς ἐν τοῖς γυμναστηρίοις : **ῥείτους ἐπιχρύσους δύο.**

ρεῖχι [τὸ] δημ. ἃ. ρεῖκι βλ.λ.

ῥείω ἐπ. τ. τοῦ ῥέω βλ.λ.

ρεκάζω δημ., ἀόρ. (ἐρ)ρέκαξα, ἐκβάλλω ἰσχυρὰν καὶ τραχεῖαν φωνὴν ὡς τοῦ ὀρνέου, κλαίω μεγαλοφώνως, κρώζω, σκούζω : **ρεκάζει ἀπὸ τοὺς πόνους· κ. ἐν ἀρᾷ παὺ νὰ ρεκάξῃς· 2)** ρηματ.π. ρέκασμα, ρεκασμός.

ρέκασμα [τὸ] [ρεκάζω] δημ. ἃ. ρεκασμός, θρῆνος ἰσχυρός, κρωγμός, σκούξιμο.

ρεκασμός [ὁ] δημ. ἃ. ρέκασμα βλ.λ.

ρέκβιεμ [τὸ] [λατ.] δημ. ἀκλ. ἐν τῇ δυτικῇ ἐκκλησίᾳ, νεκρώσιμος καὶ ἐπιμνημόσυνος ἀκολουθία· ‖ μουσικὴ σύνθεσις νεκρωσίμου ἀκολουθίας.

ρεκές [ὁ] δημ. πολυμήχανος, καταφερτζῆς.

ρέκλα [ἡ] δημ. γενικὴ κούρασις τῶν μυῶν : **ἔχω μιὰ ρέκλα ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κουνηθῶ· 2)** εἰδ. ἡ προπυρετικὴ κατάστασις.

ρεκλάμα [ἡ] [γαλλ.] δημ. ἡ διαφήμισις βλ.λ. : **ρεκλάμα ἐμπορευμάτων, - κάνει πολὺ ρεκλάμα· 2)** συνεκδ. ἐπίδειξις ἀνυπάρκτων προσόντων.

ρεκλαμαδόρος [ὁ] [γαλλ.] δημ., θημ. -α, ὁ διαφημίζων, ὁ ἐπιδεικνύων τὰ πραγματικὰ ἀλλ' ἰδ. τὰ ἀνύπαρκτα προσόντα αὐτοῦ, οἷον ἀρετάς, γνώσεις, ἱκανότητας, τίτλους, πλούτη κττ., ἐπιδιώκων νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ, ἃ. ἠπιώτερον ρεκλαματζῆς βλ.λ.

ρεκλαμαρίζω [ρεκλάμα] δημ., μέσ. κ. παθ. -ίζομαι, ἃ. συνήθ. ρεκλαμάρω βλ.λ. ἐν χρ. κ. τὸ μέσ. : ρεκλαμαρίζεται **ὁ ἀθεόφοβος ὅπου βρεθῇ.**

ρεκλαμάρισμα [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρεκλαμάρω, ἡ διαφήμισις.

ρεκλαμάρω [ρεκλάμα] δημ., μέσ. κ. παθ. -άρομαι, διαφημίζω τι, ἐξαίρω ὑπαρκτὰ ὁμοῦ καὶ ἀνύπαρκτα προσόντα προσώπου τινός, ἀλλ' ἰδίως πράγμ., κάνω ρεκλάμα ὑπέρ τινος ἢ διά τι : **ρεκλαμάρει τὸ λάδι του, - ἐμπόρευμα πολυτελείας ποὺ δὲν ρεκλαμάρεται δύσκολα πουλιέται.**

ρεκλαματζῆς [ὁ] [ρεκλαμάρω] δημ., θηλ. **-οῦ,** ὁ ρεκλαμαδόρος βλ.λ.

ρεκόρ [τὸ] [ἀγγλ.] δημ. τὰ ἄκρον ὅριον, ἡ μεγίστη ἐπίδοσις, ὁ μέγιστος βαθμός : **τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος.**

ῥέκος [γένος ἄγνωστον] μτγν. **ζῶμα, ζώνη** ι Θεόγνωστ.Καν.ΙΙ.

ῥέκτειρα [ἡ] μτγν. θηλ. **τοῦ ρεκτὴρ** βλ.λ. : Μαν. Ι,212· πρβλ.Κόντ.Γλωσσ.Παρατηρ.195.

ῥεκτήρ -ῆρος [ὁ] [ῥέζω], θηλ. **ῥέκτειρα,** ὁ πράττων, ὁ ἐργαζόμενος : Ἡσίοδ.Ἔργ.191 **κακῶν ῥεκτῆρα,** Κλήμ.Ἀλ.313 **ῥεκτὴρ ἀρετῆς·** πρβλ. πρηκτήρ· **2)** μτ. γενικ. ἀντικ. **ὁ ἐργαζόμενος** εἴς τι πρᾶγμα : Μαν.Ι,297 **ῥεκτὴρ χρυσοῖο.**

ῥεκτήριος-α-ον ὁ ἐνεργητικός, ὁ δραστήριος : Ἴων Χ'Ἱστ.Ι **τὸ μέντοι πολιτικὰ οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτήριος ἦν.**

ῥέκτης [ὁ] [ῥέζω] μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐνεργητικός, ὁ δραστήριος, ὁ ῥεκτήρ : Πλούτ.Βρούτ.12 **ἄλλως μὲν οὐκ ὄντα ῥέκτην οὐδὲ θαρραλέον,** Ἀρετ. Χρον.Παθ.Ι,6, Συνέσ.209D, - **ῥέκτης ἐπιχειρηματίας - ἐπιστήμων.**

ῥεκτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἱκανὸς νὰ πράττῃ τι, ὁ δραστήριος : Πορφ.Ὀδ.Ι,5 **τῶν ἐφ' ἡμῖν μόνων ῥεκτικὸς ὁ σπουδαῖος.**

ῥέκτωρ-ορος [ὁ] [λατ.] μτγν. κ. μσν. τίτλος ὃν ἔφερον οἱ διοικηταὶ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν σωμάτων κατὰ τοὺς τελευταίους αἰῶνας τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας· **2)** μσν. [ρέζω] **ὁ ρέκτης** βλ.λ. : Θεοφάν.Κερ.98Ι.

ρελεβάρω δημ. ναυτ. λαμβάνω ἀντιστοιχίαν, διοπτεύω ἀντικείμενόν τι διὰ τῆς πυξίδος.

ρελέβο [τὸ] δημ. ναυτ. ἡ διὰ τῆς διοπτηρίας πυξίδος ληφθεῖσα ἀντιστοιχία.

ρέλι [τὸ] [ἰταλ.] δημ. παρυφὴ περιερραμμένη εἰς **τὰ ἄκρα ὑφάσματος, στρίφωμα,** μπιμπίλι· **2)** εἰδ. κτ. πληθ.**·** ἐν τῷ ναυτικῷ, αἱ ρίζαι τοῦ θωρακίου.

ρελιάζω [ρέλι] δημ. κρασπεδῶ ὕφασμα, στριφώνω, μπιμπιλώνω· **2)** ρηματ.π. ρέλιασμα.

ρέλιασμα [τὸ] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρελιάζω, τὸ στρίφωμα.

ρέμα [τὸ] δημ. τὸ ρεῦμα βλ.λ. : φρ. **τὸν πῆρε τὸ ρέμα** [κατεστράφη οἰκονομικῶς ἢ ἐξέπεσεν ἠθικῶς ἢ παρεσύρθη εἰς ἀτυχίαν ἢ ἀποτυχίαν ὑποστὰς τὰ ἐπακόλουθα ἀποτυχίας ἄλλων].

ρεμάλι [τὸ] [ἀραβ.] δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἀνερμάτιστος, ὁ ἀνάξιος λόγου, ὁ οὐτιδανός, ὁ τιποτένιος.

ρεματιά [ἡ] δημ. ἡ χαράδρα, ἡ κοίτη χειμάρρου : Γρυπ.Σκ.Τερρ.55,6 **νά 'τες περνοῦν τὴ ρεματιά,** Πορφ.Σκ:32,8.

ρεματισμός [ὁ] δημ. ὁ ρευματισμὸς βλ.λ.

ρεμβάζω λεξ., νεώτ. κ. δημ. πλανῶμαι διὰ τοῦ νοῦ εἰς φανταστικοὺς κόσμους, ὀνειροπολῶ· **2)** ρηματ. π. ρεμβασμός.

ρεμβάς-άδος [ἡ] μτγν. ἀνώμ. **θηλ.** τοῦ ρεμβὸς βλ.λ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.26,8 [ἰδ.γρ.].

ρεμβασμός [ὁ] [ρεμβάζω] μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ περιπλάνησις· ‖ κ. μτφ. ἡ ἀνήσυχος καὶ τεταραγμένη διάθεσις τῆς ψυχῆς, ὁ ἀφῃρημένος ἀπὸ τῶν παρόντων καὶ περιστοιχούντων πραγμάτων νοῦς καὶ καταγινόμενος μὲ τὰς λυπηρὰς του σκέψεις· Βαρῖν. «ἀχαλίνωτος ἔννοια» : ΠΔΣοφ. Σαλ.4,12 **ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· 2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ εὐάρεστος περιπλάνησις τῆς φαντασίας καὶ τῆς σκέψεως, ἡ ὀνειροπόλησις, στοχασμὸς καταστάσεων ἀπραγματοποιήτων, ρέμβη.

ρεμβεύω μτγν. ρέμβομαι, περιπλανῶμαι, περιφέρομαι : ΠΔ Ἡσ.23,16 **ρέμβευσον πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη.**

ρέμβη [ἡ] [ρέμβω] κ. νεώτ. ἡ πλάνη, ἡ περιπλάνησις· ‖ κ. μτφ. : Ἱππ.Ἐπιδ.7,17 **κατὰ φωνὴν ἦν ἐν τῇ ρέμβῃ** [ἐν παραλύσει]· **2)** νεώτ. ὁ ρεμβασμός, ἡ εὐάρεστος περιπλάνησις τῆς φαντασίας καὶ τῆς σκέψεως.

ρεμβοειδής-οῦς-ές ὁ ὁμοιάζων τινὶ περιφερομένῳ, ὁ ὡς περιπλανώμενος· ‖ μτφ. ὁ χαῦνος, ὁ ὀκνηρός, ὁ ἀμελής : Ἱππ.Τέχν.45 [ἐσφ.γρ.], Ἐρωτιαν.ἀπ.41 [ἰδ.γρ. τοῦ ραιβοειδής].

ρεμβονῶ-άω ρυμβονῶ βλ.λ.· π.Ἡσ.

ῥέμβος [ὁ] μτγν. ἡ ρέμβη, ἡ περιπλάνησις · Πλούτ.Ἠθ.603Ε, Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,6.

ῥεμβός-όν [ῥέμβω] μτγν. κ. νεώτ. **ὁ τῇδε κἀκεῖσε περιφερόμενος, περιπλανώμενος,** πιθ. ἐπὶ δούλου : Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ διδασκάλου ἢ περιηγητοῦ : Ἀριστεῖδ.Λόγ.33(51),28· κ. γεν. : Μάρκ. Αὐρ.2,17 **ἡ δὲ ψυχή, ῥεμβός** [ἰδ.γρ. ῥόμβος], Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,14,7 **ῥεμβῇ τῇ διανοίᾳ.**

ῥέμβω, παθ. ἀόρ. ἐν ἀπαρφ. **ῥεμφθῆναι,** περιστρέφω τι κυκλικῶς, γυρίζω· Ἡσ. «**ῥέμβει· πλανᾶται**» : Γαλ.19,134· κ. παθ.· Ἡσ.· **2)** μέσ. περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, περιπλανῶμαι : Μέν. 481,15, Πτολ.Εὐεργ.3,Ι, ΠΔ Παροιμ.7,12 **χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται,** Πλούτ.Φάβ.20 **ῥεμβόμενος ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου καὶ τὴν τάξιν ἐκλείπων,** αὐτ.Δημ.6, Ἀντιφιλ.ΑΠ 9,415 **τρόπις ῥέμβεται ἀπὸ γῆς εἰν ἁλὶ** [ἐπὶ πλοίου], Δίων Χρ.62,7, Ἀγάθ.ΑΠ

5,288 **κρυφίοις ὄμμασι ῥεμβομένη**· **3)** μέσ. μτφ. εἶμαι ἄστατος, ἐνεργῶ ὡς τύχῃ καὶ ἀλογίστως : Πλαύτ.Πομπ.20 **ῥεμβόμενον ἐν τοῖς πράγμασι καταμαθὼν αὐτόν**, αὐτ.'Ηθ.80F **οὐδ' ὕπαρ ἀλλ' ὄναρ αὐτῆς ἐν εἰδώλοις καὶ σκιαῖς ῥεμβόμενος**· ‖ **ἐπὶ** τροφῆς, τὸ τρώγειν ἄνευ ὀρέξεως : Πλούτ.'Ηθ.664Α· **4)** ὁμ. μέσ. ἐν γ' προσ., **ἐπὶ** λέξεως, εἶναι ἀσαφοῦς, ἀμφιβόλου σημασίας : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.2,52 **ῥέμβεται ἡ λέξις**· **5)** ρηματ. π. ρέμβη, ρέμβος, ρεμβός, ρεμβάς, ρόμβος, ρύμβος, ρυμβών.

ῥεμβώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. κ. **ῥεμβοειδής** ὁ περιφερόμενος τῇδε κἀκεῖσε, ὁ περιπλανώμενος : Πλούτ.'Ηθ.45D **βλέμμα ῥεμβῶδες** (ἡ ἔνθεν κἀκεῖθεν περιστροφὴ τοῦ βλέμματος)· **2)** μτφ **ὁ** ὅμοιος ἀνθρώπῳ ρεμβῷ, ὁ νωθρός, ὁ ὀμελής, ὁ ἄσκοπος : Πολύβ.16,39,2 ρεμβώδους γενομένης **τῆς πολιορκίας**, Πλούτ.Δίων 7 διατριβὰς **ἐμηχανῶντο ῥεμβώδεις περὶ πότους**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς ουσ. : Πλούτ.'Ηθ 715C **τὸ ῥεμβῶδες καὶ ἀκόλαστον** (κῶδ. ρομβῶδες)· **3)** κτ. πληθ. (ιατρ. ἐπὶ πυρετῶν, οἱ ἀνώμαλοι, οἱ ἄρρυθμοι, ἀντίθ. περιοδικοί : Χρύσ.Στωϊκ.π.Γαλ.5,433 (κῶδ. ρομβώδεις)· **4)** νεώτ. **ὁ** ρεμβάζων, ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὴν ρέμβην, ὁ ὀνειροπόλος.

ῥεμβωδῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ρεμβώδη, νωθρόν, ἀμελῶς, χαλαρῶς· 'Ησ. ἐν λ. ακαλαπάζειν (κῶδ. ρεμβαδῶς).

ρεμεντζάρω (Ιταλ.) δημ. κ. ρεμιντζάρω ρυμουλκῶ πλοῖον, προσδένω αὐτὸ διὰ πεισμάτων, μὲ ρεμέντζο· **2)** ρηματ.π. ρεμεντζάρισμα.

ρεμέντζο (τὸ) (Ιταλ.) δημ. κάλως πρὸς ρυμούλκησιν πλοίων, πεῖσμα.

ρέμμα (τὸ) δημ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ρέμα βλ.λ.

ρεμματιά (ἡ) δημ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ρεματιὰ βλ.λ.

ρεμούλα (ἡ) δημ. ἡ διαρπαγή, ἡ λεηλασία, ὁ σφετερισμός : **ρεμούλα τοῦ δημοσίου ταμείου**.

ρεμοῦλκιο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ἄ. ρυμούλκιον βλ.λ.

ρεμπάμπα (ἡ) (ἀραβ.) δημ. κ. **ρεμπάμπι** (τὸ) εἶδος διχόρδου βιολίου, πρωτεύοντος ὀργάνου τῆς ἀραβικῆς ὀρχήστρας.

ρεμπέκα (ἡ) (Ιταλ.) δημ. ἐν χρ. κατὰ τὸν μεσαίωνα, **εἶδος** τριχόρδου βιολίου, προελθόντος **ἐκ** τῆ ἀραβικῆς ρεμπάμπας.

ρεμπέλεμα (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. ἡ ἐνέργεια **καὶ τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ ρεμπελεύω βλ.λ.

ρεμπελεύω (Ιταλ.) δημ. ἀμτβ. ζῶ ἐν ἀργίᾳ, περιφέρομαι ἀσκόπως ἐδῶ κι ἐκεῖ, εἶμαι ρέμπελας, τεμπέλης· **2)** ρηματ.π. ρεμπέλεμα.

ρεμπελιό (τό) (Ιταλ.) μσν. κ. δημ. ἡ ἐξέγερσις, ἡ στάσις : **τὸ ρεμπελιὸ τῶν ποπολάρων** (ἡ ἐν Ζακύνθῳ **ἐξέγερσις** τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν εὐγενῶν τῷ 1628), - **ρεμπελιὸ Σμύρνης** (σφαγὴ ἐνεργηθεῖσα ἐν Σμύρνῃ ὑπὸ τῶν γενιτσάρων τῷ 1797)· **2)** ἄτακτος καὶ ἀνυπότακτος βίος, ἡ ἀργία, ἡ τεμπελιά : **τὸ 'ριξε στὸ ρεμπελιό**· **3)** ἰδ. **ἐπὶ** γυναικῶν καὶ **ἐπὶ** νέων, ὁ οὐχὶ κόσμιος, οὐχὶ ἠθικὸς βίος· πρβλ. ρέμπελος 4).

ρέμπελος-η-ο (Ιταλ.) μαν. **κ.** δημ. ἐπὶ πολεμιστῶν, **ὁ** μὴ ἀνήκων **εἰς** τακτικὸν στρατιωτικὸν σῶμα, **ὁ** ἀντάρτικός· ‖ τὸ ἀρσ. ὡς ουσ. ὁ στασιαστής, ὁ ἀντάρτης· **2)** ὁ περιφερόμενος ἀσκόπως **ἐδῶ** κι **ἐκεῖ**, ὁ ἀργόσχολος καὶ ἀνυπότακτος, ὁ **τεμπέλης**· **3)** ὁ ἄτακτος, ἀκατάστατος : **ρέμπελο σπίτι**· **4)** εἰδ. **ἀναφ.** πρὸς τὰ **ἐρωτικά**, ὁ οὐχὶ ἀμέμπτου ἠθικῆς συμπεριφορᾶς : **ρέμπελη γυναίκα,-ρέμπελα κορίτσια.**

ρεμπεσκές (ὁ) δημ. **ἐπὶ** προσ., **ὁ** φυγόπονος καὶ διεφθαρμένος, ὁ ἀπρόκοπτος, ὁ **τεμπέλης**, ὁ ἀχαίρευτος, **ρεμπέτα.**

ρεμπέτα (ἡ) δημ. **ὁ** ρεμπεσκὲς βλ.λ.

ρεμπέτας (ὁ) **κ.** -ης δημ. ὁ ρεμπεσκὲς βλ.λ.

ρέμπομαι μσν. κ. δημ. περιφέρομαι ἐδῶ κι ἐκεῖ, περιπλανῶμαι· **2)** νέμομαί τι, ἀπολαύω : λίγοι ρέμπονται **τὰ καλά**, - **ρέμπεται τὰ πράματα τοῦ μοναστηριοῦ**· **3)** μαν. ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι : 'Ερωτόκρ.2,409 **ἐπέτετο κι ἐρέμπετο στὴν ἀφεντιά τὴν τόση**, αὐτ.4,603.

ρεμπούμπλικα (ἡ) (Ιταλ.) δημ. **κ.** ρεπούμπλικα πῖλος ἀνδρικὸς **ἐκ** μαλακοῦ πιλήματος μετὰ γύρου.

ῥέμφος-**εος** (τὸ) αἰολ. **ἀντὶ** ῥάμφος βλ.λ.

ῥέμω μτγν. πειρῶμαι, δύναμαι : Θεόγνωστ.Καν. ‖· **2)** 'Ησ. «ῥέμει· ὀδυνᾷ, σήπει».

ρεννίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἔνζυμον πηκτικὸν **τοῦ** γάλακτος, ἡ πυτία.

ρενολοχρώματα (τὰ) νεώτ. χημ. **συνθετικὰ ἀπ'** εὐθείας βάπτοντα χρώματα.

ρεντές (ὁ) (τουρκ.) δημ. μικρὸς τρίπτης, δι'οὗ τρίβουσι τὸν φλοιὸν ὀπωρῶν πρὸς κατασκευὴν γλυκύσματος· **2)** αἱ οὐλαί, τὰ στίγματα τὰ ἐναπολειπόμενα ἀπὸ τῆς εὐλογίας.

ρεντεφούντης (ὁ) δημ. ὁ κενόδοξος, ὁ ἀλαζών.

ρεντζέλα (ἡ) δημ. ἡ ροὴ **ὑγροῦ οὐχὶ κατὰ** σταγόνας, ἀλλὰ κρουνηδόν.

ρεντζελιστός-ή-ό δημ. ὁ **ἐξ** ἀποστραγγίσεως ρέων, ὁ σταλακτός· ‖ **κ. ἐπίρρ. -ά.**

ρεντζελῶ δημ. κ. -άω ρέω στραγγιζόμενος, σταλάζω : **ρεντζελᾶνε τὰ ρουχά μου.**

ρεντῖνες (οἱ) δημ. τὰ δύο ἄκρα τῶν δύο ἄνω ὁριζοντίων δοκῶν τοῦ ριχτοῦ ἀργαλειοῦ.

ῥέον-οντος (τὸ) (ῥέω) τὸ ρυτόν, ρυτὸς βλ.λ.2) : 'Αστυδ.3,3 **ῥέοντα δώδεχ' ὧν τὰ μὲν δέκ' ἀργυρᾶ ἦν.**

ῥέον (τὸ) μτγν. κ. μσν. τὸ ῥῆον βλ.λ. : 'Αέτ.1,347, 'Αλέξ.Τραλλ.5,5, Παῦλ.Αἰγ.7,11,59.

ῥέος-ους(-εος) (τὸ) (ῥέω) τὸ ρεῦμα, **ὁ** ρύαξ, ὁ ποταμός : Αἰσχ.'Αγ.901 ὁδοιπόρῳ **διψῶντι** πηγαῖον ῥέος, αὐτ.Πρ.626, αὐτ.812, Πάπ. **οἱ δύο ἀμφότεροι ἀλληλανάδοχοι καὶ ἀλληλομανδάτορες κατὰ τὸ τῶν δύο ῥέων**· ‖ ποι. κ. **ἐπὶ** ρεύματος δακρύων : Αἰσχ.Πρ.401 **δακρυσίστακτον ῥέος.**

ρεοστάτης (ὁ) νεώτ. μηχαν. **κ.** ροαστάτης εἰδ. ἐν τῇ ἠλεκτρολ. συσκευὴ δι' ἧς παρεμβάλλεται μεταβλητὴ ἀντίστασις εἰς ἠλεκτρικόν τι κύκλωμα.

ρεοστατικός-ή-όν νεώτ. μηχαν. **ὁ** ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὸν ρεοστάτην, **ὁ** τοῦ ρεοστάτου.

ρεοταξία (ἡ) νεώτ. βοταν. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ φυτικοὶ τινες ὀργανισμοὶ κινοῦνται ἔχοντες διεύθυνσιν ἀντίστροφον πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ρεύματος.

ρεοταξικός-ή-όν νεώτ. **κ. ρεοτακτικός** ὁ ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὴν ρεοταξίαν βλ.λ.

ρεοτροπικός-ή-όν νεώτ. **ὁ** ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὸν ρεοτροπισμόν, **ὁ** τοῦ ρεοτροπισμοῦ.

ρεοτροπισμός (ὁ) νεώτ. βοταν. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ τὰ ριζίδια ὑδροβίων τινῶν φυτῶν στρέφονται κατὰ διεύθυνσιν ἀντίθετον πρὸς τὴν φορὰν τοῦ ρεύματος.

ρεόφιλα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. κατηγορία ζῴων ὀρεσκομένων νὰ ἐνδιαιτῶνται **εἰς** τὰς ῥοὰς τῶν ὑδάτων, ἀντίθ. λιμνόφιλα.

ῥεπανάς (ὁ) μσν. **ὁ** πωλῶν ραφανίδας, ρεπάνια, ραπάνια : Πρόδρ.1,218 **καὶ δαυκοφίστης, ῥεπανάς, σευκλογουλὰς ἂν ἤμουν.**

ρεπάνι (τὸ) δημ. κ. ραπάνι τὸ **φυτὸν** ραφονίς.

ῥεπανόσπορον (τὸ) μτγν. **ὁ** σπόρος τῆς ραφανίδος, ραπανόσπορος : Γαλ.14,562,17.

ρεπερτόριο(ν) (τὸ) (λατ.) **νεώτ.** κ. δημ. κατάλογος **ἢ** σειρὰ τῶν ὑπό τινος δραματικοῦ **ἢ** μουσικοῦ θιάσου παιζομένων **ἔργων** καθ' ὡρισμένην θεατρικὴν περίοδον, **ἄ.** δραματολόγιον : **τὸ χειμερινὸν ρεπερτόριον τοῦ θεάτρου δὲν περιέχει πολλὰ ἑλληνικὰ ἔργα**· **2)** τὸ σύνολον τῶν δραματικῶν **ἢ** μουσικῶν ἔργων ὡρισμένης χώρας **ἢ** ἐποχῆς : **τὸ ἑλληνικὸν ρεπερτόριον δὲν ἔχει ἔργα**

ἐφόμιλλα τῶν ξένων· 3) τὸ σύνολον τῶν ρόλων, οὓς ὑποκρίνεται καλλιτέχνης τοῦ μουσικοῦ θεάτρου.
ρέπης (ὁ) δημ. κ. **ρέπας** ὁ τῇδε κἀκεῖσε ἀσκόπως περιφερόμενος, κ. συνεκδ. ὁ φυγόπονος, τεμπέλης, ἄ. ρέμπελος, ρεμπέτης, ρεμπεσκές.
ρέπιο (τὸ) δημ. κ. **ρείπιο** τὸ ἐρείπιον βλ.λ., συνήθ. ἐν χρ. κτ. τὸν πληθ. ρέπια : **τὰ ρέπια τοῦ κάστρου, - δλο-ρέπια καὶ χαλάσματα.**
ρέπιος-α-ο δημ. κ. **ρείπιος** ὁ ἐν καταστάσει ἐρειπίου ὤν, ὁ κατερειπωμένος, **ἐρείπιος** βλ.λ. : Μαλακ.Συντρ.79,1 **ὁ ρέπιος μύλος.**
ρεπό (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ἡ πρὸς ἀναψυχὴν ἢ ἀνάπαυσιν προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐργασίας, ἀνάπαυλα· ‖ εἰδ. ἡ ἅπαξ τῆς **ἑβδομάδος** ἡμερησία ἀνάπαυσις τῶν μισθωτῶν.
ρεποζιτόριον (τὸ) (λατ.) νεώτ. **παρὰ τῇ** Δυτικῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ ἐν τῷ ναῷ μυστικὸν θησαυροφυλάκιον, ἐν ᾧ φυλάσσονται τὰ **τιμαλφῆ ἱερὰ** σκεύη ἢ ἄμφια, ἄ. ταμεῖον κειμηλίων.
ρεπόρ (τὸ) (ἀγγλ.) νεώτ. ἄκλ. **ἡ πρᾶξις** τῆς εἰς μεταγενεστέραν προθεσμίαν **μεταφορᾶς** χρηματιστηριακῶν πράξεων συνωμολογημένων **ἐπὶ** προθεσμίᾳ· 2) τὸ καταβαλλόμενον ποσὸν ὡς ἀποζημίωσις τῆς τοιαύτης μεταφορᾶς, ἄ. μεταφορικὸς τόκος· 3) ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς τιμῆς προθεσμίας καὶ τιμῆς τοῖς μετρητοῖς.
ρεπορτάζ (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. ἄκλ. τὸ ἔργον τοῦ ρεπόρτερ, ἤτοι ἡ περισυλλογὴ ἐπικαίρων ἢ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος εἰδήσεων πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν ἡμερήσιον ἢ περιοδικὸν τύπον, ἄ. **εἰδησεολογία** : **πλούσιον - ἐντυπωσιακὸν - πολιτικὸν - πολεμικὸν - ἀθλητικὸν** ρεπορτάζ· 2) ἡ ἀναγραφὴ τῶν ὡς ἄνω εἰδήσεων.
ρεπόρτερ (ὁ) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. ἄκλ. ὁ κατ' ἐπάγγελμα δι' ἰδίας ἀντιλήψεως συλλέγων πληροφορίας ἐπικαίρων ἢ κοινοῦ ἐνδιαφέροντος εἰδήσεων πρὸς δημοσίευσιν ὑπὸ δημοσιογραφικοῦ τινος ὀργάνου.
ρεπούδιον (τὸ) (λατ.) πάπ. ἀπονομὴ γυναικὸς κ. γεν. διάλυσις γάμου ἢ ἐγγύης, διαζύγιον : **διαλυτικὴ ἔγγραφος ὁμολογία δύναμιν ἔχουσα καὶ ρεπουδίου.**
ρεπούμπλικα (ἡ) δημ. ἄ. ρεμπούμπλικα βλ.λ.
ρεπουμπλικάνοι (οἱ) νεώτ. κ. δημ. μέγα πολιτικὸν κόμμα ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τῆς Β. Ἀμερικῆς, ἀντίθετον τῶν δημοκρατικῶν.
ρεπτικός-ή-όν μτγν. ὁ ρέπων, **κλίνων πρός τι** : Στωϊκ.ἀπ.3,108 **ὄρεξις ρεπτική.**
ρέπω κ. νεώτ., μέλλ. **ρέψω**, ἀόρ. **ἔρρεψα**, ποι. **ἔρεψα**, συνήθ. ἐν χρ. μ. κατ' ἐνεστ. κ. παρατ. ἰδ. ἐπὶ τῆς πλάστιγγος, κλίνω πρὸς τὰ κάτω, γέρνω, βαραίνω : Ἰλ.Θ 72 **ἐτίταινε τάλαντα, ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ρέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν** (ἡ πρὸς τὰ κάτω κλίνουσα πλάστιγξ προεμήνυε τὴν ἧτταν καὶ τὸν θάνατον τῶν Ἀχαιῶν), Ἀριστοφ.ἀπ. 488,4 **τοῦ ταλάντου τὸ ρέπον κάτω βαδίζει τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία**, Πλάτ.Δικ.373Ε **τὸ μὲν κάτω ρέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύ· τὸ δὲ ἄνω κοῦφον**· ‖ ἐν τῇ αὐτ. σημ. κ. μέσ. ἢ παθ. : Αἰσχ.Ἱκ.405 **τῶνδ' ἐξ ἴσου ρεπομένων** (εὑρισκομένων ἐν ἰσορροπίᾳ, ἰσοσταθμίᾳ)· 2) γεν. κλίνω πρὸς ὡρισμένην διεύθυνσιν : Πινδ.Π 9,25 **ὕπνον ἐπὶ γλεφάροις παῦρ' ἀναλίσκοισα ρέποντα πρὸς ἀῶ**, Αἰσχ.ἀπ.242 **βλεμμάτων ρέπει βολὴ** (περὶ νεαρᾶς κόρης), Ἀριστλ.ΖΜ 386a,32 **ἀνάγκη ρέπειν τὰ σώματα πρὸς τὴν γῆν**· 3) μτφ. ἔχω τάσιν ἢ διάθεσιν πρός τινα ἢ πρός τι : Αἰσχ.Ἑπτ.21 **εὖ ρέπει θεὸς** (εὐμενῶς διάκειται), Πλάτ.Πολιτ.308Α **οἱ πρὸς τὴν ἀνδρείαν μᾶλλον ρέποντες**, Ἀριστλ. Πολ.1293b,20 **ρέπουσι πρὸς τὴν ὀλιγαρχίαν μᾶλλον**, Μέν.Περ.49 **τὸ κακὸν εἰς ἀγαθὸν ρέπει**, Πολύβ.29,9,9 **ἔρρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν**· 4) ἐπὶ γεγονότων, συμβαίνω, λαμβάνω ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν ἔκβασιν, γίνομαι : Σαφ.Ἀντ.722 **φιλεῖ τοῦτο μὴ ταύτῃ ρέπειν**, Πλάτ. Νόμ.862C **τῇδε ρέπειν**· ‖ ὀθ. κ. τείνω, καταλήγω, καταντῶ : Αἰσχ.Πέρσ.440 **τήνδε συμφορὰν .. κακῶν ρέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα**, Εὐρ.ἀπ.532 **τὰ μηδὲν εἰς οὐδὲν ρέπει**, Ἀντιφάν.124 **ἦν θ' ὁ γρῖφος ἐνταῦθα ρέπων**· 5) ἐπὶ ἀντιμαχομένων, ὑπερισχύω, ἐπικρατῶ : Ἡρ.7,139 **ἐπὶ ὁκότερα** (οἱ Ἀθηναῖοι) **ἐτράποντο, ταῦτα ρέψειν ἔμελλεν**, Πλάτ.Ἐπιστ.328Β **σκοπουμένῳ μοι ἔρρεψε δεῖν** (ὑπερίσχυσεν ὅτι ἔπρεπε ..).
ρερυπωμένος-η-ον ἐπ. μτχ. **παθ. παρακ.** τοῦ ρ. ρυπῶ-όω βλ.λ. : Ὀδ.ζ59.
ρεσάλτο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. ναυτ. ἡ κατὰ τὴν ἐμβολὴν βλ.λ.6) ἔφοδος τοῦ ἀγήματος τοῦ ἑνὸς πλοίου ἐπὶ τοῦ ἑτέρου : **μ' ἕνα ρεσάλτο πῆραν τὰ καράβι**· 2) μτφ. τολμηρὰ ἢ ἀπεγνωσμένη ἀπόπειρα : **θὰ κάνω ἕνα ρεσάλτο καὶ ὅ,τι γίνῃ.**
ρεσιτάλ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ἡ ἐπ' ἀκροατηρίου ἐκτέλεσις μουσικῶν ἔργων ὑπὸ ἑνὸς ἐκτελεστοῦ, ἰδ. δὲ κλειδοκυμβαλιστοῦ.
ρεσπέτος-η-ο δημ. ναυτ. ἐπὶ ἐξαρτημάτων πλοίου, ὁ ἀμοιβός, ἀνταλλακτικός : **ρεσπέτο πανί,- ρεσπέτος φλόκος.**
ρεσπονσόριον (τὸ) (λατ.) νεώτ. ἐκκλ. ᾠδὴ τῶν καθολικῶν ἐκτελουμένη ὑπὸ μιᾶς μόνης φωνῆς.
ρεστάρω (ἰταλ.) δημ. κ. **ἀρεστάρω** κατακρατῶ, φυλακίζω τινά.
ρέστος-η-ο (ἰταλ.) δημ. **ὁ** ὑπολειφθείς, ὑπόλοιπος : **ὅσοι χώρεσαν ἦρθαν μὲ τὸ ἀμάξι· οἱ ρέστοι ἤρθαμε μὲ τὰ πόδια**· 2) **ἔμεινα** ρέστος ἄφησα χρεωστικὸν ὑπόλοιπον : **ἔμεινα ρέστος ἑκατὸ φράγκα**· ‖ ὁμ. κ. μτφ. δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀντεπεξέλθω ἐπαρκῶς εἰς ἀναληφθείσας ὑποχρεώσεις, ἔμεινα ἐκτεθειμένος, ἄ. ἀνοιχτός : **πρόσεξε, γιατὶ θὰ μείνῃς ρέστος ἀπὸ αὐτὴ τὴ δουλειά**· 3) τὸ οὐδ. εἰς τὸν πληθ. ρέστα ὡς οὐσ. ἐπὶ συναλλαγῶν, τὸ ὑπόλοιπον χρηματικοῦ ποσοῦ : **κράτησε τί σοῦ χρωστῶ καὶ δῶσέ** μου **τὰ ρέστα**· ‖ φρ. **ζητάει καὶ ρέστα** (ἐπὶ ἀξιοῦντος παρ' ἄ. εὐθύνας ἢ ἱκανοποίησιν, ἐνῷ προβάλλει παραλόγους ἀξιώσεις· 4) **καὶ τὰ ρέστα** καὶ τὰ λοιπά.
ρετάλι (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. **ρετάλιο** τὸ τελευταῖον ὑπόλοιπον ὑφάσματος, πωλούμενον συνήθ. εὐθηνότερον τῆς τρεχούσης τιμῆς.
ρέτενα (τὰ) μσν. τὰ ἡνία : Διγεν.Ἀκρ.430.
ρετεντίων-ονος (λατ.) πάπ. παρακατάσχεσις βλ.λ.
ρετουσάρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις κ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρετουσάρω βλ.λ.
ρετουσάρω (γαλλ.) δημ. γεν. ἐπεξεργάζομαι ἐκ νέου ἔργον κ. ἰδ. καλλιτεχνικὸν ἢ λογοτεχνικόν, πρὸς καλυτέραν αὐτοῦ ἐμφάνισιν· 2) ἐπεξεργάζομαι φωτογραφικὴν πλάκα.
ρετσέλι (τὸ) (τουρκ.) δημ. γλύκισμα ἐξ ὀπωρικῶν ἑψημένων μετὰ σακχάρεως ἢ συμπεπυκνωμένου γλεύκους (πετιμέζι), ἄ. γλυκὸ τοῦ κουταλιοῦ.
ρετσέτα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἰατρικὴ συνταγή.
ρετσίνα (ἡ) δημ. ἡ ρητίνη βλ.λ.· 2) ὁ ρητινίτης οἶνος, ἄ. ρετσινάτο· ‖ ὑποκορ. **ρετσινίτσα**· 3) εἶδος εὐτελοῦς ἐγχωρίου ὑφάσματος.
ρετσινάτος-η-ο δημ. ὁ περιέχων ρητίνην, ρητινοῦχος· 2) τὸ οὐδ. **ρετσινάτο** (κρασί) ὡς οὐσ. ὁ ρητινίτης οἶνος, ἄ. ρετσίνα.
ρετσίνι (τὸ) δημ. ἡ ρητίνη τῆς πεύκης ὡς φυσικὸν προϊόν.
ρετσινιά (ἡ) δημ. κηλὶς ἐξ ἐπικολληθείσης ρητίνης : **γέμισε τὰ ροῦχά του ρετσινιές**· 2) μτφ. ἐπαχθὲς καὶ δυσαπάλλακτόν τι· ‖ ἰδ. δυσφήμισις, διαβολὴ δυσκόλως ἀνασκευαζομένη : **τοῦ κόλλησαν τὴ ρετσινιά πὼς εἶναι ἄθεος.**

ρετσινόκλαδο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κρότων ὁ ρητινώδης, ἀ. ρετσινολαδιά.
ρετσινόλαδο (τὸ) δημ. τὸ κικινέλαιον βλ.λ. ἐν χρ. ἰδ. ὡς καθαρτικὸν φάρμακον.
ρετσιτατίβο (τὸ) (Ιταλ.) δημ. εἶδος μουσικῆς ἀπαγγελίας βασιζομένης ἐπὶ τῆς καλῆς προσῳδίας, διακρινομένης δὲ ἐκ τῆς λίαν περιωρισμένης μελῳδικῆς γραμμῆς.
ρεύγομαι μσν., δημ. κ. ρεύομαι, μσν. ἀόρ. (ἐ)ρευξάμην, δημ. ρεύτηκα, ἐρεύγομαι, ἀναδίδω ἐρευγμούς, ἔχω ρέψιμο : Πρόδρ.Ι,125 καὶ πίνει τα καὶ ρεύγεται, αὐτ.2,173.
ῥεῦμα-ατος (τὸ) (ρέω) κ. νεώτ., δημ. κ. ρέμα κίνησις ὑγρᾶς ἢ ρευστῆς μάζης κ. αὐτὴ ἡ κινουμένη μᾶζα : Αἰσχ.'Αγ.139 ἀκοιμήτῳ ῥεύματι .. 'Ωκεανοῦ, Σοφ.ΟΚ 160 μειλιχίων ποτῶν ῥεῦμα, Πλάτ. Θεαίτ.144Β ἐλαίου ῥεῦμα ἀψοφητὶ ῥέοντος, Σολωμ.Λάμπρ.9,29 ὅσο ἐκειὰ τὰ κουπιὰ σχίζουν τὸ ρέμα, Κάλβ.εἰς Χίον 4,5 ὦ λαμπρὸν τοῦ Αἰγαίου ρεῦμα· 2) ἰδ. ὁ ροῦς ποταμοῦ : 'Ηρ.2,20, Εὐρ. Ἰκ.637 ῥεῦμα Διρκαῖον, Πλάτ.Τίμ.21Ε τὸ τοῦ Νείλου ῥεῦμα, Πολύβ.Ι,75,2 ποταμὸς ἄβατος διὰ τὸ πλῆθος τοῦ ῥεύματος· || ἀθρόα ροὴ ὑδάτων ποταμοῦ ἢ χειμάρρου, κατεβασιά, πλήμμυρα : Θουκ.4,75 ὕδατος ἄνωθεν γενομένου καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος, Δημάδ.15 φερομένῳ συναπενεχθῆναι τῷ ῥεύματι· || κ. ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ τοῦ Βοσπόρου : Τζέτζ.Λυκόφρ.1235· || μτφ. δημ. φρ. τὸν πῆρε τὸ ρέμα παρασυρθεὶς κατεστράφη ἠθικῶς ἢ οἰκονομικῶς, ἀ. τὸν πῆρε τὸ ποτάμι· 3) συνεκδ. κ. τὸ ῥεῖθρον ποταμοῦ ἢ χειμάρρου : 'Ηρ.2,24 τὰ ἐγχώρια ῥεύματα μαραίνεσθαι τῶν ποταμῶν· 4) κ. ἐπὶ ρύακος λάβας : Θουκ.3,116· 5) κίνησις ἢ φύσημα ἀέρος : 'Επίκτ.'Επιστ.Ι,13 τὸ ἀκούειν γίνεται ῥεύματός τινος φερομένου ἀπὸ τοῦ φωνοῦντος· 6) νεώτ. κίνησις ἢ διάβασις ἠλεκτρικῆς ἢ μαγνητικῆς δυνάμεως· 7) μτφ. πλῆθος ἀνθρώπων κινούμενον, χωροῦν κατὰ πυκνὴν μᾶζαν: Αἰσχ.Πέρσ.88 μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν, Σοφ.'Αντ.129, Εὐρ.ΙΤ 1437 ῥεῦμα τ' ἐξορμῶν στρατοῦ· || κ. ἐπὶ ζώων ἢ πτηνῶν : 'Αντίφιλ.ἐν ΑΠ 9,404 ῥεῦμα μελισσῶν· 8) γεν. συρροή, περίσσεια, ἀφθονία : Κρατῖν.186 ῥεύματα ἐπῶν, Πλαύτ.'Ηθ.609Β ῥεῦμα κλαυθμῶν, Λιβάν.Λόγ.57,7 πολλοῦ .. τῶν ἀγαθῶν ῥεύματος· 9) ὁρμή, σφοδρότης : Πλούτ.'Ηθ.544 μετὰ πολλοῦ ῥεύματος εἰς τὴν στοὰν φερόμενος· || ὁρμητικότης τοῦ λόγου, εὐγλωττία : Λιβάν.Λόγ.ΙΙ,139 στρογγύλα τὰ ῥήματα καὶ ῥεῦμα ἄπαυστον· 10) νεώτ. ὁμαδικὴ τάσις πρὸς ὡρισμένην ἰδεολογικὴν κατεύθυνσιν : ρεῦμα ἐπαναστατικόν - ἀντιπολιτευτικόν - καλλιτεχνικὰ ρεύματα· 11) ἡ ροή, πάροδος τοῦ χρόνου, ἡ φορὰ τῶν πραγμάτων, ἡ ἀβεβαιότης τῆς ζωῆς : Μέν.Γεωργ.ἀπ.2 τὸ τῆς τύχης .. ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ· 12) ἰατρ. πᾶν ἐν τῷ σώματι περιρρέον καὶ κυκλοφοροῦν νοσῶδες ρευστόν, κατάρρους : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.18 ὁκόσοισι ἂν .. ῥεῦμα κινηθῇ διὰ τῶν ῥινῶν, 'Αριστλ.Αἰσθ.444a,13 ῥεύματα νοσηματικά, Διοσκ. Ι,83 στομάχου καὶ κοιλίας ῥ-· || ρευματισμός : Λουκ.Φιλοφ.6 ῥ- εἰς τοὺς πόδας κατεληλύθει, Παυσ.6,3,10 κατασκῆψαι ῥεῦμα εἰς τὰ νεῦρα.
ρευματαλγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ρευματικὸν ἄλγος τῶν μυῶν ἢ τῶν ἀρθρώσεων.
ῥευματίζομαι φέρομαι ἐν ροῇ, ρέω ὡς ρεῦμα : Στράβ.Ι,3,7 οἱ δὲ πορθμοὶ ῥευματίζονται κατ' ἄλλον τρόπον· 2) ἰατρ. πάσχω ἐκ ρεύματος ἤτοι ἐκ ρευματισμῶν : Τίμ.Λοκρ.103Α ῥευματιζόμενά τινα μέρεα, Διοσκ.2,126· || ἐν τῇ αὐτ. σημ. κ. ἐνεργ. ῥευματίζω : Πορφύρ.'Αποχ.Ι,28.
ῥευματικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ὑποκείμενος εἰς ρεῦμα, ἤτοι κατάρρουν ἢ ρευματισμόν : 'Αριστλ. Πρ.957b,25 ῥ- εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, Διοσκ.2,126 ἕλκη ῥευματικά, Πλούτ.'Ηθ.131Β· || νεώτ. ὡς οὐσ. ὁ πάσχων ἐκ ρευματισμῶν.
ῥευμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ρεῦμα, ἐλαφρὸς κατάρρους βλ.λ. : 'Αριστλ.Πρ.901a,3· 2) ρυάκιον : Πλούτ.Θησ.27 ταφῆναι παρὰ τὸ ρευμάτιον.
ρευματισμός (ὁ) κ. νεώτ. δημ. πᾶν ἐν σώματι περιρρέον καὶ κυκλοφοροῦν νοσῶδες ὑγρόν, κατάρρους : 'Ιππ.Κῳακ.567, Διοσκ.4,65 ῥ- ἀρτηρίας, αὐτ.4,53 ρ- τῆς γλώττης, αὐτ.Ι,183 ῥ- στομάχου, Γαλ.14,499 ῥ- τῶν ὀφθαλμῶν, αὐτ.421 ῥ- τῆς κοιλίας· 2) νεώτ. κ. δημ. συνήθ. κτ. πληθ. νόσος τῶν ἀρθρώσεων ἐπιφέρουσα διογκώσεις αὐτῶν καὶ δριμεῖς πόνους : ὀξεῖς - χρόνιοι ρευματισμοί.
ρευματιῶ-άω νεώτ. πάσχω ἐκ ρευματισμῶν.
ρευματοκλείστης (ὁ) νεώτ. ὁ ἠλεκτρικὸς διακόπτης.
ρευματόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἤτοι τῆς ἠλεκτρικῆς ἐντάσεως, ἀ. ἀμπερόμετρον.
ρευματονόμος (ὁ) νεώτ. ἠλεκτρικὴ συσκευὴ κλείουσα ἢ διακόπτουσα αὐτομάτως ἠλεκτρικὸν κύκλωμα, ἀ. ἠλεκτρονόμος.
ρευματοταξία (ἡ) νεώτ. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ φυτικοί τινες ὀργανισμοὶ κινοῦνται ἀντιθέτως τῆς φορᾶς τοῦ ὑδατίνου ρεύματος, ἀ. ρεοταξία.
ρευματοφορεύς-έως (ὁ) νεώτ. ἀγωγὸς πρὸς μεταβίβασιν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.
ρευματοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων ἢ μεταβιβάζων ἠλεκτρικὸν ρεῦμα.
ῥευματώδης-ους-ες μσν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς τὸ ἐν τῷ σώματι ὑπάρχον νοσῶδες ρεῦμα, ἤτοι κατάρρουν ἢ ρευματισμούς : 'Ιππ.'Επιδ.7,5, Γαλ.19,535 πάθη ῥευματωδέστερα· 2) μσν. ὁ ὑπὸ συρροῆς ὑδάτων ἐξωγκωμένος : Τζέτζ.Χιλ.3, 122 ῥευματώδεις ποταμοί.
ρεύξιμον (τὸ) νεώτ. ὁ ἐρευγμός, τὸ ρέψιμο.
ρεύομαι δημ., ἀόρ. ρεύτηκα, ἐρεύγομαι, ἀ. ρεύγομαι βλ.λ.
ῥεῦσις-εως κ. νεώτ., δημ. ρεύση ροή, ρύσις, χύσιμο, εἰδ. ροὴ νοσηρῶν ὑγρῶν : 'Επίκ.'Επιστ.Ι,ΙΙ, Διοσκ.2,180 ῥεῦσιν κοιλίας, αὐτ.Ι,116 ῥεῦσις ἐκ μήτρας· 2) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ἡ ὀνειρώξις ἀκουσία ἐκσπερμάτωσις καθ' ὕπνους : Νομοκ. Κοτελ.117 ἐὰν πέσῃ εἰς ῥεῦσιν.
ῥευστάλέος-α-ον μσν. ὁ ρέων, ὁ ρευστός : Χρησμ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Παρ.4,9.
ῥευστικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τῆς ροῆς, ὁ ρευστός : Πλούτ.Αἰμ.14· || κ. μτφ. : Θεοφύλ.Σιμ.'Ιστ.290,13 οὐδὲν εὐδαιμονίας ῥευστικώτερον· πρβλ. ρευστός 2).
ρευστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον τῶν ρευστῶν, ρύδην : Πλούτ.'Ηθ.878F.
ρευστοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ μετατροπὴ στερεοῦ σώματος ἢ ἀερίου εἰς ρευστόν· 2) ἰδ. ἡ μετατροπὴ κτηματικῆς περιουσίας εἰς ρευστὸν ἤτοι μετρητὸν χρῆμα.
ρευστοποιῶ-έω νεώτ. μετατρέπω στερεὸν σῶμα ἢ ἀέριον εἰς ρευστόν· 2) μετατρέπω κτηματικὴν περιουσίαν εἰς ρευστὸν χρῆμα.
ῥευστός-ή-όν (ρέω) κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ ρέῃ, ἀντίθ. στερεός : 'Εμπεδ.121,3 ῥευστὰ ἔργα, 'Αριστλ.ἀπ.207 ῥευστὴ ὕλη, Πισίδ.Γ 662 τὸ ῥευστὸν τοῦ σπόρου· || εἰδ. νεώτ.φυσ. ρευστὸν πᾶν σῶμα οὗτινος τὰ μόρια παρουσιάζουσι μικρὰν συνοχήν, ὥστε νὰ λαμβάνῃ τοῦτο τὸ σχῆμα τοῦ περιέχοντος αὐτὸ δοχείου· 2) κ. ἐπὶ τοῦ χρόνου, ὁ οἱονεὶ ρέων, ὁ παρερχόμενος ποὺ κυλάει : 'Αθήν.Μηχάν.3,10· 3) μτφ. ὁ ἀσταθής, κυμαινόμενος, ἄστατος : Πλούτ.'Ηθ.268D ῥευστὴ οὐσία, αὐτ.522Β ὀλισθηρὰν καὶ ῥευστὴν εἰς ἅπαντα τὴν πολυπραγμοσύνην ποιοῦντες.

ρευστὸς χαρακτήρ· **4)** νεώτ. **ρευστὸν** (ἐνν. χρῆμα) τὸ δεκτικὸν ἀμέσου χρησιμοποιήσεως ἢ κυκλοφορίας, τὰ διαθέσιμα μετρητά· ‖ ὁμ. κ. ἀπολ. : **τὴν περιουσίαν του τὴν ἔχει εἰς ρευστόν.**

ρευστότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ρευστοῦ βλ.λ.· ‖ εἰδ. φυσ. ὁ βαθμὸς τῆς εὐκολίας, μεθ' ἧς ρέει ὑγρὸν ἢ ρευστόν τι· **2)** μτφ. ἔλλειψις σταθερότητος, ἀστάθεια : **ρευστότης χαρακτῆρος - τῆς πολιτικῆς καταστάσεως.**

ρεύω (ρέω) δημ., ἀόρ. **ἔρεψα,** μτχ. παθ. παρακ. **ρεμένος,** καταρρέω : **ἔρεψε ὁ τοῖχος - τὸ σπίτι·** **2)** ἰδ. μτφ. φθίνω, ἐξαντλοῦμαι : **ἔρεψε ἀπὸ τὴν ἀρρώστια - ἀπὸ τὸ κακό του·** ‖ κ. ἐν ἀραῖς: **ἅ ποὺ νὰ ρέψῃς στὰ πόδια σου, - νὰ ρέψῃ σὰν τὸν Ἄρειο·** **3)** μτφ. λίαν καταπονῶ, ἐξαντλῶ τινα, καταβάλλω : **τὸν ἔρεψαν οἱ πυρετοί - ἡ φτώχεια·** **4)** ὁμ. μτφ. ἐπὶ δαρμοῦ, δέρω τινὰ μέχρις ἐξαντλήσεως : **τὸν ἔρεψε στὸ ξύλο.**

ρεφανίς-ίδος (ἡ) ἅ. ραφανίς βλ.λ.

ῥέφανος (ἡ) ἅ. ῥάφανος βλ.λ.

ρεφενές (ὁ) (τουρκ.) δημ. κοινὴ συνεισφορὰ πρὸς ἑστίασιν ἢ ἄλλο ἔργον ἰδ. ἀναψυχῆς· ‖ ἡ αἰτ. **ρεφενὲ** ἐπιρρηματικῶς διὰ κοινῆς συνεισφορᾶς, ἐρανικῶς.

ρεφενίζω δημ. ἀπὸ κοινοῦ **συνεισφέρω,** ἐρανίζω, κάνω ρεφενὲ βλ.λ.

ρεφερενδάριος (ὁ) (λατ.) μτγν. κ. **μσν.** ὁ διαβιβάζων εἰς τὸν βασιλέα τὰ αἰτήματα τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ : Προκ.Παλ.2,18 τόμ.1,230· ‖ εἰδ. ἐκκλ. ἀξιωματοῦχος τῆς ἐκκλησίας ἔχων ὡς ἔργον κυρ. νὰ διαβιβάζῃ εἰς τοὺς ἄρχοντας τὰ αἰτήματα τοῦ πατριάρχου καὶ εἰς τοῦτον τὰς ἀπαντήσεις ἐκείνων· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς φιλὸς τίτλος ἀπονεμόμενος ἰδ. εἰς πρεσβύτας ἱερεῖς.

ρεφορμισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. σοσιαλιστικὴ τάσις πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς ἐπαναστατικῆς τακτικῆς διὰ τῆς ἐπιδιώξεως μεταρρυθμίσεων ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ καθεστῶτος.

ρεφορμιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ὀπαδὸς τοῦ ρεφορμισμοῦ βλ.λ.

ρεφούζιο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. τὸ κακῆς ποιότητος φύλλον καπνοῦ, ὡς ἀπαρριπτόμενον, ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ δέματος.

ρέφουλα (ἡ) δημ. κ. **ρεφοῦλι** σφοδρὰ ριπὴ ἀνέμου, ἰδ. ἡ ἐν θαλάσσῃ.

ρεφοῦσα (ἡ) (λατ.) μτγν. **εἶδος φόρου** · Ἰω. Λυδ.Ρωμ.3,70.

ρεφούτζιο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. καταφύγιον ἢ ἀγκυροβόλιον διὰ πλοῖα ἐν καιρῷ κακοκαιρίας.

ρεφραίν (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἐπῳδὸς ποιήματος ἢ ᾄσματος.

ρέφι (τὸ) (ρεύω) δημ. ὕφασμα παλαιόν.

ρέφιμο (τὸ) δημ. κ. **ρεφιά** (ἡ) ὁ ἐρευγμάς, ἡ ἐρυνὴ βλ.λ.

ῥέψις-εως (ἡ) (ῥέπω) μσν. κλίσις, **τάσις :** Ἀνδρ. Κρήτ.231 **ῥέψις πρὸς τὰ αἰσθητά.**

ῥέω κ. νεώτ., ἐπ. **ῥείω,** γ' ἐν. παρατ. **ἔρρει** (π. Ὁμ. κ. **ἔρρεε, ῥέε),** μέλλ. **ῥεύσομαι κ. ῥευσοῦμαι,** ἀττ. παθ. τ. **ῥυήσομαι,** μτγν. **ῥεύσω,** ἀόρ. **ἔρρευσα,** ἀττ. παθ. τ. **ἐρρύην,** δωρ. **ἐξ-ερρύα** (βλ. ἐκρέω), ἐπ. γ' ἐν. **ῥύη,** παρακ. **ἐρρύηκα,** μτγν. **ἔρρυκα,** μέσ. **ἐν. ῥέομαι,** γ' **ἐν.** παρατ. **ἐρρεῖτο** (δὲν συναιροῦνται τὰ εη, εο, εω), ἐπὶ παντὸς ὑγροῦ ἢ ρευστοῦ, χύνομαι, τρέχω, κυλῶ : Ἰλ.Γ 300 **ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι,** αὐτ.Δ 140 **ἔρρεεν αἷμα,** αὐτ.Λ 811 **ῥέεν ἱδρώς,** Ὀδ.Ρ 209 **ψυχρὸν ῥέεν ὕδωρ,** αὐτ.Τ 204 **ῥέε δάκρυα,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 3,4 **χρυσάφι ρέει στὶς ἄπλες τ' οὐρανοῦ·** ‖ μτ. δοτ. τοῦ ῥέοντος πράγμ. : Ἰλ.Χ 149 (πηγὴ) **ὕδατι ῥέει,** αὐτ.Θ 65 **ῥέεν δ' αἵματι γαῖα,** Εὐρ.Τρ.449 **φάραγγες ὕδατι . . ῥέουσαι,** αὐτ 995 **πόλιν χρυσῷ ῥέουσαν,** αὐτ Βάκχ.142 **ῥεῖ γάλακτι πέδον ῥεῖ δ' οἴνῳ·** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : **Χρησμ.π.Ἡρ.7,140 ἱδρῶτι ῥεούμενοι** (χάριν τοῦ μέτρ.ἀντὶ ῥεόμενοι, πρβλ.μαχεούμενοι)· ‖ μτ.γενικ. πράγμ. : Στράβ.7,5,8 **κρῆναι ῥέουσι χλιαροῦ καὶ ἀσφάλτου,** Ἀρρ.Ἀν.5,9,4 **πολλοῦ ὕδατος καὶ θολεροῦ ἔρρεον·** ‖ ὁμ. μτ. ὀν. : Ἰσοκρ.10,59 **Ζεὺς χρυσὸς ῥυείς·** ‖ ἐπὶ ποταμῶν συνήθ. μτ. ἐπιθ. ἢ ἐπιρρ. προσδ. πρὸς δήλωσιν τοῦ μεγέθους ἢ τῆς ὁρμητικότητος τοῦ ρεύματος : Ἰλ.Β 849 **Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,** Ἡρ.2,25 **ῥέουσι μεγάλοι,** αὐτ.7,129 **ῥέειν οὐδὲν ἧσσον ἢ νῦν,** αὐτ.8,138 **οὕτω μέγας ἐρρύη,** Ἀριστφ. Λυσ.1034 **ῥεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ·** ‖ παροιμ. **ἄνω ῥεῖν ἐπὶ** ἀντιστρόφως γιγνομένων ἢ ἀδυνάτων : Εὐρ.Ἰκ.520· **2)** κ. ἐπὶ παντὸς ρευστοῦ, οἷον ἀέρος, φλογός, πυρὸς κττ. : Ἀριστλ.Μετ.347a,34 **ῥεῖ μάλιστα ὁ ἀὴρ ῥέων ἐν τοῖς ὑψηλοῖς,** Πλούτ. Σερτ.17 **ῥέων ἄνεμος,** αὐτ.Βραῦτ.31 **φλὸξ ῥυεῖσα,** Αἰλ.ἀπ.2 **τὴν Αἴτνην ῥυῆναι·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν : ΠΔ Ζαχ.14,12 **οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τῶν ὀπῶν αὐτῶν·** **3)** κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ βελῶν, ἀφθόνως ἢ ραγδαίως ρίπτομαι, πίπτω, διολισθαίνω, ἐκφεύγω : Ἰλ.Μ 159 **ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον·** **4)** μτφ. ἐπὶ λόγων ἀφθόνως ἢ ἀκωλύτως ἐκφερομένων : Ἰλ.Α 249 **ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή,** Ἡσίοδ.Θ 84 **ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα,** Δημ.433 **οἱ περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι,** Λιβάν.Λόγ.64,80 **ῥεῖν ἀφῆκας τοὺς λόγους·** ‖ ὁμ. κ. ἀπολ. ἀκωλύτως ἢ ἀκατασχέτως ὁμιλῶ, φλυαρῶ : Αἰσχ.Ἑπτ.557 **οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ εἴσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,** Δημ.272 **θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ἡμῶν·** ‖ ἐπὶ φήμης, ἀφθόνως διαχέομαι, διαδίδομαι, τρέχω : Σοφ.ΟΚ 259 **δόξης ἢ κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης·** **5)** ἐπὶ προσ., ἀκατασχέτως φέρομαί που, ἐφορμῶ πρός τι : Αἰσχ.Ἑπτ.80 **ῥεῖ πολὺς ὅδε λεώς,** Εὐρ.Ῥῆσ.290 **πολλῇ ἠχῇ Θρῄκιος ῥέων στρατός,** αὐτ.Ἱππ.443 **Κύπρις ἢν πολλὴ ῥυῇ,** Πλούτ.Ἀλκ.21 **πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ὁ δῆμος ὅλος ἐρρύη·** ‖ ὁμ. ῥέπω, κλίνω που : Πλάτ.Πολ.495B **οἱ ταύτῃ . . ῥυέντες,** Ἰσοκρ.8,5 **ἐφ' οὓς καὶ νῦν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐρρύηκεν,** Πλούτ.Κικ.2 **ἐρρύη.. ἐπὶ ποιητικήν·** **6)** ἐπὶ τριχῶν ἢ ὡρίμων καρπῶν, φύλλων δένδρων κττ., πίπτω, ἐκρέω, μαδῶ : Ὀδ.Κ 393 **τῶν δ' ἐκ μελέων τρίχες ἔρρεον,** Θεόκρ.2,89 **ἔρρεον δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες,** Πολύβ.12,4,14 **τὸν καρπόν, ὅταν ἀκμὴν ἄρχηται ῥεῖν,** Βάβρ.88,14 **ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν·** **7)** γεν. διαρρέω, φθίνω· πρβλ. δημ. ρεύω : Πλάτ.Φαίδ.87D **εἰ ῥέοι τὸ σῶμα καὶ ἀπολύοιτο ἔτι ζῶντος τοῦ ἀνθρώπου·** **8)** διαλύομαι, ἀπόλλυμαι, λειώνω : Ἀριστλ.Μετ.383b,6 **τήκεται ὁ λίθος . . ὥστε καὶ ῥεῖν·** ‖ κ. μτφ. : Σοφ. Τρ.698 **ῥεῖ πᾶν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί·** **9)** ἐπὶ οἰκοδομήματος, καταρρέω : Γοργ.π.Στοβ. 4,51, Τέλης 27· ‖ μτφ. καταπίπτω : Ἡρόδ.Ἰατρ. π.Ὀρειβ.5,27,1 **ῥέουσαν σύγκρισιν στῆσαι·** **10)** ἀείποτε μεταβάλλομαι : Κωμ.Ἀδέσπ.200 **ἅπανθ' ὁρῶ ἅμα τῇ τύχῃ ῥέοντα μεταπίπτοντά τε,** Πλάτ. Κρατ.439C **ὡς ἰόντων ἁπάντων ἀεὶ καὶ ῥεόντων,** αὐτ.Θεαίτ.182C **κινεῖται καὶ ῥεῖ . . τὰ πάντα·** ‖ ὅθ. **οἱ ῥέοντες** σκωπτ. οἱ ἀπὸ τοῦ Ἡρακλείτου φιλόσοφοι, πρεσβεύοντες ὅτι **τὰ πάντα ῥεῖ :** Πλάτ.Θεαίτ.181A· **11)** μετακινοῦμαι πρὸς ὡρισμένην φορὰν ἢ κατεύθυνσιν : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,99 **στιγμῆς ῥυείσης γραμμὴν φαντασιούμεθα . . γραμμῆς δὲ ῥυείσης πλάτος ἐποιήσαμεν·** **12)** ἐπὶ πλοίου, διαρρέω, κάνω νερά : Ἀριστλ.ἀπ.554, Παυσ.8 50,7 **τριήρους . . ῥεούσης·** **13)** ἐπὶ στέγης, τρέχω, στάζω : Μέν.Σαμ.248 **σκόπει τοῦ τέγους εἴ σοι μέρος τι ῥεῖ·** ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀγγείων· Ἀθήν.11,95 «ῥέοντα. οὕτως ποτήριά τινα ἐκαλεῖτο», Ἡσ. «**ῥέοντα, ῥυτά, ἐκπώματα**»· βλ. κ. **ῥέον :**

Πλούτ.'Ηθ.782Ε **ἀγγεῖον ῥέον,** 'Επιγρ. **οἰνοχόαι ῥέουσαι**· || δημ. παροιμ. **τοῦτο ρέει κεῖνο στάζει** [ἐπὶ μεμψιμοίρων]· **14**) ἰατρ. ἔχω ρύσιν : Διόδ.Σ 5,4] **χρῶνται . . πρὸς τὰς κοιλίας τὰς ῥεούσας φαρμάκῳ**· || ὁμ. κ. ἀπροσ. : 'Ιππ.'Επιδ.1,19 **ἐκ ῥινῶν ἐρρύη**· **15**) σπαν. μτβ. ἐκχέω, χύνω : Εὐρ.'Εκ.528 **ἔρρει** [διόρθ. αἵρει] . . **χοὰς . . πατρί**· || μτ. αἰτ. τοῦ ρέοντος πράγμ., κάνω νὰ ρεύσῃ, νὰ τρέξῃ τι ἀπ' ἐμοῦ, ἐκχέω : Θεόκρ.5,124 **ἀνθ' ὕδατος ῥείτω γάλα,** 'Εζεκ.'Ελ. 133 **αἷμα ῥυήσεται** [περὶ τοῦ Νείλου], Λουκ.'Αλ. 'Ιστ.1,7 **ποταμῷ οἶνον ῥέοντι,** Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.287 **τὸν Πακτωλὸν χρυσὸν ῥεῦσαι.**

ῥέωνος 'Ησ. «εὔωνος».

ῥῆα ἄχρ. ἐπ. τ. ἀ. **ῥῆα** [Λυρ.Συμπλ.'Αλκ.12,7] κ. π. 'Ομ. **ῥεῖα** κ. ἐν συνηθ. χρ. ῥᾶ βλ.λ.

ρῆγα (ἡ) δημ. δ.γρ. τοῦ ρίγα βλ.λ.

ρηγαδεύω μσν. δημ. εἶμαι ρήγας, βασιλεύω.

ρήγαινα (ἡ) μσν. κ. δημ. θηλ. τοῦ ρήγας, βασίλισσα : Χρον.Μορ.212 **ἡ ρήγαινα τῆς Φράντσας.**

ρηγανάρχης (ὁ) μσν. ὁ ἄρχων τῶν ρηγῶν, τῶν ξένων ἡγεμόνων : Πρόδρ.1,16 **σὺ κράτος τῶν ῥηγαναρχῶν, τῶν τοπαρχῶν αὐτάναξ.**

ρήγας (ὁ) μσν. κ. δημ. [λατ.rex, πρβλ. ῥήξ], γενικ. ρηγός κ. **ρήγα,** πληθ. **ρηγάδες,** θηλ. **ρηγῖνα, ρήγαινα, ρήγισσα** βλ.λς, βασιλεὺς ἢ ἡγεμὼν ἰδ. ξένης χώρας : Χρον.Μορ.23 **στὸν Πάπα τὸν ἁγιώτατον κι εἰς ὅλους τοὺς ρηγάδες,** 'Ερωτόκρ.1,27 **ρήγας μεγάλος ὥριζε τὴν ἄξα χώρα ἐκείνη,** δ.τραγ. **κι ὁ ρήγας ἀποὺ τ' ἄκουσεν πολὺ τοῦ κακοφάνη**· **2**) δημ. παιγνιόχαρτον ἐφ' οὗ εἰκονίζεται βασιλεύς, ἀ. βασιλιὰς ἢ παπάς.

ρηγάτικος-η-ο δημ. -κός κ. **ρηγάδικος-ικός** ὁ τοῦ ρήγα, ὁ βασιλικός : 'Ερωτόκρ.2,382 **στὸ στάβλο τὸ ρηγατικό,** αὐτ.4,1312 **μὲ τὴν ρηγατικὴν ἐξὰ** [τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα].

ρηγάτο(ν) (τὸ) μσν. δημ. κ.-**άτο** τὸ βασίλειον ἢ ἡ βασιλικὴ ἐξουσία : Χρον.Μορ.34 **εἰς τὸ ρηγάτο τῆς Φράντσας,** αὐτ.116 **τῆς Δύσεως τὰ ρηγάτο,** 'Ερωτόκρ.1,216 **σὲ βασιλιοῦ ρηγάτα καὶ σὲ πλούτη.**

ῥηγεύς-έως (ὁ) [ῥῆγος] σχόλ. ὁ βαφεύς : Σχόλ. 'Ιλ.Ι 661, 'Ησ.

ῥηγεωνάρχης (ὁ) [λατ.] μσν. ὁ ἄρχων, φύλαξ τῆς χώρας : ψΚωδιν.158,5.

ῥηγή (ἡ) μτγν. πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ ῥαγή : Γαλ.19,134.

ρηγιλία (ἡ) [λατ.] νεώτ. εἶδος σεμνοπρεποῦς ρωμαϊκῆς ἐσθῆτος.

ρηγίλλα (ἡ) [λατ.] νεώτ. λευκὸν ἔνδυμα μετ' ἐρυθρῶν παρυφῶν ὅπερ ἔφερον αἱ νεόνυμφοι.

ρηγῖνα (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ ρήγας, βλ.λ. : Χρον.Μορ. 6059 **καὶ οὐδὲν τὲς ἐτίμησα διοῦ ἦσαν ρηγῖνες.**

ρήγινος-η-ο δημ. βασιλικός, ἀ. ρηγάτικος.

ῥήγιος-α-ον [λατ.] μτγν. κ. μσν. βασιλικός : Πλούτ.Νομ.14 **τὴν κακουμένην Ρηγίαν οἷόν τι βασίλειον οἴκημα,** Κ Πορφ.'Εκθ.230,21.

ρήγισσα (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ ρήγας, βασίλισσα.

ῥήγλα (ἡ) [λατ.] μτγν., μσν. κ. δημ.· 'Ησ. «ῥῆγλαι· σίδηρα ὡς ῥάβδοι»· **2**) ρόχανον ἤτοι ῥάβδος δι' ἧς ἰσάζουσι τὴν ἐπιφάνειαν τῶν μέτρων χωρητικότητος τῶν σιτηρῶν· **3**) γεν. κανών, ρίγα· **4**) ἕστωρ βλ.λ. : Διοκλητ.ἀπ.15,13.

ρηγλί (τὸ) δημ. κανών, ρήγλα βλ.λ.3) : δ.δίστ. **Παναγιὰ Χρυσοδαφνιώτισσα πόχεις μεγάλη χάρη | μὲ τὸ ρηγλί, μὲ τὸ φηφί, μὲ τὸ μαργαριτάρι.**

ρηγλίζω δημ. ἰσάζω διὰ τῆς ρήγλας τὴν ἐπιφάνειαν τῶν μέτρων χωρητικότητος τῶν σιτηρῶν· **2**) κτ. ἐπέκτ. πληρῶ δοχεῖον μέχρι στεφάνους, μέχρι χειλέων : δ. τραγ. **νὰ ρηγλίσω τρία πιθάρια, | νὰ μεθοῦν τὰ παλληκάρια.**

ῥῆγλος (ὁ) μσν. ἡ ρήγλα βλ.λ. : ψΚωδιν.179,9.

ῥῆγμα-ατος (τὸ) [ῥήγνυμι] κ. νεώτ. τὸ μέρος ἔνθα διακόπτεται ἡ συνέχεια σώματός τινος, ρωγμή, χάσμα, τρῦπα : 'Αριστλ.ΖΙ 628b,29 **περὶ τοὺς κρημνοὺς καὶ τὰ ῥήγματα τῆς γῆς,** Πολύβ.13,6,8 **ῥήγματα ποιοῦντες ἐν τοῖς τοίχοις,** ΚΔ Λουκ.6,49 **τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας**· || σχισμὴ ὑφάσματος, ξέσχισμα : 'Αρχιππ.38· **2**) ἰδ. σωματικὸν τραῦμα, διάρρηξις, σπάσιμο, κόψιμο, σχισμάδα : 'Ιππ. 'Αέρ.4 **ὑπὸ γὰρ βίης ῥήγματα ἴσχουσι καὶ σπάσματα,** Δημ.24 **ἐπὰν ἀρρώστημά τι συμβῇ . . κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα,** Θεμίστ.Λόγ.7,91Α **ῥῆγμα ὕπουλον**· πρβλ. ΑΒ 300 «ῥῆγμα, ἡ κατὰ τὸ μῆκος τοῦ τραύματος οὐλή», Γαλην.2,281 «ῥῆγμά ἐστι μεταγωγὴ ὀστοῦ ἢ ὀστῶν ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν»· **3**) νεώτ. μτφ. διάσπασις, διχασμός, διάστασις : **ἐπῆλθε ρῆγμα εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ - εἰς τὸ κόμμα.**

ῥηγματίας (ὁ) «ὁ ἐρρωγός τι τῶν ἐντὸς ἔχων» : 'Ιππ.'Αέρ.4, Διοσκ.3,146, 'Ιππιατρ.22 **τοὺς ἐκ βηχὸς ῥηγματίας**· || **ῥηγματίας πλεύμονος** πιθ. ὁ πάσχων ἐκ πλευρίτιδος : 'Ιππ.Νούσ.2,53.

ῥηγματώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ἔχων ρήγματα, ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς ρῆγμα· **2**) ἰατρ. ὁ ρηγματίας βλ.λ. : 'Ιππ.Νούσ.7,26.

ῥηγμίν ἢ -ίς (ἡ) [ῥήγνυμι], γενικ.-**ῖνος,** ὁ τόπος ἔνθα προσκρούει καὶ παλινδρομεῖ τὸ κῦμα, συνήθ. ἡ ἀκτή : 'Ιλ.Α 437 **ἐκ . . βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,** 'Οδ.Μ 214 **κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν τύπτετε,** αὐτ.Ι 169 **κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,** Εὐρ.ΙΤ 253 **ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου**· πρβλ. 'Αριστλ.Μετ.367b,14 «ὅταν κυμαίνουσα ἐκβάλλῃ (ἡ θάλασσα) . . παχεῖαι καὶ σκολιαὶ γίνονται αἱ ῥηγμῖνες· ὅταν δὲ γαλήνη ᾖ, . . λεπταί εἰσι καὶ εὐθεῖαι»· || κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ ἀέρος : 'Αριστλ.Μετ.367b,19 **ὥσπερ ῥηγμῖνα οὖσαν ἀέρος τὴν νεφέλην**· **2**) μτφ. **ῥηγμὶν βίοιο** τὸ χεῖλος, τὸ τέλος τοῦ βίου, ὁ θάνατος : 'Εμπ.20,5· **3**) 'Ησ. «ῥηγμῖνες· τὰ ἀπορρήγματα τῆς πέτρας».

ῥηγμός 'Ησ. «ῥηγμίν»· **2**) πάπ. ρῆγμα, χάσμα : **γῆ ῥηγμῶν πλήρης.**

ῥήγνυμι κ.-ύω κ. νεώτ., ἰων. κ. μτγν. **ῥήσσω,** ἀττ.τ. **ῥήττω** (πρβλ. ῥάσσω), μέλλ. **ῥήξω,** ἀόρ. **ἔρρηξα,** (π. 'Ομ. κ. **ῥῆξα**), παρακ. **ἔρρηχα,** μέσ. **ῥήγνυμαι,** μέλλ. **ῥήξαμαι,** ἀόρ. **ἐρρηξάμην** (π. 'Ομ. γ' πληθ. **ῥήξαντο**), παθ. ὑποτακτ. **ῥηγνῦται,** γ' ἑν. ἐπ. παρατ. **ῥηγνύατο,** μέλλ. **ῥαγήσομαι,** ἀόρ. **ἐρράγην,** μτγν. **ἐρρήχθην,** παρακ. **ἔρρηγμαι,** ἀμτβ. **ἔρρωγα,** διασπῶ βιαίως τὴν συνοχὴν σώματός τινος, θραύω, σπάζω, σχίζω : 'Ιλ.Β 544 **θώρηκας ῥήξειν,** αὐτ.Γ 375,αὐτ.Μ 198 **τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας,** αὐτ.Υ 399 **ῥῆξ' ὀστέον,** αὐτ.Φ 165, αὐτ.Ψ 673 **χρόα τε ῥήξω**· ἅπαξ ἐν 'Οδ. Μ 409 **προτόνους ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα,** Αἰσχ. Πέρσ.199 **πέπλους ῥηγνῦσιν,** Εὐρ.Βάκχ.1130, 'Αριστφ.Πλ. 515 **γῆς ἀρότρους ῥήξας δάπεδον,** Λουκ.Θε.Δ 17,1 **ῥήξειν τὰ δεσμά,** ΚΔ Ματθ.7,6 **μὴ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς** [οἱ κύνες], αὐτ.Μᾶρκ. 2,22 **ῥήσσει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκούς**· || ὁμ. κ. μέσ. : 'Ιλ.Μ 440 **ὄρνυθ' . . . ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος**· || **τέμνω**:'Ιμέρ.Λόγ.1,9 **ρ- αὔλακα**· **2**) διαρρηγνύω τὰς τάξεις τοῦ ἐχθροῦ, ἐπιφέρω ρῆγμα, διασπῶ : 'Ιλ.26 **Τρώων ῥῆξε φάλαγγα,** 'Ηρ.6,113 **τὸ μέσον ῥῆξαι**· ὁμ. κ. μέσ. : 'Ιλ.Ν 680 **ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας,** αὐτ.Μ 411· **3**) μέσ. ἐγείρω, διεγείρω, ἐπιφέρω : 'Ιλ.Υ 55 **ἔριδα ῥήγνυντο**· **4**) κ. νεώτ. **ῥήγνυμι φωνὴν . . .** [νεωτ. **κραυγήν**], ἐκβάλλω φωνήν, φωνάζω : 'Ηρ.1,85 **ἔρρηξε φωνήν,** Εὐρ. 'Ικ.710 **ἔρρηξεν αὐδήν,** 'Αριστφ.Νεφ.959, ΑΠ 9,61 **ῥήξασθαι φθόγγον,** Πλούτ.Περ.36 **κλαυθμὸν ῥῆξαι**· κ. ἀπολ. : ΠΔ'Ισ.54,1 **ῥῆξον καὶ βόησον**· **5**) γεν. ἐκβάλλω, ἐκχύνω, ἀναδίδω : Σοφ.Τρ.919 **δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα,** Πλούτ.Μάρ.19 **ῥήγνυσι πηγὰς ὁ χῶρος**· ὁμ. κ. μτφ. : ΠΔ'Ησ.49,13 **ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην**· **6**) μτγν. ἐν

ἀναφ. πρὸς δαιμονιζομένους ἢ ἐπιληπτικούς, ἐπιφέρω νευρικὴν κρίσιν μετὰ σπασμῶν, οἱονεὶ σπαράσσω, συνταράσσω : ΚΔ Μᾶρκ.9,18 **ῥήσσει αὐτὸν καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας**, αὐτ. Λουκ.9,42 **ἔρρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον καὶ συνεσπάραξεν·** **7)** παθ. θραύομαι, διαρρήγνυμαι, σχίζομαι, σπάζω : Ἰλ.Σ 67 **κῦμα θαλάσσης ῥήγνυτο**, αὐτ.Δ 425 **κῦμα . . . χέρσῳ ῥηγνύμενον**, Ἱππ.Κεφ Τρωμ.4 **ὀστέον ῥήγνυται τιτρωσκόμενον**, Σοφ.ἀπ.958 **ῥαγεῖσα Θηβαίων κόνις**, Ἀριστφ.Νεφ.378 **εἰς ἀλλήλους ἐμπίπτουσαι ῥήγνυνται** (περὶ νεφελῶν), Πλάτ.Πολ.359D **γενομένου σεισμοῦ ῥαγῆναί τι τῆς γῆς**, Ξεν.ΚΠ 1,6,16 **ἱμάτια ῥαγέντα**, αὐτ.Ἑλλ.5,2,5 **ἐρρήγνυτο τὸ τεῖχος**, Στράβ.7,3,18 **ῥήττονται δὲ χαλκαῖ ὑδρίαι** (ἐκ τοῦ παγετοῦ)· ‖ ἐπὶ πλοίων, διαρρήγνυμαι : Δημ.1289 **ναῦν πλέουσαν ῥαγῆναι·** ‖ ἐπὶ λίθου, χαράσσομαι : Ἑλλην.Ἐπιγράμμ.76 **γράμματι ῥηγνύμενον·** **8)** ὁμ.παθ.μτφ. συντρίβομαι : Αἰσχ.Ἀγ.505 **πολλῶν ῥαγεισῶν ἐλπίδων·** **9)** ὁμ.παθ.ἐκρήγνυμαι, ἐκσπῶ, ξεσπάω, ξεθυμαίνω : Σοφ.ἀπ.578 **βροντὴ δ' ἐρράγη δι' ἀστραπῆς**, Ἱππ.Ἀφ.5,32 **καταμηνίων ῥαγέντων·** **10)** ὁμ. παθ. μτφ. ἐπὶ πολέμου, ἐκρήγνυμαι, ξεσπάω : Λιβάν.Λόγ.11,177 **τοῦ Περσικοῦ.. πολέμου ῥαγέντος·** **11)** ὁμ. παθ. μτφ. ἐξανίσταμαι, σκάω ἀπὸ τὸ κακό μου, ἰδ. ἐπὶ φθονερῶν : Ἀριστείδ. Λόγ.50,69 **τοῖς βασκάνοις εἶναι ῥήγνυσθαι**, Λιβάν.Λόγ.29,13 **τοῖς εἴ τις εὐδοκιμήσειεν ἐπί τῳ ῥηγνυμένοις·** **12)** ἀμτβ. ὡς τὸ παθ. ἐκρήγνυμαι, ξεσπάω : Ἡρ.2,99 **εἰ ἐθελήσει ῥήξας ὑπερβῆναι ὁ ποταμός**, Ἱππ.Ἐπιδ.4,24 **ἔρρηξεν ἔμετος**, αὐτ.Φύσ.Παιδ.12 **τὸ πνεῦμα ῥήγνυσι·** ‖ ὁμ. κ. μτφ. : Σοφ.ΟΤ 1076 **ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω·** ἰδ. κτ. τὸν παρακ. **ἔρρωγα** : Αἰσχ.Πέρσ.433 **κακῶν πέλαγος ἔρρωγεν**, Σοφ.Τρ.852 **ἔρρωγε παγὰ δακρύων**, Εὐρ.Ἱππ.1338 **σοὶ τάδ' ἔρρωγεν κακά**, Κωμ.Ἀδέσπ.661 **ἐρρωγότες λόγοι.**

ῥηγοδέσποινα (ἡ) δημ. ἡ βασίλισσα, ῥήγισσα, ἡ σύζυγος τοῦ ῥήγα βλ.λ.1).

ῥηγόπουλο (τὸ) δημ., θηλ. **ῥηγοπούλα**, υἱὸς ἢ θυγάτηρ ῥηγός, βασιλέως,βασιλόπουλο,βασιλοπούλα.

ῥῆγος-εος (τὸ) (ῥέζω βάπτω) τεμάχιον βεβαμμένον ὑφάσματος πιθανῶς ἐξ ἐρίων ἐν χρ. ἰδ. ὡς κάλυμμα κλίνης, ἢ καθίσματος, σκέπασμα, στρωσίδι· Εὐστ.782,20 **«ῥήγεα, τὰ βαπτὰ ἱμάτια ἢ ὑφάσματα,' ἢ καὶ ἄλλως τὰ περιστρώματα, καὶ πάντα τὰ βαπτὰ παρὰ τὸ ῥῆξαι ὅ ἐστι βάφαι»** : Ἰλ.Ι 661 **στόρεσαν λέχος . . κῶεά τε ῥῆγός τε λινοιό τε λεπτὸν ἄωτον**, Ὀδ.Κ 352 **ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ πορφύρεα καθύπερθ'·** **2)** πιθ. ἐν χρ. κ. ὡς ἱμάτιον : Ὀδ.Ζ 238 **πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·** **3)** Ἡσ. **«ῥῆγος· ῥάκος, περίστρωμα, σπάραγμα, προσκεφάλαιον».**

ῥήδην ἐπίρρ. ῥητῶς ΕΜ 363,42 (ὡς β' συνθετικὸν τοῦ διαρρήδην).

ῥῄδιος-α-ον Ἰων. τ. τοῦ **ῥᾴδιος** βλ.λ.

ῥηδίων Ἡσ. **«καρούχων, ῥαιδίων».**

ῥηθῆναι ἀπαρφ. παθ. ἀορ. τοῦ ἐρῶ-έω βλ.λ.(3).

ῥηθήσομαι παθ. μέλλ. τοῦ ἐρῶ-έω βλ.λ.(3).

ῥηΐδιος-α-ον ἐπ. κ. Ἰων. τ. τοῦ ῥᾴδιος βλ.λ.

ῥηΐζω Ἰων. τ. τοῦ **ῥαΐζω** βλ.λ.

ῥηΐνός Σουΐδ. **«ῥυπαρός».**

ῥήϊστος-η-ον κ. **ῥήϊτατος-η-ον.** ἐπ. κ. Ἰων. ὑπερθ. τοῦ **ῥᾴδιος** βλ.λ.

ῥηΐτερος-α-ον ἐπ. κ. Ἰων. συγκρ. τοῦ ῥᾴδιος βλ.λ.

ῥήκτης (ὁ) (ῥήγνυμι) κ. νεώτ. ὁ ῥηγνύων, διασχίζων, ἐπὶ σεισμοῦ **ἐπιφέροντος** εἰς τὴν γῆν ῥήγματα : Ἀριστλ.Κόσ.396a,5 **ῥῆκται σεισμοί**, Ἰω. Λυδ.Διοσκ.54· **2)** νεώτ. ἡ ῥηκτικὴ ὀβίς.

ῥηκτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος ἢ ἱκανὸς πρὸς διάρρηξιν : Ἱππ.Ἐπιδ.6,3,6 **τὰ ψυχρὸν φλεβῶν ῥηκτικόν·** **2)** ὁ προκαλῶν ἢ ἐπιφέρων διάρρηξιν ἀποστήματος : Ἀέτ.15,17 **ἔμπλαστροι ῥηκτικαί·** **3)** νεώτ. **ῥηκτικὴ ὀβίς** ἢ **βλῆμα** βλῆμα προοριζόμενον διὰ τὴν προσβολὴν ἢ διάτρησιν λίαν ἀνθεκτικῶν στόχων, ὁ. ῥήκτης.

ῥηκτοβόλον (τὸ) νεώτ. πυραβόλον βάλλον ῥηκτικὰς ὀβίδας, ῥήκτας· κ. ῥ. **ῥηκτοβολῶ-έω.**

ῥηκτός-ή-όν (ῥήγνυμι) ὁ δυνάμενος νὰ διαρρηχθῇ, νὰ σχισθῇ, ὁ τρωτός : Ἰλ.Ν 323 **ὃς θνητός τ' εἴη . . . χαλκῷ τε ῥηκτός.**

ῥῆμα-ατος (τὸ) (ἐρῶ-έω) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ εἰρημένον, τὸ λεχθέν, ὁ λόγος κ. ειδ. τὸ λόγιον : Ἀρχίλ.50 **τἀμὰ δὴ συνίετε ῥήματ'**, Ἡρ.7,162 **οὗτος ὁ νόος τοῦδε τοῦ ῥήματος**, Πλάτ.Πρωτ.343B **τοῦ Πιττακοῦ . . περιεφέρετο τοῦτο τὸ ῥῆμα**, ΠΔ Δευτ.4,13 **τὰ δέκα ῥήματα** (ὁ δεκάλογος), ΚΔ Ἰω. 8,20 **ταῦτα τὰ ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς·** ‖ συνήθ. κατ' ἀντίθ. πρὸς **τὰ ἔργματα** : Πίνδ.Ν 416· ὁμ. πρὸς τὸ **ἔργον** : Θουκ.5,111· ὁμ. πρὸς τὸ **ἀληθές** : Πλάτ.Φαιδ.102B· ‖ εἰς διαφ. φρς : Πίνδ.Ν 4,94 **ῥήματα πλέκων**, Ἀνδοκ.1,9 **ῥήματα θηρεύειν**, Πλάτ.Τίμ.49Ε **τῷ ῥήματι τῷ τόδε προσχρώμενοι** (πρὸς τὴν λέξιν **τόδε**), Αἰσχίν.2,122 **ἀπαγγείλαντος . . κατὰ ῥῆμα** (κατὰ λέξιν), Πάπ. **Ἑλληνικοῖς ῥήμασί τε καὶ γράμμασι γραφῆναι·** ‖ παροιμ.φρ. **ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων** Σουΐδ. **«ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων**, (πρβλ. δημ. **«μὲ λόγια δὲ γεμίζει ἡ κοιλιά»**)· **2)** ἡ ὅλη φράσις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν μεμονωμένην λέξιν, πρὸς τὸ ὄνομα:Πλάτ.Κρατ.399B, αὐτ.Νόμ.840B **λέγοντες ἐν μύθοις τε καὶ ἐν ῥήμασιν·** ‖ στίχος : Ἀριστφ.Βάτρ.1379· **3)** ἐν τῇ ΠΔ κ. ΚΔ τὸ θέμα τῆς διηγήσεως, τὸ γεγονός, τὸ πρᾶγμα· πρβλ. λόγος (7) κ. ῥητὸς (10) : ΠΔ Γέν. 22,1 **μετὰ τὰ ῥήματα ταῦτα**, ΚΔΛουκ.2,15 **ἕως . . ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός·** **4)** γραμμ. μέρος τοῦ λόγου δηλοῦν ἐνέργειαν ἢ πάθος ἢ κατάστασιν τοῦ ὑποκειμένου : Πλάτ.Σοφ.262A, Ἀριστλ.Ποι.1457a,14· ‖ κ. ἐπὶ ἐπιθέτου ὅταν εἶναι κατηγορούμενον : Ἀριστλ.Ἑρμ.16a,13.

ῥήμαγμα (τὸ) δημ. κ. **ῥήμασμα** ἡ πρᾶξις κ. **τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ (ἐ)ρημάζω βλ.λ., ἐρήμωσις, καταστροφή : **ῥήμαγμα τοῦ χωριοῦ - τοῦ σπιτιοῦ.**

ῥημάδι (τὸ) (ἐρημάς-άδος) δημ. κ. **ῥημαδιό** κ. **ῥημαδιακό** βλ.λς, τὸ ἐρημωθέν, ἐγκαταλειφθὲν κ. εἰς ἐρείπιον μεταβληθὲν κτίριον, τὸ χάλασμα : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 11 **καὶ στὰ ῥημάδια | μὲ τὸ σκοτάδι | βγαίνουν στοιχειά·** ‖ γεν. πᾶν τὸ λίαν ἐφθαρμένον κ. ἀνάξιον λόγου· ‖ συνήθ. ἐν φρ. ἄρᾶς **(πήγαινε) στὰ ῥημάδια**=ἐξαφανίσου, χάσου, ὁ. στὰ κομμάτια, στὸ διάβολο, - **γι αὐτὸ τὸ ῥημάδι παιδευόμαστε·** ‖ κ. ὑποτιμητικῶς περὶ συνόλου σκευῶν κ. ἐπίπλων· **ἐπῆρε τὰ ῥημάδια της καὶ ξεκουμπίστηκε, - πὰρ' το ἀπὸ κεῖ τὸ ῥημάδι νὰ μὴν τὸ βλέπω.**

ῥημαδιακός-ή(-ιά)-ό δημ. ὁ ἠρημωμένος, ἐγκαταλελειμμένος, ἀδέσποτος· ‖ τὸ οὐδ. **ῥημαδιακό** ὡς οὐσ. τὸ ῥημάδι βλ.λ.

ῥημαδιό (τὸ) δημ. ὁ.ῥημάδι βλ.λ., ἐρείπιον· ‖ εἰδ. κ. συνηθέστ. σύνολον ἐρειπίων, χαλασμάτων, ἠρειπωμένος τόπος : **ῥημαδιὸ γένηκε πέρα ὡς πέρα ὁ Μωριὰς στοῦ Ἰμπραήμη τὸ πέρασμα.**

ῥημάζω δημ., ἀόρ. (ἐ)ρήμαξα, παθ. (ἐ)ρημόχτηκα, μτχ. παθ. παρακ. ῥημαγμένος κ. **ῥημασμένος**, ἐρημάζω, ἐρημῶ, καταστρέφω, λεηλατῶ : **ῥήμαξαν τὸν τόπο - τὸ χωριὸ - τὸ σπίτι - τὸ ἀμπέλι·** **2)** μτφ. κατατρύχω, ταλαιπωρῶ, ἐξαντλῶ τινα : **τὸν ῥήμαξε στὸ ξύλο** (τὸν ἔδειρεν ἀνηλεῶς), **- τὸν ῥήμαξε στὴ δουλειά, - μᾶς ῥήμαξε στὴ φλυαρία - στὴ λίμα·** **3)** ἀμτβ. ἐρημοῦμαι, ἐρειποῦμαι, φθείρομαι : **ἀφήσανε τὸ σπίτι τους καὶ ῥήμαξε·** ‖ κ. μτφ. **ῥήμαξα στὴν πεῖνα.**

ῥήμασμα (τὸ) δημ. ὁ. ῥήμαγμα βλ.λ.

ῥημᾰτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀφορῶν εἰς τὸ ῥῆμα : Διον.'Αλ.Συνθ.22 τὸ ῥηματικόν (ἡ τοῦ ῥήματος μορφή)· **2)** ὁ ἐκ τοῦ ῥήματος παράγωγος : 'Απολλ.Δύσκ.'Επιρρ.135,14, - ῥηματικὰ ἐπίθετα· . **3)** νεώτ. ὁ διὰ τοῦ λόγου διατυπούμενος, ἀντίθ. γραπτός· ‖ εἰδ. ἐν χρ. ὡς ὅρος διπλωματικός : εἰς ῥηματικὴν διακοίνωσιν ὁ πρεσβευτὴς διεμαρτυρήθη διὰ τὴν κατακράτησιν τοῦ πλοίου· ‖ κ. ἐπίρρ. ῥηματικῶς κατὰ τὸν τρόπον τοῦ ῥήματος : Εὐστ.381,22.

ῥημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ῥῆμα, ἡ μικρὰ λέξις ἢ φράσις : 'Αριστφ.Νεφ.945 ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.

ῥηματίσκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ῥῆμα, ῥημάτιον βλ.λ. : Πλάτ.Θεαίτ.180Α ῥηματίσκια αἰνιγματώδη . . ἀποτοξεύουσι.

ρημαχτής (ὁ) ἐπὶ προσ., ὁ ἐρημῶν, ὁ δῃῶν, ὁ καταστροφεύς· ‖ εἰδ. ἐπὶ βιαίου ἀνέμου, θυέλλης, πυρός : ὁ βοριάς ὁ ρημαχτής.

ρημοκ(κ)λήσι (τὸ) δημ. κ. ρημοκ(κ)λησιά (ἡ) τὸ ἐρημοκλήσι βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.23,1 στὸ ρημοκλήσι τοῦ Δηροῦ | λειτούργα ὁ πρωτοσύγγελος· ‖ ὑποκορ. ρημοκλησάκι κ. ρημοκλησίτσα.

ρημοσκότεινος-η-ο δημ. ὁ ἔρημος καὶ σκοτεινός· κ. μτφ. ὁ δυστυχής, ἄθλιος, ὁ μαῦρος κι ἄραχλος : Βλαστ.Συνμ.93.

ῥήμων-ονος (ὁ) ὁ ῥήτωρ κτ. Πλούτ.'Ηθ.675Α ὡς δ.γρ. εἰς 'Ιλ.Ψ 886 ἀντὶ καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες.

ῥήν-ῆνος (ἡ) (Ϝρήν, πολύρρην) μτγν. ποι. τὸ ἀρνίον (δὲν ἀπαντᾷ κτ. ἑν.) : 'Απολλ.Ρ 4,1497 ἐπὶ ῥήνεσσιν ἑοῖσιν, Νίκ.Θηρ.453 ῥῆνα· πρβλ. 'Ησ. «ῥᾶνα· ἄρνα», αὐτ. «ῥῆνες· ἄρνες, πρόβατα», αὐτ. «ῥύεια (ἐκ τοῦ Ϝρῆνα)· ἄρνα· Κύπριοι», αὐτ. «τρανόν (πιθ. Ϝρᾶνον)· ἐξαμηνιαῖον πρόβατον».

ῥηνειοεργής-οῦς-ές κ. μτγν. ῥηνιουργής ὁ ἐν Ρηνείᾳ κατασκευασθείς : Κριτί.35D ῥηνειοεργὴς τράπεζα, Πολυδ.7,93 ἐμβαθρα ῥηνιουργῆ (εἶδος γυναικείων ὑποδημάτων).

ρήνειον τὸ) νεώτ. φυσ. σπάνιον χημικὸν στοιχεῖον ἀνευρεθὲν ἐν τῷ ὀρυκτῷ νιοβίτης προσομοιάζον πολὺ πρὸς τὸν λευκόχρυσον βλ.λ.2).

ῥηνικός-ή-όν ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἀρνίον, ὁ προβατήσιος : 'Ιππ.'Επιδ.5,58· πρβλ. ῥήν.

ῥῆνιξ-ικος (ἡ) ἡ ἀρνακίς : 'Ιππ.Γυν.1,58 (π. Γαλην. 19 (35)· 'Ησ. «ῥήνικες· ἀρνακίδες».

ῥηνιουργής-οῦς-ές ὅ. ῥηνειοεργὴς βλ.λ.

ῥηνοφορεύς-έως (ὁ) ποι. ὁ ἐνδεδυμένος ἀρνακίδα, ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : ΑΠ 9,524,18.

ῥήξ-ρηγός (ὁ) (λατ.) μτγν. κ. μσν. ὁ βασιλεύς, ὁ ῥήγας βλ.λ. : 'Επιγρ. ‖ εἰδ. π. Βυζ. βασιλεὺς ἢ ἡγεμὼν τῆς Δύσεως : 'Ιω.Χρυσ.3,601Α, Προκ.2,204, Θεοφύλ.Σιμ.'Ιστ.6,9,1.

ῥηξηνορίη (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ ῥηξήνορος, ἡ ὁρμητικότης : 'Οδ.Ξ 217 θάρσος μοι 'Αρης τ' ἔδοσαν καὶ 'Αθήνη καὶ ῥηξηνορίην (σχόλ.«ἀνδρείαν, παρὰ τὸ ῥηγνύειν τὴν δύναμιν τῶν ἐναντίων»).

ῥηξήνωρ-ορος (ὁ) (ῥήγνυμι-ῥῆξις, ἀνήρ) . ὁ ῥηγνύων τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν, ὁ ὁρμητικός, ἀνδρεῖος : 'Ιλ.Η 228 'Αχιλλῆα ῥηξήνορα θυμολέοντα, ΑΠ 9,525,18 (ἐπὶ τοῦ 'Απόλλωνος)· **2)** κ. ὡς κύρ. ὄνομα : 'Οδ.Η 63.

ρηξιγενής-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ πετρωμάτων, ὁ προελθὼν ἐκ διαρρήξεως τοῦ στερεοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς.

ῥηξίζυγος-ον ὁ ρηγνύων τὰ ζυγά, τὰ ἑδώλια τῶν ἐρετῶν : Τιμόθ.Πέρσ.10 ῥηξί[ζυγ]ος πλαγά.

ρηξικέλευθος-ον κ. νεώτ. ὁ τέμνων, διανοίγων ὁδόν : ΑΠ 9,525,18 (περὶ τοῦ 'Απόλλωνος)· **2)** νεώτ. μτφ. ὁ ἐπιχειρῶν τολμηρῶς νέον τι, ὁ ρέκτης, προοδευτικός : ὁ ρηξικέλευθος δήμαρχος.

ῥηξίνους-οος-ουν-οαν ὁ διασχίζων τὸν νοῦν, ὁ ἐπιφέρων μανίαν, ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : ΑΠ 9,524,18.

ῥηξίπυλον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. μικρὸν πυροβόλον ἐν χρ. κτ. τὸ τέλος τοῦ μσν. πρὸς ἀνατίναξιν πυλῶν, τοίχων κττ.· **2)** νεώτ. στρατ. εἶδος κροτίδος.

ῥῆξις-εως (ἡ) κ. νεώτ., αἰολ. Ϝρῆξις τὸ ῥηγνύειν ἢ ῥήγνυσθαι, ἡ βιαία διάσπασις, τὸ σπάσιμο, τὸ ἄνοιγμα : Εὐρ.Φοίν.1256 ἐμπύρους τ' ἀκμὰς ῥήξεις τ' ἐνώμων· ‖ εἰδ., ἰατρ. κ. νεώτ. βιαία λύσις τῆς συνεχείας τῶν ἱστῶν : 'Ιππ.'Αφ.4,78 ῥῆξις φλεβίου, Φιλόδ.'Οργ.28 ῥήξεις πλευμόνων, - ῥῆξις περινέου· ‖ κ. ἐπὶ βιαίας ροῆς ὑγροῦ ἢ ἀέρος : 'Ιππ.'Αφ.3,28 ῥήξεις τῶν καταμηνίων, αὐτ.Προγν.7 αἵματος ῥῆξις διὰ ῥινῶν, 'Αριστλ. Κόσμ.394b,7 κατὰ ῥῆξιν νέφους, Πλούτ.Φλαμ.10· **2)** ῥῆγμα, χάσμα : Πλούτ.'Ηθ.953C, Φίλ.Βελοπ.84,22 ῥήξεις ἐν τοῖς τείχεσιν· **3)** νεώτ. νομ. βιαία διάνοιξις εἰσόδου κτιρίου ἢ κιβωτίου πρὸς κλοπὴν ἢ ἀξιόποινον πρᾶξιν, ἐπιβαρυντικὴ εἰς ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς : κλοπὴ διὰ ῥήξεως· **4)** νεώτ. μτφ. διάστασις, βιαία διακοπὴ σχέσεων, ἔρις, συμπλοκή : περιῆλθεν εἰς ῥῆξιν πρὸς τοὺς οἰκείους του, - ἦλθον εἰς ῥῆξιν (συνεπλάκησαν).

ῥηξισθενής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων τὸ σθένος, τὴν δύναμιν τῆς ῥήξεως ἢ ὁ συντρίβων τὴν δύναμιν : 'Απολλινάρ.Μεταφρ.279.

ῥηξίφλοιος-ον μτγν. ὁ ἔχων διερρηγμένον τὸν φλοιόν, ὅ. φλοιορραγής· Σουΐδ. «ῥηξίφλοια· ῥήξαντα τὸν φλοῦν, οἷον κάρυα» : Θεόφρ.Φ1 1,5,2.

ῥηξίφρων-ονος-ον 'Ησ. «καταβαλὼν τὴν φρένα»· πρβλ. ῥηξίνους.

ῥηξίχθων-ονος-ον μτγν., πάπ. κ. ῥηξίκθων ὁ διαρηγνύων τὴν γῆν : 'Ορφ.'Υμν.52,9, Πάπ.

ῥηξόθεμις (ἡ) μτγν. ἡ τῶν τῆς Θέμιδος ἤτοι τοῦ δικαίου διάρρηξις, παρανομία : Κικ.'Αττ.14,18.

ρηοδεφικός-ή-όν νεώτ. ὁ παραγόμενος ἐκ τῶν ὀξέων τοῦ φυτοῦ ρῆον.

ρῆον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ποῶδες φαρμακευτικὸν φυτὸν ῥᾶ βλ.λ., δημ. ραβέντι : Γαλ.12,112.

ῥησείδιον (τὸ) μτγν. ὅ. ῥηείδιον βλ.λ. : 'Αθήν. 11,510Α, Σιμπλίκ.Φυσ.31,3.

ῥησίαρχος (ὁ) ἐσφ. γρ. π. Σουΐδ. ἀντὶ «ῥησός· ἀρχός»· βλ. ῥησός.

ῥησίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ῥῆσις, λεξίδιον : Γαλ.16,795, 'Ησ.

ῥησικοπῶ-έω μτγν. λογοκοπῶ : Πολύβ.12,25,9.

ῥησιμετρῶ-έω μτγν. μετρῶ τὰς ῥήσεις, τὴν ὁμιλίαν τινός : Λουκ.Λεξ.9, αὐτ.Ψευδολ.24.

ῥῆσις-εως (ἡ) (ἐρῶ) κ. νεώτ., ἰων. γενικ.-ιος, ἀρκαδ. Ϝρῆσις τὸ λέγειν, ὁ λόγος, ἡ ὁμιλία : 'Οδ.Φ 291 ἀκούεις μύθων ἡμετέρων καὶ ῥήσιος, 'Ηρ.8,83 καταπλέξαι τὴν ῥῆσιν (τελευτῆσαι τὸν λόγον), Αἰσχ.'Ικ.273 μακρὰν ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις, Σοφ.άπ.64 ῥῆσις βραχεῖα, Θουκ.5,85 ῥῆσις ξυνεχής, Πλάτ.Φαῖδρ.268C περὶ σμικροῦ πράγματος ῥήσεις παμμήκεις ποιεῖν, Λουκ.Προμ.6 μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνειν· ‖ παροιμ. φρ. ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις (ἡ παρὰ Σκυθῶν πεμφθεῖσα ἀπόκρισις) : 'Ηρ.4,127· **2)** ἀπόφασις, ψήφισμα· Φώτ. 480,17 «ῥῆσις, τὸ ψήφισμα, οὕτω Κράτης» : 'Ηρ. 1,152 ἔπεμπον ἀπορρέοντα Κύρῳ Λακεδαιμονίων ῥῆσιν· **3)** ἡ ὁμιλία, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν : Διον.'Αλ.'Ισοκρ.2· **4)** μῦθος, διήγησις : Πίνδ.Ο 7,55 ἀνθρώπων παλαιαὶ ῥήσεις· **5)** χρησμός : Πλούτ.'Ηθ.395Α κ. C· **6)** χωρίον συγγραφέως ἢ περικοπὴ βιβλίου : 'Αριστφ.Νεφ.1371 Εὐριπίδου ῥῆσίν τινα, αὐτ.Βάτρ.151· ‖ ἰδ. κτ.Φώτ. «ῥήσεις καλεῖται τὰ ὑπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων λεγόμενα· ἀνάμεσον δὲ τούτων τὸ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ· οἷον, τὸν δ' ἀπαμειβόμενος»· **7)** νεώτ. ρητόν, ἀπόφθεγμα : αἱ σοφαὶ ῥήσεις τῶν προγόνων - τοῦ Εὐαγγελίου· **8)** γραμμ. τρόπος τοῦ ἐκφράζεσθαι, τοῦ γράφειν, ὕφος : Λογγῖν.Προλ. εἰς 'Ηφαιστ.1,3 ἡ κατὰ πεζὸν ῥῆσις.

ῥησιχθόνη (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπίθετον χθονίας θεότητος· πρβλ. ῥηξίχθων.
ῥήσκω Ἡσ. «ῥησκομένων· λεγομένων», Φωτ.
ῥῆσος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ζῳολ. εἶδος στενορρίνων πιθήκων· **2)** εἶδος κανθάρων· **3)** δημ. τὸ αἰλουροειδὲς ζῷον λύγξ, ἄ. ρῆτσος.
ῥησός Ἐπίχ.205«ἀρχός, ὅς αἱρέσει[;] τὰ θέσφατα».
ῥήσσω μτγν. τ. τοῦ ῥήγνυμι βλ.λ.
ῥηστώνη (ἡ) Ἰων. τ. τοῦ ῥαστώνη βλ.λ.
Ϝρήτα (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ῥήτρα, συνθήκη : Ἐπιγρ.Κύπρου : **μὴ λῦσαι τὰς Ϝρήτας τάςδε.**
Ϝρητάομαι Ἐπιγρ. ρητὰς συνθήκας ποιῶ, συνάπτω : Ἐπιγρ.Κύπρου.
ῥητέος-α-ον ρηματ. ἐπίθ. ἐκ τοῦ ἐρῶ μέλλ. τοῦ λέγω, λεκτέος.
ῥήτερος-α-ον Ἰων. συγκρ. τοῦ ῥᾴδιος βλ.λ.
Ϝρητεύω Ἐπιγρ. ἀρητεύω βλ.λ.
ῥητήρ-ῆρος (ὁ) [ἐρῶ] ὁ ῥήτωρ : Ἰλ.Ι 443 μύθων **τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων·** ‖ Ἐπιγρ. ῥητὴρ δικῶν πάτρων, συνήγορος.
ῥητιάριος (ὁ) μτγν. κ. **ῥητιάρις** ἐκ τοῦ λατ. retiarius, μονομάχος ἀγωνιζόμενος νὰ καταβάλῃ τὸν ἀντίπαλον διὰ δικτύου : Ἀρτεμίδ 2,32, Ἐπιγρ.
ρητινέλαιον (τό) νεώτ. ἔλαιον προερχόμενον **ἐξ** ἀποστάξεως διαφόρων ρητινῶν· **2)** κτ. παρετυμολογίαν τὸ κικινέλαιον, δημ. ρετσινόλαδο.
ρητίνευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ συλλογή, ἰδ. τῆς ἐκ τῆς πεύκης ἐκκρινομένης ρητίνης, γινομένη δι' ἐκκοπῆς μικρᾶς τοῦ φλοιοῦ ἐπιφανείας.
ρητινεύω νεώτ. συλλέγω, ἰδ. τὴν ἐκ τῆς πεύκης ἐκκρινομένην ρητίνην· πρβλ. ρητίνευσις.
ρητίνη (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐκ διαφόρων δένδρων κ. ἰδ. τῆς πεύκης ἐκκρινομένη παχύρρευστος κολλώδης οὐσία, ρετσίνι· σπανιώτ. ρετσίνα (ἡ) : Ἱππ. Ἄρθρ.63, Ἀριστλ.ΖΙ 617a,19, Διοσκ.Ι,71.
ῥητινίζω μτγν. κ. νεώτ. ἔχω ὀσμὴν ἢ γεῦσιν ρητίνης : Διοσκ.3,74.
ρητινικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ περιεχόμενος εἰς τὴν ρητίνην : **ρητινικὰ ὀξέα.**
ρητινίτης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ οἴνου, ὁ περιέχων ρητίνην πεύκης, ρετσινάτος : Διοσκ.5,34 **ῥητινίτης οἶνος·** νεώτ. κ. ἄνευ τοῦ οἶνος : **ἔρρευσεν ἄφθονος ρητινίτης·** **2)** νεώτ. ὀρυκτ. ὀρυκτόν τι ὁμοιάζον πρὸς τὸ ἤλεκτρον.
ρητινῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἀμφιβληστροειδῖτις βλ.λ.
ῥητινόκηρον (τό) μτγν. μεῖγμα ἢ διάλυμα κηροῦ καὶ ρητίνης : Κρίτων π.Γαλ.13,879, Ὀρειβ.ἀπ.97.
ρητινόλη (ἡ) νεώτ. ἄχρουν πνεῦμα ρητίνης.
ρητινολόγος-ον γλωσσ. ὁ συλλέγων ρητίνην, ρητινοσυλλέκτης.
ρητινόπισσα (ἡ) νεώτ. κατάλοιπον ἐκ τῆς ἀποστάξεως τῆς τερεβινθίνης.
ρητινοσυλλέκτης (ὁ) νεώτ. ὁ συλλέγων τὴν ἐκ τῆς πεύκης ἐκκρινομένην ρητίνην.
ρητινοφόρος-ον νεώτ. ἐπὶ δένδρων, ὁ περιέχων ἢ παράγων ρητίνην· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **ρητινοφόρα** τὰ κωνοφόρα δένδρα· **2)** ἐπὶ φυτικῶν κυττάρων ἢ ἀγγείων, ὁ ἐγκλείων ρητίνην.
ῥητινῶ-όω κ. νεώτ. ἀναμειγνύω τι ἢ ἀρωματίζω μὲ ρητίνην : **Διοσκ.**Εὐπ.2,65· ‖ ἰδ. νεώτ. προσθέτω ρητίνην **εἰς** τὸν οἶνον· ‖ ἐπαλείφω ἐπιφάνειάν τινα διὰ συσκευασίας παρεχούσης ρητίνην· ‖ μτχ. παθ. παρακ. **ἐρρητινωμένος** ὁ μετὰ ρητίνης ἀναμεμειγμένος : Ἱππ.Ἄρθρ.62 **ἐρρητινωμένη κηρωτή.**
ῥητινώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ρητίνην ἢ ὁ περιέχων ταύτην, ρετσινάτος : Ἱππ.Μοχλ. 32, Θεόφρ.ΦΙ 3,15,3.
ρητίνωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ προσθήκη ρητίνης, ἰδ. ἐντὸς τοῦ οἴνου· **2)** φυτολ. ὑπέρμετρος ἢ παθολογικὴ ἐκροὴ ρητίνης τῶν ρητινοφόρων δένδρων.

ρητινωτός-ή-όν γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ περιέχων ρητίνην ἢ ὁ παρεσκευασμένος ἐκ ρητίνης, ἰδ. ἐπὶ συσκευασιῶν ἐκ λιπαρῶν οὐσιῶν καὶ ρητίνης.
ρητολογία (ἡ) μτγν. ἡ συλλογὴ ἢ σύνθεσις ρητῶν, γνωμικῶν : Τατιαν.176Β **ἐπίπλαστος ρητολογία**, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.495Β.
ρητόν (τό) οὐδ. τοῦ ῥητός βλ.λ. ὡς οὐσ.
ρητορεία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐμπειρία ἢ δεξιότης περὶ τὸ δημοσίᾳ ἀγορεύειν, ἡ ρητορικὴ τέχνη : Πλάτ.Πολιτ.304Α **ὅση βασιλικῇ κοινωνοῦσα ῥητορεία πείθουσα τὸ δίκαιον ξυνδιακυβερνᾷ**, Φιλόδ.Ρητ.2,231· ‖ ἰδ. νεώτ. τὸ τρίτον εἶδος τοῦ πεζοῦ λόγου, περιλαμβάνον τοὺς δικανικούς, συμβουλευτικοὺς καὶ ἐπιδεικτικοὺς ἢ πανηγυρικοὺς λόγους· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ εὐγλωττία· ‖ δημ. κ. σκωπτ. φλυαρία, πολυλογία· **3)** ρητορικὸς λόγος κεκαλλωπισμένος : Ἰσοκρ. 5,26 **μεταβολῶν τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις γιγνομένων**, αὐτ.12,2 **ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις διαλαμπουσῶν**, Ἀριστλ.Ρητ.Ι356b,20.
ῥητορεύω κ. νεώτ. εἶμαι ῥήτωρ, ἀγορεύω. ὁμιλῶ δημοσίᾳ ὡς ῥήτωρ : Ἰσοκρ.Ἐπ.8,7 **τοῦ πολιτεύεσθαι καὶ ῥητορεύειν ἀπέστην**, Πλάτ.Γοργ. 502D, Φίλ.Ι,156 **οἱ μετὰ γαστέρα ῥητορεύοντες·** ‖ παθ. ἐπὶ λόγων, ὁ δημοσίᾳ ὑπὸ ῥήτορος ἀπαγγελλόμενος : Ἰσοκρ.5,25 **τῶν λόγων.. τοὺς μὲν.. ῥητορεύεσθαι, τοὺς δὲ.. γεγράφθαι·** **2)** μτγν. μτβ. προσαγορεύω, προσφωνῶ τινα : Λουκ.Προσ.Πταισμ 2 **τὴν ἀπεσταλμένην πρεσβείαν αὐτῷ ἐρρητόρευε·** **3)** διδάσκω τὴν ρητορικὴν τέχνην : Στράβ.14,1,48.
ῥητορίζω μτγν. ρητορεύω βλ.λ. : Σάτυρ.Εὐρ.ἀπ.Ι.
ρητορικοδιδάσκαλος (ὁ) μαν. ὁ διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς : Δαξαπ.Ἰω. ἐν ΑΒ 1417.
ῥητορικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ῥήτορα ἢ τὴν ρητορείαν : Ἰσαῖ.ἀπ.64 **ῥητορικὴ γραφή** [ἀγωγὴ κατὰ ῥήτορος, ἄ. παρανόμων], Αἰσχίν.3,163 **ῥητορικὴν δειλίαν ὁ δημόσιος καιρὸς οὐκ ἀναμένει**, Στράβ. 14,1,48 **ῥητορικὴ σχολή**, Λογγῖν.Ὕψ.15,2 **ῥητορικὴ φαντασία**, Πάπ. **ῥητορικὴ δεινότης**, αὐτ. **ῥητορικὸς δοῦλος·** ‖ ἰδ. νεώτ. ὁ πλήρης καθαρῶς ἐξωτερικῶν καλλωπισμῶν λόγος, ὁ πλήρης ρητορισμῶν, ὁ ἐπιδεικτικός, στομφώδης· **2)** ἰδ. **ῥητορικὴ** ὡς οὐσ. (ἐνν. **τέχνη**) ἡ τέχνη τοῦ ῥήτορος, ἡ ρητορεία : Πλάτ.Φαῖδρ.266D· ὁμ. **τὸ ῥητορικὸν** (εἶδος) : αὐτ.266C· ὁμ. **τὰ ῥητορικά** : Διογ.14,49· **3)** ἐπὶ προσ., ὁ ἱκανός, ἐπιτήδειος πρὸς ρητορείαν, ὁ ἔμπειρος, ἄξιος ῥήτωρ : Ἰσοκρ.3,8 **ῥητορικοὺς καλοῦμεν τοὺς ἐν τῷ πλήθει λέγειν δυναμένους**, Πλάτ.Φαῖδρ.272D **τὸν μέλλοντα ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι**, αὐτ.264D **εἰ μέν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῷ εἶναι, ἔσει ῥήτωρ ἐλλόγιμος**, Πάπ. **σχολαστικὸς ῥητορικός·** **4)** μτγν. μαθητὴς ρητορικῆς σχολῆς : Λιβάν.Λόγ.14,62.
ρητορικότης-ότητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ρητορικοῦ, ἰδ. ρητορικόν, ἐπιδεικτικόν, στομφῶδες ὕφος, ρητορισμός.
ῥητορικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τὸν τρόπον ῥήτορος ἢ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ρητορικῆς, ἐπιδεικτικῶς : Πλάτ.Γοργ.471Ε **ῥητορικῶς με ἐπιχειρεῖς ἐλέγχειν**, Αἰσχίν.1,71 **ἐπιστρεφῶς καὶ ῥητορικῶς.. φήσουσιν**, Διον.Ἁλ.Ἰσ.8 **ῥητορικώτερον λέγεσθαι.**
ῥητορίσκος (ὁ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ῥήτωρ, μικρός, ἄσημος ῥήτωρ : Πάπ., Γέλλιος 17,20,4.
ρητορισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ χαρακτὴρ τοῦ ρητορικοῦ, ἐπιδεικτικοῦ καὶ πλήρους ἰδ. ἐξωτερικῶν καλλωπισμῶν ὕφους : **ὁ ρητορισμός του εἶναι ἀνυπόφορος·** ‖ ἰδ. κτ. πληθ. ρητορικὰ σχήματα ἢ ἐκφράσεις : **τὰ ποιήματά του εἶναι γεμάτα ρητορισμούς.**

ῥητοροδιδάσκαλος (ὁ) μτγν. διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς : ΑΒ 1417.

ῥητορομάστιξ-ῖγος (ὁ) μτγν. ἡ μάστιξ τῶν ρητόρων, ἐπίθ. Αἰσχίνου τινὸς Μιτυληναίου: Διογ.Λ 2,64.

ῥητορόμυκτος (ὁ) (μύσσομαι) ὁ τῶν ρητόρων χλευαστής : Τίμων 25,3 **μυκτὴρ ῥητορόμυκτος** (περὶ τοῦ Σωκράτους).

ῥητοροπρεπής-οῦς-ές μτγν. ὁ πρέπων ἢ ἰδιάζων ἢ συνήθως εἰς ρήτορα ἢ εἰς τὴν ρητορικήν : Φιλόδ.Ρήτ.1,165 (ἀμφ.).

ῥητός-ή-ό(ν) (ἐρῶ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ρηθείς, ὀνομασθείς, κ. συνεκδ. ὡρισμένος, συμπεφωνημένος ἢ κατηγορηματικός, σαφής : Ἰλ.Φ 445 **θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ**, Ἡρ.1,77 **παρεῖναι ἐς χρόνον ῥητόν,** Θουκ.1,13 **ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι,** αὐτ.2,7 **καὶ ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν** (τὴν καθωρισμένην εἰσφορὰν εἰς χρῆμα), Ξεν.Ἑλλ.3,5,6 **παρέσεσθαι εἰς ῥητὴν ἡμέραν,** Πολύβ.32,6,7 **ῥητὴ ἀπόκρισις** (ὡρισμένη, σαφής), Σολωμ.Ἐλεύθ.Πολ.Σχεδ.2,3,12 **τρανὴ λαλιά, τρόμου λαλιά, ρητὴ κατὰ τὸ κάστρο·** ‖ **ἐπὶ ῥητοῖσι** ἢ **ῥητοῖς** ἐπὶ ὡρισμένοις ὅροις, κατὰ τὴν συμφωνίαν ἢ συνθήκην : Ἡρ.5,57, Θουκ.1,122, Εὐρ. Ἱππ.459· ‖ **τὸ ῥητόν** ἡ ὡρισμένη ἡμερομηνία : Ἐπιγρ., Πάπ.· **2**) ὁ περὶ οὗ γίνεται λόγος, ὁ περίφημος, διάσημος · Ἡσίοδ.Ἔργ.4 **ῥητοί τ' ἄρρητοί τε·** **3**) ἀναφ. πρὸς ἔκφρασιν, πρὸς ὕφος λόγου, ὁ καινῆς χρήσεως, συνήθης : Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.113,18, αὐτ.Συντ.39,15 **ῥητὴ φράσις·** **4**) ὃν δύναταί τις νὰ εἴπῃ, ὁ ἐπιτρεπόμενος, ἀντίθ. ἄρρητος : Αἰσχ.Πρ.765 **εἰ ῥητόν, φράσον,** Σοφ.ΟΤ 993 **ἢ ῥητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;**, αὐτ.1289 **αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,** αὐτ.Φιλ. 756 **δεινὸν γάρ, οὐδὲ ῥητόν·** **5**) ἐπὶ λόγων, ὃν δύναταί τις νὰ προφέρῃ, νὰ ἀπαγγείλῃ, νὰ ἐκφράσῃ : Πλάτ.Θεαίτ.202D **συλλαβὰς γνωστάς τε καὶ ῥητάς,** Φιλόδ.Ρητ.1,110 **ῥηταὶ διάλεκτοι,** Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.36,30 **οὐ ῥηταὶ κατ' ἰδίαν αἱ ἐγκλιτικαί·** ‖ ὃν δύναταί τις νὰ ἀνακοινώσῃ, διατυπώσῃ διὰ λέξεων : Πλάτ.Ἐπιστ.341C· **6**) μαθ. ἐπὶ ποσῶν, ὁ σύμμετρος, ὁ ἐκφράζων τὸν λόγον δύο ἀκεραίων ἀριθμῶν, ἀντίθ. ἄλογος, ἄρρητος : Πλάτ. Πολ.546C **πάντα προσήγορα καὶ ῥητὰ πρὸς ἄλληλα ἀπέφηναν·** πρβλ. Εὐκλ.10 Ὁρ.3 κ. 4· **7**) ἐν τῇ μετρικῇ, ἐπὶ ποδῶν ἢ συλλαβῶν, ὁ ἐκφραζόμενος εἰς ἁπλᾶς ἀναλογίας, ἀντίθ. ἄλογος βλ.λ.ΙΙ: Ἀριστείδ.Κοῖντ.1,14 **ῥητὸς πούς·** **8**) τὸ οὐδ. ῥητόν ὡς οὐσ. τὸ ἀκριβὲς κατὰ γράμμα περιεχόμενον ἐγγράφου τινός : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.2,36· **9**) ἀποφθεγματικὴ φράσις, γνωμικόν, συχν. κτ. πληθ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.6,646 **τὸ ῥητὸν τοῦ προφήτου, - τὰ ρητὰ τῶν ἀρχαίων σοφῶν - τοῦ Εὐαγγελίου·** **10**) τὸ ὑπάρχον, τὸ πρᾶγμα· πρβλ. ρῆμα 3) : ΠΔ Ἐξ.9,4 **οὐ τελευτήσει ἀπὸ πάντων τῶν τοῦ Ἰσραὴλ υἱῶν ῥητόν.**

ῥητότης-ητος (ἡ) μτγν. μαθ. συμμετρία, ἡ ἰδιότης ποσοῦ ρητοῦ βλ.λ.6) : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.91.

ῥήτρα (ἡ) (ἐρῶ) κ. νεώτ. κ. δημ., Ἰων. ῥήτρη, ἠλειακ. **Fράτρα** ἡ ἐπὶ ρητοῖς ὅροις συμφωνία, ὁμολογία : Ὀδ.Ξ 393 **ῥήτρην ποιησόμεθα,** Ξεν.Ἀν. 6,6,28 **διασώσειε τοῖς λησταῖς παρὰ τὴν ῥήτραν,** Αἰλ.ΠΙ 2,7 **ῥήτρα πρὸς αὐτὸν καὶ ὁμολογία γίνεται·** **2**) μτγν. στοίχημα : Αἰλ.ΖΙ 15,24 **ποιοῦνται ῥήτρας ἐπὶ χρυσίῳ παμπόλλῳ,** Λουκ.Φιλόπ.22 **ῥήτρην παιήσασθαι πειθόμενος·** **3**) ἐν ταῖς αἰολικαῖς κ. δωρικαῖς πολιτείαις, συνθήκη : Ἐπιγρ. **ἀ Fράτρα τοῖρ Fαλείοις καὶ τοῖς ἘρFαοίοις** (ἡ ῥήτρα τοῖς Ἠλείοις καὶ τοῖς Ἡραιεῦσι)· **4**) ἐν Σπάρτῃ, ἑκάστη τῶν θεμελιωδῶν διατάξεων τῆς νομοθεσίας τοῦ Λυκούργου : Πλούτ.Λυκ.6 **μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσαι . . ἣν ῥήτραν καλοῦσιν,** αὐτ.13 **μία τῶν καλουμένων ῥητρῶν·** ‖ ὁμ. νόμος, διάταγμα τῶν βασιλέων της Σπάρτης.: Πλούτ.Ἀγ.8 **εἰσέφερε δι' αὐτοῦ ῥήτραν εἰς τοὺς γέροντας,** Τυρτ.2,8 **εὐθείαις ῥήτραις ἀνταπαμειβομένους** (τοὺς βασιλεῖς, γέροντας κ. δημότας, ἐν ἀναφορ. πρὸς τὸ π. Πλουτ.Λυκ.6 «σκολιὰν ῥήτραν»)· **5**) ἐν τῷ ἀρχ. Βυζαντίῳ, προβούλευμα : Ψήφισμα Βυζαντίων π. Δημ.255 **ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν·** **6**) γεν. νόμος : Ξεν.ΚΠ 1, 6,33· **7**) νεώτ. κ.δημ. νομ. **ποινικὴ ῥήτρα** ἡ δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τῶν συμβαλλομένων ὁριζομένη ζημία εἰς τὸν ἀθετοῦντα τὰ συμπεφωνημένα ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου ἐξ αὐτῶν· **8**) λόγος, ὁμιλία ἢ δικαίωμα τοῦ ἀγορεύειν : Λουκ.Μισθ.Συν.2 **παραλαβὼν τὴν ῥήτραν . . λέγεις,** αὐτ.Τόξ.35 **καταβὰς ἀπὸ τοῦ λόγου σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι,** πρβλ. Χριστόδ.Ἐκφρ.24 **ῥήτρης εὐκελάδοιο πατὴρ** (περὶ τοῦ Δημοσθένους)· ‖ κτ. πληθ. λόγοι, ὁμιλίαι : Λυκόφρ.470, Νίκ.Ἀλεξ.132.

ῥητρεύω μτγν. κ. μσν. κρίνω, δικάζω : Λυκόφρ. 1400 **ῥητρεύειν δίκας·** **2**) μσν. ρητορεύω, ὁμιλῶ.

ῥητροσύνη (ἡ) μσν. εὐγλωττία : Θεόδ.Πρόδρ. ἐν Notices des Mss.7,2,257.

ῥητροφύλαξ-ἄκος (ὁ) ἀρχ. λεξ. γραμματοφύλαξ, ἀρχειοφύλαξ : Φώτ., Σουΐδ., ΕΜ 703,46.

ρῆτσος (ὁ) δημ. ὁ ρῆσος, τὸ ζῷον λύγξ.

ῥήττω μτγν. ἀττ. τ. τοῦ ρήγνυμι βλ.λ. : Στράβ.11, 14,8, Βίτ.45,8.

ῥήτωρ-ορος (ὁ, σπαν. ἡ) (ἐρῶ) κ. νεώτ., δημ. ρήταρας ὁ δημοσίᾳ ἰδ. μετ' εὐφραδείας ἀγορεύων : Εὐρ.Ἑκ.124 **δισσῶν μύθων ῥήτορες ἦσαν,** Ἰσοκρ.8,129 **πονηρῶν ῥητόρων καὶ δημαγωγῶν,** Λογγῖν.Ὕψ.9,3 **ἀληθὴς ῥήτωρ,** αὐτ.15,8 **οἱ καθ' ὑμᾶς δεινοὶ ῥήτορες·** ‖ ἰδ. ἐν Ἀθήναις, οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀγορεύοντες πολιτευταί : Ἀριστφ.Ἀχ.38 **βοᾶν, ὑποκρούειν, λοιδορεῖν τοὺς ῥήτορας,** Θουκ.8,1, Λυσ.30,22· ‖ **οἱ δέκα ῥήτορες** οἱ δέκα δόκιμοι ρήτορες τῶν Ἀθηνῶν : Λουκ.Ἔρωτ. 29· ‖ **ὁ ῥήτωρ** ὁ κατ' ἐξοχὴν ρήτωρ Δημοσθένης : Ἑρμογ.Εὑρ.4,1· **2**) ὁ ἐκδίδων ἀπόφασιν, ὁ δικαστής : Σοφ.ἀπ.1090· **3**) συνήγορος, δικολόγος : Πάπ.· **4**) διδάσκαλος τῆς ρητορικῆς τέχνης : Πλούτ.Ἠθ.131Α **πολλοὶ τῶν σοφιστῶν καὶ ῥητόρων·** **5**) ἐν τῇ ἀνατ. ἐκκλ. ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, μετὰ τὸ τοῦ μεγάλου χαρτοφύλακος : **μέγας ρήτωρ, μαΐστωρ τῶν ρητόρων·** **6**) ὡς ἐπίθ. **ῥήτωρ λόγος** ὁ ρητορικός : Ἐπιγρ.

ῥητῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ. κατὰ τρόπον ρητὸν βλ.λ.1), ὡρισμένως, σαφῶς, ἀπεριφράστως, κατηγορηματικῶς, μὲ λόγια ξεκάθαρα : Πολύβ.3, 23,5 **διαστέλλονται ῥητῶς,** ΚΔ Τιμ.1,4,1 **τὸ πνεῦμα ῥητῶς λέγει, - αἱ περιπτώσεις ἀπαλλαγῆς ρητῶς μνημονεύονται ἐν τῷ νόμῳ, - σοῦ ἀπαγορεύω ρητῶς νὰ ξανάρθῃς·** ‖ φρ. νεώτ. **ρητῶς καὶ κατηγορηματικῶς** σαφῶς καὶ καθωρισμένως (ἰδ. ἐν χρ. ἐπὶ ἀπαγορεύσεως)· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὀνομαστικῶς : **τὰ καθ' ἑκάστην νύκτα ἀνοικτὰ φαρμακεῖα ρητῶς ἀναγράφονται ἐν καταλόγῳ·** ‖ μτγν. κ. συγκρ. **ρητότερον** κ. ὑπερθ. **ρητότατα** : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.4,380,14 **ῥητότερον τὸ τῆς γλώσσης ἰδίωμα ἐμφαίνων,** Σεξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,14 **ῥητότατα·** **2**) ἐπὶ ἐκφράσεων, κατὰ τὴν κοινήν, συνήθη χρῆσιν : Φιλόδ.Ρήτ.1,161S.

ῥηχάδαι ἢ ῥηχιάδαι Ἡσ. «οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλαντες».

ρηχία (ἡ) νεώτ. ἡ ὑστάτη φάσις τῆς παλιρροίας, καθ' ἣν τὰ ὕδατα εὑρίσκονται εἰς τὴν κατωτάτην στάθμην αὐτῶν.

ῥηχίη (ἡ) Ἰων τ. τοῦ ῥαχία βλ.λ. : Ἡρ.2,11.

ῥηχίς Ἡσ. «ἄκρα»· πρβλ. ῥαχία.

ῥηχμός Ἐπιγρ. ρηγμός : Μνημοσ.42,332.

ρήχνω δημ. ἀ. ρίχνω ρίπτω βλ.λ.

ῥηχός (ὁ) (Ι) Ἰων. τ. τοῦ ῥαχός βλ.λ. : Ἡρ.6,142

ρηχός-ή(-ιά)-ό (2) δημ. ὁ μὴ ἔχων βάθος, ἀβαθής: ρηχὸ πηγάδι - πιάτο, - ρηχὰ νερά· || Ιδ. πληθ. τὰ ρηχὰ τὰ ἄβαθῆ τῆς θαλάσσης· || φρ. παροιμ. πνίγεται στὰ ρηχὰ ἐπὶ ἀναποφασίστων ἢ εὐκόλως ἀπελπιζομένων· 2) μτφ. ὁ ἄνευ πνευματικοῦ βάθους, πτωχὸς εἰς νοήματα, ἐπιπόλαιος: ρηχὸς φιλόσοφος - ποιητὴς - λόγος.

ῥηχώδης-ους-ες (ρηχός I) μτγν. ἀκανθώδης, τραχύς: Νίκ.Ἀλεξ.230· πρβλ. ῥαχός.

ῥήων-ονος-ον Ἰων. τ. τοῦ ῥάων, συγκρ. τοῦ ῥάδιος βλ.λ.

ριάζομαι δημ. ριγιάζομαι βλ.λ.

ῥίαινα Ἡσ. «πηγή, λιβάς».

ριβήσιον (τὸ) νεώτ. εἶδος φυτοῦ, δημ. φραγκοστάφυλο.

ῥίγα Ἡσ. «σιώπα» (πιθ. Κυπρ. ἴγα ἤτοι αἶγα).

ρίγα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ., δ.γρ. ρήγα κανὼν ἐκ ξύλου ἢ σιδήρου, ἀ. χάρακας· πρβλ. ρήγλα· || συνεκδ. ἡ διὰ ρίγας, διὰ κανόνος κεχαραγμένη ἐπὶ χάρτου ἢ ἄλλου ἐπιπέδου γραμμή: τετράδιο μὲ ρίγες· 2) συνεκδ. εὐθεῖα γραμμή, ράβδωσις, Ιδ. ἡ διακριτικοῦ χρώματος ἐπὶ ὑφάσματος

ῥῑγᾰλέος-α-ον (ῥῖγος) ὁ φέρων ῥῖγος, ὁ ψυχρός: Ἐμπ.21,5 ῥιγαλέος ὄμβρος.

ριγανάτος-η-ο δημ. ἐπὶ ὀπτῶν φαγητῶν, ὁ περιέχων καὶ ὀρίγανον πρὸς ἀρωματισμόν· || τὸ οὐδ. κ. ὡς οὐσ.

ρίγανη (ἡ) δημ. τὸ ἀρωματικὸν κ. φαρμακευτικὸν φυτὸν ὀρίγανον· || φρ. βάλ' του ρίγανη (ἐπὶ ἀθεραπεύτου καταστάσεως)· || ὁμ. κολοκύθια μὲ τὴ ρίγανη (ἐπὶ λόγων ἀσυναρτήτων ἢ πρὸς ἐκδήλωσιν ὑποτιμήσεως καὶ ἀδιαφορίας πρός τι).

ριγανόλαδο (τὸ) δημ. τὸ ὀριγανέλαιον βλ.λ.

ριγανός (ὁ) δημ. εἶδος πίτυος.

ριγάτος-η-ο δημ. ὁ ριγωτός, ριγὲ βλ.λς.

ριγέ (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ἐπὶ ὑφασμάτων, ὁ φέρων διακριτικοῦ χρώματος ραβδώσεις, ἀ. ριγωτός.

ῥιγεδᾰνός-ή-όν ὁ ἐπιφέρων ῥῖγος, φρίκην, ὁ φρικτός, φοβερός: Ἰλ.Τ 325 ῥιγεδανῆς Ἑλένης (Ἡσ. «φρικώδους, χαλεπῆς, κακίστης, φοβερᾶς»), Ἀπολλ.Ρ 4,1343 ῥιγεδανὴ γῆρυς, Ἐπιγρ. μοῖραν ῥιγεδανοῦ βιότου· 2) ριγηλός, ψυχρός: ΑΠ 9,384.24 ῥιγεδανὴ πηγυλίς.

ῥιγεδανῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ριγεδανὸν βλ.λ., μετὰ ῥίγους: Τρυφιόδ.558.

ῥιγείω ΞΜ 620,46 ῥιγῶ βλ.λ.

ῥιγεσίβῐος-ον (σῑ) ὁ ἐν ῥίγει, ἐν ψύχει βιῶν, ὁ εἰς ὃν εἶναι λίαν αἰσθητὸν τὸ ψῦχος, κρυούλης· Πολυδ.4,186 «τοὺς ἀεὶ ῥιγῶντας οἱ παλαιοὶ ῥιγεσιβίους ἔλεγον οὓς οἱ νῦν δυσριγοὺς» || ΑΒ 61,29 «ῥιγεσίβιοι· ἐπὶ τῶν πτωχῶν καὶ γυμνῶν, προσποιουμένων δὲ ἀσκεῖν τὸ σῶμα».

ῥιγηλός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων ῥῖγος, φρίκην: Ἡσίοδ.Α 131 ῥιγηλοὶ ὀϊστοί, Νίκ.Ἀλεξ.220 ῥιγηλὸς ὑλαγμός, ΑΠ 7,351 ῥιγηλὸν ὄνειδος, Νόνν.Δ 37,149 ῥιγηλὸς ἀγών· 2) κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ριγῶν ὑπὸ ψύχους: Ἀνών.π.Σουΐδ.

ῥιγηλῶς ἐπίρρ. μτγν. μετὰ ῥίγους: Πολυδ.5,111.

ῥιγιάζομαι μτγν ἀσθενῶν, πυρέσσων ἔχω ῥῖγος: Παλλαδ.Λαυσ.915Α θεραπεύειν πάντας τοὺς ριγιαζομένους.

ῥίγιον ἐπίρρ. συγκρ. ἐκ τοῦ ῥῖγος, ψυχρότερον, παγερώτερον: Ὀδ.Ρ 191 ποτὶ ἕσπερα ῥίγιον ἔσται· 2) φρικτότερον, φοβερώτερον, δεινότερον: Ἰλ.Α 325 τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται, Ὀδ.Υ 220, Ἡσίοδ. Ἔργ.703 (γυναικὸς) κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο.

ῥίγιστος-η-ον ὑπερθ. ἐκ τοῦ ῥῖγος, φρικτότατος, φοβερώτατος: Ἰλ.Ε 873 ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν (φοβερώτατα ἔχομεν πάθει), Ἀπολλ.Ρ 2.215 (Ζεὺς) ῥίγιστος ἀλιτροῖς (σχόλ. «ὅστις φοβερός ἐστι τοῖς ἁμαρτάνουσιν εἰς ἱκέτας») Νίκ. Θηρ.64 ὃ δὴ ῥίγιστον ὄδωδεν.

ῥιγίτανον (τὸ) μσν. εἶδος φυτοῦ: Γεωπ.12,1,2.

ῥιγνός-ή-όν Ἡσ. ρικνός.

ῥιγνοῦμαι-όομαι Φώτ. ῥικνοῦμαι.

ῥιγόλῠτον (τὸ) μτγν. εἰδ. τὸ θερμὸν λουτρὸν εἰς ὃ ὑπεβάλλοντο οἱ ἐπιληπτικοὶ πρὸς καταστολὴν τῆς ἐπιληπτικῆς κρίσεως: Καίλ.Αὐρ.Χρον.1,93 (εἰκ. κῶδ. pygolithon, ἑτέρα εἰκ. ῥιγόλεθρον).

ῥιγομάχης ἢ ῥιγομάχος (ὁ) μτγν. ὁ μαχόμενος κατὰ τοῦ ῥίγους, τοῦ ψύχους: ΑΠ 11,15.

ῥιγοπυρέτιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ριγοπύρετος, πυρετὸς μετ' ἐλαφροῦ ῥίγους· Ἡσ. ἐν λ. ἠπιόλιον.

ῥιγοπύρετον (τὸ) μτγν. ὁ ριγοπύρετος βλ.λ.: Φρύν.Σοφ.Παρ.73.

ῥιγοπύρετος (ὁ) μτγν. πυρετὸς μετὰ ῥίγους σφοδροῦ, πυρετικὸς παροξυσμός: Γαλ.19,567 φύξεις πυκναὶ καὶ ῥιγοπύρετοι, Πτολ.Τετρ.115.

ριγορισμός (ὁ) (λατ.) νεώτ. ἀρχὴ ἠθική, καθ' ἣν ἐπιβάλλεται ἄκρα αὐστηρότης ἠθῶν· || κ. ἡ ἄσκησις τῆς ἠθικῆς ταύτης ἐν τῷ βίῳ.

ῥῖγος-ους (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ψῦχος, παγετός, κρύο: Ὀδ.Ε 472 εἴ με μεθείη ῥῖγος καὶ κάματος, Ἡρ.6,44 διεφθείροντο .. ῥίγεϊ, Πλάτ.Εὐθύφρ.4D ὑπὸ λιμοῦ καὶ ῥίγους .. ἀποθνῄσκει, Ξεν ΚΠ 6,1,15 λιμῷ καὶ ῥίγει μαχόμενος, αὐτ.Οἰκ. 7,23 ῥίγη καὶ θάλπη, Πρόδρ.2,127 καὶ παραυτίκα πιάνει με τὸ ρῖγος καὶ ἀποθνήσκω· 2) τρόμος τοῦ σώματος ἕνεκα ψύχους, κρυάδα, σύγκρυο, τούρτουρας, τουρτούρισμα: Πλάτ.Τίμ.62Β· 3) παρόμοιος τρόμος πρὸ τοῦ πυρετοῦ ἐπί τινων νόσων, ὡσεὶ ἐκ ψύχους προερχόμενος: Ἱππ.Ἀγμ.34 ῥίγη πυρετώδη, αὐτ.Ἀρχ.Ἰητρ.16 ὅσοις ἂν ῥῖγος γένηται, τούτοις ὀξύτατος ὁ πυρετὸς ἐκλάμπει, ΠΔ Δευτ.28,22 πυρετῷ καὶ ῥίγει καὶ ἐρεθισμῷ· 4) νεώτ. κ. δημ. μτφ. φρικίασις τοῦ σώματος ἐξ ἰσχυροῦ συναισθήματος: Γρυπ.Σκ.Τερρ.9,10 ρῖγ' ἡδονῆς τ' ἀράθυμο κῦμα τῆς σάρκας φέρνει.

ριγόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἐρυθραία τὸ κενταύριον.

ῥῑγῶ-έω κ. νεώτ., μέλλ ῥιγήσω, ἀόρ. ἐρρίγησα, ἐπ. ῥίγησα, παρακ. ἔρρῑγα, δωρ. γ' πληθ. ἐρρίγαντι, ἐπ. ὑπ. ἐρρίγῃσι, ἐπ. δοτ. μτχ. ἐρρίγοντι, ὑπερσ γ' ἐν. ἐρρίγει, καταλαμβάνομαι ὑπὸ ῥίγους, φρίττω, τρομάζω, ἀνατριχιάζω: Ἰλ.Μ 208 ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν, Σοφ.ΟΚ 1607 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθένοι ῥίγησαν· || μτ. προτ. ἐνδοιαστ. φοβοῦμαι μὴ ..: Ὀδ.Ψ 216 θυμὸς .. ἐρρίγει, μή τίς με βροτῶν ἀπάφοιτ' ἐπέεσσιν· || μτ. ἀπαρφ. τρομάζω, φοβοῦμαι νὰ πράξω τι: Ἰλ.Γ 353 ὄφρα τις ἐρρίγῃσι .. ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι· 2) ψυχραίνομαι, καταπίπτει ὁ ζῆλός μου, διστάζω: Πινδ.Ν 5,50 εἰ δὲ θεμίστιον ἵκεις, ὥστ' ἀείδειν, μηκέτι ῥίγει· δίδοι φωνάν· 3) ἐγείρομαι, ἀνορθοῦμαι ἔνοπλος: Θεόκρ.16,77 ἤδη νῦν Φοίνικες .. ἐρρίγαντι· 4) μτβ. μτ. αἰτ. φρίττω, ἀνατριχιάζω πρό τινος, φοβοῦμαί τι: Ἰλ.Ε 351 ἦ τέ σ' οἴω ῥιγήσειν πόλεμόν γε, αὐτ.Ρ 175 αὖ τοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην.

ῥιγῶ-όω κ. νεώτ., μέλλ. ῥιγώσω, ἐπ ἀπαρφ. ῥιγωσέμεν, ἀόρ. ἐρρίγωσα, μτχ. παρακ. ἐρριγωκότες (οἱ συνηρ. τ. ἔχουσιν συνήθ. ω, ῳ ἀντὶ ου, οι, ὡς κ. τοῦ ἱδρῶ βλ.λ., οἷον γ' ἐν. ὑπ. ῥιγῷ, εὐκτ. ῥιγῴη, ἀπαρφ ῥιγῶν, μτχ. θηλ. ῥιγῶσα), τρέμω ἐκ τοῦ ψύχους ἢ τοῦ παγετοῦ, τουρτουρίζω, παγώνω: Ὀδ.Ξ 481 οὐκ ἐφάμην ῥιγωσέμεν ἔμπης, Ἡρ.5,92,η' ῥιγοῦν τε γὰρ καὶ εἶναι γυμνή, Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.16 ὅσοι ἂν διὰ χιόνος .. βαδίσαντες ῥιγώσωσι. (Πολλοὶ τ.πιθ. νὰ ἀνήκωσι κ. εἰς τὸ ῥιγῶ-έω βλ.λ. οἷον: Ἀριστφ.Ἀχ.857 ῥιγῶν τε καὶ πεινῶν.)

ῥιγώδης-ους-ες ὁ ὑπὸ ῥίγους συνοδευόμενος ἢ ὁ προκαλῶν ῥῖγος Ἱππ.Κῳακ.609, Γαλ.19,146.

ρίγωμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις κ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ριγώνω βλ.λ.

ριγωματιά (ἡ) δημ. εὐθεῖα γραμμὴ κεχαραγμένη ἐπί τινος **ἐπιφανείας διὰ κανόνος**, μὲ ρίγα βλ.λ.

ριγώνω δημ. χαράσσω παραλλήλους εὐθείας γραμμὰς **ἐπί** τινος ἐπιφανείας διὰ κανόνος, μὲ ρίγα, **μὲ** χάρακα, ἄ. χαρακώνω.

ῥίγωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ριγοῦν, τὸ ρῖγος, τουρτούρισμα : Θεόφρ.'Αν.253 (πιθ.).

ριγωτός-ή-ό δημ. ὁ φέρων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ παραλλήλους εὐθείας γραμμάς, ὁ γραμμωτός, ραβδωτός, χαρακωμένος.

ῥίζα (ἡ) κ. νεώτ., δημ. σπαν. κ. ριζό (τό), ἰων. κ. **ῥίζη** τὸ ἐντὸς τῆς γῆς διακλαδιζόμενον μέρος τοῦ βλαστοῦ τῶν φυτῶν : 'Ιλ.Ι 542 **δένδρεα μακρὰ αὐτῇσιν ῥίζῃσι**, αὐτ.Λ 846 **ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρήν**, 'Ιππ.'Επιδ.5,34 **ῥίζα ἐλατήριος** (ἐν χρ. ὡς καθαρτικὸν φάρμακον)· **2**) συνεκδ. δημ. ἅπαν τὸ φυτόν : **ἔχει 100 ρίζες ἐλιές**· **3**) κτ. ἐπέκτ. κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέρος δι' οὗ ὄργανόν τι τοῦ σώματος προσφύεται εἰς τοὺς ἱστούς : 'Οδ.Ι 390 **σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι** (περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Κύκλωπος), Πλάτ.Φαῖδρ.251Β ἀπὸ **τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλός**, 'Αριστλ.ΖΙ 518b,14 **ἔχει δὲ πᾶσα θρὶξ ὑγρότητα πρὸς τῇ ῥίζῃ**, - ἀποξήρανσις **τῶν ριζῶν** τοῦ τριχωτοῦ τῆς κεφαλῆς· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. **ἐπὶ** τῶν ὀδόντων : 'Αριστλ.ΖΓ 789a,13 **ἰσχυρῷ ὀστῷ αἱ ῥίζαι εἰσί**, - **μοῦ ἔβγαλε ὁ γιατρὸς τέσσαρες ρίζες**· **4**) μτφ. βάσις, θεμέλιον : 'Ησίοδ.'Εργ.19, Αἰσχ.Πρ.1047 **χθόνα δ' ἐκ πυθμένων αὐταῖς ῥίζαις** πνεῦμα κραδαίνοι, αὐτ.367 **ἰπούμενος ῥίζαισιν Αἰτναίαις** ὕπο, Τίμ. Λοκρ.97Ε **ῥίζα πάντων καὶ βάσις ἁ γᾶ ἐρήρεισται**, Διόδ.Σ 20,41 **ῥίζα τῆς πέτρας**· ‖ οἱ πρόποδες ὄρους ἢ λόφου : Πολύβ.2,66,10 **πρὸς αὐτῇ τῇ τοῦ λόφου ῥίζῃ**, δ. τραγ. **πά στοῦ βουνοῦ τὴ ρίζα, τὴ** ριζοβουνιά, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 48,17 **στὴ ρίζα τοῦ βουνοῦ σπηλιά**· **5**) διακλάδωσις, ἀπόσχισμα, οἷον ἀπὸ κεντρικῆς τινος ῥίζης, παρακλάδι : Πινδ.Π 9,8 **θῆκε δέσποιναν χθονὸς ῥίζαν ἀπείρου τρίταν** (περὶ τῆς Λιβύης, θεωρουμένης ὡς τοῦ τρίτου μέρους τῆς ὅλης ξηρᾶς)· **6**) μτφ. πρωταρχικὸς πυρήν, ἐξ οὗ νέον τι προέρχεται, ἡ πρώτη ἀρχή : Πίνδ.Π 4,15 **ἀστέων ῥίζαν** (περὶ τῆς Κυρήνης, μητροπόλεως τῆς Κυρηναϊκῆς Πενταπόλεως)· ‖ ἰδ. **ἐπὶ** καταγωγῆς, ἡ φύτρα : Πίνδ.Ο 2,50 **ὅθεν σπέρματος ἔχοντα ῥίζαν**, Σοφ.Αἴ. 1178 **γένους ἅπαντος ῥίζαν**· ‖ δθ. κ. αὐτὸ τὸ γένος : Αἰσχ.'Επτ.755 **ῥίζαν αἱματόεσσαν**, Εὐρ.ΙΤ 610, Δημ.784 **συκοφάντου σπέρμα καὶ ῥίζα**, ΚΔ Ρωμ.15,12 **ἡ ῥίζα τοῦ 'Ιεσσαί**· **7**) γεν. μτφ. ἡ πρώτη ἀρχὴ ἢ αἰτία γεγονότος : Εὐρ.άπ.912,11 **τίς ῥίζα κακῶν**, 'Επίκ.άπ.409 **ἀρχὴ καὶ ῥίζα παντὸς κακοῦ**, Πλούτ.'Ηθ.4G **πηγὴ καὶ ῥίζα καλοκἀγαθίας**, Λιβάν.Λόγ.69,16· ‖ **ἐκ ῥιζῶν** ριζόθεν, πρόρριζα, ἐντελῶς : 'Ηράκλ.Ποντ.π.'Αθήν.12,524Α **ἐκ ῥιζῶν ἀνεῖλον τοὺς ἐχθρούς**, ΠΔ 'Ιὼβ 31,12 **πῦρ ... ἐκ ῥιζῶν ἀπώλεσεν**, Πλούτ.Πομπ.12 **τὸν πόλεμον ἐκ ῥιζῶν ἀνῄρηκε**· **8**) γραμμ. κ. νεώτ. τὸ πρὸ τῆς καταλήξεως ἀμετάβλητον μέρος πάσης λέξεως, ἐξ οὗ παράγονται ἄλλαι· **9**) παθ. κ. νεώτ. ὁ ἀριθμός, ὅστις πολλαπλασιαζόμενος ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ δίδει δοθέντα ἀριθμόν : 'Ανατόλιος π.Θεολ.'Αριθμ.9· **10**) **ρίζα τοῦ πηδαλίου** τὸ πρὸς τὴν πρῷραν ἐπιμήκες τεμάχιον τοῦ πηδαλίου, διῆκον καθ' ἅπαν τὸ μῆκος τοῦ ποδοστήματος : Πολυδ. 1,89· **11**) νεώτ. χημ. σύμπλεγμα στοιχείων διατηρούμενον ἀμετάβλητον **εἰς** διαφόρους ἑνώσεις μετ' ἄλλων, ὡσεὶ ἦτο ἁπλοῦν στοιχεῖον.

ῥιζάγρα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. λαβὶς πρὸς ἐξαγωγὴν τῶν ριζῶν **τῶν ὀδόντων** : Παῦλ.Αἰγ.6,88.

ῥιζάδοθρος (ὁ) δημ. τὸ παράξυλον βλ.λ.

ῥιζαῖος-α-ον 'Επιγρ. ὁ ἀποτελῶν τὴν βάσιν τινός : 'Επιγρ. **ῥιζαῖος λίθος** (περὶ κίονος).

ριζάμφιον (τὸ) νεώτ. βοταν. φλοιὸς διαφόρων ἐναερίων ριζῶν, ἀπορροφητικὸς τοῦ ὕδατος τῶν βροχῶν ἢ τῶν ὑδρατμῶν τῆς ἀτμοσφαίρας.

ριζάρι(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ φυτὸν ἐρυθρόδανον κ. ἡ **ἐξ** αὐτοῦ βαφή : Γεωπ.12,1,7.

ριζάριον (τό) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ρίζα, μικρὰ ρίζα κ. ἰδ. ἡ πρώτη **καὶ** κυρία τοῦ φυτικοῦ ἐμβρύου, ἄ. πρόρριζον.

ριζαρίτης (ὁ) νεώτ. μαθητὴς ἢ ἀπόφοιτος **τῆς** ἐν 'Αθήναις Ριζαρείου ἱερατικῆς σχολῆς.

ριζάφτι (τὸ) δημ. **τὸ** κάτωθεν τοῦ ὠτὸς μέρος τῆς κεφαλῆς, **ὁ** κρόταφος : 'Ερωτόκρ.2,334 **μιὰ πλεξούδα κρέμουνταν εἰς τὸ 'να του ριζάφτι**.

ῥιζεῖον (τὸ) μτγν. ρίζιον βλ.λ. : Νίκ.'Αλεξ.265.

ῥιζηδὸν ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τὸν τρόπον τῆς ρίζης, σὰν ρίζες : 'Ηλιόδ.Αἰθ.1,29 **ῥιζηδὸν πλεκόμενοι**· **2**) νεώτ. ἐκ ρίζης, πρόρριζα.

ῥίζηθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ ριζῶν, ἀπὸ τῆς ρίζης, ριζόθεν : 'Απολλ.Ρ 3,1401.

ριζημαῖος-α-ον μσν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ριζιμαῖος βλ.λ. : ΚΠορφ.πρὸς Ρωμ.3,75 (ἐκδ. Β.) **ῥιζημαῖαι πέτραι ἐν ποταμῷ**.

ριζι (τὸ) δημ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ρύζι βλ.λ.

ριζιά (ἡ) δημ. τὸ ρίζωμα βλ.λ. : Γρυπ.Σκ.Τερρ. 26,11 **νὰ πιάσουν ρίζες καὶ ριζιές**.

ῥιζίας (ὁ) ὁ ἐκ τῆς ρίζης τοῦ φυτοῦ προερχόμενος ἢ παρασκευαζόμενος : Θεόφρ.Φΐ 6,3,2 **ὀπὸς ῥιζίας** (ἀντιθ. καυλίας).

ριζιδαλγία (ἡ) νεώτ. αἴσθημα ἄλγους τῆς ριζίτιδος βλ.λ.

ριζιδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ γινόμενος **εἰς** τὰ ριζίδια, ἰδ. τῶν νεύρων : **ριζιδικὴ παράλυσις - νευρῖτις**.

ριζίδιον (τὸ) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ρίζα, μικρὰ ἢ λεπτὴ ρίζα, ἰδ. τῶν νεύρων, ριζάριον, ρίζιον βλ.λ.

ριζικάρης (ὁ) δημ., θηλ. -ρα, οὐδ. -ικο, ὁ ἔχων ἢ **ἐπιφέρων καλὴν μοῖραν**, καλὸ ριζικὸ βλ.λ., ὁ τυχηρός, ὁ γουρλής.

ριζικάρι (τὸ) δημ. **ἕκαστον** τῶν μικρῶν **ἀντικειμένων**, ἅτινα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ κλήδονα βλ.λ., ἄ. σημάδι.

ριζικό(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ πεπρωμένον, ἡ μοῖρα, τύχη τοῦ ἀνθρώπου : Χρον.Μορ.3692 **καὶ εἰ μὲν ἔλθῃ ριζικὸν τὸν πόλεμον κερδήσει**, 'Ερωτόκρ. 1,632 **καὶ τὸ καλό μας ριζικὸ ἤκαμεν ὅ,τι 'γίνῃ**, αὐτ.1917 **ἀνάθεμα τὸ ριζικό, ἀνάθεμα τὴν ὥρα**, Σολωμ.Λόρδ.Μπάϋρ.94,2 **καὶ νὰ ἰδῇ τὸ ριζικό της**, παροιμ. **κάλλιο λίγο ριζικὸ παρὰ περίσσια γνώση**· ‖ ἡ γεν. **τοῦ ριζικοῦ** ἐν ἐπιρρ. χρ. εἰς τὴν τύχην : 'Ερωτόκρ.4,872 **πολλοὶ** κινοῦν **τοῦ ριζικοῦ**· πρβλ. **καλορίζικος**, κακορίζικος· **2**) ἡ ρίζα, πρώτη ἀρχὴ τοῦ γένους, ἡ καταγωγή : Πολίτ.'Εκλ. Τραγ.139,8 **κόρη μ', 'πὸ ποῦ εἶν' τὸ γένος σου, 'πὸ ποῦ εἶν' τὸ ριζικό σου**· **3**) κτ. πληθ. ἐπὶ δένδρου, τὸ σύνολον τῶν ριζῶν : **θὰ ξεραθῇ ἡ λεύκα μας, γιατὶ τὸ ρέμα ξεχωμάτισε τὰ ριζικά της**.

ῥιζικός-ή-ό(ν) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς** τὴν ρίζαν βλ.λ.(1) κ. 4) : Πλούτ. 'Ησίοδ.84 **τὸν ῥιζικὸν λόγον**, Εὐστ.Πον.619,30 **ῥιζικὸς ἰατρός**· ‖ **ριζικὸς σωλὴν** ὁ εἰς τὸ κέντρον τῆς ρίζης τῶν φυτῶν· ‖ **ριζικὸν τμῆμα** τὸ εἰς τὰς ρίζας τῶν ὀδόντων, δι' οὗ εἰσέρχεται ὁ πολφός· ‖ νεώτ. μτφ. θεμελιώδης, βασικός, κύριος : **ριζικὴ διαφωνία, - ριζικαὶ ἀρχαί**· ‖ ὁμ. ὁ ἐκ ριζῶν, ἤτοι ἐντελής, πλήρης : **ριζικὴ θεραπεία**· **3**) τὸ οὐδ. **ριζικὸν** ὡς οὐσ. τὸ σημεῖον δι' οὗ σημειοῦται ἡ ρίζα ἀριθμοῦ τινος ἢ μαθηματικῆς παραστάσεως· **4**) ὁμ. μσν. κ. δημ. ὡς οὐσ. **τὸ ριζικό(ν)** βλ.λ.

ριζικῶς ἐπίρρ. νεώτ., δημ. -ά μτφ. ἀπὸ τῆς ρίζης, ἐκ θεμελίων, ὁλοσχερῶς, ριζόθεν βλ.λ.(2): **πρέπει νὰ μεταρρυθμισθῇ ριζικῶς ἡ ἐκπαίδευσις**.

ῥιζιμαῖος-α-ον μσν. κ. -μῆος ὁ ἀκλονήτως ἐρριζωμένος, ἐπὶ βράχου ἢ λίθου, ριζιμιὸς βλ.λ. : Κ Πορφ.πρός Ρωμ.3,75 ῥιζιμαῖαι πέτραι (κτ. διόρθ.), Ἰμπέρ.Μαργ.592, Λίβ.Ροδ.2435 **εἰς ἕναν βράχον φοβερὸν καὶ εἰς πέτραν ριζιμῆαν.**

ριζιμιάς-ά-ό δημ. ἐκ τοῦ μσν. ριζιμαῖος βλ.λ., ἐπὶ ὀγκώδους λίθου, ὁ ἀκλονήτως ἐρριζωμένος ἐν τῇ γῇ, ἤτοι ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὤν ἀλλ' ἀποτελῶν προεξοχὴν ὑποχθονίου πετρώματος : Ἐρωτόκρ.2,361 **μά σὰ χαράκι ριζιμιό, π' ἄνεμο δὲ φοβᾶται,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.72,18 **νά βρῶ κλαράκι φουντωτό καὶ ριζιμιὸ λιθάρι.**

ῥίζινος-η-ον πάπ. ὁ προερχόμενος ἐκ τῆς βαφικῆς ρίζης ἐρυθρόδανον : **ῥιζίνη πορφύρα**· πρβλ. **ῥιζάριν**, ρίζιον 2).

ῥίζιον (τὸ) κ. νεώτ. ἡ **ριζίον** ὑποκορ. **τοῦ ρίζα**, μικρὰ ἢ λεπτὴ ρίζα, ριζίδιον : Ἀριστφ.Ὄρν.654 **ἔστι γάρ τι ῥίζιον,** Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,18,2· ‖ νεώτ. μ. ἐν τῷ τ. **ριζίον**· **2)** πάπ. τὸ ἐρυθρόδανον, ριζάριν βλ.λ. : Πάπ. **πορφύρα ῥιζίου.**

ῥίζις (ὁ) μτγν. αἰθιοπικός τις ἐλέφας : Στράβ.17,3,5.

ῥιζίς-ίδος (ἡ) μτγν. ποι. ρίζα βλ.λ.1) : Νίκ.Ἀλεξ.403 (ἰδ. γρ. ῥιζάς).

ριζίτης (ὁ) δημ. ὁ κάτοικος τῶν ριζῶν **τῶν ὀρέων**, τῶν ριζοβούνων, ἰδ. ἐπὶ τῶν Κρητῶν.

ριζῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. φλεγμονὴ τῶν ριζῶν **τῶν** νωτιαίων νεύρων, ἄ. ριζονευρῖτις.

ριζό (τὸ) δημ. ἡ ρίζα ἐν χρ. ἰδ. κτ. πληθ. : **τὰ** ριζά τοῦ βουνοῦ, ἄ. ριζοβούνια βλ.λ.

ριζόβιος-ον νεώτ. ἐπὶ ἐντόμων ἢ μικροοργανισμῶν, ὁ ζῶν ἐπὶ τῶν ριζῶν τῶν φυτῶν.

ριζοβόλημα (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **ριζοβόλι** ἡ ριζοβόλησις βλ.λ.

ριζοβόλησις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ριζοβολεῖν, ἡ ἔκφυσις ριζῶν : Γερμαν.Κων/πόλ.122Α.

ριζοβόλος-ον μτγν. ὁ ριζοβολῶν, ἤτοι ἐκφύων ἢ σχηματίζων ρίζας : Νίκ.Θηρ.69· **2)** νεώτ. **ριζοβόλος** (ὁ) τὸ φυτόν καρυόκαρον.

ῥιζοβολῶ-έω μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ῶ-άω ἐκφύω ἢ σχηματίζω ἢ ἐκτείνω ρίζας, πιάνω, βγάζω ρίζα : Διοακ.3,38, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,57· **2)** κ. μτφ. προκόπτω, θεμελιοῦμαι, ἀπακτῶ στερεάς βάσεις : **ἐρριζοβόλησε ἡ ἰδέα τῆς ἐπαναστάσεως.**

ριζοβούνι (τὸ) δημ. κ. **ριζοβουνιά** (ἡ) κ. **ριζοβούνοι** (τὸ) ἡ ρίζα τοῦ ὄρους, οἱ πρόποδες τοῦ βουνοῦ, αἱ ὑπώρειαι : δ. λόγιον **στὸ ριζοβούνι ἡ ἐλιά, στὸ κορφοβούνι ὁ πεῦκος,** δ. τραγ. **πά στοῦ βουνοῦ τὴ ρίζα, στὴ ριζοβουνιά.**

ριζοβουνοθεσίαι (αἱ) μσν. αἱ παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν βουνῶν θέσεις, οἱ ριζοβουνιές : Λίβ. Ροδ.125 **εἰς παράπλαγα, ριζοβουνοθεσίας.**

ριζόβραχο (τὸ) δημ. κ. **ριζοβράχι** ἡ ριζιμαία πέτρα, ἰδ. βράχος προεξέχων ἐκ τῆς θαλάσσης· ‖ ἡ ρίζα, οἱ πρόποδες βράχου : δ.τραγ. **γιόμισαν τὰ ριζόβραχα κορμιὰ δίχως κεφάλια.**

ριζόγαλο (τὸ) δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ **ρυζόγαλο** βλ.λ.

ριζογενής-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ βλαστῶν, φύλλων ἢ ἀνθέων, ὁ ἀμέσως ἀπὸ τῆς ρίζης φυόμενος.

ριζογλύφος (ὁ) νεώτ. ζωολ. εἶδος ἀκάρεων, κατατρῶγον τὰς ρίζας διαφόρων φυτῶν.

ριζογόνος-ον νεώτ. βοτ. ὁ γεννῶν, παράγων ρίζας, ἰδ. ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος τὸν κεντρικὸν κύλινδρον τῶν ριζῶν ἱστοῦ.

ῥιζοδάκτυλος (ὁ) Ὠρίων Ἐτ.188 «τοῦ δακτύλου ὁ πρῶτος κόνδυλος λέγεται προκόνδυλος καὶ ῥιζοδάκτυλος».

ριζοδοντιά (ἡ) δημ. κ. **ριζοδόντι** (τὸ) ἡ ρίζα καὶ τὸ φατνίον τοῦ ὀδόντος.

ριζοδοντιάζω δημ. ἐπὶ βρεφῶν, ἐκφύω τὰς ρίζας τῆς πρώτης ὀδοντοφυΐας.

ῥιζοειδής-οῦς-ές μσν. κ. νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς ρίζαν : Α Boiss.2,404,7.

ῥιζόθεν ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἀπὸ τῆς ρίζης, ἐκ ριζῶν : Νίκ.Ἀλεξ.257· **2)** μτφ. ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς, παντελῶς, ὁλοσχερῶς : Λουκ.Τυρανν.13 **ῥιζόθεν τὸ δεινὸν ἅπαν ἐκκεκομμένον.**

ῥιζόθι ἐπίρρ. μτγν. εἰς τὴν ρίζαν ἢ τὰς ρίζας : Νίκ.ἀπ.27.

ριζόκαρπος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ σχηματίζων καρποὺς αὐτοῦ παρὰ τὴν ρίζαν· πρβλ. ριζακέφαλος.

ριζόκαστρο (τὸ) δημ. οἱ πρόποδες βράχου **ἐφ'** οὗ ὑπάρχει κάστρον· ‖ ὡς τοπωνυμ. τὰ βόρεια κράσπεδα τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ **ὁ** ἐπ' αὐτῶν συνοικισμός.

ριζοκέφαλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ σχηματίζων **τὸ** ἄνθος ἢ τὸν καρπόν εὐθὺς **ἐκ τῆς** ρίζης : Θεόφρ. ΦΑΙτ.1,10,5.

ριζοκλώνιον (τὸ) νεώτ. εἶδος χλωραφυκῶν.

ριζοκτόνον (τὸ) νεώτ. εἶδος μυκήτων παρασιτούντων εἰς ρίζας διαφόρων φυτῶν.

ριζολόγημα (τὸ) δημ. τὸ ριζολογεῖν βλ.λ.1).

ριζολογιά (ἡ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ριζολογῶ βλ.λ.1).

ῥιζολόγος (ὁ,ἡ) μσν. κ. νεώτ. ὁ συλλέγων ρίζας, ἰδ. φαρμακευτικάς.

ριζολογῶ-έω μτγν. κ. νεώτ., δημ. -άω συλλέγω ρίζας φυτῶν, ἰδ. φαρμακευτικάς· ‖ ἐκριζῶ, ξερριζώνω ἀπὸ ἀγροῦ τὰς βλαβερὰς βοτάνας, οἷον ἀκάνθας, ζιζάνια κττ.· **2)** μτγν. μτφ. ἐκριζῶν καταστρέφω, ἐξολοθρεύω : Διόδ.Σ 16,82 **καθόλου πάντας τυράννους ῥιζολογήσας.**

ρεζομέριον (τὸ) νεώτ. ζώνη αἰσθητικότητος δερματική, ἧς τὰ νεῦρα φύονται **ἐξ** ὡρισμένης ρίζης τοῦ νωτιαίου νεύρου.

ριζομήριον (τὸ) νεώτ., ἀνατ. ἡ ρίζα τοῦ μηροῦ, ἤτοι τὸ μέρος ἔνθα ὁ μηρὸς συνάπτεται πρὸς τὸν κορμόν.

ριζόμορφος-ον νεώτ. ὁ ἔχων μορφὴν ρίζης, ὁ ριζοειδής, ἰδ. ἐπὶ ὑπογείων βλαστῶν ἢ διαμορφώσεών τινων τοῦ μυκηλίου τῶν μυκήτων.

ριζονευρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν ριζῶν τῶν νωτιαίων νεύρων.

ῥιζοπαγής-οῦς-ές μτγν. ὁ στερεῶς ἐρριζωμένος : Νόνν.Δ 2,247.

ριζόποδα (τὰ) νεώτ. ἢ -όδια τάξις πρωτοζώων.

ριζόπρεμνον (τὸ) Ἐπιγρ. μσν. ἡ ρίζα πρέμνου.

ῥιζοπώλης (ὁ) μτγν. ὁ πωλῶν ρίζας : Πολυδ.7,196.

ῥιζορύκτης (ὁ) μσν. ὁ ὀρύσσων, ἀνασκάπτων ρίζας : Φιλῆς περὶ Ἐλέφ.86.

ῥιζόσημος-ον πάπ. ὁ φέρων ταινίαν βεβαμμένην δι' ἐρυθροδάνου, ριζίου βλ.λ.2).

ριζοσπάστης (ὁ) νεώτ. κ. δημ., νεώτ. θηλ. -τις -ιδος, ὁ οἱονεὶ σπάζων τὰς ρίζας τῶν καθιερωμένων ἀξιῶν, ὁ ἄκρως νεωτεριστὴς ἢ μεταρρυθμιστὴς πολιτικῶς ἰδ. κ. κοινωνικῶς· **2)** εἰδ. ὀνομ. τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ πολιτικὸν κτ. τὸν παρελθ. αἰ. **ἐν ταῖς** Ἰονίαις νήσοις κόμμα τὸ ἐπιδιῶκον τὴν ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς προστασίας ἀπαλλαγὴν καὶ τὴν μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ **κράτους** ἕνωσιν, ἄ. ἑνωτικός, ἀντίθ. καταχθόνιος.

ῥιζοσπαστικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος **εἰς** τοὺς ριζοσπάστας ἢ τὸν ριζοσπαστισμόν, ὁ ἐκ θεμελίων ἀνατρεπτικὸς ἢ μεταρρυθμιστικός : **ριζοσπαστικαὶ ἰδέαι - μεταρρυθμίσεις, - -ικὰ μέτρα, - ριζοσπαστικὸν κόμμα**· ‖ εἰδ. ὁ ἀνήκων, ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς ριζοσπάστην βλ.λ.2)· ‖ ἐπίρρ. **-ικῶς**, δημ. **-ικά.**

ριζοσπαστικότης-ότητος (ὁ) νεώτ. ἡ ἰδιότης ἢ ὁ χαρακτὴρ τοῦ ριζοσπάστου ἢ τοῦ ριζοσπαστικοῦ βλ.λ.1).

ριζοσπαστισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ θεωρία ἢ ὁ χαρακτὴρ τῶν ριζοσπαστῶν, ὁ ἄκρος κοινωνικὸς ἢ πολιτικὸς νεωτερισμός· **2)** ἡ ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις δρᾶσις τῶν ριζοσπαστῶν βλ.λ.2).

ριζόστομον (τό) νεώτ. γένος ἀκαληφῶν.

ῥιζοσύνετος-ον μτγν. ὁ οἱονεὶ μέχρι ῥίζης συνετός, ὁ λίαν συνετός : Ψ 'Ιω.Χρυσ.7,498.

ῥιζοτηξικάρδιος-ον μτγν. ὁ οἱονεὶ μέχρι τῆς ῥίζης κατατήκων τὴν καρδίαν : Ψ 'Ιω.Χρυσ.7,498.

ῥιζοτόμησις-εως (ἡ) μσν. ἡ ριζοτομία βλ.λ.

ριζοτομία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐκκοπὴ καὶ συλλογὴ ριζῶν, ἰδ. πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν : Θεόφρ.ΦΑΙτ.6,3,2· || κτ. πληθ. βιβλία περὶ ριζῶν ἢ βοτανῶν : Ροῦφ.π.'Ορειβ.7,26,31.

ριζοτομικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ριζοτόμον ἢ τὴν ριζοτομίαν βλ.λ.· || ἰδ. ριζοτομικὴ (ἐνν. τέχνη) : Νίκ.Θηρ.596· || ριζοτομικόν (τό) βιβλίον βοτανικὸν τοῦ 'Αμερίου πραγματευόμενον περὶ συλλογῆς καὶ χρήσεως ριζῶν : 'Αθήν.15,681F· || ριζοτόμος βλ.λ. : Διοσκ. 2,199 Κρατεύας ὁ ῥιζοτομικός.

ῥιζοτόμος-ον κ. νεώτ. ὁ κόπτων καὶ συλλέγων ῥίζας, ἰδ. πρὸς χρῆσιν ἰατρικὴν ἢ μαγικήν· Φώτ. «ῥιζοτόμοι, φαρμακεῖς, βοτανικοί» : 'Ιππ.'Επιστ.16, Λουκ.ΘΔιάλ.13,1 ῥιζοτόμος καὶ ἀγύρτης· || Ριζοτόμοι (αἱ) τραγῳδία τοῦ Σοφοκλέους : Μακρόβ. 5,19,9· 2) ἐπίθ. ὁ κατάλληλος πρὸς ριζοτομίαν: Νίκ.Θηρ.494 ῥιζοτόμος ὥρη (ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν πρέπει νὰ συλλέγωνται αἱ ῥίζαι)· 3) ριζοτόμος (ἡ) εἶδος τοῦ φυτοῦ Ἶρις : Πλίν.Φl 21,41.

ῥιζοτομῶ-έω κ. νεώτ. περικόπτω τὰς ῥίζας δένδρου σκάπτων τὸν περὶ αὐτὰς χῶρον : Θεόφρ. ΦΑΙτ.1,17,10 συκῆ ῥιζοτομηθεῖσα· 2) κόπτω καὶ συλλέγω ῥίζας ἰδ. πρὸς ἰατρικὴν χρῆσιν : 'Ιππ.'Επιστ.16 τὰς ὀρεινὰς ῥιζοτόμει βοτάνας· || συλλέγω ῥίζας πρὸς τροφήν : Στράβ.16,4,9· 3) μτφ. ἐκριζῶ, ἀφανίζω : Διόδ.Σ 32,4 τοὺς κατὰ τὴν Μακεδονίαν ἐριζοτόμησαν, Φιλόστρ.'Απολλ.7,26 ῥιζοτομούσης τὸ φάρμακον τῆς σοφίας.

ῥιζοτραγῶ-έω μσν. τρώγω ῥίζας : Φιλῆς 1,126.

ριζοτροφῶ-έω μτγν. τρέφω, παράγω, σχηματίζω, βγάνω ῥίζας : Πολυδ.1,235· 2) δ.γρ. ἀντὶ ὀρυζοτροφῶ : Στράβ.17,3,23.

ῥιζοτρυγῶ-έω μσν. συλλέγω ῥίζας : Φιλῆς 1,126.

ριζότ(τ)ο (τό) (ἰταλ.) νεώτ. εἶδος φαγητοῦ παρασκευαζομένου δι' ὀρύζης.

ῥιζουχία (ἡ) μσν. ἡ ῥίζα, ἀρχὴ τοῦ γένους : Τζέτζ.Χιλ.4,330.

ῥιζουχίζω μσν. μεταφυτεύω μὲ αὐτὰς τὰς ῥίζας : Νικ.Χων.Χρον.97D.

ῥιζοῦχος-ον μτγν. ὁ κρατῶν τὰς ῥίζας βλ.λ.4), τὰ θεμέλια, ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος : Καλλ.άπ.285· || γεν. ὁ κρατῶν στερεῶς τι : 'Οππ.'Αλ.5,680 θεμείλια ῥιζοῦχα.

ῥιζοφάγος-ον κ. νεώτ. ὁ τρώγων ῥίζας : 'Αριστφ.ΖΙ 595a,16· || 'Ριζοφάγοι (οἱ) αἰθιοπικὴ τις φυλή : Στράβ.16,4,9.

ῥιζοφαγῶ-έω μτγν. τρώγω ῥίζας : Στράβ.3,2,6.

ῥιζοφοίτητος-ον μτγν. ὁ ἐκ τῶν ριζῶν βλαστάνων : Χαιρήμ.39 ῥιζοφοίτητοι φλέβες φοίνικος.

ῥιζοφόρος-ον ΕΜ κ. νεώτ. ὁ φέρων ῥίζας.

ῥιζοφυής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ἐκφύων ῥίζας : Θεόφρ.ΦΑΙ.1,8,1· 2) ὁ φυόμενος ἐκ ῥίζης : αὐτ.Φl 7,10,1.

ῥιζοφυΐα (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ ἔκφυσις, ἐκβλάστησις ριζῶν : Σχόλ.'Ησίοδ.Θ 304.

ῥιζόφυλλος-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἐκβλαστάνων φύλλα ἀμέσως ἀπὸ τῶν ριζῶν : Θεόφρ.Φl 6,4,9· 2) δημ. ριζόφυλλο (τό) φύλλον ἐκφυόμενον ἀπὸ τῆς ῥίζης, κτ. ἀντιδ. πρὸς τὸ κλωναρόφυλλο.

ῥιζοφύτευτος-ον μσν. ὁ πεφυτευμένος καὶ ἔχων ἤδη ῥίζας, ἐν χρ. μτφ. : Διήγ.'Αχιλλ.1541 ῥιζοφύτευτον .. φυτὸν εἰς τὴν καρδίτζα μου.

ῥιζόφυτος-ον μτγν. ὁ ἀπὸ τῆς ῥίζης φυόμενος : "Οκελλ.1,13.

ῥιζοφυῶ-έω κ. νεώτ. ἐπὶ φυτοῦ, ἐκφύω, ἁπλώνω ῥίζας : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,2,1.

ῥιζῶ-όω κ.'Επιγρ. μσν. κ.νεώτ., δημ. ριζώνω, δημ. παθ. ἀορ. (ἐ)ριζώθηκα κ. μτχ. πάθ. παρακ. ριζωμένος, τὸ παθ. κ. ἐν μέσ. σημ. ἐπὶ δένδρων καὶ φυτῶν, ριζοβολῶ, πιάνω ῥίζες : Ξεν.Οἰκ.19,9 κλῆμα ὀρθὸν τιθεὶς .. ἡγεῖ μᾶλλον ἂν ῥιζοῦσθαι, Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,2,1· ὁμ. κ. μέσ. : Θεόφρ.Φl 2,5,6 ἄριστον ῥιζώσασθαι (ἐπὶ συκῆς)· 2) μτφ. στερεῶ, ἀσφαλῶς βασίζω τί που ἢ διά τινος τρόπου, κ. παθ. στερεοῦμαι, θεμελιοῦμαι, βασίζομαι, σταθεροποιοῦμαι: 'Οδ.Ν 163 ὅς μιν (τὴν ναῦν) λᾶαν ἔθηκε καὶ ἐρρίζωσεν ἔνερθεν, 'Ηρ.1,64 ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα, Καλλ.Δήλ.35 κατὰ βυσσὸν .. πρυμνόθεν ἐρρίζωσε, 'Ερωτόκρ.1,503 νὰ μὴν ἀφήσ' ὁ λογισμὸς ἐκεῖνος νὰ ῥιζώσῃ· κ.παθ. : 'Ηρ.1,60 τυραννὶς ἐρριζωμένη, Σοφ.ΟΚ 1591 ὀδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον (ἐστερεωμένον), Πλάτ.'Επιστ.336Β ἐξ ἀμαθίας πάντα κακὰ πᾶσιν ἐρρίζωται (ἔχουσι τὴν ῥίζαν αὐτῶν ἐν τῇ ἀμαθείᾳ),'Αριστλ.ΖΙ 548a,5 αἱ πίνναι ἐρρίζωνται (ἀντίθ. ἀρρίζωτοι)· || ἐπὶ γεφύρας : 'Ελλ.'Επιγράμμ. αἰώνιος ἐρρίζωται, ΚΔ 'Εφεσ.3,18 ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, Σολωμ.Σχεδίασμα Β' 28 ὅμως γιὰ μένα στὴ χαρὰ τρεῖς πίκρες ῥιζωμένες· 3) παθ. ἐπὶ γῆς, εἶμαι πεφυτευμένος, ἔχω φυτείαν : 'Οδ.Η 122 ἀλωὴ ἐρρίζωται.

ῥιζώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος μὲ ῥίζαν, ὁ ἔχων εἶδός τι ῥίζης : Θεόφρ.Φl 7,2,1, "ΗρωνΜέτρ.2,20, Πλούτ. 'Ηθ.923C τὸ ῥιζῶδες τῆς περιαγωγῆς.

ῥίζωμα-ατος (τό) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν ριζῶν δένδρου : Θεόφρ.ΦΑΙτ.3,3,4· 2) νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ριζῶ βλ.λ., τὸ ἐν τῇ γῇ ἐρριζωμένον, ριζοβόλημα· 3) βοταν. ὑπόγειος πολυετὴς ριζοφόρος βλαστὸς δι' οὗ πολλαπλασιάζονται φυτά τινα, οἷον ἡ ἄγρωστις, ἡ ἀνεμώνη κλπ.· 4) ἀρχ. φιλοσ. ἕκαστον τῶν τεσσάρων ἀρχικῶν στοιχείων, ἐξ ὧν συνίσταται τὸ σύμπαν (πῦρ, αἰθήρ, γῆ καὶ ὕδωρ) : 'Εμπ.6,1 τέσσαρα μὲν πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε, Πυθ.15 ἀενάου φύσεως ῥ-· 5) μτφ. γένος, γενεά, καταγωγή : Αἰσχ.'Επτ.413 ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος, Θεοδέκτ.3 θείων δ' ἀπ' ἀμφοῖν ἔκγονον ῥιζωμάτων (ἐκ μέρους ἀμφοτέρων τῶν γονέων).

ῥιζωματικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων ῥίζωμα βλ.λ.1), ὁ διὰ ριζωμάτων πολλαπλασιαζόμενος : ριζωματικὰ φυτά.

ῥιζωνυχία (ἡ) μτγν. ἡ ῥίζα τοῦ ὄνυχος : Πολυδ. 2,145 (πληθ.)· πρβλ.Παῦλ.Αἰγ.6,85.

ῥιζωνύχιον (τό) μτγν. κ. νεώτ. ριζωνυχία βλ.λ. : Ροῦφ.'Ονομ.85 τὰ ῥιζωνύχια· || νεώτ. ἀνατ. τὸ ὀπίσθιον κρυπτὸν μέρος τοῦ ὄνυχος, τὸ πλέον λεπτὸν καὶ μαλθακόν.

ῥιζωρύχος-ου (ὀρύσσω)· μτγν. ὁ ζητῶν τὰς ῥίζας τῶν λέξεων, ἐπὶ τῶν γραμματικῶν : ΑΠ 11,322 γραμματικῶν περίεργα γένη, ῥιζωρύχα μούσης ἀλλοτρίης (ἐσφ. γρ. ριζώρυχα).

ῥιζωρυχῶ-έω μτγν. ἐξορύσσω ἐκ τῆς γῆς ῥίζας, σκάπτω καὶ ἐκβάλλω ῥίζας διὰ νὰ τὰς φάγω : Πλούτ.'Ηθ.473Α οὐ πάντα σαρκοφαγεῖν ἢ .. ῥιζωρυχεῖν ἐποίησεν, Γρηγ.Νύσσ.2,535C τὰ μὲν γὰρ τῶν ζῴων ῥιζωρυχοῦντα τρέφεται.

ῥίζωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ριζοῦσθαι βλ.λ., κτᾶσθαι ῥίζας, ἡ διὰ ριζῶν στερέωσις : Θεόφρ. ΦΑΙτ.2,12,5 προλαμβανόντων τοὺς χειμῶνας εἰς ῥίζωσιν, αὐτ.8,1,3, Πλούτ.Ποπλ.8 ἰσχὺν καὶ ῥίζωσιν αὐξανομένην ὑπὸ τοῦ ῥεύματος· 2) μτφ. ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐμβρύου : Φιλόλ.13 ὀμφαλὸς ῥιζώσιος ἀρχά, Πλούτ.Λυκ.14 ἡ τῶν γεννωμένων ῥίζωσις· 3) ὁμ. μτφ. ἡ ῥίζα τῶν φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν : 'Ιππ.Τροφ.31.

ῥιζωτής (ὁ) **μτγν. μτφ.** θεμελιωτής, ἱδρυτής : Συνέσ.῞Υμν.5,16.

ῥιζωτός-ή-όν μσν. ὁ ἔχων ρίζαν : ᾿Ανών.π.Δυστυχ. κ. Εὐτυχ.252 (ἔκδ.Λ).

ῥικάζεται ῾Ησ. γλώσσ. τοῦ ῥιξικάζεται βλ.λ.

ρικινέλαιον (τὸ) νεώτ. τὸ κικινέλαιον βλ.λ.

ρικῖναι (αἱ) **νεώτ.** αἱ ἀλβουμῖναι βλ.λ.

ῥικνήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. ἀντὶ ρικνὸς βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.137 **ῥικνῆεν φολίδων γῆρας.**

ῥικνόπους ταῶς (ὁ) μσν. ὁ ἔχων ρικνοὺς πόδας : Φιλῆς 1,106 (ἔκδ. Mil.).

ῥικνός-ή-όν κ. ᾿Επιγρ. κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ τοῦ ψύχαυς, ρίγους, ἐρρυτιδωμένος, πεπηγώς, ξηρός, ὁ **πεφρικώς** : Σοφ.ἀπ.1091· ‖ κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ γήρατος ἢ ἀσθενείας ἐρρυτιδωμένος, συνεσταλμένας, ζαρωμένος, σταφιδιασμένας, ἰσχνός· δθ. κ. ὁ ἐξηραμμένας ἢ κεκυρτωμένος ἢ ἐστρεβλωμένος· ῾Ησ. «ῥικνοί· ἰσχνοὶ σαρξίν. ἐπικεκαμμέναι, σκαμβοί, σκολιοί» κ. «ῥικνοτέρους· ἀσθενεστέρους», κ. «ῥικνὴν ὄφιν· φρικτήν» : ῾Ιππ.Προγν.2 (ἐν δ.γρ.), Ξέναρχ.π.᾿Αθήν.13,569B **λεπτῇ παχείᾳ στρογγύλῃ μακρᾷ ῥικνῇ νέᾳ παλαιᾷ,** Κερκ.2, Καλλ.ἀπ.49, ῞Υμν.᾿Απόλλ.317 **῞Ηφαιστος ῥικνὸς πόδας,** ᾿Απολλ. Ρ 1,669 **ῥικνοὶ πόδες,** ᾿Οππ.Κυν.2,346 **ῥικνὰ ἄφεα,** Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠλ.4,306, ᾿Επιγρ. **ῥικνὸν καὶ κώδιον, - ρικνὸν γερόντιον, - δέρμα ῥικνόν.**

ῥικνότης-ητος (ἡ) κ. νεώτ. καμπυλότης· ῾Ησ. ἐν λ. διερρικνοῦντο· **2)** νεώτ. ἡ ἰδιότης ταῦ ρικνοῦ βλ.λ., ρυτίδωσις, ζάρωμα.

ῥικνοφυής-οῦς-ές κυρτὸς ἐκ φύσεως· ῾Ησ. «ῥικνοφυεῖς, τὰς στρεβλὰς καὶ πεπιεσμένας».

ῥικνοῦμαι-όομαι κ. πάπ. κ. νεώτ. παθ. γίνομαι ρικνός, σκληρός, ξηρός, ζαρώνω, ναρκοῦμαι ἐκ παγετοῦ, καύσωνος ἢ γήρως· ῾Ησ. «ῥικνοῦσθαι· διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ' εἶδος» κ. «ῥικνοῦται· λεπτύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων» : ᾿Αριστλ.ΖΙ 553a,13 **φθείρονται δ' ἐρρικνωμένων τῶν μορίων, ὥσπερ γήρᾳ τὰ μείζω τῶν ζῴων,** Σωρ.1,15, ᾿Οππ.᾿Αλ.5,593· **2)** ὀρχοῦμαι, χορεύω, ποιῶν ἀσέμνους συστροφὰς τοῦ σώματος, κάνω τσακίσματα : Σοφ.ἀπ.316, Λουκ.Λεξιφ.8 **ἄλλος ἐρρικνοῦτο σὺν γέλωτι τὴν ὀσφῦν·** **3)** πάπ. κ. ἐνεργ. ρικνῶ-όω μτ. ἐμπραθ. διορ. (πρὸς) ἔχω σαρκικὰς σχέσεις, συναυαιάζομαι : **ῥικνῶ πρὸς ἄνδρα - πρὸς γυναῖκα.**

ῥικνώδης-ους-ες ὁ ἔχων ῥικνότητα, ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς χηνός : ῾Ιππ.᾿Επιδ.6,3,14· ‖ μτγν. ἐπὶ προσ. : ᾿Αγαθ.ΑΠ 5,272 **γήραϊ ῥικνώδης τὴν πρὶν ἀφῆκε χάριν.**

ρίκνωμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρικνοῦσθαι βλ.λ., ζάρωμα : **τὸ ρίκνωμα τοῦ δέρματος - τοῦ προσώπου.**

ρίκνωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ συστολὴ τοῦ δέρματος, ρυτίδωσις, ζάρωμα : ῾Ιππ.᾿Επιδ.6,3,16· κ. ἐπὶ καρπῶν : **ρίκνωσις τῆς ἐλαίας - σταφυλῆς.**

ρικτάριον (τὸ) μσν. π. Βυζαντ. τὸ ἀκόντιον.

ρίμα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ὁμοιοκαταληξία : Παλαμ. ᾿Ασάλ.Σ 293,6 **μέσ' στὶς ἐννιὰ παλιὲς δεκάτη νέα Μοῦσα, ὦ Ρίμα·** ‖ ποίημα ἐξ ὁμοιοκαταλήκτων διστίχων γινόμενον εἴτε πρὸς ἔπαινον εἴτε πρὸς ψόγον· **2)** ἐν τῷ πληθ. ρίμες ὁμοιοκατάληκτα δημώδη δίστιχα, ἄ. ριμάδες.

ριμάδα (ἡ) δημ. συνήθ. κτ. πληθ. **ριμάδες** ρίμα.

ριμαδόρος (ὁ) δημ. κ.-ῶρος λαϊκὸς ποιητὴς συνθέτων ρίμες, ἤτοι αὐτοσχέδια ἐπίκαιρα ἢ σκωπτικὰ ποιήματα· ἐν τῷ πληθ. ριμαδόροι ἐν Κρήτῃ, οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ποιηταὶ αὐτοσχεδίων ᾀσμάτων, ἀνάλαγοι πρὸς τοὺς ποιητάρηδες τῆς Κύπρου.

ριμάριο (τὸ) δημ. λεξικὸν ὁμαιοκαταλήκτων λέξεων ἐν χρ. πρὸς στιχουργίαν.

ριμάρω μσν. δημ., ἀόρ. ἐριμάρισα κ. ἐρίμαρα, στιχουργῶ, κατασκευάζω ρίμες : ᾿Ερωτόκρ.1,1508 **τραγούδια κι ὁ Ρωτόκριτος κατέχει καὶ ριμάρει,** αὐτ.3,439· **2)** ἀμτβ. ὁμοιοκαταληκτῶ.

ριμάτα (ἡ) μσν. κ. δημ. ποίημα μακρὸν μὲ ὁμοιοκαταλήκτους στίχους.

ῥίμβαι ῾Ησ. «ῥοιαὶ μεγάλαι. ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ ξίμβαι» (πρβλ. ξίμβραι).

ῥίμβησις ῾Ησ. «ἀγκύλη τοῦ ὤμου, οἱ δὲ τὸν βραχίονα τοῦ ἱερείου».

ῥῖμμα-ατος (τὸ) (ρίπτω) ριπή, βολή, τίναγμα, κίνησις : ᾿Αρίων 6 **ποδῶν ῥίμματα·** ‖ ῾Ηρωδιαν ᾿Επιμ.118 «ἡ ῥῖψις καὶ τὸ βέλος».

ῥιμμός (ὁ) μσν. ἀντὶ ρῖψις βλ.λ.: Νικ.Χων.Χρον.150Α.

ῥίμνα (ἡ) μσν. ἡ ρύμη βλ.λ. : Πρόδρ.1,189 **καὶ ἀπὸ ψυχῆς νὰ στρίγγιζα, περιπατῶν τὰς ῥίμνας.**

ῥίμφα ἐπίρρ. ῥᾳδίως, εὐχερῶς, ταχέως, ἐλαφρῶς, εὐκινήτως : ᾿Ιλ.Ζ 511 **ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει,** αὐτ.Ν 30 **τοὶ δὲ πέτοντο ῥίμφα μάλ',** αὐτ.Χ 163 **ῥίμφα μάλα τρωχῶσι,** Πίνδ.Ι 2,3 **ῥίμφα παιδείους ἐτόξευον μελιγάρυας ὕμνους,** Αἰσχ.᾿Αγ.407 **βέβακεν ῥίμφα,** ᾿Απολλ.Ρ 1,387, αὐτ.1194.

ῥιμφαλέος-α-ον ἐλαφρός, ταχύς, εὐκίνητος, γρήγορος· ΕΜ 135,24, αὐτ.262,7.

ῥιμφάρματος-ον ὁ μετὰ ταχέας ἅρματος : Πίνδ.Ο 3,37 **ῥιμφαρμάτου διφρηλασίας,** Σοφ.ΟΚ 1063 **ῥιμφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις.**

ῥίν (ἡ) δ. τ. **τοῦ ρὶς** βλ.λ. : ῾Ιππ.Δ 1,23 (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ ῥῖνες), **᾿Αρετ.**᾿Οξ.Νούσ.1,2, Λουκ.῎Ον.12 **ἡ ῥὶν κερατίνη καὶ γρυπὴ ἐγένετο·** **2)** ὡς ὄνομα ἐπιδέσμου : Σωρ.᾿Επιδ.11.

ῥῖνα (ἡ) **μτγν. ἑλληνιστικ. τ. ἀντὶ** ρίνη : Μοῖρ.338Ρ.

ρινάκανθα (ἡ) **νεώτ.** βοταν. γένος ἀκανθοειδῶν φυτῶν.

ριναλγία (ἡ) **νεώτ. πόνος ἢ νευραλγία τῆς ρινός.**

ῥινάριον (τὸ) μτγν. μικρὰ ρίνη βλ.λ. : ᾿Αέτ.8,82· **2)** εἶδος **κολλυρίου**: ᾿Αέτ.7,115, Παῦλ.Αἰγ.3,22, αὐτ.7,16.

ῥιναυλῶ-έω μτγν. φυσῶ, ποιῶ ἦχόν τινα διὰ τῆς ρινὸς (εἰκ. ἀντὶ ριναυστῶ) : Λουκ.Λεξιφ.19 **ῥιναυλήσειν τοιαῦτα ἐπιτιμῶντος ἀκούων.**

ῥινέαι ῾Ησ. «αἱ μέλαιναι ἰαχάδες».

ῥινεγκαταπηξιγένειος-ον (ρίς, ἐγκαταπήγνυμι, γένειον) λ. κωμ., ὁ ἔχων ῥῖνα φθάναυσαν μέχρι τοῦ γενείου, τοῦ πώγωνος, μεθ' οὗ λαμβάνει αὐτῳ σχῆμα καρυοθραύστου : ᾿Επιγρ.π.᾿Ηγησ.1.

ρινεγκέφαλος (ὁ) νεώτ. ἄ. ρινοκέφαλος τέρας ἔχαν τὴν ῥῖνα προέχαυσαν δίκην προβοσκίδος.

ρινεγχυσία δ.γρ. ἀντὶ ρινὸς ἔγχυσις : Διοσκ.2,181.

ρινεγχύτης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὄργανον δι' οὗ ἐγχέεται φάρμακον ἐντὸς τῆς ρινὸς ἢ διὰ τῆς ρινός : Καἰλ.Αὐρ.Χρον.2,4, ᾿Αέτ.6,52.

ῥινέγχυτος-ον μτγν. ὁ ἐγχυθεὶς ἐντὸς τῆς ρινός, τὸ ἔγχυμα : Κρατεύ.ἀπ.8· **2)** τὰ οὐδ. ἐν χρ. κ. ἐπὶ τῆς **ἐνεργείας,** ἡ ρινέγχυσις : Γαλ.12,582.

ῥινεγχυτῶ-έω μτγν. κ. -όω ἐγχέω, κάμνω ἐγχύσεις εἰς τὴν ῥῖνα : Διοσκ.2,179 (παθ.).

ρινευρυντήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἐργαλεῖον χρησιμεῦον πρὸς διαστολὴν τῶν ρωθώνων, ἄ. ρινοδιαστολεύς· ‖ κύστις ἥτις διατεινομένη πωματίζει αἱμορραγοῦσαν ρῖνα.

ῥίνη (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐκ σκληροῦ χάλυβος ἐργαλεῖον φέρον χαραγὰς ἢ ὀδόντας καὶ χρησιμεῦον ὅπως διὰ τῆς τριβῆς λειαίνῃ ἢ φθείρῃ σκληρὰ σώματα, ρινί, λίμα : Ξεν.ΚΠ 6,2,33 **ἀγαθὸν δὲ καὶ ῥίνην φέρεσθαι,** Αἰν.Τακτ.18,5, ᾿Αριστλ.᾿Ακουστ. 803a,2, ΑΠ 6,205 **χαρακταὶ ῥῖναι,** ᾿Επιγρ.· **2)** εἶδος βατίδος, οὗ τὸ αὐχμηρὸν δέρμα χρησιμεύει πρὸς ἐπίξεσιν, λείανσιν ξύλων ἢ μαρμάρων : ᾿Επίχ. 59, ῎Αρχιππ.25, ᾿Αναξανδρ.41,53, ᾿Αριστλ.ΖΙ 540b,11 **αἱ δὲ ῥῖναι καὶ ὅσοις τῶν τοιούτων πολὺ τὸ οὐραῖον, παρατριβόμενα μόνον ὀχεύεται.**

ῥινηλασία (ἡ) (ἐλαύνω) μτγν κ. νεώτ. ἡ διὰ τῆς ρινὸς ἤτοι τῆς ὀσφρήσεως ἀνίχνευσις, εἰδ. ἐπὶ τῶν κυνῶν : ᾿Ανών.Λονδ.33,16, Λόγγ.1,21.

ῥινηλάτης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ τῆς ρινὸς ἤτοι διὰ τῆς ὀσφρήσεως ἰχνηλατῶν, ἐπὶ τῶν κυνῶν: Πολυδ.2,74 κύων ῥινηλάτης.
ῥινήλατος-ον μτγν. ὁ διὰ τῆς ρινὸς ἤτοι τῆς ὀσφρήσεως ἀνιχνευόμενος, ἀνευρισκόμενος : Ὀππ. Ἁλ.2,290 ῥινήλατον ἴχνος.
ῥινηλατῶ-έω κ. νεώτ. ἰχνηλατῶ διὰ τῆς ρινός, διὰ τῆς ὀσφρήσεως : Σοφ.Ἰχν.88, Φίλ.1,628, Λόγγ. 42,2 τοὺς κύνας ἀφέντες ῥινηλατεῖν· ‖ μτφ. γεν. μτ. προσοχῆς ἀναζητῶ νὰ διακρίνω, νὰ ἐξιχνιάσω, πρασπαθῶ νὰ μυρισθῶ : Αἰσχ.Ἀγ.1185 ἴχνος κακῶν ῥινηλαταύσῃ τῶν πάλαι πεπραγμένων.
ῥίνημα-ατος (τὸ) (ρινῶ-έω) τὸ ἐκ τοῦ ρινιζομένου πράγματος ἐκξεόμενον καὶ ἐκπῖπτον, τὸ ρίνισμα, ψῆγμα, ρινίδι : Εὐρ.ἀπ.724 πριστοῖσι λόγχης.. ῥινήμασιν, Ἱππ.Γυν.1,78 ῥίνημα χαλκοῦ, Ἡρώνδ.7,81, Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,189 ῥίνημα ἀργύρου, Ἀρετ.Χρον.Νούσ.2,13 ρ- τοῦ ὀδόντος ἐλέφαντος· **2)** κολλύριόν τι : Γαλ.12,778.
ῥίνησις-εως (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. -ισις ἡ πρᾶξις τοῦ ρινῶ, ρινίζω βλ.λ., τὸ λιμάρισμα, ἐπὶ ὀδόντων καὶ ὀστῶν : Γαλ.12,872, αὐτ.14,782.
ῥινητήριον (τὸ) γλωσσ. ρίνη βλ.λ.
ῥινητής (ὁ) γλωσσ. ὁ ρινίζων, ρινιατής.
ρινί (τὸ) δημ. ἡ ρίνη βλ.λ., ἡ λίμα.
ρινιατρική (ἡ) νεώτ. κεφάλαιον τῆς ἰατρικῆς ἐκτενῶς πραγματευόμενον περὶ τῶν παθήσεων τῆς ρινὸς καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν, ἄ. ρινολογία.
ρινίδι (τὸ) δημ. τὸ ρίνημα βλ.λ.
ρινίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. ἐρρίνισα, ἀποξέω τι διὰ τῆς ρίνης, λιμάρω, ἐν τῷ παθ. : Ἀέτ. 8,3,2· ὁμ. κ. παθ. : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.47,27 ἐξοχὴ τοῦ ὀδόντος ῥινιζομένη.
ρινικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ρῖνα, ὁ τῆς ρινός : ρινικὸς κατάρρους, - ρινικὰ ὀστᾶ· ‖ εἰδ. ρινικὸς ἐγκέφαλος ὑποτυπώδης ἐφ' ἑκατέρου ἡμισφαιρίου μοῖρα τοῦ ἐγκεφάλου περιλαμβάνουσα τὴν κεντρικὴν περὶ τὸ μεσολόβιον χώραν καὶ τὴν περιφερικὴν τοῦ ὀσφρητικοῦ λαβοῦ.
ῥινίον (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ρίνη βλ.λ.1), μικρὸν ρινίον, λιμῖτσα : Γαλ.12,871, Ἡρωδιαν.Ἐπιμ. 119· **2)** ρινάριον βλ.λ.2) : Κέλσ.6,6,30, Γαλ.12,736· **3)** κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ρὶς βλ.λ. ἐν τῷ πληθ. οἱ μυκτῆρες : Ἀριστλ.Φυσιογν.808a,34· ‖ νεώτ. ἀνατ. τὸ μέσον σημεῖον τῆς ρίζης τῆς ρινὸς ἢ τῆς μετωπορρινικῆς ραφῆς.
ρίνισις-εως (ἡ) (ρινίζω) νεώτ. ἡ διὰ τῆς ρίνης ἀπόξεσις, ἄ. λιμάρισμα.
ρίνισμα-ατος (τό) (ρινίζω) κ.νεώτ. ρίνημα βλ.λ. : Κτησ.ἀπ.57,25, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,19,7· **2)** νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρινίζειν βλ.λ., ἄ. λιμάρισμα.
ρινισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. σύμπτωμα διαταραχῆς τοῦ λόγου ἐν εἴδει μερικοῦ τραυλισμοῦ, καθ' ὃ ὁ πάσχων προτιμᾷ εἰς λέξεις περιεχούσας τὰ σύμφωνα β,λ,π, νὰ προφέρῃ ἀντὶ τούτων τὰ ρινόφωνα μ, ν, μπ, οἷον μπλαστημῶ ἀντὶ βλαστημῶ, Νουκᾶς ἀντὶ Λευκᾶς, μπιώμα ἀντὶ πιώμα.
ρινιστήριον (τὸ) νεώτ. τὸ δι' οὗ ρινίζομεν, μηχάνημα ρινίσεως μετάλλων.
ρινιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ρινίζων, ὁ εἰδικὸς εἰς τὸ νὰ ρινίζῃ τεχνίτης ἢ ἐργάτης.
ρινῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς βλεννομεμβράνης τῆς ρινός, κατάρρους τῆς ρινός.
ῥινοβάτης (ὁ) ρινόβατος βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΓ 746b,6 δοκοῦσι.. οἱ ῥινοβάται καλούμενοι γίγνεσθαι ἐκ ῥίνης καὶ βάτου συνδυαζομένων.
ρινοβατίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ὁ ρινόβατος βλ.λ.
ῥινόβατος (ὁ) εἶδος ἰχθύος ἔχον τραχὺ δέρμα καὶ ὁμοιότητα πρὸς ρίνην καὶ βάτον· Ἀριστλ.ΖΙ 566a,28 «ἔστι γάρ τις ἰχθύς, ὃς καλεῖται ῥινόβατος· ἔχει γὰρ τὴν μὲν κεφαλὴν καὶ τὰ ἔμπροσθεν βάτου, τὰ δ' ὄπισθεν ῥίνης, ὡς γενόμενος ἐξ ἀμφοτέρων τούτων», πιθ. ἡ σημερινὴ ρινοβατίς.
ῥινόβολος-ον μτγν. ὁ ἐκ τῆς ρινὸς ἐκβαλλόμενος, ἐκπεμπόμενος, ἐπὶ ὑποκώφου ἤχου : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 2,769 ῥινοβόλῳ πατάγῳ, Πάπ.
ῥινοβόλος-ον Ἡσ. ἐπὶ ὀσμῶν, ὁ βάλλων, πλήττων τὴν ρῖνα ἤτοι τὴν ὄσφρησιν.
ρινοβρογχῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀξὺς ρινικὸς κατάρρους ἐπεκτεινόμενος συγχρόνως καὶ πρὸς τοὺς βρόγχους.
ρινόβυον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ρινικὸν ἐργαλεῖον ἐν χρ. πρὸς πωματισμὸν τῆς ρινός.
ρινοδακρυϊκός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἔχων σχέσιν μὲ τὴν ρῖνα καὶ τὰ δάκρυα : ρινοδακρυϊκὸς πόρος.
ρινόδερμα-ατος (τὸ) νεώτ. ζωολ. γένος ρινοδερματιδῶν ἀμφιβίων.
ρινοδέψης (ὁ) (ρινός) Ἡσ. ὁ κατεργαζόμενος δέρματα, ὁ βυρσοδέψης.
ρινόκερως-ωτος (ὁ) (ρίς) κ. νεώτ. κ. δημ., γενικ. κ. ρινόκερω, δημ. γενικ. ρινόκερου; γένος μεγαλοσώμων καὶ παχυδέρμων θηλαστικῶν, ἐκ τῶν περισσοδακτύλων, φερόντων ἓν ἢ δύο ἰσχυρότατα κέρατα ἐπὶ τῆς ρινός : Καλλίξ.2, Στράβ.16,4,15 φέρει δὲ καὶ παρδάλεις.. καὶ ῥινοκέρωτας, Αἰλ.ΖΙ 17,44, Κυραν.36 ῥινοκέρωτος λίθος (τὸ κέρας τούτου)· **2)** μονόκερως βλ.λ.2), ἄγριος ταῦρος : Ἀκύλ.ἐν ΠΔ Ἰὼβ 39,9, αὐτ.Ψαλμ.28(29),9· **3)** Ἡσ. «ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπίᾳ».
ῥινοκόλλητος-ον (ρινός) ὁ κατεσκευασμένος ἐκ συγκεκολλημένων δερμάτων : Σοφ.Ἰχν.366.
ῥινοκόλουρος-ον (κολούω) ὁ ἔχων τὴν ρῖνα ἠκρωτηριασμένην, κουτσομύτης : Γαλ.19,142.
ῥινοκολούστης (ὁ) μτγν. ὡς ἐπώνυμον τοῦ Ἡρακλέους, ὁ ἀκρωτηριάζων, ἀποτέμνων τὰς ρῖνας : Παυσ.9,25,4.
ρινοκοπία (ἡ) νεώτ. ἀποκοπή, ἀκρωτηριασμὸς τῆς ρινός, ρινοτομία.
ῥινοκοπῶ-έω κόπτω τὴν ρῖνά τινος : Σουΐδ.
ῥινοκτυπία (ἡ) μσν. τὸ ρινοκτυπεῖν, τὸ ριναυλεῖν βλ.λ. : Σωφρόν.3521Β.
ῥινοκτυπῶ-έω μσν. ποιῶ, κάμνω κτύπον ἤτοι ζωηρὸν ἦχον διὰ τῆς ρινός, ριναυλῶ· Σωφρόν. 3521Β «τῇ διὰ τῶν ῥινῶν ἀναρροφήσει τοῦ πνεύματος κτύπον ἀποτελῶν».
ῥινολαβίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. μσν. κολαστήριον ὄργανον δι' οὗ σφίγγεται ἡ ρίς· Σουΐδ. «τιμωρία ἢ ὄργανον ᾧ τὴν ρῖνα διέστρεφον» : Συνέσ.201C.
ρινολαλία (ἡ) νεώτ. κ. ρινολαλιά διαταραχὴ τοῦ προφορικοῦ λόγου, καθ' ἣν ὁ πάσχων ὁμιλεῖ διὰ τῆς ρινός, ἄ. ρινοφωνία.
ρινόλιθος (ὁ) νεώτ. ἰατρ. λίθος σχηματιζόμενος ἐκ διαφόρων ἁλάτων τῆς ρινός.
ρινολογία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὁ τῆς ἰατρικῆς κλάδος ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἀνατομίαν καὶ παθολογίαν τῆς ρινός, ἄ. ρινιατρική.
ρινολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ρινολογίαν, ὁ τῆς ρινολογίας.
ρινολόγος (ὁ,ἡ) νεώτ. ἰατρὸς εἰδικῶς ἀσχολούμενος εἰς τὰ νοσήματα τῆς ρινός.
ῥινολώβητος-ον (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ἔχων ἀποκεκομμένην τὴν ρῖνα, ὁ ἠκρωτηριασμένος τὴν ρῖνα, κουτσομύτης : ΚΜανασσ.Χρον.4069.
ρινόμακτρον (τὸ) νεώτ. τὸ δι' οὗ μάσσομεν, καθαρίζομεν τὴν ρῖνα, τετράγωνον τεμάχιον ὑφάσματος λινοῦ, βαμβακεροῦ ἢ μεταξωτοῦ ἐν χρ. πρὸς καθαρισμὸν τῆς ρινὸς ἢ πρὸς ἀπόμοξιν τοῦ ἱδρῶτος κλπ., μανδήλιον, μαντήλι.
ρινομετρία (ἡ) νεώτ. ἡ καταμέτρησις τῆς λειτουργικῆς διαβατότητος τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων
ρινομετωπιαῖος-α-ον νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ρῖνα ἅμα καὶ τὸ μέτωπον.

ρινομήλη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μήλη πρὸς ἐξέτασιν ἢ καθαρισμὸν τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων.
ῥῑνόν (τό) ῥινὸς βλ.λ.2), δέρμα : Ἰλ.Κ 155 **ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο,** Δαμόστρ.ἐν ΑΠ 9,328· **2)** ῥινὸς βλ.λ.3), ἀσπίς : Ὀδ.Ε 281.
ρινονέκρωσις-εως (ἡ) νεώτ. νέκρωσις τοῦ ρινικοῦ διαφράγματος ἢ τῶν ρινικῶν κογχῶν, ἐπερχομένη ἐπὶ διαφόρων νόσων τῆς ρινός.
ρινοπλαστία (ἡ) νεώτ. ἡ χειρουργικὴ τῆς ρινός, πρὸς ἀνάπλασιν ἢ ἀναμόρφωσιν τῆς ἀποκοπείσης ἢ ἄλλως κατεστραμμένης ρινός.
ρινοπλαστική (ἡ) νεώτ. ἡ ρινοπλαστία βλ.λ.
ῥινοπύλη (ἡ) μτγν. πλαγία πύλη, πυλίς, θυρίς, μικρὰ θυρίς : Πολύβ.8,27,8 **τὴν ῥινοπύλην ἑτοίμως ἀνοίγειν αὐτῷ,** αὐτ.31,5.
ρινόπωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ζῳολ. γένος θηλαστικῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **νυκτερίδων.**
ρινορραγία (ἡ) νεώτ. αἱμορραγία τῆς ρινός.
ρινορραφία (ἡ) νεώτ. ἡ συρραφὴ τῶν χειλέων τραύματος τῆς ρινός.
ρινόρροια (ἡ) νεώτ. ἰάτρ. ἡ ὑπὸ τῆς ρινὸς ἄφθονος ἐκροὴ βλεννώδους ὑγροῦ μετὰ ἢ ἄνευ φλεγμονῆς τοῦ βλεννογόνου αὐτῆς.
ῥῑνός (ἡ κ. ὁ, βλ. ἐν τέλει) τὸ δέρμα ἀνθρώπου ζῶντος : Ἰλ.Ε 308 **ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος,** Ὀδ. Ε 426 **ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη,** αὐτ.435 **ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν·** ‖ σπαν. τὸ δέρμα νεκροῦ, πτώματος : Ὀδ.Ξ 134 **ῥινὸν ἀπ' ὀστεόφιν ἐρύσαι,** Ἡσιόδ.Α 152 **ὀστέα δέ σφι περὶ ῥινοῖο σαπείσης·** **2)** τὸ δέρμα ζῴου, εἰδ. τὸ τοῦ βοός, (π. Ὁμ. οὐχὶ ἐπὶ δέρματος ζῶντος ζῴου), Ἰλ.Κ 334 **ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,** Ὀδ.Α 108 **ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί,** Πίνδ.Ι 5 (6),37 **ἐν ῥινῷ λέοντος,** Εὐρ.Ῥῆσ.784 **πωλικῆς ῥινοῦ·** **3)** συνεκδ. ἀσπὶς ἐκ βοείου δέρματος : Ἰλ.Δ 447 **σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς** (τὸ ὁποῖον μιμεῖται ὁ Ἀριστφ.ἐν Ὄρν.1274), αὐτ.Π 636· πρβλ. ῥινόν 2)· **4)** ὡμ. ἐν τῷ πληθ. οἱ ἱμάντες τῶν πυκτῶν : Ἀπολλ.Ῥ 2,58· **5)** τὸ δέρμα ἐφ' οὗ τίθεται, ἁρμόζεται τὸ βλῆμα τῆς σφενδόνης : Ἀντίφιλ.ἐν ΑΠ 7.172 (Ἡ λ. π. ἐπ.κ.τραγ. εἶναι γένους θηλ., ἀλλὰ π. μτγν. ποι. (Νίκ. Ἀλεξ.476, Ὀππ.Κυν.3,277) ἀπαντᾷ κ. ὡς γένους ἀρσ.
ρινοσαλπιγγῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ βλεννογόνου τῆς εὐσταχιανῆς σάλπιγγος.
ῥῑνόσῑμος-ον (ῥίς) μτγν. ὁ τὴν ῥῖνα σιμὸς βλ.λ., πλακουτσομύτης, πατσουρομύτης : Λουκ.Διόν.2 **πραγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα . . ἔχοντα.**
ρινοσκλήρημα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. **-ωμα** νόσος τῆς ρινὸς ἢ τοῦ φάρυγγος παρουσιάζουσα σκληρὰν διήθησιν μετ' ἐξελκώσεων καὶ σαρκίων.
ρινοσκόπησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ τοῦ ρινοσκοπίου ἐξέτασις τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς ρινός.
ρινοσκοπία (ἡ) νεώτ. ἡ ρινοσκόπησις βλ.λ.
ρινοσκοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ χρησιμεύων εἰς τὴν ρινοσκόπησιν βλ.λ.
ρινοσκόπιον (τὸ) νεώτ. ἰατρικὸν ὄργανον δι' οὗ ἐκτελεῖται ἡ ρινοσκόπησις βλ.λ.
ῥινοσπάθιον (τὸ) Ἐπιγρ. χειρουργικόν τι ὄργανον.
ῥινότμητος-ον (ῥίς) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἠκρωτηριασμένος τὴν ῥῖνα, ὁ ἔχων τὴν ῥῖνα ἀποτετμημένην, κουτσομύτης : Παλλάδ.Λαυσ.1034Α· ‖ ὁ ὑποστὰς τὴν ποινὴν τῆς ρινοτομίας βλ.λ.
ρινοτομία (ἡ) νεώτ. ρινοκοπία· **2)** ἡ διάνοιξις τῶν ρινικῶν κοιλοτήτων δι' ἐκτέλεσιν χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως.
ῥινοτόμος-ον (ῥινός) μτγν. ὁ διατρυπῶν τὰς ἀσπίδας ἢ δέρματα, ἀμφ. γρ. ἀντὶ ῥινοτόρος βλ.λ.: Νόνν.Δ 21,87.
ῥινοτομῶ-έω μσν. κ. νεώτ. ῥινοκοπῶ βλ.λ., κόπτω τὴν ῥῖνά τινος : Εὐστ.1839,16· **2)** ἐνεργῶ τομὴν εἰς τὴν ῥῖνα.
ῥινοτορίνιον (τὸ) Ἐπιγρ. (ἀμφ. ἀναγν.) χειρουργικόν τι ἐργαλεῖον (κῶδ. Laur. ῥινητορίνιον).
ῥῑνοτόρος-ον (ῥινός) ὁ διατρυπῶν τὸ δέρμα ἢ τὴν ἐκ δέρματος ἀσπίδα, ἐπὶ τοῦ Ἄρεως : Ἰλ.Φ **ἦρχε γὰρ Ἄρης ῥινοτόρος,** Ἡσιόδ.Θ 934.
ρινοτριχία (ἡ) νεώτ. ὑπερτρίχωσις τῆς ρινός, ἥτις πολλάκις ἐπιφέρει σχεδὸν ὁλικὴν ἀπόφραξιν τῶν ρωθώνων.
ῥῑνουλκῶ-έω (ῥίς) μτγν. εἰσπνέω, ἀναρροφῶ : Θεσσαλὸς ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),138.
ῥινοῦχος (ὁ) μτγν. κ. γλῶσσ. ὑπόγειος ὀχετός: Στράβ.14,1,21 **τοὺς ῥινούχους ἐνέφραξεν ὥστε κατακλύσαι τὴν πόλιν.**
ῥῑνοφάλιος-ον μσν. ὁ ἔχων τὴν ῥῖνα λευκήν : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.152.
ρινοφαρυγγικός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ῥῖνα ἅμα καὶ τὸν φάρυγγα : **ρινοφαρυγγικὴ κοιλότης· πόρος.**
ρινοφαρυγγῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῆς ρινὸς ἅμα καὶ τοῦ φάρυγγος.
ρινοφάρυγξ-υγγος (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ἡ ρινικὴ μοῖρα τῆς κοιλότητας τοῦ φάρυγγος.
ρινόφυμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ καλοήθης ὑπερτροφία τοῦ ἄκρου τῆς ρινός
ρινοφωνία (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις ρινόφωνος, νὰ ὁμιλῇ ἢ νὰ ᾄδῃ, νὰ ψάλλῃ μὲ τὴν μύτη.
ρινόφωνος-ον νεώτ. ὁ ἔρρινον φωνὴν ἔχων, παὺ μλᾷ μὲ τὴ μύτη ἢ ὁ δι' ἐρρίνου φωνῆς γινόμενος : **ψάλτης ρινόφωνος, - ρινόφωνος ψαλμῳδία·** ‖ ὁ πάσχων ρινοφωνίαν ἢ ρινολαλίαν.
ρινοχειλικός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ὁ εἰς τὴν ῥῖνα ἅμα καὶ τὰ χείλη ἀναφερόμενος : **ρινοχειλικὴ αὔλαξ** (ἑκατέρα τῶν ἀπὸ τῶν πτερυγίων τῆς ρινὸς μέχρι τῶν ἄκρων τῶν χειλέων διηκουσῶν).
ρινοχόος Ἡσ. «χώνη».
ρινοψία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. συγκλίνων στραβισμός, καθ' ὃν καὶ οἱ δύο ὀφθαλμοὶ φαίνονται προσβλέποντες τὴν ῥῖνα.
ριντώ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. παραπέτασμα, παρακάλυμμα, κο(υ)ρτίνα, μπερντές.
ῥινῶ-άω (1) (ῥίς) ἄγω ἀπὸ τῆς ρινός, τραβῶ, σέρνω ἀπ' τὴ μύτη · Φερεκρ.23, Μέν.895· κ. παθ.: Ἀλκίφρ.ἐπ.6,2 **ἐρρινώμεθα** (μᾶς τραβοῦσαν ἀπ' τὴ μύτη)· **2)** μτφ. Ἡσ. «ῥινᾶν· ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν καταβουκολοῦντος».
ῥινῶ-άω (2) (ῥίνη) ῥινίζω βλ.λ. : Ἀριστλ.Ἀκουστ. 802a,38, αὐτ.803a, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.70,15, Αἰλ.Ζ16,3, Ἀντίφιλ. ἐν ΑΠ 9,310 **ψῆγμα ῥινηθέν·** **2)** μτφ. ἐπὶ συγγραφῆς, ἐπεξεργάζομαι : Διον.Ἀλ.Θουκ.24.
ῥινῶ-έω σχόλ. ρινῶ βλ.λ.2) : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.931.
ῥῑνώλεθρος-ον ἐπὶ δυσοσμίας, ὁ ὀλέθριος τῇ ῥινί : Κωμ.Ἀδέσπ.899 **ῥινώλεθρος ὀσμή.**
ῥῑνωτηρία (ἡ) μτγν. ἐφολκὶς βλ.λ.· Πολυδ.1,86 «τῇ δὲ στείρᾳ προσηλοῦται ὁ καλούμενος φάλκης. ἐνδοτέρω δέ ἐστιν ἑκατέρωθεν ἡ ἐφολκίς, ἣν καὶ ῥινωτηρίαν ὀνομάζουσι», Ἡσ. «ῥινωτηρία· μέρος τι τῆς νεώς»· ‖ νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ὑπὲρ τὸν φάλκην καὶ ἀμφοτέρωθεν τοῦ προβόλου ξύλων τῆς πρῴρας παντὸς ξυλίνου σκάφους, τὰ μουζαυλούκια.
ριξιά (ἡ) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ρίχνω, ῥῖψις, ρίξιμο, τὸ νὰ ρίψῃ τις ἐφάπαξ, ἡ βολή, τὸ ρίξιμο βλ.λ.1) : **μὲ τὴν πρώτη ριξιὰ πέτυχε·** **2)** εἰδ. ἡ ποσότης μιᾶς γομώσεως ἑνὸς πυροβόλου ὅπλου : **ἔχω δυὸ ριξιὲς μπαρούτι.**
ριξικάζεται ἀρχ. λεξ. περιστρέφεται, δινεῖται· Ἡσ. «ῥικάζεται, στροβεῖται».
ριξεμιός-ιά-ιό δημ. ὁ ἀπερριμμένος· ‖ εἰδ. τὸ οὐδ. ριξιμιό ἐπὶ βρέφους τὸ λάθρα που ριφθὲν ἤτοι ἐκτεθέν, τὸ ἔκθετον.
ρίξιμο (τὸ) (ρίχνω, ρίπτω) δημ. γεν. τὸ ρίπτειν ἢ βάλλειν τι, ἡ ῥῖψις : **τὸ ρίξιμο τοῦ κονταριοῦ**

- τῆς σφεντόνας θέλει τέχνη· ‖ εἰδ. ἐπὶ πυροβόλων ὅπλων, βολή, πυροβολισμός, ριξιά· 2) ἐπὶ δομῆς, κ. ἰδ. ἐπὶ τοίχου, τὸ κρήμνισμα, ἡ κατεδάφισις, τὸ γκρέμισμα : ὁ τοῖχος - ἡ μάνδρα - τὸ σπίτι σαραβάλιασε καὶ θέλει ρίξιμο· 3) εἰδ. ἡ ἀποβολὴ τοῦ ἐμβρύου κ. ἰδ. ἡ ἔκτρωσις.

ῥίον (τὸ) τὸ ἐξέχον μέρος ὄρους εἴτε πρὸς τὰ ἄνω, εἴτε πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅθ. ἡ κορυφὴ ὄρους : Ἰλ.Θ 25 περὶ ῥίον Οὐλύμποιο, αὐτ.Ξ 154, Ὀδ.Ι 191 ῥίῳ ὑλήεντι ὑψηλῶν ὀρέων, Ὑμν.Ἀπόλλ.139 ῥίον οὔρεος· 2) ἀκρωτήριον ἢ γλῶσσα ἀκρωτηριάζουσα : Ὀδ.Γ 295 κῦμα .. σκαιὸν ῥίον ὤθει· ‖ ὅθ. κ. ὡς τοπωνύμ. : Ῥίον Μολυκρικόν, - Ῥίον Ἀχαϊκόν (κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου) : Θουκ.2,86· 3) μτγν. ὅρμος, κόλπος ὑπὸ ἀκρωτηρίου σχηματιζόμενος : Αἰλ.ΖΙ 15,3.

Ῥῖπαι (αἱ) ὀνομ. μυθώδους ὀροσειρᾶς ἐν τῷ ἄπω βορρᾷ : Ἀλκ.58 (ἀνάγν. Ῥιπᾶν), Ἀριστλ.Μετ.350b,7.

ῥιπαῖος-α-ον κ. νεώτ. ὁ τῶν Ῥιπῶν βλ.λ. : Ἑλλάν.ἀπ.187 (Ῥιπαῖα ὄρη, Στράβ.7,3,1) οἱ τὰ Ῥιπαῖα ὄρη .. μυθοποιοῦντες· 2) νεώτ. ἐπὶ ἀνέμου, αἰφνίδιος, σφοδρὸς καὶ μικρᾶς διαρκείας.

ῥιπάριος (ὁ) πάπ. ἀξιωματοῦχος τῆς ἀστυνομίας ἐν Αἰγύπτῳ.

ριπάς-άδος (ἡ) νεώτ. πρόσκαιρος ἐπίτασις ἀνέμου κατὰ τὰς λαίλαπας, ρεφούλι.

ῥιπή (ἡ) (ῥίπτω) κ. νεώτ. ποι. ὄν. ρύμη, φορά, κίνησις, ὁρμή, δύναμις μεθ' ἧς φέρεται πρᾶγμά τι ριπτόμενον : Ἰλ.Π 589 ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ .. τέτυκται, αὐτ.Μ 462 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς, Ὀδ.Θ 192, αὐτ.Φ 12 ῥιπὴ πυρός (ἡ ὁρμὴ τοῦ πυρός), Ἡσίοδ.Θ 681 ῥιπῇ ὑπ' ἀθανάτων (ἐπὶ πνευματικῆς ἰσχύος), αὐτ.849, Πίνδ.Ν 1,68 βελέων ῥιπή, αὐτ.Π 4,195, Αἰσχ.Πρ.1089 ῥιπὴ Διόθεν τεύχουσα φόβον (θύελλα, καταιγίς), Σοφ.Ἀντ.137, αὐτ.ΟΚ 1248 ἐννυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν (ἀπὸ τοῦ μέρους τῶν νυκτερινῶν θυελλῶν, δημ. ἀπὸ Βορρᾶ, τόπου τοῦ γνόφου· ἀλλ' ὁ Σχολ. γρ. Ῥιπᾶν ἦται τῶν Ῥιπαίων ὀρέων), Ὀππ.Ἁλ.3,21 ῥιπὴ κεραυνῶν, αὐτ.4,141 ὑπὸ ῥιπῆς Ἀφροδίτης (ἐπὶ τοῦ Ἔρωτος), Κόϊντ. 14,77 ῥιπὴ χαλάζης· ‖ νεώτ. ἀνέμου πνοή, ἰδ. ἐλαφρά· κ.κτ. πληθ. : αἱ ριπαὶ τῆς θαλασσίας αὔρας, Μαλακ.Συντρ.101,14 στὸ νιοβαμμένο προιάρι ποὺ τοῦ σαλεύει μιὰ ριπὴ τὸν κόρφον· 2) γεν. κίνησις ταχεῖα καὶ ὁ ἐκ τῆς κινήσεως ἦχος : Αἰσχ. Πρ.126 πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει, αὐτ.Ἀγ. 893 λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην ῥιπαῖσι θωΰσσοντος· ‖ κ. ἐπὶ τῶν παλλομένων τῆς λύρας φθόγγων : Πίνδ.Π 1,10 ῥιπαῖσι κατασχόμενος· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ φωτός, ἡ παλμική, ἡ τρομώδης κίνησις : Σοφ.Ἠλ.106 παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς· ‖ κ. ἐπὶ πάσης ταχείας κινήσεως : Εὐρ.ΙΤ 885 ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ, Ὀππ.Ἁλ.2,535 ῥ- ὠκυάλῳ (τοῦ δελφῖνος)· ‖ συνεκδ. κ. ἐπὶ τῆς πτέρυγος ὡς ὀργάνου ταχείας κινήσεως : Ἀπολλ.Ῥ 2,935 οὐδὲ τινάσσει ῥιπήν· ‖ κ. νεώτ. φρ. ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐν ἀκαρεῖ, εἰς τὰ διάστημα μιᾶς στιγμῆς, εἰς τὴν στιγμήν : ΚΔ Κορινθ.Ι,15,52· 3) ἐπὶ ἰσχυρᾶς ὀσμῆς : Πίνδ.ἀπ.166 ῥιπὴ οἴνου· 4) νεώτ. στρατ. τὸ σύνολον τῶν βολῶν ὁμάδος ἢ ὁμάδων ὅπλων : ριπὴ πολυβόλων - πυροβολαρχίας.

ῥίπημα-ατος (τὸ) ριπὴ βλ.λ.· Ἡσ. ἐν λ. ἐν ἀτόμῳ.

ῥιπίδιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ριπίς βλ.λ., μικρὰ ριπίς, συνήθ. ἡμικυκλοειδὴς (συμπτυσσομένη) ἢ στρογγύλη (ἐκ φιάθου ἢ χάρτου), δι' ἧς ὁ χρώμενος μετακινεῖ τὸν ἀέρα πρὸς δροσισμὸν τοῦ προσώπου, βεντάλια ἢ βεντάγια : Ἡρωδιαν. Ἐπιμ.118· 2) λειτουργικὸν ὄργανον τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων, ἐξ ὑφάσματος, μεμβράνης ἢ πτερῶν ταώ, δι' οὗ οἱ διάκονοι ἀπεμάκρυνον τὰς μυίας ἀπὸ τῶν ἱερῶν κυπέλλων· 3) νεώτ. ναυτ. κτ. πληθ. οἱ πρῶτοι πρὸς πρῷρον νομεῖς, οἵτινες μετὰ τῶν παραστατῶν ἀποτελοῦσι τὴν κυρίως λεγομένην πρῷραν τοῦ πλοίου, ρεπίδια.

ριπιδοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος ριπιδίῳ, ὁ ἔχων σχῆμα ἀνοικτοῦ ριπιδίου βλ.λ.1).

ριπίζω (1) (ριπίς) κ. δημ., μέλλ. ριπίσω, προκαλῶ ριπήν, πνοήν, πνέω, φυσῶ, ἀνεμίζω τὴν φλόγα, ἀνάπτω : Κύπρ.ἀπ.1 ῥιπίζειν πολέμου ἔριν, Ἀριστφ.Βάτρ.360 στάσιν .. ἀνεγείρει καὶ ῥιπίζει, Πλούτ.Φλαμ.21 ῥιπίζειν πῦρ, Διόδ.Ταρ.ΑΠ 5,121 τὴν φλόγα ῥιπίζειν δείδιθι· κ.παθ. τεμάχη ῥιπίζεται τεμάχια ἰχθύος ριπίζονται μέχρι βρασμοῦ : Ἀριστφ.Ἐκκλ.842· 2) ἀερίζω τινά, ἐν τῷ μέσ. τ. ἀνεμίζομαι, ἀερίζομαι : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.16· ὁμ. παθ. : Ἀντιφάν.202,5 ῥιπίζεσθαι ὑπὸ τῶν περιστερῶν· 3) παθ. φέρομαι τῇδε κἀκεῖσε ὑπὸ ἀνέμου : Κωμ Ἀδέσπ.1324 ῥ- ὑπ' ἀνέμου, Ἀριστλ. Πρ.967a,21, Φίλ.2,511 ῥ- πρὸς ἀνέμων, Δίων Κ 70,4 ῥιπιζομένη ἄχνη· κ.μτφ. : Ἀλκίφρ.3,47 ῥ- ταῖς ἐλπίσι· 4) ἐξακοντίζω, ἐκτινάσσω τινά : Ἡλιόδ.Αἰθ. 10,32 ἐρρίπισέ τε τὸν ἀντίπαλον· κ. παθ. : αὐτ.30 ἐπ' ὤμους καὶ νῶτα ῥιπισθείς· 5) δημ. εἰδ. ἀναφ. πρὸς πυράν, ἀναρριπίζω, ἀνακορώνω, ξεθαλίζω· πρβλ. ριπίζω (2).

ριπίζω (2) (ῥίπτω) δημ., παθ. ριπίζομαι, ἀόρ. ριπίσθηκα, μτχ. παθ. παρακ. ριπισμένος, ἐπὶ ὑγρῶν ἢ ὑδαρῶν, ἐκρίπτω βιαίως, ἐκχύνω, ἐκκενῶ, χύνω, ἀδειάζω : ρίπισε τὸν κουβά - τὸ μαστέλλο (ἐκκένωσε), - ὅσο νὰ φέρῃς τὸν καφὲ ρίπισες τὸ μισὸ (ἐξέχυσες), - μὲ τὸ τράνταγμα τοῦ κάρρου ριπίστηκε πολὺς ἀσβέστης (ἐξερρίφθη), - πάντα μοῦ φέρνει τὸ φαΐ ριπισμένο· 2) ἐπὶ μὴ συνεχοῦς στερεοῦ ἐν σωρῷ ἀποκειμένου, σκορπίζω : ὁ ἀγέρας ρίπισε τὴν ἄμμο· παθ. : ριπίσθηκαν τὰ χαλίκια· ‖ εἰδ. ἐπὶ πυρᾶς ἐκ ξύλων, κρημνίζω, ὅθ. διευθετῶ : ρίπισε τὰ κούτσουρα νὰ σβήσῃ ἡ φλόγα τους· πρβλ. ριπίζω (1)5).

ῥιπίρ Ἡσ. «ῥιπίς»· αὐτ. «ῥιπίς· τὸ πλέγμα, ἡ ἐκ σχοίνων πέτασος. Ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα ᾧ τὸ πῦρ καίουσι (κινοῦσι;)· καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι».

ῥιπίς-ίδος (ἡ) (ῥίψ) κ. νεώτ. ἀνεμιστήριον, φυσητήριον, τὸ δι' οὗ κινοῦμεν τὸν ἀέρα πρὸς ἀναζωπύρησιν τοῦ πυρός : Ἀριστφ.Ἀχ.669 ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι, αὐτ.888, Εὔβουλ.75,7 ῥ- δ' ἐγείρει .. Ἡφαίστου κύνας (δηλ. τὰς κοιμωμένας φλόγας), Ἀρίστων ἐν ΑΠ 6,306 πτερίναν ῥιπῖδα· 2) ριπίδιον γυναικός, τὰ ἀνεμιστήριον δι' οὗ τὸ θέρος αἱ γυναῖκες πρὸ πάντων δροσίζονται ἀνακινοῦσαι τὸν ἀέρα, ἡ βεντάλια : Στρὰττ.56, Διον.Ἁλ. Ῥωμ.7,9, Διοσκ.Ἐπιγρ.ἐν ΑΠ 6,290 ῥιπίδα τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις· 3) ῥίψ βλ.λ. : Κράτ 13· 4) ῥιπίρ βλ.λ.· 5) Ἡσ. «ῥιπίς· τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον». (Ἡ αἰτ. ῥιπῖδα ἀπαντᾷ ἐν ΑΠ 306 ἀλλὰ ῥιπίδα, ῥιπίδι ἐν Ἀριστφ. κλπ.)

ῥίπισις-εως (ἡ) (ριπίζω) τὸ ριπίζειν, ἀνεμίζειν φυσᾶν διὰ φυσητῆρος ἢ ριπιδίου : Θεόφρ.Πυρ.36 Γαλ.8,416, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,113.

ῥίπισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. δημ. τὸ διὰ ριπιδίου φύσημα, ρίπισις βλ.λ.: Ἀγαθ.ἐν ΑΠ 5,239 ῥιπίσμασι λώπης ἔσβεσα· 2) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ριπίζω βλ.λ. (2) : τὸ ρίπισμα τοῦ μαστέλλου - τῶν χαλικιῶν.

ῥιπισμός (ὁ) μτγν. ρίπισις βλ.λ. : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Μουσ.Ρήν.58,100, αὐτ.101 (γρ. ῥυπ-).

ῥιπιστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ῥιπίδιον βλ.λ.: Ψ Ἀθανάσ.3,953D.

ῥιπιστήριον (τὸ) μτγν. ριπιστὴρ βλ.λ. : Ἐπιφάν. 2,352A· 2) ριπίδιον βλ.λ.2) : Ἐπιφάν.2,351D.

ῥιπιστής (ὁ) γλωσσ. τὸ ριπίδιον βλ.λ.

ῥιπιστός-ή-όν μτγν. εὐάερος : ΠΔ Ἱερ.22,14 ὑπερῷα ῥιπιστὰ διεσταλμένα θυρίσι.

ριπιτίδι (τὸ) δημ. κ. ριπιτί φόβος, τρόμος, μ. ἐν φρ. : τὸν πῆγε ριπιτίδι (ἐφοβήθη τρομερά).

ῥῖπος-εος (τὸ) κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κ. ῥῖπος (ὁ) (Αἰν. Τακτ.26,6, Διοσκ.1,45) ῥίφ βλ.λ., πλέγμα ἀποτελοῦν φίαθον, φάθαν : Ἡρ.2,96 κατερραμμένη ῥίπεϊ καλάμων (ἴδ.γρ.), Ἐπιγρ. ἀχύρων ῥ-· ‖ νεώτ. εἰδ. πλέγμα ἐκ βούρλων πρὸς στρῶσιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἅ.φάθα· **2)** νεώτ.ναυτ. ὑφαντὸν ἢ χειρόπλεκτον πλέγμα ἐξ ἐμβόλων ἐφθαρμένων σχοινίων.

ῥιπτάζω κ. Ἐπιγρ. κ. νεώτ., μέλλ. ῥιπτάσω, θαμιστ. τοῦ ῥίπτω, ῥίπτω ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, κινῶ τῇδε κἀκεῖσε, πετῶ δεξιὰ καὶ ἀριστερά, σκορπίζω ὁλόγυρα : Ἰλ.Ξ 257 ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς, Ὑμν.Ἑρμ.279 ὀφρύσι ῥιπτάζεσκε· ‖ παθ.κινοῦμαι, στρέφομαι δεξιὰ καὶ ἀριστερά, εἰδ. ἐν τῇ κλίνῃ : Ἱππ.Ἐπιδ.4,31· ‖ ὁμ. ῥιπτάζειν ἑαυτόν : αὐτ.Νούσ. 2,69· κ.μ. ῥιπτάζειν : αὐτ.Διαίτ.18· ‖ παθ. ῥίπτομαι βλ.λ. : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 5,164 ἐν κόλποισιν ἐκείνης ῥιπτασθείς· **2)** μτφ. ἀμφιταλαντεύομαι : Ἐπιγρ. ῥιπτάσαι περιδεῶς· κ.παθ.: Πλούτ.Νικ.37 τῇ γνώμῃ πολλὰ ῥιπτασθεὶς ἐπ' ἀμφότερα· **3)** παθ. μτφ. ἐξετάζομαι, ἐρευνῶμαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας : Ἀριστφ.Λυσ.27 πρᾶγμα πολλαῖσι . . ἀγρυπνίαισιν ἐρριπτασμένον.

ῥιπτάριον (τὸ) μσν. τὸ ἀκόντιον : Λέων Σοφ. 5,3, ΚΠορφ. Πρὸς τὸν υἱὸν Ρωμαν.124,15.

ῥιπταριστής (ὁ) μτγν. ἀκοντιστὴς βλ.λ. : Ἀφρικαν.Κεστ.313,7.

ῥίπτασκον ἐπ. παρατ. τοῦ ῥίπτω βλ.λ.

ῥιπτασμός (ὁ) κ. νεώτ. τὸ ῥιπτάζεσθαι βλ.λ., ἡ ἀνήσυχος κίνησις : Ἱππ.Διαίτ.54 ῥιπτασμὸς τῶν μελέων· ‖ ἀπολ. τὸ ἀνησύχως στρέφεσθαι ἐν τῇ κλίνῃ, τὸ ἐξ ἀνησυχίας ἀγρυπνεῖν : Ἱππ.Κωακ. 81, Πλούτ.Ἠθ.455Β μὴ συνεπιτείνειν, ὥσπερ νόσημα, ῥιπτασμῷ καὶ διαβοήσει, τὸ πάθος, Στωϊκ. ἀπ.3,100 ἄση λύπη μετὰ ῥιπτασμοῦ.

ῥιπταστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔνθεν κἀκεῖθεν ῥίπτων ἑαυτόν, ὁ ἀνησύχως κινούμενος ἐδῶ καὶ ἐκεῖ· τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ ῥιπταστικὸν ὁ ῥιπτασμὸς βλ.λ. : Μᾶρκ.Αὐρ.1,16.

ῥιπτίζομαι παθ. ῥιπίζομαι βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ. 866a,18 (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ αὐτοῦ).

ῥιπτικός-ή-όν μτγν. κατάλληλος, ἱκανὸς εἰς τὸ ῥίπτειν : Σιμπλίκ.Φυσ.1228,37.

ῥίπτω κ.νεώτ., δημ. ρίχνω ἢ ρήχνω κ. ρίχτω, παρατ. ἔρριπτον κ. ἐρρίπτουν, ἰων. παρατ. ῥίπτασκον (Ἰλ.Ο 23, Ὀδ.Λ 592), ῥίπτεσκον (Νίκ.ἀπ.26), μέλλ. ῥίψω (Ἰλ.Θ 13), ἀόρ. ἔρριψα (Ἰλ.Ψ 842) κ. ἔριψα (Ἀρίων 18, Πίνδ.Π 6,37 ἀπ-, Μοσχ.3,32), ἐπ. ῥῖψα (Ἰλ.Γ 378), γ' ἑν. ἀορ. β' ἔρριφε (Ὀππ.Κυν.4, 350), δημ. ἔρριξα, παρακ. ἔρριφα (Λυσί.10,9), μέσ. ἀόρ. ῥίψαντο (Μαν.6,10), κ. συνθ. ἀπορίψασθαι (Γαλ.16,146), παθ. μέλλ. ῥιφθήσομαι (ἀπορ- : Σοφ.Αἴ.1019) κ. ῥιφήσομαι (ΠΔ Ἰεζ.7,19), μέλλ. τετελ. ἐρρίψομαι (Λουκ.Μισθ.Συν.17), ἀόρ. ἐρρίφθην (Αἰσχ.Ἱκ.484 ἀπο,-Εὐρ.Ἀνδρ.10, Πλάτ.Νόμ.944D) κ. ἐρρίφην (Εὐρ.Ἑκ.337 αὐτ.ἀπ.489, Πλάτ.Νόμ.944D, Σωσίθ.3), ποι. κ. ἐρρίφην (Στράττ.ΑΠ 12,234), δημ. (ἐ)ρίχτηκα, παρακ. ἔρριμμαι (Χρησμ.π.Ἡρ.1,62, Εὐρ.Μήδ.1404, Ἀριστφ.Ἐκκλ.850) ποι. κτ. ἀναδιπλ. ῥερίφθαι (Πίνδ.ἀπ.318), δημ. μτχ. παρακ. ριγμένος κ. ριχμένος κ. ριμένος, ὑπερσ. ἔρριπτο (Λουκ.Νεκυομ.17) (ῑ φύσει, ῐ ἐν τῷ μέλλ. β' καὶ τῷ παθ.ἀορ. β'), ἅ. ῥιπτῶ, ἐπ. θαμιστ. ῥιπτάζω βλ.λ., βάλλω, ἐξακοντίζω, ὠθῶ τι διὰ μείζονος ἢ ἐλάσσονος δυνάμεως, ὥστε νὰ βληθῇ μακράν : Ἰλ.Ψ 842 σόλον.. τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, Ὀδ.Ζ 115 σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια, Πίνδ.Π 3,57, Εὐρ.Κύκλ.51 ὠή, ῥίψω πέτραν τάχα σου, Πρόδρ.2,230 καὶ ἀπὸ μονίας μου ῥίπτω το ἀπὸ τοῦ σκουτελίου,-τοῦ 'ριξε μιὰ πετριά· **2)** δι' ἀσκήσεως βίας, δυνάμεως, ἐνεργῶ, ἐπιτυγχάνω τὴν πτῶσίν τινος, κρημνίζω, ἀνατρέπω, πετῶ, τινάζω χάμω : Ἰλ.Α 591 ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε . . ῥῖψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ, Πίνδ.Ι 7(6),44 πτερόεις ἔρριψε Πήγασος δεσπόταν ἐθέλοντ' ἐς οὐρανοῦ σταθμοὺς ἐλθεῖν, Εὐρ.ΙΤ 1430 λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στύφλου πέτρας ῥίψωμεν, - ἁρπάχτηκε μ' αὐτὸν καὶ τὸν ἔρριξε κάτω, - ἔρριξε τὸ μαντρότοιχο· ‖ ρίπτω ἐμαυτὸν ἀφίεμαι νὰ πέσω, νὰ κρημνισθῶ : Σοφ.Τρ.790 πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ ῥίπτων ἑαυτόν, Θουκ.7, 44 κατά τε τῶν κρημνῶν οἱ πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς ἀπώλλυντο· ‖ κ. ἀπαλ. πίπτω : Εὐρ.Κύκλ. 166 ῥίψας τ' ἐς ἅλμην λισσάδος πέτρας ἄπο, αὐτ.Ἀλκ.896 τί μ' ἐκώλυσας ῥῖψαι τύμβου τάφρον εἰς κοίλην . . ;, αὐτ.Ἑλ.1325, Μέν.912, Βέττ.Βάλ.126,22· ‖ νεώτ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. τὸ μέσ. : ἐρρίφθη ἐκ τοῦ βράχου τῆς ἀκροπόλεως· **3)** ἀποβάλλω, ἀπορρίπτω, εἰδ. ἀναφ. πρὸς ἐνδύματα, ὅπλα, ἀποδύομαι, πετῶ ἀπὸ πάνω μου : Εὐρ.Ἠλ. 820 ῥίψας ἀπ' ὤμων . . πορπάματα, Πλάτ.Πολ. 474Α οἷον ῥίψαντας τὰ ἱμάτια γυμνούς, Λυσ.3,12, Μηναῖ.3,9 Ἑσπερ. ῥίπτοντες περιβόλαια πάντα· ‖ φρ. ῥίπτω τὴν ἀσπίδα λιποτακτῶ, γίναμαι ῥίψασπις : Λυσί.10,9· **4)** ἐκβάλλω, ἀπορρίπτω, ἐγκαταλείπω ἐκτὸς ἢ μακράν, πετάω μακριά, πέρα : Σοφ.ΟΤ 719 καί νιν (ἐνν. παῖδα) ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος, αὐτ.Φιλ.265 Φιλοκτήτης ὃν οἱ δισσοὶ στρατηγοὶ . . ἔρριψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον, ΚΔΠράξ.27,19 καὶ τῇ τρίτῃ αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν· κ. παθ. : αὐτ. Αἴ.830 καὶ μὴ . . ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος· **5)** μτφ.περιάγω τινὰ εἴς τινα κατάστασιν, ἰδίως εἴς δυσχερῆ τινα θέσιν : Αἰσχ.Χο.913 τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχές, Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.145,3 κειὸ τὸ σκῆπτρο . . μὴν τὸ πιάστε, γιατὶ ρήχνει | εἰσὲ δάκρυα θλιβερά, - ὁ πόλεμος μᾶς ἔρριξε σὲ μεγάλη συμφορά· **6)** ἁπλῶς ἐκτείνω τι πέριξ εἰς μῆκος ἢ πρὸς τὰ κάτω, ἀφήνω νὰ πέσῃ, νὰ ἁπλωθῇ: Εὐρ.ΙΑ 758 τὴν Κασσάνδραν ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας κοσμηθεῖσαν, αὐτ.Βάκχ.150 τρυφερὸν πλόκαμον εἰς αἰθέρα ῥίπτων, - ρίξε πάνω σου κάτι, γιατὶ ἔπιασε ψύχρα· ‖ ἐνίοτε κ. ἀνυψῶ, τείνω, σηκώνω ὑψηλά : Εὐρ.Ἑλ.1096 ὀρθὰς ὠλένας πρὸς οὐρανὸν ῥίπτοντ'· **7)** περιρραίνω, διασκορπίζω, χύνω ἐδῶ καὶ κεῖ : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.10,25 νά 'ταν οἱ πέτρες ζάχαρη νὰ ρίχνανε στὴ λίμνη, Κάλβ.Εἰς Θάνατον 1,5, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 7,12 καὶ στὴν γῆν ὅλη πέρα ὡς πέρα | ρίξανε μάτια ἐρωτικά· **8)** εἰδ.ἐν φρ. ῥίπτω ἐμαυτὸν ἀνησύχως κινοῦμαι, στρέφω ἀνήσυχος ἐδῶ κι ἐκεῖ : Ἱππ.Γυν.1,2, Κριναγ.ἐν ΑΠ 5,118 κὴν ῥίψῃς ἐπὶ λαιὰ καὶ ἢν ἐπὶ δεξιὰ ῥίψῃς.. κενεοῦ σαυτὸν ὕπερθε λέχεος· **9)** ὁμ. ἐν φρ. ῥίπτω λόγους ἐκφέρω, διατυπῶ, πετάω λόγια, κουβέντες, βαλιδοσκοπῶ : Αἰσχ.Πρ.312 εἰ δ' ὧδε τραχεῖς καὶ τεθηγμένους λόγους ῥίψεις, Εὐρ. Ἀλκ.680 καὶ νεανίας λόγους ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει, Διγεν.Ἀκρ.3181 λόγον ἐμοὶ ὑπήκουον μοῦ ἔρριξεν ἡ κόρη, Ἐρωτόκρ.2,1034 πολλ' ἄγνωστα 'ν τὰ λόγια σου στὸν ἄνεμο τὰ ρίχνεις, - μοῦ 'ριξε ἕνα ὑπονοούμενο· κ. παθ. : Εὐρ.Ἑκ.335 λόγοι πρὸς αἰθέρα φροῦδοι μάτην ῥιφέντες· ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. θέτω ὑπὸ συζήτησιν, ὑποβάλλω ἐν φρ. : ἔρριψε μίαν πρωτότυπον ἰδέαν, - ἔρριξε μιὰ γνώμη ἐνδιαφέρουσα· ‖ φρ. ρίπτω κλῆρον ἢ κύβον : Πλάτ.Πολ.617F ῥίψαι ἐπὶ πάντας τοὺς κλήρους· ὅθ. κ. μτφ. διακινδυνεύω, τὰ παίζω ὅλα γιὰ ὅλα : Φιλόδ.ἐν ΑΠ 5,24 οἶδ' ὅτι ῥίπτω πάντα κύβον κεφαλῆς αἰὲν ὕπερθεν ἐμῆς· **10)** νεώτ. κ. δημ. ἐν ποικίλαις φράσεσι καὶ συνεκφοραῖς, οἷον ῥίπτω τὸ βλέμμα μου ἢ ρίχνω τὰ μάτια μου ἐποφθαλμιῶ ἢ ἐρωτικῶς προσβλέπω : ἔρριξε τὰ μάτια του στὴν κόρη τοῦ προϊσταμένου του· ὁμ. ρίχνω κάτω τὰ μάτια

μου ταπεινῶς χαμηλώνω τὸ βλέμμα ἐκ συστολῆς, αἰδοῦς· || **ρίχνω τ' ἀφτιά** μου ταπεινοῦμαι, μαζεύομαι, χάνω τὸ θάρρος μου· || ὁμ. **ρίχνω τά χαρτιά** μαντεύομαι διὰ παιγνιοχάρτων· || νεώτ. **ρίπτω ἔλαιον εἰς τὴν πυράν** συντελῶ νὰ ὀξυνθῇ φιλονικία, διάστασις, δυσαρέσκεια ὑφισταμένη μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων· || ὁμ. **ρίχνω τὸ καράβι ἔξω** κάμνω ὥστε νὰ ἐξοκείλῃ εἰς τὴν ξηράν· || ὁμ. **τὸ ρίχνω ἔξω** ἀφροντίστως παραδίδομαι εἰς τὰς τέρψεις ἢ παραμελῶ ἐπιβεβλημένα καθήκοντα· || **τὸ ρίχνω στὸ πιοτό - στά χαρτιά - στά γλέντια** κττ.: **ἀπὸ τότε ποὺ πέθανε** ἡ γυναίκα **του τό 'ριξε στὸ κρασί**· || ὁμ. ρίχνω τὸ παιδί κ. ἁπλῶς **τὸ ρίχνω** ἐπὶ γυναικός, ἀποβάλλω, κάμνω ἔκτρωσιν ἢ ἀποβολήν· || ὁμ. **ρίχνω κανόνι** ἀ. σκάζω, ἐπὶ **ἐμπόρων**, χρεοκοπῶ, κ. γεν. ἐπὶ κακοπίστων ἢ μὴ καταβαλλόντων τὰ ὀφειλόμενα· **11**) νεώτ. μέσ. **ρίπτομαι**, δημ. **ρίχνομαι** ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι : Κάλβ. Τὰ 'Ηφαίστεια 26,4 **πῶς εἰς τά πλεόμενα . . δὲν ρίχνεσθε καράβια τῶν πολεμίων ; ἀκράτητοι ἐρρίφθησαν κατά τῶν ἐχθρῶν,- μοῦ ρίχτηκε ἕνα μαντρόσκυλλο**· || δημ. ρίχνομαι μτ. γενικ. ἐπιτίθεμαι ἐρωτικῶς : **τῆς ρίχνεται,- τοῦ ρίχτηκε ἡ γριά**· **12**) δημ. ἀπρασ. **ρίχνει βροχή - χιόνι - χαλάζι** ἀντὶ βρέχει, πίπτει χιών, χάλαζα· κ. ἀπολ. **ρίχνει** πίπτει βροχὴ ἢ χιών : **ἀπὸ τά μεσάνυχτα ὥς με τά ξημερώματα ἔρριχνε**· **13**) ρηματ. π. ῥιπτάζω, ῥίφιμον, **ῥῖφις**, ῥιπτός, ῥιφή, ῥιπή· κ. δημ. ριξιά,· ρίξιμο.

ῥιπτῶ-έω ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ., ἰσοδύναμος τ. τοῦ ῥίπτω βλ.λ., τὸ πρῶτον ἐν 'Οδ.Ν 78 **ἀνερρίπτουν ἅλα πηδῷ** (χάριν τοῦ μέτρου)· ὁμ π.'Αριστφ.'Εκκλ.507 **ῥιπτεῖτε χλαίνας**, αὐτ.Σφ. 59 **διαρριπτοῦντε**· π. τραγ. ἐναλλάσσεται ἀδιαφόρως· αὐτῷ Αἰσχ.Πρ.1043 **ῥιπτέσθω** (δ. γρ. ῥιπτείσθω), Σοφ.Αἶ.239 **ῥιπτεῖ**, αὐτ.'Αντ.131, Εὐρ.Τρ.734 **ῥιπτεῖν**, αὐτ.'Ελ.1096 **ῥιπτοῦνθ'** (κῶδ.L), αὐτ.'Ηρακλ.149 **ῥιπτοῦντες** (κῶδ.LP)· ἀλλ' ἐν Εὐρ.'Ηρ.941 **ῥίπτετ' ἐκ χειρῶν** κ. αὐτ.Βάκχ.1097 **χερμάδας κραταιβόλους ἔρριπτον**· || ὁ τ. ῥιπτῶ εὑρίσκεται κ.π. πεζοῖς : 'Ηρ.4,94 **ῥιπτεῦσι**, αὐτ.188 **ῥιπτέουσι**, Θουκ.4,95 (ἀνα-), Πλάτ:Τίμ.80Α **ῥιπτουμένων**,-'Αριστλ.Φυσ.266b,30, αὐτ.Κόσ.396a,2, Πολύβ.1,47,4 **τὸ ῥιπτούμενον**, 'Αγαθαρχ.26.

ῥίς (ἡ) κ. 'Επιγρ. κ. νεώτ., γενικ. **ῥινός**, αἰτ. **ῥῖνα**, Ἰων. γενικ. πληθ. **ῥινέων**, τὸ ὄργανον τῆς ὀσφρήσεως καὶ τῆς ἀναπνοῆς, ἡ μύτη, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζῴων : 'Ιλ.Ε 291 **ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν**, 'Οδ.Δ 445 **ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα**, 'Ηρ.3,154 **ἀποταμών . . τὴν ῥῖνα**, 'Αριστφ.Εὐρ.21 **ῥῖνα μὴ τετρημένην**, Πλάτ.Πρωτ.329D **ῥὶς καὶ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα**· || φρ : 'Ηρώνδ.6,37 **μὲ τὴν χολὴν ἐπὶ ῥινὸς ἔχ' εὐθύς**· ὁμ. **ἕλκειν τινά τῆς ῥινός**: Λουκ.'Ερμότ.73· κ.παθ.: αὐτ.68 **ἕλκεσθαι τῆς ῥινός**· **2**) ἐν τῷ πληθ. οἱ μυκτῆρες, ρώθωνες, ἀλλὰ συχν. ὡς τὸ λατ. nares, ἡ ῥίς : 'Ιλ.Π 503 **τέλος θανάτοιο κάλυψεν ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς τε**, 'Οδ.Ε 456 **στόμα τε ῥῖνάς τε**, 'Ησίοδ.Α 267 **ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον**, Σοφ.Αἶ.918 **φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας**, 'Αριστφ.Νεφ.344 **αὗται δὲ ῥῖνας ἔχουσιν**, Πλάτ. Τίμ.79Ε **κατά τὸ στόμα καὶ τάς ῥῖνας**· **3**) 'Επιγρ. μτφ. ὀφρὺς λόφου τινὸς ἢ προεκβολὴ γῆς (πιθ.).

ῥισηγέτης (ὁ) πάπ. ὁ ῥισῆς βλ.λ.

ῥισῆς (ὁ) πάπ. ἀνώτερος ἐπόπτης **τῆς** λίμνης, τίτλος Αἰγυπτίου ἱερέως.

ῥίσκος (ὁ) κ. 'Επιγρ. κ. πάπ. κιβώτιον, κίστη, θήκη, ἰδ. ἀργυρῶν σκευῶν ἢ χρημάτων· Φώτ. «ῥίσκος· **ὁ τὰ** ἀργυρώματα ἔχων καὶ τὸ πρόχειρον ἀργύριον» : 'Αντιφάν.130, Ποσειδ.10, Φύλαρχ.10J, Φλέγ.'Ιστ.ἀπ.**36**,1J· **2**) κιβώτιον ταξιδίου, ἱματιοθήκη· Πάπ. **ῥίσκον χωροῦντα ὅσον στολάς δέκα**· **3**) σαρκοφάγος, σορός : 'Επιγρ. **ἀλλά με πᾶν δένδρος χαρίεν περὶ ῥίσκον ἀνέρπει**· **4**) 'Ησ. «ῥίσκοι· εἶδός τι μυιῶν».

ῥισκοφυλάκιον (τὸ) μτγν. ὁ τόπος, τὸ μέρος ἔνθα φυλάττει τις τὰ κιβώτια, ἰδ. τὸ χρηματοκιβώτια, τὸ θησαυροφυλάκιον : 'Αριστέ.1 80.

ῥισκοφύλαξ-ἄκος (ὁ) 'Επιγρ. ὁ θησαυροφύλαξ : **ῥισκοφύλαξ ἐν Περγάμῳ**.

ριτουαλισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ ιθ' αἰῶνος ἀρξαμένη τάσις μερίδος 'Αγγλικανῶν θεολόγων ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν θείαν λατρείαν τελετῶν παρεμφερῶν πρὸς τὸς τῆς 'Ορθοδόξου καὶ Παπικῆς 'Εκκλησίας.

ρίτσα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν κιχώριον βλ.λ.

ρίτσινο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ρίκινον βλ.λ.

ρίτσος (ὁ) δημ. τὸ σαρκοφάγον θηλαστικὸν ζῷον λύγξ, ἀ. ρῆσος· || κ. φρ. **σάν τὸ ρίτσο τρέχει** (τάχιστα).

ριφάκι (τὸ) δημ. μικρὸς **ἔριφος, κατσικάκι**.

ῥιφή (ἡ) μτγν., ἀ. ῥῖμμα, ῥῖφις βλ.λ. : Λυκόφρ.235.

ρίφι (τὸ) δημ. ἐρίφιον βλ.λ.

ῥιχνοῦσθαι 'Ησ. «κινεῖσθαι ἀσχημόνως».

ρίχνω δημ. ἀόρ. **ἔρριξα**, παθ. **ρίχνομαι**, ἀόρ. **(ἐ)ρ(ρ)ίχτηκα**, μτχ. παρακ. **ριγμένος** ῥίπτω βλ.λ.

ῥίψ (ἡ), γενικ. **ῥιπός** ('Αριστλ.Πρ.911b,11), πλεκτὸν ἔργον, πλέγμα ἐκ λύγων ἢ σχοίνων, βούρλων, καλαμωτή, φάθα : 'Οδ.Ε 256 **φράξε δέ μιν** (σχεδίην) **ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσιν κύματος εἶλαρ ἔμεν** (ὡς προπύργιον κατὰ τοῦ κύματος), 'Ηρ 4,71 **ῥιψὶ καταστεγάζουσι**, 'Επιγρ. **πάρεξις ῥιπῶν**, παροιμ. **θεοῦ θέλοντος κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοις** (ἐὰν θέλῃ ὁ θεός, δύνασαι νὰ πλέξῃς καὶ ἐπὶ φάθας), Εὐρ.ἀπ.397, 'Αριστφ.Εἰρ.699, Λουκ. 'Ερμότ.28, Φαβώρ. ἐν Πάπ.Βατ.11,7,27.

ῥιψασπία (ἡ) (ῥίπτω, ἀσπίς) σχόλ. τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα ἐν ὥρᾳ μάχης καὶ φεύγειν : Σχόλ. 'Ερμογ. ἐν Ρήτ.4,253W.

ῥιψάσπιδος-ον ῥίψασπις βλ.λ. : Εὐπ. **ἐν** Πάπ. ῥιψάσπιδος χείρ.

ῥίψασπις-ιδος (ὁ,ἡ) κ. **νεώτ.** **ὁ** ῥίπτων τὴν ἑαυτοῦ ἀσπίδα **ἐν μάχῃ καὶ** φεύγων, ὁ ἐκ φόβου ἢ δειλίας ἐγκαταλείπων **τὰ** ὅπλα, ὅθ. γεν. ὁ δειλός· 'Ησ. «ῥίψασπις· ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίψας ἐκ φόβου, δειλός» : 'Αριστφ.Νεφ.353 **Κλεώνυμον αὗται τὸν ῥίψασπιν χθὲς ἰδοῦσαι**, αὐτ.Εἰρ.1186, Πλάτ.Νόμ.944Β **ῥίψασπις μὲν γάρ οὐκ ἐν πᾶσιν ὀνομάζοιτ' ἄν**· || νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ὁ ἐκ δειλίας ἐγκαταλείπων **οἱονδήποτε** ἀγῶνα, **φυγόμαχος**.

ῥιψαυχενῶ-έω μτγν. ῥίπτω ἄνω, ὑψώνω, σηκώνω τὸν αὐχένα ὑψηλά, ὡς οἱ ἵπποι : Θεοδώρ. 'Ελλ.Θεραπευ.Παθ.137,17.

ῥιψαύχην-ενος (ὁ,ἡ) ὁ ὑψώνων, σηκώνων τὸν αὐχένα, κυρ. ἐπὶ ἵππων· || μτφ. ἐπὶ **τῶν** ζωηρῶν, ὑπερηφάνων καὶ ἀλαζόνων ἀνθρώπων : Πίνδ.Διθύρ. ἐν Πάπ. **ῥιψαύχενι σὺν κλόνῳ**.

ῥιψέπαλξις-ιδος (ὁ,ἡ) μσν. ὁ ῥίπτων, καταρρίπτων, κρημνίζων τὰς ἐπάλξεις : Νικήτ.Εὐγ 1,8 **οὐδ' ὡς βαλοῦντες ῥιψεπάλξιδας λίθους** ἐκ **πετροπομπῶν εἰς τὸ τεῖχος ὀργάνων**, ΚΜανασσ. Χρον 3552, αὐτ.4819.

ριψιά (ἡ) δημ. ριξιὰ **βλ.λ.**

ῥίψιμον (τὸ) (ῥίπτω) μσν. κ. νεώτ. ἀποπάτημα, κόπρος : 'Ορνεοσόφ.246 (σ. 579 Herch)· || νεώτ. ῥῖψις βλ.λ., τὸ ρίξιμο.

ῥῖψις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ῥίπτειν, ἐξακοντίζειν, ἐκσφενδονίζειν, ῥίψιμον : Πλάτ.Νόμ.813Ε **τοξικὴ καὶ πᾶσα ῥῖψις**, 'Αριστλ.Φυσ.243a,20, αὐτ.257a,3, Στράβ.6,1,1 **τὴν ῥῖψιν αὐτῶν εἰς τὸν βυθόν**· || μτφ. κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν βλεμμάτων, πρόσβλεψις : Πλούτ.Σύλλ.35 **ἐκ δὲ τούτων ῥίψεις ὀμμάτων ἐπ' ἀλλήλους ἐγίνοντο**· || ῥῖψις ὄμματος χαλάρωσις τῶν **βλεφάρων**, **ὡς** ἀνεγνώσθη ἐν 'Ιππ.

'Επιδ.6,1,5 ὑπὸ Γαλ.17(II,895), ἀντὶ ἔρριψις· **3)** ἐν παθ. σημ. τὸ ρίπτεσθαι, ἐξακοντίζεσθαι, ὑφίστασθαι ρῖψιν : Πλάτ.Πολ.378D **καὶ Ἡφαίστου ῥίψεις ὑπὸ πατρός,** Πλούτ.Λύσ.12 **ῥῖψις καὶ πτῶσις οὐρανίων σωμάτων·** ‖ κ. μέσ. τὸ ρίπτειν ἑαυτόν : αὐτ.'Ηθ.166Α **ῥίψεις ἐπὶ πρόσωπον.**

ῥιψοκινδυνευσία (ἡ) μτγν. τὸ ριψοκινδυνεύειν βλ.λ. : Πτολ.Τετράβ.182.

ῥεψοκινδυνεύω νεώτ. εἶμαι ριψοκίνδυνος βλ.λ., ρίπτομαι, ἐκτίθεμαι εἰς κίνδυνον, κινδυνεύω νὰ πάθω, νὰ χαθῶ· ‖ μτβ. ρίπτω, ἐκθέτω τι εἰς κίνδυνον, διακινδυνεύω, διακυβεύω : **ριψοκινδυνεύει τὴν ζωήν του - τὴν περιουσίαν του.**

ῥιψοκινδυνία (ἡ) ριψοκινδυνευσία βλ.λ. : Κατ. 'Αστρλ.Κ 2,173.

ῥιψοκίνδυνος-ον κ. νεώτ. ὁ ριπτόμενος εἰς τὸν κίνδυνον, ὁ ἀφηφῶν τοὺς κινδύνους, ὁ ἀφροντιστῶν διὰ τὸν κίνδυνον, παράτολμος· 'Ησ.«ῥιψοκίνδυνος· παράβολας, τολμηρός, ἐπικίνδυνος» : Ξεν.'Απομν.1,3,9 **ἢ τῶν ἀνοήτων τε καὶ ῥιψοκινδύνων,** Παλυδ.1,179, 'Αλκίφρ.3,52 **ἦν ῥιψοκίνδυνος ᾖ·** ‖ ‖ κ. ἐπὶ πράξεων ἢ καταστάσεων : 'Αλκίφρ.1,3 **ῥιψοκίνδυνος ναυτιλία·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς αὐσ. ἡ περιφρόνησις τοῦ κινδύνου : Φίλ.1,326 **τὸ ῥιψοκίνδυνον,** 'Αππ.'Εμφ.Πολ.5,84.

ῥιψοκινδυνῶ-έω κ. νεώτ. ἄ. νεώτ. κ. δημ. **-εύω** εἶμαι παράτολμος, ριψοκίνδυνος βλ.λ., ἐκτίθεμαι εἰς κινδύνους, ἐπιχειρῶ ἔργα ἐπικίνδυνα : 'Ιππ. 'Επιστ.17 **ἂν ῥιψοκινδυνῇ καὶ φέρηται κατὰ βυθῶν ἢ κρημνῶν πελάγους,** Δίων Κ 66,8.

ῥιψοκινδύνως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **ριψοκίνδυνα** κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς ριψοκίνδυνον βλ.λ. : 'Αππ.'Εμφ.Πολ.1,103.

ῥιψολογῶ-έω μτγν. λέγω, ὁμιλῶ ἀπερισκέπτως, φλυαρῶ ἀνοήτως : Πολύβ.12,8,5 **ἄνθρωπος . . ῥιψολογῶν ἀνεκτὸς φανῆναι,** αὐτ.32,2,8.

ῥίψοπλος-ον ὁ ρίπτων τὰ ὅπλα, ὁ ἐπάγων, ὁ προκαλῶν τὴν ρῖψιν τῶν ὅπλων : Αἰσχ.'Επτ.315 **ἀνδρολέτειραν . . ῥίψοπλον ἄταν.**

ῥιψοφθαλμία (ἡ) μτγν. ὡς ὅρας π. Στωϊκ. ἀπ. 3,97 «ταχυτὴς περὶ τὸ ἰδεῖν τὸ ποθούμενον».

ῥιψόφθαλμος-ον μτγν. ὁ ρίπτων ἀσελγῆ βλέμματα ἐπί τι, ὁ ἐξετάζων διὰ τῶν ὀφθαλμῶν πρᾶγμα ἢ πρόσωπον, ὁ μετ' ἐπιθυμίας ἢ πόθου βλέπων : Πτολ.Τετράβ.164, αὐτ.171.

ῥόα (ἡ) κ. 'Επιγρ., κτ. 'Ηρωδιαν.1,301 κ. 2,271 **ῥοά,** ἐν 'Επιγρ.Δήλου ἄνευ τόνου **ροη** τὸ δένδρον ῥοιὰ βλ.λ. (ἐν τῇ σημ. ταύτῃ μ. ἐν 'Επιγρ.)· **2)** ὁ καρπὸς τῆς ροιᾶς, τὸ ρόδι : Πλάτ.Νόμ.845Β **ἀπίων δὲ πέρι καὶ μήλων καὶ ῥοῶν·** **3)** κρασσός, κόμβας ὑφαντὸς ἢ μετάλλινος ἐν χρ. κοσμητικῇ, οἷον ἐπὶ παραπετάσματος, ἐπὶ στολῆς ἱερατικῆς κττ., ἄ. ροΐσκος βλ.λ. : ΠΔ Βασ.3,7,18 **δύο στίχοι ῥοῶν χαλκῶν, δεδικτυωμένοι,** 'Ιώσ.ΑΙ 3,7,4.

ῥοά (ἡ) δωρ. τ. τοῦ ροὴ βλ.λ.· **2)** ἡ ρόα βλ.λ.

ῥοάς-άδος (ἡ) (ρέω) ἡ πτῶσις τῶν καρπῶν, οἱ ρᾶγες, ἐπὶ νόσου τινὸς τῶν ἀμπελώνων, ἐσφ. γρ. ἀντὶ ρυός βλ.λ. : Θεόφρ.Φ.4,14,6.

ῥόβα (ἡ) 'Επιγρ. ἔνδυμα, ἱμάτιον : 'Επιγρ. **ῥάπτης ῥοβον** (δηλ. ροβῶν).

ροβδεῖ 'Ησ. «ἀναρριπτεῖ μετ' ἤχους»· πρβλ. ροιβδῶ-έω.

ῥόβη (ἡ) δημ. κ. **ῥόβι** (τὸ) τὸ φυτὸν ὄροβας βλ.λ.

ροβίθι (τὸ) δημ. ἐρέβινθας βλ.λ.

ροβιθιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν ἐρέβινθος βλ.λ.

ῥόβιλλος 'Ησ. «βασιλίσκος ὄρνις».

ῥοβλεῖ 'Ησ. «ροφεῖ, πνεῖ».

ροβόλημα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ροβολῶ βλ.λ., κάθοδος ἀπὸ ὑψώματος, ἀνωφερείας.

ροβολητά ἐπίρρ. δημ. ἐπὶ λίθων ὀγκωδῶν ἀπὸ πλαγιᾶς πιπτόντων διὰ κατολισθήσεως, κατρακυ**-λιστά·** ‖ κ. ἐπὶ ἄ. πραγμ. οἷον κορμῶν δένδρων.

ροβόλισμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια πρὸς κατολίσθησιν πράγματος ἀπὸ πλαγιᾶς : **πιὸ πολὺν ἀγῶνα ἔκαναν γιὰ τὸ ροβόλισμα ὡ; τὸ γιαλό, παρὰ γιὰ τὸ κόψιμο τῶν δέντρων.**

ροβολιστά ἐπίρρ. δημ. μὲ ροβόλισμα βλ.λ., κατρακυλιστά : **κατεβάσανε ροβολιστὰ τὰ μεγάλα μάρμαρα ὡς τὸ σταθμό.**

ροβολῶ-άω δημ., παρατ. **ροβόλαγα,** σπαν. **ροβολοῦσα,** ἀόρ. **(ἐ)ροβόλησα,** κατέρχομαι ἀπό τινος ὑψώματος πρὸς τὰ ἰσόπεδα ἢ τὰς ὑπωρείας, οἷον ἀπὸ ὄρους ἢ λόφου εἰς πεδιάδα, καταβαίνω, ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ἰδ. ποιμνίων : δ.τραγ. **βλαχούλα ν-ἐροβόλαγε ἀπὸ ψηλὴ ραχούλα, - ροβολᾶν ἀπονυχτίς, πουρνὸ στὸ γιαλὸ φτάνουν,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.27,14 καὶ **ροβολοῦν κατάραχα τ'ἀρνιὰ γκρεμοὺς καὶ πλάγια·** ‖ κ. ἐπὶ ὀγκωδῶν λίθων, ἰδ. τῶν ἀπὸ βράχου ἀποσπωμένων, καταπίπτω κυλιόμενος, κατρακυλῶ : **ροβολῶντας ἀπ' τὰ κορφινὰ ἕνα θεόρατο κοντρὶ σταμάτησε καταμεσὶς στὸ δρόμο καὶ τὸν ἔφραξε·** **2)** βαίνω τῇδε κἀκεῖσε ἐν ἀναπεπταμένῳ τόπῳ, περιέρχομαι, περιδιαβάζω : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ. 67,18 **ἡ κλεφτουριὰ τ' ἀρνήθηκε καὶ ροβολάει στοὺς κάμπους·** ‖ προσέρχομαί που : Κρυστ. 'Ο χορὸς τῆς Λαμπρῆς 8 **ροβολοῦν τὰ παλληκάρια, λεβεντόπαιδα·** **3)** ρηματ. π. ροβόλημα, ροβολητά, ροβόλισμα, ροβολιστά.

ροβουρΐτις-ιδος (ἡ) νεώτ. παλαιοτέρα ἐκρηκτικὴ ὕλη βάσιν ἔχουσα τὸ νιτρικὸν ἀμμώνιον.

ῥόγα (ἡ) (λατ.) μσν. κ. δημ. μισθός, ἰδ. στρατιωτῶν, πληρωμή : Διγεν.'Ακρ.2,369 **καὶ λυπηθεὶς χαρίσωμαι ῥόγαν ἐκ τῶν χειρῶν μου,** 'Ερωτόκρ.4,886 **ρόγα μηδὲ πλέρωμα ποτὲ νὰ μὴ γυρεύγῃ,** αὐτ.227· ‖ δημ. συμπεφωνημένος, ἰδ. ἐτήσιος μισθὸς ὑπηρέτου : **δῶσ' μου τὴ ρόγα μου νὰ φύγω, - τὴ ρόγα μου τὴν παίρνει ὁ πατέρας μου στὸ τέλος τοῦ χρόνου·** **2)** γεν. π. Βυζαντ. χορηγία, φιλοδωρία, διανομὴ δώρων πρὸς τοὺς ἄρχοντας, ὑπαλλήλους, λαόν, κλπ.· **3)** αὐτὸ τοῦτο τὸ βασιλικὸν ταμεῖον καὶ μάλιστα τὸ ἰδιωτικόν.

ῥογάλια (τὰ) νεώτ. ἡμέραι δημοσίων παροχῶν, ἐλεημοσυνῶν π. ἀρχ. Ρωμ.

ῥόγαν 'Ησ. «τὸν φονέα, τὸν αὐτόχειρα»· **2)** αὐτ. «ῥῶγα».

ῥογάτος (ὁ) (λατ.) πάπ. ὁ κατὰ κλῆσιν, κατ' ὀνομαστὶ πρότασιν προσερχόμενος : **ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν ῥογάτων νομίμων ἑπτὰ μαρτύρων.**

ρογεῖ 'Ησ. «ὀργᾷ, ἀκμάζει, δαμάζει».

ῥογεύς 'Ησ. «βαφεύς».

ρογεύω μαν. κ. δημ. δίδω ρόγας, διανέμω δῶρα, φιλοδωρῶ, μοιράζω χαρίσματα : Πρόδρ. 2,456 **ῥογεύει ὁ βασιλεὺς ὅλα τὰ μοναστήρια, - ὅσα κι ἂν ἔχῃ τὰ ρογεύει στὴ γειτονιά.**

ῥογή (ἡ) μτγν. ῥογίον βλ.λ. : ΨΔημόκρ.'Αλχ.55Π.

ρογί (τὸ) δημ. κ. **ροΐ** ἐλαιοδοχεῖον ἐκ λευκοσιδήρου μετὰ ράμφους.

ῥογία 'Ησ. «ἀκέστρια».

ρογιάζω δημ., ἀόρ. **ἐρρόγιασα,** παθ. ἀόρ. **(ἐ)ρρογιάστηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ρογιασμένος,** μισθῶ τινα, προσλαμβάνω τινὰ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου ἐπὶ μισθῷ : **ἐρρόγιασα μιὰ γυναίκα νὰ μὲ βοηθήσῃ στὸν τρύγο, - τὸν ἔχω ρογιασμένο νὰ μοῦ σπείρῃ τὰ χωράφια, - ρογιάστηκε τὸ κορίτσι γιὰ τρία χρόνια.**

ῥογίον (τὸ) μτγν. ἀποδοχεύς, ἐπὶ ἄμβυκος : Ζώσ. 'Αλχ.142Β.

ρογκάδα (ἡ) (λατ.) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ρογκίζω βλ.λ., πυρὰ πρὸς ἐκχέρσωσιν, γιὰ ξεχέρσωμα.

ρογκίζω (λατ.) δημ. καίω τὴν καλάμην τοῦ θερισμένου ἀγροῦ διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς νέας σπορᾶς· **2)** ρ. παράγ. ρόγκισμα.

ρόγκισμα-ατος (τό) (ρογκίζω) δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ρογκίζω βλ.λ.
ῥογκιῶ-ιάω, δωρ. ἀπαρφ. **ῥογκιῆν** (Ἐπίχ.197), ῥέγκω, ῥέγχω βλ.λς.
ῥόγκολο (τό) (λατ.) δημ. τὸ φυτὸν βατράχιον τὸ κοινὸν βλ.λ.
ῥογμός δ.γρ. τοῦ ῥωχμὸς βλ.λ.
ῥογός (ὁ) κ. πάπ. ἐν Σικελίᾳ κ. ἐν μεγάλῃ Ἑλλάδι, ἀποθήκη σίτου, σιτοβολών : Ἐπίχ.22, Ἡρακλεωτ. Πίν.Ι,102, Πολυβ.9,45 «σιτοβόλια· ταῦτα δὲ ῥογοὺς Σικελιῶται ὠνόμαζον, καὶ ἔστι τοὔνομα ἐν Ἐπιχάρμου Βουσίριδι» Ἡσ. «ῥογοί σιτικοί, σιτοβολῶνες».
ρογός (ὁ) δημ. κ. **ρόγος** ἰκμάς, ὑγρασία τῆς γῆς ἡ ἀπαραίτητος διὰ τὴν εὐδοκίμησιν τῶν φυτῶν.
ῥογχάζω κ. νεώτ. ῥέγχω, ἀ. ροχαλίζω· πρβλ. ῥυγχιάζω : Ἡσ. ἐν λ.· **2**) γλωσσ. ῥυκανῶ βλ.λ.
ῥογχαλίζω γλωσσ. ῥέγχω, ῥεγχάζω, ροχαλίζω, κτ. δ. ἑρμην. ὑλακτῶ : Γλωσσ.εἰς Θεόκρ.6,30.
ῥογχάλισμα-ατος (τό) νεώτ. τὸ ροχάλισμα βλ.λ.
ῥογχασμός (ὁ) μτγν. ῥέγχος βλ.λ. : Γαλ.19,467.
ῥόγχος (ὁ) νεώτ. τὸ νὰ ῥέγχῃ τις, θορυβώδης ἀναπνοὴ κοιμωμένου, ἀ. ρογχασμός, ροχάλισμα, ροχαλητό· ‖ ἰατρ. πᾶς μὴ φυσιολογικὸς ἀναπνευστικὸς ἦχος ἀκουόμενος κατὰ τὴν ἀκρόασιν τοῦ θώρακος· ‖ **ῥόγχος ἐπιθανάτιος** δύσκολος καὶ θορυβώδης ἀναπνοὴ χαρακτηριστικὴ τοῦ ψυχορραγοῦντος.
ῥογχός δ. τ. τοῦ ῥωχμὸς βλ.λ.
ρόδα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. τροχός : **οἱ ρόδες τοῦ κάρρου, - ρόδα ρολογιοῦ - μηχανῆς.**
ῥοδάκανθα (ἡ) γλωσσ. ἄγριον ῥόδον.
ῥοδακινέα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ροδακινιά**, ὀρθότ. **ρωδ-**, τὸ δένδρον ροδακινέα τῆς οἰκογ. τῶν **ἀμυγδαλοειδῶν**, ἀ. μηλέα ἡ περσική : Ἀλέξ.Τραλλ.Ἐλμ.(2,595Ρ).
ῥοδάκινο(ν) (τό) (λατ.) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ὀρθ. **ρωδάκινον**, ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ ροδακινέα, ἀ. μῆλον τὸ περσικόν : Ἀλέξ.Τραλλ.7,1, αὐτ. Πυρ.1, Πρόδρ.1,209 **συκίτζια καὶ ῥοδάκινα, ροδίτζια, μυγδαλίτζια**· πρβλ. δωράκινον.
ῥοδαλός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων χροιὰν ῥόδου, ῥοδόχρους, ῥόδινος: Ὀππ.Κυν.1,501 **ροδαλαὶ παρειαί.**
ροδάμι (τό) δημ. ὁ ῥάδαμνος, ρόδαμνος, ὀρόδαμνος βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.73,13 **νὰ μπουμπουκιάσῃ τὸ κλαρί, ν' ἀνοίξῃ τὸ ροδάμι.**
ροδαμίζω δημ., μτχ. παθ. παρακ. **ροδαμισμένος -η-ο**, χλοάζω, εἶμαι πλήρης, γεμάτος ἀπὸ χλοεροὺς ἀνθισμένους θάμνους : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.43,13 **καὶ τὴν πικρὴ τὴν ἄνοιξη πολὺ ροδαμισμένα.**
ῥόδαμνος ὀρόδαμνος βλ.λ.· Ἡσ. «ῥόδαμνοι· κλῶνες, βλαστοί».
ροδάμυλον (τό) νεώτ. ἀμυλοειδὴς οὐσία ἀπαντῶσα εἰς τὰ κύτταρα τῶν φυτῶν.
ροδάνη (ἡ) (ροδανός) κ. σχόλ. Ἡσ. κ. **ῥαδάνη** ἡ κρόκη, στριμμένη κλωστή, ὑφάδι, νῆμα : Βατραχομ.183 **πέπλον μου κατέτρωξαν, ὃν ἐξύφηνα καμοῦσα ἐκ ῥοδάνης λεπτῆς καὶ στήμονα μακρὸν ἔνησα,** Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.1137.
ροδάνθη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. δερματικὸν ἐξάνθημα χαρακτηριζόμενον ὑπὸ κηλίδων ροδοχρόων μεγέθους φακῆς μέχρι μονολέπτου, αἱ ὁποῖαι σπανίως παρουσιάζουσι ποιὰν τινα διόγκωσιν ἢ ἐλαχίστην ἀπολέπισιν, ἓν τῶν πρώτων συμπτωμάτων τῆς συφιλιδικῆς παθήσεως.
ροδάνι (τό) δημ. τὸ ὄργανον διὰ τοῦ ὁποίου περιτυλίσσεται, καλαμίζεται τὸ νῆμα τῆς ἀνέμης εἰς τὰ πηνία, μασούρια, ἀ. σβίγα, τσικρίκι, θρομύλι (Κρήτη)· ‖ κ. μτφ. ἐν φρ. **ἡ γλῶσσά της πάει ροδάνι** (ἐπὶ λίαν φλυάρων γυναικῶν).
ῥοδανίζω σχόλ. μσν. κ. δημ. κ. ῥαδανίζω (Εὐστ. 1165,22) Σχόλ.Β Ἰλ.Σ 5376 «τὸ συνεχῶς τὴν κρόκην τινάσσειν»· πρβλ.Εὐστ.1527,60· **2**) δημ. μτβ. τυλίσσω νῆμα εἰς τὰ πηνίο μὲ τὸ ροδάνι, ἀ. καλαμίζω, μασουρίζω, βάνω μασούρια.
ροδάνισμα-ατος (τό) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ροδανίζω βλ.λ., ἀ. καλάμισμα, μασούρισμα.
ῥοδανός-ή-όν πιθ. ὁ εὐδιάσειστος, εὐκλόνιστος, ὁ εὐκόλως κινούμενος, δονούμενος ὑπὸ τῶν ἀνέμων : Ἰλ.Σ 576 **παρὰ ῥοδανὸν δονακῆα** (οὕτω παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν κωδ., ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι κριτικοὶ διΐστανται ὡς πρὸς τὸν τύπον τοῦτον· **ὁ** Ζηνόδοτ. ἔχει **διὰ ῥοδαλὸν** ὃ παράγει ἐκ τοῦ τ. κραδαλόν· ἡ ἀνάγνωσις τοῦ Ἀριστφ. κ. τοῦ Ἀριστάρχ. εἶναι ἀβεβαία, πιθ. παρὰ ῥαδινόν· βλ. Σχολ. αὐτόθι).
ῥόδαξ-ακος (ὁ) νεώτ. μικρὸν ῥόδον, τριανταφυλλάκι· **2**) τεχν. κόσμημα ἐν τῇ καθόλου τέχνῃ ἐν σχήματι μικροῦ ῥόδου· **3**) ἐν τῇ γοτθικῇ ἀρχιτεκτονικῇ, κυκλοτερὴς φωταγωγός, ὑπεράνω τῶν πυλῶν ναοῦ, διαχωριζόμενος εἰς ποικίλα κανονικὰ σχήματα περικλείοντα ὑελώματα.
ροδαριά (ἡ) δημ. ἡ ἀγρία ροδῆ βλ.λ., ἡ ἀγριοτριανταφυλλιά : Σολωμ.Ἡ ἀγνώριστη 20 **ὡσὰν τὰ φύλλα τῆς ροδαριᾶς.**
ῥοδάριον (τό) πάπ. μικρὸν ῥόδον βλ.λ., ὡς κόσμημα : **πινάκια εἰς τὸ μέσον ῥοδάρια χρυσᾶ ἔχοντα**· ‖ εἰκ. ἀντὶ ῥοιδάριον π.Ἡσ. ἐν λ. ἄφυκα.
ροδάτος-η-ο(ν) μσν. κ. δημ. ὁ ἐρυθρὸς ὡς τὸ ῥόδον, ὁ ἔχων χρῶμα ῥόδου : Διγεν.Ἀκρ.1993 **ἐφίλει χείλη κόκκινα μὲ μάγουλα ροδάτα,** Μαλακ.Συντρ.9,11 **στάζ' ἡ ροδάτη ἀνατολὴ σταλιὰ σταλιὰ τὸ μέλι.**
ῥοδαφνιά (ἡ) δημ τὸ δένδρον κέρασος ὁ δαφνοκέρασος.
ροδέα (ἡ) νεώτ. ἡ ροδῆ βλ.λ. : Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.44 κηπάρια . . **μὲ ροδέας καὶ πορτοκαλέας.**
ῥόδειος-ον ῥόδεος βλ.λ.· Σουΐδ.
ῥοδέλαιον (τό) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐκ ῥόδων αἰθέριον ἔλαιον, τὸ τριανταφυλλόλαδο : Γαλ.14,545.
ῥόδεος-α-ον ὁ εἰς ῥόδον ἀνήκων, ὁ τοῦ ἢ ἐκ τοῦ ῥόδου : Ἰβυκ.5 **ῥόδεα ἄνθεα,** Εὐρ.Μήδ.841 **εὐώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων,** αὐτ.Ἑλ.245 **ῥόδεα πέταλα,** Νίκ.Ἀλεξ.155 **ῥόδεον λίπος**· **2**) ὁ ὅμοιος πρὸς ῥόδον, ῥοδοειδής, ῥοδόχρους : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,102 **ῥοδέας σταφυλῆς** ἀποσπάδιον, Νόνν.Δ 9,296 **ῥόδεοι μαζοί**· **3**) νεώτ. ζῳολ. **ῥόδεος** (ὁ) γένος κυπρινιδῶν ἰχθύων.
ῥοδεών-ῶνος (ὁ) μτγν. τόπος, κῆπος κατάφυτος ἐκ ῥόδων, τριανταφυλλεών, ἀ. ῥοδών : Ἀνακρεόντ.Λυρ.Συμπλ.2,57,353.
ῥοδῆ (ἡ) κ. νεώτ. συνηρ. ἀντὶ ῥοδέη-ῥοδέα, ἰων. ῥοδέη (Ἀπολλ.Ρ 3,1020) γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν ῥοδοειδῶν, ἡ τριανταφυλλιά : Ἀρχίλ.29, Ἀσκληπιάδ.Μ π.Ἀθήν.2,50Ε **ἀλλὰ τῇ ῥοδῇ ἴσον.**
ροδύς-ιά-ύ δημ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ καρποῦ τῆς ροιᾶς, τοῦ ροδιοῦ· ‖ **τὸ οὐδ. ροδὺ** ὡς οὐσ τὸ χρῶμα τοῦ ροδιοῦ.
ρόδι (τό) δημ. κ. ρότδι κ. **ρότδο** ὁ καρπὸς τῆς ροιᾶς, τὸ ρότδο : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 59,7 **ἐξῆντα ρόδια γέννησα μ' ἐννιὰ χιλιάδες σπόρια.**
ροδιά (ἡ) δημ. κ. **ροϊδιά** τὸ δένδρον ροιά ἡ κοινή βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 59,3 **παίζει τ' ἀγέρι στὴ ροδιὰ κι ἡ φυλλουριά της σειέται.**
ῥοδιακός-ή-όν Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νῆσον Ῥόδον ἢ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : Στράβ.2,5,14 **εἶναι δ' ἐπὶ τοῦ Ῥοδιακοῦ κλίματος τὴν Κνίδον, - ροδιακὰ** ἀγγεῖα· **2**) ὡς οὐσ. τὸ **Ῥοδιακὸν** (ἐνν. σκύφος) εἶδος κυπέλλου κατασκευαζομένου **ἐν** Ῥόδῳ : Ἐπιγέν.5, Δίφιλ.5, Ἐπιγρ.· ὁμ. κ. **Ῥοδιακὴ χυτρίς** : Ἀριστλ. ἀπ.110· κ. μ. **Ῥοδιακή** : Ἐπιγρ.

ῥοδιανός-ή-όν μτγν. ὁ ἐκ Ῥόδου : Διοσκ.3,101.

ῥοδιάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ ῥοδιακὴ βλ λ.21 χυτρίς : Ἀθήν.11,496Ε **πιεῖν.. ἐκ τῶν ῥοδιάδων ἢ** τῶν ῥυτῶν (δ.γρ. **ῥοδιακῶν**).

ῥοδίζω (ῥόδον) κ. Ἐπιγρ. μσν., **νεώτ.** κ. δημ. εἶμαι ὅμοιος ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα ἢ κ. κατὰ τὴν ὀσμήν, εἶμαι τριανταφυλλύς : Διοσκ.1,13 **ῥοδίζω τῇ** ὀσμῇ, Ἀθήν.15,677Ε **ἐπέδειξε τὸν ῥοδίζοντα λωτόν,** Γεωπ.14,16,2, - **ὁ οὐρανὸς ῥοδίζει** (ἰδ. κατὰ τὴν αὐγήν, ἀμέσως πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου),- **ρόδισε τὸ φωμί** (κοκκίνισε, ἤρχισε νὰ φήνεται)· **2)** μτβ. ποιῶ τι εὐῶδες διὰ ῥόδων : Θεόφρ. Ὀσμ.47 **ῥοδίζειν τὰς συνθέσεις,** Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ. 1,12 **ῥοδίζειν τὸ δέρμα·** **3)** κοσμῶ, στολίζω τὸν τάφον τινὸς διὰ ῥόδων : Ἐπιγρ.· ὁμ. κ. παθ. ἐν Ἐπιγρ. κοσμοῦσι τὸν τάφον μου διὰ ῥόδων· **4)** δημ. κ. μτβ. δίδω ῥόδινον χρῶμα : Ζερβ.Ἰστ.1 69 **ὅραμα ὡραιότητος ἐρρόδισε τὴν αὐγὴν τῆς καλῆς φυλῆς.**

ῥοδιή (ἡ) Ἐπιγρ. ῥοδεὼν βλ.λ.

ῥοδῖνοπορφῦροῦς-ᾶ-οῦν πάπ. ὁ ῥόδινος ἅμα καὶ πορφυροῦς : Πάπ. **καμίσιον ῥοδινοπορφ-.**

ῥοθινοπρόσωπος-ον μσν. ὁ ἔχων ῥοδόχρουν, ῥοδαλὸν πρόσωπον· Θεοφάν.Συνεχ.6,5,472.

ῥόδῖνος-η-ο(ν) κ. **νεώτ.** κ. δημ. ὁ ἐκ ῥόδων κατεσκευασμένος ἢ πεποιημένος, τριανταφυλλένιος : Ἀνακρ.83 **ῥόδινος στέφανος,** Ἱππῶν.58 **ῥόδινον ἄλειφα,** Κηφισόδ.3 **ῥόδινον μύρον,** Διοσκ. 1,43· κ. κτ. παράλειψιν τῆς λ. μύρον ἢ ἔλαιον : Θεόφρ.Ὀσμ.25, Ἐπιγρ.· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ῥόδου, ὁ ῥοδόχρους, τριανταφυλλύς : Κῶδ.Ἰουστιν.11,9,3, Πάπ.,Παπαδ.Χριατ. Τεμπ.45 **ἡ νύμφη ἦτον ἀβρά, ὡραία, μὲ ρόδινον χρῶμα,** Μαλακ.Συντρ.8,5 **νερὰ σὲ λούζουν ρόδινα·** ‖ ὡς οὐσ. **ρόδινον** (τὸ) τὸ χρῶμα τοῦ ῥόδου, **τὸ** ῥοδίζον ἐρυθρόν, τὸ τριανταφυλλύ, τὸ ρόζ· ‖ μτφ. φρ. **τὰ βλέπει ὅλα ρόδινα** (ὡς βαίνοντα κατ' εὐχήν, αἰσιοδοξεῖ καθ' ὑπερβολήν), ὁμ. **ἡ κατάστασις δὲν εἶναι ρόδινη** (**δὲν εἶναι** εὐάρεστος, δὲν ἐπιτρέπει αἰσιοδοξίαν).

ῥοδινόφυος-ον μσν. ὁ ἔχων χρῶμα ῥόδινον, τριανταφυλλύ, ἐρυθρόν : Διγεν.Ἀκρ.2871 **τὰ χείλη ῥοδινόφυα ὡμοίαζον τὰ ἄνθη.**

ρόδιος-α-ον νεώτ. ὁ τῆς Ῥόδου, ῥοδιακός, ροδίτικος : **ρόδια προϊόντα·** ‖ **τὸ ἀρσ.** κ. θηλ. ὡς οὐσ. ὁ ἐκ τῆς νήσου Ῥόδου.

ῥοδίς-ίδος (ἡ) μτγν. τροχίσκος, παστίλλια, καραμέλλα ἐκ ῥόδων : Διοσκ.1,99,3, Δημόκρ.π.Γαλ.14,133.

ῥοδίσια (τὰ) Ἐπιγρ. ῥοδισμὸς βλ.λ.

ρόδισμα-ατος (τὸ) δημ. τὸ ῥοδίζειν βλ.λ.4) : **τὸ ρόδισμα τῆς ἀνατολῆς · τοῦ φωμιοῦ.**

ῥοδισμός (ὁ) Ἐπιγρ. τελετὴ καθ' ἣν ἐκοσμοῦντο οἱ τάφοι διὰ ῥόδων.

ῥοδίτζιον (τὸ) μσν. μικρὸς καρπὸς τῆς ροιᾶς, ροϊδάκι : Πρόδρ.1,209 **ῥοδίτζια, μυγδαλίτζια.**

ῥοδίτης οἶνος (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. οἶνος παρεσκευασμένος μετὰ ῥόδων, ἀρωματισμένος διὰ πετάλων ἢ δι' ἐκχυλίσματος εὐόσμων ῥόδων : Διοσκ.5,27, Γεωπ.8,2· **2)** νεώτ. εἶδος σταφυλῆς ἐδωδίμου ἢ καὶ οἰνοφόρου.

ροδίτικος-η-ο δημ. ὁ ρόδιος βλ.λ.

ῥοδῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. ὀνομασία πολυτίμου τινὸς λίθου : Πλίν.Φ.Ι 37,191.

ροδίτσα (ἡ) δημ. μικρὸς τροχός, μικρὴ ρόδα.

ῥοδοβαφής-οῦς-ές πάπ. κ. νεώτ. ὁ βεβαμμένος εἰς χρῶμα ῥόδου, ὁ ῥοδόχρους.

ῥοδοβολῶ-έω μσν. ἐκπέμπω, ἀναδίδω ὀσμὴν ῥόδου : Πρόδρ.2,217 **ῥοδοβολεῖ γάρ, Δέσποτα, τούτοις εὐθὺς ὁ πίνων.**

ῥοδόβοτρυς χιτών (ὁ) μσν. πιθ. ὁ διηνθισμένος ῥόδοις καὶ βότρυσιν ἢ ὁ ἔχων χρώματα ῥόδων καὶ βοτρύων : ΚΠορφ.Ἔκθ.505 (ἔκδ.Β.).

ῥοδοδάκτῦλος-ον κ. νεώτ., αἰολ. **βροδοδάκτυλος** ἐπίθ. τῆς Ἠοῦς π. Ὁμ. κ. Ἡσιόδ., ἡ ἔχουσα οἱονεὶ ῥοδίνους δακτύλους, ῥοδόχρους : Ὀδ.Β 1, Ἡσίοδ.Ἔργ.610 **Ἀρκτοῦρον δὲ ἴδῃ ῥοδοδάκτυλος Ἠώς·** ‖ εἶτα κ. ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης ὡς κ. ἐπὶ γυναικῶν : Βακχ.18,18 **Ἰνάχου ῥοδοδάκτυλος κόρα,** Κόλουθ.99 **ῥοδοδάκτυλος Κύπρις.**

ῥοδοδάφνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν νήριον, εἶδος δάφνης, ἡ πικροδάφνη, ἢ πιθ. τὸ ῥοδόδενδρον : Διοσκ.4,81, Πλίν.Φ.Ι 16,79, Λουκ.Ὄν.17 **ῥοδοδάφνην αὐτὰ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι, αὐτ.** Ψευδολ.27, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,77.

ῥοδόδενδρον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. γένος **ἐρικοειδῶν** φυτῶν, ἡ ῥοδοδάφνη βλ.λ. : Διοσκ.4,81.

ῥοδοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὸ ῥόδον ὅμοιος, ῥόδινος : ΑΠ 15,40,18, Πολυδ.2,70 **ῥοδοειδὴς χιτών** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ ῥαγαειδής), Μουσαῖ.114· **2)** ὡς οὐσ. **ῥοδοειδές** (τὸ) ὀνομασία φαρμάκου ἐν χρ. πρὸς κατάπαυσιν τῆς ῥιναρροίας : Ὀρειβ.ἀπ.15.

ῥοδόεις-εντος-εσσα-εν ὁ ἐκ ῥόδων κατεσκευασμένος : Ἰλ.Ψ 186 **ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,** Εὐρ.ΙΑ 1298 **ῥοδόεντα ἄνθεα,** ΑΠ 5,80 **ῥοδόεσσα χάρις** (οἵα ἡ χάρις ῥόδων)· **2)** ὁ περιβαλλόμενος ὑπὸ ῥόδων ἢ ὁ ἔχων ῥόδινον περίβλημα : Βακχ.15,34 ἐπὶ **ῥοδόεντι Λυκόρμᾳ·** **3)** ὁ ἔχων ῥόδινον χρῶμα : Ἀντίφιλ. ἐν ΑΠ 6,250 **εἴρια ῥοδόεντα.**

ροδοζάχαρη (ἡ) δημ. εἶδος γλυκύσματος **παρασκευαζόμενον** διὰ φύλλων ῥόδου.

ροδοζύμωτος-η-ο δημ. λ. ποι. ὁ οἱονεὶ ζυμωμένος μὲ ρόδα, ροδόχρους, ροδοζυμωμένος.

ροδοκάλλι (τὸ) δημ. τὸ κάλλος, ἡ ὡραιότης, ἡ χάρις τοῦ ρόδου.

ροδοκάνι (τὸ) δημ. δοχεῖον μὲ διάτρητον πῶμα ἐν ᾧ ἔρριπτον τὸ ροδόσταγμα καὶ δι' οὗ ἐρράντιζον, ραντιστήριον, ἄ. ροδαστάλι.

ροδόκηπος (ὁ) νεώτ. κῆπος ὅπου καλλιεργοῦνται ἀποκλειστικῶς ἢ κατὰ τὸ πλεῖσταν ροδαῖ.

ροδοκοκκινίζω δημ. γίνομαι ροδοκόκκινος βλ.λ., ἔχω ἢ λαμβάνω χρῶμα ροδακόκκινον, κοκκινίζω ἐλαφρῶς, ροδίζω.

ροδοκόκκινος-η-ο δημ. ὁ ὡς τὸ ρόδον κόκκινος, ραδόχρους : Μαλακ.Συντρ.66,5 **ὁ ἥλιος ροδοκόκκινος στὴ δύση,** · **μάγουλα ροδοκόκκινα.**

ῥοδόκολπος-ον ὁ ἔχων κόλπον, στῆθος ῥοδόχρουν, ἐν χρ. κ. μτφ. : Λυρ.Ἀδέσπ.140 **ῥοδόκολπος Εὐνομία.**

ῥοδοκρινοπρόσωπος-ον μσν. ὁ ἔχων τὸ πρόσωπον λευκὸν ὡς τὸ κρίνον, τὸ λείριον καὶ ἐλαφρῶς ἐρυθρὸν ὡς τὸ ῥόδον : Ψελλ. ἐν Φαβρικ. Ἑλλ.Βιβλ.1093 (ἔκδ.Har1.).

ροδομάγουλος-η-ο δημ. ὁ ἔχων παρειας, μάγουλα κόκκινα ὡς τὸ ρόδον.

ῥοδόμαλον δωρ. ἀντὶ ῥοδόμηλον βλ.λ.

ῥοδομέλι-ιτος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. μέλι **ἐκ** ῥόδων παρεσκευασμένον : Διοσκ.5,27, Φιλάγρ.π.Ὀρειβ.5,17,5, Διοκλητ.Ἔδικτ.Δελφ.14, Ἀέτ.3,104· **2)** νεώτ. διάλυμα μέλιτος μετ' ἀρώματος ῥόδων.

ῥοδόμηλον (τὸ), δωρ. **ῥοδόμαλον** ῥόδινον μῆλον· ‖ μτφ. παρειὰ εὔτραφὴς καὶ ῥοδόχρους : Θεόκρ.23,8 **οὐ ῥοδόμαλον** (κῶδ. ῥοδομάλλον, Ahrens ῥόδα μάλων)· **2)** γλύκυσμα **ἐκ** ῥόδων καὶ κυδωνίων : Ἀλέξ.Τραλλ.1,10.

ῥοδομῖγής-οῦς-ές (μείγνυμι) μτγν. ὁ μεμειγμένος μετὰ ῥόδων : Κλήμ.Ἀλ.235 **ῥοδομιγὲς βάμμα.**

ροδομύριστος-η-ο ὁ εὐωδιάζων ὡς ρόδον, ὁ ἀναδίδων ἄρωμα ρόδου.

ῥόδον (τὸ) κ. νεώτ., δημ. κ. **ρόδο,** αἰολ. **βρόδον,** μεταπλ. δοτ. πληθ. **ῥοδέεσσι** (δ. γρ. ἐν Ἀπολλ.Ρ 3,1020) τὸ ἄνθος τῆς ῥοδῆς, τὸ τριαντάφυλλα : Ὁμ.Ὕμν.Δήμ.6, Θέογν.537 **οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,** Πίνδ.Ι 4(3),18(36)

φοινικέοισιν . . ῥόδοις, Ἡρ.Β,138 φύεται αὐτόματα ῥόδα, Θεόφρ.ΦΙ 6,2,1 ῥόδον ἄγριον (ἄνθος ἀγρίας ῥοδῆς, ἀγριοτριαντάφυλλον), Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.46,1 ἔχετε γειά, ψηλὰ βουνὰ καὶ κάμποι μὲ τὰ ῥόδα· ‖ εἰδ. τὸ ἄνθος τῆς λεγομένης νῦν γαλλικῆς ροδῆς καὶ τῆς ἑκατονταφύλλου: Θεόφρ. ΦΙ 6,6,4 ῥόδον ἑκατοντάφυλλον· ‖ μτφ. πᾶν τὸ περιποιοῦν τιμήν, ἔπαινος : Ἀριστφ.Νεφ.910 καταπύγων εἶ κ' ἀναίσχυντος. - ῥόδα μ' εἴρηκας· ὁμ.φρ. πάσσω ῥόδοις παριστάνω ρόδινα: Ἀριστφ. Νεφ.1330 πάττε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις· ὁμ. παροιμ. ὗς διὰ ῥόδων ἐπὶ σκαιῶν καὶ ἀναγώγων : Κράτ.4· **2)** ροδωνιά βλ.λ. : Κολουθ.348· **3)** ῥόδα (τὰ) ροδισμός βλ.λ : Ἐπιγρ.· **4)** τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Φερεκρ.108,29 κόραι ἀρτίως ἡβυλλιῶσαι καὶ τὰ ῥόδα κεκαρμέναι.

ροδόνερο (τὸ) δημ. τὸ ροδόσταγμα, ἄ. τριανταφυλλόνερα.

ροδόξιδο (τό) δημ. ὄξος ἀρωματισμένον μὲ φύλλα ρόδων, τριανταφυλλόξιδο.

ροδόξυλον (τό) νεώτ. ξύλον προερχόμενον ἐκ διαφόρων δένδρων, οἷον τῆς φυσοκαλύμνου, τοῦ περιαλλοκαύλου κ. ἄ., ἔχον ροδίνην χροιάν.

(F)ροδόπαχυς-εος-υ ῥοδόπηχυς βλ.λ. : Σαπφ.65 (F)ροδοπάχεες ἄγναι Χάριτες, πρβλ.Βακχ.12,96.

ῥοδόπεπλος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων, ὁ φέρων ροδόχρουν πέπλον ἢ ἐσθῆτα : Κόϊντ.3,608 γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν Ἠριγένεια, Κάλβ. Εἰς τὸν ἱερὸν λόχον 2.

ροδοπεριχυμένος-η-ο δημ. κ. ροδοπερίχυτος ὁ διὰ πετάλων (ρόδων) ἢ δι' ἀρώματος ρόδων περιερραντισμένος, περιλουσμένος.

ροδοπέταλον (τὸ) νεώτ. πέταλον ρόδου, ροδόφυλλο

ῥοδόπηχυς-εος-υ (Fροδόπαχυς), δωρ. ῥοδόπᾱχυς, αἰολ. βροδόπαχυς ὁ ἔχων ροδοχρόους βραχίονας : Ὁμ.Ὕμν.31,6, Ἡσίοδ.Θ 247 Εὐνίκη ῥοδόπηχυς, Βάκχ.12,96, Θεόκρ.2,148 Ἀῶ τὸν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαν, Ἀνακρεόντ.53,21.

ῥοδοπιτυΐνη (ἡ) μσν. ρητίνη ροδίνης παραλλαγῆς τῆς πίτυος : Ἱππιατρ.35.

ροδόπλοκος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ μετὰ ρόδων πεπλεγμένας : ροδόπλοκος στέφανος· ‖ ὁ διὰ ροδοειδῶν κοσμημάτων ἢ ποικιλμάτων ἐστολισμένος : ΚΠορφ.Ἔκθ.ΙΙΙ,344 ῥοδόπλοκοι σταυροί, οὐτ.536 ῥοδόπλοκα ὀσφράδια (κεντητὴ ἐκ ρόδων ἀνθοδέσμη) (ἔκδ. Β.).

ροδόπνους-οος-ουν-οον ὁ ἀναδίδων, ὁ ἀποπνέων ὀσμήν, εὐωδίαν ρόδων : Ἔφιππ.π.Ἀθήν. 2,48C ὅπου ῥοδόπνοα στρώματ' ἐστὶ καὶ μύροις λοῦμαι φακαατοῖς.

ῥοδοποίκιλος-ον μσν. ὁ πεποικιλμένος μὲ ρόδινον χρῶμα : Θεοφάν.3,43.

ῥοδόπυγος-ον μτγν. ὁ ἔχων ροδόχρουν πυγήν : Διασκ.Ἐπιγρ. ἐν ΑΠ 5,54 Δωρίδα τὴν ῥοδόπυγον.

ροδοπώλης (ὁ) γλώσσ. ὁ πωλῶν ρόδα, τριαντάφυλλα.

Ῥοδοσκάρφα Ἐπιγρ. τίτλος θεότητός τινος ἐν Κύπρῳ· πρβλ. σκαρφᾶσθαι.

ροδοσκέπαστος-η-ο δημ. ὁ κεκαλυμμένος, καταστολισμένος μὲ ρόδα.

ῥοδόστα(γ)μα-ατος (τὸ) (στάζω) σχόλ. κ. νεώτ., δημ. κ. ροδόσταμο εὐῶδες ὑγρὸν ἐκ ρόδων λαμβανόμενον καὶ παρασκευαζόμενον μετὰ μέλιτος, ὡς τὸ ροδόμελι : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.529· ‖ νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐκ ρόδων ἀπόσταγμα, ἄ. τριανταφυλλόνερο· ‖ διάλυμα ροδελαίου ἐντὸς ὕδατος.

ῥοδόστακτον (τὸ) μτγν. ροδόσταγμα βλ.λ. : Παῦλ.Αἰγ.7,15.

ροδοστάλι (τὸ) δημ. ροδοκάνι βλ.λ.

ροδόσταμα-ατος (τὸ) δημ. κ. ῥοδόσταμο τὸ ροδόσταγμα βλ.λ. : Κρυστ.Πεντάμορφη 103 μὲ μόσχο καὶ ροδόσταμο λεβέντη θὰ σ' ἀλείφω, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 16,2) καλὰ ροδόσταμα, καλὸ ἀνθονέρι, δ. δίστ. ροδόσταμο νὰ γίνεσαι τὴν πόρκα τους νὰ ραίνῃς (ἐπὶ τῆς θαλάσσης).

ροδόσταχυς-υος (ὁ) νεώτ. γένος βρομελιοειδῶν φυτῶν.

ῥοδόστερνος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἔχων στέρνον, στῆθος ροδόχρουν, ἐπίθ. τῆς Ἴσιδος.

ροδοστέφανος-η-ο δημ. ποι. ὁ διὰ στεφάνου ἐκ ρόδων ἐστεμμένος ἄ. ροδοστεφάνωτος, ροδοστεφανωμένος : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.155 κι ὁλοτρόγυρα σὲ κεῖνα | χαροκόποι ροδοστέφανοι.

ροδοστεφανωμένος-η-ο δημ. μτχ. ἀχρ. ρ. ὁ διὰ ρόδων ἐστεμμένος, ῥοδοστεφής : Παλαμ. Δωδ.Γύφτ.130 κι ἀπ' ὅλους πρῶτος καὶ ροδοστεφονωμένος | ὁ ρηγάρχης, ὁ μονάρχης.

ροδοστεφάνωτος-η-ο δημ. ποι. ῥοδοστεφὴς βλ.λ., στεφονωμένος μὲ ρόδα : Σολωμ.Τρελλὴ Μάνα 7,1 ῥοδοστεφάνωτα | ἀσπροντυμένα) τὰ κατεβάσανε .. | μέσα στὴν ὕστερη | ἀλησμονιά.

ῥοδοστεφής-οῦς-ές μτγν. ποι. ὁ διὰ ρόδων στεφθείς, ἐστεμμένος : Νόνν.Δ 48,681 ῥοδοστεφέος πόσιν Ἠοῦς.

ροδοστηθία (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος νηκτικῶν πτηνῶν τῆς οἰκογ. τῶν λαριδῶν.

ῥοδόσφυρος-αν μτγν. ποι. ὁ ροδόχροα ἔχων τὰ σφυρά : Κόϊντ.1,138 ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια, Ἱμέρ.Λόγ.1,19 ῥοδόσφυροι Χάριτες, Πάπ.

ροδότυπος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος καλλωπιστικῶν φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν ροδοειδῶν.

ῥοδουντία (ἡ) ἔδεσμά τι παρεσκευασμένον μετὰ ρόδων : Ἀθήν.9,403D.

ροδοφαίνομαι δημ. ποι. φαίνομαι, ἐμφανίζομαι, ἀνατέλλω ρόδινος : Σολωμ.Νεκρικὴ Ὠδὴ 11 τοῦ Μαΐου ροδοφαίνεται ἡ μέρα.

ροδοφέγγω δημ. ποι. φέγγω, ἀνατέλλω διαχέων ρόδινον φῶς : Γρυπ.Σκ.Τερρ.31,5 μὰ ἐκεῖ βαθιὰ ποὺ ροδοφέγγει ἡ μέρα.

ῥοδοφόρια (τὰ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τῶν νεκρῶν, καθ' ἣν ἐκόσμουν τοὺς τάφους διὰ ρόδων, ἄ. ροδισμός : Ἐπιγρ. Μακεδονίας.

ροδοφόρετος-η-ο δημ. ποι. ὁ οἱονεὶ ρόδα ἐνδεδυμένος, ὁ διὰ ρόδων περιβαλλόμενος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.216,8 Ἀπρίλη ροδοφόρετε, Μάη μου κανακάρη.

ῥοδοφόρος-ον μτγν. ὁ φέρων, ὁ παράγων ρόδα : ΠΔΜακκ.3,7,17 Πτολεμαΐδα τὴν ὀνομαζομένην .. ῥοδοφόρον.

ροδοφύκη (ἡ) νεώτ. τάξις φυτῶν κοραλλοειδῶν, νηματοειδῶν, πολυκυττάρων, προσδεδεμένων εἰς ἓν ὑπόστρωμα.

ῥοδόφυλλο(ν) (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. φύλλον ῥόδου : Παύλ.Αἰγ.3,66 (δ. ἀνάγν.), Γρυπ.Σκ. Τερρ.13,4 ἡ μυστικιὰ ἡ πλημμύρα | ποὺ ἀφρίζει μὲ ῥοδόφυλλα καὶ πνίγει μ' εὐωδιά, Μαλακ. Συντρ.26,7 μὲ κρίνα καὶ ροδόφυλλα τῆς ἔστρωσε τ' ἀπάρθενο κρεββάτι· ‖ οὕτω κ. ἐν ποι. παρομοιώσει : οὐτ.86,11 κι ἔχουνε κρίνους δάχτυλα | κι ἔχουν ῥοδόφυλλα γιὰ νύχια.

ῥοδόφυτος-ον νεώτ. ἐπὶ τόπων, ἐκτάσεων ἐδάφους, ὁ διὰ ροδῶν πεφυτευμένος, ὁ κατάφυτος ἀπὸ τριανταφυλλέας.

ροδοχαράζω δημ. ποι. ἀνατέλλω, ἐπιτέλλω, ἐμφανίζομαι ρόδινος : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.130 κοίτα τὴν ἄνοιξη . . | ὄμορφα ποὺ ροδοχαράζει.

ῥοδόχειρ-ειρος (ὁ) σχόλ. ὁ ἔχων ροδοχρόους τὰς χεῖρας· πρβλ. ῥοδόπηχυς : Σχόλ.Θεόκρ.2,48.

ροδοχίτων-ονος (ὁ) νεώτ. γένος καλλωπιστικῶν φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν σκροφουλαριοειδῶν.

ῥοδόχροια (ἡ) μσν. ῥοδίνη χροιά, ρόδινον χρῶμα : Κ Μανασσ.Χρον.1164.

ῥοδόχρους-οος-ουν-οον (χρόα) μτγν.κ.νεώτ. ὁ τὸ χρῶμα τῶν ῥόδων, ὁ ῥοδίνην χροιὰν ἔχων, τριανταφυλλύς : Διοσκ.'Επιγρ. ἐν ΑΠ 5,55 **ἐκμαίνει χείλη με ῥοδόχροα, ποικιλόμυθα,** Διοσκ.Ι,ΙΙΙ, αὐτ.2, 106. 'Οππ.'Αλ.Ι,130· || εἰδικώτ. ἐπὶ γυναικῶν, 6θ. κ. ἐπὶ θεαινῶν, ἡ ἔχουσα ῥόδινον τὸ δέρμα : 'Ανακρεόντ.53,22 **ῥοδόχρους δὲ κἀφροδῖτα παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.**

ῥοδόχρωμον (τὸ) νεώτ. ὀρυκτολ. παραλλαγὴ τοῦ χλωρίτου βλ.λ. ἀπαντῶσα καὶ ἐν Τήνῳ.

ῥοδόχρωμος-η-ο δημ. ὁ ῥοδίνου χρώματος, ῥοδόχρους:Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 64,6 ἡ **ῥοδόχρωμη λάμψη ἀπό τίς δᾶδες) ποὺ οἱ 'Υμέναιοι κρατοῦν.**

ῥοδόχρως-ωτος (ὁ,ἡ) μτγν. ῥοδόχρους βλ.λ., εἰδ. ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ῥόδιναν ἔχουσα τὸ δέρμα : Θεόκρ. 18,31 **ἁ ῥοδόχρως 'Ελένα Λακεδαίμονι κόσμος.**

ῥοδοφίνη (ἡ) νεώτ. φυσιολ. ἐρυθρὰ οὐσία, εὐαίσθητος εἰς τὸ φῶς, διακεχυμένη ἀνὰ τὴν ἔξω στοιβάδα τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ, ἐξαφανιζομένη μὲν εἰς τὸ φῶς, ἀναγεννωμένη δ' εἰς τὸ σκότος, ἅ. πορφύρα.

ῥοδύς-ιά-ύ δημ. ὁ ἐρυθρὸς ὡς τὸ ῥόδον : δ.δίστ. **ὄμορφη πού 'ναι ἡ νύφη μας σάν τό ραδὺ μαντήλι·** 2) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ῥοδύ βλ.λ.

ῥοδύ (τὸ) δημ. τὸ χρῶμα τοῦ ῥόδου, ῥόδινος, τριανταφυλλύς· 2) τὸ χρῶμα τῆς ῥόας, τοῦ ροδιοῦ, γκρενά.

ῥοδυμενοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογένεια φυκῶν περιλαμβάνουσα γένη ἀπαντῶντα εἰς πλείστας θαλάσσας.

ῥοδὼν-ῶνος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., δημ.-ώνας τόπος κατάφυτος ἐκ ῥόδων, ῥοδεών, ῥοδόκηπος, ῥοδωνιά : Ρουφῖν.ἐν ΑΠ 5,35 **ῥοδὼν πολιῷ σχιζόμενος ζεφύρῳ,** Πάπ.· 2) κτ. πληθ. ἐν εἰδ. σημ. οἱ ὀρνιθίαι βλ.λ. ἄνεμοι : 'Ολυμπ.Μετ.177,21.

ῥοδωνιά (ἡ) κ. νεώτ. τόπος κατάφυτος ἐκ ῥόδων, κῆπος ῥόδων· Σουΐδ. «ἡ τῶν ῥόδων φυτεία»: 'Εκατ.Μ 37 J,Δημ.125Ι **ἐκέλευον τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν·** 2) ῥοδῆ, τριανταφυλλιά: Θεόφρ.ΦΙ 2,2,Ι, αὐτ.6,6,Ι, Αἰλ.ΖΙ 14,24, Βασίλ.Ι,573 D **τῆς ῥοδωνιᾶς τοῦ ἄνθους δρεφάμενοι,** Θεοδώρητ.55,13 **οἱ τὰς ῥοδωνιὰς τρυγῶντες·** 3) ἡ ῥοδοδάφνη : Φώτ.,ΑΒ 299· 4) ἡ ῥοδάκανθα : Κυραν.27· 5) ἄμπελος φέρουσα σταφυλὰς ῥοδοχρόους : Φώτ.· 6) ἔδεσμα μετὰ ῥόδων, ῥοδουντία βλ.λ. : 'Αθήν.9,406 Α· 7) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· πρβλ. ῥόδον : Κρατῖν.Νεώτ.109· 8) 'Ησ. «τὸ τοῦ ἀνδρὸς αἰδοῖον».

ῥοδωπός-ή-όν (ὤψ) μτγν. κ. δημ. ὁ ἔχων ὄψιν, χροιὰν ῥοδίνην, ῥοδοκόκκινος : Διοσκ.5,113, δ.δίστ. **σὰ μαῦρο πρόβατον, σὰ ῥοδωπὸν ἐρίφι·** || ποι. θηλ. **ῥοδῶπις-ιδος** : Νόνν.Δ 10,176.

ῥοδωτός-ή-όν γλωσσ. ὁ ἐκ ῥόδων ἢ ὁ μετὰ ῥόδων : **τὸ ῥοδωτόν** τὸ ἀρωματικὸν ὕδωρ, τὸ ἐκ ῥόδων λαμβανόμενον, ῥοδόσταγμα.

ῥοείδιον (τὸ) 'Επιγρ. ὑποκορ. τοῦ ῥόος, μικρὸς ὀχετός, ῥυάκιον : 'Επιγρ.Σικελ. **ῥοείδιον ῥέον ἀνὰ μέσον τῶν Γαεώνων.**

ῥόζ (τὸ) (γαλλ.) ἄκλ. τὸ χρῶμα τοῦ ῥόδου, τριανταφυλλύ· 2) ὅθ. κ. ὡς ἐπίθ. ἄκλ. ῥόδινος, τριανταφυλλύς : **ῥόζ φόρεμα, - ῥόζ γραβάτα.**

ῥοζακί (τὸ) δημ. κ. **ραζακί** ὀνομασία ποικιλίας τινὸς τοῦ φυτοῦ ἄμπελος ἡ οἰνοφόρος : δ. τραγ. **κάνει σταφύλι ροζακί καὶ τό κρασί μοσκάτο.**

ῥοζάριον (τὸ) (λατ. rosarium) νεώτ. σειρὰ προσευχῶν, συνήθης ἐν τῇ Δυτικῇ 'Εκκλησίᾳ εἰσαγομένη διὰ τοῦ «Πιστεύω» καὶ καθ' ἣν ὁ προσευχόμενος ἐπαναλαμβάνει δεκαπεντάκις τὸ «πάτερ ἡμῶν» (Peter noster) καὶ δεκάκις τὸ «Χαῖρε Μαρία»· || κτ. συνεκδ. τὸ πρὸς εὐκολωτέραν καὶ ἀσφαλεστέραν ἀρίθμησιν τῶν προσευχῶν τούτων χρησιμοποιούμενον κομβολόγιον.

ῥοζέλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν ἔνυδρον ἀρσενικικὸν ἅλας τοῦ ἀσβεστίου, κοβαλτίου καὶ μαγνησίου.

ῥοζελλάνης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν τῆς ὁμάδος τῶν πλαγιοκλάστων.

ῥοζενμυλλέρειος βόθρος (ὁ) νεώτ.ἀνατομ. κόλπωμα σχισμοειδὲς κείμενον παρὰ τὸ φαρυγγικὸν στόμιον τῆς εὐσταχιανῆς σάλπιγγος.

ῥοζέττα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κόμβος ταινίας, ἰδίως ἐρυθρᾶς εἰς σχῆμα προσομοιάζον πρὸς μικρὸν ῥόδον, φερόμενος ὡς ἔμβλημα παρασήμου εἰς τὴν κομβιοδόχην· 2) εἶδος δακτυλιδίου φέροντος διατεταγμένους ἐπὶ τῆς σφενδόνης ἐν σχήματι ῥόδου μικροὺς πολυτίμους λίθους· 3) ὡρισμένη μορφὴ ἣν λαμβάνει ὁ ἀδάμας κατόπιν εἰδικῆς ἐπεξεργασίας, καὶ καθ' ἣν ἡ πολύεδρος πρόσοψις αὐτοῦ ἐπικάθηται ἀμέσως εἰς ἐπίπεδον βάσιν.

ῥοζιάζω δημ. σχηματίζω τύλους, κάνω ῥόζους βλ.λ.2) : **ροζιάσανε τά χέρια του ἀπ' τὴ βαριά δουλειά·** || κ. ἐν παθ. μτχ. : Ζερβ.Μυθ.Ζ 60 **τόν εἶδαν νά πελεκᾷ ροζιασμένο κούτσουρο.**

ῥοζιάρης (ὁ) δημ., θηλ. **-άρα,** ὁ ἔχων τύλους, ῥόζους, ῥοζιάρικος.

ῥοζιάρικος-η-ο δημ. ὁ φέρων ὄζους : **ροζιάρικο ξύλο, - ροζιάρικος βλαστός·** 2) ὁ ἔχων τύλους ἐπὶ τοῦ δέρματος, ῥόζους βλ.λ.2) : **ροζιάρικο χέρι.**

ῥόζος (ὁ) δημ. τὸ ἐκ τῆς παραφυάδος ἐξόγκωμα κορμοῦ, βλαστοῦ, γεν. ὁ ὄζος ξύλου : **ἔχει πολλούς ρόζους ἡ τάβλα κι εἶναι δύσκολο τό πλανάρισμα·** 2) τύλος, σκλήρυνσις τοῦ δέρματος τῆς χειρός, ἰδίως ἐκ τῆς ἐκτελέσεως βαναυσικῶν ἐργασιῶν : **βγάλανε ρόζους τά χέρια μου ἀπ' τό τσαπί.**

ῥόζω Σουΐδ.«ῥόζειν· ῥέγχειν, ὑλακτεῖν, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν, μεταφορικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων», Φώτ.

ῥοή μσν. κ. νεώτ., δωρ. ῥοά, δοτ. πληθ. 'Επιγρ. ῥhoFαῖσι ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥέω βλ.λ., ῥύσις, ῥεῦμα, ἰδίως ἐπὶ θαλασσῶν, ποταμῶν, τὸ πλεῖστον κτ. πληθ., μτ.γενικ.: 'Ιλ.Γ 5 **ἐπ' 'Ωκεανοῖο ῥοάων,** αὐτ.Β 869 **Μαιάνδρου τε ῥοάς,** 'Οδ.Ζ 216 **ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσιν,** 'Ησίοδ.Θ 841,Πίνδ.Ν 3,25· || σπαν. καθ' ἑνικόν : αὐτ.Ν 11,36 **παρ' 'Ισμηνοῦ ῥοάν** (διόρθ. ῥοᾶν), Πλάτ.Κρατ.402Α **ποταμοῦ ῥοῇ,** Μηναῖ.Ι,2 **'Ωδὴ ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν 'Ιορδάνου ταῖς ῥοαῖς·** || κ. ἄνευ γενικ. : Αἰσχ.Πέρσ.805 **ἔνθα πεδίον 'Ασωπὸς ῥοαῖς ἄρδει,** Σοφ.Αἴ.419 **ὦ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί·** 2) ἀλλὰ κ. ἐπὶ παντὸς ῥέοντος, διαχεομένου, σταλαγμός : Εὐρ.Βάκχ.711 **ἐκ δὲ κισσίνων θύρσων γλυκεῖαι μέλιτος ἔσταζον ῥοαί,** αὐτ.'Ικέτ.690 **αἱματός τε φοινίου ῥοάς, - ῥοὴ οἴνου - ἐλαίου·** || ἐν εἰδ. σημ. **ἀμπέλου ῥοὴ** ὁ χυμὸς τῆς σταφυλῆς : Εὐρ.Βάκχ.281· κ. κτ. πληθ. : αὐτ.Κύκλ.123 **Βρωμίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς·** 3) ἐν μτφ. χρ. ἐπὶ ποιητικοῦ, ἐμπνευσμένου λόγου οἱονεὶ ῥέοντος : Πίνδ.Ν 7,12 **μελίφρον αἰτίαν ῥοαῖσι Μοισᾶν ἐνέβαλε,** αὐτ.Ι 7(6),19 **κλυταῖς ἐπέων ῥοαῖσιν,** Πλάτ.Θεαίτ.206D **τὴν διὰ τοῦ στόματος ῥοήν·** 4) ὁμ. μτφ. ἀναφορ. πρὸς καταστάσεις, ἡ φορά, ἡ μεταβολή, ἡ τροπὴ τῶν πραγμάτων : Πίνδ.Ο 2,33 **ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μετὰ καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν** (σχόλ. «ῥεύματα, μεταβολαί, αἱ τῆς τύχης φοραὶ ἄλλοτε εἰς ἄλλους ἀνθρώπους μεταβαίνουσιν, ἢ εὐθυμίαν ἢ πόνον παρέχουσαι»)· || οὕτω κ. νεώτ.: **ἡ ῥοὴ τῶν γεγονότων - τῶν πραγμάτων ἐπεβεβαίωσε τὰς προβλέψεις μας·** 5) εἰδ. ὡς φιλοσοφ. ὅρος, κίνησις, μεταβολή : Πλάτ.Θεαίτ.152Ε **πάντα εἴρηκεν ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως·** 6) νεώτ. ψυχολογ. **ῥοὴ τῶν πα-**

ραστάσεων τὸ σύνηθες ψυχικὸν γεγονὸς ‹καθ' ὃ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν παρέρχονται πρὸ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν παντὸς εἴδους παραστάσεις σχετιζόμεναι πρὸς τὸν πρότερον ἡμῶν βίον ἢ πρὸς ἐντυπώσεις τοῦ παρόντος· 7) νεώτ. φυσ. ῥοὴ δυναμικὴ ἢ μαγνητικὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμικῶν γραμμῶν τῶν τεμνουσῶν ἐπιφάνειάν τινα : ἡ ἔννοια τῆς δυναμικῆς ῥοῆς εἶναι σπουδαιοτάτη διὰ τὴν περιγραφὴν τῶν φαινομένων τῆς ἠλεκτρομαγνητικῆς ἐπαγωγῆς.

ῥοητόκος-ον μτγν. ὁ γεννῶν ῥεύματα, χειμάρρους : Ἰω.Γαζ.Ἔκφρ.2,311.

ῥοητρόφος (ὁ) νεώτ. στοιχειώδης ἠλεκτρικὴ συσκευὴ δι' ἧς ἐπιτυγχάνεται ἀναστροφὴ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος εἰς κυκλώματα πειραματικῶν δοκιμῶν· γεν. συσκευὴ ἐλέγχου ἠλεκτρικῶν μεγεθῶν.

ῥοθιάζω ποι. ἐπιτεταμ. τ. τοῦ ῥοθῶ βλ.λ., ἐπὶ ἐρετῶν, κωπηλατῶ ἐντόνως, παράγω ἦχον, ῥόθον κινῶν τὴν κώπην : Κρατῖν.Νεώτ.345 ῥοθίαζε κἀνάπιπτε, Ἑρμιππ.54· ‖ ὁμ. ἐπὶ πλοίου, παράγω ῥόθον, βοὴν : Ἀριστφ.ἀπ.84 ναῦς ὅτ' ἂν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ· ‖ Ἡσ. «ῥοθιάζειν· ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας»· 2) ἐπὶ χοίρων ἐσθιόντων θορυβωδῶς : Ἀριστφ.Ἀχ.807 βαβαί, οἷον ῥοθιάζουσ' ὦ.. Ἡράκλεις. ποδαπὰ τὰ χοιρί'; (σχόλ. «μετὰ ῥόθου καὶ ψόφου ἐσθίουσι».

ῥοθιάς-άδος (ἡ) ποι. θηλ. τοῦ ῥόθιος βλ.λ., ἡ μετὰ ῥόθου πλήττουσα, πατογοῦσα, ῥοθοῦσα : Αἰσχ.Πέρσ.396 εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἅλμην.

ῥοθίζω μτγν. κινῶ τι ὁρμητικῶς, τίθημί τι εἰς κίνησιν μετὰ ῥόθου.

ῥόθιον (τὸ) τὸ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ῥόθιος ὡς οὐσ., τὸ κῦμα τὸ ὁρμητικῶς, θορυβωδῶς πρὸς τὴν παραλίαν φερόμενον· Σχόλ. «κῦμα τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον»· κτ. πληθ. : Σοφ.Φιλ.689 πῶς ποτ' ἀμφιπλάκτων ῥοθίων μόνος κλύων, Εὐρ.Κύκλ.17 παῖδες τ' ἐρετμοῖς ἥμενοι γλαυκὴν ἅλα ῥοθίοισι λευκαίνοντες· ‖ κ. ἐν τῷ ἑνικῷ περιληπτικῶς τὰ κύματα : Εὐρ.ΙΤ 426 παρ' ἅλιον αἰγιαλὸν ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ δραμόντες· ‖ εἰδ. ἡ ῥοὴ τῶν κυμάτων : Αἰσχ.Πρ.1048 κῦμα δὲ πόντου τραχεῖ ῥοθίῳ (σχόλ. «σφοδρῷ ῥεύματι»)· ‖ ὁμ. ἡ σφοδρότης τῶν ἐπερχομένων κυμάτων, τρικυμία : Θουκ.4,10 εἴ τις ὑπομένοι καὶ μὴ φόβῳ ῥοθίου καὶ νεῶν δεινότητος κατάπλου ὑποχωροίη· ‖ εἰδ. ὁ πάταγος, ὁ ῥόθος ὁ κατὰ τὴν κωπηλασίαν· ὅθ. κ. ἡ σύντονος εἰρεσία : Ὑπερείδ.ἀπ.157, Στράβ.15,2,12 Νέαρχος ταῖς ναυσὶν ἐπῆγε μὲν τὸ ῥόθιον, Ἀρρ.Ἀν.6,3,3 τὰς ἀρχάς τε καὶ ἀναπαύλας τῆς εἰρεσίας τε καὶ τῶν ἐρετῶν ὁπότε ἀθρόοι ἐμπίπτοντες τῷ ῥοθίῳ ἐπαλαλάξειαν· 2) γεν. ἐπὶ πάσης κινήσεως βιαίας, ὁρμητικῆς, θορυβώδους : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.6,10 τῆς ἵππου τὸ ῥόθιον ἀνέχεσθαι· ‖ ὁμ. ἐπὶ ταχείας κινήσεως : Λογγῖν.Ὕψ.32,4 τῷ ῥοθίῳ τῆς φορᾶς· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ παθῶν, συναισθημάτων βιαίως ἐκδηλουμένων : Λουκ.Τόξ.19,55 ὥστε τοὺς Μάχλυας μηδ' ὑποστῆναι τὸ ῥόθιον τοῦ θυμοῦ· 3) μεγάλη, ὑψηλὴ κραυγή, εἰδ. θορυβώδης ἐπιδοκιμασία : Ἀριστφ.Ἱππ.546 αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον· 4) καθόλου θόρυβος, βοή, ταραχὴ : Εὐρ.Ἀνδρ.1096 κἀκ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακόν.

ῥόθιος-ον κ. -ία-ον ὁ παράγων ῥόθον, κρότον, ὁ θορυβωδῶς ὁρμῶν : Ὀδ.Ε 412 ἀμφὶ δὲ κῦμα βέβρυχε ῥόθιον, Εὐρ.ΙΤ 407 ἢ ῥοθίοις εἰλατίναις δικρότοισι κώπαις ἔπλευσαν, αὐτ.1133· αὕτω κ. ἐπὶ πλοίου ὁρμητικῶς φερομένου ἐπὶ τῶν κυμάτων : Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 10,2· ‖ εἰδ. ὁ δρομαίως ἐλαύνων, ἐπὶ ἵππου : Ἰώσ.ΠΙ 6,2,8 ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὴν ἵππον· ‖ γεν. ταχύς : Λεωνίδ.Ὀξυρ.662,45 ῥόθιαι πόδες· 2) μτφ. κ. ἐπὶ προσ., ὁ θορυβωδῶς ῥητορεύων : Πολυδ.6,147· 3) κ. ἐπὶ βιαίας, ὁρμητικῆς κινήσεως : Ἀριστλ.Κόσ.396a,14 μετὰ ῥοθίου βίας· 4) εἰδ. ἐπὶ ἰχθύων μετὰ ψόφου ἐσθιόντων : Νουμήν.π.Ἀθήν.7,306D ἄλλοτε καρχαρίην, ὁτὲ δὲ ῥόθιον ψαμαθῖδα· 5) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ῥόθιον βλ.λ.

ῥοθιότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ῥοθίου βλ.λ., σφοδρότης, ὁρμητικότης, εἰδ. ἐπὶ γλώσσης : Πολυδ.4,22 (δ.ἀνάγν.).

ῥοθίως ἐπίρρ. μτγν. θορυβωδῶς, ἠχηρῶς : Πολυδ.4,24 (κῶδ.)· 2) ταχέως, γοργῶς : Βέττ.Βάλ.345,33 ναῦς ῥοθίως δρομήσασα.

ῥοθοπυγίζω λεξ. ἀντὶ ῥαθαπυγίζω βλ.λ.· Σουίδ., Θωμ.Μ 325R.

ῥόθος (ὁ) ψόφος, κρότος θορυβώδης, ὁρμητικὸς ἦχος· εἰδ. ὁ πάταγος τῆς κώπης τῆς πληττούσης τὴν θάλασσαν : Αἰσχ.Πέρσ.462 τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου παίουσι (μὲ ἓν κτύπημα ἐν τῷ ἅμα)· ‖ ὁμ. ὁ ῥόχθος τοῦ κυμαινομένου ὕδατος· Ἡσ.«ῥόθον· τὸν ἀπὸ τῶν κυμάτων ψόφον»: Κλήμ.Ἀλ.122 ποταμοὶ ῥόθῳ φερόμενοι· 2) πᾶς συγκεχυμένος, ἄναρθρος ἦχος, βόμβος : Αἰσχ.Πέρσ.406 Περσίδος γλώσσης ῥόθος (ὁ κακός, ὁ θορυβώδης ἦχος τῆς βαρβάρου περσικῆς γλώσσης)· 3) πᾶσα ταχεῖα, ὁρμητικὴ κίνησις· Ἡσ. «ῥόθῳ· ὁρμῇ μετὰ ψόφου» : Ὀππ.Ἁλ.5,17 πτερύγων ῥόθος· ‖ οὕτω κ. ἐπὶ ἀφῃρημ. ἰδιοτήτων προσωποποιουμένων : Ἡσίοδ.Ἔργ.222 τῆς δὲ Δίκης ῥόθος ἑλκομένης ᾗ κ' ἄνδρες ἄγωσι δωροφάγοι (Τζέτζ. «τῆς δὲ Δικαιοσύνης ἑλκομένης ᾗ καὶ ὅπου ἂν ἄγωσιν αὐτὴν οἱ δωροφάγοι κριταί»)· 4) τραχεῖα, ὀρεινὴ ὁδός : Πλούτ.Ἡσίοδ.13· ‖ ἀτραπός : Νίκ.Θηρ.672.

ῥοθῶ-έω ῥόθον, βοὴν ποιῶ, παράγω κρότον, θορυβῶ : Αἰσχ.ἀπ.309 ἐν ῥοθοῦντι κριβάνῳ· 2) εἰδ. θορυβωδῶς ὁμιλῶ, γογγύζω κατά τινος : Σοφ.Ἀντ.290 ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί· ‖ κ. ἐπὶ λόγων: αὐτ.259 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί.

ῥοία (ῥέω) ῥοή, ῥύσις, κτ. πληθ.: Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.9· 2) Ἡσ. «κυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ψάμμῳ».

ῥοιά (ἡ) κ.νεώτ., ἰων. κ. ἐπ. ῥοιή ῥόα βλ.λ., ἡ ῥοδιά : Ὀδ.Η 115 ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι, αὐτ.Λ 589· ‖ κ. νεώτ. βοταν. γένος θάμνων τῆς οἰκογενείας τῶν ῥοιοειδῶν, ἡ πουνική· 2) ὁ καρπὸς τῆς ῥόας, τὸ ῥόδι : Ὕμν.Δήμ.372, Ἀριστφ.Σφ.1268· 3) ὁμ. ἐξόγκωμα, ὄζος ἔχων τὸ σχῆμα τοῦ καρποῦ τῆς ῥόας, τοῦ ῥοδιοῦ : Ἡρ.7,41· 4) νεώτ. εἰδ. πυροβολ. βλῆμα ἐκρηκτικὸν ἢ πυροβολικόν, ὁμοιάζον κατὰ τὸ σχῆμα πρὸς τὸν καρπὸν τῆς ῥόας, ἐν σχήματι ῥοδιοῦ, βαλλόμενον διὰ τῆς χειρός· ‖ ὅθ. ῥοιὰ φλογοφόρος χρυσοκέντητος, ἀργυροκέντητος ἢ ἐκ μετάλλου διακοσμητικὴ ἀναπαράστασις τοῦ ὡς ἄνω βλήματος ἀπεικονιζομένου μετὰ φλογὸς ἐξερχομένης τοῦ στομίου αὐτοῦ, ἐν χρήσει ὡς διακριτικὸν τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τῶν μαχίμων ὅπλων καὶ τῆς χωροφυλακῆς.

ῥοίαγξ Ἡσ. «φάραγξ».

ῥοιαδικά (τά) νεώτ. βοταν. ἡ ῥοιαδώδη οἰκογένεια δικοτυληδόνων ποωδῶν φυτῶν.

ῥοιαδικός-ή-όν δ.γρ. τοῦ ῥυαδικός βλ.λ.3).

ῥοιάς-άδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος μήκωνος βλ.λ., κοσμητικὸν φυτόν, δημ. λαλές, κουτσοπετεινός, τσάκρα : Θεόφρ.Φ 9,12,4, Διοσκ.4,54 μήκων ῥοιὰς ὠνόμασται, διὰ τὸ ταχέως τὸ ἄνθος ἀποβάλλειν· 2) ἐσφ.γρ. ἀντὶ ῥυὰς βλ.λ. : Γαλ.Χρ.Μορ.10,11.

ῥοιβδηδόν ἐπίρρ. μτγν. θορυβωδῶς, ἠχηρῶς, μετὰ κρότου, ῥοιζηδὸν βλ.λ. : Κόϊντ.5,381.

ῥοίβδην (γρ. κώδ. **ῥοίβδειν**) Φώτ. «ὡς ἐπὶ ρευματας· σφοδρῶς, φοβερῶς» πρβλ. ῥύβδην.

ῥοίβδησις-εως (ἡ) ποι. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥοιβδῶ βλ.λ., συριγμός· εἰδ. ἡ συριστικὴ τῶν ποιμένων, αὔλησις : Εὐρ.ΙΑ 1086 **οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' ἐν ῥοιβδήσεσι βουκόλων.**

ῥοῖβδος (ὁ) ποι. σφοδρός, συριατικὸς ἦχος, βιαία, θορυβώδης κίνησις : Σοφ.'Αντ.1004 **πτερῶν γὰρ ῥοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν,** 'Αριστφ.Νεφ.407 **ἀνέμου ῥοῖβδος καὶ ῥύμη.**

ῥοιβδῶ-έω ποι. πάλλω, κινῶ τι μετὰ κρότου, ἠχηρῶς, θορυβωδῶς : Αἰσχ.Εὐμ.404 **πτερῶν ἄτερ ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος** (περὶ τῆς 'Αθηνᾶς)· **2)** εἰδ. ἀφήνω τι νὰ ἐκρεύσῃ, ἐξορμήσῃ ὁρμητικῶς : Λυκόφρ.247 **ὅταν . . κρηναῖον . . ἐξ ἄμμοιο . . ῥοιβδήσῃ γάνος·** **3)** ἀμτβ. κινοῦμαι, φέρομαι ὁρμητικῶς, ἠχηρῶς, μετὰ βοῆς : 'Εζεκ.'Εξ.237 **κῦμα δ' ἐρροίβδει μέγα σύνεγγυς ἡμῶν·** πρβλ. 'Αριστείδ.Λόγ.46(3),38· ‖ κ. ἐπὶ ἀνέμου σφοδραῦ : Κριναγ. ἐν ΑΠ 7,676 **ῥοιβδήσας Εὖρος·** **4)** ἐν εἰδ. σημ. ῥοφῶ, καταπίνω θορυβωδῶς, ἐπὶ τῆς Χαρύβδεως : 'Οδ.Μ 106 **μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν.**

ῥοιβδωδῶ-έω 'Ησ. «ῥοιβδωδεῖ· μετὰ ἤχου ᾄδει, ὡς οἱ ποιμένες», Θεόγνωστ.Καν.24 «μετὰ ῥοίζου σαλεύει, ᾄδει».

• **ῥοιδαμός** (ὁ) 'Ησ. «ὁ ἀσπάραγος».

ῥοιδάριον (τὸ) κ. **ῥοϊδάριον** ἀλοιφή τις περιέχουσα ἄγχουσαν : 'Αέτ.2,86, 'Ησ. ἐν λ. **ἄφυκα.**

ῥόιδι (τὸ) δημ. ῥόδι βλ.λ.

ῥοϊδιά (ἡ) δημ. ροδιὰ βλ.λ.

ῥοΐδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ῥοιά βλ.λ.2), μικρυ ῥόδι : Μέν.146 **καὶ τῶν ῥοϊδίων ἐτρώγομεν,** Πάπ.· **2)** ὁ φλοιός τῆς ῥόας, τοῦ ῥοδιοῦ : Γλωσσ.

ῥοιδμός (ὁ) 'Ησ. «ποιός φόφος».

ῥοίδνας 'Ησ. «δάκνας».

ῥόϊδο (τὸ) δημ. ῥόδι βλ.λ.· **2)** φρ.**τά 'καμε ῥόϊδο** (ἐπέφερε χειροτέρευσιν καταστάσεώς τινος, κακῶς διέθεσε, τὰ θαλάσσωσε, τὰ μούσκεψε).

ῥοιζαῖος-α-ον μτγν. ῥοιζήεις βλ.λ., θορυβώδης, ἠχηρός : Χρησμ.Χαλδ.300.

ῥοιζηδά ἐπίρρ. μτγν. μετὰ ῥοίζου βλ.λ., μεθ' ὁρμῆς θορυβώδους : Νίκ.'Αλ.182,498.

ῥοιζηδόν ἐπίρρ. μτγν. κ. μαν. μετὰ θορυβώδους ἤχου, μετὰ κρόταυ, βοῆς : Νίκ.Θηρ.566, Λυκόφρ. 66, ΚΔ Πέτρ.2,3,10 **ἥξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου . . ἐν ᾗ οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν παρελεύσονται,** 'Αρετ.'Οξ. Νούσ.1,7· ‖ ὁρμητικῶς, βιαίως : Αἰσώπ.Μῦθ. 30 **διὰ δὲ τὸ ῥοιζηδὸν φέρεσθαι τὸ ὕδωρ,** 'Ιω. Χρυσ.6,138A **ῥύακι ῥοιζηδὸν φερομένῳ.**

ῥοιζήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ λίαν θορυβώδης, ὀξύς, διαπεραστικός : Νόνν.Δ 6,191 **συριγμὸς ῥοιζήεις·** **2)** ὁ ὁρμητικῶς, βιαίως φερόμενος : 'Επιγρ. **λόγχας ῥοιζήεσσαν βαλὼν ἀκωκήν.**

ῥοίζημα-ατος (τὸ) κίνησις αφοδρά, ὁρμητική, θορυβώδης : 'Αριστφ.'Ορν.1182 **ῥύμῃ τε καὶ πτεροῖσι καὶ ῥοιζήμασιν αἰθὴρ δονεῖται,** Λουκ.Μυί.'Εγκ 2, αὐτ.ΖΤραγ.1 **ὦ . . στεροπᾶς ῥοίζημα·** ‖ εἰδ. ἐπὶ τῆς πλανητικῆς σφαίρας, κτ.πληθ. : 'Ιάμβλ.Πυθ 15,65· **2)** μτφ. πτῆσις γοργή, πέταγμα : Λουκ.'Ιατ. Συγγρ.50 **καὶ μεταπετέσθω ἀπ' 'Αρμενίας μὲν εἰς Μηδίαν, ἐκεῖθεν δὲ ῥοιζήματι ἑνὶ ἐς 'Ιταλιαν·** **3)** μτφ. ἐκδήλωσις, ἔκφρασις μετὰ πάθους, σφοδρότητος : 'Αγαθ. ἐν ΑΠ 5,221 **εἴ ποτε δὲ τραγικῷ ῥοιζήματι ῥήξατο φωνήν.**

ῥοίζησις-εως (ἡ) μτγν. συριγμός, τριγμός : Θεολ. 'Αριθμ.37· **2)** εἰδ. ἡ μετὰ βοῆς, μετὰ συριγμοῦ ῥῖψις βέλους : 'Ακύλ.ΠΔ'Εξ.19,13.

ῥοιζητικός-ή-όν μαν. συριατικός, θορυβώδης : Εὐστ. ἐν **Mei's Spicil.**5,2,230.

ῥοιζήτωρ-ορος (ὁ) **ὁ μετὰ** θορυβώδους ὁρμῆς **κινούμενος :** 'Ορφ.'Υμν.6,5, αὐτ.8,6.

ῥοιζόθεμις-ιδος (ἡ) μτγν. δίκη. κρισολογία ταραχώδης. θορυβώδης φιλονικία : Κικ.'Αττ.14,10,3 (ἀμφ.· δ. ἀνάγν. ῥηξόθεμις).

ῥοίζομαι μτγν. δ. τ. τοῦ ροιζῶ-όω βλ.λ. : 'Ιαμβλ. Μυστ.3,2 (κώδ.), αὐτ.3,9 (ὡς δ. ἀνάγν. ἀντὶ ροιζουμένας).

ῥοῖζος (ὁ) κ. νεώτ., 'Ιων. κ. ὡς θηλ. **ῥοῖζος** ἦχος, κρότος παραγόμενος ὑπὸ σώματος κινουμένου· εἰδ. ὁ συριγμὸς τοῦ ῥιπτομένου βέλους : 'Ιλ. Π 361 **ὀιστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων,** 'Ονήσανδρ.19,3· ‖ ὁμ. ὁ συριγμὸς μάστιγος : 'Οππ.'Αλ.2,352· ‖ ὁ συριγμὸς ὄφεως : 'Αριστλ.P 4,138,1543· ‖ ἡ ροὴ τοῦ ἀνέμου : Πλούτ. 'Ηθ.18C **καὶ πνευμάτων ῥοῖζον καὶ θαλάττης κτύπον·** ‖ ὁμ. ἡ μετὰ βοῆς, μετὰ ῥόχθου κίνησις ῥεύματος, ρύακος : ΠΔ 'Ιεζ.47,5 **ῥοῖζος. χειμάρρου, ὃν οὐ διαβήσονται,** Αἰλ.ΖΙ 17,17 **τῶν ποταμῶν σὺν πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερομένων·** ‖ ὁμ. ὁ ῥόχθος τῶν θαλασσίων κυμάτων : 'Υμν.'Ισ.150· ‖ ἡ βοὴ ἡ ἐκ τῶν ὁρμητικῶς φερομένων πτερύγων : ΠΔ Σοφ.Σαλ.5,11 **πνεῦμα κοῦφον καὶ σχιζόμενον βίᾳ ῥοίζου·** ‖ ὁ κρότος πίπτοντος δένδρου : Κόϊντ.1,250· ‖ ὁ ἦχος ὁ παραγόμενος ἐκ τῆς ῥινίσεως : 'Αριστλ.'Ακουστ.802a,39· **2)** εἰδ. τὸ σύριγμα ταῦ ποιμενικοῦ αὐλοῦ, αὔλησις : 'Οδ. Τ 315 **πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα Κύκλωψ,** Λόγγ.3,8 **ἔλαυνε ῥοίζῳ . . τὰς ἀγέλας εἰς τὸν νομόν·** **3)** ὁ ἦχος ὁ ἐκ τῆς προφορᾶς τοῦ γράμματος ρ : Φιλόδ. ἐν 'Ηρακλ.994, 29, Διαν.'Αλ.Συνθ.14, Σέξτ.'Εμπ Μαθ.1,102· **4)** ὁρμητικὴ φορά : Πλούτ.Μάρκελλ.15 **ῥοίζῳ καὶ τάχει καταφερομένων,** αὐτ.Δημήτρ.21, 'Επίκ. ἐν Πάπ. 7,4· **5)** νεώτ. ἰατρ. τρομώδης δονητικὴ κίνησις μετὰ σχετικαῦ φόφου παρουσιαζομένη ὡς παθολογικὸν φαινόμενον τοῦ θώρακος, αἰσθητὸν κατὰ τὴν ψηλάφησιν καὶ ἀκρόασιν τοῦ προκαρδίου καὶ ὀφειλόμενον εἰς πάθησιν τῶν στομίων τῆς καρδίας ἢ τοῦ περικαρδίου.

ῥοΐζω μτγν. κ. μσν. εἰδ. ἀναφορ. πρὸς ἵππον, ὁδηγῶ, φέρω εἰς τὸ ὕδωρ, εἰς ῥεῦμα πρὸς πλύσιν, καθαρισμόν : 'Ιππιατρ.87 **ῥοΐσαντα εἰς ὕδωρ γλυκύ·** **2)** μέσ. **ῥοΐζομαι** ὑποβάλλομαι εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ρεύματος : Στράβ.14,5,12 **τοῖς παχυνευροῖσι ῥοϊζομένοις καὶ κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις ἐπικουρεῖ** (ἀμφ.ἀνάγν.).

ῥοιζῶ-έω 'Ιων. κ. ἐπ., παρατ. **ῥοίζεσκε** ('Ησίοδ.Θ 835), ἀόρ. **ἐρροίζησα** ('Οππ.'Αλ.1,563), ἐπ. **ῥοίζησα** ('Ιλ.Κ 502), παράγω ροῖζον βλ.λ., ἦχον τριγμοῦ, συριγμοῦ : 'Ιλ Κ 502 **ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ·** ‖ εἰδ. ἐπὶ ὄφεως, συρίζω : 'Ησιοδ.Θ 835 **ἄλλοτε δ' αὖ ῥοίζεσχ', ὑπὸ δ' ἤχεεν οὔρεα μακρά,** 'Απαλλ.P 4,129· **2)** οὕτω κ. ἐπὶ πτηνῶν, κινῶ τι βιαίως, αφοδρῶς, ὥστε νὰ παράγῃ ἦχαν, ταράσσω : Λουκ.'Ερωτ.22 **οἱ ἀέρια ῥοιζοῦντες ὄρνεις·** ‖ κ. ὡς μέσ. κινοῦμαι, βιαίως φέρομαι : Λουκίλλ. ἐν ΑΠ 11,106 **ταχ' ἂν ἐρροίζητο δι' αἰθέρος·** **3)** ἐν εἰδ. σημ. ῥίπτω βέλος, τοξεύω : ΠΔ Βασ.4,13,17 **καὶ εἶπεν 'Ελισσαιέ· ῥοίζησον. καὶ ἐροίζησε** (δ.γρ. κώδ. τόξευσον)· κ. παθ. : Λυκόφρ.1426 **τῶν τηλόθεν ῥοιζουμένων·** **4)** κ. ἐπὶ ὕδατος ῥέω μετὰ φλοίσβου : ΠΔ 'Ασμ.4,15 **φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου·** ‖ κ. ἐν τῷ παθ. τ Χρησμ.Χαλδ.109.

ῥοιζώδης-ους-ες μτγν. ὁ ἠχ[illegible]ός, θορυβώδης· εἰδ. ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς, ἡ μετ' ἄγχους : Γαλ.5,231· ‖ ζωηρός, ἔντονος ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ : 'Αρχιγ.π. Γαλ.8,647· **2)** τὸ οὐδ. **ῥοιζῶδες** ὡς οὐσ. ὁρμητική, μετὰ συριγμοῦ κίνησις Πλούτ.'Ηθ.923C.

ῥοιή (ἡ) 'Ιων τ. τοῦ ῥοιά βλ.λ

ῥοικοειδής-οῦς-ές μτγν. κυρτοειδής, καμπυλωτός : Γαλ.18(1),537 **καμπυλώταται δὲ πλευραὶ ἀνθρώπου εἰσὶ ῥοικοειδέα-τρόπον.**

ῥοικός-ή-όν ῥαιβός, κεκυρτωμένος, στρεβλός : Ἱππ.Μοχλ.22 **μηροὶ ῥοικοί**· δθ. κ. ἐπὶ προσ.: Ἀρχίλ. 58,4 **περὶ κνήμας ῥοικὸς** (ἔχων κεκυρτωμένας τὰς κνήμας, στραβοπόδης)· ‖ τὸ οὐδ. **τὸ ῥοικόν** ὡς οὐσ. ἡ στρεβλότης τοῦ σκέλους : Ἀριστλ. Σοφ.Ἔλ.181b,38· **2)** καμπύλος : Θεόφρ.7,18 **ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ δεξιτερᾷ κορύναν**.

ῥοϊκός-ή-όν (ῥέω, ῥόος) ὁ διαρρέων, ρευστός· δθ. ἁπαλός, μαλακός, ἀσθενικός : Ἱππ.Ἀέρ.20 **ῥοϊκὰ σώματα**· **2)** ὁ πάσχων ἐκ ῥοῆς, διαρροίος : Διοσκ.1,68,5, αὐτ.1,117 **δίδοται ἐν ποτῷ κοιλιακαῖς καὶ ῥοϊκαῖς γυναιξίν**, αὐτ.5,34.

ῥοικώδης-ους-ες ῥοικοειδής βλ.λ. : Ἱππ.Μοχλ 30 **ῥοικώδη ὀστέα** (πιθ. ἐσφ.ἀνάγν. ἀντὶ ῥοιώδης)· ‖ στρεβλός : αὐτ.Ἄρθρ.86.

ῥοΐνος-ίνη-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ τῆς ῥόας, τῆς ῥοιᾶς : Ἀν.Ὀξ.3,226 **ῥοΐνη ῥάβδος**, Παπ. **ῥόϊνα μοσχεύματα**.

ῥοΐσκος (ὁ) (1) κ.νεώτ.ὑποκορ. τοῦ ῥόα βλ.λ., μικρὰ ῥοιά βλ.λ.2), μικρὸ ῥόδι· δθ. κ. κόμβος, θύσανος, κροσσός, ἔχων τὸ σχῆμα ἢ τὸ χρῶμα ῥοϊδίου, ἀποτελῶν κοσμητικὸν τῶν ἱερατικῶν στολῶν· Σουΐδ. «**ῥοΐσκοι**· κόμποι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς» : ΠΔ'Ἐξ. 28,29(33) **καὶ ποιήσεις ὑπὸ τὸ λῶμα τοῦ ὑποδύτου κάτωθεν, ὡσεὶ ἐξανθούσης ῥόας ῥοΐσκους ἐξ ὑακίνθου**, Ἰώσ.ΑΙ 3,7,4· ‖ εἰδ. νεώτ. **ῥοΐσκοι** μικραὶ ταινίαι ἔγχρωμοι πλησίον σφαιρικῶν μεταλλίνων κομβίων ἡρμοσμέναι ἐν τῷ ἐκ τῆς δαλματικῆς προελθόντι **στιχαρίῳ** τοῦ διακόνου· ‖ ὁμ. κομβία ἐν τῷ σάκκῳ τῶν ἀρχιερέων ἐν σχήματι κωδωνίσκων **ἐλαφρῶς ἠχούντων**, ἄ. κωδωνίσκοι.

ῥοΐσκος (ὁ) (2) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ ῥοή βλ.λ.1), μικρὸς ῥύαξ, ρυάκι.

ῥοϊσμός (ὁ) ἡ **ἐνέργεια** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥοΐζω βλ.λ.· Ἡσ.«**ῥοϊσμός**· ὁ τῶν ἵππων κυλισμός».

ῥοΐτης οἶνος (ὁ) μτγν. ὁ ἐκ ῥοῶν, ῥοϊδίων ἐξαγόμενος οἶνος : Διοσκ.5,26.

ῥοϊτικός (ὁ) πάπ. (κτ. παράλ. τοῦ οἶνος) ῥοΐτης.

ῥοιώδης-ους-ες μτγν. ῥοώδης· ὑγρός : Γαλ.17 (1),197· **2)** ἐπὶ ὀστῶν, τὰ μὴ ἔχοντα στερρὰν συνοχὴν **μετ'** ἀλλήλων, **τὰ ἐλαστικὴν** αὔνδεσιν ἔχοντα : Ἱππ.Ἄρθρ.86, αὐτ.Μοχλ.30.

ῥόκ (τό) δημ. κ. **ροκέ** κίνησις ἐν τῷ ζατρικίῳ.

ῥόκα (ἡ) δημ. ἡ ἠλακάτη : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.235,11 **κι ἂν νέθῃ καὶ τὴ ρόκα της, τῆς λὲν πὼς προίκα φτειάνει**, φρ. **κάμε ρόκα σου** (μὴ πολυπραγμονῆς, **κάνε τὴ δουλειά σου**)· **2)** τὸ φυτὸν **ἐρούκα**.ἡ **ἥμερος**, τὸ εὔζωμον, ἄ. ἀζούματο· ‖ **ρόκα τοῦ ποταμοῦ** τὰ φυτὸν νασταύρτιον τὸ ποτάμιον.

ροκάνα (ἡ) δημ.κ. **ρουκάνα** ξύλινον ἢ μεταλλικὸν ὄργανον, παράγον κρότον ξηρὸν καὶ ἰσχυρόν, ἀποτελούμενον δὲ ἐξ ὀδοντωτοῦ τροχοῦ ἡρμοσμένου στερεῶς ἐπὶ ἄξονος, χρησιμεύοντος καὶ ὡς λαβῆς, καὶ ἐκ γλώσσης ἐστερεωμένης ἐπὶ πλαισίου ἐλευθέρως περὶ τὸν ἄξονα στρεφομένου καὶ περιβάλλοντος τὸν τροχόν· **2)** μεγάλη ρυκάνη : **δῶσέ μου τὴ ροκάνα νὰ πλανιάρω**.

ροκάνας (ὁ) δημ. ἐπιδέξιος διαρρήκτης, ταχέως καὶ ἀθορύβως ἐνεργῶν, ἄ. τρυπαφράκτης.

ροκάνι (τό) δημ. κ. **ρουκάνι** ξυλουργικὸν ἐργαλεῖον ἐν χρ. πρὸς λείανσιν τῶν σανίδων, ρυκάνη· πρβλ. ροκάνα 2).

ροκανίδι (τό) δημ. κ. **ρουκανίδι** ἀπόξεσμα ξύλου λειαινομένου διὰ ρυκάνης.

ροκανίζω δημ. κ. **ρουκανίζω** ἀποξέω, λειαίνω σανίδα, ξύλον διὰ τῆς ρυκάνης βλ.λ., πλανιάρω μὲ τὸ ροκάνι : **ροκάνισέ μου τὴν τάβλα**· **2)** τρώγω, κατατρώγω σκληρόν τι : **κάθισε καὶ τὰ ροκάνισε ὅλα τὰ παξιμάδια, - ὁ ποντικὸς ρουκάνισε τὸ κεφαλοτύρι**· **3)** ἐνεργῶ ἐπιτηδείαν διάρρηξιν· πρβλ. ροκάνας.

ροκάνισμα (τό) δημ. κ. **ρουκάνισμα ἡ ἐνέργεια** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ροκανίζω βλ.λ.1), ἡ διὰ τῆς ρυκάνης λείανσις σανίδος, ξύλου, ἄ. πλανιάρισμα.

ρόκανο(ν) (τό) νεώτ. κ. δημ. ἡ ρυκάνη βλ.λ.

ροκέλλη (ἡ) νεώτ. γένος λειχήνων : ρ- ἡ **φύκοφις** ἐξ ἧς ἐξάγεται ἡ χρωστικὴ οὐσία ἡλιοτρόπιον.

ροκέτα (ἡ) δημ. κ. **ρουκέτα** ὁ πύραυλος.

ροκοκέφαλο (τό) δημ. ἡ **κεφαλή, τὸ ἄνω μέρος** τῆς ρόκας, **ἠλακάτης, τὸ** μέρος **ὅπου προσδένεται** τὸ πρὸς νῆσιν.

ροκοκό (τό) (γαλλ.) νεώτ.κ.δημ. ἄκλ. καλλιτεχνικὸς ρυθμὸς ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ, τῇ ἐπιπλοποιίᾳ καὶ τῇ διακοσμητικῇ, ἐπικρατήσας ἐν Γαλλίᾳ κατὰ τὴν περίοδον τῆς Ἀντιβασιλείας (1715-1753), οὗ κύριον χαρακτηριστικὸν εἶναι ἡ προέχουσα θέσις **τοῦ** διακοσμητικοῦ στοιχείου, εἰλημμένου **ἐκ** ποικίλων ρυθμῶν, πλουσιώτατα χρησιμοποιουμένου· **2)** σκωπτ. ἐπὶ ἀμφιέσεως γυναικείας, ἡ ἀκαλαισθήτως ποικιλόχρωμος, παρδαλή.

ροκφόρ (τό) (γαλλ.) δημ. εἶδος ἐκλεκτοῦ τινος παγκοσμίως γνωστοῦ τυροῦ, ὀνομασθέντος οὕτως ἐκ τῆς πόλεως Ροκφόρ.

ρολάνδειος αὔλαξ (ἡ) νεώτ. ἀνατομ. αὔλαξ μεσολόβιος ἐν τῇ ἔξω ἐπιφανείᾳ τοῦ ἡμισφαιρίου τοῦ ἐγκεφάλου, χωρίζουσα τὸν μετωπιαῖον λοβὸν ἀπὸ τοῦ βρεγματικοῦ· ‖ **ρολάνδειον φῦμα** πρόμηκες ἔπαρμα δίκην φαιᾶς στήλης ἐπὶ τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τοῦ προμήκους μυελοῦ παριστῶν τὴν πρὸς τὰ ἄνω συνέχειαν τῆς ὀπισθίας πλαγίας αὔλακος τοῦ νωτιαίου μυελοῦ καὶ ἔχον ὡς ὑπόθεμα τὴν νωτιαίαν δεσμίδα τοῦ τριδύμου νεύρου· ‖ **ρολάνδειος πηκτώδης οὐσία** διαφανὴς οὐσία σχήματος ἡμισελήνου, ἀποτελοῦσα τὴν παρυφὴν τοῦ ὀπισθίου κέρατος τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

ρολλίνα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. εἶδος τυχηροῦ παιγνίου, ἄ. ρουλέττα.

ρολό (τό) (γαλλ.) δημ. **κ. ρουλό** κύλινδρος, πᾶν τὸ εἰς κύλινδρον εἰλιγμένον : **ἕνα ρουλὸ χαρτὶ ἄσπρο**· **2)** τὸ ἐκ σιδήρου ἐλάσματος φύλλον θύρας ἢ παραθύρου, τὸ εἰς κύλινδρον ἑλισσόμενον· συνήθ. κτ. πληθ. : **κατέβασε τὰ ρολά**.

ρολόγι (τό) δημ. κ. **ρολόι** κ. **λορόι** τὸ ὡρολόγιον βλ.λ., τὸ ὄργανον, τὸ μηχάνημα τὸ δεικνύον τὰς ὥρας τοῦ ἡμερονυκτίου : Πορφύρ.Σκ.21,2 **ὁ καλὸς τῆς Λήθης σύντροφος, | τὸ ἀγαπημένο μας παλιὸ ρολόι**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 39,19 **ἕνα ρολόι ἀργομετρᾶ παρέκει | τὴ διαβατάρικη ζωὴ τοῦ κόσμου**, φρ. **ἡ δουλειὰ πάει ρολόι** (ἐκτελεῖται μετὰ κανονικοῦ ρυθμοῦ, τακτικῶς)· ‖ συνεκδ. **ρολόι τοῦ γκαζιοῦ - τοῦ ἠλεκτρικοῦ - τοῦ νεροῦ** συσκευὴ δεικνύουσα τὴν κατανάλωσιν τοῦ φωταερίου, τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, τοῦ ὕδατος· **2)** τὸ φυτὸν παθανθὲς τὸ κυανόχρουν, ἄ. ρολογιά, ὡς καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ.

ρολογιά (ἡ) δημ. κ. **ρολόι** τὸ φυτὸν παθανθὲς τὸ κυανόχρουν.

ρόλος (ὁ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. κύλινδρος, τὸ εἰς κύλινδρον εἰλιγμένον· εἰδ. κύλινδρος περιειλιγμένου χάρτου : **πάρε μου πέντε ρόλους χαρτὶ ἄσπρο**· **2)** τὸ χαρακτηριστικὸν πρόσωπον ὃ ὑποδύεται ἠθοποιός τις εἰς ἔργον σκηνικόν : **εἶναι περίφημος στὸ ρόλο τοῦ Ὀθέλλου, - παίζει μοναχὰ δευτερεύοντας ρόλους**· ‖ **πρῶτος ρόλος** ἡ ὑπόκρισις τοῦ πρωταγωνιστοῦ· δθ. κ. αὐτὸς ὁ συνήθως πρωταγωνιστῶν ἔν τινι θιάσῳ : **ἔχει τὴν ἀξίωση νὰ εἶναι πάντα ὁ πρῶτος ρόλος**· **3)** μτφ. τὸ ἦθος ὑφ' ὃ ἐμφανίζεταί τις ἔν τινι κοινωνικῇ δράσει, καθόλου **ἔν** τινι περιστάσει γενικοῦ δημοσίου ἐνδιαφέροντος : **παίζει τὸν ρόλον κοινωνικοῦ ἀναμορφωτοῦ - ἐθνικοῦ ἥρωος** (ὑποκρίνεται, προσποιεῖται τὸν.. ἢ θεωρεῖται ὡς..)· **4)** ὁμ.μτφ ἡ συμ-

βολή, συμμετοχή τινος εις τὴν γένεσιν ἢ τὴν ἐξέλιξιν, διαμόρφωσιν γεγονότος τινός ἢ καταστάσεως: **ἡ ὀργάνωσις τῆς παιδείας παίζει μέγαν ρόλον εἰς τὴν καθόλου ἐθνικήν μας ὑπόστασιν, - στὶς ἐνέργειές του δὲν παίζει κανένα ρόλο τὸ ἀνώτερον αἴσθημα.**

ρομάντζα (ἡ) δημ. ἄ. ρωμάντζα βλ.λ.

ρομάντζο (τὸ) δημ. ἄ. ρωμάντζο βλ.λ.

ρομαντικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ.δημ. ρωμαντικὸς βλ.λ.

ρομαντισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ρωμαντισμὸς βλ.λ.

ῥομβηδόν ἐπίρρ. μτγν. ἐν εἴδει ῥόμβου, στροβίλου: Μαν.4,108.

ῥομβητής (ὁ) ὁ ὡς ῥόμβος περιστρεφόμενος, ποὺ γυρίζει σὰν τροχός: 'Ορφ.'Υμν.31,2.

ῥομβητός-ή-όν ὁ περιδινούμενος ῥομβοειδῶς, κυκλικῶς: 'Αλκαῖ.ΑΠ 6,218 **ἐκ δὲ τενόντων ἔνθους ῥομβητὴν ἐστροφάλιζε φάβην**, 'Αντίπ.Θεσσ.ΑΠ 6,219 **ῥομβητοὺς δονέων λυσσομανεῖς πλοκάμους.**

ρομβία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. εἶδος ἐγχόρδου μουσικοῦ ὀργάνου μετὰ κυλίνδρου ἐπαναλαμβάνοντος ὡρισμένα τινὰ μέλη καὶ παιζομένου μηχανικῶς διὰ τῆς περιστροφῆς τοῦ κυλίνδρου.

ῥομβίζω 'Επιγρ. περιστρέφω, συστρέφω, περιδινῶ· οὕτω κ. μτφ. περὶ ἀποθανόντος: 'Επιγρ.Παντικαπ. **ἀλλ' εἴ σε κλωστὴρ Μοιρέων ἐρόμβισεν.**

ῥομβικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εις τὸν ῥόμβον βλ.λ., ὁ ἐν εἴδει ῥόμβου: **ῥομβικὸν σχῆμα**· ‖ εἰδ. **ῥομβικὸν σύστημα** ἓν τῶν κρυσταλλικῶν συστημάτων καθ' ἃ κρυσταλλοῦνται τὰ διάφορα ὀρυκτά, καὶ γεν. ἡ κρυσταλλικὴ ὕλη, παρουσιαζόμενον ὑπὸ τὴν μορφὴν τῆς **πυραμίδος**, τοῦ πρίσματος καὶ τοῦ πινακοειδοῦς· ‖ **ῥομβικὸν δεκάεδρον** κρυσταλλικὸν σχῆμα τοῦ ῥομβικοῦ συστήματος, ἔχον δώδεκα ἕδρας, ἑκάστην ὑπὸ μορφὴν ῥόμβου· ‖ εἰδ. ὀρυκτολ. **ῥομβικὰ ὀρυκτὰ** τὰ ὀρυκτὰ τὰ κρυσταλλούμενα κατὰ μίαν τῶν τριῶν μορφῶν ὑφ' ἃς παρουσιάζεται τὸ ῥομβικὸν σύστημα, βλ. ἀνωτέρω· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς.**

ῥόμβιον (τὸ) σχόλ., ἀττ. **ῥυμβίον** ὑποκορ. τοῦ ῥόμβος βλ.λ.2): Σχόλ.'Απολλ.Ρ 4,143.

ῥομβιχθύς-ύος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἰχθύων ἀνακάνθων **πλευρονηκτιδῶν** τῶν εὐκράτων καὶ θερμῶν θαλασσῶν.

ῥομβόγλωσσα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. κατηγορία ἑρπετῶν ὧν ἡ γλῶσσα ἔχει σχῆμα ῥόμβου.

ῥομβοεδρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εις τὸ ῥομβόεδρον βλ.λ.: **σχῆμα ῥομβοεδρικόν**· ‖ εἰδ. **ῥομβοεδρικὴ ἡμιεδρία** κρυσταλλικὴ τάξις τοῦ τριγωνικοῦ συστήματος: **κατὰ τὴν ῥομβοεδρικὴν ἡμιεδρίαν κρυσταλλοῦται ὁ ἀσβεστίτης**· ‖ ὁμ. **ῥομβοεδρικὴ τεταρτοεδρία** μία τῶν κρυσταλλικῶν τάξεων τοῦ τριγωνικοῦ συστήματος, στερουμένη ἐπιπέδων συμμετρίας, ἄ. παρημιεδρία· ‖ **ῥομβοεδρικὸν κρυσταλλικὸν σύστημα** ἓν ἐκ τῶν ἑπτὰ κρυσταλλικῶν συστημάτων, καθ' ἃ κρυσταλλοῦνται τὰ ὀρυκτὰ καὶ καθόλου ἡ κρυσταλλικὴ ὕλη, ἄ. τριγωνικὸν σύστημα.

ῥομβόεδρον (τὸ) νεώτ. γεωμ. τὸ παραλληλεπίπεδον οὗ αἱ ἕδραι εἶναι ῥόμβοι· **2)** κρυσταλλογραφικῶς, κρυσταλλικὸν σχῆμα τοῦ τριγωνικοῦ συστήματος, συνιστάμενον ἀπὸ ἓξ ὁμοιομόρφους ἕδρας, ὧν ἑκάστη ἔχει τὸ σχῆμα ῥόμβου.

ῥομβοειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος ῥόμβῳ, ὁ ἔχων σχῆμα ῥόμβου: 'Ιππ.'Αρθρ.35, Στράβ.2,1,22 **τὴν δὲ 'Ινδικὴν ῥομβοειδῆ φησι**· ‖ **ῥομβοειδὲς σχῆμα** τετράπλευρον ἔχον μόνον τὰς ἀπέναντι πλευρὰς καὶ γωνίας ἴσας: Εὐκλ.'Ορισμ.22, Φίλ.Βελοπ.52,30, Πτολ.Μαθ.7,5· ‖ **τὸ ῥομβοειδὲς στερεόν**, πρβλ. ῥόμβος 7): Σιμπλίκ.Οὐρ.410,5· ‖ νεώτ. **ῥομβοειδὲς τετράπλευρον** τὸ ἐν τῇ γεωδαιτικῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοτελοῦς τριγωνομετρικοῦ δικτύου καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς μετρουμένης γεωδαιτικῆς βάσεως χρησιμοποιούμενον τετράπλευρον· ‖ τὸ οὐδ. τὸ ῥομβοειδές ὡς οὐσ. πᾶν μὴ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ῥόμβος· **2)** εἰδ. ἐν τῇ ἀνατομ. **ῥομβοειδὴς βόθρος** τὸ πρόσθιον τοίχωμα τῆς τετάρτης κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου, τὸ ἔχον ὡς ὑπόθεμα τὸν ἰσθμόν, τὴν γέφυραν καὶ τὸν προμήκη, ἔχον σχῆμα ἐπιμήκους ῥόμβου· ‖ **ῥομβοειδὴς ἐγκέφαλος** τὸ ἕτερον τῶν δύο κυρίων τμημάτων τοῦ ἐγκεφάλου, τὸ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ κρανίου κείμενον καὶ συναπτόμενον μετὰ τοῦ μεγάλου ἐγκεφάλου διὰ τοῦ ἰσθμοῦ, ἀποτελούμενον δὲ ἐκ τῆς γεφύρας, τῆς παρεγκεφαλίδος καὶ τοῦ νωτιαίου μυελοῦ· ‖ **ῥομβοειδὴς μῦς** μῦς τῆς ὀπισθίας ἢ ῥαχιαίας ἐπιφανείας τοῦ κορμοῦ, κείμενος ὑπὸ τὸν τραπεζοειδῆ μῦν, προσπελάζων τὴν κάτω γωνίαν τῆς ὠμοπλάτης πρὸς τὴν σπονδυλικὴν στήλην καὶ ἀναίρων τὸν ὦμον· ‖ **ῥομβοειδὴς κεφαλικὸς** μῦς παραλλαγὴ τοῦ ῥομβοειδοῦς μυὸς (βλ. ἀνωτ.) καθ' ἣν ἡ αὐχενικὴ ἔκφυσις τούτου προσεκτείνεται μέχρι τοῦ ἰνίου.

ῥομβοπορφύρης (ὁ) νεώτ. ἡφαιστειογενὲς πέτρωμα, συνιστάμενον ἐκ τεφρᾶς μάζης, ἐντὸς τῆς ὁποίας διακρίνονται πορφυριτικοὶ κρύσταλλοι εἰς ὀξείας ῥομβικὰς τομάς.

ῥόμβος (ὁ) (ῥέμβω) κ. νεώτ. κ. **ῥύμβος** πᾶν σῶμα κυκλοτερὲς περιστρεφόμενον, στρόφαλον, τροχίσκος· εἰδ. σφαῖρα, κύλινδρος, τροχίσκος ἐκ ξύλου, χρυσοῦ, ὀρειχάλκου ἢ πολυτίμου λίθου, εἰς τὸ ἄκρον θώμιγγος ἡρμοσμένος καὶ διὰ τῆς περιστροφῆς του ἀποδίδων ἰδιάζοντα βόμβον, χρησιμοποιούμενος ὡς τελετουργικὸν ὄργανον εις τὰ μυστήρια: Εὐρ.'Ελ.1362 **ῥόμβου θ' εἱλισσομένα κύκλιος ἔνοσις αἰθερία**, πρβλ. 'Αρχύτ.1 (κτ. σχόλ. Κλήμ.'Αλ.Προτρ.2,17,2 «ξυλήφιον, οὗ ἐξῆπται τὸ σπαρτίον καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς ἐδονεῖτο, ἵνα ῥοιζῇ»)· **2)** ὁμ. μικρὸς τροχὸς τιθέμενος εις περιστροφικὴν κίνησιν τῇ βοηθείᾳ λεπτοῦ σχοινίου διερχομένου δι' αὐτοῦ, ἐν χρήσει παρὰ τοῖς μάγοις, ταῖς φαρμακευτρίαις κατὰ τὴν τέλεσιν τῶν μαγειῶν δι' ὧν ἐκαπεῖτο ἡ σαγήνευσις τοῦ δυστρόπου ἐραστοῦ: Θεόκρ.2,30 **χὠς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ 'Αφροδίτας, ὣς τῆνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισιν** (σχόλ. «καθὰ στρέφεται οὗτος ὁ χάλκεος τροχός, οὕτως ἐκεῖνος στρέφοιτο παρὰ ταῖς ἐμαῖς θύραις»), Λουκ.'Εταιρ.Δ 4,5 **εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον ἐπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα**· **3)** ὁμ. ὡς παιδικὸν παίγνιον: Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,309 **καὶ τὸν ἑλικτὸν ῥόμβον κουροσύνης παίγνι' ἀνεκρέμασεν**, 'Ορφ.ἀπ.31,29, Μᾶρκ.Αὐρ.5,36 **ἀλλ' ὡς ὁ γέρων ἀπελθὼν τὸν τοῦ θρεπτοῦ ῥόμβον ἀπῄτει**· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. κωνίσκος ἀπιοειδὴς ἀπολήγων εἰς ὀξεῖαν αἰχμήν, εις ὃν δίδεται πρὸς παιδιὰν ταχεῖα περιστροφικὴ κίνησις τῇ βοηθείᾳ θώμιγγας περιελισσομένου περὶ αὐτὸν ἢ μαστιγίου, ἄ. βέμβιξ, στρόμβος, δημ. σβούρα· Σχόλ.'Απολλ.Ρ 1,1134 «ῥόμβος· τροχίσκος, ὃν στρέφουσιν ἱμᾶσι τύπτοντες καὶ οὕτως κτύπον ἀποτελοῦσι»: Εὐπ.72,**ὦ ῥύμβε μαστίξας ἐμὲ** (ἀμφ.)· **4)** εἶδος μικροῦ τυμπάνου οὗ ἐγένετο χρῆσις κατὰ τὴν λατρείαν τῆς Ῥέας καὶ τοῦ Διονύσου· ΕΜ «ῥόπτρον· τύμπανον»: 'Αριστοφ.ἀπ.203, Διογ.'Αθ.1,3, 'Απολλ.Ρ 1,1139, Φάλαικ. ΑΠ 6,165 **στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο**, 'Επιγρ. **ῥύμβος ξύλινος ἐπίχρυσος**· **5)** τὸ ἀνδρικὸν μόριον: Πάπ.· **6)** ταχεῖα καὶ σφοδρὰ περιστροφικὴ κίνησις, περιδίνησις: Πίνδ.Ο 13,94 **ἐμὲ δ' εὐθὺν ἀκόντων ἱέντα ῥόμβον** (ἐκπέμποντα βέλη περιδινούμενα), αὐτ.Ι 4(3),65 **οἰστοῦ .. ῥόμβον**· ‖ κ. περὶ τῆς κινήσεως τῶν κόσμων, τῶν πλανητῶν: Κριτί.19,2D **ἐν αἰθερίῳ ῥόμβῳ,**

'Ορφ.'Υμν.8,7 **ῥόμβον ἀπειρεσίου δινεύμασιν οἶμον ἐλαύνων** (περὶ τοῦ ἡλίου)· 7) μτφ. περὶ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων: 'Ελλ.'Επιγράμμ.14,1398 **Νέμεσις καὶ ῥύμβος ἀλάστωρ**· 8) κ. νεώτ. μαθημ. πᾶν παραλληλόγραμμον μὴ ὀρθογώνιον ἔχον καὶ τὰς τέσσαρας πλευρὰς αὐτοῦ ἴσας: 'Αριστλ. Μηχ.854b,16, Εὐκλ.'Ορισμ.1,22· || **ῥόμβος στερεὸς** σχῆμα συνιστάμενον ἐκ δύο κώνων ἐχόντων τὰς βάσεις κειμένας ἐπ' ἀλλήλων: 'Αρχιμ.Σφαιρ. Κυλ.1,26· 9) εἶδος ἰχθύος ρομβοειδὲς περίπου ἔχοντος τὸ σχῆμα: Ναυσικρ.2,13, 'Αθήν.7,330D **'Ρωμαῖοι δὲ καλοῦσι τὴν ψῆτταν ῥόμβον, καὶ ἔστι τὸ ὄνομα 'Ελληνικὸν** (Κορ.σημ. εἰς Ξενοκρ. 90 «ἀλλ' ἔστι ἡ μὲν ψῆττα ἢ ψῆσσα τὸ παρ' ἡμῖν ψησσίον, ὁ δὲ ῥόμβος τὸ συάκιον..»)· || νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων ἀκανθων πλαγιοστόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **πλευρονηκτιδῶν**, οὗ γνωστότερον εἶδος **ῥόμβος ὁ μέγιστος** ἁλιευόμενος καὶ παρ' ἡμῖν, δημ. καλκάνι· 10) χειρουργικός τις ἐπίδεσμος, κληθεὶς οὕτως ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ: 'Ιππ. Κατ''Ιητρ.7, 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.48,20,14· 11) κτ. πληθ. ρομβοειδεῖς διακοσμήσεις ἐνυφασμέναι: Δημόκρ.'Εφ.1 **ἰοβαφῆ καὶ πορφυρᾶ καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά**, 'Αριστέ.74 **διαπλοκὴ ῥόμβων**· 12) νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν 32 διαιρέσεων τοῦ ἀνεμολογίου τῆς πυξίδος· 13) νεώτ. ἀνατομ. **ῥόμβος ἱερὸς καὶ ὀσφυϊκὸς** δύο ἀβαθῆ ρομβοειδῆ ἐντυπώματα, σχηματιζόμενα ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ὀσφυακῆς χώρας τῆς ῥάχεως, ἐξ ὧν οἱ μαιευτῆρες προσδιορίζουσι τὴν ἔγκλισιν καὶ τὰς διαστάσεις τῆς πυέλου.

ρομβόσημον (τὸ) νεώτ. ναυτ. σῆμα ἐπαιρόμενον ὑπὸ τῆς ναυαρχίδος πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἀνεμορρόμβου πρὸς ὃν ἡ ὑπὸ τοῦ στόλου ἀκολουθητέα πλεῦσις, ὡς καὶ παρ' οἱουδήποτε πλοίου τῆς στολοδρομίας πρὸς καταδήλωσιν ὡρισμένης ἀντιστοιχίας, λογιζομένης πάντοτε ἀπὸ διοπτεύοντος πρὸς διοπτευόμενον.

ῥομβοτετράγωνος-ον μσν. **ὁ εἰς σχῆμα** ῥόμβου: Τζέτζ.Χιλ.8,581.

ῥομβῶ-έω συστρέφω, περιστρέφω ὡς ῥόμβον, περιδινῶ· Τιμ.Λέξ. «ῥυμβεῖν· ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου»· || Σουΐδ. «ῥομβεῖν· σφενδονᾶν»· || 'Ησ. ἐν λ. βεμβικίζει «ῥομβεῖ· στρέφει· διώκει».

ῥομβῶ-όω μτγν. δίδω εἴς τι τὸ σχῆμα τοῦ ῥόμβου· κ. παθ.: 'Ηρων Βελοπ.102,12.

ῥομβώδης-ους-ες μτγν. ἐσφ.ἀνάγν. ἀντὶ ρεμβώδης: Πλαύτ.'Ηθ.715C.

ῥομβωτός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ εἰς σχῆμα ῥόμβου κατεσκευασμένος, πεποικιλμένος: Καλλίξ.1, 'Αντίπ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,111 **πλήξας ῥομβωτῷ δούρατος οὐριάχῳ**, 'Αριστείδ.67 **ῥομβωτὴν ἀποτελοῦσα τὴν θεωρίαν**· 2) νεώτ. ὁ κεχωρισμένος εἰς ρομβοειδῆ σχήματα, μπακλαβαδωτός.

ῥόμιξα 'Ησ. «εἶδος ἀκοντίου».

ῥόμμα-ατος (τὸ) τὸ ῥόφημα: 'Ιππ.π.Γαλ.19,135.

ῥόμος (ὁ) μτγν. ὁ ἐν τῷ ξύλῳ γεννώμενος σκώληξ, τερηδών, σάρακας: 'Αρκάδ.59,24· || παρ' 'Ησ. ῥόμοξ (εἰκ.).

ρομπινές (ὁ) (γαλλ.) δημ. κ. **ρουμπινές** στρόφιγξ κρήνης, βρύσης, κάνουλα.

ρομπόλλα (ἡ) δημ. ποικιλία σταφυλῆς, εὐδοκιμοῦσα ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἐξ ἧς παράγεται εὔγευστος ἐπιτραπέζιος οἶνος.

ρόμπολο (τὸ) δημ. τὸ δένδρον πίτυς ἡ λευκή.

ρομπότ (ὁ,τὸ) (σλαβ.) νεώτ. κ. δημ. μηχανικὴ συσκευὴ ἔχουσα ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὴν μορφὴν ἀνθρώπου, ἐκτελοῦσα δὲ λεπτοτάτας κινήσεις δυναμένας ἔν τινι μέτρῳ ν' ἀντικαταστήσωσι τὴν συμβολὴν τῶν ἀνθρωπίνων χειρῶν ἔν τινι ἐργασίᾳ.

ῥομφάζει 'Ησ. «βαστάζει».

ῥομφαία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος μεγάλης καὶ πλατείας σπάθης ἀμφιστόμου, χρησιμοποιουμένης κυρίως ὑπὸ τῶν Θρᾳκῶν καὶ ἄλλων βαρβαρικῶν φυλῶν: Πλούτ.Αἰμ.18 **ὀρθὰς ῥομφαίας βαρυσιδήρους ἀπὸ τῶν δεξιῶν ὤμων ἐπισείοντες**, αὐτ. Κλεομ.26· πρβλ. Φύλαρχ.ἀπ.57], 'Αρρ.ἀπ.103]· || καθόλου σπάθη, ξίφος: ΠΔ Βασ.1,17,51 **καὶ ἔδραμε Δαυΐδ.. καὶ ἔλαβε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν**, 'Ιώσ.ΑΙ 6,12,4, Σολωμ.'Η 'Ελλάδα 4 **ἀπάνου εἰς τὴ ρομφαία βάνει τὸ χέρι**· || εἰδ. ἐκκλ. ἡ πυρίνη σπάθη τῶν ἀρχαγγέλων: ΠΔ Γέν.3,24 **καὶ ἔταξε τὰ Χερουβεὶμ καὶ τὴν φλογίνην ῥομφαίαν τὴν στρεφομένην**, ΚΔ Λουκ.2,35, αὐτ.'Αποκ.1,16, αὐτ.2,12 **τάδε λέγει ὁ ἔχων τὴν ῥομφαίαν τὴν δίστομον τὴν ὀξεῖαν**, Κάλβ.Εἰς Σοῦλι 28,5 **καὶ ἄγγελος | τοὺς ὁδηγεῖ.. τοῦ λάμπει | ῥομφαία στὸ χέρι**· 2) νυκτερίς: Κυραν.36.

ῥομφαιοφόρος-ον μσν. ὁ φέρων ῥομφαίαν, ὁ διὰ ῥομφαίας ὡπλισμένος: ΚΜανασσ.Χρον.4701.

ῥομφεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ. ἡ κεκηρωμένη κλωστὴ ἡ χρησιμοποιουμένη πρὸς ῥαφὴν τῶν ὑποδημάτων· 'Ησ. «ῥομφεῖς· ἱμάντες οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα»· 2) νεώτ. σύρμα περιτετυλιγμένον εἰς τὴν λαβὴν τῆς σπάθης ἢ τοῦ ξίφους.

ρονιά (ἡ) δημ. σταγὼν ὕδατος, ἰδίως κτ. πληθ. αἱ σταγόνες ὀμβρίων ὑδάτων αἱ ἐν συνεχεῖ ροῇ πίπτουσαι ἀπὸ τῆς στέγης τῶν οἰκιῶν· || δθ. κ. μτφ. ἐπὶ δακρυρροοῦντος, ἐν φρ. **τὰ μάτια μου ἢ τὸ μάτι μου ἔτρεχε ρονιὰ** ἔκλαιον, ἐδακρυρρόουν ἀκαταπαύστως: Σολωμ.'Ελ.Πολ.Σχεδ.2,14,1 **τὸ μάτι του ἔτρεχε ρονιὰ κι ἐμπρός του δὲν ἐθώρα**· || ἀλλὰ κ. ἐπὶ πάσης ἀφθόνου ῥύσεως: Βαλαωρ.'Αθ.Διάκ.3,379 **αἷμα ρονιά**.

ροντώ (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. μικρὸν ποίημα, ὀκτάστιχον, ἐπὶ δύο μόνον ὁμοιοκαταληξιῶν, δ. ροντέλλο· 2) μουσ. εἶδος συνθέσεως εὐθύμου, ἧς τὸ κύριον θέμα ἀκολουθοῦν τὸν ἐπῳδικὸν τύπον πλειστάκις ἐπανέρχεται.

ῥοογράφος (ὁ) νεώτ. ἠλεκτρολ. ὄργανον αὐτομάτου ἀναγραφῆς τῶν διαφόρων μεταβολῶν τῆς ἐντάσεως τοῦ ῥεύματος.

ῥοόκοκκα (τὸ) μσν. κόκκοι, σπόροι ῥοιᾶς: Στέφ.'Αθ.'Ιππ.1,222D.

ῥοόμετρον (τὸ) νεώτ. φυσ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν τοῦ ἰξώδους ρευστοῦ.

ῥόος (ὁ) ἀσυναίρ. τ. τοῦ ῥοῦς βλ.λ.

ῥοοστάτης (ὁ) νεώτ. ἠλεκτρολ. κ. **ρεοστάτης** ἠλεκτρικὴ συσκευὴ δι' ἧς παρεμβάλλονται ἀντιστάσεις εἰς κυκλώματα διαρρεόμενα ὑπὸ ἠλεκτρικοῦ ῥεύματος, πρὸς κανονισμὸν τοῦ μεγέθους τῆς ἐντάσεως αὐτοῦ.

ῥοοστατικός-ή-όν νεώτ. κ. **ρεοστατικὸς** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ροοστάτην βλ.λ.

ῥοπάλη (ἡ) σχόλ. τὸ ῥόπαλον: Σχόλ.Πίνδ.Ο 9,30.

ῥοπαληφορῶ-έω μτγν. φέρω ῥόπαλον, εἶμαι ὡπλισμένος διὰ ῥοπάλου: Κύριλλ.10,544C **ἀνημέρῳ μὲν ξίφει τὴν δεξιὰν ἐξοπλίζουσι ῥοπαληφορεῖν δὲ διδάσκουσιν** (περὶ τῶν Αἰγυπτίων νέων).

ῥοπαλίζει 'Ησ. «στρέφει, κινεῖ ὡς ῥόπαλον», Φώτ.,Σουΐδ.

ῥοπαλικός-ή-όν μτγν. **ὁ ἐν** εἴδει ῥοπάλου, ὁ πρὸς τὸ ἄκρον βαθμηδὸν παχυνόμενος· || ἐν εἰδ. σημ. **ῥοπαλικὸς στίχος** (ἐν τῷ λατ. τ. **rhopalicus versus**) ὁ στίχος οὗ ἑκάστη λέξις εἶναι κατὰ μίαν συλλαβὴν μακροτέρα τῆς ἀμέσως (ὡς λ.χ. ὁ ἐν 'Ιλ.Γ 182 ὦ μάκαρ 'Ατρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον): Σέρβ. εἰς Γραμμ.Λατ.4,467K.

ῥοπάλιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ῥόπαλον: 'Αθήν.11,489B **ὥσπερεὶ δέ τινα ῥοπάλια δύο ὑποκεῖσθαι τῷ ποτηρίῳ πλάγια διὰ μήκους· ταῦτα δ' εἶναι τοὺς δύο πυθμένας**· || οὕτω κ. ἐν 'Επιγρ. μέρος τοῦ κύλικος, τοῦ σκύφους.

ῥοπαλισμός (ὁ) ἡ ἔντασις, ἡ στῦσις τοῦ ἀνδρικοῦ αἰδοίου, πριαπισμός· Σουΐδ.«ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου, ὁ τέτανος» : Ἀριστφ.Λυσ.553 **κἆτ' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.**

ῥοπαλοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος ῥοπάλῳ, ὁ ἐν εἴδει ῥοπάλου ἐσχηματισμένος : Διοσκ.3,132 **ῥίζα ῥοπαλοειδής.**

ῥοπαλόκερος-ον νεώτ. ἐπὶ ἐντόμων, ὁ ἔχων κεραίαν ἀπολήγουσαν εἰς ῥοπαλοειδῆ ἀπόφυσιν· ‖ εἰδ. **ῥοπαλόκερα** (τά) ὁμοταξία **λεπιδοπτέρων.**

ῥοπαλομάχος-ον ὁ διὰ τοῦ ῥοπάλου μαχόμενος, ὁ ῥοπάλῳ ὡπλισμένος· Ἡσ. ἐν λ. κορυνήτης.

ῥόπαλον (τό) κ. νεώτ. ῥάβδος ξυλίνη χειραπληθής, ὀζώδης, λεπτοτέρα μὲν κατὰ τὴν λαβήν, παχυνομένη δὲ πρὸς τὸ ἕτερον ἄκρον, ἔνθα καὶ ἀπολήγει εἰς στρογγύλον ὄγκωμα· εἰδ. ἐν χρ. ὡς βακτηρία, μπαστούνι : Ὀδ.Ρ 195 **δὸς δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστιν, σκηρίπτεσθ'·** ‖ ὁμ. ἐν τῇ σημ.τῆς ῥάβδου, δι' ἧς πλήττεται, ξυλοκοπεῖται ὁ ὄνος : Ἰλ.Λ 559· **2)** ὁμ. ἐν χρ. ὡς ἐπιθετικὸν ὅπλον : Ἡρ.7,63 **ἀσπίδας δὲ καὶ αἰχμάς.. καὶ ῥόπαλα ξύλων τετυλωμένα σιδήρῳ,** Ξεν.Ἑλλ.7,5,20· ‖ εἰδ. ὡς χαρακτηριστικὸν σύμβολον τοῦ Ἡρακλέους : Σοφ.Τρ.512· ‖ ὁμ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ὡς ξυλίνη ῥάβδος ἐπενδεδυμένη διὰ μετάλλου : Ὀδ.Λ 595 **χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές· 3)** εἰδ. ὡς ποιμενικὴ ῥάβδος (καλαῦροψ), περὶ τῆς ῥάβδου τοῦ Κύκλωπος : Ὀδ.Ι 319 **Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ, χλωρόν, ἐλαΐνεον** ‖ κ. ὡς ὅπλον κυνηγετικόν : Ξεν.Κυν.6,11, αὐτ.6,17· **4)** τὸ ῥόπτρον τῆς θύρας : Ξεν.Ἑλλ.6,4,36 (δ γρ.)· **5)** τὸ ἀνδρικὸν μόριον : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠλ.261· **6)** τὸ **φυτὸν νυμφαία βλλ.** : Πλίν.Φ1 25,75.

ῥοπαλοφόρος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων, ὁ κρατῶν ῥόπαλον, ὁ διὰ ῥοπάλου ὡπλισμένος εἰδ. περὶ τοῦ Ἡρακλέους : Εὐστ.1699,31.

ῥοπάλωσις-εως (ἡ) μτγν. : Γαλ.19,430 (ἐκδ.Kühn) «ῥοπάλωσίς ἐστιν ἡ κατὰ τὸ ἄκρον τῶν τριχῶν ἀμερὴς σχέσις μετὰ τοῦ μηκέτι συναύξεσθαι».

ῥοπαλωτός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς σχῆμα ῥοπάλου κατεσκευασμένος : Δίων Κ 72,18 **κύλιξ ῥοπαλωτός.**

ῥοπή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἀφῃρημ. ἔννοια τοῦ ῥέπω βλλ., ἡ πρὸς τὰ κάτω κλίσις, φορά, τὸ γέρσιμο : Ἀριστλ.Οὐρ.307b,33 **ῥοπὴν ἔχειν μέχρι τινός,** Φίλ.Μηχ.Βελοπ.69,21 **τῷ μείζονι βάρει καὶ ῥοπὴ πλείων παρέπεται·** ‖ δθ. κ. : Τίμ.Λοκρ.97Ε **ἁ γᾶ ἐρήρεισται ἐπὶ τᾶς αὐτᾶς ῥοπᾶς** (ἐν ἰσορροπίᾳ)· ‖ φρ. εἰδ. ἐπὶ τῆς πλάστιγγος **διαστρέφειν τὴν ῥοπὴν** διαταράσσειν τὴν ἰσορροπίαν, τὸ ἰσοζύγιον : Πλαύτ.Κάμ.28 **εἶτα φανερῶς ἐφελκόντων καὶ διαστρεφόντων τὴν ῥοπήν· 2)** μτφ. ἡ στιγμὴ καθ' ἣν κλίνει ἡ πλάστιγξ πρός τι μέρος, δθ. ἡ **κρίσιμος ὥρα καθ'** ἣν ἀποφασίζεται τύχη, ἔκβασις, ἀποτέλεσμά τι, ἡ κρίσιμος κατάστασις : Αἰσχ.Πέρσ.439 **ῥοπὴ δ' ἐπισκοπεῖ δίκας ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάει, τὰ δ' ἐν μεταιχμίῳ σκότου,** Σοφ.Τρ.82 **ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ,** Ἀριστφ. Σφ.1235 **ἀντρέφεις ἔτι τὰν πόλιν· ἁ δ' ἔχεται ῥοπᾶς** (εὑρίσκεται ἐν κρισίμῳ, ἀποφασιστικῇ διὰ **τὴν τύχην** αὐτῆς στιγμῇ), Θουκ.5,103 **ὑμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες· 3)** ὁμ. μτφ. **τροπὴ** τῆς καταστάσεως, ἀπόκλισις ἀπὸ τῆς ὁμαλῆς, **κανονικῆς** πορείας, μεταλλαγὴ **ἐν** ἀκαρεῖ, ἐν μιᾷ στιγμῇ : Πλάτ.Πολ.556Ε **σῶμα νοσῶδες μικρᾶς ῥοπῆς.. δεῖται προσλαβέσθαι πρὸς τὸ κάμνειν,** Νεκρώσ.Ἀκολ. **μία ῥοπὴ καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται·** ‖ εἰδ. ἐπὶ τοῦ θανάτου : Σοφ.ΟΚ 1508 **ῥοπὴ βίου μοι,** Μέν. Μον.465 **ῥοπὴ 'στιν ἡμῶν ὁ βίος,** ΠΔ Μακκ.3,5,9 **ὑστάτην βίου ῥοπὴν αὐτοῖς ἐκείνην δόξαντες εἶναι· 4)** δθ. κ. **ἡ ἔκβασις,** τὸ ἀποτέλεσμα : Ἰσοκρ.12,50 **τὴν ναυμαχίαν τὴν ποιήσασαν ῥοπὴν ἅπαντος τοῦ πολέμου·** ‖ συνέπεια : αὐτ.14,33 **μεγάλην γὰρ ἔσεσθαι τὴν ῥοπήν, εἰ μετὰ Λακεδαιμονίων ἡ τούτων γενήσεται πόλις· 5)** συμβολή, σημασία : Πολύβ.6,52,9 **ἡ τῶν ἐπιβατῶν εὐψυχία πλείστην παρέχεται ῥοπὴν εἰς τὸ νικᾶν· 6)** ἐνίσχυσις, κατίσχυσις, τόνωσις, ἐπικράτησις : Πολύβ.1,20,7 **ὁρῶντες.. εἰς ἑκάτερα τὰ μέρη ῥοπὰς λαμβάνοντα τὸν πόλεμον διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας,** αὐτ.16,14,6· **7)** ἐπίδρασις, ἐπενέργεια : Αἰσχ.Πέρσ.437 **τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους, ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ·** ‖ αὐτῶ κ. : Δημ.24 **μεγάλη γὰρ ῥοπή, μᾶλλον δ' ὅλον ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ πράγματα·** ‖ φρ. **ῥοπὴν ἔχω** ἐπιδρῶ, ἀσκῶ ἐπίδρασιν, ἔχω βαρύτητα, σημασίαν : αὐτ.154 **ὅλως μὲν γὰρ ἡ Μακεδονικὴ δύναμις, ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ δύναμιν,** Ἀριστλ. ΗΝικ.1101a,29 **ἔχειν βρῖθος καὶ ῥοπὴν πρὸς τὸν βίον·** πρβλ. **αὐτ.**1094a,23, αὐτ.1172a,23· **8)** νεώτ. κλίσις, ζωηρὰ τάσις, ψυχικὴ διάθεσις πρός τι : **ἔχει ῥοπὴν πρὸς τὴν χαρτοπαιξίαν, - ἡ ἀγωγὴ δύναται νὰ καταστείλῃ τὰς κακὰς ῥοπάς· 9)** νεώτ. φυσ. **ῥοπὴ ζεύγους δυνάμεων** τὸ γινόμενον **τῆς ἐντάσεως** τῆς μιᾶς τῶν δυνάμεων ἐπὶ τὴν **ἀπόστασιν** αὐτῶν ἀπ' ἀλλήλων· ‖ **ῥοπὴ δυνάμεως ὡς πρὸς σημεῖον - εὐθεῖαν - ἐπίπεδον** τὸ γινόμενον **τῆς ἐντάσεως** τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὴν ἀπόστασιν **αὐτῆς** ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς εὐθείας ἢ **τοῦ ἐπιπέδου·** ‖ **ῥοπὴ μαγνήτου** τὸ γινόμενον **τοῦ** μαγνητικοῦ φορτίου τοῦ ἑνὸς πόλου τοῦ μαγνήτου ἐπὶ τὴν ἀπόστασιν τῶν δύο πόλων.

ῥοπικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων ῥοπήν, κλίσιν, ἔντονον ὁρμὴν πρός τι : **ῥοπικὸς πρὸς τὴν συνουσίαν.**

ῥοπτίον (τό) Ἡσ. «κλειδίον».

ῥόπτον (τό) Ἐπιγρ. χειρουργικὴ τράπεζα.

ῥοπτός-ή-όν μτγν. ὁ ῥοφούμενος, ὁ ὡς ῥόφημα λαμβανόμενος : Γαλ. «ῥοπτῶν· ῥοφημάτων, ἢ πάντων τῶν ὁπωσοῦν ῥοφουμένων».

ῥόπτρον (τό) κ. μσν. κ. νεώτ. ῥάβδος, βακτηρία ἔχουσα κόμβον τινὰ πρὸς τὰ ἄνω, ῥόπαλον, ῥαβδί, ματσούκι· δθ. μτφ. : Εὐρ.Ἱππ.1172 **τῷ τρόπῳ Δίκης ἔπαισεν αὐτὸν ῥόπτρον· 2)** κ. νεώτ. τὸ τῆς θύρας ἐπίσπαστρον, τὸ δι' οὗ κρούομεν τὴν θύραν : **αὐτ.**Ἴων 1612 **νῦν δὲ καὶ ῥόπτρων χέρας ἡδέως ἐκκρημνάμεσθα,** Ἀριστφ.ἀπ.103, Λυσί. 6,2, Εὐστ.381,22· ‖ νεώτ. εἰδικώτ. μετάλλινον κατασκεύασμα ἡρμοσμένον κατὰ τὸ ἄνω ἄκρον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν θυρῶν, δι' οὗ ἀνυψουμένου ἀπὸ τῆς καθέτου θέσεως καὶ ζωηρῶς ἐπαναφερομένου εἰς αὐτήν, κρούεται ἡ θύρα· **3)** τὸ σκανδάληθρον, τὸ ξυλάριον τὸ ἐφ' οὗ στηρίζεται ἡ παγίς, ἄ. ὕσπληγξ· Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.687 «**τὰ** ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα, εἰς ἃ ἐρείδει», Ἡσ. «τὸ ἐπικαταπῖπτον τῆς παγίδος καὶ συλλαμβάνον»· **4)** κύκλος ἢ κρίκος χαλκοῦς, ἐφ' οὗ ἦτο τεταμένον μικρὸν τύμπανον, περιδινούμενος δι' ἱμάντων ἐν τῷ ἀέρι, ἐν χρήσει ὡς ὄργανον μουσικὸν τῶν Κορυβάντων καὶ τῶν ἱερέων τῆς Ῥέας, ἄ. ῥόμβος βλ.λ.4) κ. ῥύμβος : Πλούτ.Κράσσ.23 **ἀλλὰ ῥόπτρα βυρσοπαγῆ καὶ κοῖλα περιτείναντες ἠχείοις χαλκοῖς,** Λουκ.Τραγῳδ.36 **παραπλῆγες δ' ἀμφὶ ῥόπτροις κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ,** Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 6,74· **5)** Ἡσ. «καὶ τὸ αἰδοῖον».

ροσάτον (τό) (λατ.) μτγν. τὸ ῥοδωτόν : Διοκλητ. Ἐδικτ.2,19 (ῥοσσ-), Ἀλέξ.Τράλλ.1,16.

ροσμαρῖνον (τό) νεώτ., δημ. ροσμαρίνι κ. γιοστὸ φυτὸν δενδρολίβανον· ‖ **ροσμαρίνου ἔλαιον** τὸ αἰθέριον ἔλαιον τοῦ δενδρολιβάνου.

ροσμπίφ (τό) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. ἔδεσμα **ἐκ** βοείου κρέατος μετὰ διαφόρων ἀρτυμάτων.

ροσόλι (τὸ) (Ἰταλ.(δημ. ἡδύποτον ἀρωματισμένον δι' ἀποστάγματος ῥόδου.
ῥοστόκι (τὸ) δημ. τὸ δένδρον δρῦς ἡ σκληρά.
ρότα (ἡ) δημ. ναυτ. ἡ πορεία τοῦ πλοίου **2)** κτ. **ἐπέκτ.** **τὸ κατ' αὐτὴν** διανυθὲν δίαρμα.
ροταρία 'Ησ. «τορύνισν».
ροταριανὸς ὅμιλος (ὁ) **νεώτ.** (ἐκ τοῦ ἀγγλ. **rotary**) ἀμὰς διακεκριμένων προσώπων ἐπιστημόνων, καλλιτεχνῶν, βιομηχάνων, ἐμπόρων ἐν ἐλευθέρᾳ ἑνώσει, σκοπούντων τὴν διὰ τοῦ ἐπαγγέλματος ἑκάατου ἐξυπηρέτησιν τῆς κοινωνίας.
ροτομάγιος βαθμίς (ἡ(νεώτ. ἡ νεωτέρα ἐκ τῶν δύο βαθμίδων **εἰς ἃς** ὑποδιαιρεῖτοι ἡ κενομάνιος **σειρὰ τῆς νεοκρητιδικῆς** διαπλάσεως τοῦ **μεσοζωϊκοῦ αἰῶνος.**
ροτόντα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. κυκλοτερὲς οἰκοδόμημα **ἐπιστεφόμενον** ὑπὸ θόλου **καὶ** περιβαλλόμενον πολλάκις ὑπὸ **περιστυλίου·** **2)** τράπεζα μονόπους στρογγύλη· || **συνεκδ. κ.** ἡ ἐλλειφοειδής.
ρότορ (ὁ) (ἀγγλ.) **νεώτ. κ.** δημ. διεθνὴς ὀνομασία παντὰς τμήματος μηχανῆς στρεφομένου, ὡς λ.χ. κινητῆρος, ἀνεμοστροβίλου.
ροτσόκι (τὸ) δημ. τὸ δένδρον δρῦς ἡ μαλλωτή, ἄ. ῥένια, ρουπόκι, Ιδρύ.
ρούα 'Επιγρ. ὁδός, ρούγα : 'Επιγρ.Νικομηδείος.
ρουβάρβα (ἡ) νεώτ., δημ. **ρουμπάρμπα** (ἡ), **ρουμπάρμπαρο** (τὸ) κ. **λιομπάρμπασο**. τὸ φυτὸν ῥῆον βλ λ, ραβέντι, αὖ τὸ ἐκχύλισμα καθαρτικόν.
ρουβερυθρικὸν ὀξὺ (τὸ) νεώτ. ὀργαν. χημ. γλυκοζίτης ἀπαντῶν εἰς τὰς ῥίζας τοῦ ἐρυθροδάνου.
ρουβία (ἡ) νεώτ. **βοταν.** γένος ποωδῶν **φυτῶν** τῶν **εὐκράτων καὶ τῶν τροπικῶν χωρῶν : ρουβία ἡ βαφική** (ἰθαγενὲς τῆς 'Ανατολῆς ἐντατικῶς καλλιεργούμενον **εἰς** τὴν Εὐρώπην)· **2)** χρωστικὴ αὐσία **ἐξαγομένη ἐκ** τῶν φυτῶν **τοῦ** γένους τούτου.
ρουβίδιον (τὸ) νεώτ. χημικὸν στοιχεῖον τῆς ὁμάδος τῶν ἀλκαλίων, **καιόμενον** μετὰ **κυανιζούσης** φλογός.
ρουβινέρυθρος-ον **νεώτ.** ὁ **ἔχων τὸ ἐρυθρὸν** χρῶμα τοῦ ρουβινίου, ἄ. ρουβινόχρους : **ρουβινέρυθρος ὕαλος** (ὕαλος ἐρμθρὸ δι' ἧς **κατασκευάζονται αἱ** λυχνίαι τῶν φωτογραφικῶν ἐργαστηρίων, αἱ ἐν χρήσει **κατὰ** τὴν **ἐμφάνισιν τῶν πλακῶν**).
ρουβίνι(ον) (τὸ) **νεώτ.**, δημ. συνήθ. **προφ.** ρουμπίνι ὀρυκτολ. παρολλαγὴ τῆς εὐγενοῦς **μορφῆς** τοῦ ὀρυκταῦ **κορουνδίου**, ἐμφανιζομένη **εἰς** ὅλους τοὺς τόνους τοῦ ἐρυθροῦ χρώματος, χρησιμοποιουμένη δὲ κυρίως ὡς **πολύτιμος** λίθος : **τὰ ρουβίνια χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης λόγῳ τῆς μεγάλης σκληρότητός των εἰς μηχανὰς ἀκριβείας κ. ἰδ. πρὸς στήριξιν τῶν ἀξόνων τῶν ὡρολογίων.**
ρουβινιόχρους-ους-ουν-οον νεώτ. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ρουβινίου βλ.λ., ὁ ρουμπινύς.
ρουβινύαλος (ἡ) νεώτ. ·ὕαλος βαθέος **ἐρυθροῦ** χρώματας· πρβλ. ρουβινέρυθρος.
ρούβλι(ον) (τὸ) **νεώτ.**, δημ. **ρούμπλι παλαια** ἀργυρᾶ νομισματικὴ μονὰς τῆς Ρωσίας· || **ὁμ. κ.** χαρτανόμισμα.
ροῦβος (ὁ) δημ. ὁ βάτος βλ.λ.
ῥουβοτάς 'Ησ. «ῥόφημα».
ρούγα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. πλατεια ὁδὸς **ἐντὸς** πόλεως ἢ χωρίου, δρόμος, στράτα : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ. 186,13 θαμάζαμ' **ὄντεν πορπατῇς πῶς δὲν** ἀνθοῦν **οἱ ροῦγες,** Πορφύρ.Σκ.72,5 **ἀλλα δὲν ξέρω ν' ἀγαπῶ μέσ' στὶς πλατιὲς φτεροῦγες,** Παλαμ. Δωδ.Γύφτ.38, Γρυπ.Σκ.Τερ.59,6 **στὰ** στενορύμια **καὶ στὶς ροῦγες·** **2)** κτ. συνεκδ. τμῆμα, συνοικία πόλεως ἢ χωρίον : **στὴν ἀπάνω** ρούγα - **στὴν κάτω** ρούγα.
ῥουγός (ὁ) 'Ησ. «πρόσωπον».
ρούδι (τὸ) δημ. τὸ **φυτὸν** ῥοῦς **ὁ** βυρσοδεψικός· **2)** τὸ ῥοΐδιον, τὸ ρόδι

ρούδιον (τὸ) μτγν. ἰατρ. 'Αέτ. «κλύσμα πρὸς **ῥοῦν** γυναικεῖον».
ρουδισταὶ (οἱ) νεώτ. παλαιοζ. οἰκογένεια **ἐκλειφάντων** κεφαλοπόδων μαλακίων, ὧν τὰ ἀπολελιθωμένα ὄστρακα πληροῦσιν ὁλόκληρα στρώματα, ἀπαντῶντα ἀφθόνως **καὶ εἰς** τὴν περιοχὴν τῆς μεσοζωϊκῆς Μεσογείου.
ρουδιστοφόροι ἀσβεστόλιθοι (οἱ) **νεώτ.** ἀσβεστόλιθοι σχηματισθέντες ἐκ τῶν **ἐν ἀπολιθώσει** ὀστράκων τῶν ρουδιστῶν βλ.λ.
ρούζ (τὸ). (γαλλ.) ἄκλ. τὸ **ἐρυθρὸν** χρῶμα· **εἰδ.** τὸ ὑπὸ τῶν γυναικῶν χρησιμοποιούμενον **πρὸς** χρῶσιν τῶν χειλέων, κραιγιόν.
ρυυθηνικός-ή-όν νεώτ. **ὁ** ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὸ ῥουθήνιον βλ.λ. : **ρουθηνικὸν** ὀξύ, - ρουθηνικὸν **κάλιον·** **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν λαὸν τῶν Ρουθήνων : **ἡ ρουθηνικὴ γλῶσσα ὁμοιάζει πρὸς τὴν πολωνικήν.**
ρουθήνιον (τὸ) **νεώτ.** χημικὸν στοιχεῖον τῆς ὁμάδος τοῦ λευκοχρύσου.
ρουθοῦνι (τὸ) μσν. κ. δημ. **κ. ἀρθοῦνι** ῥώθων, μυκτήρ : Πρόδρ.Ι,331 **καὶ τζίκνα γέμισαν** πολλὴν **τ' ἀρθούνια μου στὴν στράταν,** 'Ερωτόκρ.2, 773 **καπνίζουν τὰ ρουθούνια ντου, σὰν τ' ἄλογο ὄντε τρέχει,** Βαλαωρ.'Αθ.Διάκ.3,148 **τὰ δύο του τὰ ρουθούνια | ξερνοῦν ἀντάρα καὶ καπνό,** Βαρν.'Απολ.Σωκρ.7· || φρ. **μοῦ μπῆκε στὸ ρουθοῦνι** μοῦ ἔγινε λίαν ἐνοχλητικός, ἢ μὲ ἐπείαμωσε· || ὁμ. φρ. **ρουθοῦνι δὲν ἔμεινε** ἐπὶ μεγάλης ἐκτάσεως αἱματοχυσίας, ἐπὶ πανωλεθρίας ἀνθρώπων ἢ καὶ ζώων : **ρουθοῦνι δὲν ἔμεινε ἀπ' τὸ μαχαίρι τοῦ Τούρκου.**
ρουθουνίζω δημ. ἀναπνέω θορυβωδῶς διὰ τῶν **ρωθώνων**, ἄ. μουθουνίζω, ρουχνίζω.
ρουθούνισμα (τὸ) δημ. ἡ θορυβώδης διὰ τῶν μυκτήρων ἀναπνοή, ρουθούνισμα, ρούχνισμα.
ρούκα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν εὔζωμον, ἄ. ρόκα.
ρουκάνα (ἡ) δημ. ἄ. ρακάνα βλ.λ.
ρουκανίζω μσν. δημ. λειαίνω διὰ τῆς ρυκάνης βλ.λ., ροκανίζω· **2)** τρώγω σκληρά, ξηρὰ φαγητά, θορυβωδῶς, ἡδονικῶς κατεσθίω : Πρόδρ.Ι, 145 **εἶπε τὸ Κύριε λέησον, ἤρξατο ρουκανίζειν,** αὐτ.183 **δός καὶ μέναν τριφτούτζικον δαμὶν νὰ ρουκανίσω.**
ρουκέτα (ἡ) δημ. κ. **ροκέτα** πύραυλος.
ρουλεμάν (τὸ) (γαλλ.) δημ. δακτύλιος φέρων χαλύβδινα σφαιρίδια χρησιμοποιούμενος εἰς ἄξονας πολυστρόφων μηχανῶν πρὸς **ἐλάττωσιν** τῆς τριβῆς εἰς τὸ ἐλάχιστον, ἔνσφαιρος τριβεύς.
ρουλέττα (ἡ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. κ. **ρολίνα** τυχηρὸν παίγνιον, καθ' ὃ ἐπὶ στρεφομένης στρογγύλης μεταλλίνης πλακὸς ἰσορροπούσης ἐπὶ καθέτου ἄξονος, κυλίεται ἀντιθέτως σφαῖρα **ἐξ ἐλεφαντοστοῦ μέχρις οὗ πέσῃ εἰς ἓν ἐκ τῶν** 37 ἐναρίθμων διαμερισμάτων τῆς πλακός, **ὑποδεικνύουσα** οὕτω τὸν κερδίζοντα ἀριθμόν.
ρουμάζεται 'Ησ. «φρίττει».
ρουμάνι (τὸ) δημ. ἔκτασις πλήρης θαμνωδῶν δένδρων, δασώδης, πυκνὴ λόχμη : Παλαμ.'Ασάλ. Ζ 'Εκατὸ Φωνὲς **φέγγη ὑπερβόρεια, τροπικὰ λουλούδια καὶ ρουμάνια,** Καζ.Ν μτφρ. ΘΚωμ.Ι,1,2 **στὸ μεσοστράτι ἀπάνω τῆς ζωῆς μας | σὲ σκοτεινὸ πλανέθηκα ρουμάνι.**
ρουμανίζω δημ. κ. **ρωμανίζω κλείω** διὰ σύρτου τὴν θύραν, σφαλῶ τὴν πόρτα : **ρουμάνισε τὴν πόρτα, γιατὶ ἐνύχτωσε.**
ρουμανικός-ή-ό(ν) νεώτ., δημ. κ.**-άνικος** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς** τὸ κράτος τῆς Ρουμανίας ἢ τὸν λαὸν τῶν Ρουμάνων : **ρουμανικὴ ἱστορία - γλῶσσα, - τὰ ρουμανικὰ ᾄσματα.**
ρουμελιώτης (ὁ) δημ., θηλ. **Ρουμελιώτισσα,** ὁ ἐκ τῆς Στερεᾶς 'Ελλάδος (Ρούμελης) **καταγόμενος.**

ρουμελιώτικα ἐπίρρ. δημ. κατὰ τὸν τρόπον τῶν Ρουμελιωτῶν βλ.λ., εἰδ. μετὰ τῆς ἰδιαζούσης λεκτικῆς προφορᾶς τῶν Ρουμελιωτῶν : **ξέρει καλά Ἑλληνικά, μά τά προφέρει ρουμελιώτικα.**

ρουμελιώτικος-η(-ια)-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ρουμελιώτας βλ.λ., τοὺς Στερεαλλαεδίτας : **ρουμελιώτικα τραγούδια,- ρουμελιώτικο γλέντι - κρασί·** || **τά ρουμελιώτικα** ὡς οὐσ. ἡ διάλεκτος ἡ μετ' ἰδιαζούσης προφορᾶς τῶν Ρουμελιωτῶν.

ρούμι (τὸ) (ἀγγλ.) νεώτ. κ. δημ. κ. **ρώμι** κ. ρόμι ἰσχυρὸν οἰνοπνευματῶδες ποτὸν παρασκευαζόμενον δι' ἀποστάξεως ζυμωθέντος διαλύματος μελάσσης ἐκ σακχαροκαλάμου μετὰ ὑπολειμμάτων προγενεστέρας παρασκευῆς, εἰς δ προστίθενται φυσικαὶ ἀρωματικαὶ ὗλαι : **ὀνομαστό εἶναι τό ρούμι τῆς Τζαμάϊκας,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.3 **στήν ταβέρνα . . ἐμβῆκε νά πιῇ ἕνα** ρούμι **νά ζεσταθῇ ὁ μαστρο-Παῦλος.**

ροῦμιξ-ικος (ὁ) νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν λάπαθον.

ρούμπα (ἡ) νεώτ κ. δημ. χορὸς ἀποτελῶν εἶδός τι παράγωγον τοῦ φόξ-τρότ, ζωηροτέρου χαρακτῆρος καὶ μὲ εἰδικὴν μουσικήν.

ρούμπαλα (τὰ) δημ. παιδιὰ παιζομένη ὑπὸ δύο ὁμάδων, ἑκάστη τῶν ὁποίων τοποθετεῖ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ εἰς ἀνάλογον ἀπὸ τῆς ἀντιπάλου ἀπόστασιν τρεῖς ἢ τέσσαρας λίθους, πληττομένους ἀμοιβαίως ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων μέχρι καταρρίψεως, ὅτε καὶ περατοῦται ἡ παιδιὰ διὰ τῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἡττημένων ὅπως φέρωσιν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν τοὺς πρότερον καταρρίψαντας μέχρις ὡρισμένης τινὸς ἀποστάσεως, ἄ. καλόγριες.

ρουμπάτο (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. μουσικὸς ὅρος σημαίνων ἐλευθερίαν τινὰ εἰς τὴν ἀγωγήν, ἐφαρμοζομένην εἰς τὰς ἐκφραστικὰς καὶ παθητικὰς φράσεις, ἐπὶ τὸ ἐπιβλητικώτερον.

ρουμπί (τὸ) δημ. ναυτ. ὅρος σημαίνων τὸν βίαιον χειρισμὸν πρὸς πλήρη περιστροφὴν ἱστιοδρομοῦντος πλοίου, ἵνα τοῦτο ἐπανέλθῃ εἰς τὴν γραμμὴν πλεύσεως ἀφ' ἧς εἶχεν ἐκκλίνει.

ρουμπιές (ὁ) (τουρκ.) δημ. παλαιὸν τουρκικὸν νόμισμα, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 10 ἕως 12 γρόσια· **2)** πληθ. **ρουμπιέδες** εἶδος ἑλληνικῆς δαντέλλας.

ρουμπίνι (τὸ) δημ. ὁ πολύτιμος λίθος ρουβίνιον βλ.λ.· οὕτω κ. ἐν ποι. παρομοιώσει : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 29,21 **χρυσοδεμένα τοπάζια | καί ρουμπίνια οἱ ξέρες·** || κ. ὑποκορ. **ρουμπινάκι** μικρὸς λίθος ρουβινίου : Μαλακ.Συντρ.105,5 **πέταλο μέ ρουμπινάκια καρφωτό.**

ρουμπινύς-ιά-ύ δημ. ὁ ἔχων τὸ πορφυροῦν χρῶμα τοῦ ραυβινίου βλ.λ., ποὺ εἶναι στὸ χρῶμα σὰν ρουμπίνι : Παλαμ.Δωδ.Γύφτ.73 **τά πλάγια . . πού χλωρά καί ρουμπινιά τριγύρω ὑφώνονται·** || κ. ἐν παρομοιώσει : Σημηρ.Ὀνείρ.Ἤσκιοι **ἡ ὥρα εἶναι τούτη | ζαφείρι ρουμπινύ.**

ροῦμπος (ὁ) δημ. ναυτ. τὸ ἀνεμολόγιον βλ.λ., ἄ. κάρτα.

ρουνικός-ή-όν νεώτ. ὁ εἰς τοὺς ραύναυς βλ.λ. ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ διὰ τῶν ρούνων γεγραμμένος : **ρουνικόν ἀλφάβητον.**

ροῦνοι (οἱ) νεώτ. τὰ ἀρχαιότατα γνωστὰ σημεῖα γραφῆς τὰ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς λαοῖς τῆς τευτονικῆς ὁμοφυλίας, θεωρούμενα ὡς προελθόντα ἐκ μετασχηματισμοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ λατινικοῦ ἀλφαβήτου καὶ δὴ τοῦ μεγαλογραμμάτου ρυθμοῦ τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων, ἄ. ρουνικὰ γράμματα : **αἱ διά τῶν ρούνων κεχαραγμέναι ἐπιγραφαί, ἀναγόμεναι μέχρι καί τοῦ Γ' μ.Χ.' αἰῶνος, εἶναι αὐνήθως μαγικοῦ χαρακτῆρος.**

ροῦντο (τὸ) δημ. ἔριον βραχὺ πρὸς τολασιδυργίαν : Κρυστ.Τραγ.Στάν. Ὁ Κοῦρος 13 **τήρα τήν στερφοκάλεσσα ροῦντο μαλλί** ποὺ **βγάζει.**

ρουπαδιά (ἡ) δημ. τὸ δένδρον ἐλαία ἡ εὐρωπαϊκή.

ρουπάκι (τὸ) δημ. ὀναμασία διαφόρων εἰδῶν τοῦ δένδρου δρῦς βλ.λ. : Βαλαωρ.Ἀθ.Διάκ.4,21 **μέσ' στό σκοτάδι τό βαθύ χιλιόχρονο** ρουπάκι **| φοβέριζε τόν οὐρανό,** Κρυατ.Τραγ.Στάν.Ἔλα βοσκούλα 20 **ατοῦ ρουπακιοῦ τόν ἤσκιο | θά ξαπλωθοῦμε γιά δροσιά.**

ρουπακιά (ἡ) δημ. τόπος κατάφυτος ἐκ δρυῶν· πρβλ. ρουπάκι.

ρουπέλιος βαθμίς (ἡ) νεώτ. γεωλ. ἡ μεσαία ἐκ τῶν τριῶν βαθμίδων εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται ἡ ὀλιγόκαινος ὑποδιάπλασις τῆς τριτογενοῦς διαπλάσεως τοῦ καινοζωϊκοῦ αἰῶνος· || θθ. κ. **ρουπέλιοι ἄργιλλοι** στρώματα ἀργίλλου φέροντα ἀσβεστολιθικὰ συγκρίματα ὡς καὶ ἀπολιθώματα ἐλασματοβραγχίων μαλακίων καὶ ἰχθύων.

ροῦπι(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. τὸ ὄγδοον τοῦ ἐμπορικοῦ πήχεως, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 0,0825 τοῦ μέτρου· || φρ. **δέν τό κουνῶ** ροῦπι δὲν ἐννοῶ νὰ μετακινηθῶ, νὰ μεταβάλλω θέαιν, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον· **2)** ὡς νομισματικὴ μονάς· πρβλ. ρουπία:Κατάστιχον Νενήτων1748 π.Πασπάτ.Χιακ.Γλωσσ. **ἐν λ. καί ἔσαξαν τά δύο μέρη εἰς τιμήν** 18 **ἀσλάνια καί ρούπιν.**

ρουπία (ἡ) νεώτ. νομισματικὴ μονὰς τῶν Ἰνδιῶν (ὡς καὶ τῆς Κίνας) ἰσοδυναμοῦσα πρὸς ἓν δέκατον πέμπτον τῆς ἀγγλικῆς λίρας· || ὁμ. ἀργυρᾶ νομισματικὴ μονὰς τοῦ Ἀφγανιστὰν ἰσοδυναμοῦσα πρὸς 8,8 ἀγγλικὰς πέννας.

ῥοῦς-οος (ὁ) κ.νεώτ., γενικ. **ῥοός** (Περίπλ.Ἐρ.Θαλ. 46), δοτ. **ῥοΐ** Ἑλλάν.ἀπ.28J, Ἀχιλλ.Τάτ.3,20) αἰτ **ῥόον** κ. **ῥοῦν** κ. **ῥόα**, ἡ ροή, κίνησις τοῦ ὕδατος, ρεῦμα : Ἰλ.Λ 726 **ἱερόν ῥόον Ἀλφειοῖο,** αὐτ.Π 31, αὐτ.Φ 263 **κῦμα ῥόοιο,** Ἡρ.2,96, Αἰσχ.Πέρσ.746 **Βόσπορον ῥόον θεοῦ, - τά ἑλληνοτουρκικά σύνορα ἀκολουθοῦν τόν ῥοῦν τοῦ ποταμοῦ Ἕβρου·** || φρ. **κατά ῥόον** κατὰ τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ρεύματος, τῶν κυμαινομένων ὑδάτων : Ὀδ.Ε 327 **τήν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατά ῥόον ἔνθα καί ἔνθα,** Φιλόδ.Ρητ.1,381S **εἰκῇ κατά ῥοῦν πλέοντας·** || ὁμ. φρ. **πρός ῥόον** ἐναντίον τοῦ ρεύματος : Ἰλ.Φ 303 **τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα πρός ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν** (μτφρ.Ζερβ.«καί τ' Ἀχιλλέως τά γόνατα πηδοῦσαν ψηλά, ἐνῷ ἐτραβοῦσε ἴσια κατά τοῦ ποταμοῦ τό ρέμα)· **2)** εἰδ. ρεῦμα ἐν θαλάσσῃ : Θαυκ.1,54 **ἐξενεχθέντων ὑπό τε τοῦ ῥοῦ καί τοῦ ἀνέμου·** **3)** ὁμ. ρεῦμα ἀέρος : Ἐμπ.356· κ. ἐπὶ καπνοῦ : Πίνδ.Π 1,23 **ῥόον καπνοῦ αἴθων'·** **4)** μτφ. φορά, κατεύθυνσις, τροπή : Πλάτ.Πολ.492C **παιδείαν . . οἰχήσεσθαι φερομένην κατά ῥοῦν, ᾗ ἄν οὗτος φέρῃ, - ὁ ῥοῦς τῶν πραγμάτων·** **5)** ρύσις, ἔκκρισις νοσηρῶν ὑγρῶν ἐκ τοῦ σώματος : Ἱππ.Αφ.5,56, Ἀριστλ.ΖΙ 521a,28 **νενοσηκός δέ τοῦτο τό αἷμα καλεῖται ῥοῦς,** Θεόφρ.Φ1 9,12,1

ῥοῦς (ὁ,ἡ) κ. νεώτ., γενικ. **ῥοῦ** (Ἱππ.Γυν.Φύα.32,34, Θεόφρ.Φ1 3,18,5) κ. **ῥοός** (Ἱππ.Γυν.2,181, Διοσκ.1,108), δοτ. **ῥόῳ** (Ἱππ.Γυν.1,78) κ. **ῥοΐ** (Ἀθήν.7,309F), αἰτ. ῥόον (Ἱππ.Γυν.1,31), φυτόν τι θαμνῶδες φαρμακευτικὸν καὶ κοσμητικόν, ἀνῆκον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν **ἀνακαρδιοειδῶν** : Διοσκ.1,108, - **ῥοῦς ὁ κότινος** (θεραπευόμενος πρὸς κόσμον, χρήσιμος δὲ προσέτι διὰ τὴν ἐκ τοῦ κορμοῦ του λαμβανομένην χρυσίζουσαν βαφικὴν ὕλην, δημ. σύννεφο, βέντζα, χρυσόξυλο),-**ῥοῦς ὁ βυρσοδεψικός** (οὗ ὁ καρπὸς χρησιμοποιεῖται πρὸς ἄρτυσιν ἐδεσμάτων, οἱ δὲ νεαροὶ βλαστοὶ καὶ τὰ φύλλα του ὡς δεψικὴ καὶ βαφικὴ οὐσία, δημ. ρούδι, βυρσιά, σουμάκι)· **2)** ὁμ. ὁ καρπὸς τοῦ φυτοῦ ταύτου : Σόλ.4f, Ἱππ. Γυν.1,31, Ἀντιφάν.142,2, Ἄλεξ.127,6, Γαλ.19.719, Πάπ.· **3)** τὸ φυτὸν αἶρα ἡ πολυετής : Διοσκ.4,43.

ροῦσα (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος θηλαστικῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ἐλαφιδῶν** περιλαμβάνον εἴδη ἐλάφων τῶν Ἰνδικῶν χωρῶν.

ρουσαῖος-α-ον μτγν. κοκκινωπός, ξανθοκόκκινος, ροῦσος : Παλαίφ.52.

ρουσάλια (τὰ) [λατ. rosalia] μσν., νεώτ. κ. δημ. ἱερὰ πανήγυρις πρὸς τιμὴν τῶν νεκρῶν κατὰ τὴν Πεντηκοστήν· πρβλ. ροδοφόρια : Βαλσ.Κανὼν τῆς ἐν Τρούλλῳ Οἰκουμεν.Συνόδου.

ῥουσᾶτοι (οἱ) μτγν. οἱ τῆς Ἐρυθρᾶς φατρίας ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ· πρβλ. ῥούσιος : Ἰω.Λυδ.Μην.4,25.

ῥουσίζω μαν. πορφυρίζω, εἶμαι, γίνομαι κοκκινωπός : Γεωπ.11,23 **ἴα τὰ πορφύρια καὶ τὰ ἄλλα πάντα τά τε χρυσίζοντα καὶ τὰ ῥουσίζοντα.**

ρούσικος-η(-ια)-ο δημ. ὁ ἐκ Ρωσίας ἢ ὁ τῆς Ρωσίας, ρωσικός : **τὸ ρούσικο στάρι, - ἡ ρούσικη φιλολογία**· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **τὰ ρούσικα** ὡς οὐσ. ἡ ρωσικὴ γλῶσσα.

ῥούσιος-ον [λατ. russeus] μτγν. κ. μσν. ὑποκόκκινος, ξανθοκόκκινος, κοκκινωπός : Διοσκ.4,133 **καρπὸν δὲ φέρει .. ῥούσιον ἰδεῖν,** Παῦλ.Αἰγ.π. Θησ.Στεφ.ἐν λ. **ῥούσιον ἄνθος ἔχουσαν,** Ἀχμ.Ὀνειροκρ.202,22 **σανδάλια ῥούσια**· **2)** ὡς οὐσ. **οἱ ῥούσιοι** αἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ φατρίαν τῶν Ἐρυθρῶν : Ἰω.Λυδ.Μην.3,26.

ῥουσιόσταχυς-υος (ὁ) μτγν. ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου ροῦς βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,43.

ῥουσίς-ίδος (ἡ) μσν. ἡ ρυτίς : Ἀποφθέγμ.Πατέρων 361 Α.

ῥουσιώδης-ους-ες σχόλ. ὁ ἔχων χροιὰν πορφυρίζουσαν, ὑποκόκκινος : Σχόλ.Ὀδ.1 125.

ρουσκοκούκκι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ὀξυμυρσίνη.

ῥοῦσκος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος δενδρυλλίων ἀειθαλῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **λειριοειδῶν,** ὧν γνωστότερον **ροῦσκος ὁ κεντρωτός** ἀπαντῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι ἐντὸς τῶν δασῶν, δημ. κοραλλία.

ρουσμάς (ὁ) [τουρκ.] δημ. χημικὸν μεῖγμα ἀποτελούμενον ἐξ ἀσβέστου καὶ θειούχου ἀρσενικοῦ, ἐν χρήσει ὡς φάρμακον ἀποψιλωτικόν, ἰδίως παρ' Ἀνατολίταις.

ῥουσσᾶτοι (οἱ) μτγν. οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐν τῷ Ἱπποδρομίῳ φατρίαν τῶν Ἐρυθρῶν, ἅ. ῥούσσιοι βλ.λ.2) : Ἰω.Λυδ.Μην.4,30.

ῥούσσεος (ὁ) Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ ῥούσιος βλ.λ.2).

ρουσ(σ)όξανθος-η-ο δημ. ξανθοκόκκινος.

ροῦσ(σ)ος-α-ο δημ. πυρρόθριξ, πυρρόξανθος, ξανθοκόκκινος : δ.τραγ. **ποιά 'ναι ἡ ἄσπρη, ποιά 'ναι ἡ ρούσα, | ποιά 'ναι ἡ γαλανοφρυδοῦσα**· οὕτω κ. συνήθ. ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ ξανθός.

ρουσσούμπελη (ἡ) δημ. τὸ ἐρυσίπελας : Καρκβ. Λυγ.4 **ἐκτὸς τῆς ρουσσούμπελης ἐγήτευε τὴν σπλήνα, τὶς παραμαγοῦλες.**

ρουσφέτι (τὸ) [ἀραβ.] δημ. κ. ροσφέτι δωροδοκία· ‖ κυβερνητικὴ χαριστικὴ παροχὴ πρὸς φίλον τοῦ κρατοῦντος κόμματος : **διωρίστηκε μὲ ρουσφέτι - ὁ νέος ὑπουργὸς δὲν κάνει ρουσφέτια**· **3)** κτ. ἐπέκτ. οἱαδήποτε χάρις, ἐκδούλευσις : **ἂν ἦταν στὸ χέρι μου, θὰ σοῦ τὸ 'κανα τὸ ρουσφέτι**· ‖ κ. ὑποκοριστικῶς : **θὰ σοῦ ζητήσω ἕνα μικρὸ ρουσφετάκι.**

ρουσφετολογία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ προσφορά, ἡ λῆψις χαριστικῶς διδομένων παροχῶν, ἐκδουλεύσεων, συναλλαγὴ μὲ ρουσφέτια βλ.λ.

ρουσφετολογικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ρουσφετολογίαν βλ.λ. ἢ τείνων πρὸς αὐτήν : **ρουσφετολογικὴ πολιτική.**

ρουσφετολόγος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιδιώκων ἢ ὁ ἀφειδῶς παρέχων ρουσφέτια βλ.λ. : **ρουσφετολόγος ὑπουργός - βουλευτής.**

ρουσφετολογῶ-έω νεώτ. παρέχω ἢ ἐπιδιώκω ρουσφέτια βλ.λ., συναλλάσσομαι διὸ χαριστικῶς παρεχομένων θέσεων, ἐκδουλεύσεων.

ρουτίνα (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἡ συνήθεια τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ρυθμόν, τοῦ μηχανικῶς ἐνεργεῖν : **ἡ δουλειά μας κατήντησε πιὰ ρουτίνα**· ‖ ἡ ἐκ συνηθείας διατήρησις τῶν παραδεδομένων, τῶν κοινῶς παραδεδεγμένων τρόπων ζωῆς, δράσεως· ‖ ὅθ. κ. ἔλλειψις πρωτοτυπίας ἐν πάσῃ ἐκδηλώσει ἀτομικῆς ἢ κοινωνικῆς σημασίας, ἡ μαρτυροῦσα τὴν ἀπουσίαν κριτικοῦ ἐρευνητικοῦ πνεύματος, τὴν ἀσθενῆ ὑπόστασιν τοῦ πνευματικοῦ ἢ ψυχικοῦ κόσμου : **πολιτικοὶ - καλλιτέχνες τῆς ρουτίνας**· ‖ **ὑπάλληλος τῆς ρουτίνας** ὁ ἄνευ προσωπικῆς ἀξίας, ὁ τυπικῶς ἐκτελῶν τὴν ἐργασίαν του.

ρουτινιέρης (ὁ) δημ., θηλ. **-ισσα,** ὁ ἀκολουθῶν τὴν ρουτίναν βλ.λ., ὅθ. ὁ ἐστερημένος πρωτοτυπίας, πρωτοβουλίας, ὁ ὀκνηρᾶς, ἀσθενοῦς πνευματικῆς ὑποστάσεως : **πολιτικοὶ ρουτινιέρηδες.**

ρουτινιέρικος-η-ο δημ. ὁ τῆς ρουτίνας βλ.λ., τῆς συνηθείας : **δουλειὰ ρουτινιέρικη** ‖ ὁ ἐστερημένος πρωτοτυπίας, ἰδιαιτέρας τινὸς ἀξίας, ὁ ἀπορρέων ἐξ οὐχὶ ἰσχυρᾶς προσωπικότητος, ἀτομικότητος : **ἔργα ρουτινιέρικα, - πολιτικὴ ρουτινιέρικη**· ‖ ἐπίρρ. **-ικα.**

ροῦτο Ἠθ. «τοῦτο, Μακεδόνες»

ρουφαλιά (ἡ) δημ. ῥόφησις, ρουφηξιά : Γρυπ.Σκ. Τερρ.18,12 **στὴν πρώτη ὁ γλάρος ρουφαλιὰ ἀπὸ ψηλὰ χουγιάζει.**

ρούφηγμα (τὸ) δημ. ῥόφησις.

ρουφηγματιά (ἡ) δημ. ῥόφησις, ρουφηξιά : **μὲ μιὰ ρουφηγματιὰ ἄδειασε τὸ ποτήρι.**

ρουφηξιά (ἡ) δημ. ἅ. ρουφηγματιὰ βλ.λ.

ρουφηχτός-ή-ό δημ. ὁ ροφούμενος, ὁ ἐσθιόμενος ἢ πινόμενος διὰ ροφήσεως.

ῥουφήχτρα (ἡ) δημ. δίνη, περιστροφικὴ κίνησις ὕδατος σχηματιζομένη κατὰ τὸν ροῦν αὐτοῦ ἢ ὄπισθεν πλέοντος πλοίου, στρόφιλας· ‖ ὁμ. περιστροφὴ ὑδατίνου θαλασσίου ὄγκου λόγῳ ὑπάρχοντος ἢ σχηματισθέντος κατὰ τὸν πυθμένα κενοῦ, μάτι τῆς θάλασσος, ρούφουλας.

ρουφιανιά (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ρουφιάνου βλ.λ. κ. ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ, μαστροπεία, προαγωγία· **2)** διαβολή, σπιουνιά : **ἔκανε ρουφιανιὲς γιὰ νὰ μὲ βγάλῃ ἀπ' τὴ δουλειά μου.**

ρουφιάνος (ὁ) δημ., θηλ. **ρουφιάνα,** μαστροπός, προαγωγός, ὁ δι' ἰδιοτελεῖς τὸ πλεῖστον σκοποὺς ὑποβοηθῶν τὰς μεταξὺ ἑτεροφύλων σαρκικὰς σχέσεις· **2)** κατ' ἐπέκτ. διαβολεύς, συκοφάντης, σπιοῦνος κ. γεν. παλιάνθρωπος.

ρούφουλας (ὁ) δημ. δίνη ὕδατος, ρουφήχτρα· **2)** δίνη ἀνέμου, ἀνεμοστρόβιλος.

ρουφράκτης (ὁ) νεώτ. φράγμα πρὸς περιορισμὸν τῆς ῥοῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ κοίτῃ αὐτοῦ ἢ πρὸς τεχνητὴν ἀνύψωσίν του, ὑδροφράκτης.

ρουφῶ δημ. τ. τοῦ ροφῶ βλ.λ.

ρουχάλα (ἡ) δημ. ἅ. ροχάλα βλ.λ.

ρουχαλάκι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ ροῦχο βλ.λ. : **φώνισα ἕνα καλὸ ρουχαλάκι γιὰ παντελόνι**· εὔχρ. συνήθ. κτ. πληθ. : **φόρεσε στὰ παιδάκια της καινούργια ρουχαλάκια.**

ρουχαλητό (τὸ) δημ. ἅ. ροχαλητὸ βλ.λ.

ρουχάλια (τὰ) δημ. τὰ ἐνδύματα, τὰ ροῦχα : δ.τραγ. **καὶ βγάζω τὰ ρουχάλια του κι ἀπάνω μου τὰ βάζω.**

ρουχαλίζω δημ. ἅ. ροχαλίζω βλ.λ.

ρουχικό (τὸ) δημ. πᾶν τὸ ὡς ἔνδυμα χρησιμεῦον, τὸ ροῦχο· ‖ συνήθ. κτ. πληθ. **τὰ ρουχικὰ** τὸ σύνολον τοῦ ἱματισμοῦ, ἅ. ρουχισμός.

ρουχισμός (ὁ) δημ. περιληπτικῶς τὸ σύνολον τῶν ἐνδυμάτων, τῶν ρούχων, ὁ ἐν συνόλῳ ἱματισμός : Καρκβ.Λυγ.6 **αἱ δὲ παρθένοι ἐπεμελοῦντο τὸ σπιτάκι καὶ τὸν ρουχισμόν της, - προῖκα 100 χιλιάδες καὶ τὸν ρουχισμό της, - εἴδη ρουχισμοῦ.**

ρουχολόϊ (τὸ) δημ. τὸ σύνολον τῶν ἐνδυμάτων, ὁ ρουχισμὸς βλ.λ. **2)** μεγάλη ποσότης ἐνδυμάτων, ἄφθονα ροῦχα : **όλο τὸ ρουχολόϊ μας στὴν πλύση.**

ρουχαμάνι (τὸ) δημ. ἀφθονία ἐνδυμάτων, ἰδ. ἐσωρρούχων· πρβλ. ρουχολόϊ 2).

ροῦχο(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. πᾶν εἶδος ὑφάσματος : βρῆκα **ἕνα καλὸ ροῦχο γιὰ πυτζάμα, - πιὸ πολὺ τοῦ κόστισαν τὰ ραφτικὰ ἀπὸ τὸ ροῦχο, - γερὸ - πρόστυχο ροῦχο·** **2)** κτ. συνεκδ. πᾶν εἶδος ἐνδύματος, **φόρεμα**, ντύμα : Πρόδρ.Ι,170 **ὀκάποιας γειτόνισσας ροῦχον νὰ παρελύθη,** Διγεν.'Ακρ.3740 **λαμπρὸν ἐφόρει ροῦχον, | πολύτιμον καὶ θαυμαστόν,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.253,20 **βροντομαχοῦν τὰ ροῦχά σου κι ἀστράφτουν τὰ μαλλιά σου,** Σολωμ.'Εθν.'Ύμν.8,3 **κι εἰς τὸ ροῦχό σου ἔσταζ' αἷμα, ⁱ πλῆθος αἷμα,** αὐτ.9,Ι· || εἰδ. κτ. πληθ. ἐξωτερικὴ ἀνδρικὴ ἐνδυμασία, φορεσιά, κοστούμι· **3)** ἐν ποικίλαις φράσεσι καὶ συνεκφοραῖς, οἷον **εἶναι - ἔπεσε στὰ ροῦχα** κατεκλίθη, μένει κλινήρης λόγῳ ἀδιαθεσίας, ἀσθενεῖ : **εἶναι, μέρες τώρα, στὰ ροῦχα·** || **τρώγεται μὲ τὰ ροῦχά του** εἶναι καθ' ὑπερβολὴν μεμψίμοιρος, γκρινιάζει μὲ τὸ παραμικρό· || **ἔχει τὰ ροῦχά της** ἐπὶ γυναικῶν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐμμήνου καθάρσεως, ἄ. ἔχει τὴν περίοδό της· || οὕτω κ. **ἔχει τὰ ροῦχά του** ἐπὶ ἀνδρῶν εἶναι ἐκνευρισμένος, ἄ. εἶναι στὰ νεῦρά του, στὰ φεγγοριάτικά του· || παροιμ. φρ. **ἄλλαξεν ὁ Μανωλιὸς κι ἔβαλε τὰ ροῦχα ἀλλιῶς** ἐπὶ μεταβολῶν μὴ ἐχουσῶν οὐσιώδη καὶ κατὰ βάθος σημασίαν, ἀλλ' ἐμφανιζουσῶν ἄλλοίαν μόναν τὴν ἐξωτερικὴν ὄψιν καταστάσεώς τινος.

ρουχοσυνάκτης (ὁ) μσν. ὁ συνάγων τὰ παλαιά, ἐφθαρμένα ἐνδύματα, ποὺ μαζεύει τὰ ἀποφόρια : Πρόδρ.2,557 **κύριε ἐλέησον καλόγερον ἐκ τοὺς ρουχοσυνάκτας.**

ρόφημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ., Ἰων. **ρύφημα** πυκνή, ρευστὴ τροφὴ ροφουμένη, πυκνόρρευστος, πολτώδης ζωμός, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ πόμα : 'Ιππ.'Αφ.7,68, αὐτ.'Αρχ.'Ιητρ.5, 'Αριστλ.Πρ.803b,6, Θεόφρ.Πυρ.49 **ροφήματα θερμότερα τοῦ ὕδατος,** 'Αρτεμίδ.Δαλδ.'Ονειροκρ.Ι,49,8 **ροφήμασι καὶ χυλῷ,** Κλήμ.'Αλ.Παιδ.3,4,26· || νεώτ. πᾶν τὸ ροφούμενον, ὅ,τι πίνει τις, ἰδ. ἐπὶ θερμοῦ ποτοῦ : **τὸ πρωϊνὸν ρόφημα.**

ροφημάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ρόφημα βλ.λ. : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.219,26.

ροφηματώδης-ους-ες μτγν. κ. μαν. ὁ ἐν εἴδει ροφήματος βλ.λ. πολτώδης : Γαλ.6,247 **τροφὴν ροφηματώδη,** Σωρ.Ι,98, 'Ανν.Κομν 500.

ρόφησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. **ἡ** διὰ ροφημάτων βλ.λ. σίτισις, θρέψις, ἀντίθ. **ἐδωδή** : 'Αριστλ.Μετ. 331a,2 **2** νεώτ. ἡ πόσις, τὸ ρούφηγμα.

ροφητικός-ή-όν μσν ὁ ἀπορροφῶν τινα, ἀπορροφητικός, μτ. γενικ. : Στράβ.15,Ι,38 **ἔτι δὲ τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν . . τίνες εἰσι . . ροφητικοὶ** τοῦ ὑπερπετοῦς.

ροφητός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ ροφήσεως λαμβανόμενος : Στράβ.15,Ι,53 **καὶ σιτία δὲ τὸ πλέον ὄρυζαν εἶναι ροφητήν,** Διοσκ.3,84 **ᾠὸν τὸ ἁπαλὸν τροφιμώτερον τοῦ ροφητοῦ,** αὐτ.5,107, Γαλ.6,706, Σωρ.2,ΙΙ.

ρόφια 'Ησ. «κύματα ἢ ρόθια».

ρόφισμα-ατος (τὸ) τὸ ρόφημα : Κυραν.9.

ροφός (ὁ) δημ. ὁ ἰχθὺς ὀρφός.

ρόφω τ. ἰσοδύναμος τοῦ ροφῶ βλ.λ., μνημονευόμενος ὑπὸ τοῦ ΕΜ 705,26.

ροφῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ρουφῶ,** Ἰων. **ρυφῶ** ('Ιππῶν.132, 'Αριστφ.άπ.450), **ἕτερος** τ. **ρυφάνω** ('Ιππ.Νούσ.2,12,19), σχόλ. κ. Πάπ. κ. **ροφάω,** μέλλ. **ροφήσομαι,** ('Αριστφ.Σφ.814), ἀόρ. **ἐρρόφησα** ('Ιππ.Νούσ.2,42, 'Αριστφ.'Ιππ.51, Ξεν.ΚΠ Ι,3,10 ἀπ-), δημ. **(ἐ)ρούφηξα,** παθ. ἀόρ. **ἐρροφήθην,** δημ. **ρουφήχτηκα,** μτχ. παθ. ἀόρ. **ροφηθείς** (Νίκ.'Αλ. 389), δημ. μτχ. παθ. παρακ. **ρουφη(γ)μένος,** πίνω, καταπίνω μετὰ συγχρόνου ἠχηρᾶς εἰσπνοῆς, ὅθ. κ. λαιμάργως καταπίνω : Αἰσχ.Εὐμ.264 **ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ροφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον,** 'Αριστφ.Σφ.814 **αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακῆν ροφήσομαι, - ρουφήξαμε τὸν καφέ μας στὴ βεράντα,** Σολωμ.'Εθν.'Ύμν.Λόρδ Μπάϋρ.85,3 **ὅσον αἷμα κι ἂν ρουφοῦσε | τόσο ἐγύρευε νὰ πιῇ** (μτφ. ἐπὶ αἱμοχαροῦς)· κ. μτ. γενικ. τοῦ πράγμ. : Λουκ.Λεξιφ.5 **ἄλλος ἤσθιε φαυλίας, ὁ δὲ ἐρρόφει τῶν κριθῶν·** κ. ἀπολ. : 'Αριστφ. 'Ιππ.51 **ἔνθου, ρόφησον, ἔντραγ',** αὐτ.Σφ.906· || κτ. ἐπέκτ. κατατρώγω, καταβροχθίζω, ἐπὶ τῆς Χαρύβδεως : 'Αριστλ.Μετ.356a,15· **2)** ἀπορροφῶ, ἀπομυζῶ, στραγγίζω : Σοφ.Τρ.1055 **βέβρωκε σάρκας, πλεύμονος τ' ἀρτηρίας ροφεῖ ξυνοικοῦν** (περὶ τοῦ δηλητηρίου τοῦ ἐπὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ 'Ηρακλέους)· || οὕτω κ. μτφ. ἐξαντλῶ, κενῶ : 'Αριστφ.'Ιππ.905 **ἐγὼ γάρ φημί σοι παρέξειν . . μηδὲν δρῶντι μισθοῦ τρυβλίον ροφῆσαι·** || ὁμ. νεώτ. μτφ. ἐξαντλῶ, ἐξασθενῶ ὀργανικῶς ἢ ὑλικῶς : **ἔμπλεξε μὲ μιὰ παλιογυναίκα καὶ τὸν ἐρούφηξε·** **3)** ἐν εἰδ. σημ. ἰατρ. τρέφομαι διὰ ροφημάτων, διὰ ζωμῶν : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.6· **4)** νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ πραγμάτων πορωδῶν, ἀπορροφῶ : **ὁ σπόγγος ροφεῖ τὸ ὕδωρ·** **5)** νεώτ. κ. δημ. εἰσπνέω : Ραγκ.'Απαντα τ.Ι,187 **νὰ ροφήσω τὴν γλυκιά σου | μαγικὴν ἀναπνοήν, - μὴ ρουφᾷς πολὺν καπνό, - ρουφήξαμε στὸν κῆπο τὴν μυρωδιὰ τῶν λουλουδιῶν·** **6)** ρηματ.π. ρόφημο, ρόφησις, ροφητικός, ροφητός.

ροχάλα (ἡ) δημ. μγθ. τοῦ ρόχαλο βλ.λ., ἀπόχρεμμα.

ροχαλητὸ (τὸ) δημ. ἡ καθ' ὕπνον θορυβώδης ἀναπνοή, ρεγχασμός.

ροχαλιάρης-α-ικο δημ. ὁ καθ' ἕξιν ἀποχρεμπτόμενος, ποὺ βγάζει ροχάλες.

ροχαλίζω δημ. κ. **ρουχαλίζω** ἀναπνέω θορυβωδῶς καθ' ὕπνον, ρέγχω, ρογχάζω : Βάρν.'Απολ. Σωκρ.7 **οἱ πιὸ πολλοὶ . . ξαπλωμένοι δίπλα . . ρουχαλίζανε ρυθμικά.**

ροχάλισμα (τὸ) δημ. κ. **ρουχάλισμα** ὁ καθ' ὕπνον ρόγχος, τὸ ρουχαλητό : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.8 **ὅλοι αὐτοὶ οἱ μικροὶ θόρυβοι ἦσαν τὰ ροχάλισμα τῆς αὐλῆς κοιμωμένης.**

ρόχαλο (τὸ) δημ. τὸ δι' ἀποχρέμψεως ἀποβαλλόμενον βλεννῶδες πτύελον, φλέγμα, ρουχάλα.

ρόχανον (τὸ) ξύλον δι' οὗ ἰσάζουσι τὸ μέτρον τοῦ γεννήματος, ρήγλα· 'Ησ. «ρόχανον· σκυτάλιδα· ἀπορρακτήριον, ᾗ ἀπορρηγλιῶσι τὸ μέτρον».

ροχθίζω δημ. ποι. ροχθῶ, παταγῶ μετὰ ρόχθου, ἐπὶ κυμαινομένων ὑδάτων : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 66,Ι **πετάει κρυφὰ λιθάρια στὰ νερὰ | ν' ἀφρίζουν, νὰ βογγοῦν καὶ νὰ ροχυίζουν.**

ρόχθος (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἦχος θορυβώδης, παταγώδης, εἰδ. ἡ βοὴ τῶν κυμάτων, τῶν κυμαινομένων ὑδάτων : Λυκόφρ.402, αὐτ.696, Νίκ. 'Αλεξ.390 **ὑπὸ ρόχθοισι θαλάσσης.**

ροχθῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. ποι. κτυπῶ, παταγῶ μετὰ ρόχθου, ἀνταράσσομαι, ἀνακινοῦμαι μετὰ βοῆς· 'Ησ. «ροχθεῖ· ἠχεῖ, φοφεῖ, κλύζει» : 'Οδ.Ε 402 **ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο,** αὐτ.Μ 60, 'Απολλ.Ρ 4,295, 'Οππ.'Αλ.Ι,228 **ροχθεῦσιν δὲ κάλωες,** 'Αχιλλ.Τάτ.60,14.

ροχμός δ. γρ. τοῦ ρωγμός βλ.λ.

ρόχος (ὁ) δημ. ὁ ρόγχος κ. εἰδ. ὁ ἐπιθανάτιος· **2)** ἡ νόσος ἄσθμα.

ροώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἰσχυρὸν ροῦν, ὁ ὁρμητικῶς ρέων, κυματώδης, περὶ θαλάσσης ταρασσομένης ὑπὸ ἰσχυρῶν ρευμάτων : Θουκ.4,24

ἐσπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς ταὐτὸ καὶ ῥοώδης οὖσα εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσθη, Ἀριστλ.Μετ. 366a,25 οἱ ἰσχυρότατοι γίνονται τῶν σεισμῶν ὅπου ἡ θάλασσα ῥοώδης, ἡ χώρα σομφὴ καὶ ὕπαντρος, Αἰλ.ΖΙ 7,24 τὸ μάλιστα ῥοῶδες τοῦ πελάγους· || νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ ρέῃ, ρευστός : ῥοώδης μάζα, - ῥοῶδες ἐκχύλισμα· **2)** όθ. ἐπὶ τόπων γῆς, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τοιαύτας, ἰσχυρῶς ταρασσομένας, θαλάσσας : Στράβ. 8,5,1 ῥοώδης κρημνός, Αἰλ.ΖΙ 14,24 || εἰδ. ὁ εἰς πλήμμυραν ὑποκείμενος : Ἀριστλ.ΖΙ 621a,6 ἁλίσκονται δὲ.. ἐν ῥοώδεσι καὶ βαθέσι τόποις· || βαλτώδης : Θεόφρ.ΦΙ 3,3,4 τοὺς ῥοώδεις καὶ ἐπόμβρους καὶ ἑλείους τόπους· **3)** ἰατρ. ὁ ρέων, ὁ ἐκδηλούμενος μετὰ ρύσεων : Ἱππ.Ἐπιδ.1,5 ἤρξαντο μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὀφθαλμίαι ῥοώδεες, ὀδυνώδεες, ὑγραὶ ἀπέπτως· **4)** όμ. ἰατρ. ἐπὶ προσ., ὁ προσβεβλημένος ὑπὸ διαρροίας, γεν. ὁ ὑποφέρων ἐκ παθολογικῶν ἐκκρίσεων : αὐτ. Ἀέρ.3 πρῶτον μὲν τὰς γυναῖκας νοσερὰς καὶ ῥοώδεας εἶναι, αὐτ.Γυν.2,111· || κ. ἐπὶ νοσημάτων, ὁ προξενῶν ἐκκρίσεις, διαρροίας : αὐτ.2,111 ῥοώδης νόσος, Διοσκ.5,26 πυρετοὶ ῥοώδεις, Γαλ. 19,399 πυρετὸς ῥοώδης· **5)** ὁ ἐκπίπτων : Θεόφρ. ΦΑἰτ.5,9,10 λεπτὸς γὰρ ὁ καρπὸς ἄπεπτος ὢν καὶ ῥοώδης.

ῥοώδης-ους-ες (2) μτγν ὁ εν εἴδει ροιᾶς, ροδίου : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,13.

ῥοωδῶς ἐπίρρ. μτγν. μετὰ διαρροιῶν : Κάσσ. Προβλ.70 ῥοωδῶς πυρέσσειν.

ῥοών-ῶνος (ὁ) μτγν. ἄλσος ἐκ ροιῶν, τόπος κατάφυτος ἀπὸ ραδιές : ΠΔ Ζαχ.12,11 ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένου.

ῥυά Ἡσ. ἐν λ. ῥυῆαν «ὁ ἵππος».

ῥυαδικός-ή-όν (ῥυάς) μτγν. ἰατρ. ὁ ἐκδηλούμενος διὰ διαρροίας : Παῦλ.Αἰγ.6,70 ῥυαδικὸν πάθος· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων ἐξ ἀκρατείας τῶν οὔρων : Γαλ.14,787, Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.45,7,5 αἱρετώτερον.. ῥυαδικὸν γενέσθαι τὸν πάσχοντα, ἢ ἰσχουρίᾳ κρατηθέντα ἀναιρεθῆναι· **2)** όμ. ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων ἐκ ῥυάδος βλ.λ.3), ἐξ ἀκαταπαύστου ροῆς τῶν ὀφθαλμῶν : Δημοσθ.Ὀφθ. π.Ἀέτ.7,46 (δ.γρ. ῥοιαδ-).

ῥυάζομαι δημ. ὠρύομαι, οὐρλιάζω : Σολωμ. Ἐθν.Ὕμν.104,4 κι ἀφρίζουν | τὰ νερὰ καὶ τ' ἀγροικῶ | δυνατὰ νὰ μουρμουρίζουν | σὰν νὰ ῥυάζετο θηριό.

ῥυάκι(ον) (τό) μτγν., μσν. ῥυάκιν, νεώτ. κ.δημ μικρὸς ῥύαξ βλ.λ., ρεματάκι : Θωμᾶ Εὐαγγέλιον 280,7, Διγεν.Ἀκρ.424 ἀπέλθατε στὸ πάμμορφον ῥυάκιν νὰ ἰδῆτε, Ζερβ.Μῦθ.Ζ 13 κι ἕνα κελάρυσμα ῥυακίου .. τοῦ χάϊδεφε τὴν ἀκοή.

ῥυακώδης-ους-ες γλωσσ. ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων ἀφθονίαν ῥυάκων.

ῥύαξ-ακος (ὁ) (ῥέω) κ. νεώτ. ρεῦμα ὕδατος, χείμαρρος ὁρμητικός : Θουκ.4,96 καὶ ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα, οὐκ ἦλθεν εἰς χεῖρας .. ῥύακες γὰρ ἐκώλυσαν· || νεώτ. μικρὸν ρεῦμα, ποταμάκι, ρυάκι : Σολωμ.Τὰ δύο Μνήματα 8 καὶ γλυκὰ σέρνει κάτου ὁ ῥύαξ τὸ κῦμα· **2)** ἐπὶ παντὸς ἀναβλύζοντος, ἀναπηγάζοντος καὶ διαχεομένου ἐν ροῇ, εἰδ. ρεῦμα λάβας ἐκρέον ἐξ ἡφαιστείου : Θουκ.3,116 ἐρρύη δὲ περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο ὁ ῥύαξ τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς Αἴτνης, Πλάτ.Φαίδ.111Ε, Ἀριστλ.Θαυμ.833a,17 τὸν δ' ἐν τῇ Αἴτνῃ ῥύακα, οὔτε φλογώδη φασίν, οὔτε συνεχῆ γενέσθαι, Θεόφρ.Λίθ.22, Διόδ.Σ 14,59 ἐφθαρμένων γὰρ τῶν παρὰ τὴν θάλασσαν τόπων ὑπὸ τοῦ καλουμένου ῥύακος· || οὕτω κ. περὶ μετάλλων ἀφθόνως διακεχυμένων : αὐτ.5,35 καὶ χωνευθείσης τῆς φύσεως, ἐξ ἧς ὁ ἄργυρος κατασκευάζεται, ῥύακας γενέσθαι πολλοὺς ἀργυρου καθαροῦ· **3)** κ. ἐν παρομοιώσει περὶ τῶν μαστῶν τοῦ δελφῖνος : Ἀριστλ.ΖΙ 504b,24 ἔχει δ' οὐχ ὥσπερ τὰ τετράποδα ἐπιφανεῖς θηλάς, ἀλλ' οἷον ῥύακας δύο, ἐξ ὧν τὸ γάλα ῥεῖ.

ῥυάς-άδος (ὁ,ἡ,τό) κ. μσν. κ. νεώτ. ὡς ἐπίθ. ῥοώδης, ρευστός, ὑγρός, όθ. κ. χαῦνος, πλαδαρός, ἀσθενικός : Ἀριστλ.ΖΜ 668b,7 σώματος ῥυάδος γενομένου· **2)** ὁ ἐκπίπτων τι, ὁ ἀποβάλλων, ὁ ἀπορρίπτων, οἷον τὰ φύλλα αὐτοῦ, τὸν καρπόν, τὰ πτερά, τὰς τρίχας κττ. : αὐτ.Πρ.898a,32, Θεόφρ.ΦΙ 4,14,6 ῥυὰς ἄμπελος, Γεωπ.5,39,1· || νεώτ. ἀσθένεια τῶν τριχῶν καθ' ἣν αὗται συνεχῶς πίπτουσι, τριχόπτωσις· **3)** κ. νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ῥυὰς ὀφθαλμικὴ νόσος, προκαλοῦσα συνεχῆ ροὴν δακρύων : Κέλσ.7,7,4, Γαλ.10,1002· **4)** όμ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. οὐρητικὴ σῦριγξ, καθετήρ : Ἡλιόδ. π. Ὀρειβ.45,7,5, Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,4 (κῶδ. ῥοιάς)· **5)** κτ. πληθ. ῥυάδες (αἱ) ἀγέλαι ἰχθύων φερομένων κατ' ἐποχὰς μετὰ τῶν θαλασσίων ρευμάτων : Ἀριστλ.ΖΙ 534a,27, αὐτ.543b,14 καὶ αἱ ῥυάδες τοῦ θέρους τίκτουσιν, Αἰλ.ΖΙ 9,46.

ῥυάσιμο (τό) δημ. ἐπὶ κυνῶν, ὠρυγή, σκούξιμο, οὔρλιασμα.

ῥύατο γ' πληθ. ἀορ. τοῦ ῥύομαι.

ῥυάχετος (ὁ) λακων. λ. θορυβώδης ὄχλος, συρφετός : Ἀριστφ.Λυσ.170 ὁ τῶν Ἀσαναίων ῥυάχετος (τὸ ἄστατον, θορυβῶδες πλῆθος τῶν Ἀθηναίων).

ῥύβδην ἐπίρρ. δαψιλῶς, ἀφθόνως : Ἱππῶν.35 ῥύβδην θυννίδα .. δαινύμενος (κῶδ. ῥύδην), Ἀριστλ.ΖΙ 624a,24 κηφῆνες προσφέρονται ῥύβδην ἄνω πρὸς τὸν οὐρανόν (δ.ἀνάγν. ῥύδην).

ῥύβον ΕΜ 242,3 «τὸ ἐπικομπὲς παρ' Αἰολεῦσιν».

ῥυβός μτγν. ραιβός : Ἡρωδιαν.1,187.

ῥυγχάζω Φώτ. μυκτηρίζω.

ῥύγχαινα (ἡ) γλώσσ. ἡ ἔχουσα μέγα ῥύγχος.

ῥυγχαῖος-ον νεώτ. ἀνατομ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ῥύγχος : ῥυγχαῖον πέταλον.

ῥυγχιάζω Ἡσ. «ῥογχάζω, ῥέγχω».

ῥυγχίον (τό) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ῥύγχος βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἀχ.744 ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία, Θεόφιλ.8,2, Πάπ.· **2)** νεώτ. βοταν. ὁ λοβὸς τοῦ στίγματος τῶν στημόνων εἰς τὰ ὀρχεοειδῆ φυτά.

ῥυγχοβδέλλα (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος ποταμίων ἰχθύων ἀκανθοπτερυγίων τῆς οἰκογεν. τῶν σκομβροειδῶν· **2)** γένος βδελλῶν παρασιτικῶς ἐνδιαιτωμένων εἰς τὰ βράγχια διαφόρων ἰχθύων.

ῥυγχογναθία (ἡ) νεώτ. ἀνθρωπολ. ἡ δίκην ῥύγχους προβολὴ τῶν δύο γνάθων, ἀπαντῶσα ὡς χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν πλείστων μελῶν τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου.

ῥυγχοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐσχηματισμένος ἐν εἴδει ῥύγχους : στόμα ῥυγχοειδές.

ῥυγχοκεφαλίδαι (αἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. σαυρῶν, ἀπαντῶσα καὶ παλαιοζωϊκῶς ἐντὸς στρωμάτων τοῦ μεσοζωικοῦ αἰῶνος.

ῥυγχοπίθηκος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος πιθήκων στενορρίνων τῆς οἰκογεν. τῶν κυνοπιθήκων.

ῥύγχος-εος-ους (τό) κ.νεώτ. τὸ μετὰ τῆς ῥινὸς καὶ τοῦ στόματος προέχον πρόσθιον μέρος τῆς κεφαλῆς ζῴων τινῶν, οἷον τοῦ χοίρου, τοῦ κυνός, τῶν ἰχθύων, ἡ μούρη, τὸ μουσούδι : Στησίχ.14 κρύψαι δὲ ῥύγχος ἄκρον γᾶς ὑπένερθεν, Φερεκρ.102, Ἀνοξίλ.11, Ἀριστλ.ΖΙ 595a,18 ῥιζοφάγον δὲ μάλιστα ἡ ὗς ἐστι τῶν ζῴων, διὰ τὸ εὖ πεφυκέναι τὸ ῥύγχος πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην, αὐτ.ΖΜ 658b, 30, Θεόφρ.Χαρ.4,10 καὶ τὸν κύνα προσκαλεσάμενος καὶ ἐπιλαβόμενος τοῦ ῥύγχους, Θεόκρ.6,30· || όμ. τὸ ράμφος τῶν πτηνῶν : Ἀριστφ.Ὄρν.348 ὡς δεῖ τῷδ' οἰμώζειν ἄμφω καὶ δοῦναι ῥύγχει φορβάν, Ἀριστλ.ΖΙ 504a,21, αὐτ.ΖΜ 659b,22 τοῖς γὰρ ὄρνισι .. διὰ τὴν τροφὴν καὶ τὴν ἀλκὴν τὸ ῥύγχος ὀστῶδες ἐστίν· **2)** π. κωμ. κ. ἐπὶ τοῦ ἀν-

θρωπίνου προσώπου : Κρατῖν.440, Ἀρχιππ.1 **καὶ ταῦτ' ἔχων τὸ ῥύγχος οὕτως μακρόν·** **3)** νεώτ. τὸ ὀξὺ ἄκρον ἐργαλείου· εἶδ. τὸ ῥάμφος τῆς σύριγγος· **4)** νεώτ. ἀνατομ. τὸ ἀκρότατον πρόσθιον σημεῖον ὀργάνου τινὸς ἢ σώματος: **ῥύγχος τοῦ μεσολοβίου** (τὸ πρόσθιον ἄκρον τοῦ μεσολοβίου, εἰς ὃ μεταβαίνει τὸ γόνυ αὐτοῦ, ἐγκαμπτόμενον ἐκ τῶν πρόσω πρὸς τὰ κάτω καὶ ὀπίσω), - **ῥύγχος τοῦ σφηνοειδοῦς** (ἡ ὀβελιαία ἀκρολοφία τῆς κάτω ἐπιφανείας τοῦ σφηνοειδοῦς).

ῥυγχοῦμαι-όομαι παθ. ραμφάζομαι βλ.λ.· Ἡσ., Φώτ. «ῥαμφάξει. ῥυγχωθήσει».

ῥυγχοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων ῥύγχος· **2)** **ρυγχοφόρα** (τὰ) ζῳολ. κατηγορία ἐντόμων περιλαμβάνουσα ἔντομα ἀνήκοντα εἰς διάφορα γένη καὶ οἰκογενείας, ἔχοντα δὲ ὡς ἓν τῶν κυρίων χαρακτηριστικῶν κεφαλὴν ἐν εἴδει ῥύγχους.

ρυγχωσία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν ἢ θαμνωδῶν τροπικῶν φυτῶν **φασιολιδῶν** ἀπαντῶν ἐν ἀπολιθώσει καὶ εἰς τὰ τριτογενῆ στρώματα τῆς λιγνιτοφόρου λεκάνης τῆς Εὐβοϊκῆς Κύμης.

ρυγχωτός-ή-όν νεώτ. ὁ φέρων ῥύγχος, ρυγχοφόρος· **2)** ζῳολ. γένος πτηνῶν ἀλεκτοροειδῶν τῆς οἰκογ. τῶν **φασιανιδῶν.**

ῥυδεῖ Ἡσ. «περιπλέκεται».

ῥύδην (ῥέω) ἐπίρρ. ἐν εἴδει ὁρμητικῆς ῥοῆς, μετὰ ζωηρᾶς κινήσεως : Κρατῖν.441,Πλούτ.Σύλλ.21 **τῶν δὲ οὐκ ἀνασχομένων, ἀλλ' . . ἐντόνως καὶ ῥύδην ἐλαυνόντων·** **2)** διακεχυμένως· ὅθ. ἀφθόνως, εἰς πλῆθος πολύ : αὐτ.Καῖσ.29 **ἤδη Καίσαρος τὸν Γαλατικὸν πλοῦτον ἀρύεσθαι ῥύδην ἀφεικότος πᾶσι τοῖς πολιτευομένοις,** αὐτ.Λούκ.39 **εἰς ταῦτα τὸν πλοῦτον ῥύδην καταχρώμενος.**

ῥυδία Ἡσ. «ῥόα ἢ ῥοιά».

ῥυδὸν ἐπίρρ. ῥύδην βλ.λ.2), ἀφθόνως, καθ' ὑπερβολήν : Ὀδ.Ο 426 **κούρη δ' εἴμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο** (σχόλ. «ῥύδην πλοῦτον ἔχοντος, τουτέστι, τῷ πλούτῳ χύδην πλουτοῦντος . . πλουσίου»)· ‖ Ἡσ. «ῥυδὸν ἢ ῥύδην· χύδην, δαψιλῶς, ῥευστικῶς, σφοδρῶς».

ῥυδωμένην Ἡσ. «ῥοφωμένην».

ῥύεινα Ἡσ. «ἄρνα. Κύπριοι».

ῥύζα βιοῦ Ἡσ. «ἡ τοῦ τόξου τάσις».

ρυζάλευρο (τὸ) δημ. ἄλευρον ἐξ ὀρύζης, ὀρυζάλευρον.

ῥύζι δημ. ἡ ὄρυζα βλ.λ.· ‖ φρ. **βράσε ρύζι** ἐπὶ πραγμάτων, ζητημάτων λαβόντων κακήν, ἀπευκταίαν τροπήν, ἐπὶ ἀτυχιῶν ἀνεπανορθώτων : **ἔτσι ὅπως κατάντησαν τὰ πράματα, βράσε ρύζι.**

ρυζόγαλο (τὸ) δημ. γλύκισμα κατασκευαζόμενον ἐξ ὀρύζης γάλακτος καὶ σακχάρεως.

ρυζόνερο (τὸ) δημ. ἀφέψημα ὀρύζης.

ῥύζω ἢ ῥυζῶ-έω ῥάζω, γρυλλίζω, ἐκβάλλω φωνὴν ὁμοίαν τῇ τοῦ κυνός· Σουΐδ. «ῥαζεῖν καὶ ῥυζεῖν, τὸ ὑλακτεῖν», Ἡσ. «ῥυζεῖν· ὑλακτεῖν» : Ἑρμιππ.24 **ῥυζῶν ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους·** ‖ ὁμ. ἐπὶ ἱεράκων : Πολυβ.5,89· ‖ Ἡσ. «ῥύζουσι· διαμωκῶνται, μισοῦσι, γογγύζουσιν», αὐτ. «ῥυζῶν· πενθῶν· διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν».

ῥυῆαν Ἡσ. «κάτοχον πιπάζεσθαι».

ῥύημα-ατος (τὸ) (ῥέω, ῥυῆναι) μτγν. εἶδος πέμματος μετὰ μέλιτος : Γαλ.4,526 **ὀνομάζεται δὲ ἴτριά τε καὶ ῥυήματα τὰ τοιαῦτα . . πέμματα.**

ῥύησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ῥύσις : Μεθόδ.308C.

ῥυηφενής-οῦς-ές (ῥέω, ἄφενος) μτγν. ὁ ἔχων ῥέοντα, ἄφθονον πλοῦτον : Διον.Περ.337 **ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν,** Νόνν.Δ 10,152.

ῥυηφενίη μτγν. ποι. ἡ ἀφθονία χρημάτων, πλούτου : Καλλ.Δία 84 **ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἅλις ὄλβον** (σχόλ. «πλούτου ῥύσις· ἐκ τοῦ ῥέω, ῥυῆναι καὶ ἄφενος»).

ῥυθμητικός-ή-όν μτγν. ῥυθμικός, ἀμφ. ἐν Κλήμ. Ἀλ.1,900Α, Λογγῖν.ἀπ.8,2.

ῥυθμίζω κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. ἀττ. ῥυθμιῶ, φέρω εἰς ῥυθμόν, εἰς συμμετρίαν, διατάσσω, διατυπῶ ἐρρύθμως : Πλούτ.Ἠθ.350Ε **περιόδους ῥυθμίζειν·** ‖ ἐμμέτρως, ἐρρύθμως ἀπαγ έλλω ἢ ᾄδω : Διον.Ἀλ.Συνθ.18 **οὐ γάρ δή γε ὡς ἴαμβον ἀξιώσαιμ' ἂν ἔγω γε τὸ κῶλον τοῦτον ῥυθμίζειν·** κ. παθ. : Ἡρωδιαν.Ἰατ.4,2,5 **ὕμνους . . σεμνῷ μέλει καὶ θρηνώδει ἐρρυθμισμένους·** ‖ νεώτ. δίδωμι ρυθμὸν εἴς τινα κίνησιν, φοράν : **ἐρρύθμισαν τὸ βῆμα - τὴν ταχύτητα τῶν μηχανῶν·** **2)** γεν. δίδω κατεύθυνσιν, τροπὴν ἀναφ. πρὸς πρόσωπα : Πλάτ.Φαῖδρ.253Β **καὶ τὰ παιδικὰ πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα,** Ξεν.ΚΠ 7, 8,20 **τοὺς κοσμητάς, οἳ ὑποχρίουσί τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ τἆλλα ῥυθμίζουσι,** Στωϊκ.ἀπ. 2,28 **ῥυθμίζει καὶ διδάσκει τινάς κινεῖσθαι κινήσεις·** κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.241 **ἀνηλεῶς ὧδ' ἐρρύθμισμαι·** **3)** ἀναφ. πρὸς πράγμ. διευθετῶ, δίδωμι ὄψιν, ἐμφάνισιν : Λουκ.Μισθ.Συν.30 **ἢν δὲ μειδιάσω καὶ ῥυθμίσω τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ἥδιστον·** ‖ δίδω κατεύθυνσιν, διεύθυνσιν : Θεόφρ.ΦΑἴτ. 3,7,9 **δένδρα ῥυθμίζειν ὥστε πρὸς μεσημβρίαν βλέπειν·** ‖ κ. μέσ. ῥυθμίζομαι τακτοποιῶ, διευθετῶ . Εὐρ.Ἑκ.924 **ἐγὼ δὲ πλόκαμον ἀναδέτοις μίτραισιν ἐρρυθμιζόμαν·** **4)** κ.ἀναφ.πρὸς ἀφῃρημένας διαθέσεις ἢ αἰσθήματα, διευθύνω, διαμορφῶ, διαπλάσσω · Λουκ.Ἀνάχ.22 **ῥυθμίζομεν οὖν τὰς γνώμας αὐτῶν νόμους τε τοὺς κοινοὺς ἐκδιδάσκοντες·** κ. παθ. : Τίμ.Λοκρ.103D **δεῖ δὲ καὶ τὰν ψυχὰν ῥυθμίζεσθαι ποτὶ τὰς ἀναλόγως ἀρετάς·** **5)** καθορίζω, δίδωμι θέσιν : Σοφ.Ἀντ.318 **τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου;·** ‖ κ. ἀναφ. πρὸς καταστάσεις : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 45 **ῥυθμίζεις μὲ τὴν ἐσωτερική σου δύναμη τὸ ρεῦμα τῆς νέας δημιουργίας, - τὰ τῶν ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν θὰ ῥυθμίσῃ ἡ κυβέρνησις διὰ νεωτέρου νόμου·** **6)** κυβερνῶ, διοικῶ : Ἰω.Χρυσ.Προοίμ.Ἐπιστ.Ρωμ. **τὴν οἰκίαν ῥυθμιζέτω ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ.**

ῥυθμικά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον ῥυθμικὸν βλ.λ., μὲ ἔρρυθμον κίνησιν : Πορφύρ.Σκ.44,12 **γιὰ νὰ χορεύουν | στὸ ὑγρὸ τὸ χῶμα ῥυθμικά.**

ῥυθμικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς ῥυθμόν : Πλούτ.Ἠθ.1138Β ῥυθμικὴ **ποικιλία·** **2)** ὁ κατὰ ῥυθμὸν διατεταγμένος, διατυπούμενος· ὅθ. κ. : Διον.Ἀλ.Συνθ.11 **ῥυθμικὴ λέξις** (κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸ πεζή)· ‖ κ. νεώτ. : **ῥυθμικὸς λόγος, - ῥυθμικὴ πεζογραφία·** **3)** ὁ ἐν ῥυθμῷ γινόμενος, ὁ συμμέτρως, ἀναλόγως, ἰσοχρόνως κινούμενος : Πλάτ.Πολιτ. 307Α **πᾶσαν ῥυθμικὴν κίνησιν, - βῆμα ῥυθμικόν, - ῥυθμικὴ γυμναστικὴ** (ἡ διὰ κινήσεων ἐν ῥυθμῷ καὶ τῇ συνοδείᾳ μουσικῆς)· **4)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔμπειρος τῶν ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ ποιήσει ἀκολουθουμένων ῥυθμῶν : Διον.Ἀλ. Συνθ.17· **5)** τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ **ῥυθμικὴ** ἡ ἐπιστήμη τῶν ῥυθμῶν τῶν ἐν χρ. ἐν τῇ μουσικῇ, ὡς καὶ ἐν τῷ ποιητικῷ καὶ τῷ ῥητορικῷ λόγῳ : Ἀριστόξ.Ἁρμον.32Μ· ‖ εἰδ. νεώτ. ἡ τονικὴ στιχουργία κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὴν προσῳδιακήν.

ῥυθμικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ῥυθμικὸν βλ.λ., ἐρρύθμως· κ. παραθ. -ώτερα-ώτατα.

ῥύθμιος-α-ον μτγν. ὁ ἀκολουθῶν ῥυθμόν, μέτρον, ῥυθμικός : Ἡρωδιαν.2,443,αὐτ.2,853.

ῥύθμισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κατὰ ῥυθμὸν διάταξις, διατύπωσις : Εὐστρ.ΗΝικ.257,30 **ἡ τοῦ λόγου ῥύθμισις·** **2)** νεώτ. γεν. διακανονισμός, διευθέτησις, τακτοποίησις, ἀναφορ. πρὸς πράγματα ἢ καταστάσεις ἀνωμάλους, μὴ ἐχούσας σαφῆ, ὁμαλῶς καθωρισμένην μορφήν, ὑπόστασιν : **ἐπετεύχθη ἡ ῥύθμισις τῶν ἀγροτικῶν χρεῶν.**

ρυθμιστήρ-**ῆρος** (ὁ) νεώτ. ἐργαλεῖον χρησιμεῦον πρὸς ρύθμισιν τῆς κανονικῆς λειτουργίας μηχανήματός τινος, ἄ. ρυθμιστής : **ρυθμιστὴρ ὡρολογίου**· || εἰδ. **ἐν τῇ πυροβολικῇ**, ὄργανον χρησιμεῦον ἐν τῷ πυροβολικῷ διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν πυροσωλήνων τῶν ὀβίδων, ἵνα αὗται ἐκραγῶσιν εἰς ὡρισμένην ἀπόστασιν καὶ ὕψος ἀπὸ τοῦ στόχου καὶ ὕπερθεν αὐτοῦ.

ῥυθμιστής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ρυθμίζων, διακανονίζων, διευθετῶν : Θεοδώρ. ἐν Φώτ.Βιβλ.508, 21 **ὦ δικαστηρίων τηλικοῦτον ῥυθμιστήν**· || νεώτ. ὁ κανονίζων τὸν ρυθμόν, τὴν κίνησιν ἐνεργείας, συνόλου τινός : Παλαμ.Α' Λόγος Παραδείσων 104 **τῶν πάντων | γνώστης, ἐσὺ ρυθμιστής**· **2**) νεώτ. φυσ. ὄργανον χρησιμεῦον εἰς τὴν διατήρησιν σταθερᾶς τιμῆς φυσικοῦ τινος ποσοῦ : **ρυθμιστὴς θερμοκρασίας - ταχύτητος**· || μηχανολ. ρυθμιστὴρ βλ.λ.· || εἰδ. ἐν ταῖς ἀτμομηχαναῖς, στρόφιγξ ἢ δικλὶς κανονίζουσα τὴν διὰ τοῦ ἀτμαγωγοῦ σωλῆνος μετάβασιν τοῦ ἀτμοῦ εἰς τὸν ἀτμοσύρτην καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν κύλινδρον, ἄ. ἀτμοφράκτης, ἀτμορρυθμιστής, δημ. ρετζίστρο· || πυροβολ. ρυθμιστὴρ βλ.λ.· **3**) νεώτ. ναυτ. πλοῖον **ἐκ** τῆς σχετικῆς θέσεως τοῦ ὁποίου κανονίζονται **οἱ** σχηματισμοὶ καὶ **αἱ** μετατάξεις στόλου ἐν πλῷ· **4**) νεώτ. χημ. **ρυθμισταὶ** χημικαὶ οὐσίαι ἐμποδίζουσαι τὴν ἐν τῷ διαλύματι ἐν ᾧ εὑρίσκονται μεταβολὴν τῆς πυκνότητος τῶν ἰόντων ὑδρογόνου, παρὰ τὴν εἰς αὐτὸ προσθήκην μικρῶν ποσῶν ὀξέων ἢ βάσεων, ἄ. πώματα.

ῥυθμιστικός-**ή**-**όν** μσν. ὁ δεκτικὸς εὐχεροῦς ρυθμίσεως, εὐκόλου διακανονισμοῦ, εὐάγωγος : Οἰκουμ.'Αποκαλ.323,31· **2**) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ρύθμισιν : **γίνονται προσπάθειαι ρυθμιστικαὶ τῶν ὑπαρχουσῶν δυσχερειῶν**· **3**) νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς ρύθμισιν· || εἰδ. ἀστρονομ. **ρυθμιστικὴ σπεῖρα** σπειροειδὲς ἐλατήριον οὗ αἱ διαδοχικαὶ συστολαὶ καὶ διαστολαὶ προκαλοῦσι τὴν λίκνισιν τοῦ λικνοτρόχου τῶν φορητῶν ἐν γένει ὡρολογίων.

ῥυθμογραφία (ἡ) 'Επιγρ. τὸ γράφειν, σημειοῦν τοὺς ρυθμούς, τὰ μέτρα : 'Επιγρ. Τέω.

ῥυθμογράφος-**ον** μσν. ὁ περιγράφων τοὺς ρυθμούς, **ὁ** περὶ τῶν ρυθμῶν καὶ τῶν μέτρων πραγματευόμενος, περὶ τοῦ 'Ηφαιστίωνος : Τζέτζ. ἐν 'Ανεκδ.Παρισ.1,95.

ῥυθμοειδής-**οῦς**-**ές** μτγν. ὁ μετὰ ρυθμοῦ τινος, ὁ ρυθμικός πως : Διον.'Αλ.'Ισοκρ.2 **ῥυθμοειδὴς περίοδος**, 'Αριστείδ.Κ 1,14.

ρυθμολογία (ἡ) νεώτ. πραγματεία, μελέτη περὶ τῶν ρυθμῶν.

ρυθμοπλέκτης (ὁ) νεώτ., δημ. **ρυθμοπλέχτης** ὁ πλέκων, συναρμόζων τοὺς ρυθμούς : Παλαμ. Α' Λόγος Παραδείσων 77 **ὦ ρυθμοπλέχτες ποιητές, λατρεμένοι δασκάλοι.**

ρυθμόμετρον (τὸ) νεώτ. φυσ. μουσ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν ἴσων χρονικῶν διαστημάτων ἢ τῶν διαφόρων ταχυτήτων ρυθμικῆς ἀγωγῆς.

ῥυθμοποιία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ εἰς ρυθμοὺς προσαρμογὴ τοῦ λόγου **ἐν** ποιητικῷ ἢ ρητορικῷ ἔργῳ : 'Αριστόξ.'Αρμον.34Μ, Πλούτ.'Ηθ.1135C, 'Αριστείδ.Κ 1,5,-**τροχαϊκή**-**παιωνική** - **τονικὴ** - **προσῳδιακὴ ρυθμοποιία κατὰ τὴν συλλαβικὴν ποσότητα** (ὅταν ὁ ρυθμὸς ἀποτελῆται ἐκ μικρῶν καὶ βραχειῶν συλλαβῶν), - **ρυθμοποιία κατὰ τὸν ἐντατικὸν τόνον** (ὅταν ὁ ρυθμὸς ἀποτελῆται ἐκ τονιζομένων καὶ ἀτόνων συλλαβῶν).

ῥυθμοποιός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ εἰς ρυθμὸν προσαρμόζων ποίημα, ρητορικὸν λόγον· 'Ησ. «ὁ μέλη καὶ ρυθμοὺς ποιῶν» : Πλούτ.'Ηθ.1135C.

ῥυθμός (ὁ) (ῥέω) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **ρυσμός** ἡ διαδοχὴ κινήσεως καθ' ὡρισμένην τάξιν χρόνων, κίνησις ἔμμετρος· Πλάτ.Νόμ.665Α «τῇ δὴ τῆς κινήσεως τάξει ρυθμὸς ὄνομα εἴη», 'Αριστλ.Πρ. 882b,2 «πᾶς ρυθμὸς ὡρισμένῃ μετρεῖται κινήσει» : Δημόκρ.15C, Πλάτ.Συμπ.187B **ὁ ρυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος, ἐκ διενηνεγμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε**, Σουΐδ. ἐν λ., Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 26,7 **σὲ ρυθμό, πὄμοιαζεν ὅπως οἱ ἀχοὶ τοῦ κυμάτου, τραγουδοῦσε ἡ ψυχή**· || ὁμ. ἐν ἀντιθ. μέτρον, ἁρμονία : 'Αριστφ. Θεσμ.638 **πότερον περὶ μέτρων ἢ ρυθμῶν ἢ περὶ** ἐπῶν, Πλάτ.Πολ.397B **ἐάν τις ἀποδιδῷ πρέπουσαν ἁρμονίαν καὶ ρυθμὸν τῇ λέξει**, αὐτ.601Α, 'Αριστλ.Ρητ.1403b,31, 'Ισοκρ.15,46 **λόγοι μετὰ μουσικῆς καὶ ρυθμῶν πεποιημένοι**· || νεώτ. τὸ μέτρον ἐν τῇ ποιήσει καὶ αὐτὸς ἔτι ὁ πούς : **ρυθμὸς ἰαμβικός - αἰολικός**· || σπαν. τὸ ἀντικείμενον ἢ ἀποτέλεσμα τοῦ ρυθμοῦ, τὸ στιχηρὸν ᾆσμα, τὸ ποίημα· || κ. ἐπὶ ρυθμικῆς πεζογραφίας : 'Αριστλ.Ρητ.1408b,29, Διον.'Αλ.Συνθ.17, 'Αριστείδ.Κ 1,13· || κ. ἐν φρ., ἐπὶ ὀρχήσεως, βαδίσματος κτλ., οἷον **ἐν ρυθμῷ, μετὰ ρυθμοῦ** κτλ. : Αἰσχ.Χο.797 **τίς ἂν σῳζόμενον ρυθμὸν τοῦτ' ἰδεῖν**, 'Αριστφ.Θεσμ.956 **ρ· χορείας ὕπαγε πᾶσα** (κτύπα τὸν χρόνον), Θουκ. 5,70 **μετὰ ρυθμοῦ βαίνοντες**, Ξεν.Συμπ.2,22 **θᾶττονα ρυθμὸν ἐπάγω** (παίζω μὲ ταχύτερον χρόνον), αὐτ.ΚΠ 1,3,10 **μὴ ὅπως ὀρχεῖσθαι ἐν ρυθμῷ ἀλλ' οὐδ' ὀρθοῦσθαι ἐδύνασθε**, αὐτ.'Αν.5,4,14, Πλάτ. Νόμ.670Β **βαίνειν ἐν ρυθμῷ**, 'Αριστλ.Πρ.882b,1 **ἐν τῷ ρυθμῷ ἀναπνεῖν** (ἀναπνεῖν ὁμαλῶς), Πολύβ. 4,20,6 **αὐλὸν καὶ ρυθμὸν εἰς τὸν πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰσήγαγον οἱ Λακεδαιμόνιοι**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.4,2,9 **πυρριχίῳ δρόμῳ καὶ ρυθμῷ**· κ. κτ. πληθ. : 'Αλκιδ.17· **2**) μέτρον, συμμετρία, ἀναλογία μερῶν ἐν στάσει ὡς καὶ ἐν κινήσει : Πλάτ. Νόμ.728Ε **ὡς δ' αὔτως ἡ τῶν χρημάτων καὶ κτημάτων κτῆσις καὶ τιμήσεως κατὰ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν ἔχει**· **3**) ἀναλογία, διευθέτησις, τάξις : Εὐρ.Κύκλ.398 **φῶτε συμμάρψας δύο ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ρυθμῷ τινι** (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. «κατά τινα προδιαγεγραμμένην μέθοδον»), αὐτ. Καλλ.'Επιγρ.44,5 **οὐκ ἀπὸ ρυσμοῦ εἰκάζω** (οὐχὶ ἄνευ λόγου)· || γεν. εὐρυθμία, τάξις : **ὁ ρυθμὸς τῆς διδασκαλίας, - δὲν ἔχει ρυθμὸ στὴ δουλειά του - στὴ σκέψη του**· **4**) ὁ τρόπος, ὁ χαρακτὴρ τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἦθος, ἡ ψυχικὴ κατάστασις : 'Αρχιλ.66,7 **οἷος ρυσμὸς ἀνθρώπους ἔχει**, Θέογν. 964 **ὀργὴν καὶ ρυθμὸν καὶ τρόπον ὅντιν' ἔχει**, 'Ανακρ.74 **ὅσοι χθονίους ἔχουσι ρυσμοὺς καὶ χαλεπούς**, Εὐπ.356 **μένει . . χρῆμ' οὐδὲν ἐν ταὐτῷ ρυθμῷ**· **5**) ἡ καθ' ὡρισμένην τινὰ συμμετρίαν ὁριζομένη μορφὴ ἢ σχῆμα : 'Ηρ.5,58 **μετέβαλον τὸν ρυσμὸν τῶν γραμμάτων** (τὸ σχῆμα), 'Ιππ.'Αρθρ.62 **οἷον αἱ Χῖαι κρηπῖδες ρυθμὸν εἶχον**· || ἐπὶ τοῦ σχήματος τοῦ ποτηρίου : 'Αλεξ. 59 **οὔτε τρυβλίῳ οὔτε φιάλῃ, μετεῖχε δ' ἀμφοῖν τοῖν ρυθμοῖν**· || ἐπὶ θώρακος : Ξεν.'Απομν. 3,10,10 **τὸν δὲ ρυθμόν, . . πότερα μέτρῳ ἢ σταθμῷ ἀποδεικνύων πλείονος τιμᾷ;**· || ἐπὶ τῆς γεωγραφίας χώρας τινός : Διον.Περ.271 **Λιβύης ρυσμὸς πέλει**, αὐτ.620 **σχῆμα δέ τοι 'Ασίης ρυσμὸς πέλει ἀμφοτέρων**· || ἡ ὑφή, ὁ σχηματισμὸς πράγματός τινος : Διοσκ.5,77 **κεγχροειδὲς τῷ ρυθμῷ**, αὐτ.5,118 **τῷ ρυθμῷ σπογγῶδες**· **6**) ὁ τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ πράγματός τινος : Αἰσχ. ἀπ.78 **ἐν τριγώνοις ρυθμοῖς**, Εὐρ.'Ηρακλ.130 **ρυθμὸν πέπλων ἔχει**, αὐτ.'Ηλ.772 **τίς ρυθμὸς φόνου;** (τί εἶδος, τίς τρόπος φόνου), αὐτ.'Ικ.94· **7**) νεώτ. εἰδ. ἐν ταῖς πλαστικαῖς τέχναις, ὁ ἰδιάζων εἰς τεχνίτην ἢ σχολὴν ἢ ἐποχὴν χαρακτὴρ καὶ τρόπος ἐμφανίσεως ἀρχιτεκτονικοῦ ἢ ἄλλου πλαστικοῦ ἔργου ἐν ἁρμονικῇ συνθέσει τῶν μερῶν αὐτοῦ, στύλ : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.44 **ἦτο ἀληθὲς ἀρχον-**

τόσπιτον τοῦ παλαιοῦ ρυθμοῦ, - **ρυθμὸς ἰωνικός - δωρικός - γοτθικός.**

ῥυθμῶ-όω [ρυθμός], μέσ. ἰων. τ. **ῥυσμόομαι, φέρω τι εἰς ρυθμόν,** ἰσομετρίαν, ρυθμίζω : Σύμμ. ΠΔ Ἠσ.44,12· **2)** κ. παθ. λαμβάνω τὸν τύπον τινός : Δημόκρ.197 **ῥ- κέρδεσιν.**

ῥυΐσκομαι [ῥέω] κ. μσν. πάσχω ἐκ διαρροίας : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,19 **καὶ ῥυΐσκεσθαι χαλεπῶς ἐκ τοῦ γάλακτος· 2)** πιθ. μτφ. ρέω, χύνομαι : Ἀρχίλ. 142· **3)** ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἀποπίπτω, μαδῶ : Ὀρειβ.Εὔπορ.4,6· **4)** κτ. μτχ. ἐνεστ. ὁ **ρυΐσκόμενος** ὁ ρευστός : Σιμπλίκ.Φυσ.722,30 **ἡ αὐτὴ στιγμὴ ῥυΐσκομένη ποιεῖ τὸ μέγεθος ἀλλ' οὐ παρατιθεμένη πρὸς ἄλλην** στιγμήν.

ῥῠκᾰ́νη [ἡ] μτγν. κ. νεώτ., δωρ. -α ἐργαλεῖον τεκτονικὸν σιδηροῦν, δι' οὗ ἀποξέουσι καὶ ἐξομαλύνουσι τὰ ξύλα οἱ τέκτονες ἢ σχηματίζουσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν ὡρισμένας καμπυλότητας, τὸ ρο(υ)κάνι, ἡ πλάνη : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,204 **πέλεκυν ῥυκάναν τ' εὐαυγέα.**

ρυκάνημα-ατος [τὸ] [ρυκανῶ] νεώτ. ἡ ρυκάνησις βλ.λ., τὸ ρο(υ)κάνισμα· **2)** ἕκαστον τῶν κατὰ τὴν διὰ ρυκάνης ἐπεξεργασίαν ἀποπιπτόντων λεπτῶν ταινιομόρφων ἀποξεσμάτων τοῦ ξύλου, τὸ ρο(υ)κανίδι.

ῥυκάνησις-εως [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρυκανῶ ἢ ρυκανίζω βλ.λ., τὸ ρουκάνισμα, τὸ πλάνισμα ; Βίτ.54,2 [δ.γρ.ρυχάνησις].

ρυκανίζω γλωσσ. κ. νεώτ. ὁμαλύνω, λειαίνω ξύλον διὰ ρυκάνης, ρο(υ)κανίζω, πλανίζω· **2)** ρηματ.π. ρυκάνισμα, ρυκανιστής, ρυκανιστικός.

ῥῠκᾰ́νισμα-ατος [τὸ] [ρυκανίζω] μτγν. κ. νεώτ. ἡ ρυκάνησις βλ.λ., τὸ ρυκάνημα, τὸ ρο(υ)κάνισμα· **2)** συνήθ. κτ. πληθ. τὸ ρυκάνημα βλ.λ.2), ρο(υ)κανίδι : Ἀνών. ἐν Wesch.Poliorc.213.

ρυκανιστής [ὁ] [ρυκανίζω] νεώτ., θηλ. -**ίστρα,** εἰδικὸς τεχνίτης διὰ τὴν ρυκάνησιν, τὸ ρο(υ)κάνισμα, πλάνισμα τῶν ξύλων.

ρυκανιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ρυκάνισμα, τὴν ρυκάνησιν· **2)** ὁ κατάλληλος πρὸς τὸ ρυκανίζειν : ρυκανιστικὴ μηχανή· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ρυκανιστικὰ ὡς οὐσ. ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ρυκανιστοῦ, τὰ ρο(υ)κανιστικά, τὰ πλανιστικά.

ρυκανίστρα [ἡ] νεώτ., δημ. **ρουκανίστρα,** θηλ. τοῦ ρυκανιστὴς βλ.λ., εἰδ. ξυλουργικὸν ἐργαλεῖον πρὸς ρυκάνησιν, πλάνια, πλάνη.

ῥυκανῶ-άω γλωσσ. ρυκανίζω ρο(υ)κανίζω, πλανίζω· **2)** ρηματ.π. ρυκάνησις, ρυκάνημα.

ῥῦμα-ατος [τὸ] [ρέω] πᾶν ὅ,τι ρέει, τὸ ρεῦμα, ἡ ροή· ‖ ὅθ. εἰδ. ὁ ποταμός : Ἐπιγρ.· ‖ κ. μτφ. : Ὀρφ.Ὕμν.10,22 **θοὸν ῥύμα δινεύουσα,** Πρόκλ. Ἱερ.1,4 **ἁρμονίης ῥύμα.**

ῥῦμα-ατος [τὸ] [(1) [ἐρύω 1]] κ.νεώτ. τὸ συρόμενον, **τὸ τράβηγμα, εἰδ. ἐν φρ. τόξου ῥῦμα** ἡ τοῦ τόξου νευρά, δηλαδὴ οἱ τοξόται Πέρσαι, ἀντίθ. **λόγχης ἰσχύς,** οἱ λογχοφόροι Ἕλληνες : Αἰσχ. Πέρσ.147 πότερον **τόξου ῥῦμα τὸ νικᾶν, ἢ δορυκράνου λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν;** [σχόλ. «ἆρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας;»]· **2)** τὸ διάστημα, ἐφ' ὅσον ἐφικνεῖται βολὴ τόξου : Ξεν.Ἀν.3,3,15 **πεζὸν ἂν διώκων καταλαμβάνοι ἐκ τόξου ῥύματος** [ἐξ ἀποστάσεως ὅσην διατρέχει τόξευμα], Εὐνάπ. Ἱστ.ἀπ.271D **ἐς τόξου ῥῦμα·** **3)** σχοινίον πρὸς ρυμούλκησιν : Πολύβ.1,26,14 ῥύματα **δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσί,** αὐτ.3,46,5, Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,44· ‖ νεώτ. ναυτ. μονόπλοκον σχοινίον χρησιμεῦον ὡς πεῖσμα, λαντζάνα.

ῥῦμα-ατος [τὸ] [(2) [ἐρύω 6]] ἡ ὑπεράσπισις, ἡ προστασία, ἡ σωτηρία, τὸ ὀχύρωμα : Αἰσχ.Ἱκ. 85 **ἔστι δὲ κἀκ πολέμου τειρομένοις βωμὸς Ἄρης, φυγάσιν, ῥῦμα,** Σοφ.Αἴ.159 **πύργου ῥῦμα πέλονται** [ὁ πύργος τῆς ἀμύνης]· **2)** κ. μτ. γενικ. ἀντικειμένου, τὸ προπύργιον : Αἰσχ.ἀπ.353 **μέγιστον ῥῦμα τῶν πολλῶν κακῶν** [θάνατος]· **2)** κτ. πληθ. βοηθήματα : Ἱππ.π.Γαλ.19,136.

ῥυμάρχης [ὁ] (ῥύμη) μτγν. **ὁ ἐπιθεωρητής,** ἐπιτηρητὴς τῶν ὁδῶν : Αἰν.Τακτ.3,4.

ῥύμαρχος [ὁ] γλωσσ. ὁ ἄρχων τῆς τάξεως.

ρυμάτιον [τὸ] ὑποκορ. τοῦ ρῦμα βλ.λ.(1), μικρὸν τεμάχιον ρύματος, τσίμα.

ῥυμβάς-άδος [ἡ] Ἡσ. «ῥυμβάδας· λαιγγάστας διεσχισμένας».

ῥυμβίον [τό] σχόλ. ὑποκορ. τοῦ ρύμβος, **τροχίσκος** τις, ἰδίᾳ μαγικός : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,144.

ῥυμβονῶ-άω [ῥυμβών] μτγν. περιστρέφω, περιδινῶ καὶ οὕτως ἐκσφενδονίζω, ρίπτω τι μακρὰν μετὰ δυνάμεως καὶ ὁρμῆς· Ἡσ. «διασκορπίζω», Φώτ. «διαρρίπτω»· κ. παθ. : Φιλόδ.Θε.3,10· **2)** μτφ. κατανσλίσκω, κατασπαταλῶ, καταξοδεύω : Αἰλ.ἀπ.146 **ῥ- καὶ σπαθᾶν τὰ τιμιώτατα.**

ῥύμβος [ὁ] κ. νεώτ., ἀττ. ἀντὶ ρόμβος βλ.λ., ἡ κίνησις ; Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,144· **2)** νεώτ.μηχ. μικρὸν στρογγύλον ἢ ρομβοειδὲς τμῆμα μηχανῆς, ἐργαλείου.

ῥυμβῶ-έω ἀττ. τ. ἀντὶ ῥομβῶ βλ.λ.

ῥυμβών-όνος [ἡ] μτγν. ἡ κυκλοτερὴς κίνησις : Ἀπολλ.Ρ 4,144 **ἀπειρεσίας ἐλέλιξαν ῥυμβόνας** [σχόλ. «ῥυμβόνας δέ, τὰς εἱλήσεις τῆς σπείρας, τὰς περιδινήσεις»].

ῥῦμεῖος-α-ον Ἐπιγρ. ὁ τοῦ ρυμοῦ βλ.λ.4), **ὁ ὅμοιος** πρὸς ρυμόν, κούτσουρο· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **τὰ ῥυμεῖα** ὡς οὐσ. κ. **ῥυμεῖα** τὰ μονόξυλα : Ἐπιγρ. **ἕτερα ῥυμεῖα μονόβολα.**

ῥύμη [ἡ] (ρέω) κ. νεώτ. ἡ δύναμις, ἡ ὁρμὴ μεθ' ἧς κινεῖταί τι, ἡ φορά : Ἱππ.Ἰητρ.6 **ἡ ῥύμη τοῦ αἵματος** [ἡ ὁρμὴ τοῦ αἵματος ἐντὸς τῶν φλεβῶν], Ἀριστφ.Εἰρ.86 **πτερύγων ῥύμη** (ἡ ὁρμὴ τῶν πτερύγων), Θαυκ.2,76 **ἡ δὲ ῥύμῃ ἐμπίπτουσα ἀπεκαύλιζε τὸ προῦχον τῆς ἐμβολῆς** (μεθ' ὁρμῆς), Ξεν.Κυν.10,12, Ἀντιφάν.52,2 **πότερ', ὅταν μέλλω, λέγειν τοι τὴν χύτραν, χύτραν λέγω, ἢ τροχοῦ ῥύμαισι τευκτὸν κοιλοσώματον κύτος** [κατασκευασθὲν διὰ τῆς ὁρμητικῆς περιστροφῆς τοῦ τροχοῦ τοῦ κεραμέως], Ἀριστλ.ΖΤ 533b,19 **τῆς ῥύμης τοῦ ἁλιάδος ὁ ψόφος** [ἐπὶ τοῦ ψόφου τοῦ παραγομένου ὑπὸ πλοίου ἐν κινήσει]· ‖ κ. μτφ. : Εὐρ.Ρῆσ.64 **εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ,** Δημ.547 **ἁπλῶς οὕτως ἠτίμωται τῇ ῥύμῃ τῆς ὀργῆς,** Λυρ. Ἀλ.Ἀδέσπ.35,11 **γλώσσης ῥύμη,** Πλούτ.Καῖσ.53 **ἡ ῥύμη τῆς τύχης** [ἡ φορά, ἡ μετατροπή]· ‖ νεώτ. φρ. **ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου του** ἐν τῷ τροχάδην, ἐν ταχείᾳ ἀλληλουχίᾳ φράσεων, ἀπαγγελλομένῳ λόγῳ· **2)** ἡ ἐπίθεσις τῶν στρατιωτῶν, ἡ ἔφοδος : Ἀριστφ.Νεφ.407 **ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης,** Θουκ.2,81 **χωρήσαντές τε ῥύμῃ μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν,** αὐτ.7,70, Ξεν.ΚΠ 7,1,31 **τοὺς μὲν ὀρθοὺς τῇ ῥύμῃ τῇ τῶν ἵππων παίοντες ἀνέτρεπον,** Ἀχιλλ.Τάτ.1,12· **3)** ἡ ροπή : Χρύσιππ.π.Σχολ. Ἰλ.Χ 212· **4)** κ. νεώτ. ἡ στενὴ ὁδός, ἡ στενωπός, τὸ σοκάκι· ΑΒ 113,5 «ῥύμην οὔ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλὰ στενωπόν» : Αἰν.Τακτ.2,5, Φιλιππδ.13 **ὀρθῶς γε τὴν ῥύμην ὁδοιπεπορήκαμεν,** ΠΔ Ἠσ.15,3 **καὶ κόπτεσθε .. ἐν ταῖς ῥύμαις** αὐτῆς, ΚΔ Πράξ.9,11 **πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην εὐθεῖαν,** Χρησμ.Σιβ.8,165 **ἔσται μὲν Ῥώμη ῥύμη καὶ Δῆλος ἄδηλος,** Πάπ. **ῥύμη Ἱερακίου·** ‖ ἐπὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ στρατοπέδου : Πολύβ.6,29,1 **οἷον εἰ ῥύμης τινὸς ἐπικαρσίου πρὸς τὴν .. εὐθεῖαν.**

ῥῡμηδόν [ρύμη] ἐπίρρ. μτγν. μετὰ ῥύμης, ὁρμῆς, βίας : Πολύαιν.4,3,5.

ῥύμινα ἐπίρρ. μσν. **ἐλαφρῶς,** πυκνά : **Θεόγνωστ.** Καν. ἐν Ἀν.Κρ.2,23,31.

ῥυμίον (τό) πάπ. ὑποκορ. τοῦ ρύμη βλ.λ.4), ἡ πάρα πολὺ μικρὰ ὁδός, μικρό σοκάκι, στενοσόκακο : **στενὸν ῥυμίον**, αὐτ. **ῥυμίον τυφλόν.**

ῥυμίς-ίδος (ἡ) μτγν. μσν. ὑποκορ. τοῦ ρύμη βλ.λ. : Πράξ.Διπλ. ἐν Μύλλ.50.

ῥυμίσκη (ἡ) μσν. ὑποκορ. τοῦ ρύμη βλ.λ. : Λέων Φιλ.1145 (ἔκδ. Mi.).

ῥύμμα-ατος (τό) (ρύπτω) κ. σχόλ. κ. νεώτ. ὁ διὰ τῆς πλύσεως ἀποβαλλόμενος, ρῦπος, ἀκαθαρσία, λέρα : Ἀριστφ.Λυσ.377 **εἰ ῥύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν ἐγὼ παρέξω,** Γαλ.6,795, Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ. 95· **2**) οὐσία δι' ἧς πλυνόμενα καθαίρονται τὰ ἐνδύματα, οἷον ὕδωρ μετὰ τέφρας, αλαχτόνερο, νίτρον, ποτάσσα, σάπων κττ. : Πλάτ.Πολ.429E **ἡ πλύσις οὔτ' ἄνευ ῥυμμάτων οὔτε μετὰ ῥυμμάτων δύναται αὐτῶν τὸ ἄνθος ἀφαιρεῖσθαι.**

ῥυμοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ρύμην βλ.λ.4) στενωπόν.

ῥυμοειδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ρυμοειδῆ : Ἀφρικαν.Κεστ.314,27.

ρυμοπύλιον (τό) γλωσσ. θυρίς, μικρὰ πόρτα.

ῥυμός (ὁ) (ἐρύω (Ι)) κ. νεώτ. ἐπίμηκες ξύλον τῆς ἀμάξης προβαλλόμενον πρὸς τὰ ἔμπρὸς ἀπὸ τοῦ ἄξονος τῶν τροχῶν, ἑκατέρωθεν τοῦ ὁποίου ζευγνύονται τὰ ὑποζύγια, τὸ τιμόνι· Ἡσ. «ῥυμός· τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον πρὸς τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος, ὃ τινες στήμονα καὶ σταθμίον καλοῦσι» : Ἰλ.Ζ 40 **ἀγκύλον ἅρμα ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ** (σχόλ. «ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ»), αὐτ.Κ 505 **ῥυμοῦ ἐξερύοι**, αὐτ. Ψ 393, αὐτ.Ω 271 **τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,** Ἡρ.4,69 **πολλοὶ δὲ περικεκαυμένοι ἀποφεύγουσι, ἐπεὰν αὐτῶν ὁ ῥυμὸς κατακαυθῇ·** **2**) νεώτ. στρατ. ἡ ἐκ σιδηροῦ πεταλίου δοκός, ἑκατέρωθεν τῆς ὁποίας ζεύγνυνται οἱ ὀπίσθιοι ἵπποι τῆς ὁμοζυγίας τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ· **3**) ὁ ἱμάς, δι' οὗ ὁ ἵππος σύρει τὴν ἅμαξαν, ὁ ρυτήρ, τὸ ἡνίον : Αἰλ.ΖΙ 10,48· **4**) κορμὸς δένδρου πρὸς καῦσιν, κούτσαυρο : Ἐπιγρ. **ξύλα καὶ κληματίδες καὶ ῥυμοὶ τὰ ἱερεῖα ἑψῆσαι,** αὐτ. **ῥυμὸς εἰς βωμόν·** **5**) τρεῖς ἀστέρες ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς Ἄρκτου· Σουΐδ. «καὶ τῆς ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ τοῦ Ἡρακλείτου» **6**) ὁ ὁλκός, ὁ μακρὸς δρόμος τοῦ διάττοντος ἀστέρος : Ἄρατ.927· **7**) πιθ. στοῖχος, σειρά : Ἐπιγρ. **πρῶτος ῥυμός, δεύτερος ῥυμός,** αὐτ. **ἐν τῷ πρώτῳ ῥυμῷ φιάλαι,** αὐτ. **ἐκ τοῦ πρώτου ῥυμοῦ τοῦ ἐκ τῆς κιβωτοῦ φιάλη ἡ περιγενομένη ἀπὸ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ παραδοθέντος τοῖς ἀνδράσιν·** **8**) βάρος τι· Σουΐδ. «σταθμίον τι παρὰ Ῥοδίοις»· **9**) τάξις ἢ ἐμμέλεια· π. Ἡσ. (δ. ἀνάγν. ῥυθμός).

ῥυμοτομία (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ εἰς ρύμας, ὁδοὺς καὶ τμήματα διαίρεσις πόλεως : Πολύβ.6,31,10 **τὰ δὲ κατὰ μέρος ἤδη τῆς τε ῥυματομίας ἐν αὐτῇ,** Διόδ.Σ 17,52, Στράβ.14,1,37 **ἔστι δ' ἡ ῥυμοτομία διάφορος ἐπ' εὐθειῶν εἰς δύναμιν,** ~ **σχέδιον** ρυμοτομίας **τοῦ προαστείου·** **2**) μσν.κτ.πληθ. αἱ ὁδοί, αἱ συνοικίαι : Ἀνν.Κομν.2,6.

ῥυμοτομῶ-έω κ. νεώτ. τέμνω τὴν πόλιν εἰς ρύμας, διαιρῶ πόλιν ἢ συνοικισμὸν δι' ὁδῶν : Διόδ. Σ 17,52 **μετρήσας τὸν τόπον καὶ ῥυμοτομήσας φιλοτέχνως,** Ἰώσ.ΠΙ 3,5,2 **ῥυμοτομήσας δὲ εὐδιαθέτως εἴσω τὸ στρατόπεδον·** κ. παθ. : Δικαίαρχ.Γεωγ.1,1 **πόλις κακῶς, καινῶς, ἐρρυμοτομημένη,** Στράβ.12,4,7 **τετράπυλος ἐρρυμοτομημένος πρὸς ὀρθὰς γωνίας·** || Ἡσ. «ῥυμοτομεῖται· εἰς ὀρθὸν κόπτεται».

ρυμούλκα (ἡ) δημ. κ. **ρεμούλκα** τὸ ρυμουλκούμενον ὄχημα τῶν τροχιοδρόμων.

ρυμούλκησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ρυμουλκῶ βλ.λ., ἡ **ρυμουλκία.**

ρυμουλκία (ἡ) νεώτ. ἡ ρυμούλκησις.

ρυμουλκιαδόρος (ὁ) δημ. κ. **ρεμουλκιαδόρος** πλοῖον ρυμουλκόν.

ρυμούλκιο(ν) (τό) νεώτ. κ. δημ. σχοινίον κατάλληλον πρὸς ρυμούλκησιν πλοίων.

ρυμουλκός-όν νεώτ. ὁ ρυμουλκῶν, ὁ ἕλκων τι δεδεμένον ὄπισθεν αὐτοῦ· **2**) τὸ οὐδ. **ρυμουλκόν** ὡς οὐσ. πλοῖον μηχανοκίνητον χρησιμεῦον πρὸς ρυμούλκησιν ἄλλων πλοίων, ὁ ρυμουλκιαδόρος· **3**) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ὄχημα τροχιοδρομικὸν ἕλκον ὄπισθεν αὐτοῦ ἄλλο ἢ ἄλλα· **4**) τὸ θηλ.ρυμουλκός ὡς οὐσ. ἀτμάμαξα σιδηροδρομική.

ρυμουλκῶ-έω (ρῦμα, ἕλκω) μτγν. κ. νεώτ. ἕλκω, σύρω τι δεδεμένον ὄπισθέν μου, οἷον πλοῖον, τροχοφόρον : Πολύβ.1,27,9 **τῶν μὲν ῥυμουλκούντων τὰς ἱππηγοὺς ναῦς,** Διόδ.Σ 20,74, Στράβ.5,3,6 **ῥυμουλκεῖ δ' ἡμιόνιον,** Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.44 **ἐρρυμουλκήθη εἰς τὸν λιμένα·** **2**) νεώτ.μτφ.ἐπὶ προσ. παρασύρω, ἄγω καὶ φέρω τινά· || συνήθ. παθ. παρασύρομαι, ἄγομαι καὶ φέρομαι : **ρυμουλκεῖται ὑπὸ τῆς συζύγου του** (τὸν κάνει ὅ,τι θέλει ἡ γυναίκα του)· **3**) ρηματ. π. ρυμούλκησις.

ρυμοῦχον (τό) νεώτ. μέρος τῆς ἀμάξης ὅπου ἐνσφηνοῦται ὁ ρυμός.

ρυμοφόριον (τό) νεώτ. στρατ. μικρὰ ξυλίνη ράβδος, ἀναρτωμένη **ἐκ τοῦ ἐπαυχενίου τῆς σαγῆς τῶν ὀπισθίων ἵππων.**

ρυνδάκη Ἡσ. «ῥυνδάκη· ὀρνίθιον ἡλίκον, περιστερά»· πρβλ. ρυντάκης.

ρυντάκης (ὁ) κ. π. Ἡσ. **ρυνδάκη** πτηνὸν ἰνδικὸν μεγέθους περιστερᾶς : Κτησ.ἀπ.45, Πλούτ.Ἀρτξ. 19 **γίνεται δὲ μικρὸν ἐν Πέρσαις ὀρνίθιον, ᾧ περιττώματος οὐδέν ἐστιν, ἀλλ' ὅλον διάπλεων πιμελῆς τὰ ἐντός . . ὀνομάζεται δὲ ῥυντάκης.**

ῥύομαι δ. τ. τοῦ ἐρύομαι, μέσ. τοῦ ἐρύω βλ.λ., γ' πληθ. προστ. **ῥύατ'** (Ἰλ.Σ 515), συγκεκ. ἀπαρφ. **ῥῦσθαι** (Ἰλ.Ο 141), θαμιστ. **ῥύσκεν** (Ἰλ.Ω 730), μέλλ. **ῥύσομαι** (Ἡσίοδ.Θ 662, Ἡρ.1,86), γ' πληθ. **ῥυσεῦνται** (Καλλ.Λουτρ.Παλ.112), μτγν. παθ. ἀόρ. **ἐρρύσθην** (ΚΠΛουκ.1,74), προστατεύω, ὑπερασπίζω : Ἰλ.Μ 8 **ἀμφὶ δὲ τάφρον ἤλασαν . . ὄφρα σφιν νῆάς τε θοὰς . . ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο,** αὐτ.Ο 257 **ὅς σε πάρος περ ῥύομ',** αὐτ.Ι 396 **ἀριστήων οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται,** Αἰσχ.Ἱκ.509 **καὶ πῶς βέβηλον ἄλσος ἂν ῥύοιτό με;** || ὁμ. ἐπὶ βοσκῶν ἢ φυλάκων, φυλάσσω, ἐπιτηρῶ : Ὀδ.Ξ 107 **σῦς τάσδε φυλάσσω τε ῥύομαί τε·** **2**) κ. ἄνευ τῆς ἐννοίας τῆς προστασίας, ἁπλῶς καλύπτω : Ὀδ.Ζ 129 **ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός·** **3**) κρατῶ, συγκρατῶ τινα ὥστε νὰ μὴ φύγῃ : Ὀδ.Ψ 244 **Ἠῶ ῥύσατ' ἐπ' Ὠκεανῷ·** **4**) ἀπαλλάττω ἐκ κινδύνου, διασῴζω : Ἰλ.Ο 290 **ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν,** Ὀδ.Μ 107 **οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπὲκ κακοῦ,** Πίνδ.Π 12,19 **ἐκ . . πόνων ἐρρύσατο,** Ἡρ.1,87 **ῥύσασθαί μιν ἐκ τοῦ παρεόντος κακοῦ,** Αἰσχ.Εὐμ.232 **ἀρήξω τὸν οἰκέτην τε ῥύσομαι,** αὐτ.Ἐλεγ.3 **πατρίδα ῥυομένους,** Σοφ. ΟΚ 285 **ῥύου με κἀκφύλασσε,** ΚΔ Ματθ.6,13 **ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ·** κ. παθ. : ΚΔ Λουκ. 1,74 **ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας·** || κ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἀλκ.11 **παιδὸς Φέρητος, ὃν θανεῖν ἐρρυσάμην·** **5**) ἐλευθερῶ διὰ λύτρων, ἀπολυτρώνω : Ἰλ.Ο 29 **τὸν ἔνθεν ῥυσάμην,** Ἡρ. 3,132 **μάντιν Ἠλεῖον . . ἀπημελημένον ἐν τοῖσι ἀνδραπόδοισι ἐρρύσατο·** || κ. μτφ. ἐξαγοράζω, παρέχω ἀντιστάθμισμα : Θουκ.5,63 **ἔργῳ γὰρ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας** (δ.ἀνάγν. λύσεσθαι), Εὐρ.ΙΑ 1383 **ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι,** Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.853,6 **ῥ- καμάτους.**

ῥύπα (τό) ἑτερόκλ. πληθ. τοῦ ρύπος βλ.λ. : Ὀδ.Ζ 93 **αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε καὶ κάθηραν ῥύπα πάντα.**

ῥυπαίνω (ῥύπος) κ. νεώτ., μέλλ. **ῥῠπανῶ** (ἐν συνθ. **καταρ- ῶ** Ἰσοκρ.16,63), ἀόρ. **ἐρρύπανα** κ. παθ. ἀόρ. **ἐρρυπάνθην** Πλούτ.Ἠθ.434B), καθιστῶ τι ρυπαρόν, λερώνω, βρωμίζω : **ἐρρύπανε τὰ ἐνδύματά του·** κ. παθ. γίνομαι ρυπαρός, ἀκάθαρτος, λερώνομαι, ἀντίθ. λαμπρύνομαι : Ξεν.Λακ.13,3, ΚΔ Ἀπ.22,11 **ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω ἔτι καὶ ὁ ῥυπαρὸς ῥυπανθήτω ἔτι·** ‖ ὁμ. παθ. κ. ἐπὶ ἐνδύματος : Θεόφρ.Χαρ.10,14 **ὅπως τὸ ἱμάτιον αὐτοῖς ἕξει πολλὴν γῆν, ἵνα μὴ ῥυπαίνηται ταχύ·** **2)** καταρρίπτω, ἀσχημίζω : Ἀριστλ.ΗΝικ.1099b,2 **ἐνίων δὲ τητώμενοι ῥυπαίνουσι τὸ μακάριον** (σχόλ. «τινῶν τούτων στερισκόμενοι ἀκαλῆ τινα τὴν εὐδαιμονίαν ποιοῦσι»), Ἀρισταίν.2,17 **ῥ- τὸν ἐμὸν βίον·** ‖ κ. νεώτ. μτφ. προσάπτω ὄνειδος, κατηγορίαν, καταισχύνω, ἀτιμάζω : Φώτ. «ῥυπαίνω· ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω» : Φερεκρ.228, Ἀριστλ.Ρητ. 1405a,25· **3)** μτφ. μιαίνω, μολύνω διὰ κολλητικῆς νόσου : Γαλ.1,724 **ῥ- τοὺς πλησιάζοντας** **4)** σημαт.π. ρύπανσις, ρυπαντικός.

ῥύπανσις-εως (ἡ) (ρυπαίνω) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρυπαίνω, ἡ κηλίδωσις, τὸ λέρωμα : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.233.

ρυπαντικός-ή-όν νεώτ. ὁ συντελῶν εἰς τὴν ρύπανσιν, ὁ ρυπαίνων· κ. ἐπίρρ. -ῶς.

ῥύπαξ-ακος (ὁ) μγτν. ὁ ρυπαρός, ὁ ἀκάθαρτος ὁ βρώμικος, ὁ λερωμένος : Γέλλ.Νύκτ Ἀττ.13,9.

ῥυπαπαῖ ἄ. ῥυππᾰπαῖ βλ.λ. : ΑΒ 446.

ῥῠπᾰρεύομαι μτγν. ρυπαίνομαι, γίνομαι ἀκάθαρτος, λερώνομαι : ΚΔ Ἀπ.22,11 (δ. γρ.).

ῥῠπᾰρία (ἡ) ἡ ρυπαρότης, ὁ ρύπος, ἡ ἀκαθαρσία, ἡ λέρα : Πλούτ.Ἠθ.142A **ποιεῖ γάρ ἡ χαλεπότης ἀηδῆ τὴν εὐταξίαν τῆς γυναικός, ὥσπερ ἡ ῥυπαρία τὴν ἀφέλειαν**, Διοσκ.1,56, Σωρ.1,122, Πορφ.Ἀποχ.1,42· **2)** μτφ. ἡ φιλαργυρία, ἡ φειδωλία, ἡ μικροπρέπεια : Κριτί.56D, Τέλ.33,37 H, Πλούτ. Ἠθ.60D **ὅταν.. τοὺς ἀσώτους αὖ πάλιν καὶ πολυτελεῖς εἰς μικρολογίαν καὶ ῥυπαρίαν ὀνειδίζωσιν**, Δίων Κ 74,5 **οἰκονομικὸς χωρὶς ῥυπαρίας**.

ῥυπᾰρόβῐος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ διάγων ῥυπαρὸν βίον, **ἐν** χρ.ἰδ.μτφ. ὁ ἀγενής, ὁ πρόστυχος : Βέττ.Βάλ.16,22, ΚΜανασσ.Χρον.1495, αὐτ.5237.

ῥυπαρογνώμων-ονος-ον μσν. ὁ ἔχων γνώμην ρυπαράν, ὁ χυδαῖος : ΚΜαναςα.Χρον.32, αὐτ.61.

ῥυπαρογράφημα-ατος (τό) (ρυπαρογραφῶ) νεώτ. ἐπὶ δημοσιεύματος, τὰ ρυπαρόν, τὸ αἰσχρόν, τὸ πλῆρες ὕβρεων ἢ βωμολοχιῶν, τὸ πορνογράφημα.

ῥυπαρογραφία (ἡ) μσν. κ νεώτ. ἡ ζωγραφία ποταπῶν καὶ μηδαμινῶν πραγμάτων : Letronn.Lettres d'un ant.468 **2)** νεώτ. ἡ γραφὴ ρυπογραφημάτων, αἰσχρῶν ἔργων· **3)** νεώτ. τὸ αἰσχρῶς γεγραμμένον δημοσίευμα, τὸ ρυπαρογράφημα.

ρυπαρογράφος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ζωγραφῶν ρυπαρά, ἀνάξια λόγου πράγματα, οἷον ὀνίσκους : Πλίν.ΦΙ 35,112· πρβλ. ῥωπογράφος· **2)** νεώτ. ὁ συγγραφεὺς ρυπαρογραφημάτων, ρυπαρῶν, ἀσέμνων δημοσιευμάτων.

ρυπαρογραφῶ-έω νεώτ. εἶμαι ρυπαρογράφος, γράφω ρυπαρογραφήματα, αἰσχρὰ δημοσιεύματα· **2)** ρηματ. π. ρυπαρογράφημα.

ῥῡπᾰροδίαιτος-ον μσν. ἐκκλ. ὁ ρυπαρῶς ζῶν, ὁ ρυπαρόβιος : Τιμαρ.ἐνNotices de Mss.9,2,242.

ῥυπᾰροκέρᾰμος-ον μτγν. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα ἀγγείου πηλίνου ρυπαροῦ, κεκαυμένου : Ἀλέξ.Μύνδιος π.Ἀθήν.9,395E **ἡ δὲ λεγομένη οὐρία οὐ πολὺ λείπεται νήττης, τῷ χρώματι δὲ ῥυπαροκέραμός ἐστι** (γρ. κώδ. ῥυποκέραμον).

ῥυπαρομέλας-ανος-αινα-ον μτγν. ὁ ἔχων μέλαν, ρυπαρὸν χρῶμα : Ἀλέξ.Μύνδ.π.Ἀθήν.9,395E **ῥυπαρομέλαινα τὴν χροιὰν καὶ τὸ ῥύγχος ὀξύ.**

ῥῡπαρός-ά-όν κ. νεώτ. ὁ πλήρης ρύπου, ὁ ἀκάθαρτος, ὁ λερωμένος, βρώμικος, βρωμιάρης : Τελεκλ.3 **δουλοπόνηρον ῥυπαρὸν κόλυθρον**, Φερεκρ.185 **ῥ- δάπιδες**, Ἱππ.Ἀγμ.21 **ῥυπαρὸν εἶριαν** (πιναρόν, λερωμένον), αὐτ.Προρρ.2,23 **ῥυπαρὰς γαστέρας** (δ. γρ.) (ἀκαθαρίστους), Ἀλέξ.Τραλλ. Πύρ.7 **ῥυπαρὸν σῶμα**, ΚΔ Ἰάκ.2,2 ἐὰν .. **εἰσέλθῃ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥυπαρᾷ ἐσθῆτι·** **2)** μτφ ὁ εὐτελής, ὁ μικροπρεπής, ὁ φιλάργυρος, ὁ ἀχρεῖος, ὁ τιποτένιος· Ἡσ. «ῥυπαρός περίψηφος, αἰσχροκερδής»: Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,8 **ῥυπαροὶ πολῖται**, αὐτ.9,44 **ῥυπαρὸς ὄχλος, - ρυπαρὰ ψυχή·** κ. συγκρ. : Εὐπ.306 **ἤδη χορηγὸν πώποτε ῥυπαρώτερον τοῦδ' εἶδες ;** **3)** ὁ ἀγενής, ὁ ἀγροῖκος : Φιλέτ.18 **ῥυπαροὶ τρόποι**, Ἀριστλ.Ἀρετ.1251b,13 **βίος δουλοπρεπὴς καὶ ῥυπαρός·** ‖ κ. ἐπὶ ὕφους : Λογγῖν. Ὕψ.43,5 **οὐ γὰρ δεῖ καταντᾶν ἐν τοῖς ὕψεσιν εἰς τὰ ῥυπαρὰ καὶ ἐξυβρισμένα·** **4)** πάπ. ὁ ἐξ ἀγενοῦς μετάλλου πεποιημένος ἢ ἐκ μίγματος ἀργύρου ἢ χρυσοῦ : **ἀργυρίου ῥυπαρὰς δραχμὰς τεσσαράκοντα·** **5)** πάπ. ἐπὶ σιτηρῶν, ὁ μὴ κεκαθαρμένος, ὁ μὴ ἔχων λικνισθῆ, ὁ ἀλίκνιστος : **σῖτος ῥυπαρός**, αὐτ. **κριθὴ ῥυπαρά**.

ῥῠπᾰρότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ητα, ἡ ἀγένεια, ἡ δουλοπρέπεια, ἡ μικροπρέπεια, ἡ ρυπαρία : Ἀθήν.5,220A **ῥυπαρότητι βίου κωμῳδεῖ·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἄσεμνος πρᾶξις, λόγος, τρόπος : **ἔκαμε - εἶπε ἕνα σωρὸ ρυπαρότητες.**

ῥῠπᾰροφάγος-ον μσν. ὁ τρώγων ρυπαράν, ἀκάθαρτον τροφήν : Τζέτζ Λυκόφρ.513.

ῥῠπᾰροφόρος-ον μσν. ὁ φορῶν ρυπαρά, ἀκάθαρτα ἐνδύματα : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.2,251D.

ῥῠπᾰροφορῶ-έω σχόλ. ἄ. ῥυποφορῶ βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1554 (διόρθ. ἀντὶ ῥυποφορῶ).

ῥυπαροχίτων-ωνος (ὁ) μσν. ὁ φορῶν ρυπαρόν, ἀκάθαρτον, λερωμένον χιτῶνα : Κοσμ Ἱερ. εἰς Γρηγ.Ναζ.2,116, Γερμ.Κ/πόλεως ἐν Cod.Coisl 278.

ῥῠπᾰροψυχία (ἡ) μσν. τὸ ἔχειν ρυπαράν, δουλοπρεπῆ ψυχήν : Κ Μανασσ.Χρον.1739.

ῥυπαρόψυχος-ον μσν. ὁ ἔχων ρυπαράν, δουλοπρεπῆ, ἀνήθικον ψυχήν : Κ Μανασσ.Χρον.4456.

ῥῠπᾰρώδης-ους-ες μσν. ὁ πλήρης ρύπου, ὁ ρυπαρός, ὁ βρώμικος : Τζέτζ.Λυκόφρ.975.

ῥῠπᾰρῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ρυπαρόν, μικροπρεπῶς, δουλοπρεπῶς, ἀνηθίκως : Ἐπίκ.Δόξ.43, Μέν.142, Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,?,4, Παλλδ.ΑΠ 10,48· κ. ὑπερθ. : Δίων Κ 59,4.

Ῥύπας Ἡσ. «τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς».

ῥῠ́πασμα-ατος (τὸ) (ρυπαίνω) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. **ῥυπάσμιον**, ὁ ρύπος, ἡ ἀκαθαρσία, τὸ μίασμα : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ ἐν λ. λύματα, Γρηγ Νύσσ.3,247D· **2)** νεώτ. ἰατρ ἡ ρυπία βλ.λ.

ῥῠπᾰ́σμιον (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ ῥύπασμα βλ.λ., μικρὸς ρύπος : Σχόλ.Σοφ Αἰ.655.

ῥῠπᾰσμός (ὁ) (ρυπαίνω) μσν. τὸ ῥύπασμα βλ.λ., ἡ ἀκαθαρσία : Εὐστ.1849,12 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ῥιπτασμός)· πρβλ.Κόντ.ἐν Ἀθηνᾷ 16,534.

ρυπαστικός-ή-όν ὁ ἐπιφέρων ρύπον, ἀκαθαρσίαν, ὁ ρυπαίνων, ὁ λερώνων.

ῥῠπέλαιον (τό) μσν. ἔλαιον ρυπαρόν, ἀκάθαρτον, βρώμικο : Παῦλ.Αἰγ.7,17.

ῥυπήμων-ονος-ον μτγν. ὁ ρυπαρός, ὁ ἀκάθαρτος : Καισάρ.989, αὐτ.1117.

ρυπία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἑκάστη τῶν συφιλιδικῆς προελεύσεως ἐφελκίδων τοῦ δέρματος.

ῥῠπογράφος-ον (ὁ) ἐσφ.γρ. τοῦ ρυπαρογράφος.

ῥυπόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ πλήρης ρύπου, ὁ ρυπαρός, ὁ ἀκάθαρτος : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,293, Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 11,158 **ῥ- πίνος**, Νίκ.Ἀλεξ.470· ‖ Ἡσ. «ῥυπόεν· αἰσχρόν, αἰσχροκερδές».

ῥυποκέραμος-ον γρ.κώδ. τοῦ ρυπαροκέραμος.

ρυποκιβδοτάκων-ωνος (ὁ) μτγν. ἐπὶ προσ., ὁ ρυπαρός, ὁ φιλάργυρος, ὁ αἰσχροκερδής, ὁ τοκογλύφος : Κερκ.4,10.

ῥῠποκόνδῠλος-ον ὁ ἔχων ρυπαροὺς κονδύλους, ὁ ἀκάθαρτος, ἰδίᾳ ὁ μιμούμενος τοὺς Λάκωνας, συνεκδ. ὁ γλίσχρος· Ἡσ. «ῥυποκονδύλους· ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς»: Πλάτ.Κωμ.124, Ἀριστφ.άπ.718.

ῥῦπον (τό) τὸ ἐκ τοῦ γάλακτος καταστάζον ὕδωρ, τὸ τυρόγαλο, ὁ ὀρός· Φώτ. ἐν λ. ὀρός «τὸ λεγόμενον ὑφ' ἡμῶν ῥύπον· ἔστι δὲ ὑποστάθμη γάλακτος» ‖ τὰ **ῥύπα** ἑτερόκλ. πληθ. τοῦ ῥύπος.

ῥῦπος (ὁ) κ. νεώτ., π.Ὁμ. ἐν χρ. μ. ἐν τῷ ἑτεροκλ. πληθ. τὰ ῥύπα· ἡ ἀκαθαρσία, ἡ λέρα, ἡ λίγδα, ὁ λεκές: Ὀδ.Ζ 93 **κάθηράν τε ῥύπα πάντα**· ‖ σπαν. καθ' ἑν.: Σιμων.Ἀμ.7,63, Αἰσχ.άπ.82, Πλάτ.Παρμ. 130C **οἷον θρὶξ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος**, Εὔπ.252, Ἀριστλ.Πρ.960b,18 **ὁ ἐν τοῖς ὠσὶ ῥύπος** (ἡ εἰς τὰ ὦτα ἀκαθαρσία), Θεόκρ.15,20 **πέντε πόκως ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ῥύπον** (ὁλόκληρον τὸ πρᾶγμα ἀκάθαρτον), Γαλ.19,116 **ῥύπος ὁ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀνδριάντων**, Σουΐδ.ἐν λ. γρῦ **τὸν ἀπὸ τῶν ὀνύχων ῥύπον**· ‖ κ. ἐπὶ προσ.: Ἀριστοφ. 10,4 **πρὸς τὸ μὴ λοῦσθαι ῥύπος**· **2)** κ. νεώτ. μτφ. τὸ χαμερπές, τὸ ὄνειδος, τὸ αἶσχος: Μᾶρκ. Αὐρ.7,47 **ἀποκαθαίρουσι γὰρ αἱ τούτων φαντασίαι τὸν ῥύπον τοῦ χαμαὶ βίου**· **3)** π. Ἀττ. ὁ σφραγιστικὸς κηρός, τὸ βαυλοκέρι· Ἡσ. «ῥύπον Ἀττικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι»: Ἀριστφ.Λυσ.1198 **τοὺς ῥύπους ἀνασπάσας**.

ῥύπος-ους (τὸ) κ. Ἰων., γενικ. **-εος**, ὁ φλοιός, τὸ ἀκάθαρτον μέρος τυροῦ: Ἱππ.Γυν.1,64.

ῥυποφοβία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ τάσις, καθ' ἣν ὁ πάσχων ἀπαφεύγει νὰ φαύσῃ, νὰ ἐγγίσῃ ὁτιδήποτε ἐκ φόβου μὴ ρυπανθῇ.

ῥῠποφορῶ-έω σχόλ. φορῶ ρυπαρά, ἀκάθαρτα, βρώμικα ἐνδύματα: Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.1554 (διόρθ. ρυπαροφορῶ).

ῥυππᾰπαῖ κωμ. κ. **ῥυπαπαῖ** (ΑΒ 446) ἐπίφθεγμα ναυτικόν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας, ἡ κατὰ τὴν κωπηλασίαν ἀπὸ κοινοῦ φωνὴ τῶν ναυτῶν, οἷον τὸ ὠόπ, χάλα, χόπ: Ἀριστφ.Βάτρ.1073 **οὐκ ἠπίσταντ' ἀλλ' ἢ μᾶζαν καλέσαι καὶ ῥυππαπαῖ εἰπεῖν**· **2)** μ. π. κωμ. μτ. τοῦ ἄρθρου τὸ **ῥυππαπαῖ** ὡς οὐσ. τὸ πλήρωμα, οἱ ἄνδρες πλοίου: Ἀριστφ.Σφ.909 **δεινότατα γὰρ ἔργων δέδρακε κἀμὲ καὶ τὸ ῥυπαπαῖ**.

ῥύπτειρα (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ ἀχρ. ρυπτήρ, ἡ ρύπτουσα, ἤτοι ἡ ἀπὸ τοῦ ρύπου καθαρίζουσα: Νίκ.Ἀλεξ.370 **ῥύπτειρα κονία** (δ.γρ. θρύπτειρα).

ῥυπτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ καθαρίζων ἀπὸ ρύπου: Διοσκ.2,84 (ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἀρυτήρ).

ῥυπτήριον (τὸ) Σουΐδ. ἐν λ. ῥύσιον «καθαρτήριον».

ῥυπτικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ ρύπτῃ, νὰ καθαρίζῃ τοὺς ρύπους, τὰς ἀκαθαρσίας: **ρυπτικὸν ὕδωρ** (τὸ ἐν ᾧ διαλύεται εὐκόλως ἡ σαπωνοειδὴς ὕλη καὶ δι' οὗ οὕτω καθαρίζονται οἱ ρύποι)· κ. ὑπερθ.: Πλούτ.Ἠθ.697A **ῥυπτικωτάτη κόνις**, Γαλ.10,565 **ῥυπτικὴ δύναμις**· κ. μτ. γενικ.: Ἀριστλ.Πρ.903b,29 **ῥυπτικὸς τοῦ φάρυγγος** (ὁ καθαρίζων τὸν φάρυγγα), Θεόφρ.Φ Αἴτ.6,1,3· ‖ κ. μτ. γενικ. ἀντικειμένου: Ἀριστλ. Αἰσθ.443a,1 **ῥυπτικὸς ξηρότητος** (ὁ ἁρμόδιος ὅπως ἀποκαθαίρῃ αὐτήν)· **2)** ὁ καθαρτικός: Ἀριστλ. Πρ.873b,1 **ῥυπτικὸν φάρμακον** (καθάρσιον).

ῥύπτω (ρύπος) κ. νεώτ. γεν. καθαίρω τι ἀπὸ τῶν ρύπων του: Τίμ.Λοκρ.100E **ῥ- τὴν γλῶτταν**· ‖ εἰδ. καθαρίζω, πλύνω τι διὰ σαπωνοειδοῦς ὕλης ἢ στακτῆς κονίας ἐκ τέφρας ἐν θερμῷ ὕδατι· Ἡσ. «ῥύψαι· σμῆξαι· πλῦναι. λοιδορῆσαι. ῥοφῆσαι. καθᾶραι»: Ἀριστλ.Μετ.359a,22 **ῥύπτει τὰ ἱμάτια**, Φιλότιμ.π.Ἀθήν.3,79C **τὴν ἁλυκὴν ἐκ τοῦ κολλᾶν τε καὶ ῥύπτειν τὰς χεῖρας**· **2)** μέσ. πλύνομαι. καθαρίζομαι: Ἀντιφάν.148,3, Πολύαιν.8, 27 **λουομένη τὰς τρίχας ἐρρύπτετο**· ‖ παροιμ. π.Ἀριστφ.Ἀχ.17 **ἐξ ὅτου 'γὼ ῥύπτομαι** (ἀφ' ὅτου ἤρχισα νὰ νίπτωμαι, ἐκ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας).

ῥυπῶ-άω (ρύπος) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **ῥῠπόω**, εἶμαι ρυπαρός, ἀκάθαρτος, πλήρης ρύπου, ἀκαθαρσίας: Ὀδ.Ζ 87 **μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι**, αὐτ.Τ 72, αὐτ.Ψ 115, αὐτ.Ω 227 **ῥυπόωντα δὲ ἕστο χιτῶνα**, Ἀριστφ.Πλ.266 **ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον**, Αἰλ.ΖΙ 14,4 **τὰ ῥυπῶντα τῶν τραυμάτων**· ‖ ἐπὶ τῶν Σπαρτιατῶν καὶ τῶν φιλοσόφων: Ἀριστφ.Ὄρν. 1282 **ἐρρύπων, ἐσωκράτων**, Ἀριστοφ.9,2 **τοὺς Πυθαγοριστὰς.. ῥυπᾶν ἑκόντας**, Λουκ.Νεκυομ.4 **καὶ τὸ σῶμα καταναγκάζειν ῥυπῶντα καὶ αὐχμῶντα**· ‖ μσν. **οἱ ῥυπῶντες** μοναχοὶ τοῦ γ'-θ' αἰ. οὐδέποτε καθαριζόμενοι, θεωροῦντες πᾶσαν τοῦ σώματος περιποίησιν ὡς ἁμαρτίαν· **2)** παθ. ἐπὶ τῶν ὤτων, πληροῦμαι κυφελίδος: Σοφ.άπ.858 (πιθ.).

ῥυπῶ-όω (ρύπος), παθ. **ἐρρυπώθην** (Φιλ.άπ.9H), μτχ. παθ. παρακ. **ῥερυπωμένος** (Ὀδ.Ζ 59) κ. **ἐρρυπωμένος** (Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.425), ποιῶ ρυπαρόν, ρυπαίνω, λερώνω, κηλιδώνω: Θεόφρ.Χαρ. 15,6 **οὔτε τῷ ῥυπώσαντι αὐτὸν ἀκουσίως**· ‖ κ. παθ. εἶμαι ρυπαρός, ἀκάθαρτος, ρυπαίνομαι, λερώνομαι: Ὀδ.Ζ 59 **ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι ἐς ποταμὸν πλυνέουσα τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται**, Ἱππ.Μοχλ.33, Φιλ.άπ.9H, Σχόλ. Ἀριστφ. Ἀχ.425· **2)** ρηματ.π. ῥύπωσις, ρυπωτός.

ῥυπώδης-ους-ες μτγν. ὁ πλήρης ρύπων, ἀκαθαρσίας, ὁ ρυπαρός, ὁ ἀκάθαρτος, ὁ βρώμικος: Διοσκ.1,73, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,4, Γαλ.13,460 **μελάγχλωροι καὶ ῥυπώδεις ὠνομασμέναι** (ἔμπλαστροι).

ῥύπωσις-εως (ἡ) (ρυπῶ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρυπῶ-όω, τὸ κηλίδωμα, **τὸ λέρωμα**: Πισίδ.Γ Ἑξαήμερ.1749 **σπόγγῳ τὴν ῥύπωσιν ἐκμάξας**.

ῥυπωτός-ή-όν (ρυπῶ-όω) μτγν. ὁ ρερυπωμένος, ὁ μεμιασμένος, ὁ μολυσμένος: Γρηγ.Ναζ.2,180.

ῥῦσά (ἡ) δωρ. τ. ἀντὶ ρυσὴ βλ.λ.

ῥυσαίνομαι μτγν. παθ. ἐπὶ τῶν οὔλων, ρυτιδοῦμαι: Νίκ.Ἀλεξ.78 **ἢ ῥυσαίνεται οὖλα**, ΑΠ 14,103.

ῥῡσᾰλέος-α-ον μτγν. ὁ ἐρρυσωμένος, ὁ πεπανθείς, ὁ ρυτιδωμένος, ὁ ἔχων ζαρωματιές: Νίκ. Ἀλεξ.181 **ὀπώρην ῥυσαλέην** (σχόλ. «ἤτοι τὴν πεπανθεῖσαν καὶ πέπειρον»).

ῥυσή (ἡ) λεξ., δωρ. **ῥυσά**· Σουΐδ. «μάρανσις, ἡ γήρανσις. Λέγεται καὶ ρυσή».

ῥύσημα-ατος (τὸ) (ρυσῶ) Φώτ.«ρυσήματα· τὰ ἐπὶ τῶν ὄφεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα», Σουΐδ.

ῥῦσθαι ἀπαρφ. συγκεκομμ. μέσ.ἀορ. α' τοῦ ῥύομαι βλ.λ.: Ἰλ.Ο 141 **πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε**.

ῥύσια Φώτ. «ἐνέχυρα».

ῥυσία (ἡ) Φώτ. «ἡ τῶν τόξων τάσις».

ῥυσιάζω (ῥύσιον), δωρ. **ῥυτιάζω** (Ἐπιγρ.) σύρω τι μετὰ βίας, ἁρπάζω ὡς λάφυρον, ἀποσπῶ: Εὐρ. Ἴων 523 **οὐ ῥυσιάζω, τἀμὰ δ' εὑρίσκω φίλα**, Φίλ.1,638· ‖ κ. παθ. σύρομαι βιαίως, ἁρπάζομαι: Αἰσχ.Ἱκ.424 **μηδὲ ἴδῃς μ' ἐξ ἑδρᾶν ῥυσιασθεῖσαν**, Εὐρ.Ἴων 1406· ‖ ἐν Ρώμῃ ἐπὶ ὀφειλετῶν: Πλούτ.Κοριολ.5 **οὐδ' ἡ βουλὴ προσεποιεῖτο μεμνῆσθαι τῶν ὡμολογημένων, ἀλλ' ἀγομένους πάλιν περιεώρα καὶ ῥυσιαζομένους**· ‖ κ. μτφ.: Αἰσχ.άπ.258 **ψευδόδειπνα.. μαργώσης γνάθου ἐρρυσιάσθη**· **2)** διαρπάζω: Διόδ.Σ 8,7 **ῥυσιάζειν τὴν πόλιν**· **3)** Φώτ. ἐν λ. ῥύσιο «ῥυσιάζεσθαι· ἐνεχυριάζειν».

ῥῡσίβωμος-ον ὁ φυλάττων, ὁ ὑπερασπίζων τοὺς βωμούς: Αἰσχ.Εὐμ.920 **ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων**.

ῥῡσιγένεθλος-ον (γενέθλη) μσν. ὁ σῴζων, ὁ διαφυλάττων τὸ γένος, τοὺς ἀπογόνους του: Ἰω. Γεωμ.Ὕμν.3,41.

ῥῡσιγενής-οῦς-ές ὁ ρυσιγένεθλος βλ.λ.

ῥῡσίδιφρος-ον ἐπὶ διφρηλάτου, ὁ σῴζων, ὁ διαφυλάττων τὸν δίφρον, τὴν ἅμαξον : Πίνδ.Ι 2,21 οὐκ ἐμέμφθη ῥυσίδιφρον χεῖρα πλαξίπποιο φωτός.

ῥῡσίκοσμος-ον μσν. ἐκκλ. ὁ σῴζων, ὁ φυλάττων, ὁ διατηρῶν τὸν κόσμον : Ἀνών.Ὕμν. εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν 18.

ῥύσιλλα (ἡ) Ἡσ. ἡ ῥυτίς, ἡ ζαρωματιά.

ῥύσῐμον (τὸ) μτγν. ποι. τ. ἀντὶ ἐρύσιμον βλ.λ. : Νικ.Ἀλεξ.607.

ῥῦσιον (τὸ) (ῥύομαι), δωρ. ῥύτιον (Ἐπιγρ.) ἐπὶ βοσκημάτων, τὸ ἁρπαζόμεναν καὶ συρόμενον διὰ τῆς βίας, τὸ λάφυρον, ἡ λεία, τὸ λήστευμα : Ἰλ.Λ 674 ῥύσι' ἐλαυνόμενος, Αἰσχ.Ἀγ.535 ὀφλὼν γὰρ ἁρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην τοῦ ῥυσίου θ' ἥμαρτε (δ. ἑρμηνεύεται ὑπὸ τοῦ Ἕρμανν, τὸ ἁρπαζόμενον ὡς ἐνέχυρον), Ἰώσ.ΠΙ 1,19,2 ῥύσιον πολεμίων ἄγων, Ἐπιγρ. κατὰ ῥύσιαν (ἐπὶ σκοπῷ λαφυραγωγήσεως)· 2) τὸ λαμβανόμενον, τὸ κατακρατούμενον, τὸ ἁρπαζόμενον ὡς ἐγγύησις, ἀσφάλεια, ἐνέχυρον· Ἡσ. «τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμεναν» : Αἰσχ.Ἰκ.412 ῥυσίων ἐφάψεται (θὰ σ' ἁρπάσῃ ὡς ἐνέχυρον), αὐτ.728 ῥυσίων ἐφάπτορες, Σοφ.ΟΚ 858 μεῖζον ῥύσιον πόλει θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ ταύταιν μόναιν (μεγαλύτερον ὑπὲρ τῆς πόλεως θὰ θέσῃς ἐνέχυρον, οἷον τὸν Οἰδίποδα), Διον. Ἀλ.Ῥωμ.5,33 ῥύσια καθέξοντες ἀνθ' ὧν .. ἀφείλοντο .. Ῥωμαῖοι χρημάτων, Ἰώσ.ΠΙ 1,14,1 ῥύσιον θεὶς τὸν παῖδα, αὐτ.ΑΙ 16,9,2 ῥύσια τῶν χρημάτων καὶ τῶν παρ' ἐκείνοις λῃστῶν ἐποιεῖτο, αὐτ. 16,10,8 τῆς προθεσμίας παρελθούσης ῥύσια λαμβάνειν, Ἐπιγρ. ἐπαγέτω ῥύτιον δέκα στατήρων· 3) τὸ λαμβανόμενον ὡς ἀποζημίωσις, ἡ ἀποζημίωσις : Σοφ.Φιλ.959 φόνου φόνον ῥύσιον τείσω (ἀποτείσω φόνον ἀντὶ φόνου), Πολύβ.4,53,2 ῥύσια κατήγγειλαν τοῖς Ῥοδίοις (ἠπείλησαν ἀντίποινα)· πρβλ. Εὐστ. «τὰ ἀντὶ τινῶν ῥυόμενα ὅ ἐστιν ἑλκόμενα, καὶ ἀντὶ τῶν προαρπασθέντων ἁρπαζόμενα»· 4) κτ. πληθ. τὰ ῥύσια ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως διὰ πρόσωπα ἢ πράγματα βίᾳ καταληφθέντα : Πολύβ.32,7,4 ᾐτοῦντο ῥύσια τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ Δήλιοι κατὰ τῶν Ἀθηναίων, αὐτ.22,4,13 ἀπέδωκε τοῖς αἰτουμένοις τὰ ῥύσια κατὰ τῶν Βοιωτῶν· 5) κτ. πληθ. ἡ σωτηρία, ἡ ἀπολύτρωσις, ἡ ἀπελευθέρωσις : Σόλ.11,3 ῥύσια δόντες (δ.γρ. ῥύματα), Αἰσχ.Ἰκ.315 Ἔπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος· 6) ἡ προσφερομένη τοῖς θεοῖς εὐχαριστήριος θυσία : Διον.Περ.527 ῥύσια ἀνάγουσιν, Πέρσ.ΑΠ 6,274 ὠδίνων ῥύσια.

ῥῦσιος-ον (ῥύομαι) ὁ σῴζων, ὁ ἀπολυτρῶν, ὁ ἀπελευθερῶν : Αἰσχ.Ἰκ.150 παντὶ δὲ σθένει διωγμοῖς ἀσχαλῶσ' ἀδμῆτος ἀδμήτα ῥύσιος γενέσθω, Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 7,605 ῥύσια ψυχῆς δῶρα· 2) τὸ οὐδ. ῥύσιον ὡς οὐσ. βλ.λ.

ῥῡσίπολις-εως (ὁ,ἡ), ποι. ῥυσίπτολις συνήθ. ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς, ὁ σωτήρ, ὁ ἐλευθερωτής, ὁ ὑπερασπιστὴς πόλεως : Αἰσχ.Ἰκ.129 ῥυσίπολις γενοῦ Παλλάς· ‖ ἐπίθ. τοῦ Νεαπτολέμου : Καλάσιρις π.Ἡλιόδ.Αἰθ.3,2 τῷ ὑπὸ Πύρρα τέκεν παῖδα Νεοπτόλεμον, . ., ῥυσίπολιν Δαναῶν.

ῥῡσίπονος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐλευθερῶν, ὁ καταπαύων τινὰ ἀπὸ τῶν πόνων, ἐργασίας, ταλαιπωρίας : ΑΠ 9,525,18.

ῥῡσίπτολις-εως (ἡ) ποι. τ. ἀντὶ ῥυσίπολις βλ.λ. : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ. (προσθῆκαι) 888Α.

ῥύσις-εως (ἡ) (ῥέω) κ. νεώτ., ἰων. γενικ. -ιος, ἡ ῥεῦσις, ἡ ροή, τὸ τρέξιμο, τὸ χύσιμο : Ἱππ.Ἀφ.3, 27 ἐκ ῥινῶν αἵματος ῥύσιες, αὐτ.2,14, Πλάτ.Νόμ. 944Β ὑποδεξαμένης αὐτοὺς ἐξαίφνης πολλῆς ῥύσεως ὕδατος, αὐτ.366a,19 (ἀντίθ. ἄμπωτις), αὐτ.Ζ Μ 668a,11 ἡ τῶν φλεβῶν ῥύσις διὰ παντὸς τοῦ σώματος πέφυκεν, ΚΔ Μᾶρκ.5,25 γυνή τις οὖσα ἐν ῥύσει αἵματος ἔτη δώδεκα· 2) τὸ ῥεύσιμον τοῦ ἐλαίου, ἡ ἐκροὴ αὐτοῦ : Θεόφρ ΦΙ 4,14,10,Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ πυρός : αὐτ.Πυρ.54· 3) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἔμμηνος ῥύσις ἡ ἐμμηνόρραια, ἡ ἐμμηνορρυσία βλ.λ., ἡ ἔμμηνος κάθαρσις, ἡ περίοδος, κοταμήνια, ρoῦχα· 4) ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἡ πτῶσις, τὸ μάδημα : Διοσκ.2,120 ῥύσις τριχῶν, Γαλ.17,431· 5) ἡ γονόρροια, ἡ σπερματόρροια : ΠΔ Λευῖτ. 15,2 ἀνδρὶ ᾧ ἐὰν γένηται ῥύσις ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ· 6) ὁ ῥοῦς ποταμοῦ, τὸ ρεῦμα : Πολύβ.2,16,6 ὁ ποταμὸς ποιεῖται τὴν ῥύσιν ὡς ἐπὶ μεσημβρίαν, Διόδ.Σ 4,35 ῥύσιν ἄλλην κατασκευάσας, Στράβ.6,2,4· 7) μαθ.γραμμή, τροχιά : Ἰάμβλ. Νικ.Ἀριθμ.57Ρ «[στιγμῆς] ῥύσιν φασὶν εἶναι γεωμέτραι τὴν γραμμήν» : Ἀριστλ.Κόσ.395b,8 οἷον ἄστρου ῥύσιν, Πρόκλ.Εὐκλ.97F· 8) Ἡσ. «φιάλη χρυσῆ, καὶ ξύλινόν τι σταθμίον».

ῥῦσις-εως (ἡ) (ῥύομαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ σωτηρία, ἡ ἀπελευθέρωσις, ἡ ἀπαλλαγή : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.200 ῥῦσις θανάτου (ἐκ τοῦ θανάτου), ΠΔ Σοφ.Σειρ.51,9 ὑπὲρ θανάτου ῥύσεως ἐδεήθην.

ῥῠσίς-ίδος (ἡ) ῥυτὸν βλ.λ.(2) εἶδος ποτηρίου : Κρατῖν.124 (δ.γρ. χρυσίς).

ῥυσιώνας (ὁ) δημ. ἡ ὀπὴ τοῦ νεροχύτου βλ.λ. : ἐστούπωσεν ὁ ῥυσιώνας.

ῥύσκομαι παράλλ. τ. τοῦ ῥύομαι βλ.λ., ἐπ. β' ἑν. παρατ. ῥύσκευ : Ἰλ.Ω 730 ὅς τέ μιν αὐτὴν ῥύσκευ.

ῥυσμός (ὁ) ἰων. τ. ἀντὶ ῥυθμὸς βλ.λ.

ῥυσμόω ἰων. τ. ἀντὶ ῥυθμῶ-όω βλ.λ.

ῥῡσόκαρφος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἐρρυτιδωμένους κλάδους, ζαρωμένα κλωνάρια : Διοσκ.1,14.

ῥῡσός-ή-όν κ. νεώτ. κ. ῥυσσός (προῆλθεν ἐξ ἀγνοίας ὅτι τὸ υ ἦν φύσει μακρόν) ὁ ἐρρυτιδωμένος, ὁ πλήρης ρυτίδων, ὁ ρικνός, ὁ ζαρωμένος : Ἰλ.Ι 503 χωλαί τε ῥυσαί τε παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ, Εὐρ.Ἠλ.490 ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί, Ἀριστφ.Πλ.266 ῥυπῶντα, κυφόν, ἄθλιον, ῥυσόν, Πλάτ.Πολ.452Β ὅταν ῥυσοὶ καὶ μὴ ἡδεῖς τὴν ὄψιν ὅμως φιλογυμναστῶσιν, Θεόπομπ.Κωμ. 75 ῥυσὰ βουλευτήρια (πιθ. ῥυσοὶ βουλευταί), Γαλ. 10,404 ῥυσὸν ἕλκος, Σωρ.1,88 ῥυσὸς μαστός· ‖ κ. συγκρ. : Ἀλκίφρ.3,55 ῥυσότερον βαλαντίων πρόσωπον· ‖ ἐπὶ συνοφρυώσεως : Παῦλ.Αἰγ.ΑΠ 6,64 ἦλθε κατ' ὀφθαλμῶν ῥυσὸν ἐπισκύνιον· ‖ ὁμ. ἐπὶ καρπῶν : Ἀρχέστρ.ἀπ.7 ῥυσαὶ καὶ δρυπεπεῖς παρακείσθωσάν σοι ἐλαῖαι, Πλούτ.Ἠθ.735D ἰσχνὰ καὶ ῥυσὰ (ἀκρόδρυα), Φιλόστρ Εἰκ.1,31.

ῥῡσότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ρυτίδωσις, ἡ ρίκνωσις, τὸ ζάρωμα : Πλούτ.Γάλβ.13 ἐπισκώπτων τὴν .. ῥυσότητα τοῦ Γάλβα, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.44,8,2.

ῥυσόφυλλος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ρυσά, ρυτιδωμένα, ζαρωμένα φύλλα.

ῥῡσοχίτων-ωνος (ὁ,ἡ) μτγν. συνήθ. ἐπὶ τοῦ πεπέρεως, ὁ ἔχων ρυσόν, ρυτιδωμένον, ζαρωμένον φλοιόν : Ὀρφ.Λιθ.721 (πιθ. χρυσοχίτων).

ῥυσσαίνομαι ἀντὶ ῥυσαίνομαι βλ.λ.

ῥυσσόκαρφος-ον ἀντὶ ῥυσόκαρφος βλ.λ.

ῥυσσός-όν ἀντὶ ῥυσὸς βλ.λ.

ῥύσταγμα-ατος (τὸ) (ῥυστάζω) μτγν. τὸ σύρειν πρὸς ἑαυτὸν βιαίως, ὅθ. εἰδ. ἡ διὰ τῆς βίας μετὰ γυναικὸς συνουσία : Λυκόφρ.1089.

ῥυστάζω θαμιστ. τοῦ ῥύομαι, ἕλκω, σύρω συνεχῶς, ἀλλεπαλλήλως τῇδε κἀκεῖσε καὶ μετὰ βίας : Ἰλ.Ω 775 πολλὰ ῥυστάζεσκεν .. περὶ σῆμα, Ὀδ. Π 109 δμῳὰς .. ῥυστάζοντας ἀεικελίως κατὰ δώματα (σχόλ. «ἕλκοντας, βιαζομένους»), αὐτ.Υ 139· 2) ρηματ. π. ῥύσταγμα, ῥυστακτύς.

ῥυστακτύς-ύος (ἡ) ὁ βίαιος ἑλκυσμός, ἡ αἰκία, ἡ κακομεταχείρισις : Ὀδ.Σ 224 εἴ τι ξεῖνος ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν ἥμενος ὧδε πάθοι ῥυστακτύος ἐξ ἀλεγεινῆς.

ῥυστήρ-ῆρος (ὁ) (ῥύομαι) μτγν. τ. σπάν. ἀντὶ τοῦ ῥυτήρ, λυτρωτής : Τρυφιόδ.266· **2)** Φώτ. «ῥυστῆρας, καὶ βρυτῆρας· τὰς ἡνίας»· **3)** πάπ. πιθ. ἀνάγν. ἀντὶ ῥηστήρ, κοτύλη, κουτάλα ἀρδευτικῆς μηχανῆς.

ῥύστης (ὁ) (ῥύομαι) μτγν. κ. νεώτ., θηλ. ῥῦστις, ὁ σωτήρ, ὁ λυτρωτής : ΠΔ Ψαλμ.17 (18),2 **καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου, ὁ Θεός μου,** ΨΛουκ.Φιλόπ.6 **ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων.**

ῥυστικός-ή-όν πάπ. ὁ διασῴζων, ὁ λυτρώνων, ὁ προστατευτικός : **πρᾶξις ῥυστική, - χαρακτῆρες ῥυστικοί.**

ῥῦστις-ιδος (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ ῥύστης βλ.λ. : 'Ανών. 'Υμν. εἰς Παρθένον Μαρίαν 18.

ῥυστόν 'Ησ. «δόρυ, Κρῆτες».

ῥῡσῶ-άω ῥυτιδοῦμαι· 'Ησ. ἐν λ. ῥυσοῖσι.

ῥῡσῶ-όω (ῥυσός) κ. μσν. κ. νεώτ. ῥυτιδῶ, κάμνω ῥυτίδας εἴς τινα ἐπιφάνειαν, ζαρώνω, σουφρώνω : Διοσκ. 5,92, 'Ιππιατρ. 11, Σχόλ. 'Οδ. Ν 401· ‖ κ. παθ. γίνομαι ῥυτιδωτός, πληροῦμαι ῥυτίδων, ῥικνοῦμαι, ζαρώνω : 'Αριστλ.Πρ 937a,9· ‖ κτ.μτγν. παθ.παρακ. **ῥερυσωμέναι** ἐπὶ τοῦ δέρματος τῶν χελωνῶν, αἱ σχηματίζουσαι ῥυτίδας, ζαρωμέναι, ἀντίθ. προτεινόμεναι : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.142,4· ‖ κ. ἐπὶ καρπῶν : Διοσκ.5,4,14, Γεωπ.7,18,3, αὐτ. 10, 38,10· **2)** ῥηματ.π. ῥύσωσις, ῥυσωτός.

ῥυσώδης-ους-ες μτγν. ὁ ῥυτιδώδης, ῥυτιδωμένος, ζαρωμένος : Ῥουφῖν. 'Επιγρ.ΑΠ 5,75 **ἀλλοτρίας δὲ τρίχας καὶ ῥυσῶδες τὸ πρόσωπον.**

ῥύσωσις-εως (ἡ) (ῥυσῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ῥυτίδωσις, ῥίκνωσις, ζάρωσις : Γαλ.14,767.

ῥῡσωτός-ή-όν (ῥυσῶ) ὁ ἐρρυτιδωμένος, ὁ πλήρης ῥυτίδων, ὁ ζαρωμένος.

ῥυτά (τά) (ῥύομαι) ὁ ῥυτήρ, ὁ χαλινός : 'Ησιόδ Α 308 **ἐυπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων ἡνίοχοι βεβαῶτες ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους ῥυτὰ χαλαίνοντες.**

ῥῡτᾰγωγεύς-έως (ὁ) (ἄγω) κ. νεώτ. ἱμάς, λωρίον, δι' αὖ ὁδηγεῖται διὰ χειρὸς ὁ ἵππος, τὸ καπίστρι : Ξεν.'Ιππ.7,1,Πολυδ.10,55.

ῥυταγωγούμενος-η-ον (μτχ.ἐνεστ. τοῦ ἀχρ. ῥυταγωγοῦμαι) νεώτ. ἐπὶ ἵππων, ὁ ἐν τῇ ὁμοζυγίᾳ τοῦ πεδινοῦ πυροβολικοῦ μὴ ἱππευόμενος ἵππος, ἀλλ' ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ἱππεύοντος τὸν ἐλατοφόραν ἵππον ἐλάταυ διὰ τοῦ ῥυταγωγέως καὶ τῆς μάστιγος· **2)** γεν. πᾶς ἵππος ὁδηγούμενος ὑπὸ ἀνδρὸς ἱππεύοντος ἕτερον ἵππον.

ῥύτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ ῥυτήρ βλ.λ., ἡ διασῴζουσα, ἡ διαφυλάττουσα· Σουΐδ. «ἡ σῴζουσα».

ῥῡτή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. λ. πελοποννησιακή, τὸ πήγανον, ὁ ἀπήγανος : Νικ.'Αλεξ 306, αὐτ.Θηρ.526, 'Ιππιατρ. 130· ‖ νεώτ.βοταν.γένος φυτῶν ἐκ τῶν ῥυτοειδῶν· **2)** νεώτ. ῥητῆς ἔλαιον αἰθέριον ἔλαιον τῆς ῥητῆς ἐν χρ. εἰς τὴν ἀρωματοποιίαν.

ῥῡτήρ-ῆρος (ὁ) (1) (ῥύομαι) κ.νεώτ. ὁ ἕλκων, ὁ σύρων, ὁ ἐκτείνων, ὁ τεντώνων : 'Οδ.Σ 262 **ῥυτῆρας ὀιστῶν ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας** (τοξότας), αὐτ.Φ 173 **ῥυτῆρα βιοῦ** (ἑλκυστῆρα τόξου, τοξότου)· **2)** κτ. πληθ. τὰ λωρία, μεθ' ὧν δένουσι καὶ ζευγνύουσι τοὺς ἵππους εἰς τὴν ἅμαξαν : 'Ιλ. Π 475 **τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·** **3)** κ. νεώτ. ὁ ἱμὰς τοῦ χαλινοῦ, τὰ ἡνία, τὰ γκέμια· ΑΒ 24 «ἀπὸ ῥυτῆρος τρέχειν ἵππον· οἷον ἀπὸ χαλινοῦ **ἢ** ἄνευ χαλινοῦ» : Σοφ.ΟΚ 900 σπεύδειν **ἀπὸ ῥυτῆρος** (μὲ χαλινὸν κρεμασμένον, μὲ χαλαρωμένα τὰ ἡνία, ἀκράτητος, στὰ τέσσερα), Διον. 'Αλ.Ρωμ.4,85 **ἀπὸ ῥυτῆρος ἐλαύνειν τοὺς ἵππους** (χαλῶν τὴν ἡνίαν ὥστε ὁ ἵππος βαδίζει ἀκωλύτως), Διόδ.Σ 19,26 **ἤλαυνεν ἀπὸ ῥυτῆρος,** Πάπ. χαλινὸν . . **ἔχον ῥυτῆρας·** **4)** λωρίον πρὸς μαστίγωσιν : Σοφ.ΑΙ.241 **ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβών,** Δημ.402 **ἧκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα,** Αἰσχίν 2,157 λαβὼν **ῥυτῆρα μαστιγοίην αἰχμάλωτον γυναῖκα.**

ῥυτήρ-ῆρος (ὁ) (2) (ῥύομαι), θηλ. **ῥύτειρα** ὁ σῴζων, ὁ διαφυλάττων, ὁ λυτρωτής, ὁ ἀπελευθερωτής : 'Οδ Ρ 187 **ἦ σ' ἂν ἐγώ γε αὐτοῦ βουλοίμην σταθμῶν ῥυτῆρα λιπέσθαι,** αὐτ.223, 'Οππ.Κυν.3,13 **ῥυτῆρες Διός·** ‖ θηλ. ἀπολ. : αὐτ.'Αλ.1,669.

ῥυτιάζω δωρ. τ. ἀντὶ ῥυσιάζω βλ.λ.

ῥῡτῑδόφλοιος-ον μτγν. ὁ ἔχων τὸν φλοιὸν ἐρρυτιδωμένον, ζαρωμένον : **Διόδ.Ζων.ΑΠ 6,22 ῥυτιδόφλοιον σῦκον.**

ῥῡτῑδῶ-όω (ῥυτίς) κ. νεώτ., δημ. **-ώνω,** μτχ. παθ. παρακ. (ἐ)ρρυτιδωμένος, καθιστῶ τι ῥυτιδῶδες, κάνω ῥυτίδας εἴς τινα ἐπιφάνειαν, ζαρώνω, σουφρώνω : 'Αριστλ.Πρ.936b,10 **διὰ τί τὸ θερμὸν ὕδωρ ῥυτιδοῖ, τὸ δὲ πῦρ θερμὸν ὂν, οὔ;,** Σωρ. 1,83 **ἐπίδεσμος ἐρρυτιδωμένος** (ὁ χαλαρός), - **ἡ αὔρα ἐρρυτίδωνε τὴν ἐπιφάνειαν τῆς λίμνης·** ‖ παθ. πληροῦμαι ῥυτίδων, ζαρώνω : 'Ιππ.'Επιδ. 6,1,13 **ῥυτιδούμενοι ὀφθαλμοί,** 'Αριστλ.ΖΙ 578a,9 **δέρμα ἐρρυτιδωμένον,** αὐτ.ΖΓ 780a,32, Θεόφρ.ΦΙ 3,10,3 **φύλλα ἐρρυτιδωμένα,** Διοσκ.1,115 **μῆλον ἐρρυτιδωμένον,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.52 **τὴν θάλασσαν ῥυτιδουμένην καὶ φωσφορίζουσαν, - πρόσωπο ῥυτιδωμένο·** ‖ κ.ἐπὶ ἐπιδέομων : Σωρ.1,83· **2)** ῥηματ.π. ῥυτίδωμα, ῥυτίδωσις.

ῥῡτῑδώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ πλήρης ῥυτίδων, ὁ καταζαρωμένος : 'Ιππ.Προρρ.2,23 **γαστέρες ῥυτιδώδεις,** 'Αριστλ.ΖΙ 604a,28 **κατὰ μέσον ὀλίγον κάτωθεν τῶν μυκτήρων ἔγκοιλόν τι γίγνεται καὶ ῥυτιδῶδες,** αὐτ.Φυσιογν.808a,8 **τὰ ῥυτιδώδη τῶν προσώπων·** ‖ κ. συγκρ. : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,6 **φύλλον ῥυτιδωδέστερον.**

ῥῡτίδωμα-ατος (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ῥυτιδῶ, **τὸ ζάρωμα, ἡ ῥυτίς :** Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.1052, αὐτ.1066.

ῥῡτίδωσις-εως (ἡ) (ῥυτιδῶ) μτγν. **κ. νεώτ. τὸ ῥυτιδοῦσθαι,** ἡ συστολή, ἡ σμίκρυνσις, οἷον τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὸ ζαρούκλιασμα : Ῥοῦφ.άπ.78, Γαλ.10,171.

ῥυτίζω γλωσσ. ῥυτιδῶ βλ.λ., **ζαρώνω, σουφρώνω·** **2)** ῥηματ.π. ῥύτισμα.

ῥύτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ῥυτόν, **βλ. ἐν λ.2),** μικρὸν ποτήριον **ἢ κέρας καταλῆγον εἰς ὀξὺ** ἄκρον : Μαρτιάλ.2,35,2.

ῥῦτις-εως (ἡ) ῥύσις : Δημόκρ. π. **Ζώσ.'Αλχ.119Β.**

ῥῡτίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **ῥυτίδα,** αἰολ. **βρῦτίς** συστολή, πτυχὴ ἐπί τινος ἐπιφανείας, ζάρα, ζαρωματιά, σούφρα, ἰδίᾳ ἡ τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου ὑπὸ γήρατος **προκαλουμένη :** 'Αριστφ.Πλ.1051 **ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ῥυτίδων ὅσας ἔχει,** Πλάτ.Συμπ.190Ε **τὰς ἄλλας ῥυτίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε,** αὐτ.191Α **τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας·** **2)** κ. μτφ. στίγμα, κηλίς, καταισχύνη : ΚΔ 'Εφεσ.5,27 **ἵνα παραστήσῃ . . τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἤ τι τῶν τοιούτων.**

ῥύτισμα-ατος (τὸ) (ῥυτίζω) μτγν. τὸ ἐμβάλωμα, τὸ μπάλωμα· Φώτ. «ῥυτίσματα· αἱ ἀκέστραι τῶν διερρυηκότων ἱματίων **τὰ ἀναπληρώματα ῥυτίσματα** ἐκάλουν» : Μέν.1059.

ῥυτίφλοιας (ὁ) νεώτ. βοταν. **φυτὸν ἐκ τῶν ῥοδοφυκῶν φύκι τοῦ γιαλοῦ.**

ῥῦτόν (τὸ) (1) τὸ πήγανον, ὁ ἀπήγανος : Κρατῖν. 270· **2)** 'Ησ. «ῥυτά· τὰ στέμφυλα».

ῥῡτόν (τὸ) (2) οὐδ. τοῦ ῥυτός (1) ὡς οὐσ. κ.ὑποκορ. ῥύτιον εἶδος ποτηρίου, **κάτω μὲν στενοῦ, ἄνω δὲ** πλατέος, ἐν εἴδει κέρατος, ἐν τῷ στενῷ ἔχοντος ὀπήν, ἐξ ἧς ὁ οἶνος ἔρρεεν εἰς τὸ στόμα τοῦ πίνοντος· 'Αθήν.11,497Ε «Δωρόθεός γ' ὁ Σιδώνιός φησι τὰ ῥυτὰ κέρασιν ὅμοια εἶναι, διατετρημένα δ' εἶναι, ἐξ ὧν κρουνιζόντων λεπτῶς κάτωθεν πίνουσιν· ὠνομάσθαι δὲ ἀπὸ τῆς ῥύσεως» : Σοφ.άπ.712, Δημ.565 **κυμβία καὶ ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων,** Πολύβ.14,11,2 **ῥυτὸν ἐχούσας ἐν ταῖς χερσίν,** Πλούτ.'Αλέξ.67 **φιάλαις καὶ ῥυτοῖς καὶ θηρικλεί-**

οις παρά τὴν ὁδὸν ἅπασαν οἱ στρατιῶται βαπτίζοντες ἐκ πίθων μεγάλων· ‖ εἶδος ποτηρίου ἢ ἀγγείου κατεσκευασμένου ἐν σχήματι ζῴου, οἷον βοός, ἐλέφαντος ἢ προσώπου ἢ πράγμ. : Δαμόξ. 1,2, 'Ηδύλ.π.'Αθήν.11,497D **ναὶ τοῦτο φιλοζεφύρου κατὰ νηὸν τὸν ῥυτὸν αἰδοίης δεῦτ' ἴδετ' 'Αρσινόης**, 'Επίν.2,1.

ῥῦτός-ή-όν (1) (ῥέω) κ. νεώτ. ὁ ῥέων, ὁ ρευστός : Αἰσχ.'Αγ.1408 **ῥυτᾶς ἐξ ἁλὸς ὀρμενον**, αὐτ.Εὐμ.452 **ῥυτοῖς πόροις**, Σοφ.ΟΚ 1598 **ῥυτῶν ὑδάτων λουτρὰ καὶ χοάς**, Εὐρ.'Ιππ.123 **ῥυτὰν παγάν**, Τίμ.Λοκρ.99C **ὑγρὸν ῥυτόν·** (ἀντίθ. πακτόν), 'ΑριστΛ.Μετ.353b,19 **ῥυτὰ ὕδατα** (ἀντίθ. ατάσιμα), Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,6,3 **ῥυτὸν ὕδωρ** (ἀντίθ. ὄμβριον), Πλούτ.'Ηθ.954C **ῥυτὰ ὕδατα** (ἀντίθ. φρεατιαῖα)· **2)** τὸ οὐδ. **ῥυτόν** ὡς οὐσ. βλ.λ (2)· **3)** χωνίον ἐν εἴδει ἡθμοῦ : ΨΔημόκρ.Ζωα.'Αλχ.155B.

ῥῡτός-ή-όν (2) (ῥύομαι) ὁ ἑλκυστός, ὁ συρτός, ὁ συρμένος· 'Ησ. «ῥυτοί· ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βασταχθῆναι» : 'Οδ. Ζ 267 **ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσ' ἀραρυῖα**, αὐτ.Ξ 10, Κλήμ.'Αλ.511 **ἱερῶν ῥυτῶν λίθων·** **2)** κτ. πληθ. **τὰ ῥυτὰ** ὡς οὐσ. βλ.λ. : 'Ησίοδ.Α 308.

ῥυτοφιάλιον (τὸ) 'Επιγρ. ρυτόν βλ.λ.2) σχήματος μικρᾶς φιάλης.

ῥυτοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων, ὁ κρατῶν εἰς χεῖρας αὐτοῦ ρυτόν βλ. ἐν λ. ρυτὸς (1)· **2)** ὁ **ρυτοφόρος** ὡς οὐσ. τοιχογραφία εὑρεθεῖσα ἐν τῷ νεωτέρῳ ἀνακτόρῳ τῆς Κνωσσοῦ καὶ παριστῶσα νεανίαν κρατοῦντα ρυτόν.

ῥῦτρον (τὸ) θυσία, προσφορὰ ἐπὶ σωτηρίᾳ· 'Ησ. «ῥῦτρα· λυτήρια, σωτήρια, σῶστρα».

ῥύτρος-ους (τὸ) μτγν. φυτόν τι ἔχον ἀκάνθας κατὰ ἄκρα : Θεόφρ.ΦΙ 6,4,4.

ῥύτρυς 'Ησ. «χύτας».

ῥῦτωρ-ορος (ὁ) (ῥύομαι) ἐπίθ. τοῦ 'Απόλλωνος, ὁ ἑλκυστήρ, ὁ ἕλκων, ὁ τείνων, ὁ τεντώνων : Αἰσχ. 'Επτ.108 **χρυσέων ῥύτωρ τόξων**.

ῥῦτωρ-ορος (ὁ) (ῥύομαι) ὁ σωτήρ, ὁ λυτρωτής, ὁ προστάτης, ὁ φύλαξ : Αἰσχ.'Επτ.318, 'Επιγρ.ΑΠ 6,37 **ῥύτωρ βουκολίων** (ὁ Πάν), 'Αρχί.ΑΠ 6,207 **ῥύτωρ χαίτας κεκρύφαλος**, 'Επιγρ. **σωφροσύνης ῥύτωρ καὶ βιότου·** ‖ μτ. γενικ. ἀντικειμένου, ὁ σῴζων, ὁ λυτρώνων ἀπό τινος : Λεωνίδ. 'Αλ.ΑΠ 9,351 **ῥύτωρ λιμοῦ καὶ θανάτου·** **2)** 'Ησ. «ῥύτορας· τοὺς θαλλοὺς τοὺς καθαρτηρίους».

ῥυφάνω Ιων. τ. ἀντὶ ροφάνω βλ.λ.

ῥυφέω Ιων. τ. ἀντὶ ροφῶ-έω βλ.λ.

ῥύφημα-ατος (τό) Ιων. τ. ἀντὶ ρόφημα βλ.λ.

ῥυχάνησις-εως (ἡ) ἄ. ρυκάνησις βλ.λ.

ῥυχάχετος-η-ον ἄ. ρυάχετος βλ.λ.

ῥύψις-εως (ἡ) (ρύπτω) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ρύπτω βλ.λ., ἡ πλύσις· 'Ησ. «κάθαρσις, καθορισμός» : Τίμ.Λοκρ.100Ε, Πλάτ.Τίμ. 65Ε **τὰ δὲ ὑποδεέστερα τῆς λιτρώδους ἕξεως ἐπὶ τὸ μέτριόν τε τῇ ῥύψει χρώμεναι ἁλυκά**.

ῥύω ἄχρ. ἐξ οὗ χρόνοι τινὲς τοῦ ρέω βλ.λ.

ῥυώδης-ους-ες συνήθ. ἐπὶ προσ., ὁ ρευατός, ὁ ρέων ποταμηδὸν : 'Ιππ.''Αρθρ.48 **ῥυώδεες τὰ οὖρα** (οἱ μὴ δυνάμενοι νὰ κρατήσωσι τὰ οὖρα)· ‖ ὁ ἐλευθέρως ρέων, ἄφθονος : Πλάτ.Τίμ.86C **σπέρμα πολὺ καὶ ῥυῶδες·** **2)** ἐπὶ πυρετῶν, ὁ συνεχὴς καὶ συχνός : Γαλ.19,552 (δ.ἀνάγν. ροώδης).

ῥῶ (τὸ) ἄκλ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὀνομασία τοῦ δεκάτου ἑβδόμου γράμματος τοῦ ἑλλην. ἀλφαβήτου, 'Ρ ρ : 'Αριστφ.Θεσμ.781 **τουτὶ τὸ ῥῶ μοχθηρόν**.

ῥώθα (ἡ) δημ. ἡ ρώγα τῆς κουφῆς ἑρπετόν τι ἔχον ὀκτὼ πόδας μέλανας καὶ τριχωτούς.

ῥωβίδας (ὁ) λακων. παῖς κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους.

ῥωβικός-ή όν μτγν., συγκρ. **ῥωβικώτερος**, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ προφέρῃ, ν' ἀπαγγείλῃ τὸ γράμμα ρῶ· κ. συγκρ. : Διογ.Λ 2,108.

ρώγα (ἡ) (1) πάπ. ἄ. ρογὰ βλ.λ.

ρώγα (ἡ) (2) δημ. ὁ μικρὸς σφαιροειδὴς καρπός. ἰδ. τῆς σταφυλῆς, ἡ ῥάξ : δ.δίστ. τῆς ἁγίας Μαρίνας **ρώγα καὶ τ' ἄγιο Λιός σταφύλι·** **2)** ἡ θηλὴ τοῦ μαστοῦ· **3)** τὸ ἔσω μέρος τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων· **4)** ἡ ρώθα βλ.λ.

ῥωγάλέος-η-ον (ῥώξ (ί)) ἐπ. ὁ διερρωγώς, ὁ κατερρηγμένος, ὁ διεσχισμένος, ὁ κατατετρημένος, ὁ ρακώδης : 'Ιλ.Β 417 **χιτῶνα χαλκῷ ῥωγαλέον** (σχόλ. «σιδήρῳ διεσχισμένον»), 'Οδ.Ν 435 **ῥάκος.. ἠδὲ χιτῶνα, ῥωγαλέα**, αὐτ.Ρ 198 **πήρην πυκνὰ ῥωγαλέην** (διεσχισμένην, ρακώδη).

ρωγαλιά (ἡ) δημ. κ. **ρωγαλίδα** εἶδος μεγάλης τριχωτῆς ἀράχνης· πρβλ ρώθα.

ῥωγάς-άδος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ρωγαλέος βλ.λ., ὁ διερρωγώς, ὁ διεσχισμένος : Ποσείδ.π.'Αθήν. 8,414Ε **κάπετος ῥωγάς**, Θεόκρ.24,95 **ῥωγάδας ἐς πέτρας** (εἰς διεσχισμένους, ἀποκεκομμένους κρημνούς), 'Απολλ.Ρ 4,1448, Βάβρ.86 **ῥωγὰς πήρη**, Νίκ. Θηρ.389· **2)** ὡς οὐσ. τὸ ρῆγμα, σχίσμα γῆς, χάσμα, σπήλαιον, ἡ ρωγή· π. 'Ησ.· **3)** νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων ἐκ τῶν **βρακονιδῶν**.

ρωγδιά (ἡ) δημ. ἐσφ. ἀντὶ **ρογδιά** τὸ δένδρον ροιὰ ἡ κοινή, ἡ ροδιά.

ῥωγή (ἡ) μτγν. ρῆγμα, χάσμα, σχισμάδα, τρώγλη, σπήλαιον· 'Ησ. «ῥωγαί· ῥήξεις» : 'Οππ.Κυν.3,391.

ρωγί (τὸ) δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ ρογὶ βλ.λ.

ρωγιάζω δημ. αἰσθάνομαι στενοχωρίαν, φούσκωμα.

ῥῶγμα-ατος (τὸ) ἄ. ρῆγμα βλ.λ.

ῥωγμάτίας (ὁ), ἰων. **-ίης** ὁ ρηγματίας βλ.λ. : 'Ιππ.π.Γαλ.19,136

ῥωγμή (ἡ) κ. νεώτ. ἐπιμήκης ἐπιφανειακὴ ἢ καὶ κατὰ βάθος σχισμὴ στερεοῦ σώματος, ρῆγμα, χαραμάδα, ἄ. ρωγή : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.3, 'ΑριστΛ.Ζ(614b,15 **ῥωγμὴ ξύλου** (ἡ τοῦ ξύλου, δένδρου χαραγματίαι), αὐτ.556a,5, - **ῥωγμαὶ τοῦ τοίχου - τοῦ ἐδάφους·** **2)** νεώτ. ἰατρ. ρωγμὴ **ὀστοῦ** γραμμοειδὴς λύσις τῆς συνεχείας τοῦ ὀστοῦ.

ῥωγμοειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρὸς ρωγμήν, ὁ φαινόμενος ἐσχισμένος, χαραγμένος : 'Ιππ.Κεφ. Τρωμ.12 **ῥωγμοειδεῖς ῥαφαί**.

ῥωγμός (ὁ) ἄ. ῥωχμός βλ.λ.1) : Βίων ὀπ.), Στράβ. 8,5,7 **οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωγμοὶ καιετοὶ λέγονται** (δ.γ. ραχμοί).

ρωγοβύζι (τὸ) δημ. τεχνητὴ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως θηλή, ἐπιτιθεμένη ἐπὶ τοῦ στομίου μικρᾶς φιάλης περιεχούσης γάλα πρὸς τεχνητὴν γαλουχίαν τοῦ βρέφους, θήλαστρον, μπιμπερό· **2)** ἡ φιάλη μετὰ τῆς τεχνητῆς θηλῆς.

ρωγολογῶ-έω ἄ. ραγολογῶ βλ.λ.

ρῶδι (τὸ) δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ ρόδι βλ.λ.

ρωδιά (ἡ) δημ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ ροδιὰ βλ.λ.

ῥῶδιγξ-ιγγος (ἡ) 'Ησ. «ῥώδιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι, οἱ δὲ μώλωπες» (δ.γρ. ῥώτιγγες).

ῥῳδιός (ὁ), δημ. **ρωδιός** τὸ πτηνὸν ἐρῳδιός· 'Ησ. «ῥῳδιόν· ἐρῳδιόν» : 'Ιππῶν.63.

ῥώθυνες (πιθ. αἰολ.)· 'Ησ. «μυκτῆρες».

ῥώθων-ωνος (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., ὑποκορ. **ρωθώνιον**, ἑκάτερον τῶν πρὸς τὰ ἔξω ἀνοιγμάτων τῆς ρινικῆς κοιλότητος, ὁ μυκτήρ, ρουθούνι : 'Ηρακλ.Ταρ.π.Γαλ.12,692,'Ιππιατρ.21· ‖ συνήθ. κτ. πληθ. : Νίκ.Θηρ.213, αὐτ.'Αλεξ.117, Διον.'Αλ.Συντ. 14,22, Στράβ.7,4,8 **πίνων τοῖς ῥώθωσιν εἰς τὴν κεφαλήν**, Πολύδ.2,72,'Ωραπ.'Ιερογλ.2,68.

ρωθωνίζω (ρώθων) νεώτ., δημ ρουθουνίζω ἀναπνέω ἠχηρῶς διὰ τῶν ρωθώνων, φυσῶ μὲ τὰ ρουθούνια, μουθουνίζω· **2)** ρηματ.π. ρωθωνισμός.

ρωθωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ρώθωνας, ὁ τῶν ρωθώνων.

ρωθωνισμός (ὁ) (ρωθωνίζω) νεώτ. θορυβώδης ἀναπνοὴ διὰ τῶν ρωθώνων, ρουθούνισμα.

ρωθώνιον (τὸ) μσν. κ. νεώτ., δημ. **ρουθούνι,** ὑποκορ. τοῦ ρώθων βλ.λ.· **2)** μσν. τὸ ρύγχος τῶν πτηνῶν : Ὀρνεοσόφ.245,αὐτ.250· **3)** ἡ ἄκρα, ἡ μύτη ὑποδήματος εἰς ὀξὺ ἀπολήγοντος, οἷον νῦν τὰ τσαρούχια : Λέων Σοφ.6,26.

ρώκα (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα ἰσχυροῦ κτυπήματος εἰς τοὺς πόδας ἢ τὰς χεῖρας διὰ ράβδου, καθ' ὃ ἡ χεὶρ ἢ ὁ ποὺς παραλύουσι.

ρωκάνι (τὸ) δημ. ἄ. ροκάνι βλ.λ.

ρώκομαι Ἡσ. «ὀργίζομαι, λυποῦμαι· Λάκωνες».

ρώκωσα Ἡσ. «πρίουσα τοὺς ὀδόντας» (κῶδ. ρωκῶσα).

ρῶμα Ἡσ. «ρώμην, ἰσχύν, ὁρμημα, ὡς γνῶμα γνώμην».

ρωμαΐζω μτγν. ὁμιλῶ τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, λέγω τι λατινιστί : Ἀππ.Ἀννιβ.41, Φιλόστρ.Σοφ.5,36· **2)** φρονῶ τὰ τῶν Ρωμαίων, εἶμαι τοῦ κόμματος τῶν Ρωμαίων, ἀνήκω εἰς τὴν ρωμαϊκὴν φατρίαν : Ἀππ.Λιβ.68, αὐτ.Μακεδ.7.

ρωμαίικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ρωμιούς, τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας, ἰδ. πρὸς δήλωσιν εὐτελισμοῦ ἢ χλεύης : **ρωμαίικα πράματα, - ρωμαίικες δουλειές**· **2)** τὸ οὐδ. ρωμαίικο ὡς οὐσ. ἰδ. εὐτελιστικῶς, τὸ νέον ἑλληνικὸν κράτος : **ἐσὺ θὰ φτειάξῃς τώρα τὸ ρωμαίικο;**· **3)** τὸ οὐδ. κτ.πληθ. ρωμαίικα ὡς οὐσ. ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα : **ξαίρει τὰ ρωμαίικα**· κ. μτφ. ἐν φρ. **καταλαβαίνεις ρωμαίικα;** (ἐννοεῖς αὐτὸ ποὺ σοῦ λέγω;), **- ρωμαίικα σοῦ μιλῶ, - μίλα ρωμαίικα** (ἀπεριφράστως, καθαρά).

ρωμαϊκός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ., ὑπερθ. **ρωμαϊκώτατος,** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ρωμαίους ἢ τὴν ἀρχαίαν Ρώμην, ὁ τῶν Ρωμαίων : Πολύβ.30,18,3, Πάπ. **Ρωμαϊκὸν δακτυλίδιον,- ρωμαϊκὸς πολιτισμός - ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία -ἐκκλησία** (ἡ λατινική, ἡ δυτικὴ ἐκκλησία)· κ.ὑπερθ.: Παλλδ.ΑΠ 9,520· **2)** νομ. **ρωμαϊκὸν δίκαιον** τὸ σύνολον τῶν ἐν Ρώμῃ κανόνων ἀστικοῦ δικαίου κ.ἰδ. ὡς συνεκεντρώθη καὶ διεμορφώθη τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ἰουστινιανοῦ κ. ἄ. Βυζαντίνων αὐτοκρατόρων.

ρωμαϊκῶς ἐπίρρ. μτγν. λατινιστί, ρωμαϊστί : Πτολ.Εὐεργ.7J, Πλαύτ.Αἰμ.13 **χρήσεται Ρωμαϊκῶς τῇ μαχαίρᾳ**· κ. συγκρ. : Ἰώσ.ΠΙ 2,20,7 **ρωμαϊκώτερον ἔτεμνε τὴν στρατιάν.**

ρωμαῖος-α-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ Ρώμης καταγόμενος, ὁ πολίτης τῆς Ρώμης : Πολύβ.10,36,3 **μετὰ γὰρ τὸ νικῆσαι μὲν τὰς Ρωμαίων δυνάμεις**· ‖ **τὰ Ρωμαῖα ludi Romani,** οἱ ἀγῶνες τῶν Ρωμαίων : Δίων Κ 37,8, Ἐπιγρ. **Ρωμαῖα τὰ ἐν Χαλκίδι.**

ρωμαιότης-ητος (ἡ) Ἐπιγρ. τὰ δικαιώματα τοῦ Ρωμαίου πολίτου.

ρωμαΐς-ΐδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ Ρωμαῖος βλ.λ. : Δαμασκ.π.Σουΐδ. ἐν λ. Μαρκελλῖνος.

ρωμαϊστής (ὁ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. νομικὸς ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὰ τοῦ Ρωμαϊκοῦ δικαίου.

ρωμαϊστί ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Ρωμαίων, εἰς τὴν λατινικὴν γλῶσσαν, λατινιστί : ΚΔ Ἰω.19,20 **καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ρωμαϊστί,** Πλούτ.Ἠθ.318D.

ρωμαλέος-α-ον (ρώμη) κ. νεώτ. ὁ πλήρης ρώμης, ὁ εὔρωστος, ὁ ἰσχυρός, ὁ δυνατός· Ἡσ. «ρωμαλέος· ἰσχυρός, ἀνδρεῖος, ὑγιής, γενναῖος, θρασύς» : Πλάτ.Ἀξ.365Α **καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη μὲν συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς καὶ τῷ σώματι ρωμαλέον,** Ἀριστλ.Φυσιογν.809b,27 **ρωμαλέοι ὦμοι,** Πλούτ.Ἠθ.597Ε **ρωμαλέος κατὰ χεῖρα,** Πάπ. **καμήλαυς ρωμαλέους**· κ. ὑπερθ.: Αἰν.Τακτ.1,8 **ρωμαλεώτατος τῇ ἡλικίᾳ,** Πλούτ. ΓΓρακχ.4 **ρωμαλεώτατος ἐν τῷ λέγειν**· **2)** ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων ἢ ἰδιοτήτων, ὁ ἰσχυρός, ὁ δυνατός : Ἀντίπ.Σιδ.7,413 **ρωμαλέος βίοτος**· κ. συγκρ. : Ἡρ.3,22 **εἶπε ὡς παρ' ἑωυτοῖσί εἰσι ρωμαλεώτεραι τούτων πέδαι**· κ. ὑπερθ. : Διοσκ. 1,16 **ρωμαλεώταται ῥίζαι.**

ρωμαλεότης-ητος (ἡ) μσν. κ. νεώτ. σωματικὴ ἰσχύς, δύναμις, εὐρωστία : Ρήτ.3,599· ‖ νεώτ. κ. μτφ. ἐξαιρετικὴ δύναμις : **ἡ ρωμαλεότης τῆς σκέψεώς του - τῆς φαντασίας του.**

ρωμαλέως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἰσχυρῶς, δυνατά : Γαλ.6,139, Θεμίστ.Λόγ.21,249C.

ρωμανίζω μσν. κλείω τὴν θύραν, ἀμπαρώνω : Πρόδ.2,131 **ἂν ἔλθῃ φίλος μου ποτὲ τὸν χρόνον νὰ τὸν ἴδω, τὴν πόρταν ρωμανίζουσιν καὶ ἀφήνουσίν τον ἔξω,** αὐτ.2,151, αὐτ.2,330 **λέγουσιν, ρωμάνισε τὴν πόρταν.**

ρωμανικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ρωμαίους,ὁ ἀπὸ τῶν Ρωμαίων προερχόμενος, ὁ λατινογενής, ὁ νεολατινικός : **ρωμανικαὶ γλῶσσαι** (αἱ ἀπὸ τῆς λατινικῆς προελθοῦσαι, νεολατινικαί, λατινογενεῖς)· **2)** εἰδ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ, ἐκ τῶν ἀρχιτεκτονικῶν ρυθμῶν ἀναπτυχθείς, πρὸ τῆς καὶ κατὰ τὴν Ἀναγέννησιν ἐν Ἰταλίᾳ : **ρωμανικὸς ρυθμός.**

ρωμανιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὴν μελέτην τῶν ρωμανικῶν γλωσσῶν.

ρωμανόν (τὸ) (γαλλ. λ. εἰσαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Κοραῆ, ἀλλὰ μὴ ἐπικρατήσασα) νεώτ. τὸ ρωμάντζο.

ρωμάντζα (ἡ) ἄ. ρωμάντσα βλ.λ.

ρωμαντικός-ή-ό(ν) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ λογοτεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ὡρισμένην τεχνοτροπίαν ρέπουσαν πρὸς τὸ ἰδανικόν, τὸ φανταστικόν, τὸ θαυμαστόν, τὸ περιπετειῶδες καὶ τὸ παθητικόν· πρβλ. ρωμάντσο : **ρωμαντικὸν μυθιστόρημα, - ρωμαντικὴ περιγραφή**· **2)** ἐπὶ καλλιτεχνῶν, λογοτεχνῶν κ. φιλοσόφων, ὁ οὗ τὰ ἔργα ἔχουσι τὰ γνωρίσματα τοῦ ρωμαντισμοῦ βλ.λ., δηλαδὴ κατὰ μὲν τὸ περιεχόμενον πλημμονὴν τῆς φαντασίας καὶ τῆς συναισθηματικότητος ἐπὶ τοῦ λόγου, κατὰ δὲ τὴν μορφὴν ὑπερβολὴν τῶν ἐκφραστικῶν μέσων, πρβλ. ρωμαντισμός· **3)** γεν. ἐπὶ προσ., ὁ πέρα τοῦ δέοντος συναισθηματικός, ἰδίᾳ ὁ νοσταλγῶν παλαιοτέρας μορφὰς τῆς ζωῆς καὶ ἰδ. εἰς τὸν Μεσαίωνα, ὁ ποθῶν τὸ ἀσύλληπτον καὶ ἀπραγματοποίητον, ὁ ἐραστὴς τοῦ τελείου καὶ ἰδανικοῦ· **4)** ὁμ. ὁ ἀπομακρυνόμενος τῆς πραγματικότητος, ὁ μὴ πρακτικός· ‖ κ. εἴρων. ὁ ἀρκούμενος εἰς συναισθηματικὴν καὶ φαντασιώδη ἱκανοποίησιν τῶν πόθων του : **ρωμαντικὴ κόρη, - ρωμαντικὸς ἔρως**· **5)** ὁ προκαλῶν ψυχικὰς διαθέσεις ὀνειροπολήσεως καὶ ρεμβασμοῦ : **ρωμαντικὴ θέα, - ρωμαντικὸν ταξίδιον - τοπίον.**

ρωμαντικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ρωμαντικοῦ βλ.λ., τὸ νὰ ἔχῃ τις ἢ τι ρωμαντικὸν χαρακτῆρα.

ρωμαντισμός (ὁ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ὁ χαρακτὴρ τοῦ ρωμαντικοῦ· **2)** εἰδ. ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ, καλλιτεχνίᾳ, λογοτεχνίᾳ καὶ ποιήσει, ἡ τεχνοτροπία ἡ χρησιμοποιοῦσα ἐκφραστικὰ μέσα, φαντασίαν καὶ αἰσθηματικότητα ὑπερβολικὴν καὶ μυστικοπαθῆ ἢ ρεμβώδη τόνον.

ρωμάντσα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. ρωμάντζα εἶδος μικροῦ ἐπικολυρικοῦ ᾄσματος, ἔχον τὴν καταγωγήν του ἐκ τῶν ρωμανικῶν χρόνων· πρβλ. μπαλλάδα· **2)** ᾆσμα ἢ βραχεῖα μουσικὴ σύνθεσις, ἁπλῆ καὶ τρυφερά· **3)** δημ. κ. ἐν μέρει εἴρων. ὀνειροπόλησις, ρεμβασμός· **4)** τοπίον ἢ ὥρα προκαλοῦσα ρεμβασμόν, ποιητικὴν διάθεσιν.

ρωμαντσάρω (ἰταλ.) δημ. κ. ρωμαντζάρω ἀμτβ. ἐν μέρει εἴρων. ρεμβάζω, ὀνειροπολῶ : **πᾶμε στὴν ἀκροθαλασσιὰ νὰ ρωμαντσάρωμε.**

ρωμάντσο (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. ρωμάντζο εἶδος μυθιστορήματος· Κορ. «πλαστή, ἀλλὰ πιθανὴ ἱστο-

ρία ἐρωτικῶν παθημάτων, γραμμένη ἐντέχνως καὶ δραματικῶς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς πεζὸν λόγον».

ῥώμη (ἡ) (ῥώομαι) κ. μαν. κ. νεώτ., δωρ. -α, ἡ σωματικὴ ἰσχύς, δύναμις· Ἡσ. «ῥώμη· δύναμις, ἰσχύς, ὄγκος, ὑγεία, ἀνδρεία» : Ξενοφ.2,11, Ἡρ.1,31 πρὸς τούτῳ ῥώμη σώματος τοιῆδε, Αἰσχ.Πέρσ. 913 λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη, Σαφ.Τρ.1019 μεῖζον ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν, Εὐρ.Ὀρ.69, Ἀντιφ.4, 3,3 ἀκμαζούσῃ τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος, Θουκ.7,75 εἴ τῳ .. προλίποι ἡ ῥώμη καὶ τὸ σῶμα, Πλάτ.Φαῖδρ.270Β ὑγίειαν καὶ ῥώμην, αὐτ. Συμπ.190Β, Εὔβουλ.7,6 ῥώμης ἀκμή, Δημ.301 ῥώμῃ καὶ τόλμῃ· κ. κτ. πληθ. : Λυσ.24,16 πιστεύοντες ταῖς αὑτῶν ῥώμαις, Ξεν.ΚΠ 3,3,19 ταῖς τῶν σωμάτων ῥώμαις· ‖ κ. ἐν φρ. οὐ μιᾷ ῥώμῃ οὐχὶ διὰ τῆς δυνάμεως ἑνός : Σοφ.ΟΤ 123 λῃστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥώμῃ κτανεῖν νῦν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χειρῶν· 2) ἐπὶ ἐθνῶν, στρατῶν καὶ τῶν τοιούτων, ἡ δύναμις, ἡ ἰσχύς : Θουκ.4,18 τὴν παροῦσαν νῦν ῥώμην πόλεως· ‖ στρατιωτική, πολεμικὴ δύναμις, στράτευμα : Ξεν.Ἀν.3,3,14 τοῖς οὖν θεοῖς χάρις ὅτι οὐ σὺν πολλῇ ῥώμῃ ἀλλὰ σὺν ὀλίγοις ἦλθον, αὐτ.Ἑλλ. 7,4,16· ‖ κ. ἐπὶ πραγμάτων : Εὐρ.Ἡρ.102 πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει, αὐτ.Ἱκ.26, Πλάτ. Νόμ.633C δειναὶ καρτερήσεις παρ' ἡμῖν γίγνονται τῇ τοῦ πνίγους ῥώμῃ διαμαχομένων· 3) κ. νεώτ. τὸ ψυχικὸν σθένος, τὸ θάρρος, ἡ γενναιότης : Ξεν.ΚΠ 4,2,14 τὴν δὲ ῥώμην τῆς ψυχῆς ἐθαύμαζον· ‖ ἡ δεινότης, ἡ ὁρμή : Πλάτ.Νόμ.711Ε τῇ τοῦ λέγειν ῥώμῃ φασὶ πάντων διενεγκόντα ἀνθρώπων, αὐτ.Φαῖδρ.267Α, Κρατῖν.Νεώτ.7,31 τῆς τῶν λόγων ῥώμης· 4) ἡ πεποίθησις, ἡ ἐμπιστοσύνη, τόλμη : Θουκ.7,18 τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγεγένητό τις ῥώμη, διότι τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας .. εὐκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι, αὐτ.4,29· 5) ὡς κύρ. ὄν. πόλις τῆς Δ μέσης Ἰταλίας ἐπὶ τοῦ Τιβέρεως, πρωτεύουσα τοῦ ἀρχαίου ρωμαϊκοῦ, τοῦ μεσαιωνικοῦ καὶ τοῦ νεωτέρου ἰταλικοῦ κράτους, ἥτις καὶ ὡς θεὰ Ρώμη φέρεται ἐν ἐπιγραφαῖς : Ἀριστλ.ἀπ.610.

ῥώμι (τὸ) δημ. ἄ. ρούμι βλ.λ.

ῥωμιός (ὁ) δημ., θηλ. -ά, ὁ Ἕλλην ἐπὶ τουρκοκρατίας· 2) εἰρων. ὁ νεώτερος, ὁ σύγχρονος Ἕλλην, ὁ νεοέλλην : παροιμ. ὕστερα ἔρχεται τοῦ Ρωμιοῦ ἡ γνώση (μόναν κατόπιν παθημάτων συνετίζεται), ὁμ. πέντε Ρωμιοὶ δέκα γνῶμες.

ρωμιοσύνη (ἡ) δημ. ὁ ἑλληνισμὸς ἐπὶ τουρκοκρατίας· ‖ ἐνάρθρως ἐν χρ. ἐνίοτε ὑποτιμητικῶς, ἐν ᾗ σημασίᾳ κ. τὸ ρωμαίικα βλ.λ.

ῥῶμσιν (αἰγυπτ.) πάπ. αἰτ. ἐν. τοῦ ἀχρ. ῥῶμσις, δ. τ. τοῦ ῥώψ βλ.λ. : ἐὰν δὲ μὴ ἔχητε πλοῖον, συνεμβήσητε ἅμα ἡμῖν εἰς ῥῶμσιν.

ῥώνης (ὁ) δημ. ὁ ἀδηφάγος, ὁ λαίμαργος.

ῥώνιξις-εως (ἡ) Ἡσ. «ποταμίας νεὼς εἶδος» (ἔσφ. τ. τοῦ ῥώψ βλ.λ.(2)).

ῥώνιος Ἡσ. «ἄξιος, πλούσιος» (πιθ. Fώνιος).

ῥώννῡμι κ. νεώτ. κ. ῥωννύω (Τίμ.Λοκρ.103Ε), μέλλ. ῥώσω (ἐν συνθ. : Πλούτ.Ἠθ.9Ε) κ. παθ. μέλλ. ῥωσθήσομαι (Ἀπολλδ.1,6,3), ἀόρ. ἔρρωσα (Ἄρατ. 335) κ. παθ. ἐρρώσθην (Θουκ.4,72), παθ. παρακ. ἔρρωμαι (Πλάτ.Φίλ.61Β, Δημ.278) κ. ὑπερσυντ. ἐρρώμην, δίδω ἰσχύν, δύναμιν, τονώνω, δυναμώνω : Ἱππ.Τροφ.2 τροφὴ ῥώννυσι, Τίμ.Λοκρ.103Β ῥωννύουσι τὰν ψυχὰν ποτ' ἀλκάν, αὐτ.103Ε ῥωννύουσι τὰν ὁρμάν, Πλούτ.Περ.19 ἔρρωσε τὰς πόλεις εὐανδρία· ‖ κ. παθ. συνήθ. κτ. παρακ. μτ. σημ. ἐνεστ. εἶμαι, γίνομαι ρωμαλέος, προσκτῶμαι ῥώμην, δύναμιν : Εὐρ.Ἡρακλ.636 γέροντές ἐσμεν κοὐδαμῶς ἐρρώμεθα, Ξεν.Ἑλλ.3,4,29 ἐρρῶσθαι τὴν ψυχήν, Πλούτ.Ποπλ.23 ἐρρώσθη χρήμασιν· 2) παθ. μεταχειρίζομαι τὴν δύναμιν, ἐνεργῶ μὲ δύναμιν, μοχθῶ ἰσχυρῶς, βάζω ὅλα μου τὰ δυνατά : Κρατῖν.411, Θουκ.2,8 ἔρρωντο εἰς τὸν πόλεμον, αὐτ.8,72· ‖ κ. μτ. ἀπαρέμφ. εἶμαι πρόθυμος νά .. : Θουκ.2,8 ἔρρωτο πᾶς ξυνεπιλαμβάνειν, Λυσ.13,31 οὕτω σφόδρα ἔρρωτο ἡ βουλὴ κακόν τι ἐργάζεσθαι, Πλάτ.Συμπ.176Β πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν Ἀγάθων· 3) εἶμαι ἐν καλῇ ὑγείᾳ, ὑγιαίνω : Θουκ.7,15 ὅτ' ἐρρώμην, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα· ‖ ὁμ. κ. ἐν φρ. : Πλάτ.Φαίδ.61Β φράζειν τινὶ ἐρρῶσθαι, Δημ.278 πολλὰ ἐρρῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ, Πάπ. εἰ ἔρρωσαι .. καλῶς ἂν ἔχοι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοί, Ἐπιγρ. εἰ ἔρρωσθε εὖ ἂν ἔχοι· ‖ κ. νεώτ. συχνὰ ἐν τῇ προστ. ἔρρωσο κ. ἔρρωσθε ἔχε ὑγείαν, χαῖρε, συνήθης τρόπος ἐν τέλει ἐπιστολῆς : Ξεν.ΚΠ 4,5,33, Μέν.Γεωργ. 84 ἔρρωσο πολλά, ΚΔΠράξ.15,29 ἔρρωσθε, αὐτ. 23,30 ἔρρωσο, Δίων Κ 61,13 ἔρρωσό μοι καὶ ὑγίαινε· 4) κ. ἐν μτχ. παθ. παρακ. ἐρρωμένος βλ.λ.· 5) ρηματ. π. ῥώξ, ῥῶσις, ῥωστήρ, ῥωστικός, ῥωρός.

ῥωννύντως ἐπίρρ. μσν. ἐρρωμένως, σθεναρῶς : Ψελλ. ἐν Σάθ.5,22.

ῥώξ-ῥωγός (ἡ) (1) (ῥήγνυμι) κ. μσν. ρῆγμα, ἄνοιγμα, σχίσμα : Ὀδ.Χ 143 ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο (διὰ τῶν στενῶν διόδων, διαδρόμων τῶν ἀγόντων εἰς τὸ μέγαρον), Εὐστ.1922,5.

ῥώξ-ῥωγός (ἡ) (2) μτγν. κ. μσν., δημ. ῥώγα κ. ὁ ῥώξ (ΠΔ Ἠσ.56,8) μικρὸς σφαιροειδὴς καρπός, ἡ ῥάξ, ἡ ῥώγα, τῆς σταφυλῆς· Φώτ. «ῥάξ· θηλυκῶς ἡ ῥάξ, ὁ δὲ ῥώξ καὶ βαρβαρισμὸς καὶ σολοικισμός» : Ἀρχίλ.191, ΠΔ Λευϊτ.19,10 οὐδὲ τὰς ῥῶγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις, Φίλ.2,390 (δ.γρ.)· ‖ κ. ἐπὶ ἄλλων δένδρων, οἷον τῆς ἐλαίας : ΠΔ Ἠσ.17,6 ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἐπ' ἄκρου μετεώρου· 2) τὸ ἀποσπώμενον, τὸ ἐκπῖπτον, τὸ ψιχίον : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.2,18,86 τὰς ἀποπιπτούσας ῥῶγας συλλέγειν· 3) κτ. πληθ. τὸ ἔσω μέρος τοῦ ἄκρου τῶν δακτύλων, αἱ ῥᾶγες : Ρούφ.π.Ὀρειβ.25,1,32· 4) εἶδος δηλητηριώδους ἀράχνης, φαλάγγιον ὅμοιον πρὸς ῥώγα, ἡ ῥάξ, πρβλ. ῥῶβα, ρωγαλιά· Ἡσ. «κόκκος· ἢ εἶδος φαλαγγίου» : Νίκ.Θηρ.716.

ῥώομαι ἐπ. ἀποθ. π. Ὁμ. ἐν χρ. τὸ γ' πληθ. παρατ. ἐρρώοντο κ. ἐπ. ῥώοντο κ. γ' πληθ. ἀόρ. ἐρρώσαντο, μέλλ. ῥώσομαι (Καλλ.Δῆλ.175), συνήθ. ἐπὶ πολεμιστῶν, κινοῦμαι μετὰ ταχύτητος, μεθ' ὁρμῆς, βιάζομαι, σπεύδω, ἐφορμῶ· Ἡσ. «ῥώοντο· ὥρμων, ἐρρωμένως ἐκινοῦντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον» : Ἰλ.Λ 50 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες ῥώοντ', αὐτ.Π 166, Ὀδ.Ω 69 πολλοὶ δὲ ἥρωες Ἀχαιοὶ τεύχεσιν ἐρρώσαντο περὶ πυρὴν (ἔτρεχον περὶ τὴν πυράν)· ‖ κ. ἐπὶ χορευόντων : Ἰλ.Ω 616 Νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο (ἐχόρευσαν)· ‖ μτ. συστ. αἰτ. : Ὕμν.Ἀφρ 262 καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο (ἐχόρευσαν ἐρρωμένως τρυφηλὸν χορόν)· ‖ κ. γενικ. κινοῦμαι ταχέως : Ἰλ.Σ 411 ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαὶ (σχόλ. «αἱ δὲ .. λεπταὶ αὐτοῦ κνῆμαι ὑπερεκινοῦντο μετὰ κακοπαθείας»), αὐτ.Σ 417 ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι, Ὀδ.Ψ 3 γούνατα δ' ἐρρώσαντο (Εὐστ. «ἐρρωμένως ἐκινήθησαν»)· 2) ἐπὶ τριχῶν, κινοῦμαι, σείομαι, κυματίζω : Ἰλ.Ψ 367 χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο (ἐσείοντο αἱ τρίχες κατὰ τὰς πνοὰς τοῦ ἀνέμου)· 3) ρηματ.π. ῥώμη. ῥώννυμι βλ.λ.5).

ῥωπάκιον (τὸ) λεξ. ὑποκορ. τοῦ ῥῶπαξ βλ.λ., ρουπάκι· Σουΐδ.

ῥωπάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ ῥώξ βλ.λ. (1), τὸ ρῆγμα, τὸ σχίσμα : Ὀππ.Κυν.4,393 ὑπὸ ῥωπάσιν.

ῥῶπαξ-ακος (ὁ) μτγν., ὑποκορ. ῥωπάκιον, ἡ ῥώξ βλ.λ.(1), τὸ ρῆγμα, τὸ ἄνοιγμα : Ἐπιφάν., Σουΐδ.

ῥωπεῖον (τό), ἐπ. ῥωπήϊον βλ.λ.

ῥωπεύω (ῥώψ (II)) μτγν. κόπτω μικρὰ ξύλα, ρουπάκια : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,226 **τοῦτό τε ῥωπεύεις ὀλιγόξυλον** (δ.γρ. ῥωπεῖον)· ‖ Σουΐδ. «ῥωπεύεσθαι· ξυλεύεσθαι»· **2)** (ῥῶπος) Ἡσ. «ῥωπεύειν· ῥωποπωλεῖν, ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι».

ῥωπήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ὁ κατάφυτος ἐκ θάμνων, ἀπὸ χαμόκλαδα : Κόϊντ.7,715 **ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνά, καὶ ἄγκεα ῥωπήεντα.**

ῥωπήϊον (τό) ἐπ. κ. Ἰων., ὁ ἀττ. τ. **ῥωπεῖον** οὐδαμοῦ εὑρίσκεται· ἐν χρ. μ. κτ. πληθ., θάμνοι, χαμόκλαδα, λόχμη : Ἰλ.Ν 199 **φέρηταν ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνά,** αὐτ.Φ 559 **κατά τε ῥωπήϊα δύω,** αὐτ.Ψ 122.

ῥωπίζω (ῥῶπος) πιθ. ἐμπορεύομαι μικρὰ καὶ παντοειδῆ, εὐτελῆ ἐμπορεύματα· Ἡσ. «ἐρρωπίζομεν (ἢ τεχνιτεύομεν ἢ σύμμικτα χρώματα εἴχομεν).. τινὲς ῥωπίζειν ἀπέδοσαν τὸ ἀτεχνιτεύεσθαι καὶ ἀμαθεύεσθαι, κακῶς· ἔστι γὰρ ῥῶπος ὁ λεπτὸς φόρτος καὶ ποικίλος καὶ . . τὰ ἐκ τῶν ῥωπῶν πλέγματα, κανᾶ καὶ σήστρα κυρίως», Φώτ. «ἐρρίπίζομεν· σύμμικτα καὶ συμπεφυρμένα ἐποιοῦμεν : Ἴων Χ Τραγ.3Ι.

ῥωπικός-ή-όν (ῥῶπος) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ὁ ἀποτελούμενος ἐκ μικρῶν πραγμάτων, εὐτελῶν ἐμπορευμάτων· ‖ **τὰ ῥωπικὰ** ὡς οὐσ. μικρὰ καὶ εὐτελῆ ἐμπορεύματα, κοσμήματα, μικρεμπορεύματα, μικροκοσμήματα : Πλούτ.Λυκ.9 **ὥστ' οὐδὲ ἐπρίασθαί τι τῶν ξενικῶν καὶ ῥωπικῶν ὑπῆρχεν·** **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ποταπὸν καὶ εὐτελῆ στολισμόν, δθ. ὁ ἄχρηστος, ὁ ἀχρεῖος, ὁ μὴ γνήσιος : Λεωνίδ.Ταρ. ΑΠ 6,355 **Βάκχῳ δωρεῖται ῥωπικὰ γραφαμένα** (ἐζωγραφισμένα μὲ χρῶμα οὐτιδανόν, ὥστε νὰ φαίνωνται ὅτι εἶναί τι χωρὶς πράγματι νὰ εἶναι)· πρβλ. Ἐρασίστρ.π.Πλούτ.Ἠθ.495C **οὐδὲν ἔχουσα ῥωπικὸν** (ἡ φύσις)· **3)** ἐπὶ πραγμ., τὸ ἐξωτερικῶς φαινόμενον ὅτι ἔχει ἀξίαν τινά, πράγματι δμως οὐτιδανὸν καὶ ἀνάξιον, τὸ εὐτελές, τὸ ἀσημάντου ἀξίας : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,355 **αἱ δὲ τὸ δῶρον ῥωπικόν·** **4)** ἐπὶ συγγραφέως, ὁ περιγράφων εὐτελεῖς λεπτομερείας : Πολύβ.23,5,5 **ἦν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ῥωπικός·** **5)** τὸ οὐδ. ῥωπικὸν ὡς οὐσ. ἡ εὐτελὴς καὶ ἄτεχνος διακόσμησις τοῦ λόγου : Λογγῖν.Ὕψ.3,4 **ἐποκέλλοντες δὲ εἰς ῥωπικὸν καὶ κακόζηλον.**

ῥωπίον (τό) (ῥώψ (I)) μτγν. ἐπ. κ. Ἰων. **ῥωπήϊον,** ἀττ. **ῥωπεῖον** ὁ θάμνος, ὁ κλάδος, **τὸ** φρύγανον, τὸ χαμόκλαδο : Δίων Κ 63,28.

ῥωπογραφία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. **ἡ** ζωγραφία τοῦ ρωπογράφου, εἰκὼν παριστάνουσα ἀντικείμενα κοινὰ καὶ ποταπὰ δι' εὐτελῶν χρωμάτων, ἀντίθ. μεγαλογραφία : Κικ.Ἀττ.15,16Β· **2)** λεξ. κ. νεώτ. εἰκών, ζωγραφία παριστάνουσα θάμνους, καρποὺς καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τῶν ἀγρῶν : ΕΜ 705,54.

ῥωπογράφος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ζωγραφίζων ἀντικείμενα ποταπά, εὐτελῆ **καὶ** μετὰ κακῶν, εὐτελῶν χρωμάτων, δθ. κ. ὁ ποταπὸς εἰκονογράφος ἢ σχεδιαστής· **2)** ὁ ζωγραφίζων θάμνους, καρπούς, φρύγανα, χαμόκλαδα, μαγειρικὰ πράγματα κττ.· ΕΜ 705.55 «ῥῶπες, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτὰ . . καὶ ῥωπογράφους, τοὺς τὰ τοιαῦτα ὑπογράφοντας . . καὶ τὸν κοῦφον φόρτον ῥῶπον καλοῦσι» : Δονάτ.253 (πιθ. ἀνάγν.).

ῥωποπερπερήθρα (ἡ) (πέρπερος) κ. μσν. χυδαία καὶ ἀπατηλὴ φλυαρία· Εὐστ.927,56 «ῥωποπερπερήθρα τις προσερρήθη ἐπὶ χυδαιότητι καὶ φλυαρίᾳ σκωπτόμενος» : Κωμ.Ἀδέσπ.294 **τῶν δὲ κωμικῶν ὁ μέν τις** αὐτὸν ἀποκαλεῖ ῥωποπερπερήθραν (διόρθ. ἀντὶ ῥωποστωμυλήθρα), Εὐστ. Πον.106,45 **εἰς ῥωποπερπερήθραν σκώπτεσθαι.**

ῥωποπωλεῖον (τό) γλωσσ. κ. νεώτ. κ.-ώλιον τὸ κατάστημα τοῦ ῥωποπώλου, φιλικατζήδικο.

ῥωποπώλης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πωλητὴς ῥώπων, μικρῶν καὶ ποικίλων πραγμάτων, ὁ μικρέμπορος, ὁ μικροπωλητής, ὁ φιλικαντζής· Ἡσ. «ῥωποπώλης· ὁ ῥῶπον πωλῶν, ῥῶπον δὲ ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον» : ΠΔ Νε.3,32 **ἀναμέσον τῆς πύλης τῆς προβατικῆς ἐκράτησαν οἱ χαλκεῖς καὶ οἱ ῥωποπῶλαι** (δ.γρ. ῥοποπῶλαι), Γαλ.12,252, Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.17.

ῥῶπος (ὁ) κ. σχόλ. κ. νεώτ. μικρά, **εὐτελῆ καὶ** παντοειδῆ ἐμπορεύματα, οἷον **φέλια, περιδέραια,** δακτυλῆθροι, βελόνια, περόναι, ὑάλινα σκεύη κττ., φιλικά· Ἡσ. «ῥῶπον **δὲ** ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον» : Αἰσχ.ἀπ.263 **ὅστις ῥῶπον ἐξάγει** χθονός, Ἀριστλ.Θαυμ.844a,19 **ἔλαιον καὶ ἄλλον ναυτικὸν ῥῶπον,** Δίφιλ.55 **ἐσχάραν, κλίνην, κάδον, στρώματα, . . θύλακον . . τοσοῦτος ἔσθ'** ὁ ῥῶπος ὃν σὺ **περιφέρεις,** Στράβ.4,5,3 **φέλια** καὶ **περιαυχένια καὶ ὑαλᾶ σκεύη καὶ ἄλλος ῥῶπος τοιοῦτος·** ‖ κ. περιφρονητικῶς : Δημ.910 **ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον·** **2)** μεῖγμα χρώματος· Ἡσ. «ῥῶπος· **ῥωπικόν,** ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον. ὁ γὰρ ῥῶπος λεπτὸς φόρτος, ἤγουν μίγματα, χρώματα, ὅσα ζωγράφοις, βαφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει» : Σχόλ.Πορφ.Ἀποχ.4,3.

ῥωποστωμυλήθρα (ἡ) κωδ. **ἀντὶ** ῥωποπερπερήθρα βλ.λ. : Κωμ.Ἀδέσπ.294.

ῥωρός-ά-όν (ῥώννυμι) Ἡσ. «σφοδρὸς καὶ τὰ κάρτα . .» πρβλ. ῥάρος.

ῥῶς (οἱ) μσν. σκυθ. οἱ κάτοικοι τῆς Ταυρίδος· Τζέτζ.Χιλ.11,881 «σαφέστερον ἐδήλωσα τσύραυς τοὺς ῥῶς καλεῖσθαι»· ‖ δθ. γεν. οἱ Ῥῶσοι· Λέων Δ 63,9 «ἐς τοὺς Ταυροσκύθας, οὓς ἡ κοινὴ διάλεκτος Ῥῶς **εἴωθεν** ὀνομάζειν», Εὐστ. εἰς Διον. Περ.202 «καὶ ταῦροι οἱ καὶ Ῥῶσοι»· ‖ κτ. ἐν.: Μοσχόπ.περὶ Σχεδῶν 200 «Ῥῶς ὁ κοινῶς Ῥοῦσος».

ῥωσικός-ή-όν νεώτ. δημ. κ. ρούσικος ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Ρωσίαν ἢ τοὺς Ρώσους, ἢ ὁ ἐξ αὐτῶν προερχόμενος.

ῥῶσις-εως (ἡ) (ῥώννυμι) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐπίρρωσις, ἡ ἐνίσχυσις, ἡ ἐνδυνάμωσις, τὸ δυνάμωμα: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,97 **ῥῶσις καὶ θρέψις σωμάτων,** Χορίκ.εἰς Λιβάν.4,524R **κοινὴν ἅπασι πορίζεται ῥῶσιν,** Ἐπιγρ. **ῥῶσιν εὔξασθαί τινι·** **2)** ἡ ἐνθάρρυνσις, ἐγκαρδίωσις, ἡ ψυχικὴ ἐνίσχυσις, ἡ προτροπή : Σχόλ.Ἰλ.Ὀξ.1087/13· **3)** ἡ βιαιότης, ἡ σφοδρότης : Πορφ.Ἀποχ.1,38 **ἡ ῥῶσις τοῦ πάθους·** **4)** ἡ ὑπεροχή, ἡ ὑπερτέρησις, ἡ ἐπικράτησις, **τὸ** μεγαλύτερον βάρος : Πλωτῖν.3,4,3 ῥῶσις **τοῦ χείρονος ἤθους.**

ῥωσιστί ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. **ἐν** τῇ ρωσικῇ γλώσσῃ : Κ Πορφ. Πρὸς τὸν υἱὸν Ῥωμανὸν 75.

ῥωσκομένως (ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἀχρ. ῥώσκομαι) ἐπίρρ. ἐρρωμένως, ἰσχυρῶς : Ἱππ.Καρδ.1.

ῥωσόφιλος-ον νεώτ. ὁ προσκείμενος εἰς τὰ τῶν Ρώσων, ὁ φιλόρρωσος : **ρωσσόφιλον κόμμα·** ‖ **οἱ Ρωσόφιλοι** ὡς οὐσ.οἱ ἀπὸ τῆς καθόδου τοῦ Καποδιστρίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀκολουθήσαντες αὐτὸν καὶ σχηματίσαντες **τὸ** ρωσικὸν κόμμα.

ῥώσταξ-ακος (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. μέρος μηχανῆς, ὑπόβαθρον, ἔρεισμα, βάθρον ἐφ' οὗ τίθεταί τι : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.44 **ἑλέπολις αὕτη ἐκ τριῶν τῶν μερῶν σύγκειται, ἔκ τε σταυροειδοῦς βάσεως καὶ ῥώστακος κατὰ τὸ μέσον ἀνεστηκότος καὶ περιπάτου,** Τζέτζ.Χιλ.11,612· **2)** νεώτ. γενικ. τεμάχιον ξύλου ἢ μετάλλου πρισματικόν, τιθέμενον πρὸς ὑποστήριξιν ἢ ἀνύψωσιν διαφόρων ἀντικειμένων, τάκος, ντάκος.

ῥωστήρ-ῆρος (ὁ) (ῥώννυμι) Ἡσ. «σφῦρα»· πρβλ. ῥαιστήρ.

ῥωστήριον (τό) Φώτ. «παρορμητήριον»· ‖ Ἡσ. «ῥωστήριον· φρενῶν κίνημα, καὶ παρορμητικόν· ῥῶσαι γὰρ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι».

ῥωστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ τροφῶν κ. φαρμάκων, ὁ ἐνισχύων, ὁ δυναμώνων, ὁ δυναμωτικός : Γαλ.6,404,2 **ῥωστικὸν οὐδὲν ἔχουσι** (ἐπὶ τῶν ἀπίων καὶ τῶν ῥοιῶν), αὐτ.19,687,3 **φάρμακα ῥωστικὰ στομάχου**· **2**) ὁ ἰσχυρός, ὁ δυνατός : Κλήμ.᾿Αλ.26.

ῥῶστρον (τὸ) Ἡσ. «ἔμβολον».

ῥωταcίζω λεξ. κ. νεώτ. μεταχειρίζομαι συνεχῶς τὸ στοιχεῖον ρ, τραυλίζων προφέρω πολλάκις ρ ἀντὶ ἄλλου φθόγγου· Σουΐδ. «ῥωτακίζειν, τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι»· **2**) νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ γλωσσολογίᾳ, χαρακτηρίζομαι ὑπὸ τοῦ ρωτακισμοῦ βλ.λ.2) : **οἱ ἀρχαῖοι Ἐρετριεῖς ἐρρωτάκιζον**· **3**) ρηματ. π. ῥωτακισμός.

ῥωτακισμός (ὁ) (ῥωτακίζω) μσν. κ. νεώτ. ἰατρ. σύμπτωμα τῆς τοῦ λόγου διαταραχῆς ἐκ μερικοῦ ὡς τὰ πολλὰ τραυλισμοῦ τοῦ συμφώνου ρ, προφερομένου ὡς γ : Φιλῆς I,372· **2**) εἰδ. ἐν τῇ γλωσσολογίᾳ, ἡ τροπὴ τοῦ φθόγγου σ εἰς ρ, ἧς προηγήθη τροπὴ τοῦ ἀήχου συριστικοῦ σ εἰς τὸ ἠχηρὸν ζ.

ρώτημα (τὸ) δημ. ἀ. ἐρώτημα βλ.λ. : παροιμ. **κάλλιά 'ναι ἕνα ρώτημα παρὰ χίλια γυρέματα** (ἡ λῆψις πληροφοριῶν εἶναι σκοπιμωτέρα ἀπὸ τὴν ἀκαθοδήγητον ἀναζήτησιν)· φρ. **θέλει ρώτημα ;** (περὶ προδήλου ἢ σαφῶς ἐπιβαλλομένου)· ὁμ. **γιὰ νὰ 'χουμε καλὸ ρώτημα.**

ῥώτιγγες ἀ. ῥώδιγγες βλ.λ.

ρωτῶ μσν. κ. δημ. ἀ. ἐρωτῶ βλ.λ. : Ἐρωτόκρ.I, 1780 **καὶ δὲν ἐρώτηξε ποτὲ ἐκείνη νὰ τσὶ ποῦσι,** παροιμ. **ρωτώντας πάει κανεὶς στὴν Πόλη.**

ρώτωρ-ωρος (ὁ) νεώτ. τὸ περιστρεφόμενον μέρος ἠλεκτρικῆς γεννητρίας ἢ ἠλεκτροκινητῆρος.

ῥωχμή (ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ ρωχμὸς βλ.λ.(1) : Εὐστ. Πον.176,24· ‖ κ. κτ. πληθ. ἐπὶ ρυτίδων : Μάρκελλ.Σιδ.79.

ῥωχμός (ὁ) (1) (ῥώξ) ρῆγμα, σχίσμα, σχισμάδα : Ἰλ.Ψ 420 **ῥωχμὸς ἔην γαίης** (σχόλ. «τόπος κεχαραγμένος ὑπὸ ὀμβρίου ὕδατος»), Βίων ἀπ.I, Ἀπολλ.Ρ 4,1545, Στράβ.8,5,7 **οἱ ἀπὸ τῶν σεισμῶν ῥωχμοὶ** (δ. γρ.), Πλούτ.Κράσσ.4 **αὐτοφυεῖς δὲ ῥωχμοὶ τῆς πέτρας ᾗ μάλιστα περιπίπτει τὸ φῶς ἔξωθεν ὑπολαμβάνουσι.**

ῥωχμός (ὁ) (2) μτγν. κ. **ῥοχμός** κ. **ῥωγμός** κ. **ῥογμός** κ. **ῥογχός** ρέγκος, ῥόγχος, ρουχάλισμα, ρουχαλητό· πρβλ. Ἐρωτιαν. γλωσσ. τοῦ ῥέγχος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.I,11 (δ.γρ. ῥωγμός), Ἀέτ.6,3· **2**) ἡ ἐρυγή, τὸ ρέψιμο : Κλήμ.᾿Αλ.215 **ῥωχμοὶ τῶν τροφαῖς ἀποσεσαγμέναι.**

ῥωχμώδης-ους-ες μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς ρωχμόν, ὁ ἐν εἴδει ῥωχμοῦ βλ.λ.(1) : Εὐστ.᾿Οδ.1721,31 **τοῦ σκοπέλου τῇ ρωχμώδει διαθέσει διαιρουμένου εἰς πέτρας πολλάς.**

ῥώχω μτγν. κ. λεξ. ἀσθμαίνω, πνευστιῶ, λαχανιάζω : Σωρ.I,123· **2**) Ἡσ. «ῥώχειν· βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι».

ῥώψ-ῥωπός (ἡ) (1) κτ. ἐν. μ. π. Ἡσ., μικρὸν χαμόδενδρον, θάμνος, χαμόκλαδο· Ἡσ. «ῥώψ· βοτάνη ἁπαλή», αὐτ. «ῥῶπες τὰ δασέα τῶν φυτῶν· καὶ θαμνώδης ὕλη· ἢ εἶδος λύγου»· **2**) ἐν χρ.κτ. πληθ. ἡ λεπτὴ βέργα ἡ ἀποκοπτομένη ἐκ τῶν θάμνων : ᾿Οδ.Κ 166 **σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε** (σχόλ. «ἱμαντώδη φυτὰ ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα», αὐτ.Π 47, Λιβάν.Λόγ.II,254 **ἀντίπυργοι ξύλινοι καὶ ῥῶπες εἰς σκέπην**· ‖ Εὐστ. 1750,2 «ῥῶπες καὶ λύγοι· φυτὰ ἱμαντώδη καὶ οὕτως εὐλύγιστα, ὡς καὶ πεῖσμα, ὅ ἐστι σχοινίον, ἐξ αὐτῶν στρέφεσθαι ἤγουν κλώθεσθαι».

ῥώψ (2) πάπ. «πλοῖον παπύρινον, ὃ καλεῖται Αἰγυπτιστὶ ῥώψ»· πρβλ. ῥώμσιν.

ῥώω ἀχρ. ῥ., ἐξ οὗ ὁ Θεόγνωστος παράγει **τὸ ῥῷον = Τρώων οἶνος : Θεόγνωστ.Καν.148.**

Σ

Σ, σ, σῖγμα (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **σίγμα**, δωρ. **σάν** (Ἡρ.1,139 «τὰ οὐνόματά σφι (τοῖσι Πέρσῃσι) τελευτῶσι πάντα ἐς τωὐτὸ γράμμα τὸ Δωριέες μὲν σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα», Πίνδ.άπ.Ι 11,3, Ἀθήν.11,467Α)· (ἡ λ. ἐνάρθρ. ἐκφερομένη παραμένει ἄκλ., οἷον τοῦ **σῖγμα** (Πλάτ.Θεαίτ. 203Β, Ἀθήν.10,455C, Ἰω.Λυδ.Μην.1,2)), δοτ. τῷ **σῖγμα** (Γαλ.Χρ.Μορ.2,14), ὀνομ. πληθ. τὰ **σῖγμα** (Ξεν.Ἑλλ.4,4,10), μαν. κ. κλιτή, οἷον γενικ. **τοῦ σίγματος** (Εὐστ.1389,16), δοτ. πληθ. **σίγμασιν** (αὐτ. 905,7)), τὸ δέκατον ὄγδοον κατὰ τάξιν γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου κ. εἰκοστὸν πρῶτον πιθανῶς τῶν ἀρχαιοτ. ἑλλ. ὡς κ. τοῦ ἐτρουσκικοῦ, προελθὸν ἐκ τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου γράμματος τοῦ φοινικικοῦ ἀλφαβήτου shin σημαίνοντος ὀγδοήκοντα· ‖ τὸ ἀρχαιότ. αὐτοῦ σχῆμα ἦτο Μ ἐν τῷ ἰων. ἀλφαβήτῳ, κ. Σ κ. ϟ· παραβάλλεται πρὸς συνεστραμμένον ἕλικα (Εὐρ.άπ.385,7, Θεοδέκτ.6) καὶ πρὸς σκυθικὸν τόξον σχηματισθὲν διὰ τεσσάρων γραμμῶν (Ἀγάθων 4)· μετέπειτα, εἰς παλαιοὺς ἔτι χρόνους, ἔλαβε τὸ σχῆμα ἡμικυκλίου C, δθ. ὁ Αἰσχρίων ἐν άπ.1 καλεῖ τὴν νέαν σελήνην **τὸ καλὸν οὐρανοῦ νέον σῖγμα**· ἐντεῦθεν κ. ἡ ὀρχήστρα **καλεῖται τὰ τοῦ θεάτρου σῖγμα** (Φώτ.,ΑΒ 286)· κ. οἱ Λατῖνοι συγγραφεῖς ἐκάλουν **sigma** ἡμικυκλιοειδές τι ἀνάκλιντρον (Μαρτιάλ.10,48,6)· πρβλ. σιγμοειδής· τὸ τελ. ς ἀνάγκη νὰ διακρίνηται ἀπὸ τοῦ ϛ=6· ‖ ὑπὸ τοῦ Ἀριστλ.Ποιητ.1456b,28 θεωρεῖται ἡμίφωνον· ‖ σύμφωνον συριστικόν, ὡς κ. τὸ Ζ κ. οἱ συγγενεῖς πρὸς αὐτὰ φθόγγοι, ἐκφωνούμενοι διὰ τῆς ἐκπομπῆς τοῦ πνεύματος, καθ' ὃν χρόνον τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης κεκαμμένον ὀλίγον πρὸς τὰ κάτω καὶ ἐπερειδόμενον ἐπὶ τῶν φατνίων σχηματίζει φραγμόν· ‖ εἶναι φθόγγος ἄηχος, διαρκὴς κ. πνευματώδης (Πλάτ.Κρατ.427Α), ἐπειδὴ δὲ ἐξεφωνεῖτο μτ. τινος δασύτητος ἀντὶ τῶν στοιχείων Ξ κ. Ψ ἐγράφετο εἰς τὸ παλαιόν, ἤτοι τὸ προευκλείδειον ἀττ. ἀλφάβητον, οὐχὶ **ΚΣ, ΠΣ** ἀλλὰ **ΧΣ** κ. **ΦΣ**, οἷον **ἐχ Σάμου** (ἐκ Σάμου) - **σχανθὸς ἐκ τοῦ χσανθὸς** (ξανθός), **χσυνάρχων** κ. **σχυνάρχων** (ξυνάρχων)· **2)** τὸ παλαιὸν σῖγμα, ἤτοι τὸ ἐκ τῆς ἰαπετικῆς γλώσσης κληρονομηθὲν ἐτράπη ἐν τῇ ἑλληνικῇ εἰς προδιαλεκτικοὺς χρόνους εἰς Η (δασεῖαν) κ. ἰδίᾳ ἐν ἀρχ. λ. πρὸ φωνήεντος ἢ ἐν μέσῳ λ. μεταξὺ φωνηέντων : **septem - hεπτά** (ἑπτά), **sequor - hέπομαι** (ἕπομαι)· ‖ τὸ οὕτω μεταξὺ φωνηέντων προελθὸν Η τοῦ χρόνου προϊόντος ἀπεσιωπήθη εἰς πάσας τὰς ἀρχαίας ἑλληνικὰς διαλέκτους : **γένεσ-ος - γένεhος - γένεος** (γένους), **ὄρεσ-α - ὄρεhα - ὄρεα** (ὄρη)· ‖ εἴς τινας διαλέκτους κ. ἰδ. εἰς τὴν Λακων. οὐ μόνον τὸ ἐκ τῆς ἰαπετικῆς σῖγμα, ἀλλὰ κ. τὸ ὑστερογενὲς ἐτράπη εἰς Η κ. κατόπιν ἀπεσιωπήθη : **μόντια-μῶσα - μῶhα - μῶα, - ὀρόντια-ὀρῶσα ὀρῶhα - ὀρῶα**· ‖ ὁμ. κ. εἰς τὰς ψιλωτικὰς ἐκ τῶν ἀρχαίων διαλέκτων, ἤτοι ἐν τῇ λεσβ., μικρασιατικῇ ἰων., ἠλειακῇ, κ. ὡς πρὸς τὸ ἐν ἀρχ. λ. Η, οὕτω δὲ εἰς τὰς διαλέκτους ταύτας αἱ δασυνόμεναι λ. ἐταυτίσθησαν πρὸς τὰς ἀνέκαθεν ψιλουμένας. ἀλλ' εἰς τὰς δασυντικὰς ἐκ τῶν ἀρχαίων διαλέκτων μόνον κτ. ἀνομοίωσιν ἀπεσιωπήθη ἡ δασεῖα : **σέχω - hέχω** ἢ **ἔχω - ἔχω, ἀδελφός** - ἀδελφός, **ἀθρόος** - ἀθρόος - **ἀθροίζω**· **3)** τὸ μεταξὺ φωνηέντων κτ. τὰ ἀνωτέρω ἀποσιωπηθὲν σ) **h** ἀποκατεστάθη εἰς δ. τ., ῥημ. ἰδίᾳ, κτ. ἀναλογικὴν ἐπίδρασιν ἄ. τ., εἰς τοὺς ὁποίους διεσώθη κανονικῶς, ἤτοι κτ. τοὺς τ. **ἔτριψα** (ἔτριβ-σα), **ἔπλεξα** (ἔπλεκ-σα), **ἐκήρυξα** (ἐκήρυκ-σα) ἐλέχθη κατόπιν κ. **ἔλυσα - ἔθυσα - ἐτίμησα** ἀντὶ τῶν ὁμαλῶν ἔλυα - ἔθυα· **4)** τὸ σῖγμα ἐν τῇ ἀρχ. ἑλληνικῇ κ. ταῖς διαλέκτοις αὐτῆς προῆλθε κ. ἐκ τοῦ τ πρὸ τοῦ **j**, οἷον **πλοῦτος - πλούτιος - πλούσιος, ἐνιαυτός - ἐνιαύτιος - ἐνιαύσιος, τίθητι - τίθησι, δίδωτι - δίδωσι, λέγοντι λέγουσι**· ‖ ἐξ ἁπλοποιήσεως διπλοῦ σ (τhέ) σσέ, **σέ, τhός** (λατ. tuos) - **σσός - σός, τοῖς γένεσσι - γένεσι, τοῖς ὄρεσσι - ὄρεσι, ποσσί** - ποσσί **ποσί, ἐτέλεσσα - ἐτέλεσα**· **5)** τὸ ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ οὐρανικοῦ **κ** κ. **χ** μτ. τοῦ ἡμιφώνου **j** προελθὸν διπλοῦν σ δὲν ἡπλοποιήθη : **φυλάκjω - φυλάσσω** (ἀττ. -άττω), **ταράχjω** - **ταράσσω** (ἀττ. -άττω), **γλῶχjα - γλῶσσα**· ‖ κτ. ταῦτα ἐλέγοντο ἄνευ ἁπλοποιήσεως τοῦ διπλοῦ σ κ. τὰ **μέλιττα - Κρῆττα - θῆσσα - ἐρέσσω**· **6)** ἀξιοσημείωτοι εἶναι αἱ διάφοροι συνδυαστικαὶ παθήσεις, μετατροπαὶ ἢ ἀπαλείψεις τοῦ **σ**, οἷον **ἄρσην - ἄρρην, θάρσος - θάρρος, - ἄμσε** - αἰολ. **ἄμμε**- δωρ. **ἀμέ** - ἰων. ἀττ. **ἡμεῖς, ἐσμί** - αἰολ. **ἔμμι** δωρ. **ἡμί**- ἰων. ἀττ. **εἰμί, ἔνεμσα** - αἰολ. **ἔνεμμα** ἰων. ἀττ. **ἔνειμα, φαεσνός-φαεννός- φαηνός - φαεινός**· **7)** ἐν τῇ αἰολ. κ. ἰων. τὸ **δ** τρέπεται εἰς **σ**, οἷον **ὀδμή - ὀσμή, ἴδμεν - ἴσμεν**· **8)** ἐν τῇ αἰολ. κ. δωρ. τὸ **σ τρέπεται** εἰς **τ**, οἷον **Ποσειδῶν- Ποτίδαν, ἴστω - ἴττω, πρός - ποτί**· ‖ ὁμ. κ. π. νεωτέρ. Ἀττ. οἷον **σήμερον - τήμερον, σῦκον - τῦκον, μέσαυλος - μέταυλος, ναυσία - ναυτία**· **9)** συχν. ἐν τῇ αἰολ. κ. δωρ. διαλέκτῳ τὸ σ διπλασιάζεται, τὴν συνήθειαν δὲ ταύτην παρέλαβον κ. οἱ ποιηταί, οἷον **ὅσος - ὅσσος, μέσος - μέσσος**· ‖ συχνότ. ἐν τοῖς τ. τοῦ μέλλ. κ. ἀόρ. **ἔσω - ἔσω - ἴσω** ὅπως καταστῇ ἡ παραλήγουσα μακρά· ‖ π. ποιητ. τὸ **σ** διπλασιάζεται ἔν τισι συνθέτοις, ὅταν τὸ β' συνθ. ἄρχηται ἀπὸ **σ**, οἷον **βοοσσόος - λαοσσόος**· ‖ παρεμβάλλεται ἔν τισι συνθέτοις, οἷον **ἐπεσβόλος, ἐγχέσπαλος, σακέσπαλος, θέσκελος, θέσπις, θεσπέσιος, θέσφατος**· **10)** τὸ σσ σπαν. μετατρέπεται εἰς **πτ** κ. τἀνάπαλιν, οἷον **πέσσω - πέπτω, - ὄπτω - ὄψομαι** κ. **ὄσσομαι, ἐνίσσω - ἐνίπτω**· **11)** ὁμ. τὸ **σσ** μεταβάλλεται εἰς **ξ** ἐν τῇ ἰων. διαλέκτῳ οἷον **δισσός - διξός, τρισσός - τριξός**· ‖ π. τοῖς παλαιοτ. Ἀττ. ἡ πρόθ. **σύν** μεθ' ὅλων αὐτοῖς τῶν συνθέτων προεφέρετο **ξύν**· ‖ **ἐν** τῷ δωρ. μέλλ. κ. ἀόρ. τῶν ρ. μτ. τῶν παραγώγων τὸ σα μετατρέπεται εἰς ξ οἷον **ἐργάξομαι - ἐμέριξα - χείριξις**· **12)** π. Ἀττ. κ. Αἰολ. σπαν. τὸ σ ἢ σσ μετεβάλλετο εἰς **φ**, οἷον σιττα**κός - φιττακός, κόσσυφος - κόψιχος, Σαπφοῖ - Ψαπφοῖ**· **13)** τὸ **σ** μτ. τῶν χειλικῶν συνεχωνεύθη εἰς **ψ** οἷον **κώνωψ - Ἄραψ**· ‖ μτ. τῶν οὐρανικῶν εἰς **ξ** οἷον **κόραξ, διῶρυξ**· ‖ μτ. τοῦ ὀδοντ. **δ** εἰς **ζ** οἷον **Ἀθήνασδε - Ἀθήναζε**· ‖ ἐν τῇ

δημ. τὸ σ ἐτράπη ἐν ἀρχῇ λ. εἰς ζ οἷον **σάπφειρος** - **ζαφείρι**, **σόγχος** - **ζοχός** - **ἐσοχάδες** - **ζοχάδες**· **14**) ἐν τῇ ἠλει., λακων. τὸ τελ. ς ἐν ταῖς καταλήξεσιν -ας -ης -ος, ὡς τρέπεται εἰς ρ, οἷον **ἀσκός** - **ἀκκόρ**· ‖ ὁμ. κ. ἐν μέσῳ λ. οἷον **πελασγός** - **πελαργός**, **θέσμιος** - **θέρμιος**· ‖ ἐν ἐρετρ. ὁμ. ἀλλὰ μεταξὺ φωνηέντων οἷον **ἄρχουσιν** - **ἄρχουριν**, **τοῖς παισίν** - **τοῖς παιρίν**· **15**) ἐν τῇ λακων. τὸ σ κεῖται ἀντὶ τοῦ θ, οἷον **θεός** - **σιός**, Ἀθήνη - Ἀσάνα, **ἀγαθός** - **ἀγασός**, **παρθένος** **παρσένος**· **16**) κ. **νεώτ.** κ. δημ. ἐν λ. ἀρχομέναις ἀπὸ μ προτάσσεται **σ**, οἷαν **μάραγδος** - **σμάραγδος**, **μύραινα** - **σμύραινα**, **μάραγνα** - **σμάραγνα**, **μικρός** - **σμικρός**, **μείγνυμι** - **σμίγω**· ‖ κ. ἐν λ. ἀρχομέναις ἀπὸ **τ**, οἷον **τέγος** - **στέγω**, **τέρφος** - **στέρφος**· ‖ ὁμ. κ. ἐν λ. ἀρχομέναις ἀπὸ δασυνομένου φωνήεντος οἷον **Ἑλλοί** - **Σελλοί**, Ἁλμυδησσός - **Σαλμυδησσός**, **ὗς** - σῦς (λατ. **sus**)· πρβλ. **ἅλς** - λατ. **sal**, **ὁλκός** - λατ. **sulcus**, **ἥλιος** - λατ. **sol**· ‖ σπαν. πρὸ τοῦ **κ** κ. **φ**, οἷον **κίδναμαι** - **σκίδναμαι**, λατ. **fallo** - **σφάλλω**, λατ. **funda** - **σφενδόνη**· ‖ δημ. ἐν ἀρχ. λ. παρατηρεῖται ἀνάπτυξις τοῦ **σ** ἐκ τοῦ **τελ.** ς τοῦ ἄρθρ., οἷον **βῶλος** - **σβῶλος** (τοὺς βώλους), **Κάρπαθος** - **Σκάρπαθος** (τῆς Καρπάθου), **σκόνη** (τῆς κόνεως)· **17**) τὸ **σ** παρενεβάλλετο ἐν τῷ μέσῳ λ. πρὸ τοῦ θ, ἰδίᾳ π. ποιητ. ἐν τῷ α' πληθ. τοῦ παθ. κ. μέσ. τῶν ρ., οἷον **τυπτόμεθα** - **τυπτόμεσθα**· ‖ κ. ἐν ἐπιρρ. λήγουσιν εἰς **-θεν**, οἷον **ὄπιθεν** - **ὄπισθεν**· **18**) ἀντικατέστησε τὸ τελικὸν **ν** ἐν τῷ α' πληθ. τοῦ ἐνεργ. τῶν ρ. κ. ἔν τισιν ἐπιρρ., οἷον **αἰέν** - **αἰές**, **πέρυσιν** - **πέρυτις**· ‖ ὁμ. κ. τὸ τελικὸν ξ ἐν ταῖς διαλέκτοις τῆς Μ. Ἑλλάδος, οἷον **Fάναξ** - **βάννας** - **κόϊξ** - **κόϊς**· ‖ ὁμ. τὸ θ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ **σσ** ἐν τῇ ἰων., οἷον **βυθός** - **βυσσός** : EM 217· ‖ τὸ ξ διὰ τοῦ **σκ** ἐν τῇ **αἰολ.** κ. δωρ., οἷον **ξίφος** - **σκίφος**· ‖ ὁμ. τὸ ζ διὰ τοῦ **σδ** ἐν τῇ δωρ. οἷον **ζεύγλη** - **σδεύγλα**, **μαζός** - **μασδός**, **τράπεζα** - **τράπεσδα**, **παῖζε** - **παῖσδε**· **19**) δημ. ἐν τοῖς συμπλέγμασι **σχ** κ. **σθ** τὰ δασέα σύμφωνα μετεβλήθησαν εἰς ψιλά, οἷον **ἄσκημος** - **μιστός** - **ἐσκίστηκα**· **20**) Ἐπιγρ., πάπ., **νεώτ.** κ. δημ. τὸ σ πρὸ τῶν συμφ. **β, γ, δ, λ, μ, ν, ρ** ἐκφωνεῖται ὡς ζ, οἷον Σμύρνη - **Ζμύρνα**, **σβέννυμι** - **ζβέννυμι**, **πρεσβευτής**, **εἰσροή**, **δύσνους**, **λίσγος**, **Ἰσραήλ**· **21**) τελ. ς προστίθεται ἐν ταῖς λ. **οὕτω**, **μέχρι**, **ἄχρι** πρὸ φωνήεντος· ‖ δημ. **κτ.** ἀναλογίαν ἀνεπτύχθη **σ** κ. ἐν τέλει ἐπιρρ., οἷον **ἐπειδής** - **τίποτες** - **φές**· ‖ κ. ἐν τῷ β' προσ. τῆς προστ. ἀορ. οἷον **πές** - **ἰδές**· **22**) ὁμ. παρατηρεῖται κτ. πλημμελῆ συλλαβισμὸν ἔκπτωσις τοῦ **σ** ἐν ἀρχ. λ., οἷον **σπιθαμή** - **πιθαμή**· **23**) ὁμ. παρατηρεῖται κ. ἀφανισμὸς ἔν τισι νεοελληνικαῖς διαλέκτοις κ. μεταξὺ φωνηέντων, οἷον **νὰ πιάσωμε**- κυπρ. **νὰ πκιάωμεν**· ‖ κ. κτ. ἀνομοίωσιν, οἷαν Θανάσης - **Θανάης**, **ὁ πατέρας μου** - **ὁ πατέρα μου**· **24**) δημ. τὸ σύμπλεγμα **σι** ἁπλοποιεῖται εἰς **σ**, οἷον **τριακόσια** - **τρακόσα**· ‖ ἐν τῇ κυπρ. ἀποδίδεται διὰ τοῦ **sch** : **τριακόσcha**· **25**) τὸ Σ σ χρησιμοποιεῖται βραχυγραφ. κ. συμβολ. εἰς πλείστας περιπτώσεις, ὅθ. ὡς ἀριθμ. σύμβολον **Σ'** ἢ **σ'** = 200, 200στός, 200άκις ,Σ ἢ ,σ=200.000 ἢ 200άκις χιλιοστὸς ἢ 200άκις χιλιάκις· ‖ ἐν βιβλίοις, ἃ ἔχουν ὑποδιαιρέσεις διὰ τοῦ ἀλφαβήτου ἠριθμημένας σημαίνει 200ὴν σειράν· ‖ εἰς τὰς ἐκδόσεις τοῦ Ὁμ. σημαίνει τὴν 18ην ραψῳδίαν, εἰδ. δὲ π. τοῖς πλείστοις **τὸ Σ** τὴν 18ην τῆς Ἰλιάδος καὶ τὸ **σ** τὴν 18ην τῆς Ὀδυσσείας· **26**) τὸ Σ ἦτο διακριτικὸν ἐπὶ τῶν ἀσπίδων τῶν Σικυωνίων (Ξεν. Ἑλλ.4,4,10)· **27**) ἐν τῇ νεωτ. κ. δημ. βραχυγραφίᾳ διὰ τοῦ σ δηλοῦται **σελίς**· **28**) νεώτ. ἐπὶ ἑλλην. ὑδρογραφικῶν χαρτῶν τὸ σ σημαίνει σκληρὸς βυθός· ‖ ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὁρολογίᾳ **Σ** ὁ ἄνεμος Σκίρων κ. **S** ὁ Νότος· **29**) ἐν τῇ ἐμπορ. ἀλληλογραφίᾳ σπαν σημαίνει σελίνια· **30**) ἐν ἐγγράφοις ΕΣ Ἑλληνικὸς Στρατός, ΥΣ Ὑπουργεῖον Στρατιωτικῶν, ΣΣ Σῶμα Στρατοῦ· ‖ ἐν ἀντιγράφοις ΣΤ σφραγῖδος τύπος· **31**) ὡς ὀνομ. τοῦ 4ου κ. 10 γρ. εν τῇ λ. Θρασύμαχος κ. τοῦ 6ου ἐν τῇ λ. Διονύσο(υ) (Ἐπιγρ.π. Ἀθήν.10,454F, Ἀχαι.33,4).

σ δημ. τὸ τέλ. ς τῆς προθ. **εἰς** μτ. τὴν ἔκπτωσιν τῆς διφθόγγου, ἰδίᾳ ὡς προσκολληθὲν ἐν τῷ ἄρθρ.: **στοῦ Μανώλη τὴν ταβέρνα**, - **στὰ Σάλωνα σφάζουν ἀρνιά**.

σ' ἀντων. κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ αἰτ. τῆς προσ. ὀντων. β' προσ. σὺ βλ.λ.· **2**) ἐπ. σπαν. ἡ δοτ. τῆς αὐτῆς ἀντων. ἀντὶ σοί : Ἰλ.Α 170· **3**) μσν. δημ. ἡ γενικὴ τῆς αὐτῆς ἀντων. ἀντὶ σοῦ : Ἐρωτόκρ.5,493 **ἄς σ' κάμῃ πλούσα ἀντίμεψι**, αὐτ.646, -**δὲν μπορῶ νὰ σ' τὸ 'πῶ**· **4**) ἡ ὀνομ. κ. αἰτ. τοῦ πληθ. τοῦ οὐδ. τῆς κτητ. ἀντων. σὸς βλ.λ.. π. Ὁμ. μ. ἐν τῇ φρ. **τά σ' αὐτοῦ** - **τὰ σ' αὐτῆς** : Ἰλ.Ζ 490, Ὀδ. Ξ 185· ‖ π. τραγ. κ. μτγν ποιητ. **τά σ'** : Σοφ. ΟΤ 329, αὐτ.405, αὐτ.Φιλ.339, Εὐρ.Ἰκ 456.

σά ἐπίρρ. κ. σύνδ. μσν. δημ. δ. τ. τοῦ σὰν βλ.λ.

σά (τὰ) ὀνομ. κ. αἰτ. πληθ. τοῦ οὐδ. τῆς ἀντων. σός βλ.λ.

σά ἄρθρ. βοιωτ. τ. τοῦ τά, ὀνομ. κ. αἰτ. πληθ. τοῦ οὐδ. τοῦ ἄρθρ. ὁ : Πίνδ.Ο 1,82.

σά (ἡ ἢ τὰ) ἐν. ὀνομ. θηλ. τοῦ ἐπιθ. **σῶς** βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.631· ‖ ὀνομ. κ.αἰτ.οὐδ. πληθ. τοῦ αὐτ.ἐπιθ.

σά μάν δωρ. μεγαρ. τ. τοῦ τί μήν : Ἀριστφ.Ἀχ. 757, αὐτ.784.

σάαμον (τὸ) λακων. τ. τοῦ σήσαμον βλ.λ.

σαβαζιασταί (οἱ) Ἐπιγρ. οἱ λατρεύοντες τὸν θεὸν Σαβάζιον βλ.λ.

Σαβάζιος (ὁ) κ. **Σεβ-** (Ἐπιγρ. Θρᾴκης) κ. **Σεβάδιος** (Θεόφρ.Χαρ.16,4) κ. **Σαόαζος** (Ἐπιγρ.Φρυγίας) φρυγικὴ θεότης, ἧς τὰ μυστήρια ὡμοίαζον πρὸς τὰς τελετὰς τοῦ Βάκχου : Θεόφρ.Χαρ.27,8 **καὶ τελούμενος τῷ Σαβαζίῳ σπεῦσαι**· ὅθ. μετὰ ταῦτα λαμβάνεται ὡς ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Βάκχου : Ἀριστφ. Σφ.9, αὐτ. Ὀρν.875, αὐτ. Λυσ.388, Ἐπιγρ.Βιθυνίας· **2**) ὡς ἐπίθ. **σαβάζιος-α-ον** ὁ βακχικός : Ὀππ. Κυν.1,26 **Σαβάζια θύσθλα**· **3**) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **σαβάζια** (ῥήματα) ὡς οὐσ. λόγοι, λέξεις, ἐπιφωνήματα κατὰ τὰς τελετὰς πρὸς τιμὴν τοῦ Σαβαζίου : Στράβ.10,3,18 **ταῦτα γάρ ἐστι Σαβάζια καὶ μητρῷα**.

σαβάζω μτγν. κ. **σαββάζω** (πάπ.) εὐάζω βλ.λ., ἑορτάζω τὴν ἑορτὴν τοῦ Σαβαζίου, τοῦ Βάκχου : Νύμφ.11, Σχόλ. Ἀριστφ. Ὀρν.874· **2**) ἀρχ. λεξ. καταθραύω, κατασυντρίβω, καταστρέφω· Ἡσ. «σαβάξας· διασκεδάσας. διασαλεύσας», **Φῶτ.**

σαβαῖ κραυγὴ τῶν βακχευόντων οἷαι **τὰ εὐαῖ**, εὐοῖ, εὐάν : Εὔπ.84.

σαβακάθιον (τὸ) μτγν. κ. **σαβακάτιον** (πάπ.) κ. σαββακάθιον (Φῶτ.) κ. **σαβάκανον** (Ἡσ. ἐν λ. κρύφαλον), Ἡσ. ἐν λ. κεκρύφαλος «τὸ σάβανον».

σαβακός-ή-όν Ἡσ. «σαθρός.. Χῖοι»· **2**) ἐπὶ ἕλκους, ὁ σεσηπὼς ἢ σχεδὸν σεσηπώς : Ἱππ.Νούσ. 1,3)· **3**) μτγν. ὁ τεθρυμμένος, ἐκτεθηλυμμένος : Φιλόδ.ΑΠ 7,222 **σαβακῶν σαλμακίδων**.

σαβάκτης (ὁ) ὁ συντρίβων, καταστρέφων, ἰδίᾳ κακοήθης καὶ κακότροπός τις δαίμων, εἶδος κοβάλου ἀνατρέποντος καὶ συντρίβοντος τὰς χύτρας : Ὁμ. Ἐπιγρ.14,9.

σαβακτίδες (αἱ) Ἡσ. «ὀστράκινα ζῴδια».

σαβάνα (ἡ) (ἱσπαν.) νεώτ μέγας λειμὼν τῶν τροπικῶν χωρῶν.

σαβάνιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σάβανον βλ.λ.

σάβανο(ν) (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ κ. δημ. ὀθόνη, τεμάχιον λινοῦ ὑφάσματος χρησιμεῦον ἐν λουτροῖς πρὸς ἀποσπόγγισιν τοῦ σώματος ἢ προσώ-

φιον : Ἀλέξ. Τραλλ.Πυρ.4, Κατ.Ἀστρλ.Κ 6,64, Ἰππιατρ.97· **2)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ὀθόνη, δι' ἧς **περιτυλίσσεται** τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ πρὸς ταφήν : Γρυπ.Σκ.Γερρ.65,8 ἀπὸ **τὰ σπάργανα γυρνᾷς στὰ** σάβανά σου πίσω.

σαβανοφακιάριον (τὸ) πάπ. ὀθόνιον **διὰ** τὴν σφόγγισιν τοῦ προσώπου, προσόφιον.

σαβάνωμα (τὸ) νεώτ κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαβανώνω βλ.λ.

σαβανώνω μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. περιτυλίσσω τὸν νεκρὸν μὲ σάβανον, ὅθ. γεν. ἐνδύω νεκρὸν πρὸς ταφήν, κ. παθ. : Σολωμ.Ἐλ.Πολ.2,6,13 **ἄμε χρυσ' ὄνειρο κι ἐσύ, μὲ τὴ σαβανωμένη.**

σαβανωτής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. νεώτ. **-ώτρια,** δημ. **-ώτρα,** ὁ σαβανώνων, ὁ εἰδικευμένος εἰς τὸ σαβάνωμα τῶν νεκρῶν.

σαβαρέν (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. ἀκλ. εἶδός τι γλυκύσματος ἐξ ἀλεύρου, ζυθοζύμης, ᾠῶν, βουτύρου, γάλακτος καὶ σακχάρεως.

σαβαρίχη (ἡ) κ. σαμαρίχη (Θεόγνωστ.Καν.118) **ἀ.** σαβαρῖχις βλ.λ.· Ἡσ.,Φώτ.

σαβαρῖχις (ἡ) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Τελεκλ.64.

σαβασμός (ὁ) (σαβάζω) μτγν. ἡ ἑορτὴ τοῦ Σαβαζίου ἢ τοῦ Βάκχου : Νύμφ.11.

σαβάτ (τὸ) μτγν. ὁ ἑνδέκατος μὴν τοῦ ἑβραϊκοῦ ἔτους, ἰσοδύναμος πρὸς τὸν Φεβρουάριον : ΠΔ Μακκ.1,16,14 **οὗτος ὁ μὴν Σαβάτ.**

σαβάτι (τὸ) δημ. τρόπος διακοσμήσεως ἀργυρῶν ἰδίᾳ ἀντικειμένων δι' ἐγκαυστικῆς ὀξιδώσεως ὡς καὶ τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ ταύτην κρᾶμα, ἁ. μαῦρο σμάλτο.

σαβαώθ (ὁ) μτγν. κ. μσν. προσωνυμία τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ Βίβλῳ καὶ ἐν τῇ μεσαιωνικῇ ἐκκλησιαστικῇ γλώσσῃ : ΠΔ Ἡσ.1,9 **καὶ εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν** ἡμῖν σπέρμα, Θ.Λειτ.Εὐχ. **Προθέσ. ἅγιος, ἅγιος,** Κύριος Σαβαώθ.

σαββατεῖον (τὸ) μτγν. εὐκτήριος **οἶκος παρ'** Ἰουδαίοις, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο ἡ κατὰ Σάββατον λατρεία, πιθανῶς ἡ συναγωγή : Ἰώσ.ΑΙ 16,6,2.

σαββατιαῖος-α-ον νεώτ. ὁ σαββατικὸς βλ.λ.

σαββατιανός-ή-ό δηλ. ὁ σαββατιάτικος βλ.λ. : παροιμ. **σαββατιανὸ κατάπιασμα, πομπὴ τῆς ἑβδομάδας·** **2)** τὸ οὐδ. **σαββατιανὸ** ὡς οὐσ. ὀνομασία τοῦ φυτοῦ καὶ τοῦ καρποῦ ποικιλίας τινὸς τοῦ φυτοῦ ἄμπελος ἢ **οἰνοφόρος.**

σαββατιάτικος-η-ο δημ. ὁ τοῦ Σαββάτου, ὁ κατὰ Σάββατον συμβαίνων ἢ γινόμενος, σαββατικός, σαββατιανός· ‖ ἐπίρρ. **σαββατιάτικα** ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου.

σαββατίζω μτγν., μέλλ. -ιῶ (ΠΔ Ἔσδρ.1,1,58), παρακ. **σεσαββάτικα** (Ἰουστ.Τρυφ.12), ἑορτάζω τὸ Σάββατον, φυλάττω τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου : ΠΔ Ἔξ.16,30 **ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ·** ‖ **ἡ γῆ σαββατίζει** φυλάττει τὸ Σάββατον ὡς μὴ καλλιεργουμένη : αὐτ.Παραλ.2,36,21.

σαββατικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ Σάββατον, σαββατιάτικος : Ἰώσ.ΑΙ 14,10,6,αὐτ.ΠΙ 7,5,1,Βέττ.Βάλ.26,12· ‖ **σαββατικὸν ἔτος** ἐκαλεῖτο οὕτω παρ' Ἑβραίοις ἕκαστον 7ον ἔτος, καθ' ὃ ἡ γῆ ἀφίετο ἀγεώργητος χάριν ἀγραναπαύσεως· ‖ **σαββατικὸς μὴν** ὁ παρ' Ἑβραίοις 7ος μήν, οὗ ἡ πρώτη ἡμέρα ἦτο Σάββατον καὶ διέρρεεν ἐν ἀργίᾳ· ‖ **σαββατικὴ ὁδὸς** ἡ ὁδὸς ἀποστάσεως 2000 μέτρων, πέραν τῆς ὁποίας δὲν ἐπετρέπετο νὰ βαδίσουν κατὰ τὸ Σάββατον· **2)** μτγν. **σαββατικὸς πόθος** πόθος, ἀγάπη πρὸς Ἰουδαῖον ἢ Ἰουδαίαν: Μελέαγρ.ΑΠ 5,159.

σαββατισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ὁ ἑορτασμὸς** τοῦ Σαββάτου, ὅθ. ἡ τήρησις ἢ ἀπόλαυσις ἡμερῶν ἀναπαύσεως : ΚΔ Ἑβρ.4,9 **ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ,** Πλούτ. Ηθ.166Α· **2)** μτφ. **ἑορτάσιμος ἀνάπαυσις.**

σαββατιστής (ὁ) Ἐπιγρ. μέλος θρησκευτικοῦ συλλόγου τηρούντων τὸ Σάββατον.

σαββατίτης (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ σαββατιστής, κατ' ἐξοχὴν χαρακτηρισμὸς **παντὸς** Ἰουδαίου.

σαββατόβραδο (τὸ) **δημ.** ἡ ἑσπέρα **ἢ καὶ ἡ** νὺξ τοῦ Σαββάτου.

σαββατογεννημένος-η-ο δημ. ὁ γεννηθεὶς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, περὶ οὗ καὶ πιστεύεται κατὰ πρόληψιν ὅτι ἔχει τῆς τύχης τὴν **εὔνοιαν·** ὅθ. συνεκδ. **σαββατογεννημένος** πᾶς **ὁ** ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοούμενος· **2)** λαογρ. ὁ πεπροικισμένος μὲ μαγικὴν ἐπιρροὴν ἢ μὲ ἱκανότητα νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ ἀοράτους δυνάμεις ὡς ἀλαφροΐσκιωτος.

σαββατοκύριακο (τὸ) δημ. τὸ Σάββατον μετὰ τῆς ἀκολουθούσης αὐτὸ Κυριακῆς· ‖ τὸ ἀπὸ τῆς μεσημβρίας τοῦ Σαββάτου μέχρι τῆς πρωΐας τῆς Δευτέρας διάστημα ὡς χρόνος ἀναπαύσεως.

σάββατο(ν) (τὸ) (ἑβρ.) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. σαββάτο, δοτ. πληθ. **σαββάτοις** κ. ἑτεροκλ. **σάββασι(ν)** (Μελέαγρ.ΑΠ 5,159, ΠΔΜακκ.1,2,38, Ἰώσ.ΠΙ 1,7,3,ΚΔ Μάρκ.2,23) ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς **ἑβδομάδος** παρ' Ἑβραίοις, καθ' ἣν **ἀνεπαύθη ὁ Θεὸς** περατώσας τὴν δημιουργίαν, τῆς λέξεως σημαινούσης ἀνάπαυσιν· πρβλ. Ἰώσ.ΑΙ 1,1,1 «δηλοῖ δὲ ἀνάπαυσιν . . τὸ ὄνομα»· ὅθ. ἡ ὡς **ἄνω** ἡμέρα ἑορτῆς καὶ ἀναπαύσεως τῶν Ἑβραίων : ΠΔ Ἔξ.16, 23 **σάββατα ἀνάπαυσις ἁγία τῷ κυρίῳ αὔριον,** ΚΔ Μάρκ.6,2 **γενομένου σαββάτου ἤρξατο ἐν τῇ συναγωγῇ διδάσκειν·** ‖ δημ. παροιμ. **: ξεκίνησ' ὁ Ὀβριὸς κι ἔλαχε Σάββατο** (ὅταν ἀπροσδόκητον ἐμπόδιον ματαιώσῃ **τὴν ἐκτέλεσιν προαποφασισθείσης** πράξεως)· ‖ συχν. κτ. πληθ. ἐπὶ τῆς ἑβδόμης ἡμέρας : ΠΔ Βασ.4,4,23,αὐτ.Ἀριθμ.15,32,αὐτ.Μακκ.1,2,38,Ἰώσ.ΠΙ 1,7,3,ΚΔΜατθ.28,1 **ὀψὲ δὲ σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων,** αὐτ.Λουκ.4,16, αὐτ.13,14,αὐτ. Μάρκ.2,23,Μελέαγρ.ΑΠ 5,159· ‖ **Μέγα Σάββατον,** δημ. **μεγάλο** Σάββατο τὸ τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἡ παραμονὴ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα· ‖ δημ. φρ. **τὸ μῆνα ποὺ δὲν ἔχει Σάββατο** (οὐδέποτε)· ‖ δμ **στὴν τούρλα τοῦ Σαββάτου** ἐπὶ μεγάλου θορύβου, μεγάλης φασαρίας ἢ ἐσπευσμένης ἐνεργείας κατὰ τὴν ὑστάτην μεγάλην στιγμήν· **2)** περίοδος ἑπτὰ ἡμερῶν, ἑβδομάς : ΚΔ Ματθ.28,1 **τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν σαββάτων** (κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος), αὐτ.Μάρκ.16,9,αὐτ.2, αὐτ. Ἰω.20,1, αὐτ.Λουκ.18,12, αὐτ.Κορ.1,16,2.

σαββάτωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. **σαββώ-οῦς** (ἡ) **νόσος** τις ἐν Αἰγύπτῳ τῶν κατὰ τὸ **περίνεον μερῶν** τοῦ σώματος : Ἀπί.π.Ἰώσ.Ἀπ.2,2.

σάβειρος Ἡσ «σάβειος, κόραξ».

σαβελλιανίζω μτγν. εἶμαι αἱρετικὸς **σαβελλιανός,** ὀπαδὸς τῆς μονοφυσιτῆς αἱρέσεως **τοῦ** Σαβελλίου, σαβελλίζω βλ.λ. : Felix Ἐπιστ.62Α.

σαβελλιανικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς σαβελλιανούς.

σαβελλιανισμός (ὁ) νεώτ. τὸ ἀσπάζεσθαι ἢ ἀκολουθεῖν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Σαβελλίου, καθ' ἣν ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τρεῖς τρόποι ἐκφάνσεως τοῦ **ἑνὸς** καὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ μόνου θεοῦ.

σαβελλιανοί (οἱ) νεώτ. ὀπαδοὶ **τοῦ σαβελλιανισμοῦ,** τῆς αἱρέσεως τοῦ Σαβελλίου.

σαβελλίζω μσν. ἀκολουθῶ τὴν αἵρεσιν τοῦ Σαβελλίου : Matth.Lect.Mosq.2,55, Εὐσ Μαρκ.10Β.

σαβελλιόφρων-ονος-ον μτγν. ὁ φρονῶν τὰ τοῦ Σαβελλίου : Γρηγ.Νύσσ. ἐν Mai.8,4.

σαβελλίως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ τοῦ Σαβελλίου ἢ κατὰ τὴν αἵρεσιν τοῦ Σαβελλίου: Γρηγ.Ναζ.37,611 **σαβελλίως συνάψαι καὶ ἀρειανῶς διαστῆσαι.**

σαβῆρον Ἡσ. «τὸ δακτύλιον».

σάβηττοι Ἡσ. «κώνωπες».

σαβῖνα (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. **σαβῖνα** ('Ηρωδιαν.1,258) τὸ φυτὸν βράθυ : ΨΔιοσκ.1,76 **ἔρβα σαβίνα,** 'Ιππιατρ.22· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν κυπαρισσοειδῶν.

σαβῖνον ἔλαιον (τὸ) μτγν. ἔλαιον ἐξαγόμενον ἐξ ὑπερωρίμων ἐλαιῶν, ἀντίθ. ὠμοτριβές : Γαλ.11, 872, 'Αέτ.1,99, 'Αλέξ.Τραλλ.1,12· **2**) μτγν. κ. μσν. παλαιὸν ἔλαιον : Παῦλ.Αἰγ.7,3.

σαβοῖ ἐπιφών. κραυγὴ τῶν Σαβῶν, ἤτοι τῶν λατρευόντων τὸν Σαβάζιον, ἐκφωνουμένη κατὰ τὴν ἑορτὴν τούτου : Δημ.313 **εὐοῖ σαβοῖ,** Στράβ.10,3,18.

Σάβος (ὁ) μτγν. κ. **Σαβός** ὁ Σαβάζιος : 'Ορφ 'Υμν.49,2, Φώτ.· **2**) κτ. πληθ. **οἱ Σάβοι** ἄνθρωποι ἀσκοῦντες τὴν λατρείαν τοῦ Σαβαζίου, βακχεύοντες : Πλούτ.'Ηθ.671F.

σάβος 'Ησ. «βακχεία».

σαβόρι (τὸ) (ἰταλ.) δημ. κ. -ο ὄξινον ἔμβαμμα πρὸς καρύκευσιν ὀπτῶν ἐν τηγάνῳ ἰχθύων, καθιστῶν δυνατὴν τὴν ἐπί τινας ἡμέρας διατήρησιν αὐτῶν.

σαβούρ(ρ)α (ἡ) (λατ.) μσν. δημ. τὸ ἕρμα πλοίου ἢ ἀεροστάτου· ‖ φρ. μτφ. **σαβούρα θέλει τὸ κοράδι** ὁ στόμαχος χρειάζεται τροφήν· **2**) μσν. δημ. κτ. μτφ. ἐπὶ τῆς τροφῆς : Πρόδρ.2,260 **ἀφ' οὗ δὲ 'δῶ 'τι πάρουσιν σαβούρα τὰ σκουτέλια·** **3**) μτφ. πράγματα ἄχρηστα καὶ μηδεμίαν ἔχοντα ἀξίαν, ἀπορρίμματα : **ποῦ φώνισες αὐτὴ τὴ σαβούρα;** **4**) μικρὸν κάρφος, σαρίδι.

σαβουρ(ρ)άδικο (τὸ) δημ. τὸ ἑρματοφόρον πλοῖον.

σάβουρος-ον ἐπὶ πλοίων, ὁ ἄνευ ἕρματος, ἀσαβούρωτος : ΑΒ 401.

σαβούρ(ρ)ωμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαβουρώνω βλ.λ.

σαβουρ(ρ)ώνω δημ., ἀόρ. (ἐ)**σαβούρωσα,** παθ. ἀόρ. (ἐ)**σαβουρώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **σαβουρωμένος,** τοποθετῶ, βάζω σαβούρα εἰς πλοῖον, ἀερόστατον ἑρματίζω· **2**) μτβ. κ. ἀμτβ. μτφ. παικτ. πληρῶ τροφῆς τὸν στόμαχόν μου : **τὴν σαβούρωσα γιὰ καλὰ** (τὴν κοιλιά μου)· κ. παθ. : **ἦρθε σαβουρωμένος κι ἄρχισε τὴ λίμα.**

σαβρίας (ὁ) μτγν. εἶδός τι ποτηρίου : 'Αθήν.6, 262Β **πιεῖν αἰτήσαντος ἐν τῷ σαβρίᾳ βομβυλιῷ.**

σάβυττος (ὁ) μτγν. κ. **σαβύττης** (Φώτ.) κ. **σάβυττα** (ἡ) (Κωμ.'Αδέσπ.1134) 'Ησ. «τρόπος κουρᾶς τῆς κόμης»· **2**) αὐτ. «τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον».

σαγάδη (ἡ) 'Ησ. «ὁδοιπορικὸς θύλακος».

σαγάλινος-η-ον μτγν. διορθ. διὰ τοῦ σαντάλινος βλ.λ. : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.36.

σάγανα 'Ησ. «σκεπάσματα, περιβόλαια».

σαγανάκι (τὸ) δημ. μικρὸν σαγάνι· **2**) δθ. εἶδός τι προχείρως παρασκευαζομένου φαγητοῦ ἐκ τυροῦ τηγανιζομένου ἐν βουτύρῳ· **3**) αἰφνιδία καὶ δυνατὴ ῥιπὴ ἀνέμου, δίνη, ἀνεμοστρόβιλος.

σαγανάριος (ὁ) 'Επιγρ. σαργανάριος, πλέκτης ἁλιευτικῶν καλάθων.

σαγάνι (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **σαχάνι** μικρὸν τηγάνι μετὰ δύο λαβῶν.

σαγαπηνίζω μτγν. ἔχω ὀσμὴν ἢ γεῦσιν ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ σαγαπήνου : Γαλ.14,55.

σαγάπηνον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σαγαπηνὸν** τὸ φυτὸν νάρθηξ ὁ περσικός : Γαλ.12,117· **2**) κομμιορρητίνη ἐξαγομένη ἐκ τοῦ σαγαπήνου : Διοσκ.3,80.

σαγαπηνὸς ὀπὸς (ὁ) μτγν. τὸ σαγάπηνον βλ.λ.· Γαλ.12,117, αὐτ.13,567.

σάγαρις-εως (ἡ) (περσ.), ἰων. γενικ. -ιος, ὀνομ. κ. αἰτ. πληθ. **σαγάρεις,** ἰων. -ις, εἶδός τι ὅπλου χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν σκυθικῶν φυλῶν· κτ. τὸν 'Ησ. **εἶχε** μίαν μόνον ἀκμήν· ὁ Ξεν. **ἐν** ΚΠ 1,2,9, αὐτ.2,1,9, αὐτ.4,2,22 συνάπτει ταύτην μετὰ τῆς κοπίδος καὶ τῆς μαχαίρας, πιθ. ὅπλον **ἐν εἴδει** βραχέος πελέκεως ἢ κλαδευτηρίου· κτ. **τὸν** Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 6,94 ἦτο δίκοπον ὅπλον : 'Ηρ. 1,215, αὐτ.4,5, αὐτ.7,64 **ἀξίνας σαγάρις εἶχον·** ‖ ὁμ. ἐν χρ. κ. παρὰ ταῖς 'Αμαζόσι : 'Αρίσταρχ.ἐν Πάπ.· ‖ κ. π. Πέρσαις, 'Αμαζόσι καὶ Μοσυνοίκοις : Ξεν. 'Αν.4,4,16 **τόξον Περσικὸν καὶ φαρέτραν καὶ σάγαριν,** αὐτ.5,4,13.

σαγγάδης (ὁ) (περσ.) ἐν ἀρχ. λεξ. κ. **σαγγάνδης** Φώτ. ἐν λ. 'Οροσάγγης «ἄγγελος, ἀγγελιαφόρος».

σαγγάη (ἡ) νεώτ. εἶδός τι ὑφάσματος ἐξ ἀκατεργάστου μετάξης.

σαγγαικὸν (τὸ) πάπ., διορθ. **σαγγαϊκὸν** πιθ. εἰδικὸν δέρμα ἐν χρ. πρὸς κατασκευὴν σαγγῶν ἢ τζαγγῶν βλ.λ. : **σαγγαικὸν βεβλημένον κόκκινον ἐν κιβωτίῳ·** πρβλ. σαγγάριος.

σαγγάνθης (ὁ) δ.τ. τοῦ σαγγάδης βλ.λ.

σαγγάριος (ὁ) 'Ησ. «σκυτεύς, κατασκευαστὴς τζαγγῶν»· πρβλ. τσαγγάριος.

σάγγαρον (τὸ) μτγν. εἶδός τι λέμβου ἢ μονοξύλου : Περίπλ.'Ερ Θαλ.60.

σάγδας (ὁ) κ. **σαγδᾶς** δ. προφ. τοῦ φάγδας, αἰγυπτιακόν τι μύρον : 'Επίλ.Κωρσλ.4.

σαγείρετον 'Ησ. «μετακλέπτην».

σαγεσφόρος (ὁ) πάπ. λ. ἀμφ. σημ.

σαγὴ (ἡ) κ. νεώτ. πᾶν ὅ,τι φέρει τις μεθ' ἑαυτοῦ, τὰ πράγματα, τὸ φορτίον τῶν ἀποσκευῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς ὁδοιπόρον : Αἰσχ.Χο.675 **αὐτόφορτος οἰκείᾳ σαγῇ** (φέρων ὁ ἴδιος τὰς ἀποσκευάς του)· **2**) ὁδοιπορικὸς σάκκος, δισάκκι, ἐν ᾧ περιέχονται αἱ ἀποσκευαί τινος : 'Ιων Χ.Τραγ.7· **3**) σκεύη, ἔπιπλα : Αἰσχ.Χο.560 **παντελῆ σαγὴν ἔχων,** Εὐρ.Ῥῆσ.207, αὐτ.'Ηρ.188 **τοξήρης σαγή·** **4**) ὁπλισμός : Αἰσχ.Πέρσ.240 **φεράσπιδες σαγαί,** αὐτ.'Επτ.125, αὐτ.391, Σοφ.ὀπ 1092 (πιθ.), 'Αριστφ. ἀπ.848, Μέν.1061, ΠΔ Μακκ.2,3,25 **καὶ καλλίστῃ σαγῇ διακεκοσμημένος·** **5**) μτγν. σάγμα βλ.λ.3), ἐπίσαγμα, σαμάρι : Βάβρ.7,12, Πολυδ.1,185, αὐτ.10, 54, 'Ιώσ.ΑΙ 1,19,10· **6**) ὁμ. μτγν. πᾶν ὅ,τι πληροῖ τὸ σάγμα, τὸ γέμισμα αὐτοῦ : Στράβ.15,1,20 **τοὺς δὲ Μακεδόνας ἀντὶ κναφάλλων αὐτοῖς χρῆσθαι καὶ τοῖς σάγμασι σάγης·** **7**) νεώτ. τὸ σύνολον τῶν ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τιθεμένων ἐξαρτημάτων, εἴτε πρὸς ἵππευσιν εἴτε πρὸς ζεῦξιν εἴτε πρὸς φόρτωσιν αὐτοῦ : **ζευκτηρία** σαγὴ (ἡ πρὸς ζεῦξιν κτηνῶν ἐλάσεως χρησιμοποιουμένη), - **σαγὴ ἱππεύσεως** (ἱπποσκευή).

σαγηναῖος-α-ον μτγν. ὁ εἰς σαγήνην ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ἁλιευτικός : 'Αρχί.ΑΠ 6,23, αὐτ.192 **ταῦτα σαγηναίοιο λίνου δηναιὰ** Πριήπῳ **λείψανα.**

σαγηνεία (ἡ) μτγν. ἡ διὰ σαγήνης ἄγρα, ἁλιεία : Πλούτ.'Ηθ.730Β, 'Ιμέρ.Λόγ.2,19.

σαγήνευμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ σαγήνευσις βλ.λ.

σαγηνεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ σαγηνευτὴρ βλ.λ. : Διόδ.Σ 9,3,'Ηγήσιππ.ΑΠ 7,276, Πλούτ.Πομπ.73 **ἀναπαυσάμενος ἐν καλυβίῳ τινὶ σαγηνέων.**

σαγήνευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαγηνεύω, δελεασμός.

σαγηνευτὴρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ποι. ὁ διὰ σαγήνης ἁλιεύων· ‖ μτφ. ποι. ἐπὶ τοῦ κτενίου : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,211 **πλατὺς τριχῶν σαγηνευτήρ.**

σαγηνευτὴς (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-εύτρια,** δημ. **-εύτρα,** ὁ σαγηνευτήρ, σαγηνεύς : Πλούτ.'Ηθ.966F, ΑΠ 9,370· **2**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ σαγηνεύων, παρασύρων, δελεάζων, μαγεύων, θέλγων, γοητεύων.

σαγηνευτικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ.δημ. ὁ ἱκανὸς νὰ σαγηνεύῃ, δελεαστικός, γοητευτικός, μαγευτικός **σαγηνευτικὴ ὡραιότης, - σαγηνευτικὲς προτάσεις·** ‖ ἐπίρρ. **-ῶς.**

σαγηνεύω κ. νεώτ. κ. δημ. περικλείω καὶ ἀγρεύω ἰχθῦς διὰ σαγήνης, διὰ συρομένου δικτύου : Λιβάν.Λόγ.11,258· κ. παθ. : 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.4,9,6 **ὥσπερ ἐν δικτύῳ σεσαγηνευμένοι·** **2**) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, συνελαύνω καὶ διώκω ὁ-

μσῦ **εἰς ἓν** μέρος τοὺς ἀνθρώπους, ὡς τὰ θηρία ἢ τοὺς ἰχθῦς διὰ νὰ τοὺς συλλάβω καὶ τοὺς ὑποδουλώσω, ἐκδιώκω πάντας τοὺς κατοίκους χώρας τινὸς σχηματίσας στρατιωτικὴν γραμμὴν καὶ οὕτως ἐπιτρέχων τὴν χώραν: Ἡρ.6,31 **ὡς ἑκάστην αἱρέοντες οἱ βάρβαροι ἐσαγήνευον τοὺς ἀνθρώπους,** Στράβ.10,1,10· κ. παθ. : Διογ.Λ 3,33· **3**) ἐπὶ χώρας, καθιστῶ ἔρημον, ἐρημώνω : Ἡρ 3,149, Πλάτ.Νόμ.698D **ὡς συνάφαντες . . τὰς χεῖρας σαγηνεύσαιεν πᾶσαν τὴν Ἐρετρικὴν οἱ στρατιῶται τοῦ Δάτιδος,** Ἀππ.Μιθριδ.67, Φιλόστρ.Σοφ. 1,23 **4**) γεν. συλλαμβάνω ὡς ἐν δικτύῳ : Λύσις π. Ἰάμβλ.Πυθ.17,76· κ. παθ. : Λουκ.Τίμ.25 **ἐς τοὺς τοιούτους ἐμπίπτω περιιὼν καὶ σαγηνεύομαι πρὸς αὐτῶν**· **5**) μτγν., νεώτ. κ. δημ. παρασύρω δελεάζων, μαγεύω, θέλγω, γοητεύω : **τὸν ἐσαγήνευσε ἡ ἀμορφιά της**· κ. παθ. : ΑΠ 11,52 **σαγηνευθεὶς ὑπ᾽ ἔρωτι**· ‖ κ. ἐπὶ τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης : Λούκ.Ὄνειρ.3, αὐτ.Θε.Δ 15,3 **συλλήφεσθαι σαγηνεύσας ἐπὶ τῆς εὐνῆς**· **6**) ρηματ. π. σαγηνευτήρ, σαγηνευτής, σαγηνεύς, σαγηνεία, σαγήνευμα.

σαγήνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., κυπρ. **ἀγάνα** μέγα ἁλιευτικὸν δίκτυον, ριπτόμενον εἰς τὴν θάλασσαν καὶ εἶτα μετὰ διάστημά τι χρόνου συρόμενον, εἶδος τράτας : ΠΔ Ἀμβ.1,15 **καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ,** ΚΔ Μάτθ.13,47, Πλούτ.Ἠθ.169C, Λουκ.Τίμ.22, αὐτ.Ἀλ.51· ‖ φρ. **σαγήνην βάλλω** ρίπτω τὰ δίκτυα : Βάβρ.4,1, αὐτ. 9,6· **2**) δίκτυον θηρευτικόν : αὐτ.43,8· **3**) ἐπίπλοος βλ.λ.1) : Πολυδ.2,169· **4**) νεώτ. μτφ. θέλγητρον, γοητεία : **ἡ σαγήνη τοῦ λόγου του - τῶν βλεμμάτων της.**

σαγηνοβόλος (ὁ) μτγν. ὁ ρίπτων τὴν σαγήνην, ἁλιεύων, ἀγρεύων διὰ σαγήνης, ἁλιεύς : Ἀγαθ.ΑΠ 6,167 **κάμνων καὶ μογερῶν πεῖσμα σαγηνοβόλων,** Ἀρχί.Νεώτ.ΑΠ 10,10.

σαγηνόδετος-ον μτγν. ὁ δεδεμένος εἰς σαγήνην, ὁ προσηρτημένος εἰς ἁλιευτικὸν δίκτυον. Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,299 **σαγηνόδετον ἅμμα.**

σαγηφορῶ-έω μτγν. φορῶ ἐπενδύτην, στρατιωτικὸν μανδύαν : Στράβ.4,4,3 **σαγηφοροῦσι δὲ καὶ κομοτροφοῦσι.**

σάγι (τὸ) δημ. τὸ σάϊ βλ.λ.

σαγιακένιος-ια-ιο δημ. ὁ κατεσκευασμένος, καμωμένος ἀπὸ σαγιάκι βλ.λ.1).

σαγιάκι (τὸ) δημ. εἶδος χονδροῦ μαλλίνου ὑφάσματος, ἐξ οὗ κατασκευάζονται κυρίως κάπες καὶ καπότες τῶν χωρικῶν, σκουτί, τσούκνα, σοκόρι· **2**) εἶδος εἰδικοῦ βραχέος ἐνδύματος τῶν χωρικῶν, σαγιάς· πρβλ. κοντογούνι.

σαγιάρισμα (τὸ) δημ. ναυτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαγιάρω βλ.λ., προώθησις τοῦ δορατίου.

σαγιάρω δημ. ναυτ., ἀόρ. **ἐσάγιαρα** κ. **-ίαρισα,** προωθῶ δοράτιον, προτείνω, προέλκω· ‖ ἡ προστ. **σάγια!** ὡς ναυτ. κέλευσμα.

σαγιάς (ὁ) δημ. εἶδός τι ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος ἐπενδύτου τῶν χωρικῶν : δ.τραγ. **κι ἡ χελώνα καμαρώνει | τὸ σαγιά τση ἀνακουμπώνει.**

σα(γ)ίζω δημ. ἐπισάττω, σομαρώνω.

σαγινεύς-έως (ὁ) πάπ. ἐσφ.γρ. τοῦ σαγηνεύς.

σα(γ)ίνης (ὁ) δημ. κ. **σα(γ)ίνι** (τό) εἶδός τι ἱέρακος κατ᾽ ἐξοχὴν ζωηροῦ καὶ εὐκινήτου· **2**) μτφ. ἄνθρωπος εὔστροφος, εὐφυής, ἱκανός.

σάγιον (τὸ) σχόλ. δ. τ. τοῦ σαγίον βλ.λ. : Σχόλ. Διον.Θρ.195Η

σαγίον (τὸ) πάπ. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ σάγος βλ.λ.· **2**) μσν. ἐπενδύτης ἢ κάλυμμα παρὰ Βυζαντινοῖς.

σαγίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. «πήρα».

σά(γ)ισμα-ατος (τὸ) μσν. κ. δημ. τεμάχιον ἀπὸ σαγιάκι ἐπιστρωνόμενον ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν κτηνῶν εἴτε χρησιμοποιούμενον ὡς κλινοσκέπασμα : Λέων Γραμμ.Θεόφιλ.455 **μετὰ χρυσῶν σαγισμάτων.**

σα(γ)ί(τ)τα (ἡ) (λατ.) μσν. κ. δημ. βέλος τόξου : Ἐρωτόκρ.1,1709 **μὲ τὸ ξιφάρι μοῦ μιλεῖ, μὲ τὴ σαΐττα λέγει,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.89,13 **σαΐττες μου ἀλεξαντριανὲς καμιὰ νὰ μὴ λυγίσῃ**· **2**) δημ. ἀπομίμησις βέλους κατασκευαζομένη ὑπὸ τῶν παίδων ἐκ διπλουμένου τεμαχίου χάρτου, ὅπερ ρίπτουν μακρὰν διὰ τῶν χειρῶν χάριν παιδιᾶς· **3**) ὁμ. δημ. ἡ ὑφαντικὴ κερκίς : **σα(γ)ίτα (τοῦ ἀργαλειοῦ ἢ τῆς ἀνυφαντοῦς)** : Κρυστ.Ἀγροτ. Ἡ τραγουδίστρα κι ὁ βασιλιὰς 17 **πὄχει σαΐττες μάλομα καὶ φιλντισένια χτένια**· **4**) ἡ κερκὶς τῆς ραπτομηχανῆς· **5**) ὁμ. ναυτ. ἡ κερκὶς τῶν μετὰ φάλκου ἱστιοφόρων πλοίων· **6**) δημ. ζῳολ. ὁ ὄφις δενδρογαλῆ ἡ ἐλαφρά· **7**) ὁμ. δημ. ὁ πλάστης τοῦ ζυμώματος· **8**) ὁμ. **σαΐττα τοῦ νεροῦ** ὑδραγωγὸς αὖλαξ, ἰδ. τοῦ ὑδρομύλου.

σα(γ)ιτ(τ)εμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σαγιτεύω.

σα(γ)ι(τ)τευτής (ὁ) δημ. ἐκεῖνος ὅστις σαγιττεύει, τοξευτής, τοξότης.

σα(γ)ι(τ)τεύω μσν. δημ., ἀόρ. **(ἐ)σα(γ)ίτ(τ)εψα,** μτχ. παθ. παρακ. **σα(γ)ιτ(τ)εμένος,** σημαδεύω καὶ κτυπῶ μὲ σαΐττα, ἐκτοξεύω βέλος, τοξεύω· ‖ ὅθ. ἡ μτχ. **σαϊττεμένος** τετρωμένος ὑπὸ βέλους : Ἐρωτόκρ.2,302 **κι εἰς κάθε μιὰ ἀπὸ τσὶ θελιὲς καρδιὰ σαϊττεμένη**· **2**) μτφ. πλήττω τινὰ οἱονεὶ δι᾽ ἐρωτικοῦ βέλους : **αὐτὴ ἔχει μάτια ποὺ σαγιττεύουν.**

σα(γ)ι(τ)τιά (ἡ) μσν. δημ. ἐκτόξευσις σαΐττας· **2**) πλῆγμα, κτύπημα, τραῦμα διὰ σαΐττας : Ἐρωτόκρ.1,134 **εἶχ᾽ ἡ δόλια ντου καρδιὰ τὴ σαϊττιὰ στὴ μέση,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 8,16 **καὶ τὸ βλέμμα του αἰστανόμουν στὴν καρδιὰ σὰν σαϊττιά.**

σα(γ)ι(τ)τοθήκη (ἡ) δημ. φαρέτρα.

σα(γ)ι(τ)τοπούλα (ἡ) δημ. μικρὰ σαΐττα.

σαγκαθιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν βερβερὶς ἡ κρητική.

σάγετος (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ἅγιος, σεμνός, σεβαστός.

σαγλῶδες Ἡσ. «πλαδαρὸν σῶμα».

σάγμα-ατος (τὸ) (σάττω) κ. νεώτ. κάλυμμα, περίβλημα, ἐπένδυμα, περιένδυμα ἀνθρώπων, μέγα ἐπανωφόριον : Ἀριστφ.Σφ.1142 **ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι ἐοικέναι μάλιστα Μορύχου σάγματι**· **2**) ἐπικάλυμμα, ἐπένδυμα ἀσπίδος : Εὐρ.Ἀνδρ.617, Ἀριστφ. Ἀχ.574 **τίς Γοργὸν᾽ ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;**· **3**) κ. νεώτ. ἡ ἐπὶ τῆς ράχεως τοῦ φορτηγοῦ κτήνους ἐφαρμοζομένη σκευή, ἡ χρησιμεύουσα διὰ τὴν ἐπ᾽ αὐτῆς στερέωσιν τοῦ φορτίου, ἐπίσαγμα, σαμάρι : Αἰσχ.Πρ.463 **κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα σάγμασίν θ᾽,** ΠΔ Γέν.31,34 **ἐνέβαλεν αὐτὰ** (τὰ εἴδωλα) **εἰς τὸ σάγμα τῆς καμήλου,** Στράβ.15,1,20, Πλούτ. Πομπ.41, αὐτ.Ἄρατ.25, Πάπ.· **4**) μτγν. ἐπισεσωρευμένα πράγματα πυκνῶς τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου, σωρός : Πλούτ.Κατ.Πρεσβ.20 **διαφωτίσας τὸν τόπον ἀνεῦρε μόγις ἐν πολλοῖς σάγμασιν ὅπλων**· **5**) νεώτ. ἕκαστος τῶν τριβέων τῶν παρεντιθεμένων μεταξὺ τῶν ἀξόνων σιδηροδρομικοῦ ὀχήματος καὶ τοῦ κυρίως ἑδράνου, ἄ. προσκεφάλαιον.

σαγμάριον (τὸ) μσν. ἵππος φορτωνόμενος : Λέων Σοφ.4,36· **2**) Σουΐδ. «σαγμάρια· ἀποσκευοί, ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή».

σαγματάριος ἵππος (ὁ) μσν. ἵππος σαττόμενος, φέρων φορτίον : Λέων Σοφ.6,29.

σαγματᾶς (ὁ) πάπ. σαγματοποιός, σελλοποιός.

σαγμάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σάγμα βλ.λ.1) : Ἀρρ.Ἐπίκτ.4,1,80.

σαγματογήνη (ἡ) μτγν. εἶδός τι ἰνδικοῦ ὑφάσματος : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.14, αὐτ.6,

σαγματοποιεῖον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐργαστήριον τοῦ σαγματοποιοῦ, σαμαράδικο.

σαγματοποιία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη ἢ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς σαγμάτων βλ.λ.3).

σαγματοποιός (ὁ) πάπ. κ. νεώτ. ὁ κατασκευαστὴς σαγμάτων, σαμαράς, σαμαρτζής

σαγματοπωλεῖον (τὸ) νεώτ. κατάστημα πωλήσεως σαγμάτων.

σαγματοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλητὴς σαγμάτων.

σαγματοράπτης (ὁ) πάπ. ὁ ράπτων σάγματα, κατασκευαστὴς σαγμάτων, σαγματοποιός.

σαγματοράφος (ὁ) πάπ. ὁ σαγματοράπτης.

σαγματῶ-όω μσν. ἐπισάττω, σαμαρώνω ἢ φορτώνω ἵππον, ὄνον ἢ ἡμίονον, ἐν χρ. τὸ παθ.: Θεοφάν.6 Κοπρών. **διὰ ζῴων σαγματουμένων.**

σαγμοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σάγμα βλ.λ. ΙΙ: Φαβωρ. ἐν λ. ἀμφιδάσεια.

σαγολαίφεα (τά) μσν. τὰ ἱστία τῶν πλοίων: Εὐστ 1890,9.

σαγολέβα (ἡ) μσν. δημ., ὀρθοτ. **σαγολαίβα** εἶδός τι εὐτελοῦς ἐπενδύτου, κάπας: Πρόδρ.2,82 **αὐτὸς φορεῖ αἰγιομέταξα καὶ σὺ τὴν σαγολέβα.**

σαγομάντιον (τό) Σουΐδ. «χλαμύς, ἣν φέρουσιν οἱ κηροφόροι».

σάγον (τὸ) νεώτ. κ. **σάγος** (ὁ) κ. **σαγοῦτον** (τὸ) ἀμυλώδης οὐσία ἐξαγομένη ἐκ τῆς ἐντεριώνης τοῦ κορμοῦ διαφόρων εἰδῶν φοινίκων καὶ ἀποτελοῦσα εὔπεπτον τροφήν

σαγονάς (ὁ) δημ., θηλ. -**οὗ** ὁ ἔχων μεγάλην ἢ προεκτεταμένην τὴν κάτω σιαγόνα.

σαγόνι (τὸ) δημ. ἡ σιαγών, ἄ. σαγονιὰ βλ.λ.Ι).

σαγονιά (ἡ) δημ. ἡ σιαγὼν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῆς ὀδόντων **2**) δῆγμα, δάγκωμα διὰ τῶν σιαγόνων, δαγκωνιά, δαγκωματιὰ ἢ κτύπημα καταφερόμενον διὰ τῆς σιαγόνος ἢ ἐπὶ τῆς σιαγόνος· **3**) μτφ. ἀπαίτησις πληρωμῆς ὑπερόγκου τιμήματος, ἐξωγκωμένος λογαριασμός: **αὐτὸ τὸ καμπαρὲ βαράει σαγονιές, - ἔφαγε σαγονιά** (ἐπλήρωσε περισσότερα τῶν ὅσων ἔπρεπε).

σαγοπώλης (ὁ) μσν. ὁ πωλῶν, πωλητὴς **σάγων**: 'Ανών.Βί.Νικηφ.'Επισκ.Μιλήτου.

σάγος (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἔγχρωμος βαρὺς μάλλινος μανδύας τῶν Γαλατῶν: Πολύβ.2,28,7 **τὰς ἀναξυρίδας ἔχοντες καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων περὶ ἑαυτοὺς ἐξέταξαν,** αὐτ.30,1, Διόδ.Σ 5,30, Διοκλητ."Εδικτ.19,60, αὐτ.61· || ἱσπανικὸς μανδύας: 'Απп.'Ιβηρ.42· **2**) στρατιωτικὸς μανδύας, λατ. **sagum**: Πλούτ.'Ηθ.201C, Περίπλ.'Ερ.Θαλ.8· || ἀμπεχόνη, μανδύας ἢ πιθ. μάλλινον κλινοσκέπασμα: Πάπ.' **3**) μσν. κασᾶς: 'Ιππιατρ.99.

σάγουλα (ἡ) δημ ναυτ. λεπτὸν σχοινίον: **σάγουλα τοῦ ἐργάτη** (τὸ ἐργατόσχοινον), - **σάγουλα τοῦ τιμονιοῦ** (οἰακόσχοινον), - **σάγουλα τοῦ σκανταλιοῦ** (βολιδόσχοινον).

σαγοῦλι (τὸ) (τουρκ.) δημ. **τὸ νῆμα τῆς στάθμης** τῶν οἰκοδόμων.

σάγουρον 'Ησ «γυργάθιον».

σαγρές (ἡ) δημ. εἶδός τι δέρματος ἐκ δορᾶς ἵππου ἢ ὄνου εὔκαμπτον καὶ ἀδιάβροχον μὲ ἐπιφάνειαν κοκκώδη.

σαγροῖς 'Ησ. «κοπὶς ἢ πέλεκυς».

σαγύριον (τὸ) 'Ησ. «ἄρτου κλάσμα».

σα(δ)δουκαῖοι (οἱ) μτγν. κ. νεώτ. ὀνομασία τῶν ὀπαδῶν παλαιᾶς ἰουδαϊκῆς αἱρέσεως ἀντιτιθεμένης πρὸς τὴν **τῶν Φαρισαίων**: ΚΔΠράξ.23,7,αὐτ.8, 'Ιώσ.ΑΙ 13,5,9.

σάδι (τὸ) δημ. μικρὸς τόπος ἰσόπεδος ἐν ἀνωμάλῳ ἐδάφει: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 11,10 **σὰ μυρίσ' ἡ ἄνοιξη στὸ σάδι.**

σαδικός-ή-όν νεώτ. ὁ σαδιστικὸς βλ.λ.

σαδισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. νοσηρὰ διαστροφὴ καθ' ἣν ἡ γενετήσιος διέγερσις ἐπέρχεται μόνον διὰ τῆς προκλήσεως πόνου εἰς τὸ μεθ' οὗ ἡ συνουσία ἄτομον ἢ ἐπὶ τῇ θέᾳ αἵματος· **2**) κτ. ἐπέκτ. τὸ νὰ αἰσθάνεται, εὑρίσκῃ τις ἡδονὴν εἰς **τὸ νὰ βασανίζῃ ἄλλον.**

σαδιστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. -**ίστρια,** ὁ πάσχων σαδισμὸν βλ.λ., ὁ εὑρίσκων ἡδονὴν εἰς τὸ νὰ βασανίζῃ τὸν ἄλλον.

σαδιστικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σαδισμὸν βλ.λ. ἢ ὁ ἰδιάζων εἰς σαδιστήν, σαδικός· || ἐπίρρ. -**ῶς,** δημ. -**ά.**

σαδραπᾶν (τῶν) 'Επιγρ. γενικ. πληθ. ἀντὶ σατραπῶν: 'Επιγρ.Νασιωτῶν.

σαζάνι (τὸ) δημ. ὁ ἰχθὺς κυπρῖνος

σάζι (τὸ) δημ. εἶδός τι καλάμου χρησιμοποιουμένου διὰ κατασκευὴν φιάθων

σάζω μσν. δημ. προφ. τοῦ σιάζω βλ.λ., διορθώνω: 'Ερωτόκρ.Ι,852 **ἀφορμὲς τοῦ 'βρισκε νὰ τὰ σάζῃ**· || φρ. **στὴ ζυγαριὰ σάζω** ἰσοσταθμίζω: αὐτ.37· **2**) ἀπρσ. **σάζει** ἁρμόζει, ταιριάζει: **δὲν μοῦ - σοῦ - τοῦ σάζει.**

σάθα 'Ησ. «μορία· Δωριεῖς»· **2**) αὐτ. «τὰ ἀνδρεῖα ἀναγκαῖα».

σαθαρυγά 'Ησ. «ταραχή».

σαθέριον (τὸ) πιθ. εἶδός τι κάστορος, σαμούρ. τοῦ νεροῦ: 'Αριστλ.ΖΙ 594b,31 (δ. ἀνάγν. σαθρίον).

σάθη (ἡ) τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον, ἡ ψωλή: 'Αρχίλ.97 (πιθ.), 'Αριστφ.Λυσ.1119 **κἢν μὴ διδῷ τὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε.**

σαθούρι (τὸ) δημ. ὁ καρπὸς τῆς σαθουριᾶς βλ.λ.

σαθουριά (ἡ) δημ. ποικιλία τις τοῦ φυτοῦ κολοκύνθη ἡ κοινή.

σάθραξ 'Ησ. «φθείρ».

σαθροδοξία (ἡ) μσν. σαθρότης δοξασιῶν, κακοδοξία: Νεῖλ.'Επιστ.34.

σαθροποιῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι σαθρόν, ἐξασθενῶ, ἀδυνατίζω: Γρηγ.Νύσσ.3,783.

σαθρός-ά-όν κ. νεώτ. ὁ σαπρός, σεσηπώς, ἐφθαρμένος ἕνεκα παλαιότητος, ὁ μὴ ἔχων πλέον ἀντοχήν, ἐπισφαλής, ἑτοιμόρροπος, ξεχαρβαλωμένος, σάπιος: 'Ιππ.Διαίτ.1,15 **σκυτέες τὰ σαθρὰ ὑγιέα ποιέουσι, - σαθρὸν βάθρον** - ἰκρίωμα, **σαθρὰ στέγη**· || ἐπὶ νοσούντων ἢ ἐν οὐχὶ καλῇ καταστάσει εὑρισκομένων μερῶν τοῦ σώματος: 'Ιππ. Διαίτ.1,15 **τὰ σαθρὰ ὑπὸ τῶν ἰητρῶν ὑγιαίνονται**· || κ. μτφ.: Εὐρ.'Ικ.1064, αὐτ.Βάκχ.487, Πλάτ. Νόμ.736E, Δημ.303, αὐτ.52 **εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων ὁ πόλεμος,** Πλούτ.Δίων 23 **τὰ σαθρὰ τῆς τυραννίδος**· **2**) ὁ μὴ ὑγιής, ὁ νοσηρός: 'Ηρ.6,109 **πρίν τι καὶ σαθρὸν μετεξετέροισι ἐγγενέσθαι** (πρὶν ἡ νοσηρά τις σκέψις ἐπέλθῃ εἰς αὐτούς, δηλ. πρὶν νὰ γίνουν προδόται)· **3**) πάπ. ὁ ἀνίκανος, ὁ στερούμενος ἱκανοτήτων: **γάλλοι καὶ σαθροί**· **4**) κ.νεώτ. ὁ μὴ ἔχων στερεὰς βάσεις, ὁ στερούμενος βάσεως: Εὐρ.'Εκ.1190 **σαθροὶ λόγοι,** αὐτ.Ρῆσ.639, - **σαθρὸν ἐπιχείρημα**· **5**) ἐπὶ ἀγγείων, ὁ ἔχων ρωγμάς, ραγισμένος: Πλάτ.Φίλ.55C **εἴ πῄ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν περικρούωμεν,** αὐτ.Θεαίτ.179B, αὐτ.Γοργ.493E **ἀγγεῖα τετρημένα καὶ σαθρά,** 'Επιγρ.' || κ. ἐπὶ φωνῆς: 'Αριστλ.'Ακουστ.804a,32 (φωναὶ) **σαθραὶ καὶ παρερρυηκυῖαι**· || μτγν. κ. μτφ.: Πλούτ.'Ηθ. 64E **ἡ κολακεία σαθρὸν ὑπηχεῖ**· **6**) φθαρτός, πρόσκαιρος: Πίνδ.Ν 8,34 **τῶν δ' ἀφάντων κῦδος ἀντείνει σαθρόν**

σαθρότης-ητος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σαθροῦ, ἀσθένεια, τὸ ἐπισφαλὲς τῶν πραγμάτων: Πλωτῖν.3,6,2, 'Ερμητ.18,2, Εὐστ.187,39.

σαθρῶ-όω μτγν., νεώτ. ἐν χρ. μ. κτ. μτχ. παθ. παρακ. **σεσαθρωμένος,** ποιῶ τι σαθρόν, ἀδύνατον, εὔθραυστον: ΠΔ 'Ιουδ.10,8 (κῶδ.Α)· κ. παθ. καθίσταμαι, γίνομαι σαθρός: Πάπ. **οἰκίας δύο μέρη ἐσαθρώθησαν.**

σάθρωμα-ατος (τὸ) 'Ησ. «τὸ μὴ ὑγιές, ἐλάττωμα, ἡ μὴ ὑγιὴς κατάστασις, σαθρότης».

σάθρωσις-εως (ἡ) πάπ. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαθρῶ βλ.λ., καταστροφή,

δλεθρος : Πάπ. **διαρπαγὴ καὶ σάθρωσις**, Ἀρμενόπ.2,4,16 **σάθρωσις γινομένη ἀπὸ τοῦ πυρός.**

σάθων-ωνος (ὁ) (ἐκ τοῦ σάθη, ὡς πόσθων ἐκ τοῦ πόσθη) ποι. ὑποκόρισμα λεγόμενον ὑπὸ τῶν τροφῶν περὶ μικρῶν παιδίων, ὁ ἔχων μεγάλην σάθην βλ.λ. : Τελεκλ.65.

σάϊ (τὸ) δημ. κ. **σάγι** τμῆμα ἢ διαμέρισμα καλλιεργημένου στρέμματος· πρβλ. σάδι.

σαιζόν (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. ὥρα τοῦ ἔτους, ἐποχὴ καὶ ἰδίᾳ ἡ καθ' ἣν συνήθως συμβαίνει τι ἰδιάζον : **ἡ καλοκαιρινὴ σαιζὸν τοῦ θεάτρου.**

σαΐζω δημ. δ. προφ. τοῦ σαγίζω βλ.λ.

σαικίς Ἡσ. «δειλός».

σαικωνῶ-έω κ. **σαικωνίζω** κινῶ : Ἀριστφ.ἀπ.849.

σάϊμπας (ὁ) δημ. διάδρομος μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων καλλιεργημένων ἀγρῶν, δρομίσκος χωρίζων ἓν σάϊ βλ.λ. ἀπὸ ἄλλου, ἐμβασία εἰς τὸ ἢ τὰ σάϊα.

σαΐνης (ὁ) δημ. δ. προφ. τοῦ σαγίνης βλ.λ.

σαΐνι (τὸ) δημ. τὸ σαγίνι, ὁ σαγίνης βλ.λ.

σαινίδωρος-ον μτγν. ὁ διὰ δώρων κολακεύων, ὡς οἱ κύνες διὰ τοῦ **σαίνειν** τὴν οὐράν, κωμ. ἔκφρασις τοῦ Ἐπικαύρου ὀνομάζοντος οὕτω τὸν Ἀντίδωραν, ὅστις μετὰ δώρων ἐκολάκευεν, ἤτοι διὰ δώρων ἐζήτει **ν' ἀποκτήσῃ τὴν εὔνοιαν τῶν** ἰσχυρῶν : Ἐπίκ.ἀπ.4.

σαινικρίζω Ἡσ. «ἐκτρέφω».

σαινολόγος-ον μσν. ὁ διὰ λόγων σαίνων, κολακεύων θωπεύων : Μοσχόπ.ΠΣχεδ.69,4.

σαινουρίς-ίδος (ἡ) ἀνώμαλον θηλ. τοῦ σαίνουρος βλ.λ.· Ἡσ.

σαίνουρος-ον (οὐρά) ἐπὶ κυνός, ὁ σαίνων, κινῶν τὴν οὐράν, ἢ ὁ διὰ τῆς κινήσεως ταύτης κολακεύων : Φώτ., Εὐστ.1821,51.

σαίνω (ἰδίᾳ ἐν συνθέσει περισαίνω) κ. νεώτ., ἐπ. παρατ. **σαῖνον** (Ὀδ.Κ 219), ἀόρ. **ἔσηνα** (αὐτ.Ρ 302), δωρ. **ἔσᾶνα** (Πίνδ.Ο 4,6, αὐτ.Π 1,52), παθ. **σαίνομαι** (Αἰσχ.Χο.194), ἰδίᾳ ἐπὶ κυνῶν, σείω, κινῶ τὴν οὐράν, κολακεύω, θωπεύω : Ὀδ.Κ 217 **ὅτ' ἂν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες .. σαίνωσι**, αὐτ.Π 6 **νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς σαίνοντάς τε κύνας**, Σοφ. ἀπ.885 **σαίνεις δάκνουσα καὶ κύων λαίθαργος**, Ἀπολλδ.Κωμ.14,5· ‖ κ. μτ. διορ. κτ. δοτ. ἐκφερομένου : Ὀδ.Ρ 302 **οὐρῇ μέν ῥ' ὅ γ' ἔσηνε** (ἐπὶ τοῦ κυνὸς Ἄργου), Ἡσίοδ.Θ 771, Σοφ.ἀπ. 687 **ἔσαινεν οὐρᾷ με**· ‖ κ. ἐπὶ ἰχθύων : αὐτ.762 **σαίνοντες οὐραίοισι τὴν κεκτημένην**· μτφ. ἐπὶ προσ., φέρομαι θωπευτικῶς, περιποιοῦμαι : Αἰσχ.Ἀγ.798 **τὰ δοκοῦντ' εὔφρονος ἐκ διανοίας ὑδαρεῖ σαίνει φιλότητι**, αὐτ.Πέρσ.97· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : Πίνδ.Π 2,82 **σαίνειν ποτὶ πάντας**· ‖ **σαίνω ποτὶ ἀγγελίαν** δέχομαι αὐτὴν μετὰ χαρᾶς : αὐτ.Ο 4,6· ‖ κ. **σαίνω τὴν ὑπόσχεσιν** δέχομαι αὐτὴν μετὰ σημείων χαρᾶς : Λουκ.Μισθ.Συν. 20· ‖ μτ. αἰτ. προσ. φέρομαι κολακευτικῶς πρός τινα : Ἀριστφ.Ἱππ.1031 **φράζευ .. κύνα Κέρβερον ἀνδραποδιστήν, ὃς κέρκῳ σαίνων σ', ὁπόταν δειπνῇς**, Νοσσ.ΑΠ 9,604· **3**) θωπεύω, περιποιοῦμαι, χαιρετίζω : Πίνδ.Π 1,52, Σοφ.Ἀντ.1214 **παιδός με σαίνει φθόγγος**, Καλλ.Αἴτ.1,1,19 **ὅτ' ἐλεύθερος ἀτμένα σαίνει**· ‖ **φαιδρὸς ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με** μὲ χαιρετίζει, μὲ θαρρύνει διὰ τῆς φαιδρότητος τοῦ βλέμματός του : Σοφ.ΟΚ 320· ‖ **σαίνω μόρον** φέρομαι κολακευτικῶς, προσπαθῶ διὰ κολακειῶν νὰ ἀποφύγω τὸν θάνατον : Αἰσχ.Ἑπτ.383 **σαίνων μόρον τε καὶ μάχην**, αὐτ.704 **τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνοιμεν ὀλέθριον μόρον;**· **4**) χαροποιῶ ἰδίᾳ δι' ἐλπίδων : Βακχ. 1,55 **ἐλπίδι κέαρ σαίνειν**, Εὐρ.Ἴων 685 **οὐ γάρ με σαίνει θέσφατα**, Ἀριστλ.Μεταφ.1590a,37 **τὰ λεγόμενα .. σαίνει τὴν ψυχήν**· κ. παθ. : Αἰσχ Χο.194 **σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος**· **5**) ἐξαπατῶ, παραπλανῶ διὰ τρόπων κολακευτικῶν, θωπευτικῶν : Σοφ.ἀπ.577 **ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ** λήθουσά με **ἔσαιν'** Ἐρινύς, Εὐρ.Ῥῆσ.55· **6**) σαίνομαι ταράττομαι· πρβλ. Ἡσ. «**σαίνεται**· κινεῖται, σαλεύεται, ταράττεται» : ΚΔ Θεσσ.1,3,3 **τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις**, Διογ.Λ 8,41 **σαινόμενοι τοῖς λεγομένοις ἐδάκρυον.**

σαιρός Ἡσ. «σαρός».

σαίρω (1) ἐν χρ. μ. κτ. παρακ. **σέσηρα** μτ. σημ. ἐνεστ., σύρω πρὸς τὰ ὀπίσω, ἀνασύρω τὰ χείλη μου καὶ δεικνύω τοὺς ὀδόντας ὡς ὁ κύων : Ἡσίοδ. Α 268, Ἄλεξ.98,26 **σέσηρεν ἄν τε βούλητ' ἄν τε μή**, Ἀριστφ.Σφ 901 **οἷον σεσηρὼς ἐξαπατήσειν μ' οἴεται**, αὐτ.Εἰρ.620, Κωμ.Ἀδέσπ.606, Μελέαγρ. ΑΠ 5,178, Πλούτ.Ἠθ 223C, Αἰλ.ΠΙ 3,40 **Σάτυροι ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι**· **2**) κ. ἄνευ κακῆς σημ. μειδιῶ δεικνύων τοὺς ὀδόντας : Θεόκρ.7,19· **3**) ἐπὶ γέλωτος, διαστέλλω τὰ χείλη : Ἱππ.Ἀδ.12 **σεσηρόσι μειδιήμασι**, Λουκ.Ἐρωτ.13 **σεσηρότι γέλωτι**· ‖ τὸ οὐδ. τῆς μτχ. κεῖται ἐν ἐπιρρ. σημ. : Θεόκρ.20,14 **σεσᾶρὸς γελᾶν**, Βάβρ.50,14 **σεσηρὸς αἰκάλλειν** (ἐπὶ ἀλώπεκος)· **4**) ἐπὶ πληγῆς ἢ ἕλκους, χαίνω : Ἱππ.Ἀγμ.32 **ἕλκος σεσηρὸς καὶ ἐκπεπλιγμένον**, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2· ‖ **σεσηρὸς χάσμημα** ἐπὶ μετρικῆς χασμῳδίας : Εὐστ.840,43.

σαίρω (2), ἀόρ. **ἔσηρα**, σαρώνω, καθαρίζω, σκουπίζω : Εὐρ.Ἑκ.363 **σαίρειν τε δῶμα**, αὐτ. Κύκλ.29, αὐτ.Ἴων 121 **μυρσίνας ἱερᾷ φόβᾳ, ᾇ σαίρω δάπεδον θεοῦ**· **2**) σαρώνων ἀπορρίπτω, πετῶ : Σοφ.Ἀντ.409 **πᾶσαν κόνιν σήραντες**· ‖ κ. μτφ. : Ἐπιγρ.Κρήτης **τάμ .. πορτ' ἀλλάλονς διαφορὰν καὶ ἀμειξίαν σᾶραι.**

σαΐς Ἡσ. «κοῦρος, κάρος».

Σαισαρία Ἡσ. «ἡ Ἐλευσὶν πρότερον».

σαιστός Ἡσ. «ἐλαία θλαστή».

σαΐτης (ὁ) μτγν. μέτρον ὑγρῶν, ἰσοδυναμοῦν πρὸς 22 ξέστας : Ἐπιφάν.π.Hultsch Metrol.Script.i,264.

σαΐτιον τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σαΐτης βλ.λ.

σαΐτις-ιδος (ἡ) μτγν. ὀνομασία ἐμπλάστρου : Ὀρειβ.ἀπ.88.

σαΐτ(τ)α (ἡ) μσν. δημ. δ.προφ. τοῦ **σαγίττα** βλ.λ.

σαΐτ(τ)εμα (τὸ) δημ. δ. προφ. τοῦ σαγίττεμα βλ.λ.

σαΐτ(τ)ευτής (ὁ) δημ. δ. προφ. τοῦ σαγιττευτής.

σαΐτ(τ)εύω μσν. δημ. δ.προφ. τοῦ σαγιττεύω βλ.λ.

σαΐτ(τ)ιά (ἡ) μσν. δημ. δ.προφ. τοῦ σαγιττιὰ βλ.λ.

σαΐτ(τ)οθήκη (ἡ) δημ. δ. προφ. τοῦ σαγιττοθήκη.

σαΐτ(τ)οπούλα (ἡ) δημ.δ.προφ. τοῦ σαγιττοπούλα.

σακάδιον (τὸ) Ἡσ. «μουσικόν τι ὄργανον, ἀπὸ τοῦ Σακάδα».

σακάζω δημ. ἀπογαλακτίζω νήπιον.

σακάϊ (τὸ) δημ. ἡ ρινικὴ μορφὴ τῆς νόσου μάλιος.

σακάλιον (τὸ) γλωσσ. διϋλιστὴρ οἴνου.

σάκανδρος (ὁ) τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον : Ἀριστφ. Λυσ.824 **τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.**

σακαράκα (ἡ) δημ. παλαιὰ καὶ ἄχρηστος σπάθη· **2**) γεν. σκωπτ. ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἠχρηστευμένου ἐκ τῆς παλαιότητος, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ παντὸς σχέσιν ἔχοντος πρὸς τὰ πολεμικὰ εἴδη.

σακαράκας (ὁ) δημ. εἰρων. στρατιωτικὸς ἀξιωματικὸς καὶ γελοίως ἐπιδεικνυόμενος.

σάκας (ὁ) Ἡσ. «γυναικεῖον αἰδοῖον».

σακάτεμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σακατεύω, πήρωσις.

σακατεύω δημ., ἀόρ. **(ἐ)σακάτεψα**, παθ. (ἐ)σακατεύτηκα, μτχ. παθ. παρακ. **σακατεμένος**, καθιστῶ τινα σακάτην βλ.λ., πηρῶ· **2**) συνεκδ. καταπονῶ, ταλαιπωρῶ, βασανίζω, ἐξαντλῶ : **τὴν σακάτεψε μὲ τὸ σφουγγάρισμα**· κ. παθ. : **εἶμαι σακατεμένος ἀπὸ τὴν πολλὴ δουλειά**· ‖ φρ. **τὸν ἐσακάτεψε στὸ ξύλο** (τὸν ἔδειρεν ἀνηλεῶς).

σακάτης (ὁ) δημ., θηλ. **-ισσα**, ὁ μὴ ἔχων σωματικὴν ἀκεραιότητα, ἀνάπηρος, ὁ ἔχων μέλος τι κολοβὸν ἢ ἐστρεβλωμένον.

σακάτικος-η-ο δημ. ὁ σακατεμένος, κολοβωμένος, ἐστρεβλωμένος, μισερός· **2)** συνεκδ. ὁ μὴ στερεός, σαθρός.
σακατ(η)λίκι (τό) δημ. ἡ κατάστασις τοῦ σακάτη, ἀναπηρία.
σακελίζω σχόλ. βυζαντ. τ. τοῦ σακίζω βλ.λ. : Σχόλ.᾽Αριστφ.Πλ.1088.
σακέλισμα-ατος (τό) ἠθμός : Σχόλ.Διόδ.Σ 5,28.
σακελιστήριον (τό) μσν. ἠθμὸς βλ.λ. : Σχόλ. ᾽Αριστφ.Πλ.1088, Τζέτζ.Χιλ.3,420.
σακελλάριος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. παλαιὸν ἐκκλησιαστικὸν ὀφφίκιον διδόμενον εἰς πρεσβυτέρους, νῦν δὲ ἐκκλησιαστικὸν τιμητικὸν ἀξίωμα.
σακέλλιον (τό) ὑποκορ. τοῦ σάκος βλ.λ.· ᾽Ησ.
σακέλλιος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. κ. **σακελλίων-ωνος** παλαιότ. ἐκκλησιαστικὸν ὀφφίκιον διδόμενον εἰς πρεσβύτερον, νῦν δὲ ἐκκλ. τιμητικὸν ἀξίωμα.
σάκελλος (ὁ) μτγν. μικρὸς σάκος βλ.λ. : ᾽Αέτ. 8,76 σάκελλοι διὰ πιτύρων.
σακέσπαλος-ον (πάλλω) ποι. ὁ πάλλων τὴν ἀσπίδα, ὁ χειριζόμενος αὐτήν, πολεμικός : ᾽Ιλ.Ε 126 οἷον **ἔχεσκε σακέσπαλος ἱππότα Τυδεύς,** Καλλ.Δία 71, Νόνν.Δ 23,140, αὐτ.8,178.
σακεσφόρος-ον ποι. ὁ ἀσπιδοφόρος : Σοφ.Αἴ. 19, Εὐρ.Φοίν.139 σακεσφόροι γὰρ **πάντες Αἰτωλοί**· **2)** ὁ πωγωνοφόρος, γενειῶν : Πλάτ.Κωμ.122.
σακεύω διηθῶ, στραγγίζω, σουρώνω : Αἰλ.Διον. ἀπ.296, Φώτ., Σουΐδ. (ἀναφέρεται ἐκ τοῦ ῾Ηρ.4,23, ἔνθα οἱ κώδ. ἔχουσι σακκέουσι ἱματίοισι).
σακηφόρος (ὁ) ᾽Επιγρ. ὁ σακκοφόρος βλ.λ.) : ᾽Επιγρ ᾽Εφέσου Διονύσου .. σακηφόροι **μύσται.**
σακίζω μτγν. σακεύω βλ.λ. : Λυκόφρ.π.Φώτ.
σακίον (τό) ἀττ. τ. τοῦ σακκίον βλ.λ. : ᾽Αριστφ. ἀπ.323 σακίον, **ἐν οἷσπερ τἀργύριον ταμιεύεται,** Ξεν.᾽Αν.4,5,36.
σακίτας (ὁ) μτγν. δωρ. τ. τοῦ σηκίτης βλ.λ. : Θεόκρ.1,10 **ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ** γέρας.
σάκ(κ)α (ἡ) δημ. σακκίδιον, ἐν τῷ ὁποίῳ μεταφέρει ὁ μαθητὴς τὰ βιβλία του καὶ τὰ **τετράδιά του** εἰς τὸ σχολεῖον, μαθητικὸς χαρτοφύλαξ· **2)** τὸ σακκίδιον τοῦ κυνηγοῦ, θύλακος, τσάντα· **3)** γεν. χαρτοφύλαξ, χαρτοφυλάκιον.
σα(κ)κάκι (τό) δημ. εἶδός τι βραχέος ἀνδρικοῦ ἐπενδύτου **περιβάλλοντος** τὸν κορμὸν **καὶ** τοὺς βραχίονας, σάκκος, σαυρτοῦκα· **2)** μικρὸς σάκκας, σακκίδιον, σακκοῦλι.
σακκᾶς (ὁ) ᾽Επιγρ., πάπ. κ. δημ. ὁ κατασκευαστὴς ἢ μεταφορεὺς σάκκων· **2)** (ἀραβ.) δημ. ὁ μεταφέρων ὕδωρ ἐντὸς δερματίνων σάκκων· **3)** ὁμ. δημ. τὸ πτηνὸν πελεκὰν **ὁ καινός**· **4)** ὁμ δημ. ἀστεϊσμός, χωρατό.
σακ(κ)ελίζω δημ. στραγγίζω ζυμαρικά, ἰδίᾳ μακαρόνια εἰς τὸ τρυπητό.
σακκελίς-ίδος (ἡ) νεώτ. εἶδός τι βαμβακομάλλου μονοχρώμου ἀραιοῦ ὑφάσματος, σαλί.
σακκενδυτῶ-έω μσν. εἶμαι ἐνδεδυμένος διὰ σάκκων, φορῶ σάκκους : Βαλσ.ἐν Συντ.καν.3,516.
σακκέω δ.γρ. τοῦ σακεύω βλ.λ. : ῾Ηρ.4,23 σακκέουσι ἱματίοισι.
σακκηγία (ἡ) πάπ. μεταφορὰ σάκκων.
σακκηγός (ὁ) πάπ. ὁ μεταφορεὺς σάκκων, σακκᾶς.
σακκηγῶ-έω πάπ. μεταφέρω σάκκους.
σακ(κ)ί (τό) δημ. τ. τοῦ σακκίον βλ.λ., τσουβάλι· ‖ φρ. **τὸν ἔβαλε στὸ** σακκί τὸν ἐξηπάτησεν, ἅ. τὸν ἔβαλε στὸν ντορβᾶ· ‖ ὁμ. (ἀγοράζω) γουρούνι **στὸ σακκί** χωρὶς νὰ ἐξετάσω **τὴν** ποιότητα τοῦ ἀγοραζομένου πράγματος· ‖ **ὁμ. ἂς πάῃ** κι αὐτὴ **ἡ φούχτα στὸ σακκί** λεγόμενον ὑπὸ ὑποστάντος καὶ νέαν πρὸς ταῖς ἄλλαις προσβολὴν ἢ ζημίαν· ‖ παροιμ. **ἄδειο σακκὶ δὲν στέκει** ὁ πεινῶν δὲν δύναται νὰ ἐργασθῇ· ἡ ἐπὶ μικρονόων, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἰδίαν γνώμην, ἀλλὰ παρασύρονται ὑπὸ τῶν ἄλλων· **2)** κ. τὸ ἐν σάκκῳ περιεχόμενον : **ἕνα σακκὶ ἀλεύρι - καφφέ.**
σακκιά (ἡ) δημ. ποσότης, ὅση περιέχεται ἐν σάκκῳ, ὅσον χωρεῖ ἕνα σακκί : **πέντε σακκιὲς στάρι - κουκιά.**
σακκιάζω δημ. θέτω ἐντὸς σάκκου, μέσα σὲ σακκιά, τσουβαλιάζω : **σακκιάζω στάρι - ἀλεύρι.**
σακ(κ)ίας οἶνος (ὁ) Πολυδ.6,18 «ὁ διυλισμένος καὶ σακτὸς οἶνος παρ᾽ Εὐπόλιδι».
σακ(κ)ίδιον (τό) πάπ. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σάκκος, μικρὸς σάκκος, θύλακος, ἰδίᾳ ἡ σιτιοδόχη τῶν στρατιωτῶν.
σακ(κ)ίζω δ. τ. τοῦ σακίζω βλ.λ., σακεύω, ἐν χρ. τὸ παθ. : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,7,4, Κρίτ.π.Γαλ.12,437.
σάκκινος-η-ον σχόλ. ὁ ἐκ σάκκου, τρίχινος : Σχόλ.᾽Αριστφ.Πλ.1088.
σακκΐνόσυκοι ᾽Ησ. «δασύπρωκτοι»
σακ(κ)ίον (τό) κ. νεώτ., ἀττ. **σακίον, ὑποκορ.** τοῦ σάκκος ἢ σάκος, μικρὸς σάκκος, σακκί, τσουβάλι : Ξεν.᾽Αν.4,5,36 **περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακία περιειλεῖν,** Διοσκ. 5,109, Πάπ.· **2)** τρίχινον ἔνδυμα, τρίχινος **ἐπενδύτης** φερόμενος εἰς ἔνδειξιν πένθους : Μέν.544,4, ᾽Ιώσ.ΑΙ 2,3,4, Πλούτ.᾽Ηθ.168D **ἔξω κάθηται σακκίον ἔχων καὶ περιεζωσμένος ῥάκεσι ῥυπαροῖς.**
σακκοβελόνη (ἡ) νεώτ. μεγάλη βελόνη **εἰδικὴ** διὰ τὴν συρραφὴν σάκκων, σακκιῶν, **στρωμάτων** ἢ χανδρῶν ὑφασμάτων, σακκορράφα.
σακκογενειοτρόφος-ον (σάκκος ΙΙ) ᾽Επίγρ. ὁ φέρων μεγάλην γενειάδα, ὁ ἔχων ἕνα σακκὶ γένια : ᾽Επίγρ.π.᾽Ηγήσ.Ι.
σακκογκόλιθος (ὁ) νεώτ. τεχνητὸς ὀγκόλιθος κατασκευαζόμενος ἐκ σάκκων πεπληρωμένων διὰ σκυροδέματος, μπετόν.
σακκοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάκκον, θυλακοειδής : **σακκοειδὴς κύστις.**
σακκοθέσιον (τό) νεώτ. ναυτ. ἰκρίωμα σιδηροῦν συνήθως διῃρημένον εἰς τετράπλευρα χωρίσματα ἀποτελοῦντα θήκας, ἐν αἷς τοποθετοῦνται ἀνὰ ἕνα οἱ σάκκαι τῶν ναυτῶν.
σακκολαίφη (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ σακκολέβα βλ.λ.
σακ(κ)ολέβα (ἡ) δημ. ναυτ. ἱστίον σχήματος τραπεζοειδοῦς, λοίπαδος, σακκολαίφη· **2)** τύπος μικροῦ ὀξυπρύμνου πλοιαρίου (τρεχαντηριοῦ ἢ φοροπούλας) ἔχοντος ἱστίον ὡς τὸ ἀνωτέρω· **3)** ὁ συστολεὺς τῶν **ἐπιδρόμων** μεσουρία βλ.λ.
σακκομάχη (ἡ) μσν. ἔνδυμα **ἐξ ὑφάσματος** σακκίνου : Μόσχ.᾽Ιω.in Simoa.73.
σακκοπήρα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. πήρα **ἐκ** σάκκου, τριχίνου ὑφάσματος, ὁδοιπορικὸς σάκκος, ταγάρι, ντορβάς : ᾽Απολλδ.Καρ.Ι, Πολυδ.10,161, Πάπ.
σακκοπλόκος-ον (πλέκω) πάπ. κ. γλωσσ. ὁ πλέκων, ὁ ὑφαίνων σάκκους· **2)** γλωσσ. ὁ πλέκων ἠθμούς, στραγγιστήρια ἢ κόσκινα λεπτά.
σακ(κ)ορ(ρ)άφα (ἡ) δημ. σακκοράφιον, σακκοβελόνη, ἀρμενοβελόνα· **2)** ὁ ἰχθὺς σύγγναθος.
σακκοράφιον (τό) σχόλ. ἡ σακκοβελόνη, σακκορράφα : Σχόλ.Λαυκ.Θε.Δ 14,1, ΕΜ 46,31.
σάκ(κ)ος (ὁ) κ. νεώτ. κ. **δημ.** (ὁ τ. σάκος **ἀναφέρεται** ὡς ἀττ. ὑπὸ τοῦ Αἰλ.Διον.ἀπ.296, Φρύν.229, Μοῖρ.354Ρ, Θωμ.Μ 344R, τὸν δὲ τ. σάκκος καλεῖ δωρ. ὁ Φρύν.229, ἑλληνικ. ὁ Μοῖρ.354Ρ κ. ὁ Θωμ. Μ 344R, κωμ. **δὲ** ὁ Πολυδ.7,191· ἐν ᾽Αριστφ.᾽Αχ.822 κ. αὐτ.᾽Εκκλ.502 **ἀπαιτεῖ** τὸ μέτρον τὸν τ. σάκος κ. ἐν αὐτ.᾽Αχ.745 κ. ἐν ᾽Ιππῶν.57 τὸν τ. σάκκος· οἱ κώδ. τοῦ ῾Ηρ. ἔχουσι τὸν τ. σάκκος· ἐν ᾽Επιγρ. κ. Πάπ. ἀπαντῶσιν ἀμφότεροι οἱ τ.), τραχὺ ὕφασμα ἐκ τριχῶν, μάλιστα δὲ ἐξ αἰγείων : ΠΔ Σοφ. Σειρ.25,17 **σκοτοῖ τὸ πρόσωπον αὐτῆς ὡς σάκκον,** ΚΔ ᾽Αποκ.6,12 **καὶ ὁ ἥλιος μέλας ἐγένετο ὡς σάκκος τρίχινος**· **2)** πᾶν τὸ ἐκ τοιούτου ὑφάσματος πεποιημένον, ὅθ. εἶδός τι θήκης **ἐκ**

τραχέος ὑφάσματος ἢ δέρματος στενομάκρου συνήθως καὶ ἀνοικτῆς πρὸς τὰ ἄνω, πρὸς φύλαξιν ἢ μεταφορὰν παντὸς εἴδους πραγμάτων, μέγας θύλακος, σακκί, ταουβάλι : Ἡρ.9,80 **σάκκους τε ἐπ᾽ ἁμαξέων εὕρισκον,** Ἀριστφ.Ἀχ.745, αὐτ. Λυσ.1209, Γαλ.2,559, αὐτ.8,672, - **τρεῖς σάκκοι ἀλεύραυ·** ‖ **νεώτ. σάκκος ἀπλύτων** ὁ πρὸς ἐναπόθεσιν **τῶν μὴ** καθαρῶν, λερωμένων ἐσωρρούχων· ‖ **ὁμ. ταχυδρομικὸς σάκκος** ἐντὸς τοῦ **ὁποίου μεταφέρονται** καὶ **αἱ** ἐπιστολαὶ καὶ τὰ ταχυδρομικὰ **δέματα·** ‖ **χειρουργικὸς σάκκος** εἰδικὴ θήκη χρησιμοποιουμένη **ἐν** τῷ στρστῷ καὶ περιέχουσα **εἴδη διὰ** τὴν παροχὴν τῶν πρώτων βοηθειῶν· ‖ δημ. φρ. **θὰ σοῦ δείξω πόσ᾽ ἀπίδια βάζει ἢ βάνει ὁ σάκκος** ἀπειλὴ συνετισμοῦ· **2)** νεῶτ. συνεκδ. τὸ περιεχόμενον ἑνὸς σάκκου, ἑνὸς σακκιοῦ : **δέκα σάκκοι** ἀλεύρου - ὀρύζης **- καφέ·** **3)** πάπ. ὡς μέτρον· **4)** νεώτ. ναυτ. κυλινδρικὸς θύλακος ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσει ὁ ναύτης τὸν ἱματισμόν του καὶ τὰ ἀτομικά του **εἴδη·** ‖ νεώτ. στρατ. ὁ γυλιὸς βλ.λ.· **5)** λεπτὸν κόσκινον, σῆττα ἢ ἠθμός, στραγγιστήρι, σουρωτήρι ἰδίᾳ τοῦ οἴνου : Ἱππῶν.57, Πολυδ.6,19, Πάπ. **σάκκοι τρίχινοι·** **6)** μτγν. ἔνδυμα τραχύ, ὅπερ ἐνεδύοντο οἱ Ἰουδαῖοι ὅτε ἐπένθουν : ΠΔ Γέν. 37,34 **ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφῦν αὐτοῦ,** αὐτ. Ἡσ.50,3, ΚΔ Λουκ.10,13, Ἰώσ.ΠΙ 2,12,5, Πλούτ.Ἠθ. 239C· **7)** μσν. κ. νεώτ. βαρύτιμος ἐπενδύτης ὃν **ἔφερον** οἱ Βυζαντῖνοι αὐτοκράτορες· ‖ ἀρχιερατικὸν ἄμφιον φθάνον μέχρι τοῦ γόνατος καὶ ἔχον βραχείας καὶ πλατείας χειρῖδας· **8)** νεώτ. κ. δημ. βραχὺς **ἐπενδύτης,** σακκάκι, σουρτοῦκο· **9)** νεώτ. ναυτ. τὸ **ἐξ** ὀθόνης περικάλυμμα τῶν ἱστίων, ἔλυτρον· **10)** δημ. τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ δικτύου γριπαρολιοῦ, ὅπου ἡ ὕφανσις εἶναι πολὺ πυκνή· **11)** π. κωμ. μτφ. μακρὰ τραχεῖα γενειάς, **ὁμοία πρὸς** τρίχινον **ὕφασμα** : Ἀριστφ. Ἐκκλ.502 **σάκον πρὸς ταῖν γνάθοιν ἔχειν.**

σακκοτρύπης (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν αἰγίλωψ βλ.λ.

σακκούδια (τὰ) πάπ. εἴδη χρυσοχοΐας ἢ γυναικείου **καλλωπισμοῦ.**

σακ(κ)ούλα (ἡ) δημ. μικρὸς σάκκος, σακκίδιον, **σακκούλι·** ‖ **εἰδικώτ.** σάκκος **ἐκ** λεπτοῦ πανίου, **ἐντὸς τοῦ ὁποίου** τίθεται τὸ ὀξύγαλα, τὸ γιαούρτι, **διὰ νὰ στραγγίσῃ, νὰ** σουρώσῃ : γιαούρτι **τῆς σακκούλας, ἁ.- σακκουλήσιο·** **2)** χαρτοσακκούλα βλ.λ.· **3)** σακκίδιον χρησιμεῦον ὡς βαλάντιον, **πουγγί** : φρ. **βαστάει** ἢ **βροντάει** ἡ **σακκούλα του** (εἶναι εἰς θέσιν νὰ δαπανήσῃ, διότι ἔχει παλλὰ χρήματα), ὁμ. **κάμε καινούργια σακκούλα νὰ τὰ βάλῃς** (εἰρων. εἰς ἀναμένοντας μεγάλα **κέρδη ἔκ τινος ἐπιχειρήσεως** ἢ ἐπιστροφὴν **ὀφειλομένην παρ᾽ ἀφερεγγύου**)· ‖ παροιμ. **τοῦ μπαμπᾶ μας ἡ σακκούλα** βάνει καθενὸς **μιὰ βοῦλλα** (ὁ πλοῦτος δύναται νὰ συγκαλύπτῃ καὶ σωματικὰ καὶ ἠθικὰ ἐλαττώματα).

σακ(κ)ουλές (ὁ) **δημ.** ὁ **φέρων** σάκκον, σακκιὰ ἀντὶ **ἐνδυμάτων,** ρακένδυτος ἐπαίτης.

σακ(κ)ουλεύομαι δημ. ἀποθ. ἐν χρ. εἰς τὴν γλῶσσαν **τῶν** ἀλητῶν, ἀντιλαμβάνομαι, ἰδίως τὸν κίνδυνον, **ἐννοῶ,** παίρνω κάβο ἢ μυρουδιά.

σακ(κ)ουλήσιος-ια-ιο δημ. **ὁ** τῆς σακκούλας, **ὁ προερχόμενος ἀπὸ** σακκούλαν βλ.λ.1) : **σακκουλήσιο γιαούρτι.**

σακκούλι (τὸ) δημ. σακκίδιον, σακκούλα : παροιμ. **φασούλι τὸ φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλι** (διὰ τῆς ἀποταμιεύσεως σχηματίζεται σὺν τῷ χρόνῳ ἱκανὸν ποσόν)· **2)** βαλάντιον, πουγγί.

σακ(κ)ουλιάζω δημ. θέτω ἐντὸς σάκκου ἢ σακκαύλας, σακκιάζω, ἐνθυλακώνω· **2)** ἀμτβ. **ἐπὶ ἐνδύματος, δὲν ἐφορμόζομαι** καλῶς, ἀλλὰ **σχηματίζω κολπώματα, σοῦφρες.**

σακκουλιάρης (ὁ) δημ., πληθ. -ιαραῖοι, ὁ φέρων σακκούλαν ἢ δισάκκιον· **2)** πληθ. **οἱ σακκουλιαραῖοι** προσωνυμία **τῶν** πρακτικῶν ἰατρῶν, τῶν κομπογιαννιτῶν ἐκ **τῶν** δισακκίων ἐν οἷς ἔφερον τὰ ὑπ᾽ αὐτῶν χρησιμοποιούμενα φάρμακα.

σακ(κ)ούλιασμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σακκουλιάζω βλ.λ., ἐνθυλάκωσις, σάκκιασμα· **2)** ἐπὶ ἐνδυμάτων, ἡ μὴ καλὴ ἐφαρμογὴ καὶ ὁ ἐκ ταύτης σχηματισμὸς κολπωμάτων.

σακκουλιέρης (ὁ) δημ. ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐν Κρήτῃ, Ἕλλην ἀγγαρευόμενος βίᾳ ὅπως φέρῃ τὰ ἐφόδια ἐκστρατείας Τούρκου πολεμιστοῦ.

σακκουλομαζώνω δημ. μαζεύω τὰ σακκούλια μου ἤτοι τὰς ἀποσκευάς μου : παροιμ. **ἄκουγε, γριά, καὶ γροίκα καὶ σακκουλομάζωνε** (πρὸς τοὺς τεχνηέντως ἀποδιωκομένους ἔκ τινος θέσεως).

σακκουφάντης (ὁ) γλωσσ. ὁ ὑφαίνων σάκκους.

σακκαφαρικός-ή-όν πάπ. ὁ τοῦ σακκοφόρου βλ.λ.3), ἀχθοφορικός.

σακ(κ)οφόρος-ον μτγν. ὁ φορῶν τραχέα τρίχινα ἐνδύματα : Πλούτ.Ἠθ.239C· **2)** **οἱ σακκοφόροι** ὡς οὐσ. ὄνομα θρησκευτικῆς αἱρέσεως : Ἐπιγρ., Κῶδ.Ἰουστιν.1,5,5· πρβλ. σακηφόρος· **3)** πάπ. ὁ ἀχθοφόρος.

σακκοφορῶ-έω μτγν. εἶμαι σακκοφόρος βλ.λ.3), ἀχθοφορῶ : Ἀρίσταρχ. ἐν Πάπ.

σακκώνυμος-ον σχόλ. ὁ οὗ τὸ ὄνομα ἐκ τῆς λ. σάκκος προέρχεται : Σχόλ Λυκόφρ.183.

σακνός-ή-όν Ἐπιγρ. ὁ τεθραυσμένος ἢ διερρωγώς, ραγισμένος : Ἐπιγρ.Κέω, αὐτ.Δήλου.

σακοδερμηστής (ὁ) ποι. ἐπὶ σκώληκος, ὁ κατατρώγων δερματίνας ἀσπίδας : Σοφ.ἀπ.635 (πιθ.).

σάκοιτοι Ἡσ. «οἱ ἱστῶντες τὸν κέραμον».

σάκος (ὁ) ἀττ. τ. τοῦ σάκκος βλ.λ.

σάκος-ους-εος (τὸ), ἰων. γενικ. σάκευς (Ἡσίοδ. Α 334), εἶδός τι ἀσπίδος κοίλης, ὅθεν συχνάκις ἐχρησίμευεν ὡς ἀγγεῖον πρὸς ὑποδοχὴν ὑγροῦ (Αἰσχ.Ἑπτ.540) : Ἰλ.Η 222, αὐτ.Σ 478, αὐτ.Υ 268 **οὐδὲ τό τ᾽ Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος ῥῆξε σάκος,** Ἡρ.1,52· **2)** μτφ. ὑπεράσπισις, προστασία : Αἰσχ.Ἱκ.190 **βωμός, ἄρρηκτον σάκος.**

σάκουτος (ὁ) μσν. εἶδός τι ἰχθύος : Γεωπ.20,7,1.

σακοφόρος-ον Ἐπιγρ. ὁ σακεσφόρος βλ.λ. : Ἐπιγρ.Κυζίκου, Ἡσ.· **2)** ὁ σακκοφόρος βλ.λ.3) : Πάπ.

σάκρα (ἡ) (λατ.) πάπ. κτ. πληθ. τὰ αὐτοκρατορικὰ ἀρχεῖα.

σάκταρον Ἡσ. «τοῦτο ἐμφερές ἐστι κόμμει, γεννώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν».

σάκτας (ὁ) (1) (σάττω) ὁ σάκκος, θύλακος : Ἀριστφ.Πλ.681 **ἔπειτα ταῦθ᾽ ἥγιζεν εἰς σάκταν τινά,** Πολυδ.3,155, αὐτ.10,64, Αἰλ.Διον.ἀπ.206· **2)** ὁ σάκανδρος : Φώτ.ἐν λ. σάραβον (Κωμ.Ἀδέσπ.1135).

σάκτας (ὁ)(2) βοιωτ. ὁ ἰατρός : Στράττ.47,5.

σακτήρ-ῆρος (ὁ) Ἡσ. «σάκκος, θύλακος».

σακτός-ή-όν ὁ γεμιστός, παραγεμισμένος : Ἀντιφάν.132,3, Πάπ.· **2)** ὁ διὰ τοῦ ἠθμοῦ διελθών, στραγγισμένος : Εὐπ.439· **3)** Ἡσ. «ὁ τεθησαυρισμένος, ὁ πολυχρόνιος καὶ ἤδη ἀποκείμενος»· **4)** Ἡσ. «σακτός· χιτῶνος εἶδος»· αὐτ. «θύλακος».

σα(κ)τοῦρα (ἡ) μσν. παρὰ Βυζαντίνοις εἶδός τι ταχύπλου κωπηλάτου πλοίου.

σάκτρα (ἡ) Φώτ. «φορμός».

σάκτωρ-ορος (ὁ) ποι. ὁ φορτώνων, γεμίζων, φορτωτής, γεμιστής : Αἰσχ.Πέρσ.924 **Ἅιδου σάκτορι Περσᾶν** (ὁ πληρῶν τὸν κάτω κόσμον μὲ Πέρσας, ἐπὶ τοῦ θανάτου).

σακυνδάκη Ἡσ. «ἔνδυμα Σκυθικόν».

σάκχαρ-αρος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., μτγν. κ. σάκχαρι (Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.14, Ὀρειβ.ἀδέδ.12,6) κ. **σάκχαρις-εως** (ἡ) (Διοσκ.Εὐπορ.1,40) κ. **σάκχαρον** (τὸ) (αὐτ.2,82, αὐτ.107, αὐτ.112), **λευκὴ** κρυσταλλικὴ οὐσία, γλυκεῖα τὴν γεῦσιν, ἐδώδιμος καὶ θρεπτική,

ἐξαγομένη ἐκ τοῦ χυμοῦ ἰδίως τοῦ σακχαροκαλάμου, τοῦ φοίνικας καὶ τῶν τεύτλων : Γαλ.12,71.

σακχαραιμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ γλυχαιμία βλ.λ.

σάκχαρι (τὸ) μτγν. τὸ σάκχαρον βλ.λ. : Περίπλ. Ἐρ.Θαλ.14, Ὀρειβ.ἀδέβ.12,6.

σακχαρικός-ή-όν νεώτ. χημ. ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς τὸ σάκχαρον, ὁ προερχόμενος ἐκ χημικῆς ἑνώσεως σακχάρου.

σακχαριμετρία (ἡ) νεώτ. ὁ προσδιορισμὸς τῆς εἰς σάκχαρον περιεκτικότητος οὐσίας τινός, ἄ. σακχαρομετρία.

σακχαρίνη (ἡ) νεώτ. χημικὴ γλυκαντικὴ οὐσία χρησιμεύουσα πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς σακχάρεως, ἰδίᾳ διὰ τοὺς διαβητικούς.

σακχαρινικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σακχαρίνην.

σακχάρινος-η-ον νεώτ. ὁ ἐκ σακχάρεως.

σάκχαρις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. ζάχαρη τὸ σάκχαρ(ον) βλ.λ. : Διοσκ.Εὐπορ.1,40.

σακχαρισμός (ὁ) νεώτ. εἶδός τι τοξικῆς δηλητηριάσεως συνεπείᾳ λήψεως ὑπερβολικῆς ποσότητος σακχάρου.

σακχαρίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν λεπτόκοκκον ὁμοιάζον κατὰ τὴν ὄψιν πρὸς τὸ σάκχαρον.

σακχαρογόνος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος διὰ χημικῆς κατεργασίας νὰ παράσχῃ σάκχαρον.

σακχαροδιαβήτης (ὁ) νεώτ., δημ. ζαχαροδιαβήτης ἡ νόσος σακχαρώδης διαβήτης.

σακχαροδοχεῖον (τὸ) νεώτ. δοχεῖον μικρὸν ἐν ᾧ ἐντίθεται σάκχαρις, σάκχαρον, πρὸς καθημερινὴν πρόχειρον χρῆσιν, ζαχαριέρα.

σακχαροδόχη (ἡ) νεώτ. σακχαροδοχεῖον.

σακχαροειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάκχαρον κατὰ τὴν ὄψιν ἢ τὴν γεῦσιν· 2) ὁ ἔχων τὴν σύστασιν, τὴν χημικὴν σύνθεσιν καὶ τὰς ἰδιότητας τοῦ σακχάρου.

σακχαρόζη (ἡ) νεώτ. ἐπιστημονικὴ ὀνομασία τοῦ καλαμοσακχάρου ὡς καὶ τῶν ἰσομερῶν τούτων εἰδῶν σακχάρου.

σακχαροκάλαμον (τὸ) νεώτ., δημ. ζαχαροκάλαμο γένος φυτῶν ἐκ τῶν ἀγρωστοειδῶν, τῶν ὁποίων οἱ κάλαμοι περιέχουν χυμὸν πλούσιον εἰς καλαμοσάκχαρον.

σακχαρολαβίς-ίδος (ἡ) νεώτ. μικρὰ λαβὶς πρὸς λῆψιν ἀπὸ τῆς σακχαροδόχης τεμαχίων σακχάρου, τσιμπιδάκι γιὰ τὴ ζάχαρη.

σακχαρολογία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπιστημονικὴ μελέτη τῶν σακχάρων.

σακχαρομετρία (ἡ) νεώτ. ἡ σακχαριμετρία.

σακχαρόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ προσδιορίζεται τὸ ἐν τινι διαλύματι περιεχόμενον σάκχαρον διὰ τῆς μετρήσεως καὶ τῆς στροφικῆς ἱκανότητας αὐτοῦ.

σακχαρομύκης-ητος (ὁ) νεώτ. εἶδός τι μικροσκοπικοῦ ἀσκομύκητος ἀναπτυσσομένου ἐντὸς σακχαρούχων χυμῶν καὶ προκαλοῦντος τὴν ζύμωσιν αὐτῶν.

σακχαρομυκητίασις-εως (ἡ) νεώτ. κ. σακχαρομυκήτωσις μόλυνσις τοῦ δέρματος, ἰδίως προκαλουμένη ὑπὸ σακχαρομύκητος.

σάκχαρον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σάκχαρ βλ.λ.: Διοσκ. Εὐπορ.2,82· 2) νεώτ. εἶδος ὑδατανθράκων ἀπαντώντων ἐν ζωϊκοῖς ἢ φυτικοῖς ὀργανισμοῖς.

σακχαρόπηκτον (τὸ) νεώτ. πᾶν ὅ,τι κατασκευάζεται διὰ πήξεως σακχάρεως ἢ περικαλύψεως διὰ σακχάρεως, ὡς τὰ κουφέτο, τὰ φοντὰν κτλ.

σακχαροποιήσιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ μετατραπῇ εἰς σάκχαρον.

σακχαροποίησις-εως (ἡ) νεώτ. χημικὴ ἢ βιολογικὴ μετατροπὴ οὐσίας τινὸς εἰς σάκχαρον.

σακχαροποιητικός-ή-όν νεώτ. ὁ δυνάμενος, ἱκανὸς νὰ προκαλέσῃ τὴν σακχαροποίησιν.

σακχαροποιΐα (ἡ) νεώτ. ἡ παρασκευὴ ἢ ἡ βιομηχανία κατασκευῆς σακχάρου, ζαχαροποιΐα.

σακχαροποιός (ὁ) νεώτ. ὁ παράγων ἢ κατασκευάζων σάκχαρον, ζαχαροποιός.

σακχαροποιῶ-έω νεώτ. μετατρέπω διὰ κατεργασίας εἰς σάκχαρον : τεῦτλα σακχαροποιούμενα.

σακχαρότευτλον (τὸ) νεώτ. τὸ φυτὸν ζαχαρότευτλον, τεῦτλον σακχαροῦχο.

σακχαρουρία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ γλυκωματουρία.

σακχαροῦχος ον νεώτ. ὁ περιέχων σάκχαρον, ὁ παρασκευαζόμενος μετὰ σακχάρου.

σακχαροφόρος-ον νεώτ. ὁ παράγων ἢ ὁ περιέχων σάκχαρον.

σακχαρόχρωμα-ατος (τὸ) νεώτ. σάκχαρον ὑποβληθὲν εἰς ἰσχυρὰν θέρμανσιν μέχρι μερικῆς ἀπανθρακώσεως καὶ χρησιμοποιούμενον κυρίως ὡς χρωστικὴ ὕλη δι' ἀλκοολοῦχα ὑγρά, ὡς διὰ τὸν ζῦθον, τὰ ἡδύποτα κτλ., δημ. καραμέλλα.

σακχαρῶ-όω νεώτ. μετατρέπω εἰς σάκχαρον, παρασκευάζω ἢ περικαλύπτω διὰ σακχάρου, ζαχαριάζω, ζαχαρώνω.

σακχαρώδης ους-ες νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάκχαρον, σακχαροειδής· 2) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σάκχαρον, ὁ παράγων σάκχαρον : σακχαρώδης διαβήτης.

σακχάρωσις-εως (ἡ) (νεώτ.) ἡ πρᾶξις τοῦ σακχαρῶ, παρασκευή τινος δι' ἐμποτίσεως ἢ περικαλύψεως αὐτοῦ διὰ σακχάρεως.

σακχυφάντης (ὁ) (ὑφαίνω) ὁ ὑφαίνων σάκκον, σακκιὰ ἢ τρίχινον ὕφασμα : Δημ.1170 ἡ οἰκία, ἐν ᾗ ᾤκει αὐτός.. καὶ τἀνδράποδα οἱ σακχυφάνται, Πολυδ.10,191, Ἡσ.ἐν λ. σακκοϋφάντης.

σάκωσε Ἡσ. «κατέκλεισεν. Δωριεῖς».

σάλα (ἡ) (1) δωρ. τ. τοῦ σάλη βλ.λ.

σάλα (ἡ) (2) (ἰταλ.) δημ. αἴθουσα καὶ ἰδίᾳ ὑποδοχῆς, σαλόνι : Παλαμ.Παράκ.93,5 ἀπὸ τὴν ἠσκιερὴ ἐμπατὴ στὴ φωτισμένη σάλα· 2) μεγάλη αἴθουσα δημοσίων συγκεντρώσεων, οἷον ἑστιατορίου, χοροῦ, συναυλιῶν, διαλέξεων κτλ.

σαλαάμ (τὸ) (ἀραβ.) δημ. ἄκλ. ἰατρ. σπασμώδεις κινήσεις τῆς κεφαλῆς ἐν εἴδει χαιρετισμοῦ, εἶδός τι ἐπιληπτικῶν φαινομένων.

σαλαβάρ Ἡσ. «μάγειρος. Λάκωνες».

σαλάβη (ἡ) δ. γρ. τοῦ σαλάμβη βλ.λ.· Ἡσ., Φώτ.

σάλαβος (ὁ) Ἡσ. «σαλάμβη».

σαλάγη (ἡ) κ. -ή Ἡσ. «θόρυβος, κραυγή, βοή».

σαλαγγιά (ἡ) δημ. ἁλιευτικὸν δίκτυον : ἀπόψε θὰ πάω μὲ τὴ σαλαγγιὰ γιὰ φαγκριά.

σαλαγιάζω δημ. ἡσυχάζω, καταλαγιάζω· ‖ ἰδ. ἐπὶ ὑγρᾶς ἐκτάσεως, ἠρεμῶ.

σάλαγος (ὁ) μσν., δημ. κ. σάλαγο (τὸ) βοή, θόρυβος, σαλαγή, ἰδ. βοὴ πλήθους ἀνθρώπων ἢ ἀγέλης ζῴων εὑρισκομένης ἐν κινήσει : Ἐρωφ. Ἰντερμ.3,91 σάλαγο μοῦ φανίστηκε κι ἐγροίκησα περίσσιο, Κρυστ. Ἡ ἁρπαγή 18 σκώνοντ' ἄλλα μὲ σάλαγο ἀπάνου· 2) δημ. ἡ πρὸς τὰ βοσκήματα κραυγὴ τοῦ βοσκοῦ, πρὸς ἀλλαγὴν κατευθύνσεως, σταμάτημα κτλ. : αὐτ.Τραγ. Ἤθελα νά μουν τσέλιγγας ἰ νὰ μοῦ βοηθάῃ στὸ σάλαγο.

σάλαγξ Ἡσ. «ἰχθὺς ἀγαθὸς καὶ μεταλλικὸν σκεῦος».

σαλαγῶ-έω μτγν., δημ. σαλαγάω, κροτῶ, ἠχῶ, βοῶ, σαλάσσω, βουΐζω : Ὀππ.Κυν.4,74 σαλαγεῦντος ἐπὶ δνοφεροῖο νότοιο, αὐτ.3,352· 2) δημ. ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων ἢ ζῴων, ἀναδίδω βοὴν ὑπόκωφον, θόρυβον· 3) ὁμ. μτβ. κατευθύνω διὰ φωνῶν τὰ βοσκήματα : σαλάγα τὰ πρόβατα νὰ κάνουν κατὰ δῶ, Κρυστ. Ἀγροτ. Τραγούδι πιστικοῦ 22 τὰ πρόβατα στῆς ρεματιᾶς τὸ πλάϊ σαλαγώντας· 4) μτγν. ἐν αἰσχρ. σημ. ὀπυίω, βινῶ, βατεύω : Χρησμ.π.Λουκ. Ἀλέξ.50 Καλλιγένειαν ὑπὲρ λεχέων σαλαγεῖ κατὰ δῶμα.

σαλάδο (τό) (Ισπαν.) δημ. ἀλίπαστον κρέας συντηρούμενον ἐντός βυτίων.

σαλαΐδιον (τό) Ἐπιγρ. πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σιαλίδιον : Ἐπιγρ.Κῶ.

σαλαΐζω κ. δημ. κραυγάζω θρηνωδῶς : Ἀνακρ.167· **2)** δημ. σαλαγῶ-άω βλ.λ.2) κ. 3).

σαλαϊσμός (ὁ) εἰκ. ἀντὶ σαλαΐς Ἡσ. «κωκυτός».

σαλακύρων Ἡσ. «εὐήθων».

σαλάκων-ωνος (ὁ) ματαιόφρων, μεγάλαυχος: Ἀριστλ.Ρητ.1391a,3,αὐτ.ΗΕὐδ.1221a,35, αὐτ.ΗΜ 1192b,2.

σαλακωνεία (ἡ) ματαιοφροσύνη, ἀλαζονεία, ξυπασιά : Ἀριστλ.ΗΝ 1192a,37.

σαλακωνεύομαι κ. σαλακωνίζω κ. -ομαι, ὑπερηφανεύομαι, ἀλαζονεύομαι, μεγαλαυχῶ, μεγαλοπιάνομαι : Ἑρμιππ.71 (πιθ.), Ἡσ., Φώτ., Σουΐδ.

σαλαμάνδρα (ἡ) κ. νεώτ. ἀμφίβιον ἑρπετὸν κερκοφόρον ἐκ τῶν **σαλαμανδριδῶν**, εἶδός τι σαύρας, γουστερίτσας, περὶ τῆς ὁποίας ἀναφέρεται ὅτι σβεννύει τὸ πῦρ: Ἀριστλ.ΖΙ 552b,16 **ὅτι δ' ἐνδέχεται μὴ καίεσθαι συστάσεις τινὰς ζῴων, ἡ σαλαμάνδρα ποιεῖ φανερόν**,Θεόφρ.Σημ.15,Διοσκ. 2,62, Αἰλ.ΖΙ 2,31, Φιλούμ.Γυναικ.34.

σαλαμάνδρειος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σαλαμάνδραν ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς αὐτήν : Νίκ.Θηρ.818.

σαλαμανδρίνη (ἡ) νεώτ. ἀλκαλοειδὲς δηλητήριον λαμβανόμενον ἐκ τοῦ ὑγροῦ τοῦ ἐκκρινομένου ἐκ τοῦ δέρματος τῆς σαλαμάνδρας.

σαλαμάστρα (ἡ) (Ιταλ.) δημ. ναυτ. πλεκτάνη.

σαλάμβη (ἡ) ποι. κ. **σαλάβη** (Φώτ.497), ὀπή, φεγγίτης ἢ καπνοδόχος : Σοφ.ἀπ.1093, Λυκόφρ.98.

σαλάμι (τὸ) (Ιταλ.) δημ. εἶδός τι καπνιστοῦ ἀλλᾶντας ἐκ λεπτῶς κεκομμένου χοιρείου κρέατος ἢ καὶ μόσχου, λίπους καὶ ἀρτυμάτων, ἐντεθειμένων ἐντὸς ἐντέρου μόσχου, ἄ. σαλτσιαότ(τ)ο

σαλαμιναφέτης (ὁ) ὁ προδότης τῆς νήσου Σαλαμῖνας, ὁ καταλιπὼν αὐτήν : Σόλ.2,4.

σαλαμινιακός-ή-όν μτγν. ὁ σαλαμίνιος βλ.λ.: Στράβ.8,2,2 **τέταρτος δ' ὁ Ἑρμιονικὸς καὶ Σαρωνικός (οἱ δὲ Σαλαμινιακον καλοῦσιν)**.

σαλαμινιάς-άδος (ἡ) ποι. θηλ. τοῦ σαλαμίνιος βλ.λ. : Αἰσχ Πέρσ.965.

σαλαμίνιος-α-ον κ.-ος-ον κ.νεώτ. ὁ ἐκ Σαλαμῖνος, ὁ εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἀναφερόμενος, κουλουριώτικος : Ἡρ.5,104,-**σαλαμίνιος οἶνος**· **2)** νεώτ. τὸ ἀρσ. κ. θηλ. **Σαλαμίνιος-ία** ὡς οὐσ. ὁ ἐκ Σαλαμῖνος καταγόμενος, ὁ κάτοικος ταύτης, Κουλουριώτης· **3) Σαλαμινία** (ναῦς ἢ τριήρης) (ἡ) ἱερὰ τριήρης τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων, ἡ ὁποία μετὰ τῆς Παράλου ἐχρησιμοποιεῖτο εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας : Ἀριστφ.Ὄρν.147 **ἵνα ἀνακύψεται κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία**, Θουκ.3,33.

σαλαμούρα (ἡ) (Ισπαν.) δημ. ὕδωρ ἁλατοβριθὲς πρὸς διατήρησιν ἐδωδίμων ἰχθύων, καρπῶν κτπ., ἅλμη, ἅρμη· **2)** χαρακτηρισμὸς ἐδέσματος πολὺ ἁλμυροῦ : **τὸ φαΐ εἶναι σήμερα σαλαμούρα**.

σαλάννη Ἡσ. «φαρέτρα».

σάλαξ-ακος (ὁ) (σαλάσσω) κόσκινον τῶν μεταλλουργῶν : Ἀριστλ ἢ Θεόφρ.(ἀπ.261) π.Πολυδ.10,149.

σαλάριον (τό) (λατ.) πάπ. μισθός, ἐπίδομα, γέρας, σύνταξις.

σαλάριος-ον πάπ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ σαλάριον, ὁ τοῦ σαλαρίου : **σαλάριον μέτρον**.

σάλασσα (ἡ) δωρ. προφ. τοῦ θάλασσα βλ.λ.

σαλασσομέδοισα (ἡ) δωρ. προφ. τοῦ θαλασσομέδουσα. βλ.λ.

σαλάσσω μτγν. σαλεύω : Νίκ.Ἀλεξ.457· **2)** φορτώνω πολύ, παραφορτώνω, ὑπερπληρῶ, γεμίζω. ἐν χρ. τὸ παθ. : Μακεδ.ΑΠ 6,56 **σεσαλαγμένος οἴνῳ**, Ἀγαθ.ΑΠ 11,57, ΑΠλ.4,306.

σαλάτα (ἡ) (Ιταλ.) δημ. ἔδεσμα, ὀρεκτικὸν ἢ συμπληρωματικὸν ἐκ λαχανικῶν ὠμῶν ἢ καὶ βεβρασμένων ἢ ἐξ ἄλλων ἐδωδίμων, ἀρτυόμενον δι' ἐλαίου, δι' ἅλατος, δι' ὄξους ἢ λεμονίου· ‖ φρ. **τά 'καμε σαλάτα** συνανέμειξε πράγματα ἀνόμοια κ. συνεκδ. ἐδημιούργησε δυσκολίας καὶ ἀνωμαλίας.

σαλατιέρα (ἡ) δημ. δοχεῖον, σκεῦος ἐπιτραπέζιον ἐν ᾧ παρατίθεται ἡ σαλάτα βλ.λ.

σαλατικό (τὸ) δημ. λαχανικὸν ἢ ὅ,τι ἄλλο ἐν χρ. πρὸς παρασκευὴν σαλάτας· ‖ ἡ σαλάτα.

σαλβάρι (τὸ) (περσ.), δημ. κ. **σαλιβάρι** πλατεῖα περισκελίς, εἶδός τι βράκας, σύνηθες ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων ἔνδυμα τῶν Ἀσιανῶν, νῦν δὲ ἐν χρ. π. χωρικοῖς : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.18,4 **πὀφόρηγαν χρυσὰ σκουτιὰ καὶ κόκκινα σαλβάρια**.

σάλεα (τὰ) λακων. τ. τοῦ θάλεα βλ.λ. : Ἀλκμ.10 **ἐν σάλεσσι πολλοῖς ἥμενος**.

σαλέη Ἡσ. «σάλη, φροντίς»· **2)** αὐτ. «βλάβη».

σάλεμα (τὸ) δημ. προφ. τοῦ σάλευμα, μικρὰ μετακίνησις· **2)** κλανισμός, ταλάντευσις.

σαλέπι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ὄρχις· **2)** τὸ ἀπὸ τῆς ρίζης τοῦ φυτοῦ τούτου παρασκευαζόμενον παχύρρευστον θερμαντικὸν ποτόν.

σαλεπιτζήδικο (τό) δημ. μέρος ἐν ᾧ πωλεῖται σαλέπι βλ.λ.2).

σαλεπιτζής (ὁ) δημ. ὁ πωλῶν σαλέπι βλ.λ.

σαλευμα-ατος (τὸ) μτγν., δημ. σάλεμα, κίνησις ἀσταθής, σάλος, κλονισμός, κούνημα : Ἀρτεμίδ. Δαλδ.1,79, Δίων Χρ.63,4 **σάλευμα πολεμικὸν ἵππου**.

σαλευομένως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ κλονισμοῦ, ἀσταθῶς, οὐχὶ βιαίως : Φιλόδ.Ρητ.1,260S.

σάλευσις-εως (ἡ) σάλος, κίνησις ἀσταθής : Ἀριστλ.Μηχ.857a,8.

σαλευτός-ή-όν μτγν. ὁ σαλευόμενος, ὁ κινούμενος ἄνω καὶ κάτω : Μελέαγρ.ΑΠ 5,174 **πάντα δ' ὑπ' ἀκρήτου γυῖα σαλευτὰ φορεῖς**.

σαλεύω (σάλος) μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **σαλεύγω** (Ἐρωτόκρ.4,454), μέλλ. **σαλεύσω** (ΠΔ Σοφ.Σαλ.4, 19), ἀόρ. **ἐσάλευσα** (Ἰσοκρ.8,95, ΑΠ 11,83), δημ. (ἐ)σάλεψα, παθ. μέλλ. **σαλευθήσομαι** (ΠΔ Σοφ. Σειρ.16,18, ΚΔ Λουκ.21,26), παθ. ἀόρ. **ἐσαλεύθην** (ΠΔ Μακκ.1,9,13, ΚΔ Πράξ.4,31, αὐτ.Θεσσ.2,2,2), μσν. δημ. **ἐσαλεύτηκα** (Ἐρωτόκρ.2,1394), παρακ. **σεσάλευμαι** (Αἰσχ.Πρ.1081), δημ.μτχ. παρακ. **σαλεμένος**, κάμνω τι νὰ κινῆται ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, νὰ κλονῆται, νὰ ταλαντεύεται, κραδαίνω, σείω, κινῶ, κουνάω : Πυθ. π.Στοβ.3,1,29 (τὰς ἀγκύρας) **οὐδεὶς χειμὼν σαλεύει**, Λυκόφρ.475 **σαλεύει τρικυμίᾳ πέδον**, Μαλακ.Συντρ.101,14 **στὸ νιοβαμμένο προιάρι, ποὺ τὸ σαλεύει μιὰ ριπὴ τοῦ κόρφου, - τὰ κύματα σαλεύουν τὸ σκάφος**· ‖ κ. ἐπὶ σεισμοῦ : Λουκιλλ. ΑΠ 11,83, αὐτ.259· ‖ κ. παθ. : Αἰσχ.Πρ.1081 **χθὼν σεσάλευται**, Πλάτ.Τίμ.79E **κύκλος σαλευόμενος**, Ἀριστλ.Μηχ.857a,7, Θεόφρ.Λιθ.11· ‖ κ. ἀμτβ. κινοῦμαι ἄνω καὶ κάτω, κυμαίνομαι, σείομαι, κλονίζομαι, ταλαντεύομαι : Ξεν.Οἰκ.8,17 **καὶ σαλεύοντες ἰσχυρῶς ὅμως σῴζουσι τὴν τάξιν**, Ἡλιόδ. Αἰθ.10,4, Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.125,1 **μὲ βρυχίσματα σαλεύει ποὺ τρομάζει ἡ ἀκοή**· ‖ κ. ἐπὶ πρασ. ἐν χρ. τὸ παθ. : Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 11,26 **ἐκ Βρομίου γυῖα σαλευόμενον**, Φαν.ΑΠ 12,31· ‖ ἐπὶ κορώνης : Σχόλ.Ἀρατ.1009 **ὑφ' ἡδονῆς σαλευομένη κορώνη**· ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.1123F **δόξαν σαλεύειν**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,56, αὐτ.337· ‖ ὁμ. κ. τὸ ἀμτβ. κινοῦμαι ὡς πλοῖον ἐν θαλάσσῃ, ταράττομαι ἄνω καὶ κάτω, διατελῶ ἐν σάλῳ : Σοφ.ΟΤ 23 **πόλις γάρ . . ἄγαν ἤδη σαλεύει**, αὐτ.Ἠλ.1074, Εὐρ.Ῥῆσ 249 **ὅταν . . σαλεύῃ πόλις**· ‖ δημ. κλονίζομαι, κινδυνεύω νὰ πέσω : **σαλεύει ἡ κυβέρνησις ἡ ἐπιχείρησις**· ‖ μτγν. εἶμαι ἀσταθής : Πολυβ.6,121· ‖ ἐπὶ λόγου, δὲν εἶμαι σταθερός, ταλαντεύομαι : Σέξτ.Ἐμπ.Πυθ.1,65· ‖ δθ. διατελῶ ἐν συμφοραῖς, δυστυχίᾳ, ὑποφέρω : Πλάτ.Νόμ. 923B **ἐν νόσοις ἢ ἐν γήρᾳ σαλεύειν**, Ἀριστλ.Πρ.

833a,34, Διον.'Αλ.Ρωμ.10,11, Αἰλ.ἀπ.48· **2)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. σείω, κινῶ, διασείω, τραντάζω : ΠΔ Σοφ.Σαλ.4,19 **καὶ σαλεύσει αὐτοὺς ἐκ θεμελίων,** Πάπ. **ἐπιστολαὶ δυνάμεναι** λίθον **σαλεῦσαι·** || δημ. φρ. **σάλεψε τὸ μυαλό του** ἔπαθε διάσεισιν τῶν φρενῶν, ἔπαθε τὰς φρένας· **3)** μτγν. ἐπὶ μέτρου σίτου, διασείω τὸ μέτρον, ὥστε νὰ πληρωθῇ καλῶς, ἐν χρ. τὸ παθ. : ΚΔ Λουκ.6,38 **μέτρον σαλευόμενον·** **4)** περιπατῶ, κινοῦμαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὡς πλοῖον ἐν θαλάσσῃ, βαδίζω ἀσταθῶς : 'Ιππ 'Αρθρ.56 (ἐπὶ ἀνθρώπων ἐχόντων διϊσταμένην τὴν κατὰ τὰ ἰσχία ἄρθρωσιν)· **5)** πάπ. τὸ μέσ. κινοῦμαι : **κατεσχέθην νόσῳ .. ὡς μὴ δύνασθαι μηδὲ σαλεύεσθαι·** || μσν. δημ. ἐνεργ. **σαλεύγω πόδα** κινῶ τὸν **πόδα,** βαδίζω : 'Ερωτόκρ.4,454 **στὸ ζάλον ὁποὺ στάθηκα, μηλιὸ δὲ σαλεύγω πόδα·** || κ. ἀμτβ. : αὐτ.2,353· **7)** δημ. ἀμτβ. μετακινοῦμαι κατά τι : **μὴ σαλέψῃς ἀπ' τὸν τόπο σου·** || ὁμ. πηγαινοέρχομαι : Παλαμ.'Ασάλ.Ζ 2 **σάλευε ὁ λεόπαρδος μέσ' στὸ σιδερόφραχτο κλουβί·** **8)** δημ. ἐπὶ ἰχθύος, ζῶν ἔτι σφαδάζω : **ἀκόμη σαλεύει τὸ ψάρι·** **9)** μτγν. νευστάζω, ταλαντεύω τὴν κεφαλὴν κατὰ τὸν νυσταγμόν : Γαλ. 18(2).68· **10)** μτγν. ἐπὶ πλοίων, ἐν φρ. **σαλεύω ἐπ' ἀγκυρῶν** εἶμαι ἠγκυροβολημένος : Πολύαιν.2, 2,7· || κ. μτφ. στηρίζομαι, ἐρείδομαι : Πλούτ. 'Ηθ.493D, αὐτ.Δημήτρ.38 **ὁρῶν ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ μόνῳ** (τῷ υἱῷ) **σαλεύοντας,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.1,26 **σαλεύειν ἐπὶ τῶν ἐλπίδων,** 'Αλκίφρ.3,28, Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.2,12 **σαλεύειν ἐπὶ τοιούτοις παραγγέλμασιν,** Πάπ.· || ὅθ. κ. ἐπὶ σημ. μτβ. **σαλεύω ἐπί τινι τὰς ἐλπίδας** στηρίζω ἐπί τινος τὰς ἐλπίδας : 'Ηλιόδ.Αἰθ.2,33, Εὐμάθ.93A· **11)** ρηματ. π. σάλευμα, σάλευσις, σαλευτός.

σάλη (ἡ) ἀρχ. λεξ., δωρ. **σάλα** κ. **σαλέη** ('Ησ.) ἡ φροντίς· 'Ησ., Φώτ., ΕΜ 151,47· **2)** 'Ησ. «**σαλέη** καὶ σάλη· **βλάβη**».

σαλητόν 'Ησ. «βαρβαρικὸν χιτῶνα».

σάλι (τὸ) (περσ.) δημ. γυναικεῖον ἐπώμιον ἐξ ὀρθογωνίου τεμαχίου ὑφάσματος πλεκτοῦ ἢ ὑφαντοῦ, μαλλίνου συνήθως· **2)** ναυτ. σχεδία.

σαλί (τὸ) (τουρκ.) δημ. μάλλινον ὕφασμα πρὸς κατασκευὴν σημαιῶν καὶ σημάτων, σακκελίς.

σαλία (ἡ) 'Ησ. «πλέγμα καλάθῳ ὅμοιον, ὃ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φοροῦσιν αἱ Λάκαιναι, οἱ δὲ θολία».

σαλία (ἡ) (2) 'Επιγρ. δωρ. τ. τοῦ τηλία, κόσκινον, κοσκινίστρα (ἀμφ.) : 'Επιγρ.Κρήτης.

σαλία (ἡ) (3) μσν. δημ. μωρία : Πρόδρ.2,481 **καὶ φρῦξαι, πίε τὸν πυρετὸν καὶ ξάφες τὰς σαλίας.**

σαλίῳ ἢ **σάλῳ** ἀρκεῖ : Ρινθ.22 (ἀμφ.ἀνάγν.).

σάλιαγκας (ὁ) δημ. κ. **σάλιακας** κ. **σάλιαγκος** κ **σαλίγκαρος** κ.**σαλιγκάρι** (τὸ) τὸ ὀστρακόδερμον μαλάκιον κοχλίας ἢ ἕλιξ : παροιμ. **σάλιαγκα σπίτι καίγεται κι ἐκεῖνος τραγουδάει** (ἐπὶ τῶν μωρῶν τῶν μὴ δυναμένων νὰ ἀντιληφθοῦν τὸ μέγεθος τῆς ἰδίας αὐτῶν συμφορᾶς)· **2)** τὸ φυτὸν φασίολος ὁ τοῦ Καρακάλλα.

σαλιαγκοκαύκι (τὸ) δημ. τὸ ὄστρακον τοῦ κοχλίου, τὸ καυκὶ τοῦ σαλιγκαριοῦ.

σαλιάζω δημ. ἐκκρίνω σίελον.

σαλιάρα (ἡ) δημ. ἐπιστήθιον ἐξ ὀθόνης χρησιμοποιούμενον ὡς προφυλακτικὸν τῶν νηπίων ἀπὸ τῶν ἐνδυμάτων των, σαλιαρίστρα· **2)** ὁ ἰχθὺς βλέννιος ὁ κοινός.

σαλιάρης-ιάρα (κ. -ισσα)-ικο δημ. ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τρέχουν τὰ σάλια : **σαλιάρικο παιδί·** **2)** μτφ. φλύαρος, μωρολόγος, σαχλός.

σαλιαρίζω δημ. φλυαρῶ ἀνοηταίνων, μωρολογῶ : **τί σαλιαρίζεις τόσην ὥρα ;**

σαλιάρισμα (τὸ) δημ. ἰδίᾳ κτ. πληθ. μωρολόγημα βλ.λ.

σαλιαρίστρα (ἡ) δημ. ἡ σαλιάρα.

σαλιβάρθαρα (τὰ) δημ. τὸ φυτὸν κενταύριον.

σαλιβάρι (τὸ) δημ. ἅ. σαλβάρι βλ.λ.

σαλιγκάρι (τὸ) δημ. ὁ σάλιαγκας βλ.λ.

σαλίγκαρος (ὁ) δημ. τὸ σαλιγκάρι βλ.λ.

σαλιγκοκαύκι (τὸ) δημ. ἅ. σαλιαγκοκαύκι βλ.λ.: Σολωμ.'Ελ.Πολ.3,5,5 **γλάρε, στρειδόφλουντσα ξερνᾷς,** ἀφρό, **σαλιγκοκαύκι.**

σαλιέρα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. ἐπιτραπέζιον ἁλατοδόχον σκεῦος, ἁλατοδοχεῖον, ἁλατιέρα.

σαλίζω μσν. δημ. φλυαρῶ : 'Ερωτόκρ.2,848 **ἐκεῖνο π' ὁ Σπιδόλιοντας φοματινὰ σαλίζει.**

σαλικός-ή-όν νεώτ. κ. **σάλιος-ια-ον** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σαλίους Φράγκους: **σαλικὸς ἢ σάλιος νόμος.**

σαλικυλικός-ή-όν νεώτ. χημ. ὀνομασία κατηγορίας χημικῶν ἑνώσεων, ἰτεϋλικός : **σ- ὀξύ.**

σάλιο (τὸ) μσν. δημ. ὁ σίελος βλ.λ. : Πρόδρ 2, 206 **ἐκίνησαν τὰ σάλια μου, Χριστέ, νὰ τὴν ἐπιάσα·** || φρ. δημ. **δὲν ἔχει σάλιο στὸ στόμα του** εἶναι λίαν ἐνδεής· || **τρέχουν τὰ σάλια του** ἐπὶ τοῦ σφοδρῶς παθοῦντος νὰ φάγῃ ἢ νὰ ἀποκτήσῃ τι, αὐτ.100 **καὶ τρέχουσιν τὰ σάλια σου καὶ συχνοκαταπίνεις·** || φρ. **σάλια, μύξες** ἀνόητοι ἀηδεῖς ἢ παιδαριώδεις λόγοι, μωρολογήματα· **2)** σχεδία, ἅ. σάλι.

σάλιος-α-ον νεώτ. ὁ σαλικὸς βλ.λ.· **2)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος ἐντόμων ὑμενοπτέρων.

σαλιούγκα (ἡ) μτγν. κελτικὴ νάρδος : Διοσκ. 1,8, Πλίν.ΦΙ 21,42.

σάλιωμα (τὸ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαλιώνω βλ.λ.

σαλιώνω δημ. ὑγραίνω ἢ ἐπιχρίω διὰ σιέλου : **σαλιώνω τὰ γραμματόσημα.**

σαλκᾶ, ἔλαιον (τοῦ-) μτγν. **εἶδός τι ἀρωματικοῦ** ἐλαίου : 'Αέτ.1,135, αὐτ.12,49.

σάλλω δωρ. τ. τοῦ θάλλω : 'Αλκμ.76,4.

σαλμακίδες (αἱ τ.) μτγν. αἱ ἑταῖραι· Σουΐδ.· || ἐκτεθηλυμμένοι ἄνδρες : Φιλόδ.ΑΠ7,222.

σαλόμετρον (τὸ) νεώτ. ναυτ. ὄργανον πρὸς μέτρησιν τοῦ εὔρους τῶν διατοιχισμῶν τοῦ πλοίου ἐν τρικυμίᾳ

σαλόνι (τὸ) (γαλλ.) νεώτ. κ. δημ. αἴθουσα ὑποδοχῆς, σάλα· || συνεκδ. ἔπιπλα ἀπαρτίζοντα τὴν ἐπίπλωσιν μιᾶς αἰθούσης : **σαλόνι ἐκ ξύλου παλισσάνδρου - ἀπὸ μαόνι - καρυδένιο.**

σαλονικιός-ιά-ιό δημ. ὁ τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος· **2)** τὸ ἀρσ. κ. θηλ. ὡς κύρ. ὄνομ. ὁ κάτοικος τῆς Θεσσαλονίκης, ὁ ἐξ' αὐτῆς καταγόμενος, Θεσσαλονικεύς.

σάλος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. πᾶσα ἀσταθὴς **καὶ** παλμικὴ ἢ ἐπαναληπτικὴ περιοδικὴ κίνησις, ἐπὶ σεισμοῦ : Εὐρ.ΙΤ 46 **χθονὸς νῶτα σεισθῆναι σάλῳ·** **2)** κ. νεώτ. κίνησις, σεῖσις, ταραχή, ἰσχυρὰ κύμανσις τῆς θαλάσσης, σάλεμα : αὐτ.'Εκ.28 **ἐν πόντου σάλῳ πολλοῖς διαύλοις κυμάτων φορούμενος,** αὐτ.ΙΤ 1443, αὐτ.'Ορ.994· **3)** ἐπὶ πλοίων ἢ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνθρώπων, ἡ ἐν τῇ θαλάσσῃ ἄνω καὶ κάτω κίνησις, ταραχή, κλύδων, ὁ ἕνεκα τρικυμίας κλυδωνισμός : Σοφ.Φιλ.271 **ἐκ πολλοῦ σάλου εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς,** Πλούτ.Λούκ.10 **σάλον εἶχεν ἡ θάλασσα,** Λουκ.'Ερμ.28, αὐτ.Τόξ.19 **ἐν τοσούτῳ σάλῳ ναυτιάσαντα·** **4)** μτφ. ταραχή, ταραχώδης ἀνακίνησις, ἀνατάραξις : Σοφ.'Αντ. 163 **τὰ μὲν δὴ πόλιος θεοὶ πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν,** αὐτ.ΟΤ 24, Λυσ.6,49 **ἐν σάλῳ πόλις γενομένη,** Πλούτ.'Αλέξ.32, **- ἐδημιούργησε σάλον, - πολιτικὸς - ἐκλογικὸς σάλος, - ὁ σάλος τῶν παθῶν·** **5)** ὁμ. μτφ. δυσάρεστος κατάστασις, ἀνησυχία, ταραχή : ΠΔ Σοφ.Σειρ.40,5 **θυμὸς καὶ ζῆλος καὶ ταραχὴ καὶ σάλος καὶ φόβος θανάτου,** Γαλ.9,816, Μάξ.Τύρ.1,1· **6)** μετων. ἀνοικτὴ θάλασσα, πέλαγος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν λι-

μένα : Πολύβ.1,53,10, Διόδ.Σ 3,44 **οὔτε λιμὴν οὔτε σάλος ἐπ' ἀγκύρας,** Περίπλ.'Ερ.Θαλ.7, αὐτ.55· **7)** 'Ησ. «φροντίς».

σαλός-ή-όν σχό... κ. μαν. δημ. ἀνόητος, μωρός, ἠλίθιος, ἀνισόρροπος : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ. 397, 'Ησ. ἐν λ. ὑσθλός, Πρόδρ.1,252 **καὶ λέγουσίν με, Σώπασε, σαλέ, μὴν συντυχαίνης.**

σαλοῦμαι-όομαι λεξ. βαδίζω μεθ'ὑπερηφανείας καὶ ἁβρότητος, κάμνω τσακίσματα : ΕΜ 270,40.

σαλοῦσα 'Ησ. «φροντίζουσα».

σαλούσιον (τὸ) πάπ. ἀμφ. σημ. : **σαλούσιον ὀρτύγων.**

σαλπάρισμα-ατος (ἰταλ.) δημ. ἡ ἀνάσπασις τῆς ἀγκύρας ἀπὸ τοῦ θαλασσίου βυθοῦ, ἡ ἄπαρσις.

σαλπάρω (ἰταλ.) δημ. ἀνασπῶ τὴν ἄγκυραν : **σάλπα** ναυτικὸν κέλευσμα σημαῖνον ἀνάσπα· || συνεκδ. ἀπαίρω βλ.λ.

σάλπη (ἡ) κ. νεώτ. κ. **σάρπη** ('Αριστλ.ΖΙ 534a,9), δημ. **σάλπα** ὁ ἰχθὺς βῶξ ἡ σάλπη· «'Ησ. σάλπη· ἰχθύς ποιός, ὃν καὶ βοῦν καλοῦσιν» : 'Επίχ.63, 'Αριστλ.ΖΙ 534a,8 **εἰσὶ τῶν ἰχθύων ὀξύκοοι κεστρεύς.. σάλπη·** || κ. ὡς ἀρσ. **σάλπης** (ὁ) ('Αρχιππ.19), κ. **σάλπος** (ὁ) (δ.γρ. ἐν 'Αριστλ.ΖΙ 534a,16).

σαλπιγγεκτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὸ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως ἐκτομὴ τῆς μιᾶς ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν σαλπίγγων, ᾠαγωγῶν, τῆς μήτρας.

σαλπιγγικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σάλπιγγα τοῦ ὠτὸς ἢ τὰς σάλπιγγας τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς γυναικός.

σαλπίγγιον (τό) μτγν. κ. μσν. ὑποκορ. τοῦ σάλπιγξ βλ.λ., σωλήν : Γαλ.2,707· κυρ. ὡς τίτλος σάλπιγγος : 'Ησ.ἐν λ.'Ισκάνδιον. **2)** τὸ φυτὸν ἵππουρις βλ.λ.3) : Γεωπ.2,6,27.

σαλπιγγῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν σαλπίγγων τῆς γυναικὸς λόγῳ λοιμώξεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

σαλπιγγοειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸ σχῆμα σάλπιγγος : Ροῦφ.'Ανατ.38.

σαλπιγγολογχυπηνάδαι (οἱ) ἔχοντες λογχοειδῆ γένεια σαλπιγκταί : 'Αριστφ.Βάτρ.966 **σαλπιγγολογχυπηνάδαι, σαρκασμοπιτυοκάμπαι.**

σαλπιγγοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ χειρουργικῆς τομῆς διάνοιξις μιᾶς ἢ ἀμφοτέρων τῶν σαλπίγγων τῆς μήτρας.

σαλπιγγοϋπερῷιος-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐσταχιανὴν σάλπιγγα καὶ τὴν ὑπερῴαν.

σαλπιγγοφαρυγγικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἴς τε τὸ στόμιον τῆς ἀκουστικῆς σάλπιγγος καὶ τὸν φάρυγγα ἢ εἰς τὸ φαρυγγικὸν στόμιον τῆς ἀκουστικῆς σάλπιγγος.

σαλπιγγῳοθηκῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ταυτόχρονος φλεγμονὴ τῆς τε σάλπιγγος ᾠαγωγοῦ καὶ τῆς ᾠοθήκης.

σαλπιγγωτός-ή-όν 'Επιγρ. κ. λεξ. ὁ ἐν σχήματι σάλπιγγος κατεσκευασμένος : 'Επιγρ. **σαλπιγγωτὴ λυχνία,** 'Ησ. ἐν λ. ἰσκανδωτόν.

σαλπιγκτής (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. **σαλπικτής** κ. **σαλπικτάς** ('Επιγρ.), μτγν. κ.δημ. **σαλπιστής,** δημ. κ. **σαλπιχτής,** ὁ σαλπίζων, ὁ παίζων σάλπιγγα : Θουκ.6,69 **σαλπικταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις,** Ξεν.'Αν.4,3,29 **ὁ σαλπικτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικόν,** Πολύβ.1,45,13 **ἀνακαλεῖσθαι τοὺς ἑαυτοῦ παρήγγειλε τοῖς σαλπικταῖς,** Διον.'Αλ.Ρωμ. 4,17, ΚΔ'Απ.18,22 **φωνὴ .. αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν,** 'Ασκληπιόδ.2,2, αὐτ.6,3· || νεώτ. εἰδ. ὁ στρατιώτης οὗ ἔργον εἶναι τὸ σαλπίζειν· **2)** Φώτ. «ὄρνις ὁμοίως σάλπιγγι φθεγγόμενος», κτ.'Ησ. ὀρχίλος βλ.λ.

σάλπιγξ-ιγγος (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **σάλπιγγα** μετάλλινον ἀπλοῦν μουσικὸν ὄργανον χρησιμοποιούμενον κυρ. ἐν τῷ στρατῷ πρὸς μετάδοσιν προσταγμάτων, παραγγελμάτων, ἡ τρουμπέτα : 'Ιλ.Σ 219 **ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ,** Αἰσχ.Εὐμ.568 **Τυρσηνικὴ σάλπιγξ** (ἡ διάτορος, ἡ ἰσχυρά), Σοφ.'Ηλ.711 **χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν** (διὰ τοῦ ἤχου τῆς σάλπιγγος), Εὐρ.Φοίν.1378 **Τυρσηνικῆς σάλπιγγος ἠχή,** Ξεν.'Ιππαρχ.3,12 **ἀπὸ σάλπιγγος** (εἰς τὸ διὰ τῆς σάλπιγγος δεδομένον σημεῖον), Πολύβ.4,13,1 **ἧκον ἀπὸ σάλπιγγος πανδημεὶ βοηθοῦντες,** Πλούτ.'Ηθ.671Ε **σάλπιγξι μικραῖς ὥσπερ 'Αργεῖοι τοῖς Διονυσίοις ἀνακαλούμενοι τὸν θεὸν χρῶνται,** 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,56 **σάλπιγξ ἡ ἱερὰ** (ἡ πρὸς ἱεροὺς σκοποὺς χρησιμοποιουμένη), 'Ερωτόκρ.2,386 **στὴ μαστοριὰ τσὶ σάλπιγγας εἶχα μεγάλη χάρι,** Σολωμ.Λάμπρ.2,4 **ἡ σάλπιγγα ἡ στερνὴ νὰ σὲ ξυπνήσῃ·** **2)** μτφ. πιερικὰ σάλπιγξ ἐπὶ τοῦ Πινδάρου : ΑΠ 7,34· || **οὐρανίη σάλπιγξ ἡ βροντή** : Τρυφιόδ.327, Νόνν.Δ 2,558· **3)** τὸ σάλπισμα : 'Αριστλ.Ρητ.1408a,9· **4)** **σάλπιγξ θαλασσία** ὁ στρόμβος βλ.λ.2) : 'Αρχίλ.192· πρβλ. σάλπη· **5)** πτηνόν τι ἐκπέμπον φωνὴν παραπλησίαν τῇ τῆς σάλπιγγος· 'Ησ. (πιθ.σαλπιγκτὴς βλ.λ.2))· **6)** κομήτης τις : Πτολ.Τετράβ.90· **7)** ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς ἐν 'Αργει ὡς ἐφευρέτιδος τῆς σάλπιγγος : Παυσ.2,21,3 **δι' αὐτὸ 'Αθηνᾶν ἐπονομάσαι Σάλπιγγα·** **8)** νεώτ. ἀνατ. **σάλπιγξ εὐσταχιανὴ** ὁ ἐν μέρει ὀστεώδης σωλὴν δι' οὗ ἐπικοινωνεῖ τὸ κοῖλον τοῦ τυμπάνου τοῦ ὠτὸς πρὸς τὸν ρινοφάρυγγα· || **σάλπιγγες φαλόπειοι** δύο σωληνοειδῆ ὄργανα ἑκατέρωθεν τῆς μήτρας, ἅ. ᾠαγωγοί.

σαλπίζω κ. νεώτ., ἀττ. **σαλπίττω** (Λουκ.Δίκ.Φων. 10, Φώτ.), βοιωτ. **σαλπίδδω** ('Αν.'Οξ.4,325), κ. **σαλπίσσω** (π.Ταραντίνοις : Εὐστ.1654,24, 'Αν.'Οξ. 1,62), μέλλ. **σαλπιῶ** (ΠΔ'Αρ.10,4), μτγν. κ. νεώτ. **σαλπίσω** (ΚΔ Κορινθ.1,15,52), ἀόρ. **ἐσάλπιγξα** (Ξεν. 'Αν.1,2,17, 'Αρχιππ.19), ἐπ. **σάλπιγξα,** μτγν. κ. νεώτ. **ἐσάλπισα,** γ' ἑν. πρόσ. παρακ. **σεσάλπιγκται** (Εὐδαμίδ.π.Στοβ.4,13,65), κ. **σεσάλπισται** (περι-:Πλούτ. 'Ηθ.192Β, αὐτ.220Β), ἠχῶ διὰ τῆς σάλπιγγος, φυσῶ, παίζω τὴν σάλπιγγα : Ξεν.'Αν.7,3,32 **σάλπιγξιν ρυθμοὺς . . σαλπίζοντες** μτ. συστοίχ. αἰτ. : Βατραχομ.200 **σαλπίζειν πολέμου κτύπον,** 'Ηδυλ.π.'Αθήν.11,497D **λιγὺν ἦχον σαλπίζει,** Λουκίλ. ἐν ΑΠ 11,136 **σαλπίζειν ἀνακλητικόν,** 'Αθήν.4,130Β **ἐσάλπισε τὸ . . δείπνου σημεῖον·** || νεώτ. στρατ. σημαίνω διὰ τῆς σάλπιγγος πρόσταγμα, παράγγελμα : **σαλπίζω προσκλητήριον, - ἐσάλπισεν ἀνάπαυσιν·** || κ. ἀπολ. διαλαλῶ, διακηρύττω : ΚΔ Ματθ.6,2 **ὅταν ποιῇς ἐλεημοσύνην, μὴ σαλπίσῃς ἔμπροσθέν σου·** || κ. μτφ. ἐπὶ τῆς βροντῆς : 'Ιλ.Φ 388 **ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς** (περιήχησεν ὁ μέγας οὐρανὸς ὡς ἡ σάλπιγξ)· || ἐν χρ. κ. ἀπροσ. **ἐπεὶ ἐσάλπιγξε** ὅταν ἡ σάλπιγξ ἤχησε : Ξεν.'Αν.1,2,17, ΚΔ Κορινθ.1,15,52 **σαλπίσει γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι·** **2)** συνεκδ. ἐπὶ τοῦ ἀλεκτρυόνος, μτ. αἰτ. : Λουκ. 'Ωκ.114 **ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν.**

σαλπικτής 'Επιγρ. ὁ σαλπιγκτὴς βλ.λ.

σάλπισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαλπίζειν βλ.λ., ἦχος σάλπιγγος, τὸ διὰ τῆς σάλπιγγος διδόμενον σημεῖον, τὸ σημαινόμενον παράγγελμα : Πολυδ.4,86.

σαλπισμός (ὁ) μτγν. ὁ ἦχος σάλπιγγος : Θεόδοτ. ἐν ΠΔ'Αρ.23,21.

σαλπιστής (ὁ) μτγν. ὁ σαλπιγκτὴς βλ.λ.

σαλπιστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς σάλπιγγα, ὁ τῆς ἢ ὁ ἐκ τῆς σάλπιγγος : Πολυδ.4,84 **σαλπιστικὰ κρούσματα.**

σάλπος (ὁ) δ.γρ. ἀντὶ σάλπη βλ.λ.

σαλτάριος (ὁ) 'Επιγρ. Φρυγίας δασώδης. 'Επιγρ.

σαλτάρω δημ. κάμνω σάλτο, πηδῶ.

σαλτιμπάγκος (ὁ) δημ. ἠθοποιὸς τοῦ ὑπαίθρου, **σχοινοβάτης,** ἀκροβάτης ἢ καὶ θαυματο-

ποιός, ἐκτελῶν διάφορα ἰδίως κωμικῆς ἐμφανίσεως γυμνάσματα πρὸς τέρψιν τοῦ κοινοῦ.
σάλτο (τὸ) (Ἰταλ.) δημ. κ. -ος (ὁ) ἅλμα, πήδημα.
σάλτσα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. ἄρτυμα τῶν ἐδεσμάτων ρευστόν, ἐκ βουτύρου ἢ ἐλαίου κ. διαφόρων καρυκευμάτων.
σαλτσιέρα (ἡ) (Ἰταλ.) δημ. δοχεῖον ἐντός τοῦ ὁποίου παρατίθεται σάλτσα βλ.λ.
σαλτσισότο (τὸ) δημ. εἶδος ἀλλᾶντος, ἄ. σαλάμι.
σαλύγη (ἡ) Ἡσ. σταθερά, συνεχὴς κίνησις.
σάλυξ (ἡ) μτγν. ἐσφ. ἀντὶ κάλυξ : ΨΔιοσκ.4,23.
σάλω δ. ἀνάγ. σαλῶ βλ.λ.
σαλώμη (ἡ) μτγν. φάρμακόν τι (πιθ. ἐκ τοῦ ὁμωνύμου κυρ. ὀν.) : Ἀνδρόμ.π.Γαλ.13,507.
σαλωνίτικος-η-ο δημ. ὁ τῶν Σαλώνων (Ἀμφίσσης) ἢ ἐκ τῶν Σαλώνων προερχόμενος : **σαλωνίτικες ἐλιές.**
σαλῶος Ἡσ. «ὁ πεφροντισμένος».
σαλώτια (τὰ) πάπ. ἀμφ. ἐνν. (ἐν καταλόγῳ, ἐπὶ φαγητῶν) : **ῥίξια δύο σαλωτίων.**
σᾶμα (τό) δωρ. τ. τοῦ σῆμα βλ.λ.
σαμαγόρειος οἶνος (ὁ) εἶδός τι ἰσχυροῦ οἴνου : Ἀριστλ.π.Ἀθήν.429F **τὸν δὲ σαμαγόρειον οἶνον .. ἀπὸ τριῶν κοτυλῶν κερασθεισῶν μεθύσκειν ὑπὲρ τεσσαράκοντα ἄνδρας.**
σάμαινα (ἡ) (Σάμος) σάμιον πλοῖον τύπου πεντηκοντόρου, κατασκευασθὲν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ τυράννου Πολυκράτους· Ἡσ. «σάμαινα· εἶδος νεὼς ὑὸς ἔχουσα προτομήν» : Πλούτ.Περ.26 **ἡ δὲ σάμαινα ναῦς ἐστιν ὑόπρωρος μὲν τὸ σίμωμα, κοιλοτέρα δὲ καὶ γαστροειδής, ὥστε καὶ φορτοφορεῖν καὶ ταχυναυτεῖν·** ‖ ἐτίθετο ὡς σημεῖον ἢ τύπος ἐπὶ νομισμάτων τῆς Σάμου : Δοῦρ.66J, Ἡσ.ἐν λ.Σαμιακὸς τρόπος.
σᾶμαίνω δωρ. ἀντὶ σημαίνω βλ.λ.
σαμάκι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἐρίανθος ὁ ραβέννειος βλ.λ.
σαμάκιον (τὸ) μέρος τι γυναικείας στολῆς· Ἡσ. «σαμάκια· κοσμαρίου εἶδος» : Κωμ.Ἀδέσπ.1136.
σαμαμίθιον (τὸ) μσν. εἶδος ἑρπετοῦ, τὸ σαμιαμίδι : Σωφρόν.π.Maii Spicil.3,477.
σαμάν-άνος (ὁ) νεώτ. μάγος ἱερεὺς παρὰ πολλοῖς λαοῖς τῆς Ἀσίας.
σαμανισμός (ὁ) νεώτ. θρησκευτικὸν σύστημα πολλῶν λαῶν τῆς Ἀσίας ἔχον ὡς βάσιν τὴν πίστιν εἰς τὴν μαγείαν
σαμανιστής (ὁ) νεώτ. ὀπαδὸς τοῦ σαμανισμοῦ βλ.λ.
σαμάντορα Ἡσ. «τὸν βραβευτὴν τῶν σφαιριζόντων»
σάμαξ-άκος (ὁ) πλέγμα ἐκ βούρλων, φάθα ἐν χρ. ὡς στρωμνὴ ἐν καιρῷ πολέμου Ἡσ. «ὕλη τις δρυώδης, οἷον βούτομον· οἱ δὲ φορμόν» : Χιωνίδ.ἱ. Πολυδ.10,43· ‖ τοξικὸς κάλαμος : Λύσιππ.10.
σάμαον (τὸ) δωρ. ἀντὶ σημεῖον βλ.λ. : Ἐπιγρ.
σαμαράς (ὁ) δημ. σαγματοποιός, ἄ. σαμαρτζῆς.
Σαμαρείτης (ὁ) μτγν. Ἐπιγρ. κ. νεώτ. κ. Σαμαρίτης, δωρ. Σαμαρίτας (Ἐπιγρ.) ὁ κάτοικος τῆς Σαμαρείας ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος : ΚΔΜατθ.10,5 **εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε·** 2) κτ. ἐπέκτ. **ὁ καλὸς Σαμαρείτης** ὁ συντρέχων, ὁ συμπονῶν, βοηθῶν τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην, ὁ φιλάνθρωπος (ἐκ τῆς ἐν ΚΔ παραβολῆς).
σαμαρειτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σαμάρειαν ἢ τοὺς Σαμαρείτας · Ἐπιφάν.· ‖ **Σαμαρειτικὴ πεντάτευχος** τὸ ἐν χρ. τὸ πάλαι ὑπὸ τῶν Σαμαρειτῶν κείμενον τῆς Πεντατεύχου.
Σαμαρεῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. κ. Ἐπιγρ. κ. **Σαμαρῖτις** (Ἐπιγρ.) θηλ. τοῦ Σαμαρείτης βλ.λ : ΚΔἸω.4,9.
σαμαρειτισμός (ὁ) μτγν. τὸ σαμαρειτίζειν βλ.λ.
σαμάρι (τὸ) δημ. τὸ σάγμα τῶν φορτηγῶν ζῴων : παροιμ. **ὅποιος δὲ μπορεῖ νὰ δείρῃ τὸ γάϊδαρο δέρνει τὸ σαμάρι** (ἐπὶ τιμωρούντων ἀδυνάτους δι' ὅσα κακὰ ἔπαθον ὑπὸ ἰσχυρῶν)· 2) μτφ. ἡ γωνιώδης κορυφὴ οἱασδήποτε ἐδαφικῆς πτυχῆς ἢ μανδροτοίχου ἑκατέρωθεν ἀποκλίνουσα· 3) τὸ φυτὸν θύμος ὁ ἀττικός.
σαμαροσκούτι (τὸ) δημ. κ. **σαμαρόσκουτο** κ. κτ. ἐπέκτ. χονδρὸν μάλλινον ἢ λινὸν ὕφασμα ἢ δέρμα, ἰδ. αἰγός, τιθέμενον ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν ζῴων ὑπὸ τὸ σάγμα ἢ ραπτόμενον ὑπὸ τὸ τυλεῖον ταύτου, ὅπως συγκρατῇ τὸ τύλωμα καὶ σχηματίζῃ μαλακὴν ἐπιφάνειαν ἐπαφῆς ἐπὶ τοῦ δέρματος τῆς ράχεως τοῦ ζῴου.
σαμαρτζῆς (ὁ) δημ. ὁ σαμαρὰς βλ.λ.
σαμάρωμα-ατος (τὸ) (σαμαρώνω) δημ. ἡ **πρᾶξις** καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαμαρώνω βλ.λ.
σαμαρώνω δημ., μτχ. παθ. παρακ. σαμαρωμένος, ἐπισάττω ὑποζύγιον, ἐπιθέτω τὸ σαμάρι **εἰς** τὴν ράχιν τοῦ ὑποζυγίου : **σαμάρωσε τ' ἄλογο, - γάϊδαρος σαμαρωμένος.**
σαματάς (ὁ) (τουρκ.) δημ. θόρυβος, πάταγος, ταραχή· ‖ συνεκδ. συμπλοκή
σάματι δημ. κ. **σάματις** ὡς, ἐάν, σὰν νά, μήπως, τάχα : **σάματις τὸν εἶδα ;, - σάματις ἔχουμ' ἐμεῖς περισσότερα;**· ‖ πρὸς δήλωσιν τοῦ ἴσως, μοῦ φαίνεται : **σάματι νὰ σὲ εἶδα χθὲς ποὺ περνοῦσες, - σάματις δὲ μοῦ λὲς τὴν ἀλήθεια.**
σαμβά Ἡσ. «ὀσφῦς, ὀφρῦς».
σαμβαλίσκος αἰολ. τ. τοῦ σανδαλίσκος **βλ.λ**· ἑτερόκλ. πληθ. **σαμβαλίσκα** : Ἱππῶν.18.
σάμβαλον αἰολ. τ. τοῦ σάνδαλον βλ.λ.
σαμβαλούχη (ἡ) μτγν. θήκη πρὸς φύλαξιν, τοποθέτησιν σανδάλων, ὑποδημάτων : Ἡρώνδ.7,19.
σαμβαλουχίς-ίδος (ἡ) σαμβαλούχη βλ.λ. : Ἡρώνδ.7,53.
σαμβοῦκος (ὁ) δημ. κ. σαμποῦκος κ. **ζαμποῦκος** τὸ φυτὸν ἀκτὴ ἡ μέλαινα βλ.λ., ἄ. κουφοξυλιά.
σαμβύκη (ἡ) μουσικὸν ὄργανον ἔγχορδον ἐντατόν, ὕψους πλέον τοῦ ἑνὸς καὶ ἐνίοτε μέχρι δύο μέτρων, ἔχον σχῆμα ἐπιμήκους ὀρθογωνίου περίπου τριγώνου, στηριζόμενον κατὰ τὴν ὀξυτέραν γωνίαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους αἱ χορδαὶ αὐτοῦ ἦσαν παρὰ μὲν ταῖς Πάρθοις καὶ Τρωγλοδύταις τέσσαρες, παρὰ δὲ τοῖς Σύροις πλείονες καὶ ἐν Αἰγύπτῳ μέχρι 38 (Spon.Misc.Ernd.Ant.21). Ἐν χρ.κ.παρ' Ἕλλησι (εἰσαχθὲν πιθ. ἐκ Φοινίκης ἢ Συρίας· πρβλ. Ἀριστλ.Πολιτ.1341b,1, Νεάνθ.5J, Ἰουβ.43), εἶτα δὲ **κ.** παρὰ Ρωμαίοις, παιζόμενον συνηθέστ. μὲν ὑπὸ γυναικῶν (σαμβυκιστριῶν) ἀλλὰ κ. ὑπ' ἀνδρῶν (σαμβυκιστῶν : Ἀθήν.4,182F), μετερρυθμίσθη, ὡς ἀναφέρεται (Στράβ.10,3,17, Σουΐδ.ἐν λ.Ἰβύκινον, Ἴβυκος, σαμβύκη) ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Ἰβύκου. Οἱ τόνοι τῆς σαμβύκης ἦσαν λίαν ὀξεῖς, δι' ὃ καὶ μικρὰ ἐγίνετο χρ.· αὐτῆς ἐν συμφωνίᾳ μετ' ἄ. ὀργάνων π. Ἕλλησι· 2) συνεκδ. ἡ σαμβυκίστρια : Πολύβ.5,37,10 **ἀντὶ τῶν ἵππων κιναίδους ἄγων καὶ σαμβύκας·** 3) μηχανή τις πολιορκητική, οὕτως ὀνομασθεῖσα ἐκ τοῦ σχήματος· Ἡσ. «σαμβύκη· οὐ μόνον τὸ μουσικὸν ὄργανον, οὗ μέμνηται Ἰόβας· ἀλλὰ καὶ πολιορκητικόν, οὗ Βίτων» : Πολύβ.8,6,8 **ἀγωνίζονται διαμαχόμενοι πρὸς τοὺς εἴργοντας ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων τὴν πρόσθεσιν τῆς σαμβύκης,** Πλούτ.Μάρκελλ.15 **ἐπῆγε μηχανήν· σαμβύκη μὲν ἐκαλεῖτο δι' ὁμοιότητά τινα σχήματος πρὸς τὸ μουσικὸν ὄργανον,** Ἀθήν.Μηχ.27,7, Ἀππ.Μιθριδ.26· πρβλ. σαμβυξ.
σαμβυκιστής (ὁ) μτγν. ὁ παίζων τὴν σαμβύκην βλ.λ. : Εὔφορ.π.Ἀθήν.4,182E **οἱ νῦν καλούμενοι .. σαμβυκισταί.**
σαμβυκίστρια (ἡ) θηλ. τοῦ σαμβυκιστής βλ.λ., γυνὴ παίζουσα τὴν σαμβύκην : Φιλήμ.44,5 Πλούτ.

Κλεομ.35, αὐτ.˝Αντ.9 γυναικῶν οἰκίαι χαμαιτύπαις καὶ σαμβυκιστρίαις ἐπισταθμευόμεναι.
σάμβυξ-υκος (ὁ) μτγν. σαμβύκη βλ.λ. : Πολύβ.5, 37,10 (ὡς μνημονεύεται ὑπὸ Σουΐδ.).
σάμεα-ων (τὰ) Ἡσ. σημεῖα, παράσημα ἐπὶ τῆς ἄκρας, τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου (λακων.).
σᾶμεῖον (τὸ) κ. Ἐπιγρ. δωρ. τ. ἀντὶ σημεῖον βλ.λ. : Ἀρχύτ.1, Ἐπιγρ.Ἀνδανίας αἱ δὲ γυναῖκες μὴ διαφανῆ μηδὲ τὰ σαμεῖα ἐν τοῖς εἱματίοις πλατύτερα ἡμιδακτυλίου.
σαμειῶ-όω Ἐπιγρ. δωρ.τ. ἀντὶ σημειῶ βλ.λ. : Ἐπιγρ.Ἀνδανίας τὰ σημειωθέντα (ἱερεῖα) παριστάτω.
σαμένορα Ἡσ. «τὸν βραδευτὴν τῶν σφαιριζόντων».
σάμερον δωρ. ἀντὶ σήμερον βλ.λ.
σαμιακός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νῆσον Σάμον, ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος, σαμιώτικος : Κρατῖν.13.
σαμ(ι)αμίθι (τὸ) δημ. εἶδος φαιᾶς μικρᾶς σαύρας συνήθως ἐν ρωγμαῖς τοίχων φωλευούσης.
σαμίθη Ἡσ. «ῥόφημά τι, ὡς Γλαυκίας ὁ ἰατρός».
σαμινά θαμινά· Ἡσ. «συνεχῶς. Λάκωνες».
σαμιώτικος-η-ο δημ. ὁ σαμιακὸς βλ.λ. : σαμιώτικο κρασί.
σάμμα Ἡσ. «ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς».
σαμντάνι (τὸ) (περσ.) δημ. κηροπήγιον.
σαμοβάρι (τὸ) (ρωσ.) δημ. μετάλλινον σκεῦος ἐκ βρασατῆρος καὶ μικρᾶς ἑστίας, ἐν ᾧ βράζεται τὸ πρὸς παρασκευὴν τοῦ τείου ὕδωρ.
σαμογετικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σαμογέτας, ὁ τῶν Σαμογετῶν : σαμογετικὴ γλῶσσα (ἡ γλῶσσα τῶν Σαμογετῶν).
σαμουράι νεώτ. ὀνομ. τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν παλαιὰν στρατιωτικὴν φεουδαρχικὴν τάξιν ἐν Ἰαπωνίᾳ.
σαμοῦρι (τὸ) (τουρκ.) δημ. τὸ ζῷον ἴκτις ἢ ζιβελίνιος βλ.λ., ὡς καὶ τὸ δέρμα αὐτῆς.
σαμοῦχος λίθος (ὁ) πάπ. εἶδος πολυτίμου τινὸς λίθου.
σαμουρόγουνα (ἡ) δημ. γούνα ἀπὸ σαμούρι.
σαμπάνι (τὸ) δημ. κ. σαμπανια τὸ περιλάδειον.
σαμπάνια (ἡ) δημ. ὁ οἶνος καμπανίτης βλ.λ.
σαμπῖ (τὸ) νεώτ. κ. σανπῖ παλαιὸν ἀχρηστευθὲν γράμμα τοῦ ἑλλην. ἀλφαβήτου ἐν χρ. μ. ὡς σύμβολον ἀριθμητ. ϡ=900.
σαμποτάζ (γαλλ.) δημ. ἄκλιτ. ἡ ὑπὸ δυσηρεστημένων ἐργατῶν ἐπιβράδυναις τοῦ ρυθμοῦ τῆς παραγωγῆς, ἡ κακὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐργασίας, ὥστε νὰ χειροτερεύσῃ αἰσθητῶς ἡ ποιότης τῶν παραγομένων προϊόντων ἢ κ. ἡ ἀχρήστευσις τῶν μηχανικῶν μέσων τῆς παραγωγῆς διὰ καταστροφῆς τοῦ συνόλου ἢ μέρους αὐτῶν.
σαμποτάρισμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ σαμποτάρω βλ.λ.
σαμποτάρω δημ. ἐπὶ ἐργατῶν, ἐκτελῶ, κάμνω σαμποτὰζ βλ.λ., παρεμποδίζω τὴν παραγωγήν, καταστρέφω τὰς μηχανὰς ἐργοστασίου.
σαμπρέλλα (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἀεροθάλαμος τροχοῦ αὐτοκινήτου ἢ ποδηλάτου.
σάμπως (σάν-πως) δημ. ὡσεί, τρόπον τινά, ὡς ἐάν, ὡς, ὡσάν, συνήθως ἐξυπονοουμένου ὅτι ἡ πραγματικότης εἶναι ἀντίθετος πρὸς τὴν διὰ τοῦ σάμπως ἐκφερομένην φράσιν : μοῦ ζήτησε μὲ αὐθάδεια χρήματα σάμπως νὰ τοῦ χρωστοῦσα, - τοῦ μιλοῦσε σάμπως νὰ εἶναι αὐτὸς ὁ προϊστάμενος, - σάμπως νὰ ἦταν στενοὶ φίλοι (ἐνῷ δὲν εἶναι)· || ἐντονώτερον ἐξυπακούεται ἡ ἀντίθεσις, ἂν ἡ διὰ τοῦ σάμπως φρ. ἐκφέρηται ἐρωτηματικῶς, πολλάκις ἐξυπονοουμένης οὕτω καὶ ἐπιτιμήσεως : σάμπως παίρνει ἀπὸ λόγια ;, - σάμπως σ' ἔδειρα καὶ φωνάζεις ;, - σάμπως εἴμαστε ἴσια κι ὅμοια ;· 2) σπαν. ἐν ἐρωτημ. φρ. ἀντὶ τοῦ μήπως : σάμπως ἔφυγε ;, - σάμπως θὰ πᾷς αὔριο στὸ χωριό ;· 3) μτ. ρ. καθ' ὑποτακτ. ἢ κ. καθ' ὁριστ. προτασσομένου τοῦ καί, πιθανῶς, ἐνδεχομένως, ἴσως : σάμπως νὰ 'χῃ δίκιο, - σάμπως καὶ γλύτωσε, - σάμπως καὶ θὰ χάσῃ τὴ δίκη· || κ. ἁπλῶς κολαστικὸν τῆς διὰ τοῦ ρ. ἐκφερομένης ἐννοίας : σάμπως (καὶ) παραφέρθηκες· 4) ὁμοίως τρόπον τινά : μυτερὸς μὲ γλιστερὲς πλαγιὲς ὁ βράχος σάμπως πυραμίδα.
σαμσειρα πάπ. δ.γρ. ἀντὶ σαμψήρα βλ.λ.
σαμυλίς Ἡσ. «ἡ πρόπολις ὑπὸ τῶν μελισσουργῶν».
σαμφαριτικὴ νάρδος (ἡ) μτγν. εἶδος σχοινάνθου, σχοίνου βλ.λ. : Διοσκ.1,7.
σαμφόρας (ὁ) (φέρω) κ. μσν. ὁ τὸ σῖγμα φέρων ἵππος ἐν τοῖς ἰσχίοις αὐτοῦ διὰ πυρὸς ἐγκεκαυμένον : Ἀριστφ.Ἱππ.603 οὐκ ἐλᾷς, ὦ σαμφόρα ;, αὐτ.Νεφ.122 οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας, Εὐστ.785,30.
σαμψήρα (ἡ) μτγν. κ. σάμσειρα (γρ. ἐν πάπ.) εἶδος ξίφους δηλωτικοῦ τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας : Ἰώσ.ΑΙ 20,2,3, Σουΐδ.
σαμψουχίζω μτγν., δ.γρ. κ. σαμψαχίζω ὁμοιάζω πρὸς σάμψουχον βλ.λ. : Διοσκ.3,38 σαμψουχίζω τῇ ὀσμῇ· 2) ἔχω ὀσμὴν σαμψούχου, μυρίζω ὡς σάμψουχον : Διοσκ.2,76,14 (παθ.).
σαμψούχινος-η-ον μτγν., δ.γρ. κ. σαμψύχινος ὁ ἐκ σαμψούχου βλ.λ. Διοσκ.1,48, Γαλ.6,291, Ἀέτ.4,42.
σάμψουχον (τὸ) μτγν. κ. Ἐπιγρ ξενικὸν ὄνομα τοῦ ἀμαράκου βλ.λ. ἢ ὀριγάνου βλ.λ. τοῦ μάρου : Διοσκ.3,39, Νίκ.Θηρ.617, Παυσ.9,28,3 φύλλα δὲ αὐτοῖς κατὰ τὴν πόαν τὸ σάμψουχον. Ἐπιγρ. (π. Πολυδ.6,107 ἀκαθόριστος γενικ.).
σαμψοῦχος Ἡσ. «πλείστη γίνεται ἐν Αἰγύπτῳ ἄλλοι δὲ μάραθον καλοῦσιν αὐτήν».
σαμψυχιά (ἡ) δημ. κ. συμψυχιά ὀνομ. τοῦ φυτοῦ ὀριγάνου τοῦ μάρου.
σάμψυχον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. σάψυχο τὸ φυτὸν ὀρίγανον τὸ ἀμάραντον βλ.λ. μαντζουράνα, ἄ. σάμψουχον βλ.λ. : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.6.
σαμώση Ἡσ. «κερσυνώση».
σάν δωρ. ὀνομ. τοῦ σῖγμα : Ἡρ.1,139 τὸ Δωριέες μὲν σὰν καλέουσι, Ἴωνες δὲ σίγμα.
σά(ν) (ὡς ἄν) δημ. μόριον τροπ. ὁμοιωματ. ὥσπερ, καθώς, ὅπως, σάμπως, ἴδια· ἐν συντάξει μτ. ὀνομάτων κτ. ὀνομαστ. ἀνάρθρως, τῆς ἐκφρ. ἰσοδυναμούσης συνήθ. μὲ ἐπίρρ. : φέρθηκε σὰν ἄνδρας (ἀνδρίκια),· σὰν παλληκάρι (παλληκαρήσια), παροιμ. προκοπὴ τοῦ νοικοκύρη ποὺ δουλεύει σὰν ἐργάτης· || ὁμ. καθ' ὃν τρόπον, ὁμοίως ὅπως : Πορφ.Σκ.19,2 τὸ γέλιο σου διαβαίνει σὰ μάταιος ἦχος, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 35,9,7 σὰν ὄνειρα κι ἂν φαίνεται τοῦ καστροκύρη ὁ πλοῦτος· φρς σὰν τὰ χιόνια ! (λεγομένη εἰς οἰκεῖον ἢ φίλον διὰ τὴν μετὰ μακρὸν χρόνον ἐπίσκεψίν του)· ὁμ. σὰν τὰ μάραθα ! (ἐν τῇ αὐτ. σημ. ἐπιτιμητικῶς)· 2) ἐν συντάξει μτ. ὀνομ ἐνάρθρ. κτ. ὀνομ. ἢ κτ. αἰτ. : κανεὶς ἄλλος δὲν σ' ἀγαπᾷ σὰν τὴ μητέρα ἢ σὰν ἡ μητέρα, Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.77,2 τρέχουν ἅρματα χιλιάδες σὰν τὸ κῦμα στὸ γιαλό, Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 66,15 τρυπώνουν οἱ ἤσκιοι μέσ' στὶς ρεματιὲς σὰν στὶς ψυχὲς ὁ φθόνος· πολλάκις μετὰ τὸ σὰν τιθεμένου τοῦ καί, ὁπότε ἰσοδύναμον ἰδ. τοῦ ὅπως : σὰν κι αὐτὸν κανεὶς δὲν ξαίρει τὴ δουλειά, δ.τραγ. ποιὸς ασίκης σὰν κι ἐμένα στὸ παζάρι περπατεῖ· || ὁμ. ἐνάρθρ. μτ. αἰτ. συμφωνούσης πρὸς τὸ ἀντικείμ. : μὲ βλέπει σὰν φίλο, - δὲν μὲ σέβεται σὰν πατέρα· || κ. μτ. ὀνομαστ. συμφωνούσης πρὸς τὸ ὑποκ. : δὲν σοῦ μιλῶ σὰν ἐχθρός· || κ. μτ. αἰτ. ἢ ὀνομ. ἐμπροθ., ἀνάρθρ. ἐκφερομένης : Παλαμ.Τάφ.63,13 τὴν ψυχούλα ποὺ ἦταν σὰν ἀπὸ μάλαμα, Πορφύρ.Σκ.16,4 ἀντηλιὰ χλομὴ σὰν ἀπὸ ἀρρώστου

ἀχνὸ καντήλι' **3)** μτ. γενικ. ἀνάρθρ. : **μυρωδιὰ σὰν κρίνου, - σὰν λιβανιοῦ, - σὰν κρασίλας'** ἰδ. οὕτω ἐν τῇ σημ. περίπου ὡς . .' **4)** μτ. ρημ. ἐκφερομένων διὰ τοῦ νὰ ἐν σημ. ὁμοιωματικῇ : **τρέχει σὰ νὰ τὸν κυνηγοῦνε'** ἰδ. κτ. ἀντίθ., ἤτοι πρὸς ἄρνησιν τοῦ ἐν τῇ φρ. ἐκφερομένου : **τί μὲ κοιτᾷς ἔτσι, σὰν νὰ σοῦ σκότωσα τὸν πατέρα'** || κ. πρὸς ἔκφρ. ἐνδοιασμοῦ ἢ κολαστικῶς : **τρέχει σὰ νὰ φοβᾶται,- σωπαίνει σὰ νά 'ναι θυμωμένος'** κ. ἀπολ. : **σὰ νὰ θύμωσε, - σὰ νὰ τοῦ κακοφάνηκε'** **5)** μτ. ἐπιρρ.χρον. κ. ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ καί : **ἔχω τὴν ἴδιαν ἀδιαθεσία σὰν καὶ χθές, - ποτὲ δὲν ἤμαστε σὰν καὶ τώρα φτωχοί,** Σολωμ.'Εθν.'Υμν.2,3 καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη | **χαῖρε ὦ χαῖρε,** 'Ελευθεριά, Μαβίλ.'Αγάπη 14 **θὰ χαροῦμε μιὰν ἄνοιξη σὰν πρῶτα,** Παλαμ.Τάφ. 63,3' **6)** ὡς εἰσαγωγ. ἀναφορ. προτάσεως, καθ' ὁριστικήν, ὅσον, εἰς οἷον βαθμόν: φρ. **σὰν τὸν ζηλεύει ὁ βασιλιάς, κανεὶς δὲν τὸν ζηλεύει'** **7)** ὡς μόριον ἀπορηματικόν, προτασσόμενον ἐπιρρήματος ἢ ἐρωτηματ. ἀντωνυμίας, ἆρά γε, τάχα : **σὰν τί νὰ θέλῃ ;,** δ.τραγ. σὰν τί νὰ σ' **ἦβρε, Διγενῆ, καὶ θέλεις νὰ πεθάνῃς.**

σὰν δημ. σύνδεσμος χρονικός, ὅταν, ὅτε, εὐθὺς ὡς : **σὰν μὲ εἶδε χλόμιασε, - ἐχάλασε ὁ κόσμος σὰν βγῆκε** στὴ σκηνή, Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.209,1 **καὶ σὰν τὸ ἰδῆς νὰ** κοιμηθῇ, τὰ μάτια του νὰ **κλείσῃ'** || ὁσάκις, κάθε φορὰ πού : δ.τραγ. **σὰ σὲ φιλῶ μαραίνεσαι, σὰ σὲ κρατῶ κλονιέσαι, - θυμώνω πολὺ σὰν μοῦ κάνει πείσματα'** **2)** αἰτιολογικός, ἐπειδή, ἀφοῦ : 'Ερωτόκρ.1,108 **μὲ τὰ γεράκια, τὰ σκυλλιὰ σὰν ἦταν κυνηγάρις ἐπήγαινε,-σὰν τὸ λὲς ἐσύ, ἀλήθεια θὰ 'ναι'** **3)** ὑποθετικός : δ.τραγ. **σὰν ἔρθῃ** ἡ μάννα μου ἀπ' τὴ **γῆ κι ὁ κύρης** μου ἀπ' τὸν "Αδη, **- σὰν δὲν σ' ἀρέσει, νὰ σοῦ ἑτοιμάσω κάτι ἄλλο.**

σάναπτιν 'Ησ. «τὴν οἰνώτην. Σκύθαι».

σανατόριον (τὸ) (λατ.) νεώτ. ἵδρυμα κείμενον ἐν ἐξοχικῇ θέσει, πρὸς διαμονὴν γεν. πασχόντων ἐκ νοσημάτων, εἰδ. δὲ φυματιώντων, φθισιατρεῖον : **εἶναι εἰς τὸ σανατόριον τῆς Πεντέλης.**

σανδαία 'Ησ. «τροπὴ ἀπὸ γῆς, ἔνιοι δὲ τὸν λίβα ἄνεμον».

σανδάλιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σάνδαλον βλ.λ., μικρὸν σάνδαλον, πέδιλον, πεδιλάκι, συνήθ. κτ. πληθ.' 'Ησ. «σανδάλια' σάνδαλα. γυναικεῖα ὑποδήματα, ἃ καὶ βλαυτία' καὶ ἰατρικὸς ἐπίδεσμος σανδάλιον» : 'Ηρ.2,91 **σανδάλιόν τε αὐτοῦ πεφορημένον εὑρίσκεσθαι,** Κρατῖν.131, Κηφισόδ.4' || νεώτ. **πέδιλον, παντόφλα'** **2)** ὁπλὴ ὑποζυγίου ἵππου, ὄνου, ἡμιόνου : Πάπ. **σανδάλια ὀνικά'** **3)** χειρουργικὸς ἐπίδεσμος 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ. 49,53,3' ὡς δ.γρ. ἀντὶ **σανδάλιος** (ὁ) ἀπαντῶν εἰς 'Ηρακλῶν π. 'Ορειβ.48,4' **4)** σάνδαλον βλ.λ.2).

σανδαλίσκος (ὁ) ὑποκορ. τοῦ σάνδαλον βλ.λ. : 'Αριστφ.Βάτρ.406 **κἀπ' εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον καὶ τὸ ῥάκος** (δ.ἀνάγν. ὑπὸ Blass «τόδε τὸ σανδαλίσκον»).

σανδαλοθήκη (ἡ) θήκη ἐν ᾗ τίθενται, φυλάσσονται σανδάλια : Μέν.333.

σάνδαλον (τὸ) κ. νεώτ., αἰολ. **σάμβαλον** (Εὔμελ. 13Κ, Σαπφ.98, ΑΠ 6,267) ὑπόδημα ἐκ πέλματος, ἰδ. ξυλίνου προσδενομένου διὰ λωρίων κατὰ τὸ ἄνω μέρος τοῦ ποδός, ἄ. πέδιλον, συνήθ. κτ. πληθ. : 'Υμν.'Ερμ.79, Καλλ.12,5,2 **μὲ σάνδαλα χρυσόδετα χοροβατοῦντες φάλλατε'** **2)** πλατύς τις ἰχθύς : Μάτρ.π.'Αθήν.4,136Β **σάνδαλα δ' αὖ παρέθηκεν ἀειγενῆ ἀθανατάων'** || ὁμ. **σανδάλιον** ὃ καθ' 'Ησ. ταυτίζεται πρὸς τὸ φῆττα, ἀλλὰ διακρίνεται ἀπ' αὐτῆς ὑπὸ 'Αλκίφρ.1,7.

σανδαλοποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργαστήριον σανδαλοποιοῦ, δημ. **παντοφλάδικο.**

σανδαλοποιός (ὁ) νεώτ. εἰδικὸς τεχνίτης εἰς τὸ κατασκευάζειν σανδάλια.

σανδαλοῦμαι-όομαι μσν. προμηθεύομαι, ἐφοδιάζομαι μὲ σανδάλια, παπουτσώνομαι : Εὐμάθ.110.

σανδαλώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς σάνδαλον, ἔχων τὸ σχῆμα σανδάλου : Σχόλ.Εὐρ.'Ορ.1370.

σάνδανον (τὸ) μτγν. πιθ. τὸ φυτὸν σάνταλον βλ.λ. τὸ λευκόν, κτ. πληθ. : 'Αέτ.16,142 (ἀμφ. ἐνν.).

σανδαράκη (ἡ) κ. νεώτ. κ. **σανδαράχη** ('Ιππ. Νούσ.2,14, Διοσκ.5,105, Γαλ.17(1),834, 'Αλκίφρ.1,33) ἐρυθρὸν θειοῦχον ἀρσενικόν : 'Αριστλ.Ζ1 604b,28 **ὑπὸ φαρμάκου δὲ διαφθείρεται καὶ ἵππος καὶ πᾶν ὑποζύγιον σανδαράκης,** Περίπλ.'Ερ.Θαλ.49' || νεώτ. ὀρυκτὸν ἀποτελοῦν ἕνωσιν τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ διακρινόμενον εἰς ἐρυθρὰν καὶ κιτρίνην σανδαράχην' **2)** νεώτ. χημ. ῥητινώδης οὐσία λαμβανομένη δι' ἐντομῶν ἀπὸ τὸ φυτὸν καλλιτρὶς βλ.λ. ἡ ἀρθρωτή' **3)** χρῶμα πορτοκαλόχρουν λαμβανόμενον ἐκ τῆς σανδαράκης βλ. ἀνωτ. 1) : Θεόφρ.Λίθ.40,50' **4)** τροφὴ τῶν μελισσῶν: 'Αριστλ. Ζ1 626ε,7 **τροφὴν ἐμφερῆ τῷ κηρῷ τὴν σκληρότητα, ἣν ὀνομάζουσί τινες σανδαράκην.**

σανδαρακίζω μτγν. κ. δ.γρ. **σανδαραχίζω** ἔχω χρῶμα λαμπρὸν ἐρυθρόν : Διοσκ.5,104.

σανδαράκινος-η-ον ὁ ἔχων χρῶμα σανδαράκης, πορτοκαλόχρους : 'Ηρ.1,98 **τοῦ πρώτου κύκλου οἱ προμαχῶνές εἰσι λευκοί . . πέμπτου δὲ** σανδαράκινοι, Φιλόστρ.'Απολλ.3,14, Αἰλ.Ζ1 17,23.

σανδαρακουργεῖον (τὸ) μτγν. κ. σανδαρακούργιον φρέαρ, ὀρυχεῖον ἐξ οὗ ἐξάγεται σανδαράκη βλ.λ. : Στράβ.12,3,40 **ἐν δὲ τῇ πόλει ταύτῃ τὸ σανδαρακουργεῖον.**

σανδαραχώδης-ους-ες μτγν. σανδαράκινος βλ.λ. : Ροῦφ.ἀπ.67,4, Γαλ.17(1),834.

σανδίκι (τὸ) δημ. κ. **σαντίκι** τὸ φυτὸν σκάνδιξ.

σανδύκινος-η-ον (σάνδυξ) πάπ. ἐρυθρός, κόκκινος : Πάπ. **σανδυκίνη ζώνη.**

σανδύκιον (τὸ) πάπ. σάνδυξ βλ.λ.1) κ. 3) : σαντοικίου (sic) καὶ φιμυθίου.

σάνδυξ-υκος (ἡ) μτγν. κ. **σάνδιξ**-ικος λαμπρὸν ἐρυθρὸν χρῶμα καλούμενον καὶ ἀρμένιον : Στράβ. 11,14,9 **μέταλλα, καὶ δὴ τῆς σάνδικος καλουμένης, ἣν δὴ καὶ** 'Αρμένιον **καλοῦσι χρῶμα, ὅμοιον κάλχῃ'** || ἐπιτυγχάνεται διὰ θερμάνσεως τοῦ φιμυθίου : Πλίν.Φ1 35,40, Διοσκ.5,88' || ὁμοιόν τι χρῶμα παρεσκευάζετο ἐξ ὁμωνύμου φυτοῦ (πτερόκαρπος ὁ σανταλίσκος) : Σωσίβ.21, Πλίν.Φ1 35,40, 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,64' **2)** ἐν τῷ πληθ. **σάνδυκες** διαφανῆ γυναικεῖα φορέματα παρὰ Λυδοῖς ἔχοντα τὸ χρῶμα τῆς σαρκός, κρεατόχροα, βεβαμμένα δὲ διὰ τῆς βαφῆς ταύτης : 'Ιω.Λυδ. Ρωμ.3,64' **3)** εἶδος ἀλοιφῆς, πιθ. μεῖγμα ὀξιδίου τοῦ ψευδαργύρου καὶ ἀνθρακικοῦ ἅλατος : Διοσκ.5,85, Γαλ.12,244,'Ησ.' **4)** 'Ησ. μικρὰ θήκη, κιβώτιον, κιβωτίδιον, σεντουκάκι.

σανδών-όνος (ὁ) μτγν. διαφανὴς ἐσθής : 'Ιω. Λυδ.Ρωμ.3,64.

σανθείς 'Ησ. «αἰσθόμενος, γνούς».

σανίδα (ἡ) δημ. ἡ σανίς βλ.λ.

σανιδᾶς (ὁ) δημ. ὁ κατεργαζόμενος σανίδας' || ὁ πωλῶν σανίδας.

σανιδάδικο (τὸ) δημ. τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ κατάστημα τοῦ σανιδᾶ βλ.λ.

σανιδένιος-ια-ιο δημ. ὁ κατεσκευασμένος ἐκ σανίδων βλ.λ. : **σκάλα - πόρτα σανιδένια.**

σανίδι (τὸ) δημ. ὑποκορ. τοῦ σανίς ἄνευ ὑποκοριστ. σημ., ἡ σανίς βλ.λ.

σανιδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς σανίδας βλ.λ.' || ἐν τῷ πληθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **σανιδικά** (τὰ) ταραχαὶ αἵτινες συνέβησαν ἐν 'Αθήναις τῷ 1902 καθ' ἃς ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τῶν ταραχοποιῶν σανίδες.

σἄνΐδιον (τό) κ. νεώτ., μσν. τ. κ. σανίδιν ὑποκορ. τοῦ σανίς βλ.λ., μικρὰ σανὶς ἢ δίσκος : Ἀριστφ. Εἰρ.202 **χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορείδια,** Μέν. 202, Στράβ.17,1,50 **ἑστῶτες δ' ἐν ὕδατι ἢ καὶ σανιδίοις τισὶ προσκαθήμενοι ῥᾳδίως ἐπεραιώθημεν·** ‖ συνεκδ. μσν. ἡ ἐκ σανίδων μικρὰ τράπεζα **τεχνίτου,** μπάγκος, μπαγκάκι : Πρόδρ.1,128 **ῥίπτει τὸ καλαπόδιν του, ῥίπτει καὶ τὸ σανίδιν·** ‖ ὁμ. ὑποπόδιον, σκαμνάκι : Γαλ.18,10,444· **2)** ὁμ. πίναξ, πινακὶς πρὸς καταγραφὴν ἐπισήμων πράξεων : Λυσ.16,6 **ἐκ μὲν τοῦ σανιδίου τοὺς ἱππεύσαντας σκοπεῖν εὐηθές ἐστιν,** Αἰσχίν.3,200 **κανὼν τοῦ δικαίου τουτὶ τὸ σανίδιον καὶ τὸ ψήφισμα καὶ οἱ παραγεγραμμένοι νόμοι,** αὐτ.201, Ἐπιγρ.· **3)** μικρὰ σχίζα : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.44,23,74,· Γαλ.18(2),888.

σανιδόδεσμος (ὁ) **νεώτ.** δοκὸς ἢ ξυλίνη σανὶς χρησιμεύουσα ὡς ὁριζόντιος σύνδεσμος πασσάλων ἢ σανίδων εἰς τὸ ἔδαφος ἐμπεπηγμένων.

σανιδοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ πρὸς σανίδα ὅμοιας, ποὺ εἶναι σὰν τάβλα.

σανιδοπάσσαλος (ὁ) νεώτ. πάσσαλος ἐκ χονδρᾶς σανίδος, ἄ. πασσαλοσανίς.

σανιδόσκαλα (ἡ) δημ. ἡ ἐκ παχειῶν σανίδων κινητὴ διαβάθρα πλοίου χρησιμοποιουμένη διὰ τὴν ἐπιβίβασιν ἢ ἀποβίβασιν τῶν ἐπιβατῶν ὅταν τὸ πλοῖον πλευρίζῃ εἰς ἀποβάθραν.

σανιδόφρακτος-ον νεώτ. ἐπὶ χώρων, ὁ πεφραγμένος διὰ σανίδων : **σανιδόφρακτος αὐλή.**

σἄνῖδῶ-όω (σανίς) Ἐπιγρ., πάπ. κ.νεώτ., δημ. **σανιδώνω,** παθ. **σανιδοῦμαι,** καλύπτω, ἐπενδύω διὰ σανίδων, στρώνω μὲ σανίδια : Πάπ. **πλοῖον σεσανιδωμένον** (ἔχαν κατάστρωμα), Σχόλ.Θουκ.1,10.

σανῖδώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σανίδα, πλατὺς ὡς σανίς, ἄ. σανιδοειδής : Πλούτ. Ἠθ.896E, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8.

σανίδωμα-ατος (τό) μτγν., **νεώτ.** κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σανιδῶ βλ.λ., ἡ διὰ σανίδων ἐπίστρωσις, πάτωμα ἐκ σανίδων, εἰδ. τὸ κατάστρωμα πλοίου : Θεόφρ.Φ(5,7,5 **τῶν μακρῶν πλοίων σανιδώματα,** Πολύβ.1,22,6 **τὸ δὲ τρῆμα τοῦ σανιδώματος ἦν παράμηκες,** αὐτ.6, 23,3 **ἐκ διπλοῦ σανιδώματος** ταυροκόλλῃ **πεπηγώς,** ΠΔ Μακκ.3,4,10 **τῷ καθύπερθε πυκνῷ σανιδώματι·** ‖ ἡ διὰ σανίδων ἐπικάλυψις, ὡς καὶ τὸ σύνολον τῶν πρὸς τοῦτο χρησιμοποιηθεισῶν σανίδων : Ἡλιόδ.Αἰθ.9,3 **τῶν κατὰ τὰς πύλας σανιδωμάτων τὰ διεστῶτα θρυαλλίδι τε καὶ ἀσφάλτῳ διέφραττον·** ‖ συνεκδ. ἐπικλινὴς ἐκ σανίδων τράπεζα : Ἀγαθρχ.27.

σανίδωσις-εως (ἡ) νεώτ. σανίδωμα βλ.λ.

σανιδωτός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ διὰ σανίδων ἐπεστρωμένος, ἐπενδεδυμένος, ὁ ἔχων κατάστρωμα ἐκ σανίδων : ΠΔ Ἔξ.27,8 **κοῖλον σανιδωτὸν ποιήσεις αὐτό.**

σἄνίς-ίδος (ἡ) **κ.** Ἐπιγρ. **κ. νεώτ.,** δημ. **-ίδα** ἡ ἐκ κορμοῦ **δένδρου διὰ πριονισμοῦ κατὰ** μῆκος ἀποσχισθεῖσα λωρίς, πλάτος ἱκανὸν ἔχουσα καὶ μικρὸν σχετικῶς πάχος, ἡ τάβλα : Καλλ.ἀπ.105 **σανὶς ἄξοος,** Πολύβ.1,22,9 **ταῖς σανίσι τῶν καταστρωμάτων ἐμπαγέντες,** ΑΠ 9,269, ΚΔ Πράξ.27,44, Ἐπιγρ. **σανὶς πτελεΐνη, - σανίδες κάρυναι - δρύϊναι·** **2)** συνεκδ. τὸ ἐκ σανίδων κατεσκευασμένον κ. εἰδ. ἡ θύρα (π. Ὁμ. πάντοτε κτ. πληθ. τὰ θυρόφυλλα) : Ἰλ.Μ 453, αὐτ.Ι 583 **σείων κολλητὰς σανίδας,** Ὀδ.Β 2,344 **κλῃσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι δικλίδες·** σπαν. κτ. ἑν. : Εὐρ.Ὀρ.1221 **ἢ σανίδα παίσασ' ἢ λόγους πέμψασ' ἔσω·** **3)** ὁμ. ξυλίνη ἐξέδρα : Ὀδ.Φ 51 **ἡ δ' ἄρ' ἐφ' ὑψηλῆς σανίδος βῆ·** **4)** ὁμ. ξύλινον πάτωμα, εἰδ. κατάστρωμα πλοίου : Εὐρ.Ἑλ. 1556 **οὐκ ἤθελ' ὀρθὸς σανίδα προσβῆναι κάτα,** Ἀρχίμηλ.π.Ἀθήν.5,209C **πῶς δὲ κατὰ δρυόχων ἐπάγη σανίς;,** Λουκ.ΖΤραγ.48 **ἀποτεῖναι τοὺς πόδας .. ἐπὶ γυμνῶν τῶν σανίδων παρὰ τὸν ἄντλον·** **5)** ὁμ. ἑδώλιον, θρανίον, πάγκος : Ἡρώνδ. 7,4 **ταῖς γυναιξὶν οὐ θήσεις τὴν μείζον' ἔξω σανίδα;·** **6)** κάλυμμα πυξίδος : ΠΔ Βασ.4,12,9 **ἔλαβεν .. κιβωτὸν μίαν, καὶ ἔτρησε τρώγλην ἐπὶ τῆς σανίδος αὐτῆς·** **7)** **κτ.** πληθ. ξύλιναι πινακίδες πρὸς γραφήν : Εὐρ.Ἀλκ.967 **οὐδέ τι φάρμακον Θρῄσσαις ἐν σανίσιν.. κατέγραψεν·** ‖ εἰδ. ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ, πινακίδες κεκαλυμμέναι διὰ γύψου ἐφ' ὧν ἐγράφοντο παντὸς εἴδους δημόσιαι ἀνακοινώσεις, ἰδίως οἱ μέλλοντες νὰ προταθῶσι νόμοι : Ψήφισμ.π.Ἀνδοκ.1,84 **νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσιν ἐκτεθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ·** ‖ ὁμ. οἱ ὑπὸ τῶν θεσμοθετῶν διορθωθέντες νόμοι : Αἰσχίν.3,39 **ἀναγεγραφότας ἐν σανίσιν ἐκτιθέναι κελεύει πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων·** ‖ ὁμ. κατάλογοι ἀρχόντων: Λυσ.26,10 **ἐπὶ τῶν τριάκοντα ἅρμα ἐν ταῖς σανίσιν ἐνεγέγραπτο·** ‖ ὁμ.λογαριασμοὶ διαχειρίσεως: Ἐπιγρ.· ‖ ὁμ.ὀνόματα ὀφειλετῶν : Δημ.791 **ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες, ὅρος δ' ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῷ θεῷ κειμένη,** Ἐπιγρ. (Δήλου)· πρβλ. Ἰσοκρ. 15,237· ‖ Ἡσ. «σανίς· θύρα. λεύκωμα, ἐν ᾧ αἱ γραφαὶ ἐγράφοντο πρὸς τοὺς κακούργους»· ‖ ὁμ. ἐν Ῥώμῃ, πίνακες ἐπὶ τῶν ὁποίων ἦσαν γεγραμμένοι οἱ νόμοι : Δίων Κ 42,32· ‖ εἰδ. αἱ πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεις ἐν τοῖς δικαστηρίοις : Ἀριστφ. Σφ.349 **οὕτω κιττῶ διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν,** αὐτ.848 **φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς·** **8)** κτ. πληθ. ζωγραφικοὶ πίνακες : Ἐπιγρ. Δήλου· **9)** ξύλον ἐφ' οὗ ἐδένοντο οἱ κατάδικοι ἢ καὶ ἐνίοτε προσηλοῦντο ὡς ἐπὶ σταυροῦ : Ἡρ.7,33 **ζώοντα πρὸς σανίδα διεπασσάλευσαν** (δ.γρ. προσδιε-), αὐτ.9, 120 **σανίδα προσπασσαλεύσαντες ἀνεκρέμασαν,** Ἀριστφ.Θεσμ.931 **δῆσον αὐτὸν .. ἐν τῇ σανίδι,** αὐτ.940 **κέλευε πρὸς τῇ σανίδι δεῖν τὸν τοξότην,** Δοῦρ.27J **σανίσι προσδῆσαι.**

σανίσκη (ἡ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σανίς βλ.λ., μικρὰ ζωγραφικὴ πινακίς : Ἡρώνδ.4,36.

σάνιτρα Ἡσ. «τροφός, τιθήνη».

σανκουλί (τό) δημ. εἶδος λεπτοῦ, ἀραιοῦ καὶ λίαν κολλαριστοῦ ὑφάσματος, τιθέμενον εἰς ραπτόμενον ἔνδυμα ἔσω τῆς ὑπενδύσεως καὶ χρησιμεῦον πρὸς στερέωσιν περιλαιμίων κττ.

σαννάδας Ἡσ. «τὰς ἀγρίας αἶγας».

σαννάκιον (τό) εἶδος ποτηρίου : Φιλήμ.87.

σάνναχρον (τό) σαννάκιον βλ.λ.

σάννας (ὁ) γελωτοποιός : Κρατῖν.337.

σάννιον (τό) ἀνδρικὸν αἰδοῖον : Εὔπ.440.

σαννιόπληκτος-ου Ἡσ. «αἰδοιόπληκτος».

σαννίς Ἡσ. «δρυοσάνδραξ. Θούριοι».

σαννίων (ὁ) μτγγ. σάννας βλ.λ. : Ἀρρ.Ἐπικτ. 3,22,83.

σάννορος (ὁ) μωρός : Ρίνθ.23.

σαννυρίζω χλευάζω, σκώπτω, **περιγελῶ,** πιθ. **εἰς** Ἡσ. ἐν λ. †σανθύριζεν «ἔψαλλεν».

σανοπωλεῖον (τό) νεώτ., δημ. σανοπουλειό κατάστημα ἐν ᾧ πωλεῖται σανὸς βλ.λ.

σανοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλῶν σανὸν βλ.λ., ἔμπορος σανοῦ.

σανός (ὁ) **νεώτ., δημ. κ. σανό** (τό) νεώτ. κ. δημ., πληθ. **τὰ σανά,** χόρτον διαφ. ἀγρωστοειδῶν καὶ χεδροπῶν θεριζόμενον πρὸ τῆς τελείας ὡριμάνσεως αὐτοῦ, ὅπερ ξηραινόμενον χρησιμεύει ὡς τροφὴ τῶν κτηνῶν· συνηθ. κτ. πληθ. **σανά** (τὰ) : **ἐπώλησε τὰ σανά του.**

σανσκριτική (ἡ) **(γλῶσσα) νεώτ.** ἡ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων Ἰνδῶν.

σανσκριτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σανσκριτικὴν βλ.λ. : **σανσκριτικὸν** ἀλφάβητον.

σανσκριτολόγος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν μελέτην τῆς σανσκριτικῆς γλώσσης.

σα(ν)τακρούτα (ἡ) (ἰταλ.) δημ., ὀρθ. **σετακρούτα** εἶδος ὑφάσματος ἐξ ἀκατεργάστου ὑποκιτρίνης βεβαμμένης μετάξης χρησιμεῦον διʼ ἀνδρικὰς καὶ γυναικείας ἐνδυμασίας.

σαντάλινος-ίνη-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ φυτὸν σάνταλον βλ.λ., ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενος, ἄ. σαγάλινος βλ.λ. : **σαντάλινον ἔλαιον** (αἰθέριον ἔλαιον λαμβανόμενον διʼ ἀποστάξεως τοῦ ξύλου σαντάλου τοῦ λευκοῦ).

σάνταλον (τὸ) μτγν. κ.νεώτ. εὐῶδες δένδρον τῶν Ἰνδιῶν καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ξύλον· πρβλ.σάνδανον : Διοσκ.· ‖ νεώτ.βοταν.γένος **σανταλοειδῶν** φυτῶν οὗ γνωστότερα εἴδη εἶναι **σάνταλον τὸ κύκνειον,** ἐκ τῶν φύλλων τοῦ ὁποίου λαμβάνεται διʼ ἀποστάξεως τὸ σαντάλινον ἔλαιον, κ. **σάνταλον τὸ λευκὸν** ἔχον ξύλον εὔοσμον **ἐν χρ. εἰς τὴν** μυρεψικὴν καὶ τὴν φαρμακευτικήν.

σανταλόξυλον (τὸ) **νεώτ. τὸ ξύλον τοῦ** φυτοῦ σάνταλον βλ.λ.

σαντάρδο (τό) (ἰταλ.) **δημ. ἄ. σταντάρδο** τὸ ὑπὲρ τὴν κορώνην τῆς πρύμνης πλαίου στηλίδιον, **ἐφʼ** οὗ ἐπαίρεται ἡ ἐθνικὴ σημαία· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἡ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ σημαία.

σαντζάκι(ον) (τό) (τουρκ.) νεώτ. κ. δημ. ἀρχικὴ σημ. σημαία μετὰ κοντοῦ ἐμπηγνυομένου· **2)** παλαιὰ διοικητικὴ περιφέρεια **ἐν** Τουρκίᾳ, ὑποδιαίρεσις τοῦ βιλαετίου.

σαντζακόσχοινο (τὸ) δημ. **τὸ** σηματόσχοινον.

σαντοίκιον σανδύκιον βλ.λ.

σαντονικὸν (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δ.ἀνάγν.-**ίον** εἶδος ἀψινθίου εὑρισκομένου **εἰς** τὴν χώραν τῶν Σαντόνων **ἐν** Γαλατίᾳ : Διοσκ.3,23, Γαλ.11,804.

σαντόνιον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος **προσωπανθῶν** φυτῶν **περιλαμβάνον** φρύγανα ἀρωματικά.

σαντόνιος-α-ον **νεώτ.** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος **εἰς τοὺς** Σάντονας ἢ εἰς τὴν χώραν αὐτῶν· **2)** σαντόνιος **βαθμὶς** ἡ ἕκτη **ἐκ τῶν** ἐννέα εἰς τὰς **ὁποίας ὑποδιαιρεῖται** ἡ **νεοκρητιδικὴ** διάπλασις τοῦ μεσοζωϊκοῦ **αἰῶνος.**

σαντορίνειος-α-ον νεώτ. χαρακτηριστικὸν ἐπιθ. διαφόρων πλεγμάτων, **μυῶν,** κογχῶν κττ. τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀνακαλυφθέντων ὑπὸ τοῦ Σαντορίνι : **σαντορίνειον πλέγμα** (φλεβικὸν πλέγμα τοῦ πέους, ἐν ᾧ ἐκβάλλουσιν **αἱ ἐν** τῷ βάθει φλέβες τῶν σηραγγωδῶν σωμάτων), - **σαντορίνειος πόρος** (ὁ εἷς τῶν **ἐκφορητικῶν πόρων** τοῦ παγκρέατος, ὁ ἐλάσσων).

σαντορινιός-ιά-ιό δημ. κ. -**ναῖος** ὁ ἀνήκων ἢ **ἀναφερόμενος εἰς** τὴν νῆσον Σαντορίνην (Θήραν), ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος, θηραϊκός· ‖ ὡς οὐσ. **ὁ Σαντορινιός,** θηλ.-**ιά· ὁ** κάτοικος τῆς Σαντορίνης ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος, ὁ Θηραῖος.

σάντουϊτς (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. ἔδεσμα ἀποτελούμενον ἐκ δύο λεπτῶν **τεμαχίων** ἄρτου ἠλειμμένων ἐσωτερικῶς **διὰ νωποῦ** βουτύρου, **μεταξὺ** τῶν **ὁποίων** τίθεται **λωρὶς κρέατος ἢ** χοιρομηρίου **ἢ** τυροῦ, χαβιαρίου κττ.

σαντούρι (τὸ) (τουρκ.) δημ. **ἔγχορδον** ὄργανον, οὗ τὸ ἠχεῖον **ἔχει** σχῆμα τραπεζίου, ἐφʼ **οὗ** τείνονται **χορδαὶ μεταλλικαί, ἀνὰ** τρεῖς διʼ ἕκαστον φθόγγον, κρουόμεναι διὰ χειροπλήκτρων (καθʼ ἑλλην. ἀπόδοσιν ψαλτήριον).

σὰν-φασὸν (γαλλ.) **ἐπίρρ.** δημ. **ἄνευ τοῦ** προσήκοντος τρόπου, **ἄνευ** αὐστηρᾶς **τηρήσεως** τῶν τύπων, ἀτάκτως.

σὰξ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἀκλ. **εἶδος χρωματισμοῦ κυανοῦ ἀποκλίνοντος** πρὸς **τὸ πράσινον.**

σάξι (τὸ) ἡ ψάθα διʼ ἧς καλύπτονται τὰ φυτώρια **τοῦ** καπνοῦ ἐν περιπτώσει παγετοῦ ἢ ἄλλων καιρικῶν ἐπιδράσεων.

σάξιμο (τὸ) δημ. κ. σιάξιμο **ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ σ(ι)άζω βλ.λ.

σάξιμον (τό) μσν. ὁ χορός.

σάξις-εως (ἡ) (σάττω) κ. νεώτ. ἡ **πρᾶξις τοῦ** σάττειν βλ.λ., τὸ γεμίζειν, στοιβάζειν : Ἀριστλ.Πρ. 938b,29, αὐτ.928b,34· ‖ νεώτ. τὸ **ἐπιθέτειν τὴν** σαγὴν ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου, **ἐπίσαξις.**

σαξίφραγον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σαξίφραγος** (ὁ,ἡ) (ΨΓαλ.19,694) κέστρον βλ.λ.**2)** : Γαλ.6,339 (ἐνθʼ ἀβεβαίου γένους), ΨΔιοσκ.4,16· ‖ **νεώτ.** βοταν. γένος **σαξιφραγοειδῶν** φυτῶν **ὧν τὸ ἀφέψημα** διουρητικὸν καὶ λιθοτριπτικόν.

σαξόκερας-ατος (τὸ) νεώτ. γεν. ὄνομα περιλαμβάνον πολλὰ καὶ διαφόρου τύπου χάλκινα πνευστὰ ὄργανα μετὰ προστομίδος καὶ κλειδῶν, **ἐν χρ.** κυρ. εἰς τὰς στρατιωτικὰς μουσικάς.

σαξονικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σαξονίαν ἢ τοὺς Σάξονας : **σαξονικὸν κάτοπτρον** (ὁ ἀρχαιότερος γερμανικὸς κῶδιξ δικαίου συνταχθεὶς τὸν 12ον αἰῶνα).

σαξόνιος-α-ον νεώτ. σαξονικὸς βλ.λ.

σαξόφωνον (τό) νεώτ. πνευστὸν ὄργανον **ὑπὸ** τοῦ Ἀδόλφου Σὰξ **ἐπινοηθὲν τῷ** 1840, ἀποτελοῦν δὲ ὁλόκληρον οἰκογένειαν περιλαμβάνουσαν πολλὰ εἴδη διαφόρου τύπου, οἷον σαξόφωνον **ὑψίφωνον,** μέσαν, βαρύτονον κ. ἄ.

σαόμβροτος-ον μτγν. **ὁ σῴζων, φυλάττων** ἀσώους καὶ ὑγιεῖς τοὺς ἀνθρώπους : Πρόκλ.Ὕμν.7,40.

σαόπτολις-ιος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. Ἐπιγρ. ὁ προστατεύων, σῴζων, φυλάττων τὴν πόλιν **ἢ τὰς πόλεις :** Νόνν.Δ 41,395, Κόλουθ.142, Ἐπιγρ.

σάος ὡς θετικὸν μ. ἐν τῷ συνηρ. τ. **σῶς βλ.λ.,** πλὴν ἐν Ἀλκ.32, κ. ὡς δ. γρ. **ἐν** Ἰλ.Α 117 π. Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.223,10· ἀλλὰ συγκρ. σαώτερος ἐν Ἰλ.Α 32,Ξεν.ΚΠ 6,3,4 **σαώτερα ἦν,** Θεόφρ.25,59· κ. ὡς ἐπίρρ. κτ. συγκρ. **σαώτερον** : ΑΠ 9,788.

σαοσίμβροτος-ον Ἡσ. «**σαόμβροτος**».

σαόστρεω Ἐπιγρ. Κεφαλλην. προσφέρω σῶστρα βλ.λ. πρὸς διάσωσιν, πρὸς σωτηρίαν: Ἐπιγρ.

σαοφροσύνη, σαοφρονῶ, σαόφρων, παι. τ. **ἀντὶ** σωφρ-· ὅμ. π. Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,6 **σαόφρων.**

σαόω ἐπ. τ. τοῦ σῴζω βλ.λ.

σαπάνα (ἡ) μτγν. γαλατικὸν ὄνομα **τῆς ἀναγαλλίδος** : Διοσκ.2,209 (ἐν τοῖς νόθοις).

σαπέρδης (ὁ) κορακῖνος βλ.λ.**2)** : Ἱππ.Ἐντ.Παθ. 25,Ἀριστφ.ἀπ.414, Ἀρχιππ.26· ‖ ἰχθύς τις θαλάσσιος ἢ ποτάμιος, ἄ. λεγόμενος (Παρμέν.π.Ἀθήν. 4,308F) κορακῖνος κ. πλατίστακος : Ἀρχέστρ.ἀπ. 38,3,Πάπ. σ- τῶν **ἐκ τῆς λίμνης,** Πορφ.Ἀποχ.3,50.

σαπέρδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σαπέρδη, ὑβριστ. παρωνύμιον τῆς ἑταίρας Φρύνης : Ἀπολλδ. π.Ἀθήν.13,591C **δύο** .. Φρύνας **γεγονέναι, ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖται κλαυσιγέλωτα τὴν δὲ σαπέρδιον.**

σαπερδίς-ίδος (ἡ) πιθ. ὁ σαπέρδης βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΙ 608a,2 **ἔνιοι μὲν ἀγαθοί, οἷον σαπερδίς.**

σάπηῃ ὑποτ. βʹ παθ. ἀορ. τοῦ σήπω βλ.λ.

σαπίζω δημ. μτβ. καθιστῶ τι σαπρόν, κάμνω τι νὰ γίνῃ σάπιο, σήπω : **ἡ** βροχὴ **σαπίζει τὰ ξύλα, - ἡ ὑγρασία ἐσάπισε τὸ** πάτωμα· ‖ **ἐν χρ.** μτφ. ἐν φρ. **τὸν ἐσάπισε στὸ ξύλο** (τὸν **ἔδειρεν** ἀνηλεῶς), ὁμ.**τοὺς ἐσάπισε στὴ δουλειά** (τοὺς **κατεκούρασε**)· ‖ ἀμτβ. καθίσταμαι, γίνομαι σάπιος, φθείρομαι ὑπὸ σήψεως, σήπομαι : Γρυπ.Σκ.Τερρ. 35,1 **ὡς πότε πιὰ ἡ ζωή μας νὰ σαπίζῃ, - ἐσάπισαν τὰ φροῦτα, - ἐσάπισε ἀπὸ τὴν ὑγρασία.**

σάπιθος Ἡσ. «θυσία· Πάφιοι».

σαπίλα (ἡ) δημ. δ. γρ. σαπύλα σῆψις, **σηπεδὼν** ‖ ὀσμὴ σεσηπότος· **2)** μτφ. **ἠθικὴ ἀποσύνθεσις, διαφθορά.**

σαπιολέμονο (τὸ) δημ. σεσηπὸς λεμόνιον, σάπιο λεμόνι, κ. κτ. ἐπέκτ. τετμημένον κ. ἀπεστραγγισμένον λεμόνιον· ‖ φρ. τὸν πῆραν μὲ τὰ σαπιολέμονα (ἐπὶ ἀγρίως ἀποδοκιμασθέντος).

σάπιος-ια-ιο δημ. ὁ σεσηπώς, σαπρός : Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 73,8 γκρεμίζεται στὰ σάπια νερὰ ἑνὸς βούρκου χαμηλά, Γρυπ.Σκ.Τερρ 70,8 τὸ κορμὶ τὸ σάπιο μέσ' στὸ λάκκο,- σάπιο ξύλο, - σάπια ντομάτα· ‖ κτ. ἐπέκτ. ὁ λίαν ἐφθαρμένος : σάπια καρέκλα (ξεχαρβαλωμένη)· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀνθρ. ὁ ἐκ λοιμωδῶν, ἰδ. ἀφροδισίων νόσων βαρέως προσβεβλημένος : ἀπὸ νέος αὐτὸς εἶναι σάπιος· 2) μτφ. ὁ ἀνήθικος, ὁ διεφθαρμένος : σάπια κοινωνία - οἰκογένεια.

σάπισμα-ατος (τὸ) δημ. τὰ ἀποτέλεσμα τοῦ σαπίζω βλ.λ., σῆψις.

σάπκα (ἡ) (ρωσ.) νεώτ. ἐπὶ Ὄθωνος, τὸ πηλήκιον τῶν στρατιωτικῶν τοῦ ἱππικοῦ.

σαποκώλιασμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ νόσος τῶν ἀμπέλων σφακελισμός βλ.λ.

σαπουλανᾶς-ᾶ (ὁ) Ἐπιγρ.πιθ. ὁ καθαρίζων τὰ ἔρια.

σαπουνάδα (ἡ) δημ. τὸ περιέχον διαλελυμένον σάπωνα ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ του ἀφρῶδες ὕδωρ.

σαπουνάδικο (τὸ) δημ. κατάστημα ἐν ᾧ κατασκευάζουσιν ἢ πωλοῦσι σάπωνα, σαπωνοποιεῖον, ἢ σαπωνοπωλεῖον.

σαπουνάς (ὁ) δημ. ὁ κατασκευαστὴς σάπωνος ἢ ὁ σαπωνοπώλης.

σαπούνι(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. ὁ σάπων βλ.λ. : Πρόδρ.2,147 ζητῶ σαπούνιν νὰ λουστῶ, καὶ λέγουν μὲ τὸ ζέμαν, Ἐρωτόκρ.3,1198 σαπούνια δὲν τὰ πλύνουσι, μηδὲ νερὰ τὰ βγάνου, - σαπούνι νιφίματος - τῆς μπουγάδας - τοῦ μαγειρειοῦ.

σαπουνίζω δημ. πλύνω, καθαρίζω τι διὰ σάπωνος : (ἐ)σαπούνισα τὰ χέρια μου - τὸ λαιμό· ‖ ἐπὶ ἐσωρούχων κττ., πλύνω εἰς σαπουνάδα βλ.λ.: τὰ χρωματιστὰ τὰ σαπουνίζουν μόνον.

σαπούνισμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαπουνίζω βλ.λ.

σαπουνόνερο (τὸ) δημ. ὕδωρ περιέχον διαλελυμένον σάπωνα, ἡ σαπουνάδα.

σαπουνόπετρα (ἡ) δημ. σαπωνόλιθος βλ.λ., ἄ. σαπωνόχωμα.

σαπουνόρριζα (ἡ) δημ. ἡ ρίζα τοῦ φυτοῦ σαπωναρία βλ.λ., ἄ. τσουιγιένι.

σαπουνόφουσκα (ἡ) δημ. πομφόλυξ, φούσκα διαλελυμένου σάπωνος· 2) μτφ. ἐπὶ λόγων ἄνευ οὐδεμιᾶς σημασίας καὶ ἐννοίας : ὅσα μᾶς εἶπε ἦταν ὅλα σαπουνόφουσκες.

σαπουνόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν σαπωναρία βλ.λ. ἡ φαρμακευτική.

σαπουνόχωμα-ατος (τὸ) δημ. ἀργιλώδης γῆ σαπωνοειδὴς τὴν ἀφήν· 2) τὸ πυριτικὸν μαγνήσιον χρησιμοποιούμενον πρὸς νοθείαν τοῦ σάπωνος, ἄ. τάλκης ἢ τάλκον (τὸ)· πρβλ. σαπωνίτης.

σαπραιμία (ἡ) νεώτ. παλαιότερος ὅρος συνώνυμος τῇ σηψαιμίᾳ βλ.λ.

σαπρία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κατάστασις τοῦ σαπροῦ βλ.λ., τὸ νὰ εἶναί τι σαπρόν, ἡ σαπίλα : ΠΔ Ἰὼβ 2,9 ἐν σαπρίᾳ σκωλήκων κάθησαι διανυκτερεύων αἴθριος, Διοσκ.1,84,ΑΠ 15,38· 2) νεώτ. κ. μτφ. διαφθορά : κοινωνικὴ σαπρία.

σαπρίας οἶνος (ὁ) παλαιὸς καὶ εὐώδης ἢ γλυκὺς οἶνος, σαπρὸς βλ.λ.4) : Ἕρμιππ.82,6.

σαπρίζω (σαπρός), μέλλ. σαπριῶ, ποιῶ τι σαπρὸν ἢ βρωμερόν : ΠΔ Ἐκκλ.10,1 μυῖαι θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος· κ. παθ. : Ἱππ.Ἀγμ.33 σεσάπρισται τὰ ὀστέα.

σαπριῶ-άω μσν. σαπρίζω βλ.λ : Νικ.Χων. Χαον.158D.

σαπρόγηρος-ον μσν. ὁ ἐκ τοῦ γήρατος σεσηπώς, σαπρός, ἐν χρ. κ. ὑβριστ.: Νικ.Χων.Χρον.182D.

σαπρογόνος-ον νεώτ. ἐπὶ μικροοργανισμῶν, ὁ προκαλῶν σῆψιν, σαπρίαν βλ.λ.

σαπρόζωος-ον ὁ ἐν σαπρίᾳ, ρυπαρότητι ζῶν : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),144.

σαπρόκνημος-ον μτγν. ὁ φέρων, προκαλῶν σῆψιν εἰς τὰς κνήμας : Διοσκ.4,182 σαπρόκνημα ἕλκη· 2) ὁ ἔχων σαπρὰς τὰς κνήμας.

σαπρολογία (ἡ) μσν. σαπροί, αἰσχροὶ λόγοι, αἰσχρολογία, ὕβρις : Νικ.Χων.Χρον.16D.

σαπροπηλικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σαπροπηλὸν βλ.λ., ὁ ἐκ σαπροπηλοῦ ἀποτελούμενος : σαπροπηλικὰ πετρώματα.

σαπροπηλός (ὁ) νεώτ. γεωλογ. φαθυρός, κονιώδης, πισσασφαλτοβριθὴς πηλός, σχηματιζόμενος ἐπὶ τοῦ πυθμένος ἀκινητούντων ὑδάτων ἐκ διαγενέσεως ζωϊκῶν καὶ φυτικῶν λειψάνων.

σαπρόπλουτος-ον ὁ οὗ ὁ πλοῦτος ὄζει, ἐκτήθη δι' ἀνηθίκων, βρωμερῶν μέσων, πιθ. παρῳδία τοῦ ἀρχαιόπλουτος : Ἀντιφάν.π.Ἀθήν.11,500D τῷ σαπροπλούτῳ δ', ὡς λέγουσι, νυμφίῳ.

σαπροπωμάριος (ὁ) Ἐπιγρ. πιθ. ὁ πωλητὴς διατετηρημένων καρπῶν ἢ κατοσκευαστὴς σαπροῦ βλ.λ.5) οἴνου.

σαπρός-ά-όν (σήπω) κ. νεώτ. ὁ σεσηπώς, ὁ σάπιος : Ἱππῶν.23, Ἱππ.Ὀστ.13· ‖ ἐπὶ καρπῶν, ξύλων, δερμάτων κ. γεν. πραγμάτων ὑποκειμένων εἰς σῆψιν, σαθρός, σεσηπώς : Ἀριστφ.Ἱππ.918 ἱστίον σαπρόν, αὐτ.Σφ.38 ὄζει.. βύρσης σαπρᾶς, αὐτ.Πλ.813 πινακίσκους τοὺς σαπρούς, Θεόφρ.Φὶ 4,14,10 σαπραὶ ἐλάται, Μέν.109,4 σαπρὸς ἱμάς, - σαπρὰ γεώμηλα· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἰχθύος ἀφεθέντος ἐπὶ μακρὸν ἐν τῇ ἅλμῃ, ταγκός : Ἀριστφ. Ἀχ.1101 τάριχος σαπρός· ἀντίθ. πρόσφατος : Ἀντιφ.218,4· κ. παροιμ. : Θέογν.1362 σαπροῦ πείσματος ἀντιλαβέσθαι· ‖ κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τοίχου κ. γεν. ἐπὶ δομῆς : ΤέλΛ.27Η σαπρὰ καὶ ῥέουσα καὶ καταπίπτουσα, Ἐπιγρ. τοῦ διατειχίσματος ἀνελόντι τὰ σαπρά· 2) ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ ἐξησθενημένος, ἐξηντλημένος, σάπιος : Ἀριστφ.Εἰρ. 698 γέρων ὢν καὶ σαπρός, αὐτ.Ἐκκλ.884 ὦ σαπρὰ λεγόμενον πρὸς γραῖαν, Ἕρμιππ.10, Εὐπ.221 οὐδέν ἐσμεν οἱ σαπροί, Φιλήμ.170 σαπρὰν γυναῖκα.. ὁ τρόπος εὔμορφον ποιεῖ· ‖ ἐπὶ τῶν πνευμόνων, νοσώδης, νοσῶν, ἀσθενικός : Ἱππ. Νούσ.1,13· ‖ ἐπὶ ὀστοῦ, τερηδονισμένος : αὐτ. Ἀγμ.33· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ὀδόντων· 3) γεν. παλαιός, πεπαλαιωμένος, τετριμμένος, ἐφθαρμένος, ἕωλος, μπαγιάτικος : Ἀριστφ.Πλ.323 ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν καὶ σαπρόν· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, ρακώδης : Πάπ.· 4) μτφ. κ. νεώτ. ἐπὶ προσώπων, ἐπὶ λόγου, ἐπὶ πράξεων, ἐπὶ καταστάσεων, ἐλαττωματικός, κακός : ΚΔ Ἐφεσ.4,29 πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀντίθ. καλός : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,16,7, Μάρκ.Αὐρ.11,15 ὡς σαπρὸς καὶ κίβδηλος ὁ λέγων, Πάπ. τὴν σαπρὰν εἱμαρμένην· ‖ εἰρήνη σαπρὰ ἐν κωμ. ρητορ. ἐκφράσει κτ. παρήχησιν τοῦ λαμπρά : Ἀριστφ.Εἰρ.554· 5) εἰδ. ἐπὶ οἴνου, μαλακὸς τὴν γεῦσιν, ὥριμος : Εὐπ.442, Φιλύλλ. 24, Ἀριστφ.Πλ.1086 τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά· ὁμ. ἐπὶ παλαιοῦ οἴνου : Ἀλεξ.167,4 ὀδόντας οὐκ ἔχων, ἤδη σαπρός.., γέρων γε δαιμονίως· 6) ἐπὶ αὐλήσεως ἢ ᾄσματος, κακόηχος, πλημμελής : Θεόπομπ.Κωμ.50 αὐλεῖ γὰρ σαπρὰ.. κρουμάτια (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ σαθρά).

σαπροσκελής-οῦς-ές μσν. ὁ ἔχων τὰ σκέλη σαπρά, σάπια.

σαπρόστομος-ον οὗτινος τὸ στόμα ἢ ἡ ἐκπνοὴ ὄζει κακῶς, δυσόσμως, ποὺ βρωμᾷ τὸ στόμα του : Ἀριστλ.π.Στοβ.3,5,42.

σαπρότης-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης ἢ ἡ κατάστασις τοῦ σαπροῦ, σαπρία, σηπεδών, σαπίλα :

Πλάτ.Πολ.609Β **εἴτε παλαιότης εἴτε σαπρότης . . οὐκ οἰόμεθα δεῖν σῶμα ἀπόλλυσθαι,** Ἀριστλ. Μετ.379a,6, Θεόφρ.Ὀσμ.2.

σαπροφάγος-ον νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ὁ τρεφόμενος ἐξ ἀποσυντεθειμένων ὀργανικῶν οὐσιῶν.

σαπροφαγῶ-έω μτγν. τρώγω πράγματα σαπρά, σεσηπότα : Μαρτιάλ.3,77.

σαπρόφιλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀγαπῶν τοὺς ψευδεῖς καὶ πλημμελεῖς φθόγγους, τὰς κακοφωνίας· **2)** νεώτ. ζῳολ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὰ **σαπρόφιλα** ζῷα βιοῦντα ἐπὶ ὀργανικῶν οὐσιῶν ἐν ἀποσυνθέσει εὑρισκομένων.

σαπροφόρος-ον μσν. ὁ φέρων σαπρά, σεσηπότα πράγματα : Εὐστ.Πον.2,88.

σαπρόφυτα (τὰ) νεώτ. βοταν. φυτικοὶ ὀργανισμοί, ἰδ. μύκητες, ζῶντες παρασιτικῶς ἐπὶ σαπρῶν, ὀργανικῶν οὐσιῶν· ‖ μικροβιολ. μικρόβια ἅτινα δὲν ἀναπτύσσουσι λοιμώδεις νόσους, διατρέφονται δὲ συνήθως ὑπὸ νεκρῶν ὀργανικῶν οὐσιῶν μὴ δυνάμενα νὰ πολλαπλασιασθῶσιν ἐν τῷ ζῶντι ὀργανισμῷ.

σαπροφυτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σαπρόφυτα βλ.λ.

σαπρύνομαι μτγν. παθ. γίνομαι σαπρός, σαπίζω : Νίκ.Ἀλεξ.468.

σαπρῶ-όω σχόλ. ἐν χρ. τὸ παθ. σαπρύνομαι βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.1086, Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ.468.

σαπρώνυμος-ον (ὄνομα) μσν. ὁ ἔχων σαπρόν, βρωμερὸν ὄνομα : Εὐστ.Πον.4,7.

σαπρῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον σαπρόν, βρωμερόν : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,21,14 **σαπρῶς λούει τὰ βαλανεῖα**· ‖ κατὰ τρόπον ἀσθενικόν, ἐξηντλημένως: Πάπ. **ὅτι σαπρῶς περιπατῶ** (χαλεπῶς, μετὰ πολλοῦ πόνου, μόλις).

σαπταλισμός (ὁ) (γαλλ.) νεώτ. ἐν τῇ οἰνολογίᾳ μέθοδος βελτιώσεως τοῦ οἴνου διὰ προσθήκης κοινοῦ σακχάρου εἰς τὸ γλεῦκος.

σαπύλλειν Ἡσ. «σαίνειν. Ῥίνθων».

σαπφείρινος-η-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς σάπφειρον, ὁ τοῦ ἢ ἐκ σαπφείρου κατεσκευασμένος, ζαφειρένιος : Φιλόστρ.Ἀπολλ.1,25, Ψ Καλλισθ.3,8, Πάπ. **δελματικὴ σαπιρίνη** (sic), Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 2,395 (κῶδ.)· ‖ νεώτ. συνεκδ. ὁ ἔχων χρῶμα σαπφείρου, κυανοῦς ὡς ὁ σάπφειρος.

σαπφειρίτης λίθος (ὁ) σχόλ. ὁ σάπφειρος βλ.λ. : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,395.

σαπφείριον (τὸ) πάπ., γρ. **σαππείριον** κ. **σαππίριν**, χρῶμα κατεσκευασμένον ἐκ σαπφείρου.

σαπφειροειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάπφειρον βλ.λ. π. τῷ Wolf ἐν Ἀνέκδ.3,155.

σάπφειρος (ἡ) νεώτ. κ. κτ. ἀρσ. **ὁ σάπφειρος**, δημ. **ζαφείρι** ὀρυκτὸν γνωστὸν ὡς πολύτιμος διαφανὴς λίθος, οὗ δύο παραλλαγαὶ ἀναφέρονται, ἡ κυανῆ καὶ ἡ χρυσῆ : Θεόφρ.Λίθ.23,37, Διον.Περ. 1105· ‖ νεώτ. κυανῆ παραλλαγὴ τοῦ κορουνδίου οὗ ἡ ἐρυθρὰ παραλλαγὴ ἀποτελεῖ τὸ ρουβίνιον.

σαπφειρόχρους-οος-ουν-οον νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα σαπφείρου βλ.λ.

σαπφικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Σαπφώ : Ἡφαιστ.14,1 **Σαπφικὸν μέτρον, - σαπφικὰ ποιήματα.**

σαπφισμός (ὁ) νεώτ. λεσβιασμὸς βλ.λ.2).

σαπφῷος-α-ον ὁ σαπφικὸς βλ.λ., ὁ τῆς Σαπφοῦς: Ποσειδ.π.Ἀθήν.13,596D **σαπφῷαι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν ᾠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες.**

σάπων-ωνος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. συμπαγὲς μεῖγμα ἀποτελούμενον ἐκ λιπαρῶν οὐσιῶν μετὰ ποτάσσης, διαλυόμενον εἰς τὸ ὕδωρ, χρησιμεῦον δὲ πρὸς πλύσιν καὶ καθαρισμὸν ἐν γένει, δ.σαπούνι : Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.45,29,59 **τῷ Γερμανικῷ σμήγματι (καλεῖται δὲ σάπων)**, Ἀσκληπιάδ.Ν π.Γαλ.12,586, Ἀρετ.Χρον.Νοῦσ.2,13,-**ἀρωματικὸς σάπων,- ἀντισηπτικὸς σάπων**· ‖ νεώτ. χημ. πᾶν μετ' ἀλκαλίων ἅλας τῶν ἀνωτέρων λιπαρῶν ὀξέων.

σάπων μτχ. ἀόρ. τοῦ σήπω βλ.λ.

σαπωναρικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. σαπωνώδης, σαπωνοειδής : Ζώσ.Ἀλχ.226Β, Παῦλ.Αἰγ.6,9· ‖ **σαπωναρικὴ τέχνη** ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν σάπωνας : Ζώσ.Ἀλχ.142Β.

σαπωνίζω νεώτ. πλύνω διὰ σάπωνος.

σαπωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τὸν σάπωνα βλ.λ.

σαπώνιον (τὸ) μτγν. κ. σχόλ. ὑποκορ. τοῦ σάπων βλ.λ. : Ζώσ.Ἀλχ.143Β, Σχόλ.Θεόκρ.3,17· ‖ νεώτ. ραβδίον σάπωνος δι' ὑποθέματα.

σαπωνίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν παρεμφερὲς πρὸς τὸν ὀφίτην καὶ τὸν τάλκην ἄνευ σταθερᾶς χημ. συστάσεως, πυριτικὸν μαγνήσιον περιέχον ἄργιλον, σαπωνόλιθας, σαπουνόπετρα, σαπουνόχωμα.

σαπωνοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάπωνα βλ.λ., ὁ ἔχων χημικὴν σύστασιν σάπωνος.

σαπωνόλιθος (ὁ) νεώτ. σαπωνίτης βλ.λ.

σαπωνόλουτρον (τὸ) νεώτ. λουτρὸν θερμοῦ ὕδατος, περιέχοντος ποσότητα σάπωνος.

σαπωνοποιεῖον (τὸ) νεώτ. ἐργοστάσιον κατασκευῆς σάπωνας.

σαπωνοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ κατεργασία δι' ἧς τὸ λίπος μετατρέπεται εἰς σάπωνα.

σαπωνοποιία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη ἢ ἡ βιομηχανία τῆς κατασκευῆς τοῦ σάπωνος.

σαπωνοποιός (ὁ) νεώτ. ὁ κατασκευαστὴς σάπωνος, σαπουνάς.

σαπωνοποιῶ-έω νεώτ. μετατρέπω λιπαράν τινα οὐσίαν εἰς σάπωνα.

σάρα (ἡ) δημ. (λ. ἀναδρομικῶς πεποιημένη ἐκ τοῦ σαρώνω· πρβλ. ζεσταίνω, ζέστα) συρφετός· μ. ἐν τῇ φρ. **ἡ σάρα καὶ ἡ μάρα καὶ τὸ κακὸ συναπάντημα** (χύδην ὄχλος).

σαραβαλιάζω δημ. μτβ. καθιστῶ, κάμνω τι σαράβαλο βλ.λ., σαθρῶ· ‖ παθ. ἀόρ. **σαραβαλιάστηκα**, μτχ. παρακ. **σαραβαλιασμένος** κ. ἐν μτφ. ἐννοίᾳ γίνομαι σαράβαλο : **σαραβαλιάστηκε τώρα πιὰ ἀπ' τὰ γεράματα.**

σαράβαλο (τὸ) δημ. πᾶν τὸ πεπαλαιωμένον, σαθρόν, ἄχρηστον, ἐξηρθρωμένον, γεγηρακός, κ. γεν. τὸ ἐν κακῇ καταστάσει : **σπίτι - αὐτοκίνητο - πόρτα σαράβαλα**· ‖ μτφ. κ. ἐπὶ ἀνθρώπου, σαπρόγηρας, ἐσχατόγηρος, χούφταλο.

σαράβαρα (τὰ) κ. νεώτ. περσικαὶ εὐρεῖαι ἀναξυρίδες, σαλβάρια, βράκες : Ἀντιφάν.201.

σάραβος (ὁ) Ἡσ. «τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον».

σαράγαρον (τὸ) μτγν. κ. γλώσσ. εἶδος ὀχήματος : Διοκλητ.Ἐδικτ.15,32,36· ‖ γλωσσ. ρaΐδα.

σαρά(γ)ι (τὸ) δημ. συνήθ. κτ. πληθ. σεράγι βλ.λ. : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.19,9 **στὴν Κόρθο πλιὰ δὲ φαίνεσαι, οὐδὲ μέσ' στὰ σαράγια.**

σάραγος Ἡσ. «ὑπηρέτης ὁ σαρῶν τὰς δημοσίας στοάς».

σαραγούστι (τὸ) δημ. εἶδος ἐπιπλάσματος ἐκ τιτάνου, πίσσης καὶ πετρελαίου, ἀντὶ πίσσης, πρὸς ἔμφραξιν τῶν ἁρμῶν τῶν ξυλίνων πλοίων.

σάρακας (ὁ) μσν. κ. δημ., δ. σαράκι (τὸ) ὁ διαβιβρώσκων τὰ ξύλα σκώληξ, σάραξ βλ.λ.(2), σής, σκόρος, σαράκι· **2)** μτφ. ἐνδόμυχος πόνος, θλῖψις, ἀνησυχία, καημός.

σαρακηνός-ή ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ., δημ. κ. οὐδ. -ό ὁ κάτοικος τῆς ἀραβικῆς πόλεως Σάρακα : Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Σάρακα· ‖ ὅθ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ Ἄραψ : Ἐρωτόκρ.4,960 **καὶ τόσο πλιὰ ποὺ τοῦ 'πασι, Σαρακηνὸς πῶς μοιάζει**· ‖ ἐν ἐπιθετ. χρ.ἰδ. ὡς ὕβρις, ἀμείλικτος ἐχθρὸς τῶν Χριστιανῶν : φρ. **σκυλὶ ἄπιστα καὶ σαρακηνό**· πρβλ. ἀγαρηνός· **2)** εἶδος φαντάσματος.

σαράκι (τὸ) δημ. ὅ. σάρακας (ὁ) βλ.λ.· ‖ συνήθ. μτφ. ἐν φρ. **τὸν τρώει τὸ σαράκι** (ἐπὶ θλίψεως μὴ ἐξωτερικευομένης ἢ διαρκοῦς ἀνησυχίας).

σαρακιάζω δημ. ἀμτβ. συνήθ. ἐπὶ τῶν ξύλων, διαβιβρώσκομαι ἀπὸ σάρακα βλ.λ. : **τὸ πάτωμα - ἡ πόρτα - ὁ μπουφὲς σαράκιασε.**

σαρακιάρικος-η-ο μσν. κ. δημ. σαρακοφαγωμένος βλ.λ. : Πρόδρ.Ι,102 **καὶ βρίσκω σαρακιάρικα πολλὰ πολλὰ χαρτία, - σαρακιάρικο ξύλο.**

σαράκιασμα-ατος (τὸ) δημ. σαρακοφάγωμα.

σάρακνον πάπ. πιθ. ὀνομασία πτηνοῦ τινος.

σαράκοντα, σαρακοστός βυζ. τ. ἀντὶ τεσσαράκοντα, τεσσαρακοστός : Πασχ.Χρον.352,12.

σαρακοστεύω δημ. ἀμτβ. νηστεύω, τηρῶ τὴν νηστείαν, κάμνω σαρακοστή· ‖ κτ. ἐπέκτ. στεροῦμαί τινος, ἰδίᾳ δὲ τροφίμων.

σαρακοστὴ (ἡ) δημ. τεσσαρακοστὴ βλ.λ., ἡ τεσσαρακονθήμερος πρὸ τῶν Χριστουγέννων νηστεία, ὅ. σαραντάημερο : **νηστεύω τὴ σαρακοστή**· ‖ κτ.ἐπέκτ.πάσης χρονικῆς διαρκείας νηστεία ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐπιβαλλομένη : **τὴ σαρακοστὴ δὲν τρῶνε κρέας, - μεγάλη σαρακοστὴ** (ἡ 50θήμερος πρὸ τοῦ Πάσχα)· ‖ παροιμ. **λείπει ὁ Μάρτης ἀπ' τὴ σαρακοστή;** (ἐπὶ τῶν παντοῦ ἀναμειγνυομένων ἢ ἐπὶ ἀναποφεύκτου παρακολουθήματος).

σαρακοστιανὸς-ή-ό δημ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν σαρακοστήν, ὁ τῆς σαρακοστῆς βλ.λ., ὁ νηστήσιμος : **σαρακοστιανὸς τραχανάς**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. σαρακοστιανὸ νηστήσιμος τροφή : **τὰ σαρακοστιανὰ εἶναι βαριὰ στὸ στομάχι.**

σαρακοστιάτικα ἐπίρρ. δημ. ἐν ἡμέρᾳ ἢ ἐν περιόδῳ νηστείας.

σαρακοστιάτικος-η-ο δημ. σαρακοστιανός.

σαρακοφάγωμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ ὑπὸ τοῦ σάρακος διάβρωσις ξύλου, τὸ σαράκιασμα.

σαρακοφαγωμένος-η-ο δημ. διαβεβρωμένος, φαγωμένας ὑπὸ σάρακας, ὅ. σαρακιασμένος : **σαρακοφαγωμένα ξύλα - βιβλία.**

σαράντα δημ. ἄκλιτ. ἀριθμ. ἀπόλυτ. τεσσαράκοντα βλ.λ. : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.34,1 **σαράντα παληκάρια ἀπὸ τὴ Λεβαδειά**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὰ σαράντα** (ἐνν. συνήθ. ἔτη ἢ ἡμέραι) τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος, ἰδ. εἰς φρς **μπαίνω στὰ - πατῶ τὰ σαράντα** (ἔγινα τεσσαρακονταετής), **- μεθαύριο θὰ 'χουμε τὰ σαράντα τοῦ θείου μας** (τὸ τεσσαρακονθήμερον ἀπὸ τοῦ θανάτου μνημόσυνον), **- τὰ σαράντα τῆς λεχώνας** (τὸ σαράντισμα βλ.λ.)· ‖ κ. παροιμ. **στὰ σαράντα τοῦ πισσίτη ἄλλος μπῆκε μέσ' στὸ σπίτι** (ἐπὶ χηρῶν μὴ τηρουσῶν τὸ πρέπον πένθος).

σαραντά(η)μερο (τὸ) δημ. ἡ πρὸ τῶν Χριστουγέννων τεσσαρακονθήμερος νηστεία (15 Νοεμβρίου - 25 Δεκεμβρίου)· παροιμ. **σαραντάμερο σαραντάγνωμο** (ἐπὶ τῆς κατὰ Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον κρατούσης ἀστασίας τοῦ καιροῦ).

σαρανταλείτουργο(ν) (τὸ) δημ. ἡ ὑπὸ τοῦ ἱερέως μνημόνευσις τεθνεῶτος εἰς 40 συνεχεῖς λειτουργίας πρὸς ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ.

σαρανταπέντε μσν. κ. δημ. τεσσαράκοντα καὶ πέντε· ‖ εἰδ. π. Πρόδρ.2,374 ἐν λογοπαικτικῶς αἰνιγματώδει κολακευτικῇ φρ. **Ἐμμανουὴλ παμβασιλεῦ παρὰ σαρανταπέντε**, ἀπευθυνομένῃ πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μανουὴλ τὸν Κομνηνὸν καὶ ἧς ἡ ἐξήγησις εἶναι «εἶσαι παμβασιλεὺς ὡς ὁ Ἐμμανουὴλ (ἤτοι ὁ Ἰ. Χριστός), ἀλλὰ πως ἐλάσσων τούτου, ὡς δηλοῖ ἡ ἀπὸ τοῦ ὀνόματός σου ἔλλειψις τῶν δύο πρώτων γραμμάτων **ε μ**, ἅπερ μεταβάλλοντα τάξιν (**μ ε'**) ἐμφαίνουσι τὸν ἀριθμὸν 45· ‖ δημ. παροιμ. **σαρανταπέντε Γιάννηδες ἑνὸς (ἢ μιανοῦ) κοκκόρου γνώση** (σκῶμμα τῆς πολλῆς χρήσεως τοῦ ὀνόματος Ἰωάννης).

σαραντάπηχος-η-ο(ν) μσν. κ. δημ. ὁ ἔχων μῆκος ἢ ὕψος τεσσαράκοντα πήχεων : Πρόδρ.2,92 **καὶ σαραντάπηχον βλατίν.**

σαρανταπόδαρο (τὸ) δημ. ὅ. σαρανταποδαροῦσα, τὸ μυριάποδον ἀκολόπενδρα βλ.λ.

σαρανταποδαροῦσα (ἡ) δημ. τὸ σαρανταπόδαρον.

σαραντάρα (ἡ) δημ. κ. σαραντάρισσα θηλ. τοῦ σαραντάρης βλ.λ., γυνὴ τεσσαρακονταετής βλ.λ.

σαραντάρης (ὁ) δημ. ἀνὴρ τεσσαρακονταετής.

σαραντάρι (τὸ) δημ. ποσὸν τεσσαράκοντα μονάδων καὶ ἰδ. 40 δραχμῶν.

σαρανταριά (ἡ) δημ. μ. μτ. τοῦ καμ(μ)ιὰ κ. σπαν. μιά, τεσσαρακοντὰς βλ.λ. : **ἤρθαμε καμμιὰ σαρανταριὰ** (περίπου τεσσαράκοντα), **- εἶναι μιὰ σαρανταριὰ μαθήτριες στὸ γυμνάσιό μας.**

σαραντίζω δημ. ἀμτβ., μτχ. παθ. παρακ. **σαραντισμένος**, συμπληρῶ τεσσαράκοντα ἔτη ἢ ἡμέρας : **σαράντισε ὁ μεγαλύτερος γιός του** (εἰσῆλθεν εἰς τὸ 40ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας του)· ‖ ἐπὶ λεχοῦς, συμπληρῶ 40 ἡμέρας μετὰ τὸν τοκετὸν καὶ λαμβάνω τὴν εὐχὴν καθαρισμοῦ παρὰ τοῦ ἱερέως : Παπαδ.Χρ.Τεμπ.50 **τὴν εἶχε καταρασθῆ νὰ μὴ σαραντίσῃ, καὶ δὲν ἐσαράντισεν**· ‖ κ. ἐπὶ βρέφους συμπληροῦντος τεσσαρακονθήμερον ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του : **σαράντισε τὸ παιδί**· ‖ ἐπὶ τεθνεῶτος, ἡ συμπλήρωσις τῆς τεσσαρακοστῆς ἡμέρας ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

σαράντισμα-ατος (τὸ) δημ. τὸ σαραντίζειν βλ.λ., ἡ συμπλήρωσις τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοκετοῦ ἢ θανάτου· ‖ ἡ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας εἰς τὴν λεχὼ παρεχομένη εὐχὴ ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαρακονθημέρου μετὰ τὸν τοκετόν.

σαραντισμὸς (ὁ) νεώτ. σαράντισμα βλ.λ.

σάραξ-ακος (ἡ) (1) μτγν. δέρμα : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,12 σάρακας . . **θηρείους ἐξ ὤμων ἄνωθεν ἕως κνημῶν ἐξηρτημένας περιετίθεντο** (διορθ. ἀντὶ σάρακας).

σάραξ (ὁ) (2) γλωσσ. ὁ σὴς βλ.λ.,σκόρος, σάρακας.

Σαραπεῖον (τὸ) μτγν. κ. Σαραπιεῖον (Πολύβ.4, 39,6, Ἐπιγρ.) κ. Σαράπ(ε)ιον ἢ Σερ- (Στράβ.17,1,10, Ἐπιγρ.) ὁ ναὸς τοῦ Σαράπιδος : Πλούτ.'Αλέξ. 76 **εἰς τὸ Σαραπεῖον ἀποσταλέντες ἠρώτων.**

σαραπιακὸς-ή-όν μτγν. ὁ τοῦ Σαράπιδος· ‖ **φαύλον σαραπιακὸν** ὀνομασία ἐμπλάστρου τινός : Γαλ.12,744.

σαραπιὰς μτγν. σεραπιὰς βλ.λ. : Διόσκ. Εὐπ.2,39.

Σαραπιασταὶ (οἱ) Ἐπιγρ. σύλλογος ἢ ἑταιρεία λατρευτῶν τοῦ Σαράπιδος : Ἐπιγρ.**Ρόδου.**

σαραπιεῖα (τὰ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ τοῦ Σαράπιδος ἐν Τανάγρᾳ.

σαραπίους Ἡσ. «τὰς μαινίδας. Περγαῖοι».

Σάραπις-ιδος (ὁ) κ. Ἐπιγρ. κ. μτγν. τ. **Σέραπις**, δοτ. ἐν. Σαράπι κ. Σεράπι (Ἐπιγρ.Μιλήτου), Αἰγύπτιος θεός, χθονία μορφὴ τοῦ Ὀσίριδος : Καλλ. Ἐπιγρ.38,3, Διόδ.Σ 1,25 **τὸν μὲν Ὄσιριν οἱ μὲν Σάραπιν, οἱ δὲ Διόνυσον,** Πλούτ.'Ηθ.362Α, συχν. ἐν Ἐπιγρ.· **2)** φυτόν τι : Πάπ. μαγ.· **3)** **σάραπις-εως** κ. **-ιος** λευκὴ περσικὴ ἐσθὴς μετ' ἐρυθρῶν ταινιῶν : Κτησ.ἀπ.43, Δημόκρ.'Εφ.π.'Αθήν.12, 225C **καὶ σαράπεις μήλινοι καὶ πορφυροῖ καὶ λευκοί, οἱ δὲ ἁλουργεῖς.**

σαράπους-ποδος (ὁ,ἡ), αἰτ. σαράπουν κ. σάραπον (Ἀλκ.37Β), ὁ στρεβλόπους, στραβοπόδαρος : Γαλ.19,136.

σαρατζὰς (ὁ) δημ. ἡ νόσος μάλις βλ.λ.

σαράτσης (ὁ) (ἀραβ.) δημ. ὁ κατασκευαστὴς ἐφιππίων, σελλοποιός.

σαράφης (ὁ) δημ. ἀργυραμοιβὸς βλ.λ.

σαραφιάτικα (τὰ) δημ. τὸ κέρδος τοῦ σαράφη ἐξ ἀλλαγῆς νομισμάτων, ὅ. σαραφλίκι.

σαράφικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σαράφην βλ.λ., ὁ τοῦ σαραφη, ἀργυραμοιβικός· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ σαράφικο τὸ κατάστημα τοῦ σαράφη, ἀργυραμοιβεῖον.

σαράφισσα (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ σαράφης βλ.λ.

σαραφλίκι (τὸ) δημ. τὸ ἔργον, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σαράφη βλ.λ. : **πῶς πᾶς μὲ τὸ σαραφλίκι σου ;** **2)** τὸ εἰς τὸν σαράφην ἐκ τῆς ἀλλαγῆς νομισμάτων ἀπομένον κέρδος· **3)** μτφ. φιλονικία, διένεξις δι' ἀσήμαντον χρηματικὸν ποσόν· **4)** γεν. μικρολογία.

σαραχηρώ Βηρωσσ. π. Ἡσ. «ἡ κοσμήτρια τῆς Ἥρας».

σάργαλος (ὁ) Ἡσ. «οὗ ἐν τοῖς ἅρμασιν ἀπετίθεντο τὰς μάστιγας, ἡ οἱονεὶ τομὴ σάργαλος ἐκαλεῖτο».

σαργάνα (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς βελόνη βλ.λ. ἡ ὀξεῖα.

σαργάνη (ἡ) δημ. ἡ ταργάνη βλ.λ., πλέγμα, δεσμός : Αἰσχ.Ἰκ.788 (κῶδ.)· **2)** κάλαθος, καλάθιον : Αἰν.Τακτ.29,6, Τιμοκλ.21,7, ΚΔ Κορινθ.2,11,33 **διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ,** Λουκ. Λεξιφ.6 **τεμάχη ποντικὰ τῶν ἐκ σαργάνης,** Πάπ. **τὰς οἰνηγὰς σαργάνας.**

σαργανίδιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ σαργάνη.

σαργάνιον (τὸ) πάπ. τὸ σαργανίδιον βλ.λ. : ἀχύρου σιτίνου σαργάνιον ἕν.

σαργανίς-ίδος (ἡ) σαργάνη βλ.λ. : Κρατῖν.40,7.

σάργανος Ἡσ. «ὁ ἀγροῖκος».

σάργασον (τὸ) νεώτ. γένος χλωροφυκῶν φυτῶν

σαργῖνος (ὁ) εἶδος ἰχθύος κατ' ἀγέλας πορευομένου : Ἐπίχ.56, Ἀριστλ.Ζ1 610b,6 **ἀγελαῖα ἐστι τὰ τοιάδε . . ὀθερῖνοι, σαργῖνοι.**

σαργίον (τὸ) μσν. σαργός βλ.λ. : Γεωπ.20,7,1.

σαργολόγος (ὁ) δημ. τὸ λεπτὸν δίκτυον, φιλὸ παραγάδι, τὸ ἔχον τὰ παράμαλλα ἀπὸ μεσσηνέζαν καὶ ὄχι ἀπὸ ἀρμίδι μετοξωτόν, χρησιμεῦον πρὸς ἁλιείαν σαργῶν κττ.· **2)** ὁ πτωχὸς **εἰς μέσα ἁλιείας ἁλιεύς,** ὁ ἁλιεύων σαργούς.

σαργός (ὁ) (οὐχὶ σάργος κτ. τὸν Ἡρωδιαν.1,139) κ. νεώτ. σοργός ὁ ρονδελέτειος βλ.λ : Ἐπίχ.55, Φιλύλλ.13, Διοκλ.Κωμ.135, Ἀριστλ.Ζ1 543a,7 **τίκτει δὲ καὶ ὁ σαργὸς δὶς ἔαρος καὶ μετοπώρου.**

σάρδα (ἡ) σαρδίνη βλ.λ. : Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.3,120Ε **ἡ δὲ σάρδα προσέοικε τῷ κολίᾳ μεγέθει,** Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,142, Γαλ.6,729.

σαρδάζων Φώτ. «μετὰ πικρίας γελῶν», Σουΐδ.

σαρδαμάριος (ὁ) (λατ. salgamarius) μσν. ὁ ἐδωδιμοπώλης, ὁ μπακάλης : Πρόδρ 2,97 **σαρδαμαρίου παιδὶν εἶσαι χαβιαροκατελύτου.**

σαρδαναπαλ(λ)ικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἰδιάζων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Σαρδανάπαλλον, ὅθ.μτφ. ἐκτεθηλυμμένος, τρυφηλός, ἔκλυτος.

σαρδαναπαλ(λ)ισμός (ὁ) νεώτ. τρυφηλότης, ἔκλυτος βίος.

Σαρδανάπαλ(λ)ος (ὁ) κ. νεώτ. ὁ περίφημος δι' ἡδυπάθειαν βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, ὅθ. κ. παροιμιωδῶς ὡς ἐπίθ. ὁ τρυφηλός, ὁ ἄσωτος, ὁ ἔκλυτον διάγων βίον : Ἀριστφ.Ὄρν.1021 **τίς ὁ Σαρδανάπαλλος οὑτοσί ;**

σαρδανάφαλλος Ἡσ. «γελωτοποιός».

σαρδάνη (ἡ) μσν. τὸ φυτὸν βατράχιον τὸ ὀλέθριον βλ.λ. : Τζέτζ.Ἡσίοδ.59

σαρδάνιος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπίθ. ἐν χρ. μ. ἐπὶ γέλωτος ἢ μειδιάματος πικροῦ ἢ εἰρωνικοῦ καὶ χλευαστικοῦ : Ὀδ.Υ 302 **μείδησε δὲ θυμῷ σαρδάνιον μάλα τοῖον,** Πλάτ.Πολ.337Α **ἀνεκάγχασε μάλα σαρδάνιον,** Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 5,178 **τάχα που σαρδάνιον γελάσεις,** Κικ.Fam.7,25,1 ridere **γέλωτα σαρδάνιον,** ΑΠλ.4,86 **πεφύλαξο γίνεσθαι μὴ καὶ σαρδάνιον γελάσῃς.** (Ἡ συνήθης ἐξήγησις ἡ παρεχομένη περὶ τοῦ γέλωτος τούτου ἦτο ὅτι ὡμοίαζε πρὸς τὸν παραγόμενον ὑπὸ τοῦ φυτοῦ σαρδάνη βλ.λ., ὅπερ τρωγόμενον διέστελλε τὴν ὄψιν τοῦ τρώγοντος : Παυσ.10,17,13· ἀλλ' οἱ μτγν. συγγραφεῖς ἔγραφον **σαρδόνιον ἢ σαρδώνιον** ἐκ τοῦ Σαρδὼ ἀντὶ σαρδάνιον : ΨΔιασκ.2,175 Δίων Χρ.32,99.)

σαρδέλλα (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς ἀρίγγη ἡ σαρδική, ἡ σαρδίνη βλ.λ.· || φρ. **στοιβαχτήκαμε σὰ σαρδέλλες** (ἐπὶ μεγάλου συνωστισμοῦ).

σαρδελλοβάρελο (τὸ) δημ. βυτίον περιέχον παστὰς σαρδέλλας ἢ κενὸν ἤδη τοιοῦτον.

σαρδελλοῦδι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν πελαργόνιον τὸ ρυπαῖνον βλ.λ.

σαρδελλοφάγος (ὁ) δημ., θηλ. **σαρδελλοφάγα,** ὁ ἀγαπῶν νὰ τρώγῃ σαρδέλλας· || τὸ ἀρσ. σαρδελλοφάγος τὸ πτηνὸν ἀλκυὼν βλ.λ.

Σαρδιανικός-ή-όν ὁ τοῦ Σαρδιανοῦ ἢ τῶν Σάρδεων βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἀχ.112 **ἵνα μή σε βάφω βάμμα Σαρδιανικόν** αὐτ.Εἰρ.1174· πρβλ. βάπτω 8).

σαρδιανός-ή-όν, ἰων. **Σαρδιηνός** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς Σάρδεις βλ.λ., ὁ τῶν Σάρδεων : Ἡρ.1,22 **ὁ κῆρυξ ὁ Σαρδιηνός,** αὐτ.80,Εὐρ. ἀπ.630,Καλλ.Ἴαμβ.1,172.

σάρδεν μτγν. λυδικὴ λ. σημαίνουσα ἐνιαυτόν : Ἰω.Λυδ.Μην.3,20 **εἰσὶ δὲ οἳ φασι τῇ Λυδῶν ἀρχαίᾳ φωνῇ τὸν ἐνιαυτὸν καλεῖσθαι σάρδιν.**

σαρδίνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σαρδίνη ἡ καινή, ἡ σαρδέλλα : Γαλ.6,746 (πληθ. δ.γρ. -ῆναι).

σάρδινος λίθος (ὁ) ἡμιπολύτιμος λίθος, ὁ. σάρδιον βλ.λ.) : Ἀν.Ὀξ.4,229.

σαρδῖνος (ὁ) ἡ σαρδίνη βλ.λ. : Ἀριστλ.ἀπ.329 (ἐν δ.γρ.), Ἐπαίνετ.π.Ἀθήν.7,329Α.

σάρδιον (τὸ) κ. νεώτ. ἡμιπολύτιμος λίθος ἐν χρ. εἰς τὴν κατασκευὴν δακτυλιολίθων : Πλάτ.Φαίδ. 110D **σάρδιά τε καὶ ἰάσπιδας καὶ σμαράγδους,** Θεόφρ.Λίθ.8,23, ΚΔ Ἀπ.4,3 **ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι καὶ σαρδίῳ,** Ἰώσ.ΠΙ 5,5,7· || νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν ἀποτελοῦν παραλλαγὴν τοῦ χαλκηδονίου χρώματος φαιοῦ μετ' ἐρυθρᾶς ἀποχρώσεως· **2)** ἐν τῷ πληθ. σάρδια (τὰ) ἐπὶ γυναικείων κοσμημάτων : Ἀριστφ.ἀπ.320,13,Μέν.373· **3)** συνεκδ. σφραγίς : Ἐπιγρ. Δήλου.

σάρδιος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. τὸ σάρδιον βλ.λ. : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.321,10.

σαρδισμός (ὁ) μτγν. ἀνάμειξις διαλέκτων, ἐκ τοῦ μεικτοῦ πληθυσμοῦ τῶν Σάρδεων : Κοϊντιλ.8,3,59.

σαρδονικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νῆσον Σαρδώ, ὁ τῆς Σαρδοῦς ἢ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος : Ἡρ.2,105 **λίνον . . ὑπὸ Ἑλλήνων Σαρδονικὸν κέκληται** (δ.γρ. Σαρδωνικόν), Ἀριστλ.Μετ.354a,21,Πολυδ.5,26.

σαρδόνιον (τὸ) σαρδὼν βλ.λ. : Ξεν.Κυν.6,9· **2)** σάρδιον βλ.λ.· Ἡσ. ἐν λ. σαρδώ.

σαρδόνιος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. σαρδάνιος βλ.λ· ἐν τῇ φρ. **σαρδόνιος γέλως** γέλως σαρκαστικός, ἐκδηλούμενος διὰ σπασμώδους καὶ ὀξυχόλου μορφασμοῦ· νεώτ. ἐνίοτε κ. ἀπολ. **ἐν** σημ. ἐπιρρ. **ἐμειδίασε σαρδόνιον.**

σάρδοντα Ἡσ. «διαπίπτοντα».

σαρδόνυξ-υχος (ὁ) (σάρδιον) κ. νεώτ. εἶδος ἡμιπολυτίμου λίθου ἀνήκον εἰς τὴν στιφρὰν μορφὴν τοῦ χαλαζίου, παρουσιάζον δὲ διαστρώσεις ἐντὸς τῆς μάζης αὐτοῦ καὶ χρησιμοποιούμενον καὶ ὡς δακτυλιόλιθος, καθὼς καὶ εἰς διαφόρους διακοσμήσεις : Φιλήμ.216, ΚΔ Ἀπ.21,20 **ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιον,** Ἰώσ.ΑΙ 3,7,5, αὐτ.ΠΙ 5,5,7 (ὁ λίθος ἐκαλεῖτο ὄνυξ, ὅταν τὸ μελανὸν ἔδαφος αὐτοῦ ἔφερε κηλῖδας ἢ γραμμὰς λευκάς, σαρδόνυξ δέ, ὅταν τὰ διάφορα χρώματα ἦσαν διατεταγμένα κατὰ ζώνας παραλλήλους).

σαρδών-όνος (ἡ) μτγν. σχοινίον συγκρατοῦν τὸ ἄνω μέρος κυνηγετικοῦ δικτύου : Πολυδ.5,31, Ἡσ.

σαρήσιον (τὸ) πάπ. ἔνδυμά τι.
σάρητον (τὸ) σάραπις βλ.λ.2)· Ἡσ. «εἶδος χιτῶνος» : Σοφ.ἀπ.135 (δ. γρ. σαλητόν).
σάρι (τὸ), πληθ. **σάρια** αἰγύπτιον φυτὸν ἐν ὑγροῖς τόποις φυόμενον, πιθ. κύπειρος ἢ βρώσιμος : Θεόφρ.Φ| 4,8,5· ‖ καλούμενον **sariphа** π. Πλίν.Φ| 13,128.
σαρί (τὸ) (τουρκ.) δημ. ποικιλία τοῦ φυτοῦ καπνοῦ οὗ τὰ φύλλα ἔχουσι χρῶμα πολὺ κίτρινον.
σαρίδι (τὸ) δημ. μικρὸν ἀπόρριμμα ἐκ τῶν συλλεγομένων διὰ τοῦ σαρώματος, ἄ. σκουπίδι.
σαρίκι(ον) (τὸ) (τουρκ.) νεώτ. κ. δημ. τὸ ὑπὸ Μωαμεθανῶν Ιερωμένων καὶ ἄλλων ἐπισήμων μουσουλμάνων περὶ τὸ φέσιον περιτυλισσόμενον λεπτὸν λευκὸν ὕφασμα.
σαρίν Ἡσ. «ὀρνέου εἶδος, ὅμοιον φάρῳ».
σαρίρ Ἡσ. «κλάδος φοίνικος. Λάκωνες».
σάρῖσα (ἡ) μακρὸν δόρυ ἐν χρ. ἐν τῇ μακεδονικῇ φάλαγγι, λόγχη μακρά : Θεόφρ.Φ| 3,12.2, Πολύβ.2,69,9 **οἱ περὶ τὸν Ἀντίγονον συμφράξαντες τὰς σαρίσας,** αὐτ.13,29,2 Ισυχν. γρ. σάρισσα : Ὀβιδ.Μεταμορφ.12,466, Λουκαν.8,298· ἀλλ' ἡ γρ. σάρισα ἐν τῷ κειμένῳ τῶν πλείστων κ. ἀρίστων ἀντιγράφων, οἷον ἐν Κώδ., Πολύβ.2,69 κ. ἀλλαχοῦ· πλὴν τούτων ἐπιβεβαιοῦται ὁ τύπος ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιαν.1,267).
σᾰρῑσοφόρος-ον μτγν. ὁ φέρων σάρισαν βλ.λ., ὁ ὡπλισμένος διὰ σαρίσης : Πολύβ.12,20,2 **μετωπηδὸν ἄγειν φάλαγγα σαρισοφόρον,** Ἀρρ.Ἀν.1,14,1 **σαρισοφόρους ἱππέας ἔχων Φιλώτᾳ ἐπετάχθη.**
σαρισοφορῶ-έω Ζωναρ. φέρω σάρισαν βλ.λ., εἶμαι ὡπλισμένος διὰ σαρίσης.
σάρκα (ἡ) μσν. κ. δημ. προφ. τοῦ σὰρξ βλ.λ. : Πρόδρ.2,271, αὐτ.556 **καὶ φαίνονται καὶ οἱ σάρκες μου, καὶ ὁμοιάζω νυκτοκλέπτης,** Ἐρωτόκρ. 2,1168, Γρυπ.Σκ.Τερρ.9,12 **ρίγ' ἡδονῆς τ' ἀράθυμο κῦμα τῆς σάρκας φέρνει·** **2)** μσν. κ. νεώτ. ὅρος ἐν χρ. εἰς τοὺς μεταβυζαντινοὺς εἰκονογράφους σημαίνων τὸ φωτεινὸν χρῶμα τῆς σαρκός, ὅπερ ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ προπλασμοῦ, ἤτοι ἐπὶ τῆς σκιώδους προπαρασκευαστικῆς χρώσεως τῶν γυμνῶν μερῶν τῆς εἰκόνος.
σαρκάζω (σὰρξ) κ. μσν. κ. νεώτ. σπαράττω, διασχίζω, κατασχίζω τὴν σάρκα διὰ τῶν ὀδόντων ὡς οἱ κύνες : Ἀριστφ.Εἰρ.482 **ἕλκουσιν δ' ὅμως γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια·** **2)** ἐπὶ ὄνων, ἵππων, προβάτων, ἀποτίλλω, κόπτω καὶ τρώγω χόρτον ἀποσπῶν τοῦτο διὰ τῶν συνεσφιγμένων χειλέων : Ἱππ.Ἄρθρ.8· **3)** μτγν. δάκνω τὰ χείλη μου ἐκ θυμοῦ ἢ ὀργῆς : Γαλ.19,136· **4)** μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁμιλῶ μετὰ πικρίας, χλευάζω **μετὰ κακίας,** σκώπτω δηκτικῶς· Στοβ.2,7,11Μ «σαρκάζειν, εἰρωνεύεσθαι μετ' ἐπισυρμοῦ τινος» : Φίλ.2,597 **σαρκάζων . . καὶ σεσηρώς,** Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.966, Εὐστ.1083,32.
σαρκασμοπῖτυοκάμπτης (ὁ) κωμ. λ., ὁ μετὰ πικρίας καὶ ἐμπαιγμῶν τὰς πίτυς κάμπτων, ὁ χλευαστὴς πιτυοκάμπτης: Ἀριστφ.Βάτρ.966 **σαλπιγγολογχυπηνάδαι,** σαρκασμοπιτυοκάμπται (σχόλ. «ὡς σαρκάζοντας μὲν καὶ προσποιουμένους τὰ πολεμικά, **οὐκ ἀληθῶς δὲ** τοιούτους»).
σαρκασμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαρκάζω βλ.λ.4), ἡ μετὰ πικρίας ἢ ὀργῆς χλεύη, δηκτικὸς ἐμπαιγμός, πικρὸς λόγος δι' οὗ τις χλευάζει ἄλλον μετὰ κακίας : Ἡρωδιαν.Ρητ.92Θ, Φρύν.Σοφ.Παρ.16Β.
σαρκαστής (ὁ) νεώτ. ὁ σαρκάζων βλ.λ.4), ὁ σαρκαστικῶς, μετὰ σαρκασμοῦ φερόμενος.
σαρκαστικός-ή-ό(ν) νεώτ.κ.δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σαρκασμὸν ἢ τὸν σαρκαστήν, ὁ μετὰ σαρκασμοῦ γινόμενος : **σαρκαστικὸς γέλως (ὁ σαρδόνιος γέλως)·** ‖ κ. ἐπίρρ. -ῶς κ. -ά.

σαρκεῖλημα-ατος (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. τὸ μυόλεμμα βλ.λ.
σάρκειος-α-ον μτγν. ὁ ἐκ σαρκός, κρεάτινος : Ψ'Αλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.542,23.
σαρκελάφεια (τὰ) μτγν. εἶδός τι σύκων, οἱονεὶ ὁμοιαζόντων πρὸς σάρκα ἐλάφου : Ἀθήν.3, 78 \ **καὶ ὑλάδια, σαρκελάφεια, λαπύρια.**
σαρκεπιπλοκήλη (ἡ) νεώτ. Ιατρ. ἄ. σαρκοεπιπλοκήλη βλ.λ.
σαρκερός-ή-ό δημ. ὁ σαρκώδης βλ.λ.
σαρκήρης-ους-ες ποι. ὁ ἐκ σαρκῶν συνιστάμενος, σαρκώδης : Τραγ.Ἀδέσπ.263 **σαρκήρη στάχυν** (Ἡσ. «τὸν ἐκ σαρκῶν συνηρμοσμένον καὶ οὐκ ἐκ κριθῶν συνεστῶτα»).
σαρκί (τὸ) (περσ.) δημ. εἶδός τι ἀνατολικοῦ ᾄσματος μελῳδικοῦ καὶ εὐστρόφου.
σαρκίδιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σὰρξ βλ.λ., μικρὸν μέρος, τεμάχιον σαρκός : Ἀριστλ.ΖΓ 746a, 20, αὐτ.ἀπ.334, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.23 **τρέφων δὲ λαχάνοις ἢ σαρκιδίοις νήσσης,** Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,1, 39, Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,3,5 **τὰ δύστηνά μου σαρκίδια·** **2)** μτγν. νύμφη βλ.λ.15), κλειτορίς : Σωρ.1,18, Γαλ. 14,706· **3)** ὀμ. ἡ ὀπὴ τῆς οὐρήθρας : Σωρ.1,18· **4)** νεώτ. ἀνατομ. οἱαδήποτε μικρὰ σαρκώδης ἔκφυσις, ἀκροχορδών· ‖ νεώτ. βοταν. σαρκώδης ἔκφυσις ἐπὶ τοῦ σπέρματος φυτῶν τινων.
σαρκίζω ἀφαιρῶ, ἀποξέω τὴν σάρκα, τὸ δέρμα, ἐκδέρω : Ἡρ.4.64 **μετὰ δὲ σαρκίσας βοὸς πλευρῇ δέψει τῇσι χερσί.**
σαρκικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ σάρκινος βλ.λ.1) : Σωτάδ.19 **σαρκικὸς χρώς·** **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν σάρκα, εἰς τὰς αἰσθήσεις, τὴν ὑλικὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἀντίθ. πνευματικός : ΚΔ.Κορ.1,9,1, αὐτ.Ρωμ.7,14 **ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι πεπραμένος** ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, Κώδ.Ἰουστιν. 1,3,41,4, Μηναῖ.1,1 Ἀπολυτ. **καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν θελήσει καταδέχῃ σαρκικήν,** - **σαρκικαὶ ἡδοναὶ** - **ἀπολαύσεις,** - **σαρκικὸς** ἔρως· ‖ νεώτ. ἐκκλ. σαρκικὸν **φρόνημα** ῥοπὴ τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὴν ἁμαρτίαν.
σαρκικῶς ἐπίρρ., μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -ά, συγκρ. βαθμ. **-ώτερον** (Κλήμ.Ἀλ.802) κατὰ τρόπον σαρκικόν, διὰ τῶν αἰσθήσεων, ὑλικῶς, οὐχὶ πνευματικῶς : Ἰγνάτ.Θεοφ.Ἐφεσ.10.
σάρκῐνος-η-ον κ. νεώτ. ὁ ἐκ σαρκὸς ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς σάρκα, σαρκώδης, κρεάτινος : Ἀριστλ.ΖΙ 493a,1 **καὶ τὸ μὲν διφυὲς τοῦ στόματος παρίσθμιον, τὸ δὲ πολυφυὲς οὖλον· σάρκινα δὲ ταῦτα·** ‖ ὁ κατεσκευασμένος ἐκ σαρκός : αὐτ. ΗΝικ.1117b,5, Ἱππαρχ.π.Στοβ.4,44,81 **ἄνθρωποι θνατοὶ καὶ σάρκινοι,** Φιλόδ.Θε.3 ἀπ.6, αὐτ.Σημ.34· ‖ **ὁ σάρκινος ἰχθύς ὁ** ἔχων σάρκα καὶ ὀστᾶ, ὁ ἐν τῇ πραγματικότητι **ὑπάρχων,** κτ. ἀντίθ. πρὸς τὸ ὄνειρον : Θεόκρ.21,66· ‖ **τὸ σάρκινον τῶν λόγων** ἡ πραγματικὴ ἢ ὑλικὴ αὐτῶν σπουδαιότης καὶ σημασία : Πλούτ.Ἠθ.79C **τοῖς τὸ χρήσιμον καὶ σάρκινον καὶ ὠφέλιμον** (ἔχουσι τῶν λόγων)· ‖ ὁ κατεσκευασμένος ἐξ ἐντεριώνης, ἐκ χορδῆς, ἐξ ἐντέρου : Πάπ. **σάρκινα σχοινία·** **2)** μτγν. ὁ σαρκικὸς βλ.λ.2) : ΚΔ Ἑβρ.7,16 **ὃς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκίνης γέγονεν** (δ.ἀνάγν. σαρκικῆς)· **3)** ὁ πολλὴν ἔχων σάρκα, πολύσαρκος, σωματώδης : Ἀριστφ.ἀπ.711, Εὔπ.387, Πλάτ.Νόμ.906C **ἐν μὲν σαρκίνοις σώμασι νόσημα καλούμενον** (τὴν πλεονεξίαν)· **4)** **σάρκινος ἤτοι γυργαθός** πιθ. ἡ σαργάνη βλ.λ.2), κάλαθος : Διοκλητ.Ἔδικτ.32,18· **5)** νεώτ. τὸ θηλ. **σαρκίνη** ὡς οὐσ. μικροοργανισμὸς μορφῆς κόκκου πολλαπλασιαζόμενος διὰ διαιρέσεως, ἥτις γίνεται κατὰ τρεῖς διευθύνσεις ἤτοι σχηματίζει ἀθροίσματα ὑπὸ μορφὴν ταχυδρομικοῦ δέματος, ἐξ οὗ ὠνομάσθη **φακελόκοκκος.**

σαρκίνως ἐπίρρ., μτγν. κατὰ τρόπον σάρκινον, σαρκικῶς : Κλήμ.᾿Αλ.938.

σαρκίον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ σάρξ, τεμάχιον σαρκός : ῾Ιππ.᾿Αφορ.4,76, Δίφιλ.14, ᾿Αριστλ. ΖΙ 503b,13 **πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς σιαγόσιν ὀλίγα σαρκία,** Πλούτ.Βροῦτ.8, ᾿Ιουλ.Λόγ.6,190C **ὠμὰ σαρκία,** αὐτ.5,167A· **2)** μτγν. νύμφη βλ.λ. 15), σαρκίδιον βλ.λ.2), κλειτορίς : Σωρ.1,18· **3)** νεώτ. ἀνατομ. μικρὸν σαρκῶδες ἐκβλάστημα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τραύματος κατὰ τὴν ἐπούλωσιν αὐτοῦ· **4)** ὁμ. εἰρων. ἡ ὑλικὴ καὶ σωματικὴ ὑπόστασις τοῦ ἀνθρώπου, κτ. ἀντίθ. πρὸς τὴν ψυχήν, δημ. τομάρι : τρέμει **διὰ τὸ σαρκίον του** (ἐπὶ δειλῶν), **μόνον διὰ τὸ σαρκίον του φροντίζει** (ἐπὶ ὑλοπαθῶν καὶ ἐγωιστῶν).

σαρκίς-ίδος (ἡ) ᾿Επιγρ. σάρξ, κρέας.

σαρκῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. εἶδός τι πολυτίμου λίθου : Πλίν.ΦΙ 37,185.

σαρκοβλαστάνω μτγν., μσν. βλαστάνω, παράγω σάρκα, ἐπουλώνω : Παῦλ.Αἰγ.6,7.

σαρκοβλάστη (ἡ) νεώτ. ἡ μυοβλάστη.

σαρκόβλαστος-ον νεώτ. ἐπὶ φυτοῦ, ὁ ἔχων σαρκώδεις, χονδροὺς βλαστούς.

σαρκοβλέπτης (ὁ) μσν. ὁ μόνον πρὸς τὴν σάρκα ἀποβλέπων : Κύριλλ.ἐν Μαΐ.7,132.

σαρκοβορία (ἡ) μσν. τὸ σαρκοβορεῖν, τὸ τρώγειν σάρκας : ΚΜανασσ.Χραν.159.

σαρκοβόρος-ον (βορά) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ζῴων καὶ πτηνῶν, ὁ τρώγων σάρκας, σαρκοφάγος : Φίλ.1,665, Πλούτ.᾿Ηθ.956C, Μαν.5,193· ‖ κ. μτφ. : ᾿Επιγρ. **βούβρωστις σαρκοβόρος.**

σαρκοβορῶ-έω σχόλ. τρώγω σάρκας, εἶμαι σαρκοβόρος : Σχόλ.Θουκ.2,50.

σαρκοβρώς-ῶτος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ βιβρώσκων σάρκας, ὁ σαρκοβόρος : Μοσχί.6,14.

σαρκογαλακτικὸν ὀξὺ (τὸ) νεώτ. ὀξὺ ἐξαγόμενον ἐκ τῆς μυϊκῆς σαρκός, ἰσομερὲς πρὸς τὸ γαλακτικὸν ὀξύ.

σαρκογενής-οῦς-ές (γενέσθαι) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ σαρκὸς γεγονώς, γεννηθείς : π. Θησ.Στεφ.ἐν λ.

σαρκογονία (ἡ) (γενέσθαι) μτγν. τὸ γεννᾶσθαι ἐκ σαρκός, σαρκικὴ γέννησις : Πορφ.Νυμφ.14 σαρκογονία **ἐξ αἵματος.**

σαρκοδακής-οῦς-ές (δάκνω) μτγν. ποι. **ὁ δάκνων** ἢ τρώγων σάρκας : ᾿Ορφ.ἀπ.292.

σαρκοειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάρκα, σαρκώδης, κρεατώδης : ᾿Ιππ.Τόπ.᾿Ανθρ.4 σαρκοειδέστερα **νεῦρα,** Πλάτ.Τίμ.76A, ᾿Αριστλ. ΖΙ 495b,22 **σαρκοειδὴς ὢν τὴν φύσιν.**

σαρκοεπιπλοκήλη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σαρκοκήλη ἐν ἐπιπλοκῇ μετὰ ἐπιπλοκήλης : Γαλ.14,788.

σαρκοεπιπλόμφαλον (τὸ) νεώτ. εὐμεγέθης ὀμφαλοκήλη, ἧς τὸ περιεχόμενον τοῦ κηλικοῦ σάκκου συνίσταται ἐξ ἐπιπλόου, ὅπερ ἕνεκα συμφύσεων κατέστη σκληρὸν καὶ σαρκῶδες.

σαρκοθλασία (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ σαρκοθλάστου προξενουμένη θλάσις τῶν μαλακῶν μορίων πρὸς ἀποκοπὴν τούτων, ἄ. σαρκοτριψία.

σαρκόθλασις-εως (ἡ) μτγν. ἡ θλάσις, σύνθλιψις τῆς σαρκός, μωλώπισις : Θεοφάν.Νόνν.2,270.

σαρκόθλασμα-ατος (τὸ) μτγν. θλάσμα τῆς σαρκός, μώλωψ : ᾿Ορειβ.Συν.7,14, Παῦλ.Αἰγ.4,30.

σαρκοθλάστης (ὁ) νεώτ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον ὅμοιον πρὸς λαβίδα, χρησιμεῦον πρὸς θλάσιν τῶν μαλακῶν μορίων, ἄ.-σαρκοτρίπτης.

σαρκοκάρπιον (τὸ) νεώτ. ὀνομασία τοῦ σαρκώδους τμήματος τοῦ καρποῦ.

σαρκοκήλη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. σαρκώδης νεοπλαστία ἐπὶ τοῦ ὄρχεως, σκιρρῶδες οἴδημα περὶ τοὺς ὄρχεις : Κέλσ.7,18,10, Πολυδ.4,203, Γαλ.7,729.

σαρκοκηλικός-ή-όν μτγν. ὁ πάσχων ἐκ σαρκοκήλης βλ.λ. : Γαλ.14,789.

σαρκοκόλλα (ἡ) μτγν. κόμμι ἐξαγόμενον ἐκ τοῦ φυτοῦ ἀστράγαλος ὁ στενόφυλλος ἢ τραγάκανθα, ὀνομασθὲν οὕτως ἐκ τῆς ἰδιότητος τὴν ὁποίαν ἔχει νὰ θεραπεύῃ πληγάς, νὰ τὰς ἐπουλώνῃ : Διοσκ.3,85, Γαλ.12,118,Πλίν.ΦΙ 13,67· **2)** τὸ φυτὸν ἀργεμώνη ἑτέρα : ΨΔιοσκ.2,178.

σαρκοκύων-ῦνος (ὁ) πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἐν ᾿Ιππῶν. 133· ὁ Schneid. κ. ὁ Dind. ἐν Σχόλ.᾿Αριστφ.Εἰρ.481 ἀνέγνωσαν **σαρκῶν κύων** ἐκ τοῦ σαρκῶ-άω, σαρκάζω· πρβλ. ῾Ησ. «σαρκῶν· σεσηρώς».

σαρκολαβίς-ίδος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ σαρκολάβος βλ.λ. : Διοσκ.3,80, ᾿Ιππιατρ.20.

σαρκολάβος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **σαρκολάβον** (τὸ) (῾Ερμ.38,283) λαβὶς χειρουργικὴ χρησιμεύουσα πρὸς συγκράτησιν τῶν μαλακῶν μορίων τοῦ σώματος κατὰ τὰς διαφόρους ἐγχειρήσεις : ῎Αντυλλ. π.᾿Ορειβ.45,10,2.

σαρκολαμπής-οῦς-ές μσν. ὁ τὴν σάρκα ποιῶν λάμπουσαν, λαμπράν : Στουδ.Θεόδ.1777 (ἔκδ.Mi.) **σαρκολαμπὴς μόρφωσις κυρίου.**

σαρκολάτρης (ὁ) μτγν. ὁ λατρεύων τὴν σάρκα, ὁ ὑλόφρων : Γρηγ.Ναζ.Λόγ.51,742B.

σαρκόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν πολυπυριτικὸν ἅλας παρεμφερὲς πρὸς τὸν σκαπόλιθον.

σαρκολιπής-οῦς-ές μτγν. ποι. ὁ λιπόσαρκος, ἰσχνός, ὀλιγόσαρκος : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 7,383 σαρκολιπὴς **πλευρά.**

σαρκολογία (ἡ) νεώτ. παλαιὰ ὀναμασία τῆς μυολογίας βλ.λ.

σαρκομανία (ἡ) μτγν. μανία ἐκ σαρκικῆς ἐπιθυμίας, λαγνεία : ᾿Εφραὶμ Σύρ.3,403F **«τουτέστι ἡ ἀκολασία τῆς σαρκός, ἣ οὐ μόνον ἐξ ἐπιβουλῆς τοῦ δαίμονας, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ μέθης προσγίγνεται».**

σαρκομανῶ-έω μτγν. μαίνομαι ἐκ σαρκικῆς ἐπιθυμίας, λαγνεύω ἢ πράττω, διαπράττω σαρκικὴν ἀκολασίαν : ᾿Εφραὶμ Σύρ.3,403F.

σαρκομύκητες (οἱ) νεώτ. βοταν. γενικὴ ὀνομασία τῶν ἐχόντων σαρκώδη ὑφὴν μυκήτων.

σαρκομύξωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. νεόπλασμα κακοήθους μορφῆς μετέχον τοῦ σαρκώματος καὶ μυξώματος.

σαρκόμφαλον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. οἴδημα σκιρρῶδες τοῦ ὀμφαλοῦ, ὄγκος ἀναπτυσσόμενος εἰς τὸν ὀμφαλόν : Γαλ.19,445.

σαρκοπαγής-οῦς-ές (πήγνυμι) μτγν. ποι. ὁ ἐκ σαρκὸς πεπηγμένος, ὁ συγκείμενος ἀπὸ σάρκα, σαρκώδης : Μελέαγρ.ΑΠλ.4,134.

σαρκοπέδη (ἡ) μτγν. πέδη, δεσμὸς τῆς σαρκὸς τοῦ σώματος : Γρηγ.Ναζ.2,64C.

σαρκοπλασία (ἡ) νεώτ. ἡ σαρκοφυΐα βλ.λ.

σαρκόπλασμα-ατος (τὸ) νεώτ. πρωτόπλασμα παρεμβεβλημένον μεταξὺ τῶν μυϊκῶν ἰνιδίων.

σαρκοπλάστης (ὁ) νεώτ. μικροβ. ἡ μυοβλάστη.

σαρκοπλαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σαρκοπλάστην ἢ τὴν σαρκοπλασίαν, σαρκωτικός.

σαρκοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. σαρκοφυΐα.

σαρκοποιΐα (ἡ) μτγν. τὸ ποιεῖν τι ἐκ σαρκός, μεταβολή τινος εἰς σάρκα : Πορφ.Νυμφ.14.

σαρκοποιός-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ποιῶν σάρκας, ὁ εἰς σάρκα μεταβάλλων, ὁ τρέφων, αὐξάνων αὐτάς : Διοσκ.5,6, Πλούτ.᾿Ηθ.771B.

σαρκοποιῶ-έω μτγν. κατασκευάζω τι ἐκ σαρκός : Πλούτ.᾿Ηθ.1096E **σαρκοποιεῖν τὸν ἄνθρωπον ὅλον·** **2)** μσν. παθ. ἐνσαρκοῦμαι : ᾿Ιουστ. ᾿Απολ.2,52,29 σαρκοποιηθεὶς **ἄνθρωπος γέγονεν.**

σαρκόπτερος-ον μτγν. ὁ ἔχων σαρκώδεις πτέρυγας, πρβλ. ὑμενόπτερος : Σιμπλίκ.Κατ.183,21.

σαρκόπυον (τὸ) ἀπόστημα σαρκός, οἴδημα μετὰ πύου : ᾿Ιππ.Κωακ.615.

σαρκοπυώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος πρὸς πυώδη σάρκα, πρὸς σάρκα ἔχουσαν πύον : ᾿Ιππ.᾿Επιδ.4,8.

σαρκόρραμφος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος καθαρτιδῶν ἁρπακτικῶν πτηνῶν ἐν οἷς κ. ὁ κόνδωρ.

σαρκόρριζος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων ρίζας σαρκώδεις : Θεόφρ.Φ Ι 7,12,1, αὐτ.'Οσμ.63.

σαρκόσπερμος-ον νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων σαρκώδη σπέρματα.

σαρκοστέωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. σαρκόστωσις ὀστέωσις ἁπαλοῦ τινος μορίου τοῦ σώματος, ὅ. ὀστεοποιὸς μυ'ί'τις.

σαρκοτακής-οῦς-ές (τήκω) μτγν. ὁ τὴν σάρκα τήκων, φθείρων : Πρόκλ.'Υμν.7,44 **σ- νοῦσοι.**

σαρκοτικτῶ-έω ἀρχ. λεξ. ἐπὶ πτηνῶν, τίκτω, γεννῶ ἔνσαρκον ὂν κ. οὐχὶ ᾠόν : Σουΐδ. **ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτικτεῖ.**

σαρκοτοκῶ-έω μτγν. τίκτω σάρκα, δθ. τὸ παθ. γεννῶμαι ὡς σάρξ, τίκτομαι ἐν εἴδει ὄγκου σαρκίνου, ἤτοι ὡς ἄμορφος μάζα, ἀντίθ. ᾠοτοκοῦμαι : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,42.

σαρκοτρίπτης (ὁ) νεώτ. ὁ σαρκοθλάστης βλ.λ., εἶδός τι χειρουρικῆς λαβίδος δι' ἧς ἐκτέμνονται ὄγκοι συνθλώμενοι.

σαρκοτριψία (ἡ) νεώτ. χειρουργικὸς ἀκρωτηριασμὸς διὰ συνθλάσεως τῶν ἁπαλῶν μορίων.

σαρκοτρόφος-ον μτγν. ὁ προάγων ἢ παράγων τὴν σάρκα : Ψελλ. ἐν Ideler.Phys.1,208,194.

σαρκοτροφῶ-έω μτγν. τρέφω, θεραπεύω, περιποιοῦμαι τὴν σάρκα, τὸ σῶμα : Γρηγ.Ναζ.483Β.

σαρκοτυπής-οῦς-ές μτγν. ὁ τύπτων, ὁ πλήττων τὴν σάρκα, τὸ σῶμα : Χρησμ.π.Φλεγ.ἀπ.37J.

σαρκοϋδροκήλη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σαρκοκήλη συμμειγὴς μετὰ ὑδροκήλης.

σαρκοφαγία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σαρκοφάγου, τὸ ἐσθίειν σάρκας, κρέας, κρεοφαγία : 'Αριστλ.Ζ Ι 594b,4 **τυμβωρυχεῖ δὲ ἐφιέμενον τῆς σαρκοφαγίας,** Φίλ.2,355· ‖ **περὶ σαρκοφαγίας** τίτλος ἔργου τοῦ Πλουτάρχου : αὐτ.'Ηθ.993Α.

σαρκοφαγικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σαρκοφάγον ἢ τὴν σαρκοφαγίαν.

σαρκοφάγος-ον κ. νεώτ. ὁ τρώγων σάρκας, ὁ διὰ σαρκῶν τρεφόμενος, σαρκοβόρος, κρεοφάγος : 'Αριστλ.Ζ Ι 488a,14 **καὶ τὰ μὲν σαρκοφάγα, τὰ δὲ καρποφάγα,** αὐτ.556b,21, Πλούτ.Κλεομ. 39, Αἰλ.Ζ Ι 17,45 **ταῦροι οἱ καλούμενοι σαρκοφάγοι·** ‖ νεώτ. ζῳολ. **σαρκοφάγα** (τὰ) ὡς οὐσ. τάξις θηλαστικῶν, ὧν μοναδικὴ τροφὴ εἶναι αἱ σάρκες· **2)** μτγν. ὁ τρώγων ἀνθρωπίνας σάρκας, ἀνθρωποφάγος : 'Ιώσ.ΑΙ 13,12,6· ‖ κ. μτφ.: Πλούτ.Κατ.Πρεσβ.8 **ζῷον ὁ βασιλεὺς σαρκοφάγος·** **3)** μτγν. **λίθος σαρκοφάγος** εἶδός τι λίθου τιτανούχου, τοῦ ὁποίου ὁ ἄριστος εὑρίσκετο παρὰ τὴν 'Ασσαν τῆς Τρῳάδος, ἀξιόλογος ἐν τῇ ἰδιότητί του νὰ καταφθείρῃ τὴν σάρκα τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκλειομένων νεκρῶν : 'Ερασιστρ π.Πολυδ.10,150, Διοσκ.5,124, Κέλσ.4,31,7, Πλίν.Φ Ι 2,211, αὐτ.36,131, 'Αέτ.7,41· **4)** 'Επιγρ. κ. νεώτ. τὸ θηλ. **σαρκοφάγος** ὡς οὐσ. λάρναξ ἢ νεκροθήκη κατεσκευασμένη ἐκ σαρκοφάγου λίθου, δθ. γεν. μαρμαρίνη ἢ ἐξ ὀπτῆς γῆς λάρναξ, ἐν ᾗ ἐναπετίθεντο οἱ νεκροί.

σαρκοφαγῶ-έω κ. νεώτ. ἐσθίω, τρώγω σάρκας, εἶμαι σαρκοφάγος βλ.λ.1) : 'Αριστλ.Ζ Ι 628b,33 **οὐκ ἀνθολογοῦμεναι δὲ . ., ἀλλὰ τὰ πολλὰ σαρκοφαγοῦσαι,** αὐτ.ΖΜ 662b,1· **2)** μτγν. μτ.. αἰτ. ἐσθίω τὰς σάρκας τινός : Διόδ.Σ 1,89, αὐτ.5,39 **σαρκοφαγοῦσι τὰς ζῴων σάρκας·** **3)** σ- μέλη σπαράττω εἰς τεμάχια, κατακόπτω : Μελέαγρ.ΑΠ 5,150 **τάμ' ὅ' ἰδού, σαρκοφαγεῖτε μέλη.**

σαρκοφανής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὡς σάρξ φαινόμενος, ὁ ἔχων σαρκῶδες περίβλημα, σαρκῶδες ἐξωτερικόν : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,50· **2)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἐσθής, ἔνδυμα εἰδικὸν ἐπιτρέπον νὰ διαφαίνεται ἡ σάρξ : Πάπ. **ἄρτι μοι πέμψον σαρκοφανὴν (sic) ἔχοντα.**

σαρκοφθόρος-ον μτγν. ποι. ὁ τὴν σάρκα φθείρων, κατατήκων, καταστρέφων : 'Ορφ.'Υμν.70,7.

σαρκόφιλος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος θηλαστικῶν ἐκ τῶν μαρσιποφόρων.

σαρκοφόρος-ον μτγν. ὁ φορῶν, περιβεβλημένος σάρκα : Κλήμ.'Αλ.665, Χρησμ.Σιβ.8,222.

σαρκοφορῶ-έω μτγν. σάρκα φέρω, ἔχω σαρκίνην ὑπόστασιν : Κλήμ.'Αλ.251.

σαρκόφρων-ονος-ον μσν. ὁ φρονῶν τὰ τῆς σαρκός, ὁ συλλογιζόμενος τὴν σάρκα, τὴν ὕλην : Στουδ.Θεόδ.425C.

σαρκοφυΐα (ἡ) κ. νεώτ. γένεσις καὶ ἀνάπτυξις σαρκὸς ἐπὶ ἐπουλουμένου τραύματος, σαρκοπλασία : 'Ιππ.'Αγμ.33 **σαρκοφυΐαι τάχισται.**

σαρκόφυλλος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων σαρκώδη φύλλα : Θεόφρ.Φ Ι 1,10,4, αὐτ.4,6,7· **2)** νεώτ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος φυτῶν ἐκ τῶν σαρκοφυλλοειδῶν.

σαρκόφυμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. μικρὸς ὑποδόριος ὄγκος ἀναφαινόμενος εἰς τὰς πλευρὰς καὶ τοὺς ὤμους.

σαρκόφυτον (τὸ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἀλκυοναρίων ἀνθοζῴων.

σαρκοφυῶ-έω κ. νεώτ. ἐπὶ τραυμάτων, ἐπουλοῦμαι διὰ σαρκοφυΐας : 'Ιππ.Παθ.38.

σαρκοχαρής-οῦς-ές μτγν. ὁ εὑρίσκων χαράν, εὐχαρίστησιν καὶ τέρψιν εἰς τὴν σάρκα, ὁ φιλῶν αὐτήν, τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις : Γρηγ.Ναζ.2,141.

σαρκοχίτων-ονος (ὁ) μσν. ἐπὶ τοῦ 'Αρεως, ὁ περιβαλλόμενος οἱονεὶ χιτῶνα, σάρκας, ἀνθρωπίνας : Φιλῆς 2,384 (ἔκδ. Mi.).

σαρκόχορτο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν φάγναλον τὸ ἑλληνικόν.

σαρκόχρους-ουν νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα σαρκός, κρεστύς.

σαρκῶ-άω 'Ησ. «σαρκάζω» ‖ αὐτ. «σαρκῶν· σεσηρώς».

σαρκῶ-όω κ.μσν. κ.νεώτ., δημ. σαρκώνω καθιστῶ, κάμνω τινὰ σαρκώδη ἢ ἰσχυρόν, ἐνδυναμώνω: 'Ιππ. Κατ' 'Ιητρ.13, 'Αριστλ.Ζ Ι 603b,20 **καί ἅμα φασὶ τὸ μὲν ἐμφυσᾶν, τὸ δὲ σαρκοῦν,** Πλούτ.'Ηθ.54Β· κ. παθ. καθίσταμαι, γίνομαι σαρκώδης : 'Αρετ.Χρον. Παθ.1,8· ‖ **σεσαρκωμένος** ὁ σαρκώδης : 'Ιππ. 'Αρθρ.8, 'Αριστλ.ΖΜ 656b,10· **2)** κ. νεώτ. παράγω ἢ κάμνω σάρκα, καλύπτω διὰ σαρκὸς καὶ κλείω πληγήν, σαρκοποιῶ, ἐπουλώνω τραῦμα : 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.24 **ἀνάτριψις σαρκοῦσα·** κ. παθ. : αὐτ.'Αγμ.27 **θᾶσσον σαρκοῦται·** **3)** μτγν. μεταβάλλω τι εἰς σάρκα, ἐπὶ χαλκοχύτου ἢ ἀνδριαντοποιοῦ : ΑΠ 9,742· **4)** μτγν. κ. μσν. ἐν τῷ παθ. τ. ἐπὶ τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ, γίνομαι σάρξ, ἐνσαρκοῦμαι : 'Επιγρ., Σύμβ.Πίστ.'Αρθρ.4 **καὶ σαρκωθέντα ἐκ πνεύματος 'Αγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου,** Μηναῖ.1,1 'Ορθρ.'Ωδ.3,3.

σαρκώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ σαρκοειδής, ἔχων σάρκα, ἀντίθ. ἄσαρκος : 'Ηρ.3,29 **θεοὶ ἔναιμοι καὶ σαρκώδεις,** 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.22, αὐτ.'Αέρ.19, Ξεν.Κυν.4,1, αὐτ.5,30· ‖ **τὸ σαρκῶδες** τὸ σάρκινον μέρος : 'Αριστλ.Ζ Ι 508b,33 **ἔσωθεν δέρμα ἰσχυρὸν καὶ ἀφαιρούμενον ἀπὸ τοῦ σαρκώδους·** **2)** κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς σάρκα : Θεόφρ.Φ Ι 1,10,4 **σαρκώδες ἔχουσι τὸ φύλλον,** αὐτ.5,1,5· ‖ τὸ οὐδ. **σαρκῶδες** ὡς οὐσ. οὐσία ὁμοία πρὸς σάρκα : 'Αριστλ.Ζ Ι 519b,29 **ὡς γὰρ ἡ ἄκανθα ἔχει πρὸς τὸ ὀστοῦν, οὕτω καὶ τὸ σαρκῶδες πρὸς τὰς σάρκας·** ‖ μτγν. ἐπὶ οἴνου, ὁ ἔχων ποιάν τινα ὁμοιότητα πρὸς σάρκα, παχύρρευστος : 'Αθήν.1,27C **ὁ μασσαλιήτης καλός· ὀλίγος δὲ γίνεται, παχύς, σαρκώδης·** **3)** νεώτ. ὁ ἔχων πλησμονὴν σαρκῶν, πολύσαρκος, χονδρός, παχύς.

σάρκωμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. σαρκῶδες ἔκφυμα, βλάστημα, ἰδίᾳ ἐπὶ τῆς ρινός : Διοσκ.3,80,

Γαλ.19,439· ‖ νεώτ. ἰατρ. ὄγκος συγγενὴς πρὸς τὸν καρκίνον· **2)** ὁμ. νεώτ. **εἰδ. ἐν τῇ** ζωγραφικῇ, τὰ γυμνὰ μέρη τοῦ σώματος.

σαρκωματώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς σάρκωμα : **σαρκωματῶδες ἔκφυμα.**

σαρκωμάτωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ κατάστασις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀναπτύσσονται ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ πολλὰ σαρκώματα.

σάρκωσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαρκῶ, αὔξησις, ἀνάπτυξις σαρκῶν, σαρκοπλασία, σαρκοφυΐα : Ἡρόδ. Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,9,1, Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2· **2)** μτγν. **τὸ** σάρκωμα βλ.λ.1) : Διοσκ.5,117, Γαλ.446· **3)** μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἐνσάρκωσις : Μηναῖ.1,1 Ὄρθρ.Ὠδ. 4,9 **σάρκωσιν ἐμφαίνουσα** ἀρρήτου λόγου· **4)** μτγν. πολυσαρκία : Γαλ.1,342.

σαρκωτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ συντελῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν σαρκῶν, σαρκοπλαστικός : Διοσκ.1,126, αὐτ.1,1,2, Γαλ.1,261, αὐτ.11,799.

σαρλότα (ἡ) (γαλλ.) δημ. εἶδός τι γυναικείου θερινοῦ πίλου φερομένου ἰδίᾳ ὑπὸ νεανίδων· **2)** εἶδός τι στρογγύλου τύπου, στρογγύλης φόρμας πρὸς κατασκευὴν γλυκυσμάτων, φερούσης κατὰ τὴν στεφάνην δακτυλιωτὰς ἐσοχὰς καὶ ἐξοχάς.

σάρμα-ατος (τὸ) (αἔσηρα, σαίρω (1)) μτγν. χάσμα, ρωγμή, σχισμάδα, ἄνοιγμα τῆς γῆς : ΕΜ 709· **2)** (σαίρω 2)) πᾶν ὅ,τι σαροῦται, σάρωμα, σκουπίδι· Ἡσ. «σάρματα· καλλύσματα. καὶ κόπρια παρὰ Ῥίνθωνι» : Ρίνθ.25, Ἡράκλειτ.124 (πιθ.).

σαρμάς (ὁ) (τουρκ.) δημ. εἶδός τι φαγητοῦ παρασκευαζομένου ἐκ κρέατος ἢ ἥπατος τεμαχιζομένου εἰς μικρότατα μέρη καὶ ἐξ ὀρύζης.

σαρμασίκι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κύναγχον ἀ. ἀπόκυνον βλ.λς τὸ ὀξύφυλλον.

σαρματικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σαρμάτας ἢ τὴν Σαρματίαν : Στράβ.7,4,8, Πτολ.Γεωγρ.5,8,5,-**σαρματικὴ ἔρημος.**

σαρμάτιος-ον νεώτ. ὁ σαρματικὸς βλ.λ. : **σαρμάτιος βαθμίς** (ἡ προτελευταία τῶν ἐξ βαθμίδων τῆς μειοκαίνου ὑποδιαπλάσεως).

σαρμεύω μτγν. ἀνασκάπτω, ἀναμειγνύω, σκαλίζω ἄμμον : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,136.

σάρμοι Ἡσ. «θερμοί».

σαρμός (ὁ) Ἡσ. «σωρὸς γῆς καὶ κάλλυσμα, **ἄλ**λοι ψάμμον, ἄλλοι χόρτον»· πρβλ. σάρμα.

σάρξ-αρκός (ἡ) κ.μσν. κ. νεώτ., δημ. **σάρκα,** αἰολ. **σύρξ** (ΕΜ 708,31) τὸ μυῶδες μέρος τοῦ σώματος **τῶν** ἀνθρώπων **καὶ** τῶν ζῴων, κρέας : Ἰλ.Θ 380 **κορέει κύνας .. δημῷ καὶ σάρκεσσι,** Ὀδ.Ι 293 **ἔγκατά τε σάρκας** τε καὶ ὀστέα, αὐτ.Λ 219, αὐτ. Σ 77, **αὐτ.**Τ 450, Ἡσίοδ.Α 538, αὐτ.461, αὐτ.Θ 538, Πίνδ.ἀπ.168, Ἱππ.Φύσ.Παιδ.15, Αἰσχ.Ἑπτ.1040 **τούτου σάρκας λύκοι πάσονται,** αὐτ.Ἀγ.1097, Σοφ. Φιλ.1157, Εὐρ.Μήδ.1189, αὐτ.Βάκχ.1136, αὐτ.1200 **σάρκες δ' ἀπ' ὀστέων . . ἀπέρρεον,** Πλάτ.Φαιδ.96D **ταῖς σαρξὶ σάρκες προσγένωνται,** αὐτ.Συμπ.211E, **αὐτ.**Πολ.556D, αὐτ.Γοργ.518C, αὐτ.Τίμ.60B **τῆς σαρκὸς διαλυτικόν,** αὐτ.61C, αὐτ.62B· **2)** τεμάχιον κρέατος : Ἐπιγρ.Ἀμοργοῦ **σάρκας τρεῖς,** Ἐπιγρ. Μηθύμνης· ‖ τεμάχιον κρέατος ἢ δέρματος : Ἐπιγρ. **βήσσοντα . . ὥστε σάρκας ἐνπύους . . ἀποβάλλειν·** **3) ἡ σὰρξ τοῦ σκύτους** τὸ ἔσω μέρος, ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ δέρματος : Ἱππ.Ἄρθρ.33· **4)** σπαν. κτ. πληθ. σημαίνει τὸ **ὅλον** σῶμα, τὸ ἐκ σαρκῶν περίβλημα, ἐν ᾧ ἐγκατοικεῖ ἡ ἄϋλος οὐσία τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, **ἤτοι ἡ ψυχή** : Εὐρ.Ἱππ.1031 **μή τε γῆ δέξαιτό μου σάρκας θανόντος,** αὐτ.1230, αὐτ.1343· ‖ ὁμ. κ. **καθ' ἑν.** περιληπτικῶς ἐπὶ τοῦ σώματος : Αἰσχ. Ἑπτ.622 **γέροντα νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει,** αὐτ.Ἀγ.72, Εὐρ.Ἡρ.1269, αὐτ.Βάκχ.746, ΚΔ Ρωμ.13,14 **τῆς σαρκὸς πρόνοια,** αὐτ.Πράξ.2,31 **οὔτε ἡ σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν,** Μηναῖ.3,1 Στιχηρ.1 **τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα ἐγκρατείᾳ μαράνασα·** ‖ **πᾶσα σάρξ** πᾶς τις, πάντες : ΠΔ Γέν.6,12 **κατέφθειρε πᾶσα σὰρξ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς,** ΚΔ Λουκ.3,6· ‖ **οὐ πᾶσα σάρξ** οὐδείς, κανένας : αὐτ.Ματθ.24,22· ‖ φρ. (ἐκ τῆς ΠΔ) κ.νεώτ. **σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός μου** ἐπὶ τέκνων κ. μτφ. ἐπὶ λίαν προσφιλῶν προσώπων· **5)** τὸ μυῶδες **μέ**ρος τοῦ σώματος ὡς ἕδρα τῶν παθῶν, **τῶν αἰ**σθημάτων, τῶν ὀρέξεων, τῶν σαρκικῶν ἢ **τῶν ταπεινοτέρων** ἐπιθυμιῶν, ἡ σαρκική, ἡ ὑλικὴ **φύσις** τοῦ ἀνθρώπου : Ἐπίκ.Αἰσθ.18, αὐτ.Δόξ.33, Πλούτ. Ἠθ.107F **ἀδούλωτον τῇ σαρκὶ καὶ ταῖς ταύτης πάθεσι,** αὐτ.101B, ΚΔ Γαλ.5,19 **φανερὰ δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός·** **6)** ἡ ὑλική, ἡ σωματικὴ ἄποψις τῶν πραγμάτων, ὅ τι ἐνδιαφέρει τὸ σῶμα καὶ οὐχὶ τὴν ψυχήν : αὐτ.Κορ.1,1,26 **σοφοὶ κατὰ σάρκα,** αὐτ.Φιλ.3,3 **ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες·** **7)** κ. νεώτ. βοταν. **τὸ** ἁπαλὸν καὶ χυμῶδες μέρος τῶν καρπῶν **κατ'** ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὸν πυρῆνα : Θεόφρ.**Φ**Ι 1,2,3, αὐτ.4,15,1, αὐτ.**Φ**Αἴτ.6,8,5.

σαρξιφαγές-οῦς (τὸ) μτγν., μσν. κ. **σαρξιφάγον,** λ. **ἐν** χρ. ὑπὸ τῶν ἰατρῶν, πιθ. ἁπλῆ παραφθορὰ **τῶν λατ. saxifragus κ. saxifrage·** πρβλ. **σαξίφραγας** κ. -ον : Παῦλ.Αἰγ.3,45, αὐτ.7,3.

σαρόθαμνος (ὁ) νεώτ. τὸ φυτὸν κύτισος βλ.λ.

σάρον (τὸ) (σαίρω (2)) σάρωθρον, σκούπα, φροκαλιά, παρασύρα (οἱ ἀττικίζοντες ἀποδοκιμάζουσι τὴν λ. ταύτην, πλὴν τὴν ἀναφέρει ὁ Πολυδ.6,94, αὐτ.10,29) : Πυθ.π.Πλούτ.Ἠθ.727C, Λουκίλλ ΑΠ 11, 207, Ἐπιγρ.Ἐπιδαύρου· **2)** πᾶν ὅ τι σαροῦται, σάρωμα, ἀκαθαρσία, σκουπίδι : Σώφρ.160 **τὸ σάρον ἄνελε,** Θεόφρ.Μεταφ.15 (πιθ. **εἰ**(κ.)· ‖ κ. ἐπὶ τῶν φυκῶν τῆς θαλάσσης : Καλλ.Δῆλ.225 **πόντοιο κακὸν σάρον·** ‖ μτφ. ἐν τῇ κωμ. ἐπὶ γραίας γυναικός : Ἴων ΧΤραγ.9 **παλαιὸν οἰκίας σάρον·** **3)** σάρον **σιδηροῦν** ἀμφ. σημ. ἐν Ἐπιγρ.

σαροννύω πάπ. πιθ. μτγν. τ. τοῦ σαρῶ-όω **βλ.λ.,** σαρώνω, σκουπίζω : **σαροννύειν φύλλα.**

σάρος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. κ **σαρός** χαλδαϊκὸς κύκλος 3600 ἐτῶν : Βηρωσσ. π. Γεωργ.Συγκ.30,6, Ἀβυδ.1· **2)** χαλδαϊκὸς κύκλος 222 μηνῶν· Σουΐδ.· **3)** νεώτ. ἄστρον. περίοδος 18 ἐτῶν καὶ 11 περίπου ἡμερῶν, μεθ' ἣν ὁ ἥλιος, ἡ σελήνη καὶ ἡ γραμμὴ τῶν συνδέσμων αὖθις ἀναλαμβάνουσι τὰς αὐτὰς σχετικὰς πρὸς ἀλλήλας θέσεις αὐτῶν.

σάρπα (ἡ) (ἰταλ.) δημ. κ. **ἐσάρπα** εὐρεῖα λωρὶς ὑφάσματος μεταξίνου ἢ ἄ. λεπτοῦ ὑφάσματος, ἣν φέρουσιν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, τῶν ὤμων ἢ περὶ τὸν λαιμόν.

σάρπη (ἡ) σχόλ. ἡ σάλπη βλ.λ. : Σχόλ.Διον.Θρ.195Η.

σαρπηδονεῖον (τὸ) μτγν. τὸ ἱερὸν τοῦ Σαρπηδόνος ἐν Ξάνθῳ : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,78.

σαρπηδόνιος-α-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Σαρπηδόνα, ὁ τοῦ Σαρπηδόνος: Αἰσχ.Ἱκ.869.

σαρπίον (τὸ) σχόλ. ὑποκορ. τοῦ σάρπη βλ.λ. : Σχόλ.Διον.Θρ.195Η.

σαρπίς ίδος (ὁ) ὁ σάρπος βλ.λ. : Ἀν.Ὀξ.2,466.

σάρπος (ὁ) κ. σαρπός Ἡσ. «κιβωτός, Βιθυνοὶ δὲ ξύλινον οἰκίαν».

σάρρα (ἡ) δημ λιθοσωρὸς **εἰς** κοίτας χειμάρρων.

σαρρουσόφωνον (τὸ) νεώτ. κ. **σαρρυζόφωνον** εἶδος χαλκίνου πνευστοῦ μουσικοῦ ὀργάνου **μετὰ** διπλῆς γλωττίδος.

σαρρυφθεῖν Ἡσ. «μωραίνειν».

σάρσαι Ἡσ. «ἅμαξαι».

σαρσικάριος (ὁ) πάπ. ἀλλαντοπώλης.

σαρσίτει(ος) Ἡσ. «χορὸς πρὸς μύλον **ποιούμενος** τὴν χορείαν».

σαρῶ-όω μτγν. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. **σαρώνω** σαίρω βλ.λ.(2), καθαρίζω **τὸ δάπεδον ἢ τὸ ἔδα**-

φος ἀπὸ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀκαθαρσιῶν, σκουπίζω, παρασέρνω: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.253,7, ΚΔ Λουκ.15,8, Ἀρτέμων 2,33· κ. παθ.: ΚΔ Ματθ.12,44 **οἶκος σεσαρωμένος**· ‖ ὁμ. τὸ παθ. ἐπὶ πράγματος: Λυκόφρ.389 **κῦμα . . μεταξὺ χοιράδων σαρούμενον**· **2)** πάπ. κ. νεώτ. μτφ. οἱονεὶ διὰ σαρώθρου ἐκβάλλω τι ἔκ τινος τόπου: **οἱ ἐπιδρομεῖς ἐσάρωσαν τὰ πάντα**· κ.παθ.: Πάπ.· **3)** ρηματ.π. σάρωσις, σαρωτής, σάρωμα, σάρωτρον, σάρωθρον.

σάρωθρον (τὸ) (σαρῶ-όω) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ σαρώνεται τὸ δάπεδον, σκούπα, σάρωμα, φροκαλιά, παρασύρα.

σάρωμα-ατος (τὸ) (σαρῶ-όω) κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαρώνω, σάρωσις· **2)** σάρον βλ.λ.2), σκουπίδι, σαρίδι: ΑΒ 434, Ἀν. Ὀξ.2,453, Σουΐδ.· **3)** δημ. σάρωθρον.

σάρων Ἡσ. «λάγνος, τινὲς δὲ τὸ γυναικεῖον».

σαρῶνες Ἡσ. «τὰ τῶν θηρατῶν λινά».

σαρωνίζω Ἡσ. «διασαρωνίζω» (κῶδ. σαρκ-).

σαρωνίς-ίδος (ὁ) μτγν. πεπαλαιωμένη, πολλῶν ἐτῶν δρῦς, κοίλη ἔσωθεν· πρβλ. Ἡσ. «σαρωνίδες· πέτραι ἢ διὰ παλαιότητα κεχηνυῖαι δρύες»: Καλλ.Δία 22 **ἢ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας**, Ποιητ. π. Παρθ.11,4, Ἐλεγ.Ἀλεξ.Ἀδέσπ.1,10.

σάρωσις-εως (ἡ) πάπ. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαρῶ, σαρώνω, σκούπισμα: Πάπ. **σάρωσις φύλλων**· **2)** Σουΐδ. «σάρωμα» βλ.λ.2).

σαρωτής (ὁ) πάπ. κ. γλωσσ. ὁ σαρώνων, ὁ ἐκτελῶν τὸ σάρωμα, τὸ σκούπισμα.

σάρωτρον (τὸ) μσν. τὸ σάρωθρον, σκούπα: Εὐστ.1887,35, Θωμ.Μ 201R.

σάς δημ. αἰτ. κ. γενικ. πληθ. τῆς προσ. ἀντων. **σύ**.

σάσαι Ἡσ. «καθίσαι· Πάφιοι»· πρβλ. θάσσω (πιθ. ἀνάγν. «σάσαι· καθαρίσαι»).

σασαμόπαστος-ον δωρ. τ. τοῦ σησαμόπαστος.

σᾶσις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ σῆσις βλ.λ.

σασκίνης (ὁ) (ἀραβ.) δημ. ὁ ἀνόητος, μωρός, μπουνταλάς· ‖ ὁ πρὸς ἐργασίαν ἀδέξιος.

σάσμα (τὸ) μσν. δημ. κ. σιάσμα κ. σιασμός (ὁ) διόρθωσις, τὸ σιάξιμο βλ.λ.: Ἐρωτόκρ.5,1549 **οἱ στίχοι θέλου διόρθωσι καὶ σάσμ' ὅσο μποροῦσι**.

σασμός (ὁ) μσν. δημ. δ.προφ. τοῦ σιασμὸς βλ.λ., σύμβασις, συμβιβασμός, συνθήκη: Ἐρωτόκρ. 4,1606, αὐτ.1609 **ἐτοῦτος εἶναι ὁ σασμός, ποὺ θέλετε γρικήσει**.

σασ(σ)ί (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. τὸ τμῆμα τοῦ σκελετοῦ αὐτοκινήτου τὸ ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῶν ἀξόνων, ὅ. ἐσχάρα· **2)** τὸ ὅλον συγκρότημα τοῦ αὐτοκινήτου, ἐξαιρουμένου μόνον τοῦ ἁμαξώματος.

σάσσω Ἰων. τ. τοῦ σάττω βλ.λ.: Ἱππ.Νούσ.2,14.

σαστήρ-ῆρος (ὁ) Ἐπιγρ.ἀμφ.σημ.: Ἐπιγρ.Ταυρικῆς Χερσονήσου τὸν σαστῆρα τῷ δάμῳ διαφυλαξῶ.

σαστίζω (τουρκ.) δημ., ἀόρ. (ἐ)σάστισα, μτχ. παθ. παρακ. σαστισμένος φέρω τινὰ εἰς σύγχυσιν, τὸν κάμνω νὰ τὰ χάσῃ: **μὲ σάστισες καὶ δὲν μπορῶ νὰ πῶ οὔτε λέξη**· ‖ ἀμτβ. συγχύζομαι, μένω ἐνεός, θορυβοῦμαι, ἀμηχανῶ, τὰ χάνω: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 47,17 **σάστισε ἡ στρίγγλα, σκουντουφλᾷ καὶ ρίχνει τὸ κακκάβι χάμω, - σάστισα σὰν τὸν εἶδα ἄξαφνα** μπροστά μου ‖ φρ. **τὰ σάστισα τὰ ἔχασα**· **2)** ρηματ.π. σάστισμα, σαστι(σ)μάρα.

σάστισμα (τὸ) δημ. κ. **σαστι(σ)μάρα** σύγχυσις, θορύβησις, ταραχή.

σαστι(σ)μάρα (ἡ) δημ. τὸ σάστισμα βλ.λ.

Σατάν (ὁ) (ἑβρ.) μτγν. κ. μσν. κ. **Σατᾶν**, κ. νεώτ. κ. δημ. **Σατανᾶς** (ΠΔ Ἰὼβ 2,3 (κῶδ.Α), ΚΔ Ματθ. 4,10) ὁ ἀντίδικος, ὁ ἐναντίος: ΠΔ Βασ.3,11,14 **καὶ ἤγειρε κύριος Σατὰν τῷ Σαλωμὼν τὸν Ἄδερ**· **2)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄρχων τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ὁ Διάβολος: ΚΔ Κορ.12,7· **3)** νεώτ. κ. δημ. μ. **ἐν τῷ τ. Σατανᾶς** ἐν μτφ. σημ. ἄνθρωπος κακὸς καὶ καταχθόνιος· ‖ φρ. **ὕπαγε ὀπίσω μου, Σατανᾶ!** παραίτησόν με, πειρασμέ, μὴ μὲ σκανδαλίζῃς.

σατάνειος (ἡ) ὄνομα εἴδους μεσπίλης, μουσμουλιᾶς: Θεόφρ.ΦΙ 3,12,5.

σατανικός-ή-όν πάπ., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Σατανᾶν, διαβολικός, ἐπίβουλος, πονηρός, καταχθόνιος: Πάπ., - **σατανικὰ σχέδια - σατανικὸς γέλως**· ‖ ἐπίρρ. **-ῶς-ά**.

σατανογνώμων-ονος (ὁ) μσν. ὁ ἔχων τὴν γνώμην τοῦ Σατανᾶ, σατανικὴν γνώμην: Στουδ. Θεόδ.1772 (ἐκδ. Mi.).

σαταρίς-ίδος (ἡ) κ. **σαταρνίς** Ἡσ. «εἶδός τι κεκρυφάλου γυναικείου».

σατέν (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. εἶδός τι στιλπνοῦ καὶ λεπτοῦ ὑφάσματος, μεταξωτοῦ, ἐριούχου, βαμβακίνου ἢ ἀναμείκτου.

σάτες δωρ. τ. τοῦ σῆτες βλ.λ., τὸ ἔτος αὐτό, ἐφέτος: Ἐπιγρ.Γέλας **ἐς τὸν σάτες ἐνιαυτόν**.

σατῆραι Ἡσ. «σκαφαὶ βοτρύων».

σάτιλλα Ἡσ. «Πλειάς, τὸ ἄστρον».

σάτινα (ἡ) (γαλλ.) δημ. μηχανὴ στιλβωτική, ἰδίᾳ τοῦ χάρτου.

σατινάρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σατινάρω, λείανσις, στίλβωσις.

σατινάρω (γαλλ.) δημ. καθιστῶ τι λεῖον καὶ στίλβον ὡς τὸ σατὲν (ἤτοι χάρτην, ὕφασμα, φωτογραφίας) διὰ στιλβωτικῆς μηχανῆς, μὲ σάτινα.

σατινέ (τὸ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. κοινοῦ γέν., ἐπὶ χάρτου, ὑφάσματος κτλ., ὁ λεῖος, ἐστιλβωμένος.

σατινέτ (ὁ) (γαλλ.) δημ. ἄκλ. μετοξοβάμβακον ἢ βαμβακερὸν ὕφασμα λεῖον ὡς τὸ ἀτλάζι.

σατίνη (ἡ) πολεμικὸς δίφρος, ἅρμα, ἅμαξα πολεμική: Ὑμν.Ἀφρ.13 **ποιῆσαι σατίνας καὶ ἅρματα**, Ἀνακρ.21,12, Σοπφ.Συμπλ.20a,13 **σατίναις ὑπ' εὐτρόχοις ἄγον αἰμιόνοις**, Εὐρ.Ἑλ.1311 **ζυγίους ζεύξασα θεὰ σατίνας**.

σατινός-ή-όν πάπ. ὁ τητινὸς βλ.λ.: **ἀρνία σατινά**, ΕΜ 711,48 **πυροὶ σατινοί**.

σάτιρα (ἡ) (λατ.) νεώτ. εἶδός τι ποιήματος διὰ τοῦ ὁποίου σκώπτεταί τι· **2)** κτ. ἐπέκτ. πεζογράφημα τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθέσεως.

σατίρι (τὸ) δημ. κοπεὺς κρέατος, μπαλντάς.

σατιρίζω νεώτ. δ.γρ. τοῦ σατυρίζω βλ.λ.

σατιρικός-ή-όν νεώτ. δ.γρ. τοῦ σατυρικὸς βλ.λ., ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς σάτιραν· **2)** ὡς οὐσ. ὁ σατιρικὸς ποιητὴς σατιρῶν.

σατιρισμός (ὁ) νεώτ. δ.γρ. τοῦ σατυρισμὸς βλ.λ., ὁ διὰ σατίρας χλευασμός.

σατιριστής (ὁ) νεώτ. δ. γρ. τοῦ σατυριστής, ὁ ρέπων εἰς τὸ σατιρίζῃ, νὰ χλευάζῃ διὰ σατιρῶν.

σατιρογραφία (ἡ) νεώτ. τὸ νὰ κατασκευάζῃ, νὰ γράφῃ τις σατίρας· **2)** ἡ σάτιρα.

σατιρογράφος (ὁ) νεώτ. δ. γρ. τοῦ σατυρογράφος βλ.λ., συγγραφεὺς σατιρῶν.

σάτον (τὸ) (ἑβρ.) μτγν. μέτρον ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ 1/30 τοῦ κόρου, ἰσοδύναμον πρὸς ἕνα καὶ ἥμισυ περίπου μόδιον ἢ 24 σεξταρίους: ΠΔ Ἀγγ.2,17(16),ΚΔ Ματθ.13,33 **ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία**, Ἰώσ.ΑΙ 9,4,5.

σατορνάλια (τὰ) (λατ.) μτγν., νεώτ. σατουρνάλια π. Ρωμαίοις ὀνομασία κραιπαλώδους ἑορτῆς ἀγομένης πρὸς τιμὴν τοῦ **Σατούρνου** ἤτοι τοῦ Κρόνου: Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,25,8.

σατούρνιος-α-ον (λατ.) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ρωμαϊκὸν θεὸν Σατοῦρνον, κρόνιος· **2) σατούρνιος στίχος** Ἰταλικὸς στίχος ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ὄσκοις, τοῖς Ὀμβροις, τοῖς Πελιγνοῖς καὶ τοῖς Λατίνοις ἀποτελούμενος ἐκ δύο κώλων, ὧν τὸ μὲν πρῶτον εἶναι τετραποδία καταληκτική, τὸ δὲ δεύτερον τριποδία ἀκατάληκτος, ἡ δὲ τομὴ εἶναι μετὰ τὸ πρῶτον κῶλον.

σάτρα περσική **λ.** ἐν χρ π. κωμ. σημαίνουσα τὸν χρυσόν : 'Αριστφ.'Αχ.100.

σατράντζι (τό) δημ. ὁ ἄβαξ τοῦ ζατρικίου, κ. ἄ. παιγνίων· **2**) εἰδ. τὸ ζατρίκιον, τὸ σκάκι.

σατραπάρχης (ὁ) μσν. ὁ ἄρχων ἐν σατραπείᾳ, ὁ σατράπης : Θεοφάν.Νόνν.3,78.

σατραπαρχία (ἡ) μσν. ἡ σατραπεία βλ.λ. : Θεοφάν.Νόνν.3,78.

σατραπεία (ἡ) νεώτ., Ἰων. **-ηΐη**, κ. **ξατραπεία** ('Αρρ.ὀπ.10J) ἐπαρχία τοῦ ἀρχ. περσικοῦ κράτους διοικουμένη ὑπὸ σατράπου, ἢ τὸ ἀξίωμα τοῦ σατράπου ὡς καὶ ὁ χρόνος, κατὰ τὸν ὁποῖον οὗτος διατελεῖ ἐν ὑπηρεσίᾳ : 'Ηρ.1,192 **τὴν οἱ Πέρσαι σατραπηΐην καλέουσι,** Ξεν.'Ελλ.3,1,10,ΠΔ 'Ησ. 13,3 **προσλογίζεται ταῖς πέντε σατραπείαις τῶν Φυλιστιείμ,** 'Ιώσ.ΑΙ 11,3,2.

σατραπεῖον (τὸ) μτγν. τὸ ἐνδιαίτημα, τὸ ἀνάκτορον τοῦ σατράπου : 'Ηλιόδ.Αἰθ 8,12.

σατραπεύω μτγν. κ. **ξατραπεύω** ('Αρρ.ἀπ.10J) εἶμαι σατράπης, ἐνεργῶ ὡς σατράπης : Ξεν.'Ελλ. 3,1,12 **δεῖ τὴν γυναῖκα σατραπεύειν,** 'Επιγρ.,Πάπ.· ‖ μτ. γενικ. κυβερνῶ ὡς σατράπης : Ξεν.'Ελλ.3,1,10, αὐτ.'Αν.3,4,31,Πλούτ.Θεμ.30 **Πέρσης ἀνὴρ 'Επιξύης ὄνομα σατραπεύων τῆς ἄνω Φρυγίας·** ‖ κ. μτ. αἰτ. : Ξεν.'Αν.1,7,6,'Ηλιόδ.Αἰθ.2,24· ‖ κ. μτφ. ἐν τῷ παθ. : Φιλόστρ.'Απολλ.1,27· **2**) ρηματ. π. σατραπεία, σατραπεῖον.

σατράπης (ὁ) (περσ.) κ. νεώτ. κ. **σατράππης** ('Επιγρ. Σούσων), κ. **σαδράπας** ('Επιγρ.), δοτ. πληθ. **σαδράπησιν** (αὐτ.) κ. **ἐξατράπης** (Θεόπομπ.'Ιστ. 107 J, 'Επιγρ.Καρίας) κ. **ξατράπης** ('Αρρ.ἀπ.10J) ὁ ἀσκῶν τὴν σατραπείαν ἐν τῷ περσικῷ κράτει, ἀντιβασιλεὺς ἢ κυβερνήτης καὶ διοικητὴς περσικῆς ἐπαρχίας· πρβλ. 'Ησ. «ζατράπης· ὁ βασιλεύς» : Ξεν.Κύ 7,4,2,αὐτ.8,6,3 **ἄλλους δὲ σατράπας πέμφαι μοι δοκεῖ,** Μέν.897,'Επιγρ.· ‖ κ. ἐπὶ τῶν πέντε ἀρχηγῶν τῶν Φιλισταίων : ΠΔ 'Ιουδ.16,5 **καὶ ἀνέβησαν πρὸς αὐτὴν οἱ σατράπαι τῶν ἀλλοφύλων** ‖ κ. ἐπὶ Ρωμαίου ἄρχοντος : Φιλόστρ. Σοφ.1.22,3· **2**) ὡς πομπώδης λ., ἐπὶ πλουσίου ἀνθρώπου ἢ ἐνδόξου καὶ ἐπισήμου : 'Αλέξ.116,8, Λουκ.Νιγρ.20 **σατράπης ἐκ πένητος·** **4**) λατρευτικὴ προσηγορία θεοῦ : Παυσ.6,25,6, 'Επιγρ.· **5**) νεώτ. μτφ. ἄνθρωπος αὐθαίρετος.

σατραπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν σατράπην, ὁ τοῦ σατράπου : 'Αριστλ.Οἰκ.1345b,13 **ἡ σατραπικὴ οἰκονομία,** Πλούτ. 'Αγ.3· **2**) μτγν. ὁ ὁμοιάζων ἢ ὁ ἁρμόζων εἰς σατράπην, ἡδυπαθής, ἁβροδίαιτος : Φιλόδ.Οἰκ. 74 J **οἱ σατραπικώτεροι τῶν φιλοσόφων,** Πλούτ. Σύγκρ.Κίμ.κ.Λουκ.1, 'Αλκίφρ 1,38· **3**) ἐπὶ πραγμ., ὁ πολυτελής, πλούσιος, μεγαλοπρεπής : Πλούτ 'Ηθ. 616E **σατραπικὸν συμπόσιον·** **4**) μτφ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρώπου, ὁ αὐθαίρετος, ἀγέρωχος, δεσποτικός, τυραννικός· ‖ ἐπιρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

σατραπὶς ναῦς (ἡ) μτγν. ναῦς χρησιμοποιουμένη ὑπὸ τοῦ σατράπου, σατραπικὴ θαλαμηγός : Φιλόστρ.'Απολλ.2,17.

σατραπισμός (ὁ) νεώτ. πρᾶξις, συμπεριφορὰ ἁρμόζουσα εἰς σατράπην, ἤτοι αὐθαίρετος, δεσποτική : οἱ **σατραπισμοὶ τῶν ἀμορφώτων ἀστυνομικῶν ὀργάνων.**

σατραπόπλουτος-ον ὁ πλούσιος ὡς σατράπης, ὁ ἔχων τὰ τοῦ σατράπου πλούτη : 'Αντιφάν. (διόρθ. τοῦ σαπρόπλουτος).

σάτρης (ὁ) Φώτ. «ὁ σατράπης».

σάττα (ἡ) 'Ησ. «κάλυμμα κεφαλῆς γυναικείας».

σάττιος(-α)-ον νεώτ. γεωλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νεωτέραν ἐκ τῶν τριῶν βαθμίδων τῆς ὀλιγοκαίνου ὑποδιαπλάσεως.

σάττω κ. νεώτ., ἰων. **σάσσω** ('Ιππ.Νούσ.2,14), παρατ. **ἔσαττον** (Φερεκρ.78), ἀόρ. **ἔσαξα** ('Ηρ.3,7, Ξεν.Οἰκ 19,11, 'Αλέξ.133,6), μέσ. ἀόρ. ἐσαξάμην ('Ηρ. 5,34), παθ. ἀόρ. **ἐσάχθην** (Διογ Σιν.1,2), παθ. παρακ. **σέσαγμαι** (Κερκ.3) γ' ἑν. προστ. **σεσάχθω** ('Αντιφάν.222,8), γ' πληθ. ὑπερσ. **ἐσεσάχατο** ('Ηρ. 7,62), πληρῶ, γεμίζω μέχρι στεφάνης : Φερεκρ.78 **πᾶς δ' ἀνὴρ ἔσαττε τεῦχος ἢ κάδον ἢ κωρύκους,** Εὔβουλ.42,3· ‖ γεν. ὑπερπληρῶ, παραφουσκώνω, παραγεμίζω, μτ. γενικ. : 'Ιππ.'Αφ.230 **σάττειν τῶν ἀρωμάτων** (τὴν κοιλίην), Θεόπομπ.Κωμ.45 **τὸ δέρμα κνεφάλλων σάττει·** ‖ κ. μτ. δοτ. : 'Αλεξ.133,6 **τυρῷ τε σάξον ἁλσί τ'** (τὸν σαῦρον), Λουκ.'Ερμ.65, αὐτ.Συρ.48· κ. τὸ μέσ. : Χρησμ π. Λουκ.Περεγρ.20 **χρυσῷ σαξάμενος πήρην,** Διογ. Λ 6,9, Πάπ. **ἵνα δῷς αὐτῷ τῶν τε γιγάρτων καὶ στεμφύλου κεράμια β' σάξασθαι·** κ. παθ. : Φερεκρ.161 **τὴν γαστέρ' ἠῶν κάχρύων σεσαγμένος,** 'Αντιφάν.222,8 **ὁ σωλὴν σεσάχθω,** 'Αριστλ.Πρ. 928b,29 **τὰ ἀγγεῖα σαττόμενα οὐδὲν μείζω γίνεται·** **2**) τοκγοποιῶ ἐναποθέτων τι εἰς ἀλλεπάλληλα στρώματα, θέτω, πατῶ τι : Πολύβ.12,2,5 **τὸν καρπὸν . . σάττειν εἰς ἀγγεῖα·** **3**) συμπιέζω, συνθλίβω, πατῶ τι πέριξ, ὀλόγυρα : Ξεν.Οἰκ.19,11 **σάττει τὴν γῆν περὶ τὸ φυτόν·** κ. παθ. : 'Αριστλ. Μετ.365b,18, αὐτ.Πρ.938b,30· **4**) ἰσχυροποιῶ, ἐνδυναμώνω : 'Επιγρ Δελφῶν **τὰ σιδάρια δεσμά .. σαι καὶ σάξαι·** κ μέσ. : 'Ηρ.5,34 **τὸ τεῖχος ἐσάξαντο·** **5**) ἐπὶ πλοίου, ἐφοδιάζω διὰ πληρωμάτων, ἐπανδρώνω· ἐν χρ. τὸ παθ. : Ξεν Οἰκ.8,8 **τριήρης σεσαγμένη ἀνθρώπων·** **6**) ἐπὶ πολεμιστῶν, φορτώνω μὲ ὅπλα, ὁπλίζω διὰ πανοπλίας, ἁρματώνω, ἐν χρ. τὸ παθ. : 'Ηρ.7,62 **'Υρκάνιοι κατάπερ Πέρσαι ἐσεσάχατο,** αὐτ.70, αὐτ.73, αὐτ.86, Θεόκρ.17,94 **ἀσπιδιῶται χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι·** **7**) ἐφοδιάζω μὲ πάντα τὰ ἀναγκαῖα : 'Ηρ.3,7 **σάξαντες ὕδατι** (τὴν εἰσβολήν)· **8**) μτφ. πίμπλημι, πληρῶ, χορταίνω, ἱκανοποιῶ : 'Αριστλ.Πρ.923b,32 **σάττει καὶ πληροῖ τὴν ἐπιθυμίαν·** **9**) τὸ παθ. εἶμαι κατάφορτος : Αἰσχ.'Αγ. 644 **πημάτων σεσαγμένος,** Ξεν.Συμπ.4,64 **σεσαγμένος πλούτου τὴν ψυχήν,** Διογ.Σιν.1,2 **τρυφῆς ὑφ' ἡδοναῖσι σαχθέντες κέαρ,** Κερκ 3 **ἀνέρες ὧν τὸ κέαρ παλῷ σέσακται·** **10**) πιέζω, ὑπερβάλλω κατὰ τὸ βάρος : Σιμων.21 **σὺν πορδακοῖσιν εἵμασιν σεσαγμένοι·** **11**) νεώτ. θέτω ἐπὶ ὑποζυγίου σάγμα, σαμαρώνω, σελλώνω· **12**) μσν. ἀμτβ. καταπίπτω, καταβυθίζω : 'Ανν.Κομν.2,73.

σατύρα (ἡ) ποι. ἡ πόρνη : Κωμ.'Αδέσπ.1352.

σατυριακή (ἡ) μτγν. ὄνομα ἀντιδότου τινός : 'Ορειβ.ἀπ.67, αὐτ.π.'Αέτ.11,35, Παῦλ.Αἰγ.7,11.

σατυριακός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιφέρων, προξενῶν, προκαλῶν σατυρίασιν : Ροῦφ Σατ.Γον.15.

σατυρίασις-εως (ἡ) (Σάτυρος) κ. νεώτ., Ἰων. **-ησις** νοσηρὰ ὑπερδιέγερσις τῆς γενετησίου ὁρμῆς ἄγουσα εἰς ἀκατάσχετον ἐπανάληψιν τῆς ἀφροδισίου πράξεως : 'Αρετ.'Οξ.Παθ.2,12, Γαλ.19,426· **2**) νόσος τις, καθ' ἣν ἐξογκοῦνται, ὡς τὰ κέρατα τῶν Σατύρων, τὰ κατὰ τοὺς κροτάφους ὀστᾶ : αὐτ.7,22· ‖ ἀμφότεραι αὗται αἱ παθήσεις (σημ.1) κ. 2) ἐκδηλοῦνται ὁμοῦ κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐλεφαντιάσεως : Ροῦφ.π.'Ορειβ.45,28,2, 'Αρετ. Χρον.Παθ.2,13· **3**) ἐξοίδησις τῶν παρὰ τὰ ὦτα ἀδένων : 'Ιππ.'Αφορ.3,26.

σατυριασμός (ὁ) ἡ σατυρίασις βλ.λ.3) : 'Ιππ. 'Αφορ.3,26 (δ.ἀνάγν. τοῦ σατυρίασις)· **2**) σατυρίασις βλ.λ.1) : Ροῦφ.Σατ.Γον.49.

Σατυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ Σάτυρος, μικρὸς Σάτυρος, Σατυρόπουλο : Στράττ.66,4.

σατυρίζω μτγν., νεώτ. κ. δημ. κ. **σατιρίζω** παριστάνω Σάτυρον, ὅθ. παρῳδῶ, ἐκθέτω ἐμπαικτικῶς, χλευάζω : Κλήμ.'Αλ.52· **2**) νεώτ. κ. δημ. διὰ σατύρας γραπτῆς ἢ ἐν προφορικῷ λόγῳ ἐπικρίνω δριμέως τινὰ ἢ τι.

σατυρικός-ή-όν, νεώτ. κ. σατιρικός ὁ εἰς Σάτυρον ἁρμόζων, ὅμοιος πρὸς αὐτόν: Πλάτ.Συμπ. 221E, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.7 **Σωκράτης.. σατυρικὸς καὶ ὑβριστὴς φαινόμενος,** αὐτ.Γάλβ.16, αὐτ. Περ.13· **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ εἶδος τῆς δραματικῆς ποιήσεως τῶν ἀρχαίων, τὸ ὁποῖον ἦτο ἐνδιάμεσον μεταξὺ τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας: Πλάτ.Συμπ.222D, Ἀριστλ.Ποιητ.1449a, 22 **σατυρικὴ ποίησις,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,72, αὐτ.Ρητ. 9,6 **σατυρικὸν δρᾶμα** (δρᾶμα, τέταρτον ἐν ἑκάστῃ τετραλογίᾳ, οὗ ὁ χορὸς ἀπετελεῖτο ἐκ μετημφιεσμένων Σατύρων)· ‖ ἀπολ. **σατυρικὸν** τὸ σατυρικὸν δρᾶμα: Ξεν.Συμπ.4,19, Ἀριστλ.Ποιητ. 1449a,20· ‖ μσν. **σατυρική** (ἡ) ἡ σατυρικὴ ποίησις: Τζέτζ.Προλ.Κωμ.21Κ· **3)** νεώτ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ σατιρικὸς βλ.λ.2).

σατύριον (τὸ) κ. νεώτ. εἶδός τι τοῦ φυτοῦ ὄρχις: Διοσκ.3,128, Πλούτ.Ἠθ.126A **τί γὰρ ὡς ἀληθῶς διαφέρει σατύρια προσάγοντα κινεῖν.. τὸν ἀκόλαστον,** Γαλ.12,118· ‖ μτγν. τὸ φυτὸν ὄρχις: ΨΔιοσκ.3,126· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ὀρχεοειδῶν**· **2)** μτγν. τὸ φυτὸν ὀξυλάπαθον τὸ μέγα: αὐτ.2,114· **3)** ὁμ. **σατύριον ἐρυθραϊκὸν** κ. **σατύριον ἐρυθρόνιον** (ΨΔιοσκ.3, 128) τὸ φυτὸν ῥοδοπέταλον τὸ ἑλληνικόν: Διοσκ. 3,128,2, αὐτ.Εὐπορ.2,101, Πλίν.ΦΙ 26,97· **5)** παρυδάτιον ζῷον ἐκ τοῦ εἴδους τῶν τρωκτικῶν, πιθ. τὸ sorex moschatus: Ἀριστλ.ΖΙ 594b,31· **6)** πάπ. εἶδός τι ἀγγείου, βάζου: **ἄλλα ὀρθηρὰ ἀνάγλυπτα ὠτάρια ἔχοντα σατύρια σὺν πυθμένει δ'.**

σατύριος-η-ον Ἐπιγρ. ὁ σατυρικὸς βλ.λ.1)· θθ. **σατύρια ὠτάρια** ἐπὶ κοσμημάτων.

σατυρίσκος (ὁ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ σάτυρος βλ.λ.1): Θεόκρ.4,62 **τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι.. ἐρίσδει,** αὐτ.27,3, αὐτ.49, Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1· **2)** τὸ φυτὸν σατύριον βλ.λ.4) τὸ ἐρυθραϊκόν: ΨΔιοσκ.3,128.

σατυρισμός (ὁ) ἡ κατάστασις σατυριάσεως, ἡ σατυρίασις βλ.λ.1): Ἱππ.π.Γαλ.19,136.

σατυριστής (ὁ) μτγν. ὁ μετέχων σατυρικοῦ δράματος, ὁ παριστάνων ἐν σατυρικῷ δράματι: Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,7 **Σατυριστῶν χοροί**· ‖ κ. ὡς ἐπίθ.: αὐτ. **Σατυρισταὶ χοροί.**

σατυριῶ-άω κ. νεώτ. πάσχω ἐκ σατυριάσεως βλ.λ.2): Ἀριστλ.ΖΓ 768b,34· **2)** μτγν. πάσχω ἐκ σατυριάσεως βλ.λ.1): Ρούφ.Σατ.Γον.7.

σατυρογράφος-ον μτγν. ὁ γράφων σατυρικὰ δράματα: Διογ.Λ 5,85 **τρίτος, Ταρσικὸς σατυρογράφος,** Ἐπιγρ.Θεσπιῶν.

Σάτυρος (ὁ) κ. νεώτ., δωρ. **Τίτυρος** σύντροφος τοῦ Βάκχου, ἐν ἀρχῇ παριστανόμενος μετὰ μακρῶν καὶ εἰς ὀξὺ ἀποληγόντων ὤτων, σιμῆς ῥινός, οὐρᾶς τράγου καὶ κεράτων μικρῶν, μόλις φυομένων ὄπισθεν τῶν ὤτων· βραδύτερον προσετέθησαν καὶ πόδες τράγου, εἰς τὸ κατὰ τὸ ἥμισυ δὲ ζῳῶδες τοῦτο πλάσμα ἀπεδόθη φύσις ἀσελγὴς καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ κτηνώδης (Σχόλ.Θεόκρ.4, 62)· οἱ Σάτυροι ὡς θεοὶ τῶν δασῶν ἀπαντῶσι πρῶτον π.Ἡσιόδῳ· ὁ Σάτυρος φαίνεται ὅτι διέφερε τοῦ Πανὸς καὶ τοῦ Φαύνου διὰ τὴν ἔλλειψιν κεράτων· ἦτο δὲ ὅμοιος πρὸς τὸν Σειληνόν, ἀλλὰ παλαιότερος αὐτοῦ: αὐτ.ἀπ.198,2 **γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμηχανοεργῶν,** Ξεν.Ἀν.1,2,13, Παυσ.1,23,5 **τοὺς γὰρ ἡλικίᾳ τῶν Σατύρων προσήκοντας ὀνομάζουσι Σιληνούς**· ‖ κ. ὁ Διόνυσος καλεῖται Σάτυρος: ΑΠ 9,524· ‖ **Σατύρων πρόσωπα** κοσμήματα ἔχοντα μορφὰς Σατύρων: Λυσ.ἀπ.34· **2)** μτγν. κ. νεώτ. λάγνος, ἀσελγὴς ἄνθρωπος: Ἰουλ.Καισ.309D· ‖ **βασιλεὺς Σατύρων** ἐπὶ τοῦ Περικλέους: Ἕρμιππ.46· ‖ κ. ὁ Σωκράτης καλεῖται οὕτω ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῆς εἰρωνείας του: Πλάτ.Συμπ.216C **ὅδε ὁ Σάτυρος**· **3)** ὡς ἐκ τῆς ὑποτιθεμένης ὁμοιότητος, εἶδός τι πιθήκου μετὰ οὐρᾶς: Παυσ.1,23,6 **ἐς ταύτην οὖν ὑβρίζειν τοὺς Σατύρους,** Αἰλ.ΖΙ 16,21· **4)** ὀνομασία μυθικοῦ λαοῦ τῆς Αἰθιοπίας: Διόδ.Σ 1,18· **5)** οἱ **Σάτυροι** δρᾶμα ἐν ᾧ ὁ χορὸς συνίστατο ἐκ Σατύρων, σατυρικὸν δρᾶμα· ἀπετέλει τὸ τέταρτον μέρος τῆς τραγικῆς τετραλογίας καὶ λέγεται ὅτι ἐπενοήθη ὑπὸ τοῦ Πρατίνα ὡς ἱκανοποίησις διὰ τὸν ἐκ τῆς τραγῳδίας ἀποκλεισμὸν τοῦ Διονυσιακοῦ στοιχείου: Ἀριστφ.Θεσμ.157 **ὅταν Σατύρους ποιῇς,** Στράβ.1,3,19, Διογ.Λ 2,140 **ἐν τοῖς Σατύροις οὓς Μενέδημον ἐπέγραφεν** (Λυκόφρων)· **6)** Ἡσ. «ἡ ἔντασις».

σατυρόφηρ-ηρος (ὁ) μτγν. ἀγριόν τι ζῷον προσόμοιον πρὸς Σάτυρον: Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,48.

σατυρώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς σάτυρον: Λουκ.Ζεῦξ.6, Αἰλ.ΖΙ 16,10.

σατύρωμα-ατος (τὸ) μσν. παιδιὰ σατυρική Helpid.Rustic.carm.de Christo 45.

σαυάδαι (οἱ) μτγν. σαῦδοι, μακεδονικὴ ὀνομασία τῶν Σειληνῶν: Ἀμερίας π.Ἡσ.

σαῦδοι Ἡσ. «σαυάδαι».

σαυκός-ή-όν Ἡσ. «ξηρός. Συρακόσιοι».

σαυκρόπους-οδος (ὁ,ἡ) Ἡσ. «ἁβρόπους».

σαυκρός-ά-όν Ἡσ. «ἁβρός».

σαυλοπρωκτιῶ-άω κινοῦμαι, περιπατῶ σείων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὸν πρωκτόν, τὰ ὀπίσθιά μου, σαλεύω τὸν πρωκτόν, βαδίζω καμαρωτά: Ἀριστφ. Σφ.1173 **καὶ μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.**

σαῦλος-η-ον ἐπὶ πάσης κομψῆς ἢ ἐπιτετηδευμένης κινήσεως, ἁβρός, τρυφερός, θηλυπρεπὴς οἷος ὁ τοῦ ἀνειμένου καὶ ἀκολάστου τρόπου, καθ' ὃν περιεπάτουν αἱ ἑταῖραι καὶ αἱ βακχεύουσαι: Ἀνακρ.168, αὐτ.55 **Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες**· ‖ κ. ἐπὶ γαυριῶντος, καμαρωτὰ βαίνοντος ἵππου: Σιμων.18 **σαῦλος βαίνειν, ἵππος ὡς κορωνίδης**· **2)** ὁ κινούμενος, ὁ βαδίζων ὡς ἡ χελώνη διὰ βημάτων μικρῶν διευθυνομένων ἐδῶ καὶ ἐκεῖ: Ὕμν. Ἑρμ.28 **σαῦλα ποσὶν βαίνουσα.**

σαυλοῦμαι-όομαι (σαῦλος) κινοῦμαι, βαδίζω ἁβρῶς, τρυφερῶς, ἀκκίζομαι, φέρομαι θηλυπρεπῶς· πρβλ. Ἡσ. «σαυλοῦσθαι· τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι»: Εὐρ.Κύκλ.40 **πρὸς ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι,** Λουκ.Λεξιφ.10.

σαύλωμα-ατος (τὸ) Ἡσ. «τρυφηλότης, θρύμμα».

σαυνά Ἡσ. «ἁπαλά».

σαυνάκα κωμ. ἄνευ ἐννοίας λ. ἐν χρ. ὡς παράδειγμα τῆς ἀκαταλήπτου γλώσσης τοῦ παρ' Ἀριστφ. ἀναφερ. Τριβαλλοῦ: Ἀριστφ.Ὄρν.1628.

σαυνιάζω μτγν. ἐξακοντίζω κατά τινος σαύνιον, πλήττω, φονεύω διὰ σαυνίου, δι' ἀκοντίου: Διόδ.Σ 5,29 **ἀπαντῶντες δὲ τοῖς ἐφιππεύουσιν ἐν τοῖς πολέμοις, σαυνιάζουσι τοὺς ἐναντίους.**

σαυνιαστής (ὁ) μτγν. ποι., δωρ. **-τάς** ὁ ἐξακοντίζων σαύνιον βλ.λ., ἀκόντιον ἢ πιθανώτ. κάμακα: Λυρ.Ἀλ.Ἀδ.31,25.

σαυνιοθήκη (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ θήκη σαυνίων, ἀκοντίων: Ἐπιγρ.Δήλου.

σαύνιον (τὸ) κ. **σαυνίον** τὸ ἀκόντιον, ἰδίᾳ τὸ βαρβαρικόν: Μέν.508, Στράβ.15,1,66, αὐτ.3,18 **θηρεύουσι δὲ σαύνια ἀφ' ἵππων βάλλοντες,** Διόδ. Σ 14,27, Διον.Ἁλ.Ρωμ.4,17, Ἐπιγρ.· **2)** μτφ. ἐν κωμ.χρ. τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον: Κρατῖν.443· **3)** Ἡσ. «σαθρόν, χαῦνον, ἀσθενές».

σαυνιτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Σαυνίτας: **σαυνιτικοὶ πόλεμοι** (οἱ) μεταξὺ Σαυνιτῶν καὶ Ρωμαίων διεξαχθέντες κατὰ τὸν 4ον-3ον π.Χ. αἰῶνα.

σαύρα (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **σαύρη** ἑρπετὸν ἐκ τῶν **σαυροειδῶν,** γουστέρα, γουστερίτσα, κωλισαύρα: Ἡρ.4,192, Αἰσχ.ἀπ.146, Ἀριστλ.ΖΙ 488a,24, αὐτ.489b,21, Θεόκρ.2,58· **2)** ἡ σαλα-

μάνδρα : Θεόφρ.Σημ.15· **3**) μτγν. τὸ φυτὸν κάρδαμον : Νίκ.ἀπ.74,72· **4**) τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον, ἰδίᾳ τῶν παίδων : Στράβ.ΑΠ 12,3, αὐτ.242· **5**) εἶδός τι πλέγματος σχηματίζοντος θήκην : Ἱππ. Ἄρθρ.80 **αἱ σαῦραι αἱ ἐκ φοινίκων πεπλεγμέναι** (θῆκαι πλεκταὶ ἐκ φλοιοῦ φοίνικος χρήσιμοι πρὸς διόρθωσιν ἐξηρθρωμένων δακτύλων), Διοκλ.ἀπ.188.

σαυρήτης (ὁ) πάπ. φύλαξ κροκοδείλων.

σαυρίγγη (ἡ) Ἡσ. «σαύρα»· **2**) αὐτ. «πόα τις».

σαυρίδα (ἡ) δημ. τὸ ἑρπετὸν σαύρα ἡ πρασίνη, σαμιαμίθι.

σαυρίδι(ν) (τὸ) μσν.,δημ. κ. **σαφρίδι ὁ** ἰχθὺς τραχύουρος : Πρόδρ.2,222 **καὶ πυκνογυριζόμενος μὴ νὰ 'βρω κἂν σαυρίδιν.**

σαυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ σαύρα βλ.λ.3) : Ἱππ. Ἑλκ.11, Γαλ.19,136.

σαυριεῖον (τὸ) πάπ. μικρὰ λίμνη, λιμνάριον, ἐν ᾧ ἐνδιαιτῶνται κροκόδειλοι.

σαυρίς-ίδος (ἡ) Σουΐδ. «εἶδός τι ἰχθύος».

σαυρίτης (ὁ) μτγν. Ἡσ. «εἶδός τι ὄφεως»· **2**) εἶδός τι πολυτίμου λίθου ἀναφερομένου ὡς εὑρισκομένου ἐν τῇ κοιλίᾳ σαύρας : Πλίν.ΦΙ 37,67.

σαυρῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ἀναγαλλὶς βλ.λ. ἡ φοινικῆ : ΨΔιασκ.2,178.

σαυροβριθής-οῦς-ές ὁ ἔχων βαρὺν σαυρωτῆρα βλ.λ. : Τραγ.Ἀδέσπ.264.

σαυροειδής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ πρὸς σαύραν βλ.λ.1) ὁμοιάζων : Ἀριστλ.ΖΙ 503a,16 **ὁ δὲ χαμαιλέων ὅλον μὲν τοῦ σώματος ἔχει τὸ σχῆμα σαυροειδές**· ‖ νεώτ. ζωολ. **τὰ σαυροειδῆ** τάξις ἑρπετῶν περιλαμβάνουσα ζῷα μὲ σῶμα ἐπίμηκες καλυπτόμενον ὑπὸ λεπίων, φολίδων ἢ κερατοειδῶν ἀποφύσεων, κάτω σιαγόνα ἀκίνητον, γλῶσσαν ἐκτατὴν κ. ὀφθαλμοὺς εὐμεγέθεις μετὰ βλεφάρων.

σαυροκτόνος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φονεύων σαύρας, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅθ. ὀνομασία περιφήμου ἀγάλματος τοῦ Πραξιτέλους παριστῶντος τὸν Ἀπόλλωνα ἕτοιμον νὰ φονεύσῃ σαύραν διὰ λίθου ἢ βέλους : Πλίν.ΦΙ 34,70.

σαυροματικός-ή-όν ὁ σαρματικὸς βλ.λ. : Ἀριστλ.ΖΓ 783a,14.

σαῦρος (ὁ) κ. νεώτ. ἡ σαύρα βλ.λ.1) : Ἡρ.4,183, Ἱππ.Νούσ.3,11, Ἀριστλ.ΖΙ 503a,22, Νίκ.Θηρ.817· **2**) ὁ θαλάσσιος ἰχθὺς τραχοῦρος : Ἄλεξ.133,1, Ἀριστλ.ΖΙ 610b,5, Γαλ.6,720· ‖ νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων φυσοστόμων ἐκ τῶν **σκοπελιδῶν.**

σαυρωτήρ-ῆρος (ὁ) σιδηρᾶ τις αἰχμή, εἰς ἣν κατέληγε τὸ δόρυ, κωνοειδὲς σιδήριον περιβάλλον τὸ κάτω ἄκρον τοῦ δόρατος καὶ χρησιμεῦον ὅπως ἐμπήγνυται τὸ δόρυ εἰς τὸ ἔδαφος, ἅ. στύραξ, οὐρίαχος· **ἐν καιρῷ δὲ ἀνάγκης ἠδύνατό τις καὶ νὰ πολεμήσῃ δι' αὐτοῦ** : Ἰλ.Κ 153 **ἔγχεα δέ σφιν ὀρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο,** Ἡρ.7,41 **ἐπὶ τοῖσι δούρασι ἀντὶ τῶν σαυρωτήρων ῥοιὰς εἶχον,** Πολύβ.6,25,6, ΑΠ 6,110, Σχόλ.Θουκ.. ἐν Πάπ.

σαυρωτός-ή-όν Ἡσ. «ὁ ἔχων σαυρωτῆρα»· **2**) αὐτ. «ποικίλος ὡς σαύρα».

σαθσαξ-ακος (ὁ) μτγν. εἶδός τι φυτοῦ παράγοντος καρπὸν ὀσπριώδη : Κωμ.Ἀδέσπ.1375· **2**) Ἡσ. «εἶδός τι μαλακοῦ τυροῦ εὐεπιφόρου πρὸς συνουσίαν».

σαυσαρισμός (ὁ) παράλυσις τῆς γλώσσης : Ἀριστλ.Πρ.947b,35.

σαυσαρός (ὁ) Ἡσ. «ψιθυρός».

σαυσιαλεῖ Ἡσ. «μαστιγᾶται· Ἠλεῖοι».

σαυταρία (ἡ) μτγν. σωτηρία : Ἀμερίας π. Ἡσ.

σαυτοῦ συνηρ. τ. τῆς γενικ. τῆς αὐτοπ. ἀντων. β' προσ. ἀντὶ σεαυτοῦ βλ.λ.

σαυχμόν Ἡσ. «σαχνόν, χαῦνον, σαθρόν, ἀσθενές».

σάφα ἐπίρρ. ποι. ἐκ τοῦ ἐπιθ. σαφής, σαφῶς, ὁρατῶς, φανερῶς, ὁλοφάνερα, ἀσφαλῶς, βεβαίως, π.Ὅμ. ἰδίᾳ μτ. ρ. γνωστικῶν, συχνότ. μτ. τοῦ οἶδα, ὅθ. **σάφα οἶδα, σάφα εἰδώς** εὖ οἶδα, εὖ εἰδώς, γνωρίζω μετὰ βεβαιότητος, πολὺ καλά, ἑπομένης ἐξηρτ. προτ. : Ἰλ.Β 192, αὐτ.252, Αἰσχ.Ἰκ. 740, αὐτ.Πέρσ.337, Ἀριστφ.Πλ.889, Ἀντιφ.6,18, Ξεν. ΚΠ 4,5,21 **σάφ' οἶδα ὑπό τε τῶν ἀγαθῶν πεπανθήσεσθαι**· ‖ ὁμ. κ. μτ. προτ. εἰσαγ. διὰ τοῦ εἰ : αὐτ.Ε 183· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἐρωτημ. προτ. : Ὀδ.Ρ 373· ‖ κ. μτ. γενικ. : Ἰλ.Μ 228 **ὃς σάφα θυμῷ εἰδείη τεράων,** Ὀδ.Α 202· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Ο 632· ‖ κ. μτ. τοῦ ἐπίσταμαι : Ὀδ.Δ 730 **ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,** Ἱππ.Ἄρθρ. 64· ‖ κ. μτ. λεκτικῶν ρ. : Ὀδ.Β 31 **ἥν χ' ἡμῖν σάφ' εἴποι,** Πίνδ.Ο 8,46, Ἱππ.Διαίτ.3 **σάφα φράζειν,** Θεόκρ.25,198 **σάφα μυθήσασθαι**· **2**) **σάφα λέγω** λέγω τὰ πράγματα ὅπως ἔχουν, λέγω τὴν ἀλήθειαν : Ἰλ.Δ 404 **ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.**

σαφανής-οῦς-ές δωρ. τ. τοῦ σαφηνὴς βλ.λ.

σάφαρι (τό) δημ. καραβάνιον ἰθαγενῶν ἐν Ἀφρικῇ τελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐξερευνητῶν.

σάφεια (ἡ) μτγν. πλαστὴ λ. πρὸς ἐξήγησιν τοῦ σοφία βλ.λ. : Ἀσκληπ.Μεταφ.3,30.

σαφέω μτγν. σαφηνίζω : Γαλ.14,596, Σουΐδ.

σαφηγορίς-ίδος (ἡ) ἀνώμ. θηλ. τοῦ μὴ ἀπαντῶντος ἐπιθ. σαφήγορος, ἡ λαλοῦσα σαφῶς, καθαρά, ἐν ἀληθείᾳ : Ἐπιγρ.π.Παυσ.15,12,6.

σαφήνεια (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ σαφηνοῦς, εὐκρίνεια, καθαρότης ἰδίᾳ λόγου, διαύγεια νοημάτων, ἀντίθ. ἀσάφεια : Αἰσχ.Ἑπτ.67 **σαφηνείᾳ λόγου εἰδώς τι,** Πλάτ.Φαῖδρ.277D **μεγάλην . . βεβαιότητα ἡγούμενος καὶ σαφήνειαν,** αὐτ.Πολ. 478C, αὐτ.Σοφ.254C, αὐτ.Πολ.524C, Ἰσοκρ.15,189 **τὴν τοῦ στόματος σαφήνειαν,** Ἀντιφ.1,13 **τῶν πραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι** (μανθάνειν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν περὶ . .)· **2**) σαφής, καθαρὰ γνῶσις : Ἀλκμ.1 **σαφήνειαν θεοὶ ἔχοντι.**

σαφηνεκτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἐγχείρησις γινομένη πρὸς θεραπείαν τῶν κιρσῶν τῆς κνήμης.

σαφηνής-οῦς-ές κ. νεώτ., δωρ. **σαφανής** ὁ σαφής : Αἰσχ.Πέρσ.635, αὐτ.738 **λόγος κρατεῖ σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ ἔνι στάσις,** Σοφ.Τρ.892· **2**) τὸ οὐδ. **τὸ σαφηνές** ὡς οὐσ. ἡ ἁπλῆ καὶ καθαρὰ ἀλήθεια : Πίνδ.Ο 10(11),55· **3**) νεώτ. ἀνατομ. **σαφηνεῖς φλέβες** δύο φλεβικὰ στελέχη τοῦ ποδός, κείμενα κατ' ἐπιπολὴν τοῦ δέρματος.

σαφηνίζω κ. μσν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι σαφές, κατάδηλον, διευκρινίζω, ἐπεξηγῶ, ἑρμηνεύω : Αἰσχ. Πρ.227 **τοῦτο δὴ σαφηνιῶ,** αὐτ.621, αὐτ.Χο.678 **ἐξιστορήσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν,** Ξεν.ΚΠ 8,4,5, αὐτ.Λακ.2,1 **βούλομαι καὶ τὴν παιδείαν ἑκατέρων σαφηνίσαι,** Πρόδρ.1,268 **ἵνα καὶ τὸ πρὸ μικροῦ συμβάν μοι σαφηνίσω**· ‖ **σαφηνίζω τὴν βασιλείαν** ὁρίζω σαφῶς τὴν διαδοχὴν τῆς βασιλείας : αὐτ.ΚΠ 8,7,9· **2**) ἀπολ. προφέρω σαφῶς, καθαρά : Ἱππ.Σαρκ.13, Ἀριστλ.ΖΙ 633a,12, αὐτ.Πρ.888b,10, αὐτ.902a,6· **3**) ρηματ.π. σαφηνισμός, σαφήνισις, σαφηνιστέον.

σαφήνισις-εως (ἡ) νεώτ. ὁ σαφηνισμὸς βλ.λ.

σαφηνισμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. σαφὴς ἑρμηνεία, ἐξήγησις, διάκρισις : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.1,66, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32.

σαφηνιστής (ὁ) μτγν. ὁ σαφῶς ἐξηγῶν τι, σαφὴς ἑρμηνευτής : Ὠριγ.3,271.

σαφηνιστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ συντελῶν εἰς τὴν σαφήνισιν, διευκρινιστικός, ἐπεξηγηματικός, διασαφηνιστικός, μτ. γενικ. : Λουκ.Ὀρχ.36 **τῶν ἐννοηθέντων ἐξαγορευτικὴ καὶ τῶν ἀφανῶν σαφηνιστική,** Γαλ.18(2),891· ‖ τὸ οὐδ. **σαφηνιστικόν** ὡς οὐσ. τὸ ποιεῖν τι σαφές, ἡ διευκρίνισις : Πρόκλ.Παρμ.534Θ.

σαφηνῶ-έω ποι. σαφηνίζω : Αἰσχ.Χο.197 **ἀλλ' εὖ σαφηνῇ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον** (δ. ἀνάγν. σάφ' ἦν ἢ).

σαφής-οῦς-έος-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐδιάκριτος, εὔκρινής, καθαρός, πρόδηλος, εὐκόλως νοούμενος, ἐναργής, ἐπὶ πραγμάτων ἀκουομένων, νοουμένων ἢ γινωσκομένων : Ὑμν.Ἑρμ.208 **σαφὲς δ' οὐκ οἶδα,** Αἰσχ.Πρ.641, **αὐτ.** Ἀγ.1047 **σοί τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον,** Σοφ.ΟΚ 1501, αὐτ.Ἠλ. 18, Ἀριστφ.Λυσ.777· ‖ ἐπὶ πραγμ., διακεκριμένος, ὀλοφάνερος : Πίνδ.Ι 1,22 **λάμπει δὲ σαφὴς ἀρετά,** αὐτ.Ν 11,43, Σοφ.Ἠλ.23, αὐτ.ΟΤ 978 **πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής ;,** Εὐρ.Ἱππ.926, Θουκ.1,35, Πλάτ.Νόμ.957D· ‖ φρ. **σαφές ἐστι** εἶναι φανερόν : αὐτ.Φαῖδρ.239Β **σαφὲς τοῦτο παντὶ ὅτι**· ‖ **λέγω τι σαφὲς** λέγω τι φανερόν, ὀλοφάνερον : Αἰσχ.Πέρσ.705· ‖ **σαφὲς καθίστημί τι** καθιστῶ κατάδηλον : Θουκ.1,140, αὐτ.3,40· ‖ **τὸ σαφὲς** ἡ φανερά, ἡ κατάδηλος ἀλήθεια : αὐτ.1,22· ‖ κ. νεώτ. γνωμ. **σοφὸν τὸ σαφὲς** ἡ σαφήνεια τοῦ λόγου εἶναι ἰδιότης τῶν σοφῶν ἀνθρώπων : Εὐρ.Ὀρ. 397 **σοφόν τοι τὸ σαφές, οὐ τὸ μὴ σαφές**· ‖ κ. ἐπὶ προσ. : Αἰσχ.Ἑπτ.82 **ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος,** Εὐρ.Ὀρ.1155, Πλάτ.Νόμ.918Α· **2)** εἰδ. ἐπὶ μάντεων, προφητῶν, ὁ βέβαιος, ὁ ἀσφαλής, ὁ μὴ πλανώμενος : Σοφ.ΟΤ 390 **ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής;,** αὐτ.1011, αὐτ.ΟΚ 623· **3)** ἀκριβής : Αἰσχ. ἀπ.358 **σαφὴς γραμματεύς.**

σαφήτωρ-ορος (ὁ) (σαφέω) Ἡσ. «μάντις ἀληθής, μηνυτής, ἑρμηνευτής» (ἴσως ἐκ τοῦ χωρίου τῆς Ἰλ.) 404 ἔνθα τὸ **ἀφήτωρ** ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος ἑρμηνεύεται ὑπό τινων ὡς ἀσαφήτωρ).

σαφλανόνι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν κάρθαμος **βλ.λ.** ὁ βαφικός.

σαφλόρι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀτρακτυλὶς ἡ βαφική.

σαφορά (ἡ) δημ. κ. **ζαφορά** κ. **σαφράνι** (τὸ) κ. **σαφράς** (ὁ) τὸ φυτὸν κρόκος καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ λαμβανομένη χρωστικὴ οὐσία.

σαφρακιάζω δημ. ἐπὶ τοῦ δέρματος, ἰδίᾳ τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, συρρικνοῦμαι, ζαρώνω λόγῳ πολυώρου παραμονῆς ἐν τῷ ὕδατι· **2)** μτβ. ἐπὶ τοῦ ὕδατος, συρρικνῶ τὸ δέρμα τινός.

σαφράκιασμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σαφρακιάζω βλ.λ.

σαφράνι (τὸ) δημ. ἡ σαφορὰ βλ.λ.

σαφράς (ὁ) δημ. ἡ σαφορὰ βλ.λ.

σαφώνιον (τὸ) πάπ. σάπων, σαπούνι.

σαφῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., ἰων. κ. δωρ. **-έως** (Ὑμν. Δήμ.149, Πίνδ.Ο 6,20, Ἡρ.8,88), συγκρ. βαθμ. **-εστέρως** (Ἀριστλ.Μεταφ.986b,30) κ. **-έστερον** (Αἰσχ.Χο. 735), ὑπερθ. **-έστατα** (αὐτ.Ἀγ.38, Πλάτ.Φαῖδ.58), ἐν χρ. ὡς **τὸ σάφα** βλ.λ. μτ. ρ. λεκτικῶν, γνωστικῶν καὶ τῶν σημαινόντων τὸ ἀκούειν, καθαρῶς, καλῶς, εὐδιακρίτως, εὐκρινῶς : Πίνδ.Ο 6,20 **σαφέως μαρτυρήσω,** αὐτ.Π 4,117, Ἡρ.2,31 **σαφέως φράσαι,** αὐτ.44, αὐτ.8,88, Αἰσχ.Πρ.914 **δύναιτ' ἂν αὐτῷ πλὴν ἐμοῦ δεῖξαι σαφῶς,** Σοφ.Ἠλ.660, αὐτ. Φιλ.595, Ἀριστφ.Εἰρ.1302 **εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς**· **2)** φανερῶς, βεβαίως, ἀναμφιβόλως : Αἰσχ.Πρ. 389 **σαφῶς μ' ἐς οἶκον σὸς λόγος στέλλει πάλιν,** αὐτ.Ἀγ.1636, Σοφ.Φιλ.40 **κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς,** Θουκ.1,118 **σαφῶς ᾔρετο ἡ δύναμις**· ‖ **σαφῶς φρόνει** ἔσο βέβαιος περὶ αὐτοῦ : Σαφ.810· ‖ **νομίζω σαφῶς ἀπολωλέναι με** νομίζω ὅτι δίχως ἄλλο θὰ χαθῶ, πάω χαμένος : Ξεν.ΚΠ 3,2,15· **3)** ἐν καταφατικοῖς ἀποκρίσεσι, βεβαίως, μάλιστα, ναί : αὐτ.Συμπ.4,60 **σαφῶς γε νὴ Δία, πάντες εἶπον.**

σαχάνι (τὸ) (τουρκ.) δημ., δ. προφ. τοῦ σαγάνι.

σαχαρόθερμον μσν. δημ. θερμόν τι ποτὸν μετ' ἀφθόνου σακχάρεως : Πρόδρ.2,576 **ὁ μὲν τὸ σαχαρόθερμον, ἄλλος δὲ τὸ δροσάτον.**

σαχέλιος (-α)-ον νεώτ. γεωλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν νεωτέραν ἐκ τῶν **ἐξ** βαθμίδων τῆς μειοκαίνου ὑποδιαπλάσεως.

σάχης (ὁ) (περσ.) νεώτ. κ. δημ. π. Πέρσαις κ. Ἀφγανοῖς ὁ βασιλεύς.

σάχλα (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σαχλοῦ βλ.λ.2).

σαχλαμάρα (ἡ) δημ. λόγος ἢ πρᾶξις ἀηδής, ἄνοστος, ἀνόητος : **σὲ παρακαλῶ, μπορεῖς ν' ἀφήσῃς τὶς σαχλαμάρες;**

σαχλαμάρας (ὁ) δημ. ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος λέγει ἢ πράττει σαχλαμάρες, σαχλός, σάχλας.

σάχλας (ὁ) δημ. ἄνθρωπος σαχλός, σαχλαμάρας.

σαχλιάζω δημ. καθίσταμαι, γίνομαι σαχλὸς ἤτοι πλαδαρός, μαλακός, γλοιώδης.

σαχλός-ή-όν μσν. δημ. πλαδαρός, μαλακός, γλοιώδης : Προδρ.2,225 **ἄσπαστρον, ἄξυντον, σαχλόν, ἀνάλατον, βρωμιάριν**· **2)** συνεκδ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ἀνούσιος, ἄνοστος κ. ἰδίᾳ ὁ λέγων ἢ πράττων ἀστεϊσμοὺς ἄνευ οὐσίας, ἀστεῖα ἄνοστα, σαχλαμάρος, σάχλας.

σάχματα Ἡσ. «φορτία».

σαχμίς Ἡσ. «ἡτοιμασμένος».

σαχνός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ἀσθενής, χαῦνος, ἀδύνατος, ἀχαμνός : Γαλ.16,761, Ἡσ., Πρόδρ.2,246 **καὶ παλαμύδες ποτοπές, σαχνὲς καὶ βρωμισμένες.**

σαχρός-ά-όν ἰσχνός, ἀσθενής : Γλωσσ.π.Ζωνορ.

σαχτούρι (τὸ) δημ. κ. **σαχτούρα** (ἡ) μικρὸν ἀκτοπλοϊκὸν πλοῖον ἐν χρήσει παρ' Ὑδραίοις ἀπὸ τοῦ 18ου αἰῶνος.

σαφάκι (τὸ) δημ. μικρὸν μετὰ λαβῆς δοχεῖον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀντλεῖται ἢ χύνεται ὕδωρ.

σαφαλιάζω δημ. γίνομαι σάφαλο, μεταβάλλομαι εἰς σύντριμμα.

σάφαλο (τὸ) δημ. πᾶν πρᾶγμα σαθρόν, ἑτοιμόρροπον, σύντριμμα· **2)** συνεκδ. ἄνθρωπος ἐξησθενημένος λόγῳ νόσου ἢ γήρατος.

σαφίς Ἡσ. «ὁ ἀγαθὸς δαίμων παρὰ Ἀράβοις».

σαώ-ω, γ' ἐν. σαοῖ (Θέογν.868), γ' πληθ. σαοῦσι (Τυρτ.8,13), προστ. σάω (Ὀδ.Ν 230, Ρ 595) κ. σάου (Ὁμ.Ὕμν.12,3), γ' ἐν. παρατ. σάω, μέλλ. **σαώσω,** ἀόρ. **ἐσάωσα,** μέσ. μέλλ. **σαώσομαι,** ἀπαρφ. παθ. ἀόρ. σαωθῆναι (Ἰλ.Ο 503), προστ. **σαωθήτω** (Ἰλ.Ρ 228), ἐπ. τ. τοῦ σῴζω βλ.λ., διατηρῶ τι ἀσφαλές : Ἰλ.Κ 45 **σαώσει Ἀργείους καὶ νῆας.**

σαωμένα Ἡσ. «θεωροῦσα».

σάως-ων Ἐπιγρ. ὁ σάος, σῶς.

σαώς Ἡσ. «ἥλιος. Βαβυλώνιοι».

σαώσω μέλλ. τοῦ ρ. σαόω βλ.λ.

σαωτήρ-ῆρος (ὁ) ποι. τ. τοῦ σωτὴρ **βλ.λ.** : Σιμων. 129, Καλλ.Δηλ.166.

σαωτηρία (ἡ) Ἐπιγρ. ἀσυναίρ. τ. τοῦ σωτηρία βλ.λ. : Ἐπιγρ.Μυτιλήνης.

σαώτης (ὁ) (σαόω) μτγν. ποι. τ. τοῦ σωτὴρ **βλ.λ.** ἐν χρ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Ἀντίπ Θεσσ.ΑΠ.9, 603, Παυσ.2,37,2 **ἑτέρῳ δὲ ναῷ Διόνυσος Σαώτης καθήμενον ξόανον.**

σαώτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ σωτήρ : Μαιίστ.4.

σβανάρω (ἰταλ.) δημ. πίνω ἀμέτρως οἶνον, μεθοκοπῶ, μπεκρουλιάζω.

σβανάρισμα (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σβανάρω, ἄμετρος πόσις οἴνου, μεθοκόπι, μπεκρούλιασμα.

σβανάς (ὁ) δημ. τὸ δρέπανον βλ.λ.

σβάρνα (ἡ) δημ. εἶδός τι γεωργικοῦ ἐργαλείου, βωλοκόπος· ‖ φρ. **παίρνω σβάρνα παρασύρω,** καταστρέφω παρασύρων, συντρίβω τι.

σβαρνίζω δημ. κ. **σβαρνῶ-άω** (Ἀρέθ.Βατοπ.3, 27) συντρίβω τοὺς βώλους τοῦ χώματος μὲ τὴν σβάρναν, βωλοκοπῶ· ‖ κ. μτφ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 41,9 **τὴ ζωὴ σβαρνίζω ἐγὼ στὰ χάη τοῦ κόσμου** (ἐπὶ τοῦ ἔρωτος)· **2)** μτφ. περιστρέφω τι ταχέως καὶ ἰδίᾳ κατακυλίω τινὰ κατὰ γῆς : **τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ λαιμὸ καὶ τὸν ἐσβάρνισε χάμω.**

σβάρνισμα (τὸ) δημ. βωλοκόπημα· **2)** μτφ. περιστροφή, κατακύλισις.

σβαρνῶ-άω δημ. σβαρνίζω βλ.λ. : Ἀρέθ.Βατοπ.3,27 **σά δράκος τά ὑποχθόνια νά σβαρνᾷ.**

σβάστικα (ἡ) (σανσκρ.) νεώτ. κ. δημ. κ. **σβαστική** σταυρός, οὗ οἱ τέσσαρες βραχίονες εἶναι κεκαμμένοι εἰς τὰ ἄκρα κατ' ὀρθὰς γωνίας, χρησιμεύων παρ' Ἰνδοῖς μὲν ὡς σύμβολον τοῦ ἡλίου, παρὰ τοῖς σημερινοῖς δὲ Γερμανοῖς ὡς σῆμα τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος.

σβελτέτσα (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκινήτου, τοῦ σβέλτου, εὐκινησία, ἄ. σβελτοσύνη.

σβέλτος-η-ο (ἰταλ.) δημ. ταχύς, εὐκίνητος, γρήγορος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν ἔργων του· ‖ ἐπίρρ.-α.

σβελτοσύνη (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ σβέλτου, ταχύτης, εὐκινησία, γρηγοράδα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός.

σβέννῡμι κ. μσν. κ. **σβεννύω** (Πίνδ.Π 1,5, Ἱππ.Διαίτ.54, Θεόφρ.Πυρ.19), νεώτ. **σβεννύω**, δημ. **σβένω κ. σβήνω,** παρατ. **ἐσβέννυον** (Παυσ.4,21,4), μέλλ. **σβέσω** (Αἰσχ.Ἀγ.958 **κατα-**, Εὐρ.ΙΤ 633), ἐπ. **σβέσσω** (Χρησμ.π.Ἡρ.8,77, Θεόκρ 23,26), ἀόρ. α' **ἔσβεσα** (Ἰλ.Π 293, Σοφ.Αἴ.1057, Ἀριστφ.Ὄρν.778), ἐπ. ἀπαρφ. **σβέσσαι** (Ἰλ.Π 621), ἰων. **σβῶσαι** (Ἡρώνδ.5,39 **κατα-**), ἀόρ. β' ἀμτβ. **ἔσβην** (Ἰλ.Ι 471, Ἡρ.4,5 **κατ-**, Εὐρ.ἀπ.972 **ἀπ-**), β' πληθ. προστ. **σβῆτε** (Σώφρ. ἐν Ἐπιγρ.), μτχ. **σβείς** (Ἱππ.Ἐπιδ.4,31 **ἀπο-**), παρακ. **ἔσβηκα** (Αἰσχ.Ἀγ.888 **κατ-**, Ξεν.ΚΠ 8,8,13 **ἀπ-**), ὑπερσ. **ἐσβήκειν** (Πλάτ.Συμπ.218Β), μέσ. μέλλ. **σβήσομαι** (αὐτ.Νόμ.805C **ἀπο-**), μέσ. ἀόρ. γ' πληθ. **σβέσαντο** (Κόϊντ.1,795), παθ. **σβέννυμαι** (Ἡσίοδ.Ἔργ.590), μέλλ. **σβεσθήσομαι** (Γαλ.7,17), ἀόρ. **ἐσβέσθην** (Ἱππ.Διαίτ.26, Ξεν.Ἑλλ.5,3,8 **κατ-**), ἐπ. γ' ἑν. ἀορ. β' **ἔσβετο** (Ὀππ.Ἀλ.2,477 **συν-**), παρακ. **ἔσβεσμαι** (Ἱππ.Ἐντ.Παθ.43 **ἀπ-**, Λογγῖν.Ὕφ.21,1, Αἰλ.ΖΙ 9,54), κάμνω τι νὰ παύσῃ καιόμενον ἢ φωτίζον, σβήνω (π. Ὁμ. ἐν τῇ κυριαλ. ταύτῃ σημ. εὕρηται μ. ἐν συνθέσει μτ. τῆς προθ. κατὰ τὸ ἐνεργ.) : Πίνδ.Π 1,6 **καὶ τὸν αἰχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις ἀενάου πυρός,** Ἡρ.2,66 **ἀμελήσαντες σβεννύναι τὸ καιόμενον,** Ἀπολλ.Ρ 4,668· ‖ κ. παθ. μτ. τῶν ἀμτβ. χρ. τοῦ **ἐνεργ.** παύω νὰ καίω, σβήνομαι, σβήνω, κυρ. ἐπὶ τοῦ πυρός : Ἰλ.Ι 471 **οὐδέ ποτ' ἔσβη πῦρ·** **2**) ἐπὶ ρευστῶν, ἐξαντλῶ, κάμνω νὰ ξηρανθῇ : Ἀριστλ.ΖΙ 522b,25 **ἡ Μηδικὴ πόα σβέννυσι τὸ γάλα,** Ἀντίφιλ.ΑΠ 9,549· ‖ κ. τὸ παθ. ξηραίνομαι, πήγνυμαι : Ἀριστλ.ΖΙ 587b,28 **τότε δὲ παύεται καὶ σβέννυται ὁμοίως,** ΑΠ 9,128, Πλούτ.Ἠθ.49D· ‖ **αἶγες σβεννύμεναι** παύουσαι ἀπὸ τοῦ νὰ θηλάζουν, ὧν τὸ γάλα στειρεύει : Ἡσίοδ.Ἔργ.590· **3**) γεν. κ. μτφ. καταπνίγω, κατευνάζω, καθησυχάζω, καταπραΰνω, καταπαύω : Ἰλ.Ι 678 **κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον,** αὐτ.Π 621, Χρησμ.π. Ἡρ.8,77, Ἱππ.Διαίτ.54, Ἡράκλειτ.43, Ἀριστφ.Ὄρν.778 **ἔσβεσε κύματα νήνεμος αἴθρη,** Πλάτ.Νόμ.835Ε, αὐτ.783Β, αὐτ.888Α **καὶ λέγωμεν πράως, σβέσαντες τὸν θυμόν,** Ἀπολλ.Ρ 3,1349 **ὕδατι δίψαν σβεννύναι·** ‖ τὸ παθ. μτ. τῶν ἀμτβ. χρ. καταπίπτω, ἡσυχάζω, κοπάζω, παύω : Ὀδ.Γ 182 **οὐδέ ποτ' ἔσβη οὖρος,** Τρυφιόδ.10 **σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή·** ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Πομπ.8 **τὸ μάχιμον σβεννύμενον ὑπὸ γήρως·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. **ἐσβέσθη Νίκανδρος** (ἡ ὁρμὴ τοῦ πάθους του κατέπαυσεν) : ΑΠ 12,39· ‖ κ. ἐπὶ ρήτορος : Διον.Ἀλ.Πομπ.4· ‖ κ. ἐπὶ τῆς ἰσχύος τῶν φίλτρων : ΑΠ 7,221 **ἐσβέσθη τὰ φίλτρα,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.33, Λογγῖν.Ὕφ.21,1· **4**) ἐξαλείφω, ἐξαφανίζω : Σοφ.Αἴ.1057 **εἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν,** ΑΠ 9,104 **σβεννύναι κλέος,** αὐτ.451 **σβεννύναι Ἑλλάδα φωνήν·** ‖ **τὸ παθ.** μτ. τῶν ἀμτβ. χρ., ἐπὶ φλεγμαινόντων **ἐξανθημάτων,** καταπίπτω, ἐξαφανίζομαι, ἐξαλείφομαι : Ἱππ.Διαίτ.26· **5**) πάπ. διαγράφω, ἐν χρ. τὸ παθ. : **διὰ τὸ ἐσβέσθαι πᾶν σπέρμα δίκης·** **6**) καταστρέφω, καταδαπανῶ, ἐξολοθρεύω : Πλωτῖν.6,4,10 **σβεννύναι ταύτας τὰς δυνάμεις·** **7**) καταλύω : Ἐπιγρ.π.Πλούτ.Λυκ.20 **σβεννύντας ποτὲ τούσδε τυραννίδα χάλκεος Ἄρης εἷλε·** **8**) τὸ παθ. ἐπὶ πόλεως, παύω ὑφιστάμενος, καταστρέφομαι, ἐρημοῦμαι : Ἀντίφιλ.ΑΠ 9,178· **9**) ὁμ. τὸ παθ. μτ. τῶν ἀμτβ. χρ. ἐπὶ ἀνθρώπων, σβήνομαι, ἀπέρχομαι, ἀποθνήσκω : Σιμων.ΑΠ 7,20· **10**) ἐπὶ φόνου, λαμβάνω ἐκδίκησιν, ἐκδικοῦμαι : Εὐρ.Ἡρ.40 **ὡς φόνῳ σβέσῃ φόνον·** **11**) ψύχω : Διοσκ.5,87 **λιθάργυρον ὄξει ἢ οἴνῳ σβεννύναι·** ‖ τὸ παθ. ἐπὶ ᾠῶν : Δίφιλ.Σίφν.π.Ἀθήν.3,121C **ἰχθύων .. ᾠὰ μετὰ ἁλῶν σβεσθέντα καὶ ἐποπτηθέντα·** **12**) νεώτ. ναυτ. μτφ. **σβεννύονται τὰ ἱστία** καταπίπτουσι λόγῳ ἀνεπαρκοῦς ἐνεργείας τοῦ ἀνέμου ἐπ' αὐτῶν· **13**) ρηματ. π. σβέσις, σβεστήρ, σβεστός.

σβένω δημ. δ. τ. τοῦ σβήνω βλ.λ.

σβερκιά (ἡ) δημ. πλῆγμα, κτύπημα διὰ τῆς παλάμης ἐπὶ τοῦ αὐχένος, καταυχένισμα, κατραπακιά.

σβέρκος (ὁ) (ἰταλ.) δημ. τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ λαιμοῦ, αὐχήν· ‖ φρ. **τοῦ κάθισε στὸ σβέρκο** τοῦ ἔγινε φόρτωμα ἢ ἐδέσποσεν αὐτοῦ· ‖ **φώνισες ἀπὸ σβέρκο** ἀπέτυχες οἰκτρῶς.

σβέσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σβέννυμι, κατάσβεσις ἢ ἐκ τοῦ παθ. τὸ κατασβέννυσθαι, σβήσιμο : Ἀριστλ.Ἀναπν.474b,14 **πυρὸς σβέσις καὶ μάρανσις,** αὐτ.Μετ.370a,24, Θεόφρ.Πυρ.60, Διον.Ἀλ.Ρωμ.267, Πλούτ.Λύσ.8 **σβέσις καὶ φθορά·** ‖ **κατὰ τὴν σβέσιν** κατὰ τὴν ψῦξιν, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ψύχεται : Διοσκ.1,100· **2**) μτφ. ἐπὶ δίκης, διαγραφή : Πάπ.

σβεστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ σβέστης, ὁ σβεννύων, ὁ σβήνων τι : Πλούτ.Ἠθ.1059C· **2**) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ σβεννύουσι τὸ πῦρ, κατασβεστήρ· **3**) ὁμ. τεμάχιον ἐλαστικοῦ, καουτσούκ, δι' οὗ σβέννυνται τὰ διὰ μολυβδοκονδύλου γράμματα, σβηστήρι, γομολάστιχα.

σβεστήριος-α-ον κ.-ος-ον ὁ χρησιμεύων εἰς σβέσιν, κατάσβεσιν, ὁ κατάλληλος, ἐπιτήδειος πρὸς τοῦτο : Θουκ.7,53 **ἀντεμηχανήσαντό τε σβεστήρια κωλύματα·** ‖ κ. ὡς οὐσ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,56 **σβεστήρια τοῦ πυρός·** **2**) μτφ. ὁ συντελῶν εἰς τὴν καταπράϋνσιν, κατάπαυσιν, ἐξαφάνισιν, πραϋντικός, καταπραϋντικός : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.20 **σβεστήριον κακοῦ φάρμακον,** Ὀρειβ.Εὐπορ.3,6 **σβεστήρια ἰάματα.**

σβέστης (ὁ) νεώτ. ὁ σβεννύων, ὁ ἐνεργῶν σβέσιν ἢ ὁ δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται αὕτη.

σβεστικός-ή-όν ὁ σβεστήριος βλ.λ. : Ἀριστλ.Πρ.933a,23, Θεόφρ.Πυρ.59, ΠΔ Σοφ.Σαλ.19,20 **ὕδωρ τῆς σβεστικῆς φύσεως ἐπελανθάνετο.**

σβεστός-ή-όν μτγν. ὁ ἐσβεσμένος, σβηστός : Νόνν.Δ 28,189· **2**) νεώτ. ναυτ. φρ. **σβεστὰ ἕλκε** κέλευσμα ὅπως τὰ ἱστία ἕλκωνται οὕτως, ὥστε νὰ μὴ ἐνεργῇ ἐπ' αὐτῶν ὁ ἄνεμος.

σβήνω μσν., δημ. κ. **σβένω,** ἀόρ. **ἔσβησα,** παθ. ἀόρ. **(ἐ)σβήστηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **σβη(σ)μένος,** κάμνω τι νὰ παύσῃ καιόμενον ἢ φωτίζον, σβέννυμι, σβεννύω : Ἐρωτόκρ.1,116 **λίγο νερὸ ποτὲ φωτιὰ μεγάλη δὲν τὴ σβήνει, - σβήνω τὴ φωτιὰ - τὸ κρασί - τὸ καμινέτο - τὸ ἠλεκτρικό·** ‖ κ. ἀμτβ. παύω καιόμενος ἢ φωτίζων, σβέννυμαι : **ἔσβησε ἡ φωτιὰ - τὸ κερί·** κ. παθ. : Παλίτ.Ἐκλ.Τραγ.5,4 **παπάδες, πάρτε τὰ γ-ἱερὰ καὶ σεῖς κεριὰ σβηστῆτε·** **2**) μτφ. σβέννυμι βλ.λ.3), καταπραΰνω, καταπαύω : **τοῦ ἔσβησα τὴ φλόγα τῆς καρδιᾶς του - τὴ δίψα του - τὸν καημό του·** ‖ ἀμτβ. καταπραΰνομαι, καταπαύω : **ἔσβησε ὁ ἔρωτάς του - ἡ φιλία τους,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 4,23 **νὰ σβήνῃ ὁ πόνος μέσα στὸ φιλί·** **3**) ἐξαλείφω τι τὸ γεγραμμένον, διαγράφω : **τὸν ἔσβησα ἀπὸ τὸν**